BÍBLIA

Библия

Versão Bilingue

Português – Búlgaro

Em Português – Almeida Revista e Atualizada
Em Búlgaro – Библия, ревизирано издание, 2015

2020

BÍBLIA

Библия

Versão Bilingue

Português – Búlgaro

Em Português – Almeida Revista e Atualizada
Em Búlgaro - Библия, ревизирано издание, 2015

2021

Índice dos Livros da Bíblia

VERSÃO BILINGUE

Português – Búlgaro

VELHO TESTAMENTO

Português

Almeida Revista e Atualizada

СТАР ЗАВЕТ

Búlgaro

Библия, ревизирано издание - ВРВ

O primeiro livro de Moisés chamado Gênesis

Gênesis 1

A criação dos céus e da terra e de tudo o que neles há

1 No princípio, criou Deus os céus e a terra.

2 A terra, porém, estava sem forma e vazia; havia trevas sobre a face do abismo, e o Espírito de Deus pairava por sobre as águas.

3 Disse Deus: Haja luz; e houve luz.

4 E viu Deus que a luz era boa; e fez separação entre a luz e as trevas.

5 Chamou Deus à luz Dia e às trevas, Noite. Houve tarde e manhã, o primeiro dia.

6 E disse Deus: Haja firmamento no meio das águas e separação entre águas e águas.

7 Fez, pois, Deus o firmamento e separação entre as águas debaixo do firmamento e as águas sobre o firmamento. E assim se fez.

8 E chamou Deus ao firmamento Céus. Houve tarde e manhã, o segundo dia.

Битие

Битие 1

НАЧАЛО НА СВЕТА И ЧОВЕЧЕСТВОТО

Сътворението

1 В началото Бог сътвори небето и земята.

2 А земята беше неустроена и пуста; и тъмнина покриваше бездната; и Божият Дух се носеше над водата.

3 И Бог каза: Да бъде светлина. И стана светлина.

4 И Бог видя, че светлината беше добро; и Бог раздели светлината от тъмнината.

5 Бог нарече светлината Ден, а тъмнината нарече Нощ. И настана вечер, и настана утро, ден първи.

6 И Бог каза: Да бъде свод сред водите, който да раздели вода от вода.

7 И Бог направи свода; и раздели водата, която беше под свода, от водата, която беше над свода; и стана така.

8 Бог нарече свода Небе. И настана вечер, и настана утро, ден втори.

9 Disse também Deus: Ajuntem-se as águas debaixo dos céus num só lugar, e apareça a porção seca. E assim se fez.

10 À porção seca chamou Deus Terra e ao ajuntamento das águas, Mares. E viu Deus que isso era bom.

11 E disse: Produza a terra relva, ervas que dêem semente e árvores frutíferas que dêem fruto segundo a sua espécie, cuja semente esteja nele, sobre a terra. E assim se fez.

12 A terra, pois, produziu relva, ervas que davam semente segundo a sua espécie e árvores que davam fruto, cuja semente estava nele, conforme a sua espécie. E viu Deus que isso era bom.

13 Houve tarde e manhã, o terceiro dia.

14 Disse também Deus: Haja luzeiros no firmamento dos céus, para fazerem separação entre o dia e a noite; e sejam eles para sinais, para estações, para dias e anos.

15 E sejam para luzeiros no firmamento dos céus, para alumiar a terra. E assim se fez.

16 Fez Deus os dois grandes luzeiros: o maior para governar o dia, e o menor para governar a noite; e fez também as estrelas.

17 E os colocou no firmamento dos céus para alumiarem a terra,

18 para governarem o dia e a noite e fazerem separação entre a luz e as trevas. E viu Deus que isso era bom.

9 И Бог каза: Да се събере на едно място водата, която е под небето, за да се яви сушата; и стана така.

10 Бог нарече сушата Земя, а събраната вода нарече Морета; и Бог видя, че беше добро.

11 И Бог каза: Да прорасне от земята крехка трева, трева семеносна и плодоносно дърво, което да ражда плод според вида си, чието семе да е в него на земята; и стана така.

12 От земята прорасна крехка трева – трева, която да дава семе според вида си, и дърво, което да ражда плод според вида си, чието семе е в него; и Бог видя, че беше добро.

13 И настана вечер, и настана утро, ден трети.

14 И Бог каза: Да има светила на небесния свод, за да разделят деня от нощта; нека служат за знаци и за показване на времената, дните и годините;

15 и да бъдат за светила на небесния свод, за да осветяват земята; и стана така.

16 Бог създаде двете големи светила: по-голямото светило, за да владее деня, а по-малкото светило, за да владее нощта; създаде и звездите.

17 И Бог ги постави на небесния свод, за да осветяват земята,

18 да владеят деня и нощта и да разделят светлината от тъмнината; и Бог видя, че беше добро.

[19] Houve tarde e manhã, o quarto dia.

[20] Disse também Deus: Povoem-se as águas de enxames de seres viventes; e voem as aves sobre a terra, sob o firmamento dos céus.

[21] Criou, pois, Deus os grandes animais marinhos e todos os seres viventes que rastejam, os quais povoavam as águas, segundo as suas espécies; e todas as aves, segundo as suas espécies. E viu Deus que isso era bom.

[22] E Deus os abençoou, dizendo: Sede fecundos, multiplicai-vos e enchei as águas dos mares; e, na terra, se multipliquem as aves.

[23] Houve tarde e manhã, o quinto dia.

[24] Disse também Deus: Produza a terra seres viventes, conforme a sua espécie: animais domésticos, répteis e animais selváticos, segundo a sua espécie. E assim se fez.

[25] E fez Deus os animais selváticos, segundo a sua espécie, e os animais domésticos, conforme a sua espécie, e todos os répteis da terra, conforme a sua espécie. E viu Deus que isso era bom.

[26] Também disse Deus: Façamos o homem à nossa imagem, conforme a nossa semelhança; tenha ele domínio sobre os peixes do mar, sobre as aves dos céus, sobre os animais domésticos, sobre toda a terra e sobre todos os répteis que rastejam pela terra.

[19] И настана вечер, и настана утро, ден четвърти.

[20] Бог каза: Да произведе водата изобилно множество одушевени влечуги и птици да хвърчат над земята по небесния свод.

[21] И Бог създаде големите морски чудовища и всяко одушевено същество, което се движи, които водата произведе изобилно според видовете им, и всяка крилата птица според вида ѝ; и Бог видя, че това беше добро.

[22] И Бог ги благослови, като каза: Плодете се, размножавайте се и напълнете водите в моретата; нека се размножават и птиците по земята.

[23] И настана вечер, и настана утро, ден пети.

[24] Бог каза: Да произведе земята одушевени животни според видовете им: добитък, влечуги и земни зверове според видовете им; и стана така.

[25] Бог създаде земните зверове според видовете им, добитъка – според видовете му, и всичко, което пълзи по земята, според видовете му; и Бог видя, че това беше добро.

[26] Бог каза: Да създадем човека по Нашия образ, по Наше подобие; и нека владее над морските риби, над небесните птици, над добитъка, над цялата земя и над всяко животно, което пълзи по земята.

[27] Criou Deus, pois, o homem à sua imagem, à imagem de Deus o criou; homem e mulher os criou.

[28] E Deus os abençoou e lhes disse: Sede fecundos, multiplicai-vos, enchei a terra e sujeitai-a; dominai sobre os peixes do mar, sobre as aves dos céus e sobre todo animal que rasteja pela terra.

[29] E disse Deus ainda: Eis que vos tenho dado todas as ervas que dão semente e se acham na superfície de toda a terra e todas as árvores em que há fruto que dê semente; isso vos será para mantimento.

[30] E a todos os animais da terra, e a todas as aves dos céus, e a todos os répteis da terra, em que há fôlego de vida, toda erva verde lhes será para mantimento. E assim se fez.

[31] Viu Deus tudo quanto fizera, e eis que era muito bom. Houve tarde e manhã, o sexto dia.

Gênesis 2

[1] Assim, pois, foram acabados os céus e a terra e todo o seu exército.

[2] E, havendo Deus terminado no dia sétimo a sua obra, que fizera, descansou nesse dia de toda a sua obra que tinha feito.

[3] E abençoou Deus o dia sétimo e o santificou; porque nele descansou de toda a obra que, como Criador, fizera.

A formação do homem

[27] И Бог създаде човека по Своя образ; по Божия образ го създаде; мъж и жена ги създаде.

[28] И Бог ги благослови. И Бог им каза: Плодете се и се размножавайте, напълнете земята и я покорете, бъдете господари над морските риби, над въздушните птици и над всяко живо същество, което се движи по земята.

[29] Бог каза: Вижте, давам ви всяка семеносна трева, която е по лицето на цялата земя, и всяко дърво, което има в себе си плод на семеносно дърво; те ще ви бъдат за храна.

[30] 1А на всички земни зверове, на всички въздушни птици и на всичко, което пълзи по земята, в което има живот, давам всяка зелена трева за храна; и стана така.

[31] И Бог видя всичко, което сътвори; и ето, беше твърде добро. И настана вечер, и настана утро, ден шести.

Битие 2

[1] Така бяха завършени небето и земята, и цялото им войнство.

[2] И на седмия ден, след като Бог завърши делата, които беше създал, на седмия ден си почина от всички дела, които беше извършил.

[3] И Бог благослови седмия ден и го освети, защото в него си почина от всичките Си дела, от всичко, което Бог беше създал и сътворил.

[4] Esta é a gênese dos céus e da terra quando foram criados, quando o SENHOR Deus os criou.

[5] Não havia ainda nenhuma planta do campo na terra, pois ainda nenhuma erva do campo havia brotado; porque o SENHOR Deus não fizera chover sobre a terra, e também não havia homem para lavrar o solo.

[6] Mas uma neblina subia da terra e regava toda a superfície do solo.

[7] Então, formou o SENHOR Deus ao homem do pó da terra e lhe soprou nas narinas o fôlego de vida, e o homem passou a ser alma vivente.

[8] E plantou o SENHOR Deus um jardim no Éden, na direção do Oriente, e pôs nele o homem que havia formado.

[9] Do solo fez o SENHOR Deus brotar toda sorte de árvores agradáveis à vista e boas para alimento; e também a árvore da vida no meio do jardim e a árvore do conhecimento do bem e do mal.

[10] E saía um rio do Éden para regar o jardim e dali se dividia, repartindo-se em quatro braços.

[11] O primeiro chama-se Pisom; é o que rodeia a terra de Havilá, onde há ouro.

[12] O ouro dessa terra é bom; também se encontram lá o bdélio e a pedra de ônix.

[4] Това е произходът на небето и на земята при сътворението им във времето, когато Господ Бог създаде земя и небе.

[5] А никакво полско растение още нямаше на земята и никаква полска трева още не беше поникнала; защото Господ Бог не беше дал дъжд на земята и нямаше човек, който да обработва земята;

[6] а пàра се издигаше от земята и напояваше цялото лице на земята.

[7] И Господ Бог създаде човека от пръст от земята и вдъхна в ноздрите му жизнено дихание; и човекът стана жива душа.

Адам и Ева в Едемската градина

[8] И Господ Бог насади градина на изток, в Едем, и постави там човека, когото беше създал.

[9] Господ Бог направи да прораства от земята всяко дърво, което е красиво наглед и добро за храна, както и дървото на живота сред градината и дървото на познаване на доброто и злото.

[10] И река изтичаше от Едем да напоява градината, откъдето се разклоняваше на четири главни реки.

[11] Името на едната е Фисон; тя е, която обикаля цялата Евилатска земя, където има злато.

[12] И златото на онази земя е добро; там има още ароматна смола и ониксов камък.

[13] O segundo rio chama-se Giom; é o que circunda a terra de Cuxe.

[14] O nome do terceiro rio é Tigre; é o que corre pelo oriente da Assíria. E o quarto é o Eufrates.

[15] Tomou, pois, o SENHOR Deus ao homem e o colocou no jardim do Éden para o cultivar e o guardar.

[16] E o SENHOR Deus lhe deu esta ordem: De toda árvore do jardim comerás livremente,

[17] mas da árvore do conhecimento do bem e do mal não comerás; porque, no dia em que dela comeres, certamente morrerás.

A formação da mulher

[18] Disse mais o SENHOR Deus: Não é bom que o homem esteja só; far-lhe-ei uma auxiliadora que lhe seja idônea.

[19] Havendo, pois, o SENHOR Deus formado da terra todos os animais do campo e todas as aves dos céus, trouxe-os ao homem, para ver como este lhes chamaria; e o nome que o homem desse a todos os seres viventes, esse seria o nome deles.

[20] Deu nome o homem a todos os animais domésticos, às aves dos céus e a todos os animais selváticos; para o homem, todavia, não se achava uma auxiliadora que lhe fosse idônea.

[21] Então, o SENHOR Deus fez cair pesado sono sobre o homem, e este adormeceu; tomou uma das suas costelas e fechou o lugar com carne.

[13] Името на втората река е Гион; тя е, която обикаля цялата Хуска земя.

[14] Името на третата река е Тигър; тя е, която тече на изток от Асирия. А четвъртата река е Ефрат.

[15] И Господ Бог взе човека и го засели в Едемската градина, за да я обработва и да я пази.

[16] Господ Бог заповяда на човека: От всяко дърво в градината свободно да ядеш,

[17] но да не ядеш от дървото за познаване на доброто и злото, защото в деня, когато ядеш от него, непременно ще умреш.

[18] И Господ Бог каза: Не е добре за човека да бъде сам; ще му създам подходящ помощник.

[19] И Господ Бог създаде от земята всички полски зверове и всички въздушни птици; и ги заведе при човека, за да види как ще ги нарече; и с каквото име човекът назовеше всяко одушевено същество, това име му остана.

[20] Така човекът даде имена на всеки виддобитък, на въздушните птици и на всички полски зверове. Но не се намери помощник, подходящ за човека.

[21] Тогава Господ Бог даде на човека дълбок сън и той заспа; и взе едно от ребрата му и изпълни мястото му с плът.

[22] E a costela que o SENHOR Deus tomara ao homem, transformou-a numa mulher e lha trouxe.

[23] E disse o homem: Esta, afinal, é osso dos meus ossos e carne da minha carne; chamar-se-á varoa, porquanto do varão foi tomada.

[24] Por isso, deixa o homem pai e mãe e se une à sua mulher, tornando-se os dois uma só carne.

[25] Ora, um e outro, o homem e sua mulher, estavam nus e não se envergonhavam.

[22] И Господ Бог създаде жената от реброто, което взе от човека, и я заведе при човека.

[23] А човекът каза: Тази вече е кост от костите ми и плът от плътта ми; тя ще се нарече Жена, защото беше взета от Мъжа.

[24] Затова ще остави човек баща си и майка си и ще се привърже към жена си, и те ще бъдат една плът.

[25] А и двамата, човекът и жена му, бяха голи и не се срамуваха.

Gênesis 3

A queda do homem

[1] Mas a serpente, mais sagaz que todos os animais selváticos que o SENHOR Deus tinha feito, disse à mulher: É assim que Deus disse: Não comereis de toda árvore do jardim?

[2] Respondeu-lhe a mulher: Do fruto das árvores do jardim podemos comer,

[3] mas do fruto da árvore que está no meio do jardim, disse Deus: Dele não comereis, nem tocareis nele, para que não morrais.

[4] Então, a serpente disse à mulher: É certo que não morrereis.

[5] Porque Deus sabe que no dia em que dele comerdes se vos abrirão os olhos e, como Deus, sereis conhecedores do bem e do mal.

[6] Vendo a mulher que a árvore era boa para se comer, agradável aos olhos e árvore desejável para dar entendimento,

Битие 3

[1] А змията беше най-хитра от всички полски зверове, които Господ Бог беше създал. И тя каза на жената: Истина ли каза Бог да не ядете от всяко дърво в градината?

[2] Жената отговори на змията: От плода на градинските дървета можем да ядем,

[3] но от плода на дървото, което е сред градината, Бог каза: Да не ядете от него, нито да се допрете до него, за да не умрете.

[4] А змията каза на жената: Никак няма да умрете;

[5] но Бог знае, че в деня, когато ядете от него, ще ви се отворят очите и ще бъдете като Бога, да познавате доброто и злото.

[6] И като видя жената, че дървото беше добро за храна и че беше приятно за очите, дърво желано, за да дава знание,

tomou-lhe do fruto e comeu e deu também ao marido, e ele comeu.

взе от плода му и яде, даде и на мъжа си да яде с нея и яде и той.

[7] Abriram-se, então, os olhos de ambos; e, percebendo que estavam nus, coseram folhas de figueira e fizeram cintas para si.

[7] Тогава се отвориха очите и на двамата и те познаха, че бяха голи; и съшиха смокинови листа и си направиха препаски.

[8] Quando ouviram a voz do SENHOR Deus, que andava no jardim pela viração do dia, esconderam-se da presença do SENHOR Deus, o homem e sua mulher, por entre as árvores do jardim.

[8] И при вечерния ветрец чуха гласа на Господа Бога, като ходеше из градината; и човекът и жена му се скриха от лицето на Господа Бога между градинските дървета.

[9] E chamou o SENHOR Deus ao homem e lhe perguntou: Onde estás?

[9] Но Господ Бог повика човека и му каза: Къде си?

[10] Ele respondeu: Ouvi a tua voz no jardim, e, porque estava nu, tive medo, e me escondi.

[10] А той отговори: Чух гласа Ти в градината и се уплаших, защото съм гол; и се скрих.

[11] Perguntou-lhe Deus: Quem te fez saber que estavas nu? Comeste da árvore de que te ordenei que não comesses?

[11] А Бог му каза: Кой ти каза, че си гол? Да не би да си ял от дървото, от което ти заповядах да не ядеш?

[12] Então, disse o homem: A mulher que me deste por esposa, ela me deu da árvore, e eu comi.

[12] И човекът отвърна: Жената, която си ми дал за другарка, тя ми даде от дървото и ядох.

[13] Disse o SENHOR Deus à mulher: Que é isso que fizeste? Respondeu a mulher: A serpente me enganou, e eu comi.

[13] И Господ Бог каза на жената: Какво е това, което си сторила? А жената отговори: Змията ме подмами и ядох.

[14] Então, o SENHOR Deus disse à serpente: Visto que isso fizeste, maldita és entre todos os animais domésticos e o és entre todos os animais selváticos; rastejarás sobre o teu ventre e comerás pó todos os dias da tua vida.

[14] Тогава Господ Бог каза на змията: Понеже си сторила това, проклета да си между всеки вид добитък и между всички полски зверове; по корема си ще се влачиш и пръст ще ядеш през всички дни на живота си.

[15] Porei inimizade entre ti e a mulher, entre a tua descendência e o seu descendente. Este te ferirá a cabeça, e tu lhe ferirás o calcanhar.

[15] Ще поставя и вражда между теб и жената и между твоето потомство и нейното потомство; то ще ти нарани главата, а ти ще му нараниш петата.

[16] E à mulher disse: Multiplicarei sobremodo os sofrimentos da tua gravidez; em meio de dores darás à luz filhos; o teu desejo será para o teu marido, e ele te governará.

[16] На жената каза: Ще ти увелича болките по време на бременността; с болки ще раждаш деца; и на мъжа ти ще бъде подчинено всяко твое желание и той ще те владее.

[17] E a Adão disse: Visto que atendeste a voz de tua mulher e comeste da árvore que eu te ordenara não comesses, maldita é a terra por tua causa; em fadigas obterás dela o sustento durante os dias de tua vida.

[17] А на човека каза: Понеже си послушал гласа на жена си и си ял от дървото, за което ти заповядах, като казах: Да не ядеш от него, то проклета да бъде земята заради тебе; със скръб ще се прехранваш от нея през всички дни на живота си.

[18] Ela produzirá também cardos e abrolhos, e tu comerás a erva do campo.

[18] Тръни и бодили ще ти ражда; и ти ще ядеш полската трева.

[19] No suor do rosto comerás o teu pão, até que tornes à terra, pois dela foste formado; porque tu és pó e ao pó tornarás.

[19] С пот на лицето си ще ядеш хляб, докато се върнеш в земята, защото от нея си взет; понеже си пръст и в пръстта ще се върнеш.

[20] E deu o homem o nome de Eva a sua mulher, por ser a mãe de todos os seres humanos.

[20] И човекът наименува жена си Ева, защото тя беше майка на всички живи.

[21] Fez o SENHOR Deus vestimenta de peles para Adão e sua mulher e os vestiu.

[21] И Господ Бог направи кожени дрехи на Адам и на жена му и ги облече.

[22] Então, disse o SENHOR Deus: Eis que o homem se tornou como um de nós, conhecedor do bem e do mal; assim, que não estenda a mão, e tome também da árvore da vida, e coma, e viva eternamente.

[22] И Господ Бог каза: Ето, човекът стана като един от Нас, да познава доброто и злото; и сега, за да не посегне да вземе и от дървото на живота, да яде и да живее вечно,

[23] O SENHOR Deus, por isso, o lançou fora do jardim do Éden, a fim de lavrar a terra de que fora tomado.

[23] затова Господ Бог го изпъди от Едемската градина да обработва земята, от която беше взет.

[24] E, expulso o homem, colocou querubins ao oriente do jardim do Éden e o refulgir

[24] Така Той изгони Адам; и постави на изток от Едемската градина херувимите

de uma espada que se revolvia, para guardar o caminho da árvore da vida.

Gênesis 4

Abel e Caim

1 Coabitou o homem com Eva, sua mulher. Esta concebeu e deu à luz a Caim; então, disse: Adquiri um varão com o auxílio do SENHOR.

2 Depois, deu à luz a Abel, seu irmão. Abel foi pastor de ovelhas, e Caim, lavrador.

3 Aconteceu que no fim de uns tempos trouxe Caim do fruto da terra uma oferta ao SENHOR.

4 Abel, por sua vez, trouxe das primícias do seu rebanho e da gordura deste. Agradou-se o SENHOR de Abel e de sua oferta;

5 ao passo que de Caim e de sua oferta não se agradou. Irou-se, pois, sobremaneira, Caim, e descaiu-lhe o semblante.

6 Então, lhe disse o SENHOR: Por que andas irado, e por que descaiu o teu semblante?

7 Se procederes bem, não é certo que serás aceito? Se, todavia, procederes mal, eis que o pecado jaz à porta; o seu desejo será contra ti, mas a ti cumpre dominá-lo.

O primeiro homicídio

8 Disse Caim a Abel, seu irmão: Vamos ao campo. Estando eles no campo, sucedeu que se levantou Caim contra Abel, seu irmão, e o matou.

9 Disse o SENHOR a Caim: Onde está Abel, teu irmão? Ele respondeu: Não sei; acaso, sou eu tutor de meu irmão?

и огнения меч, който се въртеше, за да пазят пътя към дървото на живота.

Битие 4

Каин и Авел

1 Адам позна жена си Ева; и тя зачена и роди Каин; и каза: С помощта на Господ придобих човек.

2 Роди още и брат му Авел. Авел пасеше стадо, а Каин беше земеделец.

3 И след време Каин принесе от земните плодове принос на Господа.

4 Така също и Авел принесе от първородните на стадото си и от тлъстината му. И Господ погледна благосклонно към Авел и приноса му,

5 а към Каин и приноса му не погледна така. Затова Каин се огорчи твърде много и лицето му се помрачи.

6 И Господ каза на Каин: Защо си се разсърдил? И защо е помрачено лицето ти?

7 Ако правиш добро, няма ли да бъде прието? Но ако не правиш добро, грехът лежи пред вратата и се стреми към тебе; но ти трябва да го покориш.

8 Каин каза това на брат си Авел. И когато бяха на полето, Каин застана против брат си Авел и го уби.

9 И Господ каза на Каин: Къде е брат ти Авел? А той отговори: Не зная; пазач ли съм аз на брат си?

[10] E disse Deus: Que fizeste? A voz do sangue de teu irmão clama da terra a mim.
[11] És agora, pois, maldito por sobre a terra, cuja boca se abriu para receber de tuas mãos o sangue de teu irmão.
[12] Quando lavrares o solo, não te dará ele a sua força; serás fugitivo e errante pela terra.
[13] Então, disse Caim ao SENHOR: É tamanho o meu castigo, que já não posso suportá-lo.

[14] Eis que hoje me lanças da face da terra, e da tua presença hei de esconder-me; serei fugitivo e errante pela terra; quem comigo se encontrar me matará.

[15] O SENHOR, porém, lhe disse: Assim, qualquer que matar a Caim será vingado sete vezes. E pôs o SENHOR um sinal em Caim para que o não ferisse de morte quem quer que o encontrasse.
[16] Retirou-se Caim da presença do SENHOR e habitou na terra de Node, ao oriente do Éden.

Descendentes de Caim

[17] E coabitou Caim com sua mulher; ela concebeu e deu à luz a Enoque. Caim edificou uma cidade e lhe chamou Enoque, o nome de seu filho.
[18] A Enoque nasceu-lhe Irade; Irade gerou a Meujael, Meujael, a Metusael, e Metusael, a Lameque.
[19] Lameque tomou para si duas esposas: o nome de uma era Ada, a outra se chamava Zilá.

[10] И Бог каза: Какво си направил? Гласът на братовата ти кръв вика към Мене от земята.
[11] И сега, проклет си от земята, която отвори устата си да приеме кръвта на брат ти от твоята ръка.
[12] Когато работиш земята, тя няма вече да ти дава силата си; беглец и скитник ще бъдеш на земята.
[13] А Каин каза на Господа: Наказанието ми е толкова тежко, че не мога да го понеса.
[14] Ето, днес ме гониш от лицето на тазиземя; ще бъда скрит от Твоето лице и ще бъда бежанец и скитник по земята; и така всеки, който ме намери, ще ме убие.
[15] А Господ му отговори: Затова, който убие Каин, на него ще бъде отмъстено седмократно. И Господ определи белег за Каин, за да не го убива никой, който го намери.
[16] Тогава Каин излезе от Господнетоприсъствие и се засели в земята Нод, на изток от Едем.

Потомството на Каин и Сит

[17] И Каин позна жена си, която зачена и роди Енох: и Каин съгради град и нарече града Енох, по името на сина си.

[18] И на Енох се роди Ирад; а от Ирад се роди Мехуяил; от Мехуяил се роди Метусаил; и от Метусаил се роди Ламех.
[19] Ламех си взе две жени; името на едната беше Ада, а името на другата Села.

[20] Ada deu à luz a Jabal; este foi o pai dos que habitam em tendas e possuem gado.

[21] O nome de seu irmão era Jubal; este foi o pai de todos os que tocam harpa e flauta.

[22] Zilá, por sua vez, deu à luz a Tubalcaim, artífice de todo instrumento cortante, de bronze e de ferro; a irmã de Tubalcaim foi Naamá.

[23] E disse Lameque às suas esposas: Ada e Zilá, ouvi-me; vós, mulheres de Lameque, escutai o que passo a dizer-vos: Matei um homem porque ele me feriu; e um rapaz porque me pisou.

[24] Sete vezes se tomará vingança de Caim, de Lameque, porém, setenta vezes sete.

[25] Tornou Adão a coabitar com sua mulher; e ela deu à luz um filho, a quem pôs o nome de Sete; porque, disse ela, Deus me concedeu outro descendente em lugar de Abel, que Caim matou.

[26] A Sete nasceu-lhe também um filho, ao qual pôs o nome de Enos; daí se começou a invocar o nome do SENHOR.

Gênesis 5

Descendentes de Adão

1 Crônicas 1.1-4

[1] Este é o livro da genealogia de Adão. No dia em que Deus criou o homem, à semelhança de Deus o fez;

[20] Ада роди Явал; той беше родоначалник на онези, които живеят в шатри и иматдобитък.

[21] Името пък на брат му беше Ювал; той беше родоначалник на всички, които свирят с арфа и кавал.

[22] Така и Села роди Тувал-Каин, ковач на всякакъв вид медно и желязно сечиво; а сестра на Тувал-Каин беше Наама.

[23] И Ламех каза на жените си: Адо и Село, чуйте гласа ми, жени Ламехови, слушайте думите ми, понеже мъж убих затова, че ме нарани. Да! Юноша – затова, че ме смаза.

[24] Ако на Каин се отмъсти седмократно, то на Ламех ще се отмъсти седемдесет и седемкратно.

[25] И Адам пак позна жена си и тя роди син, когото наименува Сит, защото, казваше тя, Бог ми определи друга рожба вместо Авел, тъй като Каин го уби.

[26] Също и на Сит се роди син, когото наименува Енос. Тогава хората започнаха да призовават Господнето име.

Битие 5

Потомството на Адам до потопа

[1] Ето родословието на Адамовото потомство. В деня, когато Бог сътвори човека, Той го направи по Божие подобие;

[2] homem e mulher os criou, e os abençoou, e lhes chamou pelo nome de Adão, no dia em que foram criados.

[3] Viveu Adão cento e trinta anos, e gerou um filho à sua semelhança, conforme a sua imagem, e lhe chamou Sete.

[4] Depois que gerou a Sete, viveu Adão oitocentos anos; e teve filhos e filhas.

[5] Os dias todos da vida de Adão foram novecentos e trinta anos; e morreu.

[6] Sete viveu cento e cinco anos e gerou a Enos.

[7] Depois que gerou a Enos, viveu Sete oitocentos e sete anos; e teve filhos e filhas.

[8] Todos os dias de Sete foram novecentos e doze anos; e morreu.

[9] Enos viveu noventa anos e gerou a Cainã.

[10] Depois que gerou a Cainã, viveu Enos oitocentos e quinze anos; e teve filhos e filhas.

[11] Todos os dias de Enos foram novecentos e cinco anos; e morreu.

[12] Cainã viveu setenta anos e gerou a Maalalel.

[13] Depois que gerou a Maalalel, viveu Cainã oitocentos e quarenta anos; e teve filhos e filhas.

[14] Todos os dias de Cainã foram novecentos e dez anos; e morreu.

[2] създаде ги мъж и жена, благослови ги и ги наименува Човек, в деня, когато бяха създадени.

[3] Адам живя сто и тридесет години и роди син по свое подобие, по своя образ и го наименува Сит.

[4] А откакто се роди Сит, дните на Адам станаха осемстотин години; и от него се родиха синове и дъщери.

[5] И всички дни на Адам, колкото живя, станаха деветстотин и тридесет години; и умря.

[6] Сит живя сто и пет години и от него се роди Енос.

[7] А откакто се роди Енос, Сит живя осемстотин и седем години и от него се родиха синове и дъщери.

[8] И всички дни на Сит станаха деветстотин и дванадесет години; и умря.

[9] Енос живя деветдесет години и от него се роди Кенан.

[10] А откакто се роди Кенан, Енос живя осемстотин и петнадесет години и от него се родиха синове и дъщери.

[11] И всички дни на Енос станаха деветстотин и пет години; и умря.

[12] Кенан живя седемдесет години и от него се роди Маалалеил.

[13] А откакто се роди Маалалеил, Кенан живя осемстотин и четиридесет години и роди синове и дъщери.

[14] И всички дни на Кенан станаха деветстотин и десет години; и умря.

[15] Maalalel viveu sessenta e cinco anos e gerou a Jarede.

[15] Маалалеил живя шестдесет и пет години и от него се роди Яред.

[16] Depois que gerou a Jarede, viveu Maalalel oitocentos e trinta anos; e teve filhos e filhas.

[16] А откакто се роди Яред, Маалалеил живя осемстотин и тридесет години и роди синове и дъщери.

[17] Todos os dias de Maalalel foram oitocentos e noventa e cinco anos; e morreu.

[17] И всички дни на Маалалеил станаха осемстотин деветдесет и пет години; и умря.

[18] Jarede viveu cento e sessenta e dois anos e gerou a Enoque.

[18] Яред живя сто шестдесет и две години и от него се роди Енох.

[19] Depois que gerou a Enoque, viveu Jarede oitocentos anos; e teve filhos e filhas.

[19] А откакто се роди Енох, Яред живя осемстотин години и от него се родиха синове и дъщери.

[20] Todos os dias de Jarede foram novecentos e sessenta e dois anos; e morreu.

[20] И всички дни на Яред станаха деветстотин шестдесет и две години; и умря.

[21] Enoque viveu sessenta e cinco anos e gerou a Metusalém.

[21] Енох живя шестдесет и пет години и от него се роди Матусал.

[22] Andou Enoque com Deus; e, depois que gerou a Metusalém, viveu trezentos anos; e teve filhos e filhas.

[22] А откакто се роди Матусал, Енох ходи по Бога триста години и от него се родиха синове и дъщери.

[23] Todos os dias de Enoque foram trezentos e sessenta e cinco anos.

[23] И всички дни на Енох станаха триста шестдесет и пет години.

[24] Andou Enoque com Deus e já não era, porque Deus o tomou para si.

[24] И Енох живееше според Божиите заповеди и го нямаше вече, защото Бог го взе.

[25] Metusalém viveu cento e oitenta e sete anos e gerou a Lameque.

[25] Матусал живя сто осемдесет и седем години и от него се роди Ламех.

[26] Depois que gerou a Lameque, viveu Metusalém setecentos e oitenta e dois anos; e teve filhos e filhas.

[26] А откакто се роди Ламех, Матусал живя седемстотин осемдесет и две години и от него се родиха синове и дъщери.

[27] Todos os dias de Metusalém foram novecentos e sessenta e nove anos; e morreu.

[27] И всички дни на Матусал станаха деветстотин шестдесет и девет години; и умря.

[28] Lameque viveu cento e oitenta e dois anos e gerou um filho;

[29] pôs-lhe o nome de Noé, dizendo: Este nos consolará dos nossos trabalhos e das fadigas de nossas mãos, nesta terra que o SENHOR amaldiçoou.

[30] Depois que gerou a Noé, viveu Lameque quinhentos e noventa e cinco anos; e teve filhos e filhas.

[31] Todos os dias de Lameque foram setecentos e setenta e sete anos; e morreu.

[32] Era Noé da idade de quinhentos anos e gerou a Sem, Cam e Jafé.

Gênesis 6

A corrupção do gênero humano

[1] Como se foram multiplicando os homens na terra, e lhes nasceram filhas,

[2] vendo os filhos de Deus que as filhas dos homens eram formosas, tomaram para si mulheres, as que, entre todas, mais lhes agradaram.

[3] Então, disse o SENHOR: O meu Espírito não agirá para sempre no homem, pois este é carnal; e os seus dias serão cento e vinte anos.

[4] Ora, naquele tempo havia gigantes na terra; e também depois, quando os filhos de Deus possuíram as filhas dos homens, as quais lhes deram filhos; estes foram valentes, varões de renome, na antiguidade.

[28] Ламех живя сто осемдесет и две години и от него се роди син;

[29] и го наименува Ной, като казваше: Този ще ни утеши в умората ни от работата ни и от труда на ръцете ни, който ни идва от земята, която Господпрокле.

[30] А откакто роди Ной, Ламех живя петстотин деветдесет и пет години и от него се родиха синове и дъщери.

[31] И всички дни на Ламех станаха седемстотин седемдесет и седем години; и умря.

[32] А Ной беше на петстотин години; и от Ной се родиха Сим, Хам и Яфет.

Битие 6

Покварата на човечеството

[1] След като хората започнаха да се размножават по лицето на земята и им се раждаха дъщери,

[2] Божиите синове, като гледаха, че човешките дъщери бяха красиви, вземаха си за жени от всички, които избираха.

[3] И тогава Господ каза: Духът, който съм му дал, няма да владее вечно у човека; в блуждаенето си той е плът; затова дните му ще бъдат сто и двадесет години.

[4] В онези дни на земята живееха исполините; а при това, след като Божиите синове влизаха при човешките дъщери, и те им раждаха синове, които бяха онези силни и прочути старовременни мъже.

[5] Viu o SENHOR que a maldade do homem se havia multiplicado na terra e que era continuamente mau todo desígnio do seu coração;

[6] então, se arrependeu o SENHOR de ter feito o homem na terra, e isso lhe pesou no coração.

[7] Disse o SENHOR: Farei desaparecer da face da terra o homem que criei, o homem e o animal, os répteis e as aves dos céus; porque me arrependo de os haver feito.

[8] Porém Noé achou graça diante do SENHOR.

[9] Eis a história de Noé. Noé era homem justo e íntegro entre os seus contemporâneos; Noé andava com Deus.

[10] Gerou três filhos: Sem, Cam e Jafé.

Deus anuncia o dilúvio

[11] A terra estava corrompida à vista de Deus e cheia de violência.

[12] Viu Deus a terra, e eis que estava corrompida; porque todo ser vivente havia corrompido o seu caminho na terra.

[13] Então, disse Deus a Noé: Resolvi dar cabo de toda carne, porque a terra está cheia da violência dos homens; eis que os farei perecer juntamente com a terra.

[14] Faze uma arca de tábuas de cipreste; nela farás compartimentos e a calafetarás com betume por dentro e por fora.

[15] Deste modo a farás: de trezentos côvados será o comprimento; de cinqüenta, a largura; e a altura, de trinta.

[5] И като видя Господ, че нечестието на човека по земята се умножава и че всяка мисъл и наклонност беше постоянно само зло,

[6] разкая се Господ, че беше направил човека на земята, и се огорчи в сърцето Си.

[7] И Господ каза: Ще изтребя от лицето на земята човека, когото създадох – хора, зверове, влечуги и въздушни птици, – понеже съжалих, че ги създадох.

[8] А Ной придоби Господнетоблаговоление.

[9] Ето Ноевото потомство. Ной беше човек праведен, непорочен между съвременниците си; той ходеше по Бога.

[10] И Ной роди трима сина: Сим, Хам и Яфет.

[11] А земята се разврати пред Бога; земята се напълни с насилие.

[12] Бог видя земята; и ето, тя беше развратена, защото всяка твар имаше развратно поведение на земята.

Подготовката за потопа

[13] И Бог каза на Ной: Краят на всяка твар се предвижда от Мене, защото земята се изпълни с насилие чрез тях; затова, ето, ще ги изтребя заедно със земята.

[14] Направѝ си ковчег от гоферово дърво; да направиш стаи в ковчега; и да го измажеш отвътре и отвън със смола.

[15] Направи го така: дължината на ковчега да бъде триста лакти,

широчината му петдесет лакти, а височината му тридесет лакти.

16 Farás ao seu redor uma abertura de um côvado de altura; a porta da arca colocarás lateralmente; farás pavimentos na arca: um em baixo, um segundo e um terceiro.

16 Направи на ковчега прозорец, като изкараш ковчега без един лакът до върха, а вратата на ковчега постави отстрани; направи го с долен, среден и горен етаж.

17 Porque estou para derramar águas em dilúvio sobre a terra para consumir toda carne em que há fôlego de vida debaixo dos céus; tudo o que há na terra perecerá.

17 И ето, Аз ще докарам на земята потоп от вода, за да изтребя под небето всяка твар, която има в себе си жизнено дихание; всичко, което се намира на земята, ще измре.

18 Contigo, porém, estabelecerei a minha aliança; entrarás na arca, tu e teus filhos, e tua mulher, e as mulheres de teus filhos.

18 Но с тебе ще поставя завета Си; и ще влезеш в ковчега ти, синовете ти, жена ти и снахите ти с теб.

19 De tudo o que vive, de toda carne, dois de cada espécie, macho e fêmea, farás entrar na arca, para os conservares vivos contigo.

19 И от всичко, от всякакъв вид твар, която живее, да вкараш в ковчега по две от всеки вид, за да запазиш живота им със себе си; мъжко и женско да бъдат.

20 Das aves segundo as suas espécies, do gado segundo as suas espécies, de todo réptil da terra segundo as suas espécies, dois de cada espécie virão a ti, para os conservares em vida.

20 От птиците според вида им, от добитъка според вида му и от всички земни животни според вида им, по две от всички да влязат при тебе, за да им опазиш живота.

21 Leva contigo de tudo o que se come, ajunta-o contigo; ser-te-á para alimento, a ti e a eles.

21 А ти си вземи от всякаква храна, която се яде, и я събери при себе си, за да послужи за храна на теб и на тях.

22 Assim fez Noé, consoante a tudo o que Deus lhe ordenara.

22 И Ной извърши всичко, според както му заповяда Бог; така направи.

Gênesis 7

Noé e sua família entram na arca

1 Disse o SENHOR a Noé: Entra na arca, tu e toda a tua casa, porque reconheço que tens sido justo diante de mim no meio desta geração.

Битие 7

Потопът

1 Тогава Господ каза на Ной: Влез ти и цялото ти семейство в ковчега; защото в това поколение тебе видях праведен пред Мене.

2 De todo animal limpo levarás contigo sete pares: o macho e sua fêmea; mas dos animais imundos, um par: o macho e sua fêmea.

3 Também das aves dos céus, sete pares: macho e fêmea; para se conservar a semente sobre a face da terra.

4 Porque, daqui a sete dias, farei chover sobre a terra durante quarenta dias e quarenta noites; e da superfície da terra exterminarei todos os seres que fiz.

5 E tudo fez Noé, segundo o SENHOR lhe ordenara.

6 Tinha Noé seiscentos anos de idade, quando as águas do dilúvio inundaram a terra.

7 Por causa das águas do dilúvio, entrou Noé na arca, ele com seus filhos, sua mulher e as mulheres de seus filhos.

8 Dos animais limpos, e dos animais imundos, e das aves, e de todo réptil sobre a terra,

9 entraram para Noé, na arca, de dois em dois, macho e fêmea, como Deus lhe ordenara.

10 E aconteceu que, depois de sete dias, vieram sobre a terra as águas do dilúvio.

11 No ano seiscentos da vida de Noé, aos dezessete dias do segundo mês, nesse dia romperam-se todas as fontes do grande abismo, e as comportas dos céus se abriram,

2 Вземи си по седем от всички чисти животни, мъжки и женските им; а от нечистите животни по две, мъжки и женските им;

3 също и от въздушните птици по седем, мъжки и женски; за да запазиш от тяхразплод по лицето на цялата земя.

4 Защото още седем дни и Аз ще направя да вали дъжд по земята четиридесет дни и четиридесет нощи; и ще изтребя от лицето на земята всичко живо, което съм създал.

5 И Ной извърши всичко, според както му заповяда Господ.

6 А Ной беше на шестстотин години, когато на земята стана потопът от водата.

7 И поради водите от потопа в ковчега влязоха Ной, синовете му, жена му и снахите му с него.

8 От чистите животни и от нечистите животни, от птиците и от всичко, което пълзи по земята,

9 влязоха в ковчега две по две при Ной, мъжки и женски, според както Бог заповяда на Ной.

10 И след седмия ден водите на потопа заляха земята.

11 В шестстотната година на Ноевия живот, във втория месец, на седемнадесетия ден от месеца, в същия ден всички извори на голямата бездна се разпукнаха и небесните водопади се спуснаха.

[12] e houve copiosa chuva sobre a terra durante quarenta dias e quarenta noites.
[13] Nesse mesmo dia entraram na arca Noé, seus filhos Sem, Cam e Jafé, sua mulher e as mulheres de seus filhos;
[14] eles, e todos os animais segundo as suas espécies, todo gado segundo as suas espécies, todos os répteis que rastejam sobre a terra segundo as suas espécies, todas as aves segundo as suas espécies, todos os pássaros e tudo o que tem asa.
[15] De toda carne, em que havia fôlego de vida, entraram de dois em dois para Noé na arca;
[16] eram macho e fêmea os que entraram de toda carne, como Deus lhe havia ordenado; e o SENHOR fechou a porta após ele.

O dilúvio

[17] Durou o dilúvio quarenta dias sobre a terra; cresceram as águas e levantaram a arca de sobre a terra.

[18] Predominaram as águas e cresceram sobremodo na terra; a arca, porém, vogava sobre as águas.

[19] Prevaleceram as águas excessivamente sobre a terra e cobriram todos os altos montes que havia debaixo do céu.

[20] Quinze côvados acima deles prevaleceram as águas; e os montes foram cobertos.
[21] Pereceu toda carne que se movia sobre a terra, tanto de ave como de animais domésticos e animais selváticos, e de

[12] И дъждът валя на земята четиридесет дни и четиридесет нощи.
[13] В същия този ден в ковчега влязоха Ной и синовете му: Сим, Хам и Яфет, и жената на Ной, и с тях трите му снахи –

[14] те и всички животни според вида си, всичкият добитък според вида си и всички влечуги, които пълзят по земята, според вида си и всички птици според вида си, всяка птица от всякакъв вид.

[15] Две по две от всяка твар, която има в себе си жизнено дихание, влязоха в ковчега при Ной.
[16] И които влязоха, мъжки и женски от всяка твар влязоха, според както Бог му беше заповядал; и Господ го затвори вътре.

[17] Четиридесет дни продължи потопът на земята; и водите придойдоха и повдигнаха ковчега, и той се издигна над земята.
[18] Водите се усилваха и прииждаха много на земята, така ковчегът се носеше по повърхността на водите.
[19] Водите се усилваха твърде много на земята, така че бяха покрити всички високи планини, намиращи се под цялото небе.
[20] Петнадесет лакти по-горе от тях се издигнаха водите и планините бяха покрити.

[21] И всяка твар, която се движеше по земята, умря – птици, добитък, зверове,

todos os enxames de criaturas que povoam a terra, e todo homem.

[22] Tudo o que tinha fôlego de vida em suas narinas, tudo o que havia em terra seca, morreu.

[23] Assim, foram exterminados todos os seres que havia sobre a face da terra; o homem e o animal, os répteis e as aves dos céus foram extintos da terra; ficou somente Noé e os que com ele estavam na arca.

[24] E as águas durante cento e cinqüenta dias predominaram sobre a terra.

Gênesis 8

Diminuem as águas do dilúvio

[1] Lembrou-se Deus de Noé e de todos os animais selváticos e de todos os animais domésticos que com ele estavam na arca; Deus fez soprar um vento sobre a terra, e baixaram as águas.

[2] Fecharam-se as fontes do abismo e também as comportas dos céus, e a copiosa chuva dos céus se deteve.

[3] As águas iam-se escoando continuamente de sobre a terra e minguaram ao cabo de cento e cinqüenta dias.

[4] No dia dezessete do sétimo mês, a arca repousou sobre as montanhas de Ararate.

[5] E as águas foram minguando até ao décimo mês, em cujo primeiro dia apareceram os cimos dos montes.

Noé solta um corvo e depois uma pomba

всички животни, които пълзят по земята, и всеки човек.

[22] От всичко, което беше на сушата, всичко, което имаше в ноздрите си жизнено дихание, измря.

[23] Всичко живо, което се намираше по лицето на земята, бе изтребено – хора, добитък, животни и небесни птици; изтребени бяха от земята; останаха само Ной и онези, които бяха с него в ковчега.

[24] А водите се застояха по земята сто и петдесет дни.

Битие 8

[1] Тогава Бог си спомни за Ной и за всичко живо, и за всичкия добитък, който беше с него в ковчега; и Бог направи вятър да мине по земята и водите престанаха.

[2] Изворите на бездната и небесните отвори също се затвориха и дъждът от небето спря.

[3] Малко по малко водите се оттеглиха от земята и след сто и петдесет дни водите започнаха да намаляват.

[4] А на седемнадесетия ден от седмия месец ковчегът заседна върху Араратските планини.

[5] Водите намаляваха непрестанно до десетия месец; и на първия ден от десетия месец върховете на планините се показаха.

[6] Ao cabo de quarenta dias, abriu Noé a janela que fizera na arca

[7] e soltou um corvo, o qual, tendo saído, ia e voltava, até que se secaram as águas de sobre a terra.

[8] Depois, soltou uma pomba para ver se as águas teriam já minguado da superfície da terra;

[9] mas a pomba, não achando onde pousar o pé, tornou a ele para a arca; porque as águas cobriam ainda a terra. Noé, estendendo a mão, tomou-a e a recolheu consigo na arca.

[10] Esperou ainda outros sete dias e de novo soltou a pomba fora da arca.

[11] À tarde, ela voltou a ele; trazia no bico uma folha nova de oliveira; assim entendeu Noé que as águas tinham minguado de sobre a terra.

[12] Então, esperou ainda mais sete dias e soltou a pomba; ela, porém, já não tornou a ele.

Noé e sua família saem da arca

[13] Sucedeu que, no primeiro dia do primeiro mês, do ano seiscentos e um, as águas se secaram de sobre a terra. Então, Noé removeu a cobertura da arca e olhou, e eis que o solo estava enxuto.

[14] E, aos vinte e sete dias do segundo mês, a terra estava seca.

[15] Então, disse Deus a Noé:

[6] После, след четиридесет дни, Ной отвори прозореца на ковчега, който беше направил;

[7] и изпрати гарван, който, като излезе, прелиташе насам-натам, докато водите на земята пресъхнаха.

[8] Тогава Ной изпрати гълъб, за да види дали са престанали водите по лицето на земята.

[9] Но гълъбът, понеже не намери почивка за краката си, се върна при него в ковчега, защото водата беше още по лицето на цялата земя. И той протегна ръка и го взе, и го внесе при себе си в ковчега.

[10] А като изчака още седем дни, пак изпрати гълъба от ковчега.

[11] И надвечер гълъбът се върна при него и, ето, имаше в устата си пресен маслинен лист; така Ной позна, че водата по земята е спаднала.

[12] След това той почака още седем дни и изпрати гълъба; но той не се върна вече при него.

[13] В шестстотин и първата година на Ноевия живот, на първия ден от първия месец водата пресъхна на земята; и Ной, като вдигна покрива на ковчега, погледна и ето, повърхността на земята беше изсъхнала.

[14] А на двадесет и седмия ден от втория месец земята съвършено изсъхна.

Излизане от ковчега

[15] Тогава Бог говорѝ на Ной:

[16] Sai da arca, e, contigo, tua mulher, e teus filhos, e as mulheres de teus filhos.

[17] Os animais que estão contigo, de toda carne, tanto aves como gado, e todo réptil que rasteja sobre a terra, faze sair a todos, para que povoem a terra, sejam fecundos e nela se multipliquem.

[18] Saiu, pois, Noé, com seus filhos, sua mulher e as mulheres de seus filhos.

[19] E também saíram da arca todos os animais, todos os répteis, todas as aves e tudo o que se move sobre a terra, segundo as suas famílias.

Noé levanta um altar

[20] Levantou Noé um altar ao SENHOR e, tomando de animais limpos e de aves limpas, ofereceu holocaustos sobre o altar.

[21] E o SENHOR aspirou o suave cheiro e disse consigo mesmo: Não tornarei a amaldiçoar a terra por causa do homem, porque é mau o desígnio íntimo do homem desde a sua mocidade; nem tornarei a ferir todo vivente, como fiz.

[22] Enquanto durar a terra, não deixará de haver sementeira e ceifa, frio e calor, verão e inverno, dia e noite.

Gênesis 9

A aliança de Deus com Noé

[1] Abençoou Deus a Noé e a seus filhos e lhes disse: Sede fecundos, multiplicai-vos e enchei a terra.

[2] Pavor e medo de vós virão sobre todos os animais da terra e sobre todas as aves dos céus; tudo o que se move sobre a terra

[16] Излез от ковчега ти, жена ти, синовете ти и жените им с теб.

[17] Изведи със себе си всичко живо от всяка твар, която е с тебе – птици, добитък и всички животни, които пълзят по земята, за да се разплодяват по земята, да раждат и да се умножават по земята.

[18] Ной излезе и с него синовете му, жена му и снахите му;

[19] излязоха от ковчега и всички животни, всички птици, всичко, което се движи по земята, според родовете си.

[20] И Ной издигна жертвеник на Господа; и взе от всяко чисто животно и от всяка чиста птица и ги принесе за всеизгаряния на жертвеника;

[21] и Господ помириса сладко благоухание. И Господ каза: Няма да проклинам вече земята заради човека, защото намеренията му са зло още от младините му, нито ще поразя вече друг път всичко живо, както направих.

[22] Докато съществува земята, сеитба и жътва, студ и горещина, лято и зима, ден и нощ няма да изчезнат.

Битие 9

Божият Завет с Ной

[1] В това време Бог благослови Ной и синовете му, като каза: Плодете се, размножавайте се и напълнете земята.

[2] От вас ще се страхуват и ще треперят всички земни животни и всички въздушни птици; те са всичко, което

e todos os peixes do mar nas vossas mãos serão entregues.

3 Tudo o que se move e vive ser-vos-á para alimento; como vos dei a erva verde, tudo vos dou agora.

4 Carne, porém, com sua vida, isto é, com seu sangue, não comereis.

5 Certamente, requererei o vosso sangue, o sangue da vossa vida; de todo animal o requererei, como também da mão do homem, sim, da mão do próximo de cada um requererei a vida do homem.

6 Se alguém derramar o sangue do homem, pelo homem se derramará o seu; porque Deus fez o homem segundo a sua imagem.

7 Mas sede fecundos e multiplicai-vos; povoai a terra e multiplicai-vos nela.

8 Disse também Deus a Noé e a seus filhos:

9 Eis que estabeleço a minha aliança convosco, e com a vossa descendência,

10 e com todos os seres viventes que estão convosco: tanto as aves, os animais domésticos e os animais selváticos que saíram da arca como todos os animais da terra.

11 Estabeleço a minha aliança convosco: não será mais destruída toda carne por águas de dilúvio, nem mais haverá dilúvio para destruir a terra.

12 Disse Deus: Este é o sinal da minha aliança que faço entre mim e vós e entre

пълзи по земята, и всички морски риби са предадени в ръцете ви.

3 Всичко живо, което се движи, ще ви бъде за храна; давам ви всичко, също както дадох зелената трева.

4 Да не ядете обаче месо с живота му, т. е. с кръвта му.

5 А вашата кръв, кръвта на живота ви, непременно ще изискам; от всяко животно ще я изискам; и от човека, да! От брата на всеки човек ще изискам живота на човека.

6 Който пролее човешка кръв и неговата кръв от човек ще се пролее; защото Бог направи човека по Своя образ.

7 А вие, плодете се и се размножавайте, разплодете се по земята и се умножавайте по нея.

8 После Бог говорѝ на Ной и на синовете му с него:

9 Вижте, Аз поставям завета Си с вас и с потомството ви след вас;

10 и с всичко живо, което е с вас – птиците, добитъка и всички земни животни, които са с вас, да, с всяко земно животно от всичко, което е излязло от ковчега.

11 Поставям завета Си с вас, – че няма да бъде изтребена вече никоя твар от водите на потопа, нито ще настане вече потоп да опустоши земята.

12 Бог каза още: Ето белега на завета, който Аз поставям до всички поколения

todos os seres viventes que estão convosco, para perpétuas gerações:

13 porei nas nuvens o meu arco; será por sinal da aliança entre mim e a terra.

14 Sucederá que, quando eu trouxer nuvens sobre a terra, e nelas aparecer o arco,

15 então, me lembrarei da minha aliança, firmada entre mim e vós e todos os seres viventes de toda carne; e as águas não mais se tornarão em dilúvio para destruir toda carne.

16 O arco estará nas nuvens; vê-lo-ei e me lembrarei da aliança eterna entre Deus e todos os seres viventes de toda carne que há sobre a terra.

17 Disse Deus a Noé: Este é o sinal da aliança estabelecida entre mim e toda carne sobre a terra.

18 Os filhos de Noé, que saíram da arca, foram Sem, Cam e Jafé; Cam é o pai de Canaã.

19 São eles os três filhos de Noé; e deles se povoou toda a terra.

Noé pronuncia bênção e maldição

20 Sendo Noé lavrador, passou a plantar uma vinha.

21 Bebendo do vinho, embriagou-se e se pôs nu dentro de sua tenda.

22 Cam, pai de Canaã, vendo a nudez do pai, fê-lo saber, fora, a seus dois irmãos.

23 Então, Sem e Jafé tomaram uma capa, puseram-na sobre os próprios ombros de ambos e, andando de costas, rostos

между Мен и вас и всичко живо, което е с вас;

13 поставям дъгата Си в облака и тя ще бъде белег на завет между Мен и земята.

14 Когато докарам облак на земята, дъгата ще се яви в облака;

15 и ще си спомня завета Си, който е между Мен и вас и всичко живо от всяка твар; и водата няма вече да стане потоп за изтреблението на всяка твар.

16 Дъгата ще бъде в облака; и ще я гледам, за да си напомням вечния завет между Бога и всичко живо от всяка твар, което е на земята.

17 Бог каза на Ной: Това е белегът на завета, който установих между Мен и всяка твар, която е на земята.

Синовете на Ной

18 А излезлите от ковчега Ноеви синове бяха Сим, Хам и Яфет; а Хам беше баща на Ханаан.

19 Тези трима бяха Ноеви синове; и от тях бе населена цялата земя.

20 В това време Ной започна да работи земята и насади лозе.

21 И като пи от виното, опи се и се разголи в шатрата си.

22 Хам, Ханаановият баща, видя голотата на баща си и каза на двамата си братя отвън.

23 А Сим и Яфет взеха една дреха и като я сложиха двамата на раменете си, пристъпиха заднишком и покриха

desviados, cobriram a nudez do pai, sem que a vissem.

[24] Despertando Noé do seu vinho, soube o que lhe fizera o filho mais moço

[25] e disse: Maldito seja Canaã; seja servo dos servos a seus irmãos.

[26] E ajuntou: Bendito seja o SENHOR, Deus de Sem; e Canaã lhe seja servo.

[27] Engrandeça Deus a Jafé, e habite ele nas tendas de Sem; e Canaã lhe seja servo.

[28] Noé, passado o dilúvio, viveu ainda trezentos e cinqüenta anos.

[29] Todos os dias de Noé foram novecentos e cinqüenta anos; e morreu.

Gênesis 10

Descendentes dos filhos de Noé

1 Crônicas 1.5-23

[1] São estas as gerações dos filhos de Noé, Sem, Cam e Jafé; e nasceram-lhes filhos depois do dilúvio.

[2] Os filhos de Jafé são: Gomer, Magogue, Madai, Javã, Tubal, Meseque e Tiras.

[3] Os filhos de Gomer são: Asquenaz, Rifate e Togarma.

[4] Os de Javã são: Elisá, Társis, Quitim e Dodanim.

[5] Estes repartiram entre si as ilhas das nações nas suas terras, cada qual segundo a sua língua, segundo as suas famílias, em suas nações.

[6] Os filhos de Cam: Cuxe, Mizraim, Pute e Canaã.

голотата на баща си; лицата им гледаха назад и не видяха бащината си голота.

[24] Когато Ной изтрезня от виното си и научи за онова, което му беше направил по-младият му син, каза:

[25] Проклет да е Ханаан; слуга на слуги ще бъде на братята си.

[26] Каза още: Благословен Господ, Симовият Бог; и Ханаан да му бъде слуга.

[27] Бог да разшири Яфет. Да се засели в шатрите на Сим; и Ханаан да им бъде слуга.

[28] След потопа Ной живя триста и петдесет години.

[29] И всички дни на Ной станаха деветстотин и петдесет години; и умря.

Битие 10

Потомството на Ной

[1] Ето родословието на Ноевите синове Сим, Хам и Яфет; понеже и на тях им се родиха синове след потопа.

[2] Яфетови синове: Гомер, Магог, Мадай, Яван, Тувал, Мосох и Тирас.

[3] А Гомерови синове: Асханаз, Рифат и Тогарма.

[4] А Яванови синове: Елисей, Тарсис, Китим и Доданим.

[5] От тях се разделиха островите на народите, в техните земи, всеки според езика си, според племето си, в народите си.

[6] Хамови синове: Хус, Мицраим, Фут и Ханаан.

7 Os filhos de Cuxe: Sebá, Havilá, Sabtá, Raamá e Sabtecá; e os filhos de Raamá: Sabá e Dedã.	7 А Хусови синове: Сева, Евила, Савта, Раама и Савтека; а Раамови синове: Шева и Дедан.
8 Cuxe gerou a Ninrode, o qual começou a ser poderoso na terra.	8 Хус роди и Нимрод. Той пръв стана силен на земята.
9 Foi valente caçador diante do SENHOR; daí dizer-se: Como Ninrode, poderoso caçador diante do SENHOR.	9 Той беше голям ловец пред Господа; затова се казва: Като Нимрод, голям ловец пред Господа.
10 O princípio do seu reino foi Babel, Ereque, Acade e Calné, na terra de Sinar.	10 Първо той царува над Вавилон, Ерех, Акад и Халне, в Сенаарската земя.
11 Daquela terra saiu ele para a Assíria e edificou Nínive, Reobote-Ir e Calá.	11 От тази земя излезе и отиде в Асирия, и съгради Ниневия, Роовот-Ир, Халах
12 E, entre Nínive e Calá, a grande cidade de Resém.	12 и Ресен между Ниневия и Халах (който е големият град).
13 Mizraim gerou a Ludim, a Anamim, a Leabim, a Naftuim,	13 А Мицраим роди Лудим, Анамим, Леавим, Нафтухим,
14 a Patrusim, a Casluim (donde saíram os filisteus) e a Caftorim.	14 Патрусим, Каслухим (от които произлязоха филистимците) и Кафторим.
15 Canaã gerou a Sidom, seu primogênito, e a Hete,	15 А Ханаан роди: първородния си синСидон, после Хет,
16 e aos jebuseus, aos amorreus, aos girgaseus,	16 йевусейците, аморейците, гергесейците,
17 aos heveus, aos arqueus, aos sineus,	17 евейците, арукейците, асенейците,
18 aos arvadeus, aos zemareus e aos hamateus; e depois se espalharam as famílias dos cananeus.	18 арвадците, цемарейците и аматейците; и след това ханаанските племена се пръснаха.
19 E o limite dos cananeus foi desde Sidom, indo para Gerar, até Gaza, indo para Sodoma, Gomorra, Admá e Zeboim, até Lasa.	19 Територията на ханаанците беше от Сидон, като се отива за Герар, до Газа и като се отива за Содом и Гомор, Адма и Цевоим, до Лаша.
20 São estes os filhos de Cam, segundo as suas famílias, segundo as suas línguas, em suas terras, em suas nações.	20 Тези са Хамовите синове в земите си, в народите си, според племената си, според езиците си.

[21] A Sem, que foi pai de todos os filhos de Héber e irmão mais velho de Jafé, também lhe nasceram filhos.
[22] Os filhos de Sem são: Elão, Assur, Arfaxade, Lude e Arã.
[23] Os filhos de Arã: Uz, Hul, Geter e Más.
[24] Arfaxade gerou a Salá; Salá gerou a Héber.
[25] A Héber nasceram dois filhos: um teve por nome Pelegue, porquanto em seus dias se repartiu a terra; e o nome de seu irmão foi Joctã.
[26] Joctã gerou a Almodá, a Selefe, a Hazar-Mavé, a Jerá,
[27] a Hadorão, a Uzal, a Dicla,
[28] a Obal, a Abimael, a Sabá,
[29] a Ofir, a Havilá e a Jobabe; todos estes foram filhos de Joctã.
[30] E habitaram desde Messa, indo para Sefar, montanha do Oriente.
[31] São estes os filhos de Sem, segundo as suas famílias, segundo as suas línguas, em suas terras, em suas nações.
[32] São estas as famílias dos filhos de Noé, segundo as suas gerações, nas suas nações; e destes foram disseminadas as nações na terra, depois do dilúvio.

Gênesis 11

A torre de Babel

[1] Ora, em toda a terra havia apenas uma linguagem e uma só maneira de falar.
[2] Sucedeu que, partindo eles do Oriente, deram com uma planície na terra de Sinar; e habitaram ali.

[21] Родиха се също така деца на Сим, баща на всички Еверовци и по-стар брат на Яфет.
[22] Симови синове: Елам, Асур, Арфаксад, Луд и Арам.
[23] А Арамови синове: Уз, Ул, Гетер и Маш.
[24] И Арфаксад роди Сала, а Сала роди Евер.
[25] И на Евер се родиха двама сина; името на единия беше Фалек, защото по негово време бе разпределена земята; а името на брат му беше Йоктан.
[26] Йоктан роди Алмодад, Шалеф, Хацармавет, Ярах,
[27] Адорам, Узал, Дикла,
[28] Овал, Авимаил, Шева,
[29] Офир, Евил и Йовав; всички те бяха Йоктанови синове.
[30] Техните заселища бяха от Меша, като се отива за Сефар, източната планина.
[31] Тези са Симовите синове в земите си според племената си, според езиците си, според народите си.
[32] Тези са племената на Ноевите синове според поколенията им, в народите им; и от тях се пръснаха народите по земята след потопа.

Битие 11

Вавилонската кула

[1] А по цялата земя се употребяваше един език и общ говор.
[2] След като хората тръгнаха на изток, намериха поле в Сенаарската земя, където се и заселиха.

[3] E disseram uns aos outros: Vinde, façamos tijolos e queimemo-los bem. Os tijolos serviram-lhes de pedra, e o betume, de argamassa.

[3] И си казаха един на друг: Елате, да направим тухли и да ги изпечем в огъня. Тухли употребяваха вместо камъни, а смола употребяваха вместо кал.

[4] Disseram: Vinde, edifiquemos para nós uma cidade e uma torre cujo tope chegue até aos céus e tornemos célebre o nosso nome, para que não sejamos espalhados por toda a terra.

[4] И казаха: Елате, да си съградим град, даже кула, чийто връх да стига до небето; и да си спечелим име, да не би да се разпръснем по лицето на цялата земя.

[5] Então, desceu o SENHOR para ver a cidade e a torre, que os filhos dos homens edificavam;

[5] А Господ слезе да види града и кулата, които градяха хората.

[6] e o SENHOR disse: Eis que o povo é um, e todos têm a mesma linguagem. Isto é apenas o começo; agora não haverá restrição para tudo que intentam fazer.

[6] И Господ каза: Щом като те са един народ, говорещ общ език, и са почнали да правят това; и няма да има нищо невъзможно за тях, каквото и да било нещо, което биха намислили да направят.

[7] Vinde, desçamos e confundamos ali a sua linguagem, para que um não entenda a linguagem de outro.

[7] Нека слезем и там да разбъркаме езика им, така че едни други да не разбират езика си.

[8] Destarte, o SENHOR os dispersou dali pela superfície da terra; e cessaram de edificar a cidade.

[8] Така Господ ги разпръсна оттам по лицето на цялата земя; а те престанаха да градят града.

[9] Chamou-se-lhe, por isso, o nome de Babel, porque ali confundiu o SENHOR a linguagem de toda a terra e dali o SENHOR os dispersou por toda a superfície dela.

[9] Затова той бе наречен Вавилон, защото там Господ разбърка езика на цялата земя; и оттам Господ ги разпръсна по лицето на цялата земя.

Descendentes de Sem

1 Crônicas 1.24-27

Потомството на Сим

[10] São estas as gerações de Sem. Ora, ele era da idade de cem anos quando gerou a Arfaxade, dois anos depois do dilúvio;

[10] Ето Симовото родословие: Сим беше на сто години, а роди Арфаксад две години след потопа;

[11] e, depois que gerou a Arfaxade, viveu Sem quinhentos anos; e gerou filhos e filhas.

[12] Viveu Arfaxade trinta e cinco anos e gerou a Salá;

[13] e, depois que gerou a Salá, viveu Arfaxade quatrocentos e três anos; e gerou filhos e filhas.

[14] Viveu Salá trinta anos e gerou a Héber;

[15] e, depois que gerou a Héber, viveu Salá quatrocentos e três anos; e gerou filhos e filhas.

[16] Viveu Héber trinta e quatro anos e gerou a Pelegue;

[17] e, depois que gerou a Pelegue, viveu Héber quatrocentos e trinta anos; e gerou filhos e filhas.

[18] Viveu Pelegue trinta anos e gerou a Reú;

[19] e, depois que gerou a Reú, viveu Pelegue duzentos e nove anos; e gerou filhos e filhas.

[20] Viveu Reú trinta e dois anos e gerou a Serugue;

[21] e, depois que gerou a Serugue, viveu Reú duzentos e sete anos; e gerou filhos e filhas.

[22] Viveu Serugue trinta anos e gerou a Naor;

[23] e, depois que gerou a Naor, viveu Serugue duzentos anos; e gerou filhos e filhas.

[24] Viveu Naor vinte e nove anos e gerou a Tera;

[11] а откак роди Арфаксад, Сим живя петстотин години и роди синове и дъщери.

[12] Арфаксад живя тридесет и пет години и роди Сала;

[13] а откак роди Сала, Арфаксад живя четиристотин и три години и роди синове и дъщери.

[14] Сала живя тридесет години и роди Евер;

[15] а откак роди Евер, Сала живя четиристотин и три години и роди синове и дъщери.

[16] Евер живя тридесет и четири години и роди Фалек;

[17] а откак роди Фалек, Евер живя четиристотин и тридесет години и роди синове и дъщери.

[18] Фалек живя тридесет години и роди Рагав;

[19] а откак роди Рагав, Фалек живя двеста и девет години и роди синове и дъщери.

[20] Рагав живя тридесет и две години и роди Серух;

[21] а откак роди Серух, Рагав живя двеста и седем години и роди синове и дъщери.

[22] Серух живя тридесет години и роди Нахор;

[23] а откак роди Нахор, Серух живя двеста години и роди синове и дъщери.

[24] Нахор живя двадесет и девет години и роди Тара;

[25] e, depois que gerou a Tera, viveu Naor cento e dezenove anos; e gerou filhos e filhas.
[26] Viveu Tera setenta anos e gerou a Abrão, a Naor e a Harã.
[27] São estas as gerações de Tera. Tera gerou a Abrão, a Naor e a Harã; e Harã gerou a Ló.
[28] Morreu Harã na terra de seu nascimento, em Ur dos caldeus, estando Tera, seu pai, ainda vivo.

[29] Abrão e Naor tomaram para si mulheres; a de Abrão chamava-se Sarai, a de Naor, Milca, filha de Harã, que foi pai de Milca e de Iscá.

[30] Sarai era estéril, não tinha filhos.
[31] Tomou Tera a Abrão, seu filho, e a Ló, filho de Harã, filho de seu filho, e a Sarai, sua nora, mulher de seu filho Abrão, e saiu com eles de Ur dos caldeus, para ir à terra de Canaã; foram até Harã, onde ficaram.
[32] E, havendo Tera vivido duzentos e cinco anos ao todo, morreu em Harã.

Gênesis 12

Deus chama Abrão e lhe faz promessas

[1] Ora, disse o SENHOR a Abrão: Sai da tua terra, da tua parentela e da casa de teu pai e vai para a terra que te mostrarei;

[2] de ti farei uma grande nação, e te abençoarei, e te engrandecerei o nome. Sê tu uma bênção!

[25] а откак роди Тара, Нахор живя сто и деветнадесет години и роди синове и дъщери.
[26] Тара живя седемдесет години и роди Аврам, Нахор и Аран.
[27] Ето родословието и на Тара: Тара роди Аврам, Нахор и Аран; а Аран роди Лот.

[28] И Аран умря преди баща си Тара в Ур Халдейски, в родната си земя.

[29] Аврам и Нахор си взеха жени; името на Аврамовата жена беше Сарая, а името на Нахоровата жена Мелха, дъщеря на Аран, който, освен че беше баща на Мелха, беше баща и на Есха.
[30] А Сарая беше бездетна, нямаше дете.
[31] И Тара взе сина си Аврам и внука си Лот, Арановия син, и снаха си Сарая, жената на сина си Аврам, и излязоха заедно от Ур Халдейски, за да отидат в Ханаанската земя; и дойдоха в Харан, където се и заселиха.
[32] И дните на Тара станаха двеста и пет години; и Тара умря в Харан.

Битие 12

ИСТОРИЯТА НА АВРАМ

Божият призив към Аврам

[1] Тогава Господ каза на Аврам: Излез от отечеството си, от рода си и от бащиния си дом и иди в земята, която ще ти покажа.

[2] Ще те направя голям народ; ще те благословя и ще прославя името ти, и ще бъдеш за благословение.

[3] Abençoarei os que te abençoarem e amaldiçoarei os que te amaldiçoarem; em ti serão benditas todas as famílias da terra.

[4] Partiu, pois, Abrão, como lho ordenara o SENHOR, e Ló foi com ele. Tinha Abrão setenta e cinco anos quando saiu de Harã.

[5] Levou Abrão consigo a Sarai, sua mulher, e a Ló, filho de seu irmão, e todos os bens que haviam adquirido, e as pessoas que lhes acresceram em Harã. Partiram para a terra de Canaã; e lá chegaram.

[6] Atravessou Abrão a terra até Siquém, até ao carvalho de Moré. Nesse tempo os cananeus habitavam essa terra.

[7] Apareceu o SENHOR a Abrão e lhe disse: Darei à tua descendência esta terra. Ali edificou Abrão um altar ao SENHOR, que lhe aparecera.

[8] Passando dali para o monte ao oriente de Betel, armou a sua tenda, ficando Betel ao ocidente e Ai ao oriente; ali edificou um altar ao SENHOR e invocou o nome do SENHOR.

[9] Depois, seguiu Abrão dali, indo sempre para o Neguebe.

Abrão no Egito

[10] Havia fome naquela terra; desceu, pois, Abrão ao Egito, para aí ficar, porquanto era grande a fome na terra.

[11] Quando se aproximava do Egito, quase ao entrar, disse a Sarai, sua mulher: Ora,

[3] Ще благословя онези, които те благославят, а ще прокълна всеки, който те кълне; и в тебе ще се благославят всички земни племена.

[4] И така, Аврам тръгна, според както му каза Господ, и Лот тръгна с него. А Аврам беше на седемдесет и пет години, когато излезе от Харан.

[5] Аврам взе жена си Сарая, племенника си Лот, целия имот, който бяха спечелили, и хората, които бяха придобили в Харан, и излязоха, за да отидат в Ханаанската земя.

[6] И Аврам пропътува земята до местността Сихем, до дъба Море. В това време ханаанците живееха в тази земя.

[7] Тогава Господ се яви на Аврам и каза: На твоето потомство ще дам тази земя. И там Аврам издигна жертвеник на Господа, Който му се яви.

[8] Оттам се премести към хълма, който е на изток от Ветил, където разпъна шатрата си; Ветил оставаше на запад, а Гай – на изток; и там издигна жертвеник на Господа и призова Господнето име.

[9] После, като прибра шатрите си, Аврам все напредваше на юг.

Аврам в Египет

[10] А в земята настана глад; затова Аврам слезе в Египет да поживее там, понеже гладът беше се усилил в Ханаанскатаземя.

[11] И когато приближи до Египет, каза на жена си Сарая: Виж сега, зная, че си жена, красива наглед.

bem sei que és mulher de formosa aparência;

[12] os egípcios, quando te virem, vão dizer: É a mulher dele e me matarão, deixando-te com vida.

[13] Dize, pois, que és minha irmã, para que me considerem por amor de ti e, por tua causa, me conservem a vida.

[14] Tendo Abrão entrado no Egito, viram os egípcios que a mulher era sobremaneira formosa.

[15] Viram-na os príncipes de Faraó e gabaram-na junto dele; e a mulher foi levada para a casa de Faraó.

[16] Este, por causa dela, tratou bem a Abrão, o qual veio a ter ovelhas, bois, jumentos, escravos e escravas, jumentas e camelos.

[17] Porém o SENHOR puniu Faraó e a sua casa com grandes pragas, por causa de Sarai, mulher de Abrão.

[18] Chamou, pois, Faraó a Abrão e lhe disse: Que é isso que me fizeste? Por que não me disseste que era ela tua mulher?

[19] E me disseste ser tua irmã? Por isso, a tomei para ser minha mulher. Agora, pois, eis a tua mulher, toma-a e vai-te.

[20] E Faraó deu ordens aos seus homens a respeito dele; e acompanharam-no, a ele, a sua mulher e a tudo que possuía.

Gênesis 13

Abrão e Ló separam-se

[1] Saiu, pois, Abrão do Egito para o Neguebe, ele e sua mulher e tudo o que tinha, e Ló com ele.

[12] Египтяните, като те видят, ще кажат: Тя му е жена; и мене ще убият, а тебе ще оставят жива.

[13] Кажи, моля те, че си ми сестра, за да ми бъде добре покрай теб и да се опази животът ми поради твоята дума.

[14] И като влезе Аврам в Египет, египтяните видяха, че жената беше много красива.

[15] Видяха я и фараоновите големци и я похвалиха на фараона; затова жената беше заведена в дома на фараона.

[16] И заради нея той направи добро на Аврам, който придоби овце, говеда, осли, слуги, слугини, ослици и камили.

[17] Но Господ порази фараона и дома му с тежки язви поради Аврамовата жена Сарая.

[18] Тогава фараонът повика Аврам и каза: Какво е това, което ти ми причини? Защо не ми каза, че ти е жена?

[19] Защо ми каза: Сестра ми е, така че аз си я взех за жена; и така, сега, ето жена ти; вземи я и си иди.

[20] И фараонът нареди на свои хора да изпратят него, жена му и всичко, което имаше.

Битие 13

Раздяла на Аврам и Лот

[1] Така Аврам излезе от Египет, той, жена му и всичко, което имаше, заедно с Лот, и замина към южната страна.

[2] Era Abrão muito rico; possuía gado, prata e ouro.

[2] Аврам беше много богат с добитък, сребро и злато.

[3] Fez as suas jornadas do Neguebe até Betel, até ao lugar onde primeiro estivera a sua tenda, entre Betel e Ai,

[3] И от южната страна той се придвижи постепенно до Ветил, до мястото, където отначало беше поставена шатрата му между Ветил и Гай,

[4] até ao lugar do altar, que outrora tinha feito; e aí Abrão invocou o nome do SENHOR.

[4] до мястото, където първоначално беше издигнал жертвеник; и там Аврам призова Господнето име.

[5] Ló, que ia com Abrão, também tinha rebanhos, gado e tendas.

[5] Също и Лот, който придружаваше Аврам, имаше овце, говеда и шатри.

[6] E a terra não podia sustentá-los, para que habitassem juntos, porque eram muitos os seus bens; de sorte que não podiam habitar um na companhia do outro.

[6] И понеже земята не ги побираше да живеят заедно, тъй като имотът им беше много и не можеха да живеят заедно,

[7] Houve contenda entre os pastores do gado de Abrão e os pastores do gado de Ló. Nesse tempo os cananeus e os ferezeus habitavam essa terra.

[7] появи се спречкване между Аврамовите и Лотовите говедари. (По това време хананците и ферезейците населяваха тази земя.)

[8] Disse Abrão a Ló: Não haja contenda entre mim e ti e entre os meus pastores e os teus pastores, porque somos parentes chegados.

[8] Тогава Аврам каза на Лот: Да няма, моля ти се, спречкване между мен и теб и между моите и твоите говедари, защото ние сме братя.

[9] Acaso, não está diante de ti toda a terra? Peço-te que te apartes de mim; se fores para a esquerda, irei para a direita; se fores para a direita, irei para a esquerda.

[9] Не е ли пред тебе цялата земя? Моля ти се, отдели се от мене; ти ако идешналяво, аз ще ида надясно; или ако ти идеш надясно, аз ще ида наляво.

[10] Levantou Ló os olhos e viu toda a campina do Jordão, que era toda bem regada (antes de haver o SENHOR destruído Sodoma e Gomorra), como o jardim do SENHOR, como a terra do Egito, como quem vai para Zoar.

[10] И така, Лот погледна, разгледа цялата равнина на Йордан и видя, че беше добре напоявана до Сигор (преди Господ да беше съсипал Содом и Гомор), като Господнята градина, като Египетската земя.

[11] Então, Ló escolheu para si toda a campina do Jordão e partiu para o Oriente; separaram-se um do outro.

[12] Habitou Abrão na terra de Canaã; e Ló, nas cidades da campina e ia armando as suas tendas até Sodoma.

[13] Ora, os homens de Sodoma eram maus e grandes pecadores contra o SENHOR.

O SENHOR promete a Abrão a terra de Canaã

[14] Disse o SENHOR a Abrão, depois que Ló se separou dele: Ergue os olhos e olha desde onde estás para o norte, para o sul, para o oriente e para o ocidente;

[15] porque toda essa terra que vês, eu ta darei, a ti e à tua descendência, para sempre.

[16] Farei a tua descendência como o pó da terra; de maneira que, se alguém puder contar o pó da terra, então se contará também a tua descendência.

[17] Levanta-te, percorre essa terra no seu comprimento e na sua largura; porque eu ta darei.

[18] E Abrão, mudando as suas tendas, foi habitar nos carvalhais de Manre, que estão junto a Hebrom; e levantou ali um altar ao SENHOR.

Gênesis 14

Guerra de quatro reis contra cinco

[1] Sucedeu naquele tempo que Anrafel, rei de Sinar, Arioque, rei de Elasar, Quedorlaomer, rei de Elão, e Tidal, rei de Goim,

[11] Затова Лот си избра цялата Йорданска равнина. И Лот тръгна на изток и се разделиха един от друг.

[12] Аврам се засели в Ханаанската земя; а Лот се засели между градовете на Йорданската равнина и преместваше шатрите си, докато стигна до Содом.

[13] А содомските мъже бяха твърде нечестиви и грешни пред Господа.

[14] И Господ каза на Аврам, след като Лот се отдели от него: Погледни от мястото, където си, и погледни към север и юг, изток и запад;

[15] защото цялата земя, която виждаш, ще дам на теб и на потомството ти до века.

[16] И ще направя потомството ти многочислено като земния прах; така че ако може някой да изброи земния прах, то и твоето потомство ще изброи.

[17] Стани, обходи надлъж и нашир земята, защото на тебе ще я дам.

[18] Тогава Аврам премести шатрата си, дойде и се засели при Мамриевите дъбове, които са в Хеврон; и там издигна жертвеник на Господа.

Битие 14

Аврам спасява Лот

[1] В дните на Сенаарския цар Амарфал, Еласарския цар Ариох, Еламския цар Ходологомор и Гоимския цар Тидал

[2] fizeram guerra contra Bera, rei de Sodoma, contra Birsa, rei de Gomorra, contra Sinabe, rei de Admá, contra Semeber, rei de Zeboim, e contra o rei de Bela (esta é Zoar).

[3] Todos estes se ajuntaram no vale de Sidim (que é o mar Salgado).

[4] Doze anos serviram a Quedorlaomer, porém no décimo terceiro se rebelaram.

[5] Ao décimo quarto ano, veio Quedorlaomer e os reis que estavam com ele e feriram aos refains em Asterote-Carnaim, e aos zuzins em Hã, e aos emins em Savé-Quiriataim,

[6] e aos horeus no seu monte Seir, até El-Parã, que está junto ao deserto.

[7] De volta passaram em En-Mispate (que é Cades) e feriram toda a terra dos amalequitas e dos amorreus, que habitavam em Hazazom-Tamar.

[8] Então, saíram os reis de Sodoma, de Gomorra, de Admá, de Zeboim e de Bela (esta é Zoar) e se ordenaram e levantaram batalha contra eles no vale de Sidim,

[9] contra Quedorlaomer, rei de Elão, contra Tidal, rei de Goim, contra Anrafel, rei de Sinar, contra Arioque, rei de Elasar: quatro reis contra cinco.

[10] Ora, o vale de Sidim estava cheio de poços de betume; os reis de Sodoma e de

[2] тези царе обявиха война против Содомския цар Вера, Гоморския цар Верса, Адманския цар Сенав, Цевоимския цар Симовор и царя на Вала (която е Сигор).

[3] Всички те се събраха в Сидимската долина (където е сега Соленото море).

[4] Дванадесет години се бяха подчинявали на Ходологомор, а в тринадесетата въстанаха.

[5] В четиринадесетата година дойдоха Ходологомор и царете, които бяха с него, и поразиха рафаимите в Астарот-карнаим, зузимите в Хам, емимите в Сави-кириатаим

[6] и хорейците в поляната им Сиир, до Ел-фаран, който е при пустинята.

[7] А като се върнаха, дойдоха в Ен-мишнат (който е Кадис) и поразиха цялата страна на амаликитяните, както и аморейците, които живееха в Асасон-тамар.

[8] Тогава Содомският цар, Гоморският цар, Адманският цар, Цевоимският цар и царят на Вала (която е Сигор) излязоха и се опълчиха против тях на бой в Сидимската долина:

[9] против Еламския цар Ходологомор, Гоимския цар Тидал, Сенаарския цар Амарфал и Еласарския цар Ариох. Имашечетирима царе против петимата.

[10] А Сидимската долина беше пълна със смолни кладенци; и Содомският цар и

Gomorra fugiram; alguns caíram neles, e os restantes fugiram para um monte.

[11] Tomaram, pois, todos os bens de Sodoma e de Gomorra e todo o seu mantimento e se foram.

Ló é levado cativo

[12] Apossaram-se também de Ló, filho do irmão de Abrão, que morava em Sodoma, e dos seus bens e partiram.

[13] Porém veio um, que escapara, e o contou a Abrão, o hebreu; este habitava junto dos carvalhais de Manre, o amorreu, irmão de Escol e de Aner, os quais eram aliados de Abrão.

[14] Ouvindo Abrão que seu sobrinho estava preso, fez sair trezentos e dezoito homens dos mais capazes, nascidos em sua casa, e os perseguiu até Dã.

[15] E, repartidos contra eles de noite, ele e os seus homens, feriu-os e os perseguiu até Hobá, que fica à esquerda de Damasco.

[16] Trouxe de novo todos os bens, e também a Ló, seu sobrinho, os bens dele, e ainda as mulheres, e o povo.

[17] Após voltar Abrão de ferir a Quedorlaomer e aos reis que estavam com ele, saiu-lhe ao encontro o rei de Sodoma no vale de Savé, que é o vale do Rei.

Melquisedeque abençoa a Abrão

[18] Melquisedeque, rei de Salém, trouxe pão e vinho; era sacerdote do Deus Altíssimo;

Гоморският цар, като бягаха, паднаха в тях, а останалите избягаха на бърдото.

[11] И победителите задигнаха цялото имущество на Содом и Гомор и цялата им храна и си отидоха.

[12] Взеха и Аврамовия племенник Лот, който живееше в Содом, заедно с имуществото му и си отидоха.

[13] А един от избавилите се дойде и извести това на евреина Аврам; той живееше при дъбовете на аморееца Мамврий, брат на Есхол и брат на Анер, които бяха Аврамови съюзници.

[14] А като чу Аврам, че брат му бил пленен, изведе своите триста и осемнадесет обучени мъже, родени в неговия дом, и гонѝ неприятелите до Дан.

[15] И през нощта той и слугите му, като се разделиха против тях, поразиха ги и ги гониха до Хова, която е отляво на Дамаск.

[16] И възвърна цялото имущество, върна и брат си Лот с имуществото му, както и жените и народа.

Мелхиседек и Аврам

[17] И като се върна Аврам от поражението на Ходологомор и на царете, които бяха с него, Содомският цар излезе да го посрещне в Савинската долина (която е Царевата долина).

[18] Така и Салимският цар Мелхиседек, който беше свещеник на Всевишния Бог, изнесе хляб и вино

[19] abençoou ele a Abrão e disse: Bendito seja Abrão pelo Deus Altíssimo, que possui os céus e a terra;

[20] e bendito seja o Deus Altíssimo, que entregou os teus adversários nas tuas mãos. E de tudo lhe deu Abrão o dízimo.

[21] Então, disse o rei de Sodoma a Abrão: Dá-me as pessoas, e os bens ficarão contigo.

[22] Mas Abrão lhe respondeu: Levanto a mão ao SENHOR, o Deus Altíssimo, o que possui os céus e a terra,

[23] e juro que nada tomarei de tudo o que te pertence, nem um fio, nem uma correia de sandália, para que não digas: Eu enriqueci a Abrão;

[24] nada quero para mim, senão o que os rapazes comeram e a parte que toca aos homens Aner, Escol e Manre, que foram comigo; estes que tomem o seu quinhão.

Gênesis 15

Deus anima a Abrão e lhe promete um filho

[1] Depois destes acontecimentos, veio a palavra do SENHOR a Abrão, numa visão, e disse: Não temas, Abrão, eu sou o teu escudo, e teu galardão será sobremodo grande.

[2] Respondeu Abrão: SENHOR Deus, que me haverás de dar, se continuo sem filhos e o herdeiro da minha casa é o damasceno Eliézer?

[3] Disse mais Abrão: A mim não me concedeste descendência, e um servo

[19] и го благослови, като каза: Благословен да бъде Аврам от Всевишния Бог, Създател на небето и на земята;

[20] благословен и Всевишният Бог, Който предаде неприятелите ти в твоята ръка. И Аврам му даде десятък от всичко.

[21] А Содомският цар каза на Аврам: Дай ми хората, а имота задръж за себе си.

[22] Но Аврам отговори на Содомския цар: Аз вдигнах ръката си пред Господа, Всевишния Бог, Създател на небето и на земята,

[23] и се заклех, че няма да взема нищо от твоето, нито конец, нито ремък за обувки, да не би да кажеш: Аз обогатих Аврам.

[24] Приемам само онова, което изядоха момците; и дела на мъжете, които дойдоха с мен: Анер, Есхол и Мамврий – те нека вземат дела си.

Битие 15

Божият завет с Аврам

[1] След тези събития Господнето слово дойде на Аврам във видение и каза: Не бой се, Авраме; Аз съм твой щит, наградата ти е много голяма.

[2] А Аврам отвърна: Господи Йехова, какво ще ми дадеш, като аз си отивам бездетен и този Елиезер от Дамаск ще притежава дома ми?

[3] Аврам каза още: Ето, Ти не ми даде дете; и, ето, един роден в дома ми ще ми стане наследник.

nascido na minha casa será o meu herdeiro.

[4] A isto respondeu logo o SENHOR, dizendo: Não será esse o teu herdeiro; mas aquele que será gerado de ti será o teu herdeiro.

[4] Но Господнето слово дойде и му каза: Този човек няма да ти стане наследник; но онзи, който ще произлезе от тебе, ще ти бъде наследник.

[5] Então, conduziu-o até fora e disse: Olha para os céus e conta as estrelas, se é que o podes. E lhe disse: Será assim a tua posteridade.

[5] Тогава, като го изведе вън, каза: Погледни сега към небето и изброй звездите, ако можеш да ги изброиш. И му каза: Толкова ще бъде твоето потомство.

[6] Ele creu no SENHOR, e isso lhe foi imputado para justiça.

[6] И Аврам повярва в Господа; и Той му го вмени за правда.

[7] Disse-lhe mais: Eu sou o SENHOR que te tirei de Ur dos caldeus, para dar-te por herança esta terra.

[7] После му каза: Аз съм Господ, Който те изведох от Ур Халдейски, за да ти дам да наследиш тази земя.

[8] Perguntou-lhe Abrão: SENHOR Deus, como saberei que hei de possuí-la?

[8] А той попита: Господи Йехова, по какво да позная, че ще я наследя?

[9] Respondeu-lhe: Toma-me uma novilha, uma cabra e um cordeiro, cada qual de três anos, uma rola e um pombinho.

[9] Господ му каза: Вземи ми тригодишна телица, тригодишна коза, тригодишен овен, гургулица и гълъбче.

[10] Ele, tomando todos estes animais, partiu-os pelo meio e lhes pôs em ordem as metades, umas defronte das outras; e não partiu as aves.

[10] И той Му взе всички тези, разсече ги през средата и постави всяка половина срещу другата, но птиците не разсече.

[11] Aves de rapina desciam sobre os cadáveres, porém Abrão as enxotava.

[11] И хищни птици се спуснаха на труповете; но Аврам ги разпъди.

O SENHOR entra em aliança com Abrão

[12] Ao pôr-do-sol, caiu profundo sono sobre Abrão, e grande pavor e cerradas trevas o acometeram;

[12] А около залез слънце Аврам изпадна в дълбок сън; и, ето, ужас и голям мрак го обзе.

[13] então, lhe foi dito: Sabe, com certeza, que a tua posteridade será peregrina em terra alheia, e será reduzida à escravidão, e será afligida por quatrocentos anos.

[13] Тогава Господ каза на Аврам: Знай, че твоето потомство ще бъде чуждо в чужда земя и ще бъде поробено; и те ще го потискат четиристотин години.

[14] Mas também eu julgarei a gente a que têm de sujeitar-se; e depois sairão com grandes riquezas.
[15] E tu irás para os teus pais em paz; serás sepultado em ditosa velhice.

[16] Na quarta geração, tornarão para aqui; porque não se encheu ainda a medida da iniqüidade dos amorreus.

[17] E sucedeu que, posto o sol, houve densas trevas; e eis um fogareiro fumegante e uma tocha de fogo que passou entre aqueles pedaços.
[18] Naquele mesmo dia, fez o SENHOR aliança com Abrão, dizendo: À tua descendência dei esta terra, desde o rio do Egito até ao grande rio Eufrates:

[19] o queneu, o quenezeu, o cadmoneu,

[20] o heteu, o ferezeu, os refains,
[21] o amorreu, o cananeu, o girgaseu e o jebuseu.

Gênesis 16

Sarai e Agar

[1] Ora, Sarai, mulher de Abrão, não lhe dava filhos; tendo, porém, uma serva egípcia, por nome Agar,
[2] disse Sarai a Abrão: Eis que o SENHOR me tem impedido de dar à luz filhos; toma, pois, a minha serva, e assim me edificarei com filhos por meio dela. E Abrão anuiu ao conselho de Sarai.
[3] Então, Sarai, mulher de Abrão, tomou a Agar, egípcia, sua serva, e deu-a por mulher a Abrão, seu marido, depois de ter

[14] Но Аз ще съдя народа, на когото ще робуват; и след това ще излязат с голямо имущество.
[15] А ти ще отидеш при бащите си в мир; ще бъдеш погребан в честита старост.
[16] А в четвъртия род потомците ти ще се върнат тук; защото беззаконието на аморейците не е още стигнало до върха си.

[17] А когато слънцето залезе и настана мрак, ето, димяща пещ и огнен пламък, който премина между тези части.

[18] И в същия ден Господ сключи завет с Аврам, като каза: На твоето потомство давам тази земя, от Египетската река до голямата река, реката Ефрат,
[19] земята на кенейците, кенезейците и кадмонейците,
[20] хетите, ферезейците, рафаимите,
[21] аморейците, хананците, гергесейците и йевусейците.

Битие 16

Раждането на Исмаил

[1] А Сарая, жената на Аврам, не му раждаше деца; но като имаше слугиня, египтянка, на име Агар,
[2] Сарая каза на Аврам: Виж сега, Господне ми дава да раждам; моля ти се, влез при слугинята ми; може би ще придобия дете чрез нея. И Аврам послуша това, което каза Сарая.
[3] И така, след като Аврам беше преживял десет години в Ханаанската земя, Сарая, Аврамовата жена, взе

ele habitado por dez anos na terra de Canaã.

[4] Ele a possuiu, e ela concebeu. Vendo ela que havia concebido, foi sua senhora por ela desprezada.

[5] Disse Sarai a Abrão: Seja sobre ti a afronta que se me faz a mim. Eu te dei a minha serva para a possuíres; ela, porém, vendo que concebeu, desprezou-me. Julgue o SENHOR entre mim e ti.

[6] Respondeu Abrão a Sarai: A tua serva está nas tuas mãos, procede segundo melhor te parecer. Sarai humilhou-a, e ela fugiu de sua presença.

[7] Tendo-a achado o Anjo do SENHOR junto a uma fonte de água no deserto, junto à fonte no caminho de Sur,

[8] disse-lhe: Agar, serva de Sarai, donde vens e para onde vais? Ela respondeu: Fujo da presença de Sarai, minha senhora.

[9] Então, lhe disse o Anjo do SENHOR: Volta para a tua senhora e humilha-te sob suas mãos.

[10] Disse-lhe mais o Anjo do SENHOR: Multiplicarei sobremodo a tua descendência, de maneira que, por numerosa, não será contada.

[11] Disse-lhe ainda o Anjo do SENHOR: Concebeste e darás à luz um filho, a quem chamarás Ismael, porque o SENHOR te acudiu na tua aflição.

слугинята си Агар, египтянката, и я даде на мъжа си Аврам да му бъде жена.

[4] И той влезе при Агар и тя зачена; и като видя, че зачена, тя започна да презира господарката.

[5] Тогава Сарая каза на Аврам: Заради тебе ми дойде тази обида. Дадох слугинята си в твоите обятия; а като видя, че зачена, започна да ме презира. Господ нека съди между мен и теб.

[6] А Аврам отговори на Сарая: Ето, слугинята ти е на твое разположение; направи с нея, както намериш за добре. И така, Сарая се отнасяше зле с нея, така че Агар избяга от нея.

[7] Но ангел Господен я намери при един воден извор в пустинята, при извора на пътя за Сур,

[8] и каза: Агар, слугиньо на Сарая, откъде идваш и къде отиваш? А тя отвърна: Бягам от лицето на господарката си Сарая.

[9] А ангелът Господен ѝ каза: Върни се при господарката си и се покори под властта ѝ.

[10] Ангелът Господен ѝ каза още: Ще увелича потомството ти дотолкова, че да не може да се изброи поради своетомножество.

[11] После ангелът Господен ѝ каза: Ето, ти си заченала и ще родиш син; да му дадеш име Исмаил, защото Господ те чу в скръбта ти.

[12] Ele será, entre os homens, como um jumento selvagem; a sua mão será contra todos, e a mão de todos, contra ele; e habitará fronteiro a todos os seus irmãos.

[12] Той ще бъде между хората като див осел; ще вдига ръката си против всеки и всеки ще вдига ръката си против него; и той ще живее независим от всичките си братя.

[13] Então, ela invocou o nome do SENHOR, que lhe falava: Tu és Deus que vê; pois disse ela: Não olhei eu neste lugar para aquele que me vê?

[13] Тогава Агар даде на Господа, Който ѝ говореше, това име: Ти си Бог, Който вижда; защото каза: Нали аз видях тук Онзи, Който ме вижда?

[14] Por isso, aquele poço se chama Beer-Laai-Roi; está entre Cades e Berede.

[14] Затова този кладенец бе наречен Вир-лахай-рои; ето, той е между Кадис и Варад.

Nascimento de Ismael

[15] Agar deu à luz um filho a Abrão; e Abrão, a seu filho que lhe dera Agar, chamou-lhe Ismael.

[15] И Агар роди син на Аврам, който наименува сина си, роден от нея, Исмаил.

[16] Era Abrão de oitenta e seis anos, quando Agar lhe deu à luz Ismael.

[16] А Аврам беше на осемдесет и шест години, когато Агар му роди Исмаил.

Gênesis 17

Deus muda o nome de Abrão

Битие 17

Обрязването на Аврам и дома му

[1] Quando atingiu Abrão a idade de noventa e nove anos, apareceu-lhe o SENHOR e disse-lhe: Eu sou o Deus Todo-Poderoso; anda na minha presença e sê perfeito.

[1] Когато Аврам беше на деветдесет и девет години, Господ се яви и му каза: Аз съм Всемогъщият; ходи пред Мен и бъди непорочен.

[2] Farei uma aliança entre mim e ti e te multiplicarei extraordinariamente.

[2] И ще сключа завета Си между Мен и теб и ще умножа потомството ти.

[3] Prostrou-se Abrão, rosto em terra, e Deus lhe falou:

[3] Тогава Аврам падна на лицето си; и Бог му говореше:

[4] Quanto a mim, será contigo a minha aliança; serás pai de numerosas nações.

[4] Ето, Моят завет е с теб; и ти ще станеш баща на множество народи.

[5] Abrão já não será o teu nome, e sim Abraão; porque por pai de numerosas nações te constituí.

[5] Няма да се наричаш вече Аврам, а името ти ще бъде Авраам; защото те направих баща на множество народи.

6 Far-te-ei fecundo extraordinariamente, de ti farei nações, e reis procederão de ti.

7 Estabelecerei a minha aliança entre mim e ti e a tua descendência no decurso das suas gerações, aliança perpétua, para ser o teu Deus e da tua descendência.

8 Dar-te-ei e à tua descendência a terra das tuas peregrinações, toda a terra de Canaã, em possessão perpétua, e serei o seu Deus.

Institui-se a circuncisão

9 Disse mais Deus a Abraão: Guardarás a minha aliança, tu e a tua descendência no decurso das suas gerações.

10 Esta é a minha aliança, que guardareis entre mim e vós e a tua descendência: todo macho entre vós será circuncidado.

11 Circuncidareis a carne do vosso prepúcio; será isso por sinal de aliança entre mim e vós.

12 O que tem oito dias será circuncidado entre vós, todo macho nas vossas gerações, tanto o escravo nascido em casa como o comprado a qualquer estrangeiro, que não for da tua estirpe.

13 Com efeito, será circuncidado o nascido em tua casa e o comprado por teu dinheiro; a minha aliança estará na vossa carne e será aliança perpétua.

14 O incircunciso, que não for circuncidado na carne do prepúcio, essa

6 Ще те направя плодовит и ще произведа народи от теб; и царе ще произлязат от теб.

7 И ще утвърдя завета Си между Мен и теб и потомците ти след тебе през всичките им поколения за вечен завет, че ще бъда Бог на теб и на потомството ти след тебе.

8 На теб и на потомството ти след тебе ще дам за вечно притежание земята, в която си пришълец, цялата Ханаанска земя; и ще им бъда Бог.

9 Бог каза още на Авраам: Пази завета Ми, ти и потомците ти след тебе, през всичките си поколения.

10 Ето Моя завет, който трябва да пазите между Мен и вас и потомците ти след тебе: всеки между вас от мъжки пол да се обрязва.

11 Да обрязвате краекожието на плътта си; и това ще бъде знак на завета между Мен и вас.

12 Всяко мъжко дете между вас във всичките ви поколения, като стане на осем дни, трябва да се обрязва – както роденото в дома ти, така и онова, което не е от твоето потомство, купено с пари от някой чужденец.

13 Непременно трябва да се обрязва и роденият в дома ти, и купеният с парите ти; и Моят завет в плътта ви ще бъде вечен завет.

14 А необрязаният от мъжки пол, чието краекожие на плътта не е обрязано, този

vida será eliminada do seu povo; quebrou a minha aliança.

Deus muda o nome de Sarai

[15] Disse também Deus a Abraão: A Sarai, tua mulher, já não lhe chamarás Sarai, porém Sara.

[16] Abençoá-la-ei e dela te darei um filho; sim, eu a abençoarei, e ela se tornará nações; reis de povos procederão dela.

[17] Então, se prostrou Abraão, rosto em terra, e se riu, e disse consigo: A um homem de cem anos há de nascer um filho? Dará à luz Sara com seus noventa anos?

[18] Disse Abraão a Deus: Tomara que viva Ismael diante de ti.

[19] Deus lhe respondeu: De fato, Sara, tua mulher, te dará um filho, e lhe chamarás Isaque; estabelecerei com ele a minha aliança, aliança perpétua para a sua descendência.

[20] Quanto a Ismael, eu te ouvi: abençoá-lo-ei, fá-lo-ei fecundo e o multiplicarei extraordinariamente; gerará doze príncipes, e dele farei uma grande nação.

[21] A minha aliança, porém, estabelecê-la-ei com Isaque, o qual Sara te dará à luz, neste mesmo tempo, daqui a um ano.

[22] E, finda esta fala com Abraão, Deus se retirou dele, elevando-se.

Pratica-se a circuncisão

[23] Tomou, pois, Abraão a seu filho Ismael, e a todos os escravos nascidos em sua casa, e a todos os comprados por seu

човек ще бъде погубен измежду своя народ, защото е нарушил завета Ми.

[15] После Бог каза на Авраам: Не наричай вече жена си Сарая, а Сара да бъде името ѝ.

[16] Аз ще я благословя, още и син ще ти дам от нея. Да! Ще я благословя и тя ще стане майка на народи; царе на племена ще произлязат от нея.

[17] Тогава Авраам падна по очи, засмя се и си помисли: На стогодишен човек ли ще се роди дете? И Сара, която има деветдесет години, ще роди ли?

[18] Авраам каза на Бога: Исмаил да бъде благословен от Тебе.

[19] Но Бог отговори: Не, а жена ти Сара ще ти роди син и ще го наречеш Исаак; и с него ще утвърдя завета Си за вечен завет, който ще бъде и за потомството му след него.

[20] И за Исмаил те послушах. Ето, благослових го и ще го наплодя и преумножа; дванадесет племеначалници ще се родят от него и ще го направя велик народ.

[21] Но завета Си ще утвърдя с Исаак, когото Сара ще ти роди догодина по това време.

[22] А като престана да говори с Авраам, Бог се издигна от него.

[23] В същия ден Авраам повика сина си Исмаил, всички родени в дома му и всички роби, купени с парите му, всеки

dinheiro, todo macho dentre os de sua casa, e lhes circuncidou a carne do prepúcio de cada um, naquele mesmo dia, como Deus lhe ordenara.

от мъжки пол между хората на Авраамовия дом, и обряза краекожието на плътта им, според както Бог му каза.

24 Tinha Abraão noventa e nove anos de idade, quando foi circuncidado na carne do seu prepúcio.

24 Авраам беше на деветдесет и девет години, когато се обряза краекожието на плътта му;

25 Ismael, seu filho, era de treze anos, quando foi circuncidado na carne do seu prepúcio.

25 а синът му Исмаил беше на тринадесет години, когато се обряза краекожието на плътта му.

26 Abraão e seu filho, Ismael, foram circuncidados no mesmo dia.

26 В един и същи ден се обрязаха Авраам и синът му Исмаил.

27 E também foram circuncidados todos os homens de sua casa, tanto os escravos nascidos nela como os comprados por dinheiro ao estrangeiro.

27 И всички мъже от дома му – какторoдените в дома, така и купените от чужденци с пари, се обрязаха заедно с него.

Gênesis 18

O SENHOR e dois anjos aparecem a Abraão

1 Apareceu o SENHOR a Abraão nos carvalhais de Manre, quando ele estava assentado à entrada da tenda, no maior calor do dia.

Битие 18

Бог обещава на Авраам син

1 След това Господ се яви на Авраампри дъбравата на Мамврий, когато той седеше при входа на шатрата си в горещината на деня.

2 Levantou ele os olhos, olhou, e eis três homens de pé em frente dele. Vendo-os, correu da porta da tenda ao seu encontro, prostrou-se em terra

2 Като повдигна очи и погледна, ето, трима мъже стояха срещу него; и като ги видя, завтече се от входа на шатрата да ги посрещне, поклони се до земята и каза:

3 e disse: SENHOR meu, se acho mercê em tua presença, rogo-te que não passes do teu servo;

3 Господарю мой, ако съм придобил Твоето благоволение, моля Ти се, не отминавай слугата Си.

4 traga-se um pouco de água, lavai os pés e repousai debaixo desta árvore;

4 Нека донесат малко вода и си умийте краката, и си починете под дървото.

5 trarei um bocado de pão; refazei as vossas forças, visto que chegastes até vosso servo; depois, seguireis avante. Responderam: Faze como disseste.

5 И аз ще донеса малко хляб, да се подкрепите, и после ще си заминете; понеже затова дойдохте при слугата Си. А те казаха: Направи, както си казал.

[6] Apressou-se, pois, Abraão para a tenda de Sara e lhe disse: Amassa depressa três medidas de flor de farinha e faze pão assado ao borralho.

[7] Abraão, por sua vez, correu ao gado, tomou um novilho, tenro e bom, e deu-o ao criado, que se apressou em prepará-lo.

[8] Tomou também coalhada e leite e o novilho que mandara preparar e pôs tudo diante deles; e permaneceu de pé junto a eles debaixo da árvore; e eles comeram.

[9] Então, lhe perguntaram: Sara, tua mulher, onde está? Ele respondeu: Está aí na tenda.

[10] Disse um deles: Certamente voltarei a ti, daqui a um ano; e Sara, tua mulher, dará à luz um filho. Sara o estava escutando, à porta da tenda, atrás dele.

[11] Abraão e Sara eram já velhos, avançados em idade; e a Sara já lhe havia cessado o costume das mulheres.

[12] Riu-se, pois, Sara no seu íntimo, dizendo consigo mesma: Depois de velha, e velho também o meu senhor, terei ainda prazer?

[13] Disse o SENHOR a Abraão: Por que se riu Sara, dizendo: Será verdade que darei ainda à luz, sendo velha?

[14] Acaso, para o SENHOR há coisa demasiadamente difícil? Daqui a um ano, neste mesmo tempo, voltarei a ti, e Sara terá um filho.

[15] Então, Sara, receosa, o negou, dizendo: Não me ri. Ele, porém, disse: Não é assim, é certo que riste.

[6] Тогава Авраам влезе бързо в шатрата при Сара и каза: Приготви по-скоро три мери чисто брашно, замеси и направи пити.

[7] А Авраам се затича при стадото, взе едно младо, добро теле и го даде на слугата, който побърза да го сготви.

[8] После взе масло, мляко и сготвеното теле и ги сложи пред тях; и той стоеше при тях под дървото, докато те ядяха.

[9] Тогава те му казаха: Къде е жена ти Сара? А той отвърна: Ето, в шатрата е.

[10] И Господ каза: Догодина по това време Аз ще се върна при теб и жена ти Сара ще има син. А Сара слушаше от входа на шатрата, която беше зад него.

[11] А Авраам и Сара бяха стари, в напреднала възраст; на Сара беше престанало обикновеното на жените.

[12] И така, Сара се засмя в себе си, като казваше: Като съм остаряла, ще има ли за мен удовлетворение, като и господарят ми е стар?

[13] А Господ каза на Авраам: Защо се засмя Сара и каза: Като съм остаряла, дали наистина ще родя?

[14] Има ли нещо невъзможно за Господа? На определеното време ще се върна при тебе, догодина по това време, и Сара ще има син.

[15] Тогава Сара, понеже се уплаши, се отрече, като каза: Не съм се смяла. А Той каза: Не е така; ти се засмя.

Deus anuncia a destruição de Sodoma e Gomorra

16 Tendo-se levantado dali aqueles homens, olharam para Sodoma; e Abraão ia com eles, para os encaminhar.

17 Disse o SENHOR: Ocultarei a Abraão o que estou para fazer,

18 visto que Abraão certamente virá a ser uma grande e poderosa nação, e nele serão benditas todas as nações da terra?

19 Porque eu o escolhi para que ordene a seus filhos e a sua casa depois dele, a fim de que guardem o caminho do SENHOR e pratiquem a justiça e o juízo; para que o SENHOR faça vir sobre Abraão o que tem falado a seu respeito.

20 Disse mais o SENHOR: Com efeito, o clamor de Sodoma e Gomorra tem-se multiplicado, e o seu pecado se tem agravado muito.

21 Descerei e verei se, de fato, o que têm praticado corresponde a esse clamor que é vindo até mim; e, se assim não é, sabê-lo-ei.

Abraão intercede junto a Deus pelos homens

22 Então, partiram dali aqueles homens e foram para Sodoma; porém Abraão permaneceu ainda na presença do SENHOR.

23 E, aproximando-se a ele, disse: Destruirás o justo com o ímpio?

24 Se houver, porventura, cinqüenta justos na cidade, destruirás ainda assim e não pouparás o lugar por amor dos cinqüenta justos que nela se encontram?

Гибелта на Содом и Гомор

16 Като станаха оттам, мъжете се обърнаха към Содом; и Авраам отиде с тях, за да ги изпрати.

17 И Господ каза: Да скрия ли от Авраам това, което ще сторя,

18 тъй като Авраам ще стане велик и силен народ и чрез него ще се благословят всички народи на земята?

19 Защото съм го избрал, за да заповяда на синовете си и на дома си след себе си да пазят Господния път, като вършат правда и правосъдие, за да направи Господ да стане с Авраам онова, което е говорил за него.

20 И Господ каза: Понеже викът на злото от Содом и Гомор е силен и понеже грехът им е много тежък,

21 ще сляза сега и ще видя дали са направили напълно според вика, който стигна до Мен; и ако не, ще узная.

22 Тогава мъжете, като се обърнаха оттам, отидоха към Содом. Но Авраам още стоеше пред Господа.

23 И Авраам се приближи и попита: Ще погубиш ли праведния заедно с нечестивия?

24 Може да има петдесет праведника в града; ще погубиш ли мястото, няма ли да го пощадиш заради петдесетте праведника, които са в него?

[25] Longe de ti o fazeres tal coisa, matares o justo com o ímpio, como se o justo fosse igual ao ímpio; longe de ti. Não fará justiça o Juiz de toda a terra?

[25] Ти не би направил такова нещо, да убиеш праведния заедно с нечестивия, така че праведният да бъде като нечестивия! Ти не би направил това! Няма ли Съдията на цялата земя да върши правда?

[26] Então, disse o SENHOR: Se eu achar em Sodoma cinqüenta justos dentro da cidade, pouparei a cidade toda por amor deles.

[26] Господ каза: Ако намеря в Содом петдесет праведника, вътре в града, ще пощадя цялото място заради тях.

[27] Disse mais Abraão: Eis que me atrevo a falar ao SENHOR, eu que sou pó e cinza.

[27] А Авраам отговори: Ето сега, аз, който съм прах и пепел, се осмелих да говоря на Господа;

[28] Na hipótese de faltarem cinco para cinqüenta justos, destruirás por isso toda a cidade? Ele respondeu: Não a destruirei se eu achar ali quarenta e cinco.

[28] може би на петдесетте праведника да не достигат пет; ще погубиш ли целия град поради липсата на пет души? Той каза: Няма да го погубя, ако намеря там четиридесет и пет.

[29] Disse-lhe ainda mais Abraão: E se, porventura, houver ali quarenta? Respondeu: Não o farei por amor dos quarenta.

[29] А Авраам пак Му каза: Може да се намерят там четиридесет. Той отвърна: Заради четиридесетте няма да сторя това.

[30] Insistiu: Não se ire o SENHOR, falarei ainda: Se houver, porventura, ali trinta? Respondeu o SENHOR: Não o farei se eu encontrar ali trinta.

[30] А Авраам каза: Да не се разгневи Господ и ще кажа: Може да се намерят там тридесет. Той отвърна: Няма да сторя това, ако намеря там тридесет.

[31] Continuou Abraão: Eis que me atrevi a falar ao SENHOR: Se, porventura, houver ali vinte? Respondeu o SENHOR: Não a destruirei por amor dos vinte.

[31] А Авраам каза: Ето сега, осмелих се да говоря на Господа; може да се намерят там двадесет. Той каза: Заради двадесетте няма да погубя града.

[32] Disse ainda Abraão: Não se ire o SENHOR, se lhe falo somente mais esta vez: Se, porventura, houver ali dez? Respondeu o SENHOR: Não a destruirei por amor dos dez.

[32] Тогава Авраам продължи: Да не се разгневи Господ и аз ще кажа пак, само този път: Може да се намерят там десет. И Той каза: Заради десетте няма да го погубя.

[33] Tendo cessado de falar a Abraão, retirou-se o SENHOR; e Abraão voltou para o seu lugar.

[33] След като престана да говори с Авраам, Господ си отиде; а Авраам се върна на мястото си.

Gênesis 19

Ló recebe em sua casa os dois anjos

[1] Ao anoitecer, vieram os dois anjos a Sodoma, a cuja entrada estava Ló assentado; este, quando os viu, levantou-se e, indo ao seu encontro, prostrou-se, rosto em terra.

[2] E disse-lhes: Eis agora, meus senhores, vinde para a casa do vosso servo, pernoitai nela e lavai os pés; levantar-vos-eis de madrugada e seguireis o vosso caminho. Responderam eles: Não; passaremos a noite na praça.

[3] Instou-lhes muito, e foram e entraram em casa dele; deu-lhes um banquete, fez assar uns pães asmos, e eles comeram.

[4] Mas, antes que se deitassem, os homens daquela cidade cercaram a casa, os homens de Sodoma, tanto os moços como os velhos, sim, todo o povo de todos os lados;

[5] e chamaram por Ló e lhe disseram: Onde estão os homens que, à noitinha, entraram em tua casa? Traze-os fora a nós para que abusemos deles.

[6] Saiu-lhes, então, Ló à porta, fechou-a após si

[7] e lhes disse: Rogo-vos, meus irmãos, que não façais mal;

[8] tenho duas filhas, virgens, eu vo-las trarei; tratai-as como vos parecer, porém

Битие 19

[1] Привечер дойдоха двама ангела в Содом; а Лот седеше до Содомската порта. И като ги видя, Лот стана да ги посрещне, поклони се с лице до земята и каза:

[2] Ето, господари мои, свърнете, моля, в къщата на слугата си, пренощувайте и си умийте краката, и утре станете и си идете по пътя. А те отговориха: Не, на улицата ще пренощуваме.

[3] Но като настояваше много, те се отбиха при него и влязоха в къщата му; и той им направи угощение и изпече безквасни хлябове; и ядоха.

[4] А преди да си легнат, те, градските мъже, Содомските жители, млади и стари, целият народ, обиколиха къщата

[5] и викаха на Лот: Къде са мъжете, които дойдоха при тебе тази нощ? Изведи ни ги да ги познаем.

[6] А Лот излезе при тях пред вратата, затвори вратата зад себе си и каза:

[7] Моля ви се, братя мои, не правете такова нечестие.

[8] Вижте сега, имам две дъщери, които не са познали мъж; тях да ви изведа вън и направете с тях, каквото ви се вижда

nada façais a estes homens, porquanto se acham sob a proteção de meu teto.

угодно; само на тези мъже не правете нищо, понеже затова са влезли под покрива на стряхата ми.

[9] Eles, porém, disseram: Retira-te daí. E acrescentaram: Só ele é estrangeiro, veio morar entre nós e pretende ser juiz em tudo? A ti, pois, faremos pior do que a eles. E arremessaram-se contra o homem, contra Ló, e se chegaram para arrombar a porta.

[9] Но те извикаха: Махни се оттук. Казаха още: Той дойде тук самичък и е пришълец, а иска още и съдия да стане; ей сега на тебе ще направим по-голямо зло, отколкото на тях. И напираха силно срещу Лот и се приближиха да разбият вратата.

[10] Porém os homens, estendendo a mão, fizeram entrar Ló e fecharam a porta;

[10] Но мъжете посегнаха и издърпаха Лот при себе си в къщи, и затвориха вратата.

[11] e feriram de cegueira aos que estavam fora, desde o menor até ao maior, de modo que se cansaram à procura da porta.

[11] Също и поразиха със слепота хората, които бяха пред вратата на къщата – и малък, и голям, така че не можеха да намерят вратата.

[12] Então, disseram os homens a Ló: Tens aqui alguém mais dos teus? Genro, e teus filhos, e tuas filhas, todos quantos tens na cidade, faze-os sair deste lugar;

[12] Тогава мъжете казаха на Лот: Имаш ли тук друг някой: зет, синове, дъщери и които и да е било други, които живеят в града, изведи ги от това място;

[13] pois vamos destruir este lugar, porque o seu clamor se tem aumentado, chegando até à presença do SENHOR; e o SENHOR nos enviou a destruí-lo.

[13] защото ние ще съсипем мястото, понеже се усили викът на злото им пред Господа и Той ни изпрати да го съсипем.

[14] Então, saiu Ló e falou a seus genros, aos que estavam para casar com suas filhas e disse: Levantai-vos, saí deste lugar, porque o SENHOR há de destruir a cidade. Acharam, porém, que ele gracejava com eles.

[14] И така, Лот излезе и говорѝ на зетьовете си, които щяха да водят дъщерите му, и каза: Станете, излезте от това място, защото Господ ще съсипе града. Но на зетьовете му се видя, че той се шегува.

[15] Ao amanhecer, apertaram os anjos com Ló, dizendo: Levanta-te, toma tua mulher e tuas duas filhas, que aqui se encontram, para que não pereças no castigo da cidade.

[15] Когато се зазори, ангелите настояваха пред Лот, като казваха: Стани и вземи жена си и двете си дъщери, които са тук, за да не погинеш сред наказанието на този град.

[16] Como, porém, se demorasse, pegaram-no os homens pela mão, a ele, a sua mulher e as duas filhas, sendo-lhe o SENHOR misericordioso, e o tiraram, e o puseram fora da cidade.

[17] Havendo-os levado fora, disse um deles: Livra-te, salva a tua vida; não olhes para trás, nem pares em toda a campina; foge para o monte, para que não pereças.

[18] Respondeu-lhes Ló: Assim não, SENHOR meu!

[19] Eis que o teu servo achou mercê diante de ti, e engrandeceste a tua misericórdia que me mostraste, salvando-me a vida; não posso escapar no monte, pois receio que o mal me apanhe, e eu morra.

[20] Eis aí uma cidade perto para a qual eu posso fugir, e é pequena. Permite que eu fuja para lá (porventura, não é pequena?), e nela viverá a minha alma.

[21] Disse-lhe: Quanto a isso, estou de acordo, para não subverter a cidade de que acabas de falar.

[22] Apressa-te, refugia-te nela; pois nada posso fazer, enquanto não tiveres chegado lá. Por isso, se chamou Zoar o nome da cidade.

A destruição de Sodoma e Gomorra

[23] Saía o sol sobre a terra, quando Ló entrou em Zoar.

[24] Então, fez o SENHOR chover enxofre e fogo, da parte do SENHOR, sobre Sodoma e Gomorra.

[16] Но той се бавеше; затова мъжете хванаха за ръка него, жена му и двете му дъщери, изведоха го и го поставиха вън от града; понеже Господ го съжали.

[17] И като ги изведоха вън, единият каза на Лот: Бягай за живота си; да не погледнеш назад, нито да се спреш някъде в цялата тази равнина; бягай на планината, за да не погинеш.

[18] А Лот им каза: Ах, Господи, не така!

[19] Ето, слугата ти придоби Твоето благоволение и с опазването на живота ми Ти правиш още по-голяма милостта, която си показал към мене; но аз не мога да побегна до планината, да не би да ме постигне злото и да умра.

[20] Гледай, моля, този град е близо, за да прибегна там; и е малък. Нека побегна там (не е ли малък град?) и така животът ми ще се опази.

[21] Той му каза: Ето, слушам те и за това нещо, че няма да разоря града, за който ти говорѝ.

[22] Бързай, бягай там, защото Аз не мога да сторя нищо, докато ти не стигнеш там. Затова този град бе наречен Сигор.

[23] Слънцето изгряваше над земята, когато Лот влезе в Сигор.

[24] Тогава Господ изля върху Содом и Гомор сяра и огън от Господа от небето.

[25] E subverteu aquelas cidades, e toda a campina, e todos os moradores das cidades, e o que nascia na terra.

[25] Той съсипа тези градове и цялата равнина, всичките жители на градовете и земните растения.

[26] E a mulher de Ló olhou para trás e converteu-se numa estátua de sal.

[26] Но жена му на Лот, след него, погледна назад и се превърна в стълб от сол.

[27] Tendo-se levantado Abraão de madrugada, foi para o lugar onde estivera na presença do SENHOR;

[27] Сутринта Авраам подрани на мястото, където беше стоял пред Господа;

[28] e olhou para Sodoma e Gomorra e para toda a terra da campina e viu que da terra subia fumaça, como a fumarada de uma fornalha.

[28] и погледна към Содом и Гомор и към цялата земя на равнината, и, ето, видя, че дим, като дим от пещ, се издигаше от земята.

[29] Ao tempo que destruía as cidades da campina, lembrou-se Deus de Abraão e tirou a Ló do meio das ruínas, quando subverteu as cidades em que Ló habitara.

[29] И така, когато Бог унищожаваше градовете на тази равнина, Той си спомни за Авраам и изпрати Лот изсред развалините на градовете, където живееше Лот.

A origem dos moabitas e dos amonitas

Произход на моавците и амонците

[30] Subiu Ló de Zoar e habitou no monte, ele e suas duas filhas, porque receavam permanecer em Zoar; e habitou numa caverna, e com ele as duas filhas.

[30] А Лот излезе от Сигор и живееше в планината, и с него двете му дъщери, понеже се боеше да остане в Сигор; затова живееше в една пещера, той и двете му дъщери.

[31] Então, a primogênita disse à mais moça: Nosso pai está velho, e não há homem na terra que venha unir-se conosco, segundo o costume de toda terra.

[31] Тогава по-старата каза на по-младата: Баща ни е стар и няма мъж на земята да влезе при нас, според обичая на цялата земя.

[32] Vem, façamo-lo beber vinho, deitemo-nos com ele e conservemos a descendência de nosso pai.

[32] Ела, да упоим баща си с вино и да преспим с него, за да запазим потомството от баща си.

[33] Naquela noite, pois, deram a beber vinho a seu pai, e, entrando a primogênita, se deitou com ele, sem que

[33] И така, онази нощ упоиха баща си с вино; и по-старата влезе и преспа с баща си; а той не усети нито кога легна тя, нито кога излезе.

ele o notasse, nem quando ela se deitou, nem quando se levantou.

34 No dia seguinte, disse a primogênita à mais nova: Deitei-me, ontem, à noite, com o meu pai. Demos-lhe a beber vinho também esta noite; entra e deita-te com ele, para que preservemos a descendência de nosso pai.

35 De novo, pois, deram, aquela noite, a beber vinho a seu pai, e, entrando a mais nova, se deitou com ele, sem que ele o notasse, nem quando ela se deitou, nem quando se levantou.

36 E assim as duas filhas de Ló conceberam do próprio pai.

37 A primogênita deu à luz um filho e lhe chamou Moabe: é o pai dos moabitas, até ao dia de hoje.

38 A mais nova também deu à luz um filho e lhe chamou Ben-Ami: é o pai dos filhos de Amom, até ao dia de hoje.

Gênesis 20

Abraão e Sara peregrinam em Gerar

1 Partindo Abraão dali para a terra do Neguebe, habitou entre Cades e Sur e morou em Gerar.

2 Disse Abraão de Sara, sua mulher: Ela é minha irmã; assim, pois, Abimeleque, rei de Gerar, mandou buscá-la.

3 Deus, porém, veio a Abimeleque em sonhos de noite e lhe disse: Vais ser punido de morte por causa da mulher que tomaste, porque ela tem marido.

4 Ora, Abimeleque ainda não a havia possuído; por isso, disse: SENHOR, matarás até uma nação inocente?

34 На другия ден по-старата каза на по-младата: Виж, миналата нощ аз преспах с баща си; да го упоим с вино и тази нощ и влез ти, и преспи с него, за да запазим потомството от баща си.

35 И така, и онази нощ упоиха баща си с вино и по-младата влезе, и преспа с него; а той не усети нито кога легна тя, нито кога стана.

36 Така и двете Лотови дъщери заченаха от баща си.

37 И по-старата роди син и го наименува Моав; той е и до днес баща на моавците.

38 По-младата също роди син и го наименува Бен-ами; той е и до днес баща на амонците.

Битие 20

Авраам в Герар

1 Оттам Авраам тръгна на юг. Той се засели между Кадис и Сур и живееше като пришълец в Герар.

2 И понеже Авраам казваше за жена си Сара: Сестра ми е, то Герарският цар Авимелех прати и взе Сара.

3 Но Бог дойде при Авимелех в съня му през нощта и му каза: Ето, ти умираш заради жената, която си взел; защото тя си има мъж.

4 (А Авимелех не беше се докоснал до нея.) И каза: Господи, ще погубиш ли и един праведен народ?

5 Não foi ele mesmo que me disse: É minha irmã? E ela também me disse: Ele é meu irmão. Com sinceridade de coração e na minha inocência, foi que eu fiz isso.

6 Respondeu-lhe Deus em sonho: Bem sei que com sinceridade de coração fizeste isso; daí o ter impedido eu de pecares contra mim e não te permiti que a tocasses.

7 Agora, pois, restitui a mulher a seu marido, pois ele é profeta e intercederá por ti, e viverás; se, porém, não lha restituíres, sabe que certamente morrerás, tu e tudo o que é teu.

8 Levantou-se Abimeleque de madrugada, e chamou todos os seus servos, e lhes contou todas essas coisas; e os homens ficaram muito atemorizados.

9 Então, chamou Abimeleque a Abraão e lhe disse: Que é isso que nos fizeste? Em que pequei eu contra ti, para trazeres tamanho pecado sobre mim e sobre o meu reino? Tu me fizeste o que não se deve fazer.

10 Disse mais Abimeleque a Abraão: Que estavas pensando para fazeres tal coisa?

11 Respondeu Abraão: Eu dizia comigo mesmo: Certamente não há temor de Deus neste lugar, e eles me matarão por causa de minha mulher.

12 Por outro lado, ela, de fato, é também minha irmã, filha de meu pai e não de minha mãe; e veio a ser minha mulher.

13 Quando Deus me fez andar errante da casa de meu pai, eu disse a ela: Este favor

5 Не ми ли каза сам той: Сестра ми е? Също и самата тя каза: Той ми е брат. С право сърце и с чисти ръце аз направих това.

6 Бог му каза в съня: Да, Аз зная, че си направил това с праведно сърце; също така Аз те въздържах да не съгрешиш против Мен и затова не те оставих да се докоснеш до нея.

7 И така, сега върни жената на човека, защото е пророк и ще се помоли за теб, и ти ще останеш жив; но ако не я върнеш, знай, че непременно ще умреш, ти и всички твои хора.

8 На сутринта, като стана рано, Авимелех повика всичките си слуги и извести всички тези неща в ушите им; и хората се уплашиха много.

9 Тогава Авимелех повика Авраам и го запита: Какво ни причини ти? С какво съгреших пред тебе, че си навлякъл на мен и на царството ми голям грях? Причинил си ми неща, които не трябваше да се правят.

10 Авимелех каза още на Авраам: Защо направи това?

11 Авраам отговори: Направих го, понеже си казах: Няма да има страх от Бога в това място и ще ме убият заради жена ми.

12 А при това тя наистина ми е сестра, дъщеря на баща ми, но не и дъщеря на майка ми; и ми стана жена.

13 И когато Бог ме изпрати далеч от бащиния ни дом, ѝ казах: Ще ми

me farás: em todo lugar em que entrarmos, dirás a meu respeito: Ele é meu irmão.

[14] Então, Abimeleque tomou ovelhas e bois, e servos e servas e os deu a Abraão; e lhe restituiu a Sara, sua mulher.

[15] Disse Abimeleque: A minha terra está diante de ti; habita onde melhor te parecer.

[16] E a Sara disse: Dei mil siclos de prata a teu irmão; será isto compensação por tudo quanto se deu contigo; e perante todos estás justificada.

[17] E, orando Abraão, sarou Deus Abimeleque, sua mulher e suas servas, de sorte que elas pudessem ter filhos;

[18] porque o SENHOR havia tornado estéreis todas as mulheres da casa de Abimeleque, por causa de Sara, mulher de Abraão.

Gênesis 21

O nascimento de Isaque

[1] Visitou o SENHOR a Sara, como lhe dissera, e o SENHOR cumpriu o que lhe havia prometido.

[2] Sara concebeu e deu à luz um filho a Abraão na sua velhice, no tempo determinado, de que Deus lhe falara.

[3] Ao filho que lhe nasceu, que Sara lhe dera à luz, pôs Abraão o nome de Isaque.

[4] Abraão circuncidou a seu filho Isaque, quando este era de oito dias, segundo Deus lhe havia ordenado.

[5] Tinha Abraão cem anos, quando lhe nasceu Isaque, seu filho.

направиш тази добрина – на всяко място, където отидем, казвай за мене: Брат ми е.

[14] Тогава Авимелех взе овце и говеда, слуги и слугини и ги даде на Авраам, и върна жена му Сара.

[15] И Авимелех каза: Ето, земята ми е пред тебе; засели се където ти хареса.

[16] А на Сара каза: Виж, дадох на брат ти хиляда сребърника; ето, това ти е покривало за очите пред всички, които са с теб; и пред всички хора си оправдана.

[17] И така, Авраам се помоли на Бога; и Бог изцели Авимелех и жена му, и слугите му; и раждаха деца.

[18] Защото поради Авраамовата жена Сара Господ беше заключил всички утроби на Авимелеховия дом.

Битие 21

Раждането на Исаак

[1] А Господ посети Сара, според както беше казал; и Господ направи на Сара, както беше казал.

[2] Защото Сара зачена и роди син на Авраам в старините му, в определения му от Бога срок.

[3] И Авраам наименува сина, който му се роди, когото Сара му роди, Исаак.

[4] На осмия ден Авраам обряза сина си Исаак, според както Бог му беше заповядал.

[5] А Авраам беше на сто години, когато се роди синът му Исаак.

[6] E disse Sara: Deus me deu motivo de riso; e todo aquele que ouvir isso vai rir-se juntamente comigo.

[6] И Сара каза: Бог ми докара смях; всеки, който чуе, ще се смее заради мене.

[7] E acrescentou: Quem teria dito a Abraão que Sara amamentaria um filho? Pois na sua velhice lhe dei um filho.

[7] Добави още: Кой би казал на Авраам, че Сара ще кърми деца? – Защото му родих син в старините му.

Agar no deserto

[8] Isaque cresceu e foi desmamado. Nesse dia em que o menino foi desmamado, deu Abraão um grande banquete.

[8] А когато детето порасна, го отбиха; и в деня, когато отбиха Исаак, Авраам направи голямо угощение.

Агар и синът ѝ Исмаил

[9] Vendo Sara que o filho de Agar, a egípcia, o qual ela dera à luz a Abraão, caçoava de Isaque,

[9] А Сара видя, че синът на египтянката Агар, когото беше родила на Авраам, се присмива;

[10] disse a Abraão: Rejeita essa escrava e seu filho; porque o filho dessa escrava não será herdeiro com Isaque, meu filho.

[10] затова каза на Авраам: Изгони тази слугиня и сина ѝ; защото синът на тази слугиня няма наследство с моя син Исаак.

[11] Pareceu isso mui penoso aos olhos de Abraão, por causa de seu filho.

[11] Тези думи обаче се видяха на Авраам твърде тежки заради сина му Исмаил.

[12] Disse, porém, Deus a Abraão: Não te pareça isso mal por causa do moço e por causa da tua serva; atende a Sara em tudo o que ela te disser; porque por Isaque será chamada a tua descendência.

[12] Но Бог каза на Авраам: Да не ти се види тежко за момчето и за слугинята ти; относно всичко, което ти каже Сара, послушай думите ѝ, защото по името наИсаак ще се наименува твоето потомство.

[13] Mas também do filho da serva farei uma grande nação, por ser ele teu descendente.

[13] Но и от сина на слугинята ще направя да стане народ, понеже е твой син.

[14] Levantou-se, pois, Abraão de madrugada, tomou pão e um odre de água, pô-los às costas de Agar, deu-lhe o menino e a despediu. Ela saiu, andando errante pelo deserto de Berseba.

[14] Тогава на сутринта Авраам стана рано, взе хляб и мях с вода и ги даде на Агар, като ги сложи на рамото ѝ; даде ѝ още детето и я изпрати. А тя тръгна и се заблуди в пустинята Вирсавее.

[15] Tendo-se acabado a água do odre, colocou ela o menino debaixo de um dos arbustos

[16] e, afastando-se, foi sentar-se defronte, à distância de um tiro de arco; porque dizia: Assim, não verei morrer o menino; e, sentando-se em frente dele, levantou a voz e chorou.

[17] Deus, porém, ouviu a voz do menino; e o Anjo de Deus chamou do céu a Agar e lhe disse: Que tens, Agar? Não temas, porque Deus ouviu a voz do menino, daí onde está.

[18] Ergue-te, levanta o rapaz, segura-o pela mão, porque eu farei dele um grande povo.

[19] Abrindo-lhe Deus os olhos, viu ela um poço de água, e, indo a ele, encheu de água o odre, e deu de beber ao rapaz.

[20] Deus estava com o rapaz, que cresceu, habitou no deserto e se tornou flecheiro;

[21] habitou no deserto de Parã, e sua mãe o casou com uma mulher da terra do Egito.

Abraão faz aliança com Abimeleque

[22] Por esse tempo, Abimeleque e Ficol, comandante do seu exército, disseram a Abraão: Deus é contigo em tudo o que fazes;

[23] agora, pois, jura-me aqui por Deus que me não mentirás, nem a meu filho, nem a meu neto; e sim que usarás comigo e com a terra em que tens habitado daquela mesma bondade com que eu te tratei.

[15] Но водата в меха се изчерпа; и майка му хвърли детето под един храст

[16] и отиде и седна насреща, далече колкото един хвърлей на стрела, защото си каза: Да не гледам, като умира детето. И като седна насреща, издигна глас и заплака.

[17] А Бог чу гласа на момчето; и ангел Божий извика към Агар от небето и ѝ каза: Какво ти е, Агар? Не бой се, защото Бог чу гласа на момчето от мястото, където е.

[18] Стани, вдигни момчето и го хвани с ръката си, защото ще направя от него велик народ.

[19] Тогава Бог ѝ отвори очите и тя видя кладенец с вода; и отиде да напълни меха с вода и даде на момчето да пие.

[20] Бог беше с момчето, което, като порасна, се засели в пустинята и стана стрелец.

[21] Засели се във Фаранската пустиня; и майка му му взе жена от Египетската земя.

Авраам в спор с Авимелех

[22] По онова време Авимелех, с военачалника си Фихол, говорѝ на Авраам: Бог е с тебе във всичко, което правиш.

[23] И така, сега закълни ми се тук в Бога, че няма да постъпваш невярно с мене, нито със сина ми, нито с внука ми; а според благостта, която съм показал към тебе, ще показваш и ти към мен и към земята, в която си пребивавал.

[24] Respondeu Abraão: Juro.
[25] Nada obstante, Abraão repreendeu a Abimeleque por causa de um poço de água que os servos deste lhe haviam tomado à força.
[26] Respondeu-lhe Abimeleque: Não sei quem terá feito isso; também nada me fizeste saber, nem tampouco ouvi falar disso, senão hoje.
[27] Tomou Abraão ovelhas e bois e deu-os a Abimeleque; e fizeram ambos uma aliança.
[28] Pôs Abraão à parte sete cordeiras do rebanho.
[29] Perguntou Abimeleque a Abraão: Que significam as sete cordeiras que puseste à parte?
[30] Respondeu Abraão: Receberás de minhas mãos as sete cordeiras, para que me sirvam de testemunho de que eu cavei este poço.
[31] Por isso, se chamou aquele lugar Berseba, porque ali juraram eles ambos.
[32] Assim, fizeram aliança em Berseba; levantaram-se Abimeleque e Ficol, comandante do seu exército, e voltaram para as terras dos filisteus.
[33] Plantou Abraão tamargueiras em Berseba e invocou ali o nome do SENHOR, Deus Eterno.
[34] E foi Abraão, por muito tempo, morador na terra dos filisteus.

Gênesis 22

Deus prova Abraão

[24] И Авраам каза: Заклевам се.
[25] След това Авраам изобличи Авимелех за водния кладенец, който Авимелеховите слуги бяха отнели насила.
[26] Но Авимелех отговори: Не знам кой е направил това нещо; нито ти си ми казал, нито аз съм чул за това до днес.
[27] Тогава Авраам взе овце и говеда и ги даде на Авимелех, и двамата сключиха договор помежду си.
[28] А Авраам отдели седем женски агнета от стадото.
[29] Авимелех попита Авраам: Какви са тези женски агнета, които си отделил?
[30] А той каза: Тези седем женски агнета ще вземеш от мене, да ми бъдат за свидетелство, че аз съм изкопал този кладенец.
[31] Затова той нарече онова място Вирсавее, защото там се заклеха двамата.
[32] Така те сключиха договор във Вирсавее; след това Авимелех и военачалникът му Фихол станаха и се върнаха във Филистимската земя.
[33] Тогава Авраам посади дъбрава във Вирсавее и там призова името на Йехова, Вечния Бог.
[34] И Авраам престоя във Филистимската земя много дни.

Битие 22

Принасяне на Исаак в жертва

[1] Depois dessas coisas, pôs Deus Abraão à prova e lhe disse: Abraão! Este lhe respondeu: Eis-me aqui!

[2] Acrescentou Deus: Toma teu filho, teu único filho, Isaque, a quem amas, e vai-te à terra de Moriá; oferece-o ali em holocausto, sobre um dos montes, que eu te mostrarei.

[3] Levantou-se, pois, Abraão de madrugada e, tendo preparado o seu jumento, tomou consigo dois dos seus servos e a Isaque, seu filho; rachou lenha para o holocausto e foi para o lugar que Deus lhe havia indicado.

[4] Ao terceiro dia, erguendo Abraão os olhos, viu o lugar de longe.

[5] Então, disse a seus servos: Esperai aqui, com o jumento; eu e o rapaz iremos até lá e, havendo adorado, voltaremos para junto de vós.

[6] Tomou Abraão a lenha do holocausto e a colocou sobre Isaque, seu filho; ele, porém, levava nas mãos o fogo e o cutelo. Assim, caminhavam ambos juntos.

[7] Quando Isaque disse a Abraão, seu pai: Meu pai! Respondeu Abraão: Eis-me aqui, meu filho! Perguntou-lhe Isaque: Eis o fogo e a lenha, mas onde está o cordeiro para o holocausto?

[8] Respondeu Abraão: Deus proverá para si, meu filho, o cordeiro para o holocausto; e seguiam ambos juntos.

[9] Chegaram ao lugar que Deus lhe havia designado; ali edificou Abraão um altar, sobre ele dispôs a lenha, amarrou Isaque,

[1] След тези събития Бог изпита Авраам, като му каза: Аврааме. А той отговори: Ето ме.

[2] И Бог каза: Вземи сега единствения си син, когото обичаш, сина си Исаак, и иди в местността Мория, и го принеси там във всеизгаряне на един от хълмовете, за който ще ти кажа.

[3] И така, на сутринта Авраам подрани и оседла осела си, и взе със себе си и двама от слугите си и сина си Исаак; и като нацепи дърва за всеизгарянето, стана и отиде на мястото, за което Бог му беше казал.

[4] На третия ден Авраам видя мястото отдалеч.

[5] Тогава Авраам каза на слугите си: Вие останете тук с осела; а аз и момчето ще отидем дотам и като се поклоним, ще се върнем при вас.

[6] И Авраам взе дървата за всеизгарянето и ги натовари на сина си Исаак, а той взе със себе си огън и нож; и двамата отидоха заедно.

[7] Тогава Исаак проговори на баща си Авраам: Татко! А той отвърна: Ето ме, синко. И Исаак каза: Ето огъня и дървата, а къде е агнето за всеизгарянето?

[8] Авраам отговори: Синко, Бог ще си промисли агнето за всеизгаряне. И двамата вървяха заедно.

[9] А като стигнаха на мястото, за което Бог му беше казал, Авраам издигна там жертвеник, нареди дървата и като върза

seu filho, e o deitou no altar, em cima da lenha;

[10] e, estendendo a mão, tomou o cutelo para imolar o filho.

[11] Mas do céu lhe bradou o Anjo do SENHOR: Abraão! Abraão! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[12] Então, lhe disse: Não estendas a mão sobre o rapaz e nada lhe faças; pois agora sei que temes a Deus, porquanto não me negaste o filho, o teu único filho.

[13] Tendo Abraão erguido os olhos, viu atrás de si um carneiro preso pelos chifres entre os arbustos; tomou Abraão o carneiro e o ofereceu em holocausto, em lugar de seu filho.

[14] E pôs Abraão por nome àquele lugar – O SENHOR Proverá. Daí dizer-se até ao dia de hoje: No monte do SENHOR se proverá.

[15] Então, do céu bradou pela segunda vez o Anjo do SENHOR a Abraão

[16] e disse: Jurei, por mim mesmo, diz o SENHOR, porquanto fizeste isso e não me negaste o teu único filho,

[17] que deveras te abençoarei e certamente multiplicarei a tua descendência como as estrelas dos céus e como a areia na praia do mar; a tua descendência possuirá a cidade dos seus inimigos,

[18] nela serão benditas todas as nações da terra, porquanto obedeceste à minha voz.

сина си Исаак, сложи го на жертвеника върху дървата.

[10] И Авраам простря ръката си и взе ножа да заколи сина си.

[11] Тогава ангел Господен му викна от небето и каза: Аврааме, Аврааме! И той отговори: Ето ме.

[12] Ангелът каза: Да не вдигнеш ръката си върху момчето, нито да му направиш нещо; защото сега зная, че ти се боиш от Бога, понеже не пожали за Мен и сина си, единствения си син.

[13] Тогава Авраам повдигна очи и видя, че зад него има овен, вплетен с рогата си в един храст; и Авраам отиде, взе овена и го принесе всеизгаряне вместо сина си.

[14] И Авраам нарече това място Йехова-ире; и така се казва и до днес: На хълма Господ ще промисли.

[15] Тогава втори път ангел Господен викна на Авраам от небето и каза:

[16] В Себе Си се заклевам, казва Господ, че понеже си направил това нещо и не пожали сина си, единствения си син,

[17] ще те благословя премного и ще умножа и преумножа потомството ти като небесните звезди и като пясъка на морския бряг; и потомството ти ще завладее портата на неприятелите си;

[18] в твоето потомство ще се благословят всички народи на земята, защото си послушал гласа Ми.

[19] Então, voltou Abraão aos seus servos, e, juntos, foram para Berseba, onde fixou residência.

Descendência de Naor

[20] Passadas essas coisas, foi dada notícia a Abraão, nestes termos: Milca também tem dado à luz filhos a Naor, teu irmão:
[21] Uz, o primogênito, Buz, seu irmão, Quemuel, pai de Arã,
[22] Quésede, Hazo, Pildas, Jidlafe e Betuel.

[23] Betuel gerou a Rebeca; estes oito deu à luz Milca a Naor, irmão de Abraão.

[24] Sua concubina, cujo nome era Reumá, lhe deu também à luz filhos: Teba, Gaã, Taás e Maaca.

Gênesis 23

A morte de Sara

[1] Tendo Sara vivido cento e vinte e sete anos,

[2] morreu em Quiriate-Arba, que é Hebrom, na terra de Canaã; veio Abraão lamentar Sara e chorar por ela.
[3] Levantou-se, depois, Abraão da presença de sua morta e falou aos filhos de Hete:

[4] Sou estrangeiro e morador entre vós; dai-me a posse de sepultura convosco, para que eu sepulte a minha morta.

[5] Responderam os filhos de Hete a Abraão, dizendo:
[6] Ouve-nos, senhor: tu és príncipe de Deus entre nós; sepulta numa das nossas

[19] И така, Авраам се върна при слугите си и станаха и отидоха заедно във Вирсавее; и Авраам се настани във Вирсавее.

[20] А след тези събития известиха на Авраам: Ето, и Мелха роди синове на брат му Нахор:
[21] първородния му Уз, брат му Вуз, Камуил, Арамовия баща,
[22] Кесед, Азав, Фалдес, Едлаф и Ватуил.
[23] А Ватуил роди Ревека. Тези осем синароди Мелха на Нахор, Авраамовия брат.

[24] Също и наложницата му, на име Ревма, роди Тевек, Гаам, Тахас и Мааха.

Битие 23

Смърт и погребение на Сара

[1] Сара живя сто двадесет и седем години; тези бяха годините на Сариния живот.
[2] И Сара умря в Кириат-Арва (който е Хеврон), в Ханаанската земя; и Авраам дойде да жалее Сара и да я оплаче.

[3] И като стана Авраам от покойницата си, говори на хетите, като им каза:

[4] Пришълец и заселник съм аз между вас; дайте ми място за погребване между вас, което да е мое, за да погреба покойницата си пред очите си.

[5] А хетите отговориха на Авраам:

[6] Послушай ни, господарю, между нас ти си княз Божий; погреби покойницата си

melhores sepulturas a tua morta; nenhum de nós te vedará a sua sepultura, para sepultares a tua morta.

7 Então, se levantou Abraão e se inclinou diante do povo da terra, diante dos filhos de Hete.

8 E lhes falou, dizendo: Se é do vosso agrado que eu sepulte a minha morta, ouvi-me e intercedei por mim junto a Efrom, filho de Zoar,

9 para que ele me dê a caverna de Macpela, que tem no extremo do seu campo; que ma dê pelo devido preço em posse de sepultura entre vós.

10 Ora, Efrom, o heteu, sentando-se no meio dos filhos de Hete, respondeu a Abraão, ouvindo-o os filhos de Hete, a saber, todos os que entravam pela porta da sua cidade:

11 De modo nenhum, meu senhor; ouve-me: dou-te o campo e também a caverna que nele está; na presença dos filhos do meu povo te dou; sepulta a tua morta.

12 Então, se inclinou Abraão diante do povo da terra;

13 e falou a Efrom, na presença do povo da terra, dizendo: Mas, se concordas, ouve-me, peço-te: darei o preço do campo, toma-o de mim, e sepultarei ali a minha morta.

14 Respondeu-lhe Efrom:

15 Meu senhor, ouve-me: um terreno que vale quatrocentos siclos de prata, que é isso entre mim e ti? Sepulta ali a tua morta.

в най-добрата от гробниците ни; никой от нас няма да ти откаже гробницата си, за да погребеш покойницата си.

7 Тогава Авраам стана, поклони се на народа на земята, на хетите, и говори с тях, като каза:

8 Ако ви е угодно да погреба покойницата си пред очите си, послушайте ме и станете посредници за мене пред Сааровия син Ефрон,

9 за да ми даде пещерата си Махпелах, която е на края на нивата му; с пълна цена нека ми я даде сред вас, като собственост за гробница.

10 А Ефрон седеше сред хетите; и Ефрон, хетът, отговори на Авраам пред хетите, които слушаха, пред всички, които влизаха в портата на града му:

11 Не, господарю, послушай ме; давам ти нивата, давам ти и пещерата, която е в нея; давам ти я пред тези мъже от народа си; погреби покойницата си.

12 Тогава Авраам се поклони пред народа на земята

13 и говори на Ефрон пред народа на земята, които слушаха, като му каза: Но, ако обичаш, моля, послушай ме: ще дам стойността на нивата; вземи я от мен и ще погреба покойницата си там.

14 А Ефрон отговори на Авраам:

15 Чуй ме, господарю: земя за четиристотин сребърни сикъла какво е между мен и теб? И така, погреби покойницата си.

[16] Tendo Abraão ouvido isso a Efrom, pesou-lhe a prata, de que este lhe falara diante dos filhos de Hete, quatrocentos siclos de prata, moeda corrente entre os mercadores.

[17] Assim, o campo de Efrom, que estava em Macpela, fronteiro a Manre, o campo, a caverna e todo o arvoredo que nele havia, e todo o limite ao redor

[18] se confirmaram por posse a Abraão, na presença dos filhos de Hete, de todos os que entravam pela porta da sua cidade.

[19] Depois, sepultou Abraão a Sara, sua mulher, na caverna do campo de Macpela, fronteiro a Manre, que é Hebrom, na terra de Canaã.

[20] E assim, pelos filhos de Hete, se confirmou a Abraão o direito do campo e da caverna que nele estava, em posse de sepultura.

Gênesis 24

Abraão manda seu servo buscar uma mulher para Isaque

[1] Era Abraão já idoso, bem avançado em anos; e o SENHOR em tudo o havia abençoado.

[2] Disse Abraão ao seu mais antigo servo da casa, que governava tudo o que possuía: Põe a mão por baixo da minha coxa,

[3] para que eu te faça jurar pelo SENHOR, Deus do céu e da terra, que não tomarás esposa para meu filho das filhas dos cananeus, entre os quais habito;

[16] И Авраам прие казаното от Ефрон и му претегли парите, които определи пред хетите, които слушаха – четиристотин сребърни сикъла, каквито вървяха между търговците.

[17] И така, Ефроновата нива, която беше в Махпелах, срещу Мамврий – нивата, пещерата, която беше в нея, и всички дървета в нивата, в междите около цялата нива,

[18] станаха собственост на Авраам пред очите на синовете на Хет, пред всички, които влизаха през портата на неговия град.

[19] След това Авраам погреба жена си Сара в пещерата на нивата в Махпелах, срещу Мамврий (който е Хеврон), в Ханаанската земя.

[20] Така нивата и пещерата в нея бяха утвърдени на Авраам от хетите като собствено гробище.

Битие 24

Женитбата на Исаак за Ревека

[1] А когато Авраам остаря, в напреднала възраст, и Господ го беше благословил във всичко,

[2] Авраам каза на най-стария слуга в дома си, който беше настоятел на целия му имот: Сложи, моля, ръката си под бедрото ми;

[3] и ще те закълна в Господа, Бог на небето и Бог на земята, че няма да вземеш жена за сина ми от дъщерите на ханаанците, между които живея;

[4] mas irás à minha parentela e daí tomarás esposa para Isaque, meu filho.

[5] Disse-lhe o servo: Talvez não queira a mulher seguir-me para esta terra; nesse caso, levarei teu filho à terra donde saíste?

[6] Respondeu-lhe Abraão: Cautela! Não faças voltar para lá meu filho.

[7] O SENHOR, Deus do céu, que me tirou da casa de meu pai e de minha terra natal, e que me falou, e jurou, dizendo: À tua descendência darei esta terra, ele enviará o seu anjo, que te há de preceder, e tomarás de lá esposa para meu filho.

[8] Caso a mulher não queira seguir-te, ficarás desobrigado do teu juramento; entretanto, não levarás para lá meu filho.

[9] Com isso, pôs o servo a mão por baixo da coxa de Abraão, seu senhor, e jurou fazer segundo o resolvido.

[10] Tomou o servo dez dos camelos do seu senhor e, levando consigo de todos os bens dele, levantou-se e partiu, rumo da Mesopotâmia, para a cidade de Naor.

[11] Fora da cidade, fez ajoelhar os camelos junto a um poço de água, à tarde, hora em que as moças saem a tirar água.

[12] E disse consigo: Ó SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, rogo-te que me

[4] а да отидеш в отечеството ми, при рода ми, и оттам да вземеш жена за сина ми Исаак.

[5] А слугата му отговори: Може жената да не иска да дойде след мене в тази земя; трябва ли да заведа сина ти в онази земя, откъдето си излязъл?

[6] Но Авраам му каза: Пази се да не върнеш сина ми там.

[7] Господ, небесният Бог, Който ме изведе от бащиния ми дом и от родната ми земя и Който ми говори, и Който ми се закле, като каза: На твоето потомство ще дам тази земя, Той ще изпрати ангела Си пред теб; и ще вземеш жена за сина ми оттам.

[8] Но ако жената не иска да дойде след тебе, тогава ти ще бъдеш свободен от това мое заклеване; само да не върнеш сина ми там.

[9] Тогава слугата сложи ръката си под бедрото на господаря си Авраам и му се закле за това.

[10] И така, слугата взе десет от камилите на господаря си и тръгна, като носеше в ръцете си от всички богатства на господаря си; стана и отиде в Месопотамия, в Нахоровия град.

[11] Надвечер, когато жените излизат да си наливат вода, той накара камилите да коленичат вън от града при водния кладенец.

[12] Тогава каза: Господи, Боже на господаря ми Авраам, дай ми, моля,

acudas hoje e uses de bondade para com o meu senhor Abraão!

13 Eis que estou ao pé da fonte de água, e as filhas dos homens desta cidade saem para tirar água;

14 dá-me, pois, que a moça a quem eu disser: inclina o cântaro para que eu beba; e ela me responder: Bebe, e darei ainda de beber aos teus camelos, seja a que designaste para o teu servo Isaque; e nisso verei que usaste de bondade para com o meu senhor.

O encontro de Rebeca

15 Considerava ele ainda, quando saiu Rebeca, filha de Betuel, filho de Milca, mulher de Naor, irmão de Abraão, trazendo um cântaro ao ombro.

16 A moça era mui formosa de aparência, virgem, a quem nenhum homem havia possuído; ela desceu à fonte, encheu o seu cântaro e subiu.

17 Então, o servo saiu-lhe ao encontro e disse: Dá-me de beber um pouco da água do teu cântaro.

18 Ela respondeu: Bebe, meu senhor. E, prontamente, baixando o cântaro para a mão, lhe deu de beber.

19 Acabando ela de dar a beber, disse: Tirarei água também para os teus camelos, até que todos bebam.

20 E, apressando-se em despejar o cântaro no bebedouro, correu outra vez ao poço para tirar mais água; tirou-a e deu-a a todos os camelos.

21 O homem a observava, em silêncio, atentamente, para saber se teria o

добър успех днес и покажи благост към господаря ми Авраам.

13 Ето, аз стоя при извора на водата и дъщерите на града излизат да си наливат вода.

14 Нека девойката, на която кажа: Я наведи водоноса си да пия, и тя отвърне: Пий, и ще напоя и камилите ти – нека тя е онази, която си отредил за слугата Си Исаак; от това ще позная, че си показал милост към господаря ми.

15 Докато той още говореше, ето, Ревека излизаше с водоноса си на рамо; тя се беше родила на Ватуил, син на Мелха, жената на Авраамовия брат Нахор.

16 Девойката беше много красива наглед, девица, която никой мъж не беше познал; тя, като слезе на извора, напълни водоноса си и се изкачи.

17 А слугата се завтече да я посрещне и каза: Я ми дай да пия малко вода от водоноса ти.

18 А тя отговори: Пий, господарю; и бързо сне водоноса на ръката си и му даде да пие.

19 И като му даде достатъчно да пие, каза: И за камилите ти ще налея, докато се напоят.

20 И като изля бързо водоноса си в поилото, завтече се на кладенеца да налее още и наля за всичките му камили.

21 А човекът я наблюдаваше внимателно и мълчеше, за да узнае

SENHOR levado a bom termo a sua jornada ou não.

22 Tendo os camelos acabado de beber, tomou o homem um pendente de ouro de meio siclo de peso e duas pulseiras para as mãos dela, do peso de dez siclos de ouro;

23 e lhe perguntou: De quem és filha? Peço-te que me digas. Haverá em casa de teu pai lugar em que eu fique, e a comitiva?

24 Ela respondeu: Sou filha de Betuel, filho de Milca, o qual ela deu à luz a Naor.

25 E acrescentou: Temos palha, e muito pasto, e lugar para passar a noite.

26 Então, se inclinou o homem e adorou ao SENHOR.

27 E disse: Bendito seja o SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, que não retirou a sua benignidade e a sua verdade de meu senhor; quanto a mim, estando no caminho, o SENHOR me guiou à casa dos parentes de meu senhor.

28 E a moça correu e contou aos da casa de sua mãe todas essas coisas.

29 Ora, Rebeca tinha um irmão, chamado Labão; este correu ao encontro do homem junto à fonte.

30 Pois, quando viu o pendente e as pulseiras nas mãos de sua irmã, tendo ouvido as palavras de Rebeca, sua irmã, que dizia: Assim me falou o homem, foi

дали Господ беше направил пътуването му успешно или не.

22 Като напоиха камилите, човекът взе една златна обица, тежка половин сикъл, и две гривни за ръцете ѝ, тежки десет сикъла злато, и каза:

23 Чия дъщеря си? Я ми кажи. Има ли в къщата на баща ти място за нас да пренощуваме?

24 А тя му отговори: Аз съм дъщеря на Ватуил, син на Мелха, когото тя е родила на Нахор.

25 Каза му още: Има у нас и слама, и храна достатъчно, и място за пренощуване.

26 Тогава човекът се наведе и се поклони на Господа.

27 И каза: Благословен да бъде Господ, Бог на господаря ми Авраам, Който не лиши господаря ми от милостта Си и верността Си, като Господ отправи пътя ми в дома на братята на господаря ми.

28 А девойката се затича и разказа тези неща на майка си.

29 Ревека имаше брат на име Лаван; и Лаван се завтече навън при човека на извора.

30 Защото, като видя обицата и гривните на ръцете на сестра си и чу думите на сестра си Ревека, която казваше: Така ми говори човекът, той отиде при

Labão ter com ele, o qual estava em pé junto aos camelos, junto à fonte.
31 E lhe disse: Entra, bendito do SENHOR, por que estás aí fora? Pois já preparei a casa e o lugar para os camelos.
32 Então, fez entrar o homem; descarregaram-lhe os camelos e lhes deram forragem e pasto; deu-se-lhe água para lavar os pés e também aos homens que estavam com ele.
33 Diante dele puseram comida; porém ele disse: Não comerei enquanto não expuser o propósito a que venho. Labão respondeu-lhe: Dize.

34 Então, disse: Sou servo de Abraão.

35 O SENHOR tem abençoado muito ao meu senhor, e ele se tornou grande; deu-lhe ovelhas e bois, e prata e ouro, e servos e servas, e camelos e jumentos.

36 Sara, mulher do meu senhor, era já idosa quando lhe deu à luz um filho; a este deu ele tudo quanto tem.

37 E meu senhor me fez jurar, dizendo: Não tomarás esposa para meu filho das mulheres dos cananeus, em cuja terra habito;

38 porém irás à casa de meu pai e à minha família e tomarás esposa para meu filho.

39 Respondi ao meu senhor: Talvez não queira a mulher seguir-me.
40 Ele me disse: O SENHOR, em cuja presença eu ando, enviará contigo o seu

човека; а той стоеше при камилите до извора.
31 И му каза: Влез, ти, благословен от Господа. Защо стоиш вън? Защото приготвих къщата и място за камилите.
32 И така, човекът влезе вкъщи; а Лаванразтовари камилите му и даде слама и храна за камилите и вода за умиване неговите крака и краката на хората, които бяха с него.

33 И сложиха пред него да яде; но той каза: Не искам да ям, докато не кажа думата си. А Лаван отвърна: Казвай.

34 Тогава той каза: Аз съм слуга на Авраам.
35 Господ е благословил господаря ми премного и стана велик; дал му е овце и говеда, сребро и злато, слуги и слугини, камили и осли.
36 И Сара, жената на господаря ми, роди син на господаря ми, когато беше вече остаряла; и на него той даде всичко, което има.

37 Господарят ми, като ме закле, каза: Да не вземеш за сина ми жена от дъщерите на ханаанците, в чиято земя живея.

38 А да отидеш в бащиния ми дом и в рода ми и оттам да вземеш жена за сина ми.
39 Аз казах на господаря си: Може жената да не иска да дойде след мене.
40 Но той ми отговори: Господ, пред Когото ходя, ще изпрати ангела Си с теб

Anjo e levará a bom termo a tua jornada, para que, da minha família e da casa de meu pai, tomes esposa para meu filho.

41 Então, serás desobrigado do meu juramento, quando fores à minha família; se não ta derem, desobrigado estarás do meu juramento.

42 Hoje, pois, cheguei à fonte e disse comigo: ó SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, se me levas a bom termo a jornada em que sigo,

43 eis-me agora junto à fonte de água; a moça que sair para tirar água, a quem eu disser: dá-me um pouco de água do teu cântaro,

44 e ela me responder: Bebe, e também tirarei água para os teus camelos, seja essa a mulher que o SENHOR designou para o filho de meu senhor.

45 Considerava ainda eu assim, no meu íntimo, quando saiu Rebeca trazendo o seu cântaro ao ombro, desceu à fonte e tirou água. E eu lhe disse: peço-te que me dês de beber.

46 Ela se apressou e, baixando o cântaro do ombro, disse: Bebe, e também darei de beber aos teus camelos. Bebi, e ela deu de beber aos camelos.

47 Daí lhe perguntei: de quem és filha? Ela respondeu: Filha de Betuel, filho de Naor e Milca. Então, lhe pus o pendente no nariz e as pulseiras nas mãos.

48 E, prostrando-me, adorei ao SENHOR e bendisse ao SENHOR, Deus do meu

и ще направи пътуването ти успешно, и ще вземеш жена за сина ми от рода ми и от бащиния ми дом.

41 Само тогава ще бъдеш свободен от заклеването ми, когато отидеш при рода ми; и ако не ти я дадат, тогава ще бъдеш свободен от заклеването ми.

42 И като пристигнах днес на извора, казах: Господи, Боже на господаря ми Авраам, моля, ако правиш пътуването ми, по което ходя, успешно,

43 ето, аз стоя при водния извор; девойката, която излезе да налее вода, и аз ѝ кажа: Я ми дай да пия малко вода от водоноса ти,

44 и тя ми отговори: Пий и ще налея и за камилите ти, нека тя е жената, която Господ е отредил за сина на господаря ми.

45 Докато още си мислех това, ето, Ревека излезе с водоноса на рамото си. И като слезе на извора и наля, ѝ казах: Я ми дай да пия.

46 И тя бързо свали водоноса от рамото си и каза: Пий, и ще напоя и камилите ти. И така, аз пих, а тя напои и камилите.

47 Тогава я попитах: Чия дъщеря си? А тя отговори: Аз съм дъщеря на Ватуил, Нахоровия син, когото му роди Мелха. Тогава сложих обицата на лицето ѝ и гривните на ръцете ѝ.

48 Наведох се и се поклоних на Господа, и благослових Господа, Бога на

senhor Abraão, que me havia conduzido por um caminho direito, a fim de tomar para o filho do meu senhor uma filha do seu parente.

49 Agora, pois, se haveis de usar de benevolência e de verdade para com o meu senhor, fazei-mo saber; se não, declarai-mo, para que eu vá, ou para a direita ou para a esquerda.

50 Então, responderam Labão e Betuel: Isto procede do SENHOR, nada temos a dizer fora da sua verdade.

51 Eis Rebeca na tua presença; toma-a e vai-te; seja ela a mulher do filho do teu senhor, segundo a palavra do SENHOR.

O casamento de Isaque e Rebeca

52 Tendo ouvido o servo de Abraão tais palavras, prostrou-se em terra diante do SENHOR;

53 e tirou jóias de ouro e de prata e vestidos e os deu a Rebeca; também deu ricos presentes a seu irmão e a sua mãe.

54 Depois, comeram, e beberam, ele e os homens que estavam com ele, e passaram a noite. De madrugada, quando se levantaram, disse o servo: Permiti que eu volte ao meu senhor.

55 Mas o irmão e a mãe da moça disseram: Fique ela ainda conosco alguns dias, pelo menos dez; e depois irá.

56 Ele, porém, lhes disse: Não me detenhais, pois o SENHOR me tem levado a bom termo na jornada; permiti que eu volte ao meu senhor.

господаря ми Авраам, Който ме доведе по правия път, за да взема за сина на господаря ми братовата му дъщеря.

49 И така, сега, ако искате да постъпите любезно и вярно спрямо господаря ми, кажете ми; и ако не, пак ми кажете, за да се обърна надясно или наляво.

50 А Лаван и Ватуил отговориха: От Господа стана това; ние не можем да ти кажем нито зло, нито добро.

51 Ето Ревека пред тебе; вземи я и си иди; нека бъде жена на сина на господаря ти, както Господ е говорил.

52 Като чу думите им, Авраамовият слуга се поклони на Господа до земята.

53 И слугата извади сребърни и златни накити и облекла и ги даде на Ревека; също така даде скъпи дарове на брат ѝ и на майка ѝ.

54 След това той и хората, които бяха с него, ядоха и пиха, и пренощуваха; и като станаха сутринта, слугата каза: Изпратете ме при господаря ми.

55 А брат ѝ и майка ѝ казаха: Нека девойката поседи с нас известно време, най-малко десетина дни, после нека отиде.

56 Но той им отвърна: Не ме спирайте, тъй като Господ е направил пътуването ми успешно; изпратете ме да отида при господаря си.

57 Disseram: Chamemos a moça e ouçamo-la pessoalmente.
58 Chamaram, pois, a Rebeca e lhe perguntaram: Queres ir com este homem? Ela respondeu: Irei.
59 Então, despediram a Rebeca, sua irmã, e a sua ama, e ao servo de Abraão, e a seus homens.
60 Abençoaram a Rebeca e lhe disseram: És nossa irmã; sê tu a mãe de milhares de milhares, e que a tua descendência possua a porta dos seus inimigos.
61 Então, se levantou Rebeca com suas moças e, montando os camelos, seguiram o homem. O servo tomou a Rebeca e partiu.
62 Ora, Isaque vinha de caminho de Beer-Laai-Roi, porque habitava na terra do Neguebe.

63 Saíra Isaque a meditar no campo, ao cair da tarde; erguendo os olhos, viu, e eis que vinham camelos.

64 Também Rebeca levantou os olhos, e, vendo a Isaque, apeou do camelo,

65 e perguntou ao servo: Quem é aquele homem que vem pelo campo ao nosso encontro? É o meu senhor, respondeu. Então, tomou ela o véu e se cobriu.

66 O servo contou a Isaque todas as coisas que havia feito.
67 Isaque conduziu-a até à tenda de Sara, mãe dele, e tomou a Rebeca, e esta lhe foi

57 А те казаха: Да повикаме девойката и да я попитаме какво ще каже.
58 И така, повикаха Ревека и ѝ казаха: Отиваш ли с този човек? А тя отвърна: Отивам.
59 И така, изпратиха сестра си Ревека с бавачката ѝ и Авраамовия слуга с хората му.
60 И благословиха Ревека, като ѝ казаха: Сестро наша, да се родят от тебе хиляди по десет хиляди и потомството ти да завладее портата на ненавистниците си.
61 Ревека и слугите ѝ станаха, възседнаха камилите и отидоха след човека. Така слугата взе Ревека и си замина.

62 А Исаак идеше от Вир-лахай-рои, защото живееше в южната земя.

63 И като излезе Исаак, за да размишлява на полето привечер, погледна и видя, че се приближаваха камили.
64 Също и Ревека погледна и видя Исаак; и слезе от камилата.
65 Защото беше попитала слугата: Кой е онзи човек, който идва през полето срещу нас? И слугата беше отговорил: Това е господарят ми. Затова тя взе покривалото си и се покри.
66 И слугата разказа на Исаак всичко, което беше извършил.
67 Тогава Исаак въведе Ревека в шатрата на майка си Сара и я взе, и тя му стана

por mulher. Ele a amou; assim, foi Isaque consolado depois da morte de sua mãe.

Gênesis 25

Descendentes de Abraão e Quetura

1 Crônicas 1.32,33

1 Desposou Abraão outra mulher; chamava-se Quetura.

2 Ela lhe deu à luz a Zinrã, Jocsã, Medã, Midiã, Isbaque e Suá.

3 Jocsã gerou a Seba e a Dedã; os filhos de Dedã foram: Assurim, Letusim e Leumim.

4 Os filhos de Midiã foram: Efá, Efer, Enoque, Abida e Elda. Todos estes foram filhos de Quetura.

5 Abraão deu tudo o que possuía a Isaque.

6 Porém, aos filhos das concubinas que tinha, deu ele presentes e, ainda em vida, os separou de seu filho Isaque, enviando-os para a terra oriental.

A morte de Abraão

7 Foram os dias da vida de Abraão cento e setenta e cinco anos.

8 Expirou Abraão; morreu em ditosa velhice, avançado em anos; e foi reunido ao seu povo.

9 Sepultaram-no Isaque e Ismael, seus filhos, na caverna de Macpela, no campo de Efrom, filho de Zoar, o heteu, fronteiro a Manre,

10 o campo que Abraão comprara aos filhos de Hete. Ali foi sepultado Abraão e Sara, sua mulher.

жена, и той я обикна. Така Исаак се утеши след смъртта на майка си.

Битие 25

Авраамовото потомство от Хетура

1 А Авраам взе и друга жена на име Хетура.

2 Тя му роди Земран, Йоксан, Мадан, Медиам, Есвок и Шуах.

3 И Йоксан роди Сава и Дедан; а синове на Дедан бяха Асурим, Латусиим и Лаомим.

4 А синовете на Мадиам бяха Гефа, Ефер, Енох, Авида и Елдага; всички тези бяха потомци на Хетура.

5 Но Авраам даде целия си имот на Исаак.

6 А на синовете на наложниците си Авраам даде подаръци и докато беше още жив, ги изпрати към изток, в източната земя, далеч от сина си Исаак.

Смърт и погребение на Авраам

7 Числото на годините на живота на Авраам, колкото живя, беше сто седемдесет и пет години.

8 И Авраам издъхна, като умря в честита старост, стар и сит от дни; и се прибра при народа си.

9 А синовете му Исаак и Исмаил го погребаха в пещерата Махпелах, в нивата на Ефрон, син на Саар, хета, която е срещу Мамврий,

10 нивата, която Авраам купи от хетите; там беше погребан Авраам, също и жена му Сара.

11 Depois da morte de Abraão, Deus abençoou a Isaque, seu filho; Isaque habitava junto a Beer-Laai-Roi.

Descendentes de Ismael

1 Crônicas 1.28-31

12 São estas as gerações de Ismael, filho de Abraão, que Agar, egípcia, serva de Sara, lhe deu à luz.

13 E estes, os filhos de Ismael, pelos seus nomes, segundo o seu nascimento: o primogênito de Ismael foi Nebaiote; depois, Quedar, Abdeel, Mibsão,

14 Misma, Dumá, Massá,

15 Hadade, Tema, Jetur, Nafis e Quedemá.

16 São estes os filhos de Ismael, e estes, os seus nomes pelas suas vilas e pelos seus acampamentos: doze príncipes de seus povos.

17 E os anos da vida de Ismael foram cento e trinta e sete; e morreu e foi reunido ao seu povo.

18 Habitaram desde Havilá até Sur, que olha para o Egito, como quem vai para a Assíria. Ele se estabeleceu fronteiro a todos os seus irmãos.

Descendentes de Isaque

19 São estas as gerações de Isaque, filho de Abraão. Abraão gerou a Isaque;

20 era Isaque de quarenta anos, quando tomou por esposa a Rebeca, filha de Betuel, o arameu de Padã-Arã, e irmã de Labão, o arameu.

21 Isaque orou ao SENHOR por sua mulher, porque ela era estéril; e o

11 А след смъртта на Авраам Бог благослови сина му Исаак; а Исаак живееше при Вир-лахай-рои.

Родословие на Исмаил

12 Ето потомството на Авраамовия син Исмаил, когото египтянката Агар, слугинята на Сара, роди на Авраам;

13 и ето имената на Исмаиловите синове, имената им според родовете им: Исмаиловият първороден – Навайот, после Кидар, Адвеил, Мавсам.

14 Масма, Дума, Маса,

15 Адад, Тема, Етур, Нафис и Кедиа.

16 Тези са Исмаиловите синове, тези са имената им според колибите им и според оградените им села: дванадесет племеначалници според племената им.

17 И ето годините на Исмаиловия живот – сто тридесет и седем; и като издъхна, умря и се прибра при народа си.

18 А потомците му се заселиха в земитеот Евил до Сур, който е срещу Египет, като се отива към Асирия; Исмаил се засели независим от всичките си братя.

ИСААК И ЯКОВ

Раждането на Яков и Исав

19 Ето и потомството на Авраамовия син Исаак; Авраам роди Исаак,

20 а Исаак беше на четиридесет години, когато взе за жена Ревека, дъщеря на сириеца Ватуил от Падан-арам и сестра на сириеца Лаван.

21 И Исаак се молеше на Господа за жена си, защото беше бездетна; Господ го послуша и жена му Ревека зачена.

SENHOR lhe ouviu as orações, e Rebeca, sua mulher, concebeu.

22 Os filhos lutavam no ventre dela; então, disse: Se é assim, por que vivo eu? E consultou ao SENHOR.

22 А децата се блъскаха едно друго вътре в нея; и тя каза: Ако е така, защо да живея? И отиде да се допита до Господа.

23 Respondeu-lhe o SENHOR: Duas nações há no teu ventre, dois povos, nascidos de ti, se dividirão: um povo será mais forte que o outro, e o mais velho servirá ao mais moço.

23 А Господ ѝ каза: Два народа са в утробата ти и две племена ще се разделят от корема ти. Едното племе ще бъде по-силно от другото; и по-големият ще слугува на по-малкия.

24 Cumpridos os dias para que desse à luz, eis que se achavam gêmeos no seu ventre.

24 И когато се изпълни времето ѝ да роди, ето, в утробата ѝ имаше близнаци.

25 Saiu o primeiro, ruivo, todo revestido de pêlo; por isso, lhe chamaram Esaú.

25 Първият излезе червен, цял космат, като кожена дреха; и го наименуваха Исав.

26 Depois, nasceu o irmão; segurava com a mão o calcanhar de Esaú; por isso, lhe chamaram Jacó. Era Isaque de sessenta anos, quando Rebeca lhos deu à luz.

26 После излезе брат му, държейки с ръката си петата на Исав; затова бе наречен Яков. А Исаак беше на шестдесет години, когато тя ги роди.

Esaú vende o seu direito de primogenitura

27 Cresceram os meninos. Esaú saiu perito caçador, homem do campo; Jacó, porém, homem pacato, habitava em tendas.

27 И като пораснаха децата, Исав стана изкусен ловец, полски човек; а Яков беше тих човек и живееше в шатрите.

28 Isaque amava a Esaú, porque se saboreava de sua caça; Rebeca, porém, amava a Jacó.

28 Исаак обичаше Исав, защото ядеше от лова му; а Ревека обичаше Яков.

Исав продава първородството си

29 Tinha Jacó feito um cozinhado, quando, esmorecido, veio do campo Esaú

29 Един ден Яков си вареше вариво, а Исав дойде от полето изнемощял;

30 e lhe disse: Peço-te que me deixes comer um pouco desse cozinhado vermelho, pois estou esmorecido. Daí chamar-se Edom.

30 и Исав каза на Яков: Я ми дай да ям от червеното, това червено вариво, защото съм изнемощял (затова той бе наречен Едом).

31 Disse Jacó: Vende-me primeiro o teu direito de primogenitura.

31 Яков отвърна: Най-напред ми продай първородството си.

[32] Ele respondeu: Estou a ponto de morrer; de que me aproveitará o direito de primogenitura?

[33] Então, disse Jacó: Jura-me primeiro. Ele jurou e vendeu o seu direito de primogenitura a Jacó.

[34] Deu, pois, Jacó a Esaú pão e o cozinhado de lentilhas; ele comeu e bebeu, levantou-se e saiu. Assim, desprezou Esaú o seu direito de primogenitura.

Gênesis 26

Isaque na terra dos filisteus

[1] Sobrevindo fome à terra, além da primeira havida nos dias de Abraão, foi Isaque a Gerar, avistar-se com Abimeleque, rei dos filisteus.

[2] Apareceu-lhe o SENHOR e disse: Não desças ao Egito. Fica na terra que eu te disser;

[3] habita nela, e serei contigo e te abençoarei; porque a ti e a tua descendência darei todas estas terras e confirmarei o juramento que fiz a Abraão, teu pai.

[4] Multiplicarei a tua descendência como as estrelas dos céus e lhe darei todas estas terras. Na tua descendência serão abençoadas todas as nações da terra;

[5] porque Abraão obedeceu à minha palavra e guardou os meus mandados, os meus preceitos, os meus estatutos e as minhas leis.

[6] Isaque, pois, ficou em Gerar.

[32] А Исав каза: Виж, аз съм на умиране; за какво ми е това първородство?

[33] И Яков каза: Най-напред ми се закълни. И той му се закле и продаде първородството си на Яков.

[34] Тогава Яков даде на Исав хляб и вариво от леща; и той яде и пи, и стана, и си отиде. Така Исав презря първородството си.

Битие 26

Исаак и Авимелех

[1] И настана глад по земята, освен първия глад, който беше в Авраамовите дни, и Исаак отиде в Герар при филистимския цар Авимелех,

[2] защото Господ беше му се явил и казал: Не слизай в Египет; живей в земята, за която ще ти кажа;

[3] остани в тази земя и Аз ще бъда с теб и ще те благословя, защото на теб и на потомството ти ще дам всички тези земи, в утвърждение на клетвата, с която се заклех на баща ти Авраам;

[4] и ще умножа потомството ти като небесните звезди и ще дам на потомството ти всички тези земи; и в твоето потомство ще се благославят всички народи на земята;

[5] понеже Авраам послуша гласа Ми и опази заръчването Ми, заповедите Ми, наредбите Ми и законите Ми.

[6] Затова Исаак се настани в Герар.

7 Perguntando-lhe os homens daquele lugar a respeito de sua mulher, disse: É minha irmã; pois temia dizer: É minha mulher; para que, dizia ele consigo, os homens do lugar não me matem por amor de Rebeca, porque era formosa de aparência.	7 И местните жители го запитаха за жена му; а той каза: Сестра ми е. Защото се боеше да каже: Жена ми е, като си казваше: Да не би местните жители да ме убият заради Ревека; понеже тя беше красива на вид.
8 Ora, tendo Isaque permanecido ali por muito tempo, Abimeleque, rei dos filisteus, olhando da janela, viu que Isaque acariciava a Rebeca, sua mulher.	8 А след като беше преседял там дълго време, филистимският цар Авимелех, като погледна от прозореца, видя, че Исаак играеше с жена си Ревека.
9 Então, Abimeleque chamou a Isaque e lhe disse: É evidente que ela é tua esposa; como, pois, disseste: É minha irmã? Respondeu-lhe Isaque: Porque eu dizia: para que eu não morra por causa dela.	9 Тогава Авимелех повика Исаак и каза: Ето, тя наистина ти е жена; а защо ти каза: Сестра ми е? Исаак му отговори: Защото си казах: Да не би да бъда убит заради нея.
10 Disse Abimeleque: Que é isso que nos fizeste? Facilmente algum do povo teria abusado de tua mulher, e tu, atraído sobre nós grave delito.	10 И Авимелех каза: Какво си сторил с нас? Лесно можеше някой от народа да лежи с жена ти и ти щеше да ни навлечеш грях.
11 E deu esta ordem a todo o povo: Qualquer que tocar a este homem ou à sua mulher certamente morrerá.	11 Затова Авимелех заповяда на целия народ: Който докачи този човек или жена му, непременно ще бъде умъртвен.
12 Semeou Isaque naquela terra e, no mesmo ano, recolheu cento por um, porque o SENHOR o abençoava.	12 И Исаак пося в онази земя и събра през същото лято стократно; и Господ го благослови.
13 Enriqueceu-se o homem, prosperou, ficou riquíssimo;	13 Човекът се възвеличаваше и продължаваше да става велик, докато стана много велик.
14 possuía ovelhas e bois e grande número de servos, de maneira que os filisteus lhe tinham inveja.	14 Той придоби овце, придоби и говеда и много слуги; а филистимците му завиждаха.
15 E, por isso, lhe entulharam todos os poços que os servos de seu pai haviam	15 И филистимците затрупаха и напълниха с пръст всички кладенци,

cavado, nos dias de Abraão, enchendo-os de terra.

16 Disse Abimeleque a Isaque: Aparta-te de nós, porque já és muito mais poderoso do que nós.

17 Então, Isaque saiu dali e se acampou no vale de Gerar, onde habitou.

18 E tornou Isaque a abrir os poços que se cavaram nos dias de Abraão, seu pai (porque os filisteus os haviam entulhado depois da morte de Abraão), e lhes deu os mesmos nomes que já seu pai lhes havia posto.

19 Cavaram os servos de Isaque no vale e acharam um poço de água nascente.

20 Mas os pastores de Gerar contenderam com os pastores de Isaque, dizendo: Esta água é nossa. Por isso, chamou o poço de Eseque, porque contenderam com ele.

21 Então, cavaram outro poço e também por causa desse contenderam. Por isso, recebeu o nome de Sitna.

22 Partindo dali, cavou ainda outro poço; e, como por esse não contenderam, chamou-lhe Reobote e disse: Porque agora nos deu lugar o SENHOR, e prosperaremos na terra.

23 Dali subiu para Berseba.

24 Na mesma noite, lhe apareceu o SENHOR e disse: Eu sou o Deus de Abraão, teu pai. Não temas, porque eu

които бащините му слуги бяха изкопали в дните на баща му Авраам.

16 Тогава Авимелех каза на Исаак: Иди си от нас, защото си станал много по-силен от нас.

17 Затова Исаак си отиде оттам, разпъна шатрите си в Герарската долина и там живееше.

18 А Исаак изкопа отново водните кладенци, които бяха изкопани в дните на баща му Авраам (защото филистимците ги бяха затрупали след Авраамовата смърт), и ги нарече по имената, с които баща му ги беше нарекъл.

19 И Исааковите слуги копаха в долината и намериха там кладенец с течаща вода.

20 Но Герарските говедари се караха с Исааковите говедари, като казваха: Водата е наша. Затова Исаак нарече кладенеца Есен, понеже се караха за него.

21 После изкопаха друг кладенец, но и за него се караха; затова го нарече Ситна.

22 Тогава той се премести оттам и изкопа друг кладенец, и за него не се караха; и го нарече Роовот, като казваше: Защото сега Господ ни даде просторно място и ние ще се наплодим в тази земя.

23 Оттам отиде във Вирсавее.

24 Господ му се яви през същата нощ и каза: Аз съм Бог на баща ти Авраам; не бой се, защото Аз съм с тебе, ще те

sou contigo; abençoar-te-ei e multiplicarei a tua descendência por amor de Abraão, meu servo.

благословя и ще умножа твоето потомство заради слугата Ми Авраам.

25 Então, levantou ali um altar e, tendo invocado o nome do SENHOR, armou a sua tenda; e os servos de Isaque abriram ali um poço.

25 И той издигна там жертвеник и призова Господнето Име; разпъна и шатрата си там и там Исааковите слуги изкопаха кладенец.

Isaque faz aliança com Abimeleque

26 De Gerar foram ter com ele Abimeleque e seu amigo Ausate e Ficol, comandante do seu exército.

26 Тогава Авимелех отиде при него от Герар с приятеля си Оховат и военачалника си Фихол.

27 Disse-lhes Isaque: Por que viestes a mim, pois me odiais e me expulsastes do vosso meio?

27 И Исаак им каза: Защо сте дошли при мене, като ме мразите и ме изпъдихте измежду вас?

28 Eles responderam: Vimos claramente que o SENHOR é contigo; então, dissemos: Haja agora juramento entre nós e ti, e façamos aliança contigo.

28 А те отговориха: Видяхме явно, че Господ е с теб, и си казахме: Нека се положи клетва между нас, между нас и теб, и нека сключим договор с тебе,

29 Jura que nos não farás mal, como também não te havemos tocado, e como te fizemos somente o bem, e te deixamos ir em paz. Tu és agora o abençoado do SENHOR.

29 че няма да ни сториш зло, както и ние не те докачихме, и както само добро ти правихме и те изпратихме с мир. Сега виждаме, че ти си благословеният от Господа.

30 Então, Isaque lhes deu um banquete, e comeram e beberam.

30 Тогава Исаак им даде угощение и те ядоха и пиха.

31 Levantando-se de madrugada, juraram de parte a parte; Isaque os despediu, e eles se foram em paz.

31 На сутринта станаха рано и се заклеха един за друг; после Исаак ги изпрати и те си отидоха от него с мир.

32 Nesse mesmo dia, vieram os servos de Isaque e, dando-lhe notícia do poço que tinham cavado, lhe disseram: Achamos água.

32 И в същия ден Исааковите слуги дойдоха и му известиха за кладенеца, който бяха изкопали, и му казаха: Намерихме вода.

33 Ao poço, chamou-lhe Seba; por isso, Berseba é o nome daquela cidade até ao dia de hoje.

33 Той го нарече Савее; от това името на града е Вирсавее до днес.

Женитбата на Исав

[34] Tendo Esaú quarenta anos de idade, tomou por esposa a Judite, filha de Beeri, heteu, e a Basemate, filha de Elom, heteu.

[35] Ambas se tornaram amargura de espírito para Isaque e para Rebeca.

Gênesis 27

Isaque abençoa a Jacó e a Esaú

[1] Tendo-se envelhecido Isaque e já não podendo ver, porque os olhos se lhe enfraqueciam, chamou a Esaú, seu filho mais velho, e lhe disse: Meu filho! Respondeu ele: Aqui estou!

[2] Disse-lhe o pai: Estou velho e não sei o dia da minha morte.

[3] Agora, pois, toma as tuas armas, a tua aljava e o teu arco, sai ao campo, e apanha para mim alguma caça,

[4] e faze-me uma comida saborosa, como eu aprecio, e traze-ma, para que eu coma e te abençoe antes que eu morra.

[5] Rebeca esteve escutando enquanto Isaque falava com Esaú, seu filho. E foi-se Esaú ao campo para apanhar a caça e trazê-la.

[6] Então, disse Rebeca a Jacó, seu filho: Ouvi teu pai falar com Esaú, teu irmão, assim:

[7] Traze caça e faze-me uma comida saborosa, para que eu coma e te abençoe diante do SENHOR, antes que eu morra.

[8] Agora, pois, meu filho, atende às minhas palavras com que te ordeno.

[9] Vai ao rebanho e traze-me dois bons cabritos; deles farei uma saborosa comida para teu pai, como ele aprecia;

[34] А когато Исав беше на четиридесет години, взе за жени Юдита, дъщеря на хета Веири, и Васемата, дъщеря на хета Елон.

[35] Те бяха горчивина за душата на Исаак и Ревека.

Битие 27

Яков присвоява благословението на баща си

[1] Когато Исаак остаря и очите му отслабнаха, и не можеше да вижда, повика по-големия си син Исав и му каза: Синко. А той му отговори: Ето ме.

[2] Тогава Исаак каза: Виж сега, аз вече остарях; не зная кой ден ще умра;

[3] и така, вземи още сега оръжията си, колчана си и лъка си, излез на полето и ми улови дивеч,

[4] и ми сготви вкусно ястие, каквото аз обичам, и ми донеси да ям, за да те благослови душата ми, преди да умра.

[5] А Ревека чу, когато Исаак говореше на сина си Исав. И Исав отиде на полето да улови дивеч и да го донесе.

[6] Тогава Ревека каза на сина си Яков: Виж, аз чух баща ти да говори на брат ти с тези думи:

[7] Донеси ми дивеч и ми сготви вкусно ястие, за да ям и да те благословя пред Господа, преди да умра.

[8] И така, сега, синко, каквото ти поръчам, послушай думите ми.

[9] Иди още сега при стадото и ми донеси оттам две добри ярета, и аз ще сготвя

вкусно ястие за баща ти, каквото той обича;

10 levá-la-ás a teu pai, para que a coma e te abençoe, antes que morra.

10 и ти ще го принесеш на баща си да яде, за да те благослови, преди да умре.

11 Disse Jacó a Rebeca, sua mãe: Esaú, meu irmão, é homem cabeludo, e eu, homem liso.

11 Но Яков каза на майка си Ревека: Виж, брат ми Исав е космат, а аз съм с гладка кожа.

12 Dar-se-á o caso de meu pai me apalpar, e passarei a seus olhos por zombador; assim, trarei sobre mim maldição e não bênção.

12 Може би ще ме попипа баща ми и аз ще се окажа пред него измамник, и ще навлека на себе си проклятие, а не благословение.

13 Respondeu-lhe a mãe: Caia sobre mim essa maldição, meu filho; atende somente o que eu te digo, vai e traze-mos.

13 А майка му каза: Нека твоето проклятие падне върху мене, синко; само послушай думите ми и иди и ми ги донеси.

14 Ele foi, tomou-os e os trouxe a sua mãe, que fez uma saborosa comida, como o pai dele apreciava.

14 И така, той отиде, взе ги и ги донесе на майка си; и майка му сготви вкусно ястие, каквото баща му обичаше.

15 Depois, tomou Rebeca a melhor roupa de Esaú, seu filho mais velho, roupa que tinha consigo em casa, e vestiu a Jacó, seu filho mais novo.

15 После Ревека взе по-добрите дрехи на по-старния си син Исав, които се намираха вкъщи при нея, и с тях облече по-младия си син Яков.

16 Com a pele dos cabritos cobriu-lhe as mãos e a lisura do pescoço.

16 И зави ръцете му и гладкото на шията му с ярешките кожи.

17 Então, entregou a Jacó, seu filho, a comida saborosa e o pão que havia preparado.

17 Тогава даде в ръцете на сина си Яков вкусното ястие и хляба, който беше приготвила.

18 Jacó foi a seu pai e disse: Meu pai! Ele respondeu: Fala! Quem és tu, meu filho?

18 И така, той отиде при баща си и каза: Татко. А Исаак отговори: Ето ме; кой си ти, синко?

19 Respondeu Jacó a seu pai: Sou Esaú, teu primogênito; fiz o que me ordenaste. Levanta-te, pois, assenta-te e come da minha caça, para que me abençoes.

19 Яков каза на баща си: Аз съм първородният ти Исав; направих каквото ми поръча; стани, моля ти се, седни и яж от дивеча ми, за да ме благослови душата ти.

[20] Disse Isaque a seu filho: Como é isso que a pudeste achar tão depressa, meu filho? Ele respondeu: Porque o SENHOR, teu Deus, a mandou ao meu encontro.

[21] Então, disse Isaque a Jacó: Chega-te aqui, para que eu te apalpe, meu filho, e veja se és meu filho Esaú ou não.

[22] Jacó chegou-se a Isaque, seu pai, que o apalpou e disse: A voz é de Jacó, porém as mãos são de Esaú.

[23] E não o reconheceu, porque as mãos, com efeito, estavam peludas como as de seu irmão Esaú. E o abençoou.

[24] E lhe disse: És meu filho Esaú mesmo? Ele respondeu: Eu sou.

[25] Então, disse: Chega isso para perto de mim, para que eu coma da caça de meu filho; para que eu te abençoe. Chegou-lho, e ele comeu; trouxe-lhe também vinho, e ele bebeu.

[26] Então, lhe disse Isaque, seu pai: Chega-te e dá-me um beijo, meu filho.

[27] Ele se chegou e o beijou. Então, o pai aspirou o cheiro da roupa dele, e o abençoou, e disse: Eis que o cheiro do meu filho é como o cheiro do campo, que o SENHOR abençoou;

[28] Deus te dê do orvalho do céu, e da exuberância da terra, e fartura de trigo e de mosto.

[29] Sirvam-te povos, e nações te reverenciem; sê senhor de teus irmãos, e os filhos de tua mãe se encurvem a ti; maldito seja o que te amaldiçoar, e abençoado o que te abençoar.

[20] Но Исак попита на сина си: Как стана, синко, че го намери толкова скоро? А той отвърна: Защото Господ, твоят Бог, ми даде добър успех.

[21] Тогава Исаак каза на Яков: Моля, синко, приближи се, за да те попипам дали си същият ми син Исав, или не.

[22] Яков се приближи към баща си Исаак; и той, като го попипа, каза: Гласът е глас Яковов, а ръцете са ръце Исавови.

[23] И не го позна, защото ръцете му бяха космати, както ръцете на брат му Исав; и го благослови.

[24] И каза: Ти ли си същият ми син Исав? А той отвърна: Аз.

[25] Тогава Исаак каза: Принеси ми и ще ям от лова на сина си, за да те благослови душата ми. И му принесе и яде; донесе му и вино и пи.

Благословението на Яков

[26] А баща му Исаак му каза: Приближи се сега и ме целуни, синко.

[27] И той се приближи и го целуна; и Исаакпомириса дъха на облеклото му и го благослови, като каза: Ето, дъхът на сина ми е като дъх на поле, което е благословил Господ.

[28] Бог да ти даде от росата на небето и от тлъстината на земята, и изобилие на жито и на вино.

[29] Племена да ти слугуват и народи да ти се покланят. Бъди господар на братята си; и да ти се покланят синовете на майка ти. Проклет всеки, който те

кълне, и благословен всеки, който те благославя.

[30] Mal acabara Isaque de abençoar a Jacó, tendo este saído da presença de Isaque, seu pai, chega Esaú, seu irmão, da sua caçada.

[30] Щом като Исаак свърши да благославя Яков и Яков току-що беше се разделил с баща си Исаак, дойде брат му Исав от лова си.

[31] E fez também ele uma comida saborosa, a trouxe a seu pai e lhe disse: Levanta-te, meu pai, e come da caça de teu filho, para que me abençoes.

[31] Също и той сготви вкусно ястие, принесе на баща си и му каза: Да стане баща ми и да яде от дивеча на сина си, за да ме благослови душата ти.

[32] Perguntou-lhe Isaque, seu pai: Quem és tu? Sou Esaú, teu filho, o teu primogênito, respondeu.

[32] А баща му Исаак му каза: Кой си ти? И той отговори: Аз съм синът ти, първородният ти Исав.

[33] Então, estremeceu Isaque de violenta comoção e disse: Quem é, pois, aquele que apanhou a caça e ma trouxe? Eu comi de tudo, antes que viesses, e o abençoei, e ele será abençoado.

[33] Тогава Исаак се разтрепери твърде много и каза: А кой ще е онзи, който улови дивеч и ми принесе, и ядох от всичко, преди да дойдеш ти, и го благослових? – Да! И благословен ще бъде.

[34] Como ouvisse Esaú tais palavras de seu pai, bradou com profundo amargor e lhe disse: Abençoa-me também a mim, meu pai!

[34] Когато Исав чу бащините си думи, извика със силен и жалостен вик и каза на баща си: Благослови и мене, татко.

[35] Respondeu-lhe o pai: Veio teu irmão astuciosamente e tomou a tua bênção.

[35] А Исаак отвърна: Брат ти дойде с измама и взе твоето благословение.

[36] Disse Esaú: Não é com razão que se chama ele Jacó? Pois já duas vezes me enganou: tirou-me o direito de primogenitura e agora usurpa a bênção que era minha. Disse ainda: Não reservaste, pois, bênção nenhuma para mim?

[36] Исав каза: Право са го нарекли Яков, защото сега втори път ме измести. Отне първородството ми и, ето, сега е отнел и благословението ми. И каза: Не си ли задържал за мене благословение?

[37] Então, respondeu Isaque a Esaú: Eis que o constituí em teu senhor, e todos os seus irmãos lhe dei por servos; de trigo e de

[37] А Исаак отговори на Исав: Ето, поставих го господар над тебе, направих всичките му братя негови слуги и го

mosto o apercebi; que me será dado fazer-te agora, meu filho?

[38] Disse Esaú a seu pai: Acaso, tens uma única bênção, meu pai? Abençoa-me, também a mim, meu pai. E, levantando Esaú a voz, chorou.

[39] Então, lhe respondeu Isaque, seu pai: Longe dos lugares férteis da terra será a tua habitação, e sem orvalho que cai do alto.

[40] Viverás da tua espada e servirás a teu irmão; quando, porém, te libertares, sacudirás o seu jugo da tua cerviz.

[41] Passou Esaú a odiar a Jacó por causa da bênção, com que seu pai o tinha abençoado; e disse consigo: Vêm próximos os dias de luto por meu pai; então, matarei a Jacó, meu irmão.

[42] Chegaram aos ouvidos de Rebeca estas palavras de Esaú, seu filho mais velho; ela, pois, mandou chamar a Jacó, seu filho mais moço, e lhe disse: Eis que Esaú, teu irmão, se consola a teu respeito, resolvendo matar-te.

[43] Agora, pois, meu filho, ouve o que te digo: retira-te para a casa de Labão, meu irmão, em Harã;

[44] fica com ele alguns dias, até que passe o furor de teu irmão,

[45] e cesse o seu rancor contra ti, e se esqueça do que lhe fizeste. Então, providenciarei e te farei regressar de lá. Por que hei de eu perder os meus dois filhos num só dia?

надарих с жито и вино; и така, какво да направя за тебе, синко?

[38] И Исав отвърна на баща си: Само едно ли благословение имаш, татко? Благослови и мене, татко. И Исав плака с висок глас.

[39] Тогава баща му Исаак в отговор му каза: Ето, твоето желание ще бъде в тлъстите места на земята, наросявани от небето горе.

[40] С меча си ще живееш, а на брат си ще слугуваш. Но когато въстанеш, ще строшиш ярема му от врата си.

Омразата на Исав към Яков

[41] И Исав мразеше Яков поради благословението, с което баща му го благослови; Исав си каза: Скоро ще настанат дните, когато ще оплакваме баща си, тогава ще убия брат си Яков.

[42] Предадоха на Ревека думите на по-стария ѝ син Исав; затова тя прати да повикат по-младия ѝ син Яков и му каза: Виж, брат ти Исав се утешава относно тебе, че ще те убие.

[43] И така, сега, синко, послушай думите ми: стани и бягай при брат ми Лаван в Харан,

[44] и поживей при него известно време, докато премине яростта на брат ти,

[45] докато премине от тебе гневът на брат ти и той забрави това, което си му сторил; тогава ще пратя да те доведат оттам. Защо да се лиша и от двама ви в един ден?

[46] Disse Rebeca a Isaque: Aborrecida estou da minha vida, por causa das filhas de Hete; se Jacó tomar esposa dentre as filhas de Hete, tais como estas, as filhas desta terra, de que me servirá a vida?

Gênesis 28

A fuga de Jacó

[1] Isaque chamou a Jacó e, dando-lhe a sua bênção, lhe ordenou, dizendo: Não tomarás esposa dentre as filhas de Canaã.

[2] Levanta-te, vai a Padã-Arã, à casa de Betuel, pai de tua mãe, e toma lá por esposa uma das filhas de Labão, irmão de tua mãe.

[3] Deus Todo-Poderoso te abençoe, e te faça fecundo, e te multiplique para que venhas a ser uma multidão de povos;

[4] e te dê a bênção de Abraão, a ti e à tua descendência contigo, para que possuas a terra de tuas peregrinações, concedida por Deus a Abraão.

[5] Assim, despediu Isaque a Jacó, que se foi a Padã-Arã, à casa de Labão, filho de Betuel, o arameu, irmão de Rebeca, mãe de Jacó e de Esaú.

[6] Vendo, pois, Esaú que Isaque abençoara a Jacó e o enviara a Padã-Arã, para tomar de lá esposa para si; e vendo que, ao abençoá-lo, lhe ordenara, dizendo: Não tomarás mulher dentre as filhas de Canaã;

[7] e vendo, ainda, que Jacó, obedecendo a seu pai e a sua mãe, fora a Padã-Arã;

[8] sabedor também de que Isaque, seu pai, não via com bons olhos as filhas de Canaã,

[46] И Ревека каза на Исаак: Омръзна ми животът поради хетските дъщери. Ако Яков вземе жена от хетските дъщери, каквито са тези, от дъщерите на тази земя, защо живея?

Битие 28

Сънят на Яков във Ветил

[1] Тогава Исаак повика Яков и като го благослови, заръча му, като каза: Да не вземеш жена от ханаанските дъщери.

[2] Стани, иди в Падан-арам, в дома на майчиния ти баща Ватуил, и оттам вземи жена, от дъщерите на вуйчо ти Лаван.

[3] И Бог Всемогъщи да те благослови и да те наплоди и умножи, така че да произлязат от тебе редица племена;

[4] и даденото на Авраам благословение да го даде на теб и на потомството ти с тебе, за да наследиш земята, в която си пришълец, която Бог даде на Авраам.

[5] Така Исаак изпрати Яков; и той отиде в Падан-арам при Лаван, син на сириеца Ватуил и брат на Ревека, майка на Яков и Исав.

[6] А Исав, като видя, че Исаак благослови Яков и го изпрати в Падан-арам да си вземе жена оттам, и че като го благослови, му поръча му: Да не вземеш жена от ханаанските дъщери;

[7] и че Яков послуша баща си и майка си и отиде в Падан-арам;

[8] и като видя Исав, че ханаанските дъщери не се харесваха на баща му Исаак,

[9] foi Esaú à casa de Ismael e, além das mulheres que já possuía, tomou por mulher a Maalate, filha de Ismael, filho de Abraão, e irmã de Nebaiote.

[9] то Исав отиде при Исмаил и освен другите си жени взе за жена и Маелета, дъщеря на Авраамовия син Исмаил, сестра на Новаита.

A visão da escada

[10] Partiu Jacó de Berseba e seguiu para Harã.

[10] И така, Яков излезе от Вирсавее и отиде към Харан.

[11] Tendo chegado a certo lugar, ali passou a noite, pois já era sol-posto; tomou uma das pedras do lugar, fê-la seu travesseiro e se deitou ali mesmo para dormir.

[11] И като стигна на едно място, пренощува там, защото слънцето беше залязло; и взе от мястото един камък и го сложи за възглавница, и легна да спи на това място.

[12] E sonhou: Eis posta na terra uma escada cujo topo atingia o céu; e os anjos de Deus subiam e desciam por ela.

[12] Той сънува стълба, изправена на земята, чийто връх стигаше до небето; и Божиите ангели се качваха и слизаха по нея.

[13] Perto dele estava o SENHOR e lhe disse: Eu sou o SENHOR, Deus de Abraão, teu pai, e Deus de Isaque. A terra em que agora estás deitado, eu ta darei, a ti e à tua descendência.

[13] А Господ стоеше над нея и каза: Аз съм Господ, Бог на баща ти Авраам и Бог на Исаак; земята, на която лежиш, ще дам на теб и на потомството ти.

[14] A tua descendência será como o pó da terra; estender-te-ás para o Ocidente e para o Oriente, para o Norte e para o Sul. Em ti e na tua descendência serão abençoadas todas as famílias da terra.

[14] Твоето потомство ще бъде многочислено като земния пясък; ти ще се разшириш към запад и към изток, към север и към юг; и чрез теб и чрез твоето потомство ще се благословят всички племена на земята.

[15] Eis que eu estou contigo, e te guardarei por onde quer que fores, e te farei voltar a esta terra, porque te não desampararei, até cumprir eu aquilo que te hei referido.

[15] Ето, Аз съм с теб и ще те пазя, където и да идеш, и ще те върна пак в тази земя; защото няма да те оставя, докато не извърша това, за което ти говорих.

[16] Despertado Jacó do seu sono, disse: Na verdade, o SENHOR está neste lugar, e eu não o sabia.

[16] А като се събуди Яков от съня си, каза: Наистина Господ е на това място, а аз не съм знаел.

17 E, temendo, disse: Quão temível é este lugar! É a Casa de Deus, a porta dos céus.

A coluna de Betel

18 Tendo-se levantado Jacó, cedo, de madrugada, tomou a pedra que havia posto por travesseiro e a erigiu em coluna, sobre cujo topo entornou azeite.

19 E ao lugar, cidade que outrora se chamava Luz, deu o nome de Betel.

20 Fez também Jacó um voto, dizendo: Se Deus for comigo, e me guardar nesta jornada que empreendo, e me der pão para comer e roupa que me vista,

21 de maneira que eu volte em paz para a casa de meu pai, então, o SENHOR será o meu Deus;

22 e a pedra, que erigi por coluna, será a Casa de Deus; e, de tudo quanto me concederes, certamente eu te darei o dízimo.

Gênesis 29

Jacó encontra-se com Raquel

1 Pôs-se Jacó a caminho e se foi à terra do povo do Oriente.

2 Olhou, e eis um poço no campo e três rebanhos de ovelhas deitados junto dele; porque daquele poço davam de beber aos rebanhos; e havia grande pedra que tapava a boca do poço.

3 Ajuntavam-se ali todos os rebanhos, os pastores removiam a pedra da boca do poço, davam de beber às ovelhas e tornavam a colocá-la no seu devido lugar.

17 И се уплаши и каза: Колко е страшно това място! Това не е друго освен Божий дом, това е врата към небето.

18 На сутринта, като стана рано, Яков взе камъка, който си беше сложил за възглавница, изправи го за стълб и изля масло върху него.

19 И нарече онова място Ветил; а преди името на града беше Луз.

20 Тогава Яков направи оброк и каза: Ако Бог бъде с мен и ме опази в това пътуване, на което отивам, и ми даде хляб да ям и дрехи да се облека,

21 така че да се завърна с мир в бащиния си дом, тогава Господ ще бъде мой Бог

22 и този камък, който изправих за стълб, ще бъде Божий дом; и от всичко, което ми дадеш, ще дам десятък на Тебе.

Битие 29

Яков в дома на Лаван

1 Тогава Яков тръгна и отиде в земята на източните жители.

2 И видя кладенец на полето и там три стада овце, които почиваха при него, защото от онзи кладенец напояваха стадата; и върху отвора на кладенеца имаше голям камък.

3 И когато се събираха там всички стада, отместваха камъка от отвора на кладенеца и напояваха стадата; после пак слагаха камъка на мястото му над отвора на кладенеца.

4 Perguntou-lhes Jacó: Meus irmãos, donde sois? Responderam: Somos de Harã.

5 Perguntou-lhes: Conheceis a Labão, filho de Naor? Responderam: Conhecemos.

6 Ele está bom? Perguntou ainda Jacó. Responderam: Está bom. Raquel, sua filha, vem vindo aí com as ovelhas.

7 Então, lhes disse: É ainda pleno dia, não é tempo de se recolherem os rebanhos; dai de beber às ovelhas e ide apascentá-las.

8 Não o podemos, responderam eles, enquanto não se ajuntarem todos os rebanhos, e seja removida a pedra da boca do poço, e lhes demos de beber.

9 Falava-lhes ainda, quando chegou Raquel com as ovelhas de seu pai; porque era pastora.

10 Tendo visto Jacó a Raquel, filha de Labão, irmão de sua mãe, e as ovelhas de Labão, chegou-se, removeu a pedra da boca do poço e deu de beber ao rebanho de Labão, irmão de sua mãe.

11 Feito isso, Jacó beijou a Raquel e, erguendo a voz, chorou.

12 Então, contou Jacó a Raquel que ele era parente de seu pai, pois era filho de Rebeca; ela correu e o comunicou a seu pai.

13 Tendo Labão ouvido as novas de Jacó, filho de sua irmã, correu-lhe ao encontro, abraçou-o, beijou-o e o levou para casa. E

4 Тогава Яков каза на овчарите: Братя, откъде сте? А те отвърнаха: От Харан сме.

5 Той ги попита: Познавате ли Лаван, Нахоровия син? Отговориха: Познаваме го.

6 И им каза: Здрав ли е? А те отговориха: Здрав е; и, ето, дъщеря му Рахил идва с овцете.

7 А той каза: Вижте, още е много рано, не е време да се прибира добитъкът; напоете овцете и идете да ги пасете.

8 А те казаха: Не можем, докато не се съберат всички стада и не отместят камъка от отвора на кладенеца; тогава напояваме овцете.

9 Докато още им говореше, дойде Рахил с бащините си овце, защото тя ги пасеше.

10 А Яков, като видя Рахил, дъщерята на вуйчо си Лаван, и овцете на вуйчо си Лаван, Яков се приближи и отмести камъка от отвора на кладенеца; и напои стадото на вуйчо си Лаван.

11 И Яков целуна Рахил и заплака с висок глас.

12 Яков каза на Рахил, че е племенник на баща ѝ и че е син на Ревека; а тя се затича да извести на баща си.

13 А Лаван, като чу за своя племенник Яков, затича се да го посрещне; и го прегърна, целуна го и го заведе у дома

contou Jacó a Labão os acontecimentos de sua viagem.

[14] Disse-lhe Labão: De fato, és meu osso e minha carne. E Jacó, pelo espaço de um mês, permaneceu com ele.

[15] Depois, disse Labão a Jacó: Acaso, por seres meu parente, irás servir-me de graça? Dize-me, qual será o teu salário?

[16] Ora, Labão tinha duas filhas: Lia, a mais velha, e Raquel, a mais moça.

[17] Lia tinha os olhos baços, porém Raquel era formosa de porte e de semblante.

[18] Jacó amava a Raquel e disse: Sete anos te servirei por tua filha mais moça, Raquel.

[19] Respondeu Labão: Melhor é que eu ta dê, em vez de dá-la a outro homem; fica, pois, comigo.

[20] Assim, por amor a Raquel, serviu Jacó sete anos; e estes lhe pareceram como poucos dias, pelo muito que a amava.

Lia e Raquel

[21] Disse Jacó a Labão: Dá-me minha mulher, pois já venceu o prazo, para que me case com ela.

[22] Reuniu, pois, Labão todos os homens do lugar e deu um banquete.

[23] À noite, conduziu a Lia, sua filha, e a entregou a Jacó. E coabitaram.

[24] (Para serva de Lia, sua filha, deu Labão Zilpa, sua serva.)

[25] Ao amanhecer, viu que era Lia. Por isso, disse Jacó a Labão: Que é isso que

си. Тогава Яков разказа на Лаван всичко.

[14] Лаван му каза: Наистина ти си моя кост и моя плът. И Яков живя при него един месец.

Женитбата на Яков в Харан с Лия и Рахил

[15] След това Лаван каза на Яков: Ти си ми като брат, затова ще ми работиш ли безплатно? Кажи ми каква да ти бъде заплатата.

[16] А Лаван имаше две дъщери; името на по-старата беше Лия, а името на по-младата Рахил;

[17] на Лия очите не бяха здрави, а Рахил имаше хубава снага и хубаво лице.

[18] И Яков, понеже обикна Рахил, каза: Ще ти работя седем години за по-малката ти дъщеря Рахил.

[19] Лаван отговори: По-добре да я дам на теб, отколкото на друг мъж; живей при мен.

[20] И така, Яков работѝ за Рахил седем години; но поради любовта му към нея те му се видяха като няколко дни.

[21] След това Яков каза на Лаван: Дай жена ми, защото дойде време да заживея с нея.

[22] И така, Лаван събра всички хора от това място и даде угощение.

[23] А вечерта взе дъщеря си Лия и му я доведе; и той влезе при нея.

[24] И Лаван даде слугинята си Зелфа за слугиня на дъщеря си Лия.

[25] Но на сутринта Яков разбра, че беше Лия. И каза на Лаван: Какво е това,

me fizeste? Não te servi eu por amor a Raquel? Por que, pois, me enganaste?

26 Respondeu Labão: Não se faz assim em nossa terra, dar-se a mais nova antes da primogênita.

27 Decorrida a semana desta, dar-te-emos também a outra, pelo trabalho de mais sete anos que ainda me servirás.

28 Concordou Jacó, e se passou a semana desta; então, Labão lhe deu por mulher Raquel, sua filha.

29 (Para serva de Raquel, sua filha, deu Labão a sua serva Bila.)

30 E coabitaram. Mas Jacó amava mais a Raquel do que a Lia; e continuou servindo a Labão por outros sete anos.

Os filhos de Jacó

31 Vendo o SENHOR que Lia era desprezada, fê-la fecunda; ao passo que Raquel era estéril.

32 Concebeu, pois, Lia e deu à luz um filho, a quem chamou Rúben, pois disse: O SENHOR atendeu à minha aflição. Por isso, agora me amará meu marido.

33 Concebeu outra vez, e deu à luz um filho, e disse: Soube o SENHOR que era preterida e me deu mais este; chamou-lhe, pois, Simeão.

34 Outra vez concebeu Lia, e deu à luz um filho, e disse: Agora, desta vez, se unirá mais a mim meu marido, porque lhe dei à luz três filhos; por isso, lhe chamou Levi.

35 De novo concebeu e deu à luz um filho; então, disse: Esta vez louvarei o SENHOR. E por isso lhe chamou Judá; e cessou de dar à luz.

което ми направи ти? Нали за Рахил ти работих? Тогава защо ме излъга?

26 А Лаван отвърна: В нашето място няма обичай да се дава по-младата преди по-старата.

27 Завършѝ сватбарската седмица с тази; и ще ти дам и онази за работата, която ще ми вършиш още седем години.

28 И Яков направи така; завърши седмицата с Лия и тогава Лаван му даде дъщеря си Рахил за жена.

29 А Лаван даде слугинята си Вала за слугиня на дъщеря си Рахил.

30 И Яков заживя с Рахил и обикна Рахил повече от Лия; и работѝ на Лаван още седем години.

Потомството на Яков

31 А Господ, понеже видя, че Лия не беше обичана, отвори утробата ѝ; а Рахил беше бездетна.

32 И така, Лия зачена и роди син, и го наименуваха Рувим, защото си казваше: Господ погледна на неволята ми; сега мъжът ми ще ме обикне.

33 И пак зачена и роди син; и каза: Понеже Господ чу, че не съм любима, затова ми даде и този син; и го наименува Симеон.

34 Пак зачена и роди син; и каза: Сега вече мъжът ми ще се привърже към мене, защото му родих трима сина; затова го наименува Левий.

35 И пак зачена и роди син; и каза: Този път ще възхваля Господа; затова го наименува Юда. И престана да ражда.

Gênesis 30

[1] Vendo Raquel que não dava filhos a Jacó, teve ciúmes de sua irmã e disse a Jacó: Dá-me filhos, senão morrerei.

[2] Então, Jacó se irou contra Raquel e disse: Acaso, estou eu em lugar de Deus que ao teu ventre impediu frutificar?

[3] Respondeu ela: Eis aqui Bila, minha serva; coabita com ela, para que dê à luz, e eu traga filhos ao meu colo, por meio dela.

[4] Assim, lhe deu a Bila, sua serva, por mulher; e Jacó a possuiu.

[5] Bila concebeu e deu à luz um filho a Jacó.

[6] Então, disse Raquel: Deus me julgou, e também me ouviu a voz, e me deu um filho; portanto, lhe chamou Dã.

[7] Concebeu outra vez Bila, serva de Raquel, e deu à luz o segundo filho a Jacó.

[8] Disse Raquel: Com grandes lutas tenho competido com minha irmã e logrei prevalecer; chamou-lhe, pois, Naftali.

[9] Vendo Lia que ela mesma cessara de conceber, tomou também a Zilpa, sua serva, e deu-a a Jacó, por mulher.

[10] Zilpa, serva de Lia, deu a Jacó um filho.

[11] Disse Lia: Afortunada! E lhe chamou Gade.

[12] Depois, Zilpa, serva de Lia, deu o segundo filho a Jacó.

[13] Então, disse Lia: É a minha felicidade! Porque as filhas me terão por venturosa; e lhe chamou Aser.

Битие 30

[1] А Рахил, като видя, че не раждаше деца на Яков, тя завидя на сестра си и каза на Яков: Дай ми деца, иначе ще умра.

[2] А Яков се разгневи на Рахил и каза: Нима съм аз, а не Бог, Който е лишил утробата ти от плод?

[3] А тя отговори: Ето слугинята ми Вала, влез при нея и тя да роди на колената ми, за да придобия и аз деца чрез нея.

[4] И така, тя му даде слугинята си Вала за жена и Яков влезе при нея.

[5] И Вала зачена и роди син на Яков.

[6] Тогава Рахил каза: Бог отсъди за мене, послуша и гласа ми и ми даде син; затова го наименува Дан.

[7] И Вала, слугинята на Рахил, пак зачена и роди втори син на Яков.

[8] Тогава Рахил каза: Силна борба водих със сестра си и надвих; затова го наименува Нефталим.

[9] Когато Лия видя, че престана да ражда, взе слугинята си Зелфа и я даде на Яков за жена.

[10] И Зелфа, слугинята на Лия, роди син на Яков.

[11] Тогава Лия каза: Щастие дойде, затова го наименува Гад.

[12] И Зелфа, слугинята на Лия, роди втори син на Яков.

[13] Тогава Лия каза: Честита съм, защото честита ще ме нарекат жените; затова го наименува Асир.

[14] Foi Rúben nos dias da ceifa do trigo, e achou mandrágoras no campo, e trouxe-as a Lia, sua mãe. Então, disse Raquel a Lia: Dá-me das mandrágoras de teu filho.

[14] А през времето на пшеничената жътва Рувим, като излезе, намери мандрагорови ябълки на полето и ги донесе на майка си Лия. И Рахил каза на Лия: Я ми дай от мандрагоровите ябълки на сина ти.

[15] Respondeu ela: Achas pouco o me teres levado o marido? Tomarás também as mandrágoras de meu filho? Disse Raquel: Ele te possuirá esta noite, a troco das mandrágoras de teu filho.

[15] А тя ѝ отговори: Малко ли ти е, че си отнела мъжа ми, ами искаш да отнемеш имандрагоровите ябълки на сина ми? Тогава Рахил ѝ каза: Като е така, нека спи с тебе тази нощ за мандрагоровите ябълки на сина ти.

[16] À tarde, vindo Jacó do campo, saiu-lhe ao encontro Lia e lhe disse: Esta noite me possuirás, pois eu te aluguei pelas mandrágoras de meu filho. E Jacó, naquela noite, coabitou com ela.

[16] И така, когато Яков дойде вечерта от полето, Лия излезе да го посрещне и каза: Влез при мене днес, защото наистина те откупих с мандрагоровите ябълки на сина си. И той спа с нея онази нощ.

[17] Ouviu Deus a Lia; ela concebeu e deu à luz o quinto filho.

[17] И Бог послуша Лия; и тя зачена и роди пети син на Яков.

[18] Então, disse Lia: Deus me recompensou, porque dei a minha serva a meu marido; e chamou-lhe Issacar.

[18] Тогава Лия каза: Бог ми даде награда затова, че дадох слугинята си на мъжа си, затова го наименува Исахар.

[19] E Lia, tendo concebido outra vez, deu a Jacó o sexto filho.

[19] И Лия пак зачена и роди шести син на Яков.

[20] E disse: Deus me concedeu excelente dote; desta vez permanecerá comigo meu marido, porque lhe dei seis filhos; e lhe chamou Zebulom.

[20] Тогава Лия каза: Бог ми даде добър дар, сега мъжът ми ще живее с мене, защото му родих шестима синове, затова го наименува Завулон.

[21] Depois disto, deu à luz uma filha e lhe chamou Diná.

[21] И после роди дъщеря, която наименува Дина.

[22] Lembrou-se Deus de Raquel, ouviu-a e a fez fecunda.

[22] След това Бог си спомни за Рахил. Бог я послуша и отвори утробата ѝ.

[23] Ela concebeu, deu à luz um filho e disse: Deus me tirou o meu vexame.

[23] Тя зачена и роди син, и каза: Бог отне от мене позора.

[24] E lhe chamou José, dizendo: Dê-me o SENHOR ainda outro filho.

[25] Tendo Raquel dado à luz a José, disse Jacó a Labão: Permite-me que eu volte ao meu lugar e à minha terra.

[26] Dá-me meus filhos e as mulheres, pelas quais eu te servi, e partirei; pois tu sabes quanto e de que maneira te servi.

Labão faz novo pacto com Jacó

[27] Labão lhe respondeu: Ache eu mercê diante de ti; fica comigo. Tenho experimentado que o SENHOR me abençoou por amor de ti.

[28] E disse ainda: Fixa o teu salário, que te pagarei.

[29] Disse-lhe Jacó: Tu sabes como te venho servindo e como cuidei do teu gado.

[30] Porque o pouco que tinhas antes da minha vinda foi aumentado grandemente; e o SENHOR te abençoou por meu trabalho. Agora, pois, quando hei de eu trabalhar também por minha casa?

[31] Então, Labão lhe perguntou: Que te darei? Respondeu Jacó: Nada me darás; tornarei a apascentar e a guardar o teu rebanho, se me fizeres isto:

[32] Passarei hoje por todo o teu rebanho, separando dele os salpicados e malhados, e todos os negros entre os cordeiros, e o que é malhado e salpicado entre as cabras; será isto o meu salário.

[24] И го наименува Йосиф, като казваше: Господ да ми прибави и друг син.

Забогатяването на Яков

[25] А след като Рахил роди Йосиф, Яков каза на Лаван: Пусни ме да си отида в моето място и в отечеството си.

[26] Дай ми жените и децата ми, за които съм ти работил, за да си отида, защото ти знаеш работата, която ти свърших.

[27] А Лаван му отвърна: Ако съм придобил твоето благоволение, остани, защоторазбрах, че Господ ме е благословил заради тебе.

[28] Каза още: Кажи ми каква заплата искаш и ще ти я дам.

[29] А Яков му отговори: Ти знаеш как съм ти работил и как е бил добитъкът ти при мене.

[30] Защото това, което имаше ти преди моето идване, беше малко, а сега нарасна и стана много. С моето идване Господ те благослови. Но сега искам да промисля и за своя дом.

[31] А той каза: Какво да ти дам? Яков отговори: Не ми давай нищо; ако направиш каквото ти кажа, аз пак ще пазя и паса стадото ти;

[32] ще премина днес през цялото ти стадо и ще отлъча от него всяка капчеста и пъстра и всяка черникава между овцете, и всяка пъстра и капчеста между козите, те ще ми бъдат заплатата.

[33] Assim, responderá por mim a minha justiça, no dia de amanhã, quando vieres ver o meu salário diante de ti; o que não for salpicado e malhado entre as cabras e negro entre as ovelhas, esse, se for achado comigo, será tido por furtado.

[33] И занапред, когато дойдеш да прегледаш заплатата ми, моята правота ще засвидетелства за мене – всяка коза, която не е капчеста и пъстра, и всяка овца, която не е черна, тя, ако се намерипри мене, ще се смята за крадена.

[34] Disse Labão: Pois sim! Seja conforme a tua palavra.

[34] А Лаван каза: Нека да бъде, според както си казал.

[35] Mas, naquele mesmo dia, separou Labão os bodes listados e malhados e todas as cabras salpicadas e malhadas, todos os que tinham alguma brancura e todos os negros entre os cordeiros; e os passou às mãos de seus filhos.

[35] И така, същия ден Лаван отлъчи нашарените с линии и пъстрите козли, всички капчести и пъстри кози, всички, на които имаше бяло, и всички черни между овцете и ги предаде в ръцете на синове си,

[36] E pôs a distância de três dias de jornada entre si e Jacó; e Jacó apascentava o restante dos rebanhos de Labão.

[36] и определи тридневен път между себе си и Яков; а Яков пасеше останалите от Лавановите стада.

Jacó se enriquece

[37] Tomou, então, Jacó varas verdes de álamo, de aveleira e de plátano e lhes removeu a casca, em riscas abertas, deixando aparecer a brancura das varas,

[37] Тогава Яков взе зелени пръчки от топола, от леска и от явор и изряза по тях бели ивици, така че да се вижда бялото по пръчките.

[38] as quais, assim escorchadas, pôs ele em frente do rebanho, nos canais de água e nos bebedouros, aonde os rebanhos vinham para dessedentar-se, e conceberam quando vinham a beber.

[38] Тези пръчки, по които беше изрязал белите ивици, сложи пред стадата в коритата, в поилата, където стадата идваха да пият; и като зачеваха, когато идваха да пият,

[39] E concebia o rebanho diante das varas, e as ovelhas davam crias listadas, salpicadas e malhadas.

[39] то стадата зачеваха пред пръчките; и стадата раждаха нашарени с линии, капчести и пъстри агнета.

[40] Então, separou Jacó os cordeiros e virou o rebanho para o lado dos listados e dos pretos nos rebanhos de Labão; e pôs o seu rebanho à parte e não o juntou com o rebanho de Labão.

[40] И Яков отлъчваше агнетата и обръщаше лицата на овцете към нашарените и към всички черни от Лавановото стадо, а своите стада сложи

отделно и не ги сложи с Лавановите овце.

[41] E, todas as vezes que concebiam as ovelhas fortes, punha Jacó as varas à vista do rebanho nos canais de água, para que concebessem diante das varas.

[41] И когато по-силните овце зачеваха, Яков слагаше пръчките в коритата пред очите на стадото, за да зачеват между пръчките.

[42] Porém, quando o rebanho era fraco, não as punha; assim, as fracas eram de Labão, e as fortes, de Jacó.

[42] А когато овцете бяха по-слаби, не ги слагаше; така че се падаха по-слабите на Лаван, а по-силните на Яков.

[43] E o homem se tornou mais e mais rico; teve muitos rebanhos, e servas, e servos, e camelos, e jumentos.

[43] Така човекът забогатя твърде много и придоби големи стада, слугини и слуги, камили и осли.

Gênesis 31

Jacó retorna à terra de seus pais

Битие 31

Яков бяга от Лаван

[1] Então, ouvia Jacó os comentários dos filhos de Labão, que diziam: Jacó se apossou de tudo o que era de nosso pai; e do que era de nosso pai juntou ele toda esta riqueza.

[1] А Яков чу думите на Лавановите синове, които казваха: Яков отне целия имот на баща ни и от бащиния ни имот придоби цялото това богатство.

[2] Jacó, por sua vez, reparou que o rosto de Labão não lhe era favorável, como anteriormente.

[2] И, ето, Яков видя, че Лаван не беше разположен към него, както преди.

[3] E disse o SENHOR a Jacó: Torna à terra de teus pais e à tua parentela; e eu serei contigo.

[3] А Господ каза на Яков: Върни се в отечеството си и в рода си и Аз ще бъда с тебе.

[4] Então, Jacó mandou vir Raquel e Lia ao campo, para junto do seu rebanho,

[4] Тогава Яков прати да повикат Рахил и Лия на полето при стадото му;

[5] e lhes disse: Vejo que o rosto de vosso pai não me é favorável como anteriormente; porém o Deus de meu pai tem estado comigo.

[5] и им каза: Виждам, че баща ви не е разположен към мене, както преди, но Бог на баща ми е бил с мен.

[6] Vós mesmas sabeis que com todo empenho tenho servido a vosso pai;

[6] А вие знаете, че с цялата си сила работих на баща ви.

[7] mas vosso pai me tem enganado e por dez vezes me mudou o salário; porém

[7] Но баща ви ме излъга и десет пъти променя заплатата ми; обаче Бог не го остави да ми напакости.

Deus não lhe permitiu que me fizesse mal nenhum.

[8] Se ele dizia: Os salpicados serão o teu salário, então, todos os rebanhos davam salpicados; e se dizia: Os listados serão o teu salário, então, os rebanhos todos davam listados.

[9] Assim, Deus tomou o gado de vosso pai e mo deu a mim.

[10] Pois, chegado o tempo em que o rebanho concebia, levantei os olhos e vi em sonhos que os machos que cobriam as ovelhas eram listados, salpicados e malhados.

[11] E o Anjo de Deus me disse em sonho: Jacó! Eu respondi: Eis-me aqui!

[12] Ele continuou: Levanta agora os olhos e vê que todos os machos que cobrem o rebanho são listados, salpicados e malhados, porque vejo tudo o que Labão te está fazendo.

[13] Eu sou o Deus de Betel, onde ungiste uma coluna, onde me fizeste um voto; levanta-te agora, sai desta terra e volta para a terra de tua parentela.

[14] Então, responderam Raquel e Lia e lhe disseram: Há ainda para nós parte ou herança na casa de nosso pai?

[15] Não nos considera ele como estrangeiras? Pois nos vendeu e consumiu tudo o que nos era devido.

[16] Porque toda a riqueza que Deus tirou de nosso pai é nossa e de nossos filhos; agora, pois, faze tudo o que Deus te disse.

[8] Ако кажеше така: Капчестите ще ти бъдат заплатата, тогава цялото стадо раждаше капчести, а ако кажеше така: Шарените ще ти бъдат заплатата, тогава цялото стадо раждаше шарени.

[9] Така Бог отне стадото на баща ви и го даде на мен.

[10] И по времето, когато стадото зачеваше, видях на сън, че, ето, козлите, които се качваха на стадото, бяха шарени, капчести и сиви.

[11] И ангел Божий ми каза в съня: Якове. А аз отговорих: Ето ме.

[12] Той каза: Погледни и виж, че всички козли, които оплождат стадото, са шарени, капчести и сиви, защото видях всичко, което ти прави Лаван.

[13] Аз съм Бог на Ветил, където ти помаза стълб с масло и където Ми се обрече. Стани сега, излез от тази земя и се върни в родината си.

[14] Рахил и Лия му отговориха: Имаме ли ние още дял или наследство в бащиния си дом?

[15] Не ни ли сметна той за чужденки, като ни продаде и даже изяде дадените за нас пари?

[16] Защото цялото богатство, което Бог отне от баща ни, е наше и на нашите деца. Затова направѝ сега, каквото Бог ти е казал.

[17] Então, se levantou Jacó e, fazendo montar seus filhos e suas mulheres em camelos,

[17] Тогава Яков стана и качи децата си и жените си на камилите.

[18] levou todo o seu gado e todos os seus bens que chegou a possuir; o gado de sua propriedade que acumulara em Padã-Arã, para ir a Isaque, seu pai, à terra de Canaã.

[18] И подкара всичкия си добитък и цялото си имущество, което беше придобил, спечеления от него добитък, който беше събрал в Падан-арам, за да отиде в Ханаанската земя при баща си Исаак.

[19] Tendo ido Labão fazer a tosquia das ovelhas, Raquel furtou os ídolos do lar que pertenciam a seu pai.

[19] А когато Лаван беше отишъл да стриже овцете си, Рахил открадна домашните идоли на баща си.

[20] E Jacó logrou a Labão, o arameu, não lhe dando a saber que fugia.

[20] И така, Яков побегна скришно от сириеца Лаван, без да му извести, че си отива.

[21] E fugiu com tudo o que lhe pertencia; levantou-se, passou o Eufrates e tomou o rumo da montanha de Gileade.

[21] Побегна с цялото си имущество, стана и премина Ефрат и се отправи към хълмистата страна на Галаад.

Лаван преследва Яков

[22] No terceiro dia, Labão foi avisado de que Jacó ia fugindo.

[22] А на третия ден известиха на Лаван, че Яков побегнал.

[23] Tomando, pois, consigo a seus irmãos, saiu-lhe no encalço, por sete dias de jornada, e o alcançou na montanha de Gileade.

[23] Тогава Лаван, като взе със себе си братята си, гонѝ го седем дни и го стигна на Галаадската поляна.

Labão segue no encalço de Jacó

[24] De noite, porém, veio Deus a Labão, o arameu, em sonhos, e lhe disse: Guarda-te, não fales a Jacó nem bem nem mal.

[24] Но Бог дойде насън, през нощта, при сириеца Лаван и му каза: Внимавай да не кажеш на Яков нито зло, нито добро.

[25] Alcançou, pois, Labão a Jacó. Este havia armado a sua tenda naquela montanha; também Labão armou a sua com seus irmãos, na montanha de Gileade.

[25] И така, Лаван стигна Яков. Яков беше разпънал шатрата си на бърдото, а Лаван с братята си разпъна своята сред хълмистата страна на Галаад.

Съюзът между Яков и Лаван

[26] E disse Labão a Jacó: Que fizeste, que me lograste e levaste minhas filhas como cativas pela espada?
[27] Por que fugiste ocultamente, e me lograste, e nada me fizeste saber, para que eu te despedisse com alegria, e com cânticos, e com tamboril, e com harpa?
[28] E por que não me permitiste beijar meus filhos e minhas filhas? Nisso procedeste insensatamente.
[29] Há poder em minhas mãos para vos fazer mal, mas o Deus de vosso pai me falou, ontem à noite, e disse: Guarda-te, não fales a Jacó nem bem nem mal.

[30] E agora que partiste de vez, porque tens saudade da casa de teu pai, por que me furtaste os meus deuses?

[31] Respondeu-lhe Jacó: Porque tive medo; pois calculei: não suceda que me tome à força as suas filhas.

[32] Não viva aquele com quem achares os teus deuses; verifica diante de nossos irmãos o que te pertence e que está comigo e leva-o contigo. Pois Jacó não sabia que Raquel os havia furtado.

[33] Labão, pois, entrou na tenda de Jacó, na de Lia e na das duas servas, porém não os achou. Tendo saído da tenda de Lia, entrou na de Raquel.

[34] Ora, Raquel havia tomado os ídolos do lar, e os pusera na sela de um camelo, e

[26] Лаван запита Яков: Какво направи ти? Защо побегна скришно и отведе дъщерите ми, като с меч запленени?
[27] Защо се скри, за да бягаш, и ме измами, а не ми каза, за да можех да те изпратя с веселие и с песни, с тъпани и с арфи,
[28] нито ме остави да целуна синовете и дъщерите си? Ти си направил това, без да мислиш.
[29] Ръката ми е достатъчно силна да ви напакости, но Бог на баща ви ми говори през нощта, като каза: Внимавай да не кажеш на Яков нито зло, нито добро.
[30] И сега вече си тръгнал, понеже ти е домъчняло много за бащиния ти дом, обаче защо си откраднал боговете ми?
[31] А Яков отговори на Лаван: Побегнах, понеже се уплаших, защото си казах: Може би ще ми отнемеш насила дъщерите си.
[32] В когото намериш боговете си, той да не остане жив; пред братята ни прегледай какво твое има в мен и си го вземи (защото Яков не знаеше, че Рахил ги беше откраднала).
[33] И така, Лаван влезе в Якововата шатра, в Лиината шатра и в шатрите на двете слугини, но не намери идолите. Тогава, като излезе от Лиината шатра, влезе в Рахилината шатра.
[34] А Рахил беше взела домашните идоли, сложила ги беше в седлото на камилата

estava assentada sobre eles; apalpou Labão toda a tenda e não os achou.

35 Então, disse ela a seu pai: Não te agastes, meu senhor, por não poder eu levantar-me na tua presença; pois me acho com as regras das mulheres. Ele procurou, contudo não achou os ídolos do lar.

36 Então, se irou Jacó e altercou com Labão; e lhe disse: Qual é a minha transgressão? Qual o meu pecado, que tão furiosamente me tens perseguido?

37 Havendo apalpado todos os meus utensílios, que achaste de todos os utensílios de tua casa? Põe-nos aqui diante de meus irmãos e de teus irmãos, para que julguem entre mim e ti.

38 Vinte anos eu estive contigo, as tuas ovelhas e as tuas cabras nunca perderam as crias, e não comi os carneiros de teu rebanho.

39 Nem te apresentei o que era despedaçado pelas feras; sofri o dano; da minha mão o requerias, tanto o furtado de dia como de noite.

40 De maneira que eu andava, de dia consumido pelo calor, de noite, pela geada; e o meu sono me fugia dos olhos.

41 Vinte anos permaneci em tua casa; catorze anos te servi por tuas duas filhas e seis anos por teu rebanho; dez vezes me mudaste o salário.

и седеше на тях. А Лаван претърси в цялата шатра, но не ги намери.

35 И Рахил каза на баща си: Да не ти се зловиди, господарю, че не мога да стана пред тебе, понеже имам обикновеното на жените. И той търси, но не намери идолите.

36 Тогава Яков се разсърди и се скара с Лаван. Яков проговори и каза на Лаван: Какво е престъплението ми? Какъв е грехът ми, че си се втурнал след мене толкова разпалено?

37 Като претърси всичките ми вещи, какво намери от цялата си покъщнина? Сложѝ го тук пред моите братя и пред твоите братя и нека отсъдят между двама ни.

38 Двадесет години вече съм бил при теб, овцете ти и козите ти не се изяловиха и овните на стадото ти не изядох.

39 Разкъсано от звяр не ти донесох, аз теглих загубата. От мене ти изискваше открадНатото, било, че се открадне през деня или през нощта.

40 Ето как беше с мене: през деня пекът ме изтощаваше, а през нощта – мразът, и сънят бягаше от очите ми.

41 Двадесет години вече съм бил в дома ти; четиринадесет години ти работих за двете ти дъщери и шест години за овцете ти; и ти десет пъти промени заплатата ми.

[42] Se não fora o Deus de meu pai, o Deus de Abraão e o Temor de Isaque, por certo me despedirias agora de mãos vazias. Deus me atendeu ao sofrimento e ao trabalho das minhas mãos e te repreendeu ontem à noite.

[42] Ако не беше с мене бащиният ми Бог, Бог на Авраам, Бог, от Когото се бои Исаак, ти без друго би ме изпратил сега без нищо. Бог видя моята неволя и труда на ръцете ми и те изобличи през нощта.

A aliança entre Labão e Jacó

[43] Então, respondeu Labão a Jacó: As filhas são minhas filhas, os filhos são meus filhos, os rebanhos são meus rebanhos, e tudo o que vês é meu; que posso fazer hoje a estas minhas filhas ou aos filhos que elas deram à luz?

[43] А Лаван отговори на Яков: Тези дъщери са мои дъщери и децата са мои деца, и стадата са мои стада, всичко, което виждаш, е мое; и какво да сторя днес на тези мои дъщери или на децата, които са народили?

[44] Vem, pois; e façamos aliança, eu e tu, que sirva de testemunho entre mim e ti.

[44] Но сега ела, аз и ти да сключим договор, който да бъде свидетелство между мене и тебе.

[45] Então, Jacó tomou uma pedra e a erigiu por coluna.

[45] Тогава Яков взе камък и го изправи за стълб.

[46] E disse a seus irmãos: Ajuntai pedras. E tomaram pedras e fizeram um montão, ao lado do qual comeram.

[46] Яков каза още на братята си: Натрупайте камъни. И те взеха камъни и направиха грамада; и ядоха там край грамадата.

[47] Chamou-lhe Labão Jegar-Saaduta; Jacó, porém, lhe chamou Galeede.

[47] Лаван я нарече Иегар Сахадута, а Яков я нарече Галаад.

[48] E disse Labão: Seja hoje este montão por testemunha entre mim e ti; por isso, se lhe chamou Galeede

[48] И Лаван каза: Тази грамада е свидетел днес между мене и тебе. Поради това тя бе наречена Галаад

[49] e Mispa, pois disse: Vigie o SENHOR entre mim e ti e nos julgue quando estivermos separados um do outro.

[49] и Масфа, защото Лаван казваше: Господ да бди между мене и тебе, когато сме далеч един от друг.

[50] Se maltratares as minhas filhas e tomares outras mulheres além delas, não estando ninguém conosco, atenta que Deus é testemunha entre mim e ti.

[50] Ако се отнасяш зле с дъщерите ми или ако вземеш други жени, освен дъщерите ми, и няма никой човек с нас за свидетел, но виж, Бог е свидетел между мене и тебе.

[51] Disse mais Labão a Jacó: Eis aqui este montão e esta coluna que levantei entre mim e ti.

[52] Seja o montão testemunha, e seja a coluna testemunha de que para mal não passarei o montão para lá, e tu não passarás o montão e a coluna para cá.

[53] O Deus de Abraão e o Deus de Naor, o Deus do pai deles, julgue entre nós. E jurou Jacó pelo Temor de Isaque, seu pai.

[54] E ofereceu Jacó um sacrifício na montanha e convidou seus irmãos para comerem pão; comeram pão e passaram a noite na montanha.

[55] Tendo-se levantado Labão pela madrugada, beijou seus filhos e suas filhas e os abençoou; e, partindo, voltou para sua casa.

[51] Лаван каза още на Яков: Гледай тази грамада и гледай стълба, който изправих между мене и тебе,

[52] тази грамада да бъде свидетел и стълбът да бъде свидетел, че аз няма да премина тази грамада към тебе, нито ти ще преминеш тази грамада и този стълб към мене, за да извършиш зло.

[53] Бог Авраамов, Бог Нахоров, бащиният им Бог нека съди между нас. И Яков се закле в Бога, от Когото се боеше Исаак.

[54] Тогава Яков принесе жертва на поляната и повика братята си да ядат хляб; и ядоха хляб, и пренощуваха на поляната.

[55] На сутринта Лаван стана рано, целуна синовете и дъщерите си, благослови ги; и Лаван тръгна, и се върна в своето място.

Gênesis 32

[1] Também Jacó seguiu o seu caminho, e anjos de Deus lhe saíram a encontrá-lo.

[2] Quando os viu, disse: Este é o acampamento de Deus. E chamou àquele lugar Maanaim.

Jacó reconcilia-se com Esaú

[3] Então, Jacó enviou mensageiros adiante de si a Esaú, seu irmão, à terra de Seir, território de Edom,

[4] e lhes ordenou: Assim falareis a meu senhor Esaú: Teu servo Jacó manda dizer isto: Como peregrino morei com Labão, em cuja companhia fiquei até agora.

Битие 32

Яков се подготвя да срещне Исав

[1] Тогава Яков отиде по пътя си и ангели Божии го срещнаха.

[2] А като ги видя, Яков каза: Това е Божие войнство; и нарече мястото Маханаим.

[3] И Яков изпрати пред себе си вестители до брат си Исав в Сирийската земя, на страната Едом;

[4] и им заръча: Така да кажете на господаря ми Исав: Слугата ти Яков говори така: Бях като пришълец при Лаван и се бавих досега;

[5] Tenho bois, jumentos, rebanhos, servos e servas; mando comunicá-lo a meu senhor, para lograr mercê à sua presença.

[6] Voltaram os mensageiros a Jacó, dizendo: Fomos a teu irmão Esaú; também ele vem de caminho para se encontrar contigo, e quatrocentos homens com ele.

[7] Então, Jacó teve medo e se perturbou; dividiu em dois bandos o povo que com ele estava, e os rebanhos, e os bois, e os camelos.

[8] Pois disse: Se vier Esaú a um bando e o ferir, o outro bando escapará.

[9] E orou Jacó: Deus de meu pai Abraão e Deus de meu pai Isaque, ó SENHOR, que me disseste: Torna à tua terra e à tua parentela, e te farei bem;

[10] sou indigno de todas as misericórdias e de toda a fidelidade que tens usado para com teu servo; pois com apenas o meu cajado atravessei este Jordão; já agora sou dois bandos.

[11] Livra-me das mãos de meu irmão Esaú, porque eu o temo, para que não venha ele matar-me e as mães com os filhos.

[12] E disseste: Certamente eu te farei bem e dar-te-ei a descendência como a areia do mar, que, pela multidão, não se pode contar.

[5] придобих говеда, осли и овце, слуги и слугини; и изпратих да известят на господаря ми, за да придобия благоволението ти.

[6] А вестителите се върнаха при Яков и казаха: Ходихме при брат ти Исав; а и той идва да те посрещне, и четиристотин мъже с него.

[7] А Яков, като се уплаши много и се смути, раздели хората, които бяха с него, и стадата, говедата и камилите на две дружини, като каза:

[8] Ако Исав налети на едната дружина и я удари, останалата дружина ще се избави.

[9] Тогава Яков каза: Боже на баща ми Авраам и Боже на баща ми Исаак, Господи, Който си ми казал: Върни се в отечеството си и при рода си и Аз ще ти сторя добро,

[10] не съм достоен за най-малката от всички милости и от голямата вярност, които си показал на слугата Си, защото едвам с тоягата си преминах този Йордан, а сега с мене са две дружини.

[11] Избави ме, моля Ти се, от ръката на брат ми, от ръката на Исав; защото се боя от него да не би, като дойде, да порази и мен, и майка с деца.

[12] А Ти си казал: Наистина ще ти сторя добро и ще умножа потомството ти като морския пясък, който поради множеството си не може да се изброи.

13 E, tendo passado ali aquela noite, separou do que tinha um presente para seu irmão Esaú:
14 duzentas cabras e vinte bodes; duzentas ovelhas e vinte carneiros;
15 trinta camelas de leite com suas crias, quarenta vacas e dez touros; vinte jumentas e dez jumentinhos.
16 Entregou-os às mãos dos seus servos, cada rebanho à parte, e disse aos servos: Passai adiante de mim e deixai espaço entre rebanho e rebanho.
17 Ordenou ao primeiro, dizendo: Quando Esaú, meu irmão, te encontrar e te perguntar: De quem és, para onde vais, de quem são estes diante de ti?
18 Responderás: São de teu servo Jacó; é presente que ele envia a meu senhor Esaú; e eis que ele mesmo vem vindo atrás de nós.
19 Ordenou também ao segundo, ao terceiro e a todos os que vinham conduzindo os rebanhos: Falareis desta maneira a Esaú, quando vos encontrardes com ele.
20 Direis assim: Eis que o teu servo Jacó vem vindo atrás de nós. Porque dizia consigo mesmo: Eu o aplacarei com o presente que me antecede, depois o verei; porventura me aceitará a presença.
21 Assim, passou o presente para diante dele; ele, porém, ficou aquela noite no acampamento.

Jacó luta com Deus e transpõe o vau de Jaboque

13 Като пренощува там онази нощ, Яковвзе от онова, което му дойде под ръка, за подарък на брат си Исав:
14 двеста кози и двадесет козли, двеста овце и двадесет овни,
15 тридесет дойни камили с малките им, четиридесет крави и десет телета, двадесет ослици и десет жребеца,
16 и предаде всяко стадо отделно в ръцете на слугите си. И каза на слугите си: Минете пред мен и оставете разстояние между едно стадо и друго.
17 На първия заръча и му каза: Когато те срещне брат ми Исав и те попита: Чий си? Къде отиваш? Чии са тези пред тебе?
18 Тогава ще кажеш: Те са на слугата ти Яков; подарък е, който изпраща на господаря си Исав; и той идва след нас.
19 Така заръча и на втория, на третия и на всички, които вървяха след стадата, като казваше: По този начин ще говорите на Исав, когато го срещнете;
20 и ще кажете: Ето, слугата ти Яков идва след нас. Защото си мислеше: Ще го умилостивя с подаръка, който върви пред мен, и после ще видя лицето му; може би ще ме приеме благосклонно.
21 И така, подаръкът мина пред него, но сам той остана през онази нощ в стана.

Борбата на Яков с Бога

[22] Levantou-se naquela mesma noite, tomou suas duas mulheres, suas duas servas e seus onze filhos e transpôs o vau de Jaboque.

[22] А като стана през нощта, взе двете си жени, двете си слугини и единадесетте си деца и премина брода на Явок.

[23] Tomou-os e fê-los passar o ribeiro; fez passar tudo o que lhe pertencia,

[23] Взе ги и ги прекара през потока, прекара и всичко, което имаше.

[24] ficando ele só; e lutava com ele um homem, até ao romper do dia.

[24] А Яков остана сам. И един човек се бореше с него до зазоряване,

[25] Vendo este que não podia com ele, tocou-lhe na articulação da coxa; deslocou-se a junta da coxa de Jacó, na luta com o homem.

[25] който, като видя, че не му надви, допря се до ставата на бедрото му; и ставата на Якововото бедро се измести, докато се бореше с него.

[26] Disse este: Deixa-me ir, pois já rompeu o dia. Respondeu Jacó: Não te deixarei ir se me não abençoares.

[26] Тогава човекът каза: Пусни ме да си отида, защото се зазори. А Яков каза: Няма да те пусна да си отидеш, докато не ме благословиш.

[27] Perguntou-lhe, pois: Como te chamas? Ele respondeu: Jacó.

[27] А той му каза: Как ти е името? Отговори: Яков.

[28] Então, disse: Já não te chamarás Jacó, e sim Israel, pois como príncipe lutaste com Deus e com os homens e prevaleceste.

[28] А той каза: Няма да се наричаш вече Яков, а Израил, защото си бил в борба с Бога и с хора и си надвил.

[29] Tornou Jacó: Dize, rogo-te, como te chamas? Respondeu ele: Por que perguntas pelo meu nome? E o abençoou ali.

[29] А Яков го попита: Кажи ми, моля, твоето име? А той отвърна: Защо питаш за моето име? И го благослови там.

[30] Àquele lugar chamou Jacó Peniel, pois disse: Vi a Deus face a face, e a minha vida foi salva.

[30] И Яков нарече мястото Фануил, защото си казваше: Видях Бога лице с лице и животът ми беше опазен.

[31] Nasceu-lhe o sol, quando ele atravessava Peniel; e manquejava de uma coxa.

[31] Слънцето го огря, като отминаваше Фануил; и куцаше с бедрото си.

[32] Por isso, os filhos de Israel não comem, até hoje, o nervo do quadril, na articulação da coxa, porque o homem

[32] Затова и до днес израилтяните не ядат сухата жила, която е върху ставата на бедрото; защото човекът се допря до

tocou a articulação da coxa de Jacó no nervo do quadril.

Gênesis 33

O encontro de Esaú e Jacó

[1] Levantando Jacó os olhos, viu que Esaú se aproximava, e com ele quatrocentos homens. Então, passou os filhos a Lia, a Raquel e às duas servas.

[2] Pôs as servas e seus filhos à frente, Lia e seus filhos atrás deles e Raquel e José por últimos.

[3] E ele mesmo, adiantando-se, prostrou-se à terra sete vezes, até aproximar-se de seu irmão.

[4] Então, Esaú correu-lhe ao encontro e o abraçou; arrojou-se-lhe ao pescoço e o beijou; e choraram.

[5] Daí, levantando os olhos, viu as mulheres e os meninos e disse: Quem são estes contigo? Respondeu-lhe Jacó: Os filhos com que Deus agraciou a teu servo.

[6] Então, se aproximaram as servas, elas e seus filhos, e se prostraram.

[7] Chegaram também Lia e seus filhos e se prostraram; por último chegaram José e Raquel e se prostraram.

[8] Perguntou Esaú: Qual é o teu propósito com todos esses bandos que encontrei? Respondeu Jacó: Para lograr mercê na presença de meu senhor.

[9] Então, disse Esaú: Eu tenho muitos bens, meu irmão; guarda o que tens.

[10] Mas Jacó insistiu: Não recuses; se logrei mercê diante de ti, peço-te que aceites o meu presente, porquanto vi o teu rosto

ставата на Якововото бедро при сухата жила.

Битие 33

Среща на Яков с Исав

[1] След това Яков, като погледна, видя, че идваше Исав и с него четиристотин мъже; и раздели децата си на Лия и Рахил и на двете слугини.

[2] Слугините и децата им сложи напред, Лия и децата ѝ – след тях, а Рахил и Йосиф най-назад.

[3] А сам той мина пред тях и се поклони до земята седем пъти, докато стигне при брат си.

[4] Исав се завтече да го посрещне, прегърна го, хвърли се на врата му и го целуна; и те заплакаха.

[5] И като видя жените и децата, каза: Какви са ти тези? А Яков отговори: Това са децата, които Бог подари на слугата ти.

[6] Тогава слугините и децата им пристъпиха и се поклониха.

[7] Така пристъпиха и Лия, и децата ѝ и се поклониха; а после пристъпиха Йосиф и Рахил и се поклониха.

[8] Тогава Исав каза: За какво ти е цялата тази дружина, която срещнах? А той отговори: За да придобия благоволението на господаря си.

[9] А Исав каза: Имам доволно, брате мой; ти задръж своите си.

[10] Но Яков отвърна: Не, моля ти се, ако съм придобил твоето благоволение, приеми подаръка ми от ръцете ми, тъй като видях лицето ти като че видях

como se tivesse contemplado o semblante de Deus; e te agradaste de mim.

11 Peço-te, pois, recebe o meu presente, que eu te trouxe; porque Deus tem sido generoso para comigo, e tenho fartura. E instou com ele, até que o aceitou.

12 Disse Esaú: Partamos e caminhemos; eu seguirei junto de ti.

13 Porém Jacó lhe disse: Meu senhor sabe que estes meninos são tenros, e tenho comigo ovelhas e vacas de leite; se forçadas a caminhar demais um só dia, morrerão todos os rebanhos.

14 Passe meu senhor adiante de seu servo; eu seguirei guiando-as pouco a pouco, no passo do gado que me vai à frente e no passo dos meninos, até chegar a meu senhor, em Seir.

15 Respondeu Esaú: Então, permite que eu deixe contigo da gente que está comigo. Disse Jacó: Para quê? Basta que eu alcance mercê aos olhos de meu senhor.

16 Assim, voltou Esaú aquele dia a Seir, pelo caminho por onde viera.

17 E Jacó partiu para Sucote, e edificou para si uma casa, e fez palhoças para o seu gado; por isso, o lugar se chamou Sucote.

Jacó chega a Siquém

18 Voltando de Padã-Arã, chegou Jacó são e salvo à cidade de Siquém, que está na terra de Canaã; e armou a sua tenda junto da cidade.

Божие лице, понеже ти беше благосклонен към мене.

11 Приеми, моля, подаръка ми, който ти е принесен; защото Бог е постъпил благо към мен и имам всичко. И като настояваше, той го прие.

12 Тогава Исав каза: Да тръгнем и да вървим, и аз ще вървя пред тебе.

13 Но Яков му каза: Господарят ми знае, че децата ми са неопитни и че имам със себе си дойни овце и говеда; и ако ги пресилим само един ден, цялото стадо ще измре.

14 Господарят ми нека замине, моля, пред слугата си и аз ще карам полека според вървежа на добитъка, който е пред мен, и според вървежа на децата, докато стигна при господаря си в Сиир.

15 А Исав каза: Поне да оставя с тебе неколцина от хората, които са с мене. Но той отговори: Няма нужда! Достатъчно ми е да придобия благоволението на господаря си.

16 И така, в същия ден Исав се върна по пътя си за Сиир.

17 А Яков пристигна в Сокхот, където си построи къща и направи кошари за добитъка си; и затова мястото се нарича Сокхот.

18 И като се върна от Падан-арам, Яков дойде в Сихемовия град Салим, който е в Ханаанската земя, и се разположи пред града.

[19] A parte do campo, onde armara a sua tenda, ele a comprou dos filhos de Hamor, pai de Siquém, por cem peças de dinheiro.

[20] E levantou ali um altar e lhe chamou Deus, o Deus de Israel.

Gênesis 34

Diná e os siquemitas

[1] Ora, Diná, filha que Lia dera à luz a Jacó, saiu para ver as filhas da terra.

[2] Viu-a Siquém, filho do heveu Hamor, que era príncipe daquela terra, e, tomando-a, a possuiu e assim a humilhou.

[3] Sua alma se apegou a Diná, filha de Jacó, e amou a jovem, e falou-lhe ao coração.

[4] Então, disse Siquém a Hamor, seu pai: Consegue-me esta jovem para esposa.

[5] Quando soube Jacó que Diná, sua filha, fora violada por Siquém, estavam os seus filhos no campo com o gado; calou-se, pois, até que voltassem.

[6] E saiu Hamor, pai de Siquém, para falar com Jacó.

[7] Vindo os filhos de Jacó do campo e ouvindo o que acontecera, indignaram-se e muito se iraram, pois Siquém praticara um desatino em Israel, violentando a filha de Jacó, o que se não devia fazer.

[8] Disse-lhes Hamor: A alma de meu filho Siquém está enamorada fortemente de vossa filha; peço-vos que lha deis por esposa.

[19] И от синовете на Емор, Сихемовият баща, купи за сто сребърника нивата, където разпъна шатрата си.

[20] Там издигна жертвеник; и го нарече Ел-елое-Израил.

Битие 34

Отмъщението на Якововите синове

[1] А Дина, дъщеря на Лия, която тя беше родила на Яков, излезе да види дъщерите на онази земя.

[2] А Сихем, син на евееца Емор, местният владетел, като я видя, взе я, лежа с нея и я изнасили.

[3] И душата му се привърза към Яковата дъщеря Дина; той обикна момата и ѝ говорѝ по сърцето ѝ.

[4] Сихем говорѝ и на баща си Емор: Вземи ми тази мома за жена.

[5] А Яков чу, че той осквернил дъщеря му Дина, но понеже синовете му бяха с добитъка му на полето, Яков си замълча до завръщането им.

[6] Тогава Емор, Сихемовият баща, отиде при Яков, за да говори с него.

[7] А като чуха за станалото, Яковoвите синове дойдоха от полето; и тези мъже се наскърбиха и много се разгневиха затова, че той извършил безчестие на Израил, като изнасилил Яковата дъщеря – нещо, което не трябваше да стане.

[8] И така, Емор разговаряше с тях, като им казваше: Душата на сина ми Сихем се е привързала към дъщеря ви; дайте му я, моля, за жена.

9 Aparentai-vos conosco, dai-nos as vossas filhas e tomai as nossas;

9 И се сродете с нас; давайте на нас вашите дъщери и вземайте за вас нашите дъщери.

10 habitareis conosco, a terra estará ao vosso dispor; habitai e negociai nela e nela tende possessões.

10 Живейте с нас и земята е пред вас; настанете се и търгувайте в нея, и придобивайте владения в нея.

11 E o próprio Siquém disse ao pai e aos irmãos de Diná: Ache eu mercê diante de vós e vos darei o que determinardes.

11 Също и Сихем каза на баща ѝ и на братята ѝ: Само да придобия вашето благоволение, каквото ми кажете, ще дам.

12 Majorai de muito o dote de casamento e as dádivas, e darei o que me pedirdes; dai-me, porém, a jovem por esposa.

12 Искайте от мене вено и дарове, колкото желаете, ще дам, според както ми кажете; само ми дайте момата за жена.

13 Então, os filhos de Jacó, por causa de lhes haver Siquém violado a irmã, Diná, responderam com dolo a Siquém e a seu pai Hamor e lhes disseram:

13 А Якововите синове отговориха на Сихем и на баща му Емор с лукавство, понеже той беше осквернил сестра им Дина; и им казаха:

14 Não podemos fazer isso, dar nossa irmã a um homem incircunciso; porque isso nos seria ignomínia.

14 Не можем да направим това, да дадем сестра си на необрязан човек, защото това би било укор за нас.

15 Sob uma única condição permitiremos: que vos torneis como nós, circuncidando-se todo macho entre vós;

15 Само при това условие ще се съгласим с вас: ако вие станете като нас, като обрязвате всеки от мъжки пол между вас,

16 então, vos daremos nossas filhas, tomaremos para nós as vossas, habitaremos convosco e seremos um só povo.

16 тогава ще даваме нашите дъщери на вас и ще вземаме вашите дъщери за нас, ще живеем с вас и ще станем един народ.

17 Se, porém, não nos ouvirdes e não vos circuncidardes, tomaremos a nossa filha e nos retiraremos embora.

17 Но ако не приемете условието ни да се обрежете, тогава ще вземем дъщеря си и ще си отидем.

18 Tais palavras agradaram a Hamor e a Siquém, seu filho.

18 И това, което казаха, допадна на Емор и на Еморовия син Сихем.

[19] Não tardou o jovem em fazer isso, porque amava a filha de Jacó e era o mais honrado de toda a casa de seu pai.

[20] Vieram, pois, Hamor e Siquém, seu filho, à porta da sua cidade e falaram aos homens da cidade:

[21] Estes homens são pacíficos para conosco; portanto, habitem na terra e negociem nela. A terra é bastante espaçosa para contê-los; recebamos por mulheres a suas filhas e demos-lhes também as nossas.

[22] Somente, porém, consentirão os homens em habitar conosco, tornando-nos um só povo, se todo macho entre nós se circuncidar, como eles são circuncidados.

[23] O seu gado, as suas possessões e todos os seus animais não serão nossos? Consintamos, pois, com eles, e habitarão conosco.

[24] E deram ouvidos a Hamor e a Siquém, seu filho, todos os que saíam da porta da cidade; e todo homem foi circuncidado, dos que saíam pela porta da sua cidade.

A traição de Simeão e Levi

[25] Ao terceiro dia, quando os homens sentiam mais forte a dor, dois filhos de Jacó, Simeão e Levi, irmãos de Diná, tomaram cada um a sua espada, entraram inesperadamente na cidade e mataram os homens todos.

[19] Момъкът не се забави да направи това, защото много обичаше Якововата дъщеря; и в целия му бащин дом той беше най-почтен.

[20] Тогава Емор и синът му Сихем дойдоха при портата на града си и говориха на градските мъже:

[21] Тези хора са миролюбиви към нас, затова нека живеят в земята и търгуват в нея, защото, вижте, земята е достатъчно пространна и за тях. Нека вземаме дъщерите им за жени и да им даваме нашите дъщери.

[22] Тези хора се съгласиха да живеят с нас и да бъдем един народ само с това условие, че всеки от мъжки пол между нас ще се обреже, както те се обрязват.

[23] Добитъкът им, имотът им и всичките им животни няма ли да станат наши? Само да се съгласим с тях и те ще живеят с нас.

[24] Тогава всички, които излизаха от портата на града му, послушаха Емор и сина му Сихем; всеки от мъжки пол се обряза, всички, които излизаха през портата на града му.

[25] А на третия ден, когато бяха в болките си, двама от Якововите синове, Симеон и Левий, братя на Дина, взеха всеки меча си, нападнаха дръзко града и избиха всички от мъжки пол.

[26] Passaram também ao fio da espada a Hamor e a seu filho Siquém; tomaram a Diná da casa de Siquém e saíram.

[27] Sobrevieram os filhos de Jacó aos mortos e saquearam a cidade, porque sua irmã fora violada.

[28] Levaram deles os rebanhos, os bois, os jumentos e o que havia na cidade e no campo;

[29] todos os seus bens, e todos os seus meninos, e as suas mulheres levaram cativos e pilharam tudo o que havia nas casas.

[30] Então, disse Jacó a Simeão e a Levi: Vós me afligistes e me fizestes odioso entre os moradores desta terra, entre os cananeus e os ferezeus; sendo nós pouca gente, reunir-se-ão contra mim, e serei destruído, eu e minha casa.

[31] Responderam: Abusaria ele de nossa irmã, como se fosse prostituta?

Gênesis 35

Jacó erige um altar em Betel

[1] Disse Deus a Jacó: Levanta-te, sobe a Betel e habita ali; faze ali um altar ao Deus que te apareceu quando fugias da presença de Esaú, teu irmão.

[2] Então, disse Jacó à sua família e a todos os que com ele estavam: Lançai fora os deuses estranhos que há no vosso meio, purificai-vos e mudai as vossas vestes;

[3] levantemo-nos e subamos a Betel. Farei ali um altar ao Deus que me respondeu no

[26] Убиха с острието на меча Емор и сина му Сихем; а Дина взеха от дома на Сихем и си излязоха.

[27] Тогава Якововите синове се спуснаха върху убитите и ограбиха града, понеже бяха осквернили сестра им.

[28] Заграбиха овцете им, говедата им, ослите им, каквото имаше в града и по полето и цялото им богатство;

[29] и откараха в плен всичките им деца и жени и разграбиха всичко, каквото имаше в къщите.

[30] Но Яков каза на Симеон и Левий: Вие ме изложихте, понеже ме направихте да съм омразен между жителите на тази земя, между хананците и ферезейците; и понеже аз имам малко хора, те ще се съберат против мен и ще ме поразят, и ще загина аз и домът ми.

[31] А те отговориха: Трябваше ли той да постъпи със сестра ни като с блудница?

Битие 35

Бог благославя Яков във Ветил

[1] След това Бог каза на Яков: Стани, иди във Ветил и живей там; и там издигни жертвеник на Бога, Който ти се яви, когато бягаше от лицето на брат си Исав.

[2] Тогава Яков каза на домашните си и на всички, които бяха с него: Махнете

dia da minha angústia e me acompanhou no caminho por onde andei.
4 Então, deram a Jacó todos os deuses estrangeiros que tinham em mãos e as argolas que lhes pendiam das orelhas; e Jacó os escondeu debaixo do carvalho que está junto a Siquém.

5 E, tendo eles partido, o terror de Deus invadiu as cidades que lhes eram circunvizinhas, e não perseguiram aos filhos de Jacó.

6 Assim, chegou Jacó a Luz, chamada Betel, que está na terra de Canaã, ele e todo o povo que com ele estava.

7 E edificou ali um altar e ao lugar chamou El-Betel; porque ali Deus se lhe revelou quando fugia da presença de seu irmão.

8 Morreu Débora, a ama de Rebeca, e foi sepultada ao pé de Betel, debaixo do carvalho que se chama Alom-Bacute.

9 Vindo Jacó de Padã-Arã, outra vez lhe apareceu Deus e o abençoou.

10 Disse-lhe Deus: O teu nome é Jacó. Já não te chamarás Jacó, porém Israel será o teu nome. E lhe chamou Israel.
11 Disse-lhe mais: Eu sou o Deus Todo-Poderoso; sê fecundo e multiplica-te; uma nação e multidão de nações sairão de ti, e reis procederão de ti.

чуждите богове, които са между вас, очистете се и променете дрехите си;

3 и да станем да отидем във Ветил и там ще издигна жертвеник на Бога, Който ме послуша в деня на бедствието ми и беше с мене в пътя, по който ходих.

4 И така, те дадоха на Яков всички чужди идоли, които бяха в ръцете им, и обиците, които бяха на ушите им; и Яков ги скри под дъба, който беше при Сихем.
5 След това си тръгнаха; и хората от околните градове се изпълниха с ужас от Бога, така че не преследваха Якововите синове.

6 И така, Яков дойде в Луз (който е Ветил), в Ханаанската земя, той и целият народ, който беше с него.

7 И там издигна жертвеник и нарече мястото Ел-Ветил, защото, когато бягаше от лицето на брат си, там му се яви Бог.
8 По това време умря Девора, бавачката на Ревека, и я погребаха под дъба, подолу от Ветил; затова бе наречен Дъб на плача.
9 И Бог пак се яви на Яков след завръщането му от Падан-арам и го благослови.
10 Бог му каза: Името ти наистина е Яков; но няма да се наричаш вече Яков, а Израил ще ти бъде името. И го наименува Израил.

[12] A terra que dei a Abraão e a Isaque dar-te-ei a ti e, depois de ti, à tua descendência.

[13] E Deus se retirou dele, elevando-se do lugar onde lhe falara.

[14] Então, Jacó erigiu uma coluna de pedra no lugar onde Deus falara com ele; e derramou sobre ela uma libação e lhe deitou óleo.

[15] Ao lugar onde Deus lhe falara, Jacó lhe chamou Betel.

O nascimento de Benjamim e a morte de Raquel

[16] Partiram de Betel, e, havendo ainda pequena distância para chegar a Efrata, deu à luz Raquel um filho, cujo nascimento lhe foi a ela penoso.

[17] Em meio às dores do parto, disse-lhe a parteira: Não temas, pois ainda terás este filho.

[18] Ao sair-lhe a alma (porque morreu), deu-lhe o nome de Benoni; mas seu pai lhe chamou Benjamim.

[19] Assim, morreu Raquel e foi sepultada no caminho de Efrata, que é Belém.

[20] Sobre a sepultura de Raquel levantou Jacó uma coluna que existe até ao dia de hoje.

[11] Бог му каза още: Аз съм Бог Всемогъщий; плоди се и се размножавай. Народ, даже редица народи ще произлязат от теб и царе ще излязат от чреслата ти;

[12] и земята, която дадох на Авраам и Исаак, на тебе ще я дам; и на потомството ти след тебе ще дам земята.

[13] Тогава Бог се възнесе от него, от мястото, където му говори.

[14] И Яков издигна стълб на мястото, където му говори, каменен стълб; и принесе възлияние на него и го поля с масло.

[15] Яков нарече мястото, където Бог говори с него, Ветил.

Раждането на Вениамин и смъртта на Рахил

[16] След това тръгнаха от Ветил; а като стигнаха близо до Ефрат, Рахил роди и много се мъчеше при раждането си.

[17] А като се мъчеше да роди, бабата ѝ каза: Не бой се, защото имаш още един син.

[18] А като предаваше душа (защото умря), Рахил го наименува Венони, а баща му го наименува Вениамин.

[19] Така Рахил умря и я погребаха край пътя за Ефрат (който е Витлеем).

[21] Então, partiu Israel e armou a sua tenda além da torre de Éder.
[22] E aconteceu que, habitando Israel naquela terra, foi Rúben e se deitou com Bila, concubina de seu pai; e Israel o soube. Eram doze os filhos de Israel.

Descendentes de Jacó

1 Crônicas 2.1,2

[23] Rúben, o primogênito de Jacó, Simeão, Levi, Judá, Issacar e Zebulom, filhos de Lia;

[24] José e Benjamim, filhos de Raquel;

[25] Dã e Naftali, filhos de Bila, serva de Raquel;

[26] e Gade e Aser, filhos de Zilpa, serva de Lia. São estes os filhos de Jacó, que lhe nasceram em Padã-Arã.

[27] Veio Jacó a Isaque, seu pai, a Manre, a Quiriate-Arba (que é Hebrom), onde peregrinaram Abraão e Isaque.

[28] Foram os dias de Isaque cento e oitenta anos.
[29] Velho e farto de dias, expirou Isaque e morreu, sendo recolhido ao seu povo; e Esaú e Jacó, seus filhos, o sepultaram.

Gênesis 36

Os descendentes de Esaú

[20] И над гроба ѝ Яков издигна стълб; той е и до днес стълб на гроба на Рахил.

[21] След това Израил тръгна и разпъна шатрата си оттатък Мигдал-едер.

[22] И когато Израил живееше в онази земя, Рувим отиде и лежа с наложницата на баща си Вала, и Израил научи за това. А Якововите синове бяха дванадесет души;
[23] синовете на Лия: Рувим, Якововият първороден, Симеон, Левий, Юда, Исахар и Завулон;

[24] синовете от Рахил: Йосиф и Вениамин;

[25] а синовете на Рахилината слугиня Вала: Дан и Нефталим;
[26] и синовете от Лиината слугиня Зелфа: Гад и Асир. Тези са Якововите синове, които му се родиха в Падан-арам.

Смърт и погребение на Исаак

[27] После Яков дойде при баща си Исаак в Мамврий, в Кириат-Арва (който е Хеврон), където Авраам и Исаак бяха престоели.
[28] И дните на Исаак станаха сто и осемдесет години.
[29] И Исаак, като издъхна, умря стар и сит от дни, прибра се при народа си; и синовете му Исав и Яков го погребаха.

Битие 36

Родословие на Исав

1 Crônicas 1.35-37

[1] São estes os descendentes de Esaú, que é Edom.

[2] Esaú tomou por mulheres dentre as filhas de Canaã: Ada, filha de Elom, heteu; Oolibama, filha de Aná, filho de Zibeão, heveu;

[3] e Basemate, filha de Ismael, irmã de Nebaiote.

[4] A Ada de Esaú lhe nasceu Elifaz, a Basemate lhe nasceu Reuel;

[5] e a Oolibama nasceu Jeús, Jalão e Corá; são estes os filhos de Esaú, que lhe nasceram na terra de Canaã.

[6] Levou Esaú suas mulheres, e seus filhos, e suas filhas, e todas as pessoas de sua casa, e seu rebanho, e todo o seu gado, e toda propriedade, tudo que havia adquirido na terra de Canaã; e se foi para outra terra, apartando-se de Jacó, seu irmão.

[7] Porque os bens deles eram muitos para habitarem juntos; e a terra de suas peregrinações não os podia sustentar por causa do seu gado.

[8] Então, Esaú, que é Edom, habitou no monte Seir.

[1] Ето родословието на Исав, който е Едом.

[2] Исав си взе жени от Ханаанските дъщери: Ада, дъщеря на хета Елон; и Оливема, Анаевата дъщеря, внучка на евееца Севегон;

[3] и Исмаиловата дъщеря Васемата, сестра на Навиот.

[4] Ада роди на Исав Елифаз; Васемата роди Рагуил.

[5] А Оливема роди Еус, Йеглом и Корей. Тези са синовете на Исав, които му се родиха в Ханаанската земя.

[6] А Исав взе жените си, синовете си, дъщерите си и всички хора от дома си, добитъка си, всичките си животни и цялото си имущество, което беше придобил в Ханаанската земя, и отиде в една земя, далеч от брат си Яков.

[7] Защото имуществото им беше толкова много, че не можеха да живеят заедно; земята, където престояваха, не можеше да ги побере поради добитъка им.

[8] И така, Исав се засели на Сиирската поляна. Исав е Едом.

[9] Ето родословието на Исав, праотец на едомците в Сиирската поляна;

[9] Esta é a descendência de Esaú, pai dos edomitas, no monte Seir.

[10] São estes os nomes dos filhos de Esaú: Elifaz, filho de Ada, mulher de Esaú; Reuel, filho de Basemate, mulher de Esaú.

[11] Os filhos de Elifaz são: Temã, Omar, Zefô, Gaetã e Quenaz.

[12] Timna era concubina de Elifaz, filho de Esaú, e teve de Elifaz a Amaleque; são estes os filhos de Ada, mulher de Esaú.

[13] E os filhos de Reuel são estes: Naate, Zerá, Samá e Mizá; estes foram os filhos de Basemate, mulher de Esaú.

[14] E são estes os filhos de Oolibama, filha de Aná, filho de Zibeão, mulher de Esaú; e deu a Esaú: Jeús, Jalão e Corá.

[15] São estes os príncipes dos filhos de Esaú; os filhos de Elifaz, o primogênito de Esaú: o príncipe Temã, o príncipe Omar, o príncipe Zefô, o príncipe Quenaz,

[16] o príncipe Corá, o príncipe Gaetã, o príncipe Amaleque; são estes os príncipes que nasceram a Elifaz na terra de Edom; são os filhos de Ada.

[17] São estes os filhos de Reuel, filho de Esaú: o príncipe Naate, o príncipe Zerá, o príncipe Samá, o príncipe Mizá; são estes os príncipes que nasceram a Reuel na

[10] ето имената на Исавовите синове: Елифаз, син от Исавовата жена Ада, Рагуил, син от Исавовата жена Васемата.

[11] А синовете на Елифаз бяха: Теман, Омар, Сефо, Готом и Кенез.

[12] А Тамна беше наложница на Исавовия син Елифаз и роди на Елифаз Амалик; тези са синовете от Исавовата жена Ада.
[13] И ето синовете на Рагуил: Нахат, Зар, Сам и Миз; тези са синовете на Исавовата жена Васемата.
[14] И ето синовете от Оливема, Анаевата дъщеря, Севегоновата внучка, Исавовата жена: тя роди на Исав Еус, Еглом и Корей.
[15] Ето първенците на Исавовите синове; синовете на Исавовия първороден Елифаз: главатар Теман, главатар Омар, главатар Сефо, главатар Кенез,
[16] главатар Корей, главатар Готом, главатар Амалик; тези са главатарите, произлезли от Елифаз в Едомската земя; тези са синовете от Ада.
[17] И ето синовете на Исавовия син Рагуил: главатар Нахат, главатар Зар, главатар Сам, главатар Миз; тези са главатарите, произлезли от Рагуил в Едомската земя; тези са синовете от Исавовата жена Васемата.

[18] А ето синовете от Исавовата жена Оливема: главатар Еус, главатар Еглом, главатар Корей; тези са главатарите,

terra de Edom; são os filhos de Basemate, mulher de Esaú.

[18] São estes os filhos de Oolibama, mulher de Esaú: o príncipe Jeús, o príncipe Jalão, o príncipe Corá; são estes os príncipes que procederam de Oolibama, filha de Aná, mulher de Esaú.

[19] São estes os filhos de Esaú, e esses seus príncipes; ele é Edom.

Descendentes de Seir

1 Crônicas 1.38-42

[20] São estes os filhos de Seir, o horeu, moradores da terra: Lotã, Sobal, Zibeão e Aná,

[21] Disom, Eser e Disã; são estes os príncipes dos horeus, filhos de Seir na terra de Edom.

[22] Os filhos de Lotã são Hori e Homã; a irmã de Lotã é Timna.

[23] São estes os filhos de Sobal: Alvã, Manaate, Ebal, Sefô e Onã.

[24] São estes os filhos de Zibeão: Aiá e Aná; este é o Aná que achou as fontes termais no deserto, quando apascentava os jumentos de Zibeão, seu pai.

[25] São estes os filhos de Aná: Disom e Oolibama, a filha de Aná.

[26] São estes os filhos de Disã: Hendã, Esbã, Itrã e Querã.

произлезли от Анаевата дъщеря Оливема, Исавовата жена.

[19] Тези са синовете на Исав, който е Едом, и тези са главатарите им.

[20] Ето синовете на корееца Сиир, които живееха в онази земя: Лотан, Совал, Севегон, Ана,

[21] Дисон, Асар и Дисан; тези са главатарите, произлезли от хорейците, Сиировите деца, в Едомската земя.

[22] А синовете на Лотан бяха Хори и Емам; и Лотанова сестра беше Тамна.

[23] А ето синовете на Совал: Алван, Манахат, Гевал, Сефо и Онам.

[24] И ето синовете на Севегон: Ая и Ана; Ана е този, който намери горещите извори в пустинята, като пасеше ослите на баща си Севегон.

[25] И ето Анаевите деца: Дисон и Оливема, Анаевата дъщеря.

[26] И ето синовете на Дисон: Амадан, Асван, Итран и Харан.

[27] Ето синовете на Асар: Валаан, Заван и Акан.

[28] Ето синовете на Дисан: Уз и Аран.

[29] Ето главатарите, произлезли от хорейците: главатар Лотан, главатар Совал, главатар Севегон, главатар Ана,

[27] São estes os filhos de Eser: Bilã, Zaavã e Acã.

[28] São estes os filhos de Disã: Uz e Arã.

[29] São estes os príncipes dos horeus: o príncipe Lotã, o príncipe Sobal, o príncipe Zibeão, o príncipe Aná,

[30] o príncipe Disom, o príncipe Eser, o príncipe Disã; são estes os príncipes dos horeus, segundo os seus principados na terra de Seir.

Reis e príncipes de Edom

1 Crônicas 1.43-54

[31] São estes os reis que reinaram na terra de Edom, antes que houvesse rei sobre os filhos de Israel.

[32] Em Edom reinou Belá, filho de Beor, e o nome da sua cidade era Dinabá.

[33] Morreu Belá, e, em seu lugar, reinou Jobabe, filho de Zerá, de Bozra.

[34] Morreu Jobabe, e, em seu lugar, reinou Husão, da terra dos temanitas.

[35] Morreu Husão, e, em seu lugar, reinou Hadade, filho de Bedade, o que feriu a

[30] главатар Дисон, главатар Асар, главатар Дисан; тези са произлезлите от хорейците главатари, според главатарствата им в Сиирската земя.

[31] Ето и царете, които царуваха в Едомската земя, преди да се възцари цар над израилтяните.

[32] Царува в Едом Вела, син на Веор; а името на града му беше Денава.

[33] Като умря Вела, вместо него се възцари Йовав, син на Зара от Восора.

[34] Като умря Йовав, вместо него се възцари Хусам, от земята на теманците.

[35] Като умря Хусам, вместо него се възцари Адад, син на Вадад, който порази мадиамците на моавското поле; а името на града му беше Авит.

[36] Като умря Адад, вместо него се възцари Самла от Марсека.

[37] Като умря Самла, вместо него се възцари Саул от Роовот, който е при Ефрат.

[38] Като умря Саул, вместо него се възцари Вааланан, син на Ахховора.

[39] Като умря Вааланан, Аховоровият син, вместо него се възцари Адар; а името на града му беше Пау; и името на жена му беше Метавеил, дъщеря на Метред, Мезаавова внучка.

[40] Ето имената на произлезлите от Исав първенци според семействата им,

Midiã no campo de Moabe; o nome da sua cidade era Avite.

[36] Morreu Hadade, e, em seu lugar, reinou Samlá, de Masreca.

[37] Morreu Samlá, e, em seu lugar, reinou Saul, de Reobote, junto ao Eufrates.

[38] Morreu Saul, e, em seu lugar, reinou Baal-Hanã, filho de Acbor.

[39] Morreu Baal-Hanã, filho de Acbor, e, em seu lugar, reinou Hadar; o nome de sua cidade era Paú; e o de sua mulher era Meetabel, filha de Matrede, filha de Me-Zaabe.

[40] São estes os nomes dos príncipes de Esaú, segundo as suas famílias, os seus lugares e os seus nomes: o príncipe Timna, o príncipe Alva, o príncipe Jetete,

[41] o príncipe Oolibama, o príncipe Elá, o príncipe Pinom,

[42] o príncipe Quenaz, o príncipe Temã, o príncipe Mibzar,

[43] o príncipe Magdiel e o príncipe Irã; são estes os príncipes de Edom, segundo as suas habitações na terra da sua possessão. Este é Esaú, pai de Edom.

според местата им, според имената им: главатар Тамна, главатар Алва, главатар Етет,

[41] главатар Оливем, главатар Ила, главатар Финон,

[42] главатар Кенез, главатар Теман, главатар Мивсар,

[43] главатар Магедиил, главатар Ирам; тези са Едомските първенци според селищата им в земята, която притежаваха. Това е Исав, праотец на едомците.

Gênesis 37

José vendido pelos irmãos

[1] Habitou Jacó na terra das peregrinações de seu pai, na terra de Canaã.

[2] Esta é a história de Jacó. Tendo José dezessete anos, apascentava os rebanhos

Битие 37

ЙОСИФ И НЕГОВИТЕ БРАТЯ

Сънят на Йосиф и омразата на братята му

[1] А Яков живееше в Ханаанската земя – земята, в която баща му беше пришълец.

[2] Ето словото за Якововото потомство. Йосиф, когато беше момче на

com seus irmãos; sendo ainda jovem, acompanhava os filhos de Bila e os filhos de Zilpa, mulheres de seu pai; e trazia más notícias deles a seu pai.	седемнадесет години, пасеше овцете заедно с братята си, синовете на Вала и синовете на Зелфа, жените на баща му; и Йосиф съобщаваше на баща им за лошото им поведение.
[3] Ora, Israel amava mais a José que a todos os seus filhos, porque era filho da sua velhice; e fez-lhe uma túnica talar de mangas compridas.	[3] А Израил обичаше Йосиф повече от всичките си деца, защото беше син на старостта му, и му беше направил шарена дрешка.
[4] Vendo, pois, seus irmãos que o pai o amava mais que a todos os outros filhos, odiaram-no e já não lhe podiam falar pacificamente.	[4] Но братята му, като гледаха, че баща им го обичаше повече от всички тях, го намразиха и не можеха да му говорят спокойно.
[5] Teve José um sonho e o relatou a seus irmãos; por isso, o odiaram ainda mais.	[5] А Йосиф видя сън и го разказа на братята си, и те го намразиха още повече.
[6] Pois lhes disse: Rogo-vos, ouvi este sonho que tive:	[6] Той им каза: Чуйте, моля, този сън, който видях:
[7] Atávamos feixes no campo, e eis que o meu feixe se levantou e ficou em pé; e os vossos feixes o rodeavam e se inclinavam perante o meu.	[7] Ето, ние връзвахме снопи на полето и моят сноп стана и се изправи, и вашите снопи се наредиха наоколо и се поклониха на моя сноп.
[8] Então, lhe disseram seus irmãos: Reinarás, com efeito, sobre nós? E sobre nós dominarás realmente? E com isso tanto mais o odiavam, por causa dos seus sonhos e de suas palavras.	[8] А братята му попитаха: Ти цар ли ще станеш над нас? Или господар ще ни станеш? И го намразиха още повече заради сънищата му и заради думите му.
[9] Teve ainda outro sonho e o referiu a seus irmãos, dizendo: Sonhei também que o sol, a lua e onze estrelas se inclinavam perante mim.	[9] А той видя и друг сън и го разказа на братята си: Ето, видях още един сън, че слънцето и луната и единадесет звезди ми се поклониха.
[10] Contando-o a seu pai e a seus irmãos, repreendeu-o o pai e lhe disse: Que sonho é esse que tiveste? Acaso, viremos, eu e	[10] Но когато разказа това на баща си и на братята си, баща му го смъмра: Какъв е този сън, който си видял? Дали

tua mãe e teus irmãos, a inclinar-nos perante ti em terra?
[11] Seus irmãos lhe tinham ciúmes; o pai, no entanto, considerava o caso consigo mesmo.

[12] E, como foram os irmãos apascentar o rebanho do pai, em Siquém,
[13] perguntou Israel a José: Não apascentam teus irmãos o rebanho em Siquém? Vem, enviar-te-ei a eles. Respondeu-lhe José: Eis-me aqui.

[14] Disse-lhe Israel: Vai, agora, e vê se vão bem teus irmãos e o rebanho; e traze-me notícias. Assim, o enviou do vale de Hebrom, e ele foi a Siquém.

[15] E um homem encontrou a José, que andava errante pelo campo, e lhe perguntou: Que procuras?
[16] Respondeu: Procuro meus irmãos; dize-me: Onde apascentam eles o rebanho?
[17] Disse-lhe o homem: Foram-se daqui, pois ouvi-os dizer: Vamos a Dotã. Então, seguiu José atrás dos irmãos e os achou em Dotã.

[18] De longe o viram e, antes que chegasse, conspiraram contra ele para o matar.

[19] E dizia um ao outro: Vem lá o tal sonhador!
[20] Vinde, pois, agora, matemo-lo e lancemo-lo numa destas cisternas; e diremos: Um animal selvagem o comeu; e vejamos em que lhe darão os sonhos.

наистина аз и майка ти, и братята ти ще дойдем да ти се поклоним до земята?

[11] И братята му му завидяха, а баща му запомни тези думи.

Йосиф продаден от братята си

[12] А когато братята му бяха отишли да пасат стадото на баща си в Сихем,
[13] Израил каза на Йосиф: Нали братята ти пасат стадото в Сихем? Ела да те изпратя при тях. А той му отвърна: Ето ме.
[14] И му каза: Иди, виж добре ли са братята ти и стадото и ми донеси известие. И така, изпрати го от Хевронската долина и той дойде в Сихем.
[15] И един човек го намери, като се луташе из полето; и човекът го попита: Какво търсиш?
[16] А Йосиф отговори: Търся братята си; кажи ми, моля, къде пасат стадото.
[17] И човекът каза: Заминаха оттук, защото ги чух да казват: Нека идем в Дотан. И така, Йосиф отиде след братята си и ги намери в Дотан.
[18] А те, като го видяха отдалеч, докато още не беше се приближил при тях, се сговориха против него да го убият.
[19] Казаха си един на друг: Ето, идва този съновидец.
[20] Елате сега да го убием и да го хвърлим в един от тези ровове; и ще кажем: Лют звяр го е изял; и ще видим какво ще излезе от сънищата му.

[21] Mas Rúben, ouvindo isso, livrou-o das mãos deles e disse: Não lhe tiremos a vida.

[22] Também lhes disse Rúben: Não derrameis sangue; lançai-o nesta cisterna que está no deserto, e não ponhais mão sobre ele; isto disse para o livrar deles, a fim de o restituir ao pai.

[23] Mas, logo que chegou José a seus irmãos, despiram-no da túnica, a túnica talar de mangas compridas que trazia.

[24] E, tomando-o, o lançaram na cisterna, vazia, sem água.

[25] Ora, sentando-se para comer pão, olharam e viram que uma caravana de ismaelitas vinha de Gileade; seus camelos traziam arômatas, bálsamo e mirra, que levavam para o Egito.

[26] Então, disse Judá a seus irmãos: De que nos aproveita matar o nosso irmão e esconder-lhe o sangue?

[27] Vinde, vendamo-lo aos ismaelitas; não ponhamos sobre ele a mão, pois é nosso irmão e nossa carne. Seus irmãos concordaram.

[28] E, passando os mercadores midianitas, os irmãos de José o alçaram, e o tiraram da cisterna, e o venderam por vinte siclos de prata aos ismaelitas; estes levaram José ao Egito.

[29] Tendo Rúben voltado à cisterna, eis que José não estava nela; então, rasgou as suas vestes.

[21] Но Рувим, като чу това, го избави от ръката им и каза: Да не го убиваме.

[22] Рувим им каза още: Не проливайте кръв, хвърлете го в този ров, който е в пустинята, но ръка да не вдигнете срещу него. Каза така, за да го избави от ръката им и да го върне на баща му.

[23] И когато Йосиф дойде при братята си, те съблякоха от Йосиф дрешката му, шарената дрешка, която носеше.

[24] Тогава го взеха и го хвърлиха в рова; а ровът беше празен, нямаше вода.

[25] После, като бяха седнали да ядат хляб, повдигнаха очи и видяха, че един керван исмаиляни идваше от Галаад с камилите си, натоварени с аромати, балсам и смирна, и отиваха да ги закарат в Египет.

[26] Тогава Юда каза на братята си: Каква полза, ако убием брат си и скрием кръвта му?

[27] Елате да го продадем на исмаиляните; да не слагаме ръка на него, защото е наш брат, наша плът. И братята му го послушаха.

[28] Когато мадиамските търговци минаваха, братята извлякоха и извадиха Йосиф от рова и го продадоха на исмаиляните за двадесет сребърника; а те заведоха Йосиф в Египет.

[29] А Рувим се върна при рова и разбра, че Йосиф не беше в рова. И раздра дрехите си.

30 E, voltando a seus irmãos, disse: Não está lá o menino; e, eu, para onde irei?
31 Então, tomaram a túnica de José, mataram um bode e a molharam no sangue.
32 E enviaram a túnica talar de mangas compridas, fizeram-na levar a seu pai e lhe disseram: Achamos isto; vê se é ou não a túnica de teu filho.
33 Ele a reconheceu e disse: É a túnica de meu filho; um animal selvagem o terá comido, certamente José foi despedaçado.
34 Então, Jacó rasgou as suas vestes, e se cingiu de pano de saco, e lamentou o filho por muitos dias.
35 Levantaram-se todos os seus filhos e todas as suas filhas, para o consolarem; ele, porém, recusou ser consolado e disse: Chorando, descerei a meu filho até à sepultura. E de fato o chorou seu pai.

36 Entrementes, os midianitas venderam José no Egito a Potifar, oficial de Faraó, comandante da guarda.

Gênesis 38

Judá e Tamar

1 Aconteceu, por esse tempo, que Judá se apartou de seus irmãos e se hospedou na casa de um adulamita, chamado Hira.
2 Ali viu Judá a filha de um cananeu, chamado Sua; ele a tomou por mulher e a possuiu.
3 E ela concebeu e deu à luz um filho, e o pai lhe chamou Er.

30 Върна се при братята си и каза: Детето го няма; а аз, аз къде да се дяна?
31 Тогава взеха Йосифовата дрешка, заклаха козел и като натопиха дрешката в кръвта,
32 изпратиха шарената дрешка да я занесат на баща им, като казаха: Намерихме това; познай сега дали е дрешката на сина ти, или не.

33 И той я позна, и каза: Това е дрешката на сина ми; лют звяр го е изял, несъмнено Йосиф е разкъсан.

34 И Яков раздра дрехите си, сложи вретище около кръста си и оплаква сина си дълго време.
35 Тогава всичките му синове и дъщери станаха, за да го утешават, но той не искаше да се утеши, защото казваше: С жалеене ще сляза при сина си в гроба. И баща му го оплакваше.
36 А мадиамците продадоха Йосиф в Египет на Петефрий, фараонов придворен, началник на телохранителите.

Битие 38

Грехът на Юда и Тамар

1 По онова време Юда се отдели от братята си и се отби при един одоламец на име Ира.
2 Юда, като видя там дъщерята на един ханаанец на име Суя, взе я и влезе при нея.
3 И тя зачена и роди син; и той го наименува Ир.

[4] Tornou a conceber e deu à luz um filho; a este deu a mãe o nome de Onã.
[5] Continuou ainda e deu à luz outro filho, cujo nome foi Selá; ela estava em Quezibe quando o teve.
[6] Judá, pois, tomou esposa para Er, o seu primogênito; o nome dela era Tamar.
[7] Er, porém, o primogênito de Judá, era perverso perante o SENHOR, pelo que o SENHOR o fez morrer.

[8] Então, disse Judá a Onã: Possui a mulher de teu irmão, cumpre o levirato e suscita descendência a teu irmão.

[9] Sabia, porém, Onã que o filho não seria tido por seu; e todas as vezes que possuía a mulher de seu irmão deixava o sêmen cair na terra, para não dar descendência a seu irmão.
[10] Isso, porém, que fazia, era mau perante o SENHOR, pelo que também a este fez morrer.
[11] Então, disse Judá a Tamar, sua nora: Permanece viúva em casa de teu pai, até que Selá, meu filho, venha a ser homem. Pois disse: Para que não morra também este, como seus irmãos. Assim, Tamar se foi, passando a residir em casa de seu pai.
[12] No correr do tempo morreu a filha de Sua, mulher de Judá; e, consolado Judá, subiu aos tosquiadores de suas ovelhas, em Timna, ele e seu amigo Hira, o adulamita.

[4] И зачена пак и роди син; и тя го наименува Онан.
[5] Пак роди и друг син и го наименува Шела. А Юда беше в Ахдив, когато тя го роди.
[6] След време Юда взе жена за първородния си Ир на име Тамар.

[7] А Ир, Юдовият първороден, беше нечестив пред Господа; и Господ го уби.

[8] Тогава Юда каза на Онан: Влез при братовата си жена и извърши към нея длъжността на девер, и въздигни потомството на брат си.
[9] Но Онан знаеше, че потомството нямаше да бъде негово; затова, когато влизаше при братовата си жена, изливаше семето си на земята, за да не въздигне потомство на брат си.

[10] А това, което правеше, беше зло пред Господа; затова Той и него уби.

[11] Тогава Юда каза на снаха си Тамар: Живей като вдовица в бащиния си дом, докато отрасне син ми Шела. Защото си казваше: Да не би и той да умре като братята си. И така, Тамар отиде и живя в бащиния си дом.
[12] След дълго време Юдовата жена, дъщеря на Суя, умря; след като Юда се утеши, той и приятелят му, одоламецът Ира, отидоха при стригачите на овцете си в Тамна.

[13] E o comunicaram a Tamar: Eis que o teu sogro sobe a Timna, para tosquiar as ovelhas.

[14] Então, ela despiu as vestes de sua viuvez, e, cobrindo-se com um véu, se disfarçou, e se assentou à entrada de Enaim, no caminho de Timna; pois via que Selá já era homem, e ela não lhe fora dada por mulher.

[15] Vendo-a Judá, teve-a por meretriz; pois ela havia coberto o rosto.

[16] Então, se dirigiu a ela no caminho e lhe disse: Vem, deixa-me possuir-te; porque não sabia que era a sua nora. Ela respondeu: Que me darás para coabitares comigo?

[17] Ele respondeu: Enviar-te-ei um cabrito do rebanho. Perguntou ela: Dar-me-ás penhor até que o mandes?

[18] Respondeu ele: Que penhor te darei? Ela disse: O teu selo, o teu cordão e o cajado que seguras. Ele, pois, lhos deu e a possuiu; e ela concebeu dele.

[19] Levantou-se ela e se foi; tirou de sobre si o véu e tornou às vestes da sua viuvez.

[20] Enviou Judá o cabrito, por mão do adulamita, seu amigo, para reaver o penhor da mão da mulher; porém não a encontrou.

[21] Então, perguntou aos homens daquele lugar: Onde está a prostituta cultual que se achava junto ao caminho de Enaim?

[13] И известиха на Тамар, като ѝ казаха: Ето, свекърът ти отива в Тамна, за да стриже овцете си.

[14] Тогава тя съблече вдовишките си дрехи, покри се с покривалото си, обви се и седна при кръстопътя на Енаим, който е по пътя за Тамна; защото видя, че Шела порасна, а тя не му беше дадена за жена.

[15] А Юда, като я видя, помисли, че е блудница, защото беше покрила лицето си.

[16] И така, той свърна към нея на пътя и каза: Остави ме, моля, да вляза при тебе (защото не позна, че беше снаха му). И тя отговори: Какво ще ми дадеш, за да влезеш при мен?

[17] А той каза: Ще ти изпратя яре от стадото. И тя отвърна: Даваш ли ми залог, докато го изпратиш?

[18] Той каза: Какъв залог да ти дам? И тя отговори: Печата си, ширита си и тоягата си, която е в ръката ти. И той ѝ ги даде. След това влезе при нея и тя зачена от него.

[19] После тя стана и си отиде, свали покривалото си и облече вдовишките си дрехи.

[20] А Юда изпрати ярето чрез ръката на приятеля си, одоламеца, за да вземе залога от ръката на жената, но той не я намери.

[21] Затова попита хората от онова място: Къде е блудницата, която беше на пътя

Responderam: Aqui não esteve meretriz nenhuma.

[22] Tendo voltado a Judá, disse: Não a encontrei; e também os homens do lugar me disseram: Aqui não esteve prostituta cultual nenhuma.

[23] Respondeu Judá: Que ela o guarde para si, para que não nos tornemos em opróbrio; mandei-lhe, com efeito, o cabrito, todavia, não a achaste.

[24] Passados quase três meses, foi dito a Judá: Tamar, tua nora, adulterou, pois está grávida. Então, disse Judá: Tirai-a fora para que seja queimada.

[25] Em tirando-a, mandou ela dizer a seu sogro: Do homem de quem são estas coisas eu concebi. E disse mais: Reconhece de quem é este selo, e este cordão, e este cajado.

[26] Reconheceu-os Judá e disse: Mais justa é ela do que eu, porquanto não a dei a Selá, meu filho. E nunca mais a possuiu.

[27] E aconteceu que, estando ela para dar à luz, havia gêmeos no seu ventre.

[28] Ao nascerem, um pôs a mão fora, e a parteira, tomando-a, lhe atou um fio encarnado e disse: Este saiu primeiro.

[29] Mas, recolhendo ele a mão, saiu o outro; e ela disse: Como rompeste saída? E lhe chamaram Perez.

[30] Depois, lhe saiu o irmão, em cuja mão estava o fio encarnado; e lhe chamaram Zera.

Gênesis 39

José na casa de Potifar

при Енаим? А те отговориха: Тук не е имало блудница.

[22] И той се върна при Юда и каза: Не я намерих; още и хората от онова място казаха: Тук не е имало блудница.

[23] Юда каза: Нека си държи нещата, да не станем за присмех; ето, аз пратих това яре, но ти не я намери.

[24] Около три месеца след това известиха на Юда: Снаха ти Тамар блудства; освен това е бременна от блудството. А Юда каза: Изведете я да се изгори.

[25] А когато я извеждаха, тя изпрати до свекъра си да му кажат: От човека, чиито са тези неща, съм бременна. Каза още: Познай, моля, чии са тези неща – печатът, ширитът и тоягата.

[26] Юда ги позна и каза: Тя е по-права от мене, тъй като не я дадох на сина си Шела. И не я позна вече.

[27] И когато дойде времето ѝ да роди, ето, в утробата ѝ имаше близнаци.

[28] Когато раждаше, едното простря ръка; и бабата взе, че върза червен конец на ръката му, и каза: Този излезе пръв.

[29] А като дръпна назад ръката си, ето, брат му излезе; и тя каза: Какъв пролом си направи ти? Затова го наименуваха Фарес.

[30] После излезе брат му, който имаше червения конец на ръката си, и него наименуваха Зара.

Битие 39

Йосиф като роб в Египет

[1] José foi levado ao Egito, e Potifar, oficial de Faraó, comandante da guarda, egípcio, comprou-o dos ismaelitas que o tinham levado para lá.

[2] O SENHOR era com José, que veio a ser homem próspero; e estava na casa de seu senhor egípcio.

[3] Vendo Potifar que o SENHOR era com ele e que tudo o que ele fazia o SENHOR prosperava em suas mãos,

[4] logrou José mercê perante ele, a quem servia; e ele o pôs por mordomo de sua casa e lhe passou às mãos tudo o que tinha.

[5] E, desde que o fizera mordomo de sua casa e sobre tudo o que tinha, o SENHOR abençoou a casa do egípcio por amor de José; a bênção do SENHOR estava sobre tudo o que tinha, tanto em casa como no campo.

[6] Potifar tudo o que tinha confiou às mãos de José, de maneira que, tendo-o por mordomo, de nada sabia, além do pão com que se alimentava. José era formoso de porte e de aparência.

[7] Aconteceu, depois destas coisas, que a mulher de seu senhor pôs os olhos em José e lhe disse: Deita-te comigo.

[8] Ele, porém, recusou e disse à mulher do seu senhor: Tem-me por mordomo o meu senhor e não sabe do que há em casa, pois

[1] А Йосиф заведоха в Египет и египтянинът Петефрий, фараонов придворен, началник на телохранителите, го купи от ръката на исмаиляните, които го доведоха там.

[2] И Господ беше с Йосиф и той благоуспяваше и се намираше в дома на господаря си, египтянина.

[3] След като господарят му видя, че Господ беше с него и че Господ прави да успява в ръката му всичко, което вършеше,

[4] Йосиф придоби благоволение пред очите му и му служеше. И той го постави настоятел на дома си, като предаде в ръката му всичко, което имаше.

[5] И откакто го постави настоятел на дома си и на всичко, което имаше, Господблагослови дома на египтянина заради Йосиф; Господнето благословение беше върху всичко, каквото имаше в дома и по нивите.

[6] А Петефрий остави всичко, каквото имаше, в Йосифовата ръка и освен хляба, който ядеше, не знаеше нищо за онова, което притежаваше. А Йосиф беше строен и красив.

[7] И след време жената на господаря му хвърли очи на Йосиф и му каза: Легни с мене.

[8] Но той отказа и каза на жената на господаря си: Виж, господарят ми не знае нищо за онова, което е с мене в

tudo o que tem me passou ele às minhas mãos.

9 Ele não é maior do que eu nesta casa e nenhuma coisa me vedou, senão a ti, porque és sua mulher; como, pois, cometeria eu tamanha maldade e pecaria contra Deus?

10 Falando ela a José todos os dias, e não lhe dando ele ouvidos, para se deitar com ela e estar com ela,

11 sucedeu que, certo dia, veio ele a casa, para atender aos negócios; e ninguém dos de casa se achava presente.

12 Então, ela o pegou pelas vestes e lhe disse: Deita-te comigo; ele, porém, deixando as vestes nas mãos dela, saiu, fugindo para fora.

13 Vendo ela que ele fugira para fora, mas havia deixado as vestes nas mãos dela,

14 chamou pelos homens de sua casa e lhes disse: Vede, trouxe-nos meu marido este hebreu para insultar-nos; veio até mim para se deitar comigo; mas eu gritei em alta voz.

15 Ouvindo ele que eu levantava a voz e gritava, deixou as vestes ao meu lado e saiu, fugindo para fora.

16 Conservou ela junto de si as vestes dele, até que seu senhor tornou a casa.

17 Então, lhe falou, segundo as mesmas palavras, e disse: O servo hebreu, que nos trouxeste, veio ter comigo para insultar-me;

дома, и предаде в моята ръка всичко, каквото има;

9 в този дом няма никой по-голям от мене, нито е задържал от мене друго нещо освен тебе, защото си му жена; и така, как да извърша аз това голямо зло и да съгреша пред Бога?

10 И при все че тя говореше на Йосиф всеки ден, той не я послуша да лежи с нея, нито да бъде с нея.

11 А един ден, когато Йосиф влезе вкъщи, за да върши работата си, а никой от домашните мъже не беше там, вкъщи,

12 тя го хвана за наметалото и му каза: Легни с мене. Но той остави наметалото си в ръката ѝ, избяга и излезе вън.

13 А като видя, че остави наметалото си в ръката ѝ и избяга вън,

14 тя извика домашните си мъже и им говорѝ: Вижте, доведе ни един евреин, за да се поругае с нас; той влезе при мене, за да ме изнасили; но аз извиках с висок глас.

15 А той, като чу, че извиках с висок глас, остави наметалото си при мене, избяга и излезе вън.

16 И тя задържа наметалото му при себе си, докато си дойде господарят му в дома си.

17 И според тези думи му каза: Еврейският слуга, когото ти си ни довел, влезе при мене, за да се поругае с мене;

[18] quando, porém, levantei a voz e gritei, ele, deixando as vestes ao meu lado, fugiu para fora.

[19] Tendo o senhor ouvido as palavras de sua mulher, como lhe tinha dito: Desta maneira me fez o teu servo; então, se lhe acendeu a ira.

[20] E o senhor de José o tomou e o lançou no cárcere, no lugar onde os presos do rei estavam encarcerados; ali ficou ele na prisão.

[21] O SENHOR, porém, era com José, e lhe foi benigno, e lhe deu mercê perante o carcereiro;

[22] o qual confiou às mãos de José todos os presos que estavam no cárcere; e ele fazia tudo quanto se devia fazer ali.

[23] E nenhum cuidado tinha o carcereiro de todas as coisas que estavam nas mãos de José, porquanto o SENHOR era com ele, e tudo o que ele fazia o SENHOR prosperava.

Gênesis 40

José na prisão interpreta dois sonhos

[1] Passadas estas coisas, aconteceu que o mordomo do rei do Egito e o padeiro ofenderam o seu senhor, o rei do Egito.

[2] Indignou-se Faraó contra os seus dois oficiais, o copeiro-chefe e o padeiro-chefe.

[18] но, като извиках с висок глас, той остави наметалото си при мен и избяга вън.

[19] Като чу господарят му думите, които му каза жена му: Така ми направи слугата ти, гневът му пламна.

[20] И господарят му взе Йосиф и го хвърли в тъмницата, в мястото, където бяха задържани царските затворници; и той остана там, в крепостната тъмница.

Йосиф в затвора

[21] Но Господ беше с Йосиф и показваше благост към него, и предразположи тъмничния началник към него.

[22] Така че тъмничният началник предаде под ръководството на Йосиф всички затворници, които бяха в крепостната тъмница; и за всичко, което се вършеше там, отговаряше той.

[23] Тъмничният началник не наглеждаше нищо от онова, което беше в ръката на Йосиф; защото Господ беше с него и Той му даваше успех във всичко, каквото вършеше.

Битие 40

[1] След това виночерпецът и хлебарят на египетския цар се провиниха пред господаря си, египетския цар.

[2] И фараонът, като се разгневи на двамата си придворни – началника на виночерпците и началника на хлебарите,

[3] E mandou detê-los na casa do comandante da guarda, no cárcere onde José estava preso.

[4] O comandante da guarda pô-los a cargo de José, para que os servisse; e por algum tempo estiveram na prisão.

[5] E ambos sonharam, cada um o seu sonho, na mesma noite; cada sonho com a sua própria significação, o copeiro e o padeiro do rei do Egito, que se achavam encarcerados.

[6] Vindo José, pela manhã, viu-os, e eis que estavam turbados.

[7] Então, perguntou aos oficiais de Faraó, que com ele estavam no cárcere da casa do seu senhor: Por que tendes, hoje, triste o semblante?

[8] Eles responderam: Tivemos um sonho, e não há quem o possa interpretar. Disse-lhes José: Porventura, não pertencem a Deus as interpretações? Contai-me o sonho.

O sonho do copeiro-chefe

[9] Então, o copeiro-chefe contou o seu sonho a José e lhe disse: Em meu sonho havia uma videira perante mim.

[10] E, na videira, três ramos; ao brotar a vide, havia flores, e seus cachos produziam uvas maduras.

[11] O copo de Faraó estava na minha mão; tomei as uvas, e as espremi no copo de Faraó, e o dei na própria mão de Faraó.

[3] ги сложи под стража в дома на началника на телохранителите, в тъмница, в мястото, където Йосиф беше затворен.

[4] А началникът на телохранителите постави при тях Йосиф и той им слугуваше, и те останаха известно време в тъмницата.

[5] И виночерпецът, и хлебарят на египетския цар, които бяха затворени в тъмница, сънуваха и двамата сън, всеки видя съня си в същата нощ, всеки, според както щеше да се тълкува сновидението му.

[6] Йосиф, като влезе при тях на сутринта и видя, че бяха смутени,

[7] попита фараоновите придворни, които бяха заедно с него в тъмницата, в дома на неговия господар: Защо изглеждате така скръбни днес?

[8] А те му отговориха: Видяхме сън, а няма кой да го изтълкува. И Йосиф им каза: Тълкуванията не са ли от Бога? Разкажете ми го, моля.

[9] Тогава началникът на виночерпците разказа своя сън на Йосиф, като му каза: В съня ми имаше лоза пред мен;

[10] и на лозата имаше три пръчки, и се виждаше като че напъпваше и цветовете ѝ цъфтяха, и гроздовете на лозата узряха.

[11] А фараоновата чаша беше в ръката ми; и взех гроздето, изстисках го във

[12] Então, lhe disse José: Esta é a sua interpretação: os três ramos são três dias;
[13] dentro ainda de três dias, Faraó te reabilitará e te reintegrará no teu cargo, e tu lhe darás o copo na própria mão dele, segundo o costume antigo, quando lhe eras copeiro.
[14] Porém lembra-te de mim, quando tudo te correr bem; e rogo-te que sejas bondoso para comigo, e faças menção de mim a Faraó, e me faças sair desta casa;

[15] porque, de fato, fui roubado da terra dos hebreus; e, aqui, nada fiz, para que me pusessem nesta masmorra.

O sonho do padeiro-chefe

[16] Vendo o padeiro-chefe que a interpretação era boa, disse a José: Eu também sonhei, e eis que três cestos de pão alvo me estavam sobre a cabeça;
[17] e no cesto mais alto havia de todos os manjares de Faraó, arte de padeiro; e as aves os comiam do cesto na minha cabeça.
[18] Então, lhe disse José: A interpretação é esta: os três cestos são três dias;
[19] dentro ainda de três dias, Faraó te tirará fora a cabeça e te pendurará num madeiro, e as aves te comerão as carnes.
[20] No terceiro dia, que era aniversário de nascimento de Faraó, deu este um banquete a todos os seus servos; e, no meio destes, reabilitou o copeiro-chefe e condenou o padeiro-chefe.

фараоновата чаша и подадох чашата във фараоновата ръка.
[12] Йосиф му каза: Ето значението му: трите пръчки са три дни.
[13] След три дни фараонът ще издигне главата ти и ще те възстанови на службата ти; и ще поднасяш чашата във фараоновата ръка, както преди, когато ти му беше виночерпец.
[14] Но си спомни за мене, когато те постигне благополучието, смили се, моля, над мен и продумай на фараона за мен, и ме избави от този дом.
[15] Понеже наистина бях откраднат от еврейската земя, а пък тук не съм сторил нищо, за да ме хвърлят в тази яма.

[16] Като видя началникът на хлебарите, че той тълкува добре, каза на Йосиф: И аз сънувах: Три кошници с бял хляб бяха на главата ми;

[17] в най-горната кошница имаше от всякакви ястия за фараона; и птиците ги ядяха от кошницата на главата ми.

[18] А Йосиф отговори: Ето значението му: трите кошници са три дни.
[19] След три дни фараонът ще ти отнеме главата, като те обеси на дърво; и птиците ще изкълват месата ти от тебе.

[20] След три дни на рождения си ден фараонът направи угощение на всичките си слуги; и издигна главата на началника на виночерпците и главата

на началника на хлебарите между слугите си.

[21] Ao copeiro-chefe reintegrou no seu cargo, no qual dava o copo na mão de Faraó;

[21] Началника на виночерпците възстанови на служба и той подаваше чашата във фараоновата ръка;

[22] mas ao padeiro-chefe enforcou, como José havia interpretado.

[22] а началника на хлебарите обеси, според както Йосиф беше изтълкувал сънищата им.

[23] O copeiro-chefe, todavia, não se lembrou de José, porém dele se esqueceu.

[23] А началникът на виночерпците не си спомни за Йосиф, а го забрави.

Gênesis 41

José interpreta os sonhos de Faraó

[1] Passados dois anos completos, Faraó teve um sonho. Parecia-lhe achar-se ele de pé junto ao Nilo.

[2] Do rio subiam sete vacas formosas à vista e gordas e pastavam no carriçal.

[3] Após elas subiam do rio outras sete vacas, feias à vista e magras; e pararam junto às primeiras, na margem do rio.

[4] As vacas feias à vista e magras comiam as sete formosas à vista e gordas. Então, acordou Faraó.

[5] Tornando a dormir, sonhou outra vez. De uma só haste saíam sete espigas cheias e boas.

[6] E após elas nasciam sete espigas mirradas, crestadas do vento oriental.

[7] As espigas mirradas devoravam as sete espigas grandes e cheias. Então, acordou Faraó. Fora isto um sonho.

Битие 41

Йосиф разтълкува съня на фараона

[1] Като изминаха две години, фараонът сънува, че стоеше при Нил.

[2] И, ето, седем крави, хубави и тлъсти, излизаха от реката и пасяха в тръстиката.

[3] А след тях от реката излизаха други седем крави, грозни и мършави, и стояха при първите крави на речния бряг.

[4] И грозните, мършавите крави изядоха седемте хубави и тлъсти крави. Тогава фараонът се пробуди.

[5] А като заспа, сънува втори път; и, ето, седем класа, пълни и добри, израснаха от едно стъбло.

[6] А след тях израснаха други седем класа, тънки и прегорели от източния вятър.

[7] И тънките класове погълнаха седемте дебели и пълни класове. А когато фараонът се събуди, разбра, че е било сън.

[8] De manhã, achando-se ele de espírito perturbado, mandou chamar todos os magos do Egito e todos os seus sábios e lhes contou os sonhos; mas ninguém havia que lhos interpretasse.

[8] На сутринта духът му беше смутен; и така, той изпрати да му повикат всички влъхви и всички мъдреци в Египет и фараонът им разказа сънищата си, но нямаше кой да ги изтълкува на фараона.

[9] Então, disse a Faraó o copeiro-chefe: Lembro-me hoje das minhas ofensas.

[9] Тогава началникът на виночерпците говорѝ на фараона: Днес се сещам, че съм виновен.

[10] Estando Faraó mui indignado contra os seus servos e pondo-me sob prisão na casa do comandante da guarda, a mim e ao padeiro-chefe,

[10] Фараонът беше се разгневил на слугите си и ме хвърли, мен и началника на хлебарите, в тъмница, в дома на началника на телохранителите.

[11] tivemos um sonho na mesma noite, eu e ele; sonhamos, e cada sonho com a sua própria significação.

[11] И сънувахме двамата сънища в една и съща нощ; и всеки сън имаше отделно тълкуване.

[12] Achava-se conosco um jovem hebreu, servo do comandante da guarda; contamos-lhe os nossos sonhos, e ele no-los interpretou, a cada um segundo o seu sonho.

[12] А заедно с нас там беше един млад евреин, слуга на началника на телохранителите; и като му разказахме, той ни разтълкува сънищата; на всеки от нас според сънովидението му даде значението.

[13] E como nos interpretou, assim mesmo se deu: eu fui restituído ao meu cargo, o outro foi enforcado.

[13] И според както ни изтълкува, така и стана; мене той възстанови на службата ми, а него обеси.

[14] Então, Faraó mandou chamar a José, e o fizeram sair à pressa da masmorra; ele se barbeou, mudou de roupa e foi apresentar-se a Faraó.

[14] Тогава фараонът заповяда да повикат Йосиф и бързо го изведоха от тъмницата; той се обръсна, преоблече се и дойде при фараона.

[15] Este lhe disse: Tive um sonho, e não há quem o interprete. Ouvi dizer, porém, a teu respeito que, quando ouves um sonho, podes interpretá-lo.

[15] И фараонът каза на Йосиф: Сънувах, но няма кой да изтълкува съня; но аз чух да казват за тебе, че като чуеш сънովидение, умееш да го тълкуваш.

[16] Respondeu-lhe José: Não está isso em mim; mas Deus dará resposta favorável a Faraó.

[16] А Йосиф отговори на фараона: Не аз, Бог ще даде на фараона отговор с мир.

17 Então, contou Faraó a José: No meu sonho, estava eu de pé na margem do Nilo,

18 e eis que subiam dele sete vacas gordas e formosas à vista e pastavam no carriçal.

19 Após estas subiam outras vacas, fracas, mui feias à vista e magras; nunca vi outras assim disformes, em toda a terra do Egito.

20 E as vacas magras e ruins comiam as primeiras sete gordas;

21 e, depois de as terem engolido, não davam aparência de as terem devorado, pois o seu aspecto continuava ruim como no princípio. Então, acordei.

22 Depois, vi, em meu sonho, que sete espigas saíam da mesma haste, cheias e boas;

23 após elas nasceram sete espigas secas, mirradas e crestadas do vento oriental.

24 As sete espigas mirradas devoravam as sete espigas boas. Contei-o aos magos, mas ninguém houve que mo interpretasse.

25 Então, lhe respondeu José: O sonho de Faraó é apenas um; Deus manifestou a Faraó o que há de fazer.

26 As sete vacas boas serão sete anos; as sete espigas boas, também sete anos; o sonho é um só.

27 As sete vacas magras e feias, que subiam após as primeiras, serão sete anos, bem como as sete espigas mirradas e

17 Тогава фараонът каза на Йосиф: В съня си, ето, стоях край брега на Нил.

18 И, ето, седем крави, тлъсти и хубави, излязоха от реката и пасяха в тръстиката.

19 А след тях излязоха други седем крави, слаби, много грозни и мършави, каквито по грозота никога не съм видял в цялата Египетска земя.

20 И мършавите, грозните крави изядоха първите седем тлъсти крави;

21 но пак, като ги изядоха, не се познаваше, че са ги изяли; а изгледът им беше така грозен, както и в началото. Тогава се пробудих.

22 После видях в съня си; и, ето, седем класа, пълни и добри, израснаха от едно стъбло.

23 А след тях израснаха други седем класа, сухи, тънки и прегорели от източния вятър;

24 тънките класове погълнаха седемте добри класове. Разказах съня на влъхвите, но нямаше кой да ми го изтълкува.

25 Тогава Йосиф каза на фараона: фараоновият сън е един; Бог е явил на фараона това, което скоро ще направи.

26 Седемте добри крави са седем години; и седемте добри класове са седем години, сънят е един.

27 А седемте мършави и грозни крави, които излязоха след тях, са седем години, както и седемте празни класове,

crestadas do vento oriental serão sete anos de fome.

[28] Esta é a palavra, como acabo de dizer a Faraó, que Deus manifestou a Faraó que ele há de fazer.

[29] Eis aí vêm sete anos de grande abundância por toda a terra do Egito.

[30] Seguir-se-ão sete anos de fome, e toda aquela abundância será esquecida na terra do Egito, e a fome consumirá a terra;

[31] e não será lembrada a abundância na terra, em vista da fome que seguirá, porque será gravíssima.

[32] O sonho de Faraó foi dúplice, porque a coisa é estabelecida por Deus, e Deus se apressa a fazê-la.

[33] Agora, pois, escolha Faraó um homem ajuizado e sábio e o ponha sobre a terra do Egito.

[34] Faça isso Faraó, e ponha administradores sobre a terra, e tome a quinta parte dos frutos da terra do Egito nos sete anos de fartura.

[35] Ajuntem os administradores toda a colheita dos bons anos que virão, recolham cereal debaixo do poder de Faraó, para mantimento nas cidades, e o guardem.

[36] Assim, o mantimento será para abastecer a terra nos sete anos da fome que haverá no Egito; para que a terra não pereça de fome.

José como governador do Egito

прегорели от източния вятър; те ще бъдат седем години на глад.

[28] Това е, което казах на фараона; Бог е явил на фараона това, което скоро ще направи.

[29] Ето, идат седем години на голямо плодородие по цялата Египетска земя.

[30] А след тях ще дойдат седем години на глад; цялото плодородие ще се забрави в Египетската земя, защото гладът ще опустоши земята.

[31] Няма да се познае плодородието на земята поради онзи глад, който ще последва; защото ще бъде твърде тежък.

[32] А това, че сънят се повтори на фараона два пъти, означава, че това е решено от Бога и че Бог скоро ще го извърши.

[33] И така, нека фараонът потърси умен и мъдър човек и нека го постави над египетската земя.

[34] Нека фараонът направи това и нека постави надзиратели над земята; и в седемте плодородни години нека събере петата част от реколтата на Египетската земя.

[35] Нека съберат цялата храна на тези добри години, които идат; и събраното жито нека бъде под фараоновата власт, за храна в градовете, и нека го пазят.

[36] И храната ще се запази за седемте гладни години, които ще настанат в Египетската земя, за да не се опустоши земята от глада.

Йосиф – управител на Египет

37 O conselho foi agradável a Faraó e a todos os seus oficiais.
38 Disse Faraó aos seus oficiais: Acharíamos, porventura, homem como este, em quem há o Espírito de Deus?

39 Depois, disse Faraó a José: Visto que Deus te fez saber tudo isto, ninguém há tão ajuizado e sábio como tu.

40 Administrarás a minha casa, e à tua palavra obedecerá todo o meu povo; somente no trono eu serei maior do que tu.
41 Disse mais Faraó a José: Vês que te faço autoridade sobre toda a terra do Egito.
42 Então, tirou Faraó o seu anel de sinete da mão e o pôs na mão de José, fê-lo vestir roupas de linho fino e lhe pôs ao pescoço um colar de ouro.
43 E fê-lo subir ao seu segundo carro, e clamavam diante dele: Inclinai-vos! Desse modo, o constituiu sobre toda a terra do Egito.
44 Disse ainda Faraó a José: Eu sou Faraó, contudo sem a tua ordem ninguém levantará mão ou pé em toda a terra do Egito.

45 E a José chamou Faraó de Zafenate-Panéia e lhe deu por mulher a Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om; e percorreu José toda a terra do Egito.

46 Era José da idade de trinta anos quando se apresentou a Faraó, rei do Egito, e andou por toda a terra do Egito.

37 Това нещо беше угодно на фараона и на всичките му служители.
38 И фараонът каза на служителите си: Можем ли да намерим човек като този, в когото има Божия Дух?
39 Тогава фараонът каза на Йосиф: Понеже Бог ти откри всичко това, няма никой толкова умен и мъдър, колкото си ти.

40 Ти ще бъдеш над дома ми и целият ми народ ще слуша твоите думи; само с престола аз ще бъда по-горен от тебе.
41 Фараонът каза още на Йосиф: Виж, поставям те над цялата Египетска земя.
42 Тогава фараонът извади пръстена си от ръката си и го сложи на Йосифовата ръка, облече го в дрехи от висон и му окачи златно огърлие на шията.
43 После нареди да го возят на втората колесница и викаха пред него: Коленичете! И така го постави над цялата Египетска земя.
44 При това фараонът каза на Йосиф: Аз съм владетел, но без тебе никой няма да вдигне ръка или крак по цялата Египетска земя.
45 И фараонът нарече Йосиф Цафнат-панеах и му даде за жена Асенета, дъщеря на Илиополския жрец Потифер. След това Йосиф излезе на обиколка в Египетската земя.

Изпълнение на фараоновия сън

46 Йосиф беше на тридесет години, когато стоя пред Египетския цар фараон; и като се отдалечи от лицето на

фараона, Йосиф обиколи цялата Египетска земя.

[47] Nos sete anos de fartura a terra produziu abundantemente.

[48] E ajuntou José todo o mantimento que houve na terra do Egito durante os sete anos e o guardou nas cidades; o mantimento do campo ao redor de cada cidade foi guardado na mesma cidade.

[49] Assim, ajuntou José muitíssimo cereal, como a areia do mar, até perder a conta, porque ia além das medidas.

[50] Antes de chegar a fome, nasceram dois filhos a José, os quais lhe deu Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om.

[51] José ao primogênito chamou de Manassés, pois disse: Deus me fez esquecer de todos os meus trabalhos e de toda a casa de meu pai.

[52] Ao segundo, chamou-lhe Efraim, pois disse: Deus me fez próspero na terra da minha aflição.

[53] Passados os sete anos de abundância, que houve na terra do Egito,

[54] começaram a vir os sete anos de fome, como José havia predito; e havia fome em todas as terras, mas em toda a terra do Egito havia pão.

[55] Sentindo toda a terra do Egito a fome, clamou o povo a Faraó por pão; e Faraó dizia a todos os egípcios: Ide a José; o que ele vos disser fazei.

[47] И през седемте години на плодородие земята роди преизобилно.

[48] Йосиф събра цялата храна от тези седем години, които бяха настанали в Египетската земя, и складира храната в градовете; във всеки град прибра храната от околните му ниви.

[49] Йосиф събра твърде много жито, колкото морския пясък, така че престана да го мери; защото беше без мяра.

[50] А преди да настъпят годините на глада, на Йосиф се родиха двама сина, които му роди Асенета, дъщеря на Илиополския жрец Потифер.

[51] Йосиф наименува първородния Манасия, защото си казваше: Бог ме направи да забравя всичките си мъки и целия си бащин дом.

[52] А втория наименува Ефрем, защото си казваше: Бог ме направи плодовит в земята на страданието ми.

[53] А като се изминаха седемте години на плодородие, които бяха настанали в Египетската земя,

[54] настъпиха седемте години на глад, според както Йосиф беше казал; и настана глад по всички околни страни, а по цялата Египетска земя имаше хляб.

[55] Защото, когато цялата Египетска земя огладня и народът извика към фараона за хляб, фараонът каза на всички

египтяни: Идете при Йосиф и каквото ви каже, направете.

[56] Havendo, pois, fome sobre toda a terra, abriu José todos os celeiros e vendia aos egípcios; porque a fome prevaleceu na terra do Egito.

[56] (А гладът беше по цялата страна.) И така, Йосиф отвори всички житници и продаваше на египтяните, защото гладът се усилваше по Египетската земя.

[57] E todas as terras vinham ao Egito, para comprar de José, porque a fome prevaleceu em todo o mundo.

[57] И от всички страни идваха в Египет при Йосиф да купят жито, понеже гладът се усилваше по цялата страна.

Gênesis 42

Os irmãos de José descem ao Egito

[1] Sabedor Jacó de que havia mantimento no Egito, disse a seus filhos: Por que estais aí a olhar uns para os outros?

[2] E ajuntou: Tenho ouvido que há cereais no Egito; descei até lá e comprai-nos deles, para que vivamos e não morramos.

[3] Então, desceram dez dos irmãos de José, para comprar cereal do Egito.

[4] A Benjamim, porém, irmão de José, não enviou Jacó na companhia dos irmãos, porque dizia: Para que não lhe suceda, acaso, algum desastre.

[5] Entre os que iam, pois, para lá, foram também os filhos de Israel; porque havia fome na terra de Canaã.

[6] José era governador daquela terra; era ele quem vendia a todos os povos da terra; e os irmãos de José vieram e se prostraram rosto em terra, perante ele.

[7] Vendo José a seus irmãos, reconheceu-os, porém não se deu a conhecer, e lhes falou asperamente, e lhes perguntou:

Битие 42

Йосифовите братя отиват за жито в Египет

[1] А когато Яков видя, че в Египет се намира жито, каза на синовете си: Защо се гледате един друг?

[2] Каза още: Ето, чух, че в Египет има жито; слезте там и ни купете от там, за да живеем и да не измрем.

[3] Тогава десетимата Йосифови братя слязоха да купят жито от Египет.

[4] А Яков не изпрати Вениамин, Йосифовия брат, заедно с братята; защото казваше: Да не би да му се случи нещастие.

[5] И така, между онези, които идваха, дойдоха и синовете на Израил да купят, защото имаше глад и в Ханаанската земя.

[6] А понеже Йосиф беше управител на земята и той беше, който продаваше на всички хора от онази земя, затова братята на Йосиф, като дойдоха, му се поклониха с лицата си до земята.

[7] А Йосиф, като видя братята си, позна ги, но се престори като чужд на тях, говореше им грубо и им каза: Откъде

Donde vindes? Responderam: Da terra de Canaã, para comprar mantimento.

[8] José reconheceu os irmãos; porém eles não o reconheceram.

[9] Então, se lembrou José dos sonhos que tivera a respeito deles e lhes disse: Vós sois espiões e viestes para ver os pontos fracos da terra.

[10] Responderam-lhe: Não, senhor meu; mas vieram os teus servos para comprar mantimento.

[11] Somos todos filhos de um mesmo homem; somos homens honestos; os teus servos não são espiões.

[12] Ele, porém, lhes respondeu: Nada disso; pelo contrário, viestes para ver os pontos fracos da terra.

[13] Eles disseram: Nós, teus servos, somos doze irmãos, filhos de um homem na terra de Canaã; o mais novo está hoje com nosso pai, outro já não existe.

[14] Então, lhes falou José: É como já vos disse: sois espiões.

[15] Nisto sereis provados: pela vida de Faraó, daqui não saireis, sem que primeiro venha o vosso irmão mais novo.

[16] Enviai um dentre vós, que traga vosso irmão; vós ficareis detidos para que sejam provadas as vossas palavras, se há verdade no que dizeis; ou se não, pela vida de Faraó, sois espiões.

[17] E os meteu juntos em prisão três dias.

идвате? А те отговориха: От Ханаанската земя, за да купим храна.

[8] (А при все че Йосиф позна братята си, те не го познаха.)

[9] Тогава Йосиф, като си спомни сънищата, които беше видял за тях, им каза: Вие сте шпиони; дошли сте да търсите слабите места на тази земя.

[10] А те му отвърнаха: Не, господарю, слугите ти дойдоха да си купят храна.

[11] Ние всички сме синове на един човек, честни хора сме, слугите ти не са шпиони.

[12] Но той им каза: Не, дошли сте да търсите слабите места на земята.

[13] А те казаха: Ние, твоите слуги, сме дванадесет братя, синове на един човек в Ханаанската земя; най-младият е днес при баща ни, а единия го няма.

[14] И Йосиф им каза: Това е, което имах пред вид, когато казах: Шпиони сте.

[15] Ето как ще бъдете изпитани: Заклевам се в името на фараона, няма да излезете оттук, ако не дойде и по-младият ви брат тук.

[16] Пратете един от вас да доведе брат ви; а вие ще останете затворени, докато се проверят думите ви, дали говорите истината; и ако не, заклевам се в иметона фараона, наистина вие сте шпиони.

[17] И ги постави под стража за три дни.

[18] Ao terceiro dia, disse-lhes José: Fazei o seguinte e vivereis, pois temo a Deus.

[19] Se sois homens honestos, fique detido um de vós na casa da vossa prisão; vós outros ide, levai cereal para suprir a fome das vossas casas.

[20] E trazei-me vosso irmão mais novo, com o que serão verificadas as vossas palavras, e não morrereis. E eles se dispuseram a fazê-lo.

[21] Então, disseram uns aos outros: Na verdade, somos culpados, no tocante a nosso irmão, pois lhe vimos a angústia da alma, quando nos rogava, e não lhe acudimos; por isso, nos vem esta ansiedade.

[22] Respondeu-lhes Rúben: Não vos disse eu: Não pequeis contra o jovem? E não me quisestes ouvir. Pois vedes aí que se requer de nós o seu sangue.

[23] Eles, porém, não sabiam que José os entendia, porque lhes falava por intérprete.

[24] E, retirando-se deles, chorou; depois, tornando, lhes falou; tomou a Simeão dentre eles e o algemou na presença deles.

Os irmãos de José regressam do Egito

[25] Ordenou José que lhes enchessem de cereal os sacos, e lhes restituíssem o dinheiro, a cada um no saco de cereal, e os suprissem de comida para o caminho; e assim lhes foi feito.

[26] E carregaram o cereal sobre os seus jumentos e partiram dali.

[18] А на третия ден Йосиф им каза: Това направете и ще живеете, защото аз се боя от Бога:

[19] Ако сте честни, нека остане един от вашите братя в къщата, в която сте пазени; вие идете, закарайте жито за гладните си домове,

[20] пък ми доведете най-младия си брат; така ще се докаже, че думите ви са истина, и вие няма да умрете. И направиха така.

[21] Те си казаха един на друг: Наистина сме виновни за нашия брат, че видяхме мъката на душата му, когато ни се молеше и ние не го послушахме; затова ни постигна това бедствие.

[22] А Рувим им отговори: Не ви ли говорих тези думи: Не съгрешавайте против детето, но вие не послушахте. Затова вижте, кръвта му се изисква.

[23] А те не знаеха, че Йосиф разбираше, защото говореха с него чрез преводач.

[24] И той се оттегли от тях и плака; после, като се върна при тях, им говорѝ; и взе от тях Симеон и го върза пред очите им.

Йосифовите братя се връщат в Ханаан

[25] Тогава Йосиф заповяда да напълнят съдовете им с жито, да върнат парите на всеки в чувала му и да им дадат храна за из пътя; и така им направиха.

[26] А те натовариха житото на ослите си и си тръгнаха оттам.

[27] Abrindo um deles o saco de cereal, para dar de comer ao seu jumento na estalagem, deu com o dinheiro na boca do saco de cereal.

[28] Então, disse aos irmãos: Devolveram o meu dinheiro; aqui está na boca do saco de cereal. Desfaleceu-lhes o coração, e, atemorizados, entreolhavam-se, dizendo: Que é isto que Deus nos fez?

[29] E vieram para Jacó, seu pai, na terra de Canaã, e lhe contaram tudo o que lhes acontecera, dizendo:

[30] O homem, o senhor da terra, falou conosco asperamente e nos tratou como espiões da terra.

[31] Dissemos-lhe: Somos homens honestos; não somos espiões;

[32] somos doze irmãos, filhos de um mesmo pai; um já não existe, e o mais novo está hoje com nosso pai na terra de Canaã.

[33] Respondeu-nos o homem, o senhor da terra: Nisto conhecerei que sois homens honestos: deixai comigo um de vossos irmãos, tomai o cereal para remediar a fome de vossas casas e parti;

[34] trazei-me vosso irmão mais novo; assim saberei que não sois espiões, mas homens honestos. Então, vos entregarei vosso irmão, e negociareis na terra.

[35] Aconteceu que, despejando eles os sacos de cereal, eis cada um tinha a sua trouxinha de dinheiro no saco de cereal;

[27] Но когато един от тях развърза чувала си на мястото за пренощуване, за да даде храна на осела си, видя, че парите му бяха отгоре в чувала.

[28] И каза на братята си: Парите ми са върнати; наистина, вижте ги в чувала ми. Тогава сърцата им се ужасиха и те се обръщаха с трепет един към друг, и казваха: Какво е това, което ни стори Бог?

[29] И като дойдоха при баща си Яков в Ханаанската земя, му разказаха всичко, което им се беше случило.

[30] Казаха: Човекът, който е господар на онази земя, ни говорѝ грубо и ни взе за хора, дошли да разузнават страната.

[31] Но ние му казахме: Честни хора сме, не сме шпиони;

[32] дванадесет братя сме, синове на един баща; единият се изгуби, а най-младият е днес при баща ни в Ханаанската земя.

[33] И човекът, господарят на земята, ни каза: Ето как ще позная дали сте честни: оставете един от вашите братя при мен и вземете жито за гладните си домашни, и си идете,

[34] пък ми доведете най-младия си брат; тогава ще позная, че не сте шпиони, а сте честни, и ще пусна брат ви, и вие ще търгувате в тази земя.

[35] А като изпразваха чувалите си, ето, на всеки вързопът с парите беше в чувала му; и те, и баща им се уплашиха, като видяха вързопите с парите си.

e viram as trouxinhas com o dinheiro, eles e seu pai, e temeram.

[36] Então, lhes disse Jacó, seu pai: Tendes-me privado de filhos: José já não existe, Simeão não está aqui, e ides levar a Benjamim! Todas estas coisas me sobrevêm.

[37] Mas Rúben disse a seu pai: Mata os meus dois filhos, se to não tornar a trazer; entrega-mo, e eu to restituirei.

[38] Ele, porém, disse: Meu filho não descerá convosco; seu irmão é morto, e ele ficou só; se lhe sucede algum desastre no caminho por onde fordes, fareis descer minhas cãs com tristeza à sepultura.

[36] Тогава баща им Яков каза: Вие ме оставихте без деца; Йосиф го няма, Симеон го няма, а искате и Вениамин да заведете; върху мене падна всичко това!

[37] А Рувим говореше на баща си: Убий двамата ми сина, ако не ти го доведа; предай го в моята ръка и аз пак ще ти го доведа.

[38] Яков отвърна: Синът ми няма да слезе с вас, защото брат му умря и само той остана; ако му се случи нещастие по пътя, по който отивате, тогава ще свалите бялата ми коса със скръб в гроба.

Gênesis 43

Os irmãos de José descem outra vez ao Egito

[1] A fome persistia gravíssima na terra.

[2] Tendo eles acabado de consumir o cereal que trouxeram do Egito, disse-lhes seu pai: Voltai, comprai-nos um pouco de mantimento.

[3] Mas Judá lhe respondeu: Fortemente nos protestou o homem, dizendo: Não me vereis o rosto, se o vosso irmão não vier convosco.

[4] Se resolveres enviar conosco o nosso irmão, desceremos e te compraremos mantimento;

[5] se, porém, não o enviares, não desceremos; pois o homem nos disse: Não me vereis o rosto, se o vosso irmão não vier convosco.

Битие 43

Отиване в Египет с Вениамин

[1] А гладът се увеличаваше в страната.

[2] И като изядоха житото, което донесоха от Египет, баща им каза: Идете пак, купете ни малко храна.

[3] А Юда му отговори: Човекът строго ни предупреди: Няма да видите лицето ми, ако брат ви не бъде с вас.

[4] Ако изпратиш брат ни с нас, ще слезем и ще ти купим храна;

[5] но ако не го изпратиш, няма да слезем, защото човекът ни каза: Няма да видите лицето ми, ако брат ви не бъде с вас.

[6] Disse-lhes Israel: Por que me fizestes esse mal, dando a saber àquele homem que tínheis outro irmão?

[7] Responderam eles: O homem nos perguntou particularmente por nós e pela nossa parentela, dizendo: Vive ainda vosso pai? Tendes outro irmão? Respondemos-lhe segundo as suas palavras. Acaso, poderíamos adivinhar que haveria de dizer: Trazei vosso irmão?

[8] Com isto disse Judá a Israel, seu pai: Envia o jovem comigo, e nos levantaremos e iremos; para que vivamos e não morramos, nem nós, nem tu, nem os nossos filhinhos.

[9] Eu serei responsável por ele, da minha mão o requererás; se eu to não trouxer e não to puser à presença, serei culpado para contigo para sempre.

[10] Se não nos tivéssemos demorado já estaríamos, com certeza, de volta segunda vez.

[11] Respondeu-lhes Israel, seu pai: Se é tal, fazei, pois, isto: tomai do mais precioso desta terra nos sacos para o mantimento e levai de presente a esse homem: um pouco de bálsamo e um pouco de mel, arômatas e mirra, nozes de pistácia e amêndoas;

[12] levai também dinheiro em dobro; e o dinheiro restituído na boca dos sacos de cereal, tornai a levá-lo convosco; pode bem ser que fosse engano.

[13] Levai também vosso irmão, levantai-vos e voltai àquele homem.

[6] А Израил запита: Защо ми сторихте това зло и казахте на човека, че имате и друг брат?

[7] А те отвърнаха: Човекът разпита подробно за нас и за рода ни, като ни каза: Баща ви жив ли е още? Имате ли и друг брат? И ние му отговорихме според тези негови думи. Откъде да знаем ние, че щеше да каже: Доведете брат си.

[8] Тогава Юда каза на баща си Израил: Изпрати детето с мен и да станем да отидем, за да живеем и да не измрем – и ние, ти и децата ни.

[9] Аз отговарям за него; от моята ръка го искай; ако не ти го доведа и не го представя пред тебе, тогава нека съм виновен пред тебе завинаги.

[10] Понеже ако не бяхме се бавили, без друго досега бихме се върнали втори път.

[11] Тогава баща им Израил каза: Ако е така, това направете: вземете в съдовете си от най-хубавите плодове на нашатаземя – малко балсам и малко мед, аромати и смирна, фъстъци и бадеми – и ги занесете подарък на човека.

[12] Вземете двойно повече пари в ръцете си, върнатите в чувалите ви пари върнете с ръцете си: може да е станало грешка.

[13] Вземете и брат си и станете, и идете при човека.

[14] Deus Todo-Poderoso vos dê misericórdia perante o homem, para que vos restitua o vosso outro irmão e deixe vir Benjamim. Quanto a mim, se eu perder os filhos, sem filhos ficarei.

José hospeda seus irmãos

[15] Tomaram, pois, os homens os presentes, o dinheiro em dobro e a Benjamim; levantaram-se, desceram ao Egito e se apresentaram perante José.

[16] Vendo José a Benjamim com eles, disse ao despenseiro de sua casa: Leva estes homens para casa, mata reses e prepara tudo; pois estes homens comerão comigo ao meio-dia.

[17] Fez ele como José lhe ordenara e levou os homens para a casa de José.

[18] Os homens tiveram medo, porque foram levados à casa de José; e diziam: É por causa do dinheiro que da outra vez voltou nos sacos de cereal, para nos acusar e arremeter contra nós, escravizar-nos e tomar nossos jumentos.

[19] E se chegaram ao mordomo da casa de José, e lhe falaram à porta,

[20] e disseram: Ai! SENHOR meu, já uma vez descemos a comprar mantimento;

[21] quando chegamos à estalagem, abrindo os sacos de cereal, eis que o dinheiro de cada um estava na boca do saco de cereal, nosso dinheiro intacto; tornamos a trazê-lo conosco.

[14] А Бог Всемогъщий да ви даде да придобиете благоволението на човека, за да пусне другия ви брат и Вениамин. А аз, ако е казано да остана без деца, нека остана без деца.

[15] Тогава братята, като взеха този подарък, взеха двойно повече пари със себе си и Вениамин; и станаха и слязоха в Египет, и се представиха на Йосиф.

[16] А Йосиф, като видя Вениамин с тях, каза на домакина си: Заведи тези хора в дома ми и заколи, каквото трябва, и приготви; защото те ще обядват с мене на пладне.

[17] И човекът направи, каквото поръча Йосиф, и той въведе хората в Йосифовия дом.

[18] А те се уплашиха затова, че ги поведоха в Йосифовия дом, и казаха: Заради парите, върнати в чувалите ни първия път, ни повеждат, за да намери повод против нас, да ни нападне и да зароби нас и ослите ни.

[19] Затова те се приближиха към Йосифовия домакин и му говориха при вратата на дома, като казаха:

[20] Послушай, господарю, слязохме първия път да си купим храна;

[21] а на връщане, когато дойдохме до мястото за пренощуване и отворихме чувалите си, ето, на всеки парите бяха в чувала му, всичките ни пари; затова ги донесохме обратно в ръцете си.

[22] Trouxemos também outro dinheiro conosco, para comprar mantimento; não sabemos quem tenha posto o nosso dinheiro nos sacos de cereal.

[23] Ele disse: Paz seja convosco, não temais; o vosso Deus, e o Deus de vosso pai, vos deu tesouro nos sacos de cereal; o vosso dinheiro me chegou a mim. E lhes trouxe fora a Simeão.

[24] Depois, levou o mordomo aqueles homens à casa de José e lhes deu água, e eles lavaram os pés; também deu ração aos seus jumentos.

[25] Então, prepararam o presente, para quando José viesse ao meio-dia; pois ouviram que ali haviam de comer.

[26] Chegando José a casa, trouxeram-lhe para dentro o presente que tinham em mãos; e prostraram-se perante ele até à terra.

[27] Ele lhes perguntou pelo seu bem-estar e disse: Vosso pai, o ancião de quem me falastes, vai bem? Ainda vive?

[28] Responderam: Vai bem o teu servo, nosso pai vive ainda; e abaixaram a cabeça e prostraram-se.

[29] Levantando José os olhos, viu a Benjamim, seu irmão, filho de sua mãe, e disse: É este o vosso irmão mais novo, de quem me falastes? E acrescentou: Deus te conceda graça, meu filho.

[30] José se apressou e procurou onde chorar, porque se movera no seu íntimo,

[22] Донесохме и други пари със себе си, за да купим храна; не знаем кой сложи парите ни в чувалите ни.

[23] А той отвърна: Бъдете спокойни, не бойте се; Бог ваш и Бог на баща ви ви даде скритото в чувалите ви съкровище; аз получих парите ви. Тогава изведе при тях Симеон.

[24] И домакинът въведе братята в Йосифовия дом и им даде вода да си измият краката; даде и храна за ослите им.

[25] А те приготвиха подаръка за Йосиф, преди да дойде на обяд; защото чуха, че там щели да ядат хляб.

[26] И когато Йосиф дойде у дома, поднесоха му вкъщи подаръка, който беше в ръцете им; и му се поклониха до земята.

[27] И след като ги разпита за здравето им, той каза: Здрав ли е баща ви, старецът, за когото ми говорихте? Жив ли е още?

[28] А те отговориха: Здрав е слугата ти, баща ни, жив е още. И се наведоха и се поклониха.

[29] Като погледна, Йосиф видя едноутробния си брат Вениамин и попита: Този ли е най-младият ви брат, за когото ми говорихте? И каза: Бог да бъде милостив към тебе, сине мой.

[30] И Йосиф бързо се оттегли, защото сърцето му се развълнува за брат му; и

para com seu irmão; entrou na câmara e chorou ali.

[31] Depois, lavou o rosto e saiu; conteve-se e disse: Servi a refeição.

[32] Serviram-lhe a ele à parte, e a eles também à parte, e à parte aos egípcios que comiam com ele; porque aos egípcios não lhes era lícito comer pão com os hebreus, porquanto é isso abominação para os egípcios.

[33] E assentaram-se diante dele, o primogênito segundo a sua primogenitura e o mais novo segundo a sua menoridade; disto os homens se maravilhavam entre si.

[34] Então, lhes apresentou as porções que estavam diante dele; a porção de Benjamim era cinco vezes mais do que a de qualquer deles. E eles beberam e se regalaram com ele.

Gênesis 44

Estratagema de José para deter seus irmãos

[1] Deu José esta ordem ao mordomo de sua casa: Enche de mantimento os sacos que estes homens trouxeram, quanto puderem levar, e põe o dinheiro de cada um na boca do saco de mantimento.

[2] O meu copo de prata pô-lo-ás na boca do saco de mantimento do mais novo, com o dinheiro do seu cereal. E assim se fez segundo José dissera.

[3] De manhã, quando já claro, despediram-se estes homens, eles com os seus jumentos.

[4] Tendo saído eles da cidade, não se havendo ainda distanciado, disse José ao

като искаше да плаче, влезе в стаята си и плака там.

[31] После уми лицето си и излезе, и въздържайки се, каза: Сложете хляб.

[32] Тогава сложиха отделно за него, отделно за тях и отделно за египтяните, които ядяха с него; защото не биваше египтяните да ядат хляб с евреите, понеже това е гнусота за египтяните.

[33] И насядаха пред него, първородният според първородството му и най-младият според младостта му; и хората се чудеха помежду си.

[34] Йосиф им пращаше от ястията си; а Вениаминовият дял беше пет пъти по-голям от дела на когото и да е било от тях. И те пиха, пиха изобилно с него.

Битие 44

[1] После Йосиф заповяда на домакина си: Напълни чувалите на хората с храна, колкото могат да поберат, сложи парите на всеки в чувала му

[2] и сложи чашата ми, сребърната чаша, отгоре в чувала на най-младия, с парите за житото му. И той направи според това, което каза Йосиф.

[3] На сутринта, щом съмна, изпратиха братята и ослите им.

[4] А когато бяха излезли от града и не бяха се отдалечили много, Йосиф каза

mordomo de sua casa: Levanta-te e segue após esses homens; e, alcançando-os, lhes dirás: Por que pagastes mal por bem?

на домакина си: Стани, тичай след тях и като ги стигнеш, кажи им: Защо върнахте зло за добро?

5 Não é este o copo em que bebe meu senhor? E por meio do qual faz as suas adivinhações? Procedestes mal no que fizestes.

5 Не е ли тази чашата, с която пие господарят ми и с която даже гадае? Зле постъпихте, като направихте това.

6 E alcançou-os e lhes falou essas palavras.

6 И човекът, като ги настигна, каза им тези думи.

7 Então, lhe responderam: Por que diz meu senhor tais palavras? Longe estejam teus servos de praticar semelhante coisa.

7 А те му отговориха: Защо говори господарят ни такива думи? Не дай, Боже, слугите ти да направят такова нещо.

8 O dinheiro que achamos na boca dos sacos de mantimento, tornamos a trazer-te desde a terra de Canaã; como, pois, furtaríamos da casa do teu senhor prata ou ouro?

8 Ето, ние ти върнахме от Ханаанската земя парите, които намерихме отгоре в чувалите си; и как бихме откраднали сребро или злато от дома на господаря ти?

9 Aquele dos teus servos, com quem for achado, morra; e nós ainda seremos escravos do meu senhor.

9 Този от слугите ти, в когото се намери, нека умре, също и ние нека бъдем роби на господаря си.

10 Então, lhes respondeu: Seja conforme as vossas palavras; aquele com quem se achar será meu escravo, porém vós sereis inculpados.

10 А той каза: Нека бъде, според както казахте: У когото се намери, той ще ми бъде роб, а вие няма да бъдете виновни.

11 E se apressaram, e, tendo cada um posto o saco de mantimento em terra, o abriu.

11 Тогава те бързо свалиха чувалите си на земята и всеки отвори чувала си.

12 O mordomo os examinou, começando do mais velho e acabando no mais novo; e achou-se o copo no saco de mantimento de Benjamim.

12 И той претърси, като започна от най-стария и свърши с най-младия; и чашата бе намерена във Вениаминовия чувал.

13 Então, rasgaram as suas vestes e, carregados de novo os jumentos, tornaram à cidade.

13 Тогава раздраха дрехите си, натовариха всеки осела си и се върнаха в града.

A defesa de Judá

14 E chegou Judá com seus irmãos à casa de José; este ainda estava ali; e prostraram-se em terra diante dele.
15 Disse-lhes José: Que é isso que fizestes? Não sabíeis vós que tal homem como eu é capaz de adivinhar?
16 Então, disse Judá: Que responderemos a meu senhor? Que falaremos? E como nos justificaremos? Achou Deus a iniqüidade de teus servos; eis que somos escravos de meu senhor, tanto nós como aquele em cuja mão se achou o copo.
17 Mas ele disse: Longe de mim que eu tal faça; o homem em cuja mão foi achado o copo, esse será meu servo; vós, no entanto, subi em paz para vosso pai.
18 Então, Judá se aproximou dele e disse: Ah! SENHOR meu, rogo-te, permite que teu servo diga uma palavra aos ouvidos do meu senhor, e não se acenda a tua ira contra o teu servo; porque tu és como o próprio Faraó.
19 Meu senhor perguntou a seus servos: Tendes pai ou irmão?
20 E respondemos a meu senhor: Temos pai já velho e um filho da sua velhice, o mais novo, cujo irmão é morto; e só ele ficou de sua mãe, e seu pai o ama.
21 Então, disseste a teus servos: Trazei-mo, para que ponha os olhos sobre ele.

22 Respondemos ao meu senhor: O moço não pode deixar o pai; se deixar o pai, este morrerá.

14 И дойдоха Юда и братята му в дома на Йосиф, където той още се намираше, и паднаха пред него на земята.
15 А Йосиф им каза: Какво е това, което направихте? Не знаете ли, че човек като мене може да гадае безпогрешно?
16 Тогава Юда отвърна: Какво да кажем на господаря си? Какво да говорим? Или как да се оправдаем? Бог откри неправдата на слугите ти; ето, роби сме на господаря си – и ние, и онзи, у когото се намери чашата.
17 Но Йосиф отговори: Не дай, Боже, да направя това: Онзи, у когото се намери чашата, той ще ми бъде роб; а вие си идете с мир при баща си.
18 Тогава Юда се приближи до него и каза: Моля ти се, господарю мой, позволи на слугата си да каже една дума на господаря си, като слушаш ти; и да не пламне гневът ти против слугата ти, защото ти си като фараона.
19 Господарят ми попита слугите си: Имате ли баща или брат?
20 И казахме на господаря ми: Имаме стар баща и малко дете на старостта му, и неговият брат умря, така че само той остана от майка си, и баща му го обича.
21 А ти каза на слугите си: Доведете ми го, за да го видя с очите си.
22 И ние отговорихме на господаря ми: Детето не може да остави баща си, защото, ако остави баща си, той ще умре.

[23] Então, disseste a teus servos: Se vosso irmão mais novo não descer convosco, nunca mais me vereis o rosto.
[24] Tendo nós subido a teu servo, meu pai, e a ele repetido as palavras de meu senhor,
[25] disse nosso pai: Voltai, comprai-nos um pouco de mantimento.
[26] Nós respondemos: Não podemos descer; mas, se nosso irmão mais moço for conosco, desceremos; pois não podemos ver a face do homem, se este nosso irmão mais moço não estiver conosco.
[27] Então, nos disse o teu servo, nosso pai: Sabeis que minha mulher me deu dois filhos;
[28] um se ausentou de mim, e eu disse: Certamente foi despedaçado, e até agora não mais o vi;
[29] se agora também tirardes este da minha presença, e lhe acontecer algum desastre, fareis descer as minhas cãs com pesar à sepultura.
[30] Agora, pois, indo eu a teu servo, meu pai, e não indo o moço conosco, visto a sua alma estar ligada com a alma dele,
[31] vendo ele que o moço não está conosco, morrerá; e teus servos farão descer as cãs de teu servo, nosso pai, com tristeza à sepultura.
[32] Porque teu servo se deu por fiador por este moço para com o meu pai, dizendo: Se eu o não tornar a trazer-te, serei culpado para com o meu pai todos os dias.

[23] А ти каза на слугите си: Ако не слезе с вас най-малкият ви брат, няма вече да видите лицето ми.
[24] И като отидохме при слугата ти, баща ни, разказахме му това, което беше казал моят господар.
[25] А когато баща ни каза: Идете пак, купете ни малко храна,
[26] ние отговорихме: Не можем да слезем. Ако най-младият ни брат е с нас, тогава ще слезем, защото не можем да видим лицето на човека, ако най-младият ни брат не е с нас.
[27] Тогава слугата ти, баща ни, ни каза: Вие знаете, че жена ми ми роди двама сина;
[28] и единият излезе от мен и си казах: Навярно звяр го е разкъсал; и досега не съм го видял;
[29] и ако ми отнемете и този и му се случи нещастие, ще свалите бялата ми коса със скръб в гроба.
[30] И сега, когато отидем при слугата ти, баща ни, и детето не е с нас, то, понеже животът му е свързан с неговия живот,
[31] като види, че детето го няма, ще умре; и слугите ти ще свалят бялата коса на слугата ти, баща ни, със скръб в гроба.
[32] Защото слугата ти стана поръчител пред баща си за детето, като казах: Ако не ти го доведа, тогава ще бъда завинаги виновен пред баща си.

[33] Agora, pois, fique teu servo em lugar do moço por servo de meu senhor, e o moço que suba com seus irmãos.
[34] Porque como subirei eu a meu pai, se o moço não for comigo? Para que não veja eu o mal que a meu pai sobrevirá.

Gênesis 45

José dá-se a conhecer a seus irmãos

[1] Então, José, não se podendo conter diante de todos os que estavam com ele, bradou: Fazei sair a todos da minha presença! E ninguém ficou com ele, quando José se deu a conhecer a seus irmãos.

[2] E levantou a voz em choro, de maneira que os egípcios o ouviam e também a casa de Faraó.

[3] E disse a seus irmãos: Eu sou José; vive ainda meu pai? E seus irmãos não lhe puderam responder, porque ficaram atemorizados perante ele.

[4] Disse José a seus irmãos: Agora, chegai-vos a mim. E chegaram-se. Então, disse: Eu sou José, vosso irmão, a quem vendestes para o Egito.

[5] Agora, pois, não vos entristeçais, nem vos irriteis contra vós mesmos por me haverdes vendido para aqui; porque, para conservação da vida, Deus me enviou adiante de vós.

[6] Porque já houve dois anos de fome na terra, e ainda restam cinco anos em que não haverá lavoura nem colheita.

[33] И така, сега, моля ти се, вместо детето нека остане слугата ти роб на господаря ми, а детето нека отиде с братята си.
[34] Защото как да отида аз при баща си, ако детето не е с мене? Да не би да видя злото, което ще сполети баща ми.

Битие 45

Йосиф се открива на братята си

[1] Тогава Йосиф не можа вече да се стърпи пред всички онези, които стояха пред него, и извика: Изведете всички оттук. И не остана никой при Йосиф, когато той се откри на братята си.

[2] И заплака с глас и египтяните чуха; чу още и фараоновият дом.

[3] Йосиф каза на братята си: Аз съм Йосиф, баща ми жив ли е още? Но братята му не можаха да му отговорят, защото се смутиха от присъствието му.

[4] Тогава Йосиф каза на братята си: Елате близо до мене, моля ви. И те се приближиха. Той каза: Аз съм брат ви Йосиф, когото вие продадохте в Египет.

[5] Сега не скърбете, нито се окайвате, че ме продадохте тук, понеже Бог ме изпрати пред вас, за да опази живота ви.

[6] Защото вече две години гладът върлувал в страната; а остават още пет години, в които няма да има нито оране, нито жътва.

[7] Deus me enviou adiante de vós, para conservar vossa sucessão na terra e para vos preservar a vida por um grande livramento.

[8] Assim, não fostes vós que me enviastes para cá, e sim Deus, que me pôs por pai de Faraó, e senhor de toda a sua casa, e como governador em toda a terra do Egito.

[9] Apressai-vos, subi a meu pai e dizei-lhe: Assim manda dizer teu filho José: Deus me pôs por senhor em toda terra do Egito; desce a mim, não te demores.

[10] Habitarás na terra de Gósen e estarás perto de mim, tu, teus filhos, os filhos de teus filhos, os teus rebanhos, o teu gado e tudo quanto tens.

[11] Aí te sustentarei, porque ainda haverá cinco anos de fome; para que não te empobreças, tu e tua casa e tudo o que tens.

[12] Eis que vedes por vós mesmos, e meu irmão Benjamim vê também, que sou eu mesmo quem vos fala.

[13] Anunciai a meu pai toda a minha glória no Egito e tudo o que tendes visto; apressai-vos e fazei descer meu pai para aqui.

[14] E, lançando-se ao pescoço de Benjamim, seu irmão, chorou; e, abraçado com ele, chorou também Benjamim.

[15] José beijou a todos os seus irmãos e chorou sobre eles; depois, seus irmãos falaram com ele.

Faraó ouve falar dos irmãos de José

[7] Бог ме изпрати пред вас, за да съхраня от вас остатъка на земята и да опазя живота ви чрез голямо избавление.

[8] И така, не вие ме изпратихте тук, а Бог, Който ме и направи баща на фараона, господар на целия му дом и управител на цялата Египетска земя.

[9] Бързайте, идете при баща ми и му кажете: Така казва синът ти Йосиф: Бог ме постави господар над целия Египет; ела при мене незабавно.

[10] Ти ще живееш в Гесенската земя и ще бъдеш близо до мене, ти, синовете ти и внуците ти, стадата ти, добитъкът ти и всичко, което имаш.

[11] Там ще те храня (защото остават още пет години на глад), за да не изпаднеш в немотия, ти, домът ти и всичко, което имаш.

[12] И гледайте, вашите очи и очите на брат ми Вениамин виждат, че моите уста ви говорят.

[13] И разкажете на баща ми за моята слава в Египет и всичко, което видяхте; и бързо доведете баща ми тук.

[14] Тогава, като прегърна брат си Вениамин, плака; плака и Вениамин на неговия врат.

[15] И целуна всичките си братя и плака над тях; и след това братята му разговаряха с него.

Покана към Яков за преселване

[16] Fez-se ouvir na casa de Faraó esta notícia: São vindos os irmãos de José; e isto foi agradável a Faraó e a seus oficiais.

[16] Това стана известно във фараоновия дом, като казаха: Йосифовите братя са дошли; и това се хареса на фараона и на служителите му.

[17] Disse Faraó a José: Dize a teus irmãos: Fazei isto: carregai os vossos animais e parti; tornai à terra de Canaã,

[17] Фараонът каза на Йосиф: Кажи на братята си: Така направете: натоварете животните си и тръгнете, идете в Ханаанската земя.

[18] tomai a vosso pai e a vossas famílias e vinde para mim; dar-vos-ei o melhor da terra do Egito, e comereis a fartura da terra.

[18] И като вземете баща си и децата си, елате при мен; и аз ще ви дам благата на Египетската земя и ще се храните с изобилието на земята.

[19] Ordena-lhes também: Fazei isto: levai da terra do Egito carros para vossos filhinhos e para vossas mulheres, trazei vosso pai e vinde.

[19] А на тебе заповядвам да им кажеш:Така направете: вземете коли от Египетската земя за децата и жените си и доведете баща си, и елате.

[20] Não vos preocupeis com coisa alguma dos vossos haveres, porque o melhor de toda a terra do Egito será vosso.

[20] При това не жалете вещите си, защото благата на цялата Египетска земя ще бъдат ваши.

[21] E os filhos de Israel fizeram assim. José lhes deu carros, conforme o mandado de Faraó; também lhes deu provisão para o caminho.

[21] И синовете на Израил направиха така; Йосиф им даде коли според фараоновата заповед, даде им и храна за из пътя.

[22] A cada um de todos eles deu vestes festivais, mas a Benjamim deu trezentas moedas de prata e cinco vestes festivais.

[22] На всеки от тях даде дрехи за премяна; а на Вениамин даде триста сребърника и дрехи за пет премени.

[23] Também enviou a seu pai dez jumentos carregados do melhor do Egito, e dez jumentos carregados de cereais e pão, e provisão para o seu pai, para o caminho.

[23] И на баща си изпрати десет осли, натоварени с египетски блага, десет ослици, натоварени с жито и хляб, и храна за баща си за из пътя.

[24] E despediu os seus irmãos. Ao partirem, disse-lhes: Não contendais pelo caminho.

[24] Така изпрати братята си и те си отидоха; и им поръча: Да не се карате по пътя.

[25] Então, subiram do Egito, e vieram à terra de Canaã, a Jacó, seu pai,

[26] e lhe disseram: José ainda vive e é governador de toda a terra do Egito. Com isto, o coração lhe ficou como sem palpitar, porque não lhes deu crédito.

[27] Porém, havendo-lhe eles contado todas as palavras que José lhes falara, e vendo Jacó, seu pai, os carros que José enviara para levá-lo, reviveu-se-lhe o espírito.

[28] E disse Israel: Basta; ainda vive meu filho José; irei e o verei antes que eu morra.

Gênesis 46

Jacó e toda a sua família descem para o Egito

[1] Partiu, pois, Israel com tudo o que possuía, e veio a Berseba, e ofereceu sacrifícios ao Deus de Isaque, seu pai.

[2] Falou Deus a Israel em visões, de noite, e disse: Jacó! Jacó! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[3] Então, disse: Eu sou Deus, o Deus de teu pai; não temas descer para o Egito, porque lá eu farei de ti uma grande nação.

[4] Eu descerei contigo para o Egito e te farei tornar a subir, certamente. A mão de José fechará os teus olhos.

[5] Então, se levantou Jacó de Berseba; e os filhos de Israel levaram Jacó, seu pai, e seus filhinhos, e as suas mulheres nos carros que Faraó enviara para o levar.

[25] И така, те излязоха от Египет и дойдоха в Ханаанската земя при баща си Яков.

[26] И му известиха, като казаха: Йосиф е още жив и е управител на цялата Египетска земя. А сърцето му примря, защото не им вярваше.

[27] Но те му разказаха всичко, което Йосиф им беше говорил; и като видя колите, които Йосиф беше изпратил да го вземат, духът на баща им Яков се съживи.

[28] Тогава Израил каза: Това ми стига; синът ми Йосиф е още жив, ще ида и ще го видя, преди да умра.

Битие 46

Яков се преселва в Египет

[1] И така, Израил тръгна с всичко, което имаше; и като дойде във Вирсавее, принесе жертви на Бога на баща си Исаак.

[2] А Бог говорѝ на Израил в нощно видение, като каза: Якове, Якове. А той отговори: Ето ме.

[3] И каза: Аз съм Бог, Бог на баща ти; не бой се да слезеш в Египет, защото ще те направя там велик народ.

[4] Аз ще сляза с тебе в Египет и Аз непременно ще те върна пак; и Йосиф ще сложи ръката си на очите ти.

[5] Тогава Яков стана от Вирсавее; и синовете на Израил качиха баща си Яков, децата си и жените си на колите, които фараон беше пратил, за да го возят;

6 Tomaram o seu gado e os bens que haviam adquirido na terra de Canaã e vieram para o Egito, Jacó e toda a sua descendência.

6 събраха и добитъка си, и имота, който бяха придобили в Ханаанската земя; и Яков, и цялото му семейство с него дойдоха в Египет;

7 Seus filhos e os filhos de seus filhos, suas filhas e as filhas de seus filhos e toda a sua descendência, levou-os consigo para o Egito.

7 той доведе със себе си в Египет синовете и внуците си, дъщерите и внучките си – цялото си семейство.

8 São estes os nomes dos filhos de Israel, Jacó, e seus filhos, que vieram para o Egito: Rúben, o primogênito de Jacó.

8 А ето имената на синовете на Израил, които влязоха в Египет: Яков и синовете му: Рувим, първородният на Яков;

9 Os filhos de Rúben: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi.

9 а Рувимови синове: Енох, Фалу, Есрон и Хармий;

10 Os filhos de Simeão: Jemuel, Jamim, Oade, Jaquim, Zoar e Saul, filho de uma mulher cananéia.

10 Симеонови синове: Емуил, Ямин, Аод, Яхин, Сохар и Саул, син на ханаанка;

11 Os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.

11 Левиеви синове: Гирсон, Каат и Мерарий;

12 Os filhos de Judá: Er, Onã, Selá, Perez e Zera; Er e Onã, porém, morreram na terra de Canaã. Os filhos de Perez foram: Hezrom e Hamul.

12 Юдови синове: Ир, Онан, Шела, Фарес и Зара; но Ир и Онан умряха в Ханаанската земя; и Фаресови синове бяха Есрон и Амул;

13 Os filhos de Issacar: Tola, Puva, Jó e Sinrom.

13 Исахарови синове: Тола, Фуа, Йов и Симрон;

14 Os filhos de Zebulom: Serede, Elom e Jaleel.

14 Завулонови синове: Серед, Елон и Ялеил.

15 São estes os filhos de Lia, que ela deu à luz a Jacó em Padã-Arã, além de Diná, sua filha; todas as pessoas, de seus filhos e de suas filhas, trinta e três.

15 Тези са синовете, които Лия роди на Яков в Падан-арам, и дъщеря му Дина. Те всички – синовете и дъщерите му – бяха тридесет и трима души.

16 Os filhos de Gade: Zifiom, Hagi, Suni, Esbom, Eri, Arodi e Areli.

16 А Гадови синове: Сифон, Агий, Суний, Есвон, Ирий, Ародий и Арилий;

17 Os filhos de Aser: Imna, Isvá, Isvi, Berias e Sera, irmã deles; e os filhos de Berias: Héber e Malquiel.

17 Асирови синове: Емна, Есуа, Есуй и Верия, и сестра им Сера; и Вериеви синове: Хевер и Малхиел.

18 São estes os filhos de Zilpa, a qual Labão deu a sua filha Lia; e estes deu ela à luz a Jacó, a saber, dezesseis pessoas.

19 Os filhos de Raquel, mulher de Jacó: José e Benjamim.

20 Nasceram a José na terra do Egito Manassés e Efraim, que lhe deu à luz Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om.

21 Os filhos de Benjamim: Belá, Bequer, Asbel, Gera, Naamã, Eí, Rôs, Mupim, Hupim e Arde.

22 São estes os filhos de Raquel, que nasceram a Jacó, ao todo catorze pessoas.

23 O filho de Dã: Husim.

24 Os filhos de Naftali: Jazeel, Guni, Jezer e Silém.

25 São estes os filhos de Bila, a qual Labão deu a sua filha Raquel; e estes deu ela à luz a Jacó, ao todo sete pessoas.

26 Todos os que vieram com Jacó para o Egito, que eram os seus descendentes, fora as mulheres dos filhos de Jacó, todos eram sessenta e seis pessoas;

27 e os filhos de José, que lhe nasceram no Egito, eram dois. Todas as pessoas da casa de Jacó, que vieram para o Egito, foram setenta.

O encontro de José com seu pai

28 Jacó enviou Judá adiante de si a José para que soubesse encaminhá-lo a Gósen; e chegaram à terra de Gósen.

29 Então, José aprontou o seu carro e subiu ao encontro de Israel, seu pai, a

18 Тези са синовете на Зелфа, която Лаван даде на дъщеря си Лия; и тях тя роди на Яков – шестнадесет души.

19 А синовете на Якововата жена Рахил: Йосиф и Вениамин.

20 И на Йосиф се родиха в Египетската земя Манасия и Ефрем, които му роди Асенета, дъщеря на Илиополския жрец Потифер.

21 Вениаминови синове: Вела, Вехер, Асвил, Гира, Нееман, Ихий, Рос, Мупим, Упим и Аред.

22 Тези са Рахилините синове, които се родиха на Яков, всичките – четиринадесет души.

23 А Данов син: Усим.

24 Нефталимови синове: Ясиил, Гуний, Есер и Силим.

25 Тези са синовете на Вала, която Лаван даде на дъщеря си Рахил, и тях тя роди на Яков, всичките – седем души.

26 Всички хора, които дойдоха с Яков в Египет, които излязоха от чреслата му, всички те бяха шестдесет и шест души, освен Якововите снахи;

27 а синовете, които се родиха на Йосиф в Египет, бяха двама. Всички от Якововия дом, които дойдоха в Египет, бяха седемдесет души.

Заселване в египетската област Гесен

28 Яков изпрати Юда пред себе си при Йосиф, за да покаже пътя пред него в Гесен; и така, дойдоха в Гесенската земя.

29 Тогава Йосиф впрегна колесницата си и отиде в Гесен да посрещне баща си

Gósen. Apresentou-se, lançou-se-lhe ao pescoço e chorou assim longo tempo.

30 Disse Israel a José: Já posso morrer, pois já vi o teu rosto, e ainda vives.

31 E José disse a seus irmãos e à casa de seu pai: Subirei, e farei saber a Faraó, e lhe direi: Meus irmãos e a casa de meu pai, que estavam na terra de Canaã, vieram para mim.

32 Os homens são pastores, são homens de gado, e trouxeram consigo o seu rebanho, e o seu gado, e tudo o que têm.

33 Quando, pois, Faraó vos chamar e disser: Qual é o vosso trabalho?

34 Respondereis: Teus servos foram homens de gado desde a mocidade até agora, tanto nós como nossos pais; para que habiteis na terra de Gósen, porque todo pastor de rebanho é abominação para os egípcios.

Gênesis 47

Israel é apresentado a Faraó

1 Então, veio José e disse a Faraó: Meu pai e meus irmãos, com os seus rebanhos e o seu gado, com tudo o que têm, chegaram da terra de Canaã; e eis que estão na terra de Gósen.

2 E tomou cinco dos seus irmãos e os apresentou a Faraó.

3 Então, perguntou Faraó aos irmãos de José: Qual é o vosso trabalho? Eles responderam: Os teus servos somos pastores de rebanho, tanto nós como nossos pais.

Израил, и като се яви пред него, прегърна го и плака дълго на врата му.

30 И Израил каза на Йосиф: Нека умра сега, като видях лицето ти, че ти си още жив.

31 А Йосиф каза на братята си и на бащиния си дом: Ще отида да известя на фараона и ще му кажа: Братята ми и домът на баща ми, които бяха в Ханаанската земя, дойдоха при мен;

32 а тези хора, понеже са овчари и се занимават със скотовъдство, докараха стадата и добитъка си и всичко, което имат.

33 И когато ви повика фараонът и попита: Какво ви е занятието?

34 Кажете: Ние, слугите ти, и бащите ни от младини до сега сме скотовъдци. Кажете това, за да живеете в Гесенската земя, защото всички овчари са отвратителни за египтяните.

Битие 47

1 И така, Йосиф влезе при фараона и му извести: Баща ми и братята ми, стадата им и добитъкът им, и всичко, което имат, дойдоха от Ханаанската земя и сега са в Гесенската земя.

2 И взе петима от братята си и ги представи на фараона.

3 А фараонът каза на братята му: Какво е занятието ви? А те отговориха на фараона: Ние, слугите ти, и бащите ни сме овчари.

4 Disseram mais a Faraó: Viemos para habitar nesta terra; porque não há pasto para o rebanho de teus servos, pois a fome é severa na terra de Canaã; agora, pois, te rogamos permitas habitem os teus servos na terra de Gósen.

5 Então, disse Faraó a José: Teu pai e teus irmãos vieram a ti.

6 A terra do Egito está perante ti; no melhor da terra faze habitar teu pai e teus irmãos; habitem na terra de Gósen. Se sabes haver entre eles homens capazes, põe-nos por chefes do gado que me pertence.

7 Trouxe José a Jacó, seu pai, e o apresentou a Faraó; e Jacó abençoou a Faraó.

8 Perguntou Faraó a Jacó: Quantos são os dias dos anos da tua vida?

9 Jacó lhe respondeu: Os dias dos anos das minhas peregrinações são cento e trinta anos; poucos e maus foram os dias dos anos da minha vida e não chegaram aos dias dos anos da vida de meus pais, nos dias das suas peregrinações.

10 E, tendo Jacó abençoado a Faraó, saiu de sua presença.

11 Então, José estabeleceu a seu pai e a seus irmãos e lhes deu possessão na terra do Egito, no melhor da terra, na terra de Ramessés, como Faraó ordenara.

4 Казаха още на фараона: Дойдохме да поживеем в тази земя, защото няма пасище за стадата на слугите ти, понеже гладът се засили в Ханаанската земя; затова, молим ти се, нека слугите ти живеят в Гесенската земя.

5 И фараонът говори на Йосиф: Баща ти и братята ти дойдоха при теб;

6 Египетската земя е пред тебе; настани баща си и братята си в най-добрата местност от земята; нека живеят в Гесенската земя. И ако знаеш, че някои от тях са способни мъже, постави ги надзиратели над моя добитък.

7 След това Йосиф въведе баща си Яков и го представи на фараона; и Яков благослови фараона.

8 Фараонът каза на Яков: Колко е числото на годините на живота ти?

9 А Яков отвърна на фараона: Числото на годините на странстването ми е сто и тридесет години; малко и зло е било числото на годините на живота ми и не достигна до числото на годините на живота на бащите ми във времето на тяхното странстване.

10 И като благослови фараона, Яков излезе от фараоновото присъствие.

11 Тогава Йосиф настани баща си и братята си, като им даде имот в Египетската земя, в най-добрата местност от земята в Рамесийската земя, според както заповяда фараонът.

12 E José sustentou de pão a seu pai, a seus irmãos e a toda a casa de seu pai, segundo o número de seus filhos.

12 И Йосиф хранеше баща си, братята си и целия си бащин дом с хляб според големината на домовете им.

José compra toda a terra do Egito para Faraó

13 Não havia pão em toda a terra, porque a fome era mui severa; de maneira que desfalecia o povo do Egito e o povo de Canaã por causa da fome.

13 А нямаше хляб по цялата земя, защото гладът, дотолкова се засилваше, че Египетската земя и Ханаанската земя изнемощяха от глада.

14 Então, José arrecadou todo o dinheiro que se achou na terra do Egito e na terra de Canaã, pelo cereal que compravam, e o recolheu à casa de Faraó.

14 Йосиф прибра всички пари, които се намираха в Египетската и Ханаанската земя, за житото, което купуваха; и Йосиф донесе парите във фараоновия дом.

15 Tendo-se acabado, pois, o dinheiro, na terra do Egito e na terra de Canaã, foram todos os egípcios a José e disseram: Dá-nos pão; por que haveremos de morrer em tua presença? Porquanto o dinheiro nos falta.

15 И като се свършиха всички пари в Египетската земя и Ханаанската земя, всички египтяни дойдоха при Йосиф и му казаха: Дай ни хляб; защо да умираме пред тебе, понеже се свършиха парите ни?

16 Respondeu José: Se vos falta o dinheiro, trazei o vosso gado; em troca do vosso gado eu vos suprirei.

16 А Йосиф отговори: Ако парите ви са се свършили, докарайте добитъка си и ще ви дам хляб срещу добитъка ви.

17 Então, trouxeram o seu gado a José; e José lhes deu pão em troca de cavalos, de rebanhos, de gado e de jumentos; e os sustentou de pão aquele ano em troca do seu gado.

17 И така, докараха добитъка си на Йосиф; и Йосиф им даваше хляб срещу конете, стадата, добитъка и ослите им; и така, през онази година той ги изхрани с хляб срещу целия им добитък.

18 Findo aquele ano, foram a José no ano próximo e lhe disseram: Não ocultaremos a meu senhor que se acabou totalmente o dinheiro; e meu senhor já possui os animais; nada mais nos resta diante de meu senhor, senão o nosso corpo e a nossa terra.

18 След като се измина онази година, дойдоха при него и другата година и му казаха: Няма да скрием от господаря си, че всичките ни пари се свършиха; и добитъкът стана на господаря ни; не остана друго пред господаря ни освен телата ни и земята ни.

19 Por que haveremos de perecer diante dos teus olhos, tanto nós como a nossa

19 Защо да измрем пред очите ти и земята ни да запустее? Купи нас и

terra? Compra-nos a nós e a nossa terra a troco de pão, e nós e a nossa terra seremos escravos de Faraó; dá-nos semente para que vivamos e não morramos, e a terra não fique deserta.

[20] Assim, comprou José toda a terra do Egito para Faraó, porque os egípcios venderam cada um o seu campo, porquanto a fome era extrema sobre eles; e a terra passou a ser de Faraó.

[21] Quanto ao povo, ele o escravizou de uma a outra extremidade da terra do Egito.

[22] Somente a terra dos sacerdotes não a comprou ele; pois os sacerdotes tinham porção de Faraó e eles comiam a sua porção que Faraó lhes tinha dado; por isso, não venderam a sua terra.

[23] Então, disse José ao povo: Eis que hoje vos comprei a vós outros e a vossa terra para Faraó; aí tendes sementes, semeai a terra.

[24] Das colheitas dareis o quinto a Faraó, e as quatro partes serão vossas, para semente do campo, e para o vosso mantimento e dos que estão em vossas casas, e para que comam as vossas crianças.

[25] Responderam eles: A vida nos tens dado! Achemos mercê perante meu senhor e seremos escravos de Faraó.

[26] E José estabeleceu por lei até ao dia de hoje que, na terra do Egito, tirasse Faraó

земята ни за хляб и ние ще бъдем слуги на фараона, и земята ни ще ражда за него. Дай ни и семе, за да останем живи, да не умрем и да не запустее земята.

[20] И така, Йосиф закупи за фараона цялата Египетска земя, защото египтяните продаваха всеки нивата си, понеже гладът се засилваше над тях; така земята стана фараонова.

[21] И той пресели населението в градовете от единия до другия край на египетските предели.

[22] Само земята на жреците не закупи, защото жреците имаха определен от фараона дял и се прехранваха от дела, който фараонът им даде; затова не продадоха земята си.

[23] Тогава Йосиф каза на хората: Ето, днес закупих вас и земята ви за фараона; ето ви семе и засейте земята.

[24] Затова по време на беритбата ще давате петата част на фараона, а четирите части ще бъдат за вас да засеете нивите и за храна за вас и домашните ви, и за храна на децата ви.

[25] А те отговориха: Ти опази живота ни; нека придобием благоволението на господаря си и ще бъдем слуги на фараона.

[26] И Йосиф направи това закон в Египетската земя, както е и до днес, да се дава петата част на фараона; само

o quinto; só a terra dos sacerdotes não ficou sendo de Faraó.

земята на жреците единствено не стана фараонова.

Последното желание на Яков

[27] Assim, habitou Israel na terra do Egito, na terra de Gósen; nela tomaram possessão, e foram fecundos, e muito se multiplicaram.

[27] И така, Израил се засели в Египетската земя, в Гесенската страна, където придобиваха имения, наплодяваха се и много се размножаваха.

[28] Jacó viveu na terra do Egito dezessete anos; de sorte que os dias de Jacó, os anos da sua vida, foram cento e quarenta e sete.

[28] Яков живя седемнадесет години в Египетската земя, така че числото на годините на Якововия живот стана сто четиридесет и седем години.

[29] Aproximando-se, pois, o tempo da morte de Israel, chamou a José, seu filho, e lhe disse: Se agora achei mercê à tua presença, rogo-te que ponhas a mão debaixo da minha coxa e uses comigo de beneficência e de verdade; rogo-te que me não enterres no Egito,

[29] А като наближи времето, когато Израил трябваше да умре, той повика сина си Йосиф и му каза: Ако съм придобил твоето благоволение, моля, сложи ръката си под бедрото ми и ми се закълни, че щеми покажеш тази благост и вярност – да не ме погребеш в Египет,

[30] porém que eu jaza com meus pais; por isso, me levarás do Egito e me enterrarás no lugar da sepultura deles. Respondeu José: Farei segundo a tua palavra.

[30] а когато почина с бащите си, да ме пренесеш от Египет и да ме погребеш в тяхната гробница. А той отговори: Ще направя, според както си казал.

[31] Então, lhe disse Jacó: Jura-me. E ele jurou-lhe; e Israel se inclinou sobre a cabeceira da cama.

[31] После Яков каза: Закълни ми се; и Йосиф му се закле. Тогава Израил се поклони върху възглавницата на леглото.

Gênesis 48

Jacó adoece

[1] Passadas estas coisas, disseram a José: Teu pai está enfermo. Então, José tomou consigo a seus dois filhos, Manassés e Efraim.

[2] E avisaram a Jacó: Eis que José, teu filho, vem ter contigo. Esforçou-se Israel e se assentou no leito.

Битие 48

Яков благославя двамата синове на Йосиф

[1] След това известиха на Йосиф: Ето, баща ти е болен. И той поведе със себе си двамата си сина, Манасия и Ефрем, да отидат при него.

[2] И известиха на Яков: Ето, синът ти Йосиф идва при тебе. Тогава Израил събра силите си и седна на леглото.

3 Disse Jacó a José: O Deus Todo-Poderoso me apareceu em Luz, na terra de Canaã, e me abençoou,

3 Яков каза на Йосиф: Бог Всемогъщий ми се яви в Луз, в Ханаанската земя, и ме благослови, като ми каза:

4 e me disse: Eis que te farei fecundo, e te multiplicarei, e te tornarei multidão de povos, e à tua descendência darei esta terra em possessão perpétua.

4 Ето, Аз ще те наплодя, ще те размножа и ще направя да произлязат много народи от теб; и ще дам тази земя на потомството ти след тебе за вечно притежание.

5 Agora, pois, os teus dois filhos, que te nasceram na terra do Egito, antes que eu viesse a ti no Egito, são meus; Efraim e Manassés serão meus, como Rúben e Simeão.

5 И сега, двамата ти сина, които ти се родиха в Египетската земя, преди да дойда аз при тебе в Египет, са мои; Ефрем и Манасия ще бъдат мои, също както Рувим и Симеон.

6 Mas a tua descendência, que gerarás depois deles, será tua; segundo o nome de um de seus irmãos serão chamados na sua herança.

6 А децата, които родиш след тях, ще бъдат твои; а колкото до наследството си, ще се наричат с името на тези свои братя.

7 Vindo, pois, eu de Padã, me morreu, com pesar meu, Raquel na terra de Canaã, no caminho, havendo ainda pequena distância para chegar a Efrata; sepultei-a ali no caminho de Efrata, que é Belém.

7 А когато се връщах от Падан, Рахил умря пред мене на пътя в Ханаанската земя, като оставаше малко разстояние да стигнем до Ефрат; погребах я там, край пътя за Ефрат (който е Витлеем).

8 Tendo Israel visto os filhos de José, disse: Quem são estes?

8 И като съгледа Йосифовите синове, Израил каза: Кои са тези?

9 Respondeu José a seu pai: São meus filhos, que Deus me deu aqui. Faze-os chegar a mim, disse ele, para que eu os abençoe.

9 А Йосиф отговори на баща си: Тези са синовете, които Бог ми даде тук. А той каза: Моля, доведи ги при мене, за да ги благословя.

10 Os olhos de Israel já se tinham escurecido por causa da velhice, de modo que não podia ver bem. José, pois, fê-los chegar a ele; e ele os beijou e os abraçou.

10 А очите на Израил бяха помрачени от старост и не можеше да вижда. И така, Йосиф ги приближи при него, а той ги целуна и ги прегърна.

Jacó abençoa José e os filhos deste

11 Então, disse Israel a José: Eu não cuidara ver o teu rosto; e eis que Deus me fez ver os teus filhos também.

11 И Израил каза на Йосиф: Не се надявах да видя лицето ти, но, ето, Бог ми показа и потомството ти.

[12] E José, tirando-os dentre os joelhos de seu pai, inclinou-se à terra diante da sua face.
[13] Depois, tomou José a ambos, a Efraim na sua mão direita, à esquerda de Israel, e a Manassés na sua esquerda, à direita de Israel, e fê-los chegar a ele.
[14] Mas Israel estendeu a mão direita e a pôs sobre a cabeça de Efraim, que era o mais novo, e a sua esquerda sobre a cabeça de Manassés, cruzando assim as mãos, não obstante ser Manassés o primogênito.
[15] E abençoou a José, dizendo: O Deus em cuja presença andaram meus pais Abraão e Isaque, o Deus que me sustentou durante a minha vida até este dia,
[16] o Anjo que me tem livrado de todo mal, abençoe estes rapazes; seja neles chamado o meu nome e o nome de meus pais Abraão e Isaque; e cresçam em multidão no meio da terra.
[17] Vendo José que seu pai pusera a mão direita sobre a cabeça de Efraim, foi-lhe isto desagradável, e tomou a mão de seu pai para mudar da cabeça de Efraim para a cabeça de Manassés.

[18] E disse José a seu pai: Não assim, meu pai, pois o primogênito é este; põe a mão direita sobre a cabeça dele.

[19] Mas seu pai o recusou e disse: Eu sei, meu filho, eu o sei; ele também será um povo, também ele será grande; contudo, o seu irmão menor será maior do que ele, e

[12] А Йосиф, като ги махна отмежду коленете си, поклони се с лицето до земята.
[13] После Йосиф ги взе двамата, Ефрем с дясната си ръка към лявата на Израил, а Манасия с лявата си ръка към дясната на Израил, и ги доведе при него.
[14] А Израил простря дясната си ръка и я възложи на главата на Ефрем, който беше по-младият, а лявата ръка – на Манасиевата глава, като нарочно кръстоса ръцете си (защото Манасия беше първородният).
[15] И като благослови Йосиф, каза: Бог, пред Когото ходиха бащите ми Авраам и Исаак, Бог, Който ме е пазил през целия ми живот до този ден;
[16] ангелът, който ме избавя от всяко зло, нека благослови момчетата; и нека се наричат с моето име и с името на бащите ми Авраам и Исаак; и нека се умножат в земята.
[17] Но Йосиф, като видя, че баща му възложи дясната си ръка на Ефремовата глава, не одобри това; и вдигна ръката на баща си, за да я премести от Ефремовата на Манасиевата глава,
[18] и Йосиф каза на баща си: Не така, татко, защото ето първородния, възложи дясната си ръка на неговата глава.

[19] Но баща му отказа с думите: Зная, синко, зная; и той ще стане племе; и той ще бъде велик; но по-младият му брат

a sua descendência será uma multidão de nações.

ще бъде по-голям от него и потомството му ще стане множество народи.

[20] Assim, os abençoou naquele dia, declarando: Por vós Israel abençoará, dizendo: Deus te faça como a Efraim e como a Manassés. E pôs o nome de Efraim adiante do de Manassés.

[20] И така, в същия ден ги благослови: С твоето име Израил ще благославя, като казва: Бог да те направи като Ефрем и Манасия! – като постави Ефрем пред Манасия.

[21] Depois, disse Israel a José: Eis que eu morro, mas Deus será convosco e vos fará voltar à terra de vossos pais.

[21] След това Израил каза на Йосиф: Ето, аз умирам; но Бог ще бъде с вас и ще ви върне пак в отечеството ви.

[22] Dou-te, de mais que a teus irmãos, um declive montanhoso, o qual tomei da mão dos amorreus com a minha espada e com o meu arco.

[22] Впрочем аз на тебе давам един дял повече, отколкото на братята ти, който дял взех от ръцете на аморейците с меча си и с лъка си.

Gênesis 49

Bênçãos proféticas de Jacó

Битие 49

[1] Depois, chamou Jacó a seus filhos e disse: Ajuntai-vos, e eu vos farei saber o que vos há de acontecer nos dias vindouros:

[1] Тогава Яков повика синовете си и каза: Съберете се, за да ви известя какво ще ви се случи в следващите дни.

[2] Ajuntai-vos e ouvi, filhos de Jacó; ouvi a Israel, vosso pai.

[2] Съберете се и слушайте, синове Яковови, и послушайте Израил, баща си.

[3] Rúben, tu és meu primogênito, minha força e as primícias do meu vigor, o mais excelente em altivez e o mais excelente em poder.

[3] Рувиме, ти си първородният мой, мощта моя и първият плод на силата ми, превъзходен по достойнство и превъзходен по сила.

[4] Impetuoso como a água, não serás o mais excelente, porque subiste ao leito de teu pai e o profanaste; subiste à minha cama.

[4] Изврял си като вода; няма да имаш превъзходството, защото си се качил на леглото на баща си и тогава си го осквернил. На леглото ми се е качил!

[5] Simeão e Levi são irmãos; as suas espadas são instrumentos de violência.

[5] Симеон и Левий са братя; оръдия на насилие са мечовете им.

[6] No seu conselho, não entre minha alma; com o seu agrupamento, minha glória não se ajunte; porque no seu furor mataram

[6] В съвета им да не участваш, душо моя; към събранието им да не се присъединиш, славо моя, защото в гнева

homens, e na sua vontade perversa jarretaram touros.

[7] Maldito seja o seu furor, pois era forte, e a sua ira, pois era dura; dividi-los-ei em Jacó e os espalharei em Israel.

[8] Judá, teus irmãos te louvarão; a tua mão estará sobre a cerviz de teus inimigos; os filhos de teu pai se inclinarão a ti.

[9] Judá é leãozinho; da presa subiste, filho meu. Encurva-se e deita-se como leão e como leoa; quem o despertará?

[10] O cetro não se arredará de Judá, nem o bastão de entre seus pés, até que venha Siló; e a ele obedecerão os povos.

[11] Ele amarrará o seu jumentinho à vide e o filho da sua jumenta, à videira mais excelente; lavará as suas vestes no vinho e a sua capa, em sangue de uvas.

[12] Os seus olhos serão cintilantes de vinho, e os dentes, brancos de leite.

[13] Zebulom habitará na praia dos mares e servirá de porto de navios, e o seu limite se estenderá até Sidom.

[14] Issacar é jumento de fortes ossos, de repouso entre os rebanhos de ovelhas.

[15] Viu que o repouso era bom e que a terra era deliciosa; baixou os ombros à carga e sujeitou-se ao trabalho servil.

[16] Dã julgará o seu povo, como uma das tribos de Israel.

си убиха хора и в упорството си прерязаха жилите на волове.

[7] Проклет гневът им, защото беше свиреп, и яростта им, защото беше жестока! Ще ги разделя в Яков и ще ги разпръсна в Израил.

[8] Юда, тебе ще похвалят братята ти; ръката ти ще бъде на врата на неприятелите ти; синовете на баща ти ще ти се кланят.

[9] Млад лъв е Юда; от плячка, сине мой, си се въздигнал; легнал е и се е разпрострял като лъв и като лъвица; кой ще го предизвика?

[10] Няма да се отнеме скиптър от Юда, нито управителен жезъл отсред краката му, докато дойде Сило. И на него ще се покоряват племената.

[11] Като връзва за лозата оселчето си и за отбраната лоза жребчето на ослицата си, ще опере с вино дрехата си и с кръвта на гроздето облеклото си.

[12] Очите му ще червенеят от вино. И зъбите му ще белеят от мляко.

[13] Завулон ще обитава край брега на езерото и ще бъде пристанище на кораби; и ще граничи със Сидон.

[14] Исахар е як осел, който се е проснал между кошарите.

[15] И като видя, че мястото беше добро за почивка и че страната беше приятна, подложи плещите си за товар и стана слуга подчинен.

[16] Дан ще съди народа си като едно от Израилевите племена.

[17] Dã será serpente junto ao caminho, uma víbora junto à vereda, que morde os talões do cavalo e faz cair o seu cavaleiro por detrás.
[18] A tua salvação espero, ó SENHOR!
[19] Gade, uma guerrilha o acometerá; mas ele a acometerá por sua retaguarda.
[20] Aser, o seu pão será abundante e ele motivará delícias reais.
[21] Naftali é uma gazela solta; ele profere palavras formosas.
[22] José é um ramo frutífero, ramo frutífero junto à fonte; seus galhos se estendem sobre o muro.
[23] Os flecheiros lhe dão amargura, atiram contra ele e o aborrecem.
[24] O seu arco, porém, permanece firme, e os seus braços são feitos ativos pelas mãos do Poderoso de Jacó, sim, pelo Pastor e pela Pedra de Israel,

[25] pelo Deus de teu pai, o qual te ajudará, e pelo Todo-Poderoso, o qual te abençoará com bênçãos dos altos céus, com bênçãos das profundezas, com bênçãos dos seios e da madre.

[26] As bênçãos de teu pai excederão as bênçãos de meus pais até ao cimo dos montes eternos; estejam elas sobre a cabeça de José e sobre o alto da cabeça do que foi distinguido entre seus irmãos.

[27] Benjamim é lobo que despedaça; pela manhã devora a presa e à tarde reparte o despojo.

[17] Дан ще бъде змия на пътя, ехидна на пътеката, която хапе петите на коня, така че ездачът му пада назад.
[18] Твоето спасение чакам, Господи.
[19] Гад ще разбият разбойници; но и той ще разбие петите им.
[20] Хлябът от Асир ще бъде изряден; и той ще доставя царски сладкиши.
[21] Нефталим е елен пуснат, който говори угодни думи.
[22] Йосиф е плодоносна вейка, плодоносна вейка край извор; клончетата ѝ се простират по стената.
[23] Стрелците го огорчиха и стреляха по него, и го преследваха;
[24] но лъкът му запази якостта си. И мищците на ръцете му се укрепиха чрез ръцете на Силния Бог на Яков, откъдето е пастирът, Израилевият камък,
[25] чрез Бога на баща ти, Който ще ти помага, и чрез Всесилния, Който ще те благославя. С небесни благословения отгоре, с благословения на бездната, която лежи отдолу, с благословения на гърдите и на утробата.
[26] Благословенията на баща ти превишаваха благословенията на праотците ми до високите върхове на вечните планини. Те ще бъдат на Йосифовата глава и на темето на превъзходния между братята си.
[27] Вениамин е вълк грабител; сутрин ще разкъсва улов, а вечер ще дели плячката.

[28] São estas as doze tribos de Israel; e isto é o que lhes falou seu pai quando os abençoou; a cada um deles abençoou segundo a bênção que lhe cabia.

[29] Depois, lhes ordenou, dizendo: Eu me reúno ao meu povo; sepultai-me, com meus pais, na caverna que está no campo de Efrom, o heteu,

[30] na caverna que está no campo de Macpela, fronteiro a Manre, na terra de Canaã, a qual Abraão comprou de Efrom com aquele campo, em posse de sepultura.

[31] Ali sepultaram Abraão e Sara, sua mulher; ali sepultaram Isaque e Rebeca, sua mulher; e ali sepultei Lia;

[32] o campo e a caverna que nele está, comprados aos filhos de Hete.

[33] Tendo Jacó acabado de dar determinações a seus filhos, recolheu os pés na cama, e expirou, e foi reunido ao seu povo.

Gênesis 50

A lamentação por Jacó e o seu enterro

[1] Então, José se lançou sobre o rosto de seu pai, e chorou sobre ele, e o beijou.

[2] Ordenou José a seus servos, aos que eram médicos, que embalsamassem a seu pai; e os médicos embalsamaram a Israel,

[3] gastando nisso quarenta dias, pois assim se cumprem os dias do embalsamamento; e os egípcios o choraram setenta dias.

[28] Всички тези са дванадесетте Израилеви племена; и това е, което изговори баща им, като ги благослови; всекиго благослови според благословението, което му се падаше.

Смърт и погребение на Яков

[29] Още им заръча: Аз се прибирам при народа си; погребете ме с бащите ми в пещерата, която е в нивата на хета Ефрон.

[30] В пещерата, която е в нивата на Махпелах, която е срещу Мамврий в Ханаанската земя, която пещера Авраам купи заедно с нивата от хета Ефрон за собствено гробище.

[31] Там погребаха Авраам и жена му Сара; там погребаха Исаак и жена му Ревека; и там погребах аз Лия.

[32] Нивата и пещерата, която е в нея, бяха купени от хетите.

[33] А когато Яков свърши поръчките към синовете си, сви краката си в леглото и издъхна, и се прибра при народа си.

Битие 50

[1] Тогава Йосиф прегърна баща си, плака върху него и го целува.

[2] И Йосиф заповяда на служещите му лекари да балсамират баща му; и лекарите балсамираха Израил,

[3] като работиха над него пълни четиридесет дни; защото толкова е пълното време за балсамиране; и египтяните го оплакваха седемдесет дни.

[4] Passados os dias de o chorarem, falou José à casa de Faraó: Se agora achei mercê perante vós, rogo-vos que faleis aos ouvidos de Faraó, dizendo:

[4] След като преминаха дните на жалеенето за него, Йосиф говорѝ на фараоновия дом: Ако съм придобил вашето благоволение, говорете, моля ви се, на фараона и кажете:

[5] Meu pai me fez jurar, declarando: Eis que eu morro; no meu sepulcro que abri para mim na terra de Canaã, ali me sepultarás. Agora, pois, desejo subir e sepultar meu pai, depois voltarei.

[5] Баща ми ме закле, като каза: Виж, аз умирам; в гроба, който си приготвих в Ханаанската земя, там да ме погребеш. И така, сега нека отида, моля, да погреба баща си; и ще се върна.

[6] Respondeu Faraó: Sobe e sepulta o teu pai como ele te fez jurar.

[6] А фараонът отговори: Иди, погреби баща си, според както те е заклел.

[7] José subiu para sepultar o seu pai; e subiram com ele todos os oficiais de Faraó, os principais da sua casa e todos os principais da terra do Egito,

[7] И така, Йосиф отиде да погребе баща си и с него отидоха всички служители на фараона, старейшините на дома му и всички старейшини на Египетската земя,

[8] como também toda a casa de José, e seus irmãos, e a casa de seu pai; somente deixaram na terra de Gósen as crianças, e os rebanhos, e o gado.

[8] също и целият дом на Йосиф, братята му и бащиният му дом; само домовете си, стадата си и добитъка си оставиха в Гесенската земя.

[9] E subiram também com ele tanto carros como cavaleiros; e o cortejo foi grandíssimo.

[9] Отидоха с него и колесници, и конници, така че стана много голямо шествие.

[10] Chegando eles, pois, à eira de Atade, que está além do Jordão, fizeram ali grande e intensa lamentação; e José pranteou seu pai durante sete dias.

[10] И когато пристигнаха до Атадовия харман, който е оттатък Йордан, там плакаха твърде много и силно; и Йосифоплаквà баща си седем дни.

[11] Tendo visto os moradores da terra, os cananeus, o luto na eira de Atade, disseram: Grande pranto é este dos egípcios. E por isso se chamou aquele lugar de Abel-Mizraim, que está além do Jordão.

[11] А ханаанците, жителите на онази земя, като видяха жалеенето при Атадовия харман, казаха: Египтяните имат голяма жалейка; затова мястото, което е оттатък Йордан, бе наречено Авел-мисраим.

[12] Fizeram-lhe seus filhos como lhes havia ordenado:

[13] levaram-no para a terra de Canaã e o sepultaram na caverna do campo de Macpela, que Abraão comprara com o campo, por posse de sepultura, a Efrom, o heteu, fronteiro a Manre.

[14] Depois disso, voltou José para o Egito, ele, seus irmãos e todos os que com ele subiram a sepultar o seu pai.

A magnanimidade de José para com seus irmãos

[15] Vendo os irmãos de José que seu pai já era morto, disseram: É o caso de José nos perseguir e nos retribuir certamente o mal todo que lhe fizemos.

[16] Portanto, mandaram dizer a José: Teu pai ordenou, antes da sua morte, dizendo:

[17] Assim direis a José: Perdoa, pois, a transgressão de teus irmãos e o seu pecado, porque te fizeram mal; agora, pois, te rogamos que perdoes a transgressão dos servos do Deus de teu pai. José chorou enquanto lhe falavam.

[18] Depois, vieram também seus irmãos, prostraram-se diante dele e disseram: Eis-nos aqui por teus servos.

[19] Respondeu-lhes José: Não temais; acaso, estou eu em lugar de Deus?

[12] Тогава синовете на Израил му направиха, според както им беше заповядал;

[13] защото синовете му го пренесоха в Ханаанската земя и го погребаха в пещерата на нивата Махпелах, срещу Мамврий, която пещера Авраам купи заедно с нивата за собствено гробище от хета Ефрон.

[14] Йосиф, след като погреба баща си, се върна в Египет, той и братята му, и всички, които бяха отишли с него да погребат баща му.

Йосиф успокоява братята си

[15] А като видяха Йосифовите братя, че баща им умря, си казваха: Може би Йосиф ще ни намрази и ще ни върне жестоко за цялото зло, което сме му направили.

[16] Затова пратиха на Йосиф да му кажат: Преди да умре, баща ти ни заповяда с думите:

[17] Така да кажете на Йосиф: Прости, моля ти се, престъплението на братята си и греха им за злото, което ти направиха. И така, прости, молим ти се, престъплението на слугите на бащиния ти Бог. А Йосиф се разплака, когато му говориха.

[18] После отидоха и братята му и паднаха пред него, и казаха: Ето, ние сме ти слуги.

[19] А Йосиф им каза: Не бойте се; нима аз стоя на мястото на Бога?

[20] Vós, na verdade, intentastes o mal contra mim; porém Deus o tornou em bem, para fazer, como vedes agora, que se conserve muita gente em vida.
[21] Não temais, pois; eu vos sustentarei a vós outros e a vossos filhos. Assim, os consolou e lhes falou ao coração.

[22] José habitou no Egito, ele e a casa de seu pai; e viveu cento e dez anos.

A morte de José

[23] Viu José os filhos de Efraim até à terceira geração; também os filhos de Maquir, filho de Manassés, os quais José tomou sobre seus joelhos.
[24] Disse José a seus irmãos: Eu morro; porém Deus certamente vos visitará e vos fará subir desta terra para a terra que jurou dar a Abraão, a Isaque e a Jacó.
[25] José fez jurar os filhos de Israel, dizendo: Certamente Deus vos visitará, e fareis transportar os meus ossos daqui.
[26] Morreu José da idade de cento e dez anos; embalsamaram-no e o puseram num caixão no Egito.

[20] Вие наистина намислихте зло против мене; но Бог го намисли за добро, за да действа така, че да спаси живота на много хора, както и стана днес.
[21] И така, не бойте се; аз ще храня вас и домовете ви. И ги утеши, и им говори любезно.

Смъртта на Йосиф в Египет

[22] Така Йосиф остана да живее в Египет, той и бащиният му дом. И Йосиф живя сто и десет години;

[23] Йосиф видя Ефремови деца от третия род; също и децата на Манасиевия син Махир се родиха на Йосифовите колене.
[24] След това Йосиф каза на братята си: Аз умирам; а Бог ще ви посети и ще ви заведе от тази земя в земята, за която се е клел на Авраам, Исаак и Яков.
[25] И Йосиф закле потомците на Израил с думите: Понеже Бог ще ви посети, то вие да изнесете костите ми оттук.
[26] И така, Йосиф умря на възраст сто и десет години; и го балсамираха и го положиха в ковчег в Египет.

O segundo livro de Moisés chamado Êxodo	Изход

Êxodo 1

Os descendentes de Jacó no Egito

[1] São estes os nomes dos filhos de Israel que entraram com Jacó no Egito; cada um entrou com sua família:
[2] Rúben, Simeão, Levi e Judá,
[3] Issacar, Zebulom e Benjamim,
[4] Dã, Naftali, Gade e Aser.
[5] Todas as pessoas, pois, que descenderam de Jacó foram setenta; José, porém, estava no Egito.
[6] Faleceu José, e todos os seus irmãos, e toda aquela geração.
[7] Mas os filhos de Israel foram fecundos, e aumentaram muito, e se multiplicaram, e grandemente se fortaleceram, de maneira que a terra se encheu deles.
[8] Entrementes, se levantou novo rei sobre o Egito, que não conhecera a José.
[9] Ele disse ao seu povo: Eis que o povo dos filhos de Israel é mais numeroso e mais forte do que nós.
[10] Eia, usemos de astúcia para com ele, para que não se multiplique, e seja o caso que, vindo guerra, ele se ajunte com os nossos inimigos, peleje contra nós e saia da terra.

[11] E os egípcios puseram sobre eles feitores de obras, para os afligirem com suas cargas. E os israelitas edificaram a Faraó as cidades-celeiros, Pitom e Ramessés.

[12] Mas, quanto mais os afligiam, tanto mais se multiplicavam e tanto mais se

Изход 1

Израилският народ в Египет

[1] Ето имената на синовете на Израил, които дойдоха в Египет заедно с Яков; всеки дойде със семейството си:
[2] Рувим, Симеон, Левий и Юда,
[3] Исахар, Завулон и Вениамин,
[4] Дан и Нефталим, Гад и Асир.
[5] Всички, които излязоха от чреслата на Яков, бяха седемдесет души; а Йосиф вече беше в Египет.
[6] И умря Йосиф, всичките му братя и цялото онова поколение.
[7] А потомците на Израил се наплодиха и размножиха, увеличиха се и толковамного се засилиха, че Египетската земя се изпълни с тях.
[8] Тогава над Египет се възцари нов цар, който не познаваше Йосиф.
[9] Той каза на народа си: Вижте, този народ, израилтяните, са по-многобройни и по-силни от нас;
[10] нека постъпим предвидливо спрямо тях, за да не се размножават, да не би в случай на война да се присъединят и те към неприятелите ни, да воюват против нас и да си отидат от земята ни.
[11] Затова поставиха над тях разпоредници, които да ги измъчват с тежък труд; и те съградиха на фараоните Питом и Рамзес, градове за житници.
[12] Но колкото повече ги измъчваха, толкова повече те се размножаваха и се

espalhavam; de maneira que se inquietavam por causa dos filhos de Israel; [13] então, os egípcios, com tirania, faziam servir os filhos de Israel

[14] e lhes fizeram amargar a vida com dura servidão, em barro, e em tijolos, e com todo o trabalho no campo; com todo o serviço em que na tirania os serviam.

As parteiras desobedecem a Faraó

[15] O rei do Egito ordenou às parteiras hebréias, das quais uma se chamava Sifrá, e outra, Puá,

[16] dizendo: Quando servirdes de parteira às hebréias, examinai: se for filho, matai-o; mas, se for filha, que viva.

[17] As parteiras, porém, temeram a Deus e não fizeram como lhes ordenara o rei do Egito; antes, deixaram viver os meninos.

[18] Então, o rei do Egito chamou as parteiras e lhes disse: Por que fizestes isso e deixastes viver os meninos?

[19] Responderam as parteiras a Faraó: É que as mulheres hebréias não são como as egípcias; são vigorosas e, antes que lhes chegue a parteira, já deram à luz os seus filhos.

[20] E Deus fez bem às parteiras; e o povo aumentou e se tornou muito forte.

[21] E, porque as parteiras temeram a Deus, ele lhes constituiu família.

[22] Então, ordenou Faraó a todo o seu povo, dizendo: A todos os filhos que nascerem

разпростираха, така че египтяните се страхуваха от израилтяните.

[13] Затова египтяните караха жестоко израилтяните да работят;

[14] огорчаваха живота им с тежка работа да правят кал и кирпичи и да вършат всякакъв вид полска работа – всички неща, които ги караха да работят, бяха много тежки.

[15] При това египетският цар заповяда на еврейските баби (от които едната се наричаше Шифра, а другата Фуа):

[16] Когато бабувате на еврейките и видите, че раждат, ако родят син, убивайте го, но ако родят дъщеря, тогава нека живее.

[17] Но бабите се бояха от Бога и не правеха каквото им заповяда египетският цар, а оставяха живи мъжките деца.

[18] Тогава египетският цар повика бабите и им каза: Защо оставяте живи мъжките деца?

[19] А те отговориха на фараона: Понеже еврейките не са като египтянките, защото са пъргави и раждат, преди бабите да дойдат при тях.

[20] Затова Бог беше благосклонен към бабите. А народът се размножаваше и засилваше твърде много.

[21] И понеже бабите се бояха от Бога, Той им даде собствени семейства.

[22] Тогава фараонът заповяда на целия си народ: Всеки син, който се роди на

aos hebreus lançareis no Nilo, mas a todas as filhas deixareis viver.

Êxodo 2

Nascimento e educação de Moisés

1 Foi-se um homem da casa de Levi e casou com uma descendente de Levi.

2 E a mulher concebeu e deu à luz um filho; e, vendo que era formoso, escondeu-o por três meses.

3 Não podendo, porém, escondê-lo por mais tempo, tomou um cesto de junco, calafetou-o com betume e piche e, pondo nele o menino, largou-o no carriçal à beira do rio.

4 A irmã do menino ficou de longe, para observar o que lhe haveria de suceder.

5 Desceu a filha de Faraó para se banhar no rio, e as suas donzelas passeavam pela beira do rio; vendo ela o cesto no carriçal, enviou a sua criada e o tomou.

6 Abrindo-o, viu a criança; e eis que o menino chorava. Teve compaixão dele e disse: Este é menino dos hebreus.

7 Então, disse sua irmã à filha de Faraó: Queres que eu vá chamar uma das hebréias que sirva de ama e te crie a criança?

8 Respondeu-lhe a filha de Faraó: Vai. Saiu, pois, a moça e chamou a mãe do menino.

9 Então, lhe disse a filha de Faraó: Leva este menino e cria-mo; pagar-te-ei o teu salário. A mulher tomou o menino e o criou.

евреите, го хвърляйте в Нил, а всяка дъщеря оставяйте жива.

Изход 2

Раждане на Моисей

1 В това време един човек от Левиевия дом отиде и взе за жена една от Левиевите жени.

2 И жената зачена и роди син; и като видя, че беше красиво дете, го скри за три месеца.

3 Но понеже не можеше вече да го крие, взе му тръстиково кошче и го намаза със смола и катран, сложи детето в него и го скри в тръстиката при брега на реката.

4 А сестра му стоеше отдалеч, за да види какво ще му се случи.

5 И фараоновата дъщеря слезе да се окъпе в реката, а слугините ѝ ходеха по брега на реката; и когато съгледаха кошчето в тръстиката, тя прати слугинята си да го донесе.

6 Като го отвори, видя детето и, ето, малкото плачеше; и го съжали и каза: Това е от еврейските деца.

7 Тогава сестра му каза на фараоновата дъщеря: Да отида ли да ти повикам дойка от еврейките, за да ти кърми детето?

8 А фараоновата дъщеря ѝ отговори: Иди. И така, момичето отиде и повика майката на детето.

9 И фараоновата дъщеря ѝ заръча: Вземи това дете и ми го кърми, а аз ще ти заплатя. И жената взе детето и го кърмеше.

10 Sendo o menino já grande, ela o trouxe à filha de Faraó, da qual passou ele a ser filho. Esta lhe chamou Moisés e disse: Porque das águas o tirei.

10 А когато детето порасна, го доведе на фараоновата дъщеря и тя го осинови. И го наименува Моисей: Понеже, каза тя, го извадих от водата.

Moisés mata um egípcio e foge para Midiã

Бягството на Моисей

11 Naqueles dias, sendo Moisés já homem, saiu a seus irmãos e viu os seus labores penosos; e viu que certo egípcio espancava um hebreu, um do seu povo.

11 А дойде време, когато Моисей порасна, излезе при братята си и гледаше теглото им. И видя някакъв египтянин, че биеше един евреин, един от братята му;

12 Olhou de um e de outro lado, e, vendo que não havia ali ninguém, matou o egípcio, e o escondeu na areia.

12 и като се огледа и видя, че няма никой, уби египтянина и го скри в пясъка.

13 Saiu no dia seguinte, e eis que dois hebreus estavam brigando; e disse ao culpado: Por que espancas o teu próximo?

13 Излезе и на другия ден и, ето, двама евреи се спречкаха; и Моисей каза на виновника: Защо биеш другаря си?

14 O qual respondeu: Quem te pôs por príncipe e juiz sobre nós? Pensas matar-me, como mataste o egípcio? Temeu, pois, Moisés e disse: Com certeza o descobriram.

14 А той отвърна: Кой те постави началник и съдия над нас? И мене ли искаш да убиеш, както уби египтянина? Тогава Моисей се уплаши и си каза: Явно е, че това нещо стана известно.

15 Informado desse caso, procurou Faraó matar a Moisés; porém Moisés fugiu da presença de Faraó e se deteve na terra de Midiã; e assentou-se junto a um poço.

15 А когато фараонът чу това, търсеше случай да убие Моисей; но Моисей побягна от фараона и се засели в Мадиамската земя. И седна до един кладенец.

16 O sacerdote de Midiã tinha sete filhas, as quais vieram a tirar água e encheram os bebedouros para dar de beber ao rebanho de seu pai.

16 А мадиамският жрец имаше седем дъщери, които дойдоха, наляха вода и напълниха коритата, за да напоят бащините си овце.

17 Então, vieram os pastores e as enxotaram dali; Moisés, porém, se levantou, e as defendeu, e deu de beber ao rebanho.

17 Но овчарите дойдоха и ги изпъдиха; Моисей стана и им помогна, и напои овцете им.

18 Tendo elas voltado a Reuel, seu pai, este lhes perguntou: Por que viestes, hoje, mais cedo?

18 И като се върнаха при баща си Рагуил, той ги запита: Как дойдохте днес толкова бързо?

[19] Responderam elas: Um egípcio nos livrou das mãos dos pastores, e ainda nos tirou água, e deu de beber ao rebanho.

[20] E onde está ele?, disse às filhas; por que deixastes lá o homem? Chamai-o para que coma pão.

[21] Moisés consentiu em morar com aquele homem; e ele deu a Moisés sua filha Zípora,

[22] a qual deu à luz um filho, a quem ele chamou Gérson, porque disse: Sou peregrino em terra estranha.

A morte do rei do Egito

[23] Decorridos muitos dias, morreu o rei do Egito; os filhos de Israel gemiam sob a servidão e por causa dela clamaram, e o seu clamor subiu a Deus.

[24] Ouvindo Deus o seu gemido, lembrou-se da sua aliança com Abraão, com Isaque e com Jacó.

[25] E viu Deus os filhos de Israel e atentou para a sua condição.

Êxodo 3

Deus fala com Moisés do meio da sarça ardente

[1] Apascentava Moisés o rebanho de Jetro, seu sogro, sacerdote de Midiã; e, levando o rebanho para o lado ocidental do deserto, chegou ao monte de Deus, a Horebe.

[2] Apareceu-lhe o Anjo do SENHOR numa chama de fogo, no meio de uma sarça; Moisés olhou, e eis que a sarça ardia no fogo e a sarça não se consumia.

[3] Então, disse consigo mesmo: Irei para lá e verei essa grande maravilha; por que a sarça não se queima?

[19] А те отговориха: Един египтянин ни избави от ръцете на овчарите, при това и вода ни наля, и напои овцете.

[20] Тогава той каза на дъщерите си: А къде е той? Защо оставихте човека? Повикайте го да яде хляб с нас.

[21] И Моисей склони да живее при човека, който даде на Моисей дъщеря си Сепфора за жена.

[22] И тя роди син; и той го наименува Герсам, защото казваше: Пришълец станах в чужда земя.

[23] След дълго време египетският цар умря; а израилтяните пъшкаха под робството и извикаха; и викът им от робството стигна до Бога.

[24] Бог чу пъшканията им; и Бог си спомни завета Си с Авраам, с Исаак и с Яков.

[25] И Бог погледна към израилтяните и се смили над тях.

Изход 3

Бог призовава Моисей

[1] А Моисей пасеше овцете на тъста си Йотор, мадиамския жрец; и като докара овцете навътре в пустинята, се изкачи на Божията планина Хорив.

[2] Там ангел Господен му се яви в огнени пламъци изсред един бодлив храст; и Моисей видя, че бодливият храст не изгаряше, макар да бе обхванат от пламъци.

[3] И Моисей си каза: Да свърна и да видя това велико явление, защо бодливият храст не изгаря.

[4] Vendo o SENHOR que ele se voltava para ver, Deus, do meio da sarça, o chamou e disse: Moisés! Moisés! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[4] А когато Господ видя, че той свърна да види, Бог го извика изсред бодливия храст: Моисей, Моисей! Той отговори: Ето ме.

[5] Deus continuou: Não te chegues para cá; tira as sandálias dos pés, porque o lugar em que estás é terra santa.

[5] И Господ каза: Не се приближавай насам; събуй обувките от краката си, защото мястото, на което стоиш, е свята земя.

[6] Disse mais: Eu sou o Deus de teu pai, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó. Moisés escondeu o rosto, porque temeu olhar para Deus.

[6] Каза още: Аз съм Бог на баща ти, Бог Авраамов, Бог Исааков и Бог Яковов. А Моисей закри лицето си, защото се боеше да погледне към Бога.

[7] Disse ainda o SENHOR: Certamente, vi a aflição do meu povo, que está no Egito, e ouvi o seu clamor por causa dos seus exatores. Conheço-lhe o sofrimento;

[7] Господ каза: Наистина видях страданието на народа Ми, който е в Египет, и чух вика му поради гнета наразпоредниците му; защото знам неволите му.

[8] por isso, desci a fim de livrá-lo da mão dos egípcios e para fazê-lo subir daquela terra a uma terra boa e ampla, terra que mana leite e mel; o lugar do cananeu, do heteu, do amorreu, do ferezeu, do heveu e do jebuseu.

[8] И слязох, за да ги избавя от гнета на египтяните и да ги заведа от онази земя в земя добра и пространна, в земя, където текат мляко и мед, в земята на ханаанците, хетите, аморейците, ферезейците, евейците и йевусейците.

[9] Pois o clamor dos filhos de Israel chegou até mim, e também vejo a opressão com que os egípcios os estão oprimindo.

[9] И сега, ето, викът на израилтяните стигна до Мене; също така видях по какъв начин ги притесняват египтяните.

[10] Vem, agora, e eu te enviarei a Faraó, para que tires o meu povo, os filhos de Israel, do Egito.

[10] И така, ела сега и ще те изпратя при фараона, за да изведеш народа Ми, израилтяните, от Египет.

[11] Então, disse Moisés a Deus: Quem sou eu para ir a Faraó e tirar do Egito os filhos de Israel?

[11] А Моисей каза на Бога: Кой съм аз, че да ида при фараона и да изведа израилтяните от Египет?

[12] Deus lhe respondeu: Eu serei contigo; e este será o sinal de que eu te enviei: depois

[12] Бог му отговори: Аз ще бъда с теб и ето ти знака, че Аз съм те изпратил:

de haveres tirado o povo do Egito, servireis a Deus neste monte.

13 Disse Moisés a Deus: Eis que, quando eu vier aos filhos de Israel e lhes disser: O Deus de vossos pais me enviou a vós outros; e eles me perguntarem: Qual é o seu nome? Que lhes direi?

14 Disse Deus a Moisés: EU SOU O QUE SOU. Disse mais: Assim dirás aos filhos de Israel: EU SOU me enviou a vós outros.

15 Disse Deus ainda mais a Moisés: Assim dirás aos filhos de Israel: O SENHOR, o Deus de vossos pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó, me enviou a vós outros; este é o meu nome eternamente, e assim serei lembrado de geração em geração.

16 Vai, ajunta os anciãos de Israel e dize-lhes: O SENHOR, o Deus de vossos pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó, me apareceu, dizendo: Em verdade vos tenho visitado e visto o que vos tem sido feito no Egito.

17 Portanto, disse eu: Far-vos-ei subir da aflição do Egito para a terra do cananeu, do heteu, do amorreu, do ferezeu, do heveu e do jebuseu, para uma terra que mana leite e mel.

18 E ouvirão a tua voz; e irás, com os anciãos de Israel, ao rei do Egito e lhe dirás: O SENHOR, o Deus dos hebreus, nos encontrou. Agora, pois, deixa-nos ir caminho de três dias para o deserto, a fim

когато изведеш народа от Египет, ще послужите на Бога на тази планина.

13 А Моисей каза на Бога: Ето, когато отида при израилтяните и им кажа: Бог на бащите ви ме изпрати при вас, и те ме попитат: Как Му е името? – какво да им кажа?

14 И Бог отвърна на Моисей: Аз съм Онзи, Който съм. Каза още: Така ще кажеш на израилтяните – Онзи, Който съм, ме изпрати при вас.

15 При това Бог каза още на Моисей: Така ще кажеш на израилтяните: Господ, Бог на бащите ви, Бог Авраамов, Бог Исааков и Бог Яковов ме изпрати при вас. Това е Името Ми довека и това ще бъде Името Ми от род в род.

16 Иди, събери Израилевите старейшини и им кажи: Господ, Бог на бащите ви, Бог Авраамов, Исааков и Яковов ми се яви и каза: Аз ви посетих днес и видях как постъпват с вас в Египет;

17 и каза: От страданието ви в Египет ще ви заведа в земята на хананците, на хетите, на аморейците, на ферезейците, на евейците и на йевусейците, в земя, където текат мляко и мед.

18 И те ще послушат думите ти; и ще отидеш с Израилевите старейшини при египетския цар, и ще му кажете: Йехова, Бог на евреите, ни срещна; и така, остави ни, молим ти се, да отидем на

de que sacrifiquemos ao SENHOR, nosso Deus.

[19] Eu sei, porém, que o rei do Egito não vos deixará ir se não for obrigado por mão forte.

[20] Portanto, estenderei a mão e ferirei o Egito com todos os meus prodígios que farei no meio dele; depois, vos deixará ir.

[21] Eu darei mercê a este povo aos olhos dos egípcios; e, quando sairdes, não será de mãos vazias.

[22] Cada mulher pedirá à sua vizinha e à sua hóspeda jóias de prata, e jóias de ouro, e vestimentas; as quais poreis sobre vossos filhos e sobre vossas filhas; e despojareis os egípcios.

Êxodo 4

Deus concede poderes a Moisés

[1] Respondeu Moisés: Mas eis que não crerão, nem acudirão à minha voz, pois dirão: O SENHOR não te apareceu.

[2] Perguntou-lhe o SENHOR: Que é isso que tens na mão? Respondeu-lhe: Um bordão.

[3] Então, lhe disse: Lança-o na terra. Ele o lançou na terra, e o bordão virou uma serpente. E Moisés fugia dela.

[4] Disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão e pega-lhe pela cauda (estendeu ele a mão, pegou-lhe pela cauda, e ela se tornou em bordão);

[5] para que creiam que te apareceu o SENHOR, Deus de seus pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó.

тридневен път в пустинята, за да принесем жертва на Йехова, нашия Бог.

[19] Но Аз зная, че египетският цар няма да ви остави да отидете, докато не бъде накаран със сила.

[20] А като издигна ръката Си, ще поразя Египет с всички Мои чудни, непостижими дела, които ще извърша сред него; след това той ще ви пусне.

[21] И ще променя отношението на египтяните към този народ и когато тръгнете, няма да отидете с празни ръце;

[22] а всяка жена ще поиска от съседката си и от жената, с която живее, сребърни и златни вещи и облекла; и ще облечете с тях синовете и дъщерите си и ще оберете египтяните.

Изход 4

Моисей получава сила да прави чудеса

[1] А Моисей отговори: Но те няма да ми повярват, нито ще послушат думите ми, защото ще кажат: Не ти се е явил Господ.

[2] Тогава Господ го попита: Какво е това в ръката ти? А той отговори: Жезъл.

[3] Господ каза: Хвърли го на земята. И той го хвърли на земята и стана на змия; и Моисей побегна от нея.

[4] Но Господ каза на Моисей: Протегни ръката си и я хвани за опашката (и той протегна ръката си и я хвана, и тя стана на жезъл в ръката му);

[5] направѝ това, за да повярват, че ти се е открил Господ, Бог на бащите им, Бог Авраамов, Бог Исааков и Бог Яковов.

[6] Disse-lhe mais o SENHOR: Mete, agora, a mão no peito. Ele o fez; e, tirando-a, eis que a mão estava leprosa, branca como a neve.

[6] При това Господ му каза: Пъхни си сега ръката в пазвата. И той си пъхна ръката в пазвата; а като я извади, ръката му беше прокажена, бяла като сняг.

[7] Disse ainda o SENHOR: Torna a meter a mão no peito. Ele a meteu no peito, novamente; e, quando a tirou, eis que se havia tornado como o restante de sua carne.

[7] Тогава Господ каза: Пъхни си пак ръката в пазвата (и той пак си пъхна ръката в пазвата и когато я извади от пазвата, беше станала пак като останалата му плът);

[8] Se eles te não crerem, nem atenderem à evidência do primeiro sinal, talvez crerão na evidência do segundo.

[8] и Господ продължи: Ако не ти повярват, нито послушат гласа на първото знамение, ще повярват поради гласа на второто знамение.

[9] Se nem ainda crerem mediante estes dois sinais, nem te ouvirem a voz, tomarás das águas do rio e as derramarás na terra seca; e as águas que do rio tomares tornar-se-ão em sangue sobre a terra.

[9] Но ако не повярват и на двете ти знамения, нито послушат думите ти, тогава да вземеш от водата на реката и да я излееш на сушата; и водата, която извадиш от реката, ще се превърне в кръв на сушата.

[10] Então, disse Moisés ao SENHOR: Ah! SENHOR! Eu nunca fui eloqüente, nem outrora, nem depois que falaste a teu servo; pois sou pesado de boca e pesado de língua.

[10] А Моисей каза на Господа: Моля ти се, Господи, аз не съм бил красноречив нито в миналото, нито, откакто си почнал да говориш на слугата Си, а съм бавен в своя език и реч.

[11] Respondeu-lhe o SENHOR: Quem fez a boca do homem? Ou quem faz o mudo, ou o surdo, ou o que vê, ou o cego? Não sou eu, o SENHOR?

[11] Но Господ му отговори: Кой е направил човешките уста? Или кой прави човек да бъде ням или глух, да има зрение или да е сляп? Нали Аз, Господ?

[12] Vai, pois, agora, e eu serei com a tua boca e te ensinarei o que hás de falar.

[12] И така, иди; и Аз ще бъда с устата ти и ще те науча какво да говориш.

[13] Ele, porém, respondeu: Ah! SENHOR! Envia aquele que hás de enviar, menos a mim.

[13] Тогава Моисей каза: Моля ти се, Господи, прати някой друг вместо мен.

14 Então, se acendeu a ira do SENHOR contra Moisés, e disse: Não é Arão, o levita, teu irmão? Eu sei que ele fala fluentemente; e eis que ele sai ao teu encontro e, vendo-te, se alegrará em seu coração.

15 Tu, pois, lhe falarás e lhe porás na boca as palavras; eu serei com a tua boca e com a dele e vos ensinarei o que deveis fazer.

16 Ele falará por ti ao povo; ele te será por boca, e tu lhe serás por Deus.

17 Toma, pois, este bordão na mão, com o qual hás de fazer os sinais.

Moisés regressa ao Egito

18 Saindo Moisés, voltou para Jetro, seu sogro, e lhe disse: Deixa-me ir, voltar a meus irmãos que estão no Egito para ver se ainda vivem. Disse-lhe Jetro: Vai-te em paz.

19 Disse também o SENHOR a Moisés, em Midiã: Vai, torna para o Egito, porque são mortos todos os que procuravam tirar-te a vida.

20 Tomou, pois, Moisés a sua mulher e os seus filhos; fê-los montar num jumento e voltou para a terra do Egito. Moisés levava na mão o bordão de Deus.

21 Disse o SENHOR a Moisés: Quando voltares ao Egito, vê que faças diante de Faraó todos os milagres que te hei posto na mão; mas eu lhe endurecerei o coração, para que não deixe ir o povo.

14 И гневът Господен пламна против Моисей и Господ каза: Нали имаш брат, левиеца Аарон? Зная, че той може да говори добре. Виж, той излиза да те посрещне и когато те види, ще се зарадва сърдечно.

15 Ти му говорѝ и вложѝ думите в устата му; и Аз ще бъда с твоите уста и с неговите уста и ще ви науча какво трябва да правите.

16 Вместо тебе нека той говори на народа; той ще ти бъде вместо уста, а ти ще го ръководиш като Бог.

17 И вземи в ръката си този жезъл, с който ще вършиш знаменията.

Моисей се връща в Египет

18 Тогава Моисей отиде и се върна при тъста си Йотор, и му каза: Моля ти се, нека отида и се завърна при братята си, които са в Египет, за да видя живи ли са още. И Йотор отвърна на Моисей: Иди с мир.

19 А в Мадиам Господ каза на Моисей: Иди, върни се в Египет, защото измряха всички твои врагове, които искаха живота ти.

20 И така, Моисей взе жена си и синовете си, качи ги на осел и тръгна да се върне в Египетската земя. Моисей взе и Божия жезъл в ръката си.

21 Тогава Господ каза на Моисей: Когато се завърнеш в Египет, внимавай да вършиш пред фараона всички чудеса, които дадох в ръката ти; но Аз ще закоравя сърцето му и той няма да пусне народа.

[22] Dirás a Faraó: Assim diz o SENHOR: Israel é meu filho, meu primogênito.

[23] Digo-te, pois: deixa ir meu filho, para que me sirva; mas, se recusares deixá-lo ir, eis que eu matarei teu filho, teu primogênito.

[24] Estando Moisés no caminho, numa estalagem, encontrou-o o SENHOR e o quis matar.

[25] Então, Zípora tomou uma pedra aguda, cortou o prepúcio de seu filho, lançou-o aos pés de Moisés e lhe disse: Sem dúvida, tu és para mim esposo sanguinário.

[26] Assim, o SENHOR o deixou. Ela disse: Esposo sanguinário, por causa da circuncisão.

[27] Disse também o SENHOR a Arão: Vai ao deserto para te encontrares com Moisés. Ele foi e, encontrando-o no monte de Deus, o beijou.

[28] Relatou Moisés a Arão todas as palavras do SENHOR, com as quais o enviara, e todos os sinais que lhe mandara.

[29] Então, se foram Moisés e Arão e ajuntaram todos os anciãos dos filhos de Israel.

[30] Arão falou todas as palavras que o SENHOR tinha dito a Moisés, e este fez os sinais à vista do povo.

[31] E o povo creu; e, tendo ouvido que o SENHOR havia visitado os filhos de Israel e lhes vira a aflição, inclinaram-se e o adoraram.

Êxodo 5

[22] А ти кажи на фараона: Така говори Йехова: Израил Ми е син, първородният Ми;

[23] и ти казвам: Пусни сина Ми да Ми послужи; но ако откажеш да го пуснеш, ето, Аз ще убия твоя син, първородния ти.

[24] А по пътя в една странноприемница Господ посрещна М оисей и искаше да го умъртви.

[25] Тогава Сепфора взе кремък и обряза краекожието на сина си, допря го до краката на Моисей и каза: Наистина ти си ми кървав младоженец.

[26] След това Господ се оттегли от него. Тогава тя каза поради обрязването: Ти си ми кървав младоженец.

[27] А Господ беше казал на Аарон: Иди в пустинята да посрещнеш Моисей. И той тръгна, посрещна го в Божията планина и го целуна.

[28] И Моисей извести на Аарон всички думи, с които Господ го беше изпратил, и всички знамения, за които му беше заръчал.

[29] Тогава Моисей и Аарон отидоха и събраха всички старейшини на израилтяните;

[30] и Аарон каза всички думи, които Господ беше говорил на Моисей, и извърши знаменията пред народа.

[31] И народът повярва; а когато чуха, че Господ посетил израилтяните и че погледнал на неволята им, наведоха главите си и се поклониха.

Изход 5

Moisés e Arão falam a Faraó

[1] Depois, foram Moisés e Arão e disseram a Faraó: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Deixa ir o meu povo, para que me celebre uma festa no deserto.

[2] Respondeu Faraó: Quem é o SENHOR para que lhe ouça eu a voz e deixe ir a Israel? Não conheço o SENHOR, nem tampouco deixarei ir a Israel.

[3] Eles prosseguiram: O Deus dos hebreus nos encontrou; deixa-nos ir, pois, caminho de três dias ao deserto, para que ofereçamos sacrifícios ao SENHOR, nosso Deus, e não venha ele sobre nós com pestilência ou com espada.

[4] Então, lhes disse o rei do Egito: Por que, Moisés e Arão, por que interrompeis o povo no seu trabalho? Ide às vossas tarefas.

[5] Disse também Faraó: O povo da terra já é muito, e vós o distraís das suas tarefas.

Faraó aflige os israelitas

[6] Naquele mesmo dia, pois, deu ordem Faraó aos superintendentes do povo e aos seus capatazes, dizendo:

[7] Daqui em diante não torneis a dar palha ao povo, para fazer tijolos, como antes; eles mesmos que vão e ajuntem para si a palha.

[8] E exigireis deles a mesma conta de tijolos que antes faziam; nada diminuireis dela; estão ociosos e, por isso, clamam: Vamos e sacrifiquemos ao nosso Deus.

Моисей и Аарон пред фараона

[1] След това Моисей и Аарон дойдоха и казаха на фараона: Така говори Йехова, Израилевият Бог: Пусни народа Ми, за да Ми отпразнуват празник в пустинята.

[2] Но фараонът запита: Кой е Йехова, че да послушам гласа Му и да пусна Израил? Не познавам Йехова и затова няма да пусна Израил.

[3] А те отговориха: Богът на евреите ни срещна. Молим ти се, нека отидем на тридневен път в пустинята, за да принесем жертва на Йехова, нашия Бог, да не би да ни порази с епидемия или с меч.

[4] Но египетският цар им каза: Защо, Моисей и Аарон, отклонявате народа от работите му? Идете на определените си работи.

[5] Фараонът каза още: Ето, народът на земята сега е много, а вие го карате да изостави определените си работи.

[6] И в същия ден фараонът заповяда на разпоредниците и на надзирателите на народа:

[7] Не давайте повече плява на този народ за правене на тухли, както досега; нека идат сами и си събират плява.

[8] Но колкото тухли са правили досега, същия брой изисквайте от тях; не го намалявайте, защото остават без работа и затова викат: Нека отидем да принесем жертва на нашия Бог.

[9] Agrave-se o serviço sobre esses homens, para que nele se apliquem e não dêem ouvidos a palavras mentirosas.

[9] Нека се възлагат още по-тежки задължения на тези хора, за да се измъчват с тях и да не обръщат внимание на лъжи.

[10] Então, saíram os superintendentes do povo e seus capatazes e falaram ao povo: Assim diz Faraó: Não vos darei palha.

[10] И така, разпоредниците и надзирателите на народа излязоха и казаха на народа: Така казва фараонът: Не ви давам плява.

[11] Ide vós mesmos e ajuntai palha onde a puderdes achar; porque nada se diminuirá do vosso trabalho.

[11] Вие сами идете и си събирайте плява, където можете да намерите, но нищо няма да се намали от работата ви.

[12] Então, o povo se espalhou por toda a terra do Egito a ajuntar restolho em lugar de palha.

[12] Затова народът се разпръсна по цялата Египетска земя да събират плява от стърнищата.

[13] Os superintendentes os apertavam, dizendo: Acabai vossa obra, a tarefa do dia, como quando havia palha.

[13] А разпоредниците настояваха: Изкарвайте работата си, определената си ежедневна работа, както, когато ви давахме плява.

[14] E foram açoitados os capatazes dos filhos de Israel, que os superintendentes de Faraó tinham posto sobre eles; e os superintendentes lhes diziam: Por que não acabastes nem ontem, nem hoje a vossa tarefa, fazendo tijolos como antes?

[14] И надзирателите, поставени над израилтяните от фараоновите разпоредници, бяха бити, като им казаха: Защо не изкарахте и вчера, и днес определения ви брой тухли, както досега?

Os israelitas queixam-se de Moisés e Arão

[15] Então, foram os capatazes dos filhos de Israel e clamaram a Faraó, dizendo: Por que tratas assim a teus servos?

[15] Тогава надзирателите на израилтяните дойдоха и извикаха към фараона: Защо постъпвате така със слугите си?

[16] Palha não se dá a teus servos, e nos dizem: Fazei tijolos. Eis que teus servos são açoitados; porém o teu próprio povo é que tem a culpa.

[16] Плява не се дава на слугите ти, а ни казват: Правете тухли. И, ето, слугите ти сме бити, а вината е на твоя народ.

[17] Mas ele respondeu: Estais ociosos, estais ociosos; por isso, dizeis: Vamos, sacrifiquemos ao SENHOR.

[17] Но той отговори: Без работа останахте, без работа, затова казвате:

Нека отидем да принесем жертва на Господа.

[18] Ide, pois, agora, e trabalhai; palha, porém, não se vos dará; contudo, dareis a mesma quantidade de tijolos.

[18] Идете сега и работете, защото плява няма да ви се дава, но ще давате определения брой тухли.

[19] Então, os capatazes dos filhos de Israel se viram em aperto, porquanto se lhes dizia: Nada diminuireis dos vossos tijolos, da vossa tarefa diária.

[19] И надзирателите на израилтяните видяха, че положението им е лошо, когато им се каза: Нищо не намалявайте от определения ви за всеки ден брой тухли.

Божието обещание за избавление

[20] Quando saíram da presença de Faraó, encontraram Moisés e Arão, que estavam à espera deles;

[20] И като излязоха от двореца нафараона, срещнаха по пътя Моисей и Аарон

[21] e lhes disseram: Olhe o SENHOR para vós outros e vos julgue, porquanto nos fizestes odiosos aos olhos de Faraó e diante dos seus servos, dando-lhes a espada na mão para nos matar.

[21] и им казаха: Господ да погледне към вас и да съди, защото вие ни направихте омразни на фараона и на служителите му и те ще ни избият с меч.

[22] Então, Moisés, tornando-se ao SENHOR, disse: Ó SENHOR, por que afligiste este povo? Por que me enviaste?

[22] Тогава Моисей се върна при Господа и каза: Господи, защо си постъпил зле спрямо този народ? Защо си ме изпратил?

[23] Pois, desde que me apresentei a Faraó, para falar-lhe em teu nome, ele tem maltratado este povo; e tu, de nenhuma sorte, livraste o teu povo.

[23] Защото, откакто дойдох при фараона да говоря в Твое име, той постъпва зле спрямо този народ, а Ти все не избавяш народа Си?

Êxodo 6

Изход 6

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Agora, verás o que hei de fazer a Faraó; pois, por mão poderosa, os deixará ir e, por mão poderosa, os lançará fora da sua terra.

[1] А Господ каза на Моисей: Сега ще видиш какво ще сторя на фараона, така че по принуда да ги пусне, и ще го принудя да ги пропъди от земята.

Deus promete livrar os israelitas

[2] Falou mais Deus a Moisés e lhe disse: Eu sou o SENHOR.

[2] Бог говорѝ още на Моисей и му каза: Аз съм Йехова.

[3] Apareci a Abraão, a Isaque e a Jacó como Deus Todo-Poderoso; mas pelo meu nome, O SENHOR, não lhes fui conhecido.

[4] Também estabeleci a minha aliança com eles, para dar-lhes a terra de Canaã, a terra em que habitaram como peregrinos.

[5] Ainda ouvi os gemidos dos filhos de Israel, os quais os egípcios escravizam, e me lembrei da minha aliança.

[6] Portanto, dize aos filhos de Israel: eu sou o SENHOR, e vos tirarei de debaixo das cargas do Egito, e vos livrarei da sua servidão, e vos resgatarei com braço estendido e com grandes manifestações de julgamento.

[7] Tomar-vos-ei por meu povo e serei vosso Deus; e sabereis que eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tiro de debaixo das cargas do Egito.

[8] E vos levarei à terra a qual jurei dar a Abraão, a Isaque e a Jacó; e vo-la darei como possessão. Eu sou o SENHOR.

[9] Desse modo falou Moisés aos filhos de Israel, mas eles não atenderam a Moisés, por causa da ânsia de espírito e da dura escravidão.

[10] Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo:

[11] Vai ter com Faraó, rei do Egito, e fala-lhe que deixe sair de sua terra os filhos de Israel.

[12] Moisés, porém, respondeu ao SENHOR, dizendo: Eis que os filhos de Israel não me

[3] Явих се на Авраам, на Исаак и на Яков с името Бог Всемогъщий, но не им бях познат с името Си Йехова.

[4] И сключих завет с тях, според който ще им дам Ханаанската земя, в която бяха пришълци при пребиваванията си.

[5] При това чух стоновете на израилтяните поради робството, което им налагат египтяните, и си спомних завета.

[6] Затова кажи на израилтяните: Аз съм Йехова, ще ви освободя от игото на египтяните, ще ви избавя от тяхното робство и ще ви откупя с протегната десница и с велики дела на съд.

[7] Ще ви направя Мой народ и ще бъда ваш Бог, и ще познаете, че Аз съм Господ, вашият Бог, Който ви извеждам от египетското иго.

[8] И ще ви въведа в земята, за която съм се клел, че ще я дам на Авраам, на Исаак и на Яков. И ще я дам на вас за наследство. Аз съм Йехова.

[9] И Моисей каза така на израилтяните, но поради угнетението на душите си и поради жестокото си робство те не послушаха Моисей.

[10] След това Господ говорѝ на Моисей:

[11] Влез при египетския цар фараон и му кажи да пусне израилтяните от земята си.

[12] Но Моисей каза на Господа: Ето, израилтяните не ме послушаха; тогава

têm ouvido; como, pois, me ouvirá Faraó? E não sei falar bem.

13 Não obstante, falou o SENHOR a Moisés e a Arão e lhes deu mandamento para os filhos de Israel e para Faraó, rei do Egito, a fim de que tirassem os filhos de Israel da terra do Egito.

Genealogias de Moisés e Arão

14 São estes os chefes das famílias: os filhos de Rúben, o primogênito de Israel: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi; são estas as famílias de Rúben.

15 Os filhos de Simeão: Jemuel, Jamim, Oade, Jaquim, Zoar e Saul, filho de uma cananéia; são estas as famílias de Simeão.

16 São estes os nomes dos filhos de Levi, segundo as suas gerações: Gérson, Coate e Merari; e os anos da vida de Levi foram cento e trinta e sete.

17 Os filhos de Gérson: Libni e Simei, segundo as suas famílias.

18 Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel; e os anos da vida de Coate foram cento e trinta e três.

19 Os filhos de Merari: Mali e Musi; são estas as famílias de Levi, segundo as suas gerações.

20 Anrão tomou por mulher a Joquebede, sua tia; e ela lhe deu a Arão e Moisés; e os anos da vida de Anrão foram cento e trinta e sete.

21 Os filhos de Isar: Corá, Nefegue e Zicri.

22 Os filhos de Uziel: Misael, Elzafã e Sitri.

как ще ме послуша фараонът, като съм с вързани устни?

13 Затова Господ говорѝ на Моисей и Аарон и им даде поръчка до израилтяните и до египетския цар фараон да изведат израилтяните от Египетската земя.

Родословие на Израилевите племена

14 Ето родоначалниците на бащините домове на Аарон и Моисей; синове на Рувим, Израилевия първороден: Енох, Фалу, Есрон и Хармий; тези са Рувимови семейства.

15 Симеонови синове: Емуил, Ямин, Аод, Яхин и Сохар, и Саул, син на ханаанка; тези са Симеонови семейства.

16 Имената на Левиевите синове според поколенията им са тези: Гирсон, Каат и Мерарий; и годините на Левиевия живот станаха сто тридесет и седем.

17 Синовете на Гирсон са: Ливний и Семей според семействата им.

18 А синовете на Каат са: Амрам, Исаар, Хеврон и Озиил; и годините на Каатовия живот станаха сто тридесет и три.

19 И синовете на Мерарий са: Маалий и Мусий. Тези са Левиевите семейства според поколенията им.

20 Амрам взе за жена леля си Йохаведа, която му роди Аарон и Моисей, и годините на Амрамовия живот станаха сто тридесет и седем.

21 Синовете на Исаар са: Корей, Нефег и Зехрий.

22 А синовете на Озиил са: Мисаил, Елисафон и Ситрий.

[23] Arão tomou por mulher a Eliseba, filha de Aminadabe, irmã de Naassom; e ela lhe deu à luz Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[24] Os filhos de Corá: Assir, Elcana e Abiasafe; são estas as famílias dos coraítas.

[25] Eleazar, filho de Arão, tomou por mulher, para si, uma das filhas de Putiel; e ela lhe deu à luz Finéias; são estes os chefes de suas casas, segundo as suas famílias.

[26] São estes Arão e Moisés, aos quais o SENHOR disse: Tirai os filhos de Israel da terra do Egito, segundo as suas hostes.

[27] São estes que falaram a Faraó, rei do Egito, a fim de tirarem do Egito os filhos de Israel; são estes Moisés e Arão.

Moisés fala novamente a Faraó

[28] No dia em que o SENHOR falou a Moisés na terra do Egito,

[29] disse o SENHOR a Moisés: Eu sou o SENHOR; dize a Faraó, rei do Egito, tudo o que eu te digo.

[30] Respondeu Moisés na presença do SENHOR: Eu não sei falar bem; como, pois, me ouvirá Faraó?

Êxodo 7

[1] Então, disse o SENHOR a Moisés: Vê que te constituí como Deus sobre Faraó, e Arão, teu irmão, será teu profeta.

[2] Tu falarás tudo o que eu te ordenar; e Arão, teu irmão, falará a Faraó, para que deixe ir da sua terra os filhos de Israel.

[23] И Аарон взе за жена Елисавета, Аминадавова дъщеря, Наасонова сестра, която му роди Надав, Авиуд, Елеазар и Итамар.

[24] Синовете на Корей са: Асир, Елкана и Авиасаф; тези са Кореевите семейства.

[25] И Аароновият син Елеазар взе за жена една от Футииловите дъщери, която му роди Финеес. Тези са родоначалниците на бащините домове на левитите според семействата им.

[26] Тези са същите Аарон и Моисей, на които Господ каза: Изведете израилтяните от Египетската земя според войнствата им.

[27] Те са, които говориха на египетския цар фараон, за да изведат израилтяните от Египет; тези са същите Моисей и Аарон.

Господ отново изпраща Моисей

[28] И в същия ден, когато Господ говорѝ на Моисей в Египетската земя,

[29] Господ каза на Моисей: Аз съм Йехова, кажи на египетския цар фараон всичко, което ти казвам.

[30] А Моисей отвърна на Господа: Ето, аз съм с вързани устни и как ще ме послуша фараонът?

Изход 7

[1] Тогава Господ каза на Моисей: Ето, поставих те като бог срещу фараона; и брат ти Аарон ще ти бъде пророк.

[2] Ти ще казваш всичко, което ти заповядвам, а брат ти Аарон ще говори на фараона да пусне израилтяните от земята си.

[3] Eu, porém, endurecerei o coração de Faraó e multiplicarei na terra do Egito os meus sinais e as minhas maravilhas.

[4] Faraó não vos ouvirá; e eu porei a mão sobre o Egito e farei sair as minhas hostes, o meu povo, os filhos de Israel, da terra do Egito, com grandes manifestações de julgamento.

[5] Saberão os egípcios que eu sou o SENHOR, quando estender eu a mão sobre o Egito e tirar do meio deles os filhos de Israel.

[6] Assim fez Moisés e Arão; como o SENHOR lhes ordenara, assim fizeram.

[7] Era Moisés de oitenta anos, e Arão, de oitenta e três, quando falaram a Faraó.

[8] Falou o SENHOR a Moisés e a Arão:

[9] Quando Faraó vos disser: Fazei milagres que vos acreditem, dirás a Arão: Toma o teu bordão e lança-o diante de Faraó; e o bordão se tornará em serpente.

[10] Então, Moisés e Arão se chegaram a Faraó e fizeram como o SENHOR lhes ordenara; lançou Arão o seu bordão diante de Faraó e diante dos seus oficiais, e ele se tornou em serpente.

[11] Faraó, porém, mandou vir os sábios e encantadores; e eles, os sábios do Egito, fizeram também o mesmo com as suas ciências ocultas.

[12] Pois lançaram eles cada um o seu bordão, e eles se tornaram em serpentes; mas o bordão de Arão devorou os bordões deles.

[3] Но Аз ще закоравя фараоновото сърце и въпреки че ще умножа знаменията Си и чудесата Си в Египетската земя,

[4] Фараонът няма да ви послуша и Аз ще нападна Египет, и с велики дела на съд ще изведа Моите войнства, народа Си, израилтяните от Египетската земя.

[5] И египтяните ще познаят, че Аз съм Господ, когато вдигна ръката Си против Египет и изведа израилтяните изсред тях.

[6] И така, Моисей и Аарон направиха, както Господ им заповяда.

[7] А Моисей беше на осемдесет години, а Аарон на осемдесет и три години, когато говореха на фараона.

Десетте напасти, с които Бог поразява Египет

[8] И Господ каза на Моисей и Аарон:

[9] Когато фараонът ви говори и каже: Покажете чудо, тогава кажи на Аарон: Вземи жезъла си и го хвърли пред фараона, за да стане на змия.

[10] Тогава Моисей и Аарон влязоха при фараона и направиха, както заповяда Господ; Аарон хвърли жезъла си пред фараона и служителите му и жезълътстана на змия.

[11] Но фараонът повика мъдреците и заклинателите и египетските влъхви направиха същото с магиите си.

[12] Защото хвърлиха, всеки от тях, жезъла си и те станаха на змии; обаче Аароновият жезъл погълна техните жезли.

[13] Todavia, o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

Primeira praga: as águas tornam-se em sangue

[14] Disse o SENHOR a Moisés: O coração de Faraó está obstinado; recusa deixar ir o povo.

[15] Vai ter com Faraó pela manhã; ele sairá às águas; estarás à espera dele na beira do rio, tomarás na mão o bordão que se tornou em serpente

[16] e lhe dirás: O SENHOR, o Deus dos hebreus, me enviou a ti para te dizer: Deixa ir o meu povo, para que me sirva no deserto; e, até agora, não tens ouvido.

[17] Assim diz o SENHOR: Nisto saberás que eu sou o SENHOR: com este bordão que tenho na mão ferirei as águas do rio, e se tornarão em sangue.

[18] Os peixes que estão no rio morrerão, o rio cheirará mal, e os egípcios terão nojo de beber água do rio.

[19] Disse mais o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: toma o teu bordão e estende a mão sobre as águas do Egito, sobre os seus rios, sobre os seus canais, sobre as suas lagoas e sobre todos os seus reservatórios, para que se tornem em sangue; haja sangue em toda a terra do Egito, tanto nos vasos de madeira como nos de pedra.

[20] Fizeram Moisés e Arão como o SENHOR lhes havia ordenado: Arão, levantando o bordão, feriu as águas que estavam no rio,

[13] А сърцето на фараона се закорави и той не ги послуша, както Господ беше говорил.

[14] След това Господ каза на Моисей: Сърцето на фараона се закорави дотолкова, че той отказва да пусне народа.

[15] Иди утре при фараона; ето, той излиза да отиде при водата; а ти застани при брега на Нил, за да го срещнеш, и вземи в ръката си жезъла, който се беше превърнал на змия.

[16] И му кажи: Господ, Бог на евреите, ме изпрати при теб и казва: Пусни народа Ми, за да Ми послужат в пустинята; но, ето, досега ти не послуша.

[17] Така казва Господ: По това ще познаеш, че Аз съм Господ; ето, с жезъла, който е в ръката ми, ще ударя върху водата, която е в Нил, и тя ще се превърне в кръв.

[18] Рибите, които са в Нил, ще измрат и реката ще се усмърди, и египтяните ще се гнусят да пият вода от нея.

[19] Тогава Господ заповяда на Моисей: Кажи на Аарон: Вземи жезъла си и протегни ръката си над египетските води, над реките им, над потоците им, над езерата им и над всичките им водни локви, за да станат на кръв; и по цялата Египетска земя ще има кръв, и в дървените, и в каменните съдове.

[20] Моисей и Аарон направиха, както Господ заповяда; и Аарон, като вдигна жезъла, удари цялата вода в Нил

à vista de Faraó e seus oficiais; e toda a água do rio se tornou em sangue.

21 De sorte que os peixes que estavam no rio morreram, o rio cheirou mal, e os egípcios não podiam beber a água do rio; e houve sangue por toda a terra do Egito.

22 Porém os magos do Egito fizeram também o mesmo com as suas ciências ocultas; de maneira que o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

23 Virou-se Faraó e foi para casa; nem ainda isso considerou o seu coração.

24 Todos os egípcios cavaram junto ao rio para encontrar água que beber, pois das águas do rio não podiam beber.

25 Assim se passaram sete dias, depois que o SENHOR feriu o rio.

Êxodo 8

Segunda praga: rãs

1 Depois, disse o SENHOR a Moisés: Chega-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

2 Se recusares deixá-lo ir, eis que castigarei com rãs todos os teus territórios.

3 O rio produzirá rãs em abundância, que subirão e entrarão em tua casa, e no teu quarto de dormir, e sobre o teu leito, e nas casas dos teus oficiais, e sobre o teu povo, e nos teus fornos, e nas tuas amassadeiras.

4 As rãs virão sobre ti, sobre o teu povo e sobre todos os teus oficiais.

5 Disse mais o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: Estende a mão com o teu bordão

пред фараона и служителите му; и водата на Нил се превърна в кръв.

21 И рибите, които бяха в Нил, измряха и реката се усмърдя, така че египтяните не можеха да пият вода от нея; и кръв се бе разляла по цялата Египетска земя.

22 Но и египетските влъхви с магиите си направиха същото; затова сърцето на фараона се закорави и той не ги послуша, както беше казал Господ.

23 И фараонът се върна в своя дворец, без да вземе присърце и това.

24 А всички египтяни копаха около Нил, за да намерят вода за пиене, защото не можеха да пият речната вода.

25 И минаха седем дни, след като Господбеше поразил Нил.

Изход 8

1 Тогава Господ каза на Моисей: Влез при фараона и му кажи: Така казва Господ: Пусни народа Ми, за да Ми послужат.

2 Но ако откажеш да ги пуснеш, Аз ще поразя цялата ти страна с жаби.

3 Нил ще загъмжи от жаби, които, след като излязат, ще наскачат в къщата ти, в спалнята ти, по леглото ти, в къщата на служителите ти, върху народа ти, в пещите ти и по нощвите ти.

4 По тебе, по всички хора от народа ти и по всичките ти служители ще наскачат жабите.

5 И така, Господ каза на Моисей: Кажи на Аарон: Протегни ръката си с жезъла

sobre os rios, sobre os canais e sobre as lagoas e faze subir rãs sobre a terra do Egito.

6 Arão estendeu a mão sobre as águas do Egito, e subiram rãs e cobriram a terra do Egito.

7 Então, os magos fizeram o mesmo com suas ciências ocultas e fizeram aparecer rãs sobre a terra do Egito.

8 Chamou Faraó a Moisés e a Arão e lhes disse: Rogai ao SENHOR que tire as rãs de mim e do meu povo; então, deixarei ir o povo, para que ofereça sacrifícios ao SENHOR.

9 Falou Moisés a Faraó: Digna-te dizer-me quando é que hei de rogar por ti, pelos teus oficiais e pelo teu povo, para que as rãs sejam retiradas de ti e das tuas casas e fiquem somente no rio.

10 Ele respondeu: Amanhã. Moisés disse: Seja conforme a tua palavra, para que saibas que ninguém há como o SENHOR, nosso Deus.

11 Retirar-se-ão as rãs de ti, e das tuas casas, e dos teus oficiais, e do teu povo; ficarão somente no rio.

12 Então, saíram Moisés e Arão da presença de Faraó; e Moisés clamou ao SENHOR por causa das rãs, conforme combinara com Faraó.

13 E o SENHOR fez conforme a palavra de Moisés; morreram as rãs nas casas, nos pátios e nos campos.

14 Ajuntaram-nas em montões e montões, e a terra cheirou mal.

си над реките, над потоците и над езерата и направи така, че да наскачат жаби по Египетската земя.

6 И Аарон протегна ръката си към египетските води и жабите излязоха и покриха Египетската земя.

7 Но и влъхвите направиха същото с магиите си и направиха така, че да наскачат жаби по Египетската земя.

8 Тогава фараонът повика Моисей и Аарон и каза: Помолете се на Господа да махне жабите от мен и от народа ми; и ще пусна народа ви, за да принесе жертви на Господа.

9 А Моисей каза на фараона: Определи ми времето, когато да се помоля за тебе, за служителите ти и за народа ти, за да бъдат изтребени жабите от теб и от къщите ти и да останат само в Нил.

10 Фараонът отговори: Утре. А той музаяви: Ще бъде, според както си казал, за да познаеш, че няма никой, подобен на Господа, нашия Бог.

11 Жабите ще се махнат от теб, от къщите ти, от служителите ти и от народа ти; само в Нил ще останат.

12 Тогава Моисей и Аарон излязоха от двореца на фараона; и Моисей се помоли на Господа относно жабите, които беше пратил върху фараона.

13 И Господ направи според думите на Моисей; жабите измряха в къщите, в дворовете и в нивите.

14 И ги събираха на купове; и земята се усмърдя.

[15] Vendo, porém, Faraó que havia alívio, continuou de coração endurecido e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

[15] А фараонът, като видя, че имаше облекчение за него, закорави сърцето си и не ги послуша, както Господ беше предсказал.

Terceira praga: piolhos

[16] Disse o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: Estende o teu bordão e fere o pó da terra, para que se torne em piolhos por toda a terra do Egito.

[16] След това Господ каза на Моисей: Кажи на Аарон: Простри жезъла си и удари земната пръст, за да се превърне на мушици в цялата Египетска земя.

[17] Fizeram assim; Arão estendeu a mão com seu bordão e feriu o pó da terra, e houve muitos piolhos nos homens e no gado; todo o pó da terra se tornou em piolhos por toda a terra do Egito.

[17] И направиха така; Аарон простря ръката си с жезъла си и удари земната пръст, и се явиха по хората и по животните; цялата земна пръст се превърна на мушици по цялата Египетска земя.

[18] E fizeram os magos o mesmo com suas ciências ocultas para produzirem piolhos, porém não o puderam; e havia piolhos nos homens e no gado.

[18] И влъхвите се помъчиха да извършатсъщото с магиите си, за да произведат мушици, но не можаха; а мушиците бяха по хората и по животните.

[19] Então, disseram os magos a Faraó: Isto é o dedo de Deus. Porém o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

[19] Тогава влъхвите казаха на фараона: Божий пръст е това. Но сърцето на фараона се закорави и той не ги послуша, както Господ беше предсказал.

Quarta praga: moscas

[20] Disse o SENHOR a Moisés: Levanta-te pela manhã cedo e apresenta-te a Faraó; eis que ele sairá às águas; e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[20] После Господ каза на Моисей: Стани утре рано и застани пред фараона (ето, той излиза, за да отиде при водата на Нил), и му кажи: Така казва Господ: Пусни народа Ми, за да Ми послужи.

[21] Do contrário, se tu não deixares ir o meu povo, eis que eu enviarei enxames de moscas sobre ti, e sobre os teus oficiais, e sobre o teu povo, e nas tuas casas; e as casas dos egípcios se encherão destes

[21] Защото, ако не пуснеш народа Ми, ще изпратя рояци мухи върху тебе, върху служителите ти, върху народа ти и в къщите ти; така че къщите на

enxames, e também a terra em que eles estiverem.

22 Naquele dia, separarei a terra de Gósen, em que habita o meu povo, para que nela não haja enxames de moscas, e saibas que eu sou o SENHOR no meio desta terra.

23 Farei distinção entre o meu povo e o teu povo; amanhã se dará este sinal.

24 Assim fez o SENHOR; e vieram grandes enxames de moscas à casa de Faraó, e às casas dos seus oficiais, e sobre toda a terra do Egito; e a terra ficou arruinada com estes enxames.

25 Chamou Faraó a Moisés e a Arão e disse: Ide, oferecei sacrifícios ao vosso Deus nesta terra.

26 Respondeu Moisés: Não convém que façamos assim porque ofereceríamos ao SENHOR, nosso Deus, sacrifícios abomináveis aos egípcios; eis que, se oferecermos tais sacrifícios perante os seus olhos, não nos apedrejarão eles?

27 Temos de ir caminho de três dias ao deserto e ofereceremos sacrifícios ao SENHOR, nosso Deus, como ele nos disser.

28 Então, disse Faraó: Deixar-vos-ei ir, para que ofereçais sacrifícios ao SENHOR, vosso Deus, no deserto; somente que, saindo, não vades muito longe; orai também por mim.

29 Respondeu-lhe Moisés: Eis que saio da tua presença e orarei ao SENHOR; amanhã, estes enxames de moscas se retirarão de

египтяните и земята, на която живеят, ще се напълнят с рояци мухи.

22 Но в онзи ден Аз ще отделя Гесенската земя, в която живее народът Ми, така че там да няма рояци мухи, за да познаеш, че Аз съм Господ в тази земя.

23 Аз ще поставя преграда между Своя народ и твоя народ; утре ще стане това знамение.

24 И Господ направи така; гъсти рояци мухи навлязоха във фараоновия дворец и в къщите на служителите му, и в цялата Египетска земя; земята бе поразена от рояците мухи.

25 Тогава фараонът повика Моисей и Аарон и каза: Идете, принесете жертва на вашия Бог в тази земя.

26 Но Моисей каза: Не е правилно да направим така, защото ние ще жертваме на Господа, нашия Бог, онова, от което египтяните се гнусят; и ако жертваме пред очите на египтяните онова, от което те се гнусят, няма ли да ни избият с камъни?

27 Ще отидем в пустинята на разстояние колкото тридневен път и ще жертваме на Господа, нашия Бог, така, както Той би ни казал.

28 Тогава фараонът каза: Ще ви пусна да пожертвате на Господа, вашия Бог, в пустинята, само да не отидете много далеч. Помолете се на Бога за мене.

29 Моисей каза: Щом те напусна, ще се помоля на Господа да се махнат утре рояците мухи от двореца на фараона, от

Faraó, dos seus oficiais e do seu povo; somente que Faraó não mais me engane, não deixando ir o povo para que ofereça sacrifícios ao SENHOR.

30 Então, saiu Moisés da presença de Faraó e orou ao SENHOR.

31 E fez o SENHOR conforme a palavra de Moisés, e os enxames de moscas se retiraram de Faraó, dos seus oficiais e do seu povo; não ficou uma só mosca.

32 Mas ainda esta vez endureceu Faraó o coração e não deixou ir o povo.

Êxodo 9

Quinta praga: peste nos animais

1 Disse o SENHOR a Moisés: Apresenta-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

2 Porque, se recusares deixá-los ir e ainda por força os detiveres,

3 eis que a mão do SENHOR será sobre o teu rebanho, que está no campo, sobre os cavalos, sobre os jumentos, sobre os camelos, sobre o gado e sobre as ovelhas, com pestilência gravíssima.

4 E o SENHOR fará distinção entre os rebanhos de Israel e o rebanho do Egito, para que nada morra de tudo o que pertence aos filhos de Israel.

5 O SENHOR designou certo tempo, dizendo: Amanhã, fará o SENHOR isto na terra.

6 E o SENHOR o fez no dia seguinte, e todo o rebanho dos egípcios morreu; porém, do rebanho dos israelitas, não morreu nem um.

служителите му и от народа му; но нека фараонът не продължава да лъже и да не пуска народа ни да пожертва на Господа.

30 И така, Моисей излезе от двореца нафараона и се помоли на Господа.

31 И Господ направи така, както Моисей се молеше; Той премахна рояците мухи от фараона, от служителите му и от народа му; не остана нито една.

32 Но фараонът и този път закорави сърцето си и не пусна народа.

Изход 9

1 Тогава Господ каза на Моисей: Влез при фараона и му кажи: Така казва Господ, Бог на евреите: Пусни народа Ми, за да Ми послужи.

2 Защото, ако откажеш да ги пуснеш и ако още ги държиш,

3 ръката на Господа ще бъде върху добитъка ти, който е по полето, конете, ослите, камилите, говедата и овцете; и ще настане твърде тежък мор.

4 И Господ ще постави преграда между Израилевия и египетския добитък; от целия добитък на израилтяните нищо няма да умре.

5 И Господ определи срок, като каза: Утре Йехова ще стори това на земята.

6 На другия ден Господ стори това; целият египетски добитък измря, а от добитъка на израилтяните нищо не умря.

[7] Faraó mandou ver, e eis que do rebanho de Israel não morrera nem um sequer; porém o coração de Faraó se endureceu, e não deixou ir o povo.

[7] Фараонът прати да видят и, ето, от добитъка на израилтяните нищо не беше умряло. Но сърцето на фараона беше упорито и той не пусна народа.

Sexta praga: úlceras

[8] Então, disse o SENHOR a Moisés e a Arão: Apanhai mãos cheias de cinza de forno, e Moisés atire-a para o céu diante de Faraó.

[8] Тогава Господ каза на Моисей и Аарон: Напълнете шепите си с пепел от пещ и нека Моисей я пръсне към небето пред фараон;

[9] Ela se tornará em pó miúdo sobre toda a terra do Egito e se tornará em tumores que se arrebentem em úlceras nos homens e nos animais, por toda a terra do Egito.

[9] и пепелта ще стане прах по цялата Египетска земя и ще причини на хората и животните възпаление с гнойни циреи, по цялата Египетска земя.

[10] Eles tomaram cinza de forno e se apresentaram a Faraó; Moisés atirou-a para o céu, e ela se tornou em tumores que se arrebentavam em úlceras nos homens e nos animais,

[10] И като взеха пепел от пещ и застанаха пред фараона, Моисей я пръсна към небето; и стана възпаление с гнойни циреи на хората и животните.

[11] de maneira que os magos não podiam permanecer diante de Moisés, por causa dos tumores; porque havia tumores nos magos e em todos os egípcios.

[11] А влъхвите не можаха да стоят пред Моисей поради възпалението, защото влъхвите и всички египтяни бяха получили възпаление.

[12] Porém o SENHOR endureceu o coração de Faraó, e este não os ouviu, como o SENHOR tinha dito a Moisés.

[12] Но Господ закорави сърцето на фараона и той не ги послуша, според както Господ беше предсказал на Моисей.

Sétima praga: chuva de pedras

[13] Disse o SENHOR a Moisés: Levanta-te pela manhã cedo, apresenta-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[13] След това Господ каза на Моисей: Стани утре рано, застани пред фараона и му кажи: Така казва Господ, Бог на евреите: Пусни народа Ми, за да Ми послужи.

[14] Pois esta vez enviarei todas as minhas pragas sobre o teu coração, e sobre os teus oficiais, e sobre o teu povo, para que saibas

[14] Защото този път Аз изпращам всичките Си напасти върху тебе, върху служителите ти и върху народа ти, за да

que não há quem me seja semelhante em toda a terra.

[15] Pois já eu poderia ter estendido a mão para te ferir a ti e o teu povo com pestilência, e terias sido cortado da terra;

[16] mas, deveras, para isso te hei mantido, a fim de mostrar-te o meu poder, e para que seja o meu nome anunciado em toda a terra.

[17] Ainda te levantas contra o meu povo, para não deixá-lo ir?

[18] Eis que amanhã, por este tempo, farei cair mui grave chuva de pedras, como nunca houve no Egito, desde o dia em que foi fundado até hoje.

[19] Agora, pois, manda recolher o teu gado e tudo o que tens no campo; todo homem e animal que se acharem no campo e não se recolherem a casa, em caindo sobre eles a chuva de pedras, morrerão.

[20] Quem dos oficiais de Faraó temia a palavra do SENHOR fez fugir os seus servos e o seu gado para as casas;

[21] aquele, porém, que não se importava com a palavra do SENHOR deixou ficar no campo os seus servos e o seu gado.

[22] Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão para o céu, e cairá chuva de pedras em toda a terra do Egito, sobre homens, sobre animais e sobre toda planta do campo na terra do Egito.

познаеш, че в целия свят няма подобен на Мене.

[15] Понеже сега можех да вдигна ръката Си и да поразя теб и народа ти с мор, и щяхте досега да бъдете изтребени от земята.

[16] Но Аз ви пожалих, за да покажа на тебе силата Си и да се прочуе Името Ми по целия свят.

[17] Още ли се надигаш срещу народа Ми и не ги пускаш?

[18] Ето, утре около това време ще изпратя много тежък град, небивал в Египет, откакто се е основал до днес.

[19] И така, сега прати да приберат бързо добитъка ти и всичко, което имаш по полето; защото градушката ще падне върху всеки човек и всяко животно, което се окаже на полето и няма да се прибере вкъщи; и те ще измрат.

[20] И така, който от фараоновите служители се побоя от това, което Господказа, прибра бързо вкъщи слугите и добитъка си;

[21] а който не обърна внимание на казаното от Господа, остави слугите и добитъка си по полето.

[22] Тогава Господ каза на Моисей: Протегни ръката си към небето, за да удари град по цялата Египетска земя, по хората, по животните и по всяка трева на полето по цялата Египетска земя.

[23] E Moisés estendeu o seu bordão para o céu; o SENHOR deu trovões e chuva de pedras, e fogo desceu sobre a terra; e fez o SENHOR cair chuva de pedras sobre a terra do Egito.

[23] Моисей простря жезъла си към небето и Господ прати гръм и град, и огън се спускаше по земята; Господ изпрати градушка по Египетската земя.

[24] De maneira que havia chuva de pedras e fogo misturado com a chuva de pedras tão grave, qual nunca houve em toda a terra do Egito, desde que veio a ser uma nação.

[24] Така имаше град и огън, размесен с града – град много тежък, небивал в цялата Египетска земя, откакто е заживял там народ.

[25] Por toda a terra do Egito a chuva de pedras feriu tudo quanto havia no campo, tanto homens como animais; feriu também a chuva de pedras toda planta do campo e quebrou todas as árvores do campo.

[25] В цялата Египетска земя градушката изби всичко, което имаше по полето – и човек, и животно; градът очука и цялата трева по полето и изпочупи всички дървета по полето.

[26] Somente na terra de Gósen, onde estavam os filhos de Israel, não havia chuva de pedras.

[26] Само в Гесенската земя, където бяха израилтяните, не удари град.

[27] Então, Faraó mandou chamar a Moisés e a Arão e lhes disse: Esta vez pequei; o SENHOR é justo, porém eu e o meu povo somos ímpios.

[27] Тогава фараонът изпрати да повикат Моисей и Аарон и им каза: Този път сгреших; Господ е праведен, а аз и народът ми сме нечестиви.

[28] Orai ao SENHOR; pois já bastam estes grandes trovões e a chuva de pedras. Eu vos deixarei ir, e não ficareis mais aqui.

[28] Помолете се на Господа, защото ми додея от тези ужасни гръмове и град; и аз ще ви пусна и няма вече да останете.

[29] Respondeu-lhe Moisés: Em saindo eu da cidade, estenderei as mãos ao SENHOR; os trovões cessarão, e já não haverá chuva de pedras; para que saibas que a terra é do SENHOR.

[29] А Моисей му каза: Щом изляза от града, ще протегна ръцете си към Господа и гръмовете ще престанат, и няма да има вече градушка, за да познаеш, че светът е Господен.

[30] Quanto a ti, porém, e aos teus oficiais, eu sei que ainda não temeis ao SENHOR Deus.

[30] Обаче зная, че ти и служителите ти още няма да се уплашите от Господа Бога.

[31] (O linho e a cevada foram feridos, pois a cevada já estava na espiga, e o linho, em flor.

[31] (Ленът и ечемикът бяха съсипани, защото ечемикът беше на класове и ленът връзваше семе;

[32] Porém o trigo e o centeio não sofreram dano, porque ainda não haviam nascido.)

[32] но пшеницата и бялото жито оцеляха, защото бяха късни.)

[33] Saiu, pois, Moisés da presença de Faraó e da cidade e estendeu as mãos ao SENHOR; cessaram os trovões e a chuva de pedras, e não caiu mais chuva sobre a terra.

[33] И така, Моисей излезе от двореца нафараона извън града и протегна ръцете си към Господа; и гръмовете и градушката престанаха, и дъждът не се изливаше вече по земята.

[34] Tendo visto Faraó que cessaram as chuvas, as pedras e os trovões, tornou a pecar e endureceu o coração, ele e os seus oficiais.

[34] Но след като фараонът видя, че престанаха дъждът, градът и гръмотевиците, той пак съгреши и закорави сърцето си, той и служителите му.

[35] E assim Faraó, de coração endurecido, não deixou ir os filhos de Israel, como o SENHOR tinha dito a Moisés.

[35] Сърцето на фараона се закорави и той не пусна израилтяните, както Господбеше говорил чрез Моисей.

Êxodo 10

Oitava praga: gafanhotos

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Vai ter com Faraó, porque lhe endureci o coração e o coração de seus oficiais, para que eu faça estes meus sinais no meio deles,

[2] e para que contes a teus filhos e aos filhos de teus filhos como zombei dos egípcios e quantos prodígios fiz no meio deles, e para que saibais que eu sou o SENHOR.

[3] Apresentaram-se, pois, Moisés e Arão perante Faraó e lhe disseram: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Até quando recusarás humilhar-te perante mim? Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[4] Do contrário, se recusares deixar ir o meu povo, eis que amanhã trarei gafanhotos ao teu território;

[5] eles cobrirão de tal maneira a face da terra, que dela nada aparecerá; eles comerão o restante que escapou, o que vos

Изход 10

[1] Тогава Господ каза на Моисей: Влез при фараона, защото Аз закоравих и сърцето на служителите му, за да покажа тези Мои знамения между тях

[2] и за да разказваш на сина си и на внука си това, което направих с египтяните, и знаменията, които показах между тях, за да познаете, че Аз съм Господ.

[3] Тогава Моисей и Аарон влязоха при фараона и му казаха: Така говори Господ, Бог на евреите: Докога ще отказваш да се смириш пред Мене? Пусни народа Ми, за да Ми послужат.

[4] Защото, ако откажеш да пуснеш народа Ми, утре ще докарам скакалци в пределите ти;

[5] те ще покрият лицето на земята, така че да не може човек да види земята, и ще унищожат останалото, което оцелее,

resta da chuva de pedras, e comerão toda árvore que vos cresce no campo;

това, което ви остава от градушката, и ще изядат всичките дървета, които растат по полетата ви,

6 и ще се напълнят с тях къщите ти и къщите на всичките ти служители, и къщите на всички египтяни – нещо, което не са видели нито бащите ти, нито дедите ти, откакто са съществували на земята, дори до днес. И Моисей се обърна и излезе от двореца на фараона.

6 e encherão as tuas casas, e as casas de todos os teus oficiais, e as casas de todos os egípcios, como nunca viram teus pais, nem os teus antepassados desde o dia em que se acharam na terra até ao dia de hoje. Virou-se e saiu da presença de Faraó.

7 Então, os oficiais de Faraó lhe disseram: Até quando nos será por cilada este homem? Deixa ir os homens, para que sirvam ao SENHOR, seu Deus. Acaso, não sabes ainda que o Egito está arruinado?

7 Тогава служителите на фараона му казаха: Докога ще ни бъде примка този човек? Пусни ги да послужат на Йехова, своя Бог. Още ли не знаеш, че Египет загива?

8 Então, Moisés e Arão foram conduzidos à presença de Faraó; e este lhes disse: Ide, servi ao SENHOR, vosso Deus; porém quais são os que hão de ir?

8 Тогава пак доведоха Моисей и Аарон при фараона, който им каза: Идете, послужете на Йехова, вашия Бог, но точно кои ще отидат?

9 Respondeu-lhe Moisés: Havemos de ir com os nossos jovens, e com os nossos velhos, e com os filhos, e com as filhas, e com os nossos rebanhos, e com os nossos gados; havemos de ir, porque temos de celebrar festa ao SENHOR.

9 А Моисей отговори: Ще отидем с младите и старите, със синовете и дъщерите, с овцете и говедата ще отидем, защото трябва да отпразнуваме празник на Йехова.

10 Replicou-lhes Faraó: Seja o SENHOR convosco, caso eu vos deixe ir e as crianças. Vede, pois tendes conosco más intenções.

10 Тогава фараонът им каза: Нека Йехова бъде с вас, дори ако ви пусна с челядта ви. Но внимавайте, защото имате лоши намерения.

11 Não há de ser assim; ide somente vós, os homens, e servi ao SENHOR; pois isso é o que pedistes. E os expulsaram da presença de Faraó.

11 Не съм съгласен; идете сега вие, мъжете, и послужете на Йехова, защото това поискахте. И ги изгониха от фараоновия дворец.

[12] Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão sobre a terra do Egito, para que venham os gafanhotos sobre a terra do Egito e comam toda a erva da terra, tudo o que deixou a chuva de pedras.

[13] Estendeu, pois, Moisés o seu bordão sobre a terra do Egito, e o SENHOR trouxe sobre a terra um vento oriental todo aquele dia e toda aquela noite; quando amanheceu, o vento oriental tinha trazido os gafanhotos.

[14] E subiram os gafanhotos por toda a terra do Egito e pousaram sobre todo o seu território; eram mui numerosos; antes destes, nunca houve tais gafanhotos, nem depois deles virão outros assim.

[15] Porque cobriram a superfície de toda a terra, de modo que a terra se escureceu; devoraram toda a erva da terra e todo fruto das árvores que deixara a chuva de pedras; e não restou nada verde nas árvores, nem na erva do campo, em toda a terra do Egito.

[16] Então, se apressou Faraó em chamar a Moisés e a Arão e lhes disse: Pequei contra o SENHOR, vosso Deus, e contra vós outros.

[17] Agora, pois, peço-vos que me perdoeis o pecado esta vez ainda e que oreis ao SENHOR, vosso Deus, que tire de mim esta morte.

[18] E Moisés, tendo saído da presença de Faraó, orou ao SENHOR.

[12] Тогава Господ каза на Моисей: Протегни ръката си над Египетската земя, за да покрият скакалците Египетската земя и да изядат цялата трева на земята, всичко, което оцеля от градушката.

[13] И Моисей простря жезъла си над Египетската земя; а Господ изпрати източен вятър на земята през целия онзи ден и цялата нощ и на сутринта източният вятър докара скакалците.

[14] И скакалците се пръснаха по цялата Египетска земя и нападнаха по всички египетски предели; те бяха много страшни; преди това не е имало такива скакалци, нито ще има такива след тях.

[15] Защото покриха лицето на цялата земя, така че земята почерня, и изядоха цялата трева в страната и всички плодове на дърветата, които бяха оцелели от градушката; и по цялата Египетска земя не остана нищо зелено, било дърво или трева на полето.

[16] Тогава фараонът бързо повика Моисей и Аарон и каза: Съгреших пред Йехова, вашия Бог, и пред вас.

[17] Но сега прости, моля, греха ми само този път и се помолете на Йехова, вашия Бог, само да отмахне от мене тази смърт.

[18] И така, Моисей излезе от двореца нафараона и се помоли на Господа.

[19] Então, o SENHOR fez soprar fortíssimo vento ocidental, o qual levantou os gafanhotos e os lançou no mar Vermelho; nem ainda um só gafanhoto restou em todo o território do Egito.

[19] И Господ промени посоката на вятъра, като докара много силен западен вятър, който вдигна скакалците и ги хвърли в Червеното море; не остана нито един скакалец по всички египетски предели.

[20] O SENHOR, porém, endureceu o coração de Faraó, e este não deixou ir os filhos de Israel.

[20] Но Господ закорави сърцето на фараона и той не пусна израилтяните.

Nona praga: trevas

[21] Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão para o céu, e virão trevas sobre a terra do Egito, trevas que se possam apalpar.

[21] Тогава Господ каза на Моисей: Протегни ръката си към небето, за да настане тъмнина по Египетската земя – тъмнина, която е толкова гъста, че може да се пипа.

[22] Estendeu, pois, Moisés a mão para o céu, e houve trevas espessas sobre toda a terra do Egito por três dias;

[22] Моисей протегна ръката си към небето; и настана гъста тъмнина по цялата Египетска земя за три дни.

[23] não viram uns aos outros, e ninguém se levantou do seu lugar por três dias; porém todos os filhos de Israel tinham luz nas suas habitações.

[23] Хората не се виждаха един друг и за три дни никой не можа да помръдне от мястото си, но в жилищата на всички израилтяни беше светло.

[24] Então, Faraó chamou a Moisés e lhe disse: Ide, servi ao SENHOR. Fiquem somente os vossos rebanhos e o vosso gado; as vossas crianças irão também convosco.

[24] Тогава фараонът повика Моисей и каза: Идете и се поклонете на Йехова; само овцете ви и говедата ви нека останат; а семействата ви нека отидат с вас.

[25] Respondeu Moisés: Também tu nos tens de dar em nossas mãos sacrifícios e holocaustos, que ofereçamos ao SENHOR, nosso Deus.

[25] Но Моисей отговори: Обаче ти трябва да ни позволиш да извършим и жертвоприношения и всеизгаряния, за да пожертваме на Господа, нашия Бог;

[26] E também os nossos rebanhos irão conosco, nem uma unha ficará; porque deles havemos de tomar, para servir ao SENHOR, nosso Deus, e não sabemos com

[26] така че и добитъкът ни ще дойде с нас; няма да остане зад нас нито едно животно, защото от добитъка трябва да вземем, за да пожертваме на Господа, нашия Бог; и когато пристигнем там,

que havemos de servir ao SENHOR, até que cheguemos lá.

27 O SENHOR, porém, endureceu o coração de Faraó, e este não quis deixá-los ir.

28 Disse, pois, Faraó a Moisés: Retira-te de mim e guarda-te que não mais vejas o meu rosto; porque, no dia em que vires o meu rosto, morrerás.

29 Respondeu-lhe Moisés: Bem disseste; nunca mais tornarei eu a ver o teu rosto.

Êxodo 11

Deus anuncia a décima praga

1 Disse o SENHOR a Moisés: Ainda mais uma praga trarei sobre Faraó e sobre o Egito. Então, vos deixará ir daqui; quando vos deixar, é certo que vos expulsará totalmente.

2 Fala, agora, aos ouvidos do povo que todo homem peça ao seu vizinho, e toda mulher, à sua vizinha objetos de prata e de ouro.

3 E o SENHOR fez que o seu povo encontrasse favor da parte dos egípcios; também o homem Moisés era mui famoso na terra do Egito, aos olhos dos oficiais de Faraó e aos olhos do povo.

4 Moisés disse: Assim diz o SENHOR: Cerca da meia-noite passarei pelo meio do Egito.

5 E todo primogênito na terra do Egito morrerá, desde o primogênito de Faraó, que se assenta no seu trono, até ao primogênito da serva que está junto à mó, e todo primogênito dos animais.

няма да има с какво да послужим на Господа.

27 Но Господ закорави сърцето на фараона и той не склони да ги пусне.

28 Тогава фараонът каза на Моисей:Махни се от мене; не искам повече да виждаш лицето ми, защото в деня, когато видиш лицето ми, ще умреш.

29 А Моисей отговори: Право казваш; няма да видя вече лицето ти.

Изход 11

1 (А Господ беше казал на Моисей: Още една напаст ще нанеса на фараона и на Египет, след което той ще ви пусне оттук; но когато ви пусне, ще ви пропъди окончателно оттук.

2 И така, кажи на народа и нека всеки израилтянин поиска от съседа си и всяка израилтянка от съседката си сребърни и златни вещи.

3 А Господ беше дал на народа да спечелят доверието на египтяните. При това Моисей беше станал много почитан човек в Египетската земя пред фараоновите служители и пред народа.)

4 Моисей каза на фараона: Така говори Господ: Около полунощ Аз ще мина през Египет;

5 и всеки първороден в Египетската земя ще умре – от първородния на фараона, който седи на престола си, до първородния на слугинята, която мели с ръчната мелница, и до всяко първородно от добитъка.

[6] Haverá grande clamor em toda a terra do Egito, qual nunca houve, nem haverá jamais;
[7] porém contra nenhum dos filhos de Israel, desde os homens até aos animais, nem ainda um cão rosnará, para que saibais que o SENHOR fez distinção entre os egípcios e os israelitas.

[8] Então, todos estes teus oficiais descerão a mim e se inclinarão perante mim, dizendo: Sai tu e todo o povo que te segue. E, depois disto, sairei. E, ardendo em ira, se retirou da presença de Faraó.

[9] Então, disse o SENHOR a Moisés: Faraó não vos ouvirá, para que as minhas maravilhas se multipliquem na terra do Egito.
[10] Moisés e Arão fizeram todas essas maravilhas perante Faraó; mas o SENHOR endureceu o coração de Faraó, que não permitiu saíssem da sua terra os filhos de Israel.

Êxodo 12

A instituição da Páscoa

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão na terra do Egito:
[2] Este mês vos será o principal dos meses; será o primeiro mês do ano.

[3] Falai a toda a congregação de Israel, dizendo: Aos dez deste mês, cada um tomará para si um cordeiro, segundo a casa dos pais, um cordeiro para cada família.

[4] Mas, se a família for pequena para um cordeiro, então, convidará ele o seu

[6] И по цялата Египетска земя ще се нададе голям писък, какъвто никога не е имало, нито ще има вече такъв.

[7] А против израилтяните, против човек или животно, нито куче ще излае, за да познаете, че Господ прави разлика между египтяните и израилтяните.

[8] Всички твои служители ще дойдат при мене, ще се поклонят пред мен и ще кажат: Излез ти с целия народ, който те следва. И след това ще изляза. И Моисейизлезе от фараоновия дворец много разгневен.
[9] (А Господ беше казал на Моисей: Фараонът няма да ви послуша, за да се умножат Моите чудни, непостижими дела в Египетската земя.
[10] И Моисей и Аарон бяха извършили всички тези чудеса пред фараона, но Господ беше закоравил сърцето на фараона и той не беше пуснал израилтяните от земята си.)

Изход 12

Пасха

[1] Тогава Господ каза на Моисей и Аарон в Египетската земя:
[2] Този ще ви бъде началният месец; ще ви бъде първият месец на годината.
[3] Говорете на цялото Израилево общество, като им кажете да си вземат, на десетия ден от този месец, всеки по едно агне, според броя на семействата, по едно агне за всяко семейство.
[4] Но ако членовете на семейството са малко за агнето, тогава домакинът нека

vizinho mais próximo, conforme o número das almas; conforme o que cada um puder comer, por aí calculareis quantos bastem para o cordeiro.

5 O cordeiro será sem defeito, macho de um ano; podereis tomar um cordeiro ou um cabrito;

6 e o guardareis até ao décimo quarto dia deste mês, e todo o ajuntamento da congregação de Israel o imolará no crepúsculo da tarde.

7 Tomarão do sangue e o porão em ambas as ombreiras e na verga da porta, nas casas em que o comerem;

8 naquela noite, comerão a carne assada no fogo; com pães asmos e ervas amargas a comerão.

9 Não comereis do animal nada cru, nem cozido em água, porém assado ao fogo: a cabeça, as pernas e a fressura.

10 Nada deixareis dele até pela manhã; o que, porém, ficar até pela manhã, queimá-lo-eis.

11 Desta maneira o comereis: lombos cingidos, sandálias nos pés e cajado na mão; comê-lo-eis à pressa; é a Páscoa do SENHOR.

12 Porque, naquela noite, passarei pela terra do Egito e ferirei na terra do Egito todos os primogênitos, desde os homens até aos animais; executarei juízo sobre todos os deuses do Egito. Eu sou o SENHOR.

13 O sangue vos será por sinal nas casas em que estiverdes; quando eu vir o sangue,

да покани най-близкия до къщата му съсед, като се съобразите с броя на хората; пресметнете за агнето според онова, което всеки може да изяде.

5 Агнето или ярето ви нека бъде без недостатък, едногодишно мъжко; от овцете или от козите да го вземете.

6 И да го пазите до четиринадесетия ден от същия месец; тогава цялото общество на израилтяните, събрани в домовете си, да го заколят привечер.

7 После нека вземат от кръвта и сложат на двата стълба и на горния праг на вратата на къщите, където ще го ядат.

8 През същата нощ нека ядат месото, печено на огън; с безквасен хляб и с горчиви треви да го ядат.

9 Да не ядете от него сурово, нито варено във вода, а изпечено на огън, с главата му, краката му и дреболиите му.

10 И да не оставите нищо от него до сутринта; ако остане нещо до сутринта, изгорете го в огън.

11 И така да го ядете: препасани през кръста си, с обувките на краката си и тоягите в ръцете си; и да го ядете набързо, защото е Пасхата на Йехова.

12 Защото в онази нощ ще мина през Египетската земя и ще поразя всяко първородно същество в Египетската земя – и човек, и животно; и ще извърша дела на съд против всички египетски богове; Аз съм Йехова.

13 И кръвта на къщите, където сте, ще ви служи за белег, така че, като видя

passarei por vós, e não haverá entre vós praga destruidora, quando eu ferir a terra do Egito.

[14] Este dia vos será por memorial, e o celebrareis como solenidade ao SENHOR; nas vossas gerações o celebrareis por estatuto perpétuo.

[15] Sete dias comereis pães asmos. Logo ao primeiro dia, tirareis o fermento das vossas casas, pois qualquer que comer coisa levedada, desde o primeiro dia até ao sétimo dia, essa pessoa será eliminada de Israel.

[16] Ao primeiro dia, haverá para vós outros santa assembléia; também, ao sétimo dia, tereis santa assembléia; nenhuma obra se fará nele, exceto o que diz respeito ao comer; somente isso podereis fazer.

[17] Guardai, pois, a Festa dos Pães Asmos, porque, nesse mesmo dia, tirei vossas hostes da terra do Egito; portanto, guardareis este dia nas vossas gerações por estatuto perpétuo.

[18] Desde o dia catorze do primeiro mês, à tarde, comereis pães asmos até à tarde do dia vinte e um do mesmo mês.

[19] Por sete dias, não se ache nenhum fermento nas vossas casas; porque qualquer que comer pão levedado será eliminado da congregação de Israel, tanto o peregrino como o natural da terra.

кръвта, ще ви отмина, и когато поразя Египетската земя, няма да ви постигне унищожителна напаст.

[14] Онзи ден ще ви бъде за спомен и ще го пазите като празник на Господа през всичките си поколения; вечен закон ще ви бъде да го празнувате.

[15] Седем дни да ядете безквасен хляб; още на първия ден ще вдигнете кваса от къщите си; защото, който яде квасно от първия до седмия ден, онзи човек ще бъде изтребен от Израил.

[16] На първия ден ще имате свято събрание и на седмия ден – друго свято събрание; никаква работа да не се върши през тези дни освен онова, което е нужно за ядене на всеки; само това може да вършите.

[17] И така, да отпразнувате празника на безквасните хлябове, защото в същия този ден изведох племената ви от Египетската земя; заради което ще ви бъде вечен закон да пазите този ден през всичките си поколения.

[18] От вечерта на четиринадесетия ден от първия месец до вечерта на двадесет и първия ден от месеца ще ядете безквасни хлябове.

[19] Седем дни да не оставяте квас в къщите си, защото, който яде квасно, да бъде премахнат от обществото на израилтяните, бил той пришълец или местен.

[20] Nenhuma coisa levedada comereis; em todas as vossas habitações, comereis pães asmos.

[20] Нищо квасно да не ядете; където и да живеете, безквасни хлябове да ядете.

[21] Chamou, pois, Moisés todos os anciãos de Israel e lhes disse: Escolhei, e tomai cordeiros segundo as vossas famílias, e imolai a Páscoa.

[21] Тогава, на четиринадесетия ден от месеца, Моисей повика всички Израилеви старейшини и им каза: Идете и си вземете по едно агне според семействата си и заколете пасхалното агне.

[22] Tomai um molho de hissopo, molhai-o no sangue que estiver na bacia e marcai a verga da porta e suas ombreiras com o sangue que estiver na bacia; nenhum de vós saia da porta da sua casa até pela manhã.

[22] После да вземете китка от исоп и да я потопите в кръвта, която ще съберете в леген, и с кръвта, която е в легена, да ударите по горния праг и двата стълба на къщната врата, и никой от вас да не излиза от къщната си врата до сутринта.

[23] Porque o SENHOR passará para ferir os egípcios; quando vir, porém, o sangue na verga da porta e em ambas as ombreiras, passará o SENHOR aquela porta e não permitirá ao Destruidor que entre em vossas casas, para vos ferir.

[23] Защото Господ ще мине да порази египтяните, а когато види кръвта на горния праг и на двата стълба на вратата, Господ ще отмине вратата и няма да остави погубителят да влезе в къщите ви, за да ви порази.

[24] Guardai, pois, isto por estatuto para vós outros e para vossos filhos, para sempre.

[24] И ще пазите това като вечен закон за себе си и за синовете си.

[25] E, uma vez dentro na terra que o SENHOR vos dará, como tem dito, observai este rito.

[25] Когато влезете в земята, която Господще ви даде според обещанието Си, ще пазите този обряд.

[26] Quando vossos filhos vos perguntarem: Que rito é este?

[26] А когато децата ви попитат: Какво искате да кажете с този обряд?,

[27] Respondereis: É o sacrifício da Páscoa ao SENHOR, que passou por cima das casas dos filhos de Israel no Egito, quando feriu os egípcios e livrou as nossas casas. Então, o povo se inclinou e adorou.

[27] ще отговорите: Това е пасхално жертвоприношение за минаването на Господа, Който отмина къщите на израилтяните в Египет, когато поразяваше египтяните, а избави нашите къщи. Тогава народът се наведе и се поклони.

28 E foram os filhos de Israel e fizeram isso; como o SENHOR ordenara a Moisés e a Arão, assim fizeram.

28 И израилтяните отидоха и направиха, както Господ заповяда на Моисей и Аарон.

Décima praga: morte dos primogênitos

29 Aconteceu que, à meia-noite, feriu o SENHOR todos os primogênitos na terra do Egito, desde o primogênito de Faraó, que se assentava no seu trono, até ao primogênito do cativo que estava na enxovia, e todos os primogênitos dos animais.

29 Посреднощ Господ порази всяко първородно същество в Египетската земя – от първородния на фараона, който седеше на престола си, до първородния на пленника, който беше в затвора, както и всяко първородно от добитъка.

30 Levantou-se Faraó de noite, ele, todos os seus oficiais e todos os egípcios; e fez-se grande clamor no Egito, pois não havia casa em que não houvesse morto.

30 И фараонът стана през нощта, той и всичките му служители, и всички египтяни; и се понесе голям писък в Египет, защото нямаше къща без мъртвец.

31 Então, naquela mesma noite, Faraó chamou a Moisés e a Arão e lhes disse: Levantai-vos, saí do meio do meu povo, tanto vós como os filhos de Israel; ide, servi ao SENHOR, como tendes dito.

31 Тогава фараонът повика Моисей и Аарон през нощта и каза: Станете и вие, и израилтяните, излезте изсред народа ми и идете, послужете на Йехова, както поискахте,

32 Levai também convosco vossas ovelhas e vosso gado, como tendes dito; ide-vos embora e abençoai-me também a mim.

32 подкарайте и овцете, и стадата си, както поискахте, и идете, и благословете и мен.

33 Os egípcios apertavam com o povo, apressando-se em lançá-los fora da terra, pois diziam: Todos morreremos.

33 Също египтяните настояваха пред народа, за да ги отпратят по-скоро от земята си, защото си казаха: Ние всички измираме.

34 O povo tomou a sua massa, antes que levedasse, e as suas amassadeiras atadas em trouxas com seus vestidos, sobre os ombros.

34 И народът вдигна тестото си, преди още да е втасало, като носеха на рамена нощвите, обвити в дрехите си.

35 Fizeram, pois, os filhos de Israel conforme a palavra de Moisés e pediram aos egípcios objetos de prata, e objetos de ouro, e roupas.

35 А израилтяните бяха постъпили, както Моисей беше казал, като бяха поискали от египтяните сребърни и златни вещи и дрехи;

[36] E o SENHOR fez que seu povo encontrasse favor da parte dos egípcios, de maneira que estes lhes davam o que pediam. E despojaram os egípcios.

A saída dos israelitas do Egito

[37] Assim, partiram os filhos de Israel de Ramessés para Sucote, cerca de seiscentos mil a pé, somente de homens, sem contar mulheres e crianças.

[38] Subiu também com eles um misto de gente, ovelhas, gado, muitíssimos animais.

[39] E cozeram bolos asmos da massa que levaram do Egito; pois não se tinha levedado, porque foram lançados fora do Egito; não puderam deter-se e não haviam preparado para si provisões.

[40] Ora, o tempo que os filhos de Israel habitaram no Egito foi de quatrocentos e trinta anos.

[41] Aconteceu que, ao cabo dos quatrocentos e trinta anos, nesse mesmo dia, todas as hostes do SENHOR saíram da terra do Egito.

[42] Esta noite se observará ao SENHOR, porque, nela, os tirou da terra do Egito; esta é a noite do SENHOR, que devem todos os filhos de Israel comemorar nas suas gerações.

[43] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão: Esta é a ordenança da Páscoa: nenhum estrangeiro comerá dela.

[44] Porém todo escravo comprado por dinheiro, depois de o teres circuncidado, comerá dela.

[36] и Господ беше дал на народа да спечели доверието на египтяните, така че те бяха им дали колкото искаха. Така те ограха египтяните.

Излизане от Египет през пасхалната нощ

[37] И така, израилтяните се вдигнаха от Рамзес за Сокхот, на брой около шестстотин хиляди мъже пешаци, освен семействата.

[38] Още с тях излезе и голямо разноплеменно множество, както и твърде много добитък – овце и говеда.

[39] А от тестото, което носеха от Египет, изпекоха безквасни пити; защото не беше втасало, понеже ги пропъдиха от Египет и те нямаха време да си приготвят ястие.

[40] А времето, което израилтяните прекараха като пришълци в Египет, беше четиристотин и тридесет години.

[41] И в самия край на четиристотин и тридесетте години цялото Господневойнство излезе от Египетската земя.

[42] Това е нощ, определена за бдения, защото Господ ги изведе от Египетската земя; това е онази нощ, която всички израилтяни през всичките си поколения трябва особено да пазят за Господа.

[43] И Господ каза на Моисей и Аарон: Ето закона за Пасхата: Никой чужденец да не яде от нея;

[44] обаче всеки роб, купен с пари, да яде от нея, след като бъде обрязан.

[45] O estrangeiro e o assalariado não comerão dela.

[46] O cordeiro há de ser comido numa só casa; da sua carne não levareis fora da casa, nem lhe quebrareis osso nenhum.

[47] Toda a congregação de Israel o fará.

[48] Porém, se algum estrangeiro se hospedar contigo e quiser celebrar a Páscoa do SENHOR, seja-lhe circuncidado todo macho; e, então, se chegará, e a observará, e será como o natural da terra; mas nenhum incircunciso comerá dela.

[49] A mesma lei haja para o natural e para o forasteiro que peregrinar entre vós.

[50] Assim fizeram todos os filhos de Israel; como o SENHOR ordenara a Moisés e a Arão, assim fizeram.

[51] Naquele mesmo dia, tirou o SENHOR os filhos de Israel do Egito, segundo as suas turmas.

[45] Никой пришълец или наемник да не яде от нея.

[46] Вътре в къщата да бъде изядено агнето; от месото да не изнасяте вън от къщи и кост от него да не строшите.

[47] Цялото общество израилтяни да я пазят.

[48] И ако някой чужденец живее като заселник между теб и поиска да пази Пасхата на Господа, нека се обрежат всичките му мъжки представители и тогава нека да я спазва; той ще бъде като местен жител. Но никой необрязан не бива да яде от нея.

[49] Един закон ще има за местния жител и за чужденеца, който е заселник между вас.

[50] И всички израилтяни направиха, както Господ заповяда на Моисей и Аарон.

[51] И така, в същия онзи ден Господизведе израилтяните от Египетската земя според подразделенията на тяхното войнство.

Êxodo 13

Consagração dos primogênitos

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Consagra-me todo primogênito; todo que abre a madre de sua mãe entre os filhos de Israel, tanto de homens como de animais, é meu.

[3] Disse Moisés ao povo: Lembrai-vos deste mesmo dia, em que saístes do Egito, da casa da servidão; pois com mão forte o

Изход 13

[1] Господ каза още на Моисей:

[2] Посвети на Мене всяко първородно същество, което се ражда между израилтяните – и човек, и животно; то е Мое.

[3] Тогава Моисей каза на народа: Помнете този ден, в който излязохте от Египет, от дома на робството;

SENHOR vos tirou de lá; portanto, não comereis pão levedado.

4 Hoje, mês de abibe, estais saindo.

5 Quando o SENHOR te houver introduzido na terra dos cananeus, e dos heteus, e dos amorreus, e dos heveus, e dos jebuseus, a qual jurou a teus pais te dar, terra que mana leite e mel, guardarás este rito neste mês.

6 Sete dias comerás pães asmos; e, ao sétimo dia, haverá solenidade ao SENHOR.

7 Sete dias se comerão pães asmos, e o levedado não se encontrará contigo, nem ainda fermento será encontrado em todo o teu território.

8 Naquele mesmo dia, contarás a teu filho, dizendo: É isto pelo que o SENHOR me fez, quando saí do Egito.

9 E será como sinal na tua mão e por memorial entre teus olhos; para que a lei do SENHOR esteja na tua boca; pois com mão forte o SENHOR te tirou do Egito.

10 Portanto, guardarás esta ordenança no determinado tempo, de ano em ano.

11 Quando o SENHOR te houver introduzido na terra dos cananeus, como te jurou a ti e a teus pais, quando ta houver dado,

12 apartarás para o SENHOR todo que abrir a madre e todo primogênito dos animais que tiveres; os machos serão do SENHOR.

защото Господ ви изведе със силна ръка оттам. Никой да не яде квасно.

4 Вие излизате днес, в месец Авив.

5 И когато Господ те въведе в земята на хананците, хетите, аморейците, евейците и йевусейците, за която се закле на бащите ти, че ще ти я даде – земя, където текат мляко и мед, тогава ще спазваш този обряд в този месец.

6 Седем дни ще ядеш безквасно; а седмият ден ще бъде празник на Господа.

7 Безквасно ще се яде през седемте дни; и да не се намира у тебе квас, в твоите предели.

8 И в онзи ден ще обясниш на сина си: Върша го поради онова, което Господ ми стори, когато излязох от Египет.

9 Това ще ти бъде за белег на ръката и за спомен между очите, за да бъде Господният закон в устата ти; защото Господ те изведе победоносно от Египет.

10 И така, ще пазиш тази наредба всяка година на времето ѝ.

11 А когато Господ те въведѐ в Ханаанската земя, както се закле на теб и на бащите ти, и ти я дадѐ,

12 тогава ще отделяш за Господа всичко, което се ражда, и всяко твое първородно от животно; мъжките животни ще бъдат посветени на Господа.

[13] Porém todo primogênito da jumenta resgatarás com cordeiro; se o não resgatares, será desnucado; mas todo primogênito do homem entre teus filhos resgatarás.
[14] Quando teu filho amanhã te perguntar: Que é isso? Responder-lhe-ás: O SENHOR com mão forte nos tirou da casa da servidão.
[15] Pois sucedeu que, endurecendo-se Faraó para não nos deixar sair, o SENHOR matou todos os primogênitos na terra do Egito, desde o primogênito do homem até ao primogênito dos animais; por isso, eu sacrifico ao SENHOR todos os machos que abrem a madre; porém a todo primogênito de meus filhos eu resgato.

[16] E isto será como sinal na tua mão e por frontais entre os teus olhos; porque o SENHOR com mão forte nos tirou do Egito.

Deus guia o povo pelo caminho

[17] Tendo Faraó deixado ir o povo, Deus não o levou pelo caminho da terra dos filisteus, posto que mais perto, pois disse: Para que, porventura, o povo não se arrependa, vendo a guerra, e torne ao Egito.

[18] Porém Deus fez o povo rodear pelo caminho do deserto perto do mar Vermelho; e, arregimentados, subiram os filhos de Israel do Egito.
[19] Também levou Moisés consigo os ossos de José, pois havia este feito os filhos de Israel jurarem solenemente, dizendo:

[13] А всяко първородно от осел ще откупиш с агне или яре; и ако не искаш да го откупиш, тогава ще му пречупиш врата. Ще откупиш и всеки първороден човек между синовете си.
[14] После, като те запита синът ти: Какво е това?, ще му кажеш: Господ ни изведе победоносно от Египет, от дома на робството;
[15] понеже, когато фараонът не скла250ше да ни пусне, Господ уби всяко първородно същество в Египетската земя, първородно на човек и първородно на животно; по тази причина жертвам на Господа всяко мъжко и първородно, а всеки първороден от синовете си откупувам.
[16] Това ще бъде белег на ръката ти и превръзка на челото ти, понеже Господни изведе със силна ръка от Египет.

[17] А когато фараонът пусна народа, Бог не ги преведе през пътя за Филистимската земя, при все че това беше близкият път; защото Бог каза: Да не би народът да се разкае, като види война, и да се върне в Египет.
[18] Но Бог поведе народа по заобиколен път през пустинята към Червеното море. А израилтяните излязоха от Египетската земя въоръжени.
[19] Моисей взе със себе си костите на Йосиф; защото той беше заклел строго израилтяните, като им каза: Бог ще ви

Certamente, Deus vos visitará; daqui, pois, levai convosco os meus ossos.

[20] Tendo, pois, partido de Sucote, acamparam-se em Etã, à entrada do deserto.

[21] O SENHOR ia adiante deles, durante o dia, numa coluna de nuvem, para os guiar pelo caminho; durante a noite, numa coluna de fogo, para os alumiar, a fim de que caminhassem de dia e de noite.

[22] Nunca se apartou do povo a coluna de nuvem durante o dia, nem a coluna de fogo durante a noite.

Êxodo 14

Perseguição de Israel

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel que retrocedam e se acampem defronte de Pi-Hairote, entre Migdol e o mar, diante de Baal-Zefom; em frente dele vos acampareis junto ao mar.

[3] Então, Faraó dirá dos filhos de Israel: Estão desorientados na terra, o deserto os encerrou.

[4] Endurecerei o coração de Faraó, para que os persiga, e serei glorificado em Faraó e em todo o seu exército; e saberão os egípcios que eu sou o SENHOR. Eles assim o fizeram.

[5] Sendo, pois, anunciado ao rei do Egito que o povo fugia, mudou-se o coração de Faraó e dos seus oficiais contra o povo, e disseram: Que é isto que fizemos, permitindo que Israel nos deixasse de servir?

посети; тогава ще занесете със себе си костите ми оттук.

[20] И като тръгнаха от Сокхот, разположиха се на стан в Етам към края на пустинята.

[21] И Господ вървеше пред тях – денем в облачен стълб, за да ги води по пътя, а нощем в огнен стълб, за да им свети, за да пътуват денем и нощем.

[22] Той не отнемаше пред народа облачния стълб денем, нито огнения стълб нощем.

Изход 14

Преминаване през Червено море

[1] Тогава Господ каза на Моисей:

[2] Заповядай на израилтяните да завият и да се разположат на стан пред Пиаирот, между Мигодол и морето; срещу Веелсефон ще се разположите на стан близо до морето.

[3] Защото фараонът ще каже за израилтяните: Те са се изгубили в земята; пустинята ги е затворила.

[4] И Аз ще закоравя сърцето на фараона и той ще започне да ги преследва; но Аз ще се прославя над фараона и над цялата му войска и египтяните ще познаят, че Аз съм Господ. И израилтяните направиха така.

[5] А когато египетският цар получи известие, че народът е побегнал, сърцето на фараона и служителите му се обърна против този народ и казаха: Какво е това, което направихме, че пуснахме Израил да не ни работи вече?

6 E aprontou Faraó o seu carro e tomou consigo o seu povo;
7 e tomou também seiscentos carros escolhidos e todos os carros do Egito com capitães sobre todos eles.

8 Porque o SENHOR endureceu o coração de Faraó, rei do Egito, para que perseguisse os filhos de Israel; porém os filhos de Israel saíram afoitamente.

9 Perseguiram-nos os egípcios, todos os cavalos e carros de Faraó, e os seus cavalarianos, e o seu exército e os alcançaram acampados junto ao mar, perto de Pi-Hairote, defronte de Baal-Zefom.

10 E, chegando Faraó, os filhos de Israel levantaram os olhos, e eis que os egípcios vinham atrás deles, e temeram muito; então, os filhos de Israel clamaram ao SENHOR.
11 Disseram a Moisés: Será, por não haver sepulcros no Egito, que nos tiraste de lá, para que morramos neste deserto? Por que nos trataste assim, fazendo-nos sair do Egito?

12 Não é isso o que te dissemos no Egito: deixa-nos, para que sirvamos os egípcios? Pois melhor nos fora servir aos egípcios do que morrermos no deserto.

13 Moisés, porém, respondeu ao povo: Não temais; aquietai-vos e vede o livramento do SENHOR que, hoje, vos fará; porque os

6 Затова фараонът впрегна колесницата си и събра войската си при себе си;
7 взе и шестстотин бойни колесници, както и всички египетски колесници, с началници над всичките.
8 И Господ закорави сърцето на египетския цар фараон, така че той преследваше израилтяните (защото израилтяните бяха излезли с дързновение оттам),
9 и египтяните се спуснаха след тях – всички коне и колесници на фараона, конниците му и войската му, и ги настигнаха, разположени на стан близо до морето, пред Пиаирот, срещу Веелсефон.
10 А когато фараонът се приближи, израилтяните видяха, че египтяните идваха след тях; и израилтяните се уплашиха много и извикаха към Господа.

11 Те казаха на Моисей: Понеже нямаше гробища в Египет, затова ли ни изведе да умрем в пустинята? Защо постъпи така, че ни изведе от Египет?

12 Не ти ли казвахме същото в Египет: Остави ни; нека работим на египтяните? Защото по-добре би било за нас да работим на египтяните, отколкото да измрем в пустинята.
13 А Моисей отвърна на народа: Не се бойте; стойте и гледайте избавлението, което Господ ще извърши за вас днес;

egípcios, que hoje vedes, nunca mais os tornareis a ver.

[14] O SENHOR pelejará por vós, e vós vos calareis.

A passagem pelo meio do mar

[15] Disse o SENHOR a Moisés: Por que clamas a mim? Dize aos filhos de Israel que marchem.

[16] E tu, levanta o teu bordão, estende a mão sobre o mar e divide-o, para que os filhos de Israel passem pelo meio do mar em seco.

[17] Eis que endurecerei o coração dos egípcios, para que vos sigam e entrem nele; serei glorificado em Faraó e em todo o seu exército, nos seus carros e nos seus cavalarianos;

[18] e os egípcios saberão que eu sou o SENHOR, quando for glorificado em Faraó, nos seus carros e nos seus cavalarianos.

[19] Então, o Anjo de Deus, que ia adiante do exército de Israel, se retirou e passou para trás deles; também a coluna de nuvem se retirou de diante deles, e se pôs atrás deles,

[20] e ia entre o campo dos egípcios e o campo de Israel; a nuvem era escuridade para aqueles e para este esclarecia a noite; de maneira que, em toda a noite, este e aqueles não puderam aproximar-se.

[21] Então, Moisés estendeu a mão sobre o mar, e o SENHOR, por um forte vento oriental que soprou toda aquela noite, fez retirar-se o mar, que se tornou terra seca, e as águas foram divididas.

защото египтяните, които видяхте днес, ще изчезнат от погледа ви до века.

[14] Господ ще воюва за вас, а вие бъдете спокойни.

[15] Тогава Господ каза на Моисей: Защо викаш към Мене? Кажи на израилтяните да вървят напред.

[16] А ти вдигни жезъла си и простри ръката си над морето, и го раздели, и израилтяните ще преминат през морето по сухо.

[17] И Аз ще закоравя сърцето на египтяните и ще влязат в морето след тях; и ще се прославя над фараона, над цялата му войска, над колесниците му и над конниците му.

[18] И когато се прославя над фараона, над колесниците му и над конниците му, египтяните ще познаят, че Аз съм Господ.

[19] Тогава ангелът Божий, който вървеше пред Израилевото множество, се вдигна и дойде зад тях; облачният стълб пред тях се вдигна и застана зад тях,

[20] и дойде между Египетското и Израилевото множество; за едните беше тъмен облак, а на другите светеше през нощта, така че едните не се приближиха до другите през цялата нощ.

[21] И така, Моисей протегна ръката си над морето; и Господ предизвика оттеглянето на морето цялата онази нощ от силен източен вятър и в морето се яви суша, и водите се раздвоиха.

[22] Os filhos de Israel entraram pelo meio do mar em seco; e as águas lhes foram qual muro à sua direita e à sua esquerda.

[22] Така израилтяните влязоха сред морето по сухо; и водите бяха за тях преграда от дясната и от лявата им страна.

[23] Os egípcios que os perseguiam entraram atrás deles, todos os cavalos de Faraó, os seus carros e os seus cavalarianos, até ao meio do mar.

[23] А египтяните, всички коне на фараона, колесниците и конниците му – като ги подгониха, влязоха след тях сред морето.

[24] Na vigília da manhã, o SENHOR, na coluna de fogo e de nuvem, viu o acampamento dos egípcios e alvorotou o acampamento dos egípcios;

[24] Но в утринната стража Господпогледна от огнения и облачния стълб към египетската войска и смути войската на египтяните;

[25] emperrou-lhes as rodas dos carros e fê-los andar dificultosamente. Então, disseram os egípcios: Fujamos da presença de Israel, porque o SENHOR peleja por eles contra os egípcios.

[25] Той извади колелата от колесниците им и те се теглеха мъчно, така че египтяните казаха: Да бягаме от Израил, защото Йехова воюва за тях против египтяните.

Os egípcios perecem no mar

[26] Disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão sobre o mar, para que as águas se voltem sobre os egípcios, sobre os seus carros e sobre os seus cavalarianos.

[26] Тогава Господ каза на Моисей: Протегни ръката си над морето, за да се върнат водите върху египтяните, върху колесниците им и върху конниците им.

[27] Então, Moisés estendeu a mão sobre o mar, e o mar, ao romper da manhã, retomou a sua força; os egípcios, ao fugirem, foram de encontro a ele, e o SENHOR derribou os egípcios no meio do mar.

[27] И така, Моисей протегна ръката си над морето и призори морето се върна на мястото си; а като бягаха египтяните пред него, Господ помете египтяните сред морето.

[28] E, voltando as águas, cobriram os carros e os cavalarianos de todo o exército de Faraó, que os haviam seguido no mar; nem ainda um deles ficou.

[28] Защото водите се върнаха на мястото си и покриха колесниците, конниците и цялата фараонова войска, която беше влязла след тях в морето; не остана нито един войник от тях.

[29] Mas os filhos de Israel caminhavam a pé enxuto pelo meio do mar; e as águas lhes

[29] А израилтяните минаха през морето по сухо; и водите бяха за тях преграда от дясната и от лявата им страна.

eram quais muros, à sua direita e à sua esquerda.

[30] Assim, o SENHOR livrou Israel, naquele dia, da mão dos egípcios; e Israel viu os egípcios mortos na praia do mar.

[31] E viu Israel o grande poder que o SENHOR exercitara contra os egípcios; e o povo temeu ao SENHOR e confiou no SENHOR e em Moisés, seu servo.

[30] Така в онзи ден Господ избави Израил от ръката на египтяните; и израилтяните видяха египтяните мъртви по морския бряг.

[31] Израил видя онова велико дело, което Господ извърши над египтяните; и народът се уплаши от Господа и повярваха в Господа и на слугата Му Моисей.

Êxodo 15

O cântico de Moisés

[1] Então, entoou Moisés e os filhos de Israel este cântico ao SENHOR, e disseram: Cantarei ao SENHOR, porque triunfou gloriosamente; lançou no mar o cavalo e o seu cavaleiro.

[2] O SENHOR é a minha força e o meu cântico; ele me foi por salvação; este é o meu Deus; portanto, eu o louvarei; ele é o Deus de meu pai; por isso, o exaltarei.

[3] O SENHOR é homem de guerra; SENHOR é o seu nome.

[4] Lançou no mar os carros de Faraó e o seu exército; e os seus capitães afogaram-se no mar Vermelho.

[5] Os vagalhões os cobriram; desceram às profundezas como pedra.

[6] A tua destra, ó SENHOR, é gloriosa em poder; a tua destra, ó SENHOR, despedaça o inimigo.

[7] Na grandeza da tua excelência, derribas os que se levantam contra ti; envias o teu furor, que os consome como restolho.

Изход 15

Победни песни на Моисей и Мариам

[1] Тогава Моисей и израилтяните запяха тази песен на Господа: Ще пея на Господа, защото е величествен; коня и ездача му хвърли в морето.

[2] Господ е сила моя, песен моя. И стана мой Спасител; Той е мой Бог и ще Го прославя, Бог на бащите ми и ще Го превъзнеса.

[3] Господ е силен Воин; името Му е Йехова.

[4] Колесниците на фараон и войската му хвърли в морето; отбраните му пълководци потънаха в Червеното море.

[5] Дълбочините ги покриха; като камък слязоха в бездните.

[6] Десницата Ти, Господи, се прослави в сила; десницата Ти, Господи, смаза неприятеля.

[7] С превъзходното Си величие унищожи противниците Си; даде воля на гнева Си и ги изгори като слама.

[8] Com o resfolgar das tuas narinas, amontoaram-se as águas, as correntes pararam em montão; os vagalhões coalharam-se no coração do mar.

[8] От духането на ноздрите Ти водите се струпаха на куп, вълните застанаха като грамада, водите на бездната се сгъстиха сред морето.

[9] O inimigo dizia: Perseguirei, alcançarei, repartirei os despojos; a minha alma se fartará deles, arrancarei a minha espada, e a minha mão os destruirá.

[9] Неприятелят каза: Ще подгоня, ще стигна, ще разделя плячката; страстта ми ще се насити с тях; ще изтегля меча си, ръката ми ще ги погуби.

[10] Sopraste com o teu vento, e o mar os cobriu; afundaram-se como chumbo em águas impetuosas.

[10] Подухнал Си с вятъра Си и морето ги покри. Потънаха като олово в силните води.

[11] Ó SENHOR, quem é como tu entre os deuses? Quem é como tu, glorificado em santidade, terrível em feitos gloriosos, que operas maravilhas?

[11] Кой е подобен на Тебе, Господи, между боговете? Кой е подобен на Тебе, величествен в святост, страховит, за да Те прославят, правещ чудеса?

[12] Estendeste a destra; e a terra os tragou.

[12] Протегна десницата Си и земята ги погълна.

[13] Com a tua beneficência guiaste o povo que salvaste; com a tua força o levaste à habitação da tua santidade.

[13] С милостта Си ще водиш народа, който си изкупил; упътил Си ги със силата Си към святото Си обиталище.

[14] Os povos o ouviram, eles estremeceram; agonias apoderaram-se dos habitantes da Filístia.

[14] Племената ще чуят и ще затреперят; ужас ще обладае филистимските жители.

[15] Ora, os príncipes de Edom se perturbam, dos poderosos de Moabe se apodera temor, esmorecem todos os habitantes de Canaã.

[15] Тогава ще се уплашат едомските първенци; трепет ще обземе моавските първенци; всички жители на Ханаан ще се стопят.

[16] Sobre eles cai espanto e pavor; pela grandeza do teu braço, emudecem como pedra; até que passe o teu povo, ó SENHOR, até que passe o povo que adquiriste.

[16] Страх и трепет ще ги обземе; чрез великата Ти мишца ще станат неподвижни като камък. Докато замине народът Ти, Господи, докато замине народът, който Си придобил.

[17] Tu o introduzirás e o plantarás no monte da tua herança, no lugar que aparelhaste, ó SENHOR, para a tua habitação, no

[17] Ще ги въведеш и насадиш в хълма на Твоето наследство, на мястото, Господи, което Си приготвил за Свое обиталище,

santuário, ó SENHOR, que as tuas mãos estabeleceram.

[18] O SENHOR reinará por todo o sempre.

[19] Porque os cavalos de Faraó, com os seus carros e com os seus cavalarianos, entraram no mar, e o SENHOR fez tornar sobre eles as águas do mar; mas os filhos de Israel passaram a pé enxuto pelo meio do mar.

Antífona de Miriã e das mulheres

[20] A profetisa Miriã, irmã de Arão, tomou um tamborim, e todas as mulheres saíram atrás dela com tamborins e com danças.

[21] E Miriã lhes respondia: Cantai ao SENHOR, porque gloriosamente triunfou e precipitou no mar o cavalo e o seu cavaleiro.

As águas amargas tornam-se doces

[22] Fez Moisés partir a Israel do mar Vermelho, e saíram para o deserto de Sur; caminharam três dias no deserto e não acharam água.

[23] Afinal, chegaram a Mara; todavia, não puderam beber as águas de Mara, porque eram amargas; por isso, chamou-se-lhe Mara.

[24] E o povo murmurou contra Moisés, dizendo: Que havemos de beber?

[25] Então, Moisés clamou ao SENHOR, e o SENHOR lhe mostrou uma árvore; lançou-a Moisés nas águas, e as águas se tornaram doces. Deu-lhes ali estatutos e uma ordenação, e ali os provou,

в светилището, Господи, което ръцете Ти утвърдиха.

[18] Господ ще царува до вечни векове.

[19] Защото, когато фараоновите коне бяха влезли в морето с колесниците му и с конниците му, Господ беше върнал върху тях водите на морето; а израилтяните бяха преминали през морето по сухо.

[20] Тогава пророчицата Мариам, Аароновата сестра, взе в ръката си тъпанче и всички жени излязоха след нея с тъпанчета и започнаха хорà,

[21] а Мариам им пееше ответно: Пейте на Господа, защото е издигнат нависоко; коня и ездача му хвърли в морето.

ОТ ЧЕРВЕНО МОРЕ ДО ПЛАНИНАТА ХОРИВ

Водата в Мера

[22] Тогава Моисей вдигна израилтяните от Червеното море и излязоха към пустинята Сур; и като вървяха три дни в пустинята, не намираха вода.

[23] После дойдоха в Мера, но не можеха да пият от водата на Мера, защото беше горчива (затова бе наречена Мера).

[24] Тогава народът роптаеше против Моисей: Какво да пием?

[25] А той извика към Господа и Господ му показа дърво; и като го хвърли във водата, водата се подслади. Там Бог им даде наредби и закон и там ги изпита:

[26] e disse: Se ouvires atento a voz do SENHOR, teu Deus, e fizeres o que é reto diante dos seus olhos, e deres ouvido aos seus mandamentos, e guardares todos os seus estatutos, nenhuma enfermidade virá sobre ti, das que enviei sobre os egípcios; pois eu sou o SENHOR, que te sara.

[27] Então, chegaram a Elim, onde havia doze fontes de água e setenta palmeiras; e se acamparam junto das águas.

Êxodo 16

Deus manda o maná

[1] Partiram de Elim, e toda a congregação dos filhos de Israel veio para o deserto de Sim, que está entre Elim e Sinai, aos quinze dias do segundo mês, depois que saíram da terra do Egito.

[2] Toda a congregação dos filhos de Israel murmurou contra Moisés e Arão no deserto;

[3] disseram-lhes os filhos de Israel: Quem nos dera tivéssemos morrido pela mão do SENHOR, na terra do Egito, quando estávamos sentados junto às panelas de carne e comíamos pão a fartar! Pois nos trouxestes a este deserto, para matardes de fome toda esta multidão.

[4] Então, disse o SENHOR a Moisés: Eis que vos farei chover do céu pão, e o povo sairá e colherá diariamente a porção para cada dia, para que eu ponha à prova se anda na minha lei ou não.

[26] Ако внимателно слушаш гласа на Господа, своя Бог, и вършиш онова, което Му е угодно, и слушаш заповедите Му, и пазиш всичките Му наредби, няма да те поразя с нито една от болестите, с които поразих египтяните; защото Аз съм Господ, Който те изцелявам.

[27] После дойдоха в Елим, където имаше дванадесет водни извора и седемдесет палмови дървета; и там се разположиха на стан при водите.

Изход 16

Манната и пъдпъдъците

[1] Като се вдигнаха от Елим, цялото общество израилтяни дойдоха в пустинята Син, която е между Елим и Синай, на петнадесетия ден от втория месец, откакто излязоха от Египетската земя.

[2] А в пустинята цялото общество израилтяни роптаеха против Моисей и Аарон.

[3] Израилтяните им казаха: По-добре да бяхме умрели от Господнята ръка в Египетската земя, когато седяхме около котлите с месо и когато ядяхме хляб до ситост; защото ни доведохте в тази пустиня, за да изморите цялото това множество от глад.

[4] Тогава Господ каза на Моисей: Ето, ще ви изпратя хляб от небето; и ще излиза народът всеки ден да събира колкото им трябва за деня, за да ги изпитам – ще ходят ли по закона Ми, или не.

[5] Dar-se-á que, ao sexto dia, prepararão o que colherem; e será o dobro do que colhem cada dia.

[6] Então, disse Moisés e Arão a todos os filhos de Israel: à tarde, sabereis que foi o SENHOR quem vos tirou da terra do Egito,

[7] e, pela manhã, vereis a glória do SENHOR, porquanto ouviu as vossas murmurações; pois quem somos nós, para que murmureis contra nós?

[8] Prosseguiu Moisés: Será isso quando o SENHOR, à tarde, vos der carne para comer e, pela manhã, pão que vos farte, porquanto o SENHOR ouviu as vossas murmurações, com que vos queixais contra ele; pois quem somos nós? As vossas murmurações não são contra nós, e sim contra o SENHOR.

[9] Disse Moisés a Arão: Dize a toda a congregação dos filhos de Israel: Chegai-vos à presença do SENHOR, pois ouviu as vossas murmurações.

[10] Quando Arão falava a toda a congregação dos filhos de Israel, olharam para o deserto, e eis que a glória do SENHOR apareceu na nuvem.

Deus manda codornizes

[11] E o SENHOR disse a Moisés:

[12] Tenho ouvido as murmurações dos filhos de Israel; dize-lhes: Ao crepúsculo da tarde, comereis carne, e, pela manhã, vos fartareis de pão, e sabereis que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[5] А на шестия ден нека сготвят внесеното, което ще бъде два пъти, колкото събират всеки ден.

[6] И така, Моисей и Аарон казаха на всички израилтяни: Довечера ще познаете, че Господ ви е извел от Египетската земя;

[7] а на сутринта ще видите славата на Господа, понеже Той чу ропота ви против Господа. Защото какво сме ние, че да роптаете против нас?

[8] Моисей каза още: Това ще стане, когато Господ ви даде довечера месо да ядете и на сутринта хляб до ситост; понеже Господ чу ропота ви против Него. Защото какво сме ние? Ропотът ви не е против нас, а против Господа.

[9] Моисей каза на Аарон: Кажи на цялото общество израилтяни: Приближете се пред Господа, защото Той чу ропота ви.

[10] А докато Аарон говореше на цялото общество израилтяни, те обърнаха погледа си към пустинята и, ето, Господнята слава се яви в облака.

[11] И Господ каза на Моисей:

[12] Чух ропота на израилтяните. Говорѝ им така: Довечера ще ядете месо и на сутринта ще се наситите с хляб; и ще познаете, че Аз съм Господ, вашият Бог.

[13] À tarde, subiram codornizes e cobriram o arraial; pela manhã, jazia o orvalho ao redor do arraial.
[14] E, quando se evaporou o orvalho que caíra, na superfície do deserto restava uma coisa fina e semelhante a escamas, fina como a geada sobre a terra.

[15] Vendo-a os filhos de Israel, disseram uns aos outros: Que é isto? Pois não sabiam o que era. Disse-lhes Moisés: Isto é o pão que o SENHOR vos dá para vosso alimento.

[16] Eis o que o SENHOR vos ordenou: Colhei disso cada um segundo o que pode comer, um gômer por cabeça, segundo o número de vossas pessoas; cada um tomará para os que se acharem na sua tenda.
[17] Assim o fizeram os filhos de Israel; e colheram, uns, mais, outros, menos.

[18] Porém, medindo-o com o gômer, não sobejava ao que colhera muito, nem faltava ao que colhera pouco, pois colheram cada um quanto podia comer.

[19] Disse-lhes Moisés: Ninguém deixe dele para a manhã seguinte.
[20] Eles, porém, não deram ouvidos a Moisés, e alguns deixaram do maná para a manhã seguinte; porém deu bichos e cheirava mal. E Moisés se indignou contra eles.
[21] Colhiam-no, pois, manhã após manhã, cada um quanto podia comer; porque, em vindo o calor, se derretia.

O povo de Israel recolhe o maná

[13] И така, вечерта долетяха пъдпъдъци и покриха стана; а на сутринта навсякъде около стана беше паднала роса.
[14] След като се изпари падналата роса, по лицето на пустинята имаше дребно люспообразно нещо, тънко, като слана по земята.
[15] Когато израилтяните го видяха, си казаха един на друг: Какво е това? Защото не знаеха какво беше. А Моисей им каза: Това е хлябът, който Господ ви дава да ядете.
[16] Ето какво заповядва Господ: Съберете от него – всеки толкова, колкото му трябва да яде, по гомор на глава според броя на хората ви; всеки да вземе за онези, които са под шатрата му.
[17] И израилтяните направиха така и събраха, кой повече, кой по-малко.
[18] А когато измериха събраното с гомора, който беше събрал много, нямаше излишък, и който беше събрал малко, нямаше недостиг; всеки събираше толкова, колкото му трябваше да яде.
[19] Моисей им каза още: Никой да не оставя от него до сутринта.

[20] Обаче те не послушаха Моисей и някои оставиха от него до сутринта; но хранатачервяса и се вмириса; и Моисей се разгневи на израилтяните.

[21] Те го събираха всяка сутрин, кой колкото му трябваше за ядене; а когато напечеше слънцето, се стопяваше.

[22] Ao sexto dia, colheram pão em dobro, dois gômeres para cada um; e os principais da congregação vieram e contaram-no a Moisés.

[23] Respondeu-lhes ele: Isto é o que disse o SENHOR: Amanhã é repouso, o santo sábado do SENHOR; o que quiserdes cozer no forno, cozei-o, e o que quiserdes cozer em água, cozei-o em água; e tudo o que sobrar separai, guardando para a manhã seguinte.

[24] E guardaram-no até pela manhã seguinte, como Moisés ordenara; e não cheirou mal, nem deu bichos.

[25] Então, disse Moisés: Comei-o hoje, porquanto o sábado é do SENHOR; hoje, não o achareis no campo.

[26] Seis dias o colhereis, mas o sétimo dia é o sábado; nele, não haverá.

[27] Ao sétimo dia, saíram alguns do povo para o colher, porém não o acharam.

[28] Então, disse o SENHOR a Moisés: Até quando recusareis guardar os meus mandamentos e as minhas leis?

[29] Considerai que o SENHOR vos deu o sábado; por isso, ele, no sexto dia, vos dá pão para dois dias; cada um fique onde está, ninguém saia do seu lugar no sétimo dia.

[30] Assim, descansou o povo no sétimo dia.

[31] Deu-lhe a casa de Israel o nome de maná; era como semente de coentro, branco e de sabor como bolos de mel.

[22] А на шестия ден, когато събраха двойно количество храна, по два гомора за всеки, всички началници на обществото дойдоха и известиха на Моисей.

[23] А той им каза: Това е, както каза Господ. Утре е събота, свята почивка на Господа; опечете колкото искате да опечете и сварете колкото искате да сварите; и сложете настрана каквото остане за утре.

[24] И така, сложиха го настрана до утрото, както заповяда Моисей, и не се развали, нито червяса.

[25] Тогава Моисей им каза: Яжте това днес, защото днес е събота на Господа; днес няма да го намерите на полето.

[26] Шест дни ще го събирате; но седмият ден е събота, тогава няма да го има.

[27] Обаче някои от народа излязоха да съберат на седмия ден, но не намериха.

[28] Тогава Господ попита Моисей: Докога ще отказвате да пазите заповедите Ми и законите Ми?

[29] Вижте, понеже Господ ви даде съботата, затова на шестия ден ви даде хляб за два дни. Останете по местата си; на седмия ден никой да не излиза от мястото си.

[30] И така, на седмия ден народът си отпочиваше.

[31] А Израилевият дом нарече тази храна манна; тя беше бяла и приличаше на кориандрово семе; и

вкусът ѝ беше като на пита, смесена с мед.

[32] Disse Moisés: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou: Dele encherás um gômer e o guardarás para as vossas gerações, para que vejam o pão com que vos sustentei no deserto, quando vos tirei do Egito.

[32] Тогава Моисей каза: Ето какво е заповядал Господ: Напълнете един гомор с нея, за да се пази за всичките ви поколения, за да могат и те да видят хляба, с който ви храних в пустинята, когато ви изведох от Египетската земя.

[33] Disse também Moisés a Arão: Toma um vaso, mete nele um gômer cheio de maná e coloca-o diante do SENHOR, para guardar-se às vossas gerações.

[33] Моисей каза на Аарон: Вземи една стомна и я напълни с един гомор манна, постави я пред Господа, за да се пази за бъдещите ви поколения.

[34] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim Arão o colocou diante do Testemunho para o guardar.

[34] И така, Аарон я постави пред плочите на свидетелството, за да се пази, както Господ заповяда на Моисей.

[35] E comeram os filhos de Israel maná quarenta anos, até que entraram em terra habitada; comeram maná até que chegaram aos limites da terra de Canaã.

[35] И израилтяните ядоха манната четиридесет години, докато дойдоха в обещаната земя; ядоха манна, докато пристигнаха до границите на Ханаанската земя.

[36] Gômer é a décima parte do efa.

[36] А гоморът е една десета от ефата.

Êxodo 17

A água da rocha em Refidim

[1] Tendo partido toda a congregação dos filhos de Israel do deserto de Sim, fazendo suas paradas, segundo o mandamento do SENHOR, acamparam-se em Refidim; e não havia ali água para o povo beber.

[2] Contendeu, pois, o povo com Moisés e disse: Dá-nos água para beber. Respondeu-lhes Moisés: Por que contendeis comigo? Por que tentais ao SENHOR?

[3] Tendo aí o povo sede de água, murmurou contra Moisés e disse: Por que nos fizeste

Изход 17

Вода от канарата в Рафидим

[1] След това цялото общество израелтяни тръгнаха от пустинята Син, като пътуванията им бяха според Господнята заповед; и разположиха стан в Рафидим, където нямаше вода, за да пие народът.

[2] Затова народът се караше с Моисей: Дай ни да пием вода. А Моисей им отговори: Защо се карате с мене? Защо изпитвате Господа?

[3] Но народът ожадня и роптаеше против Моисей: Защо ни изведе от Египет да

subir do Egito, para nos matares de sede, a nós, a nossos filhos e aos nossos rebanhos?

4 Então, clamou Moisés ao SENHOR: Que farei a este povo? Só lhe resta apedrejar-me.

5 Respondeu o SENHOR a Moisés: Passa adiante do povo e toma contigo alguns dos anciãos de Israel, leva contigo em mão o bordão com que feriste o rio e vai.

6 Eis que estarei ali diante de ti sobre a rocha em Horebe; ferirás a rocha, e dela sairá água, e o povo beberá. Moisés assim o fez na presença dos anciãos de Israel.

7 E chamou o nome daquele lugar Massá e Meribá, por causa da contenda dos filhos de Israel e porque tentaram ao SENHOR, dizendo: Está o SENHOR no meio de nós ou não?

Amaleque peleja contra os israelitas

8 Então, veio Amaleque e pelejou contra Israel em Refidim.

9 Com isso, ordenou Moisés a Josué: Escolhe-nos homens, e sai, e peleja contra Amaleque; amanhã, estarei eu no cimo do outeiro, e o bordão de Deus estará na minha mão.

10 Fez Josué como Moisés lhe dissera e pelejou contra Amaleque; Moisés, porém, Arão e Hur subiram ao cimo do outeiro.

11 Quando Moisés levantava a mão, Israel prevalecia; quando, porém, ele abaixava a mão, prevalecia Amaleque.

12 Ora, as mãos de Moisés eram pesadas; por isso, tomaram uma pedra e a puseram

умориш с жажда и нас, и децата ни, и добитъка ни?

4 Тогава Моисей извика към Господа: Какво да правя с този народ? Още малко и ще ме убият с камъни.

5 А Господ отвърна на Моисей: Мини пред народа, като вземеш със себе си някои от Израилевите старейшини; вземи в ръката си и жезъла си, с който удари реката, и върви.

6 Ето, Аз ще застана пред тебе там, на канарата в Хорив; а ти ударѝ канарата и от нея ще потече вода, за да пие народът. И Моисей направи така пред очите на Израилевите старейшини.

7 И нарече мястото Маса и Мерива, поради карането на израилтяните и понеже изпитаха Господа: Дали Господ е между нас, или не?

Победа над Амалик

8 По това време дойде Амалик и воюва против Израил в Рафидим.

9 А Моисей каза на Исус Навин: Избери ни мъже и излез да се биеш с Амалик; утре аз ще застана на върха на хълма и ще държа Божия жезъл в ръката си.

10 И Исус направи, според както му каза Моисей, и се би с Амалик; а Моисей, Аарон и Ор се качиха на върха на хълма.

11 И когато Моисей издигаше ръката си, Израил надвиваше; а когато спускаше ръката си, Амалик надвиваше.

12 А като натегнаха ръцете му, взеха камък и подложиха на Моисей, и той

por baixo dele, e ele nela se assentou; Arão e Hur sustentavam-lhe as mãos, um, de um lado, e o outro, do outro; assim lhe ficaram as mãos firmes até ao pôr-do-sol.

[13] E Josué desbaratou a Amaleque e a seu povo a fio de espada.

[14] Então, disse o SENHOR a Moisés: Escreve isto para memória num livro e repete-o a Josué; porque eu hei de riscar totalmente a memória de Amaleque de debaixo do céu.

[15] E Moisés edificou um altar e lhe chamou: O SENHOR É Minha Bandeira.

[16] E disse: Porquanto o SENHOR jurou, haverá guerra do SENHOR contra Amaleque de geração em geração.

Êxodo 18

O sogro de Moisés traz-lhe sua mulher e seus filhos

[1] Ora, Jetro, sacerdote de Midiã, sogro de Moisés, ouviu todas as coisas que Deus tinha feito a Moisés e a Israel, seu povo; como o SENHOR trouxera a Israel do Egito.

[2] Jetro, sogro de Moisés, tomou a Zípora, mulher de Moisés, depois que este lha enviara,

[3] com os dois filhos dela, dos quais um se chamava Gérson, pois disse Moisés: Fui peregrino em terra estrangeira;

[4] e o outro, Eliézer, pois disse: O Deus de meu pai foi a minha ajuda e me livrou da espada de Faraó.

седна на него; а Аарон и Ор, единият от едната страна и другият от другата, подпираха ръцете му, така че ръцете му бяха подкрепяни до залез слънце.

[13] Така Исус порази Амалик и народа му с острието на меча.

[14] Тогава Господ каза на Моисей: Запиши в книгата за спомен и предай на Исус това, че ще излича съвсем спомена за Амалик под небето.

[15] И Моисей издигна там жертвеник, който нарече Йехова Нисий,

[16] като каза: Ръка се повдигна против Господния престол;

затова Господ ще воюва против Амалик от поколение в поколение.

Изход 18

Среща на Моисей с Йотор

[1] След като мадиамският жрец Йотор, Моисеевият тъст, чу за всичко, което Бог извършил за Моисей и за народа Си Израил, как Господ извел Израил от Египет,

[2] то Моисеевият тъст Йотор взе Сепфора, Моисеевата жена (след като я беше изпратил назад),

[3] и двамата ѝ сина (от които името на единия беше Гирсом, защото Моисейбеше казал: Пришълец станах в чужда земя;

[4] името на другия беше Елиезер, защото Моисей беше казал: Бащиният ми Бог ми стана помощник и ме избави от фараоновия меч);

[5] Veio Jetro, sogro de Moisés, com os filhos e a mulher deste, a Moisés no deserto onde se achava acampado, junto ao monte de Deus,

[6] e mandou dizer a Moisés: Eu, teu sogro Jetro, venho a ti, com a tua mulher e seus dois filhos.

[7] Então, saiu Moisés ao encontro do seu sogro, inclinou-se e o beijou; e, indagando pelo bem-estar um do outro, entraram na tenda.

[8] Contou Moisés a seu sogro tudo o que o SENHOR havia feito a Faraó e aos egípcios por amor de Israel, e todo o trabalho que passaram no Egito, e como o SENHOR os livrara.

[9] Alegrou-se Jetro de todo o bem que o SENHOR fizera a Israel, livrando-o da mão dos egípcios,

[10] e disse: Bendito seja o SENHOR, que vos livrou da mão dos egípcios e da mão de Faraó;

[11] agora, sei que o SENHOR é maior que todos os deuses, porque livrou este povo de debaixo da mão dos egípcios, quando agiram arrogantemente contra o povo.

[12] Então, Jetro, sogro de Moisés, tomou holocausto e sacrifícios para Deus; e veio Arão e todos os anciãos de Israel para comerem pão com o sogro de Moisés, diante de Deus.

A nomeação de auxiliares

Deuteronômio 1.9-18

[5] и Йотор, Моисеевият тъст, дойде при Моисей със синовете му и с жена му в пустинята до Божията планина, където се беше разположил на стан,

[6] и извести на Моисей: Аз, тъст ти Йотор, идвам при тебе с жена ти и двамата ѝ сина с нея.

[7] Тогава Моисей излезе да посрещне тъста си, поклони се и го целуна; и като се разпитаха един друг за здравето си, влязоха в шатъра.

[8] И Моисей разказа на тъста си всичко, което беше направил Господ на фараон и на египтяните заради Израил, и всички мъчнотии, които ги сполетяха по пътя, и как Господ ги избави.

[9] А Йотор се зарадва много за цялото добро, което Господ беше направил на Израил, като го избави от ръката на египтяните.

[10] Тогава Йотор каза: Благословен Господ, Който ви избави от ръката на египтяните и от фараоновата ръка, Който избави народа от ръката на египтяните.

[11] Сега зная, че Господ е по-велик от всички богове – даже и в това, с което те се гордееха, Той ги превъзхожда.

[12] Тогава Моисеевият тъст Йотор взе всеизгаряне и жертви, за да принесе на Бога; и Аарон и всички Израилеви старейшини дойдоха да ядат хляб с Моисеевия тъст пред Бога.

[13] No dia seguinte, assentou-se Moisés para julgar o povo; e o povo estava em pé diante de Moisés desde a manhã até ao pôr-do-sol.

[14] Vendo, pois, o sogro de Moisés tudo o que ele fazia ao povo, disse: Que é isto que fazes ao povo? Por que te assentas só, e todo o povo está em pé diante de ti, desde a manhã até ao pôr-do-sol?

[15] Respondeu Moisés a seu sogro: É porque o povo me vem a mim para consultar a Deus;

[16] quando tem alguma questão, vem a mim, para que eu julgue entre um e outro e lhes declare os estatutos de Deus e as suas leis.

[17] O sogro de Moisés, porém, lhe disse: Não é bom o que fazes.

[18] Sem dúvida, desfalecerás, tanto tu como este povo que está contigo; pois isto é pesado demais para ti; tu só não o podes fazer.

[19] Ouve, pois, as minhas palavras; eu te aconselharei, e Deus seja contigo; representa o povo perante Deus, leva as suas causas a Deus,

[20] ensina-lhes os estatutos e as leis e faze-lhes saber o caminho em que devem andar e a obra que devem fazer.

[21] Procura dentre o povo homens capazes, tementes a Deus, homens de verdade, que aborreçam a avareza; põe-nos sobre eles por chefes de mil, chefes de cem, chefes de cinqüenta e chefes de dez;

[22] para que julguem este povo em todo tempo. Toda causa grave trarão a ti, mas

[13] На другия ден Моисей седна да съди народа; и народът стоеше около Моисей от сутрин до вечер.

[14] А Моисеевият тъст, като видя всичко, което той вършеше за народа, каза: Какво е това, което правиш с народа? Защо седиш сам и целият народ стои около теб от сутрин до вечер?

[15] А Моисей отговори на тъста си: Защото народът идва при мене да се допитва до Бога.

[16] Когато имат дело, идват при мен; и аз съдя между двамата противници и им пояснявам Божиите наредби и закони.

[17] Но Моисеевият тъст каза: Това, което правиш, не е добро.

[18] И ти ще се измъчиш, и този народ, който е с тебе, защото това е много тежко за тебе; не можеш да го вършиш сам.

[19] Сега послушай думите ми; ще те посъветвам – и Бог да бъде с тебе. Ти стой между народа и Бога, за да представяш делата пред Бога;

[20] и ги поучавай в наредбите и законите и им показвай пътя, по който трябва да ходят, и делата, които трябва да вършат.

[21] Но при това измежду целия народ си избери способни мъже, които се боят от Бога, обичат истината и мразят несправедливата печалба, и постави над народа такива за хилядници, стотници, петдесетници и десетници;

[22] и те нека съдят народа винаги – всяко голямо дело нека донасят пред теб, а

toda causa pequena eles mesmos julgarão; será assim mais fácil para ti, e eles levarão a carga contigo.

23 Se isto fizeres, e assim Deus to mandar, poderás, então, suportar; e assim também todo este povo tornará em paz ao seu lugar.

24 Moisés atendeu às palavras de seu sogro e fez tudo quanto este lhe dissera.

25 Escolheu Moisés homens capazes, de todo o Israel, e os constituiu por cabeças sobre o povo: chefes de mil, chefes de cem, chefes de cinqüenta e chefes de dez.

26 Estes julgaram o povo em todo tempo; a causa grave trouxeram a Moisés e toda causa simples julgaram eles.

27 Então, se despediu Moisés de seu sogro, e este se foi para a sua terra.

Êxodo 19

Deus fala com Moisés no monte Sinai

1 No terceiro mês da saída dos filhos de Israel da terra do Egito, no primeiro dia desse mês, vieram ao deserto do Sinai.

2 Tendo partido de Refidim, vieram ao deserto do Sinai, no qual se acamparam; ali, pois, se acampou Israel em frente do monte.

3 Subiu Moisés a Deus, e do monte o SENHOR o chamou e lhe disse: Assim falarás à casa de Jacó e anunciarás aos filhos de Israel:

4 Tendes visto o que fiz aos egípcios, como vos levei sobre asas de águia e vos cheguei a mim.

всяко малко дело нека отсъждат сами; така ще ти олекне и те ще носят товаразаедно с теб.

23 Ако направиш това и ако Бог така ти заповяда, тогава ще можеш да издържиш; и целият този народ ще се разотиде доволен.

24 И Моисей послуша думите на тъста си и направи всичко, което му каза.

25 Моисей избра способни мъже измежду целия Израил, които постави началници над народа – хилядници, стотници, петдесетници и десетници.

26 Те съдеха народа по всяко време; трудните дела донасяха на Моисей, а за всяко малко дело отсъждаха сами.

27 След това Моисей изпрати тъста си и той се върна в своята земя.

Изход 19

Израилтяните на планината Синай

1 В третия месец от излизането на израилтяните от Египетската земя на същия ден дойдоха в Синайската пустиня.

2 Като се вдигнаха от Рафидим, дойдоха в Синайската пустиня и разположиха стан в пустинята, където Израил разпъна шатрите си срещу планината.

3 И като се изкачи Моисей при Бога, Господ го повика от планината и каза: Така да кажеш на Якововия дом и да известиш на потомците на Израил:

4 Вие видяхте какво сторих на египтяните, а как носих вас на орлови крила и ви доведох при Себе Си.

5 Agora, pois, se diligentemente ouvirdes a minha voz e guardardes a minha aliança, então, sereis a minha propriedade peculiar dentre todos os povos; porque toda a terra é minha;

6 vós me sereis reino de sacerdotes e nação santa. São estas as palavras que falarás aos filhos de Israel.

7 Veio Moisés, chamou os anciãos do povo e expôs diante deles todas estas palavras que o SENHOR lhe havia ordenado.

8 Então, o povo respondeu à uma: Tudo o que o SENHOR falou faremos. E Moisés relatou ao SENHOR as palavras do povo.

9 Disse o SENHOR a Moisés: Eis que virei a ti numa nuvem escura, para que o povo ouça quando eu falar contigo e para que também creiam sempre em ti. Porque Moisés tinha anunciado as palavras do seu povo ao SENHOR.

10 Disse também o SENHOR a Moisés: Vai ao povo e purifica-o hoje e amanhã. Lavem eles as suas vestes

11 e estejam prontos para o terceiro dia; porque no terceiro dia o SENHOR, à vista de todo o povo, descerá sobre o monte Sinai.

12 Marcarás em redor limites ao povo, dizendo: Guardai-vos de subir ao monte, nem toqueis o seu limite; todo aquele que tocar o monte será morto.

5 И така, сега, ако наистина слушате гласа Ми и пазите завета Ми, то повече от всички племена вие ще бъдете Мое собствено притежание, защото Мой е целият свят;

6 и вие ще Ми бъдете царство от свещеници и свят народ. Тези са думите, които трябва да кажеш на израилтяните.

7 И така, Моисей дойде и повика старейшините на народа, и представи пред тях всички тези наредби, които Господ му заповядва.

8 А целият народ отговори единогласно: Всичко, което Господ е казал, ще направим. И Моисей предаде на Господаотговора на народа.

9 Тогава Господ каза на Моисей: Ето, Аз ида при тебе в гъст облак, за да чуе народът, когато говоря с теб, и да ти вярват вече завинаги. И като предаде Моисей на Господа думите на народа,

10 Господ каза още на Моисей: Иди при народа, освети го днес и утре и нека изперат дрехите си;

11 и нека бъдат готови за третия ден, защото на третия ден Господ ще слезе на Синайската планина пред очите на целия народ.

12 И да поставиш прегради наоколо за народа и да кажеш: Внимавайте да не се качите на планината, нито да се допрете до полите ѝ; който се допре до

[13] Mão nenhuma tocará neste, mas será apedrejado ou flechado; quer seja animal, quer seja homem, não viverá. Quando soar longamente a buzina, então, subirão ao monte.

[14] Moisés, tendo descido do monte ao povo, consagrou o povo; e lavaram as suas vestes.

[15] E disse ao povo: Estai prontos ao terceiro dia; e não vos chegueis a mulher.

[16] Ao amanhecer do terceiro dia, houve trovões, e relâmpagos, e uma espessa nuvem sobre o monte, e mui forte clangor de trombeta, de maneira que todo o povo que estava no arraial se estremeceu.

[17] E Moisés levou o povo fora do arraial ao encontro de Deus; e puseram-se ao pé do monte.

[18] Todo o monte Sinai fumegava, porque o SENHOR descera sobre ele em fogo; a sua fumaça subiu como fumaça de uma fornalha, e todo o monte tremia grandemente.

[19] E o clangor da trombeta ia aumentando cada vez mais; Moisés falava, e Deus lhe respondia no trovão.

[20] Descendo o SENHOR para o cimo do monte Sinai, chamou o SENHOR a Moisés para o cimo do monte. Moisés subiu,

планината, непременно ще бъде умъртвен;

[13] обаче ръка да не се допре до него, а той да бъде убит с камъни или със стрели – било то животно или човек, който се допре, да не остане жив. Когато тръбата затръби продължително, тогава нека се приближат до планината.

[14] И така, Моисей слезе от планината при народа и освети народа; а те изпраха дрехите си.

[15] Той каза на народа: Бъдете готови за третия ден; не се приближавайте до жена.

[16] А сутринта на третия ден имаше гръм и светкавици, и гъст облак на планината, и много силен тръбен глас; и целият народ, който беше в стана, потрепери.

[17] Тогава Моисей изведе народа от стана, за да посрещнат Бога; и застанаха под планината.

[18] А Синайската планина беше цялата в дим, защото Господ слезе в огън на нея; и димът ѝ се вдигаше като дим от пещ и цялата планина се тресеше силно.

[19] И когато тръбният глас се усилваше, Моисей извика и Бог му отговори с глас.

[20] Господ слезе на върха на Синайската планина. И Господ повика Моисей до върха на планината; и Моисей се изкачи.

[21] e o SENHOR disse a Moisés: Desce, adverte ao povo que não traspasse o limite até ao SENHOR para vê-lo, a fim de muitos deles não perecerem.
[22] Também os sacerdotes, que se chegam ao SENHOR, se hão de consagrar, para que o SENHOR não os fira.

[23] Então, disse Moisés ao SENHOR: O povo não poderá subir ao monte Sinai, porque tu nos advertiste, dizendo: Marca limites ao redor do monte e consagra-o.

[24] Replicou-lhe o SENHOR: Vai, desce; depois, subirás tu, e Arão contigo; os sacerdotes, porém, e o povo não traspassem o limite para subir ao SENHOR, para que não os fira.
[25] Desceu, pois, Moisés ao povo e lhe disse tudo isso.

Êxodo 20

Os dez mandamentos

Deuteronômio 5.1-21

[1] Então, falou Deus todas estas palavras:

[2] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei da terra do Egito, da casa da servidão.

[3] Não terás outros deuses diante de mim.
[4] Não farás para ti imagem de escultura, nem semelhança alguma do que há em cima nos céus, nem embaixo na terra, nem nas águas debaixo da terra.
[5] Não as adorarás, nem lhes darás culto; porque eu sou o SENHOR, teu Deus, Deus zeloso, que visito a iniqüidade dos pais nos filhos até à terceira e quarta geração daqueles que me aborrecem

[21] Тогава Господ каза на Моисей: Слез, заповядай на народа да не се втурнат нагоре към Господа, за да гледат, да не би да паднат мнозина от тях.
[22] Така и свещениците, които се приближават при Господа, нека се осветят, за да не ги порази Господ.
[23] А Моисей отговори на Господа: Народът не може да се изкачи на Синайската планина, защото Ти си ни заповядал: Постави прегради около планината и я освети.
[24] Но Господ му каза: Иди, слез, после да се изкачиш ти и Аарон с теб; а свещениците и народът да не се втурнат нагоре и да не се качват към Господа, за да не ги порази Той.
[25] И така, Моисей слезе при народа и им каза това.

Изход 20

Десетте Божии заповеди

[1] Тогава Бог изговори всички тези думи:
[2] Аз съм Йехова, твоят Бог, Който те изведох от Египетската земя, от дома на робството.
[3] Да нямаш други богове освен Мене.
[4] Не си прави кумир или каквото и да е изображение на нещо, което е на небето горе, на земята долу или във водата под земята;

[5] да не им се кланяш, нито да им служиш, защото Аз, Господ, твоят Бог, съм Бог ревнив, Който въздавам беззаконието на бащите върху децата до

третото и четвъртото поколение на онези, които Ме мразят,

6 e faço misericórdia até mil gerações daqueles que me amam e guardam os meus mandamentos.

6 а показвам милости към хиляда поколения на онези, които Ме обичат и пазят Моите заповеди.

7 Não tomarás o nome do SENHOR, teu Deus, em vão, porque o SENHOR não terá por inocente o que tomar o seu nome em vão.

7 Не изговаряй напразно Името на Господа, твоя Бог; защото Господ няма да смята за безгрешен онзи, който изговаря напразно Името Му.

8 Lembra-te do dia de sábado, para o santificar.

8 Помни съботния ден, за да го освещаваш.

9 Seis dias trabalharás e farás toda a tua obra.

9 Шест дни да работиш и да вършиш всичките си дела;

10 Mas o sétimo dia é o sábado do SENHOR, teu Deus; não farás nenhum trabalho, nem tu, nem o teu filho, nem a tua filha, nem o teu servo, nem a tua serva, nem o teu animal, nem o forasteiro das tuas portas para dentro;

10 а на седмия ден, който е събота на Господа, твоя Бог, да не вършиш никаква работа, нито ти, нито синът ти, нито дъщеря ти, нито слугата ти, нито слугинята ти, нито добитъкът ти, нито чужденецът, който е в дома ти;

11 porque, em seis dias, fez o SENHOR os céus e a terra, o mar e tudo o que neles há e, ao sétimo dia, descansou; por isso, o SENHOR abençoou o dia de sábado e o santificou.

11 защото в шест дни Господ направи небето и земята, морето и всичко, което е в тях, а на седмия ден си почина; затова Господ благослови съботния ден и го освети.

12 Honra teu pai e tua mãe, para que se prolonguem os teus dias na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá.

12 Почитай баща си и майка си, за да се продължават дните ти на земята, която ти дава Господ, твоят Бог.

13 Não matarás.

13 Не убивай.

14 Não adulterarás.

14 Не прелюбодействай.

15 Não furtarás.

15 Не кради.

16 Não dirás falso testemunho contra o teu próximo.

16 Не свидетелствай лъжливо против ближния си.

17 Não cobiçarás a casa do teu próximo. Não cobiçarás a mulher do teu próximo,

17 Не пожелавай къщата на ближния си, не пожелавай жената на ближния си,

nem o seu servo, nem a sua serva, nem o seu boi, nem o seu jumento, nem coisa alguma que pertença ao teu próximo.

нито слугата му, нито слугинята му, нито вола му, нито осела му, нито каквото и да е притежание на ближния ти.

Moisés, mediador entre Deus e o povo
Deuteronômio 5.22-33

18 Todo o povo presenciou os trovões, e os relâmpagos, e o clangor da trombeta, e o monte fumegante; e o povo, observando, se estremeceu e ficou de longe.

18 И целият народ гледаше и слушашегръмотевиците, светкавиците, тръбния глас и димящата планина; и като видя това, народът се оттегли и застана надалеч.

19 Disseram a Moisés: Fala-nos tu, e te ouviremos; porém não fale Deus conosco, para que não morramos.

19 Те казаха на Моисей: Ти говорѝ на нас и ние ще слушаме; а Бог да не ни говори, за да не умрем.

20 Respondeu Moisés ao povo: Não temais; Deus veio para vos provar e para que o seu temor esteja diante de vós, a fim de que não pequeis.

20 Но Моисей каза на народа: Не се бойте; Бог дойде да ви изпита и за да имате страх от Него и да не съгрешавате.

21 O povo estava de longe, em pé; Moisés, porém, se chegou à nuvem escura onde Deus estava.

Закон за жертвеника

21 Така народът стоеше надалеч. А Моисей се приближи до гъстия мрак, където беше Бог.

Leis acerca dos altares

22 Então, disse o SENHOR a Moisés: Assim dirás aos filhos de Israel: Vistes que dos céus eu vos falei.

22 Тогава Господ каза на Моисей: Така да кажеш на израилтяните: Вие сами видяхте, че ви говорих от небето.

23 Não fareis deuses de prata ao lado de mim, nem deuses de ouro fareis para vós outros.

23 Не правете други богове редом с Мене; не си правете богове от сребро и злато.

24 Um altar de terra me farás e sobre ele sacrificarás os teus holocaustos, as tuas ofertas pacíficas, as tuas ovelhas e os teus bois; em todo lugar onde eu fizer celebrar a memória do meu nome, virei a ti e te abençoarei.

24 От пръст Ми издигай жертвеник и жертвай на него всеизгарянията си и мирните си приноси, овцете и говедата си. На всяко място, където ще направя да помнят Името Ми, ще идвам при теб и ще те благославям.

[25] Se me levantares um altar de pedras, não o farás de pedras lavradas; pois, se sobre ele manejares a tua ferramenta, profaná-lo-ás.

[26] Nem subirás por degrau ao meu altar, para que a tua nudez não seja ali exposta.

Êxodo 21

Leis acerca dos servos
Deuteronômio 15.12-18

[1] São estes os estatutos que lhes proporás:

[2] Se comprares um escravo hebreu, seis anos servirá; mas, ao sétimo, sairá forro, de graça.

[3] Se entrou solteiro, sozinho sairá; se era homem casado, com ele sairá sua mulher.

[4] Se o seu senhor lhe der mulher, e ela der à luz filhos e filhas, a mulher e seus filhos serão do seu senhor, e ele sairá sozinho.

[5] Porém, se o escravo expressamente disser: Eu amo meu senhor, minha mulher e meus filhos, não quero sair forro.

[6] Então, o seu senhor o levará aos juízes, e o fará chegar à porta ou à ombreira, e o seu senhor lhe furará a orelha com uma sovela; e ele o servirá para sempre.

[7] Se um homem vender sua filha para ser escrava, esta não lhe sairá como saem os escravos.

[8] Se ela não agradar ao seu senhor, que se comprometeu a desposá-la, ele terá de

[25] Но ако Ми издигнеш каменен жертвеник, не го гради от дялани камъни; защото ако го докоснеш със сечиво, ще го оскверниш.

[26] И да не се изкачваш на жертвеника Ми по стъпала, за да не се открие голотата ти на него.

Изход 21

Закон за робите

[1] Ето законите, които ще представиш пред тях.

[2] Ако купиш роб евреин, шест години ще работи, а в седмата ще излезе свободен, без откуп.

[3] Ако е дошъл сам, сам да си излезе; ако е имал жена, то и жена му да излезе с него.

[4] Ако господарят му му е дал жена и тя му е родила синове или дъщери, то жената и децата ѝ ще бъдат на господаря ѝ, а той ще излезе сам.

[5] Но ако робът изрично каже: Обичам господаря си, жена си и децата си, не желая да изляза свободен,

[6] тогава господарят му ще го заведе пред съдиите и като го отведе при градската порта или при стълба на градската порта, господарят му ще му промуши ухото с шило; и той ще му бъде роб завинаги.

[7] Ако някой продаде дъщеря си за робиня, тя няма да излезе, както излизат робите.

[8] Ако не се хареса на господаря си, който я е определил за себе си, то нека я

permitir-lhe o resgate; não poderá vendê-la a um povo estranho, pois será isso deslealdade para com ela.

[9] Mas, se a casar com seu filho, tratá-la-á como se tratam as filhas.

[10] Se ele der ao filho outra mulher, não diminuirá o mantimento da primeira, nem os seus vestidos, nem os seus direitos conjugais.

[11] Se não lhe fizer estas três coisas, ela sairá sem retribuição, nem pagamento em dinheiro.

Leis acerca da violência

[12] Quem ferir a outro, de modo que este morra, também será morto.

[13] Porém, se não lhe armou ciladas, mas Deus lhe permitiu caísse em suas mãos, então, te designarei um lugar para onde ele fugirá.

[14] Se alguém vier maliciosamente contra o próximo, matando-o à traição, tirá-lo-ás até mesmo do meu altar, para que morra.

[15] Quem ferir seu pai ou sua mãe será morto.

[16] O que raptar alguém e o vender, ou for achado na sua mão, será morto.

[17] Quem amaldiçoar seu pai ou sua mãe será morto.

[18] Se dois brigarem, ferindo um ao outro com pedra ou com o punho, e o ferido não morrer, mas cair de cama;

[19] se ele tornar a levantar-se e andar fora, apoiado ao seu bordão, então, será absolvido aquele que o feriu; somente lhe

остави да бъде откупена; той няма право да я продаде на чужденци, тъй като я е отхвърлил.

[9] Но ако я е определил за сина си, то нека ѝ дари правата на дъщерите.

[10] Ако си вземе още една жена, да не лиши онази от храната ѝ, от дрехите ѝ и от съпружеско съжителство с нея.

[11] А ако не ѝ изпълни тези три условия, тогава тя нека си излезе даром, без откуп.

Закон срещу насилието

[12] Който удари човек смъртоносно, непременно да бъде предаден на смърт.

[13] Но ако това стане неволно и Бог е допуснал това, тогава Аз ще определя прибежищно място.

[14] Ако обаче някой от озлобление убие ближния си коварно, то и от жертвеника Ми ще го извадиш, за да го убиеш.

[15] Който удари баща си или майка си, да бъде убит.

[16] Който открадне човек и го продаде или откраднатият бъде открит при него, той да бъде убит.

[17] Който кълне баща си или майка си, да бъде убит.

[18] Когато се карат двама души, ако единият удари другия с камък или с юмрук и той не умре, а легне от раните си;

[19] и ако после се привдигне и излиза, подпирайки се с тояга, тогава онзи, който го е ударил, да не бъде

pagará o tempo que perdeu e o fará curar-se totalmente.

наказан – само ще плати за денгубата му и ще се погрижи раненият да се излекува.

[20] Se alguém ferir com bordão o seu escravo ou a sua escrava, e o ferido morrer debaixo da sua mão, será punido;

[20] Ако някой удари роба си или робинята си с тояга, така че да умре под ръката му, да бъде наказан.

[21] porém, se ele sobreviver por um ou dois dias, não será punido, porque é dinheiro seu.

[21] Обаче ако удареният преживее един-два дни, тогава да не се наказва, понеже той е негова собственост.

[22] Se homens brigarem, e ferirem mulher grávida, e forem causa de que aborte, porém sem maior dano, aquele que feriu será obrigado a indenizar segundo o que lhe exigir o marido da mulher; e pagará como os juízes lhe determinarem.

[22] Ако мъже се бият и ударят бременна жена, така че да пометне, а не последва друга повреда, тогава онзи, който я е ударил, да бъде глобен, както мъжът ѝ би му наложил, и да плати, както определят съдиите.

[23] Mas, se houver dano grave, então, darás vida por vida,

[23] Но ако последва повреда, тогава да отсъдиш живот за живот,

[24] olho por olho, dente por dente, mão por mão, pé por pé,

[24] око за око, зъб за зъб, ръка за ръка, крак за крак,

[25] queimadura por queimadura, ferimento por ferimento, golpe por golpe.

[25] изгаряне за изгаряне, рана за рана, удар за удар.

[26] Se alguém ferir o olho do seu escravo ou o olho da sua escrava e o inutilizar, deixá-lo-á ir forro pelo seu olho.

[26] Ако някой удари роба си или робинята си в окото и го повреди, заради окото му ще го освободи.

[27] E, se com violência fizer cair um dente do seu escravo ou da sua escrava, deixá-lo-á ir forro pelo seu dente.

[27] И ако избие някой зъб на роба си или някой зъб на робинята си, ще го освободи заради зъба му.

[28] Se algum boi chifrar homem ou mulher, que morra, o boi será apedrejado, e não lhe comerão a carne; mas o dono do boi será absolvido.

[28] Ако вол прободе мъж или жена, така че да умре, тогава волът да бъде убит с камъни и месото му да не се яде; а стопанинът на вола ще бъде оправдан.

[29] Mas, se o boi, dantes, era dado a chifrar, e o seu dono era disso conhecedor e não o prendeu, e o boi matar homem ou mulher,

[29] Но ако волът е бил бодлив отнапред и това е било известно на стопанина му, но той не го е държал вързан, а е убил мъж или жена, то волът да бъде убит с

o boi será apedrejado, e também será morto o seu dono.

[30] Se lhe for exigido resgate, dará, então, como resgate da sua vida tudo o que lhe for exigido.

[31] Quer tenha chifrado um filho, quer tenha chifrado uma filha, este julgamento lhe será aplicado.

[32] Se o boi chifrar um escravo ou uma escrava, dar-se-ão trinta siclos de prata ao senhor destes, e o boi será apedrejado.

[33] Se alguém deixar aberta uma cova ou se alguém cavar uma cova e não a tapar, e nela cair boi ou jumento,

[34] o dono da cova o pagará, pagará dinheiro ao seu dono, mas o animal morto será seu.

[35] Se um boi de um homem ferir o boi de outro, e o boi ferido morrer, venderão o boi vivo e repartirão o valor; e dividirão entre si o boi morto.

[36] Mas, se for notório que o boi era já, dantes, chifrador, e o seu dono não o prendeu, certamente, pagará boi por boi; porém o morto será seu.

Êxodo 22

Leis acerca da propriedade

[1] Se alguém furtar boi ou ovelha e o abater ou vender, por um boi pagará cinco bois, e quatro ovelhas por uma ovelha.

[2] Se um ladrão for achado arrombando uma casa e, sendo ferido, morrer, quem o feriu não será culpado do sangue.

камъни, а също и стопанинът му трябва да умре.

[30] Обаче, ако му бъде определен откуп, то за избавление на живота си нека даде, колкото му бъде определено.

[31] Ако волът прободе син или дъщеря на някого, да се издаде същата присъда.

[32] Но ако волът прободе роб или робиня, стопанинът нека плати на господаря им тридесет сребърни сикъла и нека волът бъде убит с камъни.

[33] Ако някой изкопае яма или изкопае яма, без да я покрие, и в нея падне вол или осел,

[34] притежателят на ямата ще заплати повредата; ще даде пари на стопанина им, а трупът ще бъде негов.

[35] Ако волът на някого прободе вола на друг, така че вторият вол умре, тогава да продадат живия вол и да си разделят парите от продажбата му, и трупа също да си разделят.

[36] Но ако се е знаело отнапред, че волът е бил бодлив, и стопанинът му не го е държал вързан, то той да възстанови жив вол за вол, а трупът ще бъде негов.

Изход 22

За собствеността

[1] Ако някой открадне вол или овца и го заколи или продаде, да заплати пет вола за вола и четири овце за овцата.

[2] (Ако крадецът бъде заварен, когато е влязъл с взлом, и го ударят, и умре, няма да бъде овъзмездено кръв за него.

[3] Se, porém, já havia sol quando tal se deu, quem o feriu será culpado do sangue; neste caso, o ladrão fará restituição total. Se não tiver com que pagar, será vendido por seu furto.

[4] Se aquilo que roubou for achado vivo em seu poder, seja boi, jumento ou ovelha, pagará o dobro.

[5] Se alguém fizer pastar o seu animal num campo ou numa vinha e o largar para comer em campo de outrem, pagará com o melhor do seu próprio campo e o melhor da sua própria vinha.

[6] Se irromper fogo, e pegar nos espinheiros, e destruir as medas de cereais, ou a messe, ou o campo, aquele que acendeu o fogo pagará totalmente o queimado.

[7] Se alguém der ao seu próximo dinheiro ou objetos a guardar, e isso for furtado àquele que o recebeu, se for achado o ladrão, este pagará o dobro.

[8] Se o ladrão não for achado, então, o dono da casa será levado perante os juízes, a ver se não meteu a mão nos bens do próximo.

[9] Em todo negócio frauduloso, seja a respeito de boi, ou de jumento, ou de ovelhas, ou de roupas, ou de qualquer coisa perdida, de que uma das partes diz: Esta é a coisa, a causa de ambas as partes se levará perante os juízes; aquele a quem os

[3] Но ако слънцето е било изгряло над него, тогава ще бъде овъзмездено кръв за него.) Крадецът трябва непременно да заплати; но ако няма с какво, да бъде продаден той за откраднатото.

[4] И ако откраднатото, било вол, осел или овца, бъде намерено живо, ще плати двойно.

[5] Ако някой стане причина за нива или лозе да бъдат изядени, като развърже животното си и то се напасе в чужда нива, ще плати от най-доброто произведение на нивата си и от най-добрия плод на лозето си.

[6] Ако избухне огън и запали тръни, така че изгорят копни или неожънати класове, или ниви, то, който е запалил огъня, непременно ще заплати за щетите.

[7] Ако някой даде на ближния си пари или някакви вещи да ги пази и те бъдат откраднати от къщата на човека, то, ако бъде намерен крадецът, той ще заплати двойно,

[8] но ако не бъде намерен крадецът, тогава стопанинът на къщата ще бъде заведен пред съдиите, за да се издиридали е сложил ръка върху имота на ближния си.

[9] За всякакъв вид престъпление – относно вол, осел, овца, дреха или каквото и да било загубено нещо, за което би казал някой, че е негово – делото между двамата ще дойде пред

juízes condenarem pagará o dobro ao seu próximo.

съдиите; и когото осъдят съдиите, той ще плати двойно на ближния си.

[10] Se alguém der ao seu próximo a guardar jumento, ou boi, ou ovelha, ou outro animal qualquer, e este morrer, ou ficar aleijado, ou for afugentado, sem que ninguém o veja,

[10] Ако някой даде на ближния си осел или вол, или овца, или каквото и да било животно да го пази и то умре или се нарани, или бъде откарано, без да види някой,

[11] então, haverá juramento do SENHOR entre ambos, de que não meteu a mão nos bens do seu próximo; o dono aceitará o juramento, e o outro não fará restituição.

[11] спорът ще бъде решен, когато пазачът се закълне в името наГоспода, че не е сложил ръката си върху имота на ближния си, и стопанинът му да приеме това
свидетелство, а пазачът няма да плаща.

[12] Porém, se, de fato, lhe for furtado, pagá-lo-á ao seu dono.

[12] Но ако животното бъде откраднато от него, ще плати на стопанина му.

[13] Se for dilacerado, trá-lo-á em testemunho disso e não pagará o dilacerado.

[13] Обаче ако бъде разкъсано от звяр, нека го донесе за свидетелство; за разкъсаното няма да плаща.

[14] Se alguém pedir emprestado a seu próximo um animal, e este ficar aleijado ou morrer, não estando presente o dono, pagá-lo-á.

[14] Ако някой заеме от ближния си животно и то се нарани или умре в отсъствието на стопанина му, ще го заплати.

[15] Se o dono esteve presente, não o pagará; se foi alugado, o preço do aluguel será o pagamento.

[15] Но ако стопанинът му е с него, няма да плаща. Ако животното е било наето с пари, ще отиде за наема си.

Leis civis e religiosas

Закон за посегателство над личността

[16] Se alguém seduzir qualquer virgem que não estava desposada e se deitar com ela, pagará seu dote e a tomará por mulher.

[16] Ако някой прелъсти несгодена девица и легне с нея, да плати вено за нея и да я вземе за жена.

[17] Se o pai dela definitivamente recusar dar-lha, pagará ele em dinheiro conforme o dote das virgens.

[17] Но ако баща ѝ откаже да му я даде, да плати в пари според веното на девиците.

[18] A feiticeira não deixarás viver.

[18] Жена магьосница да не оставиш жива.

[19] Quem tiver coito com animal será morto.

[19] Всеки скотоложник трябва да умре.

[20] Quem sacrificar aos deuses e não somente ao SENHOR será destruído.

[21] Não afligirás o forasteiro, nem o oprimirás; pois forasteiros fostes na terra do Egito.

[22] A nenhuma viúva nem órfão afligireis.

[23] Se de algum modo os afligirdes, e eles clamarem a mim, eu lhes ouvirei o clamor;

[24] a minha ira se acenderá, e vos matarei à espada; vossas mulheres ficarão viúvas, e vossos filhos, órfãos.

[25] Se emprestares dinheiro ao meu povo, ao pobre que está contigo, não te haverás com ele como credor que impõe juros.

[26] Se do teu próximo tomares em penhor a sua veste, lha restituirás antes do pôr-do-sol;

[27] porque é com ela que se cobre, é a veste do seu corpo; em que se deitaria? Será, pois, que, quando clamar a mim, eu o ouvirei, porque sou misericordioso.

[28] Contra Deus não blasfemarás, nem amaldiçoarás o príncipe do teu povo.

[29] Não tardarás em trazer ofertas do melhor das tuas ceifas e das tuas vinhas; o primogênito de teus filhos me darás.

[30] Da mesma sorte, farás com os teus bois e com as tuas ovelhas; sete dias ficará a cria com a mãe, e, ao oitavo dia, ma darás.

[20] Който жертва на когото и да било бог, освен само на Господа, да бъде обречен на изтребление.

[21] Чужденец да не онеправдаваш, нито да го угнетяваш, защото и вие бяхте чужденци в Египетската земя.

[22] Да не тормозите вдовица или сираче.

[23] Защото, ако ги тормозите по някакъв начин и те извикат към Мене, ще послушам вика им

[24] и гневът Ми ще пламне, и ще ви избия с меч; и вашите жени ще останат вдовици, а вашите деца – сирачета.

[25] Ако дадеш в заем пари на някой свой беден съсед сред Моя народ, да не постъпваш с него като заемодател, нито да му налагаш лихва.

[26] Ако вземеш в залог връхната дреха на ближния си, до залязване на слънцето да му я върнеш,

[27] защото това е едничката му завивка, това е покривалото за тялото му; с какво ще спи? И като викне към Мен, Аз ще чуя, защото съм милостив.

[28] Да не хулиш съдиите, нито да кълнеш началник на народа си.

[29] Да не се забавиш да принесеш първото зърно от почистеното на хармана си и на лина си. Първородния между синовете си да посветиш на Мене.

[30] Така ще постъпиш с говедото и с овцата си; седем дни ще остане малкотос майка си, а на седмия ден ще го посветиш на Мене.

[31] Ser-me-eis homens consagrados; portanto, não comereis carne dilacerada no campo; deitá-la-eis aos cães.

[31] Бъдете за Мене святи хора; затова не яжте месо, разкъсано от зверове на полето; хвърлете го на кучетата.

Êxodo 23

Изход 23

O testemunho falso e a injúria

[1] Não espalharás notícias falsas, nem darás mão ao ímpio, para seres testemunha maldosa.

[1] Да не разнасяш лъжлив слух. Да не съдействаш на неправедния и да не свидетелстваш в полза на неправдата.

[2] Não seguirás a multidão para fazeres mal; nem deporás, numa demanda, inclinando-te para a maioria, para torcer o direito.

[2] Да не следваш множеството във вършенето на зло; нито да свидетелстваш в съдебно дело, като изкривяваш правосъдието, вземайки страната на тълпата;

[3] Nem com o pobre serás parcial na sua demanda.

[3] нито да показваш пристрастие към сиромаха в съдебното му дело.

[4] Se encontrares desgarrado o boi do teu inimigo ou o seu jumento, lho reconduzirás.

[4] Ако срещнеш заблудилия се вол или осел на неприятеля си, да му го закараш.

[5] Se vires prostrado debaixo da sua carga o jumento daquele que te aborrece, não o abandonarás, mas ajudá-lo-ás a erguê-lo.

[5] Ако видиш, че оселът на неприятеля ти е паднал под товара си и не ти се иска да му помогнеш, помогни заедно с него.

Deveres dos juízes

Deuteronômio 16.18-20

[6] Não perverterás o julgamento do teu pobre na sua causa.

[6] Да не изкривяваш правото на сиромасите в съдебните им дела.

[7] Da falsa acusação te afastarás; não matarás o inocente e o justo, porque não justificarei o ímpio.

[7] Отдалечавай се от всяка несправедлива работа и не убивай невинния и праведния; защото Аз няма да оправдая нечестивия.

[8] Também suborno não aceitarás, porque o suborno cega até o perspicaz e perverte as palavras dos justos.

[8] Да не приемаш подкупи, защото подкупите заслепяват зрящите и изкривяват думите на праведните.

[9] Também não oprimirás o forasteiro; pois vós conheceis o coração do forasteiro, visto que fostes forasteiros na terra do Egito.

[9] И да не угнетяваш чужденеца, защото вие знаете какво мъчи сърцето на чужденеца, понеже и вие сте били чужденци в Египетската земя.

O Ano de Descanso

Levítico 25.1-7

Закон за земята и съботата

[10] Seis anos semearás a tua terra e recolherás os seus frutos;

[11] porém, no sétimo ano, a deixarás descansar e não a cultivarás, para que os pobres do teu povo achem o que comer, e do sobejo comam os animais do campo. Assim farás com a tua vinha e com o teu olival.

[10] Шест години да засяваш земята си и да събираш плодовете ѝ;

[11] а в седмата да я оставиш да си почива и да не я обработваш, за да се хранят сиромасите между народа ти от самораслото и полските животни нека ядат оставеното от тях. Така да правиш и с лозето си, и с маслините си.

O Sábado

Levítico 23.3

[12] Seis dias farás a tua obra, mas, ao sétimo dia, descansarás; para que descanse o teu boi e o teu jumento; e para que tome alento o filho da tua serva e o forasteiro.

[13] Em tudo o que vos tenho dito, andai apercebidos; do nome de outros deuses nem vos lembreis, nem se ouça de vossa boca.

[12] Шест дни да вършиш работата си; а на седмия да си почиваш, за да си отпочине волът ти и оселът ти и да си отдъхне синът на слугинята ти и чужденецът.

[13] И внимавайте във всичко, което съм ви говорил; и име на други богове да не споменавате, нито то да се чува от устата ви.

As três festas

Êxodo 34.18-26; Levítico 23.4-21,33-44; Deuteronômio 16.1-17

[14] Três vezes no ano me celebrareis festa.

[15] Guardarás a Festa dos Pães Asmos; sete dias comerás pães asmos, como te ordenei, ao tempo apontado no mês de abibe, porque nele saíste do Egito; ninguém apareça de mãos vazias perante mim.

[16] Guardarás a Festa da Sega, dos primeiros frutos do teu trabalho, que houveres semeado no campo, e a Festa da Colheita, à saída do ano, quando recolheres do campo o fruto do teu trabalho.

Празници

[14] Три пъти в годината да празнуваш празници, посветени на Мене.

[15] Да пазиш празника на безквасните хлябове; седем дни да ядеш безквасни хлябове, както съм ти заповядал, на определеното време в месец Авив, защото в него си излязъл от Египет; и никой да не се яви пред Мене с празни ръце;

[16] и празника на жътвата, на първите плодове от труда ти, на това, което си посял в нивата; и празника на беритбата в края на годината, когато прибираш плодовете си от нивата.

[17] Três vezes no ano, todo homem aparecerá diante do SENHOR Deus.

[18] Não oferecerás o sangue do meu sacrifício com pão levedado, nem ficará gordura da minha festa durante a noite até pela manhã.

[19] As primícias dos frutos da tua terra trarás à Casa do SENHOR, teu Deus. Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

Deus promete a posse da terra

[20] Eis que eu envio um Anjo adiante de ti, para que te guarde pelo caminho e te leve ao lugar que tenho preparado.

[21] Guarda-te diante dele, e ouve a sua voz, e não te rebeles contra ele, porque não perdoará a vossa transgressão; pois nele está o meu nome.

[22] Mas, se diligentemente lhe ouvires a voz e fizeres tudo o que eu disser, então, serei inimigo dos teus inimigos e adversário dos teus adversários.

[23] Porque o meu Anjo irá adiante de ti e te levará aos amorreus, aos heteus, aos ferezeus, aos cananeus, aos heveus e aos jebuseus; e eu os destruirei.

[24] Não adorarás os seus deuses, nem lhes darás culto, nem farás conforme as suas obras; antes, os destruirás totalmente e despedaçarás de todo as suas colunas.

[25] Servireis ao SENHOR, vosso Deus, e ele abençoará o vosso pão e a vossa água; e tirará do vosso meio as enfermidades.

[17] Три пъти в годината всичките израилтяни от мъжки пол да се явяват пред Господа Йехова.

[18] Да не принасяш кръвта на жертвата Ми с квасен хляб, нито тлъстината от празника Ми да остава през нощта до сутринта.

[19] Първите плодове от земята си да принасяш в дома на Господа, твоя Бог. Да не вариш яре в млякото на майка му.

Обещания и наставления

[20] Ето, изпращам ангел пред тебе да те пази по пътя и да те заведе на мястото, което съм ти приготвил.

[21] Внимавайте спрямо него и слушайте гласа му; не го предизвиквайте, защото той няма да прости престъпленията ви; понеже Моето Име е в него.

[22] Но ако слушаш внимателно гласа му и вършиш всичко, каквото говоря, тогава Аз ще бъда неприятел на твоите неприятели и противник на твоите противници.

[23] Защото ангелът Ми ще върви пред теб и ще те въведе при аморейците, хетите, ферезейците, ханаанците, евейците и йевусейците; и ще ги изтребя.

[24] Да не се кланяш на техните богове, нито да им служиш, нито да вършиш според делата им, а да ги сринеш напълно и да изпотрошиш стълбовете им.

[25] А да служиш на Господа, вашия Бог, и Той ще благославя хляба ти и водата ти;

и Аз ще премахвам всяка болест помежду ви.

[26] Na tua terra, não haverá mulher que aborte, nem estéril; completarei o número dos teus dias.

[26] Няма да има помятаща или бездетна жена в земята ти, числото на дните ти ще направя пълно.

[27] Enviarei o meu terror diante de ti, confundindo a todo povo onde entrares; farei que todos os teus inimigos te voltem as costas.

[27] Ще предизвикам пред вас ужас от Мен и ще обезсиля всичките народи, между които отидеш, и ще направя всичките ти неприятели да обърнат гръб пред тебе.

[28] Também enviarei vespas diante de ti, que lancem os heveus, os cananeus e os heteus de diante de ti.

[28] Ще изпратя и стършели пред тебе, които ще изгонят пред теб евейците, ханаанците и хетите.

[29] Não os lançarei de diante de ti num só ano, para que a terra se não torne em desolação, e as feras do campo se não multipliquem contra ti.

[29] Няма да ги прогоня пред тебе за една година да не би да запустее земята и се размножат против тебе полските зверове.

[30] Pouco a pouco, os lançarei de diante de ti, até que te multipliques e possuas a terra por herança.

[30] Малко по малко ще ги прогонвам пред тебе, докато се размножиш и завладееш земята.

[31] Porei os teus limites desde o mar Vermelho até ao mar dos filisteus e desde o deserto até ao Eufrates; porque darei nas tuas mãos os moradores da terra, para que os lances de diante de ti.

[31] И ще поставя пределите ти от Червеното море до Филистимското море и от пустинята до река Ефрат; защото ще предам местните жители в ръката ти и ти ще ги прогониш пред себе си.

[32] Não farás aliança nenhuma com eles, nem com os seus deuses.

[32] Да не сключваш завет с тях, нито с боговете им.

[33] Eles não habitarão na tua terra, para que te não façam pecar contra mim; se servires aos seus deuses, isso te será cilada.

[33] Да не живеят в земята ти, да не би да те накарат да съгрешиш против Мене; защото, ако служиш на боговете им, това ще ти бъде примка.

Êxodo 24

A aliança de Deus com Israel

[1] Disse também Deus a Moisés: Sobe ao SENHOR, tu, e Arão, e Nadabe, e Abiú, e

Изход 24

Потвърждаване на Завета

[1] Бог каза още на Моисей: Изкачете се на планината на Господа, ти и Аарон, Надав и Авиуд, и седемдесет от

setenta dos anciãos de Israel; e adorai de longe.

[2] Só Moisés se chegará ao SENHOR; os outros não se chegarão, nem o povo subirá com ele.

[3] Veio, pois, Moisés e referiu ao povo todas as palavras do SENHOR e todos os estatutos; então, todo o povo respondeu a uma voz e disse: Tudo o que falou o SENHOR faremos.

[4] Moisés escreveu todas as palavras do SENHOR e, tendo-se levantado pela manhã de madrugada, erigiu um altar ao pé do monte e doze colunas, segundo as doze tribos de Israel.

[5] E enviou alguns jovens dos filhos de Israel, os quais ofereceram ao SENHOR holocaustos e sacrifícios pacíficos de novilhos.

[6] Moisés tomou metade do sangue e o pôs em bacias; e a outra metade aspergiu sobre o altar.

[7] E tomou o livro da aliança e o leu ao povo; e eles disseram: Tudo o que falou o SENHOR faremos e obedeceremos.

[8] Então, tomou Moisés aquele sangue, e o aspergiu sobre o povo, e disse: Eis aqui o sangue da aliança que o SENHOR fez convosco a respeito de todas estas palavras.

Израилевите старейшини, и се поклонете отдалеч;

[2] само Моисей ще се приближи до Господа, а те няма да се приближат, нито народът ще се изкачи с него.

[3] Тогава Моисей дойде и каза на народа всички слова и закони на Господа; и целият народ единогласно отговори: Всичко, което е казал Господ, ще вършим.

[4] И Моисей написа всички Господнислова; а на сутринта, като стана рано, издигна жертвеник под планината, където изправи и дванадесет стълба според дванадесетте Израилеви племена.

[5] После изпрати момци от Израилевите синове и те принесоха всеизгаряния, и пожертваха на Господа телета за мирни жертви.

[6] А Моисей взе половината от кръвта и я изля в паници, а с другата половина от кръвта поръси върху жертвеника.

[7] После взе книгата на завета и я прочете. След като чу това, народът отвърна: Всичко, каквото е казал Господ, ще вършим и ще бъдем послушни.

[8] Тогава Моисей взе кръвта, поръси с нея народа и каза: Ето кръвта на завета, който Господ сключи с вас според всички тези условия.

[9] E subiram Moisés, e Arão, e Nadabe, e Abiú, e setenta dos anciãos de Israel.

[10] E viram o Deus de Israel, sob cujos pés havia uma como pavimentação de pedra de safira, que se parecia com o céu na sua claridade.

[11] Ele não estendeu a mão sobre os escolhidos dos filhos de Israel; porém eles viram a Deus, e comeram, e beberam.

Moisés e os anciãos sobem novamente ao monte

[12] Então, disse o SENHOR a Moisés: Sobe a mim, ao monte, e fica lá; dar-te-ei tábuas de pedra, e a lei, e os mandamentos que escrevi, para os ensinares.

[13] Levantou-se Moisés com Josué, seu servidor; e, subindo Moisés ao monte de Deus,

[14] disse aos anciãos: Esperai-nos aqui até que voltemos a vós outros. Eis que Arão e Hur ficam convosco; quem tiver alguma questão se chegará a eles.

[15] Tendo Moisés subido, uma nuvem cobriu o monte.

[16] E a glória do SENHOR pousou sobre o monte Sinai, e a nuvem o cobriu por seis dias; ao sétimo dia, do meio da nuvem chamou o SENHOR a Moisés.

[17] O aspecto da glória do SENHOR era como um fogo consumidor no cimo do monte, aos olhos dos filhos de Israel.

[9] И така, Моисей и Аарон, Надав и Авиуд, и седемдесет от Израилевите старейшини се изкачиха горе.

[10] Там видяха Израилевия Бог: под краката Му имаше нещо като настилка от сапфир, чиято бистрота беше също като небе.

[11] Но Бог не порази Израилевите водачи. И те видяха Бога и там ядоха и пиха.

[12] Тогава Господ каза на Моисей: Ела горе при Мене на планината и стой там; и ще ти дам каменните плочи, закона и заповедите, които съм написал, за да ги поучаваш.

[13] И така, Моисей стана със служителя си Исус и Моисей се изкачи на Божията планина.

[14] А каза на старейшините: Чакайте ни тук, докато се завърнем при вас; и, ето, Аарон и Ор са при вас; който има жалба, нека отиде при тях.

[15] Тогава Моисей се изкачи на планината; и облакът покриваше планината.

[16] Господнята слава застана на Синайската планина и облакът я покриваше шест дни, а на седмия ден Господ извика към Моисей всред облака.

[17] И видът на Господнята слава по върха на планината изглеждаше на израилтяните като поглъщащ огън.

[18] E Moisés, entrando pelo meio da nuvem, subiu ao monte; e lá permaneceu quarenta dias e quarenta noites.

[18] И така, Моисей влезе сред облака и се изкачи на планината. И Моисей стоя на планината четиридесет дни и четиридесет нощи.

Êxodo 25

Deus manda trazer ofertas para o tabernáculo

Êxodo 35.4-9

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel que me tragam oferta; de todo homem cujo coração o mover para isso, dele recebereis a minha oferta.

[3] Esta é a oferta que dele recebereis: ouro, e prata, e bronze,

[4] e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino, e pêlos de cabra,

[5] e peles de carneiro tintas de vermelho, e peles finas, e madeira de acácia,

[6] azeite para a luz, especiarias para o óleo de unção e para o incenso aromático,

[7] pedras de ônix e pedras de engaste, para a estola sacerdotal e para o peitoral.

[8] E me farão um santuário, para que eu possa habitar no meio deles.

[9] Segundo tudo o que eu te mostrar para modelo do tabernáculo e para modelo de todos os seus móveis, assim mesmo o fareis.

A arca

Êxodo 37.1-5

[10] Também farão uma arca de madeira de acácia; de dois côvados e meio será o seu comprimento, de um côvado e meio, a largura, e de um côvado e meio, a altura.

Изход 25

Приноси и принадлежности на скинията

[1] Тогава Господ каза на Моисей:

[2] Кажи на израилтяните да Ми поднесат принос; от всеки човек, който на драго сърце би дал, ще приемете приноса за Мен.

[3] А ето какъв принос ще приемете от тях: злато, сребро и мед,

[4] синьо, мораво, червено, висон и козя кожа,

[5] червено боядисани овнешки кожи и язовски кожи, ситимово дърво,

[6] масло за осветление и аромати за мирото за помазване и за благоуханното кадене,

[7] оникси и камъни, които се поставят на ефода и на нагръдника.

[8] И да Ми направят светилище, за да обитавам между тях.

[9] Според всичко, което ти показвам – образеца на скинията и образеца на всичките ѝ принадлежности, – така да я направите.

[10] Да направят ковчег от ситимово дърво, дълъг два лакътя и половина, широк лакът и половина и лакът и половина висок.

[11] De ouro puro a cobrirás; por dentro e por fora a cobrirás e farás sobre ela uma bordadura de ouro ao redor.

[12] Fundirás para ela quatro argolas de ouro e as porás nos quatro cantos da arca: duas argolas num lado dela e duas argolas noutro lado.

[13] Farás também varais de madeira de acácia e os cobrirás de ouro;

[14] meterás os varais nas argolas aos lados da arca, para se levar por meio deles a arca.

[15] Os varais ficarão nas argolas da arca e não se tirarão dela.

[16] E porás na arca o Testemunho, que eu te darei.

O propiciatório
Êxodo 37.6-9

[17] Farás também um propiciatório de ouro puro; de dois côvados e meio será o seu comprimento, e a largura, de um côvado e meio.

[18] Farás dois querubins de ouro; de ouro batido os farás, nas duas extremidades do propiciatório;

[19] um querubim, na extremidade de uma parte, e o outro, na extremidade da outra parte; de uma só peça com o propiciatório fareis os querubins nas duas extremidades dele.

[20] Os querubins estenderão as asas por cima, cobrindo com elas o propiciatório; estarão eles de faces voltadas uma para a outra, olhando para o propiciatório.

[11] Да го обковеш с чисто злато; отвън и отвътре да го обковеш; и отгоре му да направиш златен венец наоколо.

[12] И да излееш за него четири златни колелца, които да поставиш на четирите му долни ъгъла, две колелца на едната му страна и две колелца на другата му страна.

[13] Да направиш и върлини от ситимово дърво и да ги обковеш със злато,

[14] и да провреш върлините през колелцата от страните на ковчега, за да бъде носен ковчегът с тях.

[15] Върлините да остават в колелцата на ковчега; да не се изваждат от него.

[16] И да сложиш в ковчега плочите насвидетелството, които ще ти дам.

[17] Да направиш умилостивилище от чисто злато, два лакътя и половина дълго и лакът и половина широко.

[18] И да направиш два херувима от злато, изковани да ги направиш, на двата края на умилостивилището.

[19] Да направиш един херувим на единия край и един херувим на другия край; херувимите да направите част от самото умилостивилище на двата му края.

[20] Херувимите да бъдат с разперени отгоре крила и да покриват с крилата си умилостивилището; и лицата им да са едно срещу друго; лицата на

херувимите да бъдат обърнати към умилостивилището.

[21] Porás o propiciatório em cima da arca; e dentro dela porás o Testemunho, que eu te darei.

[21] И да положат умилостивилището върху ковчега; а в ковчега да поставиш плочите на свидетелството, което ще ти дам.

[22] Ali, virei a ti e, de cima do propiciatório, do meio dos dois querubins que estão sobre a arca do Testemunho, falarei contigo acerca de tudo o que eu te ordenar para os filhos de Israel.

[22] Там ще се срещам с теб; и отгоре на умилостивилището, между двата херувима, които са върху ковчега с плочите на свидетелството, ще говоря с тебе за всичко, което ще ти заповядвам за израилтяните.

A mesa

Êxodo 37.10-16

[23] Também farás a mesa de madeira de acácia; terá o comprimento de dois côvados, a largura, de um côvado, e a altura, de um côvado e meio;

[23] Да направиш трапеза от ситимово дърво два лакътя дълга, един лакът широка и лакът и половина висока.

[24] de ouro puro a cobrirás e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor.

[24] Да я обковеш с чисто злато и да ѝ направиш златен венец наоколо.

[25] Também lhe farás moldura ao redor, da largura de quatro dedos, e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor da moldura.

[25] Да ѝ направиш и перваз наоколо, една длан широк, и да направиш златен венец около перваза ѝ.

[26] Também lhe farás quatro argolas de ouro; e porás as argolas nos quatro cantos, que estão nos seus quatro pés.

[26] Да ѝ направиш и четири златни колелца и да поставиш колелцата на четирите ѝ ъгъла, които са при четирите ѝ крака.

[27] Perto da moldura estarão as argolas, como lugares para os varais, para se levar a mesa.

[27] Колелцата да бъдат до самия перваз – като халки на върлините, за да се носи трапезата.

[28] Farás, pois, estes varais de madeira de acácia e os cobrirás de ouro; por meio deles, se levará a mesa.

[28] Върлините ще направиш от ситимово дърво и да ги обковеш със злато, и трапезата да се носи с тях.

[29] Também farás os seus pratos, e os seus recipientes para incenso, e as suas galhetas,

[29] И да направиш блюдата ѝ, кадилниците ѝ, стомните ѝ и тасовете ѝ за употреба при

e as suas taças em que se hão de oferecer libações; de ouro puro os farás.

30 Porás sobre a mesa os pães da proposição diante de mim perpetuamente.

O candelabro
Êxodo 37.17-24

31 Farás também um candelabro de ouro puro; de ouro batido se fará este candelabro; o seu pedestal, a sua hástea, os seus cálices, as suas maçanetas e as suas flores formarão com ele uma só peça.

32 Seis hásteas sairão dos seus lados: três de um lado e três do outro.

33 Numa hástea, haverá três cálices com formato de amêndoas, uma maçaneta e uma flor; e três cálices, com formato de amêndoas na outra hástea, uma maçaneta e uma flor; assim serão as seis hásteas que saem do candelabro.

34 Mas no candelabro mesmo haverá quatro cálices com formato de amêndoas, com suas maçanetas e com suas flores.

35 Haverá uma maçaneta sob duas hásteas que saem dele; e ainda uma maçaneta sob duas outras hásteas que saem dele; e ainda mais uma maçaneta sob duas outras hásteas que saem dele; assim se fará com as seis hásteas que saem do candelabro.

36 As suas maçanetas e as suas hásteas serão do mesmo; tudo será de uma só peça, obra batida de ouro puro.

37 Também lhe farás sete lâmpadas, as quais se acenderão para alumiar defronte dele.

възлиянията пред Господа; от чисто злато да ги направиш.

30 А на трапезата постоянно да слагаш хлябове за принос пред Мене.

31 Да направиш и светилника от чисто злато; изкован да направиш светилника; стъблото му, разклоненията му, чашките му, топчиците му и цветята му да са част от самия него.

32 От страните му да се издават шест клона – три клона на светилника от едната му страна и три клона на светилника от другата му страна.

33 На единия клон да има три чашки като бадеми, една топчица и едно цвете; и на другия клон – три чашки като бадеми и една топчица, и едно цвете; така да има и на шестте клона, които се издават от светилника.

34 На стъблото на светилника да има четири чашки като бадеми, с топчиците им и цветята им.

35 И на шестте клона, които се издават от светилника, да има под първите два клона една топчица, част от самия него, и под вторите два клона една топчица, част от самия него, и под третите два клона една топчица, част от самия него.

36 Топчиците им и разклоненията им да са част от самия него; светилникът да бъде цял изкован от чисто злато.

37 И да му направиш седем светила; и да палят светилата му, за да светят пред него.

[38] As suas espevitadeiras e os seus apagadores serão de ouro puro.
[39] De um talento de ouro puro se fará o candelabro com todos estes utensílios.

[40] Vê, pois, que tudo façam segundo o modelo que te foi mostrado no monte.

Êxodo 26

As cortinas do tabernáculo
Êxodo 36.8-18

[1] Farás o tabernáculo, que terá dez cortinas, de linho retorcido, estofo azul, púrpura e carmesim; com querubins, as farás de obra de artista.

[2] O comprimento de cada cortina será de vinte e oito côvados, e a largura, de quatro côvados; todas as cortinas serão de igual medida.
[3] Cinco cortinas serão ligadas umas às outras; e as outras cinco também ligadas umas às outras.

[4] Farás laçadas de estofo azul na orla da cortina extrema do primeiro agrupamento; e de igual modo farás na orla da cortina extrema do segundo agrupamento.

[5] Cinqüenta laçadas farás numa cortina, e cinqüenta, na outra cortina no extremo do segundo agrupamento; as laçadas serão contrapostas uma à outra.

[6] Farás cinqüenta colchetes de ouro, com os quais prenderás as cortinas uma à outra; e o tabernáculo passará a ser um todo.

[38] Щипците му и пепелниците му да бъдат от чисто злато.
[39] От един талант чисто злато да се направи той и всички тези прибори.
[40] Внимавай да ги направиш според образеца им, който ти беше показан на планината.

Изход 26

Наредби за построяване на скинията

[1] При това да направиш скинията от десет завеси от препреден висон и от синя, морава и червена материя; на тях да извезаш изкусно изработени херувими.
[2] Дължината на всяка завеса да бъде двадесет и осем лакътя и широчината на всяка завеса – четири лакътя, всички завеси да имат една мярка.
[3] Петте завеси да бъдат скачени една с друга; и другите пет завеси да бъдат скачени една с друга.
[4] И да направиш сини петлици по края на онази завеса, която е последна от първите скачени завеси; така да направиш и по края на последната завеса от вторите скачени завеси.
[5] Да направиш петдесет петлици на едната завеса и петдесет петлици да направиш по края на завесата, която е във вторите скачени завеси; петлиците да са една срещу друга.
[6] Да направиш и петдесет златни куки и с куките да скачиш завесите една за друга; така скинията ще бъде едно цяло.

[7] Farás também de pêlos de cabra cortinas para servirem de tenda sobre o tabernáculo; onze cortinas farás.

[8] O comprimento de cada cortina será de trinta côvados, e a largura, de quatro côvados; as onze cortinas serão de igual medida.

[9] Ajuntarás à parte cinco cortinas entre si, e de igual modo as seis restantes, a sexta das quais dobrarás na parte dianteira da tenda.

[10] Farás cinqüenta laçadas na orla da cortina extrema do primeiro agrupamento e cinqüenta laçadas na orla da cortina extrema do segundo agrupamento.

[11] Farás também cinqüenta colchetes de bronze, e meterás os colchetes nas laçadas, e ajuntarás a tenda, para que venha a ser um todo.

[12] A parte que restar das cortinas da tenda, a saber, a meia cortina que sobrar, penderá às costas do tabernáculo.

[13] O côvado de um lado e o côvado de outro lado, do que sobejar no comprimento das cortinas da tenda, penderão de um e de outro lado do tabernáculo para o cobrir.

A coberta de peles e as tábuas

[14] Também farás de peles de carneiro tintas de vermelho uma coberta para a tenda e outra coberta de peles finas.

[7] Да направиш завеси от козя кожа за покрив над скинията; да направиш единадесет такива завеси;

[8] дължината на всяка завеса да бъде тридесет лакътя и широчината на всяка завеса – четири лакътя; единадесетте завеси да имат една мярка.

[9] И да скачиш петте завеси отделно и шестте завеси отделно; а шестата завеса да прегънеш на две към лицето на скинията.

[10] Да направиш петдесет петлици по края на онази завеса, която е последна от първите скачени завеси, и петдесет петлици по края на завесата, която е последна от вторите скачени завеси.

[11] И да направиш петдесет медни куки и да вкараш куките в петлиците, и така да съединиш покрива, че да е едно цяло.

[12] А онази част, която остава в повече от завесите на покрива, половината на завесата, която остава, нека виси над задната страна на скинията.

[13] И един лакът от едната страна и един лакът от другата страна от онова, което остава в повече от дължината на завесите на покрива, да виси по страните на скинията отсам и оттам, за да я покрива.

[14] Също да направиш покрив за скинията от боядисани в червено овнешки кожи и отгоре му – едно покривало от язовски кожи.

[15] Farás também de madeira de acácia as tábuas para o tabernáculo, as quais serão colocadas verticalmente.
[16] Cada uma das tábuas terá dez côvados de comprimento e côvado e meio de largura.
[17] Cada tábua terá dois encaixes, travados um com o outro; assim farás com todas as tábuas do tabernáculo.
[18] No preparar as tábuas para o tabernáculo, farás vinte delas para o lado sul.
[19] Farás também quarenta bases de prata debaixo das vinte tábuas: duas bases debaixo de uma tábua para os seus dois encaixes e duas bases debaixo de outra tábua para os seus dois encaixes.
[20] Também haverá vinte tábuas ao outro lado do tabernáculo, para o lado norte,
[21] com as suas quarenta bases de prata: duas bases debaixo de uma tábua e duas bases debaixo de outra tábua;
[22] ao lado posterior do tabernáculo para o ocidente, farás seis tábuas.
[23] Farás também duas tábuas para os cantos do tabernáculo, na parte posterior;
[24] as quais, por baixo, estarão separadas, mas, em cima, se ajustarão à primeira argola; assim se fará com as duas tábuas; serão duas para cada um dos dois cantos.
[25] Assim serão as oito tábuas com as suas bases de prata, dezesseis bases: duas bases debaixo de uma tábua e duas debaixo de outra tábua.

[15] Да направиш за скинията дъски от ситимово дърво, които да стоят изправени.
[16] Десет лакътя да бъде дължината на всяка дъска и лакът и половина – широчината на всяка дъска;
[17] и два шипа да има във всяка дъска, един срещу друг; и така да направиш на всички дъски на скинията.
[18] И дъските на скинията да направиш: двадесет дъски за южната страна към пладне;
[19] и под двадесетте дъски да поставиш четиридесет сребърни подложки, две подложки под една дъска за двата ѝ шипа и две подложки под друга дъска за двата ѝ шипа.
[20] Също за втората страна на скинията, която е северната, да направиш двадесет дъски
[21] и четиридесетте им сребърни подложки – две подложки под една дъска и две подложки под друга дъска.
[22] А за задната страна на скинията, западната, да направиш шест дъски.
[23] И две дъски да направиш за ъглите на скинията от задната страна;
[24] да бъдат скачени отдолу, а отгоре да бъдат свързани посредством едно колелце; така да бъде за двете дъски; те нека бъдат за двата ъгъла.
[25] Така да бъдат осем дъски и сребърните им подложки, шестнадесет подложки – две подложки под една дъска и две подложки под друга дъска.

[26] Farás travessas de madeira de acácia; cinco para as tábuas de um lado do tabernáculo,

[27] cinco para as tábuas do outro lado do tabernáculo e cinco para as tábuas do tabernáculo ao lado posterior que olha para o ocidente.

[28] A travessa do meio passará ao meio das tábuas de uma extremidade à outra.

[29] Cobrirás de ouro as tábuas e de ouro farás as suas argolas, pelas quais hão de passar as travessas; e cobrirás também de ouro as travessas.

[30] Levantarás o tabernáculo segundo o modelo que te foi mostrado no monte.

O véu, o reposteiro e as colunas

Êxodo 36.35-38

[31] Farás também um véu de estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido; com querubins, o farás de obra de artista.

[32] Suspendê-lo-ás sobre quatro colunas de madeira de acácia, cobertas de ouro; os seus colchetes serão de ouro, sobre quatro bases de prata.

[33] Pendurarás o véu debaixo dos colchetes e trarás para lá a arca do Testemunho, para dentro do véu; o véu vos fará separação entre o Santo Lugar e o Santo dos Santos.

[34] Porás a coberta do propiciatório sobre a arca do Testemunho no Santo dos Santos.

[35] A mesa porás fora do véu e o candelabro, defronte da mesa, ao lado do tabernáculo,

[26] И да направиш лостове от ситимово дърво, пет за дъските от едната страна на скинията;

[27] пет лоста за дъските от другата страна на скинията и пет лоста за дъските от задната страна на скинията, към запад.

[28] А средният лост, който е в средата на дъските, да преминава от край до край.

[29] Дъските да обковеш със злато и колелцата им да направиш от злато за халки на лостовете; да обковеш и лостовете със злато.

[30] Да издигнеш скинията според образеца ѝ, който ти беше показан на планината.

[31] И да направиш завеса от синьо, мораво, червено и препреден висон и да извезаш на нея изкусно изработени херувими.

[32] Да я окачиш със златни куки на четири обковани със злато стълба от ситимово дърво, които да стоят на четири сребърни подложки.

[33] Под куките да окачиш завесата; и да внесеш там, отвътре на завесата, ковчега с плочите на свидетелството, така че завесата да ви отделя светилището от Светая Светих.

[34] И да положиш умилостивилището върху ковчега с плочите на свидетелството в Светая Светих.

[35] А трапезата да положиш отвън завесата и светилника – срещу

para o sul; e a mesa porás para o lado norte.

[36] Farás também para a porta da tenda um reposteiro de estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido, obra de bordador.

[37] Para este reposteiro farás cinco colunas de madeira de acácia e as cobrirás de ouro; os seus colchetes serão de ouro, e para elas fundirás cinco bases de bronze.

Êxodo 27

O altar do holocausto

Êxodo 38.1-7

[1] Farás também o altar de madeira de acácia; de cinco côvados será o seu comprimento, e de cinco, a largura (será quadrado o altar), e de três côvados, a altura.

[2] Dos quatro cantos farás levantar-se quatro chifres, os quais formarão uma só peça com o altar; e o cobrirás de bronze.

[3] Far-lhe-ás também recipientes para recolher a sua cinza, e pás, e bacias, e garfos, e braseiros; todos esses utensílios farás de bronze.

[4] Far-lhe-ás também uma grelha de bronze em forma de rede, à qual farás quatro argolas de metal nos seus quatro cantos,

[5] e as porás dentro do rebordo do altar para baixo, de maneira que a rede chegue até ao meio do altar.

трапезата към южната страна на скинията; а трапезата да положиш към северната страна.

[36] Да направиш за врата на шатъра завеса, везана работа, от синьо, мораво, червено и препреден висон.

[37] И за покривката да направиш пет стълба от ситимово дърво, които да обковеш със злато; куките им да бъдат златни; и да излееш за стълбовете пет медни подложки.

Изход 27

Жертвеник и двор на скинията

[1] Да направиш жертвеника от ситимово дърво, пет лакътя широк; жертвеникът да бъде квадратен и височината му да бъде три лакътя.

[2] На четирите му ъгъла да му направиш рогове; роговете да бъдат част от самия него; и да го обковеш с мед.

[3] Да му направиш и гърнета за изнасяне на пепелта и лопатите му, тасовете му, вилиците му и въглениците му; всичките му прибори да направиш медни.

[4] И да му направиш медна решетка във вид на мрежа и на четирите ъгъла на мрежата да направиш четири медни колелца.

[5] Да я положиш под полицата, която еоколо жертвеника отдолу, така че мрежата да стигне до средата на жертвеника.

[6] Farás também varais para o altar, varais de madeira de acácia, e os cobrirás de bronze.

[6] Да направиш и върлини за жертвеника, върлини от ситимово дърво, които да обковеш с мед.

[7] Os varais se meterão nas argolas, de um e de outro lado do altar, quando for levado.

[7] Върлините да се провпат през колелцата и върлините да бъдат от двете страни на жертвеника, за да се носи с тях.

[8] Oco e de tábuas o farás; como se te mostrou no monte, assim o farão.

[8] Кух, от дъски, да направиш жертвеникаотвътре; както ти бе показано на планината, така да го направиш.

O átrio do tabernáculo
Êxodo 38.9-20

[9] Farás também o átrio do tabernáculo; ao lado meridional (que dá para o sul), o átrio terá cortinas de linho fino retorcido; o comprimento de cada lado será de cem côvados.

[9] Да направиш двора на скинията; за южната страна, към пладне, да има за двора завеси от препреден висон; дължината им за едната страна да бъде сто лакътя.

[10] Também as suas vinte colunas e as suas vinte bases serão de bronze; os ganchos das colunas e as sua vergas serão de prata.

[10] Стълбовете му да бъдат двадесет и медните им подложки двадесет; а куките на стълбовете и връзките им да бъдат сребърни.

[11] De igual modo, para o lado norte ao comprido, haverá cortinas de cem côvados de comprimento; e as suas vinte colunas e as suas vinte bases serão de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas serão de prata.

[11] Също по дължината по северната страна да има завеси, дълги сто лакътя, и за тях двадесет стълба и двадесетте им медни подложки; а куките на стълбовете и връзките им да бъдат сребърни.

[12] Na largura do átrio para o lado do ocidente, haverá cortinas de cinqüenta côvados; as colunas serão dez, e as suas bases, dez.

[12] После за широчината на двора, на западната страна, да има петдесет лакътя завеси; за тях да има десет стълба и десетте им подложки.

[13] A largura do átrio do lado oriental (para o levante) será de cinqüenta côvados.

[13] Широчината на двора на предната страна, към изток, да бъде петдесет лакътя.

[14] As cortinas para um lado da entrada serão de quinze côvados; as suas colunas serão três, e as suas bases, três.

[14] И завесите за едната страна на входада бъдат дълги петнадесет лакътя и за тях три стълба и трите им подложки.

[15] Para o outro lado da entrada, haverá cortinas de quinze côvados; as suas colunas serão três, e as suas bases, três.

[15] Също и за другата страна да има завеси, петнадесет лакътя дълги, и за тях три стълба с трите им подложки.

[16] À porta do átrio, haverá um reposteiro de vinte côvados, de estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido, obra de bordador; as suas colunas serão quatro, e as suas bases, quatro.

[16] А за входа на двора да има покривка, дълга двадесет лакътя, везана работа от синьо, мораво, червено и препреден висон, и за тях четирите им подложки.

[17] Todas as colunas ao redor do átrio serão cingidas de vergas de prata; os seus ganchos serão de prata, mas as suas bases, de bronze.

[17] Всички стълбове около двора да бъдат опасани със сребро: куките им да бъдат сребърни, а подложките им медни.

[18] O átrio terá cem côvados de comprimento, e cinqüenta de largura por todo o lado, e cinco de altura; as suas cortinas serão de linho fino retorcido, e as suas bases, de bronze.

[18] Дължината на двора да е сто лакътя, широчината навсякъде петдесет лакътя, а височината пет лакътя; завесите му да са от препреден висон и подложките на стълбовете му медни.

[19] Todos os utensílios do tabernáculo em todo o seu serviço, e todas as suas estacas, e todas as estacas do átrio serão de bronze.

[19] Всички прибори на скинията за всяка служба в нея, всичките ѝ колове и всички колове на двора да бъдат медни.

O azeite para o candelabro

Levítico 24.1-4

[20] Ordenarás aos filhos de Israel que te tragam azeite puro de oliveira, batido, para o candelabro, para que haja lâmpada acesa continuamente.

[20] И ти заповядай на израилтяните да ти донасят елей първоток, чист, за осветление, за да горят винаги светилата.

[21] Na tenda da congregação fora do véu, que está diante do Testemunho, Arão e seus filhos a conservarão em ordem, desde a tarde até pela manhã, perante o SENHOR; estatuto perpétuo será este a

[21] В шатъра за срещане, извън завесата, която е пред плочите на свидетелството, Аарон и синовете му да ги нареждат да горят от вечер до сутрин пред Господа. Това да бъде вечен

favor dos filhos de Israel pelas suas gerações.

Êxodo 28

Deus escolhe Arão e seus filhos para sacerdotes

[1] Faze também vir para junto de ti Arão, teu irmão, e seus filhos com ele, dentre os filhos de Israel, para me oficiarem como sacerdotes, a saber, Arão e seus filhos Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

As vestes sacerdotais

Êxodo 39.1-31

[2] Farás vestes sagradas para Arão, teu irmão, para glória e ornamento.

[3] Falarás também a todos os homens hábeis a quem enchi do espírito de sabedoria, que façam vestes para Arão para consagrá-lo, para que me ministre o ofício sacerdotal.

[4] As vestes, pois, que farão são estas: um peitoral, uma estola sacerdotal, uma sobrepeliz, uma túnica bordada, mitra e cinto. Farão vestes sagradas para Arão, teu irmão, e para seus filhos, para me oficiarem como sacerdotes.

[5] Tomarão ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino

[6] e farão a estola sacerdotal de ouro, e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido, obra esmerada.

[7] Terá duas ombreiras que se unam às suas duas extremidades, e assim se unirá.

[8] E o cinto de obra esmerada, que estará sobre a estola sacerdotal, será de obra igual, da mesma obra de ouro, e estofo

закон за израилтяните във всичките им поколения.

Изход 28

Одежди на свещениците

[1] А ти вземи при себе си измежду израилтяните брат си Аарон и синовете му с него, за да Ми свещенодействат; Аарон и Аароновите синове Надав, Авиуд, Елеазар и Итамар.

[2] И да направиш свещени одежди на брат си Аарон, да му придават достойнство и чест.

[3] Кажи на всички майстори, които Аз изпълних с дух на мъдрост, да направят одежди на Аарон за освещение, за да Ми свещенодейства.

[4] Ето одеждите, които ще направят: нагръдник и ефод, мантия и пъстротъкан хитон, митра и пояс; и да направят свещени одежди на брат ти Аарон и на синовете му, за да Ми свещенодействат.

[5] И те нека приемат от народа приносите им от злато, синьо, мораво, червено и препреден висон.

[6] Да направят ефода изкусна работа от злато, синьо, мораво, червено и препреден висон.

[7] На двата му края да има две презрамки, които да се връзват, за да бъде затегнат.

[8] А препаската върху ефода, която ще е над него, да бъде еднаква с него по направата му и част от самия ефод от

azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido.

9 Tomarás duas pedras de ônix e gravarás nelas os nomes dos filhos de Israel:

10 seis de seus nomes numa pedra e os outros seis na outra pedra, segundo a ordem do seu nascimento.

11 Conforme a obra de lapidador, como lavores de sinete, gravarás as duas pedras com os nomes dos filhos de Israel; engastadas ao redor de ouro, as farás.

12 E porás as duas pedras nas ombreiras da estola sacerdotal, por pedras de memória aos filhos de Israel; e Arão levará os seus nomes sobre ambos os seus ombros, para memória diante do SENHOR.

13 Farás também engastes de ouro

14 e duas correntes de ouro puro; obra de fieira as farás; e as correntes de fieira prenderás nos engastes.

15 Farás também o peitoral do juízo de obra esmerada, conforme a obra da estola sacerdotal o farás: de ouro, e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido o farás.

16 Quadrado e duplo, será de um palmo o seu comprimento, e de um palmo, a sua largura.

17 Colocarás nele engaste de pedras, com quatro ordens de pedras: a ordem de sárdio, topázio e carbúnculo será a primeira ordem;

злато, синьо, мораво, червено и препреден висон.

9 Да вземеш и два ониксови камъка и да изрежеш на тях имената на синовете на Израил,

10 шест от имената им на единия камък и имената на останалите шестима на другия камък по реда на раждането им.

11 С изкуството на резбар, който изрязва печати, да изрежеш на двата камъка имената на синовете на Израил; и да ги вложиш в златни гнезда.

12 И да сложиш тези два камъка на презрамките на ефода, камъни за спомен на израилтяните; Аарон ще носи имената им за спомен пред Господа на двете си рамена.

13 Да направиш и златни гнезда

14 и две верижки от чисто злато – да ги направиш изплетени като венец, и да закрепиш плетените верижки в гнездата им.

15 Да направиш нагръдника за отсъждане изкусна изработка; според направата на ефода да го направиш; от злато, синьо, мораво, червено и препреден висон да го направиш.

16 Да бъде квадратен, двоен, една педя дълъг и една педя широк.

17 И да закрепиш на него камъни, четири реда камъни; ред рубин, топаз и берил да е първият ред;

[18] a segunda ordem será de esmeralda, safira e diamante;

[19] a terceira ordem será de jacinto, ágata e ametista;

[20] a quarta ordem será de berilo, ônix e jaspe; elas serão guarnecidas de ouro nos seus engastes.

[21] As pedras serão conforme os nomes dos filhos de Israel, doze, segundo os seus nomes; serão esculpidas como sinetes, cada uma com o seu nome, para as doze tribos.

[22] Para o peitoral farás correntes como cordas, de obra trançada de ouro puro.

[23] Também farás para o peitoral duas argolas de ouro e porás as duas argolas nas extremidades do peitoral.

[24] Então, meterás as duas correntes de ouro nas duas argolas, nas extremidades do peitoral.

[25] As duas pontas das correntes prenderás nos dois engastes e as porás nas ombreiras da estola sacerdotal na frente dele.

[26] Farás também duas argolas de ouro e as porás nas duas extremidades do peitoral, na sua orla interior junto à estola sacerdotal.

[27] Farás também duas argolas de ouro e as porás nas duas ombreiras da estola sacerdotal, abaixo, na frente dele, perto da

[18] второят ред: тюркоаз, сапфир и смарагд;

[19] третият ред: хиацинт, ахат и аметист;

[20] а четвъртият ред: хрисолит, оникс и яспис; да бъдат закрепени в златните си гнезда.

[21] Камъните да бъдат дванадесет според имената на синовете на Израил, според техните имена, както се изрязва печат; да бъдат за дванадесетте племена, всеки камък според името му.

[22] На нагръдника да направиш изплетени верижки, като венец от чисто злато.

[23] И да направиш на нагръдника две златни колелца и да сложиш двете колелца на двата края на нагръдника.

[24] Тогава да провреш двете венцеобразни златни верижки през двете колелца в краищата на нагръдника.

[25] А другите два края на двете венцеобразни верижки да свържеш с двете гнезда и да ги сложиш на презрамките на ефода откъм външната му страна.

[26] Да направиш още две златни колелца, които да сложиш на другите два края на нагръдника, на онази му страна, която е откъм вътрешната страна на ефода.

[27] Да направиш и други две златни колелца, които да сложиш отдолу на двете презрамки на ефода, откъм външната му страна – там, където се

sua juntura, sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal.

28 E ligarão o peitoral com as suas argolas às argolas da estola sacerdotal por cima com uma fita azul, para que esteja sobre o cinto da estola sacerdotal; e nunca o peitoral se separará da estola sacerdotal.

29 Assim, Arão levará os nomes dos filhos de Israel no peitoral do juízo sobre o seu coração, quando entrar no santuário, para memória diante do SENHOR continuamente.

30 Também porás no peitoral do juízo o Urim e o Tumim, para que estejam sobre o coração de Arão, quando entrar perante o SENHOR; assim, Arão levará o juízo dos filhos de Israel sobre o seu coração diante do SENHOR continuamente.

31 Farás também a sobrepeliz da estola sacerdotal toda de estofo azul.

32 No meio dela, haverá uma abertura para a cabeça; será debruada essa abertura, como a abertura de uma saia de malha, para que não se rompa.

33 Em toda a orla da sobrepeliz, farás romãs de estofo azul, e púrpura, e carmesim; e campainhas de ouro no meio delas.

34 Haverá em toda a orla da sobrepeliz uma campainha de ouro e uma romã, outra campainha de ouro e outra romã.

35 Esta sobrepeliz estará sobre Arão quando ministrar, para que se ouça o seu sonido, quando entrar no santuário diante do

събират краищата му, над изкусно изработената препаска на ефода.

28 И да връзват нагръдника чрез колелцата му за колелцата на ефода със син ширит, за да бъде над изкусно изработената препаска на ефода и за да не се отделя нагръдникът от ефода.

29 Така Аарон, когато влиза в светилището, ще носи винаги имената на синовете на Израил върху нагръдника за отсъждане на сърцето си, за спомен пред Господа.

30 На нагръдника за отсъждане да положиш и Урим и Тумим, които да бъдат на Аароновото сърце, когато влиза пред Господа; и Аарон да носи винаги средството за вземане на решения от израилтяните на сърцето си пред Господа.

31 Да направиш мантията на ефода цяла от синьо.

32 В средата на върха ѝ да има отвор, какъвто е отворът на бронята; и да има тъкана обшивка около отвора си, за да не се къса.

33 И по полите ѝ да направиш нарове от синьо, мораво и червено, наоколо по полите ѝ, и златни звънци наоколо помежду им –

34 златен звънец и нар, златен звънец и нар, наоколо по полите на мантията.

35 Аарон да я носи, когато служи, за да се чува звънтенето ѝ, когато влиза в

SENHOR e quando sair; e isso para que não morra.

светилището пред Господа и когато излиза, за да не умре.

36 Farás também uma lâmina de ouro puro e nela gravarás à maneira de gravuras de sinetes: Santidade ao SENHOR.

36 Да направиш и плочица от чисто злато, на която да изрежеш надпис, както се изрязва печат, Свят на Господа.

37 Atá-la-ás com um cordão de estofo azul, de maneira que esteja na mitra; bem na frente da mitra estará.

37 Да я сложиш на син ширит, за да бъде на митрата; да бъде в предната страна на митрата;

38 E estará sobre a testa de Arão, para que Arão leve a iniqüidade concernente às coisas santas que os filhos de Israel consagrarem em todas as ofertas de suas coisas santas; sempre estará sobre a testa de Arão, para que eles sejam aceitos perante o SENHOR.

38 така да бъде на Аароновото чело, когато Аарон носи нечестието на светите приноси, които израилтяните ще посвещават, и всичките им дарове; тя да бъде винаги на челото му, за да бъдат те приемани пред Господа.

39 Tecerás, quadriculada, a túnica de linho fino e farás uma mitra de linho fino e um cinto de obra de bordador.

39 И да направиш пъстротъкания хитон от висон, да направиш митра от висон и да ги направиш везана работа.

40 Para os filhos de Arão farás túnicas, e cintos, e tiaras; fá-los-ás para glória e ornamento.

40 А за Аароновите синове да направиш хитони и пояси да им направиш, и превръзки за главата да им направиш, да им придават достойнство и чест.

41 E, com isso, vestirás Arão, teu irmão, bem como seus filhos; e os ungirás, e consagrarás, e santificarás, para que me oficiem como sacerdotes.

41 С тези одежди да облечеш брат си Аарон и синовете му с него и да ги помажеш, да ги посветиш и да ги осветиш, за да Ми свещенодействат.

42 Faze-lhes também calções de linho, para cobrirem a pele nua; irão da cintura às coxas.

42 Да им направиш и ленени долни дрехи, които да покриват голотата на тялото им; нека покриват бедрата им от кръста надолу;

43 E estarão sobre Arão e sobre seus filhos, quando entrarem na tenda da congregação ou quando se chegarem ao altar para

43 и нека Аарон и синовете му ги носят, когато влизат в скинията за срещане или когато пристъпват към жертвеника,

ministrar no santuário, para que não levem iniqüidade e morram; isto será estatuto perpétuo para ele e para sua posteridade depois dele.

Êxodo 29

O sacrifício e as cerimônias da consagração

Levítico 8.1-36

1 Isto é o que lhes farás, para os consagrar, a fim de que me oficiem como sacerdotes: toma um novilho, e dois carneiros sem defeito,

2 e pães asmos, e bolos asmos, amassados com azeite, e obreias asmas untadas com azeite; de flor de farinha de trigo os farás,

3 e os porás num cesto, e no cesto os trarás; trarás também o novilho e os dois carneiros.

4 Então, farás que Arão e seus filhos se cheguem à porta da tenda da congregação e os lavarás com água;

5 depois, tomarás as vestes, e vestirás Arão da túnica, da sobrepeliz, da estola sacerdotal e do peitoral, e o cingirás com o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal;

6 pôr-lhe-ás a mitra na cabeça e sobre a mitra, a coroa sagrada.

7 Então, tomarás o óleo da unção e lho derramarás sobre a cabeça; assim o ungirás.

8 Farás, depois, que se cheguem os filhos de Arão, e os vestirás de túnicas,

9 e os cingirás com o cinto, Arão e seus filhos, e lhes atarás as tiaras, para que

за да служат в светилището, да не би да си навлекат вина и да умрат. Това да бъде вечен закон за него и за потомството му след него.

Изход 29

Посвещаване на свещениците

1 Ето какво да извършиш над тях, за да ги посветиш да Ми свещенодействат. Вземи едно теле и два овена без недостатък

2 и безквасен хляб, безквасни пити, месени с елей, и безквасни кори, намазани с масло; от чисто пшенично брашно да ги направиш.

3 Да ги сложиш всички в един кош и да ги пренесеш в коша с телето и двата овена.

4 Тогава да приведеш Аарон и синовете му при вратата на шатъра за срещане и да ги умиеш с вода.

5 После да вземеш одеждите и да облечеш Аарон с хитона, с мантията на ефода, с ефода и с нагръдника, и да го опашеш с изкусно изработената препаска на ефода,

6 и да сложиш митрата на главата му, и на митрата да сложиш свещения венец.

7 Тогава да вземеш мирото за помазване и да го излееш на главата му, и така да го помажеш.

8 После да приведеш синовете му и да ги облечеш с хитони.

9 И да ги опашеш с пояси, Аарон и синовете му, и да им сложиш превръзки за главата. И свещенството ще бъде

tenham o sacerdócio por estatuto perpétuo, e consagrarás Arão e seus filhos.

тяхно по вечен закон. Така да посветиш Аарон и синовете му.

Видове жертви

10 Farás chegar o novilho diante da tenda da congregação, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.

10 Тогава да приведеш телето пред шатъра за срещане, а Аарон и синовете му да положат ръцете си на главата на телето.

11 Imolarás o novilho perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação.

11 И да заколиш телето пред Господа, при вратата на шатъра за срещане.

12 Depois, tomarás do sangue do novilho e o porás com o teu dedo sobre os chifres do altar; o restante do sangue derramá-lo-ás à base do altar.

12 После, като вземеш от кръвта на телето, с пръста си да сложиш от нея на роговете на жертвеника и тогава да излееш цялата кръв при основата на жертвеника.

13 Também tomarás toda a gordura que cobre as entranhas, o redenho do fígado, os dois rins e a gordura que está neles e queimá-los-ás sobre o altar;

13 И да вземеш цялата тлъстина, която покрива вътрешностите, и булото на черния дроб, и двата бъбрека с тлъстината около тях и да ги изгориш на жертвеника.

14 mas a carne do novilho, a pele e os excrementos, queimá-los-ás fora do arraial; é sacrifício pelo pecado.

14 А месото на телето, кожата му и нечистотиите му да изгориш в огън вън от стана; това е жертва за грях.

15 Depois, tomarás um carneiro, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.

15 При това да вземеш единия овен; и Аарон и синовете му да положат ръцете си на главата на овена.

16 Imolarás o carneiro, e tomarás o seu sangue, e o jogarás sobre o altar ao redor;

16 И като заколиш овена, да вземеш кръвта му и с нея да поръсиш навред жертвеника.

17 partirás o carneiro em seus pedaços e, lavadas as entranhas e as pernas, pô-las-ás sobre os pedaços e sobre a cabeça.

17 Тогава да разсечеш овена на късове и като измиеш вътрешностите и краката му, да ги сложиш върху късовете му и главата му.

18 Assim, queimarás todo o carneiro sobre o altar; é holocausto para o SENHOR, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

18 И да изгориш целия овен на жертвеника; това е всеизгаряне на Господа, благоухание, жертва чрез огън на Господа.

[19] Depois, tomarás o outro carneiro, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.
[20] Imolarás o carneiro, e tomarás do seu sangue, e o porás sobre a ponta da orelha direita de Arão e sobre a ponta da orelha direita de seus filhos, como também sobre o polegar da sua mão direita e sobre o polegar do seu pé direito; o restante do sangue jogarás sobre o altar ao redor.
[21] Tomarás, então, do sangue sobre o altar e do óleo da unção e os aspergirás sobre Arão e suas vestes e sobre seus filhos e as vestes de seus filhos com ele; para que ele seja santificado, e as suas vestes, e também seus filhos e as vestes de seus filhos com ele.

[22] Depois, tomarás do carneiro a gordura, a cauda gorda, a gordura que cobre as entranhas, o redenho do fígado, os dois rins, a gordura que está neles e a coxa direita, porque é carneiro da consagração;

[23] e também um pão, um bolo de pão azeitado e uma obreia do cesto dos pães asmos que estão diante do SENHOR.

[24] Todas estas coisas porás nas mãos de Arão e nas de seus filhos e, movendo-as de um lado para outro, as oferecerás como ofertas movidas perante o SENHOR.
[25] Depois, as tomarás das suas mãos e as queimarás sobre o altar; é holocausto para o SENHOR, de agradável aroma, oferta queimada ao SENHOR.

[19] След това да вземеш и другия овен; и Аарон и синовете му да поставят ръцете си на главата на овена.
[20] Тогава да заколиш овена, да вземеш от кръвта му и да сложиш от нея на края върху дясното ухо на Аарон и на края върху дясното ухо на синовете му, и на палеца на дясната им ръка, и на палеца на десния им крак, и с кръвта да поръсиш навред жертвеника.
[21] Да вземеш от кръвта, която е на жертвеника, и от мирото за помазване и с тях да поръсиш Аарон и одеждите му, и синовете му, и одеждите на синовете му с него; така ще се осветят той и одеждите му, и синовете му, и одеждите на синовете му с него.
[22] После да вземеш тлъстината на овена, опашката и тлъстината, която покрива вътрешностите, булото на черния дроб, двата бъбрека с тлъстината, която е около тях, и дясното бедро (защото е овен за посвещение),
[23] и един хляб, една пита, месена с елей, и една кора от коша на безквасните ястия, положени пред Господа.
[24] Всичко това да сложиш върху ръцете на Аарон и върху ръцете на синовете му и да ги полюшнеш пред Господа като движим принос.

[25] Тогава да ги вземеш от ръцете им и да ги изгориш на жертвеника над всеизгарянето, за благоухание

пред Господа; това е жертва чрез огън на Господа.

[26] Tomarás o peito do carneiro da consagração, que é de Arão, e, movendo-o de um lado para outro, o oferecerás como oferta movida perante o SENHOR; e isto será a tua porção.

[26] И да вземеш гърдите на овена за посвещението, което е за Аарон, и да ги полюшнеш за движим принос пред Господа; и това да бъде твой дял.

[27] Consagrarás o peito da oferta movida e a coxa da porção que foi movida, a qual se tirou do carneiro da consagração, que é de Arão e de seus filhos.

[27] Да посветиш гърдите на движимия принос и бедрото на приноса за издигане, който е бил полюшнат и който е бил издигнат от овена за посвещението от онзи, който е за Аарон, и от онзи, който е за синовете му.

[28] Isto será a obrigação perpétua dos filhos de Israel, devida a Arão e seus filhos, por ser a porção do sacerdote, oferecida, da parte dos filhos de Israel, dos sacrifícios pacíficos; é a sua oferta ao SENHOR.

[28] И това ще бъде право на Аарон и синовете му от израилтяните по вечен закон; защото е принос за издигане; и ще бъде принос за издигане от израилтяните от мирните им жертви, техният принос за издигане на Господа.

[29] As vestes santas de Arão passarão a seus filhos depois dele, para serem ungidos nelas e consagrados nelas.

[29] А свещените одежди на Аарон ще бъдат за синовете му след него, за да бъдат помазвани в тях и освещавани в тях.

[30] Sete dias as vestirá o filho que for sacerdote em seu lugar, quando entrar na tenda da congregação para ministrar no santuário.

[30] Седем дни да се облича с тях онзи от синовете му, който е свещеник вместо него, когато влиза в шатъра за срещане, за да служи в светилището.

[31] Tomarás o carneiro da consagração e cozerás a sua carne no lugar santo;

[31] Тогава да вземеш овена за посвещението и да свариш месото му на свято място.

[32] e Arão e seus filhos comerão a carne deste carneiro e o pão que está no cesto à porta da tenda da congregação

[32] Аарон и синовете му да ядат месото на овена и хляба, който е в коша, при вратата на шатъра за срещане;

[33] e comerão das coisas com que for feita a expiação, para consagrá-los e para

[33] да ядат онези приноси, с които се е извършило умилостивение за тяхното

santificá-los; o estranho não comerá delas, porque são santas.

[34] Se sobrar alguma coisa da carne das consagrações ou do pão, até pela manhã, queimarás o que restar; não se comerá, porque é santo.

[35] Assim, pois, farás a Arão e a seus filhos, conforme tudo o que te hei ordenado; por sete dias, os consagrarás.

[36] Também cada dia prepararás um novilho como oferta pelo pecado para as expiações; e purificarás o altar, fazendo expiação por ele mediante oferta pelo pecado; e o ungirás para consagrá-lo.

[37] Sete dias farás expiação pelo altar e o consagrarás; e o altar será santíssimo; tudo o que o tocar será santo.

Ofertas contínuas
Números 28.1-8

[38] Isto é o que oferecerás sobre o altar: dois cordeiros de um ano, cada dia, continuamente.

[39] Um cordeiro oferecerás pela manhã e o outro, ao pôr-do-sol.

[40] Com um cordeiro, a décima parte de um efa de flor de farinha, amassada com a quarta parte de um him de azeite batido; e, para libação, a quarta parte de um him de vinho;

[41] o outro cordeiro oferecerás ao pôr-do-sol, como oferta de manjares, e a libação como de manhã, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

посвещаване и освещаване; но чужденец да не яде от тях, защото са святи.

[34] И ако остане до сутринта нещо от месото на посвещението или от хляба, тогава да изгориш останалото в огън; да не се яде, защото е свято.

[35] Така да направиш на Аарон и на синовете му според всичко, което ти заповядах; седем дни ще полагаш ръце върху тях.

[36] И всеки ден да принасяш по едно теле за умилостивение за грях; и да очистиш жертвеника, като правиш умилостивение за него, и да го помажеш, за да го осветиш.

[37] Седем дни да правиш умилостивение за жертвеника и да го освещаваш; и жертвеникът ще бъде пресвят; всичко, което се докосва до жертвеника, ще бъде свято.

[38] А ето какво да принасяш на жертвеника: всеки ден по две едногодишни агнета, винаги.

[39] Едното агне да принасяш сутрин, а другото агне да принасяш привечер;

[40] и с едното агне – една десета от ефачисто брашно, смесено с четвърт ин първоток елей, и четвърт ин вино за принос за възлияние.

[41] А другото агне да принасяш привечер и да правиш с него според стореното насутрешния принос и според стореното навъзлиянието му, за

благоухание, жертва чрез огън на Господа.

42 Este será o holocausto contínuo por vossas gerações, à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR, onde vos encontrarei, para falar contigo ali.

42 Това да бъде през всичките ви поколения вечно всеизгаряне пред Господа, при вратата на шатъра за срещане, където ще се срещам с вас, да говоря там с тебе.

43 Ali, virei aos filhos de Israel, para que, por minha glória, sejam santificados,

43 Там ще се срещам с израилтяните; и това място ще се освещава със славата Ми.

44 e consagrarei a tenda da congregação e o altar; também santificarei Arão e seus filhos, para que me oficiem como sacerdotes.

44 Ще осветя шатъра за срещане и жертвеника; също Аарон и синовете му ще осветя, за да Ми свещенодействат.

45 E habitarei no meio dos filhos de Israel e serei o seu Deus.

45 И ще обитавам между израилтяните и ще им бъда Бог;

46 E saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus, que os tirou da terra do Egito, para habitar no meio deles; eu sou o SENHOR, seu Deus.

46 и те ще познаят, че аз съм Йехова, техният Бог, Който ги изведох от Египетската земя, за да обитавам между тях. Аз съм Йехова, техният Бог.

Êxodo 30

O altar do incenso

Êxodo 37.25-28

Изход 30

Жертвеници и други принадлежности

1 Farás também um altar para queimares nele o incenso; de madeira de acácia o farás.

1 Да направиш олтар за кадене натамян, от ситимово дърво да го направиш;

2 Terá um côvado de comprimento, e um de largura (será quadrado), e dois de altura; os chifres formarão uma só peça com ele.

2 един лакът дълъг и един лакът широк; квадратен да бъде; и височината му да бъде два лакътя; роговете му да са част от самия него.

3 De ouro puro o cobrirás, a parte superior, as paredes ao redor e os chifres; e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor.

3 Да обковеш с чисто злато върха му, страните му наоколо и роговете му; да му направиш и златен венец наоколо.

4 Também lhe farás duas argolas de ouro debaixo da bordadura; de ambos os lados

4 А под венеца му да му направиш две златни колелца; да ги направиш близо до двата му ъгъла на двете му страни; и

as farás; nelas, se meterão os varais para se levar o altar.

5 De madeira de acácia farás os varais e os cobrirás de ouro.

6 Porás o altar defronte do véu que está diante da arca do Testemunho, diante do propiciatório que está sobre o Testemunho, onde me avistarei contigo.

7 Arão queimará sobre ele o incenso aromático; cada manhã, quando preparar as lâmpadas, o queimará.

8 Quando, ao crepúsculo da tarde, acender as lâmpadas, o queimará; será incenso contínuo perante o SENHOR, pelas vossas gerações.

9 Não oferecereis sobre ele incenso estranho, nem holocausto, nem ofertas de manjares; nem tampouco derramareis libações sobre ele.

10 Uma vez no ano, Arão fará expiação sobre os chifres do altar com o sangue da oferta pelo pecado; uma vez no ano, fará expiação sobre ele, pelas vossas gerações; santíssimo é ao SENHOR.

O pagamento do resgate

11 Disse mais o SENHOR a Moisés:

12 Quando fizeres recenseamento dos filhos de Israel, cada um deles dará ao SENHOR o resgate de si próprio, quando os contares; para que não haja entre eles praga nenhuma, quando os arrolares.

да бъдат халки на върлините, за да го носят с тях.

5 Да направиш върлините от ситимово дърво и да ги обковеш със злато.

6 Този жертвеник да сложиш пред завесата, която е пред ковчега с плочите на свидетелството срещу умилостивилището, което е над плочите на свидетелството, където ще се срещам с теб.

7 И всяка сутрин Аарон нека кади над него благовонен тамян; когато приготвя светилата, нека кади с него.

8 Когато Аарон запали светилата вечер, нека кади с този тамян; това ще бъде за постоянно кадене пред Господа във всичките ви поколения.

9 На този олтар да не принасяш чужд тамян, нито всеизгаряне, нито хлебен принос, нито да извършвате на него възлияние.

10 Над роговете му веднъж в годината Аарон да прави умилостивение с кръвта на умилостивителния принос за грях; веднъж в годината да прави над него умилостивение във всичките ви поколения; това е пресвято на Господа.

11 И Господ каза на Моисей:

12 При преброяването на израилтяните, когато вземаш цялото им число, тогава да дадат откуп на Господа всеки човек за живота си, когато ги преброяваш, за да не бъдат поразени, когато ги преброяваш.

[13] Todo aquele que passar ao arrolamento dará isto: metade de um siclo, segundo o siclo do santuário (este siclo é de vinte geras); a metade de um siclo é a oferta ao SENHOR.

[14] Qualquer que entrar no arrolamento, de vinte anos para cima, dará a oferta ao SENHOR.

[15] O rico não dará mais de meio siclo, nem o pobre, menos, quando derem a oferta ao SENHOR, para fazerdes expiação pela vossa alma.

[16] Tomarás o dinheiro das expiações dos filhos de Israel e o darás ao serviço da tenda da congregação; e será para memória aos filhos de Israel diante do SENHOR, para fazerdes expiação pela vossa alma.

A bacia de bronze
Êxodo 38.8

[17] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[18] Farás também uma bacia de bronze com o seu suporte de bronze, para lavar. Pô-la-ás entre a tenda da congregação e o altar e deitarás água nela.

[19] Nela, Arão e seus filhos lavarão as mãos e os pés.

[20] Quando entrarem na tenda da congregação, lavar-se-ão com água, para que não morram; ou quando se chegarem ao altar para ministrar, para acender a oferta queimada ao SENHOR.

[21] Lavarão, pois, as mãos e os pés, para que não morram; e isto lhes será por estatuto

[13] Ето какво да дават: всеки, който се причислява към преброените, половин сикъл, според сикъла на светилището (един сикъл е двадесет гери); половин сикъл за принос на Господа.

[14] Всеки, който се причислява към преброените, т. е. който е от двадесет години нагоре, да даде този принос на Господа.

[15] Богатият да не дава повече и сиромахът да не дава по-малко от половин сикъл, когато давате този принос на Господа, за да направите умилостивение за живота си.

[16] А като вземеш парите за умилостивението от израилтяните, да ги употребиш в службата на шатъра за срещане; и това ще бъде за спомен на израилтяните пред Господа, за да бъде умилостивение за живота ви.

[17] Господ говорѝ още на Моисей:

[18] Да направиш и меден умивалник, с медна подложка, за да се мият, и да го поставиш между шатъра за срещане и олтара, и да налееш вода в него.

[19] И Аарон и синовете му да умиват ръцете си и краката си в него.

[20] Когато влизат в шатъра за срещане, нека се мият с водата, за да не умрат; или когато пристъпват към олтара да служат, като изгарят жертва чрез огън на Господа,

[21] тогава да умиват ръцете и краката си, за да не умрат. Това ще им бъде вечен

perpétuo, a ele e à sua posteridade, através de suas gerações.

закон, за него и за потомците му във всичките им поколения.

O óleo da santa unção

Êxodo 37.29

[22] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[22] При това Господ каза на Моисей:

[23] Tu, pois, toma das mais excelentes especiarias: de mirra fluida quinhentos siclos, de cinamomo odoroso a metade, a saber, duzentos e cinqüenta siclos, e de cálamo aromático duzentos e cinqüenta siclos,

[23] Вземи си прекрасни аромати, от чиста смирна, петстотин сикъла, от благоуханна канела половината на това, т.е. двеста и петдесет сикъла, от благоуханна тръстика двеста и петдесет сикъла,

[24] e de cássia quinhentos siclos, segundo o siclo do santuário, e de azeite de oliveira um him.

[24] от касия петстотин, според сикъла на светилището, и от елея един ин;

[25] Disto farás o óleo sagrado para a unção, o perfume composto segundo a arte do perfumista; este será o óleo sagrado da unção.

[25] и да ги направиш миро за свято помазване – елей, приготвен според изкуството на мироварец; това да бъде миро за свято помазване.

[26] Com ele ungirás a tenda da congregação, e a arca do Testemunho,

[26] И да помажеш с него шатъра за срещане, ковчега с плочите на свидетелството,

[27] e a mesa com todos os seus utensílios, e o candelabro com os seus utensílios, e o altar do incenso,

[27] трапезата и всичките ѝ прибори, светилника и приборите му, кадилния олтар,

[28] e o altar do holocausto com todos os utensílios, e a bacia com o seu suporte.

[28] жертвеника за всеизгарянето с всичките му прибори и умивалника с подложката му;

[29] Assim consagrarás estas coisas, para que sejam santíssimas; tudo o que tocar nelas será santo.

[29] така да ги осветиш, за да бъдат пресвяти; всичко, което се докосва до тях, ще бъде свято.

[30] Também ungirás Arão e seus filhos e os consagrarás para que me oficiem como sacerdotes.

[30] И да помажеш Аарон и синовете му и да ги осветиш, за да Ми свещенодействат.

[31] Dirás aos filhos de Israel: Este me será o óleo sagrado da unção nas vossas gerações.

[31] И да говориш на израилтяните: Това ще бъде за Мене свято миро за помазване във всичките ви поколения.

[32] Não se ungirá com ele o corpo do homem que não seja sacerdote, nem fareis outro semelhante, da mesma composição; é santo e será santo para vós outros.
[33] Qualquer que compuser óleo igual a este ou dele puser sobre um estranho será eliminado do seu povo.

O incenso sagrado

[34] Disse mais o SENHOR a Moisés: Toma substâncias odoríferas, estoraque, ônica e gálbano; estes arômatas com incenso puro, cada um de igual peso;
[35] e disto farás incenso, perfume segundo a arte do perfumista, temperado com sal, puro e santo.
[36] Uma parte dele reduzirás a pó e o porás diante do Testemunho na tenda da congregação, onde me avistarei contigo; será para vós outros santíssimo.
[37] Porém o incenso que fareis, segundo a composição deste, não o fareis para vós mesmos; santo será para o SENHOR.
[38] Quem fizer tal como este para o cheirar será eliminado do seu povo.

Êxodo 31

Os artífices da obra do tabernáculo

Êxodo 35.30–36.1

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:
[2] Eis que chamei pelo nome a Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá,
[3] e o enchi do Espírito de Deus, de habilidade, de inteligência e de conhecimento, em todo artifício,
[4] para elaborar desenhos e trabalhar em ouro, em prata, em bronze,

[32] Човешка плът да не се помаже с него; и по неговия състав подобно на него да не правите; то е свято и свято да бъде за вас.
[33] Който направи подобно на него или който сложи от него на чужденец, ще бъде изтребен от народа си.
[34] Господ каза още на Моисей: Вземи си аромати: стакти, ониха, галбан; тезиаромати с чист ливан; по равни части да бъдат.
[35] От тях да направиш тамян, смесен според изкуството на мироварец, подправен със сол, чист, свят.
[36] И да счукаш от него много дребно и да сложиш от него пред плочите насвидетелството в шатъра за срещане, където ще се срещам с тебе; този тамянда ви бъде пресвят.
[37] А според състава на този тамян, който ще направиш, да не правите за себе си; той да бъде посветен на Господа.
[38] Който направи подобен на него, за да го мирише за удоволствие, да бъде изтребен от народа си.

Изход 31

Строители на скинията

[1] Господ пак каза на Моисей:
[2] Виж, Аз повиках на име Веселеил, сина на Урия, Оровия син, от Юдовото племе;
[3] и го изпълних с Божия Дух, с мъдрост, със способност, със знание и с всякакво изкуство,
[4] за да изобретява художествени изделия, да работи злато, сребро и мед

[5] para lapidação de pedras de engaste, para entalho de madeira, para toda sorte de lavores.

[6] Eis que lhe dei por companheiro Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã; e dei habilidade a todos os homens hábeis, para que me façam tudo o que tenho ordenado:

[7] a tenda da congregação, e a arca do Testemunho, e o propiciatório que está por cima dela, e todos os pertences da tenda;

[8] e a mesa com os seus utensílios, e o candelabro de ouro puro com todos os seus utensílios, e o altar do incenso;

[9] e o altar do holocausto com todos os seus utensílios e a bacia com seu suporte;

[10] e as vestes finamente tecidas, e as vestes sagradas do sacerdote Arão, e as vestes de seus filhos, para oficiarem como sacerdotes;

[11] e o óleo da unção e o incenso aromático para o santuário; eles farão tudo segundo tenho ordenado.

O sábado santo e as duas tábuas do Testemunho

[12] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[13] Tu, pois, falarás aos filhos de Israel e lhes dirás: Certamente, guardareis os meus sábados; pois é sinal entre mim e vós nas vossas gerações; para que saibais que eu sou o SENHOR, que vos santifica.

[14] Portanto, guardareis o sábado, porque é santo para vós outros; aquele que o profanar morrerá; pois qualquer que nele

[5] и да изсича камъни за влагане, и да изрязва дървени елементи за изработването на всякаква работа.

[6] С него Аз определих Елиав, Ахисамахов син, от Дановото племе; и на всеки, който е с мъдро сърце, Аз вложих умение в сърцето му, за да направи всичко, което съм ти заповядал:

[7] шатъра за срещане, ковчега за плочитена свидетелството, умилостивилището, което е над него, и всичките принадлежности на шатъра,

[8] трапезата и приборите ѝ, златния светилник с всичките му прибори и кадилния олтар,

[9] жертвеника за всеизгарянето с всичките му прибори и умивалника с подложката му;

[10] служебните одежди, святите одежди на свещеника Аарон и одеждите на синовете му, за да свещенодействат;

[11] мирото за помазване и тамяна за благоуханното кадене за светилището; според всичко, каквото съм ти заповядал, да го направят.

За съботата

[12] Господ каза още на Моисей:

[13] Кажи също така на израилтяните: Съботите Ми строго да пазите, защото това е знак между Мен и вас във всичките поколения, за да знаете, че Аз съм Господ, Който ви освещавам.

[14] И така, да пазите съботата, защото ви е свята: който я оскверни, да бъде умъртвен; защото всеки, който работи в

fizer alguma obra será eliminado do meio do seu povo.

[15] Seis dias se trabalhará, porém o sétimo dia é o sábado do repouso solene, santo ao SENHOR; qualquer que no dia do sábado fizer alguma obra morrerá.

[16] Pelo que os filhos de Israel guardarão o sábado, celebrando-o por aliança perpétua nas suas gerações.

[17] Entre mim e os filhos de Israel é sinal para sempre; porque, em seis dias, fez o SENHOR os céus e a terra, e, ao sétimo dia, descansou, e tomou alento.

[18] E, tendo acabado de falar com ele no monte Sinai, deu a Moisés as duas tábuas do Testemunho, tábuas de pedra, escritas pelo dedo de Deus.

Êxodo 32

O bezerro de ouro

Deuteronômio 9.6-21

[1] Mas, vendo o povo que Moisés tardava em descer do monte, acercou-se de Arão e lhe disse: Levanta-te, faze-nos deuses que vão adiante de nós; pois, quanto a este Moisés, o homem que nos tirou do Egito, não sabemos o que lhe terá sucedido.

[2] Disse-lhes Arão: Tirai as argolas de ouro das orelhas de vossas mulheres, vossos filhos e vossas filhas e trazei-mas.

[3] Então, todo o povo tirou das orelhas as argolas e as trouxe a Arão.

нея, този човек да бъде изтребен измежду народа си.

[15] Шест дни да се работи, а седмият ден е събота за свята почивка, свята на Господа; всеки, който работи в съботния ден, да умре.

[16] И така, израилтяните да пазят съботата, като я празнуват във всичките си поколения по вечен завет.

[17] То е знак между Мен и израилтяните завинаги; защото за шест дни Господнаправи небето и земята, а на седмия ден си почина и се успокои.

[18] И като свърши говоренето Си с Моисей на Синайската планина, Господ му даде двете плочи на свидетелството, каменни плочи, написани с Божия пръст.

Изход 32

[1] А като видя народът, че Моисей се забави да слезе от планината, народът се събра срещу Аарон и му каза: Стани, направи ни богове, които да ходят пред нас; защото този Моисей, човекът, който ни изведе от Египетската земя, не знаем какво му стана.

[2] Аарон им каза: Извадете златните обици, които са на ушите на жените ви, на синовете ви и на дъщерите ви, и ми ги донесете.

[3] И така, целият народ извади златните обици, които бяха на ушите им, и ги донесоха на Аарон.

[4] Este, recebendo-as das suas mãos, trabalhou o ouro com buril e fez dele um bezerro fundido. Então, disseram: São estes, ó Israel, os teus deuses, que te tiraram da terra do Egito.

[5] Arão, vendo isso, edificou um altar diante dele e, apregoando, disse: Amanhã, será festa ao SENHOR.

[6] No dia seguinte, madrugaram, e ofereceram holocaustos, e trouxeram ofertas pacíficas; e o povo assentou-se para comer e beber e levantou-se para divertir-se.

[7] Então, disse o SENHOR a Moisés: Vai, desce; porque o teu povo, que fizeste sair do Egito, se corrompeu

[8] e depressa se desviou do caminho que lhe havia eu ordenado; fez para si um bezerro fundido, e o adorou, e lhe sacrificou, e diz: São estes, ó Israel, os teus deuses, que te tiraram da terra do Egito.

[9] Disse mais o SENHOR a Moisés: Tenho visto este povo, e eis que é povo de dura cerviz.

[10] Agora, pois, deixa-me, para que se acenda contra eles o meu furor, e eu os consuma; e de ti farei uma grande nação.

Moisés intercede pelo povo

Êxodo 32.30-35; Deuteronômio 9.25-29

[11] Porém Moisés suplicou ao SENHOR, seu Deus, e disse: Por que se acende, SENHOR, a tua ira contra o teu povo, que tiraste da terra do Egito com grande fortaleza e poderosa mão?

[4] А той, като ги взе от ръцете им, изля от тях фигура на теле и я издяла с длето; и те казаха: Тези са боговете ти, о, Израилю, които те изведоха от Египетската земя.

[5] След като видя това, Аарон издигна жертвеник пред него; и Аарон прогласи: Утре ще бъде празник на Господа.

[6] А на следващия ден, като станаха рано, пожертваха всеизгаряне и принесоха мирни приноси; после народът седна да яде и да пие, и стана да играе.

[7] Тогава Господ каза на Моисей: Иди, слез, защото се разврати твоят народ, който си извел от Египетската земя.

[8] Скоро се отклониха от пътя, в който съм им заповядал да ходят; изляха си теле от злато, поклониха му се, пожертваха му и казаха: Тези са боговете ти, о, Израилю, които те изведоха от Египетската земя.

[9] Господ каза още на Моисей: Видях този народ и, ето, твърдоглав народ са;

[10] и така, сега Ме остави, за да пламне гневът Ми против тях и да ги изтребя; а от тебе ще направя велик народ.

[11] Тогава Моисей се помоли на Йехова, своя Бог: Господи, защо пламва гневът Ти против народа Ти, който си извел от Египетската земя с голяма сила и мощна ръка?

[12] Por que hão de dizer os egípcios: Com maus intentos os tirou, para matá-los nos montes e para consumi-los da face da terra? Torna-te do furor da tua ira e arrepende-te deste mal contra o teu povo.

[12] Защо да говорят египтяните: За зло ги изведе, за да ги измори в планините и да ги изтреби от лицето на земята? Отвърни се от разпаления Си гняв и се откажи от това зло, което възнамеряваш против народа Си.

[13] Lembra-te de Abraão, de Isaque e de Israel, teus servos, aos quais por ti mesmo tens jurado e lhes disseste: Multiplicarei a vossa descendência como as estrelas do céu, e toda esta terra de que tenho falado, dá-la-ei à vossa descendência, para que a possuam por herança eternamente.

[13] Спомнѝ си за слугите Си Авраам, Исаак и Израил, на които си се клел в Себе Си, като си им казал: Ще размножа потомството ви като небесните звезди и тази цялата земя, за която говорих, ще дам на потомството ви и те ще я наследят завинаги.

[14] Então, se arrependeu o SENHOR do mal que dissera havia de fazer ao povo.

[14] Тогава Господ се въздържа от злото, което беше казал, че ще направи на народа Си.

[15] E, voltando-se, desceu Moisés do monte com as duas tábuas do Testemunho nas mãos, tábuas escritas de ambos os lados; de um e de outro lado estavam escritas.

[15] И така, Моисей се обърна и слезе от планината с двете плочи на свидетелството в ръцете си – плочи, написани и от двете страни; от едната и от другата страна бяха написани.

[16] As tábuas eram obra de Deus; também a escritura era a mesma escritura de Deus, esculpida nas tábuas.

[16] Плочите бяха Божие дело; и написаното беше Божие писание, начертано на плочите.

[17] Ouvindo Josué a voz do povo que gritava, disse a Moisés: Há alarido de guerra no arraial.

[17] А когато Исус Навин чу гласа на народа, който викаше, каза на Моисей: Боен глас има в стана.

[18] Respondeu-lhe Moisés: Não é alarido dos vencedores nem alarido dos vencidos, mas alarido dos que cantam é o que ouço.

[18] А той отговори: Това не е вик за победа, нито вик за поражение; а пеене чувам аз.

[19] Logo que se aproximou do arraial, viu ele o bezerro e as danças; então, acendendo-se-lhe a ira, arrojou das mãos as tábuas e quebrou-as ao pé do monte;

[19] И като се приближи до стана, видя телето и игрите; и пламна Моисеевият гняв, така че хвърли плочите от ръцете си и ги строши под планината.

[20] e, pegando no bezerro que tinham feito, queimou-o, e o reduziu a pó, que espalhou sobre a água, e deu de beber aos filhos de Israel.

[21] Depois, perguntou Moisés a Arão: Que te fez este povo, que trouxeste sobre ele tamanho pecado?

[22] Respondeu-lhe Arão: Não se acenda a ira do meu senhor; tu sabes que o povo é propenso para o mal.

[23] Pois me disseram: Faze-nos deuses que vão adiante de nós; pois, quanto a este Moisés, o homem que nos tirou da terra do Egito, não sabemos o que lhe terá acontecido.

[24] Então, eu lhes disse: quem tem ouro, tire-o. Deram-mo; e eu o lancei no fogo, e saiu este bezerro.

Moisés manda matar os idólatras

[25] Vendo Moisés que o povo estava desenfreado, pois Arão o deixara à solta para vergonha no meio dos seus inimigos,

[26] pôs-se em pé à entrada do arraial e disse: Quem é do SENHOR venha até mim. Então, se ajuntaram a ele todos os filhos de Levi,

[27] aos quais disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Cada um cinja a espada sobre o lado, passai e tornai a passar pelo arraial de porta em porta, e mate cada um a seu irmão, cada um, a seu amigo, e cada um, a seu vizinho.

[20] Тогава взе телето, което бяха направили, изгори го в огън и като го стри на ситен прах, разпръсна праха по водата и накара Израилевите синове да я изпият.

[21] После Моисей каза на Аарон: Какво ти стори този народ, че си им навлякъл голям грях?

[22] Аарон отвърна: Да не пламне гневът на господаря ми; ти знаеш, че народът упорства в злото.

[23] Понеже ми казаха: Направи ни богове, които да ходят пред нас; защото този Моисей, човекът, който ни изведе от Египетската земя, не знаем какво му стана.

[24] И аз им казах: Който има злато, нека си го извади; и така те ми го дадоха. Тогава го хвърлих в огъня; и направих това теле.

[25] А Моисей, като видя, че народът беше съблечен (защото Аарон ги беше съблякъл за срам между неприятелите им),

[26] Моисей застана при входа на стана и каза: Който е откъм Господа, нека дойде при мен. И при него се събраха всички Левийци.

[27] Той им каза: Така говори Господ, Израилевият Бог: Препашете всички меча на бедрото си, минете насам-натам от врата на врата през стана и убийте всеки брат си и всеки другаря си, и всеки ближния си.

[28] E fizeram os filhos de Levi segundo a palavra de Moisés; e caíram do povo, naquele dia, uns três mil homens.

[28] И Левийците сториха според Моисеевата дума; и в този ден от народа паднаха около три хиляди мъже.

[29] Pois Moisés dissera: Consagrai-vos, hoje, ao SENHOR; cada um contra o seu filho e contra o seu irmão, para que ele vos conceda, hoje, bênção.

[29] Защото Моисей беше казал: Посветете себе си днес на Господа, като се вдигнете всеки против сина си и против брат си, за да ви бъде дадено днес благословение.

Moisés intercede pelo povo

Êxodo 32.11-14; Deuteronômio 9.25-29

[30] No dia seguinte, disse Moisés ao povo: Vós cometestes grande pecado; agora, porém, subirei ao SENHOR e, porventura, farei propiciação pelo vosso pecado.

[30] А на следващия ден Моисей каза на народа: Вие сте извършили голям грях; но сега ще се изкача към Господа, дано да мога да Го умилостивя за греха ви.

[31] Tornou Moisés ao SENHOR e disse: Ora, o povo cometeu grande pecado, fazendo para si deuses de ouro.

[31] Тогава Моисей се върна при Господа и каза: Уви! Този народ извърши голям грях, че си направиха богове от злато.

[32] Agora, pois, perdoa-lhe o pecado; ou, se não, risca-me, peço-te, do livro que escreveste.

[32] Но сега, ако искаш, прости греха им; но ако не, моля Ти се, заличи мен от книгата, която си написал.

[33] Então, disse o SENHOR a Moisés: Riscarei do meu livro todo aquele que pecar contra mim.

[33] Но Господ отговори на Моисей: Който е съгрешил против Мене, него ще залича от книгата Си.

[34] Vai, pois, agora, e conduze o povo para onde te disse; eis que o meu Anjo irá adiante de ti; porém, no dia da minha visitação, vingarei, neles, o seu pecado.

[34] А ти иди сега, води народа на мястото, за което съм ти говорил; ето, ангелът Ми ще ходи пред теб; обаче в деня, когато ги посетя, ще въздам върху тях наказанието за греха им.

[35] Feriu, pois, o SENHOR ao povo, porque fizeram o bezerro que Arão fabricara.

[35] Така Господ порази народа затова, че направиха телето, което Аарон изработи.

Êxodo 33

O Anjo de Deus irá adiante do povo

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Vai, sobe daqui, tu e o povo que tiraste da terra do Egito, para a terra a respeito da qual jurei

Изход 33

Възстановяване на Завета на Бога с Израил

[1] Господ каза още на Моисей: Иди, вдигни се оттук, ти и народът, който си извел от Египетската земя, и иди в

a Abraão, a Isaque e a Jacó, dizendo: à tua descendência a darei.

[2] Enviarei o Anjo adiante de ti; lançarei fora os cananeus, os amorreus, os heteus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

[3] Sobe para uma terra que mana leite e mel; eu não subirei no meio de ti, porque és povo de dura cerviz, para que te não consuma eu no caminho.

[4] Ouvindo o povo estas más notícias, pôs-se a prantear, e nenhum deles vestiu seus atavios.

[5] Porquanto o SENHOR tinha dito a Moisés: Dize aos filhos de Israel: És povo de dura cerviz; se por um momento eu subir no meio de ti, te consumirei; tira, pois, de ti os atavios, para que eu saiba o que te hei de fazer.

[6] Então, os filhos de Israel tiraram de si os seus atavios desde o monte Horebe em diante.

[7] Ora, Moisés costumava tomar a tenda e armá-la para si, fora, bem longe do arraial; e lhe chamava a tenda da congregação. Todo aquele que buscava ao SENHOR saía à tenda da congregação, que estava fora do arraial.

[8] Quando Moisés saía para a tenda, fora, todo o povo se erguia, cada um em pé à porta da sua tenda, e olhavam pelas costas, até entrar ele na tenda.

[9] Uma vez dentro Moisés da tenda, descia a coluna de nuvem e punha-se à porta da tenda; e o SENHOR falava com Moisés.

земята, за която се клех на Авраам, на Исаак и на Яков, като казах: На твоето потомство ще я дам.

[2] И ще изпратя пред теб ангел, и ще изгоня ханаанеца, аморееца, хета, ферезееца, евееца и йевусееца;

[3] и той ще ви заведе в земя, където текат мляко и мед; понеже Аз няма да вървя между вас (защото сте твърдоглав народ), да не би да ви довърша по пътя.

[4] Когато народът чу това лошо известие, се наскърби; и никой не си сложи украшения.

[5] Защото Господ беше казал на Моисей: Кажи на израилтяните: Вие сте твърдоглав народ; за малко, ако бих дошъл между вас, бих ви довършил; затова свалете си сега украшенията, за да видя какво ще сторя с вас.

[6] И така, израилтяните махнаха украшенията си, като се отдалечиха от планината Хорив.

[7] Още Моисей взе шатъра и го постави вън от стана, далеч от стана, и го нарече Шатър за Срещане, и всеки, който търсеше Господа, излизаше при шатъра за срещане, който беше вън от стана.

[8] И когато Моисей излизаше към шатъра, целият народ стана и стоя, всеки при входа на шатъра си, и гледаха след Моисей, докато влезе в шатъра.

[9] А когато Моисей влезеше в шатъра, облачният стълб слизаше и заставаше

на входа на шатъра, и Господ говореше с Моисей.

10 Todo o povo via a coluna de nuvem que se detinha à porta da tenda; todo o povo se levantava, e cada um, à porta da sua tenda, adorava ao SENHOR.

11 Falava o SENHOR a Moisés face a face, como qualquer fala a seu amigo; então, voltava Moisés para o arraial, porém o moço Josué, seu servidor, filho de Num, não se apartava da tenda.

Moisés roga a Deus a sua presença

12 Disse Moisés ao SENHOR: Tu me dizes: Faze subir este povo, porém não me deste saber a quem hás de enviar comigo; contudo, disseste: Conheço-te pelo teu nome; também achaste graça aos meus olhos.

13 Agora, pois, se achei graça aos teus olhos, rogo-te que me faças saber neste momento o teu caminho, para que eu te conheça e ache graça aos teus olhos; e considera que esta nação é teu povo.

14 Respondeu-lhe: A minha presença irá contigo, e eu te darei descanso.

15 Então, lhe disse Moisés: Se a tua presença não vai comigo, não nos faças subir deste lugar.

16 Pois como se há de saber que achamos graça aos teus olhos, eu e o teu povo? Não é, porventura, em andares conosco, de maneira que somos separados, eu e o teu povo, de todos os povos da terra?

Moisés roga a Deus que lhe mostre a sua glória

10 И целият народ гледаше облачния стълб, който стоеше на входа на шатъра, и целият народ ставаше, всеки на входа на шатъра си, и се кланяше.

11 Господ говореше на Моисей лице с лице, както човек говори с приятеля си; а като се връщаше Моисей в стана, младият му служител Исус, Навиновият син, не се отдалечаваше от шатъра.

12 И така, Моисей каза на Господа: Ето, Ти ми казваш: Води този народ; но не си ми явил кого ще изпратиш с мене; но пак Ти си ми казал: Тебе познавам по име, още си придобил Моето благоволение.

13 Ако аз съм придобил Твоето благоволение, покажи ми, моля Ти се, пътя Си, за да Те позная и придобия благоволението Ти; и разсъди, че този народ е Твой народ.

14 И Господ каза: Самият Аз ще вървя с теб и Аз ще те успокоя.

15 А Моисей му отговори: Ако Ти не дойдеш с мене, не ни извеждай оттук.

16 Защото как ще се познае сега, че съм придобил Твоето благоволение, аз и Твоят народ? Нали чрез Твоето идване с нас стана така, че да се отделим аз и Твоят народ от всички народи, които са по лицето на земята.

[17] Disse o SENHOR a Moisés: Farei também isto que disseste; porque achaste graça aos meus olhos, e eu te conheço pelo teu nome.

[18] Então, ele disse: Rogo-te que me mostres a tua glória.

[19] Respondeu-lhe: Farei passar toda a minha bondade diante de ti e te proclamarei o nome do SENHOR; terei misericórdia de quem eu tiver misericórdia e me compadecerei de quem eu me compadecer.

[20] E acrescentou: Não me poderás ver a face, porquanto homem nenhum verá a minha face e viverá.

[21] Disse mais o SENHOR: Eis aqui um lugar junto a mim; e tu estarás sobre a penha.

[22] Quando passar a minha glória, eu te porei numa fenda da penha e com a mão te cobrirei, até que eu tenha passado.

[23] Depois, em tirando eu a mão, tu me verás pelas costas; mas a minha face não se verá.

Êxodo 34

As segundas tábuas da lei

Deuteronômio 10.1-5

[1] Então, disse o SENHOR a Moisés: Lavra duas tábuas de pedra, como as primeiras; e eu escreverei nelas as mesmas palavras que estavam nas primeiras tábuas, que quebraste.

[2] E prepara-te para amanhã, para que subas, pela manhã, ao monte Sinai e ali te apresentes a mim no cimo do monte.

[17] Господ каза още на Моисей: И това, което си казал, ще направя, защото си придобил Моето благоволение и те познавам по име.

[18] Тогава Моисей каза: Покажи ми, моля, славата Си.

[19] А Господ му отвърна: Аз ще направя да мине пред тебе цялата Моя благост и ще прогласяя пред теб Името Йехова; и ще покажа милост към когото ще покажа, и ще пожаля когото ще пожаля.

[20] Каза още: Не можеш да видиш лицето Ми; защото човек не може да Ме види и да остане жив.

[21] Господ каза още: Ето място близо до Мене; ти ще застанеш на канарата;

[22] и когато минава славата Ми, ще те поставя в една пукнатина на канарата и ще те прикрия с ръката Си, докато премина;

[23] после ще вдигна ръката Си и ще Ме видиш отзад; но Лицето Ми няма да се види.

Изход 34

[1] След това Господ каза на Моисей: Издялай си две каменни плочи като първите; и ще напиша на тези плочи думите, които бяха на първите плочи, които ти строши.

[2] Бъди готов за сутринта и на сутринта се качи на Синайската планина, и застани пред Мене – там, на върха на планината.

[3] Ninguém suba contigo, ninguém apareça em todo o monte; nem ainda ovelhas nem gado se apascentem defronte dele.

[4] Lavrou, pois, Moisés duas tábuas de pedra, como as primeiras; e, levantando-se pela manhã de madrugada, subiu ao monte Sinai, como o SENHOR lhe ordenara, levando nas mãos as duas tábuas de pedra.

[5] Tendo o SENHOR descido na nuvem, ali esteve junto dele e proclamou o nome do SENHOR.

[6] E, passando o SENHOR por diante dele, clamou: SENHOR, SENHOR Deus compassivo, clemente e longânimo e grande em misericórdia e fidelidade;

[7] que guarda a misericórdia em mil gerações, que perdoa a iniqüidade, a transgressão e o pecado, ainda que não inocenta o culpado, e visita a iniqüidade dos pais nos filhos e nos filhos dos filhos, até à terceira e quarta geração!

[8] E, imediatamente, curvando-se Moisés para a terra, o adorou;

[9] e disse: SENHOR, se, agora, achei graça aos teus olhos, segue em nosso meio conosco; porque este povo é de dura cerviz. Perdoa a nossa iniqüidade e o nosso pecado e toma-nos por tua herança.

Deus faz uma aliança e admoesta contra a infidelidade

Deuteronômio 7.1-5

[10] Então, disse: Eis que faço uma aliança; diante de todo o teu povo farei maravilhas que nunca se fizeram em toda a terra, nem

[3] Но никой да не идва с тебе, нито да се яви някой по цялата планина; и овцете и говедата да не пасат пред тази планина.

[4] И така, Моисей издяла две каменни плочи като първите; и на сутринта, като стана рано, се изкачи на Синайската планина, както му заповяда Господ, и взе в ръцете си двете каменни плочи.

[5] И Господ слезе в облака, застана там, до него, и прогласи Господнето Име.

[6] Господ мина пред него и прогласи: Господ, Господ, Бог жалостив и милосърден, дълготърпелив, Който изобилства с милост и вярност,

[7] Който показва милост към хиляди поколения, прощава беззаконие, престъпление и грях, но не оневинява виновния, въздава беззаконието на бащите върху децата и върху внуците им до третото и до четвъртото поколение.

[8] Тогава Моисей бързо се наведе до земята и се поклони;

[9] и каза: Господи, ако съм придобил сега Твоето благоволение, нека дойде, моля, Господ между нас; защото тези са твърдоглав народ; и прости беззаконието и греха ни и ни вземи за Свое наследство.

[10] А Господ му отговори: Ето, Аз сключвам завет; пред целия твой народ ще извърша такива чудеса, каквито не

entre nação alguma, de maneira que todo este povo, em cujo meio tu estás, veja a obra do SENHOR; porque coisa terrível é o que faço contigo.

11 Guarda o que eu te ordeno hoje: eis que lançarei fora da sua presença os amorreus, os cananeus, os heteus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

12 Abstém-te de fazer aliança com os moradores da terra para onde vais, para que te não sejam por cilada.

13 Mas derribareis os seus altares, quebrareis as suas colunas e cortareis os seus postes-ídolos

14 (porque não adorarás outro deus; pois o nome do SENHOR é Zeloso; sim, Deus zeloso é ele);

15 para que não faças aliança com os moradores da terra; não suceda que, em se prostituindo eles com os deuses e lhes sacrificando, alguém te convide, e comas dos seus sacrifícios

16 e tomes mulheres das suas filhas para os teus filhos, e suas filhas, prostituindo-se com seus deuses, façam que também os teus filhos se prostituam com seus deuses.

17 Não farás para ti deuses fundidos.

As três festas

Êxodo 23.14-19; Levítico 23.4-21,33-44; Deuteronômio 16.1-17

18 Guardarás a Festa dos Pães Asmos; sete dias comerás pães asmos, como te ordenei, no tempo indicado no mês de abibe; porque no mês de abibe saíste do Egito.

са ставали в нито един народ по целия свят; и целият народ, между който си ти, ще види Господнето дело; защото това, което Аз ще сторя с вас, е страшно.

11 Пази това, което ти заповядвам днес. Ето, Аз изгонвам пред теб аморееца, ханаанеца, хета, ферезееца, евееца и йевусееца;

12 но внимавай да не сключиш договор с жителите на земята, където отиваш, да не би да стане примка за вас.

13 Но жертвениците им да събориш, стълбовете им да строшиш и ашерите им да изсечеш;

14 защото ти не бива да се кланяш на друг бог, понеже Йехова, Чието име е Ревнив, е ревнив Бог.

15 Внимавай да не би да сключиш договор с жителите на земята и когато те блудстват в поклонение на боговете си и жертват на боговете си, ти, ако те поканят, да ядеш от жертвите им;

16 и да не вземеш от дъщерите им за синовете си и тези техни дъщери, като блудстват в поклонение на боговете си, да направят и твоите синове да блудстват след боговете им.

17 Да не си направиш лети идоли.

18 Празника на безквасните да пазиш. Седем дни да ядеш безквасен хляб, както съм ти заповядал, в определеното време на месец Авив; защото в месец Авив ти излезе от Египет.

[19] Todo o que abre a madre é meu; também de todo o teu gado, sendo macho, o que abre a madre de vacas e de ovelhas.

[19] Всичко, което се ражда, е Мое, както и всяко мъжко първородно между добитъка ти, говедо или овца.

[20] O jumento, porém, que abrir a madre, resgatá-lo-ás com cordeiro; mas, se o não resgatares, será desnucado. Remirás todos os primogênitos de teus filhos. Ninguém aparecerá diante de mim de mãos vazias.

[20] А първородното на осела да откупиш с агне; и ако не го откупиш, тогава да му пречупиш врата. Всичките си първородни синове да откупваш. И никой да не се яви пред Мене с празни ръце.

[21] Seis dias trabalharás, mas, ao sétimo dia, descansarás, quer na aradura, quer na sega.

[21] Шест дни да работиш, а в седмия ден да си почиваш; даже и във време на сеитба и на жътва да си почиваш.

[22] Também guardarás a Festa das Semanas, que é a das primícias da sega do trigo, e a Festa da Colheita no fim do ano.

[22] И да пазиш празника на седмиците, т. е. на първите плодове от жътвата на житото, и празника на беритбата в края на годината.

[23] Três vezes no ano, todo homem entre ti aparecerá perante o SENHOR Deus, Deus de Israel.

[23] Три пъти през годината всички твои от мъжки пол да се явят пред Господа Йехова, Израилевия Бог.

[24] Porque lançarei fora as nações de diante de ti e alargarei o teu território; ninguém cobiçará a tua terra quando subires para comparecer na presença do SENHOR, teu Deus, três vezes no ano.

[24] Защото ще изгоня пред тебе народи и ще разширя пределите ти; и никой няма да пожелае твоята земя, когато отиваш да се явиш пред Господа, твоя Бог, три пъти през годината.

[25] Não oferecerás o sangue do meu sacrifício com pão levedado; nem ficará o sacrifício da Festa da Páscoa da noite para a manhã.

[25] Да не принасяш кръвта на жертвата Ми с квасни хлябове; нито да остане нещо от жертвата на Пасхалния празник до сутринта.

[26] As primícias dos primeiros frutos da tua terra trarás à Casa do SENHOR, teu Deus. Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

[26] Първите плодове от земята си да принесеш в дома на Господа, твоя Бог. Да не вариш яре в млякото на майка му.

[27] Disse mais o SENHOR a Moisés: Escreve estas palavras, porque, segundo o teor

[27] Тогава Господ каза на Моисей: Напиши си тези думи; защото според

destas palavras, fiz aliança contigo e com Israel.

[28] E, ali, esteve com o SENHOR quarenta dias e quarenta noites; não comeu pão, nem bebeu água; e escreveu nas tábuas as palavras da aliança, as dez palavras.

O rosto de Moisés resplandece

[29] Quando desceu Moisés do monte Sinai, tendo nas mãos as duas tábuas do Testemunho, sim, quando desceu do monte, não sabia Moisés que a pele do seu rosto resplandecia, depois de haver Deus falado com ele.

[30] Olhando Arão e todos os filhos de Israel para Moisés, eis que resplandecia a pele do seu rosto; e temeram chegar-se a ele.

[31] Então, Moisés os chamou; Arão e todos os príncipes da congregação tornaram a ele, e Moisés lhes falou.

[32] Depois, vieram também todos os filhos de Israel, aos quais ordenou ele tudo o que o SENHOR lhe falara no monte Sinai.

[33] Tendo Moisés acabado de falar com eles, pôs um véu sobre o rosto.

[34] Porém, vindo Moisés perante o SENHOR para falar-lhe, removia o véu até sair; e, saindo, dizia aos filhos de Israel tudo o que lhe tinha sido ordenado.

[35] Assim, pois, viam os filhos de Israel o rosto de Moisés, viam que a pele do seu

тези думи Аз сключих завет с теб и с Израил.

[28] И Моисей стоя там с Господа четиридесет дни и четиридесет нощи, без да яде хляб или да пие вода. И Господ написа на плочите думите на завета, Десетте заповеди.

[29] Докато Моисей слизаше от Синайската планина и държеше двете плочи на откровението в ръката си, при слизането си от планината Моисей не знаеше, че кожата на лицето му блестеше, понеже беше говорил с Бога.

[30] Но Аарон и всички израилтяни, като видяха Моисей, че кожата на лицето му блестеше, бояха се да се приближат до него.

[31] Затова Моисей ги повика; тогава Аарон и всички началници на обществото се върнаха при него и Моисей говорѝ с тях.

[32] След това се приближиха и всички израилтяни; и той им заповяда всичко, което Господ му беше говорил на Синайската планина.

[33] И когато Моисей свърши говоренето си с тях, сложи на лицето си покривало.

[34] Но когато влизаше пред Господа да говори с него, Моисей вдигаше покривалото, докато излезе; тогава излизаше и говореше на израилтяните онова, което му беше заповядано.

[35] И израилтяните виждаха лицето на Моисей, че кожата на лицето му

rosto resplandecia; porém Moisés cobria de novo o rosto com o véu até entrar a falar com ele.

Êxodo 35

O Sábado

1 Tendo Moisés convocado toda a congregação dos filhos de Israel, disse-lhes: São estas as palavras que o SENHOR ordenou que se cumprissem:

2 Trabalhareis seis dias, mas o sétimo dia vos será santo, o sábado do repouso solene ao SENHOR; quem nele trabalhar morrerá.

3 Não acendereis fogo em nenhuma das vossas moradas no dia do sábado.

Deus manda trazer ofertas para o tabernáculo

Êxodo 25.1-9

4 Disse mais Moisés a toda a congregação dos filhos de Israel: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou, dizendo:

5 Tomai, do que tendes, uma oferta para o SENHOR; cada um, de coração disposto, voluntariamente a trará por oferta ao SENHOR: ouro, prata, bronze,

6 estofo azul, púrpura, carmesim, linho fino, pêlos de cabra,

7 peles de carneiro tintas de vermelho, peles finas, madeira de acácia,

8 azeite para a iluminação, especiarias para o óleo da unção e para o incenso aromático,

9 pedras de ônix e pedras de engaste para a estola sacerdotal e para o peitoral.

Os utensílios do tabernáculo

Êxodo 39.32-43

блестеше; а Моисей пак слагаше покривалото на лицето си, докато влезе да говори с Господа.

Изход 35

Построяване на скинията

1 След това Моисей събра цялото общество израилтяни и им каза: Ето какво заповяда Господ да правите.

2 Шест дни да се работи; а седмият ден да ви бъде свят, събота за почивка, посветена на Господа; всеки, който работи в този ден, да бъде умъртвен.

3 В съботен ден да не кладете огън в никое от жилищата си.

4 Моисей говорѝ още на цялото общество израилтяни: Ето какво заповяда Господ:

5 Съберете помежду си принос за Господа; всеки, който е сърдечно разположен, нека принесе принос за Господа: злато, сребро и мед,

6 синьо, мораво, червено, висон и козя кожа,

7 червено боядисани овчи кожи, язовски кожи, ситимово дърво,

8 елей за осветление и аромати за мирото за помазване и за благоуханното кадене,

9 ониксови камъни и камъни за влагане на ефода и на нагръдника.

[10] Venham todos os homens hábeis entre vós e façam tudo o que o SENHOR ordenou:

[11] o tabernáculo com sua tenda e a sua coberta, os seus ganchos, as suas tábuas, as sua vergas, as suas colunas e as suas bases;

[12] a arca e os seus varais, o propiciatório e o véu do reposteiro;

[13] a mesa e os seus varais, e todos os seus utensílios, e os pães da proposição;

[14] o candelabro da iluminação, e os seus utensílios, e as suas lâmpadas, e o azeite para a iluminação;

[15] o altar do incenso e os seus varais, e o óleo da unção, e o incenso aromático, e o reposteiro da porta à entrada do tabernáculo;

[16] o altar do holocausto e a sua grelha de bronze, os seus varais e todos os seus utensílios, a bacia e o seu suporte;

[17] as cortinas do átrio, e as suas colunas, e as suas bases, e o reposteiro da porta do átrio;

[18] as estacas do tabernáculo, e as estacas do átrio, e as suas cordas;

[19] as vestes do ministério para ministrar no santuário, as vestes santas do sacerdote Arão e as vestes de seus filhos, para oficiarem como sacerdotes.

A prontidão do povo em trazer ofertas

[20] Então, toda a congregação dos filhos de Israel saiu da presença de Moisés,

[10] И всеки между вас, който е майстор, нека дойде, за да направи всичко, което заповяда Господ:

[11] скинията, покривката ѝ, покривалото ѝ, куките ѝ, дъските ѝ, лостовете ѝ, стълбовете ѝ и подложките ѝ;

[12] ковчега и върлините му, умилостивилището и закривателната завеса;

[13] трапезата и върлините ѝ с всичките ѝ прибори, и хляба за постоянно приношение;

[14] също и светилника за осветление с приборите му, светилата му и елея за осветление;

[15] кадилния олтар и върлините му, мирото за помазване, благоуханния тамян, входната покривка за входа на скинията;

[16] жертвеника за всеизгарянето с медната му решетка, върлините му и всичките му прибори, умивалника и подложката му;

[17] завесите за двора, стълбовете му и подложките им, и завесата за дворния вход;

[18] коловете за скинията и коловете за двора с въжетата им;

[19] служебните одежди за служене в светилището, свещените одежди за свещеника Аарон и одеждите за синовете му, за да свещенодействат.

[20] Тогава цялото общество на израилтяните си отиде от Моисеевото лице.

[21] e veio todo homem cujo coração o moveu e cujo espírito o impeliu e trouxe a oferta ao SENHOR para a obra da tenda da congregação, e para todo o seu serviço, e para as vestes sagradas.

[21] И пак дойдоха, всеки човек, когото сърцето подбуждаше, и всеки, който желаеше, и донесоха принос на Господа за направата на шатъра за срещане и за всяка негова служба, и за святите одежди.

[22] Vieram homens e mulheres, todos dispostos de coração; trouxeram fivelas, pendentes, anéis, braceletes, todos os objetos de ouro; todo homem fazia oferta de ouro ao SENHOR;

[22] Дойдоха мъже и жени, които имаха сърдечно разположение, и принесоха гривни, обици, пръстени, мъниста и всякакви златни неща – както и всички, които принесоха какъвто и да бил златен принос на Господа.

[23] e todo homem possuidor de estofo azul, púrpura, carmesim, linho fino, pêlos de cabra, peles de carneiro tintas de vermelho e peles de animais marinhos os trazia.

[23] И всеки, в когото се намираше синьо, мораво, червено, висон, козя кожа, червено боядисани овчи кожи и язовски кожи, ги принесе.

[24] Todo aquele que fazia oferta de prata ou de bronze por oferta ao SENHOR a trazia; e todo possuidor de madeira de acácia para toda obra do serviço a trazia.

[24] Всички, които можаха да направят принос от сребро и мед, принесоха принос на Господа; и всички, у които се намираше ситимово дърво, за каквато и да било работа на службата, ги принесоха.

[25] Todas as mulheres hábeis traziam o que, por suas próprias mãos, tinham fiado: estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino.

[25] Също и всяка жена, която бе майсторка, предеше с ръцете си и принасяше напреденото – синьото, моравото, червеното и висона.

[26] E todas as mulheres cujo coração as moveu em habilidade fiavam os pêlos de cabra.

[26] Всички жени, чието сърце ги подбуждаше и които умееха, предяха козя вълна.

[27] Os príncipes traziam pedras de ônix, e pedras de engaste para a estola sacerdotal e para o peitoral,

[27] А началниците принесоха ониксовите камъни и камъните за влагане на ефода и на нагръдника,

[28] e os arômatas, e o azeite para a iluminação, e para o óleo da unção, e para o incenso aromático.

[28] и ароматите, и елея за осветление, и за мирото за помазване, и за благоуханния тамян.

[29] Os filhos de Israel trouxeram oferta voluntária ao SENHOR, a saber, todo homem e mulher cujo coração os dispôs para trazerem uma oferta para toda a obra que o SENHOR tinha ordenado se fizesse por intermédio de Moisés.

[29] Израилтяните принесоха доброволен принос на Господа, всеки мъж и жена, които имаха сърдечно разположение да принесат за каквато и да било работа, която Господ чрез Моисей заповядa да се направи.

Deus chama a Bezalel e a Aoliabe
Êxodo 31.1-11

[30] Disse Moisés aos filhos de Israel: Eis que o SENHOR chamou pelo nome a Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá,

[30] Тогава Моисей каза на израилтяните: Вижте, Господ повика по име Веселеил, син на Урия, Оровия син, от Юдовото племе,

[31] e o Espírito de Deus o encheu de habilidade, inteligência e conhecimento em todo artifício,

[31] и го изпълни с Божия Дух – с мъдрост, умение, знание и дарба за всеки занаят,

[32] e para elaborar desenhos e trabalhar em ouro, em prata, em bronze,

[32] за да изобретява художествени изделия, да работи злато, сребро и мед;

[33] e para lapidação de pedras de engaste, e para entalho de madeira, e para toda sorte de lavores.

[33] да изсича камъни за влагане и да изрязва дървени елементи, и да работи всяка художествена работа.

[34] Também lhe dispôs o coração para ensinar a outrem, a ele e a Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã.

[34] И той вложи в неговото сърце и в сърцето на Елиав, Ахисамаховия син, от Дановото племе, способности да поучават.

[35] Encheu-os de habilidade para fazer toda obra de mestre, até a mais engenhosa, e a do bordador em estofo azul, em púrpura, em carmesim e em linho fino, e a do tecelão, sim, toda sorte de obra e a elaborar desenhos.

[35] Изпълни с мъдрост сърцата им, за да работят всякаква работа на резбар, на изкусен художник и на везач със синьо, с мораво, с червено и с висон, и на тъкач – с една дума, работа на онези, които вършат каквато и да било работа, и на онези, които изобретяват художествени изделия.

Êxodo 36

[1] Assim, trabalharam Bezalel, e Aoliabe, e todo homem hábil a quem o SENHOR dera habilidade e inteligência para saberem

Изход 36

[1] Моисей каза още: Веселеил, Елиав и всеки, който умее, в чието сърце Господ е вложил мъдрост и

fazer toda obra para o serviço do santuário, segundo tudo o que o SENHOR havia ordenado.

умение, за да знае да върши каквато и да било работа, за службата на светилището, нека работят, както Господ е заповядал.

Moisés entrega aos obreiros as ofertas do povo

2 Moisés chamou a Bezalel, e a Aoliabe, e a todo homem hábil em cujo coração o SENHOR tinha posto sabedoria, isto é, a todo homem cujo coração o impeliu a se chegar à obra para fazê-la.

2 Тогава Моисей повика Веселеил, Елиав и всеки, който умееше, в чието сърце Господ беше вложил мъдрост, всеки, когото сърцето подбуждаше да дойде при работата да я извърши;

3 Estes receberam de Moisés todas as ofertas que os filhos de Israel haviam trazido para a obra do serviço do santuário, para fazê-la; e, ainda, cada manhã o povo trazia a Moisés ofertas voluntárias.

3 и те приеха от Моисей всички приноси, които израилтяните бяха принесли, за да извършат работата за службата на светилището. А като му принасяха всяка сутрин още доброволни приноси,

4 Então, deixando cada um a obra que fazia, vieram todos os homens sábios que se ocupavam em toda a obra do santuário

4 всички майстори, които работеха на цялата работа за светилището, дойдоха, всеки от работата, която вършеше,

5 e disseram a Moisés: O povo traz muito mais do que é necessário para o serviço da obra que o SENHOR ordenou se fizesse.

5 и говориха на Моисей: Народът донася много повече, отколкото е нужно да служи за работата, която Господзаповяда да се извърши.

6 Então, ordenou Moisés – e a ordem foi proclamada no arraial, dizendo: Nenhum homem ou mulher faça mais obra alguma para a oferta do santuário. Assim, o povo foi proibido de trazer mais.

6 Затова Моисей заповяда и прогласиха в стана: Никой мъж или жена да не работи вече за принос за светилището. И така, народът се въздържà и не принасяше вече.

7 Porque o material que tinham era suficiente para toda a obra que se devia fazer e ainda sobejava.

7 Защото материалът, който имаха, им беше достатъчен, за да извършат цялата работа и даже повече.

As cortinas do tabernáculo

Êxodo 26.1-13

8 Assim, todos os homens hábeis, entre os que faziam a obra, fizeram o tabernáculo com dez cortinas de linho fino retorcido, estofo azul, púrpura e carmesim com querubins; de obra de artista as fizeram.

8 И всички изкусни мъже измежду онези, които работеха, направиха скинията от десет завеси от препреден висон и от синя, морава и червена материя и на тях извезаха изкусно изработени херувими.

[9] O comprimento de cada cortina era de vinte e oito côvados, e a largura, de quatro côvados; todas as cortinas eram de igual medida.

[10] Cinco cortinas eram ligadas uma à outra; e as outras cinco também ligadas uma à outra.

[11] Fizeram laçadas de estofo azul na orla da cortina, que estava na extremidade do primeiro agrupamento; e de igual modo fizeram na orla da cortina, que estava na extremidade do segundo agrupamento.

[12] Cinqüenta laçadas fizeram numa cortina, e cinqüenta, na outra cortina na extremidade do segundo agrupamento; as laçadas eram contrapostas uma à outra.

[13] Fizeram cinqüenta colchetes de ouro, com os quais prenderam as cortinas uma à outra; e o tabernáculo passou a ser um todo.

[14] Fizeram também de pêlos de cabra cortinas para servirem de tenda sobre o tabernáculo; fizeram onze cortinas.

[15] O comprimento de cada cortina era de trinta côvados, e a largura, de quatro côvados; as onze cortinas eram de igual medida.

[16] Ajuntaram à parte cinco cortinas entre si e, de igual modo, as seis restantes.

[17] E fizeram cinqüenta laçadas na orla da cortina, que estava na extremidade do primeiro agrupamento.

[9] Дължината на всяка завеса беше двадесет и осем лакътя, а широчината на всяка завеса – четири лакътя; всички завеси имаха една мярка.

[10] Веселеил скачи петте завеси една с друга и другите пет завеси скачи една с друга.

[11] И направи сини петлици по края на онази завеса, която беше последна от първите скачени завеси; така направи и по края на последната завеса от вторите скачени завеси.

[12] Петдесет петлици направи на едната завеса и петдесет петлици направи по края на завесата, която беше във вторите скачени завеси; петлиците бяха една срещу друга.

[13] Направи и петдесет златни куки и скачи завесите една за друга с куките; така скинията стана едно цяло.

[14] После направи завеси от козя кожа за покрив на скинията; единадесет такива завеси направи;

[15] дължината на всяка завеса беше тридесет лакътя и широчината на всяка завеса – четири лакътя; единадесетте завеси имаха една мярка.

[16] Той скачи петте завеси отделно и шестте завеси отделно.

[17] И направи петдесет петлици по края на онази завеса, която беше последна от първите скачени завеси, и петдесет петлици по края на завесата, която

беше последна от вторите скачени завеси.

[18] Fizeram também cinqüenta colchetes de bronze para ajuntar a tenda, para que viesse a ser um todo.

[18] Направи и петдесет медни куки, за да съедини покрива в едно цяло.

[19] Fizeram também de peles de carneiro tintas de vermelho uma coberta para a tenda e outra coberta de peles finas.

[19] Направи и покрив за скинията от червено боядисани овнешки кожи и върху него постави едно покривало от язовски кожи.

A coberta de peles e as tábuas
Êxodo 26.14-30

[20] Fizeram também de madeira de acácia as tábuas para o tabernáculo, as quais eram colocadas verticalmente.

[20] И направи дъските за скинията от ситимово дърво, които да стоят изправени.

[21] Cada uma das tábuas tinha dez côvados de comprimento e côvado e meio de largura.

[21] Дължината на всяка дъска беше десет лакътя и широчината на всяка дъска – лакът и половина.

[22] Cada tábua tinha dois encaixes, travados um com o outro; assim fizeram com todas as tábuas do tabernáculo.

[22] Във всяка дъска имаше два шипа, един срещу друг; така направи за всичките дъски на скинията.

[23] No preparar as tábuas para o tabernáculo, fizeram vinte delas para o lado sul.

[23] Направи и дъските за скинията – двадесет дъски за южната страна, към пладне;

[24] Fizeram também quarenta bases de prata debaixo das vinte tábuas: duas bases debaixo de uma tábua para os seus dois encaixes e duas bases debaixo de outra tábua para os seus dois encaixes.

[24] и под двадесетте дъски направи четиридесет сребърни подложки, две подложки под една дъска, за двата ѝ шипа, и две подложки под друга дъска, за двата ѝ шипа.

[25] Também fizeram vinte tábuas ao outro lado do tabernáculo, para o lado norte,

[25] Също за втората страна на скинията, която е северната, направи двадесет дъски

[26] com as suas quarenta bases de prata: duas bases debaixo de uma tábua e duas bases debaixo de outra tábua;

[26] и четиридесетте им сребърни подложки – две подложки под една дъска и две подложки под друга дъска.

[27] ao lado do tabernáculo para o ocidente, fizeram seis tábuas.

[27] А за задната страна на скинията, западната, направи шест дъски.

28 Fizeram também duas tábuas para os cantos do tabernáculo de ambos os lados,
29 as quais, por baixo, estavam separadas, mas, em cima, se ajustavam à primeira argola; assim se fez com as duas tábuas nos dois cantos.
30 Assim eram as oito tábuas com as suas bases de prata, dezesseis bases: duas bases debaixo de uma tábua e duas debaixo de outra tábua.
31 Fizeram também travessas de madeira de acácia; cinco para as tábuas de um lado do tabernáculo,
32 cinco para as tábuas do outro lado do tabernáculo e cinco para as tábuas do tabernáculo, ao lado posterior, que olha para o ocidente.
33 A travessa do meio passava ao meio das tábuas, de uma extremidade à outra.
34 Cobriram de ouro as tábuas e de ouro fizeram as suas argolas, pelas quais passavam as travessas; e cobriram também de ouro as travessas.

O véu, o reposteiro e as colunas
Êxodo 26.31-37

35 Fizeram também o véu de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido; com querubins o fizeram de obra de artista.
36 E fizeram-lhe quatro colunas de madeira de acácia, cobertas de ouro; os seus colchetes eram de ouro, sobre quatro bases de prata.
37 Fizeram também para a porta da tenda um reposteiro de estofo azul, púrpura,

28 И направи две дъски за ъглите на скинията от задната страна.
29 Те бяха скачени отдолу, а отгоре бяха свързани посредством едно колелце; така направи и за двете дъски на двата ъгъла.
30 Така бяха осем дъски и сребърните им подложки – шестнадесет подложки, по две подложки под всяка дъска.
31 Направи и лостове от ситимово дърво, пет за дъските от едната страна на скинията,
32 пет лоста за дъските от другата страна на скинията и пет лоста за дъските от задната страна на скинията, към запад.
33 И направи средният лост да преминава през средата на дъските открай докрай.
34 Той обкова дъските със злато и направи колелцата им от злато за халки на лостовете, и обкова лостовете със злато.
35 И направи завесата от синьо, мораво, червено и препреден висон и извеза на нея изкусно изработени херувими.
36 И направи за нея четири стълба от ситимово дърво, които обкова със злато; куките им бяха златни; и изля за тях четири сребърни подложки.
37 Направи и покривка за входа на шатъра, везана работа, от синьо, мораво, червено и препреден висон,

carmesim e linho fino retorcido, obra de bordador,

38 e as suas cinco colunas, e os seus colchetes; as suas cabeças e as suas molduras cobriram de ouro, mas as suas cinco bases eram de bronze.

38 и петте му стълба и куките им; и обкова върховете им и връзките им със злато; а петте им подложки бяха медни.

Êxodo 37

Изход 37

A arca
Êxodo 25.10-15

1 Fez também Bezalel a arca de madeira de acácia; de dois côvados e meio era o seu comprimento, de um côvado e meio, a largura, e, de um côvado e meio, a altura.

1 Веселеил направи и ковчега от ситимово дърво, дълъг два лакътя и половина, широк лакът и половина и лакът и половина висок.

2 De ouro puro a cobriu; por dentro e por fora a cobriu e fez uma bordadura de ouro ao redor.

2 Обкова го отвътре и отвън с чисто злато и му направи златен венец наоколо.

3 Fundiu para ela quatro argolas de ouro e as pôs nos quatro cantos da arca: duas argolas num lado dela e duas argolas noutro lado.

3 И изля за него четири златни колелца за четирите му долни ъгъла – две колелца на едната му страна и две колелца на другата му страна.

4 Fez também varais de madeira de acácia e os cobriu de ouro;

4 Направи и върлини от ситимово дърво и ги обкова със злато.

5 meteu os varais nas argolas aos lados da arca, para se levar por meio deles a arca.

5 Той провря върлините през колелцата от страните на ковчега, за да се носи ковчегът.

O propiciatório
Êxodo 25.17-22

6 Fez também o propiciatório de ouro puro; de dois côvados e meio era o seu comprimento, e a largura, de um côvado e meio.

6 Направи и умилостивилище от чисто злато – два лакътя и половина дълго и лакът и половина широко.

7 Fez também dois querubins de ouro; de ouro batido os fez, nas duas extremidades do propiciatório.

7 И направи два херувима от злато, изковани ги направи, на двата края на умилостивилището,

8 Um querubim, na extremidade de uma parte, e o outro, na extremidade da outra parte; de uma só peça com o propiciatório

8 един херувим на единия край и един херувим на другия край; херувимите на

fez os querubins nas duas extremidades dele.

двата му края направи част от самото умилостивилище.

[9] Os querubins estendiam as asas por cima, cobrindo com elas o propiciatório; estavam eles de faces voltadas uma para a outra, olhando para o propiciatório.

[9] А херувимите бяха с разперени отгоре крила и покриваха с крилата си умилостивилището; лицата им бяха едно срещу друго и бяха обърнати към умилостивилището.

A mesa
Êxodo 25.23-30

[10] Fez também a mesa de madeira de acácia; tinha o comprimento de dois côvados, a largura, de um côvado, e a altura, de um côvado e meio.

[10] Направи и трапезата от ситимово дърво – два лакътя дълга, един лакът широка и лакът и половина висока.

[11] De ouro puro a cobriu e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor.

[11] Обкова я с чисто злато и ѝ направи златен венец наоколо.

[12] Também lhe fez moldura ao redor, na largura de quatro dedos, e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor da moldura.

[12] Направи ѝ наоколо и перваз, една длан широк, и направи златен венец около перваза ѝ.

[13] Também lhe fundiu quatro argolas de ouro e pôs as argolas nos quatro cantos que estavam nos seus quatro pés.

[13] И изля за нея четири златни колелца и постави колелцата на четирите ъгъла, които бяха при четирите ѝ крака.

[14] Perto da moldura estavam as argolas, como lugares para os varais, para se levar a mesa.

[14] До самия перваз бяха колелцата, като халки на върлините, за да се носи трапезата.

[15] Fez os varais de madeira de acácia e os cobriu de ouro, para se levar a mesa.

[15] Направи върлините от ситимово дърво и ги обкова със злато, за да се носи трапезата с тях.

[16] Também fez de ouro puro os utensílios que haviam de estar sobre a mesa: os seus pratos, e os seus recipientes para incenso, e as suas galhetas, e as suas taças em que se haviam de oferecer libações.

[16] Той направи от чисто злато приборите, които бяха на трапезата, блюдата ѝ, кадилниците ѝ, тасовете ѝ и поливалниците ѝ, за употреба при приносите на възлиянията.

O candelabro
Êxodo 25.31-39

[17] Fez também o candelabro de ouro puro; de ouro batido o fez; o seu pedestal, a sua hástea, os seus cálices, as suas maçanetas e

[17] И направи светилника от чисто злато; изкован направи светилника; стъблото му, клоновете му, чашките му,

as suas flores formavam com ele uma só peça.

18 Seis hásteas saíam dos seus lados; três de um lado e três do outro.

19 Numa hástea havia três cálices com formato de amêndoas, uma maçaneta e uma flor; e três cálices com formato de amêndoas na outra hástea, uma maçaneta e uma flor; assim eram as seis hásteas que saíam do candelabro.

20 Mas no candelabro mesmo havia quatro cálices com formato de amêndoas, com suas maçanetas e com suas flores.

21 Havia uma maçaneta sob duas hásteas que saíam dele; e ainda uma maçaneta sob duas outras hásteas que saíam dele; e ainda mais uma maçaneta sob duas outras hásteas que saíam dele; assim se fez com as seis hásteas que saíam do candelabro.

22 As suas maçanetas e as suas hásteas eram do mesmo; tudo era de uma só peça, obra batida de ouro puro.

23 Também lhe fez sete lâmpadas; as suas espevitadeiras e os seus apagadores eram de ouro puro.

24 De um talento de ouro puro se fez o candelabro com todos os seus utensílios.

O altar do incenso

Êxodo 30.1-10

25 Fez de madeira de acácia o altar do incenso; tinha um côvado de comprimento, e um de largura (era quadrado), e dois de altura; os chifres formavam uma só peça com ele.

топчиците му и цветята му бяха част от самия него.

18 Шест клона се издаваха от страните му – три клона на светилника от едната му страна и три клона на светилника от другата му страна.

19 На единия клон имаше три чашки като бадеми, една топчица и едно цвете; и на другия клон – три чашки като бадеми, една топчица и едно цвете; така беше и на шестте клона, които се издаваха от светилника.

20 А на стъблото на светилника имаше четири чашки като бадеми с топчиците им и цветята им.

21 И на шестте клона, които се издаваха от светилника, имаше под първите два клона една топчица, под вторите два клона една топчица и под третите два клона една топчица.

22 Топчиците им и клоновете им бяха част от самия него; светилникът беше цял изкован от чисто злато.

23 И направи седемте му светила, щипците му и пепелниците му от чисто злато.

24 От един талант чисто злато направи него и всичките му прибори.

25 Веселеил направи кадилния олтар от ситимово дърво – един лакът дълъг и един лакът широк, квадратен; височината му беше два лакътя; а роговете му бяха част от самия него.

[26] De ouro puro o cobriu, a parte superior, as paredes ao redor e os chifres; e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor.

[27] Também lhe fez duas argolas de ouro debaixo da bordadura, de ambos os lados as fez; nelas, se meteram os varais para se levar o altar;

[28] de madeira de acácia fez os varais e os cobriu de ouro.

O óleo sagrado e o incenso santo
Êxodo 30.22-38

[29] Fez também o óleo santo da unção e o incenso aromático, puro, de obra de perfumista.

Êxodo 38

O altar do holocausto
Êxodo 27.1-8

[1] Fez também o altar do holocausto de madeira de acácia; de cinco côvados era o comprimento, e de cinco, a largura (era quadrado o altar), e de três côvados, a altura.

[2] Dos quatro cantos fez levantar-se quatro chifres, os quais formavam uma só peça com o altar; e o cobriu de bronze.

[3] Fez também todos os utensílios do altar: recipientes para recolher as suas cinzas, e pás, e bacias, e garfos, e braseiros; todos esses utensílios, de bronze os fez.

[4] Fez também para o altar uma grelha de bronze em forma de rede, do rebordo do altar para baixo, a qual chegava até ao meio do altar.

[5] Fundiu quatro argolas para os quatro cantos da grelha de bronze, para nelas se meterem os varais.

[26] Обкова с чисто злато върха му, страните му наоколо и роговете му; и му направи златен венец наоколо.

[27] А под венеца му направи две златни колелца, близо до двата му ъгъла, на двете му страни, за да бъдат халки на върлините, за да го носят с тях.

[28] Върлините направи от ситимово дърво и ги обкова със злато.

[29] И направи святото миро за помазване и чистия благоуханен тамян, според изкуството на мироварец.

Изход 38

[1] Той направи жертвеника за всеизгаряне от ситимово дърво – пет лакътя дълъг и пет лакътя широк, квадратен и три лакътя висок.

[2] И на четирите му ъгъла направи роговете му; роговете му бяха част от самия него; и го обкова с мед.

[3] Направи и всичките прибори за жертвеника, гърнетата, лопатите, тасовете, вилиците и въглениците; всичките му прибори направи медни.

[4] Направи за жертвеника медна решетка във вид на мрежа под полицата, която еоколо жертвеника отдолу, така че да стигне до средата на жертвеника.

[5] Изля и четири колелца за четирите края на медната решетка, които да бъдат халки на върлините.

[6] Fez os varais de madeira de acácia e os cobriu de bronze.

[7] Meteu os varais nas argolas, de um e de outro lado do altar, para ser levado; oco e de tábuas o fez.

A bacia de bronze
Êxodo 30.17-21

[8] Fez também a bacia de bronze, com o seu suporte de bronze, dos espelhos das mulheres que se reuniam para ministrar à porta da tenda da congregação.

O átrio e o reposteiro
Êxodo 27.9-19

[9] Fez também o átrio ao lado meridional (que dá para o sul); as cortinas do átrio eram de linho fino retorcido, de cem côvados de comprimento.

[10] As suas vinte colunas e as suas bases eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[11] De igual modo para o lado norte havia cortinas de cem côvados de comprimento; as suas vinte colunas e as suas vinte bases eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[12] Para o lado do ocidente havia cortinas de cinqüenta côvados; as suas colunas eram dez, e as suas bases, dez; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[13] Do lado oriental (para o levante), eram as cortinas de cinqüenta côvados.

[14] As cortinas para um lado da entrada eram de quinze côvados; e as suas colunas eram três, e as suas bases, três.

[6] Върлините направи от ситимово дърво и ги обкова с мед.

[7] И провря върлините през колелцата от страните на жертвеника, за да се носи с тях. Кух, от дъски, направи жертвеника.

[8] Направи умивалника от мед и подложката му от мед, от огледалата на жените, които се събираха при вратата на шатъра за срещане да прислужват.

[9] Направи и двора; за южната страна, към пладне, завесите на двора бяха от препреден висон, дълги сто лакътя;

[10] стълбовете им бяха двадесет и медните им подложки – двадесет; а куките на стълбовете и връзките им бяха сребърни.

[11] И за северната страна завесите бяха сто лакътя дълги, стълбовете им двадесет и медните им подложки – двадесет; а куките на стълбовете и връзките им бяха сребърни.

[12] После за западната страна завесите бяха петдесет лакътя дълги, стълбовете им – десет, и подложките им – десет; а куките на стълбовете и връзките им бяха сребърни.

[13] И за източната страна, която гледа към изток, бяха петдесет лакътя завеси;

[14] и завесите за едната страна на входабяха дълги петнадесет лакътя,

стълбовете им – три, и подложките им – три;

15 Para o outro lado da entrada do átrio, de um e de outro lado da entrada, eram as cortinas de quinze côvados; as suas colunas eram três, e as suas bases, três.

15 така беше и за другата им страна; и от двете страни на дворния вход завесите бяха петнадесет лакътя дълги, стълбовете им – три, и подложките им – три.

16 Todas as cortinas ao redor do átrio eram de linho fino retorcido.

16 Всички завеси около двора бяха от препреден висон.

17 As bases das colunas eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

17 Подложките за стълбовете бяха медни, куките на стълбовете и връзките им сребърни и върховете им обковани със сребро; и всички стълбове на двора бяха опасани със сребро.

18 O reposteiro da porta do átrio era de obra de bordador, de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido; o comprimento era de vinte côvados, e a altura, na largura, era de cinco côvados, segundo a medida das cortinas do átrio.

18 Покривката за дворния вход беше везана изработка от синьо, мораво, червено и препреден висон; дължината ѝ беше двадесет лакътя, а височината на ширина пет лакътя, както завесите на двора;

19 As suas quatro colunas e as suas quatro bases eram de bronze, os seus ganchos eram de prata, e o revestimento das suas cabeças e as suas vergas, de prata.

19 и стълбовете им бяха четири и медните им подложки четири, куките им сребърни, върховете им обковани със сребро и връзките им сребърни.

20 Todos os pregos do tabernáculo e do átrio ao redor eram de bronze.

20 Всички колчета на скинията и около двора бяха медни.

A enumeração das coisas do tabernáculo

21 Esta é a enumeração das coisas para o tabernáculo, a saber, o tabernáculo do Testemunho, segundo, por ordem de Moisés, foram contadas para o serviço dos levitas, por intermédio de Itamar, filho do sacerdote Arão.

21 Това е сборът на вещите за скинията, т. е. за скинията за плочите на свидетелството, както според Моисеевото повеление бяха изброени чрез Итамар, син на свещеника Аарон, за служенето на левитите.

[22] Fez Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá, tudo quanto o SENHOR ordenara a Moisés.	[22] Веселеил, син на Урия, Оровия син, от Юдовото племе, направи всичко, което Господ заповяда на Моисей;
[23] E, com ele, Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã, mestre de obra, desenhista e bordador em estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino.	[23] и с него беше Елиав, Ахисамаховият син, от Дановото племе, резбар и изкусен художник, и везач на синьо, на мораво, на червено и на висон.
[24] Todo o ouro empregado na obra, em toda a obra do santuário, a saber, o ouro da oferta, foram vinte e nove talentos e setecentos e trinta siclos, segundo o siclo do santuário.	[24] Всичкото злато, което бе употребено за изработването на цялата работа на светилището, златото на приноса, беше двадесет и девет таланта и седемстотин и тридесет сикъла според сикъла на светилището.
[25] A prata dos arrolados da congregação foram cem talentos e mil e setecentos e setenta e cinco siclos, segundo o siclo do santuário:	[25] А среброто от данъка, наложен върхупреброените от обществото, беше сто таланта и хиляда седемстотин седемдесет и пет сикъла според сикъла на светилището –
[26] um beca por cabeça, isto é, meio siclo, segundo o siclo do santuário, de qualquer dos arrolados, de vinte anos para cima, que foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.	[26] данък от един бека на глава, т. е.половин сикъл според сикъла на светилището, за всеки, който се е причислил към преброените, т. е. за онези, които бяха на възраст от двадесет години и нагоре, за шестстотин и три хиляди петстотин и петдесет души.
[27] Empregaram-se cem talentos de prata para fundir as bases do santuário e as bases do véu; para as cem bases, cem talentos: um talento para cada base.	[27] От среброто на стоте таланта бяха излети подложките на светилището и подложките на стълбовете за завесата – сто подложки от сто таланта, един талант за една подложка.
[28] Dos mil setecentos e setenta e cinco siclos, fez os colchetes das colunas, e cobriu as suas cabeças, e lhes fez as vergas.	[28] И от хилядата седемстотин седемдесет и пет сикъла той направи куките за стълбовете, обкова върховете им и им направи връзки.

[29] O bronze da oferta foram setenta talentos e dois mil e quatrocentos siclos.

[30] Dele fez as bases da porta da tenda da congregação, e o altar de bronze, e a sua grelha de bronze, e todos os utensílios do altar,

[31] e as bases do átrio ao redor, e as bases da porta do átrio, e todas as estacas do tabernáculo, e todas as estacas do átrio ao redor.

[29] А медта на приноса беше седемдесет таланта и две хиляди и четиристотин сикъла.

[30] От нея направи подложките за входа на шатъра за срещане, медния жертвеник, медната решетка за него с всички прибори за жертвеника,

[31] подложките за стълбовете около двора и подложките за дворния вход, всичките колчета на скинията и всичките колчета за двора наоколо.

Êxodo 39

As vestes dos sacerdotes

Êxodo 28.1-43

[1] Fizeram também de estofo azul, púrpura e carmesim as vestes, finamente tecidas, para ministrar no santuário, e também fizeram as vestes sagradas para Arão, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[2] Fizeram a estola sacerdotal de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido.

[3] De ouro batido fizeram lâminas delgadas e as cortaram em fios, para permearem entre o estofo azul, a púrpura, o carmesim e o linho fino da obra de desenhista.

[4] Tinha duas ombreiras que se ajuntavam às suas duas extremidades, e assim se uniam.

[5] O cinto de obra esmerada, que estava sobre a estola sacerdotal, era de obra igual, da mesma obra de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[6] Também se prepararam as pedras de ônix, engastadas em ouro, trabalhadas

Изход 39

[1] А от синьото, моравото и червеното направиха служебни одежди за служене в светилището и направиха свещените одежди за Аарон, както Господ заповяда на Моисей.

[2] Направи ефода от злато, синьо, мораво, червено и препреден висон.

[3] И изковаха златото на тънки плочи, които нарязаха на тънки нишки, за да ги работят между синьото, моравото, червеното и висона, изкусна изработка.

[4] Направиха му презрамки, които да се връзват, за да се държи заедно на двата края,

[5] и препаската на ефода от същата материя и според неговата направа, от злато, синьо, мораво, червено и препреден висон, както Господ заповяда на Моисей.

[6] Изработиха ониксови камъни, закрепени със златни гнезда, и изрязаха

como lavores de sinete, com os nomes dos filhos de Israel,

на тях, както се изрязват печати, имената на синовете на Израил.

[7] e as puseram nas ombreiras da estola sacerdotal, por pedras de memória aos filhos de Israel, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[7] И ги сложи на презрамките на ефода – като камъни за спомен на израилтяните, според както Господ заповяда на Моисей.

[8] Fizeram também o peitoral de obra esmerada, conforme a obra da estola sacerdotal: de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido.

[8] Направи нагръдника, според направата на ефода, изкусна изработка от злато, синьо, мораво, червено и препреден висон.

[9] Era quadrado; duplo fizeram o peitoral: de um palmo era o seu comprimento, e de um palmo dobrado, a sua largura.

[9] Квадратен беше; направиха нагръдника двоен, една педя дълъг и една педя широк, и двоен.

[10] Colocaram, nele, engastes de pedras, com quatro ordens de pedras: a ordem de sárdio, topázio e carbúnculo era a primeira;

[10] И закрепиха на него четири реда камъни: ред рубин, топаз и берил беше първият ред;

[11] a segunda ordem era de esmeralda, safira e diamante;

[11] вторият ред: тюркоаз, сапфир и смарагд,

[12] a terceira ordem era de jacinto, ágata e ametista;

[12] третият ред: хиацинт, ахат, аметист;

[13] e a quarta ordem era de berilo, ônix e jaspe; eram elas guarnecidas de ouro nos seus engastes.

[13] а четвъртият ред: хрисолит, оникс и яспис; те бяха закрепени в златни гнезда на местата си.

[14] As pedras eram conforme os nomes dos filhos de Israel, doze segundo os seus nomes; eram esculpidas como sinete, cada uma com o seu nome para as doze tribos.

[14] Камъните бяха според имената на синовете на Израил; те бяха дванадесет според техните имена; и на всеки от тях беше изрязано, като на печат, по едно име от дванадесетте племена.

[15] E fizeram para o peitoral correntes como cordas, de obra trançada de ouro puro.

[15] А на нагръдника направиха венцеобразни верижки, изплетена работа от чисто злато.

[16] Também fizeram para o peitoral dois engastes de ouro e duas argolas de ouro; e

[16] Направиха и две златни гнезда и две златни колелца и сложиха двете колелца на двата края на нагръдника.

puseram as duas argolas nas extremidades do peitoral.

[17] E meteram as duas correntes trançadas de ouro nas duas argolas, nas extremidades do peitoral.

[18] As outras duas pontas das duas correntes trançadas meteram nos dois engastes e as puseram nas ombreiras da estola sacerdotal, na frente dele.

[19] Fizeram também duas argolas de ouro e as puseram nas duas extremidades do peitoral, na sua orla interior oposta à estola sacerdotal.

[20] Fizeram também mais duas argolas de ouro e as puseram nas duas ombreiras da estola sacerdotal, abaixo, na frente dele, perto da sua juntura, sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal.

[21] E ligaram o peitoral com as suas argolas às argolas da estola sacerdotal, por cima com uma fita azul, para que estivesse sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal, e nunca o peitoral se separasse da estola sacerdotal, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[22] Fizeram também a sobrepeliz da estola sacerdotal, de obra tecida, toda de estofo azul.

[23] No meio dela havia uma abertura; era debruada como abertura de uma saia de malha, para que se não rompesse.

[24] Em toda a orla da sobrepeliz, fizeram romãs de estofo azul, carmesim e linho retorcido.

[17] И провряха двете изплетени златни верижки през двете колелца по краищата на нагръдника.

[18] А другите два края на двете изплетени верижки поставиха с двете гнезда и ги сложиха на презрамките на ефода от външната му страна.

[19] Направиха и още две златни колелца, които сложиха на двата края на нагръдника, на страната му, която е от вътрешната страна на ефода.

[20] Направиха и още други две златни колелца, които положиха отдолу на двете страни на ефода, на външната му страна – там, където краищата му се събират, над препаската на ефода.

[21] И вързаха нагръдника чрез колелцата му за колелцата на ефода със син ширит, за да бъде над препаската на ефода, така че нагръдникът да не се отделя от ефода, според както Господ заповяда на Моисей.

[22] Направи мантията на ефода, тъкана изработка, цялата от синьо.

[23] В средата на мантията имаше отвор, като отвора на броня, с обшивка около отвора, за да не се къса.

[24] По полите на мантията направиха нарове от синьо, мораво, червено и препреден висон.

[25] Fizeram campainhas de ouro puro e as colocaram no meio das romãs em toda a orla da sobrepeliz;

[26] uma campainha e uma romã, outra campainha e outra romã, em toda a orla da sobrepeliz, para se usar ao ministrar, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[27] Fizeram também as túnicas de linho fino, de obra tecida, para Arão e para seus filhos,

[28] e a mitra de linho fino, e as tiaras de linho fino, e os calções de linho fino retorcido,

[29] e o cinto de linho fino retorcido, e de estofo azul, e de púrpura, e de carmesim, obra de bordador, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[30] Também fizeram de ouro puro a lâmina da coroa sagrada e, nela, gravaram à maneira de gravuras de sinete: Santidade ao SENHOR.

[31] E ataram-na com um cordão de estofo azul, para prender a lâmina à parte superior da mitra, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

Os utensílios do tabernáculo completados

Êxodo 35.10-19

[32] Assim se concluiu toda a obra do tabernáculo da tenda da congregação; e os filhos de Israel fizeram tudo segundo o SENHOR tinha ordenado a Moisés; assim o fizeram.

[33] Depois, trouxeram a Moisés o tabernáculo, a tenda e todos os seus pertences, os seus colchetes, as suas tábuas,

[25] И направиха звънци от чисто злато и сложиха звънците между наровете на полите на мантията, наоколо между наровете –

[26] звънец и нар, звънец и нар, наоколо по полите на служебната мантия, както Господ заповяда на Моисей.

[27] Направиха хитоните за Аарон и за синовете му от висон, тъкана изработка;

[28] и митрата от висон, великолепните превръзки за главата от висон, ленените долни дрехи от препреден висон;

[29] и пояса, везана изработка от препреден висон, синьо, мораво и червено, както Господ заповяда на Моисей.

[30] Направиха плочицата на светия венец от чисто злато и написаха на нея надпис като изрязване на печат: Свят на Господа.

[31] И сложиха и син ширит, за да я привързват отгоре на митрата, както Господ заповяда на Моисей.

[32] Така бе завършена цялата работа по скинията, т. е. на шатъра за срещане; и израилтяните направиха всичко, както Господ заповяда на Моисей; така направиха.

[33] Тогава донесоха скинията на Моисей, шатъра и всичките му принадлежности, куките му, дъските му, лостовете му, стълбовете му, подложките му,

as suas vergas, as suas colunas e as suas bases;

34 a coberta de peles de carneiro tintas de vermelho, e a coberta de peles finas, e o véu do reposteiro;

35 a arca do Testemunho, e os seus varais, e o propiciatório;

36 a mesa com todos os seus utensílios e os pães da proposição;

37 o candelabro de ouro puro com suas lâmpadas; as lâmpadas colocadas em ordem, e todos os seus utensílios, e o azeite para a iluminação;

38 também o altar de ouro, e o óleo da unção, e o incenso aromático, e o reposteiro da porta da tenda;

39 o altar de bronze, e a sua grelha de bronze, e os seus varais, e todos os seus utensílios, e a bacia, e o seu suporte;

40 as cortinas do átrio, e as suas colunas, e as suas bases, e o reposteiro para a porta do átrio, e as suas cordas, e os seus pregos, e todos os utensílios do serviço do tabernáculo, para a tenda da congregação;

41 as vestes finamente tecidas para ministrar no santuário, e as vestes sagradas do sacerdote Arão, e as vestes de seus filhos, para oficiarem como sacerdotes.

42 Tudo segundo o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel toda a obra.

43 Viu, pois, Moisés toda a obra, e eis que a tinham feito segundo o SENHOR havia ordenado; assim a fizeram, e Moisés os abençoou.

Êxodo 40

34 покривката от червено боядисани овнешки кожи и покривката от язовски кожи, и завесата за покриване,

35 ковчега с плочите на свидетелството, с върлините му и умилостивилището,

36 трапезата, всичките ѝ прибори и хлябовете за приношение,

37 светилника от чисто злато, светилата му – светилата, които трябваше да се наглеждат, всичките му прибори и елея за осветлението,

38 златния олтар, мирото за помазване и благоуханния тамян, покривката за входа на шатъра,

39 медния жертвеник с медната му решетка, върлините му и всичките му прибори, умивалника и подложката му,

40 завесите за двора, стълбовете му, подложките му, покривката за дворния вход, въжетата му и колчетата му, и всички прибори за служене в скинията, т. е. в шатъра за срещане,

41 служебните одежди за служене в светилището, свещените одежди за свещеника Аарон и одеждите за синовете му, за да свещенодействат.

42 Както Господ заповяда на Моисей, така израилтяните извършиха цялата работа.

43 Моисей видя цялата работа и, ето, както заповяда Господ, така я бяха извършили. И Моисей ги благослови.

Изход 40

Deus manda Moisés levantar o tabernáculo

[1] Depois, disse o SENHOR a Moisés:

[2] No primeiro dia do primeiro mês, levantarás o tabernáculo da tenda da congregação.

[3] Porás, nele, a arca do Testemunho e a cobrirás com o véu.

[4] Meterás, nele, a mesa e porás por ordem as coisas que estão sobre ela; também meterás, nele, o candelabro e acenderás as suas lâmpadas.

[5] Porás o altar de ouro para o incenso diante da arca do Testemunho e pendurarás o reposteiro da porta do tabernáculo.

[6] Porás o altar do holocausto diante da porta do tabernáculo da tenda da congregação.

[7] Porás a bacia entre a tenda da congregação e o altar e a encherás de água.

[8] Depois, porás o átrio ao redor e pendurarás o reposteiro à porta do átrio.

[9] E tomarás o óleo da unção, e ungirás o tabernáculo e tudo o que nele está, e o consagrarás com todos os seus pertences; e será santo.

[10] Ungirás também o altar do holocausto e todos os seus utensílios e consagrarás o altar; e o altar se tornará santíssimo.

[11] Então, ungirás a bacia e o seu suporte e a consagrarás.

[1] Тогава Господ каза на Моисей:

[2] На първия ден от първия месец да издигнеш скинията, шатъра за срещане.

[3] И да сложиш в него ковчега за плочитена свидетелството и да закриеш ковчега със завесата.

[4] Да внесеш трапезата и да наредиш на нея каквото трябва да се нарежда; да внесеш и светилника и да запалиш светилата му.

[5] Да поставиш златния кадилен олтар пред ковчега за плочите на свидетелството и да наместиш покривката за входа на скинията.

[6] Да сложиш жертвеника за всеизгарянето пред входа на скинията, шатъра за срещане.

[7] И да сложиш умивалника между шатъра за срещане и жертвеника и да налееш вода в него.

[8] Да поставиш оградата на околния двор и да окачиш покривката на дворния вход.

[9] Да вземеш мирото за помазване и да помажеш скинията и всичко, което е в нея; така да осветиш нея и всичките ѝ принадлежности; и ще бъде свята.

[10] И да помажеш жертвеника за всеизгарянето и всичките му прибори, за да осветиш жертвеника; така жертвеникът ще бъде пресвят.

[11] Да помажеш и умивалника, и подложката му, за да ги осветиш.

12 Farás também chegar Arão e seus filhos à porta da tenda da congregação e os lavarás com água.

13 Vestirás Arão das vestes sagradas, e o ungirás, e o consagrarás para que me oficie como sacerdote.

14 Também farás chegar seus filhos, e lhes vestirás as túnicas,

15 e os ungirás como ungiste seu pai, para que me oficiem como sacerdotes; sua unção lhes será por sacerdócio perpétuo durante as suas gerações.

O tabernáculo é levantado

16 E tudo fez Moisés segundo o SENHOR lhe havia ordenado; assim o fez.

17 No primeiro mês do segundo ano, no primeiro dia do mês, se levantou o tabernáculo.

18 Moisés levantou o tabernáculo, e pôs as suas bases, e armou as suas tábuas, e meteu, nele, as suas vergas, e levantou as suas colunas;

19 estendeu a tenda sobre o tabernáculo e pôs a coberta da tenda por cima, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

20 Tomou o Testemunho, e o pôs na arca, e meteu os varais na arca, e pôs o propiciatório em cima da arca.

21 Introduziu a arca no tabernáculo, e pendurou o véu do reposteiro, e com ele

12 После да приведеш Аарон и синовете му при входа на шатъра за срещане и да ги умиеш с вода;

13 и да облечеш Аарон със свещените одежди, да го помажеш и да го посветиш, за да Ми свещенодейства;

14 да приведеш и синовете му, да ги облечеш с хитони

15 и да ги помажеш, както си помазал баща им, за да Ми свещенодействат. От помазването им свещенството ще бъде на тях вечно, във всичките им поколения.

16 И Моисей направи всичко, както Господ му заповяда; така направи.

17 В първия месец на втората година, на първия ден от месеца, скинията бе издигната.

18 Моисей издигна скинията, като подложи подложките ѝ, постави дъските и намести лостовете ѝ, и изправи стълбовете ѝ.

19 Той разпростря шатъра върху скинията и сложи покривалото на шатъра върху него, както Господ беше заповядал на Моисей.

20 И като взе плочите на свидетелството, положи ги в ковчега и провря върлините през колелцата на ковчега, и положи умилостивилището върху ковчега.

21 Внесе ковчега в скинията и окачи завесата за покриване, и с нея покри ковчега с плочите на свидетелството,

cobriu a arca do Testemunho, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

22 Pôs também a mesa na tenda da congregação, ao lado do tabernáculo, para o norte, fora do véu,

23 e sobre ela pôs em ordem os pães da proposição perante o SENHOR, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

24 Pôs também, na tenda da congregação, o candelabro defronte da mesa, ao lado do tabernáculo, para o sul,

25 e preparou as lâmpadas perante o SENHOR, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

26 Pôs o altar de ouro na tenda da congregação, diante do véu,

27 e acendeu sobre ele o incenso aromático, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

28 Pendurou também o reposteiro da porta do tabernáculo,

29 pôs o altar do holocausto à porta do tabernáculo da tenda da congregação e ofereceu sobre ele holocausto e oferta de cereais, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

30 Pôs a bacia entre a tenda da congregação e o altar e a encheu de água, para se lavar.

31 Nela, Moisés, Arão e seus filhos lavavam as mãos e os pés,

32 quando entravam na tenda da congregação e quando se chegavam ao

както Господ беше заповядал на Моисей.

22 Положи и трапезата в шатъра за срещане откъм северната страна на скинията, отвън завесата;

23 и нареди на нея хлябовете пред Господа, както Господ беше заповядал на Моисей.

24 Сложи светилника в шатъра за срещане откъм южната страна на скинията, срещу трапезата;

25 и запали светилата пред Господа, както Господ беше заповядал на Моисей.

26 И положи златния олтар в шатъра за срещане, пред завесата;

27 и покади над него с благоуханен тамян, както Господ беше заповядал на Моисей.

28 Окачи покривката на входа на скинията.

29 Положи жертвеника за всеизгарянето при входа на скинията, т. е. шатъра за срещане, и принесе на него всеизгарянето и хлебния принос, според както Господ беше заповядал на Моисей.

30 Положи и умивалника между шатъра за срещане и жертвеника и наля в него вода, за да се мият

31 (и Моисей, и Аарон, и синовете му миеха от него ръцете си и краката си,

32 когато влизаха в шатъра за срещане и когато пристъпваха към жертвеника),

altar, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[33] Levantou também o átrio ao redor do tabernáculo e do altar e pendurou o reposteiro da porta do átrio. Assim Moisés acabou a obra.

A nuvem cobre o tabernáculo

Números 9.15-23

[34] Então, a nuvem cobriu a tenda da congregação, e a glória do SENHOR encheu o tabernáculo.

[35] Moisés não podia entrar na tenda da congregação, porque a nuvem permanecia sobre ela, e a glória do SENHOR enchia o tabernáculo.

[36] Quando a nuvem se levantava de sobre o tabernáculo, os filhos de Israel caminhavam avante, em todas as suas jornadas;

[37] se a nuvem, porém, não se levantava, não caminhavam, até ao dia em que ela se levantava.

[38] De dia, a nuvem do SENHOR repousava sobre o tabernáculo, e, de noite, havia fogo nela, à vista de toda a casa de Israel, em todas as suas jornadas.

миеха се, според както Господ беше заповядал на Моисей.

[33] И постави двора около скинията и жертвеника и окачи покривката на дворния вход. Така Моисей завърши делото.

[34] Тогава облакът покри шатъра за срещане и Господнята слава изпълни скинията.

[35] Моисей не можа да влезе в шатъра за срещане, защото облакът стоеше над него и Господнята слава пълнеше скинията.

[36] А когато облакът се вдигаше от скинията, тогава израилтяните тръгваха на път, през всичките си пътувания;

[37] но ако облакът не се вдигаше, тогава не тръгваха до деня на вдигането му.

[38] Защото Господният облак беше над скинията денем, а огън беше над нея нощем пред очите на целия Израилев дом през всичките им пътувания.

O terceiro livro de Moisés chamado Levítico

Levítico 1

Os holocaustos

[1] Chamou o SENHOR a Moisés e, da tenda da congregação, lhe disse:
[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando algum de vós trouxer oferta ao SENHOR, trareis a vossa oferta de gado, de rebanho ou de gado miúdo.
[3] Se a sua oferta for holocausto de gado, trará macho sem defeito; à porta da tenda da congregação o trará, para que o homem seja aceito perante o SENHOR.
[4] E porá a mão sobre a cabeça do holocausto, para que seja aceito a favor dele, para a sua expiação.
[5] Depois, imolará o novilho perante o SENHOR; e os filhos de Arão, os sacerdotes, apresentarão o sangue e o aspergirão ao redor sobre o altar que está diante da porta da tenda da congregação.
[6] Então, ele esfolará o holocausto e o cortará em seus pedaços.
[7] E os filhos de Arão, o sacerdote, porão fogo sobre o altar e porão em ordem lenha sobre o fogo.
[8] Também os filhos de Arão, os sacerdotes, colocarão em ordem os pedaços, a saber, a cabeça e o redenho, sobre a lenha que está no fogo sobre o altar.
[9] Porém as entranhas e as pernas, o sacerdote as lavará com água; e queimará

Левит

Левит 1

[1] И Господ повика Моисей и като му говореше от шатъра за срещане, каза:
[2] Кажи на израилтяните: Когато някой от вас принесе жертва на Господа, нека принесе от добитъка, от едрия или дребния добитък.
[3] Ако приносът му за всеизгаряне е от едрия добитък, нека принесе мъжко животно без недостатък; да го принесе пред входа на шатъра за срещане, за да бъде прието от Господа.
[4] Да положи ръката си върху главата на животното, определено за всеизгаряне, и ще бъде прието от негово име, за да извърши умилостивение за него.
[5] После да заколи телето пред Господа; и свещениците, Аароновите синове, да принесат кръвта и да поръсят с нея наоколо върху жертвеника, който е пред входа на шатъра за срещане.
[6] И да одере животното, определено завсеизгаряне, и да го насече на късове.
[7] А синовете на свещеника Аарон да сложат огън на жертвеника и да наредят дърва на огъня.
[8] И свещениците, Аароновите синове, да сложат тези късове, главата и тлъстината на дървата, които са върху огъня на жертвеника;
[9] а вътрешностите му и краката му да измие с вода и свещеникът да изгори

tudo isso sobre o altar; é holocausto, oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

всички тези части на жертвеника като всеизгаряне, жертва чрез огън, благоуханна на Господа.

10 Se a sua oferta for de gado miúdo, de carneiros ou de cabritos, para holocausto, trará macho sem defeito.

10 Ако пък приносът му за всеизгаряне е от стадата, от овцете или от козите, нека принесе мъжко животно без недостатък.

11 E o imolará ao lado do altar, para o lado norte, perante o SENHOR; e os filhos de Arão, os sacerdotes, aspergirão o seu sangue em redor sobre o altar.

11 Да го заколи пред Господа на северната страна на жертвеника; а свещениците, Аароновите синове, да поръсят жертвеника наоколо с кръвта му.

12 Depois, ele o cortará em seus pedaços, como também a sua cabeça e o seu redenho; e o sacerdote os porá em ordem sobre a lenha que está no fogo sobre o altar;

12 И да го насече на късове, с главата му и тлъстините му; а свещеникът да ги нареди на дървата, които са върху огъня на жертвеника.

13 porém as entranhas e as pernas serão lavadas com água; e o sacerdote oferecerá tudo isso e o queimará sobre o altar; é holocausto, oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

13 А вътрешностите и краката да измие с вода; и свещеникът да принесе всички тях и да ги изгори на жертвеника; това е всеизгаряне, жертва чрез огън, благоуханна на Господа.

14 Se a sua oferta ao SENHOR for holocausto de aves, trará a sua oferta de rolas ou de pombinhos.

14 Но ако приносът му за всеизгаряне на Господа е от птиците, тогава да принесе от гургулиците или от гълъбчетата.

15 O sacerdote a trará ao altar, e, com a unha, lhe destroncará a cabeça, sem a separar do pescoço, e a queimará sobre o altar; o seu sangue, ele o fará correr na parede do altar;

15 Свещеникът да го донесе при жертвеника и като откъсне главата му, да го изгори на жертвеника; а кръвта му да изцеди до страната на жертвеника.

16 tirará o papo com suas penas e o lançará junto ao altar, para o lado oriental, no lugar da cinza;

16 Да изтръгне гушата и перата му и да ги хвърли на източната страна на жертвеника, към мястото за пепелта.

[17] rasgá-la-á pelas asas, porém não a partirá; o sacerdote a queimará sobre o altar, em cima da lenha que está no fogo; é holocausto, oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[17] И да го разчекне между крилата, но без да го разделя на две; и свещеникът да го изгори върху дървата, които са на огъня на жертвеника; това е всеизгаряне, жертва чрез огън, благоуханна на Господа.

Levítico 2

As ofertas de manjares

[1] Quando alguma pessoa fizer oferta de manjares ao SENHOR, a sua oferta será de flor de farinha; nela, deitará azeite e, sobre ela, porá incenso.

[2] Levá-la-á aos filhos de Arão, os sacerdotes, um dos quais tomará dela um punhado da flor de farinha e do seu azeite com todo o seu incenso e os queimará como porção memorial sobre o altar; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[3] O que ficar da oferta de manjares será de Arão e de seus filhos; é coisa santíssima das ofertas queimadas ao SENHOR.

[4] Quando trouxeres oferta de manjares, cozida no forno, será de bolos asmos de flor de farinha amassados com azeite e obreias asmas untadas com azeite.

[5] Se a tua oferta for de manjares cozida na assadeira, será de flor de farinha sem fermento amassada com azeite.

[6] Em pedaços a partirás e, sobre ela, deitarás azeite; é oferta de manjares.

[7] Se a tua oferta for de manjares de frigideira, far-se-á de flor de farinha com azeite.

Левит 2

[1] Когато някой принесе на Господахлебна жертва, нека бъде от чисто брашно; и да го полее с елей и да сложи на него тамян.

[2] И като го донесе на свещениците, Аароновите синове, свещеникът да вземе една пълна шепа от чистото му брашно и от елея му и целия му тамян, за да ги изгори на жертвеника за спомен като жертва чрез огън, благоуханна на Господа.

[3] А останалото от хлебната жертва да бъде за Аарон и синовете му; това е най-святата част от Господните жертви чрез огън.

[4] Когато принесеш хлебна жертва, печена в пещ, нека бъде от безквасни пити от чисто брашно, омесени с елей, или безквасни кори, намазани с елей.

[5] Ако пък приносът ти е хлебна жертва, печена в тава, то нека бъде безквасен, от чисто брашно, омесено с елей.

[6] Да го разчупиш на късове и да го полееш с елей; това е хлебна жертва.

[7] Но ако приносът ти е хлебна жертва, печена в подница, нека бъде от чисто брашно с елей.

[8] E a oferta de manjares, que daquilo se fará, trarás ao SENHOR; será apresentada ao sacerdote, o qual a levará ao altar.

[9] Da oferta de manjares tomará o sacerdote a porção memorial e a queimará sobre o altar; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[10] O que ficar da oferta de manjares será de Arão e de seus filhos; é coisa santíssima das ofertas queimadas ao SENHOR.

[11] Nenhuma oferta de manjares, que fizerdes ao SENHOR, se fará com fermento; porque de nenhum fermento e de mel nenhum queimareis por oferta ao SENHOR.

[12] Deles, trareis ao SENHOR por oferta das primícias; todavia, não se porão sobre o altar como aroma agradável.

[13] Toda oferta dos teus manjares temperarás com sal; à tua oferta de manjares não deixarás faltar o sal da aliança do teu Deus; em todas as tuas ofertas aplicarás sal.

[14] Se trouxeres ao SENHOR oferta de manjares das primícias, farás a oferta de manjares das tuas primícias de espigas verdes, tostadas ao fogo, isto é, os grãos esmagados de espigas verdes.

[15] Deitarás azeite sobre ela e, por cima, lhe porás incenso; é oferta de manjares.

[16] Assim, o sacerdote queimará a porção memorial dos grãos de espigas esmagados

[8] Примесената от тях хлебна жертва да донесеш на Господа; и когато се представи на свещеника, той да я донесе при жертвеника.

[9] И свещеникът, като отдели от хлебната жертва, колкото е за спомен, да я изгори на жертвеника като жертва чрез огън, благоуханна на Господа.

[10] А останалото от хлебната жертва да бъде за Аарон и синовете му; това е най-святата част от Господните жертви чрез огън.

[11] Никаква хлебна жертва, която принасяте на Господа, да не се прави с квас; защото нито квас, нито мед не бива да изгаряте в жертва на Господа.

[12] Тях принасяйте на Господа като принос от първите плодове; но да не се изгарят на жертвеника за благоухание.

[13] И от хлебните жертви да подправяш със сол всеки свой принос; да не оставяш да липсва от хлебната ти жертва солта на завета на твоя Бог; с всичките си жертви да принасяш и сол.

[14] И ако принесеш на Господа хлебна жертва от първите плодове, то за хлебна жертва от първите си плодове да принесеш класове, изпечени на огън, жито, очукано от пресни класове.

[15] Да го полееш с елей и да му сложиш тамян; това е хлебна жертва.

[16] И свещеникът да изгори от очуканото му жито и от елея му, колкото е за

e do azeite, com todo o incenso; é oferta queimada ao SENHOR.

Levítico 3

Os sacrifícios pacíficos

1 Se a oferta de alguém for sacrifício pacífico, se a fizer de gado, seja macho ou fêmea, oferecê-la-á sem defeito diante do SENHOR.

2 E porá a mão sobre a cabeça da sua oferta e a imolará diante da porta da tenda da congregação; e os filhos de Arão, os sacerdotes, aspergirão o sangue sobre o altar, ao redor.

3 Do sacrifício pacífico fará oferta queimada ao SENHOR: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

4 como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

5 E os filhos de Arão queimarão tudo isso sobre o altar, em cima do holocausto, que estará sobre a lenha no fogo; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

6 Se a sua oferta por sacrifício pacífico ao SENHOR for de gado miúdo, seja macho ou fêmea, sem defeito a oferecerá.

7 Se trouxer um cordeiro por sua oferta, oferecê-lo-á perante o SENHOR.

спомен, заедно с целия му тамян; това е жертва чрез огън на Господа.

Левит 3

1 Ако приносът му е мирна жертва и го принесе от едрия добитък, то, било че принесѐ пред Господа мъжко или женско животно, трябва да бъде без недостатък.

2 Нека положи ръката си върху главата на жертвоприношението си и нека го заколи при входа на шатъра за срещане; а свещениците, Аароновите синове, да поръсят жертвеника наоколо с кръвта.

3 И от мирната жертва нека принесе в жертва чрез огън на Господа тлъстината, която покрива вътрешностите, и цялата тлъстина, която е върху вътрешностите,

4 двата бъбрека с тлъстината, която е около тях към кръста, и булото на черния дроб (което ще извади до бъбреците);

5 и Аароновите синове да изгорят всичкотова на жертвеника, над всеизгарянето, което е върху дървата на огъня; това е жертва чрез огън, благоуханна на Господа.

6 Ако приносът му за мирна жертва на Господа е от стадото, било че принесе мъжко или женско животно, трябва да е без недостатък.

7 Ако принесе агне, нека го принесе пред Господа.

[8] E porá a mão sobre a cabeça da sua oferta e a imolará diante da tenda da congregação; e os filhos de Arão aspergirão o sangue sobre o altar, em redor.

[9] Então, do sacrifício pacífico trará ao SENHOR por oferta queimada a sua gordura: a cauda toda, a qual tirará rente ao espinhaço, e a gordura que cobre as entranhas, e toda a gordura que está sobre as entranhas,

[10] como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

[11] E o sacerdote queimará tudo isso sobre o altar; é manjar da oferta queimada ao SENHOR.

[12] Mas, se a sua oferta for uma cabra, perante o SENHOR a trará.

[13] E porá a mão sobre a sua cabeça e a imolará diante da tenda da congregação; e os filhos de Arão aspergirão o sangue sobre o altar, em redor.

[14] Depois, trará dela a sua oferta, por oferta queimada ao SENHOR: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

[15] como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

[8] Като положи ръката си върху главата на приноса си, нека го заколи пред шатъра за срещане; а Аароновите синове да поръсят жертвеника наоколо с кръвта му.

[9] И от мирния принос нека принесе в жертва чрез огън на Господа тлъстината му, цялата опашка (която да извади чак от гръбнака), тлъстината, която покрива вътрешностите, и цялата тлъстина, която е върху вътрешностите,

[10] двата бъбрека с тлъстината, която е около тях към кръста, и булото на черния дроб (което да извади до бъбреците);

[11] и свещеникът да ги изгори на жертвеника; това е храна, пожертвана чрез огън на Господа.

[12] А ако приносът му е коза, то да я принесе пред Господа.

[13] Като положи ръката си върху главата ѝ, нека я заколи пред шатъра за срещане; а Аароновите синове да поръсят жертвеника наоколо с кръвта ѝ.

[14] И от нея нека принесе за жертва чрез огън на Господа тлъстината, която покрива вътрешностите, и цялата тлъстина, която е върху вътрешностите,

[15] двата бъбрека с тлъстината, която е около тях към кръста, и булото на черния дроб (което да извади до бъбреците);

[16] E o sacerdote queimará tudo isso sobre o altar; é manjar da oferta queimada, de aroma agradável. Toda a gordura será do SENHOR.

[17] Estatuto perpétuo será durante as vossas gerações, em todas as vossas moradas; gordura nenhuma nem sangue jamais comereis.

[16] и свещеникът да ги изгори на жертвеника. Това е храна, пожертвана чрез огън за благоухание; цялата тлъстина принадлежи на Господа.

[17] Вечен закон ще бъде във всичките ви поколения, във всичките ви жилища да не ядете нито тлъстина, нито кръв.

Levítico 4

O sacrifício pelos pecados por ignorância dos sacerdotes

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém pecar por ignorância contra qualquer dos mandamentos do SENHOR, por fazer contra algum deles o que não se deve fazer,

[3] se o sacerdote ungido pecar para escândalo do povo, oferecerá pelo seu pecado um novilho sem defeito ao SENHOR, como oferta pelo pecado.

[4] Trará o novilho à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR; porá a mão sobre a cabeça do novilho e o imolará perante o SENHOR.

[5] Então, o sacerdote ungido tomará do sangue do novilho e o trará à tenda da congregação;

[6] e, molhando o dedo no sangue, aspergirá dele sete vezes perante o SENHOR, diante do véu do santuário.

[7] Também daquele sangue porá o sacerdote sobre os chifres do altar do

Левит 4

[1] Господ каза още на Моисей:

[2] Кажи на израилтяните: Ако някой съгреши несъзнателно, като извърши нещо, което Господ е заповядал да не се прави –

[3] ако помазаният свещеник съгреши, така че народът да бъде въведен в престъпление, тогава за греха, който е извършил, нека принесе на Господа теле без недостатък в принос за грях.

[4] Нека приведе телето при входа на шатъра за срещане пред Господа, нека положи ръката си върху главата на телето и нека го заколи пред Господа.

[5] Тогава помазаният свещеник да вземе от кръвта на телето и да я принесе при шатъра за срещане;

[6] и свещеникът да натопи пръста си в кръвта и от кръвта да поръси пред завесата на светилището седем пъти пред Господа.

[7] Свещеникът да сложи от кръвта и върху роговете на жертвеника за

incenso aromático, perante o SENHOR, altar que está na tenda da congregação; e todo o restante do sangue do novilho derramará à base do altar do holocausto, que está à porta da tenda da congregação.

благоуханното кадене, който е пред Господа в шатъра за срещане; тогава да излее цялата кръв на телето в подножието на жертвеника за всеизгаряне, който е при входа на шатъра за срещане.

8 Toda a gordura do novilho da expiação tirará dele: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

8 И да извади цялата тлъстина на принесеното за грях теле: тлъстината, която покрива вътрешностите, и цялата тлъстина, която е върху вътрешностите,

9 como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á

9 двата бъбрека с тлъстината, която е около тях към кръста, и булото на черния дроб (което да извади до бъбреците,

10 como se tiram os do novilho do sacrifício pacífico; e o sacerdote os queimará sobre o altar do holocausto.

10 както се изважда от телето за мирната жертва); и свещеникът да ги изгори на жертвеника за всеизгаряне.

11 Mas o couro do novilho, toda a sua carne, a cabeça, as pernas, as entranhas e o excremento,

11 А кожата на телето, всичкото му месо, с главата и краката му, и вътрешностите и нечистотиите му,

12 a saber, o novilho todo, levá-lo-á fora do arraial, a um lugar limpo, onde se lança a cinza, e o queimará sobre a lenha; será queimado onde se lança a cinza.

12 т. е. цялото теле да изнесе вън от стана на чисто място, където се изсипва пепелта, и да го изгори на дърва с огън; където се изсипва пепелта, там да се изгори.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de toda a congregação

Números 15.22-26

13 Mas, se toda a congregação de Israel pecar por ignorância, e isso for oculto aos olhos da coletividade, e se fizerem, contra algum dos mandamentos do SENHOR, aquilo que se não deve fazer, e forem culpados,

13 Ако цялото общество израилтяни съгрешат несъзнателно, като извършат нещо, което Господ е заповядал да не се прави, и стават виновни, а това нещо бъде укрито от очите на обществото,

14 e o pecado que cometeram for notório, então, a coletividade trará um novilho

14 когато се узнае грехът, който са извършили, тогава обществото да

como oferta pelo pecado e o apresentará diante da tenda da congregação.

[15] Os anciãos da congregação porão as mãos sobre a cabeça do novilho perante o SENHOR; e será imolado o novilho perante o SENHOR.

[16] Então, o sacerdote ungido trará do sangue do novilho à tenda da congregação;

[17] molhará o dedo no sangue e o aspergirá sete vezes perante o SENHOR, diante do véu.

[18] E daquele sangue porá sobre os chifres do altar que está perante o SENHOR, na tenda da congregação; e todo o restante do sangue derramará à base do altar do holocausto, que está à porta da tenda da congregação.

[19] Tirará do novilho toda a gordura e a queimará sobre o altar;

[20] e fará a este novilho como fez ao novilho da oferta pelo pecado; assim lhe fará, e o sacerdote por eles fará expiação, e eles serão perdoados.

[21] Depois, levará o novilho fora do arraial e o queimará como queimou o primeiro novilho; é oferta pelo pecado da coletividade.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de um príncipe

[22] Quando um príncipe pecar, e por ignorância fizer alguma de todas as coisas que o SENHOR, seu Deus, ordenou se não fizessem, e se tornar culpado;

принесе теле в принос за грях и да го приведе пред шатъра за срещане;

[15] и старейшините на обществото да положат ръцете си върху главата на телето пред Господа; и да заколят телето пред Господа.

[16] Тогава помазаният свещеник да внесе от кръвта на телето в шатъра за срещане;

[17] и свещеникът, като натопи пръста си в кръвта, да поръси пред завесата седем пъти пред Господа.

[18] Да сложи от кръвта и върху роговете на жертвеника, който е пред Господа, в шатъра за срещане; после да излее цялата кръв в подножието на жертвеника за всеизгаряне, който е при входа на шатъра за срещане.

[19] Да извади цялата му тлъстина и да я изгори на жертвеника.

[20] И с това теле да направи така, както направи с онова, което беше принос за грях; така да направи с това теле; и свещеникът да направи умилостивение за тях и ще им се прости.

[21] И да изнесе телето вън от стана и да го изгори, както изгори първото теле; това е принос за грях от името на обществото.

[22] А когато някой първенец съгреши, като несъзнателно извърши нещо, което Господ, неговият Бог, е заповядал да не се прави, и стане виновен,

[23] ou se o pecado em que ele caiu lhe for notificado, trará por sua oferta um bode sem defeito.
[24] E porá a mão sobre a cabeça do bode e o imolará no lugar onde se imola o holocausto, perante o SENHOR; é oferta pelo pecado.

[25] Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta pelo pecado e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar do holocausto.

[26] Toda a gordura da oferta, queimá-la-á sobre o altar, como a gordura do sacrifício pacífico; assim, o sacerdote fará expiação por ele, no tocante ao seu pecado, e este lhe será perdoado.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de qualquer pessoa

[27] Se qualquer pessoa do povo da terra pecar por ignorância, por fazer alguma das coisas que o SENHOR ordenou se não fizessem, e se tornar culpada;

[28] ou se o pecado em que ela caiu lhe for notificado, trará por sua oferta uma cabra sem defeito, pelo pecado que cometeu.

[29] E porá a mão sobre a cabeça da oferta pelo pecado e a imolará no lugar do holocausto.
[30] Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar.

[23] ако му бъде посочен грехът, който е извършил, то за приноса си да донесе козел без недостатък;
[24] и да положи ръката си върху главата на козела и да го заколи на мястото, където колят всеизгарянето пред Господа; това е принос за грях.
[25] И свещеникът да вземе с пръста си от кръвта на приноса за грях и да я сложи върху роговете на жертвеника за всеизгаряне, и тогава да излее кръвта му в подножието на жертвеника за всеизгаряне;
[26] и цялата му тлъстина да изгори на жертвеника, както тлъстината на мирната жертва; така свещеникът да направи умилостивение за него поради греха му и ще му се прости.

[27] Ако пък някой от народа съгреши несъзнателно, като извърши нещо, което Господ е заповядал да не се прави, и стане виновен,
[28] ако му бъде посочен грехът, който е извършил, то за греха, който е извършил, да принесе коза без недостатък;
[29] и да положи ръката си върху главата на приноса за грях, и да заколи приноса за грях на мястото на всеизгарянето.
[30] Тогава свещеникът да вземе с пръста си от кръвта му и да я сложи върху роговете на жертвеника за всеизгаряне, и тогава да излее цялата му кръв в подножието на жертвеника.

[31] Tirará toda a gordura, como se tira a gordura do sacrifício pacífico; o sacerdote a queimará sobre o altar como aroma agradável ao SENHOR; e o sacerdote fará expiação pela pessoa, e lhe será perdoado.

[32] Mas, se pela sua oferta trouxer uma cordeira como oferta pelo pecado, fêmea sem defeito a trará.

[33] E porá a mão sobre a cabeça da oferta pelo pecado e a imolará por oferta pelo pecado, no lugar onde se imola o holocausto.

[34] Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta pelo pecado e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar.

[35] Tirará toda a gordura, como se tira a gordura do cordeiro do sacrifício pacífico; o sacerdote a queimará sobre o altar, em cima das ofertas queimadas do SENHOR; assim, o sacerdote, por essa pessoa, fará expiação do seu pecado que cometeu, e lhe será perdoado.

Levítico 5

O sacrifício pelos pecados ocultos

[1] Quando alguém pecar nisto: tendo ouvido a voz da imprecação, sendo testemunha de um fato, por ter visto ou sabido e, contudo, não o revelar, levará a sua iniqüidade;

[31] И да извади цялата му тлъстина така, както се изважда тлъстината от мирната жертва; и свещеникът да я изгори на жертвеника за благоухание на Господа; така свещеникът да направи умилостивение и ще му се прости.

[32] Или ако принесе агне в принос за грях, то да принесе женско животно без недостатък;

[33] и да положи ръката си върху главата на приноса за грях и да го заколи в принос за грях на мястото, където колят всеизгарянето.

[34] И свещеникът да вземе с пръста си от кръвта на приноса за грях и да я сложи върху роговете на жертвеника за всеизгаряне, и тогава да излее цялата му кръв в подножието на жертвеника.

[35] И да извади цялата му тлъстина така, както се изважда тлъстината от агнето на мирната жертва; и свещеникът да ги изгори на жертвеника, както се изгарят приносите чрез огън на Господа; така свещеникът да направи умилостивение за греха, който е извършил, и ще му се прости.

Левит 5

[1] Ако някой съгреши в това, че в качеството на свидетел в някое дело чуе, че го попитат под клетва дали е видял или знае за работата, а той не каже, тогава ще носи отговорност забеззаконието си.

[2] ou quando alguém tocar em alguma coisa imunda, seja corpo morto de besta-fera imunda, seja corpo morto de animal imundo, seja corpo morto de réptil imundo, ainda que lhe fosse oculto, e tornar-se imundo, então, será culpado;

[2] Или ако някой се допре до каквото и да е нечисто нещо, било труп на нечисто животно или труп на нечист добитък, или труп на нечисто пълзящо, и ако не му е известно, че е нечист, пак ще бъде виновен.

[3] ou quando tocar a imundícia de um homem, seja qual for a imundícia com que se faça imundo, e lhe for oculto, e o souber depois, será culpado;

[3] Или ако се докосне до човешка нечистота; или каквато и да е причината на нечистотата, чрез която някой се осквернява, и ако това е стореноненесъзнателно, то, щом узнае за него, ще бъде виновен.

[4] ou quando alguém jurar temerariamente com seus lábios fazer mal ou fazer bem, seja o que for que o homem pronuncie temerariamente com juramento, e lhe for oculto, e o souber depois, culpado será numa destas coisas.

[4] Или ако някой се закълне и обяви необмислено, че ще направи някакво зло или добро нещо, то каквото и да обяви човек необмислено с клетва и стане без знанието му, когато той узнае, ще бъде виновен за едно от тях.

[5] Será, pois, que, sendo culpado numa destas coisas, confessará aquilo em que pecou.

[5] А когато стане виновен за едно от тези неща, нека изповядва онова, в което е съгрешил;

[6] Como sua oferta pela culpa, pelo pecado que cometeu, trará ele ao SENHOR, do gado miúdo, uma cordeira ou uma cabrita como oferta pelo pecado; assim, o sacerdote, por ele, fará expiação do seu pecado.

[6] и нека принесе на Господа жертва за престъплението си, за греха, който е извършил, женско агне или яре от стадото в принос за грях; и свещеникът да направи умилостивение за него поради греха му.

[7] Se as suas posses não lhe permitirem trazer uma cordeira, trará ao SENHOR, como oferta pela culpa, pelo pecado que cometeu, duas rolas ou dois pombinhos: um como oferta pelo pecado, e o outro como holocausto.

[7] Но ако не може да си позволи да принесе овца или коза, то за греха, който е извършил, нека принесе на Господа две гургулици или две гълъбчета – едното в принос за грях, а другото за всеизгаряне.

8 Entregá-los-á ao sacerdote, o qual primeiro oferecerá aquele que é como oferta pelo pecado e lhe destroncará, com a unha, a cabeça, sem a separar do pescoço.

8 Да ги донесе на свещеника, който да принесе първо онзи принос, който е за грях, като пречупи главата от шията му, но без да я откъсне;

9 Do sangue da oferta pelo pecado aspergirá sobre a parede do altar e o restante do sangue, fá-lo-á correr à base do altar; é oferta pelo pecado.

9 и от кръвта на приноса за грях да поръси отстрани на жертвеника; а останалото от кръвта да изцеди в подножието на жертвеника; това е принос за грях;

10 E do outro fará holocausto, conforme o estabelecido; assim, o sacerdote, por ele, fará oferta pelo pecado que cometeu, e lhe será perdoado.

10 а второто да направи всеизгаряне според разпоредбите. Така свещеникът да направи умилостивение за него поради греха, който е извършил, и ще му се прости.

11 Porém, se as suas posses não lhe permitirem trazer duas rolas ou dois pombinhos, então, aquele que pecou trará, por sua oferta, a décima parte de um efa de flor de farinha como oferta pelo pecado; não lhe deitará azeite, nem lhe porá em cima incenso, pois é oferta pelo pecado.

11 Но ако не е в състояние да донесе две гургулици или две гълъбчета, тогава съгрешилият да донесе в принос за себе си една десета от ефа чисто брашно в принос за грях; да не го полива с елей, нито да сложи на него тамян, защото е принос за грях.

12 Entregá-la-á ao sacerdote, e o sacerdote dela tomará um punhado como porção memorial e a queimará sobre o altar, em cima das ofertas queimadas ao SENHOR; é oferta pelo pecado.

12 Да го донесе на свещеника; и свещеникът да вземе от него една пълна шепа за спомен и да го изгори на жертвеника, както се изгарят приносите чрез огън на Господа; това е принос за грях.

13 Assim, o sacerdote, por ele, fará oferta pelo pecado que cometeu em alguma destas coisas, e lhe será perdoado; o restante será do sacerdote, como a oferta de manjares.

13 Така свещеникът да направи умилостивение за него поради греха, който е извършил в някои от тези неща, и ще му се прости; а останалото да бъде за свещеника, както хлебната жертва.

O sacrifício pelo sacrilégio

14 Disse mais o SENHOR a Moisés:

14 Господ каза още на Моисей:

[15] Quando alguém cometer ofensa e pecar por ignorância nas coisas sagradas do SENHOR, então, trará ao SENHOR, por oferta, do rebanho, um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação em siclos de prata, segundo o siclo do santuário, como oferta pela culpa.

[16] Assim, restituirá o que ele tirou das coisas sagradas, e ainda acrescentará o seu quinto, e o dará ao sacerdote; assim, o sacerdote, com o carneiro da oferta pela culpa, fará expiação por ele, e lhe será perdoado.

O sacrifício pelos pecados de ignorância

[17] E, se alguma pessoa pecar e fizer contra algum de todos os mandamentos do SENHOR aquilo que se não deve fazer, ainda que o não soubesse, contudo, será culpada e levará a sua iniqüidade.

[18] E do rebanho trará ao sacerdote um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação, para oferta pela culpa, e o sacerdote, por ela, fará expiação no tocante ao erro que, por ignorância, cometeu, e lhe será perdoado.

[19] Oferta pela culpa é; certamente, se tornou culpada ao SENHOR.

Levítico 6

O sacrifício pelos pecados voluntários

[1] Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo:

[15] Ако някой наруши закона, като неволно съгреши относно посветените на Господавещи, то за престъплението си да принесе на Господа овен от стадото без недостатък, достатъчен, според твоята оценка в сребърни сикъла по сикъла на светилището, за принос за вина;

[16] и в каквото е съгрешил относно посветените вещи, нека го плати и нека му прибави една пета, която да даде на свещеника; и свещеникът да направи умилостивение за него чрез принесения за престъпление овен и ще му се прости.

[17] Ако някой съгреши, като извърши нещо, което Господ е заповядал да не се прави, макар че не го е знаел, пак ще бъде виновен и ще носи беззаконието си.

[18] Затова нека принесе при свещеника овен от стадото без недостатък, достатъчен, според твоята оценка, за принос за вина; и свещеникът да направи умилостивение за него поради престъплението, което е извършил несъзнателно, и ще му се прости.

[19] Това е принос за вина; защото човекътбез съмнение е виновен пред Господа.

Левит 6

[1] Господ говори още на Моисей, като каза:

[2] Quando alguma pessoa pecar, e cometer ofensa contra o SENHOR, e negar ao seu próximo o que este lhe deu em depósito, ou penhor, ou roubar, ou tiver usado de extorsão para com o seu próximo;
[3] ou que, tendo achado o perdido, o negar com falso juramento, ou fizer alguma outra coisa de todas em que o homem costuma pecar,

[4] será, pois, que, tendo pecado e ficado culpada, restituirá aquilo que roubou, ou que extorquiu, ou o depósito que lhe foi dado, ou o perdido que achou,

[5] ou tudo aquilo sobre que jurou falsamente; e o restituirá por inteiro e ainda a isso acrescentará a quinta parte; àquele a quem pertence, lho dará no dia da sua oferta pela culpa.

[6] E, por sua oferta pela culpa, trará, do rebanho, ao SENHOR um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação, para a oferta pela culpa; trá-lo-á ao sacerdote.

[7] E o sacerdote fará expiação por ela diante do SENHOR, e será perdoada de qualquer de todas as coisas que fez, tornando-se, por isso, culpada.

A lei do holocausto

[8] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[9] Dá ordem a Arão e a seus filhos, dizendo: Esta é a lei do holocausto: o holocausto ficará na lareira do altar toda a noite até

[2] Ако някой съгреши и извърши престъпление против Господа, като отрече пред ближния си за нещо, което му е поверено или оставено в залог, или ограби ближния си, или го изнуди;
[3] или намери изгубено нещо и излъже за него, като се закълне лъжливо; или ако извърши грях, какъвто хората вършат,
[4] тогава, ако е съгрешил и е виновен, нека върне ограбеното или придобитото чрез неправда, или повереното му нещо, или изгубеното нещо, което е намерил,
[5] или каквото и да е нещо, за което се е заклел лъжливо; нека го върне напълно и му прибави една пета; в деня, когато бъде обвинен, нека го даде на онзи, на когото принадлежи.
[6] При свещеника нека принесе на Господаприноса си за престъпление – овен от стадото без недостатък, достатъчен, според твоята оценка, в принос за вина;
[7] и свещеникът да направи умилостивение за него пред Господа и ще му се прости за каквото и да било, което е сторил; за всичко, в което се е провинил.

Изисквания към свещениците при принасяне на жертвите

[8] Господ каза още на Моисей:
[9] Заповядай на Аарон и синовете му: Ето закона за всеизгарянето: всеизгарянето да гори на жертвеника цялата нощ до сутринта и да се направи

pela manhã, e nela se manterá aceso o fogo do altar.

огънят върху жертвеника да гори на него непрекъснато.

10 O sacerdote vestirá a sua túnica de linho e os calções de linho sobre a pele nua, e levantará a cinza, quando o fogo houver consumido o holocausto sobre o altar, e a porá junto a este.

10 Свещеникът да облече ленената си одежда и да носи ленени долни дрехи на тялото си; и да вдигне пепелта от всеизгарянето, което огънят е изгорил на жертвеника, и да го сложи при жертвеника.

11 Depois, despirá as suas vestes e porá outras; e levará a cinza para fora do arraial a um lugar limpo.

11 Тогава да съблече одеждите си, за да облече други одежди, и да изнесе пепелта вън от стана на чисто място.

12 O fogo, pois, sempre arderá sobre o altar; não se apagará; mas o sacerdote acenderá lenha nele cada manhã, e sobre ele porá em ordem o holocausto, e sobre ele queimará a gordura das ofertas pacíficas.

12 А да се направи огънят, който е върху жертвеника, да гори на него непрекъснато; не бива да угасва; всяка сутрин свещеникът да слага дърва на него да горят и да нарежда всеизгарянето на него, и да изгаря на него тлъстината на мирните жертви.

13 O fogo arderá continuamente sobre o altar; não se apagará.

13 Да се направи огънят да гори непрекъснато на жертвеника; не бива да угасва.

A lei da oferta de manjares

14 Esta é a lei da oferta de manjares: os filhos de Arão a oferecerão perante o SENHOR, diante do altar.

14 Ето и закона за хлебната жертва: Аароновите синове да го принасят пред Господа, пред жертвеника.

15 Um deles tomará dela um punhado de flor de farinha da oferta de manjares com seu azeite e todo o incenso que está sobre a oferta de manjares; então, o queimará sobre o altar, como porção memorial de aroma agradável ao SENHOR.

15 И свещеникът, като вземе от него една пълна шепа чисто брашно от хлебната жертва и от елея му, и целия тамян, който е на хлебната жертва, да ги изгори на жертвеника като негов спомен, за благоухание на Господа.

16 O restante dela comerão Arão e seus filhos; asmo se comerá no lugar santo; no pátio da tenda da congregação, o comerão.

16 А останалото от него да ядат Аарон и синовете му; безквасно да се яде на свято място; да го ядат в двора на шатъра за срещане.

[17] Levedado não se cozerá; sua porção dei-lhes das minhas ofertas queimadas; coisa santíssima é, como a oferta pelo pecado e a oferta pela culpa.

[18] Todo varão entre os filhos de Arão comerá da oferta de manjares; estatuto perpétuo será para as vossas gerações dentre as ofertas queimadas do SENHOR; tudo o que tocar nelas será santo.

A oferta na consagração dos sacerdotes

[19] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[20] Esta é a oferta de Arão e de seus filhos, que oferecerão ao SENHOR no dia em que aquele for ungido: a décima parte de um efa de flor de farinha pela oferta de manjares contínua; metade dela será oferecida pela manhã, e a outra metade, à tarde.

[21] Numa assadeira, se fará com azeite; bem amassada a trarás; em pedaços cozidos trarás a oferta de manjares de aroma agradável ao SENHOR.

[22] Também o sacerdote, que dentre os filhos de Arão for ungido em seu lugar, fará o mesmo; por estatuto perpétuo será de todo queimada ao SENHOR.

[23] Assim, toda a oferta de manjares do sacerdote será totalmente queimada; não se comerá.

A lei da oferta pelo pecado

[24] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[25] Fala a Arão e a seus filhos, dizendo: Esta é a lei da oferta pelo pecado: no lugar onde se imola o holocausto, se imolará a

[17] Да не се пече с квас. От Моите приноси им дадох това за дял; пресвято е, както са приносът за грях и приносът за вина.

[18] Всеки мъжки представител от Аароновите потомци да яде от него като свое вечно право от Господните приноси чрез огън във всичките ви поколения; всеки, който се допре до тях, ще бъде свят.

[19] Господ каза още на Моисей:

[20] Ето приноса, който Аарон и синовете му трябва да принесат на Господа в деня, когато бъдат помазани: една десета от ефа чисто брашно за вечна хлебна жертва, половината сутрин и половината вечер.

[21] При това да се сготви с елей; сготвено да го донесеш; във вид на печени късове да принесеш хлебната жертва за благоухание на Господа.

[22] Да го принесе онзи от синовете му, който ще стане помазан свещеник вместо него; вечен закон е да се изгаря цял за Господа.

[23] Всяка хлебна жертва, принесена от свещеника, да се изгаря цяла; да не се яде.

[24] Господ каза още на Моисей:

[25] Кажи на Аарон и синовете му: Ето закона за приноса за грях: на мястото, където се коли всеизгарянето, да се

oferta pelo pecado, perante o SENHOR; coisa santíssima é.

[26] O sacerdote que a oferecer pelo pecado a comerá; no lugar santo, se comerá, no pátio da tenda da congregação.

[27] Tudo o que tocar a carne da oferta será santo; se aspergir alguém do seu sangue sobre a sua veste, lavarás aquilo sobre que caiu, no lugar santo.

[28] E o vaso de barro em que for cozida será quebrado; porém, se for cozida num vaso de bronze, esfregar-se-á e lavar-se-á na água.

[29] Todo varão entre os sacerdotes a comerá; coisa santíssima é.

[30] Porém não se comerá nenhuma oferta pelo pecado, cujo sangue se traz à tenda da congregação, para fazer expiação no santuário; no fogo será queimada.

Levítico 7

A lei da oferta pela culpa

[1] Esta é a lei da oferta pela culpa; coisa santíssima é.

[2] No lugar onde imolam o holocausto, imolarão a oferta pela culpa, e o seu sangue se aspergirá sobre o altar, em redor.

[3] Dela se oferecerá toda a gordura, a cauda e a gordura que cobre as entranhas;

[4] também ambos os rins e a gordura que neles há, junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins se tirará.

заколи и приносът за грях пред Господа; пресвято е.

[26] Свещеникът, който го принася за грях, да го яде; на свято място да се яде, в двора на шатъра за срещане.

[27] Всичко, което се допре до месото на приноса, ще бъде свято; и ако някоя дреха се опръска от кръвта му, опръсканото да се опере на свято място.

[28] А пръстеният съд, в който е било варено, да се строшава; но ако е било варено в меден съд, той да се изтрива и да се мие с вода.

[29] Всеки от мъжки пол от свещеническите семейства да яде от него; то е пресвято.

[30] И никой принос за грях, от чиято кръв се внася в шатъра за срещане, за да извърши умилостивение в светилището, да не се яде; той трябва да бъде изгорен с огън.

Левит 7

[1] Ето и закона за приноса за вина; това е пресвят принос.

[2] На мястото, където колят всеизгарянето, да заколят и приноса за вина; и с кръвта му да се поръсва жертвеникът наоколо.

[3] От него да се принася всичко, което е тлъсто: опашката, тлъстината, която покрива вътрешностите,

[4] двата бъбрека с тлъстината, която е около тях към кръста, и булото на черния дроб (което да извади до бъбреците);

[5] O sacerdote o queimará sobre o altar em oferta queimada ao SENHOR; é oferta pela culpa.

[6] Todo varão entre os sacerdotes a comerá; no lugar santo, se comerá; coisa santíssima é.

[7] Como a oferta pelo pecado, assim será a oferta pela culpa; uma única lei haverá para elas: será do sacerdote que, com ela, fizer expiação.

[8] O sacerdote que oferecer o holocausto de alguém terá o couro do holocausto que oferece,

[9] como também toda oferta de manjares que se cozer no forno, com tudo que se preparar na frigideira e na assadeira, será do sacerdote que a oferece.

[10] Toda oferta de manjares amassada com azeite ou seca será de todos os filhos de Arão, tanto de um como do outro.

A lei das ofertas pacíficas

[11] Esta é a lei das ofertas pacíficas que alguém pode oferecer ao SENHOR.

[12] Se fizer por ação de graças, com a oferta de ação de graças trará bolos asmos amassados com azeite, obreias asmas untadas com azeite e bolos de flor de farinha bem amassados com azeite.

[13] Com os bolos trará, por sua oferta, pão levedado, com o sacrifício de sua oferta pacífica por ação de graças.

[5] и свещеникът да ги изгори на жертвеника за жертва чрез огън на Господа; това е принос за вина.

[6] Всеки от мъжки пол между свещеническите семейства да го яде; на свято място да се яде; това е пресвят принос.

[7] Какъвто е приносът за грях, такъв е и приносът за вина; един закон да има за тях; който свещеник прави умилостивение чрез него, негов да бъде.

[8] А който свещеник принася от името на някого приноса за всеизгаряне, този свещеник да взема за себе си кожата на всеизгарянето, което е принесъл.

[9] И всяка хлебна жертва, която е печена в пещ, и всяка, която е сготвена в подница или на тава, да бъде дадена на свещеника, който я принася.

[10] А всяка хлебна жертва, омесена с елей или суха, да бъде дадена на всички Ааронови синове, по равен дял на всеки.

[11] Ето и закона за мирната жертва, която ще се принася на Господа:

[12] ако някой я принесе за благодарение, то с благодарствената жертва да принесе и безквасни пити, омесени с елей, и безквасни кори, намазани с елей, и пити от чисто брашно, омесени с елей.

[13] А освен питите с благодарствената си мирна жертва да принесе и квасен хляб.

[14] E, de toda oferta, trará um bolo por oferta ao SENHOR, que será do sacerdote que aspergir o sangue da oferta pacífica.

[14] И от приноса си да принесе по едно от всички тези неща принос за издигане пред Господа; това да бъде дадено на свещеника, който ръси с кръвта на мирната жертва.

[15] Mas a carne do sacrifício de ação de graças da sua oferta pacífica se comerá no dia do seu oferecimento; nada se deixará dela até à manhã.

[15] Месото на благодарствената му мирна жертва да се яде в същия ден, в който се принася; той да не оставя от него до сутринта.

[16] E, se o sacrifício da sua oferta for voto ou oferta voluntária, no dia em que oferecer o seu sacrifício, se comerá; e o que dele ficar também se comerá no dia seguinte.

[16] Но ако жертвата на приноса е направена чрез оброк или е доброволен принос, то да се яде в същия ден, в който принася жертвата си; и каквото остане от него, да се яде на другия ден;

[17] Porém o que ainda restar da carne do sacrifício, ao terceiro dia, será queimado.

[17] а каквото остане от месото на жертвата до третия ден, да се изгаря в огън.

[18] Se da carne do seu sacrifício pacífico se comer ao terceiro dia, aquele que a ofereceu não será aceito, nem lhe será atribuído o sacrifício; coisa abominável será, e a pessoa que dela comer levará a sua iniqüidade.

[18] И ако се изяде нещо от месото на мирната жертва на третия ден, то онзи, който я принася, няма да бъде приет, нито ще му се зачете жертвата; скверното ще бъде тя; и онзи човек, който би ял от нея, да носи отговорност за беззаконието си.

[19] A carne que tocar alguma coisa imunda não se comerá; será queimada. Qualquer que estiver limpo comerá a carne do sacrifício.

[19] Месото, до което би се допряло нещо нечисто, да не се яде; в огън да се изгаря; а от неоскверненото месо да яде всеки, който е чист;

[20] Porém, se alguma pessoa, tendo sobre si imundícia, comer a carne do sacrifício pacífico, que é do SENHOR, será eliminada do seu povo.

[20] но онзи човек, който, като има нечистотата на себе си, яде от месото на Господнята мирна жертва, този човек ще бъде изтребен измежду своя народ.

[21] Se uma pessoa tocar alguma coisa imunda, como imundícia de homem, ou

[21] Също и онзи човек, който би се допрял до нещо нечисто, до човешка

de gado imundo, ou de qualquer réptil imundo e da carne do sacrifício pacífico, que é do SENHOR, ela comer, será eliminada do seu povo.

нечистота или до нечисто животно, или до каквато и да било нечиста гнусота, и яде от месото на Господнята мирна жертва, този човек ще бъде изтребен измежду народа си.

Deus proíbe comer gordura e sangue

22 Disse mais o SENHOR a Moisés:

22 Господ каза още на Моисей:

23 Fala aos filhos de Israel, dizendo: Não comereis gordura de boi, nem de carneiro, nem de cabra.

23 Кажи на израилтяните: Да не ядете никаква тлъстина – нито от говедо, нито от овца, нито от коза.

24 A gordura do animal que morre por si mesmo e a do dilacerado por feras podem servir para qualquer outro uso, mas de maneira nenhuma as comereis;

24 Тлъстината на естествено умряло и тлъстината на разкъсано от звяр животно може да се употреби за всяка друга нужда; но да не ядете от нея.

25 porque qualquer que comer a gordura do animal, do qual se trouxer ao SENHOR oferta queimada, será eliminado do seu povo.

25 Защото, който яде тлъстина от животно, от което се принася жертва чрез огън на Господа, този човек, който би ял от нея, ще бъде изтребен измежду народа си.

26 Não comereis sangue em qualquer das vossas habitações, quer de aves, quer de gado.

26 И в никое от жилищата си да не ядете никаква кръв, било от птица или от животно.

27 Toda pessoa que comer algum sangue será eliminada do seu povo.

27 Всеки човек, който би ял каквато и да е кръв, този човек ще бъде изтребен измежду народа си.

A porção dos sacerdotes

28 Disse mais o SENHOR a Moisés:

28 Господ каза още на Моисей:

29 Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quem oferecer ao SENHOR o seu sacrifício pacífico trará a sua oferta ao SENHOR; do seu sacrifício pacífico

29 Кажи на израилтяните: Който принася мирна жертва на Господа, нека донесе приноса си на Господа от мирната си жертва.

30 trará com suas próprias mãos as ofertas queimadas do SENHOR; a gordura do peito com o peito trará para movê-lo por oferta movida perante o SENHOR.

30 Със своите ръце да донесе Господнитеприноси чрез огън; да донесе тлъстината с гръдната част,

така че тя да бъде движим принос пред Господа.

[31] O sacerdote queimará a gordura sobre o altar, porém o peito será de Arão e de seus filhos.

[31] А свещеникът да изгаря тлъстината на жертвеника; обаче гръдната част да бъде дадена на Аарон и синовете му.

[32] Também a coxa direita dareis ao sacerdote por oferta dos vossos sacrifícios pacíficos.

[32] И дясното бедро да давате на свещеника като принос за издигане от мирните си жертви.

[33] Aquele dos filhos de Arão que oferecer o sangue do sacrifício pacífico e a gordura, esse terá a coxa direita por sua porção;

[33] Който от Аароновите синове принесе кръвта на мирната жертва и тлъстината, да получи дясното бедро за свой дял.

[34] porque o peito movido e a coxa da oferta tomei dos filhos de Israel, dos seus sacrifícios pacíficos, e os dei a Arão, o sacerdote, e a seus filhos, por direito perpétuo dos filhos de Israel.

[34] Защото Аз взех от израилтяните, от мирните им жертви, гръдната част на движимия принос и бедрото на издигнатия принос и ги дадох на свещеника Аарон и синовете му за тяхно вечно право от израилтяните.

[35] Esta é a porção de Arão e a porção de seus filhos, das ofertas queimadas do SENHOR, no dia em que os apresentou para oficiarem como sacerdotes ao SENHOR;

[35] Това е делът от Господните приноси чрез огън за Аарон и синовете му поради помазването им, в деня, когато представи синовете си, за да свещенодействат на Господа,

[36] a qual o SENHOR ordenou que se lhes desse dentre os filhos de Israel no dia em que os ungiu; estatuto perpétuo é pelas suas gerações.

[36] който дял Господ заповяда да им се дава от израилтяните в деня, когато ги помаза. Това е тяхно вечно право през всичките им поколения.

[37] Esta é a lei do holocausto, da oferta de manjares, da oferta pelo pecado, da oferta pela culpa, da consagração e do sacrifício pacífico,

[37] Това е законът за всеизгарянето, за хлебната жертва, за приноса за грях, за приноса за вина, за посвещаванията и за мирната жертва,

[38] que o SENHOR ordenou a Moisés no monte Sinai, no dia em que ordenou aos filhos de Israel que oferecessem as suas ofertas ao SENHOR, no deserto do Sinai.

[38] който Господ заповяда на Моисей на Синайската планина, когато заповяда на израилтяните да принасят

приносите си на Господа, в Синайската пустиня.

Levítico 8

A consagração de Arão e de seus filhos

Êxodo 29.1-37

1 Disse mais o SENHOR a Moisés:

2 Toma Arão, e seus filhos, e as vestes, e o óleo da unção, como também o novilho da oferta pelo pecado, e os dois carneiros, e o cesto dos pães asmos

3 e ajunta toda a congregação à porta da tenda da congregação.

4 Fez, pois, Moisés como o SENHOR lhe ordenara, e a congregação se ajuntou à porta da tenda da congregação.

5 Então, disse Moisés à congregação: Isto é o que o SENHOR ordenou que se fizesse.

6 E fez chegar a Arão e a seus filhos e os lavou com água.

7 Vestiu a Arão da túnica, cingiu-o com o cinto e pôs sobre ele a sobrepeliz; também pôs sobre ele a estola sacerdotal, e o cingiu com o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal, e o ajustou com ele.

8 Depois, lhe colocou o peitoral, pondo no peitoral o Urim e o Tumim;

9 e lhe pôs a mitra na cabeça e na mitra, na sua parte dianteira, pôs a lâmina de ouro, a coroa sagrada, como o SENHOR ordenara a Moisés.

10 Então, Moisés tomou o óleo da unção, e ungiu o tabernáculo e tudo o que havia nele, e o consagrou;

Левит 8

1 Господ говори още на Моисей:

2 Вземи Аарон и синовете му с него, и одеждите, мирото за помазване, телето на приноса за грях, двата овена и коша с безквасните хлябове;

3 и събери цялото общество при входа на шатъра за срещане.

4 И Моисей направи, както му заповяда Господ; и обществото се събра пред входа на шатъра за срещане.

5 Тогава Моисей каза на обществото: Ето какво заповяда Господ да направим.

6 И така, Моисей доведе Аарон и синовете му и ги изми с вода.

7 После го облече с хитона и го опаса с пояса, облече го с мантията, сложи му ефода, препаса го с препаската на ефода и го стегна с нея.

8 Тогава му сложи нагръдника и в нагръдника положи Урим и Тумим.

9 Постави и митрата на главата му и отпред на митрата закачи златна плочица, т. е. святия венец, както Господбеше заповядал на Моисей.

10 След това Моисей взе мирото за помазване и като помаза скинията и всичко в нея, ги освети.

11 e dele aspergiu sete vezes sobre o altar e ungiu o altar e todos os seus utensílios, como também a bacia e o seu suporte, para os consagrar.

11 С него поръси и върху жертвеника седем пъти и помаза жертвеника с всичките му прибори и умивалника с подложката му, за да ги освети.

12 Depois, derramou do óleo da unção sobre a cabeça de Arão e ungiu-o, para consagrá-lo.

12 Тогава от мирото за помазване изля върху главата на Аарон и го помаза, за да го освети.

13 Também Moisés fez chegar os filhos de Arão, e vestiu-lhes as túnicas, e cingiu-os com o cinto, e atou-lhes as tiaras, como o SENHOR lhe ordenara.

13 После Моисей приведе Аароновите синове, облече ги с хитони, опаса ги с пояси и им сложи превръзки за главата, както Господ беше заповядал на Моисей.

14 Então, fez chegar o novilho da oferta pelo pecado; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do novilho da oferta pelo pecado;

14 След това приведе телето на приноса за грях; и Аарон и синовете му поставиха ръцете си върху главата на принесеното за грях теле.

15 e Moisés o imolou, e tomou o sangue, e dele pôs, com o dedo, sobre os chifres do altar em redor, e purificou o altar; depois, derramou o resto do sangue à base do altar e o consagrou, para fazer expiação por ele.

15 И го закла; и Моисей взе кръвта и с пръста си я сложи на роговете на жертвеника наоколо, и очисти жертвеника, а останалото от кръвта изля в подножието на жертвеника; така го освети, за да направи умилостивение за него.

16 Depois, tomou toda a gordura que está sobre as entranhas, e o redenho do fígado, e os dois rins, e sua gordura; e Moisés os queimou sobre o altar.

16 После взе цялата тлъстина, която е по вътрешностите, булото на черния дроб и двата бъбрека с тлъстината им, и Моисей ги изгори на жертвеника.

17 Mas o novilho com o seu couro, e a sua carne, e o seu excremento queimou fora do arraial, como o SENHOR ordenara a Moisés.

17 А телето, кожата му, месото му и нечистотиите му изгори на огън вън от стана, както Господ беше заповядал на Моисей.

18 Depois, fez chegar o carneiro do holocausto; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do carneiro.

18 След това приведе овена за всеизгаряне; и Аарон и синовете му поставиха ръцете си върху главата на овена.

[19] E Moisés o imolou e aspergiu o sangue sobre o altar, em redor.

[20] Partiu também o carneiro nos seus pedaços; Moisés queimou a cabeça, os pedaços e a gordura.

[21] Porém as entranhas e as pernas lavou com água; e Moisés queimou todo o carneiro sobre o altar; holocausto de aroma agradável, oferta queimada era ao SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[22] Então, fez chegar o outro carneiro, o carneiro da consagração; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do carneiro.

[23] E Moisés o imolou, e tomou do seu sangue, e o pôs sobre a ponta da orelha direita de Arão, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

[24] Também fez chegar os filhos de Arão; pôs daquele sangue sobre a ponta da orelha direita deles, e sobre o polegar da mão direita, e sobre o polegar do pé direito; e aspergiu Moisés o resto do sangue sobre o altar, em redor.

[25] Tomou a gordura, e a cauda, e toda a gordura que está nas entranhas, e o redenho do fígado, e ambos os rins, e a sua gordura, e a coxa direita.

[26] Também do cesto dos pães asmos, que estava diante do SENHOR, tomou um bolo asmo, um bolo de pão azeitado e uma

[19] И го закла; и Моисей поръси жертвеника наоколо с кръвта.

[20] И насече овена на късове; и Моисей изгори главата, късовете и тлъстината.

[21] А вътрешностите и краката изми с вода; и Моисей изгори на жертвеника целия овен; това беше всеизгаряне за благоухание, жертва чрез огън на Господа, както Господ беше заповядал на Моисей.

[22] Тогава приведе другия овен, овена на посвещението; и Аарон и синовете му положиха ръцете си върху главата на овена.

[23] И го закла; и Моисей взе от кръвта му и я сложи на края на дясното ухо на Аарон, на палеца на дясната му ръка и на палеца на десния му крак.

[24] Приведе и Аароновите синове; и Моисей сложи от кръвта на края на дясното им ухо, на палеца на дясната им ръка и на палеца на десния им крак; и с кръвта Моисей поръси жертвеника наоколо.

[25] После взе тлъстината и опашката, всичко, което е тлъсто по вътрешностите, булото на черния дроб, двата бъбрека с тлъстината им и дясното бедро;

[26] взе и от коша с безквасните хлябове, който беше пред Господа, една безквасна пита, един хляб, омесен с

obreia e os pôs sobre a gordura e sobre a coxa direita.

[27] E tudo isso pôs nas mãos de Arão e de seus filhos e o moveu por oferta movida perante o SENHOR.

[28] Depois, Moisés o tomou das suas mãos e o queimou no altar sobre o holocausto; era uma oferta da consagração, por aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[29] Tomou Moisés o peito e moveu-o por oferta movida perante o SENHOR; era a porção que tocava a Moisés, do carneiro da consagração, como o SENHOR lhe ordenara.

[30] Tomou Moisés também do óleo da unção e do sangue que estava sobre o altar e o aspergiu sobre Arão e as suas vestes, bem como sobre os filhos de Arão e as suas vestes; e consagrou a Arão, e as suas vestes, e a seus filhos, e as vestes de seus filhos.

[31] Disse Moisés a Arão e a seus filhos: Cozei a carne diante da porta da tenda da congregação e ali a comereis com o pão que está no cesto da consagração, como tenho ordenado, dizendo: Arão e seus filhos a comerão.

[32] Mas o que restar da carne e do pão queimareis.

[33] Também da porta da tenda da congregação não saireis por sete dias, até ao dia em que se cumprirem os dias da

елей, и една кора и ги сложи на тлъстината и на дясното бедро;

[27] и като сложи всичко това в ръцете на Аарон и на синовете му, полюшна ги за движим принос пред Господа.

[28] После Моисей ги взе от ръцете им и ги изгори на жертвеника върху всеизгарянето; това беше жертва напосвещаване за благоухание; това беше жертва чрез огън на Господа.

[29] Моисей взе и гръдната част и я полюшна за движим принос пред Господа; това беше Моисеевият дял от овена на посвещението, както Господбеше заповядал на Моисей.

[30] После Моисей взе от мирото за помазване и от кръвта, която беше върху жертвеника, и поръси с него Аарон и одеждите му, и синовете му, и одеждите на синовете му; така освети Аарон и одеждите му, и синовете му, и одеждите на синовете му с него.

[31] Тогава Моисей каза на Аарон и синовете му: Сварете месото при входа на шатъра за срещане и там го яжте с хляба, който е в коша на посвещението, както ми беше заповядано, когато Господ ми каза: Аарон и синовете му да ги ядат.

[32] А колкото остане от месото и хляба, да го изгорите в огъня.

[33] И да не излизате от входа на шатъра за срещане в продължение на седем дни, преди да са се изпълнили дните на

vossa consagração; porquanto por sete dias o SENHOR vos consagrará.

посвещението ви; защото през тезиседем дни ще става посвещаването ви.

[34] Como se fez neste dia, assim o SENHOR ordenou se fizesse, em expiação por vós.

[34] Както Господ заповяда да се върши, така и е било извършено днес, за да стане умилостивение за вас.

[35] Ficareis, pois, à porta da tenda da congregação dia e noite, por sete dias, e observareis as prescrições do SENHOR, para que não morrais; porque assim me foi ordenado.

[35] През тези седем дни да седите при входа на шатъра за срещане, денем и нощем, за да пазите Господнитепредписания, за да не умрете; защото така ми беше заповядано.

[36] E Arão e seus filhos fizeram todas as coisas que o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés.

[36] И Аарон и синовете му извършиха всичко, което Господ заповяда чрез Моисей.

Levítico 9

Arão oferece sacrifícios por si e pelo povo

[1] Ao oitavo dia, chamou Moisés a Arão, e a seus filhos, e aos anciãos de Israel

[2] e disse a Arão: Toma um bezerro, para oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto, ambos sem defeito, e traze-os perante o SENHOR.

[3] Depois, dirás aos filhos de Israel: Tomai um bode, para oferta pelo pecado, um bezerro e um cordeiro, ambos de um ano e sem defeito, como holocausto;

[4] e um boi e um carneiro, por oferta pacífica, para sacrificar perante o SENHOR, e oferta de manjares amassada com azeite; porquanto, hoje, o SENHOR vos aparecerá.

[5] Então, trouxeram o que ordenara Moisés, diante da tenda da congregação, e chegou-

Левит 9

[1] На осмия ден Моисей повика Аарон и синовете му, и Израилевите старейшини;

[2] и каза на Аарон: Вземи си мъжко теле в принос за грях и овен за всеизгаряне, без недостатък, и ги принеси пред Господа.

[3] И кажи на израилтяните: Вземете козел като принос за грях и за всеизгаряне теле и агне, едногодишни, без недостатък,

[4] и за мирна жертва теле и овен, за да ги принесете пред Господа, и хлебна жертва, омесена с елей; защото днес ще ви се яви Господ.

[5] И така, донесоха пред шатъра за срещане онова, което заповяда Моисей;

se toda a congregação e se pôs perante o SENHOR.

[6] Disse Moisés: Esta coisa que o SENHOR ordenou fareis; e a glória do SENHOR vos aparecerá.

[7] Depois, disse Moisés a Arão: Chega-te ao altar, faze a tua oferta pelo pecado e o teu holocausto; e faze expiação por ti e pelo povo; depois, faze a oferta do povo e a expiação por ele, como ordenou o SENHOR.

[8] Chegou-se, pois, Arão ao altar e imolou o bezerro da oferta pelo pecado que era por si mesmo.

[9] Os filhos de Arão trouxeram-lhe o sangue; ele molhou o dedo no sangue e o pôs sobre os chifres do altar; e o resto do sangue derramou à base do altar.

[10] Mas a gordura, e os rins, e o redenho do fígado da oferta pelo pecado queimou sobre o altar, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[11] Porém a carne e o couro queimou fora do arraial.

[12] Depois, imolou o holocausto, e os filhos de Arão lhe entregaram o sangue, e ele o aspergiu sobre o altar, em redor.

[13] Também lhe entregaram o holocausto nos seus pedaços, com a cabeça; e queimou-o sobre o altar.

[14] E lavou as entranhas e as pernas e as queimou sobre o holocausto, no altar.

и цялото общество се приближи и застана пред Господа.

[6] Моисей каза: Това е, което Господзаповядда да направите, и Господнятаслава ще ви се яви.

[7] Тогава Моисей каза на Аарон: Пристъпи към жертвеника и принеси приноса си за грях и всеизгарянето си, и направи умилостивение за себе си и за народа; принеси и приноса за народа и направи умилостивение за него, както заповяда Господ.

[8] И така, Аарон пристъпи към жертвеника и закла телето на приноса за грях, което беше за него.

[9] А синовете на Аарон му донесоха кръвта; и той, след като натопи пръста си в кръвта и намаза с нея роговете на жертвеника, изля кръвта в подножието на жертвеника;

[10] а тлъстината, бъбреците и булото на черния дроб от приноса за грях изгори на жертвеника, както Господ беше заповядал на Моисей.

[11] А месото и кожата изгори на огън вън от стана.

[12] Закла и всеизгарянето; и синовете на Аарон му поднесоха кръвта, с която поръси жертвеника наоколо.

[13] Тогава му донесоха всеизгарянето, къс по къс, с главата; и ги изгори на жертвеника;

[14] и изми вътрешностите и краката и ги изгори на жертвеника, върху всеизгарянето.

[15] Depois, fez chegar a oferta do povo, e, tomando o bode da oferta pelo pecado, que era pelo povo, o imolou, e o preparou por oferta pelo pecado, como fizera com o primeiro.

[15] Тогава принесе жертва от името на народа, като взе козела на приноса за грях, който беше от името на народа, закла го и го принесе за грях, както и предишното.

[16] Também fez chegar o holocausto e o ofereceu segundo o rito.

[16] И представи всеизгарянето и го принесе според разпоредбите.

[17] Fez chegar a oferta de manjares, e dela tomou um punhado, e queimou sobre o altar, além do holocausto da manhã.

[17] Принесе и хлебната жертва, взе една шепа от нея и я изгори на жертвеника, освен утринното всеизгаряне.

[18] Depois, imolou o boi e o carneiro em sacrifício pacífico, que era pelo povo; e os filhos de Arão entregaram-lhe o sangue, que aspergiu sobre o altar, em redor,

[18] Закла още телето и овена на мирната жертва, която беше от името на народа; и синовете на Аарон му поднесоха кръвта (с която поръси жертвеника наоколо)

[19] como também a gordura do boi e do carneiro, e a cauda, e o que cobre as entranhas, e os rins, e o redenho do fígado.

[19] и тлъстините от телето, а от овена – опашката, тлъстината, която покрива вътрешностите, бъбреците и булото на черния дроб;

[20] E puseram a gordura sobre o peito, e ele a queimou sobre o altar;

[20] и като сложиха тлъстините върху гърдите, той изгори тлъстините върху жертвеника.

[21] mas o peito e a coxa direita Arão moveu por oferta movida perante o SENHOR, como Moisés tinha ordenado.

[21] А гръдната част и дясното бедро Аарон полюшна за движим принос пред Господа, според както Моисей беше заповядал.

[22] Depois, Arão levantou as mãos para o povo e o abençoou; e desceu, havendo feito a oferta pelo pecado, e o holocausto, e a oferta pacífica.

[22] Тогава Аарон повдигна ръцете си към народа и го благослови; и като беше вечепринесъл жертвата за грях, всеизгарянето и мирните приноси, слезе.

[23] Então, entraram Moisés e Arão na tenda da congregação; e, saindo, abençoaram o povo; e a glória do SENHOR apareceu a todo o povo.

[23] И Моисей и Аарон, като влязоха в шатъра за срещане, при излизането си благословиха народа;

[24] E eis que, saindo fogo de diante do SENHOR, consumiu o holocausto e a gordura sobre o altar; o que vendo o povo, jubilou e prostrou-se sobre o rosto.

и Господнята слава се яви на целия народ.

[24] И огън излезе отпред Господа и изпепели всеизгарянето и тлъстините върху жертвеника; и като видя това, целият народ извика силно и падна на земята.

Levítico 10

Nadabe e Abiú morrem diante do SENHOR

[1] Nadabe e Abiú, filhos de Arão, tomaram cada um o seu incensário, e puseram neles fogo, e sobre este, incenso, e trouxeram fogo estranho perante a face do SENHOR, o que lhes não ordenara.

[2] Então, saiu fogo de diante do SENHOR e os consumiu; e morreram perante o SENHOR.

[3] E falou Moisés a Arão: Isto é o que o SENHOR disse: Mostrarei a minha santidade naqueles que se cheguem a mim e serei glorificado diante de todo o povo. Porém Arão se calou.

[4] Então, Moisés chamou a Misael e a Elzafã, filhos de Uziel, tio de Arão, e disse-lhes: Chegai, tirai vossos irmãos de diante do santuário, para fora do arraial.

[5] Chegaram-se, pois, e os levaram nas suas túnicas para fora do arraial, como Moisés tinha dito.

[6] Moisés disse a Arão e a seus filhos Eleazar e Itamar: Não desgrenheis os cabelos, nem rasgueis as vossas vestes, para que não morrais, nem venha grande ira sobre toda a congregação; mas vossos

Левит 10

[1] А Аароновите синове Надав и Авиуд взеха кадилниците си и като сложиха в тях огън и тамян, принесоха чужд огън пред Господа – нещо, което Той им беше забранил.

[2] Затова огън излезе от присъствието на Господа и ги изпепели; и умряха пред Господа.

[3] Тогава Моисей каза на Аарон: Това е, което каза Господ: Аз ще се изявя като свят в онези, които се приближават към Мен, и ще се прославя пред целия народ.А Аарон мълчеше.

[4] Моисей повика Мисаил и Елисафан, синовете на Аароновия чичо Озиил, и им каза: Приближете се, вдигнете братята си от светилището и ги изнесете вън от стана.

[5] И така, те се приближиха и ги изнесоха с хитоните им вън от стана, както каза Моисей.

[6] Тогава Моисей каза на Аарон и на синовете му Елеазар и Итамар: Не откривайте главите си и не раздирайте дрехите си, за да не умрете и да не дойде гняв на цялото общество; а за изгарянето, което подпали Господ,

irmãos, toda a casa de Israel, lamentem o incêndio que o SENHOR suscitou.

[7] Não saireis da porta da tenda da congregação, para que não morrais; porque está sobre vós o óleo da unção do SENHOR. E fizeram conforme a palavra de Moisés.

Deveres e porções dos sacerdotes

[8] Falou também o SENHOR a Arão, dizendo:

[9] Vinho ou bebida forte tu e teus filhos não bebereis quando entrardes na tenda da congregação, para que não morrais; estatuto perpétuo será isso entre as vossas gerações,

[10] para fazerdes diferença entre o santo e o profano e entre o imundo e o limpo

[11] e para ensinardes aos filhos de Israel todos os estatutos que o SENHOR lhes tem falado por intermédio de Moisés.

[12] Disse Moisés a Arão e aos filhos deste, Eleazar e Itamar, que lhe ficaram: Tomai a oferta de manjares, restante das ofertas queimadas ao SENHOR, e comei-a, sem fermento, junto ao altar, porquanto coisa santíssima é.

[13] Comê-la-eis em lugar santo, porque isto é a tua porção e a porção de teus filhos, das ofertas queimadas do SENHOR; porque assim me foi ordenado.

[14] Também o peito da oferta movida e a coxa da oferta comereis em lugar limpo, tu, e teus filhos, e tuas filhas, porque

нека плачат братята ви, целият Израилев дом.

[7] И да не излезете от входа на шатъра за срещане, за да не умрете; защото мирото за Господнето помазване е на вас. И те направиха, както каза Моисей.

[8] След това Господ каза на Аарон:

[9] Когато влизате в шатъра за срещане, да не пиете вино или сикера – нито ти, нито синовете ти с тебе, за да не умрете; това ще бъде вечен закон във всичките ви поколения

[10] както, за да различавате между свято и скверно и между нечисто и чисто,

[11] така и за да учите израилтяните навсички наредби, които Господ им е говорил чрез Моисей.

[12] После Моисей каза на Аарон и на останалите му синове Елеазар и Итамар: Вземете хлебната жертва, която е останала от Господните жертви, принесени чрез огън, и я яжте безквасна при жертвеника, защото е пресвята жертва,

[13] и трябва да я ядете на свято място, понеже това е твоето право и правото на синовете ти от Господните жертви, принесени чрез огън; защото така ми беше заповядано.

[14] Също и гръдната част на движимия принос и бедрото на този за издигане трябва да ядете на чисто място – ти,

foram dados por tua porção e por porção de teus filhos, dos sacrifícios pacíficos dos filhos de Israel.

синовете ти и дъщерите ти с тебе; защото това е дадено като твое право и право на синовете ти от жертвите на мирните приноси на израилтяните.

[15] A coxa da oferta e o peito da oferta movida trarão com as ofertas queimadas de gordura, para mover por oferta movida perante o SENHOR, o que será por estatuto perpétuo, para ti e para teus filhos, como o SENHOR tem ordenado.

[15] Бедрото на приноса за издигане и гръдната част на движимия принос да донасят заедно с жертвите, принесеничрез огън на тлъстината, за да ги полюшват за движим принос пред Господа; и ще бъде твое вечно право и право на синовете ти с тебе, както заповяда Господ.

[16] Moisés diligentemente buscou o bode da oferta pelo pecado, e eis que já era queimado; portanto, indignando-se grandemente contra Eleazar e contra Itamar, os filhos que de Arão ficaram, disse:

[16] Моисей търсеше грижливо козела на приноса за грях, но той беше вече изгорен; затова той се разгневи на Елеазар и Итамар, останалите Ааронови синове, и каза:

[17] Por que não comestes a oferta pelo pecado no lugar santo? Pois coisa santíssima é; e o SENHOR a deu a vós outros, para levardes a iniqüidade da congregação, para fazerdes expiação por eles diante do SENHOR.

[17] Защо не ядохте приноса за грях на святото място, тъй като това е пресвят принос и ви е даден, за да отнемате беззаконието на обществото и да правите умилостивение за тях пред Господа?

[18] Eis que desta oferta não foi trazido o seu sangue para dentro do santuário; certamente, devíeis tê-la comido no santuário, como eu tinha ordenado.

[18] Ето, кръвта му не бе внесена вътре в светилището. Трябваше непременно да го изядете в светилището, както заповядах.

[19] Respondeu Arão a Moisés: Eis que, hoje, meus filhos ofereceram a sua oferta pelo pecado e o seu holocausto perante o SENHOR; e tais coisas me sucederam; se eu, hoje, tivesse comido a oferta pelo

[19] Но Аарон отговори на Моисей: Ето, те принесоха днес жертвата си за грях и всеизгарянето си пред Господа; и като ми се случиха такива работи, ако бях ял днес приноса за грях, щеше ли да се види угодно на Господа?

pecado, seria isso, porventura, aceito aos olhos do SENHOR?

[20] O que ouvindo Moisés, deu-se por satisfeito.

Levítico 11

Leis sobre os animais limpos e os imundos
Deuteronômio 14.3-20

[1] Falou o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo-lhes:

[2] Dizei aos filhos de Israel: São estes os animais que comereis de todos os quadrúpedes que há sobre a terra:

[3] todo o que tem unhas fendidas, e o casco se divide em dois, e rumina, entre os animais, esse comereis.

[4] Destes, porém, não comereis: dos que ruminam ou dos que têm unhas fendidas: o camelo, que rumina, mas não tem unhas fendidas; este vos será imundo;

[5] o arganaz, porque rumina, mas não tem as unhas fendidas; este vos será imundo;

[6] a lebre, porque rumina, mas não tem as unhas fendidas; esta vos será imunda.

[7] Também o porco, porque tem unhas fendidas e o casco dividido, mas não rumina; este vos será imundo;

[8] da sua carne não comereis, nem tocareis no seu cadáver. Estes vos serão imundos.

[9] De todos os animais que há nas águas comereis os seguintes: todo o que tem barbatanas e escamas, nos mares e nos rios; esses comereis.

[20] И Моисей, като чу това, му се видя, че бе удовлетворен.

Левит 11

[1] И Господ каза на Моисей и Аарон:

[2] Кажете на израилтяните: Ето животните, които можете да ядете измежду животните, които са по земята.

[3] Измежду животните всяко, което има раздвоени копита и е с разцепени копита, и преживя, него да ядете.

[4] Обаче от онези, които преживят, или от онези, които имат раздвоени копита, да не ядете следните: камилата, защото преживя, но няма раздвоени копита; тя е нечиста за вас;

[5] криещия се гризач, защото преживя, но няма раздвоени копита, той е нечист за вас;

[6] дивия заек, защото преживя, но няма раздвоени копита; той е нечист за вас;

[7] и свинята, защото има раздвоени копита и е с разцепени копита, но не преживя; тя е нечиста за вас.

[8] От тяхното месо да не ядете и до трупа им да не се допирате; те са нечисти за вас.

[9] Измежду всички животни, които са във водите, да ядете следните: всички водни, които имат перки и люспи, в моретата и реките, тях да ядете.

[10] Porém todo o que não tem barbatanas nem escamas, nos mares e nos rios, todos os que enxameiam as águas e todo ser vivente que há nas águas, estes serão para vós outros abominação.
[11] Ser-vos-ão, pois, por abominação; da sua carne não comereis e abominareis o seu cadáver.
[12] Todo o que nas águas não tem barbatanas ou escamas será para vós outros abominação.

[13] Das aves, estas abominareis; não se comerão, serão abominação: a águia, o quebrantosso e a águia marinha;

[14] o milhano e o falcão, segundo a sua espécie,
[15] todo corvo, segundo a sua espécie,
[16] o avestruz, a coruja, a gaivota, o gavião, segundo a sua espécie,

[17] o mocho, o corvo marinho, a íbis,

[18] a gralha, o pelicano, o abutre,
[19] a cegonha, a garça, segundo a sua espécie, a poupa e o morcego.
[20] Todo inseto que voa, que anda sobre quatro pés será para vós outros abominação.

[21] Mas de todo inseto que voa, que anda sobre quatro pés, cujas pernas traseiras são mais compridas, para saltar com elas sobre a terra, estes comereis.

[22] Deles, comereis estes: a locusta, segundo a sua espécie, o gafanhoto

[10] А измежду всичко, което се движи във водите, и измежду всяко одушевено животно, което е във водите, всички в моретата и реките, които нямат перки и люспи, те са скверни за вас.
[11] Да бъдат скверни за вас; от месото им да не ядете и от труповете им да се отвращавате.
[12] Всичко във водите, което няма нито перки, нито люспи, да бъде скверно за вас.
[13] Измежду птиците да не се докосвате до следните: да не се ядат, понеже са скверни: орелът, лешоядът, черният лешояд,
[14] червената каня, черната каня според видовете ѝ,
[15] всяка врана според видовете ѝ,
[16] кукумявката, совата, чайката, ястребът според видовете му,
[17] малкият бухал, корморанът, големият бухал,
[18] белият бухал, пеликанът, рибарят,
[19] щъркелът, чаплата според видовете ѝ, папунякът и прилепът.
[20] Всички крилати пълзящи, които ходят на четири крака, да бъдат скверни за вас.
[21] Обаче измежду всички пълзящи крилати можете да ядете онези, които, като ходят на четири крака, имат пищяли над краката си, за да скачат с тях по земята.
[22] Измежду тях можете да ядете следните: скакалеца според видовете

devorador, segundo a sua espécie, o grilo, segundo a sua espécie, e o gafanhoto, segundo a sua espécie.

му, зеления скакалец според видовете му, щуреца според видовете му и малкия скакалец според видовете му.

23 Mas todos os outros insetos que voam, que têm quatro pés serão para vós outros abominação.

23 А всички други насекоми, които имат четири крака, да бъдат скверни за вас.

24 E por estes vos tornareis imundos; qualquer que tocar o seu cadáver imundo será até à tarde.

24 От тях ще бъдат нечисти: всеки, който се допира до трупа им, ще бъде нечист до вечерта;

25 Qualquer que levar o seu cadáver lavará as suas vestes e será imundo até à tarde.

25 и всеки, който понесе нещо от трупа им, да изпере дрехите си и да бъде нечист до вечерта.

26 Todo animal que tem unhas fendidas, mas o casco não dividido em dois e não rumina vos será por imundo; qualquer que tocar neles será imundo.

26 Всяко животно, което има раздвоени копита, но не е с разцепени копита, нито преживя, е нечисто за вас; всеки, който се допира до такова, ще бъде нечист.

27 Todo animal quadrúpede que anda na planta dos pés vos será por imundo; qualquer que tocar o seu cadáver será imundo até à tarde.

27 И измежду всички четирикраки животни – онези, които ходят на лапите си, ще бъдат нечисти за вас; всеки, който се допира до трупа им, ще бъде нечист до вечерта.

28 E o que levar o seu cadáver lavará as suas vestes e será imundo até à tarde; eles vos serão por imundos.

28 Който понесе трупа им, нека изпере дрехите си и да бъде нечист до вечерта; те са нечисти за вас.

29 Estes vos serão imundos entre o enxame de criaturas que povoam a terra: a doninha, o rato, o lagarto, segundo a sua espécie,

29 Измежду пълзящите, които пълзят по земята, следните да бъдат нечисти за вас: невестулката, мишката, големият гущер според видовете му,

30 o geco, o crocodilo da terra, a lagartixa, o lagarto da areia e o camaleão;

30 анакът, саламандърът, гущерът, къртицата и хамелеонът.

31 estes vos serão por imundos entre todo o enxame de criaturas; qualquer que os tocar, estando eles mortos, será imundo até à tarde.

31 Тези са, които са нечисти за вас измежду всички пълзящи; всеки, който се допира до труповете им, ще бъде нечист до вечерта.

[32] E tudo aquilo sobre que cair qualquer deles, estando eles mortos, será imundo, seja vaso de madeira, ou veste, ou pele, ou pano de saco, ou qualquer instrumento com que se faz alguma obra, será metido em água e será imundo até à tarde; então, será limpo.

[32] И всяко нещо, върху което те биха паднали мъртви, ще бъде нечисто: било дървен съд, дреха, кожа, вретище или някакъв съд, който се употребява в работа, всеки трябва да се сложи във вода и ще остане нечист до вечерта; тогава ще бъде чист.

[33] E todo vaso de barro, dentro do qual cair alguma coisa deles, tudo o que houver nele será imundo; o vaso quebrareis.

[33] А ако някое от тях падне в някой пръстен съд, то всичко, което е вътре в него, ще бъде нечисто; а съда да строшите.

[34] Todo alimento que se come, preparado com água, será imundo; e todo líquido que se bebe, em todo vaso, será imundo.

[34] Всяка храна в него, която се яде, върху която се сипва вода, когато се сготви, ще бъде нечиста; и всяко питие, което се пие, във всеки такъв съд ще бъде нечисто.

[35] E aquilo sobre o que cair alguma coisa do seu corpo morto será imundo; se for um forno ou um fogareiro de barro, serão quebrados; imundos são; portanto, vos serão por imundos.

[35] Каквото и да било нещо, върху което би паднало нещо от труп им, ще бъде нечисто; било пещ или огнище, трябва да се строшат; нечисти са и нечисти ще бъдат за вас.

[36] Porém a fonte ou cisterna, em que se recolhem águas, será limpa; mas quem tocar no cadáver desses animais será imundo.

[36] Обаче извор или кладенец, където има събрана вода, ще си бъде чист; но каквото се допре до трупа на тези животни, ще бъде нечисто.

[37] Se do seu cadáver cair alguma coisa sobre alguma semente de semear, esta será limpa;

[37] Но ако падне нещо от труп им върху някое семе за сеитба, което ще се посее, то си е чисто.

[38] mas, se alguém deitar água sobre a semente, e, se do cadáver cair alguma coisa sobre ela, vos será imunda.

[38] Обаче, ако са полели семето с вода и падне нещо от труп им на него, тогава е нечисто за вас.

[39] Se morrer algum dos animais de que vos é lícito comer, quem tocar no seu cadáver será imundo até à tarde;

[39] Ако умре някое от животните, които може да ядете, който се допре до трупа му, ще бъде нечист до вечерта.

[40] quem do seu cadáver comer lavará as suas vestes e será imundo até à tarde; e quem levar o seu corpo morto lavará as suas vestes e será imundo até à tarde.

[41] Também todo enxame de criaturas que povoam a terra será abominação; não se comerá.

[42] Tudo o que anda sobre o ventre, e tudo o que anda sobre quatro pés ou que tem muitos pés, entre todo enxame de criaturas que povoam a terra, não comereis, porquanto são abominação.

[43] Não vos façais abomináveis por nenhum enxame de criaturas, nem por elas vos contaminareis, para não serdes imundos.

[44] Eu sou o SENHOR, vosso Deus; portanto, vós vos consagrareis e sereis santos, porque eu sou santo; e não vos contaminareis por nenhum enxame de criaturas que se arrastam sobre a terra.

[45] Eu sou o SENHOR, que vos faço subir da terra do Egito, para que eu seja vosso Deus; portanto, vós sereis santos, porque eu sou santo.

[46] Esta é a lei dos animais, e das aves, e de toda alma vivente que se move nas águas, e de toda criatura que povoa a terra,

[47] para fazer diferença entre o imundo e o limpo e entre os animais que se podem comer e os animais que se não podem comer.

Levítico 12

A purificação da mulher depois do parto

[40] Който яде от трупа му, трябва да изпере дрехите си и ще бъде нечист до вечерта; и който понесе мършата му, нека изпере дрехите си и ще бъде нечист до вечерта.

[41] Всяко пълзящо животно, което пълзи по земята, е скверно; да не ги ядете.

[42] Всичко, което се влачи по корема си, и всичко, което ходи на четири крака, или всичко, което има много крака, т. е. всички животни, които пълзят по земята – тях да не ядете, защото са скверни.

[43] Да не се осквернявате от никакви пълзящи животни, за да бъдете нечисти чрез тях.

[44] Защото Аз съм Йехова, вашият Бог; и така, осветете се и бъдете святи, понеже Аз съм свят; и да не се оскверните с никакво животно, пълзящо по земята.

[45] Защото Аз съм Господ, Който ви изведох от Египетската земя, за да ви бъда Бог; и така, бъдете святи, защото Аз съм свят.

[46] Това е законът за животните, за птиците, за всяко одушевено, което се движи във водите, и за всяко одушевено, което пълзи по земята,

[47] за да правите разлика между чистото и нечистото и между одушевеното, което може да се яде, и одушевеното, което не бива да се яде.

Левит 12

1 Disse mais o SENHOR a Moisés:

2 Fala aos filhos de Israel: Se uma mulher conceber e tiver um menino, será imunda sete dias; como nos dias da sua menstruação, será imunda.

3 E, no oitavo dia, se circuncidará ao menino a carne do seu prepúcio.

4 Depois, ficará ela trinta e três dias a purificar-se do seu sangue; nenhuma coisa santa tocará, nem entrará no santuário até que se cumpram os dias da sua purificação.

5 Mas, se tiver uma menina, será imunda duas semanas, como na sua menstruação; depois, ficará sessenta e seis dias a purificar-se do seu sangue.

6 E, cumpridos os dias da sua purificação por filho ou filha, trará ao sacerdote um cordeiro de um ano, por holocausto, e um pombinho ou uma rola, por oferta pelo pecado, à porta da tenda da congregação;

7 o sacerdote o oferecerá perante o SENHOR e, pela mulher, fará expiação; e ela será purificada do fluxo do seu sangue; esta é a lei da que der à luz menino ou menina.

8 Mas, se as suas posses não lhe permitirem trazer um cordeiro, tomará, então, duas rolas ou dois pombinhos, um para o holocausto e o outro para a oferta

1 И Господ каза на Моисей:

2 Кажи на израилтяните: Ако жена зачене и роди мъжко дете, тя ще бъде нечиста седем дни; както в дните, когато е отделена поради месечното си неразположение, ще бъде нечиста.

3 А на осмия ден да се обреже краекожието на детето.

4 Но тя да остава тридесет и три дни за очистването си от кръвта си; до никоя осветена вещ да не се допира и в светилището да не влиза, преди да се свършат дните на очистването ѝ.

5 Но ако роди женско дете, тя ще бъде нечиста две седмици, както когато е отделена поради месечното си неразположение; и да остава шестдесет и шест дни за очистването си от кръвта си.

6 А когато се свършат дните на очистването ѝ за син или за дъщеря, нека донесе при свещеника едногодишно агне за всеизгаряне; и гълъбче или гургулица в принос за грях до входа на шатъра за срещане;

7 и той да го принесе пред Господа и да направи умилостивение за нея, и тя ще бъде чиста от течението на кръвта си. Това е законът за родилката на мъжко или женско дете.

8 Но ако не може да си позволи да донесе агне, нека донесе две гургулици или две гълъбчета – едното за всеизгаряне, а другото в принос за грях; и свещеникът да направи

pelo pecado; assim, o sacerdote fará expiação pela mulher, e será limpa.

умилостивение за нея и тя ще бъде чиста.

Levítico 13

As leis acerca da lepra

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] O homem que tiver na sua pele inchação, ou pústula, ou mancha lustrosa, e isto nela se tornar como praga de lepra, será levado a Arão, o sacerdote, ou a um de seus filhos, sacerdotes.

[3] O sacerdote lhe examinará a praga na pele; se o pêlo na praga se tornou branco, e a praga parecer mais profunda do que a pele da sua carne, é praga de lepra; o sacerdote o examinará e o declarará imundo.

[4] Se a mancha lustrosa na pele for branca e não parecer mais profunda do que a pele, e o pêlo não se tornou branco, então, o sacerdote encerrará por sete dias o que tem a praga.

[5] Ao sétimo dia, o sacerdote o examinará; se, na sua opinião, a praga tiver parado e não se estendeu na sua pele, então, o sacerdote o encerrará por outros sete dias.

[6] O sacerdote, ao sétimo dia, o examinará outra vez; se a lepra se tornou baça e na pele se não estendeu, então, o sacerdote o declarará limpo; é pústula; o homem lavará as suas vestes e será limpo.

Левит 13

[1] Господ каза още на Моисей и на Аарон:

[2] Когато човек има по кожата на тялото си оток или обрив, или светло петно и това се обърне на рана от проказа върху кожата на тялото му, тогава да бъде заведен при свещеника Аарон или при един от свещениците, негови синове.

[3] И свещеникът да прегледа раната върху кожата на тялото – ако влакната на раната са побелели и раната се вижда по-дълбоко от кожата на тялото му, това е рана от проказа; и свещеникът, като го прегледа, нека го обяви за нечист.

[4] Но ако светлото петно върху кожата на тялото му е бяло и не изглежда да е по-дълбоко от кожата, и влакната му не са побелели, тогава свещеникът да затвори за седем дни онзи, който има раната.

[5] А на седмия ден свещеникът да го прегледа; и ако види, че раната не се е изменила и не се е разпространяла по кожата, тогава свещеникът да го затвори за още седем дни;

[6] и на седмия ден свещеникът пак да го прегледа; и ако раната е завехнала и не се е разпространяла по кожата, тогава свещеникът да го обяви за чист; това е

обрив; болният нека изпере дрехите си и ще бъде чист.

[7] Mas, se a pústula se estende muito na pele, depois de se ter mostrado ao sacerdote para a sua purificação, outra vez se mostrará ao sacerdote.

[7] Но ако след яваването му пред свещеника за очистването си обривът се е разпрострял много по кожата, той трябва да се яви пак при свещеника

[8] Este o examinará, e se a pústula se tiver estendido na pele, o sacerdote o declarará imundo; é lepra.

[8] и ако свещеникът види, че обривът се е разпрострял по кожата, тогава свещеникът да го обяви за нечист; това е проказа.

[9] Quando no homem houver praga de lepra, será levado ao sacerdote.

[9] Когато човек има рана от проказа, нека бъде заведен при свещеника;

[10] E o sacerdote o examinará; se há inchação branca na pele, a qual tornou o pêlo branco, e houver carne viva na inchação,

[10] и свещеникът да го прегледа и ако има бял оток на кожата и влакната са побелели, и има живо месо в отока,

[11] é lepra inveterada na pele; portanto, o sacerdote o declarará imundo; não o encerrará, porque é imundo.

[11] това е стара проказа по кожата на тялото му; свещеникът трябва да го обяви за нечист; да го затвори, защото е нечист.

[12] Se a lepra se espalhar de todo na pele e cobrir a pele do que tem a lepra, desde a cabeça até aos pés, quanto podem ver os olhos do sacerdote,

[12] Но ако, доколкото се вижда на свещеника, проказата се е разпрострýла много по кожата и е покрила цялата кожа на болния с раната, от главата до краката му,

[13] então, este o examinará. Se a lepra cobriu toda a sua carne, declarará limpo o que tem a mancha; a lepra tornou-se branca; o homem está limpo.

[13] тогава свещеникът да го прегледа и ако проказата му е покрила цялото му тяло, нека обяви за чист онзи, който имараната; понеже тя цялата е побеляла, той е чист.

[14] Mas, no dia em que aparecer nele carne viva, será imundo.

[14] Но щом се появи на него засегната плът, ще бъде нечист;

[15] Vendo, pois, o sacerdote a carne viva, declará-lo-á imundo; a carne viva é imunda; é lepra.

[15] свещеникът, като прегледа засегнатата плът, нека го обяви за

нечист; засегнатата плът е нечиста; това е проказа.

[16] Se a carne viva mudar e ficar de novo branca, então, virá ao sacerdote,

[16] Или пък, ако засегнатата плът пак се промени и побелее, нека дойде при свещеника;

[17] e este o examinará. Se a lepra se tornou branca, então, o sacerdote declarará limpo o que tem a praga; está limpo.

[17] и когато свещеникът го прегледа, ако раната е побеляла, тогава свещеникът да обяви за чист онзи, който има раната; той е чист.

[18] Quando sarar a carne em cuja pele houver uma úlcera,

[18] Ако върху кожата на някого по тялото му има цирей, който е оздравял,

[19] e no lugar da úlcera aparecer uma inchação branca ou mancha lustrosa, branca que tira a vermelho, mostrar-se-á ao sacerdote.

[19] и ако на мястото на цирея се е появил бял оток или червеникаво-бяло петно, такъв да се покаже на свещеника;

[20] O sacerdote a examinará; se ela parece mais funda do que a pele, e o seu pêlo se tornou branco, o sacerdote o declarará imundo; praga de lepra é, que brotou da úlcera.

[20] и свещеникът да го прегледа и ако изглежда да е по-дълбоко от кожата и влакната му са побелели, тогава свещеникът да го обяви за нечист – това е рана от проказа, която се е развила в цирея.

[21] Porém, se o sacerdote a examinar, e nela não houver pêlo branco, e não estiver ela mais funda do que a pele, porém baça, então, o sacerdote o encerrará por sete dias.

[21] Но ако, след като свещеникът я прегледа, няма бели влакна в нея и не е по-дълбоко от кожата, и е завехнала, тогава свещеникът да го затвори за седем дни;

[22] Se ela se estender na pele, o sacerdote declarará imundo o homem; é lepra.

[22] и ако се разпростира много по кожата, тогава свещеникът да го обяви за нечист; това е язва.

[23] Mas, se a mancha lustrosa parar no seu lugar, não se estendendo, é cicatriz da úlcera; o sacerdote, pois, o declarará limpo.

[23] Но ако светлото петно остава на мястото си и не се е разпростряло, това е белегът от цирея; свещеникът нека го обяви за чист.

[24] Quando, na pele, houver queimadura de fogo, e a carne viva da queimadura se

[24] Или ако върху кожата на тялото на някого има място, изгорено от огън, и

tornar em mancha lustrosa, branca que tira a vermelho ou branco,

25 o sacerdote a examinará. Se o pêlo da mancha lustrosa se tornou branco, e ela parece mais funda do que a pele, é lepra que brotou na queimadura. O sacerdote declarará imundo o homem; é a praga de lepra.

26 Porém, se o sacerdote a examinar, e não houver pêlo branco na mancha lustrosa, e ela não estiver mais funda que a pele, mas for de cor baça, o sacerdote encerrará por sete dias o homem.

27 Depois, o sacerdote o examinará ao sétimo dia; se ela se tiver estendido na pele, o sacerdote o declarará imundo; é praga de lepra.

28 Mas, se a mancha lustrosa parar no seu lugar e na pele não se estender, mas se tornou baça, é inchação da queimadura; portanto, o sacerdote o declarará limpo, porque é cicatriz da queimadura.

29 Quando o homem (ou a mulher) tiver praga na cabeça ou na barba,

30 o sacerdote examinará a praga; se ela parece mais funda do que a pele, e pêlo amarelo fino nela houver, o sacerdote o declarará imundo; é tinha, é lepra da cabeça ou da barba.

31 Mas, se o sacerdote, havendo examinado a praga da tinha, achar que ela não parece mais funda do que a pele, e, se nela não houver pêlo preto, então, o

живата плът на изгореното стане светлочервено или бяло петно,

25 тогава свещеникът да го прегледа и ако влакната на светлото петно са побелели и то изглежда да е по-дълбоко от кожата, това е проказа, която се е развила в изгореното; свещеникът да го обяви за нечист; това е язва от проказа.

26 Но ако, след като свещеникът го прегледа, няма бели влакна в светлото петно и не е по-дълбоко от кожата, но е завехнало, тогава свещеникът да го затвори за седем дни;

27 и на седмия ден свещеникът да го прегледа; ако то се е разпространяло много по кожата, тогава свещеникът да го обяви за нечист; това е язва на проказа.

28 Но ако светлото петно си стои на мястото и не се е разпространяло по кожата, но е завехнало, това е оток от изгореното; свещеникът да го обяви за чист, понеже е белег от изгореното.

29 Ако мъж или жена има рана на главата или на брадата,

30 то свещеникът да прегледа раната; и ако тя е по-дълбока от кожата и в нея има тънки руси влакна, то свещеникът да го обяви за нечист; това е кел, проказа на главата или на брадата.

31 Но ако, след като свещеникът прегледа раната от кел и тя не е по-дълбока от кожата и няма черни влакна по нея, тогава свещеникът да затвори за

sacerdote encerrará o que tem a praga da tinha por sete dias.

32 Ao sétimo dia, o sacerdote examinará a praga; se a tinha não se tiver espalhado, e nela não houver pêlo amarelo, e a tinha não parecer mais funda do que a pele,

33 então, o homem será rapado; mas não se rapará a tinha. O sacerdote, por mais sete dias, encerrará o que tem a tinha.

34 Ao sétimo dia, o sacerdote examinará a tinha; se ela não se houver estendido na pele e não parecer mais funda do que a pele, o sacerdote declarará limpo o homem; este lavará as suas vestes e será limpo.

35 Mas, se a tinha, depois da sua purificação, se tiver espalhado muito na pele,

36 então, o sacerdote o examinará; se a tinha se tiver espalhado na pele, o sacerdote não procurará pêlo amarelo; está imundo.

37 Mas, se a tinha, a seu ver, parou, e pêlo preto cresceu nela, a tinha está sarada; ele está limpo, e o sacerdote o declarará limpo.

38 E, quando o homem (ou a mulher) tiver manchas lustrosas na pele,

39 então, o sacerdote o examinará; se na pele aparecerem manchas baças, brancas, é impigem branca que brotou na pele; está limpo.

седем дни онзи, който има раната от кел;

32 и на седмия ден свещеникът да прегледа раната; и ако не се е разпрострял келът и в него няма руси влакна, и келът не е по-дълбоко от кожата,

33 такъв да се обръсне, но без да обръсне келявото, и свещеникът да затвори келявия за още седем дни.

34 А на седмия ден свещеникът да прегледа кела; и ако келът не се е разпрострял по кожата и не е по-дълбоко от кожата, тогава свещеникът да го обяви за чист; и такъв да изпере дрехите си и ще бъде чист.

35 Обаче ако след очистването му келът се разпростре много по кожата,

36 тогава свещеникът да го прегледа; и ако келът се е разпрострял по кожата, свещеникът да не търси руси влакна, човекът е нечист.

37 Но ако види, че келът не се е разпространил и по него са поникнали черни влакна, келът е оздравял, човекът е чист; свещеникът да го обяви за чист.

38 Ако мъж или жена има по кожата на тялото си бели лъскави петна,

39 то свещеникът да прегледа; и ако светлите петна по кожата на телата им са белезникави, лишей се е появил по кожата; човекът си е чист.

40 Quando os cabelos do homem lhe caírem da cabeça, é calva; contudo, está limpo.

41 Se lhe caírem na frente da cabeça, é antecalva; contudo, está limpo.

42 Porém, se, na calva ou na antecalva, houver praga branca, que tira a vermelho, é lepra, brotando na calva ou na antecalva.

43 Havendo, pois, o sacerdote examinado, se a inchação da praga, na sua calva ou antecalva, está branca, que tira a vermelho, como parece a lepra na pele,

44 é leproso aquele homem, está imundo; o sacerdote o declarará imundo; a sua praga está na cabeça.

45 As vestes do leproso, em quem está a praga, serão rasgadas, e os seus cabelos serão desgrenhados; cobrirá o bigode e clamará: Imundo! Imundo!

46 Será imundo durante os dias em que a praga estiver nele; é imundo, habitará só; a sua habitação será fora do arraial.

47 Quando também em alguma veste houver praga de lepra, veste de lã ou de linho,

48 seja na urdidura, seja na trama, de linho ou de lã, em pele ou em qualquer obra de peles,

49 se a praga for esverdinhada ou avermelhada na veste, ou na pele, ou na

40 Ако на някого е окапала косата от главата, такъв е плешив, но пак е чист.

41 Ако е окапала косата му от предната част на главата му, той е полуплешив, но пак е чист.

42 Но ако по плешивото или полуплешивото място има червеникаво-бяла рана, това е проказа, която се е развила в плешивото или вполуплешивото му място.

43 Свещеникът нека го прегледа; и ако отокът на раната в плешивото му или в полуплешивото му място е червеникаво-бял, подобен на изгледа на проказата по кожата на тялото,

44 той е прокажен човек, нечист е; свещеникът непременно да го обяви за нечист; той има рана на главата си.

45 Дрехите на прокажения, който има тази рана, да се раздерат и главата му да остане непокрита, а нека покрие устните си и нека вика: Нечист! Нечист!

46 През цялото време, докато раната бъде на него, той ще бъде нечист; нечист е той; нека седи отделѐн; жилището му да бъде вън от стана.

47 Ако зараза от проказа се появи на дреха, било тя вълнена или ленена,

48 било в основата или във вътъка, ленен или вълнен, или в кожа, или в каквото и да е кожено нещо,

49 и ако заразата е зеленикава или червеникава в дрехата или в кожата,

urdidura, ou na trama, em qualquer coisa feita de pele, é a praga de lepra, e mostrar-se-á ao sacerdote.

[50] O sacerdote examinará a praga e encerrará, por sete dias, aquilo que tem a praga.

[51] Então, examinará a praga ao sétimo dia; se ela se houver estendido na veste, na urdidura ou na trama, seja na pele, seja qual for a obra em que se empregue, é lepra maligna; isso é imundo.

[52] Pelo que se queimará aquela veste, seja a urdidura, seja a trama, de lã, ou de linho, ou qualquer coisa feita de pele, em que se acha a praga, pois é lepra maligna; tudo se queimará.

[53] Mas, examinando o sacerdote, se a praga não se tiver espalhado na veste, nem na urdidura, nem na trama, nem em qualquer coisa feita de pele,

[54] então, o sacerdote ordenará que se lave aquilo em que havia a praga e o encerrará por mais sete dias;

[55] o sacerdote, examinando a coisa em que havia praga, depois de lavada aquela, se a praga não mudou a sua cor, nem se espalhou, está imunda; com fogo a queimarás; é lepra roedora, seja no avesso ou no direito.

било в основата или във вътъка, или в която и да е кожена вещ, това е зараза от проказа и трябва да се покаже на свещеника.

[50] Свещеникът нека прегледа заразата и затвори за седем дни онова, което е пострадало от заразата;

[51] а на седмия ден да прегледа заразата; ако заразата се е разпространяла по дрехата, било по основата или по вътъка, или по кожата, в каквато работа и да е употребена кожата, заразата е люта проказа; това е нечисто.

[52] Свещеникът да изгори дрехата, в която е заразата, било в основата или във вътъка, вълнена дреха или ленена, или каквато и да е поразена кожена вещ; защото е унищожителна; да бъде изгорена с огън.

[53] Но ако, след като свещеникът я прегледа и заразата не се е разпространяла по дрехата, било по основата или по вътъка, или по каквато и да е кожена вещ,

[54] то свещеникът да заповяда да изперат онова, което е поразено, и да го затвори за още седем дни.

[55] Тогава, след изпирането, нека свещеникът прегледа заразената вещ; ако заразата не е променила изгледа си и заразата не се е разпространяла, тази веще нечиста; с огън да я изгориш; инфекциозната болест е унищожителна, била тя от вътрешната страна или от външната.

[56] Mas, se o sacerdote examinar a mancha, e esta se tornou baça depois de lavada, então, a rasgará da veste, ou da pele, ou da urdidura, ou da trama.

[57] Se a praga ainda aparecer na veste, quer na urdidura, quer na trama, ou em qualquer coisa feita de pele, é lepra que se espalha; com fogo queimarás aquilo em que está a praga.

[58] Mas a veste, quer na urdidura, quer na trama, ou qualquer coisa de peles, que lavares e de que a praga se retirar, se lavará segunda vez e será limpa.

[59] Esta é a lei da praga da lepra da veste de lã ou de linho, quer na urdidura, quer na trama; ou de qualquer coisa de peles, para se poder declará-las limpas ou imundas.

Levítico 14

A lei acerca do leproso depois de sarado

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Esta será a lei do leproso no dia da sua purificação: será levado ao sacerdote;

[3] este sairá fora do arraial e o examinará. Se a praga da lepra do leproso está curada,

[4] então, o sacerdote ordenará que se tomem, para aquele que se houver de purificar, duas aves vivas e limpas, e pau de cedro, e estofo carmesim, e hissopo.

[5] Mandará também o sacerdote que se imole uma ave num vaso de barro, sobre águas correntes.

[56] Но ако свещеникът я прегледа и след изпирането заразата е завехнала, то да я отдере от дрехата или от кожата, било от основата или от вътъка.

[57] Ако пък заразата още стои на дрехата, било на основата или вътъка, или на коя да е кожена вещ, тя се е развила; с огън да изгориш онова, което е заразено.

[58] И ако заразата бъде заличена от дрехата, било основата или вътъка, или от която и да е кожена вещ, която ще изпереш, тогава нека се изпере още веднъж и ще бъде чиста.

[59] Това е законът за пораженията на заразата във вълнена или ленена дреха, било в основата или вътъка, или в която и да е кожена вещ, според която да се обявява за чиста или нечиста.

Левит 14

[1] Господ каза още на Моисей:

[2] Ето наредбата за прокажения в деня, когато се очиства: нека отиде при свещеника;

[3] и свещеникът, като излезе вън от стана, да го прегледа; и ако прокаженият е оздравял от раната на проказата,

[4] тогава свещеникът да заповяда да вземат за очистванияа две живи чисти птичета, кедрово дърво, червена преждаи исоп;

[5] и свещеникът да заповяда да заколят едното птиче в пръстен съд над течаща вода.

[6] Tomará a ave viva, e o pau de cedro, e o estofo carmesim, e o hissopo e os molhará no sangue da ave que foi imolada sobre as águas correntes.

[6] После да вземе живото птиче, кедровото дърво, червената прежда и исопа и да натопи тях и живото птиче в кръвта на закланото над течащата вода птиче;

[7] E, sobre aquele que há de purificar-se da lepra, aspergirá sete vezes; então, o declarará limpo e soltará a ave viva para o campo aberto.

[7] и седем пъти да поръси очистванияи от проказата и да го обяви за чист, а да пусне живото птиче на полето.

[8] Aquele que tem de se purificar lavará as vestes, rapará todo o seu pêlo, banhar-se-á com água e será limpo; depois, entrará no arraial, porém ficará fora da sua tenda por sete dias.

[8] Тогава очистваният да изпере дрехите си, да обръсне цялата си коса и да се окъпе във вода, и ще бъде чист. След това нека дойде в стана, но да живее вън от шатъра си седем дни.

[9] Ao sétimo dia, rapará todo o seu cabelo, a cabeça, a barba e as sobrancelhas; rapará todo pêlo, lavará as suas vestes, banhará o corpo com água e será limpo.

[9] И на седмия ден да обръсне цялата коса на главата си, брадата си и веждите си; всичките си косми да обръсне и да изпере дрехите си, и да окъпе тялото си във вода, и ще бъде чист.

[10] No oitavo dia, tomará dois cordeiros sem defeito, uma cordeira sem defeito, de um ano, e três dízimas de um efa de flor de farinha, para oferta de manjares, amassada com azeite, e separadamente um sextário de azeite;

[10] А на осмия ден да вземе две мъжки агнета без недостатък и едно едногодишно женско агне, и три десети от ефа чисто брашно за хлебна жертва, омесена с елей, и един лог елей;

[11] e o sacerdote que faz a purificação apresentará o homem que houver de purificar-se e essas coisas diante do SENHOR, à porta da tenda da congregação;

[11] и свещеникът, който го очиства, да представи очиствания и тези неща пред Господа на входа на шатъра за срещане.

[12] tomará um dos cordeiros e o oferecerá por oferta pela culpa e o sextário de azeite; e os moverá por oferta movida perante o SENHOR.

[12] Тогава свещеникът да вземе едното мъжко агне и да го принесе в принос за вина, и лога елей, и да ги полюшне за движим принос пред Господа;

[13] Então, imolará o cordeiro no lugar em que se imola a oferta pelo pecado e o holocausto, no lugar santo; porque quer a oferta pela culpa como a oferta pelo pecado são para o sacerdote; são coisas santíssimas.

[14] O sacerdote tomará do sangue da oferta pela culpa e o porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

[15] Também tomará do sextário de azeite e o derramará na palma da própria mão esquerda.

[16] Molhará o dedo direito no azeite que está na mão esquerda e daquele azeite aspergirá, com o dedo, sete vezes perante o SENHOR;

[17] do restante do azeite que está na mão, o sacerdote porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito, em cima do sangue da oferta pela culpa;

[18] o restante do azeite que está na mão do sacerdote, pô-lo-á sobre a cabeça daquele que tem de purificar-se; assim, o sacerdote fará expiação por ele perante o SENHOR.

[19] Então, o sacerdote fará a oferta pelo pecado e fará expiação por aquele que tem de purificar-se da sua imundícia. Depois, imolará o holocausto

[13] и да заколи агнето на мястото, където колят приноса за грях и всеизгарянето, на свято място; защото приносът за вина, както и приносът за грях, принадлежи на свещеника; той е пресвят.

[14] После свещеникът да вземе от кръвта на приноса за вина и свещеникът да я сложи на края на дясното ухо на очистващия, на палеца на дясната му ръка и на палеца на десния му крак.

[15] След това свещеникът да вземе от лога елей и да го излее в дланта на лявата си ръка;

[16] и свещеникът да натопи десния си пръст в елея, който има в лявата си длан, и с пръста си седем пъти да поръси от елея пред Господа;

[17] и от останалия елей, който има в дланта си, свещеникът да сложи на края на дясното ухо на очистващия, на палеца на дясната му ръка и на палеца на десния му крак, върху кръвта на приноса за вина;

[18] а останалия елей, който е в дланта на свещеника, да сложи на главата на очистващия и свещеникът да направи умилостивение за него пред Господа.

[19] Тогава свещеникът да принесе приноса за грях и да направи умилостивение за очистващия от нечистотата му и после да заколи и всеизгарянето;

[20] e o oferecerá com a oferta de manjares sobre o altar; assim, o sacerdote fará expiação pelo homem, e este será limpo.

[20] и свещеникът да принесе всеизгарянето и хлебната жертва на жертвеника; така свещеникът да направи умилостивение за него и ще бъде чист.

[21] Se for pobre, e as suas posses não lhe permitirem trazer tanto, tomará um cordeiro para oferta pela culpa como oferta movida, para fazer expiação por ele, e a dízima de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares, e um sextário de azeite,

[21] Но ако очистваният е сиромах и не може, то нека вземе едно мъжко агне в движим принос за вина, за да се извърши умилостивение за него, и една десета от ефа чисто брашно, омесено с елей за хлебна жертва, и един лог елей,

[22] duas rolas ou dois pombinhos, segundo as suas posses, dos quais um será para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto.

[22] и две гургулици или две гълъбчета, както би намерил; едното да бъде принос за грях, а другото за всеизгаряне;

[23] Ao oitavo dia da sua purificação, os trará ao sacerdote, à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR.

[23] и на осмия ден да ги донесе за очистването си при свещеника на входа на шатъра за срещане пред Господа.

[24] O sacerdote tomará o cordeiro da oferta pela culpa e o sextário de azeite e os moverá por oferta movida perante o SENHOR.

[24] Тогава свещеникът да вземе агнето на приноса за вина и лога елей и свещеникът да ги полюшне за движим принос пред Господа;

[25] Então, o sacerdote imolará o cordeiro da oferta pela culpa, e tomará do sangue da oferta pela culpa, e o porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

[25] и да заколи агнето на приноса за вина и свещеникът да вземе от кръвта на приноса за вина и да я сложи на края на дясното ухо на очиствания, на палеца на дясната му ръка и на палеца на десния му крак.

[26] Derramará do azeite na palma da própria mão esquerda;

[26] След това свещеникът да излее от елея в дланта на лявата си ръка;

[27] e, com o dedo direito, aspergirá do azeite que está na sua mão esquerda, sete vezes perante o SENHOR;

[27] и от елея, който има в лявата си ръка, свещеникът да поръси с десния си пръст седем пъти пред Господа;

28 porá do azeite que está na sua mão na ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e no polegar da sua mão direita, e no polegar do seu pé direito, por cima do sangue da oferta pela culpa;

29 o restante do azeite que está na mão do sacerdote porá sobre a cabeça do que tem de purificar-se, para fazer expiação por ele perante o SENHOR.

30 Oferecerá uma das rolas ou um dos pombinhos, segundo as suas posses;

31 será um para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto, além da oferta de manjares; e, assim, o sacerdote fará expiação por aquele que tem de purificar-se perante o SENHOR.

32 Esta é a lei daquele em quem está a praga da lepra, cujas posses não lhe permitem o devido para a sua purificação.

A lei acerca da lepra numa casa

33 Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:

34 Quando entrardes na terra de Canaã, que vos darei por possessão, e eu enviar a praga da lepra a alguma casa da terra da vossa possessão,

35 o dono da casa fará saber ao sacerdote, dizendo: Parece-me que há como que praga em minha casa.

36 O sacerdote ordenará que despejem a casa, antes que venha para examinar a praga, para que não seja contaminado tudo o que está na casa; depois, virá o sacerdote, para examinar a casa,

28 и свещеникът да сложи от елея, който има в дланта си, на края на дясното ухо на очиствания, на палеца на дясната му ръка и на палеца на десния му крак, на това място, където е кръвта от приноса за вина;

29 а останалото от елея, което е в дланта на свещеника, да сложи на главата на очиствания, за да извърши умилостивение за него пред Господа.

30 После да принесе едната от гургулиците или от гълъбчетата, каквото би намерил;

31 едното в принос за грях, а другото за всеизгаряне заедно с хлебната жертва; така свещеникът да направи умилостивение за очиствания пред Господа.

32 Това е законът за онзи, който има рана от проказа и не може да достави всичкоза очистването си.

33 Господ каза още на Моисей и Аарон:

34 Когато влезете в Ханаанската земя, която Аз ви давам за владение, и сложа зараза от проказа в някоя къща в земята, която притежавате,

35 тогава онзи, чиято е къщата, нека дойде и заяви на свещеника: Струва ми се, че има нещо като язва в къщата.

36 И свещеникът, преди да влезе да прегледа язвата, да заповяда да изпразнят къщата, за да не стане нечисто всичко, което е в къщата; и след това свещеникът да влезе да прегледа къщата.

37 e examinará a praga. Se, nas paredes da casa, há manchas esverdinhadas ou avermelhadas e parecem mais fundas que a parede,

38 então, o sacerdote sairá da casa e a cerrará por sete dias.

39 Ao sétimo dia, voltará o sacerdote e examinará; se vir que a praga se estendeu nas paredes da casa,

40 ele ordenará que arranquem as pedras em que estiver a praga e que as lancem fora da cidade num lugar imundo;

41 e fará raspar a casa por dentro, ao redor, e o pó que houverem raspado lançarão, fora da cidade, num lugar imundo.

42 Depois, tomarão outras pedras e as porão no lugar das primeiras; tomar-se-á outra argamassa e se rebocará a casa.

43 Se a praga tornar a brotar na casa, depois de arrancadas as pedras, raspada a casa e de novo rebocada,

44 então, o sacerdote entrará e examinará. Se a praga se tiver estendido na casa, há nela lepra maligna; está imunda.

45 Derribar-se-á, portanto, a casa, as pedras e a sua madeira, como também todo o reboco da casa; e se levará tudo para fora da cidade, a um lugar imundo.

37 Като разгледа заразата, ако язвата се явява по стените на къщата със зеленикави или червеникави трапчинки, които изглеждат да са по-дълбоко от повърхността на стената,

38 тогава свещеникът да излезе от къщата до вратата ѝ и да затвори къщата за седем дни.

39 А на седмия ден свещеникът да се върне и да я прегледа; и ако заразата се е разпростряла по стените на къщата,

40 тогава свещеникът да заповяда да извадят камъните, на които е разположена язвата, и да ги хвърлят вън от града на нечисто място;

41 и да накара да остържат къщата навсякъде отвътре и да изхвърлят остърганата мазилка вън от града на нечисто място;

42 и да вземат други камъни, които да вложат вместо онези камъни, и да вземат друга мазилка и да измажат къщата.

43 Но ако пак дойде язвата и се появи в къщата, след като извадят камъните и остържат къщата, и я измажат,

44 тогава свещеникът да влезе и да я прегледа: ако язвата се е разпростряла в къщата, това е унищожителна проказа в къщата; тя е нечиста.

45 Нека съборят къщата – камъните ѝ, дърветата ѝ и цялата мазилка на къщата, и да ги изнесат вън от града на нечисто място.

[46] Aquele que entrar na casa, enquanto está fechada, será imundo até à tarde.

[47] Também o que se deitar na casa lavará as suas vestes; e quem nela comer lavará as suas vestes.

[48] Porém, tornando o sacerdote a entrar, e, examinando, se a praga na casa não se tiver estendido depois que a casa foi rebocada, o sacerdote a declarará limpa, porque a praga está curada.

[49] Para purificar a casa, tomará duas aves, e pau de cedro, e estofo carmesim, e hissopo,

[50] imolará uma ave num vaso de barro sobre águas correntes,

[51] tomará o pau de cedro, e o hissopo, e o estofo carmesim, e a ave viva, e os molhará no sangue da ave imolada e nas águas correntes, e aspergirá a casa sete vezes.

[52] Assim, purificará aquela casa com o sangue da ave, e com as águas correntes, e com a ave viva, e com o pau de cedro, e com o hissopo, e com o estofo carmesim.

[53] Então, soltará a ave viva para fora da cidade, para o campo aberto; assim, fará expiação pela casa, e será limpa.

[54] Esta é a lei de toda sorte de praga de lepra, e de tinha,

[55] e da lepra das vestes, e das casas,

[46] При това който влезе в къщата през времето, когато тя е била затворена, да бъде нечист до вечерта.

[47] А който спи в къщата, нека изпере дрехите си; и който яде в къщата, нека изпере дрехите си.

[48] Но като влезе свещеникът и я прегледа, и установи, че язвата в къщата не се е разпространяла след измазването ѝ, тогава свещеникът да обяви къщата за чиста, защото язвата е била премахната.

[49] А за очистването на къщата нека вземе две птичета, кедрово дърво, червена прежда и исоп;

[50] и да заколи едното птиче в пръстен съд над течаща вода;

[51] да вземе кедровото дърво, исопа, червената прежда и живото птиче и да ги натопи в кръвта на закланото птиче и в течащата вода, и да поръси къщата седем пъти.

[52] Така да очисти къщата с кръвта на птичето, с течащата вода, с живото птиче, с кедровото дърво, с исопа и с червената прежда.

[53] А да пусне живото птиче вън от града на полето. Така да направи умилостивение на къщата и тя да бъде чиста.

[54] Това е наредбата за всяка рана от проказа и от кел

[55] и за зараза от проказа на дреха и на къща,

[56] e da inchação, e da pústula, e das manchas lustrosas,

[57] para ensinar quando qualquer coisa é limpa ou imunda. Esta é a lei da lepra.

Levítico 15

Imundícias do homem e da mulher

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] Falai aos filhos de Israel e dizei-lhes: Qualquer homem que tiver fluxo seminal do seu corpo será imundo por causa do fluxo.

[3] Esta, pois, será a sua imundícia por causa do seu fluxo: se o seu corpo vaza o fluxo ou se o seu corpo o estanca, esta é a sua imundícia.

[4] Toda cama em que se deitar o que tiver fluxo será imunda; e tudo sobre que se assentar será imundo.

[5] Qualquer que lhe tocar a cama lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[6] Aquele que se assentar sobre aquilo em que se assentara o que tem o fluxo lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[7] Quem tocar o corpo do que tem o fluxo lavará as sua vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[8] Se o homem que tem o fluxo cuspir sobre uma pessoa limpa, então, esta lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imunda até à tarde.

[56] и за оток, за обрив и за светли петна,

[57] за да учи кога нещо е нечисто и кога е чисто; това е законът за проказата.

Левит 15

[1] Господ каза още на Моисей и Аарон:

[2] Кажете на израилтяните: Ако човек има течение от тялото си, той е нечист поради течението си.

[3] Нечистотата му в течението му е тази: дали има течение от тялото му, или е спряло; то остава нечисто.

[4] Всяка постелка, на която лежи онзи, който има течението, ще бъде нечиста; и всяко нещо, на което седне, ще бъде нечисто.

[5] Също и който се допре до постелката му, трябва да изпере дрехите си и да се окъпе във вода, и ще бъде нечист до вечерта;

[6] и който седне на нещо, върху което е седял онзи, който има течението, да изпере дрехите си и да се окъпе във вода, и ще бъде нечист до вечерта.

[7] И който се допре до тялото на онзи, който има течението, да изпере дрехите си и да се окъпе във вода, и ще бъде нечист до вечерта.

[8] Онзи, който има течението, ако плюе върху чистия, последният да изпере дрехите си и да се окъпе във вода, и да бъде нечист до вечерта.

[9] Também toda sela em que cavalgar o que tem o fluxo será imunda.

[10] Qualquer que tocar alguma coisa que esteve debaixo dele será imundo até à tarde; e aquele que a levar lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[11] Também todo aquele em quem tocar o que tiver o fluxo, sem haver lavado as suas mãos com água, lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[12] O vaso de barro em que tocar o que tem o fluxo será quebrado; porém todo vaso de madeira será lavado em água.

[13] Quando, pois, o que tem o fluxo dele estiver limpo, contar-se-ão sete dias para a sua purificação; lavará as suas vestes, banhará o corpo em águas correntes e será limpo.

[14] Ao oitavo dia, tomará duas rolas ou dois pombinhos, e virá perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação, e os dará ao sacerdote;

[15] este os oferecerá, um, para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto; e, assim, o sacerdote fará, por ele, expiação do seu fluxo perante o SENHOR.

[16] Também o homem, quando se der com ele emissão do sêmen, banhará todo o seu corpo em água e será imundo até à tarde.

[9] Всяко седло, на което би седнал онзи, който има течението, ще бъде нечисто.

[10] И който се допре до каквото и да е нещо, което е било под него, ще бъде нечист до вечерта; и който понесе това нещо, нека изпере дрехите си и се окъпе във вода, и ще бъде нечист до вечерта.

[11] А ако страдащият от течението се допре до някого, без да е измил ръцете си с вода, последният да изпере дрехите си и да се окъпе във вода, и ще е нечист до вечерта.

[12] И пръстеният съд, до който би се допрял онзи, който има течението, да бъде строшен; а всеки дървен съд да бъде измит с вода.

[13] А когато страдащият от течението се очисти, тогава за очистването си да си изброи седем дни и да изпере дрехите си, и да окъпе тялото си в течаща вода, и ще бъде чист.

[14] И на осмия ден да си вземе две гургулици или две гълъбчета и да дойде пред Господа на входа на шатъра за срещане, за да ги даде на свещеника;

[15] и свещеникът да ги принесе едното в принос за грях, а другото за всеизгаряне; така свещеникът да направи умилостивение за него пред Господапоради течението му.

[16] Онзи човек, от когото излезе съвкупително семе, да окъпе цялото си тяло във вода и да бъде нечист до вечерта.

[17] Toda veste e toda pele em que houver sêmen se lavarão em água e serão imundas até à tarde.

[17] Всяка дреха и всяка кожа, на която попадне съвъкупително семе, да се изпере с вода и ще бъде нечиста до вечерта.

[18] Se um homem coabitar com mulher e tiver emissão do sêmen, ambos se banharão em água e serão imundos até à tarde.

[18] А и жената, с която е лежал мъж, и тя, и той да се окъпят във вода и да бъдат нечисти до вечерта.

[19] A mulher, quando tiver o fluxo de sangue, se este for o fluxo costumado do seu corpo, estará sete dias na sua menstruação, e qualquer que a tocar será imundo até à tarde.

[19] Онази жена, която има течение и течението от тялото ѝ е кръв, да бъде нечиста седем дни; и всеки, който се допре до нея, ще бъде нечист до вечерта.

[20] Tudo sobre que ela se deitar durante a menstruação será imundo; e tudo sobre que se assentar será imundo.

[20] Всяко нещо, на което е лежала в нечистотата си, ще бъде нечисто; също и всяко нещо, на което е седнала, ще бъде нечисто.

[21] Quem tocar no leito dela lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[21] Всеки, който се допре до постелката ѝ, да изпере дрехите си и да се окъпе във вода, и ще бъде нечист до вечерта.

[22] Quem tocar alguma coisa sobre que ela se tiver assentado lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[22] Всеки, който се допре до нещо, на което тя е седнала, да изпере дрехите си и да се окъпе във вода, и ще бъде нечист до вечерта.

[23] Também quem tocar alguma coisa que estiver sobre a cama ou sobre aquilo em que ela se assentou, esse será imundo até à tarde.

[23] И ако има нещо върху постелката или върху това, на което тя е седнала, и той се допре до това нещо, ще бъде нечист до вечерта.

[24] Se um homem coabitar com ela, e a sua menstruação estiver sobre ele, será imundo por sete dias; e toda cama sobre que ele se deitar será imunda.

[24] А ако някой легне с нея и кръвотечението ѝ дойде на него, ще бъде нечист седем дни; и всяка постелка, на която той би легнал, ще бъде нечиста.

[25] Também a mulher, quando manar fluxo do seu sangue, por muitos dias fora do

[25] Ако някоя жена има кръвотечение за много дни, извън периода на месечното

tempo da sua menstruação ou quando tiver fluxo do sangue por mais tempo do que o costumado, todos os dias do fluxo será imunda, como nos dias da sua menstruação.

си неразположение, или ако има течение за по-дълго от обичайното време на месечното си неразположение, то през всички дни, когато тече нечистотата ѝ, тя ще бъде нечиста, както през дните на месечното си неразположение.

26 Toda cama sobre que se deitar durante os dias do seu fluxo ser-lhe-á como a cama da sua menstruação; e toda coisa sobre que se assentar será imunda, conforme a impureza da sua menstruação.

26 Всяка постелка, на която лежи през цялото време на течението ѝ, ще бъде като постелката, на която лежи по време на месечното си неразположение; и всяко нещо, на което седне, ще бъде нечисто, както по време на месечното си неразположение.

27 Quem tocar estas será imundo; portanto, lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

27 Всеки, който се допре до тези неща, ще бъде нечист; нека изпере дрехите си и се окъпе във вода, и да остане нечист до вечерта.

28 Porém, quando lhe cessar o fluxo, então, se contarão sete dias, e depois será limpa.

28 Но ако тя се очисти от течението си, тогава да си изброи седем дни и след тях ще бъде чиста.

29 Ao oitavo dia, tomará duas rolas ou dois pombinhos e os trará ao sacerdote à porta da tenda da congregação.

29 А на осмия ден да си вземе две гургулици или две гълъбчета и да ги донесе при свещеника до входа на шатъра за срещане;

30 Então, o sacerdote oferecerá um, para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto; o sacerdote fará, por ela, expiação do fluxo da sua impureza perante o SENHOR.

30 и свещеникът да принесе едното в принос за грях, а другото за всеизгаряне; така свещеникът да направи умилостивение за нея пред Господапоради нечистотата на течението ѝ.

31 Assim, separareis os filhos de Israel das suas impurezas, para que não morram

31 Така да отлъчвате израилтяните по време на нечистотата им, за да не умрат в нечистотата си, като

nelas, ao contaminarem o meu tabernáculo, que está no meio deles.

32 Esta é a lei daquele que tem o fluxo, e daquele com quem se dá emissão do sêmen e que fica por ela imundo,

33 e também da mulher passível da sua menstruação, e daquele que tem o fluxo, seja homem ou mulher, e do homem que se deita com mulher imunda.

Levítico 16

O Dia da Expiação

1 Falou o SENHOR a Moisés, depois que morreram os dois filhos de Arão, tendo chegado aqueles diante do SENHOR.

2 Então, disse o SENHOR a Moisés: Dize a Arão, teu irmão, que não entre no santuário em todo tempo, para dentro do véu, diante do propiciatório que está sobre a arca, para que não morra; porque aparecerei na nuvem sobre o propiciatório.

3 Entrará Arão no santuário com isto: um novilho, para oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto.

4 Vestirá ele a túnica de linho, sagrada, terá as calças de linho sobre a pele, cingir-se-á com o cinto de linho e se cobrirá com a mitra de linho; são estas as vestes sagradas. Banhará o seu corpo em água e, então, as vestirá.

оскверняват скинията Ми, която е сред тях.

32 Това е наредбата за онзи, който има течение, и за онзи, от когото излиза съвъкупително семе и се осквернява чрез него,

33 и за онази, която е болна от кръвотечението си, и за човека, който има течение, бил той мъж или жена, и за онзи, който легне с онази, която е нечиста.

Левит 16

1 И Господ говорѝ на Моисей след смъртта на двамата Ааронови синове, когато се пристъпиха с чужд огън пред Господа и умряха.

2 Господ каза на Моисей: Кажи на брат си Аарон да не влиза по всяко време в Светая Светих, която е вътре зад завесата, пред умилостивилището, върху ковчега, за да не умре; защото Аз ще се явявам в облак върху умилостивилището.

3 Ето как да влиза Аарон в Светая Светих: с теле в принос за грях и овен за всеизгаряне.

4 Да се облича в осветения ленен хитон, да носи лenените долни дрехи на тялото си, да се опасва с ленения пояс и да носи ленената митра на главата си; те са осветените одежди; и след като окъпе тялото си във вода, нека се облече в тях.

[5] Da congregação dos filhos de Israel tomará dois bodes, para a oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto.

[6] Arão trará o novilho da sua oferta pelo pecado e fará expiação por si e pela sua casa.

[7] Também tomará ambos os bodes e os porá perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação.

[8] Lançará sortes sobre os dois bodes: uma, para o SENHOR, e a outra, para o bode emissário.

[9] Arão fará chegar o bode sobre o qual cair a sorte para o SENHOR e o oferecerá por oferta pelo pecado.

[10] Mas o bode sobre que cair a sorte para bode emissário será apresentado vivo perante o SENHOR, para fazer expiação por meio dele e enviá-lo ao deserto como bode emissário.

O sacrifício pelo próprio sumo sacerdote

[11] Arão fará chegar o novilho da sua oferta pelo pecado e fará expiação por si e pela sua casa; imolará o novilho da sua oferta pelo pecado.

[12] Tomará também, de sobre o altar, o incensário cheio de brasas de fogo, diante do SENHOR, e dois punhados de incenso aromático bem moído e o trará para dentro do véu.

[13] Porá o incenso sobre o fogo, perante o SENHOR, para que a nuvem do incenso cubra o propiciatório, que está sobre o Testemunho, para que não morra.

[5] И от обществото на израилтяните да вземе два козела в принос за грях и един овен за всеизгаряне.

[6] Аарон да приведе принесеното за грях теле, което е за него, и да направи умилостивение за себе си и за дома си.

[7] Също да вземе двата козела и да ги представи пред Господа до входа на шатъра за срещане.

[8] Тогава Аарон да хвърли жребий за двата козела – един жребий за Господа и другия жребий за отпускане;

[9] и Аарон да приведе козела, на който е паднал жребият за Господа, и да го принесе в принос за грях;

[10] а да представи пред Господа жив козела, на който е паднал жребият за отпускане, за да направи с него умилостивение и да го изпрати в пустинята за отпускане.

[11] После Аарон да приведе телето на приноса за грях, което е за него, и да направи умилостивение за себе си и за дома си, като заколи принесеното за грях теле, което е за него.

[12] След това да вземе кадилница, пълна с разгорени въглища от жертвеника, който е пред Господа, и две пълни шепи с благоуханен тамян, счукан дребно, и да го внесе вътре зад завесата;

[13] и да сложи тамяна на огъня пред Господа, за да покрие димът от тамяна умилостивилището, което е

върху плочите на свидетелството, за да не умре.

[14] Tomará do sangue do novilho e, com o dedo, o aspergirá sobre a frente do propiciatório; e, diante do propiciatório, aspergirá sete vezes do sangue, com o dedo.

[14] Също да вземе от кръвта на телето и с нея да поръси с пръста си умилостивилището откъм изток; а пред умилостивилището да поръси от кръвта седем пъти с пръста си.

O sacrifício pelo povo

[15] Depois, imolará o bode da oferta pelo pecado, que será para o povo, e trará o seu sangue para dentro do véu; e fará com o seu sangue como fez com o sangue do novilho; aspergi-lo-á no propiciatório e também diante dele.

[15] Тогава да заколи козела на приноса за грях, който е от името на народа, и да внесе кръвта му вътре зад завесата, и с кръвта му да постъпи, както с кръвта на телето, като поръси с нея над умилостивилището и пред умилостивилището.

[16] Assim, fará expiação pelo santuário por causa das impurezas dos filhos de Israel, e das suas transgressões, e de todos os seus pecados. Da mesma sorte, fará pela tenda da congregação, que está com eles no meio das suas impurezas.

[16] Така да направи умилостивение за Светая Светих поради нечистотата на израилтяните и поради престъпленията им и всичките им грехове; така да направи и за шатъра за срещане, който стои сред тяхната нечистота.

[17] Nenhum homem estará na tenda da congregação quando ele entrar para fazer propiciação no santuário, até que ele saia depois de feita a expiação por si mesmo, e pela sua casa, e por toda a congregação de Israel.

[17] И никой да не бъде в шатъра за срещане, когато той влиза в светилището да направи умилостивение и докато излезе, след като направи умилостивение за себе си, за дома си и за цялото общество израилтяни.

[18] Então, sairá ao altar, que está perante o SENHOR, e fará expiação por ele. Tomará do sangue do novilho e do sangue do bode e o porá sobre os chifres do altar, ao redor.

[18] Тогава да излезе към жертвеника, който е пред Господа, и да направи умилостивение за него, като вземе от кръвта на телето и от кръвта на козела и я сложи по роговете на жертвеника наоколо;

[19] Do sangue aspergirá, com o dedo, sete vezes sobre o altar, e o purificará, e o santificará das impurezas dos filhos de Israel.
[20] Havendo, pois, acabado de fazer expiação pelo santuário, pela tenda da congregação e pelo altar, então, fará chegar o bode vivo.

[21] Arão porá ambas as mãos sobre a cabeça do bode vivo e sobre ele confessará todas as iniqüidades dos filhos de Israel, todas as suas transgressões e todos os seus pecados; e os porá sobre a cabeça do bode e enviá-lo-á ao deserto, pela mão de um homem à disposição para isso.

[22] Assim, aquele bode levará sobre si todas as iniqüidades deles para terra solitária; e o homem soltará o bode no deserto.
[23] Depois, Arão virá à tenda da congregação, e despirá as vestes de linho, que havia usado quando entrara no santuário, e ali as deixará.

[24] Banhará o seu corpo em água no lugar santo e porá as suas vestes; então, sairá, e oferecerá o seu holocausto e o holocausto do povo, e fará expiação por si e pelo povo.

[25] Também queimará a gordura da oferta pelo pecado sobre o altar.
[26] E aquele que tiver levado o bode emissário lavará as suas vestes, banhará o seu corpo em água e, depois, entrará no arraial.

[19] и седем пъти да поръси върху него от кръвта с пръста си и така да го очисти от нечистотата на израилтяните, и да го освети.
[20] А като свърши да прави умилостивение за светилището, за шатъра за срещане и за жертвеника, нека приведе живия козел;
[21] и като положи Аарон двете си ръце върху главата на живия козел, нека изповяда над него всички беззакония на израилтяните, всичките им престъпления и всичките им грехове и нека ги възложи на главата на козела; тогава да го изпрати в пустинята чрез определен човек;
[22] и като пусне козела в пустинята, козелът ще понесе на себе си всичките им беззакония в необитаема земя.
[23] Тогава Аарон да влезе в шатъра за срещане, да съблече лененните одежди, в които се е облякъл, когато е влязъл в Светая Светих, и да ги остави там;
[24] и като окъпе тялото си във вода на свято място, да облече дрехите си, да излезе и да принесе своето всеизгаряне и всеизгарянето на народа, и така да направи умилостивение за себе си и за народа.
[25] А тлъстината на приноса за грях да изгори на жертвеника.
[26] И онзи, който откара козела за отпускане, нека изпере дрехите си и окъпе тялото си във вода, и след това да влезе в стана.

27 Mas o novilho e o bode da oferta pelo pecado, cujo sangue foi trazido para fazer expiação no santuário, serão levados fora do arraial; porém as suas peles, a sua carne e o seu excremento se queimarão.

27 А телето на приноса за грях и козела на приноса за грях, чиято кръв е била внесена, за да се извърши умилостивение в Светая Светих, да изнесат вън от стана и да изгорят в огън кожата им, месото им и нечистотиите им.

28 Aquele que o queimar lavará as suas vestes, banhará o seu corpo em água e, depois, entrará no arraial.

28 А онзи, който ги изгори, да изпере дрехите си и да окъпе тялото си с вода, и след това да влезе в стана.

A Festa anual das Expiações

29 Isso vos será por estatuto perpétuo: no sétimo mês, aos dez dias do mês, afligireis a vossa alma e nenhuma obra fareis, nem o natural nem o estrangeiro que peregrina entre vós.

29 Това да ви бъде постоянна наредба; в седмия месец, на десетия ден от месеца, да смирите душите си и да не вършите никаква работа – нито местен жител, нито пришълец, който се е заселил между вас;

30 Porque, naquele dia, se fará expiação por vós, para purificar-vos; e sereis purificados de todos os vossos pecados, perante o SENHOR.

30 защото в този ден ще се направи умилостивение за вас, за да се очистите от всичките си грехове, за да сте чисти пред Господа.

31 É sábado de descanso solene para vós outros, e afligireis a vossa alma; é estatuto perpétuo.

31 Това да ви бъде събота за тържествена почивка и да смирите душите си; това е постоянна наредба.

32 Quem for ungido e consagrado para oficiar como sacerdote no lugar de seu pai fará a expiação, havendo posto as vestes de linho, as vestes santas;

32 Онзи свещеник, който бъде помазан и посветен да свещенодейства вместо баща си, той да направи умилостивението, като се облече в ленените одежди, святите одежди;

33 fará expiação pelo santuário, pela tenda da congregação e pelo altar; também a fará pelos sacerdotes e por todo o povo da congregação.

33 и да направи умилостивение за Светая Светих, и да направи умилостивение за шатъра за срещане и за жертвеника, и да направи умилостивение за свещениците и за целия народ на обществото.

[34] Isto vos será por estatuto perpétuo, para fazer expiação uma vez por ano pelos filhos de Israel, por causa dos seus pecados. E fez Arão como o SENHOR ordenara a Moisés.

[34] Това ще ви бъде за вечен закон, веднъж в годината да правите умилостивение за израилтяните поради всичките им грехове. И Аарон постъпи,
както Господ заповяда на Моисей.

Levítico 17

Leis referentes à matança dos animais

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala a Arão, e a seus filhos, e a todos os filhos de Israel e dize-lhes: Isto é o que o SENHOR ordenou, dizendo:

[3] Qualquer homem da casa de Israel que imolar boi, ou cordeiro, ou cabra, no arraial ou fora dele,

[4] e os não trouxer à porta da tenda da congregação, como oferta ao SENHOR diante do seu tabernáculo, a tal homem será imputada a culpa do sangue; derramou sangue, pelo que esse homem será eliminado do seu povo;

[5] para que os filhos de Israel, trazendo os seus sacrifícios, que imolam em campo aberto, os apresentem ao SENHOR, à porta da tenda da congregação, ao sacerdote, e os ofereçam por sacrifícios pacíficos ao SENHOR.

[6] O sacerdote aspergirá o sangue sobre o altar do SENHOR, à porta da tenda da congregação, e queimará a gordura de aroma agradável ao SENHOR.

[7] Nunca mais oferecerão os seus sacrifícios aos demônios, com os quais eles se prostituem; isso lhes será por estatuto perpétuo nas suas gerações.

Левит 17

[1] Господ каза още на Моисей:

[2] Кажи на Аарон и на синовете му, и на всички израилтяни: Ето какво заповяда Господ:

[3] Всеки човек от Израилевия дом, който заколи говедо, агне или коза в стана или който заколи вън от стана,

[4] без да го е привел до входа на шатъра за срещане, за да го принесе на Господапред Господнята скиния, той ще се смята виновен за кръв; кръв е пролял; този човек да бъде изтребен измежду народа си;

[5] с цел израилтяните да довеждат жертвите, които колят на полето, и да ги принасят на Господа до входа на шатъра за срещане, при свещеника, за да ги колят за мирни жертви на Господа.

[6] И свещеникът да поръси с кръвта Господния жертвеник при входа на шатъра за срещане и да изгори тлъстината за благоухание на Господа.

[7] Да не принасят вече жертвите си на идолите, след като те блудстват; това да им бъде вечен закон през всичките им поколения.

[8] Dize-lhes, pois: Qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que oferecer holocausto ou sacrifício

[9] e não o trouxer à porta da tenda da congregação, para oferecê-lo ao SENHOR, esse homem será eliminado do seu povo.

A proibição de comer sangue

[10] Qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que comer algum sangue, contra ele me voltarei e o eliminarei do seu povo.

[11] Porque a vida da carne está no sangue. Eu vo-lo tenho dado sobre o altar, para fazer expiação pela vossa alma, porquanto é o sangue que fará expiação em virtude da vida.

[12] Portanto, tenho dito aos filhos de Israel: nenhuma alma de entre vós comerá sangue, nem o estrangeiro que peregrina entre vós o comerá.

[13] Qualquer homem dos filhos de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que caçar animal ou ave que se come derramará o seu sangue e o cobrirá com pó.

[14] Portanto, a vida de toda carne é o seu sangue; por isso, tenho dito aos filhos de Israel: não comereis o sangue de nenhuma carne, porque a vida de toda carne é o seu sangue; qualquer que o comer será eliminado.

[8] Кажи им още: Който човек от Израилевия дом или от заселените между тях пришълци принесе всеизгаряне или жертва,

[9] без да я приведе до входа на шатъра за срещане, за да я принесе на Господа, този човек да бъде изтребен измежду народа си.

[10] Ако някой от Израилевия дом или от заселените между тях пришълци яде каквато и да е кръв, ще обърна лицето Си против онзи човек, който яде кръвта, и ще го изтребя измежду народа му.

[11] Защото животът на тялото е в кръвта, която Аз ви дадох, за да правите умилостивение на жертвеника за душите си; защото кръвта е, която по силата на живота, който е в нея, прави умилостивение.

[12] Затова казах на израилтяните: Нито един човек от вас да не яде кръв и пришълецът, който е заселен между вас, да не яде кръв.

[13] И ако някой от израилтяните или от заселените между тях пришълци отиде на лов и улови животно или птица, което може да се яде, нека излее кръвта му и да я покрие с пръст.

[14] Защото, колкото до живота на всяка твар, кръвта ѝ – тя е животът ѝ; затова казах на израилтяните: Да не ядете кръвта на никаква твар, защото животът на всяка твар е кръвта ѝ; всеки, който я яде, ще бъде изтребен.

[15] Todo homem, quer natural, quer estrangeiro, que comer o que morre por si ou dilacerado lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde; depois, será limpo.

[16] Mas, se não as lavar, nem banhar o corpo, levará sobre si a sua iniqüidade.

Levítico 18

Casamentos ilícitos

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[3] Não fareis segundo as obras da terra do Egito, em que habitastes, nem fareis segundo as obras da terra de Canaã, para a qual eu vos levo, nem andareis nos seus estatutos.

[4] Fareis segundo os meus juízos e os meus estatutos guardareis, para andardes neles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[5] Portanto, os meus estatutos e os meus juízos guardareis; cumprindo-os, o homem viverá por eles. Eu sou o SENHOR.

[6] Nenhum homem se chegará a qualquer parenta da sua carne, para lhe descobrir a nudez. Eu sou o SENHOR.

[7] Não descobrirás a nudez de teu pai e de tua mãe; ela é tua mãe; não lhe descobrirás a nudez.

[8] Não descobrirás a nudez da mulher de teu pai; é nudez de teu pai.

[9] A nudez da tua irmã, filha de teu pai ou filha de tua mãe, nascida em casa ou fora de casa, a sua nudez não descobrirás.

[15] Всеки човек, който яде мърша или разкъсано от звяр, бил той местен жителили пришълец, нека изпере дрехите си и да се окъпе във вода, и ще остане нечист до вечерта; а след това ще бъде чист.

[16] И ако не ги изпере и не окъпе тялото си, тогава ще носи беззаконието си.

Левит 18

[1] Господ каза още на Моисей:

[2] Кажи на израилтяните: Аз съм Йехова, вашият Бог.

[3] Да не правите, както правят в Египетската земя, където сте живели, и да не правите, както правят в Ханаанската земя, в която Аз ви завеждам; и да не ходите според техните наредби.

[4] А Моите закони да спазвате и Моите наредби да пазите и да изпълнявате. Аз съм Йехова, вашият Бог.

[5] Затова пазете наредбите Ми и законите Ми, чрез които, ако човек прави това, ще живее. Аз съм Йехова.

[6] Никой да не се приближи до някоя своя кръвна роднина, за да открие голотата ѝ. Аз съм Йехова.

[7] Голотата на баща си, т. е. голотата на майка си, да не откриеш; тя ти е майка; да не откриеш голотата ѝ.

[8] Голотата на бащината си жена да не откриеш; тя е голотата на баща ти.

[9] Голотата на сестра си, бащината ти дъщеря или майчината ти дъщеря,

родена у дома или родена вън – голотата на такива да не откриеш.

[10] A nudez da filha do teu filho ou da filha de tua filha, a sua nudez não descobrirás, porque é tua nudez.

[10] Голотата на дъщеря на сина ти или на дъщеря на дъщеря ти – тяхната голота да не откриеш; защото тяхната голота е твоя.

[11] Não descobrirás a nudez da filha da mulher de teu pai, gerada de teu pai; ela é tua irmã.

[11] Голотата на дъщерята на бащината ти жена, родена от баща ти (сестра ти е) – нейната голота да не откриеш.

[12] A nudez da irmã do teu pai não descobrirás; ela é parenta de teu pai.

[12] Голотата на бащината си сестра да не откриеш; тя е близка роднина на баща ти.

[13] A nudez da irmã de tua mãe não descobrirás; pois ela é parenta de tua mãe.

[13] Голотата на майчината си сестра да не откриеш, защото тя е близка роднина на майка ти.

[14] A nudez do irmão de teu pai não descobrirás; não te chegarás à sua mulher; ela é tua tia.

[14] Голотата на бащиния си брат да не откриеш, т. е. към жена му да не се приближиш; тя ти е стрина.

[15] A nudez de tua nora não descobrirás; ela é mulher de teu filho; não lhe descobrirás a nudez.

[15] Голотата на снаха си да не откриеш; жена е на сина ти; нейната голота да не откриеш.

[16] A nudez da mulher de teu irmão não descobrirás; é a nudez de teu irmão.

[16] Голотата на жената на брат си да не откриеш; тя е голотата на брат ти.

[17] A nudez de uma mulher e de sua filha não descobrirás; não tomarás a filha de seu filho, nem a filha de sua filha, para lhe descobrir a nudez; parentes são; maldade é.

[17] Голотата на жена и на дъщеря ѝ да не откриеш, нито да вземеш дъщерята на сина ѝ или дъщеря на дъщеря ѝ, за да откриеш голотата ѝ; те са нейни близки роднини; това е нечестие.

[18] E não tomarás com tua mulher outra, de sorte que lhe seja rival, descobrindo a sua nudez com ela durante sua vida.

[18] И да не вземеш жена заедно със сестра ѝ, докато е жива другата, за да откриеш голотата ѝ, така че да ѝ стане съперница.

Uniões abomináveis

[19] Não te chegarás à mulher, para lhe descobrir a nudez, durante a sua menstruação.

[19] При жена, когато е отделена поради нечистотата си, да не приближиш да откриеш голотата ѝ.

[20] Nem te deitarás com a mulher de teu próximo, para te contaminares com ela.

[20] И с жената на ближния си да не лягаш, за да се оскверниш с нея.

[21] E da tua descendência não darás nenhum para dedicar-se a Moloque, nem profanarás o nome de teu Deus. Eu sou o SENHOR.

[21] Да не принасяш в жертва децата си на Молох; нито да оскверниш името на своя Бог. Аз съм Йехова.

[22] Com homem não te deitarás, como se fosse mulher; é abominação.

[22] С мъж да не лягаш като с жена; това е гнусота.

[23] Nem te deitarás com animal, para te contaminares com ele, nem a mulher se porá perante um animal, para ajuntar-se com ele; é confusão.

[23] И с никое животно да не се съвъкупиш, за да се оскверниш с него, нито жена да застане пред животно, за да се съвъкупи с него; това е сквернота.

[24] Com nenhuma destas coisas vos contaminareis, porque com todas estas coisas se contaminaram as nações que eu lanço de diante de vós.

[24] Не се осквернявайте нито с едно от тези неща, защото с такива неща се оскверниха народите, които Аз прогонвам пред вас.

[25] E a terra se contaminou; e eu visitei nela a sua iniqüidade, e ela vomitou os seus moradores.

[25] Оскверни се и земята; затова въздавам върху нея беззаконието ѝ и земята избълва жителите си.

[26] Porém vós guardareis os meus estatutos e os meus juízos, e nenhuma destas abominações fareis, nem o natural, nem o estrangeiro que peregrina entre vós;

[26] И така, вие пазете наредбите Ми и законите Ми и не правете нито една от тези гнусоти – нито местен, нито заселен между вас пришълец

[27] porque todas estas abominações fizeram os homens desta terra que nela estavam antes de vós; e a terra se contaminou.

[27] (защото всички тези гнусоти вършеха хората, които са били преди вас на тази земя, и земята се оскверни),

[28] Não suceda que a terra vos vomite, havendo-a vós contaminado, como vomitou o povo que nela estava antes de vós.

[28] за да не избълва и вас земята, когато я осквернявате, както избълва населението, което беше преди вас.

[29] Todo que fizer alguma destas abominações, sim, aqueles que as cometerem serão eliminados do seu povo.

[29] Защото всеки, който върши която и да е от тези гнусоти – човеците, които ги вършат, ще бъдат изтребени измежду народа си.

[30] Portanto, guardareis a obrigação que tendes para comigo, não praticando nenhum dos costumes abomináveis que se praticaram antes de vós, e não vos contaminareis com eles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[30] И така, пазете заръките Ми и не вършете никой от тези гнусни обичаи, които са се вършили преди вас, за да не се осквернете в тях. Аз съм Йехова, вашият Бог.

Levítico 19

Левит 19

A repetição de diversas leis

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[1] Господ каза още на Моисей:

[2] Fala a toda a congregação dos filhos de Israel e dize-lhes: Santos sereis, porque eu, o SENHOR, vosso Deus, sou santo.

[2] Кажи на цялото общество израилтяни: Бъдете святи, защото Аз, Господ, вашият Бог, съм свят.

[3] Cada um respeitará a sua mãe e o seu pai e guardará os meus sábados. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[3] Всеки да се бои от майка си и от баща си; и съботите Ми да пазите. Аз съм Господ, вашият Бог.

[4] Não vos virareis para os ídolos, nem vos fareis deuses de fundição. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[4] Да не се покланяте на идолите, нито да си направите излети богове. Аз съм Господ, вашият Бог.

[5] Quando oferecerdes sacrifício pacífico ao SENHOR, oferecê-lo-eis para que sejais aceitos.

[5] Когато принасяте мирна жертва на Господа, принесете я така, че да бъде приета от Бога.

[6] No dia em que o oferecerdes e no dia seguinte, se comerá; mas o que sobejar, ao terceiro dia, será queimado.

[6] Когато я принасяте, трябва да се яде в същия или на следващия ден; и ако остане нещо до третия ден, да се изгори в огън.

[7] Se alguma coisa dele for comida ao terceiro dia, é abominação; não será aceita.

[7] И ако някой яде от нея на третия ден, тя е осквернена; няма да бъде приета;

[8] Qualquer que o comer levará a sua iniqüidade, porquanto profanou coisa santa do SENHOR; por isso, será eliminado do seu povo.

[8] а всеки, който я яде, ще носи беззаконието си, защото е осквернил свято нещо на Господа. Този човек ще бъде изтребен измежду народа си.

[9] Quando também segares a messe da tua terra, o canto do teu campo não segarás totalmente, nem as espigas caídas colherás da tua messe.

[9] Когато жънете в земята си, не жънете до границите на нивата си и не събирайте падналите в жътвата си класове.

[10] Não rebuscarás a tua vinha, nem colherás os bagos caídos da tua vinha; deixá-los-ás ao pobre e ao estrangeiro. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[10] Да не обираш повторно лозето си, нито да събираш баберки от лозето; да го оставиш на сиромаха и на чужденеца. Аз съм Господ, вашият Бог.

[11] Não furtareis, nem mentireis, nem usareis de falsidade cada um com o seu próximo;

[11] Да не крадете, нито да мамите и никой да не лъже ближния си.

[12] nem jurareis falso pelo meu nome, pois profanaríeis o nome do vosso Deus. Eu sou o SENHOR.

[12] И да не се кълнете лъжливо в Моето Име, нито да оскверняваш Името на Бога си. Аз съм Господ.

[13] Não oprimirás o teu próximo, nem o roubarás; a paga do jornaleiro não ficará contigo até pela manhã.

[13] Да не притесняваш ближния си, нито да го ограбиш; да не остава в тебе заплатата на надничаря ти през нощта до сутринта.

[14] Não amaldiçoarás o surdo, nem porás tropeço diante do cego; mas temerás o teu Deus. Eu sou o SENHOR.

[14] Да не кълнеш глухия, нито да сложиш препъника пред слепия, а да се боиш от Бога си. Аз съм Господ.

[15] Não farás injustiça no juízo, nem favorecendo o pobre, nem comprazendo ao grande; com justiça julgarás o teu próximo.

[15] Да не извършвате неправда в съд; да не показваш лицеприятие към сиромаха, нито да се притесняваш от личността на големеца, а по правда да съдиш ближния си.

[16] Não andarás como mexeriqueiro entre o teu povo; não atentarás contra a vida do teu próximo. Eu sou o SENHOR.

[16] Да не обикаляш между народа си като клеветник, нито да извършваш покушение против живота на ближния си. Аз съм Господ.

[17] Não aborrecerás teu irmão no teu íntimo; mas repreenderás o teu próximo e, por causa dele, não levarás sobre ti pecado.

[17] Да не мразиш брат си в сърцето си; да изобличаваш смело ближния си, за да не се натоварваш с грях поради него.

[18] Não te vingarás, nem guardarás ira contra os filhos do teu povo; mas amarás o teu próximo como a ti mesmo. Eu sou o SENHOR.

[18] Да не отмъщаваш, нито да храниш злоба против онези, които са от народа ти, а да обичаш ближния си, както себе си. Аз съм Господ.

[19] Guardarás os meus estatutos; não permitirás que os teus animais se ajuntem com os de espécie diversa; no teu campo, não semearás semente de duas espécies; nem usarás roupa de dois estofos misturados.

[19] Да пазите наредбите Ми. Да не чифтосваш добитъка си с добитък от друга порода; да не сееш разнородни семена в нивата си; нито да обличаш дреха, тъкана от разновидна прежда.

[20] Se alguém se deitar com uma mulher, se for escrava desposada com outro homem e não for resgatada, nem se lhe houver dado liberdade, então, serão açoitados; não serão mortos, pois não foi libertada.

[20] Ако някой лежи с жена, която е робиня, сгодена за мъж, а не откупена, нито освободена, те да бъдат наказани, но не със смърт, защото тя не е била свободна.

[21] O homem, como oferta pela sua culpa, trará um carneiro ao SENHOR, à porta da tenda da congregação.

[21] Той да приведе на Господа приноса си за вина, при входа на шатъра за срещане – овен в принос за вина.

[22] Com o carneiro da oferta pela culpa, o sacerdote fará expiação, por ele, perante o SENHOR, pelo pecado que cometeu, e ser-lhe-á perdoado o pecado que cometeu.

[22] И за греха му, който е извършил, свещеникът да направи умилостивение за него пред Господа с принесения за вината овен; и ще му бъде простен грехът, който е извършил.

[23] Quando entrardes na terra e plantardes toda sorte de árvore de comer, ser-vos-á vedado o seu fruto; três anos vos será vedado; dele não se comerá.

[23] Когато влезете в земята и посадите плодни дръвчета, то да смятате плода им за забранен; три години да ви бъде като забранен; да не се яде.

[24] Porém, no quarto ano, todo o seu fruto será santo, será oferta de louvores ao SENHOR.

[24] А в четвъртата година целият му плод да бъде осветен, за да прославите с него Господа.

[25] No quinto ano, comereis fruto dela para que vos faça aumentar a sua produção. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[25] И в петата година яжте плода му, за да се умножава реколтата. Аз съм Господ, вашият Бог.

[26] Não comereis coisa alguma com sangue; não agourareis, nem adivinhareis.

[26] Да не ядете месо с кръвта му, нито да си служите с гадания или предсказания.

[27] Não cortareis o cabelo em redondo, nem danificareis as extremidades da barba.

[27] Да не стрижете косата на главата си в кръг; и никой да не разваля краищата на брадата си.

[28] Pelos mortos não ferireis a vossa carne; nem fareis marca nenhuma sobre vós. Eu sou o SENHOR.

[29] Não contaminarás a tua filha, fazendo-a prostituir-se; para que a terra não se prostitua, nem se encha de maldade.

[30] Guardareis os meus sábados e reverenciareis o meu santuário. Eu sou o SENHOR.

[31] Não vos voltareis para os necromantes, nem para os adivinhos; não os procureis para serdes contaminados por eles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[32] Diante das cãs te levantarás, e honrarás a presença do ancião, e temerás o teu Deus. Eu sou o SENHOR.

[33] Se o estrangeiro peregrinar na vossa terra, não o oprimireis.

[34] Como o natural, será entre vós o estrangeiro que peregrina convosco; amá-lo-eis como a vós mesmos, pois estrangeiros fostes na terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

Pesos e medidas justos

Deuteronômio 25.13-16

[35] Não cometereis injustiça no juízo, nem na vara, nem no peso, nem na medida.

[36] Balanças justas, pesos justos, efa justo e justo him tereis. Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito.

[37] Guardareis todos os meus estatutos e todos os meus juízos e os cumprireis. Eu sou o SENHOR.

[28] Заради мъртвец да не си нанасяте рани по тялото, нито да оставяте белези по себе си. Аз съм Господ.

[29] Да не оскверниш дъщеря си, като я правиш блудница, да не би земята да изпадне в блудство и да се напълни с беззаконие.

[30] Да пазите съботите Ми и светилището Ми да почитате. Аз съм Господ.

[31] Да не се обръщате към запитвачите на зли духове, нито към врачовете; не ги издирвайте, за да се осквернявате чрез тях. Аз съм Господ, вашият Бог.

[32] Пред белокосия да ставаш и стареца да почиташ, и от Бога си да се боиш. Аз съм Господ.

[33] Когато някой чужденец се засели при вас в земята ви, да не му правите зло;

[34] чужденецът, който се е заселил при вас, да ви бъде като ваш местен и да го обичаш като себе си; защото и вие бяхте чужденци в Египетската земя. Аз съм Господ, вашият Бог.

[35] Да не вършите неправда, когато съдите, когато мерите, когато претегляте или когато измервате.

[36] Точни везни, точни теглилки, точна ефа и точен ин да имате. Аз съм Господ, вашият Бог, Който ви изведох от Египетската земя.

[37] Да пазите всичките Ми наредби и всичките Ми закони и да ги извършвате. Аз съм Господ.

Levítico 20

As penas de diversos crimes

1 Disse mais o SENHOR a Moisés:

2 Também dirás aos filhos de Israel: Qualquer dos filhos de Israel, ou dos estrangeiros que peregrinam em Israel, que der de seus filhos a Moloque será morto; o povo da terra o apedrejará.

3 Voltar-me-ei contra esse homem, e o eliminarei do meio do seu povo, porquanto deu de seus filhos a Moloque, contaminando, assim, o meu santuário e profanando o meu santo nome.

4 Se o povo da terra fechar os olhos para não ver esse homem, quando der de seus filhos a Moloque, e o não matar,

5 então, eu me voltarei contra esse homem e contra a sua família e o eliminarei do meio do seu povo, com todos os que após ele se prostituem com Moloque.

6 Quando alguém se virar para os necromantes e feiticeiros, para se prostituir com eles, eu me voltarei contra ele e o eliminarei do meio do seu povo.

7 Portanto, santificai-vos e sede santos, pois eu sou o SENHOR, vosso Deus.

8 Guardai os meus estatutos e cumpri-os. Eu sou o SENHOR, que vos santifico.

Левит 20

1 Господ каза още на Моисей:

2 Да кажеш на израилтяните: Който от израилтяните или от заселените в Израил чужденци даде от децата си на Молох, непременно да бъде предаден на смърт; народът на земята да го убие с камъни.

3 Също и Аз ще обърна лицето Си против онзи човек и ще бъде изтребен измежду народа му, защото е дал децата си на Молох и е омърсил светилището Ми, и е осквернил святото Ми Име.

4 И ако, по какъв да е начин, народът на земята затвори очите си, за да не види този човек, когато дава от децата си на Молох, и не го убие,

5 тогава Аз ще се обърна против този човек и против семейството му и ще изтребя измежду народа им него и всички, които го последват в блудството, за да блудстват в поклонение на Молох.

6 И човек, който се отнесе към запитвачите на зли духове и към врачовете, за да блудства в поклонение на тях, против онзи човек Аз ще се обърна и ще го изтребя измежду народа му.

7 И така, осветете се и бъдете святи, защото Аз съм Господ, вашият Бог;

8 и да пазите наредбите Ми и да ги вършите. Аз съм Господ, Който ви освещавам.

[9] Se um homem amaldiçoar a seu pai ou a sua mãe, será morto; amaldiçoou a seu pai ou a sua mãe; o seu sangue cairá sobre ele.

[9] Всеки, който прокълне баща си или майка си, да бъде умъртвен; баща си или майка си е проклел; кръвта му да бъде върху него.

[10] Se um homem adulterar com a mulher do seu próximo, será morto o adúltero e a adúltera.

[10] Ако някой прелюбодейства с чужда жена, т. е. ако някой прелюбодейства с жената на ближния си, да бъдат умъртвени и прелюбодеецът, и прелюбодейката.

[11] O homem que se deitar com a mulher de seu pai terá descoberto a nudez de seu pai; ambos serão mortos; o seu sangue cairá sobre eles.

[11] Който легне с жената на баща си, бащината голота е открил; и двамата да бъдат умъртвени; кръвта им да бъде върху тях.

[12] Se um homem se deitar com a nora, ambos serão mortos; fizeram confusão; o seu sangue cairá sobre eles.

[12] И ако някой легне със снаха си, и двамата да бъдат умъртвени; нечестие са извършили; кръвта им да бъде върху тях.

[13] Se também um homem se deitar com outro homem, como se fosse mulher, ambos praticaram coisa abominável; serão mortos; o seu sangue cairá sobre eles.

[13] Ако някой легне с мъж като с жена, и двамата са извършили гнусота; да бъдат умъртвени; кръвта им да бъде върху тях.

[14] Se um homem tomar uma mulher e sua mãe, maldade é; a ele e a elas queimarão, para que não haja maldade no meio de vós.

[14] Ако някой се ожени за дъщеря и майка, това е беззаконие; с огън да бъдат изгорени и той, и те, за да няма беззаконие между вас.

[15] Se também um homem se ajuntar com um animal, será morto; e matarás o animal.

[15] Ако някой се съвкупи с животно, той да бъде умъртвен и животното да убиете.

[16] Se uma mulher se achegar a algum animal e se ajuntar com ele, matarás tanto a mulher como o animal; o seu sangue cairá sobre eles.

[16] И ако жена отиде при каквото и да е животно, за да се съвкупи с него, да убиеш и жената, и животното; да бъдат умъртвени; кръвта им да бъде върху тях.

[17] Se um homem tomar a sua irmã, filha de seu pai ou filha de sua mãe, e vir a

[17] Ако някой вземе сестра си, дъщеря на баща си или дъщеря на майка си, и

nudez dela, e ela vir a dele, torpeza é; portanto, serão eliminados na presença dos filhos do seu povo; descobriu a nudez de sua irmã; levará sobre si a sua iniqüidade.

види голотата ѝ, и тя види неговата голота, това е нечестие, да бъдат изтребени пред очите на народа си; голотата на сестра си е открил, ще носи беззаконието си.

18 Se um homem se deitar com mulher no tempo da enfermidade dela e lhe descobrir a nudez, descobrindo a sua fonte, e ela descobrir a fonte do seu sangue, ambos serão eliminados do meio do seu povo.

18 И който легне с жена, която е в нечистотата си, и открие голотата ѝ, той е открил течението ѝ и тя е открила течението на кръвта си; затова да бъдат изтребени и двамата измежду народа си.

19 Também a nudez da irmã de tua mãe ou da irmã de teu pai não descobrirás; porquanto descobriu a nudez da sua parenta, sobre si levarão a sua iniqüidade.

19 Голотата на майчината си сестра или на бащината си сестра да не откриеш; защото, който е сторил това, е открил голотата на близките си роднини; те ще носят беззаконието си.

20 Também se um homem se deitar com a sua tia, descobriu a nudez de seu tio; seu pecado sobre si levarão; morrerão sem filhos.

20 Ако някой легне със стрина си, голотата на стрина си е открил; те ще носят греха си; бездетни ще умрат.

21 Se um homem tomar a mulher de seu irmão, imundícia é; descobriu a nudez de seu irmão; ficarão sem filhos.

21 Ако някой вземе жената на брат си, това е нечистота; голотата на брат си е открил; бездетни ще останат.

22 Guardai, pois, todos os meus estatutos e todos os meus juízos e cumpri-os, para que vos não vomite a terra para a qual vos levo para habitardes nela.

22 И така, пазете всичките Ми наредби и закони и ги спазвайте, за да не ви избълва земята, където Аз ви завеждам да живеете в нея.

23 Não andeis nos costumes da gente que eu lanço de diante de vós, porque fizeram todas estas coisas; por isso, me aborreci deles.

23 И да не постъпвате според обичаите на населението, което Аз прогонвам пред вас; защото те извършиха всички тези гнусоти и затова Аз се погнусих от тях.

24 Mas a vós outros vos tenho dito: em herança possuireis a sua terra, e eu vo-la darei para a possuirdes, terra que mana

24 А на вас съм казал: Вие ще наследите земята им и Аз ще я дам на вас за притежание – земя, където текат мляко

leite e mel. Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos separei dos povos.

25 Fareis, pois, distinção entre os animais limpos e os imundos e entre as aves imundas e as limpas; não vos façais abomináveis por causa dos animais, ou das aves, ou de tudo o que se arrasta sobre a terra, as quais coisas apartei de vós, para tê-las por imundas.

26 Ser-me-eis santos, porque eu, o SENHOR, sou santo e separei-vos dos povos, para serdes meus.

27 O homem ou mulher que sejam necromantes ou sejam feiticeiros serão mortos; serão apedrejados; o seu sangue cairá sobre eles.

и мед. Аз съм Господ, вашият Бог, Който ви отделих от племената.

25 Затова правете разлика между чистите животни и нечистите и между нечистите птици и чистите; и да не осквернявате себе си с животно или с птица, или с пълзящи по земята, които Аз ви отделих като нечисти.

26 И бъдете святи на Мене; защото Аз, Йехова, съм свят и ви отделих от племената, за да бъдете Мои.

27 Също мъж или жена, които запитват зли духове или са врачове, да бъдат умъртвени; с камъни да ги убият; кръвта им да бъде върху тях.

Levítico 21

Leis para os sacerdotes

1 Disse o SENHOR a Moisés: Fala aos sacerdotes, filhos de Arão, e dize-lhes: O sacerdote não se contaminará por causa de um morto entre o seu povo,

2 salvo por seu parente mais chegado: por sua mãe, e por seu pai, e por seu filho, e por sua filha, e por seu irmão;

3 e também por sua irmã virgem, chegada a ele, que ainda não teve marido, pode contaminar-se.

4 Ele, sendo homem principal entre o seu povo, não se contaminará, pois que se profanaria.

5 Não farão calva na sua cabeça e não cortarão as extremidades da barba, nem ferirão a sua carne.

Левит 21

1 Господ каза още на Моисей: Заповядай на свещениците, Аароновите синове: Никой от вас да не се осквернява между народа си заради мъртвец

2 освен за близък сродник, т. е. за майка си, за баща си, за сина си, за дъщеря си или за брат си;

3 също и за сестра си девица, която е била гледана от него и която не е била омъжена, заради нея може да допусне нечистота.

4 Като началник на народа си да не се осквернява така, че да стане нечист.

5 Да не обръснат главата си, нито да подрязват краищата на брадата си,

нито да правят порязвания по тялото си.

[6] Santos serão a seu Deus e não profanarão o nome do seu Deus, porque oferecem as ofertas queimadas do SENHOR, o pão de seu Deus; portanto, serão santos.

[6] Святи да бъдат на Бога си и да не оскверняват Името на своя Бог; защото те принасят чрез огън Господнитеприноси, хляба на своя Бог; затова да бъдат святи.

[7] Não tomarão mulher prostituta ou desonrada, nem tomarão mulher repudiada de seu marido, pois o sacerdote é santo a seu Deus.

[7] Да не вземат жена, която е блудница или осквернена, нито да вземат жена, напусната от мъжа си; защото свещеникът е посветен на Бога си.

[8] Portanto, o consagrarás, porque oferece o pão do teu Deus. Ele vos será santo, pois eu, o SENHOR que vos santifico, sou santo.

[8] И така, да го накараш да бъде свят, защото той принася хляба на твоя Бог; свят да ти бъде; защото Аз, Господ, Който ви освещавам, съм свят.

[9] Se a filha de um sacerdote se desonra, prostituindo-se, profana a seu pai; será queimada.

[9] И ако дъщерята на някой свещеник се омърси с блудство, тя омърсява баща си; с огън да бъде изгорена.

[10] O sumo sacerdote entre seus irmãos, sobre cuja cabeça foi derramado o óleo da unção, e que for consagrado para vestir as vestes sagradas, não desgrenhará os cabelos, nem rasgará as suas vestes.

[10] Но онзи, който между братята си е първосвещеник, на чиято глава се е изляло мирото за помазване и който се е посветил, за да облича свещенитеодежди, да не открива главата си, нито да раздира одеждите си,

[11] Não se chegará a cadáver algum, nem se contaminará por causa de seu pai ou de sua mãe.

[11] нито да влиза при някой умрял, нито да се осквернява за баща си или за майка си;

[12] Não sairá do santuário, nem profanará o santuário do seu Deus, pois a consagração do óleo da unção do seu Deus está sobre ele. Eu sou o SENHOR.

[12] нито да излиза от светилището или да осквернява светилището на Бога си; защото посвещаването чрез помазване с мирото на Бога му е станало на него. Аз съм Господ.

[13] Ele tomará por mulher uma virgem.

[13] И той да вземе за жена девица;

[14] Viúva, ou repudiada, ou desonrada, ou prostituta, estas não tomará, mas virgem do seu povo tomará por mulher.

[15] E não profanará a sua descendência entre o seu povo, porque eu sou o SENHOR, que o santifico.

[16] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[17] Fala a Arão, dizendo: Ninguém dos teus descendentes, nas suas gerações, em quem houver algum defeito se chegará para oferecer o pão do seu Deus.

[18] Pois nenhum homem em quem houver defeito se chegará: como homem cego, ou coxo, ou de rosto mutilado, ou desproporcionado,

[19] ou homem que tiver o pé quebrado ou mão quebrada,

[20] ou corcovado, ou anão, ou que tiver belida no olho, ou sarna, ou impigens, ou que tiver testículo quebrado.

[21] Nenhum homem da descendência de Arão, o sacerdote, em quem houver algum defeito se chegará para oferecer as ofertas queimadas do SENHOR; ele tem defeito; não se chegará para oferecer o pão do seu Deus.

[22] Comerá o pão do seu Deus, tanto do santíssimo como do santo.

[23] Porém até ao véu não entrará, nem se chegará ao altar, porque tem defeito, para que não profane os meus santuários, porque eu sou o SENHOR, que os santifico.

[14] вдовица или напусната, или осквернена, или блудница да не взема; а девица от народа си да вземе за жена.

[15] И така, да не осквернява потомството си между народа си; защото Аз съм Господ, Който го освещавам.

[16] Господ каза още на Моисей:

[17] Кажи на Аарон: Който от твоето потомство, във всичките им поколения, има недостатък, той да не пристъпва да принася хляба на своя Бог.

[18] Защото никой, който има недостатък, не бива да пристъпва; човек сляп или куц, или със сплескан нос, или уродлив,

[19] или човек със счупен крак или счупена ръка,

[20] или гърбав, или джудже, или с повредени очи, или с гнойни рани, или с лишеи, или келяв.

[21] Никой от потомството на свещеника Аарон, който има недостатък, да не пристъпва, за да принася Господнитеприноси чрез огън; понеже има недостатък, не бива да пристъпва да принася хляба на своя Бог.

[22] От пресвятите и от святите приносинека яде хляба на своя Бог;

[23] но да не влиза до завесата, нито да се приближава до олтара, понеже има недостатък, за да не омърсява светилището Ми; защото Аз съм Господ, Който ги освещавам.

[24] Assim falou Moisés a Arão, aos filhos deste e a todos os filhos de Israel.

Levítico 22

A lei acerca de comer coisas santas

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Dize a Arão e aos seus filhos que se abstenham das coisas sagradas, dedicadas a mim pelos filhos de Israel, para que não profanem o meu santo nome. Eu sou o SENHOR.

[3] Dize-lhes: Todo homem, que entre as vossas gerações, de toda a vossa descendência, se chegar às coisas sagradas que os filhos de Israel dedicam ao SENHOR, tendo sobre si a sua imundícia, aquela alma será eliminada de diante de mim. Eu sou o SENHOR.

[4] Ninguém da descendência de Arão que for leproso ou tiver fluxo comerá das coisas sagradas, até que seja limpo; como também o que tocar alguma coisa imunda por causa de um morto ou aquele com quem se der a emissão do sêmen;

[5] ou qualquer que tocar algum réptil, com o que se faz imundo, ou a algum homem, com o que se faz imundo, seja qual for a sua imundícia.

[6] O homem que o tocar será imundo até à tarde e não comerá das coisas sagradas sem primeiro banhar o seu corpo em água.

[24] И така, Моисей каза това на Аарон и на синовете му, и на всичките израилтяни.

Левит 22

[1] Господ каза още на Моисей:

[2] Кажи на Аарон и синовете му кога да се въздържат от святите приноси, които израилтяните Ми посвещават, за да не омърсяват Моето свято Име. Аз съм Господ.

[3] Кажи им, че всеки човек от цялото ви потомство, във всичките ви поколения, който има нечистота на себе си и пристъпи до святите приноси, които израилтяните посвещават на Господа, този човек ще бъде изтребен пред Мен. Аз съм Господ.

[4] Който от Аароновото потомство е прокажен или има течение, да не яде от святите неща, докато не се очисти. И който се допре до каквото и да било нещо, което е нечисто от мърша, или до човек, от когото излиза съвъкупително семе,

[5] или който се допре до каквото и да е животно, от което може да стане нечист, или до човек, от когото може да стане нечист, каквато и да е нечистотата му,

[6] онзи човек, който се допре до което и да е от такива неща, ще бъде нечист до вечерта и да не яде от святите неща, докато не окъпе тялото си във вода.

[7] Posto o sol, então, será limpo e, depois, comerá das coisas sagradas, porque isto é o seu pão.

[8] Do animal que morre por si mesmo ou é dilacerado não comerá, para, com isso, não contaminar-se. Eu sou o SENHOR.

[9] Guardarão, pois, a obrigação que têm para comigo, para que, por isso, não levem sobre si pecado e morram, havendo-o profanado. Eu sou o SENHOR, que os santifico.

[10] Nenhum estrangeiro comerá das coisas sagradas; o hóspede do sacerdote nem o seu jornaleiro comerão das coisas sagradas.

[11] Mas, se o sacerdote comprar algum escravo com o seu dinheiro, este comerá delas; os que nascerem na sua casa, estes comerão do seu pão.

[12] Quando a filha do sacerdote se casar com estrangeiro, ela não comerá da oferta das coisas sagradas.

[13] Mas, se a filha do sacerdote for viúva ou repudiada, e não tiver filhos, e se houver tornado à casa de seu pai, como na sua mocidade, do pão de seu pai comerá; mas nenhum estrangeiro comerá dele.

[14] Se alguém, por ignorância, comer a coisa sagrada, ajuntar-se-lhe-á a sua quinta parte e a dará ao sacerdote com a coisa sagrada.

[15] Não profanarão as coisas sagradas que os filhos de Israel oferecem ao SENHOR,

[7] Когато залезе слънцето, ще бъде чист и след това нека яде от святите неща, защото това му е храната.

[8] Мърша или разкъсано от звяр да не яде, за да не се оскверни от тях. Аз съм Господ.

[9] И така, да пазят заръката Ми, за да не си навлекат грях и да умрат поради това, ако са се омърсили. Аз съм Господ, Който ги освещавам.

[10] Нито един чужденец да не яде от осветените неща; ако е гост на свещеника или наемник, да не яде от святите неща.

[11] Но ако някой свещеник купи някого с пари, той може да яде от тях, както и онзи, който се е родил в дома му; те могат да ядат от хляба му.

[12] Ако е дъщеря на свещеник, омъжена за чужденец, да не яде от приноса за издигане от святите неща.

[13] Но ако дъщеря на свещеник овдовее или бъде напусната и няма дете, и се върне в бащиния си дом, където е живяла в младостта си, тя може да яде от хляба на баща си. Обаче никой чужденец да не яде от него.

[14] И ако някой несъзнателно яде нещо осветено, тогава да даде на свещеника равностойното
на осветеното нещо и да му прибави петата му част.

[15] Свещениците да не се отнасят с осветените неща, които израилтяните

принасят на Господа, като с просто нещо,

16 pois assim os fariam levar sobre si a culpa da iniqüidade, comendo as coisas sagradas; porque eu sou o SENHOR, que os santifico.

16 за да не навлекат на себе си беззаконието на престъпление, когато ядат техните осветени неща; защото Аз съм Господ, Който ги освещавам.

Os animais sacrificados devem ser sem defeito

17 Disse mais o SENHOR a Moisés:

17 Господ каза още на Моисей:

18 Fala a Arão, e a seus filhos, e a todos os filhos de Israel e dize-lhes: Qualquer que, da casa de Israel ou dos estrangeiros em Israel, apresentar a sua oferta, quer em cumprimento de seus votos ou como ofertas voluntárias, que apresentar ao SENHOR em holocausto,

18 Заповядай на Аарон, на синовете му и на всички израилтяни: Всеки човек от Израилевия дом или от чужденците в Израил, който принесе принос срещу каквито и да са оброци или каквито и да са доброволни приноси, които принасят на Господа за всеизгаряне,

19 para que seja aceitável, oferecerá macho sem defeito, ou do gado, ou do rebanho de ovelhas, ou de cabras.

19 за да ви бъде приет, трябва да принесемъжко, без недостатък, от говедата, от овцете или от козите.

20 Porém todo o que tiver defeito, esse não oferecereis; porque não seria aceito a vosso favor.

20 Нищо с недостатък да не принасяте, защото няма да ви бъде прието.

21 Quando alguém oferecer sacrifício pacífico ao SENHOR, quer em cumprimento de voto ou como oferta voluntária, do gado ou do rebanho, o animal deve ser sem defeito para ser aceitável; nele, não haverá defeito nenhum.

21 Който за изпълнение на оброк или за доброволен принос принесе от говедата или от овцете в мирна жертва на Господа, нека я принесе без недостатък, за да бъде приета; никакъв недостатък да няма в нея.

22 O cego, ou aleijado, ou mutilado, ou ulceroso, ou sarnoso, ou cheio de impigens, não os oferecereis ao SENHOR e deles não poreis oferta queimada ao SENHOR sobre o altar.

22 Животно сляпо или със счупена или изкълчена част, или което има оток, гнойни рани или лишеи, такива да не принасяте на Господа, нито да правите от тях жертва на Господа чрез огън на жертвеника.

23 Porém novilho ou cordeiro desproporcionados poderás oferecer por

23 Но теле или овца с нещо уродливо или с недостатък в частите можеш да

oferta voluntária, mas, por voto, não será aceito.

принасяш за доброволен принос; обаче срещу оброк няма да бъде приет.

24 Não oferecereis ao SENHOR animal que tiver os testículos machucados, ou moídos, ou arrancados, ou cortados; nem fareis isso na vossa terra.

24 Животно превито или със смазани или изтръгнати тестиси, или скопено да не принасяте на Господа, нито да правите така в земята си.

25 Também da mão do estrangeiro nenhum desses animais oferecereis como pão do vosso Deus, porque são corrompidos pelo defeito que há neles; não serão aceitos a vosso favor.

25 Нито от страна на чужденец да принасяте едно от всички тези за храна на вашия Бог, защото развала има в тях, недостатък има в тях; няма да ви бъдат приети.

26 Disse mais o SENHOR a Moisés:

26 Господ каза още на Моисей:

27 Quando nascer o boi, ou cordeiro, ou cabra, sete dias estará com a mãe; do oitavo dia em diante, será aceito por oferta queimada ao SENHOR.

27 Когато се роди теле или агне, или яре, тогава нека бъде седем дни с майка си; а от осмия ден нататък ще бъде прието за жертвен принос чрез огън на Господа.

28 Ou seja vaca, ou seja ovelha, não imolarás a ela e seu filho, ambos no mesmo dia.

28 А крава или овца да не колите в един ден с малкото ѝ.

29 Quando oferecerdes sacrifício de louvores ao SENHOR, fá-lo-eis para que sejais aceitos.

29 И когато принасяте благодарствена жертва на Господа, да я принасяте така, че да ви бъде приета.

30 No mesmo dia, será comido; e, dele, nada deixareis ficar até pela manhã. Eu sou o SENHOR.

30 В същия ден да се изяде; да не оставите нищо от нея до сутринта. Аз съм Господ.

31 Pelo que guardareis os meus mandamentos e os cumprireis. Eu sou o SENHOR.

31 И така, да пазите заповедите Ми и да ги изпълнявате. Аз съм Господ.

32 Não profanareis o meu santo nome, mas serei santificado no meio dos filhos de Israel. Eu sou o SENHOR, que vos santifico,

32 И да не осквернявате Моето свято Име; но Аз ще бъда осветен между израилтяните. Аз съм Господ, Който ви освещавам,

[33] que vos tirei da terra do Egito, para ser o vosso Deus. Eu sou o SENHOR.

[33] Който ви изведох от Египетската земя, за да бъда вашият Бог. Аз съм Йехова.

Levítico 23

As festas solenes do SENHOR

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: As festas fixas do SENHOR, que proclamareis, serão santas convocações; são estas as minhas festas.

O Sábado

Êxodo 23.12

[3] Seis dias trabalhareis, mas o sétimo será o sábado do descanso solene, santa convocação; nenhuma obra fareis; é sábado do SENHOR em todas as vossas moradas.

A Páscoa

Êxodo 23.14,15; 34.18; Deuteronômio 16.1-8

[4] São estas as festas fixas do SENHOR, as santas convocações, que proclamareis no seu tempo determinado:

[5] no mês primeiro, aos catorze do mês, no crepúsculo da tarde, é a Páscoa do SENHOR.

[6] E aos quinze dias deste mês é a Festa dos Pães Asmos do SENHOR; sete dias comereis pães asmos.

[7] No primeiro dia, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis;

[8] mas sete dias oferecereis oferta queimada ao SENHOR; ao sétimo dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

As Primícias

Êxodo 23.16; 34.22,26

Левит 23

[1] Господ каза още на Моисей:

[2] Кажи на израилтяните: Господнитепразници, в които ще свиквате святи събрания, Моите празници, са следните:

[3] Шест дни да се работи, а седмият ден е събота за тържествена почивка, за свято събрание: в нея да не извършвате никаква работа; във всичките ви жилища е събота на Господа.

[4] Ето Господните празници, святи събрания, които ще свиквате в определеното им време:

[5] В първия месец, на четиринадесетия ден от месеца, привечер, е Пасха Господня;

[6] и на петнадесетия ден от същия месец е Господният празник на безквасните хлябове; седем дни да ядете безквасни хлябове.

[7] На първия ден да имате свято събрание и никаква слугинска работа да не вършите.

[8] И седем дни да принасяте по една жертва чрез огън на Господа; на седмия ден да е свято събрание и никаква слугинска работа да не вършите.

[9] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[10] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra, que vos dou, e segardes a sua messe, então, trareis um molho das primícias da vossa messe ao sacerdote;

[11] este moverá o molho perante o SENHOR, para que sejais aceitos;

[12] no dia imediato ao sábado, o sacerdote o moverá. No dia em que moverdes o molho, oferecereis um cordeiro sem defeito, de um ano, em holocausto ao SENHOR.

[13] A sua oferta de manjares serão duas dízimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR, e a sua libação será de vinho, a quarta parte de um him.

[14] Não comereis pão, nem trigo torrado, nem espigas verdes, até ao dia em que trouxerdes a oferta ao vosso Deus; é estatuto perpétuo por vossas gerações, em todas as vossas moradas.

O Pentecostes

Deuteronômio 16.9-12

[15] Contareis para vós outros desde o dia imediato ao sábado, desde o dia em que trouxerdes o molho da oferta movida; sete semanas inteiras serão.

[16] Até ao dia imediato ao sétimo sábado, contareis cinqüenta dias; então, trareis nova oferta de manjares ao SENHOR.

[9] Господ каза още на Моисей:

[10] Кажи на израилтяните: Когато влезете в земята, която Аз ви дам, и я ожънете, тогава да донесете на свещеника един сноп от първите плодове на жътвата си;

[11] и той да поклати снопа пред Господа, за да ви бъде приет; свещеникът да го раздвижи на другия ден след съботата.

[12] И в деня, когато поклатите снопа, да принесете за всеизгаряне на Господаедно едногодишно агне без недостатък;

[13] и хлебната му жертва, две десети от ефа чисто брашно, омесено с елей, в жертва чрез огън на Господа за благоухание; и възлиянието му, един четвърт ин вино.

[14] А хляб или печено жито, или пресни класове да не ядете до този ден, до деня, когато принесете жертвата на вашия Бог. Това да бъде вечен закон във всичките ви поколения, във всичките ви жилища.

[15] От другия ден след съботата, от деня, в който сте принесли снопа на движимия принос, да си изброите седем цели седмици;

[16] до следващия ден след седмата събота да изброите петдесет дни и тогава да принесете жертва от ново жито на Господа.

[17] Das vossas moradas trareis dois pães para serem movidos; de duas dízimas de um efa de farinha serão; levedados se cozerão; são primícias ao SENHOR.

[18] Com o pão oferecereis sete cordeiros sem defeito de um ano, e um novilho, e dois carneiros; holocausto serão ao SENHOR, com a sua oferta de manjares e as suas libações, por oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[19] Também oferecereis um bode, para oferta pelo pecado, e dois cordeiros de um ano, por oferta pacífica.

[20] Então, o sacerdote os moverá, com o pão das primícias, por oferta movida perante o SENHOR, com os dois cordeiros; santos serão ao SENHOR, para o uso do sacerdote.

[21] No mesmo dia, se proclamará que tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; é estatuto perpétuo em todas as vossas moradas, pelas vossas gerações.

[22] Quando segardes a messe da vossa terra, não rebuscareis os cantos do vosso campo, nem colhereis as espigas caídas da vossa sega; para o pobre e para o estrangeiro as deixareis. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[23] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[24] Fala aos filhos de Israel, dizendo: No mês sétimo, ao primeiro do mês, tereis

[17] Да донесете от жилищата си за движим принос два хляба, които да бъдат две десети от ефа чисто брашно, изпечени с квас, като първи плодове на Господа.

[18] И заедно с хляба да принесете седем едногодишни агнета без недостатък, едно теле и два овена; да бъдат всеизгаряне на Господа заедно с хлебната им жертва и заедно с възлиянията им, в принос чрез огън за благоухание на Господа.

[19] Да принесете и един козел в принос за грях и две едногодишни агнета за мирна жертва.

[20] Свещеникът да ги полюшне заедно с хляба на първите плодове и заедно с двете агнета за движим принос пред Господа; те да бъдат осветени пред Господа за свещеника.

[21] И на същия ден да свикате свято събрание и никаква слугинска работа да не вършите; това да бъде вечен закон във всичките ви жилища, във всичките ви поколения.

[22] И когато жънете нивите на земята си, да не жънеш до самите краища на нивата си и да не събираш падналите в жътвата ти класове; за сиромаха и за чужденеца да ги оставиш. Аз съм Господ, вашият Бог.

[23] Господ каза още на Моисей:

[24] Кажи на израилтяните: В седмия месец, на първия ден от месеца, да ви бъде тържествена почивка,

descanso solene, memorial, com sonidos de trombetas, santa convocação.

ознаменувана със звук на рогове, свято събрание.

25 Nenhuma obra servil fareis, mas trareis oferta queimada ao SENHOR.

25 В него да не вършите никаква слугинска работа и да принасяте жертва чрез огън на Господа.

O Dia da Expiação

26 Disse mais o SENHOR a Moisés:

26 Господ каза още на Моисей:

27 Mas, aos dez deste mês sétimo, será o Dia da Expiação; tereis santa convocação e afligireis a vossa alma; trareis oferta queimada ao SENHOR.

27 Десетият ден на този седми месец да бъде ден на умилостивение; да имате свято събрание и да смирите душите си, и да принесете жертва чрез огън на Господа.

28 Nesse mesmo dia, nenhuma obra fareis, porque é o Dia da Expiação, para fazer expiação por vós perante o SENHOR, vosso Deus.

28 Никаква работа да не вършите в този ден, защото е ден на умилостивение, за да се извърши умилостивение за вас пред Господа, вашия Бог.

29 Porque toda alma que, nesse dia, se não afligir será eliminada do seu povo.

29 Защото, който не се смири в този ден, ще бъде изтребен измежду народа си.

30 Quem, nesse dia, fizer alguma obra, a esse eu destruirei do meio do seu povo.

30 И който извърши каквато и да е работа в този ден, този човек ще изтребя измежду народа му.

31 Nenhuma obra fareis; é estatuto perpétuo pelas vossas gerações, em todas as vossas moradas.

31 Никаква работа да не вършите; това да бъде вечен закон във всичките ви поколения, във всичките ви жилища.

32 Sábado de descanso solene vos será; então, afligireis a vossa alma; aos nove do mês, de uma tarde a outra tarde, celebrareis o vosso sábado.

32 Ще ви бъде събота за тържествена почивка и за да смирите душите си; на деветия ден от месеца, вечерта, от вечер до вечер, да пазите съботата си.

A Festa dos Tabernáculos

33 Disse mais o SENHOR a Moisés:

33 Господ каза още на Моисей:

34 Fala aos filhos de Israel, dizendo: Aos quinze dias deste mês sétimo, será a Festa dos Tabernáculos ao SENHOR, por sete dias.

34 Кажи на израилтяните: От петнадесетия ден на този седми месец да пазите за седем дни Господниияпразник на шатроразпъване.

35 Ao primeiro dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

36 Sete dias oferecereis ofertas queimadas ao SENHOR; ao dia oitavo, tereis santa convocação e oferecereis ofertas queimadas ao SENHOR; é reunião solene, nenhuma obra servil fareis.

37 São estas as festas fixas do SENHOR, que proclamareis para santas convocações, para oferecer ao SENHOR oferta queimada, holocausto e oferta de manjares, sacrifício e libações, cada qual em seu dia próprio,

38 além dos sábados do SENHOR, e das vossas dádivas, e de todos os vossos votos, e de todas as vossas ofertas voluntárias que dareis ao SENHOR.

39 Porém, aos quinze dias do mês sétimo, quando tiverdes recolhido os produtos da terra, celebrareis a festa do SENHOR, por sete dias; ao primeiro dia e também ao oitavo, haverá descanso solene.

40 No primeiro dia, tomareis para vós outros frutos de árvores formosas, ramos de palmeiras, ramos de árvores frondosas e salgueiros de ribeiras; e, por sete dias, vos alegrareis perante o SENHOR, vosso Deus.

41 Celebrareis esta como festa ao SENHOR, por sete dias cada ano; é estatuto perpétuo

35 На първия ден да има свято събрание и никаква слугинска работа да не вършите.

36 Седем дни да принасяте по една жертва чрез огън на Господа, а на осмия ден да имате свято събрание и да принесете жертва чрез огън на Господа; това е тържествено събрание и никаква слугинска работа да не вършите.

37 Тези са Господните празници, когато да свиквате святи събрания, за да принасяте жертва чрез огън на Господа, всеизгаряне, хлебна жертва, жертви и възлияния, всяко на определения му ден,

38 освен Господните съботи и освен всички оброци, и освен всички доброволни приноси, които давате на Господа.

39 А на петнадесетия ден от седмия месец, когато ще сте прибрали произведенията на земята, да празнувате Господния празник седем дни; първият ден да бъде тържествена почивка и осмият ден тържествена почивка.

40 И на първия ден да вземете първите плодове на дърветата, палмови клони, клони от широколистни дървета и речни върби и седем дни да се веселите пред Господа, вашия Бог.

41 Да празнувате този празник за Господа седем дни в годината; това да бъде вечен закон във всичките ви

pelas vossas gerações; no mês sétimo, a celebrareis.

[42] Sete dias habitareis em tendas de ramos; todos os naturais de Israel habitarão em tendas,

[43] para que saibam as vossas gerações que eu fiz habitar os filhos de Israel em tendas, quando os tirei da terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[44] Assim, declarou Moisés as festas fixas do SENHOR aos filhos de Israel.

Levítico 24

O azeite para o candelabro

Êxodo 27.20,21

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Ordena aos filhos de Israel que te tragam azeite puro de oliveira, batido, para o candelabro, para que haja lâmpada acesa continuamente.

[3] Na tenda da congregação fora do véu, que está diante do Testemunho, Arão a conservará em ordem, desde a tarde até pela manhã, de contínuo, perante o SENHOR; estatuto perpétuo será este pelas suas gerações.

[4] Sobre o candeeiro de ouro puro conservará em ordem as lâmpadas perante o SENHOR, continuamente.

O pão para a mesa do SENHOR

[5] Também tomarás da flor de farinha e dela cozerás doze pães, cada um dos quais será de duas dízimas de um efa.

[6] E os porás em duas fileiras, seis em cada fileira, sobre a mesa de ouro puro, perante o SENHOR.

поколения; в седмия месец да го празнувате.

[42] В колиби да останете седем дни; всички местни израилтяни да останат в колиби,

[43] за да познаят бъдещите ви поколения, че накарах израилтяните да живеят в колиби, когато ги изведох от Египетската земя. Аз съм Господ, вашият Бог.

[44] Така Моисей обяви Господнитепразници на израилтяните.

Левит 24

Закони за обредите и нравствеността

[1] Господ каза още на Моисей:

[2] Заповядай на израилтяните да ти донасят първоток чист елей за осветление, за да свети постоянно светило.

[3] Аарон да го приготвя отвън завесата, която е пред плочите на свидетелството в шатъра за срещане, за да свети от вечер до заран пред Господа винаги; това да бъде вечен закон във всичките ви поколения.

[4] На светилника от чисто злато да приготвя светилата пред Господа винаги.

[5] И да вземеш чисто брашно, от което да опечеш дванадесет пити; всяка пита да бъде две десети от ефа.

[6] Да ги сложиш на два реда, по шест на всеки ред, върху трапезата от чисто злато пред Господа.

[7] Sobre cada fileira porás incenso puro, que será, para o pão, como porção memorial; é oferta queimada ao SENHOR.

[7] И на всеки ред да сложиш чист тамян; и това ще бъде върху хляба възпоменание за жертвата, принесена чрез огън на Господа.

[8] Em cada sábado, Arão os porá em ordem perante o SENHOR, continuamente, da parte dos filhos de Israel, por aliança perpétua.

[8] Всеки съботен ден свещеникът да слага това винаги пред Господа; това е от страна на израилтяните вечен завет.

[9] E serão de Arão e de seus filhos, os quais os comerão no lugar santo, porque são coisa santíssima para eles, das ofertas queimadas ao SENHOR, como estatuto perpétuo.

[9] Те ще бъдат за Аарон и синовете му, които да ги ядат на свято място; защото са пресвяти за него от жертвите, принасяни чрез огън на Господа; това е вечен закон.

A pena do pecado de blasfêmia

[10] Apareceu entre os filhos de Israel o filho de uma israelita, o qual era filho de um egípcio; o filho da israelita e certo homem israelita contenderam no arraial.

[10] Тогава синът на една израилтянка, чийто баща беше египтянин, излезе от израилтяните; и синът на израилтянката и един израилтянин се караха в стана.

[11] Então, o filho da mulher israelita blasfemou o nome do SENHOR e o amaldiçoou, pelo que o trouxeram a Moisés. O nome de sua mãe era Selomite, filha de Dibri, da tribo de Dã.

[11] Синът на израилтянката хулеше Господнето име и проклинаше. И го доведоха при Моисей. (А името на майка му беше Саломита, дъщеря на Даврий, от Дановото племе.)

[12] E o levaram à prisão, até que se lhes fizesse declaração pela boca do SENHOR.

[12] И го сложиха под стража, докато Господ им съобщи какво да му сторят.

[13] Disse o SENHOR a Moisés:

[13] Господ каза на Моисей:

[14] Tira o que blasfemou para fora do arraial; e todos os que o ouviram porão as mãos sobre a cabeça dele, e toda a congregação o apedrejará.

[14] Изведи вън от стана онзи, който беше проклинал; и всички, които са го чули, нека сложат ръцете си на главата му и цялото общество нека го убие с камъни.

[15] Dirás aos filhos de Israel: Qualquer que amaldiçoar o seu Deus levará sobre si o seu pecado.

[15] И заповядай на израилтяните: Който проклина против своя Бог, ще носи греха си.

[16] Aquele que blasfemar o nome do SENHOR será morto; toda a congregação o apedrejará; tanto o estrangeiro como o natural, blasfemando o nome do SENHOR, será morto.

[16] Който похули Господнето име, да бъде умъртвен; цялото общество да го убие с камъни; бил той чужденец или местен, когато похули Господнето име, да бъде умъртвен.

[17] Quem matar alguém será morto.

[17] Който убие някой човек, да бъде умъртвен.

[18] Mas quem matar um animal o restituirá: igual por igual.

[18] А който убие животно, да го плати. Живот за живот.

[19] Se alguém causar defeito em seu próximo, como ele fez, assim lhe será feito:

[19] И ако някой причини повреда на ближния си, нека му бъде направено така, както е направил той:

[20] fratura por fratura, olho por olho, dente por dente; como ele tiver desfigurado a algum homem, assim se lhe fará.

[20] счупено за счупено, око за око, зъб за зъб; според повредата, която той причини на човека, така да му бъде направено и на него.

[21] Quem matar um animal restituirá outro; quem matar um homem será morto.

[21] Който убие животно, да го плати; а който убие човек, да бъде умъртвен.

[22] Uma e a mesma lei havereis, tanto para o estrangeiro como para o natural; pois eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[22] Един закон да имате – както за чужденеца, така и за местния жител; защото Аз съм Господ, вашият Бог.

[23] Então, falou Moisés aos filhos de Israel que levassem o que tinha blasfemado para fora do arraial e o apedrejassem; e os filhos de Israel fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

[23] И така, Моисей каза на израилтяните; и те изведоха вън от стана онзи, който беше богохулствал, и го убиха с камъни; израилтяните сториха, както Господзаповядва на Моисей.

Levítico 25

O Ano de Descanso

Êxodo 23.10,11

Левит 25

Закони за съботната и юбилейната година

[1] Disse o SENHOR a Moisés, no monte Sinai:

[1] Господ каза още на Моисей на Синайската планина:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra, que vos dou, então, a terra guardará um sábado ao SENHOR.

[2] Кажи на израилтяните: Когато влезете в земята, която Аз ви дам, самата земя да спазва събота за Господа.

[3] Seis anos semearás o teu campo, e seis anos podarás a tua vinha, e colherás os seus frutos.

[3] Шест години да сееш нивите си и шест години да режеш лозето си и да събираш плода му;

[4] Porém, no sétimo ano, haverá sábado de descanso solene para a terra, um sábado ao SENHOR; não semearás o teu campo, nem podarás a tua vinha.

[4] а седмата година да бъде събота за тържествена почивка на земята, събота на Господа; в нея да не сееш нивата си и да не режеш лозето си.

[5] O que nascer de si mesmo na tua seara não segarás e as uvas da tua vinha não podada não colherás; ano de descanso solene será para a terra.

[5] Да не жънеш и саморасло жито, нито да обираш грозде от нерязано лозе; да бъде година за тържествена почивка на земята.

[6] Mas os frutos da terra em descanso vos serão por alimento, a ti, e ao teu servo, e à tua serva, e ao teu jornaleiro, e ao estrangeiro que peregrina contigo;

[6] Произведеното през тази събота на земята ще ви бъде за храна: на тебе, на слугата ти, на слугинята ти, на наемника ти и на чужденеца, който се е заселил при тебе;

[7] e ao teu gado, e aos animais que estão na tua terra, todo o seu produto será por mantimento.

[7] на добитъка ти и на животните, които са в земята ти, всички нейни произведения ще бъдат за храна.

O Ano do Jubileu

[8] Contarás sete semanas de anos, sete vezes sete anos, de maneira que os dias das sete semanas de anos te serão quarenta e nove anos.

[8] Да си изброиш седем седмици от години, седем пъти по седем години, и като ти мине времето на седем седмици от години, т. е. четиридесет и девет години,

[9] Então, no mês sétimo, aos dez do mês, farás passar a trombeta vibrante; no Dia da Expiação, fareis passar a trombeta por toda a vossa terra.

[9] тогава, на десетия ден от седмия месец, да надуеш празничните рогове; в деня на умилостивението да накарате да се затръби по цялата ви земя.

[10] Santificareis o ano qüinquagésimo e proclamareis liberdade na terra a todos os seus moradores; ano de jubileu vos será, e tornareis, cada um à sua possessão, e cada um à sua família.

[10] И да осветите петдесетата година и да прогласите освобождение по цялата земя на всичките ѝ жители; това ще ви бъде юбилей – всеки да се върне на имота си и всеки да се върне при семейството си.

[11] O ano qüinquagésimo vos será jubileu; não semeareis, nem segareis o que nele nascer de si mesmo, nem nele colhereis as uvas das vinhas não podadas.

[11] Петдесетата година да ви бъде юбилейна година; през нея да не сеете, нито да жънете самораслото, нито да берете нерязаното лозе.

[12] Porque é jubileu, santo será para vós outros; o produto do campo comereis.

[12] Защото това е юбилей; той нека бъде свят за вас; от полето да се храните с произведеното от него.

[13] Neste Ano do Jubileu, tornareis cada um à sua possessão.

[13] В тази юбилейна година да се върнете в имота си.

[14] Quando venderes alguma coisa ao teu próximo ou a comprares da mão do teu próximo, não oprimas teu irmão.

[14] И ако продадеш нещо на ближния си или купиш нещо от ближния си, не се онеправдавайте едни други;

[15] Segundo o número dos anos desde o Jubileu, comprarás de teu próximo; e, segundo o número dos anos das messes, ele venderá a ti.

[15] а според годините, които остават след юбилея, да купуваш от ближния си; и според годините, които остават за събирането на плода, да ти продава.

[16] Sendo muitos os anos, aumentarás o preço e, sendo poucos, abaixarás o preço; porque ele te vende o número das messes.

[16] Според броя на годините ще повишиш цената му и според броя на годините ще понижиш цената му; защото той ти продава според броя на реколтите.

[17] Não oprimais ao vosso próximo; cada um, porém, tema a seu Deus; porque eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[17] Да не се мамите едни други; а да се боиш от своя Бог; защото Аз съм Йехова, вашият Бог.

[18] Observai os meus estatutos, guardai os meus juízos e cumpri-os; assim, habitareis seguros na terra.

[18] И така, да изпълнявате наредбите Ми, да пазите законите Ми и да ги вършите, за да живеете безопасно на земята.

[19] A terra dará o seu fruto, e comereis a fartar e nela habitareis seguros.

[19] Земята ще дава плодовете си; и вие ще ядете до насита и ще живеете безопасно на нея.

[20] Se disserdes: Que comeremos no ano sétimo, visto que não havemos de semear, nem colher a nossa messe?

[20] И ако попитате: Какво ще ядем в седмата година, като не посеем, нито съберем плодовете си?

[21] Então, eu vos darei a minha bênção no sexto ano, para que dê fruto por três anos.

[21] Тогава ще заповядам така да бъде благословена за вас шестата година, че ще роди плод за три години.

[22] No oitavo ano, semeareis e comereis da colheita anterior até ao ano nono; até que venha a sua messe, comereis da antiga.

[22] А в осмата година ще сеете и ще ядете от старите плодове до деветата година; докато се съберат нейните плодове, ще ядете старите запаси.

[23] Também a terra não se venderá em perpetuidade, porque a terra é minha; pois vós sois para mim estrangeiros e peregrinos.

[23] Земята да не се продава завинаги, понеже земята е Моя; защото вие сте пришълци и заселници при Мене.

[24] Portanto, em toda a terra da vossa possessão dareis resgate à terra.

[24] Затова в цялата земя, която притежавате, позволявайте откупуване на земята.

[25] Se teu irmão empobrecer e vender alguma parte das suas possessões, então, virá o seu resgatador, seu parente, e resgatará o que seu irmão vendeu.

[25] Ако осиромашее брат ти и продаде нещо от имота си, нека дойде най-близкият му сродник и да откупи онова, което брат му е продал.

[26] Se alguém não tiver resgatador, porém vier a tornar-se próspero e achar o bastante com que a remir,

[26] Но ако човекът няма сродник да го откупи и като се замогне, сам да намери с какво да го откупи,

[27] então, contará os anos desde a sua venda, e o que ficar restituirá ao homem a quem vendeu, e tornará à sua possessão.

[27] тогава нека сметне годините от продажбата му и нека върне излишъка на онзи, на когото го е продал, и нека получи имота си обратно.

[28] Mas, se as suas posses não lhe permitirem reavê-la, então, a que for vendida ficará na mão do comprador até ao Ano do Jubileu; porém, no Ano do Jubileu, sairá do poder deste, e aquele tornará à sua possessão.

[28] Но ако не може да намери, колкото трябва да плати, тогава продаденото да остане в ръката на купувача му до юбилейната година; и в юбилея да бъде освободено и той да се върне на имота си.

[29] Quando alguém vender uma casa de moradia em cidade murada, poderá resgatá-la dentro de um ano a contar de

[29] Ако някой продаде къщата за живеене в град, ограден със стени, тогава може да я откупи в разстояние на една цяла година от продажбата ѝ;

sua venda; durante um ano, será lícito o seu resgate.

30 Se, passando-se-lhe um ano, não for resgatada, então, a casa que estiver na cidade que tem muro ficará em perpetuidade ao que a comprou, pelas suas gerações; não sairá do poder dele no Jubileu.

31 Mas as casas das aldeias que não têm muro em roda serão estimadas como os campos da terra; para elas haverá resgate, e sairão do poder do comprador no Jubileu.

32 Mas, com respeito às cidades dos levitas, às casas das cidades da sua possessão, terão direito perpétuo de resgate os levitas.

33 Se o levita não resgatar a casa que vendeu, então, a casa comprada na cidade da sua possessão sairá do poder do comprador, no Jubileu; porque as casas das cidades dos levitas são a sua possessão no meio dos filhos de Israel.

34 Mas o campo no arrabalde das suas cidades não se venderá, porque lhes é possessão perpétua.

Leis a favor dos pobres

Deuteronômio 15.7-11

35 Se teu irmão empobrecer, e as suas forças decaírem, então, sustentá-lo-ás. Como estrangeiro e peregrino ele viverá contigo.

за една цяла година той ще има право да я откупи.

30 Но ако не бъде откупена до изтичането на една цяла година, тогава онази къща, която е в крепостен град, да бъде потвърдена завинаги на купувача ѝ във всичките му поколения, по време на юбилей да не се освобождава.

31 Но къщите в неоградените села да се смятат, както полетата на земята; те може да се откупуват и да се освобождават в юбилей.

32 Обаче в левитските градове левитите могат по всяко време да откупуват къщите в градовете, които притежават.

33 Така имотът на левитите може да бъде откупен; и продадена къща в някой от градовете, които те притежават, трябва да бъде върната на юбилея – защото къщите в градовете на левитите са тяхно притежание сред израилтяните.

34 А полето на пасбището на градовете им да не се продава, защото им е вечно притежание.

35 Ако осиромашее брат ти и видиш, че ръката му трепери, тогава да му помогнеш – като на пришълец или заселник, за да живее брат ти при тебе.

[36] Não receberás dele juros nem ganho; teme, porém, ao teu Deus, para que teu irmão viva contigo.
[37] Não lhe darás teu dinheiro com juros, nem lhe darás o teu mantimento por causa de lucro.

[38] Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para vos dar a terra de Canaã e para ser o vosso Deus.

Leis a favor dos escravos

[39] Também se teu irmão empobrecer, estando ele contigo, e vender-se a ti, não o farás servir como escravo.

[40] Como jornaleiro e peregrino estará contigo; até ao Ano do Jubileu te servirá;

[41] então, sairá de tua casa, ele e seus filhos com ele, e tornará à sua família e à possessão de seus pais.

[42] Porque são meus servos, que tirei da terra do Egito; não serão vendidos como escravos.
[43] Não te assenhorearás dele com tirania; teme, porém, ao teu Deus.
[44] Quanto aos escravos ou escravas que tiverdes, virão das nações ao vosso derredor; delas comprareis escravos e escravas.
[45] Também os comprareis dos filhos dos forasteiros que peregrinam entre vós, deles e das suas famílias que estiverem convosco, que nasceram na vossa terra; e vos serão por possessão.

[36] Да не му вземеш лихва или да търсишпечалба, а да се боиш от своя Бог, за да живее брат ти при тебе.
[37] Парите си да не му даваш с лихва, нито храната си да му даваш за печалба.
[38] Аз съм Господ, вашият Бог, Който ви изведох от Египетската земя, за да ви дам Ханаанската земя и да бъда ваш Бог.

[39] Ако осиромашее брат ти при теб и се предложи да бъде продаден, да не го товариш с робска работа.
[40] Нека той бъде като наемник или заселник при тебе; нека ти работи до юбилейната година;
[41] тогава да си излезе от тебе, той и синовете му с него, и да се върне при семейството си, и да получи обратно притежанието на бащите си.
[42] Защото те са Мои слуги, които изведох от Египетската земя; да не бъдат продавани като роби;
[43] да не господаруваш над него жестоко, а да се боиш от своя Бог.
[44] А колкото до робите и робините, които ще имаш – от народите, които са около вас, от тях да купуваш роби и робини.
[45] Още и от децата на пришълците, които са заселници между вас, от тях да купувате и от техните семейства, които са между вас, които те са родили в земята ви; те да ви бъдат притежание.

[46] Deixá-los-eis por herança para vossos filhos depois de vós, para os haverem como possessão; perpetuamente os fareis servir, mas sobre vossos irmãos, os filhos de Israel, não vos assenhoreareis com tirania, um sobre os outros.

[46] И да ги оставяте в наследство на децата си; те да ги наследяват след вас като притежание; винаги от тях да бъдат вашите роби; но над братята си, израилтяните, да не господствате един над друг жестоко.

[47] Quando o estrangeiro ou peregrino que está contigo se tornar rico, e teu irmão junto dele empobrecer e vender-se ao estrangeiro, ou peregrino que está contigo, ou a alguém da família do estrangeiro,

[47] Ако пришълецът или заселникът, който живее при тебе, се замогне, а брат ти осиромашее при него и се продаде на пришълеца или на заселника при теб, или на кого да е от семейството на чужденеца,

[48] depois de haver-se vendido, haverá ainda resgate para ele; um de seus irmãos poderá resgatá-lo:

[48] то, след като се продаде, той може да се откупи; един от братята му може да го откупи;

[49] seu tio ou primo o resgatará; ou um dos seus, parente da sua família, o resgatará; ou, se lograr meios, se resgatará a si mesmo.

[49] или чичо му, или чичовият му син може да го откупи, или някой близък сродник от семейството му може да го откупи, или ако той се е замогнал, може сам да откупи себе си.

[50] Com aquele que o comprou acertará contas desde o ano em que se vendeu a ele até ao Ano do Jubileu; o preço da sua venda será segundo o número dos anos, conforme se paga a um jornaleiro.

[50] Тогава нека сметне с купувача си от годината, когато му се е продал, до юбилейната година, така че цената, за която се е продал, да бъде според броя на годините; да му бъде пресметнато според времето на наемник.

[51] Se ainda faltarem muitos anos, devolverá proporcionalmente a eles, do dinheiro pelo qual foi comprado, o preço do seu resgate.

[51] Ако остават още много години, съразмерно с тях да възвърне за откупуването си от парите, с които е бил купен.

[52] Se restarem poucos anos até ao Ano do Jubileu, então, fará contas com ele e pagará, em proporção aos anos restantes, o preço do seu resgate.

[52] Но ако остават малко години до юбилейната година, нека пресметне и според годините да възвърне за откупуването си.

[53] Como jornaleiro, de ano em ano, estará com ele; não se assenhoreará dele com tirania à tua vista.

[53] Като годишен наемник да бъде при него; той да не господства над него жестоко пред тебе.

[54] Se desta sorte se não resgatar, sairá no Ano do Jubileu, ele e seus filhos com ele.

[54] Но ако така не се откупи, тогава да си излезе в юбилейната година, той и децата му с него,

[55] Porque os filhos de Israel me são servos; meus servos são eles, os quais tirei da terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[55] защото израилтяните са Мои слуги; те са Мои слуги, които изведох от Египетската земя. Аз съм Господ, вашият Бог.

Levítico 26

Admoestação contra a idolatria

[1] Não fareis para vós outros ídolos, nem vos levantareis imagem de escultura nem coluna, nem poreis pedra com figuras na vossa terra, para vos inclinardes a ela; porque eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[2] Guardareis os meus sábados e reverenciareis o meu santuário. Eu sou o SENHOR.

Bênçãos decorrentes da obediência

Deuteronômio 7.12-24; 28.1-14

[3] Se andardes nos meus estatutos, guardardes os meus mandamentos e os cumprirdes,

[4] então, eu vos darei as vossas chuvas a seu tempo; e a terra dará a sua messe, e a árvore do campo, o seu fruto.

[5] A debulha se estenderá até à vindima, e a vindima, até à sementeira; comereis o vosso pão a fartar e habitareis seguros na vossa terra.

[6] Estabelecerei paz na terra; deitar-vos-eis, e não haverá quem vos espante; farei cessar os animais nocivos da terra, e pela vossa terra não passará espada.

Левит 26

Обещания и предупреждения

[1] Да не си правите идоли или кумири, нито да си издигате стълбове, нито да поставяте в земята си камък с изображения, за да му се кланяте; защото Аз съм Господ, вашият Бог.

[2] Съботите Ми да пазите и светилището Ми да почитате. Аз съм Господ.

[3] Ако постъпвате според наредбите Ми и пазите заповедите Ми и ги изпълнявате,

[4] тогава ще ви давам дъждовете на времето им и земята ще дава плодовете си, и полските дървета ще дават плода си.

[5] Вършитбата ви ще трае до гроздобер и гроздоберът ще трае до сеитба; и ще ядете хляба си до насита и ще живеете безопасно в земята си.

[6] Ще давам мир на земята и ще си лягате, и никой няма да ви плаши; и ще изтребя лошите зверове от земята и меч няма да мине през земята ви.

[7] Perseguireis os vossos inimigos, e cairão à espada diante de vós.
[8] Cinco de vós perseguirão a cem, e cem dentre vós perseguirão a dez mil; e os vossos inimigos cairão à espada diante de vós.
[9] Para vós outros olharei, e vos farei fecundos, e vos multiplicarei, e confirmarei a minha aliança convosco.
[10] Comereis o velho da colheita anterior e, para dar lugar ao novo, tirareis fora o velho.
[11] Porei o meu tabernáculo no meio de vós, e a minha alma não vos aborrecerá.
[12] Andarei entre vós e serei o vosso Deus, e vós sereis o meu povo.

[13] Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para que não fôsseis seus escravos; quebrei os timões do vosso jugo e vos fiz andar eretos.

Os castigos da desobediência
Deuteronômio 28.15-68

[14] Mas, se me não ouvirdes e não cumprirdes todos estes mandamentos;
[15] se rejeitardes os meus estatutos, e a vossa alma se aborrecer dos meus juízos, a ponto de não cumprir todos os meus mandamentos, e violardes a minha aliança,
[16] então, eu vos farei isto: porei sobre vós terror, a tísica e a febre ardente, que fazem desaparecer o lustre dos olhos e definhar a vida; e semeareis debalde a vossa semente, porque os vossos inimigos a comerão.

[7] Ще гоните неприятелите си и те ще падат пред вас от меч.
[8] Петима от вас ще гонят стотина, а стотина от вас ще гонят десет хиляди; и неприятелите ви ще падат пред вас от меч.
[9] Аз ще погледна благоприятно към вас, ще увелича броя ви, ще ви размножа и ще утвърдя завета Си с вас.
[10] Ще ядете от миналогодишно жито, да! Ще извадите старото, за да наместитеновото.
[11] Още ще поставя скинията Си сред вас; и няма да се погнуся от вас.
[12] Ще ходя между вас и ще бъда вашият Бог, и вие ще бъдете Мой народ.
[13] Аз съм Господ, вашият Бог, Който ви изведох от земята на египтяните, за да не им робувате; и строших жеглите на ярема ви и ви направих да ходите изправени.

[14] Но ако не Ме послушате и не изпълнявате всички тези заповеди,

[15] и ако отхвърлите наредбите Ми, и ако душата ви се погнуси от законите Ми, за да не изпълнявате всичките Ми заповеди, и нарушите завета Ми,

[16] тогава ето как ще постъпя: ще изпратя върху вас ужас, охтика и треска, които ще развалят очите ви и ще стопят душата ви; и ще сеете семето си напразно, защото неприятелите ви ще го ядат.

[17] Voltar-me-ei contra vós outros, e sereis feridos diante de vossos inimigos; os que vos aborrecerem assenhorear-se-ão de vós e fugireis, sem ninguém vos perseguir.

[18] Se ainda assim com isto não me ouvirdes, tornarei a castigar-vos sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

[19] Quebrantarei a soberba da vossa força e vos farei que os céus sejam como ferro e a vossa terra, como bronze.

[20] Debalde se gastará a vossa força; a vossa terra não dará a sua messe, e as árvores da terra não darão o seu fruto.

[21] E, se andardes contrariamente para comigo e não me quiserdes ouvir, trarei sobre vós pragas sete vezes mais, segundo os vossos pecados.

[22] Porque enviarei para o meio de vós as feras do campo, as quais vos desfilharão, e acabarão com o vosso gado, e vos reduzirão a poucos; e os vossos caminhos se tornarão desertos.

[23] Se ainda com isto não vos corrigirdes para volverdes a mim, porém andardes contrariamente comigo,

[24] eu também serei contrário a vós outros e eu mesmo vos ferirei sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

[25] Trarei sobre vós a espada vingadora da minha aliança; e, então, quando vos ajuntardes nas vossas cidades, enviarei a peste para o meio de vós, e sereis entregues na mão do inimigo.

[17] Ще обърна лицето Си против вас и ще бъдете избити пред неприятелите ви; онези, които ви мразят, ще владеят над вас и ще бягате, когато никой не ви гони.

[18] И ако при всичко това не Ме послушате, тогава ще ви накажа седмократно повече за греховете ви.

[19] Ще строша гордата ви сила и ще направя небето ви като желязо и земята ви като мед.

[20] Напразно ще хвърляте сили, защото земята ви няма да дава плодовете си и дърветата на земята ви няма да дават плода си.

[21] И ако ходите против Мен и не склоните да Ме слушате, ще наложа върху вас седмократно повече напасти според греховете ви.

[22] Ще изпратя между вас диви зверове, които ще ви лишат от децата ви, ще унищожат добитъка ви и ще разредят редиците ви, и пътищата ви ще запустеят.

[23] Ако и от това не се поправите и не се обърнете към Мен, а ходите против Мене,

[24] тогава ще ходя и Аз против вас и ще ви поразя – да! – седмократно поради греховете ви.

[25] Ще докарам на вас меч, който ще извърши отмъщение за завета; и когато се съберете в градовете си, ще изпратя между вас мор; и ще бъдете предадени в ръката на неприятеля.

[26] Quando eu vos tirar o sustento do pão, dez mulheres cozerão o vosso pão num só forno e vo-lo entregarão por peso; comereis, porém não vos fartareis.

[26] И когато ви строша подпорката от хляба, десет жени ще пекат хляба ви в една пещ и ще ви върнат хляба с теглилка; и ще ядете, но няма да се насищате.

[27] Se ainda com isto me não ouvirdes e andardes contrariamente comigo,

[27] Но ако и след това не Ме послушате, а ходите против Мене,

[28] eu também, com furor, serei contrário a vós outros e vos castigarei sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

[28] то и Аз ще ходя против вас с гняв и ще ви накажа – да! – седмократно за греховете ви.

[29] Comereis a carne de vossos filhos e de vossas filhas.

[29] Ще ядете месата на синовете си и месата на дъщерите си ще ядете.

[30] Destruirei os vossos altos, e desfarei as vossas imagens do sol, e lançarei o vosso cadáver sobre o cadáver dos vossos deuses; a minha alma se aborrecerá de vós.

[30] И ще разоря капищата ви, ще съборя кумирите ви и труповете ви ще хвърля върху труповете на презрените ви идоли; и ще се погнуся от вас.

[31] Reduzirei as vossas cidades a deserto, e assolarei os vossos santuários, e não aspirarei o vosso aroma agradável.

[31] Ще превърна градовете ви в пустиня и ще запустя светилищата ви, и няма да помириша дъха на благоуханните ви приноси.

[32] Assolarei a terra, e se espantarão disso os vossos inimigos que nela morarem.

[32] Ще оставя пуста и земята ви, така че ще се смаят за това неприятелите ви, които живеят в нея.

[33] Espalhar-vos-ei por entre as nações e desembainharei a espada atrás de vós; a vossa terra será assolada, e as vossas cidades serão desertas.

[33] А вас ще разпръсна между народите и ще размахам меч след вас; и земята ви ще бъде пуста и градовете ви пустиня.

[34] Então, a terra folgará nos seus sábados, todos os dias da sua assolação, e vós estareis na terra dos vossos inimigos; nesse tempo, a terra descansará e folgará nos seus sábados.

[34] Тогава земята ще се радва на съботите си през цялото време, докато е пуста и докато вие сте в земята на неприятелите си; тогава земята ще се успокои и ще се радва на съботите си.

[35] Todos os dias da assolação descansará, porque não descansou nos vossos sábados, quando habitáveis nela.

[35] През всичкото време, когато е запустяла, земята ще си почива, защото не си е почивала през дължимите от вас съботи, когато вие живеехте в нея.

[36] Quanto aos que de vós ficarem, eu lhes meterei no coração tal ansiedade, nas terras dos seus inimigos, que o ruído de uma folha movida os perseguirá; fugirão como quem foge da espada; e cairão sem ninguém os perseguir.

[36] А на останалите от вас ще вложа страх в сърцето им в земите на неприятелите им; шум от поклатен лист ще ги подгони и ще бягат като бягащи от меч; и ще падат, когато никой не ги гони.

[37] Cairão uns sobre os outros como diante da espada, sem ninguém os perseguir; não podereis levantar-vos diante dos vossos inimigos.

[37] Ще падат един върху друг, като че ли пред меч, когато никой не ги гони; и ще бъдете безсилни да устоите пред неприятелите си.

[38] Perecereis entre as nações, e a terra dos vossos inimigos vos consumirá.

[38] Ще погинете между народите; и земята на неприятелите ви ще ви погълне.

[39] Aqueles que dentre vós ficarem serão consumidos pela sua iniqüidade nas terras dos vossos inimigos e pela iniqüidade de seus pais com eles serão consumidos.

[39] Останалите от вас ще се стопят за беззаконията си в земите на неприятелите си; а още за беззаконията на бащите си ще се стопят заедно с тях.

[40] Mas, se confessarem a sua iniqüidade e a iniqüidade de seus pais, na infidelidade que cometeram contra mim, como também confessarem que andaram contrariamente para comigo,

[40] Но ако изповядат беззаконието си и беззаконието на бащите си в престъплението, което са извършили против Мен, и още, че са ходили против Мен

[41] pelo que também fui contrário a eles e os fiz entrar na terra dos seus inimigos; se o seu coração incircunciso se humilhar, e tomarem eles por bem o castigo da sua iniqüidade,

[41] и че Аз ходих против тях и ги отведох в земята на неприятелите им – ако тогава необрязаното им сърце се смири и приемат наказанието за беззаконието си,

[42] então, me lembrarei da minha aliança com Jacó, e também da minha aliança com Isaque, e também da minha aliança com Abraão, e da terra me lembrarei.

[42] тогава ще си спомня завета Си с Яков; още завета Си с Исаак и завета Си с Авраам ще си спомня; ще си спомня и земята.

[43] Mas a terra na sua assolação, deixada por eles, folgará nos seus sábados; e tomarão eles por bem o castigo da sua iniqüidade, visto que rejeitaram os meus juízos e a sua alma se aborreceu dos meus estatutos.

[44] Mesmo assim, estando eles na terra dos seus inimigos, não os rejeitarei, nem me aborrecerei deles, para consumi-los e invalidar a minha aliança com eles, porque eu sou o SENHOR, seu Deus.

[45] Antes, por amor deles, me lembrarei da aliança com os seus antepassados, que tirei da terra do Egito à vista das nações, para lhes ser por Deus. Eu sou o SENHOR.

[46] São estes os estatutos, juízos e leis que deu o SENHOR entre si e os filhos de Israel, no monte Sinai, pela mão de Moisés.

Levítico 27

Votos particulares e a avaliação deles

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando alguém fizer voto com respeito a pessoas, estas serão do SENHOR, segundo a tua avaliação.

[3] Se o objeto da tua avaliação for homem, da idade de vinte anos até à de sessenta, será a tua avaliação de cinqüenta siclos de prata, segundo o siclo do santuário.

[4] Porém, se for mulher, a tua avaliação será de trinta siclos.

[43] И след като земята е била напусната от тях, ще се радва на съботите си, като стои пуста без тях; и те ще приемат наказанието за беззаконието си, защото отхвърлиха законите Ми и защото душата им се отврати от наредбите Ми.

[44] Но и така, както са в земята на неприятелите си, няма да ги отхвърля, нито ще се отвратя от тях дотолкова, че да ги изтребя и да наруша завета Си с тях; защото Аз съм Господ, техен Бог;

[45] но заради тях ще си спомня завета, който сключих с праотците им, които съм извел от Египетската земя пред очите на народите, за да бъда техен Бог. Аз съм Йехова.

[46] Тези са наредбите, постановленията и законите, които Господ провъзгласи между Себе Си и израилтяните чрез Моисей на Синайската планина.

Левит 27

Закон за даровете на Бога

[1] Господ каза още на Моисей:

[2] Кажи на израилтяните: Когато някой дава оброк, ти да направиш оценката на лицата за Господа.

[3] Ето каква трябва да бъде оценката ти: на мъж от двадесет до шестдесет години оценката ти да бъде петдесет сребърни сикъла според сикъла на светилището.

[4] Ако е жена, оценката ти да бъде тридесет сикъла.

[5] Se a idade for de cinco anos até vinte, a tua avaliação do homem será de vinte siclos, e a da mulher, de dez siclos.
[6] Se a idade for de um mês até cinco anos, a tua avaliação do homem será de cinco siclos de prata, e a tua avaliação pela mulher será de três siclos de prata.

[7] De sessenta anos para cima, se for homem, a tua avaliação será de quinze siclos; se mulher, dez siclos.

[8] Mas, se for mais pobre do que a tua avaliação, então, apresentar-se-á diante do sacerdote, para que este o avalie; segundo o que permitem as posses do que fez o voto, o avaliará o sacerdote.

[9] Se for animal dos que se oferecem ao SENHOR, tudo quanto dele se der ao SENHOR será santo.

[10] Não o mudará, nem o trocará bom por mau ou mau por bom; porém, se dalgum modo se trocar animal por animal, um e outro serão santos.

[11] Se for animal imundo dos que se não oferecem ao SENHOR, então, apresentará o animal diante do sacerdote.

[12] O sacerdote o avaliará, seja bom ou mau; segundo a avaliação do sacerdote, assim será.

[5] Ако е лице от пет до двадесет години, оценката ти да бъде за мъж двадесет сикъла, а за жена десет сикъла.
[6] Ако е лице от един месец до пет години, оценката ти да бъде: за мъж пет сребърни сикъла, а за жена три сребърни сикъла.
[7] И ако е лице от шестдесет години нагоре, оценката ти да бъде петнадесет сикъла, ако е мъж, и десет сикъла, ако е жена.
[8] Но ако човекът е по-беден, отколкото си го оценил, да се представи пред свещеника и свещеникът да го оцени отново; нека свещеникът го оцени според средствата на онзи, който е направил оброка.
[9] Ако оброкът е за животно от онези, които се принасят на Господа, всичко, което някой дава на Господа от тях, става свято.
[10] Да не го промени, нито да замени добро животно с лошо или лошо с добро; и ако някога замени животно с животно, тогава и едното, и другото, което го е заменило, ще станат святи.
[11] Но ако оброкът е за някое нечисто животно – от онези, които не се принасят на Господа, тогава да представи животното пред свещеника;
[12] и свещеникът да го оцени според качествата като добро или лошо; по твоята оценка, о, свещенико, така ще бъде.

[13] Porém, se dalgum modo o resgatar, então, acrescentará a quinta parte à tua avaliação.

[13] Но ако човекът поиска да го откупи, то върху твоята оценка да придаде петата ѝ част.

[14] Quando alguém dedicar a sua casa para ser santa ao SENHOR, o sacerdote a avaliará, seja boa ou seja má; como o sacerdote a avaliar, assim será.

[14] Когато някой посвети къщата си да бъде свята на Господа, то свещеникът да я оцени, както е добра или лоша; както я оцени свещеникът, така ще остане.

[15] Mas, se aquele que a dedicou quiser resgatar a casa, então, acrescentará a quinta parte do dinheiro à tua avaliação, e será sua.

[15] Но ако онзи, който я посвети, поиска да си откупи къщата, нека придаде на парите, с които си я оценил, петата им част и ще бъде негова.

Voto de um campo e o resgate dele

[16] Se alguém dedicar ao SENHOR parte do campo da sua herança, então, a tua avaliação será segundo a semente necessária para o semear: um gômer pleno de cevada será avaliado por cinqüenta siclos de prata.

[16] Ако някой посвети на Господа част от нивата, която съставлява имота му, оценката ти да бъде според семето, което може да се засее в нея; един кор ечемичено семе да се оцени за петдесет сребърни сикъла.

[17] Se dedicar o seu campo desde o Ano do Jubileu, segundo a tua plena avaliação, ficará.

[17] Ако посвети нивата си от юбилейната година, то по твоята оценка ще остане.

[18] Mas, se dedicar o seu campo depois do Ano do Jubileu, então, o sacerdote lhe contará o dinheiro segundo os anos restantes até ao Ano do Jubileu, e isto se abaterá da tua avaliação.

[18] Но ако посвети нивата си след юбилея, свещеникът да му пресметне парите според годините, които остават до юбилейната година, и според това да се приспадне от оценката ти.

[19] Se aquele que dedicou o campo dalgum modo o quiser resgatar, então, acrescentará a quinta parte do dinheiro à tua avaliação, e ficará seu.

[19] Но ако този, който е посветил нивата, поиска някога да я откупи, нека прибави към парите, с които си я оценил, петата им част и ще стане негова.

[20] Se não quiser resgatar o campo ou se o vender a outro homem, nunca mais se resgatará.

[20] Обаче ако не откупи нивата или ако е продал нивата на друг, да не се откупува вече;

21 Porém, havendo o campo saído livre no Ano do Jubileu, será santo ao SENHOR, como campo consagrado; a posse dele será do sacerdote.

22 Se alguém dedicar ao SENHOR o campo que comprou, e não for parte da sua herança,

23 então, o sacerdote lhe contará o preço da avaliação até ao Ano do Jubileu; e, no mesmo dia, dará o importe da avaliação como coisa santa ao SENHOR.

24 No Ano do Jubileu, o campo tornará àquele que o vendeu, àquele de quem era a posse do campo por herança.

25 Toda a tua avaliação se fará segundo o siclo do santuário; o siclo será de vinte geras.

26 Mas o primogênito de um animal, por já pertencer ao SENHOR, ninguém o dedicará; seja boi ou gado miúdo, é do SENHOR.

27 Mas, se for de um animal imundo, resgatar-se-á, segundo a tua avaliação, e sobre ele acrescentará a quinta parte; se não for resgatado, vender-se-á, segundo a tua avaliação.

Não há resgate para certas coisas consagradas

28 No entanto, nada do que alguém dedicar irremissivelmente ao SENHOR, de tudo o que tem, seja homem, ou animal, ou campo da sua herança, se poderá

21 а когато нивата се освободи в юбилея, ще бъде свята на Господа като посветена нива; ще бъде притежание на свещеника.

22 И ако някой посвети на Господа нива, която е купил, която обаче не е част от нивата, съставляваща притежанието му,

23 свещеникът да му пресметне цената ѝ до юбилейната година според твоята оценка; и в същия ден нека даде оцененото от тебе като нещо свято на Господа.

24 В юбилейната година нивата да бъде върната на онзи, от когото е била купена, т. е. на онзи, на когото се пада земята като притежание.

25 Всички твои оценки да стават според сикъла на светилището; сикъла да е равен на двадесет гери.

26 Но никой да не посвещава първородното между животните, което като първородно принадлежи на Господа; говедо или овца, Господне е.

27 И ако е от нечистите животни, нека го откупи според твоята оценка, като придаде върху нея петата ѝ част; или ако не се откупува, нека се продаде според твоята оценка.

28 Но нито да се продава, нито да се откупува нещо, което е посветено, което би обрекъл някой на Господа от онова, което има, било човек или животно, или нива от притежанието си;

vender, nem resgatar; toda coisa assim consagrada será santíssima ao SENHOR.

[29] Ninguém que dentre os homens for dedicado irremissivelmente ao SENHOR se poderá resgatar; será morto.

Sobre as dízimas

[30] Também todas as dízimas da terra, tanto dos cereais do campo como dos frutos das árvores, são do SENHOR; santas são ao SENHOR.

[31] Se alguém, das suas dízimas, quiser resgatar alguma coisa, acrescentará a sua quinta parte sobre ela.

[32] No tocante às dízimas do gado e do rebanho, de tudo o que passar debaixo do bordão do pastor, o dízimo será santo ao SENHOR.

[33] Não se investigará se é bom ou mau, nem o trocará; mas, se dalgum modo o trocar, um e outro serão santos; não serão resgatados.

[34] São estes os mandamentos que o SENHOR ordenou a Moisés, para os filhos de Israel, no monte Sinai.

всяко нещо, което е посветено, е пресвято на Господа.

[29] Нищо, което е посветено от човек, да не се откупува; то трябва да се умъртви.

[30] Всеки десятък от земята, било от посевите на земята или от плода на дърветата, е Господен; свят е на Господа.

[31] Ако някой поиска да откупи нещо от десятъка си, нека придаде петата част от цената му.

[32] И всеки десятък от едър и дребен добитък, десятъкът от всичко, което минава при преброяване под овчарската тояга, да бъде свят на Господа.

[33] Посветителят да не издирва добро ли е животното или лошо, нито да го променя; но ако го промени някога, то и едното, и другото, което го е заменило, да бъдат святи; животното да не се откупува.

[34] Тези са заповедите, които Господзаповядва на Моисей за израилтяните на Синайската планина.

O quarto livro de Moisés chamado Números

Números 1

Deus manda Moisés levantar o censo de Israel

1 No segundo ano após a saída dos filhos de Israel do Egito, no primeiro dia do segundo mês, falou o SENHOR a Moisés, no deserto do Sinai, na tenda da congregação, dizendo:

2 Levantai o censo de toda a congregação dos filhos de Israel, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, contando todos os homens, nominalmente, cabeça por cabeça.

3 Da idade de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra em Israel, a esses contareis segundo os seus exércitos, tu e Arão.

4 De cada tribo vos assistirá um homem que seja cabeça da casa de seus pais.

5 Estes, pois, são os nomes dos homens que vos assistirão: de Rúben, Elizur, filho de Sedeur;

6 de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai;

7 de Judá, Naassom, filho de Aminadabe;

8 de Issacar, Natanael, filho de Zuar;

9 de Zebulom, Eliabe, filho de Helom;

10 dos filhos de José: de Efraim, Elisama, filho de Amiúde; de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur;

11 de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni;

12 de Dã, Aiezer, filho de Amisadai;

Числа

Числа 1

Преброяване и организиране на израилтяните

1 Господ, като говореше на Моисей в Синайската пустиня в шатъра за срещане на първия ден от втория месец на втората година, откакто излязоха от Египетската земя, каза:

2 Пребройте цялото общество израилтяни според семействата им, според бащините им домове, като броите по име всички от мъжки пол един по един.

3 Всички от Израил от двадесет години нагоре, които могат да излизат на бой, ти и Аарон ги пребройте според установените им войнства.

4 И заедно с вас да има по един човек от всяко племе, от които всеки да бъде глава на бащиния си дом.

5 А ето имената на мъжете, които ще стоят заедно с вас: от Рувим – Елисур, Седиуровият син;

6 от Симеон – Селумиил, Сурисадаевият син;

7 от Юда – Наасон, Аминадавовият син;

8 от Исахар – Натанаил, Суаровият син;

9 от Завулон – Елиав, Хелоновият син;

10 от Йосифовите потомци: от Ефрем – Елисамà, Амиудовият син, а от Манасия – Гамалиил, Федасуровият син;

11 от Вениамин – Авидан, Гедеоновият син;

12 от Дан – Ахиезер, Амисадаевият син;

[13] de Aser, Pagiel, filho de Ocrã;
[14] de Gade, Eliasafe, filho de Deuel;
[15] de Naftali, Aira, filho de Enã.
[16] Estes foram os chamados da congregação, os príncipes das tribos de seus pais, os cabeças dos milhares de Israel.
[17] Então, Moisés e Arão tomaram estes homens, que foram designados pelos seus nomes.
[18] E, tendo ajuntado toda a congregação no primeiro dia do mês segundo, declararam a descendência deles, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, cabeça por cabeça.
[19] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim os contou no deserto do Sinai.
[20] Dos filhos de Rúben, o primogênito de Israel, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, cabeça por cabeça, todos os homens de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,
[21] foram contados deles, da tribo de Rúben, quarenta e seis mil e quinhentos.
[22] Dos filhos de Simeão, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, cabeça por cabeça, todos os homens de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[13] от Асир – Фагеил, Охрановият син;
[14] от Гад – Елиасаф, Деуиловият син;
[15] от Нефталим – Ахирей, Енановият син.
[16] Тези бяха избраните от обществото, началници на бащините си племена, глави на Израилевите хиляди.
[17] И така, Моисей и Аарон, като взеха тези мъже, които са били споменати по име,
[18] свикаха цялото общество на първия ден от втория месец; и те се записаха един по един според семействата си, според бащините си домове, според числото на имената на мъжете от двадесет години и нагоре.
[19] Както заповяда Господ на Моисей, така той ги изброи в Синайската пустиня.
[20] Потомците на Рувим, първородния на Израил, поколенията им според семействата им, според бащините им домове, според числото на имената един по един всички от мъжки пол от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой,
[21] преброени от Рувимовото племе, бяха четиридесет и шест хиляди и петстотин души.
[22] От Симеоновите синове, поколенията им според семействата им, според бащините им домове, които бяха преброени според числото на имената един по един, всички от мъжки пол от

двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой,

[23] foram contados deles, da tribo de Simeão, cinqüenta e nove mil e trezentos.

[23] преброени от Симеоновото племе, бяха петдесет и девет хиляди и триста души.

[24] Dos filhos de Gade, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[24] От Гадовите синове, поколенията им според семействата им, според бащините им домове, според числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой,

[25] foram contados deles, da tribo de Gade, quarenta e cinco mil seiscentos e cinqüenta.

[25] преброени от Гадовото племе, бяха четиридесет и пет хиляди и шестстотин и петдесет души.

[26] Dos filhos de Judá, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[26] От Юдовите синове, поколенията им според семействата им, според бащините им домове, според числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой,

[27] foram contados deles, da tribo de Judá, setenta e quatro mil e seiscentos.

[27] преброени от Юдовото племе, бяха седемдесет и четири хиляди и шестстотин души.

[28] Dos filhos de Issacar, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[28] От Исахаровите синове, поколенията им според семействата им, според бащините им домове, според числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой,

[29] foram contados deles, da tribo de Issacar, cinqüenta e quatro mil e quatrocentos.

[29] преброени от Исахаровото племе, бяха петдесет и четири хиляди и четиристотин души.

[30] Dos filhos de Zebulom, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[30] От Завулоновите синове, поколенията им според семействата им, според бащините им домове, според числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой,

[31] foram contados deles, da tribo de Zebulom, cinqüenta e sete mil e quatrocentos.	[31] преброени от Завулоновото племе, бяха петдесет и седем хиляди и четиристотин души.
[32] Dos filhos de José, dos filhos de Efraim, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,	[32] От Йосифовите потомци: т. е. от Ефремовите синове, поколенията им според семействата им, според бащините им домове, според числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой,
[33] foram contados deles, da tribo de Efraim, quarenta mil e quinhentos.	[33] преброени от Ефремовото племе, бяха четиридесет хиляди и петстотин души;
[34] Dos filhos de Manassés, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,	[34] а от Манасиевите синове, поколенията им според семействата им, според бащините им домове, според числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой,
[35] foram contados deles, da tribo de Manassés, trinta e dois mil e duzentos.	[35] преброени от Манасиевото племе, бяха тридесет и две хиляди и двеста души.
[36] Dos filhos de Benjamim, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,	[36] От Вениаминовите синове, поколенията им според семействата им, според бащините им домове, според числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой,
[37] foram contados deles, da tribo de Benjamim, trinta e cinco mil e quatrocentos.	[37] преброени от Вениаминовото племе, бяха тридесет и пет хиляди и четиристотин души.
[38] Dos filhos de Dã, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,	[38] От Дановите синове, поколенията им според семействата им, според бащините им домове, според числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой,

[39] foram contados deles, da tribo de Dã, sessenta e dois mil e setecentos.

[40] Dos filhos de Aser, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[41] foram contados deles, da tribo de Aser, quarenta e um mil e quinhentos.

[42] Dos filhos de Naftali, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[43] foram contados deles, da tribo de Naftali, cinqüenta e três mil e quatrocentos.

[44] Foram estes os contados, contados por Moisés e Arão; e os príncipes de Israel eram doze homens; cada um era pela casa de seus pais.

[45] Assim, pois, todos os contados dos filhos de Israel, segundo a casa de seus pais, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[46] todos os contados foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

Os levitas não são contados

[47] Mas os levitas, segundo a tribo de seus pais, não foram contados entre eles,

[48] porquanto o SENHOR falara a Moisés, dizendo:

[39] преброени от Дановото племе, бяха шестдесет и две хиляди и седемстотин души.

[40] От Асировите синове, поколенията им според семействата им, според бащините им домове, според числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой,

[41] преброени от Асировото племе, бяха четиридесет и една хиляди и петстотин души.

[42] От Нефталимовите синове, поколенията им според семействата им, според бащините им домове, според числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой,

[43] преброени от Нефталимовото племе, бяха петдесет и три хиляди и четиристотин души.

[44] Тези са изброените, които преброиха Моисей, Аарон и дванадесетте мъже, Израилеви първенци, всеки един за бащиния си дом.

[45] И така, всичките, преброени от израилтяните според бащините им домове, от двадесет години и нагоре, всички между Израил, които можеха да излизат на бой,

[46] всички, преброени, бяха шестстотин и три хиляди петстотин и петдесет души.

[47] А левитите не бяха преброени помежду им според бащиното им племе.

[48] Защото Господ, като говореше на Моисей, беше казал:

49 Somente não contarás a tribo de Levi, nem levantarás o censo deles entre os filhos de Israel;

50 mas incumbe tu os levitas de cuidarem do tabernáculo do Testemunho, e de todos os seus utensílios, e de tudo o que lhe pertence; eles levarão o tabernáculo e todos os seus utensílios; eles ministrarão no tabernáculo e acampar-se-ão ao redor dele.

51 Quando o tabernáculo partir, os levitas o desarmarão; e, quando assentar no arraial, os levitas o armarão; o estranho que se aproximar morrerá.

52 Os filhos de Israel se acamparão, cada um no seu arraial e cada um junto ao seu estandarte, segundo as suas turmas.

53 Mas os levitas se acamparão ao redor do tabernáculo do Testemunho, para que não haja ira sobre a congregação dos filhos de Israel; pelo que os levitas tomarão a si o cuidar do tabernáculo do Testemunho.

54 Assim fizeram os filhos de Israel; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, assim o fizeram.

Números 2

A ordem das tribos no acampamento

1 Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

2 Os filhos de Israel se acamparão junto ao seu estandarte, segundo as insígnias da casa de seus pais; ao redor, de frente para a tenda da congregação, se acamparão.

49 Само Левиевото племе да не преброиш, нито да вземеш числото им между израилтяните;

50 а да поставиш левитите за настоятели на скинията, за плочите на свидетелството и на всички нейни принадлежности, и на всички нейни вещи; те да носят скинията и всички нейни принадлежности и те да вършат служението около нея, и да поставят стана си около скинията.

51 Когато трябва да се вдига скинията, левитите да я снемат; и когато трябва да се разпъва скинията, левитите да я поставят, а чужденец, който би се приближил до нея, да бъде умъртвен.

52 И израилтяните да поставят шатрите си, всеки в стана си и всеки при знамето си, според устроените си войнства.

53 А левитите да поставят шатрите си около скинията, за плочите на свидетелството, за да не падне гняв върху обществото на израилтяните; и левитите да пазят заръчаното за скинията на свидетелството.

54 И израилтяните направиха така; напълно както Господ заповяда на Моисей, така направиха.

Числа 2

1 И Господ говорѝ на Моисей и Аарон:

2 Израилтяните нека поставят шатрите си, всеки при знамето си, със знаците на бащиния си дом; срещу шатъра за срещане да поставят шатрите си наоколо.

[3] Os que se acamparem ao lado oriental (para o nascente) serão os do estandarte do arraial de Judá, segundo as suas turmas; e Naassom, filho de Aminadabe, será príncipe dos filhos de Judá.

[3] Тези, които поставят шатрите си от предната страна, към изток, да бъдат от знамето на Юдовия стан според устроените си войнства; и началник на Юдовите синове да бъде Наасон, Аминадавовият син.

[4] E o seu exército, segundo o censo, foram setenta e quatro mil e seiscentos.

[4] (А неговото войнство, т. е. преброените от тях, бяха седемдесет и четири хиляди и шестстотин души.)

[5] E junto a ele se acampará a tribo de Issacar; e Natanael, filho de Zuar, será príncipe dos filhos de Issacar.

[5] До него да поставят шатрите си Исахаровото племе; и началник на Исахаровите синове да бъде Натанаил, Суаровият син

[6] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e quatro mil e quatrocentos.

[6] (а неговото множество, т. е. преброените от тях, бяха петдесет и четири хиляди и четиристотин души);

[7] Depois, a tribo de Zebulom; e Eliabe, filho de Helom, será príncipe dos filhos de Zebulom.

[7] и Завулоновото племе; и началник на Завулоновите синове да бъде Елиав, Хелоновият син

[8] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e sete mil e quatrocentos.

[8] (а неговото множество, т. е. преброените от тях, бяха петдесет и седем хиляди и четиристотин души.

[9] Todos os que foram contados do arraial de Judá foram cento e oitenta e seis mil e quatrocentos, segundo as suas turmas; e estes marcharão primeiro.

[9] Всички, преброени в Юдовия стан, бяха сто осемдесет и шест хиляди и четиристотин души според устроените им войнства). Те да се вдигат първи.

[10] O estandarte do arraial de Rúben, segundo as suas turmas, estará para o lado sul; e Elizur, filho de Sedeur, será príncipe dos filhos de Rúben.

[10] Към юг да бъде знамето на Рувимовия стан според устроените им войнства; и началник на Рувимовите синове да бъде Елисур, Седиуровият син.

[11] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e seis mil e quinhentos.

[11] (А неговото войнство, т. е. преброените от тях, бяха четиридесет и шест хиляди и петстотин души.)

[12] E junto a ele se acampará a tribo de Simeão; e Selumiel, filho de Zurisadai, será príncipe dos filhos de Simeão.

[13] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e nove mil e trezentos.

[14] Depois, a tribo de Gade; e Eliasafe, filho de Deuel, será príncipe dos filhos de Gade.

[15] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e cinco mil seiscentos e cinqüenta.

[16] Todos os que foram contados no arraial de Rúben foram cento e cinqüenta e um mil quatrocentos e cinqüenta, segundo as suas turmas; e estes marcharão em segundo lugar.

[17] Então, partirá a tenda da congregação com o arraial dos levitas no meio dos arraiais; como se acamparem, assim marcharão, cada um no seu lugar, segundo os seus estandartes.

[18] O estandarte do arraial de Efraim, segundo as suas turmas, estará para o lado ocidental; e Elisama, filho de Amiúde, será príncipe dos filhos de Efraim.

[19] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta mil e quinhentos.

[20] E junto a ele, a tribo de Manassés; e Gamaliel, filho de Pedazur, será príncipe dos filhos de Manassés.

[12] До него да поставят шатрите си Симеоновото племе; и началник на Симеоновите синове да бъде Селумиил, Сурисадаевият син

[13] (а неговото войнство, т. е. преброените от тях, бяха петдесет и девет хиляди и триста души);

[14] и Гадовото племе; и началник на Гадовите синове да бъде Елисаф, Деуиловият син

[15] (а неговото войнство, т. е. преброените от тях, бяха четиридесет и пет хиляди шестстотин и петдесет души.

[16] Всички, преброени в Рувимовия стан, бяха сто петдесет и една хиляди четиристотин и петдесет души според устроените им войнства). Те да се вдигат втори.

[17] После да се вдига шатърът за срещане със стана на левитите сред становете; както са поставили шатрите си, така да се вдигат, всеки на реда си при знамето си.

[18] Към запад да бъде знамето на Ефремовия стан според устроените им войнства; и началник на Ефремовите синове да бъде Елисамà, Амиудовият син.

[19] (А неговото войнство, т. е. преброените от тях, бяха четиридесет хиляди и петстотин души.)

[20] До него да бъде Манасиевото племе; и началник на Манасиевите синове да бъде Гамалиил, Федасуровият син

[21] E o seu exército, segundo o censo, foram trinta e dois mil e duzentos.

[22] Depois, a tribo de Benjamim; e Abidã, filho de Gideoni, será príncipe dos filhos de Benjamim.

[23] O seu exército, segundo o censo, foram trinta e cinco mil e quatrocentos.

[24] Todos os que foram contados no arraial de Efraim foram cento e oito mil e cem, segundo as suas turmas; e estes marcharão em terceiro lugar.

[25] O estandarte do arraial de Dã estará para o norte, segundo as suas turmas; e Aiezer, filho de Amisadai, será príncipe dos filhos de Dã.

[26] E o seu exército, segundo o censo, foram sessenta e dois mil e setecentos.

[27] E junto a ele se acampará a tribo de Aser; e Pagiel, filho de Ocrã, será príncipe dos filhos de Aser.

[28] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e um mil e quinhentos.

[29] Depois, a tribo de Naftali; e Aira, filho de Enã, será príncipe dos filhos de Naftali.

[30] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e três mil e quatrocentos.

[31] Todos os que foram contados no arraial de Dã foram cento e cinqüenta e sete mil e

[21] (а неговото войнство, т. е. преброените от тях, бяха тридесет и две хиляди и двеста души);

[22] и Вениаминовото племе; и началник на Вениаминовите синове да бъде Авидан, Гедеоновият син

[23] (а неговото войнство, т. е. преброените от тях, бяха тридесет и пет хиляди и четиристотин души.

[24] Всички преброени в Ефремовия стан бяха сто и осем хиляди и сто души според устроените им войнства). Те да се вдигат трети.

[25] Към север да бъде знамето на Дановия стан според устроените им войнства; и началник на Дановите синове да бъде Ахиезер, Амисадаевият син.

[26] (А неговото войнство, т. е. преброените от тях, бяха шестдесет и две хиляди и седемстотин души.)

[27] До него да поставят шатрите си Асировото племе; и началник на Асировите синове да бъде Фагеил, Охрановият син

[28] (а неговото войнство, т. е. преброените от тях, бяха четиридесет и една хиляди и петстотин души);

[29] и Нефталимовото племе; и началник на Нефталимовите синове да бъде Ахирей, Енановият син

[30] (а неговото войнство, т. е. преброените от тях, бяха петдесет и три хиляди и четиристотин души.

[31] Всички, преброени в Дановия стан, бяха сто петдесет и седем хиляди и

seiscentos; e estes marcharão no último lugar, segundo os seus estandartes.

32 São estes os que foram contados dos filhos de Israel, segundo a casa de seus pais; todos os que foram contados dos arraiais pelas suas turmas foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

33 Mas os levitas não foram contados entre os filhos de Israel, como o SENHOR ordenara a Moisés.

34 Assim fizeram os filhos de Israel; conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, se acamparam segundo os seus estandartes e assim marcharam, cada qual segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais.

Números 3

Número e ofício dos levitas

1 São estas, pois, as gerações de Arão e de Moisés, no dia em que o SENHOR falou com Moisés no monte Sinai.

2 E são estes os nomes dos filhos de Arão: o primogênito, Nadabe; depois, Abiú, Eleazar e Itamar.

3 Estes são os nomes dos filhos de Arão, os sacerdotes ungidos, consagrados para oficiar como sacerdotes.

4 Mas Nadabe e Abiú morreram perante o SENHOR, quando ofereciam fogo estranho perante o SENHOR, no deserto do Sinai, e não tiveram filhos; porém Eleazar e Itamar oficiaram como sacerdotes diante de Arão, seu pai.

5 Disse o SENHOR a Moisés:

шестстотин души). Те да се вдигат последни при знамената си.

32 Тези са преброените от израилтяните според бащините им домове; всички, които бяха преброени в становете според устроените им войнства, бяха шестстотин и три хиляди петстотин и петдесет души.

33 А левитите не бяха преброени между израилтяните, както Господ заповяда на Моисей.

34 И така, израилтяните правеха напълно това, което Господ заповяда на Моисей; така поставиха шатрите си при знамената си, така се и вдигаха, всеки според семействата си, според бащините си домове.

Числа 3

Задължения на левитите като свещенослужители

1 А ето поколенията на Аарон и Моисей във времето, когато Господ говорѝ на Моисей на Синайската планина.

2 Ето и имената на Аароновите синове: Надав, първородният му, Авиуд, Елеазар и Итамар.

3 Тези са имената на Аароновите синове, помазаните свещеници, които Моисей посвети, за да свещенодействат.

4 А Надав и Авиуд умряха пред Господа, като принасяха чужд огън пред Господа в Синайската пустиня; и нямаха деца; а Елеазар и Итамар свещенодействаха в присъствието на баща си Аарон.

5 И Господ говорѝ на Моисей:

[6] Faze chegar a tribo de Levi e põe-na diante de Arão, o sacerdote, para que o sirvam

[7] e cumpram seus deveres para com ele e para com todo o povo, diante da tenda da congregação, para ministrarem no tabernáculo.

[8] Terão cuidado de todos os utensílios da tenda da congregação e cumprirão o seu dever para com os filhos de Israel, no ministrar no tabernáculo.

[9] Darás, pois, os levitas a Arão e a seus filhos; dentre os filhos de Israel lhe são dados.

[10] Mas a Arão e a seus filhos ordenarás que se dediquem só ao seu sacerdócio, e o estranho que se aproximar morrerá.

[11] Disse o SENHOR a Moisés:

[12] Eis que tenho eu tomado os levitas do meio dos filhos de Israel, em lugar de todo primogênito que abre a madre, entre os filhos de Israel; e os levitas serão meus.

[13] Porque todo primogênito é meu; desde o dia em que feri a todo primogênito na terra do Egito, consagrei para mim todo primogênito em Israel, desde o homem até ao animal; serão meus. Eu sou o SENHOR.

[14] Falou o SENHOR a Moisés no deserto do Sinai, dizendo:

[15] Conta os filhos de Levi, segundo a casa de seus pais, pelas suas famílias; contarás todo homem da idade de um mês para cima.

[6] Приведи Левиевото племе и ги представи пред свещеника Аарон, за да му слугуват.

[7] Нека пазят заръчаното от него и заръчаното от цялото общество пред шатъра за срещане, за да вършат служенето около скинията.

[8] И нека пазят всички принадлежности на шатъра за срещане и заръчаното от израилтяните, за да вършат служенето около скинията.

[9] И да дадеш левитите на Аарон и на синовете му: те са дадени всецяло на него от страна на израилтяните.

[10] А Аарон и синовете му да поставиш да вършат свещеническите си служби; а чужденецът, който би се приближил, да бъде умъртвен.

[11] Господ говорѝ още на Моисей:

[12] Ето, Аз взех левитите измежду израилтяните вместо всички първородни от израилтяните, които отварят утроба; левитите ще бъдат Мои.

[13] Защото всяко първородно е Мое; в деня, когато поразих всяко първородно в Египетската земя, Аз осветих за Себе Си всяко първородно в Израил – и човек, и животно; Мои ще бъдат. Аз съм Йехова.

[14] И Господ говорѝ на Моисей в Синайската пустиня:

[15] Преброй Левиевите синове според бащините им домове, според семействата им; да преброиш всички мъжки от един месец и нагоре.

[16] E Moisés os contou segundo o mandado do SENHOR, como lhe fora ordenado.

[17] São estes os filhos de Levi pelos seus nomes: Gérson, Coate e Merari.

[18] E estes são os nomes dos filhos de Gérson pelas suas famílias: Libni e Simei.

[19] E os filhos de Coate pelas suas famílias: Anrão, Izar, Hebrom e Uziel.

[20] E os filhos de Merari pelas suas famílias: Mali e Musi; são estas as famílias dos levitas, segundo a casa de seus pais.

[21] De Gérson é a família dos libnitas e a dos simeítas; são estas as famílias dos gersonitas.

[22] Todos os homens que deles foram contados, cada um nominalmente, de um mês para cima, foram sete mil e quinhentos.

[23] As famílias dos gersonitas se acamparão atrás do tabernáculo, ao ocidente.

[24] O príncipe da casa paterna dos gersonitas será Eliasafe, filho de Lael.

[25] Os filhos de Gérson terão a seu cargo, na tenda da congregação, o tabernáculo, a tenda e sua coberta, o reposteiro para a porta da tenda da congregação,

[26] as cortinas do pátio, o reposteiro da porta do pátio, que rodeia o tabernáculo e

[16] И така, Моисей ги преброи според Господнето слово, както му беше заповядано.

[17] А синовете на Левий, по имената си, бяха тези: Гирсон, Каат и Мерарий.

[18] Ето имената на Гирсоновите синове според семействата им: Ливний и Семей;

[19] и Каатовите синове според семействата им: Амрам, Исаар, Хеврон и Озиил;

[20] и Мерариевите синове според семействата им: Маалий и Мусий. Тези са семействата на Левиевите синове според бащините им домове.

[21] От Гирсон произлезе Ливниевото и Семеевото семейство; тези са семействата на Гирсоновите синове.

[22] Преброените от тях според числото на всичките от мъжки пол от един месец и нагоре, които бяха преброени от тях, бяха седем хиляди и петстотин души.

[23] Семействата на Гирсоновите синове да поставят шатрите си зад скинията към запад.

[24] И началник на бащиния дом на Гирсоновите синове да бъде Елиасаф, Лаиловият син.

[25] А под грижата на Гирсоновите синове в шатъра за срещане да бъдат скинията, шатърът, покривът му, завесата на входа на шатъра за срещане,

[26] дворните завеси, завесата за входа на двора, който е около скинията, и

o altar, as suas cordas e todo o serviço a eles devido.

жертвеникът и въжетата му за цялата му служба.

[27] De Coate é a família dos anramitas, e a dos izaritas, e a dos hebronitas, e a dos uzielitas; são estas as famílias dos coatitas.

[27] От Каат произлезе семейството на Амрамовите синове и семейството на Исахаровите синове, и семейството на Хевроновите синове, и семейството на Озииловите синове; тези са семействата на Каатовите синове.

[28] Contados todos os homens, da idade de um mês para cima, foram oito mil e seiscentos, que tinham a seu cargo o santuário.

[28] Според числото на всички от мъжки пол от един месец и нагоре имаше осем хиляди и шестстотин души, които пазеха поръчаното за светилището.

[29] As famílias dos filhos de Coate se acamparão ao lado do tabernáculo, do lado sul.

[29] Семейството на Каатовите синове да постави шатрите си откъм южната страна на скинията.

[30] O príncipe da casa paterna das famílias dos coatitas será Elisafã, filho de Uziel.

[30] И началник на бащиния дом от семействата на Каатовите синове да бъде Елисафан, Озииловият син.

[31] Terão eles a seu cargo a arca, a mesa, o candelabro, os altares, os utensílios do santuário com que ministram, o reposteiro e todo o serviço a eles devido.

[31] А под тяхната грижа да бъдат ковчегът, трапезата, светилникът, жертвениците, принадлежностите на светилището, с които служат, завесата и всичко, което принадлежи на службата му.

[32] O príncipe dos príncipes de Levi será Eleazar, filho de Arão, o sacerdote; terá a superintendência dos que têm a seu cargo o santuário.

[32] Елеазар, син на свещеника Аарон, да бъде началник над левитските началници и да надзирава онези, които пазят заръчаното за светилището.

[33] De Merari é a família dos malitas e a dos musitas; são estas as famílias de Merari.

[33] От Мерарий произлезе семейството на Маалиевите синове и семейството на Мусиевите синове; тези са Мерариевите семейства.

[34] Todos os homens que deles foram contados, de um mês para cima, foram seis mil e duzentos.

[35] O príncipe da casa paterna das famílias de Merari será Zuriel, filho de Abiail; acampar-se-ão ao lado do tabernáculo, do lado norte.

[36] Os filhos de Merari, por designação, terão a seu cargo as tábuas do tabernáculo, as suas travessas, as suas colunas, as suas bases, todos os seus utensílios e todo o serviço a eles devido;

[37] também as colunas do pátio em redor, as suas bases, as suas estacas e as suas cordas.

[38] Os que se acamparão diante do tabernáculo, ao oriente, diante da tenda da congregação, para o lado do nascente, serão Moisés e Arão, com seus filhos, tendo a seu cargo os ritos do santuário, para cumprirem seus deveres prescritos, em prol dos filhos de Israel; o estranho que se aproximar morrerá.

[39] Todos os que foram contados dos levitas, contados por Moisés e Arão, por mandado do SENHOR, segundo as suas famílias, todo homem de um mês para cima, foram vinte e dois mil.

O resgate dos primogênitos

[40] Disse o SENHOR a Moisés: Conta todo primogênito varão dos filhos de Israel,

[34] Които от тях бяха преброени според числото на всички от мъжки пол от един месец и нагоре, бяха шест хиляди и двеста души.

[35] И началник на бащиния дом от семействата на Мерариевите синове да бъде Суриил, Авихаиловият син. Те да поставят шатрите си откъм северната страна на скинията.

[36] А под грижата, определена на Мерариевите синове, да бъдат дъските на скинията, лостовете ѝ, стълбовете ѝ, подложките ѝ, всичките ѝ прибори, всичко, което принадлежи на службата ѝ,

[37] стълбовете на околния двор, подложките им, колчетата им и въжетата им.

[38] Тези, които ще поставят шатрите си пред лицето на скинията към изток, пред шатъра за срещане към изгрев слънце, да бъдат Моисей и Аарон и синовете му, които да имат грижа за светилището, т. е. грижа за израилтяните; а чужденец, който би се приближил, да бъде умъртвен.

[39] Всички, преброени от левитите, които Моисей и Аарон преброиха според семействата им, според Господнятазаповед, всички от мъжки пол от един месец и нагоре, бяха двадесет и две хиляди души.

[40] Тогава Господ каза на Моисей: Преброй всички мъжки първородни от

cada um nominalmente, de um mês para cima,

41 e para mim tomarás os levitas (eu sou o SENHOR) em lugar de todo primogênito dos filhos de Israel e os animais dos levitas em lugar de todo primogênito entre os animais dos filhos de Israel.

42 Contou Moisés, como o SENHOR lhe ordenara, todo primogênito entre os filhos de Israel.

43 Todos os primogênitos varões, contados nominalmente, de um mês para cima, segundo o censo, foram vinte e dois mil duzentos e setenta e três.

44 Disse o SENHOR a Moisés:

45 Toma os levitas em lugar de todo primogênito entre os filhos de Israel e os animais dos levitas em lugar dos animais dos filhos de Israel, porquanto os levitas serão meus. Eu sou o SENHOR.

46 Pelo resgate dos duzentos e setenta e três dos primogênitos dos filhos de Israel, que excedem o número dos levitas,

47 tomarás por cabeça cinco siclos; segundo o siclo do santuário, os tomarás, a vinte geras o siclo.

48 E darás a Arão e a seus filhos o dinheiro com o qual são resgatados os que são demais entre eles.

49 Então, Moisés tomou o dinheiro do resgate dos que excederam os que foram resgatados pelos levitas.

израилтяните от един месец и нагоре и вземи числото на имената им.

41 И да вземеш левитите за Мен (Аз съм Господ) вместо всички първородни между израилтяните и добитъка на левитите вместо всички първородни между добитъка на израилтяните.

42 И така, Моисей преброи всички първородни между израилтяните, както Господ му заповяда;

43 и всички мъжки първородни, като бяха преброени по име от един месец и нагоре според преброяването им, бяха двадесет и две хиляди двеста седемдесет и трима души.

44 Господ говорѝ още на Моисей:

45 Вземи левитите вместо всички първородни между израилтяните и добитъка на левитите вместо техния добитък; и левитите ще бъдат Мои. Аз съм Господ.

46 А за откупуване на двеста седемдесет и трима души, с които първородните между израилтяните са повече от левитите,

47 да вземеш по пет сикъла на глава; според сикъла на светилището да ги вземеш (един сикъл е равен на двадесет гери);

48 и парите на откупа от онези, които са повече, да дадеш на Аарон и синовете му.

49 И така, Моисей взе парите на откупа от онези, които бяха повече от изкупените чрез размяна с левитите;

[50] Dos primogênitos dos filhos de Israel tomou o dinheiro, mil trezentos e sessenta e cinco siclos, segundo o siclo do santuário.

[50] от първородните на израилтяните взе парите, хиляда триста шестдесет и пет сикъла според сикъла на светилището.

[51] E deu Moisés o dinheiro dos resgatados a Arão e a seus filhos, segundo o mandado do SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[51] Моисей даде парите от откупа на Аарон и синовете му според Господнетослово, както Господ заповяда на Моисей.

Números 4

Deveres dos coatitas

Числа 4

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[1] И Господ говорѝ на Моисей и Аарон:

[2] Levanta o censo dos filhos de Coate, do meio dos filhos de Levi, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais;

[2] Измежду Левиевите синове преброй Каатовите синове според семействата им, според бащините им домове,

[3] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta será todo aquele que entrar neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.

[3] от тридесет години и нагоре до петдесет години, всички, които влизат в съответната смяна да вършат работа в шатъра за срещане.

[4] É este o serviço dos filhos de Coate na tenda da congregação, nas coisas santíssimas.

[4] Ето, службата на Каатовите синове в шатъра за срещане ще бъде околопресвятите неща:

[5] Quando partir o arraial, Arão e seus filhos virão, e tirarão o véu de cobrir, e, com ele, cobrirão a arca do Testemunho;

[5] когато се вдига станът, Аарон и синовете му ще пристъпват и ще снемат закриващата завеса, ще закрият с нея ковчега за плочите на свидетелството

[6] e, por cima, lhe porão uma coberta de peles finas, e sobre ela estenderão um pano, todo azul, e lhe meterão os varais.

[6] и ще сложат на него покрив от язовски кожи, а отгоре ще разпрострат плат, цял от синьо, и ще проврат върлините му.

[7] Também sobre a mesa da proposição estenderão um pano azul; e, sobre ela, porão os pratos, os recipientes do incenso, as taças e as galhetas; também o pão contínuo estará sobre ela.

[7] Върху трапезата на присъствените хлябове ще разпрострат син плат, на който ще сложат блюдата, тамянниците, тасовете и поливалките за поливането; и постоянните хлябове ще бъдат на нея;

[8] Depois, estenderão, em cima deles, um pano de carmesim, e, com a coberta de

[8] и върху тях ще разпрострат червен плат и него ще покрият с покрив от

peles finas, o cobrirão, e lhe porão os varais.

[9] Tomarão um pano azul e cobrirão o candelabro da luminária, as suas lâmpadas, os seus espevitadores, os seus apagadores e todos os seus vasos de azeite com que o servem.

[10] E envolverão a ele e todos os seus utensílios na coberta de peles finas e o porão sobre os varais.

[11] Sobre o altar de ouro estenderão um pano azul, e, com a coberta de peles finas, o cobrirão, e lhe porão os varais;

[12] tomarão todos os utensílios do serviço com os quais servem no santuário; e os envolverão num pano azul, e os cobrirão com uma coberta de peles finas, e os porão sobre os varais.

[13] Do altar tirarão as cinzas e, por cima dele, estenderão um pano de púrpura.

[14] Sobre ele porão todos os seus utensílios com que o servem: os braseiros, os garfos, as pás e as bacias, todos os utensílios do altar; e, por cima dele, estenderão uma coberta de peles finas e lhe porão os varais.

[15] Havendo, pois, Arão e seus filhos, ao partir o arraial, acabado de cobrir o santuário e todos os móveis dele, então, os filhos de Coate virão para levá-lo; mas, nas coisas santas, não tocarão, para que não morram; são estas as coisas da tenda da

язовски кожи, и ще проврат върлините ѝ.

[9] После ще вземат син плат и ще покрият светилника за осветлението, светилата му, щипците му, пепелниците му и масленицsmåте му, с които си служат около него;

[10] и ще сложат него и всичките му прибори вътре в покрив от язовски кожи и ще го окачат на лост.

[11] А върху златния олтар ще разпрострат син плат и него ще покрият с покрив от язовски кожи, и ще проврат върлините му.

[12] Ще вземат и всичките му служебни прибори, с които служат в святото място, и ще ги сложат в син плат, ще ги покрият с покрив от язовски кожи и ще ги окачат на лост.

[13] Тогава, като очистят пепелта от жертвеника, ще разпрострат на него морав плат

[14] и ще положат на него всичките му прибори, с които си служат около него – въглениците, вилиците, лопатите и легените, всички прибори на жертвеника, и ще разпрострат върху него покрив от язовски кожи, и ще проврат върлините му.

[15] След като Аарон и синовете му свършат с покриването на святите вещи и всичките святи прибори, когато трябва да се вдига станът, тогава да пристъпват Каатовите синове, за да ги носят; но да не се докосват до святите

congregação que os filhos de Coate devem levar.

неща, за да не умрат. Тези неща от шатъра за срещане ще носят Каатовите синове.

[16] Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, terá a seu cargo o azeite da luminária, o incenso aromático, a contínua oferta dos manjares e o óleo da unção, sim, terá a seu cargo todo o tabernáculo e tudo o que nele há, o santuário e os móveis.

[16] А Елеазар, син на свещеника Аарон, ще има надзор над маслото за осветлението, благоуханния тамян, постоянния хлебен принос и мирото за помазване – надзор над цялата скиния и над всички неща, които са в нея, – над светилището и принадлежностите му.

[17] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[17] Господ говорѝ още на Моисей и Аарон:

[18] Não deixareis que a tribo das famílias dos coatitas seja eliminada do meio dos levitas.

[18] Да не изтребите измежду левитите племето на семействата на Каатовите синове;

[19] Isto, porém, lhe fareis, para que vivam e não morram, quando se aproximarem das coisas santíssimas: Arão e seus filhos entrarão e lhes designarão a cada um o seu serviço e a sua carga.

[19] а за да останат живи и да не умрат, когато пристъпват към пресвятите неща, правете им така: Аарон и синовете му да влизат и да ги поставят всеки на службата му и на товара му;

[20] Porém os coatitas não entrarão, nem por um instante, para ver as coisas santas, para que não morram.

[20] но те да не влизат да видят святите неща нито за минутка, за да не умрат.

Deveres dos gersonitas

[21] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[21] Господ говорѝ на Моисей:

[22] Levanta o censo dos filhos de Gérson, segundo a casa de seus pais, segundo as suas famílias.

[22] Преброй и Гирсоновите синове според бащините им домове, според семействата им;

[23] Da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta será todo aquele que entrar neste serviço, para algum encargo na tenda da congregação.

[23] от тридесет години и нагоре до петдесет години да ги преброиш – всички, които влизат в съответнатасмяна, за да вършат службата на шатъра за срещане.

[24] É este o serviço das famílias dos gersonitas para servir e levar cargas:

[24] Ето службата на семействата на Гирсоновите синове при слугуването им и при носенето им на товари:

[25] levarão as cortinas do tabernáculo, a tenda da congregação, sua coberta, a coberta de peles finas, que está sobre ele, o reposteiro da porta da tenda da congregação,

[25] ще носят завесите на скинията и шатъра за срещане, покрива му, покрива от язовски кожи, който е отгоре му, и завесата на входа на шатъра за срещане,

[26] as cortinas do pátio, o reposteiro da porta do pátio, que rodeia o tabernáculo e o altar, as suas cordas e todos os objetos do seu serviço e servirão em tudo quanto diz respeito a estas coisas.

[26] и дворните завеси, завесата на вратата при входа на двора, който е около скинията и жертвеника, въжетата им, всички прибори за службата им и каквото е потребно за тези неща; така те ще слугуват.

[27] Todo o serviço dos filhos dos gersonitas, toda a sua carga e tudo o que devem fazer será segundo o mandado de Arão e de seus filhos; e lhes determinareis tudo o que devem carregar.

[27] Цялото служене на Гирсоновите синове, относно цялото им носене натовари и цялото им слугуване, ще бъде според повелението на Аарон и на синовете му; и вие ще им определяте всяко нещо, което те са длъжни да носят.

[28] Este é o serviço das famílias dos filhos dos gersonitas na tenda da congregação; o seu cargo estará sob a direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

[28] Това е службата на семействата на Гирсоновите синове в шатъра за срещане; заръчаното на тях ще бъде под надзора на Итамар, син на свещеника Аарон.

Deveres dos filhos de Merari

[29] Quanto aos filhos de Merari, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais os contarás.

[29] Ще преброиш и Мерариевите синове според семействата им, според бащините им домове;

[30] Da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta contarás todo aquele que entrar neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.

[30] от тридесет години и нагоре до петдесет години ще ги преброиш – всички, които влизат в съответнатасмяна, за да вършат службата на шатъра за срещане.

[31] Isto será o que é de sua obrigação levar, segundo todo o seu serviço, na tenda da congregação: as tábuas do tabernáculo, os seus varais, as suas colunas e as suas bases;

[31] И ето нещата, които са длъжни да носят през цялото си слугуване в шатъра за срещане: дъските на

скинията, лостовете ѝ, стълбовете ѝ, подложките ѝ,

32 as colunas do pátio em redor, as suas bases, as suas estacas e as suas cordas, com todos os seus utensílios e com tudo o que pertence ao seu serviço; e designareis, nome por nome, os objetos que devem levar.

32 и стълбовете на околния двор, подложките им, колчетата им, въжетата им заедно с всичките им прибори и всичко, което им принадлежи; и да определяте по име вещите, които те са длъжни да носят.

33 É este o encargo das famílias dos filhos de Merari, segundo todo o seu serviço, na tenda da congregação, sob a direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

33 Това е службата на семействата на Мерариевите синове в цялото им слугуване в шатъра за срещане, под надзора на Итамар, син на свещеника Аарон.

Número dos coatitas

34 Moisés, pois, e Arão, e os príncipes do povo contaram os filhos dos coatitas, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

34 И така, Моисей и Аарон и първенците на обществото преброиха Каатовите синове според семействата им и според бащините им домове,

35 da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.

35 от тридесет години и нагоре до петдесет години – всички, които влизаха в съответната смяна, за да вършат службата на шатъра за срещане;

36 Os que deles foram contados, pois, segundo as suas famílias, foram dois mil setecentos e cinqüenta.

36 и преброените от тях според семействата им бяха две хиляди седемстотин и петдесет души.

37 São estes os que foram contados das famílias dos coatitas, todos os que serviam na tenda da congregação, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.

37 Тези са преброените от семействата на Каатовите синове, всички, които слугуваха в шатъра за срещане, които Моисей и Аарон преброиха, както Господзаповяда чрез Моисей.

Número dos filhos de Gérson

38 Os que foram contados dos filhos de Gérson, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

38 А преброените от Гирсоновите синове според семействата си и според бащините си домове,

39 da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou neste

39 от тридесет години нагоре до петдесет години – всички, които

serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação,

40 os que deles foram contados, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, foram dois mil seiscentos e trinta.

41 São estes os contados das famílias dos filhos de Gérson, todos os que serviam na tenda da congregação, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR.

Número dos filhos de Merari

42 Os que foram contados das famílias dos filhos de Merari, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

43 da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação,

44 os que deles foram contados, segundo as suas famílias, foram três mil e duzentos.

45 São estes os contados das famílias dos filhos de Merari, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.

Número de todos os levitas

46 Todos os que foram contados dos levitas, contados por Moisés, e Arão, e os príncipes de Israel, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

47 da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todos os que entraram para

влизаха в съответната смяна, за да вършат службата на шатъра за срещане,

40 преброените от тях според семействата им, според бащините им домове бяха две хиляди шестстотин и тридесет души.

41 Тези са преброените от семействата на Гирсоновите синове – всички, които слугуваха в шатъра за срещане, които Моисей и Аарон преброиха по Господнетоповеление.

42 А преброените от семейството на Мерариевите синове според семействата им, според бащините им домове,

43 от тридесет години и нагоре до петдесет години – всички, които влизаха в съответната смяна да слугуват в шатъра за срещане,

44 преброените от тях според семействата им бяха три хиляди и двеста души.

45 Тези са преброените от семействата на Мерариевите синове, които Моисей и Аарон преброиха, както Господ заповяда чрез Моисей.

46 Всички, които бяха преброени от левитите, които Моисей и Аарон и Израилевите първенци преброиха, според семействата им и според бащините им домове,

47 от тридесет години и нагоре до петдесет години – всички, които

cumprir a tarefa do serviço e a de levarem cargas na tenda da congregação,

48 os que deles foram contados foram oito mil quinhentos e oitenta.

49 Segundo o mandado do SENHOR, por Moisés, foram designados, cada um para o seu serviço e a sua carga; e deles foram contados, como o SENHOR ordenara a Moisés.

Números 5

O leproso e o imundo são lançados fora do arraial

1 Disse o SENHOR a Moisés:

2 Ordena aos filhos de Israel que lancem para fora do arraial todo leproso, todo o que padece fluxo e todo imundo por ter tocado em algum morto;

3 tanto homem como mulher os lançareis; para fora do arraial os lançareis, para que não contaminem o arraial, no meio do qual eu habito.

4 Os filhos de Israel fizeram assim e os lançaram para fora do arraial; como o SENHOR falara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel.

A lei da restituição

5 Disse mais o SENHOR a Moisés:

6 Dize aos filhos de Israel: Quando homem ou mulher cometer algum dos pecados em que caem os homens, ofendendo ao SENHOR, tal pessoa é culpada.

7 Confessará o pecado que cometer; e, pela culpa, fará plena restituição, e lhe acrescentará a sua quinta parte, e dará tudo àquele contra quem se fez culpado.

влизаха в шатъра за срещане да слугуват и да носят товари,

48 онези от тях, които бяха преброени, бяха осем хиляди петстотин и осемдесет души.

49 Бяха преброени, както Господзаповяда чрез Моисей, всеки според службата си и според товара си. Така бяха преброени от него, както Господзаповяда на Мойсей.

Числа 5

Закони и правила в стана

1 И Господ говорѝ на Моисей:

2 Заповядай на израилтяните да извеждат вън от стана всеки, който е прокажен, и всеки, който има течение, и всеки, който е нечист от мъртвец.

3 Както от мъжки, така и от женски пол – извеждайте ги; вън от стана ги извеждайте, за да не мърсят становете си, сред които Аз обитавам.

4 И израилтяните направиха така и ги изведоха вън от стана; както каза Господна Моисей, така направиха израилтяните.

5 Господ говорѝ още на Моисей:

6 Кажи на израилтяните: Когато мъж или жена, като човек, направи какъв да е грях и извърши престъпление против Господа, и този човек стане виновен,

7 тогава да изповяда греха, който е направил, и да върне онова, за което е виновен, и като прибави към него една

пета част, да го даде на онзи, пред когото се е провинил.

8 Mas, se esse homem não tiver parente chegado, a quem possa fazer restituição pela culpa, então, o que se restitui ao SENHOR pela culpa será do sacerdote, além do carneiro expiatório com que se fizer expiação pelo culpado.

8 Но ако човекът няма сродник, на когото да върне онова, за което се е провинил, тогава това, което поради виновността трябва да се върне на Господа, нека бъде на свещеника заедно с овена на умилостивението, с който ще направи умилостивение за него.

9 Toda oferta de todas as coisas santas dos filhos de Israel, que trouxerem ao sacerdote, será deste

9 Всеки принос за издигане от всичките осветени неща на израилтяните, който донасят на свещеника, нека бъде негов.

10 e também as coisas sagradas de cada um; o que alguém der ao sacerdote será deste.

10 Негови да бъдат и посветените неща от всеки човек; всичко, каквото дава някой на свещеника, нека бъде негово.

A prova da mulher suspeita de adultério

11 Disse mais o SENHOR a Moisés:

11 Господ говорѝ още на Моисей:

12 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Se a mulher de alguém se desviar e lhe for infiel,

12 Говорѝ на израилтяните: Ако жената на някого прегреши и направи престъпление против него,

13 de maneira que algum homem se tenha deitado com ela, e for oculto aos olhos de seu marido, e ela o tiver ocultado, havendo-se ela contaminado, e contra ela não houver testemunha, e não for surpreendida em flagrante,

13 като лежи някой с нея и излее семе, и това се укрие от очите на мъжа ѝ, и тя се оскверни тайно, без да има свидетел против нея и без да бъде хваната в делото,

14 e o espírito de ciúmes vier sobre ele, e de sua mulher tiver ciúmes, por ela se haver contaminado, ou o tiver, não se havendo ela contaminado,

14 и дойде върху него дух на ревност и ревнува жена си, а тя е осквернена, или му дойде дух на ревност и ревнува жена си, а тя не е осквернена,

15 então, esse homem trará a sua mulher perante o sacerdote e juntamente trará a sua oferta por ela: uma décima de efa de farinha de cevada, sobre a qual não deitará azeite, nem sobre ela porá incenso,

15 тогава този човек да доведе жена си при свещеника и да донесе приноса ѝ за нея, една десета от ефа ечемичено брашно; но с елей да не го полее, нито да сложи върху него ливан, защото е

porquanto é oferta de manjares de ciúmes, oferta memorativa, que traz a iniqüidade à memória.

[16] O sacerdote a fará chegar e a colocará perante o SENHOR.

[17] O sacerdote tomará água santa num vaso de barro; também tomará do pó que houver no chão do tabernáculo e o deitará na água.

[18] Apresentará a mulher perante o SENHOR e soltará a cabeleira dela; e lhe porá nas mãos a oferta memorativa de manjares, que é a oferta de manjares dos ciúmes. A água amarga, que traz consigo a maldição, estará na mão do sacerdote.

[19] O sacerdote a conjurará e lhe dirá: Se ninguém contigo se deitou, e se não te desviaste para a imundícia, estando sob o domínio de teu marido, destas águas amargas, amaldiçoantes, serás livre.

[20] Mas, se te desviaste, quando sob o domínio de teu marido, e te contaminaste, e algum homem, que não é o teu marido, se deitou contigo

[21] (então, o sacerdote fará que a mulher tome o juramento de maldição e lhe dirá), o SENHOR te ponha por maldição e por praga no meio do teu povo, fazendo-te o SENHOR descair a coxa e inchar o ventre;

[22] e esta água amaldiçoante penetre nas tuas entranhas, para te fazer inchar o ventre e te fazer descair a coxa. Então, a mulher dirá: Amém! Amém!

принос за ревност, принос за спомен, който напомня за беззаконие.

[16] Тогава свещеникът да я приведе и да я постави пред Господа.

[17] После свещеникът да вземе свята вода в пръстен съд; и свещеникът да вземе от пръстта, която е по пода на скинията, и да я сложи във водата.

[18] И свещеникът, като постави жената пред Господа, да открие главата ѝ и да сложи в ръцете ѝ приноса за спомен, приноса за ревност; и свещеникът да има в ръката си горчивата вода, която докарва проклятие.

[19] И свещеникът да я закълне, като каже на жената: Ако не е легнал някой с теб и ти не си се отклонила в нечистота, като си под закона на мъжа си, бъди неповредена от тази горчива вода, която докарва проклятие;

[20] но ако си прегрешила, като си под закона на мъжа си, и си се осквернила, и ако е лежал с тебе някой освен мъжа ти

[21] (тогава свещеникът да закълне жената с клетва на проклятие и да ѝ каже:), Господ да те постави за проклинане и клетва в народа ти, като Господ направи да изсъхне бедрото ти и да се надуе коремът ти;

[22] и да влезе тази вода, която докарва проклятие, във вътрешностите ти и да надуе корема ти, и да изсуши бедрото ти; и жената нека отговори: Амин, амин.

[23] O sacerdote escreverá estas maldições num livro e, com a água amarga, as apagará.

[24] E fará que a mulher beba a água amarga, que traz consigo a maldição; e, sendo bebida, lhe causará amargura.

[25] Da mão da mulher tomará o sacerdote a oferta de manjares de ciúmes e a moverá perante o SENHOR; e a trará ao altar.

[26] Tomará um punhado da oferta de manjares, da oferta memorativa, e sobre o altar o queimará; e, depois, dará a beber a água à mulher.

[27] E, havendo-lhe dado a beber a água, será que, se ela se tiver contaminado, e a seu marido tenha sido infiel, a água amaldiçoante entrará nela para amargura, e o seu ventre se inchará, e a sua coxa descairá; a mulher será por maldição no meio do seu povo.

[28] Se a mulher se não tiver contaminado, mas estiver limpa, então, será livre e conceberá.

[29] Esta é a lei para o caso de ciúmes, quando a mulher, sob o domínio de seu marido, se desviar e for contaminada;

[30] ou quando sobre o homem vier o espírito de ciúmes, e tiver ciúmes de sua mulher, apresente a mulher perante o SENHOR, e o sacerdote nela execute toda esta lei.

[23] После свещеникът да напише тези клетви на книга и да ги заличи с горчивата вода;

[24] и да даде на жената да изпие горчивата вода, която докарва проклятие; и като влезе в нея водата, която докарва проклятие, да станегорчива.

[25] Тогава свещеникът да вземе от ръката на жената приноса на ревността, да полюшне този принос пред Господа и да го принесе на жертвеника;

[26] и свещеникът да вземе една шепа от приноса за спомен, да го изгори на жертвеника и след това да даде на жената да изпие водата.

[27] А когато я напои с водата, тогава, ако е осквернена и е извършила престъпление против мъжа си, водата, която докарва проклятие, като влезе в нея, ще станегорчива и ще надуе корема ѝ, и бедрото ѝ ще изсъхне; и тази жена ще бъде за проклинане в народа си.

[28] Но ако жената не е осквернена и е чиста, тогава ще остане неповредена и ще зачева.

[29] Това е законът за ревността, когато някоя жена, като е под закона на мъжа си, се оскверни

[30] или когато дойде дух на ревност върху някой мъж и ревнува жена си, тогава нека постави жената пред Господа и свещеникът нека постъпи с нея във всичко според този закон.

[31] O homem será livre da iniqüidade, porém a mulher levará a sua iniqüidade.

[31] Така мъжът ще бъде чист от беззаконие, а жената ще носи беззаконието си.

Números 6

A lei do nazireado

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando alguém, seja homem seja mulher, fizer voto especial, o voto de nazireu, a fim de consagrar-se para o SENHOR,

[3] abster-se-á de vinho e de bebida forte; não beberá vinagre de vinho, nem vinagre de bebida forte, nem tomará beberagens de uvas, nem comerá uvas frescas nem secas.

[4] Todos os dias do seu nazireado não comerá de coisa alguma que se faz da vinha, desde as sementes até às cascas.

[5] Todos os dias do seu voto de nazireado não passará navalha pela cabeça; até que se cumpram os dias para os quais se consagrou ao SENHOR, santo será, deixando crescer livremente a cabeleira.

[6] Todos os dias da sua consagração para o SENHOR, não se aproximará de um cadáver.

[7] Por seu pai, ou por sua mãe, ou por seu irmão, ou por sua irmã, por eles se não contaminará, quando morrerem; porquanto o nazireado do seu Deus está sobre a sua cabeça.

[8] Por todos os dias do seu nazireado, santo será ao SENHOR.

[9] Se alguém vier a morrer junto a ele subitamente, e contaminar a cabeça do seu

Числа 6

Закон за назорейството

[1] Господ говорѝ още на Моисей:

[2] Говорѝ на израилтяните: Когато мъж или жена направи изричен оброк за назорейство, за да посвети себе си на Господа,

[3] тогава да се отказва от вино и спиртни питиета, да не пие оцет от вино или оцет от спиртни питиета, нито да пие какво да е питие, направено от грозде, нито да яде прясно или сухо грозде.

[4] През цялото време на назорейството си да не яде нищо, което се прави от лозе, от зърното до ципата.

[5] През цялото време на назорейския си оброк да не слага бръснач на главата си; докато се изпълни времето, което е обрекъл на Господа, ще бъде свят и нека остави да растат космите на главата му.

[6] През цялото време на оброка си, че ще бъде назорей на Господа, да не се приближи до мъртвец;

[7] да не се оскверни заради баща си или майка си, брат си или сестра си, когато умрат; понеже назорейският оброк на Бога му е на главата му.

[8] През цялото време на назорейството си той е свят на Господа.

[9] И ако някой умре ненадейно при него и главата на назорейството му се оскверни, тогава, в деня на очистването

nazireado, rapará a cabeça no dia da sua purificação; ao sétimo dia, a rapará.

10 Ao oitavo dia, trará duas rolas ou dois pombinhos ao sacerdote, à porta da tenda da congregação;

11 o sacerdote oferecerá um como oferta pelo pecado e o outro, para holocausto; e fará expiação por ele, visto que pecou relativamente ao morto; assim, naquele mesmo dia, consagrará a sua cabeça.

12 Então, consagrará os dias do seu nazireado ao SENHOR e, para oferta pela culpa, trará um cordeiro de um ano; os dias antecedentes serão perdidos, porquanto o seu nazireado foi contaminado.

13 Esta é a lei do nazireu: no dia em que se cumprirem os dias do seu nazireado, será trazido à porta da tenda da congregação.

14 Ele apresentará a sua oferta ao SENHOR, um cordeiro de um ano, sem defeito, em holocausto, e uma cordeira de um ano, sem defeito, para oferta pelo pecado, e um carneiro, sem defeito, por oferta pacífica,

15 e um cesto de pães asmos, bolos de flor de farinha com azeite, amassados, e obreias asmas untadas com azeite, como também a sua oferta de manjares e as suas libações.

си, той да обръсне главата си; на седмия ден да я обръсне.

10 А на осмия ден да донесе две гургулици или две гълъбчета при свещеника при входа на шатъра за срещане;

11 и свещеникът да принесе едното в принос за грях, а другото за всеизгаряне; и да направи умилостивение за него, понеже е съгрешил поради мъртвеца, и в същия ден да освети главата му.

12 След това отново да посвети на Господа дните на назорейството си и да донесе едногодишно агне в принос за вина; а по-предните дни няма да се смятат, защото назорейството му се е осквернило.

13 Ето закона за назорея, когато се изпълни времето на назорейството му: да се приведе при входа на шатъра за срещане;

14 и той да принесе на Господа в принос за себе си едно мъжко едногодишно агне без недостатък за всеизгаряне, едно женско едногодишно агне без недостатък в принос за грях, един овен без недостатък за мирен принос,

15 кош с безквасни пити от чисто брашно, смесени с елей, безквасни кори, намазани с масло, и хлебния им принос с възлиянията им.

[16] O sacerdote os trará perante o SENHOR e apresentará a sua oferta pelo pecado e o seu holocausto;
[17] oferecerá o carneiro em sacrifício pacífico ao SENHOR, com o cesto dos pães asmos; o sacerdote apresentará também a devida oferta de manjares e a libação.
[18] O nazireu, à porta da tenda da congregação, rapará a cabeleira do seu nazireado, e tomá-la-á, e a porá sobre o fogo que está debaixo do sacrifício pacífico.

[19] Depois, o sacerdote tomará a espádua cozida do carneiro, e um bolo asmo do cesto, e uma obreia asma e os porá nas mãos do nazireu, depois de haver este rapado a cabeleira do seu nazireado.

[20] O sacerdote os moverá em oferta movida perante o SENHOR; isto é santo para o sacerdote, juntamente com o peito da oferta movida e com a coxa da oferta; depois disto, o nazireu pode beber vinho.

[21] Esta é a lei do nazireu que fizer voto; a sua oferta ao SENHOR será segundo o seu nazireado, afora o que as suas posses lhe permitirem; segundo o voto que fizer, assim fará conforme a lei do seu nazireado.

A bênção sacerdotal

[22] Disse o SENHOR a Moisés:
[23] Fala a Arão e a seus filhos, dizendo: Assim abençoareis os filhos de Israel e dir-lhes-eis:

[16] И свещеникът да ги представи пред Господа и да принесе приноса му за грях и всеизгарянето му;
[17] и да принесе овена за мирна жертва на Господа с коша на безквасните хлябове; свещеникът да принесе още хлебния принос с възлиянието му.
[18] Назореят да обръсне главата на назорейството си при входа на шатъра за срещане и да вземе космите на посветената си глава, и да ги сложи на огъня, който е под мирната жертва.
[19] А свещеникът да вземе сварената плешка на овена, една безквасна пита от коша и една безквасна кора и да ги сложи на ръцете на назорея, след като той обръсне главата на назорейството си;
[20] и свещеникът да ги полюшне за движим принос пред Господа; това заедно с гърдите на движимия принос и с бедрото на приноса за издигане е свято на свещеника; и след това назореят може да пие вино.
[21] Това е законът за назорея, който е направил оброк, и за приноса му на Господа поради назорейството му, освен онова, което му дава ръка; съгласно с оброка, който е направил, така да постъпва според закона на назорейството си.

[22] Господ говорѝ още на Моисей:
[23] Кажѝ на Аарон и на синовете му: Така да благословите израилтяните, като им говорите:

[24] O SENHOR te abençoe e te guarde;
[25] o SENHOR faça resplandecer o rosto sobre ti e tenha misericórdia de ti;
[26] o SENHOR sobre ti levante o rosto e te dê a paz.
[27] Assim, porão o meu nome sobre os filhos de Israel, e eu os abençoarei.

Números 7

As ofertas dos príncipes na dedicação do altar

[1] No dia em que Moisés acabou de levantar o tabernáculo, e o ungiu, e o consagrou e todos os seus utensílios, bem como o altar e todos os seus pertences,

[2] os príncipes de Israel, os cabeças da casa de seus pais, os que foram príncipes das tribos, que haviam presidido o censo, ofereceram

[3] e trouxeram a sua oferta perante o SENHOR: seis carros cobertos e doze bois; cada dois príncipes ofereceram um carro, e cada um deles, um boi; e os apresentaram diante do tabernáculo.
[4] Disse o SENHOR a Moisés:
[5] Recebe-os deles, e serão destinados ao serviço da tenda da congregação; e os darás aos levitas, a cada um segundo o seu serviço.
[6] Moisés recebeu os carros e os bois e os deu aos levitas.

[7] Dois carros e quatro bois deu aos filhos de Gérson, segundo o seu serviço;

[8] quatro carros e oito bois deu aos filhos de Merari, segundo o seu serviço, sob a

[24] Господ да те благослови и да те опази!
[25] Господ да осияе с лицето Си над теб и да ти покаже милост!
[26] Господ да издигне лицето Си над теб и да ти даде мир!
[27] Така да възлагат Името Ми върху израилтяните; и Аз ще ги благославям.

Числа 7

Приноси за скинията

[1] Когато Моисей свърши поставянето на скинията, помаза я и я освети с всичките ѝ принадлежности и жертвеника с всичките му прибори, и ги помаза, и ги освети,
[2] тогава Израилевите първенци, началниците на бащините им домове, които бяха първенци на племената и поставени главни надзиратели при преброяването, донесоха принос;
[3] и представиха приносите си пред Господа, шест покрити коли и дванадесет вола, по една кола от двама първенци и по един вол от всеки, и ги представиха пред скинията.
[4] Тогава Господ говорѝ на Моисей:
[5] Приеми тези неща от тях и нека служат за вършенето на работата на шатъра за срещане; и ги дай на левитите, на всеки според работата му.
[6] И така, Моисей взе колите и воловете и ги даде на левитите;
[7] двете коли и четирите вола даде на Гирсоновите синове според работата им;
[8] а четирите коли и осемте вола даде на Мерариевите синове според работата

direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

9 Mas aos filhos de Coate nada deu, porquanto a seu cargo estava o santuário, que deviam levar aos ombros.

10 Ofereceram os príncipes para a consagração do altar, no dia em que foi ungido; sim, apresentaram a sua oferta perante o altar.

11 Disse o SENHOR a Moisés: Cada príncipe apresentará, no seu dia, a sua oferta para a consagração do altar.

12 O que, pois, no primeiro dia, apresentou a sua oferta foi Naassom, filho de Aminadabe, pela tribo de Judá.

13 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

14 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

15 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

16 um bode, para oferta pelo pecado;

17 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Naassom, filho de Aminadabe.

18 No segundo dia, fez a sua oferta Natanael, filho de Zuar, príncipe de Issacar.

им под надзора на Итамар, син на свещеника Аарон.

9 А на Каатовите синове не даде; защото тяхната работа в светилището беше да носят на рамена.

10 В деня, когато жертвеникът беше помазан, първенците принесоха за освещаването му; и първенците принесоха приносите си пред жертвеника.

11 И Господ каза на Моисей: Нека принасят приносите си за освещаването на жертвеника по един първенец на ден.

12 Този, който принесе приноса си първия ден, беше Наасон, Аминадавовият син, от Юдовото племе;

13 приносът му беше едно сребърно блюдо, тежко сто и тридесет сикъла;един сребърен леген от седемдесет сикъла според сикъла на светилището; и двете пълни с чисто брашно, смесено с елей, за хлебния принос;

14 един златен тамянник от десет сикъла, пълен с тамян;

15 едно теле, един овен, едно едногодишно агне за всеизгаряне;

16 един козел в принос за грях;

17 и за мирна жертва два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на Наасон, Аминадавовия син.

18 На втория ден принесе Натанаил, Суаровият син, първенецът на Исахаровото племе;

[19] Como sua oferta apresentou um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[20] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;
[21] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;
[22] um bode, para oferta pelo pecado;
[23] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Natanael, filho de Zuar.

[24] No terceiro dia, chegou o príncipe dos filhos de Zebulom, Eliabe, filho de Helom.

[25] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;
[26] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;
[27] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;
[28] um bode, para oferta pelo pecado;
[29] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Eliabe, filho de Helom.

[19] и за приноса си принесе едно сребърно блюдо, тежко сто и тридесет сикъла; един сребърен леген от седемдесет сикъла според сикъла на светилището; и двете пълни с чисто брашно, смесено с елей за хлебен принос;
[20] един златен тамянник от десет сикъла, пълен с тамян;
[21] едно теле, един овен, едно едногодишно агне за всеизгаряне;
[22] един козел в принос за грях;
[23] и за мирна жертва два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на Натанаил, Суаровия син.
[24] На третия ден принесе първенецът на Завулоновите синове Елиав, Хелоновият син.
[25] Приносът му беше едно сребърно блюдо, тежко сто и тридесет сикъла; един сребърен леген от седемдесет сикъла според сикъла на светилището; и двете пълни с чисто брашно, смесено с елей за хлебен принос;
[26] един златен тамянник от десет сикъла, пълен с тамян;
[27] едно теле, един овен, едно едногодишно агне за всеизгаряне;
[28] един козел в принос за грях;
[29] и за мирна жертва два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на Елиав, Хелоновия син.

[30] No quarto dia, chegou o príncipe dos filhos de Rúben, Elizur, filho de Sedeur.

[31] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[32] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[33] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[34] um bode, para oferta pelo pecado;

[35] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Elizur, filho de Sedeur.

[36] No quinto dia, chegou o príncipe dos filhos de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai.

[37] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[38] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[39] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[40] um bode, para oferta pelo pecado;

[41] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco

[30] На четвъртия ден принесе Елисур, Седиуровият син, първенецът на Рувимовите синове.

[31] Приносът му беше едно сребърно блюдо, тежко сто и тридесет сикъла; един сребърен леген от седемдесет сикъла според сикъла на светилището; и двете пълни с чисто брашно, смесено с елей за хлебен принос;

[32] един златен тамянник от десет сикъла, пълен с тамян;

[33] едно теле, един овен, едно едногодишно агне за всеизгаряне;

[34] един козел в принос за грях;

[35] и за мирна жертва два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на Елисур, Седиуровия син.

[36] На петия ден принесе първенецът на Симеоновите синове Селумиил, Сурисадаевият син.

[37] Приносът му беше едно сребърно блюдо, тежко сто и тридесет сикъла, един сребърен леген от седемдесет сикъла според сикъла на светилището; и двете пълни с чисто брашно, смесено с елей, за хлебен принос,

[38] един златен тамянник от десет сикъла, пълен с тамян;

[39] едно теле, един овен, едно едногодишно агне за всеизгаряне;

[40] един козел в принос за грях;

[41] и за мирна жертва два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета.

cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Selumiel, filho de Zurisadai.

Това беше приносът на Селумиил, Сурисадаевия син.

42 No sexto dia, chegou o príncipe dos filhos de Gade, Eliasafe, filho de Deuel.

42 На шестия ден принесе първенецът на Гадовите синове Елиасаф, Деуиловият син.

43 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

43 Приносът му беше едно сребърно блюдо, тежко сто и тридесет сикъла, един сребърен леген от седемдесет сикъла според сикъла на светилището; и двете пълни с чисто брашно, смесено с елей, за хлебен принос;

44 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

44 един златен тамянник от десет сикъла, пълен с тамян;

45 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

45 едно теле, един овен, едно едногодишно агне за всеизгаряне;

46 um bode, para oferta pelo pecado;

46 един козел в принос за грях;

47 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Eliasafe, filho de Deuel.

47 и за мирна жертва два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на Елиасаф, Деуиловия син.

48 No sétimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Efraim, Elisama, filho de Amiúde.

48 На седмия ден принесе първенецът на Ефремовите синове Елисамà, Амиудовият син.

49 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

49 Приносът му беше едно сребърно блюдо, тежко сто и тридесет сикъла; един сребърен леген от седемдесет сикъла според сикъла на светилището; и двете пълни с чисто брашно, смесено с елей, за хлебен принос;

50 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

50 един златен тамянник от десет сикъла, пълен с тамян;

51 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

51 едно теле, един овен, едно едногодишно агне за всеизгаряне;

52 um bode, para oferta pelo pecado;

52 един козел в принос за грях;

[53] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Elisama, filho de Amiúde.
[54] No oitavo dia, chegou o príncipe dos filhos de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur.
[55] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;
[56] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;
[57] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;
[58] um bode, para oferta pelo pecado;
[59] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Gamaliel, filho de Pedazur.
[60] No dia nono, chegou o príncipe dos filhos de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni.
[61] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;
[62] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;
[63] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[53] и за мирна жертва два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на Елисамà, Амиудовия син.
[54] На осмия ден принесе първенецът на Манасиевите синове Гамалиил, Федасуровият син.
[55] Приносът му беше едно сребърно блюдо, тежко сто и тридесет сикъла; един сребърен леген от седемдесет сикъла според сикъла на светилището; и двете пълни с чисто брашно, смесено с елей, за хлебен принос;
[56] един златен тамянник от десет сикъла, пълен с тамян;
[57] едно теле, един овен, едно едногодишно агне за всеизгаряне;
[58] един козел в принос за грях;
[59] и за мирна жертва два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на Гамалиил, Федасуровия син.
[60] На деветия ден принесе първенецът на Вениаминовите синове Авидан, Гедеоновият син.
[61] Приносът му беше едно сребърно блюдо, тежко сто и тридесет сикъла; един сребърен леген от седемдесет сикъла според сикъла на светилището; и двете пълни с чисто брашно, смесено с елей, за хлебен принос;
[62] един златен тамянник от десет сикъла, пълен с тамян;
[63] едно теле, един овен, едно едногодишно агне за всеизгаряне;

64 um bode, para oferta pelo pecado;

65 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Abidã, filho de Gideoni.

66 No décimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Dã, Aiezer, filho de Amisadai.

67 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

68 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

69 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

70 um bode, para oferta pelo pecado;

71 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Aiezer, filho de Amisadai.

72 No dia undécimo, chegou o príncipe dos filhos de Aser, Pagiel, filho de Ocrã.

73 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

74 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

64 един козел в принос за грях;

65 и за мирна жертва два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на Авидан, Гедеоновия син.

66 На десетия ден принесе първенецът на Дановите синове Ахиезер, Амисадаевият син.

67 Приносът му беше едно сребърно блюдо, тежко сто и тридесет сикъла; един сребърен леген от седемдесет сикъла според сикъла на светилището; и двете пълни с чисто брашно, смесено с елей, за хлебен принос;

68 един златен тамянник от десет сикъла, пълен с тамян;

69 едно теле, един овен, едно едногодишно агне за всеизгаряне;

70 един козел в принос за грях;

71 и за мирна жертва два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на Ахиезер, Амисадаевия син.

72 На единадесетия ден принесепървенецът на Асировите синове Фагеил, Охрановият син.

73 Приносът му беше едно сребърно блюдо, тежко сто и тридесет сикъла; един сребърен леген от седемдесет сикъла според сикъла на светилището; и двете пълни с чисто брашно, смесено с елей, за хлебен принос;

74 един златен тамянник от десет сикъла, пълен с тамян;

75 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;
76 um bode, para oferta pelo pecado;
77 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Pagiel, filho de Ocrã.

78 No duodécimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Naftali, Aira, filho de Enã.

79 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;
80 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;
81 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;
82 um bode, para oferta pelo pecado;
83 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Aira, filho de Enã.

84 Esta é a dádiva feita pelos príncipes de Israel para a consagração do altar, no dia em que foi ungido: doze pratos de prata, doze bacias de prata, doze recipientes de ouro;

85 cada prato de prata, de cento e trinta siclos, e cada bacia, de setenta; toda a prata dos utensílios foi de dois mil e

75 едно теле, един овен, едно едногодишно агне за всеизгаряне;
76 един козел в принос за грях;
77 и за мирна жертва два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на Фагеил, Охрановия син.
78 На дванадесетия ден принесепървенецът на Нефталимовите синове Ахирей, Енановият син.
79 Приносът му беше едно сребърно блюдо, тежко сто и тридесет сикъла; един сребърен леген от седемдесет сикъла според сикъла на светилището; и двете пълни с чисто брашно, смесено с елей, за хлебен принос;
80 един златен тамянник от десет сикъла, пълен с тамян;
81 едно теле, един овен, едно едногодишно агне за всеизгаряне;
82 един козел в принос за грях;
83 и за мирна жертва два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на Ахирей, Енановия син.
84 Тези бяха приносите от Израилевите първенци за освещаването на жертвеника в деня, когато беше помазан: дванадесет сребърни блюда, дванадесет сребърни легена и дванадесет златни тамянника;
85 всяко сребърно блюдо беше от сто и тридесет сикъла и всеки леген – седемдесет сикъла; всичкото сребро на

quatrocentos siclos, segundo o siclo do santuário;

86 doze recipientes de ouro cheios de incenso, cada um de dez siclos, segundo o siclo do santuário; todo o ouro dos recipientes foi de cento e vinte siclos;

87 todos os animais para o holocausto foram doze novilhos; carneiros, doze; doze cordeiros de um ano, com a sua oferta de manjares; e doze bodes para oferta pelo pecado.

88 E todos os animais para o sacrifício pacífico foram vinte e quatro novilhos; os carneiros, sessenta; os bodes, sessenta; os cordeiros de um ano, sessenta; esta é a dádiva para a consagração do altar, depois que foi ungido.

89 Quando entrava Moisés na tenda da congregação para falar com o SENHOR, então, ouvia a voz que lhe falava de cima do propiciatório, que está sobre a arca do Testemunho entre os dois querubins; assim lhe falava.

Números 8

As sete lâmpadas do santuário

1 Disse o SENHOR a Moisés:

2 Fala a Arão e dize-lhe: Quando colocares as lâmpadas, seja de tal maneira que venham as sete a alumiar defronte do candelabro.

3 E Arão fez assim; colocou as lâmpadas para que alumiassem defronte do

съдовете беше две хиляди и четиристотин сикъла според сикъла на светилището;

86 дванадесет златни тамянника, пълни с тамян (всеки тамянник беше от десет сикъла според сикъла на светилището; всичкото злато на тамянниците беше сто и двадесет сикъла);

87 всичкият добитък за всеизгаряне беше дванадесет телета, дванадесет овена, дванадесет едногодишни агнета заедно с хлебния им принос и дванадесет козела в принос за грях;

88 и всичкият добитък за мирна жертва беше двадесет и четири телета, шестдесет овена, шестдесет козела и шестдесет едногодишни агнета. Така стана освещаването на жертвеника, след като беше помазан.

89 И когато Моисей влезе в шатъра за срещане, за да говори с Бога, тогава чу гласа, който му говореше отгоре на умилостивилището, което беше върху ковчега за плочите на свидетелството между двата херувима; и му говореше.

Числа 8

Последни наредби преди прехода през пустинята

1 И Господ говорѝ на Моисей:

2 Кажѝ на Аарон: Когато палиш светилата, седемте светила да светят от предната страна на светилника.

3 И Аарон направи така; запали светилата на светилника, така че да

candelabro, como o SENHOR ordenara a Moisés.

4 O candelabro era feito de ouro batido desde o seu pedestal até às suas flores; segundo o modelo que o SENHOR mostrara a Moisés, assim ele fez o candelabro.

A consagração dos levitas

5 Disse mais o SENHOR a Moisés:

6 Toma os levitas do meio dos filhos de Israel e purifica-os;

7 assim lhes farás, para os purificar: asperge sobre eles a água da expiação; e sobre todo o seu corpo farão passar a navalha, lavarão as suas vestes e se purificarão;

8 e tomarão um novilho, com a sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite; tu, porém, tomarás outro novilho para oferta pelo pecado.

9 Farás chegar os levitas perante a tenda da congregação; e ajuntarás toda a congregação dos filhos de Israel.

10 Quando, pois, fizerem chegar os levitas perante o SENHOR, os filhos de Israel porão as mãos sobre eles.

11 Arão apresentará os levitas como oferta movida perante o SENHOR, da parte dos filhos de Israel; e serão para o serviço do SENHOR.

12 Os levitas porão as mãos sobre a cabeça dos novilhos; e tu sacrificarás um para oferta pelo pecado e o outro para holocausto ao SENHOR, para fazer expiação pelos levitas.

светят от предната му страна, както Господзаповяда на Моисей.

4 А ето каква беше направата на светилника: изкован от злато, от стъблото до цветята си беше изкован според образеца, който Господ показа на Моисей, така направи той светилника.

5 Господ говорѝ още на Моисей:

6 Вземи левитите измежду израилтяните и ги очисти.

7 И така, да им направиш за очистването им: поръси ги с очистителна вода и нека обръснат цялото си тяло, и изперат дрехите си, и се очистят.

8 После да вземат едно теле заедно с хлебния му принос от чисто брашно, смесено с елей; а ти да вземеш друго теле в принос за грях.

9 След това да приведеш левитите пред шатъра за срещане и да събереш цялото общество израилтяни;

10 и когато приведеш левитите пред Господа, нека израилтяните положат ръцете си на левитите;

11 и Аарон да принесе левитите пред Господа, като принос от страна на израилтяните, за да вършат те Господнята служба.

12 След като левитите положат ръцете си на главите на телетата, ти да принесеш едното в принос за грях, а другото – за всеизгаряне на Господа, за да направиш умилостивение за левитите.

[13] Porás os levitas perante Arão e perante os seus filhos e os apresentarás por oferta movida ao SENHOR.

[14] E separarás os levitas do meio dos filhos de Israel; os levitas serão meus.

[15] Depois disso, entrarão os levitas para fazerem o serviço da tenda da congregação; e tu os purificarás e, por oferta movida, os apresentarás,

[16] porquanto eles dentre os filhos de Israel me são dados; em lugar de todo aquele que abre a madre, do primogênito de cada um dos filhos de Israel, para mim os tomei.

[17] Porque meu é todo primogênito entre os filhos de Israel, tanto de homens como de animais; no dia em que, na terra do Egito, feri todo primogênito, os consagrei para mim.

[18] Tomei os levitas em lugar de todo primogênito entre os filhos de Israel.

[19] E os levitas, dados a Arão e a seus filhos, dentre os filhos de Israel, entreguei-os para fazerem o serviço dos filhos de Israel na tenda da congregação e para fazerem expiação por eles, para que não haja praga entre o povo de Israel, chegando-se os filhos de Israel ao santuário.

[20] E assim fez Moisés, e Arão, e toda a congregação dos filhos de Israel com os levitas; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés acerca dos levitas, assim lhes fizeram os filhos de Israel.

[13] И да поставиш левитите пред Аарон и пред синовете му и да ги принесеш като принос на Господа.

[14] Така да отделиш левитите измежду израилтяните; и левитите ще бъдат Мои.

[15] А след това левитите да влязат, за да слугуват в шатъра за срещане, когато си ги очистил и си ги принесъл като принос.

[16] Понеже те са Ми всецяло дадени измежду израилтяните; вместо всички първородни от израилтяните, всички, които отварят утроба, съм ги взел за Себе Си.

[17] Защото всички първородни измежду израилтяните са Мои – и човек, и животно; в деня, когато поразих всички първородни в Египетската земя, ги осветих за Себе Си.

[18] А левитите взех вместо всички първородни измежду израилтяните.

[19] Левитите нарочно дадох на Аарон и синовете му измежду израилтяните, за да вършат служенето им в шатъра за срещане и да правят умилостивение за израилтяните, за да не се появи язва между израилтяните, когато те се приближават към светилището.

[20] Тогава Моисей и Аарон и цялото общество израилтяни постъпиха с левитите точно така, както Господзаповяда на Моисей за левитите; така им направиха израилтяните.

[21] Os levitas se purificaram e lavaram as suas vestes, e Arão os apresentou por oferta movida perante o SENHOR e fez expiação por eles, para purificá-los.

[22] Depois disso, chegaram os levitas, para fazerem o seu serviço na tenda da congregação, perante Arão e seus filhos; como o SENHOR ordenara a Moisés acerca dos levitas, assim lhes fizeram.

[23] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[24] Isto é o que toca aos levitas: da idade de vinte e cinco anos para cima entrarão, para fazerem o seu serviço na tenda da congregação;

[25] mas desde a idade de cinqüenta anos desobrigar-se-ão do serviço e nunca mais servirão;

[26] porém ajudarão aos seus irmãos na tenda da congregação, no tocante ao cargo deles; não terão mais serviço. Assim farás com os levitas quanto aos seus deveres.

Números 9

A celebração da Páscoa

[1] Falou o SENHOR a Moisés no deserto do Sinai, no ano segundo da sua saída da terra do Egito, no mês primeiro, dizendo:

[2] Celebrem os filhos de Israel a Páscoa a seu tempo.

[3] No dia catorze deste mês, ao crepúsculo da tarde, a seu tempo a celebrareis; segundo todos os seus estatutos e segundo todos os seus ritos, a celebrareis.

[21] И така, левитите се очистиха от греховете си и изпраха дрехите си; и Аарон ги принесе като принос пред Господа, и Аарон направи за тях умилостивение, за да ги очисти.

[22] След това левитите влязоха в шатъра за срещане, за да вършат службата си пред Аарон и синовете му; както Господзаповяда на Моисей за левитите, така им сториха.

[23] Господ говорѝ още на Моисей:

[24] Ето определеното за левитите: от двадесет и пет години и нагоре да влизат в съответната смяна, за да вършат слугуването в шатъра за срещане;

[25] а от петдесет години да престават да вършат слугуване и да не слугуват вече,

[26] а да помагат на братята си в шатъра за срещане, да пазят заръчаното; а слугуване да не вършат. Така да постъпваш с левитите, колкото за дадените им заръки.

Числа 9

[1] В първия месец на втората година, откакто излязоха от Египетската земя, Господ говорѝ още на Моисей в Синайската пустиня:

[2] Нека израилтяните направят Пасхата в определеното ѝ време.

[3] На четиринадесетия ден от този месец привечер да я направите в определеното ѝ време; според всички наредби за нея и

според всички обреди за нея да я направите.

[4] Disse, pois, Moisés aos filhos de Israel que celebrassem a Páscoa.

[4] И така, Моисей каза на израилтяните да направят Пасхата.

[5] Então, celebraram a Páscoa no dia catorze do mês primeiro, ao crepúsculo da tarde, no deserto do Sinai; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel.

[5] Направиха Пасхата на четиринадесетия ден от първия месец привечер в Синайската пустиня; точно както Господзаповядя на Моисей, така направиха израилтяните.

[6] Houve alguns que se acharam imundos por terem tocado o cadáver de um homem, de maneira que não puderam celebrar a Páscoa naquele dia; por isso, chegando-se perante Moisés e Arão,

[6] А имаше някои, които бяха нечисти поради мъртво човешко тяло и не можеха да направят Пасхата в онзи ден; и в същия ден те дойдоха пред Моисей и Аарон

[7] disseram-lhes: Estamos imundos por termos tocado o cadáver de um homem; por que havemos de ser privados de apresentar a oferta do SENHOR, a seu tempo, no meio dos filhos de Israel?

[7] и тези мъже му казаха: Ние сме нечисти поради мъртво човешко тяло, защо да ни спират да не принесем между израилтяните Господния принос на времето му?

[8] Respondeu-lhes Moisés: Esperai, e ouvirei o que o SENHOR vos ordenará.

[8] А Моисей им отговори: Постойте, за да чуя какво ще заповяда Господ за вас.

[9] Então, disse o SENHOR a Moisés:

[9] И Господ говорѝ на Моисей:

[10] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém entre vós ou entre as vossas gerações achar-se imundo por causa de um morto ou se achar em jornada longe de vós, contudo, ainda celebrará a Páscoa ao SENHOR.

[10] Кажѝ на израилтяните: Ако някой човек от вас или от потомците ви бъде нечист поради мъртво тяло или е далеч на път, нека и той да направи Пасхата на Господа;

[11] No mês segundo, no dia catorze, no crepúsculo da tarde, a celebrarão; com pães asmos e ervas amargas a comerão.

[11] нека я направят на четиринадесетия ден от втория месец привечер и нека я ядат с безквасни хлябове и горчиви треви;

[12] Dela nada deixarão até à manhã e dela não quebrarão osso algum; segundo todo o estatuto da Páscoa, a celebrarão.

[12] да не оставят от нея до утрото, нито да трошат кост от нея; да я направят според всички наредби за Пасхата.

[13] Porém, se um homem achar-se limpo, e não estiver de caminho, e deixar de celebrar a Páscoa, essa alma será eliminada do seu povo, porquanto não apresentou a oferta do SENHOR, a seu tempo; tal homem levará sobre si o seu pecado.

[13] А който е чист и не е на път, ако пренебрегне да направи Пасхата, този човек ще бъде изтребен измежду народа си; понеже не е принесъл Господнияпринос на времето му, този човек ще носи греха си.

[14] Se um estrangeiro habitar entre vós e também celebrar a Páscoa ao SENHOR, segundo o estatuto da Páscoa e segundo o seu rito, assim a celebrará; um só estatuto haverá para vós outros, tanto para o estrangeiro como para o natural da terra.

[14] И ако някой чужденец, който е пришълец между вас, желае да направи Пасхата на Господа, нека я направи според наредбите за Пасхата и според обреда за нея; един закон ще имате и за чужденеца, и за местния.

A nuvem sobre o tabernáculo

Êxodo 40.34-38

[15] No dia em que foi erigido o tabernáculo, a nuvem o cobriu, a saber, a tenda do Testemunho; e, à tarde, estava sobre o tabernáculo uma aparência de fogo até à manhã.

[15] А в деня, когато беше поставена скинията, облакът покри скинията, шатъра за плочите на свидетелството; и от вечер до сутрин над скинията имаше нещо като огнено явление.

[16] Assim era de contínuo: a nuvem o cobria, e, de noite, havia aparência de fogo.

[16] Така ставаше винаги: облакът я покриваше и нощем имаше огнено явление.

[17] Quando a nuvem se erguia de sobre a tenda, os filhos de Israel se punham em marcha; e, no lugar onde a nuvem parava, aí os filhos de Israel se acampavam.

[17] Когато облакът се вдигаше от шатъра, тогава, след това, израилтяните тръгваха; и където заставаше облакът, там израилтяните разполагаха стан.

[18] Segundo o mandado do SENHOR, os filhos de Israel partiam e, segundo o mandado do SENHOR, se acampavam; por todo o tempo em que a nuvem pairava sobre o tabernáculo, permaneciam acampados.

[18] По Господне повеление тръгваха израилтяните и по Господне повеление разполагаха стан; дотогава, докато облакът стоеше над скинията, те си оставаха в стана.

[19] Quando a nuvem se detinha muitos dias sobre o tabernáculo, então, os filhos de Israel cumpriam a ordem do SENHOR e não partiam.

[19] И когато облакът стоеше над скинията много дни, тогава израилтяните пазеха Господнето заръчване и не тръгваха;

[20] Às vezes, a nuvem ficava poucos dias sobre o tabernáculo; então, segundo o mandado do SENHOR, permaneciam e, segundo a ordem do SENHOR, partiam.

[21] Às vezes, a nuvem ficava desde a tarde até à manhã; quando, pela manhã, a nuvem se erguia, punham-se em marcha; quer de dia, quer de noite, erguendo-se a nuvem, partiam.

[22] Se a nuvem se detinha sobre o tabernáculo por dois dias, ou um mês, ou por mais tempo, enquanto pairava sobre ele, os filhos de Israel permaneciam acampados e não se punham em marcha; mas, erguendo-se ela, partiam.

[23] Segundo o mandado do SENHOR, se acampavam e, segundo o mandado do SENHOR, se punham em marcha; cumpriam o seu dever para com o SENHOR, segundo a ordem do SENHOR por intermédio de Moisés.

Números 10

As duas trombetas de prata

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Faze duas trombetas de prata; de obra batida as farás; servir-te-ão para convocares a congregação e para a partida dos arraiais.

[3] Quando tocarem, toda a congregação se ajuntará a ti à porta da tenda da congregação.

[4] Mas, quando tocar uma só, a ti se ajuntarão os príncipes, os cabeças dos milhares de Israel.

[20] а понякога облакът стоеше над скинията малко дни; но пак по Господнеповеление оставаха разположени в стана и по Господне повеление тръгваха.

[21] Понякога облакът стоеше само от вечер до сутрин; но пак на сутринта, когато облакът се вдигаше, тогава и те тръгваха; когато облакът се вдигаше, било денем или нощем, тогава и те тръгваха.

[22] Ако облакът продължаваше да стои над скинията два дни или един месец, или една година, то и израилтяните оставаха в стана си и не тръгваха; а когато той се вдигаше, те тръгваха.

[23] Според Господне повеление разполагаха стан и според Господнеповеление тръгваха; те пазеха заръчаното от Бога, както заповядваше Господ чрез Моисей.

Числа 10

[1] И Господ говорѝ на Моисей:

[2] Направѝ си две сребърни тръби; изковани да ги направиш; и да ти служат за свикване на обществото и за вдигане на становете.

[3] Когато засвирят с тях, нека се събере цялото общество с тебе до входа на шатъра за срещане.

[4] Ако засвирят само с едната тръба, тогава да се събират при тебе първенците, Израилевите хилядници.

[5] Quando as tocardes a rebate, partirão os arraiais que se acham acampados do lado oriental.

[5] А когато засвирите тревога, тогава да се вдигат становете, които са разположени към изток;

[6] Mas, quando a segunda vez as tocardes a rebate, então, partirão os arraiais que se acham acampados do lado sul; a rebate, as tocarão para as suas partidas.

[6] и когато засвирите тревога втори път, тогава да се вдигат становете, които са разположени към юг. Да свирят тревога, за да се вдигат.

[7] Mas, se se houver de ajuntar a congregação, tocá-las-eis, porém não a rebate.

[7] А когато трябва да се събере събранието, да свирите, обаче без да засвирите тревога.

[8] Os filhos de Arão, sacerdotes, tocarão as trombetas; e a vós outros será isto por estatuto perpétuo nas vossas gerações.

[8] Тръбачи да бъдат свещениците, Аароновите синове; това ще ви бъде вечен закон в поколенията ви.

[9] Quando, na vossa terra, sairdes a pelejar contra os opressores que vos apertam, também tocareis as trombetas a rebate, e perante o SENHOR, vosso Deus, haverá lembrança de vós, e sereis salvos de vossos inimigos.

[9] И когато излезете на война в земята си против неприятеля, който би ви притеснил, тогава да засвирите тревога; и ще бъдете спомнени пред Господа, вашия Бог, и ще бъдете избавени от неприятелите си.

[10] Da mesma sorte, no dia da vossa alegria, e nas vossas solenidades, e nos princípios dos vossos meses, também tocareis as vossas trombetas sobre os vossos holocaustos e sobre os vossos sacrifícios pacíficos, e vos serão por lembrança perante vosso Deus. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[10] И на увеселителните си дни, и на празниците си, и на новолунията си да свирите с тръбите над всеизгарянията си и над мирните си жертви; и това ще ви бъде за спомен пред вашия Бог. Аз съм Йехова, вашият Бог.

Os israelitas partem do Sinai

Начало на прехода от Синай до Моав

[11] Aconteceu, no ano segundo, no segundo mês, aos vinte do mês, que a nuvem se ergueu de sobre o tabernáculo da congregação.

[11] Във втората година на двадесетия ден от втория месец облакът се издигна от скинията за плочите на свидетелството.

[12] Os filhos de Israel puseram-se em marcha do deserto do Sinai, jornada após jornada; e a nuvem repousou no deserto de Parã.

[12] И израилтяните се вдигнаха от Синайската пустиня според реда напътуването си; и облакът застана във Фаранската пустиня.

[13] Assim, pela primeira vez, se puseram em marcha, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.

[13] Вдигнаха се първи път, както Господзаповяда чрез Моисей.

[14] Primeiramente, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Judá, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Naassom, filho de Aminadabe;

[14] Първо се вдигна знамето на стана на Юдовите синове според устроените им множества; и над множеството му беше Наасон, Аминадавовият син.

[15] sobre o exército da tribo dos filhos de Issacar, Natanael, filho de Zuar;

[15] Над множеството на племето на Исахаровите синове беше Натанаил, Суаровият син.

[16] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Zebulom, Eliabe, filho de Helom.

[16] А над множеството на племето на Завулоновите синове беше Елиав, Хелоновият син.

[17] Então, desarmaram o tabernáculo, e os filhos de Gérson e os filhos de Merari partiram, levando o tabernáculo.

[17] Тогава, когато скинията бе свалена, се вдигнаха Гирсоновите синове и Мерариевите синове, които носеха скинията.

[18] Depois, partiu o estandarte do arraial de Rúben, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Elizur, filho de Sedeur;

[18] После бе вдигнато знамето на Рувимовия стан според устроените им множества; и над множеството му беше Елисур, Седиуровият син.

[19] sobre o exército da tribo dos filhos de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai;

[19] Над множеството на племето на Симеоновите синове беше Селумиил, Сурисадаевият син.

[20] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Gade, Eliasafe, filho de Deuel.

[20] А над множеството на племето на Гадовите синове беше Елиасаф, Деуиловият син.

[21] Então, partiram os coatitas, levando as coisas santas; e erigia-se o tabernáculo até que estes chegassem.

[21] Тогава се вдигнаха Каатовите синове, които носеха светилището, до пристигането на които скинията бе поставяна.

[22] Depois, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Efraim, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Elisama, filho de Amiúde;

[22] После бе вдигнато знамето на стана на Ефремовите синове според устроените им множества; и над

множеството му беше Елисамà, Амиудовият син.

23 sobre o exército da tribo dos filhos de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur;

23 Над множеството на племето на Манасиевите синове беше Гамалиил, Федасуровият син.

24 e, sobre o exército da tribo dos filhos de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni.

24 А над множеството на племето на Вениаминовите синове беше Авидан, Гедеоновият син.

25 Então, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Dã, formando a retaguarda de todos os arraiais, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Aiezer, filho de Amisadai;

25 После бе вдигнато знамето на стана на Дановите синове, последни от всички станове според устроените им множества; и над множеството му беше Ахиезер, Амисадаевият син.

26 sobre o exército da tribo dos filhos de Aser, Pagiel, filho de Ocrã;

26 Над множеството на племето на Асировите синове беше Фагеил, Охрановият син.

27 e, sobre o exército da tribo dos filhos de Naftali, Aira, filho de Enã.

27 А над множеството на племето на Нефталимовите синове беше Ахирей, Енановият син.

28 Nesta ordem, puseram-se em marcha os filhos de Israel, segundo os seus exércitos.

28 Така ставаше пътуването на израилтяните според устроените им множества, когато се вдигаха.

Moisés roga a Hobabe que vá com eles

29 Disse Moisés a Hobabe, filho de Reuel, o midianita, sogro de Moisés: Estamos de viagem para o lugar de que o SENHOR disse: Dar-vo-lo-ei; vem conosco, e te faremos bem, porque o SENHOR prometeu boas coisas a Israel.

29 В това време Моисей каза на Овав, син на мадиамеца Рагуил, Моисеевия тъст: Ние отиваме на онова място, за което Господ каза: Ще ви го дам. Ела заедно с нас и ще ти направим добро; защото Господ е обещал добро на Израил.

30 Porém ele respondeu: Não irei; antes, irei à minha terra e à minha parentela.

30 Но той му отвърна: Няма да дойда, а ще отида в своята си земя и при рода си.

31 Tornou-lhe Moisés: Ora, não nos deixes, porque tu sabes que devemos acampar-nos no deserto; e nos servirás de guia.

31 А Моисей каза: Не ни оставяй, моля, понеже ти знаеш къде трябва да разполагаме стан в пустинята и ще бъдеш око за нас.

[32] Se vieres conosco, far-te-emos o mesmo bem que o SENHOR a nós nos fizer.

[32] Ако дойдеш с нас, то доброто, което Господ ще направи на нас, същото добро ще направим и ние на теб.

[33] Partiram, pois, do monte do SENHOR caminho de três dias; a arca da Aliança do SENHOR ia adiante deles caminho de três dias, para lhes deparar lugar de descanso.

[33] И така пропътуваха тридневен път от Господнята планина; и ковчегът на Господния завет се движеше пред тях натридневен път, за да им търси място за почивка.

[34] A nuvem do SENHOR pairava sobre eles de dia, quando partiam do arraial.

[34] А Господният облак беше над тях денем, когато тръгваха от стана.

[35] Partindo a arca, Moisés dizia: Levanta-te, SENHOR, e dissipados sejam os teus inimigos, e fujam diante de ti os que te odeiam.

[35] Когато ковчегът се вдигаше на път, Моисей казваше: Стани, Господи, и да се разпръснат враговете Ти, и да побегнат пред Теб онези, които Те мразят.

[36] E, quando pousava, dizia: Volta, ó SENHOR, para os milhares de milhares de Israel.

[36] А когато се спираше, той казваше: Върни се, Господи, при десетките хиляди на Израилевите хиляди.

Números 11

As murmurações dos israelitas

[1] Queixou-se o povo de sua sorte aos ouvidos do SENHOR; ouvindo-o o SENHOR, acendeu-se-lhe a ira, e fogo do SENHOR ardeu entre eles e consumiu extremidades do arraial.

[2] Então, o povo clamou a Moisés, e, orando este ao SENHOR, o fogo se apagou.

[3] Pelo que chamou aquele lugar Taberá, porque o fogo do SENHOR se acendera entre eles.

[4] E o populacho que estava no meio deles veio a ter grande desejo das comidas dos egípcios; pelo que os filhos de Israel tornaram a chorar e também disseram: Quem nos dará carne a comer?

Числа 11

Недоволството на Израил в пустинята

[1] И народът роптаеше зле в ушите на Господа; Господ чу и гневът Му пламна; и огън от Господа се запали между тях и изгаряше неколцина в покрайнините на стана.

[2] Тогава народът извика към Моисей; и Моисей се помоли на Господа и огънят престана.

[3] И онова място бе наречено Тавера, защото огън от Господа гореше между тях.

[4] Разноплеменното множество, което беше между тях, показа голяма лакомия; също и израилтяните пак плакаха и казаха: Кой ще ни даде месо да ядем?

[5] Lembramo-nos dos peixes que, no Egito, comíamos de graça; dos pepinos, dos melões, dos alhos silvestres, das cebolas e dos alhos.

[6] Agora, porém, seca-se a nossa alma, e nenhuma coisa vemos senão este maná.

[7] Era o maná como semente de coentro, e a sua aparência, semelhante à de bdélio.

[8] Espalhava-se o povo, e o colhia, e em moinhos o moía ou num gral o pisava, e em panelas o cozia, e dele fazia bolos; o seu sabor era como o de bolos amassados com azeite.

[9] Quando, de noite, descia o orvalho sobre o arraial, sobre este também caía o maná.

Moisés acha pesado o seu cargo

[10] Então, Moisés ouviu chorar o povo por famílias, cada um à porta de sua tenda; e a ira do SENHOR grandemente se acendeu, e pareceu mal aos olhos de Moisés.

[11] Disse Moisés ao SENHOR: Por que fizeste mal a teu servo, e por que não achei favor aos teus olhos, visto que puseste sobre mim a carga de todo este povo?

[12] Concebi eu, porventura, todo este povo? Dei-o eu à luz, para que me digas: Leva-o ao teu colo, como a ama leva a criança que mama, à terra que, sob juramento, prometeste a seus pais?

[13] Donde teria eu carne para dar a todo este povo? Pois chora diante de mim, dizendo: Dá-nos carne que possamos comer.

[14] Eu sozinho não posso levar todo este povo, pois me é pesado demais.

[5] Ние помним рибата, която ядохме даром в Египет, краставиците, дините, праза и червения, и чесновия лук;

[6] а сега душата ни е изсъхнала; нищо няма; няма какво да гледаме освен тази манна.

[7] (А манната приличаше на кориандрово семе и беше на вид като бделий.

[8] Народът се пръскаше наоколо и я събираше, мелеше я в мелници или я чукаше в кутли, и я вареше в гърнета, и правеше пити от нея; а вкусът ѝ беше като вкус на пити, пържени в масло.

[9] Когато росата падаше в стана нощем, падаше с нея и манна.)

[10] И Моисей чу как народът плачеше в семейства си, всеки при входа на шатъра си; и Господният гняв пламна силно; стана му мъчно и на Моисей.

[11] Моисей запита Господа: Защо си оскърбил слугата Си? И защо не съм придобил Твоето благоволение, а си сложил върху мене товара на целия този народ?

[12] Аз ли съм заченал целия този народ? Или аз съм ги родил, че ми казваш: Носи ги в скута си, както бавачка носи младенец, до земята, за която си се клел на бащите им?

[13] Откъде у мене месо да дам на целия този народ? Защото плаче пред мен и казва: Дай ни месо да ядем.

[14] Аз сам не мога да нося целия този народ, защото е много тежък за мен.

15 Se assim me tratas, mata-me de uma vez, eu te peço, se tenho achado favor aos teus olhos; e não me deixes ver a minha miséria.

15 Ако Ти постъпиш така с мене, то убий ме още сега, моля, ако съм придобил Твоето благоволение, за да не видя злочестината си.

Deus designa setenta anciãos para ajudarem Moisés

16 Disse o SENHOR a Moisés: Ajunta-me setenta homens dos anciãos de Israel, que sabes serem anciãos e superintendentes do povo; e os trarás perante a tenda da congregação, para que assistam ali contigo.

16 Тогава Господ каза на Моисей: Събери ми седемдесет мъже измежду Израилевите старейшини, които познаваш като старейшини на народа и техни надзиратели, и ги доведи при шатъра за срещане, за да застанат там с теб.

17 Então, descerei e ali falarei contigo; tirarei do Espírito que está sobre ti e o porei sobre eles; e contigo levarão a carga do povo, para que não a leves tu somente.

17 И Аз, като сляза, ще говоря там с теб; и ще взема от духа, който е на теб, и ще го сложа на тях; и те ще носят товара на народа заедно с тебе, за да не го носиш ти сам.

18 Dize ao povo: Santificai-vos para amanhã e comereis carne; porquanto chorastes aos ouvidos do SENHOR, dizendo: Quem nos dará carne a comer? Íamos bem no Egito. Pelo que o SENHOR vos dará carne, e comereis.

18 И кажи на народа: Очистете се за утре и ще ядете месо; защото плачехте в ушите на Господа и казвахте: Кой ще ни даде месо да ядем? Защото добре ни беше в Египет. Затова Господ ще ви даде месо и ще ядете.

19 Não comereis um dia, nem dois dias, nem cinco, nem dez, nem ainda vinte;

19 Няма да ядете месо един ден, нито два дни, нито пет дни, нито десет дни, нито двадесет дни,

20 mas um mês inteiro, até vos sair pelos narizes, até que vos enfastieis dela, porquanto rejeitastes o SENHOR, que está no meio de vós, e chorastes diante dele, dizendo: Por que saímos do Egito?

20 а цял месец, докато ви излезе през носа и ви омръзне; защото отхвърлихте Господа, Който е между вас, и плакахте пред Него, като казахте: Защо излязохме от Египет?

21 Respondeu Moisés: Seiscentos mil homens de pé é este povo no meio do qual estou; e tu disseste: Dar-lhes-ei carne, e a comerão um mês inteiro.

21 Моисей отговори: Народът, сред който съм, са шестстотин хиляди пешаци; и Ти каза: Ще им дам да ядат месо цял месец.

[22] Matar-se-ão para eles rebanhos de ovelhas e de gado que lhes bastem? Ou se ajuntarão para eles todos os peixes do mar que lhes bastem?

[23] Porém o SENHOR respondeu a Moisés: Ter-se-ia encurtado a mão do SENHOR? Agora mesmo, verás se se cumprirá ou não a minha palavra!

[24] Saiu, pois, Moisés, e referiu ao povo as palavras do SENHOR, e ajuntou setenta homens dos anciãos do povo, e os pôs ao redor da tenda.

[25] Então, o SENHOR desceu na nuvem e lhe falou; e, tirando do Espírito que estava sobre ele, o pôs sobre aqueles setenta anciãos; quando o Espírito repousou sobre eles, profetizaram; mas, depois, nunca mais.

[26] Porém, no arraial, ficaram dois homens; um se chamava Eldade, e o outro, Medade. Repousou sobre eles o Espírito, porquanto estavam entre os inscritos, ainda que não saíram à tenda; e profetizavam no arraial.

[27] Então, correu um moço, e o anunciou a Moisés, e disse: Eldade e Medade profetizam no arraial.

[28] Josué, filho de Num, servidor de Moisés, um dos seus escolhidos, respondeu e disse: Moisés, meu senhor, proíbe-lho.

[29] Porém Moisés lhe disse: Tens tu ciúmes por mim? Tomara todo o povo do SENHOR

[22] Да се изколят ли за тях овцете и говедата, за да им бъдат достатъчни? Или да им бъдат събрани всичките морски риби, за да им бъдат достатъчни?

[23] А Господ отвърна на Моисей: Скъсила ли се е Господнята ръка? Сега ще видиш ще се сбъдне ли с тебе думата Ми или не.

[24] И така, Моисей излезе и каза на народа Господните думи; и събра седемдесет мъже от старейшините на народа и ги постави около шатъра.

[25] Тогава Господ слезе в облака и говорѝ с него, и като взе от духа, който беше на него, сложи го на седемдесетте старейшини; и като застана на тях духът, пророкуваха, но не повториха.

[26] Обаче двама от мъжете бяха останали в стана – името на единия от тях беше Елдад, а името на другия Модад, и на тях застана духът; те бяха от записаните, но не бяха отишли до шатъра; и пророкуваха в стана.

[27] И едно момче се завтече и извести на Моисей: Елдад и Модад пророкуват в стана.

[28] Тогава Исус, Навиновият син, служителят на Моисей, един от неговите избрани, проговори: Господарю мой, Моисей, забранѝ им.

[29] А Моисей му отвърна: Завиждаш ли за мене? Дано целият Господен народ

fosse profeta, que o SENHOR lhes desse o seu Espírito!

30 Depois, Moisés se recolheu ao arraial, ele e os anciãos de Israel.

Deus manda codornizes

31 Então, soprou um vento do SENHOR, e trouxe codornizes do mar, e as espalhou pelo arraial quase caminho de um dia, ao seu redor, cerca de dois côvados sobre a terra.

32 Levantou-se o povo todo aquele dia, e a noite, e o outro dia e recolheu as codornizes; o que menos colheu teve dez ômeres; e as estenderam para si ao redor do arraial.

33 Estava ainda a carne entre os seus dentes, antes que fosse mastigada, quando se acendeu a ira do SENHOR contra o povo, e o feriu com praga mui grande.

34 Pelo que o nome daquele lugar se chamou Quibrote-Hataavá, porquanto ali enterraram o povo que teve o desejo das comidas dos egípcios.

35 De Quibrote-Hataavá partiu o povo para Hazerote e ali ficou.

Números 12

A sedição de Miriã e Arão

1 Falaram Miriã e Arão contra Moisés, por causa da mulher cuxita que tomara; pois tinha tomado a mulher cuxita.

бъдат пророци, за да сложи Господ Духа Си на тях!

30 И Моисей отиде в стана, той и Израилевите старейшини.

31 Тогава излезе вятър от Господа и докара от морето пъдпъдъци, и ги остави да слитат долу над стана, до един ден път от едната страна и до един ден път от другата страна, около стана; а те летяха до два лакътя над повърхността на земята.

32 Тогава народът стана и събира пъдпъдъците целия онзи ден и цялата нощ, и целия следващ ден; онзи, който събра най-малко, събра десет кора; и те си ги простираха около стана.

33 А докато месото беше още в зъбите им и не беше още сдъвкано, Господният гняв пламна против народа и Господ порази народа с много голяма напаст.

34 И нарекоха това място Киврот-атаава, защото там бяха погребани лакомите хора.

35 А от Киврот-атаава народът се вдигна за Асирот и остана в Асирот.

Числа 12

Упреци на Мариам и Аарон срещу Моисей

1 В това време Мариам и Аарон говориха против Моисей заради етиопката, която беше взел за жена (защото беше взел една етиопка); те казаха:

[2] E disseram: Porventura, tem falado o SENHOR somente por Moisés? Não tem falado também por nós? O SENHOR o ouviu.

[3] Era o varão Moisés mui manso, mais do que todos os homens que havia sobre a terra.

[4] Logo o SENHOR disse a Moisés, e a Arão, e a Miriã: Vós três, saí à tenda da congregação. E saíram eles três.

[5] Então, o SENHOR desceu na coluna de nuvem e se pôs à porta da tenda; depois, chamou a Arão e a Miriã, e eles se apresentaram.

[6] Então, disse: Ouvi, agora, as minhas palavras; se entre vós há profeta, eu, o SENHOR, em visão a ele, me faço conhecer ou falo com ele em sonhos.

[7] Não é assim com o meu servo Moisés, que é fiel em toda a minha casa.

[8] Boca a boca falo com ele, claramente e não por enigmas; pois ele vê a forma do SENHOR; como, pois, não temestes falar contra o meu servo, contra Moisés?

[9] E a ira do SENHOR contra eles se acendeu; e retirou-se.

[10] A nuvem afastou-se de sobre a tenda; e eis que Miriã achou-se leprosa, branca como neve; e olhou Arão para Miriã, e eis que estava leprosa.

[2] Само чрез Моисей ли говори Господ? Не говори ли и чрез нас? И Господ чу това.

[3] А Моисей беше много кротък човек – повече от всички хора, които бяха на земята.

[4] И веднага Господ каза на Моисей, на Аарон и на Мариам: Излезте вие тримата към шатъра за срещане. И така, излязоха и тримата.

[5] Тогава Господ слезе в облачен стълб, застана пред входа на шатъра и повика Аарон и Мариам, и те двамата излязоха.

[6] Той каза: Слушайте сега думите Ми. Ако има пророк между вас, Аз, Господ, ще му стана познат чрез видение, на сън ще му говоря.

[7] Но слугата Ми Моисей не е така поставен, той, който е верен в целия Ми дом;

[8] с него Аз ще говоря уста с уста, ясно, а не загадъчно; и той ще гледа ГосподнияОбраз. И така, как не се убояхте вие да говорите против слугата Ми Моисей?

[9] И гневът на Господа пламна против тях и Той си отиде.

[10] След като облакът се оттегли от шатъра, ето, Мариам беше прокажена, бяла като сняг; Аарон, като погледна Мариам, ето, тя беше прокажена.

[11] Então, disse Arão a Moisés: Ai! SENHOR meu, não ponhas, te rogo, sobre nós este pecado, pois loucamente procedemos e pecamos.

[12] Ora, não seja ela como um aborto, que, saindo do ventre de sua mãe, tenha metade de sua carne já consumida.

[13] Moisés clamou ao SENHOR, dizendo: Ó Deus, rogo-te que a cures.

[14] Respondeu o SENHOR a Moisés: Se seu pai lhe cuspira no rosto, não seria envergonhada por sete dias? Seja detida sete dias fora do arraial e, depois, recolhida.

[15] Assim, Miriã foi detida fora do arraial por sete dias; e o povo não partiu enquanto Miriã não foi recolhida.

[16] Porém, depois, o povo partiu de Hazerote e acampou-se no deserto de Parã.

Números 13

Doze homens são enviados para espiar a terra de Canaã

Deuteronômio 1.19-25

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Envia homens que espiem a terra de Canaã, que eu hei de dar aos filhos de Israel; de cada tribo de seus pais enviareis um homem, sendo cada qual príncipe entre eles.

[3] Enviou-os Moisés do deserto de Parã, segundo o mandado do SENHOR; todos aqueles homens eram cabeças dos filhos de Israel.

[4] São estes os seus nomes: da tribo de Rúben, Samua, filho de Zacur;

[11] Тогава Аарон каза на Моисей: Моля ти се, господарю мой, не ни възлагай този грях, с който извършихме безумие и съгрешихме.

[12] Да не бъде тя като мъртво дете, на което половината от тялото е изтляло, когато излиза от утробата на майка си.

[13] И Моисей викна към Господа: О, Боже, моля Ти се, изцели я.

[14] А Господ каза на Моисей: Ако би я заплюл баща ѝ в лицето, не щеше ли да бъде посрамена седем дни? Нека бъде затворена вън от стана седем дни и след това да се прибере.

[15] И така, Мариам беше затворена седем дни вън от стана и народът не се вдигна, докато не се прибра Мариам.

[16] След това народът се вдигна от Асирот и разположи стан във Фаранската пустиня.

Числа 13

Съгледвачите

[1] И Господ говорѝ на Моисей:

[2] Изпратѝ мъже, за да съгледат Ханаанската земя, която Аз давам на израилтяните; да изпратите по един мъж от всяко племе на бащите им и всички да са от първенците между тях.

[3] И така, според Божието повеление Моисей ги изпрати от Фаранската пустиня; всичките мъже бяха главни между израилтяните.

[4] Ето имената им: от Рувимовото племе – Самуй, Закхуровият син;

5 da tribo de Simeão, Safate, filho de Hori;

5 от Симеоновото племе – Сафат, Хориевият син;

6 da tribo de Judá, Calebe, filho de Jefoné;

6 от Юдовото племе – Халев, Ефониевият син;

7 da tribo de Issacar, Jigeal, filho de José;

7 от Исахаровото племе – Игал, Йосифовият син;

8 da tribo de Efraim, Oseias, filho de Num;

8 от Ефремовото племе – Осия, Навиновият син;

9 da tribo de Benjamim, Palti, filho de Rafu;

9 от Вениаминовото племе – Фалтий, Рефуевият син;

10 da tribo de Zebulom, Gadiel, filho de Sodi;

10 от Завулоновото племе – Гадиил, Содиевият син;

11 da tribo de José, pela tribo de Manassés, Gadi, filho de Susi;

11 от Йосифовото племе, от Манасиевото племе – Гадий, Сусиевият син;

12 da tribo de Dã, Amiel, filho de Gemali;

12 от Дановото племе – Амиил, Гамалиевият син;

13 da tribo de Aser, Setur, filho de Micael;

13 от Асировото племе – Сетур, Михаиловият син;

14 da tribo de Naftali, Nabi, filho de Vofsi;

14 от Нефталимовото племе – Наавий, Вопсиевият син;

15 da tribo de Gade, Geuel, filho de Maqui.

15 от Гадовото племе – Геуил, Махиевият син;

16 São estes os nomes dos homens que Moisés enviou a espiar aquela terra; e a Oseias, filho de Num, Moisés chamou Josué.

16 Тези са имената на мъжете, които Моисей изпрати, за да съгледат земята; и Моисей наименува Осия, Навиновия син, Исус.

17 Enviou-os, pois, Moisés a espiar a terra de Canaã; e disse-lhes: Subi ao Neguebe e penetrai nas montanhas.

17 Като ги изпрати да съгледат Ханаанската земя, Моисей им каза: Качете се по южната страна и се изкачете на хълмовете,

18 Vede a terra, que tal é, e o povo que nela habita, se é forte ou fraco, se poucos ou muitos.

18 и вижте каква е земята, и народът, който живее в нея, силен ли е или слаб, малко ли е или много;

[19] E qual é a terra em que habita, se boa ou má; e que tais são as cidades em que habita, se em arraiais, se em fortalezas.

[19] и каква е земята, на която той живее, добра ли е или лоша; и какви са градовете, в които той живее, от шатри ли са или са укрепени;

[20] Também qual é a terra, se fértil ou estéril, se nela há matas ou não. Tende ânimo e trazei do fruto da terra. Eram aqueles dias os dias das primícias das uvas.

[20] и каква е земята, плодовита ли е или постна, има ли по нея дървета или не. Бъдете смели и донесете от плодовете на земята. А тогава беше времето на първозрялото грозде.

[21] Assim, subiram e espiaram a terra desde o deserto de Zim até Reobe, à entrada de Hamate.

[21] И така, те се качиха и съгледаха земята от Цинската пустиня до Роов при прохода на Емат.

[22] E subiram pelo Neguebe e vieram até Hebrom; estavam ali Aimã, Sesai e Talmai, filhos de Anaque (Hebrom foi edificada sete anos antes de Zoã, no Egito).

[22] После се изкачиха по южната страна и дойдоха до Хеврон, където живееха Енаковите синове Ахиман, Сесай и Талмай. (А Хеврон беше построен седем години преди Египетския Зоан.)

[23] Depois, vieram até ao vale de Escol e dali cortaram um ramo de vide com um cacho de uvas, o qual trouxeram dois homens numa vara, como também romãs e figos.

[23] И като дойдоха до долината Есхол, оттам отрязаха една лозова пръчка с един грозд, който двама носеха на върлина; взеха и нарове, и смокини.

[24] Esse lugar se chamou o vale de Escol, por causa do cacho que ali cortaram os filhos de Israel.

[24] Онова място бе наречено долина Есхол по причина на грозда, който израилтяните отрязаха оттам.

O relatório dos espias recebido com incredulidade

Deuteronômio 1.26-33

[25] Ao cabo de quarenta dias, voltaram de espiar a terra,

[25] А на края на четиридесетте дни те се върнаха от съгледването на земята.

[26] caminharam e vieram a Moisés, e a Arão, e a toda a congregação dos filhos de Israel no deserto de Parã, a Cades; deram-lhes conta, a eles e a toda a congregação, e mostraram-lhes o fruto da terra.

[26] Дойдоха при Моисей, при Аарон и при цялото общество израилтяни във Фаранската пустиня, в Кадис, и дадоха отчет на тях и на цялото общество, и им показаха плода на земята.

[27] Relataram a Moisés e disseram: Fomos à terra a que nos enviaste; e,

[27] И му разказаха: Ходихме в земята, в която ни изпрати; и наистина там текат мляко и мед; ето и плода ѝ.

verdadeiramente, mana leite e mel; este é o fruto dela.

[28] O povo, porém, que habita nessa terra é poderoso, e as cidades, mui grandes e fortificadas; também vimos ali os filhos de Anaque.

[29] Os amalequitas habitam na terra do Neguebe; os heteus, os jebuseus e os amorreus habitam na montanha; os cananeus habitam ao pé do mar e pela ribeira do Jordão.

[30] Então, Calebe fez calar o povo perante Moisés e disse: Eia! Subamos e possuamos a terra, porque, certamente, prevaleceremos contra ela.

[31] Porém os homens que com ele tinham subido disseram: Não poderemos subir contra aquele povo, porque é mais forte do que nós.

[32] E, diante dos filhos de Israel, infamaram a terra que haviam espiado, dizendo: A terra pelo meio da qual passamos a espiar é terra que devora os seus moradores; e todo o povo que vimos nela são homens de grande estatura.

[33] Também vimos ali gigantes (os filhos de Anaque são descendentes de gigantes), e éramos, aos nossos próprios olhos, como gafanhotos e assim também o éramos aos seus olhos.

Números 14

Sedição do povo

[1] Levantou-se, pois, toda a congregação e gritou em voz alta; e o povo chorou aquela noite.

[28] Народът обаче, който живее в земята, е силен и градовете са укрепени и много големи; там видяхме още и Енаковите синове.

[29] Амаличаните живеят в земята към юг; хетите, йевусейците и аморейците живеят по планините; а ханаанците живеят при морето и край бреговете на Йордан.

[30] Но Халев успокояваше народа пред Моисей, като казваше: Да вървим напред незабавно и да я завладеем, защото можем да я превземем.

[31] А мъжете, които бяха отишли заедно с него, казаха: Не можем да излезем против онзи народ, защото е по-силен от нас.

[32] И представяха зле пред израилтяните земята, която бяха съгледали, като казваха: Земята, която обходихме, за да я съгледаме, е земя, която поглъща своите жители; и целият народ, който видяхме в нея, са много високи мъже.

[33] Там видяхме исполините, Енаковите синове, от исполинския род; и пред тяхна нас ни се виждаше, че сме като скакалци; такива се виждахме и на тях.

Числа 14

Ропот сред Израил и Божият съд за неверието

[1] Тогава цялото общество извика с висок глас и народът плака през онази нощ.

[2] Todos os filhos de Israel murmuraram contra Moisés e contra Arão; e toda a congregação lhes disse: Tomara tivéssemos morrido na terra do Egito ou mesmo neste deserto!

[3] E por que nos traz o SENHOR a esta terra, para cairmos à espada e para que nossas mulheres e nossas crianças sejam por presa? Não nos seria melhor voltarmos para o Egito?

[4] E diziam uns aos outros: Levantemos um capitão e voltemos para o Egito.

[5] Então, Moisés e Arão caíram sobre o seu rosto perante a congregação dos filhos de Israel.

[6] E Josué, filho de Num, e Calebe, filho de Jefoné, dentre os que espiaram a terra, rasgaram as suas vestes

[7] e falaram a toda a congregação dos filhos de Israel, dizendo: A terra pelo meio da qual passamos a espiar é terra muitíssimo boa.

[8] Se o SENHOR se agradar de nós, então, nos fará entrar nessa terra e no-la dará, terra que mana leite e mel.

[9] Tão-somente não sejais rebeldes contra o SENHOR e não temais o povo dessa terra, porquanto, como pão, os podemos devorar; retirou-se deles o seu amparo; o SENHOR é conosco; não os temais.

[10] Apesar disso, toda a congregação disse que os apedrejassem; porém a glória do

[2] И всички израилтяни роптаеха против Моисей и Аарон; и цялото общество им каза: Да бяхме измрели в Египетската земя! Или в тази пустиня да бяхме измрели!

[3] И защо ни води Господ в тази земя да паднем от меч и жените ни и децата ни да бъдат разграбени? Нямаше ли да ни е по-добре да се върнем в Египет?

[4] Те си казаха един на друг: Да си поставим началник и да се върнем в Египет.

[5] Тогава Моисей и Аарон паднаха на лицата си пред цялото множество на обществото израилтяни.

[6] А Исус, Навиновият син, и Халев, Ефониевият син, от онези, които съгледаха земята, раздраха дрехите си

[7] и говориха на цялото общество израилтяни: Земята, през която минахме, за да я съгледаме, е много добра.

[8] Ако бъде благоволението на Господакъм нас, тогава Той ще ни въведе в тази земя и ще ни я даде – земя, където текат мляко и мед.

[9] Само недейте въстава против Господа, нито се бойте от народа на земята, защото те са ястие за нас; защитата им се оттегли от тях; а Господ е с нас; не бойте се от тях.

[10] Но цялото общество каза да ги убият с камъни. Тогава Господнята слава се яви

SENHOR apareceu na tenda da congregação a todos os filhos de Israel.

11 Disse o SENHOR a Moisés: Até quando me provocará este povo e até quando não crerá em mim, a despeito de todos os sinais que fiz no meio dele?

12 Com pestilência o ferirei e o deserdarei; e farei de ti povo maior e mais forte do que este.

Moisés intercede pelo povo

13 Respondeu Moisés ao SENHOR: Os egípcios não somente ouviram que, com a tua força, fizeste subir este povo do meio deles,

14 mas também o disseram aos moradores desta terra; ouviram que tu, ó SENHOR, estás no meio deste povo, que face a face, ó SENHOR, lhes apareces, tua nuvem está sobre eles, e vais adiante deles numa coluna de nuvem, de dia, e, numa coluna de fogo, de noite.

15 Se matares este povo como a um só homem, as gentes, pois, que, antes, ouviram a tua fama, dirão:

16 Não podendo o SENHOR fazer entrar este povo na terra que lhe prometeu com juramento, os matou no deserto.

17 Agora, pois, rogo-te que a força do meu SENHOR se engrandeça, como tens falado, dizendo:

18 O SENHOR é longânimo e grande em misericórdia, que perdoa a iniqüidade e a transgressão, ainda que não inocenta o culpado, e visita a iniqüidade dos pais nos filhos até à terceira e quarta gerações.

в шатъра за срещане пред всички израилтяни.

11 И Господ каза на Моисей: Докога ще Ме презира този народ? И докога няма да Ми вярва, въпреки всички знамения, които съм извършил сред него?

12 Ще ги поразя с мор и ще ги изтребя; а от тебе ще направя народ, по-голям и по-силен от тях.

13 Но Моисей отговори на Господа: Тогава египтяните ще чуят; защото Ти със силата Си си извел този народ изсред тях;

14 и ще кажат това на жителите на тази земя, които са чули, че Ти, Господи, си между този народ – че Ти, Господи, се явяваш лице с лице и че облакът Ти стои над тях, и че Ти вървиш пред тях денем в облачен стълб, а нощем в огнен стълб.

15 И ако изтребиш този народ като един човек, тогава народите, които са чули за Тебе, ще кажат:

16 Понеже Йехова не можа да въведе този народ в земята, за която им се кле, затова ги погуби в пустинята.

17 Сега, моля Ти се, нека се възвеличи силата на Господа мой, както си говорил:

18 Господ е дълготърпелив и многомилостив, прощава беззаконие и престъпление и никак не оневинява виновния, и въздава беззаконието на бащите върху синовете до третия и четвъртия род.

[19] Perdoa, pois, a iniqüidade deste povo, segundo a grandeza da tua misericórdia e como também tens perdoado a este povo desde a terra do Egito até aqui.

[19] Прости, моля Ти се, беззаконието на този народ според Твоята голяма милост и както си прощавал на този народ от Египет до тук.

O castigo dado por Deus
Deuteronômio 1.34-40

[20] Tornou-lhe o SENHOR: Segundo a tua palavra, eu lhe perdoei.

[20] И Господ каза: Прощавам им, както си казал;

[21] Porém, tão certo como eu vivo, e como toda a terra se encherá da glória do SENHOR,

[21] но наистина се заклевам в живота Си, че целият свят ще се изпълни с Господнята слава.

[22] nenhum dos homens que, tendo visto a minha glória e os prodígios que fiz no Egito e no deserto, todavia, me puseram à prova já dez vezes e não obedeceram à minha voz,

[22] Понеже от всички тези мъже, които са виждали славата Ми и знаменията, които извърших в Египет и в пустинята, и са Ме раздразвали досега десет пъти, и не послушаха гласа Ми,

[23] nenhum deles verá a terra que, com juramento, prometi a seus pais, sim, nenhum daqueles que me desprezaram a verá.

[23] наистина нито един от тях няма да види земята, за която се клех на бащите им, нито ще я види някой от онези, които Ме презряха.

[24] Porém o meu servo Calebe, visto que nele houve outro espírito, e perseverou em seguir-me, eu o farei entrar a terra que espiou, e a sua descendência a possuirá.

[24] Но понеже слугата ми Халев има в себе си друг дух и той напълно Ме последва, затова него ще въведа в земята, в която влезе, и потомството му ще я наследява.

[25] Ora, os amalequitas e os cananeus habitam no vale; mudai, amanhã, de rumo e caminhai para o deserto, pelo caminho do mar Vermelho.

[25] (А амаличаните и ханаанците живеят в долината.) Утре се върнете и идете в пустинята към Червеното море.

[26] Depois, disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[26] Господ говорѝ още на Моисей и Аарон:

[27] Até quando sofrerei esta má congregação que murmura contra mim? Tenho ouvido as murmurações que os filhos de Israel proferem contra mim.

[27] Докога ще търпя това нечестиво общество, което роптае против Мене? Чух роптанията на израилтяните, с които роптаят против Мене.

[28] Dize-lhes: Por minha vida, diz o SENHOR, que, como falastes aos meus ouvidos, assim farei a vós outros.

[29] Neste deserto, cairá o vosso cadáver, como também todos os que de vós foram contados segundo o censo, de vinte anos para cima, os que dentre vós contra mim murmurastes;

[30] não entrareis na terra a respeito da qual jurei que vos faria habitar nela, salvo Calebe, filho de Jefoné, e Josué, filho de Num.

[31] Mas os vossos filhos, de que dizeis: Por presa serão, farei entrar nela; e eles conhecerão a terra que vós desprezastes.

[32] Porém, quanto a vós outros, o vosso cadáver cairá neste deserto.

[33] Vossos filhos serão pastores neste deserto quarenta anos e levarão sobre si as vossas infidelidades, até que o vosso cadáver se consuma neste deserto.

[34] Segundo o número dos dias em que espiastes a terra, quarenta dias, cada dia representando um ano, levareis sobre vós as vossas iniqüidades quarenta anos e tereis experiência do meu desagrado.

[35] Eu, o SENHOR, falei; assim farei a toda esta má congregação, que se levantou contra mim; neste deserto, se consumirão e aí falecerão.

[36] Os homens que Moisés mandara a espiar a terra e que, voltando, fizeram murmurar

[28] Кажи им: Заклевам се в живота Си, казва Господ, навярно ще направя на вас така, както вие говорихте в ушите Ми;

[29] труповете ви ще паднат в тази пустиня; и от преброените между вас, колкото сте на брой от двадесет години и нагоре, които сте роптали против Мене,

[30] нито един няма да влезе в земята, за която се клех да ви заселя в нея, освен Халев, Ефониевия син, и Исус, Навиновия син.

[31] Но децата ви, за които казахте, че ще бъдат разграбени, тях ще въведа; и те ще познаят земята, която вие презряхте.

[32] А вашите трупове ще паднат в тази пустиня.

[33] И децата ви ще скитат по пустинята четиридесет години и ще теглят поради вашите блудствания, докато бъдат изпоядени труповете ви в пустинята.

[34] Според числото на дните, през които съгледахте земята, четиридесет дни, всеки ден за една година, четиридесет години ще теглите поради беззаконията си и ще познаете какво значи Аз да съм неблагоразположен.

[35] Аз, Господ, говорих; наистина така ще постъпя с цялото това нечестиво общество, което се е събрало против Мене; в тази пустиня ще се довършат и в нея ще измрат.

[36] И онези мъже, които Моисей изпрати да съгледат земята, които, като се върнаха, направиха цялото общество да

toda a congregação contra ele, infamando a terra,

[37] esses mesmos homens que infamaram a terra morreram de praga perante o SENHOR.

[38] Mas Josué, filho de Num, e Calebe, filho de Jefoné, que eram dos homens que foram espiar a terra, sobreviveram.

O povo derrotado em Horma

Deuteronômio 1.41-46

[39] Falou Moisés estas palavras a todos os filhos de Israel, e o povo se contristou muito.

[40] Levantaram-se pela manhã de madrugada e subiram ao cimo do monte, dizendo: Eis-nos aqui e subiremos ao lugar que o SENHOR tem prometido, porquanto havemos pecado.

[41] Porém Moisés respondeu: Por que transgredis o mandado do SENHOR? Pois isso não prosperará.

[42] Não subais, pois o SENHOR não estará no meio de vós, para que não sejais feridos diante dos vossos inimigos.

[43] Porque os amalequitas e os cananeus ali estão diante de vós, e caireis à espada; pois, uma vez que vos desviastes do SENHOR, o SENHOR não será convosco.

[44] Contudo, temerariamente, tentaram subir ao cimo do monte, mas a arca da Aliança do SENHOR e Moisés não se apartaram do meio do arraial.

роптае против него и зле представиха земята,

[37] тези мъже, които зле представиха земята, измряха от язвата пред Господа.

[38] А Исус, Навиновият син, и Халев, Ефониевият син, останаха живи измежду онези мъже, които ходиха да съгледат земята.

[39] Тогава Моисей каза тези думи на всички израилтяни; и народът плака горчиво.

[40] На сутринта, като станаха рано, изкачиха се на планинския връх и казваха: Ето ни; и ще вървим напред към мястото, което Господ ни е обещал; защото съгрешихме.

[41] А Моисей каза: Защо престъпвате така Господнето повеление, тъй като това няма да успее?

[42] Не вървете напред, защото Господ не е между вас, да не би да ви поразят неприятелите ви.

[43] Защото амаличаните и ханаанците са там, пред вас, и вие ще паднете от меч. Понеже отстъпихте и не следвахте Господа, затова Господ няма да бъде с вас.

[44] Обаче те дръзнаха да се изкачат на планинския връх; но ковчегът на Господния завет и Моисей не излязоха от стана.

[45] Então, desceram os amalequitas e os cananeus que habitavam na montanha e os feriram, derrotando-os até Horma.

Números 15

Leis a respeito de ofertas

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra das vossas habitações, que eu vos hei de dar,

[3] e ao SENHOR fizerdes oferta queimada, holocausto ou sacrifício, em cumprimento de um voto ou em oferta voluntária, ou, nas vossas festas fixas, apresentardes ao SENHOR aroma agradável com o sacrifício de gado e ovelhas,

[4] então, aquele que apresentar a sua oferta ao SENHOR, por oferta de manjares, trará a décima parte de um efa de flor de farinha, misturada com a quarta parte de um him de azeite.

[5] E de vinho para libação prepararás a quarta parte de um him para cada cordeiro, além do holocausto ou do sacrifício.

[6] Para cada carneiro prepararás uma oferta de manjares de duas décimas de um efa de flor de farinha, misturada com a terça parte de um him de azeite;

[7] e de vinho para a libação oferecerás a terça parte de um him ao SENHOR, em aroma agradável.

[8] Quando preparares novilho para holocausto ou sacrifício, em cumprimento de um voto ou um sacrifício pacífico ao SENHOR,

[45] Тогава амаличаните и хананците, които живееха на онази планина, слязоха и ги разбиха, и ги поразяваха чак до Хорма.

Числа 15

Закон за жертвите

[1] И Господ говорѝ на Моисей:

[2] Кажѝ на израилтяните: Когато влезете в земята, която Аз ви давам да живеете в нея,

[3] и принесете жертва чрез огън на Господа, било всеизгаряне или жертва за изпълнение на оброк, или доброволен принос, или на празниците си, за да направите благоухание на Господа от говедата или от овцете,

[4] тогава онзи, който принася приноса си на Господа, нека принесе за хлебен принос една десета от ефа чисто брашно, смесено с четвърт ин елей.

[5] И за всяко агне на всеизгарянето или на жертвата да прибавиш четвърт от ин вино за възлияние

[6] или за всеки овен да прибавиш за хлебен принос две десети от ефа чисто брашно, смесено с една трета от ин елей;

[7] и за възлияние да принесеш една трета от ин вино за благоухание на Господа.

[8] А ако принесеш от говедата за всеизгаряне или жертва за изпълнение на оброк, или мирен принос на Господа,

[9] com o novilho, trarás uma oferta de manjares de três décimas de um efa de flor de farinha, misturada com a metade de um him de azeite,
[10] e de vinho para a libação trarás a metade de um him, oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[11] Assim se fará com todos os novilhos, carneiros, cordeiros e bodes.

[12] Segundo o número que oferecerdes, assim o fareis para cada um.

[13] Todos os naturais assim farão estas coisas, trazendo oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.
[14] Se também morar convosco algum estrangeiro ou quem quer que estiver entre vós durante as vossas gerações, e trouxer uma oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR, como vós fizerdes, assim fará ele.
[15] Quanto à congregação, haja apenas um estatuto, tanto para vós outros como para o estrangeiro que morar entre vós, por estatuto perpétuo nas vossas gerações; como vós sois, assim será o estrangeiro perante o SENHOR.
[16] A mesma lei e o mesmo rito haverá para vós outros e para o estrangeiro que mora convosco.
[17] Disse mais o SENHOR a Moisés:
[18] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando chegardes à terra em que vos farei entrar,

[9] тогава с жертвата от говедата да принесеш за хлебен принос три десети от ефа чисто брашно, смесено с половин ин елей;
[10] и за възлияние да принесеш половин ин вино в жертва чрез огън за благоухание на Господа.
[11] Така трябва да се прави за всяко говедо или за всеки овен, или за всяко агне или яре.
[12] Според числото, което ще принесете, така да направите за всяко според броя им.
[13] Всеки местен да прави така, когато принася жертва чрез огън за благоухание на Господа.
[14] Ако някой чужденец е пришълец между вас или ако какъвто и да бил е между вас, във всичките ви поколения, и принася жертва чрез огън за благоухание на Господа, то както правите вие, така да направи и той.
[15] Един закон да има за вас, които сте от обществото, и за чужденеца, който е пришълец между вас, един вечен закон във всичките ви поколения; както сте вие, така ще бъде и чужденецът пред Господа.
[16] Един закон и едно право да има за вас и за чужденеца, който е пришълец между вас.
[17] Господ говорѝ още на Моисей:

[18] Кажѝ на израилтяните: Когато влезете в земята, в която Аз ви въвеждам,

[19] ao comerdes do pão da terra, apresentareis oferta ao SENHOR.

[19] и ядете от хляба на земята, тогава да принесете на Господа принос за издигане;

[20] Das primícias da vossa farinha grossa apresentareis um bolo como oferta; como oferta da eira, assim o apresentareis.

[20] от първото си тесто да принесете пита за принос за издигане; да го възвишите, както правите с приноса за издигане от харман.

[21] Das primícias da vossa farinha grossa apresentareis ao SENHOR oferta nas vossas gerações.

[21] От първото си тесто да давате на Господа принос за издигане във всичките си поколения.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância

Levítico 4.13-21

[22] Quando errardes e não cumprirdes todos estes mandamentos que o SENHOR falou a Moisés,

[22] И ако прегрешите и не изпълните всички тези заповеди, които Господ каза на Моисей,

[23] sim, tudo quanto o SENHOR vos tem mandado por Moisés, desde o dia em que o SENHOR ordenou e daí em diante, nas vossas gerações,

[23] т. е. всичко, което Господ ви заповяда чрез Моисей, от деня, когато Господ даде заповедта, и нататък във всичките ви поколения,

[24] será que, quando se fizer alguma coisa por ignorância e for encoberta aos olhos da congregação, toda a congregação oferecerá um novilho, para holocausto de aroma agradável ao SENHOR, com a sua oferta de manjares e libação, segundo o rito, e um bode, para oferta pelo pecado.

[24] то, ако е направено от незнание, без да знае обществото – цялото общество нека принесе едно теле за всеизгаряне за благоухание на Господа заедно с хлебния му принос и с възлиянието му според разпоредбите и един козел в принос за грях.

[25] O sacerdote fará expiação por toda a congregação dos filhos de Israel, e lhes será perdoado, porquanto foi erro, e trouxeram a sua oferta, oferta queimada ao SENHOR, e a sua oferta pelo pecado perante o SENHOR, por causa do seu erro.

[25] И свещеникът да направи умилостивение за цялото общество израилтяни и ще им бъде простено; защото е станало от незнание и те са принесли приноса си в жертва чрез огън на Господа и приноса си за грях пред Господа за несъзнателната си погрешка;

[26] Será, pois, perdoado a toda a congregação dos filhos de Israel e mais ao

[26] и ще бъде простено на цялото общество израилтяни и на чужденеца,

estrangeiro que habita no meio deles, pois no erro foi envolvido todo o povo.

27 Se alguma pessoa pecar por ignorância, apresentará uma cabra de um ano como oferta pelo pecado.

28 O sacerdote fará expiação pela pessoa que errou, quando pecar por ignorância perante o SENHOR, fazendo expiação por ela, e lhe será perdoado.

29 Para o natural dos filhos de Israel e para o estrangeiro que no meio deles habita, tereis a mesma lei para aquele que isso fizer por ignorância.

30 Mas a pessoa que fizer alguma coisa atrevidamente, quer seja dos naturais quer dos estrangeiros, injuria ao SENHOR; tal pessoa será eliminada do meio do seu povo,

31 pois desprezou a palavra do SENHOR e violou o seu mandamento; será eliminada essa pessoa, e a sua iniqüidade será sobre ela.

Castigo pela violação do sábado

32 Estando, pois, os filhos de Israel no deserto, acharam um homem apanhando lenha no dia de sábado.

33 Os que o acharam apanhando lenha o trouxeram a Moisés, e a Arão, e a toda a congregação.

34 Meteram-no em guarda, porquanto ainda não estava declarado o que se lhe devia fazer.

който е пришълец между тях, защото колкото до целия народ, направеното е станало от незнание.

27 Но ако един човек съгреши от незнание, той трябва да принесе едногодишна коза в принос за грях.

28 И свещеникът да направи умилостивение пред Господа за човека, който е съгрешил от незнание; когато съгреши от незнание, да направи умилостивение за него и ще му бъде простено.

29 Един закон да има за вас – както за местния от израилтяните, така и за чужденеца, който е пришълец между тях, когато съгреши от незнание.

30 Но ако някой съгреши с надменна ръка, бил той местен или чужденец, той показва презрение към Господа; този човек да бъде изтребен измежду народа си.

31 Понеже е презрял словото на Господа и престъпил заповедта Му, този човек непременно да бъде изтребен, беззаконието му ще бъде върху него.

32 Когато израилтяните бяха в пустинята, намериха един човек, който събираше дърва в съботен ден.

33 Онези, които го намериха, като събираше дърва, го доведоха при Моисей и Аарон и при цялото общество.

34 И го сложиха под стража, понеже не беше още изявено какво трябва да направят с него.

[35] Então, disse o SENHOR a Moisés: Tal homem será morto; toda a congregação o apedrejará fora do arraial.

[35] Тогава Господ каза на Моисей: Човекът непременно трябва да бъде умъртвен; цялото общество да го убие с камъни вън от стана.

[36] Levou-o, pois, toda a congregação para fora do arraial, e o apedrejaram; e ele morreu, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[36] И така, цялото общество го изведе вън от стана и го уби с камъни, и той умря, както Господ заповяда на Моисей.

A lei acerca das borlas das vestes
Deuteronômio 22.12

[37] Disse o SENHOR a Moisés:

[37] Тогава Господ говорѝ на Моисей:

[38] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes que nos cantos das suas vestes façam borlas pelas suas gerações; e as borlas em cada canto, presas por um cordão azul.

[38] Говорѝ на израилтяните и им заповядай да правят във всичките си поколения ресни по краищата на дрехите си и да сложат син ширит по ресните на всички краища.

[39] E as borlas estarão ali para que, vendo-as, vos lembreis de todos os mandamentos do SENHOR e os cumprais; não seguireis os desejos do vosso coração, nem os dos vossos olhos, após os quais andais adulterando,

[39] И това да ви бъде за ресни и като ги гледате, да помните всички Господнизаповеди и да ги изпълнявате, и да не търсите неща по своите си сърца и по своите си очи, след които неща вие блудствате;

[40] para que vos lembreis de todos os meus mandamentos, e os cumprais, e santos sereis a vosso Deus.

[40] за да помните и изпълнявате всичките Ми заповеди и да бъдете святи на вашия Бог.

[41] Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para vos ser por Deus. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[41] Аз съм Господ, вашият Бог, Който ви изведох от Египетската земя, за да ви бъда Бог. Аз съм Йехова, вашият Бог.

Números 16

A rebelião de Corá, Datã e Abirão

Числа 16

Бунтът на Корей, Датан и Авирон и наказанието им

[1] Corá, filho de Isar, filho de Coate, filho de Levi, tomou consigo a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe, e a Om, filho de Pelete, filhos de Rúben.

[1] А Корей, син на Исаар, син на Каат, Левиевия син, и Датан и Авирон, синове на Елиав, и Он, син на Фалет, Рувимови потомци, като си взеха хора,

[2] Levantaram-se perante Moisés com duzentos e cinqüenta homens dos filhos de

[2] се вдигнаха против Моисей с двеста и петдесет души от израилтяните,

Israel, príncipes da congregação, eleitos por ela, varões de renome,

3 e se ajuntaram contra Moisés e contra Arão e lhes disseram: Basta! Pois que toda a congregação é santa, cada um deles é santo, e o SENHOR está no meio deles; por que, pois, vos exaltais sobre a congregação do SENHOR?

4 Tendo ouvido isto, Moisés caiu sobre o seu rosto.

5 E falou a Corá e a todo o seu grupo, dizendo: Amanhã pela manhã, o SENHOR fará saber quem é dele e quem é o santo que ele fará chegar a si; aquele a quem escolher fará chegar a si.

6 Fazei isto: tomai vós incensários, Corá e todo o seu grupo;

7 e, pondo fogo neles amanhã, sobre eles deitai incenso perante o SENHOR; e será que o homem a quem o SENHOR escolher, este será o santo; basta-vos, filhos de Levi.

8 Disse mais Moisés a Corá: Ouvi agora, filhos de Levi:

9 acaso, é para vós outros coisa de somenos que o Deus de Israel vos separou da congregação de Israel, para vos fazer chegar a si, a fim de cumprirdes o serviço do tabernáculo do SENHOR e estardes perante a congregação para ministrar-lhe;

10 e te fez chegar, Corá, e todos os teus irmãos, os filhos de Levi, contigo? Ainda também procurais o sacerdócio?

първенци на обществото, избрани за съветници, именити мъже.

3 И така, събраха се против Моисей и против Аарон и им казаха: Стига ви толкова! Цялото общество е свято, всеки един от тях, и Господ е сред тях. А защо възвисявате себе си над Господнетообщество?

4 А Моисей, като чу това, падна на лицето си

5 и говорѝ на Корей и на цялата му дружина: Утре Господ ще покаже кои са Негови и кой е свят, и кого ще направи да се приближи до Него. Онзи, когото Той избере, ще направи да се приближи до Него.

6 Това направете: ти, Корей, и цялата ти дружина, вземете си кадилници,

7 сложете в тях огън и тамян пред Господа утре; и когото Господ избере, той ще бъде свят. Стига толкова и на вас, Левиеви синове!

8 И Моисей каза на Корей: Чуйте сега, вие, Левиеви синове:

9 Малко ли ви е това, че Израилевият Бог отдели вас от Израилевото общество и ви направи да се приближавате до Него, за да вършите службата на Господнятаскиния и да стоите пред обществото, за да им служите?

10 Той те направи да се приближиш до Него и заедно с тебе всичките ти братя, Левиевите синове; а искате ли и свещенството?

[11] Pelo que tu e todo o teu grupo juntos estais contra o SENHOR; e Arão, que é ele para que murmureis contra ele?

[12] Mandou Moisés chamar a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe; porém eles disseram: Não subiremos;

[13] porventura, é coisa de somenos que nos fizeste subir de uma terra que mana leite e mel, para fazer-nos morrer neste deserto, senão que também queres fazer-te príncipe sobre nós?

[14] Nem tampouco nos trouxeste a uma terra que mana leite e mel, nem nos deste campos e vinhas em herança; pensas que lançarás pó aos olhos destes homens? Pois não subiremos.

[15] Então, Moisés irou-se muito e disse ao SENHOR: Não atentes para a sua oferta; nem um só jumento levei deles e a nenhum deles fiz mal.

[16] Disse mais Moisés a Corá: Tu e todo o teu grupo, ponde-vos perante o SENHOR, tu, e eles, e Arão, amanhã.

[17] Tomai cada um o seu incensário e neles ponde incenso; trazei-o, cada um o seu, perante o SENHOR, duzentos e cinqüenta incensários; também tu e Arão, cada qual o seu.

[18] Tomaram, pois, cada qual o seu incensário, neles puseram fogo, sobre eles deitaram incenso e se puseram perante a porta da tenda da congregação com Moisés e Arão.

[11] Така че ти и цялата ти дружина сте се събрали против Господа; защото кой е Аарон, за да роптаете против него?

[12] И Моисей изпрати да повикат Датан и Авирон, Елиавовите синове; а те отговориха: Няма да дойдем.

[13] Малко ли е това, че си ни извел от земята, в която текат мляко и мед, за да ни измориш в пустинята, а още и владетел ли искаш да направиш себе си над нас?

[14] При това ти не си ни довел в земя, където текат мляко и мед, нито си ни дал да наследим ниви и лозя. Ще извърташ ли очите на тези хора? Няма да дойдем.

[15] Тогава Моисей се разсърди много и каза на Господа: Не поглеждай благосклонно на приноса им; аз не съм взел нито един осел от тях и на никого от тях не съм сторил зло.

[16] Моисей каза на Корей: Утре ти и всички, които си събрал, да се намерите пред Господа – ти и те, и Аарон;

[17] и вземете всеки кадилницата си, сложете в тях тамян и занесете пред Господа всеки кадилницата си, двеста и петдесет кадилници; също и ти, и Аарон – всеки своята кадилница.

[18] И така, те взеха всеки кадилницата си, сложиха в тях огън и тамян и застанаха пред входа на шатъра за срещане заедно с Моисей и Аарон.

19 Corá fez ajuntar contra eles todo o povo à porta da tenda da congregação; então, a glória do SENHOR apareceu a toda a congregação.

Os rebeldes castigados

20 Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

21 Apartai-vos do meio desta congregação, e os consumirei num momento.

22 Mas eles se prostraram sobre o seu rosto e disseram: Ó Deus, Autor e Conservador de toda a vida, acaso, por pecar um só homem, indignar-te-ás contra toda esta congregação?

23 Respondeu o SENHOR a Moisés:

24 Fala a toda esta congregação, dizendo: Levantai-vos do redor da habitação de Corá, Datã e Abirão.

25 Então, se levantou Moisés e foi a Datã e a Abirão; e após ele foram os anciãos de Israel.

26 E disse à congregação: Desviai-vos, peço-vos, das tendas destes homens perversos e não toqueis nada do que é seu, para que não sejais arrebatados em todos os seus pecados.

27 Levantaram-se, pois, do redor da habitação de Corá, Datã e Abirão; e Datã e Abirão saíram e se puseram à porta da sua tenda, juntamente com suas mulheres, seus filhos e suas crianças.

28 Então, disse Moisés: Nisto conhecereis que o SENHOR me enviou a realizar todas estas obras, que não procedem de mim mesmo:

19 Корей събра против тях и цялото общество пред входа на шатъра за срещане; и Господнята слава се яви на цялото общество.

20 Тогава Господ говорѝ на Моисей и Аарон:

21 Отделете се от това общество, за да ги изтребя в един миг.

22 А те паднаха на лицата си и казаха: О, Боже, Боже на духовете на всяка твар! Ако един човек е съгрешил, ще се разгневиш ли на цялото общество?

23 Тогава Господ говорѝ на Моисей:

24 Кажѝ на обществото: Отстъпете от жилищата на Корей, Датан и Авирон.

25 И така, Моисей стана и отиде при Датан и Авирон; след него отидоха и Израилевите старейшини.

26 Моисей говорѝ на обществото: Отстъпете, моля ви се, от шатрите на тези нечестиви хора и не се допирайте до нищо тяхно, за да не погинете сред всичките им грехове.

27 И така, те навред отстъпиха от жилищата на Корей, Датан и Авирон; а Датан и Авирон излязоха и застанаха при входовете на шатрите с жените си и малките си деца.

28 А Моисей каза: От това ще познаете, че Господ ме е изпратил да извърша всички тези дела и че не ги правя от себе си:

[29] se morrerem estes como todos os homens morrem e se forem visitados por qualquer castigo como se dá com todos os homens, então, não sou enviado do SENHOR.
[30] Mas, se o SENHOR criar alguma coisa inaudita, e a terra abrir a sua boca e os tragar com tudo o que é seu, e vivos descerem ao abismo, então, conhecereis que estes homens desprezaram o SENHOR.
[31] E aconteceu que, acabando ele de falar todas estas palavras, a terra debaixo deles se fendeu,
[32] abriu a sua boca e os tragou com as suas casas, como também todos os homens que pertenciam a Corá e todos os seus bens.
[33] Eles e todos os que lhes pertenciam desceram vivos ao abismo; a terra os cobriu, e pereceram do meio da congregação.
[34] Todo o Israel que estava ao redor deles fugiu do seu grito, porque diziam: Não suceda que a terra nos trague a nós também.
[35] Procedente do SENHOR saiu fogo e consumiu os duzentos e cinqüenta homens que ofereciam o incenso.
[36] Disse o SENHOR a Moisés:
[37] Dize a Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, que tome os incensários do meio do incêndio e espalhe o fogo longe, porque santos são;
[38] quanto aos incensários daqueles que pecaram contra a sua própria vida, deles se façam lâminas para cobertura do altar; porquanto os trouxeram perante o

[29] ако тези хора умрат, както умират всички хора, или ако им се въздаде, както се въздава на всички хора, то Господ не ме е изпратил;
[30] но ако Господ направи нещо ново – ако земята отвори устата си и погълне тях и всичко, което е тяхно, и те слязат живи в ада, тогава ще познаете, че тези хора презряха Господа.
[31] След като той изговори всички тези думи, земята се разпукна под тях.
[32] Земята отвори устата си и погълна тях, домашните им, всички Корееви хора и целия им имот.
[33] Те и всичко тяхно слязоха живи в ада, земята ги покри и те погинаха сред обществото.
[34] А целият Израил, които бяха около тях, побегнаха, като извикаха: Да не погълне земята и нас.
[35] И огън излезе от Господа и погуби онези двеста и петдесет мъже, които принесоха тамяна.
[36] След това Господ говорѝ на Моисей:
[37] Кажи на Елеазар, син на свещеника Аарон, да прибере кадилниците отсред изгарянето; а ти разпръсни огъня нататък; защото свети са
[38] кадилниците на тези хора, които съгрешиха против своя си живот, и нека ги направят на плочи за обковаване на жертвеника; понеже те ги принесоха

SENHOR; pelo que santos são e serão por sinal aos filhos de Israel.

[39] Eleazar, o sacerdote, tomou os incensários de metal, que tinham trazido aqueles que foram queimados, e os converteram em lâminas para cobertura do altar,

[40] por memorial para os filhos de Israel, para que nenhum estranho, que não for da descendência de Arão, se chegue para acender incenso perante o SENHOR; para que não seja como Corá e o seu grupo, como o SENHOR lhe tinha dito por Moisés.

Novo tumulto e seu castigo

[41] Mas, no dia seguinte, toda a congregação dos filhos de Israel murmurou contra Moisés e contra Arão, dizendo: Vós matastes o povo do SENHOR.

[42] Ajuntando-se o povo contra Moisés e Arão e virando-se para a tenda da congregação, eis que a nuvem a cobriu, e a glória do SENHOR apareceu.

[43] Vieram, pois, Moisés e Arão perante a tenda da congregação.

[44] Então, falou o SENHOR a Moisés, dizendo:

[45] Levantai-vos do meio desta congregação, e a consumirei num momento; então, se prostraram sobre o seu rosto.

[46] Disse Moisés a Arão: Toma o teu incensário, põe nele fogo do altar, deita incenso sobre ele, vai depressa à congregação e faze expiação por eles;

пред Господа и затова са святи; и те ще бъдат за знамение на израилтяните.

[39] И така, свещеникът Елеазар прибра медните кадилници, които изгорелите бяха принесли; и ги направиха на плочи за обковаване на жертвеника

[40] да напомнят на израилтяните, че никой чужд човек, който не е от Аароновото потомство, не бива да пристъпва да принася тамян пред Господа, за да не стане като с Корей и дружината му. Това направи Елеазар, както Господ му каза чрез Моисей.

[41] А на следващия ден цялото общество израилтяни възроптаха против Моисей и Аарон: Вие избихте Господния народ.

[42] Но когато обществото се беше събрало против Моисей и Аарон, погледнаха към шатъра за срещане и видяха, че облакът го покри и Господнята слава се яви.

[43] Моисей и Аарон дойдоха пред шатъра за срещане.

[44] И Господ говорѝ на Моисей:

[45] Оттеглете се от това общество, за да ги погубя в един миг. Но те паднаха на лицата си.

[46] Тогава Моисей каза на Аарон: Вземи кадилницата си, сложи в нея огън от жертвеника и сложи на него тамян, и иди скоро в обществото, и направи

porque grande indignação saiu de diante do SENHOR; já começou a praga.

47 Tomou-o Arão, como Moisés lhe falara, correu ao meio da congregação (eis que já a praga havia começado entre o povo), deitou incenso nele e fez expiação pelo povo.

48 Pôs-se em pé entre os mortos e os vivos; e cessou a praga.

49 Ora, os que morreram daquela praga foram catorze mil e setecentos, fora os que morreram por causa de Corá.

50 Voltou Arão a Moisés, à porta da tenda da congregação; e cessou a praga.

умилостивение за тях; защото гняв излезе от Господа, язвата започна.

47 И така, Аарон взе кадилницата си, както каза Моисей, и се завтече сред обществото; а язвата беше започнала между народа; и той сложи тямяна и направи умилостивение за народа.

48 А като застана между мъртвите и живите, язвата престана.

49 Умрелите от язвата бяха четиринадесет хиляди и седемстотин души, освен онези, които умряха в Кореевия бунт.

50 И Аарон се върна при Моисей до входа на шатъра за срещане, защото язвата престана.

Números 17

O bordão de Arão floresce

1 Disse o SENHOR a Moisés:

2 Fala aos filhos de Israel e recebe deles bordões, um pela casa de cada pai de todos os seus príncipes, segundo as casas de seus pais, isto é, doze bordões; escreve o nome de cada um sobre o seu bordão.

3 Porém o nome de Arão escreverás sobre o bordão de Levi; porque cada cabeça da casa de seus pais terá um bordão.

4 E os porás na tenda da congregação, perante o Testemunho, onde eu vos encontrarei.

5 O bordão do homem que eu escolher, esse florescerá; assim, farei cessar de sobre mim as murmurações que os filhos de Israel proferem contra vós.

Числа 17

Разцъфтелият жезъл на Аарон

1 Тогава Господ говорѝ на Моисей:

2 Говорѝ на израилтяните и вземи от тях дванадесет жезъла, по един жезъл за всеки дом, от всичките им първенци според домовете на бащите им, и напиши името на всеки на жезъла му.

3 На Левиевия жезъл напиши името на Аарон; понеже ще има по един жезъл за всеки началник на бащините им домове.

4 Положи ги в шатъра за срещане пред плочите на свидетелството, където Аз се срещам с вас.

5 Жезълът на човека, когото избера, ще процъфти. Така ще направя да престанат пред Мене роптанията на израилтяните, с които те роптаят против вас.

[6] Falou, pois, Moisés aos filhos de Israel, e todos os seus príncipes lhe deram bordões; cada um lhe deu um, segundo as casas de seus pais: doze bordões; e, entre eles, o bordão de Arão.

[7] Moisés pôs estes bordões perante o SENHOR, na tenda do Testemunho.

[8] No dia seguinte, Moisés entrou na tenda do Testemunho, e eis que o bordão de Arão, pela casa de Levi, brotara, e, tendo inchado os gomos, produzira flores, e dava amêndoas.

[9] Então, Moisés trouxe todos os bordões de diante do SENHOR a todos os filhos de Israel; e eles o viram, e tomou cada um o seu bordão.

[10] Disse o SENHOR a Moisés: Torna a pôr o bordão de Arão perante o Testemunho, para que se guarde por sinal para filhos rebeldes; assim farás acabar as suas murmurações contra mim, para que não morram.

[11] E Moisés fez assim; como lhe ordenara o SENHOR, assim fez.

[12] Então, falaram os filhos de Israel a Moisés, dizendo: Eis que expiramos, perecemos, perecemos todos.

[13] Todo aquele que se aproximar do tabernáculo do SENHOR morrerá; acaso, expiraremos todos?

Números 18

Deveres e direitos dos sacerdotes

[1] Disse o SENHOR a Arão: Tu, e teus filhos, e a casa de teu pai contigo levareis sobre

[6] И така, Моисей каза на израилтяните; и всичките им първенци му дадоха дванадесет жезъла – всеки първенец по един жезъл според бащините си домове; и Аароновият жезъл беше между жезлите им.

[7] Тогава Моисей положи жезлите пред Господа в шатъра за плочите на свидетелството.

[8] А на следващия ден Моисей влезе в шатъра за плочите на свидетелството; и, ето, Аароновият жезъл за Левиевия дом беше покарал и произрастил пъпки, цъфнал и завързал зрели бадеми.

[9] И Моисей изнесе всички жезли отпред Господа при всички израилтяни; и те, като ги прегледаха, взеха всеки жезъла си.

[10] Тогава Господ каза на Моисей: Върни Аароновия жезъл пред плочите насвидетелството, за да се пази за знак против бунтовническия род; и така да направиш да престанат роптанията им против Мене, за да не измрат.

[11] И Моисей направи така; както Господму заповяда, така направи.

[12] Тогава израилтяните говориха на Моисей: Ето, ние загиваме, погубени сме, всички сме погубени;

[13] всеки, който се приближи до Господнята скиния, умира; ще измрем ли ние всички?

Числа 18

Закони за свещениците и левитите

[1] И Господ каза на Аарон: Ти, синовете ти и домът на баща ти с тебе ще носите

vós a iniqüidade relativamente ao santuário; tu e teus filhos contigo levareis sobre vós a iniqüidade relativamente ao vosso sacerdócio.

виновността за светилището; и ти, и синовете ти с тебе ще носите виновността за свещенството си.

2 Também farás chegar contigo a teus irmãos, a tribo de Levi, a tribo de teu pai, para que se ajuntem a ti e te sirvam, quando tu e teus filhos contigo estiverdes perante a tenda do Testemunho.

2 А ти приближѝ при себе си и братята си, Левиевото племе, племето на баща ти, за да са свързани с теб и да ти слугуват; а ти и синовете ти с тебе да бъдете при шатъра за плочите на свидетелството.

3 Farão o serviço que lhes é devido para contigo e para com a tenda; porém não se aproximarão dos utensílios do santuário, nem do altar, para que não morram, nem eles, nem vós.

3 Левитите ще пазят заръчаното от теб и заръчаното за целия шатър; само до принадлежностите на светилището и до олтара да не се приближават, за да не умрат, те и вие.

4 Ajuntar-se-ão a ti e farão todo o serviço da tenda da congregação; o estranho, porém, não se chegará a vós outros.

4 Нека бъдат свързани с теб и да пазят заръчаното за шатъра за срещане във всяка служба на шатъра; и чужд човек да не се приближи до вас.

5 Vós, pois, fareis o serviço do santuário e o do altar, para que não haja outra vez ira contra os filhos de Israel.

5 Така да пазите заръчаното за светилището и заръчаното за олтара, че да не падне вече гняв върху израилтяните.

6 Eu, eis que tomei vossos irmãos, os levitas, do meio dos filhos de Israel; são dados a vós outros para o SENHOR, para servir na tenda da congregação.

6 Ето, Аз взех братята ви, левитите, измежду израилтяните; те са ви изцяло дар, дадени на Господа, да вършат службата на шатъра за срещане.

7 Mas tu e teus filhos contigo atendereis ao vosso sacerdócio em tudo concernente ao altar, e ao que estiver para dentro do véu, isto é vosso serviço; eu vos tenho entregue o vosso sacerdócio por ofício como dádiva; porém o estranho que se aproximar morrerá.

7 А ти и синовете ти с теб ограничавайте свещенодействието си във всичко, което се отнася до олтара и което е вътре зад завесата, и около тях да служите. На вас подарявам службата на свещенството; а чуждият човек, който би се приближил, да бъде умъртвен.

[8] Disse mais o SENHOR a Arão: Eis que eu te dei o que foi separado das minhas ofertas, com todas as coisas consagradas dos filhos de Israel; dei-as por direito perpétuo como porção a ti e a teus filhos.

[8] Господ каза на Аарон: Ето, Аз дадох на тебе надзора над Моите приноси за издигане, т. е. на всички неща, посвещавани от израилтяните; на теб и на синовете ти ги дадох като ваше вечно право поради това, че сте били помазани.

[9] Isto terás das coisas santíssimas, não dadas ao fogo: todas as suas ofertas, com todas as suas ofertas de manjares, e com todas as suas ofertas pelo pecado, e com todas as suas ofertas pela culpa, que me apresentarem, serão coisas santíssimas para ti e para teus filhos.

[9] От пресвятите неща това, което не се слага на огъня, ще бъде твое; всичките им приноси – всичките им хлебни приноси, всичките им приноси за грях и всичките им приноси за вина, които те дават на Мене, ще бъдат пресвяти за теб и за синовете ти.

[10] No lugar santíssimo, o comerás; todo homem o comerá; ser-te-á santo.

[10] На пресвято място да ги ядете; всеки от мъжки пол да яде от тях; святи да ти бъдат.

[11] Também isto será teu: a oferta das suas dádivas com todas as ofertas movidas dos filhos de Israel; a ti, a teus filhos e a tuas filhas contigo, dei-as por direito perpétuo; todo o que estiver limpo na tua casa as comerá.

[11] И ето кое е твое: приносът за издигане от дара им с всички движими приноси на израилтяните; давам ги на тебе, на синовете ти и на дъщерите ти с тебе като ваше вечно право. Който е чист в дома ти, да ги яде.

[12] Todo o melhor do azeite, do mosto e dos cereais, as suas primícias que derem ao SENHOR, dei-as a ti.

[12] Всичко, което е най-добро от елея, и всичко, което е най-добро от виното и от житото, първите им плодове, които те дават на Господа, на тебе ги давам.

[13] Os primeiros frutos de tudo que houver na terra, que trouxerem ao SENHOR, serão teus; todo o que estiver limpo na tua casa os comerá.

[13] Първите плодове от всичките произведения на земята им, които те ще донасят на Господа, ще бъдат твои; който е чист в дома ти, да ги яде.

[14] Toda coisa consagrada irremissivelmente em Israel será tua.

[14] Всяко обречено нещо в Израил ще бъде твое.

[15] Todo o que abrir a madre, de todo ser vivente, que trouxerem ao SENHOR, tanto de homens como de animais, será teu; porém os primogênitos dos homens resgatarás; também os primogênitos dos animais imundos resgatarás.

[16] O resgate, pois (desde a idade de um mês os resgatarás), será segundo a tua avaliação, por cinco siclos de dinheiro, segundo o siclo do santuário, que é de vinte geras.

[17] Mas o primogênito do gado, ou primogênito de ovelhas, ou primogênito de cabra não resgatarás; são santos; o seu sangue aspergirás sobre o altar e a sua gordura queimarás em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[18] A carne deles será tua, assim como será teu o peito movido e a coxa direita.

[19] Todas as ofertas sagradas, que os filhos de Israel oferecerem ao SENHOR, dei-as a ti, e a teus filhos, e a tuas filhas contigo, por direito perpétuo; aliança perpétua de sal perante o SENHOR é esta, para ti e para tua descendência contigo.

[20] Disse também o SENHOR a Arão: Na sua terra, herança nenhuma terás e, no meio deles, nenhuma porção terás. Eu sou a tua porção e a tua herança no meio dos filhos de Israel.

Os dízimos e os levitas

[21] Aos filhos de Levi dei todos os dízimos em Israel por herança, pelo serviço que prestam, serviço da tenda da congregação.

[15] Всяко първородно от всякакъв вид, което принасят на Господа, било човек или животно, ще бъде твое; но за първородното от човека непременно да вземеш откуп и за първородното от нечисти животни да вземеш откуп.

[16] Като станат на един месец подлежащите на откупуване, да вземеш откуп за тях по твоята оценка, пет сребърни сикъла според сикъла на светилището, който е двадесет гери.

[17] А за първородните от говедата или за първородните от овцете и за първородните от козите да не вземаш откуп; те са святи; с кръвта им да поръсваш жертвеника, а тлъстината им да изгаряш като жертва чрез огън, за благоухание на Господа.

[18] А месото им да бъде твое, както са твои движимите гърди и дясното бедро.

[19] Всичките приноси за издигане от святите неща, които израилтяните принасят на Господа, давам на тебе, на синовете ти и на дъщерите ти с тебе като ваше вечно право. Това е вечен завет със сол пред Господа за теб и за потомството ти с тебе.

[20] Господ каза още на Аарон: Ти да нямаш наследство в тяхната земя, нито да имаш дял между тях; Аз съм твоят дял и твоето наследство между израилтяните.

[21] А на Левиевите синове, ето, Аз давам в наследство всички десятъци в Израил,

заради службата, която вършат, службата в шатъра за срещане.

[22] E nunca mais os filhos de Israel se chegarão à tenda da congregação, para que não levem sobre si o pecado e morram.

[22] Израилтяните да не пристъпват вече към шатъра за срещане, да не би да се натоварят с грях и да измрат.

[23] Mas os levitas farão o serviço da tenda da congregação e responderão por suas faltas; estatuto perpétuo é este para todas as vossas gerações. E não terão eles nenhuma herança no meio dos filhos de Israel.

[23] Но левитите да вършат службата в шатъра за срещане и те да носят виновността си; вечен закон ще бъде във всичките ви поколения те да нямат наследство между израилтяните.

[24] Porque os dízimos dos filhos de Israel, que apresentam ao SENHOR em oferta, dei-os por herança aos levitas; porquanto eu lhes disse: No meio dos filhos de Israel, nenhuma herança tereis.

[24] Защото десятъците, които израилтяните принасят за принос за издигане на Господа, давам в наследство на левитите; затова казах за тях: Те да нямат наследство между израилтяните.

[25] Disse o SENHOR a Moisés:

[25] И Господ говорѝ на Моисей:

[26] Também falarás aos levitas e lhes dirás: Quando receberdes os dízimos da parte dos filhos de Israel, que vos dei por vossa herança, deles apresentareis uma oferta ao SENHOR: o dízimo dos dízimos.

[26] Кажѝ на левитите: Когато вземате от израилтяните десятъка, който ви дадох от тях за ваше наследство, тогава да принасяте от него десятък от десятъка за принос за издигане на Господа.

[27] Atribuir-se-vos-á a vossa oferta como se fosse cereal da eira e plenitude do lagar.

[27] И тези ваши приноси за издигане ще ви се смятат като жито от хармана и като изобилие на вино от лина.

[28] Assim, também apresentareis ao SENHOR uma oferta de todos os vossos dízimos que receberdes dos filhos de Israel e deles dareis a oferta do SENHOR a Arão, o sacerdote.

[28] Така и вие да принасяте принос за издигане на Господа от всички десятъци, които вземате от израилтяните; и от тях да давате на свещеника Аарон принос за издигане на Господа.

[29] De todas as vossas dádivas apresentareis toda oferta do SENHOR: do melhor delas, a parte que lhe é sagrada.

[29] От всичките си дарове да принасяте всеки принос за издигане на Господа, т.

е. осветената част от всичко, което е най-доброто от тях.

[30] Portanto, lhes dirás: Quando oferecerdes o melhor que há nos dízimos, o restante destes, como se fosse produto da eira e produto do lagar, se contará aos levitas.

[30] Затова да им кажеш: Когато принасяте най-добрата част от тях, останалото ще се смята за левитите като доход от хармана и като доход от лина.

[31] Comê-lo-eis em todo lugar, vós e a vossa casa, porque é vossa recompensa pelo vosso serviço na tenda da congregação.

[31] Можете да го ядете на всяко място, вие и домашните ви; защото това ви е заплата за служенето ви в шатъра за срещане.

[32] Pelo que não levareis sobre vós o pecado, quando deles oferecerdes o melhor; e não profanareis as coisas sagradas dos filhos de Israel, para que não morrais.

[32] Няма да понасяте грях поради това, ако принасяте в принос за издигане най-добрата част от тях; и да не осквернявате святите неща на израилтяните, за да не умрете.

Números 19

A água purificadora

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] Esta é uma prescrição da lei que o SENHOR ordenou, dizendo: Dize aos filhos de Israel que vos tragam uma novilha vermelha, perfeita, sem defeito, que não tenha ainda levado jugo.

[3] Entregá-la-eis a Eleazar, o sacerdote; este a tirará para fora do arraial, e será imolada diante dele.

[4] Eleazar, o sacerdote, tomará do sangue com o dedo e dele aspergirá para a frente da tenda da congregação sete vezes.

[5] À vista dele, será queimada a novilha; o couro, a carne, o sangue e o excremento, tudo se queimará.

Числа 19

Очистване на нечисти

[1] И Господ говорѝ на Моисей и Аарон:

[2] Ето наредбата на закона, който Господзаповяда, като каза: Говорѝ на израилтяните да ти доведат червеникава телица без недостатък, която няма повреда и на която не е слаган ярем;

[3] и да я дадете на свещеника Елеазар и той да я изведе вън от стана, за да я заколят пред него.

[4] Тогава свещеникът Елеазар, като вземе от кръвта ѝ с пръста си, да поръси седем пъти от кръвта ѝ към предната част на шатъра за срещане.

[5] И да изгорят телицата пред него: кожата ѝ, месото ѝ и кръвта ѝ с нечистотиите ѝ да изгорят.

[6] E o sacerdote, tomando pau de cedro, hissopo e estofo carmesim, os lançará no meio do fogo que queima a novilha.
[7] Então, o sacerdote lavará as vestes, e banhará o seu corpo em água, e, depois, entrará no arraial, e será imundo até à tarde.

[8] Também o que a queimou lavará as suas vestes com água, e em água banhará o seu corpo, e imundo será até à tarde.

[9] Um homem limpo ajuntará a cinza da novilha e a depositará fora do arraial, num lugar limpo, e será ela guardada para a congregação dos filhos de Israel, para a água purificadora; é oferta pelo pecado.
[10] O que apanhou a cinza da novilha lavará as vestes e será imundo até à tarde; isto será por estatuto perpétuo aos filhos de Israel e ao estrangeiro que habita no meio deles.
[11] Aquele que tocar em algum morto, cadáver de algum homem, imundo será sete dias.
[12] Ao terceiro dia e ao sétimo dia, se purificará com esta água e será limpo; mas, se ao terceiro dia e ao sétimo não se purificar, não será limpo.
[13] Todo aquele que tocar em algum morto, cadáver de algum homem, e não se purificar, contamina o tabernáculo do SENHOR; essa pessoa será eliminada de Israel; porque a água purificadora não foi aspergida sobre ele, imundo será; está nele ainda a sua imundícia.

[6] После свещеникът да вземе кедрово дърво, исоп и червена прежда и да ги хвърли сред горящата телица.
[7] Тогава свещеникът да изпере дрехите си, да окъпе тялото си във вода и след това да влезе в стана; и свещеникът да бъде нечист до вечерта.
[8] Така и онзи, който я е изгорил, нека изпере дрехите си във вода и да окъпе тялото си във вода, и да бъде нечист до вечерта.
[9] Тогава един чист човек да събере пепелта от телицата и да я сложи вън от стана на чисто място; и пепелта да се пази за обществото израилтяни, за да се направи с нея вода за очистване от грях.
[10] А онзи, който събере пепелта от телицата, да изпере дрехите си и да бъде нечист до вечерта; и това ще бъде вечен закон за израилтяните и за пришълците, които живеят между тях.

[11] Който се допре до някое мъртво човешко тяло, да бъде нечист седем дни.

[12] С тази вода той да се очисти на третия ден и на седмия ден ще бъде чист; но ако не се очисти на третия ден, то и на седмия ден няма да бъде чист.
[13] Който се допре до мъртвото тяло на умрял човек и не се очисти, той осквернява Господнята скиния; този човек ще бъде изтребен от Израил; той ще бъде нечист, понеже не е поръсен с очистителната вода; нечистотата му е още на него.

[14] Esta é a lei quando morrer algum homem em alguma tenda: todo aquele que entrar nessa tenda e todo aquele que nela estiver serão imundos sete dias.

[15] Também todo vaso aberto, sobre que não houver tampa amarrada, será imundo.

[16] Todo aquele que, no campo aberto, tocar em alguém que for morto pela espada, ou em outro morto, ou nos ossos de algum homem, ou numa sepultura será imundo sete dias.

[17] Para o imundo, pois, tomarão da cinza da queima da oferta pelo pecado e sobre esta cinza porão água corrente, num vaso.

[18] Um homem limpo tomará hissopo, e o molhará naquela água, e a aspergirá sobre aquela tenda, e sobre todo utensílio, e sobre as pessoas que ali estiverem; como também sobre aquele que tocar nos ossos, ou em alguém que foi morto, ou que faleceu, ou numa sepultura.

[19] O limpo aspergirá sobre o imundo ao terceiro e sétimo dias; purificá-lo-á ao sétimo dia; e aquele que era imundo lavará as suas vestes, e se banhará na água, e à tarde será limpo.

[20] No entanto, quem estiver imundo e não se purificar, esse será eliminado do meio da congregação, porquanto contaminou o santuário do SENHOR; água purificadora sobre ele não foi aspergida; é imundo.

[21] Isto lhes será por estatuto perpétuo; e o que aspergir a água purificadora lavará as

[14] Ето и закона, когато някой умре в шатър: всички, които влизат в шатъра, и всички, които се намират в шатъра, да бъдат нечисти седем дни;

[15] и всеки непокрит съд, който е без привързана покривка, е нечист.

[16] И който се допре на полето до някой убит с нож или до мъртво тяло, или до човешка кост, или до гроб, да бъде нечист седем дни.

[17] А за очистване на нечистия нека вземат в съд от пепелта на телицата, изгорена в жертва за грях, и да полеят на нея течаща вода.

[18] Тогава чист човек да вземе исоп и като го натопи във водата, да поръси шатъра, всички вещи и хората, които се намират там, както и онзи, който се е допрял до кост или до убит човек, или до умрял, или до гроб.

[19] Чистият да поръси нечистия на третия ден и на седмия ден; и на седмия ден да го очисти. Тогава нека изпере дрехите си и нека се окъпе във вода, и вечерта ще бъде чист.

[20] А онзи, който, като е нечист, не се очисти, онзи човек ще бъде изтребен от обществото, понеже е осквернил Господнето светилище; той не е поръсен с очистителната вода; нечист е.

[21] И това да им бъде вечен закон, че този, който е поръсил с очистителната вода,

suas vestes, e o que tocar a água purificadora será imundo até à tarde.

да изпере дрехите си; и че който се допре до очистителната вода, да бъде нечист до вечерта;

[22] Tudo o que o imundo tocar também será imundo; e quem o tocar será imundo até à tarde.

[22] и че всичко, до което се допре нечистият, да бъде нечисто; и че този, който се допре до това нещо, да бъде нечист до вечерта.

Números 20

A morte de Miriã

[1] Chegando os filhos de Israel, toda a congregação, ao deserto de Zim, no mês primeiro, o povo ficou em Cades. Ali, morreu Miriã e, ali, foi sepultada.

Moisés fere a rocha em Meribá

[2] Não havia água para o povo; então, se ajuntaram contra Moisés e contra Arão.

[3] E o povo contendeu com Moisés, e disseram: Antes tivéssemos perecido quando expiraram nossos irmãos perante o SENHOR!

[4] Por que trouxestes a congregação do SENHOR a este deserto, para morrermos aí, nós e os nossos animais?

[5] E por que nos fizestes subir do Egito, para nos trazer a este mau lugar, que não é de cereais, nem de figos, nem de vides, nem de romãs, nem de água para beber?

[6] Então, Moisés e Arão se foram de diante do povo para a porta da tenda da congregação e se lançaram sobre o seu rosto; e a glória do SENHOR lhes apareceu.

[7] Disse o SENHOR a Moisés:

[8] Toma o bordão, ajunta o povo, tu e Arão, teu irmão, e, diante dele, falai à rocha, e

Числа 20

Смъртта на Мариам и събитията в Кадис

[1] В първия месец израилтяните, цялото общество, дойдоха в Цинската пустиня; и народът остана в Кадис. Там умря Мариам и там беше погребана.

[2] А вода нямаше за обществото, така че те се събраха против Моисей и Аарон.

[3] Народът се скара с Моисей, като говореше: О, да бяхме измрели и ние, когато братята ни измряха пред Господа!

[4] Защо изведохте Господнето общество в тази пустиня да измрем в нея, ние и добитъкът ни?

[5] И защо ни изведохте от Египет, за да ни доведете на това лошо място, което не е място за сеене, нито за смокини, нито за лозя, нито за нарове, нито има вода за пиене?

[6] Тогава Моисей и Аарон се отдалечиха от присъствието на обществото към входа на шатъра за срещане, където и паднаха на лицата си; и Господнята слава им се яви.

[7] И Господ говорѝ на Моисей:

[8] Вземи жезъла и свикай обществото, ти и брат ти Аарон, и пред очите им

dará a sua água; assim lhe tirareis água da rocha e dareis a beber à congregação e aos seus animais.

говорете на канарата, и тя ще даде водата си; така ще им извадиш вода от канарата и ще напоиш обществото и добитъка им.

[9] Então, Moisés tomou o bordão de diante do SENHOR, como lhe tinha ordenado.

[9] И така, Моисей взе жезъла, който бешепред Господа, както Той му заповяда;

[10] Moisés e Arão reuniram o povo diante da rocha, e Moisés lhe disse: Ouvi, agora, rebeldes: porventura, faremos sair água desta rocha para vós outros?

[10] и като свикаха Моисей и Аарон обществото пред канарата, той им каза: Чуйте сега, вие, бунтовници! Да ви извадим ли вода от тази канара?

[11] Moisés levantou a mão e feriu a rocha duas vezes com o seu bordão, e saíram muitas águas; e bebeu a congregação e os seus animais.

[11] Тогава Моисей вдигна ръката си и с жезъла си удари канарата два пъти; и потече много вода и обществото и добитъкът им пиха.

[12] Mas o SENHOR disse a Moisés e a Arão: Visto que não crestes em mim, para me santificardes diante dos filhos de Israel, por isso, não fareis entrar este povo na terra que lhe dei.

[12] Но Господ каза на Моисей и Аарон: Понеже не Ми вярвахте, за да Ме осветите пред израилтяните, затова вие няма да въведете това общество в земята, която им давам.

[13] São estas as águas de Meribá, porque os filhos de Israel contenderam com o SENHOR; e o SENHOR se santificou neles.

[13] Това е водата на Мерива, защото израилтяните се препираха с Господа и Той се освети сред тях.

Moisés solicita passagem por Edom

[14] Enviou Moisés, de Cades, mensageiros ao rei de Edom, a dizer-lhe: Assim diz teu irmão Israel: Bem sabes todo o trabalho que nos tem sobrevindo;

[14] След това Моисей изпрати посланици от Кадис до едомския цар да му кажат:Така говори брат ти Израил: Ти знаеш всички трудности, които ни сполетяха,

[15] como nossos pais desceram ao Egito, e nós no Egito habitamos muito tempo, e como os egípcios nos maltrataram, a nós e a nossos pais;

[15] как бащите ни слязоха в Египет и живяхме дълго време в Египет, и какегиптяните се отнасяха зле към нас и бащите ни,

[16] e clamamos ao SENHOR, e ele ouviu a nossa voz, e mandou o Anjo, e nos tirou do

[16] и как, когато ние извикахме към Господа, Той чу гласа ни, изпрати един ангел и ни изведе от Египет; и ето

Egito. E eis que estamos em Cades, cidade nos confins do teu país.

ни в Кадис, град в края на твоите предели.

[17] Deixa-nos passar pela tua terra; não o faremos pelo campo, nem pelas vinhas, nem beberemos a água dos poços; iremos pela estrada real; não nos desviaremos para a direita nem para a esquerda, até que passemos pelo teu país.

[17] Нека минем, моля, през земята ти. Няма да минем през нивите или през лозята, нито ще пием вода от кладенците; а ще вървим през царския път; няма да се отбием нито надясно, нито наляво, докато не преминем твоите предели.

[18] Porém Edom lhe disse: Não passarás por mim, para que não saia eu de espada ao teu encontro.

[18] Но Едом му отговори: Няма да минеш през земята ми, да не би да изляза с меч против теб.

[19] Então, os filhos de Israel lhe disseram: Subiremos pelo caminho trilhado, e, se eu e o meu gado bebermos das tuas águas, pagarei o preço delas; outra coisa não desejo senão passar a pé.

[19] А израилтяните пак му казаха: Ние ще минем през пътя; и ако аз и добитъкът ми пием от водата ти, ще я платим; остави ме само с краката си да премина и нищо друго.

[20] Porém ele disse: Não passarás. E saiu-lhe Edom ao encontro, com muita gente e com mão forte.

[20] А той пак отговори: Няма да преминеш. И Едом излезе против него с много народ и със силна ръка.

[21] Assim recusou Edom deixar passar a Israel pelo seu país; pelo que Israel se desviou dele.

[21] Така Едом отказа да пусне Израил да мине през пределите му; затова Израил се отвърна от него.

A morte de Arão

Números 33.38,39

Смъртта на Аарон

[22] Então, partiram de Cades; e os filhos de Israel, toda a congregação, foram ao monte Hor.

[22] И така, израилтяните, цялото общество, отпътуваха от Кадис и дойдоха при планината Ор.

[23] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão no monte Hor, nos confins da terra de Edom:

[23] Тогава Господ говорѝ на Моисей и Аарон на планината Ор, до границите на Едомската земя:

[24] Arão será recolhido a seu povo, porque não entrará na terra que dei aos filhos de Israel, pois fostes rebeldes à minha palavra, nas águas de Meribá.

[24] Аарон ще се прибере при народа си, защото няма да влезе в земята, която съм дал на израилтяните, понеже не се покорихте на думата Ми при водата на Мерива.

[25] Toma Arão e Eleazar, seu filho, e faze-os subir ao monte Hor;
[26] depois, despe Arão das suas vestes e veste com elas a Eleazar, seu filho; porque Arão será recolhido a seu povo e aí morrerá.

[25] Вземи Аарон и сина му Елеазар и ги изведи на планината Ор;
[26] съблечи от Аарон одеждите му и облечи с тях сина му Елеазар; и Аарон ще се прибере при народа си и ще умре там.

[27] Fez Moisés como o SENHOR lhe ordenara; subiram ao monte Hor, perante os olhos de toda a congregação.

[27] И Моисей направи, както Господзаповяда; те се качиха на планината Ор пред очите на цялото общество.

[28] Moisés, pois, despiu a Arão de suas vestes e vestiu com elas a Eleazar, seu filho; morreu Arão ali sobre o cimo do monte; e dali desceram Moisés e Eleazar.
[29] Vendo, pois, toda a congregação que Arão era morto, choraram por Arão trinta dias, isto é, toda a casa de Israel.

[28] Моисей съблече от Аарон одеждите му и облече с тях сина му Елеазар; и Аарон умря там, на връх планината; а Моисей и Елеазар слязоха от планината.
[29] След като цялото общество видя, че Аарон умря, то целият Израилев дом оплакваха Аарон тридесет дни.

Números 21

Derrota do rei de Arade

[1] Ouvindo o cananeu, rei de Arade, que habitava no Neguebe, que Israel vinha pelo caminho de Atarim, pelejou contra Israel e levou alguns deles cativos.
[2] Então, Israel fez voto ao SENHOR, dizendo: Se, de fato, entregares este povo nas minhas mãos, destruirei totalmente as suas cidades.
[3] Ouviu, pois, o SENHOR a voz de Israel e lhe entregou os cananeus. Os israelitas os destruíram totalmente, a eles e a suas cidades; e aquele lugar se chamou Horma.

Числа 21

Отровните змии и чудото с медната змия

[1] А арадският цар, ханаанецът, който живееше на юг, като чу, че Израил идва през пътя Атарим, воювà против Израил и хвана от тях пленници.
[2] Тогава Израил направи оброк на Господа, като каза: Ако наистина предадеш този народ в ръката ми, то съвсем ще разоря градовете им.
[3] И Господ послуша гласа на Израил и му предаде ханаанците; и те ги погубиха и разориха градовете им. И мястото бе наречено Хорма.

A serpente de bronze

[4] Então, partiram do monte Hor, pelo caminho do mar Vermelho, a rodear a terra de Edom, porém o povo se tornou impaciente no caminho.

[4] А когато отпътуваха от планината Ор по пътя към Червеното море, за да обиколят Едомската земя, народът

излезе от търпение в душата си поради пътя.

[5] E o povo falou contra Deus e contra Moisés: Por que nos fizestes subir do Egito, para que morramos neste deserto, onde não há pão nem água? E a nossa alma tem fastio deste pão vil.

[5] И народът говорѝ против Бога и против Моисей: Защо ни изведохте от Египет да измрем в пустинята? Защото няма нито хляб, нито вода и душата ни се отвращава от този никакъв хляб.

[6] Então, o SENHOR mandou entre o povo serpentes abrasadoras, que mordiam o povo; e morreram muitos do povo de Israel.

[6] Затова Господ изпрати между народа змии-усойници, които хапеха народа, и измря много народ от Израил.

[7] Veio o povo a Moisés e disse: Havemos pecado, porque temos falado contra o SENHOR e contra ti; ora ao SENHOR que tire de nós as serpentes. Então, Moisés orou pelo povo.

[7] Тогава народът дойде при Моисей и каза: Съгрешихме затова, че говорихме против Господа и против тебе; помоли се на Господа да махне змиите от нас. И Моисей се помоли за народа.

[8] Disse o SENHOR a Moisés: Faze uma serpente abrasadora, põe-na sobre uma haste, e será que todo mordido que a mirar viverá.

[8] А Господ каза на Моисей: Направѝ си от мед една змия-усойница и я сложи на висока върлина; и всеки ухапан, като погледне към нея, ще остане жив.

[9] Fez Moisés uma serpente de bronze e a pôs sobre uma haste; sendo alguém mordido por alguma serpente, se olhava para a de bronze, sarava.

[9] И така, Моисей направи медна змия и я сложи на най-високата върлина; и когато змия ухапеше някого, той, като погледнеше към медната змия, оставаше жив.

Jornadas dos israelitas

[10] Então, partiram os filhos de Israel e se acamparam em Obote.

[10] Тогава израилтяните отпътуваха и разположиха стан в Овот.

[11] Depois, partiram de Obote e se acamparam em Ijé-Abarim, no deserto que está defronte de Moabe, para o nascente.

[11] И като отпътуваха от Овот, разположиха стан в Е-Аварим, в пустинята, която е към Моав, към изгрева на слънцето.

[12] Dali, partiram e se acamparam no vale de Zerede.

[12] Оттам отпътуваха и разположиха стан в долината Заред.

[13] E, dali, partiram e se acamparam na outra margem do Arnom, que está no

[13] Оттам отпътуваха и разположиха стан оттатък реката Арнон, която е в

deserto que se estende do território dos amorreus; porque o Arnom é o limite de Moabe, entre Moabe e os amorreus.

[14] Pelo que se diz no Livro das Guerras do SENHOR: Vaebe em Sufa, e os vales do Arnom,

[15] e o declive dos vales que se inclina para a sede de Ar e se encosta aos limites de Moabe.

[16] Dali partiram para Beer; este é o poço do qual disse o SENHOR a Moisés: Ajunta o povo, e lhe darei água.

[17] Então, cantou Israel este cântico: Brota, ó poço! Entoai-lhe cânticos!

[18] Poço que os príncipes cavaram, que os nobres do povo abriram, com o cetro, com os seus bordões. Do deserto, partiram para Matana.

[19] E, de Matana, para Naaliel e, de Naaliel, para Bamote.

[20] De Bamote, ao vale que está no campo de Moabe, no cimo de Pisga, que olha para o deserto.

Vitória sobre Seom, rei de Hesbom

Deuteronômio 2.26-37

[21] Então, Israel mandou mensageiros a Seom, rei dos amorreus, dizendo:

[22] Deixa-me passar pela tua terra; não nos desviaremos pelos campos nem pelas vinhas; as águas dos poços não beberemos; iremos pela estrada real até que passemos o teu país.

[23] Porém Seom não deixou passar a Israel pelo seu país; antes, reuniu todo o seu

пустинята и изтича от пределите на аморейците; защото Арнон е моавска граница между моавците и аморейците.

[14] Затова е казано в книгата на Господните войни: Ваев в Суфа и потоците на Арнон,

[15] и течението на потоците, което се простира до селището Ар и допира границите на Моав.

[16] А оттам дойдоха при Вир. Този е кладенецът, за който Господ каза на Моисей: Събери народа и ще му дам вода.

[17] Тогава Израил изпя тази песен: Бликай, о, кладенче; пейте за него.

[18] Кладенец изкопаха първенците, благородните от народа изкопаха, чрез заповед на законодателя, с жезлите си. А от пустинята отидоха в Матана

[19] и от Матана в Наалиил, и от Наалиил във Вамот,

[20] а от Вамот в долината, която е в моавското поле, при върха на Фасга, която гледа към Есимон.

[21] Тогава Израил изпрати посланици при аморейския цар Сион да кажат:

[22] Остави ме да мина през земята ти; няма да се отклоняваме нито по нивите, нито по лозята; не искаме да пием вода от кладенците; през царския път ще вървим, докато преминем твоите предели.

[23] А Сион не пусна Израил да мине през пределите му; той събра целия си народ,

povo, e saiu ao encontro de Israel ao deserto, e veio a Jasa, e pelejou contra Israel.

[24] Mas Israel o feriu a fio de espada e tomou posse de sua terra, desde o Arnom até ao Jaboque, até aos filhos de Amom, cuja fronteira era fortificada.

[25] Assim, Israel tomou todas estas cidades dos amorreus e habitou em todas elas, em Hesbom e em todas as suas aldeias.

[26] Porque Hesbom era cidade de Seom, rei dos amorreus, que tinha pelejado contra o precedente rei dos moabitas, de cuja mão tomara toda a sua terra até ao Arnom.

[27] Pelo que dizem os poetas: Vinde a Hesbom! Edifique-se, estabeleça-se a cidade de Seom!

[28] Porque fogo saiu de Hesbom, e chama, da cidade de Seom, e consumiu a Ar, de Moabe, e os senhores dos altos do Arnom.

[29] Ai de ti, Moabe! Perdido estás, povo de Quemos; entregou seus filhos como fugitivos e suas filhas, como cativas a Seom, rei dos amorreus.

[30] Nós os asseteamos; estão destruídos desde Hesbom até Dibom; e os assolamos até Nofa e com fogo, até Medeba.

Vitória sobre Ogue, rei de Basã

Deuteronômio 3.1-11

[31] Assim, Israel habitou na terra dos amorreus.

[32] Depois, mandou Moisés espiar a Jazer, tomaram as suas aldeias e desapossaram os amorreus que se achavam ali.

излезе и се опълчи срещу Израил в пустинята, и дойде в Яса и воюва̀ против Израил.

[24] Но Израил го порази с острието на меча и завладя земята му от Арнон до Явок, до амонците; защото границата на амонците беше укрепена.

[25] Израил завладя всички тези градове; и Израил се засели във всичките градове на аморейците, в Есевон и във всичките му села.

[26] Понеже Есевон беше град на аморейския цар Сион, който беше воювал с предишния моавски цар и беше отнел от ръката му цялата му земя до Арнон.

[27] Затова онези, които говорят с притчи, казват: Дойдете в Есевон. Да се съгради и да се закрепи градът Сионов.

[28] Защото огън излезе от Есевон, пламък от града Сионов; изгори Ар моавски и първенци на високите места на Арнон.

[29] Горко ти, Моаве! Погина ти, Хамосов народ! Даде синовете си на бяг и дъщерите си на плен при Сион, аморейския цар.

[30] Ние ги простреляхме; Есевон погина до Девон; и ги запустихме до Нофа, която се простира до Медева.

[31] Така Израил се засели в земята на аморейците.

[32] После Моисей изпрати хора да съгледат Язир; и като превзеха селата

му, прогониха аморейците, които бяха в тях.

[33] Então, voltaram e subiram o caminho de Basã; e Ogue, rei de Basã, saiu contra eles, ele e todo o seu povo, à peleja em Edrei.

[33] Тогава се върнаха и отидоха по пътя към Васан; а васанският цар Ог излезе против тях, той и целият му народ, на бой в Едраи.

[34] Disse o SENHOR a Moisés: Não o temas, porque eu o dei na tua mão, a ele, e a todo o seu povo, e a sua terra; e far-lhe-ás como fizeste a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom.

[34] Но Господ каза на Моисей: Не бой се от него, защото Аз ще предам в ръцете ви него, целия му народ и земята му; ще му направиш така, както направи на аморейския цар Сион, който живееше в Есевон.

[35] De tal maneira o feriram, a ele, e a seus filhos, e a todo o seu povo, que nenhum deles escapou; e lhe tomaram posse da terra.

[35] И така, поразиха него, синовете му и целия му народ, докато не му остана нито един оцелял; и завладяха земята му.

Números 22

Balaque envia mensageiros a Balaão

[1] Tendo partido os filhos de Israel, acamparam-se nas campinas de Moabe, além do Jordão, na altura de Jericó.

[2] Viu, pois, Balaque, filho de Zipor, tudo o que Israel fizera aos amorreus;

[3] Moabe teve grande medo deste povo, porque era muito; e andava angustiado por causa dos filhos de Israel;

[4] pelo que Moabe disse aos anciãos dos midianitas: Agora, lamberá esta multidão tudo quando houver ao redor de nós, como o boi lambe a erva do campo. Balaque, filho de Zipor, naquele tempo, era rei dos moabitas.

[5] Enviou ele mensageiros a Balaão, filho de Beor, a Petor, que está junto ao rio Eufrates, na terra dos filhos do seu povo, a

Числа 22

Преход в земята Моав. Валак и Валаам

[1] След това израилтяните отпътуваха и разположиха стан на моавските полета оттатък Йордан, срещу Йерихон.

[2] А Валак, Сепфоровият син, видя всичко, което Израил стори на аморейците.

[3] И Моав се уплаши много от народа, защото беше многочислен; и Моав се безпокоеше поради израилтяните.

[4] Моав каза на мадиамските старейшини: Сега това множество ще изпояде всичко около нас, както говедо опасва полската трева. И Валак, Сепфоровият син, който в това време беше цар на моавците,

[5] изпрати посланици до Валаам, Веоровия син, във Фатур, който е при реката Ефрат, в земята на онези, които

chamá-lo, dizendo: Eis que um povo saiu do Egito, cobre a face da terra e está morando defronte de mim.

му бяха народ, за да го повикат, като му кажат: Ето, народ излезе от Египет; ето, покриват лицето на земята и са разположени срещу мен.

[6] Vem, pois, agora, rogo-te, amaldiçoa-me este povo, pois é mais poderoso do que eu; para ver se o poderei ferir e lançar fora da terra, porque sei que a quem tu abençoares será abençoado, e a quem tu amaldiçoares será amaldiçoado.

[6] И така, ела сега, моля ти се, прокълни ми този народ, защото са по-силни от мене, дано бих могъл да ги преодолея, за да ги поразим и да мога да ги изпъдя от земята; понеже зная, че онзи, когото ти благославяш, е благословен, а когото проклинаш, е проклет.

[7] Então, foram-se os anciãos dos moabitas e os anciãos dos midianitas, levando consigo o preço dos encantamentos; e chegaram a Balaão e lhe referiram as palavras de Balaque.

[7] И така, моавските старейшини и мадиамските старейшини отидоха с възнаграждение в ръце за врачуването; и като дойдоха при Валаам, предадоха му Валаковите думи.

[8] Balaão lhes disse: Ficai aqui esta noite, e vos trarei a resposta, como o SENHOR me falar; então, os príncipes dos moabitas ficaram com Balaão.

[8] А той им отговори: Пренощувайте тук и ще ви дам отговор, според каквото ми каже Господ. И така, моавските първенци останаха у Валаам.

[9] Veio Deus a Balaão e disse: Quem são estes homens contigo?

[9] И Бог дойде при Валаам и каза: Какви са тези хора при теб?

[10] Respondeu Balaão a Deus: Balaque, rei dos moabitas, filho de Zipor, os enviou para que me dissessem:

[10] А Валаам отвърна на Бога: Валак, Сепфоровият син, цар на моавците, ги е пратил до мене да кажат:

[11] Eis que o povo que saiu do Egito cobre a face da terra; vem, agora, amaldiçoa-mo; talvez eu possa combatê-lo e lançá-lo fora.

[11] Ето, народът, който излезе от Египет, покрива лицето на земята; ела сега, прокълни ми го, дали бих могъл да се бия с него и да го изпъдя.

[12] Então, disse Deus a Balaão: Não irás com eles, nem amaldiçoarás o povo; porque é povo abençoado.

[12] А Бог нареди на Валаам: Да не отидеш с тях, нито да прокълнеш народа, защото е благословен.

[13] Levantou-se Balaão pela manhã e disse aos príncipes de Balaque: Tornai à vossa

[13] И така, Валаам, като стана сутринта, каза на Валаковите първенци: Идете в

terra, porque o SENHOR recusa deixar-me ir convosco.

14 Tendo-se levantado os príncipes dos moabitas, foram a Balaque e disseram: Balaão recusou vir conosco.

15 De novo, enviou Balaque príncipes, em maior número e mais honrados do que os primeiros,

16 os quais chegaram a Balaão e lhe disseram: Assim diz Balaque, filho de Zipor: Peço-te não te demores em vir a mim,

17 porque grandemente te honrarei e farei tudo o que me disseres; vem, pois, rogo-te, amaldiçoa-me este povo.

18 Respondeu Balaão aos oficiais de Balaque: Ainda que Balaque me desse a sua casa cheia de prata e de ouro, eu não poderia traspassar o mandado do SENHOR, meu Deus, para fazer coisa pequena ou grande;

19 agora, pois, rogo-vos que também aqui fiqueis esta noite, para que eu saiba o que mais o SENHOR me dirá.

20 Veio, pois, o SENHOR a Balaão, de noite, e disse-lhe: Se aqueles homens vieram chamar-te, levanta-te, vai com eles; todavia, farás somente o que eu te disser.

O Anjo do SENHOR e a jumenta de Balaão

21 Então, Balaão levantou-se pela manhã, albardou a sua jumenta e partiu com os príncipes de Moabe.

22 Acendeu-se a ira de Deus, porque ele se foi; e o Anjo do SENHOR pôs-se-lhe no caminho por adversário. Ora, Balaão ia

земята си, защото Господ отказва да ме пусне да дойда с вас.

14 Тогава моавските първенци станаха и дойдоха при Валак, и казаха: Валаам отказва да дойде с нас.

15 А Валак пак изпрати първенци, повече и по-почтени от онези.

16 И те, като дойдоха при Валаам, му казаха: Така казва Валак, Сепфоровият син: Моля ти се, нищо да не те спре да дойдеш до мене;

17 защото ще те въздигна до голяма почит и ще направя всичко, което би ми казал; и така, ела, моля, прокълни ми този народ.

18 А Валаам отговори на Валаковите слуги: Ако би ми дал Валак и къщата си, пълна със сребро и злато, аз не мога да престъпя думата на Господа, моя Бог, да направя по-малко или повече.

19 Затова, моля, пренощувайте и вие тук, за да се науча какво ще ми каже Господ.

20 Бог дойде при Валаам през нощта и му каза: Ако дойдат човеците да те повикат, стани, иди с тях; но само онова, което ти кажа, него да направиш.

21 Затова Валаам стана на сутринта, оседла ослицата си и отиде с моавските първенци.

22 Но Божият гняв пламна затова, че отиде; и ангел Господен застана на пътя пред Валаам, за да му се

caminhando, montado na sua jumenta, e dois de seus servos, com ele.

23 Viu, pois, a jumenta o Anjo do SENHOR parado no caminho, com a sua espada desembainhada na mão; pelo que se desviou a jumenta do caminho, indo pelo campo; então, Balaão espancou a jumenta para fazê-la tornar ao caminho.

24 Mas o Anjo do SENHOR pôs-se numa vereda entre as vinhas, havendo muro de um e outro lado.

25 Vendo, pois, a jumenta o Anjo do SENHOR, coseu-se contra o muro e comprimiu contra este o pé de Balaão; por isso, tornou a espancá-la.

26 Então, o Anjo do SENHOR passou mais adiante e pôs-se num lugar estreito, onde não havia caminho para se desviar nem para a direita, nem para a esquerda.

27 Vendo a jumenta o Anjo do SENHOR, deixou-se cair debaixo de Balaão; acendeu-se a ira de Balaão, e espancou a jumenta com a vara.

28 Então, o SENHOR fez falar a jumenta, a qual disse a Balaão: Que te fiz eu, que me espancaste já três vezes?

29 Respondeu Balaão à jumenta: Porque zombaste de mim; tivera eu uma espada na mão e, agora, te mataria.

30 Replicou a jumenta a Balaão: Porventura, não sou a tua jumenta, em que toda a tua vida cavalgaste até hoje? Acaso, tem sido o meu costume fazer assim contigo? Ele respondeu: Não.

възпротиви (а той яздеше на ослицата си и двамата му слуги бяха с него).

23 И понеже ослицата видя, че ангел Господен стоеше на пътя с гол меч в ръка, тя се отби от пътя и отиваше към полето; а Валаам удари ослицата, за да я оправи в пътя.

24 Тогава ангелът Господен застана на един нисък път между лозята, където имаше прегради отсам и оттам край пътя.

25 И понеже ослицата видя ангела Господен, облегна се към зида и притисна Валаамовия крак до зида; и той я удари пак.

26 После ангелът Господен отиде още напред и застана на едно тясно място, където нямаше къде да се отбие нито надясно, нито наляво.

27 И понеже ослицата видя ангела Господен, тя падна под Валаам; а Валаам се разлюти и я удари с тоягата си.

28 Тогава Господ отвори устата на ослицата и тя каза на Валаам: Какво съм ти направила, че ме биеш вече три пъти?

29 А Валаам отвърна на ослицата: Защото се подигра с мен. Ах, да имах нож в ръката си, сега бих те заклал!

30 Ослицата попита Валаам: Не съм ли аз твоята ослица, на която си яздил през целия си живот до днес? Имала ли съм навик друг път да ти правя така? А той отговори: Не.

31 Então, o SENHOR abriu os olhos a Balaão, ele viu o Anjo do SENHOR, que estava no caminho, com a sua espada desembainhada na mão; pelo que inclinou a cabeça e prostrou-se com o rosto em terra.

32 Então, o Anjo do SENHOR lhe disse: Por que já três vezes espancaste a jumenta? Eis que eu saí como teu adversário, porque o teu caminho é perverso diante de mim;

33 a jumenta me viu e já três vezes se desviou de diante de mim; na verdade, eu, agora, te haveria matado e a ela deixaria com vida.

34 Então, Balaão disse ao Anjo do SENHOR: Pequei, porque não soube que estavas neste caminho para te opores a mim; agora, se parece mal aos teus olhos, voltarei.

35 Tornou o Anjo do SENHOR a Balaão: Vai-te com estes homens; mas somente aquilo que eu te disser, isso falarás. Assim, Balaão se foi com os príncipes de Balaque.

36 Tendo Balaque ouvido que Balaão havia chegado, saiu-lhe ao encontro até à cidade de Moabe, que está nos confins do Arnom e na fronteira extrema.

37 Perguntou Balaque a Balaão: Porventura, não enviei mensageiros a chamar-te? Por que não vieste a mim? Não posso eu, na verdade, honrar-te?

38 Respondeu Balaão a Balaque: Eis-me perante ti; acaso, poderei eu, agora, falar

31 Тогава Господ отвори очите на Валаам и той видя ангела Господен, който стоеше на пътя с гол меч в ръката си; и преклони глава и падна на лицето си.

32 И ангелът Господен му каза: Ти защо би ослицата си вече три пъти? Ето, аз излязох да ти се съпротивя, защото пътят ти не е прав пред мен;

33 ослицата ме видя и се отби от мен, ето, три пъти; ако не беше се отбила от мене, досега да съм те убил, а нея да съм оставил жива.

34 Тогава Валаам каза на ангела Господен: Съгреших, защото не знаех, че ти стоеше на пътя против мен; и сега, ако това не ти е угодно, аз ще се върна.

35 А ангелът Господен каза на Валаам: Иди с хората; но само словото, което ти кажа, него да говориш. И така, Валаам отиде с Валаковите първенци.

36 А като чу Валак, че иде Валаам, излезе да го посрещне до един моавски град, разположен там, където Арнон е границата, в най-далечната част на границата.

37 Тогава Валак каза на Валаам: Не пратих ли до теб усърдно да те повикат? Защо не дойде при мене? Не мога ли да те въздигна до почит?

38 А Валаам отвърна на Валак: Ето, дойдох при тебе; но имам ли сега власт

alguma coisa? A palavra que Deus puser na minha boca, essa falarei.

[39] Balaão foi com Balaque, e chegaram a Quiriate-Huzote.

[40] Então, Balaque sacrificou bois e ovelhas; e deles enviou a Balaão e aos príncipes que estavam com ele.

[41] Sucedeu que, pela manhã, Balaque tomou a Balaão e o fez subir a Bamote-Baal; e Balaão viu dali a parte mais próxima do povo.

Números 23

Balaão abençoa a Israel pela primeira vez

[1] Então, Balaão disse a Balaque: Edifica-me, aqui, sete altares e prepara-me sete novilhos e sete carneiros.

[2] Fez, pois, Balaque como Balaão dissera; e Balaque e Balaão ofereceram um novilho e um carneiro sobre cada altar.

[3] Disse mais Balaão a Balaque: Fica-te junto do teu holocausto, e eu irei; porventura, o SENHOR me sairá ao encontro, e o que me mostrar to notificarei. Então, subiu a um morro desnudo.

[4] Encontrando-se Deus com Balaão, este lhe disse: Preparei sete altares e sobre cada um ofereci um novilho e um carneiro.

[5] Então, o SENHOR pôs a palavra na boca de Balaão e disse: Torna para Balaque e falarás assim.

[6] E, tornando para ele, eis que estava junto do seu holocausto, ele e todos os príncipes dos moabitas.

да говоря нещо? Каквато дума сложи Бог в устата ми, нея ще говоря.

[39] И Валаам отиде с Валак и пристигнаха в Кириатузот.

[40] Валак пожертва говеда и овце и изпрати от тях и на Валаам, и на първенците, които бяха с него.

Валаам изрича благословения и пророчества за Израил

[41] А на сутринта Валак взе Валаам и го заведе на високите Ваалови места, откъдето той видя народа до крайната му част.

Числа 23

[1] Тогава Валаам каза на Валак: Издигни ми тук седем жертвеника и ми приготви тук седем телета и седем овена.

[2] И Валак направи, както каза Валаам; и Валак и Валаам принесоха по теле и овен на всеки жертвеник.

[3] После Валаам каза на Валак: Застани близо при всеизгарянето си и аз ще отида; може да дойде Господ да ме посрещне; а каквото ми яви, ще ти кажа. И отиде на гола височина.

[4] И Бог срещна Валаам; а Валаам му каза: Приготвих седемте жертвеника и принесох по теле и овен на всеки жертвеник.

[5] Господ вложи дума в устата на Валаам и каза: Върни се при Валак и според тази дума говорѝ.

[6] И така, върна се при него; а той стоеше при всеизгарянето си, той и всичките моавски първенци.

[7] Então, proferiu a sua palavra e disse: Balaque me fez vir de Arã, o rei de Moabe, dos montes do Oriente; vem, amaldiçoa-me a Jacó, e vem, denuncia a Israel.

[8] Como posso amaldiçoar a quem Deus não amaldiçoou? Como posso denunciar a quem o SENHOR não denunciou?

[9] Pois do cimo das penhas vejo Israel e dos outeiros o contemplo: eis que é povo que habita só e não será reputado entre as nações.

[10] Quem contou o pó de Jacó ou enumerou a quarta parte de Israel? Que eu morra a morte dos justos, e o meu fim seja como o dele.

[11] Então, disse Balaque a Balaão: Que me fizeste? Chamei-te para amaldiçoar os meus inimigos, mas eis que somente os abençoaste.

[12] Mas ele respondeu: Porventura, não terei cuidado de falar o que o SENHOR pôs na minha boca?

Balaão abençoa a Israel pela segunda vez

[13] Então, Balaque lhe disse: Rogo-te que venhas comigo a outro lugar, donde verás o povo; verás somente a parte mais próxima dele e não o verás todo; e amaldiçoa-mo dali.

[14] Levou-o consigo ao campo de Zofim, ao cimo de Pisga; e edificou sete altares e sobre cada um ofereceu um novilho e um carneiro.

[7] Тогава Валаам почна беседата си, като каза: Валак ме доведе от Арам, моавският цар от източните планини, и ми каза: Ела, прокълни ми Яков, и ела, хвърли презрение върху Израил.

[8] Как да прокълна, когото Бог не проклина? Или как да хвърля презрение, върху когото Господ не хвърля?

[9] Защото от връх канарите го виждам и от хълмовете го гледам. Ето народ, който ще се засели отделно и няма да се смята между народите.

[10] Кой може да преброи пясъка Яковов или да изчисли четвъртата част от Израил? Дано умра, както умират праведните, и сетнините им да бъдат както техните.

[11] Тогава Валак каза на Валаам: Какво ми направи ти? Взех те, за да прокълнеш неприятелите ми; а, ето, ти напълно си ги благословил!

[12] А той отговори: Не трябва ли да внимавам да говоря онова, което Господвлага в устата ми?

[13] Тогава Валак му каза: Ела, моля, с мене на друго място, откъдето ще ги видиш; само крайната им част ще видиш, а всички тях няма да видиш; и ми ги прокълни оттам.

[14] И така, доведе го на полето Зофим, на върха на Фасга, и издигна седем жертвеника, и принесе по теле и овен на всеки жертвеник.

[15] Então, disse Balaão a Balaque: Fica, aqui, junto do teu holocausto, e eu irei ali ao encontro do SENHOR.
[16] Encontrando-se o SENHOR com Balaão, pôs-lhe na boca a palavra e disse: Torna para Balaque e assim falarás.
[17] Vindo a ele, eis que estava junto do holocausto, e os príncipes dos moabitas, com ele. Perguntou-lhe, pois, Balaque: Que falou o SENHOR?
[18] Então, proferiu a sua palavra e disse: Levanta-te, Balaque, e ouve; escuta-me, filho de Zipor:
[19] Deus não é homem, para que minta; nem filho de homem, para que se arrependa. Porventura, tendo ele prometido, não o fará? Ou, tendo falado, não o cumprirá?
[20] Eis que para abençoar recebi ordem; ele abençoou, não o posso revogar.
[21] Não viu iniqüidade em Jacó, nem contemplou desventura em Israel; o SENHOR, seu Deus, está com ele, no meio dele se ouvem aclamações ao seu Rei.
[22] Deus os tirou do Egito; as forças deles são como as do boi selvagem.
[23] Pois contra Jacó não vale encantamento, nem adivinhação contra Israel; agora, se poderá dizer de Jacó e de Israel: Que coisas tem feito Deus!
[24] Eis que o povo se levanta como leoa e se ergue como leão; não se deita até que devore a presa e beba o sangue dos que forem mortos.

[15] Тогава Валаам каза на Валак: Застани тук при всеизгарянето си, а аз ще срещна Господа там.
[16] Господ срещна Валаам, вложи дума в устата му и каза: Върни се при Валак и според тази дума говорѝ.
[17] И така, той дойде при него; и, ето, той стоеше при всеизгарянето си и моавските първенци с него. Валак го попита: Какво говорѝ Господ?
[18] Тогава той започна притчата си, като каза: Стани, Валаче, и слушай. Дай ми ухо, ти, сине Сепфоров!
[19] Бог не е човек, за да лъже, нито човешки син, за да се разкае; Той каза и няма ли да извърши? Той говорѝ и няма ли да го приведе в действие?
[20] Ето, аз получих заповед да благославям. И Той като благослови, аз не мога да го отменя.
[21] Не гледа беззаконие в Яков, нито вижда извратеност в Израил; Господ Бог негов с него е и царско възклицание има между тях.
[22] Бог ги изведе от Египет: има сила като див вол.
[23] Наистина няма чародейство против Яков. И няма врачуване против Израил. На времето си ще се говори за Яков и за Израил: Какво е извършил Бог!
[24] Ето, народът ще въстане като лъвица и ще се вдигнат като лъв; няма да легнат, докато не изядат лова и не изпият кръвта на убитите.

[25] Então, disse Balaque a Balaão: Nem o amaldiçoarás, nem o abençoarás.

[26] Porém Balaão respondeu e disse a Balaque: Não te disse eu: tudo o que o SENHOR falar, isso farei?

[27] Disse mais Balaque a Balaão: Ora, vem, e te levarei a outro lugar; porventura, parecerá bem aos olhos de Deus que dali mo amaldiçoes.

[28] Então, Balaque levou Balaão consigo ao cimo de Peor, que olha para o lado do deserto.

[29] Balaão disse a Balaque: Edifica-me, aqui, sete altares e prepara-me sete novilhos e sete carneiros.

[30] Balaque, pois, fez como dissera Balaão e ofereceu sobre cada altar um novilho e um carneiro.

Números 24

Balaão abençoa a Israel pela terceira vez

[1] Vendo Balaão que bem parecia aos olhos do SENHOR que abençoasse a Israel, não foi esta vez, como antes, ao encontro de agouros, mas voltou o rosto para o deserto.

[2] Levantando Balaão os olhos e vendo Israel acampado segundo as suas tribos, veio sobre ele o Espírito de Deus.

[3] Proferiu a sua palavra e disse: Palavra de Balaão, filho de Beor, palavra do homem de olhos abertos;

[4] palavra daquele que ouve os ditos de Deus, o que tem a visão do Todo-Poderoso e prostra-se, porém de olhos abertos:

[25] Тогава Валак каза на Валаам: Никак да не ги проклинаш и никак да не ги благославяш.

[26] А Валаам отговори на Валак: Не ти ли говорих: Всичко, което ми каже Господ, това ще направя?

[27] След това Валак пак каза на Валаам: Ела, моля, ще те заведа още на друго място, дано бъде угодно на Бога да ми ги прокълнеш оттам.

[28] И Валак заведе Валаам на върха на Фегор, който гледа към Есимон.

[29] Тогава Валаам каза на Валак: Издигни ми тук седем жертвеника и приготви ми тук седем телета и седем овена.

[30] И Валак направи, както каза Валаам, и принесе по теле и овен на всеки жертвеник.

Числа 24

[1] А Валаам, като видя, че беше угодно на Господа да благославя Израил, не отиде, както друг път да търси гадания, а обърна лицето си към пустинята.

[2] Като погледна, Валаам видя Израил, заселен според племената си; и Божият Дух слезе на него.

[3] И започна притчата си, като каза: Валаам, син Веоров, каза; и човекът, който има отворени очи, каза;

[4] каза онзи, който чу Божиите думи, който видя видението от Всесилния, който падна в изстъпление, но очите му бяха отворени:

[5] Que boas são as tuas tendas, ó Jacó! Que boas são as tuas moradas, ó Israel!
[6] Como vales que se estendem, como jardins à beira dos rios, como árvores de sândalo que o SENHOR plantou, como cedros junto às águas.
[7] Águas manarão de seus baldes, e as suas sementeiras terão águas abundantes; o seu rei se levantará mais do que Agague, e o seu reino será exaltado.

[8] Deus tirou do Egito a Israel, cujas forças são como as do boi selvagem; consumirá as nações, seus inimigos, e quebrará seus ossos, e, com as suas setas, os atravessará.

[9] Este abaixou-se, deitou-se como leão e como leoa; quem o despertará? Benditos os que te abençoarem, e malditos os que te amaldiçoarem.
[10] Então, a ira de Balaque se acendeu contra Balaão, e bateu ele as suas palmas. Disse Balaque a Balaão: Chamei-te para amaldiçoares os meus inimigos; porém, agora, já três vezes, somente os abençoaste.
[11] Agora, pois, vai-te embora para tua casa; eu dissera que te cumularia de honras; mas eis que o SENHOR te privou delas.
[12] Então, Balaão disse a Balaque: Não falei eu também aos teus mensageiros, que me enviaste, dizendo:

[13] ainda que Balaque me desse a sua casa cheia de prata e ouro, não poderia traspassar o mandado do SENHOR,

[5] Колко са красиви твоите шатри, Якове, твоите скинии, Израилю!
[6] Като долини са разпрострени, като градини по речни брегове, като алоени дървета, които Господ е насадил, като кедри покрай водите.
[7] Ще се излива вода от ведрата му и потомството му ще се простира в много води; царят му ще бъде по-висок от Агага и царството му ще се възвеличи.
[8] Бог го изведе от Египет; има сила, както див вол; ще погълне неприятелските му народи, ще строши костите им и ще ги удари със стрелите си.
[9] Легнал е и лежи като лъв и като лъвица; кой ще го разбуди? Благословен, който те благославя! И проклет, който те проклина!

[10] Тогава гневът на Валак пламна против Валаам и изпляска с ръце; и Валак каза на Валаам: Аз те повиках да прокълнеш неприятелите ми; а, ето, три пъти ти все ги благославяш.

[11] И така, сега бягай на мястото си, казах си да те въздигна до голяма почит; но, ето, Господ те въздържа от почит.
[12] А Валаам отвърна на Валак: Не говорих ли аз и на твоите посланици, които ми прати, като казах:
[13] Ако би ми дал Валак и къщата си, пълна със сребро и злато, не мога да пристъпя Господнето повеление и да направя добро или зло от себе си, а

fazendo de mim mesmo bem ou mal; o que o SENHOR falar, isso falarei?

14 Agora, eis que vou ao meu povo; vem, avisar-te-ei do que fará este povo ao teu, nos últimos dias.

A profecia de Balaão. A estrela de Jacó

15 Então, proferiu a sua palavra e disse: Palavra de Balaão, filho de Beor, palavra do homem de olhos abertos,

16 palavra daquele que ouve os ditos de Deus e sabe a ciência do Altíssimo; daquele que tem a visão do Todo-Poderoso e prostra-se, porém de olhos abertos:

17 Vê-lo-ei, mas não agora; contemplá-lo-ei, mas não de perto; uma estrela procederá de Jacó, de Israel subirá um cetro que ferirá as têmporas de Moabe e destruirá todos os filhos de Sete.

18 Edom será uma possessão; Seir, seus inimigos, também será uma possessão; mas Israel fará proezas.

19 De Jacó sairá o dominador e exterminará os que restam das cidades.

20 Viu Balaão a Amaleque, proferiu a sua palavra e disse: Amaleque é o primeiro das nações; porém o seu fim será destruição.

21 Viu os queneus, proferiu a sua palavra e disse: Segura está a tua habitação, e puseste o teu ninho na penha.

22 Todavia, o queneu será consumido. Até quando? Assur te levará cativo.

онова, което Господ проговори, него ще кажа?

14 Сега аз си отивам при своя народ; ела да ти кажа какво ще направи този народ на твоя народ в следващите дни.

15 И като започна притчата си, каза: Валаам, син Веоров, каза и човекът с отворени очи каза;

16 каза онзи, който чу думите Божии, който има знание за Всевишния, който видя видението от Всесилния, който падна в изстъпление, но очите му бяха отворени:

17 Виждам го, но не сега; гледам го, но не отблизо. Ще излезе звезда от Яков и ще се въздигне скиптър от Израил; ще порази моавските първенци и ще погуби всичкитеСитови потомци.

18 Едом ще бъде притежаван, също и Сиир ще бъде притежаван от неприятелите си; а Израил ще действа мощно.

19 Един, произлязъл от Яков, ще завладее и ще погуби останалите от града.

20 А като видя Амалик, продължи притчата си и каза: Амалик е пръв между народите; но най-накрая съвсем ще бъде изтребен.

21 А като видя кенейците, продължи притчата си и каза: Яко е твоето жилище и си положил гнездото си на канарата,

22 но кенейците ще се разорят, докато те заплени Асур.

[23] Proferiu ainda a sua palavra e disse: Ai! Quem viverá, quando Deus fizer isto?

[24] Homens virão das costas de Quitim em suas naus; afligirão a Assur e a Héber; e também eles mesmos perecerão.

[25] Então, Balaão se levantou, e se foi, e voltou para a sua terra; e também Balaque se foi pelo seu caminho.

[23] Още продължи притчата си и каза: Уви! Кой ще остане жив, когато Бог извърши това?

[24] Но кораби ще дойдат от крайбрежията на Китим и ще смирят Асур, и ще смирят Евер; но и дошлите съвсем ще бъдат изтребени.

[25] Тогава, като стана Валаам, тръгна и се върна на мястото си; също и Валак отиде по пътя си.

Números 25

A adoração a Baal-Peor e o zelo de Fineias

[1] Habitando Israel em Sitim, começou o povo a prostituir-se com as filhas dos moabitas.

[2] Estas convidaram o povo aos sacrifícios dos seus deuses; e o povo comeu e inclinou-se aos deuses delas.

[3] Juntando-se Israel a Baal-Peor, a ira do SENHOR se acendeu contra Israel.

[4] Disse o SENHOR a Moisés: Toma todos os cabeças do povo e enforca-os ao SENHOR ao ar livre, e a ardente ira do SENHOR se retirará de Israel.

[5] Então, Moisés disse aos juízes de Israel: Cada um mate os homens da sua tribo que se juntaram a Baal-Peor.

[6] Eis que um homem dos filhos de Israel veio e trouxe a seus irmãos uma midianita perante os olhos de Moisés e de toda a congregação dos filhos de Israel, enquanto eles choravam diante da tenda da congregação.

Числа 25

Идолопоклонство на Израил в Ситим

[1] А докато Израил оставаше в Ситим, народът почна да блудства с моавките;

[2] защото те канеха народа на жертвите на боговете си и народът ядеше и се кланяше на боговете им.

[3] Израил се привърза към Ваалфегор; и Господният гняв пламна против Израил.

[4] Тогава Господ каза на Моисей: Хвани всички първенци на народа и ги обеси за Господа пред слънцето, за да се отвърне от Израил Господният яростен гняв.

[5] А Моисей нареди на Израилевите съдии: Убийте всеки подчинените си хора, които се привързаха към Ваалфегор.

[6] И, ето, един от израилтяните дойде и доведе на братята си една мадиамка пред очите на Моисей и пред цялото общество израилтяни, когато те плачеха пред входа на шатъра за срещане.

[7] Vendo isso Finéias, filho de Eleazar, o filho de Arão, o sacerdote, levantou-se do meio da congregação, e, pegando uma lança,

[7] А Финеес, син на Елеазар, син на свещеника Аарон, като видя, стана изсред обществото, взе копие в ръката си

[8] foi após o homem israelita até ao interior da tenda, e os atravessou, ao homem israelita e à mulher, a ambos pelo ventre; então, a praga cessou de sobre os filhos de Israel.

[8] и влезе след израилтянина в спалнята, и прободе и двамата – израилтянина и жената в корема ѝ. Така язвата престана от израилтяните.

[9] Os que morreram da praga foram vinte e quatro mil.

[9] А умрелите от язвата бяха двадесет и четири хиляди души.

[10] Então, disse o SENHOR a Moisés:

[10] Тогава Господ говорѝ на Моисей:

[11] Finéias, filho de Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, desviou a minha ira de sobre os filhos de Israel, pois estava animado com o meu zelo entre eles; de sorte que, no meu zelo, não consumi os filhos de Israel.

[11] Финеес, син на Елеазар, син на свещеника Аарон, отвърна яростта Ми от израилтяните; понеже показа ревност сред тях, подобна на Моята, така че Аз не изтребих израилтяните в ревността Си.

[12] Portanto, dize: Eis que lhe dou a minha aliança de paz.

[12] Затова му кажи: Ето, Аз му давам Моя завет на мир;

[13] E ele e a sua descendência depois dele terão a aliança do sacerdócio perpétuo; porquanto teve zelo pelo seu Deus e fez expiação pelos filhos de Israel.

[13] ще бъде на него и на потомството му след него завет на вечно свещенство, защото беше ревностен за своя Бог и направи умилостивение за израилтяните.

[14] O nome do israelita que foi morto (morto com a midianita) era Zinri, filho de Salu, príncipe da casa paterna dos simeonitas.

[14] А името на убития израилтянин, който беше убит с мадиамката, беше Зимрий, син на Салу, първенец на един бащин дом от Симеоновите синове.

[15] O nome da mulher midianita que foi morta era Cosbi, filha de Zur, cabeça do povo da casa paterna entre os midianitas.

[15] И името на убитата мадиамка беше Хазвия, дъщеря на Сура, началник на народа, от един бащин дом в Мадиам.

[16] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[16] След това Господ говорѝ на Моисей:

[17] Afligireis os midianitas e os ferireis,

[17] Измъчвайте мадиамците и ги поразете;

[18] porque eles vos afligiram a vós outros quando vos enganaram no caso de Peor e no caso de Cosbi, filha do príncipe dos midianitas, irmã deles, que foi morta no dia da praga no caso de Peor.

Números 26

O censo de todos os israelitas

[1] Passada a praga, falou o SENHOR a Moisés e a Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, dizendo:

[2] Levantai o censo de toda a congregação dos filhos de Israel, da idade de vinte anos para cima, segundo as casas de seus pais, todo que, em Israel, for capaz de sair à guerra.

[3] Moisés e Eleazar, o sacerdote, pois, nas campinas de Moabe, ao pé do Jordão, na altura de Jericó, falaram aos cabeças de Israel, dizendo:

[4] Contai o povo da idade de vinte anos para cima, como o SENHOR ordenara a Moisés e aos filhos de Israel que saíram do Egito:

[5] Rúben, o primogênito de Israel; os filhos de Rúben: de Enoque, a família dos enoquitas; de Palu, a família dos paluítas;

[6] de Hezrom, a família dos hezronitas; de Carmi, a família dos carmitas.

[7] São estas as famílias dos rubenitas; os que foram deles contados foram quarenta e três mil e setecentos e trinta.

[18] защото те ви измъчват с коварствата, с които ви примамиха чрез Фегор и чрез сестра си Хазвия, дъщеря на един мадиамски първенец, която беше убита в деня на язвата, наложена поради Фегор.

Числа 26

Ново преброяване на младото поколение и на левитите

[1] А след язвата Господ говорѝ на Моисей и Елиазар, син на свещеника Аарон:

[2] Пребройте цялото общество израилтяни от двадесет години и нагоре, според бащините им домове, всички в Израил, които могат да излизат на бой.

[3] Затова Моисей и свещеникът Елеазар говориха на народа на моавските полета, при Йордан срещу Йерихон:

[4] Пребройте народа от двадесет години и нагоре, както Господ заповяда на Моисей и на израилтяните, които излязоха от Египетската земя.

[5] Рувим, първородният на Израил. Рувимовите синове бяха: от Енох, семейството на Еноховите синове; от Фалу, семейството на Фалуевите синове;

[6] от Есрон, семейството на Есроновите синове; от Хармия, семейството на Хармиевите синове.

[7] Тези са семействата на Рувимовите синове; а преброените от тях бяха

четиридесет и три хиляди седемстотин и тридесет души.

[8] O filho de Palu: Eliabe.

[8] Син на Фалу беше Елиав;

[9] Os filhos de Eliabe: Nemuel, Datã e Abirão; estes, Datã e Abirão, são os que foram eleitos pela congregação, os quais moveram a contenda contra Moisés e contra Arão, no grupo de Corá, quando moveram a contenda contra o SENHOR;

[9] а синовете на Елиав: Намуил, Датан и Авирон. Това са онези Датан и Авирон, избрани от обществото, които се надигнаха против Моисей и Аарон между дружината на Корей, когато се надигнаха против Господа;

[10] quando a terra abriu a boca e os tragou com Corá, morrendo aquele grupo; quando o fogo consumiu duzentos e cinqüenta homens, e isso serviu de advertência.

[10] и земята разтвори устата си и ги погълна заедно с Корей при изтребление на дружината му, когато огънят изгори двеста и петдесетте души и те станаха за знамение;

[11] Mas os filhos de Corá não morreram.

[11] а синовете на Корей не умряха.

[12] Os filhos de Simeão, segundo as suas famílias: de Nemuel, a família dos nemuelitas; de Jamim, a família dos jaminitas; de Jaquim, a família dos jaquinitas;

[12] Симеоновите синове според семействата си бяха: от Намуил, семейството на Намуиловите синове; от Ямин, семейството на Яминовите синове; от Яхин, семейството на Яхиновите синове;

[13] de Zera, a família dos zeraítas; de Saul, a família dos saulitas.

[13] от Зара, семейството на Заровите синове; от Саул, семейството на Сауловите синове.

[14] São estas as famílias dos simeonitas, num total de vinte e dois mil e duzentos.

[14] Тези са семействата на Симеоновите синове, двадесет и две хиляди и двеста души.

[15] Os filhos de Gade, segundo as suas famílias: de Zefom, a família dos zefonitas; de Hagi, a família dos hagitas; de Suni, a família dos sunitas;

[15] Гадовите синове според семействата си бяха: от Сафон, семейството на Сафоновите синове; от Агий, семейството на Агиевите синове; от Суний, семейството на Сунiевите синове;

[16] de Ozni, a família dos oznitas; de Eri, a família dos eritas;

[16] от Азений, семейството на Азениевите синове; от Ирий, семейството на Ириевите синове;

[17] de Arodi, a família dos aroditas; de Areli, a família dos arelitas.

[17] от Арод, семейството на Ародовите синове; от Арилий, семейството на Арилиевите синове.

[18] São estas as famílias dos filhos de Gade, segundo os que foram deles contados, num total de quarenta mil e quinhentos.

[18] Тези са семействата на Гадовите синове; и преброените от тях бяха четиридесет хиляди и петстотин души.

[19] Os filhos de Judá: Er e Onã; mas Er e Onã morreram na terra de Canaã.

[19] Юдовите синове бяха Ир и Онан; но Ир и Онан умряха в Ханаанската земя.

[20] Assim, os filhos de Judá foram, segundo as suas famílias: de Selá, a família dos selaítas; de Perez, a família dos perezitas; de Zera, a família dos zeraítas.

[20] А Юдовите синове според семействата си бяха: от Села, семейството на Селаевите синове; от Фарес, семейството на Фаресовите синове; от Зара, семейството на Заровите синове.

[21] Os filhos de Perez foram: de Hezrom, a família dos hezronitas; de Hamul, a família dos hamulitas.

[21] Фаресовите потомци бяха: от Есрон, семейството на Есроновите синове; от Амул, семейството на Амуловите синове.

[22] São estas as famílias de Judá, segundo os que foram deles contados, num total de setenta e seis mil e quinhentos.

[22] Тези са Юдовите семейства; и от тях бяха преброени седемдесет и шест хиляди и петстотин души.

[23] Os filhos de Issacar, segundo as suas famílias, foram: de Tola, a família dos tolaítas; de Puva, a família dos puvitas;

[23] Исахаровите синове според семействата си бяха: от Тола, семейството на Толовите синове; от Фуа, семейството на Фуавовите синове;

[24] de Jasube, a família dos jasubitas; de Sinrom, a família dos sinronitas.

[24] от Ясув, семейството на Ясувовите синове; от Симрон, семейството на Симроновите синове.

[25] São estas as famílias de Issacar, segundo os que foram deles contados, num total de sessenta e quatro mil e trezentos.

[25] Тези са Исахаровите семейства; и преброените от тях бяха шестдесет и четири хиляди и триста души.

[26] Os filhos de Zebulom, segundo a suas famílias, foram: de Serede, a família dos

[26] Завулоновите синове според семействата си бяха: от Серед,

sereditas; de Elom, a família dos elonitas, de Jaleel, a família dos jaleelitas.

семейството на Середовите синове; от Елон, семейството на Елоновите синове; от Ялеил, семейството на Ялеиловите синове.

27 São estas as famílias dos zebulonitas, segundo os que foram deles contados, num total de sessenta mil e quinhentos.

27 Тези са семействата на Завулоновите синове; и преброените от тях бяха шестдесет хиляди и петстотин души.

28 Os filhos de José, segundo as suas famílias, foram Manassés e Efraim.

28 Йосифовите синове според семействата си бяха Манасия и Ефрем.

29 Os filhos de Manassés foram: de Maquir, a família dos maquiritas; e Maquir gerou a Gileade; de Gileade, a família dos gileaditas.

29 Манасиевите синове бяха: от Махир, семейството на Махировите синове. И Махир роди Галаад; а от Галаад, семейството на Галаадовите синове.

30 São estes os filhos de Gileade: de Jezer, a família dos jezeritas; de Heleque, a família dos helequitas;

30 Ето Галаадовите потомци: от Ахиезер, семейството на Ахиезеровите синове; от Хелек, семейството на Хелековите синове;

31 de Asriel, a família dos asrielitas; de Siquém, a família dos siquemitas.

31 от Асриил, семейството на Асрииловите синове; от Сихем, семейството на Сихемовите синове;

32 De Semida, a família dos semidaítas; de Héfer, a família dos heferitas.

32 от Семида, семейството на Семидовите синове; и от Ефер, семейството на Еферовите синове.

33 Porém Zelofeade, filho de Héfer, não tinha filhos, senão filhas; os nomes das filhas de Zelofeade foram: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.

33 А Салпаад, Еферовият син, нямаше синове, а дъщери; имената на Салпаадовите дъщери бяха Маала, Нуа, Егла, Мелха и Терса.

34 São estas as famílias de Manassés; os que foram deles contados foram cinqüenta e dois mil e setecentos.

34 Тези са Манасиевите семейства; и преброените от тях бяха петдесет и две хиляди и седемстотин души.

35 São estes os filhos de Efraim, segundo as suas famílias: de Sutela, a família dos sutelaítas; de Bequer, a família dos bequeritas; de Taã, a família dos taanitas.

35 А ето Ефремовите синове според семействата им: от Сутал, семейството на Суталовите синове; от Вехер, семейството на Вехеровите синове; от

Тахан, семейството на Тахановите синове.

[36] De Erã, filho de Sutela: de Erã, a família dos eranitas.

[36] Ето и Суталовите потомци: от Ерана, семейството на Ерановите синове.

[37] São estas as famílias dos filhos de Efraim, segundo os que foram deles contados, num total de trinta e dois mil e quinhentos. São estes os filhos de José, segundo as suas famílias.

[37] Тези са семействата на Ефремовите синове; и преброените от тях бяха тридесет и две хиляди и петстотин души. Тези са Йосифовите потомци според семействата си.

[38] Os filhos de Benjamim, segundo as suas famílias: de Belá, a família dos belaítas; de Asbel, a família dos asbelitas; de Airão, a família dos airamitas;

[38] Вениаминовите синове според семействата си бяха: от Вела, семейството на Веловите синове; от Асвил, семейството на Асвиловите синове; от Ахирам, семейството на Ахирамовите синове;

[39] de Sufã, a família dos sufamitas; de Hufã, a família dos hufamitas.

[39] от Суфам, семейството на Суфамовите синове; от Уфам, семейството на Уфамовите синове.

[40] Os filhos de Belá foram: Arde e Naamã; de Arde, a família dos arditas; de Naamã, a família dos naamanitas.

[40] А Веловите синове бяха Аред и Нееман; от Аред, семейството на Аредовите синове; от Нееман, семейството на Неемановите синове.

[41] São estes os filhos de Benjamim, segundo as suas famílias; os que foram deles contados foram quarenta e cinco mil e seiscentos.

[41] Тези са Вениаминовите синове според семействата си; и преброените от тях бяха четиридесет и пет хиляди и шестстотин души.

[42] São estes os filhos de Dã, segundo as suas famílias: de Suão, a família dos suamitas. São estas as famílias de Dã, segundo as suas famílias.

[42] Ето Дановите синове според семействата им: от Суама, семейството на Суамовите синове. Тези са Дановите семейства според семействата си.

[43] Todas as famílias dos suamitas, segundo os que foram deles contados, tinham sessenta e quatro mil e quatrocentos.

[43] Преброените от всички семейства на Суамовите синове бяха шестдесет и четири хиляди и четиристотин души.

[44] Os filhos de Aser, segundo as suas famílias: de Imna, a família dos imnaítas;

[44] Асировите синове според семействата си бяха: от Емна, семейството на

de Isvi, a família dos isvitas; de Berias, a família dos beriaítas.

Емновите синове; от Есуй, семейството на Есуйевите синове; от Верия, семейството на Вериевите синове.

45 Os filhos de Berias foram: de Héber, a família dos heberitas; de Malquiel, a família dos malquielitas.

45 От Вериевите потомци бяха: от Хевер, семейството на Хеверовите синове; от Малхиил, семейството на Малхииловите синове.

46 O nome da filha de Aser foi Sera.

46 А името на Асировата дъщеря беше Сара.

47 São estas as famílias dos filhos de Aser, segundo os que foram deles contados, num total de cinqüenta e três mil e quatrocentos.

47 Тези са семействата на Асировите синове; и преброените от тях бяха петдесет и три хиляди и четиристотин души.

48 Os filhos de Naftali, segundo as suas famílias: de Jazeel, a família dos jazeelitas; de Guni, a família dos gunitas;

48 Нефталимовите синове според семействата си бяха: от Ясиил, семейството на Ясииловите синове; от Гуний, семейството на Гуниевите синове;

49 de Jezer, a família dos jezeritas; de Silém, a família dos silemitas.

49 от Есер, семейството на Есеровите синове; от Силим, семейството на Силимовите синове.

50 São estas as famílias de Naftali, segundo as suas famílias; os que foram deles contados, foram quarenta e cinco mil e quatrocentos.

50 Тези са Нефталимовите семейства според семействата си; и преброените от тях бяха четиридесет и пет хиляди и четиристотин души.

51 São estes os contados dos filhos de Israel: seiscentos e um mil setecentos e trinta.

51 Числото на преброените от израилтяните беше шестстотин и една хиляди седемстотин и тридесет души.

A lei acerca da divisão da terra

52 Disse o SENHOR a Moisés:

52 Тогава Господ говорѝ на Моисей:

53 A estes se repartirá a terra em herança, segundo o censo.

53 На тях нека се раздели земята за наследство според числото на имената им.

54 À tribo mais numerosa darás herança maior, à pequena, herança menor; a cada

54 На по-многобройните дай по-голямо наследство, а на по-малобройните дай по-малко наследство; на всяко племе да

uma, em proporção ao seu número, se dará a herança.

ce даде наследството му според числото на преброените от него.

[55] Todavia, a terra se repartirá por sortes; segundo os nomes das tribos de seus pais, a herdarão.

[55] При все това обаче земята ще се раздели с жребий; и те ще наследят според имената на бащините си племена.

[56] Segundo a sorte, repartir-se-á a herança deles entre as tribos maiores e menores.

[56] С жребий да се раздели наследството им между мнозината и малцината.

O censo dos levitas

[57] São estes os que foram contados dos levitas, segundo as suas famílias: de Gérson, a família dos gersonitas; de Coate, a família dos coatitas; de Merari, a família dos meraritas.

[57] А ето числото на преброените от левитите според семействата им: от Гирсон, семейството на Гирсоновите синове; от Каат, семейството на Каатовите синове; от Мерарий, семейството на Мерариевите синове.

[58] São estas as famílias de Levi: a família dos libnitas, a família dos hebronitas, a família dos malitas, a família dos musitas, a família dos coraítas. Coate gerou a Anrão.

[58] Ето Левиевите семейства: семейството на Левиевите синове, семейството на Хевроновите синове, семейството на Маалиевите синове, семейството на Мусиевите синове, семейството на Кореевите синове; а Каат роди Амрам.

[59] A mulher de Anrão chamava-se Joquebede, filha de Levi, a qual lhe nasceu no Egito; teve ela, de Anrão, a Arão, e a Moisés, e a Miriã, irmã deles.

[59] Името на Амрамовата жена беше Йохавед, Левиева дъщеря, която се роди на Левий в Египет; тя роди на Амрам Аарон и Моисей и сестра им Мариам.

[60] A Arão nasceram Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[60] А на Аарон се родиха Надав, Авиуд, Елеазар и Итамар.

[61] Nadabe e Abiú morreram quando levaram fogo estranho perante o SENHOR.

[61] Но Надав и Авиуд умряха, когато принесоха чужд огън пред Господа.

[62] Os que foram deles contados foram vinte e três mil, todo homem da idade de um mês para cima; porque estes não foram contados entre os filhos de Israel, porquanto lhes não foi dada herança com os outros.

[62] А преброените от левитите бяха двадесет и три хиляди, всичките мъжки от един месец и нагоре; те не бяха преброени между израилтяните, понеже на тях не бе дадено наследство между израилтяните.

[63] São estes os que foram contados por Moisés e o sacerdote Eleazar, que contaram os filhos de Israel nas campinas de Moabe, ao pé do Jordão, na altura de Jericó.
[64] Entre estes, porém, nenhum houve dos que foram contados por Moisés e pelo sacerdote Arão, quando levantaram o censo dos filhos de Israel no deserto do Sinai.
[65] Porque o SENHOR dissera deles que morreriam no deserto; e nenhum deles ficou, senão Calebe, filho de Jefoné, e Josué, filho de Num.

Números 27

A lei acerca dos direitos de filhas herdeiras. As filhas de Zelofeade

[1] Então, vieram as filhas de Zelofeade, filho de Héfer, filho de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, entre as famílias de Manassés, filho de José. São estes os nomes de suas filhas: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.
[2] Apresentaram-se diante de Moisés, e diante de Eleazar, o sacerdote, e diante dos príncipes, e diante de todo o povo, à porta da tenda da congregação, dizendo:
[3] Nosso pai morreu no deserto e não estava entre os que se ajuntaram contra o SENHOR no grupo de Corá; mas morreu no seu próprio pecado e não teve filhos.
[4] Por que se tiraria o nome de nosso pai do meio da sua família, porquanto não teve filhos? Dá-nos possessão entre os irmãos de nosso pai.

[63] Тези са преброените чрез Моисей и свещеника Елеазар, които преброиха израилтяните на моавските полета при Йордан, срещу Йерихон.
[64] Но между тях не се намираше човек от онези, които бяха преброени от Моисей и свещеника Аарон, когато те преброиха израилтяните в Синайската пустиня;
[65] защото за тях Господ беше казал: Непременно ще измрат в пустинята. От тях не остана нито един освен Халев, Ефониевия син, и Исус, Навиновия син.

Числа 27

Закон за наследството на дъщери

[1] Тогава дойдоха дъщерите на Салпаад, Еферовия син, а Ефер, син на Галаад, син на Махир, син на Манасия, от семействата на Манасия, Йосифовия син. А ето имената на дъщерите му: Маала, Нуа, Егла, Мелха и Терса.
[2] Те застанаха пред Моисей, пред свещеника Елеазар и пред първенците и цялото общество, при входа на шатъра за срещане, и казаха:
[3] Баща ни умря в пустинята; той не беше от дружината на онези, които се събраха против Господа в Кореевата дружина, а умря поради собствения си грях; и нямаше синове.
[4] Защо да изчезне името на баща ни от семейството му по причина, че не е имал син? Дай на нас наследство между братята на баща ни.

5 Moisés levou a causa delas perante o SENHOR.

6 Disse o SENHOR a Moisés:

7 As filhas de Zelofeade falam o que é justo; certamente, lhes darás possessão de herança entre os irmãos de seu pai e farás passar a elas a herança de seu pai.

8 Falarás aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém morrer e não tiver filho, então, fareis passar a sua herança a sua filha.

9 E, se não tiver filha, então, a sua herança dareis aos irmãos dele.

10 Porém, se não tiver irmãos, dareis a sua herança aos irmãos de seu pai.

11 Se também seu pai não tiver irmãos, dareis a sua herança ao parente mais chegado de sua família, para que a possua; isto aos filhos de Israel será prescrição de direito, como o SENHOR ordenou a Moisés.

Deus prediz a morte de Moisés

Deuteronômio 3.23-29

12 Depois, disse o SENHOR a Moisés: Sobe a este monte Abarim e vê a terra que dei aos filhos de Israel.

13 E, tendo-a visto, serás recolhido também ao teu povo, assim como o foi teu irmão Arão;

14 porquanto, no deserto de Zim, na contenda da congregação, fostes rebeldes ao meu mandado de me santificar nas águas diante dos seus olhos. São estas as

5 И Моисей представи делото им пред Господа.

6 Тогава Господ говорѝ на Моисей:

7 Право говорят Салпаадовите дъщери; непременно да им дадеш да притежават наследство между братята на баща си и да направиш да мине върху тях наследството на баща им.

8 И кажѝ на израилтяните: Ако някой умре, без да има син, тогава да прехвърлите наследството му върху дъщеря му.

9 Ако няма дъщеря, тогава да дадете наследството му на братята му.

10 А ако няма братя, тогава да дадете наследството му на бащините му братя.

11 Но ако баща му няма братя, тогава да дадете наследството му на най-близкия му сродник от семейството му и той да го притежава. Това да бъде съдебен закон за израилтяните, както Господзаповяда на Моисей.

Моисей определя Исус Навин за свой заместник

12 След това Господ каза на Моисей: Изкачи се на тази планина Аварим и огледай земята, която съм дал на израилтяните;

13 и като я огледаш, ще се прибереш и ти при народа си, както се прибра брат ти Аарон;

14 защото в пустинята Цин, когато обществото се противеше, вие не се покорихте на повелението Ми да Me осветите при водата пред тях. (Това е

águas de Meribá de Cades, no deserto de Zim.

[15] Então, disse Moisés ao SENHOR:

[16] O SENHOR, autor e conservador de toda vida, ponha um homem sobre esta congregação

[17] que saia adiante deles, e que entre adiante deles, e que os faça sair, e que os faça entrar, para que a congregação do SENHOR não seja como ovelhas que não têm pastor.

Josué designado sucessor de Moisés

[18] Disse o SENHOR a Moisés: Toma Josué, filho de Num, homem em quem há o Espírito, e impõe-lhe as mãos;

[19] apresenta-o perante Eleazar, o sacerdote, e perante toda a congregação; e dá-lhe, à vista deles, as tuas ordens.

[20] Põe sobre ele da tua autoridade, para que lhe obedeça toda a congregação dos filhos de Israel.

[21] Apresentar-se-á perante Eleazar, o sacerdote, o qual por ele consultará, segundo o juízo do Urim, perante o SENHOR; segundo a sua palavra, sairão e, segundo a sua palavra, entrarão, ele, e todos os filhos de Israel com ele, e toda a congregação.

[22] Fez Moisés como lhe ordenara o SENHOR, porque tomou a Josué e apresentou-o perante Eleazar, o sacerdote, e perante toda a congregação;

[23] e lhe impôs as mãos e lhe deu as suas ordens, como o SENHOR falara por intermédio de Moisés.

водата на Мерива при Кадис в пустинята Цин.)

[15] А Моисей говорѝ на Господа:

[16] Господ, Бог на духовете на всяка твар, нека постави над обществото човек,

[17] който да излиза пред тях и който да влиза пред тях, който да ги извежда и който да ги въвежда, за да не бъде Господнето общество като овце, които нямат пастир.

[18] Тогава Господ каза на Моисей: Вземи при себе си Исус, Навиновия син – човек, в когото е Духът, и положи на него ръката си;

[19] и като го представиш пред свещеника Елеазар и пред цялото общество, дай му поръчка пред тях.

[20] И възложи на него част от твоята почетна власт, за да го слуша цялото общество израилтяни.

[21] Той да стои пред свещеника Елеазар, който ще се допитва до Господа за него според съда на Урим; и по неговата дума да излизат, и по неговата дума да влизат, той и всички израилтяни с него, и цялото общество.

[22] Моисей направи, както му заповяда Господ; взе Исус и го представи пред свещеника Елеазар и пред цялото общество;

[23] и като положи ръцете си на него, даде му поръчка, както Господ заповяда чрез Моисей.

Números 28

Ofertas contínuas

Êxodo 29.38-42

1 Disse mais o SENHOR a Moisés:

2 Dá ordem aos filhos de Israel e dize-lhes: Da minha oferta, do meu manjar para as minhas ofertas queimadas, do aroma agradável, tereis cuidado, para mas trazer a seu tempo determinado.

3 Dir-lhes-ás: Esta é a oferta queimada que oferecereis ao SENHOR, dia após dia: dois cordeiros de um ano, sem defeito, em contínuo holocausto;

4 um cordeiro oferecerás pela manhã, e o outro, ao crepúsculo da tarde;

5 e a décima parte de um efa de flor de farinha, em oferta de manjares, amassada com a quarta parte de um him de azeite batido.

6 É holocausto contínuo, instituído no monte Sinai, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

7 A sua libação será a quarta parte de um him para o cordeiro; no santuário, oferecerás a libação de bebida forte ao SENHOR.

8 E o outro cordeiro oferecerás no crepúsculo da tarde; como a oferta de manjares da manhã e como a sua libação, o trarás em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

9 No dia de sábado, oferecerás dois cordeiros de um ano, sem defeito, e duas décimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, e a sua libação;

Числа 28

Повторение и обяснение на законите за жертвите

1 Господ говорѝ още на Моисей:

2 Заповядай на израилтяните, като им кажеш: Внимавайте да Ми принасяте на определеното им време Моите приноси, хляба ми за благоуханна жертва чрез огън на Мен.

3 И им кажи: Ето приноса чрез огън, който ще принасяте на Господа: две едногодишни агнета на ден, без недостатък, за вечно всеизгаряне.

4 Едното агне да принасяш сутрин, а другото агне да принасяш вечер;

5 а за хлебен принос една десета от ефа чисто брашно, смесено с четвърт ин първоток елей.

6 Това е вечно всеизгаряне, определено на Синайската планина, за благоуханна жертва чрез огън на Господа.

7 И възлиянието му да бъде четвърт ин за едното агне; в светилището да възливаш силно питие за възлияние на Господа.

8 А другото агне да принасяш привечер; както утринния хлебен принос и както възлиянието му, така да го принасяш за благоуханна жертва чрез огън на Господа.

9 А в съботен ден да принасяте две едногодишни агнета без недостатък и две десети от ефа чисто брашно, смесено с елей за хлебен принос с възлиянието му.

[10] é holocausto de cada sábado, além do holocausto contínuo e a sua libação.

[11] Nos princípios dos vossos meses, oferecereis, em holocausto ao SENHOR, dois novilhos e um carneiro, sete cordeiros de um ano, sem defeito,

[12] e três décimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um novilho; duas décimas de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um carneiro;

[13] e uma décima de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um cordeiro; é holocausto de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[14] As suas libações serão a metade de um him de vinho para um novilho, e a terça parte de um him para um carneiro, e a quarta parte de um him para um cordeiro; este é o holocausto da lua nova de cada mês, por todos os meses do ano.

[15] Também se trará um bode como oferta pelo pecado, ao SENHOR, além do holocausto contínuo, com a sua libação.

[16] No primeiro mês, aos catorze dias do mês, é a Páscoa do SENHOR.

[17] Aos quinze dias do mesmo mês, haverá festa; sete dias se comerão pães asmos.

[18] No primeiro dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis;

[10] Това е всеизгарянето за всяка събота освен вечното всеизгаряне с възлиянието му.

[11] В новолунията си да принасяте за всеизгаряне на Господа две телета, един овен, седем едногодишни агнета без недостатък;

[12] и за всяко теле три десети от ефачисто брашно, смесено с елей за хлебен принос; и за единия овен две десети от ефа чисто брашно, смесено с елей за хлебен принос;

[13] и за всяко агне по една десета от ефачисто брашно, смесено с елей за хлебен принос. Това е всеизгаряне за благоуханна жертва чрез огън на Господа.

[14] А възлиянието им да бъде вино, половин ин за телето, една трета от ин за овена и четвърт ин за агнето. Това е всеизгарянето за всеки месец през месеците на годината.

[15] Освен вечното всеизгаряне да се принася на Господа един козел в принос за грях с възлиянието му.

[16] На четиринадесетия ден от първия месец е Господнята Пасха.

[17] А на петнадесетия ден от този месец е празник; седем дни да се яде безквасен хляб.

[18] На първия ден да има свято събрание и да не работите никаква слугинска работа;

[19] mas apresentareis oferta queimada em holocausto ao SENHOR, dois novilhos, um carneiro e sete cordeiros de um ano; ser-vos-ão eles sem defeito.
[20] A sua oferta de manjares será flor de farinha, amassada com azeite; oferecereis três décimas para um novilho e duas décimas para um carneiro.
[21] Para cada um dos sete cordeiros oferecereis uma décima;
[22] e um bode, para oferta pelo pecado, para fazer expiação por vós.
[23] Estas coisas oferecereis, além do holocausto da manhã, que é o holocausto contínuo.
[24] Assim, oferecereis cada dia, por sete dias, o manjar da oferta queimada em aroma agradável ao SENHOR; além do holocausto contínuo, se oferecerá isto com a sua libação.

[25] No sétimo dia, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

[26] Também tereis santa convocação no dia das primícias, quando trouxerdes oferta nova de manjares ao SENHOR, segundo a vossa Festa das Semanas; nenhuma obra servil fareis.
[27] Então, oferecereis ao SENHOR por holocausto, em aroma agradável: dois novilhos, um carneiro e sete cordeiros de um ano;
[28] a sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite: três décimas

[19] а да принесете жертва чрез огън за всеизгаряне на Господа: две телета, един овен и седем едногодишни агнета, които да бъдат без недостатък.
[20] А хлебният им принос да бъде от чисто брашно, смесено с елей; три десети от ефа да принесете за телето; две десети за овена;
[21] и по една десета от ефа да принесеш за всяко от седемте агнета;
[22] и един козел в принос за грях, за да се извърши умилостивение за вас.
[23] Тези да принесете в прибавка към утринното всеизгаряне, което е вечно всеизгаряне.
[24] Така да принасяте храната всеки ден през седемте дни за благоуханна жертва чрез огън на Господа; това да се принася с възлиянието му в прибавка към вечното всеизгаряне.
[25] А на седмия ден да имате свято събрание и да не работите никаква слугинска работа.
[26] Също и в деня на първите плодове, когато принесете нов хлебен принос на Господа през празника ви на седмиц ите, да имате свято събрание и да не работите никаква слугинска работа.
[27] И за благоухание на Господа да принесете във всеизгаряне две телета, един овен и седем едногодишни агнета.
[28] А хлебният им принос да бъде от чисто брашно, смесено с елей – три

de um efa para um novilho, duas décimas para um carneiro,

29 uma décima para cada um dos sete cordeiros;

30 e um bode, para fazer expiação por vós.

31 Oferecê-los-eis, além do holocausto contínuo, e da sua oferta de manjares, e das suas libações. Ser-vos-ão eles sem defeito.

десети от ефа за всяко теле, две десети за единия овен

29 и по една десета за всяко от седемте агнета;

30 и един козел, за да се извърши умилостивение за вас.

31 Тези да принесете (без недостатък да бъдат) с възлиянието им в прибавка към вечното всеизгаряне с хлебния му принос.

Números 29

Ofertas nas outras festas solenes

1 No primeiro dia do sétimo mês, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; ser-vos-á dia do sonido de trombetas.

2 Então, por holocausto, de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um novilho, um carneiro e sete cordeiros de um ano, sem defeito;

3 e, pela sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, três décimas de um efa para o novilho, duas décimas para o carneiro

4 e uma décima para cada um dos sete cordeiros;

5 e um bode, para oferta pelo pecado, para fazer expiação por vós,

6 além do holocausto do mês e a sua oferta de manjares, do holocausto contínuo e a sua oferta de manjares, com as suas libações, segundo o seu estatuto, em aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

Числа 29

1 В седмия месец, на първия ден от месеца, да имате свято събрание и да не работите никаква слугинска работа; той да ви бъде ден на тръбно възклицание.

2 Да принесете във всеизгаряне за благоухание на Господа едно теле, един овен, седем едногодишни агнета без недостатък;

3 а хлебният им принос да бъде чисто брашно, смесено с елей – три десети от ефа за телето, две десети за овена

4 и по една десета за всяко от седемте агнета;

5 и един козел в принос за грях, за да се извърши умилостивение за вас;

6 в прибавка към новолунното всеизгаряне и хлебния му принос и вечното всеизгаряне и хлебния му принос с възлиянията им според определеното за тях за благоуханна жертва чрез огън на Господа.

[7] No dia dez deste sétimo mês, tereis santa convocação e afligireis a vossa alma; nenhuma obra fareis.

[8] Mas, por holocausto, em aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um novilho, um carneiro e sete cordeiros de um ano; ser-vos-ão eles sem defeito.

[9] Pela sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, oferecereis três décimas de um efa para o novilho, duas décimas para o carneiro

[10] e uma décima para cada um dos sete cordeiros;

[11] um bode, para oferta pelo pecado, além da oferta pelo pecado, para fazer expiação, e do holocausto contínuo, e da sua oferta de manjares com as suas libações.

[12] Aos quinze dias do sétimo mês, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; mas sete dias celebrareis festa ao SENHOR.

[13] Por holocausto em oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis treze novilhos, dois carneiros e catorze cordeiros de um ano; serão eles sem defeito.

[14] Pela oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, três décimas de um efa para cada um dos treze novilhos, duas décimas para cada um dos dois carneiros

[15] e uma décima para cada um dos catorze cordeiros;

[7] А на десетия ден от този седми месец да имате свято събрание и да смирите душите си, и да не работите никаква работа;

[8] а да принесете във всеизгаряне на Господа за благоухание едно теле, един овен, седем едногодишни агнета, които да бъдат без недостатък;

[9] а хлебният им принос да бъде чисто брашно, смесено с елей – три десети от ефа за телето, две десети за единия овен

[10] и по една десета за всяко от седемте агнета;

[11] един козел в принос за грях в прибавка към приноса в умилостивение за грях и вечното всеизгаряне и хлебния му принос с възлиянията им.

[12] И на петнадесетия ден от седмия месец да имате свято събрание и да не работите никаква слугинска работа, а да пазите празник на Господа седем дни.

[13] Да принесете във всеизгаряне, за благоуханна жертва чрез огън на Господа, тринадесет телета, два овена, четиринадесет едногодишни агнета, които да бъдат без недостатък.

[14] А хлебният им принос да бъде чисто брашно, смесено с елей – три десети от ефа за всяко от тринадесетте телета, две десети за всеки от двата овена

[15] и по една десета за всяко от четиринадесетте агнета;

[16] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[16] и един козел в принос за грях в прибавка към вечното всеизгаряне и хлебния му принос с възлиянието му.

[17] No segundo dia, oferecereis doze novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[17] На втория ден да принесетедванадесет телета, два овена, четиринадесет едногодишни агнета, без недостатък;

[18] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[18] хлебния им принос с възлиянията им за телетата, за овните и за агнетата според броя им, както е определено;

[19] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[19] и един козел в принос за грях в прибавка към вечното всеизгаряне и хлебния му принос с възлиянията им.

[20] No terceiro dia, oferecereis onze novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[20] На третия ден – единадесет телета, два овена, четиринадесет едногодишни агнета без недостатък;

[21] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[21] хлебния им принос с възлиянията им за телетата, за овните и за агнетата според броя им, както е определено;

[22] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[22] и един козел в принос за грях в прибавка към вечното всеизгаряне и хлебния му принос с възлиянието му.

[23] No quarto dia, dez novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[23] На четвъртия ден – десет телета, два овена, четиринадесет едногодишни агнета без недостатък;

[24] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[24] хлебния им принос с възлиянията им за телетата, за овните и за агнетата според броя им, както е определено,

[25] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[25] и един козел в принос за грях в прибавка към вечното всеизгаряне и хлебния му принос с възлиянието му.

[26] No quinto dia, nove novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,
[27] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,
[28] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.
[29] No sexto dia, oito novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,
[30] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,
[31] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.
[32] No sétimo dia, sete novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,
[33] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,
[34] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.
[35] No oitavo dia, tereis reunião solene; nenhuma obra servil fareis;
[36] e, por holocausto, em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR,

[26] На петия ден – девет телета, два овена, четиринадесет едногодишни агнета без недостатък;
[27] хлебния им принос с възлиянията им за телетата, за овните и за агнетата според броя им, както е определено;
[28] и един козел в принос за грях в прибавка към вечното всеизгаряне и хлебния му принос с възлиянието му.
[29] На шестия ден – осем телета, два овена, четиринадесет едногодишни агнета без недостатък;
[30] хлебния им принос с възлиянията им за телетата, за овните и за агнетата според броя им, както е определено;
[31] и един козел в принос за грях в прибавка към вечното всеизгаряне и хлебния му принос с възлиянието му.
[32] На седмия ден – седем телета, два овена, четиринадесет едногодишни агнета без недостатък;
[33] хлебния им принос с възлиянията им за телетата, за овните и за агнетата според броя им, както е определено за тях;
[34] и един козел в принос за грях в прибавка към вечното всеизгаряне и хлебния му принос с възлиянието му.
[35] На осмия ден да имате тържествено събрание и да не работите никаква слугинска работа;
[36] и да принесете във всеизгаряне за благоуханна жертва чрез огън

oferecereis um novilho, um carneiro, sete cordeiros de um ano, sem defeito,

37 com a oferta de manjares e as libações para o novilho, para o carneiro e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

38 e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

39 Estas coisas oferecereis ao SENHOR nas vossas festas fixas, além dos vossos votos e das vossas ofertas voluntárias, para os vossos holocaustos, as vossas ofertas de manjares, as vossas libações e as vossas ofertas pacíficas.

40 E falou Moisés aos filhos de Israel, conforme tudo o que o SENHOR lhe ordenara.

Números 30

Acerca de votos

Deuteronômio 23.21-23

1 Falou Moisés aos cabeças das tribos dos filhos de Israel, dizendo: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou:

2 Quando um homem fizer voto ao SENHOR ou juramento para obrigar-se a alguma abstinência, não violará a sua palavra; segundo tudo o que prometeu, fará.

3 Quando, porém, uma mulher fizer voto ao SENHOR ou se obrigar a alguma abstinência, estando em casa de seu pai, na sua mocidade,

на Господаедно теле, един овен, седем едногодишни агнета, без недостатък;

37 хлебния им принос с възлиянията им за телето, за овена и за агнетата според броя им, както е определено;

38 и един козел в принос за грях в прибавка към вечното всеизгаряне и хлебния му принос с възлиянието му.

39 Тези да принасяте на Господа на празниците си – в прибавка към обреците си и доброволните си приноси, – за всеизгарянията си, за хлебните си приноси, за възлиянията си и за мирните си приноси.

40 И Моисей каза тези неща на израилтяните точно така, както Господму заповяда.

Числа 30

Закони за обреците

1 Също така Моисей говорѝ на началниците от племената на израилтяните: Ето какво заповяда Господ:

2 Когато някой мъж направи оброк на Господа или се закълне с клетва и обвързва душата си със задължение, нека не наруши думата си, а нека извърши според всичко, което е излязло от устата му.

3 Също ако някоя жена направи оброк на Господа и обвърже себе си със задължение в младостта си, в бащиния си дом,

[4] e seu pai, sabendo do voto e da abstinência a que ela se obrigou, calar-se para com ela, todos os seus votos serão válidos; terá de observar toda a abstinência a que se obrigou.

[4] и баща ѝ чуе оброка ѝ и задължението, с което е обвързала душата си, и баща ѝ не ѝ каже нищо, тогава всичките ѝ оброци си остават в сила и всяко нейно задължение, с което е обвързала душата си, си остава в сила.

[5] Mas, se o pai, no dia em que tal souber, o desaprovar, não será válido nenhum dos votos dela, nem lhe será preciso observar a abstinência a que se obrigou; o SENHOR lhe perdoará, porque o pai dela a isso se opôs.

[5] Но ако баща ѝ ѝ забрани, в деня, когато чуе, то никой от оброците ѝ или от задълженията, с които е обвързала душата си, няма да остане в сила; и Господ ще ѝ прости, понеже ѝ е забранил баща ѝ.

[6] Porém, se ela se casar, ainda sob seus votos ou dito irrefletido dos seus lábios, com que a si mesma se obrigou,

[6] Но ако се омъжи, като има на себе си оброка си или нещо необмислено, изговорено с устните ѝ, с което е обвързала душата си,

[7] e seu marido, ouvindo-o, calar-se para com ela no dia em que o ouvir, serão válidos os votos dela, e lhe será preciso observar a abstinência a que se obrigou.

[7] и мъжът ѝ, като чуе, не ѝ каже нищо, в деня, когато чуе, тогава оброците ѝ си остават в сила и задълженията, с които е обвързала душата си, си остават в сила.

[8] Mas, se seu marido o desaprovar no dia em que o ouvir e anular o voto que estava sobre ela, como também o dito irrefletido dos seus lábios, com que a si mesma se obrigou, o SENHOR lho perdoará.

[8] Но ако мъжът ѝ ѝ забрани, в деня, когато чуе, тогава той ще унищожи оброка, който е взела върху себе си, и онова, което необмислено е изговорила с устните си, с което е обвързала душата си; и Господ ще ѝ прости.

[9] No tocante ao voto da viúva ou da divorciada, tudo com que se obrigar lhe será válido.

[9] Оброк, направен от вдовица или напусната жена, всичко, с което би обвързала душата си, си остава върху нея.

[10] Porém, se fez voto na casa de seu marido ou com juramento se obrigou a alguma abstinência,

[10] Но ако една жена е направила оброк в къщата на мъжа си или е обвързала душата си с клетвено задължение

[11] e seu marido o soube, e se calou para com ela, e lho não desaprovou, todos os votos dela serão válidos; e lhe será preciso observar toda a abstinência a que a si mesma se obrigou.

[12] Porém, se seu marido lhos anulou no dia em que o soube, tudo quanto saiu dos lábios dela, quer dos seus votos, quer da abstinência a que a si mesma se obrigou, não será válido; seu marido lhos anulou, e o SENHOR perdoará a ela.

[13] Todo voto e todo juramento com que ela se obrigou, para afligir a sua alma, seu marido pode confirmar ou anular.

[14] Porém, se seu marido, dia após dia, se calar para com ela, então, confirma todos os votos dela e tudo aquilo a que ela se obrigou, porquanto se calou para com ela no dia em que o soube.

[15] Porém, se lhos anular depois de os ter ouvido, responderá pela obrigação dela.

[16] São estes os estatutos que o SENHOR ordenou a Moisés, entre o marido e sua mulher, entre o pai e sua filha moça se ela estiver em casa de seu pai.

Números 31

A vitória sobre os midianitas

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Vinga os filhos de Israel dos midianitas; depois, serás recolhido ao teu povo.

[11] и мъжът ѝ е чул, и не ѝ е казал нищо, нито ѝ е забранил, тогава всичките ѝ оброци си остават в сила и всичките задължения, с които е обвързала душата си, си остават в сила.

[12] Но ако в деня, когато е чул, мъжът ѝ съвсем ги е унищожил, тогава онова, което е излязло от устните ѝ относно оброците ѝ и относно обвързването на душата ѝ, няма да остане в сила; мъжът ѝ ги е унищожил и Господ ще ѝ прости.

[13] Мъжът ѝ може да утвърди и мъжът ѝ може да унищожи всеки оброк и всяко клетвено задължение за смиряването на душата ѝ;

[14] но ако мъжът ѝ ден след ден продължава да мълчи, тогава той потвърждава всичките ѝ оброци и всичките задължения, които са върху нея; той ги е потвърдил, защото не ѝ е казал нищо в деня, когато ги е чул.

[15] Но ако ги унищожи някак после, след като ги е чул, тогава той ще носи нейния грях.

[16] Тези са наредбите, които Господзаповядва на Моисей, да се пазят между мъж и жена му и между баща и дъщеря му в младостта ѝ, докато е в бащиния си дом, относно оброците.

Числа 31

Победа над мадиамците

[1] След това Господ говорѝ на Моисей:

[2] Въздай на мадиамците за израилтяните и след това ще се прибереш при народа си.

[3] Falou, pois, Moisés ao povo, dizendo: Armai alguns de vós para a guerra, e que saiam contra os midianitas, para fazerem a vingança do SENHOR contra eles.

[4] Mil homens de cada tribo entre todas as tribos de Israel enviareis à guerra.

[5] Assim, dos milhares de Israel foram dados mil de cada tribo: doze mil ao todo, armados para a guerra.

[6] Mandou-os Moisés à guerra, de cada tribo mil, a estes e a Finéias, filho do sacerdote Eleazar, o qual levava consigo os utensílios sagrados, a saber, as trombetas para o toque de rebate.

[7] Pelejaram contra os midianitas, como o SENHOR ordenara a Moisés,

[8] e mataram todo homem feito. Mataram, além dos que já haviam sido mortos, os reis dos midianitas, Evi, Requém, Zur, Hur e Reba, cinco reis dos midianitas; também Balaão, filho de Beor, mataram à espada.

[9] Porém os filhos de Israel levaram presas as mulheres dos midianitas e as suas crianças; também levaram todos os seus animais, e todo o seu gado, e todos os seus bens.

[10] Queimaram-lhes todas as cidades em que habitavam e todos os seus acampamentos.

[11] Tomaram todo o despojo e toda a presa, tanto de homens como de animais.

[3] И така, Моисей говорѝ на народа: Нека се въоръжат от вас мъже за бой и нека отидат против Мадиам, за да извършат въздаяние върху Мадиам за Господа.

[4] По хиляда души от всяко племе от всички Израилеви племена да изпратите на войната.

[5] И така, от Израилевите хиляди бяха преброени по хиляда души от всяко племе, дванадесет хиляди души, въоръжени за бой.

[6] Моисей ги изпрати на войната, по хиляда души от всяко племе, тях и Финеес, син на свещеника Елеазар, със святите вещи и с тръбите за тревога в ръцете му.

[7] Те воюваха против Мадиам, както Господ заповяда на Моисей, и убиха всяко мъжко.

[8] И между убитите убиха и мадиамските царе: Евий, Рекем, Сур, Ур и Рева, петима мадиамски царе; убиха с меч и Валаам, Веоровия син.

[9] А израилтяните плениха жените на мадиамците, децата им, всичкия им добитък и всичките им стада; и разграбиха целия им имот.

[10] А всичките им градове, в местата, населени от тях, и всичките им станове изгориха с огън.

[11] Те взеха всичко заграбено и цялата плячка – и човек, и животно.

[12] Trouxeram a Moisés, e ao sacerdote Eleazar, e à congregação dos filhos de Israel os cativos, e a presa, e o despojo, para o arraial, nas campinas de Moabe, junto do Jordão, na altura de Jericó.

[12] И докараха пленниците, плячката и заграбеното на Моисей, на свещеника Елеазар и на обществото израилтяни в стана, на моавските полета при Йордан, срещу Йерихон.

O tratamento dos cativos

[13] Moisés, e Eleazar, o sacerdote, e todos os príncipes da congregação saíram a recebê-los fora do arraial.

[13] Тогава Моисей, свещеникът Елеазар и всички първенци на обществото излязоха да ги посрещнат вън от стана.

[14] Indignou-se Moisés contra os oficiais do exército, capitães dos milhares e capitães das centenas, que vinham do serviço da guerra.

[14] Но Моисей се разгневи на военачалниците, на хилядниците и на стотниците, които се връщаха от военния поход;

[15] Disse-lhes Moisés: Deixastes viver todas as mulheres?

[15] Моисей им каза: Оставихте ли живи всички жени?

[16] Eis que estas, por conselho de Balaão, fizeram prevaricar os filhos de Israel contra o SENHOR, no caso de Peor, pelo que houve a praga entre a congregação do SENHOR.

[16] Ето, те, по съвета на Валаам, накараха израилтяните да беззаконстват против Господа в делото на Фегор, така че язвата се яви сред Господнето общество.

[17] Agora, pois, matai, dentre as crianças, todas as do sexo masculino; e matai toda mulher que coabitou com algum homem, deitando-se com ele.

[17] Затова сега убийте всички мъжки от децата и убийте всяка жена, която е познала мъж, като е лежала с него.

[18] Porém todas as meninas, e as jovens que não coabitaram com algum homem, deitando-se com ele, deixai-as viver para vós outros.

[18] А всички момичета, които не са познали мъж, които не са лежали с такъв, оставете живи за себе си.

A purificação dos soldados e da presa

[19] Acampai-vos sete dias fora do arraial; qualquer de vós que tiver matado alguma pessoa e qualquer que tiver tocado em algum morto, ao terceiro dia e ao sétimo dia, vos purificareis, tanto vós como os vossos cativos.

[19] И вие останете вън от стана седем дни; вие и пленниците ви, всеки от вас, който е убил човек и който се е допрял до убит, очистете се на третия ден и на седмия ден;

[20] Também purificareis toda veste, e toda obra de peles, e toda obra de pêlos de cabra, e todo artigo de madeira.

[20] очистете и всички дрехи, всички кожени вещи и всичко, което е направено от козина, и всички дървени съдове.

[21] Então, disse o sacerdote Eleazar aos homens do exército que partiram à guerra: Este é o estatuto da lei que o SENHOR ordenou a Moisés.

[21] Също и свещеникът Елеазар каза на войниците, които бяха ходили на война: Това е наредбата, която Господ заповяда на Моисей като закон.

[22] Contudo, o ouro, a prata, o bronze, o ferro, o estanho e o chumbo,

[22] Само че златото, среброто, медта, желязото, оловото и калая,

[23] tudo o que pode suportar o fogo fareis passar pelo fogo, para que fique limpo; todavia, se purificará com a água purificadora; mas tudo o que não pode suportar o fogo fareis passar pela água.

[23] всичко, което може да устои на огън, прекарайте през огън и ще бъде чисто; обаче, трябва да се очисти и с очистителната вода; и всичко, което не може да устои на огън, прекарайте през вода.

[24] Também lavareis as vossas vestes ao sétimo dia, para que fiqueis limpos; e, depois, entrareis no arraial.

[24] Тогава на седмия ден да изперете дрехите си и ще бъдете чисти; и след това да влезете в стана.

A divisão da presa

[25] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[25] И Господ говорѝ на Моисей:

[26] Faze a contagem da presa que foi tomada, tanto de homens como de animais, tu, e Eleazar, o sacerdote, e os cabeças das casas dos pais da congregação;

[26] Ти и свещеникът Елеазар, и началниците на бащините домове от обществото пребройте плячката и пленниците – и човек, и животно,

[27] divide a presa em duas partes iguais, uma para os que, hábeis na peleja, saíram à guerra, e a outra para toda a congregação.

[27] и раздели плячката на две – между войниците, които ходиха на война, и цялото общество.

[28] Então, para o SENHOR tomarás tributo dos homens do exército que saíram a esta guerra, de cada quinhentas cabeças, uma, tanto dos homens como dos bois, dos jumentos e das ovelhas.

[28] От дела на войниците, които ходиха на бой, отдели като данък за Господа по една душа от петстотин – от хора, от говеда, от осли и от овце;

[29] Da metade que lhes toca o tomareis e o dareis ao sacerdote Eleazar, para a oferta do SENHOR.

[29] от тяхната половина да вземеш това и да го дадеш на свещеника Елеазар като принос за издигане на Господа.

[30] Mas, da metade que toca aos filhos de Israel, tomarás, de cada cinqüenta, um, tanto dos homens como dos bois, dos jumentos e das ovelhas, de todos os animais; e os darás aos levitas que têm a seu cargo o serviço do tabernáculo do SENHOR.

[30] А от половината, която се дава на израилтяните, да вземеш по един дял от петдесет – от хора, от говеда, от осли и от овце – от всеки добитък, – и да ги дадеш на левитите, които пазят заръчаното за Господнята скиния.

[31] Moisés e o sacerdote Eleazar fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

[31] И така, Моисей и свещеникът Елеазар направиха, както Господ заповяда на Моисей.

[32] Foi a presa, restante do despojo que tomaram os homens de guerra, seiscentas e setenta e cinco mil ovelhas,

[32] А плячката, т. е. това, което остана в плен, което войниците плениха, беше: овце – шестстотин седемдесет и пет хиляди;

[33] setenta e dois mil bois,

[33] говеда – седемдесет и две хиляди;

[34] sessenta e um mil jumentos

[34] осли – шестдесет и една хиляди,

[35] e trinta e duas mil pessoas, as mulheres que não coabitaram com homem algum, deitando-se com ele.

[35] и хора – жени, които не бяха познали мъж чрез лягане с такъв, – всичко тридесет и две хиляди души.

[36] E a metade, parte que toca aos que saíram à guerra, foi em número de trezentas e trinta e sete mil e quinhentas ovelhas.

[36] Половината, делът на онези, които бяха ходили на бой, беше на брой: овце – триста тридесет и седем хиляди и петстотин:

[37] O tributo em ovelhas para o SENHOR foram seiscentas e setenta e cinco.

[37] а данъкът за Господа от овцете беше шестстотин седемдесет и пет;

[38] E foram os bois trinta e seis mil; e o seu tributo para o SENHOR, setenta e dois.

[38] говедата бяха тридесет и шест хиляди, от които данъкът за Господа беше седемдесет и две;

[39] E foram os jumentos trinta mil e quinhentos; e o seu tributo para o SENHOR, sessenta e um.

[39] ослите бяха тридесет хиляди и петстотин, от които данъкът за Господабеше шестдесет и един;

[40] As pessoas foram dezesseis mil; e o seu tributo para o SENHOR, trinta e duas.

[40] и хората бяха шестнадесет хиляди, от които данъкът за Господа беше тридесет и двама души.

[41] Então, Moisés deu a Eleazar, o sacerdote, o tributo da oferta do SENHOR, como este ordenara a Moisés.

[41] И Моисей даде данъка, като принос за издигане на Господа, на свещеника Елеазар, както Господ заповяда на Моисей.

[42] E, da metade que toca aos filhos de Israel, que Moisés separara da dos homens que pelejaram

[43] (a metade para a congregação foram, em ovelhas, trezentas e trinta e sete mil e quinhentas;

[44] em bois, trinta e seis mil;

[45] em jumentos, trinta mil e quinhentos;

[46] e, em pessoas, dezesseis mil),

[47] desta metade que toca aos filhos de Israel, Moisés tomou um de cada cinqüenta, tanto de homens como de animais, e os deu aos levitas que tinham a seu cargo o serviço do tabernáculo do SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[42] А половината, която бе дадена на израилтяните, която Моисей отдели от войниците,

[43] т. е. половината за обществото, беше: овце – триста тридесет и седем хиляди и петстотин;

[44] говеда – тридесет и шест хиляди;

[45] осли – тридесет хиляди и петстотин;

[46] и хора – шестнадесет хиляди.

[47] От тази половина за израилтяните Моисей взе по един дял от петдесет, от хора и от животни, и ги даде на левитите, които пазеха заръчаното за Господнятаскиния,
както Господ заповяда на Моисей.

A oferta voluntária dos capitães

[48] Então, se chegaram a Moisés os oficiais sobre os milhares do exército, capitães sobre mil e capitães sobre cem,

[49] e lhe disseram: Teus servos fizeram a conta dos homens de guerra que estiveram sob as nossas ordens, e nenhum falta dentre eles e nós.

[50] Pelo que trouxemos uma oferta ao SENHOR, cada um o que achou: objetos de ouro, ornamentos para o braço, pulseiras, sinetes, arrecadas e colares, para fazer

[48] Тогава към Моисей се приближиха началниците, които бяха над хилядите на войската, хилядниците и стотниците,

[49] и казаха на Моисей: Слугите ти преброиха войниците, които са под ръката ни; и не липсва нито един от нас.

[50] Затова принасяме дар на Господа, всеки каквото е намерил – златни неща, верижки, гривни, пръстени, обеци и мъниста, за да се извърши

expiação por nós mesmos perante o SENHOR.

[51] Assim, Moisés e o sacerdote Eleazar receberam deles o ouro, sendo todos os objetos bem trabalhados.

[52] Foi todo o ouro da oferta que os capitães de mil e os capitães de cem trouxeram ao SENHOR dezesseis mil setecentos e cinqüenta siclos.

[53] Pois cada um dos homens de guerra havia tomado despojo para si.

[54] Moisés e o sacerdote Eleazar receberam o ouro dos capitães de mil e dos capitães de cem e o trouxeram à tenda da congregação, como memorial para os filhos de Israel perante o SENHOR.

Números 32

Duas tribos e meia desejam habitar na Transjordânia

[1] Os filhos de Rúben e os filhos de Gade tinham gado em muitíssima quantidade; e viram a terra de Jazer e a terra de Gileade, e eis que o lugar era lugar de gado.

[2] Vieram, pois, os filhos de Gade e os filhos de Rúben e falaram a Moisés, e ao sacerdote Eleazar, e aos príncipes da congregação, dizendo:

[3] Atarote, Dibom, Jazer, Ninra, Hesbom, Eleale, Sebã, Nebo e Beom,

[4] a terra que o SENHOR feriu diante da congregação de Israel é terra de gado; e os teus servos têm gado.

[5] Disseram mais: Se achamos mercê aos teus olhos, dê-se esta terra em possessão

умилостивение за душите ни пред Господа.

[51] Моисей и свещеникът Елеазар взеха златото от тях, всичко в изработени украшения.

[52] И цялото злато от приноса за издигане, който хилядниците и стотниците принесоха на Господа, беше шестнадесет хиляди седемстотин и петдесет сикъла.

[53] (Защото войниците бяха грабили, всеки за себе си.)

[54] И Моисей и свещеникът Елеазар, като взеха златото от хилядниците и стотниците, го донесоха в шатъра за срещане, за спомен на израилтяните пред Господа.

Числа 32

Разпределяне на земята на изток от Йордан

[1] А Рувимовите синове и Гадовите синове имаха твърде много добитък; и когато видяха Язирската земя и Галаадската земя, че, ето, мястото беше място за добитък,

[2] то Гадовите синове и Рувимовите синове дойдоха и говориха на Моисей, на свещеника Елеазар и на първенците на обществото:

[3] Атарот, Девон, Язир, Нимра, Есевон, Елеала, Севама, Нево и Веон,

[4] земята, която Господ порази пред Израилевото общество, е земя за добитък; а слугите ти имат добитък.

[5] Затова, казаха, ако сме придобили твоето благоволение, нека тази земя

aos teus servos; e não nos faças passar o Jordão.

[6] Porém Moisés disse ao filhos de Gade e aos filhos de Rúben: Irão vossos irmãos à guerra, e ficareis vós aqui?
[7] Por que, pois, desanimais o coração dos filhos de Israel, para que não passem à terra que o SENHOR lhes deu?

[8] Assim fizeram vossos pais, quando os enviei de Cades-Barnéia a ver esta terra.

[9] Chegando eles até ao vale de Escol e vendo a terra, descorajaram o coração dos filhos de Israel, para que não viessem à terra que o SENHOR lhes tinha dado.

[10] Então, a ira do SENHOR se acendeu naquele mesmo dia, e jurou, dizendo:

[11] Certamente, os varões que subiram do Egito, de vinte anos para cima, não verão a terra que prometi com juramento a Abraão, a Isaque e a Jacó, porquanto não perseveraram em seguir-me,
[12] exceto Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, e Josué, filho de Num, porque perseveraram em seguir ao SENHOR.

[13] Pelo que se acendeu a ira do SENHOR contra Israel, e fê-los andar errantes pelo deserto quarenta anos, até que se consumiu toda a geração que procedera mal perante o SENHOR.

[14] Eis que vós, raça de homens pecadores, vos levantastes em lugar de vossos pais,

бъде дадена на слугите ти за притежание; не ни превеждай през Йордан.
[6] А Моисей каза на Гадовите синове и на Рувимовите синове: Да идат ли братята ви на бой, а вие тук да седите?
[7] Защо обезсърчавате сърцата на израилтяните, за да не преминат в земята, която Господ им е дал?
[8] Така направиха бащите ви, когато ги изпратих от Кадис-варни, за да видят земята;
[9] отидоха до долината Есхол и като видяха земята, обезсърчиха сърцата на израилтяните, за да не влязат в земята, която Господ им беше дал.
[10] И в онзи ден гневът на Господа пламна и Той се закле, като каза:
[11] Нито един от онези мъже, които излязоха от Египет, от двадесет години нагоре, няма да види земята, за която съм се клел на Авраам, Исаак и Яков, защото не Ме последваха напълно,
[12] освен Халев, син на Ефония Кенезов, и Исус, Навиновия син, защото те напълно последваха Господа.
[13] Гневът на Господа пламна против Израил и Той ги направи да се скитат из пустинята четиридесет години, докато се довърши изцяло онова поколение, което беше извършило зло пред Господа.
[14] И, ето, вместо бащите си, издигнахте се вие, прибавка на грешни хора, и ще

para aumentardes ainda o furor da ira do SENHOR contra Israel.

разпалите повече пламъка на Господниягняв против Израил.

15 Se não quiserdes segui-lo, também ele deixará todo o povo, novamente, no deserto, e sereis a sua ruína.

15 Защото, ако вие се отвърнете от Него, Той ще остави тях още веднъж в пустинята; и така вие ще станете причината да погине целият този народ.

16 Então, se chegaram a ele e disseram: Edificaremos currais aqui para o nosso gado e cidades para as nossas crianças;

16 Но те пристъпиха към Моисей и казаха: Ще съградим тук огради за добитъка си и градове за домовете си;

17 porém nós nos armaremos, apressando-nos adiante dos filhos de Israel, até que os levemos ao seu lugar; e ficarão as nossas crianças nas cidades fortes, por causa dos moradores da terra.

17 а самите ние сме готови да вървим въоръжени пред израилтяните, докато ги заведем до мястото им; и домовете ни ще седят в укрепените градове в безопасност от местните жители.

18 Não voltaremos para nossa casa até que os filhos de Israel estejam de posse, cada um, da sua herança.

18 Няма да се върнем в домовете си, докато израилтяните не наследят, всеки наследството си.

19 Porque não herdaremos com eles do outro lado do Jordão, nem mais adiante, porquanto já temos a nossa herança deste lado do Jordão, ao oriente.

19 Защото ние няма да наследим с тях оттатък Йордан и по-нататък, понеже нашето наследство ни се падна отсам Йордан, на изток.

20 Então, Moisés lhes disse: Se isto fizerdes assim, se vos armardes para a guerra perante o SENHOR,

20 Тогава Моисей им каза: Ако направите това, ако отидете въоръжени на бой пред Господа,

21 e cada um de vós, armado, passar o Jordão perante o SENHOR, até que haja lançado fora os seus inimigos de diante dele,

21 ако всички въоръжени преминете Йордан пред Господа, докато Той изгони враговете Си пред Себе Си

22 e a terra estiver subjugada perante o SENHOR, então, voltareis e sereis desobrigados perante o SENHOR e perante Israel; e a terra vos será por possessão perante o SENHOR.

22 и земята бъде завладяна пред Господа, а след това се върнете, тогава ще бъдете невинни пред Господа и пред Израил и ще имате тази земя за притежание пред Господа.

[23] Porém, se não fizerdes assim, eis que pecastes contra o SENHOR; e sabei que o vosso pecado vos há de achar.
[24] Edificai vós cidades para as vossas crianças e currais para as vossas ovelhas; e cumpri o que haveis prometido.
[25] Então, os filhos de Gade e os filhos de Rúben falaram a Moisés, dizendo: Como ordena meu senhor, assim farão teus servos.
[26] Nossas crianças, nossas mulheres, nossos rebanhos e todos os nossos animais estarão aí nas cidades de Gileade,
[27] mas os teus servos passarão, cada um armado para a guerra, perante o SENHOR, como diz meu senhor.
[28] Então, Moisés deu ordem a respeito deles a Eleazar, o sacerdote, e a Josué, filho de Num, e aos cabeças das casas dos pais das tribos dos filhos de Israel;
[29] e disse-lhes: Se os filhos de Gade e os filhos de Rúben passarem convosco o Jordão, armado cada um para a guerra, perante o SENHOR, e a terra estiver subjugada diante de vós, então, lhes dareis em possessão a terra de Gileade;
[30] porém, se não passarem, armados, convosco, terão possessões entre vós na terra de Canaã.
[31] Responderam os filhos de Gade e os filhos de Rúben, dizendo: O que o SENHOR disse a teus servos, isso faremos.
[32] Passaremos, armados, perante o SENHOR à terra de Canaã e teremos a

[23] Но ако не направите така, ще съгрешите пред Господа; и да знаете, че грехът ви ще ви намери.
[24] Сградете градове за домовете си и огради за овцете си и направете това, което излезе от устата ви.
[25] И Гадовите синове и Рувимовите синове говориха на Моисей: Слугите ти ще направят, както господарят ни заповядва.
[26] Децата ни, жените ни, стадата ни и всичкият ни добитък ще останат тук, в галаадските градове;
[27] а слугите ти, всички, въоръжени и опълчени, ще отидат пред Господа на бой, както господарят ни каза.
[28] Тогава Моисей даде поръчка за тях на свещеника Елеазар, на Исус Навин и на началниците на бащините домове от племената на израилтяните.
[29] Моисей им каза: Ако Гадовите синове и Рувимовите синове преминат с вас Йордан, всички въоръжени за бой пред Господа, и бъде завладяна земята пред вас, тогава ще им дадете Галаадската земя за притежание.
[30] Но ако не искат да преминат с вас въоръжени, тогава да вземат наследство между вас в Хананската земя.
[31] А Гадовите синове и Рувимовите синове отговориха: Както каза Господ на слугите ти, така ще направим.
[32] Ние ще заминем въоръжени пред Господа в Хананската земя, за да

possessão de nossa herança deste lado do Jordão.

Distribuição da Transjordânia
Deuteronômio 3.12-17

33 Deu Moisés aos filhos de Gade, e aos filhos de Rúben, e à meia tribo de Manassés, filho de José, o reino de Seom, rei dos amorreus, e o reino de Ogue, rei de Basã: a terra com as cidades e seus distritos, as cidades em toda a extensão do país.

34 Os filhos de Gade edificaram Dibom, Atarote e Aroer;
35 Atarote-Sofã, Jazer e Jogbeá;
36 Bete-Ninra e Bete-Harã, cidades fortificadas, e currais de ovelhas.
37 Os filhos de Rúben edificaram Hesbom, Eleale e Quiriataim;
38 Nebo e Baal-Meom, mudando-lhes o nome, e Sibma; e deram outros nomes às cidades que edificaram.
39 Os filhos de Maquir, filho de Manassés, foram-se para Gileade, e a tomaram, e desapossaram os amorreus que estavam nela.
40 Deu, pois, Moisés Gileade a Maquir, filho de Manassés, o qual habitou nela.

41 Foi Jair, filho de Manassés, e tomou as suas aldeias; e chamou-lhes Havote-Jair.

42 Foi Noba e tomou a Quenate com as suas aldeias; e chamou-lhe Noba, segundo o seu nome.

Números 33

Os acampamentos desde o Egito

притежаваме наследството си оттатък Йордан.

33 И така, Моисей им даде, т. е. на Гадовите синове, на Рувимовите синове и на половината от племето на Йосифовия син Манасия, царството на аморейския цар Сион и царството на васанския цар Ог, земята заедно с градовете в пределите ѝ, градовете на околната земя.

34 Гадовите синове съградиха Девон, Атарот, Ароир,
35 Атротсофан, Язир, Йогвея,
36 Ветнимра и Ветаран, укрепени градове и огради за овце.
37 А Рувимовите синове съградиха Есевон, Елеала, Кириатаим,
38 Нево и Ваалмеон (с променени имена) и Севама; и преименуваха градовете, които съградиха.
39 И потомците на Манасиевия син Махир отидоха в Галаад, завладяха го и прогониха аморейците, които бяха в него.
40 Затова Моисей даде Галаад на Махир, Манасиевия син, и той се засели в него.
41 А Манасиевият син Яир отиде и завладя градовете му и ги преименува Авот-Яир.

42 И Нова отида и превзе Кенат и селата му и го преименува Нова по своето име.

Числа 33

Пътуването от Египет до Йордан

[1] São estas as caminhadas dos filhos de Israel que saíram da terra do Egito, segundo os seus exércitos, sob as ordens de Moisés e Arão.
[2] Escreveu Moisés as suas saídas, caminhada após caminhada, conforme o mandado do SENHOR; e são estas as suas caminhadas, segundo as suas saídas:
[3] partiram, pois, de Ramessés no décimo quinto dia do primeiro mês; no dia seguinte ao da Páscoa, saíram os filhos de Israel, corajosamente, aos olhos de todos os egípcios,

[4] enquanto estes sepultavam todos os seus primogênitos, a quem o SENHOR havia ferido entre eles; também contra os deuses executou o SENHOR juízos.

[5] Partidos, pois, os filhos de Israel de Ramessés, acamparam-se em Sucote.

[6] E partiram de Sucote e acamparam-se em Etã, que está no fim do deserto.

[7] E partiram de Etã, e voltaram a Pi-Hairote, que está defronte de Baal-Zefom, e acamparam-se diante de Migdol.
[8] E partiram de Pi-Hairote, passaram pelo meio do mar ao deserto e, depois de terem andado caminho de três dias no deserto de Etã, acamparam-se em Mara.

[9] E partiram de Mara e vieram a Elim. Em Elim, havia doze fontes de águas e setenta palmeiras; e acamparam-se ali.

[1] Ето пътуванията на израилтяните, които излязоха от Египетската земя по устроените си войнства под Моисеева и Ааронова ръка.
[2] Моисей по Господне повеление написа тръгванията им според пътуванията им; и ето пътуванията им според тръгванията им.
[3] В първия месец, на петнадесетия ден от първия месец, отпътуваха от Рамесий; на сутринта на Пасхата израилтяните излязоха с издигната ръка пред очите на всички египтяни,
[4] когато египтяните погребваха всичките си първородни, които Господ беше поразил помежду им. (И над боговете им Господ извърши съд.)
[5] И израилтяните, като отпътуваха от Рамесий, разположиха стан в Сокхот.
[6] Като отпътуваха от Сокхот, разположиха стан в Етам, който е в края на пустинята.
[7] Като отпътуваха от Етам, върнаха се към Пиаирот, който е срещу Веелсефон, и разположиха стан срещу Мигдол.
[8] А когато отпътуваха от Пиаирот, преминаха през морето в пустинята и пътуваха тридневен път през пустинята Етам и разположиха стан в Мера.
[9] А като отпътуваха от Мера, дойдоха в Елим; а в Елим имаше дванадесет водни извори и седемдесет палмови дървета и там разположиха стан.

[10] E partiram de Elim e acamparam-se junto ao mar Vermelho;
[11] partiram do mar Vermelho e acamparam-se no deserto de Sim;
[12] partiram do deserto de Sim e acamparam-se em Dofca;
[13] partiram de Dofca e acamparam-se em Alus;
[14] partiram de Alus e acamparam-se em Refidim, porém não havia ali água, para que o povo bebesse;
[15] partiram de Refidim e acamparam-se no deserto do Sinai;
[16] partiram do deserto do Sinai e acamparam-se em Quibrote-Hataavá;
[17] partiram de Quibrote-Hataavá e acamparam-se em Hazerote;
[18] partiram de Hazerote e acamparam-se em Ritma;
[19] partiram de Ritma e acamparam-se em Rimom-Perez;
[20] partiram de Rimom-Perez e acamparam-se em Libna;
[21] partiram de Libna e acamparam-se em Rissa;
[22] partiram de Rissa e acamparam-se em Queelata;
[23] partiram de Queelata e acamparam-se no monte Sefer;
[24] partiram do monte Sefer e acamparam-se em Harada;
[25] partiram de Harada e acamparam-se em Maquelote;

[10] Като отпътуваха от Елим, разположиха стан при Червеното море.
[11] Като отпътуваха от Червеното море, разположиха стан в пустинята Син.
[12] Като отпътуваха от пустинята Син, разположиха стан в Дофка.
[13] Като отпътуваха от Дофка, разположиха стан в Елус.
[14] Като отпътуваха от Елус, разположиха стан в Рафидим, където нямаше вода да пие народът.
[15] Като отпътуваха от Рафидим, разположиха стан в Синайската пустиня.
[16] Като отпътуваха от Синайската пустиня, разположиха стан в Киврот-атаава.
[17] Като отпътуваха от Киврот-атаава, разположиха стан в Асирот.
[18] Като отпътуваха от Асирот, разположиха стан в Ритма.
[19] Като отпътуваха от Ритма, разположиха стан в Римон-Фарес.
[20] Като отпътуваха от Римон-Фарес, разположиха стан в Ливна.
[21] Като отпътуваха от Ливна, разположиха стан в Риса.
[22] Като отпътуваха от Риса, разположиха стан в Кеелата.
[23] Като отпътуваха от Кеелата, разположиха стан на хълма Сафер.
[24] Като отпътуваха от хълма Сафер, разположиха стан в Харада.
[25] Като отпътуваха от Харада, разположиха стан в Макилот.

[26] partiram de Maquelote e acamparam-se em Taate;

[27] partiram de Taate e acamparam-se em Tera;

[28] partiram de Tera e acamparam-se em Mitca;

[29] partiram de Mitca e acamparam-se em Hasmona;

[30] partiram de Hasmona e acamparam-se em Moserote;

[31] partiram de Moserote e acamparam-se em Benê-Jaacã;

[32] partiram de Benê-Jaacã e acamparam-se em Hor-Hagidgade;

[33] partiram de Hor-Hagidgade e acamparam-se em Jotbatá;

[34] partiram de Jotbatá e acamparam-se em Abrona;

[35] partiram de Abrona e acamparam-se em Eziom-Geber;

[36] partiram de Eziom-Geber e acamparam-se no deserto de Zim, que é Cades;

[37] partiram de Cades e acamparam-se no monte Hor, na fronteira da terra de Edom.

A morte de Arão
Números 20.22-29

[38] Então, Arão, o sacerdote, subiu ao monte Hor, segundo o mandado do SENHOR; e morreu ali, no quinto mês do ano quadragésimo da saída dos filhos de Israel da terra do Egito, no primeiro dia do mês.

[39] Era Arão da idade de cento e vinte e três anos, quando morreu no monte Hor.

[26] Като отпътуваха от Макилот, разположиха стан в Тахат.

[27] Като отпътуваха от Тахат, разположиха стан в Тара.

[28] Като отпътуваха от Тара, разположиха стан в Митка.

[29] Като отпътуваха от Митка, разположиха стан в Асемона.

[30] Като отпътуваха от Асемона, разположиха стан в Масирот.

[31] Като отпътуваха от Масирот, разположиха стан във Венеякан.

[32] Като отпътуваха от Венеякан, разположиха стан в Хоргадгад.

[33] Като отпътуваха от Хоргадгад, разположиха стан в Йотвата.

[34] Като отпътуваха от Йотвата, разположиха стан в Еврона.

[35] Като отпътуваха от Еврона, разположиха стан в Есион-гавер.

[36] Като отпътуваха от Есион-гавер, разположиха стан в пустинята Цин, която е Кадис.

[37] А като отпътуваха от Кадис, разположиха стан в планината Ор, при края на Едомската земя.

[38] И по Господне повеление свещеникът Аарон се изкачи на планината Ор и умря там, в четиридесетата година от излизането на израилтяните от Египетската земя, в петия месец, на първия ден от месеца.

[39] Аарон беше на сто двадесет и три години, когато умря на планината Ор.

[40] Então, ouviu o cananeu, rei de Arade, que habitava o Sul da terra de Canaã, que chegavam os filhos de Israel.
[41] E partiram do monte Hor e acamparam-se em Zalmona;
[42] partiram de Zalmona e acamparam-se em Punom;
[43] partiram de Punom e acamparam-se em Obote;
[44] partiram de Obote e acamparam-se em Ijé-Abarim, no limite de Moabe;
[45] partiram de Ijé-Abarim e acamparam-se em Dibom-Gade;
[46] partiram de Dibom-Gade e acamparam-se em Almom-Diblataim;
[47] partiram de Almom-Diblataim e acamparam-se nos montes de Abarim, defronte de Nebo;
[48] partiram dos montes de Abarim e acamparam-se nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó.
[49] E acamparam-se junto ao Jordão, desde Bete-Jesimote até Abel-Sitim, nas campinas de Moabe.

Deus manda lançar fora os moradores de Canaã

[50] Disse o SENHOR a Moisés, nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó:
[51] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando houverdes passado o Jordão para a terra de Canaã,
[52] desapossareis de diante de vós todos os moradores da terra, destruireis todas as pedras com figura e também todas as suas

[40] Арадският цар, ханаанецът, който живееше на юг от Ханаанската земя, чу за идването на израилтяните.
[41] А те, като отпътуваха от планината Ор, разположиха стан в Салмона.
[42] Като отпътуваха от Салмона, разположиха стан във Финон.
[43] Като отпътуваха от Финон, разположиха стан в Овот.
[44] Като отпътуваха от Овот, разположиха стан в Иим-аварим, на моавската граница.
[45] Като отпътуваха от Иим, разположиха стан в Девон-гад.
[46] Като отпътуваха от Девон-гад, разположиха стан в Алмон-дивлатаим.
[47] Като отпътуваха от Алмон-дивлатаим, разположиха стан на планината Аварим, срещу Нево.
[48] А като отпътуваха от планината Аварим, разположиха стан на моавските полета при Йордан срещу Йерихон.
[49] При Йордан разположиха стан, от Ветиесимот до Авел-ситим, на моавските полета.
[50] Тогава Господ говорѝ на Моисей на моавските полета при Йордан, срещу Йерихон:
[51] Кажѝ на израилтяните: Когато минете през Йордан в Ханаанската земя,
[52] изгонете от пред себе си всичките жители на земята, изтребете всичките им изображения, унищожете всичките

imagens fundidas e deitareis abaixo todos os seus ídolos;

[53] tomareis a terra em possessão e nela habitareis, porque esta terra, eu vo-la dei para a possuirdes;

[54] herdareis a terra por sortes, segundo as vossas famílias; à tribo mais numerosa dareis herança maior; à pequena, herança menor. Onde lhe cair a sorte, esse lugar lhe pertencerá; herdareis segundo as tribos de vossos pais.

[55] Porém, se não desapossardes de diante de vós os moradores da terra, então, os que deixardes ficar ser-vos-ão como espinhos nos vossos olhos e como aguilhões nas vossas ilhargas e vos perturbarão na terra em que habitardes.

[56] E será que farei a vós outros como pensei fazer-lhes a eles.

Números 34

Os confins da terra

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Dá ordem aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra de Canaã, será esta a que vos cairá em herança: a terra de Canaã, segundo os seus limites.

[3] A região sul vos será desde o deserto de Zim até aos limites de Edom; e o limite do sul vos será desde a extremidade do mar Salgado para o lado oriental.

[4] Este limite vos irá rodeando do sul para a subida de Acrabim e passará até Zim; e as suas saídas serão do sul a Cades-Barnéia; e sairá a Hazar-Adar e passará a Azmom.

им лети идоли и съборете всичките им капища.

[53] Завладейте земята и се заселете в нея; защото на вас съм дал тази земя за наследство.

[54] И да разделите земята с жребий между семействата си за наследство; на по-многобройните да дадете по-голямо наследство, а на по-малобройните да дадете по-малко наследство. На всеки наследството да бъде там, където му сепадне жребият. Според бащините си племена да наследите.

[55] Но ако не изгоните от пред себе си жителите на земята, тогава онези от тях, които оставите, ще бъдат тръни в очите ви и бодли в ребрата ви и ще ви измъчват в земята, в която живеете.

[56] А и при това онова, което мислех да сторя на тях, ще го сторя на вас.

Числа 34

Граници на обещаната Ханаанска земя

[1] Господ говорѝ още на Моисей:

[2] Заповядай на израилтяните: Когато влезете в Ханаанската земя (земята, която ще ви се падне в наследство, Ханаанската земя според границите ѝ),

[3] тогава южните ви земи да бъдат от пустинята Цин покрай Едом; и южната ви граница да бъде от края на Соленото море на изток.

[4] Южната ви граница да завива към нагорнището на Акравим, да отива до Цин и да продължава от южната страна

до Кадис-варни, да излиза на Асар-адар и да отива до Асмон.

5 Rodeará mais este limite de Azmom até ao ribeiro do Egito; e as suas saídas serão para o lado do mar.

5 И границата да завива от Асмон до Египетския поток и да стигне до морето.

6 Por vosso limite ocidental tereis o mar Grande; este vos será a fronteira do ocidente.

6 А за западна граница да имате Голямото море; това да ви бъде западната граница.

7 Este vos será o limite do norte: desde o mar Grande marcareis ao monte Hor.

7 Северните ви граници да бъдат тези: от Голямото море да прокарате границатадо планината Ор;

8 Desde o monte Hor marcareis até à entrada de Hamate; e as saídas deste limite serão até Zedade;

8 от планината Ор да прокарате границата до прохода на Емат; и границата да продължава до Седад.

9 dali, seguirá até Zifrom, e as suas saídas serão em Hazar-Enã; este vos será o limite do norte.

9 Границата да продължава до Зифрон и да излиза на Асаренан. Това да ви бъде северната граница.

10 E, por limite do lado oriental, marcareis de Hazar-Enã até Sefã.

10 А източната си граница да прокарате от Асаренан до Шефам.

11 O limite descerá desde Sefã até Ribla, para o lado oriental de Aim; depois, descerá este e irá ao longo da borda do mar de Quinerete para o lado oriental;

11 Границата да слиза от Шефам до Ривла, на изток от Аин; и границата да слиза и да достига брега на езерото Хинерот на изток.

12 descerá ainda ao longo do Jordão, e as suas saídas serão no mar Salgado; esta vos será a terra, segundo os limites de seu contorno.

12 И границата да слиза до Йордан и да излиза на Соленото море. Това ще бъде земята ви според окръжаващите я граници.

13 Moisés deu ordem aos filhos de Israel, dizendo: Esta é a terra que herdareis por sortes, a qual o SENHOR mandou dar às nove tribos e à meia tribo.

13 И така, Моисей заповяда на израилтяните: Това е земята, която ще наследите чрез жребий, която Господзаповяда да се даде на деветте и половина племена.

14 Porque a tribo dos filhos dos rubenitas, segundo a casa de seus pais, e a tribo dos

14 Защото племето на Рувимовите синове, според бащините си домове, и

filhos dos gaditas, segundo a casa de seus pais, já receberam; também a meia tribo de Manassés já recebeu a sua herança.

племето на Гадовите синове, според бащините си домове, взеха наследството си, както и половината от Манасиевото племе взе.

15 Estas duas tribos e meia receberam a sua herança deste lado do Jordão, na altura de Jericó, do lado oriental.

15 Тези две и половина племена взеха наследството си оттатък Йордан, срещу Йерихон, на изток.

Os homens que devem repartir a terra

16 Disse mais o SENHOR a Moisés:

16 И Господ говорѝ на Моисей:

17 São estes os nomes dos homens que vos repartirão a terra por herança: Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num.

17 Ето имената на мъжете, които ще ви разделят земята в наследство: свещеникът Елеазар и Исус, Навиновият син.

18 Tomareis mais de cada tribo um príncipe, para repartir a terra em herança.

18 Също от всяко племе да вземете по един първенец, за да разделят земята в наследство.

19 São estes os nomes dos homens: da tribo de Judá, Calebe, filho de Jefoné;

20 da tribo dos filhos de Simeão, Samuel, filho de Amiúde;

21 da tribo de Benjamim, Elidade, filho de Quislom;

22 da tribo dos filhos de Dã, o príncipe Buqui, filho de Jogli;

23 dos filhos de José, da tribo dos filhos de Manassés, o príncipe Haniel, filho de Éfode;

24 da tribo dos filhos de Efraim, o príncipe Quemuel, filho de Siftã;

25 da tribo dos filhos de Zebulom, o príncipe Elizafã, filho de Parnaque;

26 da tribo dos filhos de Issacar, o príncipe Paltiel, filho de Azã;

27 da tribo dos filhos de Aser, o príncipe Aiúde, filho de Selomi;

19 А ето имената на тези мъже: от Юдовото племе: Халев, Ефониевият син;

20 от племето на Симеоновите синове: Самуил, Амиудовият син;

21 от Вениаминовото племе: Елидад, Хислоновият син;

22 от племето на Дановите синове: първенец Вукий, Йоглиевият син;

23 от Йосифовите потомци, от племето на Манасиевите синове: първенец Аниил, Ефодовият син;

24 а от племето на Ефремовите синове: първенец Камуил, Сафтановият син;

25 от племето на Завулоновите синове: първенец Елисафан, Фарнаховият син;

26 от племето на Исахаровите синове: първенец Фалтиил, Азановият син;

27 от племето на Асировите синове: първенец Ахиуд, Шеломиевият син;

[28] da tribo dos filhos de Naftali, o príncipe Pedael, filho de Amiúde.

[29] A estes o SENHOR ordenou que repartissem a herança pelos filhos de Israel, na terra de Canaã.

Números 35

As cidades dos levitas

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés, nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó:

[2] Dá ordem aos filhos de Israel que, da herança da sua possessão, dêem cidades aos levitas, em que habitem; e também, em torno delas, dareis aos levitas arredores para o seu gado.

[3] Terão eles estas cidades para habitá-las; porém os seus arredores serão para o gado, para os rebanhos e para todos os seus animais.

[4] Os arredores das cidades que dareis aos levitas, desde o muro da cidade para fora, serão de mil côvados em redor.

[5] Fora da cidade, do lado oriental, medireis dois mil côvados; do lado sul, dois mil côvados; do lado ocidental, dois mil côvados e do lado norte, dois mil côvados, ficando a cidade no meio; estes lhes serão os arredores das cidades.

[6] Das cidades, pois, que dareis aos levitas, seis haverá de refúgio, as quais dareis para que, nelas, se acolha o homicida; além destas, lhes dareis quarenta e duas cidades.

[28] и от племето на Нефталимовите синове: първенец Федаил, Амиудовият син.

[29] Тези са, на които Господ заповяда да разделят наследството на израилтяните в Ханаанската земя.

Числа 35

Градове, дадени на левитите, и градове за убежище

[1] Господ говорѝ още на Моисей в моавските полета при Йордан срещу Йерихон:

[2] Заповядай на израилтяните да дадат на левитите от наследственото си притежание градове, в които да се заселят; дайте на левитите и пасбища около градовете им.

[3] Градовете да им служат за живеене, а пасбищата да им служат за говедата им, за имота им и за всичките им животни.

[4] Пасбищата около градовете, които ще дадете на левитите, да се простират хиляда лакътя навън от градската стена наоколо.

[5] Да измерите извън града, на източната страна, две хиляди лакътя, на южната страна две хиляди лакътя, на западната страна две хиляди лакътя и на северната страна две хиляди лакътя, а градът да бъде в средата. Такива да бъдат пасбищата около градовете им.

[6] А градовете, които ще дадете на левитите, да бъдат шест града за убежище, които да определите, за да може да прибягва там убиецът; и към

тях да прибавите още четиридесет и два града.

[7] Todas as cidades que dareis aos levitas serão quarenta e oito cidades, juntamente com os seus arredores.

[7] Всички градове, които ще дадете на левитите, да бъдат четиридесет и осем града; дайте ги заедно с пасбищата им.

[8] Quanto às cidades que derdes da herança dos filhos de Israel, se for numerosa a tribo, tomareis muitas; se for pequena, tomareis poucas; cada um dará das suas cidades aos levitas, na proporção da herança que lhe tocar.

[8] И когато дадете градовете от притежанието на израилтяните, от многото градове дайте много, а от малкото – дайте малко; всяко племе да даде на левитите от градовете си според наследството, което е наследило.

Seis cidades de refúgio

Deuteronômio 4.41-43; 19.1-3

[9] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[9] Господ говорѝ още на Моисей:

[10] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando passardes o Jordão para a terra de Canaã,

[10] Кажѝ на израилтяните: Когато минете през Йордан в Ханаанската земя,

[11] escolhei para vós outros cidades que vos sirvam de refúgio, para que, nelas, se acolha o homicida que matar alguém involuntariamente.

[11] тогава да си определите градове, които да ви бъдат градове за убежище, за да може да прибягва там убиецът, който убие човек по погрешка.

[12] Estas cidades vos serão para refúgio do vingador do sangue, para que o homicida não morra antes de ser apresentado perante a congregação para julgamento.

[12] Те да ви бъдат градове за избягване от сродника отмъстител, за да не бъде убит убиецът, преди да се представи на съд пред обществото.

[13] As cidades que derdes serão seis cidades de refúgio para vós outros.

[13] От градовете, които ще дадете, шест да ви бъдат градове за убежище.

[14] Três destas cidades dareis deste lado do Jordão e três dareis na terra de Canaã; cidades de refúgio serão.

[14] Три града да дадете оттатък Йордан и три града да дадете в Ханаанската земя, да бъдат градове за убежище.

[15] Serão de refúgio estas seis cidades para os filhos de Israel, e para o estrangeiro, e para o que se hospedar no meio deles, para que, nelas, se acolha aquele que matar alguém involuntariamente.

[15] Тези шест града да бъдат убежище за израилтяните и за чужденеца, и за онзи, който е пришълец помежду им, за да може да прибягва там всеки, който би убил човек по погрешка.

Execução do homicida

Deuteronômio 19.11-13

16 Todavia, se alguém ferir a outrem com instrumento de ferro, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.
17 Ou se alguém ferir a outrem, com pedra na mão, que possa causar a morte, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.
18 Ou se alguém ferir a outrem com instrumento de pau que tiver na mão, que possa causar a morte, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.

19 O vingador do sangue, ao encontrar o homicida, matá-lo-á.

20 Se alguém empurrar a outrem com ódio ou com mau intento lançar contra ele alguma coisa, e ele morrer,

21 ou, por inimizade, o ferir com a mão, e este morrer, será morto aquele que o feriu; é homicida; o vingador do sangue, ao encontrar o homicida, matá-lo-á.

Privilégios oferecidos pelas cidades de refúgio
Deuteronômio 19.4-10

22 Porém, se o empurrar subitamente, sem inimizade, ou contra ele lançar algum instrumento, sem mau intento,
23 ou, não o vendo, deixar cair sobre ele alguma pedra que possa causar-lhe a morte, e ele morrer, não sendo ele seu inimigo, nem o tendo procurado para o mal,
24 então, a congregação julgará entre o matador e o vingador do sangue, segundo estas leis,

16 Ако някой удари някого с желязно оръдие и онзи умре, убиец е; убиецът непременно да бъде умъртвен.
17 Ако го е ударил с камък от ръката си, от който може да умре, и онзи умре, убиец е; убиецът непременно да бъде умъртвен.
18 Или ако го е ударил с дървено оръдие в ръката си, от което може да умре, и онзиумре, убиец е; убиецът непременно да бъде умъртвен.
19 Отмъстителят за кръвта сам да умъртви убиеца; когато го срещне, да го умъртви.
20 И ако го тласне от омраза или от засада хвърли нещо върху него и онзиумре,
21 или от омраза го удари с ръката си и онзи умре, този, който го е ударил, непременно да бъде умъртвен, убиец е; отмъстителят за кръвта да умъртви убиеца, когато го срещне.

22 Но ако го тласне внезапно, без да го е намразил, или хвърли нещо върху него, без да го е причаквал,
23 или ако, без да види, направи да падне на него някакъв камък, от който може да умре, и онзи умре, без да му е бил неприятел или да е искал да му стори зло,
24 тогава обществото да отсъди между убиеца и отмъстителя за кръвта според тези наредби;

[25] e livrará o homicida da mão do vingador do sangue, e o fará voltar à sua cidade de refúgio, onde se tinha acolhido; ali, ficará até à morte do sumo sacerdote, que foi ungido com o santo óleo.

[26] Porém, se, de alguma sorte, o homicida sair dos limites da sua cidade de refúgio, onde se tinha acolhido,

[27] e o vingador do sangue o achar fora dos limites dela, se o vingador do sangue matar o homicida, não será culpado do sangue.

[28] Pois deve ficar na sua cidade de refúgio até à morte do sumo sacerdote; porém, depois da morte deste, o homicida voltará à terra da sua possessão.

[29] Estas coisas vos serão por estatuto de direito a vossas gerações, em todas as vossas moradas.

[30] Todo aquele que matar a outrem será morto conforme o depoimento das testemunhas; mas uma só testemunha não deporá contra alguém para que morra.

[31] Não aceitareis resgate pela vida do homicida que é culpado de morte; antes, será ele morto.

[32] Também não aceitareis resgate por aquele que se acolher à sua cidade de refúgio, para tornar a habitar na sua terra, antes da morte do sumo sacerdote.

[25] и обществото да избави убиеца от ръката на отмъстителя за кръвта и обществото да го върне в града, където е прибегнал за убежище; и той да живее в него до смъртта на първосвещеника, който е помазан със святото миро.

[26] Но ако убиецът излезе кога да е вън от пределите на убежищния град, в който е прибегнал,

[27] и отмъстителят за кръвта го намери вън от пределите на убежищния му град, и отмъстителят за кръвта умъртви убиеца, този няма да бъде виновен за кръвопролитие;

[28] защото убиецът трябва да стои в убежищния си град до смъртта на първосвещеника. А след смъртта на първосвещеника нека убиецът се върне в земята, която му е притежание.

[29] Това да ви бъде съдебен закон във всичките ви поколения по всичките ви заселища.

[30] Който убие някого, този убиец да бъде умъртвен според думите на свидетели; обаче не бива само един свидетел да свидетелства против някого, за да бъде умъртвен.

[31] Нито да вземате някакъв откуп за живота на убиеца, който като виновен заслужава смърт, а непременно той да бъде умъртвен.

[32] Да не взимате откуп и за онзи, който е прибегнал в убежищен град, за да се върне да живее на мястото си преди смъртта на първо свещеника.

[33] Assim, não profanareis a terra em que estais; porque o sangue profana a terra; nenhuma expiação se fará pela terra por causa do sangue que nela for derramado, senão com o sangue daquele que o derramou.

[34] Não contaminareis, pois, a terra na qual vós habitais, no meio da qual eu habito; pois eu, o SENHOR, habito no meio dos filhos de Israel.

[33] Така няма да оскверните земята, в която се намирате; защото кръвта, тя е, която осквернява земята; и земята не може да се очисти от кръвта, която се е проляла на нея, освен с кръвта на онзи, който я е пролял.

[34] Нито един от вас да не осквернява земята, в която живеете, сред която Аз обитавам; защото Аз, Йехова, обитавам сред израилтяните.

Números 36

Casamento de herdeiras

[1] Chegaram os cabeças das casas paternas da família dos filhos de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, das famílias dos filhos de José, e falaram diante de Moisés e diante dos príncipes, cabeças das casas paternas dos filhos de Israel,

[2] e disseram: O SENHOR ordenou a meu senhor que dê esta terra por sorte em herança aos filhos de Israel; e a meu senhor foi ordenado pelo SENHOR que a herança do nosso irmão Zelofeade se desse a suas filhas.

[3] Porém, casando-se elas com algum dos filhos das outras tribos dos filhos de Israel, então, a sua herança seria diminuída da herança de nossos pais e acrescentada à herança da tribo a que vierem pertencer; assim, se tiraria da nossa herança que nos tocou em sorte.

[4] Vindo também o Ano do Jubileu dos filhos de Israel, a herança delas se

Числа 36

Наследствено право на омъжените жени

[1] Тогава началниците на бащините домове от семействата на потомците на Галаад, син на Махир, Манасиевия син, от семействата на Йосифовите потомци, се приближиха и говориха пред Моисей и пред първенците, началниците на бащините домове на израилтяните:

[2] Господ заповяда на господаря ни да даде земята за наследство на израилтяните с жребий; и господарят ни получи заповед от Господа да даде наследството на брат ни Салпаад на дъщерите му.

[3] Но ако те се омъжат за някого от синовете на другите племена на израилтяните, тогава наследството им ще бъде отнето от наследството на нашите бащи и ще бъде прибавено към наследството на онова племе, което ще ги вземе за жени; така то ще бъде отнето от наследството, което ни дава жребият.

[4] Даже когато дойде юбилеят на израилтяните, тогава наследството им

acrescentaria à herança da tribo daqueles a que vierem pertencer; assim, a sua herança será tirada da tribo de nossos pais.

ще бъде прибавено към наследството на онова племе, което ще ги е взело; и така, наследството им ще бъде отнето от наследството на бащиното ни племе.

5 Então, Moisés deu ordem aos filhos de Israel, segundo o mandado do SENHOR, dizendo: A tribo dos filhos de José fala o que é justo.

5 И така, според Господнето слово Моисей заповядa на израилтяните: Племето на Йосифовите потомци говори право.

6 Esta é a palavra que o SENHOR mandou acerca das filhas de Zelofeade, dizendo: Sejam por mulheres a quem bem parecer aos seus olhos, contanto que se casem na família da tribo de seu pai.

6 Ето какво заповяда Господ за Салпаадовите дъщери; Той казва: Нека се омъжат за когото им се види добре, стига само да се омъжат за мъже отсемейството на бащиното си племе.

7 Assim, a herança dos filhos de Israel não passará de tribo em tribo; pois os filhos de Israel se hão de vincular cada um à herança da tribo de seus pais.

7 По този начин никое наследство на израилтяните няма да премине от племе на племе; защото израилтяните трябва да се привързват, всеки за наследството на бащиното си племе.

8 Qualquer filha que possuir alguma herança das tribos dos filhos de Israel se casará com alguém da família da tribo de seu pai, para que os filhos de Israel possuam cada um a herança de seus pais.

8 Всяка дъщеря, която има наследство в някое племе на израилтяните, трябва да се омъжи за един от семейството на бащиното си племе, така че израилтяните да притежават всеки бащиното си наследство.

9 Assim, a herança não passará de uma tribo a outra; pois as tribos dos filhos de Israel se hão de vincular cada uma à sua herança.

9 Наследството да не преминава от едно племе в друго, а племената на израилтяните да се привързват, всяко за своето наследство.

10 Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram as filhas de Zelofeade,

10 И Салпаадовите дъщери направиха, както Господ заповяда на Моисей;

11 pois Macla, Tirza, Hogla, Milca e Noa, filhas de Zelofeade, se casaram com os filhos de seus tios paternos.

11 защото Маала, Терса, Егла, Мелха и Нуа, Салпаадовите дъщери, се омъжиха за синовете на чичовците си;

[12] Casaram-se nas famílias dos filhos de Manassés, filho de José, e a herança delas permaneceu na tribo da família de seu pai.

[13] São estes os mandamentos e os juízos que ordenou o SENHOR, por intermédio de Moisés, aos filhos de Israel nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó.

[12] омъжиха се за мъже от семействата на потомците на Манасия, Йосифовия син; и така наследството им остана в племето на бащиното им семейство.

[13] Тези са законите и наредбите, които Господ заповяда на израилтяните чрез Моисей на моавските полета при Йордан, срещу Йерихон.

O quinto livro de Moisés chamado Deuteronômio	Второзаконие

Deuteronômio 1

O Primeiro Discurso de Moisés na Planície do Jordão

Moisés conta a história de Israel

[1] São estas as palavras que Moisés falou a todo o Israel, dalém do Jordão, no deserto, na Arabá, defronte do mar de Sufe, entre Parã, Tofel, Labã, Hazerote e Di-Zaabe.

[2] Jornada de onze dias há desde Horebe, pelo caminho da montanha de Seir, até Cades-Barnéia.

[3] Sucedeu que, no ano quadragésimo, no primeiro dia do undécimo mês, falou Moisés aos filhos de Israel, segundo tudo o que o SENHOR lhe mandara a respeito deles,

[4] depois que feriu a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom, e a Ogue, rei de Basã, que habitava em Astarote, em Edrei.

[5] Além do Jordão, na terra de Moabe, encarregou-se Moisés de explicar esta lei, dizendo:

[6] O SENHOR, nosso Deus, nos falou em Horebe, dizendo: Tempo bastante haveis estado neste monte.

[7] Voltai-vos e parti; ide à região montanhosa dos amorreus, e a todos os seus vizinhos, na Arabá, e à região montanhosa, e à baixada, e ao Neguebe, e à costa marítima, terra dos cananeus, e ao Líbano, até ao grande rio Eufrates.

Второзаконие 1

ПЪРВА РЕЧ НА МОИСЕЙ КЪМ ИЗРАИЛ

Божието водителство от Хорив до Кадис

[1] Ето думите, които Моисей говорѝ на целия Израил отвъд Йордан, в пустинята, на полето срещу Суф, между Фаран, Тофол, Лаван, Асирот и Дизаав.

[2] (Има единадесет дни разстояние от Хорив през пътя на поляната Сиир до Кадис-варни.)

[3] В четиридесетата година, в единадесетия месец, на първия ден от месеца, Моисей каза на израилтяните това, което Господ му заповяда за тях,

[4] след като беше поразил аморейския цар Сион, който живееше в Есевон, и васанския цар Ог, който живееше в Астарот, в Едраи.

[5] Отвъд Йордан в Моавската земя Моисей започна да изяснява този закон:

[6] Господ, нашият Бог, ни говорѝ на Хорив: Достатъчно време бяхте на тази планина.

[7] Обърнете се, тръгнете по пътя си и идете към планинските страни на аморейците и към всичките им съседни места в Араба, в планините по западните склонове и в Негев, и към крайбрежието в земята на ханаанците, и към Ливан, чакдо голямата река, реката Ефрат.

[8] Eis aqui a terra que eu pus diante de vós; entrai e possuí a terra que o SENHOR, com juramento, deu a vossos pais, Abraão, Isaque e Jacó, a eles e à sua descendência depois deles.

[8] Ето, Аз ви давам тази земя; влезте и завладейте земята, за която Господ се е клел на бащите ви, на Авраам, Исаак и Яков, че ще я даде на тях и на потомството им след тях.

A nomeação de auxiliares

Êxodo 18.13-27

[9] Nesse mesmo tempo, eu vos disse: eu sozinho não poderei levar-vos.

[9] В онова време ви говорих: Аз сам не мога да ви нося.

[10] O SENHOR, vosso Deus, vos tem multiplicado; e eis que, já hoje, sois multidão como as estrelas dos céus.

[10] Господ, вашият Бог, ви е умножил; и, ето, днес по численост вие сте като звездите на небето.

[11] O SENHOR, Deus de vossos pais, vos faça mil vezes mais numerosos do que sois e vos abençoe, como vos prometeu.

[11] (Господ, Бог на бащите ви, да ви умножи хиляда пъти повече, отколкото сте сега, и да ви благослови, според както ви е обещал!)

[12] Como suportaria eu sozinho o vosso peso, a vossa carga e a vossa contenda?

[12] Как ще мога аз сам да нося тази тежест – вас и товара от вас и вашите препирни?

[13] Tomai-vos homens sábios, inteligentes e experimentados, segundo as vossas tribos, para que os ponha por vossos cabeças.

[13] Изберете измежду племената си мъже мъдри, разумни и изпитани; и аз ще ги поставя началници над вас.

[14] Então, me respondestes e dissestes: É bom cumprir a palavra que tens falado.

[14] И вие ми отговорихте: Това, което каза ти, е добре да го направим.

[15] Tomei, pois, os cabeças de vossas tribos, homens sábios e experimentados, e os fiz cabeças sobre vós, chefes de milhares, chefes de cem, chefes de cinqüenta, chefes de dez e oficiais, segundo as vossas tribos.

[15] И така, взех началниците на племената ви, мъдри и изпитани мъже, и ги поставих началници над вас, хилядници, стотници, петдесетници, десетници и надзиратели на племената ви.

[16] Nesse mesmo tempo, ordenei a vossos juízes, dizendo: ouvi a causa entre vossos irmãos e julgai justamente entre o homem e seu irmão ou o estrangeiro que está com ele.

[16] В онова време заръчах на съдиите ви: Изслушвайте съдебните дела на братята си и съдете справедливо между човека и брат му и чужденеца, който е при него.

[17] Não sereis parciais no juízo, ouvireis tanto o pequeno como o grande; não temereis a face de ninguém, porque o juízo é de Deus; porém a causa que vos for demasiadamente difícil fareis vir a mim, e eu a ouvirei.

[17] В съда да не правите разлика между лицата; да изслушвате малкия, както големия; да не се боите от човешко лице, защото съдът е Божий. И всяко дело, което е много трудно за вас, отнасяйте до мен и аз ще го изслушвам.

[18] Assim, naquele tempo, vos ordenei todas as coisas que havíeis de fazer.

[18] И в онова време ви заповядах всичко, което трябваше да вършите.

Doze homens foram enviados para espiar a terra de Canaã

Números 13.1-24

[19] Então, partimos de Horebe e caminhamos por todo aquele grande e terrível deserto que vistes, pelo caminho da região montanhosa dos amorreus, como o SENHOR, nosso Deus, nos ordenara; e chegamos a Cades-Barnéia.

[19] Като отпътувахме от Хорив, преминахме цялата онази голяма и страшна пустиня, която видяхте, и се отправихме към планинските страни на аморейците, според както Господ, нашият Бог, ни заповяда, и дойдохме до Кадис-варни.

[20] Então, eu vos disse: tendes chegado à região montanhosa dos amorreus, que o SENHOR, nosso Deus, nos dá.

[20] Тогава ви казах: Дойдохте до планинските страни на аморейците, които ни дава Господ, нашият Бог.

[21] Eis que o SENHOR, teu Deus, te colocou esta terra diante de ti. Sobe, possui-a, como te falou o SENHOR, Deus de teus pais: Não temas e não te assustes.

[21] Ето, Господ, твоят Бог, ти дава тази земя: върви напред, завладей я, както ти е говорил Господ, Бог на бащите ти; не бой се и да не те е страх.

[22] Então, todos vós vos chegastes a mim e dissestes: Mandemos homens adiante de nós, para que nos espiem a terra e nos digam por que caminho devemos subir e a que cidades devemos ir.

[22] Тогава вие всички дойдохте при мен и казахте: Да изпратим мъже пред нас, за да съгледат за нас земята и да ни донесат известие по кой път да отидем в нея и в кои градове да идем.

[23] Isto me pareceu bem; de maneira que tomei, dentre vós, doze homens, de cada tribo um homem.

[23] Това ми се видя добре; затова избрах от вас дванадесет мъже, по един мъж от всяко племе.

[24] E foram-se, e subiram à região montanhosa, e, espiando a terra, vieram até o vale de Escol,

[24] И те, като тръгнаха, се изкачиха в планинската страна и като стигнаха до долината Есхол, я съгледаха.

[25] e tomaram do fruto da terra nas mãos, e no-lo trouxeram, e nos informaram, dizendo: É terra boa que nos dá o SENHOR, nosso Deus.

[25] Те събраха от плодовете на земята и ни донесоха; донесоха ни известие, като казаха: Земята, която Господ, нашият Бог, ни дава, е добра.

O relatório dos espias recebido com incredulidade

Números 13.25-33

[26] Porém vós não quisestes subir, mas fostes rebeldes à ordem do SENHOR, vosso Deus.

[26] Но вие отказахте да вървите напред, а се възпротивихте на повелението на Господа, вашия Бог.

[27] Murmurastes nas vossas tendas e dissestes: Tem o SENHOR contra nós ódio; por isso, nos tirou da terra do Egito para nos entregar nas mãos dos amorreus e destruir-nos.

[27] Роптахте в шатрите си и казахте: Понеже ни мразеше Господ, затова ни изведе от Египетската земя, за да ни предаде в ръцете на аморейците и да ни изтреби.

[28] Para onde subiremos? Nossos irmãos fizeram com que se derretesse o nosso coração, dizendo: Maior e mais alto do que nós é este povo; as cidades são grandes e fortificadas até aos céus. Também vimos ali os filhos dos anaquins.

[28] Къде да вървим напред? Нашите братя ни обезсърчиха, понеже казаха: Хората са по-големи и по-високи от нас; градовете са големи и укрепени до небето; още видяхме там и енакимите.

[29] Então, eu vos disse: não vos espanteis, nem os temais.

[29] Но аз ви казах: Не се ужасявайте и не се бойте от тях.

[30] O SENHOR, vosso Deus, que vai adiante de vós, ele pelejará por vós, segundo tudo o que fez conosco, diante de vossos olhos, no Egito,

[30] Господ, вашият Бог, Който върви пред вас, Той ще се бие за вас, също както направи за вас пред очите ви в Египет

[31] como também no deserto, onde vistes que o SENHOR, vosso Deus, nele vos levou, como um homem leva a seu filho, por todo o caminho pelo qual andastes, até chegardes a este lugar.

[31] и в пустинята, където ти видя как Господ, твоят Бог, те е носил, както човек носи сина си, през целия път, по който ходихте, докато стигнахте на това място.

[32] Mas nem por isso crestes no SENHOR, vosso Deus,

[32] Въпреки това вие не повярвахте наГоспода, вашия Бог,

[33] que foi adiante de vós por todo o caminho, para vos procurar o lugar onde deveríeis acampar; de noite, no fogo, para

[33] Който вървеше пред вас по пътя, за да ви търси място къде да разполагате стан – нощем с огън, за да ви показва

vos mostrar o caminho por onde havíeis de andar, e, de dia, na nuvem.

пътя, по който трябваше да вървите, а денем с облак.

O castigo de Deus
Números 14.20-38

34 Tendo, pois, ouvido o SENHOR as vossas palavras, indignou-se e jurou, dizendo:

34 А Господ чу гласа на думите ви и като се разгневи, се закле:

35 Certamente, nenhum dos homens desta maligna geração verá a boa terra que jurei dar a vossos pais,

35 Нито един от хората на това зло поколение няма да види добрата земя, за която се клех, че ще я дам на бащите ви,

36 salvo Calebe, filho de Jefoné; ele a verá, e a terra que pisou darei a ele e a seus filhos, porquanto perseverou em seguir ao SENHOR.

36 освен Халев, Ефониевия син; той ще я види и на него и на потомците му ще дам земята, на която стъпи, защото напълно последва Господа.

37 Também contra mim se indignou o SENHOR por causa de vós, dizendo: Também tu lá não entrarás.

37 И на мене се разгневи Господ, заради вас, като каза: И ти няма да влезеш там;

38 Josué, filho de Num, que está diante de ti, ele ali entrará; anima-o, porque ele fará que Israel a receba por herança.

38 Исус, Навиновият син, който ти служи, той ще влезе там. Насърчи го, защото той ще даде земята за наследство на Израил.

39 E vossos meninos, de quem dissestes: Por presa serão; e vossos filhos, que, hoje, nem sabem distinguir entre bem e mal, esses ali entrarão, e a eles darei a terra, e eles a possuirão.

39 При това невръстните ви, за които казахте, че ще бъдат пленявани, и децата ви, които днес не познават още добро или зло, те ще влязат там и на тях ще дам земята, и те ще я владеят.

40 Porém vós virai-vos e parti para o deserto, pelo caminho do mar Vermelho.

40 Вие се върнете и идете в пустинята по пътя за Червеното море.

O povo derrotado em Horma
Números 14.39-45

41 Então, respondestes e me dissestes: Pecamos contra o SENHOR; nós subiremos e pelejaremos, segundo tudo o que nos ordenou o SENHOR, nosso Deus. Vós vos armastes, cada um dos seus instrumentos

41 Тогава ми отговорихте: Съгрешихме против Господа; ние ще вървим напред и ще воюваме, както ни заповяда Господ, нашият Бог. И препасахте бойните си оръжия, и се

de guerra, e vos mostrastes temerários em subindo à região montanhosa.

[42] Disse-me o SENHOR: Dize-lhes: Não subais, nem pelejeis, pois não estou no meio de vós, para que não sejais derrotados diante dos vossos inimigos.

[43] Assim vos falei, e não escutastes; antes, fostes rebeldes às ordens do SENHOR e, presunçosos, subistes às montanhas.

[44] Os amorreus que habitavam naquela região montanhosa vos saíram ao encontro; e vos perseguiram como fazem as abelhas e vos derrotaram desde Seir até Horma.

[45] Tornastes-vos, pois, e chorastes perante o SENHOR, porém o SENHOR não vos ouviu, não inclinou os ouvidos a vós outros.

[46] Assim, permanecestes muitos dias em Cades.

Deuteronômio 2

A jornada de Cades até Zerede

[1] Depois, viramo-nos, e seguimos para o deserto, caminho do mar Vermelho como o SENHOR me dissera, e muitos dias rodeamos a montanha de Seir.

[2] Então, o SENHOR me falou, dizendo:

[3] Tendes já rodeado bastante esta montanha; virai-vos para o norte.

[4] Ordena ao povo, dizendo: Passareis pelos limites de vossos irmãos, os filhos de Esaú, que habitam em Seir; e eles terão medo de vós; portanto, guardai-vos bem.

надпреварвахте да се изкачвате по планинската страна.

[42] А Господ ми каза: Кажи им: Не се изкачвайте, за да воювате, защото Аз не съм сред вас, за да не бъдете поразени от неприятелите си.

[43] Така ви говорих; но вие не послушахте, а престъпихте Божията заповед и надменно се изкачихте на планинската страна.

[44] Тогава аморейците, които живееха на онази планина, излязоха срещу вас, гониха ви, както правят пчелите, и ви поразиха в Сиир и до Орма.

[45] И като се върнахте, плакахте пред Господа; но Господ не послуша гласа ви, нито ви даде ухо.

[46] Така стояхте в Кадис дълго време, според времето, което прекарахте там.

Второзаконие 2

Години на странстване в пустинята

[1] Тогава се върнахме и пътувахме в пустинята през пътя за Червеното море, според както Господ ми беше говорил; и дълго време обикаляхме планинската страна Сиир.

[2] После Господ ми каза:

[3] Достатъчно сте обикаляли тази планинска страна; върнете се на север.

[4] И заповядай на народа: Ще минете през пределите на братята си, исавците, които живеят в Сиир, и те ще се уплашат от вас. Затова внимавайте добре;

[5] Não vos entremetais com eles, porque vos não darei da sua terra nem ainda a pisada da planta de um pé; pois a Esaú dei por possessão a montanha de Seir.
[6] Comprareis deles, por dinheiro, comida que comais; também água que bebais comprareis por dinheiro.

[7] Pois o SENHOR, teu Deus, te abençoou em toda a obra das tuas mãos; ele sabe que andas por este grande deserto; estes quarenta anos o SENHOR, teu Deus, esteve contigo; coisa nenhuma te faltou.

[8] Passamos, pois, flanqueando assim nossos irmãos, os filhos de Esaú, que habitavam em Seir, como o caminho da Arabá, de Elate e de Eziom-Geber, viramo-nos e seguimos o caminho do deserto de Moabe.

[9] Então, o SENHOR me disse: Não molestes Moabe e não contendas com eles em peleja, porque te não darei possessão da sua terra; pois dei Ar em possessão aos filhos de Ló.

[10] (Os emins, dantes, habitavam nela, povo grande, numeroso e alto como os anaquins;
[11] também eles foram considerados refains, como os anaquins; e os moabitas lhes chamavam emins.
[12] Os horeus também habitavam, outrora, em Seir; porém os filhos de Esaú os desapossaram, e os destruíram de diante de si, e habitaram no lugar deles, assim

[5] да не се биете с тях, понеже няма да ви дам от земята им нито една педя, защото на Исав дадох планинската страна Сиир за владение.
[6] С пари да купувате от тях храна да ядете, още и с пари да купувате от тях вода да пиете;
[7] защото Господ, твоят Бог, те е благословил във всичко, което вършиш; познал е пътуването ти през тази голяма пустиня; през тези четиридесет години Господ, твоят Бог, е бил с тебе; не си останал лишен от нищо.

[8] Така минахме покрай братята си, исавците, които живееха в Сиир, през пътя по полето от Елат и от Есион-гавер. Върнахме се и минахме през пътя по Моавската пустиня.

[9] Тогава Господ ми каза: Не предизвиквайте моавците, за да воювате с тях, защото няма да ти дам да владееш нищо от земята им, понеже на Лотовите потомци дадох Ар за владение.
[10] (А преди там живееха емимите, народ велик и многочислен, и висок като енакимите.
[11] И те като енакимите бяха смятани за исполини; но моавците ги наричат емими.
[12] Също и хорейците живееха преди в Сиир; но исавците ги заместиха, изтребиха ги пред себе си и се заселиха на мястото им, както направи Израил в

como Israel fez à terra da sua possessão, que o SENHOR lhes tinha dado.)

13 Levantai-vos, agora, e passai o ribeiro de Zerede; assim, passamos o ribeiro de Zerede.

14 O tempo que caminhamos, desde Cades-Barnéia até passarmos o ribeiro de Zerede, foram trinta e oito anos, até que toda aquela geração dos homens de guerra se consumiu do meio do arraial, como o SENHOR lhes jurara.

15 Também foi contra eles a mão do SENHOR, para os destruir do meio do arraial, até os haver consumido.

A travessia de Ar e Arnom

16 Sucedeu que, consumidos já todos os homens de guerra pela morte, do meio do povo,

17 o SENHOR me falou, dizendo:

18 Hoje, passarás por Ar, pelos limites de Moabe,

19 e chegarás até defronte dos filhos de Amom; não os molestes e com eles não contendas, porque da terra dos filhos de Amom te não darei possessão, porquanto aos filhos de Ló a tenho dado por possessão.

20 (Também esta é considerada terra dos refains; dantes, habitavam nela refains, e os amonitas lhes chamavam zanzumins,

21 povo grande, numeroso e alto como os anaquins; o SENHOR os destruiu diante dos amonitas; e estes, tendo-os desapossado, habitaram no lugar deles;

22 assim como fez com os filhos de Esaú que habitavam em Seir, de diante dos

земята като наследство, която им даде Господ.)

13 Станете сега и преминете потока Заред. И така, преминахме потока Заред.

14 Времето, през което пътувахме от Кадис-варни, докато преминахме потока Заред, беше тридесет и осем години, докато измря сред стана цялото поколение на военните мъже, както Господ се закле.

15 Още Господнята ръка беше против тях, за да ги изтреби сред стана, докато всички загинаха.

16 А като измряха всички воини от народа,

17 Господ ми говорѝ:

18 Днес ти ще преминеш Ар, Моавската граница;

19 и като се приближиш срещу амонците, не ги обезпокоявай, за да воюваш с тях, защото няма да ти дам да владееш нищо от земята на амонците, понеже на Лотовите потомци я дадох за владение.

20 (Също и тя се смяташе за земя на исполините, които преди живееха там, а амонците ги наричат замзумими;

21 народ велик и многочислен, и висок, като енакимите; но Господ ги изтреби пред тях; и те ги изместиха и се заселиха на мястото им;

22 за тях направ ѝ, както направи за исавците, които живееха в Сиир, когато

quais destruiu os horeus. Os filhos de Esaú, tendo-os desapossado, habitaram no lugar deles até este dia;

23 também os caftorins que saíram de Caftor destruíram os aveus, que habitavam em vilas até Gaza, e habitaram no lugar deles.)

24 Levantai-vos, parti e passai o ribeiro de Arnom; eis aqui na tua mão tenho dado a Seom, amorreu, rei de Hesbom, e a sua terra; passa a possuí-la e contende com eles em peleja.

25 Hoje, começarei a meter o terror e o medo de ti aos povos que estão debaixo de todo o céu; os que ouvirem a tua fama tremerão diante de ti e se angustiarão.

Vitória sobre Seom, rei de Hesbom

Números 21.21-30

26 Então, mandei mensageiros desde o deserto de Quedemote a Seom, rei de Hesbom, com palavras de paz, dizendo:

27 deixa-me passar pela tua terra; somente pela estrada irei; não me desviarei para a direita nem para a esquerda.

28 A comida que eu coma vender-me-ás por dinheiro e dar-me-ás também por dinheiro a água que beba; tão-somente deixa-me passar a pé,

29 como fizeram comigo os filhos de Esaú, que habitam em Seir, e os moabitas, que habitam em Ar; até que eu passe o Jordão, à terra que o SENHOR, nosso Deus, nos dá.

30 Mas Seom, rei de Hesbom, não nos quis deixar passar por sua terra, porquanto o SENHOR, teu Deus, endurecera o seu

изтреби хорейците пред тях и те ги изместиха, и се заселиха на мястото им, където са и до днес;

23 и кафторците излязоха от Кафтор и изтребиха авейците, които живееха в села чак до Газа, и се заселиха на мястото им.)

24 Станете, тръгнете и преминете потока Арнон; ето, предавам в ръката ти асорееца Сион, цар на Есевон, и земята му; започни да я завладяваш и се бий с него.

25 Днес ще започна да всявам трепет и страх от теб у всички племена под цялото небе; като чуят за тебе, те ще се разтреперят и ще се ужасяват от теб.

26 И изпратих посланици от пустинята Кедемот при есевонския цар Сион с мирни думи, да кажат:

27 Нека мина през земята ти; само по пътя ще вървя; няма да се отбия нито надясно, нито наляво.

28 С пари ще ми продадеш храна, за да ям, и с пари ще ми дадеш вода да пия; само да премина пеш

29 (както направиха исавците, които живеят в Сиир, и моавците, които живеят в Ар), докато мина през Йордан в земята, която Господ, нашият Бог, ни дава.

30 Обаче есевонският цар Сион не склони да преминем през земята му; понеже Господ, твоят Бог, закорави

espírito e fizera obstinado o seu coração, para to dar nas mãos, como hoje se vê.

[31] Disse-me, pois, o SENHOR: Eis aqui, tenho começado a dar-te Seom e a sua terra; passa a desapossá-lo, para lhe ocupares o país.

[32] Então, Seom saiu-nos ao encontro, ele e todo o seu povo, à peleja em Jasa.

[33] E o SENHOR, nosso Deus, no-lo entregou, e o derrotamos, a ele, e a seus filhos, e a todo o seu povo.

[34] Naquele tempo, tomamos todas as suas cidades e a cada uma destruímos com os seus homens, mulheres e crianças; não deixamos sobrevivente algum.

[35] Somente tomamos, por presa, o gado para nós e o despojo das cidades que tínhamos tomado.

[36] Desde Aroer, que está à borda do vale de Arnom, e a cidade que nele está, até Gileade, nenhuma cidade houve alta demais para nós; tudo isto o SENHOR, nosso Deus, nos entregou.

[37] Somente à terra dos filhos de Amom não chegaste; nem a toda a borda do ribeiro de Jaboque, nem às cidades da região montanhosa, nem a lugar algum que nos proibira o SENHOR, nosso Deus.

Deuteronômio 3

Vitória sobre Ogue, rei de Basã

Números 21.31-35

[1] Depois, nos viramos e subimos o caminho de Basã; e Ogue, rei de Basã, nos saiu ao encontro, ele e todo o seu povo, à peleja em Edrei.

духа му и вкамени сърцето му, за да го предаде в ръцете ти, както е и до днес.

[31] А Господ ми каза: Ето, предавам ти Сион и земята му; започни да превземаш земята му, за да я наследиш.

[32] Тогава Сион излезе против нас, той и целият му народ, на бой в Яса.

[33] И Господ, нашият Бог, го предаде в ръцете ни; поразихме него, синовете му и целия му народ.

[34] В онова време превзехме всичките му градове и във всеки град изтребихме мъжете, жените и децата; не оставихме да оцелее нито един.

[35] Пленихме за себе си само добитъка и плячката от градовете, които превзехме.

[36] От Ароир при устието на потока Арнон и от града, който е в долината, чак до Галаад не се намери град, който можа да устои против нас; Господ, нашият Бог, предаде всичките пред нас.

[37] Само към земята на амонците ти не си се приближил, нито към местата край потока Явок, нито към планинските градове, нито към коя да е страна, която Господ, нашият Бог, ни беше забранил.

Второзаконие 3

[1] Тогава завихме и отидохме към Васан; и васанският цар Ог излезе против нас, той и целият му народ, на бой в Едраи.

[2] Então, o SENHOR me disse: Não temas, porque a ele, e todo o seu povo, e sua terra dei na tua mão; e far-lhe-ás como fizeste a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom.

[3] Deu-nos o SENHOR, nosso Deus, em nossas mãos também a Ogue, rei de Basã, e a todo o seu povo; e ferimo-lo, até que lhe não ficou nenhum sobrevivente.

[4] Nesse tempo, tomamos todas as suas cidades; nenhuma cidade houve que lhe não tomássemos: sessenta cidades, toda a região de Argobe, o reino de Ogue, em Basã.

[5] Todas estas cidades eram fortificadas com altos muros, portas e ferrolhos; tomamos também outras muitas cidades, que eram sem muros.

[6] Destruímo-las totalmente, como fizemos a Seom, rei de Hesbom, fazendo perecer, por completo, cada uma das cidades com os seus homens, suas mulheres e crianças.

[7] Porém todo o gado e o despojo das cidades tomamos para nós, por presa.

[8] Assim, nesse tempo, tomamos a terra da mão daqueles dois reis dos amorreus que estavam dalém do Jordão: desde o rio de Arnom até ao monte Hermom

[9] (Os sidônios a Hermom chamam Siriom; porém os amorreus lhe chamam Senir.),

[10] tomamos todas as cidades do planalto, e todo o Gileade, e todo o Basã, até Salca e Edrei, cidades do reino de Ogue, em Basã

[2] А Господ ми каза: Не бой се от него, защото предадох в ръката ти него, целия му народ и земята му; ще му направиш, както направи на аморейския цар Сион, който живееше в Есевон.

[3] И така, Господ, нашият Бог, предаде в ръката ни и васанския цар Ог, и целия му народ; и го поразихме така, че не оставихме никой да оцелее.

[4] В онова време превзехме всичките му градове; нямаше град, който да не превзехме от тях: шестдесет града, цялата Арговска област, царството на Ог във Васан.

[5] Всички тези градове бяха укрепени с високи стени, с порти и лостове; и освен тях имаше твърде много неукрепени градове.

[6] Тях изтребихме, както направихме на есевонския цар Сион; изтребихме всеки град, с мъжете, жените и децата.

[7] А всичкия добитък и плячката от градовете разграбихме.

[8] Така, в онова време отнехме от двамата аморейски царе земята, която е отвъд Йордан, от потока Арнон до планината Ермон

[9] (Ермон сидонците наричат Сирион, а аморейците я наричат Санир);

[10] всички градове на планинската страна, целия Галаад и целия Васан до Салха и Едраи, градове от царството на Ог във Васан.

[11] (Porque só Ogue, rei de Basã, restou dos refains; eis que o seu leito, leito de ferro, não está, porventura, em Rabá dos filhos de Amom, sendo de nove côvados o seu comprimento, e de quatro, a sua largura, pelo côvado comum?).

[11] (Защото само васанският цар Ог беше останал от оцелелите от исполините; ето, леглото му беше желязно; то е още в Рава на амонците. Дължината му беше девет лакътя и широчината му – четири лакътя, според лакътя на мъж.)

Distribuição da Transjordânia
Números 32.33-42

[12] Tomamos, pois, esta terra em possessão nesse tempo; desde Aroer, que está junto ao vale de Arnom, e a metade da região montanhosa de Gileade, com as suas cidades, dei aos rubenitas e gaditas.

[12] И дадох на Рувимовите синове и Гадовите синове земята, която превзехме в онова време, от Ароир, който е при потока Арнон, и половината от планинските области на Галаад с градовете му;

[13] O resto de Gileade, como também todo o Basã, o reino de Ogue, dei à meia tribo de Manassés; toda aquela região de Argobe, todo o Basã, se chamava a terra dos refains.

[13] а остатъка от Галаад и целия Васан, царството на Ог, дадох на половината от Манасиевото племе, цялата Арговска област с целия Васан, който се нарича Земя на исполините.

[14] Jair, filho de Manassés, tomou toda a região de Argobe até ao limite dos gesuritas e maacatitas, isto é, Basã, e às aldeias chamou pelo seu nome: Havote-Jair, até o dia de hoje.

[14] Манасиевият потомец Яир взе цялата Арговска област до границите на гесурците и маахатците и нарече Васанпо свое име Хаввот-яир, както се нарича и до днес.

[15] A Maquir dei Gileade.

[15] А на Махир дадох Галаад.

[16] Mas aos rubenitas e gaditas dei desde Gileade até ao vale de Arnom, cujo meio serve de limite; e até ao ribeiro de Jaboque, o limite dos filhos de Amom,

[16] Но на Рувимовите синове и на Гадовите синове дадох от Галаад до потока Арнон, до средата на потока за граница, и до потока Явок, границата на амонците,

[17] como também a Arabá e o Jordão por limite, desde Quinerete até ao mar da Arabá, o mar Salgado, pelas faldas de Pisga, para o oriente.

[17] и полето, и Йордан, който им е граница от Хинерот до морето в пустинята Араба, т. е. Соленото море, под склоновете на Фасга на изток.

[18] Nesse mesmo tempo, vos ordenei, dizendo: o SENHOR, vosso Deus, vos deu

[18] В онова време ви заповядах: Господ, вашият Бог, ви даде тази земя за

esta terra, para a possuirdes; passai, pois, armados, todos os homens valentes, adiante de vossos irmãos, os filhos de Israel.

[19] Tão-somente vossas mulheres, e vossas crianças, e vosso gado (porque sei que tendes muito gado) ficarão nas vossas cidades que já vos tenho dado,

[20] até que o SENHOR dê descanso a vossos irmãos como a vós outros, para que eles também ocupem a terra que o SENHOR, vosso Deus, lhes dá dalém do Jordão; então, voltareis cada qual à sua possessão que vos dei.

[21] Também, nesse tempo, dei ordem a Josué, dizendo: os teus olhos vêem tudo o que o SENHOR, vosso Deus, tem feito a estes dois reis; assim fará o SENHOR a todos os reinos a que tu passarás.

[22] Não os temais, porque o SENHOR, vosso Deus, é o que peleja por vós.

A oração de Moisés para entrar em Canaã

Números 27.12-23

[23] Também eu, nesse tempo, implorei graça ao SENHOR, dizendo:

[24] Ó SENHOR Deus! Passaste a mostrar ao teu servo a tua grandeza e a tua poderosa mão; porque que deus há, nos céus ou na terra, que possa fazer segundo as tuas obras, segundo os teus poderosos feitos?

[25] Rogo-te que me deixes passar, para que eu veja esta boa terra que está dalém do Jordão, esta boa região montanhosa e o Líbano.

притежание; затова всички вие, храбри мъже, минете въоръжени пред братята си израилтяните.

[19] Само жените ви, децата ви и добитъкът ви (защото зная, че имате много добитък) нека останат в градовете, които ви дадох,

[20] докато Господ успокои братята ви, както е успокоил и вас, и превземат и те земята, която Господ, вашият Бог, ще им даде отвъд Йордан; тогава да се върнете всеки в наследството, което ви дадох.

[21] В онова време заръчах на Исус: Очите ти видяха всичко, което стори Господ, вашият Бог, на тези двама царе; така ще направи Господ и на всички царства, към които преминаваш.

[22] Да не се боите от тях; защото Господ, вашият Бог, воюва за вас.

[23] В онова време се молих на Господа, като казах:

[24] Господи Йехова, Ти си започнал да показваш на слугата Си величието Си и крепката Си ръка; защото кой е този бог, на небето или на земята, който може да работи, както Ти работиш и според Твоите велики дела?

[25] Нека премина, моля Ти се, и видя добрата земя отвъд Йордан, онази добра планинска страна и Ливан.

[26] Porém o SENHOR indignou-se muito contra mim, por vossa causa, e não me ouviu; antes, me disse: Basta! Não me fales mais nisto.

[27] Sobe ao cimo de Pisga, levanta os olhos para o ocidente, e para o norte, e para o sul, e para o oriente e contempla com os próprios olhos, porque não passarás este Jordão.

[28] Dá ordens a Josué, e anima-o, e fortalece-o; porque ele passará adiante deste povo e o fará possuir a terra que tu apenas verás.

[29] Assim, ficamos no vale defronte de Bete-Peor.

[26] Но Господ, понеже се беше разгневил на мене заради вас, не ме послуша; Той ми каза: Стига ти; да не Ми проговориш вече за това.

[27] Изкачи се на върха на Фасга и погледни на запад и север, на юг и изток, и гледай земята с очите си; защото няма да преминеш този Йордан.

[28] Заръчай на Исус, насърчи го и го укрепи; защото той ще мине пред този народ и той ще им раздели за наследство земята, която ще видиш.

[29] И така, седяхме в долината срещу Вет-фегор.

Deuteronômio 4

Moisés exorta o povo à obediência

[1] Agora, pois, ó Israel, ouve os estatutos e os juízos que eu vos ensino, para os cumprirdes, para que vivais, e entreis, e possuais a terra que o SENHOR, Deus de vossos pais, vos dá.

[2] Nada acrescentareis à palavra que vos mando, nem diminuireis dela, para que guardeis os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, que eu vos mando.

[3] Os vossos olhos viram o que o SENHOR fez por causa de Baal-Peor; pois a todo homem que seguiu a Baal-Peor o SENHOR, vosso Deus, consumiu do vosso meio.

[4] Porém vós que permanecestes fiéis ao SENHOR, vosso Deus, todos, hoje, estais vivos.

Второзаконие 4

Увещания на Моисей за послушание към Бога

[1] Сега слушай, Израилю, наредбите и законите, които ви уча да вършите, за да живеете и да влезете и наследите земята, която ви дава Господ, Бог на бащите ви.

[2] Да не прибавите нещо към наредбите, които ви заповядвам, нито да отнемете от тях, за да пазите заповедите на Господа, вашия Бог, които ви заповядвам.

[3] Очите ви са видели какво направи Господ заради Ваалфегор; защото Господ, вашият Бог, изтреби измежду вас всички хора, които се поведоха по Ваалфегор.

[4] А вие, които сте се привързали към Господа, вашия Бог, всички сте живи и днес.

[5] Eis que vos tenho ensinado estatutos e juízos, como me mandou o SENHOR, meu Deus, para que assim façais no meio da terra que passais a possuir.

[6] Guardai-os, pois, e cumpri-os, porque isto será a vossa sabedoria e o vosso entendimento perante os olhos dos povos que, ouvindo todos estes estatutos, dirão: Certamente, este grande povo é gente sábia e inteligente.

[7] Pois que grande nação há que tenha deuses tão chegados a si como o SENHOR, nosso Deus, todas as vezes que o invocamos?

[8] E que grande nação há que tenha estatutos e juízos tão justos como toda esta lei que eu hoje vos proponho?

[9] Tão-somente guarda-te a ti mesmo e guarda bem a tua alma, que te não esqueças daquelas coisas que os teus olhos têm visto, e se não apartem do teu coração todos os dias da tua vida, e as farás saber a teus filhos e aos filhos de teus filhos.

[10] Não te esqueças do dia em que estiveste perante o SENHOR, teu Deus, em Horebe, quando o SENHOR me disse: Reúne este povo, e os farei ouvir as minhas palavras, a fim de que aprenda a temer-me todos os dias que na terra viver e as ensinará a seus filhos.

[11] Então, chegastes e vos pusestes ao pé do monte; e o monte ardia em fogo até ao

[5] Ето, аз ви научих на наредби и закони, според както Господ, моят Бог, ми заповяда, за да живеете според тях в земята, която получавате като наследство.

[6] И така, пазете ги и ги вършете; защото в това се състои мъдростта ви и благоразумието ви пред племената, които, като чуят за всички тези наредби, ще кажат: Ето, хората от този велик народ са мъдри и разумни хора.

[7] Защото кой друг народ е толкова велик, че боговете му да са толкова близо, както Йехова, нашия Бог, е близо когато и да Го призовем?

[8] Или кой народ е толкова велик, че даима толкова справедливи наредби и закони, какъвто е целият този закон, който излагам днес пред вас?

[9] Само внимавай и усърдно пази душата си, да не би да забравиш делата, които си видял, и да не би да ги забравиш през всички дни на живота ти; но ги напомняй на синовете си и на внуците си;

[10] напомняй им за деня, в който ти застана пред Господа, твоя Бог, на Хорив, когато Господ ми каза: Събери при Мене народа и Аз ще им прогласа Моите думи, за да се научат да се боят от Мене през цялото време, докато живеят на земята, и те да учат синовете си на това.

[11] Вие се приближихте и застанахте под планината; и планината гореше в огън

meio dos céus, e havia trevas, e nuvens, e escuridão.

до небето и имаше тъмнина, облак и мрак.

[12] Então, o SENHOR vos falou do meio do fogo; a voz das palavras ouvistes; porém, além da voz, não vistes aparência nenhuma.

[12] Тогава Господ ви говорѝ изсред огъня; вие чухте думите, но не видяхте никакъв образ; само чухте глас.

[13] Então, vos anunciou ele a sua aliança, que vos prescreveu, os dez mandamentos, e os escreveu em duas tábuas de pedra.

[13] И Той ви изяви завета Си, който ви заповяда да вършите, т. е. десетте заповеди; и ги написа на две каменни плочи.

[14] Também o SENHOR me ordenou, ao mesmo tempo, que vos ensinasse estatutos e juízos, para que os cumprísseis na terra a qual passais a possuir.

[14] В онова време Господ ми заповяда да ви науча на наредби и закони, за да ги вършите в земята, към която преминавате да я притежавате.

[15] Guardai, pois, cuidadosamente, a vossa alma, pois aparência nenhuma vistes no dia em que o SENHOR, vosso Deus, vos falou em Horebe, no meio do fogo;

[15] И така, внимавайте добре за себе си (защото в деня, когато Господ ви говорѝ на Хорив изсред огъня, вие не видяхте никакъв образ),

[16] para que não vos corrompais e vos façais alguma imagem esculpida na forma de ídolo, semelhança de homem ou de mulher,

[16] да не би да се отклоните и си направите идол, подобие на някой образ, подобие на мъж или на жена,

[17] semelhança de algum animal que há na terra, semelhança de algum volátil que voa pelos céus,

[17] подобие на някое животно, което е на земята, подобие на някоя крилата птица, която лети на небето,

[18] semelhança de algum animal que rasteja sobre a terra, semelhança de algum peixe que há nas águas debaixo da terra.

[18] подобие на нещо, което пълзи по земята, подобие на някоя риба, която е във водите под земята;

[19] Guarda-te não levantes os olhos para os céus e, vendo o sol, a lua e as estrelas, a saber, todo o exército dos céus, sejas seduzido a inclinar-te perante eles e dês culto àqueles, coisas que o SENHOR, teu Deus, repartiu a todos os povos debaixo de todos os céus.

[19] и да не би, като погледнеш към небето и видиш слънцето и луната, звездите и цялото небесно множество, да се заблуждаваш, за да им се кланяш и да служиш на тях, които Господ, твоят Бог, разпредели на всички народи под цялото небе.

[20] Mas o SENHOR vos tomou e vos tirou da fornalha de ferro do Egito, para que lhe sejais povo de herança, como hoje se vê.

[21] Também o SENHOR se indignou contra mim, por vossa causa, e jurou que eu não passaria o Jordão e não entraria na boa terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança.

[22] Porque eu morrerei neste lugar, não passarei o Jordão; porém vós o passareis e possuireis aquela boa terra.

[23] Guardai-vos não vos esqueçais da aliança do SENHOR, vosso Deus, feita convosco, e vos façais alguma imagem esculpida, semelhança de alguma coisa que o SENHOR, vosso Deus, vos proibiu.

[24] Porque o SENHOR, teu Deus, é fogo que consome, é Deus zeloso.

[25] Quando, pois, gerardes filhos e filhos de filhos, e vos envelhecerdes na terra, e vos corromperdes, e fizerdes alguma imagem esculpida, semelhança de alguma coisa, e fizerdes mal aos olhos do SENHOR, teu Deus, para o provocar à ira,

[26] hoje, tomo por testemunhas contra vós outros o céu e a terra, que, com efeito, perecereis, imediatamente, da terra a qual, passado o Jordão, ides possuir; não prolongareis os vossos dias nela; antes, sereis de todo destruídos.

[27] O SENHOR vos espalhará entre os povos, e restareis poucos em número entre as gentes aonde o SENHOR vos conduzirá.

[20] А Господ взе вас и ви изведе от железарската пещ, от Египет, да Му бъдете народ за наследство, както сте и днес.

[21] При това Господ се разгневи на мене заради вас и се закле да не премина Йордан и да не вляза в онази добра земя, която Господ, твоят Бог, ти дава за наследство,

[22] а да умра в тази земя; аз няма да премина Йордан; а вие ще преминете и ще завладеете онази добра земя.

[23] Внимавайте да не забравяте завета, който Господ, вашият Бог, сключи с вас, да не би да си правите идол, подобие на нещо, което Господ, твоят Бог, ти е забранил;

[24] защото Господ, твоят Бог, е огън поглъщащ, Бог ревнив.

[25] Когато ти се родят синове и внуци, ако, като живеете дълго време на земята, се развратите и направите идол, образ на нещо, и вършите зло пред Господа, твоя Бог, и Го разгневите,

[26] днес викам небето и земята да свидетелстват против вас, че непременно ще изчезнете скоро от земята, за превземането на която вие преминавате Йордан; няма да живеете дълго време в нея, а ще бъдете изтребени напълно.

[27] Господ ще ви разпръсне между племената и ще останете малобройни

между онези народи, сред които Господще ви отведе.

28 Lá, servireis a deuses que são obra de mãos de homens, madeira e pedra, que não vêem, nem ouvem, nem comem, nem cheiram.

28 Там ще служите на богове, дело на човешки ръце, на дърво и камък, които нито виждат, нито чуват, нито ядат, нито миришат.

29 De lá, buscarás ao SENHOR, teu Deus, e o acharás, quando o buscares de todo o teu coração e de toda a tua alma.

29 Но ако оттам потърсите Господа, вашия Бог, всеки от вас ще Го намери, ако Го потърси с цялото си сърце и с цялата си душа.

30 Quando estiveres em angústia, e todas estas coisas te sobrevierem nos últimos dias, e te voltares para o SENHOR, teu Deus, e lhe atenderes a voz,

30 Когато се намериш в скръб и всичко това те постигне, ако накрая се обърнеш към Господа, твоя Бог, и послушаш гласа Му,

31 então, o SENHOR, teu Deus, não te desamparará, porquanto é Deus misericordioso, nem te destruirá, nem se esquecerá da aliança que jurou a teus pais.

31 то понеже Господ, твоят Бог, е Бог милостив, Той няма да те остави, нито ще те изтреби, нито ще забрави завета, за който се е клел на бащите ти.

32 Agora, pois, pergunta aos tempos passados, que te precederam, desde o dia em que Deus criou o homem sobre a terra, desde uma extremidade do céu até à outra, se sucedeu jamais coisa tamanha como esta ou se se ouviu coisa como esta;

32 Защото попитай сега за миналите времена, които бяха преди теб, от деня, когато Бог създаде човека на земята, и изследвай от единия край на небето до другия: ставало ли е нещо, подобно на това велико дело, или чувало ли се е за подобно нещо?

33 ou se algum povo ouviu falar a voz de algum deus do meio do fogo, como tu a ouviste, ficando vivo;

33 Народ чул ли е някога Божия глас да говори изсред огън, както ти си чул, и да остане жив?

34 ou se um deus intentou ir tomar para si um povo do meio de outro povo, com provas, e com sinais, e com milagres, e com peleja, e com mão poderosa, e com braço estendido, e com grandes espantos, segundo tudo quanto o SENHOR, vosso Deus, vos fez no Egito, aos vossos olhos.

34 Или решавал ли е Бог да дойде и давземе за Себе Си народ изсред другнарод – чрез изпитания, знамения и чудеса, и чрез бой, чрез силна ръка, чрез издигната мишца и чрез дела, всяващи ужас, според

всичко, което Господ, вашият Бог, е сторил за вас в Египет пред очите ви?

[35] A ti te foi mostrado para que soubesses que o SENHOR é Deus; nenhum outro há, senão ele.

[35] На тебе се даде да видиш това, за да познаеш, че Йехова е Бог и няма друг освен Него.

[36] Dos céus te fez ouvir a sua voz, para te ensinar, e sobre a terra te mostrou o seu grande fogo, e do meio do fogo ouviste as suas palavras.

[36] За да те научи, Той ти проговори от небето и ти показа на земята великия Си огън, и ти чу думите Му изсред огъня.

[37] Porquanto amou teus pais, e escolheu a sua descendência depois deles, e te tirou do Egito, ele mesmo presente e com a sua grande força,

[37] И понеже Той обичаше бащите ти, затова избра тяхното потомство след тях и с присъствието Си чрез голямата Си сила те изведе от Египет,

[38] para lançar de diante de ti nações maiores e mais poderosas do que tu, para te introduzir na sua terra e ta dar por herança, como hoje se vê.

[38] за да изгони пред тебе народи, по-големи и по-силни от тебе, да те въведе в земята им и да ти я даде в наследство, както прави днес.

[39] Por isso, hoje, saberás e refletirás no teu coração que só o SENHOR é Deus em cima no céu e embaixo na terra; nenhum outro há.

[39] И така, познай днес и вложи в сърцето си, че Йехова е Бог на небето горе и на земята долу; няма друг.

[40] Guarda, pois, os seus estatutos e os seus mandamentos que te ordeno hoje, para que te vá bem a ti e a teus filhos depois de ti e para que prolongues os dias na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá para todo o sempre.

[40] И пази наредбите Му и заповедите Му, които днес ти давам, за да благоденстваш, ти и потомците ти след теб, и завинаги да се продължат дните ти на земята, която Господ, твоят Бог, ти дава.

Três cidades de refúgio

Números 35.9-15; Deuteronômio 19.1-3

[41] Então, Moisés separou três cidades dalém do Jordão, do lado do nascimento do sol,

[41] Тогава Моисей отдели три убежищниграда отвъд Йордан към изгрева на слънцето,

[42] para que se acolhesse ali o homicida que matasse, involuntariamente, o seu próximo, a quem, dantes, não tivesse ódio

[42] за да прибягва там онзи убиец, който убие ближния си по погрешка, без да го е мразил преди това, и като побегне в един от тези градове, да остане жив.

algum, e se acolhesse a uma destas cidades e vivesse:

43 Bezer, no deserto, no planalto, para os rubenitas; Ramote, em Gileade, para os gaditas; e Golã, em Basã, para os manassitas.

43 Те бяха: Восор в пустинята, в планинската земя на Рувимовите синове, Рамот в Галаад, в земята на Гадовите синове, и Голан във Васан, в земята на Манасиевите синове.

O Segundo Discurso de Moisés

Moisés conta a história da legislação

44 Esta é a lei que Moisés propôs aos filhos de Israel.

ВТОРА РЕЧ НА МОИСЕЙ

Синайският Завет и Десетте Божии заповеди

44 А ето закона, който Моисей изложи пред израилтяните;

45 São estes os testemunhos, e os estatutos, e os juízos que Moisés falou aos filhos de Israel, quando saíram do Egito,

45 ето свидетелствата, наредбите и законите, които Моисей изказа на израилтяните, когато бяха излезли от Египет

46 além do Jordão, no vale defronte de Bete-Peor, na terra de Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom, a quem Moisés e os filhos de Israel feriram ao saírem do Egito,

46 отвъд Йордан, в долината срещу Вет-фегор, в земята на аморейския цар Сион, който живееше в Есевон, когото Моисей и израилтяните поразиха, след като бяха излезли от Египет,

47 e tomaram a sua terra em possessão, como também a terra de Ogue, rei de Basã, dois reis dos amorreus, que estavam além do Jordão, do lado do nascimento do sol;

47 като превзеха земята му и земята на васанския цар Ог, двамата аморейски царе, които бяха отвъд Йордан на изток,

48 desde Aroer, que está à borda do vale de Arnom, até ao monte Siom, que é Hermom,

48 от Ароир, който е при устието на реката Арнон, до планината Сион (която е Ермон)

49 e toda a Arabá, além do Jordão, do lado oriental, até ao mar da Arabá, pelas faldas de Pisga.

49 и цялото поле оттатък Йордан на изток, до морето на полето, под Асдот-фасга.

Deuteronômio 5

A repetição dos dez mandamentos

Êxodo 20.1-17

1 Chamou Moisés a todo o Israel e disse-lhe: Ouvi, ó Israel, os estatutos e juízos que hoje vos falo aos ouvidos, para que os aprendais e cuideis em os cumprirdes.

Второзаконие 5

1 Моисей повика целия Израил и им каза: Слушай, Израилю, наредбите и законите, които изказвам на

всеослушание днес, за да ги научите и да внимавате да ги вършите.

[2] O SENHOR, nosso Deus, fez aliança conosco em Horebe.

[2] Господ, нашият Бог, сключи завет с нас на Хорив.

[3] Não foi com nossos pais que fez o SENHOR esta aliança, e sim conosco, todos os que, hoje, aqui estamos vivos.

[3] Този завет Господ не сключи с бащите ни, а с нас, които сме живи всички тук днес.

[4] Face a face falou o SENHOR conosco, no monte, do meio do fogo

[4] Лице с лице говорѝ Господ с вас на планината изсред огъня

[5] (Nesse tempo, eu estava em pé entre o SENHOR e vós, para vos notificar a palavra do SENHOR, porque temestes o fogo e não subistes ao monte.), dizendo:

[5] (а в онова време аз стоях между Господа и вас, за да ви известя Господните думи; защото се уплашихме от огъня и не се изкачихме на планината):

[6] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei do Egito, da casa da servidão.

[6] Аз съм Йехова, твоят Бог, Който те изведох от Египетската земя, от дома на робството.

[7] Não terás outros deuses diante de mim.

[7] Да нямаш други богове освен Мене.

[8] Não farás para ti imagem de escultura, nem semelhança alguma do que há em cima no céu, nem embaixo na terra, nem nas águas debaixo da terra;

[8] Не си прави кумир, подобие на нещо, което е на небето горе или което е на земята долу, или което е във водите под земята;

[9] não as adorarás, nem lhes darás culto; porque eu, o SENHOR, teu Deus, sou Deus zeloso, que visito a iniqüidade dos pais nos filhos até a terceira e quarta geração daqueles que me aborrecem,

[9] да не им се кланяш, нито да им служиш; защото Аз, Господ, твоят Бог, съм Бог ревнив, Който въздавам беззаконието на бащите върху синовете до третото и четвъртото поколение на онези, които Ме мразят,

[10] e faço misericórdia até mil gerações daqueles que me amam e guardam os meus mandamentos.

[10] и Който показвам милост към хиляди поколения на онези, които Ме обичат и пазят Моите заповеди.

[11] Não tomarás o nome do SENHOR, teu Deus, em vão, porque o SENHOR não terá por inocente o que tomar o seu nome em vão.

[11] Не изговаряй напразно името на Господа, твоя Бог; защото Господ няма да смята за

безгрешен онзи, който изговаря напразно Името Му.

12 Guarda o dia de sábado, para o santificar, como te ordenou o SENHOR, teu Deus.

12 Пази съботния ден, за да го освещаваш, според както Господ, твоят Бог, ти заповяда.

13 Seis dias trabalharás e farás toda a tua obra.

13 Шест дни да работиш и да вършиш всичките си дела;

14 Mas o sétimo dia é o sábado do SENHOR, teu Deus; não farás nenhum trabalho, nem tu, nem o teu filho, nem a tua filha, nem o teu servo, nem a tua serva, nem o teu boi, nem o teu jumento, nem animal algum teu, nem o estrangeiro das tuas portas para dentro, para que o teu servo e a tua serva descansem como tu;

14 а седмият ден е събота на Господа, твоя Бог; в него да не вършиш никаква работа, нито ти, нито синът ти, нито дъщеря ти, нито слугата ти, нито слугинята ти, нито волът ти, нито оселът ти, нито някой твой добитък, нито чужденецът, който е в града ти, за да си почива слугата ти и слугинята ти, както и ти.

15 porque te lembrarás que foste servo na terra do Egito e que o SENHOR, teu Deus, te tirou dali com mão poderosa e braço estendido; pelo que o SENHOR, teu Deus, te ordenou que guardasses o dia de sábado.

15 И помни, че ти беше роб в Египетската земя и че Господ, твоят Бог, те изведе оттам със силна ръка и издигната мишца; затова Господ, твоят Бог, ти заповяда да пазиш съботния ден.

16 Honra a teu pai e a tua mãe, como o SENHOR, teu Deus, te ordenou, para que se prolonguem os teus dias e para que te vá bem na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá.

16 Почитай баща си и майка си, според както ти заповяда Господ, твоят Бог, за да се продължат дните ти и да благоденстваш на земята, която Господ, твоят Бог, ти дава.

17 Não matarás.

17 Не убивай.

18 Não adulterarás.

18 Не прелюбодействай.

19 Não furtarás.

19 Не кради.

20 Não dirás falso testemunho contra o teu próximo.

20 Не свидетелствай против ближния си с лъжливо свидетелство.

21 Não cobiçarás a mulher do teu próximo. Não desejarás a casa do teu próximo, nem o seu campo, nem o seu servo, nem a sua

21 Не пожелавай жената на ближния си; нито да пожелаваш къщата на ближния си, нито нивата му, нито слугата му,

serva, nem o seu boi, nem o seu jumento, nem coisa alguma do teu próximo.

нито слугинята му, нито вола му, нито осела му, нито каквото и да е нещо, което е на ближния ти.

Moisés, mediador entre Deus e o povo
Êxodo 20.18-21

22 Estas palavras falou o SENHOR a toda a vossa congregação no monte, do meio do fogo, da nuvem e da escuridade, com grande voz, e nada acrescentou. Tendo-as escrito em duas tábuas de pedra, deu-mas a mim.

22 Тези думи Господ изговори на планината на всички вас събрани, изсред огъня, облака и мрака със силен глас; и друго не прибави. После ги написа на две каменни плочи, които даде на мен.

23 Sucedeu que, ouvindo a voz do meio das trevas, enquanto ardia o monte em fogo, vos achegastes a mim, todos os cabeças das vossas tribos e vossos anciãos,

23 А като чухте гласа изсред тъмнината, когато планината гореше в огън, тогава вие, всички началници на племената ви и старейшините ви, дойдохте при мен и казвахте:

24 e dissestes: Eis aqui o SENHOR, nosso Deus, nos fez ver a sua glória e a sua grandeza, e ouvimos a sua voz do meio do fogo; hoje, vimos que Deus fala com o homem, e este permanece vivo.

24 Ето, Господ, нашият Бог, ни показа славата Си и величието Си и чухме гласа Му изсред огъня; днес видяхме, че Бог говори с човека и той остава жив.

25 Agora, pois, por que morreríamos? Pois este grande fogo nos consumiria; se ainda mais ouvíssemos a voz do SENHOR, nosso Deus, morreríamos.

25 А сега, защо да измрем? – Понеже този голям огън ще ни погълне; ако чуем още веднъж гласа на Господа, нашия Бог, ще измрем.

26 Porque quem há, de toda carne, que tenha ouvido a voz do Deus vivo falar do meio do fogo, como nós ouvimos, e permanecido vivo?

26 Защото кой от всичките смъртни е чул гласа на живия Бог да говори изсред огъня, както ние чухме, и е останал жив?

27 Chega-te, e ouve tudo o que disser o SENHOR, nosso Deus; e tu nos dirás tudo o que te disser o SENHOR, nosso Deus, e o ouviremos, e o cumpriremos.

27 Пристъпѝ ти и слушай всичко, което ще каже Господ, нашият Бог; а ти ни казвай всичко, което ти говори Господ, нашият Бог, и ние ще слушаме и ще изпълняваме.

28 Ouvindo, pois, o SENHOR as vossas palavras, quando me faláveis a mim, o

28 И Господ чу отговора ви, когато ми говорихте, и Господ ми каза: Чух

SENHOR me disse: Eu ouvi as palavras deste povo, as quais te disseram; em tudo falaram eles bem.

отговора, който този народ ти говореше; добре казаха всичко, което казаха.

[29] Quem dera que eles tivessem tal coração, que me temessem e guardassem em todo o tempo todos os meus mandamentos, para que bem lhes fosse a eles e a seus filhos, para sempre!

[29] Дано да има в тях такова сърце, че да се боят от Мен и винаги да пазят всичките Ми заповеди, за да благоденстват вечно, те и синовете им!

[30] Vai, dize-lhes: Tornai-vos às vossas tendas.

[30] Иди, кажи им: Върнете се в шатрите си.

[31] Tu, porém, fica-te aqui comigo, e eu te direi todos os mandamentos, e estatutos, e juízos que tu lhes hás de ensinar que cumpram na terra que eu lhes darei para possuí-la.

[31] А ти остани тук при Мен и ще ти кажа всички заповеди, наредби и закони, които ще ги научиш, за да ги извършват в земята, която им давам за притежание.

[32] Cuidareis em fazerdes como vos mandou o SENHOR, vosso Deus; não vos desviareis, nem para a direita, nem para a esquerda.

[32] И внимавайте да постъпвате така, както Господ, вашият Бог, ви заповяда; да не се отклонявате нито надясно, нито наляво.

[33] Andareis em todo o caminho que vos manda o SENHOR, vosso Deus, para que vivais, bem vos suceda, e prolongueis os dias na terra que haveis de possuir.

[33] Да ходите по всички пътища, които Господ, вашият Бог, ви заповяда, за да живеете и да благоденствате, и да се продължат дните ви на земята, която ще притежавате.

Deuteronômio 6

O fim da lei é a obediência

[1] Estes, pois, são os mandamentos, os estatutos e os juízos que mandou o SENHOR, teu Deus, se te ensinassem, para que os cumprisses na terra a que passas para a possuir;

[2] para que temas ao SENHOR, teu Deus, e guardes todos os seus estatutos e mandamentos que eu te ordeno, tu, e teu filho, e o filho de teu filho, todos os dias

Второзаконие 6

Великата заповед

[1] А ето заповедите, наредбите и законите, които Господ, вашият Бог, заповяда да ви науча, за да ги вършите в земята, към която преминавате, за да я заселите,

[2] за да се боиш от Господа, твоя Бог, да пазиш всичките Му наредби и заповедите Му, които ти давам – ти, синът ти и внукът ти през всичките дни

da tua vida; e que teus dias sejam prolongados.

на живота си, за да ти се продължат дните.

3 Ouve, pois, ó Israel, e atenta em os cumprires, para que bem te suceda, e muito te multipliques na terra que mana leite e mel, como te disse o SENHOR, Deus de teus pais.

3 И така, чуй, Израилю, и внимавай да ги вършиш, за да ти бъде добре и да се размножите много в земята, където текат мляко и мед, според както Господ, Бог на бащите ти, ти е обещал.

4 Ouve, Israel, o SENHOR, nosso Deus, é o único SENHOR.

4 Слушай, Израилю; Йехова, нашият Бог, е един Господ;

5 Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma e de toda a tua força.

5 и да възлюбиш Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичката си сила.

6 Estas palavras que, hoje, te ordeno estarão no teu coração;

6 Тези думи, които ти заповядвам днес, нека бъдат в сърцето ти;

7 tu as inculcarás a teus filhos, e delas falarás assentado em tua casa, e andando pelo caminho, e ao deitar-te, e ao levantar-te.

7 и на тях да учиш прилежно децата си и за тях да говориш, когато седиш в дома си, когато ходиш по пътя, когато лягаш и когато ставаш.

8 Também as atarás como sinal na tua mão, e te serão por frontal entre os olhos.

8 Да ги връзваш за знак на ръката си и да бъдат като превръзка на челото ти.

9 E as escreverás nos umbrais de tua casa e nas tuas portas.

9 И да ги написваш върху стълбовете на вратите на къщата си и на портите си.

10 Havendo-te, pois, o SENHOR, teu Deus, introduzido na terra que, sob juramento, prometeu a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó, te daria, grandes e boas cidades, que tu não edificaste;

10 А когато Господ, твоят Бог, те въведе в земята, за която се е клел на бащите ти, на Авраам, Исаак и Яков, да ти даде големи и хубави градове, които ти не си съградил,

11 e casas cheias de tudo o que é bom, casas que não encheste; e poços abertos, que não abriste; vinhais e olivais, que não plantaste; e, quando comeres e te fartares,

11 и къщи, пълни с всякакви блага, които не си напълнил, и изкопани кладенци, които не си изкопал, лозя и маслини, които не си насадил – като ядеш и се наситиш,

[12] guarda-te, para que não esqueças o SENHOR, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão.

[12] внимавай да не забравяш Господа, Който те изведе от Египетската земя, от дома на робството.

[13] O SENHOR, teu Deus, temerás, a ele servirás, e, pelo seu nome, jurarás.

[13] От Господа, твоя Бог, да се боиш, на Него да служиш и в Неговото Име да се кълнеш.

[14] Não seguirás outros deuses, nenhum dos deuses dos povos que houver à roda de ti,

[14] Да не следвате други богове, от боговете на племената, които са около вас

[15] porque o SENHOR, teu Deus, é Deus zeloso no meio de ti, para que a ira do SENHOR, teu Deus, se não acenda contra ti e te destrua de sobre a face da terra.

[15] (защото Господ, твоят Бог, сред теб, е Бог ревнив), за да не пламне гневът на Господа, твоя Бог, против теб и да те изтреби от лицето на земята.

[16] Não tentarás o SENHOR, teu Deus, como o tentaste em Massá.

[16] Да не изпитвате Господа, вашия Бог, както Го изпитвахте в Маса.

[17] Diligentemente, guardarás os mandamentos do SENHOR, teu Deus, e os seus testemunhos, e os seus estatutos que te ordenou.

[17] Да пазите усърдно заповедите на Господа, вашия Бог, заявленията Му и наредбите Му, които ти заповяда.

[18] Farás o que é reto e bom aos olhos do SENHOR, para que bem te suceda, e entres, e possuas a boa terra a qual o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais,

[18] И да вършиш това, което е право и добро пред Господа, за да ти бъде добре и да влезеш и да завладееш добрата земя, за която Господ се е клел на бащите ти,

[19] lançando todos os teus inimigos de diante de ti, como o SENHOR tem dito.

[19] като изгониш всичките си неприятели пред себе си, според както Господ каза.

[20] Quando teu filho, no futuro, te perguntar, dizendo: Que significam os testemunhos, e estatutos, e juízos que o SENHOR, nosso Deus, vos ordenou?

[20] Когато в бъдещите времена синът ти те попита: Какво значат свидетелствата, наредбите и законите, които Господ, нашият Бог, ви е заповядал?

[21] Então, dirás a teu filho: Éramos servos de Faraó, no Egito; porém o SENHOR de lá nos tirou com poderosa mão.

[21] Тогава да кажеш на сина си: Бяхме роби на фараона в Египет; а Господ ни изведе от Египет победоносно;

[22] Aos nossos olhos fez o SENHOR sinais e maravilhas, grandes e terríveis, contra o Egito e contra Faraó e toda a sua casa;

[22] и Господ показа пред очите ни големи и страшни знамения и чудеса над Египет, над фараона и над целия му дом;

[23] e dali nos tirou, para nos levar e nos dar a terra que sob juramento prometeu a nossos pais.

[23] а нас изведе оттам, за да ни въведе в земята, за която се е клел на бащите ни, и да ни я даде.

[24] O SENHOR nos ordenou cumpríssemos todos estes estatutos e temêssemos o SENHOR, nosso Deus, para o nosso perpétuo bem, para nos guardar em vida, como tem feito até hoje.

[24] Господ ни заповяда да вършим всички тези наредби и да се боим от Господа, нашия Бог, за да ни бъде всякога добре и за да пази Той живота ни, както прави и днес.

[25] Será por nós justiça, quando tivermos cuidado de cumprir todos estes mandamentos perante o SENHOR, nosso Deus, como nos tem ordenado.

[25] И това ще ни се смята за правда, ако внимаваме да изпълняваме всички тези заповеди пред Господа, нашия Бог, както ни заповяда.

Deuteronômio 7

Admoestações contra a infidelidade

Êxodo 34.10-17

Второзаконие 7

Израил – Божият народ

[1] Quando o SENHOR, teu Deus, te introduzir na terra a qual passas a possuir, e tiver lançado muitas nações de diante de ti, os heteus, e os girgaseus, e os amorreus, e os cananeus, e os ferezeus, e os heveus, e os jebuseus, sete nações mais numerosas e mais poderosas do que tu;

[1] Когато Господ, твоят Бог, те въведѐ в земята, в която отиваш да я притежаваш, и изгони много народи пред тебе: хетите, гергесейците, аморейците, ханаанците, ферезейците, евейците и йевусейците – седем племена, по-големи и по-силни от теб,

[2] e o SENHOR, teu Deus, as tiver dado diante de ti, para as ferir, totalmente as destruirás; não farás com elas aliança, nem terás piedade delas;

[2] и когато Господ, твоят Бог, ги предадѐ на теб и ги поразиш, тогава ги унищожѝ, като на Бога обречени; да не сключваш договор с тях, нито да ги пожалиш;

[3] nem contrairás matrimônio com os filhos dessas nações; não darás tuas filhas a seus filhos, nem tomarás suas filhas para teus filhos;

[3] да не се жениш между тях и да не даваш дъщеря си на сина му, нито да вземаш неговата дъщеря за своя син;

[4] pois elas fariam desviar teus filhos de mim, para que servissem a outros deuses; e a ira do SENHOR se acenderia contra vós outros e depressa vos destruiria.

[4] защото ще пречат на синовете ти да Ме следват, за да служат на други богове, и така ще пламне против вас гневът на Господа, който скоро ще те изтреби.

[5] Porém assim lhes fareis: derribareis os seus altares, quebrareis as suas colunas, cortareis os seus postes-ídolos e queimareis as suas imagens de escultura.

[5] Но така да им направите: жертвениците им да разрушите, кумирите им да изпотрошите, а ашерите им да изсечете и изваяните им идоли да изгорите с огън.

[6] Porque tu és povo santo ao SENHOR, teu Deus; o SENHOR, teu Deus, te escolheu, para que lhe fosses o seu povo próprio, de todos os povos que há sobre a terra.

[6] Понеже вие сте народ свят на Господа, вашия Бог; вас избра Господ, вашият Бог, да Му бъдете собствен народ измежду всички племена, които са по лицето на земята.

[7] Não vos teve o SENHOR afeição, nem vos escolheu porque fôsseis mais numerosos do que qualquer povo, pois éreis o menor de todos os povos,

[7] Господ не ви предпочете, нито ви избра затова, че сте по-многобройни от останалите племена; защото вие сте най-малобройни от всички племена,

[8] mas porque o SENHOR vos amava e, para guardar o juramento que fizera a vossos pais, o SENHOR vos tirou com mão poderosa e vos resgatou da casa da servidão, do poder de Faraó, rei do Egito.

[8] но понеже Господ ви възлюби и за да опази клетвата, с която се е клел на бащите ви, затова Господ ви изведе със силна ръка и ви изкупи от дома на робството, от ръката на египетския цар фараона.

[9] Saberás, pois, que o SENHOR, teu Deus, é Deus, o Deus fiel, que guarda a aliança e a misericórdia até mil gerações aos que o amam e cumprem os seus mandamentos;

[9] И така, да знаеш, че Господ, твоят Бог, е Бог, верният Бог, Който пази до хиляда поколения завета и милостта към онези, които Го обичат и пазят заповедите Му;

[10] e dá o pago diretamente aos que o odeiam, fazendo-os perecer; não será demorado para com o que o odeia; prontamente, lho retribuirá.

[10] а на онези, които Го мразят, им въздава в лице и ги погубва, няма да забави наказанието на онзи, който Го мрази, но ще му въздаде.

[11] Guarda, pois, os mandamentos, e os estatutos, e os juízos que hoje te mando cumprir.

Bênçãos decorrentes da obediência
Levítico 26.3-13; Deuteronômio 28.1-14

[12] Será, pois, que, se, ouvindo estes juízos, os guardares e cumprires, o SENHOR, teu Deus, te guardará a aliança e a misericórdia prometida sob juramento a teus pais;

[13] ele te amará, e te abençoará, e te fará multiplicar; também abençoará os teus filhos, e o fruto da tua terra, e o teu cereal, e o teu vinho, e o teu azeite, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas, na terra que, sob juramento a teus pais, prometeu dar-te.

[14] Bendito serás mais do que todos os povos; não haverá entre ti nem homem, nem mulher estéril, nem entre os teus animais.

[15] O SENHOR afastará de ti toda enfermidade; sobre ti não porá nenhuma das doenças malignas dos egípcios, que bem sabes; antes, as porá sobre todos os que te odeiam.

[16] Consumirás todos os povos que te der o SENHOR, teu Deus; os teus olhos não terão piedade deles, nem servirás a seus deuses, pois isso te seria por ciladas.

[17] Se disseres no teu coração: Estas nações são mais numerosas do que eu; como poderei desapossá-las?

[11] Затова пази заповедите, наредбите и законите, които днес ти заповядвам, за да ги вършиш.

[12] И ако слушате тези закони и ги пазите и изпълнявате, Господ, твоят Бог, ще пази за тебе завета и милостта, за която се е клел на бащите ти;

[13] и ще те възлюби, ще те благослови и ще те умножи; ще благослови децата ти и плода на земята ти, житото ти, виното ти и маслото ти, и роденото от говедата ти, и малките от овцете ти в земята, за която се е клел на бащите ти да я даде на тебе.

[14] Ще бъдеш благословен повече от всички племена; няма да има бездетен или бездетна между вас или безплодни между добитъка ви.

[15] Господ ще отстрани от тебе всяка болест и няма да докара върху тебе нито една от злите египетски болести, които познаваш, а ще ги наложи върху всички онези, които те мразят.

[16] Затова да изтребиш всички племена, които Господ, твоят Бог, ти предава; окото ти да не ги пожали; и на боговете им да не служиш, защото това ще ти бъде примка.

[17] И ако кажеш в сърцето си: Тези племена са по-многобройни от мене, как ще мога да ги изгоня? –

[18] Delas não tenhas temor; lembrar-te-ás do que o SENHOR, teu Deus, fez a Faraó e a todo o Egito;

[19] das grandes provas que viram os teus olhos, e dos sinais, e maravilhas, e mão poderosa, e braço estendido, com que o SENHOR, teu Deus, te tirou; assim fará o SENHOR, teu Deus, com todos os povos, aos quais temes.

[20] Além disso, o SENHOR, teu Deus, mandará entre eles vespões, até que pereçam os que ficarem e se esconderem de diante de ti.

[21] Não te espantes diante deles, porque o SENHOR, teu Deus, está no meio de ti, Deus grande e temível.

[22] O SENHOR, teu Deus, lançará fora estas nações, pouco a pouco, de diante de ti; não poderás destruí-las todas de pronto, para que as feras do campo se não multipliquem contra ti.

[23] Mas o SENHOR, teu Deus, tas entregará e lhes infligirá grande confusão, até que sejam destruídas.

[24] Entregar-te-á também nas mãos os seus reis, para que apagues o nome deles de debaixo dos céus; nenhum homem poderá resistir-te, até que os destruas.

[25] As imagens de escultura de seus deuses queimarás; a prata e o ouro que estão sobre elas não cobiçarás, nem os tomarás para ti, para que te não enlaces neles; pois são abominação ao SENHOR, teu Deus.

[18] Да не се уплашиш от тях; да помниш добре какво направи Господ, твоят Бог, на фараона и на всички египтяни;

[19] големите изпитания, които очите ти видяха, знаменията и чудесата, силната ръка и издигнатата мишца, с които Господ, твоят Бог, те изведе. Така ще направи Господ, твоят Бог, на всички племена, от които ти се плашиш.

[20] Още Господ, твоят Бог, ще изпрати и стършели върху тях, докато бъдат изтребени останалите, които са се скрили от тебе.

[21] Да не се уплашиш от тях, защото Господ, твоят Бог, е сред тебе, Бог велик и страшен.

[22] И Господ, твоят Бог, малко по малко ще изгони тези народи пред тебе; не бива да ги изтребваш твърде бързо, иначе дивите зверове около тебе ще се развъдят много.

[23] Но Господ, твоят Бог, ще ти ги предаде и ще ги притеснява много, докато бъдат унищожени.

[24] Ще предаде и царете им на теб и ще заличиш името им под небето; никой няма да може да устои пред тебе, докато не ги изтребиш.

[25] Кумирите на боговете им изгаряйте с огън; да не пожелаеш да вземеш за себе си среброто или златото, което е върху тях, за да не се впримчиш в него, понеже това е мерзост пред Господа, твоя Бог.

[26] Não meterás, pois, coisa abominável em tua casa, para que não sejas amaldiçoado, semelhante a ela; de todo, a detestarás e, de todo, a abominarás, pois é amaldiçoada.

Deuteronômio 8

Exortação a ter em memória os benefícios do SENHOR

[1] Cuidareis de cumprir todos os mandamentos que hoje vos ordeno, para que vivais, e vos multipliqueis, e entreis, e possuais a terra que o SENHOR prometeu sob juramento a vossos pais.

[2] Recordar-te-ás de todo o caminho pelo qual o SENHOR, teu Deus, te guiou no deserto estes quarenta anos, para te humilhar, para te provar, para saber o que estava no teu coração, se guardarias ou não os seus mandamentos.

[3] Ele te humilhou, e te deixou ter fome, e te sustentou com o maná, que tu não conhecias, nem teus pais o conheciam, para te dar a entender que não só de pão viverá o homem, mas de tudo o que procede da boca do SENHOR viverá o homem.

[4] Nunca envelheceu a tua veste sobre ti, nem se inchou o teu pé nestes quarenta anos.

[5] Sabe, pois, no teu coração, que, como um homem disciplina a seu filho, assim te disciplina o SENHOR, teu Deus.

[6] Guarda os mandamentos do SENHOR, teu Deus, para andares nos seus caminhos e o temeres;

[26] И да не внасяш в дома си никаква мерзост, за да не бъдеш обречеш на унищожение като нея; силно да я мразиш и силно да се отвращаваш от нея, защото е обречена на унищожение.

Второзаконие 8

Призив за подчинение на Бога

[1] Внимавайте да изпълнявате всички заповеди, които днес ви заповядвам, за да живеете, да се умножите и да влезете да завладеете земята, за която Господ се е клел на бащите ви.

[2] И да помниш целия път, по който Господ, твоят Бог, те е водил през тези четиридесет години в пустинята, за да те смири и да те изпита, за да узнае какво има в сърцето ти, дали ще пазиш заповедите Му или не.

[3] И те смири и като те остави да огладнееш, хранѝ те с манна (която беше храна, непозната на теб и на бащите ти), за да те научи, че човек не живее само с хляб, но че човек живее с всяко слово, което излиза от Господните уста.

[4] Облеклото ти не овехтя, нито кракът ти отече през тези четиридесет години.

[5] И така, да се съобразиш, че както човек наказва сина си, така и Господ, твоят Бог, наказва тебе.

[6] Затова да пазиш заповедите на Господа, твоя Бог, да ходиш в пътищата Му и да се боиш от Него.

[7] porque o SENHOR, teu Deus, te faz entrar numa boa terra, terra de ribeiros de águas, de fontes, de mananciais profundos, que saem dos vales e das montanhas;

[8] terra de trigo e cevada, de vides, figueiras e romeiras; terra de oliveiras, de azeite e mel;

[9] terra em que comerás o pão sem escassez, e nada te faltará nela; terra cujas pedras são ferro e de cujos montes cavarás o cobre.

[10] Comerás, e te fartarás, e louvarás o SENHOR, teu Deus, pela boa terra que te deu.

[11] Guarda-te não te esqueças do SENHOR, teu Deus, não cumprindo os seus mandamentos, os seus juízos e os seus estatutos, que hoje te ordeno;

[12] para não suceder que, depois de teres comido e estiveres farto, depois de haveres edificado boas casas e morado nelas;

[13] depois de se multiplicarem os teus gados e os teus rebanhos, e se aumentar a tua prata e o teu ouro, e ser abundante tudo quanto tens,

[14] se eleve o teu coração, e te esqueças do SENHOR, teu Deus, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão,

[15] que te conduziu por aquele grande e terrível deserto de serpentes abrasadoras, de escorpiões e de secura, em que não

[7] Защото Господ, твоят Бог, те завежда в добра земя, в земя, богата с водни потоци, с източници и дълбоки извори, които извират в долини и планини;

[8] в земя, богата с жито, ечемик, лозя, смокини и нарове; в земя, богата с маслини и мед;

[9] в земя, където няма да ядеш хляб оскъдно и в която няма да си в нужда от нищо; в земя, чиито камъни са желязо и от чиито планини ще копаеш мед.

[10] Ще ядеш и ще се наситиш, и ще благословиш Господа, твоя Бог, за добрата земя, която ти е дал.

[11] Внимавай да не забравиш Господа, твоя Бог, и да не престъпваш заповедите Му, законите Му и наредбите Му, които днес ти предавам,

[12] да не би, като ядеш и се наситиш, и построиш добри къщи, и живееш в тях,

[13] и като се умножат говедата ти и овцете ти, и се умножат среброто ти и златото ти, и се умножи всичко, което имаш,

[14] тогава да се възгордее сърцето ти и да забравиш Господа, твоя Бог, Който те е извел от Египетската земя, от дома на робството;

[15] Който те преведе през голямата и страшна пустиня, където имаше змии усойници, скорпиони и сухи безводни

havia água; e te fez sair água da pederneira;

16 que no deserto te sustentou com maná, que teus pais não conheciam; para te humilhar, e para te provar, e, afinal, te fazer bem.

17 Não digas, pois, no teu coração: A minha força e o poder do meu braço me adquiriram estas riquezas.

18 Antes, te lembrarás do SENHOR, teu Deus, porque é ele o que te dá força para adquirires riquezas; para confirmar a sua aliança, que, sob juramento, prometeu a teus pais, como hoje se vê.

19 Se te esqueceres do SENHOR, teu Deus, e andares após outros deuses, e os servires, e os adorares, protesto, hoje, contra vós outros que perecereis.

20 Como as nações que o SENHOR destruiu de diante de vós, assim perecereis; porquanto não quisestes obedecer à voz do SENHOR, vosso Deus.

Deuteronômio 9

Moisés lembra aos israelitas o socorro divino

1 Ouve, ó Israel, tu passas, hoje, o Jordão para entrares a possuir nações maiores e mais fortes do que tu; cidades grandes e amuralhadas até aos céus;

2 povo grande e alto, filhos dos anaquins, que tu conheces e de que já ouvistes: Quem poderá resistir aos filhos de Enaque?

3 Sabe, pois, hoje, que o SENHOR, teu Deus, é que passa adiante de ti; é fogo que consome, e os destruirá, e os subjugará

земи; Който ти извади вода от кремъчния камък;

16 Който те хранѝ в пустинята с манна – храна, която не знаеха бащите ти, за да те смири и да те изпита, да ти направи добро в сетнините ти;

17 и да не би да си кажеш: Моята мощ и силата на моята ръка ми спечелиха това богатство.

18 А да помниш Господа, твоя Бог, защото Той е, Който ти дава сила да придобиеш богатство; за да утвърди завета, за който се е клел на бащите ти, както прави днес.

19 Но ако забравиш Господа, твоя Бог, и последваш други богове, служиш им и им се покланяш, заявявам ви днес, че ще бъдете унищожени.

20 Ще бъдете унищожени, както племената, които Господ изтребва пред вас, защото не послушахте гласа на Господа, вашия Бог.

Второзаконие 9

Неподчинението на Израил

1 Слушай, Израилю; днес ти преминаваш Йордан, за да влезеш и да завладееш племена, по-големи и по-силни от тебе, градове големи и със стени до небето,

2 народ едър и висок, енакимите, които познаваш и за които си слушал да се казва: Кой може да устои пред енакимите?

3 И така, знай днес, че Йехова, твоят Бог, е, Който върви пред тебе; като огън поглъщащ Той ще ги изтреби и ще ги

diante de ti; assim, os desapossarás e, depressa, os farás perecer, como te prometeu o SENHOR.

[4] Quando, pois, o SENHOR, teu Deus, os tiver lançado de diante de ti, não digas no teu coração: Por causa da minha justiça é que o SENHOR me trouxe a esta terra para a possuir, porque, pela maldade destas gerações, é que o SENHOR as lança de diante de ti.

[5] Não é por causa da tua justiça, nem pela retitude do teu coração que entras a possuir a sua terra, mas pela maldade destas nações o SENHOR, teu Deus, as lança de diante de ti; e para confirmar a palavra que o SENHOR, teu Deus, jurou a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

As infidelidades de Israel

Êxodo 32.1-20

[6] Sabe, pois, que não é por causa da tua justiça que o SENHOR, teu Deus, te dá esta boa terra para possuí-la, pois tu és povo de dura cerviz.

[7] Lembrai-vos e não vos esqueçais de que muito provocastes à ira o SENHOR, vosso Deus, no deserto; desde o dia em que saístes do Egito até que chegastes a este lugar, rebeldes fostes contra o SENHOR;

[8] pois, em Horebe, tanto provocastes à ira o SENHOR, que a ira do SENHOR se acendeu contra vós para vos destruir.

[9] Subindo eu ao monte a receber as tábuas de pedra, as tábuas da aliança que o SENHOR fizera convosco, fiquei no monte

свали пред тебе; така ще ги изгониш и скоро ще ги погубиш, според както Господ ти каза.

[4] А след като Господ, твоят Бог, ги изгони пред тебе, да не говориш в сърцето си: Поради моята правда ме въведе Господдда завладея тази земя; защото поради нечестието на тези племена Господ ги изгонва пред тебе.

[5] Не поради твоята правда, нито поради правдата на твоето сърце влизаш, за да завладееш земята им; а поради нечестието на тези племена Господ, твоят Бог, ги изгонва от пред теб и за да утвърди думата, за която Господ се е клел на бащите ти, на Авраам, Исаак и Яков.

[6] И така, знай, че Господ, твоят Бог, не ти дава да притежаваш тази добра земя поради твоята правда; защото сте твърдоглав народ.

[7] Помни и да не забравяш колко си раздразнявал Господа, твоя Бог, в пустинята; от деня, когато излязохте от Египетската земя, докато стигнахте на това място, вие сте били непокорни на Господа.

[8] А на Хорив раздразнихте Господа; и Господ, като се разгневи на вас, щеше да ви изтреби.

[9] Когато се качих на планината, за да взема каменните плочи, плочите на завета, който Господ сключи с вас,

quarenta dias e quarenta noites; não comi pão, nem bebi água.

тогава преседях на планината четиридесет дни и четиридесет нощи, без да ям хляб или да пия вода.

10 Deu-me o SENHOR as duas tábuas de pedra, escritas com o dedo de Deus; e, nelas, estavam todas as palavras segundo o SENHOR havia falado convosco no monte, do meio do fogo, estando reunido todo o povo.

10 И Господ ми даде две каменни плочи, написани с Божия пръст; всичките думи, които Господ ви изговори на планината изсред огъня, в деня, когато се събрахте там, бяха написани на тях.

11 Ao fim dos quarenta dias e quarenta noites, o SENHOR me deu as duas tábuas de pedra, as tábuas da aliança.

11 (В края на четиридесетте дни и четиридесетте нощи Господ ми даде двете каменни плочи, плочите на завета.)

12 E o SENHOR me disse: Levanta-te, desce depressa daqui, porque o teu povo, que tiraste do Egito, já se corrompeu; cedo se desviou do caminho que lhe ordenei; imagem fundida para si fez.

12 А Господ ми каза: Стани, слез бързо оттук; защото твоят народ, който ти изведе от Египет, се отвърна от Мене, скоро се отклони от пътя, който му заповядах; направи си излят идол.

13 Falou-me ainda o SENHOR, dizendo: Atentei para este povo, e eis que ele é povo de dura cerviz.

13 Господ още ми говорѝ: Видях този народ и, ето, той е твърдоглав народ;

14 Deixa-me que o destrua e apague o seu nome de debaixo dos céus; e te faça a ti nação mais forte e mais numerosa do que esta.

14 оставѝ Ме, за да го изтребя и да излича името му под небето, а от тебе ще направя народ, по-силен и по-голям от тях.

15 Então, me virei e desci do monte; e o monte ardia em fogo; as duas tábuas da aliança estavam em ambas as minhas mãos.

15 И така, като се обърнах, слязох от планината; а планината гореше в огън и двете плочи на завета бяха в двете ми ръце.

16 Olhei, e eis que havíeis pecado contra o SENHOR, vosso Deus; tínheis feito para vós outros um bezerro fundido; cedo vos desviastes do caminho que o SENHOR vos ordenara.

16 Погледнах и видях, че бяхте съгрешили против Господа, вашия Бог, бяхте си направили излято теле, бяхте се отклонили скоро от пътя, който Господ ви беше заповядал.

[17] Então, peguei as duas tábuas, e as arrojei das minhas mãos, e as quebrei ante os vossos olhos.

[18] Prostrado estive perante o SENHOR, como dantes, quarenta dias e quarenta noites; não comi pão e não bebi água, por causa de todo o vosso pecado que havíeis cometido, fazendo mal aos olhos do SENHOR, para o provocar à ira.

[19] Pois temia por causa da ira e do furor com que o SENHOR tanto estava irado contra vós outros para vos destruir; porém ainda esta vez o SENHOR me ouviu.

[20] O SENHOR se irou muito contra Arão para o destruir; mas também orei por Arão ao mesmo tempo.

[21] Porém tomei o vosso pecado, o bezerro que tínheis feito, e o queimei, e o esmaguei, moendo-o bem, até que se desfez em pó; e o seu pó lancei no ribeiro que descia do monte.

[22] Também em Taberá, em Massá e em Quibrote-Hataavá provocastes muito a ira do SENHOR.

[23] Quando também o SENHOR vos enviou de Cades-Barnéia, dizendo: Subi e possuí a terra que vos dei, rebeldes fostes ao mandado do SENHOR, vosso Deus, e não o crestes, e não obedecestes à sua voz.

[24] Rebeldes fostes contra o SENHOR, desde o dia em que vos conheci.

Moisés intercede pelo povo

Êxodo 32.11-14,30-35

[25] Prostrei-me, pois, perante o SENHOR e, quarenta dias e quarenta noites, estive

[17] Тогава взех двете плочи и ги хвърлих с двете си ръце, и ги строших пред вас.

[18] После паднах ничком пред Господа, както първия път, четиридесет дни и четиридесет нощи; хляб не ядох и вода не пих поради греха, с който съгрешихте и извършихте зло пред Господа, и Го раздразнихте.

[19] Защото се уплаших от гнева и яростта, с които Господ беше решил да ви унищожи. Но и този път Господ ме послуша.

[20] Господ много се разгневи и на Аарон, когото щеше да погуби; но аз същевременно се помолих и за Аарон.

[21] Тогава взех плода на греха ви – телето, което направихте, изгорих го с огън, счуках го и го стрих, докато стана ситно като прах; и хвърлих праха му в потока, който тече от планината.

[22] Също в Тавера, в Маса и в Кивротатаава разгневихте Господа.

[23] После, когато Господ ви изпрати от Кадис-варни и каза: Вървете напред и завладейте земята, която ви давам, тогава вие не се покорихте на заповедта на Господа, вашия Бог, и не Му повярвахте, нито послушахте гласа Му.

[24] От първия ден, откакто ви познавам, вие сте били непокорни на Господа.

[25] И така, паднах ничком пред Господапрез онези четиридесет

prostrado; porquanto o SENHOR dissera que vos queria destruir.

дни и четиридесет нощи, през които се покланях;
защото Господвъзнамеряваше да ви изтреби.

26 Orei ao SENHOR, dizendo: Ó SENHOR Deus! Não destruas o teu povo e a tua herança, que resgataste com a tua grandeza, que tiraste do Egito com poderosa mão.

26 Молех се на Господа: Господи Йехова, не унищожавай народа Си и наследството, което си изкупил с величието Си и което си извел от Египет победоносно.

27 Lembra-te dos teus servos Abraão, Isaque e Jacó; não atentes para a dureza deste povo, nem para a sua maldade, nem para o seu pecado,

27 Спомни си за служителите Си Авраам, Исаак и Яков; не дръж сметка за упоритостта на този народ, нито за нечестието му, нито за греха му,

28 para que o povo da terra donde nos tiraste não diga: Não tendo podido o SENHOR introduzi-los na terra de que lhes tinha falado e porque os aborrecia, os tirou para matá-los no deserto.

28 да не би жителите на земята, от която си ни извел, да кажат: Понеже Господ не можа да ги въведе в земята, която им беше обещал, и понеже ги мразеше, затова ги изведе да ги погуби в пустинята.

29 Todavia, são eles o teu povo e a tua herança, que tiraste com a tua grande força e com o braço estendido.

29 А пък те са Твой народ и Твое наследство, което си извел с голямата Си сила и с издигнатата Си мишца.

Второзанопие 10

Deuteronômio 10

As segundas tábuas da lei

1 Naquele tempo, me disse o SENHOR: Lavra duas tábuas de pedra, como as primeiras, e sobe a mim ao monte, e faze uma arca de madeira.

2 Escreverei nas duas tábuas as palavras que estavam nas primeiras que quebraste, e as porás na arca.

3 Assim, fiz uma arca de madeira de acácia, lavrei duas tábuas de pedra, como as primeiras, e subi ao monte com as duas tábuas na mão.

Второзаконие 10

Повторно получаване на заповедите

1 В онова време Господ ми каза: Издялай си две каменни плочи като първите и се изкачи при Мене на планината; направѝ си и дървен ковчег.

2 И Аз ще напиша на плочите думите, които бяха на първите плочи, които ти строши; а ти да ги сложиш в ковчега.

3 И така, направих ковчега от ситимово дърво, издялах две каменни плочи като първите и се изкачих на планината с двете плочи в ръцете си.

[4] Então, escreveu o SENHOR nas tábuas, segundo a primeira escritura, os dez mandamentos que ele vos falara no dia da congregação, no monte, no meio do fogo; e o SENHOR mas deu a mim.

[4] И Той написа на плочите, както беше написано преди това, десетте заповеди, които Господ ви изговори на планината изсред огъня, в деня, когато се събрахте там; и Господ ги даде на мене.

[5] Virei-me, e desci do monte, e pus as tábuas na arca que eu fizera; e ali estão, como o SENHOR me ordenou.

[5] Тогава се обърнах и слязох от планината, и сложих плочите в ковчега, който направих; и те се намират там досега, според както Господ ми заповяда.

Da vocação da tribo de Levi

[6] Partiram os filhos de Israel de Beerote-Benê-Jaacã para Mosera. Ali faleceu Arão e ali foi sepultado. Eleazar, seu filho, oficiou como sacerdote em seu lugar.

[6] (След това израилтяните отпътуваха от кладенците на яаканците до Мосера. Там умря Аарон и там беше погребан; а синът му Елеазар стана свещенослужител вместо него.

[7] Dali partiram para Gudgoda e de Gudgoda para Jotbatá, terra de ribeiros de águas.

[7] Оттам отпътуваха до Гадгад, а от Гадгад до Йотвата – земя, богата с водни потоци.

[8] Por esse mesmo tempo, o SENHOR separou a tribo de Levi para levar a arca da Aliança do SENHOR, para estar diante do SENHOR, para o servir e para abençoar em seu nome até ao dia de hoje.

[8] В онова време Господ отдели Левиевото племе да носи ковчега за плочите на Господния завет, да стои пред Господа, за да Му служи и да благославя в Името Му, както прави до днес;

[9] Pelo que Levi não tem parte nem herança com seus irmãos; o SENHOR é a sua herança, como o SENHOR, teu Deus, lhe tem prometido.

[9] по тази причина левитите нямат дял или наследство между братята си; Господ им е наследство, според както Господ, твоят Бог, им се обеща.)

[10] Permaneci no monte, como da primeira vez, quarenta dias e quarenta noites; o SENHOR me ouviu ainda por esta vez; não quis o SENHOR destruir-te.

[10] А аз преседях на планината, както първия път, четиридесет дни и четиридесет нощи; и този път Господ ме послуша и склони да не те погуби.

[11] Porém o SENHOR me disse: Levanta-te, põe-te a caminho diante do povo, para que entre e possua a terra que, sob juramento, prometi dar a seus pais.

[11] Тогава Господ ми каза: Стани, предвождай този народ, за да влезе като притежател на земята, за която съм се клел на бащите му да я дам на него.

Exortação à obediência

[12] Agora, pois, ó Israel, que é que o SENHOR requer de ti? Não é que temas o SENHOR, teu Deus, e andes em todos os seus caminhos, e o ames, e sirvas ao SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração e de toda a tua alma,

[12] А сега, Израилю, какво иска от тебе Господ, твоят Бог, освен да се боиш от Господа, твоя Бог, да ходиш във всичките Му пътища, да Го обичаш и да служиш на Господа, твоя Бог, с цялото си сърце и с цялата си душа,

[13] para guardares os mandamentos do SENHOR e os seus estatutos que hoje te ordeno, para o teu bem?

[13] за да пазиш заповедите на Господа и наредбите Му, които днес ти давам за твое добро?

[14] Eis que os céus e os céus dos céus são do SENHOR, teu Deus, a terra e tudo o que nela há.

[14] Ето, небето на небесата, земята и всичко, което е на нея, принадлежи на Господа, твоя Бог,

[15] Tão-somente o SENHOR se afeiçoou a teus pais para os amar; a vós outros, descendentes deles, escolheu de todos os povos, como hoje se vê.

[15] обаче само бащите ти предпочете Господ и ги възлюби, и измежду всички племена избра вас, потомството им след тях, както виждате днес.

[16] Circuncidai, pois, o vosso coração e não mais endureçais a vossa cerviz.

[16] И така, обрежете краекожието на сърцето си и не бъдете вече твърдоглави.

[17] Pois o SENHOR, vosso Deus, é o Deus dos deuses e o SENHOR dos senhores, o Deus grande, poderoso e temível, que não faz acepção de pessoas, nem aceita suborno;

[17] Защото Йехова, вашият Бог, е Бог на боговете и Господ на господарите, великият, мощният и страшният Бог, Който не гледа на лице, нито приема дар;

[18] que faz justiça ao órfão e à viúva e ama o estrangeiro, dando-lhe pão e vestes.

[18] Който отдава правото на сирачето и вдовицата и обича чужденеца, като му дава храна и облекло.

[19] Amai, pois, o estrangeiro, porque fostes estrangeiros na terra do Egito.

[20] Ao SENHOR, teu Deus, temerás; a ele servirás, a ele te chegarás e, pelo seu nome, jurarás.

[21] Ele é o teu louvor e o teu Deus, que te fez estas grandes e temíveis coisas que os teus olhos têm visto.

[22] Com setenta almas, teus pais desceram ao Egito; e, agora, o SENHOR, teu Deus, te pôs como as estrelas dos céus em multidão.

Deuteronômio 11

[1] Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, e todos os dias guardarás os seus preceitos, os seus estatutos, os seus juízos e os seus mandamentos.

[2] Considerai hoje (não falo com os vossos filhos que não conheceram, nem viram a disciplina do SENHOR, vosso Deus), considerai a grandeza do SENHOR, a sua poderosa mão e o seu braço estendido;

[3] e também os seus sinais, as suas obras, que fez no meio do Egito a Faraó, rei do Egito, e a toda a sua terra;

[4] e o que fez ao exército do Egito, aos seus cavalos e aos seus carros, fazendo passar sobre eles as águas do mar Vermelho, quando vos perseguiam, e como o SENHOR os destruiu até ao dia de hoje;

[19] И така, обичайте чужденеца, защото и вие сте били чужденци в Египетската земя.

[20] От Господа, твоя Бог, да се боиш, на Него да служиш, към Него да бъдеш привързан и в Неговото име да се заклеваш.

[21] С Него трябва да се хвалиш и Той е твоят Бог, Който извърши за тебе тези велики и страшни дела, които очите ти видяха.

[22] Бащите ти слязоха в Египет, на бройседемдесет души; а сега Господ, твоят Бог, те направи многоброен като звездите на небето.

Второзаконие 11

Заключително послание на Моисей

[1] И така, обичай Господа, твоя Бог, и пази винаги заръките Му, наредбите Му, законите Му и заповедите Му.

[2] И признайте днес (защото не говоря на синовете ви, които не познаха и които не видяха наказанието, нанесено от Господа, вашия Бог, величията Му, силната Му ръка и издигнатата Му мишца,

[3] знаменията Му и делата, които извърши сред Египет против египетския цар фараон и против цялата му земя,

[4] и какво направи Той с войската на египтяните, с конете им и с колесниците им, които ви преследваха, и как ги потопи във водите на

Червеното море и как Господ ги погуби съвсем,

[5] e o que fez no deserto, até que chegastes a este lugar;

[5] и какво направи за вас в пустинята, докато дойдете на това място,

[6] e ainda o que fez a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe, filho de Rúben; como a terra abriu a boca e os tragou e bem assim a sua família, suas tendas e tudo o que os seguia, no meio de todo o Israel;

[6] и какво направи на Датан и Авирон, синовете на Елиав, Рувимовия син, как земята отвори устата си и ги погълна пред целия Израил със семействата им, шатрите им и всичко живо, което им принадлежеше;

[7] porquanto os vossos olhos são os que viram todas as grandes obras que fez o SENHOR.

[7] но на вас говоря, чиито очи видяха всички велики дела, които Господизвърши),

Os benefícios da obediência

[8] Guardai, pois, todos os mandamentos que hoje vos ordeno, para que sejais fortes, e entreis, e possuais a terra para onde vos dirigis;

[8] затова признайте и пазете всички заповеди, които днес ви заповядвам, за да бъдете дръзновени и да влезете, за да завладеете земята, към която преминавате, за да я притежавате,

[9] para que prolongueis os dias na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a vossos pais e à sua descendência, terra que mana leite e mel.

[9] и да се продължат дните ви на земята, за която Господ се е клел на бащите ви да я даде на тях и на потомството им, земя, в която текат мляко и мед.

[10] Porque a terra que passais a possuir não é como a terra do Egito, donde saístes, em que semeáveis a vossa semente e, com o pé, a regáveis como a uma horta;

[10] Защото земята, в която влизаш, за да я притежаваш, не е както Египетската земя, от която излязохте, където сееше жито и го напояваше с краката си като зеленчукова градина.

[11] mas a terra que passais a possuir é terra de montes e de vales; da chuva dos céus beberá as águas;

[11] А земята, която ще вземете за притежание, е земя, богата с гори и долини, която пие вода от дъжда на небето,

[12] terra de que cuida o SENHOR, vosso Deus; os olhos do SENHOR, vosso Deus, estão sobre ela continuamente, desde o princípio até ao fim do ano.

[12] земя, за която Господ, твоят Бог, се грижи. Очите на Господа, твоя Бог, са винаги върху нея, от началото на годината и до края на годината.

[13] Se diligentemente obedecerdes a meus mandamentos que hoje vos ordeno, de amar o SENHOR, vosso Deus, e de o servir de todo o vosso coração e de toda a vossa alma,
[14] darei as chuvas da vossa terra a seu tempo, as primeiras e as últimas, para que recolhais o vosso cereal, e o vosso vinho, e o vosso azeite.

[15] Darei erva no vosso campo aos vossos gados, e comereis e vos fartareis.

[16] Guardai-vos não suceda que o vosso coração se engane, e vos desvieis, e sirvais a outros deuses, e vos prostreis perante eles;
[17] que a ira do SENHOR se acenda contra vós outros, e feche ele os céus, e não haja chuva, e a terra não dê a sua messe, e cedo sejais eliminados da boa terra que o SENHOR vos dá.
[18] Ponde, pois, estas minhas palavras no vosso coração e na vossa alma; atai-as por sinal na vossa mão, para que estejam por frontal entre os olhos.
[19] Ensinai-as a vossos filhos, falando delas assentados em vossa casa, e andando pelo caminho, e deitando-vos, e levantando-vos.
[20] Escrevei-as nos umbrais de vossa casa e nas vossas portas,

[21] para que se multipliquem os vossos dias e os dias de vossos filhos na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a

[13] И Господ казва: Ако слушате прилежно заповедите Ми, които днес ви заповядвам, да обичате Господа, вашия Бог, и да Му служите с цялото си сърце и с цялата си душа,
[14] тогава ще давам на земята ви дъжда на времето му – и ранния, и късния, за да събираш житото си, виното си и елея си.
[15] И ще давам трева на полетата ти за добитъка ти; и ще ядеш и ще се наситиш.
[16] Внимавай да не бъде измамено сърцето ви и да не се отклоните, като служите на други богове и им се покланяте,
[17] и да пламне против вас гневът на Господа, и Той да затвори небето, за да не вали дъжд и да не дава земята плода си, и скоро да бъдете унищожени от добрата земя, която Господ ви дава.
[18] И така, вложете тези мои думи в сърцето и в душата си, привържете ги като символ на ръката си и нека бъдат като превръзки на челата ви.
[19] Да учите на тях децата си, като говорите за тях, когато седите в къщата си, когато ходите по пътя, когато лягате и когато ставате.
[20] Да ги написваш върху стълбовете на вратите на къщата си и на портите си,
[21] за да се умножат дните ви и дните на децата ви на земята, за която Господ се е клел на бащите ви да им я даде, колкото време е небето над земята.

vossos pais, e sejam tão numerosos como os dias do céu acima da terra.

[22] Porque, se diligentemente guardardes todos estes mandamentos que vos ordeno para os guardardes, amando o SENHOR, vosso Deus, andando em todos os seus caminhos, e a ele vos achegardes,

[23] o SENHOR desapossará todas estas nações, e possuireis nações maiores e mais poderosas do que vós.

[24] Todo lugar que pisar a planta do vosso pé, desde o deserto, desde o Líbano, desde o rio, o rio Eufrates, até ao mar ocidental, será vosso.

[25] Ninguém vos poderá resistir; o SENHOR, vosso Deus, porá sobre toda terra que pisardes o vosso terror e o vosso temor, como já vos tem dito.

A bênção e a maldição

[26] Eis que, hoje, eu ponho diante de vós a bênção e a maldição:

[27] a bênção, quando cumprirdes os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, que hoje vos ordeno;

[28] a maldição, se não cumprirdes os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, mas vos desviardes do caminho que hoje vos ordeno, para seguirdes outros deuses que não conhecestes.

[29] Quando, porém, o SENHOR, teu Deus, te introduzir na terra a que vais para possuí-la, então, pronunciarás a bênção sobre o monte Gerizim e a maldição sobre o monte Ebal.

[22] Понеже ако пазите прилежно всички тези заповеди, които ви заповядвам, и ги изпълнявате – да обичате Господа, вашия Бог, да ходите във всичките Му пътища и да сте привързани към Него,

[23] тогава Господ ще изгони пред вас всички тези народи и ще завладеете народи, по-велики и по-силни от вас.

[24] Всяко място, където стъпи стъпалото на краката ви, ще бъде ваше; от пустинята и Ливан, от реката, т. е. реката Ефрат, дори до Западното море ще бъдат пределите ви.

[25] Никой няма да може да устои пред вас; Господ, вашият Бог, ще всява страх и трепет от вас по цялата земя, на която стъпвате, според както ви е говорил.

[26] Ето, днес поставям пред вас благословение и проклятие:

[27] благословението, ако слушате заповедите на Господа, вашия Бог, които днес ви заповядвам;

[28] и проклятието, ако не слушате заповедите на Господа, вашия Бог, а се отклонявате от пътя, който днес ви заповядвам, и следвате други богове, които не сте познавали.

[29] А когато Господ, твоят Бог, те въведе в земята, към която отиваш, за да я притежаваш, тогава да положиш благословението на хълма Гаризин, а проклятието – на хълма Гевал.

30 Porventura, não estão eles além do Jordão, na direção do pôr-do-sol, na terra dos cananeus, que habitam na Arabá, defronte de Gilgal, junto aos carvalhais de Moré?

30 Не са ли те отвъдЙордан зад пътя към залязването на слънцето в земята на ханаанците, които живеят в полето срещу Галгал, при дъбравата Море?

31 Pois ides passar o Jordão para entrardes e possuirdes a terra que vos dá o SENHOR, vosso Deus; possuí-la-eis e nela habitareis.

31 Защото вие преминавате Йордан, за да влезете да завладеете земята, която Господ, вашият Бог, ви дава; и ще я притежавате и ще се заселите в нея.

32 Tende, pois, cuidado em cumprir todos os estatutos e os juízos que eu, hoje, vos prescrevo.

32 И така, внимавайте да изпълнявате всички наредби и закони, които днес поставям пред вас:

Deuteronômio 12

O lugar do culto verdadeiro

Второзаконие 12

За истинското поклонение на Бога

1 São estes os estatutos e os juízos que cuidareis de cumprir na terra que vos deu o SENHOR, Deus de vossos pais, para a possuirdes todos os dias que viverdes sobre a terra.

1 Ето наредбите и законите, за които трябва да внимавате, за да ги изпълнявате през цялото време, колкото живеете на света, в земята, която Господ, Бог на бащите ти, ти дава да притежаваш:

2 Destruireis por completo todos os lugares onde as nações que ides desapossar serviram aos seus deuses, sobre as altas montanhas, sobre os outeiros e debaixo de toda árvore frondosa;

2 Да разрушите всички места, където племената, които ще завладеете, са служили на боговете си, по високите планини, по хълмовете и под всяко зелено дърво;

3 deitareis abaixo os seus altares, e despedaçareis as suas colunas, e os seus postes-ídolos queimareis, e despedaçareis as imagens esculpidas dos seus deuses, e apagareis o seu nome daquele lugar.

3 и да съсипете жертвениците им, да строшите стълбовете им, да изгорите с огън идолите им, да съсечете изваяните образи на боговете им и да изличите имената им от онова място.

4 Não fareis assim para com o SENHOR, vosso Deus,

4 А спрямо Господа, вашия Бог, да не постъпвате така;

5 mas buscareis o lugar que o SENHOR, vosso Deus, escolher de todas as vossas tribos, para ali pôr o seu nome e sua habitação; e para lá ireis.

5 а да търсите мястото, което Господ, вашият Бог, избере между всичките ви племена, за да настани там Името

Си, да бъде жилището Му, и там да идете;

[6] A esse lugar fareis chegar os vossos holocaustos, e os vossos sacrifícios, e os vossos dízimos, e a oferta das vossas mãos, e as ofertas votivas, e as ofertas voluntárias, e os primogênitos das vossas vacas e das vossas ovelhas.

[6] там да принасяте всеизгарянията си, жертвите си, десятъците си, приносите, които издигаш с ръцете си, оброците си, доброволните си приноси и първородните от говедата си и от овцете си;

[7] Lá, comereis perante o SENHOR, vosso Deus, e vos alegrareis em tudo o que fizerdes, vós e as vossas casas, no que vos tiver abençoado o SENHOR, vosso Deus.

[7] и там, пред Господа, вашия Бог, да ядете; и да се веселите, вие и домовете ви, във всичките си начинания и в каквото те е благословил Господ, твоят Бог.

[8] Não procedereis em nada segundo estamos fazendo aqui, cada qual tudo o que bem parece aos seus olhos,

[8] Да не правите никак, както ние днес правим тук – всеки каквото му се вижда за добро.

[9] porque, até agora, não entrastes no descanso e na herança que vos dá o SENHOR, vosso Deus.

[9] Защото още не сте дошли в почивката и в наследството, което Господ, вашият Бог, ви дава.

[10] Mas passareis o Jordão e habitareis na terra que vos fará herdar o SENHOR, vosso Deus; e vos dará descanso de todos os vossos inimigos em redor, e morareis seguros.

[10] Но когато преминете Йордан и се заселите в земята, която Господ, вашият Бог, ви дава да наследите, и Той ви успокои от всички неприятели около вас, и живеете безопасно,

[11] Então, haverá um lugar que escolherá o SENHOR, vosso Deus, para ali fazer habitar o seu nome; a esse lugar fareis chegar tudo o que vos ordeno: os vossos holocaustos, e os vossos sacrifícios, e os vossos dízimos, e a oferta das vossas mãos, e toda escolha dos vossos votos feitos ao SENHOR,

[11] тогава на мястото, което Господ, вашият Бог, избере, за да настани Името Си, там принасяйте всичко, което ви заповядвам: всеизгарянията си, жертвите си, десятъците си и приносите, които издигаш с ръцете си, и всички подбрани от теб оброци, които сте обрекли на Господа.

[12] e vos alegrareis perante o SENHOR, vosso Deus, vós, os vossos filhos, as vossas filhas, os vossos servos, as vossas servas e

[12] И да се веселите пред Господа, вашия Бог, вие, синовете ви, дъщерите ви, слугите ви, слугините ви и левитът,

o levita que mora dentro das vossas cidades e que não tem porção nem herança convosco.

който е вътре зад портите ви (защото той няма дял, нито наследство с вас).

13 Guarda-te, não ofereças os teus holocaustos em todo lugar que vires;

13 Внимавай да не би да принасяш всеизгарянията си на което и да било място, което виждаш;

14 mas, no lugar que o SENHOR escolher numa das tuas tribos, ali oferecerás os teus holocaustos e ali farás tudo o que te ordeno.

14 а на мястото, което Господ избере в едно от племената ти, там да принасяш всеизгарянията си и там да вършиш всичко, което ти заповядвам.

De como comer a carne e as ofertas

15 Porém, consoante todo desejo da tua alma, poderás matar e comer carne nas tuas cidades, segundo a bênção do SENHOR, teu Deus; o imundo e o limpo dela comerão, assim como se come da carne do corço e do veado.

15 Може обаче да колиш и да ядеш месо във всичките си жилища според желанието ти, според колкото Господ, твоят Бог, те е благословил; нечистият и чистият могат да ядат от него като от газела и като от елен.

16 Tão-somente o sangue não comerás; sobre a terra o derramarás como água.

16 Само кръвта да не ядете; да я изливате на земята като вода.

17 Nas tuas cidades, não poderás comer o dízimo do teu cereal, nem do teu vinho, nem do teu azeite, nem os primogênitos das tuas vacas, nem das tuas ovelhas, nem nenhuma das tuas ofertas votivas, que houveres prometido, nem as tuas ofertas voluntárias, nem as ofertas das tuas mãos;

17 А не бива да ядеш в жилищата си десятъка от житото си или от виното си, или от маслиновото масло, или първородните от говедата си, или от овцете си, или кой да било от оброците, които си обрекъл, или доброволните си приноси, или приносите, които издигаш с ръцете си;

18 mas o comerás perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher, tu, e teu filho, e tua filha, e teu servo, e tua serva, e o levita que mora na tua cidade; e perante o SENHOR, teu Deus, te alegrarás em tudo o que fizeres.

18 а пред Господа, твоя Бог, да ги ядеш – на мястото, което Господ, твоят Бог, избере: ти, синът ти, дъщеря ти, слугата ти, слугинята ти и левитът, който е вътре зад портите ти; и да се веселиш пред Господа, твоя Бог, във всичко, приготвено от ръката ти.

19 Guarda-te, não desampares o levita todos os teus dias na terra.

19 Внимавай да не пренебрегваш левита, докато живееш в земята си.

[20] Quando o SENHOR, teu Deus, alargar o teu território, como te prometeu, e, por desejares comer carne, disseres: Comerei carne, então, segundo o teu desejo, comerás carne.

[21] Se estiver longe de ti o lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para nele pôr o seu nome, então, matarás das tuas vacas e tuas ovelhas, que o SENHOR te houver dado, como te ordenei; e comerás dentro da tua cidade, segundo todo o teu desejo.

[22] Porém, como se come da carne do corço e do veado, assim comerás destas carnes; destas comerá tanto o homem imundo como o limpo.

[23] Somente empenha-te em não comeres o sangue, pois o sangue é a vida; pelo que não comerás a vida com a carne.

[24] Não o comerás; na terra o derramarás como água.

[25] Não o comerás, para que bem te suceda a ti e a teus filhos, depois de ti, quando fizeres o que é reto aos olhos do SENHOR.

[26] Porém tomarás o que houveres consagrado daquilo que te pertence e as tuas ofertas votivas e virás ao lugar que o SENHOR escolher.

[27] E oferecerás os teus holocaustos, a carne e o sangue sobre o altar do SENHOR, teu Deus; e o sangue dos teus sacrifícios se derramará sobre o altar do SENHOR, teu Deus; porém a carne comerás.

[20] Когато Господ, твоят Бог, разшири пределите ти, според както ти е обещал, а ти кажеш: Ще ям месо, защото желаеш да ядеш месо, то може да ядеш месо колкото искаш.

[21] Ако е много далеч от тебе мястото, което Господ, твоят Бог, избере, за да настани Името Си там, тогава да колиш от говедата и от овцете, които Господ ти е дал, според както ти заповядах, и да ядеш в жилището си колкото желаеш.

[22] Както ядеш от газела и елен, така да ядеш и това месо; нечистият и чистият могат еднакво да ядат от него.

[23] Само строго да внимаваш да не ядеш от кръвта, защото кръвта е животът, и не бива да ядеш живота с месото.

[24] Да не я ядеш, а да я изливаш на земята като вода.

[25] Да не я ядеш, за да бъде добре на теб и на децата ти след тебе, когато вършиш онова, което е право пред Господа.

[26] Само от посветеното и оброците си да взимаш, за да отиваш на мястото, което избере Господ,

[27] и да принасяш всеизгарянията си, месото и кръвта върху жертвеника на Господа, твоя Бог. Кръвта на жертвите ти да се излива върху жертвеника на Господа, твоя Бог, а месото им да ядеш.

28 Guarda e cumpre todas estas palavras que te ordeno, para que bem te suceda a ti e a teus filhos, depois de ti, para sempre, quando fizeres o que é bom e reto aos olhos do SENHOR, teu Deus.

29 Quando o SENHOR, teu Deus, eliminar de diante de ti as nações, para as quais vais para possuí-las, e as desapossares e habitares na sua terra,

30 guarda-te, não te enlaces com imitá-las, após terem sido destruídas diante de ti; e que não indagues acerca dos seus deuses, dizendo: Assim como serviram estas nações aos seus deuses, do mesmo modo também farei eu.

31 Não farás assim ao SENHOR, teu Deus, porque tudo o que é abominável ao SENHOR e que ele odeia fizeram eles a seus deuses, pois até seus filhos e suas filhas queimaram aos seus deuses.

32 Tudo o que eu te ordeno observarás; nada lhe acrescentarás, nem diminuirás.

Deuteronômio 13

Contra os falsos profetas e os idólatras

1 Quando profeta ou sonhador se levantar no meio de ti e te anunciar um sinal ou prodígio,

2 e suceder o tal sinal ou prodígio de que te houver falado, e disser: Vamos após outros deuses, que não conheceste, e sirvamo-los,

3 não ouvirás as palavras desse profeta ou sonhador; porquanto o SENHOR, vosso Deus, vos prova, para saber se amais o

28 Внимавай и слушай всички тези думи, които ти заповядвам, за да бъде добре на теб и на децата ти след тебе до века, когато вършиш онова, което е добро и право пред Господа, твоя Бог.

29 Когато Господ, твоят Бог, изтреби пред тебе народите на земята, където ти отиваш да ги завладееш, и ти ги завладееш и се заселиш в земята им,

30 внимавай за себе си да не се впримчиш да ги последваш, когато бъдат изтребени пред теб; и да не разпитваш за боговете им, като казваш: Как служат тези народи на боговете си? – за да направя и аз така.

31 Да не постъпваш така спрямо Господа, твоя Бог; защото те са извършили за боговете си всяка мерзост, която Господмрази; понеже за боговете си са изгаряли с огън и синовете си, и дъщерите си.

32 Внимавайте да изпълнявате всичко, което ви заповядвам; да не прибавяте към него, нито да отнемате от него.

Второзаконие 13

Изпитване на лъжепророците

1 Ако се въздигне сред тебе пророк или съновидец и ти посочи знамение или чудо,

2 и се сбъдне знамението или чудото, поради което той ти говори и каже: Да идем след други богове (които ти не си знаел) и да им служим, –

3 да не слушаш думите на онзи пророк или на онзи съновидец; защото Господ, вашият Бог, ви изпитва, за да узнае

SENHOR, vosso Deus, de todo o vosso coração e de toda a vossa alma.

[4] Andareis após o SENHOR, vosso Deus, e a ele temereis; guardareis os seus mandamentos, ouvireis a sua voz, a ele servireis e a ele vos achegareis.

[5] Esse profeta ou sonhador será morto, pois pregou rebeldia contra o SENHOR, vosso Deus, que vos tirou da terra do Egito e vos resgatou da casa da servidão, para vos apartar do caminho que vos ordenou o SENHOR, vosso Deus, para andardes nele. Assim, eliminarás o mal do meio de ti.

[6] Se teu irmão, filho de tua mãe, ou teu filho, ou tua filha, ou a mulher do teu amor, ou teu amigo que amas como à tua alma te incitar em segredo, dizendo: Vamos e sirvamos a outros deuses, que não conheceste, nem tu, nem teus pais,

[7] dentre os deuses dos povos que estão em redor de ti, perto ou longe de ti, desde uma até à outra extremidade da terra,
[8] não concordarás com ele, nem o ouvirás; não olharás com piedade, não o pouparás, nem o esconderás,
[9] mas, certamente, o matarás. A tua mão será a primeira contra ele, para o matar, e depois a mão de todo o povo.
[10] Apedrejá-lo-ás até que morra, pois te procurou apartar do SENHOR, teu Deus, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão.

дали обичате Господа, вашия Бог, с цялото си сърце и с цялата си душа.
[4] Господа, вашия Бог, да следвате, от Него да се боите, Неговите заповеди да пазите, Неговия глас да слушате, на Него да служите и към Него да се придържате.
[5] А онзи пророк или онзи съновидец да бъде умъртвен, защото е проповядвал отстъпление от Господа, вашия Бог, Който ви е извел от Египетската земя и ви е изкупил от дома на робството, за да те отклони от пътя, в който Господ, твоят Бог, ти заповяда да ходиш. Така да отмахнеш злото отсред себе си.
[6] Брат ти, син на майка ти, или синът ти, или дъщерята ти, или жената, която почива в скута ти, или приятелят, който ти е като душата ти, ако те изкуши тайно, като каже: Да идем и да служим на други богове, – които нито ти си знаел, нито бащите ти,
[7] между боговете на племената, които са около вас, близо до теб или далеч от теб, от единия край на света до другия,
[8] да не се съгласиш с него, нито да го слушаш, нито да го пощади окото ти, нито да го пожалиш, нито да го укриеш;
[9] а непременно да го умъртвиш; твоята ръка да бъде първа срещу него, за да го убиеш, и после ръката на целия народ.

[10] Да го убиеш с камъни, за да умре, защото поиска да те отклони от Господа, твоя Бог, Който те изведе от

Египетската земя, от дома на робството.

[11] E todo o Israel ouvirá e temerá, e não se tornará a praticar maldade como esta no meio de ti.

[11] И целият Израил, като чуе, ще се убои и няма да върши вече такова зло сред теб.

[12] Quando em alguma das tuas cidades que o SENHOR, teu Deus, te dá, para ali habitares, ouvires dizer

[12] Ако между градовете, които Господ, твоят Бог, ти дава, за да се заселиш в тях, чуеш да се казва за един от тях:

[13] que homens malignos saíram do meio de ti e incitaram os moradores da sua cidade, dizendo: Vamos e sirvamos a outros deuses, que não conheceste,

[13] Някои подлеци, излезли отсред тебе, са отклонили жителите на града си, като са казали: Да идем да служим на други богове, които вие не сте знаели,

[14] então, inquirirás, investigarás e, com diligência, perguntarás; e eis que, se for verdade e certo que tal abominação se cometeu no meio de ti,

[14] тогава да изследваш, да изпиташ и добре да издириш; и ако това нещо е истинно и е вярно, че такава мерзост е сторена сред тебе,

[15] então, certamente, ferirás a fio de espada os moradores daquela cidade, destruindo-a completamente e tudo o que nela houver, até os animais.

[15] то непременно да поразиш жителите на онзи град с острието на меча и с острието на меча да обречеш на унищожение него и всички, които са в него, и добитъка му.

[16] Ajuntarás todo o seu despojo no meio da sua praça e a cidade e todo o seu despojo queimarás por oferta total ao SENHOR, teu Deus, e será montão perpétuo de ruínas; nunca mais se edificará.

[16] Тогава, като събереш всичката плячка от него насред площада му, да изгориш с огън града и всичката плячка от него за Господа, твоя Бог; и той ще остане могила навеки, повече да не се съгради.

[17] Também nada do que for condenado deverá ficar em tua mão, para que o SENHOR se aparte do ardor da sua ira, e te faça misericórdia, e tenha piedade de ti, e te multiplique, como jurou a teus pais,

[17] Нищо от обреченото на унищожение да не вземаш; за да се отвърне Господ от яростния Си гняв и да ти покаже милост, да те пожали и да те умножи, както се е клел на бащите ти,

[18] se ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, e guardares todos os seus mandamentos

[18] ако послушаш гласа на Йехова, твоя Бог, да пазиш всичките Му заповеди,

que hoje te ordeno, para fazeres o que é reto aos olhos do SENHOR, teu Deus.

Deuteronômio 14

Mutilação do corpo proibida

[1] Filhos sois do SENHOR, vosso Deus; não vos dareis golpes, nem sobre a testa fareis calva por causa de algum morto.

[2] Porque sois povo santo ao SENHOR, vosso Deus, e o SENHOR vos escolheu de todos os povos que há sobre a face da terra, para lhe serdes seu povo próprio.

Leis sobre os animais limpos e os imundos

Levítico 11.1-47

[3] Não comereis coisa alguma abominável.

[4] São estes os animais que comereis: o boi, a ovelha, a cabra,

[5] o veado, a gazela, a corça, a cabra montês, o antílope, a ovelha montês e o gamo.

[6] Todo animal que tem unhas fendidas, e o casco se divide em dois, e rumina, entre os animais, isso comereis.

[7] Porém estes não comereis, dos que somente ruminam ou que têm a unha fendida: o camelo, a lebre e o arganaz, porque ruminam, mas não têm a unha fendida; imundos vos serão.

[8] Nem o porco, porque tem unha fendida, mas não rumina; imundo vos será. Destes não comereis a carne e não tocareis no seu cadáver.

които днес ти заповядвам, да вършиш това, което е право пред Господа, твоя Бог.

Второзаконие 14

Наредба за чистите и нечистите животни и за десятъка

[1] Вие сте синове на Господа, вашия Бог; да не правите по тялото си нарязвания, нито да се бръснете между очите си заради мъртвец.

[2] Защото сте народ, свят на Господа, вашия Бог, и вас избра Господ измежду всички племена, които са по лицето на земята, за да бъдете Негов народ.

[3] Да не ядеш нищо нечисто.

[4] Ето животните, които може да ядете: говедото, овцата и козата,

[5] елена, газелата, бивола, дивата коза, кошутата, антилопата и планинската овца.

[6] Всяко животно от четирикраките, което има раздвоен крак и разцепено на два нокътя копито и което преживя, тях да ядете.

[7] Но да не ядете от онези, които самопреживят или които само имат раздвоено и разцепено копито, катокамилата, заека и язовеца; понеже те преживят, но нямат раздвоено копито, те са нечисти за вас;

[8] и свинята, понеже има раздвоено копито, но не преживя, е нечиста за вас; от месото на тези домашни животни да

не ядете и до труповете им да не се допирате.

[9] Isto comereis de tudo o que há nas águas: tudo o que tem barbatanas e escamas.

[9] От всички, които живеят във водата, ето кои да ядете: всички, които имат перки и люспи, да ядете;

[10] Mas tudo o que não tiver barbatanas nem escamas não o comereis; imundo vos será.

[10] но да не ядете никои, които нямат перки и люспи; те са нечисти за вас.

[11] Toda ave limpa comereis.

[11] От всички чисти птици можете да ядете.

[12] Estas, porém, são as que não comereis: a águia, o quebrantosso, a águia marinha,

[12] А ето тези, които не трябва да ядете: орела, лешояда, черния лешояд,

[13] o açor, o falcão e o milhano, segundo a sua espécie;

[13] червената каня, черната каня, сокола по видовете му;

[14] e todo corvo, segundo a sua espécie;

[14] всяка врана по видовете ѝ;

[15] o avestruz, a coruja, a gaivota e o gavião, segundo a sua espécie;

[15] кукумявката, совата, чайката, ястреба по видовете му,

[16] o mocho, a íbis, a gralha,

[16] малкия бухал, големия бухал, белия бухал,

[17] o pelicano, o abutre, o corvo marinho,

[17] пеликана, рибаря, корморана,

[18] a cegonha, e a garça, segundo a sua espécie, e a poupa, e o morcego.

[18] щъркела, чаплата по видовете ѝ, папуняка и прилепа.

[19] Também todo inseto que voa vos será imundo; não se comerá.

[19] Всички крилати пълзящи са нечисти за вас; не бива да се ядат.

[20] Toda ave limpa comereis.

[20] От всички чисти птици можете да ядете.

[21] Não comereis nenhum animal que morreu por si. Podereis dá-lo ao estrangeiro que está dentro da tua cidade, para que o coma, ou vendê-lo ao estranho, porquanto sois povo santo ao SENHOR, vosso Deus. Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

[21] Никаква мърша да не ядете (на чужденеца, който е в градовете ти, можеш да я даваш да я яде или да я продаваш на чужденец); защото вие сте свят народ на Господа, вашия Бог. Да не вариш яре в млякото на майка му.

Os dízimos para o serviço do SENHOR

[22] Certamente, darás os dízimos de todo o fruto das tuas sementes, que ano após ano se recolher do campo.

[23] E, perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que escolher para ali fazer habitar o seu nome, comerás os dízimos do teu cereal, do teu vinho, do teu azeite e os primogênitos das tuas vacas e das tuas ovelhas; para que aprendas a temer o SENHOR, teu Deus, todos os dias.

[24] Quando o caminho te for comprido demais, que os não possas levar, por estar longe de ti o lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali pôr o seu nome, quando o SENHOR, teu Deus, te tiver abençoado,

[25] então, vende-os, e leva o dinheiro na tua mão, e vai ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher.

[26] Esse dinheiro, dá-lo-ás por tudo o que deseja a tua alma, por vacas, ou ovelhas, ou vinho, ou bebida forte, ou qualquer coisa que te pedir a tua alma; come-o ali perante o SENHOR, teu Deus, e te alegrarás, tu e a tua casa;

[27] porém não desampararás o levita que está dentro da tua cidade, pois não tem parte nem herança contigo.

[28] Ao fim de cada três anos, tirarás todos os dízimos do fruto do terceiro ano e os recolherás na tua cidade.

[22] Непременно да даваш десета част от всичките си произведения, които си посял, които нивата ти произвежда всяка година.

[23] И десетата част от житото си, от виното си и от маслото си, и първородните от говедата си и от овцете си да ядеш пред Господа, твоя Бог, на мястото, което избере, за да настани там Името Си; за да се научиш да се боиш всякога от Господа, твоя Бог.

[24] Но ако, когато те благослови Господ, твоят Бог, пътят е много дълъг за тебе, така че да не можеш да ги занасяш, понеже е много далеч от тебе мястото, което избере Господ, твоят Бог, за да настани там Името Си,

[25] тогава да разменяш десятъците си с пари и да вържеш парите в ръката си, и да идеш на мястото, което избере Господ, твоят Бог;

[26] и да дадеш парите за каквото и да е нещо, което пожелаеш, за говеда или за овце, или за вино, или за спиртни питиета, или за каквото и да е нещо, което би пожелал; и там, пред Господа, твоя Бог, да ядеш и да се развеселиш – ти, домът ти

[27] и левитът, който е в градовете ти; него да не пренебрегваш, защото той няма дял, нито наследство с тебе.

[28] В края на всяка трета година да изваждаш целия десятък от

[29] Então, virão o levita (pois não tem parte nem herança contigo), o estrangeiro, o órfão e a viúva que estão dentro da tua cidade, e comerão, e se fartarão, para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em todas as obras que as tuas mãos fizerem.

произведението си през онази година и да го складираш в градовете си,

[29] така че левитът (защото той няма дял, нито наследство с тебе), чужденецът, сирачето и вдовицата, които са в градовете ти, да идват, да ядат и да се насищат; за да те благославя Господ, твоят Бог, във всичко, което вършиш.

Deuteronômio 15

O ano da remissão

[1] Ao fim de cada sete anos, farás remissão.

[2] Este, pois, é o modo da remissão: todo credor que emprestou ao seu próximo alguma coisa remitirá o que havia emprestado; não o exigirá do seu próximo ou do seu irmão, pois a remissão do SENHOR é proclamada.

[3] Do estranho podes exigi-lo, mas o que tiveres em poder de teu irmão, quitá-lo-ás;

[4] para que entre ti não haja pobre; pois o SENHOR, teu Deus, te abençoará abundantemente na terra que te dá por herança, para a possuíres,

[5] se apenas ouvires, atentamente, a voz do SENHOR, teu Deus, para cuidares em cumprir todos estes mandamentos que hoje te ordeno.

[6] Pois o SENHOR, teu Deus, te abençoará, como te tem dito; assim, emprestarás a muitas nações, mas não tomarás empréstimos; e dominarás muitas nações, porém elas não te dominarão.

Второзаконие 15

Наредба за робите и бедните

[1] В края на всяка седма година да правиш опрощаване.

[2] А ето правилото за опрощаване: всеки заемодател да опрости заема, който е дал на ближния си; да не го изисква от ближния си или от брат си; защото се провъзгласява опрощаване заради Господа.

[3] От чужденеца можеш да го изискваш; но каквото твое има в брат ти, ръката ти да го оставя.

[4] Обаче няма да има сиромах между вас (защото Господ ще те благославя много в земята, която Господ, твоят Бог, ти дава в наследство, за да я притежаваш),

[5] ако само прилежно слушаш гласа на Господа, твоя Бог, и старателно изпълняваш всички тези заповеди, които днес ти давам.

[6] Защото Господ, твоят Бог, ще те благослови според обещанието Си; и ще заемеш на много народи, но няма да вземеш на заем; и ще владееш над много народи, но те няма да владеят над теб.

Leis a favor dos pobres
Levítico 25.35-38

7 Quando entre ti houver algum pobre de teus irmãos, em alguma das tuas cidades, na tua terra que o SENHOR, teu Deus, te dá, não endurecerás o teu coração, nem fecharás as mãos a teu irmão pobre;

7 Ако в земята ти, която Господ, твоят Бог, ти дава, има при тебе сиромах от братята ти в някои от градовете ти, да не закоравяваш сърцето си, нито да затваряш ръката си пред бедния си брат;

8 antes, lhe abrirás de todo a mão e lhe emprestarás o que lhe falta, quanto baste para a sua necessidade.

8 но непременно да отваряш ръката си за него и да му даваш назаем достатъчно пари според нуждите му за каквото му е потребно.

9 Guarda-te não haja pensamento vil no teu coração, nem digas: Está próximo o sétimo ano, o ano da remissão, de sorte que os teus olhos sejam malignos para com teu irmão pobre, e não lhe dês nada, e ele clame contra ti ao SENHOR, e haja em ti pecado.

9 Внимавай да не влезе в сърцето ти подла мисъл и да си кажеш: Наближава седмата година, годината на опрощаването; и да погледнеш с лошо око на бедния си брат и да не му дадеш, и той да извика към Господа против теб, и това да ти бъде зачетено за грях.

10 Livremente, lhe darás, e não seja maligno o teu coração, quando lho deres; pois, por isso, te abençoará o SENHOR, teu Deus, em toda a tua obra e em tudo o que empreenderes.

10 Непременно да му дадеш и да не ти е тежко на сърцето, когато му даваш; понеже за това Господ, твоят Бог, ще те благославя във всичките ти дела и във всичките ти начинания.

11 Pois nunca deixará de haver pobres na terra; por isso, eu te ordeno: livremente, abrirás a mão para o teu irmão, para o necessitado, para o pobre na tua terra.

11 Защото сиромасите никога няма да липсват от земята ти; затова ти заповядвам: Непременно да отваряш ръката си към бедния и към брата си в оскъдица в земята си.

Leis acerca dos servos
Êxodo 21.1-11

12 Quando um de teus irmãos, hebreu ou hebréia, te for vendido, seis anos servir-te-á, mas, no sétimo, o despedirás forro.

12 Ако ти се продаде брат ти, евреин или еврейка, нека ти слугува шест години; а в седмата година да го освободиш от себе си.

13 E, quando de ti o despedires forro, não o deixarás ir vazio.

13 И когато го освободиш от себе си, да не го изпратиш празен;

14 Liberalmente, lhe fornecerás do teu rebanho, da tua eira e do teu lagar; daquilo com que o SENHOR, teu Deus, te houver abençoado, lhe darás.

14 да му подариш изобилно от стадото си, от хармана си и от лина си; както Господ, твоят Бог, те е благословил, така да му дадеш.

15 Lembrar-te-ás de que foste servo na terra do Egito e de que o SENHOR, teu Deus, te remiu; pelo que, hoje, isso te ordeno.

15 Да си спомниш, че и ти беше роб в Египетската земя и че Господ, твоят Бог, те изкупи; затова Аз днес ти заповядвам това.

16 Se, porém, ele te disser: Não sairei de ti; porquanto te ama, a ti e a tua casa, por estar bem contigo,

16 Но ако той ти каже: Няма да си отида от тебе, понеже обича теб и дома ти, защото е добре при тебе,

17 então, tomarás uma sovela e lhe furarás a orelha, na porta, e será para sempre teu servo; e também assim farás à tua serva.

17 тогава да вземеш шило и да промушиш ухото му върху вратата, и ще ти бъде роб завинаги. Подобно да направиш и на робинята си.

18 Não pareça aos teus olhos duro o despedi-lo forro; pois seis anos te serviu por metade do salário do jornaleiro; assim, o SENHOR, teu Deus, te abençoará em tudo o que fizeres.

18 Да не ти се види тежко, когато го изпратиш свободен от себе си; защото за шест години той е изработил двойно повече от един наемник; а Господ, твоят Бог, ще те благославя във всичко, което вършиш.

Leis acerca dos primogênitos do gado

19 Todo primogênito que nascer do teu gado ou de tuas ovelhas, o macho consagrarás ao SENHOR, teu Deus; com o primogênito do teu gado não trabalharás, nem tosquiarás o primogênito das tuas ovelhas.

19 Всички мъжки първородни, които се раждат от говедата и овцете ти, да посвещаваш на Господа, твоя Бог; да не употребиш в работа първородното на говедото си, нито да стрижеш първородните на овцете си.

20 Comê-lo-ás perante o SENHOR, tu e a tua casa, de ano em ano, no lugar que o SENHOR escolher.

20 Всяка година да ги ядеш, ти и домът ти, пред Господа, твоя Бог, на мястото, което избере Господ.

21 Porém, havendo nele algum defeito, se for coxo, ou cego, ou tiver outro defeito grave, não o sacrificarás ao SENHOR, teu Deus.

21 Но ако животното има някакъв недостатък, ако е куцо или сляпо, или има какъвто и да е лош недостатък, да не го принасяш жертва на Господа, твоя Бог.

[22] Na tua cidade, o comerás; o imundo e o limpo o comerão juntamente, como a carne do corço ou do veado.

[23] Somente o seu sangue não comerás; sobre a terra o derramarás como água.

Deuteronômio 16

As três festas dos judeus

A Páscoa

Êxodo 23.14-15; 34.18; Levítico 23.4-8

[1] Guarda o mês de abibe e celebra a Páscoa do SENHOR, teu Deus; porque, no mês de abibe, o SENHOR, teu Deus, te tirou do Egito, de noite.

[2] Então, sacrificarás como oferta de Páscoa ao SENHOR, teu Deus, do rebanho e do gado, no lugar que o SENHOR escolher para ali fazer habitar o seu nome.

[3] Nela, não comerás levedado; sete dias, nela, comerás pães asmos, pão de aflição (porquanto, apressadamente, saíste da terra do Egito), para que te lembres, todos os dias da tua vida, do dia em que saíste da terra do Egito.

[4] Fermento não se achará contigo por sete dias, em todo o teu território; também da carne que sacrificares à tarde, no primeiro dia, nada ficará até pela manhã.

[5] Não poderás sacrificar a Páscoa em nenhuma das tuas cidades que te dá o SENHOR, teu Deus,

[6] senão no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para fazer habitar o seu nome, ali sacrificarás a Páscoa à tarde, ao pôr-do-sol, ao tempo em que saíste do Egito.

[22] Да го ядеш там, където живееш; нечистият и чистият еднакво да го ядат, както ядат газела и елен.

[23] Само кръвта му да не ядеш; да я изливаш на земята като вода.

Второзаконие 16

Наредба за празниците

[1] Пази месец Авив, за да празнуваш в него Пасхата на Господа, твоя Бог; защото в месец Авив Господ, твоят Бог, те е извел от Египет през нощта.

[2] Да жертваш Пасхата на Господа, твоя Бог, от овцете и говедата, на мястото, което избере Господ, за да настани Името Си там.

[3] Да не ядеш с нея нищо квасно; седем дни да ядеш с нея безквасни хлябове, хляб на печал (защото набързо си излязъл от Египетската земя); за да помниш през всички дни на живота си деня на излизането си от Египетската земя.

[4] Седем дни да не се вижда квас никъде във всичките ти предели; и от месото, което ще жертваш на първия ден надвечер, да не остане нищо до сутринта.

[5] Не трябва да жертваш Пасхата в никой от градовете, които ти дава Господ, твоят Бог;

[6] но на мястото, което избере Господ, твоят Бог, за да настани там Името Си, да жертваш Пасхата привечер, около залез слънце, във времето, когато си излязъл от Египет.

[7] Então, a cozerás e comerás no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher; sairás pela manhã e voltarás às tuas tendas.

[7] Да изпичаш агнето и да го ядеш на мястото, което избере Господ, твоят Бог; и на сутринта да се връщаш и да влизаш в шатрите си.

[8] Seis dias comerás pães asmos, e, no sétimo dia, é solenidade ao SENHOR, teu Deus; nenhuma obra farás.

[8] Шест дни да ядеш безквасни хлябове; и на седмия ден да има тържествено събрание на Господа, твоя Бог, когато да не работиш никаква работа.

O Pentecostes
Êxodo 23.16; 34.22; Levítico 23.15-21

[9] Sete semanas contarás; quando a foice começar na seara, entrarás a contar as sete semanas.

[9] Пребройседем седмици; почни да броиш седемте седмици от деня, когато за пръв път сложиш сърп на жътвата.

[10] E celebrarás a Festa das Semanas ao SENHOR, teu Deus, com ofertas voluntárias da tua mão, segundo o SENHOR, teu Deus, te houver abençoado.

[10] И да празнуваш празника на седмиците на Господа, твоя Бог, като Мувъзвръщаш доброволен принос от ръката си, който ще принасяш, според както Господ, твоят Бог, те е благословил.

[11] Alegrar-te-ás perante o SENHOR, teu Deus, tu, e o teu filho, e a tua filha, e o teu servo, e a tua serva, e o levita que está dentro da tua cidade, e o estrangeiro, e o órfão, e a viúva que estão no meio de ti, no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali fazer habitar o seu nome.

[11] Да се веселиш пред Господа, твоя Бог, ти, синът ти, дъщеря ти, слугата ти, слугинята ти и левитът, който е в дома ти, и чужденецът, сирачето и вдовицата, които са сред вас, на мястото, което избере Господ, твоят Бог, като обиталище на Името Си там.

[12] Lembrar-te-ás de que foste servo no Egito, e guardarás estes estatutos, e os cumprirás.

[12] И като помниш, че ти си бил роб в Египет, внимавай да изпълняваш тези наредби.

Os Tabernáculos
Levítico 23.33-43

[13] A Festa dos Tabernáculos, celebrá-la-ás por sete dias, quando houveres recolhido da tua eira e do teu lagar.

[13] Да празнуваш седем дни празника на шатроразпъването, след като прибереш житото и виното си;

[14] Alegrar-te-ás, na tua festa, tu, e o teu filho, e a tua filha, e o teu servo, e a tua

[14] и да се веселиш на празника си, ти, синът ти, дъщерята ти, слугата ти,

serva, e o levita, e o estrangeiro, e o órfão, e a viúva que estão dentro das tuas cidades.

[15] Sete dias celebrarás a festa ao SENHOR, teu Deus, no lugar que o SENHOR escolher, porque o SENHOR, teu Deus, há de abençoar-te em toda a tua colheita e em toda obra das tuas mãos, pelo que de todo te alegrarás.

[16] Três vezes no ano, todo varão entre ti aparecerá perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que escolher, na Festa dos Pães Asmos, e na Festa das Semanas, e na Festa dos Tabernáculos; porém não aparecerá de mãos vazias perante o SENHOR;

[17] cada um oferecerá na proporção em que possa dar, segundo a bênção que o SENHOR, seu Deus, lhe houver concedido.

Deveres dos juízes

Êxodo 23.6-9

[18] Juízes e oficiais constituirás em todas as tuas cidades que o SENHOR, teu Deus, te der entre as tuas tribos, para que julguem o povo com reto juízo.

[19] Não torcerás a justiça, não farás acepção de pessoas, nem tomarás suborno; porquanto o suborno cega os olhos dos sábios e subverte a causa dos justos.

[20] A justiça seguirás, somente a justiça, para que vivas e possuas em herança a terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

слугинята ти, левитът и чужденецът, сирачето и вдовицата, които са в дома ти.

[15] Седем дни да празнуваш на Господа, твоя Бог, на мястото, което избере Господ; защото Господ, твоят Бог, ще те благославя във всичко, което си произвел, и във всички дела на ръцете ти; и радостта ти ще бъде пълна.

[16] Три пъти в годината всеки мъж да се явява пред Господа, твоя Бог, на мястото, което избере Той: в празника на безквасните хлябове, в празника на седмиците и в празника на шатроразпъването; но да не се явяват пред Господа с празни ръце.

[17] Всеки да дава по силата си според благословението, което Господ, твоят Бог, ти е дал.

Наредби за правосъдието и идолопоклонството

[18] Да поставяш между племената си съдии и надзиратели във всичките си градове, които ти дава Господ, твоят Бог; и те да съдят народа справедливо.

[19] Да не изкривяваш правосъдието, да не гледаш на лице, нито да приемаш подкуп; защото подкупът заслепява очите на мъдрите и изкривява думите на справедливите.

[20] По правдата, по правдата да се водиш, за да живееш и да наследиш земята, която Господ, твоят Бог, ти дава.

[21] Não estabelecerás poste-ídolo, plantando qualquer árvore junto ao altar do SENHOR, teu Deus, que fizeres para ti.

[22] Nem levantarás coluna, a qual o SENHOR, teu Deus, odeia.

[21] Да не поставяш ашери от каквито и да било дървета при жертвеника на Господа, твоя Бог, който ще си издигнеш;

[22] нито да издигаш стълб – нещо, което Господ, твоят Бог, мрази.

Deuteronômio 17

O castigo da idolatria

[1] Não sacrificarás ao SENHOR, teu Deus, novilho ou ovelha em que haja imperfeição ou algum defeito grave; pois é abominação ao SENHOR, teu Deus.

[2] Quando no meio de ti, em alguma das tuas cidades que te dá o SENHOR, teu Deus, se achar algum homem ou mulher que proceda mal aos olhos do SENHOR, teu Deus, transgredindo a sua aliança,

[3] que vá, e sirva a outros deuses, e os adore, ou ao sol, ou à lua, ou a todo o exército do céu, o que eu não ordenei;

[4] e te seja denunciado, e o ouvires; então, indagarás bem; e eis que, sendo verdade e certo que se fez tal abominação em Israel,

[5] então, levarás o homem ou a mulher que fez este malefício às tuas portas e os apedrejarás, até que morram.

[6] Por depoimento de duas ou três testemunhas, será morto o que houver de morrer; por depoimento de uma só testemunha, não morrerá.

Второзаконие 17

[1] Да не принасяш на Господа, твоя Бог, говедо или овца с недостатък или с какъвто и да било недъг; понеже това е мерзост пред Господа, твоя Бог.

[2] Ако се намери сред вас в някой от градовете ти, които Господ, твоят Бог, ти дава, мъж или жена да извърши зло пред Господа, твоя Бог, като престъпи завета Му

[3] и отиде и послужи на други богове, и им се поклони – на слънцето или на луната, или на каквото и да било от небесното множество, нещо, което съм забранил,

[4] когато ти бъде известено това и чуеш, да изпиташ добре и ако това нещо е вярно, че такава мерзост се върши в Израил,

[5] то да изведеш вън при портите си мъжа или жената, които са извършили това зло, и да убиеш мъжа или жената с камъни, за да умрат.

[6] Вследствие думите на двама или на трима свидетели да бъде убиван онзи, който е за смъртно наказание; а вследствие думите само на един свидетел да не бъде убиван.

[7] A mão das testemunhas será a primeira contra ele, para matá-lo; e, depois, a mão de todo o povo; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

[7] Първи свидетелите да хвърлят камъни върху него, за да го убият, и после целият народ. Така да отмахваш злото отсред себе си.

Julgamento de questões difíceis

[8] Quando alguma coisa te for difícil demais em juízo, entre caso e caso de homicídio, e de demanda e demanda, e de violência e violência, e outras questões de litígio, então, te levantarás e subirás ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher.

[8] Ако се появи някоя работа, която е много трудна за тебе, да отсъдиш спорни дела в твоите съдилища между кръв и кръв, между дело и дело или между побой и побой, тогава да станеш и да отидеш на мястото, което избере Господ, твоят Бог,

[9] Virás aos levitas sacerdotes e ao juiz que houver naqueles dias; inquirirás, e te anunciarão a sentença do juízo.

[9] и да идеш при левитските свещеници и при онзи, който ще бъде съдия в онова време, и да ги попиташ; и те ще ти кажат решението на съда.

[10] E farás segundo o mandado da palavra que te anunciarem do lugar que o SENHOR escolher; e terás cuidado de fazer consoante tudo o que te ensinarem.

[10] А ти да постъпиш според присъдата, която ти кажат от мястото, което избере Господ; и да внимаваш да сториш всичко, което те научат.

[11] Segundo o mandado da lei que te ensinarem e de acordo com o juízo que te disserem, farás; da sentença que te anunciarem não te desviarás, nem para a direita nem para a esquerda.

[11] Да постъпиш според изяснението на закона, както те научат, и според присъдата, която ти кажат, да не се отклоняваш надясно или наляво от присъдата, която ти кажат.

[12] O homem, pois, que se houver soberbamente, não dando ouvidos ao sacerdote, que está ali para servir ao SENHOR, teu Deus, nem ao juiz, esse morrerá; e eliminarás o mal de Israel,

[12] А човекът, който би постъпил дръзко, като не послуша свещеника, който стои да служи там пред Господа, твоя Бог, или не послуша съдията, този човек да умре; и така да премахнеш злото от Израил.

[13] para que todo o povo o ouça, tema e jamais se ensoberbeça.

[13] Целият народ, като чуе, ще се убои и вече никой няма да постъпва дръзко.

A eleição e os deveres de um rei

Избор на цар

[14] Quando entrares na terra que te dá o SENHOR, teu Deus, e a possuíres, e nela

[14] Когато влезеш в земята, която Господ, твоят Бог, ти дава, и я

habitares, e disseres: Estabelecerei sobre mim um rei, como todas as nações que se acham em redor de mim,

[15] estabelecerás, com efeito, sobre ti como rei aquele que o SENHOR, teu Deus, escolher; homem estranho, que não seja dentre os teus irmãos, não estabelecerás sobre ti, e sim um dentre eles.

[16] Porém este não multiplicará para si cavalos, nem fará voltar o povo ao Egito, para multiplicar cavalos; pois o SENHOR vos disse: Nunca mais voltareis por este caminho.

[17] Tampouco para si multiplicará mulheres, para que o seu coração se não desvie; nem multiplicará muito para si prata ou ouro.

[18] Também, quando se assentar no trono do seu reino, escreverá para si um traslado desta lei num livro, do que está diante dos levitas sacerdotes.

[19] E o terá consigo e nele lerá todos os dias da sua vida, para que aprenda a temer o SENHOR, seu Deus, a fim de guardar todas as palavras desta lei e estes estatutos, para os cumprir.

[20] Isto fará para que o seu coração não se eleve sobre os seus irmãos e não se aparte do mandamento, nem para a direita nem para a esquerda; de sorte que prolongue os dias no seu reino, ele e seus filhos no meio de Israel.

Deuteronômio 18

A herança e os direitos dos sacerdotes e dos levitas

завладееш, и се заселиш в нея, ако кажеш: Ще си поставя цар, както всички народи, които са около мене,

[15] тогава да си поставиш за цар онзи, когото избере Господ, твоят Бог; от братята си да си поставиш цар; не бива да поставяш над себе си чужденец, който не ти е брат.

[16] Но той да не си събира много коне, нито да връща народа в Египет с цел да увеличава конете си; защото Господ ви е казал: Да не се връщате вече по онзи път.

[17] Нито той да си взема много жени, за да не се отклони сърцето му, нито да си трупа твърде много сребро и злато.

[18] А когато седне на царския престол, нека направи в една книга препис на този закон, от книгата, която е пред левитските свещеници.

[19] Преписът да се намира при него; и да прочита от него през всички дни на живота си, за да се научи да се бои от Господа, своя Бог, да пази всички думи на този закон и тези наредби и да ги изпълнява;

[20] за да не се надигне сърцето му над братята му и да не се отклонява от заповедта надясно или наляво; за да остане много години на царството си, той и синовете му в Израил.

Второзаконие 18

Наредби за свещениците и пророците

[1] Os sacerdotes levitas e toda a tribo de Levi não terão parte nem herança em Israel; das ofertas queimadas ao SENHOR e daquilo que lhes é devido comerão.

[2] Pelo que não terão herança no meio de seus irmãos; o SENHOR é a sua herança, como lhes tem dito.

[3] Será este, pois, o direito devido aos sacerdotes, da parte do povo, dos que oferecerem sacrifício, seja gado ou rebanho: que darão ao sacerdote a espádua, e as queixadas, e o bucho.

[4] Dar-lhe-ás as primícias do teu cereal, do teu vinho e do teu azeite e as primícias da tosquia das tuas ovelhas.

[5] Porque o SENHOR, teu Deus, o escolheu de entre todas as tuas tribos para ministrar em o nome do SENHOR, ele e seus filhos, todos os dias.

[6] Quando vier um levita de alguma das tuas cidades de todo o Israel, onde ele habita, e vier com todo o desejo da sua alma ao lugar que o SENHOR escolheu,

[7] e ministrar em o nome do SENHOR, seu Deus, como também todos os seus irmãos, os levitas, que assistem ali perante o SENHOR,

[8] porção igual à deles terá para comer, além das vendas do seu patrimônio.

Contra os adivinhos e os feiticeiros

[9] Quando entrares na terra que o SENHOR, teu Deus, te der, não aprenderás a fazer conforme as abominações daqueles povos.

[1] Нито левитските свещеници, нито цялото Левиево племе да имат дял или наследство с Израил: нека се хранят с жертвите, принасяни чрез огън на Господа, и с Неговото наследство.

[2] Затова да нямат наследство между братята си; тяхното наследство е това, което им е казал Господ.

[3] Ето какво ще бъде правото на свещениците от народа, от онези, които принасят в жертва говедо или овца: да дават на свещеника плешката, челюстите и вътрешностите.

[4] На него да даваш и първите плодове от житото си, от виното си и от елея си, и първото руно от овцете си.

[5] Защото измежду всичките ти племена него избра Господ, твоят Бог, да стои да служи в Името на Господа, той и потомците му винаги.

[6] И ако дойде левит от някой от градовете ти в целия Израил, където е бил пришълец, и дойде с цялото желание на душата си на мястото, което избере Господ,

[7] тогава да служи в Името на Господа, своя Бог, както всичките му братя левити, които служат там на Господа.

[8] Нека имат равни дялове да ядат, в прибавка към полученото от продажбата на бащиния му имот.

[9] Когато влезеш в земята, която Господ, твоят Бог, ти дава, не се учи да правиш

според мерзостите на местните племена.

[10] Não se achará entre ti quem faça passar pelo fogo o seu filho ou a sua filha, nem adivinhador, nem prognosticador, nem agoureiro, nem feiticeiro;

[10] Да няма сред тебе някой, който да прекарва сина си или дъщеря си през огън, нито един прорицател, окултист, гадател или магьосник,

[11] nem encantador, nem necromante, nem mágico, nem quem consulte os mortos;

[11] никакъв чародей, запитвач на зли духове, врач или човек, който извиква духове на мъртви;

[12] pois todo aquele que faz tal coisa é abominação ao SENHOR; e por estas abominações o SENHOR, teu Deus, os lança de diante de ti.

[12] защото всеки, който прави тези дела, е омразен на Господа и поради тези мерзости Господ, твоят Бог, изгонва тези народи пред тебе.

[13] Perfeito serás para com o SENHOR, teu Deus.

[13] Съвършен да бъдеш пред Господа, твоя Бог.

[14] Porque estas nações que hás de possuir ouvem os prognosticadores e os adivinhadores; porém a ti o SENHOR, teu Deus, não permitiu tal coisa.

[14] Защото тези народи, които ще завладееш, слушат окултистите и прорицателите; но на тебе Господ, твоят Бог, не е позволил това.

A promessa do grande profeta

[15] O SENHOR, teu Deus, te suscitará um profeta do meio de ti, de teus irmãos, semelhante a mim; a ele ouvirás,

[15] Господ, твоят Бог, ще издигне отсред теб, измежду братята ти, пророк, както е въздигнал мене; него слушайте,

[16] segundo tudo o que pediste ao SENHOR, teu Deus, em Horebe, quando reunido o povo: Não ouvirei mais a voz do SENHOR, meu Deus, nem mais verei este grande fogo, para que não morra.

[16] според всичко, което ти измолваше от Господа, своя Бог, при Хорив, в деня, когато се събрахте, като ти казваше: Да не чуя вече гласа на Господа, моя Бог, и да не видя вече този голям огън, за да не умра.

[17] Então, o SENHOR me disse: Falaram bem aquilo que disseram.

[17] Тогава Господ ми каза: Добро е това, което казаха.

[18] Suscitar-lhes-ei um profeta do meio de seus irmãos, semelhante a ti, em cuja boca porei as minhas palavras, e ele lhes falará tudo o que eu lhe ordenar.

[18] Аз ще им въздигна от братята им пророк, както съм въздигнал теб, и ще сложа думите Си в устата му; и той ще им говори всичко, което Аз му заповядвам.

[19] De todo aquele que não ouvir as minhas palavras, que ele falar em meu nome, disso lhe pedirei contas.

[20] Porém o profeta que presumir de falar alguma palavra em meu nome, que eu lhe não mandei falar, ou o que falar em nome de outros deuses, esse profeta será morto.

[21] Se disseres no teu coração: Como conhecerei a palavra que o SENHOR não falou?

[22] Sabe que, quando esse profeta falar em nome do SENHOR, e a palavra dele se não cumprir, nem suceder, como profetizou, esta é palavra que o SENHOR não disse; com soberba, a falou o tal profeta; não tenhas temor dele.

[19] А който не послуша думите Ми, които той ще говори в Мое име, Аз ще искам сметка от него.

[20] Но пророк, който дързне да каже от Мое име слово, което Аз не съм му заповядал да говори, или който говори от името на други богове, този пророк да умре.

[21] И ако кажеш в сърцето си: Как ще познаем кое слово Господ не е казал? –

[22] Когато някой пророк говори от Господнето име и словото му не се сбъдне, това слово Господ не е говорил; пророкът го е говорил своеволно; да не се боиш от него.

Deuteronômio 19

Seis cidades de refúgio

Números 35.9-15; Deuteronômio 4.41-43

[1] Quando o SENHOR, teu Deus, eliminar as nações cuja terra te dará o SENHOR, teu Deus, e as desapossares e morares nas suas cidades e nas suas casas,

[2] três cidades separarás no meio da tua terra que te dará o SENHOR, teu Deus, para a possuíres.

[3] Preparar-te-ás o caminho e os limites da tua terra que te fará possuir o SENHOR, teu Deus, dividirás em três; e isto será para que nelas se acolha todo homicida.

[4] Este é o caso tocante ao homicida que nelas se acolher, para que viva: aquele que, sem o querer, ferir o seu próximo, a quem não aborrecia dantes.

Второзаконие 19

Правосъдие за престъпления

[1] Когато Господ, твоят Бог, погуби народите, чиято земя Господ, твоят Бог, ти дава, и ти ги наследиш и се заселиш в градовете им и в къщите им,

[2] тогава да отделиш три града в земята, която Господ, твоят Бог, ти дава да притежаваш.

[3] Да си приготвиш пътя за тях и да разделиш на три части цялата страна, която Господ, твоят Бог, ти дава за наследство, за да прибягва там всеки убиец.

[4] И ето правилото за убиеца, който може да побегне там и да остане жив: онзи, който без намерение удари

ближния си, когото преди това не е мразел –

Privilégios oferecidos pelas cidades de refúgio
Números 35.22-28

[5] Assim, aquele que entrar com o seu próximo no bosque, para cortar lenha, e, manejando com impulso o machado para cortar a árvore, o ferro saltar do cabo e atingir o seu próximo, e este morrer, o tal se acolherá em uma destas cidades e viverá;

[5] както, когато някой отива с другаря си в гората, за да сече дърва, и ръката му, като удари със секирата, за да отсече дървото, желязото изскочи от дръжката и улучи другаря му и онзи умре – такъв нека бяга в един от тези градове и ще остане жив;

[6] para que o vingador do sangue não persiga o homicida, quando se lhe enfurecer o coração, e o alcance, por ser comprido o caminho, e lhe tire a vida, porque não é culpado de morte, pois não o aborrecia dantes.

[6] да не би отмъстителят за кръвта с кипнало от гняв сърце да погне убиеца, да го застигне (ако пътят е дълъг) и да го убие, без той да е заслужил смърт, понеже не го е мразил от преди това.

[7] Portanto, te ordeno: três cidades separarás.

[7] Затова аз ти заповядвам: Отдели си три града

[8] Se o SENHOR, teu Deus, dilatar os teus limites, como jurou a teus pais, e te der toda a terra que lhes prometeu,

[8] (а когато Господ, твоят Бог, разшири пределите ти, както се е клел на бащите ти, и ти даде цялата земя, която обеща да даде на бащите ти,

[9] desde que guardes todos estes mandamentos que hoje te ordeno, para cumpri-los, amando o SENHOR, teu Deus, e andando nos seus caminhos todos os dias, então, acrescentarás outras três cidades além destas três,

[9] ако пазиш и изпълняваш всички тези заповеди, които днес ти заповядвам, да обичаш Господа, твоя Бог, и да ходиш всякога в Неговите пътища, тогава към тези три града да прибавиш още три),

[10] para que o sangue inocente se não derrame no meio da tua terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, pois haveria sangue sobre ti.

[10] за да не се пролее невинна кръв в земята, която Господ, твоят Бог, ти дава за наследство, и да не си виновен закръв.

Execução do homicida
Números 35.16-21

[11] Mas, havendo alguém que aborrece a seu próximo, e lhe arma ciladas, e se

[11] Но ако човек мрази ближния си и го причака, и като го нападне, удари го

levanta contra ele, e o fere de golpe mortal, e se acolhe em uma dessas cidades,

и онзи умре, и той побегне в един от тези градове,

12 os anciãos da sua cidade enviarão a tirá-lo dali e a entregá-lo na mão do vingador do sangue, para que morra.

12 тогава старейшините на града му да пратят и да го вземат оттам, и да го предадат в ръката на отмъстителя за кръвта, за да умре.

13 Não o olharás com piedade; antes, exterminarás de Israel a culpa do sangue inocente, para que te vá bem.

13 Окото ти да не го пожали, а да прекратиш в Израил проливането наневинна кръв, за да ти бъде добре.

Acerca dos limites e das testemunhas

14 Não mudes os marcos do teu próximo, que os antigos fixaram na tua herança, na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá para a possuíres.

14 Да не преместваш междите на ближния си, които дедите ти са поставили в наследството, което ще наследиш в земята, която Господ, твоят Бог, ти дава, за да я притежаваш.

15 Uma só testemunha não se levantará contra alguém por qualquer iniqüidade ou por qualquer pecado, seja qual for que cometer; pelo depoimento de duas ou três testemunhas, se estabelecerá o fato.

15 Само един свидетел да не застава против някого за каквото и да е беззаконие или за каквото и да е престъпление, което би извършил; а чрез думите на двама свидетели или чрез думите на трима свидетели да се установява всяко дело.

16 Quando se levantar testemunha falsa contra alguém, para o acusar de algum transvio,

16 Ако се повдигне неправеден свидетел против някого, за да свидетелства против него за беззаконие,

17 então, os dois homens que tiverem a demanda se apresentarão perante o SENHOR, diante dos sacerdotes e dos juízes que houver naqueles dias.

17 тогава и двамата, между които е спорът, да застанат пред Господа, пред свещениците и съдиите, които съдят в онова време;

18 Os juízes indagarão bem; se a testemunha for falsa e tiver testemunhado falsamente contra seu irmão,

18 и съдиите да разследват подробно; ако свидетелят е лъжлив и свидетелства лъжливо против брат си,

19 far-lhe-eis como cuidou fazer a seu irmão; e, assim, exterminarás o mal do meio de ti;

19 тогава да го накажете с това, което е намислил да направи на брат си; така да отмахваш злото отсред себе си.

[20] para que os que ficarem o ouçam, e temam, e nunca mais tornem a fazer semelhante mal no meio de ti.

[21] Não o olharás com piedade: vida por vida, olho por olho, dente por dente, mão por mão, pé por pé.

Deuteronômio 20

Acerca da guerra

[1] Quando saíres à peleja contra os teus inimigos e vires cavalos, e carros, e povo maior em número do que tu, não os temerás; pois o SENHOR, teu Deus, que te fez sair da terra do Egito, está contigo.

[2] Quando vos achegardes à peleja, o sacerdote se adiantará, e falará ao povo,

[3] e dir-lhe-á: Ouvi, ó Israel, hoje, vos achegais à peleja contra os vossos inimigos; que não desfaleça o vosso coração; não tenhais medo, não tremais, nem vos aterrorizeis diante deles,

[4] pois o SENHOR, vosso Deus, é quem vai convosco a pelejar por vós contra os vossos inimigos, para vos salvar.

[5] Os oficiais falarão ao povo, dizendo: Qual o homem que edificou casa nova e ainda não a consagrou? Vá, torne-se para casa, para que não morra na peleja, e outrem a consagre.

[6] Qual o homem que plantou uma vinha e ainda não a desfrutou? Vá, torne-se para casa, para que não morra na peleja, e outrem a desfrute.

[7] Qual o homem que está desposado com alguma mulher e ainda não a recebeu? Vá,

[20] Защото другите, като чуят, ще се уплашат и няма да вършат занапред такова зло сред тебе.

[21] Не се смилявай над него; живот ще се даде за живот, око за око, зъб за зъб, ръка за ръка, крак за крак.

Второзаконие 20

Военни закони

[1] Когато излезеш на бой против неприятелите си и видиш коне, колесници и войска повече от тебе, да не се уплашиш от тях, защото с теб е Господ, твоят Бог, Който те е извел от Египетската земя.

[2] И като пристъпиш в боя, свещеникът да се приближи и да говори на народа:

[3] Слушай, Израилю! Днес вие тръгвате на бой срещу неприятелите си; да не премалее сърцето ви; не бойте се и не изпадайте в ужас пред тях;

[4] защото Господ, вашият Бог, Той е, Който ходи с вас да се бие за вас против неприятелите ви, за да ви спаси.

[5] А военачалниците нека говорят на народа: Кой е построил нова къща и не я е осветил? – Нека си иде и се върне у дома си да не би да умре в боя и друг да я освети.

[6] Кой е насадил лозе и не е ял от плода му? – Нека си иде и се върне у дома си да не би да умре в боя и друг да яде плода му.

[7] Кой се е сгодил за жена и не я е взел? – Нека си иде и се върне у дома си да не би да умре в боя и друг да я вземе.

torne-se para casa, para que não morra na peleja, e outro homem a receba.

8 E continuarão os oficiais a falar ao povo, dizendo: Qual o homem medroso e de coração tímido? Vá, torne-se para casa, para que o coração de seus irmãos se não derreta como o seu coração.

8 Военачалниците да говорят още на народа: Кой е страхлив и малодушен? – Нека си иде и се върне у дома си да не би да премалеят сърцата на братята му, както неговото сърце.

9 Quando os oficiais tiverem falado ao povo, designarão os capitães dos exércitos para a dianteira do povo.

9 И военачалниците, като свършат да говорят на народа, нека поставят военачалници над полковете за предводители на народа.

10 Quando te aproximares de alguma cidade para pelejar contra ela, oferecer-lhe-ás a paz.

10 Когато се приближиш към някой град, за да воюваш против него, предложи му мир.

11 Se a sua resposta é de paz, e te abrir as portas, todo o povo que nela se achar será sujeito a trabalhos forçados e te servirá.

11 Ако ти отговори миролюбиво и ти отвори портите, тогава цялото население, което се намира в него, да ти станат поданици и да ти работят.

12 Porém, se ela não fizer paz contigo, mas te fizer guerra, então, a sitiarás.

12 Но ако не сключи мир с теб, а воюва против тебе, тогава да го обсадиш;

13 E o SENHOR, teu Deus, a dará na tua mão; e todos os do sexo masculino que houver nela passarás a fio de espada;

13 и когато Господ, твоят Бог, го предаде в ръцете ти, тогава да поразиш всичките му мъжки с острието на меча;

14 mas as mulheres, e as crianças, e os animais, e tudo o que houver na cidade, todo o seu despojo, tomarás para ti; e desfrutarás o despojo dos inimigos que o SENHOR, teu Deus, te deu.

14 а жените, децата, добитъка и всичко, което се намира в града, всичката плячка от него да вземеш за себе си; и да ядеш от плячката на неприятелите си, която Господ, твоят Бог, ти даде.

15 Assim farás a todas as cidades que estiverem mui longe de ti, que não forem das cidades destes povos.

15 Така да постъпваш с всички градове, които са много далеч от тебе, които не са от градовете на тукашните племена.

16 Porém, das cidades destas nações que o SENHOR, teu Deus, te dá em herança, não deixarás com vida tudo o que tem fôlego.

16 А от градовете на тези народи, които Господ, твоят Бог, ти дава за наследство, да не оставиш нищо живо,

[17] Antes, como te ordenou o SENHOR, teu Deus, destruí-las-ás totalmente: os heteus, os amorreus, os cananeus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus,

[18] para que não vos ensinem a fazer segundo todas as suas abominações, que fizeram a seus deuses, pois pecaríeis contra o SENHOR, vosso Deus.

[19] Quando sitiares uma cidade por muito tempo, pelejando contra ela para a tomar, não destruirás o seu arvoredo, metendo nele o machado, porque dele comerás; pelo que não o cortarás, pois será a árvore do campo algum homem, para que fosse sitiada por ti?

[20] Mas as árvores cujos frutos souberes não se comem, destruí-las-ás, cortando-as; e, contra a cidade que guerrear contra ti, edificarás baluartes, até que seja derribada.

Deuteronômio 21

Expiação por morte cujo autor é desconhecido

[1] Quando na terra que te der o SENHOR, teu Deus, para possuí-la se achar alguém morto, caído no campo, sem que se saiba quem o matou,

[2] sairão os teus anciãos e os teus juízes e medirão a distância até às cidades que estiverem em redor do morto.

[3] Os anciãos da cidade mais próxima do morto tomarão uma novilha da manada, que não tenha trabalhado, nem puxado com o jugo,

[17] а да ги обречеш на унищожение: хетите, аморейците, ханаанците, ферезейците, евейците и йевусейците, според както Господ, твоят Бог, ти заповяда;

[18] за да не ви научат да постъпвате според всичките мерзости, които те са извършвали за боговете си, и така да съгрешите против Господа, вашия Бог.

[19] Когато обсаждаш някой град за дълго време и воюваш против него, за да го превземеш, да не унищожаваш дърветата му, нито да вдигаш над тях секира; да не ги насичаш, защото от тях можеш да ядеш плода им. Човек ли е полското дърво, за да бъде обсаждано от тебе?

[20] Само дърветата, за които знаеш, че не са плодни дървета, можеш да унищожаваш и изсичаш; и с тях да издигаш кули против града, който ти се противопоставя, докато бъде превзет.

Второзаконие 21

Различни постановления и правила

[1] Ако в земята, която Господ, твоят Бог, ти дава като притежание, бъде намерен някой убит, паднал на полето, и не се знае кой го е убил,

[2] тогава старейшините ти и съдиите ти да излязат и измерят разстоянието до градовете, които са около убития;

[3] и старейшините на града, който е най-близо до убития, да вземат телица, с която не е работено и която не е теглила ярем;

[4] e a trarão a um vale de águas correntes, que não foi lavrado, nem semeado; e ali, naquele vale, desnucarão a novilha.

[4] и старейшините на онзи град да докарат телицата в някоя долина, където има течаща вода, долина, която не е орана, нито е засявана, и там, в долината, да отсекат главата на телицата.

[5] Chegar-se-ão os sacerdotes, filhos de Levi, porque o SENHOR, teu Deus, os escolheu para o servirem, para abençoarem em nome do SENHOR e, por sua palavra, decidirem toda demanda e todo caso de violência.

[5] Тогава да пристъпят свещениците, Левиевите потомци (понеже тях избра Господ, твоят Бог, да Му служат и да благославят в Господнето Име, и по тяхното обяснение да се отсъжда за всеки спор и побой),

[6] Todos os anciãos desta cidade, mais próximos do morto, lavarão as mãos sobre a novilha desnucada no vale

[6] и всички старейшини от онзи град, който е най-близо до убития, да умият ръцете си над заклаexisting в долината телица

[7] e dirão: As nossas mãos não derramaram este sangue, e os nossos olhos o não viram derramar-se.

[7] и да кажат: Нашите ръце не са пролели тази кръв, нито нашите очи са видели проливането ѝ;

[8] Sê propício ao teu povo de Israel, que tu, ó SENHOR, resgataste, e não ponhas a culpa do sangue inocente no meio do teu povo de Israel. E a culpa daquele sangue lhe será perdoada.

[8] бъди милостив, Господи, към народа си Израил, който си изкупил, и не вменявай на народа си Израил вина за проливането на невинна кръв. И проливането на кръвта ще им се прости.

[9] Assim, eliminarás a culpa do sangue inocente do meio de ti, pois farás o que é reto aos olhos do SENHOR.

[9] Така да заличиш от себе си пролятата без твоя вина кръв, когато сториш това, което е право пред Господа.

Acerca da mulher prisioneira

[10] Quando saíres à peleja contra os teus inimigos, e o SENHOR, teu Deus, os entregar nas tuas mãos, e tu deles levares cativos,

[10] Когато излезеш да воюваш против неприятелите си и Господ, твоят Бог, ги предаде в ръцете ти, и вземеш от тях пленници,

[11] e vires entre eles uma mulher formosa, e te afeiçoares a ela, e a quiseres tomar por mulher,

[11] ако видиш между пленниците красива жена и като бъдеш привлечен

от нея, пожелаеш да я вземеш за своя жена,

[12] então, a levarás para casa, e ela rapará a cabeça, e cortará as unhas,

[12] тогава да я заведеш у дома си; и тя да обръсне главата си, да изреже ноктите си

[13] e despirá o vestido do seu cativeiro, e ficará na tua casa, e chorará a seu pai e a sua mãe durante um mês. Depois disto, a tomarás; tu serás seu marido, e ela, tua mulher.

[13] и като съблече дрехите, с които е била пленена, да седи у дома ти да оплаква баща си и майка си цял месец; и след това да влезеш при нея и да ѝ бъдеш мъж, и тя да ти стане жена.

[14] E, se não te agradares dela, deixá-la-ás ir à sua própria vontade; porém, de nenhuma sorte, a venderás por dinheiro, nem a tratarás mal, pois a tens humilhado.

[14] Но ако не останеш доволен от нея, тогава да я изпратиш свободна; но да не я продаваш за пари, нито да я правиш робиня, защото си я обезчестил.

O direito do primogênito

[15] Se um homem tiver duas mulheres, uma a quem ama e outra a quem aborrece, e uma e outra lhe derem filhos, e o primogênito for da aborrecida,

[15] Ако някой има две жени, едната любима, а другата нелюбима, и те му народят деца – любимата и нелюбимата, и ако първородният син е на нелюбимата,

[16] no dia em que fizer herdar a seus filhos aquilo que possuir, não poderá dar a primogenitura ao filho da amada, preferindo-o ao filho da aborrecida, que é o primogênito.

[16] тогава в деня, когато бащата дели между синовете си имота си, не трябва да обявява за първороден сина на любимата вместо сина на нелюбимата, който е истинският първороден;

[17] Mas ao filho da aborrecida reconhecerá por primogênito, dando-lhe dobrada porção de tudo quanto possuir, porquanto aquele é o primogênito do seu vigor; o direito da primogenitura é dele.

[17] а да признае за първороден сина на нелюбимата и да му даде двоен дял от целия си имот; защото той е пръв плод на силата му – на него принадлежи правото на първородството.

Acerca dos filhos desobedientes

[18] Se alguém tiver um filho contumaz e rebelde, que não obedece à voz de seu pai e à de sua mãe e, ainda castigado, não lhes dá ouvidos,

[18] Ако има някой упорит и непокорен син, който не слуша наставленията на баща си или наставленията на майка си

и при все че те го наказват, той пак не иска да ги слуша,

[19] seu pai e sua mãe o pegarão, e o levarão aos anciãos da cidade, à sua porta,

[19] тогава баща му и майка му да го хванат и да го заведат при старейшините на града му и при градската порта на местоживеенето му,

[20] e lhes dirão: Este nosso filho é rebelde e contumaz, não dá ouvidos à nossa voz, é dissoluto e beberrão.

[20] и да кажат на старейшините на града: Нашият син е упорит и непокорен; не слуша думите ни, разблуден е и е пияница.

[21] Então, todos os homens da sua cidade o apedrejarão até que morra; assim, eliminarás o mal do meio de ti; todo o Israel ouvirá e temerá.

[21] Тогава всички мъже от града да го убият с камъни, за да умре; така да премахнеш злото; и целият Израил ще чуе и ще се страхува.

Os cadáveres serão tirados do patíbulo

[22] Se alguém houver pecado, passível da pena de morte, e tiver sido morto, e o pendurares num madeiro,

[22] Ако някой извърши престъпление, което заслужава смърт, и бъде умъртвен чрез обесване на дърво,

[23] o seu cadáver não permanecerá no madeiro durante a noite, mas, certamente, o enterrarás no mesmo dia; porquanto o que for pendurado no madeiro é maldito de Deus; assim, não contaminarás a terra que o SENHOR, teu Deus, te dá em herança.

[23] тялото му да не остане през цялата нощ на дървото, а да го погребеш в същия ден; защото обесеният е проклет от Бога; така да не допуснеш да се оскверни земята, която Господ, твоят Бог, ти дава като наследство.

Deuteronômio 22

Второзаконие 22

Acerca do que se perdeu

[1] Vendo extraviado o boi ou a ovelha de teu irmão, não te furtarás a eles; restituí-los-ás, sem falta, a teu irmão.

[1] Когато видиш изгубено говедото или овцата на брат ти, да не ги изоставяш; да ги върнеш при брат си.

[2] Se teu irmão não for teu vizinho ou tu o não conheceres, recolhê-los-ás na tua casa, para que fiquem contigo até que teu irmão os busque, e tu lhos restituas.

[2] И ако брат ти не е близо до теб или ако не знаеш кой е, тогава ги прибери у дома си и да стоят при тебе, докато ги потърси брат ти; тогава да му ги дадеш.

[3] Assim também farás com o seu jumento e assim farás com as suas vestes; o mesmo farás com toda coisa que se perder de teu irmão, e tu achares; não te poderás furtar a ela.

[3] Така да постъпваш и с осела му; така да постъпваш и с дрехата му; така да постъпваш и с всяко изгубено нещо на брат си, което е изгубил и ти го намериш; не трябва да ги изоставиш.

[4] O jumento que é de teu irmão ou o seu boi não verás caído no caminho e a eles te furtarás; sem falta o ajudarás a levantá-lo.

[4] Когато видиш осела на брат си или говедото му паднало на пътя, да не ги изоставиш, да ги вдигнеш заедно с него.

Diversas leis

[5] A mulher não usará roupa de homem, nem o homem, veste peculiar à mulher; porque qualquer que faz tais coisas é abominável ao SENHOR, teu Deus.

[5] Жена да не носи мъжко облекло, нито мъж да се облича с женска дреха; понеже всички, които правят така, са мерзост за Господа, твоя Бог.

[6] Se de caminho encontrares algum ninho de ave, nalguma árvore ou no chão, com passarinhos, ou ovos, e a mãe sobre os passarinhos ou sobre os ovos, não tomarás a mãe com os filhotes;

[6] Ако се окаже, че птиче гнездо е на пътя ти, на някое дърво или на земята и в него има пилета или яйца, и майката лежи върху пилетата или върху яйцата, да не вземеш майката заедно с малките.

[7] deixarás ir, livremente, a mãe e os filhotes tomarás para ti, para que te vá bem, e prolongues os teus dias.

[7] Да пуснеш майката, а малките може да вземеш за себе си; за да ти бъде добре и да се продължат дните ти.

[8] Quando edificares uma casa nova, far-lhe-ás, no terraço, um parapeito, para que nela não ponhas culpa de sangue, se alguém de algum modo cair dela.

[8] Когато строиш нова къща, да правиш ограда около стрехите си, за да не станеш причина за проливане на кръв, в случай че някой падне от покрива.

[9] Não semearás a tua vinha com duas espécies de semente, para que não degenere o fruto da semente que semeaste e a messe da vinha.

[9] Да не засаждаш лозето си с разнородни семена, за да не се изгуби цялото му произведение – семето, което си сял, и плодът на лозето.

[10] Não lavrarás com junta de boi e jumento.

[10] Да не ореш с вол и осел заедно.

[11] Não te vestirás de estofos de lã e linho juntamente.

[11] Да не обличаш дреха, направена от вълна и лен, смесени заедно.

A lei acerca das borlas

[12] Farás borlas nos quatro cantos do manto com que te cobrires.

Leis da castidade e do casamento

[13] Se um homem casar com uma mulher, e, depois de coabitar com ela, a aborrecer,

[14] e lhe atribuir atos vergonhosos, e contra ela divulgar má fama, dizendo: Casei com esta mulher e me cheguei a ela, porém não a achei virgem,

[15] então, o pai da moça e sua mãe tomarão as provas da virgindade da moça e as levarão aos anciãos da cidade, à porta.

[16] O pai da moça dirá aos anciãos: Dei minha filha por mulher a este homem; porém ele a aborreceu;

[17] e eis que lhe atribuiu atos vergonhosos, dizendo: Não achei virgem a tua filha; todavia, eis aqui as provas da virgindade de minha filha. E estenderão a roupa dela diante dos anciãos da cidade,

[18] os quais tomarão o homem, e o açoitarão,

[19] e o condenarão a cem siclos de prata, e o darão ao pai da moça, porquanto divulgou má fama sobre uma virgem de Israel. Ela ficará sendo sua mulher, e ele não poderá mandá-la embora durante a sua vida.

[20] Porém, se isto for verdade, que se não achou na moça a virgindade,

[21] então, a levarão à porta da casa de seu pai, e os homens de sua cidade a apedrejarão até que morra, pois fez loucura em Israel, prostituindo-se na casa

[12] Да си правиш ресни по четирите краища на дрехата, с която се покриваш.

[13] Ако някой вземе жена и след като влезе при нея, я намрази

[14] и я набеди в срамни дела, и ѝ излезе лошо име, понеже той казва: Взех тази жена и като влязох при нея, установих, че не е девствена,

[15] тогава бащата и майката на момата да вземат и занесат белезите от девството на момата на градските старейшини при портата;

[16] и бащата да каже на старейшините: Дадох дъщеря си на този човек за жена; но той я мрази;

[17] и ето момата, която е наклеветил в срамни дела: Не намерих дъщеря ти девица; но ето белезите от девството на дъщеря ми. И да разгънат долната дреха пред градските старейшини.

[18] Тогава старейшините на онзи град да заловят човека и да го накажат,

[19] като го глобят сто сребърни сикъла; той да ги даде на бащата на момата, защото поради него е излязло лошо име на Израилева девица. И тя да му бъде жена; не бива да я напуска през целия си живот.

[20] Но ако е вярно това, че момата не е била девствена,

[21] тогава да изведат момата и да я поставят пред вратата на бащиния ѝ дом, и мъжете от града ѝ да я убият с камъни, за да умре; защото е

de seu pai; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

извършила безчестие в Израил, като е блудствала в бащиния си дом. Така да отмахнеш злото отсред себе си.

22 Se um homem for achado deitado com uma mulher que tem marido, então, ambos morrerão, o homem que se deitou com a mulher e a mulher; assim, eliminarás o mal de Israel.

22 Ако някой лежи с омъжена жена, тогава и двамата да бъдат убити – мъжът, който е лежал с жената, и жената. Така да премахнеш злото от Израил.

23 Se houver moça virgem, desposada, e um homem a achar na cidade e se deitar com ela,

23 Ако някой намери в града някоя млада девица, сгодена за мъж, и лежи с нея,

24 então, trareis ambos à porta daquela cidade e os apedrejareis até que morram; a moça, porque não gritou na cidade, e o homem, porque humilhou a mulher do seu próximo; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

24 тогава да изведете и двамата пред портата на онзи град и да ги убиете с камъни, за да умрат – момата, защото не е извикала, като е била в града, и мъжът, защото е обезчестил жената на ближния си. Така да премахнеш злото.

25 Porém, se algum homem no campo achar moça desposada, e a forçar, e se deitar com ela, então, morrerá só o homem que se deitou com ela;

25 Но ако някой срещне на полето сгодена мома и я изнасили, тогава само мъжът, който е лежал с нея, да бъде убит;

26 à moça não farás nada; ela não tem culpa de morte, porque, como o homem que se levanta contra o seu próximo e lhe tira a vida, assim também é este caso.

26 а на момата да не направиш нищо; момата няма вина, която заслужава смърт; защото това нещо е подобно на случай, когато някой стане срещу ближния си и го убие.

27 Pois a achou no campo; a moça desposada gritou, e não houve quem a livrasse.

27 Понеже когато я е срещнал на полето, сгодената мома е извикала, но не е имало кой да я отърве.

28 Se um homem achar moça virgem, que não está desposada, e a pegar, e se deitar com ela, e forem apanhados,

28 Ако някой срещне несгодена девойка и я изнасили, и ги намерят,

29 então, o homem que se deitou com ela dará ao pai da moça cinqüenta siclos de prata; e, uma vez que a humilhou, lhe será

29 тогава онзи, който е лежал с нея, да даде на бащата на момата петдесет сребърни сикъла; и тя да му стане

por mulher; não poderá mandá-la embora durante a sua vida.

[30] Nenhum homem tomará sua madrasta e não profanará o leito de seu pai.

жена, понеже я е обезчестил; не бива да я напуска през целия си живот.

[30] Никой да не взима жената на баща си, нито да осквернява леглото на баща си.

Deuteronômio 23

Pessoas excluídas das assembleias santas

[1] Aquele a quem forem trilhados os testículos ou cortado o membro viril não entrará na assembléia do SENHOR.

[2] Nenhum bastardo entrará na assembléia do SENHOR; nem ainda a sua décima geração entrará nela.

[3] Nenhum amonita ou moabita entrará na assembléia do SENHOR; nem ainda a sua décima geração entrará na assembléia do SENHOR, eternamente.

[4] Porquanto não foram ao vosso encontro com pão e água, no caminho, quando saíeis do Egito; e porque alugaram contra ti Balaão, filho de Beor, de Petor, da Mesopotâmia, para te amaldiçoar.

[5] Porém o SENHOR, teu Deus, não quis ouvir a Balaão; antes, trocou em bênção a maldição, porquanto o SENHOR, teu Deus, te amava.

[6] Não lhes procurarás nem paz nem bem em todos os teus dias, para sempre.

[7] Não aborrecerás o edomita, pois é teu irmão; nem aborrecerás o egípcio, pois estrangeiro foste na sua terra.

Второзаконие 23

[1] Онзи, който е скопен, или човек, чийто детероден член е отрязан, да не влиза в Господнето събрание.

[2] Никой незаконно роден да не влиза в Господнето събрание; никой и от потомците му до десетото поколение да не влиза в Господнето събрание.

[3] Амонец и моавец да не влизат в Господнето събрание; потомците им и до десетото поколение да не влизат в Господнето събрание никога;

[4] защото не ви посрещнаха с хляб и вода по пътя, когато излизахте от Египет, и защото наеха против тебе Валаам, Веоровия син, от Фатур в Месопотамия, за да прокълне Израил.

[5] Но Господ, твоят Бог, не склони да послуша Валаам; а Господ, твоят Бог, промени проклятията в благословение за тебе, понеже Господ, твоят Бог, те обикна.

[6] Да не им благопожелаваш мир или благополучие през всичките си дни до века.

[7] Да не се отвращаваш от едомец, защото ти е брат; да не се отвращаваш от египтянин, защото ти си бил пришълец в земята му.

8 Os filhos que lhes nascerem na terceira geração, cada um deles entrará na assembléia do SENHOR.

8 Децата, които се родят от тях в третото поколение, нека влизат в Господнетосъбрание.

Limpeza do acampamento

9 Quando sair o exército contra os teus inimigos, então, te guardarás de toda coisa má.

9 Когато отиваш на война против неприятелите си, пази се от всичко, което е нечисто.

10 Se houver entre vós alguém que, por motivo de polução noturna, não esteja limpo, sairá do acampamento; não permanecerá nele.

10 Ако има всред тебе човек, станал нечист от нещо, което му се е случило през нощта, нека излезе вън от стана и да не влезе в стана;

11 Porém, em declinando a tarde, lavar-se-á em água; e, posto o sol, entrará para o meio do acampamento.

11 а привечер да се окъпе във вода и когато залезе слънцето, да влезе в стана.

12 Também haverá um lugar fora do acampamento, para onde irás.

12 Да имаш също така място вън от стана, където да излизаш по нужда;

13 Dentre as tuas armas terás um porrete; e, quando te abaixares fora, cavarás com ele e, volvendo-te, cobrirás o que defecaste.

13 и да имаш между оръжията си малка лопатка и когато клекнеш вън, да се обърнеш и да изровиш с нея, и да покриеш онова, което излиза от тебе.

14 Porquanto o SENHOR, teu Deus, anda no meio do teu acampamento para te livrar e para entregar-te os teus inimigos; portanto, o teu acampamento será santo, para que ele não veja em ti coisa indecente e se aparte de ti.

14 Защото Господ, твоят Бог, ходи сред стана ти, за да те избави и да предава неприятелите ти пред тебе; затова станът ти трябва да бъде осветен, за да не види Господ нещо нечисто в теб и дасе отвърне от тебе.

Acerca de fugitivos, prostitutas e usura

15 Não entregarás ao seu senhor o escravo que, tendo fugido dele, se acolher a ti.

15 Да не предадеш на господаря му слуга, който е избягал при теб от господаря си.

16 Contigo ficará, no meio de ti, no lugar que escolher, em alguma de tuas cidades onde lhe agradar; não o oprimirás.

16 Нека остане да живее всред вас, на мястото, което избере в някой от твоите градове, където му е угодно; да не го притесняваш.

[17] Das filhas de Israel não haverá quem se prostitua no serviço do templo, nem dos filhos de Israel haverá quem o faça.

[18] Não trarás salário de prostituição nem preço de sodomita à Casa do SENHOR, teu Deus, por qualquer voto; porque uma e outra coisa são igualmente abomináveis ao SENHOR, teu Deus.

[19] A teu irmão não emprestarás com juros, seja dinheiro, seja comida ou qualquer coisa que é costume se emprestar com juros.

[20] Ao estrangeiro emprestarás com juros, porém a teu irmão não emprestarás com juros, para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em todos os teus empreendimentos na terra a qual passas a possuir.

Acerca de votos

[21] Quando fizeres algum voto ao SENHOR, teu Deus, não tardarás em cumpri-lo; porque o SENHOR, teu Deus, certamente, o requererá de ti, e em ti haverá pecado.

[22] Porém, abstendo-te de fazer o voto, não haverá pecado em ti.

[23] O que proferiram os teus lábios, isso guardarás e o farás, porque votaste livremente ao SENHOR, teu Deus, o que falaste com a tua boca.

[24] Quando entrares na vinha do teu próximo, comerás uvas segundo o teu desejo, até te fartares, porém não as levarás no cesto.

[17] Да няма блудница от Израилевите дъщери, нито да има мъжеложник от Израилевите синове.

[18] Срещу никакъв оброк да не принасяш заплата от блудница, нито цена от мъжеложник в дома на Господа, твоя Бог, защото и двете са мерзост за Господа, твоя Бог.

[19] Да не заемаш на брат си с лихва, било пари с лихва, храна с лихва или каквото и да е друго нещо, което се заема с лихва.

[20] На чужденец може да заемаш с лихва, а на брат си да не заемаш с лихва; за да те благославя Господ, твоят Бог, във всичките ти начинания на земята, която си получил за притежание.

[21] Когато направиш оброк на Господа, твоя Бог, да не забравяш да го изпълниш; защото Господ, твоят Бог, непременно ще го изиска от теб и неизпълнението му ще ти се сметне за грях.

[22] Но ако се въздържаш да се обричаш, няма да ти се смята за грях.

[23] Каквото излиза от устните ти, пази го и го върши според оброка си на Господа, твоя Бог, т. е. доброволния принос, който си обрекъл с устата си.

[24] Когато влезеш в лозето на ближния си, може да ядеш грозде, колкото искаш, докато се наситиш; но в кошницата си да не слагаш.

[25] Quando entrares na seara do teu próximo, com as mãos arrancarás as espigas; porém na seara não meterás a foice.

[25] Когато влезеш в посевите на ближния си, може с ръката си да откъснеш класове; но не може да жънеш със сърп посевите на ближния си.

Deuteronômio 24

Второзаконие 24

Acerca do divórcio

[1] Se um homem tomar uma mulher e se casar com ela, e se ela não for agradável aos seus olhos, por ter ele achado coisa indecente nela, e se ele lhe lavrar um termo de divórcio, e lho der na mão, e a despedir de casa;

[1] Когато някой вземе жена и се ожени за нея, ако тя не му хареса, защото той намира в нея нещо грозно, тогава да ѝ напише разводно писмо и като ѝ го връчи, да я изпрати от къщата си.

[2] e se ela, saindo da sua casa, for e se casar com outro homem;

[2] А тя, като излезе от къщата му, може да иде и да се омъжи за друг мъж.

[3] e se este a aborrecer, e lhe lavrar termo de divórcio, e lho der na mão, e a despedir da sua casa ou se este último homem, que a tomou para si por mulher, vier a morrer,

[3] Но ако я намрази и вторият мъж и ѝ напише разводно писмо, и като ѝ го даде, я изпрати от дома си, или ако умре вторият мъж, който я е взел за своя жена,

[4] então, seu primeiro marido, que a despediu, não poderá tornar a desposá-la para que seja sua mulher, depois que foi contaminada, pois é abominação perante o SENHOR; assim, não farás pecar a terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança.

[4] то първият ѝ мъж, който я е напуснал, не може да я вземе пак за жена, понеже е осквернена; защото това е мерзост пред Господа. Така да не навличаш грях на земята, която Господ, твоят Бог, ти дава в наследство.

Leis de caráter humanitário

[5] Homem recém-casado não sairá à guerra, nem se lhe imporá qualquer encargo; por um ano ficará livre em casa e promoverá felicidade à mulher que tomou.

[5] Ако някой се е оженил наскоро, да не отива на война и да не му се възлага нищо; нека бъде свободен у дома си една година и нека да весели жената, която си е взел.

[6] Não se tomarão em penhor as duas mós, nem apenas a de cima, pois se penhoraria, assim, a vida.

[6] Никой да не взема в залог мелница, нито горния ѝ камък; защото с това той взема живот в залог.

[7] Se se achar alguém que, tendo roubado um dentre os seus irmãos, dos filhos de Israel, o trata como escravo ou o vende, esse ladrão morrerá. Assim, eliminarás o mal do meio de ti.

[8] Guarda-te da praga da lepra e tem diligente cuidado de fazer segundo tudo o que te ensinarem os sacerdotes levitas; como lhes tenho ordenado, terás cuidado de o fazer.

[9] Lembra-te do que o SENHOR, teu Deus, fez a Miriã no caminho, quando saíste do Egito.

[10] Se emprestares alguma coisa ao teu próximo, não entrarás em sua casa para lhe tirar o penhor.

[11] Ficarás do lado de fora, e o homem, a quem emprestaste, aí te trará o penhor.

[12] Porém, se for homem pobre, não usarás de noite o seu penhor;

[13] em se pondo o sol, restituir-lhe-ás, sem falta, o penhor para que durma no seu manto e te abençoe; isto te será justiça diante do SENHOR, teu Deus.

[14] Não oprimirás o jornaleiro pobre e necessitado, seja ele teu irmão ou estrangeiro que está na tua terra e na tua cidade.

[15] No seu dia, lhe darás o seu salário, antes do pôr-do-sol, porquanto é pobre, e disso depende a sua vida; para que não clame contra ti ao SENHOR, e haja em ti pecado.

[7] Ако се установи, че някой е отвлякъл човек от сънародниците си, израилтяните, и го е поробил или го е продал, тогава този крадец да умре; така да премахнеш злото.

[8] Що се отнася до проказата, да спазваш и да постъпваш според всичко, което ви учат левитските свещеници; внимавайте да правите така, както съм им заповядал.

[9] Помни какво направи Господ, твоят Бог, на Мариам по пътя, когато излязохте от Египет.

[10] Когато заемеш нещо на ближния си, да не влизаш в къщата му, за да вземеш залог за него.

[11] Остани отвън и човекът, на когото заемаш, нека ти изнесе залога.

[12] И ако човекът е сиромах, да не си легнеш да спиш със залога му при себе си.

[13] Непременно да му върнеш залога до залез слънце, за да спи той с дрехата си и да те благослови; и това ще ти се сметне за правда пред Господа, твоя Бог.

[14] Да не онеправдаваш някой наемник, беден и сиромах, бил той от братята ти или от чужденците, които са в земята ти в градовете ти.

[15] Същия ден му дай заплатата, преди изгрев слънце, защото е сиромах и на нея се надява; за да не извика против тебе към Господа и това да ти се сметне за грях.

[16] Os pais não serão mortos em lugar dos filhos, nem os filhos, em lugar dos pais; cada qual será morto pelo seu pecado.

[16] Бащите да не бъдат убивани заради децата, нито децата да бъдат убивани заради бащите; всеки заради собствения си грях да бъде умъртвяван.

[17] Não perverterás o direito do estrangeiro e do órfão; nem tomarás em penhor a roupa da viúva.

[17] Да не изкривяваш правосъдието, дължимо на чужденеца или на сирачето, и да не вземаш дрехата на вдовицата в залог;

[18] Lembrar-te-ás de que foste escravo no Egito e de que o SENHOR te livrou dali; pelo que te ordeno que faças isso.

[18] а да помниш, че ти си бил роб в Египет и че Господ, твоят Бог, те е избавил оттам; затова Аз ти заповядвам да вършиш това.

[19] Quando, no teu campo, segares a messe e, nele, esqueceres um feixe de espigas, não voltarás a tomá-lo; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será; para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em toda obra das tuas mãos.

[19] Когато жънеш нивите си и забравиш някой сноп на нивата, да не се връщаш, за да го вземеш; нека остане за чужденеца, за сирачето и за вдовицата; за да те благославя Господ, твоят Бог, във всичко, което вършиш.

[20] Quando sacudires a tua oliveira, não voltarás a colher o fruto dos ramos; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será.

[20] Когато брулиш маслините си, да не отърсваш повторно клоните; останалотонека бъде за чужденеца, за сирачето и за вдовицата.

[21] Quando vindimares a tua vinha, não tornarás a rebuscá-la; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será o restante.

[21] Когато обираш лозето си, да не се връщаш да го береш повторно; останалото нека да бъде за чужденеца, за сирачето и за вдовицата.

[22] Lembrar-te-ás de que foste escravo na terra do Egito; pelo que te ordeno que faças isso.

[22] Помни, че си бил роб в Египетската земя; затова Аз ти заповядвам да постъпваш така.

Deuteronômio 25

A pena de açoites

[1] Em havendo contenda entre alguns, e vierem a juízo, os juízes os julgarão, justificando ao justo e condenando ao culpado.

Второзаконие 25

[1] Ако се появи разпра между хора и дойдат пред съда, и съдиите ги съдят, тогава нека оправдаят правия и осъдят виновния.

2 Se o culpado merecer açoites, o juiz o fará deitar-se e o fará açoitar, na sua presença, com o número de açoites segundo a sua culpa.

2 И ако виновният е заслужил бой, съдията да заповядa да го повалят долу и да бъде наказан с тоягите пред него, с брой, който отговаря на престъплението му.

3 Quarenta açoites lhe fará dar, não mais; para que, porventura, se lhe fizer dar mais do que estes, teu irmão não fique aviltado aos teus olhos.

3 Четиридесет удара може да му ударят, а не повече; да не би, като превишават и му ударят много повече от тези удари, брат ти да бъде унижен пред очите ти.

4 Não atarás a boca ao boi quando debulha.

4 Да не завързваш устата на вола, когато вършее.

O levirato

5 Se irmãos morarem juntos, e um deles morrer sem filhos, então, a mulher do que morreu não se casará com outro estranho, fora da família; seu cunhado a tomará, e a receberá por mulher, e exercerá para com ela a obrigação de cunhado.

5 Ако братя живеят заедно и един от тях умре бездетен, жената на умрелия да не се омъжи вън от семейството му за чужд; братът на мъжа ѝ да влезе при нея и да я вземе за своя жена, и да изпълни към нея длъжността на девер.

6 O primogênito que ela lhe der será sucessor do nome do seu irmão falecido, para que o nome deste não se apague em Israel.

6 И първородният, когото тя роди, да носи името на умрелия си брат, за да не се изличи името му от Израил.

7 Porém, se o homem não quiser tomar sua cunhada, subirá esta à porta, aos anciãos, e dirá: Meu cunhado recusa suscitar a seu irmão nome em Israel; não quer exercer para comigo a obrigação de cunhado.

7 Но ако човекът не желае да вземе жената на брат си, тогава жената на брат му да отиде при градските порти пред старейшините и да каже: Деверът ми отказва да възстанови името на брат си в Израил; не иска да изпълни към мене длъжността на девер.

8 Então, os anciãos da sua cidade devem chamá-lo e falar-lhe; e, se ele persistir e disser: Não quero tomá-la,

8 Тогава старейшините на града му да го повикат и да му говорят; и ако той упорства: Не желая да я взема,

9 então, sua cunhada se chegará a ele na presença dos anciãos, e lhe descalçará a sandália do pé, e lhe cuspirá no rosto, e

9 тогава жената на брат му да се обърне към него пред старейшините и като събуе обувката от крака му, да плюе на

protestará, e dirá: Assim se fará ao homem que não quer edificar a casa de seu irmão;

лицето му и да каже: Така ще се прави на човек, който не иска да създида дома на брат си.

[10] e o nome de sua casa se chamará em Israel: A casa do descalçado.

[10] И той да се нарича в Израил с името Бет-Халуц-Ханнаал.

[11] Quando brigarem dois homens, um contra o outro, e a mulher de um chegar para livrar o marido da mão do que o fere, e ela estender a mão, e o pegar pelas suas vergonhas,

[11] Ако се сбият двама души и жената на единия се намеси, за да освободи мъжа си от ръката на този, който го бие, и посегне и го хване за срамните му части,

[12] cortar-lhe-ás a mão; não a olharás com piedade.

[12] тогава да отсечеш ръката ѝ; окото ти да не я пожали!

Pesos e medidas justos

[13] Na tua bolsa, não terás pesos diversos, um grande e um pequeno.

[13] Да нямаш в торбата си различни теглилки, тежки и леки.

[14] Na tua casa, não terás duas sortes de efa, um grande e um pequeno.

[14] Да нямаш в къщата си различни ефи, голяма и малка.

[15] Terás peso integral e justo, efa integral e justo; para que se prolonguem os teus dias na terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

[15] Вярна и права теглилка да имаш; вярна и права ефа да имаш; за да се продължат дните ти на земята, която Господ, твоят Бог, ти дава.

[16] Porque é abominação ao SENHOR, teu Deus, todo aquele que pratica tal injustiça.

[16] Защото всички, които вършат неправда, са мерзост за Господа, твоя Бог.

Amaleque será destruído

[17] Lembra-te do que te fez Amaleque no caminho, quando saías do Egito;

[17] Помни какво ти направи Амалик по пътя, когато излязохте от Египет,

[18] como te veio ao encontro no caminho e te atacou na retaguarda todos os desfalecidos que iam após ti, quando estavas abatido e afadigado; e não temeu a Deus.

[18] как той излезе насреща ти по пътя и порази хората ти, останали назад, всички изостанали поради слабост, когато ти беше спрял от умора; а той не се побоя от Бога.

[19] Quando, pois, o SENHOR, teu Deus, te houver dado sossego de todos os teus inimigos em redor, na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança,

[19] Поради това, когато те успокои Господ, твоят Бог от всичките неприятели около тебе в земята, която Господ, твоят Бог, ти дава в

para a possuíres, apagarás a memória de Amaleque de debaixo do céu; não te esqueças.

наследство за притежание, заличи спомена за Амалик под небето; да не забравиш.

Deuteronômio 26

As primícias da terra

[1] Ao entrares na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, ao possuí-la e nela habitares,

[2] tomarás das primícias de todos os frutos do solo que recolheres da terra que te dá o SENHOR, teu Deus, e as porás num cesto, e irás ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali fazer habitar o seu nome.

[3] Virás ao que, naqueles dias, for sacerdote e lhe dirás: Hoje, declaro ao SENHOR, teu Deus, que entrei na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a nossos pais.

[4] O sacerdote tomará o cesto da tua mão e o porá diante do altar do SENHOR, teu Deus.

[5] Então, testificarás perante o SENHOR, teu Deus, e dirás: Arameu prestes a perecer foi meu pai, e desceu para o Egito, e ali viveu como estrangeiro com pouca gente; e ali veio a ser nação grande, forte e numerosa.

[6] Mas os egípcios nos maltrataram, e afligiram, e nos impuseram dura servidão.

[7] Clamamos ao SENHOR, Deus de nossos pais; e o SENHOR ouviu a nossa voz e atentou para a nossa angústia, para o nosso trabalho e para a nossa opressão;

Второзаконие 26

[1] Когато влезеш в земята, която Господ, твоят Бог, ти дава за наследство, и я завладееш, и се заселиш в нея,

[2] тогава да вземеш от първите плодове на своята реколта, която събираш от земята, която Господ, твоят Бог, ти дава, и като ги сложиш в кошница, да отидеш на мястото, което избере Господ, твоят Бог, за да установи Името Си там.

[3] Да отидеш при онзи, който е свещеник в онова време, и да му кажеш: Признавам днес пред Господа, твоя Бог, че влязох в земята, за която Господ се е клел на бащите ни, че ще ни я даде.

[4] Тогава свещеникът да вземе кошницата от ръката ти и да я сложи пред жертвеника на Господа, твоя Бог.

[5] А ти да отговаряш и да казваш пред Господа, твоя Бог: Моят праотец беше чергар от Арам, слезе в Египет, където престоя с малко на брой хора, а там стана голям, силен и многоброен народ.

[6] Но египтяните се отнасяха зле с нас и ни потискаха, и ни товареха с тежка работа;

[7] а като извикахме към Господа, Бога на бащите ни, Господ послуша гласа ни и се смили над унижението ни, труда ни и угнетението ни.

[8] e o SENHOR nos tirou do Egito com poderosa mão, e com braço estendido, e com grande espanto, e com sinais, e com milagres;

[8] Господ ни изведе от Египет със силна ръка и порази египтяните с голям ужас, със знамения и с чудеса;

[9] e nos trouxe a este lugar e nos deu esta terra, terra que mana leite e mel.

[9] и ни доведе на това място, и ни даде тази земя – земя, където текат мляко и мед.

[10] Eis que, agora, trago as primícias dos frutos da terra que tu, ó SENHOR, me deste. Então, as porás perante o SENHOR, teu Deus, e te prostrarás perante ele.

[10] Затова, ето, сега донесох първите плодове на земята, която си ми дал Ти, Господи. Тогава да ги поставиш пред Господа, твоя Бог, и да се поклониш пред Господа, твоя Бог.

[11] Alegrar-te-ás por todo o bem que o SENHOR, teu Deus, te tem dado a ti e a tua casa, tu, e o levita, e o estrangeiro que está no meio de ti.

[11] И да се развеселиш ти, левитът и пришълецът, който е сред вас, за всички блага, които Господ, твоят Бог, е дал на теб и на дома ти.

Os dízimos

[12] Quando acabares de separar todos os dízimos da tua messe no ano terceiro, que é o dos dízimos, então, os darás ao levita, ao estrangeiro, ao órfão e à viúva, para que comam dentro das tuas cidades e se fartem.

[12] Когато в третата година, годината за плащане на десятъците, свършиш отделянето на всички десятъци от произведеното и ги дадеш на левита, на пришълеца, на сирачето и на вдовицата, за да ядат в градовете ти и се наситят,

[13] Dirás perante o SENHOR, teu Deus: Tirei de minha casa o que é consagrado e dei também ao levita, e ao estrangeiro, e ao órfão, e à viúva, segundo todos os teus mandamentos que me tens ordenado; nada transgredi dos teus mandamentos, nem deles me esqueci.

[13] тогава да кажеш пред Господа, твоя Бог: Изнесох от къщата си всички посветени десятъци и ги дадох на левита, на пришълеца, на сирачето и на вдовицата според всички заповеди, които си ми дал; аз не съм престъпил нито една от заповедите Ти, нито съм ги забравил;

[14] Dos dízimos não comi no meu luto e deles nada tirei estando imundo, nem deles dei para a casa de algum morto; obedeci à voz do SENHOR, meu Deus;

[14] не съм ял от десятъците във време на жалеенето си, нито съм ги изразходвал за нещо нечисто, нито съм дал от тях за мъртвец; послушах гласа на Господа,

segundo tudo o que me ordenaste, tenho feito.

[15] Olha desde a tua santa habitação, desde o céu, e abençoa o teu povo, a Israel, e a terra que nos deste, como juraste a nossos pais, terra que mana leite e mel.

Exortação à obediência

[16] Hoje, o SENHOR, teu Deus, te manda cumprir estes estatutos e juízos; guarda-os, pois, e cumpre-os de todo o teu coração e de toda a tua alma.

[17] Hoje, fizeste o SENHOR declarar que te será por Deus, e que andarás nos seus caminhos, e guardarás os seus estatutos, e os seus mandamentos, e os seus juízos, e darás ouvidos à sua voz.

[18] E o SENHOR, hoje, te fez dizer que lhe serás por povo seu próprio, como te disse, e que guardarás todos os seus mandamentos.

[19] Para, assim, te exaltar em louvor, renome e glória sobre todas as nações que fez e para que sejas povo santo ao SENHOR, teu Deus, como tem dito.

Deuteronômio 27

O Terceiro Discurso de Moisés

Solene promulgação da lei

[1] Moisés e os anciãos de Israel deram ordem ao povo, dizendo: Guarda todos estes mandamentos que, hoje, te ordeno.

[2] No dia em que passares o Jordão à terra que te der o SENHOR, teu Deus, levantar-te-ás pedras grandes e as caiarás.

моя Бог; постъпих според всичко, което си ми заповядал.

[15] Погледни от святото Си жилище, от небето и благослови народа Си Израил и земята, която си ни дал, според както си се клел на бащите ни, земя, където текат мляко и мед.

Заповедта на Моисей за послушание на Бога

[16] Днес Господ, твоят Бог, ти заповядва да изпълняваш тези наредби и закони; затова, пази ги и ги изпълнявай с цялото си сърце и с цялата си душа.

[17] Днес ти си заявил, че Йехова е твоят Бог и че ще ходиш в Неговите пътища, ще пазиш наредбите Му, заповедите Му и законите Му и ще слушаш Неговия глас;

[18] а Господ днес е заявил, че ти ще бъдеш Негов народ, както ти е обещал, за да пазиш всичките Му заповеди

[19] и за да те постави по-високо от всички народи, които е създал, за похвала, за слава и за почит, и за да бъдете свят народ на Господа, твоя Бог, според Неговите думи.

Второзаконие 27

ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА ЗАВЕТА

Паметник и жертвеник на планината Гевал

[1] Тогава Моисей и Израилевите старейшини заповядаха на народа: Пазете всички заповеди, които днес ви даваме.

[2] И в деня, когато минете през Йордан към земята, която Господ, твоят Бог, ти дава, постави си големи камъни, измажи ги с вар

[3] Havendo-o passado, escreverás, nelas, todas as palavras desta lei, para entrares na terra que te dá o SENHOR, teu Deus, terra que mana leite e mel, como te prometeu o SENHOR, Deus de teus pais.

[4] Quando houveres passado o Jordão, levantarás estas pedras, que hoje te ordeno, no monte Ebal, e as caiarás.

[5] Ali, edificarás um altar ao SENHOR, teu Deus, altar de pedras, sobre as quais não manejarás instrumento de ferro.

[6] De pedras toscas edificarás o altar do SENHOR, teu Deus; e sobre ele lhe oferecerás holocaustos.

[7] Também sacrificarás ofertas pacíficas; ali, comerás e te alegrarás perante o SENHOR, teu Deus.

[8] Nestas pedras, escreverás, mui distintamente, as palavras todas desta lei.

[9] Falou mais Moisés, juntamente com os sacerdotes levitas, a todo o Israel, dizendo: Guarda silêncio e ouve, ó Israel! Hoje, vieste a ser povo do SENHOR, teu Deus.

[10] Portanto, obedecerás à voz do SENHOR, teu Deus, e lhe cumprirás os mandamentos e os estatutos que hoje te ordeno.

Maldições do monte Ebal

[11] Moisés deu ordem, naquele dia, ao povo, dizendo:

[12] Quando houveres passado o Jordão, estarão sobre o monte Gerizim, para

[3] и запиши на тях всички думи на този закон, като преминеш Йордан, за да влезеш в земята, която Господ, твоят Бог, ти дава – земя, където текат мляко и мед, както ти е обещал Господ, Бог на бащите ти.

[4] Затова, като преминете Йордан, поставете на хълма Гевал тези камъни, за които днес ви заповядвам, и ги измажете с вар.

[5] И там да издигнеш жертвеник на Господа, твоя Бог, жертвеник от камъни. Желязно сечиво да не ги докосне;

[6] да издигнеш жертвеника на Господа, твоя Бог, от цели камъни и да принесеш на него всеизгаряния на Господа, твоя Бог;

[7] да принесеш и мирни жертви, да ядеш там и да се развеселиш пред Господа, твоя Бог.

[8] А на камъните да напишеш много ясно всичките думи на този закон.

[9] Тогава Моисей и левитските свещеници казаха на целия Израил: Мълчи и слушай, Израилю, днес вие станахте народ на Господа, вашия Бог.

[10] Затова слушай гласа на Господа, твоя Бог, и изпълнявай заповедите Му и наредбите Му, които днес ти давам.

[11] И Моисей заръча на народа в същия ден:

[12] Когато преминете Йордан, ето кои да застанат на хълма Гаризин, за да

abençoarem o povo, estes: Simeão, Levi, Judá, Issacar, José e Benjamim.

[13] E estes, para amaldiçoar, estarão sobre o monte Ebal: Rúben, Gade, Aser, Zebulom, Dã e Naftali.

[14] Os levitas testificarão a todo o povo de Israel em alta voz e dirão:

[15] Maldito o homem que fizer imagem de escultura ou de fundição, abominável ao SENHOR, obra de artífice, e a puser em lugar oculto. E todo o povo responderá: Amém!

[16] Maldito aquele que desprezar a seu pai ou a sua mãe. E todo o povo dirá: Amém!

[17] Maldito aquele que mudar os marcos do seu próximo. E todo o povo dirá: Amém!

[18] Maldito aquele que fizer o cego errar o caminho. E todo o povo dirá: Amém!

[19] Maldito aquele que perverter o direito do estrangeiro, do órfão e da viúva. E todo o povo dirá: Amém!

[20] Maldito aquele que se deitar com a madrasta, porquanto profanaria o leito de seu pai. E todo o povo dirá: Amém!

[21] Maldito aquele que se ajuntar com animal. E todo o povo dirá: Amém!

[22] Maldito aquele que se deitar com sua irmã, filha de seu pai ou filha de sua mãe. E todo o povo dirá: Amém!

благославят народа: Симеон, Левий, Юда, Исахар, Йосиф и Вениамин;

[13] и ето кои да застанат на хълма Гевал, за да го прокълнат: Рувим, Гад, Асир, Завулон, Дан и Нефталим.

[14] Тогава левитите с висок глас да кажат на всички израилтяни:

[15] Проклет да е онзи, който направи изваян или излят кумир, мерзост пред Господа, дело на художнически ръце, и го постави на скрито място. И целият народ да отговори: Амин!

[16] Проклет, който се присмива на баща си или на майка си. И целият народ да каже: Амин!

[17] Проклет, който премести междите на ближния си. И целият народ да каже: Амин!

[18] Проклет, който отбие слепия от пътя. И целият народ да каже: Амин!

[19] Проклет, който опорочи съда на пришълеца, на сирачето и на вдовицата. И целият народ да каже: Амин!

[20] Проклет, който лежи с жената на баща си; защото осквернява леглото на баща си. И целият народ да каже: Амин!

[21] Проклет, който лежи с каквото и да е животно. И целият народ да каже: Амин!

[22] Проклет, който лежи със сестра си, дъщеря на баща си или дъщеря на майка си. И целият народ да каже: Амин!

23 Maldito aquele que se deitar com sua sogra. E todo o povo dirá: Amém!

24 Maldito aquele que ferir o seu próximo em oculto. E todo o povo dirá: Amém!

25 Maldito aquele que aceitar suborno para matar pessoa inocente. E todo o povo dirá: Amém!

26 Maldito aquele que não confirmar as palavras desta lei, não as cumprindo. E todo o povo dirá: Amém!

Deuteronômio 28

As bênçãos decorrentes da obediência

Levítico 26.3-13; Deuteronômio 7.12-26

1 Se atentamente ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, tendo cuidado de guardar todos os seus mandamentos que hoje te ordeno, o SENHOR, teu Deus, te exaltará sobre todas as nações da terra.

2 Se ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, virão sobre ti e te alcançarão todas estas bênçãos:

3 Bendito serás tu na cidade e bendito serás no campo.

4 Bendito o fruto do teu ventre, e o fruto da tua terra, e o fruto dos teus animais, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas.

5 Bendito o teu cesto e a tua amassadeira.

6 Bendito serás ao entrares e bendito, ao saíres.

7 O SENHOR fará que sejam derrotados na tua presença os inimigos que se

23 Проклет, който лежи с тъща си. И целият народ да каже: Амин!

24 Проклет, който скришно удари ближния си. И целият народ да каже: Амин!

25 Проклет, който приеме подкуп, за да убие невинен човек. И целият народ да каже: Амин!

26 Проклет, който не потвърждава думите на този закон и не ги изпълнява. И целият народ да каже: Амин!

Второзаконие 28

Благословения за послушание и проклятия за непослушание

1 Ако слушаш добре гласа на Господа, твоя Бог, и старателно изпълняваш всички Негови заповеди, които днес ти заповядвам, тогава Господ, твоят Бог, ще те издигне над всички племена на света.

2 И всички тези благословения ще дойдат върху теб и ще те придружават, ако слушаш гласа на Господа, твоя Бог.

3 Благословен ще бъдеш в града и благословен ще бъдеш на полето.

4 Благословено ще бъде роденото от тебе, плодът на земята ти и роденото от добитъка ти, малките на говедата ти и овцете ти;

5 благословени кошът ти и нощвите ти.

6 Благословен ще бъдеш при влизането си и благословен ще бъдеш при излизането си през градската порта.

7 Господ ще поразява пред тебе неприятелите, които се надигат против

levantarem contra ti; por um caminho, sairão contra ti, mas, por sete caminhos, fugirão da tua presença.

тебе; по един път те ще излизат против теб, а по седем пътища ще бягат пред тебе.

[8] O SENHOR determinará que a bênção esteja nos teus celeiros e em tudo o que colocares a mão; e te abençoará na terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

[8] Господ ще заповядя да дойдеблагословение върху тебе в житниците ти и във всичките ти начинания и ще те благославя в земята, която Господ, твоят Бог, ти дава.

[9] O SENHOR te constituirá para si em povo santo, como te tem jurado, quando guardares os mandamentos do SENHOR, teu Deus, e andares nos seus caminhos.

[9] Господ ще те утвърди като свят народ за Себе Си, както ти се е клел, ако пазиш заповедите на Господа, твоя Бог, и ходиш в Неговите пътища.

[10] E todos os povos da terra verão que és chamado pelo nome do SENHOR e terão medo de ti.

[10] И всички племена на света ще видят, че ти се наричаш с Господнето Име, и ще имат страх от тебе.

[11] O SENHOR te dará abundância de bens no fruto do teu ventre, no fruto dos teus animais e no fruto do teu solo, na terra que o SENHOR, sob juramento a teus pais, prometeu dar-te.

[11] Господ ще направи така, че да изобилстваш с блага, да изобилства плодът на утробата ти, плодът на добитъка ти и плодът на земята ти в страната ти, за която Господ се е клел на бащите ти да ти я даде.

[12] O SENHOR te abrirá o seu bom tesouro, o céu, para dar chuva à tua terra no seu tempo e para abençoar toda obra das tuas mãos; emprestarás a muitas gentes, porém tu não tomarás emprestado.

[12] Господ ще ти отвори доброто Си съкровище – небето, за да дава дъжд на земята ти навреме и да благославя всички дела на ръцете ти; и ти ще заемаш на много народи, а няма да вземаш назаем.

[13] O SENHOR te porá por cabeça e não por cauda; e só estarás em cima e não debaixo, se obedeceres aos mandamentos do SENHOR, teu Deus, que hoje te ordeno, para os guardar e cumprir.

[13] Господ ще те постави глава, а не опашка, и ще бъдеш само отгоре и няма да бъдеш отдолу, ако слушаш заповедите на Господа, твоя Бог, които днес ти заповядвам, да ги пазиш и вършиш.

[14] Não te desviarás de todas as palavras que hoje te ordeno, nem para a direita nem para a esquerda, seguindo outros deuses, para os servires.

[14] От думите, които днес ви заповядвам, да не се отклоняваш надясно или наляво и да не служиш на други богове.

Os castigos da desobediência
Levítico 26.14-46

[15] Será, porém, que, se não deres ouvidos à voz do SENHOR, teu Deus, não cuidando em cumprir todos os seus mandamentos e os seus estatutos que, hoje, te ordeno, então, virão todas estas maldições sobre ti e te alcançarão:

[15] Но ако не слушаш гласа на Господа, твоя Бог, и не изпълняваш старателно всичките Му заповеди и наредбите Му, които днес ти давам, то всички тези проклятия ще дойдат върху теб и ще те придружават.

[16] Maldito serás tu na cidade e maldito serás no campo.

[16] Проклет ще бъдеш в града и проклет ще бъдеш на полето.

[17] Maldito o teu cesto e a tua amassadeira.

[17] Проклети ще бъдат кошът ти и нощвите ти;

[18] Maldito o fruto do teu ventre, e o fruto da tua terra, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas.

[18] проклети ще бъдат плодът на утробата ти и плодът на земята ти, малките на говедата ти и малките на овцете ти.

[19] Maldito serás ao entrares e maldito, ao saíres.

[19] Проклет ще бъдеш при влизането си и проклет ще бъдеш при излизането си през градската порта.

[20] O SENHOR mandará sobre ti a maldição, a confusão e a ameaça em tudo quanto empreenderes, até que sejas destruído e repentinamente pereças, por causa da maldade das tuas obras, com que me abandonaste.

[20] Господ ще изпраща върху тебе проклятие, смущение и разорение във всички начинания, с които се заемаш, докато бъдеш унищожен и погинеш скоро, заради злите дела, чрез които си Ме изоставил.

[21] O SENHOR fará que a pestilência te pegue a ti, até que te consuma a terra a que passas para possuí-la.

[21] Господ ще те порази, докато те унищожи в земята, в която отиваш, за да я владееш.

[22] O SENHOR te ferirá com a tísica, e a febre, e a inflamação, e com o calor ardente, e a secura, e com o crestamento,

[22] Господ ще те поразява с изтощение и огница, с треска и възпаление, със суша, с изсушителен вятър и с манà; и те ще те преследват, докато погинеш.

e a ferrugem; e isto te perseguirá até que pereças.

[23] Os teus céus sobre a tua cabeça serão de bronze; e a terra debaixo de ti será de ferro.

[23] Небето над главата ти ще бъде мед и земята под тебе желязо.

[24] Por chuva da tua terra, o SENHOR te dará pó e cinza; dos céus, descerá sobre ti, até que sejas destruído.

[24] Господ ще превръща дъжда на земята ти в прах и пепел; ще слиза върху теб от небето, докато бъдеш изтребен.

[25] O SENHOR te fará cair diante dos teus inimigos; por um caminho, sairás contra eles, e, por sete caminhos, fugirás diante deles, e serás motivo de horror para todos os reinos da terra.

[25] Господ ще те поразява пред неприятелите ти; по един път ще излизаш против тях, а по седем пътища ще бягаш пред тях; и ще бъдеш тласкан по всички царства на света.

[26] O teu cadáver servirá de pasto a todas as aves dos céus e aos animais da terra; e ninguém haverá que os espante.

[26] Трупът ти ще бъде храна на всички въздушни птици и на земните зверове; и няма да има кой да ги отпъжда.

[27] O SENHOR te ferirá com as úlceras do Egito, com tumores, com sarna e com prurido de que não possas curar-te.

[27] Господ ще те поразява с египетския струпей, с кръвотечения, с краста и със сърбеж, от които да не можеш да се излекуваш.

[28] O SENHOR te ferirá com loucura, com cegueira e com perturbação do espírito.

[28] Господ ще те поразява с лудост, със слепота и с объркване в сърцето;

[29] Apalparás ao meio-dia, como o cego apalpa nas trevas, e não prosperarás nos teus caminhos; porém somente serás oprimido e roubado todos os teus dias; e ninguém haverá que te salve.

[29] и ще ходиш, като опипваш по пладне, както слепият пипа в тъмнината, и няма да имаш успех в работата си; а ще бъдеш само притесняван и обиран всеки ден и няма да има кой да те избави.

[30] Desposar-te-ás com uma mulher, porém outro homem dormirá com ela; edificarás casa, porém não morarás nela; plantarás vinha, porém não a desfrutarás.

[30] Ще се сгодиш за жена, но друг мъж ще лежи с нея; къща ще построиш, но няма да живееш в нея; лозе ще насадиш, но няма да ядеш от плода му.

[31] O teu boi será morto aos teus olhos, porém dele não comerás; o teu jumento será roubado diante de ti e não voltará a

[31] Говедото ти ще бъде заклано пред очите ти и няма да ядеш от него; оселът ти ще бъде грабнат пред теб и няма да

ti; as tuas ovelhas serão dadas aos teus inimigos; e ninguém haverá que te salve.

ти бъде върнат; овцете ти ще бъдат предадени на неприятелите ти и няма да има кой да ги избави.

32 Teus filhos e tuas filhas serão dados a outro povo; os teus olhos o verão e desfalecerão de saudades todo o dia; porém a tua mão nada poderá fazer.

32 Синовете ти и дъщерите ти ще бъдат предадени на друг народ и очите ти ще гледат и ще чезнат по тях всеки ден, но ръцете ти не ще имат сила да им помогнат.

33 O fruto da tua terra e todo o teu trabalho, comê-los-á um povo que nunca conheceste; e tu serás oprimido e quebrantado todos os dias;

33 Непознат народ ще изяде плода на земята ти и на целия ти труд; и ти ще бъдеш винаги само притесняван и измъчван.

34 e te enlouquecerás pelo que vires com os teus olhos.

34 Ще полудееш, като гледаш това, което ще виждат очите ти.

35 O SENHOR te ferirá com úlceras malignas nos joelhos e nas pernas, das quais não te possas curar, desde a planta do pé até ao alto da cabeça.

35 Господ ще те поразява с лошо възпаление в колената и в пищялите, така че няма да можеш да се изцелиш, от стъпалата на краката си до темето си.

36 O SENHOR te levará e o teu rei que tiveres constituído sobre ti a uma gente que não conheceste, nem tu, nem teus pais; e ali servirás a outros deuses, feitos de madeira e de pedra.

36 Господ ще заведе теб и царя, когото си поставил над себе си, при народ, който не си познавал, нито ти, нито бащите ти; и там ще служиш на други богове, направени от дърво и камък.

37 Virás a ser pasmo, provérbio e motejo entre todos os povos a que o SENHOR te levará.

37 И ще станеш за учудване, обект напоговорка и поругание за всички племена, между които Господ ще те отведе.

38 Lançarás muita semente ao campo; porém colherás pouco, porque o gafanhoto a consumirá.

38 Много семе ще изнасяш на полето, а малко ще събираш, защото скакалците ще го изпояждат.

39 Plantarás e cultivarás muitas vinhas, porém do seu vinho não beberás, nem colherás as uvas, porque o verme as devorará.

39 Лозя ще посаждаш и обработваш, а вино няма да пиеш от тях, нито ще събираш грозде, защото червей ще ги изяде.

[40] Em todos os teus limites terás oliveiras; porém não te ungirás com azeite, porque as tuas azeitonas cairão.

[41] Gerarás filhos e filhas, porém não ficarão contigo, porque serão levados ao cativeiro.

[42] Todo o teu arvoredo e o fruto da tua terra o gafanhoto os consumirá.

[43] O estrangeiro que está no meio de ti se elevará mais e mais, e tu mais e mais descerás.

[44] Ele te emprestará a ti, porém tu não lhe emprestarás a ele; ele será por cabeça, e tu serás por cauda.

[45] Todas estas maldições virão sobre ti, e te perseguirão, e te alcançarão, até que sejas destruído, porquanto não ouviste a voz do SENHOR, teu Deus, para guardares os mandamentos e os estatutos que te ordenou.

[46] Serão, no teu meio, por sinal e por maravilha, como também entre a tua descendência, para sempre.

[47] Porquanto não serviste ao SENHOR, teu Deus, com alegria e bondade de coração, não obstante a abundância de tudo.

[48] Assim, com fome, com sede, com nudez e com falta de tudo, servirás aos inimigos que o SENHOR enviará contra ti; sobre o teu pescoço porá um jugo de ferro, até que te haja destruído.

[49] O SENHOR levantará contra ti uma nação de longe, da extremidade da terra

[40] Маслини ще имаш във всичките си предели, а с масло няма да се помазваш, защото маслините ти ще окапват.

[41] Синове и дъщери ще раждаш, но те няма да бъдат за тебе, защото ще отиват в плен.

[42] Всичките ти дървета и плодове на земята ти ята от скакалци ще ги унищожат.

[43] Чужденецът, който е сред тебе, ще се издига все повече над теб, а ти ще пропадаш още надолу.

[44] Той ще заема на теб, а ти няма да заемаш на него; той ще бъде глава, а ти ще бъдеш опашка.

[45] Всички тези проклятия ще дойдат върху теб и ще те гонят, и ще те застигат, докато бъдеш унищожен; защото ти не послуша гласа на Господа, твоя Бог, за да пазиш заповедите Му и наредбите, които ти даде.

[46] Това ще бъде завинаги знамение и чудо върху теб и потомството ти.

[47] Понеже не си служил на Господа, твоя Бог, с веселие и на драго сърце поради изобилието на всичко,

[48] затова ще слугуваш на неприятелите си, които Господ ще прати против тебе, в глад, в жажда, в голота и в лишения от всичко; и Той ще сложи на шията ти железен ярем, докато те погуби.

[49] Господ ще прати против тебе народ отдалеч, от земния край, който ще се

virá, como o vôo impetuoso da águia, nação cuja língua não entenderás;
[50] nação feroz de rosto, que não respeitará ao velho, nem se apiedará do moço.

[51] Ela comerá o fruto dos teus animais e o fruto da tua terra, até que sejas destruído; e não te deixará cereal, mosto, nem azeite, nem as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas, até que te haja consumido.

[52] Sitiar-te-á em todas as tuas cidades, até que venham a cair, em toda a tua terra, os altos e fortes muros em que confiavas; e te sitiará em todas as tuas cidades, em toda a terra que o SENHOR, teu Deus, te deu.

[53] Comerás o fruto do teu ventre, a carne de teus filhos e de tuas filhas, que te der o SENHOR, teu Deus, na angústia e no aperto com que os teus inimigos te apertarão.
[54] O mais mimoso dos homens e o mais delicado do teu meio será mesquinho para com seu irmão, e para com a mulher do seu amor, e para com os demais de seus filhos que ainda lhe restarem;
[55] de sorte que não dará a nenhum deles da carne de seus filhos, que ele comer; porquanto nada lhe ficou de resto na angústia e no aperto com que o teu inimigo te apertará em todas as tuas cidades.
[56] A mais mimosa das mulheres e a mais delicada do teu meio, que de mimo e

спусне като орел; народ, чийто език не разбираш;
[50] народ със свиреп изглед, който няма да почете стар, нито ще пожали млад;
[51] и ще яде малките на добитъка ти и плода на земята ти, докато починеш; който няма да ти остави нито жито, нито вино, нито масло, нито малките от говедата ти, нито малките от овцете ти, докато те погуби.
[52] Ще те обсади във всичките ти градове, докато по цялата ти земя изпопадат високите ти и укрепени стени, на които си разчитал; и ще те обсади във всичките ти градове по цялата земя, която Господ, твоят Бог, ти даде.
[53] И тогава, при обсадата и притеснението, с което ще те притесни неприятелят ти, ще ядеш децата си, месата на синовете си и на дъщерите си, които Господ, твоят Бог, ти е дал.
[54] Онзи мъж между вас, който е изтънчен и изнежен, ще бъде жесток с брат си, с жената, която почива в скута му, и с останалите деца, които му оцелеят,
[55] и няма да даде на нито един от тях от месото на децата си, които ще яде; защото няма да му остане нищо при обсадата и притеснението, с което неприятелят ти ще те притесни във всичките ти градове.
[56] Жената между вас, която е изтънчена и изнежена, която не би дръзнала да

delicadeza não tentaria pôr a planta do pé sobre a terra, será mesquinha para com o marido de seu amor, e para com seu filho, e para com sua filha;

сложи на земята стъпалото на крака си по причина на изтънченост и изнеженост, ще бъде жестока с мъжа, който почива в скута ѝ, със сина си, с дъщеря си

57 mesquinha da placenta que lhe saiu dentre os pés e dos filhos que tiver, porque os comerá às escondidas pela falta de tudo, na angústia e no aperto com que o teu inimigo te apertará nas tuas cidades.

57 и с малкото си дете, което е излязло между краката ѝ, да! – с децата, които е родила; защото ще ги яде тайно поради лишението от всичко при обсадата и притеснението от страна на неприятеля ти в градовете ти.

58 Se não tiveres cuidado de guardar todas as palavras desta lei, escritas neste livro, para temeres este nome glorioso e terrível, o SENHOR, teu Deus,

58 Ако не изпълняваш старателно всички думи на този закон, които са написани в тази книга, и не се боиш от това славно и страшно име ЙЕХОВА, ТВОЯТ БОГ,

59 então, o SENHOR fará terríveis as tuas pragas e as pragas de tua descendência, grandes e duradouras pragas, e enfermidades graves e duradouras;

59 тогава Господ ще прати ужасни напасти върху теб и върху потомството ти, напасти големи и непрестанни, и болести зли и непрестанни.

60 fará voltar contra ti todas as moléstias do Egito, que temeste; e se apegarão a ti.

60 И ще навлече върху тебе всичките египетски болести, от които ти се боеше, и ти ще се заразиш от тях;

61 Também o SENHOR fará vir sobre ti toda enfermidade e toda praga que não estão escritas no livro desta Lei, até que sejas destruído.

61 още и всяка болест, и всяка напаст, които не са написани в книгата на този закон, Господ ще ги нанесе върху тебе, докато бъдеш изтребен.

62 Ficareis poucos em número, vós que éreis como as estrelas dos céus em multidão, porque não destes ouvidos à voz do SENHOR, vosso Deus.

62 Ще останете малко на брой – докато по многобройност бяхте като звездите на небето; защото ти не послуша гласа на Господа, твоя Бог.

63 Assim como o SENHOR se alegrava em vós outros, em fazer-vos bem e multiplicar-vos, da mesma sorte o SENHOR se alegrará em vos fazer perecer

63 И както беше драго на Господа да ви прави добро и да ви умножава, така ще бъде драго на Господа да ви унищожава и да ви погубва; и ще бъдете

e vos destruir; sereis desarraigados da terra à qual passais para possuí-la.

[64] O SENHOR vos espalhará entre todos os povos, de uma até à outra extremidade da terra. Servirás ali a outros deuses que não conheceste, nem tu, nem teus pais; servirás à madeira e à pedra.

[65] Nem ainda entre estas nações descansarás, nem a planta de teu pé terá repouso, porquanto o SENHOR ali te dará coração tremente, olhos mortiços e desmaio de alma.

[66] A tua vida estará suspensa como por um fio diante de ti; terás pavor de noite e de dia e não crerás na tua vida.

[67] Pela manhã dirás: Ah! Quem me dera ver a noite! E, à noitinha, dirás: Ah! Quem me dera ver a manhã! Isso pelo pavor que sentirás no coração e pelo espetáculo que terás diante dos olhos.

[68] O SENHOR te fará voltar ao Egito em navios, pelo caminho de que te disse: Nunca jamais o verás; sereis ali oferecidos para venda como escravos e escravas aos vossos inimigos, mas não haverá quem vos compre.

Deuteronômio 29

O Quarto Discurso de Moisés

Deus faz nova aliança com o povo

[1] São estas as palavras da aliança que o SENHOR ordenou a Moisés fizesse com os filhos de Israel na terra de Moabe, além da aliança que fizera com eles em Horebe.

изкоренени от земята, в която отивате да я завладеете.

[64] Господ ще те разпръсне между всички племена – от единия край на света до другия край на света; и там ще служиш на други богове, които нито ти си познавал, нито бащите ти, направени отдърво и камък.

[65] Но и сред тези народи няма да намериш покой, нито ще има почивка за стъпалото на крака ти; но там Господ ще предизвика страх, отслабване на зрението ти и отчаяние в душата.

[66] Ще живееш в неизвестност за бъдещето; и ти ще се боиш денем и нощем и няма да бъдеш сигурен за живота си.

[67] Сутрин ще казваш: О, да мръкнеше! И вечер ще казваш: О, да съмнеше! Заради страха, с който ще се страхуваш, и заради зрелищата, които ще виждаш.

[68] И Господ ще те върне в Египет с кораби по пътя, за който ти казах: Вече няма да го видиш. И там ще искате да се продадете на неприятелите си за роби и за робини; но няма да има кой да ви купува.

Второзаконие 29

Божият завет с Израил в Моавската земя

[1] Ето думите на завета, който Господзаповядва на Моисей да сключи с израилтяните в Моавската

земя, освен завета, който сключи с тях в Хорив.

2 Chamou Moisés a todo o Israel e disse-lhe: Tendes visto tudo quanto o SENHOR fez na terra do Egito, perante vós, a Faraó, e a todos os seus servos, e a toda a sua terra;

2 Моисей повика целия Израил и им каза: Вие видяхте всичко, което Господнаправи пред вас в Египетската земя, на фараона и на всичките му слуги, и на цялата му земя;

3 as grandes provas que os vossos olhos viram, os sinais e grandes maravilhas;

3 големите изпитания, които ти видя, знаменията и онези големи чудеса;

4 porém o SENHOR não vos deu coração para entender, nem olhos para ver, nem ouvidos para ouvir, até ao dia de hoje.

4 но до този ден Господ не ви даде сърце, за да разбирате, очи, за да виждате и уши, за да слушате.

5 Quarenta anos vos conduzi pelo deserto; não envelheceram sobre vós as vossas vestes, nem se gastou no vosso pé a sandália.

5 А Аз ви дадох за четиридесет години пътуване по пустинята, през което времедрехите ви не овехтяха на вас и обувките на нито един от вас не овехтяха на крака му,

6 Pão não comestes e não bebestes vinho nem bebida forte, para que soubésseis que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

6 хляб не ядохте и вино и сикера не пихте, за да знаете, че Аз съм Господ, вашият Бог.

7 Quando viestes a este lugar, Seom, rei de Hesbom, e Ogue, rei de Basã, nos saíram ao encontro, à peleja, e nós os ferimos;

7 И когато дойдохте на това място, есевонският цар Сион и васанският цар Ог излязоха против нас на бой; а ние ги поразихме,

8 tomamos-lhes a terra e a demos por herança aos rubenitas, e aos gaditas, e à meia tribo dos manassitas.

8 завладяхме земята им и я дадохме за наследство на Рувимовите синове, на Гадовите синове и на половината от Манасиевото племе.

9 Guardai, pois, as palavras desta aliança e cumpri-as, para que prospereis em tudo quanto fizerdes.

9 И така, пазете думите на този завет и ги изпълнявайте, за да успявате във всичко, което правите.

10 Vós estais, hoje, todos perante o SENHOR, vosso Deus: os cabeças de vossas tribos, vossos anciãos e os vossos oficiais, todos os homens de Israel,

10 Днес вие всички стоите пред Господа, вашия Бог – началниците на племената ви, старейшините ви, надзирателите ви, всички израилтяни,

[11] os vossos meninos, as vossas mulheres e o estrangeiro que está no meio do vosso arraial, desde o vosso rachador de lenha até ao vosso tirador de água,
[12] para que entres na aliança do SENHOR, teu Deus, e no juramento que, hoje, o SENHOR, teu Deus, faz contigo;
[13] para que, hoje, te estabeleça por seu povo, e ele te seja por Deus, como te tem prometido, como jurou a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.
[14] Não é somente convosco que faço esta aliança e este juramento,
[15] porém com aquele que, hoje, aqui, está conosco perante o SENHOR, nosso Deus, e também com aquele que não está aqui, hoje, conosco.
[16] Porque vós sabeis como habitamos na terra do Egito e como passamos pelo meio das nações pelas quais viestes a passar;
[17] vistes as suas abominações e os seus ídolos, feitos de madeira e de pedra, bem como vistes a prata e o ouro que havia entre elas;
[18] para que, entre vós, não haja homem, nem mulher, nem família, nem tribo cujo coração, hoje, se desvie do SENHOR, nosso Deus, e vá servir aos deuses destas nações; para que não haja entre vós raiz que produza erva venenosa e amarga,
[19] ninguém que, ouvindo as palavras desta maldição, se abençoe no seu íntimo, dizendo: Terei paz, ainda que ande na

[11] децата ви, жените и чужденецът, който е сред стана ти, от дърводекача ти до водоносеца ти, –
[12] за да встъпиш в завета на Господа, твоя Бог, и в клетвата, която Господ, твоят Бог, прави днес с тебе,
[13] за да те утвърди днес за Свой народ и Той да ти бъде Бог, както ти е казал и както се е клел на бащите ти, на Авраам, на Исаак и на Яков.
[14] И аз не сключвам този завет и тази клетва само с вас,
[15] а както с онези, които днес стоят тук с нас пред Господа, нашия Бог, така и с онези, които днес не са тук с нас
[16] (защото вие знаете как живеехме в Египетската земя и как минахме между племената, през които пропътувахме;
[17] и видяхме мерзостите им и дървените им и каменни, сребърни и златни кумири, които са между тях);
[18] така че да няма между вас мъж или жена, семейство или племе, чието сърце да се отклонява днес от Господа, нашия Бог, за да иде да служи на боговете на онези народи; така че да няма между вас корен, който да ражда отрова и пелин,
[19] и когато чуе думите на тази клетва, да ласкае себе си в сърцето си и да си каже: Ще живея в мир, макар че

perversidade do meu coração, para acrescentar à sede a bebedice.

[20] O SENHOR não lhe quererá perdoar; antes, fumegará a ira do SENHOR e o seu zelo sobre tal homem, e toda maldição escrita neste livro jazerá sobre ele; e o SENHOR lhe apagará o nome de debaixo do céu.

[21] O SENHOR o separará de todas as tribos de Israel para calamidade, segundo todas as maldições da aliança escrita neste Livro da Lei.

[22] Então, dirá a geração vindoura, os vossos filhos, que se levantarem depois de vós, e o estrangeiro que virá de terras longínquas, vendo as pragas desta terra e as suas doenças, com que o SENHOR a terá afligido,

[23] e toda a sua terra abrasada com enxofre e sal, de sorte que não será semeada, e nada produzirá, nem crescerá nela erva alguma, assim como foi a destruição de Sodoma e de Gomorra, de Admá e de Zeboim, que o SENHOR destruiu na sua ira e no seu furor,

[24] isto é, todas as nações dirão: Por que fez o SENHOR assim com esta terra? Qual foi a causa do furor de tamanha ira?

[25] Então, se dirá: Porque desprezaram a aliança que o SENHOR, Deus de seus pais, fez com eles, quando os tirou do Egito;

ходя с упорито сърце и разорявам поливана земя заедно с безводната.

[20] Бог няма да му покаже милост, но изведнъж гневът на Господа и ревността Му ще пламнат против този човек; и всяко проклятие, което е написано в тази книга, ще падне върху него и Господ ще изличи името му под небето.

[21] Господ ще го отдели от всички Израилеви племена за погибел според всички проклятия на завета, написан в тази книга на закона.

[22] А идващото поколение, синовете ви, които ще дойдат след вас, и чужденецът, който дойде от далечна земя, когато видят пораженията, нанесени на онази земя, и язвите, които Господ е изпратил в нея, ще кажат:

[23] Цялата земя е изгорена със сяра и сол и нито се сее, нито покълват посеви, и никаква трева не пониква на нея, както при съсипването на Содом и Гомор, на Адма и Севоим, които Господ съсипа в гнева Си и в яростта Си.

[24] Всички народи ще кажат: Защо Господнаправи така на тази земя? Какво значи огънят на този голям гняв?

[25] Тогава ще им отговорят: Защото изоставиха завета на Господа, Бога на бащите си, който Той сключи с тях, когато ги изведе от Египетската земя,

[26] e se foram, e serviram a outros deuses, e os adoraram; deuses que não conheceram e que ele não lhes havia designado.

[27] Pelo que a ira do SENHOR se acendeu contra esta terra, trazendo sobre ela toda a maldição que está escrita neste livro.

[28] O SENHOR os arrancou, com ira, de sua terra, mas também com indignação e grande furor, e os lançou para outra terra, como hoje se vê.

[29] As coisas encobertas pertencem ao SENHOR, nosso Deus, porém as reveladas nos pertencem, a nós e a nossos filhos, para sempre, para que cumpramos todas as palavras desta lei.

[26] и отидоха и служиха на други богове, и им се поклониха – богове, които не знаеха и които Той не беше им дал,

[27] затова гневът на Господа пламна против тази земя, за да докара върху нея всички проклятия, които са написани в тази книга.

[28] И Господ ги изкорени от земята им с гняв, с ярост и с люто възмущение и ги прати в друга земя, където са днес.

[29] Скритото принадлежи на Господа, нашия Бог, а откритото принадлежи на нас и на синовете ни до века, за да изпълняваме всички думи на този закон.

Deuteronômio 30

Promessas de misericórdia

[1] Quando, pois, todas estas coisas vierem sobre ti, a bênção e a maldição que pus diante de ti, se te recordares delas entre todas as nações para onde te lançar o SENHOR, teu Deus;

[2] e tornares ao SENHOR, teu Deus, tu e teus filhos, de todo o teu coração e de toda a tua alma, e deres ouvidos à sua voz, segundo tudo o que hoje te ordeno,

[3] então, o SENHOR, teu Deus, mudará a tua sorte, e se compadecerá de ti, e te ajuntará, de novo, de todos os povos entre os quais te havia espalhado o SENHOR, teu Deus.

Второзаконие 30

Условия за възстановяване и благословение

[1] Когато ти се сбъднат всички тези неща, благословенията и проклятията, които изложих пред теб, ако ти си ги припомниш сред всичките народи, между които Господ, твоят Бог, ще те пръсне,

[2] и се обърнеш към Господа, твоя Бог, и с цялото си сърце и с цялата си душа послушаш, ти и синовете ти, гласа Му според всичко, което днес ти заповядвам,

[3] тогава Господ, твоят Бог, ще те върне от плен, ще ти покаже милост и пак ще те събере от всички народи, между които Господ, твоят Бог, ще те е разпръснал.

[4] Ainda que os teus desterrados estejam para a extremidade dos céus, desde aí te ajuntará o SENHOR, teu Deus, e te tomará de lá.

[5] O SENHOR, teu Deus, te introduzirá na terra que teus pais possuíram, e a possuirás; e te fará bem e te multiplicará mais do que a teus pais.

[6] O SENHOR, teu Deus, circuncidará o teu coração e o coração de tua descendência, para amares o SENHOR, teu Deus, de todo o coração e de toda a tua alma, para que vivas.

[7] O SENHOR, teu Deus, porá todas estas maldições sobre os teus inimigos e sobre os teus aborrecedores, que te perseguiram.

[8] De novo, pois, darás ouvidos à voz do SENHOR; cumprirás todos os seus mandamentos que hoje te ordeno.

[9] O SENHOR, teu Deus, te dará abundância em toda obra das tuas mãos, no fruto do teu ventre, no fruto dos teus animais e no fruto da tua terra e te beneficiará; porquanto o SENHOR tornará a exultar em ti, para te fazer bem, como exultou em teus pais;

[10] se deres ouvidos à voz do SENHOR, teu Deus, guardando os seus mandamentos e os seus estatutos, escritos neste Livro da Lei, se te converteres ao SENHOR, teu

[4] Ако бъдеш изгонен до небесните краища, даже оттам ще те събере Господ, твоят Бог, и оттам ще те вземе;

[5] и Господ, твоят Бог, ще те въведе в земята, която бащите ти притежаваха, и ти ще я притежаваш; Той ще ти прави добро и ще те умножи повече от бащите ти.

[6] Господ, твоят Бог, ще обреже сърцето ти и сърцето на потомството ти, за да обичаш Господа, твоя Бог, с цялото си сърце и с цялата си душа, за да живееш.

[7] И Господ, твоят Бог, ще излее всички тези проклятия върху неприятелите ти и върху онези, които те ненавиждат и те гонят.

[8] А ти отново ще слушаш гласа на Господа и ще изпълняваш всичките Му заповеди, които днес ти заповядвам.

[9] И Господ, твоят Бог, в благостта Си ще направи така, че да изобилстваш във всичките дела на ръцете си, да изобилства плодът на утробата ти, плодът на добитъка ти и произведенията на земята ти; защото Господ пак ще се възрадва за тебе да ти прави добро, както се е възрадвал на бащите ти;

[10] ако слушаш гласа на Господа, твоя Бог, и пазиш заповедите Му и наредбите Му, които са написани в тази книга на закона – ако се обърнеш

Deus, de todo o teu coração e de toda a tua alma.

[11] Porque este mandamento que, hoje, te ordeno não é demasiado difícil, nem está longe de ti.

[12] Não está nos céus, para dizeres: Quem subirá por nós aos céus, que no-lo traga e no-lo faça ouvir, para que o cumpramos?

[13] Nem está além do mar, para dizeres: Quem passará por nós além do mar que no-lo traga e no-lo faça ouvir, para que o cumpramos?

[14] Pois esta palavra está mui perto de ti, na tua boca e no teu coração, para a cumprires.

A vida ou a morte

[15] Vê que proponho, hoje, a vida e o bem, a morte e o mal;

[16] se guardares o mandamento que hoje te ordeno, que ames o SENHOR, teu Deus, andes nos seus caminhos, e guardes os seus mandamentos, e os seus estatutos, e os seus juízos, então, viverás e te multiplicarás, e o SENHOR, teu Deus, te abençoará na terra à qual passas para possuí-la.

[17] Porém, se o teu coração se desviar, e não quiseres dar ouvidos, e fores seduzido, e te inclinares a outros deuses, e os servires,

[18] então, hoje, te declaro que, certamente, perecerás; não permanecerás longo tempo na terra à qual vais, passando o Jordão, para a possuíres.

към Господа, твоя Бог, с цялото си сърце и с цялата си душа.

[11] Понеже тази заповед, която днес ти давам, не е много трудна за тебе, нито е далеч.

[12] Не е на небето, за да кажеш: Кой ще се възкачи за нас на небето да ни я донесе, за да я чуем и да я изпълняваме?

[13] Нито е оттатък морето, за да кажеш: Кой ще прекоси морето за нас да ни я донесе, за да я чуем и да я изпълняваме?

[14] Но словото е много близо до тебе, в устата ти и в сърцето ти, за да го изпълняваш.

[15] Ето, днес положих пред тебе живота и доброто, смъртта и злото,

[16] като заповядвам днес да обичаш Господа, твоя Бог, да ходиш в Неговите пътища и да пазиш заповедите Му, наредбите Му и законите Му, за да живееш и да се умножаваш, и да те благославя Господ, твоят Бог, в земята, в която влизаш, за да я завладееш.

[17] Но ако се отвърне сърцето ти и не слушаш, а се заблудиш и се кланяш на други богове, и им служиш,

[18] аз ви заявявам днес, че ще загинете; няма да се продължат дните ви на земята, към която преминавате през Йордан, за да я вземете за свое притежание.

[19] Os céus e a terra tomo, hoje, por testemunhas contra ti, que te propus a vida e a morte, a bênção e a maldição; escolhe, pois, a vida, para que vivas, tu e a tua descendência,

[20] amando o SENHOR, teu Deus, dando ouvidos à sua voz e apegando-te a ele; pois disto depende a tua vida e a tua longevidade; para que habites na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

Deuteronômio 31

As Últimas Disposições

Josué, sucessor de Moisés

[1] Passou Moisés a falar estas palavras a todo o Israel

[2] e disse-lhes: Sou, hoje, da idade de cento e vinte anos. Já não posso sair e entrar, e o SENHOR me disse: Não passarás o Jordão.

[3] O SENHOR, teu Deus, passará adiante de ti; ele destruirá estas nações de diante de ti, e tu as possuirás; Josué passará adiante de ti, como o SENHOR tem dito.

[4] O SENHOR lhes fará como fez a Seom e a Ogue, reis dos amorreus, os quais destruiu, bem como a sua terra.

[5] Quando, pois, o SENHOR vos entregar estes povos diante de vós, então, com eles fareis segundo todo o mandamento que vos tenho ordenado.

[6] Sede fortes e corajosos, não temais, nem vos atemorizeis diante deles, porque o

[19] Днес викам небето и земята за свидетели против вас, че положих пред вас живота и смъртта, благословенията и проклятията; затова изберете живота, за да живееш, ти и потомството ти;

[20] избери да обичаш Господа, твоя Бог, да слушаш гласа Му и да бъдеш привързан към Него (защото Господ е твоят живот и твоето дълголетие), за да живееш на земята, за която Господ се е клел на бащите ти, на Авраам, Исаак и Яков, че ще им я даде.

Второзаконие 31

Краят на живота на Мойсей

Предсмъртни слова на Моисей

[1] След това Моисей, като изговори тези думи на целия Израил, прибави следното:

[2] Сега аз съм на сто и двадесет години; не мога вече да ви водя; и Господ ми е казал: Няма да преминеш през Йордан.

[3] Господ, твоят Бог, Той ще върви пред тебе; Той ще изтреби тези племена пред теб и ти ще ги завладееш; и Исус, той ще върви пред тебе, както Господ е казал.

[4] И Господ ще им направи така, както направи на аморейските царе Сион и Ог, които изтреби, и на земята им.

[5] Господ ще ги предаде на вас; и вие да постъпите с тях според всичките заповеди, които съм ви заповядал.

[6] Бъдете силни и храбри, не бойте се, нито треперете от тях; защото Господ,

SENHOR, vosso Deus, é quem vai convosco; não vos deixará, nem vos desamparará.

7 Chamou Moisés a Josué e lhe disse na presença de todo o Israel: Sê forte e corajoso; porque, com este povo, entrarás na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais; e tu os farás herdá-la.

8 O SENHOR é quem vai adiante de ti; ele será contigo, não te deixará, nem te desamparará; não temas, nem te atemorizes.

A lei deve ser lida ao povo de sete em sete anos

9 Esta lei, escreveu-a Moisés e a deu aos sacerdotes, filhos de Levi, que levavam a arca da Aliança do SENHOR, e a todos os anciãos de Israel.

10 Ordenou-lhes Moisés, dizendo: Ao fim de cada sete anos, precisamente no ano da remissão, na Festa dos Tabernáculos,

11 quando todo o Israel vier a comparecer perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que este escolher, lerás esta lei diante de todo o Israel.

12 Ajuntai o povo, os homens, as mulheres, os meninos e o estrangeiro que está dentro da vossa cidade, para que ouçam, e aprendam, e temam o SENHOR, vosso Deus, e cuidem de cumprir todas as palavras desta lei;

13 para que seus filhos que não a souberem ouçam e aprendam a temer o SENHOR,

твоят Бог, Той е, Който върви пред тебе; няма да отстъпи от тебе, нито ще те изостави.

7 Тогава Моисей повика Исус и му каза пред целия Израил: Бъди силен и смел, защото ти ще въведеш този народ в земята, за която Господ се е клел на бащите им, че ще им я даде, и ти ще им я разделиш за наследство.

8 Господ, Той е, Който ходи пред тебе, Той ще бъде с тебе; няма да се оттегли, нито ще те изостави; не се бой!

9 А Моисей написа този закон и го предаде на свещениците, Левиевите потомци, които носеха ковчега за плочите на Господния завет, и на всички Израилеви старейшини.

10 Моисей им заповяда: В края на всяка седма година, в годината, определена за опрощаването, в празника на шатроразпъването,

11 когато целият Израил се събира пред Господа, твоя Бог, на мястото, което Той избере, да прочиташ този закон пред целия Израил на всеослушание.

12 Събирай народа – мъжете, жените, децата и чужденеца, който е вътре в градовете ти, за да чуят и се научат, за да се боят от Господа, вашия Бог, и старателно да изпълняват всички думи на този закон;

13 да чуят и синовете им, които не знаят, за да се научат да се боят

vosso Deus, todos os dias que viverdes sobre a terra à qual ides, passando o Jordão, para a possuir.

A futura rebeldia de Israel

14 Disse o SENHOR a Moisés: Eis que os teus dias são chegados, para que morras; chama Josué, e apresentai-vos na tenda da congregação, para que eu lhe dê ordens. Assim, foram Moisés e Josué e se apresentaram na tenda da congregação.

15 Então, o SENHOR apareceu, ali, na coluna de nuvem, a qual se deteve sobre a porta da tenda.

16 Disse o SENHOR a Moisés: Eis que estás para dormir com teus pais; e este povo se levantará, e se prostituirá, indo após deuses estranhos na terra para cujo meio vai, e me deixará, e anulará a aliança que fiz com ele.

17 Nesse dia, a minha ira se acenderá contra ele; desampará-lo-ei e dele esconderei o rosto, para que seja devorado; e tantos males e angústias o alcançarão, que dirá naquele dia: Não nos alcançaram estes males por não estar o nosso Deus no meio de nós?

18 Esconderei, pois, certamente, o rosto naquele dia, por todo o mal que tiverem feito, por se haverem tornado a outros deuses.

19 Escrevei para vós outros este cântico e ensinai-o aos filhos de Israel; ponde-o na sua boca, para que este cântico me seja por testemunha contra os filhos de Israel.

от Господа, вашия Бог, докато живеете в земята, към която преминавате през Йордан, за да я завладеете.

14 Тогава Господ каза на Моисей: Ето, наближава краят на дните ти и ще умреш; повикай Исус и се представете в шатъра за срещане, за да му дам Своитенаставления. И така, Моисей и Исус отидоха и се представиха в шатъра за срещане.

15 И Господ се яви в шатъра в облачен стълб; и облачният стълб застана до входа на шатъра.

16 Господ каза на Моисей: Ето, ти ще заспиш с бащите си; а този народ ще започне да блудства след чуждите богове на земята, където отиват да живеят между тях, а ще изоставят Мен и ще престъпват завета, който сключих с тях.

17 И в онзи ден гневът Ми ще пламне против тях и Аз ще ги изоставя, и ще отвърна лицето Си от тях; и ще бъдат изтребвани и много злини и скърби ще ги постигнат; те ще кажат в онзи ден: Не ни ли постигнаха тези злини, понеже нашият Бог не е с нас?

18 В онзи ден Аз непременно ще скрия от тях лицето Си заради всички злини, които са извършили, като се обърнат към чужди богове.

19 А сега запишете си тази песен и научете израилтяните на нея; вложете я в устата им, така че тази песен да Ми

бъде за свидетелство против израилтяните.

[20] Quando eu tiver introduzido o meu povo na terra que mana leite e mel, a qual, sob juramento, prometi a seus pais, e, tendo ele comido, e se fartado, e engordado, e houver tornado a outros deuses, e os houver servido, e me irritado, e anulado a minha aliança;

[20] Защото, като ги въведа в земята, за която съм се клел на бащите им, земя, където текат мляко и мед, и те ядат до насита, тогава ще се обърнат към чужди богове и ще им служат, а Мене ще отхвърлят с презрение и ще нарушават завета с Мен.

[21] e, quando o tiverem alcançado muitos males e angústias, então, este cântico responderá contra ele por testemunha, pois a sua descendência, sempre, o trará na boca; porquanto conheço os desígnios que, hoje, estão formulando, antes que o introduza na terra que, sob juramento, prometi.

[21] И като ги постигнат много злини и скърби, тази песен ще говори против тях като свидетел, защото няма да се забрави от устата на потомството им; понеже Аз знам мислите им още сега, преди да съм се заклел.

[22] Assim, Moisés, naquele mesmo dia, escreveu este cântico e o ensinou aos filhos de Israel.

[22] И така, Моисей записа тази песен в същия ден и научи израилтяните на нея.

[23] Ordenou o SENHOR a Josué, filho de Num, e disse: Sê forte e corajoso, porque tu introduzirás os filhos de Israel na terra que, sob juramento, lhes prometi; e eu serei contigo.

[23] А Господ заръча на Исус, сина на Навин: Бъди силен и смел, защото ти ще въведеш израилтяните в земята, за която съм им се клел; и Аз ще бъда с теб.

O Livro da Lei posto ao lado da arca

[24] Tendo Moisés acabado de escrever, integralmente, as palavras desta lei num livro,

[24] А когато Моисей написа думите на този закон до край,

[25] deu ordem aos levitas que levavam a arca da Aliança do SENHOR, dizendo:

[25] тогава Моисей заповяда на левитите, които носеха ковчега за плочите на Господния завет:

[26] Tomai este Livro da Lei e ponde-o ao lado da arca da Aliança do SENHOR, vosso Deus, para que ali esteja por testemunha contra ti.

[26] Вземете тази книга на закона и я сложете край ковчега за плочите на завета на Господа, вашия Бог; и там ще бъде за свидетелство против тебе.

27 Porque conheço a tua rebeldia e a tua dura cerviz. Pois, se, vivendo eu, ainda hoje, convosco, sois rebeldes contra o SENHOR, quanto mais depois da minha morte?

27 Защото аз знам непокорството ти и твърдоглавието ти. Приживе на мене вие бяхте непокорни на Господа; а колко повече ще бъдете, след като умра!

28 Ajuntai perante mim todos os anciãos das vossas tribos e vossos oficiais, para que eu fale aos seus ouvidos estas palavras e contra eles, por testemunhas, tomarei os céus e a terra.

28 Съберете при мене всичките старейшини на племената си и първенците си, за да кажа тези думи на всеослушание и да призова небето и земята за свидетели против тях.

29 Porque sei que, depois da minha morte, por certo, procedereis corruptamente e vos desviareis do caminho que vos tenho ordenado; então, este mal vos alcançará nos últimos dias, porque fareis mal perante o SENHOR, provocando-o à ira com as obras das vossas mãos.

29 Понеже знам, че след смъртта ми непременно ще се развратите и отклоните от пътя, за който ви заповядах; и в следващите дни ще ви застигнат злини, понеже ще вършите зло пред Господа и ще Го разгневявате с делата си.

O cântico de Moisés

30 Então, Moisés pronunciou, integralmente, as palavras deste cântico aos ouvidos de toda a congregação de Israel:

30 Тогава Моисей изговори от край до край, на всеослушание пред цялото общество на Израил, думите на тази песен:

Deuteronômio 32

Второзаконие 32

Песента на Моисей

1 Inclinai os ouvidos, ó céus, e falarei; e ouça a terra as palavras da minha boca.

1 Слушай, небе, и ще говоря; и да чуе земята думите на устата ми.

2 Goteje a minha doutrina como a chuva, destile a minha palavra como o orvalho, como chuvisco sobre a relva e como gotas de água sobre a erva.

2 Учението ми ще капе като дъжд; словата ми ще слизат като роса, като ситен дъжд върху злак и като пороен дъжд върху трева.

3 Porque proclamarei o nome do SENHOR. Engrandecei o nosso Deus.

3 Понеже ще провъзглася името на Господа, прославете величието на нашия Бог!

4 Eis a Rocha! Suas obras são perfeitas, porque todos os seus caminhos são juízo;

4 Той е Канарата; делата Му са съвършени; защото всичките Му пътища са справедливи, Бог на

Deus é fidelidade, e não há nele injustiça; é justo e reto.

[5] Procederam corruptamente contra ele, já não são seus filhos, e sim suas manchas; é geração perversa e deformada.

[6] É assim que recompensas ao SENHOR, povo louco e ignorante? Não é ele teu pai, que te adquiriu, te fez e te estabeleceu?

[7] Lembra-te dos dias da antiguidade, atenta para os anos de gerações e gerações; pergunta a teu pai, e ele te informará, aos teus anciãos, e eles to dirão.

[8] Quando o Altíssimo distribuía as heranças às nações, quando separava os filhos dos homens uns dos outros, fixou os limites dos povos, segundo o número dos filhos de Israel.

[9] Porque a porção do SENHOR é o seu povo; Jacó é a parte da sua herança.

[10] Achou-o numa terra deserta e num ermo solitário povoado de uivos; rodeou-o e cuidou dele, guardou-o como a menina dos olhos.

[11] Como a águia desperta a sua ninhada e voeja sobre os seus filhotes, estende as asas e, tomando-os, os leva sobre elas,

[12] assim, só o SENHOR o guiou, e não havia com ele deus estranho.

верността е и няма неправда в Него; праведен и справедлив е Той.

[5] Те се развратиха пред Него; поради порока си не са Негови чеда; а са поколение, извратено и криво.

[6] Така ли се отплащате на Господа, народе глупав и неразумен? Не е ли Той твоят Отец, Който те е изкупил? – Той, Който те е създал и утвърдил.

[7] Спомни си предишните дни, осмисли годините на много поколения; попитай баща си и той ще ти извести, старците си, и те ще ти кажат.

[8] Когато Всевишният даваше наследство на народите, когато разпръсна Адамовите потомци, постави границите на народите според броя на израилтяните.

[9] Защото дял на Господа е Неговият народ, Яков е падащото Му се с жребий наследство.

[10] Намери го в пуста земя. Да! В пустинна, дива и изпълнена с вой страна; огради го и бдеше над него, опази го като зеницата на окото Си.

[11] Както орлица избутва полека орлетата от гнездото си, кръжи над пилетата си, разпростира крилата си и ги вдига, за да ги подеме на крилата си,

[12] така Господ сам го водеше и нямаше с него чужд бог.

[13] Ele o fez cavalgar sobre os altos da terra, comer as messes do campo, chupar mel da rocha e azeite da dura pederneira,

[13] Издигна го на високите места на земята. И го нахрани с плода на нивите; и го кърмѝ с мед от скалите и с елей от скала като кремък,

[14] coalhada de vacas e leite de ovelhas, com a gordura dos cordeiros, dos carneiros que pastam em Basã e dos bodes, com o mais escolhido trigo; e bebeste o sangue das uvas, o mosto.

[14] с краве масло и с овче мляко, с тлъстина от агнета и от козли, и от овни васански, с най-отбрана пшеница. И ти пи вино – кръв гроздова.

[15] Mas, engordando-se o meu amado, deu coices; engordou-se, engrossou-se, ficou nédio e abandonou a Deus, que o fez, desprezou a Rocha da sua salvação.

[15] А Йесурун затлъстя и ритна. Затлъстя, угои се, надебеля. Тогава изостави Бога, Който го създаде, и отблъсна Канарата на спасението си.

[16] Com deuses estranhos o provocaram a zelos, com abominações o irritaram.

[16] С чужди богове разпалиха ревността Му, с мерзости Го раздразниха до гняв.

[17] Sacrifícios ofereceram aos demônios, não a Deus; a deuses que não conheceram, novos deuses que vieram há pouco, dos quais não se estremeceram seus pais.

[17] Принасяха жертви на бесове, които не бяха Бог, на богове, които не бяха познавали, на нови богове, наскоро въведени, от които бащите ви не се бояха.

[18] Olvidaste a Rocha que te gerou; e te esqueceste do Deus que te deu o ser.

[18] А ти изостави Канарата, Която те роди, и забрави Бога, Създателя твой.

[19] Viu isto o SENHOR e os desprezou, por causa da provocação de seus filhos e suas filhas;

[19] Господ видя това и ги отхвърли, защото Го разгневиха синовете Му и дъщерите Му;

[20] e disse: Esconderei deles o rosto, verei qual será o seu fim; porque são raça de perversidade, filhos em quem não há lealdade.

[20] и каза: Ще скрия лицето Си от тях, ще видя каква ще бъде сетнината им; защото те са развратено поколение, деца, в които няма вярност.

[21] A zelos me provocaram com aquilo que não é Deus; com seus ídolos me provocaram à ira; portanto, eu os provocarei a zelos com aquele que não é povo; com louca nação os despertarei à ira.

[21] Те разпалиха ревността Ми с онова, което не е Бог. С кумирите си Ме разгневиха; затова и Аз ще ги накарам да ревнуват от онези, които не саизбран народ, с народ неразумен ще ги разгневя.

[22] Porque um fogo se acendeu no meu furor e arderá até ao mais profundo do inferno, consumirá a terra e suas messes e abrasará os fundamentos dos montes.

[22] Защото огън се накладе в гнева Ми и ще се разгори до дъното на преизподнята; ще пояде земята с плодовете ѝ и ще хвърли в пламъци основите на планините.

[23] Amontoarei males sobre eles; as minhas setas esgotarei contra eles.

[23] Ще натрупам върху тях беди; всичките Си стрели ще изстрелям върху тях.

[24] Consumidos serão pela fome, devorados pela febre e peste violenta; e contra eles enviarei dentes de feras e ardente peçonha de serpentes do pó.

[24] Ще изнемощеят от глад, ще бъдат изпоядени от огница и от лют мор; зверски зъби ще изпратя върху им и отрова на пълзящите в прахта.

[25] Fora devastará a espada, em casa, o pavor, tanto ao jovem como à virgem, tanto à criança de peito como ao homem encanecido.

[25] Отвън меч, а отвътре ужас ще погуби близките им, младежа и девицата, сукалчето и белокосия старец.

[26] Eu teria dito: Por todos os cantos os espalharei e farei cessar a sua memória dentre os homens,

[26] Казах: Бих ги разпръснал, бих изличил спомена им между хората,

[27] se eu não tivesse receado a provocação do inimigo, para que os seus adversários não se iludam, para que não digam: A nossa mão tem prevalecido, e não foi o SENHOR quem fez tudo isto.

[27] ако не се боях от гнева на неприятеля. Да не би да високоумстват противниците им и да кажат: Нашата мощна ръка направи всичко това, а не Господ.

[28] Porque o meu povo é gente falta de conselhos, e neles não há entendimento.

[28] Защото те са народ неразбран и няма в тях разсъдък.

[29] Tomara fossem eles sábios! Então, entenderiam isto e atentariam para o seu fim.

[29] О, да бяха мъдри да разбират това, да осъзнаваха каква ще бъде сетнината им!

[30] Como poderia um só perseguir mil, e dois fazerem fugir dez mil, se a sua Rocha lhos não vendera, e o SENHOR lhos não entregara?

[30] Как би могъл един мъж да прогони хиляда и двама да обърнат в бяг десет хиляди, ако Канарата им не би ги предала и Господ не би ги предал?

[31] Porque a rocha deles não é como a nossa Rocha; e os próprios inimigos o atestam.

[32] Porque a sua vinha é da vinha de Sodoma e dos campos de Gomorra; as suas uvas são uvas de veneno, seus cachos, amargos;

[33] o seu vinho é ardente veneno de répteis e peçonha terrível de víboras.

[34] Não está isto guardado comigo, selado nos meus tesouros?

[35] A mim me pertence a vingança, a retribuição, a seu tempo, quando resvalar o seu pé; porque o dia da sua calamidade está próximo, e o seu destino se apressa em chegar.

[36] Porque o SENHOR fará justiça ao seu povo e se compadecerá dos seus servos, quando vir que o seu poder se foi, e já não há nem escravo nem livre.

[37] Então, dirá: Onde estão os seus deuses? E a rocha em quem confiavam?

[38] Deuses que comiam a gordura de seus sacrifícios e bebiam o vinho de suas libações? Levantem-se eles e vos ajudem, para que haja esconderijo para vós outros!

[39] Vede, agora, que Eu Sou, Eu somente, e mais nenhum deus além de mim; eu mato e eu faço viver; eu firo e eu saro; e não há quem possa livrar alguém da minha mão.

[40] Levanto a mão aos céus e afirmo por minha vida eterna:

[31] Защото тяхната канара не е като нашата Канара; и самите ни неприятели нека съдят за това.

[32] Понеже тяхната лоза е от содомската лоза и от гоморските полета; гроздето им е грозде отровно, гроздовете им са горчиви.

[33] Виното им е отрова змийска, и мъчителна отрова аспидова.

[34] Това не е ли скрито у Мене? Не е ли запечатано в съкровищата Ми?

[35] На Мене принадлежи възмездието и Аз ще сторя въздаяние; кракът им с време ще се подхлъзне; защото е близо денят на гибелта им и приготвеното за тях наближава.

[36] Защото Господ ще съди народа Си и ще пожали слугите Си, когато види, че е изчезнала силата им и че не е останал никой, роб или свободен.

[37] И ще попита: Къде са боговете им? Канарата, на която се уповаваха?

[38] Боговете, които ядяха тлъстина от жертвите им, и пиеха вино от възлиянията им, нека те станат и ви помогнат! Нека ви бъдат закрила!

[39] Вижте сега, че Аз съм Този, Който съм, и освен Мене няма Бог. Аз водя до смърт и Аз съживявам, Аз наранявам и Аз изцелявам; и няма кой да избавя от ръката Ми.

[40] Защото вдигам ръката Си към небето и заявявам: Заклевам се във вечния Си живот,

[41] se eu afiar a minha espada reluzente, e a minha mão exercitar o juízo, tomarei vingança contra os meus adversários e retribuirei aos que me odeiam.
[42] Embriagarei as minhas setas de sangue (a minha espada comerá carne), do sangue dos mortos e dos prisioneiros, das cabeças cabeludas do inimigo.

[43] Louvai, ó nações, o seu povo, porque o SENHOR vingará o sangue dos seus servos, tomará vingança dos seus adversários e fará expiação pela terra do seu povo.

[44] Veio Moisés e falou todas as palavras deste cântico aos ouvidos do povo, ele e Josué, filho de Num.

[45] Tendo Moisés falado todas estas palavras a todo o Israel,

[46] disse-lhes: Aplicai o coração a todas as palavras que, hoje, testifico entre vós, para que ordeneis a vossos filhos que cuidem de cumprir todas as palavras desta lei.
[47] Porque esta palavra não é para vós outros coisa vã; antes, é a vossa vida; e, por esta mesma palavra, prolongareis os dias na terra à qual, passando o Jordão, ides para a possuir.

O Último Dia da Vida de Moisés
Moisés vê do monte Nebo a terra de Canaã

[48] Naquele mesmo dia, falou o SENHOR a Moisés, dizendo:
[49] Sobe a este monte de Abarim, ao monte Nebo, que está na terra de Moabe,

[41] че ако изостря лъскавия Си меч и го сграбча, за да извърша съд, ще въздам на враговете Си и ще се разплатя с ненавистниците Си.
[42] Ще напоя стрелите Си с кръв и мечът Ми ще яде плът с кръвта на убитите и на пленените, начело с вражеските първенци.
[43] Развеселете се, народи, заедно с Неговия народ; защото ще въздаде за кръвта на слугите Си. И ще стори възмездие на противниците Си, и ще направи умилостивение за земята Си и за народа Си.
[44] И Моисей дойде заедно с Исус, Навиновия син, и изговори всички думи на тази песен на всеослушание пред народа.
[45] След като Моисей спря да говори всички тези думи на целия Израил, тойим каза:
[46] Вложете в сърцата си всички тези думи, които днес ви заявявам, и наставете синовете си да изпълняват старателно всички думи на този закон.
[47] Защото за вас това не са празни думи; понеже то е животът ви и с това ще се продължи животът ви на земята, към която минавате през Йордан, за да я завладеете.

Господ призовава Моисей на планината Нево

[48] В същия ден Господ говорѝ на Моисей:
[49] Изкачи се на планината Аварим, планината Нево, която е в Моавската

defronte de Jericó, e vê a terra de Canaã, que aos filhos de Israel dou em possessão.

земя срещу Йерихон, и разгледай Ханаанската земя, която Аз давам на израилтяните за притежание;

[50] E morrerás no monte, ao qual terás subido, e te recolherás ao teu povo, como Arão, teu irmão, morreu no monte Hor e se recolheu ao seu povo,

[50] и ще умреш на планината, на която се изкачваш, и ще се върнеш при своите хора, както брат ти Аарон умря на планината Ор и се върна при своите хора;

[51] porquanto prevaricastes contra mim no meio dos filhos de Israel, nas águas de Meribá de Cades, no deserto de Zim, pois me não santificastes no meio dos filhos de Israel.

[51] защото не Ми се покорихте пред израилтяните при водите на Мерива Кадис в пустинята Цин, понеже не изявихте Моята святост пред израилтяните.

[52] Pelo que verás a terra defronte de ti, porém não entrarás nela, na terra que dou aos filhos de Israel.

[52] Затова отсреща ще видиш земята; но в нея няма да влезеш – в земята, която давам на израилтяните.

Deuteronômio 33

A bênção de Moisés

[1] Esta é a bênção que Moisés, homem de Deus, deu aos filhos de Israel, antes da sua morte.

[2] Disse, pois: O SENHOR veio do Sinai e lhes alvoreceu de Seir, resplandeceu desde o monte Parã; e veio das miríades de santos; à sua direita, havia para eles o fogo da lei.

[3] Na verdade, amas os povos; todos os teus santos estão na tua mão; eles se colocam a teus pés e aprendem das tuas palavras.

[4] Moisés nos prescreveu a lei por herança da congregação de Jacó.

[5] E o SENHOR se tornou rei ao seu povo amado, quando se congregaram os cabeças do povo com as tribos de Israel.

[6] Viva Rúben e não morra; e não sejam poucos os seus homens!

Второзаконие 33

Моисей благославя Израилевите племена

[1] И ето благословението, с което Божият човек Моисей благослови израилтяните преди смъртта си.

[2] Каза: Господ дойде от Синай и им се яви от Сиир; осия от планината Фаран и дойде с десетки хиляди светии; от десницата Му излезе огнен закон за тях.

[3] Той възлюби племената; всичките Му светии са в ръцете Ти; и седяха при краката ти, за да приемат думите ти.

[4] Моисей ни даде закон, наследство на Якововото общество.

[5] И той беше цар в Йесурун, когато първенците на народа се събраха, всички Израилеви племена.

[6] Да е жив Рувим и да не умре; и да не бъдат мъжете му малобройни.

[7] Isto é o que disse de Judá: Ouve, ó SENHOR, a voz de Judá e introduze-o no seu povo; com as tuas mãos, peleja por ele e sê tu ajuda contra os seus inimigos.

[7] И ето какво каза заЮда: Послушай, Господи, гласа на Юда и го доведи при народа му; със собствените си ръце защитава себе си; и бъди му помощ срещу противниците му.

[8] De Levi disse: Dá, ó Deus, o teu Tumim e o teu Urim para o homem, teu fidedigno, que tu provaste em Massá, com quem contendeste nas águas de Meribá;

[8] И за Левий каза: Твоят „тумим“ и „урим“ принадлежи на онзи Твой благочестив човек, когото си изпитал в Маса и с когото си се препирал при водите на Мерива;

[9] aquele que disse a seu pai e a sua mãe: Nunca os vi; e não conheceu a seus irmãos e não estimou a seus filhos, pois guardou a tua palavra e observou a tua aliança.

[9] който каза за баща си и за майка си: Не гледай на тях; който не призна братята си, нито позна своите синове; Защото потомците на Левийсъблюдаваха Твоята дума и опазиха Твоя завет.

[10] Ensinou os teus juízos a Jacó e a tua lei, a Israel; ofereceu incenso às tuas narinas e holocausto, sobre o teu altar.

[10] Ще учат Яков на Твоите постановления и Израил – на Твоя закон. Ще сложат тамян пред Теб и всеизгаряния на жертвеника Ти.

[11] Abençoa o seu poder, ó SENHOR, e aceita a obra das suas mãos, fere os lombos dos que se levantam contra ele e o aborrecem, para que nunca mais se levantem.

[11] Благослови, Господи, притежанията му и бъди благосклонен към делата на ръцете му; порази чреслата на онези, които въстават против него, и на онези, които го мразят, за да не станат вече.

[12] De Benjamim disse: O amado do SENHOR habitará seguro com ele; todo o dia o SENHOR o protegerá, e ele descansará nos seus braços.

[12] За Вениамин каза: Възлюбеният от Господа ще живее безопасно при Него; Той ще го закриля всеки ден и Вениамин ще почива между рамената Му.

[13] De José disse: Bendita do SENHOR seja a sua terra, com o que é mais excelente dos céus, do orvalho e das profundezas,

[13] И за Йосиф каза: Благословена да бъде от Господа земята му със скъпоценни небесни дарове, с роса и с дарове от лежащата долу бездна,

[14] com o que é mais excelente daquilo que o sol amadurece e daquilo que os meses produzem,

[15] com o que é mais excelente dos montes antigos e mais excelente dos outeiros eternos,

[16] com o que é mais excelente da terra e da sua plenitude e da benevolência daquele que apareceu na sarça; que tudo isto venha sobre a cabeça de José, sobre a cabeça do príncipe entre seus irmãos.

[17] Ele tem a imponência do primogênito do seu touro, e as suas pontas são como as de um boi selvagem; com elas rechaçará todos os povos até às extremidades da terra. Tais, pois, as miríades de Efraim, e tais, os milhares de Manassés.

[18] De Zebulom disse: Alegra-te, Zebulom, nas tuas saídas marítimas, e tu, Issacar, nas tuas tendas.

[19] Os dois chamarão os povos ao monte; ali apresentarão ofertas legítimas, porque chuparão a abundância dos mares e os tesouros escondidos da areia.

[20] De Gade disse: Bendito aquele que faz dilatar Gade, o qual habita como a leoa e despedaça o braço e o alto da cabeça.

[21] E se proveu da melhor parte, porquanto ali estava escondida a porção do chefe; ele marchou adiante do povo, executou a justiça do SENHOR e os seus juízos para com Israel.

[14] със скъпоценни плодове от слънцето и със скъпоценни произведения от месеците,

[15] с изрядни неща от старите планини, със скъпоценни неща от вечните гори,

[16] със скъпоценни неща от земята и всичко, което има в нея. Благоволението на Онзи, Който се яви в бодливия храст, да слезе върху главата на Йосиф и върху онзи, който се отдели от братята си.

[17] Великолепието му е като на първородното му теле и роговете му – като роговете на див вол; с тях ще избоде племената до краищата на земята; те са десетки хиляди от Ефрем и те са хиляди от Манасия.

[18] И за Завулон каза: Весели се, Завулоне, в излизането си и ти, Исахаре, в шатрите си.

[19] Ще свикат племената на планината; там ще принасят жертва с правда; защото ще черпят от изобилието на морето и от съкровищата, скрити в крайморския пясък.

[20] И за Гад каза: Благословен да бъде онзи, който разширява Гад. Той се излежава като лъвица и откъсва ръце и глава.

[21] Промисли за себе си първия дял, защото там се узна делът на управителя; а дойде с първенците на народа и извърши правдата на Господа и Неговите отсъждания за Израил.

[22] De Dã disse: Dã é leãozinho; saltará de Basã.

[23] De Naftali disse: Naftali goza de favores e, cheio da bênção do SENHOR, possuirá o lago e o Sul.

[24] De Aser disse: Bendito seja Aser entre os filhos de Jacó, agrade a seus irmãos e banhe em azeite o pé.

[25] Sejam de ferro e de bronze os teus ferrolhos, e, como os teus dias, durará a tua paz.

[26] Não há outro, ó amado, semelhante a Deus, que cavalga sobre os céus para a tua ajuda e com a sua alteza sobre as nuvens.

[27] O Deus eterno é a tua habitação e, por baixo de ti, estende os braços eternos; ele expulsou o inimigo de diante de ti e disse: Destrói-o.

[28] Israel, pois, habitará seguro, a fonte de Jacó habitará a sós numa terra de cereal e de vinho; e os seus céus destilarão orvalho.

[29] Feliz és tu, ó Israel! Quem é como tu? Povo salvo pelo SENHOR, escudo que te socorre, espada que te dá alteza. Assim, os teus inimigos te serão sujeitos, e tu pisarás os seus altos.

Deuteronômio 34

A morte de Moisés

[1] Então, subiu Moisés das campinas de Moabe ao monte Nebo, ao cimo de Pisga, que está defronte de Jericó; e o SENHOR lhe mostrou toda a terra de Gileade até Dã;

[22] И за Дан каза: Дан е млад лъв, който скача от Васан.

[23] И за Нефталим каза: О, Нефталиме, наситен с благоволение и изпълнен с благословение от Господа, завладей ти запад и юг.

[24] И за Асир каза: Благословен да е със синове Асир; нека бъде благоугоден на братята си и да натопи крака си в елей.

[25] Желязо и мед да бъдат обувките ти и силата ти да бъде според дните ти.

[26] Няма подобен на Йесуруновия Бог, който за помощ на тебе се носи на небесата и на облаците във великолепието Си.

[27] Вечният Бог е твое убежище; и подпора са ти вечните Му мишци; ще изгони неприятеля пред теб и ще каже: Изтребвай го!

[28] Тогава Израил ще се засели сам в безопасност. Източникът Яковов ще бъде в земя, богата с жито и с вино; и небесата му ще капят роса.

[29] Блажен си ти, Израилю! Кой е подобен на тебе, народе, спасяван от Господа, Който ти е щит за помощ и меч на твоята слава? Ще ти се покорят неприятелите ти; и ти ще стъпваш по височините им.

Второзаконие 34

Смъртта на Моисей

[1] Тогава Моисей се изкачи от Моавските полета на планината Нево, на върха Фасга, който е срещу Йерихон.

И Господ му показа цялата Галаадска земя до Дан,

[2] e todo o Naftali, e a terra de Efraim, e Manassés; e toda a terra de Judá até ao mar ocidental;

[2] цялата Нефталимова земя, Ефремовата и Манасиева земя и цялата Юдова земя до Западното море,

[3] e o Neguebe e a campina do vale de Jericó, a cidade das Palmeiras, até Zoar.

[3] Негев и областта на долината околоЙерихон, града на палмите, до Сигор.

[4] Disse-lhe o SENHOR: Esta é a terra que, sob juramento, prometi a Abraão, a Isaque e a Jacó, dizendo: à tua descendência a darei; eu te faço vê-la com os próprios olhos; porém não irás para lá.

[4] Господ му каза: Тази е земята, за която съм се клел на Авраам, на Исаак и на Яков, като казах: На твоето потомство ще я дам. Аз ти я показах, но в нея няма да влезеш.

[5] Assim, morreu ali Moisés, servo do SENHOR, na terra de Moabe, segundo a palavra do SENHOR.

[5] И така, Господният слуга Моисей умря там, в Моавската земя, според казаното от Господа.

[6] Este o sepultou num vale, na terra de Moabe, defronte de Bete-Peor; e ninguém sabe, até hoje, o lugar da sua sepultura.

[6] И Господ го погреба в долината на Моавската земя срещу Вет-фегор; а до днес никой не знае къде е гробът му.

[7] Tinha Moisés a idade de cento e vinte anos quando morreu; não se lhe escureceram os olhos, nem se lhe abateu o vigor.

[7] Моисей беше на сто и двадесет години, когато умря; очите му не отслабнаха, нито силата му намаля.

[8] Os filhos de Israel prantearam Moisés por trinta dias, nas campinas de Moabe; então, se cumpriram os dias do pranto no luto por Moisés.

[8] И израилтяните плакаха за Моисей тридесет дни в Моавските полета; така се изпълниха дните на плача и жалейката за Моисей.

[9] Josué, filho de Num, estava cheio do espírito de sabedoria, porquanto Moisés impôs sobre ele as mãos; assim, os filhos de Israel lhe deram ouvidos e fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

[9] А Исус, Навиновият син, беше пълен с мъдър дух, защото Моисей беше възложил ръцете си на него; и израилтяните го слушаха и постъпваха, както Господ беше заповядал на Моисей.

[10] Nunca mais se levantou em Israel profeta algum como Moisés, com quem o SENHOR houvesse tratado face a face,

[11] no tocante a todos os sinais e maravilhas que, por mando do SENHOR, fez na terra do Egito, a Faraó, a todos os seus oficiais e a toda a sua terra;

[12] e no tocante a todas as obras de sua poderosa mão e aos grandes e terríveis feitos que operou Moisés à vista de todo o Israel.

[10] Не се издигна вече в Израил пророк като Моисей, когото Господ познаваше лице в лице,

[11] с всички знамения и чудеса, които Господ го изпрати да извърши в Египетската земя върху фараона, върху всичките му служители и върху цялата му земя,

[12] с мощната ръка и страховитите дела, които Моисей извърши пред целия Израил.

O livro de Josué	Исус Навин

Josué 1

Deus fala a Josué e anima-o

1 Sucedeu, depois da morte de Moisés, servo do SENHOR, que este falou a Josué, filho de Num, servidor de Moisés, dizendo:

2 Moisés, meu servo, é morto; dispõe-te, agora, passa este Jordão, tu e todo este povo, à terra que eu dou aos filhos de Israel.

3 Todo lugar que pisar a planta do vosso pé, vo-lo tenho dado, como eu prometi a Moisés.

4 Desde o deserto e o Líbano até ao grande rio, o rio Eufrates, toda a terra dos heteus e até ao mar Grande para o poente do sol será o vosso limite.

5 Ninguém te poderá resistir todos os dias da tua vida; como fui com Moisés, assim serei contigo; não te deixarei, nem te desampararei.

6 Sê forte e corajoso, porque tu farás este povo herdar a terra que, sob juramento, prometi dar a seus pais.

7 Tão-somente sê forte e mui corajoso para teres o cuidado de fazer segundo toda a lei que meu servo Moisés te ordenou; dela não te desvies, nem para a direita nem para a esquerda, para que sejas bem-sucedido por onde quer que andares.

8 Não cesses de falar deste Livro da Lei; antes, medita nele dia e noite, para que

Исус Навин 1

ЗАВЛАДЯВАНЕ НА ОБЕТОВАНАТА ЗЕМЯ ХАНААН

Бог заповядва на Исус Навин да завладее Ханаан

1 След смъртта на Господния слуга Моисей Господ говорѝ на Исус, Навиновия син, Моисеевия служител:

2 Слугата ми Моисей умря. Сега стани и мини през Йордан, ти и целият този народ, в земята, която Аз давам на тях, на израилтяните.

3 Всяко място, на което стъпят краката ви, ви го давам, както казах на Моисей.

4 От пустинята и Ливан до голямата река, реката Ефрат, цялата земя на хетите и до голямото море към залез слънце ще бъдат пределите ви.

5 Никой няма да може да устои против тебе през всичките дни на живота ти. Както бях с Моисей, така ще бъда и с тебе. Няма да се отделя от тебе, нито ще те оставя.

6 Бъди силен и смел; защото ти ще разделиш в наследство на този народ земята, за която съм се клел на бащите им, че ще им я дам.

7 Само бъди силен и твърде храбър, за да постъпваш внимателно според целия закон, за който слугата Ми Моисей ти даде заповед; не се отклонявай от него нито надясно, нито наляво, за да имаш добър успех, където и да идеш.

8 Тази книга на закона да не се отдалечава от устата ти; а да

tenhas cuidado de fazer segundo tudo quanto nele está escrito; então, farás prosperar o teu caminho e serás bem-sucedido.

размишляваш върху нея денем и нощем, за да постъпваш внимателно според всичко, каквото е написано в нея, защото тогава ще сполучиш в пътя си и тогава ще имаш добър успех.

9 Não to mandei eu? Sê forte e corajoso; não temas, nem te espantes, porque o SENHOR, teu Deus, é contigo por onde quer que andares.

9 Заповядвам ти: бъди силен и смел; да не се плашиш и да не се страхуваш; защото Господ, твоят Бог, е с тебе, където и да идеш.

Preparação para atravessar o Jordão

Подготовка за преминаване на река Йордан

10 Então, deu ordem Josué aos príncipes do povo, dizendo:

10 Тогава Исус заповяда на старейшините на народа:

11 Passai pelo meio do arraial e ordenai ao povo, dizendo: Provede-vos de comida, porque, dentro de três dias, passareis este Jordão, para que entreis na terra que vos dá o SENHOR, vosso Deus, para a possuirdes.

11 Преминете през стана и заповядайте на народа следното: Пригответе си храна за път, защото след три дни ще минете през Йордан, за да влезете да завладеете земята, която Господ, вашият Бог, ви даде да притежавате.

12 Falou Josué aos rubenitas, e aos gaditas, e à meia tribo de Manassés, dizendo:

12 А на Рувимовите синове, на Гадовите синове и на половината от Манасиевото племе Исус каза:

13 Lembrai-vos do que vos ordenou Moisés, servo do SENHOR, dizendo: O SENHOR, vosso Deus, vos concede descanso e vos dá esta terra.

13 Помнете това, което Господният слуга Моисей ви заповяда, като каза: Господ, вашият Бог, ви успокои и ви даде тази земя.

14 Vossas mulheres, vossos meninos e vosso gado fiquem na terra que Moisés vos deu deste lado do Jordão; porém vós, todos os valentes, passareis armados na frente de vossos irmãos e os ajudareis,

14 Жените ви, децата ви и добитъкът ви нека останат в земята, която Моисей ви даде оттатък Йордан, а вие, всичките воини, преминете пред братята си въоръжени и им помагайте,

15 até que o SENHOR conceda descanso a vossos irmãos, como a vós outros, e eles também tomem posse da terra que o SENHOR, vosso Deus, lhes dá; então, tornareis à terra da vossa herança e possuireis a que vos deu Moisés, servo do

15 докато Господ успокои и братята ви, както вас – да притежават и те земята, която Господ, вашият Бог, им дава. Тогава се върнете в земята, която наследихте, която Господният слуга

SENHOR, deste lado do Jordão, para o nascente do sol.

16 Então, responderam a Josué, dizendo: Tudo quanto nos ordenaste faremos e aonde quer que nos enviares iremos.

17 Como em tudo obedecemos a Moisés, assim obedeceremos a ti; tão-somente seja o SENHOR, teu Deus, contigo, como foi com Moisés.

18 Todo homem que se rebelar contra as tuas ordens e não obedecer às tuas palavras em tudo quanto lhe ordenares será morto; tão-somente sê forte e corajoso.

Josué 2

Espias mandados a Jericó. Raabe

1 De Sitim enviou Josué, filho de Num, dois homens, secretamente, como espias, dizendo: Andai e observai a terra e Jericó. Foram, pois, e entraram na casa de uma mulher prostituta, cujo nome era Raabe, e pousaram ali.

2 Então, se deu notícia ao rei de Jericó, dizendo: Eis que, esta noite, vieram aqui uns homens dos filhos de Israel para espiar a terra.

3 Mandou, pois, o rei de Jericó dizer a Raabe: Faze sair os homens que vieram a ti e entraram na tua casa, porque vieram espiar toda a terra.

4 A mulher, porém, havia tomado e escondido os dois homens; e disse: É verdade que os dois homens vieram a mim, porém eu não sabia donde eram.

Моисей ви даде оттатък Йордан на изток, и я притежавайте.

16 Те отговориха на Исус: Всичко, което ни заповядваш, ще извършим, и където и да ни пращаш, ще идем.

17 Както слушахме във всичко Моисей, така ще слушаме и тебе; само Господ, твоят Бог, да е с тебе, както беше с Моисей.

18 Всеки, който се възпротиви на твоите заповеди и не послуша думите ти във всичко, което му заповядваш, ще бъде умъртвен. Само ти бъди силен и смел.

Исус Навин 2

Изпращане на съгледвачи в Йерихон и постъпката на Раав

1 Тогава Исус, Навиновият син, изпрати от Ситим двама мъже да съгледат тайно и им каза: Идете, разгледайте земята и Йерихон. И те отидоха, и като влязоха в къщата на една блудница на име Раав, престояха там.

2 Но някой извести на йерихонския цар: През нощта тук дойдоха мъже от израилтяните, за да съгледат земята.

3 И така, йерихонският цар изпрати хорадо Раав да ѝ кажат: Изведи мъжете, които дойдоха при теб и които влязоха в къщата ти; защото са дошли да съгледат цялата земя.

4 Но жената скри двамата мъже и каза: Наистина мъжете дойдоха при мене, но не знаех откъде бяха.

[5] Havendo-se de fechar a porta, sendo já escuro, eles saíram; não sei para onde foram; ide após eles depressa, porque os alcançareis.

[6] Ela, porém, os fizera subir ao eirado e os escondera entre as canas do linho que havia disposto em ordem no eirado.

[7] Foram-se aqueles homens após os espias pelo caminho que dá aos vaus do Jordão; e, havendo saído os que iam após eles, fechou-se a porta.

[8] Antes que os espias se deitassem, foi ela ter com eles ao eirado

[9] e lhes disse: Bem sei que o SENHOR vos deu esta terra, e que o pavor que infundis caiu sobre nós, e que todos os moradores da terra estão desmaiados.

[10] Porque temos ouvido que o SENHOR secou as águas do mar Vermelho diante de vós, quando saíeis do Egito; e também o que fizestes aos dois reis dos amorreus, Seom e Ogue, que estavam além do Jordão, os quais destruístes.

[11] Ouvindo isto, desmaiou-nos o coração, e em ninguém mais há ânimo algum, por causa da vossa presença; porque o SENHOR, vosso Deus, é Deus em cima nos céus e embaixo na terra.

[12] Agora, pois, jurai-me, vos peço, pelo SENHOR que, assim como usei de misericórdia para convosco, também dela usareis para com a casa de meu pai; e que me dareis um sinal certo

[5] Когато на мръкване щяха да се затворят портите, мъжете излязоха. Не зная къде отидоха, но ако побързате след тях, скоро ще ги настигнете.

[6] Жената беше качила мъжете на покрива на къщата и ги беше скрила в лenените снопи, които беше наредила там.

[7] И изпратените мъже ги гониха по пътя, който отива за Йордан, като стигнаха до бродовете. А портата беше затворена веднага след като преследвачите излязоха от града.

[8] А преди мъжете да си легнат, Раав се качи при тях на покрива на къщата

[9] и им каза: Зная, че Господ ви даде тази земя, и страх от вас ни е обзел, и всичките жители на тази земя примряха от страх пред вас;

[10] понеже чухме как Господ е пресушил водата на Червеното море пред вас, когато сте излезли от Египет, и какво сте направили на двамата аморейски царе, които бяха оттатък Йордан – на Сион и на Ог, които сте изтребили.

[11] Като чухме, сърцата ни примряха и падна духът на всички поради слуха за вас; защото Господ, вашият Бог, Той е Бог на небето горе и на земята долу.

[12] И сега, моля ви, закълнете ми се в Господа, че както аз показах милост към вас, ще покажете и вие милост към бащиния ми дом; и ми дайте някакъв знак в уверение на това,

[13] de que conservareis a vida a meu pai e a minha mãe, como também a meus irmãos e a minhas irmãs, com tudo o que têm, e de que livrareis a nossa vida da morte.

[14] Então, lhe disseram os homens: A nossa vida responderá pela vossa se não denunciardes esta nossa missão; e será, pois, que, dando-nos o SENHOR esta terra, usaremos contigo de misericórdia e de fidelidade.

[15] Ela, então, os fez descer por uma corda pela janela, porque a casa em que residia estava sobre o muro da cidade.

[16] E disse-lhes: Ide-vos ao monte, para que, porventura, vos não encontrem os perseguidores; escondei-vos lá três dias, até que eles voltem; e, depois, tomareis o vosso caminho.

[17] Disseram-lhe os homens: Desobrigados seremos deste teu juramento que nos fizeste jurar,

[18] se, vindo nós à terra, não atares este cordão de fio de escarlata à janela por onde nos fizeste descer; e se não recolheres em casa contigo teu pai, e tua mãe, e teus irmãos, e a toda a família de teu pai.

[19] Qualquer que sair para fora da porta da tua casa, o seu sangue lhe cairá sobre a cabeça, e nós seremos inocentes; mas o sangue de qualquer que estiver contigo em casa caia sobre a nossa cabeça, se alguém nele puser mão.

[13] че ще запазите живота на баща ми, на майка ми, на братята ми и на сестрите ми, и всичко, което имат, и че ще избавите живота ни от смърт.

[14] Мъжете ѝ отговориха: Ние сме готовида умрем вместо вас – само не издавайте това наше дело; и когато Господ ни предаде земята, ще ти покажем милост и вярност.

[15] Тогава тя ги спусна с въже през прозореца; защото къщата ѝ беше на градската стена и тя живееше на стената,

[16] и им каза: Идете в гората, за да не ви срещнат преследвачите, и се крийте там три дни, докато те се върнат; и после продължете пътя си.

[17] Тогава мъжете ѝ казаха: Ето как ще бъдем свободни от тази клетва, с която ти ни накара да се закълнем.

[18] Когато влезем в земята, да вържеш това въже от червена прежда на прозореца, през който ти ни спусна; а баща си и майка си, братята си и целия си бащин дом да събереш при себе си в къщи.

[19] Всеки, който би излязъл извън вратата на къщата ти, неговата кръв ще бъде на главата му, а ние ще бъдем свободни от клетвата си; но на всеки, който остане с тебе в къщата, неговата кръв ще бъде на нашата глава, ако някой вдигне ръка против него.

[20] Também, se tu denunciares esta nossa missão, seremos desobrigados do juramento que nos fizeste jurar.

[21] E ela disse: Segundo as vossas palavras, assim seja. Então, os despediu; e eles se foram; e ela atou o cordão de escarlata à janela.

[22] Foram-se, pois, e chegaram ao monte, e ali ficaram três dias, até que voltaram os perseguidores; porque os perseguidores os procuraram por todo o caminho, porém não os acharam.

[23] Assim, os dois homens voltaram, e desceram do monte, e passaram, e vieram a Josué, filho de Num, e lhe contaram tudo quanto lhes acontecera;

[24] e disseram a Josué: Certamente, o SENHOR nos deu toda esta terra nas nossas mãos, e todos os seus moradores estão desmaiados diante de nós.

[20] Обаче, ако издадеш нашия план, тогава ще бъдем свободни от клетвата, с която ти ни накара да се закълнем.

[21] А тя каза: Да бъде според както казвате. И ги изпрати и те си отидоха; и тя върза червеното въже на прозореца.

[22] След като тръгнаха, те отидоха в гората и останаха там три дни, докато се върнаха преследвачите; а преследвачите ги търсиха по целия път, но не ги намериха.

[23] Тогава двамата мъже се върнаха и като слязоха от гората, преминаха Йордан и дойдоха при Исус, Навиновия син; и му разказаха всичко, което им се беше случило.

[24] Те казаха на Исус: Наистина Господпредаде в ръцете ни цялата земя; а при това всичките местни жители примираха от страх пред нас.

Josué 3

A passagem do Jordão

[1] Levantou-se, pois, Josué de madrugada, e, tendo ele e todos os filhos de Israel partido de Sitim, vieram até ao Jordão e pousaram ali antes que passassem.

[2] Sucedeu, ao fim de três dias, que os oficiais passaram pelo meio do arraial

[3] e ordenaram ao povo, dizendo: Quando virdes a arca da Aliança do SENHOR, vosso Deus, e que os levitas sacerdotes a levam, partireis vós também do vosso lugar e a seguireis.

Исус Навин 3

Преминаване на река Йордан

[1] Тогава Исус стана рано; и като вдигнаха стана от Ситим, той и всичките израилтяни, дойдоха до Йордан и там пренощуваха, преди да преминат реката.

[2] А след три дни военачалниците преминаха през стана

[3] и заповядаха на народа: Когато видите ковчега с плочите на завета на Господа, вашия Бог, и че свещениците левити го носят, тогава и вие да се вдигнете от местата си и да вървите след него.

4 Contudo, haja a distância de cerca de dois mil côvados entre vós e ela. Não vos chegueis a ela, para que conheçais o caminho pelo qual haveis de ir, visto que, por tal caminho, nunca passastes antes.

4 Но между вас и него да има около две хиляди лакътя разстояние; не се приближавайте към него, за да знаете пътя, по който трябва да вървите; защото досега не сте минавали по този път.

5 Disse Josué ao povo: Santificai-vos, porque amanhã o SENHOR fará maravilhas no meio de vós.

5 Исус каза още на народа: Осветете се, защото утре Господ ще извърши сред вас чудни дела.

6 E também falou aos sacerdotes, dizendo: Levantai a arca da Aliança e passai adiante do povo. Levantaram, pois, a arca da Aliança e foram andando adiante do povo.

6 Исус говорѝ и на свещениците: Вдигнете ковчега с плочите на завета и минете пред народа. И така, те вдигнаха ковчега на завета и тръгнаха пред народа.

7 Então, disse o SENHOR a Josué: Hoje, começarei a engrandecer-te perante os olhos de todo o Israel, para que saibam que, como fui com Moisés, assim serei contigo.

7 И Господ каза на Исус: Днес започвам да те прославям пред целия Израил, за да познаят, че както бях с Моисей, така ще бъда и с теб.

8 Tu, pois, ordenarás aos sacerdotes que levam a arca da Aliança, dizendo: Ao chegardes à borda das águas do Jordão, parareis aí.

8 А ти заповядай на свещениците, които носят ковчега с плочите на завета, следното: Когато стигнете до брега на Йордан, влезте и застанете във водата.

9 Então, disse Josué aos filhos de Israel: Chegai-vos para cá e ouvi as palavras do SENHOR, vosso Deus.

9 Тогава Исус каза на израилтяните: Приближете се тук и слушайте думите на Господа, вашия Бог.

10 Disse mais Josué: Nisto conhecereis que o Deus vivo está no meio de vós e que de todo lançará de diante de vós os cananeus, os heteus, os heveus, os ferezeus, os girgaseus, os amorreus e os jebuseus.

10 Исус каза още: По това ще познаете, че живият Бог е сред вас и че ще прогони пред вас хананците, хетите, евейците, ферезейците, гергесейците, аморейците и йевусейците.

11 Eis que a arca da Aliança do SENHOR de toda a terra passa o Jordão diante de vós.

11 Ето, ковчегът на завета на Господа на цялата земя върви пред вас през Йордан.

[12] Tomai, pois, agora, doze homens das tribos de Israel, um de cada tribo;

[12] И така, сега изберете дванадесет мъже от Израилевите племена, по един мъж от всяко племе.

[13] porque há de acontecer que, assim que as plantas dos pés dos sacerdotes que levam a arca do SENHOR, o SENHOR de toda a terra, pousem nas águas do Jordão, serão elas cortadas, a saber, as que vêm de cima, e se amontoarão.

[13] И щом стъпят във водата на Йордан краката на свещениците, които носят ковчега на Йехова, Господа на целия свят, Йорданската вода, водата, която слиза отгоре, ще се раздели и ще застане на куп.

[14] Tendo partido o povo das suas tendas, para passar o Jordão, levando os sacerdotes a arca da Aliança diante do povo;

[14] И така, народът тръгна от шатрите си, за да преминат Йордан, следвайки свещениците, които носеха ковчега на завета и вървяха отпред.

[15] e, quando os que levavam a arca chegaram até ao Jordão, e os seus pés se molharam na borda das águas (porque o Jordão transbordava sobre todas as suas ribanceiras, todos os dias da sega),

[15] Когато носачите на ковчега стигнаха до Йордан и краката на свещениците се намокриха в края на водата (защото Йордан наводнява всичките си брегове през цялото време на жътвата),

[16] pararam-se as águas que vinham de cima; levantaram-se num montão, mui longe da cidade de Adã, que fica ao lado de Sartã; e as que desciam ao mar da Arabá, que é o mar Salgado, foram de todo cortadas; então, passou o povo defronte de Jericó.

[16] водата, която слизаше отгоре, се спря и се издигна на куп много надалеч, при град Адам, който е край Царетан; а водата, която течеше надолу към полското море, т. е. Соленото море, изтече и пресъхна. Тогава народът премина реката срещу Йерихон.

[17] Porém os sacerdotes que levavam a arca da Aliança do SENHOR pararam firmes no meio do Jordão, e todo o Israel passou a pé enxuto, atravessando o Jordão.

[17] А свещениците, които носеха ковчега на Господния завет, стояха твърдо на сухо сред Йордан; и целият Израил преминаваха по сухо, докато целият народ премина Йордан.

Josué 4

As doze pedras tiradas do meio do Jordão

Исус Навин 4

[1] Tendo, pois, todo o povo passado o Jordão, falou o SENHOR a Josué, dizendo:

[1] А когато целият народ беше преминал Йордан, Господ каза на Исус:

[2] Tomai do povo doze homens, um de cada tribo,

[2] Изберете дванадесет човека от народа, по един човек от всяко племе,

[3] e ordenai-lhes, dizendo: Daqui do meio do Jordão, do lugar onde, parados, pousaram os sacerdotes os pés, tomai doze pedras; e levai-as convosco e depositai-as no alojamento em que haveis de passar esta noite.

[4] Chamou, pois, Josué os doze homens que escolhera dos filhos de Israel,

[5] um de cada tribo, e disse-lhes: Passai adiante da arca do SENHOR, vosso Deus, ao meio do Jordão; e cada um levante sobre o ombro uma pedra, segundo o número das tribos dos filhos de Israel,

[6] para que isto seja por sinal entre vós; e, quando vossos filhos, no futuro, perguntarem, dizendo: Que vos significam estas pedras?,

[7] então, lhes direis que as águas do Jordão foram cortadas diante da arca da Aliança do SENHOR; em passando ela, foram as águas do Jordão cortadas. Estas pedras serão, para sempre, por memorial aos filhos de Israel.

[8] Fizeram, pois, os filhos de Israel como Josué ordenara, e levantaram doze pedras do meio do Jordão, como o SENHOR tinha dito a Josué, segundo o número das tribos dos filhos de Israel, e levaram-nas consigo ao alojamento, e as depositaram ali.

[9] Levantou Josué também doze pedras no meio do Jordão, no lugar em que, parados, pousaram os pés os sacerdotes que levavam

[3] и им заповядайте: Вземете дванадесет камъка оттук, отсред Йордан, от мястото, където краката на свещениците стояха твърдо. Занесете ги със себе си и ги сложете на мястото, където ще пренощувате тази нощ.

[4] Тогава Исус повика дванадесетте човека, по един от всяко племе, които беше избрал от израилтяните.

[5] И Исус им каза: Минете пред ковчега на Господа, вашия Бог, сред Йордан и вдигнете всеки по един камък на рамената си според броя на племената на израилтяните,

[6] за да бъде това знак между вас. Утре, когато синовете ви попитат: Какво означават тези камъни?,

[7] тогава ще им отговорите: Те напомнят, че водата на Йордан се раздели пред ковчега на Господния завет. Когато ковчегът преминаваше Йордан, водата на Йордан се раздели. Тези камъни ще бъдат за спомен до века на израилтяните.

[8] Тогава израилтяните направиха така, както заповяда Исус; взеха дванадесет камъка от Йордан, както Господ беше казал на Исус, според броя на племената на израилтяните; и ги донесоха със себе си на мястото, където пренощуваха, и ги положиха там.

[9] Исус също постави дванадесет камъка сред Йордан, на мястото, където стояха краката на свещениците, които носеха

a arca da Aliança; e ali estão até ao dia de hoje.

ковчега на завета; и тези камъни са там до днес.

[10] Porque os sacerdotes que levavam a arca haviam parado no meio do Jordão, em pé, até que se cumpriu tudo quanto o SENHOR, por intermédio de Moisés, ordenara a Josué falasse ao povo; e o povo se apressou e passou.

[10] А свещениците, които носеха ковчега, стояха сред Йордан, докато беше изпълнено всичко, което Господзаповядва на Исус да говори на народа – така, както Моисей беше заповядал на Исус. И народът побърза да премине реката.

[11] Tendo passado todo o povo, então, passou a arca do SENHOR, e os sacerdotes, à vista de todo o povo.

[11] А когато целият народ беше преминал, минаха и Господният ковчег и свещениците и те застанаха пред народа.

[12] Passaram os filhos de Rúben, e os filhos de Gade, e a meia tribo de Manassés, armados, na frente dos filhos de Israel, como Moisés lhes tinha dito;

[12] И Рувимовите синове, Гадовите синове и половината от Манасиевото племе преминаха въоръжени пред израилтяните, както Моисей им беше казал;

[13] uns quarenta mil homens de guerra armados passaram diante do SENHOR para a batalha, às campinas de Jericó.

[13] около четиридесет хиляди въоръжени воини, готови за бой, преминаха пред Господа към йерихонските полета.

[14] Naquele dia, o SENHOR engrandeceu a Josué na presença de todo o Israel; e respeitaram-no todos os dias da sua vida, como haviam respeitado a Moisés.

[14] В онзи ден Господ прослави Исус пред очите на целия Израил; и те се бояха от него, както се бояха от Моисей, през всичките дни на живота му.

[15] Disse, pois, o SENHOR a Josué:

[15] Тогава Господ говорѝ на Исус:

[16] Dá ordem aos sacerdotes que levam a arca do Testemunho que subam do Jordão.

[16] Заповядай на свещениците, които носят ковчега на свидетелството, да излязат от Йордан.

[17] Então, ordenou Josué aos sacerdotes, dizendo: Subi do Jordão.

[17] И така, Исус заповяда на свещениците: Излезте от Йордан.

[18] Ao subirem do meio do Jordão os sacerdotes que levavam a arca da Aliança do SENHOR, e assim que as plantas dos seus pés se puseram na terra seca, as águas

[18] А щом свещениците, които носеха ковчега на Господния завет, излязоха от Йордан и краката им стъпиха на сухо, водата на Йордан се върна на мястото

do Jordão se tornaram ao seu lugar e corriam, como dantes, sobre todas as suas ribanceiras.

си и преля всичките му брегове, както преди това.

[19] Subiu, pois, do Jordão o povo no dia dez do primeiro mês; e acamparam-se em Gilgal, do lado oriental de Jericó.

[19] На десетия ден от първия месец народът излезе от Йордан и разположиха стан в Галгал на изток от Йерихон.

[20] As doze pedras que tiraram do Jordão, levantou-as Josué em coluna em Gilgal.

[20] А Исус постави в Галгал онези дванадесет камъка, които взеха от Йордан.

[21] E disse aos filhos de Israel: Quando, no futuro, vossos filhos perguntarem a seus pais, dizendo: Que significam estas pedras?,

[21] Тогава Исус говорѝ на израилтяните: Утре, когато синовете ви попитат: Какво означават тези камъни?,

[22] fareis saber a vossos filhos, dizendo: Israel passou em seco este Jordão.

[22] тогава да разкажете на синовете си: Израил премина Йордан по сухо.

[23] Porque o SENHOR, vosso Deus, fez secar as águas do Jordão diante de vós, até que passásseis, como o SENHOR, vosso Deus, fez ao mar Vermelho, ao qual secou perante nós, até que passamos.

[23] Защото Господ, вашият Бог, пресуши Йорданската вода пред вас, докато преминахте, както Господ, вашият Бог, стори с Червеното море, което пресуши пред нас, докато преминахме,

[24] Para que todos os povos da terra conheçam que a mão do SENHOR é forte, a fim de que temais ao SENHOR, vosso Deus, todos os dias.

[24] за да знаят всичките народи на земята, че Господнята ръка е мощна, и да се боят винаги от Господа, вашия Бог.

Josué 5

A circuncisão dos filhos de Israel

[1] Sucedeu que, ouvindo todos os reis dos amorreus que habitavam deste lado do Jordão, ao ocidente, e todos os reis dos cananeus que estavam ao pé do mar que o SENHOR tinha secado as águas do Jordão, de diante dos filhos de Israel, até que passamos, desmaiou-se-lhes o coração, e não houve mais alento neles, por causa dos filhos de Israel.

Исус Навин 5

На стан в Галгал – обрязване и Пасха

[1] А когато всички аморейски царе, които бяха от другата страна на Йордан на запад, и всички ханаански царе, които бяха до морето, чуха, че Господ пресушил водата на Йордан пред израилтяните, докато преминали, сърцата им примряха от страх и не им остана кураж заради израилтяните.

[2] Naquele tempo, disse o SENHOR a Josué: Faze facas de pederneira e passa, de novo, a circuncidar os filhos de Israel.

[3] Então, Josué fez para si facas de pederneira e circuncidou os filhos de Israel em Gibeate-Haralote.

[4] Foi esta a razão por que Josué os circuncidou: todo o povo que tinha saído do Egito, os homens, todos os homens de guerra, eram já mortos no deserto, pelo caminho.

[5] Porque todo o povo que saíra estava circuncidado, mas a nem um deles que nascera no deserto, pelo caminho, depois de terem saído do Egito, haviam circuncidado.

[6] Porque quarenta anos andaram os filhos de Israel pelo deserto, até se acabar toda a gente dos homens de guerra que saíram do Egito, que não obedeceram à voz do SENHOR, aos quais o SENHOR tinha jurado que lhes não havia de deixar ver a terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a seus pais, terra que mana leite e mel.

[7] Porém em seu lugar pôs a seus filhos; a estes Josué circuncidou, porquanto estavam incircuncisos, porque os não circuncidaram no caminho.

[8] Tendo sido circuncidada toda a nação, ficaram no seu lugar no arraial, até que sararam.

[9] Disse mais o SENHOR a Josué: Hoje, removi de vós o opróbrio do Egito; pelo

[2] В това време Господ каза на Исус: Направи си кремъчни ножове и обрежи пак израилтяните, втори път.

[3] И така, Исус си направи кремъчни ножове и обряза израилтяните на мястото Хълм на краекожията.

[4] А ето причината, поради която Исус извърши обрязването: всички мъже, които излязоха от Египет, всички военни мъже измряха в пустинята по пътя, след като бяха излезли от Египет.

[5] Всички мъже, които излязоха, бяха обрязани; а всички мъже, които се родиха в пустинята по пътя, след като бяха излезли от Египет, не бяха обрязани.

[6] Защото израилтяните се скитаха четиридесет години в пустинята, докато умряха всички военни мъже, които бяха излезли от Египет, които не послушаха Господния глас, на които Господ се кле, че няма да ги остави да видят земята, за която Господ се беше клел на бащите им, че ще им я даде – земя, където текат мляко и мед.

[7] А вместо тях Той издигна синовете им, които Исус обряза; защото бяха необрязани, понеже не ги бяха обрязали по пътя.

[8] След като всички мъже се обрязаха, теостанаха в стана, докато оздравяха.

[9] Тогава Господ каза на Исус: Днес отнех от вас египетския позор. Затова онова

que o nome daquele lugar se chamou Gilgal até o dia de hoje.

Celebra-se a Páscoa

10 Estando, pois, os filhos de Israel acampados em Gilgal, celebraram a Páscoa no dia catorze do mês, à tarde, nas campinas de Jericó.

11 Comeram do fruto da terra, no dia seguinte à Páscoa; pães asmos e cereais tostados comeram nesse mesmo dia.

12 No dia imediato, depois que comeram do produto da terra, cessou o maná, e não o tiveram mais os filhos de Israel; mas, naquele ano, comeram das novidades da terra de Canaã.

Deus aparece a Josué

13 Estando Josué ao pé de Jericó, levantou os olhos e olhou; eis que se achava em pé diante dele um homem que trazia na mão uma espada nua; chegou-se Josué a ele e disse-lhe: És tu dos nossos ou dos nossos adversários?

14 Respondeu ele: Não; sou príncipe do exército do SENHOR e acabo de chegar. Então, Josué se prostrou com o rosto em terra, e o adorou, e disse-lhe: Que diz meu senhor ao seu servo?

15 Respondeu o príncipe do exército do SENHOR a Josué: Descalça as sandálias dos pés, porque o lugar em que estás é santo. E fez Josué assim.

Josué 6

A destruição de Jericó

място се нарича Галгал, както се казваи до днес.

10 А израилтяните разположиха стан в Галгал и направиха Пасхата на четиринадесетия ден от месеца, привечер, на йерихонските полета.

11 И на сутринта на Пасхата, в същия ден, ядоха безквасни хлябове от житото на земята и изпържено жито.

12 А на сутринта, след като ядоха от житото на земята, манната престана; и израилтяните нямаха вече манна, но през тази година ядяха от произведенията на Ханаанската земя.

13 Когато Исус беше при Йерихон, повдигна очи и видя, че срещу него стоеше човек с изваден меч в ръка. Исус пристъпи към него и му каза: Наш ли си или от неприятелите ни?

14 А човекът отговори: Не; но за военачалник на Господнето войнство сега дойдох аз. И Исус падна с лицето си на земята, поклони се и го попита: Какво ще заповяда моят Господар на слугата си?

15 А военачалникът на Господнетовойнство каза на Исус: Събуй обувките си, защото мястото, на което стоиш, е свято. И Исус направи така.

Исус Навин 6

Превземане на Йерихон и спасяване на Раав

[1] Ora, Jericó estava rigorosamente fechada por causa dos filhos de Israel; ninguém saía, nem entrava.

[1] (А Йерихон беше затворен и заключен заради израилтяните; никой не излизаше и никой не влизаше.)

[2] Então, disse o SENHOR a Josué: Olha, entreguei na tua mão Jericó, o seu rei e os seus valentes.

[2] Господ каза на Исус: Предадох в ръката ти Йерихон, царя му и силните му и храбри мъже.

[3] Vós, pois, todos os homens de guerra, rodeareis a cidade, cercando-a uma vez; assim fareis por seis dias.

[3] И така, ходете около града, всички военни мъже, и обиколете града веднъж. Така правете шест дни.

[4] Sete sacerdotes levarão sete trombetas de chifre de carneiro adiante da arca; no sétimo dia, rodeareis a cidade sete vezes, e os sacerdotes tocarão as trombetas.

[4] Седем свещеника нека носят седем военни рога пред ковчега; а на седмия ден обиколете града седем пъти и свещениците нека свирят с роговете.

[5] E será que, tocando-se longamente a trombeta de chifre de carneiro, ouvindo vós o sonido dela, todo o povo gritará com grande grita; o muro da cidade cairá abaixo, e o povo subirá nele, cada qual em frente de si.

[5] И когато засвирят продължително с военния рог и когато целият народ чуе звука от рога, да извика силно; тогава градската стена ще падне на мястото си и хората нека тръгнат, всеки право напред.

[6] Então, Josué, filho de Num, chamou os sacerdotes e disse-lhes: Levai a arca da Aliança; e sete sacerdotes levem sete trombetas de chifre de carneiro adiante da arca do SENHOR.

[6] Тогава Исус, Навиновият син, повика свещениците и им каза: Вдигнете ковчега на завета и седем свещеника нека държат седем военни рога пред Господния ковчег.

[7] E disse ao povo: Passai e rodeai a cidade; e quem estiver armado passe adiante da arca do SENHOR.

[7] Исус каза на народа: Минете и обиколете града; а въоръжените мъженека минат пред Господния ковчег.

[8] Assim foi que, como Josué dissera ao povo, os sete sacerdotes, com as sete trombetas de chifre de carneiro diante do SENHOR, passaram e tocaram as trombetas; e a arca da Aliança do SENHOR os seguia.

[8] И така, след тези думи на Исус към народа седемте свещеника, които държаха седемте военни рога пред Господа, минаха и свиреха с роговете; а ковчегът на Господния завет вървеше след тях.

[9] Os homens armados iam adiante dos sacerdotes que tocavam as trombetas; a retaguarda seguia após a arca, e as trombetas soavam continuamente.

[10] Porém ao povo ordenara Josué, dizendo: Não gritareis, nem fareis ouvir a vossa voz, nem sairá palavra alguma da vossa boca, até ao dia em que eu vos diga: gritai! Então, gritareis.

[11] Assim, a arca do SENHOR rodeou a cidade, contornando-a uma vez. Entraram no arraial e ali pernoitaram.

[12] Levantando-se Josué de madrugada, os sacerdotes levaram, de novo, a arca do SENHOR.

[13] Os sete sacerdotes que levavam as sete trombetas de chifre de carneiro diante da arca do SENHOR iam tocando continuamente; os homens armados iam adiante deles, e a retaguarda seguia após a arca do SENHOR, enquanto as trombetas soavam continuamente.

[14] No segundo dia, rodearam, outra vez, a cidade e tornaram para o arraial; e assim fizeram por seis dias.

[15] No sétimo dia, madrugaram ao subir da alva e, da mesma sorte, rodearam a cidade sete vezes; somente naquele dia rodearam a cidade sete vezes.

[16] E sucedeu que, na sétima vez, quando os sacerdotes tocavam as trombetas, disse Josué ao povo: Gritai, porque o SENHOR vos entregou a cidade!

[9] И въоръжените мъже вървяха пред свещениците, които свиреха с роговете. Докато свещениците свиреха с роговете и вървяха, задната стража крачеше зад ковчега.

[10] А Исус заповяда на народа: Да не викате, нито да се чуе гласът ви, нито да излезе дума из устата ви, до деня, когато ще ви кажа да извикате. Тогава извикайте!

[11] И така, Господният ковчег обиколи около града веднъж; и дойдоха в стана и пренощуваха там.

[12] На другата сутринта Исус стана рано и свещениците вдигнаха Господния ковчег.

[13] Седемте свещеника, които държаха седемте военни рога, вървяха пред Господния ковчег, като крачеха и свиреха с роговете. Пред тях вървяха въоръжените мъже, а задната стража следваше след Господния ковчег, докато свещениците свиреха с роговете и вървяха.

[14] И така, на втория ден обиколиха града веднъж и се върнаха в стана. Така направиха шест дни подред.

[15] На седмия ден станаха рано, при пукването на зората, и обиколиха града седем пъти по същия начин. Само този ден обиколиха града седем пъти.

[16] И на седмия път, докато свещениците свиреха с роговете, Исус каза на народа: Извикайте, защото Господ ви предаде града.

[17] Porém a cidade será condenada, ela e tudo quanto nela houver; somente viverá Raabe, a prostituta, e todos os que estiverem com ela em casa, porquanto escondeu os mensageiros que enviamos.

[17] Градът и всичко, което е в него, ще бъдат обречени на Господа. Само блудницата Раав да остане жива – тя и всички, които са в къщата ѝ с нея, защото скри пратениците, които изпратихме.

[18] Tão-somente guardai-vos das coisas condenadas, para que, tendo-as vós condenado, não as tomeis; e assim torneis maldito o arraial de Israel e o confundais.

[18] Но вие се пазете от всяко обречено нещо, да не би да вземете от това, което е обречено, и да донесете проклятие върху стана на Израил, и да ги смутите.

[19] Porém toda prata, e ouro, e utensílios de bronze e de ferro são consagrados ao SENHOR; irão para o seu tesouro.

[19] Всичкото сребро и злато, и медните и железните съдове са посветени на Господа. Те трябва да се внесат в Господнето съкровище.

[20] Gritou, pois, o povo, e os sacerdotes tocaram as trombetas. Tendo ouvido o povo o sonido da trombeta e levantado grande grito, ruíram as muralhas, e o povo subiu à cidade, cada qual em frente de si, e a tomaram.

[20] И така, народът извика и свещеницитесвиреха с роговете. Когато народът чу звука на рога и нададе мощен вик, стената падна на мястото си. Тогава хората влязоха в града – всеки право напред, и превзеха града.

[21] Tudo quanto na cidade havia destruíram totalmente a fio de espada, tanto homens como mulheres, tanto meninos como velhos, também bois, ovelhas e jumentos.

[21] И обрекоха на изтребване с острието на меча всичко в града: мъже и жени, млади и стари, говеда, овци и осли.

Raabe é salva

[22] Então, disse Josué aos dois homens que espiaram a terra: Entrai na casa da mulher prostituta e tirai-a de lá com tudo quanto tiver, como lhe jurastes.

[22] Тогава Исус каза на двамата мъже, които бяха огледали земята: Влезте в къщата на блудницата Раав и я изведете оттам заедно с всичко, каквото има, според както ѝ се заклехте.

[23] Então, entraram os jovens, os espias, e tiraram Raabe, e seu pai, e sua mãe, e seus irmãos, e tudo quanto tinha; tiraram também toda a sua parentela e os acamparam fora do arraial de Israel.

[23] И така, след като влязоха младежите, съгледвачите, изведоха Раав, баща ѝ, майка ѝ, братята ѝ и всичко, което имаше. Изведоха и всичките ѝ роднини и ги отведоха вън от Израилевия стан.

[24] Porém a cidade e tudo quanto havia nela, queimaram-no; tão-somente a prata, o ouro e os utensílios de bronze e de ferro deram para o tesouro da Casa do SENHOR.

[25] Mas Josué conservou com vida a prostituta Raabe, e a casa de seu pai, e tudo quanto tinha; e habitou no meio de Israel até ao dia de hoje, porquanto escondera os mensageiros que Josué enviara a espiar Jericó.

[26] Naquele tempo, Josué fez o povo jurar e dizer: Maldito diante do SENHOR seja o homem que se levantar e reedificar esta cidade de Jericó; com a perda do seu primogênito lhe porá os fundamentos e, à custa do mais novo, as portas.

[27] Assim, era o SENHOR com Josué; e corria a sua fama por toda a terra.

Josué 7

Os israelitas derrotados em Ai. Acã

[1] Prevaricaram os filhos de Israel nas coisas condenadas; porque Acã, filho de Carmi, filho de Zabdi, filho de Zera, da tribo de Judá, tomou das coisas condenadas. A ira do SENHOR se acendeu contra os filhos de Israel.

[2] Enviando, pois, Josué, de Jericó, alguns homens a Ai, que está junto a Bete-Áven, ao oriente de Betel, falou-lhes, dizendo: Subi e espiai a terra. Subiram, pois, aqueles homens e espiaram Ai.

[3] E voltaram a Josué e lhe disseram: Não suba todo o povo; subam uns dois ou três

[24] Града и всичко в него израилтянитеизгориха с огън. Само среброто и златото, и медните и железните съдове сложиха в съкровищницата на Господниядом.

[25] А блудницата Раав, бащиното ѝ семейство и всичко, което имаше тя, Исус остави живи. Раав живее сред Израил и до днес, защото скри пратениците, които Исус изпрати да съгледат Йерихон.

[26] В онова време Исус се закле с думите: Проклет да бъде пред Господа онзи човек, който реши да съгради този град Йерихон. Със смъртта на първородния си син ще положи основите му и със смъртта на най-младия си син ще постави портите му.

[27] Така Господ беше с Исус; и името му се прочу по цялата земя.

Исус Навин 7

Престъплението на Ахан

[1] А израилтяните извършиха престъпление относно обреченото: Ахан, син на Хармий, син на Завдий, син на Зара, от Юдовото племе, взе от обреченото, така че Господният гняв пламна против израилтяните.

[2] Междувременно Исус прати съгледвачи от Йерихон в Гай, който е близо до Витавен, на изток от Ветил; и им каза: Изкачете се и съгледайте земята. И така, хората се изкачиха и съгледаха Гай.

[3] И като се върнаха при Исус, те му казаха: Нека не отива там целият народ,

mil homens, a ferir Ai; não fatigueis ali todo o povo, porque são poucos os inimigos.

а две или три хиляди мъже да се изкачат и да поразят Гай; не повеждай целия народ натам, защото онези са малко на брой.

[4] Assim, subiram lá do povo uns três mil homens, os quais fugiram diante dos homens de Ai.

[4] И така, около три хиляди мъже от израилтяните се изкачиха там, но побегнаха пред гайските мъже.

[5] Os homens de Ai feriram deles uns trinta e seis, e aos outros perseguiram desde a porta até às pedreiras, e os derrotaram na descida; e o coração do povo se derreteu e se tornou como água.

[5] Гайските мъже поразиха около тридесет и шестима мъже от тях. Прогониха ги от портата си до Сиварим и ги поразиха в надолнището, поради което сърцата на хората се стопиха и станаха като вода.

[6] Então, Josué rasgou as suas vestes e se prostrou em terra sobre o rosto perante a arca do SENHOR até à tarde, ele e os anciãos de Israel; e deitaram pó sobre a cabeça.

[6] Тогава Исус раздра дрехите си и падна по лице на земята пред Господнияковчег, където той и Израилевите старейшини лежаха до вечерта, и посипаха пръст върху главите си.

[7] Disse Josué: Ah! SENHOR Deus, por que fizeste este povo passar o Jordão, para nos entregares nas mãos dos amorreus, para nos fazerem perecer? Tomara nos contentáramos com ficarmos dalém do Jordão.

[7] И Исус каза: Ах! Господи Йехова, защо преведе този народ през Йордан, за да ни предадеш в ръцете на аморейците да ни погубят? О, да бяхме били доволни да си седим оттатък Йордан!

[8] Ah! SENHOR, que direi? Pois Israel virou as costas diante dos seus inimigos!

[8] О, Господи, какво да кажа, след като Израил обърна гръб пред неприятелите си?

[9] Ouvindo isto os cananeus e todos os moradores da terra, nos cercarão e desarraigarão o nosso nome da terra; e, então, que farás ao teu grande nome?

[9] И като чуят ханаанците и всичките други жители на земята, ще ни обкръжат и ще заличат името ни от земята. Какво ще сториш за великото Си Име?

10 Então, disse o SENHOR a Josué: Levanta-te! Por que estás prostrado assim sobre o rosto?

11 Israel pecou, e violaram a minha aliança, aquilo que eu lhes ordenara, pois tomaram das coisas condenadas, e furtaram, e dissimularam, e até debaixo da sua bagagem o puseram.

12 Pelo que os filhos de Israel não puderam resistir aos seus inimigos; viraram as costas diante deles, porquanto Israel se fizera condenado; já não serei convosco, se não eliminardes do vosso meio a coisa roubada.

13 Dispõe-te, santifica o povo e dize: Santificai-vos para amanhã, porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Há coisas condenadas no vosso meio, ó Israel; aos vossos inimigos não podereis resistir, enquanto não eliminardes do vosso meio as coisas condenadas.

14 Pela manhã, pois, vos chegareis, segundo as vossas tribos; e será que a tribo que o SENHOR designar por sorte se chegará, segundo as famílias; e a família que o SENHOR designar se chegará por casas; e a casa que o SENHOR designar se chegará homem por homem.

15 Aquele que for achado com a coisa condenada será queimado, ele e tudo quanto tiver, porquanto violou a aliança do SENHOR e fez loucura em Israel.

10 А Господ каза на Исус: Стани, защо си паднал така по лице?

11 Израил е съгрешил, а именно, престъпили са завета Ми, за който им дадох заповед. Да! Те са взели от обреченото, също са откраднали и са излъгали, и са сложили откраднатотомежду своите вещи.

12 Затова израилтяните не могат да устоят пред неприятелите си, а обръщат гръб пред тях, защото станаха проклети. Аз няма да бъда вече с вас, ако не изтребите проклетия човек изсред вас.

13 Стани и освети народа! И им кажи: Осветете се за утре! Защото така казва Господ, Израилевият Бог: Нещо обречено има сред теб, Израилю. Не можете да устоите пред неприятелите си, докато не махнете обреченото изсред вас.

14 И така, приближете се утре според племената си; и племето, което Господпосочи, да се приближи според семействата си; и семейството, което Господ посочи, да се приближи според домовете си; а домът, който Господпосочи, да се приближи според мъжете.

15 И който бъде посочен с обреченото, да бъде изгорен с огън – той и всичко, което има, понеже е престъпил Господниязавет и е извършил беззаконие в Израил.

[16] Então, Josué se levantou de madrugada e fez chegar a Israel, segundo as suas tribos; e caiu a sorte sobre a tribo de Judá.

[16] Тогава Исус, като стана рано сутринта, извика Израил според племената им; и беше посочено Юдовото племе.

[17] Fazendo chegar a tribo de Judá, caiu sobre a família dos zeraítas; fazendo chegar a família dos zeraítas, homem por homem, caiu sobre Zabdi;

[17] След като извика Юдовите семейства, беше посочено семейството на Заровците. И като свика семейството на Заровците, мъж по мъж, беше посочен Завдий.

[18] e, fazendo chegar a sua casa, homem por homem, caiu sobre Acã, filho de Carmi, filho de Zabdi, filho de Zera, da tribo de Judá.

[18] А като свика неговия дом мъж по мъж, беше посочен Ахан, син на Хармий, син на Завдий, син на Зара, от Юдовото племе.

[19] Então, disse Josué a Acã: Filho meu, dá glória ao SENHOR, Deus de Israel, e a ele rende louvores; e declara-me, agora, o que fizeste; não mo ocultes.

[19] Тогава Исус каза на Ахан: Сине мой, въздай сега слава на Господа, Израилевия Бог, и Му се изповядай. Кажи ми какво си направил, не скривай от мен.

[20] Respondeu Acã a Josué e disse: Verdadeiramente, pequei contra o SENHOR, Deus de Israel, e fiz assim e assim.

[20] Ахан отговори на Исус: Наистина аз съгреших пред Господа, Израилевия Бог, като направих следното:

[21] Quando vi entre os despojos uma boa capa babilônica, e duzentos siclos de prata, e uma barra de ouro do peso de cinqüenta siclos, cobicei-os e tomei-os; e eis que estão escondidos na terra, no meio da minha tenda, e a prata, por baixo.

[21] Когато видях между плячката една хубава вавилонска дреха, двеста сикъла сребро и една златна плочка, тежка петдесет сикъла, харесаха ми и ги взех. Сега са скрити под земята в шатъра ми, а среброто е най-отдолу.

[22] Então, Josué enviou mensageiros que foram correndo à tenda; e eis que tudo estava escondido nela, e a prata, por baixo.

[22] Тогава Исус прати хора, които се завтекоха в шатъра. Открадnatото беше скрито в шатъра на Ахан и среброто беше най-отдолу.

[23] Tomaram, pois, aquelas coisas do meio da tenda, e as trouxeram a Josué e a todos

[23] Хората взеха всичко от шатъра и го донесоха при Исус и при всичките

os filhos de Israel, e as colocaram perante o SENHOR.

[24] Então, Josué e todo o Israel com ele tomaram Acã, filho de Zera, e a prata, e a capa, e a barra de ouro, e seus filhos, e suas filhas, e seus bois, e seus jumentos, e suas ovelhas, e sua tenda, e tudo quanto tinha e levaram-nos ao vale de Acor.

[25] Disse Josué: Por que nos conturbaste? O SENHOR, hoje, te conturbará. E todo o Israel o apedrejou; e, depois de apedrejá-los, queimou-os.

[26] E levantaram sobre ele um montão de pedras, que permanece até ao dia de hoje; assim, o SENHOR apagou o furor da sua ira; pelo que aquele lugar se chama o vale de Acor até ao dia de hoje.

Josué 8

Ai é destruída

[1] Disse o SENHOR a Josué: Não temas, não te atemorizes; toma contigo toda a gente de guerra, e dispõe-te, e sobe a Ai; olha que entreguei nas tuas mãos o rei de Ai, e o seu povo, e a sua cidade, e a sua terra.

[2] Farás a Ai e a seu rei como fizeste a Jericó e a seu rei; somente que para vós outros saqueareis os seus despojos e o seu gado; põe emboscadas à cidade, por detrás dela.

[3] Então, Josué se levantou, e toda a gente de guerra, para subir contra Ai; escolheu Josué trinta mil homens valentes e os enviou de noite.

израилтяни, като го положиха пред Господа.

[24] Тогава Исус и целият Израил хванаха Ахан, Заровия син, заедно със среброто, дрехата и златната плоча, синовете му, дъщерите му, говедата му, ослите му, овцете му, шатъра му и всичко, каквото имаше, и ги изведоха в долината Ахор.

[25] И Исус каза: Защо си ни навлякъл беда? Днес Господ тебе ще вкара в беда. Тогава целият Израил уби Ахан с камъни и го изгориха с огън, след като го убиха с камъни.

[26] После натрупаха върху него голяма грамада от камъни, която стои и до днес. Така утихна Господният гняв. Затова онова място се нарича и до днес долина Ахор.

Исус Навин 8

Завладяване на Гай

[1] След това Господ каза на Исус: Не бой се, нито се ужасявай! Вземи със себе си всичките военни мъже, стани и се изкачи в Гай. Аз предадох в ръката ти гайския цар, народа му, града му и земята му;

[2] и да сториш на Гай и царя му, както стори на Йерихон и царя му; само че ще вземете за себе си плячката и добитъка. Постави против града засада от задната му страна.

[3] Тогава Исус тръгна с всичките военни мъже, за да отиде в Гай. Той избра тридесет хиляди мъже, силни и храбри, изпрати ги през нощта

[4] Deu-lhes ordem, dizendo: Eis que vos poreis de emboscada contra a cidade, por detrás dela; não vos distancieis muito da cidade; e todos estareis alertas.

[5] Porém eu e todo o povo que está comigo nos aproximaremos da cidade; e será que, quando saírem, como dantes, contra nós, fugiremos diante deles.

[6] Deixemo-los, pois, sair atrás de nós, até que os tiremos da cidade; porque dirão: Fogem diante de nós como dantes. Assim, fugiremos diante deles.

[7] Então, saireis vós da emboscada e tomareis a cidade; porque o SENHOR, vosso Deus, vo-la entregará nas vossas mãos.

[8] Havendo vós tomado a cidade, pôr-lhe-eis fogo; segundo a palavra do SENHOR, fareis; eis que vo-lo ordenei.

[9] Assim, Josué os enviou, e eles se foram à emboscada; e ficaram entre Betel e Ai, ao ocidente de Ai; porém Josué passou aquela noite no meio do povo.

[10] Levantou-se Josué de madrugada, passou revista ao povo, e subiram ele e os anciãos de Israel, diante do povo, contra Ai.

[11] Subiram também todos os homens de guerra que estavam com ele, e chegaram-se, e vieram defronte da cidade; e alojaram-se do lado norte de Ai. Havia um vale entre eles e Ai.

[4] и им заповяда: Внимавайте, поставете засада против града от задната мустрана. Не се отдалечавайте много от града и бъдете готови,

[5] а аз и всички хора, които с мене, ще се приближим до града. И когато гайцитеизлязат против нас, както преди, тогава ние ще побегнем от тях.

[6] Те ще тръгнат след нас, докато ги отдалечим от града; защото ще си кажат: Те бягат от нас, както преди; и ние ще побегнем от тях.

[7] Тогава вие ще вдигнете засадата и ще превземете града; защото Господ, вашият Бог, ще го предаде в ръката ви.

[8] След като превземете града, запалете го, направете, както Господ ви заповяда; ето, заповядах ви.

[9] И така, Исус ги изпрати; и те се скриха в засада. Установиха се между Ветил и Гай на запад от Гай; а Исус остана през онази нощ с народа.

[10] Исус, като стана рано на сутринта и прегледа народа, застана с Израилевите старейшини отпред и тръгнаха към Гай.

[11] И всичките военни мъже, които бяха с него, се приближиха до града и разположиха стан на север от Гай. Между тях и Гай имаше долина.

[12] Tomou também uns cinco mil homens e os pôs entre Betel e Ai, em emboscada, ao ocidente da cidade.

[13] Assim foi posto o povo: todo o acampamento ao norte da cidade e a emboscada ao ocidente dela; e foi Josué aquela noite até ao meio do vale.

[14] E sucedeu que, vendo-o o rei de Ai, ele e os homens da cidade apressaram-se e, levantando-se de madrugada, saíram de encontro a Israel, à batalha, defronte das campinas, porque ele não sabia achar-se contra ele uma emboscada atrás da cidade.

[15] Josué, pois, e todo o Israel se houveram como feridos diante deles e fugiram pelo caminho do deserto.

[16] Pelo que todo o povo que estava na cidade foi convocado para os perseguir; e perseguiram Josué e foram afastados da cidade.

[17] Nem um só homem ficou em Ai, nem em Betel que não saísse após os israelitas; e deixaram a cidade aberta e perseguiram Israel.

[18] Então, disse o SENHOR a Josué: Estende para Ai a lança que tens na mão; porque a esta darei na tua mão; e Josué estendeu para a cidade a lança que tinha na mão.

[19] Então, a emboscada se levantou apressadamente do seu lugar, e, ao estender ele a mão, vieram à cidade e a tomaram; e apressaram-se e nela puseram fogo.

[12] Исус взе около пет хиляди мъже и постави засада между Ветил и Гай на запад от града.

[13] След като строиха народа – цялото войнство, което беше на север от града, както и засадата на запад от града, – Исус отиде през онази нощ в долината.

[14] А гайският цар, като видя това, побърза, той и неговите хора, мъжете на града, и станаха рано, и в определен час излязоха на полето на бой против Израил. Царят обаче не знаеше, че има засада против него зад града.

[15] А Исус и целият Израил се престориха на разбити пред тях и побегнаха по пътя за пустинята.

[16] И всичките гайци бяха свикани, за да ги гонят. Като гонеха Исус, гайците се отдалечиха от града.

[17] Така в Гай и Ветил не остана никой. Всички излязоха след Израил; те оставиха града отворен и преследваха Израил.

[18] Тогава Господ каза на Исус: Простри към Гай копието, което държиш, защото ще предам града в ръката ти. И така, Исус простря към града копието, което държеше в ръката си.

[19] И щом протегна ръката си, засадата се вдигна бързо от мястото си, нахлуха внезапно в града, превзеха го и побързаха да го запалят.

[20] Virando-se os homens de Ai para trás, olharam, e eis que a fumaça da cidade subia ao céu, e não puderam fugir nem para um lado nem para outro; porque o povo que fugia para o deserto se tornou contra os que os perseguiam.

[20] А когато гайските мъже погледнаха назад, видяха, че от града се издига дим към небето; и нямаха къде да бягат – нито напред, нито назад, понеже народът, който бягаше към пустинята, се обърна назад против преследвачите си.

[21] Vendo Josué e todo o Israel que a emboscada tomara a cidade e que a fumaça da cidade subia, voltaram e feriram os homens de Ai.

[21] А Исус и целият Израил, като видяха, че хората от засадата бяха превзели града и че оттам се издига дим, се обърнаха назад и поразиха гайските мъже.

[22] Da cidade saíram os outros ao encontro do inimigo, que, assim, ficou no meio de Israel, uns de uma parte, outros de outra; e feriram-nos de tal sorte, que nenhum deles sobreviveu, nem escapou.

[22] Другите също излязоха от града против гайците; и така, те се намериха между израилтяните, които бяха от двете им страни; и израилтяните поразиха гайците така, че не оставиха никого жив или да избяга.

[23] Porém ao rei de Ai tomaram vivo e o trouxeram a Josué.

[23] А царя на Гай хванаха жив и го доведоха при Исус.

[24] Tendo os israelitas acabado de matar todos os moradores de Ai no campo e no deserto onde os tinham perseguido, e havendo todos caído a fio de espada, e sendo já todos consumidos, todo o Israel voltou a Ai, e a passaram a fio de espada.

[24] Израил изби всичките жители на Гай в полето и пустинята, докъдето ги гонеха, и те всички паднаха от меча, докато бяха унищожени. Тогава целият Израил се върна в Гай и поразиха града с острието на меча.

[25] Os que caíram aquele dia, tanto homens como mulheres, foram doze mil, todos os moradores de Ai.

[25] И всичките загинали в онзи ден, мъже и жени, бяха дванадесет хиляди души, всичките гайци.

[26] Porque Josué não retirou a mão que estendera com a lança até haver destruído totalmente os moradores de Ai.

[26] Защото Исус не прибра ръката си, с която беше простирял копието, докато не унищожи като обречени всичките жители на Гай.

[27] Os israelitas saquearam, entretanto, para si o gado e os despojos daquela cidade, segundo a palavra do SENHOR, que ordenara a Josué.

[28] Então, Josué pôs fogo a Ai e a reduziu, para sempre, a um montão, a ruínas até ao dia de hoje.

[29] Ao rei de Ai, enforcou-o e o deixou no madeiro até à tarde; ao pôr-do-sol, por ordem de Josué, tiraram do madeiro o cadáver, e o lançaram à porta da cidade, e sobre ele levantaram um montão de pedras, que até hoje permanece.

Renovação da aliança

[30] Então, Josué edificou um altar ao SENHOR, Deus de Israel, no monte Ebal,

[31] como Moisés, servo do SENHOR, ordenara aos filhos de Israel, segundo o que está escrito no Livro da Lei de Moisés, a saber, um altar de pedras toscas, sobre o qual se não manejara instrumento de ferro; sobre ele ofereceram holocaustos ao SENHOR e apresentaram ofertas pacíficas.

[32] Escreveu, ali, em pedras, uma cópia da lei de Moisés, que já este havia escrito diante dos filhos de Israel.

[33] Todo o Israel, com os seus anciãos, e os seus príncipes, e os seus juízes estavam de um e de outro lado da arca, perante os levitas sacerdotes que levavam a arca da Aliança do SENHOR, tanto estrangeiros como naturais; metade deles, em frente do monte Gerizim, e a outra metade, em

[27] Израил остави за себе си добитъка и плячката на Гай, както Господ заповяда на Исус.

[28] И така, Исус изгори Гай и го направи завинаги куп развалини, както е до днес.

[29] А царя на Гай обеси на дърво и го остави да виси до вечерта. След като слънцето залезе, Исус заповяда да снемат трупа му от дървото и да го хвърлят във входа на градската порта, и натрупаха върху него голяма грамада камъни, която е там и до днес.

[30] Тогава Исус издигна жертвеник на Господа, Израилевия Бог, на хълма Гевал,

[31] както Господният слуга Моисей беше заповядал на израилтяните според написаното в книгата на Моисеевия закон – жертвеник от цели камъни, по които желязно сечиво не се беше допирало; и принесоха на него всеизгаряния на Господа и пожертваха мирни приноси.

[32] Там, на камъните, пред израилтяните, Исус написа един препис на Моисеевия закон.

[33] И целият Израил със старейшините им, първенците и съдиите им, чужденци и местни застанаха от двете страни на ковчега срещу левитските свещеници, които държаха ковчега на Господниязавет, половината от страната на хълма Гаризин и

frente do monte Ebal; como Moisés, servo do SENHOR, outrora, ordenara que fosse abençoado o povo de Israel.

половината от страната на хълма Гевал, както Господният слуга Моисей беше заповядал най-напред, за да благословят Израилевия народ.

34 Depois, leu todas as palavras da lei, a bênção e a maldição, segundo tudo o que está escrito no Livro da Lei.

34 След това Исус прочете всичките думи на закона, благословенията и проклятията според това, което беше написано в Книгата на закона.

35 Palavra nenhuma houve, de tudo o que Moisés ordenara, que Josué não lesse para toda a congregação de Israel, e para as mulheres, e os meninos, e os estrangeiros que andavam no meio deles.

35 От всичко, което заповяда Моисей, нямаше дума, която Исус да не прочете пред всичките събрани израилтяни с жените, децата и чужденците, които се намираха между тях.

Josué 9

O estratagema dos gibeonitas

1 Sucedeu que, ouvindo isto todos os reis que estavam daquém do Jordão, nas montanhas, e nas campinas, em toda a costa do mar Grande, defronte do Líbano, os heteus, os amorreus, os cananeus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus,

2 se ajuntaram eles de comum acordo, para pelejar contra Josué e contra Israel.

3 Os moradores de Gibeão, porém, ouvindo o que Josué fizera com Jericó e com Ai,

4 usaram de estratagema, e foram, e se fingiram embaixadores, e levaram sacos velhos sobre os seus jumentos e odres de vinho, velhos, rotos e consertados;

5 e, nos pés, sandálias velhas e remendadas e roupas velhas sobre si; e todo o pão que traziam para o caminho era seco e bolorento.

Исус Навин 9

Хитростта на жителите на Гаваон и наказанието им

1 А когато чуха това, всички царе отсам Йордан, в хълмистата страна и подножието ѝ и по цялото крайбрежие на Голямото море срещу Ливан, т. е. хетите, аморейците, ханаанците, ферезейците, евейците и йевусейците,

2 се събраха заедно да се бият с Исус и Израил.

3 А жителите на Гаваон, като чуха какво беше сторил Исус с Йерихон и Гай,

4 постъпиха хитро, като отидоха и се престориха на посланици. Взеха стари вретища и ги сложиха на ослите си; взеха със себе си стари, раздрани и закърпени мехове за вино;

5 обуха стари, кърпени обувки на краката си, облякоха стари дрехи и всичкият хляб, който си взеха за храна, беше сух и плесенясал.

[6] Foram ter com Josué, ao arraial, a Gilgal, e lhe disseram, a ele e aos homens de Israel: Chegamos de uma terra distante; fazei, pois, agora, aliança conosco.

[7] E os homens de Israel responderam aos heveus: Porventura, habitais no meio de nós; como, pois, faremos aliança convosco?

[8] Então, disseram a Josué: Somos teus servos. Então, lhes perguntou Josué: Quem sois vós? Donde vindes?

[9] Responderam-lhe: Teus servos vieram de uma terra mui distante, por causa do nome do SENHOR, teu Deus; porquanto ouvimos a sua fama e tudo quanto fez no Egito;

[10] e tudo quanto fez aos dois reis dos amorreus que estavam dalém do Jordão, Seom, rei de Hesbom, e Ogue, rei de Basã, que estava em Astarote.

[11] Pelo que nossos anciãos e todos os moradores da nossa terra nos disseram: Tomai convosco provisão alimentar para o caminho, e ide ao encontro deles, e dizei-lhes: Somos vossos servos; fazei, pois, agora, aliança conosco.

[12] Este nosso pão tomamos quente das nossas casas, no dia em que saímos para vir ter convosco; e ei-lo aqui, agora, já seco e bolorento;

[13] e estes odres eram novos quando os enchemos de vinho; e ei-los aqui já rotos; e estas nossas vestes e estas nossas sandálias já envelheceram, por causa do mui longo caminho.

[6] Те дойдоха при Исус в стана в Галгал и казаха на него и на Израилевите мъже: От далечна страна идваме, сега сключете договор с нас.

[7] Но Израилевите мъже отвърнаха на евейците: Да не би да живеете сред нас; как ще сключим договор с вас?

[8] Те казаха на Исус: Ние сме твои слуги. Исус ги попита: Кои сте и откъде идвате?

[9] А те му отговориха: От много далечна земя идват слугите ти поради името на Йехова, твоя Бог; защото чухме заславата Му и всичко, което е извършил в Египет,

[10] и всичко, което е сторил на двамата аморейски царе, които бяха отвъд Йордан, на есевонския цар Сион и на васанския цар Ог, който живееше в Астарот.

[11] Затова старейшините ни и всичките жители на нашата земя ни казаха: Вземете си храна за из пътя и идете да ги посрещнете, и им кажете: Ние сме ваши слуги, сега сключете договор с нас.

[12] Този хляб беше топъл, когато го взехме от къщите си за храна в деня, когато тръгнахме, за да дойдем при вас; сега е сух и плесенясал.

[13] Тези мехове за вино бяха нови, като ги напълнихме, сега са съдрани; и нашите дрехи и обувките ни овехтяха от продължителното пътуване.

[14] Então, os israelitas tomaram da provisão e não pediram conselho ao SENHOR.

[14] Тогава израилтяните приеха мъжете заради храната им, но до Господа не се допитаха.

[15] Josué concedeu-lhes paz e fez com eles a aliança de lhes conservar a vida; e os príncipes da congregação lhes prestaram juramento.

[15] Исус сключи с тях мир и направи договор, че животът им ще бъде опазен. И началниците на обществото им се заклеха.

[16] Ao cabo de três dias, depois de terem feito a aliança com eles, ouviram que eram seus vizinhos e que moravam no meio deles.

[16] А три дни след като сключиха договор с тях, разбраха, че им били съседи и че живеели в близост до тях.

[17] Pois, partindo os filhos de Israel, chegaram às cidades deles ao terceiro dia; suas cidades eram Gibeão, Cefira, Beerote e Quiriate-Jearim.

[17] Като продължиха пътя си, израилтяните пристигнаха в градовете им на третия ден. А градовете им бяха Гаваон, Хефира, Вирот и Кириатиарим.

[18] Os filhos de Israel não os feriram, porquanto os príncipes da congregação lhes juraram pelo SENHOR, Deus de Israel; pelo que toda a congregação murmurou contra os príncipes.

[18] Но израилтяните не ги поразиха, защото началниците на обществото им се бяха заклели в Господа, Израилевия Бог. А цялото общество роптаеше против началниците.

[19] Então, todos os príncipes disseram a toda a congregação: Nós lhes juramos pelo SENHOR, Deus de Israel; por isso, não podemos tocar-lhes.

[19] Всичките началници обаче казаха на цялото общество: Ние им се заклехме в Господа, Израилевия Бог. Сега не можем да ги докоснем.

[20] Isto, porém, lhes faremos: Conservar-lhes-emos a vida, para que não haja grande ira sobre nós, por causa do juramento que já lhes fizemos.

[20] Ето какво ще сторим с тях: ще опазим живота им, за да не ни сполети Божиятгняв заради клетвата, с която им се заклехме.

[21] Disseram-lhes, pois, os príncipes: Vivam. E se tornaram rachadores de lenha e tiradores de água para toda a congregação, como os príncipes lhes haviam dito.

[21] Началниците им казаха също: Нека останат живи; но ще секат дърва и ще носят вода за цялото общество. И те сториха, както началниците им бяха говорили.

[22] Chamou-os Josué e disse-lhes: Por que nos enganastes, dizendo: Habitamos mui

[22] Тогава Исус ги повика и им каза: Защо ни излъгахте, като казахте: Ние сме

longe de vós, sendo que viveis em nosso meio?

[23] Agora, pois, sois malditos; e dentre vós nunca deixará de haver escravos, rachadores de lenha e tiradores de água para a casa do meu Deus.

[24] Então, responderam a Josué: É que se anunciou aos teus servos, como certo, que o SENHOR, teu Deus, ordenara a seu servo Moisés que vos desse toda esta terra e destruísse todos os moradores dela diante de vós. Por isso, tememos muito por nossa vida por causa de vós e fizemos assim.

[25] Eis que estamos na tua mão; trata-nos segundo te parecer bom e reto.

[26] Assim lhes fez e livrou-os das mãos dos filhos de Israel; e não os mataram.

[27] Naquele dia, Josué os fez rachadores de lenha e tiradores de água para a congregação e para o altar do SENHOR, até ao dia de hoje, no lugar que Deus escolhesse.

Josué 10

Gibeão sitiada por cinco reis

[1] Tendo Adoni-Zedeque, rei de Jerusalém, ouvido que Josué tomara a Ai e a havia destruído totalmente e feito a Ai e ao seu rei como fizera a Jericó e ao seu rei e que os moradores de Gibeão fizeram paz com os israelitas e estavam no meio deles,

много далече от вас, а всъщност сте живеели между нас?

[23] Затова бъдѐте проклети! Винаги ще бъдете слуги, които ще секат дърва и ще носят вода за дома на моя Бог.

[24] А те отговориха на Исус: Понеже слугите ти бяха добре предизвестени за онова, което Йехова, твоят Бог, е заповядал на слугата Си Моисей – да ви даде цялата земя и да изтреби пред вас всички жители на земята, затова много се уплашихме от вас за живота си и постъпихме така.

[25] Сега сме в ръцете ти – каквото ти се вижда добро и правилно да сториш с нас, направи го.

[26] И така, Исус постъпи с тях така, избави ги от ръката на израилтяните и не ги убиха.

[27] Същия ден Исус ги назначи да секат дърва и да носят вода за обществото и за жертвеника на Господа на мястото, което Той би избрал, както са и до днес.

Исус Навин 10

Чудото на спиране на слънцето и луната. Победата над петимата аморейски царе

[1] А когато йерусалимският цар Адониседек чу, че Исус превзел Гай и го обрекъл на изтребление и че както постъпил с Йерихон и царя му, така направил и с Гай и царя му, и че жителите на Гаваон сключили мир с Израил и останали с тях,

2 temeu muito; porque Gibeão era cidade grande como uma das cidades reais e ainda maior do que Ai, e todos os seus homens eram valentes.

2 много се уплашиха, той и народът му, защото Гаваон беше голям град, като един от царските градове, беше по-голям от Гай и всичките му мъже бяха силни.

3 Pelo que Adoni-Zedeque, rei de Jerusalém, enviou mensageiros a Hoão, rei de Hebrom, e a Pirã, rei de Jarmute, e a Jafia, rei de Laquis, e a Debir, rei de Eglom, dizendo:

3 Затова йерусалимският цар Адониседек изпрати хора при хевронския цар Оам, при ярмутския цар Пирам, при лахийския цар Яфий и при еглонския цар Девир да им предложат:

4 Subi a mim e ajudai-me; firamos Gibeão, porquanto fez paz com Josué e com os filhos de Israel.

4 Елате при мен и ми помогнете. И нека поразим Гаваон, защото е сключил мир с Исус и с израилтяните.

5 Então, se ajuntaram e subiram cinco reis dos amorreus, o rei de Jerusalém, o rei de Hebrom, o rei de Jarmute, o rei de Laquis e o rei de Eglom, eles e todas as suas tropas; e se acamparam junto a Gibeão e pelejaram contra ela.

5 И така, тези петима аморейски царе се събраха: йерусалимският цар, хевронският цар, ярмутският цар, лахийският цар и еглонският цар, и отидоха заедно с войските си, разположиха стан пред Гаваон и воюваха против него.

Josué socorre a Gibeão

6 Os homens de Gibeão mandaram dizer a Josué, no arraial de Gilgal: Não retires as tuas mãos de teus servos; sobe apressadamente a nós, e livra-nos, e ajuda-nos, pois todos os reis dos amorreus que habitam nas montanhas se ajuntaram contra nós.

6 Тогава гаваонците пратиха известие до Исус в стана в Галгал: Не изоставяй слугите си. Ела бързо при нас, избави ни и ни помогни, защото против нас се събраха всичките аморейски царе, които живеят в хълмистата страна.

7 Então, subiu Josué de Gilgal, ele e toda a gente de guerra com ele e todos os valentes.

7 И така, Исус тръгна от Галгал, той и всичките военни мъже с него, и всичките силни и храбри мъже.

8 Disse o SENHOR a Josué: Não os temas, porque nas tuas mãos os entreguei; nenhum deles te poderá resistir.

8 А Господ каза на Исус: Не се плаши от тях, защото ги предадох на тебе; никой от тях няма да устои пред теб.

[9] Josué lhes sobreveio de repente, porque toda a noite veio subindo desde Gilgal.

[10] O SENHOR os conturbou diante de Israel, e os feriu com grande matança em Gibeão, e os foi perseguindo pelo caminho que sobe a Bete-Horom, e os derrotou até Azeca e Maquedá.

[11] Sucedeu que, fugindo eles de diante de Israel, à descida de Bete-Horom, fez o SENHOR cair do céu sobre eles grandes pedras, até Azeca, e morreram. Mais foram os que morreram pela chuva de pedra do que os mortos à espada pelos filhos de Israel.

O sol e a lua são detidos

[12] Então, Josué falou ao SENHOR, no dia em que o SENHOR entregou os amorreus nas mãos dos filhos de Israel; e disse na presença dos israelitas: Sol, detém-te em Gibeão, e tu, lua, no vale de Aijalom.

[13] E o sol se deteve, e a lua parou até que o povo se vingou de seus inimigos. Não está isto escrito no Livro dos Justos? O sol, pois, se deteve no meio do céu e não se apressou a pôr-se, quase um dia inteiro.

[14] Não houve dia semelhante a este, nem antes nem depois dele, tendo o SENHOR, assim, atendido à voz de um homem; porque o SENHOR pelejava por Israel.

[9] И така, Исус ги нападна внезапно, следкато цялата нощ беше вървял от Галгал.

[10] И Господ ги хвърли в смут пред Израил; Исус им нанесе голямо поражение в Гаваон и ги преследва по склона, по който се отива за Веторон, и ги поразяваше, докато стигна до Азика и Макида.

[11] А докато бягаха от Израил по протежение на склона при Веторон, Господ хвърляше върху тях големи камъни от небето, като градушка, близо до град Азика, и неприятелите имизмряха. Загиналите от камъните на градушката бяха повече от онези, които израилтяните убиха с меч.

[12] Тогава Исус се обърна към Господа – в деня, когато Господ предаде аморейците на израилтяните, и каза в присъствието на целия Израил: Спри, слънце, над Гаваон и ти, луна, над долината Еалон.

[13] И слънцето застана на място и луната се спря, докато народът отмъщаваше на неприятелите си. Това не е ли записано в Книгата на Праведния? Слънцето застана сред небето и не бързаше да си отиде почти цял ден.

[14] Такъв ден не е имало нито преди, нито след това – Господ да послуша такачовешки глас; защото Господ воюваше за Израил.

[15] Voltou Josué, e todo o Israel com ele, ao arraial, a Gilgal.

Josué prende os cinco reis e mata-os

[16] Aqueles cinco reis, porém, fugiram e se esconderam numa cova em Maquedá.

[17] E anunciaram a Josué: Foram achados os cinco reis escondidos numa cova em Maquedá.

[18] Disse, pois, Josué: Rolai grandes pedras à boca da cova e ponde junto a ela homens que os guardem; porém vós não vos detenhais;

[19] persegui os vossos inimigos e matai os que vão ficando atrás; não os deixeis entrar nas suas cidades, porque o SENHOR, vosso Deus, já vo-los entregou nas vossas mãos.

[20] Tendo Josué e os filhos de Israel acabado de os ferir com mui grande matança, até consumi-los, e tendo os restantes que deles ficaram entrado nas cidades fortificadas,

[21] voltou todo o povo em paz ao acampamento a Josué, em Maquedá; não havendo ninguém que movesse a língua contra os filhos de Israel.

[22] Depois, disse Josué: Abri a boca da cova e dali trazei-me aqueles cinco reis.

[23] Fizeram, pois, assim e da cova lhe trouxeram os cinco reis: o rei de Jerusalém, o de Hebrom, o de Jarmute, o de Laquis e o de Eglom.

[15] След това Исус и целият Израил се върнаха в стана в Галгал.

[16] А онези петима царе побегнаха и се скриха в пещерата при Макида.

[17] И така, съобщиха на Исус: Петимата царе се скриха в пещерата при Макида.

[18] Исус каза: Струпайте големи камъни при входа на пещерата и поставете хора при нея да ги пазят;

[19] а вие продължавайте да гоните неприятелите си и поразете последните редици от войската им; не ги оставяйте да влязат в градовете им, защото Господ, вашият Бог, ги предаде в ръцете ви.

[20] И когато Исус и израилтяните ги поразиха с голямо клане, докато избиха почти всички, а останалите от тях, които оцеляха, влязоха в укрепени градове,

[21] тогава целият народ се върна с мир в стана при Исус в Макида. Никой не обели и дума против някого от израилтяните.

[22] След това Исус каза: Отворете входа на пещерата и изведете при мен онези петима царе оттам.

[23] Тогава онези петима царе бяха изведени от пещерата и отведени при него: йерусалимският цар, хевронският цар, ярмутският цар, лахийският цар и еглонският цар.

[24] Trazidos os reis a Josué, chamou este todos os homens de Israel e disse aos capitães do exército que tinham ido com ele: Chegai, ponde o pé sobre o pescoço destes reis. E chegaram e puseram os pés sobre os pescoços deles.

[24] След като изведоха при Исус онези царе, Исус повика всичките Израилеви мъже и каза на началниците на военните мъже, които бяха ходили с него: Приближете се и стъпете с краката си на вратовете на тези царе. И те се приближиха и стъпиха на вратовете им.

[25] Então, Josué lhes disse: Não temais, nem vos atemorizeis; sede fortes e corajosos, porque assim fará o SENHOR a todos os vossos inimigos, contra os quais pelejardes.

[25] Исус продължи: Не се бойте и не се страхувайте, бъдете силни и храбри, понеже така ще постъпи Господ с всичките ви неприятели, против които воювате.

[26] Depois disto, Josué, ferindo-os, os matou e os pendurou em cinco madeiros; e ficaram eles pendentes dos madeiros até à tarde.

[26] След това Исус ги уби и ги обеси на пет дървета, и те висяха на дърветата до вечерта.

[27] Ao pôr-do-sol, deu Josué ordem que os tirassem dos madeiros; e lançaram-nos na cova onde se tinham escondido e, na boca da cova, puseram grandes pedras que ainda lá se encontram até ao dia de hoje.

[27] А при залез слънце Исус заповяда да ги снемат от дърветата и да ги хвърлят в пещерата, където се бяха крили, и на входа на пещерата сложиха големи камъни, които стоят там и до днес.

Josué vence mais sete reis

[28] No mesmo dia, tomou Josué a Maquedá e a feriu à espada, bem como ao seu rei; destruiu-os totalmente e a todos os que nela estavam, sem deixar nem sequer um. Fez ao rei de Maquedá como fizera ao rei de Jericó.

[28] В същия ден Исус превзе Макида и порази града и царя му с острието на меча. Изтреби като обречени всички хора, които бяха в него, като не остави никого да избяга. И постъпи с макидския цар, както беше постъпил с йерихонския цар.

[29] Então, Josué, e todo o Israel com ele, passou de Maquedá a Libna e pelejou contra ela.

[29] След това Исус заедно с целия Израил отидоха от Макида в Ливна и воюваше против Ливна.

[30] E o SENHOR a deu nas mãos de Israel, a ela e ao seu rei, e a feriu à espada, a ela e todos os que nela estavam, sem deixar nem

[30] И Господ предаде и града, и царя му в ръката на Израил; и те поразиха с острието на меча него и всички хора, които се намираха в града; не

sequer um. Fez ao seu rei como fizera ao rei de Jericó.

[31] Então, Josué, e todo o Israel com ele, passou de Libna a Laquis, sitiou-a e pelejou contra ela;
[32] e o SENHOR deu Laquis nas mãos de Israel, que, no dia seguinte, a tomou e a feriu à espada, a ela e todos os que nela estavam, conforme tudo o que fizera a Libna.

[33] Então, Hoão, rei de Gezer, subiu para ajudar Laquis; porém Josué o feriu, a ele e o seu povo, sem deixar nem sequer um.

[34] E Josué, e todo o Israel com ele, passou de Laquis a Eglom, e a sitiaram e pelejaram contra ela;

[35] e, no mesmo dia, a tomaram e a feriram à espada; e totalmente destruíram os que nela estavam, conforme tudo o que fizeram a Laquis.

[36] Depois, Josué, e todo o Israel com ele, subiu de Eglom a Hebrom, e pelejaram contra ela;
[37] e a tomaram e a feriram à espada, tanto o seu rei como todas as suas cidades e todos os que nelas estavam, sem deixar nem sequer um, conforme tudo o que fizeram a Eglom; e Josué executou a condenação contra ela e contra todos os que nela estavam.

оставиха никого да избяга от града; Исус постъпи с царя му, както беше постъпил с йерихонския цар.
[31] После Исус заедно с целия Израил отидоха от Ливна в Лахис, разположиха стан срещу града и воюваха против него.
[32] И Господ предаде Лахис на Израил; превзеха го на втория ден и поразиха с острието на меча града и всички хора, които бяха в него, точно както направиха в Ливна.
[33] Тогава гезерският цар Оран дойде да помогне на Лахис; но Исус порази него и народа му, докато не му остави никого жив.
[34] А от Лахис Исус и целият Израил отидоха в Еглон, разположиха стан срещу града и воюваха против него;
[35] и в същия ден го превзеха и го поразиха с острието на меча. В същия ден Исус изтреби като обречени всички хора, които бяха в него, точно както направи в Лахис.
[36] После Исус заедно с целия Израил отиде от Еглон в Хеврон и воюваха против града;

[37] и като го превзеха, поразиха го с острието на меча – царя му, всичките му градове и всички хора, които бяха в него; не остави никого да избяга, точно както постъпи с Еглон, а изтреби града и всички в него.

[38] Então, Josué, e todo o Israel com ele, voltou a Debir e pelejou contra ela;

[39] e tomou-a com o seu rei e todas as suas cidades e as feriu à espada; todos os que nelas estavam, destruiu-os totalmente sem deixar nem sequer um; como fizera a Hebrom, a Libna e a seu rei, também fez a Debir e a seu rei.

[40] Assim, feriu Josué toda aquela terra, a região montanhosa, o Neguebe, as campinas, as descidas das águas e todos os seus reis; destruiu tudo o que tinha fôlego, sem deixar nem sequer um, como ordenara o SENHOR, Deus de Israel.

[41] Feriu-os Josué desde Cades-Barnéia até Gaza, como também toda a terra de Gósen até Gibeão.

[42] E, de uma vez, tomou Josué todos estes reis e as suas terras, porquanto o SENHOR, Deus de Israel, pelejava por Israel.

[43] Então, Josué, e todo o Israel com ele, voltou ao arraial em Gilgal.

Josué 11

Outras vitórias de Josué

[1] Tendo Jabim, rei de Hazor, ouvido isto, enviou mensageiros a Jobabe, rei de Madom, e ao rei Sinrom, e ao rei Acsafe,

[2] e aos reis que estavam ao norte, na região montanhosa, na Arabá, ao sul de Quinerete, nas planícies e nos planaltos de Dor, do lado do mar,

[3] aos cananeus do oriente e do ocidente: aos amorreus, aos heteus, aos ferezeus, aos

[38] След това Исус заедно с целия Израил се върнаха в Девир и воюваха против града;

[39] и го превзе – царя му и всичките му градове; поразиха ги с острието на меча и изтребиха всички хора, които бяха в него; не остави никого да избяга; постъпи с Девир и царя му, както постъпи с Хеврон и както беше постъпил с Ливна и царя му.

[40] Така Исус порази цялата хълмиста земя, пустинята Негев, както и западните склонове, подножията и всичките им царе; не остави никого да избяга, а изтреби всичко, което дишаше, както Господ, Израилевият Бог, беше заповядал.

[41] Исус ги порази от Кадис-варни до Газа и цялата Гесенска земя до Гаваон.

[42] Всички тези царе и земята им Исус превзе наведнъж, защото Господ, Израилевият Бог, воюваше за Израил.

[43] Тогава Исус заедно с целия Израил се завърнаха в стана в Галгал.

Исус Навин 11

Покоряване на Северен Ханаан

[1] А асорският цар Явин, като чу за това, изпрати хора до мадонския цар Йовав, до симвронския цар, до ахсафския цар

[2] и до царете, които бяха на север в хълмистата страна, в пустинята Араба на юг от Хинерот, и в долината, и в Нафат-дор на запад,

[3] до ханаанците, които бяха на изток и на запад, до аморейците, хетите,

jebuseus nas montanhas e aos heveus ao pé do Hermom, na terra de Mispa.

4 Saíram, pois, estes e todas as suas tropas com eles, muito povo, em multidão como a areia que está na praia do mar, e muitíssimos cavalos e carros.

5 Todos estes reis se ajuntaram, e vieram, e se acamparam junto às águas de Merom, para pelejarem contra Israel.

6 Disse o SENHOR a Josué: Não temas diante deles, porque amanhã, a esta mesma hora, já os terás traspassado diante dos filhos de Israel; os seus cavalos jarretarás e queimarás os seus carros.

7 Josué, e todos os homens de guerra com ele, veio apressadamente contra eles às águas de Merom, e os atacaram.

8 O SENHOR os entregou nas mãos de Israel; e os feriram e os perseguiram até à grande Sidom, e até Misrefote-Maim, e até ao vale de Mispa, ao oriente; feriram-nos sem deixar nem sequer um.

9 Fez-lhes Josué como o SENHOR lhe dissera; os seus cavalos jarretou e os seus carros queimou.

10 Nesse mesmo tempo, voltou Josué, tomou a Hazor e feriu à espada o seu rei, porquanto Hazor, dantes, era a capital de todos estes reinos.

11 A todos os que nela estavam feriram à espada e totalmente os destruíram, e ninguém sobreviveu; e a Hazor queimou.

ферезейците и йевусейците в хълмистата страна, и до евейците под Ермон в земята Масфа.

4 И те заедно с всичките си войски – народ, многоброен като пясъка покрай морето, – излязоха с твърде много коне и колесници.

5 След като всички тези царе се събраха, дойдоха и заедно разположиха стан близо до езерото Мером, за да се бият с Израил.

6 Тогава Господ каза на Исус: Не се плаши от тях! Защото утре по това време Аз ще ги предам всички избити пред Израил; и ще прережеш жилите на конете им и ще изгориш с огън колесниците им.

7 И така, Исус и всичките войни с него излязоха внезапно против тях при езерото Мером и ги нападнаха.

8 И Господ ги предаде на Израил; и те ги поразиха и ги гониха до самия Сидон и до Мисрефот-маим, и до долината на Масфа на изток; поразяваха ги, докато не остана жив нито един от тях.

9 Исус постъпи с тях, както Господ му заповяда: преряза жилите на конете им и изгори с огън колесниците им.

10 По това време Исус, като се върна, превзе Асор и уби царя му с меч; защото преди Асор беше най-главното между всички тези царства.

11 Всички хора, които бяха в града, убиха с острието на меча и ги изтребиха като

обречени. Не оставиха нищо живо и изгориха Асор с огън.

12 Josué tomou todas as cidades desses reis e também a eles e os feriu à espada, destruindo-os totalmente, como ordenara Moisés, servo do SENHOR.

12 Исус превзе всички градове на местните царе, царете им залови и ги уби с острието на меча; изтреби ги, както беше заповядал Господният слуга Моисей.

13 Tão-somente não queimaram os israelitas as cidades que estavam sobre os outeiros, exceto Hazor, a qual Josué queimou.

13 Но Израил не изгори никой от градовете, разположени върху хълмовете, освен единствено Асор, който Исус изгори.

14 E a todos os despojos destas cidades e ao gado os filhos de Israel saquearam para si; porém a todos os homens feriram à espada, até que os destruíram; e ninguém sobreviveu.

14 Всичката плячка на тези градове и добитъка им израилтяните плениха за себе си, а всичките хора убиваха с острието на меча, докато ги изтребиха; не оставиха нищо живо.

15 Como ordenara o SENHOR a Moisés, seu servo, assim Moisés ordenou a Josué; e assim Josué o fez; nem uma só palavra deixou de cumprir de tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés.

15 Както Господ беше заповядал на слугата Си Моисей, така Моисей заповяда на Исус. Така и направи Исус; не наруши нищо от това, което Господбеше заповядал на Моисей.

16 Tomou, pois, Josué toda aquela terra, a saber, a região montanhosa, todo o Neguebe, toda a terra de Gósen, as planícies, a Arabá e a região montanhosa de Israel com suas planícies;

16 Така Исус превзе цялата онази хълмиста земя и Негев, и цялата земя Гесен, равнината и пустинята Араба, хълмистата и равната земя на Израил,

17 desde o monte Halaque, que sobe a Seir, até Baal-Gade, no vale do Líbano, ao pé do monte Hermom; também tomou todos os seus reis, e os feriu, e os matou.

17 от възвишението Халак в посока към Сир до Ваалгад в Ливанската долина в подножието на планината Ермон; и залови всичките им царе, порази ги и ги уби.

18 Por muito tempo, Josué fez guerra contra todos estes reis.

18 Дълго време воюваше Исус против всички тези царе.

19 Não houve cidade que fizesse paz com os filhos de Israel, senão os heveus,

19 Нямаше град, който да сключи мир с израилтяните, освен евейците, които

moradores de Gibeão; por meio de guerra, as tomaram todas.

[20] Porquanto do SENHOR vinha o endurecimento do seu coração para saírem à guerra contra Israel, a fim de que fossem totalmente destruídos e não lograssem piedade alguma; antes, fossem de todo destruídos, como o SENHOR tinha ordenado a Moisés.

[21] Naquele tempo, veio Josué e eliminou os anaquins da região montanhosa, de Hebrom, de Debir, de Anabe, e de todas as montanhas de Judá, e de todas as montanhas de Israel; Josué os destruiu totalmente com as suas cidades.

[22] Nem um dos anaquins sobreviveu na terra dos filhos de Israel; somente em Gaza, em Gate e em Asdode alguns subsistiram.

[23] Assim, tomou Josué toda esta terra, segundo tudo o que o SENHOR tinha dito a Moisés; e Josué a deu em herança aos filhos de Israel, conforme as suas divisões e tribos; e a terra repousou da guerra.

Josué 12

Os reis vencidos por Moisés

[1] São estes os reis da terra, aos quais os filhos de Israel feriram, de cujas terras se apossaram dalém do Jordão para o nascente, desde o ribeiro de Arnom até ao monte Hermom e toda a planície do oriente:

[2] Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom e dominava desde Aroer, que está à beira do vale de Arnom, e desde o meio

живееха в Гаваон. Всички градове бяха превзети с бой.

[20] Защото от Господа стана да се закоравят сърцата им, така че да излязат против Израил на бой, за да ги обрече Исус на изтребление, за да не им се покаже милост, а да ги изтреби, както Господ беше заповядал на Моисей.

[21] В онова време Исус дойде и изтреби енакимите от планинската земя, от Хеврон, от Девир, от Анав и от цялата хълмиста земя на Юда, и от цялата Израилева хълмиста земя; Исус ги обрече на изтребление заедно с градовете им.

[22] Не останаха енакими в земята на израилтяните; само в Газа, Гет и Азот останаха някои от тях.

[23] Така Исус превзе цялата земя, както Господ беше казал на Моисей. Исус я даде на Израил за наследство, като я раздели според племената им. И земята утихна от война.

Исус Навин 12

Общ преглед на превзетата земя с 31 победени царе

[1] А ето царете на земята отвъд Йордан, към изгрев слънце, които израилтяните поразиха и чиято земя превзеха, от потока Арнон до планината Ермон и цялото поле на изток:

[2] аморейския цар Сион, който живееше в Есевон и владееше от Ароир, при брега на потока Арнон, в средата на долината,

do vale e a metade de Gileade até ao ribeiro de Jaboque, limite dos filhos de Amom;

и също половината на Галаад до потока Явок, който е граница с амонците,

3 desde a campina até ao mar de Quinerete, para o oriente, e até ao mar da Campina, o mar Salgado, para o oriente, pelo caminho de Bete-Jesimote; e desde o sul abaixo de Asdote-Pisga.

3 и на изток чак до езерото Хинерот и до Морето на Араба, т. е. Соленото море, на изток, до пътя към Вет-йесимот, и на юг в подножието на Асдот-фасга;

4 Como também o limite de Ogue, rei de Basã, que havia ficado dos refains e que habitava em Astarote e em Edrei;

4 и пределите на васанския цар Ог, който беше един от последните рефаими и живееше в Астарот и в Едраи.

5 e dominava no monte Hermom, e em Salca, e em toda a Basã, até ao limite dos gesuritas e dos maacatitas, e metade de Gileade, limite de Seom, rei de Hesbom.

5 Ог владееше в планината Ермон, в Салха и в целия Васан, до границите с гесурците и маахանците, и половината от Галаад до границата с есевонския цар Сион.

6 Moisés, servo do SENHOR, e os filhos de Israel feriram a estes; e Moisés, servo do SENHOR, deu esta terra em possessão aos rubenitas, aos gaditas e à meia tribo de Manassés.

6 Господният слуга Моисей и израилтяните поразиха тези царе; и Господният слуга Моисей даде земята им за притежание на синовете на Рувим и Гад и на половината от Манасиевото племе.

Os reis vencidos por Josué

7 São estes os reis da terra aos quais Josué e os filhos de Israel feriram daquém do Jordão, para o ocidente, desde Baal-Gade, no vale do Líbano, até ao monte Halaque, que sobe a Seir, e cuja terra Josué deu em possessão às tribos de Israel, segundo as suas divisões,

7 А ето царете на земята отсам Йордан, на запад, които Исус и израилтяните поразиха, от Ваалгад в Ливанската долина до възвишението Халак в посока към Сиир; Исус даде земята им за притежание на Израилевите племена, както щяха да бъдат разделени:

8 a saber, o que havia na região montanhosa, nas planícies, na Arabá, nas descidas das águas, no deserto e no Neguebe, onde estava o heteu, o amorreu, o cananeu, o ferezeu, o heveu e o jebuseu:

8 в хълмистата земя, в равнините, в полето, по западните склонове, в пустинята Араба и в Негев. Царете бяха от хетите, аморейците, ханаанците, ферезейците, евейците и йевусейците, а именно:

[9] o rei de Jericó, um; o de Ai, que está ao lado de Betel, outro;
[10] o rei de Jerusalém, outro; o rei de Hebrom, outro;
[11] o rei de Jarmute, outro; o de Laquis, outro;
[12] o rei de Eglom, outro; o de Gezer, outro;
[13] o rei de Debir, outro; o de Geder, outro;
[14] o rei de Horma, outro; o de Arade, outro;
[15] o rei de Libna, outro; o de Adulão, outro;
[16] o rei de Maquedá, outro; o de Betel, outro;
[17] o rei de Tapua, outro; o de Héfer, outro;
[18] o rei de Afeca, outro; o de Lasarom, outro;
[19] o rei de Madom, outro; o de Hazor, outro;
[20] o rei de Sinrom-Merom, outro; o de Acsafe, outro;
[21] o rei de Taanaque, outro; o de Megido, outro;
[22] o rei de Quedes, outro; o de Jocneão do Carmelo, outro;
[23] o rei de Dor, em Nafate-Dor, outro; o de Goim, em Gilgal, outro;
[24] o rei de Tirza, outro; ao todo, trinta e um reis.

Josué 13

As terras ainda não conquistadas

[1] Era Josué, porém, já idoso, entrado em dias; e disse-lhe o SENHOR: Já estás velho, entrado em dias, e ainda muitíssima terra ficou para se possuir.

[9] йерихонският цар; царят на Гай – град, близо до Ветил;
[10] йерусалимският цар; хевронският цар;
[11] ярмутският цар; лахийският цар;
[12] еглонският цар; гезерският цар;
[13] девирският цар; гедерският цар;
[14] хорманският цар; арадският цар;
[15] ливанският цар; одоламският цар;
[16] макиданският цар; ветилският цар;
[17] тапфуанският цар; еферският цар;
[18] афекският цар; ласаронският цар;
[19] мадонският цар; асорският цар;
[20] симрон-меронският цар; ахсафският цар;
[21] таанахският цар; магедонският цар;
[22] кедеският цар; царят на Йокнеам в Кармил;
[23] царят на Дор в Нафат-дор; царят на Гоим в Галгал;
[24] тирзанският цар; всичките царе – тридесет и един на брой.

Исус Навин 13

РАЗПРЕДЕЛЯНЕ НА ОБЕТОВАНАТА ЗЕМЯ МЕЖДУ ИЗРАЕЛЕВИТЕ ПЛЕМЕНА

Разпределяне на Източен Ханаан

[1] А Исус остаря и беше в напреднала възраст. Тогава Господ му каза: Ти остаря и си в напреднала възраст, а остава още много земя да бъде превзета.

[2] Esta é a terra ainda não conquistada: todas as regiões dos filisteus e toda a Gesur;

[3] desde Sior, que está defronte do Egito, até ao limite de Ecrom, para o norte, que se considera como dos cananeus; cinco príncipes dos filisteus: o de Gaza, o de Asdode, o de Asquelom, o de Gate e o de Ecrom;

[4] ao sul, os aveus, também toda a terra dos cananeus e Meara, que é dos sidônios, até Afeca, ao limite dos amorreus;

[5] e ainda a terra dos gibleus e todo o Líbano, para o nascente do sol, desde Baal-Gade, ao pé do monte Hermom, até à entrada de Hamate;

[6] todos os que habitam nas montanhas desde o Líbano até Misrefote-Maim, todos os sidônios; eu os lançarei de diante dos filhos de Israel; reparte, pois, a terra por herança a Israel, como te ordenei.

[7] Distribui, pois, agora, a terra por herança às nove tribos e à meia tribo de Manassés.

[8] Com a outra meia tribo, os rubenitas e os gaditas já receberam a sua herança dalém do Jordão, para o oriente, como já lhes tinha dado Moisés, servo do SENHOR.

[9] Começando com Aroer, que está à borda do vale de Arnom, mais a cidade que está no meio do vale, todo o planalto de Medeba até Dibom;

[2] Ето земята, която остава още: всичките области на филистимците и цялата Гесурска земя,

[3] от Сиор в посока към Египет до границата на Акарон на север, която принадлежи на ханаанците – петте области на филистимците: на газците, на азотците, на аскалонците, на гетците и на акаронците; и земята, която е на авейците;

[4] на Негев, цялата земя на ханаанците и Меара, която принадлежи на сидонците, до Афек, до Аморейските територии;

[5] и земята на гевалците, и целият Ливан към изгрев слънце, от Ваалгад в подножието на Ермонската планина до прохода на Емат;

[6] всичките планински жители от Ливан до Мисрефот-маим, т. е. всичките сидонци; тях Аз ще изтребя пред израилтяните; а ти раздели тази земя в наследство на Израил, както ти заповядах.

[7] И така, сега раздели тази земя в наследство на деветте племена и на половината от Манасиевото племе.

[8] А заедно с другата половина от Манасиевото племе Рувимовите синове и Гадовите синове получиха наследството си, което Моисей им даде отвъд Йордан, на изток,

[9] от Ароир, който е при брега на потока Арнон, и града, който е в средата на долината, и цялата медеванска равнина до Девон,

[10] e todas as cidades de Seom, rei dos amorreus, que reinou em Hesbom, até ao limite dos filhos de Amom.
[11] E Gileade, e o limite dos gesuritas, e o dos maacatitas, e todo o monte Hermom, e toda a Basã até Salca;

[12] todo o reino de Ogue, em Basã, que reinou em Astarote e em Edrei, que ficou do resto dos gigantes, o qual Moisés feriu e expulsou.

[13] Porém os filhos de Israel não desapossaram os gesuritas, nem os maacatitas; antes, Gesur e Maacate permaneceram no meio de Israel até ao dia de hoje.

As heranças distribuídas por Moisés

[14] Tão-somente à tribo de Levi não deu herança; as ofertas queimadas do SENHOR, Deus de Israel, são a sua herança, como já lhe tinha dito.

[15] Deu, pois, Moisés à tribo dos filhos de Rúben, segundo as suas famílias,

[16] começando o seu território com Aroer, que está à borda do vale de Arnom, mais a cidade que está no meio do vale e todo o planalto até Medeba;
[17] Hesbom e todas as suas cidades, que estão no planalto: Dibom, Bamote-Baal e Bete-Baal-Meom,
[18] Jaza, Quedemote, Mefaate;
[19] Quiriataim, Sibma, Zerete-Saar, no monte do vale;
[20] Bete-Peor, as faldas de Pisga e Bete-Jesimote;

[10] и всичките градове на аморейския цар Сион, който царуваше в Есевон, до територията на амонците,
[11] и Галаад, и пределите на гесурците и на мааханците, и цялата планина Ермон, и целия Васан до Салха,
[12] цялото царство на Ог във Васан, който царуваше в Астарот и в Едраи. Той единствен беше оцелял от останалите рефаими, които Моисей порази и изгони.

[13] Обаче израилтяните не изгониха гесурците и мааханците. Гесурците и мааханците живееха между Израил, както живеят и до днес.

[14] Само на Левиевото племе той не даде наследство. Жертвите, принесени чрез огън на Господа, Израилевия Бог, са тяхно наследство, както им е казал.
[15] А Моисей даде наследство на племето на Рувимовите синове според семействата им.
[16] Пределите им бяха от Ароир, който е при брега на потока Арнон, и града, който е сред долината, и цялата равнина до Медева,
[17] Есевон и всичките му градове в равнината: Девон, Вамот-ваал, Вет-ваалмеон,
[18] Яса, Кедимот, Мафаат,
[19] Кириатаим, Сивма, Зарет-Саар в хълма на Емак,

[20] Вет-фегор, Асдот-фасга, Вет-есимот

[21] e todas as cidades do planalto e todo o reino de Seom, rei dos amorreus, que reinou em Hesbom, a quem Moisés feriu, como também os príncipes de Midiã, Evi, Requém, Zur, Hur e Reba, príncipes de Seom, moradores da terra.

[22] Também os filhos de Israel mataram à espada Balaão, filho de Beor, o adivinho, com outros mais que mataram.

[23] A fronteira dos filhos de Rúben é o Jordão e suas imediações; esta é a herança dos filhos de Rúben, segundo as suas famílias: as cidades com suas aldeias.

[24] Deu Moisés a herança à tribo de Gade, a saber, a seus filhos, segundo as suas famílias.

[25] Foi o seu território: Jazer, todas as cidades de Gileade e metade da terra dos filhos de Amom, até Aroer, que está defronte de Rabá;

[26] desde Hesbom até Ramate-Mispa e Betonim; e desde Maanaim até ao limite de Debir;

[27] e, no vale: Bete-Arã, Bete-Ninra, Sucote e Zafom, o resto do reino de Seom, rei de Hesbom, mais o Jordão e suas imediações, até à extremidade do mar de Quinerete, dalém do Jordão, para o oriente.

[28] Esta é a herança dos filhos de Gade, segundo as suas famílias: as cidades com suas aldeias.

[21] и всичките градове на равнината, и цялото царство на аморейския цар Сион, който царуваше в Есевон, когото Моисей порази заедно с мадиамските първенци: Евия, Рекема, Сура, Ура и Рева, Сионови първенци, които живееха в онази земя.

[22] И между убитите от тях беше Валаам, Веоровият син, прорицателят, когото израилтяните убиха с меч.

[23] А границата на Рувимовите синове беше Йордан и пределите му. Това е наследството на Рувимовите синове според семействата им с градовете им и техните села.

[24] На Гадовото племе Моисей даде наследство на Гадовите синове според семействата им.

[25] Територията им включваше Язир и всичките Галаадски градове, и половината от земята на амонците до Ароир срещу Рава,

[26] и от Есевон до Рамат-масфа и Ветоним, и от Маханаим до границата на Девир,

[27] и в долината Ветарам, Ветнимра, Сокхот и Сафон, останалото от царството на есевонския цар Сион отвъд Йордан на изток, като имаше за граница Йордан до края на езерото Хинерот.

[28] Това е наследството на Гадовите синове според семействата им с градовете им и техните села.

[29] Deu também Moisés herança à meia tribo de Manassés, segundo as suas famílias.

[30] Foi o seu território: começando com Maanaim, mais todo o Basã, todo o reino de Ogue, rei de Basã, e todas as aldeias de Jair, que estão em Basã, sessenta cidades;

[31] e metade de Gileade, Astarote e Edrei, cidades do reino de Ogue, em Basã; estas foram dadas aos filhos de Maquir, filho de Manassés, a saber, à metade dos filhos de Maquir, segundo as suas famílias.

[32] São estas as heranças que Moisés repartiu nas campinas de Moabe, dalém do Jordão, na altura de Jericó, para o oriente.

[33] Porém à tribo de Levi Moisés não deu herança; o SENHOR, Deus de Israel, é a sua herança, como já lhes tinha dito.

Josué 14

A terra de Canaã distribuída por sorte

[1] São estas as heranças que os filhos de Israel tiveram na terra de Canaã, o que Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num, e os cabeças dos pais das tribos dos filhos de Israel lhes fizeram repartir

[2] por sorte da sua herança, como o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés, acerca das nove tribos e meia.

[29] Моисей даде наследство и на половината от Манасиевото племе; и то стана притежание на половината от племето на Манасиевите синове според семействата им.

[30] Територията им беше от Маханаим, целият Васан, цялото царство на васанския цар Ог и всичките заселища на Яир, които са във Васан, шестдесет града.

[31] И половината от Галаад и Астарот и Едраи, градове на царството на Ог във Васан, бяха дадени на потомците на Махира, Манасиевия син, на половината от Махировите потомци според семействата им.

[32] Тези са наследствата, които Моисей раздели в моавските полета отвъд Йордан, срещу Йерихон, на изток.

[33] А на Левиевото племе Моисей не даде наследство. Господ, Израилевият Бог, беше наследството им, както им беше казал.

Исус Навин 14

Разпределяне на Западен Ханаан

[1] А ето наследството, което израилтяните взеха в Ханаанската земя, което им разделиха свещеникът Елеазар и Исус, Навиновият син, и началниците на бащините домове от племената на израилтяните.

[2] С жребий бе разделено наследството на тези девет и половина племена, както Господ беше заповядал чрез Моисей.

[3] Porquanto às duas tribos e meia já dera Moisés herança além do Jordão; mas aos levitas não tinha dado herança entre seus irmãos.

[3] Защото Моисей беше дал наследството на двете и половина племена отвъд Йордан; но на левитите не даде наследство заедно с тях.

[4] Os filhos de José foram duas tribos, Manassés e Efraim; aos levitas não deram herança na terra, senão cidades em que habitassem e os seus arredores para seu gado e para sua possessão.

[4] Защото Йосифовите потомци бяха две племена: Манасиевото и Ефремовото; но на левитите не дадоха дял в тази земя, а само градове за живеене с пасбища за добитъка им и за стоката им.

[5] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel e repartiram a terra.

[5] Както Господ беше заповядал на Моисей, така направиха израилтяните, като разделиха земята.

Josué dá Hebrom a Calebe

[6] Chegaram os filhos de Judá a Josué em Gilgal; e Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, lhe disse: Tu sabes o que o SENHOR falou a Moisés, homem de Deus, em Cades-Barnéia, a respeito de mim e de ti.

[6] В това време Юдовите синове дойдоха при Исус в Галгал и Халев, син на Ефония, Кенезеца, му каза: Ти знаеш какво е говорил Господ на Божия човек Моисей за мен и за тебе в Кадис-варни.

[7] Tinha eu quarenta anos quando Moisés, servo do SENHOR, me enviou de Cades-Barnéia para espiar a terra; e eu lhe relatei como sentia no coração.

[7] Аз бях на четиридесет години, когато Господният слуга Моисей ме прати от Кадис-варни, за да разгледам земята; и му донесох известие според това, което бях видял.

[8] Mas meus irmãos que subiram comigo desesperaram o povo; eu, porém, perseverei em seguir o SENHOR, meu Deus.

[8] Братята ми обаче, които бяха дошли с мен, обезсърчиха народа; но аз последвах напълно Господа, моя Бог.

[9] Então, Moisés, naquele dia, jurou, dizendo: Certamente, a terra em que puseste o pé será tua e de teus filhos, em herança perpetuamente, pois perseveraste em seguir o SENHOR, meu Deus.

[9] Затова в същия ден Моисей се закле с думите: Земята, на която стъпиха краката ти, ще бъде наследство на теб и на потомците ти завинаги, защото ти напълно последва Господа, моя Бог.

[10] Eis, agora, o SENHOR me conservou em vida, como prometeu; quarenta e cinco anos há desde que o SENHOR falou esta

[10] И така, Господ ме е опазил жив, както каза, през тези четиридесет и пет години, откакто Господ говорѝ това на

palavra a Moisés, andando Israel ainda no deserto; e, já agora, sou de oitenta e cinco anos.

11 Estou forte ainda hoje como no dia em que Moisés me enviou; qual era a minha força naquele dia, tal ainda agora para o combate, tanto para sair a ele como para voltar.

12 Agora, pois, dá-me este monte de que o SENHOR falou naquele dia, pois, naquele dia, ouviste que lá estavam os anaquins e grandes e fortes cidades; o SENHOR, porventura, será comigo, para os desapossar, como prometeu.

13 Josué o abençoou e deu a Calebe, filho de Jefoné, Hebrom em herança.

14 Portanto, Hebrom passou a ser de Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, em herança até ao dia de hoje, visto que perseverara em seguir o SENHOR, Deus de Israel.

15 Dantes o nome de Hebrom era Quiriate-Arba; este Arba foi o maior homem entre os anaquins. E a terra repousou da guerra.

Моисей, когато Израил се луташе из пустинята; и сега аз съм на осемдесет и пет години.

11 Днес аз съм толкова силен, колкото в деня, когато Моисей ме изпрати. Каквато беше силата ми тогава, такава е и сега – да воювам, да излизам и да влизам.

12 И така, дай ми сега тази хълмиста земя, за която Господ каза тогава; защото ти чу в онзи ден, че там имало енакими и големи укрепени градове. Дано Господ бъде с мен и аз ще ги изгоня, както Господ каза.

13 Тогава Исус благослови Халев, Ефониевия син, и му даде Хеврон за наследство.

14 Хеврон стана притежание на Халев, син на Ефония, Кенезеца, както е и до днес, защото той последва напълно Господа, Израилевия Бог.

15 Преди това името на Хеврон беше Кириат-Арва; а Арва беше голям човек между енакимите. И земята утихна от война.

Josué 15

As heranças das nove tribos e meia

A herança de Judá

1 A sorte da tribo dos filhos de Judá, segundo as suas famílias, caiu para o sul, até ao limite de Edom, até ao deserto de Zim, até à extremidade do lado sul.

2 Foi o seu limite ao sul, desde a extremidade do mar Salgado, desde a baía que olha para o sul;

Исус Навин 15

1 На племето на Юдовите синове според семействата им се падна по жребий земята до Едом; пустинята Цин на юг беше южната ѝ граница.

2 Южната им граница започваше от най-далечния край на Соленото море, от залива, който се простира към Негев;

3 e sai para o sul, até à subida de Acrabim, passa a Zim, sobe do sul a Cades-Barnéia,

3 и продължаваше към Негев до склона на Акравим, преминаваше в Цин, изкачваше се на юг от Кадис-варни, преминаваше край Есрон, изкачваше се в Адар, завиваше към Карка,

4 passa por Hezrom, sobe a Adar e rodeia Carca; passa por Azmom e sai ao ribeiro do Egito; as saídas deste limite vão até ao mar; este será o vosso limite do lado sul.

4 преминаваше до Асмон и достигаше до Египетския поток. Границата свършваше при морето. Това е южната им граница.

5 O limite, porém, para o oriente será o mar Salgado, até à foz do Jordão; e o limite para o norte será da baía do mar, começando com a embocadura do Jordão,

5 А източната граница беше Соленото море до устието на Йордан. И границата на северната част започваше от залива на морето при устието на Йордан;

6 limite que sobe até Bete-Hogla e passa do norte a Bete-Arabá, subindo até à pedra de Boã, filho de Rúben,

6 продължаваше до Ветагла и преминаваше на север от Ветарава. Границата се изкачваше до камъка на Воан, Рувимовия потомък.

7 subindo ainda este limite a Debir desde o vale de Acor, olhando para o norte, rumo a Gilgal, a qual está à subida de Adumim, que está para o sul do ribeiro; daí, o limite passa até às águas de En-Semes; e as suas saídas estarão do lado de En-Rogel.

7 От долината Ахор границата възлизаше към Девир и завиваше на север към Галгал срещу нагорнището на Адумим, който е на юг от потока, преминаваше към водите на Енсемес и свършваше до извора Рогил.

8 Deste ponto sobe pelo vale do Filho de Hinom, do lado dos jebuseus do Sul, isto é, Jerusalém; e sobe este limite até ao cimo do monte que está diante do vale de Hinom, para o ocidente, que está no fim do vale dos Refains, do lado norte.

8 Границата възлизаше през долината на Еномовия син, на юг от Евус (това е Йерусалим), и минаваше по върха на хълма, който е на запад срещу еномската долина, в северния край на долината на рафаимите;

9 Então, vai o limite desde o cimo do monte até à fonte das águas de Neftoa; e sai até às cidades do monte Efrom; vai mais este limite até Baalá, isto é, Quiriate-Jearim.

9 и от върха на хълма границата завиваше до извора на водата Нефтоя и стигаше до градовете на ефронската планина; после се отправяше към Ваала (която е Кириат-иарим).

[10] Então, dá volta o limite desde Baalá, para o ocidente, até ao monte Seir, passa ao lado do monte de Jearim do lado norte, isto é, Quesalom, e, descendo a Bete-Semes, passa por Timna.

[10] От Ваала границата завиваше на запад към сиирската планина, минаваше край северната страна на планината Ярим (която е Хасалон), слизаше във Ветсемес и минаваше през Тамна;

[11] Segue mais ainda o limite ao lado de Ecrom, para o norte, e, indo a Siquerom, passa o monte de Baalá, saindo em Jabneel, para terminar no mar.

[11] после границата излизаше на север от Акарон и се отправяше към Сикрон, минаваше през планината Ваал и стигаше до Явнеил. Границата свършваше при морето.

[12] O limite, porém, do lado ocidental é o mar Grande e as suas imediações. São estes os limites dos filhos de Judá ao redor, segundo as suas famílias.

[12] А западната граница беше край Голямото море и пределите му. Тези бяха околовръстните граници на Юдовите синове според семействата им.

Calebe conquista Hebrom

Juízes 1.11-15

[13] A Calebe, filho de Jefoné, porém, deu Josué uma parte no meio dos filhos de Judá, segundo lhe ordenara o SENHOR, a saber, Quiriate-Arba, isto é, Hebrom; este Arba era o pai de Anaque.

[13] И според заповяданото от Господа на Исус той даде на Халев, Ефониевия син, за дял между Юдовите синове града на Арва, Енаковия баща, който град е Хеврон.

[14] Dali expulsou Calebe os três filhos de Anaque: Sesai, Aimã e Talmai, gerados de Anaque.

[14] А Халев прогони от там тримата Енакови сина: Сесай, Ахиман и Талмай.

[15] Subiu aos habitantes de Debir, cujo nome, dantes, era Quiriate-Sefer.

[15] Оттам отиде против жителите на Девир (а името на Девир преди беше Кириат-сефер).

[16] Disse Calebe: A quem derrotar Quiriate-Sefer e a tomar, darei minha filha Acsa por mulher.

[16] И Халев каза: Който порази Кириат-сефер и го превземе, на него ще дам дъщеря си Ахса за жена.

[17] Tomou-a, pois, Otniel, filho de Quenaz, irmão de Calebe; este lhe deu a filha Acsa por mulher.

[17] Превзе го Готониил, син на Кенез, Халевовия брат; и той му даде дъщеря си Ахса за жена.

[18] Esta, quando se foi a Otniel, insistiu com ele para que pedisse um campo ao pai dela;

[18] И като отиваше, тя му внуши да поиска от баща ѝ нива; и така, като слезе от осела, Халев ѝ каза: Какво ти е?

e ela apeou do jumento; então, Calebe lhe perguntou: Que desejas?

[19] Respondeu ela: Dá-me um presente; deste-me terra seca, dá-me também fontes de água. Então, lhe deu as fontes superiores e as fontes inferiores.

[19] А тя отвърна: Дай ми благословение; понеже си ми дал южна земя, дай ми и водни извори. И той ѝ даде горните и долните извори.

As cidades de Judá

[20] Esta é a herança da tribo dos filhos de Judá, segundo as suas famílias.

[20] Това е наследството на племето на Юдовите синове според семействата им.

[21] São, pois, as cidades no extremo sul da tribo dos filhos de Judá, rumo do território de Edom: Cabzeel, Éder, Jagur,

[21] Най-крайните градове във владение на племето на Юдовите синове, граничещи с Едом на юг, бяха: Кавсеил, Едар, Ягур,

[22] Quiná, Dimona, Adada,

[22] Кина, Димона, Адада,

[23] Quedes, Hazor, Itnã,

[23] Кадес, Асор, Итнан,

[24] Zife, Telém, Bealote,

[24] Зиф, Телем, Ваалот,

[25] Hazor-Hadata, Queriote-Hezrom (que é Hazor),

[25] Асор-адата, Кириот, Есрон (който е Асор),

[26] Amã, Sema, Molada,

[26] Амам, Сема, Молада,

[27] Hazar-Gada, Hesmom, Bete-Palete,

[27] Асаргада, Есемон, Ветфалет,

[28] Hazar-Sual, Berseba, Biziotiá,

[28] Асар-суал, Вирсавее, Визиотия,

[29] Baalá, Iim, Ezém,

[29] Ваал, Иим, Асем,

[30] Eltolade, Quesil, Horma,

[30] Елтолад, Хесил, Хорма,

[31] Ziclague, Madmana, Sansana,

[31] Сиклаг, Мадмана, Сансана,

[32] Lebaote, Silim, Aim e Rimom; ao todo, vinte e nove cidades com suas aldeias.

[32] Леваот, Силеим, Аин и Римон; всичките градове заедно със селата им бяха двадесет и девет.

[33] Nas planícies: Estaol, Zorá, Asná,

[33] В равнината бяха: Естаол, Сараа, Асна,

[34] Zanoa, En-Ganim, Tapua, Enã,

[34] Заноа, Енганим, Тапфуа, Инам,

[35] Jarmute, Adulão, Socó, Azeca,

[35] Ярмут, Одолам, Сохо, Азика,

[36] Saaraim, Aditaim, Gedera e Gederotaim; ao todo, catorze cidades com suas aldeias.

[36] Сагарим, Адитаим, Гедира и Гедиротаим; четиринадесет града заедносъс селата им;

[37] Zenã, Hadasa, Migdal-Gade,

[37] Сенан, Адаса, Мигдалгад,

[38] Dileã, Mispa, Jocteel,

[38] Далаан, Масфа, Йоктеил,

[39] Laquis, Boscate, Eglom,

[39] Лахис, Baскат, Еглон,

40 Cabom, Laamás, Quitlis,

41 Gederote, Bete-Dagom, Naamá e Maquedá; ao todo, dezesseis cidades com suas aldeias.

42 Libna, Eter, Asã,

43 Ifta, Asná, Nezibe,

44 Queila, Aczibe e Maressa; ao todo, nove cidades com suas aldeias.

45 Ecrom com suas vilas e aldeias;

46 desde Ecrom até ao mar, todas as que estão do lado de Asdode, com suas aldeias.

47 Asdode, suas vilas e aldeias; Gaza, suas vilas e aldeias, até ao rio do Egito e o mar Grande com as suas imediações.

48 Na região montanhosa: Samir, Jatir, Socó,

49 Daná, Quiriate-Sana, que é Debir,

50 Anabe, Estemoa, Anim,

51 Gósen, Holom e Gilo; ao todo, onze cidades com suas aldeias.

52 Arabe, Dumá, Esã,

53 Janim, Bete-Tapua, Afeca,

54 Hunta, Quiriate-Arba (que é Hebrom) e Zior; ao todo, nove cidades com suas aldeias.

55 Maom, Carmelo, Zife, Jutá,

56 Jezreel, Jocdeão, Zanoa,

57 Caim, Gibeá e Timna; ao todo, dez cidades com suas aldeias.

58 Halul, Bete-Zur, Gedor,

59 Maarate, Bete-Anote e Eltecom; ao todo, seis cidades com suas aldeias.

40 Хавон, Лахмас, Хитлис,

41 Гедирот, Вет-дагон, Наама и Макида; шестнадесет града заедно със селата им;

42 Ливна, Етер, Асан,

43 Ефта, Асена, Несив,

44 Кеила, Ахзив и Мариса; девет града заедно със селата им;

45 Акарон и заселищата му заедно със селата му;

46 от Акарон до морето всичките градове, които са близо до Азот, заедно със селата им;

47 Азот и заселищата му заедно със селата му, Газа и заселищата му заедносъс селата му, до Египетския поток и Голямото море с пределите му.

48 А в хълмистите места: Самир, Ятир, Сохо,

49 Дана, Кириат-сана (който е Девир),

50 Анав, Естемо, Аним,

51 Гесен, Олон и Гило; единадесет града заедно със селата им;

52 Арав, Дума, Есан,

53 Янум, Вет-тапфуа, Афека,

54 Хумата, Кириат-арва (който е Хеврон) и Сиор; девет града заедно със селата им;

55 Маон, Кармил, Зиф, Юта,

56 Езраел, Йокдеам, Заноа,

57 Акаин, Гаваа и Тамна; десет града заедно със селата им;

58 Алул, Ветсур, Гедор,

59 Маарат, Ветанот и Елтекон; шест града заедно със селата им;

60 Quiriate-Baal (que é Quiriate-Jearim) e Rabá; ao todo, duas cidades com suas aldeias.
61 No deserto: Bete-Arabá, Midim, Secaca,
62 Nibsã, Cidade do Sal e En-Gedi; ao todo, seis cidades com suas aldeias.
63 Não puderam, porém, os filhos de Judá expulsar os jebuseus que habitavam em Jerusalém; assim, habitam os jebuseus com os filhos de Judá em Jerusalém até ao dia de hoje.

Josué 16

A herança de Efraim

1 O território que, em sorte, caiu aos filhos de José, começando no Jordão, na altura de Jericó e no lado oriental das águas de Jericó, vai ao deserto que sobe de Jericó pela região montanhosa até Betel.

2 De Betel sai para Luz, passa ao limite dos arquitas até Atarote

3 e desce, rumo ao ocidente, ao limite de Jaflete, até ao limite de Bete-Horom de baixo e até Gezer, terminando no mar.

4 Assim, alcançaram a sua herança os filhos de José, Manassés e Efraim.

5 Foi o limite da herança dos filhos de Efraim, segundo as suas famílias, no oriente, Atarote-Adar até Bete-Horom de cima;
6 e vai o limite para o mar com Micmetate, ao norte, de onde torna para o oriente até

60 Кириат-ваал (който е Кириат-иарим) и Рава; два града заедно със селата им.
61 В пустинята: Ветарава, Мидин, Сехаха,
62 Нивсан, Градът на солта и Енгади; шест града заедно със селата им.
63 А Юдовите синове не можаха да изгонят йевусейците, които населяваха Йерусалим; а йевусейците живееха в Йерусалим с Юдовите синове – и така живеят до днес.

Исус Навин 16

1 На Йосифовите потомци се падна по жребий земята от Йордан при Йерихон и йерихонските води на изток в пустинята, земята, която се простира от Йерихон през хълмистата страна до Ветил.
2 Границата вървеше от Ветил до Луз, минаваше през околността на Архиатарот,
3 слизаше на запад в околността на Яфлети до околността на долния Веторон и до Гезер и свършваше при морето.
4 Така Йосифовите потомци, племената на Манасия и Ефрем, получиха наследството си.
5 Територията на Ефремовите синове според семействата им беше: границата на наследството им на изток беше Атарот-адар до горния Веторон;
6 на север от Михметат границата минаваше на запад и завиваше на изток

Taanate-Siló, e passa por ela ao oriente de Janoa;

[7] desce desde Janoa a Atarote e a Naarate, toca em Jericó, terminando no Jordão.

[8] De Tapua vai o limite, para o ocidente, ao ribeiro de Caná, terminando no mar; esta é a herança da tribo dos filhos de Efraim, segundo as suas famílias,

[9] mais as cidades que se separaram para os filhos de Efraim, que estavam no meio da herança dos filhos de Manassés; todas aquelas cidades com suas aldeias.

[10] Não expulsaram aos cananeus que habitavam em Gezer; assim, habitam eles no meio dos efraimitas até ao dia de hoje; porém sujeitos a trabalhos forçados.

Josué 17

A herança da meia tribo de Manassés

[1] Também caiu a sorte à tribo de Manassés, o qual era o primogênito de José. Maquir, o primogênito de Manassés, pai de Gileade, porquanto era homem de guerra, teve Gileade e Basã.

[2] Os mais filhos de Manassés também tiveram a sua parte, segundo as suas famílias, a saber, os filhos de Abiezer, e os filhos de Heleque, e os filhos de Asriel, e os filhos de Siquém, e os filhos de Héfer, e os filhos de Semida; são estes os filhos de Manassés, filho de José, segundo as suas famílias.

до Танат-сило, а оттам преминаваше на изток от Янох;

[7] после слизаше от Янох до Атарот и до Наарат и достигаше до Йерихон, като свършваше при Йордан.

[8] От Тапфуа границата отиваше на запад до потока Кана и свършваше при морето. Това е наследството на племето на Ефремовите синове според семействата им.

[9] Имаше и градове, отделени за Ефремовите синове, в наследството на Манасиевите синове – всички тези градове заедно със селата им.

[10] Но те не изгониха ханаанците, които живееха в Гезер. Ханаанците живееха между Ефремовите синове, както живеят и до днес – като подчинени поданици.

Исус Навин 17

[1] Беше хвърлен жребий и за племето на Манасия, защото той беше първородният на Йосиф. Махир, Манасиевият първороден, баща на Галаад, понеже беше военен мъж, получи Галаад и Васан.

[2] Така че хвърленият жребий беше за другите Манасиеви потомци според семействата им: за потомците на Авиезер, за потомците на Хелек, за потомците на Асриил, за потомците на Сихем, за потомците на Ефер и за потомците на Семида. Тези бяха синовете на Йосифовия син Манасия според семействата им.

3 Zelofeade, porém, filho de Héfer, filho de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, não teve filhos, mas só filhas, cujos nomes são estes: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.

4 Estas chegaram diante de Eleazar, o sacerdote, e diante de Josué, filho de Num, e diante dos príncipes, dizendo: O SENHOR ordenou a Moisés que se nos desse herança no meio de nossos irmãos. Pelo que, segundo o dito do SENHOR, Josué lhes deu herança no meio dos irmãos de seu pai.

5 Couberam a Manassés dez quinhões, afora a terra de Gileade e Basã, que está dalém do Jordão;

6 porque as filhas de Manassés, no meio de seus filhos, possuíram herança; os outros filhos de Manassés tiveram a terra de Gileade.

7 O limite de Manassés foi desde Aser até Micmetate, que está a leste de Siquém; e vai este limite, rumo sul, até aos moradores de En-Tapua.

8 Tinha Manassés a terra de Tapua; porém Tapua, ainda que situada no limite de Manassés, era dos filhos de Efraim.

9 Então, desce o limite ao ribeiro de Caná. As cidades, entre as de Manassés, ao sul do ribeiro, pertenciam a Efraim; então, o limite de Manassés vai ao norte do ribeiro, terminando no mar.

3 Обаче Салпаад, син на Ефер, син на Галаад, син на Махир, син на Манасия, нямаше синове, а дъщери. Ето имената на дъщерите му: Маала, Нуа, Егла, Мелха и Терса.

4 Те дойдоха пред свещеника Елеазар, пред Исус, Навиновия син, и пред първенците и казаха: Господ заповяда на Моисей да ни даде наследство между братята ни. Затова според Господнетоповеление той им даде наследство между братята на баща им.

5 И така, на Манасия се паднаха десет дяла, освен земята Галаад и Васан, която е на изток от Йордан,

6 защото дъщерите на Манасия получиха наследство между синовете му, а Галаадската земя беше на другите потомци на Манасия.

7 Манасиевата граница минаваше от Асир до Михметат, който е срещу Сихем, и продължаваше надясно до жителите на Ентапфуя.

8 Земята на Тапфуя принадлежеше на Манасия; а самият град Тапфуя, на Манасиевата граница, принадлежеше на Ефремовите синове.

9 След това границата слизаше до потока Кана, на юг от потока. Тези от Манасиевите градове принадлежаха на Ефрем; и Манасиевата граница вървеше на север от потока и свършваше при морето.

[10] Efraim, ao sul, Manassés, ao norte, e o mar é seu limite; pelo norte, tocam em Aser e, pelo oriente, em Issacar.

[11] Porque, em Issacar e em Aser, tinha Manassés a Bete-Seã e suas vilas, Ibleão e suas vilas, os habitantes de Dor e suas vilas, os habitantes de En-Dor e suas vilas, os habitantes de Taanaque e suas vilas e os habitantes de Megido e suas vilas, a região dos três outeiros.

[12] E os filhos de Manassés não puderam expulsar os habitantes daquelas cidades, porquanto os cananeus persistiam em habitar nessa terra.

[13] Sucedeu que, tornando-se fortes os filhos de Israel, sujeitaram aos cananeus a trabalhos forçados, porém não os expulsaram de todo.

[14] Então, o povo dos filhos de José disse a Josué: Por que me deste por herança uma sorte apenas e um quinhão, sendo eu tão grande povo, visto que o SENHOR até aqui me tem abençoado?

[15] Disse-lhe Josué: Se és grande povo, sobe ao bosque e abre ali clareira na terra dos ferezeus e dos refains, visto que a região montanhosa de Efraim te é estreita demais.

[16] Então, disseram os filhos de José: A região montanhosa não nos basta; e todos os cananeus que habitam na terra do vale

[10] Земята на юг беше на Ефрем, а на север – на Манасия, и морето беше границата му; земите им достигаха на север до Асир и на изток до Исахар.

[11] А в земята на Исахар и Асир Манасия притежаваше: Ветсан и заселищата му, Ивлеам и заселищата му, жителите на Дор и заселищата му, жителите на Ендор и заселищата му, жителите на Таанах и заселищата му и жителите на Магедон и заселищата му, три околии.

[12] Но Манасиевите синове не можаха да изгонят жителите на тези градове, а хананците останаха да живеят в онази земя.

[13] А когато израилтяните се закрепиха, те наложиха на хананците данък, без да ги изгонят оттам.

[14] Тогава Йосифовите потомци казаха на Исус: Защо ти допусна за нас да се хвърли само един жребий и да наследим само един дял, при положение че сме многоброен народ, понеже Господ ни е благословил досега?

[15] А Исус им отговори: Ако сте многоброен народ, идете в гората и си изсечете една част от нея в земята на ферезейците и на рафаимите, щом хълмистата част на Ефрем е тясна за вас.

[16] Но Йосифовите потомци възразиха: Тази хълмиста земя не е удобна за нас; при това всички хананци, които живеят

têm carros de ferro, tanto os que estão em Bete-Seã e suas vilas como os que estão no vale de Jezreel.

в долината, имат железни колесници – както онези, които са във Ветсан и заселищата му, така и другите, които са в Езраелската долина.

[17] Falou Josué à casa de José, a Efraim e a Manassés, dizendo: Tu és povo numeroso e forte; não terás uma sorte apenas;

[17] Тогава Исус говорѝ на Йосифовия дом – на Ефрем и Манасия: Наистина вие сте многоброен народ и имате голяма сила; няма да имате само едно притежание чрез жребий;

[18] porém a região montanhosa será tua. Ainda que é bosque, cortá-lo-ás, e até às suas extremidades será todo teu; porque expulsarás os cananeus, ainda que possuem carros de ferro e são fortes.

[18] а хълмистата част ще бъде ваша, макар че е залесена. Ще я изсечете и ще бъде изцяло ваша, понеже ще прогоните хананците, независимо че имат железни колесници и са силни.

Josué 18

O resto da terra dividido em sete partes

[1] Reuniu-se toda a congregação dos filhos de Israel em Siló, e ali armaram a tenda da congregação; e a terra estava sujeita diante deles.

[2] Dentre os filhos de Israel ficaram sete tribos que ainda não tinham repartido a sua herança.

[3] Disse Josué aos filhos de Israel: Até quando sereis remissos em passardes para possuir a terra que o SENHOR, Deus de vossos pais, vos deu?

[4] De cada tribo escolhei três homens, para que eu os envie, eles se disponham, e corram a terra, e façam dela um gráfico relativamente à herança das tribos, e se tornem a mim.

[5] Dividirão a terra em sete partes: Judá ficará no seu território, ao sul, e a casa de José, no seu, ao norte.

Исус Навин 18

Разпределяне на останалата земя

[1] След това цялото общество израилтяни се събра в Сило, където поставиха шатъра за срещане; защото земята вече беше завладяна от тях.

[2] Между израилтяните обаче останаха седем племена, които още не бяха получили наследството си.

[3] И така, Исус каза на израилтяните: Докога ще немарите да отидете и завладеете земята, която ви е дал Господ, Бог на бащите ви?

[4] Изберете си по трима мъже от всяко племе и аз ще ги пратя; и като тръгнат, нека обходят земята и я опишат, според както трябва да я наследят, и нека се върнат при мене.

[5] Нека я разделят на седем дяла, като Юда си остане в пределите си, на юг, а

Йосифовият дом си остане в пределите си на север.

6 Em sete partes fareis o gráfico da terra e mo trareis a mim, para que eu aqui vos lance as sortes perante o SENHOR, nosso Deus.

6 След като опишете земята на седем дяла и донесете описанието тук, при мен, аз ще хвърля жребий за вас тук, пред Господа, нашия Бог.

7 Porquanto os levitas não têm parte entre vós, pois o sacerdócio do SENHOR é a sua parte. Gade, e Rúben, e a meia tribo de Manassés já haviam recebido a sua herança dalém do Jordão, para o oriente, a qual lhes deu Moisés, servo do SENHOR.

7 Защото левитите нямат дял между вас, понеже Господнето свещенство е тяхното наследство; а Гад и Рувим и половината от Манасиевото племе получиха на изток от Йордан наследството си, което Господният слуга Моисей им даде.

8 Dispuseram-se, pois, aqueles homens e se foram, e Josué deu ordem aos que iam levantar o gráfico da terra, dizendo: Ide, correi a terra, levantai-lhe o gráfico e tornai a mim; aqui vos lançarei as sortes perante o SENHOR, em Siló.

8 И така, мъжете станаха и тръгнаха. А на онези, които отидоха да опишат земята, Исус нареди: Идете, обходете земята, за да я опишете, върнете се при мен и аз ще хвърля жребий за вас тук, в Сило, пред Господа.

9 Foram, pois, os homens, passaram pela terra, levantaram dela o gráfico, cidade por cidade, em sete partes, num livro, e voltaram a Josué, ao arraial em Siló.

9 Тогава мъжете отидоха и обходиха земята, описаха я в книга по градове на седем дяла и дойдоха при Исус в стана в Сило.

10 Então, Josué lhes lançou as sortes em Siló, perante o SENHOR; e ali repartiu Josué a terra, segundo as suas divisões, aos filhos de Israel.

10 Тогава Исус хвърли жребий за тях в Сило пред Господа. Там Исус раздели земята на израилтяните според дяловете им.

A herança de Benjamim

11 Saiu a sorte da tribo dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias; e o território da sua sorte caiu entre os filhos de Judá e os filhos de José.

11 Беше хвърлен жребият за племето на Вениаминовите синове според семействата им. Съгласно жребия територията им се падна между Юдовите синове и Йосифовите потомци.

12 O seu limite foi para o lado norte desde o Jordão; subia ao lado de Jericó, para o

12 На север границата им започваше от Йордан; после границата отиваше на

norte, e subia pela montanha, para o ocidente, para terminar no deserto de Bete-Áven.

[13] E dali passava o limite a Luz, ao lado de Luz (que é Betel), para o sul; descia a Atarote-Adar, ao pé do monte que está do lado sul de Bete-Horom de baixo.

[14] Seguia o limite, e tornava ao lado ocidental, para o sul do monte que está defronte de Bete-Horom, para o sul, e terminava em Quiriate-Baal (que é Quiriate-Jearim), cidade dos filhos de Judá; este era o lado ocidental.

[15] O lado do sul começava na extremidade oriental de Quiriate-Jearim e seguia até à fonte das águas de Neftoa;

[16] descia o limite até à extremidade do monte que está defronte do vale do Filho de Hinom, ao norte do vale dos Refains, e descia pelo vale de Hinom do lado dos jebuseus, para o sul; e baixava a En-Rogel;

[17] volvia-se para o norte, chegava a En-Semes, de onde passava para Gelilote, que está defronte da subida de Adumim, e descia à pedra de Boã, filho de Rúben;

[18] passava pela vertente norte, defronte da planície, e descia à planície.

[19] Depois, passava o limite até ao lado de Bete-Hogla, para o norte, para terminar na baía do mar Salgado, na desembocadura do Jordão, ao sul; este era o limite do sul.

север от Йерихон, възлизаше през хълмистата земя на запад и свършваше при ветавенската пустиня;

[13] оттам границата минаваше на юг от Луз (който е Ветил) и след това слизаше в Атарот-Адар до хълма, който е на юг от долния Ветерон.

[14] Оттам границата завиваше към западната страна на юг, от хълма, който е срещу Ветерон, и свършваше с Кириат-Ваал (който е Кириат-иарим), град на Юдовите синове. Това беше западната страна.

[15] А южната страна беше от края на Кириат-иарим, откъдето границата минаваше на запад и свършваше при извора на водата Нефтоя.

[16] Границата преминаваше до края на хълма, който е срещу долината на Еномовия син и е на север от долината на рафаимите, слизаше през долината на Еном до южната страна на Евус и се спускаше до извора Рогил,

[17] и като завиваше от север, минаваше в Енсемес, излизаше в Галилот, който е срещу нагорнището при Адумим, и слизаше при камъка на Рувимовия син Воан;

[18] после минаваше в страната, която е на север срещу Арава, и слизаше в Арава;

[19] границата минаваше на север от Ветагла и свършваше при северния залив на Соленото море, при южния край на Йордан. Това беше южната граница.

[20] Do lado oriental, o Jordão era o seu limite; esta era a herança dos filhos de Benjamim nos seus limites em redor, segundo as suas famílias.

As cidades de Benjamim

[21] As cidades da tribo dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias, eram: Jericó, Bete-Hogla, Emeque-Quesis,

[22] Bete-Arabá, Zemaraim, Betel,

[23] Avim, Pará, Ofra,

[24] Quefar-Amonai, Ofni e Gaba; ao todo, doze cidades com suas aldeias.

[25] Gibeão, Ramá, Beerote,

[26] Mispa, Cefira, Mosa,

[27] Requém, Irpeel, Tarala,

[28] Zela, Elefe, Jebus (esta é Jerusalém), Gibeá e Quiriate; ao todo, catorze cidades com suas aldeias; esta era a herança dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias.

Josué 19

A herança de Simeão

[1] Saiu a segunda sorte a Simeão, à tribo dos filhos de Simeão, segundo as suas famílias, e foi a sua herança no meio da dos filhos de Judá.

[2] Na herança, tiveram: Berseba, Seba, Molada,

[3] Hazar-Sual, Balá, Ezém,

[4] Eltolade, Betul, Horma,

[5] Ziclague, Bete-Marcabote, Hazar-Susa,

[6] Bete-Lebaote e Saruém; ao todo, treze cidades com suas aldeias.

[20] А границата му на изток беше Йордан. Това беше според границите си наоколо наследството на Вениаминовите синове според семействата им.

[21] А градовете за племето на Вениаминовите синове според семействата им бяха: Йерихон, Ветагла, Емек-кесис,

[22] Ветарава, Семараим, Ветил,

[23] Авим, Фара, Офра,

[24] Хефар-амона, Афни и Гава; дванадесет града заедно със селата им;

[25] Гаваон, Рама, Вирот,

[26] Масфа, Хефира, Моса,

[27] Рекем, Ерфаил, Тарала,

[28] Сила, Елеф, Евус (който е Йерусалим), Гаваот и Кириат; четиринадесет града заедно със селата им. Това е наследството на Вениаминовите синове според семействата им.

Исус Навин 19

[1] Вторият жребий беше хвърлен за Симеон, за племето на Симеоновите синове според семействата им. Наследството им беше между наследството на Юдовите синове.

[2] За свое наследство те имаха: Вирсавее (или Савее), Молада,

[3] Асар-суал, Вала, Асем,

[4] Елтолад, Ветул, Хорма,

[5] Сиклаг, Вет-маркавот, Асар-суса,

[6] Ветловаот и Саруен; тринадесет града заедно със селата им;

[7] Aim, Rimom, Eter e Asã; ao todo, quatro cidades com suas aldeias.

[8] E todas as aldeias que havia em redor destas cidades, até Baalate-Ber, que é Ramá do Neguebe; esta era a herança da tribo dos filhos de Simeão, segundo as suas famílias.

[9] A herança dos filhos de Simeão se tirou de entre a porção dos filhos de Judá, pois a herança destes era demasiadamente grande para eles, pelo que os filhos de Simeão tiveram a sua herança no meio deles.

A herança de Zebulom

[10] Saiu a terceira sorte aos filhos de Zebulom, segundo as suas famílias. O limite da sua herança ia até Saride.

[11] Subia o seu limite, pelo ocidente, a Marala, tocava em Dabesete e chegava até ao ribeiro que está defronte de Jocneão.

[12] De Saride, dava volta para o oriente, para o nascente do sol, até ao limite de Quislote-Tabor, saía a Daberate, e ia subindo a Jafia;

[13] dali, passava, para o nascente, a Gate-Hefer, a Ete-Cazim, ia a Rimom, que se estendia até Neá,

[14] e, rodeando-a, o limite passava, para o norte, a Hanatom e terminava no vale de Ifta-El.

[15] Ainda Catate, Naalal, Sinrom, Idala e Belém, completando doze cidades com suas aldeias.

[7] Аин, Римон, Етер и Асан; четири града заедно със селата им;

[8] и всичките села, които бяха около тези градове, до Ваалат-вир (който е южният Рамат). Това е наследството за племето на Симеоновите синове според семействата им.

[9] От дела на Юдовите синове бе дадено наследството на Симеоновите синове, защото делът на Юдовите синове беше голям за тях; затова Симеоновите синове наследиха дял от тяхното наследство.

[10] Третият жребий беше хвърлен за Завулоновите синове според семействата им и територията на наследството им беше до Сарид.

[11] Границата им отиваше на запад до Марала и Давасес и достигаше потока, който е срещу Йокнеам.

[12] От Сарид завиваше на изток до границата на Кислот-тавор и излизаше на Даврат. Изкачваше се до Яфия

[13] и оттам минаваше на изток в Гетефер, в Ита-касин, и излизаше в Римон-метоар към Нуя.

[14] На север границата завиваше в Анатот и свършваше в долината Ефтаил,

[15] като включваше Катат, Наадал, Симрон, Дала и Витлеем, дванадесет града заедно със селата им.

[16] Esta era a herança dos filhos de Zebulom, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

A herança de Issacar

[17] A quarta sorte saiu a Issacar, aos filhos de Issacar, segundo as suas famílias.

[18] O seu território incluía Jezreel, Quesulote, Suném,
[19] Hafaraim, Siom, Anacarate,
[20] Rabite, Quisião, Ebes,
[21] Remete, En-Ganim, En-Hada e Bete-Pasês.

[22] O limite tocava o Tabor, Saazima e Bete-Semes e terminava no Jordão; ao todo, dezesseis cidades com suas aldeias.

[23] Esta era a herança da tribo dos filhos de Issacar, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

A herança de Aser

[24] Saiu a quinta sorte à tribo dos filhos de Aser, segundo as suas famílias.

[25] O seu território incluía Helcate, Hali, Béten, Acsafe,
[26] Alameleque, Amade e Misal; e tocava o Carmelo, para o ocidente, e Sior-Libnate;

[27] volvendo-se para o nascente do sol, Bete-Dagom, tocava Zebulom e o vale de Ifta-El, ao norte de Bete-Emeque e de Neiel, e vinha sair a Cabul, pela esquerda,

[28] Ebrom, Reobe, Hamom e Caná, até à grande Sidom.

[16] Това е наследството на Завулоновите синове според семействата им – тези градове заедно със селата им.

[17] Четвъртият жребий беше хвърлен за Исахар, за Исахаровите синове според семействата им.

[18] Пределите им бяха Езраел, Кесулот, Сунам,
[19] Афераим, Сеон, Анахарат,
[20] Равит, Кисион, Авес,

[21] Ремет, Енганим, Енада и Вет-фасис.

[22] Границата достигаше Тавор, Сахасима и Ветсемес и свършваше при Йордан; шестнадесет града заедно със селата им.

[23] Това е наследството за племето на Исахаровите синове според семействата им – градовете заедно със селата им.

[24] Петият жребий беше хвърлен за племето на Асировите синове според семействата им.

[25] В пределите им влизаха Хелкат, Али, Ветен, Ахсаф,
[26] Аламелех, Амад и Мисал и достигаше до Кармил на запад и до Сихор-ливнат.
[27] Оттам границата им завиваше към изгрев слънце при Вет-дагон и достигаше Завулон и долината Ефтаил на север от Ветемек и Наил, като излизаше при Хаул наляво,

[28] и Еврон, Роов, Амон и Кана, до големия Сидон.

[29] Voltava o limite a Ramá e até à forte cidade de Tiro; então, tornava a Hosa, para terminar no mar, na região de Aczibe;

[30] também Umá, Afeca e Reobe, completando vinte e duas cidades com suas aldeias.

[31] Esta era a herança da tribo dos filhos de Aser, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

A herança de Naftali

[32] Saiu a sexta sorte aos filhos de Naftali, segundo as suas famílias.

[33] Era o seu limite desde Helefe, do carvalho em Zaananim, Adami-Nequebe, Jabneel, até Lacum e terminava no Jordão.

[34] Voltava o limite, pelo ocidente, a Aznote-Tabor, de onde passava a Hucoque; tocava Zebulom, ao sul, e Aser, ao ocidente, e Judá, pelo Jordão, ao nascente do sol.

[35] As cidades fortificadas eram: Zidim, Zer, Hamate, Racate, Quinerete,

[36] Adamá, Ramá, Hazor,

[37] Quedes, Edrei, En-Hazor,

[38] Irom, Migdal-El, Horém, Bete-Anate e Bete-Semes; ao todo, dezenove cidades com suas aldeias.

[39] Esta era a herança da tribo dos filhos de Naftali, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

A herança de Dã

[29] После границата завиваше към Рама и към укрепения град Тир; и като продължаваше към Оса, свършваше при морето край страната на Ахзив,

[30] Ама, Афен и Роов; двадесет и два града заедно със селата им.

[31] Това е наследство за племето на Асировите синове според семействата им – тези градове заедно със селата им.

[32] Шестият жребий беше хвърлен за Нефталимовите синове според семействата им.

[33] Границата им беше от Елеф, от Алон, близо до Саананим, и Адами-некев, и Явнеил, до Лакум и свършваше при Йордан.

[34] После границата завиваше на запад до Азнот-тавор и оттам излизаше при Укок, достигаше Завулон на юг, достигаше Асир на запад и Юда при Йордан на изток.

[35] А укрепените градове бяха: Сидим, Сер, Амат, Ракат, Хинерот,

[36] Адама, Рама, Асор,

[37] Кедес, Едраи, Енасор,

[38] Ирон, Мигдалил, Орам, Ветанат и Ветсемес; деветнадесет града заедносъс селата им.

[39] Това е наследството за племето на Нефталимовите синове според семействата им – градовете заедно със селата им.

[40] A sétima sorte saiu à tribo dos filhos de Dã, segundo as suas famílias.

[40] Седмият жребий беше хвърлен за племето на Дановите синове според семействата им.

[41] O território da sua herança incluía Zorá, Estaol, Ir-Semes,

[42] Saalabim, Aijalom, Itla,

[43] Elom, Timna, Ecrom,

[44] Elteque, Gibetom, Baalate,

[45] Jeúde, Benê-Beraque, Gate-Rimom,

[46] Me-Jarcom e Racom, com o território defronte de Jope.

[41] Пределите, които те наследяваха, бяха: Саара, Естаол, Ерсемес,

[42] Салавим, Еалон, Етла,

[43] Елон, Тамната, Акарон,

[44] Елтеко, Гиветон, Ваалат,

[45] Юд, Вани-варак, Гетримон,

[46] Меиаркон и Ракон, с околността, която е срещу Йопа.

[47] Saiu, porém, pequeno o limite aos filhos de Dã, pelo que subiram os filhos de Dã, e pelejaram contra Lesém, e a tomaram, e a feriram a fio de espada; e, tendo-a possuído, habitaram nela e lhe chamaram Dã, segundo o nome de Dã, seu pai.

[47] А делът на Дановите синове не им стигаше; затова Дановите синове отидоха и воюваха против Лесем, и като го превзеха и го поразиха с острието на меча, го взеха за притежание и се заселиха в него; и Лесем наименуваха Дан по името на праотеца си Дан.

[48] Esta era a herança da tribo dos filhos de Dã, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

[48] Това е наследството за племето на Дановите синове според семействата им – тези градове заедно със селата им.

A herança de Josué

[49] Acabando, pois, de repartir a terra em herança, segundo os seus territórios, deram os filhos de Israel a Josué, filho de Num, herança no meio deles.

[49] А като свършиха разделянето на земята според пределите ѝ, израилтяните дадоха на Исус, Навиновия син, наследство между тях.

[50] Deram-lhe, segundo o mandado do SENHOR, a cidade que pediu, Timnate-Sera, na região montanhosa de Efraim; reedificou ele a cidade e habitou nela.

[50] Както Господ беше заповядал, дадоха му града, който поиска, т. е. Тамнат-сарах в хълмистата част на Ефрем; и Исус, Навиновият син, построи града и живееше в него.

[51] Eram estas as heranças que Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num, e os cabeças dos pais das famílias repartiram por sorte, em herança, pelas tribos dos filhos de Israel, em Siló, perante o

[51] Тези са наследствата, които свещеникът Елеазар и Исус, Навиновият син, и началниците на бащините домове на племената на израилтяните разделиха с жребий в

SENHOR, à porta da tenda da congregação. E assim acabaram de repartir a terra.

Сило пред Господа при входа на шатъра за срещане. Така свършиха разделянето на земята.

Josué 20

Estabelecem-se as cidades de refúgio

1 Disse mais o SENHOR a Josué:

2 Fala aos filhos de Israel: Apartai para vós outros as cidades de refúgio de que vos falei por intermédio de Moisés;

3 para que fuja para ali o homicida que, por engano, matar alguma pessoa sem o querer; para que vos sirvam de refúgio contra o vingador do sangue.

4 E, fugindo para alguma dessas cidades, pôr-se-á à porta dela e exporá o seu caso perante os ouvidos dos anciãos da tal cidade; então, o tomarão consigo na cidade e lhe darão lugar, para que habite com eles.

5 Se o vingador do sangue o perseguir, não lhe entregarão nas mãos o homicida, porquanto feriu a seu próximo sem querer e não o aborrecia dantes.

6 Habitará, pois, na mesma cidade até que compareça em juízo perante a congregação, até que morra o sumo sacerdote que for naqueles dias; então, tornará o homicida e voltará à sua cidade e à sua casa, à cidade de onde fugiu.

7 Designaram, pois, solenemente, Quedes, na Galiléia, na região montanhosa de Naftali, e Siquém, na região montanhosa de Efraim, e Quiriate-Arba, ou seja, Hebrom, na região montanhosa de Judá.

Исус Навин 20

Определяне на градовете за убежище и делът на левитите

1 Тогава Господ каза на Исус:

2 Говорѝ на израилтяните: Определете си градове за убежище, за които съм ви казал чрез Моисей,

3 за да се укрива там онзи убиец, който убие човек без умисъл, по незнание; и тези градове да ви бъдат убежище от отмъстителя за кръвта.

4 И когато онзи, който побегне в един от тези градове, застане във входа на градската порта и разкаже за случилото се на всеослушание пред старейшините от онзи град, те нека го приемат в града при себе си и нека му дадат място, и той да живее при тях.

5 И ако отмъстителят за кръвта го преследва, те да не му предават убиеца; защото по незнание е убил ближния си, без да го е мразил преди това.

6 Той да живее в онзи град, докато се яви на съд пред обществото и до смъртта на онзи, който е първосвещеник в онова време. След това убиецът да се върне и да отиде в града си и в дома си, откъдето е избягал.

7 И така, определиха Кадес в Галилея, в хълмистата земя на Нефталим, Сихем в хълмистата земя на Ефрем и Кириат-Арва (който е Хеврон) в хълмистата земя на Юда.

[8] Dalém do Jordão, na altura de Jericó, para o oriente, designaram Bezer, no deserto, no planalto da tribo de Rúben; e Ramote, em Gileade, da tribo de Gade; e Golã, em Basã, da tribo de Manassés.

[9] São estas as cidades que foram designadas para todos os filhos de Israel e para o estrangeiro que habitava entre eles; para que se refugiasse nelas todo aquele que, por engano, matasse alguma pessoa, para que não morresse às mãos do vingador do sangue, até comparecer perante a congregação.

Josué 21

As cidades dos levitas

1 Crônicas 6.54-81

[1] Então, se chegaram os cabeças dos pais dos levitas a Eleazar, o sacerdote, e a Josué, filho de Num, e aos cabeças dos pais das tribos dos filhos de Israel;

[2] e falaram-lhes em Siló, na terra de Canaã, dizendo: O SENHOR ordenou, por intermédio de Moisés, que se nos dessem cidades para habitar e os seus arredores para os nossos animais.

[3] E os filhos de Israel deram aos levitas, da sua herança, segundo o mandado do SENHOR, estas cidades e os seus arredores.

[4] Caiu a sorte pelas famílias dos coatitas. Assim, os filhos de Arão, o sacerdote, que eram dos levitas, tiveram, por sorte, da tribo de Judá, da tribo de Simeão e da tribo de Benjamim treze cidades.

[8] А оттатък Йордан срещу Йерихон, на изток, определиха Восор в пустинята на платото на Рувимовото племе, Рамот в Галаад от Гадовото племе и Голан във Васан от Манасиевото племе.

[9] Тези бяха градовете, определени за всички израилтяни и за чужденците, които живеят между тях, така че всеки, който би убил някого, без да има такова намерение, да бяга там, за да не бъде убит от отмъстителя за кръвта, докато се яви пред обществото.

Исус Навин 21

[1] След това левитските родоначалници дойдоха при свещеника Елеазар, при Исус, Навиновия син, и при родоначалниците на племената на израилтяните

[2] и говориха с тях в Сило, в Ханаанската земя: Господ заповяда чрез Моисей да ни се дадат градове за живеене заедно с пасбищата за добитъка ни.

[3] И ето градовете заедно с пасбищата им, които израилтяните дадоха на левитите от наследството си според Господнятазаповед:

[4] Беше хвърлен жребий за семействата на Каатовите синове; и потомците на свещеника Аарон, които бяха от левитите, получиха чрез жребий тринадесет града от Юдовото племе, от

Симеоновото племе и от Вениаминовото племе.

[5] Os outros filhos de Coate tiveram, por sorte, das famílias da tribo de Efraim, da tribo de Dã e da meia tribo de Manassés dez cidades.

[5] А останалите Каатови потомци получиха чрез жребий десет града от семействата на Ефремовото племе, от Дановото племе и от половината на Манасиевото племе.

[6] Os filhos de Gérson tiveram, por sorte, das famílias da tribo de Issacar, da tribo de Aser, da tribo de Naftali e da meia tribo de Manassés, em Basã, treze cidades.

[6] И Гирсоновите потомци получиха чрез жребий тринадесет града от семействата на Исахаровото племе, от Асировото племе, от Нефталимовото племе и от половината на Манасиевото племе във Васан.

[7] Os filhos de Merari tiveram, por sorte, segundo as suas famílias, da tribo de Rúben, da tribo de Gade e da tribo de Zebulom doze cidades.

[7] Мерариевите потомци според семействата си получиха дванадесет града от Рувимовото племе, от Гадовото племе и от Завулоновото племе.

[8] Deram os filhos de Israel aos levitas estas cidades e os seus arredores, por sorte, como o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés.

[8] И така, тези градове заедно с пасбищата им израилтяните дадоха чрез жребий на левитите, както Господ беше заповядал чрез Моисей.

[9] Deram mais, da tribo dos filhos de Judá e da tribo dos filhos de Simeão, estas cidades que, nominalmente, foram designadas,

[9] От племето на Юдовите синове и от племето на Симеоновите синове дадоха тези градове, които са изброени по-долу

[10] para que fossem dos filhos de Arão, das famílias dos coatitas, dos filhos de Levi, porquanto a primeira sorte foi deles.

[10] и които бяха получени от Аароновите потомци, които бяха от семействата на Каатовите синове, които са от Левиевите синове; защото първият жребий беше хвърлен за тях:

[11] Assim, lhes deram Quiriate-Arba (Arba era pai de Anaque), que é Hebrom, na região montanhosa de Judá, e, em torno dela, os seus arredores.

[11] дадоха им града на Арва, Енаковия баща (който е град Хеврон) с пасбищата му около него, в Юдовата хълмиста земя

[12] Porém o campo da cidade, com suas aldeias, deram a Calebe, filho de Jefoné, por sua possessão.

[13] Assim, aos filhos de Arão, o sacerdote, deram Hebrom, cidade de refúgio do homicida, com seus arredores, Libna com seus arredores,

[14] Jatir com seus arredores, Estemoa com seus arredores,

[15] Holom com seus arredores, Debir com seus arredores,

[16] Aim com seus arredores, Jutá com seus arredores e Bete-Semes com seus arredores; ao todo, nove cidades dessas duas tribos.

[17] Da tribo de Benjamim, deram Gibeão com seus arredores, Gaba com seus arredores,

[18] Anatote com seus arredores e Almom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[19] Total das cidades dos sacerdotes, filhos de Arão: treze cidades com seus arredores.

[20] As mais famílias dos levitas de Coate tiveram as cidades da sua sorte da tribo de Efraim.

[21] Deram-lhes Siquém, cidade de refúgio do homicida, com seus arredores, na região montanhosa de Efraim, Gezer com seus arredores,

[12] (а нивите на града заедно със селата му дадоха на Халев, Ефониевия син, за негова собственост);

[13] и така, Хеврон с пасбищата му, града за убежище на убиец, дадоха на потомците на свещеника Аарон, също и Ливна с пасбищата му,

[14] Ятир с пасбищата му, Естемой с пасбищата му,

[15] Олом с пасбищата му, Девир с пасбищата му,

[16] Аин с пасбищата му, Юта с пасбищата му и Ветсемес с пасбищата му; девет града от тези две племена;

[17] а от Вениаминовото племе: Гаваон с пасбищата му, Гава с пасбищата му,

[18] Анатон с пасбищата му и Алмот с пасбищата му – всичко четири града.

[19] Всички градове на Аароновите потомци, свещениците, бяха тринадесет града с пасбищата им.

[20] И семействата на Каатовите потомци, левитите, които оставаха от Каатовите потомци, получиха градовете за свое притежание от Ефремовото племе според жребий.

[21] Дадоха им град Сихем с пасбищата му в хълмистата земя на Ефрем за убежищен град, също и Гезер с пасбищата му,

[22] Quibzaim com seus arredores e Bete-Horom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.
[23] Da tribo de Dã, deram Elteque com seus arredores, Gibetom com seus arredores,
[24] Aijalom com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.
[25] Da meia tribo de Manassés, deram Taanaque com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores; ao todo, duas cidades.

[26] Total: dez cidades com seus arredores, para as famílias dos demais filhos de Coate.

[27] Aos filhos de Gérson, das famílias dos levitas, deram, em Basã, da tribo de Manassés, Golã, a cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, e Beesterá com seus arredores; ao todo, duas cidades.

[28] Da tribo de Issacar, deram Quisião com seus arredores, Daberate com seus arredores,
[29] Jarmute com seus arredores e En-Ganim com seus arredores; ao todo, quatro cidades.
[30] Da tribo de Aser, deram Misal com seus arredores, Abdom com seus arredores,
[31] Helcate com seus arredores e Reobe com seus arredores; ao todo, quatro cidades.
[32] Da tribo de Naftali, deram, na Galiléia, Quedes, cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, Hamote-Dor com seus

[22] Кивзаим с пасбищата му и Веторон с пасбищата му – всичко четири града.

[23] От Дановото племе: Елтеко с пасбищата му, Геветон с пасбищата му,

[24] Еалон с пасбищата му и Гетримон с пасбищата му – всичко четири града.

[25] От половината на Манасиевото племе: Таанах с пасбищата му и Гетримон с пасбищата му – всичко два града.

[26] Всичките градове за семействата на останалите Каатови потомци бяха десет с пасбищата им.

[27] На Гирсоновите потомци, от семействата на левитите, дадоха от другата половина на Манасиевото племе: убежищния град Голан във Васан с пасбищата му и Веестера с пасбищата му – всичко два града.

[28] От Исахаровото племе: Кисион с пасбищата му, Даврат с пасбищата му,

[29] Ярмут с пасбищата му и Енганим с пасбищата му – всичко четири града.

[30] От Асировото племе: Мисаал с пасбищата му, Авдон с пасбищата му,
[31] Хелкат с пасбищата му и Роов с пасбищата му – всичко четири града.
[32] А от Нефталимовото племе: убежищния град Кедес в Галилея с пасбищата му, Амот-дор с пасбищата му

arredores e Cartã com seus arredores; ao todo, três cidades.

[33] Total das cidades dos gersonitas, segundo as suas famílias: treze cidades com seus arredores.

[34] Às famílias dos demais levitas dos filhos de Merari deram, da tribo de Zebulom, Jocneão com seus arredores, Cartá com seus arredores,

[35] Dimna com seus arredores e Naalal com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[36] Da tribo de Rúben, deram Bezer com seus arredores, Jaza com seus arredores,

[37] Quedemote com seus arredores e Mefaate com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[38] Da tribo de Gade, deram, em Gileade, Ramote, cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, Maanaim com seus arredores,

[39] Hesbom com seus arredores e Jazer com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[40] Todas estas cidades tocaram por sorte aos filhos de Merari, segundo as suas famílias, que ainda restavam das famílias dos levitas: doze cidades.

[41] As cidades, pois, dos levitas, no meio da herança dos filhos de Israel, foram, ao todo, quarenta e oito cidades com seus arredores;

[42] cada uma das quais com seus arredores em torno de si; assim foi com todas estas cidades.

и Картан с пасбищата му – всичко три града.

[33] Всичките градове на Гирсоновите синове според семействата им бяха тринадесет града с пасбищата им.

[34] И на семействата на Мерариевите потомци, останалите от левитите, дадоха:от Завулоновото племе Йокнеам с пасбищата му, Карта с пасбищата му,

[35] Димна с пасбищата му и Наалон с пасбищата му – всичко четири града.

[36] От Рувимовото племе: Восор с пасбищата му, Яса с пасбищата му,

[37] Кедимот с пасбищата му и Мефаят с пасбищата му – всичко четири града.

[38] От Гадовото племе: убежищния град Рамот в Галаад с пасбищата му, Маханаим с пасбищата му,

[39] Есевон с пасбищата му и Язир с пасбищата му – всичко четири града.

[40] Всичките градове, които дадоха чрез жребий на Мерариевите потомци според семействата им на останалите от семействата на левитите, бяха дванадесет града.

[41] Всичките градове на левитите сред притежанието на израилтяните бяха четиридесет и осем града с пасбищата им.

[42] Тези градове бяха всеки с околните си пасбища. Така бяха всички тези градове.

[43] Desta maneira, deu o SENHOR a Israel toda a terra que jurara dar a seus pais; e a possuíram e habitaram nela.

[44] O SENHOR lhes deu repouso em redor, segundo tudo quanto jurara a seus pais; nenhum de todos os seus inimigos resistiu diante deles; a todos eles o SENHOR lhes entregou nas mãos.

[45] Nenhuma promessa falhou de todas as boas palavras que o SENHOR falara à casa de Israel; tudo se cumpriu.

Josué 22

Josué abençoa e manda para casa as duas tribos e meia

[1] Então, Josué chamou os rubenitas, os gaditas e a meia tribo de Manassés

[2] e lhes disse: Tendes guardado tudo quando vos ordenou Moisés, servo do SENHOR, e também a mim me tendes obedecido em tudo quando vos ordenei.

[3] A vossos irmãos, durante longo tempo, até ao dia de hoje, não desamparastes; antes, tivestes o cuidado de guardar o mandamento do SENHOR, vosso Deus.

[4] Tendo o SENHOR, vosso Deus, dado repouso a vossos irmãos, como lhes havia prometido, voltai-vos, pois, agora, e ide-vos para as vossas tendas, à terra da vossa possessão, que Moisés, servo do SENHOR, vos deu dalém do Jordão.

[5] Tende cuidado, porém, de guardar com diligência o mandamento e a lei que

[43] Така Господ даде на Израил цялата земя, за която беше дал клетва на бащите им, че ще им я даде; те я завладяха и се заселиха в нея.

[44] И Господ им даде покой от всички страни, както беше дал клетва на бащите им; и от всичките им неприятели никой не можа да устои против тях. Господпредаде всичките им врагове в ръката им.

[45] Не остана неизпълнено нито едно от добрите неща, които Господ беше говорил на Израилевия дом; а всички те се сбъднаха.

Исус Навин 22

ПРОЩАЛНИТЕ СЛОВА ИСУС НАВИН

Две слова към Израилевите племена

[1] Тогава Исус повика Рувимовите синове, Гадовите синове и половината от Манасиевото племе и им каза:

[2] Вие изпълнихте всичко, което ви заповяда Господният слуга Моисей. Послушахте и мене за всичко, което ви заповядах.

[3] През дългото време до днес не оставихте братята си, но изпълнихте своя дълг според заповедта на Господа, вашия Бог.

[4] И сега Господ, вашият Бог, успокои братята ви, както им беше обещал; затова, върнете се сега и идете по шатрите си в земята, която притежавате, която Господният слуга Моисей ви даде отвъд Йордан.

[5] Но внимавайте добре и изпълнявайте заповедите и закона,

Moisés, servo do SENHOR, vos ordenou: que ameis o SENHOR, vosso Deus, andeis em todos os seus caminhos, guardeis os seus mandamentos, e vos achegueis a ele, e o sirvais de todo o vosso coração e de toda a vossa alma.

6 Assim, Josué os abençoou e os despediu; e eles se foram para as suas tendas.

7 Ora, Moisés dera herança em Basã à meia tribo de Manassés; porém à outra metade deu Josué entre seus irmãos, daquém do Jordão, para o ocidente. E Josué, ao despedi-los para as suas tendas, os abençoou

8 e lhes disse: Voltais às vossas tendas com grandes riquezas, com muitíssimo gado, prata, ouro, bronze, ferro e muitíssima roupa; reparti com vossos irmãos o despojo dos vossos inimigos.

9 Assim, os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés voltaram e se retiraram dos filhos de Israel em Siló, que está na terra de Canaã, para se irem à terra de Gileade, à terra da sua possessão, de que foram feitos possuidores, segundo o mandado do SENHOR, por intermédio de Moisés.

O altar junto ao Jordão

10 Vindo eles para os limites pegados ao Jordão, na terra de Canaã, ali os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés edificaram um altar junto ao Jordão, altar grande e vistoso.

който Господният слуга Моисей ви заповяда. Да обичате Господа, вашия Бог, да ходите във всичките Му пътища, да пазите заповедите Му, да се привържете към Него и Му служите с цялото си сърце и цялата си душа.

6 И така, Исус ги благослови и ги разпусна; и те си отидоха по шатрите.

7 (На половината от Манасиевото племе Моисей беше дал наследство във Васан; а на другата му половина Исус даде наследство между братята им отвъд Йордан, на запад). И така, Исус, когато ги разпускаше да си вървят по шатрите, ги благослови,

8 като им каза: Върнете се с много богатство по шатрите си, с много добитък, със сребро и злато, с мед и желязо и с много дрехи; и разделете с братята си плячката, взета от неприятелите ви.

9 И така, Рувимовите синове, Гадовите синове и половината от Манасиевото племе се отделиха от израилтяните от Сило, което е в Ханаанската земя, и тръгнаха, за да отидат в Галаадската земя – в земята, която беше тяхно притежание, придобито според Господнето слово чрез Моисей.

10 И когато дойдоха в Йорданската околност, която е в Ханаанската земя, Рувимовите синове, Гадовите синове и половината от Манасиевото племе издигнаха там жертвеник при Йордан, жертвеник с внушителни размери.

[11] Os filhos de Israel ouviram dizer: Eis que os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés edificaram um altar defronte da terra de Canaã, nos limites pegados ao Jordão, do lado dos filhos de Israel.

[12] Ouvindo isto os filhos de Israel, ajuntou-se toda a congregação dos filhos de Israel em Siló, para saírem à peleja contra eles.

[13] E aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e à meia tribo de Manassés enviaram os filhos de Israel, para a terra de Gileade, Finéias, filho de Eleazar, o sacerdote,

[14] e dez príncipes com ele, de cada casa paterna um príncipe de todas as tribos de Israel; e cada um era cabeça da casa de seus pais entre os grupos de milhares de Israel.

[15] Indo eles aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e à meia tribo de Manassés, à terra de Gileade, falaram-lhes, dizendo:

[16] Assim diz toda a congregação do SENHOR: Que infidelidade é esta, que cometestes contra o Deus de Israel, deixando, hoje, de seguir o SENHOR, edificando-vos um altar, para vos rebelardes contra o SENHOR?

[17] Acaso, não nos bastou a iniqüidade de Peor, de que até hoje não estamos ainda purificados, posto que houve praga na congregação do SENHOR,

[11] А израилтяните чуха да се говори: Ето, Рувимовите синове, Гадовите синове и половината от Манасиевото племе издигнали жертвеник в предната част на Ханаанската земя, в околността на Йордан, на страната, която принадлежи на израилтяните.

[12] И когато израилтяните чуха това, цялото общество израилтяни се събра в Сило, за да отидат да воюват против тях.

[13] Израилтяните пратиха до Рувимовите синове, до Гадовите синове и до половината от Манасиевото племе, в Галаадската земя, Финеес, син на свещеника Елеазар,

[14] и с него десет началници, по един началник на бащиния дом за всяко Израилево племе, всеки от които беше глава на бащиния си дом между Израилевите хиляди.

[15] Те дойдоха при Рувимовите синове, при Гадовите синове и при половината от Манасиевото племе в Галаадската земя и им казаха:

[16] Така казва цялото Господне общество: Какво е това престъпление, което извършихте против Израилевия Бог, и се отклонихте днес да следвате Господа, като сте си издигнали жертвеник, за да отстъпите днес от Него?

[17] Малко ли ни беше грехът спрямо Фегор, от който и до днес не сме се очистили, макар че заради него напаст сполетя Господнето общество,

[18] para que, hoje, abandoneis o SENHOR? Se, hoje, vos rebelais contra o SENHOR, amanhã, se irará contra toda a congregação de Israel.

[19] Se a terra da vossa herança é imunda, passai-vos para a terra da possessão do SENHOR, onde habita o tabernáculo do SENHOR, e tomai possessão entre nós; não vos rebeleis, porém, contra o SENHOR, nem vos rebeleis contra nós, edificando-vos altar, afora o altar do SENHOR, nosso Deus.

[20] Não cometeu Acã, filho de Zera, infidelidade no tocante às coisas condenadas? E não veio ira sobre toda a congregação de Israel? Pois aquele homem não morreu sozinho na sua iniqüidade.

[21] Então, responderam os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés e disseram aos cabeças dos grupos de milhares de Israel:

[22] O Poderoso, o Deus, o SENHOR, o Poderoso, o Deus, o SENHOR, ele o sabe, e Israel mesmo o saberá. Se foi em rebeldia ou por infidelidade contra o SENHOR, hoje, não nos preserveis.

[23] Se edificamos altar para nos apartarmos do SENHOR, ou para, sobre ele, oferecermos holocausto e oferta de manjares, ou, sobre ele, fazermos oferta pacífica, o SENHOR mesmo de nós o demande.

[18] а вие днес искате да се отклоните от следване на Господа? Понеже днес отстъпвате от Господа, утре Той ще се разгневи против цялото Израилево общество.

[19] Но ако земята, която е ваше притежание, е нечиста, тогава се преместете в земята, която е притежание на Господа, където стои Господнятаскиния, и получете дял заедно с нас; само не отстъпвайте от Господа, нито се отделяйте от нас, като си издигнете другжертвеник освен жертвеника на Господа, нашия Бог.

[20] Ахан, Зараевият син, не извърши ли престъпление с обречените неща и не падна ли гняв върху цялото Израилево общество? Този човек не погина единствен поради беззаконието си.

[21] Тогава Рувимовите синове, Гадовите синове и половината от Манасиевото племе отговориха на Израилевите хилядоначалници:

[22] Могъщият Бог Йехова, могъщият Бог Йехова, Той знае – и Израил сам ще узнае! Ако сме сторили това, за да отстъпим или за да извършим престъпление против Господа, то нека Господ да не ни избави днес!

[23] Дали сме си издигнали жертвеник, за да не следваме Господа или за да принасяме върху него всеизгаряне и мирни жертви, нека сам Господ да отсъди.

[24] Pelo contrário, fizemos por causa da seguinte preocupação: amanhã vossos filhos talvez dirão a nossos filhos: Que tendes vós com o SENHOR, Deus de Israel?

[24] Нека Той сам види дали не е вярно точно обратното – не направихме ли това от предпазливост и нарочно, като си казвахме: Утре е възможно вашите синове да попитат нашите синове: Какво общо имате вие с Господа, Израилевия Бог?

[25] Pois o SENHOR pôs o Jordão por limite entre nós e vós, ó filhos de Rúben e filhos de Gade; não tendes parte no SENHOR; e, assim, bem poderiam os vossos filhos apartar os nossos do temor do SENHOR.

[25] Понеже Господ е установил Йордан за граница между нас и вас, Рувимови синове и Гадови синове; вие нямате дял в Господа. Така вашите синове щяха да станат причина нашите синове да престанат да се боят от Господа.

[26] Pelo que dissemos: preparemo-nos, edifiquemos um altar, não para holocausto, nem para sacrifício,

[26] Затова си казахме: Нека се заемем да си издигнем жертвеник, не за всеизгаряне, нито за жертва,

[27] mas, para que entre nós e vós e entre as nossas gerações depois de nós, nos seja testemunho, e possamos servir ao SENHOR diante dele com os nossos holocaustos, e os nossos sacrifícios, e as nossas ofertas pacíficas; e para que vossos filhos não digam amanhã a nossos filhos: Não tendes parte no SENHOR.

[27] а за да бъде свидетелство между нас и вас и между поколенията ни след нас, че ние имаме право да извършваме пред Господа служение на Него с всеизгарянията си, с жертвите си и с мирните си приноси, за да не могат утре вашите синове да кажат на нашите синове: Вие нямате дял в Господа.

[28] Pelo que dissemos: quando suceder que, amanhã, assim nos digam a nós e às nossas gerações, então, responderemos: vede o modelo do altar do SENHOR que fizeram nossos pais, não para holocausto, nem para sacrifício, mas para testemunho entre nós e vós.

[28] Затова си казахме: Ако се случи утре да говорят така на нас или на потомците ни, тогава ще отговорим: Вижте подобието на Господния жертвеник, който бащите ни издигнаха не за всеизгаряне, нито за жертва, а за да бъде свидетелство между нас и вас.

[29] Longe de nós o rebelarmo-nos contra o SENHOR e deixarmos, hoje, de seguir o SENHOR, edificando altar para holocausto,

[29] Господ да не дава да отстъпим ние от Него и да престанем да Го следваме днес, като издигнем друг жертвеник за

oferta de manjares ou sacrifício, afora o altar do SENHOR, nosso Deus, que está perante o seu tabernáculo.

30 Ouvindo, pois, Finéias, o sacerdote, e os príncipes da congregação, e os cabeças dos grupos de milhares de Israel que com ele estavam as palavras que disseram os filhos de Rúben, os filhos de Gade e os filhos de Manassés, deram-se por satisfeitos.

31 E disse Finéias, filho de Eleazar, o sacerdote, aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e aos filhos de Manassés: Hoje, sabemos que o SENHOR está no meio de nós, porquanto não cometestes infidelidade contra o SENHOR; agora, livrastes os filhos de Israel da mão do SENHOR.

32 Finéias, filho do sacerdote Eleazar, e os príncipes, deixando os filhos de Rúben e os filhos de Gade, voltaram da terra de Gileade para a terra de Canaã, aos filhos de Israel, e deram-lhes conta de tudo.

33 Com esta resposta deram-se por satisfeitos os filhos de Israel, os quais bendisseram a Deus; e não falaram mais de subir a pelejar contra eles, para destruírem a terra em que habitavam os filhos de Rúben e os filhos de Gade.

34 Os filhos de Rúben e os filhos de Gade chamaram o altar de Testemunho, porque disseram: É um testemunho entre nós de que o SENHOR é Deus.

Josué 23

Josué exorta o povo a observar a Lei do Senhor

всеизгаряне, за принос и за жертва, освен жертвеника на Господа, нашия Бог, който е пред скинията Му.

30 А свещеникът Финеес, началниците на обществото и Израилевите хилядоначалници, които бяха с него, като чуха думите, които говориха Рувимовите синове, Гадовите синове и Манасиевите синове, останаха много доволни.

31 И Финеес, син на свещеника Елеазар, каза на Рувимовите синове, на Гадовите синове и на Манасиевите синове: Днес познахме, че Господ е сред нас, защото не извършихте това престъпление против Него. Чрез това избавихме израилтяните от Господнята ръка.

32 Тогава Финеес, син на свещеника Елеазар, и началниците се върнаха от Рувимовите синове и от Гадовите синове, от Галаадската земя в Ханаанската земя при израилтяните и им донесоха известие.

33 И това нещо се видя добро на израилтяните; и те благословиха Бога и не говореха вече за отиване на бой против тях, за да разорят земята, където живееха Рувимовите синове и Гадовите синове.

34 А Рувимовите синове и Гадовите синове нарекоха жертвеника така: Това е свидетелство помежду ни, че Йехова е Бог.

Исус Навин 23

[1] Passado muito tempo depois que o SENHOR dera repouso a Israel de todos os seus inimigos em redor, e sendo Josué já velho e entrado em dias,

[1] След много време, когато Господ бе дал покой на Израел от всичките му околни неприятели и Исус беше остарял и в напреднала възраст,

[2] chamou Josué a todo o Israel, os seus anciãos, os seus cabeças, os seus juízes e os seus oficiais e disse-lhes: Já sou velho e entrado em dias,

[2] Исус свика целия Израил, старейшините им, началниците им, съдиите им и надзирателите им, и им каза: Аз остарях и съм в напреднала възраст.

[3] e vós já tendes visto tudo quanto fez o SENHOR, vosso Deus, a todas estas nações por causa de vós, porque o SENHOR, vosso Deus, é o que pelejou por vós.

[3] Вие видяхте всичко, което Господ, вашият Бог, извърши заради вас с всички тези народи; защото Господ, вашият Бог, Той е, Който е воювал за вас.

[4] Vede aqui que vos fiz cair em sorte às vossas tribos estas nações que restam, juntamente com todas as nações que tenho eliminado, umas e outras, desde o Jordão até ao mar Grande, para o pôr-do-sol.

[4] Ето, разделих между вас с жребий в наследство на племената ви земята на тези останали народи и на всичките народи, които унищожих, от Йордан до голямото море, към залез слънце.

[5] O SENHOR, vosso Deus, as afastará de vós e as expulsará de vossa presença; e vós possuireis a sua terra, como o SENHOR, vosso Deus, vos prometeu.

[5] И Господ, вашият Бог, Той ще ги прогони пред вас и пред очите ви; и вие ще завладеете земята им, както Господ, вашият Бог, ви е обещал.

[6] Esforçai-vos, pois, muito para guardardes e cumprirdes tudo quanto está escrito no Livro da Lei de Moisés, para que dela não vos aparteis, nem para a direita nem para a esquerda;

[6] И така, бъдете много храбри, пазете и вършете всичко, което е написано в книгата на Моисеевия закон, без да се отклонявате от него – нито надясно, нито наляво,

[7] para que não vos mistureis com estas nações que restaram entre vós. Não façais menção dos nomes de seus deuses, nem por eles façais jurar, nem os sirvais, nem os adoreis.

[7] за да не се смесвате с тези народи, които останаха между вас, нито да споменавате имената на боговете им, нито да се кълнете в тях, нито да им служите, нито да им се кланяте;

[8] Mas ao SENHOR, vosso Deus, vos apegareis, como fizestes até ao dia de hoje;

[8] а към Господа, вашия Бог, да сте привързани, както сте били до днес.

[9] pois o SENHOR expulsou de diante de vós grandes e fortes nações; e, quanto a vós outros, ninguém vos resistiu até ao dia de hoje.

[10] Um só homem dentre vós perseguirá mil, pois o SENHOR, vosso Deus, é quem peleja por vós, como já vos prometeu.

[11] Portanto, empenhai-vos em guardar a vossa alma, para amardes o SENHOR, vosso Deus.

[12] Porque, se dele vos desviardes e vos apegardes ao restante destas nações ainda em vosso meio, e com elas vos aparentardes, e com elas vos misturardes, e elas convosco,

[13] sabei, certamente, que o SENHOR, vosso Deus, não expulsará mais estas nações de vossa presença, mas vos serão por laço e rede, e açoite às vossas ilhargas, e espinhos aos vossos olhos, até que pereçais nesta boa terra que vos deu o SENHOR, vosso Deus.

[14] Eis que, já hoje, sigo pelo caminho de todos os da terra; e vós bem sabeis de todo o vosso coração e de toda a vossa alma que nem uma só promessa caiu de todas as boas palavras que falou de vós o SENHOR, vosso Deus; todas vos sobrevieram, nem uma delas falhou.

[15] E sucederá que, assim como vieram sobre vós todas estas boas coisas que o SENHOR, vosso Deus, vos prometeu, assim cumprirá o SENHOR contra vós outros todas as ameaças até vos destruir de sobre

[9] Защото Господ е изгонил пред вас големи и силни народи; и до днес никой не можа да устои пред вас.

[10] Един от вас е гонил хиляда; защото Господ, вашият Бог, Той е, Който воюва за вас, както ви е обещал.

[11] Затова внимавайте добре да обичате Господа, вашия Бог.

[12] Иначе, ако се върнете някога назад и се привържете към остатъка от тези народи, към останалите от тях между вас, и се сродявате с тях, и се смесвате с тях и те с вас,

[13] да знаете добре, че Господ, вашият Бог, няма вече да изгони пред очите ви тези народи. А те ще ви бъдат клопка и примка, бичове по ребрата ви и тръни в очите ви, докато изчезнете от тази добра земя, която Господ, вашият Бог, ви е дал.

[14] Ето, днес аз отивам по пътя на целия свят; и вие знаете с цялото си сърце и цялата си душа, че не остана неизпълнено нито едно от тези добри неща, които Господ, вашият Бог, говори за вас; всички те се сбъднаха за вас; ни едно от тях не остана неизпълнено.

[15] Но точно както се сбъднаха за вас всичките добри неща, които Господ, вашият Бог, ви говорѝ, така Господ ще докара върху вас всичките зли неща, докато ви изтреби от тази добра земя, която Господ, вашият Бог, ви е дал,

a boa terra que vos deu o SENHOR, vosso Deus.

16 Quando violardes a aliança que o SENHOR, vosso Deus, vos ordenou, e fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes, então, a ira do SENHOR se acenderá sobre vós, e logo perecereis na boa terra que vos deu.

Josué 24

Josué despede-se do povo

1 Depois, reuniu Josué todas as tribos de Israel em Siquém e chamou os anciãos de Israel, os seus cabeças, os seus juízes e os seus oficiais; e eles se apresentaram diante de Deus.

2 Então, Josué disse a todo o povo: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Antigamente, vossos pais, Tera, pai de Abraão e de Naor, habitaram dalém do Eufrates e serviram a outros deuses.

3 Eu, porém, tomei Abraão, vosso pai, dalém do rio e o fiz percorrer toda a terra de Canaã; também lhe multipliquei a descendência e lhe dei Isaque.

4 A Isaque dei Jacó e Esaú e a Esaú dei em possessão as montanhas de Seir; porém Jacó e seus filhos desceram para o Egito.

5 Então, enviei Moisés e Arão e feri o Egito com o que fiz no meio dele; e, depois, vos tirei de lá.

6 Tirando eu vossos pais do Egito, viestes ao mar; os egípcios perseguiram vossos

16 ако престъпите завета на Господа, вашия Бог, който Той ви заповяда, и отидете и служите на други богове, и им се кланяте; тогава гневът на Господа ще пламне против вас и вие скоро ще изчезнете от добрата земя, която Той ви е дал.

Исус Навин 24

Завещанието на Исус Навин

1 След това Исус събра всичките Израилеви племена в Сихем и свика старейшините на Израил, началниците им, съдиите им и надзирателите им; и те се представиха пред Господа.

2 Исус каза на целия народ: Така говори Господ, Израилевият Бог: В старо време отвъд реката живееха бащите ви, Тара, Авраамовият баща и Нахоровият баща, и служеха на други богове.

3 И Аз взех баща ви Авраам от онази страна на реката, водих го през цялата Ханаанска земя, умножих потомството му и му дадох Исаак.

4 А на Исаак дадох Яков и Исав. И на Исав дадох поляната Сиир за притежание; а Яков и синовете му слязоха в Египет.

5 След това пратих Моисей и Аарон и тепоразиха Египет с напасти, които извърших сред него, и после ви изведох.

6 И като извеждах бащите ви от Египет, вие стигнахте морето; а египтяните се

pais, com carros e com cavaleiros, até ao mar Vermelho.

7 E, clamando vossos pais, o SENHOR pôs escuridão entre vós e os egípcios, e trouxe o mar sobre estes, e o mar os cobriu; e os vossos olhos viram o que eu fiz no Egito. Então, habitastes no deserto por muito tempo.

8 Daí eu vos trouxe à terra dos amorreus, que habitavam dalém do Jordão, os quais pelejaram contra vós outros; porém os entreguei nas vossas mãos, e possuístes a sua terra; e os destruí diante de vós.

9 Levantou-se, também, o rei de Moabe, Balaque, filho de Zipor, e pelejou contra Israel; mandou chamar Balaão, filho de Beor, para que vos amaldiçoasse.

10 Porém eu não quis ouvir Balaão; e ele teve de vos abençoar; e, assim, vos livrei da sua mão.

11 Passando vós o Jordão e vindo a Jericó, os habitantes de Jericó pelejaram contra vós outros e também os amorreus, os ferezeus, os cananeus, os heteus, os girgaseus, os heveus e os jebuseus; porém os entreguei nas vossas mãos.

12 Enviei vespões adiante de vós, que os expulsaram da vossa presença, bem como os dois reis dos amorreus, e isso não com a tua espada, nem com o teu arco.

13 Dei-vos a terra em que não trabalhastes e cidades que não edificastes, e habitais

спуснаха след бащите ви с колесници и коне в Червеното море.

7 Тогава те извикаха към Господа и Той положи мрак между вас и египтяните, навлече върху тях морето и водите ги покриха; и очите ви видяха какво сторих в Египет; и вие живяхте в пустинята дълго време.

8 После ви доведох в земята на аморейците, които живееха отвъд Йордан, и те воюваха против вас; но Аз ги предадох в ръцете ви и вие завладяхте земята им, и Аз ги унищожих пред вас.

9 Тогава моавският цар Валак, Сепфоровият син, се вдигна и воюва против Израил; и прати да повикат Валаам, Веоровия син, за да ви прокълне.

10 Но Аз не склоних да послушам Валаам и той даже ви благослови; и Аз ви избавих от ръката му.

11 После вие преминахте Йордан и дойдохте в Йерихон; и йерихонските мъже излязоха на война против вас: аморейците, ферезейците, ханаанците, хетите, гергесейците, евейците и йевусейците; и Аз ги предадох в ръцете ви.

12 Изпратих пред вас стършели, които прогониха двамата аморейски царе – не с твоя меч, нито с твоя лък.

13 И ви дадох земя, над която не бяхте положили труд, и градове, които не

nelas; comeis das vinhas e dos olivais que não plantastes.

бяхте съградили, и вие живеете в тях; и ядете от лозя и маслини, които не сте садили.

Renovação da aliança

[14] Agora, pois, temei ao SENHOR e servi-o com integridade e com fidelidade; deitai fora os deuses aos quais serviram vossos pais dalém do Eufrates e no Egito e servi ao SENHOR.

[14] И така, сега бойте се от Господа и Му служете с искреност и истина; и махнете боговете, на които служеха бащите ви отвъд реката и в Египет, и служете на Господа.

[15] Porém, se vos parece mal servir ao SENHOR, escolhei, hoje, a quem sirvais: se aos deuses a quem serviram vossos pais que estavam dalém do Eufrates ou aos deuses dos amorreus em cuja terra habitais. Eu e a minha casa serviremos ao SENHOR.

[15] Но ако ви се види тежко да служите на Господа, изберете днес на кого искате да служите – на боговете ли, на които служеха бащите ви отвъд реката, или на боговете на аморейците, в чиято земя живеете; но аз и моят дом ще служим на Господа.

[16] Então, respondeu o povo e disse: Longe de nós o abandonarmos o SENHOR para servirmos a outros deuses;

[16] Тогава народът отговори: Господ да не дава да Го изоставим, за да служим на други богове!

[17] porque o SENHOR é o nosso Deus; ele é quem nos fez subir, a nós e a nossos pais, da terra do Egito, da casa da servidão, quem fez estes grandes sinais aos nossos olhos e nos guardou por todo o caminho em que andamos e entre todos os povos pelo meio dos quais passamos.

[17] Защото Господ, нашият Бог, Той е, Който изведе нас и бащите ни от Египетската земя, от дома на робството, и Който извърши пред нас онези големи знамения, и ни опази през целия път, по който пътувахме, и между всичките племена, през които минахме.

[18] O SENHOR expulsou de diante de nós todas estas gentes, até o amorreu, morador da terra; portanto, nós também serviremos ao SENHOR, pois ele é o nosso Deus.

[18] Също Господ изгони пред нас всичките племена, аморейците, които живееха в тази земя. Затова и ние ще служим на Господа, защото Той е нашият Бог.

[19] Então, Josué disse ao povo: Não podereis servir ao SENHOR, porquanto é Deus santo, Deus zeloso, que não perdoará a vossa transgressão nem os vossos pecados.

[19] Но Исус каза на народа: Няма да можете да служите на Господа; защото Той е Бог пресвят; Той е Бог ревнив; няма да прости престъпленията и греховете ви.

[20] Se deixardes o SENHOR e servirdes a deuses estranhos, então, se voltará, e vos fará mal, e vos consumirá, depois de vos ter feito bem.

[20] Защото, ако изоставите Господа и служите на чужди богове, тогава Той ще се обърне против вас, ще ви стори зло и ще ви изтреби въпреки доброто, което ви е сторил.

[21] Então, disse o povo a Josué: Não; antes, serviremos ao SENHOR.

[21] А народът отговори на Исус: Не, а на Господа ще служим.

[22] Josué disse ao povo: Sois testemunhas contra vós mesmos de que escolhestes o SENHOR para o servir. E disseram: Nós o somos.

[22] Тогава Исус каза на народа: Вие сте свидетели за себе си, че си избрахте Господа, за да Му служите (и те потвърдиха: Свидетели сме).

[23] Agora, pois, deitai fora os deuses estranhos que há no meio de vós e inclinai o coração ao SENHOR, Deus de Israel.

[23] И така, сега махнете чуждите богове, които са сред вас, и преклонете сърцата си към Господа, Израилевия Бог.

[24] Disse o povo a Josué: Ao SENHOR, nosso Deus, serviremos e obedeceremos à sua voz.

[24] А народът отвърна на Исус: На Господа, нашия Бог, ще служим и Неговия глас ще слушаме.

[25] Assim, naquele dia, fez Josué aliança com o povo e lha pôs por estatuto e direito em Siquém.

[25] И така, в същия ден Исус сключи завет с народа и му постави закон и постановление в Сихем.

A pedra-testemunha

[26] Josué escreveu estas palavras no Livro da Lei de Deus; tomou uma grande pedra e a erigiu ali debaixo do carvalho que estava em lugar santo do SENHOR.

[26] И Исус написа тези думи в книгата на Божия закон. После взе голям камък и го изправи там, под дъба, който е близо до Господнето светилище.

[27] Disse Josué a todo o povo: Eis que esta pedra nos será testemunha, pois ouviu todas as palavras que o SENHOR nos tem dito; portanto, será testemunha contra vós outros para que não mintais a vosso Deus.

[27] Тогава Исус каза на целия народ: Ето, този камък ще ни бъде като свидетел, защото той чу всички думи, които Господни каза, и той ще ви бъде като свидетел, в случай че се откажете от вашия Бог.

[28] Então, Josué despediu o povo, cada um para a sua herança.

[28] Така Исус разпусна народа и всеки отиде при наследството си.

A morte de Josué e de Eleazar

Juízes 2.6-9

Смърт и погребение на Исус Навин

[29] Depois destas coisas, sucedeu que Josué, filho de Num, servo do SENHOR, faleceu com a idade de cento e dez anos.

[30] Sepultaram-no na sua própria herança, em Timnate-Sera, que está na região montanhosa de Efraim, para o norte do monte Gaás.

[31] Serviu, pois, Israel ao SENHOR todos os dias de Josué e todos os dias dos anciãos que ainda sobreviveram por muito tempo depois de Josué e que sabiam todas as obras feitas pelo SENHOR a Israel.

[32] Os ossos de José, que os filhos de Israel trouxeram do Egito, enterraram-nos em Siquém, naquela parte do campo que Jacó comprara aos filhos de Hamor, pai de Siquém, por cem peças de prata, e que veio a ser a herança dos filhos de José.

[33] Faleceu também Eleazar, filho de Arão, e o sepultaram em Gibeá, pertencente a Finéias, seu filho, a qual lhe fora dada na região montanhosa de Efraim.

[29] След това Господният слуга Исус, Навиновият син, умря на възраст сто и десет години.

[30] Погребаха го в пределите на наследството му в Тамнат-сарах, който е в хълмистата земя на Ефрем, на север от хълма Гаас.

[31] И Израил служѝ на Господа през всичките дни на Исус и през всичките дни на старейшините, които надживяха Исус и които знаеха всички дела, които Господ беше извършил за Израил.

Погребение на патриарх Йосиф и на първосвещеник Елеазар

[32] В Сихем погребаха Йосифовите кости, които израилтяните изнесоха от Египет, в местността на нивата, която Яков купи за сто сребърника от синовете на Емор, Сихемовия баща; и тя стана наследство на Йосифовите потомци.

[33] Елеазар, Аароновият син, също умря; и го погребаха на хълма на сина му Финеес, който му беше даден в хълмистата земя на Ефрем.

Juízes	Съдии
Juízes 1	**Съдии 1**
	УВОД
A Guerra contra os Cananeus Restantes	**Окончателно завладяване на Ханаан след Исус Навин**
[1]Depois da morte de Josué, os israelitas perguntaram ao Senhor: “Quem de nós será o primeiro a atacar os cananeus?”	[1] След смъртта на Исус израилтяните се допитаха до Господа: Кое племе първо ще влезе в бой против ханаанците?
[2]O Senhor respondeu: “Judá será o primeiro; eu entreguei a terra em suas mãos”.	[2] Господ каза: Юда ще влезе в бой, ето, предадох земята в ръката му.
[3]Então os homens de Judá disseram aos seus irmãos de Simeão: “Venham conosco ao território que nos foi designado por sorteio, e lutemos contra os cananeus. Iremos juntos para o território”. E os homens de Simeão foram com eles.	[3] Тогава Юда каза на брат си Симеон: Ела с мене в моята територия, за да воюваме против ханаанците, и аз ще отида с тебе в твоите предели. И Симеон отиде с него.
[4]Quando os homens de Judá atacaram, o Senhor entregou os cananeus e os ferezeus nas mãos deles, e eles mataram dez mil homens em Bezeque.	[4] И така, Юда отиде на бой; Господпредаде ханаанците и ферезейците в ръката им и те поразиха десет хиляди мъже от тях във Везек.
[5]Foi lá que encontraram Adoni-Bezeque, lutaram contra ele e derrotaram os cananeus e os ferezeus.	[5] И намериха Адонивезек във Везек, воюваха против него и поразиха ханаанците и ферезейците.
[6]Adoni-Bezeque fugiu, mas eles o perseguiram e o prenderam, e lhe cortaram os polegares das mãos e dos pés.	[6] А Адонивезек побегна, но те го подгониха и го хванаха, и отсякоха палците на ръцете и краката му.
[7]Então Adoni-Bezeque disse: “Setenta reis com os polegares das mãos e dos pés cortados apanhavam migalhas debaixo da minha mesa. Agora Deus me retribuiu aquilo que lhes fiz”. Eles o levaram para Jerusalém, onde morreu.	[7] Адонивезек каза: Седемдесет царе с отсечени палци на ръцете и краката си са събирали трохи под трапезата ми; Бог ме наказа със същото, което аз съм правил. И го доведоха в Йерусалим, където и умря.
[8]Os homens de Judá atacaram também Jerusalém e a conquistaram. Mataram seus habitantes ao fio da espada e a incendiaram.	[8] Юдовите синове воюваха против Йерусалим и като го завладяха, поразиха го с острието на меча и опожариха града.

[9]Depois disso eles desceram para lutar contra os cananeus que viviam na serra, no Neguebe e na Sefelá.

[9] След това Юдовите синове слязоха, за да воюват против ханаанците, които живееха в хълмистата страна, в земята Негев и в Шефела.

[10]Avançaram contra os cananeus que viviam em Hebrom, anteriormente chamada Quiriate-Arba, e derrotaram Sesai, Aimã e Talmai.

[10] Юда отиде на бой и против ханаанците, които живееха в Хеврон (а предишното име на Хеврон беше Кириат-арва), и убиха Сесай, Ахиман и Талмай;

[11]Dali avançaram contra o povo que morava em Debir, anteriormente chamada Quiriate-Sefer.

[11] и оттам нападнаха жителите на Девир (а предишното име на Девир беше Кириат-сефер).

[12]E disse Calebe: “Darei minha filha Acsa em casamento ao homem que atacar e conquistar Quiriate-Sefer”.

[12] Халев каза: Който порази Кириат-сефер и го превземе, на него ще дам дъщеря си Ахса за жена.

[13]Otoniel, filho de Quenaz, irmão mais novo de Calebe, conquistou a cidade; por isso Calebe lhe deu sua filha Acsa por mulher.

[13] Превзе го Готониил, син на Кенез, по-малкия брат на Халев; и той му даде дъщеря си Ахса за жена.

[14]Um dia, quando já vivia com Otoniel, ela o persuadiu a pedir um campo ao pai dela. Assim que ela desceu do jumento, Calebe lhe perguntou: “O que você quer?”

[14] И когато щеше да отиде при него, Готониил я накара да поиска от баща си земя. И така, като слезе от осела, Халев ѝ каза: Какво ти е?

[15]Ela respondeu: “Dê-me um presente. Já que o senhor me deu terras no Neguebe, dê-me também fontes de água”. E Calebe lhe deu as fontes superiores e as inferiores.

[15] А тя му отговори: Благослови ме; понеже си ми дал земя в Негев, дай ми и водни извори. И Халев ѝ даде горните и долните извори.

[16]Os descendentes do sogro de Moisés, o queneu, saíram da Cidade das Palmeiras com os homens de Judá e passaram a viver no meio do povo do deserto de Judá, no Neguebe, perto de Arade.

[16] И потомците на кенееца, Моисеевия тъст, отидоха от Града на палмите, заедно с Юдовите синове, в Юдейската пустиня, която е на юг от Арад, и се заселиха сред местните жители.

[17]Depois os homens de Judá foram com seus irmãos de Simeão e derrotaram os

[17] Тогава Юда отиде с брат си Симеон и поразиха ханаанците, които живееха в

cananeus que viviam em Zefate e destruíram totalmente a cidade. Por essa razão ela foi chamada Hormá.

Сефат; и обрекоха града на изтребление; и градът бе наречен Орма.

[18]Os homens de Judá também conquistaram Gaza, Ascalom e Ecrom, com os seus territórios.

[18] Юда завладя и Газа с околностите му, Аскалон с околностите му и Акарон с околностите му.

[19]O Senhor estava com os homens de Judá. Eles ocuparam a serra central, mas não conseguiram expulsar os habitantes dos vales, pois estes possuíam carros de guerra feitos de ferro.

[19] Господ беше с Юда; и той изгони жителите на хълмистата страна, обаче не изгони жителите и на долината, защото имаха железни колесници.

[20]Conforme Moisés havia prometido, Hebrom foi dada a Calebe, que expulsou de lá os três filhos de Enaque.

[20] И дадоха Хеврон на Халев, както Моисей беше казал; и той изгони оттам тримата Енакими.

[21]Já os benjamitas deixaram de expulsar os jebuseus que estavam morando em Jerusalém. Os jebuseus vivem ali com os benjamitas até o dia de hoje.

[21] А Вениаминовите синове не изгониха йевусейците, които населяваха Йерусалим, а йевусейците живееха в Йерусалим заедно с Вениаминовите синове, както живеят и до днес.

[22]Os homens das tribos de José, por sua vez, atacaram Betel, e o Senhor estava com eles.

[22] Също и Йосифовите потомци, и те отидоха против Ветил; и Господ беше с тях.

[23]Enviaram espias a Betel, anteriormente chamada Luz.

[23] Йосифовите потомци пратиха съгледвачи да съгледат Ветил (а предишното име на града беше Луз).

[24]Quando os espias viram um homem saindo da cidade, disseram-lhe: “Mostre-nos como entrar na cidade, e nós pouparemos a sua vida”.

[24] И съгледвачите видяха един човек, който излизаше от града, и му казаха: Покажи ни входа на града и ще те помилваме.

[25]Ele mostrou como entrar, e eles mataram os habitantes da cidade ao fio da espada, mas pouparam o homem e toda a sua família.

[25] Той им показа входа на града и те поразиха града с острието на меча, а човека оставиха да излезе с цялото си семейство.

[26]Ele foi, então, para a terra dos hititas, onde fundou uma cidade e lhe deu o nome de Luz, que é o seu nome até o dia de hoje.

[26]И човекът отиде в Хетската земя, където и основа град и го нарече Луз, както е името му и до днес.

[27]Manassés, porém, não expulsou o povo de Bete-Seã, o de Taanaque, o de Dor, o de Ibleã, o de Megido, nem tampouco o dos povoados ao redor dessas cidades, pois os cananeus estavam decididos a permanecer naquela terra.

[27]Манасия не изгони жителите на Ветсан и на селата му, нито на Таанах и населата му, нито жителите на Дор и населата му, нито жителите на Ивлеам и населата му, нито жителите на Магедон и населата му; но хананците настояваха да живеят в онази земя.

[28]Quando Israel se tornou forte, impôs trabalhos forçados aos cananeus, mas não os expulsou completamente.

[28]А Израил, когато се укрепи, наложи на хананците данък, без напълно да ги изгони.

[29]Efraim também não expulsou os cananeus que viviam em Gezer, mas os cananeus continuaram a viver entre eles.

[29]Нито Ефрем изгони хананците, които живееха в Гезер; а хананците живееха в Гезер между тях.

[30]Nem Zebulom expulsou os cananeus que viviam em Quitrom e em Naalol, mas estes permaneceram entre eles e foram submetidos a trabalhos forçados.

[30]Завулон също не изгони жителите на Китрон, нито жителите на Наалол; а хананците живееха между тях и бяха обложени с данък.

[31]Nem Aser expulsou os que viviam em Aco, Sidom, Alabe, Aczibe, Helba, Afeque e Reobe,

[31]Асир не изгони жителите на Акхо, нито жителите на Сидон, нито на Ахлав, нито на Ахзив, нито на Хелва, нито на Афек, нито на Роов;

[32]e, por esse motivo, o povo de Aser vivia entre os cananeus que habitavam naquela terra.

[32]а Асировите синове живееха сред хананците, местните жители, защото не ги изгониха.

[33]Nem Naftali expulsou os que viviam em Bete-Semes e em Bete-Anate; mas o povo de Naftali também vivia entre os cananeus que habitavam a terra, e aqueles que viviam em Bete-Semes e em Bete-Anate passaram a fazer trabalhos forçados para eles.

[33]Нефталим не изгони жителите на Ветсемес, нито жителите на Ветенат, а живееше сред хананците, местните жители; обаче жителите на Ветсемес и Ветенат му плащаха данък.

[34]Os amorreus confinaram a tribo de Dã à serra central, não permitindo que descessem ao vale.

[35]E os amorreus igualmente estavam decididos a resistir no monte Heres, em Aijalom e em Saalbim, mas, quando as tribos de José ficaram mais poderosas, eles também foram submetidos a trabalhos forçados.

[36]A fronteira dos amorreus ia da subida de Acrabim até Selá, e mais adiante.

Juízes 2

O Anjo do Senhor em Boquim

[1]O Anjo do Senhor subiu de Gilgal a Boquim e disse: "Tirei vocês do Egito e os trouxe para a terra que prometi com juramento dar a seus antepassados. Eu disse: Jamais quebrarei a minha aliança com vocês.

[2]E vocês não farão acordo com o povo desta terra, mas demolirão os seus altares. Por que vocês não me obedeceram?

[3]Portanto, agora digo a vocês que não os expulsarei da presença de vocês; eles serão seus adversários, e os deuses deles serão uma armadilha para vocês".

[4]Quando o Anjo do Senhor acabou de falar a todos os israelitas, o povo chorou em alta voz,

[5]e ao lugar chamaram Boquim. Ali ofereceram sacrifícios ao Senhor.

Desobediência e Derrota

[34] И аморейците принудиха Дановите синове да се оттеглят в хълмистата страна и не им позволяваха да слизат в долината;

[35] но аморейците настояваха да живеят в гората Ерес, в Еалон и в Саалвим. Но независимо от това Йосифовите потомци надделяха, така че онези бяха обложени с данък.

[36] А територията на аморейците беше от възвишението Акравим, от скалата и нагоре.

Съдии 2

[1] Ангел Господен дойде от Галгал в Бохим и каза: Изведох ви от Египет и ви доведох в земята, за която се бях клел на бащите ви: Няма да наруша завета Си с вас довека.

[2] Не сключвайте договор с жителите на тази земя, а съсипете жертвениците им! Вие обаче не послушахте гласа Ми. Защо постъпихте така?

[3] Затова и Аз казах: Няма да ги изгоня пред вас; но те ще ви бодат в ребрата и боговете им ще ви бъдат примка.

[4] И когато ангелът Господен изговори тези думи на всички израилтяни, народът плака силно.

[5] Затова нарекоха онова място Бохим; и там принесоха жертва на Господа.

Смърт и погребение на Исус Навин

[6]Depois que Josué despediu os israelitas, eles saíram para ocupar a terra, cada um a sua herança.

[7]O povo prestou culto ao Senhor durante toda a vida de Josué e dos líderes que sobreviveram a Josué e que tinham visto todos os grandes feitos do Senhor em favor de Israel.

[8]Josué, filho de Num, servo do Senhor, morreu com a idade de cento e dez anos.

[9]Foi sepultado na terra de sua herança, em Timnate-Heres, nos montes de Efraim, ao norte do monte Gaás.

[10]Depois que toda aquela geração foi reunida a seus antepassados, surgiu uma nova geração que não conhecia o Senhor e o que ele havia feito por Israel.

[11]Então os israelitas fizeram o que o Senhor reprova e prestaram culto aos baalins.

[12]Abandonaram o Senhor, o Deus dos seus antepassados, que os havia tirado do Egito, e seguiram e adoraram vários deuses dos povos ao seu redor, provocando a ira do Senhor.

[13]Abandonaram o Senhor e prestaram culto a Baal e a Astarote.

[14]A ira do Senhor se acendeu contra Israel, e ele os entregou nas mãos de invasores que os saquearam. Ele os entregou aos inimigos ao seu redor, aos quais já não conseguiam resistir.

[6] Когато Исус разпусна народа, всички израилтяни се прибраха в земята на наследството си, за да я притежават.

[7] И народът служеше на Господа през всички дни на Исус и през всички дни на старейшините, които надживяха Исус, които видяха всички велики дела, които Господ беше извършил в Израил.

[8] И Господният слуга Исус, Навиновият син, умря на възраст сто и десет години.

[9] Погребаха го в земята на наследството му, в Тамнат-арес, в хълмистата земя на Ефрем, на север от хълма Гаас.

[10] И цялото това поколение се прибра при бащите си, а след тях дойде друго поколение, което не познаваше Господа, нито делата, които беше извършил за Израил.

Призоваване и мисия на съдиите

[11] И израилтяните извършиха зло пред Господа, като се покланяха на ваалимите.

[12] Те изоставиха Господа, Бога на бащите си, Който ги беше извел от Египетската земя, и се покланяха на други богове – боговете на племената, които бяха около тях. Като им се покланяха, те разгневиха Господа.

[13] Те изоставиха Господа и служеха на Ваал и на астартите.

[14] Гневът на Господа пламна против Израил и Той позволи на грабители да ги ограбват; и ги предаде на околните им неприятели, така че не можаха вече да устоят на враговете си.

[15]Sempre que os israelitas saíam para a batalha, a mão do Senhor era contra eles para derrotá-los, conforme havia advertido e jurado a vocês. Grande angústia os dominava.

[16]Então o Senhor levantou juízes, que os libertaram das mãos daqueles que os atacavam.

[17]Mesmo assim eles não quiseram ouvir os juízes, antes se prostituíram com outros deuses e os adoraram. Ao contrário dos seus antepassados, logo se desviaram do caminho pelo qual os seus antepassados tinham andado, o caminho da obediência aos mandamentos do Senhor.

[18]Sempre que o Senhor lhes levantava um juiz, ele estava com o juiz e os salvava das mãos de seus inimigos enquanto o juiz vivia; pois o Senhor tinha misericórdia por causa dos gemidos deles diante daqueles que os oprimiam e os afligiam.

[19]Mas, quando o juiz morria, o povo voltava a caminhos ainda piores do que os caminhos dos seus antepassados, seguindo outros deuses, prestando-lhes culto e adorando-os. Recusavam-se a abandonar suas práticas e seu caminho obstinado.

[20]Por isso a ira do Senhor acendeu-se contra Israel, e ele disse: "Como este povo violou a aliança que fiz com os seus antepassados e não tem ouvido a minha voz,

[21]não expulsarei de diante dele nenhuma das nações que Josué deixou quando morreu.

[15] Където и да излизаха, Господнята ръка беше против тях в злините, както Господбеше говорил и им се беше клел. Те изпаднаха в голямо утеснение.

[16] Тогава Господ издигаше съдии, които ги избавяха от грабителите им.

[17] Но те и съдиите си не слушаха, а блудстваха след други богове и им се кланяха; скоро се отклониха от пътя, в който ходеха бащите им, които слушаха Господните заповеди;
те обаче не направиха така.

[18] И когато Господ издигаше съдии над тях, Той беше със съдията и ги избавяше от враговете им през всичките дни на съдията; защото Господ се смиляваше заради оплакванията им от онези, които ги потискаха и притесняваха.

[19] А след смъртта на съдията те се връщаха и се развращаваха по-зле от бащите си, като се покланяха на други богове, за да им служат и да им се кланят. Те не се отказваха от делата си и упорито следваха пътя си.

[20] Затова гневът на Господа пламна против Израил и Той каза: Понеже този народ престъпи завета Ми, който съм заповядал на бащите им, и не послушаха гласа Ми,

[21] то и Аз няма да изгоня вече пред тях нито един от народите, които Исус остави, когато умря,

[22]Eu as usarei para pôr Israel à prova e ver se guardará o caminho do Senhor e se andará nele como o fizeram os seus antepassados".

[23]O Senhor havia permitido que essas nações permanecessem; não as expulsou de imediato e não as entregou nas mãos de Josué.

Juízes 3

[1]São estas as nações que o Senhor deixou para pôr à prova todos os israelitas que não tinham visto nenhuma das guerras em Canaã

[2](fez isso apenas para treinar na guerra os descendentes dos israelitas, pois não tinham tido experiência anterior de combate):

[3]os cinco governantes dos filisteus, todos os cananeus, os sidônios e os heveus que viviam nos montes do Líbano, desde o monte Baal-Hermom até Lebo-Hamate.

[4]Essas nações foram deixadas para que por elas os israelitas fossem postos à prova, se obedeceriam aos mandamentos que o Senhor dera aos seus antepassados por meio de Moisés.

[5]Os israelitas viviam entre os cananeus, os hititas, os amorreus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

[6]Tomaram as filhas deles em casamento e deram suas filhas aos filhos deles, e prestaram culto aos deuses deles.

Otoniel

[22] за да изпитам чрез тях Израил дали ще пазят Господния път и ще ходят в него, както го пазиха бащите им, или не.

[23] И така, Господ остави тези народи, не ги изгони веднага и не ги предаде на Исус.

Съдии 3

[1] А ето народите, които Господ остави, за да изпита чрез тях Израил, всички тези, които не бяха влизали във всичките ханаански битки.

[2] Остави ги само за да знаят и да се научат на бой поне тези от поколенията на израилтяните, които от по-рано не са знаели. Остави:

[3] петимата началници на филистимците и всички ханаанци, сидонци и евейци, които живеят в Ливанската планина, от планината Ваал-ермон до прохода на Емат.

[4] Те служеха, за да бъде изпитан Израил чрез тях и да се разбере ще слушат ли заповедите, които Господ беше заповядал на бащите им чрез Моисей.

[5] Също така израилтяните се заселиха между ханаанците, хетите, аморейците, ферезейците, евейците и йевусейците;

[6] и вземаха дъщерите им за жени, даваха дъщерите си на синовете им и служеха на боговете им.

УПРАВЛЕНИЕ НА СЪДИИТЕ В ИЗРАИЛ

Първи съдия – Готониил

[7]Os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, pois se esqueceram do Senhor, o seu Deus, e prestaram culto aos baalins e a Aserá.

[8]Acendeu-se a ira do Senhor de tal forma contra Israel que ele os entregou nas mãos de Cuchã-Risataim, rei da Mesopotâmia, por quem os israelitas foram subjugados durante oito anos.

[9]Mas, quando clamaram ao Senhor, ele lhes levantou um libertador, Otoniel, filho de Quenaz, o irmão mais novo de Calebe, que os libertou.

[10]O Espírito do Senhor veio sobre ele, de modo que liderou Israel e foi à guerra. O Senhor entregou Cuchã-Risataim, rei da Mesopotâmia, nas mãos de Otoniel, que prevaleceu contra ele.

[11]E a terra teve paz durante quarenta anos, até a morte de Otoniel, filho de Quenaz.

Eúde

[12]Mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, e por isso o Senhor deu a Eglom, rei de Moabe, poder sobre Israel.

[13]Conseguindo uma aliança com os amonitas e com os amalequitas, Eglom veio e derrotou Israel e conquistou a Cidade das Palmeiras.

[7] И израилтяните извършиха зло пред Господа, като забравяха Господа, своя Бог, и служеха на ваалимите и на ашерите.

[8] Затова гневът на Господа пламна против Израил и Той ги предаде на месопотамския цар Хусанрисатаим; и израилтяните бяха под властта на Хусанрисатаим осем години.

[9] А когато израилтяните извикаха към Господа, Той въздигна избавител на израилтяните, който ги спаси – Готониил, син на Кенез, по-младия брат на Халев.

[10] Дух Господен дойде върху него и той беше съдия над Израил. Излезе и на бой и Господ предаде в ръката му месопотамския цар Хусанрисатаим; и ръката му надделя против Хусанрисатаим.

[11] Тогава земята беше спокойна четиридесет години. И Готониил, Кенезовият син, умря.

Втори съдия – Аод

[12] Пак израилтяните извършиха зло пред Господа; и Той укрепи моавския цар Еглон против Израил – вследствие на злото, което израилтяните извършиха пред Господа.

[13] Еглон събра при себе си амонците и амаличаните и отиде, порази Израил и завладя Града на палмите.

[14]Os israelitas ficaram sob o domínio de Eglom, rei de Moabe, durante dezoito anos.

[15]Novamente os israelitas clamaram ao Senhor, que lhes deu um libertador chamado Eúde, homem canhoto, filho do benjamita Gera. Os israelitas o enviaram com o pagamento de tributos a Eglom, rei de Moabe.

[16]Eúde havia feito uma espada de dois gumes, de quarenta e cinco centímetros de comprimento, e a tinha amarrado na coxa direita, debaixo da roupa.

[17]Ele entregou o tributo a Eglom, rei de Moabe, homem muito gordo.

[18]Em seguida, Eúde mandou embora os carregadores.

[19]Junto aos ídolos que estão perto de Gilgal, ele voltou e disse: "Tenho uma mensagem secreta para ti, ó rei". O rei respondeu: "Calado!" E todos os seus auxiliares saíram de sua presença.

[20]Eúde aproximou-se do rei, que estava sentado sozinho na sala superior do palácio de verão, e repetiu: "Tenho uma mensagem de Deus para ti". Quando o rei se levantou do trono,

[21]Eúde estendeu a mão esquerda, apanhou a espada de sua coxa direita e cravou-a na barriga do rei.

[22]Até o cabo penetrou com a lâmina; e, como não tirou a espada, a gordura se fechou sobre ela.

[14] И израилтяните бяха под властта на моавския цар Еглон осемнадесет години.

[15] А когато израилтяните извикаха към Господа, Той им въздигна за избавител Аод, син на вениаминеца Гира, мъж левак. По него израилтяните пратиха подарък на моавския цар Еглон.

[16] Аод си направи меч, остър и от двете страни, дълъг един лакът, и го опаса под връхната си дреха на дясното си бедро.

[17] И така, той поднесе подаръка на моавския цар Еглон. А Еглон беше много пълен човек.

[18] И като поднесе подаръка и изпрати обратно хората, които носеха подаръка,

[19] Аод се върна от пограничните камъни, които са при Галгал, и каза: Имам да ти казвам нещо тайно, царю. А царят му отговори: Мълчи. И отпрати навън всички, които стояха при него.

[20] Тогава Аод се приближи към него; а царят седеше сам в лятната си горна стая. Аод каза: Имам дума от Бога за тебе. Тогава царят стана от стола си.

[21] А Аод протегна лявата си ръка и като измъкна меча от страната на дясното си бедро, го заби в корема му

[22] дотам, че и дръжката влезе след желязото, а острието на меча излезе отзад. Аод не извади меча, защото

толкова навътре беше влязло желязото, че тлъстината скри дръжката на меча.

[23]Então Eúde saiu para o pórtico, depois de fechar e trancar as portas da sala atrás de si.

[23] Тогава Аод излезе през преддверието, затвори след себе си вратата на горната стая и я заключи.

[24]Depois que ele saiu, vieram os servos e encontraram trancadas as portas da sala superior, e disseram: “Ele deve estar fazendo suas necessidades em seu cômodo privativo”.

[24] Когато той излезе, дойдоха слугите на Еглон и като видяха, че вратата на горната стая беше заключена, си казаха: Вероятно царят е по нужда в лятната стая.

[25]Cansaram-se de esperar e, como ele não abria a porta da sala, pegaram a chave e a abriram. E lá estava o seu senhor, caído no chão, morto!

[25] Но въпреки че чакаха, докато ги хвана срам, той не отваряше вратата на горната стая. Затова слугите взеха ключ, отвориха вратата и видяха, чегосподарят им лежеше мъртъв на земята.

[26]Enquanto esperavam, Eúde escapou. Passou pelos ídolos e fugiu para Seirá.

[26] А докато те се бавеха, Аод избяга; премина пограничните камъни и се спаси в Сеирот.

[27]Quando chegou, tocou a trombeta nos montes de Efraim, e os israelitas desceram dos montes, com ele à sua frente.

[27] И когато дойде, засвири с тръба в Ефремовата хълмиста земя и израилтяните слязоха с него от хълмистата земя, а той беше начело.

[28]“Sigam-me”, ordenou, “pois o Senhor entregou Moabe, o inimigo de vocês, em suas mãos.” Eles o seguiram, tomaram posse do lugar de passagem do Jordão que levava a Moabe e não deixaram ninguém atravessar o rio.

[28] Аод им каза: Вървете след мене, защото Господ ви предаде неприятелите ви, моавците. И те отидоха след него и като превзеха бродовете на Йордан към моавската страна, не оставиха да премине нито един човек.

[29]Naquela ocasião, mataram cerca de dez mil moabitas, todos eles fortes e vigorosos; nem um só homem escapou.

[29] Тогава поразиха десет хиляди моавски мъже, всички едри и здрави; не се спаси нито един.

[30]Naquele dia, Moabe foi subjugado por Israel, e a terra teve paz durante oitenta anos.

Sangar

[31]Depois de Eúde veio Sangar, filho de Anate, que matou seiscentos filisteus com uma aguilhada de bois. Ele também libertou Israel.

Juízes 4

Débora

[1]Depois da morte de Eúde, mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova.

[2]Assim o Senhor os entregou nas mãos de Jabim, rei de Canaã, que reinava em Hazor. O comandante do seu exército era Sísera, que habitava em Harosete-Hagoim.

[3]Os israelitas clamaram ao Senhor, porque Jabim, que tinha novecentos carros de ferro, os havia oprimido cruelmente durante vinte anos.

[4]Débora, uma profetisa, mulher de Lapidote, liderava Israel naquela época.

[5]Ela se sentava debaixo da tamareira de Débora, entre Ramá e Betel, nos montes de Efraim, e os israelitas a procuravam, para que ela decidisse as suas questões.

[6]Débora mandou chamar Baraque, filho de Abinoão, de Quedes, em Naftali, e lhe disse: "O Senhor, o Deus de Israel, ordena a você que reúna dez mil homens de Naftali e Zebulom e vá ao monte Tabor.

[30] Така в онова време Моав беше покорѐн от Израил. Тогава на земята имаше спокойствие осемдесет години.

Трети съдия – Самегар

[31] След Аод настана времето на Самегар, Анатовия син, който с един волски остен изби шестстотин мъже от филистимците; той също избави Израил.

Съдии 4

Четвърти и пети съдия – Девора и Варак

[1] След смъртта на Аод израилтяните пак извършиха зло пред Господа.

[2] Затова Господ ги предаде в ръката на ханаанския цар Явин, който царуваше в Асор, чийто военачалник беше Сисара, който живееше в Аросет езически.

[3] И израилтяните извикаха към Господа; защото Явин имаше деветстотин железни колесници и жестоко притесняваше израилтяните в продължение на двадесет години.

[4] В това време съдия над Израил беше пророчицата Девора, Лафидотовата жена.

[5] Тя живееше под Деворината палма между Рама и Ветил, в Ефремовата хълмиста земя; и израилтяните ходеха при нея за съд.

[6] Тя прати да повикат Варак, Авиноамовия син, от Кадис Нефталимов и му каза: Не заповяда ли Господ, Израилевият Бог: Иди, оттегли се на хълма Тавор и вземи със себе си десет

хиляди мъже от Нефталимовите и Завулоновите синове;

[7]Ele fará que Sísera, o comandante do exército de Jabim, vá atacá-lo, com seus carros de guerra e tropas, junto ao rio Quisom, e os entregará em suas mãos”.

[7] и Аз ще доведа при тебе, при реката Кисон, Сисара, военачалник на Явиновата войска, с колесниците и множеството му, и ще ти го предам?

[8]Baraque disse a ela: “Se você for comigo, irei; mas, se não for, não irei”.

[8] А Варак ѝ отговори: Ако дойдеш и ти с мене, ще отида; но ако не дойдеш с мене, няма да отида.

[9]Respondeu Débora: “Está bem, irei com você. Mas saiba que, por causa do seu modo de agir, a honra não será sua; porque o Senhor entregará Sísera nas mãos de uma mulher”. Então Débora foi a Quedes com Baraque,

[9] А тя каза: Непременно ще дойда с тебе; но славата няма да е за тебе в похода, на който отиваш, защото Господ ще предаде Сисара в ръката на жена. И така, Девора отиде с Варак в Кадис.

[10]onde ele convocou Zebulom e Naftali. Dez mil homens o seguiram, e Débora também foi com ele.

[10] Варак свика Завулоновите и Нефталимовите воини в Кадис и след него тръгнаха десет хиляди мъже. Девора също отиде с него.

[11]Ora, o queneu Héber se havia separado dos outros queneus, descendentes de Hobabe, sogro de Moisés, e tinha armado sua tenda junto ao carvalho de Zaanim, perto de Quedes.

[11] А кенеецът Хевер, от потомците на Моисеевия тъст Овав, се беше отделил от кенейците и беше издигнал шатрата си до дъба при Саанаим в близост до Кадис.

[12]Quando disseram a Sísera que Baraque, filho de Abinoão, tinha subido o monte Tabor,

[12] Известиха на Сисара, че Варак, Авиноамовият син, се е изкачил на хълма Тавор.

[13]Sísera reuniu seus novecentos carros de ferro e todos os seus soldados, de Harosete-Hagoim ao rio Quisom.

[13] Затова Сисара свика от Аросет езически, при реката Кисон, всичките си железни колесници, деветстотин на брой, и цялата войска, която беше с него.

[14]E Débora disse também a Baraque: “Vá! Este é o dia em que o Senhor entregou Sísera em suas mãos. O Senhor está indo à

[14] Тогава Девора каза на Варак: Върви, защото това е денят, в който Господпредаде Сисара в ръката

sua frente!" Então Baraque desceu o monte Tabor, seguido por dez mil homens.

ти. Не излезе ли Господ пред тебе? Варак слезе от хълма Тавор заедно с десетте хиляди мъже с него.

15Diante do avanço de Baraque, o Senhor derrotou Sísera e todos os seus carros de guerra e o seu exército ao fio da espada, e Sísera desceu do seu carro e fugiu a pé.

15 И Господ разгроми Сисара с острието на меча пред Варак, разби всичките му колесници и цялата му войска. СамиятСисара слезе от колесницата си и побегна пеш.

16Baraque perseguiu os carros de guerra e o exército até Harosete-Hagoim. Todo o exército de Sísera caiu ao fio da espada; não sobrou um só homem.

16 А Варак преследва колесниците и войската до Аросет езически; и цялата войска на Сисара падна под острието на меча. Нито един не оцеля.

17Sísera, porém, fugiu a pé para a tenda de Jael, mulher do queneu Héber, pois havia paz entre Jabim, rei de Hazor, e o clã do queneu Héber.

17 Сисара избяга пеш в шатъра на Яил, жената на кенееца Хевер, тъй като имаше мир между асорския цар Явин и дома на кенееца Хевер.

18Jael saiu ao encontro de Sísera e o convidou: "Venha, entre na minha tenda, meu senhor. Não tenha medo!" Ele entrou, e ela o cobriu com um pano.

18 Яил излезе да посрещне Сисара и му каза: Отбий се, господарю мой, отбий се при мене; не бой се. И когато отиде с нея в шатрата, тя го покри с черга.

19"Estou com sede", disse ele. "Por favor, dê-me um pouco de água." Ela abriu uma vasilha de leite feita de couro, deu-lhe de beber, e tornou a cobri-lo.

19 А той я помоли: Дай ми, моля те, да пия малко вода, защото ожаднях. И тя развърза мях с мляко и му даде да пие; и пак го покри.

20E Sísera disse à mulher: "Fique à entrada da tenda. Se alguém passar e perguntar se há alguém aqui, responda que não".

20 Сисара ѝ каза: Застани при входа на шатъра и ако дойде някой и те попита: Има ли някой тук?, кажи: Няма.

21Entretanto, Jael, mulher de Héber, apanhou uma estaca da tenda e um martelo e aproximou-se silenciosamente enquanto ele, exausto, dormia um sono profundo. E cravou-lhe a estaca na têmpora até penetrar o chão, e ele morreu.

21 Тогава Яил, Хеверовата жена, взе един кол от шатъра, взе и чук и като отиде тихо при него, заби кола в слепоочието му, така че колът се заби чак в земята; а той, както беше уморен и спеше дълбоко, умря.

22Baraque passou à procura de Sísera, e Jael saiu ao seu encontro. "Venha", disse

22 И така, Варак гонеше Сисара; а Яил излезе да го посрещне и му каза: Ела; ще

ela, “eu mostrarei a você o homem que você está procurando.” E entrando ele na tenda, viu ali caído Sísera, morto, com a estaca atravessada nas têmporas.

[23]Naquele dia, Deus subjugou Jabim, o rei cananeu, perante os israelitas.

[24]E os israelitas atacaram cada vez mais a Jabim, o rei cananeu, até que eles o destruíram.

ти покажа мъжа, когото търсиш. И когато Варак се отби при нея, ето, Сисара лежеше мъртъв, с кола, забит в слепоочието му.

[23] Така в онзи ден Бог покори ханаанския цар Явин пред израилтяните.

[24] И ръката на израилтяните постоянно надделяваше над ханаанския цар Явин, докато го унищожиха.

Juízes 5

O Cântico de Débora

[1]Naquele dia, Débora e Baraque, filho de Abinoão, entoaram este cântico:

[2]“Consagrem-se para a guerra os chefes de Israel. Voluntariamente o povo se apresenta. Louvem o Senhor!

[3]“Ouçam, ó reis! Governantes, escutem! Cantarei ao Senhor, cantarei; comporei músicas ao Senhor, o Deus de Israel.

[4]“Ó Senhor, quando saíste de Seir, quando marchaste desde os campos de Edom, a terra estremeceu, os céus gotejaram, as nuvens despejaram água!

[5]Os montes tremeram perante o Senhor, o Deus do Sinai, perante o Senhor, o Deus de Israel.

[6]“Nos dias de Sangar, filho de Anate, nos dias de Jael, as estradas estavam desertas; os que viajavam seguiam caminhos tortuosos.

[7]Já tinham desistido os camponeses de Israel, já tinham desistido, até que eu,

Съдии 5

[1] В онзи ден Девора и Варак, Авиноамовият син, пееха с думите:

[2] Затова, че в Израил водителството взеха военачалниците, затова, че народът се предаде доброволно, хвалете Господа.

[3] Чуйте, царе! Дайте ухо, първенци! Ще пея, аз ще пея на Господа; на Господа, Израилевия Бог, ще пея хвала.

[4] Господи, когато Ти излезе от Сиир, когато тръгна от полето Едом, земята се потресе, също и небето поръси, ей, облаците поръсиха вода.

[5] Планините се разтопиха от присъствието Господне, самият Синай – от присъствието на Господа, Израилевия Бог.

[6] В дните на Самегар, сина на Анат, в дните на Яил пътищата бяха напуснати и пътниците вървяха по пътеки настрана.

[7] Престанаха управниците в Израил; престанаха, докато се въздигнах аз, Девора, въздигнах се майка в Израил.

Débora, me levantei; levantou-se uma mãe em Israel.

[8]Quando escolheram novos deuses, a guerra chegou às portas, e não se via um só escudo ou lança entre quarenta mil de Israel.

[9]Meu coração está com os comandantes de Israel, com os voluntários dentre o povo. Louvem o Senhor!

[10]“Vocês, que cavalgam em brancos jumentos, que se assentam em ricos tapetes, que caminham pela estrada, considerem!

[11]Mais alto que a voz dos que distribuem água junto aos bebedouros, recitem-se os justos feitos do Senhor, os justos feitos em favor dos camponeses de Israel. “Então o povo do Senhor desceu às portas.

[12]‘Desperte, Débora! Desperte! Desperte, desperte, irrompa em cânticos! Levante-se, Baraque! Leve presos os seus prisioneiros, ó filho de Abinoão!’

[13]“Então desceram os restantes e foram aos nobres; o povo do Senhor veio a mim contra os poderosos.

[14]Alguns vieram de Efraim, das raízes de Amaleque; Benjamim estava com o povo que seguiu você. De Maquir desceram comandantes; de Zebulom, os que levam a vara de oficial.

[15]Os líderes de Issacar estavam com Débora; sim, Issacar também estava com Baraque, apressando-se após ele até o vale.

[8] Избраха си нови богове; тогава настана бой в портите; но видя ли се щит или копие между четиридесет хиляди в Израил?

[9] Сърцето ми е към началниците на Израил, които между народа предадоха себе си доброволно. Хвалете Господа!

[10] Вие, които яздите на бели осли, вие, които седите на меки постелки, и вие, които ходите по път, възвестете това!

[11] Далеч от кипежа на стрелците, на места, където черпят вода, там да възхваляват правдините на Господа, праведните дела на владичеството Му в Израил. Тогава народът Господен слезе при портите.

[12] Събуди се, събуди се, Деворо! Събуди се, събуди се, изпей песен! Стани, Варак, и заплени пленниците си, сине на Авиноам!

[13] Тогава направи остатък от народа да владее благородните; Господ ме направи да владея силните.

[14] Които са от корена Ефремов, слязохапротив Амалик; след тебе, Вениамине, между твоите племена; от Махир слязоха началници и от Завулон – онези, които държат жезъл на повелител.

[15] И първенците на Исахар бяха с Девора, Исахар още с Варак, спуснаха се

Nas divisões de Rúben houve muita inquietação.

[16]Por que vocês permaneceram entre as fogueiras a ouvir o balido dos rebanhos? Nas divisões de Rúben houve muita indecisão.

[17]Gileade permaneceu do outro lado do Jordão. E Dã, por que se deteve junto aos navios? Aser permaneceu no litoral e em suas enseadas ficou.

[18]O povo de Zebulom arriscou a vida, como o fez Naftali nas altas regiões do campo.

[19]“Vieram reis e lutaram. Os reis de Canaã lutaram em Taanaque, junto às águas de Megido, mas não levaram prata alguma, despojo algum.

[20]Desde o céu lutaram as estrelas, desde as suas órbitas lutaram contra Sísera.

[21]O rio Quisom os levou, o antigo rio, o rio Quisom. Avante, minh’alma! Seja forte!

[22]Os cascos dos cavalos faziam tremer o chão; galopavam, galopavam os seus poderosos cavalos.

[23]‘Amaldiçoem Meroz’, disse o anjo do Senhor. ‘Amaldiçoem o seu povo, pois não vieram ajudar o Senhor, ajudar o Senhor contra os poderosos.’

[24]“Que Jael seja a mais bendita das mulheres, Jael, mulher de Héber, o queneu! Seja ela bendita entre as mulheres que habitam em tendas!

след него в долината. При потоците на Рувим велики бяха сърдечните решения.

[16] Защо си седнал между оградите да слушаш блеенето на стадата? При потоците на Рувим големи бяха сърдечните изпитания.

[17] Галаад мируваше оттатък Йордан; и Дан защо стоеше в корабите? Асир седеше в крайбрежията и мируваше в заливчетата си.

[18] Завулон са народ, които изложиха живота си на смърт. Също и Нефталим – по опасните места на полето.

[19] Дойдоха царете, воюваха; тогава воюваха ханаанските царе в Таанах, близо до водите на Магедон; пари не взеха.

[20] От небето воюваха; звездите от пътищата си воюваха против Сисара.

[21] Реката Кисон ги завлече, старата река, реката Кисон, стъпкала си мощ, душо моя.

[22] Тогава се счупиха конските копита от стремителното тичане – стремителното тичане на силните им.

[23] Кълнете Мироз, каза ангелът Господен, горчиво кълнете жителите му, защото не дойдоха на помощ на Господа, на помощ на Господа против силните.

[24] Благословена нека бъде повече от всички жени Яил, жената на Хевер кенееца; повече от всички жени, живеещи в шатри, нека бъде благословена.

[25]Ele pediu água, e ela lhe deu leite; numa tigela digna de príncipes trouxe-lhe coalhada.

[25] Вода поиска той; тя му даде мляко, масло донесе във великолепна чаша.

[26]Ela estendeu a mão e apanhou a estaca da tenda; e com a mão direita o martelo do trabalhador. Golpeou Sísera, esmigalhou sua cabeça, esmagou e traspassou suas têmporas.

[26] Ръката си протегна към кола и десницата си – към работническия чук; и с чук удари Сисара и му промуши главата, ѝ, проби и прониза слепоочието му.

[27]Aos seus pés ele se curvou, caiu e ali ficou prostrado. Aos seus pés ele se curvou e caiu; onde caiu, ali ficou. Morto!

[27] В краката ѝ се повали, падна; простря се; в краката ѝ се повали, падна; където се повали, там и падна мъртъв.

[28]“Pela janela olhava a mãe de Sísera; atrás da grade ela exclamava: ‘Por que o seu carro se demora tanto? Por que custa a chegar o ruído de seus carros?’

[28] Сисаровата майка надничаше през прозореца и викаше през решетката: Защо се бави да дойде колесницата му? Защо закъсняха колелата на колесницата му?

[29]As mais sábias de suas damas respondiam, e ela continuava falando consigo mesma:

[29] Мъдрите нейни придворни жени ѝ отговаряха, даже и тя даваше отговор на себе си:

[30]‘Estarão achando e repartindo os despojos? Uma ou duas moças para cada homem, roupas coloridas como despojo para Sísera, roupas coloridas e bordadas, tecidos bordados para o meu pescoço, tudo isso como despojo?’

[30] Не са ли намерили и не делят ли сегаплячка? По мома, по две моми на всеки мъж; на Сисара плячка от пъстроцветни дрехи, плячка от пъстроцветни везани дрехи, от пъстроцветни дрехи, везани и от двете страни, свалени от раменете на пленените.

[31]“Assim pereçam todos os teus inimigos, ó Senhor! Mas os que te amam sejam como o sol quando se levanta na sua força”. E a terra teve paz durante quarenta anos.

[31] Така да погинат всички твои врагове, Господи; а онези, които Те обичат, да бъдат като слънцето, когато изгрява в силата си. След това на земята цареше мир четиридесет години.

Juízes 6

Gideão

Съдии 6

Шести съдия – Гедеон

[1]De novo os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, e durante sete anos ele os entregou nas mãos dos midianitas.
[2]Os midianitas dominaram Israel; por isso os israelitas fizeram para si esconderijos nas montanhas, nas cavernas e nas fortalezas.
[3]Sempre que os israelitas faziam as suas plantações, os midianitas, os amalequitas e outros povos da região a leste deles as invadiam.
[4]Acampavam na terra e destruíam as plantações ao longo de todo o caminho, até Gaza, e não deixavam nada vivo em Israel, nem ovelhas nem gado nem jumentos.
[5]Eles subiam trazendo os seus animais e suas tendas, e vinham como enxames de gafanhotos; era impossível contar os homens e os seus camelos. Invadiam a terra para devastá-la.
[6]Por causa de Midiã, Israel empobreceu tanto que os israelitas clamaram por socorro ao Senhor.
[7]Quando os israelitas clamaram ao Senhor por causa de Midiã,

[8]ele lhes enviou um profeta, que disse: “Assim diz o Senhor, o Deus de Israel: ‘Tirei vocês do Egito, da terra da escravidão.

[9]Eu os livrei do poder do Egito e das mãos de todos os seus opressores. Expulsei-os e dei a vocês a terra deles.
[10]E também disse a vocês: Eu sou o Senhor, o seu Deus; não adorem os deuses dos

[1] Израилтяните отново извършиха зло пред Господа; и Господ ги предаде в ръката на Мадиам за седем години.
[2] Мадиам надделя над Израил; и заради мадиамците израилтяните си направиха онези ровове, които са по горите и пещерите, и укрепленията.
[3] След като Израил посееше нивите, мадиамците, амаличаните и източните жители идваха и нападаха против него.
[4] Като разполагаха стан против тях, унищожаваха плода на земята чак до Газа и не оставяха храна на Израил, нито овца, нито говедо, нито осел.
[5] Идваха с добитъка и шатрите си, навлизаха в страната многобройни като скакалци; неизброими бяха и те, и камилите им, и навлизаха в земята, за да я опустошават.
[6] Така Израил изпадна в голямо униние заради мадиамците; затова израилтяните извикаха към Господа.
[7] И когато израилтяните извикаха към Него заради мадиамците,
[8] Господ изпрати на израилтяните един пророк, който им каза: Така говори Господ, Израилевият Бог: Аз ви изведох от Египет и от дома на робството;
[9] и ви избавих от египтяните и от всички, които ви потискаха, и като ги прогоних пред вас, ви дадох земята им.
[10] И ви казах: Аз съм Господ, вашият Бог. Не почитайте боговете на аморейците, в

amorreus, em cuja terra vivem, mas vocês não me deram ouvidos' ".

[11]Então o Anjo do Senhor veio e sentou-se sob a grande árvore de Ofra, que pertencia ao abiezrita Joás. Gideão, filho de Joás, estava malhando o trigo num tanque de prensar uvas, para escondê-lo dos midianitas.

[12]Então o Anjo do Senhor apareceu a Gideão e lhe disse: "O Senhor está com você, poderoso guerreiro".

[13]"Ah, Senhor", Gideão respondeu, "se o Senhor está conosco, por que aconteceu tudo isso? Onde estão todas as suas maravilhas que os nossos pais nos contam quando dizem: 'Não foi o Senhor que nos tirou do Egito?' Mas agora o Senhor nos abandonou e nos entregou nas mãos de Midiã".

[14]O Senhor se voltou para ele e disse: "Com a força que você tem, vá libertar Israel das mãos de Midiã. Não sou eu quem o está enviando?"

[15]"Ah, Senhor", respondeu Gideão, "como posso libertar Israel? Meu clã é o menos importante de Manassés, e eu sou o menor da minha família."

[16]"Eu estarei com você", respondeu o Senhor, "e você derrotará todos os midianitas como se fossem um só homem".

[17]E Gideão prosseguiu: "Se de fato posso contar com o teu favor, dá-me um sinal de que és tu que estás falando comigo.

чиято земя живеете. Вие обаче не послушахте гласа Ми.

[11] Тогава ангел Господен дойде и седна под дъба, който е в Офра и принадлежеше на авиезереца Йоас; а синът му Гедеон чукаше жито в лина, за да го скрие от мадиамците.

[12] И ангелът Господен му се яви и му каза: Господ е с тебе, мъжо силни и храбри.

[13] А Гедеон му отговори: О, господарю, ако Господ е с нас, то защо ни връхлетя всичко това? И къде са всичките Му чудеса, за които бащите ни са ни разказвали: Не ни ли изведе Господ от Египет? Но сега Господ ни е изоставил и ни е предал в ръката на мадиамците.

[14] И Господ го погледна и му каза: Иди с тази твоя сила и ще освободиш Израил от ръката на мадиамците. Аз те изпращам.

[15] А той Му възрази: О, Господи! С какво ще освободя Израил? Ето, моето семейството е най-незначителното в рода на Манасия и аз съм най-малък в бащиния си дом.

[16] Но Господ му каза: Аз ще бъда с теб; и ти ще поразиш мадиамците като един човек.

[17] Тогава Гедеон каза: Моля Ти се, ако съм придобил Твоето благоволение, покажи ми знамение, за да зная Кой си Ти, Който говориш с мене.

[18]Peço-te que não vás embora até que eu volte e traga minha oferta e a coloque diante de ti". E o Senhor respondeu: "Esperarei até você voltar".

[18]Моля Ти се, не си тръгвай оттук, докато не се върна при Теб и не донеса приноса си, и не го положа пред Теб. А Той отговори: Ще чакам, докато се върнеш.

[19]Gideão foi para casa, preparou um cabrito e com uma arroba de farinha fez pães sem fermento. Pôs a carne num cesto e o caldo numa panela, trouxe-os para fora e ofereceu-os a ele sob a grande árvore.

[19]Тогава Гедеон влезе и приготви яре и пресни пити от една ефа брашно. Месото сложи в кошница, а чорбата сипа в гърне и ги изнесе вън при Него под дъба, и ги представи.

[20]E o Anjo de Deus lhe disse: "Apanhe a carne e os pães sem fermento, ponha-os sobre esta rocha e derrame o caldo". Gideão assim o fez.

[20]И ангелът Божий му каза: Вземи месото и пресните пити и ги сложи на този камък, а чорбата излей. И той направи така.

[21]Com a ponta do cajado que estava em sua mão, o Anjo do Senhor tocou a carne e os pães sem fermento. Fogo subiu da rocha, consumindo a carne e os pães. E o Anjo do Senhor desapareceu.

[21]Тогава ангелът Господен протегна жезъла, който държеше, и с края му докосна месото и пресните пити. От камъка излезе огън и изпепели месото и пресните пити. След това ангелът Господен си отиде пред очите му.

[22]Quando Gideão viu que era o Anjo do Senhor, exclamou: "Ah, Senhor Soberano! Vi o Anjo do Senhor face a face!"

[22]Гедеон, като видя, че това беше ангел Господен, каза: Горко ми, Господи Йехова! Защото видях ангела Господен лице в лице.

[23]Disse-lhe, porém, o Senhor: "Paz seja com você! Não tenha medo. Você não morrerá".

[23]А Господ му отговори: Мир на тебе, не бой се; няма да умреш.

[24]Gideão construiu ali um altar em honra ao Senhor e lhe deu este nome: O Senhor é Paz. Até hoje o altar está em Ofra dos abiezritas.

[24]И Гедеон издигна там жертвеник на Господа и го нарече Йехова-шалом. Той стои и до днес в Офра Авиезерова.

[25]Naquela mesma noite, o Senhor lhe disse: "Separe o segundo novilho do rebanho de seu pai, aquele de sete anos de

[25]В същата нощ Господ му каза: Вземи бащиния си вол, втория вол, седемгодишния, и разруши Вааловия

idade. Despedace o altar de Baal, que pertence a seu pai, e corte o poste sagrado de Aserá que está ao lado do altar.

жертвеник, който се намира при баща ти, и съсечи ашерата, която е при него.

[26]Depois faça um altar para o Senhor, o seu Deus, no topo desta elevação. Ofereça o segundo novilho em holocausto com a madeira do poste sagrado que você irá cortar".

[26] После на върха на тази скала издигни жертвеник на Господа, твоя Бог, както му е редът, и вземи втория вол и го принеси за всеизгаряне, като използваш дървата от ашерата, която ще съсечеш.

[27]Assim Gideão chamou dez dos seus servos e fez como o Senhor lhe ordenara. Mas, com medo da sua família e dos homens da cidade, fez tudo de noite, e não durante o dia.

[27] И така, Гедеон взе десетина души от слугите си и направи, както Господ му каза. Но понеже се страхуваше от бащиния си дом и от градските жители, не го направи през деня, а през нощта.

[28]De manhã, quando os homens da cidade se levantaram, lá estava demolido o altar de Baal, com o poste sagrado ao seu lado, cortado, e com o segundo novilho sacrificado no altar recém-construído!

[28] А когато градските жители станаха на другата сутрин, видяха, че Вааловият жертвеник беше съборен и ашерата, която беше при него – отсечена, а вторият вол – цял изгорен на издигнатия жертвеник.

[29]Perguntaram uns aos outros: "Quem fez isso?" Depois de investigar, concluíram: "Foi Gideão, filho de Joás".

[29] Те си казаха един на друг: Кой е извършил това? И като разпитаха и издириха, разбраха, че Гедеон, Йоасовият син, е извършил тази работа.

[30]Os homens da cidade disseram a Joás: "Traga seu filho para fora. Ele deve morrer, pois derrubou o altar de Baal e quebrou o poste sagrado que ficava ao seu lado".

[30] Тогава градските жители казаха на Йоас: Изведи сина си да бъде умъртвен, понеже той е съборил Вааловия жертвеник и понеже е отсякъл ашерата, която беше при него.

[31]Joás, porém, respondeu à multidão hostil que o cercava: "Vocês vão defender a causa de Baal? Estão tentando salvá-lo? Quem lutar por ele será morto pela manhã! Se Baal fosse realmente um deus, poderia

[31] А Йоас каза на всички, които бяха застанали против него: Вие ли ще защитите делото на Ваал? Или вие ще го спасите? Който защити неговото дело, нека бъде умъртвен още тази сутрин.

defender-se quando derrubaram o seu altar".

32Por isso naquele dia chamaram Gideão de "Jerubaal", dizendo: "Que Baal dispute com ele, pois derrubou o seu altar".

33Nesse meio tempo, todos os midianitas, amalequitas e outros povos que vinham do leste uniram os seus exércitos, atravessaram o Jordão e acamparam no vale de Jezreel.

34Então o Espírito do Senhor apoderou-se de Gideão, e ele, com toque de trombeta, convocou os abiezritas para segui-lo.

35Enviou mensageiros a todo o Manassés, chamando-o às armas, e também a Aser, a Zebulom e a Naftali, que também subiram ao seu encontro.

36E Gideão disse a Deus: "Quero saber se vais libertar Israel por meu intermédio, como prometeste.

37Vê, colocarei uma porção de lã na eira. Se o orvalho molhar apenas a lã e todo o chão estiver seco, saberei que tu libertarás Israel por meu intermédio, como prometeste".

38E assim aconteceu. Gideão levantou-se bem cedo no dia seguinte, torceu a lã e encheu uma tigela de água do orvalho.

39Disse ainda Gideão a Deus: "Não se acenda a tua ira contra mim. Deixa-me fazer só mais um pedido. Permite-me fazer

Ако Ваал е бог, нека сам защити делото си, щом са съборили жертвеника му.

32 Затова в същия ден той нарече сина си Йероваал, като казваше: Нека се съди Ваал с него, щом е съборил жертвеника му.

33 Тогава всичките мадиамци, амаличани и източните жители се събраха заедно, преминаха реката и разположиха стан в долината Израел.

34 А Господният Дух дойде върху Гедеон и той засвири с тръба; и авиезерците се събраха да го последват.

35 После изпрати вестоносци до цялото Манасиево племе и те се събраха да го последват; прати вестоносци и до Асир, до Завулон и до Нефталим, а те дойдоха и ги посрещнаха.

36 И Гедеон каза на Бога: Ако искаш да освободиш Израил с моята ръка, според както си казал,

37 ето, аз ще сложа руно вълна на хармана. Ако падне роса само на руното, а цялата почва остане суха, тогава ще знам, че ще освободиш Израил с моята ръка, според както си казал.

38 Така и стана. Като стана рано на сутринта, той изстиска руното и от него потече роса. Събра се пълен леген с вода.

39 Гедеон каза на Бога: Не се разгневявай против мен, аз ще проговоря само още веднъж, нека опитам, моля Ти се, само

mais um teste com a lã. Desta vez faze ficar seca a lã e o chão coberto de orvalho”.

[40]E Deus assim fez naquela noite. Somente a lã estava seca; o chão estava todo coberto de orvalho.

Juízes 7

A Vitória de Gideão sobre os Midianitas

[1]De madrugada Jerubaal, isto é, Gideão, e todo o seu exército acampou junto à fonte de Harode. O acampamento de Midiã estava ao norte deles, no vale, perto do monte Moré.

[2]E o Senhor disse a Gideão: “Você tem gente demais, para eu entregar Midiã nas suas mãos. A fim de que Israel não se orgulhe contra mim, dizendo que a sua própria força o libertou,

[3]anuncie, pois, ao povo que todo aquele que estiver tremendo de medo poderá ir embora do monte Gileade”. Então vinte e dois mil homens partiram, e ficaram apenas dez mil.

[4]Mas o Senhor tornou a dizer a Gideão: “Ainda há gente demais. Desça com eles à beira d’água, e eu separarei os que ficarão com você. Se eu disser: Este irá com você, ele irá; mas, se eu disser: Este não irá com você, ele não irá”.

[5]Assim Gideão levou os homens à beira d’água, e o Senhor lhe disse: “Separe os que beberem a água lambendo-a como faz

още веднъж с руното. Но сега нека остане сухо само руното, а по цялата почва нека падне роса.

[40] И същата нощ Бог направи така – само руното остана сухо, а по цялата почва падна роса.

Съдии 7

[1] Тогава Йероваал (който е Гедеон) стана рано и заедно с целия народ, който беше с него, разположиха стана си при извора Арод. А станът на мадиамците беше на север от тях, в долината до хълма Мория.

[2] И Господ каза на Гедеон: Народът, който е с теб, е твърде много. Не мога да предам мадиамците в ръката им, да не би да се възгордее Израил против Мен и да каже: Моята ръка ме избави.

[3] И така, сега иди, разгласи на всеослушание пред народа следното: Който се страхува и трепери, нека се върне и си отиде от Галаадската планина. И от народа се върнаха двадесет и две хиляди души и останаха десет хиляди.

[4] Но Господ каза на Гедеон: Хората пак са много; заведи ги при водата и там ще ти ги пресея. За когото ти кажа: Този да отиде с тебе, той нека отиде с теб; а за когото ти кажа: Този да не идва с тебе, той нека да остане.

[5] И Гедеон заведе народа при водата. Господ каза на Гедеон: Всеки, който пие с езика си от водата, както лочи куче, него да поставиш отделно, по

o cachorro, daqueles que se ajoelharem para beber”.

6O número dos que lamberam a água levando-a com as mãos à boca foi de trezentos homens. Todos os demais se ajoelharam para beber.

7O Senhor disse a Gideão: “Com os trezentos homens que lamberam a água livrarei vocês e entregarei os midianitas nas suas mãos. Mande para casa todos os outros homens”.

8Gideão mandou os israelitas para as suas tendas, mas reteve os trezentos. E estes ficaram com as provisões e as trombetas dos que partiram. O acampamento de Midiã ficava abaixo deles, no vale.

9Naquela noite, o Senhor disse a Gideão: “Levante-se e desça ao acampamento, pois vou entregá-lo nas suas mãos.

10Se você está com medo de atacá-los, desça ao acampamento com o seu servo Pura

11e ouça o que estiverem dizendo. Depois disso você terá coragem para atacar”. Então ele e o seu servo Pura desceram até os postos avançados do acampamento.

12Os midianitas, os amalequitas e todos os outros povos que vinham do leste haviam se instalado no vale; eram numerosos como nuvens de gafanhotos. Assim como não se pode contar a areia da praia, também não se podia contar os seus camelos.

същия начин отдели и всеки, който коленичи, за да пие.

6 Броят на тези, които лочиха, като поднесоха ръка до устата си, беше триста мъже; а останалият народ коленичиха, за да пият вода.

7 Тогава Господ каза на Гедеон: Чрез тези триста мъже, които лочиха, ще ви избавя и ще предам мадиамците в ръката ти; а останалият народ нека си отиде, всеки у дома си.

8 И така, народът взе храна за път и тръбите си; и Гедеон изпрати всичките израилтяни, всеки в шатъра му, а тристата мъже задържа при себе си. А мадиамският стан беше под тях в долината.

9 И същата нощ Господ му каза: Стани, слез в стана, защото го предадох в ръката ти.

10 Ако те е страх да слезеш сам, слез заедно със слугата си Фура в стана

11 и ще чуеш какво си говорят; и след това ръцете ти ще укрепнат, за да нападнеш стана. И така, той слезе със слугата си Фура до най-външно разположените воини в стана.

12 А мадиамците, амаличаните и всички източни жители бяха разпръснати в долината, многобройни като скакалци; и камилите им бяха безбройни като пясъка край морето.

[13]Gideão chegou bem no momento em que um homem estava contando seu sonho a um amigo. “Tive um sonho”, dizia ele. “Um pão de cevada vinha rolando dentro do acampamento midianita e atingiu a tenda com tanta força que ela tombou e se desmontou.”

[13]След като Гедеон пристигна в стана, чу как един човек разказваше сън на другаря си: Сънувах един сън и видях пита от ечемичен хляб, която се търкаляше в мадиамския стан. Изтъркаля се до шатъра и го удари, а той падна; и го прекатури, така че шатърът се сгромоляса.

[14]Seu amigo respondeu: “Não pode ser outra coisa senão a espada de Gideão, filho de Joás, o israelita. Deus entregou os midianitas e todo o acampamento nas mãos dele”.

[14]Другарят му отговори: Това не е нищодруго освен меча на Гедеон, Йоасовия син, израилтянина; Бог предаде в ръката му Мадиам и цялото ни множество.

[15]Quando Gideão ouviu o sonho e a sua interpretação, adorou a Deus. Voltou para o acampamento de Israel e gritou: “Levantem-se! O Senhor entregou o acampamento midianita nas mãos de vocês”.

[15]И като чу Гедеон разказа на съня и тълкуването му, се поклони. И като се върна в Израилевия стан, каза: Станете, защото Господ ви предаде мадиамското множество.

[16]Dividiu os trezentos homens em três companhias e pôs nas mãos de todos eles trombetas e jarros vazios, com tochas dentro.

[16]Гедеон раздели тристата мъже на три дружини и даде тръби на всички също и празни водоноси с факли в тях.

[17]E ele lhes disse: “Observem-me. Façam o que eu fizer. Quando eu chegar à extremidade do acampamento, façam o que eu fizer.

[17]И им каза: Гледайте мене. Каквото правя аз, правете и вие същото. Когато стигна до крайните части на стана, каквото направя аз, това направете и вие.

[18]Quando eu e todos os que estiverem comigo tocarmos as nossas trombetas ao redor do acampamento, toquem as suas, e gritem: Pelo Senhor e por Gideão!”

[18]Когато засвиря с тръбата, аз и всички, които са с мене, тогава засвирете и вие с тръбите от всички страни около стана и извикайте: За Господа и за Гедеон!

[19]Gideão e os cem homens que o acompanhavam chegaram aos postos avançados do acampamento pouco depois

[19]И така, Гедеон и стоте мъже, които бяха с него, се приближиха до външната част на стана, около началото на

da meia-noite, assim que foram trocadas as sentinelas. Então tocaram as suas trombetas e quebraram os jarros que tinham nas mãos;

[20]as três companhias tocaram as trombetas e despedaçaram os jarros. Empunhando as tochas com a mão esquerda e as trombetas com a direita, gritaram: “À espada, pelo Senhor e por Gideão!”

[21]Cada homem mantinha a sua posição em torno do acampamento, e todos os midianitas fugiam correndo e gritando.

[22]Quando as trezentas trombetas soaram, o Senhor fez que em todo o acampamento os homens se voltassem uns contra os outros com as suas espadas. Mas muitos fugiram para Bete-Sita, na direção de Zererá, até a fronteira de Abel-Meolá, perto de Tabate.

[23]Os israelitas de Naftali, de Aser e de todo o Manassés foram convocados, e perseguiram os midianitas.

[24]Gideão enviou mensageiros a todos os montes de Efraim, dizendo: “Desçam para atacar os midianitas e cerquem as águas do Jordão à frente deles até Bete-Bara”. Foram, pois, convocados todos os homens de Efraim, e eles ocuparam as águas do Jordão até Bete-Bara.

[25]Eles prenderam dois líderes midianitas, Orebe e Zeebe. Mataram Orebe na rocha de Orebe e Zeebe no tanque de prensar uvas de Zeebe. E, depois de perseguir os midianitas, trouxeram a cabeça de Orebe e

средната стража, тъкмо когато бяха поставили часовоите; и засвириха с тръбите и строшиха водоносите, които държаха.

[20] И трите дружини засвириха с тръбите и строшиха водоносите. Всички държаха факлите в левите си ръце, а тръбите в десните си ръце, за да свирят; и викаха: Меч Господен и Гедеонов!

[21] Докато всеки стоеше на място около стана, целият стан се разтича, като викаха и бягаха.

[22] Защото, когато израилтянитезасвириха с тристата тръби, Господобърна меча на всеки човек против ближния му в целия стан. И войската избяга до Ветасета към Зерерат, до околността на Авелмеола при Тават.

[23] Тогава израилтяните от Нефталим, от Асир и от целия Манасия се събраха и преследваха Мадиам.

[24] И Гедеон прати вестоносци по цялата Ефремова хълмиста земя да кажат: Слезте против Мадиам и завземете пред тях бродовете на Йордан до Вет-вара. И така, всички Ефремови синове се събраха и завзеха бродовете на Йордан до Вет-вара.

[25] Хванаха двамата мадиамски началници Орив и Зив – Орив убиха при скалата Орив, а Зив убиха при лина Зив. И преследваха Мадиам. И донесоха

a de Zeebe a Gideão, que estava do outro lado do Jordão.

главите на Орив и Зив на Гедеон отвъд Йордан.

Juízes 8

A Derrota de Zeba e Zalmuna

[1]Os efraimitas perguntaram, então, a Gideão: “Por que você nos tratou dessa forma? Por que não nos chamou quando foi lutar contra Midiã?” E o criticaram duramente.

[2]Ele, porém, lhes respondeu: “Que é que eu fiz, em comparação com vocês? O resto das uvas de Efraim não são melhores do que toda a colheita de Abiezer?

[3]Deus entregou os líderes midianitas Orebe e Zeebe nas mãos de vocês. O que pude fazer não se compara com o que vocês fizeram!” Diante disso, acalmou-se a indignação deles contra Gideão.

[4]Gideão e seus trezentos homens, já exaustos, continuaram a perseguição, chegaram ao Jordão e o atravessaram.

[5]Em Sucote, disse ele aos homens dali: “Peço a vocês um pouco de pão para as minhas tropas; os homens estão cansados, e eu ainda estou perseguindo os reis de Midiã, Zeba e Zalmuna”.

[6]Os líderes de Sucote, porém, disseram: “Ainda não estão em seu poder Zeba e Zalmuna? Por que deveríamos dar pão às suas tropas?”

[7]“É assim?”, replicou Gideão. “Quando o Senhor entregar Zeba e Zalmuna em minhas mãos, rasgarei a carne de vocês com espinhos e espinheiros do deserto.”

Съдии 8

[1] Тогава Ефремовите синове казаха на Гедеон: Защо направи това? Защо не ни повика, когато отиде да воюваш против Мадиам? И се караха разпалено с него.

[2] А той им отговори: Какво съм извършил аз сега в сравнение с вас? Ефремовите баберки не са ли по-добри от Авиезеровия гроздобер?

[3] Във вашите ръце Бог предаде мадиамските началници Орив и Зив; а какво съм могъл аз да извърша в сравнение с вас? Тогава гневът им към него утихна, след като той каза това.

[4] Когато Гедеон дойде при Йордан, той премина с тристата мъже, които бяха с него. Въпреки че бяха уморени, те продължиха преследването.

[5] Там Гедеон каза на жителите на Сокхот: Дайте няколко хляба на народа, който върви след мене, защото са изнемощели; аз гоня мадиамските царе Зевей и Салман.

[6] А сокхотските началници му казаха: Нима си заловил вече Зевей и Салман, за да дадем хляб на войската ти?

[7] А Гедеон отговори: Затова, когато Господ предадѐ Зевей и Салман в ръцете ни, тогава аз ще разкъсам месата ви с пустинни тръни и глогове.

[8]Dali subiu a Peniel e fez o mesmo pedido aos homens de Peniel, mas eles responderam como os de Sucote.

[9]Aos homens de Peniel ele disse: “Quando eu voltar triunfante, destruirei esta fortaleza”.

[10]Ora, Zeba e Zalmuna estavam em Carcor, e com eles cerca de quinze mil homens. Estes foram todos os que sobraram dos exércitos dos povos que vinham do leste, pois cento e vinte mil homens que portavam espada tinham sido mortos.

[11]Gideão subiu pela rota dos nômades, a leste de Noba e Jogbeá, e atacou de surpresa o exército.

[12]Zeba e Zalmuna, os dois reis de Midiã, fugiram, mas ele os perseguiu e os capturou, derrotando também o exército.

[13]Depois Gideão, filho de Joás, voltou da batalha, pela subida de Heres.

[14]Ele capturou um jovem de Sucote e o interrogou, e o jovem escreveu para Gideão os nomes dos setenta e sete líderes e autoridades da cidade.

[15]Gideão foi então a Sucote e disse aos homens de lá: “Aqui estão Zeba e Zalmuna, acerca dos quais vocês zombaram de mim, dizendo: ‘Ainda não estão em seu poder Zeba e Zalmuna? Por que deveríamos dar pão aos seus homens exaustos?’ ”

[8] Оттам отиде във Фануил и каза на жителите му същото; а фануилските мъже му отговориха, както бяха отговорили сокхотските мъже.

[9] А той каза на фануилските мъже: Когато се върна с мир, ще съборя тази кула.

[10] А Зевей и Салман бяха в Каркор заедно с войските си, около петнадесет хиляди души – само тези бяха оцелели от цялата войска на източните жители; защото сто и двадесет хиляди мъже, които си служеха с меч, бяха паднали в боя.

[11] Гедеон отиде при онези, които живееха в шатри на изток от Нова и Йогвея, и порази множеството, защото те не очакваха това нападение.

[12] А Зевей и Салман избягаха; но той ги преследва и ги хвана, и разби цялата им войска.

[13] След това Гедеон, Йоасовият син, се върна от войната през възвишението на Херес.

[14] И като хвана един момък от сокхотските мъже, разпита го и той му описа началниците на Сокхот и старейшините му, седемдесет и седем мъже.

[15] Тогава Гедеон отиде при сокхотските мъже и им каза: Ето Зевей и Салман, за които ми се подигравахте: Нима си заловил вече Зевей и Салман, за да дадем хляб на хората ти, че били изнемощели?

[16]Gideão prendeu os líderes da cidade de Sucote, castigando-os com espinhos e espinheiros do deserto;
[17]depois derrubou a fortaleza de Peniel e matou os homens daquela cidade.
[18]Então perguntou a Zeba e a Zalmuna: "Como eram os homens que vocês mataram em Tabor?" "Eram como você", responderam, "cada um tinha o porte de um príncipe."
[19]Gideão prosseguiu: "Aqueles homens eram meus irmãos, filhos de minha própria mãe. Juro pelo nome do Senhor que, se vocês tivessem poupado a vida deles, eu não mataria vocês".
[20]E Gideão voltou-se para Jéter, seu filho mais velho, e lhe disse: "Mate-os!" Jéter, porém, teve medo e não desembainhou a espada, pois era muito jovem.

[21]Mas Zeba e Zalmuna disseram: "Venha, mate-nos você mesmo. Isso exige coragem de homem". Então Gideão avançou e os matou, e tirou os enfeites do pescoço dos camelos deles.

O Manto Sacerdotal de Gideão

[22]Os israelitas disseram a Gideão: "Reine sobre nós, você, seu filho e seu neto, pois você nos libertou das mãos de Midiã".

[23]"Não reinarei sobre vocês", respondeu-lhes Gideão, "nem meu filho reinará sobre vocês. O Senhor reinará sobre vocês."
[24]E prosseguiu: "Só faço a vocês um pedido: que cada um de vocês me dê um brinco da sua parte dos despojos". (Os

[16] И залови градските старейшини и събра пустинни тръни и глогове, и наказа с тях сокхотските мъже.
[17] Гедеон също събори и кулата на Фануил и изби градските мъже.
[18] Тогава каза на Зевей и Салман: Какви бяха онези хора, които убихте в Тавор? А те отговориха: Какъвто си ти, такива бяха и те. Всичките изглеждаха като царски синове.

[19] А Гедеон каза: Мои братя бяха, синовете на моята майка. Заклевам се в живота на Господа, ако ги бяхте оставили живи, аз не бих ви убил.

[20] И каза на първородния си син Йетер: Стани, убий ги. Но младежът не изтегли меча си, защото се боеше, понеже беше още млад.
[21] Тогава Зевей и Салман казаха: Стани ти и ни нападни; защото според човека е и силата му. И така, Гедеон стана, уби Зевей и Салман и взе украшенията с форма на полумесец, които бяха на вратовете на камилите им.

[22] Тогава Израилевите мъже казаха на Гедеон: Владей над нас ти и синът ти, и внукът ти, защото ти ни освободи от ръката на Мадиам.
[23] А Гедеон отговори: Нито аз ще владея над вас, нито синът ми ще владее над вас. Господ ще владее над вас.
[24] Гедеон обаче добави: Едно нещо ще поискам от вас – дайте ми всички обиците от плячката си.

ismaelitas costumavam usar brincos de ouro.)

[25]Eles responderam: “De boa vontade os daremos a você!” Então estenderam uma capa, e cada homem jogou sobre ela um brinco tirado de seus despojos.

[26]O peso dos brincos de ouro chegou a vinte quilos e meio, sem contar os enfeites, os pendentes e as roupas de púrpura que os reis de Midiã usavam e os colares que estavam no pescoço de seus camelos.

[27]Gideão usou o ouro para fazer um manto sacerdotal, que ele colocou em sua cidade, em Ofra. Todo o Israel prostituiu-se, fazendo dele objeto de adoração; e veio a ser uma armadilha para Gideão e sua família.

A Morte de Gideão

[28]Assim Midiã foi subjugado pelos israelitas, e não tornou a erguer a cabeça. Durante a vida de Gideão a terra desfrutou paz quarenta anos.

[29]Jerubaal, filho de Joás, retirou-se e foi para casa, onde ficou morando.

[30]Teve setenta filhos, todos gerados por ele, pois tinha muitas mulheres.

[31]Sua concubina, que morava em Siquém, também lhe deu um filho, a quem ele deu o nome de Abimeleque.

(Защото неприятелите, понеже бяха исмаиляни, носеха златни обици.)

[25] А те отговориха: Ще ги дадем. И като простряха една дреха на земята, всеки хвърляше обиците от плячката си.

[26] И теглото на златните обици, които Гедеон си поиска, беше хиляда и седемстотин
златни сикъла, освен украшенията с форма на полумесец, огърлиците и моравите дрехи, които бяха върху мадиамските царе, и освен златните вериги, които бяха на вратовете на камилите им.

[27] От тях Гедеон направи ефод, който постави в града си, в Офра. Там целият Израил блудстваше след ефода; и той стана примка на Гедеон и дома му.

[28] Така Мадиам беше покорен пред израилтяните и не повдигна повече глава. И земята беше спокойна четиридесет години в дните на Гедеон.

[29] Тогава Йероваал, Йоасовият син, отиде и заживя в дома си.

[30] Гедеон имаше седемдесет сина, родени на самия него, защото имаше много жени.

[31] Също и наложницата му, която беше в Сихем, му роди син, когото той нарече Авимелех.

[32]Gideão, filho de Joás, morreu em idade avançada e foi sepultado no túmulo de seu pai, Joás, em Ofra dos abiezritas.

[33]Logo depois que Gideão morreu, os israelitas voltaram a prostituir-se com os baalins, cultuando-os. Ergueram Baal-Berite como seu deus e

[34]não se lembraram do Senhor, o seu Deus, que os tinha livrado das mãos dos seus inimigos em redor.

[35]Também não foram bondosos com a família de Jerubaal, isto é, Gideão, pois não reconheceram todo o bem que ele tinha feito a Israel.

Juízes 9

Abimeleque

[1]Abimeleque, filho de Jerubaal, foi aos irmãos de sua mãe em Siquém e disse a eles e a todo o clã da família de sua mãe:

[2]“Perguntem a todos os cidadãos de Siquém o que é melhor para eles, ter todos os setenta filhos de Jerubaal governando sobre eles, ou somente um homem? Lembrem-se de que eu sou sangue do seu sangue”.

[3]Os irmãos de sua mãe repetiram tudo aos cidadãos de Siquém, e estes se mostraram propensos a seguir Abimeleque, pois disseram: “Ele é nosso irmão”.

[4]Deram-lhe setenta peças de prata tiradas do templo de Baal-Berite, as quais

[32] И Гедеон, Йоасовият син, умря в дълбока старост и беше погребан в гроба на баща си Йоас, в Офра Авиезерова.

[33] А когато Гедеон умря, израилтяните пак се обърнаха и блудстваха след ваалимите, поставиха си Ваалверит за бог.

[34] И израилтяните не си спомниха за Господа, своя Бог, Който ги беше избавил от всичките им околни неприятели.

[35] Нито пък показаха благост към дома на Йероваал (Гедеон) в съответствие с всички добрини, които той беше сторил на Израил.

Съдии 9

Авимелех – син на Гедеон

[1] След това Авимелех, Йеровааловият син, отиде в Сихем при братята на майка си и каза на тях и на цялото семейство от рода на майка си:

[2] Кажете на всеослушание пред всички сихемски мъже: Кое е по-добре за вас, да владеят над вас всички Йероваалови синове, седемдесет мъже, или да владее над вас един мъж? Помнете също, че съм ваша кост и ваша плът.

[3] И така, братята на майка му казаха всички тези думи за него на всеослушание, пред всички сихемски мъже; и те бяха склонни да следват Авимелех, защото си казаха: Той ни е брат.

[4] И му дадоха седемдесет сребърници от капището на Ваалверит. С тях Авимелех

Abimeleque usou para contratar alguns desocupados e vadios, que se tornaram seus seguidores.

[5]Foi à casa de seu pai em Ofra e matou seus setenta irmãos, filhos de Jerubaal, sobre uma rocha. Mas Jotão, o filho mais novo de Jerubaal, escondeu-se e escapou.

[6]Então todos os cidadãos de Siquém e de Bete-Milo reuniram-se ao lado do Carvalho, junto à coluna de Siquém, para coroar Abimeleque rei.

[7]Quando Jotão soube disso, subiu ao topo do monte Gerizim e gritou para eles: "Ouçam-me, cidadãos de Siquém, para que Deus os ouça.

[8]Certo dia as árvores saíram para ungir um rei para si. Disseram à oliveira: 'Seja o nosso rei!'

[9]"A oliveira, porém, respondeu: 'Deveria eu renunciar ao meu azeite, com o qual se presta honra aos deuses e aos homens, para dominar sobre as árvores?'

[10]"Então as árvores disseram à figueira: 'Venha ser o nosso rei!'

[11]"A figueira, porém, respondeu: 'Deveria eu renunciar ao meu fruto saboroso e doce, para dominar sobre as árvores?'

[12]"Depois as árvores disseram à videira: 'Venha ser o nosso rei!'

нае безделници и скитници, които го последваха.

[5] И като отиде в бащиния си дом в Офра, изкла върху един камък братята си, Йероваaловите синове, седемдесет души. Само най-младият Йероваaлов син, Йотам, оцеля, защото се скри.

[6] Тогава всички сихемски мъже и целият дом на Мило се събраха и поставиха Авимелех за цар, близо до дъба при стълба, който беше в Сихем.

[7] А когато съобщиха за това на Йотам, той отиде и застана на върха на хълма Гаризин и извика силно: Послушайте ме, сихемски мъже, за да ви послуша и Бог.

[8] Веднъж дърветата отишли да помажат цар, който да владее над тях, и предложили на маслината: Царувай над нас.

[9] Но маслината им отговорила: Да оставя ли маслото си, чрез което отдавам почит на Бога и на човека, за да отида да се развявам над дърветата?

[10] Тогава дърветата казали на смокинята: Ела ти и царувай над нас.

[11] Но смокинята им отговорила: Да оставя ли сладостта си и хубавия си плод, за да ида да се развявам над дърветата?

[12] После дърветата се обърнали към лозата: Ела ти и царувай над нас.

[13]“A videira, porém, respondeu: ‘Deveria eu renunciar ao meu vinho, que alegra os deuses e os homens, para ter domínio sobre as árvores?’

[13] Но лозата им отговорила: Да оставя ли виното, което весели Бога и хората, за да ида да се развявам над дърветата?

[14]“Finalmente todas as árvores disseram ao espinheiro: ‘Venha ser o nosso rei!’

[14] После всички дървета казали на тръна: Ела ти и царувай над нас.

[15]“O espinheiro disse às árvores: ‘Se querem realmente ungir-me rei sobre vocês, venham abrigar-se à minha sombra; do contrário, sairá fogo do espinheiro e consumirá até os cedros do Líbano!’

[15] А трънът отвърнал на дърветата: Ако наистина ме помазвате за цар над вас, елате, подслонете се под сянката ми; ако ли не, нека излезе огън от тръна и изгори ливанските кедри.

[16]“Será que vocês agiram de fato com sinceridade quando fizeram Abimeleque rei? Foram justos com Jerubaal e sua família, como ele merecia?

[16] И така, праведно и справедливо ли постъпихте, като направихте Авимелех цар? Добре ли се отнесохте към Йеровaал и към дома му така, както би съответствало на доброто, което той направи?

[17]Meu pai lutou por vocês e arriscou a vida para livrá-los das mãos de Midiã.

[17] Защото баща ми воюва за вас, изложи на опасност живота си и ви избави от ръката на Мадиам.

[18]Hoje, porém, vocês se revoltaram contra a família de meu pai, mataram seus setenta filhos sobre a mesma rocha e proclamaram Abimeleque, o filho de sua escrava, rei sobre os cidadãos de Siquém pelo fato de ser irmão de vocês.

[18] А днес вие въстанахте против бащиния ми дом, изклахте върху един камък синовете му, седемдесет мъже, и поставихте Авимелех, син на слугинята му, за цар на мъжете на Сихем самозащото ви е брат.

[19]Se hoje vocês de fato agiram com sinceridade para com Jerubaal e sua família, alegrem-se com Abimeleque, e alegre-se ele com vocês!

[19] Затова, ако днес постъпихте праведно и справедливо с Йеровaал и дома му, то радвайте се на Авимелех и нека се радва и той на вас!

[20]Entretanto, se não foi assim, que saia fogo de Abimeleque e consuma os cidadãos de Siquém e de Bete-Milo, e que saia fogo dos cidadãos de Siquém e de Bete-Milo, e consuma Abimeleque!”

[20] Но ако не сте, нека излезе огън от Авимелех и да изгори сихемските мъже и дома на Мило; и нека излезе огън от сихемските мъже и от дома на Мило и да изгори Авимелех!

[21]Depois Jotão fugiu para Beer, onde ficou morando, longe de seu irmão Abimeleque.

[22]Fazia três anos que Abimeleque governava Israel,

[23]quando Deus enviou um espírito maligno entre Abimeleque e os cidadãos de Siquém, e estes agiram traiçoeiramente contra Abimeleque.

[24]Isso aconteceu para que o crime contra os setenta filhos de Jerubaal, o derramamento do sangue deles, fosse vingado em seu irmão Abimeleque e nos cidadãos de Siquém que o ajudaram a assassinar os seus irmãos.

[25]Os cidadãos de Siquém enviaram homens para o alto das colinas para emboscarem os que passassem por ali, e Abimeleque foi informado disso.

[26]Nesse meio tempo, Gaal, filho de Ebede, mudou-se com seus parentes para Siquém, cujos cidadãos confiavam nele.

[27]Sucedeu que foram ao campo, colheram uvas, pisaram-nas e fizeram uma festa no templo do seu deus. Comendo e bebendo, amaldiçoaram Abimeleque.

[28]Então Gaal, filho de Ebede, disse: “Quem é Abimeleque para que o sirvamos? E quem é Siquém? Não é ele o filho de Jerubaal, e não é Zebul o seu representante? Sirvam

[21] Тогава Йотам избяга и отиде да живее във Вир, където и остана поради страх от брат си Авимелех.

[22] И Авимелех управлява Израил три години.

[23] А Бог прати зъл дух между Авимелех и сихемските мъже и те престанаха да му бъдат верни,

[24] за да дойде по този начин наказаниеза насилието над седемдесетте Йероваалови синове върху Авимелех, техния брат, който ги изкла. Също за да бъде кръвта им върху него и върху сихемските мъже, които му помогнаха да изколи братята си.

[25] И така, сихемските мъже поставиха засади против Авимелех по възвишенията на хълмовете и обираха всички, които минаваха край тях по пътя. И това беше известено на Авимелех.

[26] В това време дойде Гаал, Еведовият син, заедно с братята си и отидоха в Сихем. А сихемските мъже му се довериха.

[27] И като излязоха на полето, обраха лозята си, изтъпкаха гроздето и много доволни отидоха в капището на своя бог, ядоха, пиха и проклеха Авимелех.

[28] Тогава Гаал, Еведовият син, каза: Кой е Авимелех и кой е Сихем, за да му слугуваме? Не е ли той син на Йероваал? И не е ли Зевул негов главен управител? Нека служим на потомците

aos homens de Hamor, o pai de Siquém! Por que servir a Abimeleque?

[29]Ah! Se eu tivesse esse povo sob o meu comando! Eu me livraria de Abimeleque e lhe diria: Mobilize o seu exército e venha!"

[30]Quando Zebul, o governante da cidade, ouviu o que dizia Gaal, filho de Ebede, ficou indignado.

[31]Secretamente enviou mensageiros a Abimeleque dizendo: "Gaal, filho de Ebede, e seus parentes vieram a Siquém e estão agitando a cidade contra você.

[32]Venha de noite, você e seus homens, e fiquem à espera no campo.

[33]De manhã, ao nascer do sol, avance contra a cidade. Quando Gaal e sua tropa atacarem, faça com eles o que achar melhor".

[34]E assim Abimeleque e todas as suas tropas partiram de noite e prepararam emboscadas perto de Siquém, em quatro companhias.

[35]Ora, Gaal, filho de Ebede, tinha saído e estava à porta da cidade quando Abimeleque e seus homens saíram da sua emboscada.

[36]Quando Gaal os viu, disse a Zebul: "Veja, vem gente descendo do alto das colinas!" Zebul, porém, respondeu: "Você está confundindo as sombras dos montes com homens".

на Сихемовия баща Емор. Какъв смисъл има да слугуваме на Авимелех?

[29] Ако ми се отдадеше възможност да поведа този народ, със сигурност бих изгонил Авимелех. И каза на Авимелех: Увеличи войската си и излез!

[30] Когато Зевул, управителят на града, чу думите на Гаал, Еведовия син, гневът му пламна.

[31] Той прати тайно вестоносци при Авимелех да му съобщят: Гаал, Еведовият син, и братята му са дошли в Сихем; и повдигат града против тебе.

[32] Затова през нощта заедно с народа, който е с тебе, поставете засади по полето.

[33] И на сутринта при изгрев слънце стани рано и нападни града. А когато Гаал и народът, който е с него, излязат против вас, тогава направи с тях каквото можеш.

[34] И така, през нощта Авимелех стана заедно с народа, който беше с него, и поставиха четири дружини в засада против Сихем.

[35] Гаал, Еведовият син, излезе и застана във входа на градската порта. А Авимелех и народът, който беше с него, изскочиха от засадата.

[36] А когато видя нападателите, Гаал каза на Зевул: Виж, хора се спускат от възвишенията на хълмовете. А Зевул му отговори: Сянката на хълмовете ти се привижда като хора.

[37]Mas Gaal tornou a falar: “Veja, vem gente descendo da parte central do território, e uma companhia está vindo pelo caminho do carvalho dos Adivinhadores”.

[37] Гаал обаче отново настоя: Виж, хора идват през местността и една дружина идва покрай дъба Маоненим.

[38]Disse-lhe Zebul: “Onde está toda aquela sua conversa? Você dizia: ‘Quem é Abimeleque, para que o sirvamos?’ Não são estes os homens que você ridicularizou? Saia e lute contra eles!”

[38] Тогава Зевул му отговори: Нали много се хвалеше: Кой е Авимелех, за да му слугуваме? Не е ли това народът, който ти презираш? Излез сега и се бий с тях.

[39]Então Gaal conduziu para fora os cidadãos de Siquém e lutou contra Abimeleque.

[39] Тогава Гаал излезе начело на сихемските мъже и влезе в бой с Авимелех.

[40]Abimeleque o perseguiu, e ele fugiu. Muitos dos homens de Siquém caíram mortos ao longo de todo o caminho, até a porta da cidade.

[40] И Авимелех го подгони; и те побегнаха от тях и мнозина паднаха мъртви чак до самата порта на града.

[41]Abimeleque permaneceu em Arumá, e Zebul expulsou Gaal e os seus parentes de Siquém.

[41] Авимелех остана в Арума; а Зевул прогони Гаал и братята му, за да не живеят в Сихем.

[42]No dia seguinte, o povo de Siquém saiu aos campos, e Abimeleque ficou sabendo disso.

[42] А на сутринта народът излезе на полето; и това беше съобщено на Авимелех.

[43]Então dividiu os seus homens em três companhias e armou emboscadas no campo. Quando viu o povo saindo da cidade, levantou-se contra ele e atacou-o.

[43] Тогава той събра хората си и ги раздели на три дружини, и постави засади на полето. И когато видя, че народът излизаше от града, изскочи против тях и ги изби.

[44]Abimeleque e as tropas que estavam com ele avançaram até a porta da cidade. Então duas companhias avançaram sobre os que estavam nos campos e os mataram.

[44] След това Авимелех и дружината, която беше с него, се втурнаха и застанаха във входа на градската порта, а останалите две дружини се нахвърлиха върху всички, които бяха излезли по полето, и ги убиха.

[45]E Abimeleque atacou a cidade o dia todo, até conquistá-la e matar o seu povo. Depois destruiu a cidade e espalhou sal sobre ela.

[45] Авимелех, като се сражаваше през целия ден, превзе града и изби народа, който беше в него, разруши го и го посипа със сол.

[46]Ao saberem disso, os cidadãos que estavam na torre de Siquém entraram na fortaleza do templo de El-Berite.

[46] А всички мъже, които бяха в сихемската кула, като чуха за това, влязоха в укреплението на капището на бога си Верит.

[47]Quando Abimeleque soube que se haviam reunido lá,

[47] И съобщиха на Авимелех, че всички мъже от сихемската кула се били събрали.

[48]ele e todos os seus homens subiram o monte Zalmom. Ele apanhou um machado, cortou um galho de árvore e o pôs nos ombros. Então deu esta ordem aos homens que estavam com ele: "Rápido! Façam o que eu estou fazendo!"

[48] Тогава Авимелех се изкачи на хълма Салмон заедно с целия народ, който беше с него. Авимелех взе брадва в ръка и отсече клон от едно дърво, вдигна го и като го сложи на рамото си, каза на народа, който беше с него: Каквото видяхте, че направих аз, бързо направете и вие.

[49]Todos os homens cortaram galhos e seguiram Abimeleque. Empilharam os galhos junto à fortaleza e a incendiaram. Assim morreu também o povo que estava na torre de Siquém, cerca de mil homens e mulheres.

[49] И така, всички хора отсякоха по един клон и като последваха Авимелех, ги натрупаха на укреплението. Тогава запалиха укреплението заедно със скритите вътре хора. По този начин всички мъже от сихемската кула бяха убити – около хиляда мъже и жени.

[50]A seguir, Abimeleque foi a Tebes, sitiou-a e conquistou-a.

[50] След това Авимелех отиде в Тевес, разположи стан против града и го превзе.

[51]Mas dentro da cidade havia uma torre bastante forte, para a qual fugiram todos os homens e mulheres, todo o povo da cidade. Trancaram-se por dentro e subiram para o telhado da torre.

[51] Всред града обаче имаше здрава кула, където избягаха всички мъже и жени, и всички градски жители се затвориха и се качиха на покрива на кулата.

[52]Abimeleque foi para a torre e atacou-a. E, quando se aproximava da entrada da torre para incendiá-la,

[53]uma mulher jogou uma pedra de moinho na cabeça dele, e lhe rachou o crânio.

[54]Imediatamente ele chamou seu escudeiro e lhe ordenou: “Tire a espada e mate-me, para que não digam que uma mulher me matou”. Então o jovem o atravessou, e ele morreu.

[55]Quando os israelitas viram que Abimeleque estava morto, voltaram para casa.

[56]Assim Deus retribuiu a maldade que Abimeleque praticara contra o seu pai, matando os seus setenta irmãos.

[57]Deus fez também os homens de Siquém pagarem por toda a sua maldade. A maldição de Jotão, filho de Jerubaal, caiu sobre eles.

Juízes 10

Tolá

[1]Depois de Abimeleque, um homem de Issacar chamado Tolá, filho de Puá, filho de Dodô, levantou-se para libertar Israel. Ele morava em Samir, nos montes de Efraim,

[2]e liderou Israel durante vinte e três anos; então morreu e foi sepultado em Samir.

Jair

[3]Depois dele veio Jair, de Gileade, que liderou Israel durante vinte e dois anos.

[52] Когато Авимелех стигна до кулата, атакува я и се приближи до вратата ѝ, за да я изгори с огън,

[53] една жена хвърли един горен воденичен камък върху главата на Авимелех и му строши черепа.

[54] Той бързо извика към момъка, оръженосеца, и му каза: Изтегли меча си и ме убий, за да не кажат за мене: Жена го уби. И момъкът го прободе, и той умря.

[55] А Израилевите мъже, като видяха, че Авимелех умря, се разотидоха, всеки у дома си.

[56] Така Бог отплати на Авимелех за злодеянието, което стори на баща си, като уби седемдесетте си братя.

[57] Също Бог обърна на главите на сихемските мъже всичките им злодеяния; и върху тях падна проклятието, произнесено от Йотам, Йеровааловия син.

Съдии 10

Седми съдия – Тола

[1] А след смъртта на Авимелех се издигна да избави Израил един мъж от Исахаровото племе, на име Тола, син на Фуя, син на Додо. Той живееше в Самир в Ефремовата хълмиста земя.

[2] И като беше съдия на Израил двадесет и три години, умря и беше погребан в Самир.

Осми съдия – Яир

[3] А след него се издигна галаадецът Яир, който беше съдия на Израил двадесет и две години.

[4]Teve trinta filhos, que montavam trinta jumentos. Eles tinham autoridade sobre trinta cidades, as quais até hoje são chamadas “povoados de Jair” e ficam em Gileade.

[5]Quando Jair morreu, foi sepultado em Camom.

Jefté

[6]Mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova. Serviram aos baalins, às imagens de Astarote, aos deuses de Arã, aos deuses de Sidom, aos deuses de Moabe, aos deuses dos amonitas e aos deuses dos filisteus. E como os israelitas abandonaram o Senhor e não mais lhe prestaram culto,

[7]a ira do Senhor se acendeu contra eles. Ele os entregou nas mãos dos filisteus e dos amonitas,

[8]que naquele ano os humilharam e os oprimiram. Durante dezoito anos oprimiram todos os israelitas do lado leste do Jordão, em Gileade, terra dos amorreus.

[9]Os amonitas também atravessaram o Jordão para lutar contra Judá, contra Benjamim e contra a tribo de Efraim; e grande angústia dominou Israel.

[10]Então os israelitas clamaram ao Senhor, dizendo: “Temos pecado contra ti, pois abandonamos o nosso Deus e prestamos culto aos baalins!”

[4] Той имаше тридесет сина, които яздеха на тридесет ослета; и имаха тридесет града, намиращи се в галаадската земя, които и до днес се наричат Яирови поселища.

[5] И Яир умря, и беше погребан в Камон.

Девети съдия – Ефтай

[6] А израилтяните пак вършеха зло пред Господа, като служеха на ваалимите, на астартите, на сирийските богове, на сидонските богове, на моавските богове, на боговете на амонците и на боговете на филистимците, и изоставиха Господа и не Му се покланяха.

[7] Затова Господ се разгневи против Израил и Той ги предаде в ръцете на филистимците и амонците.

[8] От този момент те измъчваха и притесняваха израилтяните в продължение на осемнадесет години. Притесняваха всички израилтяни, които бяха отвъд Йордан в земята на аморейците, която е в Галаад.

[9] Освен това амонците преминаха Йордан, за да воюват против Юда, Вениамин и Ефремовото племе. Така че Израил се намираше в крайно утеснение.

[10] Тогава израилтяните извикаха към Господа: Съгрешихме пред Тебе, защото оставихме нашия Бог и служихме на ваалимите.

[11]O Senhor respondeu: “Quando os egípcios, os amorreus, os amonitas, os filisteus,

[12]os sidônios, os amalequitas e os maonitas os oprimiram, e vocês clamaram a mim, eu os libertei das mãos deles.

[13]Mas vocês me abandonaram e prestaram culto a outros deuses. Por isso não os livrarei mais.

[14]Clamem aos deuses que vocês escolheram. Que eles os livrem na hora do aperto!”

[15]Os israelitas, porém, disseram ao Senhor: “Nós pecamos. Faze conosco o que achares melhor, mas te rogamos, livra-nos agora”.

[16]Então eles se desfizeram dos deuses estrangeiros que havia no meio deles e prestaram culto ao Senhor. E ele não pôde mais suportar o sofrimento de Israel.

[17]Quando os amonitas foram convocados e acamparam em Gileade, os israelitas reuniram-se e acamparam em Mispá.

[18]Os líderes do povo de Gileade disseram uns aos outros: “Quem iniciar o ataque contra os amonitas será chefe dos que vivem em Gileade”.

Juízes 11

[1]Jefté, o gileadita, era um guerreiro valente. Sua mãe era uma prostituta; seu pai chamava-se Gileade.

[11] А Господ каза на израилтяните: Не ви ли избавих от египтяните, от аморейците, от амонците и от филистимците?

[12] Също и когато сидонците, амаличаните и маонците ви притесняваха и извикахте към Мене, не ви ли избавих Аз от ръцете им?

[13] Въпреки това обаче вие Ме изоставихте и се покланяхте на други богове. Затова няма да ви избавям вече.

[14] Идете, викайте към боговете, които сте си избрали. Те нека ви избавят от утеснението ви.

[15] А израилтяните отговориха на Господа: Съгрешихме. Направи с нас, както Ти се вижда за добре. Само ни избави сега, молим Ти се.

[16] И те премахнаха от себе си чуждите богове и служиха на Господа. И Неговата душа се смили над окаяното състояниена Израил.

[17] Тогава амонците се събраха и разположиха стан в Галаад. Събраха се и израилтяните и разположиха стан в Масфа.

[18] Народът и галаадските началници си казаха едни на други: Който пръвзапочне да се бие с амонците, той ще стане началник на всички галаадски жители.

Съдии 11

[1] Галаадецът Ефтай беше силен и храбър мъж. Той беше син на една блудница; а Ефтаевият баща беше Галаад.

[2]A mulher de Gileade também lhe deu filhos, que, quando já estavam grandes, expulsaram Jefté, dizendo: “Você não vai receber nenhuma herança de nossa família, pois é filho de outra mulher”.

[3]Então Jefté fugiu dos seus irmãos e se estabeleceu em Tobe. Ali um bando de vadios uniu-se a ele e o seguia.

[4]Algum tempo depois, quando os amonitas entraram em guerra contra Israel,

[5]os líderes de Gileade foram buscar Jefté em Tobe.

[6]“Venha”, disseram. “Seja nosso comandante, para que possamos combater os amonitas.”

[7]Disse-lhes Jefté: “Vocês não me odiavam e não me expulsaram da casa de meu pai? Por que me procuram agora, quando estão em dificuldades?”

[8]“Apesar disso, agora estamos apelando para você”, responderam os líderes de Gileade. “Venha conosco combater os amonitas, e você será o chefe de todos os que vivem em Gileade.”

[9]Jefté respondeu: “Se vocês me levarem de volta para combater os amonitas e o Senhor os entregar a mim, serei o chefe de vocês?”

[10]Os líderes de Gileade responderam: “O Senhor é nossa testemunha; faremos conforme você diz”.

[2] Жената на Галаад му роди синове. А когато пораснаха синовете на жена му, изгониха Ефтай, като му казаха: Ти няма да наследиш в бащиния ни дом, защото си син на чужденка.

[3] Затова Ефтай избяга от братята си и се засели в земята Тов. И при Ефтай се събраха безделници, които го следваха.

[4] А след известно време амонците воюваха против Израил.

[5] И когато амонците се биеха с Израил, галаадските старейшини отидоха да извикат Ефтай от земята Тов.

[6] Те казаха на Ефтай: Ела и ни стани началник, за да се бием против амонците.

[7] А Ефтай отговори на галаадските старейшини: Нали ме намразихте и нали ме изгонихте от бащиния ми дом? Защо сте дошли при мене сега, когато сте в утеснение?

[8] Галаадските старейшини казаха на Ефтай: Върнали сме се сега при тебе, за да дойдеш с нас и да се биеш против амонците. Ти ще станеш наш началник над всички галаадски жители.

[9] А Ефтай попита галаадските старейшини: Ако ме върнете у дома, за да воювам против амонците и Господ ми ги предаде, наистина ли ще стана началник над вас?

[10] Галаадските старейшини отвърнаха на Ефтай: Господ нека бъде свидетел помежду ни! Със сигурност ще направим според искането ти.

[11]Assim Jefté foi com os líderes de Gileade, e o povo o fez chefe e comandante sobre todos. E ele repetiu perante o Senhor, em Mispá, todas as palavras que tinha dito.

[12]Jefté enviou mensageiros ao rei amonita com a seguinte pergunta: “Que é que tens contra nós, para teres atacado a nossa terra?”

[13]O rei dos amonitas respondeu aos mensageiros de Jefté: “Quando Israel veio do Egito tomou as minhas terras, desde o Arnom até o Jaboque e até o Jordão. Agora, devolvam-me essas terras pacificamente”.

[14]Jefté mandou de novo mensageiros ao rei amonita,

[15]dizendo: “Assim diz Jefté: Israel não tomou a terra de Moabe, e tampouco a terra dos amonitas.

[16]Quando veio do Egito, Israel foi pelo deserto até o mar Vermelho e daí para Cades.

[17]Então Israel enviou mensageiros ao rei de Edom, dizendo: ‘Deixa-nos atravessar a tua terra’, mas o rei de Edom não quis ouvi-lo. Enviou o mesmo pedido ao rei de Moabe, e ele também não consentiu. Assim Israel permaneceu em Cades.

[18]“Em seguida, os israelitas viajaram pelo deserto e contornaram Edom e Moabe; passaram a leste de Moabe e acamparam do outro lado do Arnom. Não entraram no território de Moabe, pois o Arnom era a sua fronteira.

[11] Тогава Ефтай отиде с галаадските старейшини и народът го постави глава и началник над тях. И Ефтай повтори всичките си думи пред Господа в Масфа.

[12] След това Ефтай прати посланици до царя на амонците да му предадат: Какво имаш против нас, че си дошъл при мене да се биеш против земята ми?

[13] А царят на амонците отговори на Ефтаевите посланици: Израил, когато идваше от Египет, отне земята ми от Арнон до Явок и до Йордан. Затова сега върни тези земи по мирен път.

[14] Тогава Ефтай пак прати посланици до царя на амонците да му кажат:

[15] Така казва Ефтай: Израил не е отнел моавската земя, нито земята на амонците;

[16] но когато Израил идваше от Египет и минаваше през пустинята към Червеното море, и беше дошъл в Кадис,

[17] Израил прати посланици до едомския цар да му кажат: Позволи ми да прекося земята ти. А едомският цар не искаше и да чуе. Израил прати вест и до моавския цар; но и той не се съгласи. Затова Израил остана в Кадис.

[18] Тогава Израил мина през пустинята и обиколи едомската и моавската земи, и като мина от другата страна на моавската земя, разположи стан отвъд Арнон; но не навлезе в моавските

предели, защото Арнон беше моавската граница.

[19]“Depois Israel enviou mensageiros a Seom, rei dos amorreus, em Hesbom, e lhe pediu: ‘Deixa-nos atravessar a tua terra para irmos ao lugar que nos pertence!’

[19] След това Израил прати посланици до аморейския цар Сион, есевонския цар, да кажат: Позволи ни да преминем през земята ти до нашето място.

[20]Seom, porém, não acreditou que Israel fosse apenas atravessar o seu território; assim convocou todos os seus homens, acampou em Jaza e lutou contra Israel.

[20] Но Сион не се довери на Израил дотолкова, че да го пусне да мине през пределите му; а, напротив, събра целия си народ и като разположи стан в Яса, воюва против Израил.

[21]“Então o Senhor, o Deus de Israel, entregou Seom e todos os seus homens nas mãos de Israel, e este os derrotou. Israel tomou posse de todas as terras dos amorreus que viviam naquela região,

[21] Господ, Израилевият Бог, предаде Сион и целия му народ в ръката на Израил и те ги избиха. По този начин Израил завладя цялата земя на аморейците, жителите на онази територия.

[22]conquistando-a por inteiro, desde o Arnom até o Jaboque, e desde o deserto até o Jordão.

[22] Те завладяха всички земи на аморейците от Арнон до Явок и от пустинята дори до Йордан.

[23]“Agora que o Senhor, o Deus de Israel, expulsou os amorreus da presença de Israel, seu povo, queres tu tomá-la?

[23] И сега, след като Господ, Израилевият Бог, е изгонил аморейците пред народа Си Израил, ти ли ще притежаваш земитеим?

[24]Acaso não tomas posse daquilo que o teu deus Camos te dá? Da mesma forma tomaremos posse do que o Senhor, o nosso Deus, nos deu.

[24] Не притежаваш ли онова, което твоят бог Хамос ти дава да притежаваш? Също и ние ще притежаваме земите на всички, които Йехова, нашият Бог, е изгонил пред нас.

[25]És tu melhor do que Balaque, filho de Zipor, rei de Moabe? Entrou ele alguma vez em conflito com Israel ou lutou com ele?

[25] И сега ти в какво си по-добър от моавския цар Валак, Сепфоровия син? Борил ли се е той някога с Израил и воювал ли е някога против него?

[26]Durante trezentos anos Israel ocupou Hesbom, Aroer, os povoados ao redor e todas as cidades às margens do Arnom. Por que não os reconquistaste todo esse tempo?

[27]Nada fiz contra ti, mas tu estás cometendo um erro, lutando contra mim. Que o Senhor, o Juiz, julgue hoje a disputa entre os israelitas e os amonitas".

[28]Entretanto, o rei de Amom não deu atenção à mensagem de Jefté.

[29]Então o Espírito do Senhor se apossou de Jefté. Este atravessou Gileade e Manassés, passou por Mispá de Gileade, e daí avançou contra os amonitas.

[30]E Jefté fez este voto ao Senhor: "Se entregares os amonitas nas minhas mãos,

[31]aquele que estiver saindo da porta da minha casa ao meu encontro, quando eu retornar da vitória sobre os amonitas, será do Senhor, e eu o oferecerei em holocausto".

[32]Então Jefté foi combater os amonitas, e o Senhor os entregou nas suas mãos.

[33]Ele conquistou vinte cidades, desde Aroer até as vizinhanças de Minite, chegando a Abel-Queramim. Assim os amonitas foram subjugados pelos israelitas.

[34]Quando Jefté chegou à sua casa em Mispá, sua filha saiu ao seu encontro, dançando ao som de tamborins. E ela era

[26]Триста години са минали, откак Израил се е заселил в Есевон и в селата му, и във всички градове, които са разположени край Арнон. Защо през това време не сте ги превзели обратно?

[27]Така че не аз съм съгрешил пред теб, а ти ме онеправдаваш, като воюваш против мене. Господ, Съдията, нека съди днес между израилтяните и амонците.

[28]Но царят на амонците не послуша думите, които Ефтай изпрати до него.

[29]Тогава Господният Дух дойде на Ефтай. Той премина през Галаад и Манасия, премина и през галаадската Масфа и от галаадската Масфа отиде против амонците.

[30]Ефтай направи оброк на Господа: Ако наистина предадеш амонците в ръката ми,

[31]онова, което излезе от вратата на къщата ми да ме посрещне, когато се върна с мир от амонците, ще бъде на Господа и ще го принеса всеизгаряне.

[32]И така, Ефтай замина при амонците, за да воюва с тях, и Господ ги предаде в ръката му.

[33]Ефтай ги изтреби от Ароир до Минит, двадесет града, и до Авел-Керамим, с огромно поражение. Така амонците бяха покорени от израилтяните.

[34]Тогава, когато Ефтай се връщаше у дома си в Масфа, дъщеря му излезе да го посрещне с тъпанчета и танци. Тя му

filha única. Ele não tinha outro filho ou filha.

беше единствена; освен нея Ефтайнямаше нито син, нито дъщеря.

[35]Quando a viu, rasgou suas vestes e gritou: “Ah, minha filha! Estou angustiado e desesperado por sua causa, pois fiz ao Senhor um voto que não posso quebrar”.

[35] И като я видя, той раздра дрехите си и каза: Горко ми, дъще моя! Ти ме съсипа от скръб и съм напълно покрусен; защото дадох обещание на Господа и не мога да се отрека.

[36]“Meu pai”, respondeu ela, “sua palavra foi dada ao Senhor. Faça comigo o que prometeu, agora que o Senhor o vingou dos seus inimigos, os amonitas.”

[36] А тя му отговори: Татко, понеже си дал обещание на Господа, направи с мене според това, което си изрекъл, тъй като Господ е извършил за тебе възмездие над неприятелите ти, амонците.

[37]E prosseguiu: “Mas conceda-me dois meses para vagar pelas colinas e chorar com as minhas amigas, porque jamais me casarei”.

[37] Каза още на баща си: Само ми позволи едно нещо – пусни ме за два месеца да ида да се изкача на хълмовете заедно с приятелките ми, и да оплача девството си.

[38]“Vá!”, disse ele. E deixou que ela fosse por dois meses. Ela e suas amigas foram para as colinas e choraram porque ela jamais se casaria.

[38] Ефтай отговори: Върви. И я пусна за два месеца. И тя отиде по хълмовете с приятелките си и оплака девството си.

[39]Passados os dois meses, ela voltou a seu pai, e ele fez com ela o que tinha prometido no voto. Assim, ela nunca deixou de ser virgem. Daí vem o costume em Israel

[39] В края на двата месеца се върна при баща си и той постъпи с нея според оброка, който беше направил. А тя не беше имала мъж. И стана обичай в Израил

[40]de saírem as moças durante quatro dias, todos os anos, para celebrar a memória da filha de Jefté, o gileadita.

[40] Израилевите дъщери да ходят всяка година за четири дни, за да оплакват дъщерята на галаадеца Ефтай.

Juízes 12

O Conflito de Jefté contra Efraim

[1]Os homens de Efraim foram convocados para a batalha; dirigiram-se para Zafom e disseram a Jefté: “Por que você foi lutar

Съдии 12

[1] Тогава Ефремовите мъже се събраха и като дойдоха до Цафон, казаха на Ефтай: Ти защо отиде да воюваш против

contra os amonitas sem nos chamar para irmos juntos? Vamos queimar a sua casa e você junto!”

амонците, а нас не повика да дойдем с тебе? Ние ще изгорим къщата ти с огън заедно с теб.

2Jefté respondeu: “Eu e meu povo estávamos envolvidos numa grande contenda com os amonitas, e, embora eu os tenha chamado, vocês não me livraram das mãos deles.

2 А Ефтай им отвърна: Аз и народът ми имахме голям спор с амонците; и аз ви повиках, а вие не ме избавихте от тях.

3Quando vi que vocês não ajudariam, arrisquei a vida e fui lutar contra os amonitas, e o Senhor me deu a vitória sobre eles. E, por que vocês vieram para cá hoje? Para lutar contra mim?”

3 И като видях, че не ме избавихте, изложих на опасност живота си, като отидох сам против амонците. Но Господги предаде в ръката ми. Защо сте дошли сега да воювате против мене?

4Jefté reuniu então todos os homens de Gileade e lutou contra Efraim. Os gileaditas feriram os efraimitas porque estes tinham dito: “Vocês, gileaditas, são desertores de Efraim e de Manassés”.

4 Тогава Ефтай събра всички галаадски мъже и се би против Ефрем; и галаадските мъже изтребиха Ефремовите потомци, тъй като си казваха: Вие сте отстъпници от Ефрем, а ние, галаадците, сме между Ефрем и Манасия.

5Os gileaditas tomaram as passagens do Jordão que conduziam a Efraim. Sempre que um fugitivo de Efraim dizia: “Deixem-me atravessar”, os homens de Gileade perguntavam: “Você é efraimita?” Se respondesse que não,

5 Галаадците завзеха бродовете на Йордан към Ефремовата земя; и когато някой от ефремските отстъпници казваше: Пуснете ме да премина, галаадските мъже го питаха: Ти ефремец ли си?

6diziam: “Então diga: Chibolete”. Se ele dissesse: “Sibolete”, sem conseguir pronunciar corretamente a palavra, prendiam-no e matavam-no no lugar de passagem do Jordão. Quarenta e dois mil efraimitas foram mortos naquela ocasião.

6 Ако човекът отговореше: Не съм, тогава му казваха: Кажи Шиболет, а той казваше: Сиболет, защото не можеше да го произнесе правилно. Тогава го хващаха и го обезглавяваха при бродовете на Йордан. И в онова време загинаха от Ефрем четиридесет и две хиляди души.

[7]Jefté liderou Israel durante seis anos. Então o gileadita Jefté morreu e foi sepultado numa cidade de Gileade.

Ibsã, Elom e Abdom

[8]Depois de Jefté, Ibsã, de Belém, liderou Israel.

[9]Teve trinta filhos e trinta filhas. Deu suas filhas em casamento a homens de fora do seu clã e trouxe para os seus filhos trinta mulheres de fora do seu clã. Ibsã liderou Israel durante sete anos.

[10]Então Ibsã morreu e foi sepultado em Belém.

[11]Depois dele, Elom, da tribo de Zebulom, liderou Israel durante dez anos.

[12]Elom morreu e foi sepultado em Aijalom, na terra de Zebulom.

[13]Depois dele, Abdom, filho de Hilel, de Piratom, liderou Israel.

[14]Teve quarenta filhos e trinta netos, que montavam setenta jumentos. Abdom liderou Israel durante oito anos.

[15]Então Abdom, filho de Hilel, morreu e foi sepultado em Piratom, na terra de Efraim, na serra dos amalequitas.

Juízes 13

O Nascimento de Sansão

[1]Os israelitas voltaram a fazer o que o Senhor reprova, e por isso o Senhor os entregou nas mãos dos filisteus durante quarenta anos.

[7]Ефтай беше съдия над Израил шест години. След това Ефтай, галаадецът, умря и беше погребан в един отгалаадските градове.

Десети съдия – Ивцан

[8]А след него Ивцан от Витлеем стана съдия в Израил.

[9]Той имаше тридесет сина и тридесет дъщери, които омъжи извън своето племе; и взе от друго племе тридесет дъщери за синовете си. Той беше съдия над Израил седем години.

[10]И Ивцан умря и беше погребан във Витлеем.

Единадесети съдия – Елон

[11]След него завулонецът Елон стана съдия в Израил и съдѝ Израил десет години.

[12]И завулонецът Елон умря и беше погребан в Еалон в Завулоновата земя.

Дванадесети съдия – Авдон

[13]А след него Авдон, син на пиратонеца Илела, стана съдия в Израил.

[14]Той имаше четиридесет сина и тридесет внуци, които яздеха на седемдесет ослета. Той беше съдия над Израил осем години.

[15]И Авдон, син на пиратонеца Илела, умря и беше погребан в Пиратон в Ефремовата земя на Амаликското възвишение.

Съдии 13

Тринадесети съдия – Самсон

[1]И израилтяните пак вършеха зло пред Господа; и Господ ги предаде в ръката на филистимците за четиридесет години.

[2]Certo homem de Zorá, chamado Manoá, do clã da tribo de Dã, tinha mulher estéril.

[3]Certo dia o Anjo do Senhor apareceu a ela e lhe disse: “Você é estéril, não tem filhos, mas engravidará e dará à luz um filho.

[4]Todavia, tenha cuidado, não beba vinho nem outra bebida fermentada e não coma nada impuro;

[5]e não se passará navalha na cabeça do filho que você vai ter, porque o menino será nazireu, consagrado a Deus desde o nascimento; ele iniciará a libertação de Israel das mãos dos filisteus”.

[6]Então a mulher foi contar tudo ao seu marido: “Um homem de Deus veio falar comigo. Era como um anjo de Deus, de aparência impressionante. Não lhe perguntei de onde tinha vindo, e ele não me disse o seu nome,

[7]mas ele me assegurou: ‘Você engravidará e dará à luz um filho. Todavia, não beba vinho nem outra bebida fermentada, e não coma nada impuro, porque o menino será nazireu, consagrado a Deus, desde o nascimento até o dia da sua morte’ ”.

[8]Então Manoá orou ao Senhor: “Senhor, eu te imploro que o homem de Deus que enviaste volte para nos instruir sobre o que fazer com o menino que vai nascer”.

[9]Deus ouviu a oração de Manoá, e o Anjo de Deus veio novamente falar com a mulher quando ela estava sentada no

[2]Имаше един човек от Сарая, от Дановото племе, на име Маное, чиято жена беше бездетна и не раждаше.

[3]Ангел Господен се яви на жената и ѝ каза: Сега си бездетна и не раждаш, но ще заченеш и ще родиш син.

[4]Затова, пази се сега, не пий вино или сикера и не яж нищо нечисто.

[5]Защото ще заченеш и ще родиш син; и бръснач няма да се докосва до главата му, защото още от раждането си детето ще бъде назорей на Бога. Той ще почне да избавя Израил от филистимците.

[6]Тогава жената отиде и каза на мъжа си: Един Божий човек дойде при мене. Той изглеждаше като Божия Ангел, страшен и величествен. Аз не го попитах от къде е, нито пък той ми каза името си.

[7]Но ми каза: Ще заченеш и ще родиш син; затова не пий вино, нито сикера и не яж нищо нечисто, защото от раждането си до деня на смъртта си детето ще бъде назорей на Бога.

[8]Тогава Маное се помоли на Господа: Моля Ти се, Господи, нека дойде пак при нас Божият човек, когото си пратил, и нека ни научи какво да правим с детето, което ще се роди.

[9]И Бог послуша Маноевия глас; и ангелът Божий пак дойде при жената, когато беше на нивата. А мъжът ѝ Маное не беше с нея.

campo; Manoá, seu marido, não estava com ela.

[10]Mas ela foi correndo contar ao marido: “O homem que me apareceu outro dia está aqui!”

[10] Жената се завтече и побърза да каже на мъжа си: Яви се онзи човек, който дойде при мене завчера.

[11]Manoá levantou-se e seguiu a mulher. Quando se aproximou do homem, perguntou: “Foste tu que falaste com a minha mulher?” “Sim”, disse ele.

[11] Тогава Маное последва жена си и като стигна при човека, му каза: Ти ли си онзи човек, който си говорил на тази жена? А той отговори: Аз съм.

[12]“Quando as tuas palavras se cumprirem”, Manoá perguntou, “como devemos criar o menino? O que ele deverá fazer?”

[12] Маное каза: Когато вече се сбъдне това, което казваш, как трябва да се грижим за детето и какво да прави то?

[13]O Anjo do Senhor respondeu: “Sua mulher terá que seguir tudo o que eu ordenei a você:

[13] И ангелът Господен отговори на Маное: Жената да се пази от всичко, за което ѝ казах:

[14]Ela não poderá comer nenhum produto da videira, nem vinho ou bebida fermentada, nem comer nada impuro. Terá que obedecer a tudo o que ordenei a você”.

[14] да не яде от нищо, което ражда лозата, нито да пие вино или сикера и да не яде нищо нечисто. Всичко, което ѝ заповядах, нека спазва.

[15]Manoá disse ao Anjo do Senhor: “Gostaríamos que ficasses conosco; queremos oferecer-te um cabrito”.

[15] Тогава Маное каза на ангела Господен: Моля, остани за малко при нас, нека ти сготвим яре.

[16]O Anjo do Senhor respondeu: “Se eu ficar, não comerei nada. Mas, se você preparar um holocausto, ofereça-o ao Senhor”. Manoá não sabia que ele era o Anjo do Senhor.

[16] Но ангелът Господен отговори: Дори и да остана, няма да ям от хляба ти. А ако искаш да направиш всеизгаряне, принеси го на Господа. Маное не разбра, че това беше ангел Господен.

[17]Então Manoá perguntou ao Anjo do Senhor: “Qual é o teu nome, para que te prestemos homenagem quando se cumprir a tua palavra?”

[17] Тогава Маное каза на ангела Господен: Как ти е името, за да те почетем, когато се сбъдне това, което ти казваш?

[18]Ele respondeu: “Por que pergunta o meu nome? Meu nome está além do entendimento”.

[18] А ангелът Господен отговори: Защо питаш за името ми, то е тайно.

[19]Então Manoá apanhou um cabrito e a oferta de cereal e os ofereceu ao Senhor sobre uma rocha. E o Senhor fez algo estranho enquanto Manoá e sua mulher observavam:

[19] Тогава Маное взе ярето и хлебната жертва и ги принесе на Господа на камъка. И докато Маное и жена му гледаха, ангелът извърши нещо изумително;

[20]quando a chama do altar subiu ao céu, o Anjo do Senhor subiu na chama. Vendo isso, Manoá e sua mulher prostraram-se com o rosto em terra.

[20] когато пламъкът от жертвеника се издигаше към небето, то и ангелът Господен се издигна в пламъка на жертвеника. А Маное и жена му, като гледаха, паднаха по лице на земята.

[21]Como o Anjo do Senhor não voltou a manifestar-se a Manoá e à sua mulher, Manoá percebeu que era o Anjo do Senhor.

[21] И ангелът Господен стана невидим за Маное и жена му. Тогава Маное позна, че това беше ангел Господен.

[22]“Sem dúvida vamos morrer!” disse ele à mulher, “pois vimos a Deus!”

[22] Той каза на жена си: Със сигурност ще умрем, защото видяхме Бога.

[23]Mas a mulher respondeu: “Se o Senhor tivesse a intenção de nos matar, não teria aceitado o holocausto e a oferta de cereal das nossas mãos, não nos teria mostrado todas essas coisas e não nos teria revelado o que agora nos revelou”.

[23] А жена му отговори: Ако Господ искаше да ни умъртви, нямаше да приеме всеизгаряне и хлебна жертва от нас, нито щеше да ни изяви всичко това, нито би ни съобщил такива неща точно сега.

[24]A mulher deu à luz um menino e pôs-lhe o nome de Sansão. Ele cresceu, e o Senhor o abençoou,

[24] И жената роди син и го нарече Самсон. Детето порасна и Господ го благослови.

[25]e o Espírito do Senhor começou a agir nele quando ele se achava em Maané-Dã, entre Zorá e Estaol.

[25] И Господният Дух започна да го подготвя в Маханедан, между Сарая и Естаол.

Juízes 14

O Casamento de Sansão

[1]Sansão desceu a Timna e viu ali uma mulher do povo filisteu.

[2]Quando voltou para casa, disse a seu pai e a sua mãe: “Vi uma mulher filisteia em Timna; consigam essa mulher para ser minha esposa”.

Съдии 14

[1] Самсон отиде в Тамнат и там видя една жена от филистимските дъщери.

[2] И отиде и каза на баща си и майка си: Видях в Тамнат една жена от филистимските дъщери. Вземете ми я за жена.

[3]Seu pai e sua mãe lhe perguntaram: “Será que não há mulher entre os seus parentes ou entre todo o seu povo? Você tem que ir aos filisteus incircuncisos para conseguir esposa?” Sansão, porém, disse ao pai: “Consiga-a para mim. É ela que me agrada”.

[3] А баща му и майка му отвърнаха: Няма ли някоя жена между дъщерите на братята ти или между целия ми род, та отиваш да вземеш жена от необрязаните филистимци? А Самсон каза на баща си: Нея ми вземи, защото тя ми хареса.

[4]Seus pais não sabiam que isso vinha do Senhor, que buscava ocasião contra os filisteus; pois naquela época eles dominavam Israel.

[4] Но баща му и майка му не знаеха, че това беше от Господа и че той търсеше повод да отмъсти на филистимците; защото по онова време филистимците владееха над Израил.

[5]Sansão foi para Timna com seu pai e sua mãe. Quando se aproximavam das vinhas de Timna, de repente um leão forte veio rugindo na direção dele.

[5] Тогава Самсон отиде с баща си в Тамнат. Като стигнаха в тамнатските лозя, един млад лъв го нападна.

[6]O Espírito do Senhor apossou-se de Sansão, e ele, sem nada nas mãos, rasgou o leão como se fosse um cabrito. Mas não contou nem ao pai nem à mãe o que fizera.

[6] И Господният Дух дойде със сила на него; и Самсон разкъса лъва все едно, че беше яре, и то, без да има нищо в ръцете си; но не каза на баща си и майка си какво беше направил.

[7]Então foi conversar com a mulher de quem gostava.

[7] И отиде и говорѝ с жената; и тя се хареса на Самсон.

[8]Algum tempo depois, quando voltou para casar-se com ela, Sansão saiu do caminho para olhar o cadáver do leão, e nele havia um enxame de abelhas e mel.

[8] След няколко дни, като се върна да я вземе, той се отби от пътя, за да види трупа на лъва; и видя рояк пчели и мед в трупа на лъва.

[9]Tirou o mel com as mãos e o foi comendo pelo caminho. Quando voltou aos seus pais, repartiu com eles o mel, e eles também comeram. Mas não lhes contou que tinha tirado o mel do cadáver do leão.

[9] И като взе от меда, вървеше и ядеше. Когато настигна баща си и майка си, даде и на тях да ядат; но не им каза, че беше взел меда от трупа на лъва.

[10]Seu pai desceu à casa da mulher, e Sansão deu ali uma festa, como era costume dos noivos.

[10] Баща му отиде при жената; и там Самсон направи угощение, защото така правеха младоженците.

[11]Quando ele chegou, trouxeram-lhe trinta rapazes para o acompanharem na festa.

[12]"Vou propor um enigma para vocês", disse-lhes Sansão. "Se vocês puderem dar-me a resposta certa durante os sete dias da festa, então eu darei a vocês trinta vestes de linho e trinta mudas de roupas.

[13]Se não conseguirem dar-me a resposta, vocês me darão trinta vestes de linho e trinta mudas de roupas." "Proponha-nos o seu enigma", disseram. "Vamos ouvi-lo."

[14]Disse ele então: "Do que come saiu comida; do que é forte saiu doçura". Durante três dias eles não conseguiram dar a resposta.

[15]No quarto dia disseram à mulher de Sansão: "Convença o seu marido a explicar o enigma. Caso contrário, poremos fogo em você e na família de seu pai, e vocês morrerão. Você nos convidou para nos roubar?"

[16]Então a mulher de Sansão implorou-lhe aos prantos: "Você me odeia! Você não me ama! Você deu ao meu povo um enigma, mas não me contou a resposta!" "Nem a meu pai nem à minha mãe expliquei o enigma", respondeu ele. "Por que deveria explicá-lo a você?"

[17]Ela chorou durante o restante da semana da festa. Por fim, no sétimo dia, ele lhe contou, pois ela continuava a perturbá-lo.

[11] И филистимците, като го видяха, доведоха тридесет приятели, за да бъдат с него.

[12] Самсон им каза: Сега ще ви предложа една гатанка. Ако можете да я отгатнете през седемте дни на угощението и да намерите правилния отговор, тогава ще ви дам тридесет ленени ризи и тридесет дрехи за премяна.

[13] Обаче ако не можете да я отгатнете, тогава вие ще ми дадете тридесет ленени ризи и тридесет дрехи за премяна. И те му отговориха: Предложи гатанката си, за да я чуем.

[14] А той им каза: От ядещия излезе ястие и от силния излезе сладост. Но до третия ден те не можаха да отгатнат гатанката.

[15] Тогава на седмия ден казаха на Самсоновата жена: Придумай мъжа си да ни разкрие гатанката, за да не подпалим теб и бащиния ти дом. Затова ли ни поканихте, да ни оберете?

[16] И така, жената на Самсон заплака пред него: Ти само ме мразиш и не ме обичаш. Задал си гатанка на онези, които са от народа ми, а на мене не си я разгадал. А той ѝ отговори: Дори на баща си и майка си не съм я разгадал, та на тебе ли ще я кажа?

[17] Но тя плачеше пред него през всичките седем дни, в които ставаше угощението им. А на седмия ден Самсон ѝ каза отговора, защото

Ela, por sua vez, revelou o enigma ao seu povo.

[18]Antes do pôr do sol do sétimo dia, os homens da cidade vieram lhe dizer: “O que é mais doce que o mel? O que é mais forte que o leão?” Sansão lhes disse: “Se vocês não tivessem arado com a minha novilha, não teriam solucionado o meu enigma”.

[19]Então o Espírito do Senhor apossou-se de Sansão. Ele desceu a Ascalom, matou trinta homens, pegou as suas roupas e as deu aos que tinham explicado o enigma. Depois, enfurecido, foi para a casa do seu pai.

[20]E a mulher de Sansão foi dada ao amigo que tinha sido o acompanhante dele no casamento.

Juízes 15

A Vingança de Sansão

[1]Algum tempo depois, na época da colheita do trigo, Sansão foi visitar a sua mulher e levou-lhe um cabrito. “Vou ao quarto da minha mulher”, disse ele. Mas o pai dela não quis deixá-lo entrar.

[2]“Eu estava tão certo de que você a odiava”, disse ele, “que a dei ao seu amigo. A sua irmã mais nova não é mais bonita? Fique com ela no lugar da irmã”.

[3]Sansão lhes disse: “Desta vez ninguém poderá me culpar quando eu acertar as contas com os filisteus!”

[4]Então saiu, capturou trezentas raposas e as amarrou aos pares pela cauda. Depois prendeu uma tocha em cada par de caudas,

много му беше дотегнала; и тя разкри гатанката на мъжете от народа си.

[18] Тогава на седмия ден преди залез слънце градските мъже му казаха: Кое е по-сладко от мед? И кое е по-силно от лъв? А той им отговори: Ако не бяхте орали с моята телица, не бихте отгатнали гатанката ми.

[19] Господният Дух дойде със сила на него; и той отиде в Аскалон и изби тридесет мъже от тях, и като взе облеклата им, даде премените на онези, които отгатнаха гатанката. И силно разгневен се върна в бащиния си дом.

[20] А Самсоновата жена се омъжи за сватбения му другар, който му беше приятел.

Съдии 15

[1] След известно време, когато се жънеше пшеницата, Самсон посети жена си, като ѝ донесе едно яре. Той каза на бащата ѝ: Ще вляза при жена си в спалнята. Но баща ѝ не му позволи да влезе.

[2] И баща ѝ му каза: Аз си помислих, че ти си я намразил. Затова я дадох на приятеля ти. По-малката ѝ сестра не е ли по-хубава от нея? Вземи нея вместо другата.

[3] А Самсон отговори: Този път ще бъда невинен спрямо филистимците, като им сторя и аз зло.

[4] И така, Самсон отиде и хвана триста лисици. След това взе главни, обърна ги с опашките една към друга и прикачи по

една главня в средата между двете опашки.

[5]acendeu as tochas e soltou as raposas no meio das plantações dos filisteus. Assim ele queimou os feixes, o cereal que iam colher e também as vinhas e os olivais.

[5] След това запали главните, пусна лисиците по посевите на филистимците и изгори копните и неожънатите класове, също и маслините.

[6]Os filisteus perguntaram: "Quem fez isso?" Responderam-lhes: "Foi Sansão, o genro do timnita, porque a sua mulher foi dada ao seu amigo". Então os filisteus foram e queimaram a mulher e seu pai.

[6] Тогава филистимците попитаха: Кой стори това? И им отвърнаха: Самсон, зетят на тамнатеца, затова, че той взе жена му и я даде на другаря му. Тогава филистимците дойдоха и изгориха нея и баща ѝ с огън.

[7]Sansão lhes disse: "Já que fizeram isso, não sossegarei enquanto não me vingar de vocês".

[7] А Самсон им каза: Щом направихте така, аз ще си отмъстя на вас. Само тогава ще престана.

[8]Ele os atacou sem dó nem piedade e fez terrível matança. Depois desceu e ficou numa caverna da rocha de Etã.

[8] И той ги порази с голямо клане надлъж и нашир; след това отиде и остана в процепа на скалата Итам.

[9]Os filisteus foram para Judá e lá acamparam, espalhando-se pelas proximidades de Leí.

[9] Тогава филистимците отидоха, разположиха стан в Юда и се разпростряха до Лехий.

[10]Os homens de Judá perguntaram: "Por que vocês vieram lutar contra nós?" Eles responderam: "Queremos levar Sansão amarrado, para tratá-lo como ele nos tratou".

[10] Юдовите мъже им казаха: Защо сте дошли против нас? А те отговориха: Дошли сме да вържем Самсон, за да постъпим с него, както той направи с нас.

[11]Três mil homens de Judá desceram então à caverna da rocha de Etã e disseram a Sansão: "Você não sabe que os filisteus dominam sobre nós? Você viu o que nos fez?" Ele respondeu: "Fiz a eles apenas o que eles me fizeram".

[11] Затова три хиляди мъже от Юда слязоха в процепа на скалата Итам и казаха на Самсон: Не знаеш ли, че филистимците са ни господари? Какво е това, което правиш на нас? А той им отвърна: Каквото те ми сториха, това им сторих и аз.

[12]Disseram-lhe: “Viemos amarrá-lo para entregá-lo aos filisteus”. Sansão disse: “Jurem-me que vocês mesmos não me matarão”.

[13]“Certamente que não!”, responderam. “Somente vamos amarrá-lo e entregá-lo nas mãos deles. Não o mataremos.” E o prenderam com duas cordas novas e o fizeram sair da rocha.

[14]Quando ia chegando a Leí, os filisteus foram ao encontro dele aos gritos. Mas o Espírito do Senhor apossou-se dele. As cordas em seus braços se tornaram como fibra de linho queimada, e os laços caíram das suas mãos.

[15]Encontrando a carcaça de um jumento, pegou a queixada e com ela matou mil homens.

[16]Disse ele então: “Com uma queixada de jumento fiz deles montões. Com uma queixada de jumento matei mil homens”.

[17]Quando acabou de falar, jogou fora a queixada; e o local foi chamado Ramate-Leí.

[18]Sansão estava com muita sede e clamou ao Senhor: “Deste pela mão de teu servo esta grande vitória. Morrerei eu agora de sede para cair nas mãos dos incircuncisos?”

[19]Deus então abriu a rocha que há em Leí, e dela saiu água. Sansão bebeu, suas forças voltaram, e ele recobrou o ânimo. Por esse motivo essa fonte foi chamada En-Hacoré, e ainda lá está, em Leí.

[12] Тогава те му казаха: Ние сме дошли да те вържем и да те предадем на филистимците. Самсон отговори: Закълнете ми се, че вие самите няма да ме нападнете.

[13] А те се уговориха с него: Ние само ще те вържем и ще те предадем на тях; но в никакъв случай няма да те убием. И така, вързаха Самсон с две нови въжета и го изведоха от скалата.

[14] Когато стигнаха в Лехий, филистимците го посрещнаха с викове. А Господният Дух дойде със сила на него; и въжетата на ръцете му станаха като прегорял лен и връзките му паднаха от ръцете му.

[15] И Самсон намери една челюст на осел, още прясна, протегна ръката си, взе я и уби с нея хиляда мъже.

[16] Тогава Самсон каза: С челюст на осел унищожих купове, купове. С челюст на осел убих хиляда мъже.

[17] И като спря да говори, хвърли челюстта от ръката си. Затова онова място бе наречено Рамат-Лехий.

[18] След това той много ожадня; и извика към Господа: Ти даде чрез ръцете на слугата Си това голямо избавление. Сега да умра от жажда ли и да падна в ръката на необрязаните?

[19] Но Бог разтвори процепа, който е в Лехий, и от него потече вода. След като пи, духът му се съвзе и Самсон се съживи. Затова той нарече мястото,

което е Лехий, Енакоре, както се нарича и до днес.

[20]Sansão liderou Israel durante vinte anos, no tempo do domínio dos filisteus.

[20] И той беше двадесет години съдия над Израил през времето на филистимското господство.

Juízes 16

Sansão e Dalila

[1]Certa vez Sansão foi a Gaza, viu ali uma prostituta e passou a noite com ela.

[2]Disseram ao povo de Gaza: “Sansão está aqui!” Então cercaram o local e ficaram à espera dele a noite toda, junto à porta da cidade. Não se moveram a noite inteira, dizendo: “Ao amanhecer o mataremos”.

[3]Sansão, porém, ficou deitado só até a meia-noite. Levantou-se, agarrou firme a porta da cidade, com os dois batentes, e os arrancou, com tranca e tudo. Pôs tudo nos ombros e o levou ao topo da colina que fica defronte de Hebrom.

[4]Depois dessas coisas, ele se apaixonou por uma mulher do vale de Soreque, chamada Dalila.

[5]Os líderes dos filisteus foram dizer a ela: “Veja se consegue induzi-lo a mostrar para você o segredo da sua grande força e como poderemos dominá-lo, para que o amarremos e o subjuguemos. Cada um de nós dará a você treze quilos de prata”.

[6]Disse, pois, Dalila a Sansão: “Conte-me, por favor, de onde vem a sua grande força e como você pode ser amarrado e subjugado”.

[7]Respondeu-lhe Sansão: “Se alguém me amarrar com sete tiras de couro ainda

Съдии 16

Самсон и Далила

[1] След това Самсон отиде в Газа. Там видя една блудница и влезе при нея.

[2] И съобщиха на жителите на Газа: Самсон дойде тук. И те обикаляха и цяла нощ го причакваха при градската порта; и се спотайваха цяла нощ с надежда, преди да съмне, да го убият.

[3] А Самсон спа до среднощ; и след като стана в полунощ, хвана вратите на градската порта с двата стълба и ги изкърти заедно с лоста, вдигна ги на раменета си и ги занесе на върха на хълма, който е срещу Хеврон.

[4] След това залюби една жена в долината Сорик на име Далила.

[5] Филистимските началници отидоха при нея и ѝ казаха: Придумай го и разбери в какво се състои огромната му сила и как можем да му надвием, и да го вържем, за да го усмирим. А ние ще ти дадем по хиляда и сто сребърника всеки.

[6] И така, Далила каза на Самсон: Кажи ми в какво се състои голямата ти сила и с какво трябва да те вържат, за да те победят.

[7] Самсон ѝ отговори: Ако ме вържат със седем пресни тетиви, още неизсъхнали,

úmidas, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem”.

[8]Então os líderes dos filisteus trouxeram a ela sete tiras de couro ainda úmidas, e Dalila o amarrou com elas.

[9]Tendo homens escondidos no quarto, ela o chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Mas ele arrebentou as tiras de couro como se fossem um fio de estopa posto perto do fogo. Assim, não se descobriu de onde vinha a sua força.

[10]Disse Dalila a Sansão: “Você me fez de boba; mentiu para mim! Agora conte-me, por favor, como você pode ser amarrado”.

[11]Ele disse: “Se me amarrarem firmemente com cordas que nunca tenham sido usadas, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem”.

[12]Dalila o amarrou com cordas novas. Depois, tendo homens escondidos no quarto, ela o chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Mas ele arrebentou as cordas de seus braços como se fossem uma linha.

[13]Disse Dalila a Sansão: “Até agora você me fez de boba e mentiu para mim. Diga-me como pode ser amarrado”. Ele respondeu: “Se você tecer num pano as sete tranças da minha cabeça e o prender com uma lançadeira, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem”. Assim, enquanto ele dormia, Dalila teceu as sete tranças da sua cabeça num pano

тогава ще стана безсилен и ще бъда като всеки друг човек.

[8]Тогава филистимските началници ѝ донесоха седем пресни тетиви, още неизсъхнали; и тя го върза с тях.

[9](В това време имаше в спалнята ѝ имаше скрити хора.) И тя каза на Самсон: Филистимците те нападат, Самсоне! А той скъса тетивите, както се къса връв от кълчища, когато се допре до огън. И не можаха да узнаят колко беше силата му.

[10]След това Далила каза на Самсон: Ти се подигра с мен и ме излъга. Сега ми кажи с какво трябва да те вържат.

[11]А той отговори: Ако ме вържат здраво с нови, неупотребявани въжета, тогава ще стана безсилен и ще бъда като всеки друг човек.

[12]И така, Далила намери нови въжета, върза го с тях и му каза: Филистимците те нападат, Самсоне! (И имаше скрити хора, причакващи в спалнята ѝ). А Самсон ги скъса от ръцете си като нишка.

[13]Тогава Далила каза на Самсон: Непрекъснато ми се подиграваш и ме лъжеш. Кажи ми с какво трябва да те вържат. А той отговори: Трябва да втъчеш седемте плитки на главата ми в тъканта, която тъчеш.

[14]e o prendeu com a lançadeira. Novamente ela o chamou: "Sansão, os filisteus o estão atacando!" Ele despertou do sono e arrancou a lançadeira e o tear, com os fios.

[15]Então ela lhe disse: "Como você pode dizer que me ama se não confia em mim? Esta é a terceira vez que você me fez de boba e não contou o segredo da sua grande força".

[16]Importunando-o o tempo todo, ela o cansava dia após dia, ficando ele a ponto de morrer.

[17]Por isso ele lhe contou o segredo: "Jamais se passou navalha em minha cabeça", disse ele, "pois sou nazireu, desde o ventre materno. Se fosse rapado o cabelo da minha cabeça, a minha força se afastaria de mim, e eu ficaria tão fraco quanto qualquer outro homem".

[18]Quando Dalila viu que Sansão lhe tinha contado todo o segredo, enviou esta mensagem aos líderes dos filisteus: "Subam mais esta vez, pois ele me contou todo o segredo". Os líderes dos filisteus voltaram a ela levando a prata.

[19]Fazendo-o dormir no seu colo, ela chamou um homem para cortar as sete tranças do cabelo dele, e assim começou a subjugá-lo. E a sua força o deixou.

[20]Então ela chamou: "Sansão, os filisteus o estão atacando!" Ele acordou do sono e

[14] И тя ги втъка и заклини стана; тогава му каза: Филистимците те нападат, Самсоне! А той се събуди от съня си и изтръгна клина на стана заедно с тъканта.

[15] Тогава Далила му каза: Как можеш да казваш: Обичам те, като сърцето ти не е с мен? Ето, три пъти ти ме излъга и не ми разкри в какво се състои огромната ти сила.

[16] И понеже му досаждаше всеки ден с думите си и толкова настояваше пред него, на края душата му се отегчи до смърт.

[17] Тогава той ѝ откри цялото си сърце: Бръснач не е минавал през главата ми, защото аз съм назорей на Бога още от утробата на майка си. Ако се обръсна, тогава силата ми ще се оттегли от мен и ще отслабна, ще стана като всеки друг човек.

Пленяването на Самсон

[18] Щом Далила видя, че Самсон ѝ разкри всичко, прати да повикат филистимските началници и им каза: Елате още веднъж, защото той ми разкри цялото си сърце. Тогава филистимските началници дойдоха при нея и ѝ донесоха парите.

[19] И тя приспа Самсон на коленете си, повика човек да обръсне седемте плитки на главата му; и след това започна да го оскърбява. И силата му се оттегли от него.

[20] Тогава тя каза: Филистимците те нападат, Самсоне! И той се събуди от

pensou: “Sairei como antes e me livrarei”. Mas não sabia que o Senhor o tinha deixado.

съня си и си каза: Ще изляза, както друг път, и ще се отърва. Той обаче не знаеше, че Господ се беше оттеглил от него.

[21]Os filisteus o prenderam, furaram os seus olhos e o levaram para Gaza. Prenderam-no com algemas de bronze, e o puseram a girar um moinho na prisão.

[21] Така филистимците го хванаха, избодоха очите му и като го отведоха в Газа, го оковаха с медни вериги. И той мелеше в тъмницата.

[22]Mas, logo o cabelo da sua cabeça começou a crescer de novo.

[22] Но космите на главата му започнаха пак да растат след бръсненето.

A Morte de Sansão

Отмъщението и смъртта на Самсон

[23]Os líderes dos filisteus se reuniram para oferecer um grande sacrifício a seu deus Dagom e para festejar. Comemorando sua vitória, diziam: “O nosso deus entregou o nosso inimigo Sansão em nossas mãos”.

[23] Филистимските началници се събраха, за да принесат голяма жертва на бога си Дагон и да се повеселят, защото си казаха: Нашият бог предаде в ръцете ни неприятеля ни Самсон.

[24]Quando o povo o viu, louvou o seu deus: “O nosso deus nos entregou o nosso inimigo, o devastador da nossa terra, aquele que multiplicava os nossos mortos”.

[24] Когато народът видя Самсон, всичкихвалеха бога си: Нашият бог предаде в ръцете ни неприятеля ни, опустошителя на земята ни, който е убил мнозина от нас.

[25]Com o coração cheio de alegria, gritaram: “Tragam-nos Sansão para nos divertir!” E mandaram trazer Sansão da prisão, e ele os divertia. Quando o puseram entre as colunas,

[25] И когато се развеселиха сърцата им, предложиха: Повикайте Самсон, нека се подиграем с него. И така, доведоха Самсон от тъмницата и той стана за присмех пред тях. След това го поставиха между колоните на къщата.

[26]Sansão disse ao jovem que o guiava pela mão: “Ponha-me onde eu possa apalpar as colunas que sustentam o templo, para que eu me apoie nelas”.

[26] Тогава Самсон каза на момченцето, което го водеше: Заведи ме да напипам колоните, на които се крепи къщата, за да се подпра на тях.

[27]Homens e mulheres lotavam o templo; todos os líderes dos filisteus estavam presentes e, no alto, na galeria, havia cerca

[27] А къщата беше пълна с мъже и жени. Там бяха всички филистимски началници и на покрива имаше около три хиляди мъже и жени, които гледаха

de três mil homens e mulheres vendo Sansão, que os divertia.

[28]E Sansão orou ao Senhor: "Ó Soberano Senhor, lembra-te de mim! Ó Deus, eu te suplico, dá-me forças, mais uma vez, e faze com que eu me vingue dos filisteus por causa dos meus dois olhos!"

[29]Então Sansão forçou as duas colunas centrais sobre as quais o templo se firmava. Apoiando-se nelas, tendo a mão direita numa coluna e a esquerda na outra,

[30]disse: "Que eu morra com os filisteus!" Em seguida, ele as empurrou com toda a força, e o templo desabou sobre os líderes e sobre todo o povo que ali estava. Assim, na sua morte, Sansão matou mais homens do que em toda a sua vida.

[31]Foram, então, os seus irmãos e toda a família do seu pai para buscá-lo. Trouxeram-no e o sepultaram entre Zorá e Estaol, no túmulo de Manoá, seu pai. Sansão liderou Israel durante vinte anos.

Juízes 17

Os Ídolos de Mica

[1]Havia um homem chamado Mica, dos montes de Efraim,

[2]que disse certa vez à sua mãe: "Os treze quilos de prata que foram roubados de você e pelos quais eu a ouvi pronunciar uma maldição, na verdade a prata está comigo; eu a peguei". Disse-lhe sua mãe: "O Senhor o abençoe, meu filho!"

Самсон, който се беше превърнал в посмешище.

[28]Тогава Самсон извика към Господа: Господи Йехова, спомни си за мен и ме подкрепи само още веднъж, Боже, за да отмъстя на филистимците поне за двете си очи.

[29]След това Самсон прегърна двата средни стълба, на които се крепеше къщата, опря се на тях – на единия с дясната си ръка, а на другия с лявата.

[30]И каза: Нека умра с филистимците. След това наблегна с всичката си сила и къщата падна върху началниците и върху целия народ, който беше в нея. Така умрелите, които Самсон уби при смъртта си, бяха повече от онези, които беше убил през живота си.

[31]Братята му и целият му бащин дом дойдоха и като взеха тялото му, занесоха го и го погребаха в гроба на баща му Маное, между Сарая и Естаол. И Самсон беше съдия над Израил за двадесет години.

Съдии 17

ВРЕМЕ НА ГРАЖДАНСКИ И РЕЛИГИОЗЕН СМУТ

Капището на Михей от Ефремовата земя и капището в град Дан

[1]Имаше един човек от Ефремовата хълмиста земя на име Михей.

[2]Той каза на майка си: Хилядата и сто сребърника, които ти бяха откраднати, за които ти произнесе проклятие пред мене, това сребро е в мен, аз го взех. А майка му каза: Благословен да е моят син от Господа.

[3]Quando ele devolveu os treze quilos de prata à mãe, ela disse: “Consagro solenemente a minha prata ao Senhor para que o meu filho faça uma imagem esculpida e um ídolo de metal. Eu a devolvo a você”.

[4]Mas ele devolveu a prata à sua mãe, e ela separou dois quilos e quatrocentos gramas, e os deu a um ourives, que deles fez a imagem e o ídolo. E estes foram postos na casa de Mica.

[5]Ora, esse homem, Mica, possuía um santuário, fez um manto sacerdotal e alguns ídolos da família e pôs um dos seus filhos como seu sacerdote.

[6]Naquela época, não havia rei em Israel; cada um fazia o que lhe parecia certo.

[7]Um jovem levita de Belém de Judá, procedente do clã de Judá,

[8]saiu daquela cidade em busca de outro lugar para morar. Em sua viagem, chegou à casa de Mica, nos montes de Efraim.

[9]Mica lhe perguntou: “De onde você vem?” “Sou levita, de Belém de Judá”, respondeu ele. “Estou procurando um lugar para morar.”

[10]“Fique comigo”, disse-lhe Mica. “Seja meu pai e sacerdote, e eu darei a você cento e vinte gramas de prata por ano, roupas e comida.”

[3] И като върна хилядата и сто сребърника на майка си, тя му каза: Бях посветила от себе си среброто на Господа за сина ми, за да направи изваян идол и леян кумир. Затова сега отново го давам на тебе.

[4] Но Михей не прие среброто от майка си; затова тя отдели двеста сребърника и ги даде на златаря, който направи от тях изваян идол и леян кумир. И вещите бяха поставени в дома на Михей.

[5] Този човек Михей, като имаше капище за богове в дома си, направи ефод и домашни идоли и посвети един от синовете си, за да бъде свещеник.

[6] По това време в Израил нямаше цар. Всеки правеше каквото смяташе за правилно.

[7] Имаше един момък, левит, пришълец във Витлеем Юдейски, града на Юдовите потомци.

[8] Този момък напусна града Витлеем Юдейски и тръгна да търси някое друго място, където да се засели. И като вървеше по пътя, стигна до Михеевата къща в Ефремовата хълмиста земя.

[9] Михей го попита: Откъде идваш? А той отговори: Аз съм левит от Витлеем Юдейски и съм тръгнал да търся някое място, където да се заселя.

[10] Тогава Михей му предложи: Остани при мен и ми стани отец и свещеник. Ще ти давам по десет сребърника на година, една премяна дрехи и ще ти

осигуряпрехрана. Така левитът остана при него.

[11]O jovem levita concordou em ficar com Mica, e tornou-se como um dos seus filhos.

[11] И левитът беше благодарен да живее при човека и самият той му стана като един от синовете на Михей.

[12]Mica acolheu o levita, e o jovem se tornou seu sacerdote, e ficou morando em sua casa.

[12] Михей посвети левита и момъкът му стана свещеник; и остана в Михеевата къща.

[13]E Mica disse: "Agora sei que o Senhor me tratará com bondade, pois esse levita se tornou meu sacerdote".

[13] Тогава Михей каза: Сега зная, че Господ ще ми стори добро, защото имам левит за свещеник.

Juízes 18

A Tribo de Dã se Estabelece em Laís

Съдии 18

[1]Naquela época, não havia rei em Israel, e a tribo de Dã estava procurando um local onde se estabelecer, pois ainda não tinha recebido herança entre as tribos de Israel.

[1] По онова време в Израил нямаше цар; в онези дни Дановото племе си търсеше дял от наследство, където да се засели, защото до този момент не им се беше паднало наследство сред Израилевите племена.

[2]Então enviaram cinco guerreiros de Zorá e de Estaol para espionarem a terra e explorá-la. Esses homens representavam todos os clãs da tribo. Disseram-lhes: "Vão, explorem a terra". Os homens chegaram aos montes de Efraim e foram à casa de Mica, onde passaram a noite.

[2] И Дановите потомци изпратиха от рода си петима мъже от племето, храбри мъже, от Сарая и от Естаол, за да съгледат земята и да я изучат, като им заръчаха: Идете, изучете земята. И те стигнаха до Михеевата къща, в Ефремовата хълмиста земя, и там пренощуваха.

[3]Quando estavam perto da casa de Mica, reconheceram a voz do jovem levita; aproximaram-se e lhe perguntaram: "Quem o trouxe para cá? O que você está fazendo neste lugar? Por que você está aqui?"

[3] Когато се приближиха до Михеевата къща, познаха гласа на младия левит, отбиха се там и го попитаха: Кой те доведе тук? Какво правиш на това място? И защо си тук?

[4]O jovem lhes contou o que Mica fizera por ele, e disse: "Ele me contratou, e eu sou seu sacerdote".

[4] А той им обясни какво беше направил Михей за него и им каза: Той ме нае и аз му станах свещеник.

[5]Então eles lhe pediram: “Pergunte a Deus se a nossa viagem será bem-sucedida”.

[6]O sacerdote lhes respondeu: “Vão em paz. Sua viagem tem a aprovação do Senhor”.

[7]Os cinco homens partiram e chegaram a Laís, onde viram que o povo vivia em segurança, como os sidônios, despreocupado e tranquilo, e gozava prosperidade, pois a sua terra não lhe deixava faltar nada. Viram também que o povo vivia longe dos sidônios e não tinha relações com nenhum outro povo.

[8]Quando voltaram a Zorá e a Estaol, seus irmãos lhes perguntaram: “O que descobriram?”

[9]Eles responderam: “Vamos atacá-los! Vimos que a terra é muito boa. Vocês vão ficar aí sem fazer nada? Não hesitem em ir apossar-se dela.

[10]Chegando lá, vocês encontrarão um povo despreocupado e uma terra espaçosa que Deus pôs nas mãos de vocês, terra onde não falta coisa alguma!”

[11]Então seiscentos homens da tribo de Dã partiram de Zorá e de Estaol, armados para a guerra.

[12]Na viagem armaram acampamento perto de Quiriate-Jearim, em Judá. É por isso que até hoje o local, a oeste de Quiriate-Jearim, é chamado Maané-Dã.

[5] Те му казаха: Допитай се тогава до Бога, за да узнаем дали ще бъде благополучно пътуването, което сме предприели.

[6] А свещеникът им отговори: Вървете с мир; пътуването, което сте предприели, е пред Господа.

[7] Тогава петимата мъже тръгнаха. Когато стигнаха в Лаис, видяха, че народът в него живееше спокойно, както сидонците, без грижи и без страх, защото в земята нямаше властелин, който да ги притеснява с нещо. Те бяха далеч от сидонците и нямаха отношения с никого.

[8] И така, мъжете се върнаха при братята си в Сарая и Естаол. Братята им ги попитаха: Какво е предложението ви?

[9] А те отговориха: Станете, нека да отидем против тях. Видяхме – земята е много добра. Няма ли да предприемете нещо? Не се двоумете, вървете, влезте в земята и я завладейте.

[10] Като стигнете там, ще намерите народ, който живее безгрижно и в обширна територия, в която няма оскъдност от нищо, каквото ражда земята (защото Бог я даде в ръката ни).

[11] И така, тръгнаха оттам, шестстотин мъже от Дановия род, от Сарая и Естаол, препасани с оръжия за бой.

[12] По пътя те разположиха стан в Кириат-иарим, в Юда; затова нарекоха онова място Маханедан, както се казва

[13]Dali foram para os montes de Efraim e chegaram à casa de Mica.

[14]Os cinco homens que haviam espionado a terra de Laís disseram a seus irmãos: “Vocês sabiam que numa dessas casas há um manto sacerdotal, ídolos da família, uma imagem esculpida e um ídolo de metal? Agora vocês sabem o que devem fazer”.

[15]Então eles se aproximaram e foram à casa do jovem levita, à casa de Mica, e o saudaram.

[16]Os seiscentos homens de Dã, armados para a guerra, ficaram junto à porta.

[17]Os cinco homens que haviam espionado a terra entraram e apanharam a imagem, o manto sacerdotal, os ídolos da família e o ídolo de metal, enquanto o sacerdote e os seiscentos homens armados permaneciam à porta.

[18]Quando os homens entraram na casa de Mica e apanharam a imagem, o manto sacerdotal, os ídolos da família e o ídolo de metal, o sacerdote lhes perguntou: “Que é que vocês estão fazendo?”

[19]Eles lhe responderam: “Silêncio! Não diga nada. Venha conosco, e seja nosso pai e sacerdote. Não será melhor para você servir como sacerdote uma tribo e um clã

и до днес. То се намира зад Кириат-иарим.

[13] И оттам преминаха в Ефремовата хълмиста земя и стигнаха до Михеевата къща.

[14] Тогава петимата мъже, които бяха ходили да съгледат местността Лаис, казаха на братята си: Знаете ли, че в този дом има ефод и домашни идоли, изваян идол и леян кумир? Затова помислете какво трябва да направите.

[15] И така, те се отбиха там и отидоха в къщата на младия левит в Михеевата къща, и го поздравиха.

[16] А шестстотинте мъже, които бяха от Дановите синове, останаха препасани с оръжията за бой при входа на вратата.

[17] Тогава петимата мъже, които бяха отишли да съгледат земята, отидоха, влязоха там и взеха изваяния идол, ефода, домашните идоли и леяния кумир; а свещеникът стоеше при входа на вратата с шестстотинте мъже, които бяха препасани с оръжията за бой.

[18] И когато те влязоха в Михеевата къща и изнесоха изваяния идол, ефода, домашните идоли и леяния кумир, свещеникът им каза: Какво правите?

[19] А те му отговориха: Мълчи! Сложи ръка на устата си, ела с нас и ни бъди отец и свещеник. По-добре ли ти е да бъдеш свещеник на дома на един човек

de Israel do que apenas a família de um só homem?”

[20]Então o sacerdote se alegrou, apanhou o manto sacerdotal, os ídolos da família e a imagem esculpida e se juntou à tropa.

[21]Pondo os seus filhos, os seus animais e os seus bens na frente deles, partiram de volta.

[22]Quando já estavam a certa distância da casa, os homens que moravam perto de Mica foram convocados e alcançaram os homens de Dã.

[23]Como vinham gritando atrás deles, estes se voltaram e perguntaram a Mica: “Qual é o seu problema? Por que convocou os seus homens para lutar?”

[24]Ele respondeu: “Vocês estão levando embora os deuses que fiz e o meu sacerdote. O que me sobrou? Como é que ainda podem perguntar: ‘Qual é o seu problema?’ ”

[25]Os homens de Dã responderam: “Não discuta conosco, senão alguns homens de temperamento violento o atacarão, e você e a sua família perderão a vida”.

[26]E assim os homens de Dã seguiram seu caminho. Vendo que eles eram fortes demais para ele, Mica virou-se e voltou para casa.

[27]Os homens de Dã levaram o que Mica fizera e o seu sacerdote, e foram para Laís, lugar de um povo pacífico e despreocupado. Eles mataram todos ao fio da espada e queimaram a cidade.

или да бъдеш свещеник на едно племе и на един род в Израил?

[20] Тогава свещеникът се зарадва и като взе ефода, домашните идоли и изваяния идол, отиде сред народа.

[21] Те се обърнаха и тръгнаха, като поставиха пред себе си децата, добитъка и по-скъпите си вещи.

[22] Когато се бяха отдалечили от Михеевата къща, хората от къщите, съседни на Михеевия дом, се събраха и настигнаха Дановите синове.

[23] И като извикаха към Дановите синове, те се обърнаха и казаха на Михей: Какво ти е, че си събрал при себе си такава тълпа?

[24] А той отговори: Взехте ми боговете, които си направих, и свещеника и тръгнахте. За мене нищо не остана! А сега ми казвате: Какво ти е?

[25] А Дановите синове му казаха: Да не чуваме гласа ти между нас, да не би да ви нападнат разгневени мъже и да изгубиш живота си и живота на близките си.

[26] И Дановите синове продължиха по пътя си; а Михей, като видя, че са по-силни от него, се върна и се прибра у дома си.

[27] И така, те взеха това, което беше направил Михей, и свещеника, когото имаше, и дойдоха в Лаис при народ, който беше спокоен и живееше без

страх. И ги поразиха с острието на меча и изгориха града с огън.

[28]Não houve quem os livrasse, pois viviam longe de Sidom e não tinham relações com nenhum outro povo. A cidade ficava num vale que se estende até Bete-Reobe. Os homens de Dã reconstruíram a cidade e se estabeleceram nela.

[28] И нямаше кой да ги избави, защото бяха далеч от Сидон и нямаха връзка с никого. Градът беше в долината до Вет-реов. Те го съградиха отново и се заселиха в него.

[29]Deram à cidade anteriormente chamada Laís o nome de Dã, em homenagem a seu antepassado Dã, filho de Israel.

[29] И нарекоха града Дан по името на баща си Дан, който се беше родил на Израил; а преди това името на града беше Лаис.

[30]Eles levantaram para si o ídolo, e Jônatas, filho de Gérson, neto de Moisés, e os seus filhos foram sacerdotes da tribo de Dã até que o povo foi para o exílio.

[30] Тогава Дановите синове поставиха пред себе си изваяния идол. А Йонатан, син на Гирсон, син на Моисей – той и потомците му бяха свещеници на Дановото племе до времето, когато земята беше превзета.

[31]Ficaram com o ídolo feito por Mica durante todo o tempo em que o santuário de Deus esteve em Siló.

[31] Така те поставиха изваяния идол, който Михей беше направил и който остана там през цялото време, докато Божият дом беше в Сило.

Juízes 19

O Levita e a Morte da sua Concubina

[1]Naquela época, não havia rei em Israel. Aconteceu que um levita que vivia nos montes de Efraim, numa região afastada, tomou para si uma concubina, que era de Belém de Judá.

[2]Mas ela lhe foi infiel. Deixou-o e voltou para a casa do seu pai, em Belém de Judá. Quatro meses depois,

[3]seu marido foi convencê-la a voltar. Ele tinha levado o seu servo e dois jumentos. A

Съдии 19

Левитът и опозорената му наложница

[1] В онези дни, когато в Израил нямаше цар, имаше един левит, който живееше на отсрещната страна на Ефремовата хълмиста земя и който си беше взел наложница от Витлеем Юдейски.

[2] Но наложницата му блудствà против него и си отиде в бащината си къща във Витлеем Юдейски, където остана четири месеца.

[3] Мъжът ѝ тръгна и отиде след нея, за да ѝ говори с добро и да я върне, като взесъс себе си слугата си и два осела. И

mulher o levou para dentro da casa do seu pai, e quando seu pai o viu, alegrou-se.

[4]O sogro dele o convenceu a ficar ali; e ele permaneceu com eles três dias; todos comendo, bebendo e dormindo ali.

[5]No quarto dia, eles se levantaram cedo, e o levita se preparou para partir, mas o pai da moça disse ao genro: "Coma alguma coisa, e depois vocês poderão partir".

[6]Os dois se assentaram para comer e beber juntos. Mas o pai da moça disse: "Eu peço a você que fique esta noite, e que se alegre".

[7]E, quando o homem se levantou para partir, seu sogro o convenceu a ficar ainda aquela noite.

[8]Na manhã do quinto dia, quando ele se preparou para partir, o pai da moça disse: "Vamos comer! Espere até a tarde!" E os dois comeram juntos.

[9]Então, quando o homem, sua concubina e seu servo levantaram-se para partir, o pai da moça, disse outra vez: "Veja, o dia está quase acabando, é quase noite; passe a noite aqui. Fique e alegre-se. Amanhã de madrugada vocês poderão levantar-se e ir para casa".

[10]Não desejando ficar outra noite, o homem partiu rumo a Jebus, isto é,

тя го въведе в бащината си къща; и когато бащата на младата жена го видя, го посрещна с радост.

[4] Тъстът му, бащата на младата жена, го задържа и човекът преседя с него три дни; и ядеха и пиеха, и нощуваха там.

[5] На четвъртия ден, като станаха рано, той тръгна да си върви; но бащата на младата жена каза на зетя си: Подкрепи сърцето си с малко хляб и после ще си вървиш.

[6] И така, седнаха, ядоха и пиха двамата заедно. След това бащата на младата жена каза на мъжа: Съгласи се, моля те, да пренощуваш и нека се развесели сърцето ти.

[7] Човекът обаче искаше да си тръгне; но понеже тъстът му настояваше пред него, той пак пренощува там.

[8] А на петия ден стана рано да си върви; но бащата на младата жена каза: Подкрепи, моля, сърцето си. И останаха, докато превали денят, като ядоха двамата.

[9] После, когато човекът стана да си върви – заедно с наложницата му и слугата му, тъстът му, бащата на младата жена, каза: Ето, сега денят преваля към вечер. Пренощувайте, моля ви. Ето, денят е на свършване! Пренощувай тук и нека се развесели сърцето ти; а утре тръгнете рано на път, за да отидеш у дома си.

[10] Но човекът не се съгласи да остане, а, като стана, тръгна и стигна до Евус

Jerusalém, com dois jumentos selados e com a sua concubina.

[11]Quando estavam perto de Jebus e já se findava o dia, o servo disse a seu senhor: “Venha. Vamos parar nesta cidade dos jebuseus e passar a noite aqui”.

[12]O seu senhor respondeu: “Não. Não vamos entrar numa cidade estrangeira, cujo povo não é israelita. Iremos para Gibeá”.

[13]E acrescentou: “Ande! Vamos tentar chegar a Gibeá ou a Ramá e passar a noite num desses lugares”.

[14]Então prosseguiram, e o sol se pôs quando se aproximavam de Gibeá de Benjamim.

[15]Ali entraram para passar a noite. Foram sentar-se na praça da cidade. E ninguém os convidou para passarem a noite em sua casa.

[16]Naquela noite, um homem idoso procedente dos montes de Efraim e que estava morando em Gibeá (os homens do lugar eram benjamitas), voltava de seu trabalho no campo.

[17]Quando viu o viajante na praça da cidade, o homem idoso perguntou: “Para onde você está indo? De onde vem?”

[18]Ele respondeu: “Estamos de viagem, indo de Belém de Judá para uma região afastada, nos montes de Efraim, onde moro. Fui a Belém de Judá, e agora estou

(който е Йерусалим), като водеше със себе си два оседлани осела; и наложницата му беше с него.

[11] Когато се приближиха до Евус, денят беше превалил; и слугата каза на господаря си: Ела, нека се отбием в този град на евусите, за да пренощуваме там.

[12] Но господарят му отговори: Няма да се отбиваме в град на чужденци, където няма израилтяни, а ще продължим за Гавая.

[13] Каза още на слугата си: Ела, нека се приближим до едно от тези места и ще пренощуваме в Гавая или в Рама.

[14] И така, те продължиха и вървяха; а залезът на слънцето ги завари близо до Гавая, която принадлежи на Вениамин.

[15] Там се отбиха, за да влязат да пренощуват в Гавая. И когато влязоха, седнаха край градската улица, защото никой още не ги беше прибрал в къщата си, за да пренощуват.

[16] И стана така, че един старец се прибираше вечерта от работата си на полето. Този човек беше от хълмистата земя на Ефрем и беше преселник в Гавая, а местните хора бяха Вениаминови синове.

[17] И като погледна и видя пътника на градската улица, старецът му каза: Къде отиваш? И откъде идваш?

[18] А той му отговори: Ние преминаваме от Витлеем Юдейски към отвъдната страна на хълмистата земя на Ефрем, откъдето съм аз. Ходих до Витлеем

indo ao santuário do Senhor. Mas aqui ninguém me recebeu em casa.

Юдейски и сегаотивам към Господния дом; а никой не ме прибира в къщата си.

[19]Temos palha e forragem para os nossos jumentos, e para nós mesmos, que somos seus servos, temos pão e vinho, para mim, para a sua serva e para o jovem que está conosco. Não temos falta de nada".

[19] А пък ние си имаме плява и храна за ослите си, също и хляб и вино за мен и за слугинята ти, и за момчето, което е със слугите ти. Нямаме нужда от нищо.

[20]"Você é bem-vindo em minha casa", disse o homem idoso. "Vou atendê-lo no que você precisar. Não passe a noite na praça."

[20] Тогава старецът каза: Бъди спокоен; за всичките ти нужди нека се погрижа аз; само не пренощувай на улицата.

[21]E os levou para a sua casa e alimentou os jumentos. Depois de lavarem os pés, comeram e beberam alguma coisa.

[21] И така, той го покани в къщата си и даде зоб на ослите; а те си измиха краката и ядоха и пиха.

[22]Quando estavam entretidos, alguns vadios da cidade cercaram a casa. Esmurrando a porta, gritaram para o homem idoso, dono da casa: "Traga para fora o homem que entrou em sua casa para que tenhamos relações com ele!"

[22] Докато веселяха сърцата си, група мъже от града, развратници, наобиколиха къщата, блъскаха по вратата и викаха на стареца домакин: Изведи човека, който влезе в къщата ти, за да го обезчестим.

[23]O dono da casa saiu e lhes disse: "Não sejam tão perversos, meus amigos. Já que esse homem é meu hóspede, não cometam essa loucura.

[23] А домакинът излезе при тях и им каза: Недейте, братя мои! Не правете това зло; тъй като този човек е мой гост, не вършете такова безумие!

[24]Vejam, aqui está minha filha virgem e a concubina do meu hóspede. Eu as trarei para vocês, e vocês poderão usá-las e fazer com elas o que quiserem. Mas, nada façam com esse homem, não cometam tal loucura!"

[24] Ето, дъщеря ми е девица и неговата наложница; тях ще изведа вън сега; опозорете ги и направете с тях каквото искате; но на този човек не правете такова безумно дело.

[25]Mas os homens não quiseram ouvi-lo. Então o levita mandou a sua concubina para fora, e eles a violentaram e abusaram dela a noite toda. Ao alvorecer a deixaram.

[25] Но мъжете не искаха да го послушат. Затова старецът взе наложницата му и я изведе вън. И те лежаха с нея и я обезчестяваха цялата нощ чак до сутринта, а като се зазори, я пуснаха.

[26]Ao romper do dia a mulher voltou para a casa onde o seu senhor estava hospedado, caiu junto à porta e ali ficou até o dia clarear.

[27]Quando o seu senhor se levantou de manhã, abriu a porta da casa e saiu para prosseguir viagem, lá estava a sua concubina, caída à entrada da casa, com as mãos na soleira da porta.

[28]Ele lhe disse: “Levante-se, vamos!” Não houve resposta. Então o homem a pôs em seu jumento e foi para casa.

[29]Quando chegou, apanhou uma faca e cortou o corpo da sua concubina em doze partes, e as enviou a todas as regiões de Israel.

[30]Todos os que viram isso disseram: “Nunca se viu nem se fez uma coisa dessas desde o dia em que os israelitas saíram do Egito. Pensem! Reflitam! Digam o que se deve fazer!”

Juízes 20

A Guerra entre os Israelitas e os Benjamitas

[1]Então todos os israelitas, de Dã a Berseba, e de Gileade, saíram como um só homem e se reuniram em assembleia perante o Senhor, em Mispá.

[2]Os líderes de todo o povo das tribos de Israel tomaram seus lugares na assembleia do povo de Deus, quatrocentos mil soldados armados de espada.

[26] И така, призори жената дойде и падна при вратата на къщата на стареца, където беше отседнал господарят ѝ, и там остана до съмване.

[27] На сутринта господарят ѝ стана, отвори вратата на къщата и излезе, за да продължи пътя си, и видя, че наложницата му беше паднала при вратата на къщата с ръцете си на прага.

[28] Той ѝ каза: Стани да вървим. Но отговор нямаше. Тя беше мъртва. Тогава човекът я вдигна на осела, тръгна и се прибра у дома си.

[29] А като дойде вкъщи, взе меч, хвана тялото на наложницата си и го разсече част по част на дванадесет части, и ги прати до всичките предели на Израил.

[30] И всички, които видяха това, си казваха: Такова нещо не е ставало, нито се е виждало от деня, когато израилтяните излязоха от Египетската земя, до днес. Размислете за това, съветвайте се и дайте мнението си.

Съдии 20

Война между Израил и Вениаминовото племе

[1] Тогава всички израилтяни излязоха. Цялото общество от Дан до Вирсавее заедно с Галаадската земя се събра като един човек пред Господа в Масфа.

[2] И хора от всички краища, всичките Израилеви племена, четиристотин хиляди мъже пехотинци, които носеха меч, се присъединиха към събранието на Божия народ.

[3](Os benjamitas souberam que os israelitas haviam subido a Mispá.) Os israelitas perguntaram: “Como aconteceu essa perversidade?”

[4]Então o levita, marido da mulher assassinada, disse: “Eu e a minha concubina chegamos a Gibeá de Benjamim para passar a noite.

[5]Durante a noite os homens de Gibeá vieram para atacar-me e cercaram a casa, com a intenção de matar-me. Então violentaram minha concubina, e ela morreu.

[6]Peguei minha concubina, cortei-a em pedaços e enviei um pedaço a cada região da herança de Israel, pois eles cometeram essa perversidade e esse ato vergonhoso em Israel.

[7]Agora, todos vocês, israelitas, manifestem-se e deem o seu veredicto”.

[8]Todo o povo se levantou como se fosse um só homem, dizendo: “Nenhum de nós irá para casa. Nenhum de nós voltará para o seu lar.

[9]Mas é isto que faremos agora contra Gibeá: separaremos, por sorteio, de todas as tribos de Israel,

[10]de cada cem homens dez, de cada mil homens cem, de cada dez mil homens mil, para conseguirem provisões para o exército poder chegar a Gibeá de Benjamim e dar a eles o que merecem por esse ato vergonhoso cometido em Israel”.

[3] И Вениаминовите синове чуха, че израилтяните отишли в Масфа. Израилтяните казаха: Разкажете ни как стана това зло.

[4] Левитът, мъжът на убитата жена, им отговори: Отбих се в Гавая Вениаминова заедно с наложницата ми, за да пренощуваме.

[5] А гавайските мъже ме нападнаха и през нощта обиколиха къщата, в която бях. Мен искаха да убият, а наложницата ми изнасилваха и тя умря.

[6] Затова взех тялото на наложницата си, разсякох го и го изпратих по всички предели на Израилевото наследство; защото те извършиха разврат и безумие в Израил.

[7] Гледайте, вие, израилтяните, всички вие, съветвайте се тук помежду си и дайте мнението си.

[8] Тогава целият народ в пълно единомислие каза: Никой от нас няма да отиде в шатъра си, нито някой от нас ще се върне в къщата си,

[9] а ето какво ще направим на Гавая – ще отидем против нея по жребий;

[10] и ще вземем по десет мъже на сто от всички Израилеви племена и по сто на хиляда, и по хиляда на десет хиляди, които да донесат храна на народа. Като стигнат в Гавая Вениаминова, да сторят с тях според всичкото безумие, което те извършиха в Израил.

[11]E todos os israelitas se ajuntaram e se uniram como um só homem contra a cidade.

[12]As tribos de Israel enviaram homens a toda a tribo de Benjamim, dizendo: “O que vocês dizem dessa maldade terrível que foi cometida no meio de vocês?

[13]Agora, entreguem esses canalhas de Gibeá, para que os matemos e eliminemos esse mal de Israel”. Mas os benjamitas não quiseram ouvir seus irmãos israelitas.

[14]Vindos de suas cidades, reuniram-se em Gibeá para lutar contra os israelitas.

[15]Naquele dia, os benjamitas mobilizaram vinte e seis mil homens armados de espada que vieram das suas cidades, além dos setecentos melhores soldados que viviam em Gibeá.

[16]Dentre todos esses soldados havia setecentos canhotos, muito hábeis, e cada um deles podia atirar com a funda uma pedra num cabelo sem errar.

[17]Israel, sem os de Benjamim, convocou quatrocentos mil homens armados de espada, todos eles homens de guerra.

[18]Os israelitas subiram a Betel e consultaram a Deus. “Quem de nós irá lutar primeiro contra os benjamitas?”,

[11]И така, против града се събраха всички Израилеви мъже, обединени като един човек.

[12]Тогава Израилевите племена пратиха мъже по цялото Вениаминово племе да кажат: Какво е това нечестие, което е било извършено при вас?

[13]Сега предайте хората, онези развратници, които са в Гавая, за да ги избием и да премахнем това зло от Израил. Но Вениамин отказа да послуша гласа на братята си, израилтяните.

[14]Вениаминовите синове се събраха от градовете си в Гавая, за да излязат на бой против израилтяните.

[15]И в онзи ден Вениаминовите синове, които бяха излезли от градовете, като се преброиха, бяха двадесет и шест хиляди мъже, които носеха меч, без жителите на Гавая, които отделно бяха седемстотин отбрани мъже.

[16]Между целия този народ имаше седемстотин отбрани мъже леваци, които всички можеха с прашка да хвърлят камъни с точност до косъм и всеки път да улучват.

[17]А без Вениамин Израилевите мъже, като се преброиха, бяха четиристотин хиляди мъже, които носеха меч. Всички те бяха военни мъже.

[18]Тогава израилтяните тръгнаха, излязоха при Ветил и се допитаха до Бога: Кой от нас пръв да излезе на

perguntaram. O Senhor respondeu: “Judá irá primeiro”.
[19]Na manhã seguinte, os israelitas se levantaram e armaram acampamento perto de Gibeá.
[20]Os homens de Israel saíram para lutar contra os benjamitas e tomaram posição de combate contra eles em Gibeá.
[21]Os benjamitas saíram de Gibeá e, naquele dia, mataram vinte e dois mil israelitas no campo de batalha.
[22]Mas os homens de Israel procuraram animar-se uns aos outros e novamente ocuparam as mesmas posições do primeiro dia.

[23]Os israelitas subiram, choraram perante o Senhor até a tarde e consultaram o Senhor: “Devemos atacar de novo os nossos irmãos benjamitas?” O Senhor respondeu: “Vocês devem atacar”.

[24]Então os israelitas avançaram contra os benjamitas no segundo dia.
[25]Dessa vez, quando os benjamitas saíram de Gibeá para enfrentá-los, derrubaram outros dezoito mil israelitas, todos eles armados de espada.

[26]Então todos os israelitas subiram a Betel, e ali se assentaram, chorando perante o Senhor. Naquele dia, jejuaram até a tarde e apresentaram holocaustos e ofertas de comunhão ao Senhor.

бойпротив Вениаминовите синове? А Господказа: Юда да излезе пръв.
[19]И така, на сутринта израилтяните станаха и разположиха стан против Гавая.
[20]Израилевите мъже излязоха на бой против Вениамин и се опълчиха против тях в Гавая.
[21]А Вениаминовите синове излязоха от Гавая и в онзи ден повалиха на земята двадесет и две хиляди мъже от Израил.
[22]Но народът, Израилевите мъже, се съвзеха и отново се опълчиха на бой, на мястото, където бяха се били първия ден.
[23]Защото израилтяните бяха застанали и бяха плакали пред Господа до вечерта, и се бяха допитали до Господа: Да влезем ли пак в бой против потомците на брат ни Вениамин? И Господ беше казал: Влезте в бой против тях.
[24]И така, на втория ден израилтяните се приближиха до Вениаминовите синове.
[25]А на втория ден Вениамин излезе от Гавая против тях и повали на земята още осемнадесет хиляди мъже от израилтяните; всички те носеха меч.
[26]Тогава всички израилтяни и целият народ отидоха във Ветил и плакаха, и седнаха там пред Господа, постиха в онзи ден до вечерта; и принесоха всеизгаряния и мирни жертви пред Господа.

[27]E os israelitas consultaram ao Senhor. (Naqueles dias, a arca da aliança estava ali,

[28]e Fineias, filho de Eleazar, filho de Arão, ministrava perante ela.) Perguntaram: “Sairemos de novo ou não, para lutar contra os nossos irmãos benjamitas?” O Senhor respondeu: “Vão, pois amanhã eu os entregarei nas suas mãos”.

[29]Então os israelitas armaram uma emboscada em torno de Gibeá.

[30]Avançaram contra os benjamitas no terceiro dia e tomaram posição contra Gibeá, como tinham feito antes.

[31]Os benjamitas saíram para enfrentá-los e foram atraídos para longe da cidade. Começaram a ferir alguns dos israelitas como tinham feito antes, e uns trinta homens foram mortos em campo aberto e nas estradas, uma que vai para Betel e a outra que vai para Gibeá.

[32]Enquanto os benjamitas diziam: “Nós os derrotamos como antes”, os israelitas diziam: “Vamos retirar-nos e atraí-los para longe da cidade, para as estradas”.

[33]Todos os homens de Israel saíram dos seus lugares e ocuparam posições em Baal-Tamar, e a emboscada israelita atacou da sua posição a oeste de Gibeá.

[34]Então dez mil dos melhores soldados de Israel iniciaram um ataque frontal contra

[27] После израилтяните се допитаха до Господа (защото през онези дни ковчегът на Божия завет беше там

[28] и Финеес, син на Елеазар, Аароновия син, служеше пред него през онези дни) и запитаха: Да влезем ли пак в бой против потомците на брат ни Вениамин или да престанем? И Господ отговори: Възлезте, защото утре ще ги предам в ръката ви.

[29] Тогава Израил постави засада около Гавая.

[30] И на третия ден израилтяните излязоха против Вениаминовите синове и се опълчиха против Гавая, както предишните дни.

[31] А Вениаминовите синове излязоха против народа, отдалечиха се от града и започнаха, както в предишните дни, да поразяват хората по пътищата (от които единият отива към Ветил, а другият към Гавая), и убиха в полето около тридесет мъже от Израил.

[32] Затова Вениаминовите синове си помислиха: Те падат пред нас, както преди това. А израилтяните си казаха: Да побегнем и да ги отвлечем от града към пътищата.

[33] Тогава всички Израилеви мъже станаха от мястото си и се опълчиха във Ваал-тамар, и засадата на Израил изскочи от прикритието си, от Гавайската ливада.

[34] И връхлетяха против Гавая десет хиляди отбрани мъже от целия Израил

Gibeá. O combate foi duro, e os benjamitas não perceberam que a desgraça estava próxima deles.

[35]O Senhor derrotou Benjamim perante Israel, e naquele dia os israelitas feriram vinte e cinco mil e cem benjamitas, todos armados de espada.

[36]Então os benjamitas viram que estavam derrotados. Os israelitas bateram em retirada diante de Benjamim, pois confiavam na emboscada que tinham preparado perto de Gibeá.

[37]Os da emboscada avançaram repentinamente para dentro de Gibeá, espalharam-se e mataram todos os habitantes da cidade à espada.

[38]Os israelitas tinham combinado com os da emboscada que estes fariam subir da cidade uma grande nuvem de fumaça,

[39]e então os israelitas voltariam a combater. Os benjamitas tinham começado a ferir os israelitas, matando cerca de trinta deles, e disseram: "Nós os derrotamos como na primeira batalha".

[40]Mas, quando a coluna de fumaça começou a se levantar da cidade, os benjamitas se viraram e viram a fumaça subindo ao céu.

[41]Então os israelitas se voltaram contra eles, e os homens de Benjamim ficaram apavorados, pois perceberam que a sua desgraça havia chegado.

и битката ставаше ожесточена; но Вениаминовите синове не подозираха, че бедата ги застигаше.

[35] Защото Господ порази Вениамин пред Израил; в онзи ден израилтяните погубиха от Вениаминовите синове двадесет и пет хиляди и сто мъже; те всичките носеха меч.

[36] И Вениаминовите синове видяха, че бяха поразени. Защото Израилевите мъже отстъпиха пред Вениаминовите синове, като разчитаха на засадата, която бяха поставили против Гавая.

[37] Тогава засадата връхлетя върху Гавая, след като бяха изчакали, и поразиха целия град с острието на меча.

[38] А Израилевите мъже бяха определили знак с воините, които бяха в засадата – да се издигне от града голям стълб дим.

[39] И когато израилтяните отстъпваха в битката, Вениамин започна да поразява и изби от тях около тридесет мъже, защото си казваха: Наистина те падат пред нас, както при първата битка.

[40] Но когато облакът почна да се издига от града под формата на димен стълб, Вениаминовите синове погледнаха назад и видяха, че от целия град се издигаше дим към небето.

[41] Тогава Израилевите мъже се върнаха; и Вениаминовите мъже се смутиха, защото разбраха, че бедата ги постигна.

[42]Assim, fugiram da presença dos israelitas tomando o caminho do deserto, mas não conseguiram escapar do combate. E os homens de Israel que saíram das cidades os mataram ali.

[42] Затова се обърнаха да бягат пред Израилевите мъже към пътя за пустинята, но битката ги притисна. Израилтяните погубваха пред градовете онези, които излизаха от тях.

[43]Cercaram os benjamitas e os perseguiram, e facilmente os alcançaram nas proximidades de Gibeá, no lado leste.

[43] Те обградиха Вениаминовите синове, гониха ги и ги тъпкаха без съпротива до Гавая на изток.

[44]Dezoito mil benjamitas morreram, todos eles soldados valentes.

[44] От Вениамин паднаха осемнадесет хиляди мъже – всичките храбри мъже.

[45]Quando se viraram e fugiram rumo ao deserto, para a rocha de Rimom, os israelitas abateram cinco mil homens ao longo das estradas. Até Gidom eles pressionaram os benjamitas e mataram mais de dois mil homens.

[45] И така, те се обърнаха и побегнаха към пустинята в канарата Римон. А израилтяните застигнаха изоставащи от тях по пътищата – пет хиляди мъже, после ги гониха до Гидом и там убиха още две хиляди мъже.

[46]Naquele dia, vinte e cinco mil benjamitas que portavam espada morreram, todos eles soldados valentes.

[46] Така всички, които паднаха в онзи ден от Вениамин, бяха двадесет и пет хиляди мъже, които носеха меч – всичките храбри мъже.

[47]Seiscentos homens, porém, viraram as costas e fugiram para o deserto, para a rocha de Rimom, onde ficaram durante quatro meses.

[47] А шестстотин мъже побегнаха към пустинята, в канарата Римон; и седяха в канарата Римон четири месеца.

[48]Os israelitas voltaram a Benjamim e passaram todas as cidades à espada, matando inclusive os animais e tudo o que encontraram nelas. E incendiaram todas as cidades por onde passaram.

[48] А Израилевите мъже се нахвърлиха върху Вениаминовите синове и ги поразиха с острието на меча – както жителите на градовете, така и добитъка, и всичко, което се намираше там; и опожариха всички градове, които намираха.

Juízes 21

Mulheres para os Benjamitas

[1]Os homens de Israel tinham feito este juramento em Mispá: “Nenhum de nós dará sua filha em casamento a um benjamita”.

Съдии 21

Запазване на Вениаминовото племе

[1] А Израилевите мъже се бяха заклели в Масфа с думите: Нито един от нас да не даде дъщеря си на вениаминец за жена.

[2]O povo foi a Betel, onde esteve sentado perante Deus até a tarde, chorando alto e amargamente.
[3]“Ó Senhor Deus de Israel”, lamentaram, “por que aconteceu isso em Israel? Por que teria que faltar hoje uma tribo em Israel?”
[4]Na manhã do dia seguinte, o povo se levantou cedo, construiu um altar e apresentou holocaustos e ofertas de comunhão.

[5]Os israelitas perguntaram: “Quem dentre todas as tribos de Israel deixou de vir à assembleia perante o Senhor?” Pois tinham feito um juramento solene de que qualquer que deixasse de se reunir perante o Senhor em Mispá seria morto.

[6]Os israelitas prantearam pelos seus irmãos benjamitas. “Hoje uma tribo foi eliminada de Israel”, diziam.
[7]“Como poderemos conseguir mulheres para os sobreviventes, visto que juramos pelo Senhor não lhes dar em casamento nenhuma de nossas filhas?”
[8]Então perguntaram: “Qual das tribos de Israel deixou de reunir-se perante o Senhor em Mispá?” Descobriu-se então que ninguém de Jabes-Gileade tinha vindo ao acampamento para a assembleia.
[9]Quando contaram o povo, verificaram que ninguém do povo de Jabes-Gileade estava ali.
[10]Então a comunidade enviou doze mil homens de guerra com instruções para irem a Jabes-Gileade e matarem à espada

[2] Народът дойде във Ветил и остана там до вечерта пред Бога, и те плакаха горко със силен глас.
[3] И казаха: Защо Господи, Боже на Израил, стана това в Израил и днес едно племе липсва от Израил?
[4] А на следващия ден народът стана рано и издигна жертвеник на онова място, и принесе всеизгаряния и мирни жертви.
[5] Тогава израилтяните казаха: Кой измежду всичките Израилеви племена не се присъедини към събранието при Господа? Защото се бяха заклели твърдо относно онзи, който не би дошъл при Господа в Масфа, като бяха казали: Непременно да бъде умъртвен.
[6] И израилтяните се разкаяха за брат си Вениамин, като казваха: Днес бе отсечено едно племе от Израил.
[7] Какво можем да направим за оцелелите от тях, за да имат жени, тъй като се заклехме в Господа да не им дадем жени от дъщерите си?
[8] Затова си казаха: Кой измежду Израилевите племена не възлезе в Масфа при Господа? И, ето, от Явис Галаадски никой не беше дошъл на събранието в стана.
[9] Защото, като преброиха народа, там нямаше нито един от жителите на Явис Галаадски.
[10] Затова обществото прати там дванадесет хиляди от най-храбрите мъже със заповед: Идете и поразете

todos os que viviam lá, inclusive mulheres e crianças.

жителите на Явис Галаадски с острието на меча заедно с жените и децата.

[11]“É isto o que vocês deverão fazer”, disseram, “matem todos os homens e todas as mulheres que não forem virgens.”

[11] И ето какво ще направите: Избийте всеки мъж и всяка жена, която е лежала с мъж.

[12]No meio de todo o povo que vivia em Jabes-Gileade encontraram quatrocentas moças virgens e as levaram para o acampamento de Siló, em Canaã.

[12] А когато те изпълняваха заповедта, между жителите на Явис Галаадски намериха четиристотин млади девици, които не бяха познали мъж и не бяха лежали с мъж. И ги доведоха в стана в Сило, в Ханаанската земя.

[13]Depois a comunidade toda enviou uma oferta de comunhão aos benjamitas que estavam na rocha de Rimom.

[13] Тогава цялото общество прати вестоносци до Вениаминовите синове, които бяха в канарата Римон, за да им прогласят мир.

[14]Os benjamitas voltaram naquela ocasião e receberam as mulheres de Jabes-Gileade que tinham sido poupadas. Mas não havia mulheres suficientes para todos eles.

[14] И така, Вениаминовите синове незабавно се върнаха. И те им дадоха за жени девиците, които бяха оставили живи от Явис Галаадските жени; но те не бяха достатъчно.

[15]O povo pranteou Benjamim, pois o Senhor tinha aberto uma lacuna nas tribos de Israel.

[15] И народът се смили над Вениамин, защото Господ беше направил пролом между Израилевите племена.

[16]E os líderes da comunidade disseram: “Mortas as mulheres de Benjamim, como conseguiremos mulheres para os homens que restaram?

[16] Тогава старейшините на обществото казаха: Какво да направим за оцелелите, за да имат жени, тъй като Вениаминовите жени са изтребени?

[17]Os benjamitas sobreviventes precisam ter herdeiros, para que uma tribo de Israel não seja destruída.

[17] И решиха: Наследство е потребно за оцелелите от Вениамин, за да не изчезне това племе от Израил.

[18]Não podemos dar-lhes nossas filhas em casamento, pois nós, israelitas, fizemos este juramento: Maldito seja todo aquele que der mulher a um benjamita.

[18] Ние пък не можем да им дадем жени от дъщерите си, защото израилтяните се заклеха: Проклет, който даде жена на Вениамин.

[19]Há, porém, a festa anual do Senhor em Siló, ao norte de Betel, a leste da estrada que vai de Betel a Siquém, e ao sul de Lebona".

[20]Então mandaram para lá os benjamitas, dizendo: "Vão, escondam-se nas vinhas

[21]e fiquem observando. Quando as moças de Siló forem para as danças, saiam correndo das vinhas e cada um de vocês apodere-se de uma das moças de Siló e vá para a terra de Benjamim.

[22]Quando os pais ou irmãos delas se queixarem a nós, diremos: Tenham misericórdia deles, pois não conseguimos mulheres para eles durante a guerra, e vocês são inocentes, visto que não lhes deram suas filhas".

[23]Foi o que os benjamitas fizeram. Quando as moças estavam dançando, cada homem tomou uma para fazer dela sua mulher. Depois voltaram para a sua herança, reconstruíram as cidades e se estabeleceram nelas.

[24]Na mesma ocasião os israelitas saíram daquele local e voltaram para as suas tribos e para os seus clãs, cada um para a sua própria herança.

[25]Naquela época, não havia rei em Israel; cada um fazia o que lhe parecia certo.

[19]Затова, тъй като всяка година става празник на Господа в Сило, който се намира на север от Ветил, на изток от пътя, който отива от Ветил в Сихем, и на юг от Левона,

[20]заповядаха на Вениаминовите синове следното: Идете, скрийте се в лозята

[21]и гледайте внимателно. Ако силоенските дъщери излязат да играят хоро, тогава изскочете от лозята и си грабнете всеки за себе си жена от силоенските дъщери, и се приберете във Вениаминовата земя.

[22]А когато бащите им или братята им дойдат при нас, за да се оплачат, ние ще им кажем: Бъдете благосклонни към тях заради нас, понеже в битката ние не запазихме жена за всеки. А сега не вие сте им ги дали, за да се смятате за виновни.

[23]И Вениаминовите синове направиха така и според броя си взеха жени от играещите хоро. После си тръгнаха и се върнаха в пределите си, и съградиха отново градовете си, и живееха в тях.

[24]Тогава израилтяните си тръгнаха оттам, всеки в племето си и в рода си, и излязоха оттам, и всеки се прибра в пределите си.

[25]В онези дни в Израил нямаше цар. Всеки правеше каквото му се виждаше за добре.

O livro de Rute	Рут
Rute 1	**Рут 1**
Noemi e Rute	**Ноемин и Рут – връщане във Витлеем**
[1] Nos dias em que julgavam os juízes, houve fome na terra; e um homem de Belém de Judá saiu a habitar na terra de Moabe, com sua mulher e seus dois filhos.	[1] В дните, когато съдиите управляваха, настана глад по земята. И един човек от Витлеем Юдейски заедно с жена си и двамата си сина се пресели в Моавската земя.
[2] Este homem se chamava Elimeleque, e sua mulher, Noemi; os filhos se chamavam Malom e Quiliom, efrateus, de Belém de Judá; vieram à terra de Moabe e ficaram ali.	[2] Името на човека беше Елимелех, името на жена му Ноемин, а имената на двамата му сина Маалон и Хелеон. Те бяха ефратци от Витлеем Юдейски и дойдоха в Моавската земя, и останаха там.
[3] Morreu Elimeleque, marido de Noemi; e ficou ela com seus dois filhos,	[3] Елимелех, мъжът на Ноемин, умря и тя остана с двамата си сина.
[4] os quais casaram com mulheres moabitas; era o nome de uma Orfa, e o nome da outra, Rute; e ficaram ali quase dez anos.	[4] И синовете ѝ си взеха за жени моавки, чиито имена бяха Орфа и Рут; и живяха там около десет години.
[5] Morreram também ambos, Malom e Quiliom, ficando, assim, a mulher desamparada de seus dois filhos e de seu marido.	[5] След това Маалон и Хелеон умряха – и двамата, така че Ноемин се лиши и от мъжа си, и от двамата си сина.
[6] Então, se dispôs ela com as suas noras e voltou da terra de Moabe, porquanto, nesta, ouviu que o SENHOR se lembrara do seu povo, dando-lhe pão.	[6] След това тя реши заедно със снахите си да напусне Моавската земя, защото беше чула в Моавската земя, че Господпосетил народа Си и му дал хляб.
[7] Saiu, pois, ela com suas duas noras do lugar onde estivera; e, indo elas caminhando, de volta para a terra de Judá,	[7] И така, тя тръгна от мястото, където беше, заедно със снахите си и когато вървяха по пътя, за да се върнат в Юдейската земя,
[8] disse-lhes Noemi: Ide, voltai cada uma à casa de sua mãe; e o SENHOR use	[8] Ноемин им каза: Вървете, върнете се всяка в дома на майка си. Господ да постъпва с благост към вас, както вие

convosco de benevolência, como vós usastes com os que morreram e comigo.

9 O SENHOR vos dê que sejais felizes, cada uma em casa de seu marido. E beijou-as. Elas, porém, choraram em alta voz

10 e lhe disseram: Não! Iremos contigo ao teu povo.

11 Porém Noemi disse: Voltai, minhas filhas! Por que iríeis comigo? Tenho eu ainda no ventre filhos, para que vos sejam por maridos?

12 Tornai, filhas minhas! Ide-vos embora, porque sou velha demais para ter marido. Ainda quando eu dissesse: tenho esperança ou ainda que esta noite tivesse marido e houvesse filhos,

13 esperá-los-íeis até que viessem a ser grandes? Abster-vos-íeis de tomardes marido? Não, filhas minhas! Porque, por vossa causa, a mim me amarga o ter o SENHOR descarregado contra mim a sua mão.

14 Então, de novo, choraram em voz alta; Orfa, com um beijo, se despediu de sua sogra, porém Rute se apegou a ela.

15 Disse Noemi: Eis que tua cunhada voltou ao seu povo e aos seus deuses; também tu, volta após a tua cunhada.

16 Disse, porém, Rute: Não me instes para que te deixe e me obrigue a não seguir-te; porque, aonde quer que fores, irei eu e, onde quer que pousares, ali pousarei eu; o

постъпвахте към покойните ви съпрузи и към мене.

9 Господ да ви даде да намерите спокойствие, всяка в дома на бъдещ съпруг. Тогава ги целуна; а те плакаха силно.

10 След това казаха на Ноемин: Не, с тебе ще се върнем при твоя народ.

11 Но Ноемин възрази: Върнете се, дъщери мои, какъв смисъл има да идвате с мен? Имам ли още синове в утробата си, за да ви станат мъже?

12 Върнете се, дъщери мои, вървете, защото остарях и не мога да се омъжа. Дори и да си кажа: Имам надежда. Даже ако се омъжех тази нощ и родях синове,

13 вие бихте ли ги чакали, докато пораснат? Бихте ли се въздържали заради тях да не се омъжите? Не, дъщери мои; върнете се, понеже ми е много мъчно за вас, защото Господнята ръка се е простряла против мен.

14 А като плакаха горчиво отново, Орфа целуна свекърва си, а Рут се привърза към нея.

15 Тогава Ноемин каза: Ето, етърва ти се връща при народа си и при боговете си; върни се и ти заедно с нея.

16 А Рут отговори: Не ме умолявай да те оставя и да не дойда с тебе. Където идеш ти, и аз ще ида, и където останеш, и аз ще остана. Твоят народ ще бъде мой народ и твоят Бог – мой Бог.

teu povo é o meu povo, o teu Deus é o meu Deus.

[17] Onde quer que morreres, morrerei eu e aí serei sepultada; faça-me o SENHOR o que bem lhe aprouver, se outra coisa que não seja a morte me separar de ti.

[18] Vendo, pois, Noemi que de todo estava resolvida a acompanhá-la, deixou de insistir com ela.

[19] Então, ambas se foram, até que chegaram a Belém; sucedeu que, ao chegarem ali, toda a cidade se comoveu por causa delas, e as mulheres diziam: Não é esta Noemi?

[20] Porém ela lhes dizia: Não me chameis Noemi; chamai-me Mara, porque grande amargura me tem dado o Todo-Poderoso.

[21] Ditosa eu parti, porém o SENHOR me fez voltar pobre; por que, pois, me chamareis Noemi, visto que o SENHOR se manifestou contra mim e o Todo-Poderoso me tem afligido?

[22] Assim, voltou Noemi da terra de Moabe, com Rute, sua nora, a moabita; e chegaram a Belém no princípio da sega da cevada.

Rute 2

Rute vai rebuscar espigas

[1] Tinha Noemi um parente de seu marido, senhor de muitos bens, da família de Elimeleque, o qual se chamava Boaz.

[2] Rute, a moabita, disse a Noemi: Deixa-me ir ao campo, e apanharei espigas atrás

[17] Където умреш ти, и аз там ще умра и там ще бъда погребана. Така да ми направи Господ, да! И повече да прибави, ако друго, освен смъртта, ме отдели от тебе.

[18] Ноемин, като видя, че тя настояваше да иде с нея, престана да я разубеждава.

[19] И така, двете вървяха, докато стигнаха във Витлеем. И когато стигнаха там, целият град се развълнува заради тях. Жените казваха: Това Ноемин ли е?

[20] А тя им отговаряше: Не ме наричайте Ноемин, наричайте ме Мара, защото Всесилният много ме огорчи.

[21] Задоволена с всичко излязох, а Господме доведе празна. Защо ме наричате Ноемин, след като Господ ме е огорчил и Всесилният ми е пратил нещастие?

[22] Така се върнаха Ноемин и снаха ѝ Рут, моавката, която дойде от Моавската земя. Те пристигнаха във Витлеем в началото на жътвата на ечемика.

Рут 2

Рут на нивата на Вооз

[1] А Ноемин имаше един сродник на мъжа си, заможен човек от рода на Елимелех на име Вооз.

[2] И моавката Рут каза на Ноемин: Ще отида на нивата да събирам класове след онзи, чието благоволение

daquele que mo favorecer. Ela lhe disse: Vai, minha filha!

придобия. Ноемин ѝ отвърна: Иди, дъще моя.

3 Ela se foi, chegou ao campo e apanhava após os segadores; por casualidade entrou na parte que pertencia a Boaz, o qual era da família de Elimeleque.

3 Рут отиде и започна да събира класове в нивата след жътварите. И стана така, че тя попадна на нивата, която принадлежеше на Вооз, човек от рода на Елимелех.

4 Eis que Boaz veio de Belém e disse aos segadores: O SENHOR seja convosco! Responderam-lhe eles: O SENHOR te abençoe!

4 И така, Вооз дойде от Витлеем и каза на жътварите: Господ с вас! Те му отговориха: Господ да те благослови!

5 Depois, perguntou Boaz ao servo encarregado dos segadores: De quem é esta moça?

5 Тогава Вооз каза на слугата си, настойника на жътварите: Чия е тази млада жена?

6 Respondeu-lhe o servo: Esta é a moça moabita que veio com Noemi da terra de Moabe.

6 И слугата, настойникът на жътварите, му отговори: Тази млада жена е моавката, която се върна с Ноемин от Моавската земя.

7 Disse-me ela: Deixa-me rebuscar espigas e ajuntá-las entre as gavelas após os segadores. Assim, ela veio; desde pela manhã até agora está aqui, menos um pouco que esteve na choça.

7 Дойде и ни помоли: Моля ви, позволете ми да бера и да събирам класове между снопите след жътварите. И така, тя се присъедини и остана тук от сутринта до сега с изключение на малка почивка вкъщи.

Boaz fala a Rute benignamente

8 Então, disse Boaz a Rute: Ouve, filha minha, não vás colher em outro campo, nem tampouco passes daqui; porém aqui ficarás com as minhas servas.

8 Тогава Вооз каза на Рут: Чуй ме, дъще моя! Не ходи да събираш класове на друга нива и не си отивай оттук, а остани при слугините ми.

9 Estarás atenta ao campo que segarem e irás após elas. Não dei ordem aos servos, que te não toquem? Quando tiveres sede, vai às vasilhas e bebe do que os servos tiraram.

9 Наблюдавай на коя нива ще отидат да жънат и ходи след тях. Аз съм наредил на жътварите да не те закачат; и когато си жадна, иди при съдовете и пий от водата, която работниците са донесли.

10 Então, ela, inclinando-se, rosto em terra, lhe disse: Como é que me favoreces e fazes caso de mim, sendo eu estrangeira?

10 Рут падна по лице, поклони се до земята и му каза: Как придобих твоето благоволение, за да ме приемеш, въпреки че съм чужденка?

11 Respondeu Boaz e lhe disse: Bem me contaram tudo quanto fizeste a tua sogra, depois da morte de teu marido, e como deixaste a teu pai, e a tua mãe, e a terra onde nasceste e vieste para um povo que dantes não conhecias.

11 А Вооз ѝ отговори: Разказаха ми всичко, което си направила за свекърва си след смъртта на мъжа си, как си оставила баща си и майка си, и родината си и си дошла между народ, който по-рано не си познавала.

12 O SENHOR retribua o teu feito, e seja cumprida a tua recompensa do SENHOR, Deus de Israel, sob cujas asas vieste buscar refúgio.

12 Господ да ти отплати за направеното добро и пълна награда да ти се даде от Господа, Израилевия Бог, под Чиито крила си дошла да се подслониш.

13 Disse ela: Tu me favoreces muito, senhor meu, pois me consolaste e falaste ao coração de tua serva, não sendo eu nem ainda como uma das tuas servas.

13 Тогава Рут каза: Нека да продължаватвоето благоволение, господарю мой; понеже ти ме утеши и понеже се отнесе благосклонно към слугинята си, въпреки че не съм една от твоите слугини.

14 À hora de comer, Boaz lhe disse: Achega-te para aqui, e come do pão, e molha no vinho o teu bocado. Ela se assentou ao lado dos segadores, e ele lhe deu grãos tostados de cereais; ela comeu e se fartou, e ainda lhe sobejou.

14 Когато стана време за ядене, Вооз каза на Рут: Ела тук и яж от хляба, и натопи залъка си в оцета. И така, тя седна до жътварите; Вооз ѝ подаде печена питка. И Рут яде, насити се и ѝ остана от питката.

15 Levantando-se ela para rebuscar, Boaz deu ordem aos seus servos, dizendo: Até entre as gavelas deixai-a colher e não a censureis.

15 А като стана да събира класове, Вооз заповяда на жътварите си: Между снопите нека събира класове; не я мъмрете!

16 Tirai também dos molhos algumas espigas, e deixai-as, para que as apanhe, e não a repreendais.

16 Дори изваждайте по нещо за нея от ръкойките и го оставяйте. Не ѝ забранявайте да го събира.

[17] Esteve ela apanhando naquele campo até à tarde; debulhou o que apanhara, e foi quase um efa de cevada.

[18] Tomou-o e veio à cidade; e viu sua sogra o que havia apanhado; também o que lhe sobejara depois de fartar-se tirou e deu a sua sogra.

[19] Então, lhe disse a sogra: Onde colheste hoje? Onde trabalhaste? Bendito seja aquele que te acolheu favoravelmente! E Rute contou a sua sogra onde havia trabalhado e disse: O nome do senhor, em cujo campo trabalhei, é Boaz.

[20] Então, Noemi disse a sua nora: Bendito seja ele do SENHOR, que ainda não tem deixado a sua benevolência nem para com os vivos nem para com os mortos. Disse-lhe mais Noemi: Esse homem é nosso parente chegado e um dentre os nossos resgatadores.

[21] Continuou Rute, a moabita: Também ainda me disse: Com os meus servos ficarás, até que acabem toda a sega que tenho.

[22] Disse Noemi a sua nora, Rute: Bom será, filha minha, que saias com as servas dele, para que, noutro campo, não te molestem.

[23] Assim, passou ela à companhia das servas de Boaz, para colher, até que a sega da cevada e do trigo se acabou; e ficou com a sua sogra.

Rute 3

[17] И така, Рут продължи да събира класове в нивата до вечерта. След това очука събраното и то беше около една ефа ечемик.

[18] Тя взе ечемика и влезе в града. Свекърва ѝ видя колко класове беше събрала; Рут извади и ѝ даде храната, която беше останала, след като се беше наситила.

[19] Свекърва ѝ каза: Къде събира днес класове? Къде работѝ? Благословен да бъде онзи, който те е приел. Рут обясни на свекърва си на чия нива беше работила: Името на човека, при когото работих днес, е Вооз.

[20] Ноемин каза на снаха си: Благословен да бъде от Господа онзи, който не лиши от милостта си нито живите, нито умрелите. После добави: Този човек е от нашия род, наш близък сродник.

[21] Рут, моавката, отговори: При това Вооз ми каза: Не се отделяй от работниците ми, докато не свърши цялата жътва.

[22] Тогава Ноемин каза на снаха си: Добре е, дъще моя, че ще излизаш с неговите слугини, иначе може някой да те оскърби, ако отидеш на друга нива.

[23] И така, Рут се присъедини към слугините на Вооз, за да бере класове, докато свърши ечемичната и пшеничната жътва. И Рут живееше със свекърва си.

Рут 3

Rute e Boaz na eira

1 Disse-lhe Noemi, sua sogra: Minha filha, não hei de eu buscar-te um lar, para que sejas feliz?

2 Ora, pois, não é Boaz, na companhia de cujas servas estiveste, um dos nossos parentes? Eis que esta noite alimpará a cevada na eira.

3 Banha-te, e unge-te, e põe os teus melhores vestidos, e desce à eira; porém não te dês a conhecer ao homem, até que tenha acabado de comer e beber.

4 Quando ele repousar, notarás o lugar em que se deita; então, chegarás, e lhe descobrirás os pés, e te deitarás; ele te dirá o que deves fazer.

5 Respondeu-lhe Rute: Tudo quanto me disseres farei.

Boaz promete a Rute casar com ela

6 Então, foi para a eira e fez conforme tudo quanto sua sogra lhe havia ordenado.

7 Havendo, pois, Boaz comido e bebido e estando já de coração um tanto alegre, veio deitar-se ao pé de um monte de cereais; então, chegou ela de mansinho, e lhe descobriu os pés, e se deitou.

8 Sucedeu que, pela meia-noite, assustando-se o homem, sentou-se; e eis que uma mulher estava deitada a seus pés.

9 Disse ele: Quem és tu? Ela respondeu: Sou Rute, tua serva; estende a tua capa sobre a tua serva, porque tu és resgatador.

Решението на Вооз да се ожени за Рут

1 След време свекърва ѝ Ноемин ѝ каза: Дъще моя, не е ли правилно да потърся дом за тебе, за да благоденстваш?

2 Вооз, с чиито слугини ти работи, е наш роднина. Тази нощ той вее ечемика на хармана.

3 И така, умий се, намажи се, премени се и иди на хармана; но не се показвай на Вооз, докато не свърши да яде и пие.

4 И като си ляга, забележи мястото, където ще легне, и иди, повдигни завивката откъм краката му и легни; и той ще ти каже какво трябва да направиш.

5 А тя отговори: Всичко, което ми казваш, ще сторя.

6 И така, Рут отиде на хармана и изпълни всичко, което ѝ беше заръчала свекърва ѝ.

7 След като Вооз яде и пи, и сърцето му се развесели, отиде да си легне край купа ечемик. Тогава Рут дойде тихо, повдигна завивката от краката му и легна при него.

8 Посред нощ Вооз се стресна и се обърна; и видя, че една жена лежеше до краката му.

9 Той каза: Коя си ти? А тя отговори: Аз съм слугинята ти Рут; и така, простри дрехата си над слугинята си, защото си ми близък сродник.

[10] Disse ele: Bendita sejas tu do SENHOR, minha filha; melhor fizeste a tua última benevolência que a primeira, pois não foste após jovens, quer pobres, quer ricos.

[10] А той каза: Благословена да си от Господа, дъще. Това последно добро дело, което извърши, е по-голямо от предишното, понеже не отиде да търсиш млади мъже, независимо бедни или богати.

[11] Agora, pois, minha filha, não tenhas receio; tudo quanto disseste eu te farei, pois toda a cidade do meu povo sabe que és mulher virtuosa.

[11] И сега, дъще, не бой се! Аз ще направя за тебе всичко, което искаш; защото всички домове от рода ми знаят, че си добродетелна жена.

[12] Ora, é muito verdade que eu sou resgatador; mas ainda outro resgatador há mais chegado do que eu.

[12] Вярно е, че аз съм близък сродник; има обаче друг сродник, по-близък от мен.

[13] Fica-te aqui esta noite, e será que, pela manhã, se ele te quiser resgatar, bem está, que te resgate; porém, se não lhe apraz resgatar-te, eu o farei, tão certo como vive o SENHOR; deita-te aqui até à manhã.

[13] Остани тази нощ и утре; ако той иска да изпълни към тебе длъжността на сродник, добре, нека я изпълни; но ако не иска да изпълни към тебе длъжността на сродник, тогава, заклевам се в живота на Господа, аз ще изпълня тази длъжност към тебе. Пренощувай тук.

[14] Ficou-se, pois, deitada a seus pés até pela manhã e levantou-se antes que pudessem conhecer um ao outro; porque ele disse: Não se saiba que veio mulher à eira.

[14] И така, Рут лежа при краката му до сутринта, а после стана, преди да може човек да разпознава човека, защото Вооз ѝ заръча: Нека не се знае, че жена е идвала на хармана.

[15] Disse mais: Dá-me o manto que tens sobre ti e segura-o. Ela o segurou, ele o encheu com seis medidas de cevada e lho pôs às costas; então, entrou ela na cidade.

[15] Каза още: Свали наметалото, което е върху теб, и го дръж. И докато тя го държеше, Вооз премери шест мериечемик и го натовари на нея; и тя си отиде в града.

[16] Em chegando à casa de sua sogra, esta lhe disse: Como se te passaram as coisas, filha minha? Ela lhe contou tudo quanto aquele homem lhe fizera.

[16] Като стигна при свекърва си, тя я попита: Какво стана, дъще моя? И Рут ѝ разказа всичко, което беше направил човекът.

[17] E disse ainda: Estas seis medidas de cevada, ele mas deu e me disse: Não voltes para a tua sogra sem nada.

[18] Então, lhe disse Noemi: Espera, minha filha, até que saibas em que darão as coisas, porque aquele homem não descansará, enquanto não se resolver este caso ainda hoje.

Rute 4

Boaz casa com Rute

[1] Boaz subiu à porta da cidade e assentou-se ali. Eis que o resgatador de que Boaz havia falado ia passando; então, lhe disse: Ó fulano, chega-te para aqui e assenta-te; ele se virou e se assentou.

[2] Então, Boaz tomou dez homens dos anciãos da cidade e disse: Assentai-vos aqui. E assentaram-se.

[3] Disse ao resgatador: Aquela parte da terra que foi de Elimeleque, nosso irmão, Noemi, que tornou da terra dos moabitas, a tem para venda.

[4] Resolvi, pois, informar-te disso e dizer-te: compra-a na presença destes que estão sentados aqui e na de meu povo; se queres resgatá-la, resgata-a; se não, declara-mo para que eu o saiba, pois outro não há senão tu que a resgate, e eu, depois de ti. Respondeu ele: Eu a resgatarei.

[5] Disse, porém, Boaz: No dia em que tomares a terra da mão de Noemi, também a tomarás da mão de Rute, a moabita, já

[17] Каза още: Даде ми тези шест мериечемик, като каза: Не се връщай празна при свекърва си.

[18] А Ноемин ѝ отговори: Почакай, дъще моя, докато видиш как ще се свърши работата; защото човекът няма да се спре, докато не довърши делото още днес.

Рут 4

Женитбата на Вооз и Рут

[1] Вооз се изкачи на портата и седна там. И ето, мина близкият сродник, за когото Вооз беше говорил. Вооз му каза: Господине, свърни, седни тук. И той свърна и седна.

[2] Тогава Вооз събра десет мъже от градските старейшини и им каза: Седнете тук. И те седнаха.

[3] След това каза на сродника: Ноемин, която се върна от Моавската земя, продава нивата, дела, който принадлежеше на брат ни Елимелех,

[4] и аз реших да ти известя и да ти предложа: Купи го в присъствието на седящите тук, пред старейшините на народа ми. Ако искаш да го откупиш като сродник, откупи го. Но ако не искаш да го откупиш, кажи ми, за да зная, защото освен тебе няма друг, който да го откупи като сродник; и аз съм следващият. И той отговори: Аз ще го откупя.

[5] И Вооз каза: В деня, когато купиш нивата от Ноемин, трябва да я купиш и от моавката Рут, жена на починалия, за

viúva, para suscitar o nome do esposo falecido, sobre a herança dele.

[6] Então, disse o resgatador: Para mim não a poderei resgatar, para que não prejudique a minha; redime tu o que me cumpria resgatar, porque eu não poderei fazê-lo.

[7] Este era, outrora, o costume em Israel, quanto a resgates e permutas: o que queria confirmar qualquer negócio tirava o calçado e o dava ao seu parceiro; assim se confirmava negócio em Israel.

[8] Disse, pois, o resgatador a Boaz: Compra-a tu. E tirou o calçado.

[9] Então, Boaz disse aos anciãos e a todo o povo: Sois, hoje, testemunhas de que comprei da mão de Noemi tudo o que pertencia a Elimeleque, a Quiliom e a Malom;

[10] e também tomo por mulher Rute, a moabita, que foi esposa de Malom, para suscitar o nome deste sobre a sua herança, para que este nome não seja exterminado dentre seus irmãos e da porta da sua cidade; disto sois, hoje, testemunhas.

[11] Todo o povo que estava na porta e os anciãos disseram: Somos testemunhas; o SENHOR faça a esta mulher, que entra na tua casa, como a Raquel e como a Lia, que ambas edificaram a casa de Israel; e tu, Boaz, há-te valorosamente em Efrata e faze-te nome afamado em Belém.

да възстановиш името му над наследството му.

[6] Тогава сродникът каза: Не мога да изпълня дължността на сродник, да не би да навредя на собственото синаследство; ти приеми върху себе си моето право да откупя, защото не мога да откупя нивата.

[7] А по онова време, за да се потвърди всяко дело по откупуване и размяна в Израил, ето какъв беше обичаят: човекът събуваше обувката си и я даваше на другия; и това служеше за свидетелство в Израил.

[8] Затова сродникът, като каза на Вооз: Купи го ти за себе си, си събу обувката.

[9] Тогава Вооз каза на старейшините и на целия народ: Днес сте свидетели, че купувам от Ноемин всичко, което беше на Елимелех, и всичко, което беше на Хелеон и Маалон.

[10] А също и моавката Рут, жената на Маалон, получих за жена, за да възстановя името на починалия над наследството му, за да не се изличи името на починалия изсред братята му и в града, в който е живял. Вие сте свидетели днес.

[11] И целият народ, който беше при портата, заедно със старейшините казаха: Свидетели сме. Господ да даде на жената, която влиза в дома ти, да екато Рахил и като Лия, двете, които са съградили Израилевия дом. Да станеш

12 Seja a tua casa como a casa de Perez, que Tamar teve de Judá, pela prole que o SENHOR te der desta jovem.

Rute dá à luz Obede

13 Assim, tomou Boaz a Rute, e ela passou a ser sua mulher; coabitou com ela, e o SENHOR lhe concedeu que concebesse, e teve um filho.

14 Então, as mulheres disseram a Noemi: Seja o SENHOR bendito, que não deixou, hoje, de te dar um neto que será teu resgatador, e seja afamado em Israel o nome deste.

15 Ele será restaurador da tua vida e consolador da tua velhice, pois tua nora, que te ama, o deu à luz, e ela te é melhor do que sete filhos.

16 Noemi tomou o menino, e o pôs no regaço, e entrou a cuidar dele.

17 As vizinhas lhe deram nome, dizendo: A Noemi nasceu um filho. E lhe chamaram Obede. Este é o pai de Jessé, pai de Davi.

18 São estas, pois, as gerações de Perez: Perez gerou a Esrom,

19 Esrom gerou a Rão, Rão gerou a Aminadabe,

20 Aminadabe gerou a Naassom, Naassom gerou a Salmom,

21 Salmom gerou a Boaz, Boaz gerou a Obede,

силен в Ефрат и да бъдеш известен във Витлеем;

12 от потомството, което Господ ще ти даде от тази млада жена, нека домът ти бъде като дома на Фарес, когото Тамар роди на Юда.

Вооз и неговото потомство

13 И така, Вооз взе Рут и тя му стана жена. Като влезе при нея, Господ ѝ даде да зачене и тя роди син.

14 А жените казаха на Ноемин: Благословен Господ, Който днес не те остави без наследник; нека бъде прославено Името Му в Израил.

15 Този син ще ти бъде обновление в живота и прехрана в старините ти; защото го роди снаха ти, която те обича, която е по-желана за теб от седем сина.

16 И Ноемин взе детето и го сложи в скута си, и се грижеше за него.

17 И съседките му дадоха име, като казаха: Син се роди на Ноемин. И го нарекоха Овид. Той е баща на Есей, бащата на Давид.

18 Ето родословието на Фарес: На Фарес се роди Есрон,

19 на Есрон се роди Арам, на Арам се роди Аминадав,

20 на Аминадав се роди Наасон, наНаасон се роди Салмон,

21 на Салмон се роди Вооз, на Вооз сероди Овид,

[22] Obede gerou a Jessé, e Jessé gerou a Davi.

[22] на Овид се роди Есей, а на Есей се роди Давид.

O primeiro livro de Samuel

1 Samuel 1

Elcana e suas mulheres

[1] Houve um homem de Ramataim-Zofim, da região montanhosa de Efraim, cujo nome era Elcana, filho de Jeroão, filho de Eliú, filho de Toú, filho de Zufe, efraimita.

[2] Tinha ele duas mulheres: uma se chamava Ana, e a outra, Penina; Penina tinha filhos; Ana, porém, não os tinha.

[3] Este homem subia da sua cidade de ano em ano a adorar e a sacrificar ao SENHOR dos Exércitos, em Siló. Estavam ali os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias, como sacerdotes do SENHOR.

[4] No dia em que Elcana oferecia o seu sacrifício, dava ele porções deste a Penina, sua mulher, e a todos os seus filhos e filhas.

[5] A Ana, porém, dava porção dupla, porque ele a amava, ainda mesmo que o SENHOR a houvesse deixado estéril.

[6] (A sua rival a provocava excessivamente para a irritar, porquanto o SENHOR lhe havia cerrado a madre.)

[7] E assim o fazia ele de ano em ano; e, todas as vezes que Ana subia à Casa do SENHOR, a outra a irritava; pelo que chorava e não comia.

[8] Então, Elcana, seu marido, lhe disse: Ana, por que choras? E por que não comes? E por que estás de coração triste? Não te sou eu melhor do que dez filhos?

A oração e o voto de Ana

1 Царе

1 Царе 1

Елкана и Анна – родителите на Самуил

[1] Имаше един човек от Раматаим-софим, от Ефремовата хълмиста земя, на име Елкана, ефратец, син на Ероам, син на Елиу, син на Тоу, син на Суфа.

[2] Той имаше две жени. Името на едната беше Анна, а името на другата Фенина. И Фенина имаше деца, а Анна нямаше.

[3] Този човек отиваше от града си всяка година, за да се поклони и да принесе жертва на Господа на Силите в Сило, където двамата Илийеви синове, Офний и Финеес, бяха свещеници пред Господа.

[4] И една година, когато настъпи денят, в който Елкана принесе жертвата си, той даде дялове на жена си Фенина; на всичките ѝ синове и на дъщерите ѝ;

[5] а на Анна даде двоен дял, защото обичаше Анна. Но Господ беше затворил утробата ѝ.

[6] А съперницата ѝ я дразнеше много, за да я накара да тъжи, затова че Господбеше затворил утробата ѝ.

[7] (Така ставаше всяка година. Колкото пъти отиваше в Господния дом, всеки път Фенина я дразнеше; а Анна плачеше и не ядеше.)

[8] Но мъжът ѝ Елкана ѝ каза: Анна, защо плачеш? Защо не ядеш и защо е натъжено сърцето ти? Не съм ли ти аз по-желан от десет сина?

Обещанието на Анна и раждането на Самуил

[9] Após terem comido e bebido em Siló, estando Eli, o sacerdote, assentado numa cadeira, junto a um pilar do templo do SENHOR,
[10] levantou-se Ana, e, com amargura de alma, orou ao SENHOR, e chorou abundantemente.

[11] E fez um voto, dizendo: SENHOR dos Exércitos, se benignamente atentares para a aflição da tua serva, e de mim te lembrares, e da tua serva te não esqueceres, e lhe deres um filho varão, ao SENHOR o darei por todos os dias da sua vida, e sobre a sua cabeça não passará navalha.

[12] Demorando-se ela no orar perante o SENHOR, passou Eli a observar-lhe o movimento dos lábios,
[13] porquanto Ana só no coração falava; seus lábios se moviam, porém não se lhe ouvia voz nenhuma; por isso, Eli a teve por embriagada
[14] e lhe disse: Até quando estarás tu embriagada? Aparta de ti esse vinho!
[15] Porém Ana respondeu: Não, senhor meu! Eu sou mulher atribulada de espírito; não bebi nem vinho nem bebida forte; porém venho derramando a minha alma perante o SENHOR.
[16] Não tenhas, pois, a tua serva por filha de Belial; porque pelo excesso da minha ansiedade e da minha aflição é que tenho falado até agora.

[9] А като се нахраниха в Сило, Анна стана. (А свещеникът Илий седеше на стол близо до стълба на вратата при Господния храм.)

[10] И така, тя, преогорчена в духа си, се молеше на Господа и плачеше много.

[11] И направи оброк, като каза: Господи на Силите, ако наистина погледнеш благосклонно към скръбта на слугинята Си, ако Си спомниш за мен и не забравиш слугинята Си, а дадеш на слугинята Си мъжко дете, то ще го дам на Господа за всичките дни на живота му и бръснач няма да мине през главата му.

[12] А като продължаваше да се моли пред Господа, Илий забеляза движението наустата ѝ.
[13] Тъй като Анна говореше в сърцето си, само устните ѝ мърдаха, а гласът ѝ не се чуваше. Затова на Илий му се стори, че беше пияна.
[14] И така, Илий ѝ каза: Докога ще си пияна? Остави това твое вино.
[15] А Анна му отговори: Не е така, господарю мой, аз съм жена пренаскърбена в духа си. Не съм пила нито вино, нито сикера, а излях душата си пред Господа.

[16] Не смятай слугинята си за лоша жена; защото от голямата си мъка и скръб съм говорила досега.

[17] Então, lhe respondeu Eli: Vai-te em paz, e o Deus de Israel te conceda a petição que lhe fizeste.

[18] E disse ela: Ache a tua serva mercê diante de ti. Assim, a mulher se foi seu caminho e comeu, e o seu semblante já não era triste.

Nasce Samuel e é consagrado a Deus

[19] Levantaram-se de madrugada, e adoraram perante o SENHOR, e voltaram, e chegaram a sua casa, a Ramá. Elcana coabitou com Ana, sua mulher, e, lembrando-se dela o SENHOR,

[20] ela concebeu e, passado o devido tempo, teve um filho, a que chamou Samuel, pois dizia: Do SENHOR o pedi.

[21] Subiu Elcana, seu marido, com toda a sua casa, a oferecer ao SENHOR o sacrifício anual e a cumprir o seu voto.

[22] Ana, porém, não subiu e disse a seu marido: Quando for o menino desmamado, levá-lo-ei para ser apresentado perante o SENHOR e para lá ficar para sempre.

[23] Respondeu-lhe Elcana, seu marido: Faze o que melhor te agrade; fica até que o desmames; tão-somente confirme o SENHOR a sua palavra. Assim, ficou a mulher e criou o filho ao peito, até que o desmamou.

[24] Havendo-o desmamado, levou-o consigo, com um novilho de três anos, um

[17] Тогава Илий ѝ отговори: Иди си с мир; и Израилевият Бог нека изпълни прошението, което си отправила към Него.

[18] А тя каза: Дано слугинята ти придобие благословението ти. Тогава Анна си тръгна и яде, и лицето ѝ не беше вече печално.

[19] И като станаха рано сутринта и се поклониха пред Господа, се върнаха в дома си в Рама. И Елкана позна жена си Анна и Господ си спомни за нея.

[20] И когато се изпълни времето, откакто Анна зачена, тя роди син; и го нарече Самуил; защото си каза: От Господа го изпросих.

Самуил – посветен на Господа

[21] След това Елкана с целия си дом отиде, за да принесе на Господа годишната жертва и оброка си.

[22] Но Анна не отиде, като каза на мъжа си: Не искам да отида, докато не се отбие детето. След това ще го занеса, за да се яви пред Господа и да живее там завинаги.

[23] Мъжът ѝ Елкана ѝ каза: Направи каквото ти се вижда за добре; остани, докато го отбиеш; само Господ да утвърди словото Си! И така, жената остана у дома и кърмеше сина си, докато го отби.

[24] И когато го отби, го взе със себе си заедно с едно тригодишно теле, с една

efa de farinha e um odre de vinho, e o apresentou à Casa do SENHOR, a Siló. Era o menino ainda muito criança.

[25] Imolaram o novilho e trouxeram o menino a Eli.

[26] E disse ela: Ah! Meu senhor, tão certo como vives, eu sou aquela mulher que aqui esteve contigo, orando ao SENHOR.

[27] Por este menino orava eu; e o SENHOR me concedeu a petição que eu lhe fizera.

[28] Pelo que também o trago como devolvido ao SENHOR, por todos os dias que viver; pois do SENHOR o pedi. E eles adoraram ali o SENHOR.

1 Samuel 2

O cântico de Ana

[1] Então, orou Ana e disse: O meu coração se regozija no SENHOR, a minha força está exaltada no SENHOR; a minha boca se ri dos meus inimigos, porquanto me alegro na tua salvação.

[2] Não há santo como o SENHOR; porque não há outro além de ti; e Rocha não há, nenhuma, como o nosso Deus.

[3] Não multipliqueis palavras de orgulho, nem saiam coisas arrogantes da vossa boca; porque o SENHOR é o Deus da sabedoria e pesa todos os feitos na balança.

[4] O arco dos fortes é quebrado, porém os débeis, cingidos de força.

[5] Os que antes eram fartos hoje se alugam por pão, mas os que andavam famintos não sofrem mais fome; até a estéril tem sete

ефа брашно и един мях вино и го доведе в Господния дом в Сило. А детето беше малко.

[25] След като заклаха телето, донесоха детето при Илий.

[26] А Анна каза: О, господарю мой, заклевам се в живота на душата ти, господарю мой, аз съм жената, която беше застанала тук, близо до теб, и се молеше на Господа.

[27] За това дете се молех. И Господизпълни прошението ми, което отправих към Него.

[28] Затова и аз го дадох на Господа. През всичките дни на живота си ще бъде посветено на Господа. И тя се поклони там на Господа.

1 Царе 2

Молитвата на Анна

[1] Тогава Анна се помоли: Развесели се сърцето ми в Господа; въздигна се рогът ми чрез Господа; разшириха се устата ми срещу неприятелите ми, защото се развеселих в спасението Ти.

[2] Няма друг свят, какъвто е Господ; защото няма друг освен Теб, нито канара като нашия Бог.

[3] Не продължавайте да говорите горделиво; да не излезе високомерие от устата ви; защото Господ е Бог на знание и от Него се претеглят делата.

[4] Лъковете на силните се строшиха; а немощните се препасаха със сила.

[5] Ситите се пазариха да получат хляб; а гладните престанаха да гладуват. Дори

filhos, e a que tinha muitos filhos perde o vigor.

[6] O SENHOR é o que tira a vida e a dá; faz descer à sepultura e faz subir.

[7] O SENHOR empobrece e enriquece; abaixa e também exalta.

[8] Levanta o pobre do pó e, desde o monturo, exalta o necessitado, para o fazer assentar entre os príncipes, para o fazer herdar o trono de glória; porque do SENHOR são as colunas da terra, e assentou sobre elas o mundo.

[9] Ele guarda os pés dos seus santos, porém os perversos emudecem nas trevas da morte; porque o homem não prevalece pela força.

[10] Os que contendem com o SENHOR são quebrantados; dos céus troveja contra eles. O SENHOR julga as extremidades da terra, dá força ao seu rei e exalta o poder do seu ungido.

[11] Então, Elcana foi-se a Ramá, a sua casa; porém o menino ficou servindo ao SENHOR, perante o sacerdote Eli.

Os crimes dos filhos de Eli

[12] Eram, porém, os filhos de Eli filhos de Belial e não se importavam com o SENHOR;

[13] pois o costume daqueles sacerdotes com o povo era que, oferecendo alguém sacrifício, vinha o moço do sacerdote, estando-se cozendo a carne, com um garfo de três dentes na mão;

и неплодната роди седем, а многодетната изнемощя.

[6] Господ умъртвява и съживява; сваля в ада и извежда.

[7] Господ осиромашава човека и Той гообогатява.

Смирява човека и го въздига.

[8] Въздига бедния от пръстта и въздисява сиромаха от бунището, за да ги постави да седнат между князете и да наследят славен престол. Защото стълбовете на земята са на Господа, Който и постави на тях вселената.

[9] Ще пази стъпките на светиите Си; а нечестивите ще погинат в тъмнината; понеже със сила няма да надделее човек.

[10] Противниците на Господа ще бъдат сломени, ще гръмне от небето против тях; Господ ще съди краищата на земята и ще даде сила на царя Си, ще въздигне рога на помазаника Си.

Служението на Самуил пред Господа

[11] Тогава Елкана си отиде у дома в Рама. А детето слугуваше на Господа пред свещеника Илий.

[12] А Илийевите синове бяха лоши хора, които не познават Господа.

[13] Тези свещеници постъпваха спрямо народа така: когато някой принасяше жертва, докато се вареше месото, слугата на свещеника идваше с тризъба вилица в ръка

[14] e metia-o na caldeira, ou na panela, ou no tacho, ou na marmita, e tudo quanto o garfo tirava o sacerdote tomava para si; assim se fazia a todo o Israel que ia ali, a Siló.

[14] и я забождаше в тенджерата или котела, в котлето или гърнето; и каквото издигаше вилицата, свещеникът го вземаше за себе си. Така постъпваха в Сило с всички израилтяни, които идваха там.

[15] Também, antes de se queimar a gordura, vinha o moço do sacerdote e dizia ao homem que sacrificava: Dá essa carne para assar ao sacerdote; porque não aceitará de ti carne cozida, senão crua.

[15] Даже и преди да изгорят тлъстината, слугата на свещеника идваше и казваше на човека, който принасяше жертвата: Дай на свещеника месо за печене, защото няма да приеме от тебе варено месо, а сурово.

[16] Se o ofertante lhe respondia: Queime-se primeiro a gordura, e, depois, tomarás quanto quiseres, então, ele lhe dizia: Não, porém hás de ma dar agora; se não, tomá-la-ei à força.

[16] И ако човекът му отговореше: Нека изгорят първо тлъстината и после си вземи колкото желае душата ти, тогава му казваше: Не, сега ще дадеш, ако ли не, ще взема насила.

[17] Era, pois, mui grande o pecado destes moços perante o SENHOR, porquanto eles desprezavam a oferta do SENHOR.

[17] Така грехът на тези младежи беше много голям пред Господа; защото хората се отвращаваха от Господнятажертва.

A mocidade de Samuel

[18] Samuel ministrava perante o SENHOR, sendo ainda menino, vestido de uma estola sacerdotal de linho.

[18] А Самуил слугуваше пред Господа – дете, препасано с ленен ефод.

[19] Sua mãe lhe fazia uma túnica pequena e, de ano em ano, lha trazia quando, com seu marido, subia a oferecer o sacrifício anual.

[19] Майка му шиеше за него горна дрешка и му я донасяше всяка година, когато идваше с мъжа си, за да принесе годишната жертва.

[20] Eli abençoava a Elcana e a sua mulher e dizia: O SENHOR te dê filhos desta mulher, em lugar do filho que devolveu ao SENHOR. E voltavam para a sua casa.

[20] А Илий благослови Елкана и жена му, като каза: Господ да ти даде рожба от тази жена вместо заема, който дадохте на Господа. И те се върнаха у дома си.

[21] Abençoou, pois, o SENHOR a Ana, e ela concebeu e teve três filhos e duas filhas; e

[21] И Господ посети Анна; и тя зачеваше и роди трима сина и две дъщери. А детето Самуил растеше пред Господа.

o jovem Samuel crescia diante do SENHOR.

Eli repreende os seus filhos

22 Era, porém, Eli já muito velho e ouvia tudo quanto seus filhos faziam a todo o Israel e de como se deitavam com as mulheres que serviam à porta da tenda da congregação.

23 E disse-lhes: Por que fazeis tais coisas? Pois de todo este povo ouço constantemente falar do vosso mau procedimento.

24 Não, filhos meus, porque não é boa fama esta que ouço; estais fazendo transgredir o povo do SENHOR.

25 Pecando o homem contra o próximo, Deus lhe será o árbitro; pecando, porém, contra o SENHOR, quem intercederá por ele? Entretanto, não ouviram a voz de seu pai, porque o SENHOR os queria matar.

26 Mas o jovem Samuel crescia em estatura e no favor do SENHOR e dos homens.

Profecia contra a casa de Eli

27 Veio um homem de Deus a Eli e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Não me manifestei, na verdade, à casa de teu pai, estando os israelitas ainda no Egito, na casa de Faraó?

28 Eu o escolhi dentre todas as tribos de Israel para ser o meu sacerdote, para subir ao meu altar, para queimar o incenso e para trazer a estola sacerdotal perante

22 А когато Илий остаря, разбра за всичко, което правели синовете му на целия Израил, и как лежали с жените, които слугували при входа на шатъра за срещане.

23 Тогава той им каза: Защо правите такива работи? Понеже чувам лоши неща от целия този народ.

24 Недейте така, синове мои, защото не са добри слуховете, които чувам. Вие карате Господния народ да стават престъпници.

25 Ако човек съгреши пред друг човек, ще се помолят на Бога за него. Но ако някой съгреши пред Господа, кой ще се моли за него? Но синовете му не послушаха гласа на баща си, защото Господ щеше да ги погуби.

26 А детето Самуил растеше и придобиваше благоволението и на Господа, и на хората.

Съдбата на дома на Илий

27 Тогава при Илий дойде един Божий човек и му каза: Така каза Господ: Не съм ли Се открил явно на бащиния ти дом, когато те бяха в Египет във фараоновия дом?

28 И не съм ли избрал него измежду всички Израилеви племена за Мой свещеник, за да принася жертва на жертвеника Ми, да гори тамян и да носи ефод пред Мен? И не съм ли дал на

mim; e dei à casa de teu pai todas as ofertas queimadas dos filhos de Israel.

29 Por que pisais aos pés os meus sacrifícios e as minhas ofertas de manjares, que ordenei se me fizessem na minha morada? E, tu, por que honras a teus filhos mais do que a mim, para tu e eles vos engordardes das melhores de todas as ofertas do meu povo de Israel?

30 Portanto, diz o SENHOR, Deus de Israel: Na verdade, dissera eu que a tua casa e a casa de teu pai andariam diante de mim perpetuamente; porém, agora, diz o SENHOR: Longe de mim tal coisa, porque aos que me honram, honrarei, porém os que me desprezam serão desmerecidos.

31 Eis que vêm dias em que cortarei o teu braço e o braço da casa de teu pai, para que não haja mais velho nenhum em tua casa.

32 E verás o aperto da morada de Deus, a um tempo com o bem que fará a Israel; e jamais haverá velho em tua casa.

33 O homem, porém, da tua linhagem a quem eu não afastar do meu altar será para te consumir os olhos e para te entristecer a alma; e todos os descendentes da tua casa morrerão na flor da idade.

34 Ser-te-á por sinal o que sobrevirá a teus dois filhos, a Hofni e Finéias: ambos morrerão no mesmo dia.

35 Então, suscitarei para mim um sacerdote fiel, que procederá segundo o que tenho no coração e na mente; edificar-lhe-ei uma

бащиния ти дом всички приноси чрез огън от израилтяните?

29 Ако е така, защо ритате жертвата Ми и приноса Ми, който съм заповядал да принасят в жилището Ми, и почиташ синовете си повече от Мене, за да се угоявате с по-доброто от всички приноси на народа Ми Израил?

30 Затова Господ, Израилевият Бог, каза: Аз наистина казах, че твоят дом и домът на баща ти щяха да ходят пред Мене довека; но сега Господ казва: Далеч от Мене! Защото онези, които славят Мене, тях ще прославя и Аз, а онези, които Ме презират, ще бъдат презрени.

31 Ето, идват дните, когато ще пресека мищцата ти и мищцата на бащиния ти дом, така че да няма старец в дома ти.

32 И сред всички блага, които ще се дават на Израил, в жилището Ми ще видиш утеснение; и няма да има старец в дома ти довека.

33 А онзи от твоите, когото не премахна от жертвеника Си, ще бъде изнуряване в очите ти и огорчение на душата ти; и всички внуци в дома ти ще умират на средна възраст.

34 Това, което ще дойде върху двамата ти сина, върху Офний и Финеес, ще ти бъде като знамение. В един ден ще умрат и двамата.

35 И Аз ще Си въздигна верен свещеник, който ще постъпва според това, което е в сърцето Ми и в душата Ми. Ще му

casa estável, e andará ele diante do meu ungido para sempre.

[36] Será que todo aquele que restar da tua casa virá a inclinar-se diante dele, para obter uma moeda de prata e um bocado de pão, e dirá: Rogo-te que me admitas a algum dos cargos sacerdotais, para ter um pedaço de pão, que coma.

1 Samuel 3

Deus fala com Samuel numa visão

[1] O jovem Samuel servia ao SENHOR, perante Eli. Naqueles dias, a palavra do SENHOR era mui rara; as visões não eram freqüentes.

[2] Certo dia, estando deitado no lugar costumado o sacerdote Eli, cujos olhos já começavam a escurecer-se, a ponto de não poder ver,

[3] e tendo-se deitado também Samuel, no templo do SENHOR, em que estava a arca, antes que a lâmpada de Deus se apagasse,

[4] o SENHOR chamou o menino: Samuel, Samuel! Este respondeu: Eis-me aqui!

[5] Correu a Eli e disse: Eis-me aqui, pois tu me chamaste. Mas ele disse: Não te chamei; torna a deitar-te. Ele se foi e se deitou.

[6] Tornou o SENHOR a chamar: Samuel! Este se levantou, foi a Eli e disse: Eis-me aqui, pois tu me chamaste. Mas ele disse: Não te chamei, meu filho, torna a deitar-te.

[7] Porém Samuel ainda não conhecia o SENHOR, e ainda não lhe tinha sido manifestada a palavra do SENHOR.

съградя непоколебим дом; и той ще ходи пред помазаника Ми до века.

[36] А всеки, който остане в твоя дом, ще идва да му се кланя за малко пари и за един хляб и ще казва: Назначи ме, моля, на някоя от свещеническите служби, за да ям едно късче хляб.

1 Царе 3

Призоваване на Самуил за пророк

[1] А в онези дни, когато детето Самуил слугуваше на Господа пред Илий, слово от Господа беше рядкост и нямаше явно видение.

[2] В онова време, когато Илий лежеше на мястото си (а очите му бяха започнали да отслабват и не можеше да вижда)

[3] и Божият светилник не беше още изгаснал в Господния храм, където беше Божият ковчег, а Самуил си беше легнал,

[4] Господ повика Самуил. А той отговори: Ето ме.

[5] И се завтече при Илий и каза: Ето ме, защо ме повика? А той отвърна: Не съм те викал; върни се и си легни. И Самуил отиде и си легна.

[6] А Господ извика още веднъж: Самуиле! И Самуил стана, отиде при Илий и каза: Ето ме, защо ме повика? А той отговори: Не съм те викал, сине мой; върни се и си легни.

[7] Самуил не познаваше още Господа и слово от Господа не му се беше откривало.

[8] O SENHOR, pois, tornou a chamar a Samuel, terceira vez, e ele se levantou, e foi a Eli, e disse: Eis-me aqui, pois tu me chamaste. Então, entendeu Eli que era o SENHOR quem chamava o jovem.

[8] И Господ повика Самуил за трети път. Той стана, отиде при Илий и каза: Ето ме, защо ме повика? Тогава Илий разбра, че Господ е повикал детето.

[9] Por isso, Eli disse a Samuel: Vai deitar-te; se alguém te chamar, dirás: Fala, SENHOR, porque o teu servo ouve. E foi Samuel para o seu lugar e se deitou.

[9] Затова Илий каза на Самуил: Иди и си легни; и ако те повика, кажи: Говори, Господи, защото слугата Ти слуша. И така, Самуил отиде и си легна.

[10] Então, veio o SENHOR, e ali esteve, e chamou como das outras vezes: Samuel, Samuel! Este respondeu: Fala, porque o teu servo ouve.

[10] И Господ дойде и застана, и извика, както преди това: Самуиле! Самуиле! Тогава Самуил отговори: Говори, защото слугата Ти слуша.

[11] Disse o SENHOR a Samuel: Eis que vou fazer uma coisa em Israel, a qual todo o que a ouvir lhe tinirão ambos os ouvidos.

[11] Тогава Господ каза на Самуил: Ето, Аз ще извърша в Израил такова дело, че на всеки, който го чуе, ще му писнат ушите.

[12] Naquele dia, suscitarei contra Eli tudo quanto tenho falado com respeito à sua casa; começarei e o cumprirei.

[12] В онзи ден ще извърша против Илий всичко, което говорих за дома му. Ще започна и ще завърша.

[13] Porque já lhe disse que julgarei a sua casa para sempre, pela iniqüidade que ele bem conhecia, porque seus filhos se fizeram execráveis, e ele os não repreendeu.

[13] Защото му известих, че ще съдя дома му до века поради беззаконието, за което той знае. Понеже синовете му навлякоха проклятие на себе си, а той не ги спря.

[14] Portanto, jurei à casa de Eli que nunca lhe será expiada a iniqüidade, nem com sacrifício, nem com oferta de manjares.

[14] Затова се заклех относно Илийевия дом, че беззаконието на Илийевия дом няма да се очисти довека нито с жертва, нито с принос.

Samuel conta a visão a Eli

[15] Ficou Samuel deitado até pela manhã e, então, abriu as portas da Casa do SENHOR; porém temia relatar a visão a Eli.

[15] А Самуил лежа до сутринта и после отвори вратата на Господния дом. Но Самуил се боеше да каже за видението на Илий.

[16] Chamou Eli a Samuel e disse: Samuel, meu filho! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[17] Então, ele disse: Que é que o SENHOR te falou? Peço-te que mo não encubras; assim Deus te faça o que bem lhe aprouver se me encobrires alguma coisa de tudo o que te falou.

[18] Então, Samuel lhe referiu tudo e nada lhe encobriu. E disse Eli: É o SENHOR; faça o que bem lhe aprouver.

[19] Crescia Samuel, e o SENHOR era com ele, e nenhuma de todas as suas palavras deixou cair em terra.

[20] Todo o Israel, desde Dã até Berseba, conheceu que Samuel estava confirmado como profeta do SENHOR.

[21] Continuou o SENHOR a aparecer em Siló, enquanto por sua palavra o SENHOR se manifestava ali a Samuel.

1 Samuel 4

Os filisteus vencem os israelitas

[1] Veio a palavra de Samuel a todo o Israel. Israel saiu à peleja contra os filisteus e se acampou junto a Ebenézer; e os filisteus se acamparam junto a Afeca.

[2] Dispuseram-se os filisteus em ordem de batalha, para sair de encontro a Israel; e, travada a peleja, Israel foi derrotado pelos filisteus; e estes mataram, no campo aberto, cerca de quatro mil homens.

[16] Обаче Илий повика Самуил и каза: Самуиле! Сине мой! А той отговори: Ето ме.

[17] Илий попита: Какво слово ти говори Господ? Не го крий от мене, моля. Така да ти направи Бог – да! – и повече да прибави, ако скриеш от мене някоя от всичките думи, които ти е говорил.

[18] Тогава Самуил му каза всичко и не скри нищо от него. И Илий каза: Той е Господ; нека стори каквото Му е угодно.

[19] А Самуил растеше и Господ беше с него, и Господ не остави неизпълнена нито една от неговите думи.

[20] И целият Израил от Дан до Вир-савее разбра, че Самуил беше потвърден за Господен пророк.

[21] И Господ пак се явяваше в Сило; защото Господ се откриваше на Самуил в Сило чрез слово от Себе Си. И Самуиловите думи се разнасяха по целия Израил.

1 Царе 4

Пленяването на Божия ковчег

[1] В това време Израил беше във война с филистимците и разположи стан близо до Евен-езер; а филистимците разположиха стан в Афек.

[2] И филистимците се опълчиха против Израил; и когато започна битката, Израил се разбяга пред филистимците и около четири хиляди мъже бяха убити на полесражението.

[3] Voltando o povo ao arraial, disseram os anciãos de Israel: Por que nos feriu o SENHOR, hoje, diante dos filisteus? Tragamos de Siló a arca da Aliança do SENHOR, para que venha no meio de nós e nos livre das mãos de nossos inimigos.

[3] А когато народът се върна в стана, Израилевите старейшини казаха: Защо ни порази Господ днес пред филистимците? Нека донесем тук ковчега за плочите на Господния завет от Сило, така че, като дойде сред нас, да ни избави от ръката на неприятелите ни.

[4] Mandou, pois, o povo trazer de Siló a arca do SENHOR dos Exércitos, entronizado entre os querubins; os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias, estavam ali com a arca da Aliança de Deus.

[4] И така, народът изпрати вестоносци в Сило и донесоха оттам ковчега на завета на Господа на Силите, Който обитава между херувимите. И двамата Илийеви сина, Офний и Финеес, бяха там с ковчега на Божия завет.

A arca é tomada. Hofni e Fineias são mortos

[5] Sucedeu que, vindo a arca da Aliança do SENHOR ao arraial, rompeu todo o Israel em grandes brados, e ressoou a terra.

[5] След като ковчегът на Господния завет дойде в стана, целият Израил извика със силен глас, така че земята проехтя.

[6] Ouvindo os filisteus a voz do júbilo, disseram: Que voz de grande júbilo é esta no arraial dos hebreus? Então, souberam que a arca do SENHOR era vinda ao arraial.

[6] А филистимците, като чуха шума от викането, си казаха: Какво значи това шумно и силно викане в стана на евреите? И научиха, че Господният ковчег дошъл в стана.

[7] E se atemorizaram os filisteus e disseram: Os deuses vieram ao arraial. E diziam mais: Ai de nós! Que tal jamais sucedeu antes.

[7] Тогава филистимците се уплашиха, защото си казваха: Бог е дошъл в стана. Горко ни! Защото такова нещо не е ставало досега.

[8] Ai de nós! Quem nos livrará das mãos destes grandiosos deuses? São os deuses que feriram aos egípcios com toda sorte de pragas no deserto.

[8] Горко ни! Кой ще ни избави от ръката на тези мощни богове? Тези са боговете, които поразиха египтяните с всякакъв вид напасти в пустинята.

[9] Sede fortes, ó filisteus! Portai-vos varonilmente, para que não venhais a ser escravos dos hebreus, como eles serviram a vós outros! Portai-vos varonilmente e pelejai!

[9] Укрепете се, филистимци, бъдете мъжествени, за да не станете слуги на евреите, както те станаха на вас! Бъдете мъжествени и се бийте с тях.

[10] Então, pelejaram os filisteus; Israel foi derrotado, e cada um fugiu para a sua tenda; foi grande a derrota, pois foram mortos de Israel trinta mil homens de pé.

[11] Foi tomada a arca de Deus, e mortos os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias.

A morte de Eli

[12] Então, correu um homem de Benjamim, saído das fileiras, e, no mesmo dia, chegou a Siló; trazia rasgadas as vestes e terra sobre a cabeça.

[13] Quando chegou, Eli estava assentado numa cadeira, ao pé do caminho, olhando como quem espera, porque o seu coração estava tremendo pela arca de Deus. Depois de entrar o homem na cidade e dar as novas, toda a cidade prorrompeu em gritos.

[14] Eli, ouvindo os gritos, perguntou: Que alvoroço é esse? Então, se apressou o homem e, vindo, deu as notícias a Eli.

[15] Era Eli da idade de noventa e oito anos; os seus olhos tinham cegado, e já não podia ver.

[16] Disse o homem a Eli: Eu sou o que saí das fileiras e delas fugi hoje mesmo. Perguntou-lhe Eli: Que sucedeu, meu filho?

[17] Então, respondeu o que trazia as novas e disse: Israel fugiu de diante dos filisteus, houve grande morticínio entre o povo, e também os teus dois filhos, Hofni e Finéias, foram mortos, e a arca de Deus foi tomada.

[10] Тогава филистимците влязоха в бой; Израил беше поразен и всеки побегна в шатъра си. Стана голямо поражение, паднаха тридесет хиляди пешаци от Израил

[11] и Божият ковчег беше пленен; а двамата Илийеви сина, Офний и Финеес, бяха убити.

Смъртта на Илий

[12] Тогава един човек от Вениамин се завтече от битката и в същия ден отиде в Сило, с раздрани дрехи и с пръст на главата си.

[13] И като стигна, ето, Илий седеше на стола си край пътя и пазеше, защото сърцето му трепереше за Божия ковчег. И когато човекът дойде в града и извести това, целият град извика.

[14] А Илий, като чу виковете, каза: Какво значи този шум и глъч? И човекът дойде бързо и извести на Илий.

[15] Илий беше тогава на деветдесет и осем години; очите му бяха отслабнали и не можеше да вижда.

[16] Човекът каза на Илий: Аз идвам от сражението; днес избягах от битката. Илий попита: Какво стана, сине мой?

[17] И вестоносецът отговори: Израил побегна пред филистимците. При това стана голямо поражение между народа, освен това и двамата ти сина Офний и Финеес умряха и Божият ковчег е пленен.

[18] Ao fazer ele menção da arca de Deus, caiu Eli da cadeira para trás, junto ao portão, e quebrou-se-lhe o pescoço, e morreu, porque era já homem velho e pesado; e havia ele julgado a Israel quarenta anos.

[19] Estando sua nora, a mulher de Finéias, grávida, e próximo o parto, ouvindo estas novas, de que a arca de Deus fora tomada e de que seu sogro e seu marido morreram, encurvou-se e deu à luz; porquanto as dores lhe sobrevieram.

[20] Ao expirar, disseram as mulheres que a assistiam: Não temas, pois tiveste um filho. Ela, porém, não respondeu, nem fez caso disso.

[21] Mas chamou ao menino Icabô, dizendo: Foi-se a glória de Israel. Isto ela disse, porque a arca de Deus fora tomada e por causa de seu sogro e de seu marido.

[22] E falou mais: Foi-se a glória de Israel, pois foi tomada a arca de Deus.

[18] А щом спомена за Божия ковчег, Илийпадна от стола по гръб край портата, вратът му се пречупи и умря; защото беше стар и тежък човек. Той съди Израил четиридесет години.

[19] А снаха му, Финеесовата жена, която беше в напреднала бременност, щом чу известието, че Божият ковчег бил пленен и че свекърът ѝ и мъжът ѝ умрели, преви се и роди, защото болките ѝ я хванаха.

[20] И като умираше, жените, които стояха около нея, ѝ казаха: Не бой се, защото си родила син. Но тя не отговори, нито обърна внимание.

[21] Тя нарече детето Ихавод, като казваше: Славата се изгуби от Израил (защото Божият ковчег бил пленен и защото свекърът ѝ и мъжът ѝ умрели);

[22] каза също: Славата се изгуби от Израил, защото Божият ковчег беше пленен.

1 Samuel 5

A arca na casa de Dagom

[1] Os filisteus tomaram a arca de Deus e a levaram de Ebenézer a Asdode.

[2] Tomaram os filisteus a arca de Deus e a meteram na casa de Dagom, junto a este.

[3] Levantando-se, porém, de madrugada os de Asdode, no dia seguinte, eis que estava caído Dagom com o rosto em terra, diante da arca do SENHOR; tomaram-no e tornaram a pô-lo no seu lugar.

1 Царе 5

Божият ковчег в езически плен

[1] А филистимците, като плениха Божия ковчег, го занесоха от Евен-езер в Азот.

[2] И филистимците взеха Божия ковчег и го внесоха в храма на Дагон, и го поставиха до Дагон.

[3] А на следващия ден, когато азотяните станаха рано, видяха, че Дагон беше паднал с лицето си към земята пред Господния ковчег. И взеха Дагон и го поставиха на мястото му.

[4] Levantando-se de madrugada no dia seguinte, pela manhã, eis que Dagom jazia caído de bruços diante da arca do SENHOR; a cabeça de Dagom e as duas mãos estavam cortadas sobre o limiar; dele ficara apenas o tronco.

[4] И на другия ден, като станаха рано сутринта, ето, Дагон пак беше паднал с лицето си към земята пред Господнияковчег, като главата на Дагон и двете длани на ръцете му бяха отсечени върху прага. Само тялото на Дагон беше останало.

[5] Por isso, os sacerdotes de Dagom e todos os que entram no seu templo não lhe pisam o limiar em Asdode, até ao dia de hoje.

[5] (Затова нито Дагоновите жреци, нито някой от онези, които влизат в храма на Дагон, не стъпват на прага муb Азот идо днес.)

[6] Porém a mão do SENHOR castigou duramente os de Asdode, e os assolou, e os feriu de tumores, tanto em Asdode como no seu território.

[6] Но ръката на Господа натежа над азотците и Той ги изтреби, и порази с хемороиди тях, Азот и околностите му.

[7] Vendo os homens de Asdode que assim era, disseram: Não fique conosco a arca do Deus de Israel; pois a sua mão é dura sobre nós e sobre Dagom, nosso deus.

[7] След като азотските мъже видяха, че работата е такава, казаха: Ковчегът на Израилевия Бог няма да стои между нас, защото ръката Му тежи върху нас и върху бога ни Дагон.

[8] Pelo que enviaram mensageiros, e congregaram a si todos os príncipes dos filisteus, e disseram: Que faremos da arca do Deus de Israel? Responderam: Seja levada a arca do Deus de Israel até Gate e, depois, de cidade em cidade. E a levaram até Gate.

[8] Затова пратиха и събраха всички филистимски началници и им казаха: Какво да направим с ковчега на Израилевия Бог? А те отговориха: Ковчегът на Израилевия Бог нека бъде пренесен в Гет. И така, пренесоха ковчега на Израилевия Бог в Гет.

[9] Depois de a terem levado, a mão do SENHOR foi contra aquela cidade, com mui grande terror; pois feriu os homens daquela cidade, desde o pequeno até ao grande; e lhes nasceram tumores.

[9] Но като го пренесоха, ръката на Господасе повдигна против града с голямо поражение. Той порази градските мъже от малък до голям и по тях избухнаха хемороиди.

[10] Então, enviaram a arca de Deus a Ecrom. Sucedeu, porém, que, em lá chegando, os ecronitas exclamaram, dizendo:

[10] Затова те пратиха Божия ковчег в Акарон. А като пристигна Божият ковчег в Акарон, акаронците извикаха:

Transportaram até nós a arca do Deus de Israel, para nos matarem, a nós e ao nosso povo.

[11] Então, enviaram mensageiros, e congregaram a todos os príncipes dos filisteus, e disseram: Devolvei a arca do Deus de Israel, e torne para o seu lugar, para que não mate nem a nós nem ao nosso povo. Porque havia terror de morte em toda a cidade, e a mão de Deus castigara duramente ali.

[12] Os homens que não morriam eram atingidos com os tumores; e o clamor da cidade subiu até ao céu.

Донесоха ковчега на Израилевия Бог при нас, за да изтреби нас и народа ни.

[11] И така, пратиха да съберат всички филистимски началници и им казаха: Изпратете обратно ковчега на Израилевия Бог и нека се върне на мястото си, за да не изтреби нас и народа ни; защото имаше смъртоносно поражение по целия град. Божията ръка тежеше върху тях твърде много.

[12] А мъжете, които не умряха, бяха поразени с хемороиди; и викът от града се издигна до небето.

1 Samuel 6

Os filisteus enviam a arca para fora da sua terra

[1] Sete meses esteve a arca do SENHOR na terra dos filisteus.

[2] Estes chamaram os sacerdotes e os adivinhadores e lhes disseram: Que faremos da arca do SENHOR? Fazei-nos saber como a devolveremos para o seu lugar.

[3] Responderam eles: Quando enviardes a arca do Deus de Israel, não a envieis vazia, porém enviá-la-eis a seu Deus com uma oferta pela culpa; então, sereis curados e sabereis por que a sua mão se não tira de vós.

[4] Então, disseram: Qual será a oferta pela culpa que lhe havemos de apresentar? Responderam: Segundo o número dos príncipes dos filisteus, cinco tumores de ouro e cinco ratos de ouro, porquanto a praga é uma e a mesma sobre todos vós e sobre todos os vossos príncipes.

1 Царе 6

Възвръщане на Господнияковчег

[1] Господният ковчег стоя във Филистимската земя седем месеца.

[2] Тогава филистимците повикаха жреците и прорицателите и казаха: Какво да направим с Господния ковчег? Кажете ни как да го изпратим на мястото му?

[3] А те отговориха: Ако изпратите ковчега на Израилевия Бог, не го изпращайте празен, а непременно му отдайте принос за вина; тогава ще оздравеете и ще узнаете защо ръката Му не се е оттеглила от вас.

[4] И те запитаха: Какъв принос за вина трябва да му отдадем? А те казаха: Пет златни хемороида и пет златни мишки, според числото на филистимските началници, тъй като същата язва беше върху всички вас и върху началниците ви.

[5] Fazei umas imitações dos vossos tumores e dos vossos ratos, que andam destruindo a terra, e dai glória ao Deus de Israel; porventura, aliviará a sua mão de cima de vós, e do vosso deus, e da vossa terra.

[6] Por que, pois, endureceríeis o coração, como os egípcios e Faraó endureceram o coração? Porventura, depois de os haverem tratado tão mal, não os deixaram ir, e eles não se foram?

[7] Agora, pois, fazei um carro novo, tomai duas vacas com crias, sobre as quais não se pôs ainda jugo, e atai-as ao carro; seus bezerros, levá-los-eis para casa.

[8] Então, tomai a arca do SENHOR, e ponde-a sobre o carro, e metei num cofre, ao seu lado, as figuras de ouro que lhe haveis de entregar como oferta pela culpa; e deixai-a ir.

[9] Reparai: se subir pelo caminho rumo do seu território a Bete-Semes, foi ele que nos fez este grande mal; e, se não, saberemos que não foi a sua mão que nos feriu; foi casual o que nos sucedeu.

A arca chega a Bete-Semes

[10] Assim fizeram aqueles homens, e tomaram duas vacas com crias, e as ataram ao carro, e os seus bezerros encerraram em casa.

[11] Puseram a arca do SENHOR sobre o carro, como também o cofre com os ratos de ouro e com as imitações dos tumores.

[5] Затова направете подобия на хемороидите и на мишките, които повреждат земята ви; и отдайте слава на Израилевия Бог, та дано Той улекчи ръката Си над вас, над боговете ви и над земята ви.

[6] И така, защо закоравявате сърцата си, както египтяните и фараонът закоравиха сърцата си? След като извърши чудеса сред тях, те не пуснаха ли народа да си отиде и той не тръгна ли?

[7] И така, вземете си сега една нова кола и я пригответе. Вземете и две дойни крави, на които не е слаган хомот, и впрегнете кравите в колата, а телетата им отделетеот тях и ги върнете у дома.

[8] Тогава вземете Господния ковчег и го сложете на колата; също и златните неща, които Му отдавате в принос за вина, поставете в ковчеже отстрани на ковчега; и ги изпратете.

[9] Тогава гледайте: ако тръгне по пътя към своята граница във Ветсемес, тогава Господ ни е сторил това голямо зло; ако ли не, тогава ние ще знаем, че не е Неговата ръка, която ни е поразила, а това ни е постигнало случайно.

[10] Мъжете направиха така: взеха две дойни крави и ги впрегнаха в колата, а телетата им затвориха у дома.

[11] Поставиха в колата Господния ковчег, ковчежето със златните мишки и подобията на хемороидите им.

12 As vacas se encaminharam diretamente para Bete-Semes e, andando e berrando, seguiam sempre por esse mesmo caminho, sem se desviarem nem para a direita nem para a esquerda; os príncipes dos filisteus foram atrás delas, até ao território de Bete-Semes.

13 Andavam os de Bete-Semes fazendo a sega do trigo no vale e, levantando os olhos, viram a arca; e, vendo-a, se alegraram.

14 O carro veio ao campo de Josué, o bete-semita, e parou ali, onde havia uma grande pedra; fenderam a madeira do carro e ofereceram as vacas ao SENHOR, em holocausto.

15 Os levitas desceram a arca do SENHOR, como também o cofre que estava junto a ela, em que estavam as obras de ouro, e os puseram sobre a grande pedra. No mesmo dia, os homens de Bete-Semes ofereceram holocaustos e imolaram sacrifícios ao SENHOR.

16 Viram aquilo os cinco príncipes dos filisteus e voltaram para Ecrom no mesmo dia.

17 São estes, pois, os tumores de ouro que enviaram os filisteus ao SENHOR como oferta pela culpa: por Asdode, um; por Gaza, outro; por Asquelom, outro; por Gate, outro; por Ecrom, outro;

18 como também os ratos de ouro, segundo o número de todas as cidades dos filisteus, pertencentes aos cinco príncipes, desde as cidades fortes até às aldeias campestres. A

12 И кравите се отправиха по пътя направо за Ветсемес; все по пътя вървяха и ревяха, докато отиваха. Не се обръщаха нито надясно, нито наляво. А филистимските началници вървяха след тях до границата на Ветсемес.

13 А ветсемесците жъннеха пшеницата си в долината; и като погледнаха, видяха ковчега. И като го видяха, се зарадваха.

14 Колата влезе в нивата на ветсемесеца Исус и застана там, където се намираше един голям камък; и нацепиха дървата на колата и принесоха кравите във всеизгаряне на Господа.

15 Тогава левитите свалиха Господниняковчег и ковчежето, което беше с него, в което бяха златните неща, и ги поставиха на големия камък. В същия ден ветсемеските мъже принесоха всеизгаряния и пожертваха жертви на Господа.

16 А петимата филистимски началници, като видяха това, се върнаха в Акарон през същия ден.

17 А златните хемороиди, които филистимците отдадоха на Господа в принос за вина, бяха следните: един за Азот, един за Газа, един за Аскалон, един за Гет и един за Акарон;

18 а златните мишки бяха според броя на всички филистимски градове, които принадлежаха на петимата началници, както оградените градове, така и

grande pedra, sobre a qual puseram a arca do SENHOR, está até ao dia de hoje no campo de Josué, o bete-semita.

неоградените села, чак до големия камък, на който положиха Господнияковчег – камък, който стои и до днес в нивата на ветсемесеца Исус.

A arca chega a Quiriate-Jearim

[19] Feriu o SENHOR os homens de Bete-Semes, porque olharam para dentro da arca do SENHOR, sim, feriu deles setenta homens; então, o povo chorou, porquanto o SENHOR fizera tão grande morticínio entre eles.

[19] Но Господ порази ветсемеските мъже за това, че погледнаха в Господнияковчег – петдесет хиляди и седемдесет мъже бяха убити; и народът плака, защото Господ ги порази с голямо изтребление.

[20] Então, disseram os homens de Bete-Semes: Quem poderia estar perante o SENHOR, este Deus santo? E para quem subirá desde nós?

[20] Ветсемеските мъже си казаха: Кой може да застане пред Господа, пред този свят Бог? И при кого от нас да отиде Той?

[21] Enviaram, pois, mensageiros aos habitantes de Quiriate-Jearim, dizendo: Os filisteus devolveram a arca do SENHOR; descei, pois, e fazei-a subir para vós outros.

[21] После изпратиха вестоносци до кириатиаримските жители да им кажат: Филистимците върнаха Господнияковчег; елате и го вземете при себе си.

1 Samuel 7

[1] Então, vieram os homens de Quiriate-Jearim e levaram a arca do SENHOR à casa de Abinadabe, no outeiro; e consagraram Eleazar, seu filho, para que guardasse a arca do SENHOR.

1 Царе 7

[1] Тогава кириатиаримските мъже дойдоха и взеха Господния ковчег, и го донесоха в Авинадавовата къща на хълма; и осветиха сина му Елеазар, за да пази Господния ковчег.

Exortação de Samuel ao arrependimento

[2] Sucedeu que, desde aquele dia, a arca ficou em Quiriate-Jearim, e tantos dias se passaram, que chegaram a vinte anos; e toda a casa de Israel dirigia lamentações ao SENHOR.

[2] А от деня, когато ковчегът беше поставен в Кириат-иарим, се мина много време – двадесет години. И целият Израилев дом въздишаше за Господа.

Самуил – съдия на Израил

[3] Falou Samuel a toda a casa de Israel, dizendo: Se é de todo o vosso coração que voltais ao SENHOR, tirai dentre vós os

[3] Самуил говорѝ на целия Израилев дом: Ако се обръщате от все сърце към Господа, махнете измежду вас

deuses estranhos e os astarotes, e preparai o coração ao SENHOR, e servi a ele só, e ele vos livrará das mãos dos filisteus.

чуждите богове и астартите и пригответе сърцата си за Господа. Само на Него служете и Той ще ви избави от ръката на филистимците.

4 Então, os filhos de Israel tiraram dentre si os baalins e os astarotes e serviram só ao SENHOR.

4 Тогава израилтяните махнаха ваалимите и астартите и служеха само на Господа.

Os filisteus são vencidos

5 Disse mais Samuel: Congregai todo o Israel em Mispa, e orarei por vós ao SENHOR.

5 После Самуил каза: Съберете целия Израил в Масфа и ще се помоля за вас на Господа.

6 Congregaram-se em Mispa, tiraram água e a derramaram perante o SENHOR; jejuaram aquele dia e ali disseram: Pecamos contra o SENHOR. E Samuel julgou os filhos de Israel em Mispa.

6 И така, събраха се в Масфа и наляха вода, която изляха пред Господа, и постиха през онзи ден, и казаха: Съгрешихме пред Господа. И Самуил беше съдия над израилтяните в Масфа.

7 Quando, pois, os filisteus ouviram que os filhos de Israel estavam congregados em Mispa, subiram os príncipes dos filisteus contra Israel; o que ouvindo os filhos de Israel, tiveram medo dos filisteus.

7 След като филистимците чуха, че израилтяните се събрали в Масфа, филистимските началници излязоха против Израил. Като чуха това, израилтяните се уплашиха от филистимците.

8 Então, disseram os filhos de Israel a Samuel: Não cesses de clamar ao SENHOR, nosso Deus, por nós, para que nos livre da mão dos filisteus.

8 И израилтяните казаха на Самуил: Не преставай да викаш за нас към Господа, нашия Бог, за да ни избави от филистимците.

9 Tomou, pois, Samuel um cordeiro que ainda mamava e o sacrificou em holocausto ao SENHOR; clamou Samuel ao SENHOR por Israel, e o SENHOR lhe respondeu.

9 Затова Самуил взе едно агне сукалче и го принесе цялото за всеизгаряне на Господа. И Самуил извика към Господаза Израил и Господ го послуша.

10 Enquanto Samuel oferecia o holocausto, os filisteus chegaram à peleja contra Israel; mas trovejou o SENHOR aquele dia com grande estampido sobre os filisteus e os

10 Когато Самуил принасяше всеизгарянето, понеже филистимците се приближиха да се бият с Израил, в същия ден Господ прогръмя със силен

aterrou de tal modo, que foram derrotados diante dos filhos de Israel.

[11] Saindo de Mispa os homens de Israel, perseguiram os filisteus e os derrotaram até abaixo de Bete-Car.

[12] Tomou, então, Samuel uma pedra, e a pôs entre Mispa e Sem, e lhe chamou Ebenézer, e disse: Até aqui nos ajudou o SENHOR.

[13] Assim, os filisteus foram abatidos e nunca mais vieram ao território de Israel, porquanto foi a mão do SENHOR contra eles todos os dias de Samuel.

[14] As cidades que os filisteus haviam tomado a Israel foram-lhe restituídas, desde Ecrom até Gate; e até os territórios delas arrebatou Israel das mãos dos filisteus. E houve paz entre Israel e os amorreus.

[15] E julgou Samuel todos os dias de sua vida a Israel.

[16] De ano em ano, fazia uma volta, passando por Betel, Gilgal e Mispa; e julgava a Israel em todos esses lugares.

[17] Porém voltava a Ramá, porque sua casa estava ali, onde julgava a Israel e onde edificou um altar ao SENHOR.

1 Samuel 8

Os israelitas pedem um rei

[1] Tendo Samuel envelhecido, constituiu seus filhos por juízes sobre Israel.

[2] O primogênito chamava-se Joel, e o segundo, Abias; e foram juízes em Berseba.

гръм върху филистимците и ги смути; и те бяха поразени пред Израил.

[11] Израилевите мъже излязоха от Масфа и гониха филистимците, и ги поразяваха, докато стигнаха Вет-хар.

[12] Тогава Самуил взе един камък, постави го между Масфа и Сен и го нарече Евен-езер, като казваше: Дотук ни помогна Господ.

[13] Така филистимците бяха победени и не дойдоха вече в Израилевите предели. И Господнята ръка беше против филистимците през всички дни на Самуил.

[14] А градовете, които филистимците бяха превзели от Израил, от Акарон до Гет, бяха върнати; и Израил освободи техните околности от ръката на филистимците. А между Израил и аморейците имаше мир.

[15] Самуил беше съдия над Израил през всичките дни на живота си.

[16] Всяка година той отиваше да обикаля Ветил, Галгал и Масфа и съдеше Израил по всичките тези места.

[17] А после се връщаше в Рама, защото домът му беше там, и там съдеше Израил. Там издигна и жертвеник на Господа.

1 Царе 8

Израил иска цар

[1] Когато остаря, Самуил постави синовете си съдии над Израил.

[2] Името на първородния му беше Йоил, а името на втория му син – Авия. Те бяха съдии във Вир-савее.

[3] Porém seus filhos não andaram pelos caminhos dele; antes, se inclinaram à avareza, e aceitaram subornos, e perverteram o direito.

[4] Então, os anciãos todos de Israel se congregaram, e vieram a Samuel, a Ramá,

[5] e lhe disseram: Vê, já estás velho, e teus filhos não andam pelos teus caminhos; constitui-nos, pois, agora, um rei sobre nós, para que nos governe, como o têm todas as nações.

[6] Porém esta palavra não agradou a Samuel, quando disseram: Dá-nos um rei, para que nos governe. Então, Samuel orou ao SENHOR.

[7] Disse o SENHOR a Samuel: Atende à voz do povo em tudo quanto te diz, pois não te rejeitou a ti, mas a mim, para eu não reinar sobre ele.

[8] Segundo todas as obras que fez desde o dia em que o tirei do Egito até hoje, pois a mim me deixou, e a outros deuses serviu, assim também o faz a ti.

[9] Agora, pois, atende à sua voz, porém adverte-o solenemente e explica-lhe qual será o direito do rei que houver de reinar sobre ele.

[10] Referiu Samuel todas as palavras do SENHOR ao povo, que lhe pedia um rei,

[11] e disse: Este será o direito do rei que houver de reinar sobre vós: ele tomará os vossos filhos e os empregará no serviço dos

[3] Но синовете му не ходеха в неговите пътища, те се отклониха и отиваха след сребролюбието. Вземаха подкуп и извръщаха правосъдието.

[4] Тогава всички Израилеви старейшини се събраха, дойдоха при Самуил в Рама и му казаха:

[5] Ето, ти остаря, а синовете ти не ходят в твоите пътища. Поставѝ ни цар, който да ни съди, както е при всички народи.

[6] Обаче Самуил не одобри предложението им: Дай ни цар, който да ни съди. И Самуил се помоли на Господа.

[7] А Господ каза на Самуил: Послушай гласа на народа за всичко, което ти казват, защото не отхвърлиха теб, а Мен отхвърлиха, за да не царувам над тях.

[8] Според всички дела, които са вършили от деня, когато съм ги извел от Египет, чак до днес, като са Ме изоставяли и са служели на други богове, така постъпват и с тебе.

[9] Затова сега слушай гласа им, обаче ясно изяви пред тях и им покажи как ще постъпва царят, който ще царува над тях.

[10] И така, Самуил каза всичките Господнидуми на народа, който искаше цар от него.

[11] Каза още: Така ще постъпва царят, който ще се възцари над вас: ще взема синовете ви и ще ги определя за

seus carros e como seus cavaleiros, para que corram adiante deles;

[12] e os porá uns por capitães de mil e capitães de cinqüenta; outros para lavrarem os seus campos e ceifarem as suas messes; e outros para fabricarem suas armas de guerra e o aparelhamento de seus carros.

[13] Tomará as vossas filhas para perfumistas, cozinheiras e padeiras.

[14] Tomará o melhor das vossas lavouras, e das vossas vinhas, e dos vossos olivais e o dará aos seus servidores.

[15] As vossas sementeiras e as vossas vinhas dizimará, para dar aos seus oficiais e aos seus servidores.

[16] Também tomará os vossos servos, e as vossas servas, e os vossos melhores jovens, e os vossos jumentos e os empregará no seu trabalho.

[17] Dizimará o vosso rebanho, e vós lhe sereis por servos.

[18] Então, naquele dia, clamareis por causa do vosso rei que houverdes escolhido; mas o SENHOR não vos ouvirá naquele dia.

[19] Porém o povo não atendeu à voz de Samuel e disse: Não! Mas teremos um rei sobre nós.

[20] Para que sejamos também como todas as nações; o nosso rei poderá governar-nos, sair adiante de nós e fazer as nossas guerras.

[21] Ouvindo, pois, Samuel todas as palavras do povo, as repetiu perante o SENHOR.

колесниците си, за да му бъдат конници и за да тичат пред колесниците му.

[12] И ще ги назначава за хилядници и петдесетници. Ще ги поставя да работят земята му, да жънат жътвата му и да правят военните му оръжия и прибори за колесниците му.

[13] Ще взема и дъщерите ви да варят миро, да готвят и да месят хляб.

[14] Ще взема по-добрите ви ниви, лозя и маслини и ще ги дава на слугите си.

[15] Ще взема и десятък от посевите и лозята ви и ще го дава на евнусите си и на слугите си.

[16] Ще взема слугите ви, слугините ви, по-добрите момчета и ослите ви и ще ги използва за своите работи.

[17] Ще взема десятък от стадата ви и вие ще му бъдете слуги.

[18] В онзи ден ще протестирате поради царя, когото ще сте си избрали; но Господняма да ви послуша.

[19] Народът обаче не искаше да послуша Самуиловия глас, а каза: Не! Нека има цар над нас,

[20] за да бъдем и ние, както всички народи. Нашият цар да ни съди и да ни предвожда, и да воюва в боевете ни.

[21] И Самуил, като изслуша всички думи на народа, ги повтори пред Господа.

[22] Então, o SENHOR disse a Samuel: Atende à sua voz e estabelece-lhe um rei. Samuel disse aos filhos de Israel: Volte cada um para sua cidade.

1 Samuel 9

Saul busca as jumentas extraviadas e vai ter com Samuel

[1] Havia um homem de Benjamim, cujo nome era Quis, filho de Abiel, filho de Zeror, filho de Becorate, filho de Afias, benjamita, homem de bens.

[2] Tinha ele um filho cujo nome era Saul, moço e tão belo, que entre os filhos de Israel não havia outro mais belo do que ele; desde os ombros para cima, sobressaía a todo o povo.

[3] Extraviaram-se as jumentas de Quis, pai de Saul. Disse Quis a Saul, seu filho: Toma agora contigo um dos moços, dispõe-te e vai procurar as jumentas.

[4] Então, atravessando a região montanhosa de Efraim e a terra de Salisa, não as acharam; depois, passaram à terra de Saalim; porém elas não estavam ali; passaram ainda à terra de Benjamim; todavia, não as acharam.

[5] Vindo eles, então, à terra de Zufe, Saul disse para o seu moço, com quem ele ia: Vem, e voltemos; não suceda que meu pai deixe de preocupar-se com as jumentas e se aflija por causa de nós.

[6] Porém ele lhe disse: Nesta cidade há um homem de Deus, e é muito estimado; tudo quanto ele diz sucede; vamo-nos, agora, lá; mostrar-nos-á, porventura, o caminho que devemos seguir.

[22] А Господ отговори на Самуил: Послушай думите им и им постави цар. Тогава Самуил каза на Израилевите мъже: Идете всеки в града си.

1 Царе 9

Изборът на Саул

[1] Имаше един силен и храбър човек от Вениамин на име Кис, син на Авиил, син на Серор, син на Вехорат, син на Афия, вениаминец.

[2] Той имаше син на име Саул, напет и много красив. Между израилтяните нямаше човек, по-красив от него. От рамената си и нагоре беше по-висок от целия народ.

[3] Веднъж ослиците на Сауловия баща се загубиха. Затова Кис каза на сина си Саул: Вземи сега със себе си един от слугите и върви да търсиш ослиците.

[4] И така, той премина през Ефремовата хълмиста земя, премина и през земята Салиса, но не ги намери. После мина през земята Саалим, но и там ги нямаше. Отидоха и във Вениаминовата земя, но не ги намериха.

[5] А когато стигнаха в земята Суф, Саул каза на слугата, който беше с него: Нека да се върнем; да не би баща ми да престане да мисли за ослиците и да започне да се тревожи за нас.

[6] А слугата отговори: Ето в този град има един Божий човек, който е на почит. Всичко, което казва, непременно се сбъдва. Нека да идем там,

дано той да може да ни каже нещо за това, заради което пътуваме.

7 Então, Saul disse ao seu moço: Eis, porém, se lá formos, que levaremos, então, àquele homem? Porque o pão de nossos alforjes se acabou, e presente não temos que levar ao homem de Deus. Que temos?

7 Саул каза на слугата си: Но ако отидем, какво да занесем на човека? Хлябът в съдовете ни се свърши и нямаме подарък да занесем на Божия човек. Какво имаме?

8 O moço tornou a responder a Saul e disse: Eis que tenho ainda em mãos um quarto de siclo de prata, o qual darei ao homem de Deus, para que nos mostre o caminho.

8 Слугата пак отговори на Саул: Ето, в ръката ми има четвърт сребърен сикъл, който ще дам на Божия човек, за да ни покаже пътя.

9 (Antigamente, em Israel, indo alguém consultar a Deus, dizia: Vinde, vamos ter com o vidente; porque ao profeta de hoje, antigamente, se chamava vidente.)

9 (В миналото в Израил, когато някой отиваше да се допита до Бога, казваше така: Елате да идем при ясновидеца. Защото онзи, който се нарича пророк, се наричаше преди ясновидец.)

10 Então, disse Saul ao moço: Dizes bem; anda, pois, vamos. E foram-se à cidade onde estava o homem de Deus.

10 Тогава Саул каза на слугата си: Добре казваш; нека да отидем. И така, отидоха в града, където беше Божият човек.

11 Subindo eles pela encosta da cidade, encontraram umas moças que saíam a tirar água e lhes perguntaram: Está aqui o vidente?

11 И като се изкачваха по възвишението към града, видяха няколко моми, излезли да си налеят вода, и ги попитаха: Тук ли е ясновидецът?

12 Elas responderam: Está. Eis aí o tens diante de ti; apressa-te, pois, porque, hoje, veio à cidade; porquanto o povo oferece, hoje, sacrifício no alto.

12 А те им отговориха: Тук е. Ето го пред вас; побързайте веднага. Днес дойде в града, понеже днес народът принася жертва на възвишението.

13 Entrando vós na cidade, logo o achareis, antes que suba ao alto para comer; porque o povo não comerá enquanto ele não chegar, porque ele tem de abençoar o sacrifício, e só depois comem os convidados; subi, pois, agora, que, hoje, o achareis.

13 Щом влезете в града, ще го намерите да се храни, преди да се изкачи на хълма. Защото народът не яде, докато не дойде той. Той благославя жертвата, а след това поканените ядат. И така, изкачете се сега, защото по това време ще го намерите.

[14] Subiram, pois, à cidade; ao entrarem, eis que Samuel lhes saiu ao encontro, para subir ao alto.

[14] И така, те се изкачиха към града. Като влизаха в града, срещнаха Самуил, който излизаше насреща им, за да се изкачи на възвишението.

[15] Ora, o SENHOR, um dia antes de Saul chegar, o revelara a Samuel, dizendo:

[15] А Господ беше открил на Самуил, един ден преди да дойде Саул, като му беше казал:

[16] Amanhã a estas horas, te enviarei um homem da terra de Benjamim, o qual ungirás por príncipe sobre o meu povo de Israel, e ele livrará o meu povo das mãos dos filisteus; porque atentei para o meu povo, pois o seu clamor chegou a mim.

[16] Утре по това време ще изпратя при теб един човек от Вениаминовата земя. Него да помажеш за цар над народа Ми Израил и той ще избави народа Ми от филистимците. Аз погледнах благосклонно към народа Си, понеже викът им стигна до Мен.

[17] Quando Samuel viu a Saul, o SENHOR lhe disse: Eis o homem de quem eu já te falara. Este dominará sobre o meu povo.

[17] И когато Самуил видя Саул, Господ му каза: Ето човека, за когото ти говорих! Той ще царува над народа Ми.

[18] Saul se chegou a Samuel no meio da porta e disse: Mostra-me, peço-te, onde é aqui a casa do vidente.

[18] В същото време Саул се приближи до Самуил при портата и му каза: Покажи ми къде е къщата на ясновидеца.

[19] Samuel respondeu a Saul e disse: Eu sou o vidente; sobe adiante de mim ao alto; hoje, comereis comigo. Pela manhã, te despedirei e tudo quanto está no teu coração to declararei.

[19] Самуил отговори на Саул: Аз съм ясновидецът. Изкачи се с мене на възвишението, за да ядете днес с мен; а утре ще те изпратя и ще ти явя всичко, което имаш на сърцето си.

[20] Quanto às jumentas que há três dias se te perderam, não se preocupe o teu coração com elas, porque já se encontraram. E para quem está reservado tudo o que é precioso em Israel? Não é para ti e para toda a casa de teu pai?

[20] А колкото до ослиците ти, които се изгубиха преди три дни, не се тревожи за тях, защото са намерени. И към кого е цялото желание на Израил? Не е ли към теб и към целия дом на баща ти?

[21] Então, respondeu Saul e disse: Porventura, não sou benjamita, da menor das tribos de Israel? E a minha família, a

[21] А Саул отговори: Аз не съм ли вениаминец, от най-малкото от Израилевите племена? И не е ли

menor de todas as famílias da tribo de Benjamim? Por que, pois, me falas com tais palavras?

семейството ми най-малкото от всички семейства на Вениаминовото племе? Ако е така, защо ми говориш по този начин?

[22] Samuel, tomando a Saul e ao seu moço, levou-os à sala de jantar e lhes deu o lugar de honra entre os convidados, que eram cerca de trinta pessoas.

[22] Самуил покани Саул и слугата му, въведе ги в гостната стая и им даде първото място между поканените, които бяха около тридесет души.

[23] Então, disse Samuel ao cozinheiro: Traze a porção que te dei, de que te disse: Põe-na à parte contigo.

[23] Тогава Самуил каза на готвача: Донеси частта, която ти дадох, за която ти казах: Пази това при себе си.

[24] Tomou, pois, o cozinheiro a coxa com o que havia nela e a pôs diante de Saul. Disse Samuel: Eis que isto é o que foi reservado; toma-o e come, pois se guardou para ti para esta ocasião, ao dizer eu: Convidei o povo. Assim, comeu Saul com Samuel naquele dia.

[24] И така, готвачът вдигна бута и онова, което беше върху него, и го сложи пред Саул. И Самуил каза: Това беше запазено; сложи го пред себе си и яж, защото за този момент то е било запазено за тебе, след като казах, че ще поканя народа. И така, Саул яде даденото от Самуил в онзи ден.

[25] Tendo descido do alto para a cidade, falou Samuel com Saul sobre o eirado.

[25] И като слязоха от възвишението в града, Самуил разговаря със Саул на покрива на къщата.

[26] Levantaram-se de madrugada; e, quase ao subir da alva, chamou Samuel a Saul ao eirado, dizendo: Levanta-te; eu irei contigo para te encaminhar. Levantou-se Saul, e saíram ambos, ele e Samuel.

[26] А на сутринта станаха рано. Около зазоряване Самуил повика Саул на покрива на къщата и му каза: Стани да те изпратя. Саул стана и двамата излязоха вън, той и Самуил.

[27] Desciam eles para a extremidade da cidade, quando Samuel disse a Saul: Dize ao moço que passe adiante de nós, e tu, tendo ele passado, espera, que te farei saber a palavra de Deus.

[27] А като слизаха към края на града, Самуил каза на Саул: Заповядай на слугата си да мине пред нас (и той мина), а ти спри за малко, за да ти известя Божието слово.

1 Samuel 10

Samuel unge a Saul rei de Israel

[1] Tomou Samuel um vaso de azeite, e lho derramou sobre a cabeça, e o beijou, e

1 Царе 10

Помазване на Саул за цар

[1] Тогава Самуил извади съд с миро и го изля на главата му, целуна го и каза: Не

disse: Não te ungiu, porventura, o SENHOR por príncipe sobre a sua herança, o povo de Israel?

те ли е помазал Господ за цар над наследството Си?

[2] Quando te apartares, hoje, de mim, acharás dois homens junto ao sepulcro de Raquel, no território de Benjamim, em Zelza, os quais te dirão: Acharam-se as jumentas que foste procurar, e eis que teu pai já não pensa no caso delas e se aflige por causa de vós, dizendo: Que farei eu por meu filho?

[2] Като си тръгнеш днес от мене, ще срещнеш двама човека близо до гроба на Рахил във Вениаминовата земя в Селса. Те ще ти кажат: Намериха се ослиците, които ти отиде да търсиш, а баща ти престана да се грижи за ослиците и много скърби за вас, като си казва: Какво ли стана със сина ми?

[3] Quando dali passares adiante e chegares ao carvalho de Tabor, ali te encontrarão três homens, que vão subindo a Deus a Betel: um levando três cabritos; outro, três bolos de pão, e o outro, um odre de vinho.

[3] И като продължиш по-нататък, ще стигнеш до дъба на Тавор. Там ще те посрещнат трима човека, които отиват към Бога във Ветил, един от които носи три ярета, вторият носи три хляба, а третият носи мях с вино.

[4] Eles te saudarão e te darão dois pães, que receberás da sua mão.

[4] Те ще те поздравят и ще ти дадат два хляба, и ти ще ги вземеш от ръцете им.

[5] Então, seguirás a Gibeá-Eloim, onde está a guarnição dos filisteus; e há de ser que, entrando na cidade, encontrarás um grupo de profetas que descem do alto, precedidos de saltérios, e tambores, e flautas, e harpas, e eles estarão profetizando.

[5] После ще стигнеш до Божия хълм, където е филистимският гарнизон. Като стигнеш там, в града, ще срещнеш една група пророци, слизащи от възвишението, предшествани от псалтир, тъпанче, свирка и китара. Докато слизат, те ще пророкуват.

[6] O Espírito do SENHOR se apossará de ti, e profetizarás com eles e tu serás mudado em outro homem.

[6] Тогава Господният Дух ще дойде върху теб и ще пророкуваш заедно с тях, и ще станеш друг човек.

[7] Quando estes sinais te sucederem, faze o que a ocasião te pedir, porque Deus é contigo.

[7] А когато тези знамения се случат с тебе, прави каквото случаят позволява, защото Бог е с тебе.

[8] Tu, porém, descerás adiante de mim a Gilgal, e eis que eu descerei a ti, para sacrificar holocausto e para apresentar ofertas pacíficas; sete dias esperarás, até que eu venha ter contigo e te declare o que hás de fazer.

[8] После слез пред мене в Галгал. И, ето, аз ще сляза при тебе, за да принеса всеизгаряния и да пожертвам мирни жертви. Чакай седем дни, докато дойда при теб и ти кажа какво да направиш.

Saul entre os profetas

[9] Sucedeu, pois, que, virando-se ele para despedir-se de Samuel, Deus lhe mudou o coração; e todos esses sinais se deram naquele mesmo dia.

[9] Когато Саул се обърна да си тръгне от Самуил, Бог му даде друго сърце и всички онези знамения се сбъднаха в същия ден.

[10] Chegando eles a Gibeá, eis que um grupo de profetas lhes saiu ao encontro; o Espírito de Deus se apossou de Saul, e ele profetizou no meio deles.

[10] Като стигнаха до хълма, една група пророци го посрещнаха. И Божият Дух дойде със сила върху него и той пророкува заедно с тях.

[11] Todos os que, dantes, o conheciam, vendo que ele profetizava com os profetas, diziam uns aos outros: Que é isso que sucedeu ao filho de Quis? Está também Saul entre os profetas?

[11] И като видяха всички, които го познаваха отпреди, че Саул пророкуваше заедно с пророците, тогава народът си казваха едни на други: Какво е станало с Кисовия син? И Саул ли е между пророците?

[12] Então, um homem respondeu: Pois quem é o pai deles? Pelo que se tornou em provérbio: Está também Saul entre os profetas?

[12] А един от онези, които бяха оттам, проговори: Но кой е техният баща? От това стана поговорка: И Саул ли е между пророците?

[13] E, tendo profetizado, seguiu para o alto.

[13] Когато Саул свърши пророкуването си, стигна на възвишението.

[14] Perguntou o tio de Saul, a ele e ao seu moço: Aonde fostes? Respondeu ele: A buscar as jumentas e, vendo que não apareciam, fomos a Samuel.

[14] И чичото на Саул каза на него и на слугата му: Къде бяхте? Саул отговори: Да търсим ослите. Когато видяхме, че ги няма, отидохме при Самуил.

[15] Então, disse o tio de Saul: Conta-me, peço-te, que é o que vos disse Samuel?

[15] А Сауловият чичо запита: Кажи ми какво ви каза Самуил?

[16] Respondeu Saul a seu tio: Informou-nos de que as jumentas foram encontradas.

[16] Саул отговори на чичо си: Каза ни, че ослиците са намерени. Саул обаче не му

Porém, com respeito ao reino, de que Samuel falara, não lho declarou.

Saul escolhido rei

[17] Convocou Samuel o povo ao SENHOR, em Mispa,

[18] e disse aos filhos de Israel: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Fiz subir a Israel do Egito e livrei-vos das mãos dos egípcios e das mãos de todos os reinos que vos oprimiam.

[19] Mas vós rejeitastes, hoje, a vosso Deus, que vos livrou de todos os vossos males e trabalhos, e lhe dissestes: Não! Mas constitui um rei sobre nós. Agora, pois, ponde-vos perante o SENHOR, pelas vossas tribos e pelos vossos grupos de milhares.

[20] Tendo Samuel feito chegar todas as tribos, foi indicada por sorte a de Benjamim.

[21] Tendo feito chegar a tribo de Benjamim pelas suas famílias, foi indicada a família de Matri; e dela foi indicado Saul, filho de Quis. Mas, quando o procuraram, não podia ser encontrado.

[22] Então, tornaram a perguntar ao SENHOR se aquele homem viera ali. Respondeu o SENHOR: Está aí escondido entre a bagagem.

[23] Correram e o tomaram dali. Estando ele no meio do povo, era o mais alto e sobressaía de todo o povo do ombro para cima.

разкри това, което Самуил беше казал за царството.

[17] След това Самуил събра народа при Господа в Масфа

[18] и каза на израилтяните: Така говори Господ, Израилевият Бог: Аз изведох Израил от Египет и ви избавих от египтяните и от всички царства, които ви притесняваха.

[19] А вие днес отхвърлихте вашия Бог, Който сам ви избавя от всичките ви бедствия и скърби, и Му казахте: Постави ни цар над нас. И така, сега застанете пред Господа според племената си и според хилядите си.

[20] Когато Самуил накара да се приближат всички Израилеви племена, жребиятопредели Вениаминовото племе.

[21] И като накара да се приближи Вениаминовото племе според семействата си, бе определено семейството на Матри; и жребиятопредели Кисовия син Саул, но като го потърсиха, не можаха да го намерят.

[22] Затова се допитаха пак до Господа: Човекът дошъл ли е вече тук? И Господотговори: Ето, той се е скрил между вещите.

[23] Тогава отидоха и го извадиха оттам; и като застана между хората, той беше по-висок от целия народ от рамената си и нагоре.

[24] Então, disse Samuel a todo o povo: Vedes a quem o SENHOR escolheu? Pois em todo o povo não há nenhum semelhante a ele. Então, todo o povo rompeu em gritos, exclamando: Viva o rei!

[24] Тогава Самуил каза на целия народ: Виждате ли онзи, когото Господ избра, че няма подобен на него между всички вас? И целият народ извика: Да живее царят!

[25] Declarou Samuel ao povo o direito do reino, escreveu-o num livro e o pôs perante o SENHOR. Então, despediu Samuel todo o povo, cada um para sua casa.

[25] После Самуил съобщи на народа как ще бъде подредено царството и като написа това на книга, я положи пред Господа. Тогава Самуил разпусна целия народ, всеки у дома му.

[26] Também Saul se foi para sua casa, a Gibeá; e foi com ele uma tropa de homens cujo coração Deus tocara.

[26] Също и Саул отиде у дома си в Гавая и с него отиде една дружина силни мъже, до чиито сърца Бог се беше докоснал.

[27] Mas os filhos de Belial disseram: Como poderá este homem salvar-nos? E o desprezaram e não lhe trouxeram presentes. Porém Saul se fez de surdo.

[27] Но някои лоши хора казаха: Как ще ни избави той? И презираха Саул и не му принасяха дарове; а той се правеше, че не забелязва това.

1 Samuel 11

Saul vence os amonitas

[1] Então, subiu Naás, amonita, e sitiou a Jabes-Gileade; e disseram todos os homens de Jabes a Naás: Faze aliança conosco, e te serviremos.

[2] Porém Naás, amonita, lhes respondeu: Farei aliança convosco sob a condição de vos serem vazados os olhos direitos, trazendo assim eu vergonha sobre todo o Israel.

[3] Então, os anciãos de Jabes lhe disseram: Concede-nos sete dias, para que enviemos mensageiros por todos os limites de Israel e, não havendo ninguém que nos livre, então, nos entregaremos a ti.

1 Царе 11

Саул побеждава амонците

[1] След това амонецът Наас излезе и разположи стан против Явис-галаад; и всички явиски мъже казаха на Наас: Сключѝ договор с нас и ще ти слугуваме.

[2] А амонецът Наас им отвърна: При едно условие ще сключа договор с вас: ще извадя десните очи на всички ви; и ще поставя това за позор върху целия Израил.

[3] Явиските старейшини му казаха: Дай ни седемдневен срок, за да пратим вестоносци по всички предели на Израил. И тогава, ако няма кой да ни избави, ще ти се предадем.

[4] Chegando os mensageiros a Gibeá de Saul, relataram este caso ao povo. Então, todo o povo chorou em voz alta.

[4] И така, вестоносците отидоха в Сауловия град Гавая и разказаха всичко на всеослушание пред народа; и целият народ плака със силен глас.

[5] Eis que Saul voltava do campo, atrás dos bois, e perguntou: Que tem o povo, que chora? Então, lhe referiram as palavras dos homens de Jabes.

[5] А Саул идваше след воловете си от полето. Той запита: Какво се е случило, че народът плаче? И му съобщиха думите на явиските мъже.

[6] E o Espírito de Deus se apossou de Saul, quando ouviu estas palavras, e acendeu-se sobremodo a sua ira.

[6] Тогава Божият дух дойде със сила върху Саул, когато чу онези думи, и той силно се разгневи.

[7] Tomou uma junta de bois, cortou-os em pedaços e os enviou a todos os territórios de Israel por intermédio de mensageiros que dissessem: Assim se fará aos bois de todo aquele que não seguir a Saul e a Samuel. Então, caiu o temor do SENHOR sobre o povo, e saíram como um só homem.

[7] Взе два вола, наряза ги на части и ги прати по всички предели на Израил по вестоносци, за да кажат: Който не излезе след Саул и след Самуил, така ще бъде направено с воловете му. И страх от Господа обзе
народа. Всички излязоха като един човек.

[8] Contou-os em Bezeque; dos filhos de Israel, havia trezentos mil; dos homens de Judá, trinta mil.

[8] След като Саул ги преброи във Везек, израилтяните бяха триста хиляди души, а Юдовите мъже – тридесет хиляди души.

[9] Então, disseram aos mensageiros que tinham vindo: Assim direis aos homens de Jabes-Gileade: Amanhã, quando aquentar o sol, sereis socorridos. Vindo, pois, os mensageiros, e, anunciando-o aos homens de Jabes, estes se alegraram

[9] И казаха на вестоносците, които бяха дошли: Кажете на явисгалаадските мъже, че утре, като припече слънцето, ще ви дойде избавление. А когато вестоносците дойдоха и донесоха вестта на явиските мъже, те се зарадваха.

[10] e disseram aos amonitas: Amanhã, nos entregaremos a vós outros; então, nos fareis segundo o que melhor vos parecer.

[10] Явиските мъже казаха на амонците:Утре ще ви се предадем и вие правете с нас каквото искате.

[11] Sucedeu que, ao outro dia, Saul dividiu o povo em três companhias, que, pela vigília da manhã, vieram para o meio do

[11] На сутринта Саул раздели народа на три дружини; и по време на утринната стража те нападнаха стана и избиваха

arraial e feriram a Amom, até que se fez sentir o calor do dia. Os sobreviventes se espalharam, e não ficaram dois deles juntos.

амонците, докато се стопли денят; и оцелелите от тях се разпръснаха, така че нито двама от тях не останаха заедно.

Saul proclamado rei

[12] Então, disse o povo a Samuel: Quem são aqueles que diziam: Reinará Saul sobre nós? Trazei-os para aqui, para que os matemos.

[12] Тогава народът попита Самуил: Кой е онзи, който каза: Саул ли ще се възцари над нас? Доведете тези мъже, за да ги избием.

[13] Porém Saul disse: Hoje, ninguém será morto, porque, no dia de hoje, o SENHOR salvou a Israel.

[13] Но Саул каза: Никой няма да бъде убит този ден; защото днес Господ извърши избавление в Израил.

[14] Disse Samuel ao povo: Vinde, vamos a Gilgal e renovemos ali o reino.

[14] Тогава Самуил се обърна към народа с думите: Елате да идем в Галгал и там да възобновим царството.

[15] E todo o povo partiu para Gilgal, onde proclamaram Saul seu rei, perante o SENHOR, a cuja presença trouxeram ofertas pacíficas; e Saul muito se alegrou ali com todos os homens de Israel.

[15] И така, целият народ отиде в Галгал и поставиха Саул цар пред Господа там, в Галгал. Там и пожертваха мирни жертви пред Господа; и Саул и всички Израилеви мъже се развеселиха там твърде много.

1 Samuel 12

Samuel resigna o seu cargo

1 Царе 12

Оттегляне на Самуил от служение като съдия

[1] Então, disse Samuel a todo o Israel: Eis que ouvi a vossa voz em tudo quanto me dissestes e constituí sobre vós um rei.

[1] Тогава Самуил каза на целия Израил: Ето, послушах ви за всичко, което ми казахте, и поставих цар над вас.

[2] Agora, pois, eis que tendes o rei à vossa frente. Já envelheci e estou cheio de cãs, e meus filhos estão convosco; o meu procedimento esteve diante de vós desde a minha mocidade até ao dia de hoje.

[2] И сега, ето, царят ви предвожда; а аз съм стар и белокос и синовете ми са с вас; и животът ми от младостта ми до днес е познат на всички вас.

[3] Eis-me aqui, testemunhai contra mim perante o SENHOR e perante o seu ungido: de quem tomei o boi? De quem tomei o jumento? A quem defraudei? A quem

[3] Ето ме; свидетелствайте против мене пред Господа и пред помазаника Му: на кого съм взел вола, на кого съм взел осела, кого съм онеправдал, кого съм

oprimi? E das mãos de quem aceitei suborno para encobrir com ele os meus olhos? E vo-lo restituirei.

4 Então, responderam: Em nada nos defraudaste, nem nos oprimiste, nem tomaste coisa alguma das mãos de ninguém.

5 E ele lhes disse: O SENHOR é testemunha contra vós outros, e o seu ungido é, hoje, testemunha de que nada tendes achado nas minhas mãos. E o povo confirmou: Deus é testemunha.

6 Então, disse Samuel ao povo: Testemunha é o SENHOR, que escolheu a Moisés e a Arão e tirou vossos pais da terra do Egito.

7 Agora, pois, ponde-vos aqui, e pleitearei convosco perante o SENHOR, relativamente a todos os seus atos de justiça que fez a vós outros e a vossos pais.

8 Havendo entrado Jacó no Egito, clamaram vossos pais ao SENHOR, e o SENHOR enviou a Moisés e a Arão, que os tiraram do Egito e os fizeram habitar neste lugar.

9 Porém esqueceram-se do SENHOR, seu Deus; então, os entregou nas mãos de Sísera, comandante do exército de Hazor, e nas mãos dos filisteus, e nas mãos do rei de Moabe, que pelejaram contra eles.

10 E clamaram ao SENHOR e disseram: Pecamos, pois deixamos o SENHOR e servimos aos baalins e astarotes; agora,

притеснил или от ръката на кого съм взел подкуп, за да заслепя очите си с него, за да ви върна взетото?

4 А те отговориха: Не си ни онеправдал, нито си ни притеснил, нито си взел нещо от ръката на някого.

5 Той им каза: Свидетел ви е Господ, свидетел е и Неговият помазаник днес, че не намерихте нищо в ръката ми. И те отговориха: Свидетел е.

6 Тогава Самуил каза на народа: Господ е, Който постави Моисей и Аарон и изведе бащите ви от Египетската земя.

7 И така, сега застанете, за да разсъждавам с вас пред Господа за всички справедливи дела, които Господизвърши спрямо вас и бащите ви.

8 Когато Яков дойде в Египет и бащите ви извикаха към Господа, Господ прати Моисей и Аарон, които изведоха бащите ви от Египет и ги заселиха на това място.

9 Те обаче забравиха Господа, своя Бог. Затова Той ги предаде в ръката на Сисара, асорския военачалник, на филистимците и на моавския цар, които воюваха против тях.

10 Тогава те извикаха към Господа: Съгрешихме, понеже изоставихме Господа и служихме на

pois, livra-nos das mãos de nossos inimigos, e te serviremos.

11 O SENHOR enviou a Jerubaal, e a Baraque, e a Jefté, e a Samuel; e vos livrou das mãos de vossos inimigos em redor, e habitastes em segurança.

12 Vendo vós que Naás, rei dos filhos de Amom, vinha contra vós outros, me dissestes: Não! Mas reinará sobre nós um rei; ao passo que o SENHOR, vosso Deus, era o vosso rei.

13 Agora, pois, eis aí o rei que elegestes e que pedistes; e eis que o SENHOR vos deu um rei.

14 Se temerdes ao SENHOR, e o servirdes, e lhe atenderdes à voz, e não lhe fordes rebeldes ao mandado, e seguirdes o SENHOR, vosso Deus, tanto vós como o vosso rei que governa sobre vós, bem será.

15 Se, porém, não derdes ouvidos à voz do SENHOR, mas, antes, fordes rebeldes ao seu mandado, a mão do SENHOR será contra vós outros, como o foi contra vossos pais.

16 Ponde-vos também, agora, aqui e vede esta grande coisa que o SENHOR fará diante dos vossos olhos.

17 Não é, agora, o tempo da sega do trigo? Clamarei, pois, ao SENHOR, e dará trovões e chuva; e sabereis e vereis que é grande a vossa maldade, que tendes praticado perante o SENHOR, pedindo para vós outros um rei.

ваалимите и астартите. Избави ни сега от неприятелите ни и ще Ти служим.

11 И Господ изпрати Йероваал, Водан, Ефтай и Самуил и ви избави от ръката на неприятелите ви отвсякъде; и вие живяхте в безопасност.

12 Но когато видяхте, че Наас, царят на амонците, дойде против вас, ми казахте: Не. Нека цар да царува над нас – когато Господ, вашият Бог, ви беше цар.

13 И така, сега ето царя, когото искахте и когото избрахте! И, ето, Господ постави цар над вас.

14 Ако се боите от Господа и Му служите, ако слушате гласа Му и не въставате
против Господнето повеление, ако следвате Господа, вашия Бог, както вие, така и царят, който царува над вас, ще бъде добре;

15 но ако не слушате Господния глас, ако въставате
против Господнето повеление,
тогава Господнята ръка ще бъде против вас, както беше против бащите ви.

16 И така, сега застанете и вижте това велико дело, което Господ ще направи пред очите ви.

17 Не е ли днес жътва на пшеницата? Ще призова Господа; и Той ще прати гръмотевици и дъжд, за да разберете и видите, че злото, което направихте, като си поискахте цар, е голямо пред Господа.

[18] Então, invocou Samuel ao SENHOR, e o SENHOR deu trovões e chuva naquele dia; pelo que todo o povo temeu em grande maneira ao SENHOR e a Samuel.
[19] Todo o povo disse a Samuel: Roga pelos teus servos ao SENHOR, teu Deus, para que não venhamos a morrer; porque a todos os nossos pecados acrescentamos o mal de pedir para nós um rei.
[20] Então, disse Samuel ao povo: Não temais; tendes cometido todo este mal; no entanto, não vos desvieis de seguir o SENHOR, mas servi ao SENHOR de todo o vosso coração.

[21] Não vos desvieis; pois seguiríeis coisas vãs, que nada aproveitam e tampouco vos podem livrar, porque vaidade são.

[22] Pois o SENHOR, por causa do seu grande nome, não desamparará o seu povo, porque aprouve ao SENHOR fazer-vos o seu povo.
[23] Quanto a mim, longe de mim que eu peque contra o SENHOR, deixando de orar por vós; antes, vos ensinarei o caminho bom e direito.

[24] Tão-somente, pois, temei ao SENHOR e servi-o fielmente de todo o vosso coração; pois vede quão grandiosas coisas vos fez.

[25] Se, porém, perseverardes em fazer o mal, perecereis, tanto vós como o vosso rei.

1 Samuel 13

Guerra entre os israelitas e os filisteus

[18] Тогава Самуил призова Господа. И Той прати мълнии и дъжд през същия ден; и целият народ се уплаши твърде много от Господа и от Самуил.
[19] И целият народ каза на Самуил: Помоли се за слугите си на Господа, твоя Бог, за да не измрем; тъй като върху всичките си грехове прибавихме и това зло да искаме за себе си цар.
[20] А Самуил отговори на народа: Не бойте се. Вие наистина сторихте цялото това зло, но не се отклонявайте от това да следвате Господа, а служете на Господаот все сърце.
[21] Не се отклонявайте, защото тогава ще идете след нищожни богове, които не могат да ползват или да избавят, понеже са суетни.
[22] А Господ няма да изостави народа Си заради великото Си Име, понеже Господблаговоли да ви направи Свой народ.
[23] А колкото до мене, да не даде Бог да съгреша пред Господа, като престана да се моля за вас! Но ще ви уча на добрия и правия път.
[24] Само имайте страх от Господа и Му служете искрено, от все сърце; защото помислете колко велики дела извърши Той за вас.
[25] Но ако вършите зло, тогава и вие, и царят ви ще загинете.

1 Царе 13

Война с филистимците

[1] Um ano reinara Saul em Israel. No segundo ano de seu reinado sobre o povo,

[2] escolheu para si três mil homens de Israel; estavam com Saul dois mil em Micmás e na região montanhosa de Betel, e mil estavam com Jônatas em Gibeá de Benjamim; e despediu o resto do povo, cada um para sua casa.

[3] Jônatas derrotou a guarnição dos filisteus que estava em Gibeá, o que os filisteus ouviram; pelo que Saul fez tocar a trombeta por toda a terra, dizendo: Ouçam isso os hebreus.

[4] Todo o Israel ouviu dizer: Saul derrotou a guarnição dos filisteus, e também Israel se fez odioso aos filisteus. Então, o povo foi convocado para junto de Saul, em Gilgal.

[5] Reuniram-se os filisteus para pelejar contra Israel: trinta mil carros, e seis mil cavaleiros, e povo em multidão como a areia que está à beira-mar; e subiram e se acamparam em Micmás, ao oriente de Bete-Áven.

[6] Vendo, pois, os homens de Israel que estavam em apuros (porque o povo estava apertado), esconderam-se pelas cavernas, e pelos buracos, e pelos penhascos, e pelos túmulos, e pelas cisternas.

[7] Também alguns dos hebreus passaram o Jordão para a terra de Gade e Gileade; e o povo que permaneceu com Saul, estando este ainda em Gilgal, se encheu de temor.

[1] До това време Саул беше царувал една година. А като минаха две години от Сауловото царуване над Израил,

[2] той си избра три хиляди мъже от Израил, от които две хиляди бяха с него в Михмас и на хълма Ветил, а хиляда бяха с Йонатан в Гавая Вениаминова. Останалата част от народа Саул отпрати обратно, всеки в шатъра му.

[3] Йонатан разби филистимската стража, която беше в Гавая. И филистимците разбраха за това. А Саул извести с тръба по цялата земя, като казваше: Нека чуят за това и евреите.

[4] И така, целият Израил беше известѐн, че Саул нападнал филистимската стража и че Израил бил намразен от филистимците. И народът се събра в Галгал да следва Саул.

[5] А филистимците се събраха да се бият с Израил, тридесет хиляди колесници и шест хиляди конници – народ на брой като пясъка край морския бряг. И излязоха и разположиха стан в Михмас, на изток от Ветавен.

[6] Когато Израилевите мъже видяха, че бяха притиснати (защото народът беше в опасност), тогава хората се скриха в пещерите, в гъсталаците, в скалите, в проломите и в рововете.

[7] Някои от евреите преминаха Йордан към Гадовата и Галаадската земя. А колкото до Саул, той беше още в Галгал;

и целият народ вървеше след него с трепет.

Saul oferece sacrifícios e é reprovado por Samuel

[8] Esperou Saul sete dias, segundo o prazo determinado por Samuel; não vindo, porém, Samuel a Gilgal, o povo se foi espalhando dali.

[8] Саул чака седем дни според определеното от Самуил време, но понеже Самуил не беше дошъл в Галгал и народът се разпръскваше,

[9] Então, disse Saul: Trazei-me aqui o holocausto e ofertas pacíficas. E ofereceu o holocausto.

[9] Саул каза: Донесете тук при мене всеизгарянето и мирните приноси. И той принесе всеизгарянето.

[10] Mal acabara ele de oferecer o holocausto, eis que chega Samuel; Saul lhe saiu ao encontro, para o saudar.

[10] И щом свърши принасянето на всеизгарянето, Самуил дойде. И Саул излезе да го посрещне и да го поздрави.

[11] Samuel perguntou: Que fizeste? Respondeu Saul: Vendo que o povo se ia espalhando daqui, e que tu não vinhas nos dias aprazados, e que os filisteus já se tinham ajuntado em Micmás,

[11] А Самуил каза: Какво направи ти? Саул отговори: Понеже видях, че народът се разпръсваше от мен и че ти не дойде в определеното време, а филистимците се събраха в Михмас,

[12] eu disse comigo: Agora, descerão os filisteus contra mim a Gilgal, e ainda não obtive a benevolência do SENHOR; e, forçado pelas circunstâncias, ofereci holocaustos.

[12] си казах: Сега филистимците ще ме нападнат в Галгал, а пък аз не съм отправил молба към Господа. Затова дръзнах и принесох всеизгарянето.

[13] Então, disse Samuel a Saul: Procedeste nesciamente em não guardar o mandamento que o SENHOR, teu Deus, te ordenou; pois teria, agora, o SENHOR confirmado o teu reino sobre Israel para sempre.

[13] Самуил каза на Саул: Безумие си извършил ти, че не си спазил повелението, което Господ, твоят Бог, ти заповяда, а Господ щеше сега да утвърди царството ти над Израил до века.

[14] Já agora não subsistirá o teu reino. O SENHOR buscou para si um homem que lhe agrada e já lhe ordenou que seja príncipe sobre o seu povo, porquanto não guardaste o que o SENHOR te ordenou.

[14] Но сега царството ти няма да устои. Господ Си потърси човек според сърцето Си и него определи да бъде цар над народа Му, понеже ти не спази онова, което Господ ти заповяда.

[15] Então, se levantou Samuel e subiu de Gilgal a Gibeá de Benjamim. Logo, Saul

[15] Тогава Самуил стана и си отиде от Галгал в Гавая Вениаминова. А Саул

contou o povo que se achava com ele, cerca de seiscentos homens.

[16] Saul, e Jônatas, seu filho, e o povo que se achava com eles ficaram em Geba de Benjamim; porém os filisteus se acamparam em Micmás.

[17] Os saqueadores saíram do campo dos filisteus em três tropas; uma delas tomou o caminho de Ofra à terra de Sual;

[18] outra tomou o caminho de Bete-Horom; e a terceira, o caminho a cavaleiro do vale de Zeboim, na direção do deserto.

[19] Ora, em toda a terra de Israel nem um ferreiro se achava, porque os filisteus tinham dito: Para que os hebreus não façam espada, nem lança.

[20] Pelo que todo o Israel tinha de descer aos filisteus para amolar a relha do seu arado, e a sua enxada, e o seu machado, e a sua foice.

[21] Os filisteus cobravam dos israelitas dois terços de um siclo para amolar os fios das relhas e das enxadas e um terço de um siclo para amolar machados e aguilhadas.

[22] Sucedeu que, no dia da peleja, não se achou nem espada, nem lança na mão de nenhum do povo que estava com Saul e com Jônatas; porém se acharam com Saul e com Jônatas, seu filho.

[23] Saiu a guarnição dos filisteus ao desfiladeiro de Micmás.

1 Samuel 14

A vitória de Jônatas sobre os filisteus

преброи народа, който се намираше с него, и те бяха около шестстотин мъже.

[16] Саул, синът му Йонатан и хората, които се намираха с тях, седяха в Гавая Вениаминова; а филистимците бяха разположили стан в Михмас.

[17] Тогава от филистимския стан излязоха три дружини грабители; една дружина се отправи по пътя за Офра към земята Согал;

[18] друга дружина се отправи по пътя за Веторон; а трета дружина се отправи по пътя за околността, която гледа към долината Севоим, към пустинята.

[19] А в цялата Израилева земя нямаше нито един ковач, защото филистимците си казваха: Да не позволяваме евреите да си направят мечове или копия.

[20] Всички израилтяни отиваха при филистимците, за да наклепят всеки търнокопа си, палешника си, брадвата си и мотиката си.

[21] Имаха обаче пили за търнокопите, палешниците, тризъбците и брадвите и за да си острят остените.

[22] И така, в деня на боя нямаше нито меч, нито копие в ръката на някого от хората, които бяха със Саул и Йонатан. Само Саул и синът му Йонатан имаха.

[23] А филистимската стража беше разположена към прохода на Михмас.

1 Царе 14

Победата на Йонатан над филистимците

[1] Sucedeu que, um dia, disse Jônatas, filho de Saul, ao seu jovem escudeiro: Vem, passemos à guarnição dos filisteus, que está do outro lado. Porém não o fez saber a seu pai.

[1] Един ден Сауловият син Йонатан каза на оръженосеца си: Ела да нападнем филистимската стража, която е отсреща. Но на баща си не каза за това.

[2] Saul se encontrava na extremidade de Gibeá, debaixo da romeira em Migrom; e o povo que estava com ele eram cerca de seiscentos homens.

[2] А Саул се намираше при Гавайския край, под наровото дърво, което е в Мигрон; народът, който беше с него, наброяваше около шестстотин мъже.

[3] Aías, filho de Aitube, irmão de Icabô, filho de Finéias, filho de Eli, sacerdote do SENHOR em Siló, trazia a estola sacerdotal. O povo não sabia que Jônatas tinha ido.

[3] Ахия, син на Ахитув, брат на Ихавод, син на Финеес, син на Илий, беше Господниятсвещеник в Сило и носеше ефод. И народът не знаеше, че Йонатан е тръгнал.

[4] Entre os desfiladeiros pelos quais Jônatas procurava passar à guarnição dos filisteus, deste lado havia uma penha íngreme, e do outro, outra; uma se chamava Bozez; a outra, Sené.

[4] А между проходите, през които Йонатан искаше да мине към филистимската стража, имаше една остра скала от едната страна и друга остра скала от другата страна. Името на едната беше Восес, а на другата – Сене.

[5] Uma delas se erguia ao norte, defronte de Micmás; a outra, ao sul, defronte de Geba.

[5] Едната скала се издигаше на север срещу Михмас, а другата – на юг срещу Гавая.

[6] Disse, pois, Jônatas ao seu escudeiro: Vem, passemos à guarnição destes incircuncisos; porventura, o SENHOR nos ajudará nisto, porque para o SENHOR nenhum impedimento há de livrar com muitos ou com poucos.

[6] И така, Йонатан каза на оръженосеца си: Ела да преминем към стражата на тези необрязани, дано Господ ни подкрепи; защото нищо не пречи на Господа да спаси чрез мнозина или чрез малцина.

[7] Então, o seu escudeiro lhe disse: Faze tudo segundo inclinar o teu coração; eis-me aqui contigo, a tua disposição será a minha.

[7] А оръженосецът му отговори: Направи всичко, което е по сърцето ти. Върви напред; аз съм с тебе, накъдето и да отидеш.

[8] Disse, pois, Jônatas: Eis que passaremos àqueles homens e nos daremos a conhecer a eles.

[8] Тогава Йонатан каза: Ще се приближим към тези мъже и ще им позволим да ни видят.

[9] Se nos disserem assim: Parai até que cheguemos a vós outros; então, ficaremos onde estamos e não subiremos a eles.

[9] Ако ни кажат така: Стойте, докато дойдем при вас, тогава ще застанем на мястото си и няма да се изкачим при тях.

[10] Porém se disserem: Subi a nós; então, subiremos, pois o SENHOR no-los entregou nas mãos. Isto nos servirá de sinal.

[10] Но ако ни кажат следното: Качете се при нас, тогава ще се изкачим, защото Бог ги е предал в ръката ни. Това ще бъде знак за нас.

[11] Dando-se, pois, ambos a conhecer à guarnição dos filisteus, disseram estes: Eis que já os hebreus estão saindo dos buracos em que se tinham escondido.

[11] И така, и двамата се показаха на филистимската стража и филистимците си казаха: Вижте, евреите излизат от дупките, където се бяха скрили.

[12] Os homens da guarnição responderam a Jônatas e ao seu escudeiro e disseram: Subi a nós, e nós vos daremos uma lição. Disse Jônatas ao escudeiro: Sobe atrás de mim, porque o SENHOR os entregou nas mãos de Israel.

[12] Мъжете от стражата извикаха на Йонатан и оръженосеца му: Качете се при нас и ще ви покажем нещо. Тогава Йонатан каза на оръженосеца си: Изкачи се след мене, защото Господ ги предаде в Израилевата ръка.

[13] Então, trepou Jônatas de gatinhas, e o seu escudeiro, atrás; e os filisteus caíram diante de Jônatas, e o seu escudeiro os matava atrás dele.

[13] И така, Йонатан изпълзя нагоре, като си помагаше с ръцете и краката си, и оръженосецът му го следваше. И филистимците паднаха пред Йонатан; и оръженосецът му ги убиваше след него.

[14] Sucedeu esta primeira derrota, em que Jônatas e o seu escudeiro mataram perto de vinte homens, em cerca de meia jeira de terra.

[14] В това първо поражение, което Йонатан и оръженосецът му нанесоха на филистимците, паднаха около двадесет мъже в едно пространство от половин уврат земя.

[15] Houve grande espanto no arraial, no campo e em todo o povo; também a mesma guarnição e os saqueadores tremeram, e

[15] И настана трепет в стана, по нивите и между целия народ. Стражата и грабителите също потрепериха и земята

até a terra se estremeceu; e tudo passou a ser um terror de Deus.

16 Olharam as sentinelas de Saul, em Gibeá de Benjamim, e eis que a multidão se dissolvia, correndo uns para cá, outros para lá.

17 Então, disse Saul ao povo que estava com ele: Ora, contai e vede quem é que saiu dentre nós. Contaram, e eis que nem Jônatas nem o seu escudeiro estavam ali.

18 Saul disse a Aías: Traze aqui a arca de Deus (porque, naquele dia, ela estava com os filhos de Israel).

19 Enquanto Saul falava ao sacerdote, o alvoroço que havia no arraial dos filisteus crescia mais e mais, pelo que disse Saul ao sacerdote: Desiste de trazer a arca.

20 Então, Saul e todo o povo que estava com ele se ajuntaram e vieram à peleja; e a espada de um era contra o outro, e houve mui grande tumulto.

21 Também com os filisteus dantes havia hebreus, que subiram com eles ao arraial; e também estes se ajuntaram com os israelitas que estavam com Saul e Jônatas.

22 Ouvindo, pois, todos os homens de Israel que se esconderam pela região montanhosa de Efraim que os filisteus fugiram, eles também os perseguiram de perto na peleja.

се разтресе, така че настана голям страх.

16 Когато Сауловите стражи наблюдаваха от Гавая Вениаминова, видяха, че множеството се разтопяваше и се разотиваше тук-там.

17 Тогава Саул каза на народа, който беше с него: Пребройте се сега и разберете кой от нашите е отишъл. И като се преброиха, видяха, че Йонатан и оръженосецът му ги нямаше.

18 Саул каза на Ахия: Донеси тук Божия ковчег (защото в това време Божият ковчег беше там с израилтяните).

19 А докато Саул говореше на свещеника, смущението във филистимския стан продължаваше да се увеличава; затова Саул каза на свещеника: Прибери ръката си.

20 И Саул и целият народ, който беше с него, се събраха и дойдоха до мястото насражението; и видяха, че всеки филистимец беше извадил меча си против другаря си и имаше голямо поражение.

21 А евреите, които преди това бяха с филистимците и които бяха дошли с тях в стана от околните местности, също се обърнаха да помагат на израилтяните, които бяха със Саул и Йонатан.

22 Също и всички Израилеви мъже, които се бяха крили в Ефремовата хълмиста земя, като чуха, че филистимците бягали, се притекоха и те в битката да ги преследват.

[23] Assim, livrou o SENHOR a Israel naquele dia; e a batalha passou além de Bete-Áven.

O voto de Saul

[24] Estavam os homens de Israel angustiados naquele dia, porquanto Saul conjurara o povo, dizendo: Maldito o homem que comer pão antes de anoitecer, para que me vingue de meus inimigos. Pelo que todo o povo se absteve de provar pão.

[25] Todo o povo chegou a um bosque onde havia mel no chão.

[26] Chegando o povo ao bosque, eis que corria mel; porém ninguém chegou a mão à boca, porque o povo temia a conjuração.

[27] Jônatas, porém, não tinha ouvido quando seu pai conjurara o povo, e estendeu a ponta da vara que tinha na mão, e a molhou no favo de mel; e, levando a mão à boca, tornaram a brilhar os seus olhos.

[28] Então, respondeu um do povo: Teu pai conjurou solenemente o povo e disse: Maldito o homem que, hoje, comer pão; estava exausto o povo.

[29] Então, disse Jônatas: Meu pai turbou a terra; ora, vede como brilham os meus olhos por ter eu provado um pouco deste mel.

[30] Quanto mais se o povo, hoje, tivesse comido livremente do que encontrou do despojo de seus inimigos; porém desta vez não foi tão grande a derrota dos filisteus.

[23] Така в онзи ден Господ избави Израил; и битката се простря до Ветавен.

[24] А Израилевите мъже се измъчиха в онзи ден, защото Саул закле народа, като каза: Проклет онзи, който вкуси храна до вечерта, докато не отмъстя на неприятелите си. Затова никой от народа не вкуси храна.

[25] А когато целият народ стигнаха до един гъсталак, където имаше мед по земята,

[26] и като навлезе народът в гъсталака, видяха, че медът капеше по земята; но никой не приближи ръка до устата си, защото хората се бояха от клетвата.

[27] Йонатан обаче не беше чул, че баща му заклел народа, затова протегна края на тоягата, която държеше, и я натопи в медената пита, и сложи ръка в устата си; и очите му светнаха.

[28] А един от хората проговори: Баща ти строго закле народа с думите: Проклет онзи, който вкуси храна днес, въпреки че народът беше изнемощял.

[29] А Йонатан отвърна: Баща ми смути света. Я вижте как светнаха очите ми, защото вкусих малко от този мед;

[30] колко по-добре щеше да бъде, ако народът беше ял днес свободно от плячката, която намериха у неприятелите си! Нямаше ли сега да

31 Feriram, porém, aquele dia aos filisteus, desde Micmás até Aijalom. O povo se achava exausto em extremo;

32 e, lançando-se ao despojo, tomaram ovelhas, bois e bezerros, e os mataram no chão, e os comeram com sangue.

33 Disto informaram a Saul, dizendo: Eis que o povo peca contra o SENHOR, comendo com sangue. Disse ele: Procedestes aleivosamente; rolai para aqui, hoje, uma grande pedra.

34 Disse mais Saul: Espalhai-vos entre o povo e dizei-lhe: Cada um me traga o seu boi, a sua ovelha, e matai-os aqui, e comei, e não pequeis contra o SENHOR, comendo com sangue. Então, todo o povo trouxe de noite, cada um o seu boi de que já lançara mão, e os mataram ali.

35 Edificou Saul um altar ao SENHOR; este foi o primeiro altar que lhe edificou.

Jônatas salvo pelo povo

36 Disse mais Saul: Desçamos esta noite no encalço dos filisteus, e despojemo-los, até o raiar do dia, e não deixemos de resto um homem sequer deles. E disseram: Faze tudo o que bem te parecer.

37 Disse, porém, o sacerdote: Cheguemo-nos aqui a Deus. Então, consultou Saul a

стане още по-голямо клане на филистимците?

31 И през онзи ден те поразиха филистимците от Михмас до Еалон; но народът беше много изнемощял.

32 Затова хората се нахвърлиха върху плячката и като взеха овце, говеда и телета, ги заклаха на земята; и ядоха месото с кръвта.

33 Тогава съобщиха на Саул: Ето, народът съгрешава пред Господа, защото ядат месото с кръвта. А той отговори: Станахте престъпници. Дотъркаляйте един голям камък при мене, преди да е свършил денят.

34 После Саул каза: Отидете между хората и им кажете: Донесете тук всеки говедото си и всеки овцата си. Заколете ги тук и яжте. И не съгрешавайте пред Господа, като ядете месото с кръвта. И така, онази нощ всички донесоха говедата си с тях и ги заклаха там.

35 А Саул издигна жертвеник на Господа. Това беше първият жертвеник, който той издигна на Господа.

36 Тогава Саул каза: Да нападнем филистимците през нощта и да ги разграбим, преди да се развидели, и да не оставим нито един от тях жив. А те отговориха: Направи каквото ти се вижда за добре. Тогава свещеникът каза: Да се приближим тук към Бога.

37 И Саул се допита до Бога: Да нападна ли филистимците? Ще ги предадеш ли в

Deus, dizendo: Descerei no encalço dos filisteus? Entregá-los-ás nas mãos de Israel? Porém aquele dia Deus não lhe respondeu.

ръката на Израил? Но Бог не му отговори онзи ден.

38 Então, disse Saul: Chegai-vos para aqui, todos os chefes do povo, e informai-vos, e vede qual o pecado que, hoje, se cometeu.

38 Тогава Саул каза: Приближете се тук до последния човек от народа и разберете и открийте кой е извършил прегрешение днес;

39 Porque tão certo como vive o SENHOR, que salva a Israel, ainda que com meu filho Jônatas esteja a culpa, seja morto. Porém nenhum de todo o povo lhe respondeu.

39 защото, заклевам се в живота на Господа, Който избавя Израил, дори ако този човек е синът ми Йонатан, непременно ще бъде умъртвен. Но не му отговори нито един между целия народ.

40 Disse mais a todo o Israel: Vós estareis de um lado, e eu e meu filho Jônatas, do outro. Então, disse o povo a Saul: Faze o que bem te parecer.

40 Той каза на целия Израил: Вие застанете на една страна, а аз и синът ми Йонатан ще застанем на другата страна. И народът каза на Саул: Направи каквото ти се вижда за добре.

41 Falou, pois, Saul ao SENHOR, Deus de Israel: Mostra a verdade. Então, Jônatas e Saul foram indicados por sorte, e o povo saiu livre.

41 Тогава Саул каза на Господа, Израилевия Бог: Покажи чрез жребий истината. И жребият определи Йонатан и Саул, а народът беше освободен.

42 Disse Saul: Lançai a sorte entre mim e Jônatas, meu filho. E foi indicado Jônatas.

42 И Саул каза: Хвърлете жребий между мен и сина ми Йонатан. И жребият се падна на Йонатан.

43 Disse, então, Saul a Jônatas: Declara-me o que fizeste. E Jônatas lhe disse: Tão-somente provei um pouco de mel com a ponta da vara que tinha na mão. Eis-me aqui; estou pronto para morrer.

43 Тогава Саул каза на Йонатан: Кажи ми какво си направил. И Йонатан му разказа: Наистина вкусих малко мед с края на тоягата, която държах; и сега трябва да умра!

44 Então, disse Saul: Deus me faça o que bem lhe aprouver; é certo que morrerás, Jônatas.

44 Саул каза: Така да направи Бог, да! И повече да прибави. Със сигурност ще умреш, Йонатане.

45 Porém o povo disse a Saul: Morrerá Jônatas, que efetuou tamanha salvação em

45 А народът каза на Саул: Йонатан ли ще умре – този, който извърши това

Israel? Tal não suceda. Tão certo como vive o SENHOR, não lhe há de cair no chão um só cabelo da cabeça! Pois foi com Deus que fez isso, hoje. Assim, o povo salvou a Jônatas, para que não morresse.

46 E Saul deixou de perseguir os filisteus; e estes se foram para a sua terra.

47 Tendo Saul assumido o reinado de Israel, pelejou contra todos os seus inimigos em redor: contra Moabe, os filhos de Amom e Edom; contra os reis de Zobá e os filisteus; e, para onde quer que se voltava, era vitorioso.

48 Houve-se varonilmente, e feriu os amalequitas, e libertou a Israel das mãos dos que o saqueavam.

49 Os filhos de Saul eram Jônatas, Isvi e Malquisua; os nomes de suas duas filhas eram: o da mais velha, Merabe; o da mais nova, Mical.

50 A mulher de Saul chamava-se Ainoã, filha de Aimaás. O nome do general do seu exército, Abner, filho de Ner, tio de Saul.

51 Quis era pai de Saul; e Ner, pai de Abner, era filho de Abiel.

52 Por todos os dias de Saul, houve forte guerra contra os filisteus; pelo que Saul, a todos os homens fortes e valentes que via, os agregava a si.

1 Samuel 15

велико избавление в Израил? Да не даде Бог! Заклеваме се в живота на Господа, нито един косъм от главата му няма да падне на земята; защото той действа с Бога днес. Така народът избави Йонатан и той не беше убит.

46 Тогава Саул престана да преследва филистимците и те се върнаха в пределите си.

47 А Саул, като беше поел царуването над Израил, воюва против всичките си околни неприятели: против Моав, против амонците, против Едом, против совските царе и против филистимците. Накъдето и да се обърнеше, все побеждаваше;

48 и като действаше бързо, порази и Амалик и избави Израил от онези, които ги разграбваха.

49 А синовете на Саул бяха: Йонатан, Исуй и Мелхисуе. Имената на двете му дъщери бяха: Мерава, името на първородната, и Михала, името на по-младата.

50 Името на жената на Саул беше Ахиноама, Ахимаасова дъщеря. Името на военачалника му беше Авенир, син на Сауловия чичо Нир.

51 А Кис, Сауловият баща, и Нир, Авенировият баща, бяха Авиилови синове.

52 През всичките дни на Саул се водеше постоянна война против филистимците; и когато Саул виждаше някой силен и храбър мъж, го вземаше при себе си.

1 Царе 15

A desobediência de Saul e a sua rejeição

[1] Disse Samuel a Saul: Enviou-me o SENHOR a ungir-te rei sobre o seu povo, sobre Israel; atenta, pois, agora, às palavras do SENHOR.

[2] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Castigarei Amaleque pelo que fez a Israel: ter-se oposto a Israel no caminho, quando este subia do Egito.

[3] Vai, pois, agora, e fere a Amaleque, e destrói totalmente a tudo o que tiver, e nada lhe poupes; porém matarás homem e mulher, meninos e crianças de peito, bois e ovelhas, camelos e jumentos.

[4] Saul convocou o povo e os contou em Telaim: duzentos mil homens de pé e dez mil homens de Judá.

[5] Chegando, pois, Saul à cidade de Amaleque, pôs emboscadas no vale.

[6] E disse aos queneus: Ide-vos, retirai-vos e saí do meio dos amalequitas, para que eu vos não destrua juntamente com eles, porque usastes de misericórdia para com todos os filhos de Israel, quando subiram do Egito. Assim, os queneus se retiraram do meio dos amalequitas.

[7] Então, feriu Saul os amalequitas, desde Havilá até chegar a Sur, que está defronte do Egito.

[8] Tomou vivo a Agague, rei dos amalequitas; porém a todo o povo destruiu a fio de espada.

Бог отхвърля Саул

[1] След това Самуил каза на Саул: Господ ме изпрати да те помажа за цар над народа Му, над Израил; а сега послушай Господните думи.

[2] Така казва Господ на Силите: Забелязал съм онова, което стори Амалик на Израил – как му се възпротиви по пътя, когато идваше от Египет.

[3] Иди сега и порази Амалик, обречи на изтребление всичко, което има. Не го жали, а избий мъж и жена, дете и кърмаче, говедо и овца, камила и осел.

[4] И така, Саул повика народа и ги преброи в Телаам – бяха двеста хиляди души пешаци израилтяни и десет хиляди Юдови мъже.

[5] И Саул стигна до един амаликов град и постави засада в долината.

[6] А Саул каза на кенейците: Идете, оттеглете се, излезте измежду амаличаните, за да не ви изтребя заеднос тях; защото вие постъпихте с благост към всички израилтяни, когато идваха от Египет. И така, кенейците се оттеглиха отсред амаличаните.

[7] И Саул порази амаличаните от Евила до прохода на Сур, срещу Египет.

[8] Той залови жив амаликския цар Агаг, а изтреби целия народ с острието на меча.

[9] E Saul e o povo pouparam Agague, e o melhor das ovelhas e dos bois, e os animais gordos, e os cordeiros, e o melhor que havia e não os quiseram destruir totalmente; porém toda coisa vil e desprezível destruíram.

[10] Então, veio a palavra do SENHOR a Samuel, dizendo:

[11] Arrependo-me de haver constituído Saul rei, porquanto deixou de me seguir e não executou as minhas palavras. Então, Samuel se contristou e toda a noite clamou ao SENHOR.

[12] Madrugou Samuel para encontrar a Saul pela manhã; e anunciou-se àquele: Já chegou Saul ao Carmelo, e eis que levantou para si um monumento; e, dando volta, passou e desceu a Gilgal.

[13] Veio, pois, Samuel a Saul, e este lhe disse: Bendito sejas tu do SENHOR; executei as palavras do SENHOR.

[14] Então, disse Samuel: Que balido, pois, de ovelhas é este nos meus ouvidos e o mugido de bois que ouço?

[15] Respondeu Saul: De Amaleque os trouxeram; porque o povo poupou o melhor das ovelhas e dos bois, para os sacrificar ao SENHOR, teu Deus; o resto, porém, destruímos totalmente.

[16] Então, disse Samuel a Saul: Espera, e te declararei o que o SENHOR me disse esta noite. Respondeu-lhe Saul: Fala.

[9] Обаче Саул и народът пощадиха Агаг и по-добрите от овцете и говедата и от угоените животни и агнетата. Всичко, което беше добро, не искаха да го обрекат на изтребление; а всичко, което беше изхабено и нямаше стойност, него изтребиха.

[10] Тогава Господнето слово дойде към Самуил и каза:

[11] Разкаях се, че поставих Саул за цар, понеже той престана да Ме следва и не изпълнява повеленията Ми. А това възмути Самуил и той викаше към Господа цялата нощ.

[12] На сутринта Самуил стана рано, за да посрещне Саул. Тогава известиха на Самуил следното: Саул дойде в Кармил и след като си издигна паметник, обърна се и замина, и слезе в Галгал.

[13] И когато Самуил дойде при Саул, Саул му каза: Благословен да си от Господа! Изпълних Господнята заповед.

[14] Но Самуил попита: Как да разбирам тогава това блеене на овце, което чувам, и този рев на говеда, който слушам?

[15] А Саул отговори: От амаличаните ги докараха. Народът пощади по-добрите от овцете и говедата, за да пожертва на Господа, твоя Бог; а останалото обрекохме на изтребление.

[16] Тогава Самуил каза на Саул: Почакай и ще ти известя какво ми говори Господпрез нощта. А Саул отговори: Казвай.

[17] Prosseguiu Samuel: Porventura, sendo tu pequeno aos teus olhos, não foste por cabeça das tribos de Israel, e não te ungiu o SENHOR rei sobre ele?

[18] Enviou-te o SENHOR a este caminho e disse: Vai, e destrói totalmente estes pecadores, os amalequitas, e peleja contra eles, até exterminá-los.

[19] Por que, pois, não atentaste à voz do SENHOR, mas te lançaste ao despojo e fizeste o que era mau aos olhos do SENHOR?

[20] Então, disse Saul a Samuel: Pelo contrário, dei ouvidos à voz do SENHOR e segui o caminho pelo qual o SENHOR me enviou; e trouxe a Agague, rei de Amaleque, e os amalequitas, os destruí totalmente;

[21] mas o povo tomou do despojo ovelhas e bois, o melhor do designado à destruição para oferecer ao SENHOR, teu Deus, em Gilgal.

[22] Porém Samuel disse: Tem, porventura, o SENHOR tanto prazer em holocaustos e sacrifícios quanto em que se obedeça à sua palavra? Eis que o obedecer é melhor do que o sacrificar, e o atender, melhor do que a gordura de carneiros.

[23] Porque a rebelião é como o pecado de feitiçaria, e a obstinação é como a idolatria e culto a ídolos do lar. Visto que rejeitaste a palavra do SENHOR, ele também te rejeitou a ti, para que não sejas rei.

[17] Самуил каза: Когато ти беше малък в собствените си очи, не стана ли глава на Израилевите племена? Господ те помаза за цар над Израил

[18] и Господ те изпрати на път и ти каза: Иди и изтреби грешните амаличани и воювай против тях, докато бъдат довършени.

[19] И така, ти защо не послуша Господнияглас, а се нахвърли върху плячката и извърши това зло пред Господа?

[20] А Саул отговори на Самуил: Да! Послушах Господния глас и отидох в пътя, по който Господ ме изпрати, и доведох амаликския цар Агаг, а амаличаните обрекох на изтребление.

[21] Но народът взе от плячката: овце и говеда, по-добрите от обречените неща, за да пожертват на Господа, твоя Бог, в Галгал.

[22] И Самуил каза: Всеизгарянията и жертвите по същия начин ли са угодни на Господа, както послушанието на Господния глас? Ето, послушанието е по-приемливо от жертвата и покорността – от тлъстината на овни.

[23] Защото непокорството е като греха на врачуването, а упорството – като нечестието и идолопоклонството. Понеже ти отхвърли словото на Господа, то и Той отхвърли тебе да не си цар.

24 Então, disse Saul a Samuel: Pequei, pois transgredi o mandamento do SENHOR e as tuas palavras; porque temi o povo e dei ouvidos à sua voz.

25 Agora, pois, te rogo, perdoa-me o meu pecado e volta comigo, para que adore o SENHOR.

26 Porém Samuel disse a Saul: Não tornarei contigo; visto que rejeitaste a palavra do SENHOR, já ele te rejeitou a ti, para que não sejas rei sobre Israel.

27 Virando-se Samuel para se ir, Saul o segurou pela orla do manto, e este se rasgou.

28 Então, Samuel lhe disse: O SENHOR rasgou, hoje, de ti o reino de Israel e o deu ao teu próximo, que é melhor do que tu.

29 Também a Glória de Israel não mente, nem se arrepende, porquanto não é homem, para que se arrependa.

30 Então, disse Saul: Pequei; honra-me, porém, agora, diante dos anciãos do meu povo e diante de Israel; e volta comigo, para que adore o SENHOR, teu Deus.

31 Então, Samuel seguiu a Saul, e este adorou o SENHOR.

Samuel mata a Agague

32 Disse Samuel: Traze-me aqui Agague, rei dos amalequitas. Agague veio a ele, confiante; e disse: Certamente, já se foi a amargura da morte.

24 Тогава Саул каза на Самуил: Съгреших.
Престъпих Господнето повеление и твоите думи, понеже се уплаших от народа и послушах техния глас.

25 А сега прости съгрешението ми и се върни с мене, за да се поклоня на Господа.

26 А Самуил отговори на Саул: Няма да се върна с тебе, защото ти отхвърли Господнето слово
и Господ отхвърли тебе, за да не бъдеш цар над Израил.

27 А когато Самуил се обърна да си върви, Саул хвана полата на мантията му и тя се раздра.

28 Тогава Самуил му каза: Господ откъсна днес Израилевото царство от теб и го даде на един твой ближен, който е по-добър от теб.

29 А и Силният Израилев няма да излъже, нито да се разкае, защото Той не е човек, за да се разкайва.

30 А Саул каза: Съгреших; но направи ми чест, моля, пред старейшините на народа ми и пред Израил – върни се с мене, за да се поклоня на Господа, твоя Бог.

31 И така, Самуил се върна и отиде след Саул. И Саул се поклони на Господа.

32 Тогава Самуил каза: Доведете ми тук амаликския цар Агаг. И Агаг дойде при него весело, защото си казваше: Непременно горчивината на смъртта ще е преминала.

[33] Disse, porém, Samuel: Assim como a tua espada desfilhou mulheres, assim desfilhada ficará tua mãe entre as mulheres. E Samuel despedaçou a Agague perante o SENHOR, em Gilgal.
[34] Então, Samuel se foi a Ramá; e Saul subiu à sua casa, a Gibeá de Saul.
[35] Nunca mais viu Samuel a Saul até ao dia da sua morte; porém tinha pena de Saul. O SENHOR se arrependeu de haver constituído Saul rei sobre Israel.

1 Samuel 16

Samuel enviado a Jessé

[1] Disse o SENHOR a Samuel: Até quando terás pena de Saul, havendo-o eu rejeitado, para que não reine sobre Israel? Enche um chifre de azeite e vem; enviar-te-ei a Jessé, o belemita; porque, dentre os seus filhos, me provi de um rei.

[2] Disse Samuel: Como irei eu? Pois Saul o saberá e me matará. Então, disse o SENHOR: Toma contigo um novilho e dize: Vim para sacrificar ao SENHOR.
[3] Convidarás Jessé para o sacrifício; eu te mostrarei o que hás de fazer, e ungir-me-ás a quem eu te designar.

[4] Fez, pois, Samuel o que dissera o SENHOR e veio a Belém. Saíram-lhe ao encontro os anciãos da cidade, tremendo, e perguntaram: É de paz a tua vinda?

[5] Respondeu ele: É de paz; vim sacrificar ao SENHOR. Santificai-vos e vinde comigo ao sacrifício. Santificou ele a Jessé e os seus filhos e os convidou para o sacrifício.

[33] А Самуил каза: Както мечът ти е лишавал жени от деца, така и твоята майка ще бъде лишена от деца между жените. И Самуил съсече Агаг пред Господа в Галгал.
[34] Тогава Самуил си отиде в Рама, а Саул се прибра у дома си в Гавая Саулова.
[35] И Самуил не видя вече Саул до деня на смъртта си, обаче плачеше за него. И Господ се разкая затова, че беше поставил Саул за цар над Израил.

1 Царе 16

Помазването на Давид за цар

[1] Тогава Господ каза на Самумуил: Докога ще плачеш за Саул, тъй като Аз съм го отхвърлил да не царува над Израил? Напълни рога си с миро и иди; Аз те изпращам при витлеемеца Есей; защото Си промислих цар измежду неговите синове.
[2] А Самуил отвърна: Как да ида? Ако чуе Саул, ще ме убие. И Господ каза: Вземи със себе си телица и кажи: Дойдох да пожертвам на Господа;
[3] и покани Есей на жертвата. Тогава Аз ще ти покажа какво да правиш; и ще помажеш този, когото ти посоча по име.
[4] Самуил направи каквото каза Господ и отиде във Витлеем. А градските старейшини го посрещнаха разтреперани и го запитаха: С мир ли идваш?

[5] Той отговори: С мир. Идвам да пожертвам на Господа. Осветете се и елате с мене на жертвата. И той освети

Есей и синовете му и ги покани на жертвата.

6 Sucedeu que, entrando eles, viu a Eliabe e disse consigo: Certamente, está perante o SENHOR o seu ungido.

6 И когато те влизаха и Самуил видя Елиав, си каза: Със сигурност този е помазаникът, когото Господ е избрал.

7 Porém o SENHOR disse a Samuel: Não atentes para a sua aparência, nem para a sua altura, porque o rejeitei; porque o SENHOR não vê como vê o homem. O homem vê o exterior, porém o SENHOR, o coração.

7 Но Господ каза на Самуил: Не гледай на лицето му, нито на високия му ръст, понеже съм го отхвърлил. Защото не гледам, както гледа човек; понеже човек гледа на лице, а Господ гледа на сърце.

8 Então, chamou Jessé a Abinadabe e o fez passar diante de Samuel, o qual disse: Nem a este escolheu o SENHOR.

8 Тогава Есей повика Авинадав и го накара да мине пред Самуил. А Самуилказа: И този не е избрал Господ.

9 Então, Jessé fez passar a Samá, porém Samuel disse: Tampouco a este escolheu o SENHOR.

9 Тогава Есей накара Сама да мине; но Самуил каза: Нито пък този е избраникът на Господ.

10 Assim, fez passar Jessé os seus sete filhos diante de Samuel; porém Samuel disse a Jessé: O SENHOR não escolheu estes.

10 И Есей накара да минат и седемте му сина пред Самуил; но Самуил каза на Есей: Господ не е избрал тези.

11 Perguntou Samuel a Jessé: Acabaram-se os teus filhos? Ele respondeu: Ainda falta o mais moço, que está apascentando as ovelhas. Disse, pois, Samuel a Jessé: Manda chamá-lo, pois não nos assentaremos à mesa sem que ele venha.

11 Тогава Самуил запита Есей: Всичките ти синове ли присъстват тук? Есей отговори: Остава само най-младият. Той пасе овцете. А Самуил му каза: Прати да го доведат; защото няма да седнем около трапезата, докато той не дойде тук.

12 Então, mandou chamá-lo e fê-lo entrar. Era ele ruivo, de belos olhos e boa aparência. Disse o SENHOR: Levanta-te e unge-o, pois este é ele.

12 И Есей изпрати и го доведоха. Той беше рус, с хубави очи и красив наглед. И Господ каза: Стани, помажи го, защото това е той.

13 Tomou Samuel o chifre do azeite e o ungiu no meio de seus irmãos; e, daquele dia em diante, o Espírito do SENHOR se

13 Тогава Самуил взе рога с мирото и го помаза пред братята му; и ГосподниятДух дойде със сила върху

apossou de Davi. Então, Samuel se levantou e foi para Ramá.

Davi tange sua harpa perante Saul

14 Tendo-se retirado de Saul o Espírito do SENHOR, da parte deste um espírito maligno o atormentava.

15 Então, os servos de Saul lhe disseram: Eis que, agora, um espírito maligno, enviado de Deus, te atormenta.

16 Manda, pois, senhor nosso, que teus servos, que estão em tua presença, busquem um homem que saiba tocar harpa; e será que, quando o espírito maligno, da parte do SENHOR, vier sobre ti, então, ele a dedilhará, e te acharás melhor.

17 Disse Saul aos seus servos: Buscai-me, pois, um homem que saiba tocar bem e trazei-mo.

18 Então, respondeu um dos moços e disse: Conheço um filho de Jessé, o belemita, que sabe tocar e é forte e valente, homem de guerra, sisudo em palavras e de boa aparência; e o SENHOR é com ele.

19 Saul enviou mensageiros a Jessé, dizendo: Envia-me Davi, teu filho, o que está com as ovelhas.

20 Tomou, pois, Jessé um jumento, e o carregou de pão, um odre de vinho e um cabrito, e enviou-os a Saul por intermédio de Davi, seu filho.

21 Assim, Davi foi a Saul e esteve perante ele; este o amou muito e o fez seu escudeiro.

Давид от същия ден и нататък. Тогава Самуил стана и си отиде в Рама.

Злият дух в Саул

14 А Господният Дух се беше оттеглил от Саул и зъл дух от Господа го смущаваше.

15 И така, слугите на Саул му казаха: Ето, смущава те зъл дух от Бога;

16 затова нека господарят ни заповяда на слугите си, които са пред него, за да потърсят човек, който знае да свири на арфа. И когато злият дух от Бога е на тебе, този човек ще свири с ръцете си и ще ти стане по-добре.

17 И Саул каза на слугите си: Намерете ми човек, който свири добре, и го доведете при мене.

18 Тогава един от слугите му проговори: Видях един от синовете на витлеемеца Есей, който знае да свири и е силен и храбър военен мъж. В слово е разумен и е красив човек. И Господ е с него.

19 Тогава Саул проводи пратеници до Есей да кажат: Изпрати ми сина си Давид, който пасе овцете.

20 И така, Есей взе един осел, натовари гос хляб и с един мях с вино, и едно яре, и ги прати на Саул със сина си Давид.

21 Давид дойде при Саул и остана да служи при него. Саул го обикна много и Давид му стана оръженосец.

[22] Saul mandou dizer a Jessé: Deixa estar Davi perante mim, pois me caiu em graça.

[23] E sucedia que, quando o espírito maligno, da parte de Deus, vinha sobre Saul, Davi tomava a harpa e a dedilhava; então, Saul sentia alívio e se achava melhor, e o espírito maligno se retirava dele.

[22] А Саул изпрати да кажат на Есей: Нека Давид остане при мене, защото придоби моето благоволение.

[23] И когато злият дух от Бога идваше на Саул, Давид вземаше арфата и свиреше с ръцете си. Тогава Саул се освежаваше и му ставаше добре, и злият дух се оттегляше от него.

1 Samuel 17

O desafio de Golias

[1] Ajuntaram os filisteus as suas tropas para a guerra, e congregaram-se em Socó, que está em Judá, e acamparam-se entre Socó e Azeca, em Efes-Damim.

[2] Porém Saul e os homens de Israel se ajuntaram, e acamparam no vale de Elá, e ali ordenaram a batalha contra os filisteus.

[3] Estavam estes num monte do lado dalém, e os israelitas, no outro monte do lado daquém; e, entre eles, o vale.

[4] Então, saiu do arraial dos filisteus um homem guerreiro, cujo nome era Golias, de Gate, da altura de seis côvados e um palmo.

[5] Trazia na cabeça um capacete de bronze e vestia uma couraça de escamas cujo peso era de cinco mil siclos de bronze.

[6] Trazia caneleiras de bronze nas pernas e um dardo de bronze entre os ombros.

[7] A haste da sua lança era como o eixo do tecelão, e a ponta da sua lança, de seiscentos siclos de ferro; e diante dele ia o escudeiro.

1 Царе 17

Победата на Давид над Голиат

[1] След това филистимците свикаха войските си за война, събраха се в Сокхот Юдин и разположиха стан в Ехес-дамим, между Сокхот и Азика.

[2] А Саул и Израилевите мъже се събраха и разположиха стан в долината Ила, и се приготвиха за бой против филистимците.

[3] Филистимците стояха на хълма от едната страна, а Израил стоеше на хълма от другата страна и долината беше между тях.

[4] И от филистимския стан излезе юнак на име Голиат, от Гет, шест лакътя и една педя висок.

[5] Той имаше меден шлем на главата си и беше облечен с люспеста броня. Тежестта на бронята беше пет хиляди сикъла мед.

[6] Имаше медни наколенки на пищялите си и медно щитче на раменете си.

[7] Дръжката на копието му беше като кросно на тъкач; и острието на копието му тежеше шестстотин сикъла желязо. Щитоносецът му вървеше пред него.

8 Parou, clamou às tropas de Israel e disse-lhes: Para que saís, formando-vos em linha de batalha? Não sou eu filisteu, e vós, servos de Saul? Escolhei dentre vós um homem que desça contra mim.

9 Se ele puder pelejar comigo e me ferir, seremos vossos servos; porém, se eu o vencer e o ferir, então, sereis nossos servos e nos servireis.

10 Disse mais o filisteu: Hoje, afronto as tropas de Israel. Dai-me um homem, para que ambos pelejemos.

11 Ouvindo Saul e todo o Israel estas palavras do filisteu, espantaram-se e temeram muito.

Davi enviado a seus irmãos

12 Davi era filho daquele efrateu de Belém de Judá cujo nome era Jessé, que tinha oito filhos; nos dias de Saul, era já velho e adiantado em anos entre os homens.

13 Apresentaram-se os três filhos mais velhos de Jessé a Saul e o seguiram à guerra; chamavam-se: Eliabe, o primogênito, o segundo, Abinadabe, e o terceiro, Samá.

14 Davi era o mais moço; só os três maiores seguiram Saul.

15 Davi, porém, ia a Saul e voltava, para apascentar as ovelhas de seu pai, em Belém.

16 Chegava-se, pois, o filisteu pela manhã e à tarde; e apresentou-se por quarenta dias.

8 И той застана и извика към Израилевите редици: Защо излязохте да се биете? Не съм ли аз филистимец и вие Саулови слуги? Изберете си един мъж и нека слезе при мен.

9 Ако може да се бие с мен и да ме убие, тогава ние ще ви бъдем слуги. Но ако аз го надвия и го убия, тогава вие ще ни бъдете слуги и ще ни се подчинявате.

10 Филистимецът каза още: Аз хвърлям презрение днес върху Израилевите редици. Дайте ми мъж да се бием двамата.

11 А Саул и целият Израил, когато чуха думите на филистимеца, се смаяха и се уплашиха много.

12 А Давид беше син на онзи ефратец от Витлеем Юдейски, чието име беше Есей и който имаше осем сина. В Сауловите дни този човек имаше старейшински чин между хората.

13 Тримата по-големи сина на Есей бяха последвали Саул във войната; имената на тримата му сина, които отидоха на война, бяха: на първородния – Елиав, на втория след него – Авинадав, и на третия – Сама.

14 Давид беше най-младият; а тримата по-големи следваха Саул.

15 А Давид оставяше Саул, за да пасе овцете на баща си във Витлеем, и после пак се връщаше.

16 И филистимецът се приближаваше сутрин и вечер и се представяше четиридесет дни.

[17] Disse Jessé a Davi, seu filho: Leva, peço-te, para teus irmãos um efa deste trigo tostado e estes dez pães e corre a levá-los ao acampamento, a teus irmãos.

[18] Porém estes dez queijos, leva-os ao comandante de mil; e visitarás teus irmãos, a ver se vão bem; e trarás uma prova de como passam.

[19] Saul, e eles, e todos os homens de Israel estão no vale de Elá, pelejando com os filisteus.

[20] Davi, pois, no dia seguinte, se levantou de madrugada, deixou as ovelhas com um guarda, carregou-se e partiu, como Jessé lhe ordenara; e chegou ao acampamento quando já as tropas saíam para formar-se em ordem de batalha e, a gritos, chamavam à peleja.

[21] Os israelitas e filisteus se puseram em ordem, fileira contra fileira.

[22] Davi, deixando o que trouxera aos cuidados do guarda da bagagem, correu à batalha; e, chegando, perguntou a seus irmãos se estavam bem.

[23] Estando Davi ainda a falar com eles, eis que vinha subindo do exército dos filisteus o duelista, cujo nome era Golias, o filisteu de Gate; e falou as mesmas coisas que antes falara, e Davi o ouviu.

O gigante Golias insulta os israelitas

[24] Todos os israelitas, vendo aquele homem, fugiam de diante dele, e temiam grandemente,

[25] e diziam uns aos outros: Vistes aquele homem que subiu? Pois subiu para afrontar a Israel. A quem o matar, o rei o cumulará

[17] В това време Есей каза на сина си Давид: Вземи сега за братята си една ефа пържено жито и тези десет хляба и им ги занеси бързо в стана.

[18] А тези десет пити сирене занеси на хилядника им. Виж здрави ли са братята ти и ми донеси вест от тях.

[19] Саул и братята ти, и всички Израилеви мъже са в долината Ила, където се бият с филистимците.

[20] И така, на сутринта Давид стана рано, остави овцете на пазач, взе нещата и отиде, както Есей му беше заповядал. Той отиде при оградата от коли, когато войската бе подредена за битката и с викове се готвеше за бой.

[21] И Израил и филистимците се опълчиха войска срещу войска.

[22] А Давид остави товара си при пазача на колите и като се завтече към войската, дойде и попита братята си за здравето им.

[23] Докато разговаряше с тях, ето, юнакът, филистимецът от Гет на име Голиат, излезе от филистимските редици и повтори същите думи; и Давид го чу.

[24] А всички Израилеви мъже, като видяха този мъж, побегнаха от него и много се уплашиха.

[25] Израилевите мъже казваха: Видяхте ли този мъж, който излиза? Настина той излезе да хвърли презрение върху

de grandes riquezas, e lhe dará por mulher a filha, e à casa de seu pai isentará de impostos em Israel.

Израил; който обаче го убие, него царят ще надари с голямо богатство и ще му даде дъщеря си, и ще направи бащиния му дом свободен в Израил.

[26] Então, falou Davi aos homens que estavam consigo, dizendo: Que farão àquele homem que ferir a este filisteu e tirar a afronta de sobre Israel? Quem é, pois, esse incircunciso filisteu, para afrontar os exércitos do Deus vivo?

[26] И Давид проговори на стоящите при него мъже: Какво ще стане с онзи, който порази този филистимец и премахне укора от Израил? Защото кой е този необрязан филистимец, за да хвърли презрение върху войските на живия Бог?

[27] E o povo lhe repetiu as mesmas palavras, dizendo: Assim farão ao homem que o ferir.

[27] И народът му отговори според казаните думи: Това ще бъде дадено на мъжа, който би го поразил.

[28] Ouvindo-o Eliabe, seu irmão mais velho, falar àqueles homens, acendeu-se-lhe a ira contra Davi, e disse: Por que desceste aqui? E a quem deixaste aquelas poucas ovelhas no deserto? Bem conheço a tua presunção e a tua maldade; desceste apenas para ver a peleja.

[28] А като чу Елиав, най-големият му брат, как Давид говореше на мъжете, Елиав се разгневи на Давид и каза: Защо си слязъл тук? И на кого си оставил малкото овце в пустинята? Аз зная гордостта ти и лукавството на сърцето ти. Ти си дошъл, за да видиш битката.

[29] Respondeu Davi: Que fiz eu agora? Fiz somente uma pergunta.

[29] Давид отговори: Какво съм сторил сега? Няма ли причина?

[30] Desviou-se dele para outro e falou a mesma coisa; e o povo lhe tornou a responder como dantes.

[30] И се обърна към друг и говори по същия начин; и народът пак му отговори, както преди това.

Davi dispõe-se a pelejar contra o gigante

[31] Ouvidas as palavras que Davi falara, anunciaram-nas a Saul, que mandou chamá-lo.

[31] А когато се разчуха думите, които Давид казваше, ги известиха на Саул; и той го повика при себе си.

[32] Davi disse a Saul: Não desfaleça o coração de ninguém por causa dele; teu servo irá e pelejará contra o filisteu.

[32] Давид каза на Саул: Да не отпада сърцето на никого заради този филистимец. Слугата ти ще иде и ще се бие с него.

[33] Porém Saul disse a Davi: Contra o filisteu não poderás ir para pelejar com ele; pois tu

[33] Но Саул отвърна на Давид: Ти не можеш да идеш против този филистимец и да се биеш с него. Ти си

és ainda moço, e ele, guerreiro desde a sua mocidade.

34 Respondeu Davi a Saul: Teu servo apascentava as ovelhas de seu pai; quando veio um leão ou um urso e tomou um cordeiro do rebanho,

35 eu saí após ele, e o feri, e livrei o cordeiro da sua boca; levantando-se ele contra mim, agarrei-o pela barba, e o feri, e o matei.

36 O teu servo matou tanto o leão como o urso; este incircunciso filisteu será como um deles, porquanto afrontou os exércitos do Deus vivo.

37 Disse mais Davi: O SENHOR me livrou das garras do leão e das do urso; ele me livrará das mãos deste filisteu. Então, disse Saul a Davi: Vai-te, e o SENHOR seja contigo.

38 Saul vestiu a Davi da sua armadura, e lhe pôs sobre a cabeça um capacete de bronze, e o vestiu de uma couraça.

39 Davi cingiu a espada sobre a armadura e experimentou andar, pois jamais a havia usado; então, disse Davi a Saul: Não posso andar com isto, pois nunca o usei. E Davi tirou aquilo de sobre si.

40 Tomou o seu cajado na mão, e escolheu para si cinco pedras lisas do ribeiro, e as pôs no alforje de pastor, que trazia, a saber, no surrão; e, lançando mão da sua funda, foi-se chegando ao filisteu.

Davi encontra-se com o gigante e mata-o

дете, а той е войнствен мъж още от младостта си.

34 А Давид каза на Саул: Слугата ти пасеше овцете на баща си; и когато връхлетеше лъв или мечка и грабнеше агне от стадото,

35 аз го подгонвах и го нападах, и отървавах грабнатото от устата му. А когато се нахвърляше върху мене, хващах го за брадата, поразявах го и го убивах.

36 Слугата ти е убивал и лъв, и мечка. Този необрязан филистимец ще бъде като едно от тях, понеже хвърли презрение върху войските на живия Бог.

37 Давид каза още: Господ, Който ме отърва от лапата на лъв и от лапата на мечка, ще ме отърве и от ръката на този филистимец. И Саул каза на Давид: Върви; и Господ да бъде с тебе.

38 Тогава Саул облече Давид с облеклото си и сложи меден шлем на главата му, и го облече с броня.

39 Давид препаса неговия меч над облеклото му и се опита да походи, защото не беше свикнал с тях. И Давид каза на Саул: Не мога да ходя с тези оръжия, защото не съм свикнал. И Давид ги съблече.

40 Той взе тоягата си в ръка и като избра пет гладки камъка от потока, ги сложи в овчарската си торба. Тогава Давид започна да се приближава към филистимеца с прашката си в ръка.

[41] O filisteu também se vinha chegando a Davi; e o seu escudeiro ia adiante dele.

[41] И филистимецът идваше и се приближаваше към Давид; а щитоносецът му вървеше пред него.

[42] Olhando o filisteu e vendo a Davi, o desprezou, porquanto era moço ruivo e de boa aparência.

[42] И когато филистимецът се огледа и видя Давид, изгледа го с презрение, защото беше дете, беше рус и красив.

[43] Disse o filisteu a Davi: Sou eu algum cão, para vires a mim com paus? E, pelos seus deuses, amaldiçoou o filisteu a Davi.

[43] Филистимецът каза на Давид: Куче ли съм аз, че идваш против мене с тояга? И филистимецът прокле Давид с боговете си.

[44] Disse mais o filisteu a Davi: Vem a mim, e darei a tua carne às aves do céu e às bestas-feras do campo.

[44] Филистимецът каза също на Давид: Ела при мен и ще дам месата ти на летящите птици и на земните зверове.

[45] Davi, porém, disse ao filisteu: Tu vens contra mim com espada, e com lança, e com escudo; eu, porém, vou contra ti em nome do SENHOR dos Exércitos, o Deus dos exércitos de Israel, a quem tens afrontado.

[45] А Давид отвърна на филистимеца: Ти идваш против мене с меч, копие и сулица; а аз идвам против тебе в името на Господа на Силите, Бога на Израилевите войски, върху които ти хвърли презрение.

[46] Hoje mesmo, o SENHOR te entregará nas minhas mãos; ferir-te-ei, tirar-te-ei a cabeça e os cadáveres do arraial dos filisteus darei, hoje mesmo, às aves dos céus e às bestas-feras da terra; e toda a terra saberá que há Deus em Israel.

[46] Днес Господ ще те предаде в ръката ми. Като те убия, ще ти отнема главата и днес ще предам труповете на филистимското множество на летящите птици и на земните зверове; за да познае целият свят, че има Бог в Израил.

[47] Saberá toda esta multidão que o SENHOR salva, não com espada, nem com lança; porque do SENHOR é a guerra, e ele vos entregará nas nossas mãos.

[47] Да познаят всички хора, събрани тук, че Господ не избавя с меч и копие; защото боят е на Господа и Той ще ви предаде в нашите ръце.

[48] Sucedeu que, dispondo-se o filisteu a encontrar-se com Davi, este se apressou e, deixando as suas fileiras, correu de encontro ao filisteu.

[48] И когато филистимецът се изправи, идваше и се приближаваше срещу Давид, Давид побърза и се затича към редиците да посрещне филистимеца.

[49] Davi meteu a mão no alforje, e tomou dali uma pedra, e com a funda lha atirou,

[49] Давид бръкна в торбата си, взе оттам един камък и като го хвърли с

e feriu o filisteu na testa; a pedra encravou-se-lhe na testa, e ele caiu com o rosto em terra.

пращката си, удари филистимеца в челото му, така че камъкът се заби в главата му. И филистимецът падна по лице на земята.

50 Assim, prevaleceu Davi contra o filisteu, com uma funda e com uma pedra, e o feriu, e o matou; porém não havia espada na mão de Davi.

50 Така Давид победи филистимеца с прашка и камък, удари го и го уби. Но в ръката на Давид нямаше меч;

51 Pelo que correu Davi, e, lançando-se sobre o filisteu, tomou-lhe a espada, e desembainhou-a, e o matou, cortando-lhe com ela a cabeça. Vendo os filisteus que era morto o seu herói, fugiram.

51 затова той се затича и застана над филистимеца, хвана меча му, изтръгна го от ножницата му и като го уби, отсече главата му с меча. А филистимците, като видяха, че юнакът им умря, побегнаха.

52 Então, os homens de Israel e Judá se levantaram, e jubilaram, e perseguiram os filisteus, até Gate e até às portas de Ecrom. E caíram filisteus feridos pelo caminho, de Saaraim até Gate e até Ecrom.

52 Тогава Израилевите и Юдовите мъже скочиха, нададоха вик и подгониха филистимците до прохода на Гая и до портите на Акарон. И ранените филистимци падаха по пътя за Саараим до Гет и до Акарон.

53 Então, voltaram os filhos de Israel de perseguirem os filisteus e lhes despojaram os acampamentos.

53 А израилтяните, като се върнаха от преследването на филистимците, разграбиха стана им.

54 Tomou Davi a cabeça do filisteu e a trouxe a Jerusalém; porém as armas dele pô-las Davi na sua tenda.

54 И Давид взе главата на филистимеца и я занесе в Йерусалим, а оръжията му сложи в шатъра си.

55 Quando Saul viu sair Davi a encontrar-se com o filisteu, disse a Abner, o comandante do exército: De quem é filho este jovem, Abner? Respondeu Abner: Tão certo como tu vives, ó rei, não o sei.

55 А Саул, когато видя, че Давид излизаше против филистимеца, каза на военачалника си Авенир: Авенире, чий син е този момък? А Авенир отвърна: Заклевам се в живота на душата ти, царю, не зная.

56 Disse o rei: Pergunta, pois, de quem é filho este jovem.

56 Царят каза: Попитай чий син е този момък.

[57] Voltando Davi de haver ferido o filisteu, Abner o tomou e o levou à presença de Saul, trazendo ele na mão a cabeça do filisteu.

[58] Então, Saul lhe perguntou: De quem és filho, jovem? Respondeu Davi: Filho de teu servo Jessé, belemita.

1 Samuel 18

A amizade de Jônatas para com Davi

[1] Sucedeu que, acabando Davi de falar com Saul, a alma de Jônatas se ligou com a de Davi; e Jônatas o amou como à sua própria alma.

[2] Saul, naquele dia, o tomou e não lhe permitiu que tornasse para casa de seu pai.

[3] Jônatas e Davi fizeram aliança; porque Jônatas o amava como à sua própria alma.

[4] Despojou-se Jônatas da capa que vestia e a deu a Davi, como também a armadura, inclusive a espada, o arco e o cinto.

[5] Saía Davi aonde quer que Saul o enviava e se conduzia com prudência; de modo que Saul o pôs sobre tropas do seu exército, e era ele benquisto de todo o povo e até dos próprios servos de Saul.

[6] Sucedeu, porém, que, vindo Saul e seu exército, e voltando também Davi de ferir os filisteus, as mulheres de todas as cidades de Israel saíram ao encontro do rei Saul, cantando e dançando, com tambores, com júbilo e com instrumentos de música.

O cântico das mulheres indigna a Saul

[57] И когато Давид се връщаше от поражението на филистимеца, Авенир го извика и го доведе пред Саул. А главата на филистимеца беше в ръката му.

[58] Саул го попита: Чий син си, младежо? А Давид отговори: Аз съм син на слугата ти, витлеемеца Есей.

1 Царе 18

Давид и домът на Саул

[1] И когато Давид престана да говори със Саул, душата на Йонатан се привърза към душата на Давид и Йонатан го обикна, както собствената си душа.

[2] В същия ден Саул го взе при себе си и не го остави да се върне вече в бащиния си дом.

[3] Тогава Йонатан сключи завет с Давид, защото го обичаше като собствената си душа.

[4] Освен това Йонатан съблече мантията, която носеше, и я даде на Давид, и дрехите си, и собствения си меч, лъка си и пояса си.

[5] И Давид отиваше навсякъде, където го пращаше Саул, и постъпваше разумно. И Саул го постави над военните мъже; и това се харесваше на целия народ, а също и на Сауловите служители.

[6] А като се връщаха от поражението на Давид над филистимците, жените излизаха от всички Израилеви градове, пееха и танцуваха при посрещането на цар Саул, с тъпанчета, с кимвали и много радостни.

[7] As mulheres se alegravam e, cantando alternadamente, diziam: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares.

[7] И жените, като танцуваха, пееха ответно: Саул порази хиляди, а Давид – десетки хиляди.

[8] Então, Saul se indignou muito, pois estas palavras lhe desagradaram em extremo; e disse: Dez milhares deram elas a Davi, e a mim somente milhares; na verdade, que lhe falta, senão o reino?

[8] А Саул се разсърди много и тези думи го оскърбиха, и каза: На Давид отдадоха десетки хиляди, а на мене дадоха хиляди; и какво му липсва още освен царството?

[9] Daquele dia em diante, Saul não via a Davi com bons olhos.

[9] И от същия ден и нататък Саул гледаше на Давид с лошо око.

[10] No dia seguinte, um espírito maligno, da parte de Deus, se apossou de Saul, que teve uma crise de raiva em casa; e Davi, como nos outros dias, dedilhava a harpa; Saul, porém, trazia na mão uma lança,

[10] А на следващия ден зъл дух от Бога нападна Саул и той беснееше сред къщата си. И Давид свиреше с арфата си, както всеки ден, а Саул държеше копието си в ръка.

[11] que arrojou, dizendo: Encravarei a Davi na parede. Porém Davi se desviou dele por duas vezes.

[11] И Саул хвърли копието си, като каза: Ще прикова Давид чак до стената. Но Давид се отклони от присъствието му два пъти.

[12] Saul temia a Davi, porque o SENHOR era com este e se tinha retirado de Saul.

[12] И Саул се страхуваше от Давид, понеже Господ беше с него, а от Саул се беше оттеглил.

[13] Pelo que Saul o afastou de si e o pôs por chefe de mil; ele fazia saídas e entradas militares diante do povo.

[13] Затова Саул го отстрани от себе си и го постави хилядник; и той излизаше и влизаше сред народа.

[14] Davi lograva bom êxito em todos os seus empreendimentos, pois o SENHOR era com ele.

[14] Давид постъпваше разумно във всичките си пътища; и Господ беше с него.

[15] Então, vendo Saul que Davi lograva bom êxito, tinha medo dele.

[15] Затова Саул, като гледаше, че Давидпостъпва много разумно, се страхуваше от него.

[16] Porém todo o Israel e Judá amavam Davi, porquanto fazia saídas e entradas militares diante deles.

[16] А целият Израил и Юда обичаха Давид, понеже излизаше и влизаше сред тях.

Saul intenta matar a Davi pela astúcia

[17] Disse Saul a Davi: Eis aqui Merabe, minha filha mais velha, que te darei por mulher; sê-me somente filho valente e guerreia as guerras do SENHOR; porque Saul dizia consigo: Não seja contra ele a minha mão, e sim a dos filisteus.

[17] Тогава Саул каза на Давид: Ето по-голямата ми дъщеря Мерава – нея ще ти дам за жена; само ми служѝ храбро и воювай в Господните войни. Защото Саул си мислеше: Нека моята ръка не се вдига върху него, а ръката на филистимците нека се вдигне върху него.

[18] Respondeu Davi a Saul: Quem sou eu, e qual é a minha vida e a família de meu pai em Israel, para vir a ser eu genro do rei?

[18] А Давид отговори на Саул: Кой съм аз, какъв е животът ми и какво е бащиното ми семейство в Израил, за да стана царски зет?

[19] Sucedeu, porém, que, ao tempo em que Merabe, filha de Saul, devia ser dada a Davi, foi dada por mulher a Adriel, meolatita.

[19] Обаче по времето, когато Сауловата дъщеря Мерава трябваше да се даде на Давид, тя беше дадена на меолатянина Адриил за жена.

Mical ama a Davi e casa com ele

[20] Mas Mical, a outra filha de Saul, amava a Davi. Contaram-no a Saul, e isso lhe agradou.

[20] А Сауловата дъщеря Михала обичаше Давид и когато казаха за това на Саул, той остана доволен.

[21] Disse Saul: Eu lha darei, para que ela lhe sirva de laço e para que a mão dos filisteus venha a ser contra ele. Pelo que Saul disse a Davi: Com esta segunda serás, hoje, meu genro.

[21] Саул каза: Ще му я дам, за да му бъде примка и за да се вдигне върху него ръката на филистимците. Затова Саул каза на Давид втори път: Днес ще ми станеш зет.

[22] Ordenou Saul aos seus servos: Falai confidencialmente a Davi, dizendo: Eis que o rei tem afeição por ti, e todos os seus servos te amam; consente, pois, em ser genro do rei.

[22] И Саул заповяда на слугите си: Говорете тайно на Давид и му кажете: Виж, царят е благосклонен към теб и всичките му служители те обичат; стани зет на царя.

[23] Os servos de Saul falaram estas palavras a Davi, o qual respondeu: Parece-vos coisa de somenos ser genro do rei, sendo eu homem pobre e de humilde condição?

[23] И така, Сауловите служители говореха тези думи на Давид. Но Давид каза: Лесно ли ви се вижда някой да стане царски зет? Аз съм беден и нищожен човек.

[24] Os servos de Saul lhe referiram isto, dizendo: Tais foram as palavras que falou Davi.

[25] Então, disse Saul: Assim direis a Davi: O rei não deseja dote algum, mas cem prepúcios de filisteus, para tomar vingança dos inimigos do rei. Porquanto Saul tentava fazer cair a Davi pelas mãos dos filisteus.

[26] Tendo os servos de Saul referido estas palavras a Davi, agradou-se este de que viesse a ser genro do rei. Antes de vencido o prazo,

[27] dispôs-se Davi e partiu com os seus homens, e feriram dentre os filisteus duzentos homens; trouxe os seus prepúcios e os entregou todos ao rei, para que lhe fosse genro. Então, Saul lhe deu por mulher a sua filha Mical.

[28] Viu Saul e reconheceu que o SENHOR era com Davi; e Mical, filha de Saul, o amava.

[29] Então, Saul temeu ainda mais a Davi e continuamente foi seu inimigo.

[30] Cada vez que os príncipes dos filisteus saíam à batalha, Davi lograva mais êxito do que todos os servos de Saul; portanto, o seu nome se tornou muito estimado.

1 Samuel 19

Jônatas intercede por Davi

[1] Falou Saul a Jônatas, seu filho, e a todos os servos sobre matar Davi. Jônatas, filho de Saul, mui afeiçoado a Davi,

[24] И служителите на Саул му известиха какво беше казал Давид.

[25] А Саул нареди: Кажете следното на Давид: Царят не иска вено, а сто филистимски краекожия, за да си отмъсти на царските неприятели. Но Саул замисляше Давид да бъде убит от филистимците.

[26] А когато служителите му казаха на Давид тези думи, той се съгласи да стане зет на царя. Затова и преди да изминат определените за това дни,

[27] Давид стана и отиде заедно с мъжете си и уби двеста мъже от филистимците. Той донесе краекожията им и ги даде всичките на царя, за да стане царски зет. И Саул му даде дъщеря си Михала за жена.

[28] Така Саул видя и разбра, че Господбеше с Давид. А Сауловата дъщеря Михала го обичаше.

[29] И така, Саул още повече се страхуваше от Давид и му стана враг завинаги.

[30] А филистимските началници пак излизаха на бой; но колкото пъти излизаха, Давид успяваше повече от всички Саулови служители, така че името му беше на голяма почит.

1 Царе 19

Саул преследва Давид

[1] Между това Саул каза на сина си Йонатан и на всичките си служители да убият Давид.

[2] o fez saber a este, dizendo: Meu pai, Saul, procura matar-te; acautela-te, pois, pela manhã, fica num lugar oculto e esconde-te.

[2] Но Сауловият син Йонатан се радваше на успеха на Давид и му казваше: Баща ми Саул търси начин да те убие. Пази се до утре, стой на тайно място и се крий.

[3] Eu sairei e estarei ao lado de meu pai no campo onde estás; falarei a teu respeito a meu pai, e verei o que houver, e te farei saber.

[3] Аз ще изляза и ще застана при баща си на нивата, където ще бъдеш ти, и ще говоря с баща си за теб. Ако разбера нещо, ще ти известя.

[4] Então, Jônatas falou bem de Davi a Saul, seu pai, e lhe disse: Não peque o rei contra seu servo Davi, porque ele não pecou contra ti, e os seus feitos para contigo têm sido mui importantes.

[4] И Йонатан говорѝ добре за Давид на баща си Саул, като му каза: Да не съгреши царят против слугата си, против Давид, понеже той не е съгрешил пред теб и делата му са били много полезни за тебе.

[5] Arriscando ele a vida, feriu os filisteus e efetuou o SENHOR grande livramento a todo o Israel; tu mesmo o viste e te alegraste; por que, pois, pecarias contra sangue inocente, matando Davi sem causa?

[5] Той изложи живота си на опасност и уби
филистимеца Голиат, и Господ извърш
и голямо избавление за целия Израил. Ти видя това и се зарадва. Защо сега искаш да съгрешиш против невинна кръв, като убиеш Давид без причина?

[6] Saul atendeu à voz de Jônatas e jurou: Tão certo como vive o SENHOR, ele não morrerá.

[6] И Саул послуша Йонатановите думи и се закле в живота
на Господа: Давид няма да бъде убит.

[7] Jônatas chamou a Davi, contou-lhe todas estas palavras e o levou a Saul; e esteve Davi perante este como dantes.

[7] Тогава Йонатан извика Давид и му каза за всичко това. И Йонатан доведе Давид при Саул; и той стоеше в присъствието му, както преди.

Saul procura, de novo, matar a Davi

[8] Tornou a haver guerra, e, quando Davi pelejou contra os filisteus e os feriu com grande derrota, e fugiram diante dele,

[8] След това пак избухна война. Давид излезе и се би с филистимците, и ги унищожи с голямо клане, и те бягаха пред него.

[9] o espírito maligno, da parte do SENHOR, tornou sobre Saul; estava este assentado em sua casa e tinha na mão a sua lança,

[9] А злият дух от Господа отново дойде върху Саул, докато седеше в къщата си с копието си в ръка. А Давид свиреше.

enquanto Davi dedilhava o seu instrumento músico.

[10] Procurou Saul encravar a Davi na parede, porém ele se desviou do seu golpe, indo a lança ferir a parede; então, fugiu Davi e escapou.

[10] И Саул поиска да прикове Давид с копието до стената; но той избяга от Сауловото присъствие и Саул заби копието си в стената. А Давид побегна и се избави през онази нощ.

[11] Porém Saul, naquela mesma noite, mandou mensageiros à casa de Davi, que o vigiassem, para ele o matar pela manhã; disto soube Davi por Mical, sua mulher, que lhe disse: Se não salvares a tua vida esta noite, amanhã serás morto.

[11] Тогава Саул изпрати хора в дома на Давид, за да го дебнат и да го убият на сутринта. А Михала, жената на Давид, му каза за това: Ако не бягаш за живота си тази нощ, утре ще бъдеш убит.

Mical engana a seu pai e salva a Davi

[12] Então, Mical desceu Davi por uma janela; e ele se foi, fugiu e escapou.

[12] И Михала спусна Давид през прозореца; така той избяга и се избави.

[13] Mical tomou um ídolo do lar, e o deitou na cama, e pôs-lhe à cabeça um tecido de pêlos de cabra, e o cobriu com um manto.

[13] Тогава Михала взе един домашен идол и го сложи на леглото; постави под главата му възглавница от козина и го покри с дреха.

[14] Tendo Saul enviado mensageiros que trouxessem Davi, ela disse: Está doente.

[14] И когато Саул прати хора, за да хванат Давид, тя каза: Болен е.

[15] Então, Saul mandou mensageiros que vissem Davi, ordenando-lhes: Trazei-mo mesmo na cama, para que o mate.

[15] Но Саул пак прати слугите си, за да видят Давид, като им заповяда: Донесете ми го с леглото, за да го убия.

[16] Vindo, pois, os mensageiros, eis que estava na cama o ídolo do lar, e o tecido de pêlos de cabra, ao redor de sua cabeça.

[16] А когато те влязоха, видяха, че домашният идол беше на леглото с възглавница от козина под главата му.

[17] Então, disse Saul a Mical: Por que assim me enganaste e deixaste ir e escapar o meu inimigo? Respondeu-lhe Mical: Porque ele me disse: Deixa-me ir; se não, eu te mato.

[17] Тогава Саул каза на Михала: Защо ме излъга така и остави врага ми да се отърве? А Михала отговори на Саул: Давид ми каза: Пусни ме, иначе ще те убия!

Saul e seus mensageiros profetizam

[18] Assim, Davi fugiu, e escapou, e veio a Samuel, a Ramá, e lhe contou tudo quanto

[18] Така Давид избяга и се отърва; и дойде при Самуил в Рама и му разказа

Saul lhe fizera; e se retiraram, ele e Samuel, e ficaram na casa dos profetas.

всичко, което му беше сторил Саул. Тогава Давид и Самуил отидоха и се преместиха в Нават.

[19] Foi dito a Saul: Eis que Davi está na casa dos profetas, em Ramá.

[19] След това известиха на Саул, че Давид е в Нават в Рама.

[20] Então, enviou Saul mensageiros para trazerem Davi, os quais viram um grupo de profetas profetizando, onde estava Samuel, que lhes presidia; e o Espírito de Deus veio sobre os mensageiros de Saul, e também eles profetizaram.

[20] И Саул прати хора да хванат Давид; но като видяха групата на пророците, че пророкуваха със Самуил, който началстваше над тях, Божият Дух дойде на Сауловите пратеници и пророкуваха и те.

[21] Avisado disto, Saul enviou outros mensageiros, e também estes profetizaram; então, enviou Saul ainda uns terceiros, os quais também profetizaram.

[21] След като това беше съобщено на Саул, той прати още хора; но и те пророкуваха. И пак, за трети път, Саул прати хора; но и те пророкуваха.

[22] Então, foi também ele mesmo a Ramá e, chegando ao poço grande que estava em Seco, perguntou: Onde estão Samuel e Davi? Responderam-lhe: Eis que estão na casa dos profetas, em Ramá.

[22] Тогава самият той отиде в Рама; и като стигна до големия кладенец в Сокхо, попита: Къде са Самуил и Давид? И казаха: Те са в Нават в Рама.

[23] Então, foi para a casa dos profetas, em Ramá; e o mesmo Espírito de Deus veio sobre ele, que, caminhando, profetizava até chegar à casa dos profetas, em Ramá.

[23] И Саул тръгна към Нават в Рама; и Божият Дух дойде и на него и като вървеше по пътя, пророкуваше, докато стигна в Нават в Рама.

[24] Também ele despiu a sua túnica, e profetizou diante de Samuel, e, sem ela, esteve deitado em terra todo aquele dia e toda aquela noite; pelo que se diz: Está também Saul entre os profetas?

[24] Съблече и той дрехите си и пророкуваше и той пред Самуил, и лежеше гол през целия онзи ден и цялата онази нощ, затова казват: И Саул ли е между пророците?

1 Samuel 20

A amizade entre Davi e Jônatas

[1] Então, fugiu Davi da casa dos profetas, em Ramá, e veio, e disse a Jônatas: Que fiz eu? Qual é a minha culpa? E qual é o meu pecado diante de teu pai, que procura tirar-me a vida?

1 Царе 20

Йонатан помага на Давид

[1] Тогава Давид избяга от Нават в Рама и дойде и каза на Йонатан: Какво съм сторил? Каква е неправдата ми и какъв е грехът ми към баща ти, че иска живота ми?

2 Ele lhe respondeu: Tal não suceda; não serás morto. Meu pai não faz coisa nenhuma, nem grande nem pequena, sem primeiro me dizer; por que, pois, meu pai me ocultaria isso? Não há nada disso.

2 А Йонатан му отговори: Да не дава Господ! Ти няма да умреш. Баща ми не прави нищо, нито голямо, нито малко, без да ми каже. Защо би скрил такова нещо от мене? Не е вярно, че иска да те убие.

3 Então, Davi respondeu enfaticamente: Mui bem sabe teu pai que da tua parte achei mercê; pelo que disse consigo: Não saiba isto Jônatas, para que não se entristeça. Tão certo como vive o SENHOR, e tu vives, Jônatas, apenas há um passo entre mim e a morte.

3 Обаче Давид се закле и каза: Баща ти знае добре, че аз съм придобил твоето благоволение, затова си казва: Да не знае Йонатан за това, за да не се наскърби. Заклевам се в живота на Господа и в живота на душата ти, само една крачка има между мен и смъртта.

4 Disse Jônatas a Davi: O que tu desejares eu te farei.

4 Тогава Йонатан каза на Давид: Каквото поиска душата ти, аз ще го сторя за теб.

5 Disse Davi a Jônatas: Amanhã é a Festa da Lua Nova, em que sem falta deveria assentar-me com o rei para comer; mas deixa-me ir, e esconder-me-ei no campo, até à terceira tarde.

5 А Давид му отвърна: Ето, утре е новолуние и аз съм длъжен да седя с царя на ядене. Позволи ми да ида да се крия на полето до вечерта на третия ден.

6 Se teu pai notar a minha ausência, dirás: Davi me pediu muito que o deixasse ir a toda pressa a Belém, sua cidade; porquanto se faz lá o sacrifício anual para toda a família.

6 Ако баща ти забележи, че ме няма, тогава му кажи: Давид настоятелно поиска позволение от мене да отиде бързо в града си Витлеем, защото там става годишната жертва за цялото му семейство.

7 Se disser assim: Está bem! Então, teu servo terá paz. Porém, se muito se indignar, sabe que já o mal está, de fato, determinado por ele.

7 Ако Саул каже: Добре!, тогава слугата ти ще има мир. Но ако се разгневи много, да знаеш, че злото е решено от него.

8 Usa, pois, de misericórdia para com o teu servo, porque lhe fizeste entrar contigo em aliança no SENHOR; se, porém, há em mim

8 И така, покажи милост към мене, защото ти си въвел слугата си в Господензавет със себе си. Но ако има

culpa, mata-me tu mesmo; por que me levarias a teu pai?

[9] Então, disse Jônatas: Longe de ti tal coisa; porém, se dalguma sorte soubesse que já este mal estava, de fato, determinado por meu pai, para que viesse sobre ti, não to declararia eu?

[10] Perguntou Davi a Jônatas: Quem tal me fará saber, se, por acaso, teu pai te responder asperamente?

[11] Então, disse Jônatas a Davi: Vem, e saiamos ao campo. E saíram.

Jônatas faz aliança com Davi

[12] E disse Jônatas a Davi: O SENHOR, Deus de Israel, seja testemunha. Amanhã ou depois de amanhã, a estas horas sondarei meu pai; se algo houver favorável a Davi, eu to mandarei dizer.

[13] Mas, se meu pai quiser fazer-te mal, faça com Jônatas o SENHOR o que a este aprouver, se não to fizer saber eu e não te deixar ir embora, para que sigas em paz. E seja o SENHOR contigo, como tem sido com meu pai.

[14] Se eu, então, ainda viver, porventura, não usarás para comigo da bondade do SENHOR, para que não morra?

[15] Nem tampouco cortarás jamais da minha casa a tua bondade; nem ainda quando o SENHOR desarraigar da terra todos os inimigos de Davi.

неправда в мен, убий ме самият ти. Защо да ме водиш при баща си?

[9] Йонатан отговори: Да не ти се случи това никога. Ако бях узнал наистина, че от баща ми е решено да дойде злото върху тебе, нямаше ли да ти го кажа?

[10] Тогава Давид каза на Йонатан: Кой ще ми съобщи, ако баща ти ти отговори сърдито?

[11] А Йонатан му отговори: Нека да излезем на полето. И така, двамата излязоха на полето.

[12] Йонатан каза на Давид: Господ, Израилевият Бог, да бъде свидетел, ако, след като изпитам баща си, утре по това време или на третия ден, и ако има добра вест за Давид, не изпратя това известиедо тебе да ти го съобщя.

[13] И така да направи Господ на Йонатан – да! – и повече да прибави, ако, в случай че баща ми е решил да ти стори зло, не ти известя за това и не те изпратя да си отидеш с мир. Господ да бъде с тебе, както е бил с баща ми!

[14] И не само докато съм жив, показвай към мене милост Господня,

[15] но и като умра, до века не отнемай милостта си към дома ми, дори и тогава, когато Господ ще е изтребил от лицето на земята всеки от Давидовите неприятели.

[16] Assim, fez Jônatas aliança com a casa de Davi, dizendo: Vingue o SENHOR os inimigos de Davi.

[17] Jônatas fez jurar a Davi de novo, pelo amor que este lhe tinha, porque Jônatas o amava com todo o amor da sua alma.

[18] Disse-lhe Jônatas: Amanhã é a Festa da Lua Nova; perguntar-se-á por ti, porque o teu lugar estará vazio.

[19] Ao terceiro dia, descerás apressadamente e irás para o lugar em que te escondeste no dia do ajuste; e fica junto à pedra de Ezel.

[20] Atirarei três flechas para aquele lado, como quem atira ao alvo.

[21] Eis que mandarei o moço e lhe direi: Vai, procura as flechas; se eu disser ao moço: Olha que as flechas estão para cá de ti, traze-as; então, vem, Davi, porque, tão certo como vive o SENHOR, terás paz, e nada há que temer.

[22] Porém, se disser ao moço: Olha que as flechas estão para lá de ti. Vai-te embora, porque o SENHOR te manda ir.

[23] Quanto àquilo de que eu e tu falamos, eis que o SENHOR está entre mim e ti, para sempre.

[24] Escondeu-se, pois, Davi no campo; e, sendo a Festa da Lua Nova, pôs-se o rei à mesa para comer.

[16] Така Йонатан сключи завет с Давидовия дом и каза: Господ да изисква това чрез Давидовите неприятели!

[17] И Йонатан накара Давид да се закълне още веднъж поради любовта, която имаше към него; защото го обичаше, както обичаше собствената си душа.

[18] Тогава Йонатан му каза: Утре е новолуние; и ще видят, че те няма, защото твоето място ще бъде празно.

[19] Като престоиш три дни, слез бързо и ела на мястото, където се беше скрил в деня, когато разисквахме онази работа, и се скрий при скалата Езил.

[20] А аз ще изстрелям три стрели по едната ѝ страна като че стрелям в прицел.

[21] След това ще пратя момчето и ще му кажа: Иди намери стрелите. Ако кажа нарочно на момчето: Стрелите са зад тебе, вземи ги; тогава ти ела, защото има мир за теб и няма никаква опасност – заклевам се за това в живота на Господа.

[22] Но ако кажа на момчето: Стрелите са пред тебе, тогава върви в пътя си, защото Господ те е отпратил.

[23] А относно тази уговорка, която аз и ти сме уговорили, нека Господ да бъде свидетел между мен и тебе до века.

[24] И така, Давид се скри на полето. И когато дойде новолунието, царят седна на трапезата да яде.

[25] Assentou-se o rei na sua cadeira, segundo o costume, no lugar junto à parede; Jônatas, defronte dele, e Abner, ao lado de Saul; mas o lugar de Davi estava desocupado.

[26] Porém, naquele dia, não disse Saul nada, pois pensava: Aconteceu-lhe alguma coisa, pela qual não está limpo; talvez esteja contaminado.

[27] Sucedeu também ao outro dia, o segundo da Festa da Lua Nova, que o lugar de Davi continuava desocupado; disse, pois, Saul a Jônatas, seu filho: Por que não veio a comer o filho de Jessé, nem ontem nem hoje?

[28] Respondeu Jônatas a Saul: Davi me pediu, encarecidamente, que o deixasse ir a Belém.

[29] Ele me disse: Peço-te que me deixes ir, porque a nossa família tem um sacrifício na cidade, e um de meus irmãos insiste comigo para que eu vá. Se, pois, agora, achei mercê aos teus olhos, peço-te que me deixes partir, para que veja meus irmãos. Por isso, não veio à mesa do rei.

Saul irado contra Jônatas

[30] Então, se acendeu a ira de Saul contra Jônatas, e disse-lhe: Filho de mulher perversa e rebelde; não sei eu que elegeste o filho de Jessé, para vergonha tua e para vergonha do recato de tua mãe?

[31] Pois, enquanto o filho de Jessé viver sobre a terra, nem tu estarás seguro, nem seguro o teu reino; pelo que manda buscá-lo, agora, porque deve morrer.

[25] След като царят седна на мястото си, както винаги, на определено място до стената, Йонатан стана и Авенир седна при Саул. А Давидовото място остана празно.

[26] Саул обаче не каза нищо през онзи ден, защото си каза: Навярно му се е случило нещо, за да не е чист; и без друго е нечист.

[27] А на следващия ден, втория от месеца, Давидовото място пак беше празно; затова Саул попита сина си Йонатан: Защо Есеевият син не дойде да яде нито вчера, нито днес?

[28] И Йонатан отговори на Саул: Давид настоятелно поиска позволение от мене да отиде във Витлеем, като каза:

[29] Пусни ме, защото семейството ни има жертва в града и брат ми ми заръча да ида. Ако съм придобил твоето благоволение, позволи ми да отида и да видя братята си. Затова не дойде на царската трапеза.

[30] Тогава гневът на Саул пламна против Йонатан и той му каза: Развратени и отстъпни сине, не зная ли, че ти си избрал Есеевия син за срам на теб и за срам на майчината ти голота?

[31] Защото, докато Есеевият син живее на земята, нито ти, нито царството ти ще се утвърди. Затова прати сега да го доведат при мене, защото непременно ще умре.

[32] Então, respondeu Jônatas a Saul, seu pai, e lhe disse: Por que há de ele morrer? Que fez ele?

[32] А Йонатан отговори на баща си Саул: Защо да бъде убит? Какво е сторил?

[33] Então, Saul atirou-lhe com a lança para o ferir; com isso entendeu Jônatas que, de fato, seu pai já determinara matar a Davi.

[33] А Саул хвърли копието си срещу него, за да го промуши, от което Йонатан разбра, че баща му беше решил да убие Давид.

[34] Pelo que Jônatas, todo encolerizado, se levantou da mesa e, neste segundo dia da Festa da Lua Nova, não comeu pão, pois ficara muito sentido por causa de Davi, a quem seu pai havia ultrajado.

[34] И така, Йонатан стана от трапезата разярен от гняв и не яде никаква храна втория ден от месеца; защото беше наскърбен за Давид, понеже баща му го беше опозорил.

Jônatas despede-se de Davi

[35] Na manhã seguinte, saiu Jônatas ao campo, no tempo ajustado com Davi, e levou consigo um rapaz.

[35] На сутринта Йонатан излезе на полето, на мястото, за което се беше уговорил с Давид, и водеше със себе си едно малко момче.

[36] Então, disse ao seu rapaz: Corre a buscar as flechas que eu atirar. Este correu, e ele atirou uma flecha, que fez passar além do rapaz.

[36] Той каза на момчето си: Тичай, намери стрелите, които ще изстрелям. Докато момчето тичаше, той изстреля една стрела по-нататък от него.

[37] Chegando o rapaz ao lugar da flecha que Jônatas havia atirado, gritou Jônatas atrás dele e disse: Não está a flecha mais para lá de ti?

[37] А когато момчето стигна до мястото, където беше стрелата, която Йонатан изстреля, Йонатан викна след него: Не е ли стрелата по-нататък от теб?

[38] Tornou Jônatas a gritar: Apressa-te, não te demores. O rapaz de Jônatas apanhou as flechas e voltou ao seu senhor.

[38] И Йонатан извика след момчето: Побързай, не се бави. И Йонатановото момче, като събра стрелите, се върна при господаря си.

[39] O rapaz não entendeu coisa alguma; só Jônatas e Davi sabiam deste ajuste.

[39] Но момчето не знаеше нищо; само Йонатан и Давид знаеха уговорката.

[40] Então, Jônatas deu as suas armas ao rapaz que o acompanhava e disse-lhe: Anda, leva-as à cidade.

[40] Тогава Йонатан даде оръжията си на момчето, което му слугуваше, и му каза: Върви, занеси ги в града.

[41] Indo-se o rapaz, levantou-se Davi do lado do sul e prostrou-se rosto em terra três

[41] А щом момчето отиде, Давид излезе от едно място на юг и като падна с лице

vezes; e beijaram-se um ao outro e choraram juntos; Davi, porém, muito mais.

[42] Disse Jônatas a Davi: Vai-te em paz, porquanto juramos ambos em nome do SENHOR, dizendo: O SENHOR seja para sempre entre mim e ti e entre a minha descendência e a tua.

[43] Então, se levantou Davi e se foi; e Jônatas entrou na cidade.

на земята, поклони се три пъти. И се целуваха един друг и плакаха и двамата – а Давид плака особено много.

[42] Тогава Йонатан каза на Давид: Върви с мир, както се заклехме ние двамата в Господнето име, като казахме: Господ да бъде свидетел между мен и теб и между моето потомство и твоето потомство до века! И Давид тръгна и си отиде; а Йонатан се върна в града.

1 Samuel 21

Davi vai ter com o sacerdote Aimeleque

[1] Então, veio Davi a Nobe, ao sacerdote Aimeleque; Aimeleque, tremendo, saiu ao encontro de Davi e disse-lhe: Por que vens só, e ninguém, contigo?

[2] Respondeu Davi ao sacerdote Aimeleque: O rei deu-me uma ordem e me disse: Ninguém saiba por que te envio e de que te incumbo; quanto aos meus homens, combinei que me encontrassem em tal e tal lugar.

[3] Agora, que tens à mão? Dá-me cinco pães ou o que se achar.

[4] Respondendo o sacerdote a Davi, disse-lhe: Não tenho pão comum à mão; há, porém, pão sagrado, se ao menos os teus homens se abstiveram das mulheres.

[5] Respondeu Davi ao sacerdote e lhe disse: Sim, como sempre, quando saio à campanha, foram-nos vedadas as

1 Царе 21

Давид бяга от Саул

[1] Тогава Давид отиде в Ноб при свещеника Ахимелех; и Ахимелех посрещна Давид със страх, като му каза: Защо си сам и няма никой с тебе?

[2] Давид отговори на свещеника Ахимелех: Царят ми възложи една работа и ми каза: Никой да не знае за това, за което те изпращам, нито каквото съм ти заповядал; и определих на момците еди-кое си и еди-кое си място.

[3] А сега какво имаш на разположение? Дай ми пет хляба или каквото ти се намира.

[4] И свещеникът отговори на Давид: Нямам останал нито един обикновен хляб; но има осветени хлябове – ако момците са се въздържали поне от жени.

[5] Давид отвърна на свещеника: Наистина жените са били далеч от нас през тези три дни, откакто тръгнах.

mulheres, e os corpos dos homens não estão imundos. Se tal se dá em viagem comum, quanto mais serão puros hoje!

Съдовете на момците са чисти; и хлябът е някак си общ, още повече друг хляб се освещава днес в съда.

[6] Deu-lhe, pois, o sacerdote o pão sagrado, porquanto não havia ali outro, senão os pães da proposição, que se tiraram de diante do SENHOR, quando trocados, no devido dia, por pão quente.

[6] И така свещеникът му даде осветените хлябове; защото там нямаше друг хляб освен присъствените хлябове, които бяха вдигнали отпред Господа, за да положат топли хлябове в деня, когато бяха вдигнати другите.

[7] Achava-se ali, naquele dia, um dos servos de Saul, detido perante o SENHOR, cujo nome era Doegue, edomita, o maioral dos pastores de Saul.

[7] (А същия ден там имаше задържа̀н пред Господа един от Сауловите слуги на име Доик, едомец, началник на Сауловите овчари.)

[8] Disse Davi a Aimeleque: Não tens aqui à mão lança ou espada alguma? Porque não trouxe comigo nem a minha espada nem as minhas armas, porque a ordem do rei era urgente.

[8] Давид каза също на Ахимелех: А нямаш ли тук под ръка някое копие или меч? Защото не взех със себе си нито меча си, нито оръжията си, понеже царската работа беше спешна.

[9] Respondeu o sacerdote: A espada de Golias, o filisteu, a quem mataste no vale de Elá, está aqui, envolta num pano detrás da estola sacerdotal; se a queres levar, leva-a, porque não há outra aqui, senão essa. Disse Davi: Não há outra semelhante; dá-ma.

[9] Свещеникът отговори: Мечът на филистимеца Голиат, когото ти уби в долината Ила, е обвит в кърпа зад ефода. Ако искаш да го вземеш, вземи го, защото тук няма друг освен този. И Давид каза: Няма друг като него, дай ми го.

Davi foge para Aquis, rei de Gate

[10] Levantou-se Davi, naquele dia, e fugiu de diante de Saul, e foi a Aquis, rei de Gate.

[10] Така в онзи ден Давид избяга от Саул и отиде при гетския цар Анхус.

[11] Porém os servos de Aquis lhe disseram: Este não é Davi, o rei da sua terra? Não é a este que se cantava nas danças, dizendo: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares?

[11] А слугите на Анхус му казаха: Този Давид не е ли цар на онази земя? Не е ли той, за когото пееха ответно, когато танцуваха хоро, като казваха: Саул порази хиляди, а Давид – десетки хиляди?

[12] Davi guardou estas palavras, considerando-as consigo mesmo, e teve muito medo de Aquis, rei de Gate.

[13] Pelo que se contrafez diante deles, em cujas mãos se fingia doido, esgravatava nos postigos das portas e deixava correr saliva pela barba.

[14] Então, disse Aquis aos seus servos: Bem vedes que este homem está louco; por que mo trouxestes a mim?

[15] Faltam-me a mim doidos, para que trouxésseis este para fazer doidices diante de mim? Há de entrar este na minha casa?

1 Samuel 22

Davi esconde-se em Adulão e em Moabe

[1] Davi retirou-se dali e se refugiou na caverna de Adulão; quando ouviram isso seus irmãos e toda a casa de seu pai, desceram ali para ter com ele.

[2] Ajuntaram-se a ele todos os homens que se achavam em aperto, e todo homem endividado, e todos os amargurados de espírito, e ele se fez chefe deles; e eram com ele uns quatrocentos homens.

[3] Dali passou Davi a Mispa de Moabe e disse ao seu rei: Deixa estar meu pai e minha mãe convosco, até que eu saiba o que Deus há de fazer de mim.

[4] Trouxe-os perante o rei de Moabe, e com este moraram por todo o tempo que Davi esteve neste lugar seguro.

[5] Porém o profeta Gade disse a Davi: Não fiques neste lugar seguro; vai e entra na terra de Judá. Então, Davi saiu e foi para o bosque de Herete.

Saul mata todos os sacerdotes de Nobe

[12] И Давид, като пазеше тези думи в сърцето си, много се уплаши от гетския цар Анхус.

[13] Затова промени поведението си пред тях и се престори на луд, и драскаше по вратите на портата, и оставяше лигите си да текат по брадата му.

[14] Тогава Анхус каза на слугите си: Не виждате ли, че този човек е луд! Защо го доведохте при мене?

[15] Малко ли са моите луди, че сте довели този да прави лудории пред мене? Ще влезе ли той в дома ми?

1 Царе 22

Отмъщението на Саул на свещениците от Ноб

[1] Тогава Давид излезе оттам и избяга в пещерата Одолам. И братята му и целият му бащин дом, когато разбраха за това, слязоха там при него.

[2] И всички, които бяха в утеснение, всички длъжници и всички огорчени се събраха при него и той им стана предводител. С него имаше около четиристотин мъже.

[3] Оттам Давид отиде в Масфа Моавска и каза на моавския цар: Нека дойдат, моля, баща ми и майка ми при вас, докато узная какво ще стори Бог с мен.

[4] И ги доведе пред моавския цар и те живяха с него през цялото време, докато Давид беше в крепостта.

[5] А пророк Гад каза на Давид: Не оставай в крепостта; излез и иди в Юдовата земя. Тогава Давид отиде и навлезе в дъбравата Арет.

[6] Ouviu Saul que Davi e os homens que o acompanhavam foram descobertos. Achando-se Saul em Gibeá, debaixo de um arvoredo, numa colina, tendo na mão a sua lança, e todos os seus servos com ele,
[7] disse a todos estes: Ouvi, peço-vos, filhos de Benjamim, dar-vos-á também o filho de Jessé, a todos vós, terras e vinhas e vos fará a todos chefes de milhares e chefes de centenas,
[8] para que todos tenhais conspirado contra mim? E ninguém houve que me desse aviso de que meu filho fez aliança com o filho de Jessé; e nenhum dentre vós há que se doa por mim e me participe que meu filho contra mim instigou a meu servo, para me armar ciladas, como se vê neste dia.
[9] Então, respondeu Doegue, o edomita, que também estava com os servos de Saul, e disse: Vi o filho de Jessé chegar a Nobe, a Aimeleque, filho de Aitube,
[10] e como Aimeleque, a pedido dele, consultou o SENHOR, e lhe fez provisões, e lhe deu a espada de Golias, o filisteu.

[11] Então, o rei mandou chamar Aimeleque, sacerdote, filho de Aitube, e toda a casa de seu pai, a saber, os sacerdotes que estavam em Nobe; todos eles vieram ao rei.

[12] Disse Saul: Ouve, peço-te, filho de Aitube! Este respondeu: Eis-me aqui, meu senhor!
[13] Então, lhe disse Saul: Por que conspirastes contra mim, tu e o filho de Jessé? Pois lhe deste pão e espada e

[6] А Саул, като чу, че Давид и мъжете, които бяха с него, се появили (по това време Саул седеше в Гавая под дъба в Рама, с копието си в ръка, и всичките му слуги стояха около него),
[7] Саул каза на слугите, които стояха около него: Чуйте сега, вениаминци! Есеевият син ще даде ли на всички ви ниви и лозя, ще постави ли всички ви хилядници и стотници,
[8] та всички вие да направите заговор против мен и да няма кой да ми каже, че синът ми е сключил завет с Есеевия син? Няма ли нито един от вас да го боли сърцето за мен, или да ми разкрие, че синът ми е повдигнал слугата ми против мене, за да постави засада, както днес?
[9] Тогава едомецът Доик, който стоеше при Сауловите слуги, проговори: Видях Есеевия син, че дойде в Ноб при Ахимелех, Ахитововия син,
[10] който се допита до Господа за него и му даде храна, даде му и меча на филистимеца Голиат.
[11] Тогава царят прати да повикат свещеника Ахимелех, Ахитововия син, и целия му бащин дом, свещениците, които бяха в Ноб. И те всички дойдоха при царя.
[12] Саул каза: Слушай сега, сине Ахитовов. А той отговори: Ето ме, господарю мой.
[13] И Саул му каза: Защо направихте заговор против мене, ти и Есеевият син, и ти си му дал хляб и меч, и си се

consultaste a favor dele a Deus, para que se levantasse contra mim e me armasse ciladas, como hoje se vê.

14 Respondeu Aimeleque ao rei e disse: E quem, entre todos os teus servos, há tão fiel como Davi, o genro do rei, chefe da tua guarda pessoal e honrado na tua casa?

15 Acaso, é de hoje que consulto a Deus em seu favor? Não! Jamais impute o rei coisa nenhuma a seu servo, nem a toda a casa de meu pai, pois o teu servo de nada soube de tudo isso, nem muito nem pouco.

16 Respondeu o rei: Aimeleque, morrerás, tu e toda a casa de teu pai.

17 Disse o rei aos da guarda, que estavam com ele: Volvei e matai os sacerdotes do SENHOR, porque também estão de mãos dadas com Davi e porque souberam que fugiu e não mo fizeram saber. Porém os servos do rei não quiseram estender as mãos contra os sacerdotes do SENHOR.

18 Então, disse o rei a Doegue: Volve-te e arremete contra os sacerdotes. Então, se virou Doegue, o edomita, e arremeteu contra os sacerdotes, e matou, naquele dia, oitenta e cinco homens que vestiam estola sacerdotal de linho.

19 Também a Nobe, cidade destes sacerdotes, passou a fio de espada: homens, e mulheres, e meninos, e crianças de peito, e bois, e jumentos, e ovelhas.

Abiatar refugia-se com Davi

допитал до Бога за него, за да се вдигне против мен и да постави засада, както днес?

14 А Ахимелех отговори на царя: Кой между всичките ти слуги е така верен като Давид, който е зет на царя и има свободен вход при теби който е почитан в дома ти?

15 От днес ли съм почнал да се допитвам до Бога за него? Далеч от мене! Нека не приписва царят нищо на слугата си, нито на целия ми бащин дом; защото слугата ти не знае нищо за всичко това, нито малко, нито много.

16 Но царят каза: Със сигурност ще умреш, Ахимелехе, ти и целият ти бащин дом.

17 И царят заповяда на стражата, която стоеше около него: Обърнете се и убийте Господните свещеници, понеже и те поддържат Давид и са знаели, че той е бягал, а не са ми известили. Но царските слуги отказаха да вдигнат ръце, за да нападнат Господните свещеници.

18 Тогава царят каза на Доик: Обърни се ти и нападни свещениците. И едомецът Доик се обърна, нападна свещениците и уби същия ден осемдесет и пет мъже, които носеха ленен ефод.

19 И Ноб, града на свещениците, порази с острието на меча. Мъже и жени, деца и кърмачета, говеда, осли и овце порази с острието на меча.

[20] Porém dos filhos de Aimeleque, filho de Aitube, um só, cujo nome era Abiatar, salvou-se e fugiu para Davi;
[21] e lhe anunciou que Saul tinha matado os sacerdotes do SENHOR.
[22] Então, Davi disse a Abiatar: Bem sabia eu, naquele dia, que, estando ali Doegue, o edomita, não deixaria de o dizer a Saul. Fui a causa da morte de todas as pessoas da casa de teu pai.

[23] Fica comigo, não temas, porque quem procura a minha morte procura também a tua; estarás a salvo comigo.

1 Samuel 23

Davi livra a Queila

[1] Foi dito a Davi: Eis que os filisteus pelejam contra Queila e saqueiam as eiras.

[2] Consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Irei eu e ferirei estes filisteus? Respondeu o SENHOR a Davi: Vai, e ferirás os filisteus, e livrarás Queila.

[3] Porém os homens de Davi lhe disseram: Temos medo aqui em Judá, quanto mais indo a Queila contra as tropas dos filisteus.

[4] Então, Davi tornou a consultar o SENHOR, e o SENHOR lhe respondeu e disse: Dispõe-te, desce a Queila, porque te dou os filisteus nas tuas mãos.
[5] Partiu Davi com seus homens a Queila, e pelejou contra os filisteus, e levou todo o gado, e fez grande morticínio entre eles; assim, Davi salvou os moradores de Queila.

[20] Но един от синовете на Ахимелех, Ахитововия син, на име Авиатар, се избави и побегна при Давид.
[21] И Авиатар извести на Давид, че Саул избил Господните свещеници.
[22] А Давид каза на Авиатар: Онзи ден, когато едомецът Доик беше там, знаех, че непременно ще издаде всичко на Саул. Аз станах причина за смъртта на всички хора от бащиния ти дом.
[23] Остани с мене, не бой се; защото същият, който иска моя живот, е, който иска и твоя; но заедно с мене ти ще бъдеш в безопасност.

1 Царе 23

Давид освобождава град Кеила

[1] След това съобщиха на Давид, че филистимците воюват против Кеила и разграбват харманите.
[2] Затова Давид се допита до Господа: Да ида ли да нападна тези филистимци? И Господ каза на Давид: Иди и нападни филистимците и избави Кеила.
[3] А мъжете, които бяха с Давид, му казаха: Ето, нас тук в Юдея ни е страх, а колко повече, ако отидем в Кеила против филистимските войски!
[4] Затова Давид пак се допита до Господа. И Господ му отговори: Стани и слез в Кеила, защото ще предам филистимците в ръката ти.
[5] Тогава Давид отиде с мъжете си в Кеила, би се с филистимците, взе добитъка им и ги порази с голямо клане. Така Давид избави Кеилските жители.

[6] Sucedeu que, quando Abiatar, filho de Aimeleque, fugiu para Davi, a Queila, desceu com a estola sacerdotal na mão.

[7] Foi anunciado a Saul que Davi tinha ido a Queila. Disse Saul: Deus o entregou nas minhas mãos; está encerrado, pois entrou numa cidade de portas e ferrolhos.

[8] Então, Saul mandou chamar todo o povo à peleja, para que descessem a Queila e cercassem Davi e os seus homens.

[9] Sabedor, porém, Davi de que Saul maquinava o mal contra ele, disse a Abiatar, sacerdote: Traze aqui a estola sacerdotal.

[10] Orou Davi: Ó SENHOR, Deus de Israel, teu servo ouviu que Saul, de fato, procura vir a Queila, para destruir a cidade por causa de mim.

[11] Entregar-me-ão os homens de Queila nas mãos dele? Descerá Saul, como o teu servo ouviu? Ah! SENHOR, Deus de Israel, faze-o saber ao teu servo. E disse o SENHOR: Descerá.

[12] Perguntou-lhe Davi: Entregar-me-ão os homens de Queila, a mim e aos meus servos, nas mãos de Saul? Respondeu o SENHOR: Entregarão.

[13] Então, se dispôs Davi com os seus homens, uns seiscentos, saíram de Queila e se foram sem rumo certo. Sendo anunciado a Saul que Davi fugira de Queila, cessou de persegui-lo.

[14] Permaneceu Davi no deserto, nos lugares seguros, e ficou na região montanhosa no

[6] А когато Авиатар, Ахимелеховият син, избяга при Давид в Кеила, той отиде с ефод в ръката си.

[7] И известиха на Саул, че Давид е дошъл в Кеила. А Саул каза: Бог го предаде в ръката ми. Щом е влязъл в град, който има порти и лостове, той е затворен.

[8] Затова Саул свика целия народ на война, да слязат в Кеила и да обсадят Давид и мъжете му.

[9] Но Давид, като разбра, че Саул крои зло против него, каза на свещеника Авиатар: Донеси тук ефода.

[10] Давид каза още: Господи, Боже Израилев, слугата Ти със сигурност знае, че Саул възнамерява да дойде в Кеила и да съсипе града заради мене.

[11] Ще ме предадат ли Кеилските мъже в ръката му? Ще слезе ли Саул, както слугата Ти чу? Господи, Боже Израилев, моля Ти се, кажи на слугата Си. И Господотговори: Ще слезе.

[12] Тогава Давид каза: Кеилските мъже ще предадат ли мен и мъжете ми в Сауловата ръка? И Господ отговори: Ще ви предадат.

[13] Тогава Давид и мъжете му, около шестстотин души, се вдигнаха, излязоха от Кеила и отидоха където можаха. И съобщиха на Саул, че Давид се избавил от Кеила; затова той се отказа от плана си.

Странстване на Давид

[14] А Давид живееше в пустинята, в недостъпни места, и пребиваваше в

deserto de Zife. Saul buscava-o todos os dias, porém Deus não o entregou nas suas mãos.

хълмистата част на пустинята Зиф. А Саул го търсеше всеки ден; но Бог не го предаде в ръката му.

Davi e Jônatas renovam a aliança

[15] Vendo, pois, Davi que Saul saíra a tirar-lhe a vida, deteve-se no deserto de Zife, em Horesa.

[15] И така Давид, като видя, че Саул беше излязъл да иска живота му, остана в пустинята Зиф, вътре в дъбравата.

[16] Então, se levantou Jônatas, filho de Saul, e foi para Davi, a Horesa, e lhe fortaleceu a confiança em Deus,

[16] Тогава Йонатан, Сауловият син, стана и отиде при Давид в дъбравата и укрепи ръката му в Бога.

[17] e lhe disse: Não temas, porque a mão de Saul, meu pai, não te achará; porém tu reinarás sobre Israel, e eu serei contigo o segundo, o que também Saul, meu pai, bem sabe.

[17] Той му каза: Не бой се, защото ръката на баща ми Саул няма да те намери. Ти ще царуваш над Израил, а аз ще бъда вторият след теб. И баща ми Саул знае това.

[18] E ambos fizeram aliança perante o SENHOR. Davi ficou em Horesa, e Jônatas voltou para sua casa.

[18] И те двамата сключиха завет пред Господа; и Давид остана вътре в дъбравата, а Йонатан отиде у дома си.

A traição dos zifeus

[19] Então, subiram os zifeus a Saul, a Gibeá, dizendo: Não se escondeu Davi entre nós, nos lugares seguros de Horesa, no outeiro de Haquila, que está ao sul de Jesimom?

[19] Тогава зифците дойдоха при Саул в Гавая и казаха: Не се ли крие Давид при нас, в недостъпни места, вътре в дъбравата, на хълма Ехел, който е на юг от Есимон?

[20] Agora, pois, ó rei, desce conforme te impõe o coração; toca-nos a nós entregarmo-lo nas mãos do rei.

[20] Сега, царю, слез според цялото желание на душата си да слезеш; а нашата работа ще бъде да го предадем в ръката ти.

[21] Disse Saul: Benditos sejais vós do SENHOR, porque vos compadecestes de mim.

[21] Саул отвърна: Да сте благословени от Господа, защото ме пожалихте.

[22] Ide, pois, informai-vos ainda melhor, sabei e notai o lugar que freqüenta e quem o tenha visto ali; porque me foi dito que é astutíssimo.

[22] Идете, уверете се още по-точно, научете и вижте мястото, където е свърталището му, и кой го е видял там; защото ми казаха, че бил много хитър.

[23] Pelo que atentai bem e informai-vos acerca de todos os esconderijos em que ele se oculta; então, voltai a ter comigo com seguras informações, e irei convosco; se ele estiver na terra, buscá-lo-ei entre todos os milhares de Judá.

[24] Então, se levantaram eles e se foram a Zife, adiante de Saul; Davi, porém, e os seus homens estavam no deserto de Maom, na planície, ao sul de Jesimom.

[25] Saul e os seus homens se foram ao encalço dele, e isto foi dito a Davi; pelo que desceu para a penha que está no deserto de Maom. Ouvindo-o Saul, perseguiu a Davi no deserto de Maom.

[26] Saul ia de um lado do monte, e Davi e os seus homens, da outra; apressou-se Davi em fugir para escapar de Saul; porém este e os seus homens cercaram Davi e os seus homens para os prender.

[27] Então, veio um mensageiro a Saul, dizendo: Apressa-te e vem, porque os filisteus invadiram a terra.

[28] Pelo que Saul desistiu de perseguir a Davi e se foi contra os filisteus. Por esta razão, aquele lugar se chamou Pedra de Escape.

[29] Subiu Davi daquele lugar e ficou nos lugares seguros de En-Gedi.

1 Samuel 24

Davi poupa a vida de Saul

[1] Tendo Saul voltado de perseguir os filisteus, foi-lhe dito: Eis que Davi está no deserto de En-Gedi.

[23] И така, вижте и разучете в кое от всичките скривалища се крие, а когато се върнете при мене със сигурно известие, ще отида с вас; и ако е в тази земя, ще го издиря измежду всичките Юдови хиляди.

[24] И те станаха и отидоха в Зиф преди Саул. А Давид и мъжете му бяха в пустинята Маон, в полето на юг от Есимон.

[25] И така, Саул и мъжете му отидоха да го търсят. Но това беше известено на Давид, заради което той беше слязъл от скалата и седеше в пустинята Маон. И Саул, като чу, впусна се след Давид в пустинята Маон.

[26] Саул вървеше от едната страна на хълма, а Давид и мъжете му от другата страна. И Давид побърза да избяга от Саул, защото Саул и мъжете му обграждаха Давид и мъжете му, за да ги хванат.

[27] Но при Саул дойде вестоносец и му каза: Побързай да се върнеш, защото филистимците нападнаха земята.

[28] Затова Саул се върна от преследването на Давид и отиде против филистимците, заради което нарекоха онова място Села-амалекот.

1 Царе 24

Давид пощадява Саул

[1] След това Давид излезе оттам и отиде в недостъпните места на Ен-гади. И когато Саул се върна от преследването

на филистимците, му известиха, че Давид е в пустинята Ен-Гади.

[2] Tomou, então, Saul três mil homens, escolhidos dentre todo o Israel, e foi ao encalço de Davi e dos seus homens, nas faldas das penhas das cabras monteses.

[2] Тогава Саул взе три хиляди отбрани мъже измежду целия Израил и отиде да търси Давид и мъжете му по скалите при дивите кози.

[3] Chegou a uns currais de ovelhas no caminho, onde havia uma caverna; entrou nela Saul, a aliviar o ventre. Ora, Davi e os seus homens estavam assentados no mais interior da mesma.

[3] Той стигна при кошарите на овцете край пътя, където имаше пещера. Там Саул влезе по нуждата си, а Давид и мъжете му се криеха по-навътре в пещерата.

[4] Então, os homens de Davi lhe disseram: Hoje é o dia do qual o SENHOR te disse: Eis que te entrego nas mãos o teu inimigo, e far-lhe-ás o que bem te parecer. Levantou-se Davi e, furtivamente, cortou a orla do manto de Saul.

[4] И мъжете с Давид му казаха: Ето деня, за който Господ ти каза: Аз ще предам неприятеля ти в ръката ти и ще постъпиш с него, както ти се вижда за добре. Тогава Давид стана и отряза скришно полата на Сауловата мантия.

[5] Sucedeu, porém, que, depois, sentiu Davi bater-lhe o coração, por ter cortado a orla do manto de Saul;

[5] А по-късно Давид се смути в сърцето си затова, че отряза Сауловата пола.

[6] e disse aos seus homens: O SENHOR me guarde de que eu faça tal coisa ao meu senhor, isto é, que eu estenda a mão contra ele, pois é o ungido do SENHOR.

[6] Тогава каза на мъжете си: Да не ми даде Господ да сторя това на господаря си, Господния помазаник, да вдигна ръка против него; защото е Господниятпомазаник.

[7] Com estas palavras, Davi conteve os seus homens e não lhes permitiu que se levantassem contra Saul; retirando-se Saul da caverna, prosseguiu o seu caminho.

[7] С тези думи Давид спря мъжете си и не ги остави да нападнат Саул. А Саул излезе от пещерата и отиде по пътя си.

[8] Depois, também Davi se levantou e, saindo da caverna, gritou a Saul, dizendo: Ó rei, meu senhor! Olhando Saul para trás, inclinou-se Davi e fez-lhe reverência, com o rosto em terra.

[8] После Давид стана, излезе от пещерата и извика след Саул: Господарю Мой, царю! И когато Саул погледна зад себе си, Давид се наведе с лице до земята и се поклони.

[9] Disse Davi a Saul: Por que dás tu ouvidos às palavras dos homens que dizem: Davi procura fazer-te mal?

[10] Os teus próprios olhos viram, hoje, que o SENHOR te pôs em minhas mãos nesta caverna, e alguns disseram que eu te matasse; porém a minha mão te poupou; porque disse: Não estenderei a mão contra o meu senhor, pois é o ungido de Deus.

[11] Olha, pois, meu pai, vê aqui a orla do teu manto na minha mão. No fato de haver eu cortado a orla do teu manto sem te matar, reconhece e vê que não há em mim nem mal nem rebeldia, e não pequei contra ti, ainda que andas à caça da minha vida para ma tirares.

[12] Julgue o SENHOR entre mim e ti e vingue-me o SENHOR a teu respeito; porém a minha mão não será contra ti.

[13] Dos perversos procede a perversidade, diz o provérbio dos antigos; porém a minha mão não está contra ti.

[14] Após quem saiu o rei de Israel? A quem persegue? A um cão morto? A uma pulga?

[15] Seja o SENHOR o meu juiz, e julgue entre mim e ti, e veja, e pleiteie a minha causa, e me faça justiça, e me livre da tua mão.

[9] И Давид каза на Саул: Защо слушаш думите на хора, които казват: Ето, Давид иска злото ти?

[10] Ето, днес очите ти виждат как Господ те предаде в ръката ми този ден в пещерата. И някои предложиха да те убия; но аз те пожалих, защото си казах: Не искам да вдигна ръка против господаря си, защото е Господниятпомазаник.

[11] Виж още, татко мой, виж, полата на мантията ти е в ръката ми; и от това, че отрязах полата на мантията ти, но не те убих, разбери и виж, че няма нито злоба, нито престъпление в ръката ми и че не съм съгрешил против тебе, при все че ти ме преследваш, за да отнемеш живота ми.

[12] Господ нека съди между мен и теб и Господ нека ми въздаде за теб; обаче моята ръка няма да се вдигне против тебе.

[13] Както казва поговорката на древните: От беззаконните произхожда беззаконие; но моята ръка няма да се вдигне против тебе.

[14] След кого е излязъл Израилевият цар? Кого преследваш ти? След умряло куче, след една бълха.

[15] И така, Господ нека бъде съдия и нека съди между мен и тебе, нека види, нека се застъпи за делото ми и нека ме избави от ръката ти.

[16] Tendo Davi acabado de falar a Saul todas estas palavras, disse Saul: É isto a tua voz, meu filho Davi? E chorou Saul em voz alta.

[17] Disse a Davi: Mais justo és do que eu; pois tu me recompensaste com bem, e eu te paguei com mal.

[18] Mostraste, hoje, que me fizeste bem; pois o SENHOR me havia posto em tuas mãos, e tu me não mataste.

[19] Porque quem há que, encontrando o inimigo, o deixa ir por bom caminho? O SENHOR, pois, te pague com bem, pelo que, hoje, me fizeste.

[20] Agora, pois, tenho certeza de que serás rei e de que o reino de Israel há de ser firme na tua mão.

[21] Portanto, jura-me pelo SENHOR que não eliminarás a minha descendência, nem desfarás o meu nome da casa de meu pai.

[22] Então, jurou Davi a Saul, e este se foi para sua casa; porém Davi e os seus homens subiram ao lugar seguro.

1 Samuel 25

A morte de Samuel

[1] Faleceu Samuel; todos os filhos de Israel se ajuntaram, e o prantearam, e o sepultaram na sua casa, em Ramá. Davi se levantou e desceu ao deserto de Parã.

Davi e Nabal

[2] Havia um homem, em Maom, que tinha as suas possessões no Carmelo; homem abastado, tinha três mil ovelhas e mil

[16] След като Давид изговори тези думи на Саул, Саул каза: Това твоят глас ли е, сине мой, Давиде? И Саул плака с висок глас.

[17] И каза на Давид: Ти си по-праведен от мене, защото ти ми се отплати с добро, а аз ти мислех злото.

[18] Ти показа днес, че си ми направил добро, защото, когато Господ ме беше предал в ръцете ти, ти не ме уби.

[19] Понеже кой човек, като намери неприятеля си, би го оставил да си отиде по пътя невредим? И така, Господ да ти въздаде добро за това, което ти ми направи днес.

[20] Сега познавам, че наистина ти ще станеш цар и че Израилевото царство ще се утвърди в твоята ръка.

[21] И така, закълни ми се сега в Господа, че няма да изтребиш потомството ми след мен и че няма да погребеш името ми от бащиния ми дом.

[22] И Давид се закле на Саул. Тогава Саул си отиде у дома, а Давид и мъжете му се изкачиха на скалистото място.

1 Царе 25

Давид и Авигея

[1] В това време Самуил умря. Целият Израил се събра и го оплакаха, и го погребаха в къщата му в Рама. И Давид стана и отиде в пустинята Фаран.

[2] А в Маон имаше един човек, чиято работа беше на Кармил. Този човек беше много богат. Имаше три хиляди овце и

cabras e estava tosquiando as suas ovelhas no Carmelo.
[3] Nabal era o nome deste homem, e Abigail, o de sua mulher; esta era sensata e formosa, porém o homem era duro e maligno em todo o seu trato. Era ele da casa de Calebe.
[4] Ouvindo Davi, no deserto, que Nabal tosquiava as suas ovelhas,

[5] enviou dez moços e lhes disse: Subi ao Carmelo, ide a Nabal, perguntai-lhe, em meu nome, como está.

[6] Direis àquele próspero: Paz seja contigo, e tenha paz a tua casa, e tudo o que possuis tenha paz!
[7] Tenho ouvido que tens tosquiadores. Os teus pastores estiveram conosco; nenhum agravo lhes fizemos, e de nenhuma coisa sentiram falta todos os dias que estiveram no Carmelo.

[8] Pergunta aos teus moços, e eles to dirão; achem mercê, pois, os meus moços na tua presença, porque viemos em boa hora; dá, pois, a teus servos e a Davi, teu filho, qualquer coisa que tiveres à mão.

[9] Chegando, pois, os moços de Davi e tendo falado a Nabal todas essas palavras em nome de Davi, aguardaram.
[10] Respondeu Nabal aos moços de Davi e disse: Quem é Davi, e quem é o filho de Jessé? Muitos são, hoje em dia, os servos que fogem ao seu senhor.

хиляда кози; и стрижеше овцете си на Кармил.
[3] Името на човека беше Навал, а името на жена му Авигея. Жената беше благоразумна и красива, а мъжът – опак и нечестив в делата си; той беше от Халевовия род.
[4] Когато Давид чу в пустинята как Навал стрижел овцете си,
[5] изпрати при него десет момъка. Давид каза на момците: Качете се на Кармил и идете при Навал. Поздравете го от мое име, като кажете:

[6] Здравей! Мир и на тебе, мир и на дома ти, мир и на всичко, което имаш!

[7] Чух, че си имал стригачи. Ето, не наранихме овчарите ти, които бяха с нас, нито им се изгуби нещо през цялото време, когато бяха на Кармил.

[8] Попитай слугите си и ще ти кажат. И така, нека моите слуги придобият твоето благоволение, защото в добър ден дойдохме. Дай, моля те, на слугите си и на сина си Давид каквото ти е под ръка.
[9] И така, Давидовите момци дойдоха и говориха на Навал според всички тези думи от името на Давид – и млъкнаха.
[10] Но Навал отговори на Давидовите слуги следното: Кой е Давид и кой е Есеевият син? Много станаха днес слугите, които бягат от господаря си.

11 Tomaria eu, pois, o meu pão, e a minha água, e a carne das minhas reses que degolei para os meus tosquiadores e o daria a homens que eu não sei donde vêm?

12 Então, os moços de Davi puseram-se a caminho, voltaram e, tendo chegado, lhe contaram tudo, segundo todas estas palavras.

13 Pelo que disse Davi aos seus homens: Cada um cinja a sua espada. E cada um cingiu a sua espada, e também Davi, a sua; subiram após Davi uns quatrocentos homens, e duzentos ficaram com a bagagem.

14 Nesse meio tempo, um dentre os moços de Nabal o anunciou a Abigail, mulher deste, dizendo: Davi enviou do deserto mensageiros a saudar a nosso senhor; porém este disparatou com eles.

15 Aqueles homens, porém, nos têm sido muito bons, e nunca fomos agravados por eles e de nenhuma coisa sentimos falta em todos os dias de nosso trato com eles, quando estávamos no campo.

16 De muro em redor nos serviram, tanto de dia como de noite, todos os dias que estivemos com eles apascentando as ovelhas.

17 Agora, pois, considera e vê o que hás de fazer, porque já o mal está, de fato, determinado contra o nosso senhor e contra toda a sua casa; e ele é filho de Belial, e não há quem lhe possa falar.

Abigail apazigua a Davi

18 Então, Abigail tomou, a toda pressa, duzentos pães, dois odres de vinho, cinco

11 Искате да взема хляба си и водата си, и закланото, което заклах за стригачите си, и да ги дам на хора, които не знам откъде са?

12 И Давидовите момци се върнаха по пътя си, отидоха си и като дойдоха, известиха на Давид всички тези думи.

13 Тогава Давид каза на мъжете си: Всеки да препаше меча си. И препасаха всеки меча си. И след Давид излязоха около четиристотин мъже, а двеста останаха при вещите.

14 А един от момците извести на Наваловата жена Авигея: Давид прати хора от пустинята, за да поздравят нашия господар, а той се нахвърли върху тях.

15 Но тези мъже бяха много добри към нас. Ние не бяхме наранени, нито изгубихме нещо, докато дружахме с тях, когато бяхме в полето.

16 Те бяха като стена около нас и денем, и нощем, през цялото време, докато бяхме с тях и пасяхме овцете.

17 Знай това и размисли какво ще направиш, защото зло е решено против господаря ни и против целия му дом. Той е толкова злонрав човек, че никой не може да му продума.

18 Тогава Авигея побърза, взе двеста хляба, два мяха вино, пет сготвени овце,

ovelhas preparadas, cinco medidas de trigo tostado, cem cachos de passas e duzentas pastas de figos, e os pôs sobre jumentos,

[19] e disse aos seus moços: Ide adiante de mim, pois vos seguirei de perto. Porém nada disse ela a seu marido Nabal.

[20] Enquanto ela, cavalgando um jumento, descia, encoberta pelo monte, Davi e seus homens também desciam, e ela se encontrou com eles.

[21] Ora, Davi dissera: Com efeito, de nada me serviu ter guardado tudo quanto este possui no deserto, e de nada sentiu falta de tudo quanto lhe pertence; ele me pagou mal por bem.

[22] Faça Deus o que lhe aprouver aos inimigos de Davi, se eu deixar, ao amanhecer, um só do sexo masculino dentre os seus.

[23] Vendo, pois, Abigail a Davi, apressou-se, desceu do jumento e prostrou-se sobre o rosto diante de Davi, inclinando-se até à terra.

[24] Lançou-se-lhe aos pés e disse: Ah! SENHOR meu, caia a culpa sobre mim; permite falar a tua serva contigo e ouve as palavras da tua serva.

[25] Não se importe o meu senhor com este homem de Belial, a saber, com Nabal; porque o que significa o seu nome ele é. Nabal é o seu nome, e a loucura está com ele; eu, porém, tua serva, não vi os moços de meu senhor, que enviaste.

пет мери пържено жито, сто грозда сухо грозде и двеста наниза смокини и ги натовари на осли.

[19] Тя каза на слугите си: Вървете пред мен; и аз идвам след вас. Но на мъжа си Навал не каза нищо.

[20] И тя, като седеше на осела и яздеше под сянката на гората, видя, че Давид и мъжете му слизаха към нея; и тя ги срещна.

[21] А Давид беше казал: Наистина напразно съм пазил всичко, което имаше този човек в пустинята, и нищо не се изгуби от всичко, което имаше; въпреки това той ми въздаде зло за добро.

[22] Така да направи Бог на Давидовите неприятели – да! – и повече да прибави, ако до утринната зора оставя едно мъжко от всичко, което е негово.

[23] Авигея, като видя Давид, побърза да слезе от осела и падна пред Давид по лице, и се поклони до земята.

[24] И като падна при краката му, каза: На мене, господарю мой, на мене нека бъде това нечестие; и нека говори, моля, слугинята ти пред теб; и послушай думите на слугинята си.

[25] Нека господарят ми не обръща никакво внимание на този злонрав човек Навал; защото каквото е името му, такъв е и той. Навал е името му и безумие обитава в него. А пък аз, твоята

слугиня, не видях момците на господаря си, които си пратил.

26 Agora, pois, meu senhor, tão certo como vive o SENHOR e a tua alma, foste pelo SENHOR impedido de derramar sangue e de vingar-te por tuas próprias mãos. Como Nabal, sejam os teus inimigos e os que procuram fazer mal ao meu senhor.

26 Сега, господарю мой, в името на живия Господ и на живота на душата ти, понеже Господ те е въздържàл от кръвопролитие и от отмъщаване с ръката ти, то враговете ти и тези, които искат зло на господаря ми, нека бъдат като Навал.

27 Este é o presente que trouxe a tua serva a meu senhor; seja ele dado aos moços que seguem ao meu senhor.

27 А сега този подарък, който твоята слугиня донесе на господаря си, нека се даде на момците, които следват господаря ми.

28 Perdoa a transgressão da tua serva; pois, de fato, o SENHOR te fará casa firme, porque pelejas as batalhas do SENHOR, e não se ache mal em ti por todos os teus dias.

28 Прости, моля, грешката на слугинята си, защото Господ непременно ще направи за господаря ми утвърден дом, понеже господарят ми воюва в Господните войни. И зло не се намери в тебе никога.

29 Se algum homem se levantar para te perseguir e buscar a tua vida, então, a tua vida será atada no feixe dos que vivem com o SENHOR, teu Deus; porém a vida de teus inimigos, este a arrojará como se a atirasse da cavidade de uma funda.

29 И при все че се е вдигнал човек да те преследва и да иска живота ти, пак животът на господаря ми ще бъде вързан във вързопа на живите при Господ, твоя Бог; а животът на неприятелите ти Той ще изхвърли като с прашка.

30 E há de ser que, usando o SENHOR contigo segundo todo o bem que tem dito a teu respeito e te houver estabelecido príncipe sobre Israel,

30 А когато Господ постъпи към господаря ми според всички благости, които е говорил за теб, и те постави управител над Израил,

31 então, meu senhor, não te será por tropeço, nem por pesar ao coração o sangue que, sem causa, vieres a derramar e o te haveres vingado com as tuas próprias

31 тогава няма да съжаляваш, нито ще се спъва сърцето на господаря ми, че си пролял невинна кръв или че господарят ми е отмъстил сам за себе си. Но когато Господ направи добро на

mãos; quando o SENHOR te houver feito o bem, lembrar-te-ás da tua serva.

господаря ми, тогава си спомни за слугинята си.

[32] Então, Davi disse a Abigail: Bendito o SENHOR, Deus de Israel, que, hoje, te enviou ao meu encontro.

[32] Тогава Давид каза на Авигея: Благословен да бъде Господ, Израилевият Бог, Който те изпрати днес да ме посрещнеш.

[33] Bendita seja a tua prudência, e bendita sejas tu mesma, que hoje me tolheste de derramar sangue e de que por minha própria mão me vingasse.

[33] И благословен да бъде съветът ти. Благословена да си ти, която ме въздържа днес от кръвопролитие и от отмъщение с ръката ми.

[34] Porque, tão certo como vive o SENHOR, Deus de Israel, que me impediu de que te fizesse mal, se tu não te apressaras e me não vieras ao encontro, não teria ficado a Nabal, até ao amanhecer, nem um sequer do sexo masculino.

[34] Защото наистина, заклевам се в живота на Господа, Израилевия Бог, Който ме въздържà да не ти сторя зло, ако не беше побързала да дойдеш да ме посрещнеш, то до утринната зора нямаше да остане на Навал нито едно живо мъжко.

[35] Então, Davi recebeu da mão de Abigail o que esta lhe havia trazido e lhe disse: Sobe em paz à tua casa; bem vês que ouvi a tua petição e a ela atendi.

[35] Така Давид взе от нея онова, което му беше донесла; и ѝ каза: Иди в дома си с мир. Аз послушах думите ти и те приех.

A morte de Nabal

[36] Voltou Abigail a Nabal. Eis que ele fazia em casa um banquete, como banquete de rei; o seu coração estava alegre, e ele, já mui embriagado, pelo que não lhe referiu ela coisa alguma, nem pouco nem muito, até ao amanhecer.

[36] А Авигея дойде при Навал и, ето, той имаше в дома си угощение, като царски пир; и Наваловото сърце беше развеселено, понеже беше много пиян, затова до пукването на зората тя не му извести нищо, нито малко, нито много.

[37] Pela manhã, estando Nabal já livre do vinho, sua mulher lhe deu a entender aquelas coisas; e se amorteceu nele o coração, e ficou ele como pedra.

[37] Но на сутринта, когато Навал изтрезня, жена му му разказа всичко; и сърцето му примря в него и той стана като камък.

[38] Passados uns dez dias, feriu o SENHOR a Nabal, e este morreu.

[38] И около десет дни след това Господпорази Навал и той умря.

Davi casa com Abigail

[39] Ouvindo Davi que Nabal morrera, disse: Bendito seja o SENHOR, que pleiteou a causa da afronta que recebi de Nabal e me deteve de fazer o mal, fazendo o SENHOR cair o mal de Nabal sobre a sua cabeça. Mandou Davi falar a Abigail que desejava tomá-la por mulher.

[40] Tendo ido os servos de Davi a Abigail, no Carmelo, lhe disseram: Davi nos mandou a ti, para te levar por sua mulher.
[41] Então, ela se levantou, e se inclinou com o rosto em terra, e disse: Eis que a tua serva é criada para lavar os pés aos criados de meu senhor.
[42] Abigail se apressou e, dispondo-se, cavalgou um jumento com as cinco moças que a assistiam; e ela seguiu os mensageiros de Davi, que a recebeu por mulher.
[43] Também tomou Davi a Ainoã de Jezreel, e ambas foram suas mulheres,
[44] porque Saul tinha dado sua filha Mical, mulher de Davi, a Palti, filho de Laís, o qual era de Galim.

1 Samuel 26

Davi, outra vez, poupa a vida de Saul

[1] Vieram os zifeus a Saul, a Gibeá, e disseram: Não se acha Davi escondido no outeiro de Haquila, defronte de Jesimom?

[2] Então, Saul se levantou e desceu ao deserto de Zife, e com ele, três mil homens escolhidos de Israel, a buscar a Davi.

[3] Acampou-se Saul no outeiro de Haquila, defronte de Jesimom, junto ao caminho;

[39] А когато Давид чу, че Навал умрял, каза: Благословен да бъде Господ, Който отсъди въздаянието ми за обидата ми от Навал и въздържа слугата Си да не стори зло; защото Господ обърна злобата на Навал върху главата му. И Давид прати да говорят на Авигея, за да я вземе за жена.

[40] И когато Давидовите слуги дойдоха при Авигея в Кармил, те ѝ казаха: Давид ни прати при тебе да те вземе за жена.
[41] А тя стана и се поклони с лицето до земята, и каза: Робинята ти е готова да бъде слугиня, да мие краката на слугите на господаря си.

[42] Тогава Авигея стана и се качи на осел, и заедно с пет от нейните момичета, които тръгнаха с нея, отиде след пратениците на Давид и му стана жена.

[43] Давид взе още и Ахиноам от Езраел. Тези двете му станаха жени.
[44] А Саул беше дал дъщеря си Михала, Давидовата жена, на Фалтий, Лаисовия син, който беше от Галим.

1 Царе 26

Давид отново пощадява Саул

[1] Тогава при Саул в Гавая дойдоха зифците и казаха: Давид се крие при хълма Ехела срещу Есимон.
[2] И така, Саул стана и слезе в зифската пустиня, като водеше със себе си три хиляди мъже, избрани от Израил. И търсѝ Давид в зифската пустиня.
[3] Саул разположи стана си на върха Ехела, който е срещу Есимон, край пътя.

porém Davi ficou no deserto, e, sabendo que Saul vinha para ali à sua procura,

А Давид се намираше в пустинята. И като научи, че Саул идва да го преследва в пустинята,

4 enviou espias, e soube que Saul tinha vindo.

4 Давид изпрати хора да разузнаят и разбра, че Саул настина беше дошъл.

5 Davi se levantou, e veio ao lugar onde Saul acampara, e viu o lugar onde se deitaram Saul e Abner, filho de Ner, comandante do seu exército. Saul estava deitado no acampamento, e o povo, ao redor dele.

5 Тогава Давид стана и дойде до мястото, където Саул беше разположил стана си, и Давид разузна мястото, където лежаха Саул и Авенир, Нировият син, военачалникът му. А Саул лежеше в ограждението от коли и народът беше разположен около него.

6 Disse Davi a Aimeleque, o heteu, e a Abisai, filho de Zeruia, irmão de Joabe: Quem descerá comigo a Saul, ao arraial? Respondeu Abisai: Eu descerei contigo.

6 Тогава Давид каза на хета Ахимелех и на Нвисей, Саруиния син, Йоавовия брат: Кой ще дойде с мене при Саул в стана? И Ависей отговори: Аз ще дойда с теб.

7 Vieram, pois, Davi e Abisai, de noite, ao povo, e eis que Saul estava deitado, dormindo no acampamento, e a sua lança, fincada na terra à sua cabeceira; Abner e o povo estavam deitados ao redor dele.

7 И така, Давид и Ависей се приближиха през нощта при народа и видяха, че Саул лежеше заспал в ограждението от коли и копието му беше забито в земята при главата му. А Авенир и народът лежаха около него.

8 Então, disse Abisai a Davi: Deus te entregou, hoje, nas mãos o teu inimigo; deixa-me, pois, agora, encravá-lo com a lança, ao chão, de um só golpe; não será preciso segundo.

8 Тогава Ависей каза на Давид: Бог предаде днес врага ти в ръката ти. Нека го пронижа с копието до земята с един удар и няма да повторя.

9 Davi, porém, respondeu a Abisai: Não o mates, pois quem haverá que estenda a mão contra o ungido do SENHOR e fique inocente?

9 А Давид отвърна на Ависей: Не го погубвай; защото кой може да вдигне ръка против Господния помазаник и да бъде невинен?

10 Acrescentou Davi: Tão certo como vive o SENHOR, este o ferirá, ou o seu dia

10 Давид каза още: Бъди уверен, както си уверен в живота на Господа, че Господ ще го порази. Или денят му

chegará em que morra, ou em que, descendo à batalha, seja morto.

11 O SENHOR me guarde de que eu estenda a mão contra o seu ungido; agora, porém, toma a lança que está à sua cabeceira e a bilha da água, e vamo-nos.

12 Tomou, pois, Davi a lança e a bilha da água da cabeceira de Saul, e foram-se; ninguém o viu, nem o soube, nem se despertou, pois todos dormiam, porquanto, da parte do SENHOR, lhes havia caído profundo sono.

13 Tendo Davi passado ao outro lado, pôs-se no cimo do monte ao longe, de maneira que entre eles havia grande distância.

14 Bradou ao povo e a Abner, filho de Ner, dizendo: Não respondes, Abner? Então, Abner acudiu e disse: Quem és tu, que bradas ao rei?

15 Então, disse Davi a Abner: Porventura, não és homem? E quem há em Israel como tu? Por que, pois, não guardaste o rei, teu senhor? Porque veio um do povo para destruir o rei, teu senhor.

16 Não é bom isso que fizeste; tão certo como vive o SENHOR, deveis morrer, vós que não guardastes a vosso senhor, o ungido do SENHOR; vede, agora, onde está a lança do rei e a bilha da água, que tinha à sua cabeceira.

Saul, outra vez, se reconcilia com Davi

17 Então, reconheceu Saul a voz de Davi e disse: Não é a tua voz, meu filho Davi? Respondeu Davi: Sim, a minha, ó rei, meu senhor.

ще дойде и ще умре, или ще влезе в сражение и ще загине.

11 Да не ми даде Господ да вдигна ръка против Господния помазаник! Вземи обаче копието, което е при главата му, и стомната с водата и да си вървим.

12 И така, Давид взе копието и стомната с водата, които бяха при Сауловата глава, и си отидоха. Никой не видя, никой не усети и никой не се събуди; защото всички спяха, понеже дълбок сън от Господа беше паднал на тях.

13 Тогава Давид мина на срещуположната страна и застана на върха на хълма отдалеч, като между тях имаше голямо разстояние.

14 И Давид извика към народа и към Авенир, Нировия син, следното: Авенире, обади се! И Авенир отговори: Кой си ти, който викаш към царя?

15 А Давид каза на Авенир: Ти си доблестен мъж. Кой е подобен на тебе в Израил? Защо не пазиш господаря си, царя, понеже един човек влезе да погуби господаря ти?

16 Не е добро това, което ти стори. В името на живия Господ, вие заслужавате смърт, понеже не опазихте господаря си, Господния помазаник. Вижте сега къде е копието на царя и стомната с водата, която беше при главата му.

17 А Саул позна Давидовия глас и извика: Твоят глас ли е, сине мой, Давиде? И Давид отговори: Моят глас е, господарю мой, царю.

[18] Disse mais: Por que persegue o meu senhor assim seu servo? Pois que fiz eu? E que maldade se acha nas minhas mãos?

[19] Ouve, pois, agora, te rogo, ó rei, meu senhor, as palavras de teu servo: se é o SENHOR que te incita contra mim, aceite ele a oferta de manjares; porém, se são os filhos dos homens, malditos sejam perante o SENHOR; pois eles me expulsaram hoje, para que eu não tenha parte na herança do SENHOR, como que dizendo: Vai, serve a outros deuses.

[20] Agora, pois, não se derrame o meu sangue longe desta terra do SENHOR; pois saiu o rei de Israel em busca de uma pulga, como quem persegue uma perdiz nos montes.

[21] Então, disse Saul: Pequei; volta, meu filho Davi, pois não tornarei a fazer-te mal; porque foi, hoje, preciosa a minha vida aos teus olhos. Eis que tenho procedido como louco e errado excessivamente.

[22] Davi, então, respondeu e disse: Eis aqui a lança, ó rei; venha aqui um dos moços e leve-a.

[23] Pague, porém, o SENHOR a cada um a sua justiça e a sua lealdade; pois o SENHOR te havia entregado, hoje, nas minhas mãos, porém eu não quis estendê-las contra o ungido do SENHOR.

[24] Assim como foi a tua vida, hoje, de muita estima aos meus olhos, assim também seja a minha aos olhos do SENHOR, e ele me livre de toda tribulação.

[18] Каза още: Защо господарят ми преследва така слугата си? Какво съм сторил или какво зло има в ръката ми?

[19] И сега, моля, нека чуе господарят ми, царят, думите на слугата си. Ако Господте е повдигнал против мене, нека приеме жертва; но ако това са хора, човешки синове, те нека бъдат проклети пред Господа, защото са ме пропъдили, така че днес нямам участие в даденото отГоспода наследство, като ми казват: Иди, служи на други богове.

[20] И така, сега нека изтече кръвта ми на земята далеч от Господнето присъствие; защото Израилевият цар е излязъл да търси една бълха все едно гони яребица в горите.

[21] Тогава Саул каза: Съгреших; върни се, сине мой, Давиде, няма вече да ти сторя зло, понеже животът ми днес беше скъпоценен в очите ти. Безумие извърших и направих голяма грешка.

[22] А Давид му отговори: Ето царското копие. Нека дойде един момък да го вземе.

[23] А Господ да въздаде на всеки според правдата му и верността му; защото Господ те предаде днес в ръката ми, но аз отказах да вдигна ръката си срещу Господния помазаник.

[24] И така, както твоят живот беше много ценен днес в моите очи, така и моят живот нека бъде много ценен в очите на Господа и Той да ме избави от всякакви беди.

[25] Então, Saul disse a Davi: Bendito sejas tu, meu filho Davi; pois grandes coisas farás e, de fato, prevalecerás. Então, Davi continuou o seu caminho, e Saul voltou para o seu lugar.

[25] Тогава Саул каза на Давид: Бъди благословен, сине мой, Давиде! Ти със сигурност ще извършиш велики дела и непременно ще победиш. И така, Давид отиде по пътя си; а Саул се върна на мястото си.

1 Samuel 27

Davi, outra vez, com Aquis, rei de Gate

[1] Disse, porém, Davi consigo mesmo: Pode ser que algum dia venha eu a perecer nas mãos de Saul; nada há, pois, melhor para mim do que fugir para a terra dos filisteus; para que Saul perca de todo as esperanças e deixe de perseguir-me por todos os limites de Israel; assim, me livrarei da sua mão.

[2] Dispôs-se Davi e, com os seiscentos homens que com ele estavam, passou a Aquis, filho de Maoque, rei de Gate.

[3] Habitou Davi com Aquis em Gate, ele e os seus homens, cada um com a sua família; Davi, com ambas as suas mulheres, Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

[4] Avisado Saul de que Davi tinha fugido para Gate, desistiu de o perseguir.

[5] Disse Davi a Aquis: Se achei mercê na tua presença, dá-me lugar numa das cidades da terra, para que ali habite; por que há de habitar o teu servo contigo na cidade real?

[6] Então, lhe deu Aquis, naquele dia, a cidade de Ziclague. Pelo que Ziclague

1 Царе 27

Давид при филистимците

[1] Тогава Давид си каза: Най-накрая ще загина един ден от Сауловата ръка. Няма нищо по-добро за мен от това да избягам по-бързо във филистимската земя. Тогава Саул ще се отчае и няма вече да ме търси по всичките предели на Израил; така ще се отърва от ръката му.

[2] Затова Давид стана с шестстотинте мъже, които бяха с него, и отиде при гетския цар Анхус, Маоховия син.

[3] И Давид остана да живее при Анхус в Гет, той и мъжете му, всеки със семейството си. Давид беше с двете си жени – езраелката Ахиноам и кармилката Авигея, бившата Навалова жена.

[4] Когато известиха на Саул, че Давид е избягал в Гет, той не го потърси повече.

[5] А Давид каза на Анхус: Ако съм придобил сега твоето благоволение, нека ми се отреди място в някой от градовете в полето, за да живея там. Защо да живее слугата ти при тебе в царския град?

[6] И в същия ден Анхус му даде Сиклаг; затова Сиклаг принадлежи на Юдовите царе и до днес.

pertence aos reis de Judá, até ao dia de hoje.

7 E todo o tempo que Davi permaneceu na terra dos filisteus foi um ano e quatro meses.

8 Subia Davi com os seus homens, e davam contra os gesuritas, os gersitas e os amalequitas; porque eram estes os moradores da terra desde Telã, na direção de Sur, até à terra do Egito.

9 Davi feria aquela terra, e não deixava com vida nem homem nem mulher, e tomava as ovelhas, e os bois, e os jumentos, e os camelos, e as vestes; voltava e vinha a Aquis.

10 E perguntando Aquis: Contra quem deste hoje? Davi respondia: Contra o Sul de Judá, e o Sul dos jerameelitas, e o Sul dos queneus.

11 Davi não deixava com vida nem homem nem mulher, para os trazer a Gate, pois dizia: Para que não nos denunciem, dizendo: Assim Davi o fazia. Este era o seu proceder por todos os dias que habitou na terra dos filisteus.

12 Aquis confiava em Davi, dizendo: Fez-se ele, por certo, aborrecível para com o seu povo em Israel; pelo que me será por servo para sempre.

1 Samuel 28

Saul consulta a médium de En-Dor

1 Sucedeu, naqueles dias, que, juntando os filisteus os seus exércitos para a peleja, para fazer guerra contra Israel, disse Aquis

7 А времето, което Давид прекара в земята на филистимците, беше една година и четири месеца.

8 Давид и мъжете му излязоха и нападнаха гесурийците, гезерейците и амаличаните (защото те отдавна бяха жители на земята), до Сур и дори до Египетската земя.

9 Давид опустошаваше земята и не оставяше жив нито мъж, нито жена. Грабеше овце, говеда, осли, камили и дрехи, и като се връщаше, отиваше при Анхус.

10 А Анхус питаше Давид: Къде нападнахте днес? Давид отговаряше: Южната част на Юда и южната земя на кенейците.

11 Давид не оставяше жив нито мъж, нито жена, които да бъдат доведени в Гет, понеже си казваше: Да не би да ни наклеветят, като кажат: Така направи Давид и такъв е бил обичаят му през цялото време, откакто е живял във филистимската земя.

12 А Анхус вярваше на Давид и си казваше: Той е направил себе си съвсем омразен на народа си Израил; затова ще ми бъде слуга завинаги.

1 Царе 28

1 В тези дни филистимците събраха войските си за война, за да воюват против Израил. И Анхус каза на Давид:

a Davi: Fica sabendo que comigo sairás à peleja, tu e os teus homens.

[2] Então, disse Davi a Aquis: Assim saberás quanto pode o teu servo fazer. Disse Aquis a Davi: Por isso, te farei minha guarda pessoal para sempre.

[3] Já Samuel era morto, e todo o Israel o tinha chorado e o tinha sepultado em Ramá, que era a sua cidade; Saul havia desterrado os médiuns e os adivinhos.

[4] Ajuntaram-se os filisteus e vieram acampar-se em Suném; ajuntou Saul a todo o Israel, e se acamparam em Gilboa.

[5] Vendo Saul o acampamento dos filisteus, foi tomado de medo, e muito se estremeceu o seu coração.

[6] Consultou Saul ao SENHOR, porém o SENHOR não lhe respondeu, nem por sonhos, nem por Urim, nem por profetas.

[7] Então, disse Saul aos seus servos: Apontai-me uma mulher que seja médium, para que me encontre com ela e a consulte. Disseram-lhe os seus servos: Há uma mulher em En-Dor que é médium.

[8] Saul disfarçou-se, vestiu outras roupas e se foi, e com ele, dois homens, e, de noite, chegaram à mulher; e lhe disse: Peço-te que me adivinhes pela necromancia e me faças subir aquele que eu te disser.

[9] Respondeu-lhe a mulher: Bem sabes o que fez Saul, como eliminou da terra os médiuns e adivinhos; por que, pois, me

Знай със сигурност, че ще дойдеш с мене в множеството, ти и мъжете ти.

[2] Давид му отвърна: Сега наистина ще разбереш на какво е способен слугата ти. А Анхус каза на Давид: Затова ще те направя личен телохранител завинаги.

Саул при магьосницата от Ендор

[3] А Самуил беше умрял и целият Израил го беше оплакал и го беше погребал в града му Рама. Саул беше отстранил от земята магьосниците и врачовете.

[4] И така, филистимците се събраха, дойдоха и разположиха стана си в Сунам. Също и Саул събра целия Израил и разположиха стана си в Гелвуе.

[5] А Саул, когато видя стана на филистимците, се уплаши и сърцето му се разтрепери твърде много.

[6] И Саул се допита до Господа; но Господне му отговори – нито чрез сънищата, нито чрез Урим, нито чрез пророци.

[7] Тогава Саул каза на слугите си: Потърсете ми някоя магьосница, за да ида при нея и да направя допитване чрез нея. А слугите му му отговориха: Ето, в Ендор има една магьосница.

[8] И така, Саул се преоблече с други дрехи и отиде заедно с двама мъже при жената през нощта. И Саул ѝ каза: Предскажи ми чрез запитване на зли духове и ми извикай, когото ти кажа.

[9] А жената му отвърна: Ти знаеш какво направи Саул, как изтреби от земята магьосниците и врачовете. Защо

armas cilada à minha vida, para me matares?

10 Então, Saul lhe jurou pelo SENHOR, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR, nenhum castigo te sobrevirá por isso.

11 Então, lhe disse a mulher: Quem te farei subir? Respondeu ele: Faze-me subir Samuel.

12 Vendo a mulher a Samuel, gritou em alta voz; e a mulher disse a Saul: Por que me enganaste? Pois tu mesmo és Saul.

13 Respondeu-lhe o rei: Não temas; que vês? Então, a mulher respondeu a Saul: Vejo um deus que sobe da terra.

14 Perguntou ele: Como é a sua figura? Respondeu ela: Vem subindo um ancião e está envolto numa capa. Entendendo Saul que era Samuel, inclinou-se com o rosto em terra e se prostrou.

15 Samuel disse a Saul: Por que me inquietaste, fazendo-me subir? Então, disse Saul: Mui angustiado estou, porque os filisteus guerreiam contra mim, e Deus se desviou de mim e já não me responde, nem pelo ministério dos profetas, nem por sonhos; por isso, te chamei para que me reveles o que devo fazer.

16 Então, disse Samuel: Por que, pois, a mim me perguntas, visto que o SENHOR te desamparou e se fez teu inimigo?

17 Porque o SENHOR fez para contigo como, por meu intermédio, ele te dissera;

впримчваш живота ми, за да ме умъртвиш ли?

10 Но Саул ѝ се закле в Господа: Заклевам се в живота на Господа, няма да ти се случи никакво зло за това.

11 Тогава жената каза: Кого да ти повикам? А той отговори: Самуил ми извикай.

12 И когато жената видя Самуил, извика силно и каза: Защо ме измами? Ти си Саул.

13 А царят ѝ каза: Не бой се. Кажи ми какво видя? И жената отвърна на Саул: Видях един бог, който излиза от земята.

14 А той я попита: Как изглежда? Тя каза: Един старец излиза и е обвит с мантия. И Саул разбра, че това беше Самуил, и се наведе с лицето си до земята и се поклони.

15 Тогава Самуил каза на Саул: Защо ме обезпокои, като ме накара да изляза? А Саул отговори: Намирам се в голямо утеснение, защото филистимците воюват против мен, а Бог се е отдалечил от мен и не ми отговаря вече нито чрез пророци, нито чрез сънища. Затова повиках тебе да ме посъветваш какво да правя.

16 Тогава Самуил му каза: А защо се допитваш до мене, като Господ се е отдалечил от теб и ти е станал неприятел?

17 Ето, Господ извърши това, което беше говорил чрез мене. Господ откъсна

tirou o reino da tua mão e o deu ao teu companheiro Davi.

[18] Como tu não deste ouvidos à voz do SENHOR e não executaste o que ele, no furor da sua ira, ordenou contra Amaleque, por isso, o SENHOR te fez, hoje, isto.

[19] O SENHOR entregará também a Israel contigo nas mãos dos filisteus, e, amanhã, tu e teus filhos estareis comigo; e o acampamento de Israel o SENHOR entregará nas mãos dos filisteus.

[20] De súbito, caiu Saul estendido por terra e foi tomado de grande medo por causa das palavras de Samuel; e faltavam-lhe as forças, porque não comera pão todo aquele dia e toda aquela noite.

[21] Aproximou-se de Saul a mulher e, vendo-o assaz perturbado, disse-lhe: Eis que a tua serva deu ouvidos à tua voz, e, arriscando a minha vida, atendi às palavras que me falaste.

[22] Agora, pois, ouve também tu as palavras da tua serva e permite que eu ponha um bocado de pão diante de ti; come, para que tenhas forças e te ponhas a caminho.

[23] Porém ele o recusou e disse: Não comerei. Mas os seus servos e a mulher o constrangeram; e atendeu. Levantou-se do chão e se assentou no leito.

[24] Tinha a mulher em casa um bezerro cevado; apressou-se e matou-o, e, tomando farinha, a amassou, e a cozeu em bolos asmos.

царството от твоята ръка и го даде на ближния ти Давид.

[18] Понеже ти не се покори на гласа на Господа и не извърши с Амалик това, което подобаваше на големия Му гняв, затова Господ стори с тебе това днес.

[19] При това Господ ще предаде Израил с тебе в ръката на филистимците. Утре ти и синовете ти ще бъдете при мен и Господ ще предаде множеството на израилтяните в ръката на филистимците.

[20] Тогава Саул падна изведнъж проснат на земята, защото се уплаши много от Самуиловите думи. Нямаше сила в него, понеже не беше вкусил храна през целия ден и през цялата нощ.

[21] А жената се приближи към Саул и като видя, че беше много разтревожен, му каза: Ето, слугинята ти послуша гласа ти; поставих живота си в опасност и се покорих на думите, които ми говори.

[22] Сега послушай и ти, моля те, гласа на слугинята си и нека сложа малко хляб пред теб, и яж, за да имаш сила, когато отидеш на път.

[23] Но той отказа, като казваше: Не искам да ям. Слугите му обаче и жената го принудиха и той послуша думите им; стана от земята и седна на леглото.

[24] А жената имаше в къщата угоено теле и побърза и го закла. Взе брашно и го замеси, и изпече от него безквасни пити.

[25] E os trouxe diante de Saul e de seus servos, e comeram. Depois, se levantaram e se foram naquela mesma noite.

1 Samuel 29

Os filisteus desconfiam de Davi

[1] Ajuntaram os filisteus todos os seus exércitos em Afeca, e acamparam-se os israelitas junto à fonte que está em Jezreel.

[2] Os príncipes dos filisteus se foram para lá com centenas e com milhares; e Davi e seus homens iam com Aquis, na retaguarda.

[3] Disseram, então, os príncipes dos filisteus: Estes hebreus, que fazem aqui? Respondeu Aquis aos príncipes dos filisteus: Não é este Davi, o servo de Saul, rei de Israel, que esteve comigo há muitos dias ou anos? E coisa nenhuma achei contra ele desde o dia em que, tendo desertado, passou para mim, até ao dia de hoje.

[4] Porém os príncipes dos filisteus muito se indignaram contra ele; e lhe disseram: Faze voltar este homem, para que torne ao lugar que lhe designaste e não desça conosco à batalha, para que não se faça nosso adversário no combate; pois de que outro modo se reconciliaria como o seu senhor? Não seria, porventura, com as cabeças destes homens?

[5] Não é este aquele Davi, de quem uns aos outros respondiam nas danças, dizendo: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares?

[25] Тя го донесе пред Саул и пред слугите му и те ядоха. Тогава те станаха и си отидоха през същата нощ.

1 Царе 29

Давид отпратен от филистимците

[1] И така, филистимците събраха всичките си войски в Афек; а израилтяните разположиха стана си при извора, който е в Езраел.

[2] И филистимските началници вървяха със стотниците си и с хилядите си войници; а Давид и мъжете му идваха отзад с Анхус.

[3] Тогава филистимските военачалници казаха: Какво търсят тук тези евреи? Анхус им отговори: Това не е ли Давид, слугата на Израилевия цар Саул, който е бил с мене през тези дни и години и аз не съм открил в него никаква грешка, откакто е преминал на моя страна до днес?

[4] Обаче филистимските военачалници му се разгневиха и му казаха: Отпрати този човек и нека се върне на мястото, което си му определил, и да не влиза с нас в битката, да не би в боя да ни стане противник. Защото с какво би умилостивил този човек господаря си, ако не с главите на тези мъже?

[5] Той не е ли Давид, за когото пееха ответно, когато танцуваха хоро: Саул порази хиляди, а Давид – десетки хиляди!

6 Então, Aquis chamou a Davi e lhe disse: Tão certo como vive o SENHOR, tu és reto, e me parece bem que tomes parte comigo nesta campanha; porque nenhum mal tenho achado em ti, desde o dia em que passaste para mim até ao dia de hoje; porém aos príncipes não agradas.

7 Volta, pois, agora, e volta em paz, para que não desagrades aos príncipes dos filisteus.

8 Então, Davi disse a Aquis: Porém que fiz eu? Ou que achaste no teu servo, desde o dia em que entrei para o teu serviço até hoje, para que não vá pelejar contra os inimigos do rei, meu senhor?

9 Respondeu, porém, Aquis e disse a Davi: Bem o sei; e que, na verdade, aos meus olhos és bom como um anjo de Deus; porém os príncipes dos filisteus disseram: Não suba este conosco à batalha.

10 Levanta-te, pois, amanhã de madrugada com os teus servos, que vieram contigo; e, levantando-vos, logo que haja luz, parti.

11 Então, Davi de madrugada se levantou, ele e os seus homens, para partirem e voltarem à terra dos filisteus. Os filisteus, porém, subiram a Jezreel.

1 Samuel 30

Ziclague é saqueada pelos amalequitas

1 Sucedeu, pois, que, chegando Davi e os seus homens, ao terceiro dia, a Ziclague, já os amalequitas tinham dado com ímpeto contra o Sul e Ziclague e a esta, ferido e queimado;

6 Тогава Анхус повика Давид и му каза: В името на живия Господ, ти си бил честен и излизането ти и влизането ти с мене във войската е угодно пред очите ми, тъй като не съм открил зло в теб от деня, откакто дойде при мене до днес; началниците обаче не са добре разположени към теб.

7 И така, върни се сега и си иди с мир, да не би да причиниш недоволство у филистимските началници.

8 А Давид запита Анхус: Но какво съм сторил и какво си открил ти в слугата си, откакто съм пред тебе до днес, за да не мога да ида да воювам против неприятелите на господаря си, царя?

9 Анхус отговори на Давид: Зная, че си угоден пред очите ми като Божий ангел. Все пак обаче филистимските военачалници казаха: Този да не влиза с нас в битката.

10 И така, утре стани рано със слугите на господаря си, които са дошли с теб; и като станете утре рано, щом се развидели, си идете.

11 На сутринта Давид и мъжете му станаха рано, за да си тръгнат и да се върнат във филистимската земя. А филистимците отидоха в Езраел.

1 Царе 30

Поражението на амаличаните

1 И когато на третия ден Давид и мъжете му влязоха в Сиклаг, амаличаните бяха нападнали южната страна и Сиклаг и го бяха опустошили и опожарили.

[2] tinham levado cativas as mulheres que lá se achavam, porém a ninguém mataram, nem pequenos nem grandes; tão-somente os levaram consigo e foram seu caminho.

[2] Бяха пленили и жените, които се намираха в него. Не бяха убили никого – нито малък, нито голям, но ги бяха откарали със себе си и си бяха отишли.

[3] Davi e os seus homens vieram à cidade, e ei-la queimada, e suas mulheres, seus filhos e suas filhas eram levados cativos.

[3] А когато Давид и мъжете му пристигнаха в града, видяха, че беше изгорен с огън и жените им, синовете им и дъщерите им бяха пленени.

[4] Então, Davi e o povo que se achava com ele ergueram a voz e choraram, até não terem mais forças para chorar.

[4] Тогава Давид и хората, които бяха с него, плакаха със силен глас, докато не им остана вече сила да плачат.

[5] Também as duas mulheres de Davi foram levadas cativas: Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

[5] Също и двете Давидови жени бяха пленени – езраелката Ахиноам и Авигея, бившата жена на кармилеца Навал.

[6] Davi muito se angustiou, pois o povo falava de apedrejá-lo, porque todos estavam em amargura, cada um por causa de seus filhos e de suas filhas; porém Davi se reanimou no SENHOR, seu Deus.

[6] И Давид се наскърби много, защото народът се наговаряше да го убият с камъни, понеже душата на всички хора беше преогорчена, всеки за синовете си и дъщерите си. А Давид се укрепи в Господа, своя Бог.

Davi livra os cativos

[7] Disse Davi a Abiatar, o sacerdote, filho de Aimeleque: Traze-me aqui a estola sacerdotal. E Abiatar a trouxe a Davi.

[7] Тогава Давид каза на свещеника Авиатар, Ахимелеховия син: Донеси ми тук ефода. И Авиатар донесе ефода при Давид.

[8] Então, consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Perseguirei eu o bando? Alcançá-lo-ei? Respondeu-lhe o SENHOR: Persegue-o, porque, de fato, o alcançarás e tudo libertarás.

[8] И Давид се допита до Господа: Да преследвам ли тази дружина? Ще ги стигна ли? А Той му отговори: Преследвай ги, защото със сигурност ще ги стигнеш и непременно ще вземеш всичко.

[9] Partiu, pois, Davi, ele e os seiscentos homens que com ele se achavam, e chegaram ao ribeiro de Besor, onde os retardatários ficaram.

[9] Тогава Давид тръгна с шестстотинте мъже, които бяха с него, и стигнаха до потока Восор, където се спряха изостаналите назад;

10 Davi, porém, e quatrocentos homens continuaram a perseguição, pois que duzentos ficaram atrás, por não poderem, de cansados que estavam, passar o ribeiro de Besor.

11 Acharam no campo um homem egípcio e o trouxeram a Davi; deram-lhe pão, e comeu, e deram-lhe a beber água.

12 Deram-lhe também um pedaço de pasta de figos secos e dois cachos de passas, e comeu; recobrou, então, o alento, pois havia três dias e três noites que não comia pão, nem bebia água.

13 Então, lhe perguntou Davi: De quem és tu e de onde vens? Respondeu o moço egípcio: Sou servo de um amalequita, e meu senhor me deixou aqui, porque adoeci há três dias.

14 Nós demos com ímpeto contra o lado sul dos queretitas, contra o território de Judá e contra o lado sul de Calebe e pusemos fogo em Ziclague.

15 Disse-lhe Davi: Poderias, descendo, guiar-me a esse bando? Respondeu-lhe: Jura-me, por Deus, que me não matarás, nem me entregarás nas mãos de meu senhor, e descerei e te guiarei a esse bando.

16 E, descendo, o guiou. Eis que estavam espalhados sobre toda a região, comendo, bebendo e fazendo festa por todo aquele grande despojo que tomaram da terra dos filisteus e da terra de Judá.

17 Feriu-os Davi, desde o crepúsculo vespertino até à tarde do dia seguinte, e

10 понеже назад останаха двеста души, които бяха дотолкова уморени, че не можеха да преминат потока Восор. А Давид и четиристотин мъже продължихапреследването

11 и на полето намериха един египтянин, когото доведоха при Давид; и му дадоха хляб да яде и го напоиха с вода,

12 дадоха му и част от наниз смокини и два грозда сухо грозде. И след като той се нахрани, духът му се върна в него, защото три дни и три нощи не беше ял хляб, нито беше пил вода.

13 Давид го попита: Кой си ти и от къде си? И той отвърна: Аз съм млад египтянин, слуга на един амаличанин. Господарят ми ме остави, понеже се разболях преди три дни.

14 Ние нападнахме южната земя на херетците и Юдовите земи, и южната земя на Халев, и опожарихме Сиклаг.

15 Тогава Давид му каза: Ще ме отведеш ли при тази дружина? А той отговори: Закълни ми се в Бога, че няма да ме убиеш, нито ще ме предадеш в ръката на господаря ми, и ще те заведа при тях.

16 И когато ги заведе, те видяха, че амаличаните бяха разпръснати по цялата местност и ядяха, пиеха и се веселяха поради цялата плячка, която бяха взели от филистимската земя и от Юдовата земя.

17 И Давид ги поразяваше от зазоряване чак до вечерта на другия ден, така че

nenhum deles escapou, senão só quatrocentos moços que, montados em camelos, fugiram.

18 Assim, Davi salvou tudo quanto haviam tomado os amalequitas; também salvou as suas duas mulheres.

19 Não lhes faltou coisa alguma, nem pequena nem grande, nem os filhos, nem as filhas, nem o despojo, nada do que lhes haviam tomado: tudo Davi tornou a trazer.

20 Também tomou Davi todas as ovelhas e o gado, e o levaram diante de Davi e diziam: Este é o despojo de Davi.

Davi estabelece a lei da divisão da presa

21 Chegando Davi aos duzentos homens que, de cansados que estavam, não o puderam seguir e ficaram no ribeiro de Besor, estes saíram ao encontro de Davi e do povo que com ele vinha; Davi, aproximando-se destes, os saudou cordialmente.

22 Então, todos os maus e filhos de Belial, dentre os homens que tinham ido com Davi, responderam e disseram: Visto que não foram conosco, não lhes daremos do despojo que salvamos; cada um, porém, leve sua mulher e seus filhos e se vá embora.

23 Porém Davi disse: Não fareis assim, irmãos meus, com o que nos deu o SENHOR, que nos guardou e entregou às nossas mãos o bando que contra nós vinha.

24 Quem vos daria ouvidos nisso? Porque qual é a parte dos que desceram à peleja,

нито един от тях не се избави, освен четиристотин момци, които се качиха на камили и побегнаха.

18 Така Давид си върна всичко, което бяха взели амаличаните; също и двете си жени отърва Давид.

19 Нищо не беше изгубено: нито малко, нито голямо, нито синове, нито дъщери, нито плячка, нито каквото и да било нещо, което бяха заграбили от тях; Давид върна всичко.

20 Също Давид взе всичките овце и говеда; и като караха това стадо пред него, казваха: Това е Давидовата плячка.

21 И когато Давид дойде при двестате мъже, които бяха толкова уморени, че не можаха да следват Давид, и които бяха останали при потока Восор, те излязоха да посрещнат Давид и хората, които бяха с него; и когато Давид се приближи към народа, го поздрави.

22 А всички негодници и лоши мъже между тези, които бяха ходили с Давид, казаха: Понеже тези не дойдоха с нас, няма да им дадем от плячката, която взехме, освен на всеки жена му и децата му – тях нека вземат и да си отидат.

23 Но Давид каза: Не бива да постъпвате така, братя мои, с онези неща, които ни даде Господ, Който ни опази и предаде в ръката ни нападателите, които бяха дошли против нас.

24 И кой би послушал вашите думи? Какъвто е делът на участвуващия в боя,

tal será a parte dos que ficaram com a bagagem; receberão partes iguais.

такъв ще бъде делът и на седящия при вещите. По равно ще се дели плячкатамежду тях.

[25] E assim, desde aquele dia em diante, foi isso estabelecido por estatuto e direito em Israel, até ao dia de hoje.

[25] И така ставаше от онзи ден и нататък. Давид направи това наредба и закон в Израил, както е и до днес.

[26] Chegando Davi a Ziclague, enviou do despojo aos anciãos de Judá, seus amigos, dizendo: Eis para vós outros um presente do despojo dos inimigos do SENHOR:

[26] А когато Давид дойде в Сиклаг, изпрати от тази плячка на Юдовите старейшини, на приятелите си, и каза: Ето ви подарък от плячката, взета от Господните врагове.

[27] aos de Betel, aos de Ramote do Neguebe, aos de Jatir,

[27] Изпрати на онези, които живееха във Ветил, на хората в южния Рамот, на хората в Ятир,

[28] aos de Aroer, aos de Sifmote, aos de Estemoa,

[28] на хората в Ароир, на хората в Сифмот, на хората в Естемо,

[29] aos de Racal, aos que estavam nas cidades dos jerameelitas e nas cidades dos queneus,

[29] на хората в Рахал, на хората в градовете на ерамеилците, на хората в градовете на кенейците,

[30] aos de Horma, aos de Borasã, aos de Atace,

[30] на хората в Хорма, на хората в Хорасан, на хората в Атах,

[31] aos de Hebrom e a todos os lugares em que andara Davi, ele e os seus homens.

[31] на хората в Хеврон и на хората въввсичките места, където Давид и мъжете му ходеха.

1 Samuel 31

A derrota de Israel e a morte de Saul

1 Crônicas 10.1-7

1 Царе 31

Смъртта на Саул и на синовете му

[1] Entretanto, os filisteus pelejaram contra Israel, e, tendo os homens de Israel fugido de diante dos filisteus, caíram feridos no monte Gilboa.

[1] А филистимците воюваха против Израил; и Израилевите мъже побегнаха от филистимците и паднаха убити на хълма Гелвуе.

[2] Os filisteus apertaram com Saul e seus filhos e mataram Jônatas, Abinadabe e Malquisua, filhos de Saul.

[2] Филистимците настигнаха Саул и синовете му; и убиха Сауловите синове Йонатан, Авинадав и Мелхисуй.

[3] Agravou-se a peleja contra Saul; os flecheiros o avistaram, e ele muito os temeu.

[4] Então, disse Saul ao seu escudeiro: Arranca a tua espada e atravessa-me com ela, para que, porventura, não venham estes incircuncisos, e me traspassem, e escarneçam de mim. Porém o seu escudeiro não o quis, porque temia muito; então, Saul tomou da espada e se lançou sobre ela.

[5] Vendo, pois, o seu escudeiro que Saul já era morto, também ele se lançou sobre a sua espada e morreu com ele.

[6] Morreu, pois, Saul, e seus três filhos, e o seu escudeiro, e também todos os seus homens foram mortos naquele dia com ele.

[7] Vendo os homens de Israel que estavam deste lado do vale e daquém do Jordão que os homens de Israel fugiram e que Saul e seus filhos estavam mortos, desampararam as cidades e fugiram; e vieram os filisteus e habitaram nelas.

A sepultura de Saul

1 Crônicas 10.8-12

[8] Sucedeu, pois, que, vindo os filisteus ao outro dia a despojar os mortos, acharam Saul e seus três filhos caídos no monte Gilboa.

[9] Cortaram a cabeça a Saul e o despojaram das suas armas; enviaram mensageiros pela terra dos filisteus, em redor, a levar as boas-novas à casa dos seus ídolos e entre o povo.

[3] И битката се засилваше против Саул и стрелците го улучиха. Той беше тежко ранен от стрелите.

[4] Тогава Саул каза на оръженосеца си: Изтегли меча си и ме прободи с него, за да не дойдат тези необрязани и да ме прободат и се поругаят с мене. Но оръженосецът му не прие, защото много се боеше. Затова Саул взе меча си и падна върху него.

[5] Оръженосецът, като видя, че Саул умря, хвърли се и той върху меча си и умря с него.

[6] Така умряха Саул, тримата му сина, оръженосецът му и всичките му мъже заедно в същия ден.

[7] Тогава Израилевите мъже, които бяха отвъд долината и отвъд Йордан, като видяха, че Израилевите мъже бягаха и че Саул и синовите му бяха избити, напуснаха градовете и побягнаха; а филистимците дойдоха и се заселиха в тях.

[8] А на следващия ден, когато филистимците дойдоха да съблекат убитите, намериха Саул и тримата му сина паднали на хълма Гелвуе.

[9] Те отсякоха главата му, снеха оръжията му и изпратиха пратеници навред по филистимската земя, за да разнесат известие в светилищата на идолите си и между хората.

[10] Puseram as armas de Saul no templo de Astarote e o seu corpo afixaram no muro de Bete-Seã.

[11] Então, ouvindo isto os moradores de Jabes-Gileade, o que os filisteus fizeram a Saul,

[12] todos os homens valentes se levantaram, e caminharam toda a noite, e tiraram o corpo de Saul e os corpos de seus filhos do muro de Bete-Seã, e, vindo a Jabes, os queimaram.

[13] Tomaram-lhes os ossos, e os sepultaram debaixo de um arvoredo, em Jabes, e jejuaram sete dias.

[10] Оръжията му положиха в храма на Астарта, а тялото му окачиха на стената на Ветсан.

[11] А след като жителите на Явис-галаад чуха това, което филистимците направили със Саул,

[12] всички храбри мъже станаха и като ходиха през цялата нощ, снеха тялото на Саул и телата на синовете му от стената на Ветсан и като ги донесоха в Явис, ги изгориха там.

[13] И взеха костите им, закопаха ги под дървото в Явис и постиха седем дни.

O segundo livro de Samuel

2 Samuel 1

Davi recebe a notícia da derrota e da morte de Saul

1 Depois da morte de Saul, voltando Davi da derrota dos amalequitas e estando já dois dias em Ziclague,

2 sucedeu, ao terceiro dia, aparecer do arraial de Saul um homem com as vestes rotas e terra sobre a cabeça; em chegando ele a Davi, inclinou-se, lançando-se em terra.

3 Perguntou-lhe Davi: Donde vens? Ele respondeu: Fugi do arraial de Israel.

4 Disse-lhe Davi: Como foi lá isso? Conta-mo. Ele lhe respondeu: O povo fugiu da batalha, e muitos caíram e morreram, bem como Saul e Jônatas, seu filho.

5 Disse Davi ao moço que lhe dava as novas: Como sabes tu que Saul e Jônatas, seu filho, são mortos?

6 Então, disse o moço portador das notícias: Cheguei, por acaso, à montanha de Gilboa, e eis que Saul estava apoiado sobre a sua lança, e os carros e a cavalaria apertavam com ele.

7 Olhando ele para trás, viu-me e chamou-me. Eu disse: Eis-me aqui.

8 Ele me perguntou: Quem és tu? Eu respondi: Sou amalequita.

9 Então, me disse: Arremete sobre mim e mata-me, pois me sinto vencido de cãibra, mas o tino se acha ainda todo em mim.

2 Царе

2 Царе 1

ВЪЗЦАРЯВАНЕ НА ДАВИД

Вестта за смъртта на Саул

1 След смъртта на Саул, когато Давид се върна от поражението на амаличаните и беше престоял в Сиклаг два дни,

2 на третия ден дойде един човек от стана, от Саул, с раздрани дрехи и пръст на главата си. Като влезе при Давид, падна на земята и се поклони.

3 Давид му каза: Откъде идваш? А той му отговори: От Израилевия стан се отървах.

4 Давид го попита: Какво стана? Кажи ми. А той отвърна: Народът побегна от сражението и мнозина от народа паднаха мъртви. Умряха също и Саул и синът му Йонатан.

5 Тогава Давид каза на момъка, който му съобщаваше това: Откъде знаеш, че Саул и синът му Йонатан са умрели?

6 Момъкът, който му разказа това, каза: Случайно се намирах на хълма Гелвуе и видях, че Саул се беше подпрял на копието си, а колесниците и конниците го застигаха.

7 И като погледна зад себе си, той ме видя и ме повика. Аз отговорих: Ето ме.

8 А той ми каза: Кой си ти? Отговорих му, че съм амаличанин.

9 Тогава ми каза: Застани, моля те, над мен и ме убий, защото ме обзе помрачение; понеже целият ми живот е още в мен.

[10] Arremessei-me, pois, sobre ele e o matei, porque bem sabia eu que ele não viveria depois de ter caído. Tomei-lhe a coroa que trazia na cabeça e o bracelete e os trouxe aqui ao meu senhor.

Davi manda matar o amalequita

[11] Então, apanhou Davi as suas próprias vestes e as rasgou, e assim fizeram todos os homens que estavam com ele.

[12] Prantearam, choraram e jejuaram até à tarde por Saul, e por Jônatas, seu filho, e pelo povo do SENHOR, e pela casa de Israel, porque tinham caído à espada.

[13] Então, perguntou Davi ao moço portador das notícias: Donde és tu? Ele respondeu: Sou filho de um homem estrangeiro, amalequita.

[14] Davi lhe disse: Como não temeste estender a mão para matares o ungido do SENHOR?

[15] Então, chamou Davi a um dos moços e lhe disse: Vem, lança-te sobre esse homem. Ele o feriu, de sorte que morreu.

[16] Disse-lhe Davi: O teu sangue seja sobre a tua cabeça, porque a tua própria boca testificou contra ti, dizendo: Matei o ungido do SENHOR.

O lamento de Davi por Saul e Jônatas

[17] Pranteou Davi a Saul e a Jônatas, seu filho, com esta lamentação,

[18] determinando que fosse ensinado aos filhos de Judá o Hino ao Arco, o qual está escrito no Livro dos Justos:

[10] И така, застанах над него и го убих, понеже бях уверен, че не можеше да живее, тъй като беше вече паднал. И взех короната, която беше на главата му, и гривната, която беше на ръката му, и ги донесох тук, при господаря си.

[11] Тогава Давид хвана дрехите си и ги раздра. Същото направиха и всички мъже, които бяха с него.

[12] Жалиха, плакаха и постиха до вечерта за Саул и сина му Йонатан, за Господниянарод и за Израилевия дом затова, че бяха паднали от меч.

[13] А Давид каза на момъка, който му съобщаваше това: Откъде си ти? И той отговори: Аз съм син на един чужденец, амаличанин.

[14] Тогава Давид му каза: Ти как не се убоя да вдигнеш ръка и да убиеш Господния помазаник?

[15] И Давид повика един от момците и му заповяда: Пристъпи, нападни го. И той го порази и вестоносецът умря.

[16] Давид му каза: Кръвта ти да бъде върху главата ти; защото думите ти свидетелстваха против тебе, като каза: Аз убих Господния помазаник.

Оплаквателна песен на Давид за Саул и Йонатан

[17] След това Давид оплака Саул и сина му Йонатан с думите

[18] (и заръча евреите да научат тази Песен на лъка; тя е написана в Книгата на Праведния):

[19] A tua glória, ó Israel, foi morta sobre os teus altos! Como caíram os valentes!

[20] Não o noticieis em Gate, nem o publiqueis nas ruas de Asquelom, para que não se alegrem as filhas dos filisteus, nem saltem de contentamento as filhas dos incircuncisos.

[21] Montes de Gilboa, não caia sobre vós nem orvalho, nem chuva, nem haja aí campos que produzam ofertas, pois neles foi profanado o escudo dos valentes, o escudo de Saul, que jamais será ungido com óleo.

[22] Sem sangue dos feridos, sem gordura dos valentes, nunca se recolheu o arco de Jônatas, nem voltou vazia a espada de Saul.

[23] Saul e Jônatas, queridos e amáveis, tanto na vida como na morte não se separaram! Eram mais ligeiros do que as águias, mais fortes do que os leões.

[24] Vós, filhas de Israel, chorai por Saul, que vos vestia de rica escarlata, que vos punha sobre os vestidos adornos de ouro.

[25] Como caíram os valentes no meio da peleja! Jônatas sobre os montes foi morto!

[26] Angustiado estou por ti, meu irmão Jônatas; tu eras amabilíssimo para comigo! Excepcional era o teu amor, ultrapassando o amor de mulheres.

[27] Como caíram os valentes, e pereceram as armas de guerra!

2 Samuel 2

[19] Славата ти, о, Израилю, е пронизана на опасните места на полето ти! Как паднаха силните.

[20] Не възвестявайте това в Гет, не го прогласявайте по улиците на Аскалон, за да не се зарадват филистимските дъщери, за да не се развеселят дъщерите на необрязаните.

[21] Хълми гелвуйски, да няма роса, нито дъжд на вас, нито ниви, доставяйки първи плодове за жертви; защото там беше захвърлен щитът на силните, щитът на Саул, като да не е бил той помазан с миро.

[22] От кръвта на убитите, от мазнината на силните лъкът Йонатанов не се връщаше назад и мечът Саулов не се връщаше празен.

[23] Саул и Йонатан се обичаха и се разбираха през живота си и в смъртта си не се разделиха; по-леки бяха от орлите, по-силни от лъвовете.

[24] Израилеви дъщери, плачете за Саул, който ви обличаше в червено с украшения, който слагаше златни украшения по дрехите ви.

[25] Как паднаха силните сред боя! Йонатан, поразен на опасните места на полето ти.

[26] Прескърбен съм за теб, Йонатане, брате мой! Много скъп ми беше ти; твоята любов към мене беше чудесна, превъзхождаше любовта на жените.

[27] Как паднаха силните и погинаха бойните оръжия!

2 Царе 2

Davi é aclamado rei de Judá

[1] Depois disto, consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Subirei a alguma das cidades de Judá? Respondeu-lhe o SENHOR: Sobe. Perguntou Davi: Para onde subirei? Respondeu o SENHOR: Para Hebrom.

[2] Subiu Davi para lá, e também as suas duas mulheres, Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

[3] Fez Davi subir os homens que estavam com ele, cada um com sua família; e habitaram nas aldeias de Hebrom.

[4] Então, vieram os homens de Judá e ungiram ali Davi rei sobre a casa de Judá. E informaram Davi de que os homens de Jabes-Gileade foram os que sepultaram Saul.

[5] Então, enviou Davi mensageiros aos homens de Jabes-Gileade para dizer-lhes: Benditos do SENHOR sejais vós, por esta humanidade para com vosso senhor, para com Saul, pois o sepultastes!

[6] Agora, pois, o SENHOR use convosco de misericórdia e fidelidade; eu vos recompensarei este bem que fizestes.

[7] Agora, pois, sejam fortes as vossas mãos, e sede valentes, pois Saul, vosso senhor, é morto, e os da casa de Judá me ungiram rei sobre si.

Abner faz Isbosete rei de Israel

[8] Abner, filho de Ner, capitão do exército de Saul, tomou a Isbosete, filho de Saul, e o fez passar a Maanaim,

Помазване на Давид за цар над Юдея

[1] След това Давид се допита до Господас думите: Да отида ли в някой от Юдовите градове? И Господ му отвърна: Иди. Давид пак попита: Къде да отида? А Той му каза: В Хеврон.

[2] И така, Давид отиде там с двете си жени, езраелката Ахиноам и Авигея, бившата жена на кармилеца Навал.

[3] Давид заведе и мъжете, които бяха с него, всеки със семейството му. И се заселиха в хевронските градове.

[4] Тогава Юдовите мъже дойдоха и помазаха там Давид за цар над Юдовия дом.И известиха на Давид: Явис-галаадските мъже бяха, които погребаха Саул.

[5] Затова Давид прати хора до явис-галаадските мъже да им кажат: Благословени да сте от Господа затова, че показахте тази благост към господаря си, към Саул, и го погребахте.

[6] Сега Господ нека покаже и към вас милост и вярност. Така и аз ще ви въздам за тази добрина, понеже направихте това.

[7] И така, сега нека се укрепят ръцете ви и бъдете мъжествени; защото господарят ви Саул умря, а Юдовият дом помаза мене за цар.

Война между Юдея и Израил

[8] Обаче Авенир, Нировият син, Сауловият военачалник, взе Исвостей, Сауловия син, и го заведе в Маханаим,

[9] e o constituiu rei sobre Gileade, sobre os assuritas, sobre Jezreel, Efraim, Benjamim e sobre todo o Israel.

[10] Da idade de quarenta anos era Isbosete, filho de Saul, quando começou a reinar sobre Israel, e reinou dois anos; somente a casa de Judá seguia a Davi.

[11] O tempo que Davi reinou em Hebrom sobre a casa de Judá foram sete anos e seis meses.

Vitória de Davi sobre Isbosete

[12] Saiu Abner, filho de Ner, com os homens de Isbosete, filho de Saul, de Maanaim a Gibeão.

[13] Saíram também Joabe, filho de Zeruia, e os homens de Davi e se encontraram uns com os outros perto do açude de Gibeão; pararam estes do lado de cá do açude, e aqueles, do lado de lá.

[14] Disse Abner a Joabe: Levantem-se os moços e batam-se diante de nós. Respondeu Joabe: Levantem-se.

[15] Então, se levantaram e avançaram em igual número: doze de Benjamim, da parte de Isbosete, filho de Saul, e doze dos homens de Davi.

[16] Cada um lançou mão da cabeça do outro, meteu-lhe a espada no lado, e caíram juntamente; donde se chamou àquele lugar Campo das Espadas, que está junto a Gibeão.

[17] Seguiu-se crua peleja naquele dia; porém Abner e os homens de Israel foram derrotados diante dos homens de Davi.

[9] и го направи цар над Галаад, над асурците, над израелците, над Ефрем, над Вениамин и над целия Израил

[10] (Исвостей, Сауловият син, беше на четиридесет години, когато стана цар над Израил и царувà две години); но Юдовият дом последва Давид.

[11] А времето, през което Давид царувà в Хеврон над Юдовия дом, беше седем години и шест месеца.

[12] И така, Авенир, Нировият син, и слугите на Исвостей, Сауловия син, отидоха от Маханаим в Гаваон.

[13] Също и Йоав, Саруиният син, и Давидовите слуги излязоха и се срещнаха близо при гаваонския водоем; и едните седнаха от едната страна на водоема, а другите – от другата страна на водоема.

[14] Тогава Авенир каза на Йоав: Нека станат сега момците да се поборят пред нас. И Йоав каза: Нека станат.

[15] И така, те станаха и преминаха, на брой дванадесет души от Вениамин, от страната на Исвостей, Сауловия син, и дванадесет от Давидовите слуги.

[16] Те хванаха всеки съперника си за главата и всеки заби меча си в ребрата на съперника си, и паднаха заедно; затова онова място бе наречено Хелкат-асурим, което е в Гаваон.

[17] В онзи ден сражението стана много ожесточено. И Авенир и Израилевите мъже бяха победени от Давидовите слуги.

Abner mata a Asael

18 Estavam ali os três filhos de Zeruia: Joabe, Abisai e Asael; Asael era ligeiro de pés, como gazela selvagem.

19 Asael perseguiu a Abner e, na sua perseguição, não se desviou nem para a direita, nem para a esquerda.

20 Então, olhou Abner para trás e perguntou: És tu Asael? Ele respondeu: Eu mesmo.

21 Então, lhe disse Abner: Desvia-te para a direita ou para a esquerda, lança mão de um dos moços e toma-lhe a armadura. Porém Asael não quis apartar-se dele.

22 Então, Abner tornou a dizer-lhe: Desvia-te de detrás de mim; por que hei de eu ferir-te e dar contigo em terra? E como me avistaria rosto a rosto com Joabe, teu irmão?

23 Porém, recusando ele desviar-se, Abner o feriu no abdômen com a extremidade inferior da lança, que lhe saiu por detrás. Asael caiu e morreu no mesmo lugar; todos quantos chegavam no lugar em que Asael caíra e morrera paravam.

Joabe persegue os homens de Abner

24 Porém Joabe e Abisai perseguiram Abner; e pôs-se o sol, quando chegaram eles ao outeiro de Amá, que está diante de Giá, junto ao caminho do deserto de Gibeão.

25 Os filhos de Benjamim se ajuntaram atrás de Abner e, cerrados numa tropa, puseram-se no cimo de um outeiro.

18 И там бяха тримата Саруини синове: Йоав, Нвисей и Асаил. А Асаил бягаше бързо като полска сърна.

19 Асаил се спусна след Авенир; и като тичаше, не се отби нито надясно, нито наляво от преследването на Авенир.

20 А Авенир погледна назад и каза: Ти ли си, Асаиле? А той отговори: Аз.

21 Тогава Авенир му каза: Отбий се надясно или наляво, хвани някого от момците и вземи оръжието му. Но Асаил отказа да се отбие от преследването му.

22 Авенир пак каза на Асаил: Спри да ме преследваш; защо да те поваля на земята? Тогава как ще погледна брат ти Йоав в лицето?

23 Но той отказа да спре; затова Авенир го прободе в корема със задния край на копието си, така че копието излезе отзад. И Асаил падна там и умря на място. И всички, които идваха на мястото, където Асаил падна и умря, се спираха.

24 А Йоав и Авиcей преследваха Авенир. И слънцето залязваше, когато стигнаха до хълма Амма, който е срещу Гия, край пътя за гаваонската пустиня.

25 Вениаминците, като се събраха около Авенир, съставиха една дружина и застанаха на върха на един хълм.

[26] Então, Abner gritou a Joabe e disse: Consumirá a espada para sempre? Não sabes que serão amargas as suas conseqüências? Até quando te demorarás em ordenar ao povo que deixe de perseguir a seus irmãos?

[27] Respondeu Joabe: Tão certo como vive Deus, se não tivesses falado, só amanhã cedo o povo cessaria de perseguir cada um a seu irmão.

[28] Então, Joabe tocou a trombeta, e todo o povo parou, e eles não perseguiram mais a Israel e já não pelejaram.

[29] Abner e seus homens marcharam toda aquela noite pela planície; passaram o Jordão e, caminhando toda a manhã, chegaram a Maanaim.

[30] Joabe deixou de perseguir a Abner; e, tendo ele ajuntado todo o povo, faltavam dezenove dos homens de Davi, além de Asael.

[31] Porém os servos de Davi tinham ferido, dentre os de Benjamim e dentre os homens de Abner, a trezentos e sessenta homens, que ali ficaram mortos.

[32] Levaram Asael e o enterraram na sepultura de seu pai, a qual estava em Belém. Joabe e seus homens caminharam toda aquela noite, e amanheceu-lhes o dia em Hebrom.

2 Samuel 3

[1] Durou muito tempo a guerra entre a casa de Saul e a casa de Davi; Davi se ia

[26] Тогава Авенир извика към Йоав: Докога ще се изтребваме с мечове? Не знаеш ли, че сетнината ще бъде горчива? Кога ще кажеш на народа си да престане да преследва братята си?

[27] А Йоав отговори: Заклевам се в живота на Бога, че ако ти не беше предложил да се поборят момците, тогава още призори народът щеше да се оттегли от преследването на братята си.

[28] И така, Йоав засвири с тръбата и целият народ се спря, и не преследваха вече Израил, нито се биеха вече.

[29] Тогава Авенир и мъжете му вървяха през цялата онази нощ през полето, преминаха Йордан, пропътуваха целия Витрон и дойдоха в Маханаим.

[30] А Йоав се върна от преследването на Авенир; и като събра целия народ, видя, че от Давидовите слуги липсваха деветнадесет мъже и Асаил.

[31] Но Давидовите слуги бяха убили от вениаминците и от Авенировите хора триста и шестдесет мъже.

[32] И вдигнаха Асаил и го погребаха в бащиния му гроб, който беше във Витлеем. А Йоав и мъжете му, като вървяха цяла нощ, стигнаха в Хеврон около зазоряване.

2 Царе 3

[1] Войната между Сауловия дом и Давидовия дом продължи дълго време; и Давид непрестанно се усилваше, а

fortalecendo, porém os da casa de Saul se iam enfraquecendo.

Сауловият дом непрестанно отслабваше.

A família de Davi em Hebrom

1 Crônicas 3.1-4

2 Em Hebrom, nasceram filhos a Davi; o primogênito foi Amnom, de Ainoã, a jezreelita;

2 На Давид се родиха синове в Хеврон. Първородният му беше Амнон, от езраелката Ахиноам.

3 o segundo, Quileabe, de Abigail, viúva de Nabal, o carmelita; o terceiro, Absalão, filho de Maaca, filha de Talmai, rei de Gesur;

3 Вторият му – Хилеав, от Авигея, бившата жена на кармилеца Навал. Третият – Авесалом, син на Мааха, дъщеря на гесурския цар Талмай.

4 o quarto, Adonias, filho de Hagite; o quinto, Sefatias, filho de Abital;

4 Четвъртият – Адония, син на Агита. Петият – Сефатия, син на Авитала.

5 o sexto, Itreão, de Eglá, mulher de Davi; estes nasceram a Davi em Hebrom.

5 И шестият – Итраам, от Давидовата жена Егла. Тези синове се родиха на Давид в Хеврон.

Abner faz aliança com Davi

6 Havendo guerra entre a casa de Saul e a casa de Davi, Abner se fez poderoso na casa de Saul.

6 А докато продължаваше войната между Сауловия дом и Давидовия дом, Авенир поддържаше Сауловия дом.

7 Teve Saul uma concubina, cujo nome era Rispa, filha de Aiá. Perguntou Isbosete a Abner: Por que coabitaste com a concubina de meu pai?

7 Саул имаше наложница на име Ресфа, дъщеря на Айя. Исвостей каза на Авенир: Ти защо си лежал с бащината ми наложница?

8 Então, se irou muito Abner por causa das palavras de Isbosete e disse: Sou eu cabeça de cão para Judá? Ainda hoje faço beneficência à casa de Saul, teu pai, a seus irmãos e a seus amigos e te não entreguei nas mãos de Davi? Contudo, me queres, hoje, culpar por causa desta mulher.

8 Тогава Авенир много се разяри от думите на Исвостей и отговори: Кучешка глава ли съм аз откъм Юдовата страна? Днес показах благост към дома на баща ти Саул, към братята му и към приятелите му, като не те предадох в Давидовата ръка, и въпреки това ме обвиняваш днес за тази жена!

9 Assim faça Deus segundo lhe parecer a Abner, se, como jurou o SENHOR a Davi, não fizer eu,

9 Така да стори Бог с Авенир – да! – и повече да му прибави, ако не сторя за Давид, както Господ му се е клел,

[10] transferindo o reino da casa de Saul e estabelecendo o trono de Davi sobre Israel e sobre Judá, desde Dã até Berseba.

[11] E nenhuma palavra pôde Isbosete responder a Abner, porque o temia.

[12] Então, de sua parte ordenou Abner mensageiros a Davi, dizendo: De quem é a terra? Faze comigo aliança, e eu te ajudarei em fazer passar-te a ti todo o Israel.

[13] Respondeu Davi: Bem, eu farei aliança contigo, porém uma coisa exijo: quando vieres a mim, não verás a minha face, se primeiro me não trouxeres a Mical, filha de Saul.

[14] Também enviou Davi mensageiros a Isbosete, filho de Saul, dizendo: Dá-me de volta minha mulher Mical, que eu desposei por cem prepúcios de filisteus.

[15] Então, Isbosete mandou tirá-la a seu marido, a Paltiel, filho de Laís.

[16] Seu marido a acompanhou, caminhando e chorando após ela, até Baurim. Disse Abner: Vai-te, volta. E ele voltou.

[17] Falou Abner com os anciãos de Israel, dizendo: Outrora, procuráveis que Davi reinasse sobre vós.

[18] Fazei-o, pois, agora, porque o SENHOR falou a Davi, dizendo: Por intermédio de

[10] като направя да премине царството от Сауловия дом и като поставя Давидовия престол над Израил, както е и над Юда, от Дан до Вирсавее.

[11] И Исвостей не можеше вече да каже нито дума на Авенир, понеже се боеше от него.

[12] Тогава Авенир изпрати хора до Давид да кажат от негово име: Чия е земята? Съобщението гласеше още: Сключи договор с мен; и, ето, моята ръка ще бъде с тебе, така че да доведа под твоята власт целия Израил.

[13] А Давид отговори: Добре, аз ще сключа договор с тебе. Но едно нещо искам аз от тебе: няма да видиш лицето ми, ако не доведеш предварително Сауловата дъщеря Михала, когато дойдеш да ме видиш.

[14] И Давид прати хора до Сауловия син Исвостей да му кажат: Предай жена ми Михала, която съм взел за жена срещу сто филистимски краекожия.

[15] И така, Исвостей прати и я взе от мъжа ѝ Фалатиил, Лаисовия син.

[16] Мъжът ѝ дойде с нея и като вървеше, плачеше и я последва до Ваурим. Тогава Авенир му каза: Иди, върни се; и той се върна.

[17] А Авенир влезе във връзка с Израилевите старейшини и каза: В миналото вие сте искали Давид да царува над вас;

[18] сега направете това, защото Господ е говорил за Давид: Чрез ръката на

Davi, meu servo, livrarei o meu povo das mãos dos filisteus e das mãos de todos os seus inimigos.

слугата Си Давид ще избавя народа Си от ръката на филистимците и от ръката на всичките им неприятели

19 Da mesma sorte falou também Abner aos ouvidos de Benjamim; e foi ainda dizer a Davi, em Hebrom, tudo o que agradava a Israel e a toda a casa de Benjamim.

19 Авенир говорѝ още и на вениаминците. Също Авенир отиде да говори и с Давид в Хеврон всичко, което беше угодно на Израил и на целия Вениаминов дом.

20 Veio Abner ter com Davi, em Hebrom, e vinte homens, com ele; Davi ofereceu um banquete a Abner e aos homens que com ele vieram.

20 И така, Авенир дойде при Давид в Хеврон заедно с двадесет мъже. И Давид направи угощение за Авенир и за мъжете, които бяха с него.

21 Então, disse Abner a Davi: Levantar-me-ei e irei para ajuntar todo o Israel ao rei, meu senhor, para fazerem aliança contigo; tu reinarás sobre tudo que desejar a tua alma. Assim, despediu Davi a Abner, e ele se foi em paz.

21 Тогава Авенир каза на Давид: Ще отида и ще събера целия Израил при господаря си, царя, за да сключат завет с теб и да царуваш над всички според желанието на душата си. И Давид изпрати Авенир и той отиде с мир.

Joabe mata a Abner à traição

22 Eis que os servos de Davi e Joabe vieram de uma investida e traziam consigo grande despojo; Abner, porém, já não estava com Davi, em Hebrom, porque este o havia despedido, e ele se fora em paz.

22 А Давидовите слуги и Йоав идваха от едно нашествие и носеха със себе си голяма плячка; но Авенир не беше с Давид в Хеврон, защото Давид го беше изпратил и Авенир си беше отишъл с мир.

23 Chegando, pois, Joabe e toda a tropa que vinha com ele, disseram-lhe: Abner, filho de Ner, veio ter com o rei, o qual o despediu, e ele se foi em paz.

23 След като Йоав дойде заедно с цялата войска, която беше с него, известиха на Йоав, че Авенир, Нировият син, е идвал при царя; и той го е изпратил и Авенир си е отишъл с мир.

24 Então, Joabe foi ao rei e disse: Que fizeste? Eis que Abner veio ter contigo; como, pois, o despediste, indo-se ele livremente?

24 Тогава Йоав влезе при царя и каза: Какво си направил? Авенир е идвал при тебе! Защо си го пуснал да си отиде?

25 Bem conheces Abner, filho de Ner. Veio para enganar-te, tomar conhecimento de

25 Знаеш какъв е Авенир, Нировият син. Той е идвал, за да те измами, да научи

tuas empresas e sondar todos os teus planos.

26 Retirando-se Joabe de Davi, enviou mensageiros após Abner, e o fizeram voltar desde o poço de Sirá, sem que Davi o soubesse.

27 Tornando, pois, Abner a Hebrom, Joabe o tomou à parte, no interior da porta, para lhe falar em segredo, e ali o feriu no abdômen, e ele morreu, agindo assim Joabe em vingança do sangue de seu irmão Asael.

28 Sabendo-o depois Davi, disse: Inocentes somos eu e o meu reino, para com o SENHOR, para sempre, do sangue de Abner, filho de Ner.

29 Caia este sangue sobre a cabeça de Joabe e sobre toda a casa de seu pai! Jamais falte da casa de Joabe quem tenha fluxo, quem seja leproso, quem se apóie em muleta, quem caia à espada, quem necessite de pão.

30 Joabe, pois, e seu irmão Abisai mataram Abner, por ter morto seu irmão Asael na peleja, em Gibeão.

Davi lamenta a morte de Abner

31 Disse, pois, Davi a Joabe e a todo o povo que com ele estava: Rasgai as vossas vestes, cingi-vos de panos de saco e ide pranteando diante de Abner. E o rei Davi ia seguindo o féretro.

32 Sepultaram Abner em Hebrom; o rei levantou a voz e chorou junto da sepultura de Abner; chorou também todo o povo.

влизането ти и излизането ти и да научи всичко, което правиш.

26 И Йоав, като излезе от Давид, прати хора след Авенир, които го върнаха от кладенеца Сира. Давид обаче не знаеше това.

27 И когато Авенир се върна в Хеврон, Йоав го отведе настрана в портата, уж за да му говори тайно. Там го удари в корема за кръвта на брат си Асаил. И Авенир умря.

28 А по-късно Давид, като разбра за това, каза: Невинен съм, аз и царството ми, пред Господа до века за кръвта на Авенир, Нировия син.

29 Нека тя остане на Йоавовата глава и на целия му бащин дом. Нека не липсва от Йоавовия дом такъв, който има семетечение или е прокажен, или който се подпира на тояга, или пада от меч, или е лишен от хляб.

30 Така Йоав и брат му Авизей убиха Авенир, защото беше убил брат им Асаил в сражението при Гаваон.

31 Тогава Давид каза на Йоав и на целия народ, който беше с него: Раздерете дрехите си и се препашете с вретище, за да плачете пред носилката с Авенир. И цар Давид вървеше след носилката.

32 Погребаха Авенир в Хеврон; и царят плака силно над Авенировия гроб заедно с целия народ.

[33] E o rei, pranteando a Abner, disse: Teria de morrer Abner como se fora um perverso?
[34] As tuas mãos não estavam atadas, nem os teus pés, carregados de grilhões; caíste como os que caem diante dos filhos da maldade! E todo o povo chorou muito mais por ele.

[33] Царят плака над Авенир и каза: Трябваше ли Авенир да умре, както умира безумният?
[34] Ръцете ти не бяха вързани, нито краката ти – сложени в окови. Както човек пада пред тези, които вършат неправда, така падна и ти. И целият народ плака дълго над него.

[35] Então, veio todo o povo fazer que Davi comesse pão, sendo ainda dia; porém Davi jurou, dizendo: Assim me faça Deus o que lhe aprouver, se eu provar pão ou alguma coisa antes do sol posto.

[35] После целият народ дойде, за да предложат на Давид да се нахрани, докато още беше светло; но Давид се закле, като каза: Така да ми направи Бог – да! – и повече да прибави, ако вкуся хляб или каквото и да било, преди да залезе слънцето.

[36] Todo o povo notou isso e lhe pareceu bem, assim como lhe pareceu bem tudo quanto o rei fez.
[37] Todo o povo e todo o Israel, naquele mesmo dia, ficaram sabendo que não procedera do rei que matassem a Abner, filho de Ner.
[38] Então, disse o rei aos seus homens: Não sabeis que, hoje, caiu em Israel um príncipe e um grande homem?
[39] No presente, sou fraco, embora ungido rei; estes homens, filhos de Zeruia, são mais fortes do que eu. Retribua o SENHOR ao que fez mal segundo a sua maldade.

[36] И целият народ научи за това и го одобри, както одобряваха и всичко останало, което царят правеше.
[37] Защото в онзи ден целият народ и целият Израил разбраха, че не беше заповядано от царя да бъде убит Авенир, Нировият син.
[38] А царят каза на слугите си: Знайте, че велик военачалник падна днес в Израил!
[39] Днес аз съм слаб, въпреки че съм помазан за цар; а тези мъже, Саруините синове, са много жестоки за мене. Господда въздаде на злодееца според злодеянието му.

2 Samuel 4

A morte de Isbosete

[1] Ouvindo, pois, o filho de Saul que Abner morrera em Hebrom, as mãos se lhe afrouxaram, e todo o Israel pasmou.

2 Царе 4

[1] А когато Исвостей, Сауловият син, чу, че Авенир умрял в Хеврон, ръцете му отслабнаха и всички израилтяни се смутиха.

[2] Tinha o filho de Saul a seu serviço dois homens, capitães de tropas; um se chamava Baaná, o outro, Recabe, filhos de Rimom, o beerotita, dos filhos de Benjamim, porque também Beerote era tida como pertencente a Benjamim.

[3] Tinham fugido os beerotitas para Gitaim e ali têm morado até ao dia de hoje.

[4] Jônatas, filho de Saul, tinha um filho aleijado dos pés. Era da idade de cinco anos quando de Jezreel chegaram as notícias da morte de Saul e de Jônatas; então, sua ama o tomou e fugiu; sucedeu que, apressando-se ela a fugir, ele caiu e ficou manco. Seu nome era Mefibosete.

[5] Indo Recabe e Baaná, filhos de Rimom, beerotita, chegaram à casa de Isbosete, no maior calor do dia, estando este a dormir, ao meio-dia.

[6] Ali, entraram para o interior da casa, como que vindo buscar trigo, e o feriram no abdômen; Recabe e Baaná, seu irmão, escaparam.

[7] Tendo eles entrado na casa, estando ele no seu leito, no quarto de dormir, feriram-no e o mataram. Cortaram-lhe depois a cabeça e a levaram, andando toda a noite pelo caminho da planície.

[8] Trouxeram a cabeça de Isbosete ao rei Davi, a Hebrom, e lhe disseram: Eis aqui a cabeça de Isbosete, filho de Saul, teu inimigo, que procurava tirar-te a vida; assim, o SENHOR vingou, hoje, ao rei, meu senhor, de Saul e da sua descendência.

[2] Сауловият син Исвостей имаше двама мъже пълководци. Името на единия беше Ваана, а на другия – Рихав, синове на виротянина Римон от вениаминците (защото и Вирот се числеше към Вениамин;

[3] а виротяните бяха побегнали в Гетаим, където са били пришълци до днес).

[4] А Сауловият син Йонатан имаше син, болен в краката. Той бил на петгодишна възраст, когато дошло известие от Езраел за Саул и Йонатан, и неговата бавачка го беше вдигнала и побегнала; и като бягала, го изпуснала и той бил осакатен. Името му беше Мемфивостей.

[5] И Рихав и Ваана, синовете на виротянина Римон, отидоха и в горещината на деня влязоха в къщата на Исвостей, който лежеше на легло по обяд.

[6] Влязоха вътре в къщата уж да вземат жито и го удариха в корема; а Рихав и брат му Ваана избягаха.

[7] Защото когато влязоха в къщата и той лежеше на легло в спалнята си, нараниха го, умъртвиха го и му отсякоха главата. И като му взеха главата, вървяха през полето цялата нощ.

[8] Те донесоха главата на Исвостей при Давид в Хеврон. Тогава казаха на царя: Ето главата на Исвостей, син на врага ти Саул, който искаше да отнеме живота ти. Днес Господ въздаде на Саул и

потомците му заслуженото за господаря ни, царя.

[9] Porém Davi, respondendo a Recabe e a Baaná, seu irmão, filhos de Rimom, o beerotita, disse-lhes: Tão certo como vive o SENHOR, que remiu a minha alma de toda a angústia,

[9] А Давид отговори на Рихав и брат му Ваана, синовете на виротянина Римон, следното: Заклевам се в живота на Господа, който избави душата ми от всяко бедствие,

[10] se eu logo lancei mão daquele que me trouxe notícia, dizendo: Eis que Saul é morto, parecendo-lhe porém aos seus olhos que era como quem trazia boas-novas, e como recompensa o matei em Ziclague,

[10] когато един човек ми извести: Ето, Саул умря, като мислеше, че носи добро известие, хванах го и го убих в Сиклаг, – това беше наградата, която му дадох за известието му, –

[11] muito mais a perversos, que mataram a um homem justo em sua casa, no seu leito; agora, pois, não requereria eu o seu sangue de vossas mãos e não vos exterminaria da terra?

[11] а колко повече, когато нечестиви мъже са убили праведен човек в собствената му къща, на леглото му. Няма ли да изискам сега кръвта му от ръката ви и да ви изтребя от земята!

[12] Deu Davi ordem aos seus moços; eles, pois, os mataram e, tendo-lhes cortado as mãos e os pés, os penduraram junto ao açude em Hebrom; tomaram, porém, a cabeça de Isbosete, e a enterraram na sepultura de Abner, em Hebrom.

[12] Тогава Давид заповяда на слугите си; и те ги убиха. И като отсякоха ръцете и краката им, ги обесиха при водоема в Хеврон. А главата на Исвостей взеха и я заровиха в Авенировия гроб в Хеврон.

2 Samuel 5

Davi é ungido rei de todo o Israel

1 Crônicas 11.1-3

2 Царе 5

УКРЕПВАНЕ НА ДАВИДОВОТО ЦАРСТВО

Давид се възцарява над целия Израил

[1] Então, todas as tribos de Israel vieram a Davi, a Hebrom, e falaram, dizendo: Somos do mesmo povo de que tu és.

[1] Тогава всички Израилеви племена дойдоха при Давид в Хеврон и казаха: Ние сме твоя кост и твоя плът.

[2] Outrora, sendo Saul ainda rei sobre nós, eras tu que fazias entradas e saídas militares com Israel; também o SENHOR te disse: Tu apascentarás o meu povo de Israel e serás chefe sobre Israel.

[2] И по-рано, още докато Саул царуваше над нас, ти беше, който извеждаше и въвеждаше Израил. На тебе Господ каза: Ти ще пасеш народа Ми Израил и ти ще бъдеш вожд над Израил.

[3] Assim, pois, todos os anciãos de Israel vieram ter com o rei, em Hebrom; e o rei Davi fez com eles aliança em Hebrom, perante o SENHOR. Ungiram Davi rei sobre Israel.

[4] Da idade de trinta anos era Davi quando começou a reinar; e reinou quarenta anos.

[5] Em Hebrom, reinou sobre Judá sete anos e seis meses; em Jerusalém, reinou trinta e três anos sobre todo o Israel e Judá.

Davi conquista Sião
1 Crônicas 11.4-9

[6] Partiu o rei com os seus homens para Jerusalém, contra os jebuseus que habitavam naquela terra e que disseram a Davi: Não entrarás aqui, porque os cegos e os coxos te repelirão, como quem diz: Davi não entrará neste lugar.

[7] Porém Davi tomou a fortaleza de Sião; esta é a Cidade de Davi.

[8] Davi, naquele dia, mandou dizer: Todo o que está disposto a ferir os jebuseus suba pelo canal subterrâneo e fira os cegos e os coxos, a quem a alma de Davi aborrece. (Por isso, se diz: Nem cego nem coxo entrará na casa.)

[9] Assim, habitou Davi na fortaleza e lhe chamou a Cidade de Davi; foi edificando em redor, desde Milo e para dentro.

[10] Ia Davi crescendo em poder cada vez mais, porque o SENHOR, Deus dos Exércitos, era com ele.

O reinado de Davi reconhecido por Hirão
1 Crônicas 14.1-2

[3] И така, всички Израилеви старейшини дойдоха при царя в Хеврон и цар Давид сключи завет с тях пред Господа в Хеврон. Те помазаха Давид за цар над Израил.

[4] Давид беше на тридесет години, когато се възцари, и царува четиридесет години.

[5] В Хеврон царува над Юда седем години и шест месеца; а в Йерусалим царува над целия Израил и Юда тридесет и три години.

Йерусалим – столица на обединеното царство

[6] След това царят изведе мъжете си в Йерусалим против йевусейците, жителите на земята. А те говориха на Давид: Няма да влезеш тук! Дори и слепите и хромите ще те отблъснат. Защото си казваха: Давид няма да може да влезе тук.

[7] Обаче Давид превзе крепостта Сион. Това е Давидовият град.

[8] И в онзи ден Давид каза: Който нападне йевусейците, нека хвърли във вадата слепите и хромите, защото са омразни на Давидовата душа. Понеже слепите и хромите бяха казали, че той няма да влезе в жилището им.

[9] И Давид се засели в крепостта, която и нарече Давидов град. След това Давид построи сгради около Мило и навътре.

[10] Така Давид преуспяваше и ставаше по-велик; и Господ, Бог на Силите, беше с него.

[11] Hirão, rei de Tiro, enviou mensageiros a Davi, e madeira de cedro, e carpinteiros, e pedreiros, que edificaram uma casa a Davi.

[11] В това време тирският цар Хирам прати посланици при Давид, кедрови дървета, дърводелци и зидари и построиха къща за Давид.

[12] Reconheceu Davi que o SENHOR o confirmara rei sobre Israel e que exaltara o seu reino por amor do seu povo.

[12] Тогава Давид позна, че Господ го беше утвърдил за цар над Израил и че беше възвисил царството му заради народа Си Израил.

Os filhos de Davi que nasceram em Jerusalém
1 Crônicas 3.5-9; 14.3-7

[13] Tomou Davi mais concubinas e mulheres de Jerusalém, depois que viera de Hebrom, e nasceram-lhe mais filhos e filhas.

[13] Давид си взе още наложници и жени от Йерусалим, след като дойде от Хеврон; и на Давид се родиха още синове и дъщери.

[14] São estes os nomes dos que lhe nasceram em Jerusalém: Samua, Sobabe, Natã, Salomão,

[14] А ето имената на онези, които му се родиха в Йерусалим: Самуа, Совав, Натан, Соломон,

[15] Ibar, Elisua, Nefegue, Jafia,

[15] Евар, Елисуа, Нефег, Яфия,

[16] Elisama, Eliada e Elifelete.

[16] Елисама, Елиада и Елифалет.

Davi derrota os filisteus
1 Crônicas 14.8-16

[17] Ouvindo, pois, os filisteus que Davi fora ungido rei sobre Israel, subiram todos para prender a Davi; ouvindo-o, desceu Davi à fortaleza.

[17] А когато филистимците чуха, че помазали Давид за цар над Израил, всички филистимци дойдоха да търсят Давид. А Давид, като чу за това, слезе в крепостта.

[18] Mas vieram os filisteus e se estenderam pelo vale dos Refains.

[18] И така, филистимците дойдоха и се разположиха в долината Рафаим.

[19] Davi consultou ao SENHOR, dizendo: Subirei contra os filisteus? Entregar-mos-ás nas mãos? Respondeu-lhe o SENHOR: Sobe, porque, certamente, entregarei os filisteus nas tuas mãos.

[19] Тогава Давид се допита до Господа: Да се опълча ли против филистимците? Ще ги предадеш ли в ръката ми? Господ му отговори: Излез, защото със сигурност ще предам филистимците в ръката ти.

[20] Então, veio Davi a Baal-Perazim e os derrotou ali; e disse: Rompeu o SENHOR as fileiras inimigas diante de mim, como

[20] И така, Давид отиде във Ваал-ферасим и ги порази там, като каза: Господ отнесе пред мене

quem rompe águas. Por isso, chamou o nome daquele lugar Baal-Perazim.

[21] Os filisteus deixaram lá os seus ídolos; e Davi e os seus homens os levaram.

[22] Os filisteus tornaram a subir e se estenderam pelo vale dos Refains.

[23] Davi consultou ao SENHOR, e este lhe respondeu: Não subirás; rodeia por detrás deles e ataca-os por defronte das amoreiras.

[24] E há de ser que, ouvindo tu um estrondo de marcha pelas copas das amoreiras, então, te apressarás: é o SENHOR que saiu diante de ti, a ferir o arraial dos filisteus.

[25] Fez Davi como o SENHOR lhe ordenara; e feriu os filisteus desde Geba até chegar a Gezer.

2 Samuel 6

Davi traz para Jerusalém a arca

1 Crônicas 13.5-14

[1] Tornou Davi a ajuntar todos os escolhidos de Israel, em número de trinta mil.

[2] Dispôs-se e, com todo o povo que tinha consigo, partiu para Baalá de Judá, para levarem de lá para cima a arca de Deus, sobre a qual se invoca o Nome, o nome do SENHOR dos Exércitos, que se assenta acima dos querubins.

[3] Puseram a arca de Deus num carro novo e a levaram da casa de Abinadabe, que estava no outeiro; e Uzá e Aiô, filhos de Abinadabe, guiavam o carro novo.

неприятелите ми, както река отнася. Затова онова място бе наречено Ваал-ферасим.

[21] Там филистимците оставиха идолите си; а Давид и мъжете му ги вдигнаха.

[22] И филистимците пак дойдоха и се разположиха в долината Рафаим.

[23] А когато Давид се допита до Господа, Той му отговори: Не излизай! Обиколи зад тях и ги нападни срещу черниците.

[24] И когато чуеш шум, като че някой минава по върховете на черниците, тогава тръгни, защото тогава Господ ще излезе пред тебе да порази филистимското множество.

[25] И Давид направи, както Господ му заповяда, и порази филистимците от Газа до входа в Гезер.

2 Царе 6

Пренасяне на Божия ковчег на Завета в Йерусалим

[1] След това Давид пак събра всички отбрани мъже от Израил на бройтридесет хиляди души.

[2] И Давид тръгна от Ваала Юдова и отиде заедно с целия народ, за да пренесе оттам Божия ковчег, който се нарича с името на Господа на Силите, Който обитава между херувимите.

[3] Положиха Божия ковчег на една нова кола и го взеха от Авинадавовата къща, която беше на хълма. А Оза и Ахио, Авинадавовите синове, караха новата кола с Божия ковчег,

4 Levaram-no com a arca de Deus, da casa de Abinadabe, que estava no outeiro; e Aiô ia adiante da arca.

4 като Ахио вървеше пред ковчега, а Оза край него.

5 Davi e toda a casa de Israel alegravam-se perante o SENHOR, com toda sorte de instrumentos de pau de faia, com harpas, com saltérios, com tamboris, com pandeiros e com címbalos.

5 А Давид и целият Израилев дом свиреха пред Господа с всякакви видове инструменти от елхово дърво, с арфи, псалтири, тъпанчета, цитри и кимвали.

6 Quando chegaram à eira de Nacom, estendeu Uzá a mão à arca de Deus e a segurou, porque os bois tropeçaram.

6 Когато стигнаха до Нахоновия харман, Оза протегна ръката си към Божия ковчег и го хвана; защото воловете го раздрусаха.

7 Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Uzá, e Deus o feriu ali por esta irreverência; e morreu ali junto à arca de Deus.

7 Тогава Господният гняв пламна против Оза и Бог го порази за грешката му; и той умря там, при Божия ковчег.

8 Desgostou-se Davi, porque o SENHOR irrompera contra Uzá; e chamou aquele lugar Perez-Uzá, até ao dia de hoje.

8 А Давид се наскърби затова, че Господнанесе поражение на Оза; и нарече онова място Фарез-Оза, както се нарича и до днес.

9 Temeu Davi ao SENHOR, naquele dia, e disse: Como virá a mim a arca do SENHOR?

9 В онзи ден Давид се уплаши от Господаи каза: Как ще дойде Господният ковчег при мене?

10 Não quis Davi retirar para junto de si a arca do SENHOR, para a Cidade de Davi; mas a fez levar à casa de Obede-Edom, o geteu.

10 Затова Давид отказа да премести Господния ковчег при себе си в Давидовия град и го отклони в къщата на гетеца Овид-едом.

11 Ficou a arca do SENHOR em casa de Obede-Edom, o geteu, três meses; e o SENHOR o abençoou e a toda a sua casa.

11 Господният ковчег престоя в къщата на гетеца Овид-едом три месеца. И Господ благослови Овид-едом и целия му дом.

A arca é levada para Jerusalém
1 Crônicas 15.25—16.3

12 Então, avisaram a Davi, dizendo: O SENHOR abençoou a casa de Obede-Edom e tudo quanto tem, por amor da arca de

12 И така, известиха на цар Давид, че Господ е благословил дома на Овид-едом и целия му имот заради Божия

Deus; foi, pois, Davi e, com alegria, fez subir a arca de Deus da casa de Obede-Edom, à Cidade de Davi.

[13] Sucedeu que, quando os que levavam a arca do SENHOR tinham dado seis passos, sacrificava ele bois e carneiros cevados.

[14] Davi dançava com todas as suas forças diante do SENHOR; e estava cingido de uma estola sacerdotal de linho.

[15] Assim, Davi, com todo o Israel, fez subir a arca do SENHOR, com júbilo e ao som de trombetas.

[16] Ao entrar a arca do SENHOR na Cidade de Davi, Mical, filha de Saul, estava olhando pela janela e, vendo ao rei Davi, que ia saltando e dançando diante do SENHOR, o desprezou no seu coração.

[17] Introduziram a arca do SENHOR e puseram-na no seu lugar, na tenda que lhe armara Davi; e este trouxe holocaustos e ofertas pacíficas perante o SENHOR.

[18] Tendo Davi trazido holocaustos e ofertas pacíficas, abençoou o povo em nome do SENHOR dos Exércitos.

[19] E repartiu a todo o povo e a toda a multidão de Israel, tanto homens como mulheres, a cada um, um bolo de pão, um bom pedaço de carne e passas. Então, se retirou todo o povo, cada um para sua casa.

Mical repreendida por Davi

[20] Voltando Davi para abençoar a sua casa, Mical, filha de Saul, saiu a encontrar-se

ковчег. Тогава Давид отиде и пренесе с веселия Божия ковчег от къщата на Овид-едом в Давидовия град.

[13] И когато тези, които носеха Господнияковчег, преминаха шест крачки, той пожертва говеда и угоени телета.

[14] А Давид танцуваше пред Господа с всичката си сила и беше препасан с ленен ефод.

[15] Така Давид и целият Израилев дом пренесоха Господния ковчег с възклицание и тръбен звук.

[16] А когато Господният ковчег влизаше в Давидовия град, Михала, Сауловата дъщеря, погледна от прозореца и като видя, че цар Давид скачаше и танцуваше пред Господа, го презря в сърцето си.

[17] Донесоха Господния ковчег и го положиха на мястото му, сред шатъра, който Давид беше поставил за него. А Давид принесе всеизгаряния и мирни приноси пред Господа.

[18] И когато Давид свърши принасянето на всеизгарянията и мирните приноси, благослови народа в името на Господа на Силите.

[19] Той раздаде на целия народ, т. е. на цялото множество израилтяни, мъже и жени, на всеки човек, по един хляб, по една мяра вино и по един наниз сухо грозде. Тогава целият народ си отиде, всеки в къщата си.

[20] А когато Давид се връщаше, за да благослови дома си, Михала, Сауловата

com ele e lhe disse: Que bela figura fez o rei de Israel, descobrindo-se, hoje, aos olhos das servas de seus servos, como, sem pejo, se descobre um vadio qualquer!

дъщеря, излезе да го посрещне и каза: Колко славен беше днес Израилевият цар, който се съблече днес пред очите на слугините на служителите си, както се съблича безсрамно един никакъв човек!

21 Disse, porém, Davi a Mical: Perante o SENHOR, que me escolheu a mim antes do que a teu pai e a toda a sua casa, mandando-me que fosse chefe sobre o povo do SENHOR, sobre Israel, perante o SENHOR me tenho alegrado.

21 А Давид отговори на Михала: Пред Господа, Който предпочете мене пред баща ти и пред целия негов дом, за да ме постави вожд над Господния народ, над Израил – да! – пред Господа танцувах.

22 Ainda mais desprezível me farei e me humilharei aos meus olhos; quanto às servas, de quem falaste, delas serei honrado.

22 И ще се унижа още повече и ще се смиря пред собствените си очи; а от слугините, за които ти говориш, от тях ще бъда почитан.

23 Mical, filha de Saul, não teve filhos, até ao dia da sua morte.

23 Затова Михала, Сауловата дъщеря, остана бездетна до деня на смъртта си.

2 Samuel 7

A aliança do Senhor com Davi

1 Crônicas 17.1-15

1 Sucedeu que, habitando o rei Davi em sua própria casa, tendo-lhe o SENHOR dado descanso de todos os seus inimigos em redor,

2 disse o rei ao profeta Natã: Olha, eu moro em casa de cedros, e a arca de Deus se acha numa tenda.

3 Disse Natã ao rei: Vai, faze tudo quanto está no teu coração, porque o SENHOR é contigo.

4 Porém, naquela mesma noite, veio a palavra do SENHOR a Natã, dizendo:

5 Vai e dize a meu servo Davi: Assim diz o SENHOR: Edificar-me-ás tu casa para minha habitação?

2 Царе 7

Желанието на Давид да построи храм на Господа

1 И когато царят се установи в къщата си и Господ му беше дал спокойствие от всички неприятели около него,

2 царят каза на пророк Натан: Виж сега, аз живея в кедрова къща, а Божият ковчег стои под завеси.

3 А Натан отвърна на царя: Върви, направи всичко, което е в сърцето ти, защото Господ е с тебе.

4 Но през същата нощ Господнето слово дойде на Натан и каза:

5 Иди и кажи на слугата Ми Давид: Така говори Господ: Ти ли ще Ми построиш дом, в който да обитавам?

[6] Porque em casa nenhuma habitei desde o dia em que fiz subir os filhos de Israel do Egito até ao dia de hoje; mas tenho andado em tenda, em tabernáculo.

[7] Em todo lugar em que andei com todos os filhos de Israel, falei, acaso, alguma palavra com qualquer das suas tribos, a quem mandei apascentar o meu povo de Israel, dizendo: Por que não me edificais uma casa de cedro?

[8] Agora, pois, assim dirás ao meu servo Davi: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tomei-te da malhada, de detrás das ovelhas, para que fosses príncipe sobre o meu povo, sobre Israel.

[9] E fui contigo, por onde quer que andaste, eliminei os teus inimigos diante de ti e fiz grande o teu nome, como só os grandes têm na terra.

[10] Prepararei lugar para o meu povo, para Israel, e o plantarei, para que habite no seu lugar e não mais seja perturbado, e jamais os filhos da perversidade o aflijam, como dantes,

[11] desde o dia em que mandei houvesse juízes sobre o meu povo de Israel. Dar-te-ei, porém, descanso de todos os teus inimigos; também o SENHOR te faz saber que ele, o SENHOR, te fará casa.

[12] Quando teus dias se cumprirem e descansares com teus pais, então, farei levantar depois de ti o teu descendente,

[6] Защото от деня, когато изведох израилтяните от Египет, до днес не съм обитавал в дом, не съм ходил в шатър и в скиния.

[7] Където и да съм ходил с всички израилтяни, говорих ли някога на някое от Израилевите племена, на което заповядах да пасе народа Ми, Израил, следното: Защо не Ми построихте кедров дом?

[8] Сега така да кажеш на слугата Ми Давид: Така казва Господ на Силите: Аз те взех от кошарата, оттам, където пасеше стадото, за да бъдеш вожд на народа Ми, на Израил;

[9] и съм бил с тебе навсякъде, където си ходил, и изтребих всичките ти неприятели пред теб, и направих името ти велико, както името на великите, които са на земята.

[10] Ще определя място за народа Си Израил и ще ги насадя, и ще обитават на свое собствено място, и няма да се преместват вече; и тези, които вършатнечестие, няма вече да ги притесняват, както преди –

[11] от деня, когато поставих съдии над народа Си Израил. И ще те успокоя от всичките ти неприятели. При това Господти известява, че Той ще ти съгради дом.

[12] Когато се навършат дните ти и заспиш с бащите си, ще въздигна потомеца ти след тебе, който ще излезе от чреслата ти, и ще утвърдя царството му.

que procederá de ti, e estabelecerei o seu reino.

[13] Este edificará uma casa ao meu nome, e eu estabelecerei para sempre o trono do seu reino.

[14] Eu lhe serei por pai, e ele me será por filho; se vier a transgredir, castigá-lo-ei com varas de homens e com açoites de filhos de homens.

[15] Mas a minha misericórdia se não apartará dele, como a retirei de Saul, a quem tirei de diante de ti.

[16] Porém a tua casa e o teu reino serão firmados para sempre diante de ti; teu trono será estabelecido para sempre.

[17] Segundo todas estas palavras e conforme toda esta visão, assim falou Natã a Davi.

Ações de graças de Davi

1 Crônicas 17.16-27

[18] Então, entrou o rei Davi na Casa do SENHOR, ficou perante ele e disse: Quem sou eu, SENHOR Deus, e qual é a minha casa, para que me tenhas trazido até aqui?

[19] Foi isso ainda pouco aos teus olhos, SENHOR Deus, de maneira que também falaste a respeito da casa de teu servo para tempos distantes; e isto é instrução para todos os homens, ó SENHOR Deus.

[20] Que mais ainda te poderá dizer Davi? Pois tu conheces bem a teu servo, ó SENHOR Deus.

[21] Por causa da tua palavra e segundo o teu coração, fizeste toda esta grandeza, dando-a a conhecer a teu servo.

[13] Той ще построи дом за името Ми; и Аз ще утвърдя престола на царството му до века.

[14] Аз ще му бъда Отец и той ще Ми бъде син. Ако извърши беззаконие, ще го накажа с тояга, каквато е за мъже, и с удари, каквито са за човешкия род;

[15] но Моята милост няма да го остави, както я отнех от Саул, когото премахнах пред теб.

[16] И домът ти и царството ти ще се утвърдят пред тебе довека. Престолът ти ще бъде утвърден довека.

[17] И Натан каза на Давид точно тези думи и напълно според това видение.

[18] Тогава цар Давид влезе и седна пред Господа, и каза: Кой съм аз, Господи Йехова, и какъв е моят дом, че си ме довел до това положение?

[19] Но даже и това беше малко пред очите Ти, Господи Йехова; и Ти си говорил още за едно дълго бъдеще за дома на слугата Си и даваш това като закон на хората, Господи Йехова!

[20] И какво повече може да Ти каже Давид? Защото Ти, Господи Йехова, познаваш слугата Си.

[21] Заради Своето слово и според Своето сърце Ти си извършил всички тези велики дела, за да ги изявиш на слугата Си.

[22] Portanto, grandíssimo és, ó SENHOR Deus, porque não há semelhante a ti, e não há outro Deus além de ti, segundo tudo o que nós mesmos temos ouvido.

[22] Затова Ти си велик, Господи Боже, защото няма подобен на Тебе, нито има бог освен Тебе според всичко, което сме чули с ушите си.

[23] Quem há como o teu povo, como Israel, gente única na terra, a quem tu, ó Deus, foste resgatar para ser teu povo? E para fazer a ti mesmo um nome e fazer a teu povo estas grandes e tremendas coisas, para a tua terra, diante do teu povo, que tu resgataste do Egito, desterrando as nações e seus deuses?

[23] И кой друг народ на света е както Твоят народ, както Израил, при когото Бог дойде да го откупи за Свой народ, да ги направи именити? И да извърши за тях велики и страшни дела за земята Ти пред Твоя народ, който Ти си откупил за Себе Си от Египет, като прогони народите и боговете им?

[24] Estabeleceste teu povo Israel por teu povo para sempre e tu, ó SENHOR, te fizeste o seu Deus.

[24] Защото Ти си утвърдил народа Си Израил за Себе Си, за да Ти бъде народ до века. И Ти, Господи, им стана Бог.

[25] Agora, pois, ó SENHOR Deus, quanto a esta palavra que disseste acerca de teu servo e acerca da sua casa, confirma-a para sempre e faze como falaste.

[25] А сега, Господи Боже, утвърди до века думите, които си говорил за слугата Си и за дома му, и стори, както си говорил.

[26] Seja para sempre engrandecido o teu nome, e diga-se: O SENHOR dos Exércitos é Deus sobre Israel; e a casa de Davi, teu servo, será estabelecida diante de ti.

[26] И нека възвеличат името Ти до века, като казват: Господ на Силите е Бог над Израил. Нека бъде утвърден пред Тебе домът на слугата Ти Давид.

[27] Pois tu, ó SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, fizeste ao teu servo esta revelação, dizendo: Edificar-te-ei casa. Por isso, o teu servo se animou para fazer-te esta oração.

[27] Защото Ти, Господи на Силите, Боже Израилев, откри това на слугата Си: Ще ти съградя дом. Затова слугата Ти намери сърцето си разположено да Ти се помоли с тази молитва.

[28] Agora, pois, ó SENHOR Deus, tu mesmo és Deus, e as tuas palavras são verdade, e tens prometido a teu servo este bem.

[28] И сега, Господи Йехова, Ти си Бог и думите Ти са истинни. Ти си обещал тези блага на слугата Си.

[29] Sê, pois, agora, servido de abençoar a casa do teu servo, a fim de permanecer para sempre diante de ti, pois tu, ó SENHOR Deus, o disseste; e, com a tua

[29] Сега благоволи да благословиш дома на слугата Си, за да пребъдва пред Тебе до века. Защото Ти, Господи Йехова, Си говорил тези неща и под Твоето

bênção, será, para sempre, bendita a casa do teu servo.

2 Samuel 8

Diversas vitórias de Davi

1 Crônicas 18.1-13

[1] Depois disto, feriu Davi os filisteus e os sujeitou; e tomou de suas mãos as rédeas da metrópole.

[2] Também derrotou os moabitas; fê-los deitar em terra e os mediu: duas vezes um cordel, para os matar; uma vez um cordel, para os deixar com vida. Assim, ficaram os moabitas por servos de Davi e lhe pagavam tributo.

[3] Também Hadadezer, filho de Reobe, rei de Zobá, foi derrotado por Davi, quando aquele foi restabelecer o seu domínio sobre o rio Eufrates.

[4] Tomou-lhe Davi mil e setecentos cavaleiros e vinte mil homens de pé; Davi jarretou todos os cavalos dos carros, menos para cem deles.

[5] Vieram os siros de Damasco a socorrer Hadadezer, rei de Zobá; porém Davi matou dos siros vinte e dois mil homens.

[6] Davi pôs guarnições na Síria de Damasco, e os siros ficaram por servos de Davi e lhe pagavam tributo; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

[7] Tomou Davi os escudos de ouro que havia com os oficiais de Hadadezer e os trouxe a Jerusalém.

благословение нека бъде благословен до века домът на слугата Ти.

2 Царе 8

Победа на Давид над околните езически племена

[1] След това Давид порази филистимците и ги покори. Давид отне Метег-ама от ръката на филистимците.

[2] Порази и моавците и ги измери с въжета, като ги накара да легнат на земята. Отмери две въжета, за да ги погуби, и едно цяло въже, за да ги остави живи. Така моавците станаха Давидови слуги и му плащаха данък.

[3] Давид порази още совския цар Ададезер, син на Реов, когато тойотиваше да утвърди властта си на реката Ефрат.

[4] Давид му отне хиляда колесници, седемстотин конници и двадесет хиляди пешаци. И Давид пресече жилите на всички коне, впрегнати в колесниците. Запази от тях достатъчно само за сто колесници.

[5] А когато дамаските сирийци дойдоха да помогнат на совския цар Ададезер, Давид порази двадесет и две хиляди мъже от сирийците.

[6] Тогава Давид постави гарнизони в Дамаска Сирия; и сирийците станаха Давидови слуги и плащаха данък. И Господ запазваше Давид където и да отиваше.

[7] Давид взе златните щитове, които бяха върху слугите на Ададезер, и ги донесе в Йерусалим.

[8] Tomou mais o rei Davi mui grande quantidade de bronze de Betá e de Berotai, cidades de Hadadezer.

[9] Então, ouvindo Toí, rei de Hamate, que Davi derrotara a todo o exército de Hadadezer,

[10] mandou seu filho Jorão ao rei Davi, para o saudar e congratular-se com ele por haver pelejado contra Hadadezer e por havê-lo ferido (porque Hadadezer de contínuo fazia guerra a Toí). Jorão trouxe consigo objetos de prata, de ouro e de bronze,

[11] os quais também o rei Davi consagrou ao SENHOR, juntamente com a prata e o ouro que já havia consagrado de todas as nações que sujeitara:

[12] da Síria, de Moabe, dos filhos de Amom, dos filisteus, de Amaleque e dos despojos de Hadadezer, filho de Reobe, rei de Zobá.

[13] Ganhou Davi renome, quando, ao voltar de ferir os siros, matou dezoito mil homens no vale do Sal.

[14] Pôs guarnições em Edom, em todo o Edom pôs guarnições, e todos os edomitas ficaram por servos de Davi; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

Oficiais de Davi

2 Samuel 20.23-26; 1 Crônicas 18.14-17

[15] Reinou, pois, Davi sobre todo o Israel; julgava e fazia justiça a todo o seu povo.

[8] И от Ветах и Веротай, Ададезерови градове, цар Давид взе много мед.

[9] А ематският цар Тоа, когато чу, че Давид поразил цялата сила на Ададезер,

[10] изпрати сина си Йорам при цар Давид, за да го поздрави и да го благослови, понеже воювал против Ададезер и го поразил. Защото Ададезер честовоюваше против Тоа. И Йорам донесе със себе си сребърни, златни и медни съдове.

[11] Тях цар Давид посвети на Господазаедно със среброто и златото, което беше посветил, взето от всички народи, които беше покорил –

[12] от Сирия, от Моав, от амонците, от филистимците, от амаличаните и от плячката, взета от совския цар Ададезер, Реововия син.

[13] Името на Давид се прочу, когато се върна от поражението на осемнадесет хиляди сирийци в Долината на солта.

[14] Той постави гарнизони в Едом. По цялата територия на Едом постави гарнизони и всички едомци се подчиниха на Давид. И Господ запазваше Давид където и да отиваше.

[15] Така Давид царувà над целия Израил и съдеше целия си народ, и им раздаваше правосъдие.

[16] Joabe, filho de Zeruia, era comandante do exército; Josafá, filho de Ailude, era cronista.
[17] Zadoque, filho de Aitube, e Aimeleque, filho de Abiatar, eram sacerdotes, e Seraías, escrivão.

[18] E Benaia, filho de Joiada, era o comandante da guarda real. Os filhos de Davi, porém, eram seus ministros.

[16] Йоав, Саруиният син, беше над войската. Йосафат, Ахилудовият син, беше летописец.
[17] Садок, Ахитововият син, и Ахимелех, Авиатаровият син, бяха свещеници. Сарая беше секретар,
[18] Ванайя, Йодаевият син, беше надхеретците и фелетците, а Давидовите синове бяха придворни началници.

2 Samuel 9

A bondade de Davi para com o filho de Jônatas

[1] Disse Davi: Resta ainda, porventura, alguém da casa de Saul, para que use eu de bondade para com ele, por amor de Jônatas?

[2] Havia um servo na casa de Saul cujo nome era Ziba; chamaram-no que viesse a Davi. Perguntou-lhe o rei: És tu Ziba? Respondeu: Eu mesmo, teu servo.
[3] Disse-lhe o rei: Não há ainda alguém da casa de Saul para que use eu da bondade de Deus para com ele? Então, Ziba respondeu ao rei: Ainda há um filho de Jônatas, aleijado de ambos os pés.
[4] E onde está? Perguntou-lhe o rei. Ziba lhe respondeu: Está na casa de Maquir, filho de Amiel, em Lo-Debar.

[5] Então, mandou o rei Davi trazê-lo de Lo-Debar, da casa de Maquir, filho de Amiel.

[6] Vindo Mefibosete, filho de Jônatas, filho de Saul, a Davi, inclinou-se, prostrando-se com o rosto em terra. Disse-lhe Davi: Mefibosete! Ele disse: Eis aqui teu servo!

2 Царе 9

Давид и Мемфивостей

[1] След това Давид каза: Остана ли още някой от Сауловия дом, на когото да покажа благост заради Йонатан?

[2] Имаше един слуга от Сауловия дом на име Сива. Повикаха го при Давид и царят му каза: Ти ли си Сива? А той отговори: Аз съм, твоят слуга.
[3] Царят го попита: Не остана ли още някой от Сауловия дом, на когото да покажа Божия благост? И Сива отговори на царя: Има още един Йонатанов син, болен в краката.
[4] Царят му каза: Къде е той? А Сива отговори на царя: Той е в къщата на Махир, Амииловия син, в Лодавар.
[5] Тогава цар Давид изпрати да го вземат от къщата на Махир, Амииловия син, от Лодавар.
[6] И когато Мемфивостей, син на Йонатан, Сауловия син, дойде при Давид, падна на лице и се поклони. И Давид каза: Мемфивостей! А той отговори: Аз съм, твоят слуга.

[7] Então, lhe disse Davi: Não temas, porque usarei de bondade para contigo, por amor de Jônatas, teu pai, e te restituirei todas as terras de Saul, teu pai, e tu comerás pão sempre à minha mesa.

[8] Então, se inclinou e disse: Quem é teu servo, para teres olhado para um cão morto tal como eu?

[9] Chamou Davi a Ziba, servo de Saul, e lhe disse: Tudo o que pertencia a Saul e toda a sua casa dei ao filho de teu senhor.

[10] Trabalhar-lhe-ás, pois, a terra, tu, e teus filhos, e teus servos, e recolherás os frutos, para que a casa de teu senhor tenha pão que coma; porém Mefibosete, filho de teu senhor, comerá pão sempre à minha mesa. Tinha Ziba quinze filhos e vinte servos.

[11] Disse Ziba ao rei: Segundo tudo quanto meu senhor, o rei, manda a seu servo, assim o fará. Comeu, pois, Mefibosete à mesa de Davi, como um dos filhos do rei.

[12] Tinha Mefibosete um filho pequeno, cujo nome era Mica. Todos quantos moravam em casa de Ziba eram servos de Mefibosete.

[13] Morava Mefibosete em Jerusalém, porquanto comia sempre à mesa do rei. Ele era coxo de ambos os pés.

2 Samuel 10

[7] Давид му каза: Не бой се. Бъди сигурен, че ще покажа благост към тебе заради баща ти Йонатан и ще ти възвърна всички земи на дядо ти Саул. Ти винаги ще ядеш хляб на моята трапеза.

[8] А той му се поклони и каза: Кой е слугата ти, за да погледнеш милостиво на такова умряло куче като мене?

[9] Тогава царят повика Сауловия слуга Сива и му каза: Всичко, което принадлежеше на Саул и на целия му дом, дадох на сина на господаря ти.

[10] Ти ще му обработваш земята – ти, синовете ти и слугите ти, и ще донасяш доходите, за да има синът на господаря ти хляб да яде. Но Мемфивостей, синът на господаря ти, винаги ще се храни на моята трапеза. (А Сива имаше петнадесет сина и двадесет слуги.)

[11] Сива каза на царя: Всичко, което заповядва господарят ми, царят, на слугата си, ще бъде изпълнено. А Мемфивостей, продължи царят, ще яде на моята трапеза като един от царските синове.

[12] Мемфивостей имаше малък син на име Миха. А всички, които живееха в къщата на Сива, бяха слуги на Мемфивостей.

[13] Така Мемфивостей живееше в Йерусалим и винаги ядеше на царската трапеза. А той беше сакат и с двата крака.

2 Царе 10

Davi derrota os amonitas e os siros
1 Crônicas 19.1-19

[1] Depois disto, morreu o rei dos filhos de Amom, e seu filho Hanum reinou em seu lugar.

[2] Então, disse Davi: Usarei de bondade para com Hanum, filho de Naás, como seu pai usou de bondade para comigo. E enviou Davi servos seus para o consolar acerca de seu pai; e vieram os servos de Davi à terra dos filhos de Amom.

[3] Mas os príncipes dos filhos de Amom disseram a seu senhor, Hanum: Pensas que, por Davi te haver mandado consoladores, está honrando a teu pai? Porventura, não te enviou ele os seus servos para reconhecerem a cidade, espiá-la e destruí-la?

[4] Tomou, então, Hanum os servos de Davi, e lhes rapou metade da barba, e lhes cortou metade das vestes até às nádegas, e os despediu.

[5] Sabedor disso, enviou Davi mensageiros a encontrá-los, porque estavam sobremaneira envergonhados. Mandou o rei dizer-lhes: Deixai-vos estar em Jericó, até que vos torne a crescer a barba; e, então, vinde.

[6] Vendo, pois, os filhos de Amom que se haviam tornado odiosos a Davi, mandaram mensageiros tomar a soldo vinte mil homens de pé dos siros de Bete-Reobe e dos siros de Zobá, mil homens do rei de Maaca e doze mil de Tobe.

Победа над амонците и сирийците

[1] След това царят на амонците умря и вместо него се възцари синът му Анун.

[2] Тогава Давид каза: Ще покажа благост към Анун, Наасовия син, както баща му показа благост към мен. И така, Давид прати слугите си да го утешат за баща му. А когато Давидовите слуги дойдоха в земята на амонците,

[3] първенците на амонците казаха на господаря си Анун: Мислиш ли, че от почит към баща ти Давид ти е изпратил утешители? Не е ли пратил Давид слугите си при тебе, за да разузнаят града и да го съгледат, за да го съсипе?

[4] Затова Анун хвана Давидовите слуги, обръсна половината от брадите им и отряза дрехите им до половина – до бедрата им, и ги отпрати.

[5] А когато известиха това на Давид, той изпрати хора да ги посрещнат (понеже мъжете много се срамуваха) и да имкажат от името на царя: Останете в Йерихон, докато порастат брадите ви, и тогава се върнете.

[6] А амонците, като видяха, че станаха омразни на Давид, пратиха и наеха двадесет хиляди пешаци от ветреовските сирийци и совенските сирийци, хиляда мъже от царя на Мааха и дванадесет хиляди души от товските мъже.

[7] O que ouvindo Davi, enviou contra eles a Joabe com todo o exército dos valentes.
[8] Saíram os filhos de Amom e ordenaram a batalha à entrada da porta, e os siros de Zobá e Reobe e os homens de Tobe e Maaca estavam à parte no campo.
[9] Vendo, pois, Joabe que estava preparada contra ele a batalha, tanto pela frente como pela retaguarda, escolheu dentre todos o que havia de melhor em Israel e os formou em linha contra os siros;
[10] e o resto do povo, entregou-o a Abisai, seu irmão, o qual o formou em linha contra os filhos de Amom.
[11] Disse Joabe: Se os siros forem mais fortes do que eu, tu me virás em socorro; e, se os filhos de Amom forem mais fortes do que tu, eu irei ao teu socorro.
[12] Sê forte, pois; pelejemos varonilmente pelo nosso povo e pelas cidades de nosso Deus; e faça o SENHOR o que bem lhe parecer.
[13] Então, avançou Joabe com o povo que estava com ele, e travaram peleja contra os siros; e estes fugiram de diante deles.
[14] Vendo os filhos de Amom que os siros fugiam, também eles fugiram de diante de Abisai e entraram na cidade; voltou Joabe dos filhos de Amom e tornou a Jerusalém.
[15] Vendo, pois, os siros que tinham sido desbaratados diante de Israel, tornaram a refazer-se.
[16] E Hadadezer fez sair os siros que estavam do outro lado do rio, e vieram a

[7] Когато Давид чу това, прати Йоав и цялото множество силни мъже.
[8] И амонците излязоха и се строиха за бой при входа на портата, а сирийците от Сова и Реов и мъжете от Тов и Мааха бяха отделно на полето.
[9] А Йоав, като видя, че се бяха строили за бой против него отпред и отзад, избра войни измежду всички отбрани Израилеви мъже и ги опълчи против сирийците;
[10] а останалото множество предаде в ръката на брат си Ависей, който ги опълчи против амонците.
[11] Йоав каза: Ако сирийците надделеят над мене, тогава ти ще ми дойдеш на помощ; а ако амонците надделеят над тебе, тогава аз ще ти дойда на помощ.
[12] Дерзай и нека бъдем мъжествени за народа си и за градовете на нашия Бог, а Господ нека извърши, каквото Му се вижда угодно.
[13] И така, Йоав и народът, който беше с него, встъпиха в сражение против сирийците; а те побегнаха от тях.
[14] Когато амонците видяха, че сирийците побегнаха, тогава и те побегнаха от Авписей и влязоха в града. Тогава Йоав се оттегли от амонците и дойде в Йерусалим.
[15] А сирийците, като видяха, че бяха поразени от Израил, пак се събраха всички заедно.
[16] Адарезер прати да изведат сирийците, които бяха отвъд реката; и те дойдоха в

Helã; Sobaque, chefe do exército de Hadadezer, marchava adiante deles.

[17] Informado Davi, ajuntou a todo o Israel, passou o Jordão e foi a Helã; os siros se puseram em ordem de batalha contra Davi e pelejaram contra ele.

[18] Porém os siros fugiram de diante de Israel, e Davi matou dentre os siros os homens de setecentos carros e quarenta mil homens de cavalo; também feriu a Sobaque, chefe do exército, de tal sorte que morreu ali.

[19] Vendo, pois, todos os reis, servos de Hadadezer, que foram vencidos, fizeram paz com Israel e o serviram; e temeram os siros de ainda socorrer aos filhos de Amom.

2 Samuel 11

Davi comete adultério com Bate-Seba

[1] Decorrido um ano, no tempo em que os reis costumam sair para a guerra, enviou Davi a Joabe, e seus servos, com ele, e a todo o Israel, que destruíram os filhos de Amom e sitiaram Rabá; porém Davi ficou em Jerusalém.

[2] Uma tarde, levantou-se Davi do seu leito e andava passeando no terraço da casa real; daí viu uma mulher que estava tomando banho; era ela mui formosa.

[3] Davi mandou perguntar quem era. Disseram-lhe: É Bate-Seba, filha de Eliã e mulher de Urias, o heteu.

Елам, начело със Совак, военачалника на Адарезер.

[17] И когато това бе известено на Давид, той събра целия Израил, премина Йордан и дойде в Елам. А сирийците се опълчиха срещу Давид и влязоха в битка с него.

[18] Но сирийците побегнаха пред Израил; и Давид изби от сирийците седемстотин колесници и четиридесет хиляди конници и порази военачалника им Совак, и той умря там.

[19] И така, всички царе, подвластни на Адарезер, като видяха, че бяха победени от Израил, сключиха мир с Израил и им се подчиниха. И сирийците не смееха вече да помагат на амонците.

2 Царе 11

ГРЕХЪТ НА ДАВИД

Давид и Витсавее

[1] След една година, по времето, когато царете отиват на война, Давид прати Йоав, слугите си с него и целия Израил. И те разбиха амонците и обсадиха Рава. А Давид остана в Йерусалим.

[2] Надвечер Давид стана от леглото си и се разхождаше по покрива на царската къща. И от покрива видя една жена, която се къпеше. А жената беше много красива.

[3] И Давид прати да разпитат коя е жената. И един каза: Това е Витсавее, дъщеря на Елиам, жена на хета Урия.

[4] Então, enviou Davi mensageiros que a trouxessem; ela veio, e ele se deitou com ela. Tendo-se ela purificado da sua imundícia, voltou para sua casa.

[5] A mulher concebeu e mandou dizer a Davi: Estou grávida.

Davi e Urias

[6] Então, enviou Davi mensageiros a Joabe, dizendo: Manda-me Urias, o heteu. Joabe enviou Urias a Davi.

[7] Vindo, pois, Urias a Davi, perguntou este como passava Joabe, como se achava o povo e como ia a guerra.

[8] Depois, disse Davi a Urias: Desce a tua casa e lava os pés. Saindo Urias da casa real, logo se lhe seguiu um presente do rei.

[9] Porém Urias se deitou à porta da casa real, com todos os servos do seu senhor, e não desceu para sua casa.

[10] Fizeram-no saber a Davi, dizendo: Urias não desceu a sua casa. Então, disse Davi a Urias: Não vens tu de uma jornada? Por que não desceste a tua casa?

[11] Respondeu Urias a Davi: A arca, Israel e Judá ficam em tendas; Joabe, meu senhor, e os servos de meu senhor estão acampados ao ar livre; e hei de eu entrar na minha casa, para comer e beber e para me deitar com minha mulher? Tão certo como tu vives e como vive a tua alma, não farei tal coisa.

[12] Então, disse Davi a Urias: Demora-te aqui ainda hoje, e amanhã te despedirei. Urias, pois, ficou em Jerusalém aquele dia e o seguinte.

[4] Тогава Давид прати хора да я доведат и когато тя дойде при него, той лежа с нея (защото се беше очистила от нечистотата си); и тя се върна у дома си.

[5] А жената зачена; и прати да известят на Давид: Бременна съм.

[6] Тогава Давид прати вестоносец до Йоав да му каже: Изпрати ми хета Урия. И Йоав изпрати Урия при Давид.

[7] И когато Урия дойде при него, Давид го попита как е Йоав, как е народът и как върви войната.

[8] После Давид каза на Урия: Слез у дома си и си умий краката. И Урия излезе от царската къща, а след него отиде дял от царската трапеза.

[9] Но Урия спа при вратата на царската къща с всички слуги на господаря си и не слезе у дома си.

[10] И когато известиха на Давид, че Урия не слязъл у дома си, Давид му каза: Не си ли дошъл от път? Защо не слезе у дома си?

[11] Урия отговори на Давид: Ковчегът, Израил и Юда престояват в шатри. Господарят ми Йоав и слугите на господаря ми са разположени в стан на открито поле. А аз у дома си ли да ида, за да ям и да пия, и да спя с жена си? Заклевам се в твоя живот и в живота на душата ти, това няма да направя.

[12] Тогава Давид каза на Урия: Престой тук и днес, а утре ще те изпратя. И така, Урия престоя в Йерусалим през онзи ден и на другия.

13 Davi o convidou, e comeu e bebeu diante dele, e o embebedou; à tarde, saiu Urias a deitar-se na sua cama, com os servos de seu senhor; porém não desceu a sua casa.

13 Давид го покани и яде пред него и пи; и го опи. Но вечерта Урия излезе да спи на леглото си със слугите си, а у дома си не слезе.

A morte de Urias

14 Pela manhã, Davi escreveu uma carta a Joabe e lha mandou por mão de Urias.

14 Затова на сутринта Давид писа писмо на Йоав и го прати по Урия.

15 Escreveu na carta, dizendo: Ponde Urias na frente da maior força da peleja; e deixai-o sozinho, para que seja ferido e morra.

15 А в писмото написа следното: Поставете Урия там, където сражението е най-силно. После се оттеглете от него, за да бъде ударен и да умре.

16 Tendo, pois, Joabe sitiado a cidade, pôs a Urias no lugar onde sabia que estavam homens valentes.

16 И така, Йоав, като държеше града в обсада, определи Урия на едно място, където знаеше, че има храбри мъже.

17 Saindo os homens da cidade e pelejando com Joabe, caíram alguns do povo, dos servos de Davi; e morreu também Urias, o heteu.

17 И когато мъжете излязоха от града и се биха с Йоав, паднаха неколцина от народа, т. е. от Давидовите слуги. Умря и хетът Урия.

18 Então, Joabe enviou notícias e fez saber a Davi tudo o que se dera na batalha.

18 Тогава Йоав прати да известят на Давид всичко, което се беше случило във войната.

19 Deu ordem ao mensageiro, dizendo: Se, ao terminares de contar ao rei os acontecimentos desta peleja,

19 Той заповяда на вестоносеца: Когато разкажеш на царя всичко, което се е случило във войната,

20 suceder que ele se encolerize e te diga: Por que vos chegastes assim perto da cidade a pelejar? Não sabíeis vós que haviam de atirar do muro?

20 ако гневът на царя пламне и ти каже: Защо се приближихте толкова до града да се биете, не знаехте ли, че щяха да стрелят от стената?

21 Quem feriu a Abimeleque, filho de Jerubesete? Não lançou uma mulher sobre ele, do muro, um pedaço de mó corredora, de que morreu em Tebes? Por que vos chegastes ao muro? Então, dirás: Também morreu teu servo Urias, o heteu.

21 Кой порази Авимелех, син на Ерувесета ? Една жена не хвърли ли върху него от стената горен воденичен камък и той не умря ли в Тевес? Защо се приближихте толкова близо до стената? Тогава ти кажи: Умря и слугата ти, хетът Урия.

[22] Partiu o mensageiro e, chegando, fez saber a Davi tudo o que Joabe lhe havia mandado dizer.

[23] Disse o mensageiro a Davi: Na verdade, aqueles homens foram mais poderosos do que nós e saíram contra nós ao campo; porém nós fomos contra eles, até à entrada da porta.

[24] Então, os flecheiros, do alto do muro, atiraram contra os teus servos, e morreram alguns dos servos do rei; e também morreu o teu servo Urias, o heteu.

[25] Disse Davi ao mensageiro: Assim dirás a Joabe: Não pareça isto mal aos teus olhos, pois a espada devora tanto este como aquele; intensifica a tua peleja contra a cidade e derrota-a; e, tu, anima a Joabe.

Davi casa com Bate-Seba

[26] Ouvindo, pois, a mulher de Urias que seu marido era morto, ela o pranteou.

[27] Passado o luto, Davi mandou buscá-la e a trouxe para o palácio; tornou-se ela sua mulher e lhe deu à luz um filho. Porém isto que Davi fizera foi mau aos olhos do SENHOR.

2 Samuel 12

Natã repreende a Davi

[1] O SENHOR enviou Natã a Davi. Chegando Natã a Davi, disse-lhe: Havia numa cidade dois homens, um rico e outro pobre.

[2] Tinha o rico ovelhas e gado em grande número;

[22] И така, вестоносецът замина и като пристигна, извести на Давид всичко, за което Йоав го беше изпратил.

[23] Вестителят каза на Давид: Мъжете надделяха над нас и излязоха против нас на полето; а ние ги прогонихме чак до входа на портата.

[24] Но стрелците стреляха от стената върху слугите ти и неколцина от слугите на царя умряха. Умря и слугата ти, хетът Урия.

[25] Тогава Давид каза на вестоносеца: Така да кажеш на Йоав: Да не те смущава това нещо, защото мечът погубва понякога един и понякога – друг. Засили още повече нападението си против града и го съсипи. Също и ти го насърчи.

[26] А когато Уриевата жена чу, че мъжът ѝ Урия умрял, плака за мъжа си.

[27] И като премина жалейката, Давид прати и я взе у дома си. Тя му стана жена и му роди син. Но делото, което Давид беше извършил, беше зло пред Господа.

2 Царе 12

Изобличението на пророк Натан и покаянието на Давид

[1] Тогава Господ прати Натан при Давид. И той, като дойде при него, му каза: В един град имаше двама човека, единият богат, а другият сиромах.

[2] Богатият имаше много овце и говеда,

[3] mas o pobre não tinha coisa nenhuma, senão uma cordeirinha que comprara e criara, e que em sua casa crescera, junto com seus filhos; comia do seu bocado e do seu copo bebia; dormia nos seus braços, e a tinha como filha.

[3] а сиромахът нямаше нищо друго освен едно малко женско агне, което беше купил и което хранеше. То беше порасналo заедно с него и децата му, от залъка му ядеше, от чашата му пиеше и на скута му лежеше. То му беше като дъщеря.

[4] Vindo um viajante ao homem rico, não quis este tomar das suas ovelhas e do gado para dar de comer ao viajante que viera a ele; mas tomou a cordeirinha do homem pobre e a preparou para o homem que lhe havia chegado.

[4] И един пътник дойде при богатия. На него му досвидя да вземе от своите овце и от своите говеда да сготви за пътника, който беше дошъл при него, а взе агнето на сиромаха и го сготви за човека, който беше дошъл при него.

[5] Então, o furor de Davi se acendeu sobremaneira contra aquele homem, e disse a Natã: Tão certo como vive o SENHOR, o homem que fez isso deve ser morto.

[5] Тогава гневът на Давид пламна силно против този човек и той каза на Натан: В името на живия Господ, човекът, който е направил това, заслужава смърт.

[6] E pela cordeirinha restituirá quatro vezes, porque fez tal coisa e porque não se compadeceu.

[6] Той и ще плати за агнето четирикратно, понеже е сторил това дело и понеже не се е смилил.

[7] Então, disse Natã a Davi: Tu és o homem. Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eu te ungi rei sobre Israel e eu te livrei das mãos de Saul;

[7] Тогава Натан каза на Давид: Ти си този човек. Така казва Господ, Израилевият Бог: Аз те помазах за цар над Израил и те избавих от Сауловата ръка.

[8] dei-te a casa de teu senhor e as mulheres de teu senhor em teus braços e também te dei a casa de Israel e de Judá; e, se isto fora pouco, eu teria acrescentado tais e tais coisas.

[8] Дадох ти дома на господаря ти, жените на господаря ти в скута ти, дадох ти Израилевия и Юдовия дом. Ако това беше малко, бих прибавил това и това.

[9] Por que, pois, desprezaste a palavra do SENHOR, fazendo o que era mau perante ele? A Urias, o heteu, feriste à espada; e a sua mulher tomaste por mulher, depois de o matar com a espada dos filhos de Amom.

[9] Защо ти презря словото на Господа и извърши зло пред очите Му? Ти порази с меч хета Урия и си взе за жена неговата жена, а него ти уби с меча на амонците.

[10] Agora, pois, não se apartará a espada jamais da tua casa, porquanto me desprezaste e tomaste a mulher de Urias, o heteu, para ser tua mulher.

[10] Сега няма никога да се оттегли меч от дома ти, понеже ти Ме презря и взе жената на хета Урия, за да ти бъде жена.

[11] Assim diz o SENHOR: Eis que da tua própria casa suscitarei o mal sobre ti, e tomarei tuas mulheres à tua própria vista, e as darei a teu próximo, o qual se deitará com elas, em plena luz deste sol.

[11] Така казва Господ: Ето, от твоя дом ще повдигна против тебе злини. Ще взема жените ти пред очите ти, ще ги дам на ближния ти и той ще лежи с жените ти пред това слънце.

[12] Porque tu o fizeste em oculto, mas eu farei isto perante todo o Israel e perante o sol.

[12] Защото ти си извършил това тайно, а Аз ще извърша това нещо пред целия Израил и пред слънцето.

[13] Então, disse Davi a Natã: Pequei contra o SENHOR. Disse Natã a Davi: Também o SENHOR te perdoou o teu pecado; não morrerás.

[13] Тогава Давид каза на Натан: Съгреших пред Господа. А Натан отговори на Давид: И Господ отстрани греха ти; няма да умреш.

[14] Mas, posto que com isto deste motivo a que blasfemassem os inimigos do SENHOR, também o filho que te nasceu morrerá.

[14] Но понеже чрез това дело ти си дал голяма причина на Господните врагове да хулят, затова детето, което ти се е родило, непременно ще умре.

[15] Então, Natã foi para sua casa.

A morte do filho de Bate-Seba

E o SENHOR feriu a criança que a mulher de Urias dera à luz a Davi; e a criança adoeceu gravemente.

[15] И Натан си отиде у дома. А Господпорази детето, което Уриевата жена роди на Давид, и то се разболя.

[16] Buscou Davi a Deus pela criança; jejuou Davi e, vindo, passou a noite prostrado em terra.

[16] И така, Давид се моли на Бога за детето. Давид постѝ, влезе и пренощува, легнал на земята.

[17] Então, os anciãos da sua casa se achegaram a ele, para o levantar da terra; porém ele não quis e não comeu com eles.

[17] И старейшините на дома му станаха и дойдоха при него, за да го вдигнат от земята, но той отказа, нито вкуси хляб с тях.

[18] Ao sétimo dia, morreu a criança; e temiam os servos de Davi informá-lo de que a criança era morta, porque diziam: Eis que, estando a criança ainda viva, lhe

[18] На седмия ден детето умря. И слугите на Давид се бояха да му съобщят, че детето е умряло, защото си казваха: Докато детето беше още живо, му

falávamos, porém não dava ouvidos à nossa voz; como, pois, lhe diremos que a criança é morta? Porque mais se afligirá.

[19] Viu, porém, Davi que seus servos cochichavam uns com os outros e entendeu que a criança era morta, pelo que disse aos seus servos: É morta a criança? Eles responderam: Morreu.

[20] Então, Davi se levantou da terra; lavou-se, ungiu-se, mudou de vestes, entrou na Casa do SENHOR e adorou; depois, veio para sua casa e pediu pão; puseram-no diante dele, e ele comeu.

[21] Disseram-lhe seus servos: Que é isto que fizeste? Pela criança viva jejuaste e choraste; porém, depois que ela morreu, te levantaste e comeste pão.

[22] Respondeu ele: Vivendo ainda a criança, jejuei e chorei, porque dizia: Quem sabe se o SENHOR se compadecerá de mim, e continuará viva a criança?

[23] Porém, agora que é morta, por que jejuaria eu? Poderei eu fazê-la voltar? Eu irei a ela, porém ela não voltará para mim.

[24] Então, Davi veio a Bate-Seba, consolou-a e se deitou com ela; teve ela um filho a quem Davi deu o nome de Salomão; e o SENHOR o amou.

[25] Davi o entregou nas mãos do profeta Natã, e este lhe chamou Jedidias, por amor do SENHOR.

Davi conquista Rabá

1 Crônicas 20.1-3

[26] Entretanto, pelejou Joabe contra Rabá, dos filhos de Amom, e tomou a cidade real.

говорехме и той не слушаше думите ни. Колко ли ще се измъчва, ако му кажем, че детето е умряло!

[19] Но Давид, като видя, че слугите му шепнеха помежду си, разбра, че детето беше умряло. Затова Давид каза на слугите си: Умря ли детето? А те отговориха: Умря.

[20] Тогава Давид стана от земята, уми се и се помаза. Като смени дрехите си, влезе в Господния дом и се поклони. После отиде у дома си; и понеже поиска, сложиха пред него хляб и той яде.

[21] А слугите му му казаха: Какво направи ти? Ти постѝ и плака за детето, докато беше живо; а като умря детето, ти стана и яде хляб!

[22] А той отвърна: Докато детето беше още живо, постих и плаках, защото си казвах: Кой знае, може Бог да ми покаже милост и детето да остане живо?

[23] Но сега то умря. Защо да постя? Мога ли да го върна назад? Аз ще ида при него, а то няма да се върне при мене.

Раждането на Соломон

[24] След това Давид утеши жена си Витсавее, влезе при нея и лежа с нея. И тя роди син и го нарече Соломон. И Господ го възлюби

[25] и прати вест чрез пророка Натан, и го нарече Едидия, заради Господа.

Победа над амонците

[26] А Йоав воюва̀ против Рава на амонците и превзе царския град.

[27] Então, mandou Joabe mensageiros a Davi e disse: Pelejei contra Rabá e tomei a cidade das águas.

[28] Ajunta, pois, agora o resto do povo, e cerca a cidade, e toma-a, para não suceder que, tomando-a eu, se aclame sobre ela o meu nome.

[29] Reuniu, pois, Davi a todo o povo, e marchou para Rabá, e pelejou contra ela, e a tomou.

[30] Tirou a coroa da cabeça do seu rei; o peso da coroa era de um talento de ouro, e havia nela pedras preciosas, e foi posta na cabeça de Davi; e da cidade levou mui grande despojo.

[31] Trazendo o povo que havia nela, fê-lo passar a serras, e a picaretas, e a machados de ferro, e em fornos de tijolos; e assim fez a todas as cidades dos filhos de Amom. Voltou Davi com todo o povo para Jerusalém.

2 Samuel 13

O incesto de Amnom

[1] Tinha Absalão, filho de Davi, uma formosa irmã, cujo nome era Tamar. Amnom, filho de Davi, se enamorou dela.

[2] Angustiou-se Amnom por Tamar, sua irmã, a ponto de adoecer, pois, sendo ela virgem, parecia-lhe impossível fazer-lhe coisa alguma.

[27] И Йоав прати вестоносци до Давид да кажат: Воювах против Рава и дори превзех града на водите.

[28] Сега събери останалия народ, разположи стана си против града и го завладей, да не би аз да завладея града и той да се нарече с моето име.

[29] Затова Давид събра целия народ и отиде в Рава, би се против нея и я завладя.

[30] Взеха от главата на царя им короната му, която тежеше един златен талант и беше украсена със скъпоценни камъни, и я положиха на главата на Давид. И той изнесе от града много плячка.

[31] Изведе и народа, който живееше в града, и го подложи под триони, под железни дикани и под железни брадви, и го преведе през пещи за тухли. Така постъпи с всички градове на амонците. Тогава Давид се върна с целия народ в Йерусалим.

2 Царе 13

ИЗПИТАНИЯ И СКЪРБИ НА ДАВИД

Амнон опозорява сестра си Тамар

[1] След това Амнон, Давидовият син, залюби сестрата, която имаше Авесалом, Давидовият син – една хубавица на име Тамар.

[2] А Амнон, дотолкова се измъчваше, че се разболя заради сестра си Тамар; защото беше девица и на Амнон се виждаше много трудно да стори нещо с нея.

[3] Tinha, porém, Amnom um amigo cujo nome era Jonadabe, filho de Siméia, irmão de Davi; Jonadabe era homem mui sagaz.

[4] E ele lhe disse: Por que tanto emagreces de dia para dia, ó filho do rei? Não mo dirás? Então, lhe disse Amnom: Amo Tamar, irmã de Absalão, meu irmão.

[5] Disse-lhe Jonadabe: Deita-te na tua cama e finge-te doente; quando teu pai vier visitar-te, dize-lhe: Peço-te que minha irmã Tamar venha e me dê de comer pão, pois, vendo-a eu preparar-me a comida, comerei de sua mão.

[6] Deitou-se, pois, Amnom e fingiu-se doente; vindo o rei visitá-lo, Amnom lhe disse: Peço-te que minha irmã Tamar venha e prepare dois bolos à minha presença, para que eu coma de sua mão.

[7] Então, Davi mandou dizer a Tamar em sua casa: Vai à casa de Amnom, teu irmão, e faze-lhe comida.

[8] Foi Tamar à casa de Amnom, seu irmão, e ele estava deitado. Tomou ela a massa e a amassou, fez bolos diante dele e os cozeu.

[9] Tomou a assadeira e virou os bolos diante dele; porém ele recusou comer. Disse Amnom: Fazei retirar a todos da minha presença. E todos se retiraram.

[10] Então, disse Amnom a Tamar: Traze a comida à câmara, e comerei da tua mão. Tomou Tamar os bolos que fizera e os levou a Amnom, seu irmão, à câmara.

[3] Но Амнон имаше един приятел на име Йонадав, син на Давидовия брат Сама. Йонадав беше много хитър човек.

[4] Той каза на Амнон: Защо ти, сине на царя, слабееш толкова от ден на ден? Не искаш ли да ми кажеш причината? И Амнон му отговори: Обичам Тамар, сестрата на брат ми Авесалом.

[5] А Йонадав му предложи: Легни на леглото си и се престори на болен. Когато баща ти дойде да те види, кажи му: Нека дойде, моля, сестра ми Тамар. Нека ми даде хляб да ям и нека сготви ястието пред мене, за да видя и да ям от ръката ѝ.

[6] И така, Амнон легна и се престори на болен, а когато царят дойде да го види, Амнон му каза: Нека дойде, моля, сестра ми Тамар. Нека направи пред мене две питки, за да ям от ръката ѝ.

[7] Тогава Давид прати у дома да кажат на Тамар: Иди сега в къщата на брат си Амнон и му сготви ястие.

[8] И Тамар отиде в къщата на брат си Амнон, който беше на легло. И като взе и замеси тесто, направи питки пред него и ги изпържи.

[9] После взе тавата и ги изсипа пред него, но той отказа да яде. Амнон нареди: Изведете всички навън! И всички си излязоха.

[10] Тогава Амнон каза на Тамар: Донеси ястието в спалнята, за да ям от ръката ти. И така, Тамар взе питките, които

беше направила, и ги донесе в спалнята при брат си Амнон.

11 Quando lhos oferecia para que comesse, pegou-a e disse-lhe: Vem, deita-te comigo, minha irmã.

11 А като ги донесе близо до него, за да яде, той я хвана и ѝ каза: Ела, легни с мене, сестро моя.

12 Porém ela lhe disse: Não, meu irmão, não me forces, porque não se faz assim em Israel; não faças tal loucura.

12 Но тя му отговори: Не, брате мой, не ме насилвай, защото не е прилично да стане такова нещо в Израил. Не върши това безумие!

13 Porque, aonde iria eu com a minha vergonha? E tu serias como um dos loucos de Israel. Agora, pois, peço-te que fales ao rei, porque não me negará a ti.

13 Аз къде ще скрия срама си? А и ти ще бъдеш като един от безумните в Израил. И така, сега, моля, говори на царя; защото той няма да ме откаже на тебе.

14 Porém ele não quis dar ouvidos ao que ela lhe dizia; antes, sendo mais forte do que ela, forçou-a e se deitou com ela.

14 Но той отказа да послуша думите ѝ; и понеже беше по-силен от нея, изнасили я и лежа с нея.

15 Depois, Amnom sentiu por ela grande aversão, e maior era a aversão que sentiu por ela que o amor que ele lhe votara. Disse-lhe Amnom: Levanta-te, vai-te embora.

15 Тогава Амнон я намрази с много голяма омраза, така че омразата, с която я намрази, беше по-голяма от любовта, с която я беше обичал. И Амнон ѝ каза: Стани, върви си.

16 Então, ela lhe disse: Não, meu irmão; porque maior é esta injúria, lançando-me fora, do que a outra que me fizeste. Porém ele não a quis ouvir.

16 А тя му отговори: Не така, защото това зло, че ме гониш, е по-голямо от другото, което ми направи. Но той отказа да я послуша.

17 Chamou a seu moço, que o servia, e disse: Deita fora esta e fecha a porta após ela.

17 И извика момъка, който му прислужваше, и му заповяда: Изведи сега тази вън оттук и заключи вратата след нея.

18 Trazia ela uma túnica talar de mangas compridas, porque assim se vestiam as donzelas filhas do rei. Mesmo assim o servo a deitou fora e fechou a porta após ela.

18 А тя беше облечена в шарена дреха, защото царските дъщери, девиците, се обличаха в такива дрехи. И така, слугата му я изведе вън и заключи вратата след нея.

[19] Então, Tamar tomou cinza sobre a cabeça, rasgou a túnica talar de mangas compridas que trazia, pôs as mãos sobre a cabeça e se foi andando e clamando.

[20] Absalão, seu irmão, lhe disse: Esteve Amnom, teu irmão, contigo? Ora, pois, minha irmã, cala-te; é teu irmão. Não se angustie o teu coração por isso. Assim ficou Tamar e esteve desolada em casa de Absalão, seu irmão.

[21] Ouvindo o rei Davi todas estas coisas, muito se lhe acendeu a ira.

[22] Porém Absalão não falou com Amnom nem mal nem bem; porque odiava a Amnom, por ter este forçado a Tamar, sua irmã.

Absalão mata a Amnom

[23] Passados dois anos, Absalão tosquiava em Baal-Hazor, que está junto a Efraim, e convidou Absalão todos os filhos do rei.

[24] Foi ter Absalão com o rei e disse: Eis que teu servo faz a tosquia; peço que com o teu servo venham o rei e os seus servidores.

[25] O rei, porém, disse a Absalão: Não, filho meu, não vamos todos juntos, para não te sermos pesados. Instou com ele Absalão, porém ele não quis ir; contudo, o abençoou.

[26] Então, disse Absalão: Se não queres ir, pelo menos deixa ir conosco Amnom, meu irmão. Porém o rei lhe disse: Para que iria ele contigo?

[19] Тогава Тамар сложи пепел на главата си, раздра шарената дреха, която беше на нея, и като положи ръка на главата си, тръгна си и викаше, като вървеше.

Отмъщението на Авесалом

[20] А брат ѝ Авесалом я попита: Брат ти Амнон ли се поруга с тебе? Мълчи сега, сестро моя. Той ти е брат. Не оскърбявай сърцето си за това нещо. И така, Тамар живееше като вдовица в дома на брат си Авесалом.

[21] А когато цар Давид чу всички тези работи, много се разгневи.

[22] Освен това Авесалом не казваше на Амнон нито зло, нито добро. Но Авесалом мразеше Амнон за това, че беше изнасилил сестра му Тамар.

[23] След цели две години Авесалом имаше стригачи във Ваал-асор, който е близо до Ефрем. И Авесалом покани всички царски синове.

[24] Авесалом отиде и при царя и му каза: Слугата ти има сега стригачи. Нека дойде, моля, царят и слугите му със слугата ти.

[25] А царят отвърна на Авесалом: Не, сине мой, да не идваме всички, за да не те отегчаваме. Авесалом го молеше настойчиво, но царят отказа да иде, а го благослови.

[26] Тогава Авесалом каза: Ако не, тогава нека дойде с нас поне брат ми Амнон. И царят му каза: Защо да идва с тебе?

[27] Insistindo Absalão com ele, deixou ir com ele Amnom e todos os filhos do rei.

[27] Но понеже Авесалом настояваше, той позволи да отидат с него Амнон и всички царски синове.

[28] Absalão deu ordem aos seus moços, dizendo: Tomai sentido; quando o coração de Amnom estiver alegre de vinho, e eu vos disser: Feri a Amnom, então, o matareis. Não temais, pois não sou eu quem vo-lo ordena? Sede fortes e valentes.

[28] Тогава Авесалом заповяда на слугите си: Внимавайте – когато Амноновото сърце се развесели от виното и аз ви кажа: Поразете Амнон!, тогава го убийте. Не се бойте! Не ви ли заповядвам аз? Бъдете дързновени и храбри.

[29] E os moços de Absalão fizeram a Amnom como Absalão lhes havia ordenado. Então, todos os filhos do rei se levantaram, cada um montou seu mulo, e fugiram.

[29] И Авесаломовите слуги постъпиха с Амнон, както Авесалом заповяда. Тогава всички царски синове станаха, възседнаха всеки на мулето си и побегнаха.

[30] Iam eles ainda de caminho, quando chegou a notícia a Davi: Absalão feriu todos os filhos do rei, e nenhum deles ficou.

[30] И докато те бяха още на път, до Давид стигна слух, че Авесалом избил всички царски синове и не останал нито един от тях.

[31] Então, o rei se levantou, rasgou as suas vestes e se lançou por terra; e todos os seus servos que estavam presentes rasgaram também as suas vestes.

[31] Тогава царят стана, раздра дрехите си и легна на земята. И всичките му слуги, които присъстваха там, раздраха дрехите си.

[32] Mas Jonadabe, filho de Siméia, irmão de Davi, respondeu e disse: Não pense o meu senhor que mataram a todos os jovens, filhos do rei, porque só morreu Amnom; pois assim já o revelavam as feições de Absalão, desde o dia em que sua irmã Tamar foi forçada por Amnom.

[32] А Йонадав, син на Сама, Давидовия брат, проговори: Да не мисли господарят ми, че са избили всичките младежи, царските синове. Само Амнон е умрял, понеже с дума от Авесалом това е било решено от деня, когато Амнон обезчести сестра му Тамар.

[33] Não meta, pois, agora, na cabeça o rei, meu senhor, tal coisa, supondo que morreram todos os filhos do rei; porque só morreu Amnom.

[33] И така, сега господарят ми, царят, да не се безпокои от мисълта, че всичките царски синове са измрели, защото само Амнон е умрял.

[34] Absalão fugiu. O moço que estava de guarda, levantando os olhos, viu que vinha muito povo pelo caminho por detrás dele, pelo lado do monte.

[35] Então, disse Jonadabe ao rei: Eis aí vêm os filhos do rei; segundo a palavra de teu servo, assim sucedeu.

[36] Mal acabara de falar, chegavam os filhos do rei e, levantando a voz, choraram; também o rei e todos os seus servos choraram amargamente.

Absalão foge para Talmai

[37] Absalão, porém, fugiu e se foi a Talmai, filho de Amiúde, rei de Gesur. E Davi pranteava a seu filho todos os dias.

[38] Assim, Absalão fugiu, indo para Gesur, onde esteve três anos.

[39] Então, o rei Davi cessou de perseguir a Absalão, porque já se tinha consolado acerca de Amnom, que era morto.

2 Samuel 14

Absalão volta para Jerusalém

[1] Percebendo, pois, Joabe, filho de Zeruia, que o coração do rei começava a inclinar-se para Absalão,

[2] mandou trazer de Tecoa uma mulher sábia e lhe disse: Finge que estás profundamente triste, põe vestidos de luto, não te unjas com óleo e sê como mulher que há já muitos dias está de luto por algum morto.

[3] Apresenta-te ao rei e fala-lhe tais e tais palavras. E Joabe lhe pôs as palavras na boca.

[34] А Авесалом побегна. В това време момъкът, който пазеше на стража, като погледна, видя, че много хора идваха по пътя зад него край хълма.

[35] Йонадав каза на царя: Ето, царските синове идват. Както каза слугата ти, така е станало.

[36] След като изговори това, царските синове дойдоха и плакаха силно. Също и царят, и всички останали плакаха много.

[37] Но Авесалом побегна и отиде при гесурския цар Талмай, Амиудовия син. А Давид жалееше за сина си всеки ден.

[38] И така, Авесалом побегна, отиде в Гесур и живя там три години.

[39] А душата на цар Давид чезнеше по Авесалом, защото се беше утешил за смъртта на Амнон.

2 Царе 14

Застъпничество на Йоав за Авесалом

[1] Йоав, Саруиният син, забеляза, че сърцето на царя беше привързано към Авесалом.

[2] Затова Йоав прати в Текое и доведоха оттам една умна жена, и той ѝ каза: Престори се, че си в траур, облечи траурни дрехи, не се помазвай с масло, а се престори на жена, която жалее дълго време за мъртвец.

[3] И иди при царя и му говори според тези думи. И Йоав я подучи какво да говори.

[4] A mulher tecoíta apresentou-se ao rei, e, inclinando-se, prostrou-se com o rosto em terra, e disse: Salva-me, ó rei!

[4] Когато текойката дойде да говори на царя, падна с лице на земята, поклони се и каза: Помогни ми, царю.

[5] Perguntou-lhe o rei: Que tens? Ela respondeu: Ah! Sou mulher viúva; morreu meu marido.

[5] И царят ѝ каза: Какво ти е? А тя отговори: Ах! Аз съм вдовица. Мъжът ми умря.

[6] Tinha a tua serva dois filhos, os quais brigaram entre si no campo, e não houve quem os apartasse; um feriu ao outro e o matou.

[6] Слугинята ти имаше двама сина. Те двамата се сбиха на полето. Нямаше кой да ги разтърве и единият удари другия и го уби.

[7] Eis que toda a parentela se levantou contra a tua serva, e disseram: Dá-nos aquele que feriu a seu irmão, para que o matemos, em vingança da vida de quem ele matou e para que destruamos também o herdeiro. Assim, apagarão a última brasa que me ficou, de sorte que não deixam a meu marido nome, nem sobrevivente na terra.

[7] И, ето, всички роднини застанаха против слугинята ти и казаха: Предай онзи, който удари брат си, за да го убием за живота на брат му, когото уби. Така ще изтребим и наследника. С това те ще угасят въглена, който ми е останал, и няма да оставят на мъжа ми нито име, нито потомство по лицето на земята.

[8] Disse o rei à mulher: Vai para tua casa, e eu darei ordens a teu respeito.

[8] Царят каза на жената: Иди у дома си. Аз ще се разпоредя за теб.

[9] Disse a mulher tecoíta ao rei: A culpa, ó rei, meu senhor, caia sobre mim e sobre a casa de meu pai; o rei, porém, e o seu trono sejam inocentes.

[9] А текойката отговори на царя: Господарю мой, царю, беззаконието нека бъде върху мен и върху бащиния ми дом, а царят и престолът нека бъдат невинни.

[10] Disse o rei: Quem falar contra ti, traze-mo a mim; e nunca mais te tocará.

[10] И царят отвърна: Който проговори против тебе, доведи го при мен и няма вече да те докачи.

[11] Disse ela: Ora, lembra-te, ó rei, do SENHOR, teu Deus, para que os vingadores do sangue não se multipliquem a matar e exterminem meu filho. Respondeu ele: Tão certo como vive o SENHOR, não há de cair

[11] А тя каза: Моля, нека царят помни Господа, своя Бог, за да не продължава отмъстителят за кръвта да изтребва и да не погуби сина ми. Той ѝ каза: Заклевам се в живота на Господа,

no chão nem um só dos cabelos de teu filho.

12 Então, disse a mulher: Permite que a tua serva fale uma palavra contigo, ó rei, meu senhor. Disse ele: Fala.

13 Prosseguiu a mulher: Por que pensas tu doutro modo contra o povo de Deus? Pois, em pronunciando o rei esse juízo, condena-se a si mesmo, visto que não quer fazer voltar o seu desterrado.

14 Porque temos de morrer e somos como águas derramadas na terra que já não se podem juntar; pois Deus não tira a vida, mas cogita meios para que o banido não permaneça arrojado de sua presença.

15 Se vim, agora, falar esta palavra ao rei, meu senhor, é porque o povo me atemorizou; pois dizia a tua serva: Falarei ao rei; porventura, ele fará segundo a palavra da sua serva.

16 Porque o rei atenderá, para livrar a sua serva da mão do homem que intenta destruir tanto a mim como a meu filho da herança de Deus.

17 Dizia mais a tua serva: Seja, agora, a palavra do rei, meu senhor, para a minha tranqüilidade; porque, como um anjo de Deus, assim é o rei, meu senhor, para discernir entre o bem e o mal. O SENHOR, teu Deus, será contigo.

18 Então, respondeu o rei e disse à mulher: Peço-te que não me encubras o que eu te perguntar. Respondeu a mulher: Pois fale o rei, meu senhor.

нито един косъм от сина ти няма да падне на земята.

12 Тогава жената отговори: Нека каже, моля, слугинята ти още една дума на господаря си, царя. И той каза: Кажи.

13 Жената проговори: Защо си намислил такова нещо против Божия народ? Понеже царят, като казва това, излиза виновен затова, че царят не възвръща своя син изгнаник.

14 Защото е неизбежно ние да умрем и сме като вода, разляна по земята, която не се събира пак. А и Бог не отнема живот, а изнамира средства, така че изгнаникът да не остане отдалечен от Него.

15 По тази причина дойдох да кажа това на господаря си, царя. Народът ме уплаши и слугинята ти си каза: Ще говоря сега на царя. Може би царят ще изпълни молбата на слугинята си.

16 Защото царят ще послуша, за да избави слугинята си от ръката на човека, който иска да погуби и мен, и сина ми от Божието наследство.

17 И слугинята ти си каза: Думата на господаря ми нека бъде сега утешителна. Защото господарят ми, царят, е като Божий ангел, за да разсъждава за доброто и злото. А Господ, твоят Бог, да бъде с тебе.

18 Тогава царят отговори на жената: Моля, не скривай от мене това, за което ще те попитам. И жената каза: Нека проговори, моля, господарят ми, царят.

[19] Disse o rei: Não é certo que a mão de Joabe anda contigo em tudo isto? Respondeu ela: Tão certo como vive a tua alma, ó rei, meu senhor, ninguém se poderá desviar, nem para a direita nem para a esquerda, de tudo quanto o rei, meu senhor, tem dito; porque Joabe, teu servo, é quem me deu ordem e foi ele quem ditou à tua serva todas estas palavras.

[20] Para mudar o aspecto deste caso foi que o teu servo Joabe fez isto. Porém sábio é meu senhor, segundo a sabedoria de um anjo de Deus, para entender tudo o que se passa na terra.

[21] Então, o rei disse a Joabe: Atendi ao teu pedido; vai, pois, e traze o jovem Absalão.

[22] Inclinando-se Joabe, prostrou-se em terra, abençoou o rei e disse: Hoje, reconheço que achei mercê diante de ti, ó rei, meu senhor; porque o rei fez segundo a palavra do seu servo.

[23] Levantou-se Joabe, foi a Gesur e trouxe Absalão a Jerusalém.

[24] Disse o rei: Torne para a sua casa e não veja a minha face. Tornou, pois, Absalão para sua casa e não viu a face do rei.

A beleza de Absalão

[25] Não havia, porém, em todo o Israel homem tão celebrado por sua beleza como Absalão; da planta do pé ao alto da cabeça, não havia nele defeito algum.

[19] Царят я запита: С тебе ли е във всичко това ръката на Йоав? А жената отговори: Заклевам се в живота на душата ти, господарю мой, царю, никой не може да се отклони нито надясно, нито наляво от нищо, което изрече господарят ми, царят. Слугата ти Йоав, той ми заповяда и той ме научи какво да кажа.

[20] Слугата ти Йоав направи това, за да представи по този начин работата. И господарят ми е мъдър – с мъдростта на един Божий ангел, за да познава всичко, което има на света.

[21] Тогава царят каза на Йоав: Ето, ще направя това. Иди и доведи младежа Авесалом.

[22] Йоав падна с лице на земята, поклони се и благослови царя. И Йоав каза: Днес слугата ти позна, че придоби твоето благоволение, господарю мой, царю, защото царят изпълни желанието на слугата си.

[23] И така, Йоав стана, отиде в Гесур и доведе Авесалом в Йерусалим.

[24] А царят каза: Нека отиде в своята къща, а моето лице няма да види. Затова Авесалом отиде в своята си къща и не видя лицето на царя.

[25] А в целия Израил нямаше човек толкова много възхваляван за красотата си, колкото Авесалом. От петата на крака му чак до върха на главата му нямаше в него недостатък.

[26] Quando cortava o cabelo (e isto se fazia no fim de cada ano, porquanto muito lhe pesava), seu peso era de duzentos siclos, segundo o peso real.

[26] И когато острижеше главата си (защото всяка година я стрижеше, понеже косата му натежаваше, затова я подстригваше), претегляше косата си и тя тежеше двеста сикъла според царската теглилка.

[27] Também nasceram a Absalão três filhos e uma filha, cujo nome era Tamar; esta era mulher formosa à vista.

[27] На Авесалом се родиха трима сина и една дъщеря на име Тамар, която беше красива.

Absalão admitido à presença de Davi

[28] Tendo ficado Absalão dois anos em Jerusalém e sem ver a face do rei,

[28] И Авесалом остана в Йерусалим цели две години, без да види лицето на царя.

[29] mandou ele chamar a Joabe, para o enviar ao rei; porém ele não quis vir. Mandou chamá-lo segunda vez, mas ainda não quis ele vir.

[29] Тогава Авесалом повика Йоав, за да го изпрати при царя; но той отказа да дойде при него. Повика го втори път; но той пак отказа да дойде.

[30] Então, disse aos seus servos: Vede ali o pedaço de campo de Joabe pegado ao meu, e tem cevada nele; ide e metei-lhe fogo. E os servos de Absalão meteram fogo nesse pedaço de campo.

[30] Затова Авесалом каза на слугите си: Йоавовата нива е близо до моята. Там има ечемик: идете и го запалете. И така, Авесаломовите слуги подпалиха нивата.

[31] Então, Joabe se levantou, e foi à casa de Absalão, e lhe disse: Por que meteram fogo os teus servos no pedaço de campo que é meu?

[31] Тогава Йоав стана, отиде при Авесалом в къщата му и го попита: Защо слугите ти са запалили нивата ми?

[32] Respondeu Absalão a Joabe: Mandei chamar-te, dizendo: Vem cá, para que te envie ao rei, a dizer-lhe: Para que vim de Gesur? Melhor me fora estar ainda lá. Agora, pois, quero ver a face do rei; se há em mim alguma culpa, que me mate.

[32] А Авесалом отговори на Йоав: Пратих до тебе да ти кажат: Ела тук, за да те пратя при царя да му кажеш: Защо съм дошъл от Гесур? По-добре щеше да е за мене да бях още там. Нека сега видя лицето на царя и ако има неправда в мене, нека ме убие.

[33] Então, Joabe foi ao rei e lho disse. Chamou o rei a Absalão, e este se lhe apresentou e inclinou-se sobre o rosto em terra, diante do rei. O rei beijou a Absalão.

[33] Тогава Йоав отиде при царя и му извести това. И царят повика Авесалом, който, като дойде при него, се поклони

с лице до земята пред царя. И царят целуна Авесалом.

2 Samuel 15

A revolta de Absalão e a fuga de Davi

[1] Depois disto, Absalão fez aparelhar para si um carro e cavalos e cinqüenta homens que corressem adiante dele.

[2] Levantando-se Absalão pela manhã, parava à entrada da porta; e a todo homem que tinha alguma demanda para vir ao rei a juízo, o chamava Absalão a si e lhe dizia: De que cidade és tu? Ele respondia: De tal tribo de Israel é teu servo.

[3] Então, Absalão lhe dizia: Olha, a tua causa é boa e reta, porém não tens quem te ouça da parte do rei.

[4] Dizia mais Absalão: Ah! Quem me dera ser juiz na terra, para que viesse a mim todo homem que tivesse demanda ou questão, para que lhe fizesse justiça!

[5] Também, quando alguém se chegava para inclinar-se diante dele, ele estendia a mão, pegava-o e o beijava.

[6] Desta maneira fazia Absalão a todo o Israel que vinha ao rei para juízo e, assim, ele furtava o coração dos homens de Israel.

[7] Ao cabo de quatro anos, disse Absalão ao rei: Deixa-me ir a Hebrom cumprir o voto que fiz ao SENHOR.

2 Царе 15

Въстанието на Авесалом и бягството на Давид от Йерусалим

[1] След това Авесалом си набави колесници и коне и петдесет мъже, които да тичат пред него.

[2] И Авесалом ставаше рано, заставаше край пътя до портата; и когато някой имаше дело, за което трябваше да дойде пред царя за съд, Авесалом го викаше и го питаше: От кой град си? А той отговаряше: Слугата ти е от еди-кое си Израилево племе.

[3] Тогава Авесалом му казваше: Виж, твоята работа е добра и права, но от страна на царя няма кой да те чуе.

[4] Авесалом прибавяше още: Да бях самопоставен съдия на тази страна, за да може да идва при мене всеки, който има спор или дело, за да го оправдавам!

[5] И когато някой се приближаваше да му се поклони, той протягаше ръка, прегръщаше го и го целуваше.

[6] Така постъпваше Авесалом с всеки израилтянин, който идваше при царя за съд. По този начин Авесалом подмамваше сърцата на Израилевите мъже.

[7] След като изминаха четири години, Авесалом каза на царя: Моля, позволи ми да отида в Хеврон, за да изпълня оброка, който направих на Господа.

[8] Porque, morando em Gesur, na Síria, fez o teu servo um voto, dizendo: Se o SENHOR me fizer tornar a Jerusalém, prestarei culto ao SENHOR.

[8] Слугата ти направи оброк, когато живееше в Гесур, в Сирия, като казах: Ако наистина Господ ме върне в Йерусалим, тогава ще послужа на Господа.

[9] Então, lhe disse o rei: Vai-te em paz. Levantou-se, pois, e foi para Hebrom.

[9] Царят му каза: Иди с мир. И така, той тръгна и отиде в Хеврон.

[10] Enviou Absalão emissários secretos por todas as tribos de Israel, dizendo: Quando ouvirdes o som das trombetas, direis: Absalão é rei em Hebrom!

[10] А Авесалом разпрати шпиони по всички Израилеви племена да казват: Щом чуете тръбния звук, кажете: Авесалом се възцари в Хеврон.

[11] De Jerusalém foram com Absalão duzentos homens convidados, porém iam na sua simplicidade, porque nada sabiam daquele negócio.

[11] А с Авесалом тръгнаха от Йерусалим двеста мъже; те бяха поканени и отидоха чистосърдечно, без да знаят нещо.

[12] Também Absalão mandou vir Aitofel, o gilonita, do conselho de Davi, da sua cidade de Gilo; enquanto ele oferecia os seus sacrifícios, tornou-se poderosa a conspirata, e crescia em número o povo que tomava o partido de Absalão.

[12] После, докато принасяше жертвите, Авесалом покани Давидовия съветник, гилонеца Ахитофел, от града му Гило. И заговорът беше силен, понеже народът постоянно се умножаваше около Авесалом.

[13] Então, veio um mensageiro a Davi, dizendo: Todo o povo de Israel segue decididamente a Absalão.

[13] Тогава при Давид дойде вестоносец и му каза: Сърцата на Израилевите мъже се обърнаха към Авесалом.

[14] Disse, pois, Davi a todos os seus homens que estavam com ele em Jerusalém: Levantai-vos, e fujamos, porque não poderemos salvar-nos de Absalão. Dai-vos pressa a sair, para que não nos alcance de súbito, lance sobre nós algum mal e fira a cidade a fio de espada.

[14] А Давид нареди на всички слуги, които бяха с него в Йерусалим: Станете да бягаме, иначе никой от нас няма да може да се спаси от Авесалом. Побързайте да вървим, да не би да ни застигне скоро, да докара зло върху нас и да порази града с острието на меча.

[15] Então, os homens do rei lhe disseram: Eis aqui os teus servos, para tudo quanto determinar o rei, nosso senhor.

[15] Царските слуги казаха на царя: Слугите ти са готови да вършат всичко, което избере господарят ни, царят.

[16] Saiu o rei, e todos os de sua casa o seguiram; deixou, porém, o rei dez concubinas, para cuidarem da casa.

[16] И така, царят излезе и целият му дом след него. А царят остави десет жени, наложници, да пазят къщата.

[17] Tendo, pois, saído o rei com todo o povo após ele, pararam na última casa.

[17] Царят излезе и целият народ го последва, и се спряха на едно далечно място.

[18] Todos os seus homens passaram ao pé dele; também toda a guarda real e todos os geteus, seiscentos homens que o seguiram de Gate, passaram adiante do rei.

[18] Всичките му слуги вървяха близо до него, а всички херетци, фелетци и гетци, шестстотин мъже, които го бяха последвали от Гет, вървяха пред царя.

A lealdade de Itai

[19] Disse, pois, o rei a Itai, o geteu: Por que irias também tu conosco? Volta e fica-te com quem vier a ser o rei, porque és estrangeiro e desterrado de tua pátria.

[19] Тогава царят каза на гетеца Итай: Защо идваш и ти с нас? Върни се и остани с царя, защото си чужденец и си се преселил от мястото си.

[20] Chegaste ontem, e já te levaria eu, hoje, conosco a vaguear, quando eu mesmo não sei para onde vou? Volta, pois, e faze voltar a teus irmãos contigo. E contigo sejam misericórdia e fidelidade.

[20] Ти дойде вчера; и днес да те карам ли да скиташ с нас? Аз ще ида където мога, а ти се върни. Заведи с теб и братята си. Милост и вярност да бъдат с теб!

[21] Respondeu, porém, Itai ao rei: Tão certo como vive o SENHOR, e como vive o rei, meu senhor, no lugar em que estiver o rei, meu senhor, seja para morte seja para vida, lá estará também o teu servo.

[21] А Итай отговори на царя: Заклевам сев живота на Господа и в живота на господаря ми, царя, където и да бъде господарят ми, царят, било за смърт, било за живот, там ще бъде и слугата ти.

[22] Então, disse Davi a Itai: Vai e passa adiante. Assim, passou Itai, o geteu, e todos os seus homens, e todas as crianças que estavam com ele.

[22] Тогава Давид каза на Итай: Иди и премини. И така, преминаха гетецът Итай и всичките му мъже, и всички деца, които бяха с него.

[23] Toda a terra chorava em alta voz; e todo o povo e também o rei passaram o ribeiro de Cedrom, seguindo o caminho do deserto.

[23] А хората от цялата местност плачеха със силен глас, докато преминаваше целият народ. Царят премина потока Кедрон и целият народ потегли по пътя за пустинята.

Zadoque, Abiatar e Husai voltam para Jerusalém

[24] Eis que Abiatar subiu, e também Zadoque, e com este todos os levitas que levavam a arca da Aliança de Deus; puseram ali a arca de Deus, até que todo o povo acabou de sair da cidade.

[25] Então, disse o rei a Zadoque: Torna a levar a arca de Deus à cidade. Se achar eu graça aos olhos do SENHOR, ele me fará voltar para lá e me deixará ver assim a arca como a sua habitação.

[26] Se ele, porém, disser: Não tenho prazer em ti, eis-me aqui; faça de mim como melhor lhe parecer.

[27] Disse mais o rei a Zadoque, o sacerdote: Ó vidente, tu e Abiatar, voltai em paz para a cidade, e convosco também vossos dois filhos, Aimaás, teu filho, e Jônatas, filho de Abiatar.

[28] Olhai que me demorarei nos vaus do deserto até que me venham informações vossas.

[29] Zadoque, pois, e Abiatar levaram a arca de Deus para Jerusalém e lá ficaram.

[30] Seguiu Davi pela encosta das Oliveiras, subindo e chorando; tinha a cabeça coberta e caminhava descalço; todo o povo que ia com ele, de cabeça coberta, subiu chorando.

[31] Então, fizeram saber a Davi, dizendo: Aitofel está entre os que conspiram com Absalão. Pelo que disse Davi: Ó SENHOR,

[24] Дойде и Садок и заедно с него – всички левити, които носеха ковчега за плочите на Божия завет. И сложиха Божия ковчег (при който се качи и Авиатар), докато целият народ излезе от града.

[25] Тогава царят каза на Садок: Върни Божия ковчег в града. Ако придобия благоволението на Господа, Той ще ме възвърне, за да видя Него и обиталището Му.

[26] Но ако каже така: Нямам благоволение в теб, ето ме, нека ми стори каквото Му се вижда за добро.

[27] Царят каза още на свещеника Садок: Нали си ясновидец? Върни се в града с мир. С вас нека се върнат и двамата ви сина – твоят син Ахимаас и Авиатаровият син Йонатан.

[28] Аз ще се бавя при бродовете в пустинята, докато дойде вест от вас, за да знам какво да направя.

[29] И така, Садок и Авиатар върнаха Божия ковчег в Йерусалим и останаха там.

[30] А Давид се изкачваше по възвишението на маслинения хълм и плачеше, като се изкачваше. Вървеше бос и с покрита глава. И всички хора, които бяха с него, покриваха всеки главата си и плачеха, като се изкачваха.

[31] Тогава известиха на Давид, че и Ахитофел е между заговорниците с Авесалом. А Давид каза: Господи, моля Ти се, осуети съвета на Ахитофел.

peço-te que transtornes em loucura o conselho de Aitofel.

[32] Ao chegar Davi ao cimo, onde se costuma adorar a Deus, eis que Husai, o arquita, veio encontrar-se com ele, de manto rasgado e terra sobre a cabeça.

[33] Disse-lhe Davi: Se fores comigo, ser-me-ás pesado.

[34] Porém, se voltares para a cidade e disseres a Absalão: Eu serei, ó rei, teu servo, como fui, dantes, servo de teu pai, assim, agora, serei teu servo, dissipar-me-ás, então, o conselho de Aitofel.

[35] Tens lá contigo Zadoque e Abiatar, sacerdotes. Todas as coisas, pois, que ouvires da casa do rei farás saber a esses sacerdotes.

[36] Lá estão com eles seus dois filhos, Aimaás, filho de Zadoque, e Jônatas, filho de Abiatar; por meio deles, me mandareis notícias de todas as coisas que ouvirdes.

[37] Husai, pois, amigo de Davi, veio para a cidade, e Absalão entrou em Jerusalém.

2 Samuel 16

Davi e Ziba

[1] Tendo Davi passado um pouco além, dobrando o cimo, eis que lhe saiu ao encontro Ziba, servo de Mefibosete, com dois jumentos albardados e sobre eles duzentos pães, cem cachos de passas, cem frutas de verão e um odre de vinho.

[2] Perguntou o rei a Ziba: Que pretendes com isto? Respondeu Ziba: Os jumentos

[32] И когато Давид стигна на върха на хълма, където ставаше богопоклонение, архиецът Хусай го посрещна с раздраната си дреха и с пръст на главата си.

[33] Давид му каза: Ако дойдеш с мене, ще ми бъдеш в тежест,

[34] но ако се върнеш в града и кажеш на Авесалом: Царю, ще ти бъда слуга; както бях слуга на баща ти досега, така ще бъда слуга на тебе, тогава можеш да осуетиш в моя полза съвета на Ахитофел.

[35] Не са ли там с тебе свещениците Садок и Авиатар? И така, всичко, каквото би чул от царския дом, съобщи на свещениците Садок и Авиатар.

[36] Там с тях са двамата им сина, Ахимаас Садоков и Йонатан Авиатаров. Чрез тях ми съобщавайте всичко, каквото узнаете.

[37] И така, Давидовият приятел Хусай влезе в града. Също и Авесалом влезе в Йерусалим.

2 Царе 16

Управлението на Авесалом в Йерусалим

[1] Когато Давид беше превалил върха на хълма, Мемфивостеевият слуга Сива го срещна с два оседлани осела, на които имаше двеста хляба, сто грозда сухо грозде, сто наниза летни плодове и един мях с вино.

[2] Царят попита Сива: Защо носиш това? А Сива отвърна: Ослите са, за да язди

são para a casa do rei, para serem montados; o pão e as frutas de verão, para os moços comerem; o vinho, para beberem os cansados no deserto.

[3] Então, disse o rei: Onde está, pois, o filho de teu senhor? Respondeu Ziba ao rei: Eis que ficou em Jerusalém, pois disse: Hoje, a casa de Israel me restituirá o reino de meu pai.

[4] Então, disse o rei a Ziba: Teu é tudo que pertence a Mefibosete. Disse Ziba: Eu me inclino e ache eu mercê diante de ti, ó rei, meu senhor.

Davi amaldiçoado por Simei

[5] Tendo chegado o rei Davi a Baurim, eis que dali saiu um homem da família da casa de Saul, cujo nome era Simei, filho de Gera; saiu e ia amaldiçoando.

[6] Atirava pedras contra Davi e contra todos os seus servos, ainda que todo o povo e todos os valentes estavam à direita e à esquerda do rei.

[7] Amaldiçoando-o, dizia Simei: Fora daqui, fora, homem de sangue, homem de Belial;

[8] o SENHOR te deu, agora, a paga de todo o sangue da casa de Saul, cujo reino usurpaste; o SENHOR já o entregou nas mãos de teu filho Absalão; eis-te, agora, na tua desgraça, porque és homem de sangue.

[9] Então, Abisai, filho de Zeruia, disse ao rei: Por que amaldiçoaria este cão morto ao rei, meu senhor? Deixa-me passar e lhe tirarei a cabeça.

царското семейство, хлябовете и летните плодове – за да ги ядат момците, а виното – за да пият онези, които изнемощеят в пустинята.

[3] Тогава царят каза: Къде е синът на господаря ти? Сива му отговори: Остана в Йерусалим, защото си каза: Днес Израилевият дом ще ми възвърне бащиното ми царство.

[4] Царят каза на Сива: Твой е целият Мемфивостеев имот. И Сива каза: Кланям ти се. Нека придобия твоето благоволение, господарю мой, царю.

[5] А когато цар Давид стигна във Ваурим, оттам излезе един човек от семейството на Сауловия дом на име Семей, Гираев син. И като излезе, вървеше и проклинаше.

[6] И хвърляше камъни върху Давид и върху всичките му слуги. А целият народ и всички силни мъже бяха отдясно му и отляво му.

[7] Семей, като проклинаше, говореше така: Излез, излез, убиецо и беззаконнико!

[8] Господ докара върху тебе цялата кръв на дома на Саул, вместо когото ти се възцари. Господ предаде царството в ръката на сина ти Авесалом. Ето те в нещастието ти, защото си убиец.

[9] Тогава Авишай, Саруиният син, каза на царя: Защо това мъртво куче да кълне господаря ми, царя? Позволи ми да мина отсреща и да му отсека главата.

[10] Respondeu o rei: Que tenho eu convosco, filhos de Zeruia? Ora, deixai-o amaldiçoar; pois, se o SENHOR lhe disse: Amaldiçoa a Davi, quem diria: Por que assim fizeste?

[10] А царят отговори: Какво общо има между мен и вас, Саруини синове? Когато кълне и когато Господ му е казал: Прокълни Давид, кой може да му каже: Защо правиш така?

[11] Disse mais Davi a Abisai e a todos os seus servos: Eis que meu próprio filho procura tirar-me a vida, quanto mais ainda este benjamita? Deixai-o; que amaldiçoe, pois o SENHOR lhe ordenou.

[11] Давид каза още на Ависей и на всичките си слуги: Синът ми, който е излязъл от чреслата ми, търси да отнеме живота ми, а колко повече сега този вениаминец! Остави го, нека проклина, защото Господ му е заповядал.

[12] Talvez o SENHOR olhará para a minha aflição e o SENHOR me pagará com bem a sua maldição deste dia.

[12] Може би Господ ще погледне милостиво на унижението ми и ще ми въздаде добро вместо неговото проклинане днес.

[13] Prosseguiam, pois, o seu caminho, Davi e os seus homens; também Simei ia ao longo do monte, ao lado dele, caminhando e amaldiçoando, e atirava pedras e terra contra ele.

[13] И така, Давид и мъжете му вървяха по пътя; а Семей вървеше край хълма срещу него и проклинаше, като вървеше, хвърляше върху него камъни и прах.

[14] O rei e todo o povo que ia com ele chegaram exaustos ao Jordão e ali descansaram.

[14] А царят и целият народ, който беше с него, пристигнаха уморени и си починаха там.

Husai professa lealdade a Absalão

[15] Absalão, pois, e todo o povo, homens de Israel, vieram a Jerusalém; e, com ele, Aitofel.

[15] В това време Авесалом и целият народ, т. е. Израилевите мъже, дойдоха в Йерусалим, и Ахитофел дойде с него.

[16] Tendo-se apresentado Husai, o arquita, amigo de Davi, a Absalão, disse-lhe: Viva o rei, viva o rei!

[16] И когато архиецът Хусай, Давидовият приятел, дойде при Авесалом, Хусай каза на Авесалом: Да живее царят! Да живее царят!

[17] Porém Absalão disse a Husai: É assim a tua fidelidade para com o teu amigo Davi? Por que não foste com o teu amigo?

[17] А Авесалом го попита: Това ли е благостта ти към приятеля ти? Защо не отиде с приятеля си?

[18] Respondeu Husai a Absalão: Não, mas àquele a quem o SENHOR elegeu, e todo este povo, e todos os homens de Israel, a ele pertencerei e com ele ficarei.

[19] Ainda mais, a quem serviria eu? Porventura, não seria diante de seu filho? Como servi diante de teu pai, assim serei diante de ti.

Absalão e as concubinas de Davi

[20] Então, disse Absalão a Aitofel: Dai o vosso conselho sobre o que devemos fazer.

[21] Disse Aitofel a Absalão: Coabita com as concubinas de teu pai, que deixou para cuidar da casa; e, em ouvindo todo o Israel que te fizeste odioso para com teu pai, animar-se-ão todos os que estão contigo.

[22] Armaram, pois, para Absalão uma tenda no eirado, e ali, à vista de todo o Israel, ele coabitou com as concubinas de seu pai.

[23] O conselho que Aitofel dava, naqueles dias, era como resposta de Deus a uma consulta; tal era o conselho de Aitofel, tanto para Davi como para Absalão.

2 Samuel 17

O conselho de Aitofel e de Husai

[1] Disse ainda Aitofel a Absalão: Deixa-me escolher doze mil homens, e me disporei, e perseguirei Davi esta noite.

[2] Assaltá-lo-ei, enquanto está cansado e frouxo de mãos; espantá-lo-ei; fugirá todo o povo que está com ele; então, matarei apenas o rei.

[18] Хусай отвърна на Авесалом: Не, а когото Господ и този народ, и всички Израилеви мъже избраха, негов ще бъда и с него ще остана.

[19] При това на кого ще бъде служенето ми? Не е ли на сина на приятеля ми? Както съм служил на баща ти, така ще служа и на тебе.

[20] Тогава Авесалом каза на Ахитофел: Дайте ми съвет какво да правим.

[21] И Ахитофел каза на Авесалом: Влез при бащините си наложници, които е оставил да пазят къщата. Като чуе целият Израил, че си станал омразен на баща си, ще се укрепят ръцете на всички, които са с теб.

[22] И така, поставиха шатъра за Авесалом върху покрива на къщата, а Авесалом влезе при бащините си наложници пред очите на целия Израил.

[23] А в онова време съветът, който даваше Ахитофел, беше смятан все едно някой търсеше съвет от слово на Бога; за такъв се смяташе всеки Ахитофелов съвет и от Давид, и от Авесалом.

2 Царе 17

авид с Авесалом

[1] Ахитофел каза още на Авесалом: Да избера ли сега дванадесет хиляди мъже и да стана ли да преследвам Давид още тази нощ?

[2] Ще налетя върху него, като е уморен и ръцете му отслабнали. Ще го уплаша; и всички хора, които са с него, ще побегнат и ще поразя само царя.

[3] Farei voltar a ti todo o povo; pois a volta de todos depende daquele a quem procuras matar; assim, todo o povo estará em paz.

[3] Така ще възвърна целия народ към тебе, защото убиването на мъжа, когото ти търсиш, значи възвръщането на всички. Целият народ ще се примири.

[4] O parecer agradou a Absalão e a todos os anciãos de Israel.

[4] И това предложение се хареса на Авесалом и на всички Израилеви старейшини.

[5] Disse, porém, Absalão: Chamai, agora, a Husai, o arquita, e ouçamos também o que ele dirá.

[5] Тогава Авесалом каза: Повикай сега архиеца Хусай и нека чуем какво ще каже и той.

[6] Tendo Husai chegado a Absalão, este lhe falou, dizendo: Desta maneira falou Aitofel; faremos segundo a sua palavra? Se não, fala tu.

[6] И когато Хусай влезе при Авесалом, Авесалом каза: Така предлага Ахитофел. Да постъпим ли според неговия съвет? Ако не, говорѝ ти.

[7] Então, disse Husai a Absalão: O conselho que deu Aitofel desta vez não é bom.

[7] Хусай отговори на Авесалом: Не е добър съветът, който Ахитофел даде този път.

[8] Continuou Husai: Bem conheces teu pai e seus homens e sabes que são valentes e estão enfurecidos como a ursa no campo, roubada dos seus cachorros; também teu pai é homem de guerra e não passará a noite com o povo.

[8] Хусай каза още: Ти знаеш, че баща ти и неговите мъже са силни мъже и че са преогорчени в душа – като мечка, лишена от малките си в полето. И баща ти като военен мъж няма да пренощува с народа.

[9] Eis que, agora, estará de espreita nalguma cova ou em qualquer outro lugar; e será que, caindo no primeiro ataque alguns dos teus, cada um que o ouvir dirá: Houve derrota no povo que segue a Absalão.

[9] Сега се е скрил в някой трап или на някое друго място. Когато падне някой от твоите хора в началото на сражението, всеки, който чуе за това, ще каже: Поражение става между народа, който следва Авесалом.

[10] Então, até o homem valente, cujo coração é como o de leões, sem dúvida desmaiará; porque todo o Israel sabe que teu pai é herói e que homens valentes são os que estão com ele.

[10] Тогава даже юнакът, чието сърце е като на лъв, съвсем ще примре. Защото целият Израил знае, че баща ти е юнак и че онези, които са с него, са храбри мъже.

[11] Eu, porém, aconselho que a toda pressa se reúna a ti todo o Israel, desde Dã até Berseba, em multidão como a areia do mar; e que tu em pessoa vás no meio deles.
[12] Então, iremos a ele em qualquer lugar em que se achar e facilmente cairemos sobre ele, como o orvalho cai sobre a terra; ele não ficará, e nenhum dos homens que com ele estão, nem um só.

[13] Se ele se retirar para alguma cidade, todo o Israel levará cordas àquela cidade; e arrastá-la-emos até ao ribeiro, até que lá não se ache nem uma só pedrinha.

[14] Então, disseram Absalão e todos os homens de Israel: Melhor é o conselho de Husai, o arquita, do que o de Aitofel. Pois ordenara o SENHOR que fosse dissipado o bom conselho de Aitofel, para que o mal sobreviesse contra Absalão.

[15] Disse Husai a Zadoque e a Abiatar, sacerdotes: Assim e assim aconselhou Aitofel a Absalão e aos anciãos de Israel; porém assim e assim aconselhei eu.

[16] Agora, pois, mandai avisar depressa a Davi, dizendo: Não passes esta noite nos vaus do deserto, mas passa, sem demora, ao outro lado, para que não seja destruído o rei e todo o povo que com ele está.

[17] Estavam Jônatas e Aimaás junto a En-Rogel; e uma criada lhes dava aviso, e eles iam e diziam ao rei Davi, porque não podiam ser vistos entrar na cidade.

[11] Моят съвет е – по-добре да се събере при тебе целият Израил от Дан до Вирсавее, по брой, както пясъкът край морето, и ти лично да идеш в боя.
[12] Така ще налетим върху него в някое място, там, където се намира, и ще го нападнем, както пада росата на земята, така че от него и от всички хора, които са с него, няма да оставим нито един.
[13] Или ако намери убежище в някой град, тогава целият Израил ще донесе до онзи град въжета и ще го завлечем до потока, така че там да не остане нито едно камъче.
[14] Тогава Авесалом и всички Израилеви мъже казаха: Съветът на архиеца Хусай е по-добър от съвета на Ахитофел. (Защото Господ беше решил да осуети добрия съвет на Ахитофел, за да нанесе зло на Авесалом.)
[15] Тогава Хусай каза на свещениците Садок и Авиатар: Такъв и такъв съвет даде Ахитофел на Авесалом и Израилевите старейшини; а така и така ги посъветвах аз.
[16] И така, сега пратете бързо известие на Давид: Не оставай тази нощ при бродовете в пустинята, а непременно премини Йордан, за да не погинат царят и целият народ, който е с него.
[17] А Йонатан и Ахимаас стояха при извора Рогил, защото не смееха да влязат явно в града. Затова една слугиня отиде да им извести това и те отидоха и известиха на цар Давид.

[18] Viu-os, porém, um moço e avisou a Absalão; porém ambos partiram logo, apressadamente, e entraram em casa de um homem, em Baurim, que tinha um poço no seu pátio, ao qual desceram.

[19] A mulher desse homem tomou uma coberta, e a estendeu sobre a boca do poço, e espalhou grãos pilados de cereais sobre ela; assim, nada se soube.

[20] Chegando, pois, os servos de Absalão à mulher, àquela casa, disseram: Onde estão Aimaás e Jônatas? Respondeu-lhes a mulher: Já passaram o vau das águas. Havendo-os procurado, sem os achar, voltaram para Jerusalém.

[21] Mal se retiraram, saíram logo os dois do poço, e foram dar aviso a Davi, e lhe disseram: Levantai-vos e passai depressa as águas, porque assim e assim aconselhou Aitofel contra vós outros.

[22] Então, Davi e todo o povo que com ele estava se levantaram e passaram o Jordão; quando amanheceu, já nem um só havia que não tivesse passado o Jordão.

[23] Vendo, pois, Aitofel que não fora seguido o seu conselho, albardou o jumento, dispôs-se e foi para casa e para a sua cidade; pôs em ordem os seus negócios e se enforcou; morreu e foi sepultado na sepultura do seu pai.

[24] Davi chegou a Maanaim. Absalão, tendo passado o Jordão com todos os homens de Israel,

[18] А един момък ги видя и съобщи на Авесалом; но двамата отидоха бързо и влязоха в къщата на един човек във Ваурим, който имаше кладенец в двора си, и се спуснаха в него.

[19] Тогава жена му взе една покривка, простря я върху отвора на кладенеца и насипа върху нея чукано жито, така че нищо не се забелязваше.

[20] И когато Авесаломовите слуги дойдоха при жената в къщата и попитаха: Къде са Ахимаас и Йонатан? Жената им каза: Преминаха водния поток. И те ги потърсиха, но като не ги намериха, се върнаха в Йерусалим.

[21] А след заминаването им двамата излязоха от кладенеца и отидоха, и известиха на цар Давид. Казаха на Давид: Станете и преминете бързо реката, защото Ахитофел даде такъвсъвет против вас.

[22] Тогава Давид и целият народ, който беше с него, станаха и преминаха Йордан; до зори не остана нито един, който да не беше преминал Йордан.

[23] А Ахитофел, като видя, че съветът му не бе възприет, оседла осела си, стана и отиде у дома си, в своя град. И като нареди домашните си работи, се обеси. Така умря; и беше погребан в бащиния си гроб.

[24] Тогава Давид дойде в Маханаим; а Авесалом премина Йордан заедно с всички Израилеви мъже, които бяха с него.

[25] constituiu a Amasa em lugar de Joabe sobre o exército. Era Amasa filho de certo homem chamado Itra, o ismaelita, o qual se deitara com Abigail, filha de Naás, e irmã de Zeruia, mãe de Joabe.

[26] Israel, pois, e Absalão acamparam-se na terra de Gileade.

A vitória do exército de Davi sobre o de Absalão

[27] Tendo Davi chegado a Maanaim, Sobi, filho de Naás, de Rabá, dos filhos de Amom, e Maquir, filho de Amiel, de Lo-Debar, e Barzilai, o gileadita, de Rogelim,

[28] tomaram camas, bacias e vasilhas de barro, trigo, cevada, farinha, grãos torrados, favas e lentilhas;

[29] também mel, coalhada, ovelhas e queijos de gado e os trouxeram a Davi e ao povo que com ele estava, para comerem, porque disseram: Este povo no deserto está faminto, cansado e sedento.

2 Samuel 18

[1] Contou Davi o povo que tinha consigo e pôs sobre eles capitães de mil e capitães de cem.

[2] Davi enviou o povo: um terço sob o comando de Joabe, outro terço sob o de Abisai, filho de Zeruia e irmão de Joabe, e o outro terço sob o de Itai, o geteu. Disse o rei ao povo: Eu também sairei convosco.

[3] Respondeu, porém, o povo: Não sairás, porque, se formos obrigados a fugir, não se importarão conosco, nem ainda que metade de nós morra, pois tu vales por dez

[25] Авесалом постави Амаса за военачалник вместо Йоав. (А Амаса беше син на един човек на име Итра, израилтянин, който беше влязъл при Авигея, Наасовата дъщеря, сестра на Саруйя, Йоавовата майка.)

[26] И Израил и Авесалом разположиха стана си в галаадската земя.

[27] А когато Давид дойде в Маханаим, Совей, Наасовият син, от Рава на амонците, Махир, Амииловият син, от Ло-девар, и галаадецът Верзелай, от Рогелим,

[28] донесоха постелки, легени и пръстени съдове, жито, ечемик, брашно, пържено жито, боб, леща и други печени храни,

[29] мед, масло, овце и говеждо сирене на Давид и на народа с него, за да ядат. Защото си казаха: Народът е гладен, изнемощял и жаден в пустинята.

2 Царе 18

[1] След това Давид събра хората, които бяха с него, и постави над тях хилядници и стотници.

[2] И Давид изпрати народ – една трета под началството на Йоав, една трета под началството на Ависей, Саруиния син, Йоавовия брат, и една трета под началството на гетеца Итай. Царят каза на хората: И аз ще изляза с вас.

[3] Народът обаче отговори: Не излизай! Защото, ако ние побегнем, няма да ги е грижа за нас; дори да умрат и половината от нас, пак няма да ги е

mil de nós. Melhor será que da cidade nos prestes socorro.

[4] Tornou-lhes Davi: O que vos agradar, isso farei. Pôs-se o rei ao lado da porta, e todo o povo saiu a centenas e a milhares.

[5] Deu ordem o rei a Joabe, a Abisai e a Itai, dizendo: Tratai com brandura o jovem Absalão, por amor de mim. Todo o povo ouviu quando o rei dava a ordem a todos os capitães acerca de Absalão.

[6] Saiu, pois, o povo ao campo, a encontrar-se com Israel, e deu-se a batalha no bosque de Efraim.

[7] Ali, foi o povo de Israel batido diante dos servos de Davi; e, naquele mesmo dia, houve ali grande derrota, com a perda de vinte mil homens.

[8] Porque aí se estendeu a batalha por toda aquela região; e o bosque, naquele dia, consumiu mais gente do que a espada.

A morte de Absalão

[9] Indo Absalão montado no seu mulo, encontrou-se com os homens de Davi; entrando o mulo debaixo dos ramos espessos de um carvalho, Absalão, preso nele pela cabeça, ficou pendurado entre o céu e a terra; e o mulo, que ele montava, passou adiante.

[10] Vendo isto um homem, fez saber a Joabe e disse: Vi Absalão pendurado num carvalho.

грижа за нас; а ти си като десет хиляди от нас, затова е по-добре ти да си готов да ни помагаш от града.

[4] Царят им каза: Каквото ви се вижда за добре, ще направя. И така, царят застана до едната страна на портата, а целият народ излезе по стотици и хиляди.

[5] Тогава царят заповяда на Йоав, Авискй и Итай следното: Пощадете ми младежа Авесалом. И целият народ чу, когато царят заповядваше на всички военачалници за Авесалом.

[6] И така, народът излезе на полето против Израил; и сражението стана в Ефремовата гора.

[7] Там Израилевият народ беше разбит от Давидовите слуги и в онзи ден там стана голямо клане на двадесет хиляди души.

[8] Сражението в тази местност се разпростря по лицето на цялата околност и в онзи ден гората погълна повече народ, отколкото погълна мечът.

Смъртта на Авесалом и плачът на Давид за него

[9] И се случи така, че Авесалом се срещна с Давидовите слуги. А Авесалом яздеше на муле. Когато мулето влезе под гъстите клони на един голям дъб, косата му се заплете в дъба и той увисна между небето и земята; а мулето избяга изпод него.

[10] Един човек го видя и извести на Йоав: Видях Авесалом увиснал на един дъб.

11 Então, disse Joabe ao homem que lho fizera saber: Viste-o! Por que logo não o feriste ali, derrubando-o por terra? E forçoso me seria dar-te dez moedas de prata e um cinto.

11 А Йоав каза на човека, който му извести: Като си го видял, защо не го порази там до земята? Аз щях да ти дам десет сребърника и един пояс.

12 Disse, porém, o homem a Joabe: Ainda que me pesassem nas mãos mil moedas de prata, não estenderia a mão contra o filho do rei, pois bem ouvimos que o rei te deu ordem a ti, a Abisai e a Itai, dizendo: Guardai-me o jovem Absalão.

12 А човекът отговори на Йоав: И хиляда сребърника да бяха претеглени в шепата ми, не бих вдигнал ръката си против царския син; защото ние чухме как царят заповяда на теб, Ависей и Итай: Внимавайте всички, никой да не се докосне до младежа Авесалом.

13 Se eu tivesse procedido traiçoeiramente contra a vida dele, nada disso se esconderia ao rei, e tu mesmo te oporias.

13 Иначе, ако бях постъпил невярно против живота му, нищо не се укрива от царя и тогава сам ти би се обърнал против мене.

14 Então, disse Joabe: Não devo perder tempo, assim, contigo. Tomou três dardos e traspassou com eles o coração de Absalão, estando ele ainda vivo no meio do carvalho.

14 Тогава Йоав каза: Не трябва да си губя времето с такъв като теб. И като взе три стрели, прониза с тях сърцето на Авесалом, който беше още жив сред дъба.

15 Cercaram-no dez jovens, que levavam as armas de Joabe, e feriram a Absalão, e o mataram.

15 И десет момъка, Йоавови оръженосци, заобиколиха Авесалом, удариха го и го умъртвиха.

16 Então, tocou Joabe a trombeta, e o povo voltou de perseguir a Israel, porque Joabe deteve o povo.

16 Тогава Йоав засвири с тръбата и хората се върнаха от преследването на Израил. Така Йоав спря народа.

17 Levaram Absalão, e o lançaram no bosque, numa grande cova, e levantaram sobre ele mui grande montão de pedras; todo o Israel fugiu, cada um para a sua casa.

17 Те взеха Авесалом и го хвърлиха в един голям ров, вътре в гората, и натрупаха върху него голям куп камъни. И целият Израил побегна, всеки в шатъра си.

18 Ora, Absalão, quando ainda vivia, levantara para si uma coluna, que está no vale do Rei, porque dizia: Filho nenhum

18 А Авесалом, когато беше още жив, беше взел и издигнал за себе си стълб, който е в царската долина; защото си

tenho para conservar a memória do meu nome; e deu o seu próprio nome à coluna; pelo que até hoje se chama o Monumento de Absalão.

каза: Нямам син, който да опази паметта на името ми; затова нарече стълба на своето име; и той се нарича и до днес Авесаломов паметник.

Davi chora amargamente a morte de Absalão

[19] Então, disse Aimaás, filho de Zadoque: Deixa-me correr e dar notícia ao rei de que já o SENHOR o vingou do poder de seus inimigos.

[19] Тогава Ахимаас, Садоковият син, каза: Да побързам ли сега да занеса на царя известие, че Господ въздаде за него на неприятелите му?

[20] Mas Joabe lhe disse: Tu não serás, hoje, o portador de novas, porém outro dia o serás; hoje, não darás a nova, porque é morto o filho do rei.

[20] А Йоав му отвърна: Няма да носиш днес известия. Друг ден ще бъдеш вестоносец; а днес няма да носиш известия, понеже царският син умря.

[21] Disse Joabe ao etíope: Vai tu e dize ao rei o que viste. Inclinou-se a Joabe e correu.

[21] Тогава Йоав каза на Хусина: Иди, извести на царя, каквото си видял. И Хусина се поклони на Йоав и се завтече.

[22] Prosseguiu Aimaás, filho de Zadoque, e disse a Joabe: Seja o que for, deixa-me também correr após o etíope. Disse Joabe: Para que, agora, correrias tu, meu filho, pois não terás recompensa das novas?

[22] Тогава Ахимаас, Садоковият син, каза пак на Йоав: Каквото и да стане, нека тичам и аз, моля те, след Хусина. А Йоав му отговори: Защо искаш да тичаш, синко, като няма да има възнаграждение за известията?

[23] Seja o que for, tornou Aimaás, correrei. Então, Joabe lhe disse: Corre. Aimaás correu pelo caminho da planície e passou o etíope.

[23] Но той пак настоя: Каквото и да стане, нека изтичам. Тогава Йоав му каза: Тичай. И така, Ахимаас се затича през полския път и изпревари Хусина.

[24] Davi estava assentado entre as duas portas da entrada; subiu a sentinela ao terraço da porta sobre o muro e, levantando os olhos, viu que um homem chegava correndo só.

[24] А Давид седеше между двете порти. И един страж се изкачи на покрива на портата към стената и като погледна, видя, че един човек тичаше сам.

[25] Gritou, pois, a sentinela e o disse ao rei. O rei respondeu: Se vem só, traz boas notícias. E vinha andando e chegando.

[25] Стражът извика и извести на царя. А царят каза: Щом е сам, носи известия. И той притичваше и се приближаваше.

[26] Viu a sentinela outro homem que corria; então, gritou para a porta e disse: Eis que

[26] После стражът видя друг човек, който тичаше. И стражът извика към вратаря:

vem outro homem correndo só. Então, disse o rei: Também este traz boas-novas.

27 Disse mais a sentinela: Vejo o correr do primeiro; parece ser o correr de Aimaás, filho de Zadoque. Então, disse o rei: Este homem é de bem e trará boas-novas.

28 Gritou Aimaás e disse ao rei: Paz! Inclinou-se ao rei, com o rosto em terra, e disse: Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que nos entregou os homens que levantaram a mão contra o rei, meu senhor.

29 Então, perguntou o rei: Vai bem o jovem Absalão? Respondeu Aimaás: Vi um grande alvoroço, quando Joabe mandou o teu servo, ó rei, porém não sei o que era.

30 Disse o rei: Põe-te ao lado e espera aqui. Ele se pôs e esperou.

31 Chegou o etíope e disse: Boas-novas ao rei, meu senhor. Hoje, o SENHOR te vingou do poder de todos os que se levantaram contra ti.

32 Então, disse o rei ao etíope: Vai bem o jovem Absalão? Respondeu o etíope: Sejam como aquele os inimigos do rei, meu senhor, e todos os que se levantam contra ti para o mal.

33 Então, o rei, profundamente comovido, subiu à sala que estava por cima da porta e chorou; e, andando, dizia: Meu filho Absalão, meu filho, meu filho Absalão!

Виждам още един човек, който тича сам. Царят каза: И той носи известия.

27 Тогава стражът каза: Струва ми се, че тичането на първия прилича на тичането на Ахимаас, Садоковия син. А царят отговори: Добър човек е той и идва с добри известия.

28 Ахимаас извика на царя: Радвай се! Поклони се на царя с лице до земята и каза: Благословен да бъде Господ, твоят Бог, Който предаде хората, които повдигнаха ръка против господаря ми, царя.

29 И царят попита: Здрав ли е младежът Авесалом? А Ахимаас отговори: Когато Йоав изпрати вестоносец до царя – мене, слугата ти, видях само голямо смущение, но не знаех какво беше.

30 Царят каза: Обърни се и застани тук. И той се обърна и застана.

31 След това дойде Хусина. Той каза: Известия, господарю мой, царю! Защото днес Господ въздаде за тебе на всички, които се повдигнаха против тебе.

32 Царят запита Хусина: Здрав ли е младежът Авесалом? А Хусина отговори: Неприятелите на господаря ми, царя, и всички, които се повдигат против тебе за зло, дано станат като онзи младеж!

33 И царят се смути много, качи се в стаята над портата и плака. И като вървеше, говореше така: Сине мой Авесаломе, сине мой, сине мой

Quem me dera que eu morrera por ti, Absalão, meu filho, meu filho!

Авесаломе! Да бях умрял аз вместо теб, Авесаломе, сине мой, сине мой!

2 Samuel 19

Joabe reprova a Davi

1 Disseram a Joabe: Eis que o rei anda chorando e lastima-se por Absalão.

2 Então, a vitória se tornou, naquele mesmo dia, em luto para todo o povo; porque, naquele dia, o povo ouvira dizer: O rei está de luto por causa de seu filho.

3 Naquele mesmo dia, entrou o povo às furtadelas na cidade, como o faz quando foge envergonhado da batalha.

4 Tendo o rei coberto o rosto, exclamava em alta voz: Meu filho Absalão, Absalão, meu filho, meu filho!

5 Então, Joabe entrou na casa do rei e lhe disse: Hoje, envergonhaste a face de todos os teus servos, que livraram, hoje, a tua vida, e a vida de teus filhos, e de tuas filhas, e a vida de tuas mulheres, e de tuas concubinas,

6 amando tu os que te aborrecem e aborrecendo aos que te amam; porque, hoje, dás a entender que nada valem para contigo príncipes e servos; porque entendo, agora, que, se Absalão vivesse e todos nós, hoje, fôssemos mortos, então, estarias contente.

7 Levanta-te, agora, sai e fala segundo o coração de teus servos. Juro pelo SENHOR que, se não saíres, nem um só homem ficará contigo esta noite; e maior mal te será isto do que todo o mal que tem vindo sobre ti desde a tua mocidade até agora.

2 Царе 19

1 Известиха на Йоав: Царят плаче и тъжи за Авесалом.

2 Така в онзи ден победата се превърна в печал сред целия народ. Защото в онзи ден народът чу да казват: Царят бил опечален за сина си.

3 И през онзи ден народът влизаше в града скришно, като засрамени хора, които се спотайват, когато бягат от сражението.

4 А царят покри лицето си и викаше силно: Сине мой, Авесаломе! Авесаломе, сине мой, сине мой!

5 Тогава Йоав влезе при царя в къщата и каза: Ти посрами лицата на всичките си слуги, които опазиха днес живота ти, живота на синовете и дъщерите ти, живота на жените ти и живота на наложниците ти.

6 Понеже обичаш онези, които те мразят, а мразиш онези, които те обичат. Ти показа днес, че за тебе не са нищо военачалници и слуги. Днес разбрах, че ако Авесалом беше останал жив, а ние всички бяхме измрели днес, тогава щеше да ти е угодно.

7 Стани сега, излез и говори насърчително на слугите си. Защото се заклевам в Господа, че ако не излезеш, няма да остане с тебе тази нощ нито един човек, а това ще бъде по-лошо за

теб от всички злини, които са те сполетели от младостта ти до сега.

8 Então, o rei se levantou e se assentou à porta, e o fizeram saber a todo o povo, dizendo: Eis que o rei está assentado à porta. Veio, pois, todo o povo apresentar-se diante do rei. Ora, Israel havia fugido, cada um para a sua tenda.

8 Тогава царят стана и седна в портата. И известиха на целия народ, като казаха: Царят седи в портата. И целият народ дойде при царя. А Израил беше побегнал, всеки в шатъра си.

Давид се завръща в Йерусалим

9 Todo o povo, em todas as tribos de Israel, andava altercando entre si, dizendo: O rei nos tirou das mãos de nossos inimigos, livrou-nos das mãos dos filisteus e, agora, fugiu da terra por causa de Absalão.

9 Тогава целият народ на всичките Израилеви племена се препираше, като казваше: Царят ни е избавил от ръката на неприятелите ни и той ни е освободил от ръката на филистимците, а сега побегна от земята заради Авесалом.

10 Absalão, a quem ungimos sobre nós, já morreu na peleja; agora, pois, por que vos calais e não fazeis voltar o rei?

10 Сега, след като в сражението умря Авесалом, когото помазахме за цар над нас, защо не говорите нищо за възвръщането на царя?

Davi volta para Jerusalém

11 Então, o rei Davi mandou dizer a Zadoque e a Abiatar, sacerdotes: Falai aos anciãos de Judá: Por que seríeis vós os últimos em tornar a trazer o rei para a sua casa, visto que aquilo que todo o Israel dizia já chegou ao rei, até à sua casa?

11 Тогава цар Давид прати до свещениците Садок и Авиатар да им кажат: Говорете на Юдовите старейшини: Защо вие сте последни да възвърнете царя в дома му, тъй като думите на целия Израил (според донесенията до царя) са да го възвърнат в дома му?

12 Vós sois meus irmãos, sois meu osso e minha carne; por que, pois, seríeis os últimos em tornar a trazer o rei?

12 Вие сте мои братя, вие сте моя кост и моя плът. Защо сте последни да възвърнете царя?

13 Dizei a Amasa: Não és tu meu osso e minha carne? Deus me faça o que lhe aprouver, se não vieres a ser para sempre

13 А най-вече на Амаса кажете: Не си ли ти моя кост и моя плът? Така да ми направи Бог – да! – и повече да прибави,

comandante do meu exército, em lugar de Joabe.

ако ти не бъдеш винаги военачалник пред мене вместо Йоав.

[14] Com isto moveu o rei o coração de todos os homens de Judá, como se fora um só homem, e mandaram dizer-lhe: Volta, ó rei, tu e todos os teus servos.

[14] И той склони сърцата на всичките Юдови мъже като на един човек; така че те пратиха до царя да му кажат: Върни се ти и всички твои слуги.

[15] Então, o rei voltou e chegou ao Jordão; Judá foi a Gilgal, para encontrar-se com o rei, a fim de fazê-lo passar o Jordão.

[15] И така, царят се върна и дойде до Йордан. А Юда дойде до Галгал, за да посрещне царя и да преведе царя през Йордан.

Simei encontra-se com Davi

[16] Apressou-se Simei, filho de Gera, benjamita, que era de Baurim, e desceu com os homens de Judá a encontrar-se com o rei Davi.

[16] Тогава вениаминецът Семей, Гираевият син, от Ваурим, побърза да слезе с Юдовите мъже да посрещне цар Давид.

[17] E, com ele, mil homens de Benjamim, como também Ziba, servo da casa de Saul, acompanhado de seus quinze filhos e seus vinte servos, e meteram-se pelo Jordão à vista do rei

[17] С него бяха хиляда мъже от Вениамин, също и слугата на Сауловия дом Сива, петнадесетте му сина и двадесет слуги. Те бързо преминаха Йордан да отидатпри царя.

[18] e o atravessaram, para fazerem passar a casa real e para fazerem o que lhe era agradável. Então, Simei, filho de Gera, prostrou-se diante do rei, quando este ia passar o Jordão,

[18] После премина ладия, за да преведе семейството на царя и да му послужи за каквото би му се видяло за добре. И Семей, Гираевият син, падна пред царя, когато той щеше да премине Йордан, и каза на царя:

[19] e lhe disse: Não me imputes, senhor, a minha culpa e não te lembres do que tão perversamente fez teu servo, no dia em que o rei, meu senhor, saiu de Jerusalém; não o conserves, ó rei, em teu coração.

[19] Нека не ми вменява господарят ми беззаконие. Нека не помни това, в което се провини слугата ти в деня, когато господарят ми, царят, излизаше от Йерусалим, и да не го сложи царят в сърцето си.

[20] Porque eu, teu servo, deveras confesso que pequei; por isso, sou o primeiro que, de toda a casa de José, desci a encontrar-me com o rei, meu senhor.

[20] Защото аз, слугата ти, признавам, че съгреших. Затова дойдох днес пръв от целия Йосифов дом, за да сляза и посрещна господаря си, царя.

[21] Então, respondeu Abisai, filho de Zeruia, e disse: Não morreria, pois, Simei por isto, havendo amaldiçoado ao ungido do SENHOR?

[22] Porém Davi disse: Que tenho eu convosco, filhos de Zeruia, para que, hoje, me sejais adversários? Morreria alguém, hoje, em Israel? Pois não sei eu que, hoje, novamente sou rei sobre Israel?

[23] Então, disse o rei a Simei: Não morrerás. E lho jurou.

Mefibosete encontra-se com Davi

[24] Também Mefibosete, filho de Saul, desceu a encontrar-se com o rei; não tinha tratado dos pés, nem espontado a barba, nem lavado as vestes, desde o dia em que o rei saíra até ao dia em que voltou em paz.

[25] Tendo ele chegado a Jerusalém a encontrar-se com o rei, este lhe disse: Por que não foste comigo, Mefibosete?

[26] Ele respondeu: Ó rei, meu senhor, o meu servo me enganou; porque eu, teu servo, dizia: albardarei um jumento e montarei para ir com o rei; pois o teu servo é coxo.

[27] Demais disto, ele falsamente me acusou a mim, teu servo, diante do rei, meu senhor; porém o rei, meu senhor, é como um anjo de Deus; faze, pois, o que melhor te parecer.

[28] Porque toda a casa de meu pai não era senão de homens dignos de morte diante do rei, meu senhor; contudo, puseste teu

[21] Но Ависей, Саруиният син, каза: Не трябва ли да бъде убит Семей затова, че прокле Господния помазаник?

[22] А Давид отговори: Какво има между мен и вас, Саруини синове, че ми ставате днес противници? Бива ли да бъде убит човек днес в Израил? Защото не зная ли, че аз съм днес цар над Израил?

[23] И царят каза на Семей: Няма да умреш. И царят му се закле.

[24] Също и Сауловият син, Мемфивостей, слезе да посрещне царя. Той нито краката си беше умил, нито брадата си приглaдил, нито дрехите си изпрал от деня, когато царят беше заминал, до деня, когато се върна с мир.

[25] А когато дойде от Йерусалим да посрещне царя, царят му каза: Защо не дойде с мене, Мемфивостей?

[26] А той отговори: Господарю мой, царю, слугата ми ме измами, като каза: Ще си оседлая един осел, за да се кача на него, за да ида с царя, понеже слугата ти е хром.

[27] И той е наклеветил слугата ти на господаря ми, царя. Но господарят ми, царят, е като Божий ангел; и така, направѝ каквото ти се вижда угодно.

[28] Защото целият ми бащин дом можеше да се определи за смърт пред господаря ми, царя. Но при все това ти постави слугата си между онези, които ядяха на

servo entre os que comem à tua mesa; que direito, pois, tenho eu de clamar ao rei?

[29] Respondeu-lhe o rei: Por que ainda falas dos teus negócios? Resolvo que repartas com Ziba as terras.

[30] Disse Mefibosete ao rei: Fique ele, muito embora, com tudo, pois já voltou o rei, meu senhor, em paz à sua casa.

Barzilai encontra-se com Davi

[31] Também Barzilai, o gileadita, desceu de Rogelim e passou com o rei o Jordão, para o acompanhar até ao outro lado.

[32] Era Barzilai mui velho, da idade de oitenta anos; ele sustentara o rei quando este estava em Maanaim, porque era homem mui rico.

[33] Disse o rei a Barzilai: Vem tu comigo, e te sustentarei em Jerusalém.

[34] Respondeu Barzilai ao rei: Quantos serão ainda os dias dos anos da minha vida? Não vale a pena subir com o rei a Jerusalém.

[35] Oitenta anos tenho hoje; poderia eu discernir entre o bom e o mau? Poderia o teu servo ter gosto no que come e no que bebe? Poderia eu mais ouvir a voz dos cantores e cantoras? E por que há de ser o teu servo ainda pesado ao rei, meu senhor?

[36] Com o rei irá o teu servo ainda um pouco além do Jordão; por que há de me retribuir o rei com tal recompensa?

трапезата ти. Затова какво право имам аз вече да се оплаквам още на царя?

[29] Царят му каза: Защо продължаваш да говориш за работите си? Аз казвам: Ти и Сива си разделете земите.

[30] А Мемфивостей отвърна на царя: Дори всичките нека вземе той, тъй като господарят ми, царят, се е върнал в дома си с мир.

[31] Също и галаадецът Верзелай слезе от Рогелим и премина Йордан с царя, за да го изпрати отвъд Йордан.

[32] А Верзелай беше много стар, на възраст осемдесет години. Беше прехранвал царя, когато Давидпребиваваше в Маханаим, защото беше много богат човек.

[33] И царят каза на Верзелай: Премини с мен и ще те издържам при себе си в Йерусалим.

[34] А Верзелай отвърна на царя: Колко е числото на годините на живота ми, за да отида с царя в Йерусалим?

[35] Днес съм на възраст осемдесет години. Мога ли да различавам между добро и лошо? Може ли слугата ти да усеща какво яде или какво пие? Мога ли да чуя вече гласа на певците или певиците? И така, защо слугата ти да бъде още товар на господаря ми, царя?

[36] Слугата ти е помислил да премине Йордан с царя само за малко разстояние; а защо царят да ми даде за това такова възнаграждение?

[37] Deixa voltar o teu servo, e morrerei na minha cidade e serei sepultado junto de meu pai e de minha mãe; mas eis aí o teu servo Quimã; passe ele com o rei, meu senhor, e faze-lhe o que bem te parecer.

[38] Respondeu o rei: Quimã passará comigo, e eu lhe farei como for do teu agrado e tudo quanto desejares de mim eu te farei.

[39] Havendo, pois, todo o povo passado o Jordão e passado também o rei, este beijou a Barzilai e o abençoou; e ele voltou para sua casa.

[40] Dali, passou o rei a Gilgal, e Quimã passou com ele; todo o povo de Judá e metade do povo de Israel acompanharam o rei.

[41] Eis que todos os homens de Israel vieram ter com o rei e lhe disseram: Por que te furtaram nossos irmãos, os homens de Judá, e conduziram o rei, e a sua casa através do Jordão, e todos os homens de Davi com eles?

[42] Então, responderam todos os homens de Judá aos homens de Israel: Porque o rei é nosso parente; por que, pois, vos irais por isso? Porventura, comemos à custa do rei ou nos deu algum presente?

[43] Responderam os homens de Israel aos homens de Judá e disseram: Dez tantos temos no rei, e mais a nós nos toca Davi do que a vós outros; por que, pois, fizestes pouco caso de nós? Não foi a nossa palavra a primeira para fazer voltar o nosso rei? Porém a palavra dos homens de Judá foi

[37] Нека се върне слугата ти, за да умра в града си при гроба на баща си и майка си. Но, ето, слугата ти Хамаам, той нека премине с господаря ми, царя; и стори с него, както ти се вижда угодно.

[38] Тогава царят каза: Хамаам ще премине с мен. Аз ще му сторя, каквото на тебе се вижда угодно; а и на тебе ще сторя всичко, каквото поискаш от мен.

[39] И така целият народ премина Йордан. След като царят премина, той целуна Верзелай и го благослови; и той се върна у дома си.

[40] След това царят продължи пътя си до Галгал. Хамаам замина с него; заедно с целия Юдов народ, както и половината от Израилевия народ, съпроводиха царя.

[41] Тогава всички Израилеви мъже дойдоха при царя и му казаха: Защо те откраднаха братята на Юдовите мъже и съпроводиха царя и семейството му през Йордан заедно с всички Давидови мъже?

[42] А всички Юдови мъже отговориха на Израилевите мъже: Защото царят е наш сродник. Защо се сърдите за това? Дали изядохме нещо от царя или даде ли ни той някакъв дар?

[43] А Израилевите мъже отговориха на Юдовите мъже: Ние имаме десет части в царя и даже имаме по-голямо право над Давид от вас. Защо ни пренебрегнахте? Не говорихме ли ние първи да възвърнем царя си? Но думите на

mais dura do que a palavra dos homens de Israel.

2 Samuel 20

A sedição de Seba e a sua morte

[1] Então, se achou ali, por acaso, um homem de Belial, cujo nome era Seba, filho de Bicri, homem de Benjamim, o qual tocou a trombeta e disse: Não fazemos parte de Davi, nem temos herança no filho de Jessé; cada um para as suas tendas, ó Israel.

[2] Então, todos os homens de Israel se separaram de Davi e seguiram Seba, filho de Bicri; porém os homens de Judá se apegaram ao seu rei, conduzindo-o desde o Jordão até Jerusalém.

[3] Vindo, pois, Davi para sua casa, a Jerusalém, tomou o rei as suas dez concubinas, que deixara para cuidar da casa, e as pôs em custódia, e as sustentou, porém não coabitou com elas; e estiveram encerradas até ao dia em que morreram, vivendo como viúvas.

[4] Disse o rei a Amasa: Convoca-me, para dentro de três dias, os homens de Judá e apresenta-te aqui.

[5] Partiu Amasa para convocar os homens de Judá; porém demorou-se além do tempo que lhe fora aprazado.

[6] Então, disse Davi a Abisai: Mais mal, agora, nos fará Seba, o filho de Bicri, do que Absalão; pelo que toma tu os servos de teu senhor e persegue-o, para que não ache para si cidades fortificadas e nos escape.

Юдовите мъже бяха по-остри от думите на Израилевите мъже.

2 Царе 20

Въстанието на Савей

[1] А се случи там да има един лош човек на име Савей, Вихриевият син, вениаминец. Той засвири с тръба и извика: Ние нямаме дял в Давид, нито имаме наследство в Есеевия син! В шатрите си, Израилю, всеки човек!

[2] И така, всички Израилеви мъже се оттеглиха от Давид и последваха Савей, Вихриевия син. А Юдовите мъже останаха привързани към царя си от Йордан до Йерусалим.

[3] И Давид се прибра у дома си в Йерусалим. Царят взе десетте си наложници, които беше оставил да пазят къщата, и ги затвори в една къща под стража. Хранеше ги, но не влизаше при тях. Така те останаха затворени до деня на смъртта си и живееха като вдовици.

[4] Тогава царят каза на Амаса: Събери ми Юдовите мъже до три дни и тогава и ти се яви тук.

[5] Амаса отиде да събере Юда, но се забави повече от уговореното време, което царят му беше определил.

[6] Затова Давид каза на Авесей: Сега Савей, Вихриевият син, ще ни направи по-голяма пакост от Авесалом. Вземи слугите на господаря си и го преследвай да не би да си намери укрепени градове и да го изпуснеш от погледа си.

[7] Então, o perseguiram os homens de Joabe, a guarda real e todos os valentes; estes saíram de Jerusalém para perseguirem Seba, filho de Bicri.

[8] Chegando eles, pois, à pedra grande que está junto a Gibeão, Amasa veio perante eles; trazia Joabe vestes militares e sobre elas um cinto, no qual, presa aos seus lombos, estava uma espada dentro da bainha; adiantando-se ele, fez cair a espada.

[9] Disse Joabe a Amasa: Vais bem, meu irmão? E, com a mão direita, lhe pegou a barba, para o beijar.

[10] Amasa não se importou com a espada que estava na mão de Joabe, de sorte que este o feriu com ela no abdômen e lhe derramou por terra as entranhas; não o feriu segunda vez, e morreu. Então, Joabe e Abisai, seu irmão, perseguiram a Seba, filho de Bicri.

[11] Mas um, dentre os moços de Joabe, parou junto de Amasa e disse: Quem está do lado de Joabe e é por Davi, siga a Joabe.

[12] Amasa se revolvia no seu sangue no meio do caminho; vendo o moço que todo o povo parava, desviou a Amasa do caminho para o campo e lançou sobre ele um manto; porque via que todo aquele que chegava a ele parava.

[13] Uma vez afastado do caminho, todos os homens seguiram Joabe, para perseguirem Seba, filho de Bicri.

[7] И така, след него излязоха Йоавовите мъже, херетците, фелетците и всички силни мъже. Те излязоха от Йерусалим, за да преследват Савей, Вихриевия син.

[8] Когато стигнаха до голямата стена в Гаваон, Амаса излезе насреща им. А Йоав носеше препасана дрехата, с която беше облечен, а върху нея имаше меч в ножницата му, вързан около кръста му с пояс. И като излезе Йоав към него, незабелязано извади меча.

[9] Йоав запита Амаса: Здрав ли си, брате мой? И Йоав хвана Амаса за брадата с дясната си ръка, за да го целуне.

[10] Амаса не се предпази от меча, който беше в другата ръка на Йоав. Така Йоавго удари с него в корема и изля червата му на земята, без да го удари втори път. И Амаса умря. Тогава Йоав и брат му Ависей продължиха да преследват Савей, Вихриевия син.

[11] А един от Йоавовите момци застана до тялото на Амаса и казваше: Който е предан на Йоав и който е на страната на Давид, нека върви след Йоав.

[12] А Амаса лежеше овалян в кръвта си сред пътя. И когато момъкът видя, че целият народ се спираше, извлече Амаса от пътя в нивата; и понеже видя, че всеки, който идваше при него, се спираше, хвърли върху него една дреха.

[13] И когато тялото беше преместено от пътя, целият народ тръгна след Йоав, за да преследват Савей, Вихриевия син.

[14] Seba passou por todas as tribos de Israel até Abel-Bete-Maaca; e apenas os beritas se ajuntaram todos e o seguiram.

[15] Vieram Joabe e os homens, e o cercaram em Abel-Bete-Maaca, e levantaram contra a cidade um montão da altura do muro; e todo o povo que estava com Joabe trabalhava no muro para o derribar.

[16] Então, uma mulher sábia gritou de dentro da cidade: Ouvi, ouvi; dizei a Joabe: Chega-te cá, para que eu fale contigo.

[17] Chegando-se ele, perguntou-lhe a mulher: És tu Joabe? Respondeu: Eu sou. Ela lhe disse: Ouve as palavras de tua serva. Disse ele: Ouço.

[18] Então, disse ela: Antigamente, se costumava dizer: Peça-se conselho em Abel; e assim davam cabo das questões.

[19] Eu sou uma das pacíficas e das fiéis em Israel; e tu procuras destruir uma cidade e uma mãe em Israel; por que, pois, devorarias a herança do SENHOR?

[20] Respondeu Joabe e disse: Longe, longe de mim que eu devore e destrua!

[21] A coisa não é assim; porém um homem da região montanhosa de Efraim, cujo nome é Seba, filho de Bicri, levantou a mão contra o rei, contra Davi; entregai-me só este, e retirar-me-ei da cidade. Então, disse a mulher a Joabe: Eis que te será lançada a sua cabeça pelo muro.

[14] А Савей премина през всички Израилеви племена до Авел и до Вет-мааха; и всички отбрани момци се събраха заедно и го последваха.

[15] Тогава Йоав дойде и го обсади в Авел на Вет-мааха. И издигнаха могила срещу града, като я поставиха срещу вала. И целият народ, който беше с Йоав, удряше стената със стенoломи, за да я съборят.

[16] Тогава една благоразумна жена извика от града: Слушайте, слушайте! Моля, кажете на Йоав: Приближи се тук, за да ти поговоря.

[17] И когато се приближи до нея, жената каза: Ти ли си Йоав? А той отговори: Аз. Тогава тя му каза: Послушай думите на слугинята си. А той отговори: Слушам.

[18] И тя му каза следното: В миналото имаха обичай да казват: Нека се допитат до Авел и така да решават работата.

[19] Аз съм от мирните и верните от Израил. Ти искаш да съсипеш град, дори столица в Израил. Защо искаш да погълнеш Господнето наследство?

[20] А Йоав ѝ отговори: Далеч от мене, далеч от мене да погълна или да съсипя!

[21] Работата не е такава; но един мъж от хълмистата земя на Ефрем на име Савей, Вихриевият син, е повдигнал ръка против царя, против Давид. Предайте само него и ще си отидем от града. И жената каза на Йоав: Главата му ще ти бъде хвърлена през стената.

[22] E a mulher, na sua sabedoria, foi ter com todo o povo, e cortaram a cabeça de Seba, filho de Bicri, e a lançaram a Joabe. Então, tocou este a trombeta, e se retiraram da cidade, cada um para sua casa. E Joabe voltou a Jerusalém, a ter com o rei.

[22] Тогава жената отиде при целия народ и им говор ѝ с мъдростта си. И те отсякоха главата на Савей, Вихриевия син, и я хвърлиха на Йоав. Тогава той засвири с тръбата и народът се оттегли от града, всеки в шатъра си. Йоав се върна при царя в Йерусалим.

Oficiais de Davi

2 Samuel 8.15-18; 1 Crônicas 18.14-17

[23] Joabe era comandante de todo o exército de Israel; e Benaia, filho de Joiada, da guarda real;

[23] Йоав беше над цялата Израилева войска. А Венайя, Йодаевият син, над херетците и над фелетците.

[24] Adorão, dos que estavam sujeitos a trabalhos forçados; Josafá, filho de Ailude, era o cronista.

[24] Адорам беше над данъка; Йосафат, Ахилудовият син, беше летописец,

[25] Seva, o escrivão; Zadoque e Abiatar, os sacerdotes;

[25] Сева – секретар, а Садок и Авиатар – свещеници.

[26] e também Ira, o jairita, era ministro de Davi.

[26] Също и яирецът Ирас беше първенец при Давид.

2 Samuel 21

Vingados os gibeonitas

[1] Houve, em dias de Davi, uma fome de três anos consecutivos. Davi consultou ao SENHOR, e o SENHOR lhe disse: Há culpa de sangue sobre Saul e sobre a sua casa, porque ele matou os gibeonitas.

[2] Então, chamou o rei os gibeonitas e lhes falou. Os gibeonitas não eram dos filhos de Israel, mas do resto dos amorreus; e os filhos de Israel lhes tinham jurado poupá-los, porém Saul procurou destruí-los no seu zelo pelos filhos de Israel e de Judá.

[3] Perguntou Davi aos gibeonitas: Que quereis que eu vos faça? E que resgate vos

2 Царе 21

Избиване на Сауловите потомци

[1] В Давидовите дни настана глад за три години подред. Когато Давид се допита до Господа за причината, Господ му каза: Поради Саул е и поради кръвожадния му дом, когато изби гаваонците.

[2] Тогава царят повика гаваонците. (А гаваонците не бяха от израилтяните, но от останалите аморейци. Израилците бяха им се заклели да ги оставят да живеят, а Саул от ревност към израилтяните и юдеите беше поискал да ги избие.)

[3] И така, Давид каза на гаваонците: Какво да ви сторя и с какво да извърша

darei, para que abençoeis a herança do SENHOR?

[4] Então, os gibeonitas lhe disseram: Não é por prata nem ouro que temos questão com Saul e com sua casa; nem tampouco pretendemos matar pessoa alguma em Israel. Disse Davi: Que é, pois, que quereis que vos faça?

[5] Responderam ao rei: Quanto ao homem que nos destruiu e procurou que fôssemos assolados, sem que pudéssemos subsistir em limite algum de Israel,

[6] de seus filhos se nos dêem sete homens, para que os enforquemos ao SENHOR, em Gibeá de Saul, o eleito do SENHOR. Disse o rei: Eu os darei.

[7] Porém o rei poupou a Mefibosete, filho de Jônatas, filho de Saul, por causa do juramento ao SENHOR, que entre eles houvera, entre Davi e Jônatas, filho de Saul.

[8] Porém tomou o rei os dois filhos de Rispa, filha de Aiá, que tinha tido de Saul, a saber, a Armoni e a Mefibosete, como também os cinco filhos de Merabe, filha de Saul, que tivera de Adriel, filho de Barzilai, meolatita;

[9] e os entregou nas mãos dos gibeonitas, os quais os enforcaram no monte, perante o SENHOR; caíram os sete juntamente. Foram mortos nos dias da ceifa, nos primeiros dias, no princípio da ceifa da cevada.

умилостивение, за да благословите Господнето наследство?

[4] А гаваонците му отвърнаха: Не е въпрос за сребро или злато между нас и Саул или неговия дом, нито е наша работа да убием човек в Израил. И той каза: Каквото кажете, ще направя за вас.

[5] Тогава те казаха на царя: От синовете на човека, който ни е погубвал, който е изхитрувал против нас с цел да бъдем изтребени, така че да не оставаме в никои от Израилевите предели,

[6] от тях нека ни бъдат дадени седем човека и ще ги обесим пред Господа в Гавая, града на
Саул, Господнияизбраник. И царят отвърна: Ще ги предам.

[7] Обаче царят пожали Мемфивостей, син на Йонатан, Сауловия син, поради Господнята клетва помежду им, между Давид и Йонатан, Сауловия син.

[8] Но царят взе Армоний и Мемфивостей, двамата сина на Ресфа, дъщеря на Айя, които тя беше родила на Саул, и петимата сина на Михала, Сауловата дъщеря, които тя беше родила на Адриил, син на меолатянина Верзелай,

[9] и ги предаде в ръцете на гаваонците. И те ги обесиха на хълма пред Господа. И седмината паднаха заедно, като бяха умъртвени в първите дни на жътвата, в началото на жътвата на ечемика.

[10] Então, Rispa, filha de Aiá, tomou um pano de saco e o estendeu para si sobre uma penha, desde o princípio da ceifa até que sobre eles caiu água do céu; e não deixou que as aves do céu se aproximassem deles de dia, nem os animais do campo, de noite.

[11] Foi dito a Davi o que fizera Rispa, filha de Aiá e concubina de Saul.

[12] Então, foi Davi e tomou os ossos de Saul e os ossos de Jônatas, seu filho, dos moradores de Jabes-Gileade, os quais os furtaram da praça de Bete-Seã, onde os filisteus os tinham pendurado, no dia em que feriram Saul em Gilboa.
[13] Dali, transportou os ossos de Saul e os ossos de Jônatas, seu filho; e ajuntaram também os ossos dos enforcados.
[14] Enterraram os ossos de Saul e de Jônatas, seu filho, na terra de Benjamim, em Zela, na sepultura de Quis, seu pai. Fizeram tudo o que o rei ordenara. Depois disto, Deus se tornou favorável para com a terra.

Gigantes mortos pelos homens de Davi

1 Crônicas 20.4-8

[15] De novo, fizeram os filisteus guerra contra Israel. Desceu Davi com os seus homens, e pelejaram contra os filisteus, ficando Davi mui fatigado.

[16] Isbi-Benobe descendia dos gigantes; o peso do bronze de sua lança era de trezentos siclos, e estava cingido de uma armadura nova; este intentou matar a Davi.

[10] Тогава Ресфа, дъщеря на Айя, взе вретище, постла го на канарата и от началото на жътвата, докато падна на телата дъжд от небето, не оставяше летящите птици да се допрат до тях денем, нито полските зверове нощем.

[11] И съобщиха на Давид онова, което стори Ресфа, дъщеря на Айя, Сауловата наложница.

[12] Тогава Давид отиде, взе костите на Саул и на сина му Йонатан от мъжете на Явис-галаад, които ги бяха грабнали от улицата на Ветасан, където ги бяха обесили филистимците в деня, когато филистимците убиха Саул в Гелвуе,
[13] и изнесе оттам костите на Саул и на сина му Йонатан. Събраха и костите на обесените.
[14] И погребаха костите на Саул и на сина му Йонатан в Сила, във Вениаминовата земя, в гроба на баща му Кис; и изпълниха всичко, което заповядва царят. След това Бог се умилостиви към земята.

Победи над филистимците

[15] А филистимците пак воюваха против Израил. Давид и слугите му слязоха и се биха против филистимците; и Давид се умори.
[16] А Исви-венов, който беше от синовете на исполина, чието копие тежеше триста медни сикъла и който беше препасан с нов меч, се надяваше да убие Давид.

[17] Porém Abisai, filho de Zeruia, socorreu-o, feriu o filisteu e o matou; então, os homens de Davi lhe juraram, dizendo: Nunca mais sairás conosco à peleja, para que não apagues a lâmpada de Israel.

[17] Обаче Ависей, Саруиният син, му помогна, порази филистимеца и го уби. Тогава Давидовите мъже му се заклеха: Ти няма вече да излезеш с нас на бой, да не би да изгасиш светилото на Израил.

[18] Depois disto, houve ainda, em Gobe, outra peleja contra os filisteus; então, Sibecai, o husatita, feriu a Safe, que era descendente dos gigantes.

[18] След това пак избухна война с филистимците в Гов, където хусатецът Сивехай уби Сафа, който беше от синовете на исполина.

[19] Houve ainda, em Gobe, outra peleja contra os filisteus; e Elanã, filho de Jaaré-Oregim, o belemita, feriu a Golias, o geteu, cuja lança tinha a haste como eixo de tecelão.

[19] И пак избухна война с филистимците в Гов. Тогава Елханин, син на витлеемеца Яреорегим, уби брата на гетеца Голиат, на чието копие дръжката беше като кросно на тъкач.

[20] Houve ainda outra peleja; esta foi em Gate, onde estava um homem de grande estatura, que tinha em cada mão e em cada pé seis dedos, vinte e quatro ao todo; também este descendia dos gigantes.

[20] Отново избухна война в Гет, където имаше един висок и снажен мъж, с по шест пръста на ръцете и на краката си, двадесет и четири на брой. Също и той се беше родил на исполина.

[21] Quando ele injuriava a Israel, Jônatas, filho de Siméia, irmão de Davi, o feriu.

[21] А когато хвърли презрение върху Израил, Йонатан, син на Давидовия брат Самай, го уби.

[22] Estes quatro nasceram dos gigantes em Gate; e caíram pela mão de Davi e pela mão de seus homens.

[22] Тези четиримата се бяха родили на исполина в Гет. И всичките паднаха чрез ръката на Давид и на слугите му.

2 Samuel 22

Cântico de Davi em ações de graças

Salmos 18.1-50

2 Царе 22

Хвалебна песен на Давид

[1] Falou Davi ao SENHOR as palavras deste cântico, no dia em que o SENHOR o livrou das mãos de todos os seus inimigos e das mãos de Saul.

[1] Тогава Давид изговори пред Господадумите на тази песен в деня, когато Господ го беше избавил от ръката на всичките му неприятели и от ръката на Саул:

[2] E disse: O SENHOR é a minha rocha, a minha cidadela, o meu libertador;

[2] Господ е скала моя, крепост моя и Избавител мой.

[3] o meu Deus, o meu rochedo em que me refugio; o meu escudo, a força da minha salvação, o meu baluarte e o meu refúgio. Ó Deus, da violência tu me salvas.

[3] Бог е моя канара, на Когото се надявам. Щит мой и рог на избавлението ми. Висока моя кула е и прибежище ми е. Спасител мой е. Ти ме избавяш от насилие.

[4] Invoco o SENHOR, digno de ser louvado, e serei salvo dos meus inimigos.

[4] Ще призова Господа, Който е достохвален; така ще бъда избавен от неприятелите си.

[5] Porque ondas de morte me cercaram, torrentes de impiedade me impuseram terror;

[5] Защото вълните на смъртта ме окръжиха, порои от беззакония ме уплашиха;

[6] cadeias infernais me cingiram, e tramas de morte me surpreenderam.

[6] връзките на ада ме обвиха, примките на смъртта ме застигнаха.

[7] Na minha angústia, invoquei o SENHOR, clamei a meu Deus; ele, do seu templo, ouviu a minha voz, e o meu clamor chegou aos seus ouvidos.

[7] В утеснението си призовах Господа и към моя Бог извиках; и от храма Си Той чу гласа ми и викът ми стигна до ушите Му.

[8] Então, a terra se abalou e tremeu, vacilaram também os fundamentos dos céus e se estremeceram, porque ele se indignou.

[8] Тогава се поклати и се потресе земята. Основите на небето се разлюляха и потреперииха, защото Той се разгневи.

[9] Das suas narinas, subiu fumaça, e, da sua boca, fogo devorador; dele saíram carvões, em chama.

[9] Дим се издигаше от ноздрите Му и поглъщащ огън – от устата Му; въглени се разпалиха от Него.

[10] Baixou ele os céus, e desceu, e teve sob os pés densa escuridão.

[10] Той сведе небето и слезе, и мрак беше под краката Му.

[11] Cavalgava um querubim e voou; e foi visto sobre as asas do vento.

[11] Възседна на херувими и летя, и се яви на крилата на вятъра.

[12] Por pavilhão pôs, ao redor de si, trevas, ajuntamento de águas, nuvens dos céus.

[12] Положи за скиния около Себе Си тъмнината, събраните води, гъстите въздушни облаци.

[13] Do resplendor que diante dele havia, brasas de fogo se acenderam.

[13] От светкавиците пред Него огнени въглени се разпалиха.

[14] Trovejou o SENHOR desde os céus; o Altíssimo levantou a sua voz.

[14] Гръмна Господ от небето, Всевишният даде гласа Си.

[15] Despediu setas, e espalhou os meus inimigos, e raios, e os desbaratou.

[16] Então, se viu o leito das águas, e se descobriram os fundamentos do mundo, pela repreensão do SENHOR, pelo iroso resfolgar das suas narinas.

[17] Do alto, me estendeu ele a mão e me tomou; tirou-me das muitas águas.

[18] Livrou-me do forte inimigo, dos que me aborreciam, porque eram mais poderosos do que eu.

[19] Assaltaram-me no dia da minha calamidade, mas o SENHOR me serviu de amparo.

[20] Trouxe-me para um lugar espaçoso; livrou-me, porque ele se agradou de mim.

[21] Retribuiu-me o SENHOR segundo a minha justiça, recompensou-me conforme a pureza das minhas mãos.

[22] Pois tenho guardado os caminhos do SENHOR e não me apartei perversamente do meu Deus.

[23] Porque todos os seus juízos me estão presentes, e dos seus estatutos não me desviei.

[24] Também fui inculpável para com ele e me guardei da iniqüidade.

[25] Daí, retribuir-me o SENHOR segundo a minha justiça, segundo a minha pureza diante dos seus olhos.

[26] Para com o benigno, benigno te mostras; com o íntegro, também íntegro.

[27] Com o puro, puro te mostras; com o perverso, inflexível.

[15] Изстреля стрели и ги разпръсна, светкавици – и ги смути.

[16] Тогава се видяха морските дълбини, открихa се основите на света от изобличението на Господа, от диханието на ноздрите Му.

[17] Прати от височината, взе ме, извлече ме от големи води.

[18] Избави ме от силния ми неприятел, от онези, които ме мразеха, защото бяха по-силни от мене.

[19] Стигнаха ме в деня на бедствието ми; но Господ ми стана опора.

[20] И ме изведе нашироко, избави ме, защото имà благоволение към мене.

[21] Господ ми въздаде според правдата ми; според чистотата на ръцете ми ме възнагради.

[22] Защото съм опазил пътищата Господни и не съм се отклонил от Бога мой в нечестие.

[23] Защото всичките Му закони са били пред мен; и от наредбите Му не съм се отдалечил.

[24] Непорочен бях пред Него и се опазих от беззаконието си.

[25] Затова Господ ми въздаде според правдата ми, според чистотата ми пред очите Му.

[26] Към милостивия, Господи, милостив ще се явиш, към непорочния непорочен ще се явиш,

[27] към чистия чист ще се явиш, а към развратния противен ще се явиш.

[28] Tu salvas o povo humilde, mas, com um lance de vista, abates os altivos.
[29] Tu, SENHOR, és a minha lâmpada; o SENHOR derrama luz nas minhas trevas.
[30] Pois contigo desbarato exércitos, com o meu Deus, salto muralhas.

[31] O caminho de Deus é perfeito; a palavra do SENHOR é provada; ele é escudo para todos os que nele se refugiam.

[32] Pois quem é Deus, senão o SENHOR? E quem é rochedo, senão o nosso Deus?
[33] Deus é a minha fortaleza e a minha força e ele perfeitamente desembaraça o meu caminho.
[34] Ele deu a meus pés a ligeireza das corças e me firmou nas minhas alturas.
[35] Ele adestrou as minhas mãos para o combate, de sorte que os meus braços vergaram um arco de bronze.
[36] Também me deste o escudo do teu salvamento, e a tua clemência me engrandeceu.
[37] Alongaste sob meus passos o caminho, e os meus pés não vacilaram.
[38] Persegui os meus inimigos, e os derrotei, e só voltei depois de haver dado cabo deles.
[39] Acabei com eles, esmagando-os a tal ponto, que não puderam levantar-se; caíram sob meus pés.
[40] Pois de força me cingiste para o combate e me submeteste os que se levantaram contra mim.

[28] Оскърбен народ Ти ще спасиш; а горделивите с поглед ще смириш.
[29] Защото Ти, Господи, си светилник мой; и Господ ще озари тъмнината ми.
[30] Защото чрез Тебе разбивам войска; чрез Бога мой прескачам стена.
[31] Колкото до Бога, Неговият път е съвършен. Словото на Господа е опитано. Той е щит на всички, които се уповават на Него.
[32] Защото кой е Бог освен Господ? И кой е канара освен нашия Бог?

[33] Бог е силната ми крепост и прави съвършен пътя ми;

[34] прави краката ми като краката на елените и ме поставя на високите места.

[35] Учи ръцете ми да воюват, така че мищците ми опъват меден лък.
[36] Ти си ми дал и щита на избавлението Си; и Твоята благост ме е направила велик.
[37] Ти си разширил стъпките ми под мен; и краката ми не се подхлъзнаха.
[38] Гоних неприятелите си и ги изтребих, и не се върнах, докато не ги довърших.

[39] Довърших ги, стрих ги и не можаха да се повдигнат, а паднаха под краката ми.

[40] Защото си ме препасал със сила за бой; повалил си под мене въставащите против мене.

[41] Também puseste em fuga os meus inimigos, e os que me odiaram, eu os exterminei.
[42] Olharam, mas ninguém lhes acudiu, sim, para o SENHOR, mas ele não respondeu.
[43] Então, os moí como o pó da terra; esmaguei-os e, como a lama das ruas, os amassei.
[44] Das contendas do meu povo me livraste e me fizeste cabeça das nações; povo que não conheci me serviu.
[45] Os estrangeiros se me sujeitaram; ouvindo a minha voz, me obedeceram.
[46] Sumiram-se os estrangeiros e das suas fortificações saíram espavoridos.
[47] Vive o SENHOR, e bendita seja a minha Rocha! Exaltado seja o meu Deus, a Rocha da minha salvação!
[48] O Deus que por mim tomou vingança e me submeteu povos;
[49] o Deus que me tirou dentre os meus inimigos; sim, tu que me exaltaste acima dos meus adversários e me livraste do homem violento.
[50] Celebrar-te-ei, pois, entre as nações, ó SENHOR, e cantarei louvores ao teu nome.
[51] É ele quem dá grandes vitórias ao seu rei e usa de benignidade para com o seu ungido, com Davi e sua posteridade, para sempre.

2 Samuel 23

As últimas palavras de Davi

[1] São estas as últimas palavras de Davi: Palavra de Davi, filho de Jessé, palavra do homem que foi exaltado, do ungido do

[41] Направил Си да обърнат гръб към мене неприятелите ми, за да изтребя онези, които ме мразят.
[42] Погледнаха, но нямаше избавител – към Господа, но не ги послуша.
[43] Тогава ги стрих като земния прах, сгазих ги, както калта на пътищата, и ги стъпках.
[44] Ти си ме избавил и от бунта на народа ми. Поставил си ме глава на народите. Народ, който не познавах, ми слугува.
[45] Чужденците ми се покориха; щом чуха за мене, те ме послушаха.
[46] Чужденците отслабнаха и разтреперани излязоха от местата, където се бяха затворили.
[47] Жив е Господ и благословена да бъде Канарата ми. Да се възвиси Бог, моята спасителна скала,
[48] Бог, Който отмъщава за мен и покорява племена под мене,
[49] Който ме извежда изсред неприятелите ми. Да! Възвисяваш ме над въставащите против мен, избавяш ме от насилника.
[50] Затова ще Те хваля, Господи, между народите и на името Ти ще пея.
[51] Ти си, Който даваш велико избавление на царя Си и показваш милосърдие към помазаника Си, към Давид и потомството му довека.

2 Царе 23

Последни слова на Давид

[1] А тези са заключителните Давидови думи: Давид, Есеевият син, каза: Мъжът, който беше издигнат нависоко,

Deus de Jacó, do mavioso salmista de Israel.

[2] O Espírito do SENHOR fala por meu intermédio, e a sua palavra está na minha língua.

[3] Disse o Deus de Israel, a Rocha de Israel a mim me falou: Aquele que domina com justiça sobre os homens, que domina no temor de Deus,

[4] é como a luz da manhã, quando sai o sol, como manhã sem nuvens, cujo esplendor, depois da chuva, faz brotar da terra a erva.

[5] Não está assim com Deus a minha casa? Pois estabeleceu comigo uma aliança eterna, em tudo bem definida e segura. Não me fará ele prosperar toda a minha salvação e toda a minha esperança?

[6] Porém os filhos de Belial serão todos lançados fora como os espinhos, pois não podem ser tocados com as mãos,

[7] mas qualquer, para os tocar, se armará de ferro e da haste de uma lança; e a fogo serão totalmente queimados no seu lugar.

Os valentes de Davi

1 Crônicas 11.10-47

[8] São estes os nomes dos valentes de Davi: Josebe-Bassebete, filho de Taquemoni, o principal de três; este brandiu a sua lança contra oitocentos e os feriu de uma vez.

[9] Depois dele, Eleazar, filho de Dodô, filho de Aoí, entre os três valentes que estavam com Davi, quando desafiaram os filisteus

помазаникът на Бога Яковов и сладкият Израилев псалмопевец, каза:

[2] Духът на Господа говорѝ чрез мен и словото Му дойде на езика ми.

[3] Бог Израилев каза, Скалата Израилева ми говори: Онзи, който владее над хора, нека бъдеправеден. Нека бъде един, който владее със страх от Бога.

[4] И ще бъде като утринната виделина, когато изгрява слънцето в безоблачна зора, като трева, която никне от земята от сиянието, което блясва след дъжд.

[5] Дори домът ми да не е такъв пред Бога, пак Той е сключил с мене вечен завет, нареден във всичко, твърд и неизменим. От Него произлиза цялото ми спасение и цялото ми желание. И няма ли да го направи да процъфти?

[6] А всички беззаконници ще бъдат като тръни, които се изхвърлят. Защото с ръце не се хващат,

[7] а който се допре до тях, трябва да е въоръжен с желязо или с дръжка на копие. И ще бъдат изгорени с огън на самото си място.

Изброяване на храбрите Давидови войни

[8] Ето имената на силните мъже, които имаше Давид: тахмонецът Йосев-васевет, главен военачалник, който уби в една битка осемстотин души.

[9] След него беше Елеазар, син на Додо, син на един ахохиец, един от трите силни мъже с Давид. Когато Израилевите мъже се оттеглиха, след

ali reunidos para a peleja. Quando já se haviam retirado os filhos de Israel,

[10] ele se levantou e feriu os filisteus, até lhe cansar a mão e ficar pegada à espada; naquele dia, o SENHOR efetuou grande livramento; e o povo voltou para onde Eleazar estava somente para tomar os despojos.

[11] Depois dele, Sama, filho de Agé, o hararita, quando os filisteus se ajuntaram em Leí, onde havia um pedaço de terra cheio de lentilhas; e o povo fugia de diante dos filisteus.

[12] Pôs-se Sama no meio daquele terreno, e o defendeu, e feriu os filisteus; e o SENHOR efetuou grande livramento.

[13] Também três dos trinta cabeças desceram e, no tempo da sega, foram ter com Davi, à caverna de Adulão; e uma tropa de filisteus se acampara no vale dos Refains.

[14] Davi estava na fortaleza, e a guarnição dos filisteus, em Belém.

[15] Suspirou Davi e disse: Quem me dera beber água do poço que está junto à porta de Belém!

[16] Então, aqueles três valentes romperam pelo acampamento dos filisteus, e tiraram água do poço junto à porta de Belém, e tomaram-na, e a levaram a Davi; ele não a quis beber, porém a derramou como libação ao SENHOR.

като се бяха заканили на събраните там на бой филистимци,

[10] той стана и поразяваше филистимците, докато ръката му изнемощя и се залепи за меча; така че в онзи ден Господ извърши голямо избавление и народът се върна само за да събере плячката след него.

[11] Следващият беше Сама, син на арареца Агей. Когато филистимците се бяха събрали в Лехий, където имаше парче земя, засадено с леща, и народът побегна от филистимците,

[12] той застана сред нивата и я защити. И порази филистимците и Господ извърши голямо избавление.

[13] А още трима от тридесетте военачалници слязоха и дойдоха при Давид при Одоломската пещера в жътвено време. Филистимският стан беше разположен в Рафаимската долина.

[14] Давид беше по това време при канарата, а филистимският гарнизон беше тогава във Витлеем.

[15] Давид, като поиска да пие, каза: Кой би ми дал да пия вода от витлеемския кладенец, който е при портата?

[16] Тези трима силни мъже пробиха филистимския стан и наляха вода от витлеемския кладенец, който е при портата, и я донесоха на Давид. Но той отказа да я пие, а я изля пред Господа, като каза:

[17] E disse: Longe de mim, ó SENHOR, fazer tal coisa; beberia eu o sangue dos homens que lá foram com perigo de sua vida? De maneira que não a quis beber. São estas as coisas que fizeram os três valentes.

[18] Também Abisai, irmão de Joabe, filho de Zeruia, era cabeça de trinta; e alçou a sua lança contra trezentos e os feriu. E tinha nome entre os primeiros três.

[19] Era ele mais nobre do que os trinta e era o primeiro deles; contudo, aos primeiros três não chegou.

[20] Também Benaia, filho de Joiada, era homem valente de Cabzeel e grande em obras; feriu ele dois heróis de Moabe. Desceu numa cova e nela matou um leão no tempo da neve.

[21] Matou também um egípcio, homem de grande estatura; o egípcio trazia uma lança, mas Benaia o atacou com um cajado, arrancou-lhe da mão a lança e com ela o matou.

[22] Estas coisas fez Benaia, filho de Joiada, pelo que teve nome entre os primeiros três valentes.

[23] Era mais nobre do que os trinta, porém aos três primeiros não chegou, e Davi o pôs sobre a sua guarda.

[17] Далече да бъде от мене, Господи, да направя аз това! Да пия ли кръвта на мъжете, които ходиха с опасност за живота си? Затова отказа да я пие. Това сториха тези трима силни мъже.

[18] А Йоавовият брат Ависей, Серуиният син, беше първият от тримата. Той, като замахваше с копието си против триста души неприятели, ги уби и името му се прочу между тримата.

[19] Не беше ли той най-славният от тримата? Затова им стана началник; обаче не стигна до славата на първитетрима.

[20] И Ванайя, син на Йодай, син на един храбър мъж от Кавсеил, който беше извършил храбри дела, уби двамата моавски мъже, които се биеха като лъвове. Той също така слезе и уби лъва сред рова в многоснежния ден.

[21] При това той уби египтянина, едрия мъж, който държеше в ръката си копие. А той слезе при него само с тояга и като грабна копието от ръката на египтянина, го уби със собственото му копие.

[22] Тези неща стори Ванайя, Йодаевият син, и си придоби име между тези трима силни мъже.

[23] По-славен беше от тринадесетте, но не достигна до славата на първите трима. И Давид го постави над телохранителите си.

[24] Entre os trinta figuravam: Asael, irmão de Joabe; Elanã, filho de Dodô, de Belém;

[25] Sama, harodita; Elica, harodita;

[26] Heles, paltita; Ira, filho de Iques, tecoíta;

[27] Abiezer, anatotita; Mebunai, husatita;

[28] Zalmom, aoíta; Maarai, netofatita;

[29] Helebe, filho de Baaná, netofatita; Itai, filho de Ribai, de Gibeá, dos filhos de Benjamim;

[30] Benaia, piratonita; Hidai, do ribeiro de Gaás;

[31] Abi-Albom, arbatita; Azmavete, barumita;

[32] Eliaba, saalbonita; os filhos de Jasém; Jônatas;

[33] Sama, hararita; Aião, filho de Sarar, ararita;

[34] Elifelete, filho de Aasbai, filho de um maacatita; Eliã, filho de Aitofel, gilonita;

[35] Hezrai, carmelita; Paarai, arbita;

[36] Igal, filho de Natã, de Zobá; Bani, gadita;

[37] Zeleque, amonita; Naarai, beerotita, o que trazia as armas de Joabe, filho de Zeruia;

[38] Ira, itrita; Garebe, itrita;

[39] Urias, heteu; ao todo, trinta e sete.

2 Samuel 24

O levantamento do censo

1 Crônicas 21.1-6

[24] Асаил, Йоавовият брат, беше между тридесетте. Между тях бяха също и: Елханан, син на Додо от Витлеем;

[25] Самаародецът; Елика ародецът;

[26] Хелис фалтянинът; Ирас, син на текоеца Екис;

[27] Авиезер анатонецът; Мевунай кусатецът;

[28] Салмон ахохиецът; Маарай нетофатецът;

[29] Хелев, син на нетофатеца Ваана; Итай, син на Ривай от Гавая на вениаминците;

[30] Ванайя пиратонецът; Идай от долината на Гаас;

[31] Ави-албон арветецът; Азмавет варумецът;

[32] Елиав саалвонецът; Йонатан от Ясиновите синове;

[33] Сама арорецът; Ахаим, син на арореца Сарар;

[34] Елифелет, син на Аасве, син на маахатец; Елиам, син на гилонеца Ахитофел;

[35] Есрай кармилецът; Фаарай арвиецът;

[36] Игал, син на Натан от Сова; Ваний гадецът;

[37] Силек амонецът; оръженосец на Йоав, Саруиния син; Наарай виротецът;

[38] Ирас йетерецът; Гарив йетерецът и

[39] Урия хетът; всичко тридесет и седем души.

2 Царе 24

Преброяването на народа и Господният гняв

[1] Tornou a ira do SENHOR a acender-se contra os israelitas, e ele incitou a Davi contra eles, dizendo: Vai, levanta o censo de Israel e de Judá.

[2] Disse, pois, o rei a Joabe, comandante do seu exército: Percorre todas as tribos de Israel, de Dã até Berseba, e levanta o censo do povo, para que eu saiba o seu número.

[3] Então, disse Joabe ao rei: Ora, multiplique o SENHOR, teu Deus, a este povo cem vezes mais, e o rei, meu senhor, o veja; mas por que tem prazer nisto o rei, meu senhor?

[4] Porém a palavra do rei prevaleceu contra Joabe e contra os chefes do exército; saiu, pois, Joabe com os chefes do exército da presença do rei, a levantar o censo do povo de Israel.

[5] Tendo eles passado o Jordão, acamparam-se em Aroer, à direita da cidade que está no meio do vale de Gade, e foram a Jazer.

[6] Daqui foram a Gileade e chegaram até Cades, na terra dos heteus; seguiram a Dã-Jaã e viraram-se para Sidom;

[7] chegaram à fortaleza de Tiro e a todas as cidades dos heveus e dos cananeus, donde saíram para o Neguebe de Judá, a Berseba.

[8] Assim, percorreram toda a terra e, ao cabo de nove meses e vinte dias, chegaram a Jerusalém.

[1] След това гневът на Господа пак пламна против Израил и Той подбуди Давид против тях, като каза: Иди, преброй Израил и Юда.

[2] И така, царят каза на началника на войската Йоав, който беше с него: Мини сега през всички Израилеви племена от Дан до Вирсавее и пребройте народа, за да узная броя на народа.

[3] А Йоав отвърна на царя: Господ, твоят Бог, дано прибави на народа стократно повече, отколкото са, и очите на господаря ми, царя, дано видят това. Но защо господарят ми, царят, намира наслада в това?

[4] Обаче царската дума надделя над Йоав и над началниците на войската. Затова Йоав и началниците на войската тръгнаха от името на царя да преброят Израилевия народ.

[5] Като преминаха Йордан, се разположиха при Ароир, към Гад и към Язир, отдясно на града, който е сред долината.

[6] После отидоха в Галаад и в земята Тахтим-одси. Отидоха и в Дан-яан и в околността до Сидон.

[7] След това отидоха в Тирската крепост и във всички градове на евейците и на ханаанците; и излязоха във Вирсавее в южна Юда.

[8] И така, като прекосиха цялата земя, се върнаха в Йерусалим след девет месеца и двадесет дни.

[9] Deu Joabe ao rei o recenseamento do povo: havia em Israel oitocentos mil homens de guerra, que puxavam da espada; e em Judá eram quinhentos mil.

[9] Йоав доложи на царя броя на преброения народ. Броят беше: от Израил – осемстотин хиляди силни мъже, които можеха да си служат с меч; и от Юдовите мъже – петстотин хиляди.

Davi escolhe o castigo
1 Crônicas 21.7-17

[10] Sentiu Davi bater-lhe o coração, depois de haver recenseado o povo, e disse ao SENHOR: Muito pequei no que fiz; porém, agora, ó SENHOR, peço-te que perdoes a iniqüidade do teu servo; porque procedi mui loucamente.

[10] След като Давид преброи народа, сърцето му го изобличи. И Давид каза на Господа: Съгреших тежко, като извърших това. Сега, моля Ти се, Господи, премахни беззаконието на слугата Си, защото направих голяма глупост.

[11] Ao levantar-se Davi pela manhã, veio a palavra do SENHOR ao profeta Gade, vidente de Davi, dizendo:

[11] И когато Давид стана на сутринта, Господнето слово дойде към пророка Гад, Давидовия ясновидец, като му каза:

[12] Vai e dize a Davi: Assim diz o SENHOR: Três coisas te ofereço; escolhe uma delas, para que ta faça.

[12] Иди и кажи на Давид: Така казва Господ: Три неща ти предлагам; избери си едно от тях, за да го извърша над теб.

[13] Veio, pois, Gade a Davi e lho fez saber, dizendo: Queres que sete anos de fome te venham à tua terra? Ou que, por três meses, fujas diante de teus inimigos, e eles te persigam? Ou que, por três dias, haja peste na tua terra? Delibera, agora, e vê que resposta hei de dar ao que me enviou.

[13] И така, Гад отиде при Давид и му извести това. После му каза: Дали за седем години да има върху тебе глад по земята ти, или три месеца да бягаш от неприятелите си, като те преследват, или три дни да има мор в земята ти? Размисли сега и виж какъв отговор да отнеса на Онзи, Който ме е пратил.

[14] Então, disse Davi a Gade: Estou em grande angústia; porém caiamos nas mãos do SENHOR, porque muitas são as suas misericórdias; mas, nas mãos dos homens, não caia eu.

[14] Давид отвърна на Гад: Намирам се в голямо утеснение; обаче нека паднем в ръката на Господа, защото Неговите милости са много; но в ръката на човек да не изпадна.

[15] Então, enviou o SENHOR a peste a Israel, desde a manhã até ao tempo que determinou; e, de Dã até Berseba, morreram setenta mil homens do povo.

[16] Estendendo, pois, o Anjo do SENHOR a mão sobre Jerusalém, para a destruir, arrependeu-se o SENHOR do mal e disse ao Anjo que fazia a destruição entre o povo: Basta, retira a mão. O Anjo estava junto à eira de Araúna, o jebuseu.

[17] Vendo Davi ao Anjo que feria o povo, falou ao SENHOR e disse: Eu é que pequei, eu é que procedi perversamente; porém estas ovelhas que fizeram? Seja, pois, a tua mão contra mim e contra a casa de meu pai.

Davi erige um altar na eira de Araúna
1 Crônicas 21.18-27

[18] Naquele mesmo dia, veio Gade ter com Davi e lhe disse: Sobe, levanta ao SENHOR um altar na eira de Araúna, o jebuseu.

[19] Davi subiu segundo a palavra de Gade, como o SENHOR lhe havia ordenado.

[20] Olhou Araúna do alto e, vendo que vinham para ele o rei e os seus homens, saiu e se inclinou diante do rei, com o rosto em terra.

[21] E perguntou: Por que vem o rei, meu senhor, ao seu servo? Respondeu Davi: Para comprar de ti esta eira, a fim de edificar nela um altar ao SENHOR, para que cesse a praga de sobre o povo.

[15] И така, Господ прати мор върху Израил от онази сутрин до определеното време. И измряха от народа, от Дан до Вирсавее, седемдесет хиляди мъже.

[16] А когато ангелът простря ръката си към Йерусалим, за да го погуби, Господсе разкая за злото и каза на ангела, който погубваше народа: Стига вече; оттегли сега ръката си. А ангелът Господен беше близо до хармана на йевусееца Орна.

[17] И когато видя ангела, който поразяваше народа, Давид проговори на Господа: Ето, аз съгреших, аз извърших беззаконие. Тези овце какво са направили? Над мене, моля Ти се, нека бъде ръката Ти и над моя бащин дом.

[18] В същия ден Гад дойде при Давид и му каза: Излез, издигни жертвеник на Господа на хармана на йевусееца Орна.

[19] И така, Давид излезе според думата на Гад, както заповяда Господ.

[20] А Орна погледна и видя, че царят и слугите му идват към него. И Орна излезе и се поклони на царя с лице до земята.

[21] Тогава Орна каза: Защо е дошъл господарят ми, царят, при слугата си? А Давид отговори: Да купя хармана от тебе, за да издигна жертвеник

на Господа, за да престане язвата между народа.

[22] Então, disse Araúna a Davi: Tome e ofereça o rei, meu senhor, o que bem lhe parecer; eis aí os bois para o holocausto, e os trilhos, e a apeiragem dos bois para a lenha.

[22] А Орна каза на Давид: Господарят ми, царят, нека вземе и принесе в жертва каквото му се вижда за добре; ето воловете за всеизгаряне и диканите, и впряга на воловете за дърва.

[23] Tudo isto, ó rei, Araúna oferece ao rei; e ajuntou: Que o SENHOR, teu Deus, te seja propício.

[23] Всичко това, о, царю, Орна дава на царя. Орна прибави също: Господ, твоят Бог, да има благоволение към теб.

[24] Porém o rei disse a Araúna: Não, mas eu to comprarei pelo devido preço, porque não oferecerei ao SENHOR, meu Deus, holocaustos que não me custem nada. Assim, Davi comprou a eira e pelos bois pagou cinqüenta siclos de prata.

[24] А царят каза на Орна: Не! Непременно ще го купя от тебе за определена цена; защото не искам да принеса на Господа, моя Бог, всеизгаряния, за които не съм платил нищо. И така, Давид купи хармана; а воловете купи за петдесет сребърни сикъла.

[25] Edificou ali Davi ao SENHOR um altar e apresentou holocaustos e ofertas pacíficas. Assim, o SENHOR se tornou favorável para com a terra, e a praga cessou de sobre Israel.

[25] Там Давид издигна жертвеник на Господа и принесе всеизгаряния и мирни приноси. И Господ прие молбата за земята и язвата престана сред Израил.

O primeiro livro dos Reis

1 Reis 1

A velhice de Davi

1 Sendo o rei Davi já velho e entrado em dias, envolviam-no com roupas, porém não se aquecia.

2 Então, lhe disseram os seus servos: Procure-se para o rei, nosso senhor, uma jovem donzela, que esteja perante o rei, e tenha cuidado dele, e durma nos seus braços, para que o rei, nosso senhor, se aqueça.

3 Procuraram, pois, por todos os limites de Israel uma jovem formosa; acharam Abisague, sunamita, e a trouxeram ao rei.

4 A jovem era sobremaneira formosa; cuidava do rei e o servia, porém o rei não a possuiu.

Adonias usurpa o trono

5 Então, Adonias, filho de Hagite, se exaltou e disse: Eu reinarei. Providenciou carros, e cavaleiros, e cinqüenta homens que corressem adiante dele.

6 Jamais seu pai o contrariou, dizendo: Por que procedes assim? Além disso, era ele de aparência mui formosa e nascera depois de Absalão.

7 Entendia-se ele com Joabe, filho de Zeruia, e com Abiatar, o sacerdote, que, seguindo-o, o ajudavam.

8 Porém Zadoque, o sacerdote, e Benaia, filho de Joiada, e Natã, o profeta, e Simei, e Reí, e os valentes que Davi tinha não apoiavam Adonias.

3 Царе

3 Царе 1

Борби за наследяване на царството

1 А когато Давид остаря в напреднала възраст, при все че го завиваха с дрехи, не се стопляше.

2 Затова слугите му казаха: Нека потърсят за господаря ни, царя, млада девица, за да стои при него и да се грижи за него, и да спи на пазвата му, за да се топли господарят ни, царят.

3 И така, потърсиха по всички Израилеви предели красива девица и намериха сунамката Ависага и я доведоха при царя.

4 Девицата беше много красива и се грижеше за царя, и му слугуваше; но царят не я позна.

5 Тогава Адония, Агитиният син, надменно си каза: Аз ще царувам. И си приготви колесници и конници и петдесет мъже, които да тичат пред него.

6 А баща му никога не му досаждаше с думите: Ти защо правиш това? А той беше и много красив наглед. Той се беше родил на Давид след Авесалом.

7 Той се сговори с Йоав, Саруиния син, и със свещеника Авиатар и те последваха Адония и му помагаха.

8 Но свещеникът Садок, Ванайя, Йодаевият син, пророк Натан, Семей и Реий, и Давидовите силни мъже не бяха с Адония.

[9] Imolou Adonias ovelhas, e bois, e animais cevados, junto à pedra de Zoelete, que está perto da fonte de Rogel, e convidou todos os seus irmãos, os filhos do rei, e todos os homens de Judá, servos do rei,

[10] porém a Natã, profeta, e a Benaia, e os valentes, e a Salomão, seu irmão, não convidou.

Natã e Bate-Seba advogam a causa de Salomão

[11] Então, disse Natã a Bate-Seba, mãe de Salomão: Não ouviste que Adonias, filho de Hagite, reina e que nosso senhor, Davi, não o sabe?

[12] Vem, pois, e permite que eu te dê um conselho, para que salves a tua vida e a de Salomão, teu filho.

[13] Vai, apresenta-te ao rei Davi e dize-lhe: Não juraste, ó rei, senhor meu, à tua serva, dizendo: Teu filho Salomão reinará depois de mim e se assentará no meu trono? Por que, pois, reina Adonias?

[14] Eis que, estando tu ainda a falar com o rei, eu também entrarei depois de ti e confirmarei as tuas palavras.

[15] Apresentou-se, pois, Bate-Seba ao rei na recâmara; era já o rei mui velho, e Abisague, a sunamita, o servia.

[16] Bate-Seba inclinou a cabeça e prostrou-se perante o rei, que perguntou: Que desejas?

[17] Respondeu-lhe ela: SENHOR meu, juraste à tua serva pelo SENHOR, teu Deus, dizendo: Salomão, teu filho, reinará depois de mim e ele se assentará no meu trono.

[9] И Адония закла овце, говеда и угоени телета при скалата на Зоелет, която е при извора Рогих, и покани всичките си братя, царските синове, и всичките Юдови мъже, царските служители.

[10] Обаче пророка Натан, Ванайя, силните мъже и брат си Соломон не покани.

[11] Тогава Натан каза на Соломоновата майка Витсавее: Не си ли чула, че се е възцарил Адония, Агитиният син, а господарят ни Давид не знае това?

[12] Ела сега да те посъветвам, за да избавиш своя живот и живота на сина си Соломон.

[13] Иди, влез при цар Давид и му кажи: Господарю мой, царю, ти не се ли закле на слугинята си, като каза: Синът ти Соломон непременно ще царува след мен и той ще седи на престола ми? И така, защо се е възцарил Адония?

[14] Докато ти още говориш там с царя, ще вляза и аз след теб и ще потвърдя думите ти.

[15] И така, Витсавее влезе при царя в спалнята, а царят беше много стар и сунамката Ависага му прислужваше.

[16] Витсавее се наведе и се поклони на царя. Царят я попита: Какво искаш?

[17] А тя му отговори: Господарю мой, ти се закле в Господа, твоя Бог, на слугинята си и каза: Твоят син Соломон

непременно ще царува след мен и той ще седи на престола ми.

[18] Agora, eis que Adonias reina, e tu, ó rei, meu senhor, não o sabes.

[18] Но сега Адония се е възцарил. А ти, господарю мой, царю, не знаеш за това.

[19] Imolou bois, e animais cevados, e ovelhas em abundância. Convidou todos os filhos do rei, a Abiatar, o sacerdote, e a Joabe, comandante do exército, mas a teu servo Salomão não convidou.

[19] Той е заклал говеда, угоени телета и овце в изобилие и е поканил всички царски синове и свещеника Авиатар, и военачалника Йоав. Слугата ти Соломон обаче не е поканил.

[20] Porém, ó rei, meu senhor, todo o Israel tem os olhos em ti, para que lhe declares quem será o teu sucessor que se assentará no teu trono.

[20] Но към тебе, господарю мой, царю, към тебе са обърнати очите на целия Израил, за да им известиш кой ще седне на престола на господаря ми, царя, след него.

[21] Do contrário, sucederá que, quando o rei, meu senhor, jazer com seus pais, eu e Salomão, meu filho, seremos tidos por culpados.

[21] Иначе, когато господарят ми, царят, заспи с бащите си, аз и синът ми Соломон ще бъдем смятани за престъпници.

[22] Estando ela ainda a falar com o rei, eis que entra o profeta Natã.

[22] А докато тя още говореше с царя, влезе и пророк Натан.

[23] E o fizeram saber ao rei, dizendo: Aí está o profeta Natã. Apresentou-se ele ao rei, prostrou-se com o rosto em terra perante ele

[23] И известиха на царя: Пророк Натан идва. И той, като влезе пред царя, му се поклони с лице до земята.

[24] e disse: Ó rei, meu senhor, acaso disseste: Adonias reinará depois de mim e ele é quem se assentará no meu trono?

[24] Натан каза: Господарю мой, царю, казал ли си ти: Адония ще царува след мен и той ще седи на престола ми?

[25] Porque, hoje, desceu, imolou bois, e animais cevados, e ovelhas em abundância e convidou todos os filhos do rei, e os chefes do exército, e a Abiatar, o sacerdote, e eis que estão comendo e bebendo perante ele; e dizem: Viva o rei Adonias!

[25] Защото той слезе днес и закла говеда, угоени телета и овце в изобилие и покани всички царски синове и военачалниците, и свещеника Авиатар. И те ядат и пият пред него и казват: Да живее цар Адония!

[26] Porém a mim, sendo eu teu servo, e a Zadoque, o sacerdote, e a Benaia, filho de Joiada, e a Salomão, teu servo, não convidou.

[27] Foi isto feito da parte do rei, meu senhor? E não fizeste saber a teu servo quem se assentaria no teu trono, depois de ti?

[28] Respondeu o rei Davi e disse: Chamai-me a Bate-Seba. Ela se apresentou ao rei e se pôs diante dele.

[29] Então, jurou o rei e disse: Tão certo como vive o SENHOR, que remiu a minha alma de toda a angústia,

[30] farei no dia de hoje, como te jurei pelo SENHOR, Deus de Israel, dizendo: Teu filho Salomão reinará depois de mim e se assentará no meu trono, em meu lugar.

[31] Então, Bate-Seba se inclinou, e se prostrou com o rosto em terra diante do rei, e disse: Viva o rei Davi, meu senhor, para sempre!

Salomão é constituído rei

[32] Disse o rei Davi: Chamai-me Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, e Benaia, filho de Joiada. E eles se apresentaram ao rei.

[33] Disse-lhes o rei: Tomai convosco os servos de vosso senhor, e fazei montar meu filho Salomão na minha mula, e levai-o a Giom.

[34] Zadoque, o sacerdote, com Natã, o profeta, ali o ungirão rei sobre Israel;

[26] А мене, мене, слугата ти, свещеника Садок, Ванайя, Йодаевия син, и слугата ти Соломон той не покани.

[27] От господаря ми, царя, ли е заповядано това, без да си разкрил намерението на слугите си кой ще седне на престола на господаря ми, царя, след него?

Помазване на Соломон за цар

[28] Тогава цар Давид отговори: Повикайте ми Витсавее. И тя влезе при царя и застана пред него.

[29] И царят се закле: В името на живия Господ, Който е избавил душата ми от всяко бедствие,

[30] както ти се заклех в Господа, Израилевия Бог, като казах, че синът ти Соломон ще царува след мен и че той ще седи вместо мене на престола ми, непременно така ще направя днес.

[31] Тогава Витсавее се наведе с лице до земята, поклони се на царя и каза: Да живее господарят ми, цар Давид, довека!

[32] Тогава цар Давид каза: Повикайте ми свещеника Садок, пророк Натан и Ванайя, Йодаевия син. И те дойдоха пред царя.

[33] Царят им нареди: Вземете със себе си слугите на вашия господар, качете сина ми Соломон на моето муле и го заведете долу в Гион.

[34] И свещеникът Садок и пророк Натан нека го помажат там за цар над Израил.

então, tocareis a trombeta e direis: Viva o rei Salomão!

35 Subireis após ele, e virá e se assentará no meu trono, pois é ele quem reinará em meu lugar; porque ordenei seja ele príncipe sobre Israel e sobre Judá.

36 Então, Benaia, filho de Joiada, respondeu ao rei e disse: Amém! Assim o diga o SENHOR, Deus do rei, meu senhor.

37 Como o SENHOR foi com o rei, meu senhor, assim seja com Salomão e faça que o trono deste seja maior do que o trono do rei Davi, meu senhor.

38 Então, desceu Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, e Benaia, filho de Joiada, e a guarda real, fizeram montar Salomão a mula que era do rei Davi e o levaram a Giom.

39 Zadoque, o sacerdote, tomou do tabernáculo o chifre do azeite e ungiu a Salomão; tocaram a trombeta, e todo o povo exclamou: Viva o rei Salomão!

40 Após ele, subiu todo o povo, tocando gaitas e alegrando-se com grande alegria, de maneira que, com o seu clamor, parecia fender-se a terra.

Adonias e seus adeptos alarmam-se

41 Adonias e todos os convidados que com ele estavam o ouviram, quando acabavam de comer; também Joabe ouviu o sonido das trombetas e disse: Que significa esse ruído de cidade alvoroçada?

42 Estando ele ainda a falar, eis que vem Jônatas, filho de Abiatar, o sacerdote; disse Adonias: Entra, porque és homem valente e trazes boas-novas.

Засвирете с тръба и извикайте: Да живее цар Соломон!

35 Тогава се качете тук след него и нека дойде и седне на престола ми, защото той ще царува вместо мен и аз го поставих да бъде вожд на Израил и Юда.

36 А Ванайя, Йодаевият син, отговори на царя: Амин! Така да каже и Господ Бог на господаря ми, царя!

37 Както Господ е бил с господаря ми, царя, така да бъде и със Соломон и да направи престола му още по-велик от престола на господаря ми, цар Давид.

38 И така, свещеникът Садок, пророк Натан и Ванайя, Йодаевият син, с херетците и фелетците излязоха и качиха Соломон на мулето на цар Давид и го доведоха в Гион.

39 Свещеникът Садок взе рога с мирото от шатъра за срещане и помаза Соломон. И засвириха с тръба и целият народ извика: Да живее цар Соломон!

40 И целият народ го последва. Народът свиреше със свирки и се веселеше твърде буйно, така че земята ехтеше от виковете им.

41 А Адония и всичките му гости чуха шума, като свършиха яденето си. И когато Йоав чу тръбния звук, каза: Защо е този шум и градът е развълнуван?

42 Докато още говореше, дойде Йонатан, син на свещеника Авиатар. И Адония каза: Влез, защото ти си достоен мъж и носиш добри известия.

43 Respondeu Jônatas e disse a Adonias: Pelo contrário, nosso senhor, o rei Davi, constituiu rei a Salomão.
44 E Davi enviou com ele a Zadoque, o sacerdote, e a Natã, o profeta, e a Benaia, filho de Joiada, e aos da guarda real; e o fizeram montar a mula que era do rei.
45 Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, o ungiram rei em Giom e dali subiram alegres, e a cidade se alvoroçou; esse é o clamor que ouviste.
46 Também Salomão já está assentado no trono do reino.

47 Ademais, os oficiais do rei Davi vieram congratular-se com ele e disseram: Faça teu Deus que o nome de Salomão seja mais célebre do que o teu nome; e faça que o seu trono seja maior do que o teu trono. E o rei se inclinou sobre o leito.

48 Também disse o rei assim: Bendito o SENHOR, Deus de Israel, que deu, hoje, quem se assente no meu trono, vendo-o os meus próprios olhos.
49 Então, estremeceram e se levantaram todos os convidados que estavam com Adonias, e todos se foram, tomando cada um seu caminho.

Adonias pede indulto

50 Porém Adonias, temendo a Salomão, levantou-se, foi e pegou nas pontas do altar.

51 Foi dito a Salomão: Eis que Adonias tem medo de ti, porque pega nas pontas do altar, dizendo: Jure-me, hoje, o rei

43 А Йонатан отговори на Адония: Наистина господарят ни, цар Давид, направи Соломон цар.
44 Царят прати с него свещеника Садок, пророка Натан и Ванайя, Йодаевия син, с херетците и фелетците и го качиха на царското муле.
45 Свещеникът Садок и пророк Натан го помазаха за цар в Гион. И оттам отидоха нагоре с веселие, така че градът екна. Това е шумът, който сте чули.
46 При това Соломон седна на престола на царството.
47 Освен това и царските слуги влязоха да честитят на господаря ни, цар Давид, и казаха: Бог да направи името на Соломон по-светло и от твоето име и да направи престола му по-велик и от твоя престол. И царят се поклони, както бешена леглото си.
48 Царят още говорѝ така: Благословен да бъде Господ, Израилевият Бог, Който ми даде днес син да седи на престола ми, докато очите ми го гледат.

49 Тогава всички гости на Адония се уплашиха и като станаха, отидоха всеки по пътя си.

50 А Адония, понеже се уплаши от Соломон, стана и отиде да се хване за роговете на жертвеника.
51 Тогава известиха на Соломон: Ето, Адония се бои от цар Соломон и се е хванал за роговете на жертвеника; и казва: Нека ми се закълне днес цар

Salomão que não matará a seu servo à espada.

[52] Respondeu Salomão: Se for homem de bem, nem um de seus cabelos cairá em terra; porém, se se achar nele maldade, morrerá.

[53] Enviou o rei Salomão mensageiros, e o fizeram descer do altar; então, veio ele e se prostrou perante o rei Salomão, e este lhe disse: Vai para tua casa.

Соломон, че няма да убие слугата си с меч.

[52] А Соломон каза: Ако се покаже достоен мъж, нито един от космите му няма да падне на земята; но ако се намери зло в него, ще бъде умъртвен.

[53] И така, цар Соломон прати и свалиха Адония от жертвеника; и той дойде да се поклони на цар Соломон. А Соломон му каза: Иди у дома си.

1 Reis 2

Davi dá instruções a Salomão e morre

[1] Aproximando-se os dias da morte de Davi, deu ele ordens a Salomão, seu filho, dizendo:

[2] Eu vou pelo caminho de todos os mortais. Coragem, pois, e sê homem!

[3] Guarda os preceitos do SENHOR, teu Deus, para andares nos seus caminhos, para guardares os seus estatutos, e os seus mandamentos, e os seus juízos, e os seus testemunhos, como está escrito na Lei de Moisés, para que prosperes em tudo quanto fizeres e por onde quer que fores;

[4] para que o SENHOR confirme a palavra que falou de mim, dizendo: Se teus filhos guardarem o seu caminho, para andarem perante a minha face fielmente, de todo o seu coração e de toda a sua alma, nunca te faltará sucessor ao trono de Israel.

[5] Também tu sabes o que me fez Joabe, filho de Zeruia, e o que fez aos dois comandantes do exército de Israel, a Abner, filho de Ner, e a Amasa, filho de Jéter, os quais matou, e, em tempo de paz,

3 Царе 2

Завещание и смърт на Давид

[1] Когато наближи времето на Давид да умре, той заръча на сина си Соломон:

[2] Аз отивам по пътя на целия свят. Ти се крепи и бъди мъжествен.

[3] Пази заръките на Господа, твоя Бог, ходи в пътищата Му и пази наредбите Му, заповедите Му, законите Му и свидетелствата Му, както е писано в Моисеевия закон, за да успяваш във всичко, каквото правиш, и накъдето и да се обръщаш;

[4] за да утвърди Господ думата, с която е говорил за мене, като е казал: Ако внимават синовете ти в пътя си, да ходят пред Мене в истина от цялото си сърце и от цялата си душа, няма да липсва от тебе мъж върху Израилевия престол.

[5] Освен това ти знаеш какво направи Йоав, Саруиният син, на двамата военачалници на Израилевите войски – на Авенир, Нировия син, и на Амаса, Етеровия син, които уби, като проля

vingou o sangue derramado em guerra, manchando com ele o cinto que trazia nos lombos e as sandálias nos pés.

6 Faze, pois, segundo a tua sabedoria e não permitas que suas cãs desçam à sepultura em paz.

7 Porém, com os filhos de Barzilai, o gileadita, usarás de benevolência, e estarão entre os que comem à tua mesa, porque assim se houveram comigo, quando eu fugia por causa de teu irmão Absalão.

8 Eis que também contigo está Simei, filho de Gera, filho de Benjamim, de Baurim, que me maldisse com dura maldição, no dia em que ia a Maanaim; porém ele saiu a encontrar-se comigo junto ao Jordão, e eu, pelo SENHOR, lhe jurei, dizendo que o não mataria à espada.

9 Mas, agora, não o tenhas por inculpável, pois és homem prudente e bem saberás o que lhe hás de fazer para que as suas cãs desçam à sepultura com sangue.

10 Davi descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi.

11 Foi o tempo que Davi reinou sobre Israel quarenta anos: sete anos em Hebrom e em Jerusalém trinta e três.

12 Salomão assentou-se no trono de Davi, seu pai, e o seu reino se fortificou sobremaneira.

Morte de Adonias

13 Então, veio Adonias, filho de Hagite, a Bate-Seba, mãe de Salomão; disse ela: É de paz a tua vinda? Respondeu ele: É de paz.

кръв в мирно време и обагри с кръв пояса, който беше около кръста му, и обувките, които бяха на краката му.

6 Постъпвай според мъдростта си и не оставяй белите му коси да слязат с мир в гроба.

7 Но покажи благост към синовете на галаадеца Верзелай и нека те бъдат между онези, които ядат на трапезата ти. Защото с храна те дойдоха при мене, когато бягах от брат ти Авесалом.

8 Ето, с теб е вениаминецът Семей, Гираевият син, от Ваурим, който ме прокле с горчива клетва в деня, когато отидох в Маханаим. Той обаче слезе да ме посрещне при Йордан и аз му се заклех в Господа: Няма да те убия с меч.

9 Сега не го смятай за невинен, защото си мъдър човек и знаеш какво трябва да му направиш, за да сведеш белите му коси с кръв в гроба.

10 Така Давид заспа с бащите си и беше погребан в Давидовия град.

11 А времето, през което Давид царувà над Израил, беше четиридесет години. Седем години царувà в Хеврон и тридесет и три години – в Йерусалим.

Начало на царуването на Соломон

12 Соломон седна на престола на баща си Давид; и царството му се закрепи твърдо.

13 Тогава Адония, Агитиният син, дойде пред Витсавее, Соломоновата майка. А

тя попита: С мир ли идваш? И той отговори: С мир.

[14] E acrescentou: Uma palavra tenho que dizer-te. Ela disse: Fala.

[14] После Адония каза: Имам да ти кажа едно нещо. Тя отвърна: Казвай.

[15] Disse, pois, ele: Bem sabes que o reino era meu, e todo o Israel esperava que eu reinasse, ainda que o reino se transferiu e veio a ser de meu irmão, porque do SENHOR ele o recebeu.

[15] Тогава той започна: Ти знаеш, че на мене принадлежеше царството и че към мене целият Израил беше обърнал лицето си с очакване да царувам. Царството обаче се отклони и се падна на брат ми, защото от Господа му дойде.

[16] Agora, um só pedido te faço; não mo rejeites. Ela lhe disse: Fala.

[16] Сега имам една молба към тебе; не ми я отказвай. И тя му отговори: Казвай.

[17] Ele disse: Peço-te que fales ao rei Salomão (pois não to recusará) que me dê por mulher a Abisague, sunamita.

[17] Адония проговори: Кажи, моля те, на цар Соломон (защото няма да ти откаже) да ми даде за жена сунамката Ависага.

[18] Respondeu Bate-Seba: Bem, eu falarei por ti ao rei.

[18] А Витсавее каза: Добре; ще говоря за тебе на царя.

[19] Foi, pois, Bate-Seba ter com o rei Salomão, para falar-lhe por Adonias. O rei se levantou a encontrar-se com ela e se inclinou diante dela; então, se assentou no seu trono e mandou pôr uma cadeira para sua mãe, e ela se assentou à sua mão direita.

[19] И така, Витсавее влезе при цар Соломон да му говори за Адония. Царят стана да я посрещне и ѝ се поклони; после, като седна на престола си, каза да положат престол и за царската майка; и тя седна отдясно му.

[20] Então, disse ela: Só um pequeno pedido te faço; não mo rejeites. E o rei lhe disse: Pede, minha mãe, porque to não recusarei.

[20] Тогава тя каза: Една малка молба имам към тебе; не ми я отказвай. А царят ѝ отговори: Искай, майко моя, защото няма да ти откажа.

[21] Disse ela: Dê-se Abisague, a sunamita, a Adonias, teu irmão, por mulher.

[21] И тя каза: Нека сунамката Ависага бъде дадена на брат ти Адония за жена.

[22] Então, respondeu o rei Salomão e disse a sua mãe: Por que pedes Abisague, a sunamita, para Adonias? Pede também para ele o reino (porque é meu irmão

[22] Но цар Соломон запита майка си: А защо искаш сунамката Ависага за Адония? Искай за него и царството (защото ми е по-голям брат); да! – за

maior), para ele, digo, e também para Abiatar, o sacerdote, e para Joabe, filho de Zeruia.

него, за свещеника Авиатар и за Йоав, Саруиния син.

23 E jurou o rei Salomão pelo SENHOR, dizendo: Deus me faça o que lhe aprouver, se não falou Adonias esta palavra contra a sua vida.

23 Тогава цар Соломон се закле в Господа: Така да ми направи Бог – да! – и повече да прибави, ако Адония не е изговорил тези думи против живота си.

24 Agora, pois, tão certo como vive o SENHOR, que me estabeleceu e me fez assentar no trono de Davi, meu pai, e me edificou casa, como tinha dito, hoje, morrerá Adonias.

24 Сега се заклевам в живота на Господа, Който ме утвърди и ме постави да седна на престола на баща ми Давид и Който ми направи дом, както е обещал, днес Адония непременно ще бъде умъртвен.

25 Enviou o rei Salomão a Benaia, filho de Joiada, o qual arremeteu contra ele, de sorte que morreu.

25 И така, цар Соломон прати Ванайя, Йодаевия син, да изпълни заповедта му, който нападна Адония и го уби.

Expulso o sacerdote Abiatar

26 E a Abiatar, o sacerdote, disse o rei: Vai para Anatote, para teus campos, porque és homem digno de morte; porém não te matarei hoje, porquanto levaste a arca do SENHOR Deus diante de Davi, meu pai, e porque te afligiste com todas as aflições de meu pai.

26 А на свещеника Авиатар царят каза: Иди в Анатот, на нивите си. Въпреки че заслужаваш смърт, сега няма да те убия, понеже ти си носил ковчега на Господа Йехова пред баща ми Давид и понеже си изстрадал всичко, което е изстрадал и баща ми.

27 Expulsou, pois, Salomão a Abiatar, para que não mais fosse sacerdote do SENHOR, cumprindo, assim, a palavra que o SENHOR dissera sobre a casa de Eli, em Siló.

27 Така Соломон отблъсна Авиатар да не бъде свещеник на Господа, за да се изпълни словото, което Господ беше говорил в Сило за Илиевия дом.

Morte de Joabe

28 Chegando esta notícia a Joabe (porque Joabe se tinha desviado seguindo a Adonias, ainda que se não desviara seguindo a Absalão), fugiu ele para o tabernáculo do SENHOR e pegou nas pontas do altar.

28 А когато за това стигна слух до Йоав (защото Йоав поддържаше Адония, макар и да не беше на страната на Авесалом), Йоав побегна в Господнияшатър и се хвана за роговете на жертвеника.

[29] Foi dito ao rei Salomão que Joabe havia fugido para o tabernáculo do SENHOR; e eis que está junto ao altar. Enviou, pois, Salomão a Benaia, filho de Joiada, dizendo: Vai, arremete contra ele.

[30] Foi Benaia ao tabernáculo do SENHOR e disse a Joabe: Assim diz o rei: Sai daí. Ele respondeu: Não, morrerei aqui. Benaia tornou com a resposta ao rei, dizendo: Assim falou Joabe e assim me respondeu.

[31] Disse-lhe o rei: Faze como ele te disse; arremete contra ele e sepulta-o, para que tires de mim e da casa de meu pai a culpa do sangue que Joabe sem causa derramou.

[32] Assim, o SENHOR fará recair a culpa de sangue de Joabe sobre a sua cabeça, porque arremeteu contra dois homens mais justos e melhores do que ele e os matou à espada, sem que Davi, meu pai, o soubesse; isto é: a Abner, filho de Ner, comandante do exército de Israel, e a Amasa, filho de Jéter, comandante do exército de Judá.

[33] Assim, recairá o sangue destes sobre a cabeça de Joabe e sobre a cabeça da sua descendência para sempre; mas a Davi, e à sua descendência, e à sua casa, e ao seu trono, dará o SENHOR paz para todo o sempre.

[34] Subiu Benaia, filho de Joiada, arremeteu contra ele e o matou; e foi sepultado em sua casa, no deserto.

[35] Em lugar de Joabe constituiu o rei por comandante do exército a Benaia, filho de Joiada, e, em lugar de Abiatar, a Zadoque por sacerdote.

Morte de Simei

[29] И известиха на цар Соломон: Йоав побегна в Господния шатър и е при жертвеника. Тогава Соломон прати Ванайя, Йодаевия син, като каза: Иди, нападни го.

[30] И така, Ванайя отиде в Господнияшатър и каза на Йоав: Така казва царят: Излез. А той отговори: Не, тук ще умра. И Ванайя извести на царя: Така каза Йоав и такъв отговор ми даде.

[31] А царят му каза: Направи, както е казал; нападни го и го погреби, за да изгладиш от мен и от бащиния ми дом невинната кръв, която Йоав е пролял.

[32] Господ ще възвърне пролятата от него кръв на неговата глава, понеже той нападна двама мъже, по-праведни и по-добри от него, и ги уби с меч, без да знае баща ми Давид: Авенир, Нировия син, Израилевия военачалник, и Амаса, Етеровия син, Юдовия военачалник.

[33] Така кръвта им ще се възвърне върху Йоавовата глава и върху главата на потомството му довека. А на Давид, на потомството му, на дома му и на престола му ще бъде мир от Господадовека.

[34] Тогава Ванайя, Йодаевият син, влезе, нападна го и го уби. И Йоав беше погребан у дома си в пустинята.

[35] Вместо него царят постави свещеник Садок.

[36] Depois, mandou o rei chamar a Simei e lhe disse: Edifica-te uma casa em Jerusalém, e habita aí, e daí não saias, nem para uma parte nem para outra.

[37] Porque há de ser que, no dia em que saíres e passares o ribeiro de Cedrom, fica sabendo que serás morto; o teu sangue cairá, então, sobre a tua cabeça.

[38] Simei disse ao rei: Boa é essa palavra; como disse o rei, meu senhor, assim fará o teu servo. E Simei habitou em Jerusalém muitos dias.

[39] Ao cabo de três anos, porém, dois escravos de Simei fugiram para Aquis, filho de Maaca, rei de Gate; e deram parte a Simei, dizendo: Eis que teus servos estão em Gate.

[40] Então, Simei se dispôs, albardou o seu jumento e foi a Gate ter com Aquis em busca dos seus escravos; e trouxe de Gate os seus escravos.

[41] Foi Salomão avisado de que Simei de Jerusalém fora a Gate e já havia voltado.

[42] Então, mandou o rei chamar a Simei e lhe disse: Não te fiz eu jurar pelo SENHOR e não te protestei, dizendo: No dia em que saíres para uma ou outra parte, fica sabendo que serás morto? E tu me disseste: Boa é essa palavra que ouvi.

[43] Por que, pois, não guardaste o juramento do SENHOR, nem a ordem que te dei?

[44] Disse mais o rei a Simei: Bem sabes toda a maldade que o teu coração reconhece que fizeste a Davi, meu pai; pelo que o

[36] Тогава царят прати да повикат Семей и му каза: Построй си къща в Йерусалим и живей там, и не излизай оттам на никъде;

[37] защото бъди сигурен, че в деня, когато излезеш и преминеш потока Кедрон, непременно ще бъдеш убит и кръвта ти ще бъде на твоята глава.

[38] Семей отвърна на царя: Добре. Както каза господарят ми, царят, така ще стори слугата ти. И Семей живя в Йерусалим дълго време.

[39] След три години двама от Семеевите слуги побегнаха при гетския цар Анхус, Мааховия син. И известиха на Семей: Слугите ти са в Гет.

[40] Тогава Семей стана, оседла осела си и отиде в Гет при Анхус, за да потърси слугите си. Така Семей отиде и доведе слугите си от Гет.

[41] Съобщиха на Соломон, че Семей ходил от Йерусалим в Гет и се върнал.

[42] Тогава царят прати да повикат Семей и му каза: Не те ли заклех в Господа и не те ли предупредих, като ти казах: Бъди сигурен, че в деня, когато излезеш и отидеш извън града, където и да е, непременно ще умреш? И ти не ми ли отговори: Добра е думата, която чух?

[43] Защо не опази Господнята клетва и заповедта, която ти дадох?

[44] Царят каза още на Семей: Ти знаеш цялото зло, причинено на баща ми Давид, което се таи в сърцето ти.

SENHOR te fez recair sobre a cabeça a tua maldade.

Затова Господще възвърне злото ти на твоята глава;

[45] Mas o rei Salomão será abençoado, e o trono de Davi, mantido perante o SENHOR, para sempre.

[45] а цар Соломон ще бъде благословен и Давидовият престол – утвърден пред Господа до века.

[46] O rei deu ordem a Benaia, filho de Joiada, o qual saiu e arremeteu contra ele, de sorte que morreu; assim se firmou o reino sob o domínio de Salomão.

[46] Тогава царят заповяда на Ванайя, Йодаевия син; и той излезе, нападна Семей и го уби. И царството се утвърди в Соломоновата ръка.

1 Reis 3

Salomão casa com a filha de Faraó

3 Царе 3

Молитвата на Соломон за мъдрост

[1] Salomão aparentou-se com Faraó, rei do Egito, pois tomou por mulher a filha de Faraó e a trouxe à Cidade de Davi, até que acabasse de edificar a sua casa, e a Casa do SENHOR, e a muralha à roda de Jerusalém.

[1] А Соломон се сроди с египетския цар фараон, като взе фараоновата дъщеря; царят я доведе да живее в Давидовия град, докато завърши съграждането на своя дом, на Господния дом и на стената около Йерусалим.

[2] Entretanto, o povo oferecia sacrifícios sobre os altos, porque até àqueles dias ainda não se tinha edificado casa ao nome do SENHOR.

[2] Но народът принасяше жертви по високите места, понеже до онова време нямаше дом, съграден за Господнетоиме.

Salomão pede a Deus sabedoria

2 Crônicas 1.2-13

[3] Salomão amava ao SENHOR, andando nos preceitos de Davi, seu pai; porém sacrificava ainda nos altos e queimava incenso.

[3] И Соломон възлюби Господа и ходеше в повеленията на баща си Давид. Само че принасяше жертви и кадеше по високите места.

[4] Foi o rei a Gibeão para lá sacrificar, porque era o alto maior; ofereceu mil holocaustos Salomão naquele altar.

[4] Един ден царят отиде в Гаваон, за да принесе там жертва, защото това беше главното високо място. Соломон принесе хиляда всеизгаряния на онзи жертвеник.

[5] Em Gibeão, apareceu o SENHOR a Salomão, de noite, em sonhos. Disse-lhe Deus: Pede-me o que queres que eu te dê.

[5] А в Гаваон Господ се яви на Соломон на сън през нощта. Бог му каза: Искай, каквото желаеш да ти дам.

[6] Respondeu Salomão: De grande benevolência usaste para com teu servo Davi, meu pai, porque ele andou contigo em fidelidade, e em justiça, e em retidão de coração, perante a tua face; mantiveste-lhe esta grande benevolência e lhe deste um filho que se assentasse no seu trono, como hoje se vê.

[7] Agora, pois, ó SENHOR, meu Deus, tu fizeste reinar teu servo em lugar de Davi, meu pai; não passo de uma criança, não sei como conduzir-me.

[8] Teu servo está no meio do teu povo que elegeste, povo grande, tão numeroso, que se não pode contar.

[9] Dá, pois, ao teu servo coração compreensivo para julgar a teu povo, para que prudentemente discirna entre o bem e o mal; pois quem poderia julgar a este grande povo?

[10] Estas palavras agradaram ao SENHOR, por haver Salomão pedido tal coisa.

[11] Disse-lhe Deus: Já que pediste esta coisa e não pediste longevidade, nem riquezas, nem a morte de teus inimigos; mas pediste entendimento, para discernires o que é justo;

[12] eis que faço segundo as tuas palavras: dou-te coração sábio e inteligente, de maneira que antes de ti não houve teu igual, nem depois de ti o haverá.

[6] А Соломон отговори: Ти показа голяма милост към слугата Си, баща ми Давид, понеже той ходи пред Тебе във вярност, правда и сърдечна правота спрямо Тебе. Ти си запазил за него тази голяма милост, че си му дал син да седи на престола му, както е днес.

[7] Сега, Господи, Боже мой, Ти си направил слугата Си цар вместо баща ми Давид. А аз съм малко момче; не зная как да постъпвам.

[8] Слугата Ти е сред Твоя народ, който Ти си избрал, народ многоброен, който поради множеството си не може да се изброи, нито да се пресметне.

[9] И така, дай на слугата Си разумно сърце, за да съди народа Ти, за да различава между добро и зло. Защото кой може да съди този Твой голям народ?!

[10] Тези думи бяха угодни на Господа, понеже Соломон поиска именно това.

[11] И Бог му каза: Понеже ти поиска това, а не поиска за себе си дълъг живот, нито поиска за себе си богатство, нито поиска смъртта на неприятелите си, а поиска за себе си разум, за да разбираш правосъдие,

[12] ето, сторих според желанието ти. Дадох ти мъдро и разумно сърце, така че преди тебе не е имало подобен на тебе, нито след тебе ще се издигне подобен на теб.

[13] Também até o que me não pediste eu te dou, tanto riquezas como glória; que não haja teu igual entre os reis, por todos os teus dias.

[14] Se andares nos meus caminhos e guardares os meus estatutos e os meus mandamentos, como andou Davi, teu pai, prolongarei os teus dias.

[15] Despertou Salomão; e eis que era sonho. Veio a Jerusalém, pôs-se perante a arca da Aliança do SENHOR, ofereceu holocaustos, apresentou ofertas pacíficas e deu um banquete a todos os seus oficiais.

Salomão julga a causa de duas mulheres

[16] Então, vieram duas prostitutas ao rei e se puseram perante ele.

[17] Disse-lhe uma das mulheres: Ah! SENHOR meu, eu e esta mulher moramos na mesma casa, onde dei à luz um filho.

[18] No terceiro dia, depois do meu parto, também esta mulher teve um filho. Estávamos juntas; nenhuma outra pessoa se achava conosco na casa; somente nós ambas estávamos ali.

[19] De noite, morreu o filho desta mulher, porquanto se deitara sobre ele.

[20] Levantou-se à meia-noite, e, enquanto dormia a tua serva, tirou-me a meu filho do meu lado, e o deitou nos seus braços; e a seu filho morto deitou-o nos meus.

[21] Levantando-me de madrugada para dar de mamar a meu filho, eis que estava morto; mas, reparando nele pela manhã, eis que não era o filho que eu dera à luz.

[13] А при това ти дадох и каквото не си поискал – и богатство, и слава, така че между царете няма да има подобен на тебе през всичките ти дни.

[14] Ако ходиш в Моите пътища и пазиш наредбите и заповедите Ми, както ходи баща ти Давид, тогава ще продължа дните ти.

[15] Соломон се събуди и разбра, че това беше сън. След това дойде в Йерусалим и като застана пред ковчега на Господния завет, пожертва всеизгаряния, принесе мирни приноси и направи угощение за всичките си слуги.

Соломон съди с мъдрост

[16] Тогава при царя дойдоха две блудници и застанаха пред него.

[17] Едната жена каза: О, господарю мой! Аз и тази жена живеем в една къща. И аз родих, докато живеех с нея в къщата.

[18] А на третия ден, след като родих аз, роди и тази жена. Ние бяхме самизаедно, нямаше външен човек с нас в къщата, само ние двете бяхме вътре.

[19] И през нощта синът на тази жена умрял, понеже легнала върху него.

[20] А тя, като станала посред нощ, взела сина ми от мене, докато слугинята ти спеше, и го сложила на своя скут, а своя мъртъв син сложила на моята пазва.

[21] И призори, като станах, за да накърмя сина си, той беше мъртъв. Но на сутринта, като го разгледах, видях, че не беше моят син, когото бях родила.

[22] Então, disse a outra mulher: Não, mas o vivo é meu filho; o teu é o morto. Porém esta disse: Não, o morto é teu filho; o meu é o vivo. Assim falaram perante o rei.

[22] А другата жена каза: Не, живият е моят син, а мъртвият е твоят син. А първата жена каза: Не, мъртвият е твоят син, а живият е моят син. Така двете се препираха пред царя.

[23] Então, disse o rei: Esta diz: Este que vive é meu filho, e teu filho é o morto; e esta outra diz: Não, o morto é teu filho, e o meu filho é o vivo.

[23] Тогава царят каза: Едната от васказва: Този, живият, е моят син, а мъртвият е твоят син; а другата твърди: Не, мъртвият е твоят син, а живият е моят син.

[24] Disse mais o rei: Trazei-me uma espada. Trouxeram uma espada diante do rei.

[24] Царят нареди: Донесете ми меч. И донесоха меч пред царя.

[25] Disse o rei: Dividi em duas partes o menino vivo e dai metade a uma e metade a outra.

[25] И царят каза: Разделете на две живото дете и дайте половината на едната майкаи половината на другата.

[26] Então, a mulher cujo filho era o vivo falou ao rei (porque o amor materno se aguçou por seu filho) e disse: Ah! SENHOR meu, dai-lhe o menino vivo e por modo nenhum o mateis. Porém a outra dizia: Nem meu nem teu; seja dividido.

[26] Тогава онази жена, чието беше живото дете, каза на царя (защото сърцето ѝ я заболя за сина ѝ): О, господарю мой! Дай на нея живото дете и не го убивай. А другата каза: Нито мое да е, нито твое; разделете го.

[27] Então, respondeu o rei: Dai à primeira o menino vivo; não o mateis, porque esta é sua mãe.

[27] Тогава царят отговори: Дайте на тази живото дете и не го убивайте. Тази жена е майка му.

[28] Todo o Israel ouviu a sentença que o rei havia proferido; e todos tiveram profundo respeito ao rei, porque viram que havia nele a sabedoria de Deus, para fazer justiça.

[28] И целият Израил чу за съда, който царят отсъди. И се бояха от царя, защото видяха, че в него имаше Божия мъдрост, за да раздава правосъдие.

1 Reis 4

Os oficiais de Salomão

3 Царе 4

Висшите служители на Соломон

[1] O rei Salomão reinou sobre todo o Israel.

[1] И така, цар Соломон царуваше над целия Израил.

[2] Eram estes os seus homens principais: Azarias, filho de Zadoque, o principal.

[2] Това са началниците, които той имаше: Азария, Садоковият син, свещеник;

[3] Eliorefe e Aías, filhos de Sisa, eram secretários; Josafá, filho de Ailude, era o cronista;

[4] Benaia, filho de Joiada, era comandante do exército; Zadoque e Abiatar eram sacerdotes;

[5] Azarias, filho de Natã, era intendente-chefe; Zabude, filho de Natã, ministro, amigo do rei;

[6] Aisar, mordomo; Adonirão, filho de Abda, superintendente dos que trabalhavam forçados.

[7] Tinha Salomão doze intendentes sobre todo o Israel, que forneciam mantimento ao rei e à sua casa; cada um tinha de fornecer durante um mês do ano.

[8] São estes os seus nomes: Ben-Hur, nas montanhas de Efraim;

[9] Ben-Dequer, em Macaz, Saalabim, Bete-Semes, Elom e Bete-Hanã;

[10] Ben-Hesede, em Arubote; a este pertencia também Socó e toda a terra de Héfer;

[11] Ben-Abinadabe tinha toda a cordilheira de Dor; Tafate, filha de Salomão, era sua mulher.

[12] Baaná, filho de Ailude, tinha a Taanaque, e a Megido, e a toda a Bete-Seã, que está junto a Zaretã, abaixo de Jezreel, desde Bete-Seã até Abel-Meolá, até além de Jocmeão.

[13] Ben-Geber, em Ramote-Gileade; tinha este as aldeias de Jair, filho de Manassés,

[3] Елиореф и Ахия, синовете на Сиса, секретари; Йосафат, Ахилудовият син, летописец;

[4] Ванайя, Йодаевият син, управител над войската; Садок и Авиатар, свещеници;

[5] Азария, Натановият син, управител над надзирателите на храната; Завуд, Натановият син, главен чиновник и приятел на царя;

[6] Ахисар беше домоуправител; а Адонирам, Авдовият син, отговаряше за събиране на данъците.

[7] А Соломон имаше в целия Израил дванадесет надзиратели, които доставяха храните за царя и за дома му. Всеки доставяше за един месец в годината.

[8] Ето имената им: Оровият син, надзирател в Ефремовата гора;

[9] Декеровият син, в Макас-Саавим, Ветсемес и Елон-Ветанан;

[10] Еседовият син, в Арувот; като под него беше Сохо и цялата страна Ефер;

[11] Авинадавовият син, в целия Нафат-дор. Той имаше за жена Соломоновата дъщеря Тафата;

[12] Ваана, Ахилудовият син, в Таанах и Магедон, и в целия Ветсан, който е при Царетан под Езраел, от Ветсан до Авел-меола до отвъд Йокмеам;

[13] Геверовият син, в Рамот-галаад. Той имаше градовете на Яир, Манасиевия

as quais estão em Gileade; também tinha a região de Argobe, a qual está em Basã, sessenta grandes cidades com muros e ferrolhos de bronze.

[14] Ainadabe, filho de Ido, em Maanaim;

[15] Aimaás, em Naftali; também este tomou filha de Salomão por mulher, a saber, Basemate.

[16] Baaná, filho de Husai, em Aser e Bealote;

[17] Josafá, filho de Parua, em Issacar;

[18] Simei, filho de Elá, em Benjamim;

[19] Geber, filho de Uri, na terra de Gileade, a terra de Seom, rei dos amorreus, e de Ogue, rei de Basã; e havia só um intendente nesta terra.

A prosperidade do reino de Salomão

[20] Eram, pois, os de Judá e Israel muitos, numerosos como a areia que está ao pé do mar; comiam, bebiam e se alegravam.

[21] Dominava Salomão sobre todos os reinos desde o Eufrates até à terra dos filisteus e até à fronteira do Egito; os quais pagavam tributo e serviram a Salomão todos os dias da sua vida.

[22] Era, pois, o provimento diário de Salomão trinta coros de flor de farinha e sessenta coros de farinha;

[23] dez bois cevados, vinte bois de pasto e cem carneiros, afora os veados, as gazelas, os corços e aves cevadas.

[24] Porque dominava sobre toda a região e sobre todos os reis aquém do Eufrates, desde Tifsa até Gaza, e tinha paz por todo o derredor.

син, които са в Галаад. Той имаше и областта Аргов, която е във Васан – шестдесет големи града със стени и медни лостове;

[14] Ахинадав, Идовият син, в Маханаим;

[15] Ахимаас, в Нефталим; и той взе за жена Соломоновата дъщеря Васемата;

[16] Ваана, Хусевият син, в Асир и Алот;

[17] Йосафат, Фаруевият син, в Исахар;

[18] Семей, Илаевият син, във Вениамин;

[19] и Гевер, Уриевият син, в галаадската земя, в земята на аморейския цар Сион и на васанския цар Ог. В тази област той беше единственият надзирател.

Величието на цар Соломон

[20] Юда и Израил бяха многобройни, по множество като крайморския пясък. Ядяха, пиеха и се веселяха.

[21] Соломон владееше над всички царства от реката Ефрат до филистимската земя и до египетската граница. И те донасяха подаръци и бяха подчинени на Соломон през всичките дни на неговия живот.

[22] А продоволствието на Соломон за един ден беше тридесет кора чисто пшениченобрашно и шестдесет кора друго брашно,

[23] десет угоени говеда и двадесет охранени вола, сто овце, освен елените, сърните, биволите и тлъстите птици.

[24] Защото той владееше над цялата земя отсам реката, от Тапса чак до Газа – над всички царе отсам реката. Той имаше мир навсякъде около себе си.

[25] Judá e Israel habitavam confiados, cada um debaixo da sua videira e debaixo da sua figueira, desde Dã até Berseba, todos os dias de Salomão.

[26] Tinha também Salomão quarenta mil cavalos em estrebarias, para os seus carros, e doze mil cavaleiros.

[27] Forneciam, pois, os intendentes provisões, cada um no seu mês, ao rei Salomão e a todos quantos lhe chegavam à mesa; coisa nenhuma deixavam faltar.

[28] Também levavam a cevada e a palha para os cavalos e os ginetes, para o lugar onde estivesse o rei, segundo lhes fora prescrito.

A sabedoria de Salomão

[29] Deu também Deus a Salomão sabedoria, grandíssimo entendimento e larga inteligência como a areia que está na praia do mar.

[30] Era a sabedoria de Salomão maior do que a de todos os do Oriente e do que toda a sabedoria dos egípcios.

[31] Era mais sábio do que todos os homens, mais sábio do que Etã, ezraíta, e do que Hemã, Calcol e Darda, filhos de Maol; e correu a sua fama por todas as nações em redor.

[32] Compôs três mil provérbios, e foram os seus cânticos mil e cinco.

[33] Discorreu sobre todas as plantas, desde o cedro que está no Líbano até ao hissopo que brota do muro; também falou dos animais e das aves, dos répteis e dos peixes.

[25] Юда и Израил живееха безопасно, всеки под лозята си и под смокинята си, от Дан до Вирсавее, през всички дни на Соломон.

[26] И Соломон имаше обори за четиридесет хиляди коня за колесниците си и дванадесет хиляди конници.

[27] А онези надзиратели продоволстваха, всеки в определения си месец, за цар Соломон и за всички, които идваха на Соломоновата трапеза. Те не допускаха наличие на недостиг от нищо.

[28] Също ечемик и слама за конете и бързоногите коне донасяха на мястото, където бяха, всеки, както му беше определено.

[29] И Бог даде на Соломон твърде много мъдрост и разум, и душевен простор, като крайморския пясък.

[30] Така Соломоновата мъдрост надмина мъдростта на всички източни жители и цялата египетска мъдрост,

[31] защото беше по-мъдър от всички хора – от езраеца Етан и от Еман, Халкол и Дарда, синовете на Маол. И името му се прочу между всички околни народи.

[32] Той изрече три хиляди поговорки; а песните му бяха хиляда и пет на брой.

[33] Той говорѝ за дърветата от ливанския кедър до исопа, който никне по стената, говорѝ също за животните, за птиците, за влечугите и за рибите.

[34] De todos os povos vinha gente a ouvir a sabedoria de Salomão, e também enviados de todos os reis da terra que tinham ouvido da sua sabedoria.

1 Reis 5

Salomão faz aliança com Hirão

2 Crônicas 2.1-16

[1] Enviou também Hirão, rei de Tiro, os seus servos a Salomão (porque ouvira que ungiram a Salomão rei em lugar de seu pai), pois Hirão sempre fora amigo de Davi.

[2] Então, Salomão enviou mensageiros a Hirão, dizendo:

[3] Bem sabes que Davi, meu pai, não pôde edificar uma casa ao nome do SENHOR, seu Deus, por causa das guerras com que o envolveram os seus inimigos, até que o SENHOR lhos pôs debaixo dos pés.

[4] Porém a mim o SENHOR, meu Deus, me tem dado descanso de todos os lados; não há nem inimigo, nem adversidade alguma.

[5] Pelo que intento edificar uma casa ao nome do SENHOR, meu Deus, como falou o SENHOR a Davi, meu pai, dizendo: Teu filho, que porei em teu lugar no teu trono, esse edificará uma casa ao meu nome.

[6] Dá ordem, pois, que do Líbano me cortem cedros; os meus servos estarão com os teus servos, e eu te pagarei o salário destes segundo determinares; porque bem sabes que entre o meu povo não há quem saiba cortar a madeira como os sidônios.

[34] И от всички народи, от всички царе на света, които бяха чули за мъдростта на Соломон, идваха да слушат неговата мъдрост.

3 Царе 5

Подготовка за построяването на храма

[1] А тирският цар Хирам, като чу, че помазали Соломон за цар вместо баща му, прати слугите си при него; защото Хирам беше приятел на Давид през целия си живот.

[2] И Соломон прати да кажат на Хирам:

[3] Ти знаеш, че баща ми Давид не можа да построи дом за името на Господа, своя Бог, по причина на боевете, които го заобикаляха отвсякъде, докато Господне положи неприятелите му под стъпалата на краката му.

[4] Но сега Господ, моят Бог, ми даде спокойствие отвсякъде. Нямам противник, нито проблеми.

[5] Сега аз възнамерявам да построя дом за името на Господа, моя Бог, както Господ говори на баща ми Давид: Синът ти, когото ще поставя вместо тебе на престола ти, той ще построи дом за името Ми.

[6] И така, сега заповядай да ми насекат кедри от Ливан. Моите слуги ще бъдат заедно с твоите слуги. Ще дам заплата за слугите ти, каквото определиш. Защото ти знаеш, че между нас няма човек, който знае да сече дървета толкова изкусно, колкото сидонците.

[7] Ouvindo Hirão as palavras de Salomão, muito se alegrou e disse: Bendito seja, hoje, o SENHOR, que deu a Davi um filho sábio sobre este grande povo.

[7] Тогава Хирам, като чу Соломоновите думи, много се зарадва и каза: Благословен да бъде днес Господ, Който даде на Давид мъдър син да царува над този велик народ.

[8] Enviou Hirão mensageiros a Salomão, dizendo: Ouvi o que mandaste dizer. Farei toda a tua vontade acerca das madeiras de cedro e de cipreste.

[8] И Хирам прати до Соломон да кажат: Получих известието, което ти ми прати. Ще направя всичко, което искаш за кедровите дървета и за елховите дървета.

[9] Os meus servos as levarão desde o Líbano até ao mar, e eu as farei conduzir em jangadas pelo mar até ao lugar que me designares e ali as desamarrarei; e tu as receberás. Tu também farás a minha vontade, dando provisões à minha casa.

[9] Моите слуги ще ги свалят от Ливан до морето, аз ще ги свържа на салове, за да се превозват по море до мястото, което би ми посочил, там да бъдат развързани и ти да ги прибереш. Също и ти ще направиш, каквото искам, за да продоволстваш моя дом.

[10] Assim, deu Hirão a Salomão madeira de cedro e madeira de cipreste, segundo este queria.

[10] И така, Хирам даваше на Соломон кедрови дървета и елхови дървета, колкото той искаше.

[11] Salomão deu a Hirão vinte mil coros de trigo, para sustento da sua casa, e vinte coros de azeite batido; e o fazia de ano em ano.

[11] А Соломон даде на Хирам двадесет хиляди кора пшеница за храна на дома му и двадесет кора първоток дървено масло. Това Соломон изпращаше на Хирам всяка година.

[12] Deu o SENHOR sabedoria a Salomão, como lhe havia prometido. Havia paz entre Hirão e Salomão; e fizeram ambos entre si aliança.

[12] Господ даде на Соломон мъдрост, както му беше обещал. И имаше мир между Хирам и Соломон. Те двамата сключиха договор помежду си.

Os preparativos para edificar o templo

2 Crônicas 2.17-18

[13] Formou o rei Salomão uma leva de trabalhadores dentre todo o Israel, e se compunha de trinta mil homens.

[13] Цар Соломон наложи повинност на целия Израил и събраните мъже бяха тридесет хиляди души.

[14] E os enviava ao Líbano alternadamente, dez mil por mês; um mês estavam no

[14] Той ги изпращаше в Ливан на смени, по десет хиляди души на месец. Един

Líbano, e dois meses, cada um em sua casa; e Adonirão dirigia a leva.

месец бяха в Ливан и два месеца в домовете си; за техен началник постави Адонирам.

15 Tinha também Salomão setenta mil que levavam as cargas e oitenta mil que talhavam pedra nas montanhas,

15 Соломон имаше и седемдесет хиляди носачи на товари и осемдесет хиляди каменоделци в планините,

16 afora os chefes-oficiais de Salomão, em número de três mil e trezentos, que dirigiam a obra e davam ordens ao povo que a executava.

16 освен трите хиляди и триста Соломонови управители, които ръководеха работата, надзираващи народа, който работеше тази работа.

17 Mandou o rei que trouxessem pedras grandes, e pedras preciosas, e pedras lavradas para fundarem a casa.

17 И съгласно царската заповед изкараха големи камъни, камъни с голяма стойност, за да положат основите на дома с дялани камъни.

18 Lavravam-nas os edificadores de Salomão, e os de Hirão, e os giblitas; e preparavam a madeira e as pedras para se edificar a casa.

18 Соломоновите зидари, Хирамовите зидари и гевалците ги издялаха и приготвиха дърветата и камъните, за да построят дома.

1 Reis 6

Salomão edifica o templo

2 Crônicas 3.1-9

3 Царе 6

Строеж на храма

1 No ano quatrocentos e oitenta, depois de saírem os filhos de Israel do Egito, Salomão, no ano quarto do seu reinado sobre Israel, no mês de zive (este é o mês segundo), começou a edificar a Casa do SENHOR.

1 В четиристотин и осемдесетата година от излизането на израилтяните от Египетската земя, в четвъртата година на царуването си над Израил, в месец Зив, който е вторият месец, Соломон започна да строи Господния дом.

2 A casa que o rei Salomão edificou ao SENHOR era de sessenta côvados de comprimento, vinte de largura e trinta de altura.

2 Дължината на дома, който цар Соломон построи за Господа, беше шестдесет лакътя, широчината му двадесет, а височината му тридесет лакътя.

3 O pórtico diante do templo da casa media vinte côvados no sentido da largura do Lugar Santo, contra dez de fundo.

3 А преддверието, откъм лицето на храма на дома, беше двадесет лакътя дълго според широчината на дома, а десет лакътя широко пред дома.

[4] Para a casa, fez janelas de fasquias fixas superpostas.

[5] Contra a parede da casa, tanto do santuário como do Santo dos Santos, edificou andares ao redor e fez câmaras laterais ao redor.

[6] O andar de baixo tinha cinco côvados de largura, o do meio, seis, e o terceiro, sete; porque, pela parte de fora da casa em redor, fizera reentrâncias para que as vigas não fossem introduzidas nas paredes.

[7] Edificava-se a casa com pedras já preparadas nas pedreiras, de maneira que nem martelo, nem machado, nem instrumento algum de ferro se ouviu na casa quando a edificavam.

[8] A porta da câmara do meio do andar térreo estava ao lado sul da casa, e por caracóis se subia ao segundo e, deste, ao terceiro.

[9] Assim, edificou a casa e a rematou, cobrindo-a com um tabuado de cedro.

[10] Os andares que edificou contra a casa toda eram de cinco côvados de altura, e os ligou com a casa com madeira de cedro.

[11] Então, veio a palavra do SENHOR a Salomão, dizendo:

[12] Quanto a esta casa que tu edificas, se andares nos meus estatutos, e executares os meus juízos, e guardares todos os meus mandamentos, andando neles, cumprirei para contigo a minha palavra, a qual falei a Davi, teu pai.

[4] Той направи за дома неподвижни прозорци с решетки.

[5] И построи стаи около дома, както около стените на храма, така и на светилището; така направи странични стаи наоколо.

[6] На по-долния етаж широчината беше пет лакътя, на средния широчината беше шест лакътя, а на третия широчината беше седем лакътя; защото върху външната страна на стената на дома той направи стеснения наоколо, за да не влизат гредите в стените на дома.

[7] Когато се строеше, домът бе иззидан с камъни, приготвени на кариерата; така че нито чук, нито брадва, нито каквото и да е желязно сечиво не се чу в дома, докато се строеше.

[8] Вратата за средните странични стаи беше в дясната страна на дома; и чрез вита стълба се изкачваха в средния етаж, а от средния в третия.

[9] Така построи дома и го свърши. И покри дома с кедрови греди и дъски.

[10] Пристрои етажите по пет лакътя високи по целия дом; и те се държаха за дома чрез кедрови греди.

[11] Тогава Господнето слово дойде до Соломон и каза:

[12] Относно този дом, който строиш, ти казвам: Ако ходиш в наредбите Ми, изпълняваш законите Ми и пазиш всичките Ми заповеди, Аз ще утвърдя с тебе думата, която говорих на баща ти Давид;

[13] E habitarei no meio dos filhos de Israel e não desampararei o meu povo.

O Santo dos Santos

[14] Assim, edificou Salomão a casa e a rematou.

[15] Também revestiu as paredes da casa por dentro com tábuas de cedro; desde o soalho da casa até ao teto, cobriu com madeira por dentro; e cobriu o piso da casa com tábuas de cipreste.

[16] Da mesma sorte, revestiu também os vinte côvados dos fundos da casa com tábuas de cedro, desde o soalho até ao teto; e esse interior ele constituiu em santuário, a saber, o Santo dos Santos.

[17] Era, pois, o Santo Lugar do templo de quarenta côvados.

[18] O cedro da casa por dentro era lavrado de colocíntidas e flores abertas; tudo era cedro, pedra nenhuma se via.

[19] No mais interior da casa, preparou o Santo dos Santos para nele colocar a arca da Aliança do SENHOR.

[20] Era o Santo dos Santos de vinte côvados de comprimento, vinte de largura e vinte de altura; cobriu-o de ouro puro. Cobriu também de ouro o altar de cedro.

[21] Por dentro, Salomão revestiu a casa de ouro puro; e fez passar cadeias de ouro por dentro do Santo dos Santos, que também cobrira de ouro.

[22] Assim, cobriu de ouro toda a casa, inteiramente, e também todo o altar que estava diante do Santo dos Santos.

[13] и ще обитавам сред израилтяните и няма да изоставя народа Си Израил.

[14] Така Соломон построи дома и го свърши.

[15] И обиколи стените на дома отвътре с кедрови дъски; облече стените с дърво отвътре от пода на дома до покрива, а пода на дома покри с елхови дъски.

[16] Също в по-вътрешната част на дома покри едно място от двадесет лакътя с кедрови дъски от пода до върха настените; облече го отвътре за светилището – най-святото място.

[17] А домът, т. е. предната част на храма, беше четиридесет лакътя дълъг.

[18] По кедровите дървета вътре в дома бяха издълбани пъпки и цъфнали цветове. Всичко беше от кедър. Камък не се виждаше.

[19] Той приготви светилище в по-вътрешната част на дома, за да положи там ковчега на Господния завет.

[20] Отвътре светилището беше двадесет лакътя дълго, двадесет лакътя широко и двадесет лакътя високо. И го обкова с чисто злато, обкова и кедровия олтар.

[21] Така Соломон обкова дома отвътре с чисто злато; и прокара завесата на златни верижки пред светилището, като я покри със злато.

[22] Обковаваше със злато и целия дом, докато го завърши. Обкова със злато и целия олтар, който беше при светилището.

Os dois querubins
2 Crônicas 3.10-13

[23] No Santo dos Santos, fez dois querubins de madeira de oliveira, cada um da altura de dez côvados.

[23] В светилището направи два херувима от маслиново дърво по десет лакътя високи.

[24] Cada asa de um querubim era de cinco côvados; dez côvados havia, pois, de uma a outra extremidade de suas asas.

[24] Едното крило на единия херувим беше пет лакътя дълго и другото крило – също пет лакътя. От края на едното му крило до края на другото имаше десет лакътя.

[25] Assim, também era de dez côvados o outro querubim; ambos mediam o mesmo e eram da mesma forma.

[25] Така и другият херувим имаше десет лакътя между краищата на крилата си; защото двата херувима имаха една мярка и една направа.

[26] A altura de um querubim era de dez côvados; e assim a do outro.

[26] Височината на единия херувим беше десет лакътя, както и на другия херувим.

[27] Pôs os querubins no mais interior da casa; os querubins estavam de asas estendidas, de maneira que a asa de um tocava numa parede, e a asa do outro tocava na outra parede; e as suas asas no meio da casa tocavam uma na outra.

[27] Соломон положи херувимите в средата на вътрешния дом. И крилата на херувимите бяха разперени, така че крилото на единия допираше едната стена и крилото на другия херувим допираше другата стена. А крилата се допираха едно до друго в средата на дома.

[28] E cobriu de ouro os querubins.

[28] И обковаха херувимите със злато.

Ornamentação das paredes e das portas

[29] Nas paredes todas, tanto no mais interior da casa como no seu exterior, lavrou, ao redor, entalhes de querubins, palmeiras e flores abertas.

[29] А по всички стени на дома наоколо издълба образи на херувими, палми и цъфнали цветове отвътре и отвън.

[30] Também cobriu de ouro o soalho, tanto no mais interior da casa como no seu exterior.

[30] Също и пода на дома обкова със злато отвътре и отвън.

[31] Para entrada do Santo dos Santos, fez folhas de madeira de oliveira; a verga com

[31] За входа на светилището направи врата от маслиново дърво. Горният праг

as ombreiras formavam uma porta pentagonal.

[32] Assim, fabricou de madeira de oliveira duas folhas e lavrou nelas entalhes de querubins, de palmeiras e de flores abertas; a estas, como as palmeiras e os querubins, cobriu de ouro.

[33] Fez, para entrada do Santo Lugar, ombreiras de madeira de oliveira; entrada quadrilateral,

[34] cujas duas folhas eram de madeira de cipreste; e as duas tábuas de cada folha eram dobradiças.

[35] E as lavrou de querubins, de palmeiras e de flores abertas e as cobriu de ouro acomodado ao lavor.

[36] Também edificou o átrio interior de três ordens de pedras cortadas e de uma ordem de vigas de cedro.

[37] No ano quarto, se pôs o fundamento da Casa do SENHOR, no mês de zive.

[38] E, no ano undécimo, no mês de bul, que é o oitavo, se acabou esta casa com todas as suas dependências, tal como devia ser. Levou Salomão sete anos para edificá-la.

1 Reis 7

Salomão edifica palácios reais

[1] Edificou Salomão os seus palácios, levando treze anos para os concluir.

със стълбовете на вратата бяха една пета от дължината на стената.

[32] Двете крила на вратата бяха от маслиново дърво. И по тях Соломониздълба херувими, палми и цъфнали цветове. И ги обкова със злато, като разстла златото върху херувимите и палмите.

[33] Така и за храмовата врата направи стълбове от маслиново дърво, ограждайки отвор, широк една четвърт от дължината на стената.

[34] И две врати бяха от елхово дърво – двете крила на едната врата се сгъваха, както и двете крила на другата врата.

[35] И издълбаха върху тях херувими, палми и цъфнали цветове; и ги покриха със злато, разстлано върху изображенията.

[36] Соломон съгради вътрешния двор с три реда дялани камъни и с един ред кедрови греди.

[37] През четвъртата година в месец Зив бяха положени основите на Господниядом,

[38] а през единадесетата година в месец Вул, който е осмият месец, домът беше завършен във всичките си части и съвършено според плана си. Така Соломон го построи за седем години.

3 Царе 7

[1] А Соломон строеше своята къща тринадесет години, докато я завърши цялата.

[2] Edificou a Casa do Bosque do Líbano, de cem côvados de comprimento, cinqüenta de largura e trinta de altura, sobre quatro ordens de colunas de cedro e vigas de cedro sobre as colunas.

[3] A cobertura era de cedro, abrangendo as câmaras laterais em número de quarenta e cinco, quinze em cada andar, as quais repousavam sobre colunas.

[4] Havia janelas em três ordens e janela oposta a janela em três fileiras.

[5] Todas as portas e janelas eram quadradas; e janela oposta a janela em três fileiras.

[6] Depois, fez o Salão das Colunas, de cinqüenta côvados de comprimento e trinta de largura; e havia um pórtico de colunas defronte dele, um baldaquino.

[7] Também fez a Sala do Trono, onde julgava, a saber, a Sala do Julgamento, coberta de cedro desde o soalho até ao teto.

[8] A sua casa, em que moraria, fê-la noutro pátio atrás da Sala do Trono, de obra semelhante a esta; também para a filha de Faraó, que tomara por mulher, fez Salomão uma casa semelhante à Sala do Trono.

[2] Защото построи къщата от ливанско дърво, чиято дължина беше сто лакътя, широчината петдесет лакътя и височината тридесет лакътя, върху четири реда кедрови стълбове, с кедрови греди върху стълбовете.

[3] Тя беше покрита с кедър отгоре на четиридесет и петте стаи, които се подпираха на стълбовете, по петнадесет в един етаж.

[4] И на трите етажа имаше решетки, така че светлината проникваше и от двете страни в трите етажа.

[5] Всички врати и стълбове на врати, и решетките бяха четириъгълни; и светлината проникваше и от двете страни в трите етажа.

[6] Направи и притвор от стълбове, чиято дължина беше петнадесет лакътя, а широчината тридесет лакътя. Притворът беше пред стълбовете на къщата, така че стълбовете и стъпалата му бяха към лицето им.

[7] Направи още престолния притвор, където щеше да съди, т. е. съдилищния притвор; и той беше облечен с кедър от пода до върха.

[8] А къщата му, в която живееше, изградена в друг двор, по-навътре от притвора, имаше същата направа. Подобна на този притвор беше и къщата, която Соломон направи за фараоновата дъщеря, която беше взел за жена.

[9] Todas estas construções eram de pedras de valor, cortadas à medida, serradas para o lado de dentro e para o de fora; e isto desde o fundamento até às beiras do teto, e por fora até ao átrio maior.
[10] O fundamento era de pedras de valor, pedras grandes; pedras de dez côvados e pedras de oito côvados;
[11] por cima delas, pedras de valor, cortadas segundo as medidas, e cedros.
[12] Ao redor do grande átrio, havia três ordens de pedras cortadas e uma ordem de vigas de cedro; assim era também o átrio interior da Casa do SENHOR e o pórtico daquela casa.

[13] Enviou o rei Salomão mensageiros que de Tiro trouxessem Hirão.
[14] Era este filho de uma mulher viúva, da tribo de Naftali, e fora seu pai um homem de Tiro que trabalhava em bronze; Hirão era cheio de sabedoria, e de entendimento, e de ciência para fazer toda obra de bronze. Veio ter com o rei Salomão e fez toda a sua obra.

As duas colunas do templo
2 Crônicas 3.15-17

[15] Formou duas colunas de bronze; a altura de cada uma era de dezoito côvados, e um fio de doze côvados era a medida de sua circunferência.
[16] Também fez dois capitéis de fundição de bronze para pôr sobre o alto das colunas; de cinco côvados era a altura de cada um deles.
[17] Havia obra de rede e ornamentos torcidos em forma de cadeia, para os

[9] Всички тези постройки, от вътрешната и от външната им страна, от основата до върха им, а отвън чак до големия двор, бяха от скъпи камъни, от камъни, дялани по мярка, изрязани с трион.
[10] Също и основата беше от скъпи и големи камъни, камъни от десет и от осем лакътя.
[11] И отгоре имаше скъпи камъни, дялани по мярка, и кедрови греди.
[12] Също и около големия двор имаше три реда дялани камъни и един ред кедрови греди подобно на вътрешния двор на Господния дом и на притвора на къщата.

Описание на храмовите принадлежности

[13] А цар Соломон беше пратил да доведат Хирам от Тир.
[14] Той беше син на една вдовица от Нефталимовото племе. Баща му беше тирянин, който работеше мед. Той беше много искусен майстор, разумен, вещ да изработва всякаква медна работа. И така, той дойде при цар Соломон и му изработи всичко необходимо.

[15] Защото изля двата медни стълба, всеки стълб осемнадесет лакътя висок. Окръжността на всеки стълб се измерваше с връв от дванадесет лакътя.
[16] И направи от лята мед два капитела, за да ги сложи на върховете на стълбовете. Височината и на двата капитела беше пет лакътя.
[17] Направи още мрежи от плетена изработка и венцеобразни верижки за

capitéis que estavam sobre o alto das colunas; sete para um capitel e sete para o outro.

[18] Fez também romãs em duas fileiras por cima de uma das obras de rede, para cobrir o capitel no alto da coluna; o mesmo fez com o outro capitel.

[19] Os capitéis que estavam no alto das colunas eram de obra de lírios, como na Sala do Trono, e de quatro côvados.

[20] Perto do bojo, próximo à obra de rede, os capitéis que estavam no alto das duas colunas tinham duzentas romãs, dispostas em fileiras em redor, sobre um e outro capitel.

[21] Depois, levantou as colunas no pórtico do templo; tendo levantado a coluna direita, chamou-lhe Jaquim; e, tendo levantado a coluna esquerda, chamou-lhe Boaz.

[22] No alto das colunas, estava a obra de lírios. E, assim, se acabou a obra das colunas.

O mar de fundição

2 Crônicas 4.1-5

[23] Fez também o mar de fundição, redondo, de dez côvados de uma borda até à outra borda, e de cinco de altura; e um fio de trinta côvados era a medida de sua circunferência.

[24] Por baixo da sua borda em redor, havia colocíntidas, dez em cada côvado; estavam

капителите, които бяха на върховете на стълбовете, седем за единия и седем за другия капител.

[18] Така направи стълбовете и два реда нарове наоколо върху всяка мрежа, за да покрие с нарове капителите, които бяха на върховете на стълбовете. Направи същото и на другия капител.

[19] Капителите, които бяха на върховете на стълбовете в притвора, бяха по четири лакътя, изработени във вид на кремове.

[20] Капителите, които бяха на двата стълба, имаха нарове и отгоре, близо до изпъкналата част, която беше при мрежата. Наровете бяха двеста, наредени около и върху всеки капител.

[21] Соломон изправи стълбовете за притвора на храма. Като изправи десния стълб, го нарече Яхин; а като изправи левия стълб, го нарече Воаз.

[22] На върховете на стълбовете имаше изработени кремове. Така бе завършена направата на стълбовете.

[23] Направи още и лятото море с устие, десет лакътя широко, кръгло наоколо, и с височина пет лакътя. Връв, дълга тридесет лакътя, го измерваше околовръст.

[24] Наоколо под устието му имаше цветнипъпки, които го опасваха, по десет на един лакът. Те заобикаляха

em duas fileiras, fundidas quando se fundiu o mar.

[25] Assentava-se o mar sobre doze bois; três olhavam para o norte, três, para o ocidente, três, para o sul, e três, para o oriente; o mar apoiava-se sobre eles, cujas partes posteriores convergiam para dentro.

[26] A grossura dele era de quatro dedos, e a sua borda, como borda de copo, como flor de lírios; comportava dois mil batos.

Outros utensílios para o templo
2 Crônicas 4.6-22

[27] Fez também de bronze dez suportes; cada um media quatro côvados de comprimento, quatro de largura e três de altura;

[28] e eram do seguinte modo: tinham painéis, que estavam entre molduras,

[29] nos quais havia leões, bois e querubins; nas molduras de cima e de baixo dos leões e dos bois, havia festões pendentes.

[30] Tinha cada suporte quatro rodas de bronze e eixos de bronze; os seus quatro pés tinham apoios debaixo da pia, apoios fundidos, e ao lado de cada um havia festões.

[31] A boca dos suportes estava dentro de uma guarnição que media um côvado de altura; a boca era redonda como a obra de um pedestal e tinha o diâmetro de um

морето наоколо. Пъпките бяха на два реда, излети в едно цяло с него.

[25] Морето стоеше на дванадесет вола – три, гледащи на север, три, гледащи на запад, три, гледащи на юг, и три, гледащи на изток. А морето стоеше върху тях. И задните части на всичките бяха навътре.

[26] Дебелината му беше една длан. Устието му беше направено като устие на чаша, във вид на кремов цвят. То побираше две хиляди бати вода.

[27] Направи още и десет медни подножия – всяко от тях дълго четири лакътя, четири лакътя широко и три лакътя високо.

[28] Ето каква беше направата на подножията: имаха странични плочи и страничните плочи бяха между стълбчета.

[29] А върху страничните плочи, които бяха между стълбчетата, имаше лъвове, волове и херувими. Над стълбчетата беше подпорката; а под лъвовете и воловете имаше висящи ресни.

[30] Всяко подножие имаше четири медни колела и медни оси и четирите му крака имаха рамена. Рамената, които бяха лети, се намираха под умивалницата – всяко срещу ресните.

[31] Отворът на подножието, отвътре на капитела и нагоре, беше един лакът, а отворът му беше кръгъл, закрепен върху подпорката, един лакът и половина.

côvado e meio. Também nela havia entalhes, e os seus painéis eram quadrados, não redondos.

32 As quatro rodas estavam debaixo dos painéis, e os eixos das rodas formavam uma peça com o suporte; cada roda era de um côvado e meio de altura.

33 As rodas eram como as de um carro: seus eixos, suas cambas, seus raios e seus cubos, todos eram fundidos.

34 Havia quatro apoios aos quatro cantos de cada suporte, que com este formavam uma peça.

35 No alto de cada suporte, havia um cilindro de meio côvado de altura; também, no alto de cada suporte, os apoios e painéis formavam uma peça só com ele.

36 Na superfície dos seus apoios e dos seus painéis, gravou querubins, leões e palmeiras, segundo o espaço de cada um, com festões ao redor.

37 Deste modo, fez os dez suportes; todos tinham a mesma fundição, o mesmo tamanho e o mesmo entalhe.

38 Também fez dez pias de bronze; em cada uma cabiam quarenta batos, e cada uma era de quatro côvados; sobre cada um dos dez suportes estava uma pia.

Също и по отвора му имаше изваяни части; а страничните плочи бяха квадратни, а не кръгли.

32 Под страничните плочи имаше четири колела. Осите на колелата се съединяваха с подножието. Височината на всяко колело беше лакът и половина.

33 Направата на колелата беше като тази на колесничнo колело; осите им, венците им, спиците им и главините им – всички те бяха лети.

34 При четирите ъгъла на всяко подножие имаше четири рамена и рамената бяха част от самото подножие.

35 На върха на подножието имаше кръгла препаска, половин лакът висока; а отворът и страничните плочи на върха на подножието съставляваха едно цяло с него.

36 По плочите на отвора му и по страничните му плочи Хирам издълба херувими, лъвове и палми, съразмерно големината на всяко, с ресни наоколо.

37 Така направи десетте подножия, всички със същото леене, същата мярка и същия образ.

38 Направи още десет медни умивалници. Всеки умивалник побираше четиридесет бати вода; всеки умивалник беше четири лакътя широк; върху всяко от десетте подножия бе поставен по един умивалник.

39 Pôs cinco suportes à direita da casa e cinco, à esquerda; porém o mar pôs ao lado direito da casa, para o lado sudeste.

40 Depois, fez Hirão os caldeirões, e as pás, e as bacias. Assim, terminou ele de fazer toda a obra para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR:

41 as duas colunas, os dois globos dos capitéis que estavam no alto das duas colunas; as duas redes, para cobrir os dois globos dos capitéis que estavam ao alto das colunas;

42 as quatrocentas romãs para as duas redes, isto é, duas fileiras de romãs para cada rede, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas;

43 os dez suportes e as dez pias sobre eles;

44 o mar com os doze bois por baixo;

45 os caldeirões, as pás, as bacias e todos estes utensílios que fez Hirão para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR, todos eram de bronze polido.

46 Na planície do Jordão, o rei os fez fundir em terra barrenta, entre Sucote e Zaretã.

47 Deixou Salomão de pesar todos os utensílios pelo seu excessivo número, não se verificando, pois, o peso do seu bronze.

39 И постави подножията – пет от дясната страна на дома и пет от лявата страна на дома; а морето постави от дясната страна на дома, на югоизток.

40 Хирам направи и умивалниците, лопатите и легените. Така Хирам завърши изработването на всички работи, които направи на цар Соломон за Господния дом.

41 Двата стълба, изпъкналата част на капителите, които бяха на върховете на двата стълба, двете мрежи, които да покриват двете изпъкналости на капителите, които бяха на върховете на стълбовете;

42 четиристотинте нарове за двете мрежи – два реда нарове за всяка мрежа, които да покриват двете изпъкналости на капителите;

43 десетте подножия и десетте умивалници върху подножията;

44 едното море и дванадесетте вола под морето;

45 котлите, лопатите и легените – всички тези вещи, които Хирам направи за цар Соломон за Господния дом, бяха от лъскава мед.

46 На Йорданското поле царят ги изля в глинената земя между Сокхот и Царетан.

47 Соломон остави всички тези вещи непретеглени, защото бяха твърде много. Теглото на медта не можеше да се пресметне.

[48] Também fez Salomão todos os utensílios do Santo Lugar do SENHOR: o altar de ouro e a mesa de ouro, sobre a qual estavam os pães da proposição;

[49] os castiçais de ouro finíssimo, cinco à direita e cinco à esquerda, diante do Santo dos Santos; as flores, as lâmpadas e as espevitadeiras, também de ouro;

[50] também as taças, as espevitadeiras, as bacias, os recipientes para incenso e os braseiros, de ouro finíssimo; as dobradiças para as portas da casa interior para o Santo dos Santos e as das portas do Santo Lugar do templo, também de ouro.

As dádivas de Davi colocadas no templo

2 Crônicas 5.1

[51] Assim, se acabou toda a obra que fez o rei Salomão para a Casa do SENHOR; então, trouxe Salomão as coisas que Davi, seu pai, havia dedicado; a prata, o ouro e os utensílios, ele os pôs entre os tesouros da Casa do SENHOR.

1 Reis 8

Salomão traz para o templo a arca

2 Crônicas 5.2-14

[1] Congregou Salomão os anciãos de Israel, todos os cabeças das tribos, os príncipes das famílias dos israelitas, diante de si em Jerusalém, para fazerem subir a arca da Aliança do SENHOR da Cidade de Davi, que é Sião, para o templo.

[2] Todos os homens de Israel se congregaram junto ao rei Salomão na

[48] И Соломон направи всички принадлежности, които бяха за Господния дом: златния олтар; златната трапеза, на която се полагахаприсъствените хлябове;

[49] светилниците, пет отдясно и пет отляво пред светилището, от чисто злато; с цветята, светилата и клещите от злато;

[50] чашите, щипците, легените, тамянниците и кадилниците – от чисто злато, и резетата от злато, за вратата на най-вътрешния дом, т. е. пресвятото място, и за вратата на дома, т. е. на храма.

[51] Така бе завършена цялата работа, която цар Соломон направи за Господниядом. И Соломон внесе нещата, посветени от баща му Давид – среброто, златото и вещите, – и ги положи в съкровищниците на Господния дом.

3 Царе 8

Пренасяне Ковчега на Завета в храма

[1] Тогава Соломон събра при себе си в Йерусалим Израилевите старейшини и всички началници на племената, началниците на бащините домове на израилтяните, за да възнесат ковчега на Господния завет от Давидовия град, който е Сион.

[2] И така, всички Израилеви мъже се събраха при цар Соломон на празника в месец Етаним, който е седмият месец.

ocasião da festa, no mês de etanim, que é o sétimo.

3 Vieram todos os anciãos de Israel, e os sacerdotes tomaram a arca do SENHOR

4 e a levaram para cima, com a tenda da congregação, e também os utensílios sagrados que nela havia; os sacerdotes e levitas é que os fizeram subir.

5 O rei Salomão e toda a congregação de Israel, que se reunira a ele, estavam todos diante da arca, sacrificando ovelhas e bois, que, de tão numerosos, não se podiam contar.

6 Puseram os sacerdotes a arca da Aliança do SENHOR no seu lugar, no santuário mais interior do templo, no Santo dos Santos, debaixo das asas dos querubins.

7 Pois os querubins estendiam as asas sobre o lugar da arca e, do alto, cobriam a arca e os varais.

8 Os varais sobressaíam tanto, que suas pontas eram vistas do Santo Lugar, defronte do Santo dos Santos, porém de fora não se viam. Ali, estão até ao dia de hoje.

9 Nada havia na arca senão as duas tábuas de pedra, que Moisés ali pusera junto a Horebe, quando o SENHOR fez aliança com os filhos de Israel, ao saírem da terra do Egito.

3 А когато дойдоха всички Израилеви старейшини, свещениците вдигнаха ковчега.

4 Те занесоха Господния ковчег и шатъра за срещане с всичките святи принадлежности, които бяха в шатъра. Свещениците и левитите ги занесоха.

5 А цар Соломон и цялото Израилево общество, колкото се бяха събрали при него, бяха с него пред ковчега и пожертваха овце и говеда, които по броя си не можеха да се пресметнат или да се изброят.

6 Така свещениците внесоха ковчега на Господния завет на мястото му в светилището на дома, в пресвятото място, под крилата на херувимите.

7 Защото херувимите бяха с разперени крила над мястото на ковчега. Херувимите покриваха отгоре ковчега и върлините му.

8 И върлините бяха издадени, така че от святото място пред светилището се виждаха краищата им, но навън не се виждаха. Те са там и до днес.

9 В ковчега нямаше друго освен двете каменни плочи, които Моисей положи там, на Хорив, където Господ сключи завет с израилтяните, когато бяха излезли от Египетската земя.

10 Tendo os sacerdotes saído do santuário, uma nuvem encheu a Casa do SENHOR,

11 de tal sorte que os sacerdotes não puderam permanecer ali, para ministrar, por causa da nuvem, porque a glória do SENHOR enchera a Casa do SENHOR.

Salomão fala ao povo
2 Crônicas 6.1-11

12 Então, disse Salomão: O SENHOR declarou que habitaria em trevas espessas.

13 Na verdade, edifiquei uma casa para tua morada, lugar para a tua eterna habitação.

14 Voltou, então, o rei o rosto e abençoou a toda a congregação de Israel, enquanto se mantinha toda em pé;

15 e disse: Bendito seja o SENHOR, o Deus de Israel, que falou pessoalmente a Davi, meu pai, e pelo seu poder o cumpriu, dizendo:

16 Desde o dia em que tirei Israel, o meu povo, do Egito, não escolhi cidade alguma de todas as tribos de Israel, para edificar uma casa a fim de ali estabelecer o meu nome; porém escolhi a Davi para chefe do meu povo de Israel.

17 Também Davi, meu pai, propusera em seu coração o edificar uma casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

18 Porém o SENHOR disse a Davi, meu pai: Já que desejaste edificar uma casa ao meu nome, bem fizeste em o resolver em teu coração.

10 А щом свещениците излязоха от светилището, облакът изпълни Господния дом,

11 така че поради облака свещениците не можеха да застанат, за да служат, защото Господнята слава изпълни Господния дом.

12 Тогава Соломон каза: Господ е казал, че ще обитава в мрак.

13 Аз Ти построих дом за обитаване, място, в което да пребиваваш вечно.

Реч и молитва на Соломон при освещаването на храма

14 После царят обърна лицето си и благослови цялото Израилево общество, докато цялото Израилево общество стоеше на крака:

15 Благословен да бъде Господ, Израилевият Бог, Който извърши с ръката Си онова, което говорѝ с устата Си на баща ми Давид:

16 От деня, когато изведох народа Си Израил от Египет, не избрах измежду всички Израилеви племена нито един град, където да бъде построен дом, за да се настани името Ми там; но избрах Давид, за да бъде над народа Ми Израил.

17 Баща ми, Давид, имаше на сърце да построи дом за името на Господа, Израилевия Бог.

18 Но Господ каза на баща ми Давид: Понеже пожела да построиш дом за името Ми, добре си направил, че това е дошло на сърцето ти.

[19] Todavia, tu não edificarás a casa, porém teu filho, que descenderá de ti, ele a edificará ao meu nome.

[20] Assim, cumpriu o SENHOR a sua palavra que tinha dito, pois me levantei em lugar de Davi, meu pai, e me assentei no trono de Israel, como prometera o SENHOR; e edifiquei a casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

[21] E nela constituí um lugar para a arca, em que estão as tábuas da aliança que o SENHOR fez com nossos pais, quando os tirou da terra do Egito.

Salomão ora a Deus

2 Crônicas 6.12-42

[22] Pôs-se Salomão diante do altar do SENHOR, na presença de toda a congregação de Israel; e estendeu as mãos para os céus

[23] e disse: Ó SENHOR, Deus de Israel, não há Deus como tu, em cima nos céus nem embaixo na terra, como tu que guardas a aliança e a misericórdia a teus servos que de todo o coração andam diante de ti;

[24] que cumpriste para com teu servo Davi, meu pai, o que lhe prometeste; pessoalmente o disseste e pelo teu poder o cumpriste, como hoje se vê.

[25] Agora, pois, ó SENHOR, Deus de Israel, faze a teu servo Davi, meu pai, o que lhe declaraste, dizendo: Não te faltará sucessor diante de mim, que se assente no trono de Israel, contanto que teus filhos guardem o seu caminho, para andarem diante de mim como tu andaste.

[19] Ти обаче няма да построиш дома, а синът ти, който ще излезе от чреслата ти. Той ще построи дома за името Ми.

[20] И така, Господ изпълни словото, което говорѝ. Като се издигнах аз вместо баща си Давид и седнах на Израилевия престол, както говорѝ Господ, построих дома за името на Господа, Израилевия Бог.

[21] И в него приготвих място за ковчега, в който е заветът, който Господ сключи с бащите ни, когато ги изведе от Египетската земя.

[22] Тогава Соломон застана пред Господния жертвеник пред цялото Израилево общество и като протегна ръцете си към небето, каза:

[23] Господи, Боже Израилев, няма горе на небето или долу на земята бог, подобен на Тебе, Който пазиш завета и милостта към слугите Си, които ходят пред Тебе с цялото си сърце.

[24] Ти си изпълнил към слугата Си Давид, баща ми, това, което си му обещал – да! Каквото си говорил с устата Си, това си извършил с ръката Си, както се вижда днес.

[25] Сега, Господи, Боже Израилев, изпълни спрямо баща ми, слугата Си Давид, онова, което си му обещал с думите: Няма да ти липсва мъж, който да седи пред Мене на Израилевия престол, ако само синовете ти внимават

в пътя си, за да ходят пред Мене, както ти си ходил пред Мен.

[26] Agora também, ó Deus de Israel, cumpra-se a tua palavra que disseste a teu servo Davi, meu pai.

[26] И така, сега, Боже Израилев, нека се потвърди словото, което си говорил на слугата Си, баща ми, Давид.

[27] Mas, de fato, habitaria Deus na terra? Eis que os céus e até o céu dos céus não te podem conter, quanto menos esta casa que eu edifiquei.

[27] Но Бог наистина ли ще обитава на земята? Ето, небето и небето на небесата не са достатъчни да Те поберат, а колко по-малко този дом, който построих!

[28] Atenta, pois, para a oração de teu servo e para a sua súplica, ó SENHOR, meu Deus, para ouvires o clamor e a oração que faz, hoje, o teu servo diante de ti.

[28] Но пак погледни благосклонно към молитвата на слугата си и към молбата му, Господи, Боже мой. Послушай вика и молитвата, с която слугата Ти се моли днес пред Тебе.

[29] Para que os teus olhos estejam abertos noite e dia sobre esta casa, sobre este lugar, do qual disseste: O meu nome estará ali; para ouvires a oração que o teu servo fizer neste lugar.

[29] Нека бъдат очите Ти нощем и денем, отворени към Твоя дом, към мястото, за което Ти си казал: Името Ми ще бъде там, за да слушаш молитвата, с която слугата Ти ще се моли на това място.

[30] Ouve, pois, a súplica do teu servo e do teu povo de Israel, quando orarem neste lugar; ouve no céu, lugar da tua habitação; ouve e perdoa.

[30] Слушай молбата на слугата Си и на народа Си Израил, когато се молят на това място – да! Слушай Ти от местообиталището Си, от небето, и като слушаш, бъди милостив.

[31] Se alguém pecar contra o seu próximo, e lhe for exigido que jure, e ele vier a jurar diante do teu altar, nesta casa,

[31] Ако някой съгреши спрямо ближния си и му се наложи клетва, за да се закълне, и дойде и се закълне пред жертвеника Ти в този дом,

[32] ouve tu nos céus, e age, e julga teus servos, condenando o perverso, fazendo recair o seu proceder sobre a sua cabeça e justificando ao justo, para lhe retribuíres segundo a sua justiça.

[32] тогава Ти слушай от небето и стори, извърши правосъдие за слугите Си и осъди беззаконника, възвърни делото му върху главата му, а оправдай праведния, като му отдадеш според правдата му.

[33] Quando o teu povo de Israel, por ter pecado contra ti, for ferido diante do inimigo, e se converter a ti, e confessar o teu nome, e orar, e suplicar a ti, nesta casa,

[33] Когато народът Ти Израил бъде разбит пред неприятеля по причина, че са съгрешили пред Теб, ако се обърнат към Теб и изповядат Твоето име, и принесат молитва, като Ти се помолят в този дом,

[34] ouve tu nos céus, e perdoa o pecado do teu povo de Israel, e faze-o voltar à terra que deste a seus pais.

[34] тогава Ти послушай от небето и прости греха на народа Си Израил и ги възвърни в земята, която си дал на бащите им.

[35] Quando os céus se cerrarem, e não houver chuva, por ter o povo pecado contra ti, e orar neste lugar, e confessar o teu nome, e se converter dos seus pecados, havendo-o tu afligido,

[35] Когато се затвори небето и не вали дъжд по причина, че са съгрешили пред Теб, ако се помолят на това място и изповядат Твоето име, и се обърнат от греховете си, понеже ги съкрушаваш,

[36] ouve tu nos céus, perdoa o pecado de teus servos e do teu povo de Israel, ensinando-lhes o bom caminho em que andem, e dá chuva na tua terra, que deste em herança ao teu povo.

[36] тогава Ти послушай от небето и прости греха на слугите Си и на народа Си Израил и им покажи добрия път, по който трябва да ходят, и изпрати дъжд на земята Си, която Си дал в наследство на народа Си.

[37] Quando houver fome na terra ou peste, quando houver crestamento ou ferrugem, gafanhotos e larvas, quando o seu inimigo o cercar em qualquer das suas cidades ou houver alguma praga ou doença,

[37] Ако настане глад на земята, ако настане мор, ако се появят изсушителен вятър, мана, скакалци или гъсеници, ако неприятелят им ги обсади в градовете на земята им – каквато и да е язвата, каквато и да е болестта, –

[38] toda oração e súplica que qualquer homem ou todo o teu povo de Israel fizer, conhecendo cada um a chaga do seu coração e estendendo as mãos para o rumo desta casa,

[38] тогава всяка молитва, всяка молба, която би била принесена от който и да било човек или от целия Ти народ Израил, като всеки познае раната на своето сърце и протегне ръцете си към този дом,

[39] ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, perdoa, age e dá a cada um segundo todos

[39] Ти послушай от небето, от местообиталището Си, и прости, и

os seus caminhos, já que lhe conheces o coração, porque tu, só tu, és conhecedor do coração de todos os filhos dos homens;

направи, и въздай на всеки според всичките му постъпки, като познаваш сърцето му (защото Ти, само Ти познаваш сърцата на целия човешки род),

40 para que te temam todos os dias que viverem na terra que deste a nossos pais.

40 за да се боят от Тебе през цялото време, когато живеят на земята, която си дал на бащите ни.

41 Também ao estrangeiro, que não for do teu povo de Israel, porém vier de terras remotas, por amor do teu nome

41 Още за чужденеца, който не е от народа Ти Израил, а идва от далечна страна, заради Твоето име

42 (porque ouvirão do teu grande nome, e da tua mão poderosa, e do teu braço estendido), e orar, voltado para esta casa,

42 (защото ще чуят за великото Ти име, за Твоята мощна ръка и за Твоята издигната мишца) – когато дойде и се помоли в този дом,

43 ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, e faze tudo o que o estrangeiro te pedir, a fim de que todos os povos da terra conheçam o teu nome, para te temerem como o teu povo de Israel e para saberem que esta casa, que eu edifiquei, é chamada pelo teu nome.

43 Ти послушай от небето, от местообиталището Си, и направи според всичко, за което чужденецът Те призове; за да познаят името Ти всички народи на света, да се боят от Тебе, както народът Ти Израил, и да познаят, че с Твоето име бе наречен този дом, който построих.

44 Quando o teu povo sair à guerra contra o seu inimigo, pelo caminho por que o enviares, e orar ao SENHOR, voltado para esta cidade, que tu escolheste, e para a casa, que edifiquei ao teu nome,

44 Ако народът Ти излезе на бой против неприятеля си, където би ги пратил Ти, и се помолят на Господа, като се обърнаткъм града, който Ти си избрал, и към дома, който построих за Твоето име,

45 ouve tu nos céus a sua oração e a sua súplica e faze-lhe justiça.

45 тогава послушай от небето молитвата им и защити правото им.

46 Quando pecarem contra ti (pois não há homem que não peque), e tu te indignares contra eles, e os entregares às mãos do

46 Ако съгрешат пред Тебе (защото няма човек, който да не греши) и Ти се разгневиш на тях и ги предадеш на неприятеля, и поробителите им ги

inimigo, a fim de que os leve cativos à terra inimiga, longe ou perto esteja;

47 e, na terra aonde forem levados cativos, caírem em si, e se converterem, e, na terra do seu cativeiro, te suplicarem, dizendo: Pecamos, e perversamente procedemos, e cometemos iniqüidade;

48 e se converterem a ti de todo o seu coração e de toda a sua alma, na terra de seus inimigos que os levarem cativos, e orarem a ti, voltados para a sua terra, que deste a seus pais, para esta cidade que escolheste e para a casa que edifiquei ao teu nome;

49 ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, a sua prece e a sua súplica e faze-lhes justiça,

50 perdoa o teu povo, que houver pecado contra ti, todas as suas transgressões que houverem cometido contra ti; e move tu à compaixão os que os levaram cativos para que se compadeçam deles.

51 Porque é o teu povo e a tua herança, que tiraste da terra do Egito, do meio do forno de ferro;

52 para que teus olhos estejam abertos à súplica do teu servo e à súplica do teu povo de Israel, a fim de os ouvires em tudo quanto clamarem a ti.

53 Pois tu, ó SENHOR Deus, os separaste dentre todos os povos da terra para tua herança, como falaste por intermédio do

заведат като пленници в неприятелската земя, далеч или близо,

47 все пак, ако дойдат на себе си в земята, където са отведени катопленници, и се обърнат и Ти се помолят в земята на поробителите си, и кажат: Съгрешихме, беззаконствахме, извършихме неправда,

48 и се обърнат към Тебе с цялото си сърце и цялата си душа в земята на неприятелите, които са ги пленили, и Ти се помолят, като се обърнат към земята, която си дал на бащите им, към града, който си избрал, и към дома, който построих за Твоето име,

49 тогава Ти послушай от небето, от местообиталището Си, молитвата им и молбата им, защити правото им

50 и прости на народа Си, който е съгрешил пред Тебе, всичките им престъпления, чрез които станаха престъпници против Теб. Умилостиви към тях враговете им, за да им покажат милост;

51 защото те са Твой народ и Твое наследство, които си извел от Египет, от желязната пещ.

52 И така, нека очите Ти бъдат отворени към молбата на слугата Ти и към молбата на народа Ти Израил, за да ги слушаш, за каквото и да Те призоват;

53 защото Ти, Господи Йехова, си ги отделил от всички племена на света, за да бъдат Твое наследство, както говорѝ

teu servo Moisés, quando tiraste do Egito a nossos pais.

Salomão abençoa ao povo

54 Tendo Salomão acabado de fazer ao SENHOR toda esta oração e súplica, estando de joelhos e com as mãos estendidas para os céus, se levantou de diante do altar do SENHOR,

55 pôs-se em pé e abençoou a toda a congregação de Israel em alta voz, dizendo:

56 Bendito seja o SENHOR, que deu repouso ao seu povo de Israel, segundo tudo o que prometera; nem uma só palavra falhou de todas as suas boas promessas, feitas por intermédio de Moisés, seu servo.

57 O SENHOR, nosso Deus, seja conosco, assim como foi com nossos pais; não nos desampare e não nos deixe;

58 a fim de que a si incline o nosso coração, para andarmos em todos os seus caminhos e guardarmos os seus mandamentos, e os seus estatutos, e os seus juízos, que ordenou a nossos pais.

59 Que estas minhas palavras, com que supliquei perante o SENHOR, estejam presentes, diante do SENHOR, nosso Deus, de dia e de noite, para que faça ele justiça ao seu servo e ao seu povo de Israel, segundo cada dia o exigir,

60 para que todos os povos da terra saibam que o SENHOR é Deus e que não há outro.

61 Seja perfeito o vosso coração para com o SENHOR, nosso Deus, para andardes nos

чрез слугата Си Моисей, когато изведе бащите ни от Египет.

54 След като Соломон свърши да принася цялата тази молитва и прошение към Господа, стана отпред Господнияжертвеник, където беше коленичил с ръце, протегнати към небето.

55 И застана и благослови цялото Израилево общество, като каза:

56 Благословен да бъде Господ, Който успокои народа Си Израил според всичко, което е обещал. Не пропадна нито едно от всичките добри обещания, които даде чрез слугата Си Моисей.

57 Дано Господ, нашият Бог, бъде с нас, както е бил с бащите ни. Да не ни изостави, нито да ни отхвърли!

58 Да преклони сърцата ни към Себе Си, така че да ходим във всичките Му пътища и да пазим заповедите, наредбите и законите, които е заповядал на бащите ни!

59 И тези думи, с които се помолих на Господа, нека бъдат денем и нощем близо до Господа, нашия Бог, за да защитава правото на слугата Си и правото на народа Си Израил според всекидневната нужда,

60 така че всички племена на света да познаят, че Йехова е Бог и няма друг.

61 И така, нека вашите сърца бъдат съвършени спрямо Господа, нашия Бог,

seus estatutos e guardardes os seus mandamentos, como hoje o fazeis.

A conclusão da solenidade

2 Crônicas 7.4-10

62 E o rei e todo o Israel com ele ofereceram sacrifícios diante do SENHOR.

63 Ofereceu Salomão em sacrifício pacífico o que apresentou ao SENHOR, vinte e dois mil bois e cento e vinte mil ovelhas. Assim, o rei e todos os filhos de Israel consagraram a Casa do SENHOR.

64 No mesmo dia, consagrou o rei o meio do átrio que estava diante da Casa do SENHOR; porquanto ali preparara os holocaustos e as ofertas com a gordura dos sacrifícios pacíficos; porque o altar de bronze que estava diante do SENHOR era muito pequeno para nele caberem os holocaustos, as ofertas de manjares e a gordura dos sacrifícios pacíficos.

65 No mesmo tempo, celebrou Salomão também a Festa dos Tabernáculos e todo o Israel com ele, uma grande congregação, desde a entrada de Hamate até ao rio do Egito, perante o SENHOR, nosso Deus; por sete dias além dos primeiros sete, a saber, catorze dias.

66 No oitavo dia desta festa, despediu o povo, e eles abençoaram o rei; então, se foram às suas tendas, alegres e de coração contente por causa de todo o bem que o SENHOR fizera a Davi, seu servo, e a Israel, seu povo.

1 Reis 9

A aliança do Senhor com Salomão

2 Crônicas 7.11-22

за да ходите в наредбите Му и да пазите заповедите Му, както правите днес.

62 Тогава царят заедно с целия Израил принесоха жертви пред Господа.

63 За мирни жертви, които принесе на Господа, Соломон пожертва двадесет и две хиляди говеда и сто и двадесет хиляди овце. Така царят и всички израилтяни осветиха Господния дом.

64 В същия ден царят освети средата на двора, който е към лицето на Господниядом. Там принесе всеизгарянето, хлебния принос и тлъстината на мирните приноси. Понеже медният жертвеник, който беше пред Господа, беше твърде малък, за да побере всеизгарянето, хлебния принос и тлъстината на мирните приноси.

65 По този начин Соломон заедно с целия Израил – голям събор, събран от местностите от прохода на Емат до Египетския поток – спазваха в онова време празника пред Господа, нашия Бог, седем и седем дни, общо четиринадесет дни.

66 А на осмия ден Соломон разпусна народа. Те благословиха царя и си отидоха в шатрите с радостни и весели сърца поради всичкото добро, което Господ беше показал към слугата Си Давид и към народа Си Израил.

3 Царе 9

Божият завет със Соломон – обещание и предупреждение

[1] Sucedeu, pois, que, tendo acabado Salomão de edificar a Casa do SENHOR, e a casa do rei, e tudo o que tinha desejado e designara fazer,
[2] o SENHOR tornou a aparecer-lhe, como lhe tinha aparecido em Gibeão,
[3] e o SENHOR lhe disse: Ouvi a tua oração e a tua súplica que fizeste perante mim; santifiquei a casa que edificaste, a fim de pôr ali o meu nome para sempre; os meus olhos e o meu coração estarão ali todos os dias.
[4] Se andares perante mim como andou Davi, teu pai, com integridade de coração e com sinceridade, para fazeres segundo tudo o que te mandei e guardares os meus estatutos e os meus juízos,
[5] então, confirmarei o trono de teu reino sobre Israel para sempre, como falei acerca de Davi, teu pai, dizendo: Não te faltará sucessor sobre o trono de Israel.
[6] Porém, se vós e vossos filhos, de qualquer maneira, vos apartardes de mim e não guardardes os meus mandamentos e os meus estatutos, que vos prescrevi, mas fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes,
[7] então, eliminarei Israel da terra que lhe dei, e a esta casa, que santifiquei a meu nome, lançarei longe da minha presença; e Israel virá a ser provérbio e motejo entre todos os povos.
[8] E desta casa, agora tão exaltada, todo aquele que por ela passar pasmará, e

[1] Когато Соломон беше завършил изграждането на Господния дом и на царската къща и беше извършил всичко, което желаеше да направи,
[2] Господ му се яви втори път, както му се беше явил в Гаваон.
[3] Господ му каза: Чух молитвата ти и прошението, с което се моли пред Мене. Този дом, който ти построи, Аз го осветих, за да настаня там името Си до века. Очите Ми и сърцето Ми ще бъдат там завинаги.
[4] А колкото до теб, ако ходиш пред Мене, както ходѝ баща ти Давид, с цяло сърце и с правота, така че да постъпваш според всичко, което ти заповядах, като пазиш наредбите Ми и законите Ми,
[5] тогава ще утвърдя престола на царството ти над Израил до века, както обещах на баща ти Давид: Няма да ти липсва мъж, който да седи на Израилевия престол.
[6] Но ако се отклоните от Мене, вие или синовете ви, и не опазите заповедите Ми и наредбите, които поставих пред вас, а отидете и служите на други богове и им се покланяте,
[7] тогава ще премахна Израил от земята, която съм им дал, и ще отхвърля отпред очите Си този дом, който осветих за името Си. И Израил ще бъде за присмех и поругание между всички племена.
[8] А за този дом, който стана толкова висок, всеки, който минава покрай него,

assobiará, e dirá: Por que procedeu o SENHOR assim para com esta terra e esta casa?

[9] Responder-se-lhe-á: Porque deixaram o SENHOR, seu Deus, que tirou da terra do Egito os seus pais, e se apegaram a outros deuses, e os adoraram, e os serviram. Por isso, trouxe o SENHOR sobre eles todo este mal.

As demais atividades de Salomão
2 Crônicas 8.1-18

[10] Ao fim de vinte anos, terminara Salomão as duas casas, a Casa do SENHOR e a casa do rei.

[11] Ora, como Hirão, rei de Tiro, trouxera a Salomão madeira de cedro e de cipreste e ouro, segundo todo o seu desejo, este lhe deu vinte cidades na terra da Galiléia.

[12] Saiu Hirão de Tiro a ver as cidades que Salomão lhe dera, porém não lhe agradaram.

[13] Pelo que disse: Que cidades são estas que me deste, irmão meu? E lhes chamaram Terra de Cabul, até hoje.

[14] Hirão tinha enviado ao rei cento e vinte talentos de ouro.

[15] A razão por que Salomão impôs o trabalho forçado é esta: edificar a Casa do SENHOR, e a sua própria casa, e Milo, e o muro de Jerusalém, como também Hazor, e Megido, e Gezer;

[16] porque Faraó, rei do Egito, subira, e tomara a Gezer, e a queimara, e matara os

ще се зачуди и ще цъка с уста; и ще кажат: Защо Господ направи така на тази земя и на този дом?

[9] И ще си отговорят: Понеже изоставиха Господа, своя Бог, Който изведе бащите им от Египетската земя, и си избраха други богове, и им се поклониха, и им послужиха, затова Господ стовари върху тях цялото това зло.

Управление на Соломон и неговите доходи

[10] А когато изтекоха двадесетте години, в които Соломон построи двата дома – Господния дом и царската къща,

[11] а тирският цар Хирам беше доставил на Соломон кедрови и елхови дървета и злато, доколкото той желаеше, цар Соломон даде на Хирам двадесет града в галилейската земя.

[12] А когато Хирам дойде от Тир, за да види градовете, които Соломон му беше дал, не му харесаха.

[13] Той каза: Що за градове са тези, които си ми дал, брате? И ги нарече земя Хавул, както се нарича и до днес.

[14] И Хирам изпрати на царя сто и двадесет таланта злато.

[15] А ето причината за данъка, който цар Соломон събра: да съгради Господниядом и своята къща, също и Мило, йерусалимската стена, Асор, Магедон и Гезер.

[16] (Египетският цар фараон беше отишъл и беше превзел Гезер. Беше изгорил града с огън и избил

cananeus que moravam nela, e com ela dotara a sua filha, mulher de Salomão.

[17] Assim, edificou Salomão Gezer, Bete-Horom, a baixa,

[18] Baalate, Tadmor, no deserto daquela terra,

[19] todas as cidades-armazéns que Salomão tinha, as cidades para os carros, as cidades para os cavaleiros e o que desejou enfim edificar em Jerusalém, no Líbano e em toda a terra do seu domínio.

[20] Quanto a todo o povo que restou dos amorreus, heteus, ferezeus, heveus e jebuseus, e que não eram dos filhos de Israel,

[21] a seus filhos, que restaram depois deles na terra, os quais os filhos de Israel não puderam destruir totalmente, a esses fez Salomão trabalhadores forçados, até hoje.

[22] Porém dos filhos de Israel não fez Salomão escravo algum; eram homens de guerra, e seus oficiais, e seus príncipes, e seus capitães, e chefes dos seus carros e dos seus cavalarianos.

[23] Os principais oficiais que estavam sobre a obra de Salomão eram quinhentos e cinqüenta; tinham estes a seu cargo o povo que trabalhava na obra.

хананците, които живееха в него, и го беше дал за зестра на дъщеря си, Соломоновата жена.)

[17] А Соломон съгради освен Гезер и долния Ветерон,

[18] Ваалат, Тамар в пустата част на Юдовата земя,

[19] всички градове, в които Соломон имаше житници, градовете за колесниците, градовете за конниците и всичко, което Соломон пожела да съгради в Йерусалим, в Ливан и по цялата територия на царството си.

[20] А относно всички хора, които останаха от аморейците, хетите, ферезейците, евейците и йевусейците, които не бяха от израилтяните,

[21] от техните потомци, останали след тях в земята, които израилтяните не можаха да изтребят, от тях Соломон събра набор за задължителни работници, каквито са и до днес.

[22] Но от израилтяните Соломон не направи никого задължителен работник. Те бяха военни мъже и негови служители, негови първенци, негови военачалници и началници на колесниците му и на конниците му.

[23] Главните началници, които надзираваха Соломоновите работи, бяха петстотин и петдесет души. Те управляваха над народа, който вършеше работите.

[24] Subiu, porém, a filha de Faraó da Cidade de Davi à sua casa, que Salomão lhe edificara; então, edificou a Milo.

[24] А фараоновата дъщеря се пренесе от Давидовия град в своята къща, която Соломон беше построил за нея. След това той съгради Мило.

[25] Oferecia Salomão, três vezes por ano, holocaustos e sacrifícios pacíficos sobre o altar que edificara ao SENHOR e queimava incenso sobre o altar perante o SENHOR. Assim, acabou ele a casa.

[25] Три пъти в годината Соломон принасяше всеизгаряния и мирни приноси върху жертвеника, който издигна на Господа, и кадеше върху онзи жертвеник, който беше пред Господа, след като завърши дома.

[26] Fez o rei Salomão também naus em Eziom-Geber, que está junto a Elate, na praia do mar Vermelho, na terra de Edom.

[26] Цар Соломон построи и кораби в Есион-гавер, който е при Елот, на брега на Червеното море в едомската земя.

[27] Mandou Hirão, com aquelas naus, os seus servos, marinheiros, conhecedores do mar, com os servos de Salomão.

[27] А в крабите Хирам прати от слугите си опитни моряци, за да бъдат със Соломоновите слуги.

[28] Chegaram a Ofir e tomaram de lá quatrocentos e vinte talentos de ouro, que trouxeram ao rei Salomão.

[28] Те пътуваха до Офир, откъдето взеха четиристотин и двадесет таланта злато и го донесоха на цар Соломон.

1 Reis 10

A rainha de Sabá visita a Salomão

2 Crônicas 9.1-12

[1] Tendo a rainha de Sabá ouvido a fama de Salomão, com respeito ao nome do SENHOR, veio prová-lo com perguntas difíceis.

[2] Chegou a Jerusalém com mui grande comitiva; com camelos carregados de especiarias, e muitíssimo ouro, e pedras preciosas; compareceu perante Salomão e lhe expôs tudo quanto trazia em sua mente.

[3] Salomão lhe deu resposta a todas as perguntas, e nada lhe houve profundo demais que não pudesse explicar.

3 Царе 10

Посещението на Савската царица при Соломон

[1] Савската царица, като чу, че Соломон се прочува като служител наГосподнето име, дойде да го изпита с трудни за нея въпроси.

[2] Дойде в Йерусалим с много голяма свита, с камили, натоварени с аромати и с твърде много злато и скъпоценни камъни. Като дойде при Соломон, говорѝ с него за всичко, което имаше на сърцето си.

[3] И Соломон отговори на всичките ѝ въпроси. Нямаше нищо скрито за царя, което да не можа да ѝ обясни.

[4] Vendo, pois, a rainha de Sabá toda a sabedoria de Salomão, e a casa que edificara,

[5] e a comida da sua mesa, e o lugar dos seus oficiais, e o serviço dos seus criados, e os trajes deles, e seus copeiros, e o holocausto que oferecia na Casa do SENHOR, ficou como fora de si

[6] e disse ao rei: Foi verdade a palavra que a teu respeito ouvi na minha terra e a respeito da tua sabedoria.

[7] Eu, contudo, não cria naquelas palavras, até que vim e vi com os meus próprios olhos. Eis que não me contaram a metade: sobrepujas em sabedoria e prosperidade a fama que ouvi.

[8] Felizes os teus homens, felizes estes teus servos, que estão sempre diante de ti e que ouvem a tua sabedoria!

[9] Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que se agradou de ti para te colocar no trono de Israel; é porque o SENHOR ama a Israel para sempre, que te constituiu rei, para executares juízo e justiça.

[10] Deu ela ao rei cento e vinte talentos de ouro, e muitíssimas especiarias, e pedras preciosas; nunca mais veio especiaria em tanta abundância, como a que a rainha de Sabá ofereceu ao rei Salomão.

[11] Também as naus de Hirão, que de Ofir transportavam ouro, traziam de lá grande

[4] А Савската царица, като видя цялата мъдрост на Соломон и къщата, която беше построил,

[5] ястията на трапезата му, сядането на слугите му и прислужването на служителите му, и облеклото им, и виночерпците му, и възвишението, по което се отиваше в Господния дом, не остана съмнение в нея.

[6] Тогава тя каза на царя: Верен беше слухът, който чух в земята си, за твоето състояние и за мъдростта ти.

[7] Аз не вярвах на думите, докато не дойдох и не видях с очите си. Но дори и половината не ми е била казана! Мъдростта и благоденствието ти надминават слуха, който бях чула.

[8] Блажени да бъдат мъжете ти, блажени тези твои слуги, които стоят винаги пред теб и слушат мъдростта ти.

[9] Да бъде благословен Господ, твоят Бог, Който прояви благоволение към тебе да те постави на Израилевия престол. Понеже Господ е възлюбил Израил завинаги, затова те е поставил цар, за да раздаваш правосъдие и да вършиш правда.

[10] И тя даде на царя сто и двадесет таланта злато, много аромати и скъпоценни камъни. Нямаше по-голямо изобилие от аромати, каквито бяха онези, които Савската царица даде на Соломон.

[11] Още и Хирамовите кораби, които донасяха злато от Офир, донасяха оттам

quantidade de madeira de sândalo e pedras preciosas.

12 Desta madeira de sândalo, fez o rei balaústres para a Casa do SENHOR e para a casa real, como também harpas e alaúdes para os cantores; tal madeira nunca se havia trazido para ali, nem se viu mais semelhante madeira até ao dia de hoje.

13 O rei Salomão deu à rainha de Sabá tudo quanto ela desejou e pediu, afora tudo o que lhe deu por sua generosidade real. Assim, voltou e se foi para a sua terra, com os seus servos.

As riquezas de Salomão

2 Crônicas 1.14-17; 9.13-28

14 O peso do ouro que se trazia a Salomão cada ano era de seiscentos e sessenta e seis talentos de ouro,

15 além do que entrava dos vendedores, e do tráfico dos negociantes, e de todos os reis da Arábia, e dos governadores da terra.

16 Fez o rei Salomão duzentos paveses de ouro batido; seiscentos siclos de ouro mandou pesar para cada pavês;

17 fez também trezentos escudos de ouro batido; três arráteis de ouro mandou pesar para cada escudo. E o rei os pôs na Casa do Bosque do Líbano.

18 Fez mais o rei um grande trono de marfim e o cobriu de ouro puríssimo.

19 O trono tinha seis degraus; o espaldar do trono, ao alto, era redondo; de ambos os

и голямо изобилие от алмугови дървета и скъпоценни камъни.

12 А от алмуговите дървета царят направи прегради в Господния дом и в царската къща, също и арфи и псалтири за певците. Такива алмугови дървета не са били докарвани, нито са били виждани до днес.

13 А цар Соломон даде на Савската царица всичко, което тя желаеше. Даде ѝ всичко, каквото поиска, освен това, което цар Соломон ѝ даде доброволно. Така тя се върна със слугите си и си отиде в своята земя.

Богатството на Соломон

14 А теглото на златото, което идваше за Соломон всяка година, беше шестстотин шестдесет и шест златни таланта,

15 освен това, което се внасяше от купувачите, от товарите на търговците, от всички арабски царе и от управителите на страната.

16 Цар Соломон направи двеста щита от ковано злато – шестстотин сикъла злато бяха похарчени за всеки щит;

17 и триста по-малки щита от ковано злато – три фунта злато бяха похарчени за всеки по-малък щит. И царят ги постави в къщата от ливанско дърво.

18 Царят направи един великолепен престол от слонова кост, който позлати с най-чисто злато.

19 Престолът имаше шест стъпала, върхът на престола беше кръгъл отзад и имаше облегалки от двете страни на

lados tinha braços junto ao assento e dois leões junto aos braços.

[20] Também doze leões estavam ali sobre os seis degraus, um em cada extremo destes. Nunca se fizera obra semelhante em nenhum dos reinos.

[21] Todas as taças de que se servia o rei Salomão para beber eram de ouro, e também de ouro puro todas as da Casa do Bosque do Líbano; não havia nelas prata, porque nos dias de Salomão não se dava a ela estimação nenhuma.

[22] Porque o rei tinha no mar uma frota de Társis, com as naus de Hirão; de três em três anos, voltava a frota de Társis, trazendo ouro, prata, marfim, bugios e pavões.

[23] Assim, o rei Salomão excedeu a todos os reis do mundo, tanto em riqueza como em sabedoria.

[24] Todo o mundo procurava ir ter com ele para ouvir a sabedoria que Deus lhe pusera no coração.

[25] Cada um trazia o seu presente: objetos de prata e de ouro, roupas, armaduras, especiarias, cavalos e mulas; assim, ano após ano.

[26] Também ajuntou Salomão carros e cavaleiros, tinha mil e quatrocentos carros e doze mil cavalarianos, que distribuiu às cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.

седалището. Два лъва стояха край облегалките.

[20] А там, върху шестте стъпала, от двете страни стояха дванадесет лъва. Подобно нещо не е било направено в никое царство.

[21] Всички съдове за пиене на цар Соломон бяха златни и всички съдове в къщата от ливанско дърво – от чисто злато. Нито един не беше от сребро. Среброто се смяташе за нищо в Соломоновото време.

[22] Царят имаше по море кораби, катотарсийските, заедно с корабите на Хирам. Веднъж на три години тарсийските кораби идваха и донасяха злато и сребро, слонова кост, маймуни и пауни.

[23] Така цар Соломон надмина всички царе на света по богатство и мъдрост.

[24] Целият свят търсеше Соломоновото присъствие, за да чуят мъдростта, която Бог беше вложил в сърцето му.

[25] И всяка година всеки от тях донасяше подаръка си: сребърни и златни вещи, облекла, оръжия и аромати, коне и мулета.

[26] Соломон събра също така колесници и конници. Той имаше хиляда и четиристотин колесници и дванадесет хиляди конници, които настани в градовете за колесниците и при себе си в Йерусалим.

[27] Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata como pedras e cedros em abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

[28] Os cavalos de Salomão vinham do Egito e da Cilícia; e comerciantes do rei os recebiam da Cilícia por certo preço.

[29] Importava-se, do Egito, um carro por seiscentos siclos de prata e um cavalo por cento e cinqüenta; nas mesmas condições, as caravanas os traziam e os exportavam para todos os reis dos heteus e para os reis da Síria.

1 Reis 11

A idolatria de Salomão

[1] Ora, além da filha de Faraó, amou Salomão muitas mulheres estrangeiras: moabitas, amonitas, edomitas, sidônias e hetéias,

[2] mulheres das nações de que havia o SENHOR dito aos filhos de Israel: Não caseis com elas, nem casem elas convosco, pois vos perverteriam o coração, para seguirdes os seus deuses. A estas se apegou Salomão pelo amor.

[3] Tinha setecentas mulheres, princesas e trezentas concubinas; e suas mulheres lhe perverteram o coração.

[4] Sendo já velho, suas mulheres lhe perverteram o coração para seguir outros deuses; e o seu coração não era de todo fiel para com o SENHOR, seu Deus, como fora o de Davi, seu pai.

[27] И царят направи среброто да изобилства в Йерусалим като камъни, а кедрите направи като полските черници.

[28] Конете, които имаше Соломон, бяха докарани от Египет. Царските търговци ги купуваха на стада с определена цена.

[29] А всяка колесница, идваща от Египет и докарана в Йерусалим, струваше шестстотин сребърни сикъла и всеки кон – сто и петдесет. За всички хетейски царе и за сирийските царе те се доставяха чрез тези търговци.

3 Царе 11

Увлечение по многоженство и идолопоклонство

[1] А цар Соломон залюби освен фараоновата дъщеря много чужденки: моавки, амонки, едомки, сидонки, хетейки,

[2] от народите, за които Господ каза на израилтяните: Не влизайте при тях, нито те да влизат при вас, за да не преклонят сърцата ви към боговете си. Към тях Соломон се прилепи страстно.

[3] Имаше седемстотин жени и триста наложници. И жените му отвърнаха сърцето му.

[4] Когато Соломон остаря, жените му преклониха сърцето му към други богове и то не беше съвършено пред Господа, неговия Бог, както сърцето на баща му Давид.

[5] Salomão seguiu a Astarote, deusa dos sidônios, e a Milcom, abominação dos amonitas.

[5] Защото Соломон отиде след Астарта, богинята на сидонците, и след Мелхом, мерзостта на амонците.

[6] Assim, fez Salomão o que era mau perante o SENHOR e não perseverou em seguir ao SENHOR, como Davi, seu pai.

[6] Така Соломон извърши зло пред Господа и не Го следваше съвършено, както беше постъпвал баща му Давид.

[7] Nesse tempo, edificou Salomão um santuário a Quemos, abominação de Moabe, sobre o monte fronteiro a Jerusalém, e a Moloque, abominação dos filhos de Amom.

[7] В това време Соломон издигна високо място на Хамос, мерзостта на Моав, и на Молох, мерзостта на амонците, на хълма, който е срещу Йерусалим.

[8] Assim fez para com todas as suas mulheres estrangeiras, as quais queimavam incenso e sacrificavam a seus deuses.

[8] Така направи и за всичките си чужденки жени, които кадяха и жертваха на боговете си.

A ira de Deus contra Salomão

Божието предупреждение

[9] Pelo que o SENHOR se indignou contra Salomão, pois desviara o seu coração do SENHOR, Deus de Israel, que duas vezes lhe aparecera.

[9] А Господ се разгневи на Соломон, понеже сърцето му се отвърна от Господа, Израилевия Бог. Бог му се яви два пъти

[10] E acerca disso lhe tinha ordenado que não seguisse a outros deuses. Ele, porém, não guardou o que o SENHOR lhe ordenara.

[10] и му заповядя да не отива след други богове; но той не опази онова, което Господ заповядя.

[11] Por isso, disse o SENHOR a Salomão: Visto que assim procedeste e não guardaste a minha aliança, nem os meus estatutos que te mandei, tirarei de ti este reino e o darei a teu servo.

[11] Затова Господ каза на Соломон: Понеже това е сторено от теб и ти не опази завета Ми и наредбите, които ти заповядах, непременно ще откъсна царството от теб и ще го дам на слугите ти.

[12] Contudo, não o farei nos teus dias, por amor de Davi, teu pai; da mão de teu filho o tirarei.

[12] Но заради баща ти Давид в твоите дни няма да направя това; от ръката на сина ти ще го откъсна.

[13] Todavia, não tirarei o reino todo; darei uma tribo a teu filho, por amor de Davi,

[13] Обаче няма да откъсна цялото царство, а едно племе ще оставя на сина

meu servo, e por amor de Jerusalém, que escolhi.

Deus suscita adversários contra Salomão

[14] Levantou o SENHOR contra Salomão um adversário, Hadade, o edomita; este era da linhagem real de Edom.

[15] Porque, estando Davi em Edom e tendo subido Joabe, comandante do exército, a sepultar os mortos, feriu todos os varões em Edom.

[16] (Porque Joabe ficou ali seis meses com todo o Israel, até que eliminou todos os varões em Edom.)

[17] Hadade, porém, fugiu, e, com ele, alguns homens edomitas, dos servos de seu pai, para ir ao Egito; era Hadade ainda muito jovem.

[18] Partiram de Midiã e seguiram a Parã, de onde tomaram consigo homens e chegaram ao Egito, a Faraó, rei do Egito, o qual deu a Hadade uma casa, e lhe prometeu sustento, e lhe deu terras.

[19] Achou Hadade grande mercê por parte de Faraó, tanta que este lhe deu por mulher a irmã de sua própria mulher,

[20] a irmã de Tafnes, a rainha. A irmã de Tafnes deu-lhe à luz seu filho Genubate, o qual Tafnes criou na casa de Faraó, onde Genubate ficou entre os filhos de Faraó.

[21] Tendo, pois, Hadade ouvido no Egito que Davi descansara com seus pais e que Joabe, comandante do exército, era morto, disse a Faraó: Deixa-me voltar para a minha terra.

ти – заради слугата ми Давид и заради Йерусалим, който избрах.

Бог наказва Соломон

[14] След това Господ издигна противник на Соломон, едомеца Адад, който беше от царското потекло в Едом.

[15] Защото, когато Давид беше в Едом и военачалникът Йоав отиде да погребе избитите, след като беше убил всеки от мъжки пол в Едом

[16] (понеже Йоав седя там с целия Израил шест месеца, докато изтреби всеки от мъжки пол в Едом),

[17] Адад побегна и с него няколко едомци от слугите на баща му, за да отидат в Египет. А тогава Адад беше още малко дете.

[18] Като тръгнаха от Мадиам, отидоха във Фаран; и като взеха със себе си мъжете от Фаран, пристигнаха в Египет при египетския цар фараон, който му даде къща, определи му храна и му даде земя.

[19] И Адад придоби голямо благоволение пред фараона, така че той му даде за жена балдъза си, сестра на царицата Тахпенеса.

[20] Тахпенесината сестра роди сина му Генуват, когото Тахпенеса отби във фараоновата къща. И Генуват живееше в дома на фараона с неговите синове.

[21] И когато Адад чу в Египет, че Давид заспал с бащите си и че военачалникът Йоав умрял, Адад каза на фараона: Пусни ме да си ида в моята страна.

[22] Então, Faraó lhe disse: Pois que te falta comigo, que procuras partir para a tua terra? Respondeu ele: Nada; porém deixa-me ir.

[22] А фараонът му отговори: От какво си лишен при мене, че искаш да отидеш в страната си? Адад отвърна: От нищо; въпреки това ме пусни.

[23] Também Deus levantou a Salomão outro adversário, Rezom, filho de Eliada, que havia fugido de seu senhor Hadadezer, rei de Zobá.

[23] Бог издигна на Соломон и другпротивник – Резон, Елиадевия син, който беше избягал от господаря си Ададзер, софския цар,

[24] Ele ajuntou homens e se fez capitão de um bando; depois do morticínio feito por Davi, eles se foram para Damasco, onde habitaram e onde constituíram rei a Rezom.

[24] и който, като събра около себе си мъже, им стана предводител по времето, когато Давид порази совците. Те отидоха в Дамаск и се заселиха там, и царуваха в Дамаск.

[25] Este foi adversário de Israel por todos os dias de Salomão, fez-lhe mal como Hadade, detestava a Israel e reinava sobre a Síria.

[25] Той беше противник на Израил през всичките дни на Соломон. Освен пакостите,

които направи Адад, Резондосаждаше на Израил, като царуваше над Сирия.

Aías prediz a Jeroboão que este reinará sobre Israel

[26] Jeroboão, filho de Nebate, efraimita de Zereda, servo de Salomão, e cuja mãe era mulher viúva, por nome Zerua, levantou a mão contra o rei.

[26] Също и Еровоам, Наватовият син, ефремец от Сарида, Соломонов слуга, чиято майка, една вдовица, се наричаше Серуа, вдигна ръка против царя.

[27] Esta foi a causa por que levantou a mão contra o rei: Salomão estava edificando a Milo e terraplenando depressões da Cidade de Davi, seu pai.

[27] А ето причината, поради която той вдигна ръка против царя: Соломон беше съградил Мило и когато поправяше развaленото в стената на града на баща си Давид,

[28] Ora, vendo Salomão que Jeroboão era homem valente e capaz, moço laborioso, ele o pôs sobre todo o trabalho forçado da casa de José.

[28] този Еровоам, силен и храбър човек, беше там. Соломон, като видя, че момъкът беше способен за работа, го постави надзирател над цялата работа, възложена върху Йосифовия дом.

[29] Sucedeu, nesse tempo, que, saindo Jeroboão de Jerusalém, o encontrou o profeta Aías, o silonita, no caminho; este se tinha vestido de uma capa nova, e estavam sós os dois no campo.

[30] Aías pegou na capa nova que tinha sobre si, rasgou-a em doze pedaços

[31] e disse a Jeroboão: Toma dez pedaços, porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eis que rasgarei o reino da mão de Salomão, e a ti darei dez tribos.

[32] Porém ele terá uma tribo, por amor de Davi, meu servo, e por amor de Jerusalém, a cidade que escolhi de todas as tribos de Israel.

[33] Porque Salomão me deixou e se encurvou a Astarote, deusa dos sidônios, a Quemos, deus de Moabe, e a Milcom, deus dos filhos de Amom; e não andou nos meus caminhos para fazer o que é reto perante mim, a saber, os meus estatutos e os meus juízos, como fez Davi, seu pai.

[34] Porém não tomarei da sua mão o reino todo; pelo contrário, fá-lo-ei príncipe todos os dias da sua vida, por amor de Davi, meu servo, a quem elegi, porque guardou os meus mandamentos e os meus estatutos.

[35] Mas da mão de seu filho tomarei o reino, a saber, as dez tribos, e tas darei a ti.

[36] E a seu filho darei uma tribo; para que Davi, meu servo, tenha sempre uma

[29] А в това време, след като Еровоам беше излязъл от Йерусалим, на пътя го намери пророк Ахия, силонецът, облечен в нова дреха. Двамата бяха сами на полето.

[30] Ахия хвана новата дреха, която носеше, и я разкъса на дванадесет части.

[31] И каза на Еровоам: Вземи си десет части; защото така казва Господ, Израилевият Бог: Ще откъсна царството от Соломоновата ръка и ще дам на тебе десет племена

[32] (ще остане обаче на него едно племе заради слугата Ми Давид и заради Йерусалим, града, който избрах между всички Израилеви племена);

[33] защото изоставиха Мен и послужиха на Астарта, богинята на сидонците, на Хамос, бога на моавците, и на Мелхом, бога на амонците, и не ходиха в пътищата Ми, за да вършат онова, което е праведно пред Мен, и не пазиханаредбите Ми и законите Ми, както правеше баща му Давид.

[34] Не искам обаче да отнема цялото царство от ръката му, а ще го оставя да владее през всички дни на живота му заради слугата Ми Давид, когото избрах, защото той пазеше заповедите и наредбите Ми.

[35] Ще отнема обаче царството от ръката на сина му и ще го дам на тебе, десет племена;

[36] а на сина му ще дам едно племе, така че слугата Ми Давид да има винаги

lâmpada diante de mim em Jerusalém, a cidade que escolhi para pôr ali o meu nome.

[37] Tomar-te-ei, e reinarás sobre tudo o que desejar a tua alma; e serás rei sobre Israel.

[38] Se ouvires tudo o que eu te ordenar, e andares nos meus caminhos, e fizeres o que é reto perante mim, guardando os meus estatutos e os meus mandamentos, como fez Davi, meu servo, eu serei contigo, e te edificarei uma casa estável, como edifiquei a Davi, e te darei Israel.

[39] Por isso, afligirei a descendência de Davi; todavia, não para sempre.

[40] Pelo que Salomão procurou matar a Jeroboão; este, porém, se dispôs e fugiu para o Egito, a ter com Sisaque, rei do Egito; e ali permaneceu até à morte de Salomão.

A morte de Salomão

2 Crônicas 9.29-31

[41] Quanto aos mais atos de Salomão, a tudo quanto fez, e à sua sabedoria, porventura, não estão escritos no Livro da História de Salomão?

[42] Foi de quarenta anos o tempo que reinou Salomão em Jerusalém sobre todo o Israel.

[43] Descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Roboão, seu filho, reinou em seu lugar.

1 Reis 12

Roboão causa separação entre as tribos

2 Crônicas 10.1-15

светилник пред мене в Йерусалим, в града, който избрах за себе Си, за да настаня там името Си.

[37] А тебе ще взема и ти ще царуваш над всичко, което желае душата ти, и ще бъдеш цар над Израил.

[38] И ако слушаш всичко, което ти заповядвам, и ходиш в пътищата Ми, и вършиш всичко, което е право пред Мене, като пазиш наредбите Ми и заповедите Ми, както правеше слугата ми Давид, тогава ще бъда с теб и ще ти съградя непоклатим дом, както съградих на Давид, и ще ти дам Израил.

[39] Чрез това ще оскърбя Давидовия род, но не завинаги.

[40] Затова Соломон поиска да убие Еровоам. А Еровоам, като стана, побегна в Египет при египетския цар Сисак и остана в Египет до Соломоновата смърт.

Смъртта на Соломон

[41] А останалите дела на Соломон, всичко, което той извърши, и мъдростта му, са записани в книгата на Соломоновите дела.

[42] Времето на Соломоновото царуване в Йерусалим, над целия Израил, беше четиридесет години.

[43] Така Соломон заспа с баща си и беше погребан в града на баща си Давид; а вместо него се възцари синът му Ровоам.

3 Царе 12

Възцаряване на Ровоам и отпадане на десетте северни племена

[1] Foi Roboão a Siquém, porque todo o Israel se reuniu lá, para o fazer rei.

[2] Tendo Jeroboão, filho de Nebate, ouvido isso (pois estava ainda no Egito, para onde fugira da presença do rei Salomão, onde habitava

[3] e donde o mandaram chamar), veio com toda a congregação de Israel a Roboão, e lhe falaram:

[4] Teu pai fez pesado o nosso jugo; agora, pois, alivia tu a dura servidão de teu pai e o seu pesado jugo que nos impôs, e nós te serviremos.

[5] Ele lhes respondeu: Ide-vos e, após três dias, voltai a mim. E o povo se foi.

[6] Tomou o rei Roboão conselho com os homens idosos que estiveram na presença de Salomão, seu pai, quando este ainda vivia, dizendo: Como aconselhais que se responda a este povo?

[7] Eles lhe disseram: Se, hoje, te tornares servo deste povo, e o servires, e, atendendo, falares boas palavras, eles se farão teus servos para sempre.

[8] Porém ele desprezou o conselho que os anciãos lhe tinham dado e tomou conselho com os jovens que haviam crescido com ele e o serviam.

[9] E disse-lhes: Que aconselhais vós que respondamos a este povo que me falou, dizendo: Alivia o jugo que teu pai nos impôs?

[1] Ровоам отиде в Сихем, защото там се беше стекъл целият Израил, за да го направи цар.

[2] А Еровоам, Наватовият син, който още беше в Египет, където беше побягнал от присъствието на цар Соломон, като разбра за това, остана в Египет.

[3] Но пратиха вестоносци и го повикаха. Тогава Еровоам и цялото Израилево общество дойдоха и казаха на Ровоам:

[4] Баща ти направи непоносим хомота ни. Облекчи сега жестокото ни работене на баща ти и тежкия хомот, който той наложи върху нас, и ще ти работим.

[5] А той им отговори: Идете си, чакайтетри дни. После се върнете при мен. И народът си отиде.

[6] Тогава цар Ровоам се съветва със старейшините, които бяха служили при баща му Соломон, докато беше още жив, и им каза: Как ме съветвате да отговоря на този народ?

[7] Те му отвърнаха: Ако днес станеш слуга на този народ, да им слугуваш и им отговориш, като им продумаш благи думи, тогава те ще ти бъдат слуги завинаги.

[8] Но той отхвърли съвета, който старейшините му дадоха, и се съветва с младите си служители, които бяха пораснали заедно с него.

[9] Запита ги: Как ме съветвате да отговорим на този народ, който ми каза: Облекчи хомота, който баща ти наложи върху нас?

[10] E os jovens que haviam crescido com ele lhe disseram: Assim falarás a este povo que disse: Teu pai fez pesado o nosso jugo, mas tu alivia-o de sobre nós; assim lhe falarás: Meu dedo mínimo é mais grosso do que os lombos de meu pai.

[10] И младежите, които бяха порасналии заедно с него, му отговориха следното:Така кажи на този народ, който ти каза: Баща ти направи тежък хомота ни, но ти ни го облекчи, – така да им отговориш: Малкият ми пръст ще бъде по-дебел от бащиния ми кръст.

[11] Assim que, se meu pai vos impôs jugo pesado, eu ainda vo-lo aumentarei; meu pai vos castigou com açoites, porém eu vos castigarei com escorpiões.

[11] Ако баща ми ви е товарил с тежък хомот, то аз ще направя още по-тежък хомота ви. Ако баща ми ви е наказвал с бичове, аз ще ви наказвам със скорпиони.

[12] Veio, pois, Jeroboão e todo o povo, ao terceiro dia, a Roboão, como o rei lhes ordenara, dizendo: Voltai a mim ao terceiro dia.

[12] Тогава Еровоам и целият народ дойдоха при Ровоам на третия ден, както царят беше казал: Върнете се при мене на третия ден.

[13] Dura resposta deu o rei ao povo, porque desprezara o conselho que os anciãos lhe haviam dado;

[13] И царят отговори на народа остро, като пренебрегна съвета, който старейшините му дадоха,

[14] e lhe falou segundo o conselho dos jovens, dizendo: Meu pai fez pesado o vosso jugo, porém eu ainda o agravarei; meu pai vos castigou com açoites; eu, porém, vos castigarei com escorpiões.

[14] и им отговори според съвета на младите: Баща ми направи тежък хомота ви, но аз ще го направя още по-тежък. Баща ми ви наказа с бичове, но аз ще ви накажа със скорпиони.

[15] O rei, pois, não deu ouvidos ao povo; porque este acontecimento vinha do SENHOR, para confirmar a palavra que o SENHOR tinha dito por intermédio de Aías, o silonita, a Jeroboão, filho de Nebate.

[15] Така царят не послуша народа; защото това стана от Господа, за да се изпълни словото, което Господ беше говорил чрез силонеца Ахия на Еровоам, Наватовия син.

Dez tribos seguem Jeroboão

2 Crônicas 10.16-19

[16] Vendo, pois, todo o Israel que o rei não lhe dava ouvidos, reagiu, dizendo: Que parte temos nós com Davi? Não há para nós herança no filho de Jessé! Às vossas tendas,

[16] А след като целият Израил видя, че царят не ги послуша, народът отговори на царя: Какъв дял имаме ние с Давид? Никакво наследство нямаме в Есеевия

ó Israel! Cuida, agora, da tua casa, ó Davi! Então, Israel se foi às suas tendas.

17 Quanto aos filhos de Israel, porém, que habitavam nas cidades de Judá, sobre eles reinou Roboão.

18 Então, o rei Roboão enviou a Adorão, superintendente dos que trabalhavam forçados; porém todo o Israel o apedrejou, e morreu. Mas o rei Roboão conseguiu tomar o seu carro e fugir para Jerusalém.

19 Assim, Israel se mantém rebelado contra a casa de Davi, até ao dia de hoje.

20 Tendo ouvido todo o Israel que Jeroboão tinha voltado, mandaram chamá-lo para a congregação e o fizeram rei sobre todo o Israel; ninguém seguiu a casa de Davi, senão somente a tribo de Judá.

Deus proíbe que Roboão peleje contra as dez tribos

2 Crônicas 11.1-4

21 Vindo, pois, Roboão a Jerusalém, reuniu toda a casa de Judá e a tribo de Benjamim, cento e oitenta mil escolhidos, destros para a guerra, para pelejar contra a casa de Israel, a fim de restituir o reino a Roboão, filho de Salomão.

22 Porém veio a palavra de Deus a Semaías, homem de Deus, dizendo:

23 Fala a Roboão, filho de Salomão, rei de Judá, e a toda a casa de Judá, e a Benjamim, e ao resto do povo, dizendo:

син! В шатрите си, Израилю! Промисли сега, Давиде, за дома си.

17 А колкото до израилтяните, които живееха в Юдовите градове, Ровоам царуваше над тях.

18 Тогава цар Ровоам прати при израилтяните Адорам, който отговаряше за данъците. Но целият Израил го затрупаха с камъни и той умря. Затова цар Ровоам побърза да се качи на колесницата си, за да се скрие в Йерусалим.

19 Така Израил въстана против Давидовия дом, както е и до днес.

20 А когато целият Израил чу, че Еровоам се завърнал, пратиха да го повикат пред обществото и го направиха цар над целия Израил. Никое друго племе освен Юдовото не последва Давидовия дом.

21 Тогава Ровоам, като дойде в Йерусалим, събра целия Юдов дом и Вениаминовото племе, сто и осемдесет хиляди отбрани войници, за да се бият против Израилевия дом и да възвърнат царството пак на Ровоам, Соломоновия син.

22 Но Божието слово дойде към Божия човек Семая и каза:

23 Говорѝ на Ровоам, Соломоновия син, Юдейския цар, и на целия Юдов и Вениаминов дом, и на останалите от народа, следното:

[24] Assim diz o SENHOR: Não subireis, nem pelejareis contra vossos irmãos, os filhos de Israel; cada um volte para a sua casa, porque eu é que fiz isto. E, obedecendo eles à palavra do SENHOR, voltaram como este lhes ordenara.

A idolatria de Jeroboão

[25] Jeroboão edificou Siquém, na região montanhosa de Efraim, e passou a residir ali; dali edificou Penuel.

[26] Disse Jeroboão consigo: Agora, tornará o reino para a casa de Davi.

[27] Se este povo subir para fazer sacrifícios na Casa do SENHOR, em Jerusalém, o coração dele se tornará a seu senhor, a Roboão, rei de Judá; e me matarão e tornarão a ele, ao rei de Judá.

[28] Pelo que o rei, tendo tomado conselhos, fez dois bezerros de ouro; e disse ao povo: Basta de subirdes a Jerusalém; vês aqui teus deuses, ó Israel, que te fizeram subir da terra do Egito!

[29] Pôs um em Betel e o outro, em Dã.

[30] E isso se tornou em pecado, pois que o povo ia até Dã, cada um para adorar o bezerro.

[31] Jeroboão fez também santuários nos altos e, dentre o povo, constituiu sacerdotes que não eram dos filhos de Levi.

[24] Така казва Господ: Не излизайте, нито се бийте против братята си, израилтяните. Върнете се всеки у дома си; защото от Мене стана това. И те послушаха Господнето слово, върнаха се и си отидоха според Господнето слово.

[25] Тогава Еровоам съгради Сихем в хълмистата земя на Ефрем и се засели в него. После излезе оттам и съгради Фануил.

[26] А Еровоам каза в сърцето си: Сега царството ще се върне в Давидовия дом; [27] защото, ако този народ отива да принася жертви на Господния дом в Йерусалим, тогава сърцето на този народ ще се обърне пак към господаря им, Юдейския цар Ровоам, а мене ще убият; и ще се върнат при Юдейския цар Ровоам.

[28] Затова царят, като се посъветва, направи две златни телета; и каза на народа: Трудно ви е да възлизате в Йерусалим. Това са боговете ти, Израилю, които те изведоха от Египетската земя.

[29] И единия идол постави във Ветил, а другия постави в Дан.

[30] А това беше грях, защото народът, за да се кланя пред всеки от тях, отиваше чак до Дан.

[31] Царят направи и капища на високите места и постави жреци от всякакъв народ, които не бяха от Левиевите потомци.

[32] Fez uma festa no oitavo mês, no dia décimo quinto do mês, igual à festa que se fazia em Judá, e sacrificou no altar; semelhantemente fez em Betel e ofereceu sacrifícios aos bezerros que fizera; também em Betel estabeleceu sacerdotes dos altos que levantara.

[33] No décimo quinto dia do oitavo mês, escolhido a seu bel-prazer, subiu ele ao altar que fizera em Betel e ordenou uma festa para os filhos de Israel; subiu para queimar incenso.

1 Reis 13

Um profeta prediz contra o altar

[1] Eis que, por ordem do SENHOR, veio de Judá a Betel um homem de Deus; e Jeroboão estava junto ao altar, para queimar incenso.

[2] Clamou o profeta contra o altar, por ordem do SENHOR, e disse: Altar, altar! Assim diz o SENHOR: Eis que um filho nascerá à casa de Davi, cujo nome será Josias, o qual sacrificará sobre ti os sacerdotes dos altos que queimam sobre ti incenso, e ossos humanos se queimarão sobre ti.

[3] Deu, naquele mesmo dia, um sinal, dizendo: Este é o sinal de que o SENHOR falou: Eis que o altar se fenderá, e se derramará a cinza que há sobre ele.

[32] Тогава Еровоам установи празник в осмия месец на петнадесетия ден от месеца подобен на празника, който ставаше в Юдея, и принесе жертва на жертвеника. Така направи и във Ветил, като пожертва телетата, които беше направил; и настани във Ветил жреците на високите места, които беше направил.

[33] А на петнадесетия ден от осмия месец, в месеца, който беше намислил в сърцето си, принесе жертва на жертвеника, който беше издигнал във Ветил. И установи празник за израилтяните и се възкачи на жертвеника, за да покади.

3 Царе 13

Божият човек от Юдея и непослушанието му към Бога

[1] Тогава един Божий човек дойде от Юдея във Ветил чрез Господнето слово; а Еровоам стоеше при жертвеника, за да покади.

[2] И човекът извика против жертвеника чрез Господнето слово, като каза: Жертвениче, жертвениче, така говори Господ: Син ще се роди на Давидовия дом, на име Осия, и ще заколи върху тебе жреците от високите места, които кадят върху тебе. Човешки кости ще бъдат изгорени върху теб.

[3] И в същия ден той даде знамение, като каза: Това е знамението, което изговори Господ: Жертвеникът ще се разцепи и пепелта, която е на него, ще се разсипе.

4 Tendo o rei ouvido as palavras do homem de Deus, que clamara contra o altar de Betel, Jeroboão estendeu a mão de sobre o altar, dizendo: Prendei-o! Mas a mão que estendera contra o homem de Deus secou, e não a podia recolher.

5 O altar se fendeu, e a cinza se derramou do altar, segundo o sinal que o homem de Deus apontara por ordem do SENHOR.

6 Então, disse o rei ao homem de Deus: Implora o favor do SENHOR, teu Deus, e ora por mim, para que eu possa recolher a mão. Então, o homem de Deus implorou o favor do SENHOR, e a mão do rei se lhe recolheu e ficou como dantes.

7 Disse o rei ao homem de Deus: Vem comigo a casa e fortalece-te; e eu te recompensarei.

8 Porém o homem de Deus disse ao rei: Ainda que me desses metade da tua casa, não iria contigo, nem comeria pão, nem beberia água neste lugar.

9 Porque assim me ordenou o SENHOR pela sua palavra, dizendo: Não comerás pão, nem beberás água; e não voltarás pelo caminho por onde foste.

10 E se foi por outro caminho; e não voltou pelo caminho por onde viera a Betel.

A desobediência e o castigo do profeta

4 А когато цар Еровоам чу думите, които Божият човек извика против жертвеника във Ветил, протегна ръката си от жертвеника и каза: Хванете го. И ръката му, която протегна против него, изсъхна, така че не можа да я върне назад към себе си.

5 Също и жертвеникът се разцепи и пепелта се разсипа от жертвеника според знамението, което Божият човек даде чрез Господнето слово.

6 Тогава царят каза на Божия човек: Изпроси, моля те, благоволението на Господа, твоя Бог, и се помоли за мене, за да ми се възстанови ръката. И така, Божият човек се помоли на Господа; и ръката на царя се възстанови и стана, както беше преди това.

7 Тогава царят каза на Божия човек: Ела с мен у дома да обядваме и ще ти дам подарък.

8 Но Божият човек отвърна на царя: Дори и да искаш да ми дадеш половината от дома си, няма да вляза с тебе, нито ще ям хляб, нито ще пия вода на това място;

9 защото това ми беше заръчано чрез Господнето слово: Не яж хляб там, нито пий вода и не се връщай по пътя, по който беше отишъл.

10 Така той си тръгна по друг път и не се върна по пътя, по който беше дошъл във Ветил.

[11] Morava em Betel um profeta velho; vieram seus filhos e lhe contaram tudo o que o homem de Deus fizera aquele dia em Betel; as palavras que dissera ao rei, contaram-nas a seu pai.

[11] А във Ветил живееше един стар пророк. И синовете му дойдоха и му разказаха за всичките дела, които Божият човек беше извършил онзи ден във Ветил. Разказаха също на баща си и думите, които той беше говорил на царя.

[12] Perguntou-lhes o pai: Por que caminho se foi? Mostraram seus filhos o caminho por onde fora o homem de Deus que viera de Judá.

[12] Баща им запита: По кой път си отиде? А синовете му бяха видели по кой път си отиде Божият човек, който беше дошъл от Юдея.

[13] Então, disse a seus filhos: Albardai-me um jumento. Albardaram-lhe o jumento, e ele montou.

[13] И така, той каза на синовете си: Пригответе ми осела. И те му приготвиха осела. Той, като го възседна,

[14] E foi após o homem de Deus e, achando-o sentado debaixo de um carvalho, lhe disse: És tu o homem de Deus que vieste de Judá? Ele respondeu: Eu mesmo.

[14] отиде след Божия човек и го намери седнал под един дъб; и му каза: Ти ли си Божият човек, дошъл от Юдея? Онзи отговори: Аз съм.

[15] Então, lhe disse: Vem comigo a casa e come pão.

[15] Тогава пророкът му каза: Ела с мен и яж хляб.

[16] Porém ele disse: Não posso voltar contigo, nem entrarei contigo; não comerei pão, nem beberei água contigo neste lugar.

[16] А той отговори: Не мога да се върна с тебе, нито да сляза при тебе, нито ще ям хляб, нито ще пия вода с тебе на това място,

[17] Porque me foi dito pela palavra do SENHOR: Ali, não comerás pão, nem beberás água, nem voltarás pelo caminho por que foste.

[17] защото ми бе казано чрез Господнетослово: Да не ядеш хляб, нито да пиеш вода там, нито като се връщаш, да минеш по пътя, по който си дошъл.

[18] Tornou-lhe ele: Também eu sou profeta como tu, e um anjo me falou por ordem do SENHOR, dizendo: Faze-o voltar contigo a tua casa, para que coma pão e beba água. (Porém mentiu-lhe.)

[18] А другият му каза: И аз съм пророк, както си ти; и ангел ми говорѝ чрез Господнето слово, като ми каза: Върни го със себе си у дома си, за да яде хляб и да пие вода. Той обаче го лъжеше.

[19] Então, voltou ele, e comeu pão em sua casa, e bebeu água.

[20] Estando eles à mesa, veio a palavra do SENHOR ao profeta que o tinha feito voltar;

[21] e clamou ao homem de Deus, que viera de Judá, dizendo: Assim diz o SENHOR: Porquanto foste rebelde à palavra do SENHOR e não guardaste o mandamento que o SENHOR, teu Deus, te mandara,

[22] antes, voltaste, e comeste pão, e bebeste água no lugar de que te dissera: Não comerás pão, nem beberás água, o teu cadáver não entrará no sepulcro de teus pais.

[23] Depois de o profeta a quem fizera voltar haver comido pão e bebido água, albardou para ele o jumento.

[24] Foi-se, pois, e um leão o encontrou no caminho e o matou; o seu cadáver estava atirado no caminho, e o jumento e o leão, parados junto ao cadáver.

[25] Eis que os homens passaram e viram o corpo lançado no caminho, como também o leão parado junto ao corpo; e vieram e o disseram na cidade onde o profeta velho habitava.

[26] Ouvindo-o o profeta que o fizera voltar do caminho, disse: É o homem de Deus, que foi rebelde à palavra do SENHOR; por isso, o SENHOR o entregou ao leão, que o despedaçou e matou, segundo a palavra que o SENHOR lhe tinha dito.

[19] И така, човекът се върна с него и яде хляб в къщата му и пи вода.

[20] А като седяха на трапезата, Господнето слово дойде към пророка, който го беше върнал,

[21] и извика към Божия човек, който беше дошъл от Юдея: Така говори Господ: Понеже ти не послуша Господнето слово и не опази заповедта, която ти даде Господ, твоят Бог,

[22] а се върна, яде хляб и пи вода на мястото, за което Той ти каза да не ядеш хляб, нито да пиеш вода там, затоватялото ти няма да бъде положено в гроба на бащите ти.

[23] И след като човекът беше ял хляб и пил, старият пророк оседла осела на пророка, когото беше върнал от пътя.

[24] След като той си тръгна, лъв го нападна на пътя и го уби. И тялото му беше проснато на пътя и оселът стоеше при него. Също и лъвът стоеше при тялото.

[25] И, ето, хора, като минаваха, видяха тялото, проснато на пътя, и лъва, който стоеше при тялото. И като дойдоха, известиха това в града, където живееше старият пророк.

[26] А когато пророкът, който го беше върнал, чу, каза: Това е Божият човек, който не послуша Господнето слово. Затова Господ го предаде на лъва да го разкъса и го уби според словото, което Господ му говорѝ.

27 Então, disse a seus filhos: Albardai-me o jumento. Eles o albardaram.

28 Ele se foi e achou o cadáver atirado no caminho e o jumento e o leão, parados junto ao cadáver; o leão não tinha devorado o corpo, nem despedaçado o jumento.

29 Então, o profeta levantou o cadáver do homem de Deus, e o pôs sobre o jumento, e o tornou a levar; assim, veio o profeta velho à cidade, para o chorar e enterrar.

30 Depositou o cadáver no seu próprio sepulcro; e o prantearam, dizendo: Ah! Irmão meu!

31 Depois de o haver sepultado, disse a seus filhos: Quando eu morrer, enterrai-me no sepulcro em que o homem de Deus está sepultado; ponde os meus ossos junto aos ossos dele.

32 Porque certamente se cumprirá o que por ordem do SENHOR clamou contra o altar que está em Betel e contra todas as casas dos altos que estão nas cidades de Samaria.

A persistência de Jeroboão no pecado

33 Depois destas coisas, Jeroboão ainda não deixou o seu mau caminho; antes, de entre o povo tornou a constituir sacerdotes para lugares altos; a quem queria, consagrava para sacerdote dos lugares altos.

34 Isso se tornou em pecado à casa de Jeroboão, para destruí-la e extingui-la da terra.

27 Тогава каза на синовете си: Оседлайте ми осела. И те го оседлаха.

28 И той отиде и намери тялото му, проснато на пътя, и осела и лъва, които стояха при тялото. Лъвът не беше изял тялото, нито беше разкъсал осела.

29 Тогава пророкът вдигна тялото на Божия човек, качи го на осела и го отнесе. И старият пророк дойде в града си, за да го оплаче и да го погребе.

30 Той положи тялото му в своя гроб; и плакаха над него, като казваха: Жалко, брате мой!

31 И като го погребаха, говорѝ на синовете си: Когато умра, погребете и мене в гроба, където е погребан Божият човек. Сложете костите ми при неговите кости.

32 Защото непременно ще се изпълни това, което той извика чрез Господнетослово против жертвеника във Ветил и против всичките капища по високите места, които са в самарийските градове.

Божието наказание за нечестието на Еровоам и неговия дом

33 Но дори и след това Еровоам не се отвърна от лошия си път, а пак правеше от всякакви хора жреци за високите места. Който пожелаеше, той го посвещаваше, за да има жреци на високите места.

34 И това нещо беше грях за Еровоамовия дом, поради който щеше да бъде изтребен и погубен от лицето на земята.

1 Reis 14

A profecia de Aías contra Jeroboão

[1] Naquele tempo, adoeceu Abias, filho de Jeroboão.

[2] Disse este a sua mulher: Dispõe-te, agora, e disfarça-te, para que não conheçam que és mulher de Jeroboão; e vai a Siló. Eis que lá está o profeta Aías, o qual a meu respeito disse que eu seria rei sobre este povo.

[3] Leva contigo dez pães, bolos e uma botija de mel e vai ter com ele; ele te dirá o que há de suceder a este menino.

[4] A mulher de Jeroboão assim o fez; levantou-se, foi a Siló e entrou na casa de Aías; Aías já não podia ver, porque os seus olhos já se tinham escurecido, por causa da sua velhice.

[5] Porém o SENHOR disse a Aías: Eis que a mulher de Jeroboão vem consultar-te sobre seu filho, que está doente. Assim e assim lhe falarás, porque, ao entrar, fingirá ser outra.

[6] Ouvindo Aías o ruído de seus pés, quando ela entrava pela porta, disse: Entra, mulher de Jeroboão; por que finges assim? Pois estou encarregado de te dizer duras novas.

[7] Vai e dize a Jeroboão: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Porquanto te levantei do meio do povo, e te fiz príncipe sobre o meu povo de Israel,

[8] e tirei o reino da casa de Davi, e to entreguei, e tu não foste como Davi, meu servo, que guardou os meus mandamentos e andou após mim de todo o seu coração,

3 Царе 14

[1] В онова време се разболя Авия, Еровоамовият син.

[2] И Еровоам каза на жена си: Стани, преоблечи се така, че да не познаят, че си Еровоамовата жена, и иди в Сило. Там е пророкът Ахия, който ми каза, че ще царувам над този народ.

[3] Вземи със себе си десет хляба, сухари, едно гърне мед и иди при него. Той ще ти каже какво ще стане с детето.

[4] И така, Еровоамовата жена направи така. Тя отиде в Сило и дойде в Ахиевата къща. А Ахия не можеше да вижда, защото очите му се бяха помрачили от старостта му.

[5] А Господ беше казал на Ахия: Еровоамовата жена идва да се допита до тебе за сина си, защото е болен. Така и така да ѝ кажеш, защото, когато влезе, ще се престори на друга.

[6] И така, когато Ахия чу стъпките на краката ѝ, като влизаше през вратата, каза: Влез, Еровоамова жено! Защо се преструваш на друга? Аз съм пратен при тебе с тежки известия.

[7] Иди и кажи на Еровоам: Така казва Господ, Израилевият Бог: Понеже Аз те издигнах от народа и те поставих вожд на народа Си Израил,

[8] и като откъснах царството от Давидовия дом, го дадох на тебе, но ти не беше, както слугата Ми Давид, който опази заповедите Ми и Ме следвà с

para fazer somente o que parecia reto aos meus olhos;

[9] antes, fizeste o mal, pior do que todos os que foram antes de ti, e fizeste outros deuses e imagens de fundição, para provocar-me à ira, e me viraste as costas;

[10] portanto, eis que trarei o mal sobre a casa de Jeroboão, e eliminarei de Jeroboão todo e qualquer do sexo masculino, tanto o escravo como o livre, e lançarei fora os descendentes da casa de Jeroboão, como se lança fora o esterco, até que, de todo, ela se acabe.

[11] Quem morrer a Jeroboão na cidade, os cães o comerão, e o que morrer no campo aberto, as aves do céu o comerão, porque o SENHOR o disse.

[12] Tu, pois, dispõe-te e vai para tua casa; quando puseres os pés na cidade, o menino morrerá.

[13] Todo o Israel o praneará e o sepultará; porque de Jeroboão só este dará entrada em sepultura, porquanto se achou nele coisa boa para com o SENHOR, Deus de Israel, em casa de Jeroboão.

[14] O SENHOR, porém, suscitará para si um rei sobre Israel, que eliminará, no seu dia, a casa de Jeroboão. Que digo eu? Há de ser já.

[15] Também o SENHOR ferirá a Israel para que se agite como a cana se agita nas águas; arrancará a Israel desta boa terra que dera a seus pais e o espalhará para

цялото си сърце, за да върши само онова, което е право пред Мен.

[9] А ти надмина в зло всички, които са били преди тебе, защото отиде и си направи други богове и лети идоли, и Ме разгневи и отхвърли зад гърба си.

[10] Затова ще докарам зло на Еровоамовия дом и ще изтребя от Еровоамовия род всеки от мъжки пол – както малолетния, така и пълнолетния в Израил, и ще измета Еровоамовия дом, както някой измита тор, докато не остане нищо.

[11] Който от Еровоамовия род умре в града, него кучетата ще изядат; а който умре в полето, въздушните птици ще го изядат; защото Господ каза това.

[12] Ти стани, иди у дома си; и като пристъпят краката ти в града, детето ще умре.

[13] Целият Израил ще го оплаче и ще го погребат; защото само то от Еровоамовия род ще бъде положено в гроб, понеже в него от Еровоамовия дом се намери нещо добро пред Господа, Израилевия Бог.

[14] А Господ ще си въздигне цар над Израил, който ще изтреби Еровоамовия дом в онзи ден. Но какво? Даже и сега!

[15] Господ ще порази Израил като тръстика, която се клати във водата. Ще изкорени Израил от тази добра земя, която е дал на бащите им, и ще ги разпръсне оттатък

além do Eufrates, porquanto fez os seus postes-ídolos, provocando o SENHOR à ira.

[16] Abandonará a Israel por causa dos pecados que Jeroboão cometeu e pelos que fez Israel cometer.

[17] Então, a mulher de Jeroboão se levantou, foi e chegou a Tirza; chegando ela ao limiar da casa, morreu o menino.

[18] Sepultaram-no, e todo o Israel o pranteou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Aías, seu servo.

[19] Quanto aos mais atos de Jeroboão, como guerreou e como reinou, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

[20] Foi de vinte e dois anos o tempo que reinou Jeroboão; e descansou com seus pais; e Nadabe, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Roboão, de Judá
2 Crônicas 12.1-16

[21] Roboão, filho de Salomão, reinou em Judá; de quarenta e um anos de idade era Roboão quando começou a reinar e reinou dezessete anos em Jerusalém, na cidade que o SENHOR escolhera de todas as tribos de Israel, para estabelecer ali o seu nome. Naamá era o nome de sua mãe, amonita.

[22] Fez Judá o que era mau perante o SENHOR; e, com os pecados que cometeu,

реката Ефрат, понеже направиха ашерите си и разгневиха Господа.

[16] И ще предадете Израил поради греховете, с които Еровоам съгреши и с които потикна Израил да съгреши.

[17] Тогава Еровоамовата жена стана, отиде си и дойде в Терса. И като стъпи на прага на вратата на къщата, детето умря.

[18] И целият Израил го оплака и го погребаха според словото, което Господговорѝ чрез слугата Си, пророка Ахия.

[19] А останалите дела на Еровоам, как воювà и как царувà, са записани в Книгата на летописите на Израилевите царе.

[20] Времето, през което Еровоам царуваше, беше двадесет и две години. И той заспа с бащите си и вместо него се възцари синът му Надав.

ИСТОРИЯ НА РАЗДЕЛЕНОТО ЦАРСТВО

Юдейското царство при Ровоам

[21] А Ровоам, Соломоновият син, царуваше над Юдея. Ровоам беше на четиридесет и една години, когато стана цар, и царувà седемнадесет години в Йерусалим – града, който Господ беше избрал измежду всички Израилеви племена, за да настани името Си там. Името на майка му, амонката, беше Наама.

[22] А Юда вършѝ зло пред Господа. И Го раздразниха до ревност с извършените

o provocou a zelo, mais do que fizeram os seus pais.

23 Porque também os de Judá edificaram altos, estátuas, colunas e postes-ídolos no alto de todos os elevados outeiros e debaixo de todas as árvores verdes.

24 Havia também na terra prostitutos-cultuais; fizeram segundo todas as coisas abomináveis das nações que o SENHOR expulsara de diante dos filhos de Israel.

25 No quinto ano do rei Roboão, Sisaque, rei do Egito, subiu contra Jerusalém

26 e tomou os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; tomou tudo. Também levou todos os escudos de ouro que Salomão tinha feito.

27 Em lugar destes, fez o rei Roboão escudos de bronze e os entregou nas mãos dos capitães da guarda, que guardavam a porta da casa do rei.

28 Toda vez que o rei entrava na Casa do SENHOR, os da guarda usavam os escudos e tornavam a trazê-los para a câmara da guarda.

29 Quanto aos mais dos atos de Roboão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

30 Houve guerra entre Roboão e Jeroboão todos os seus dias.

31 Roboão descansou com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi.

си грехове, които бяха повече от всичко, което бяха извършили бащите им.

23 Защото и те си издигнаха високи места и кумири, и ашери на всеки висок хълм и под всяко зелено дърво.

24 Още в земята имаше мъжеложници, които постъпваха според всички мерзости на народите, които Господбеше изгонил пред израилтяните.

25 А в петата година от Ровоамовото царуване египетският цар Сисак се опълчи против Йерусалим

26 и отнесе съкровищата на Господниядом и на царската къща. Отнесе всичко, включително всички златни щитове, които Соломон беше направил.

27 Вместо тях цар Ровоам направи медни щитове и ги предаде в ръцете на началниците на телохранителите, които пазеха вратата и царската къща.

28 И когато царят влизаше в Господниядом, телохранителите ги държаха. После пак ги занасяха в залата на телохранителите.

29 А останалите дела на Ровоам и всичко, което извърши, са записани в Книгата на летописите на Юдейските царе.

30 А между Ровоам и Еровоам имаше постоянна война.

31 И Ровоам заспа с бащите си и беше погребан с бащите си в Давидовия град.

Naamá era o nome de sua mãe, amonita; e Abias, filho de Roboão, reinou em seu lugar.

1 Reis 15

O reinado de Abias, de Judá

2 Crônicas 13.1-22

1 No décimo oitavo ano do rei Jeroboão, filho de Nebate, Abias começou a reinar sobre Judá.

2 Três anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Maaca, filha de Absalão.

3 Andou em todos os pecados que seu pai havia cometido antes dele; e seu coração não foi perfeito para com o SENHOR, seu Deus, como o coração de Davi, seu pai.

4 Mas, por amor de Davi, o SENHOR, seu Deus, lhe deu uma lâmpada em Jerusalém, levantando a seu filho depois dele e dando estabilidade a Jerusalém.

5 Porquanto Davi fez o que era reto perante o SENHOR e não se desviou de tudo quanto lhe ordenara, em todos os dias da sua vida, senão no caso de Urias, o heteu.

6 Houve guerra entre Roboão e Jeroboão todos os dias da sua vida.

7 Quanto aos mais atos de Abias e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá? Também houve guerra entre Abias e Jeroboão.

Името на майка му, амонката, беше Наама. Вместо него се възцари синът му Авия.

3 Царе 15

Юдейското царство при Авия

1 В осемнадесетата година от царуването на Еровоам, Наватовия син, Авия се възцари над Юдея

2 и царувà три години в Йерусалим. Името на майка му беше Мааха, Авесаломова дъщеря.

3 Той вършеше всички грехове, които баща му беше сторил преди него. Сърцето му не беше съвършено пред Господа, неговия Бог, както сърцето на баща му Давид.

4 Но заради Давид Господ, неговият Бог, му даде светилник в Йерусалим, като издигна сина му след него и утвърди Йерусалим.

5 Защото Давид стори онова, което беше право пред Господа, и през всички дни на живота си не се отклоняваше от нищо, което му заповяда, освен в делото относно хета Урия.

6 И между Ровоам и Еровоам имаше война през всички дни на Ровоамовияживот.

7 А останалите дела на Авия и всичко, което извърши, са записани в книгата на Юдейските царе. Имаше война и между Авия и Еровоам.

[8] Abias descansou com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi; e Asa, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Asa, de Judá

2 Crônicas 14.1-8; 15.16—16.14

[9] No vigésimo ano de Jeroboão, rei de Israel, começou Asa a reinar sobre Judá.

[10] Quarenta e um anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Maaca, filha de Absalão.

[11] Asa fez o que era reto perante o SENHOR, como Davi, seu pai.

[12] Porque tirou da terra os prostitutos-cultuais e removeu todos os ídolos que seus pais fizeram;

[13] e até a Maaca, sua mãe, depôs da dignidade de rainha-mãe, porquanto ela havia feito ao poste-ídolo uma abominável imagem; pois Asa destruiu essa imagem e a queimou no vale de Cedrom;

[14] os altos, porém, não foram tirados; todavia, o coração de Asa foi, todos os seus dias, totalmente do SENHOR.

[15] Trouxe à Casa do SENHOR as coisas consagradas por seu pai e as coisas que ele mesmo consagrara: prata, ouro e objetos de utilidade.

[16] Houve guerra entre Asa e Baasa, rei de Israel, todos os seus dias.

[17] Porque Baasa, rei de Israel, subiu contra Judá e edificou a Ramá, para que a ninguém fosse permitido sair de junto de Asa, rei de Judá, nem chegar a ele.

[8] И Авия заспа с бащите си и го погребаха в Давидовия град. Вместо него се възцари синът му Аса.

Юдейското царство при Аса

[9] Аса се възцари над Юдея в двадесетата година на Израилевия цар Еровоам

[10] и царувà в Йерусалим четиридесет и една години. Името на майка му беше Анà, Авесаломова дъщеря.

[11] И Аса вършѝ това, което беше право пред Господа, както баща му Давид.

[12] Той премахна мъжеложниците от земята и вдигна всичките идоли, които бяха направили бащите му.

[13] Освен това свали и майка си Анà да не бъде царица, понеже тя беше направила отвратителен идол на Ашера. Аса съсече нейния идол и го изгори при потока Кедрон.

[14] Но високите места не бяха премахнати. Сърцето на Аса обаче беше съвършено пред Господа през всичките му дни.

[15] Той донесе в Господния дом посветените от баща му и от самия него вещи, сребро, злато и съдове.

[16] А между Аса и Израилевия цар Ваас имаше война през всичките им дни.

[17] Израилевият цар Ваас, като излезе против Юдея, съгради Рама, за да не позволи на никого да излиза от Юдейския цар Аса, нито да влиза при него.

[18] Então, Asa tomou toda a prata e ouro restantes nos tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei e os entregou nas mãos de seus servos; e o rei Asa os enviou a Ben-Hadade, filho de Tabrimom, filho de Heziom, rei da Síria, e que habitava em Damasco, dizendo:

[19] Haja aliança entre mim e ti, como houve entre meu pai e teu pai. Eis que te mando um presente, prata e ouro; vai e anula a tua aliança com Baasa, rei de Israel, para que se retire de mim.

[20] Ben-Hadade deu ouvidos ao rei Asa e enviou os capitães dos seus exércitos contra as cidades de Israel; e feriu a Ijom, a Dã, a Abel-Bete-Maaca e todo o distrito de Quinerete, com toda a terra de Naftali.

[21] Ouvindo isso, Baasa deixou de edificar a Ramá e ficou em Tirza.

[22] Então, o rei Asa fez apregoar por toda a região de Judá que todos, sem exceção, trouxessem as pedras de Ramá e a sua madeira, com que Baasa a edificara; com elas edificou o rei Asa a Geba de Benjamim e a Mispa.

[23] Quanto aos mais atos de Asa, e a todo o seu poder, e a tudo quanto fez, e às cidades que edificou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá? Porém, no tempo da sua velhice, padeceu dos pés.

[18] Тогава Аса взе цялото сребро и злато, останало в съкровищата на Господниядом и в съкровищата на царската къща, и ги предаде в ръцете на слугите си. Цар Аса ги прати при сирийския цар Венадад, син на Тавримон, син на Есион, който живееше в Дамаск, да му кажат:

[19] Нека има договор между мен и тебе, както е имало между баща ми и твоя баща. Ето, пращам ти подарък сребро и злато. Иди, развали договора си с Израилевия цар Ваас, за да се оттегли от мен.

[20] И Венадад послуша цар Аса и прати началниците на войските си против Израилевите градове, и порази Ийон, Дан, Авел-вет-мааха и целия Хинерот с цялата Нефталимова земя.

[21] А Ваас, като чу това, престана да гради Рама и се установи в Терса.

[22] Тогава цар Аса провъзгласи на цяла Юдея без никакво изключение, и вдигнаха камъните на Рама и дърветата ѝ, с които Ваас градеше. С тях цар Аса съгради Гава Вениаминова и Масфа.

[23] А всичките останали дела на Аса, всичките му подвизи, всичко, което извърши, и градовете, които съгради, са описани в Книгата на летописите на Юдейските царе. А в старостта си той се разболя от болест в краката.

24 Descansou Asa com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Josafá, seu filho, reinou em seu lugar.

24 И Аса заспа с бащите си и беше погребан с тях в града на баща си Давид. Вместо него се възцари синът му Йосафат.

O mau reinado de Nadabe, de Israel

Израилското царство при Надав

25 Nadabe, filho de Jeroboão, começou a reinar sobre Israel no ano segundo de Asa, rei de Judá; e reinou sobre Israel dois anos.

25 През втората година на Юдейския цар Аса над Израил се възцари Надав, Еровоамовият син, и царувà над Израил две години.

26 Fez o que era mau perante o SENHOR e andou nos caminhos de seu pai e no pecado com que seu pai fizera pecar a Israel.

26 Той вършѝ зло пред Господа, като ходи в пътя на баща си и в греха му, като направи Израил да греши.

27 Conspirou contra ele Baasa, filho de Aías, da casa de Issacar, e o feriu em Gibetom, que era dos filisteus, quando Nadabe e todo o Israel cercavam Gibetom.

27 А Ваас, Ахиевият син, от Исахаровия дом, организира заговор против него. И Ваас го уби в Гиветон, който принадлежеше на филистимците; защото Надав и целият Израил обсаждаха Гиветон.

28 Baasa, no ano terceiro de Asa, rei de Judá, matou a Nadabe e passou a reinar em seu lugar.

28 А Ваас го уби в третата година на Юдейския цар Аса и се възцари вместо него.

29 Logo que começou a reinar, matou toda a descendência de Jeroboão; não lhe deixou ninguém com vida, a todos exterminou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do seu servo Aías, o silonita,

29 И щом се възцари, изби целия Еровоамов род. Не остави на Еровоам нищо живо, което да не изтреби, според словото, което Господ говори чрез слугата Си Ахия, силонеца,

30 por causa dos pecados que Jeroboão cometera e pelos que fizera Israel cometer, por causa da provocação com que irritara ao SENHOR, Deus de Israel.

30 заради греховете, с които Еровоам съгреши и чрез които направи Израил да греши, и поради раздразнението, с което предизвика гнева на Господа, Израилевия Бог.

31 Quanto aos mais atos de Nadabe e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

31 А останалите дела на Надав и всичко, което извърши, са записани в Книгата на летописите на Израилевите царе.

[32] Houve guerra entre Asa e Baasa, rei de Israel, todos os seus dias.

O reinado de Baasa, de Israel

[33] No ano terceiro de Asa, rei de Judá, Baasa, filho de Aías, começou a reinar sobre todo o Israel, em Tirza, e reinou vinte e quatro anos.

[34] Fez o que era mau perante o SENHOR e andou no caminho de Jeroboão e no seu pecado, o qual fizera Israel cometer.

1 Reis 16

A profecia de Jeú contra Baasa

[1] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeú, filho de Hanani, contra Baasa, dizendo:

[2] Porquanto te levantei do pó e te constituí príncipe sobre o meu povo de Israel, e tens andado no caminho de Jeroboão e tens feito pecar a meu povo de Israel, irritando-me com os seus pecados,

[3] eis que te exterminarei a ti, Baasa, e os teus descendentes e farei à tua casa como à casa de Jeroboão, filho de Nebate.

[4] Quem morrer a Baasa na cidade, os cães o comerão, e o que dele morrer no campo aberto, as aves do céu o comerão.

[5] Quanto aos mais atos de Baasa, e ao que fez, e ao seu poder, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[6] Baasa descansou com seus pais e foi sepultado em Tirza; e Elá, seu filho, reinou em seu lugar.

[7] Assim, veio a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Jeú, filho de Hanani,

[32] И между Аса и Израилевия цар Ваас имаше война през всичките им дни.

Израилското царство при Ваас

[33] В третата година на Юдейския цар Аса в Терса се възцари Ваас, Ахиевият син, над целия Израил и царува двадесет и четири години.

[34] Той вършѝ зло пред Господа, като ходѝ в пътя на Еровоам и в греха му, чрез който направи Израил да греши.

3 Царе 16

[1] Тогава Господнето слово дойде към Ииуй, Ананиевия син, против Ваас и каза:

[2] Понеже, като те издигнах от пръстта и те поставих вожд на народа Си Израил, ти ходѝ в пътя на Еровоам и направи народа Ми Израил да съгреши, за да ме разгневят с греховете си,

[3] ето, изтребвам напълно Ваас и рода му и ще направя твоя род като рода на Еровоам, Наватовия син.

[4] Който от Ваасовия род умре в града, него кучетата ще изядат; а който негов сродник умре в полетата, него въздушните птици ще изядат.

[5] А останалите дела на Ваас и онова, което извърши, и подвизите му са записани в Книгата на летописите на Израилевите царе.

[6] И Ваас заспа с бащите си и беше погребан в Терса. А вместо него се възцари синът му Ила.

[7] При това Господнето слово дойде чрез пророка Ииуй, Ананиевия син, против

contra Baasa e contra a sua descendência; e isso por todo o mal que fizera perante o SENHOR, irritando-o com as suas obras, para ser como a casa de Jeroboão, e também porque matara a casa de Jeroboão.

Ваас и рода му, както поради всички злини, които извърши пред Господа и Го разгневи с делата на ръцете си, и стана подобен на рода на Еровоам, така и понеже порази този род.

O reinado de Elá, de Israel, e a conspiração de Zinri

Израилското царство при Ила

[8] No vigésimo sexto ano de Asa, rei de Judá, Elá, filho de Baasa, começou a reinar em Tirza sobre Israel; e reinou dois anos.

[8] В двадесет и шестата година на Юдейския цар Аса Ила, Ваасовият син, се възцари над Израил в Терса и царува две години.

[9] Zinri, seu servo, comandante da metade dos carros, conspirou contra ele. Achava-se Elá em Tirza, bebendo e embriagando-se em casa de Arsa, seu mordomo em Tirza.

[9] А слугата му Зимрий, началник на половината от военните му колесници, организира заговор против него, когато беше в Терса, и пиеше и се опиваше в къщата на домоуправителя си Арса в Терса.

[10] Entrou Zinri, e o feriu, e o matou, no ano vigésimo sétimo de Asa, rei de Judá; e reinou em seu lugar.

[10] Зимрий влезе и го уби в двадесет и седмата година на Юдейския цар Аса, и се възцари вместо него.

[11] Logo que começou a reinar e se assentou no trono, feriu todos os descendentes de Baasa; não lhe deixou nenhum do sexo masculino, nem dos parentes, nem dos seus amigos.

[11] А щом се възцари и седна на престола си, веднага порази целия Ваасов род. Не остави никого от мъжки пол, нито роднините му, нито приятелите му.

[12] Assim, exterminou Zinri todos os descendentes de Baasa, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Jeú, contra Baasa,

[12] Така Зимрий изтреби целия Ваасов род според словото, което Господ говорѝ против Ваас чрез пророка Ииуй,

[13] por todos os pecados de Baasa, e os pecados de Elá, seu filho, que cometeram, e pelos que fizeram Israel cometer, irritando ao SENHOR, Deus de Israel, com os seus ídolos.

[13] поради всички грехове на Ваас и поради греховете на сина му Ила, с които те съгрешиха и чрез които подтикнаха Израил да съгреши, и разгневиха Господа, Израилевия Бог, със суетите си.

[14] Quanto aos mais atos de Elá e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

O reinado de Zinri, de Israel

[15] No ano vigésimo sétimo de Asa, rei de Judá, reinou Zinri sete dias em Tirza; e o povo estava acampado contra Gibetom, que era dos filisteus.

[16] O povo que estava acampado ouviu dizer: Zinri conspirou contra o rei e o matou. Pelo que todo o Israel, no mesmo dia, no arraial, constituiu rei sobre Israel a Onri, comandante do exército.

[17] Subiu Onri de Gibetom, e todo o Israel, com ele, e sitiaram Tirza.

[18] Vendo Zinri que a cidade era tomada, foi-se ao castelo da casa do rei, e o queimou sobre si, e morreu,

[19] por causa dos pecados que cometera, fazendo o que era mau perante o SENHOR, andando no caminho de Jeroboão e no pecado que cometera, fazendo pecar a Israel.

[20] Quanto aos mais atos de Zinri e à conspiração que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

O reinado de Onri, de Israel

[21] Então, o povo de Israel se dividiu em dois partidos: metade do povo seguia a Tibni, filho de Ginate, para o fazer rei, e a outra metade seguia a Onri.

[14] А останалите дела на Ила и всичко, което извърши, са записани в Книгата на летописите на Израилевите царе.

Израилското царство при Зимрий

[15] В двадесет и седмата година на Юдейския цар Аса Зимрий царувà седем дни в Терса. А народът беше разположен на стан срещу Гиветон, който принадлежеше на филистимците.

[16] И народът, който беше в стана, като чу да казват, че Зимрий организирал заговор, при това убил и царя, то в същия ден, в стана, целият Израил издигна военачалника на войската Амрий за цар над Израил.

[17] Тогава Амрий и целият Израил заедно с него излязоха от Гиветон и обсадиха Терса.

[18] А Зимрий, като видя, че градът беше превзет, влезе във вътрешната царска къща и изгори царската къща с огън, и себе си в нея, и умря

[19] заради греховете, с които съгреши, като вършѝ зло пред Господа и ходѝ в пътя на Еровоам и в греха, който той извърши, като подведе Израил да греши.

[20] А останалите дела на Зимрий и измяната, която извърши, са записани в Книгата на летописите на Израилевите царе.

Израилското царство при Амрий

[21] Тогава Израилевият народ се раздели на две части: половината от народа последваха Тивний, Гинатовия син, за

да направят него цар, а половината последваха Амрий.

22 Mas o povo que seguia a Onri prevaleceu contra o que seguia a Tibni, filho de Ginate. Tibni morreu, e passou a reinar Onri.

22 Но народът, който последва Амрий, надделя над народа, който последва Тивний, Гинатовия син; и Тивний умря, а се възцари Амрий.

23 No trigésimo primeiro ano de Asa, rei de Judá, Onri começou a reinar sobre Israel e reinou doze anos. Em Tirza, reinou seis anos.

23 В тридесет и първата година на Юдейския цар Аса Амрий се възцари над Израил и царув à дванадесет години. И когато беше царувал шест години в Терса,

24 De Semer comprou ele o monte de Samaria por dois talentos de prata e o fortificou; à cidade que edificou sobre o monte, chamou-lhe Samaria, nome oriundo de Semer, dono do monte.

24 купи самарийския хълм от Семера за два таланта сребро. След това съгради град на хълма и го нарече Самария – по името на Семера, притежателя на хълма.

25 Fez Onri o que era mau perante o SENHOR; fez pior do que todos quantos foram antes dele.

25 Амрий вършѝ зло пред Господа, даже извърши повече злини от всички, които бяха преди него,

26 Andou em todos os caminhos de Jeroboão, filho de Nebate, como também nos pecados com que este fizera pecar a Israel, irritando ao SENHOR, Deus de Israel, com os seus ídolos.

26 защото ходеше във всичките пътища на Еровоам, Наватовия син, и в неговия грях, чрез който направи Израил да греши, за да разгневят Господа, Израилевия Бог, със суетите си.

27 Quanto aos mais atos de Onri, ao que fez e ao poder que manifestou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

27 А останалите дела, които Амрий извърши, и юначеството, което показа, са записани в Книгата на летописите на Израилевите царе.

28 Onri descansou com seus pais e foi sepultado em Samaria; e Acabe, seu filho, reinou em seu lugar.

28 И Амрий заспа с бащите си и беше погребан в Самария; а вместо него се възцари синът му Ахаав.

O reinado de Acabe, de Israel. Seu casamento com Jezabel

Израилското царство при Ахаав

29 Acabe, filho de Onri, começou a reinar sobre Israel no ano trigésimo oitavo de Asa,

29 А в тридесет и осмата година на Юдейския цар Аса над Израил се възцари Ахаав, Амриевият син. И Ахаав,

rei de Judá; e reinou Acabe, filho de Onri, sobre Israel, em Samaria, vinte e dois anos.

30 Fez Acabe, filho de Onri, o que era mau perante o SENHOR, mais do que todos os que foram antes dele.

31 Como se fora coisa de somenos andar ele nos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, tomou por mulher a Jezabel, filha de Etbaal, rei dos sidônios; e foi, e serviu a Baal, e o adorou.

32 Levantou um altar a Baal, na casa de Baal que edificara em Samaria.

33 Também Acabe fez um poste-ídolo, de maneira que cometeu mais abominações para irritar ao SENHOR, Deus de Israel, do que todos os reis de Israel que foram antes dele.

34 Em seus dias, Hiel, o betelita, edificou a Jericó; quando lhe lançou os fundamentos, morreu-lhe Abirão, seu primogênito; quando lhe pôs as portas, morreu Segube, seu último, segundo a palavra do SENHOR, que falara por intermédio de Josué, filho de Num.

1 Reis 17

Elias prediz grande seca. Corvos o sustentam

1 Então, Elias, o tesbita, dos moradores de Gileade, disse a Acabe: Tão certo como vive o SENHOR, Deus de Israel, perante cuja face estou, nem orvalho nem chuva haverá nestes anos, segundo a minha palavra.

Амриевият син, царувà над Израил в Самария двадесет и две години.

30 Но Ахаав, Амриевият син, вършѝ зло пред Господа повече от всички, които бяха преди него.

31 И като че ли беше малко това, че следваше греховете на Еровоам, Наватовия син, при това той взе за жена Езавел, дъщеря на сидонския цар Етваал, и отиде да служи на Ваал и да му се покланя.

32 Той издигна жертвеник на Ваал във Вааловото капище, което построи в Самария.

33 Ахаав направи и ашера; така че от всички Израилеви царе, които бяха преди него, Ахаав извърши най-много, за да разгневи Господа, Израилевия Бог.

34 В неговите дни ветилецът Хиил съгради Йерихон; положи основите му със смъртта на първородния си синАвирон и постави вратите му със смъртта на най-младия си син Селув, според словото, което Господ говорѝ чрез Исус, Навиновия син.

3 Царе 17

Пророк Илия и сушата в Израил

1 А тесвиецът Илия, който беше от галаадските жители, каза на Ахаав: В името на живия Господ, Израилевия Бог, на Когото служа, ти заявявам, че през тези години няма да падне роса или дъжд освен чрез дума от мен.

[2] Veio-lhe a palavra do SENHOR, dizendo:

[3] Retira-te daqui, vai para o lado oriental e esconde-te junto à torrente de Querite, fronteira ao Jordão.

[4] Beberás da torrente; e ordenei aos corvos que ali mesmo te sustentem.

[5] Foi, pois, e fez segundo a palavra do SENHOR; retirou-se e habitou junto à torrente de Querite, fronteira ao Jordão.

[6] Os corvos lhe traziam pela manhã pão e carne, como também pão e carne ao anoitecer; e bebia da torrente.

[7] Mas, passados dias, a torrente secou, porque não chovia sobre a terra.

Elias e a viúva de Sarepta

[8] Então, lhe veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[9] Dispõe-te, e vai a Sarepta, que pertence a Sidom, e demora-te ali, onde ordenei a uma mulher viúva que te dê comida.

[10] Então, ele se levantou e se foi a Sarepta; chegando à porta da cidade, estava ali uma mulher viúva apanhando lenha; ele a chamou e lhe disse: Traze-me, peço-te, uma vasilha de água para eu beber.

[11] Indo ela a buscá-la, ele a chamou e lhe disse: Traze-me também um bocado de pão na tua mão.

[12] Porém ela respondeu: Tão certo como vive o SENHOR, teu Deus, nada tenho cozido; há somente um punhado de farinha numa panela e um pouco de azeite numa botija; e, vês aqui, apanhei dois cavacos e

[2] И Господнето слово дойде към него и му каза:

[3] Тръгнѝ оттук, обърни се на изток и се скрий при потока Херит, който е срещу Йордан.

[4] Ще пиеш вода от потока; а на враните заповядах да те хранят там.

[5] И той отиде и постъпи според Господнето слово: отиде и седна при потока Херит, който е срещу Йордан.

[6] И враните му донасяха хляб и месо сутрин и вечер. А вода той пиеше от потока.

[7] А след известно време потокът пресъхна, понеже не валя дъжд по земята.

Илия и вдовицата от Сарепта

[8] Тогава Господнето слово дойде към него и му каза:

[9] Стани, иди в Сарепта Сидонска и остани там; заповядах на една вдовица там да те храни.

[10] И така, той стана и отиде в Сарепта. И като дойде при градската порта, там видя една вдовица, която събираше дърва. Той я извика и ѝ каза: Донеси ми, моля те, малко вода в съд да пия.

[11] А когато жената отиваше да донесе, той извика след нея: Донеси ми, моля те, и залък хляб в ръката си.

[12] А тя отговори: Заклевам се в живота на Господа, твоя Бог, нямам нито една пита, а само една шепа брашно в делвата и малко дървено масло в стомната. И сега събирам дръвчета, за

vou preparar esse resto de comida para mim e para o meu filho; comê-lo-emos e morreremos.

да ида и да го приготвя за мен и за сина ми – да го изядем и да умрем.

[13] Elias lhe disse: Não temas; vai e faze o que disseste; mas primeiro faze dele para mim um bolo pequeno e traze-mo aqui fora; depois, farás para ti mesma e para teu filho.

[13] Тогава Илия ѝ каза: Не бой се! Иди и направи, както каза; но омеси от брашното първо за мен една малка пита и ми донеси, а после приготви за себе си и за сина си,

[14] Porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: A farinha da tua panela não se acabará, e o azeite da tua botija não faltará, até ao dia em que o SENHOR fizer chover sobre a terra.

[14] защото така казва Господ, Израилевият Бог: Делвата с брашното няма да се изпразни, нито стомната с маслото ще намалее до деня, когато Господ дадѐ дъжд на земята.

[15] Foi ela e fez segundo a palavra de Elias; assim, comeram ele, ela e a sua casa muitos dias.

[15] И тя отиде да направи, каквото Илия ѝ каза. Така тя, Илия и домът ѝ ядоха много дни.

[16] Da panela a farinha não se acabou, e da botija o azeite não faltou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio de Elias.

[16] Делвата с брашното не се изпразни, нито стомната с маслото намаля според словото, което Господ говорѝ чрез Илия.

[17] Depois disto, adoeceu o filho da mulher, da dona da casa, e a sua doença se agravou tanto, que ele morreu.

[17] А след това синът на жената се разболя, а болестта му беше така тежка, че не можеше да си поеме дъх.

[18] Então, disse ela a Elias: Que fiz eu, ó homem de Deus? Vieste a mim para trazeres à memória a minha iniqüidade e matares o meu filho?

[18] Тогава тя каза на Илия: Какво има между мен и тебе, Божий човече? Дошъл си при мене, за да ми припомниш греховете и да умориш сина ми?

[19] Ele lhe disse: Dá-me o teu filho; tomou-o dos braços dela, e o levou para cima, ao quarto, onde ele mesmo se hospedava, e o deitou em sua cama;

[19] А той ѝ отговори: Дай ми сина си. И като го взе от скута ѝ и го изнесе в горната стая, където живееше, го положи на леглото си.

[20] então, clamou ao SENHOR e disse: Ó SENHOR, meu Deus, também até a esta viúva, com quem me hospedo, afligiste, matando-lhe o filho?

[20] И извика към Господа: Господи, Боже мой! Нанесъл ли си зло и на вдовицата, при която живея, като си уморил сина ѝ?

21 E, estendendo-se três vezes sobre o menino, clamou ao SENHOR e disse: Ó SENHOR, meu Deus, rogo-te que faças a alma deste menino tornar a entrar nele.

22 O SENHOR atendeu à voz de Elias; e a alma do menino tornou a entrar nele, e reviveu.

23 Elias tomou o menino, e o trouxe do quarto à casa, e o deu a sua mãe, e lhe disse: Vê, teu filho vive.

24 Então, a mulher disse a Elias: Nisto conheço agora que tu és homem de Deus e que a palavra do SENHOR na tua boca é verdade.

1 Reis 18

Elias apresenta-se diante de Acabe

1 Muito tempo depois, veio a palavra do SENHOR a Elias, no terceiro ano, dizendo: Vai, apresenta-te a Acabe, porque darei chuva sobre a terra.

2 Partiu, pois, Elias a apresentar-se a Acabe; e a fome era extrema em Samaria.

3 Acabe chamou a Obadias, o mordomo. (Obadias temia muito ao SENHOR,

4 porque, quando Jezabel exterminava os profetas do SENHOR, Obadias tomou cem profetas, e de cinqüenta em cinqüenta os escondeu numa cova, e os sustentou com pão e água.)

5 Disse Acabe a Obadias: Vai pela terra a todas as fontes de água e a todos os vales; pode ser que achemos erva, para que salvemos a vida aos cavalos e mulos e não percamos todos os animais.

21 Тогава той се простря три пъти върху детето и извика към Господа: Господи, Боже мой, моля Ти се, нека душата на това дете се върне в него!

22 И Господ послуша Илиевия глас и душата на детето се върна в него, и то оживя.

23 Тогава Илия взе детето и го свали от горната стая в къщата, и го даде на майка му. И Илия каза: Виж, синът ти е жив.

24 А жената отвърна на Илия: Сега познавам, че си Божий човек и че Господнето слово, което говориш, е истина.

3 Царе 18

Илия и Вааловите пророци

1 След като измина дълго време, в третата година Господнето слово дойде към Илия и му каза: Иди, представи се на Ахаав; и ще дам дъжд на земята.

2 И така, Илия отиде при Ахаав. А в Самария гладът беше тежък.

3 А Ахаав беше повикал домоуправителя Авдий. (А Авдий се боеше много от Господа;

4 защото, когато Езавел изтребваше Господните пророци, Авдий беше взел сто пророка и ги беше скрил, петдесет в една пещера и петдесет в друга, и ги беше хранил с хляб и вода.)

5 И Ахаав беше казал на Авдий: Обиколи земята, иди към всички водни извори и потоци дано намерим трева, за да запазим живота на конете и мулетата и да не се лишим от животните.

[6] Repartiram entre si a terra, para a percorrerem; Acabe foi à parte por um caminho, e Obadias foi sozinho por outro.

[6] И така, те бяха разделили земята помежду си, за да я обиколят: Ахаав беше отишъл сам по един път и Авдий беше отишъл сам по друг път.

[7] Estando Obadias já de caminho, eis que Elias se encontrou com ele. Obadias, reconhecendo-o, prostrou-se com o rosto em terra e disse: És tu meu senhor Elias?

[7] Докато Авдий пътуваше по пътя, Илия го срещна. И Авдий го позна, падна по лице и каза: Ти ли си, господарю мой, Илия?

[8] Respondeu-lhe ele: Sou eu; vai e dize a teu senhor: Eis que aí está Elias.

[8] А той отговори: Аз съм. Иди, кажи на господаря си: Видях Илия.

[9] Porém ele disse: Em que pequei, para que entregues teu servo na mão de Acabe, e ele me mate?

[9] А Авдий запита: В какво съм съгрешил, че искаш да предадеш слугата си в ръката на Ахаав, за да ме убие?

[10] Tão certo como vive o SENHOR, teu Deus, não houve nação nem reino aonde o meu senhor não mandasse homens à tua procura; e, dizendo eles: Aqui não está; fazia jurar aquele reino e aquela nação que te não haviam achado.

[10] Заклевам се в живота на Господа, твоя Бог, че няма народ или царство, където господарят ми да не е пращал хора да те търсят. И когато кажеха: Няма го тук, той заклеваше царството и народа, че не са те намерили там.

[11] Agora, tu dizes: Vai, dize a teu senhor: Eis que aí está Elias.

[11] А сега ти ми казваш: Иди, кажи на господаря си: Видях Илия.

[12] Poderá ser que, apartando-me eu de ti, o Espírito do SENHOR te leve não sei para onde, e, vindo eu a dar as novas a Acabe, e não te achando ele, me matará; eu, contudo, teu servo, temo ao SENHOR desde a minha mocidade.

[12] Щом се отделя от тебе, Господният Дух ще те отведе там, където аз не зная. И когато отида да известя на Ахаав, че си тук, и той не те намери, ще ме убие. Но аз, твоят слуга, се боя от Господа още от младостта си.

[13] Acaso, não disseram a meu senhor o que fiz, quando Jezabel matava os profetas do SENHOR, como escondi cem homens dos profetas do SENHOR, de cinqüenta em cinqüenta, numas covas, e os sustentei com pão e água?

[13] Не е ли известно на господаря ми какво направих, когато Езавел убиваше Господните пророци, как скрих сто души от Господните пророци, петдесет в една пещера и петдесет в друга, и ги храних с хляб и вода?

[14] E, agora, tu dizes: Vai, dize a teu senhor: Eis que aí está Elias. Ele me matará.

[15] Disse Elias: Tão certo como vive o SENHOR dos Exércitos, perante cuja face estou, deveras, hoje, me apresentarei a ele.

[16] Então, foi Obadias encontrar-se com Acabe e lho anunciou; e foi Acabe ter com Elias.

[17] Vendo-o, disse-lhe: És tu, ó perturbador de Israel?

[18] Respondeu Elias: Eu não tenho perturbado a Israel, mas tu e a casa de teu pai, porque deixastes os mandamentos do SENHOR e seguistes os baalins.

[19] Agora, pois, manda ajuntar a mim todo o Israel no monte Carmelo, como também os quatrocentos e cinqüenta profetas de Baal e os quatrocentos profetas do poste-ídolo que comem da mesa de Jezabel.

Elias e os profetas de Baal no monte Carmelo

[20] Então, enviou Acabe mensageiros a todos os filhos de Israel e ajuntou os profetas no monte Carmelo.

[21] Então, Elias se chegou a todo o povo e disse: Até quando coxeareis entre dois pensamentos? Se o SENHOR é Deus, segui-o; se é Baal, segui-o. Porém o povo nada lhe respondeu.

[22] Então, disse Elias ao povo: Só eu fiquei dos profetas do SENHOR, e os profetas de Baal são quatrocentos e cinqüenta homens.

[14] А сега ти ми казваш: Иди, кажи на господаря си: Видях Илия; и той ще ме убие!

[15] Но Илия отвърна: Заклевам се вживота на Господа на Силите, на Когото служа: Днес ще се явя на Ахаав.

[16] И така, Авдий отиде да посрещне Ахаав и му извести. И Ахаав отиде да посрещне Илия.

[17] А като видя Илия, Ахаав му каза: Ти ли си, смутителю на Израил?

[18] А той отговори: Не аз смущавам Израил, а ти и твоят бащин дом. Защото вие изоставихте Господните заповеди и ти последва ваалимите.

[19] Сега пратѝ вестоносци и съберѝ при мене целия Израил на планината Кармил и четиристотин и петдесетте Ваалови пророци, и четиристотинте пророци на Ашера, които ядат на Езавелината трапеза.

[20] И така, Ахаав изпрати вест до всички израилтяни и събра пророците на планината Кармил.

[21] Тогава Илия пристъпи към целия народ и се провикна: Докога ще се колебаете между две мнения? Ако Йехова е Бог, следвайте Го! Но ако Ваал е бог, следвайте него! А народът не му отговори нито дума.

[22] Тогава Илия каза на народа: Само аз останах Господен пророк; а Вааловите пророци са четиристотин и петдесет мъже.

[23] Dêem-se-nos, pois, dois novilhos; escolham eles para si um dos novilhos e, dividindo-o em pedaços, o ponham sobre a lenha, porém não lhe metam fogo; eu prepararei o outro novilho, e o porei sobre a lenha, e não lhe meterei fogo.
[24] Então, invocai o nome de vosso deus, e eu invocarei o nome do SENHOR; e há de ser que o deus que responder por fogo esse é que é Deus. E todo o povo respondeu e disse: É boa esta palavra.
[25] Disse Elias aos profetas de Baal: Escolhei para vós outros um dos novilhos, e preparai-o primeiro, porque sois muitos, e invocai o nome de vosso deus; e não lhe metais fogo.
[26] Tomaram o novilho que lhes fora dado, prepararam-no e invocaram o nome de Baal, desde a manhã até ao meio-dia, dizendo: Ah! Baal, responde-nos! Porém não havia uma voz que respondesse; e, manquejando, se movimentavam ao redor do altar que tinham feito.
[27] Ao meio-dia, Elias zombava deles, dizendo: Clamai em altas vozes, porque ele é deus; pode ser que esteja meditando, ou atendendo a necessidades, ou de viagem, ou a dormir e despertará.
[28] E eles clamavam em altas vozes e se retalhavam com facas e com lancetas, segundo o seu costume, até derramarem sangue.
[29] Passado o meio-dia, profetizaram eles, até que a oferta de manjares se oferecesse;

[23] Те нека ни дадат две телета. Нека изберат едното теле за себе си, нека го разсекат и го сложат на дървата, но огън да не слагат отдолу. И аз ще приготвя другото теле и ще го сложа на дървата, но огън няма да сложа отдолу.
[24] Тогава вие призовете името на вашия бог и аз ще призова името на Господа. И онзи бог, който отговори с огън, той нека е Бог. И целият народ отговори: Добро е, каквото си предложил.
[25] И така, Илия каза на Вааловите пророци: Изберете си едното теле и го пригответе първо вие, защото сте мнозина. И призовете името на бога си, обаче не слагайте огън отдолу.
[26] И те взеха телето, което им беше дадено, приготвиха го и призоваваха името на Ваал от сутринта чак до обяд, като викаха: Послушай ни, Ваале! Но нямаше глас, нито кой да им отговори. И те скачаха около жертвеника, който бяха издигнали.
[27] А около обяд Илия им се присмиваше: Викайте по-силно, защото е бог! Той или размишлява, или има някаква работа, или е на път, или може би спи и трябва да се събуди.
[28] И те викаха силно и се порязваха според обичая си с мечове и ножове, докато от тях бликна кръв.
[29] След като мина пладне, те пророкуваха до часа на вечерния принос. Но нямаше глас,

porém não houve voz, nem resposta, nem atenção alguma.

нито кой да отговори, нито кой да им обърне внимание.

[30] Então, Elias disse a todo o povo: Chegai-vos a mim. E todo o povo se chegou a ele; Elias restaurou o altar do SENHOR, que estava em ruínas.

[30] Тогава Илия каза на целия народ: Приближете се до мен. И целият народ се приближи до него. А той поправи Господния жертвеник, който беше съборен.

[31] Tomou doze pedras, segundo o número das tribos dos filhos de Jacó, ao qual viera a palavra do SENHOR, dizendo: Israel será o teu nome.

[31] Илия взе дванадесет камъка според числото на племената на синовете на Яков, към когото беше дошло Господнетослово, и каза: Израил ще бъде името ти.

[32] Com aquelas pedras edificou o altar em nome do SENHOR; depois, fez um rego em redor do altar tão grande como para semear duas medidas de sementes.

[32] С камъните той издигна жертвеник в Господнето име. И около жертвеника направи изкоп, достатъчно голям да побира две сати семе.

[33] Então, armou a lenha, dividiu o novilho em pedaços, pô-lo sobre a lenha

[33] И като нареди дърва, насече телето на късове и го положи на дървата, и каза: Напълнете четири бъчви с вода и гиизлейте върху всеизгарянето и дървата.

[34] e disse: Enchei de água quatro cântaros e derramai-a sobre o holocausto e sobre a lenha. Disse ainda: Fazei-o segunda vez; e o fizeram. Disse mais: Fazei-o terceira vez; e o fizeram terceira vez.

[34] После каза: Повторете. И повториха изливането. Каза още: Залейте и трети път! И те за трети път заляха.

[35] De maneira que a água corria ao redor do altar; ele encheu também de água o rego.

[35] И водата обикаляше около жертвеника, също и изкопът се напълни с вода.

[36] No devido tempo, para se apresentar a oferta de manjares, aproximou-se o profeta Elias e disse: Ó SENHOR, Deus de Abraão, de Isaque e de Israel, fique, hoje, sabido que tu és Deus em Israel, e que eu sou teu

[36] А в часа на вечерния принос пророк Илия се приближи и каза: Господи, Боже Авраамов, Исааков и Израилев, нека стане известно днес, че Ти си Бог в Израил и аз – Твой слуга, и че според

servo e que, segundo a tua palavra, fiz todas estas coisas.

37 Responde-me, SENHOR, responde-me, para que este povo saiba que tu, SENHOR, és Deus e que a ti fizeste retroceder o coração deles.

38 Então, caiu fogo do SENHOR, e consumiu o holocausto, e a lenha, e as pedras, e a terra, e ainda lambeu a água que estava no rego.

39 O que vendo todo o povo, caiu de rosto em terra e disse: O SENHOR é Deus! O SENHOR é Deus!

40 Disse-lhes Elias: Lançai mão dos profetas de Baal, que nem um deles escape. Lançaram mão deles; e Elias os fez descer ao ribeiro de Quisom e ali os matou.

Elias ora para que chova

41 Então, disse Elias a Acabe: Sobe, come e bebe, porque já se ouve ruído de abundante chuva.

42 Subiu Acabe a comer e a beber; Elias, porém, subiu ao cimo do Carmelo, e, encurvado para a terra, meteu o rosto entre os joelhos,

43 e disse ao seu moço: Sobe e olha para o lado do mar. Ele subiu, olhou e disse: Não há nada. Então, lhe disse Elias: Volta. E assim por sete vezes.

44 À sétima vez disse: Eis que se levanta do mar uma nuvem pequena como a palma da mão do homem. Então, disse ele: Sobe e dize a Acabe: Aparelha o teu carro e desce, para que a chuva não te detenha.

Твоето слово аз сторих всички тези неща.

37 Послушай ме, Господи, послушай ме, за да познае този народ, че Ти, Господи, си Бог и че Ти си възвърнал сърцата им назад.

38 Тогава огън от Господа падна, изгори всеизгарянето, дървата, камъните и пръстта, и облиза водата, която беше в изкопа.

39 И целият народ, когато видяха това, паднаха по лицата си и казаха: Йехова, Той е Бог; Йехова, Той е Бог.

40 А Илия им нареди: Хванете Вааловите пророци. Не оставяйте нито един от тях да избяга. И ги хванаха. Илия ги заведе при потока Кисон и там ги изкла.

41 Тогава Илия каза на Ахаав: Качи се, яж и пий, защото се чува звук на изобилен дъжд.

42 И така, Ахаав отиде да яде и да пие, а Илия се изкачи на връх Кармил и като се наведе до земята, сложи лицето си между колененете си

43 и каза на слугата си: Иди сега, погледни към морето. И слугата отиде, погледна и каза: Не виждам нищо. А Илияказа: Иди пак, и така седем пъти.

44 На седмия път слугата отговори: Виждам малък облак, колкото човешка длан, да се издига от морето. Тогава Илия каза: Иди, съобщи на Ахаав: Впрегни колесницата си и слез, за да не те спре дъждът.

[45] Dentro em pouco, os céus se enegreceram, com nuvens e vento, e caiu grande chuva. Acabe subiu ao carro e foi para Jezreel.

[46] A mão do SENHOR veio sobre Elias, o qual cingiu os lombos e correu adiante de Acabe, até à entrada de Jezreel.

1 Reis 19

Elias no monte Horebe

[1] Acabe fez saber a Jezabel tudo quanto Elias havia feito e como matara todos os profetas à espada.

[2] Então, Jezabel mandou um mensageiro a Elias a dizer-lhe: Façam-me os deuses como lhes aprouver se amanhã a estas horas não fizer eu à tua vida como fizeste a cada um deles.

[3] Temendo, pois, Elias, levantou-se, e, para salvar sua vida, se foi, e chegou a Berseba, que pertence a Judá; e ali deixou o seu moço.

[4] Ele mesmo, porém, se foi ao deserto, caminho de um dia, e veio, e se assentou debaixo de um zimbro; e pediu para si a morte e disse: Basta; toma agora, ó SENHOR, a minha alma, pois não sou melhor do que meus pais.

[5] Deitou-se e dormiu debaixo do zimbro; eis que um anjo o tocou e lhe disse: Levanta-te e come.

[6] Olhou ele e viu, junto à cabeceira, um pão cozido sobre pedras em brasa e uma botija de água. Comeu, bebeu e tornou a dormir.

[45] А междувременно небето се помрачи от облаци, задуха вятър и заваля силен дъжд. И Ахаав, като се возеше на колесницата си, отиде в Езраел.

[46] И Господнята ръка беше върху Илия – той стегна кръста си и се затича пред Ахаав до входа на Езраел.

3 Царе 19

На планината Хорив

[1] Ахаав съобщи на Езавел всичко, което беше направил Илия, и как беше избил с меч всички пророци.

[2] Тогава Езавел прати човек до Илия да каже: Така да ми направят боговете – да! – и повече да прибавят, ако утре около този час не постъпя с твоя живот, както с живота на всекиго от тях.

[3] А като чу това, Илия стана и отиде да спасява живота си. И като дойде във Вирсавее Юдов, остави слугата си там.

[4] А той самият отиде на еднодневен път в пустинята и спря, и седна под една хвойна. И поиска за себе си да умре, като каза: Стига сега, Господи. Вземи душата ми, защото не съм по-добър от бащите си.

[5] Тогава легна и заспа под хвойната. По-късно ангел се допря до него и му каза: Стани, яж.

[6] Илия погледна и видя, че до главата му имаше пита, печена на жарава, и стомна с вода. И Илия яде, пи и пак легна.

[7] Voltou segunda vez o anjo do SENHOR, tocou-o e lhe disse: Levanta-te e come, porque o caminho te será sobremodo longo.

[8] Levantou-se, pois, comeu e bebeu; e, com a força daquela comida, caminhou quarenta dias e quarenta noites até Horebe, o monte de Deus.

[9] Ali, entrou numa caverna, onde passou a noite; e eis que lhe veio a palavra do SENHOR e lhe disse: Que fazes aqui, Elias?

[10] Ele respondeu: Tenho sido zeloso pelo SENHOR, Deus dos Exércitos, porque os filhos de Israel deixaram a tua aliança, derribaram os teus altares e mataram os teus profetas à espada; e eu fiquei só, e procuram tirar-me a vida.

[11] Disse-lhe Deus: Sai e põe-te neste monte perante o SENHOR. Eis que passava o SENHOR; e um grande e forte vento fendia os montes e despedaçava as penhas diante do SENHOR, porém o SENHOR não estava no vento; depois do vento, um terremoto, mas o SENHOR não estava no terremoto;

[12] depois do terremoto, um fogo, mas o SENHOR não estava no fogo; e, depois do fogo, um cicio tranqüilo e suave.

[13] Ouvindo-o Elias, envolveu o rosto no seu manto e, saindo, pôs-se à entrada da caverna. Eis que lhe veio uma voz e lhe disse: Que fazes aqui, Elias?

[14] Ele respondeu: Tenho sido em extremo zeloso pelo SENHOR, Deus dos Exércitos,

[7] А ангелът Господен дойде втори път и се допря до него, като му каза: Стани, яж, защото пътят е много дълъг за теб.

[8] И той стана, яде и пи, и със силата от онова ястие пътувà четиридесет дни и четиридесет нощи до Божията планина Хорив.

[9] Там влезе в една пещера, където се засели. Тогава Господнето слово дойде към него и му каза: Какво правиш тук, Илия?

[10] А той отговори: Аз съм бил много ревнив за Господа, Бога на Силите; защото израилтяните изоставиха завета Ти, събориха жертвениците Ти и избиха с меч пророците Ти. Само аз останах, но и моя живот искат да отнемат.

[11] Тогава Господ му каза: Излез и застани на планината пред Господа. И, ето, Господ минаваше и силен вятър цепеше хълмовете и сломяваше скалите пред Господа, но Господ не беше във вятъра. А след вятъра имаше земетресение, но Господ не беше в земетресението.

[12] А след земетресението – огън, но Господ не беше в огъня. А след огъня – тих и нежен глас.

[13] Илия, като го чу, покри лицето си с кожуха си, излезе и застана при входа на пещерата. И, ето, към него дойде глас, който каза: Какво правиш тук, Илия?

[14] А той отвърна: Аз съм бил много ревнив за Господа, Бога на силите;

porque os filhos de Israel deixaram a tua aliança, derribaram os teus altares e mataram os teus profetas à espada; e eu fiquei só, e procuram tirar-me a vida.

15 Disse-lhe o SENHOR: Vai, volta ao teu caminho para o deserto de Damasco e, em chegando lá, unge a Hazael rei sobre a Síria.

16 A Jeú, filho de Ninsi, ungirás rei sobre Israel e também Eliseu, filho de Safate, de Abel-Meolá, ungirás profeta em teu lugar.

17 Quem escapar à espada de Hazael, Jeú o matará; quem escapar à espada de Jeú, Eliseu o matará.

18 Também conservei em Israel sete mil, todos os joelhos que não se dobraram a Baal, e toda boca que o não beijou.

A vocação de Eliseu

19 Partiu, pois, Elias dali e achou a Eliseu, filho de Safate, que andava lavrando com doze juntas de bois adiante dele; ele estava com a duodécima. Elias passou por ele e lançou o seu manto sobre ele.

20 Então, deixou este os bois, correu após Elias e disse: Deixa-me beijar a meu pai e a minha mãe e, então, te seguirei. Elias respondeu-lhe: Vai e volta; pois já sabes o que fiz contigo.

21 Voltou Eliseu de seguir a Elias, tomou a junta de bois, e os imolou, e, com os aparelhos dos bois, cozeu as carnes, e as

защото израилтяните изоставиха завета Ти, събориха жертвениците Ти и избиха с меч пророците Ти; само аз останах, но и моя живот искат да отнемат.

15 Но Господ му каза: Иди, върни се по пътя през пустинята в Дамаск и когато пристигнеш, помажи Азаил за цар над Сирия;

16 Ииуй, Намесиевия син, помажи за цар над Израил. А Елисей, Сафатовия син, от Авелмеола, помажи за пророк вместо теб.

17 И ще стане така, че който се избави от Азаиловия меч, него Ииуй ще убие. А който се избави от Ииуевия меч, него Елисей ще убие.

18 Оставил съм Си обаче в Израил седем хиляди души, всички онези, които не са преклонили колена пред Ваал, и всички, чиито уста не са го целунали.

Призоваването на Елисей

19 И така, Илия тръгна оттам и намери Елисей, Сафатовия син, който ореше с дванадесет двойки волове пред себе си; а самият той беше с дванадесетата. Илия отиде при него и хвърли кожуха си върху него.

20 А той остави воловете, затича се след Илия и каза: Нека целуна, моля, баща си и майка си и тогава ще те последвам. А Илия му отговори: Иди, върни се, какво съм ти сторил?

21 И Елисей се върна, взе двойката волове и ги закла, а с дървените прибори на воловете опече месото им,

deu ao povo, e comeram. Então, se dispôs, e seguiu a Elias, e o servia.

1 Reis 20

Acabe derrota os siros

[1] Ben-Hadade, rei da Síria, ajuntou todo o seu exército; havia com ele trinta e dois reis, e cavalos, e carros. Subiu, cercou a Samaria e pelejou contra ela.

[2] Enviou mensageiros à cidade, a Acabe, rei de Israel,

[3] que lhe disseram: Assim diz Ben-Hadade: A tua prata e o teu ouro são meus; tuas mulheres e os melhores de teus filhos são meus.

[4] Respondeu o rei de Israel e disse: Seja conforme a tua palavra, ó rei, meu senhor; eu sou teu, e tudo o que tenho.

[5] Tornaram a vir os mensageiros e disseram: Assim diz Ben-Hadade: Enviei-te, na verdade, mensageiros que dissessem: Tens de entregar-me a tua prata, o teu ouro, as tuas mulheres e os teus filhos.

[6] Todavia, amanhã a estas horas enviar-te-ei os meus servos, que esquadrinharão a tua casa e as casas dos teus oficiais, meterão as mãos em tudo o que for aprazível aos teus olhos e o levarão.

[7] Então, o rei de Israel chamou todos os anciãos da sua terra e lhes disse: Notai e vede como este homem procura o mal; pois me mandou exigir minhas mulheres, meus filhos, minha prata e meu ouro, e não lho neguei.

даде на народа и те ядоха. Тогава стана, последва Илия и му слугуваше.

3 Царе 20

Война на Ахаав със Сирия

[1] Тогава сирийският цар Венадад събра цялата си войска (а с него имаше тридесет и двама царе и коне, и колесници). Той настъпи, обсади Самария и воюваше против нея.

[2] И прати хора до Израилевия цар Ахаав в града, за да му кажат: Така казва Венадад:

[3] Среброто и златото ти е мое. Също и жените ти и най-добрите от децата ти са мои.

[4] А Израилевият цар отговори: Както казваш, господарю мой, царю, твой съм аз и всичко, което имам.

[5] А пратениците пак дойдоха и казаха: Така казва Венадад: Наистина пратих до тебе да кажат: Ще дадеш на мене среброто си, златото си, жените си и децата си.

[6] Обаче утре по това време ще пратя слугите си при тебе, за да претърсят къщата ти и къщите на слугите ти. И всичко, което им се вижда желано, ще сложат ръка на него и ще го отнемат.

[7] Тогава Израилевият цар повика всички старейшини в страната и каза: Забележете, моля, и вижте, че този човек търси повод за зло; защото прати до мене пратеници за жените, децата, среброто и златото ми и не му казах нищо.

8 Todos os anciãos e todo o povo lhe disseram: Não lhe dês ouvidos, nem o consintas.

8 А всички старейшини и целият народ му казаха: Не го слушай! Нито се съгласявай.

9 Pelo que disse aos mensageiros de Ben-Hadade: Dizei ao rei, meu senhor: Tudo o que primeiro demandaste do teu servo farei, porém isto, agora, não posso consentir. E se foram os mensageiros e deram esta resposta.

9 Затова Ахаав отговори на Венададовите пратеници: Кажете на господаря ми, царя: Всичко, каквото ти заръча на слугата си първия път, ще го направя, но това не мога да направя. И така, пратениците си отидоха и занесоха отговор.

10 Ben-Hadade tornou a enviar mensageiros, dizendo: Façam-me os deuses como lhes aprouver, se o pó de Samaria bastar para encher as mãos de todo o povo que me segue.

10 Тогава Венадад прати отново до него да кажат: Така да ми направят боговете – да! – и повече да прибавят, ако пръстта на Самария бъде достатъчна за по една шепа на целия народ, който ме следва.

11 Porém o rei de Israel respondeu e disse: Dizei-lhe: Não se gabe quem se cinge como aquele que vitorioso se descinge.

11 Но Израилевият цар отговори: Кажете му: Онзи, който опасва оръжия, нека не се хвали, както онзи, който ги разпасва.

12 Tendo Ben-Hadade ouvido esta resposta, quando bebiam ele e os reis nas tendas, disse aos seus servos: Ponde-vos de prontidão. E eles se puseram de prontidão contra a cidade.

12 А когато Венадад чу тези думи – той и царете, които бяха с него и пиеха в шатрите, каза на слугите си: Нападнете. И те се опълчиха против града.

13 Eis que um profeta se chegou a Acabe, rei de Israel, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Viste toda esta grande multidão? Pois, hoje, a entregarei nas tuas mãos, e saberás que eu sou o SENHOR.

13 Тогава един пророк дойде при Израилевия цар Ахаав и му каза: Така казва Господ: Виждаш ли цялото това голямо множество? Аз днес го предавам в ръцете ти. Ти ще познаеш, че Аз съм Господ.

14 Perguntou Acabe: Por quem? Ele respondeu: Assim diz o SENHOR: Pelos moços dos chefes das províncias. E disse: Quem começará a peleja? Tu! – respondeu ele.

14 А Ахаав попита: Чрез кого? А той отвърна: Така казва Господ: Чрез слугите на областните управители. Тогава царятказа: Кой ще започне сражението? А пророкът отговори: Ти.

[15] Então, contou os moços dos chefes das províncias, e eram duzentos e trinta e dois; depois, contou todo o povo, todos os filhos de Israel, sete mil.

[15] Тогава Ахаав събра слугите на областните управители, които бяха двеста тридесет и двама души, и след тях събра целия народ, всички израилтяни, които бяха седем хиляди души.

[16] Saíram ao meio-dia. Ben-Hadade, porém, estava bebendo e embriagando-se nas tendas, ele e os reis, os trinta e dois reis que o ajudavam.

[16] И те излязоха около пладне. А Венадад пиеше и се опиваше в шатрите, заедно с царете – тридесет и двамата съюзени с него царе.

[17] Saíram primeiro os moços dos chefes das províncias; Ben-Hadade mandou observadores que lhe deram avisos, dizendo: Saíram de Samaria uns homens.

[17] Първи излязоха слугите на областните управители. И когато Венадад прати слуги, за да узнае как върви обсадата, му известиха: Мъже излязоха от Самария.

[18] Ele disse: Quer venham tratar de paz, tomai-os vivos; quer venham pelejar, tomai-os vivos.

[18] А той каза: Ако са излезли с мир, хванете ги живи, или ако са излезли за бой, пак живи ги заловете.

[19] Saíram, pois, da cidade os moços dos chefes das províncias e o exército que os seguia.

[19] И така, слугите на областните управители и войската, която ги следваше, излязоха от града.

[20] Eles feriram, cada um ao homem que se lhe opunha; os siros fugiram, e Israel os perseguiu; porém Ben-Hadade, rei da Síria, escapou a cavalo, com alguns cavaleiros.

[20] И всеки уби човека насреща му. И сирийците побегнаха, а Израил ги последва. А сирийският цар Венадад се отърва на кон с конниците.

[21] Saiu o rei de Israel e destroçou os cavalos e os carros; e feriu os siros com grande estrago.

[21] Тогава Израилевият цар излезе и порази бягащите с коне и с колесниците, и нанесе на сирийците голямо поражение.

[22] Então, o profeta se chegou ao rei de Israel e lhe disse: Vai, sê forte, considera e vê o que hás de fazer; porque daqui a um ano subirá o rei da Síria contra ti.

[22] След това пророкът дойде при Израилевия цар и му каза: Иди, укрепи се; размисли и внимавай какво да направиш, защото, след като измине една година, сирийският цар отново ще дойде против теб.

[23] Os servos do rei da Síria lhe disseram: Seus deuses são deuses dos montes; por isso, foram mais fortes do que nós; mas pelejemos contra eles em planície, e, por certo, seremos mais fortes do que eles.

[24] Faze, pois, isto: tira os reis, cada um do seu lugar, e substitui-os por capitães,

[25] e forma outro exército igual em número ao que perdeste, com outros tantos cavalos e outros tantos carros, e pelejemos contra eles em planície e, por certo, seremos mais fortes do que eles. Ele deu ouvidos ao que disseram e assim o fez.

[26] Decorrido um ano, Ben-Hadade passou revista aos siros e subiu a Afeca para pelejar contra Israel.

[27] Também aos filhos de Israel se passou revista, foram providos de víveres e marcharam contra eles. Os filhos de Israel acamparam-se defronte deles, como dois pequenos rebanhos de cabras; mas os siros enchiam a terra.

[28] Chegou um homem de Deus, e falou ao rei de Israel, e disse: Assim diz o SENHOR: Porquanto os siros disseram: O SENHOR é deus dos montes e não dos vales, toda esta grande multidão entregarei nas tuas mãos, e assim sabereis que eu sou o SENHOR.

[29] Sete dias estiveram acampados uns defronte dos outros. Ao sétimo dia, travou-se a batalha, e os filhos de Israel, num só dia, feriram dos siros cem mil homens de pé.

[23] А слугите на сирийския цар му казаха: Техният Бог е планински бог, затова израилтяните надделяха над нас; но ако се бием с тях на полето, непременно ние ще надделеем над тях.

[24] Затова ето какво да направим: Отстрани всеки от царете от мястото му и вместо тях постави военачалници.

[25] После ти събери войска, колкото войската, която изгуби – кон за кон, колесница за колесница; и нека се бием с тях на полето и непременно ще надделеем над тях. И той послуша съвета им и направи така.

[26] Тогава, след като измина една година, Венадад събра сирийците и излезе в Афек, за да се бие с Израил.

[27] А израилтяните, като бяха събрани и запасени с храна, отидоха насреща им. Израилтяните разположиха стана си срещу тях като две малки кози стада, а сирийците изпълниха страната.

[28] Тогава Божият човек дойде и каза на Израилевия цар: Така говори Господ: Понеже сирийците казаха: Йехова е Бог на планините, а не Бог на долините, затова ще предам в ръката ти цялото това голямо множество; и ще познаете, че Аз съм Йехова.

[29] Войските стояха разположени на стан една срещу друга седем дни, а на седмия ден влязоха в бой. И израилтяните избиха от сирийците сто хиляди пехотинци за един ден.

30 Os restantes fugiram para Afeca e entraram na cidade; e caiu o muro sobre os vinte e sete mil homens que restaram. Ben-Hadade fugiu, veio à cidade e se escondia de câmara em câmara.

30 А останалите, като побегнаха в Афек, в града, стената падна върху двадесет и седем хиляди от останалите мъже. Побегна и Венадад и влезе в града, където се криеше от стая в стая.

31 Então, lhe disseram os seus servos: Eis que temos ouvido que os reis da casa de Israel são reis clementes; ponhamos, pois, panos de saco sobre os lombos e cordas à roda da cabeça e saiamos ao rei de Israel; pode ser que ele te poupe a vida.

31 Тогава слугите му му казаха: Чули сме, че царете от Израилевия дом били милостиви. Нека сложим вретища на кръстовете си и въжета на главите си и нека излезем при Израилевия цар, дано да ти пощади живота.

32 Então, se cingiram com pano de saco pelos lombos, puseram cordas à roda da cabeça, vieram ao rei de Israel e disseram: Diz o teu servo Ben-Hadade: Poupa-me a vida. Disse Acabe: Pois ainda vive? É meu irmão.

32 И така, като се препасаха с вретища около кръстовете си и сложиха въжета на главите си, дойдоха при Израилевия цар и му казаха: Слугата ти Венадад казва: Моля ти се, остави ме да живея. А Ахаав запита: Жив ли е още? Той е мой брат.

33 Aqueles homens tomaram isto por presságio, valeram-se logo dessa palavra; e disseram: Teu irmão Ben-Hadade! Ele disse: Vinde, trazei-mo. Então, Ben-Hadade saiu a ter com ele, e ele o fez subir ao carro.

33 А мъжете приеха това като добър знак и побързаха да се хванат за думите му, и казаха: Венадад ти е брат. Ахаав нареди: Идете, доведете го. И когато Венадад дойде при него, той го качи на колесницата си.

34 Ben-Hadade disse-lhe: As cidades que meu pai tomou a teu pai, eu tas restituirei; monta os teus bazares em Damasco, como meu pai o fez em Samaria. E eu, disse Acabe, com esta aliança, te deixarei livre. Fez com ele aliança e o despediu.

34 Тогава Венадад му каза: Градовете, които баща ми превзе от твоя баща, ще ти ги върна. Ти си направѝ улици в Дамаск, както си направи баща ми в Самария. А Ахаав отговори: И аз ще те пусна с този договор. Така сключи договор с него и го освободи.

35 Então, um dos discípulos dos profetas disse ao seu companheiro por ordem do SENHOR: Esmurra-me; mas o homem recusou fazê-lo.

35 Тогава един човек от пророческите ученици каза на другаря си чрез Господнето слово: Ударѝ ме, моля те! Но човекът отказа да го удари.

[36] Ele lhe disse: Visto que não obedeceste à voz do SENHOR, eis que, em te apartando de mim, um leão te matará. Tendo ele se apartado, um leão o encontrou e o matou.

[36] Затова той му каза: Понеже ти не послуша Господния глас, щом си тръгнеш от мене, лъв ще те убие. И щом онзи си тръгна, лъв го нападна и го уби.

[37] Encontrando o profeta outro homem, lhe disse: Esmurra-me. Ele o esmurrou e o feriu.

[37] После той намери друг човек и му каза: Ударѝ ме, моля те! И човекът го удари и с удара го нарани.

[38] Então, se foi o profeta e se pôs no caminho do rei, disfarçado com uma venda sobre os olhos.

[38] Тогава пророкът си отиде и чакаше по пътя за царя, като се беше преоблякъл с покривало на очите си.

[39] Ao passar o rei, gritou e disse: Teu servo estava no meio da peleja, quando, voltando-se-me um companheiro, me trouxe um homem e me disse: Vigia este homem; se vier a faltar, a tua vida responderá pela vida dele ou pagarás um talento de prata.

[39] И когато царят минаваше, той извика на царя: Слугата ти отиде сред сражението; и един човек, като се отдели настрана, доведе друг човек при мен и ми каза: Пази този човек. Ако побегне, тогава твоят живот ще бъде вместо неговия живот или ще платиш един талант сребро.

[40] Estando o teu servo ocupado daqui e dali, ele se foi. Respondeu-lhe o rei de Israel: Esta é a tua sentença; tu mesmo a pronunciaste.

[40] Докато слугата ти се занимаваше тук-там, човекът избяга. А Израилевият цар му каза: Ето присъдата ти; ти сам си я изрекъл.

[41] Então, ele se apressou e tirou a venda de sobre os seus olhos; e o rei de Israel reconheceu que era um dos profetas.

[41] Тогава той побърза да вдигне покривалото от очите си. И Израилевият цар го позна, че беше един от пророците.

[42] E disse-lhe: Assim diz o SENHOR: Porquanto soltaste da mão o homem que eu havia condenado, a tua vida será em lugar da sua vida, e o teu povo, em lugar do seu povo.

[42] А той му каза: Така казва Господ: Понеже ти пусна от ръката си човека, когото Аз бях обрекъл на погубване, затова твоят живот ще бъде вместо неговия живот и твоят народ – вместо неговия народ.

[43] Foi-se o rei de Israel para sua casa, desgostoso e indignado, e chegou a Samaria.

[43] И Израилевият цар пристигна в Самария и отиде у дома си тъжен и огорчен.

1 Reis 21

Nabote recusa vender a sua vinha a Acabe

[1] Sucedeu, depois disto, o seguinte: Nabote, o jezreelita, possuía uma vinha ao lado do palácio que Acabe, rei de Samaria, tinha em Jezreel.

[2] Disse Acabe a Nabote: Dá-me a tua vinha, para que me sirva de horta, pois está perto, ao lado da minha casa. Dar-te-ei por ela outra, melhor; ou, se for do teu agrado, dar-te-ei em dinheiro o que ela vale.

[3] Porém Nabote disse a Acabe: Guarde-me o SENHOR de que eu dê a herança de meus pais.

[4] Então, Acabe veio desgostoso e indignado para sua casa, por causa da palavra que Nabote, o jezreelita, lhe falara, quando disse: Não te darei a herança de meus pais. E deitou-se na sua cama, voltou o rosto e não comeu pão.

[5] Porém, vindo Jezabel, sua mulher, ter com ele, lhe disse: Que é isso que tens assim desgostoso o teu espírito e não comes pão?

[6] Ele lhe respondeu: Porque falei a Nabote, o jezreelita, e lhe disse: Dá-me a tua vinha por dinheiro; ou, se te apraz, dar-te-ei outra em seu lugar. Porém ele disse: Não te darei a minha vinha.

[7] Então, Jezabel, sua mulher, lhe disse: Governas tu, com efeito, sobre Israel?

3 Царе 21

Лозето на Навутей

[1] След тези събития, понеже езраелецът Навутей имаше лозе в Езраел, близо до палата на самарийския цар Ахаав,

[2] Ахаав каза на Навутей: Дай ми лозето си да го използвам като градина за зеленчук, понеже е близо до къщата ми. Вместо него ще ти дам лозе, по-добро от него, или ако ти се види добре, ще ти дам стойността му в пари.

[3] А Навутей отговори на Ахаав: Да не ми даде Господ да ти дам бащиното си наследство.

[4] Ахаав се прибра у дома тъжен и огорчен заради думите, които езраелецът Навутей му каза: Не искам да ти дам бащиното си наследство. И като легна на леглото си, обърна лицето си и не яде хляб.

[5] Тогава жена му Езавел дойде при него и му каза: Защо е тъжен духът ти, че не ядеш хляб?

[6] А той ѝ отвърна: Понеже говорих на езраелеца Навутей: Дай ми лозето си с пари или ако обичаш, ще ти дам друголозе вместо него; а той отговори: Не искам да ти дам лозето си.

[7] А жена му Езавел му каза: Царуваш ли ти наистина над Израил? Стани, яж хляб

Levanta-te, come, e alegre-se o teu coração; eu te darei a vinha de Nabote, o jezreelita.

Jezabel ordena a morte de Nabote

8 Então, escreveu cartas em nome de Acabe, selou-as com o sinete dele e as enviou aos anciãos e aos nobres que havia na sua cidade e habitavam com Nabote.

9 E escreveu nas cartas, dizendo: Apregoai um jejum e trazei Nabote para a frente do povo.

10 Fazei sentar defronte dele dois homens malignos, que testemunhem contra ele, dizendo: Blasfemaste contra Deus e contra o rei. Depois, levai-o para fora e apedrejai-o, para que morra.

11 Os homens da sua cidade, os anciãos e os nobres que nela habitavam fizeram como Jezabel lhes ordenara, segundo estava escrito nas cartas que lhes havia mandado.

12 Apregoaram um jejum e trouxeram Nabote para a frente do povo.

13 Então, vieram dois homens malignos, sentaram-se defronte dele e testemunharam contra ele, contra Nabote, perante o povo, dizendo: Nabote blasfemou contra Deus e contra o rei. E o levaram para fora da cidade e o apedrejaram, e morreu.

14 Então, mandaram dizer a Jezabel: Nabote foi apedrejado e morreu.

15 Tendo Jezabel ouvido que Nabote fora apedrejado e morrera, disse a Acabe: Levanta-te e toma posse da vinha que

и нека е весело сърцето ти. Аз ще ти дам лозето на езраелеца Навутей.

8 Тогава тя написа писма от Ахаавово име и като ги запечата с печата му, прати писмата до старейшините и благородните, които живееха с Навутей в града му.

9 В писмата писа следното: Прогласете пост и поставете Навутей на видно място пред народа;

10 и срещу него поставете двама лоши човека да засвидетелстват против него, като кажат: Ти похули Бога и царя. Тогава го изведете вън и го убийте с камъни, и нека умре.

11 И мъжете от града му, старейшините и благородните, които живееха в града му, направиха според заповедта, коятоЕзавел им беше пратила, според написаното в писмата, които им беше пратила:

12 прогласиха пост и поставиха Навутей на видно място пред народа.

13 А двама лоши човека влязоха и седнаха пред него. Те свидетелстваха против него, против Навутей, пред народа, като казаха: Навутей похули Бога и царя. Тогава го изведоха вън от града и го убиха с камъни. И той умря.

14 После пратиха до Езавел да кажат: Навутей е убит с камъни, мъртъв е.

15 А Езавел, като чу, че Навутей бил убит с камъни и умрял, каза на Ахаав: Стани, присвои си лозето, което езраелецът

Nabote, o jezreelita, recusou dar-te por dinheiro; pois Nabote já não vive, mas é morto.

16 Tendo Acabe ouvido que Nabote era morto, levantou-se para descer para a vinha de Nabote, o jezreelita, para tomar posse dela.

Elias ameaça a Acabe e Jezabel

17 Então, veio a palavra do SENHOR a Elias, o tesbita, dizendo:

18 Dispõe-te, desce para encontrar-te com Acabe, rei de Israel, que habita em Samaria; eis que está na vinha de Nabote, aonde desceu para tomar posse dela.

19 Falar-lhe-ás, dizendo: Assim diz o SENHOR: Mataste e, ainda por cima, tomaste a herança? Dir-lhe-ás mais: Assim diz o SENHOR: No lugar em que os cães lamberam o sangue de Nabote, cães lamberão o teu sangue, o teu mesmo.

20 Perguntou Acabe a Elias: Já me achaste, inimigo meu? Respondeu ele: Achei-te, porquanto já te vendeste para fazeres o que é mau perante o SENHOR.

21 Eis que trarei o mal sobre ti, arrancarei a tua posteridade e exterminarei de Acabe a todo do sexo masculino, quer escravo quer livre, em Israel.

22 Farei a tua casa como a casa de Jeroboão, filho de Nebate, e como a casa de Baasa, filho de Aías, por causa da provocação com que me irritaste e fizeste pecar a Israel.

Навутей отказа да ти даде с пари; защото Навутей не е жив, а е умрял.

16 Ахаав, като чу, че Навутей е умрял, стана и слезе в лозето на израелеца Навутей, за да го присвои.

17 Но Господнето слово дойде към тесвиеца Илия и каза:

18 Стани, слез да посрещнеш Израилевия цар Ахаав, който живее в Самария. Той е в Навутеевото лозе, там слезе, за да го присвои.

19 И да му кажеш: Така казва Господ: Уби ли ти, а още присвои ли? Да му говориш още: Така казва Господ: На мястото, където кучетата лизаха Навутеевата кръв, кучетата ще лижат твоята кръв – да!, – твоята собствена.

20 Ахаав каза на Илия: Намери ли ме, враг мой? А той отговори: Намерих те, защото си се предал да вършиш зло пред Господа.

21 Ето, Господ казва: Аз ще докарам зло върху тебе, ще те измета и ще изтребя от Ахаав всеки от мъжки пол, както малолетния, така и пълнолетния в Израил;

22 и ще направя дома ти като дома на Еровоам, Наватовия син, и като дома на Ваас, Ахиевия син, поради раздразнението, с което ти Ме разгневи, като направи Израил да съгреши.

[23] Também de Jezabel falou o SENHOR: Os cães devorarão Jezabel dentro dos muros de Jezreel.

[23] Също Господ говорѝ и за Езавел, като каза: Кучетата ще изядат Езавел при рова на Езраел.

[24] Quem morrer de Acabe na cidade, os cães o comerão, e quem morrer no campo, as aves do céu o comerão.

[24] Който от Ахаавовия род умре в града, него кучетата ще изядат; а който умре в полето, него въздушните птици ще изядат.

[25] Ninguém houve, pois, como Acabe, que se vendeu para fazer o que era mau perante o SENHOR, porque Jezabel, sua mulher, o instigava;

[25] (Никой наистина не беше подобен на Ахаав, който се предаде да върши зло пред Господа, както го подбуждаше жена му Езавел,

[26] que fez grandes abominações, seguindo os ídolos, segundo tudo o que fizeram os amorreus, os quais o SENHOR lançou de diante dos filhos de Israel.

[26] и който извърши много мерзости, като следваше идолите, точно, както вършеха аморейците, които Господ беше изгонил пред израилтяните.)

[27] Tendo Acabe ouvido estas palavras, rasgou as suas vestes, cobriu de pano de saco o seu corpo e jejuou; dormia em panos de saco e andava cabisbaixo.

[27] А Ахаав, като чу тези думи, раздра дрехите си, сложи вретище на тялото си, постеше и лежеше обвит във вретище, и ходеше внимателно.

[28] Então, veio a palavra do SENHOR a Elias, o tesbita, dizendo:

[28] Тогава Господнето слово дойде към тесвиеца Илия и каза:

[29] Não viste que Acabe se humilha perante mim? Portanto, visto que se humilha perante mim, não trarei este mal nos seus dias, mas nos dias de seu filho o trarei sobre a sua casa.

[29] Видя ли как се смири Ахаав пред Мене? Понеже той се смири пред Мене, няма да докарам злото в неговите дни. В дните на сина му ще докарам злото върху дома му.

1 Reis 22

Aliança entre Josafá, de Judá, e Acabe

2 Crônicas 18.1-3

[1] Três anos se passaram sem haver guerra entre a Síria e Israel.

[2] Porém, no terceiro ano, desceu Josafá, rei de Judá, para avistar-se com o rei de Israel.

[3] Disse o rei de Israel aos seus servos: Não sabeis vós que Ramote-Gileade é nossa, e

3 Царе 22

Поход срещу Сирия и смъртта на Ахаав

[1] Изминаха три години без война между Сирия и Израил.

[2] А в третата година, когато Юдейският цар Йосафат слезе при Израилевия цар,

[3] Израилевият цар каза на слугите си: Знаете ли, че Рамот-галаад е наш; а ние

nós hesitamos em tomá-la das mãos do rei da Síria?

[4] Então, perguntou a Josafá: Irás tu comigo à peleja, a Ramote-Gileade? Respondeu Josafá ao rei de Israel: Serei como tu és, o meu povo, como o teu povo, os meus cavalos, como os teus cavalos.

As profecias dos falsos profetas
2 Crônicas 18.4-11

[5] Disse mais Josafá ao rei de Israel: Consulta primeiro a palavra do SENHOR.

[6] Então, o rei de Israel ajuntou os profetas, cerca de quatrocentos homens, e lhes disse: Irei à peleja contra Ramote-Gileade ou deixarei de ir? Eles disseram: Sobe, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

[7] Disse, porém, Josafá: Não há aqui ainda algum profeta do SENHOR para o consultarmos?

[8] Respondeu o rei de Israel a Josafá: Há um ainda, pelo qual se pode consultar o SENHOR, porém eu o aborreço, porque nunca profetiza de mim o que é bom, mas somente o que é mau. Este é Micaías, filho de Inlá. Disse Josafá: Não fale o rei assim.

[9] Então, o rei de Israel chamou um oficial e disse: Traze-me depressa Micaías, filho de Inlá.

[10] O rei de Israel e Josafá, rei de Judá, estavam assentados, cada um no seu trono, vestidos de trajes reais, numa eira à entrada da porta de Samaria; e todos os profetas profetizavam diante deles.

отдавна мълчим и не си го вземаме от сирийския цар?

[4] Каза и на Йосафат: Идваш ли с мене на бой в Рамот-галаад? Йосафат отговори на Израилевия цар: Аз съм, както си ти, моят народ – както твоят народ, моите коне – както твоите коне.

[5] Йосафат каза още на Израилевия цар: Моля, допитайте се сега до Господнетослово.

[6] Тогава Израилевият цар събра пророците си, около четиристотин мъже, и им каза: Да ида ли на бой против Рамот-галаад, или да не ида? А те отговориха: Излез и Господ ще го предаде в ръката на царя.

[7] Обаче Йосафат каза: Няма ли тук, освен тези, някой Господен пророк, за да се допитаме чрез него?

[8] Израилевият цар отвърна на Йосафат: Има още един човек, Михей, син на Емла, чрез когото можем да се допитаме до Господа. Но аз го мразя, защото не пророкува добро за мен, а зло. А Йосафат каза: Нека царят не говори така.

[9] Тогава Израилевият цар повика един евнух и каза: Доведи бързо Михей, син на Емла.

[10] А Израилевият цар и Юдейският цар Йосафат седяха, всеки на престола си, облечени в одеждите си, на открито място при входа на самарийската порта. И всички пророци пророкуваха пред тях.

[11] Zedequias, filho de Quenaana, fez para si uns chifres de ferro e disse: Assim diz o SENHOR: Com este escornearás os siros até de todo os consumir.

[12] Todos os profetas profetizaram assim, dizendo: Sobe a Ramote-Gileade e triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

A profecia de Micaías
2 Crônicas 18.12-27

[13] O mensageiro que fora chamar a Micaías falou-lhe, dizendo: Eis que as palavras dos profetas a uma voz predizem coisas boas para o rei; seja, pois, a tua palavra como a palavra de um deles e fala o que é bom.

[14] Respondeu Micaías: Tão certo como vive o SENHOR, o que o SENHOR me disser, isso falarei.

[15] E, vindo ele ao rei, este lhe perguntou: Micaías, iremos a Ramote-Gileade à peleja ou deixaremos de ir? Ele lhe respondeu: Sobe e triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

[16] O rei lhe disse: Quantas vezes te conjurarei, que não me fales senão a verdade em nome do SENHOR?

[17] Então, disse ele: Vi todo o Israel disperso pelos montes, como ovelhas que não têm pastor; e disse o SENHOR: Estes não têm dono; torne cada um em paz para a sua casa.

[18] Então, o rei de Israel disse a Josafá: Não te disse eu que ele não profetiza a meu respeito o que é bom, mas somente o que é mau?

[11] А Седекия, Ханаановият син, си направи железни рогове и каза: Така казва Господ: С тези ще буташ сирийците, докато ги довършиш.

[12] Също и всичките пророци пророкуваха така: Иди в Рамот-галаад и ще имаш добър успех; защото Господ ще го предаде в ръката на царя.

[13] А пратеникът, който отиде да повика Михей, му каза: Ето сега думите на пророците, като от едни уста са добри за царя; моля и твоята дума да бъде като на всекиго от тях и ти говорѝ доброто.

[14] А Михей отговори: В името на живия Господ заявявам, че каквото ми каже Господ, това ще говоря.

[15] И така, той дойде при царя. И царят го запита: Михей, да идем ли на бой в Рамот-галаад, или да не идем? А той му отговори: Излез и ще имаш добър успех, защото Господ ще го предаде в ръката на царя.

[16] А царят му каза: Колко пъти ще те заклевам да не ми говориш друго освен истината в Господнето име!

[17] Тогава пророкът отвърна: Видях целия Израил, пръснат по планините – като овце, които нямат овчар. И Господ каза: Тези нямат господар; нека се върнат всеки у дома си с мир.

[18] Тогава Израилевият цар каза на Йосафат: Не ти ли казах, че няма да пророкува добро за мен, а зло?

[19] Micaías prosseguiu: Ouve, pois, a palavra do SENHOR: Vi o SENHOR assentado no seu trono, e todo o exército do céu estava junto a ele, à sua direita e à sua esquerda.

[19] А Михей каза: Чуй Господнето слово. Видях Господа, Който седеше на престола Си, и цялото небесно множество, което стоеше около Него отдясно и отляво.

[20] Perguntou o SENHOR: Quem enganará a Acabe, para que suba e caia em Ramote-Gileade? Um dizia desta maneira, e outro, de outra.

[20] И Господ каза: Кой ще примами Ахаав, за да отиде и да падне в Рамот-галаад? И един каза едно, а друг – друго.

[21] Então, saiu um espírito, e se apresentou diante do SENHOR, e disse: Eu o enganarei. Perguntou-lhe o SENHOR: Com quê?

[21] После излезе един дух, застана пред Господа и каза: Аз ще го примамя.

[22] Respondeu ele: Sairei e serei espírito mentiroso na boca de todos os seus profetas. Disse o SENHOR: Tu o enganarás e ainda prevalecerás; sai e faze-o assim.

[22] Господ го попита: Как? А той отговори: Ще изляза и ще бъда лъжлив дух в устата на всичките му пророци. И Господказа: Примамвай го и ще успееш. Излез, направи така!

[23] Eis que o SENHOR pôs o espírito mentiroso na boca de todos estes teus profetas e o SENHOR falou o que é mau contra ti.

[23] И така, сега Господ е вложил лъжлив дух в устата на всички тези твои пророци; Господ обаче е говорил зло за тебе.

[24] Então, Zedequias, filho de Quenaana, chegou, deu uma bofetada em Micaías e disse: Por onde saiu de mim o Espírito do SENHOR para falar a ti?

[24] Тогава Седекия, Хананановият син, се приближи, зашлеви Михей по бузата и каза: По кой път мина Господният Дух от мене, за да говори на теб?

[25] Disse Micaías: Eis que o verás naquele mesmo dia, quando entrares de câmara em câmara, para te esconderes.

[25] А Михей отвърна: Ето, ще видиш в онзи ден, когато ще бягаш от стая в стая, за да се криеш.

[26] Então, disse o rei de Israel: Tomai Micaías e devolvei-o a Amom, governador da cidade, e a Joás, filho do rei;

[26] Тогава Израилевият цар каза: Хванете Михей и го върнете при градския управител Амон и при царския син Йоас.

[27] e direis: Assim diz o rei: Metei este homem na casa do cárcere e angustiai-o,

[27] И им кажете: Така заповядва царят: Хвърлете този в тъмницата и го хранете

com escassez de pão e de água, até que eu volte em paz.

[28] Disse Micaías: Se voltares em paz, não falou o SENHOR, na verdade, por mim. Disse mais: Ouvi isto, vós, todos os povos!

A morte de Acabe
2 Crônicas 18.28-34

[29] Subiram o rei de Israel e Josafá, rei de Judá, a Ramote-Gileade.

[30] Disse o rei de Israel a Josafá: Eu me disfarçarei e entrarei na peleja; tu, porém, traja as tuas vestes. Disfarçou-se, pois, o rei de Israel e entrou na peleja.

[31] Ora, o rei da Síria dera ordem aos trinta e dois capitães dos seus carros, dizendo: Não pelejareis nem contra pequeno nem contra grande, mas somente contra o rei de Israel.

[32] Vendo os capitães dos carros Josafá, disseram: Certamente, este é o rei de Israel. E a ele se dirigiram para o atacar. Porém Josafá gritou.

[33] Vendo os capitães dos carros que não era o rei de Israel, deixaram de o perseguir.

[34] Então, um homem entesou o arco e, atirando ao acaso, feriu o rei de Israel por entre as juntas da sua armadura; então, disse este ao seu cocheiro: Vira e leva-me para fora do combate, porque estou gravemente ferido.

[35] A peleja tornou-se renhida naquele dia; quanto ao rei, seguraram-no de pé no carro

със затворническа порция хляб и вода, докато си дойда с мир.

[28] А Михей каза: Ако някога се върнеш с мир, то Господ не е говорил чрез мене. Каза още: Слушайте вие, всички племена.

[29] И така, Израилевият цар и Юдейският цар Йосафат отидоха в Рамот-галаад.

[30] Израилевият цар каза на Йосафат: Аз ще се преоблека, като вляза в сражението, а ти облечи одеждите си. И така, Израилевият цар се преоблече и влезе в сражението.

[31] А сирийският цар беше заповядал на тридесет и двамата свои началници на колесници: Не се бийте нито с малък, нито с голям, а само с Израилевия цар.

[32] А началниците на колесници, като видяха Йосафат, си казаха: Този трябва да е Израилевият цар. И се отклониха да го ударят, но Йосафат извика.

[33] И началниците на колесници, като видяха, че той не беше Израилевият цар, престанаха да го преследват и се върнаха.

[34] А един човек стреля, без да се цели, и улучи Израилевия цар между свръзките на бронята му; затова той каза на колесничаря си: Обърни ръката си и ме изведи от сражението, защото съм тежко ранен.

[35] И в онзи ден сражението се усили. А царят беше подкрепен в колесницата си

defronte dos siros, mas à tarde morreu. O sangue corria da ferida para o fundo do carro.

36 Ao pôr-do-sol, fez-se ouvir um pregão pelo exército, que dizia: Cada um para a sua cidade, e cada um para a sua terra!

37 Morto o rei, levaram-no a Samaria, onde o sepultaram.

38 Quando lavaram o carro junto ao açude de Samaria, os cães lamberam o sangue do rei, segundo a palavra que o SENHOR tinha dito; as prostitutas banharam-se nestas águas.

39 Quanto aos mais atos de Acabe, e a tudo quanto fez, e à casa de marfim que construiu, e a todas as cidades que edificou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

40 Assim, descansou Acabe com seus pais; e Acazias, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado e a morte de Josafá

2 Crônicas 20.31-37

41 E Josafá, filho de Asa, começou a reinar sobre Judá no quarto ano de Acabe, rei de Israel.

42 Era Josafá da idade de trinta e cinco anos quando começou a reinar; e vinte e cinco anos reinou em Jerusalém. Sua mãe se chamava Azuba, filha de Sili.

43 Ele andou em todos os caminhos de Asa, seu pai; não se desviou deles e fez o que era reto perante o SENHOR.

срещу сирийците, но привечер умря; и кръвта течеше от раната в дъното на колесницата.

36 Около залез слънце в стана се нададе вик, който обявяваше: Всеки да иде в града си и всеки на мястото си.

37 Така царят умря и го донесоха в Самария, и го погребаха там.

38 И като миеха колесницата в самарийския водоем, където се миеха и блудниците, кучетата лижеха кръвта му според словото, което Господ беше говорил.

39 А останалите дела на Ахаав и всичко, което извърши, и къщата от слонова кост, която построи, и всички градове, които съгради, са записани в Книгата на летописите на Израилевите царе.

40 Така Ахаав заспа с бащите си; и вместо него се възцари синът му Охозия.

Възцаряване на Йосафат в Юдея

41 А над Юдея се възцари Йосафат, син на Аса, в четвъртата година на Израилевия цар Ахаав.

42 Йосафат беше на възраст тридесет и пет години, когато се възцари, и царувà двадесет и пет години в Йерусалим; а името на майка му беше Азува, дъщеря на Силей.

43 Той ходи съвършено в пътя на баща си Аса; не се отклони от него, а вършеше това, което беше право пред Господа. Високите места обаче не се отмениха; народът все още жертваше и кадеше по високите места.

44 Todavia, os altos não se tiraram; neles, o povo ainda sacrificava e queimava incenso.

45 Josafá viveu em paz com o rei de Israel.

46 Quanto aos mais atos de Josafá, e ao poder que mostrou, e como guerreou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

47 Também exterminou da terra os restantes dos prostitutos-cultuais que ficaram nos dias de Asa, seu pai.

48 Então, não havia rei em Edom, porém reinava um governador.

49 Fez Josafá navios de Társis, para irem a Ofir em busca de ouro; porém não foram, porque os navios se quebraram em Eziom-Geber.

50 Então, Acazias, filho de Acabe, disse a Josafá: Vão os meus servos embarcados com os teus. Porém Josafá não quis.

51 Josafá descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Jeorão, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Acazias, de Israel

52 Acazias, filho de Acabe, começou a reinar sobre Israel em Samaria, no décimo

44 И Йосафат сключи мир с Израилевия цар.

45 А останалите дела на Йосафат, юначеството, което показа, и как воюваше, са записани в Книгата на летописите на Юдейските царе.

46 Освен това той изтреби от земята останалите мъжеложници, които бяха останали от времето на баща му Аса.

47 По това време в Едом нямаше цар, а царуваше наместник.

48 Йосафат построи кораби катотарсийските, които да отплават за Офир за злато. Те обаче не отплаваха, защото се разбиха в Есион-гавер.

49 Тогава Охозия, Ахаавовият син, каза на Йосафат: Нека моите слуги отидат с твоите слуги в корабите. Но Йосафат отказа.

50 И Йосафат заспа с бащите си и беше погребан при тях в града на баща си Давид; и вместо него се възцари синът му Йорам.

Възцаряване на Охозия в Израил

51 Охозия, Ахаавовият син, се възцари над Израил в Самария в седемнадесетата година на Юдейския цар Йосафат и царувà две години над Израил.

52 Той вършѝ зло пред Господа, като ходи в пътя на баща си и в пътя на майка

sétimo ano de Josafá, rei de Judá; e reinou dois anos sobre Israel.
[53] Fez o que era mau perante o SENHOR; porque andou nos caminhos de seu pai, como também nos caminhos de sua mãe e nos caminhos de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.
[54] Ele serviu a Baal, e o adorou, e provocou à ira ao SENHOR, Deus de Israel, segundo tudo quanto fizera seu pai.

си, и в пътя на Еровоам, Наватовия син, който подтикна Израил да греши;

[53] защото служѝ на Ваал и му се поклони, и разгневи Господа, Израелевия Бог, според всичко, което беше вършил баща му.

O segundo livro dos Reis	4 Царе
2 Reis 1	**4 Царе 1**
Acazias e o profeta Elias	**Пророк Илия и израилският цар Охозия**
1 Depois da morte de Acabe, revoltou-se Moabe contra Israel.	1 След смъртта на Ахаав Моав въстана против Израил.
2 E caiu Acazias pelas grades de um quarto alto, em Samaria, e adoeceu; enviou mensageiros e disse-lhes: Ide e consultai a Baal-Zebube, deus de Ecrom, se sararei desta doença.	2 Охозия падна през решетката на своята горна стая, която беше в Самария, и се разболя; и прати хора, на които каза: Идете, допитайте се до акаронския бог Ваал-Зевув дали ще оздравея от тази болест.
3 Mas o Anjo do SENHOR disse a Elias, o tesbita: Dispõe-te, e sobe para te encontrares com os mensageiros do rei de Samaria, e dize-lhes: Porventura, não há Deus em Israel, para irdes consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom?	3 Но ангел Господен нареди на тесвиеца Илия: Стани, иди да посрещнеш пратениците на самарийския цар и им кажи: Няма ли Бог в Израил, че отивате да се допитвате до акаронския бог Ваал-Зевув?
4 Por isso, assim diz o SENHOR: Da cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás. Então, Elias partiu.	4 Сега така казва Господ: Няма да станеш от леглото, на което си легнал, а непременно ще умреш. Тогава Илия си отиде.
5 E os mensageiros voltaram para o rei, e este lhes perguntou: Que há, por que voltastes?	5 След като пратениците се върнаха при Охозия, той ги попита: Защо се върнахте?
6 Eles responderam: Um homem nos subiu ao encontro e nos disse: Ide, voltai para o rei que vos mandou e dizei-lhe: Assim diz o SENHOR: Porventura, não há Deus em Israel, para que mandes consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom? Portanto, da cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás.	6 Те му отговориха: Един човек излезе да ни посрещне и ни каза: Идете, върнете се при царя, който ви е пратил, и му кажете: Така казва Господ: Няма ли Бог в Израил, че пращаш да се допитват до акаронския бог Ваал-Зевув? И така, няма да станеш от леглото, на което си легнал, а непременно ще умреш.
7 Ele lhes perguntou: Qual era a aparência do homem que vos veio ao encontro e vos falou tais palavras?	7 Царят ги попита: Как изглеждаше човекът, който излезе да ви посрещне и ви каза тези думи?

[8] Eles lhe responderam: Era homem vestido de pêlos, com os lombos cingidos de um cinto de couro. Então, disse ele: É Elias, o tesbita.

Elias e os três capitães

[9] Então, lhe enviou o rei um capitão de cinqüenta, com seus cinqüenta soldados, que subiram ao profeta, pois este estava assentado no cimo do monte; disse-lhe o capitão: Homem de Deus, o rei diz: Desce.

[10] Elias, porém, respondeu ao capitão de cinqüenta: Se eu sou homem de Deus, desça fogo do céu e te consuma a ti e aos teus cinqüenta. Então, fogo desceu do céu e o consumiu a ele e aos seus cinqüenta.

[11] Tornou o rei a enviar-lhe outro capitão de cinqüenta, com os seus cinqüenta; este lhe falou e disse: Homem de Deus, assim diz o rei: Desce depressa.

[12] Respondeu Elias e disse-lhe: Se eu sou homem de Deus, desça fogo do céu e te consuma a ti e aos teus cinqüenta. Então, fogo de Deus desceu do céu e o consumiu a ele e aos seus cinqüenta.

[13] Tornou o rei a enviar terceira vez um capitão de cinqüenta, com os seus cinqüenta; então, subiu o capitão de cinqüenta. Indo ele, pôs-se de joelhos diante de Elias, e suplicou-lhe, e disse-lhe: Homem de Deus, seja, peço-te, preciosa aos teus olhos a minha vida e a vida destes cinqüenta, teus servos;

[8] И те му отговориха: Беше човек, облечен в кожух и препасан около кръста с кожен пояс. А той каза: Това е тесвиецът Илия.

[9] Тогава царят прати при него един петдесетник с петдесетте му войници.Той се изкачи при Илия, който седеше на върха на хълма, и му каза: Божий човече, царят казва: Слез.

[10] А Илия отговори на петдесетника: Ако аз съм Божий човек, нека слезе огън от небето и нека изгори теб и петдесетте ти войници. Тогава слезе огън от небето и изгори него и петдесетте му войници.

[11] Царят пак прати при него друг петдесетник с петдесетте му войници. И той проговори: Божий човече, така казва царят: Слез скоро.

[12] А Илия им отговори: Ако съм аз Божий човек, нека слезе огън от небето и нека изгори теб и петдесетте войници. И Божият огън слезе от небето и изгори него и петдесетте му войници.

[13] Царят пак прати трети петдесетник с петдесетте му войници. А третият петдесетник, като се изкачи, дойде и коленичи пред Илия, и го помоли: Божий човече, моля ти се, нека бъде скъпоценен пред очите ти животът ми и животът на тези петдесет твои слуги.

[14] pois fogo desceu do céu e consumiu aqueles dois primeiros capitães de cinqüenta, com os seus cinqüenta; porém, agora, seja preciosa aos teus olhos a minha vida.

[15] Então, o Anjo do SENHOR disse a Elias: Desce com este, não temas. Levantou-se e desceu com ele ao rei.

[16] E disse a este: Assim diz o SENHOR: Por que enviaste mensageiros a consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom? Será, acaso, por não haver Deus em Israel, cuja palavra se consultasse? Portanto, desta cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás.

A morte de Acazias

[17] Assim, pois, morreu, segundo a palavra do SENHOR, que Elias falara; e Jorão, seu irmão, começou a reinar no seu lugar, no ano segundo de Jeorão, filho de Josafá, rei de Judá, porquanto Acazias não tinha filhos.

[18] Quanto aos mais atos de Acazias e ao que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

2 Reis 2

Eliseu é sucessor de Elias

[1] Quando estava o SENHOR para tomar Elias ao céu por um redemoinho, Elias partiu de Gilgal em companhia de Eliseu.

[2] Disse Elias a Eliseu: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou a Betel. Respondeu Eliseu: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, desceram a Betel.

[14] Ето, огън слезе от небето и изгори първите двама петдесетника с петдесетте им войници; а сега нека моят живот бъде скъпоценен пред очите ти.

[15] Тогава ангел Господен каза на Илия: Слез с него; не бой се от него. И така, Илия стана и слезе с него при царя.

[16] И му каза: Така казва Господ: Понеже си пратил хора да се допитват до акаронския бог Ваал-Зевув, като че няма Бог в Израил, за да се допитваш до Неговото слово, затова няма да станеш от леглото, на което си легнал, а непременно ще умреш.

[17] И така, царят умря според Господнетослово, което Илия беше говорил. И вместо него се възцари Йорам във втората година на Юдейския цар Йорам, Йосафатовия син; понеже Охозиянямаше син.

[18] А останалите дела, които Охозия извърши, са записани в Книгата на летописите на Израилевите царе.

4 Царе 2

Възнасяне на Илия на небето

[1] По времето, когато Господ щеше да възнесе Илия на небето с вихрушка, той тръгна с Елисей от Галгал.

[2] Илия каза на Елисей: Остани тук, моля, защото Господ ме прати до Ветил. А Елисей отвърна: Заклевам се в живота на Господа и в живота на душата ти, че няма да те оставя. И така, слязоха във Ветил.

[3] Então, os discípulos dos profetas que estavam em Betel saíram ao encontro de Eliseu e lhe disseram: Sabes que o SENHOR, hoje, tomará o teu senhor, elevando-o por sobre a tua cabeça? Respondeu ele: Também eu o sei; calai-vos.

[3] И пророческите ученици, които бяха във Ветил, излязоха при Елисей и го попитаха: Знаеш ли, че днес Господ ще ти вземе господаря, който е бил над теб ? А той отговори: Да, зная това, мълчете.

[4] Disse Elias a Eliseu: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou a Jericó. Porém ele disse: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, foram a Jericó.

[4] Тогава Илия му каза: Елисей, остани тук, моля, защото Господ ме прати в Йерихон. А Елисей отвърна: Заклевам се в живота на Господа и в живота на душата ти, че няма да те оставя. Така дойдоха в Йерихон.

[5] Então, os discípulos dos profetas que estavam em Jericó se chegaram a Eliseu e lhe disseram: Sabes que o SENHOR, hoje, tomará o teu senhor, elevando-o por sobre a tua cabeça? Respondeu ele: Também eu o sei; calai-vos.

[5] И пророческите ученици, които бяха в Йерихон, дойдоха при Елисей и го попитаха: Знаеш ли, че днес Господ ще ти вземе господаря, който е бил над теб? А той отговори: Да, зная това, мълчете.

[6] Disse-lhe, pois, Elias: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou ao Jordão. Mas ele disse: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, ambos foram juntos.

[6] Тогава Илия му каза: Остани тук, моля, защото Господ ме прати до Йордан. А Елисей отговори: Заклевам се в живота на Господа и в живота на душата ти, че няма да те оставя. И така, отидоха и двамата.

[7] Foram cinqüenta homens dos discípulos dos profetas e pararam a certa distância deles; eles ambos pararam junto ao Jordão.

[7] Петдесет мъже от пророческите ученици отидоха и застанаха насреща им отдалеч. А те двамата застанаха при Йордан.

[8] Então, Elias tomou o seu manto, enrolou-o e feriu as águas, as quais se dividiram para os dois lados; e passaram ambos em seco.

[8] И като взе кожуха си и го сгъна, Илия удари водата; и тя се раздели на едната и на другата страна, така че двамата преминаха по сухо.

Elias é elevado ao céu

[9] Havendo eles passado, Elias disse a Eliseu: Pede-me o que queres que eu te

[9] След като преминаха, Илия каза на Елисей: Поискай какво да направя за

faça, antes que seja tomado de ti. Disse Eliseu: Peço-te que me toque por herança porção dobrada do teu espírito.

10 Tornou-lhe Elias: Dura coisa pediste. Todavia, se me vires quando for tomado de ti, assim se te fará; porém, se não me vires, não se fará.

11 Indo eles andando e falando, eis que um carro de fogo, com cavalos de fogo, os separou um do outro; e Elias subiu ao céu num redemoinho.

12 O que vendo Eliseu, clamou: Meu pai, meu pai, carros de Israel e seus cavaleiros! E nunca mais o viu; e, tomando as suas vestes, rasgou-as em duas partes.

13 Então, levantou o manto que Elias lhe deixara cair e, voltando-se, pôs-se à borda do Jordão.

14 Tomou o manto que Elias lhe deixara cair, feriu as águas e disse: Onde está o SENHOR, Deus de Elias? Quando feriu ele as águas, elas se dividiram para um e outro lado, e Eliseu passou.

Os discípulos dos profetas procuram Elias

15 Vendo-o, pois, os discípulos dos profetas que estavam defronte, em Jericó, disseram: O espírito de Elias repousa sobre Eliseu. Vieram-lhe ao encontro e se prostraram diante dele em terra.

16 E lhe disseram: Eis que entre os teus servos há cinqüenta homens valentes; ora, deixa-os ir em procura do teu senhor; pode ser que o Espírito do SENHOR o tenha

тебе, преди да бъда отнет от теб. Елисей отвърна: Моля, нека бъде в мене двоен дял от духа ти.

10 А Илия каза: Трудно нещо поиска ти; ноако ме видиш, когато ме отнемат от тебе, ще ти бъде даден; но ако не, няма да бъде.

11 И докато те още ходеха и разговаряха, ето, появи се огнена колесница и огнени коне, които ги разделиха един от друг; и Илия възлезе с вихрушка на небето.

12 А Елисей, като гледаше, извика: Татко мой, татко мой, колесницата Израилева и негова конница! И не го видя вече. Елисей хвана дрехите си и ги разкъса на две.

Начало на служението на пророк Елисей

13 И като вдигна кожуха на Илия, който падна от него, се върна и застана на брега на Йордан.

14 Той взе кожуха, който падна от Илия, удари водата и каза: Къде е Господ, Илиевият Бог? И като удари и той водата, тя се раздели и Елисей премина.

15 А пророческите ученици, които бяха в Йерихон, като го видяха отсреща, казаха: Илиевият дух остава на Елисей. И дойдоха да го посрещнат и му се поклониха до земята.

16 Тогава му казаха: Ето сега между слугите ти има петдесет силни мъже; нека отидат, молим, да потърсят господаря ти, да не би да го е

levado e lançado nalgum dos montes ou nalgum dos vales. Porém ele respondeu: Não os envieis.

вдигнал Господният Дух и да го е хвърлил на някой хълм или в някоя долина. А Елисей отговори: Не отивайте.

[17] Mas eles apertaram com ele, até que, constrangido, lhes disse: Enviai. E enviaram cinqüenta homens, que o procuraram três dias, porém não o acharam.

[17] Но като настояваха пред него толкова, че се засрами, каза: Отидете. И така, отидоха петдесет мъже, които търсиха три дни, но не го намериха.

[18] Então, voltaram para ele, pois permanecera em Jericó; e ele lhes disse: Não vos disse que não fôsseis?

[18] Когато се върнаха при него (защото той беше останал в Йерихон), им каза: Не ви ли казах: Не отивайте?

Eliseu torna saudáveis as águas de Jericó

[19] Os homens da cidade disseram a Eliseu: Eis que é bem situada esta cidade, como vê o meu senhor, porém as águas são más, e a terra é estéril.

[19] Тогава гражданите казаха на Елисей: Виж, молим ти се, местоположението на този град е добро, както вижда господарят ни; но водата е лоша, а земята е безплодна.

[20] Ele disse: Trazei-me um prato novo e ponde nele sal. E lho trouxeram.

[20] А той отговори: Донесете ми ново блюдо и сложете в него сол. И му донесоха.

[21] Então, saiu ele ao manancial das águas e deitou sal nele; e disse: Assim diz o SENHOR: Tornei saudáveis estas águas; já não procederá daí morte nem esterilidade.

[21] Тогава Елисей слезе при извора на водата и хвърли солта в него, като каза: Така казва Господ: Изцерих тази вода; няма да има вече от нея нито смърт, нито безплодие.

[22] Ficaram, pois, saudáveis aquelas águas, até ao dia de hoje, segundo a palavra que Eliseu tinha dito.

[22] Така водата беше изцерена, каквато е и до днес, според словото, което Елисей изговори.

Rapazinhos zombam de Eliseu

[23] Então, subiu dali a Betel; e, indo ele pelo caminho, uns rapazinhos saíram da cidade, e zombavam dele, e diziam-lhe: Sobe, calvo! Sobe, calvo!

[23] Оттам той отиде във Ветил. А докато вървеше по пътя, от града излязоха малки деца и му се присмиваха, като му казваха: Върви, плешивецо! Върви, плешивецо!

[24] Virando-se ele para trás, viu-os e os amaldiçoou em nome do SENHOR; então, duas ursas saíram do bosque e despedaçaram quarenta e dois deles.

[25] Dali, foi ele para o monte Carmelo, de onde voltou para Samaria.

2 Reis 3

O reinado de Jorão sobre Israel

[1] Jorão, filho de Acabe, começou a reinar sobre Israel, em Samaria, no décimo oitavo ano de Josafá, rei de Judá; e reinou doze anos.

[2] Fez o que era mau perante o SENHOR; porém não como seu pai, nem como sua mãe; porque tirou a coluna de Baal, que seu pai fizera.

[3] Contudo, aderiu aos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fizera pecar a Israel; não se apartou deles.

Eliseu prediz a vitória sobre Moabe

[4] Então, Mesa, rei dos moabitas, era criador de gado e pagava o seu tributo ao rei de Israel com cem mil cordeiros e a lã de cem mil carneiros.

[5] Tendo, porém, morrido Acabe, revoltou-se o rei de Moabe contra o rei de Israel.

[6] Por isso, Jorão, ao mesmo tempo, saiu de Samaria e fez revista de todo o Israel.

[7] Mandou dizer a Josafá, rei de Judá: O rei de Moabe se revoltou contra mim; irás tu comigo à guerra contra Moabe? Respondeu ele: Subirei; serei como tu és, o meu povo, como o teu povo, os meus cavalos, como os teus cavalos.

[24] А той, като се озърна назад и ги видя, прокле ги в Господнето име. И от дъбравата излязоха две мечки и разкъсаха от тях четиридесет и две деца.

[25] Оттам Елисей отиде на планината Кармил, откъдето се върна в Самария.

4 Царе 3

Царуване на Йорам в Израил – поход срещу Моав

[1] А в осемнадесетата година на Юдейския цар Йосафат Йорам, Ахаавовият син, се възцари над Израил в Самария; и царувà дванадесет години.

[2] Той вършѝ зло пред Господа, но не както баща му и майка му, защото вдигна Вааловия кумир, който беше направил баща му.

[3] Обаче беше привързан към греховете на Еровоам, Наватовия син, който подтикна Израил да греши; не се отказа от тях.

[4] А моавският цар Миса имаше стада и даваше като данък на Израилевия цар вълната от сто хиляди агнета и сто хиляди овни.

[5] Но когато Ахаав умря, моавският цар въстана срещу Израилевия цар.

[6] Затова цар Йорам излезе тогава от Самария и събра целия Израил.

[7] И като отиваше, той прати до Юдейския цар Йосафат да кажат: Моавският цар въстана против мене; ще дойдеш ли с мене на бой против Моав? А Йосафат отговори: Ще дойда; аз съм,

както си ти, моят народ – както твоят народ, моите коне – както твоите коне.

8 Então, perguntou Jorão: Por que caminho subiremos? Respondeu ele: Pelo caminho do deserto de Edom.

8 Попита още: През кой път да минем? А той отговори: През пътя за Едомската пустиня.

9 Partiram o rei de Israel, o rei de Judá e o rei de Edom; após sete dias de marcha, não havia água para o exército e para o gado que os seguiam.

9 И така, Израилевият цар и Юдейският цар, и едомският цар отидоха и направиха седемдневна обиколка; но нямаше вода за войската и за животните, които бяха с тях.

10 Então, disse o rei de Israel: Ai! O SENHOR chamou a estes três reis para os entregar nas mãos de Moabe.

10 Тогава Израилевият цар каза: Уви! Наистина Господ свика тези трима царе, за да ги предаде в ръката на Моав!

11 Perguntou, porém, Josafá: Não há, aqui, algum profeta do SENHOR, para que consultemos o SENHOR por ele? Respondeu um dos servos do rei de Israel: Aqui está Eliseu, filho de Safate, que deitava água sobre as mãos de Elias.

11 А Йосафат попита: Няма ли тук Господен пророк, за да се допитаме до Господа чрез него? И един от слугите на Израилевия цар му отговори: Тук е Елисей, Сафатовият син, който поливаше вода на Илиевите ръце.

12 Disse Josafá: Está com ele a palavra do SENHOR. Então, o rei de Israel, Josafá e o rei de Edom desceram a ter com ele.

12 Тогава Йосафат каза: Господнетослово е в него. И така, Израилевият цар, Йосафат и едомският цар слязоха при Елисей.

13 Mas Eliseu disse ao rei de Israel: Que tenho eu contigo? Vai aos profetas de teu pai e aos profetas de tua mãe. Porém o rei de Israel lhe disse: Não, porque o SENHOR é quem chamou estes três reis para os entregar nas mãos de Moabe.

13 А Елисей запита Израилевия цар: Какво има между мен и теб? Иди при пророците на баща си и на майка си. Израилевият цар му отвърна: Не, защото Господ свика тези трима царе, за да ги предаде в ръката на Моав.

14 Disse Eliseu: Tão certo como vive o SENHOR dos Exércitos, em cuja presença estou, se eu não respeitasse a presença de Josafá, rei de Judá, não te daria atenção, nem te contemplaria.

14 А Елисей каза: Заклевам се в живота на Господа на Силите, на Когото служа, че наистина, ако не почитах присъствието на Юдейския цар

Йосафат, не бих погледнал към тебе, нито бих те видял.

[15] Ora, pois, trazei-me um tangedor. Quando o tangedor tocava, veio o poder de Deus sobre Eliseu.

[15] А сега ми доведете един музикант. Докато музикантът свиреше, Господнятаръка дойде върху Елисей.

[16] Este disse: Assim diz o SENHOR: Fazei, neste vale, covas e covas.

[16] И той каза: Така говори Господ: Направи цялата тази долина на трапове;

[17] Porque assim diz o SENHOR: Não sentireis vento, nem vereis chuva; todavia, este vale se encherá de tanta água, que bebereis vós, e o vosso gado, e os vossos animais.

[17] защото така казва Господ: Без да видите вятър и дъжд, пак тази долина ще се напълни с вода; и ще пиете вие, добитъкът ви и животните ви.

[18] Isto é ainda pouco aos olhos do SENHOR; de maneira que também entregará Moabe nas vossas mãos.

[18] Но това е малко нещо пред очите на Господа. Той освен това ще предаде и Моав в ръката ви;

[19] Ferireis todas as cidades fortificadas e todas as cidades principais, e todas as boas árvores cortareis, e tapareis todas as fontes de água, e danificareis com pedras todos os bons campos.

[19] и ще победите всеки укрепен град и всеки отбран град, ще повалите всяко добро дърво, ще запушите всички водни извори и ще засипете с камъни всяка добра земя.

[20] Pela manhã, ao apresentar-se a oferta de manjares, eis que vinham as águas pelo caminho de Edom; e a terra se encheu de água.

[20] На сутринта, когато се принасяше приносът, ето, дойдоха води от едомския път и земята се напълни с вода.

A derrota de Moabe

[21] Ouvindo, pois, todos os moabitas que os reis tinham subido para pelejar contra eles, todos os que cingiam cinto, desde o mais novo até ao mais velho, foram convocados e postos nas fronteiras.

[21] А като чуха всички моавци, че царете са дошли да се бият с тях, се събраха всички, които можеха да държат меч и нагоре, и застанаха на границата.

[22] Levantando-se de madrugada, em saindo o sol sobre as águas, viram os moabitas defronte deles as águas vermelhas como sangue.

[22] След като станаха на сутринта и слънцето изгря върху водите, моавците видяха водите отсреща червени като кръв и казаха:

[23] E disseram: Isto é sangue; certamente, os reis se destruíram e se mataram um ao outro! Agora, pois, à presa, ó Moabe!
[24] Porém, chegando eles ao arraial de Israel, os israelitas se levantaram e feriram aos moabitas, os quais fugiram diante deles; entraram os israelitas na terra e também aí feriram aos moabitas.

[25] Arrasaram as cidades, e cada um lançou a sua pedra em todos os bons campos, e os entulharam, e taparam todas as fontes de águas, e cortaram todas as boas árvores, até que só Quir-Haresete ficou com seus muros; mas os que atiravam com fundas a cercaram e a feriram.

[26] Vendo o rei de Moabe que a peleja prevalecia contra ele, tomou consigo setecentos homens que arrancavam espada, para romperem contra o rei de Edom, porém não puderam.

[27] Então, tomou a seu filho primogênito, que havia de reinar em seu lugar, e o ofereceu em holocausto sobre o muro; pelo que houve grande ira contra Israel; por isso, se retiraram dali e voltaram para a sua própria terra.

2 Reis 4

Eliseu aumenta o azeite da viúva

[1] Certa mulher, das mulheres dos discípulos dos profetas, clamou a Eliseu, dizendo: Meu marido, teu servo, morreu; e tu sabes que ele temia ao SENHOR. É

[23] Това е кръв; непременно царете са се били помежду си и са се поразили един друг; и така, сега към плячката, Моаве!
[24] А когато дойдоха в Израилевия стан, израилтяните станаха и поразиха моавците, така че онези побегнаха пред тях; и като поразяваха моавците, влязоха в земята им.
[25] Израилтяните събориха градовете и на всяка добра площ земя хвърлиха всеки камъка си и я напълниха, запушиха всички водни извори и отсякоха всяко добро дърво; само на Кир-арасет оставиха камъните му, но бойците с прашка го заобиколиха и го поразиха.
[26] Моавският цар, когато видя, че губи сражението, събра около себе сиседемстотин мечоносци, за да пробият път до едомския цар; но не можаха.
[27] Тогава той взе първородния си син, който щеше да се възцари вместо него, и го принесе в жертва всеизгаряне на стената. Затова настана голямо възмущение сред израилтяните; и те се оттеглиха от него и се върнаха в земята си.

4 Царе 4

Пророк Елисей и чудото с маслото на вдовицата

[1] А една от жените на пророческите ученици извика към Елисей: Слугата ти, мъжът ми, умря. Ти знаеш, че той се боеше от Господа; а заемодавецът

chegado o credor para levar os meus dois filhos para lhe serem escravos.

дойде да вземе за себе си двамата ми сина за роби.

2 Eliseu lhe perguntou: Que te hei de fazer? Dize-me que é o que tens em casa. Ela respondeu: Tua serva não tem nada em casa, senão uma botija de azeite.

2 Елисей я попита: Какво да направя за тебе? Кажи ми какво имаш вкъщи? А тя отговори: Слугинята ти няма нищо вкъщи освен един съд с дървено масло.

3 Então, disse ele: Vai, pede emprestadas vasilhas a todos os teus vizinhos; vasilhas vazias, não poucas.

3 Елисей каза: Иди, вземи на заем от всичките си съседи много празни съдове.

4 Então, entra, e fecha a porta sobre ti e sobre teus filhos, e deita o teu azeite em todas aquelas vasilhas; põe à parte a que estiver cheia.

4 После влез, затвори вратата зад себе си и синовете си и наливай от маслото във всички тези съдове; пълните слагай настрана.

5 Partiu, pois, dele e fechou a porta sobre si e sobre seus filhos; estes lhe chegavam as vasilhas, e ela as enchia.

5 И така, тя си отиде от него и затвори вратата зад себе си и синовете си; и те донасяха съдовете при нея, а тя наливаше.

6 Cheias as vasilhas, disse ela a um dos filhos: Chega-me, aqui, mais uma vasilha. Mas ele respondeu: Não há mais vasilha nenhuma. E o azeite parou.

6 След като съдовете се напълниха, жената каза на един от синовете си: Донеси ми още един съд. А той ѝ отговори: Няма друг съд. И маслото престана.

7 Então, foi ela e fez saber ao homem de Deus; ele disse: Vai, vende o azeite e paga a tua dívida; e, tu e teus filhos, vivei do resto.

7 Тогава тя дойде и извести на Божия човек. А той ѝ каза: Иди, продай маслото и плати дълга си, и живей с останалото, ти и синовете ти.

Eliseu e a sunamita

Елисей възкресява сина на сунамката

8 Certo dia, passou Eliseu por Suném, onde se achava uma mulher rica, a qual o constrangeu a comer pão. Daí, todas as vezes que passava por lá, entrava para comer.

8 Един ден Елисей замина в Сунам, където имаше една богата жена; и тя го задържа да яде хляб. И колкото пъти минаваше, се отбиваше там, за да яде хляб.

9 Ela disse a seu marido: Vejo que este que passa sempre por nós é santo homem de Deus.

9 После жената каза на мъжа си: Ето сега, знам, че този, който постоянно наминава у нас, е свят Божий човек.

[10] Façamos-lhe, pois, em cima, um pequeno quarto, obra de pedreiro, e ponhamos-lhe nele uma cama, uma mesa, uma cadeira e um candeeiro; quando ele vier à nossa casa, retirar-se-á para ali.

[11] Um dia, vindo ele para ali, retirou-se para o quarto e se deitou.

[12] Então, disse ao seu moço Geazi: Chama esta sunamita. Chamando-a ele, ela se pôs diante do profeta.

[13] Este dissera ao seu moço: Dize-lhe: Eis que tu nos tens tratado com muita abnegação; que se há de fazer por ti? Haverá alguma coisa de que se fale a teu favor ao rei ou ao comandante do exército? Ela respondeu: Habito no meio do meu povo.

[14] Então, disse o profeta: Que se há de fazer por ela? Geazi respondeu: Ora, ela não tem filho, e seu marido é velho.

[15] Disse Eliseu: Chama-a. Chamando-a ele, ela se pôs à porta.

[16] Disse-lhe o profeta: Por este tempo, daqui a um ano, abraçarás um filho. Ela disse: Não, meu senhor, homem de Deus, não mintas à tua serva.

[17] Concebeu a mulher e deu à luz um filho, no tempo determinado, quando fez um ano, segundo Eliseu lhe dissera.

[18] Tendo crescido o menino, saiu, certo dia, a ter com seu pai, que estava com os segadores.

[19] Disse a seu pai: Ai! A minha cabeça! Então, o pai disse ao seu moço: Leva-o a sua mãe.

[10] Да направим, моля те, една малка стаичка над стената и да сложим в нея за него легло, маса, стол и светилник, за да се отбива там, когато идва при нас.

[11] И един ден, когато Елисей дойде там, отби се в стаичката и лежеше в нея,

[12] каза на слугата си Гиезий: Повикай тази сунамка. И той я повика и тя застана пред него.

[13] Елисей нареди на Гиезий: Кажи ѝ сега: Ето, ти си положила всички тези грижи за нас; какво да направим за тебе? Желаеш ли да говорим за тебе на царя или на военачалника? А тя отговори: Не, аз живея между своя народ.

[14] Тогава Елисей попита: И така, какво да направим за нея? А Гиезий отговори: Тя няма син, а мъжът ѝ е стар.

[15] Пророкът каза: Повикай я. И когато я повика, тя застана пред вратата.

[16] Елисей ѝ каза: Догодина по това време ще имаш син в обятията си. А тя отговори: Не, господарю мой, Божий човече, не лъжи слугинята си.

[17] Но жената зачена и роди син на другата година по същото време, както ѝ каза Елисей.

[18] И когато детето порасна, излезе един ден при баща си и жътварите.

[19] То каза на баща си: Главата ми! Главата ми! А бащата нареди на един отмомците: Занеси го при майка му.

[20] Ele o tomou e o levou a sua mãe, sobre cujos joelhos ficou sentado até ao meio-dia, e morreu.

[21] Subiu ela e o deitou sobre a cama do homem de Deus; fechou a porta e saiu.

[22] Chamou a seu marido e lhe disse: Manda-me um dos moços e uma das jumentas, para que eu corra ao homem de Deus e volte.

[23] Perguntou ele: Por que vais a ele hoje? Não é dia de Festa da Lua Nova nem sábado. Ela disse: Não faz mal.

[24] Então, fez ela albardar a jumenta e disse ao moço: Guia e anda, não te detenhas no caminhar, senão quando eu to disser.

[25] Partiu ela, pois, e foi ter com o homem de Deus, ao monte Carmelo. Vendo-a de longe o homem de Deus, disse a Geazi, seu moço: Eis aí a sunamita;

[26] corre ao seu encontro e dize-lhe: Vai tudo bem contigo, com teu marido, com o menino? Ela respondeu: Tudo bem.

[27] Chegando ela, pois, ao homem de Deus, ao monte, abraçou-lhe os pés. Então, se chegou Geazi para arrancá-la; mas o homem de Deus lhe disse: Deixa-a, porque a sua alma está em amargura, e o SENHOR mo encobriu e não mo manifestou.

[28] Disse ela: Pedi eu a meu senhor algum filho? Não disse eu: Não me enganes?

[20] Той го взе и го занесе при майка му; детето седя на коленете ѝ до пладне и тогава умря.

[21] А тя се качи и го положи на леглото на Божия човек, и като затвори вратата след него, излезе.

[22] Тогава повика мъжа си и каза: Изпрати, моля, един от момците и една от ослиците, за да побързам да отида при Божия човек и да се върна.

[23] А той отвърна: Защо отиваш при него днес? Не е нито нов месец, нито събота. А тя каза: Бъди спокоен.

[24] Тогава оседла ослицата и каза на слугата си: Карай и бързай; не забавяй карането заради мен, освен ако ти заповядам.

[25] И така, жената отиде при Божия човек на планината Кармил. А Божият човек, като я видя отдалеч, каза на слугата си Гиезий: Ето там сунамката!

[26] Сега тичай да я посрещнеш и ѝ кажи: Добре ли си? Добре ли е мъжът ти? Добре ли е детето? А тя отговори: Добре.

[27] А когато дойде при Божия човек на планината, тя се хвана за краката му; а Гиезий се приближи, за да я отблъсне. Но Божият човек каза: Остави я, защото душата ѝ е преогорчена, а Господ е скрил причината от мен и не ми я е явил.

[28] Тя попита: Искала ли съм син от господаря си? Не казах ли: Не ме лъжи?

[29] Disse o profeta a Geazi: Cinge os lombos, toma o meu bordão contigo e vai. Se encontrares alguém, não o saúdes, e, se alguém te saudar, não lhe respondas; põe o meu bordão sobre o rosto do menino.

[29] Тогава Елисей каза на Гиезий: Препаши кръста си, вземи тоягата ми в ръка и иди. Ако срещнеш човек, да не го поздравиш, ако те поздрави някой, да не му отговориш; и положи тоягата ми върху лицето на детето.

[30] Porém disse a mãe do menino: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. Então, ele se levantou e a seguiu.

[30] А майката на детето каза: Заклевам се в живота на Господа и в живота на душата ти, че няма да те оставя. И така, той стана и отиде след нея.

[31] Geazi passou adiante deles e pôs o bordão sobre o rosto do menino; porém não houve nele voz nem sinal de vida; então, voltou a encontrar-se com Eliseu, e lhe deu aviso, e disse: O menino não despertou.

[31] А Гиезий мина пред тях и положи тоягата върху лицето на детето; но тонямаше нито глас, нито слух. Затова слугата се върна да посрещне Елисей и му извести: Детето не се събуди.

[32] Tendo o profeta chegado à casa, eis que o menino estava morto sobre a cama.

[32] И когато Елисей влезе в къщата, детето лежеше умряло, положено на леглото му.

[33] Então, entrou, fechou a porta sobre eles ambos e orou ao SENHOR.

[33] Пророкът влезе, затвори вратата зад тях двамата и се помоли на Господа.

[34] Subiu à cama, deitou-se sobre o menino e, pondo a sua boca sobre a boca dele, os seus olhos sobre os olhos dele e as suas mãos sobre as mãos dele, se estendeu sobre ele; e a carne do menino aqueceu.

[34] Тогава той се качи и легна върху детето, и като сложи устата си върху неговите уста, очите си върху неговите очи и ръцете си върху неговите ръце, се простря върху него; и тялото на детето се стопли.

[35] Então, se levantou, e andou no quarto uma vez de lá para cá, e tornou a subir, e se estendeu sobre o menino; este espirrou sete vezes e abriu os olhos.

[35] После Елисей се оттегли и ходеше насам-натам из къщата. След това паксе качи и се простря върху него; тогава детето кихна седем пъти и отвори очите си.

[36] Então, chamou a Geazi e disse: Chama a sunamita. Ele a chamou, e,

[36] Елисей извика Гиезий и каза: Повикай сунамката. И той я повика.

apresentando-se ela ao profeta, este lhe disse: Toma o teu filho.

37 Ela entrou, lançou-se aos pés dele e prostrou-se em terra; tomou o seu filho e saiu.

A morte que havia na panela é tirada

38 Voltou Eliseu para Gilgal. Havia fome naquela terra, e, estando os discípulos dos profetas assentados diante dele, disse ao seu moço: Põe a panela grande ao lume e faze um cozinhado para os discípulos dos profetas.

39 Então, saiu um ao campo a apanhar ervas e achou uma trepadeira silvestre; e, colhendo dela, encheu a sua capa de colocíntidas; voltou e cortou-as em pedaços, pondo-os na panela, visto que não as conheciam.

40 Depois, deram de comer aos homens. Enquanto comiam do cozinhado, exclamaram: Morte na panela, ó homem de Deus! E não puderam comer.

41 Porém ele disse: Trazei farinha. Ele a deitou na panela e disse: Tira de comer para o povo. E já não havia mal nenhum na panela.

Vinte pães satisfazem a cem homens

42 Veio um homem de Baal-Salisa e trouxe ao homem de Deus pães das primícias, vinte pães de cevada, e espigas verdes no seu alforje. Disse Eliseu: Dá ao povo para que coma.

43 Porém seu servo lhe disse: Como hei de eu pôr isto diante de cem homens? Ele

Когато женатавлезе при Елисей, той ѝ каза: Вземи сина си.

37 И тя падна в краката му и се поклони до земята, вдигна сина си и излезе.

Елисей извършва още две чудеса

38 Елисей пак дойде в Галгал, когато имаше глад в земята. Пред него седяха пророческите ученици и го слушаха, а тойказа на слугата си: Сложи голември котел и свари вариво за пророческите ученици.

39 Затова един от тях излезе на полето, за да набере зеленище, и като намери диво растение, набра от него диви тиквички и напълни дрехата си. После се върна и ги наряза в котела с вариво, понеже не знаеше, че са отровни.

40 После сипаха на хората да ядат, а като ядоха от варивото, извикаха: Божий човече, смърт има в котела! И не можеха да ядат повече от него.

41 А пророкът нареди: Тогава донесете брашно. И като го хвърли в котела, каза: Сипи на народа да яде. И в котела нямаше нищо отровно.

42 В това време един човек от Ваалсалиса дойде и донесе на Божия човек хляб от първите плодове, двадесет ечемичени хляба и пресни класове жито, небелени. Божият човек каза: Дай на народа да яде.

43 А слугата му каза: Какво! Да сложа ли това пред стотина човека? А той

tornou a dizer: Dá-o ao povo, para que coma; porque assim diz o SENHOR: Comerão, e sobejará.

44 Então, lhos pôs diante; comeram, e ainda sobrou, conforme a palavra do SENHOR.

отговори: Дай на народа да яде, защото така казва Господ: Ще се нахранят и ще остане излишък.

44 Тогава той сложи пред тях и се нахраниха, и остана излишък според Господнето слово.

2 Reis 5

Naamã é curado de lepra

1 Naamã, comandante do exército do rei da Síria, era grande homem diante do seu senhor e de muito conceito, porque por ele o SENHOR dera vitória à Síria; era ele herói da guerra, porém leproso.

2 Saíram tropas da Síria, e da terra de Israel levaram cativa uma menina, que ficou ao serviço da mulher de Naamã.

3 Disse ela à sua senhora: Tomara o meu senhor estivesse diante do profeta que está em Samaria; ele o restauraria da sua lepra.

4 Então, foi Naamã e disse ao seu senhor: Assim e assim falou a jovem que é da terra de Israel.

5 Respondeu o rei da Síria: Vai, anda, e enviarei uma carta ao rei de Israel. Ele partiu e levou consigo dez talentos de prata, seis mil siclos de ouro e dez vestes festivais.

6 Levou também ao rei de Israel a carta, que dizia: Logo, em chegando a ti esta carta, saberás que eu te enviei Naamã, meu servo, para que o cures da sua lepra.

4 Царе 5

Елисей изцелява прокажения Нееман

1 А Нееман, военачалникът на сирийския цар, беше човек велик и почитан пред господаря си, понеже чрез него Господбеше избавил Сирия; при това беше силен и храбър, но беше прокажен.

2 А сирийците бяха излезли на чети и бяха довели от Израилевата земя една девойка пленница, която слугуваше на Неемановата жена.

3 Тя каза на господарката си: Ако господарят ми беше при пророка, който е в Самария, той би го изцелил от проказата му!

4 Тогава Нееман влезе и съобщи на господаря си: Така и така каза девойката, която е от Израилевата земя.

5 Сирийският цар отговори: Стани, иди и ще пратя писмо до Израилевия цар. И така, Нееман отиде, като взе в ръката си десет таланта сребро, шест хиляди жълтици и десет премени дрехи.

6 И донесе писмото на Израилевия цар, в което се казваше: Като пристигне това писмо до тебе, заедно с него пратих до тебе слугата си Нееман, за да го излекуваш от проказата му.

[7] Tendo lido o rei de Israel a carta, rasgou as suas vestes e disse: Acaso, sou Deus com poder de tirar a vida ou dá-la, para que este envie a mim um homem para eu curá-lo de sua lepra? Notai, pois, e vede que procura um pretexto para romper comigo.

[7] А Израилевият цар, като прочете писмото, раздра дрехите си и извика: Бог ли съм аз, за да умъртвявам и да съживявам, че праща до мене да изцеря човека от проказата му? И така, моля, разсъдете и вижте как търси повод заскарване с мен.

[8] Ouvindo, porém, Eliseu, homem de Deus, que o rei de Israel rasgara as suas vestes, mandou dizer ao rei: Por que rasgaste as tuas vestes? Deixa-o vir a mim, e saberá que há profeta em Israel.

[8] А Божият човек Елисей, като чу, че Израилевият цар раздрал дрехите си, прати до царя да кажат: Защо си раздрал дрехите си? Нека дойде сега при мен и ще разбере, че има пророк в Израил.

[9] Veio, pois, Naamã com os seus cavalos e os seus carros e parou à porta da casa de Eliseu.

[9] И Нееман дойде с конете и колесниците си и застана пред вратата на Елисеевата къща.

[10] Então, Eliseu lhe mandou um mensageiro, dizendo: Vai, lava-te sete vezes no Jordão, e a tua carne será restaurada, e ficarás limpo.

[10] Елисей прати до него човек да каже: Иди, окъпи се седем пъти в Йордан; и ще се обнови плътта ти и ще се очистиш.

[11] Naamã, porém, muito se indignou e se foi, dizendo: Pensava eu que ele sairia a ter comigo, pôr-se-ia de pé, invocaria o nome do SENHOR, seu Deus, moveria a mão sobre o lugar da lepra e restauraria o leproso.

[11] А Нееман се разгневи и си отиде, като казваше: Ето, аз мислех, че той непременно ще излезе при мене, ще застане и ще призове името на своя Бог, ще положи ръката си върху мястото и така ще изцери прокажения.

[12] Não são, porventura, Abana e Farfar, rios de Damasco, melhores do que todas as águas de Israel? Não poderia eu lavar-me neles e ficar limpo? E voltou-se e se foi com indignação.

[12] Реките на Дамаск, Аван и Фарфар не струват ли повече от всички води на Израил? Не мога ли да се окъпя в тях и да се очистя? Затова той се обърна и си отиде много разгневен.

[13] Então, se chegaram a ele os seus oficiais e lhe disseram: Meu pai, se te houvesse dito o profeta alguma coisa difícil, acaso,

[13] А слугите му се приближиха и му казаха: Татко наш, ако пророкът ти беше заръчал нещо голямо, не би ли го

não a farias? Quanto mais, já que apenas te disse: Lava-te e ficarás limpo.

[14] Então, desceu e mergulhou no Jordão sete vezes, consoante a palavra do homem de Deus; e a sua carne se tornou como a carne de uma criança, e ficou limpo.

[15] Voltou ao homem de Deus, ele e toda a sua comitiva; veio, pôs-se diante dele e disse: Eis que, agora, reconheço que em toda a terra não há Deus, senão em Israel; agora, pois, te peço aceites um presente do teu servo.

[16] Porém ele disse: Tão certo como vive o SENHOR, em cuja presença estou, não o aceitarei. Instou com ele para que o aceitasse, mas ele recusou.

[17] Disse Naamã: Se não queres, peço-te que ao teu servo seja dado levar uma carga de terra de dois mulos; porque nunca mais oferecerá este teu servo holocausto nem sacrifício a outros deuses, senão ao SENHOR.

[18] Nisto perdoe o SENHOR a teu servo; quando o meu senhor entra na casa de Rimom para ali adorar, e ele se encosta na minha mão, e eu também me tenha de encurvar na casa de Rimom, quando assim me prostrar na casa de Rimom, nisto perdoe o SENHOR a teu servo.

[19] Eliseu lhe disse: Vai em paz.

Geazi é atacado de lepra

Quando Naamã se tinha afastado certa distância,

извършил? И така, колко повече, като ти казва: Окъпи се и се очисти!

[14] Тогава Нееман слезе и се потопи седем пъти в Йордан според думите на Божия човек; и плътта му се обнови като на малко дете и се очисти.

[15] Тогава той се върна при Божия човек с цялата си дружина. Дойде, застана пред него и каза: Ето, сега узнах, че няма Бог в целия свят освен в Израил; затова, моля, приеми сега подарък от слугата си.

[16] А Елисей отговори: Заклевам се вживота на Господа, на Когото слугувам, че не искам да приема. А той го принуждаваше да приеме, но пророкътотказа.

[17] Тогава Нееман каза: Ако не, то нека се даде, моля, на слугата ти товар за две мулета от тази пръст; защото слугата ти няма вече да принася нито всеизгаряне, нито жертва на други богове освен на Господа.

[18] Господ да прости това на слугата ти, ако, когато господарят ми влиза в светилището на Римон, за да се поклони там, и се подпира на ръката ми, се навеждам и аз в светилището на Римон. Като се навеждам в светилището на Римон, Господ да прости това на слугата ти!

[19] Елисей му каза: Иди си с мир. И така, Нееман се отдалечи на известно разстояние.

[20] Geazi, o moço de Eliseu, homem de Deus, disse consigo: Eis que meu senhor impediu a este siro Naamã que da sua mão se lhe desse alguma coisa do que trazia; porém, tão certo como vive o SENHOR, hei de correr atrás dele e receberei dele alguma coisa.

[21] Então, foi Geazi em alcance de Naamã; Naamã, vendo que corria atrás dele, saltou do carro a encontrá-lo e perguntou: Vai tudo bem?

[22] Ele respondeu: Tudo vai bem; meu senhor me mandou dizer: Eis que, agora mesmo, vieram a mim dois jovens, dentre os discípulos dos profetas da região montanhosa de Efraim; dá-lhes, pois, um talento de prata e duas vestes festivais.

[23] Disse Naamã: Sê servido tomar dois talentos. Instou com ele e amarrou dois talentos de prata em dois sacos e duas vestes festivais; pô-los sobre dois dos seus moços, os quais os levaram adiante dele.

[24] Tendo ele chegado ao outeiro, tomou-os das suas mãos e os depositou na casa; e despediu aqueles homens, que se foram.

[25] Ele, porém, entrou e se pôs diante de seu senhor. Perguntou-lhe Eliseu: Donde vens, Geazi? Respondeu ele: Teu servo não foi a parte alguma.

[26] Porém ele lhe disse: Porventura, não fui contigo em espírito quando aquele homem voltou do seu carro, a encontrar-te? Era

[20] Но Гиезий, слугата на Божия човек Елисей, си каза: Ето, господарят ми се посвени и не взе от ръката на този сириец Нееман това, което донесе; но в името на живия Господ аз ще се завтека след него и ще взема нещо от него.

[21] И така, Гиезий се завтече след Нееман. А Нееман, когато видя, че той тича след него, скочи от колесницата да го посрещне и каза: Добре ли сте всички?

[22] Гиезий отвърна: Добре. Господарят ми ме прати да кажа: Ето, тъкмо сега дойдоха при мен от хълмистата земя на Ефрем двама младежи от пророческите ученици; дай им, моля, един талант сребро и дрехи за премяна.

[23] Нееман каза: Благоволи да вземеш два таланта. И като го принуди, върза двата таланта сребро в две чувалчета заедно с две премени дрехи и ги натовари на двама от слугите си, които ги носеха пред него.

[24] Когато стигнаха до хълма, Гиезий ги взе от ръцете им и ги скри в къщата; после отпрати хората и те си отидоха.

[25] Тогава влезе и застана пред господаря си. Елисей му каза: Откъде идваш, Гиезий? А той отговори: Слугата ти не е ходил никъде.

[26] Елисей му каза: Не отиде ли сърцето ми с тебе, когато човекът се върна от колесницата си, за да те посрещне?

isto ocasião para tomares prata e para tomares vestes, olivais e vinhas, ovelhas e bois, servos e servas?

[27] Portanto, a lepra de Naamã se pegará a ti e à tua descendência para sempre. Então, saiu de diante dele leproso, branco como a neve.

2 Reis 6

Eliseu faz flutuar um machado

[1] Disseram os discípulos dos profetas a Eliseu: Eis que o lugar em que habitamos contigo é estreito demais para nós.

[2] Vamos, pois, até ao Jordão, tomemos de lá, cada um de nós uma viga, e construamos um lugar em que habitemos. Respondeu ele: Ide.

[3] Disse um: Serve-te de ires com os teus servos. Ele tornou: Eu irei.

[4] E foi com eles. Chegados ao Jordão, cortaram madeira.

[5] Sucedeu que, enquanto um deles derribava um tronco, o machado caiu na água; ele gritou e disse: Ai! Meu senhor! Porque era emprestado.

[6] Perguntou o homem de Deus: Onde caiu? Mostrou-lhe ele o lugar. Então, Eliseu cortou um pau, e lançou-o ali, e fez flutuar o ferro,

[7] e disse: Levanta-o. Estendeu ele a mão e o tomou.

A ação de Eliseu na guerra contra os siros

[8] O rei da Síria fez guerra a Israel e, em conselho com os seus oficiais, disse: Em tal e tal lugar, estará o meu acampamento.

Време ли е да приемеш пари и дрехи, маслини и лозя, овце и говеда, слуги и слугини?

[27] Затова Неемановата проказа ще се залепи за теб и за рода ти до века. И Гиезий си тръгна от него прокажен, бялкато сняг.

4 Царе 6

Чудото с брадвата

[1] Пророческите ученици казаха на Елисей: Сега мястото, където живеем и внимаваме в твоето учение, е тясно за нас.

[2] Нека отидем, молим те, до Йордан и оттам да вземем всеки по една греда, и да си построим там място, където да живеем. А Елисей отговори: Идете.

[3] Един от тях каза: Благоволи, моля, да дойдеш и ти със слугите си. Той отговори: Ще дойда.

[4] И отиде с тях. И като стигнаха до Йордан, започнаха да секат дървета.

[5] А един от тях, докато сечеше гредата, желязото падна във водата; и той извика: Ах, господарю мой! То беше взето назаем!

[6] А Божият човек запита: Къде падна? И му показа мястото. Тогава Елисей отсече едно дръвце и го хвърли там; и желязото изплува.

[7] Елисей каза: Вземи си го. И човекът протегна ръка и го взе.

Сирийската армия е победена

[8] А сирийският цар, като воюваше против Израил, се съветваше със

слугите си и каза: На еди-кое си място ще разположа стана си.

[9] Mas o homem de Deus mandou dizer ao rei de Israel: Guarda-te de passares por tal lugar, porque os siros estão descendo para ali.

[9] Тогава Божият човек прати до Израилевия цар да кажат: Пази се да не минеш през това място, защото сирийците са слезли там.

[10] O rei de Israel enviou tropas ao lugar de que o homem de Deus lhe falara e de que o tinha avisado, e, assim, se salvou, não uma nem duas vezes.

[10] И Израилевият цар прати до мястото, за което Божият човек му каза и го предупреди; и не веднъж, нито дваж се опази оттам.

[11] Então, tendo-se turbado com este incidente o coração do rei da Síria, chamou ele os seus servos e lhes disse: Não me fareis saber quem dos nossos é pelo rei de Israel?

[11] Сърцето на сирийския цар се смути поради това; затова свика слугите си и ги попита: Не искате ли да ми кажете кой от нашите е за Израилевия цар?

[12] Respondeu um dos seus servos: Ninguém, ó rei, meu senhor; mas o profeta Eliseu, que está em Israel, faz saber ao rei de Israel as palavras que falas na tua câmara de dormir.

[12] А един от слугите му каза: Никой, господарю мой, царю; а пророкът, който е в Израил, Елисей, известява на Израилевия цар думите, които говориш в спалнята си.

[13] Ele disse: Ide e vede onde ele está, para que eu mande prendê-lo. Foi-lhe dito: Eis que está em Dotã.

[13] Царят заповяда: Идете, научете къде е, за да пратя да го заловят. И му известиха: Ето, в Дотан е.

[14] Então, enviou para lá cavalos, carros e fortes tropas; chegaram de noite e cercaram a cidade.

[14] Тогава той прати там коне, колесници и голяма войска, които дойдоха през нощта и обкръжиха града.

[15] Tendo-se levantado muito cedo o moço do homem de Deus e saído, eis que tropas, cavalos e carros haviam cercado a cidade; então, o seu moço lhe disse: Ai! Meu senhor! Que faremos?

[15] А на сутринта, когато слугата на Божия човек стана и излезе, войска с коне и колесници беше обкръжила града. Слугата каза: Ах, господарю мой! Какво ще правим?

[16] Ele respondeu: Não temas, porque mais são os que estão conosco do que os que estão com eles.

[16] Елисей отговори: Не бой се, защото онези, които са с нас, важат повече от онези, които са с тях.

[17] Orou Eliseu e disse: SENHOR, peço-te que lhe abras os olhos para que veja. O SENHOR abriu os olhos do moço, e ele viu que o monte estava cheio de cavalos e carros de fogo, em redor de Eliseu.

[18] E, como desceram contra ele, orou Eliseu ao SENHOR e disse: Fere, peço-te, esta gente de cegueira. Feriu-a de cegueira, conforme a palavra de Eliseu.

[19] Então, Eliseu lhes disse: Não é este o caminho, nem esta a cidade; segui-me, e guiar-vos-ei ao homem que buscais. E os guiou a Samaria.

[20] Tendo eles chegado a Samaria, disse Eliseu: Ó SENHOR, abre os olhos destes homens para que vejam. Abriu-lhes o SENHOR os olhos, e viram; e eis que estavam no meio de Samaria.

[21] Quando o rei de Israel os viu, perguntou a Eliseu: Feri-los-ei, feri-los-ei, meu pai?

[22] Respondeu ele: Não os ferirás; fere aqueles que fizeres prisioneiros com a tua espada e o teu arco. Porém a estes, manda pôr-lhes diante pão e água, para que comam, e bebam, e tornem a seu senhor.

[23] Ofereceu-lhes o rei grande banquete, e comeram e beberam; despediu-os, e foram para seu senhor; e da parte da Síria não houve mais investidas na terra de Israel.

Reina fome em Samaria

[24] Depois disto, ajuntou Ben-Hadade, rei da Síria, todo o seu exército, subiu e sitiou a Samaria.

[17] И Елисей се помоли: Моля Ти се, Господи, отвори му очите, за да види. И Господ отвори очите на слугата и тойвидя, че хълмът беше пълен с огнени коне и колесници около Елисей.

[18] Когато слязоха към врага, Елисей се помоли на Господа: Моля Ти се, порази този народ със слепота. И Господ ги порази със слепота, както каза Елисей.

[19] Тогава Елисей им каза: Не е този пътят, нито е този градът; елате след мен и ще ви заведа при човека, когото търсите. И ги отведе в Самария.

[20] Когато стигнаха в Самария, Елисей каза: Господи, отвори очите на тези, за да видят. И Господ отвори очите им и тевидяха, че бяха сред Самария.

[21] А когато ги видя, Израилевият цар каза на Елисей: Да ги поразя ли, татко? Да ги поразя ли?

[22] А той отговори: Не ги поразявай. Ти би ли поразил онези, които би пленил с меча и лъка си? Сложи им хляб и вода, за да ядат и пият; и нека се върнат при господаря си.

[23] И така, той им сложи много ястия; и след като ядоха и пиха, ги пусна и теотидоха при господаря си. И сирийските чети не дойдоха вече в Израилевата земя.

Обсадата на Самария и чудното избавление

[24] След това сирийският цар Венадад събра цялата си войска и дойде и обсади Самария.

25 Houve grande fome em Samaria; eis que a sitiaram, a ponto de se vender a cabeça de um jumento por oitenta siclos de prata e um pouco de esterco de pombas por cinco siclos de prata.

26 Passando o rei de Israel pelo muro, gritou-lhe uma mulher: Acode-me, ó rei, meu senhor!

27 Ele lhe disse: Se o SENHOR te não acode, donde te acudirei eu? Da eira ou do lagar?

28 Perguntou-lhe o rei: Que tens? Respondeu ela: Esta mulher me disse: Dá teu filho, para que, hoje, o comamos e, amanhã, comeremos o meu.

29 Cozemos, pois, o meu filho e o comemos; mas, dizendo-lhe eu ao outro dia: Dá o teu filho, para que o comamos, ela o escondeu.

30 Tendo o rei ouvido as palavras da mulher, rasgou as suas vestes, quando passava pelo muro; o povo olhou e viu que trazia pano de saco por dentro, sobre a pele.

Eliseu prediz a abundância de víveres

31 Disse o rei: Assim me faça Deus o que bem lhe aprouver se a cabeça de Eliseu, filho de Safate, lhe ficar, hoje, sobre os ombros.

32 Estava, porém, Eliseu sentado em sua casa, juntamente com os anciãos. Enviou o rei um homem de diante de si; mas, antes que o mensageiro chegasse a Eliseu, disse este aos anciãos: Vedes como o filho do homicida mandou tirar-me a cabeça? Olhai, quando vier o mensageiro, fechai-

25 И настана голям глад в Самария, защото я обсаждаха, докато една оселова глава се продаваше за осемдесет сребърника и четвърт кав гълъбов тор за пет сребърника.

26 Докато Израилевият цар минаваше по стената, една жена извика към него: Помогни, господарю мой, царю!

27 А той отговори: Ако Господ не ти помогне, откъде ще ти помогна аз? От хармана ли или от лина?

28 Царят ѝ каза още: Какво имаш? А тя отговори: Тази жена ми каза: Дай твоя син да го изядем днес, а утре ще изядем моя син.

29 И така, сварихме моя син и го изядохме. На следващия ден ѝ казах: Дай твоя син да го изядем; а тя скри сина си.

30 Като чу думите на жената, царят раздра дрехите си; и като минаваше по стената, народът видя, че отвътре имаше вретище върху тялото му.

31 Тогава царят каза: Така да ми направи Бог – да! – и повече да прибави, ако главата на Елисей, Сафатовия син, остане на него днес.

32 А когато царят изпрати мъж от служителите си, Елисей седеше в къщата си и старейшините седяха с него. Но преди пратеникът да стигне при него, той каза на старейшините: Виждате ли как този син на убийцата прати да ми отнемат главата?

lhe a porta e empurrai-o com ela; porventura, não vem após ele o ruído dos pés de seu senhor?

Гледайте, щом дойде пратеникът, затворете вратата и го спрете при нея; тропотът на краката на господаря му не е ли след него?

[33] Falava ele ainda com eles, quando lhe chegou o mensageiro; disse o rei: Eis que este mal vem do SENHOR; que mais, pois, esperaria eu do SENHOR?

[33] И докато още говореше с тях, пратеникът влезе при него. А царят го изпревари и каза: Ето, от Господ е това зло; защо да се надявам вече на Господа?

2 Reis 7

4 Царе 7

[1] Então, disse Eliseu: Ouvi a palavra do SENHOR; assim diz o SENHOR: Amanhã, a estas horas mais ou menos, dar-se-á um alqueire de flor de farinha por um siclo, e dois de cevada, por um siclo, à porta de Samaria.

[1] Тогава Елисей каза: Слушайте Господнето слово. Така казва Господ: Утре, по това време, при портата на Самария една сата чисто брашно ще се продаде за един сикъл и две сати ечемик за един сикъл.

[2] Porém o capitão a cujo braço o rei se apoiava respondeu ao homem de Deus: Ainda que o SENHOR fizesse janelas no céu, poderia suceder isso? Disse o profeta: Eis que tu o verás com os teus olhos, porém disso não comerás.

[2] А сановникът, на чиято ръка се подпираше царят, отговори на Божия човек: Ето сега, и прозорци, ако би направил Господ на небето, може ли да стане това? А пророкът каза: Ще видиш с очите си, но няма да ядеш от него.

Quatro leprosos revelam a fuga dos siros

[3] Quatro homens leprosos estavam à entrada da porta, os quais disseram uns aos outros: Para que estaremos nós aqui sentados até morrermos?

[3] А във входа на портата имаше четирима прокажени. Те си казаха един на друг: Защо да седим тук, докато умрем?

[4] Se dissermos: entremos na cidade, há fome na cidade, e morreremos lá; se ficarmos sentados aqui, também morreremos. Vamos, pois, agora, e demos conosco no arraial dos siros; se nos deixarem viver, viveremos; se nos matarem, tão-somente morreremos.

[4] Ако решим да влезем в града, гладът е в града и ще умрем там; ако седим тук, пак ще умрем. И така, сега да идем, за да се предадем в сирийския стан. Ако ни оставят живи, ще живеем; но ако ни убият, само ще умрем.

[5] Levantaram-se ao anoitecer para se dirigirem ao arraial dos siros; e, tendo

[5] И така, на мръкване станаха, за да отидат в сирийския стан. А когато

chegado à entrada do arraial, eis que não havia lá ninguém.

стигнаха до края на сирийския стан, там нямаше никой.

[6] Porque o SENHOR fizera ouvir no arraial dos siros ruído de carros e de cavalos e o ruído de um grande exército; de maneira que disseram uns aos outros: Eis que o rei de Israel alugou contra nós os reis dos heteus e os reis dos egípcios, para virem contra nós.

[6] Защото Господ беше направил в стана на сирийците да се чуе тропот от колесници и коне, тропот от голяма войска. А те си бяха казали един на друг: Ето, Израилевият цар е наел против нас хетейските царе и египетските царе, за да ни нападнат.

[7] Pelo que se levantaram, e, fugindo ao anoitecer, deixaram as suas tendas, os seus cavalos, e os seus jumentos, e o arraial como estava; e fugiram para salvar a sua vida.

[7] Затова бяха станали и побегнали в полумрака, като оставиха шатрите, конете и ослите си – целия стан, както си беше, – и бяха побегнали за живота си.

[8] Chegando, pois, aqueles leprosos à entrada do arraial, entraram numa tenda, e comeram, e beberam, e tomaram dali prata, e ouro, e vestes, e se foram, e os esconderam; voltaram, e entraram em outra tenda, e dali também tomaram alguma coisa, e a esconderam.

[8] И когато тези прокажени стигнаха до края на стана, влязоха в един шатър и ядоха, и пиха, и взеха оттам сребро, злато и дрехи, и отидоха и ги скриха. После, като се връщаха, влязоха в друг шатър, взеха и оттам, отидоха и скриха взетото.

[9] Então, disseram uns para os outros: Não fazemos bem; este dia é dia de boas-novas, e nós nos calamos; se esperarmos até à luz da manhã, seremos tidos por culpados; agora, pois, vamos e o anunciemos à casa do rei.

[9] Тогава казаха помежду си: Не постъпваме добре; този ден е ден на добри вести, а ние мълчим. Ако чакаме, докато съмне, възмездието ще ни постигне; нека отидем да известим това на царския дом.

[10] Vieram, pois, e bradaram aos porteiros da cidade, e lhes anunciaram, dizendo: Fomos ao arraial dos siros, e eis que lá não havia ninguém, voz de ninguém, mas somente cavalos e jumentos atados, e as tendas como estavam.

[10] Те дойдоха, извикаха градските вратари и им известиха: Отидохме в стана на сирийците и там нямаше нито човек, нито човешки глас, само вързани коне и осли, и шатрите, както са си били.

[11] Então, os porteiros gritaram e fizeram anunciar a nova no interior da casa do rei.

[11] И вратарите известиха това в царския дом.

[12] Levantou-se o rei de noite e disse a seus servos: Agora, eu vos direi o que é que os siros nos fizeram. Bem sabem eles que estamos esfaimados; por isso, saíram do arraial, a esconder-se pelo campo, dizendo: Quando saírem da cidade, então, os tomaremos vivos e entraremos nela.

[12] А царят стана през нощта и каза на слугите си: Сега ще ви кажа какво ни направиха сирийците. Те знаят, че сме гладни, и затова са излезли от стана, за да се скрият по нивите, като си казват: Когато излязат от града, ще ги заловим живи и ще влезем в града.

[13] Então, um dos seus servos respondeu e disse: Tomem-se, pois, cinco dos cavalos que ainda restam na cidade, pois toda a multidão de Israel que ficou aqui de resto terá a mesma sorte da multidão dos israelitas que já pereceram; enviemos homens e vejamos.

[13] А един от слугите му отговори: Нека вземат, моля, пет от останалите коне, които са оцелели в града (те са като цяло множество от Израил, което е оцеляло в него; те са, както цялото множество от израилтяните, които погинаха), и нека пратим да видим.

[14] Tomaram, pois, dois carros com cavalos; e o rei enviou os homens após o exército dos siros, dizendo: Ide e vede.

[14] И така, взеха две колесници с коне. Царят ги прати по дирята на сирийската войска и каза: Идете и вижте.

[15] Foram após eles até ao Jordão; e eis que todo o caminho estava cheio de vestes e de armas que os siros, na sua pressa, tinham lançado fora. Voltaram os mensageiros e o anunciaram ao rei.

[15] Те отидоха след тях до Йордан и видяха, че целият път беше пълен с дрехи и вещи, които сирийците бяха захвърлили в бързането си. Пратениците се върнаха и съобщиха това на царя.

Cumpriu-se a profecia de Eliseu

[16] Então, saiu o povo e saqueou o arraial dos siros; e, assim, se vendia um alqueire de flor de farinha por um siclo, e dois de cevada, por um siclo, segundo a palavra do SENHOR.

[16] Тогава народът излезе и разграби стана на сирийците. Така една сата чисто брашно се продаваше за един сикъл, а две сати ечемик – за един сикъл, според Господнето слово.

[17] Dera o rei a guarda da porta ao capitão em cujo braço se apoiara, mas o povo o atropelou na porta, e ele morreu, como falara o homem de Deus, o que falou quando o rei descera a ele.

[17] А за пазенето на портата царят постави сановника, на чиято ръка се подпираше; но народът го стъпка при портата и той умря, както беше казал Божият човек, който говорѝ, когато царят слезе при него.

[18] Assim se cumpriu o que falara o homem de Deus ao rei: Amanhã, a estas horas mais ou menos, vender-se-ão dois alqueires de cevada por um siclo, e um de flor de farinha, por um siclo, à porta de Samaria.
[19] Aquele capitão respondera ao homem de Deus: Ainda que o SENHOR fizesse janelas no céu, poderia suceder isso, segundo essa palavra? Dissera o profeta: Eis que tu o verás com os teus olhos, porém disso não comerás.
[20] Assim lhe sucedeu, porque o povo o atropelou na porta, e ele morreu.

2 Reis 8

Restaurados os bens da sunamita

[1] Falou Eliseu àquela mulher cujo filho ele restaurara à vida, dizendo: Levanta-te, vai com os de tua casa e mora onde puderes; porque o SENHOR chamou a fome, a qual virá sobre a terra por sete anos.

[2] Levantou-se a mulher e fez segundo a palavra do homem de Deus: saiu com os de sua casa e habitou por sete anos na terra dos filisteus.

[3] Ao cabo dos sete anos, a mulher voltou da terra dos filisteus e saiu a clamar ao rei pela sua casa e pelas suas terras.

[4] Ora, o rei falava a Geazi, moço do homem de Deus, dizendo: Conta-me, peço-te, todas as grandes obras que Eliseu tem feito.
[5] Contava ele ao rei como Eliseu restaurara à vida a um morto, quando a

[18] И както беше говорил Божият човек на царя: Утре по това време в самарийската порта две сати ечемик ще се дават за сикъл, а една сата чисто брашно – за сикъл,
[19] а сановникът беше отговорил на Божия човек: И прозорци, ако би направил Господ на небето, може ли да стане такова нещо?, а Елисей беше казал: Ще видиш това с очите си, но няма да ядеш от него,
[20] така му се случи, защото народът го стъпка при портата и той умря.

4 Царе 8

Сунамката и Елисей

[1] А Елисей беше говорил на жената, чийто син беше съживил: Стани и иди, ти и домът ти, и поживей там, където можеш да живееш; защото Господ повика глада и ще дойде на земята, и ще продължиседем години.
[2] И жената беше станала и постъпила според думите на Божия човек, и беше отишла, тя и домът ѝ, да живее във филистимската земя седем години.
[3] А в края на седемте години жената се върна от филистимската земя; и излезе да вика към царя за къщата си и за нивите си.
[4] А царят разговаряше със слугата на Божия човек Гиезий и казваше: Я ми разкажи за всички големи дела, които Елисей извърши.
[5] И когато разказваше на царя как пророкът беше съживил мъртвия,

mulher cujo filho ele havia restaurado à vida clamou ao rei pela sua casa e pelas suas terras; então, disse Geazi: Ó rei, meu senhor, esta é a mulher, e este, o seu filho, a quem Eliseu restaurou à vida.

[6] Interrogou o rei a mulher, e ela lhe contou tudo. Então, o rei lhe deu um oficial, dizendo: Faze restituir-se-lhe tudo quanto era seu e todas as rendas do campo desde o dia em que deixou a terra até agora.

Eliseu e Hazael de Damasco

[7] Veio Eliseu a Damasco. Estava doente Ben-Hadade, rei da Síria; e lhe anunciaram, dizendo: O homem de Deus é chegado aqui.

[8] Então, o rei disse a Hazael: Toma presentes contigo, e vai encontrar-te com o homem de Deus, e, por seu intermédio, pergunta ao SENHOR, dizendo: Sararei eu desta doença?

[9] Foi, pois, Hazael encontrar-se com ele, levando consigo um presente, a saber, quarenta camelos carregados de tudo que era bom de Damasco; chegou, apresentou-se diante dele e disse: Teu filho Ben-Hadade, rei da Síria, me enviou a perguntar-te: Sararei eu desta doença?

[10] Eliseu lhe respondeu: Vai e dize-lhe: Certamente, sararás. Porém o SENHOR me mostrou que ele morrerá.

жената, чийто син беше съживил, извика към царя за къщата си и за нивите си. И Гиезий каза: Господарю мой, царю, тази е жената и този е синът ѝ, когото Елисей съживи.

[6] Царят запита жената и тя му разказа историята. Тогава царят ѝ определи един чиновник, на когото нареди: Върни всичко, което е било нейно, и цялата реколта от нивите ѝ от деня, когато е напуснала страната, досега.

Болестта на сирийския цар Венадад

[7] Елисей отиде в Дамаск. А сирийският цар Венадад беше болен; и му известиха: Божият човек дойде тук.

[8] Царят каза на Азаил: Вземи подарък в ръката си и иди да посрещнеш Божия човек, и се допитай чрез него до Господа: Ще оздравея ли от тази болест?

[9] И Азаил отиде, за да го посрещне, като взе със себе си подарък от всяко благо от Дамаск, четиридесет камилски товари; дойде, застана пред него и каза: Синът ти Венадад, сирийският цар, ме прати при теб и попита: Ще оздравея ли от тази болест?

[10] Елисей му отговори: Иди, кажи му: Непременно ще оздравееш от болестта.Обаче, Господ ми яви, че непременно ще умре.

[11] Olhou Eliseu para Hazael e tanto lhe fitou os olhos, que este ficou embaraçado; e chorou o homem de Deus.

[12] Então, disse Hazael: Por que chora o meu senhor? Ele respondeu: Porque sei o mal que hás de fazer aos filhos de Israel; deitarás fogo às suas fortalezas, matarás à espada os seus jovens, esmagarás os seus pequeninos e rasgarás o ventre de suas mulheres grávidas.

[13] Tornou Hazael: Pois que é teu servo, este cão, para fazer tão grandes coisas? Respondeu Eliseu: O SENHOR me mostrou que tu hás de ser rei da Síria.

[14] Então, deixou a Eliseu e veio a seu senhor, o qual lhe perguntou: Que te disse Eliseu? Respondeu ele: Disse-me que certamente sararás.

[15] No dia seguinte, Hazael tomou um cobertor, molhou-o em água e o estendeu sobre o rosto do rei até que morreu; e Hazael reinou em seu lugar.

O reinado de Jeorão

2 Crônicas 21.1-20

[16] No ano quinto do reinado de Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, reinando ainda Josafá em Judá, começou a reinar Jeorão, filho de Josafá, rei de Judá.

[17] Era ele da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém.

[18] Andou nos caminhos dos reis de Israel, como também fizeram os da casa de Acabe, porque a filha deste era sua

[11] И втренчи погледа си в Азаил, без да мръдне, докато онзи се засрами; и Божият човек заплака.

[12] А Азаил попита: Защо плачеш, господарю мой? А той отговори: Защото зная колко зло ще сториш на израилтяните: укрепленията им ще предадеш на огън, младежите им ще избиеш с меч, малките им деца ще смажеш и бременните им жени ще разпориш.

[13] Азаил каза: Но какво е слугата ти, кучето, за да извърши това голямо дело? Елисей отговори: Господ ми яви, че ти ще царуваш над Сирия.

[14] Тогава Азаил си тръгна от Елисей, дойде при господаря си и той го запита: Какво ти каза Елисей? Азаил отговори: Каза ми, че непременно ще оздравееш.

[15] А на другия ден взе завивката и като я натопи във вода, разпростря я по лицето му, така че царят умря. А вместо него се възцари Азаил.

Юдейското царство при Йорам и Охозия

[16] И в петата година на Израилевия цар Йорам, син на Ахаав, се възцари Йорам, син на Юдейския цар Йосафат.

[17] Той беше на възраст тридесет и две години, когато се възцари, и царувà осем години в Йерусалим.

[18] И ходѝ в пътя на Израилевите царе, както постъпваше Ахаавовият дом, защото жена му беше Ахаавова дъщеря; и вършѝ зло пред Господа.

mulher; e fez o que era mau perante o SENHOR.

[19] Porém o SENHOR não quis destruir a Judá por amor de Davi, seu servo, segundo a promessa que lhe havia feito de lhe dar sempre uma lâmpada e a seus filhos.

[20] Nos dias de Jeorão, se revoltaram os edomitas contra o poder de Judá e constituíram o seu próprio rei.

[21] Pelo que Jeorão passou a Zair, e todos os carros, com ele; ele se levantou de noite e feriu os edomitas que o cercavam e os capitães dos carros; o povo de Jeorão, porém, fugiu para as suas tendas.

[22] Assim se rebelou Edom para livrar-se do poder de Judá até ao dia de hoje; ao mesmo tempo, se rebelou também Libna.

[23] Quanto aos mais atos de Jeorão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[24] Descansou Jeorão com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi; e Acazias, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Acazias
2 Crônicas 22.1-6

[25] No décimo segundo ano de Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, começou a reinar Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá.

[26] Era Acazias de vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou

[19] При все това Господ не поиска да изтреби Юдея заради слугата Си Давид, както му беше обещал, че ще даде светилник на него и на потомците му до века.

[20] В неговите дни Едом отхвърли властта на Юдея и си поставиха свой цар.

[21] Затова Йорам замина за Саир заедно с всички колесници; и като стана през нощта, порази едомците, които го обкръжаваха, и началниците на колесниците; а народът побегна в шатрите си.

[22] Обаче Едом отхвърли властта на Юдея и остана независим до днес. Тогава, в същото време, и Ливна стана независима.

[23] А останалите дела на Йорам и всичко, каквото извърши, са записани в Книгата на летописите на Юдейските царе.

[24] И Йорам заспа с бащите си и беше погребан с тях в Давидовия град; а вместо него се възцари синът му Охозия.

[25] Охозия, син на Юдейския цар Йорам, се възцари в двадесетата година на Израилевия цар Йорам, Ахаавовия син.

[26] Охозия беше на възраст двадесет и две години, когато се възцари, и царувà една година в Йерусалим. Името на

um ano em Jerusalém. Sua mãe, filha de Onri, rei de Israel, chamava-se Atalia.

майка му беше Готолия, внучка на Израилевия цар Амрий.

27 Ele andou no caminho da casa de Acabe e fez o que era mau perante o SENHOR, como a casa de Acabe, porque era genro da casa de Acabe.

27 Той ходѝ в пътя на Ахаавовия дом и извърши зло пред Господа, както Ахаавовият дом; защото беше зет на Ахаавовия дом.

28 Foi com Jorão, filho de Acabe, a Ramote-Gileade, à peleja contra Hazael, rei da Síria; e os siros feriram Jorão.

28 И отиде на война с Йорам, Ахаавовия син, против сирийския цар Азаил в Рамот-галаад; а сирийците раниха Йорам.

29 Então, voltou o rei Jorão para Jezreel, para curar-se das feridas que os siros lhe fizeram em Ramá, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria; e desceu Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá, para ver a Jorão, filho de Acabe, em Jezreel, porquanto estava doente.

29 И така, цар Йорам се върна в Езраел, за да се лекува от раните, които му нанесоха сирийците в Рама, когато воюваше против сирийския цар Азаил. А Юдейският цар Охозия, Йорамовият син, слезе в Езраел, за да види Йорам, Ахаавовия син, защото беше болен.

2 Reis 9

Jeú é ungido rei de Israel

4 Царе 9

Възцаряване на Ииуй в Израил

1 Então, o profeta Eliseu chamou um dos discípulos dos profetas e lhe disse: Cinge os lombos, leva contigo este vaso de azeite e vai-te a Ramote-Gileade;

1 Тогава пророк Елисей повика един от пророческите ученици и му каза: Препаши кръста си, вземи в ръката си този съд с миро и иди в Рамот-галаад;

2 em lá chegando, vê onde está Jeú, filho de Josafá, filho de Ninsi; entra, e faze-o levantar-se do meio de seus irmãos, e leva-o à câmara interior.

2 и като стигнеш там, потърси в същото място Ииуй, син на Йосафат, Намесиевия син; тогава влез при него, отдели го от братята му и го въведи в една вътрешна стая.

3 Toma o vaso de azeite, derrama-lho sobre a cabeça e dize: Assim diz o SENHOR: Ungi-te rei sobre Israel. Então, abre a porta, foge e não te detenhas.

3 После вземи съда с мирото, излей го върху главата му и кажи: Така казва Господ: Помазах те за цар над Израил. Тогава отвори вратата и бягай, без да се забавиш.

4 Foi, pois, o moço, o jovem profeta, a Ramote-Gileade.

4 И така, младият пророк отиде в Рамот-галаад.

[5] Entrando ele, eis que os capitães do exército estavam assentados; ele disse: Capitão, tenho mensagem que te dizer. Perguntou-lhe Jeú: A qual de todos nós? Respondeu-lhe ele: A ti, capitão!

[6] Então, se levantou Jeú e entrou na casa; o jovem derramou-lhe o azeite sobre a cabeça e lhe disse: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Ungi-te rei sobre o povo do SENHOR, sobre Israel.

[7] Ferirás a casa de Acabe, teu senhor, para que eu vingue da mão de Jezabel o sangue de meus servos, os profetas, e o sangue de todos os servos do SENHOR.

[8] Toda a casa de Acabe perecerá; exterminarei de Acabe todos do sexo masculino, quer escravo, quer livre, em Israel.

[9] Porque farei à casa de Acabe como à casa de Jeroboão, filho de Nebate, e como à casa de Baasa, filho de Aías.

[10] Os cães devorarão Jezabel no campo de Jezreel; não haverá quem a enterre. Dito isto, abriu a porta e fugiu.

[11] Saindo Jeú aos servos de seu senhor, disseram-lhe: Vai tudo bem? Por que veio a ti este louco? Ele lhes respondeu: Bem conheceis esse homem e o seu falar.

[12] Mas eles disseram: É mentira; agora, faze-nos sabê-lo, te pedimos. Então, disse Jeú: Assim e assim me falou, a saber:

[5] Като стигна, военачалниците седяха заедно. Той каза: Имам да ти казвам нещо, о, военачалнико. Ииуй попита: Към кого от всички нас? А той отвърна: Към тебе, военачалнико.

[6] Ииуй стана и влезе в къщата. Тогава пророкът изля мирото на главата му и му каза: Така казва Господ, Израилевият Бог: Помазах те за цар над Господниянарод, над Израил.

[7] И ти да поразиш дома на господаря си Ахаав, за да отмъстя на Езавел за кръвта на слугите Си, пророците, за кръвта на всички Господни слуги.

[8] Защото целият Ахаавов дом ще бъде изтребен и ще погубя от Ахаав всеки от мъжки пол както малолетния, така и пълнолетнияв Израил;

[9] и ще направя дома на Ахаав като дома на Еровоам, Наватовия син, и като дома на Ваас, Ахиевия син.

[10] А Езавел – кучетата ще я изядат в градския край на Езраел и няма да има кой да я погребе. И като отвори вратата, побегна.

[11] Тогава Ииуй излезе при слугите на господаря си и един от тях му каза: Всичко наред ли е? Защо е дошъл този луд при теб? А той им отговори: Вие знаете човека и това, което каза.

[12] А те казаха: Не е вярно; я ни кажи. Той отвърна: Така и така ми говорѝ: Така казва Господ: Помазах те за цар над Израил.

Assim diz o SENHOR: Ungi-te rei sobre Israel.

13 Então, se apressaram, e, tomando cada um o seu manto, os puseram debaixo dele, sobre os degraus, e tocaram a trombeta, e disseram: Jeú é rei!

13 Тогава побързаха и като взеха всеки дрехата си, сложиха ги под Ииуй на върха на стълбата, засвириха с тръба и казаха: Ииуй се възцари.

Jeú mata a Jorão e a Acazias

Ииуй убива цар Йорам

14 Assim, Jeú, filho de Josafá, filho de Ninsi, conspirou contra Jorão. Tinha, porém, Jorão cercado a Ramote-Gileade, ele e todo o Israel, por causa de Hazael, rei da Síria.

14 Така Ииуй, син на Йосафат, Намесиевия син, организира заговор против Йорам. (А Йорам с целия Израил пазеше Рамот-галаад от сирийския цар Азаил;

15 Porém o rei Jorão voltou para se curar em Jezreel das feridas que os siros lhe fizeram, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria. Disse Jeú: Se é da vossa vontade, ninguém saia furtivamente da cidade, para ir anunciar isto em Jezreel.

15 цар Йорам се беше върнал в Езраел, за да се лекува от раните, които сирийците му бяха нанесли, когато воюваше против сирийския цар Азаил.) Ииуй каза: Ако това е вашето мнение, то да не излезе никой да побегне от града, за да отиде и извести това в Езраел.

16 Então, Jeú subiu a um carro e foi-se a Jezreel, porque Jorão estava de cama ali. Também Acazias, rei de Judá, descera para ver a Jorão.

16 Тогава Ииуй се качи на колесницата и отиде в Езраел, защото Йорам лежеше там. А Юдейският цар Охозия беше слязъл да види Йорам.

17 Ora, o atalaia estava na torre de Jezreel, e viu a tropa de Jeú, que vinha, e disse: Vejo uma tropa. Então, disse Jorão: Toma um cavaleiro e envia-o ao seu encontro, para que lhe pergunte: Há paz?

17 Стражът, който стоеше на кулата в Езраел, когато съгледа наближаващата дружина на Ииуй, каза: Виждам една дружина. Йорам заповяда: Вземи конник и прати да ги посрещне; и нека каже: Смир ли идваш?

18 Foi-lhe o cavaleiro ao encontro e disse: Assim diz o rei: Há paz? Respondeu Jeú: Que tens tu com a paz? Passa para trás de mim. O atalaia deu aviso, dizendo: Chegou a eles o mensageiro, porém não volta.

18 И така, отиде конник да го посрещне и каза: Така казва царят: С мир ли идваш? Ииуй отговори: Какво имаш ти с мира? Обърни се и иди зад мен. И стражът извести: Пратеникът стигна до тях, но не се връща.

[19] Então, enviou Jorão outro cavaleiro; chegando este a eles, disse: Assim diz o rei: Há paz? Respondeu Jeú: Que tens tu com a paz? Passa para trás de mim.

[19] Тогава Йорам изпрати втори конник, който отиде при тях и каза: Така казва царят: С мир ли идваш? А Ииуй отговори: Какво имаш ти с мира? Обърни се и иди зад мен.

[20] O atalaia deu aviso, dizendo: Também este chegou a eles, porém não volta; e o guiar do carro parece como o de Jeú, filho de Ninsi, porque guia furiosamente.

[20] И стражът извести: Стигна до тях, но и той не се връща; а карането прилича на карането на Ииуй, Намесиевия син, защото кара като луд.

[21] Disse Jorão: Aparelha o carro. E lhe aparelharam o carro. Saiu Jorão, rei de Israel, e Acazias, rei de Judá, cada um em seu carro, e foram ao encontro de Jeú, e o acharam no campo de Nabote, o jezreelita.

[21] Тогава Йорам каза: Впрегнете. И впрегнаха колесницата му. И Израилевият цар Йорам и Юдейският цар Охозия излязоха, всеки в колесницата си, отидоха да посрещнат Ииуй и го намериха в нивата на езраелеца Навутей.

[22] Sucedeu que, vendo Jorão a Jeú, perguntou: Há paz, Jeú? Ele respondeu: Que paz, enquanto perduram as prostituições de tua mãe Jezabel e as suas muitas feitiçarias?

[22] Йорам, като видя Ииуй, попита: С мир ли идваш, Ииуй? А той отговори: Какъв мир, докато са толкова много блудствата и магьосничествата на майка ти Езавел?

[23] Então, Jorão voltou as rédeas, fugiu e disse a Acazias: Há traição, Acazias!

[23] Тогава Йорам обърна юзда и побегна, като казваше на Охозия: Предателство, Охозия!

[24] Mas Jeú entesou o seu arco com toda a força e feriu a Jorão entre as espáduas; a flecha saiu-lhe pelo coração, e ele caiu no seu carro.

[24] А Ииуй дръпна лъка си с пълна сила и улучи Йорам между плещите му така, че стрелата прониза сърцето му и той се прегърби в колесницата си.

[25] Então, Jeú disse a Bidcar, seu capitão: Toma-o, lança-o no campo da herdade de Nabote, o jezreelita; pois, lembra-te de que, indo eu e tu, juntos, montados, após Acabe, seu pai, o SENHOR pronunciou contra ele esta sentença:

[25] Тогава Ииуй каза на военачалника си Видкар: Вземи и го хвърли в онази част от нивата, която принадлежи на езраелеца Навутей; защото си спомнѝ, че когато аз и ти яздехме след баща му Ахаав, Господ произнесе против него това пророчество:

[26] Tão certo como vi ontem à tarde o sangue de Nabote e o sangue de seus filhos, diz o SENHOR, assim to retribuirei neste campo, diz o SENHOR. Agora, pois, toma-o e lança-o neste campo, segundo a palavra do SENHOR.

[27] À vista disto, Acazias, rei de Judá, fugiu pelo caminho de Bete-Hagã; porém Jeú o perseguiu e disse: Feri também a este; e o feriram no carro, à subida de Gur, que está junto a Ibleão. E fugiu para Megido, onde morreu.

[28] Levaram-no os seus servos, num carro, a Jerusalém e o enterraram na sua sepultura junto a seus pais, na Cidade de Davi.

[29] No ano undécimo de Jorão, filho de Acabe, começara Acazias a reinar sobre Judá.

A morte de Jezabel

[30] Tendo Jeú chegado a Jezreel, Jezabel o soube; então, se pintou em volta dos olhos, enfeitou a cabeça e olhou pela janela.

[31] Ao entrar Jeú pelo portão do palácio, disse ela: Teve paz Zinri, que matou a seu senhor?

[32] Levantou ele o rosto para a janela e disse: Quem é comigo? Quem? E dois ou três eunucos olharam para ele.

[33] Então, disse ele: Lançai-a daí abaixo. Lançaram-na abaixo; e foram salpicados

[26] Не видях ли вчера кръвта на Навутей и кръвта на синовете му, казва Господ? И в тази част от нивата ще ти въздам, казва Господ. И сега го вдигни и го хвърли в тази част според Господнето слово.

Убийството на юдейския цар Охозия

[27] А Юдейският цар Охозия, като видя това, побегна през пътя на градинската къща. Ииуй се спусна след него и каза: Поразете и този в колесницата. И го поразиха в нагорнището на Гур, близо до Ивлеам; Охозия избяга в Магедон и умря там.

[28] Слугите му го докараха на колесница в Йерусалим, погребаха го в гроба му с бащите му в Давидовия град.

[29] А Охозия се беше възцарил над Юдея в единадесетата година на Йорам, Ахаавовия син.

Избиване на дома на Ахаав

[30] Така Ииуй дойде в Езраел. Езавел, като чу, начерни клепачите на очите си, накити главата си и надникна през прозореца.

[31] И докато Ииуй влизаше през портата, тя попита: С мир ли идваш, ти, Зимриевецо, убиецо на господаря си?

[32] А той вдигна лицето си към прозореца и извика: Кой е на моя страна? Кой? И към него погледнаха двама-трима евнуха.

[33] Ииуй заповяда: Хвърлете я долу. И те я хвърлиха долу; и пръсна от кръвта ѝ по стените и по конете; и той я сгази.

com o seu sangue a parede e os cavalos, e Jeú a atropelou.

34 Entrando ele e havendo comido e bebido, disse: Olhai por aquela maldita e sepultai-a, porque é filha de rei.

35 Foram para a sepultar; porém não acharam dela senão a caveira, os pés e as palmas das mãos.

36 Então, voltaram e lho fizeram saber. Ele disse: Esta é a palavra do SENHOR, que falou por intermédio de Elias, o tesbita, seu servo, dizendo: No campo de Jezreel, os cães comerão a carne de Jezabel.

37 O cadáver de Jezabel será como esterco sobre o campo da herdade de Jezreel, de maneira que já não dirão: Esta é Jezabel.

34 Иуй влезе и яде, и пи. След това каза: Идете сега и вижте тази проклетница и я погребете, защото е царска дъщеря.

35 Тогава отидоха да я погребат, но не намериха нищо от тялото ѝ освен черепа, краката и дланите на ръцете.

36 И когато се върнаха и му съобщиха това, той каза: Това е словото, което Господ говорѝ чрез слугата Си, тесвиеца Илия: В градския край на Израел кучетата ще ядат месата на Езавел;

37 и трупът на Езавел в градския край на Израел ще бъде като гной по лицето на полето, така че няма да кажат: Това е Езавел.

2 Reis 10

Jeú extermina a casa de Acabe

1 Achando-se em Samaria setenta filhos de Acabe, Jeú escreveu cartas e as enviou a Samaria, aos chefes da cidade, aos anciãos e aos tutores dos filhos de Acabe, dizendo:

2 Logo, em chegando a vós outros esta carta (pois estão convosco os filhos de vosso senhor, como também os carros, os cavalos, a cidade fortalecida e as armas),

3 escolhei o melhor e mais capaz dos filhos de vosso senhor, ponde-o sobre o trono de seu pai e pelejai pela casa de vosso senhor.

4 Царе 10

1 Ахаав имаше седемдесет сина в Самария. Ииуй написа писма и ги прати в Самария до израелските началници, до старейшините и до възпитателите на Ахаавовите деца, в които каза:

2 Щом това писмо пристигне до вас, понеже синовете на господаря ви са пред вас и имате колесници и коне, укрепен град и оръжия,

3 вижте кой е най-добър и най-способен от синовете на господаря ви и го поставете на бащиния му престол, и се бийте за дома на господаря си.

4 Porém eles temeram muitíssimo e disseram: Dois reis não puderam resistir a ele; como, pois, poderemos nós fazê-lo?

4 Но те твърде много се уплашиха и сиказаха: Ето, двамата царе не устояха пред него, а как ще успеем ние?

5 Então, o responsável pelo palácio, e o responsável pela cidade, e os anciãos, e os tutores mandaram dizer a Jeú: Teus servos somos e tudo quanto nos ordenares faremos; a ninguém constituiremos rei; faze o que bem te parecer.

5 И така, домоуправителят, градоначалникът, старейшините и възпитателите на децата пратиха до Ииуй да кажат: Ние сме твои слуги и ще направим всичко, каквото ни кажеш; няма да направим никого цар; направи, каквото ти се вижда угодно.

6 Então, lhes escreveu outra carta, dizendo: Se estiverdes do meu lado e quiserdes obedecer-me, tomai as cabeças dos homens, filhos de vosso senhor, e amanhã a estas horas vinde a mim a Jezreel. Ora, os filhos do rei, que eram setenta, estavam com os grandes da cidade, que os criavam.

6 Тогава Ииуй им писа второ писмо, в което каза: Ако сте на моя страна и ако послушате моя глас, отнемете главите на синовете на господаря ви и утре по това време елате при мене в Езраел. (А седемдесетте царски синове бяха при градските големци, които ги възпитаваха.)

7 Chegada a eles a carta, tomaram os filhos do rei, e os mataram, setenta pessoas, e puseram as suas cabeças nuns cestos, e lhas mandaram a Jezreel.

7 След като писмото стигна до тях, техванаха седемдесетте царски синове, изклаха ги, сложиха главите им в кошници и му ги пратиха в Езраел.

8 Veio um mensageiro e lhe disse: Trouxeram as cabeças dos filhos do rei. Ele disse: Ponde-as em dois montões à entrada da porta, até pela manhã.

8 И един пратеник дойде и му извести: Донесоха главите на царските синове. А Ииуй нареди: Сложете ги на два купа във входа на портата да стоят до утре.

9 Saindo ele pela manhã, parou e disse a todo o povo: Vós estais sem culpa; eis que eu conspirei contra o meu senhor e o matei; mas quem feriu todos estes?

9 На сутринта той излезе, застана пред целия народ и каза: Вие сте праведни; ето, аз направих заговор против господаря си и го убих; но кой изби всички тях?

10 Sabei, pois, agora, que, da palavra do SENHOR, pronunciada contra a casa de Acabe, nada cairá em terra, porque o

10 Знайте сега, че няма да падне на земята нищо от Господнето слово, което Господ говорѝ против Ахаавовия

SENHOR fez o que falou por intermédio do seu servo Elias.

11 Jeú feriu também todos os restantes da casa de Acabe em Jezreel, como também todos os seus grandes, os seus conhecidos e os seus sacerdotes, até que nem um sequer lhe deixou ficar de resto.

12 Então, se dispôs, partiu e foi a Samaria. E, estando no caminho, em Bete-Equede dos Pastores,

13 encontrou Jeú parentes de Acazias, rei de Judá, e perguntou: Quem sois vós? Eles responderam: Parentes de Acazias; voltamos de saudar os filhos do rei e os da rainha-mãe.

14 Então, disse Jeú: Apanhai-os vivos. Eles os apanharam vivos e os mataram junto ao poço de Bete-Equede, quarenta e dois homens; e a nenhum deles deixou de resto.

Jeú encontra a Jonadabe

15 Tendo partido dali, encontrou a Jonadabe, filho de Recabe, que lhe vinha ao encontro; Jeú saudou-o e lhe perguntou: Tens tu sincero o coração para comigo, como o meu o é para contigo? Respondeu Jonadabe: Tenho. Então, se tens, dá-me a mão. Jonadabe deu-lhe a mão; e Jeú fê-lo subir consigo ao carro

16 e lhe disse: Vem comigo e verás o meu zelo para com o SENHOR. E, assim, Jeú o levou no seu carro.

17 Tendo Jeú chegado a Samaria, feriu todos os que ali ficaram de Acabe, até destruí-los, segundo a palavra que o SENHOR dissera a Elias.

дом; защото Господ извърши онова, което говорѝ чрез слугата Си Илия.

11 И така, Ииуй порази всички останали от Ахаавовия дом в Езраел и всичките му големци, близките му приятели и свещениците му, докато не остана никой.

12 После стана, тръгна и дойде в Самария. А по пътя, като беше близо до овчарската стригачница,

13 Ииуй срещна братята на Юдейския цар Охозия и попита: Кои сте вие? А те отговориха: Ние сме братя на Охозия и идваме да поздравим синовете на царя и царицата.

14 Ииуй каза: Хванете ги живи. Хванаха ги живи и ги изклаха при рова на стригачницата, четиридесет и двама души; не остави нито един от тях.

15 А като тръгна оттам, се срещна с Йонадав, Рихавовия син, който идваше да ги посрещне. Ииуй го поздрави и му каза: Право ли е твоето сърце към мене, както е моето сърце към твоето? Йонадав отговори: Право е. Ако е така, каза Ииуй, дай си ръката. И той си подаде ръката. Ииуй го качи при себе си на колесницата и каза:

16 Ела с мен и виж ревността ми към Господа. Така го качиха в колесницата му.

17 И когато Ииуй стигна в Самария, поразяваше всички, останали от Аахав в Самария, докато ги изтреби, според словото, което Господ говорѝ на Илия.

Jeú mata os adoradores de Baal

[18] Ajuntou Jeú a todo o povo e lhe disse: Acabe serviu pouco a Baal; Jeú, porém, muito o servirá.

[19] Pelo que chamai-me, agora, todos os profetas de Baal, todos os seus servidores e todos os seus sacerdotes; não falte nenhum, porque tenho grande sacrifício a oferecer a Baal; todo aquele que faltar não viverá. Porém Jeú fazia isto com astúcia, para destruir os servidores de Baal.

[20] Disse mais Jeú: Consagrai uma assembléia solene a Baal; e a proclamaram.

[21] Também Jeú enviou mensageiros por todo o Israel; vieram todos os adoradores de Baal, e nenhum homem deles ficou que não viesse. Entraram na casa de Baal, que se encheu de uma extremidade à outra.

[22] Então, disse Jeú ao vestiário: Tira as vestimentas para todos os adoradores de Baal. E o fez.

[23] Entrou Jeú com Jonadabe, filho de Recabe, na casa de Baal e disse aos adoradores de Baal: Examinai e vede bem não esteja aqui entre vós algum dos servos do SENHOR, mas somente os adoradores de Baal.

[24] E, entrando eles a oferecerem sacrifícios e holocaustos, Jeú preparou da parte de fora oitenta homens e disse-lhes: Se escapar algum dos homens que eu entregar em vossas mãos, a vida daquele que o deixar escapar responderá pela vida dele.

Убийството на Вааловите пророци от Ииуй

[18] Тогава Ииуй събра целия народ и му каза: Ахаав малко е служил на Ваал; Ииуй ще му служи повече.

[19] Сега повикайте всички пророци на Ваал, всичките му служители и жреци; никой да не отсъства, защото имам да принеса голяма жертва на Ваал; никой, който отсъства, няма да остане жив. Но Ииуй направи това с хитрост, с намерение да изтреби Вааловите служители.

[20] Ииуй каза: Прогласете тържествено събрание за Ваал. И те прогласиха.

[21] Ииуй прати вест по целия Израил и дойдоха всички Ваалови служители, така че не остана никой, който да не дойде. Дойдоха в капището на Ваал; и то се напълни открай докрай.

[22] Ииуй нареди на одеждопазителя: Извади одежди за всичките Ваалови служители. И той им извади одежди.

[23] Тогава Ииуй и Йонадав, Рихавовият син, влязоха във Вааловото капище. Ииуй каза на Вааловите служители: Прегледайте се и внимавайте да няма между вас някой от слугите на Йехова, а да бъдат само служители на Ваал.

[24] И когато те влязоха да принесат жертви и всеизгаряния, Ииуй нареди отвън осемдесет мъже, на които каза: Който остави да избяга някой от тезихора, които доведох в ръцете ви, животът му ще се вземе вместо неговия живот.

[25] Sucedeu que, acabado o oferecimento do holocausto, ordenou Jeú aos da sua guarda e aos capitães: Entrai, feri-os, que nenhum escape. Feriram-nos a fio de espada; e os da guarda e os capitães os lançaram fora, e penetraram no mais interior da casa de Baal,

[26] e tiraram as colunas que estavam na casa de Baal, e as queimaram.

[27] Também quebraram a própria coluna de Baal, e derribaram a casa de Baal, e a transformaram em latrinas até ao dia de hoje.

[28] Assim, Jeú exterminou de Israel a Baal.

[29] Porém não se apartou Jeú de seguir os pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel, a saber, dos bezerros de ouro que estavam em Betel e em Dã.

[30] Pelo que disse o SENHOR a Jeú: Porquanto bem executaste o que é reto perante mim e fizeste à casa de Acabe segundo tudo quanto era do meu propósito, teus filhos até à quarta geração se assentarão no trono de Israel.

[31] Mas Jeú não teve cuidado de andar de todo o seu coração na lei do SENHOR, Deus de Israel, nem se apartou dos pecados que Jeroboão fez pecar a Israel.

A morte de Jeú

[32] Naqueles dias, começou o SENHOR a diminuir os limites de Israel, que foi ferido por Hazael em todas as suas fronteiras,

[25] След като свърши принасянето на всеизгарянето, Ииуй каза на телохранителите и пълководците: Влезте, избийте ги; никой да не избяга. И телохранителите и пълководците ги избиха с острието на меча и ги изхвърлиха навън. После, като отидоха в града на Вааловото капище,

[26] извадиха кумирите на Вааловото капище и ги изгориха,

[27] строшиха идола на Ваал, разрушиха Вааловото капище и го направиха бунище, както е до днес.

[28] Така Ииуй изтреби Ваал от Израил.

[29] Но Ииуй не се отърси от греховете на Еровоам, Наватовия син, който подтикна Израил да греши, т. е. от златните телета, които бяха във Ветил и Дан.

[30] Тогава Господ каза на Ииуй: Понеже ти стори добре, като извърши това, което е право пред очите Ми, и постъпи с Ахаавовия дом напълно според това, което беше в сърцето Ми, затова твоите синове до четвъртото поколение ще седят на Израилевия престол.

[31] Обаче Ииуй не внимаваше да ходи с цялото си сърце в закона на Господа, Израилевия Бог; не се отърси от греховете на Еровоам, с които подтикна Израил да греши.

[32] В това време Господ започна да къса части от Израил; защото Азаил ги порази във всички Израилеви предели –

[33] desde o Jordão para o nascente do sol, toda a terra de Gileade, os gaditas, os rubenitas e os manassitas, desde Aroer, que está junto ao vale de Arnom, a saber, Gileade e Basã.

[34] Ora, os mais atos de Jeú, e tudo quanto fez, e todo o seu poder, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[35] Descansou Jeú com seus pais, e o sepultaram em Samaria; e Jeoacaz, seu filho, reinou em seu lugar.

[36] Os dias que Jeú reinou sobre Israel em Samaria foram vinte e oito anos.

[33] от Йордан на изток цялата галаадска земя, синовете на Гад, синовете на Рувим и синовете на Манасия, от Ароир при потока Арнон и Галаад и Васан.

[34] А останалите дела на Ииуй, всичко, което извърши, и всичките му подвизи са записани в Книгата на летописите на Израилевите царе.

[35] Ииуй заспа с бащите си и го погребаха в Самария. И вместо него се възцари синът му Йоахаз.

[36] А времето, през което Ииуй царувà над Израил в Самария, беше двадесет и осем години.

2 Reis 11

Atalia usurpa o trono de Judá

2 Crônicas 22.10-12

[1] Vendo Atalia, mãe de Acazias, que seu filho era morto, levantou-se e destruiu toda a descendência real.

[2] Mas Jeoseba, filha do rei Jorão e irmã de Acazias, tomou a Joás, filho de Acazias, e o furtou dentre os filhos do rei, aos quais matavam, e pôs a ele e a sua ama numa câmara interior; e, assim, o esconderam de Atalia, e não foi morto.

[3] Jeoseba o teve escondido na Casa do SENHOR seis anos; neste tempo, Atalia reinava sobre a terra.

Joás ungido rei de Judá

2 Crônicas 23.1-11

[4] No sétimo ano, mandou Joiada chamar os capitães dos cários e da guarda e os fez entrar à sua presença na Casa do SENHOR; fez com eles aliança, e ajuramentou-os na

4 Царе 11

Царуване на Готолия в Юдея

[1] А Готолия, Охозиевата майка, като видя, че синът ѝ умря, стана и погуби целия царски род.

[2] Но Йосавеета, дъщеря на цар Йорам, сестра на Охозия, взе Йоас, Охозиевия син, и го открадна от царските синове, докато ги убиваха; и го скриха от Готолия в спалнята заедно с дойката му и не беше убит.

[3] Той остана при нея, скрит в Господниядом, шест години; а Готолия царуваше над земята.

[4] Но в седмата година Йодай прати и като взе стотниците на палачите и телохранителите, ги доведе при себе си в Господния дом. После, като сключи договор с тях и ги закле

Casa do SENHOR, e lhes mostrou o filho do rei.

[5] Então, lhes deu ordem, dizendo: Esta é a obra que haveis de fazer: uma terça parte de vós, que entrais no sábado, fará a guarda da casa do rei;

[6] e outra terça parte estará ao portão Sur; e a outra terça parte, ao portão detrás da guarda; assim, fareis a guarda e defesa desta casa.

[7] Os dois grupos que saem no sábado, estes todos farão a guarda da Casa do SENHOR, junto ao rei.

[8] Rodeareis o rei, cada um de armas na mão, e qualquer que pretenda penetrar nas fileiras, seja morto; estareis com o rei quando sair e quando entrar.

[9] Fizeram, pois, os capitães de cem segundo tudo quanto lhes ordenara o sacerdote Joiada; tomaram cada um os seus homens, tanto os que entravam como os que saíam no sábado, e vieram ao sacerdote Joiada.

[10] O sacerdote entregou aos capitães de cem as lanças e os escudos que haviam sido do rei Davi e estavam na Casa do SENHOR.

[11] Os da guarda se puseram, cada um de armas na mão, desde o lado direito da casa real até ao lado esquerdo, e até ao altar, e até ao templo, para rodear o rei.

в Господния дом, им показа царския син.

[5] И им заповяда: Ето какво трябва да направите: една трета от вас, които постъпвате на служба в събота, нека пази стража при царската къща,

[6] една трета – при портата Сур, и една трета – при портата, която е зад телохранителите; така да пазите стража при къщата, за да не влезе никой.

[7] Всички вие и от двата отдела, които оставяте службата в събота, пазете стража при Господния дом около царя.

[8] И да окръжавате царя от всяка страна, като всеки държи оръжията си в ръка; а който би влязъл в редовете, да бъде убит; и да бъдете с царя при излизането му и при влизането му.

[9] Стотниците извършиха всичко, както заповяда свещеник Йодай, и взеха всеки мъжете си – онези, които щяха да постъпят на служба в събота, и онези, които щяха да оставят службата в събота, – и дойдоха при свещеника Йодай.

[10] Свещеникът даде на стотниците копията на цар Давид и щитове, които бяха в Господния дом.

[11] И телохранителите, всеки с оръжията си в ръка, стояха около царя, от дясната страна на дома до лявата му страна, около жертвеника и около дома.

[12] Então, Joiada fez sair o filho do rei, pôs-lhe a coroa e lhe deu o Livro do Testemunho; eles o constituíram rei, e o ungiram, e bateram palmas, e gritaram: Viva o rei!

[12] Тогава Йодай изведе царския син, положи на него короната и му връчи божественото заявление. Направиха го цар и го помазаха; после изпляскаха с ръце и извикаха: Да живее царят!

A morte de Atalia
2 Crônicas 23.12-15

[13] Ouvindo Atalia o clamor dos da guarda e do povo, veio para onde este se achava na Casa do SENHOR.

[13] А Готолия, като чу вика от телохранителите и народа, дойде при народа в Господния дом,

[14] Olhou, e eis que o rei estava junto à coluna, segundo o costume, e os capitães e os tocadores de trombetas, junto ao rei, e todo o povo da terra se alegrava, e se tocavam trombetas. Então, Atalia rasgou os seus vestidos e clamou: Traição! Traição!

[14] погледна и видя, че царят стоеше при стълба, според обичая, и военачалниците и тръбите при царя, и целият народ на страната се радваха и свиреха с тръбите. Тогава Готолия раздра дрехите си и извика: Заговор! Заговор!

[15] Porém o sacerdote Joiada deu ordem aos capitães que comandavam as tropas e disse-lhes: Fazei-a sair por entre as fileiras; se alguém a seguir, matai-o à espada. Porque o sacerdote tinha dito: Não a matem na Casa do SENHOR.

[15] Свещеникът Йодай заповяда на стотниците, поставени над силите: Изведете я вън от редовете и който би я последвал, убийте го с меч! Защото свещеникът беше казал: Да не бъде убита в Господния дом.

[16] Lançaram mão dela; e ela, pelo caminho da entrada dos cavalos, foi à casa do rei, onde a mataram.

[16] И така, отстъпиха ѝ място; и тя отиде през пътя на конския вход в царската къща; и там беше убита.

A aliança de Joiada
2 Crônicas 23.16-21

[17] Joiada fez aliança entre o SENHOR, e o rei, e o povo, para serem eles o povo do SENHOR; como também entre o rei e o povo.

[17] Тогава Йодай сключи завет между Господа и царя и народа, че ще бъдат Господен народ – също и между царя и народа.

[18] Então, todo o povo da terra entrou na casa de Baal, e a derribaram; despedaçaram os seus altares e as suas imagens e a Matã, sacerdote de Baal, mataram perante os altares; então, o

[18] И целият народ от земята влязоха във Вааловото капище и го събориха, изпотрошиха съвсем жертвениците му и кумирите му и убиха Вааловия жрец Матан пред жертвениците. И

sacerdote pôs guardas sobre a Casa do SENHOR.

19 Tomou os capitães dos cários, os da guarda e todo o povo da terra, e todos estes conduziram da Casa do SENHOR o rei e, pelo caminho da porta dos da guarda, vieram à casa real; e Joás sentou-se no trono dos reis.

20 Alegrou-se todo o povo da terra, e a cidade ficou tranqüila, depois que mataram Atalia à espada, junto à casa do rei.

21 Era Joás da idade de sete anos quando o fizeram rei.

2 Reis 12

O reinado de Joás

2 Crônicas 24.1-14

1 No ano sétimo de Jeú, começou Joás a reinar e quarenta anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Zíbia, de Berseba.

2 Fez Joás o que era reto perante o SENHOR, todos os dias em que o sacerdote Joiada o dirigia.

3 Tão-somente os altos não se tiraram; e o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

4 Disse Joás aos sacerdotes: Todo o dinheiro das coisas santas que se trouxer à Casa do SENHOR, a saber, a taxa pessoal, o resgate de pessoas segundo a sua avaliação e todo o dinheiro que cada um trouxer voluntariamente para a Casa do SENHOR,

свещеникът постави надзиратели над Господния дом.

19 Тогава, като взе стотниците, палачите, телохранителите и целия народ от страната, изведоха царя от Господниядом; и дойдоха в царската къща през пътя към портата на телохранителите и той седна на царския престол.

20 Така целият народ от страната се зарадва и градът се успокои; а Готолия убиха с меч при царската къща.

Царуване на Йоас в Юдея

21 Йоас беше на седем години, когато се възцари.

4 Царе 12

1 Йоас се възцари в седмата година на Ииуй и царувà четиридесет години в Йерусалим; а името на майка му беше Савия, от Вирсавее.

2 И Йоас вършеше това, което беше праведно пред Господа, през цялото време, когато го наставляваше свещеникът Йодай.

3 Обаче високите места не бяха премахнати; народът още жертваше и кадеше по високите места.

4 А Йоас каза на свещениците: Всички пари от посветените неща, които се внасят в Господния дом, и парите от всеки, който преминава преброяването, и парите от всеки според оценката му, и всички

пари, които би дошло на някого в сърцето да принесе в Господния дом,

5 recebam-no os sacerdotes, cada um dos seus conhecidos; e eles reparem os estragos da casa onde quer que se encontrem.

5 свещениците нека ги вземат при себе си, всеки от познатия си, и нека поправят развалeното на дома, където се намери развалено.

6 Sucedeu, porém, que, no ano vigésimo terceiro do rei Joás, os sacerdotes ainda não tinham reparado os estragos da casa.

6 Но понеже до двадесет и третата година на цар Йоас свещениците не бяха поправили развалeното на дома,

7 Então, o rei Joás chamou o sacerdote Joiada e os mais sacerdotes e lhes disse: Por que não reparais os estragos da casa? Agora, pois, não recebais mais dinheiro de vossos conhecidos, mas entregai-o para a reparação dos estragos da casa.

7 затова цар Йоас повика свещеник Йодай и другите свещеници и им каза: Защо не поправихте развалeното на дома? И така, сега не вземайте вече пари от познатите си, а дайте събраното за развалeното на дома.

8 Consentiram os sacerdotes, assim, em não receberem mais dinheiro do povo, como em não repararem os estragos da casa.

8 И свещениците се съгласиха нито да вземат вече пари от народа, нито да бъдат отговорни за поправяне развалeното на дома.

9 Porém o sacerdote Joiada tomou uma caixa, e lhe fez na tampa um buraco, e a pôs ao pé do altar, à mão direita dos que entravam na Casa do SENHOR; os sacerdotes que guardavam a entrada da porta depositavam ali todo o dinheiro que se trazia à Casa do SENHOR.

9 А свещеникът Йодай взе един ковчег и като проби дупка на капака му, го сложи при жертвеника отдясно на входа в Господния дом; и свещениците, които пазеха вратата, слагаха в него всичките пари, които се внасяха в Господния дом.

10 Quando viam que já havia muito dinheiro na caixa, o escrivão do rei subia com um sumo sacerdote, e contavam e ensacavam o dinheiro que se achava na Casa do SENHOR.

10 А когато виждаха, че в ковчега има много пари, царският секретар и първосвещеникът отиваха и завързваха в чувалчета намерените в Господния дом пари, като ги и брояха.

11 O dinheiro, depois de pesado, davam nas mãos dos que dirigiam a obra e tinham

11 И даваха преброените пари в ръцете на онези, които вършеха делото, които

a seu cargo a Casa do SENHOR; estes pagavam aos carpinteiros e aos edificadores que reparavam a Casa do SENHOR,

[12] como também aos pedreiros e aos cabouqueiros, e compravam madeira e pedras lavradas para repararem os estragos da Casa do SENHOR, e custeavam todo o necessário para a conservação da Casa do SENHOR.

[13] Mas, do dinheiro que se trazia à Casa do SENHOR, não se faziam nem taças de prata, nem espevitadeiras, nem bacias, nem trombetas, nem vaso algum de ouro ou de prata para a Casa do SENHOR.

[14] Porque o davam aos que dirigiam a obra e reparavam com ele a Casa do SENHOR.

[15] Também não pediam contas aos homens em cujas mãos entregavam aquele dinheiro, para o dar aos que faziam a obra, porque procediam com fidelidade.

[16] Mas o dinheiro de oferta pela culpa e o dinheiro de oferta pelos pecados não se traziam à Casa do SENHOR; eram para os sacerdotes.

[17] Então, subiu Hazael, rei da Síria, e pelejou contra Gate, e a tomou; depois, Hazael resolveu marchar contra Jerusalém.

[18] Porém Joás, rei de Judá, tomou todas as coisas santas que Josafá, Jeorão e Acazias, seus pais, reis de Judá, haviam dedicado, como também todo o ouro que se achava nos tesouros da Casa do SENHOR e na casa

надзираваха Господния дом; а те ги изразходваха за надници надърводелците и строителите, които работеха в Господния дом,

[12] и за зидарите и каменоделците, за купуване на дървета и дялани камъни за поправяне развалeното на Господниядом и за всеки разход за поправката на дома.

[13] Но от парите, които се внасяха в Господния дом, не бяха направени сребърни чаши, щипци, легени, тръби, нито каквито и да било златни или сребърни съдове,

[14] а ги даваха на работниците и поправяха с тях Господния дом.

[15] Освен това не търсеха сметка от хората, на които даваха парите, за да се разпределят на работниците, защото тепостъпваха честно.

[16] Обаче парите, принасяни за вина и за грях, не се внасяха в Господния дом; те бяха за свещениците.

[17] Тогава сирийският цар Азаил дойде, воювà против Гет и го превзе. После Азаил обърна лицето си, за да дойде против Йерусалим.

[18] Затова Юдейският цар Йоас взе всички посветени неща от бащите му Йосафат, Йорам и Охозия, Юдейските царе, и посветените от него неща, и цялото злато от съкровищата на Господния дом и на царската къща,

do rei e os mandou a Hazael, rei da Síria; e este se retirou de Jerusalém.

[19] Quanto aos mais atos de Joás e a tudo o que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

A conspiração contra o rei Joás
2 Crônicas 24.25-27

[20] Levantaram-se os seus servos, conspiraram e feriram Joás na casa de Milo, que está na descida para Sila.

[21] Porque Jozacar, filho de Simeate, e Jozabade, filho de Somer, seus servos, o feriram, e morreu; e o sepultaram com seus pais na Cidade de Davi. E Amazias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 13

O reinado de Jeoacaz

[1] No vigésimo terceiro ano de Joás, filho de Acazias, rei de Judá, começou a reinar Jeoacaz, filho de Jeú, sobre Israel, em Samaria, e reinou dezessete anos.

[2] E fez o que era mau perante o SENHOR; porque andou nos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel; não se apartou deles.

[3] Pelo que se acendeu contra Israel a ira do SENHOR, o qual os entregou nas mãos de Hazael, rei da Síria, e nas mãos de Ben-Hadade, filho de Hazael, todos aqueles dias.

[4] Porém Jeoacaz fez súplicas diante do SENHOR, e o SENHOR o ouviu; pois viu a opressão com que o rei da Síria atormentava a Israel.

и ги прати на сирийския цар Азаил; и той се оттегли от Йерусалим.

[19] А останалите дела на Йоас и всичко, което извърши, са записани в Книгата на летописите на Юдейските царе.

[20] И слугите му се надигнаха и като направиха заговор, убиха Йоас в къщата Мило, в надолнището към Сила.

[21] Защото слугите му Йозахар, Симеатовият син, и Йозавад, Сомировият син, го поразиха и той умря; и го погребаха с бащите му в Давидовия град. Вместо него се възцари синът му Амасия.

4 Царе 13

Възцаряване на Йоахаз над Израил

[1] В двадесет и третата година на Юдейския цар Йоас, Охозиевия син, се възцари Йоахаз, Ииуевият син, над Израил в Самария и царув à седемнадесет години.

[2] Той върш̀и зло пред Господа, като последва греховете на Еровоам, Наватовия син, с които подтикна Израил да греши; не се отърси от тях.

[3] Затова гневът на Господа пламна против Израил и Той постоянно ги предаваше в ръцете на сирийския цар Азаил и на Венадад, Азаиловия син.

[4] Тогава Йоахаз се помоли на Господа; и Господ го послуша, защото видя притеснението на Израил заради сирийския цар.

[5] O SENHOR deu um salvador a Israel, de modo que os filhos de Israel saíram de sob o poder dos siros e habitaram, de novo, em seus lares, como dantes.
[6] Contudo, não se apartaram dos pecados da casa de Jeroboão, que fez pecar a Israel, porém andaram neles; e também o poste-ídolo permaneceu em Samaria.

[7] E foi o caso que não se deixaram a Jeoacaz, do exército, senão cinqüenta cavaleiros, dez carros e dez mil homens de pé; porquanto o rei da Síria os havia destruído e feito como o pó, trilhando-os.

[8] Ora, os mais atos de Jeoacaz, e tudo o que fez, e o seu poder, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?
[9] Jeoacaz descansou com seus pais, e o sepultaram em Samaria; e Jeoás, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Jeoás

[10] No trigésimo sétimo ano de Joás, rei de Judá, começou Jeoás, filho de Jeoacaz, a reinar sobre Israel, em Samaria; e reinou dezesseis anos.

[11] Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou de nenhum dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel; porém andou neles.

[12] Quanto aos mais atos de Jeoás, e a tudo o que fez, e ao seu poder, com que pelejou contra Amazias, rei de Judá, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[5] (И Господ даде избавител на Израил, така че се отърваха от сирийците и израилтяните живееха в жилищата си, както преди;
[6] обаче не се отказаха от греховете на дома на Еровоам, с които той подтикна Израил да греши, а пак ги вършеха; и ашерата още стоеше в Самария.)
[7] Защото сирийският цар не беше оставил на Йоахаз от народа повече от петдесет конници, десет колесници и десет хиляди пешаци; защото сирийският цар ги беше погубил и направил като стъпкана пръст.
[8] А останалите дела на Йоахаз и всичко, което извърши, и подвизите му, са записани в Книгата на летописите на Израилевите царе.
[9] И Йоахаз заспа с бащите си и го погребаха в Самария; а вместо него се възцари синът му Йоас.

Възцаряване на израилския цар Йоас

[10] В тридесет и седмата година на Юдейския цар Йоас се възцари Йоас, Йоахазовият син, над Израил в Самария и царув̀а шестнадесет години.
[11] Той върш̀и зло пред Господа; не се отказа от нито един от греховете на Еровоам, Наватовия син, с които подтикна Израил да греши, а продължаваше да ги извършва.
[12] А останалите дела на Йоас и всичко, което извърши, и юначеството, с което воюв̀а против Юдейския цар Амасия, са записани в Книгата на летописите на Израилевите царе.

[13] Descansou Jeoás com seus pais, e no seu trono se assentou Jeroboão. Jeoás foi sepultado em Samaria, junto aos reis de Israel.

A profecia final e morte de Eliseu

[14] Estando Eliseu padecendo da enfermidade de que havia de morrer, Jeoás, rei de Israel, desceu a visitá-lo, chorou sobre ele e disse: Meu pai, meu pai! Carros de Israel e seus cavaleiros!

[15] Então, lhe disse Eliseu: Toma um arco e flechas; ele tomou um arco e flechas.

[16] Disse ao rei de Israel: Retesa o arco; e ele o fez. Então, Eliseu pôs as mãos sobre as mãos do rei.

[17] E disse: Abre a janela para o oriente; ele a abriu. Disse mais Eliseu: Atira; e ele atirou. Prosseguiu: Flecha da vitória do SENHOR! Flecha da vitória contra os siros! Porque ferirás os siros em Afeca, até os consumir.

[18] Disse ainda: Toma as flechas. Ele as tomou. Então, disse ao rei de Israel: Atira contra a terra; ele a feriu três vezes e cessou.

[19] Então, o homem de Deus se indignou muito contra ele e disse: Cinco ou seis vezes a deverias ter ferido; então, feririas os siros até os consumir; porém, agora, só três vezes ferirás os siros.

[20] Morreu Eliseu, e o sepultaram. Ora, bandos dos moabitas costumavam invadir a terra, à entrada do ano.

[13] И Йоас заспа с бащите си; а на престола му седна Еровоам. А Йоас беше погребан в Самария с Израилевите царе.

Боледуване и смърт на пророк Елисей

[14] В това време Елисей се разболя от болестта, от която по-късно умря. Израилевият цар слезе при него и плака над него, като възкликна: Татко мой! Татко мой! Колесница Израилева и негова конница!

[15] А Елисей му каза: Вземи лък и стрели. И той си взе лък и стрели.

[16] Тогава пророкът каза на Израилевия цар: Сложи ръката си на лъка. И като сложи ръката си, Елисей положи ръцете си върху ръцете на царя и каза:

[17] Отвори източния прозорец. И той го отвори. Елисей му каза: Стреляй. И той стреля. Елисей каза: Стрелата на Господнето спасение! Да! Стрелата на избавлението от сирийците! Защото ще поразиш сирийците в Афек, докато ги довършиш.

[18] Каза още: Вземи стрелите. И той ги взе. Тогава каза на Израилевия цар: Удряй на земята. И той удари три пъти и престана.

[19] А Божият човек му се разсърди и каза: Трябваше да удариш пет или шест пъти; тогава щеше да удариш сирийците, докато ги довършиш; а сега само три пъти ще поразиш сирийците.

[20] И Елисей умря и го погребаха. А в следващата година няколко моавски чети опустошаваха земята.

[21] Sucedeu que, enquanto alguns enterravam um homem, eis que viram um bando; então, lançaram o homem na sepultura de Eliseu; e, logo que o cadáver tocou os ossos de Eliseu, reviveu o homem e se levantou sobre os pés.

[21] Неколцина израилтяни, като погребваха един човек, видяха чета; затова хвърлиха човека в гроба на Елисей. Щом човекът се допря до Елисеевите кости, оживя и се изправи на краката си.

[22] Hazael, rei da Síria, oprimiu a Israel todos os dias de Jeoacaz.

[22] А сирийският цар Азаил притесняваше Израил през всичките дни на Йоахаз.

[23] Porém o SENHOR teve misericórdia de Israel, e se compadeceu dele, e se tornou para ele, por amor da aliança com Abraão, Isaque e Jacó; e não o quis destruir e não o lançou ainda da sua presença.

[23] Но Господ им показа милост, пожали ги и се обърна към тях заради завета Си с Авраам, Исаак, Яков; и отказа да ги изтреби и не ги отхвърли още от присъствието Си;

[24] Morreu Hazael, rei da Síria; e Ben-Hadade, seu filho, reinou em seu lugar.

[24] защото, като умря сирийският цар Азаил и вместо него се възкачи синът му Венадад,

[25] Jeoás, filho de Jeoacaz, retomou as cidades das mãos de Ben-Hadade, que este havia tomado das mãos de Jeoacaz, seu pai, na guerra; três vezes Jeoás o feriu e recuperou as cidades de Israel.

[25] Йоас, Йоахазовият син, взе обратно от ръката на Венадад, Азаиловия син, градовете, които Азаил беше отнел от ръката на баща му Йоахаз във война. Йоас го порази три пъти и си възвърна Израилевите градове.

2 Reis 14

O reinado de Amazias, de Judá

2 Crônicas 25.1-4

4 Царе 14

Царуване на юдейския цар Амасия

[1] No segundo ano de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel, começou a reinar Amazias, filho de Joás, rei de Judá.

[1] Във втората година на Израелевия цар Йоас, Йоахазовия син, се възцари Амасия, син на Юдейския цар Йоас.

[2] Tinha vinte e cinco anos quando começou a reinar e vinte e nove reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jeoadã, de Jerusalém.

[2] Той беше на възраст двадесет и пет години, когато се възцари, и царувà двадесет и девет години в Йерусалим. Името на майка му беше Йоадана от Йерусалим.

[3] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, ainda que não como Davi, seu pai; fez,

[3] Той вършѝ това, което беше праведно пред Господа, но не като баща си

porém, segundo tudo o que fizera Joás, seu pai.

4 Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

5 Uma vez confirmado o reino em sua mão, matou os seus servos que tinham assassinado o rei, seu pai.

6 Porém os filhos dos assassinos não matou, segundo está escrito no Livro da Lei de Moisés, no qual o SENHOR deu ordem, dizendo: Os pais não serão mortos por causa dos filhos, nem os filhos por causa dos pais; cada qual será morto pelo seu próprio pecado.

Amazias vence os edomitas
2 Crônicas 25.5-13

7 Ele feriu dez mil edomitas no vale do Sal e tomou a Sela na guerra; e chamou o seu nome Jocteel, até ao dia de hoje.

Amazias derrotado por Jeoás
2 Crônicas 25.17-2

8 Então, Amazias enviou mensageiros a Jeoás, filho de Jeoacaz, filho de Jeú, rei de Israel, dizendo: Vem, meçamos armas.

9 Porém Jeoás, rei de Israel, respondeu a Amazias, rei de Judá: O cardo que está no Líbano mandou dizer ao cedro que lá está: Dá tua filha por mulher a meu filho; mas os animais do campo, que estavam no Líbano, passaram e pisaram o cardo.

10 Na verdade, feriste os edomitas, e o teu coração se ensoberbeceu; gloria-te disso e

Давид; той постъпваше, съвсем както беше постъпвал баща му Йоас.

4 Обаче високите места не бяха премахнати; народът жертваше и кадеше по високите места.

5 И щом царството се закрепи в ръката му, Амасия умъртви слугите си, които бяха убили баща му, царя.

6 Но синовете на убийците не умъртви според писаното в книгата на Моисеевия закон, където Господ заповядва: Бащите да не се умъртвяват заради синовете, нито синовете да се умъртвяват заради бащите, а всеки да се умъртвява за собствения му грях.

7 Той изби десет души от Едом в долината на солта и като превзе градСела с бой, го нарече Йоктеил, както се казва и до днес.

8 Тогава Амасия прати хора до Израилевия цар Йоас, син на Йоахаз, Ииуевия син, да кажат: Ела да се срещнем един друг в лице.

9 А Израилевият цар Йоас прати до Юдейския цар Амасия да кажат: Ливанският трън пратил до ливанския кедър да кажат: Дай дъщеря си на сина ми за жена. Но един звяр, който бил в Ливан, минал и стъпкал тръна.

10 Ти наистина порази Едом и сърцето ти се надигна; радвай се на славата си и си седи у дома; защо сега да си

fica em casa; por que provocarias o mal para caíres tu, e Judá, contigo?

навредим, за да паднеш, ти и Юдея с тебе?

[11] Mas Amazias não quis atendê-lo. Subiu, então, Jeoás, rei de Israel, e Amazias, rei de Judá, e mediram armas em Bete-Semes, que está em Judá.

[11] Но Амасия не послуша. И така, Израилевият цар Йоас отиде и се срещнаха един с друг в лице, той и Юдейският цар Амасия, във Ветсемес, който принадлежи на Юдея.

[12] Judá foi derrotado diante de Israel, e fugiu cada um para sua casa.

[12] И Юдея беше поразена пред Израил; и всеки побегна в шатъра си.

[13] Jeoás, rei de Israel, prendeu Amazias, rei de Judá, filho de Joás, filho de Acazias, em Bete-Semes; e veio a Jerusalém, cujo muro ele rompeu desde a Porta de Efraim até à Porta da Esquina, quatrocentos côvados.

[13] Израилевият цар Йоас хвана във Ветсемес Юдейския цар Амасия, син на Йоас, Охозиевия син; и дойде в Йерусалим и събори четиристотин лакти от Йерусалимската стена, от Ефремовата порта до портата на ъгъла.

[14] Tomou todo o ouro, e a prata, e todos os utensílios que se acharam na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei, como também reféns; e voltou para Samaria.

[14] И като взе всичкото злато и сребро и всички съдове, които се намираха в Господния дом и в съкровищата на царската къща, също и заложници, Йоассе върна в Самария.

A morte de Jeoás, rei de Israel

[15] Ora, os mais atos de Jeoás, o que fez, o seu poder e como pelejou contra Amazias, rei de Judá, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[15] (А останалите дела, които извърши Йоас и подвизите му, и как воювà с Юдейския цар Амасия, са записани в Книгата на летописите на Израилевите царе.

[16] Descansou Jeoás com seus pais e foi sepultado em Samaria, junto aos reis de Israel; e Jeroboão, seu filho, reinou em seu lugar.

[16] И Йоас заспа с бащите си и беше погребан в Самария с Израилевите царе; и вместо него се възцари синът му Еровоам.)

A morte de Amazias, rei de Judá

2 Crônicas 25.25-28

[17] Amazias, filho de Joás, rei de Judá, viveu quinze anos depois da morte de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel.

[17] След смъртта на Израилевия цар Йоас, Йоахазовия син, Юдейският цар Амасия, Йоасовият син, живя петнадесет години.

[18] Ora, os mais atos de Amazias, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[19] Conspiraram contra ele em Jerusalém, e ele fugiu para Laquis; porém enviaram após ele homens até Laquis; e o mataram ali.

[20] Trouxeram-no sobre cavalos e o sepultaram em Jerusalém, junto a seus pais, na Cidade de Davi.

[21] Todo o povo de Judá tomou a Uzias, que era de dezesseis anos, e o constituiu rei em lugar de Amazias, seu pai.

[22] Ele edificou a Elate e a restituiu a Judá, depois que o rei descansou com seus pais.

O reinado de Jeroboão II, de Israel

[23] No décimo quinto ano de Amazias, filho de Joás, rei de Judá, começou a reinar em Samaria Jeroboão, filho de Jeoás, rei de Israel; e reinou quarenta e um anos.

[24] Fez o que era mau perante o SENHOR; jamais se apartou de nenhum dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[25] Restabeleceu ele os limites de Israel, desde a entrada de Hamate até ao mar da Planície, segundo a palavra do SENHOR, Deus de Israel, a qual falara por intermédio de seu servo Jonas, filho de Amitai, o profeta, o qual era de Gate-Hefer.

[26] Porque viu o SENHOR que a aflição de Israel era mui amarga, porque não havia

[18] А останалите дела на Амасия са записани в Книгата на летописите на Юдейските царе.

[19] И понеже направиха заговор против него в Йерусалим, той побегна в Лахис; но пратиха хора след него в Лахис и там го убиха.

[20] Докараха го на коне и беше погребан в Йерусалим с бащите си в Давидовия град.

[21] Тогава целият Юдейски народ взе Азария, който беше на възраст шестнадесет години, и го направиха цар на мястото на баща му Амасия.

[22] Той съгради Елат и го върна на Юдея, след като баща му, царят, заспа с бащите си.

Царуване на израилския цар Еровоам

[23] В петнадесетата година на Юдейския цар Амасия, син на Йоас, в Самария се възцари Еровоам, син на Израилевия цар Йоас, и царув̀а четиридесет и една години.

[24] Той върш̀и зло пред Господа; не се отказа от нито един от греховете на Еровоам, Наватовия син, с които предизвика Израил да греши.

[25] Той възстанови границата на Израил от прохода на Емат до полското море според словото, което Господ, Израилевият Бог, говор̀и чрез слугата Си Йона, Аматиевия син, пророка, който беше от Гетефер.

[26] Защото Господ видя, че притеснението на Израил беше много

nem escravo, nem livre, nem quem socorresse a Israel.

[27] Ainda não falara o SENHOR em apagar o nome de Israel de debaixo do céu; porém os livrou por intermédio de Jeroboão, filho de Jeoás.

[28] Quanto aos mais atos de Jeroboão, tudo quanto fez, o seu poder, como pelejou e como reconquistou Damasco e Hamate, pertencentes a Judá, para Israel, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[29] Descansou Jeroboão com seus pais, com os reis de Israel; e Zacarias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 15

O reinado de Azarias, de Judá

2 Crônicas 26.1-15

[1] No vigésimo sétimo ano de Jeroboão, rei de Israel, começou a reinar Azarias, filho de Amazias, rei de Judá.

[2] Tinha dezesseis anos quando começou a reinar e cinqüenta e dois anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jecolias, de Jerusalém.

[3] Ele fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Amazias, seu pai.

[4] Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

Azarias é atacado de lepra

2 Crônicas 26.16-23

горчиво, понеже нямаше нито малолетен, нито пълнолетен, който да помогне на Израил.

[27] Господ не поиска да изличи под небето името на Израил, а го избави чрез ръката на Еровоам, Йоасовия син.

[28] А останалите дела на Еровоам и всичко, което извърши, и подвизите му, как воювà и как възвърна на Израил Дамаск и Емат, които бяха подчинени на Юдея, са записани в Книгата на летописите на Израилевите царе.

[29] И Еровоам заспа с бащите си, Израилевите царе; и вместо него се възцари синът му Захария.

4 Царе 15

Царуване на Азария в Юдея

[1] В двадесет и седмата година на Израилевия цар Еровоам се възцари Азария, син на Юдейския цар Амасия.

[2] Той беше на възраст шестнадесет години, когато се възцари, и царувà петдесет и две години в Йерусалим; името на майка му беше Ехолия, от Йерусалим.

[3] Той вършѝ това, което беше праведно пред Господа, напълно както беше направил баща му Амасия.

[4] Но високите места не бяха премахнати; народът все още жертваше и кадеше по високите места.

[5] O SENHOR feriu ao rei, e este ficou leproso até ao dia da sua morte e habitava numa casa separada. Jotão, filho do rei, tinha o cargo da casa e governava o povo da terra.

[6] Ora, os mais atos de Azarias e tudo o que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[7] Descansou Azarias com seus pais, e o sepultaram junto a seus pais, na Cidade de Davi; e Jotão, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Zacarias, de Israel

[8] No trigésimo oitavo ano de Azarias, rei de Judá, reinou Zacarias, filho de Jeroboão, sobre Israel, em Samaria, seis meses.

[9] Fez o que era mau perante o SENHOR, como tinham feito seus pais; não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[10] Salum, filho de Jabes, conspirou contra ele, feriu-o diante do povo, matou-o e reinou em seu lugar.

[11] Quanto aos mais atos de Zacarias, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

[12] Esta foi a palavra que o SENHOR falou a Jeú: Teus filhos, até à quarta geração, se assentarão no trono de Israel. E assim sucedeu.

O reinado de Salum, de Israel

[5] Но Господ порази царя, така че той остана прокажен до деня на смъртта си и живееше в отделна къща. А царският син Йотам беше домоуправителят и съдеше народа на земята.

[6] А останалите дела на Азария и всичко, което извърши, са записани в Книгата на летописите на Юдейските царе.

[7] И Азария заспа с бащите си и го погребаха с тях в Давидовия град; и вместо него се възцари синът му Йотам.

Израилското царство при Захария, Салум и Манаим

[8] В тридесет и осмата година на Юдейския цар Азария над Израил в Самария се възцари Захария, Еровоамовият син, и царув̀а шест месеца.

[9] Той върш̀и зло пред Господа, както направиха бащите му; не се отърси от греховете на Еровоам, Наватовия син, с които той предизвика Израил да греши.

[10] А Салум, Явисовият син, организира заговор против него, порази го пред народа и го уби; и вместо него сам се възцари.

[11] А останалите дела на Захария са записани в Книгата на летописите на Израилевите царе.

[12] Това беше изпълнение на словото, което Господ говор̀и на Ииуй: Твоите синове ще царуват на Израилевия престол до четвърто поколение. Така и стана.

13 Salum, filho de Jabes, começou a reinar no trigésimo nono ano de Uzias, rei de Judá; e reinou durante um mês em Samaria.

14 Subindo de Tirza, Menaém, filho de Gadi, veio a Samaria, feriu ali a Salum, filho de Jabes, matou-o e reinou em seu lugar.

15 Quanto aos mais atos de Salum e a conspiração que fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

16 Então, Menaém feriu a Tifsa e todos os que nela havia, como também seus limites desde Tirza. Porque não lha abriram, a devastou e todas as mulheres grávidas fez rasgar pelo ventre.

O reinado de Menaém, de Israel

17 Desde o trigésimo nono ano de Azarias, rei de Judá, Menaém, filho de Gadi, começou a reinar sobre Israel e reinou dez anos em Samaria.

18 Fez o que era mau perante o SENHOR; todos os seus dias, não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

19 Então, veio Pul, rei da Assíria, contra a terra; Menaém deu a Pul mil talentos de prata, para que este o ajudasse a consolidar o seu reino.

20 Menaém arrecadou este dinheiro de Israel para pagar ao rei da Assíria, de todos os poderosos e ricos, cinqüenta siclos de prata por cabeça; assim, voltou o rei da Assíria e não se demorou ali na terra.

13 Салум, Явисовият син, се възцари в тридесет и деветата година на Юдейския цар Озия и царува̀ един месец в Самария.

14 Защото Манаим, Гадииният син, като излезе от Терса, дойде в Самария и като порази Салум, Явисовия син, в Самария и го уби, сам се възцари вместо него.

15 А останалите дела на Салум и заговорът, който организира, са записани в Книгата на летописите на Израилевите царе.

16 Тогава Манаим порази Тапса и всичко, което беше в нея, и околностите ѝ от Терса. Порази я, понеже не му отвориха; и промуши всички бременни жени в града.

17 В тридесет и деветата година на Юдейския цар Азария над Израил се възцари Манаим, Гадииният син, и царува̀ десет години в Самария.

18 Той вършѝ зло пред Господа; през целия си живот не се отказа от греховете на Еровоам, Наватовия син, с които предизвика Израил да греши.

19 Тогава асирийският цар Фул нападна земята, а Манаим даде на Фул хиляда таланта сребро, за да му помогне да закрепи царството в ръката си.

20 Манаим с насилие събра среброто от Израил, от всички големи богаташи по петдесет сребърни сикъла, за да даде на асирийския цар. И така асирийският цар си отиде и не остана там, в земята.

[21] Quanto aos mais atos de Menaém e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[22] Descansou Menaém com seus pais; e Pecaías, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Pecaías, de Israel

[23] No qüinquagésimo ano de Azarias, rei de Judá, começou a reinar Pecaías, filho de Menaém; e reinou sobre Israel, em Samaria, dois anos.

[24] Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[25] Peca, seu capitão, filho de Remalias, conspirou contra ele e o feriu em Samaria, na fortaleza da casa do rei, juntamente com Argobe e com Arié; com Peca estavam cinqüenta homens dos gileaditas; Peca o matou e reinou em seu lugar.

[26] Quanto aos mais atos de Pecaías e a tudo quanto fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

O reinado de Peca, de Israel

[27] No qüinquagésimo segundo ano de Azarias, rei de Judá, começou a reinar Peca, filho de Remalias, e reinou sobre Israel, em Samaria, vinte anos.

[28] Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[21] А останалите дела на Манаим и всичко, което извърши, са записани в Книгата на летописите на Израилевите царе.

[22] И Манаим заспа с бащите си; и вместо него се възцари синът му Факия.

Израилското царство при Факия и Факей

[23] В петдесетата година на Юдейския цар Азария над Израил в Самария се възцари Факия, Манаимовият син, и царув̀а две години.

[24] Той върш̀и зло пред Господа; не се отказа от греховете на Еровоам, Наватовия син, с които предизвика Израил да греши.

[25] И пълководецът му Факей, Ромелиевият син, организира заговор против него и го порази в Самария във вътрешната царска къща с Аргов и Арие, като имаше със себе си и петдесет мъже от галаадците. Уби го и сам се възцари вместо него.

[26] А останалите дела на Факия и всичко, което извърши, са записани в Книгата на летописите на Израилевите царе.

[27] В петдесет и втората година на Юдейския цар Азария над Израил в Самария се възцари Факей, Ромелиевият син, и царув̀а двадесет години.

[28] Той върш̀и зло пред Господа; не се отърси от греховете на Еровоам, Наватовия син, с които подтикна Израил да греши.

[29] Nos dias de Peca, rei de Israel, veio Tiglate-Pileser, rei da Assíria, e tomou a Ijom, a Abel-Bete-Maaca, a Janoa, a Quedes, a Hazor, a Gileade e à Galiléia, a toda a terra de Naftali, e levou os seus habitantes para a Assíria.

[29] В дните на Израилевия цар Факей дойде асирийският цар Теглат-феласар и превзе Иион, Авел-вет-мааха, Янох, Кадес, Асор, Галаад и Галилея, цялата Нефталимова земя, и отведе жителитеим пленници в Асирия.

[30] Oseias, filho de Elá, conspirou contra Peca, filho de Remalias, e o feriu, e o matou, e reinou em seu lugar, no vigésimo ano de Jotão, filho de Uzias.

[30] А Осия, син на Ила, организира заговор против Факей, Ромелиевия син, уби го и сам се възцари вместо него в двадесетата година на Йотам, Озиевия син.

[31] Quanto aos mais atos de Peca e a tudo quanto fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

[31] А останалите дела на Факей и всичко, което извърши, са записани в Книгата на летописите на Израилевите царе.

O reinado de Jotão, de Judá

2 Crônicas 27.1-9

Царуване на юдейския цар Йотам

[32] No ano segundo de Peca, filho de Remalias, rei de Israel, começou a reinar Jotão, filho de Uzias, rei de Judá.

[32] Във втората година на Израилевия цар Факей, Ромелиевия син, се възцари Йотам, син на Юдейския цар Озия.

[33] Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jerusa, filha de Zadoque.

[33] Той беше на възраст двадесет и пет години, когато се възцари, и царувà шестнадесет години в Йерусалим; името на майка му беше Еруса, Садокова дъщеря.

[34] Fez o que era reto perante o SENHOR; e em tudo procedeu segundo fizera Uzias, seu pai.

[34] Той вършѝ това, което беше праведно пред Господа; постъпваше съвсем като баща си Озия.

[35] Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos. Ele edificou a Porta de Cima da Casa do SENHOR.

[35] Но високите места не бяха премахнати; народът все още жертваше и кадеше по високите места. Той построи горната порта на Господния дом.

[36] Quanto aos mais atos de Jotão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[36] А останалите дела на Йотам и всичко, което извърши, са записани в Книгата на летописите на Юдейските царе.

[37] Naqueles dias, começou o SENHOR a enviar contra Judá a Rezim, rei da Síria, e a Peca, filho de Remalias.

[38] Descansou Jotão com seus pais e foi sepultado junto a seus pais, na Cidade de Davi, seu pai. Em seu lugar reinou Acaz, seu filho.

[37] В онова време Господ започна да праща против Юдея сирийския цар Расин и Факей, Ромелиевия син.

[38] А Йотам заспа с бащите си и беше погребан с тях в града на баща си Давид; и вместо него се възцари синът му Ахаз.

2 Reis 16

O reinado de Acaz, de Judá

2 Crônicas 28.1-4

[1] No décimo sétimo ano de Peca, filho de Remalias, começou a reinar Acaz, filho de Jotão, rei de Judá.

[2] Tinha Acaz vinte anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém. Não fez o que era reto perante o SENHOR, seu Deus, como Davi, seu pai.

[3] Porque andou no caminho dos reis de Israel e até queimou a seu filho como sacrifício, segundo as abominações dos gentios, que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel.

[4] Também sacrificou e queimou incenso nos altos e nos outeiros, como também debaixo de toda árvore frondosa.

Acaz pede socorro aos assírios

[5] Então, subiu Rezim, rei da Síria, com Peca, filho de Remalias, rei de Israel, a Jerusalém para pelejarem contra ela; cercaram Acaz, porém não puderam prevalecer contra ele.

[6] Naquele tempo, Rezim, rei da Síria, restituiu Elate à Síria e lançou fora dela os judeus; os siros vieram a Elate e ficaram habitando ali até ao dia de hoje.

4 Царе 16

Царуване на юдейския цар Ахаз

[1] В седемнадесетата година на Факей, Ромелиевия син, се възцари Ахаз, син на Юдейския цар Йотам.

[2] Ахаз беше на възраст двадесет години, когато се възцари, и царувà шестнадесет години в Йерусалим; но не вършѝ това, което беше праведно пред Господа, своя Бог, както баща му Давид,

[3] а ходѝ в пътя на Израилевите царе и даже преведе сина си през огъня според мерзостите на народите, които Господпрогони пред израилтяните.

[4] Той жертваше и кадеше по високите места и по върховете, и под всяко зелено дърво.

[5] Тогава сирийският цар Расин и Израилевият цар Факей, Ромелиевият син, дойдоха в Йерусалим да воюват; и обсадиха Ахаз, но не можаха да го надвият.

[6] В онова време сирийският цар Расин възвърна Елат под властта на Сирия и прогони юдеите от Елат; а сирийците

дойдоха в Елат и живееха там, където саи до днес.

[7] Acaz enviou mensageiros a Tiglate-Pileser, rei da Assíria, dizendo: Eu sou teu servo e teu filho; sobe e livra-me do poder do rei da Síria e do poder do rei de Israel, que se levantam contra mim.

[7] Затова Ахаз прати вестоносци до асирийския цар Теглат-феласар да кажат: Аз съм твой слуга и твой син; излез да ме избавиш от ръката на сирийския цар и от ръката на Израилевия цар, които се повдигнаха против мен.

[8] Tomou Acaz a prata e o ouro que se acharam na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei e mandou de presente ao rei da Assíria.

[8] И Ахаз взе среброто и златото, което се намери в Господния дом и в съкровищата на царската къща, и ги прати подарък на асирийския цар.

[9] O rei da Assíria lhe deu ouvidos, subiu contra Damasco, tomou-a, levou o povo para Quir e matou a Rezim.

[9] Асирийският цар го послуша, излезе против Дамаск и го превзе, и отведе жителите му в Кир, а Расин уби.

A idolatria de Acaz
2 Crônicas 28.22-25

[10] Então, o rei Acaz foi a Damasco, a encontrar-se com Tiglate-Pileser, rei da Assíria; e, vendo ali um altar, enviou dele ao sacerdote Urias a planta e o modelo, segundo toda a sua obra.

[10] А когато цар Ахаз отиде в Дамаск да посрещне асирийския цар Теглат-феласар, видя жертвеника в Дамаск; и цар Ахаз изпрати на свещеника Урия образа на жертвеника и негова рисунка, точно според направата му.

[11] Urias, o sacerdote, edificou um altar segundo tudo o que o rei Acaz tinha ordenado de Damasco; assim o fez o sacerdote Urias, antes que o rei Acaz viesse de Damasco.

[11] И свещеникът Урия направи жертвеник точно според това, което цар Ахаз прати от Дамаск; така го направи свещеник Урия, докато цар Ахаз се върна от Дамаск.

[12] Vindo, pois, de Damasco o rei, viu o altar, chegou-se a ele e nele sacrificou.

[12] След като царят се върна от Дамаск, видя жертвеника; царят се приближи до жертвеника и направи принос върху него.

[13] Queimou o seu holocausto e a sua oferta de manjares, derramou a sua libação e

[13] Върху този жертвеник изгори всеизгарянето си и хлебния си принос,

aspergiu o sangue das suas ofertas pacíficas naquele altar.

14 Porém o altar de bronze, que estava perante o SENHOR, tirou ele de diante da casa, de entre o seu altar e a Casa do SENHOR e o pôs ao lado do seu altar, do lado norte.

15 Ordenou também o rei Acaz ao sacerdote Urias, dizendo: Queima, no grande altar, o holocausto da manhã, como também a oferta de manjares da tarde, e o holocausto do rei, e a sua oferta de manjares, e o holocausto de todo o povo da terra, e a sua oferta de manjares, e as suas libações; todo sangue dos holocaustos e todo sangue dos sacrifícios aspergirás nele; porém o altar de bronze ficará para a minha deliberação posterior.

16 Fez Urias, o sacerdote, segundo tudo quanto o rei Acaz lhe ordenara.

17 O rei Acaz cortou os painéis dos suportes, e de cima deles tomou a pia, e o mar, tirou-o de sobre os bois de bronze, que estavam debaixo dele, e o pôs sobre um pavimento de pedra.

18 Também o passadiço coberto para uso no sábado, que edificaram na casa, e a entrada real pelo lado de fora retirou da Casa do SENHOR, por causa do rei da Assíria.

A morte de Acaz

2 Crônicas 28.26-27

изля възлиянието си и поръси кръвта на мирните си жертви.

14 А медния жертвеник, който беше пред Господа, Ахаз премести от лицето на дома, от мястото му между жертвеника и Господния дом, и го постави на северната страна от жертвеника.

15 Цар Ахаз заповяда на свещеника Урия: На великия жертвеник принасяй утрешното всеизгаряне, вечерния хлебен принос, царското всеизгаряне и хлебен принос, с всеизгарянето, принасяно от целия народ на земята, и хлебния им принос и възлиянията им, и ръси и върху него цялата кръв на всеизгарянето и на жертвата; а медният жертвеник ще служи за мене, за да се допитвам до Господа.

16 И свещеник Урия направи така, точно както му заповяда цар Ахаз.

17 А цар Ахаз отсече страничните плочи на подножията и вдигна от тях умивалника; свали морето от медните волове, които бяха под него, и го сложи на каменен под.

18 И покрития път за съботата, който бяха построили в къщата, и външния вход за царя премести в Господния дом заради асирийския цар.

[19] Quanto aos mais atos de Acaz e ao que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[20] Descansou Acaz com seus pais e foi sepultado junto a seus pais, na Cidade de Davi; e Ezequias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 17

O reinado de Oseias, de Israel

[1] No ano duodécimo de Acaz, rei de Judá, começou a reinar Oseias, filho de Elá; e reinou sobre Israel, em Samaria, nove anos.

[2] Fez o que era mau perante o SENHOR; contudo, não como os reis de Israel que foram antes dele.

A queda de Samaria e o cativeiro de Israel

[3] Contra ele subiu Salmaneser, rei da Assíria; Oseias ficou sendo servo dele e lhe pagava tributo.

[4] Porém o rei da Assíria achou Oseias em conspiração, porque enviara mensageiros a Sô, rei do Egito, e não pagava tributo ao rei da Assíria, como dantes fazia de ano em ano; por isso, o rei da Assíria o encerrou em grilhões, num cárcere.

[5] Porque o rei da Assíria passou por toda a terra, subiu a Samaria e a sitiou por três anos.

[6] No ano nono de Oseias, o rei da Assíria tomou a Samaria e transportou a Israel para a Assíria; e os fez habitar em Hala, junto a Habor e ao rio Gozã, e nas cidades dos medos.

A causa do cativeiro

[19] А останалите дела, които извърши Ахаз, са записани в Книгата на летописите на Юдейските царе.

[20] И Ахаз заспа с бащите си в Давидовия град; а вместо него се възцари синът му Езекия.

4 Царе 17

Цар Осия и пленяване на Израил от Асирия

[1] В дванадесетата година на Юдейския цар Ахаз в Самария над Израил се възцари Осия, син на Ила, и царув̀а девет години.

[2] Той вършѝ зло пред Господа, обаче не както Израилевите царе, които бяха преди него.

[3] Срещу него излезе асирийският цар Салманасар, на когото Осия стана слуга, като му плащаше данък.

[4] А след време асирийският цар откри заговор, подготвен от Осия, защото той беше пратил хора до египетския цар Сов и не му беше платил данъка, както беше правил всяка година; затова Салманасар го затвори и върза в тъмница.

[5] Асирийският цар опустошаваше цялата земя и като отиде в Самария, я обсаждаше три години.

[6] В деветата година на Осия асирийският цар превзе Самария, отведе Израил в плен в Асирия и ги засели в Ала и Авор при реката Гозан и в мидските градове.

[7] Tal sucedeu porque os filhos de Israel pecaram contra o SENHOR, seu Deus, que os fizera subir da terra do Egito, de debaixo da mão de Faraó, rei do Egito; e temeram a outros deuses.

[7] А това стана, защото израилтяните бяха съгрешили пред Господа, своя Бог, Който ги изведе от Египетската земя, изпод ръката на египетския цар фараон, като бяха почитали други богове

[8] Andaram nos estatutos das nações que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel e nos costumes estabelecidos pelos reis de Israel.

[8] и бяха следвали установените обичаи на народите, които Господ прогони пред израилтяните, както и наредбите, които Израилевите царе узакониха.

[9] Os filhos de Israel fizeram contra o SENHOR, seu Deus, o que não era reto; edificaram para si altos em todas as suas cidades, desde as atalaias dos vigias até à cidade fortificada.

[9] Израилтяните бяха вършили скришно дела, които не бяха праведни пред Господа, техния Бог, и си бяха строили високи места във всичките си градове, от стражарска кула до укрепен град.

[10] Levantaram para si colunas e postes-ídolos, em todos os altos outeiros e debaixo de todas as árvores frondosas.

[10] Също си бяха издигали кумири и ашери върху всеки висок хълм и под всяко зелено дърво;

[11] Queimaram ali incenso em todos os altos, como as nações que o SENHOR expulsara de diante deles; cometeram ações perversas para provocarem o SENHOR à ira

[11] и там бяха ходили по всички високи места, както народите, които Господпрогони пред тях, и бяха вършили зли дела, с които разгневиха Господа,

[12] e serviram os ídolos, dos quais o SENHOR lhes tinha dito: Não fareis estas coisas.

[12] и бяха служили на идолите, за които Господ им беше казал: Не вършете това.

[13] O SENHOR advertiu a Israel e a Judá por intermédio de todos os profetas e de todos os videntes, dizendo: Voltai-vos dos vossos maus caminhos e guardai os meus mandamentos e os meus estatutos, segundo toda a Lei que prescrevi a vossos

[13] Но пак чрез всички пророци и ясновидци Господ беше предупреждавал Израил и Юдея: Върнете се от греховните си пътища и пазете Моите заповеди и наредби изцяло според закона, който дадох на

pais e que vos enviei por intermédio dos meus servos, os profetas.

14 Porém não deram ouvidos; antes, se tornaram obstinados, de dura cerviz como seus pais, que não creram no SENHOR, seu Deus.

15 Rejeitaram os estatutos e a aliança que fizera com seus pais, como também as suas advertências com que protestara contra eles; seguiram os ídolos, e se tornaram vãos, e seguiram as nações que estavam em derredor deles, das quais o SENHOR lhes havia ordenado que não as imitassem.

16 Desprezaram todos os mandamentos do SENHOR, seu Deus, e fizeram para si imagens de fundição, dois bezerros; fizeram um poste-ídolo, e adoraram todo o exército do céu, e serviram a Baal.

17 Também queimaram a seus filhos e a suas filhas como sacrifício, deram-se à prática de adivinhações e criam em agouros; e venderam-se para fazer o que era mau perante o SENHOR, para o provocarem à ira.

18 Pelo que o SENHOR muito se indignou contra Israel e o afastou da sua presença; e nada mais ficou, senão a tribo de Judá.

19 Também Judá não guardou os mandamentos do SENHOR, seu Deus; antes, andaram nos costumes que Israel introduziu.

20 Pelo que o SENHOR rejeitou a toda a descendência de Israel, e os afligiu, e os entregou nas mãos dos despojadores, até que os expulsou da sua presença.

бащите ви и който ви пратих чрез слугите Си, пророците.

14 При все това те не бяха послушали, а бяха закоравили врата си, както врата на бащите им, които не повярваха на Господа, своя Бог.

15 Бяха отхвърлили наредбите Му и завета, който сключи с бащите им, и заявленията, с които им заявяваше, и бяха последвали идолите и станали суетни, и бяха последвали народите около тях, за които Господ им беше заповядал да не правят като тях.

16 И бяха изоставили всички заповеди на Господа, своя Бог, и си бяха направили лети телета и ашери, и се бяха кланяли на цялото небесно множество, и бяха служили на Ваал.

17 Те бяха превеждали синовете и дъщерите си през огъня, бяха правели магии и гадаели, и предавали себе си да вършат зло пред Господа, така че бяха Го разгневявали.

18 Затова Господ се разгневи много против Израил и ги отхвърли от лицето Си; остана само Юдовото племе.

19 А и Юда не беше опазил заповедите на Господа, своя Бог, а бяха ходили в установените обичаи, които Израил беше въвел.

20 И така, Господ отхвърли целия Израилев род, унижи ги и ги предаде в ръката на грабителите, докато ги отхвърли от лицето Си.

[21] Pois, quando ele rasgou a Israel da casa de Davi, e eles fizeram rei a Jeroboão, filho de Nebate, Jeroboão apartou a Israel de seguir o SENHOR e o fez cometer grande pecado.

[21] Защото отцепи Израил от Давидовия дом; и те направиха Еровоам, Наватовия син, цар; а Еровоам оттегли Израил, за да не следват Господа, и ги подтикна да извършат голям грях.

[22] Assim, andaram os filhos de Israel em todos os pecados que Jeroboão tinha cometido; nunca se apartaram deles,

[22] Израилтяните бяха следвали всички грехове, които Еровоам извърши; не се отказаха от тях,

[23] até que o SENHOR afastou a Israel da sua presença, como falara pelo ministério de todos os seus servos, os profetas; assim, foi Israel transportado da sua terra para a Assíria, onde permanece até ao dia de hoje.

[23] докато Господ не отхвърли Израил от лицето Си, както беше говорил чрез всичките Си слуги, пророците. Така Израил беше отведен от своята земя в Асирия, където е и до днес.

O rei da Assíria renova a população de Samaria

[24] O rei da Assíria trouxe gente de Babilônia, de Cuta, de Ava, de Hamate e de Sefarvaim e a fez habitar nas cidades de Samaria, em lugar dos filhos de Israel; tomaram posse de Samaria e habitaram nas suas cidades.

[24] Тогава асирийският цар доведе народот Вавилон, от Хута, от Ава, от Елат и от Сефаруим и ги засели в самарийските градове вместо израилтяните; и те покориха Самария и се заселиха в градовете ѝ.

[25] A princípio, quando passaram a habitar ali, não temeram o SENHOR; então, mandou o SENHOR para o meio deles leões, os quais mataram a alguns do povo.

[25] А в началото на заселването си там те не се бояха от Господа; затова Господпрати между тях лъвове, които убиваха някои от тях.

[26] Pelo que se disse ao rei da Assíria: As gentes que transportaste e fizeste habitar nas cidades de Samaria não sabem a maneira de servir o deus da terra; por isso, enviou ele leões para o meio delas, os quais as matam, porque não sabem como servir o deus da terra.

[26] По тази причина те говориха на асирийския цар: Хората, които ти пресели и въдвори в самарийските градове, не знаят начина на служене на местния Бог, затова Той прати лъвове между тях и те ги убиват, понеже не знаят начина на служене на местния Бог.

[27] Então, o rei da Assíria mandou dizer: Levai para lá um dos sacerdotes que de lá

[27] Тогава асирийският цар заповяда: Заведете там един от свещениците, които пленихме оттам; нека идат пак и

trouxestes; que ele vá, e lá habite, e lhes ensine a maneira de servir o deus da terra.

[28] Foi, pois, um dos sacerdotes que haviam levado de Samaria, e habitou em Betel, e lhes ensinava como deviam temer o SENHOR.

O culto misto dos samaritanos

[29] Porém cada nação fez ainda os seus próprios deuses nas cidades em que habitava, e os puseram nos santuários dos altos que os samaritanos tinham feito.

[30] Os de Babilônia fizeram Sucote-Benote; os de Cuta fizeram Nergal; os de Hamate fizeram Asima;

[31] os aveus fizeram Nibaz e Tartaque; e os sefarvitas queimavam seus filhos a Adrameleque e a Anameleque, deuses de Sefarvaim.

[32] Mas temiam também ao SENHOR; dentre os do povo constituíram sacerdotes dos lugares altos, os quais oficiavam a favor deles nos santuários dos altos.

[33] De maneira que temiam o SENHOR e, ao mesmo tempo, serviam aos seus próprios deuses, segundo o costume das nações dentre as quais tinham sido transportados.

[34] Até ao dia de hoje fazem segundo os antigos costumes; não temem o SENHOR, não fazem segundo os seus estatutos e juízos, nem segundo a lei e o mandamento que o SENHOR prescreveu aos filhos de Jacó, a quem deu o nome de Israel.

да се заселят там, и свещеникът нека ги научи как да служат на местния Бог.

[28] И така, един от свещениците, които те бяха пленили от Самария, дойде, засели се във Ветил и ги поучаваше как да се боят от Господа.

[29] Обаче хората от всеки народ поставиха свои богове – хората от всеки народ в градовете, където живееха, и ги сложиха в капищата по високите места, които самаряните бяха построили.

[30] Вавилонските мъже поставиха Сокхот-венот, хутайските мъже – Нергал, ематските мъже – Асима,

[31] авците – Ниваз и Тартак, а сефаруимците горяха децата си на огън за своите богове Адрамелех и Анамелех.

[32] Така те се бояха от Господа и си поставиха свещеници за високите места от всякакъв народ между тях, които служеха за тях в капищата по високите места.

[33] Бояха се от Господа и служеха на своите богове според обичая на народите, сред които бяха преселени.

[34] Дори до днес постъпват според предишните обичаи: не се боят от Господа, нито постъпват според своите повеления и наредби, нито според закона и заповедта,

която Господ даде на потомците на Яков, когото нарече Израил,

[35] Ora, o SENHOR tinha feito aliança com eles e lhes ordenara, dizendo: Não temereis outros deuses, nem vos prostrareis diante deles, nem os servireis, nem lhes oferecereis sacrifícios;

[35] с които Господ беше сключил завет, като им заповяда: Да не се боите от други богове, нито да им се кланяте, нито да им служите, нито да им жертвате;

[36] mas ao SENHOR, que vos fez subir da terra do Egito com grande poder e com braço estendido, a ele temereis, e a ele vos prostrareis, e a ele oferecereis sacrifícios.

[36] а от Господа, Който ви изведе от Египетската земя с голяма сила и със здрава ръка, от Него да се боите, на Него да се кланяте и на Него да принасяте жертва.

[37] Os estatutos e os juízos, a lei e o mandamento que ele vos escreveu, tereis cuidado de os observar todos os dias; não temereis outros deuses.

[37] И да внимавате да изпълнявате винаги наредбите, постановленията, закона и заповедта, които Той написа за вас; а от други богове да не се боите.

[38] Da aliança que fiz convosco não vos esquecereis; nem temereis outros deuses.

[38] И да не забравяте завета, който сключих с вас; и да не се боите от други богове.

[39] Mas ao SENHOR, vosso Deus, temereis, e ele vos livrará das mãos de todos os vossos inimigos.

[39] Но от Господа, вашия Бог, да се боите; и Той ще ви избави от ръката на всичките ви неприятели.

[40] Porém eles não deram ouvidos a isso; antes, procederam segundo o seu antigo costume.

[40] Те обаче не послушаха, а постъпваха според предишните си обичаи.

[41] Assim, estas nações temiam o SENHOR e serviam as suas próprias imagens de escultura; como fizeram seus pais, assim fazem também seus filhos e os filhos de seus filhos, até ao dia de hoje.

[41] И така, тези народи се бояха от Господа и служеха на своите идоли; също и синовете им, и внуците им постъпват до днес така, както постъпваха бащите им.

2 Reis 18

O reinado de Ezequias, de Judá

2 Crônicas 29.1-2

[1] No terceiro ano de Oseias, filho de Elá, rei de Israel, começou a reinar Ezequias, filho de Acaz, rei de Judá.

4 Царе 18

Царуване на Езекия и нашествие на асирийския цар Сенахирим

[1] В третата година на Израелевия цар Осия, Иловия син, се възцари Езекия, син на Юдейския цар Ахаз.

[2] Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém; sua mãe se chamava Abi e era filha de Zacarias.

[3] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Davi, seu pai.

[4] Removeu os altos, quebrou as colunas e deitou abaixo o poste-ídolo; e fez em pedaços a serpente de bronze que Moisés fizera, porque até àquele dia os filhos de Israel lhe queimavam incenso e lhe chamavam Neustã.

[5] Confiou no SENHOR, Deus de Israel, de maneira que depois dele não houve seu semelhante entre todos os reis de Judá, nem entre os que foram antes dele.

[6] Porque se apegou ao SENHOR, não deixou de segui-lo e guardou os mandamentos que o SENHOR ordenara a Moisés.

[7] Assim, foi o SENHOR com ele; para onde quer que saía, lograva bom êxito; rebelou-se contra o rei da Assíria e não o serviu.

[8] Feriu ele os filisteus até Gaza e seus limites, desde as atalaias dos vigias até à cidade fortificada.

[9] No quarto ano do rei Ezequias, que era o sétimo de Oseias, filho de Elá, rei de Israel, subiu Salmaneser, rei da Assíria, contra Samaria e a cercou.

[2] Той беше на възраст двадесет и пет години, когато се възцари, и царувà двадесет и девет години в Йерусалим; името на майка му беше Авия, Захариева дъщеря.

[3] Той вършѝ това, което беше праведно пред Господа, напълно както баща му Давид:

[4] събори високите места, изпочупи кумирите, изсече ашерите и унищожи медната змия, която Моисей беше направил, защото дори до онова време израилтяните ѝ кадеха; и я нарече Нехущан.

[5] На Господа, Израилевия Бог, се упова. Нямаше подобен на него между всички Юдейски царе, нито между онези, които бяха след него, нито преди него;

[6] защото се прилепи към Господа, не престана да Го следва и опази заповедите, които Господ даде на Моисей.

[7] И Господ беше с него; където и да излизаше, той благоуспяваше; и въстана против асирийския цар и не му слугуваше вече.

[8] Той порази филистимците до Газа и околностите ѝ, от стражарска кула до укрепен град.

[9] А в четвъртата година на цар Езекия, която беше седмата година на Израилевия цар Осия, син на Ила, асирийският цар Салманасар воюваше против Самария и я обсаждаше.

[10] Ao cabo de três anos, foi tomada; sim, no ano sexto de Ezequias, que era o nono de Oseias, rei de Israel, Samaria foi tomada.

[11] O rei da Assíria transportou a Israel para a Assíria e o fez habitar em Hala, junto a Habor e ao rio Gozã, e nas cidades dos medos;

[12] porquanto não obedeceram à voz do SENHOR, seu Deus; antes, violaram a sua aliança e tudo quanto Moisés, servo do SENHOR, tinha ordenado; não o ouviram, nem o fizeram.

[10] След три години я превзе; в шестата година на Езекия, която беше девета година на Израилевия цар Осия, Самария беше превзета.

[11] Асирийският цар отведе Израил в плен в Асирия и ги настани в Ала и Авор при реката Гозан и в мидските градове;

[12] защото не послушаха гласа на Господа, своя Бог, а престъпиха завета Му – всичко, което Господният слуга Моисей заповяда – и не послушаха, нито го извършиха.

Senaqueribe invade Judá

2 Crônicas 32.1-8; Isaías 36.1-3

[13] No ano décimo quarto do rei Ezequias, subiu Senaqueribe, rei da Assíria, contra todas as cidades fortificadas de Judá e as tomou.

[14] Então, Ezequias, rei de Judá, enviou mensageiros ao rei da Assíria, a Laquis, dizendo: Errei; retira-te de mim; tudo o que me impuseres suportarei. Então, o rei da Assíria impôs a Ezequias, rei de Judá, trezentos talentos de prata e trinta talentos de ouro.

[15] Deu-lhe Ezequias toda a prata que se achou na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei.

[16] Foi quando Ezequias arrancou das portas do templo do SENHOR e das ombreiras o ouro de que ele, rei de Judá, as cobrira, e o deu ao rei da Assíria.

[13] А в четиринадесетата година на цар Езекия асирийският цар Сенахирим воюва против всички укрепени Юдейски градове и ги превзе.

[14] Тогава Юдейският цар Езекия прати до асирийския цар в Лахис да кажат: Съгреших; отиди си от мене; каквото ми наложиш, ще го направя. И така, асирийският цар наложи на Юдейския цар Езекия триста таланта сребро и тридесет таланта злато.

[15] И Езекия му даде цялото сребро, което се намери в Господния дом и в съкровищата на царската къща.

[16] В това време Езекия откова златото от вратите на Господния храм и отстълбовете, които той, Юдейският цар Езекия, беше обковал със злато, и го даде на асирийския цар.

[17] Contudo, o rei da Assíria enviou, de Laquis, a Tartã, a Rabe-Saris e a Rabsaqué, com um grande exército, ao rei Ezequias, a Jerusalém; subiram e vieram a Jerusalém. Tendo eles subido e chegado, pararam na extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do Lavandeiro.

[18] Tendo eles chamado o rei, saíram-lhes ao encontro Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista.

Rabsaqué afronta a Ezequias e ao Senhor
2 Crônicas 32.9-20; Isaías 36.4-22

[19] Rabsaqué lhes disse: Dizei a Ezequias: Assim diz o sumo rei, o rei da Assíria: Que confiança é essa em que te estribas?

[20] Bem posso dizer-te que teu conselho e poder para guerra não passam de vãs palavras; em quem, pois, agora, confias, para que te rebeles contra mim?

[21] Confias no Egito, esse bordão de cana esmagada, o qual, se alguém nele apoiar-se, lhe entrará pela mão e a traspassará; assim é Faraó, rei do Egito, para com todos os que nele confiam.

[22] Mas, se me dizeis: Confiamos no SENHOR, nosso Deus, não é esse aquele cujos altos e altares Ezequias removeu, dizendo a Judá e a Jerusalém: Perante este altar adorareis em Jerusalém?

[17] Но асирийският цар прати от Лахис Тартана, Рапсарис и Рапсак с голяма войска при цар Езекия в Йерусалим. А те възлязоха и дойдоха в Йерусалим. И когато стигнаха, застанаха при водопровода на горния водоем, който е по пътя към тепавичарската нива.

[18] И когато извикаха към царя, при тях излязоха управителят на двореца Елиаким, Хелкиевият син, секретарят Шевна и летописецът Йоах, Асафовият син.

[19] Тогава Рапсак им каза: Съобщете сега на Езекия: Така казва великият цар, асирийският цар: Каква е тази увереност, на която се уповаваш?

[20] Ти казваш: Имам благоразумие и сила за воюване. Но това са само лицемерни думи. И така, на кого се надяваш, че си въстанал против мене?

[21] Виж, ти се надяваш като че ли на тояга, на онази счупена тръстика на Египет, на която, ако се опре някой, ще се забучи в ръката му и ще я промуши. Такъв е египетският цар фараон за всички, които се надяват на него.

[22] Но ако ми кажете: На Господа, нашия Бог, се уповаваме, то Той не е ли Онзи, Чиито високи места и жертвеници премахна Езекия, като каза на Юдея и на Йерусалим: Пред този жертвеник в Йерусалим се покланяйте?

23 Ora, pois, empenha-te com meu senhor, rei da Assíria, e dar-te-ei dois mil cavalos, se de tua parte achares cavaleiros para os montar.

24 Como, pois, se não podes afugentar um só capitão dos menores dos servos do meu senhor, confias no Egito, por causa dos carros e cavaleiros?

25 Acaso, subi eu, agora, sem o SENHOR contra este lugar, para o destruir? Pois o SENHOR mesmo me disse: Sobe contra a terra e destrói-a.

26 Então, disseram Eliaquim, filho de Hilquias, Sebna e Joá a Rabsaqué: Rogamos-te que fales em aramaico aos teus servos, porque o entendemos, e não nos fales em judaico, aos ouvidos do povo que está sobre as muralhas.

27 Mas Rabsaqué lhes respondeu: Mandou-me, acaso, o meu senhor para dizer-te estas palavras a ti somente e a teu senhor? E não, antes, aos homens que estão sentados sobre as muralhas, para que comam convosco o seu próprio excremento e bebam a sua própria urina?

28 Então, Rabsaqué se pôs em pé, e clamou em alta voz em judaico, e disse: Ouvi as palavras do sumo rei, do rei da Assíria.

29 Assim diz o rei: Não vos engane Ezequias; porque não vos poderá livrar da sua mão;

30 nem tampouco vos faça Ezequias confiar no SENHOR, dizendo: O SENHOR,

23 И така, сега дай хора в залог на господаря ми, асирийския цар; а аз ще ти дам две хиляди коне, ако можеш от своя страна да поставиш на тях ездачи.

24 Как тогава ще отблъснеш един военачалник от най-ниските слуги на господаря ми? Но пак се уповаваш на Египет за колесници и конници!

25 Без волята на Господа ли излязох сега на това място, за да го съсипя? Господми каза: Излез против тази земя и я съсипи.

26 Тогава Елиаким, Хелкиевият син, Шевна и Йоах казаха на Рапсак: Говори, молим, на слугите си на сирийски, защото го разбираме; недей ни говори на юдейски, за да не чуе народът, който е на стената.

27 Но Рапсак им отговори: Дали ме е пратил господарят ми само при твоя господар и при тебе да говоря тези думи? Не ме ли е изпратил при мъжете, които седят на стената, за да ядат заедно с вас изпражненията си и да пият пикочта си?

28 Тогава Рапсак застана и извика на юдейски със силен глас: Слушайте думата на великия цар, асирийския цар –

29 така казва царят: Да не ви мами Езекия. Защото той няма да може да ви избави от ръката ми.

30 И да не ви кара Езекия да се уповавате на Господа, като казва: Господнепременно ще ни избави

certamente, nos livrará, e esta cidade não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

31 Não deis ouvidos a Ezequias; porque assim diz o rei da Assíria: Fazei as pazes comigo e vinde para mim; e comei, cada um da sua própria vide e da sua própria figueira, e bebei, cada um da água da sua própria cisterna.

32 Até que eu venha e vos leve para uma terra como a vossa, terra de cereal e de vinho, terra de pão e de vinhas, terra de oliveiras e de mel, para que vivais e não morrais. Não deis ouvidos a Ezequias, porque vos engana, dizendo: O SENHOR nos livrará.

33 Acaso, os deuses das nações puderam livrar, cada um a sua terra, das mãos do rei da Assíria?

34 Onde estão os deuses de Hamate e de Arpade? Onde estão os deuses de Sefarvaim, Hena e Iva? Acaso, livraram eles a Samaria das minhas mãos?

35 Quais são, dentre todos os deuses destes países, os que livraram a sua terra das minhas mãos, para que o SENHOR possa livrar a Jerusalém das minhas mãos?

36 Calou-se, porém, o povo e não lhe respondeu palavra; porque assim lhe havia ordenado o rei: Não lhe respondereis.

37 Então, Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, e Sebna, o escrivão, e Joá, filho

и този град няма да бъде предаден в ръката на асирийския цар.

31 Не слушайте Езекия, защото така казва асирийският цар: Сключете договор с мен и излезте при мен, и яжте всеки от лозето си и всеки от смокинята си, и пийте всеки от водата на кладенеца си,

32 докато дойда и ви заведа в земя, подобна на вашата, земя, която изобилства с жито и вино, земя, която изобилства с хляб и лозя, земя, която изобилства с дървено масло и мед, за да живеете и да не умрете. И не слушайте Езекия, когато би ви убеждавал, като казва: Господ ще ни избави.

33 Някой от боговете на народите избавил ли е земята си от ръката на асирийския цар?

34 Къде са боговете на Емат и Аршад? Къде са боговете на Сефаруим, на Ена и на Ава? Избавиха ли те Самария от ръката ми?

35 Кои от всичките богове на тези страни са избавили земята си от моята ръка, за да избави Йехова Йерусалим от ръката ми?

36 А народът мълчеше и не му отговориха нито дума, защото царят беше заповядал: Да не му отговаряте.

37 Тогава управителят на двореца Елиаким, Хелкиевият син, секретарят

de Asafe, o cronista, vieram ter com Ezequias, com suas vestes rasgadas, e lhe referiram as palavras de Rabsaqué.

2 Reis 19

Ezequias consulta a Isaías

Isaías 37.1-7

1 Tendo o rei Ezequias ouvido isto, rasgou as suas vestes, cobriu-se de pano de saco e entrou na Casa do SENHOR.

2 Então, enviou a Eliaquim, o mordomo, a Sebna, o escrivão, e os anciãos dos sacerdotes cobertos de pano de saco, ao profeta Isaías, filho de Amoz;

3 os quais lhe disseram: Assim diz Ezequias: Este dia é dia de angústia, de disciplina e de opróbrio; porque filhos são chegados à hora de nascer, e não há força para dá-los à luz.

4 Porventura, o SENHOR, teu Deus, terá ouvido todas as palavras de Rabsaqué, a quem o rei da Assíria, seu senhor, enviou para afrontar o Deus vivo, e repreenderá as palavras que ouviu; ergue, pois, orações pelos que ainda subsistem.

5 Foram, pois, os servos do rei Ezequias a ter com Isaías;

6 Isaías lhes disse: Dizei isto a vosso senhor: Assim diz o SENHOR: Não temas por causa das palavras que ouviste, com as quais os servos do rei da Assíria blasfemaram de mim.

7 Eis que meterei nele um espírito, e ele, ao ouvir certo rumor, voltará para a sua terra; e nela eu o farei cair morto à espada.

Шевна и летописецът Йоах, Асафовият син, дойдоха при Езекия с раздрани дрехи и му известиха Рапсаковите думи.

4 Царе 19

Бог избавя Йерусалим от асирийската опасност

1 А когато цар Езекия чу думите му, раздра дрехите си, покри се с вретище и влезе в Господния дом.

2 И прати управителя на двореца Елиаким, секретаря Шевна и старшите свещеници, покрити с вретища, при пророк Исайя, Амосовия син.

3 Те му казаха: Така казва Езекия: Ден на скръб, на изобличение и на оскърбление е този ден, защото настана часът да се родят децата, но няма сила за раждане.

4 Може би Господ, твоят Бог, ще чуе всички думи на Рапсак, когото господарят му, асирийският цар, прати да укорява живия Бог, и ще изобличи думите, които Господ, твоят Бог, чу; затова възнеси молба за остатъка, който е оцелял.

5 И така, слугите на цар Езекия отидоха при Исайя,

6 Исая им каза: Така да предадете на господаря си: Така казва Господ: Не бой се от думите, които си чул, с които слугите на асирийския цар Ме похулиха.

7 Аз ще вложа в него такъв дух, че като чуе слух, ще се върне в своята земя; и

ще го направя да падне от меч в своята земя.

A carta do rei da Assíria
Isaías 37.8-13

8 Voltou, pois, Rabsaqué e encontrou o rei da Assíria pelejando contra Libna; porque ouvira que o rei já se havia retirado de Laquis.

8 И така, Рапсак, като се върна, намери, че асирийският цар воюваше против Ливна; защото беше чул, че той заминал от Лахис.

9 O rei ouviu que a respeito de Tiraca, rei da Etiópia, se dizia: Eis saiu para guerrear contra ti. Assim, tornou a enviar mensageiros a Ezequias, dizendo:

9 А царят, когато чу да казват за етиопския цар Тирак: Ето, излязъл да воюва против тебе, прàти пак посланици до Езекия, като каза:

10 Assim falareis a Ezequias, rei de Judá: Não te engane o teu Deus, em quem confias, dizendo: Jerusalém não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

10 Така да говорите на Юдейския цар Езекия: Твоят Бог, на Когото се уповаваш, да не те мами, като казва: Йерусалим няма да бъде предаден в ръката на асирийския цар.

11 Já tens ouvido o que fizeram os reis da Assíria a todas as terras, como as destruíram totalmente; e crês tu que te livrarias?

11 Ето, ти чу какво са направили асирийските царе на всичките земи, как са ги обрекли на изтребление; че ти ли ще се избавиш?

12 Porventura, os deuses das nações livraram os povos que meus pais destruíram, Gozã, Harã e Rezefe e os filhos de Éden, que estavam em Telassar?

12 Боговете на народите избавиха ли онези, които бащите ми изтребиха: Гозан, Харан, Ресеф и еденяните, които бяха в Таласар?

13 Onde está o rei de Hamate, e o rei de Arpade, e o rei da cidade de Sefarvaim, de Hena e de Iva?

13 Къде е ематският цар, арфадският цар и царят на града Сефаруим, на Ена и на Ава?

A oração de Ezequias
Isaías 37.14-20

14 Tendo Ezequias recebido a carta das mãos dos mensageiros, leu-a; então, subiu à Casa do SENHOR, estendeu-a perante o SENHOR

14 А когато Езекия взе писмото от ръката на посланиците и го прочете, той отиде в Господния дом и го разгъна пред Господа.

15 e orou perante o SENHOR, dizendo: Ó SENHOR, Deus de Israel, que estás entronizado acima dos querubins, tu

15 И Езекия се помоли пред Господа: Господи, Боже Израилев, Който седиш между херувимите, Ти и

somente és o Deus de todos os reinos da terra; tu fizeste os céus e a terra.

[16] Inclina, ó SENHOR, o ouvido e ouve; abre, SENHOR, os olhos e vê; ouve todas as palavras de Senaqueribe, as quais ele enviou para afrontar o Deus vivo.

[17] Verdade é, SENHOR, que os reis da Assíria assolaram todas as nações e suas terras

[18] e lançaram no fogo os deuses deles, porque deuses não eram, senão obra de mãos de homens, madeira e pedra; por isso, os destruíram.

[19] Agora, pois, ó SENHOR, nosso Deus, livra-nos das suas mãos, para que todos os reinos da terra saibam que só tu és o SENHOR Deus.

O profeta conforta a Ezequias
Isaías 37.21-35

[20] Então, Isaías, filho de Amoz, mandou dizer a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Quanto ao que me pediste acerca de Senaqueribe, rei da Assíria, eu te ouvi,

[21] e esta é a palavra que o SENHOR falou a respeito dele: A virgem, filha de Sião, te despreza e zomba de ti; a filha de Jerusalém meneia a cabeça por detrás de ti.

[22] A quem afrontaste e de quem blasfemaste? E contra quem alçaste a voz e arrogantemente ergueste os olhos? Contra o Santo de Israel.

[23] Por meio dos teus mensageiros, afrontaste o SENHOR e disseste: Com a

само Ти си Бог на всички земни царства; Ти си направил небето и земята.

[16] Приклони, Господи, ухото Си и чуй; отвори, Господи, очите Си и виж; и чуй думите, с които Сенахирим изпрати този да похули живия Бог.

[17] Наистина, Господи, асирийските царе запустиха народите и земите им;

[18] и хвърлиха в огън боговете им, защото не бяха богове, а дело на човешки ръце, дървета и камъни; затова ги погубиха.

[19] И така, сега, Господи, Боже наш, отърви ни, моля Ти се, от ръката му, за да познаят всички земни царства, че Ти си Господ, единственият Бог.

[20] Тогава Исайя, Амосовият син, прати до Езекия да кажат: Така казва Господ, Израилевият Бог: Чух това, за което си се помолил на Мене против асирийския цар Сенахирим.

[21] Ето словото, което Господ изговори за него: Презря те, присмя ти се девицата, Сионовата дъщеря; зад гърба ти поклати глава йерусалимската дъщеря.

[22] Кого си обидил и похулил ти? И против Кого си говорил с висок глас и си надигнал нагоре очите си? Против Святия Израилев.

[23] Господ си обидил ти чрез посланиците си, като си казал: С

multidão dos meus carros subi ao cimo dos montes, ao mais interior do Líbano; deitarei abaixo os seus altos cedros e seus ciprestes escolhidos, chegarei a suas pousadas extremas, ao seu denso e fértil pomar.

множеството на колесниците си излязох аз върху височината на планините, върху уединенията на Ливан; и ще изсека високите му кедри, отбраните му елхи; и ще вляза в най-крайното помещение по него, в гората на неговия Кармил.

24 Eu mesmo cavei, e bebi as águas de estrangeiros, e com as plantas de meus pés sequei todos os rios do Egito.

24 Аз изкопах и пих чужди води и със стъпалото на краката си ще пресуша всички реки на Египет.

25 Acaso, não ouviste que já há muito dispus eu estas coisas, já desde os dias remotos o tinha planejado? Agora, porém, as faço executar e eu quis que tu reduzisses a montões de ruínas as cidades fortificadas.

25 Не си ли чул, че Аз съм наредил това отдавна и от древни времена съм начертал това? А сега го изпълних, така че ти да превръщаш укрепени градове в купове развалини.

26 Por isso, os seus moradores, debilitados, andaram cheios de temor e envergonhados; tornaram-se como a erva do campo, e a erva verde, e o capim dos telhados, e o cereal queimado antes de amadurecer.

26 Затова жителите им станаха безсилни, уплашиха се и се посрамиха; бяха като трева на полето, като зеленина, като трева на покрива на къщата и като жито, препълнено, преди да стане стъбло.

27 Mas eu conheço o teu assentar, e o teu sair, e o teu entrar, e o teu furor contra mim.

27 Но Аз зная жилището ти, излизането ти и влизането ти и буйството ти против Мене.

28 Por causa do teu furor contra mim e porque a tua arrogância subiu até aos meus ouvidos, eis que porei o meu anzol no teu nariz e o meu freio na tua boca e te farei voltar pelo caminho por onde vieste.

28 Понеже буйството ти против Мен и надменността ти стигнаха до ушите Ми, затова ще сложа куката Си в ноздрите ти и юздата Си – в устните ти, и ще те върна през пътя, по който си дошъл.

29 Isto te será por sinal: este ano, se comerá o que espontaneamente nascer e, no segundo ano, o que daí proceder; no

29 И това ще ти бъде знамението: Тази година ще ядете това, което е саморасло, втората година – това, което израства от същото; а третата година

terceiro ano, porém, semeai, e colhei, e plantai vinhas, e comei os seus frutos.

30 O que escapou da casa de Judá e ficou de resto tornará a lançar raízes para baixo e dará fruto por cima;

31 porque de Jerusalém sairá o restante, e do monte Sião, o que escapou. O zelo do SENHOR fará isto.

32 Pelo que assim diz o SENHOR acerca do rei da Assíria: Não entrará nesta cidade, nem lançará nela flecha alguma, não virá perante ela com escudo, nem há de levantar tranqueiras contra ela.

33 Pelo caminho por onde vier, por esse voltará; mas, nesta cidade, não entrará, diz o SENHOR.

34 Porque eu defenderei esta cidade, para a livrar, por amor de mim e por amor de meu servo Davi.

A destruição do exército dos assírios

2 Crônicas 32.21; Isaías 37.36-38

35 Então, naquela mesma noite, saiu o Anjo do SENHOR e feriu, no arraial dos assírios, cento e oitenta e cinco mil; e, quando se levantaram os restantes pela manhã, eis que todos estes eram cadáveres.

36 Retirou-se, pois, Senaqueribe, rei da Assíria, e se foi; voltou e ficou em Nínive.

37 Sucedeu que, estando ele a adorar na casa de Nisroque, seu deus, Adrameleque e Sarezer, seus filhos, o feriram à espada; e fugiram para a terra de Ararate; e Esar-Hadom, seu filho, reinou em seu lugar.

посейте и пожънете, насадете лозя и яжте плода им.

30 И оцелялото от Юдовия дом, което е останало, пак ще пуска корени долу и ще дава плод горе.

31 Защото от Йерусалим ще излезе остатък и от хълма Сион – оцелялото. Ревността на Господа на Силите ще извърши това.

32 Затова така казва Господ за асирийския цар: Няма да влезе в този град, нито ще хвърли там стрела, нито ще дойде пред него с щит, нито ще издигне против него могила.

33 По пътя, през който е дошъл, по него ще се върне и в този град няма да влезе, казва Господ;

34 защото ще защитя този град, за да го избавя, заради Себе Си и заради слугата Ми Давид.

35 И в същата нощ ангел Господен излезе и порази сто осемдесет и пет хиляди души в асирийския стан; и когато на сутринта станаха хората, всички онези бяха мъртви трупове.

36 И така, асирийският цар Сенахирим си тръгна, върна се и живееше в Ниневия.

37 А докато се кланяше в светилището на бога си Нисрох, неговите синове Адрамелех и Сарасар го убиха с меч; и побегнаха в араратската земя. А вместо него се възцари синът му Есарадон.

2 Reis 20

A doença de Ezequias e a sua cura maravilhosa

2 Crônicas 32.24; Isaías 38.1-8

[1] Naqueles dias, Ezequias adoeceu de uma enfermidade mortal; veio ter com ele o profeta Isaías, filho de Amoz, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Põe em ordem a tua casa, porque morrerás e não viverás.

[2] Então, virou Ezequias o rosto para a parede e orou ao SENHOR, dizendo:

[3] Lembra-te, SENHOR, peço-te, de que andei diante de ti com fidelidade, com inteireza de coração, e fiz o que era reto aos teus olhos; e chorou muitíssimo.

[4] Antes que Isaías tivesse saído da parte central da cidade, veio a ele a palavra do SENHOR, dizendo:

[5] Volta e dize a Ezequias, príncipe do meu povo: Assim diz o SENHOR, o Deus de Davi, teu pai: Ouvi a tua oração e vi as tuas lágrimas; eis que eu te curarei; ao terceiro dia, subirás à Casa do SENHOR.

[6] Acrescentarei aos teus dias quinze anos e das mãos do rei da Assíria te livrarei, a ti e a esta cidade; e defenderei esta cidade por amor de mim e por amor de Davi, meu servo.

[7] Disse mais Isaías: Tomai uma pasta de figos; tomaram-na e a puseram sobre a úlcera; e ele recuperou a saúde.

[8] Ezequias disse a Isaías: Qual será o sinal de que o SENHOR me curará e de que, ao terceiro dia, subirei à Casa do SENHOR?

4 Царе 20

Болестта на цар Езекия и чудото със сянката на слънцето

[1] В това време Езекия се разболя до смърт. Пророк Исайя, Амосовият син, дойде при него и му каза: Така казва Господ: Разпореди се за дома си, понеже ще умреш и няма да живееш.

[2] Тогава царят обърна лицето си към стената и се помоли на Господа:

[3] Моля Ти се, Господи, спомни си сега как ходих пред Тебе с вярност и с цяло сърце и върших това, което е угодно пред Теб. И Езекия плака горко.

[4] А преди Исайя да беше стигнал до средната част на града, Господнетослово дойде към него и каза:

[5] Върни се и кажи на вожда на Моя народ, Езекия: Така казва Господ, Бог на баща ти Давид: Чух молитвата ти, видях сълзите ти и Аз ще те изцеля; след три дни ще възлезеш в Господния дом.

[6] Ще прибавя към живота ти петнадесет години; ще избавя теб и този град от ръката на асирийския цар; и ще защитя този град заради Себе Си и заради слугата Ми Давид.

[7] Тогава Исайя каза: Вземете наниз смокини. И взеха и го сложиха на цирея; и царят оздравя.

[8] А Езекия беше казал на Исая: Какво ще бъде знамението, че Господ ще ме изцели и че след три дни ще отида в Господния дом?

[9] Respondeu Isaías: Ser-te-á isto da parte do SENHOR como sinal de que ele cumprirá a palavra que disse: Adiantar-se-á a sombra dez graus ou os retrocederá?

[9] Исайя беше отговорил: Ето какво ще ти бъде знамението от Господа, че Господще извърши това, което каза: избери – да напредне ли сянката десет стъпала или да се върне назад десет стъпала?

[10] Então, disse Ezequias: É fácil que a sombra adiante dez graus; tal, porém, não aconteça; antes, retroceda dez graus.

[10] Езекия отвърна: Лесно нещо е да напредне сянката десет стъпала; не, нека сянката се върне десет стъпала назад.

[11] Então, o profeta Isaías clamou ao SENHOR; e fez retroceder dez graus a sombra lançada pelo sol declinante no relógio de Acaz.

[11] Пророк Исайя извика към Господа; и Той върна сянката десет стъпала назад, по които беше слязла върху слънчевия часовник на Ахаз.

A embaixada da Babilônia
Isaías 39.1-8

[12] Nesse tempo, Merodaque-Baladã, filho de Baladã, rei da Babilônia, enviou cartas e um presente a Ezequias, porque soube que estivera doente.

[12] В онова време вавилонският цар Веродах-валадан, Валадановият син, прати писмо и подарък на Езекия, защото чу, че Езекия се бил разболял.

[13] Ezequias se agradou dos mensageiros e lhes mostrou toda a casa do seu tesouro, a prata, o ouro, as especiarias, os óleos finos, o seu arsenal e tudo quanto se achava nos seus tesouros; nenhuma coisa houve, nem em sua casa, nem em todo o seu domínio que Ezequias não lhes mostrasse.

[13] Езекия изслуша пратениците и им показа цялата къща със скъпоценните си вещи – среброто и златото, ароматите и скъпоценните масла, целия си оръжеен склад и всичко, каквото се намираше между съкровищата му; в къщата му и в цялото му владение не остана нищо, което Езекия не им показа.

[14] Então, Isaías, o profeta, veio ao rei Ezequias e lhe disse: Que foi que aqueles homens disseram e donde vieram a ti? Respondeu Ezequias: De uma terra longínqua vieram, da Babilônia.

[14] Тогава пророк Исайя дойде при цар Езекия и му каза: Какво казаха тези хора и откъде дойдоха при теб? Езекия отговори: От далечна земя идват, от Вавилон.

[15] Perguntou ele: Que viram em tua casa? Respondeu Ezequias: Viram tudo quanto

[15] Тогава пророкът запита: Какво видяха в къщата ти? Езекия отговори:

há em minha casa; coisa nenhuma há nos meus tesouros que eu não lhes mostrasse.

Видяха всичко, което има в къщата ми; няма нищо между съкровищата ми, което дане им показах.

16 Então, disse Isaías a Ezequias: Ouve a palavra do SENHOR:

16 Тогава Исайя каза на Езекия: Слушай Господнето слово:

17 Eis que virão dias em que tudo quanto houver em tua casa, com o que entesouraram teus pais até ao dia de hoje, será levado para a Babilônia; não ficará coisa alguma, disse o SENHOR.

17 Ето, идат дни, когато всичко, което е в къщата ти и каквото бащите ти са събрали до този ден, ще бъде пренесено във Вавилон; няма да остане нищо, казва Господ.

18 Dos teus próprios filhos, que tu gerares, tomarão, para que sejam eunucos no palácio do rei da Babilônia.

18 И ще отведат от синовете, които ще излязат от тебе, които ще родиш; и те ще станат придворни в палата на вавилонския цар.

19 Então, disse Ezequias a Isaías: Boa é a palavra do SENHOR que disseste. Pois pensava: Haverá paz e segurança em meus dias.

19 Тогава Езекия каза на Исайя: Добро е Господнето слово, което ти изрече. Прибави още: Не е ли така, щом в моите дни ще има мир и вярност?

A morte de Ezequias

2 Crônicas 32.32-33

20 Quanto aos mais atos de Ezequias, e todo o seu poder, e como fez o açude e o aqueduto, e trouxe água para dentro da cidade, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

20 А останалите дела на Езекия и цялото му юначество, и как направи водоема и водопровода и доведе вода в града, са записани в Книгата на летописите на Юдейските царе.

21 Descansou Ezequias com seus pais; e Manassés, seu filho, reinou em seu lugar.

21 И Езекия заспа с бащите си; и вместо него се възцари синът му Манасия.

2 Reis 21

O reinado de Manassés, de Judá

2 Crônicas 33.1-9

1 Tinha Manassés doze anos de idade quando começou a reinar e reinou cinqüenta e cinco anos em Jerusalém. Sua mãe chamava-se Hefzibá.

2 Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo as abominações dos

4 Царе 21

Царуването на Манасия и предсказание за падането на Йерусалим

1 Манасия беше на възраст дванадесет години, когато се възцари, и царувà петдесет и пет години в Йерусалим; името на майка му беше Ефсива.

2 Той вършѝ зло пред Господа според мерзостите на народите,

gentios que o SENHOR expulsara de suas possessões, de diante dos filhos de Israel.

[3] Pois tornou a edificar os altos que Ezequias, seu pai, havia destruído, e levantou altares a Baal, e fez um poste-ídolo como o que fizera Acabe, rei de Israel, e se prostrou diante de todo o exército dos céus, e o serviu.

[4] Edificou altares na Casa do SENHOR, da qual o SENHOR tinha dito: Em Jerusalém porei o meu nome.

[5] Também edificou altares a todo o exército dos céus nos dois átrios da Casa do SENHOR.

[6] E queimou a seu filho como sacrifício, adivinhava pelas nuvens, era agoureiro e tratava com médiuns e feiticeiros; prosseguiu em fazer o que era mau perante o SENHOR, para o provocar à ira.

[7] Também pôs a imagem de escultura do poste-ídolo que tinha feito na casa de que o SENHOR dissera a Davi e a Salomão, seu filho: Nesta casa e em Jerusalém, que escolhi de todas as tribos de Israel, porei o meu nome para sempre;

[8] e não farei que os pés de Israel andem errantes da terra que dei a seus pais, contanto que tenham cuidado de fazer segundo tudo o que lhes tenho mandado e conforme toda a lei que Moisés, meu servo, lhes ordenou.

[9] Eles, porém, não ouviram; e Manassés de tal modo os fez errar, que fizeram pior do

които Господпрогони пред израилтяните.

[3] Издигна отново високите места, които баща му Езекия беше съборил, издигна жертвеници на Ваал и направи ашера, както Израилевият цар Ахаав беше направил, и се кланяше на цялото небесно множество и им служеше.

[4] Издигна също жертвеници в Господниядом, за който Господ беше казал: В Йерусалим ще настаня името Си.

[5] Издигна жертвеници и на цялото небесно множество вътре в двата двора на Господния дом.

[6] Преведе и сина си през огън, използваше предсказания и гадания и си служеше със запитвачи на зли духове и врачове; той извърши голямо зло пред Господа и Го разгневи.

[7] А ваяния идол на ашерата, който направи, постави в дома, за който Господказа на Давид и на сина му Соломон: В този дом и в Йерусалим, който избрах от всички Израилеви племена, ще настаня името Си до века;

[8] и няма вече да направя краката на Израил да блуждаят вън от земята, която дадох на бащите им, само ако внимават да вършат всичко, което им заповядах, напълно според закона, който слугата Ми Моисей им даде.

[9] Но не послушаха; а Манасия ги подмами да вършат по-лошо от

que as nações que o SENHOR tinha destruído de diante dos filhos de Israel.

O juízo a respeito de Judá

[10] Então, o SENHOR falou por intermédio dos profetas, seus servos, dizendo:

[11] Visto que Manassés, rei de Judá, cometeu estas abominações, fazendo pior que tudo que fizeram os amorreus antes dele, e também a Judá fez pecar com os ídolos dele,

[12] assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eis que hei de trazer tais males sobre Jerusalém e Judá, que todo o que os ouvir, lhe tinirão ambos os ouvidos.

[13] Estenderei sobre Jerusalém o cordel de Samaria e o prumo da casa de Acabe; eliminarei Jerusalém, como quem elimina a sujeira de um prato, elimina-a e o emborca.

[14] Abandonarei o resto da minha herança, entregá-lo-ei nas mãos de seus inimigos; servirá de presa e despojo para todos os seus inimigos.

[15] Porquanto fizeram o que era mau perante mim e me provocaram à ira, desde o dia em que seus pais saíram do Egito até ao dia de hoje.

[16] Além disso, Manassés derramou muitíssimo sangue inocente, até encher Jerusalém de um ao outro extremo, afora

народите, които Господ погуби пред израилтяните.

[10] Тогава Господ говорѝ чрез слугите Си, пророците:

[11] Понеже Юдейският цар Манасия направи тези мерзости и извърши повече зло от всичко, което извършиха аморейците, които бяха преди него, и чрез идолите си подведе Юдея да съгреши,

[12] затова така казва Господ, Израилевият Бог: Ето, Аз нанасям такова зло на Йерусалим и Юдея, че на всеки, който чуе за него, ще му писнат и двете уши.

[13] И ще простра върху Йерусалим същатавръв за мерене, която прострях върху Самария, и същия отвес, който простряхвърху Ахавовия дом; и ще избърша Йерусалим, както някой избърсва блюдо – и като го избърше, обръща го наопаки.

[14] Ще отхвърля останалите от наследството Си и ще ги предам в ръката на неприятелите им; и те ще бъдат разграбени и пленявани от всичките си неприятели,

[15] защото вършеха зло пред Мен и Ме разгневяваха от деня, когато бащите им излязоха от Египет, до днес.

[16] При това освен греха, с който направи Юдея да съгреши, като вършѝ зло пред Господа, Манасия проля и

o seu pecado, com que fez pecar a Judá, praticando o que era mau perante o SENHOR.

A morte de Manassés
2 Crônicas 33.18-20

17 Quanto aos mais atos de Manassés, e a tudo quanto fez, e ao seu pecado, que cometeu, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

18 Manassés descansou com seus pais e foi sepultado no jardim da sua própria casa, no jardim de Uzá; e Amom, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Amom, de Judá
2 Crônicas 33.21-25

19 Tinha Amom vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou dois anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Mesulemete e era filha de Haruz, de Jotbá.

20 Fez o que era mau perante o SENHOR, como fizera Manassés, seu pai.

21 Andou em todo o caminho em que andara seu pai, serviu os ídolos a que ele servira e os adorou.

22 Assim, abandonou ele o SENHOR, Deus de seus pais, e não andou no caminho do SENHOR.

23 Os servos do rei Amom conspiraram contra ele e o mataram em sua própria casa.

24 Porém o povo da terra feriu todos os que conspiraram contra o rei Amom e constituiu a Josias, seu filho, rei em seu lugar.

твърде много невинна кръв, докато напълни Йерусалим от единия до другия край.

17 А останалите дела на Манасия и всичко, което извърши, и грехът, който направи, са записани в Книгата на летописите на Юдейските царе.

18 И Манасия заспа с бащите си и беше погребан в градината на своята къща, в градината на Оза; и вместо него се възцари синът му Амон.

Царуване на Амон

19 Амон беше на възраст двадесет и две години, когато се възцари, и царувà две години в Йерусалим; името на майка му беше Месулемета, дъщеря на Арус от Йотева.

20 Той вършѝ зло пред Господа, както направи баща му Манасия.

21 Ходѝ напълно по пътя, по който ходѝ баща му, и служѝ на идолите, на които служеше баща му, и им се поклони.

22 Изостави Господа, Бога на бащите си, и не ходѝ по Господния път.

23 А слугите на Амон организираха заговор против него и убиха царя в собствената му къща.

24 Обаче народът от страната изби всички, които организираха заговора против цар Амон; и народът издигна сина му Йосия за цар вместо него.

[25] Quanto aos mais atos de Amom e a tudo que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?
[26] Foi ele enterrado na sua sepultura, no jardim de Uzá; e Josias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 22

O reinado de Josias

2 Crônicas 34.1-2

[1] Tinha Josias oito anos de idade quando começou a reinar e reinou trinta e um anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Jedida e era filha de Adaías, de Bozcate.

[2] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, andou em todo o caminho de Davi, seu pai, e não se desviou nem para a direita nem para a esquerda.

O rei repara o templo

2 Crônicas 34.8-13

[3] No décimo oitavo ano do seu reinado, o rei Josias mandou o escrivão Safã, filho de Azalias, filho de Mesulão, à Casa do SENHOR,
[4] dizendo: Sobe a Hilquias, o sumo sacerdote, para que conte o dinheiro que se trouxe à Casa do SENHOR, o qual os guardas da porta ajuntaram do povo;

[5] que o dêem nas mãos dos que dirigem a obra e têm a seu cargo a Casa do SENHOR, para que paguem àqueles que fazem a obra que há na Casa do SENHOR, para repararem os estragos da casa:

[6] aos carpinteiros, aos edificadores e aos pedreiros; e comprem madeira e pedras

[25] А останалите дела, които извърши Амон, са записани в Книгата на летописите на Юдейските царе.
[26] И го погребаха в гроба му в градината на Оза; и вместо него се възцари синът му Йосия.

4 Царе 22

Царуване на Йосия. Намиране на Книгата на Закона

[1] Йосия беше на възраст осем години, когато се възцари, и царувà в Йерусалим тридесет и една години; името на майка му беше Йедида, дъщеря на Адайя от Васкат.
[2] Той вършѝ това, което беше праведно пред Господа, като ходѝ напълно по пътя на баща си Давид, без да се отклони надясно или наляво.

[3] В осемнадесетата година на цар Йосия царят прати в Господния дом секретаря Сафан, син на Азалия, Месуламовия син, и му каза:
[4] Иди при първосвещеника Хелкия и му кажи да изброи внесените в Господниядом пари, които вратарите са събрали от народа,
[5] и нека ги предадат в ръката на работниците, които надзирават Господния дом; а те нека ги дадат на работниците, които са в Господния дом, за да поправят развaленото на дома –
[6] на дърводелците, строителите и зидарите – и за да купят дървета и дялани камъни, за да поправят дома.

lavradas, para repararem os estragos da casa.

[7] Porém não se pediu conta do dinheiro que se lhes entregara nas mãos, porquanto procediam com fidelidade.

[7] Обаче не им държаха никаква сметка за предаваните в ръцете им пари, защото тепостъпваха честно.

Hilquias acha o Livro da Lei

2 Crônicas 34.14-18

[8] Então, disse o sumo sacerdote Hilquias ao escrivão Safã: Achei o Livro da Lei na Casa do SENHOR. Hilquias entregou o livro a Safã, e este o leu.

[8] Тогава първосвещеникът Хелкия каза на секретаря Сафан: Намерих книгата на закона в Господния дом. И Хелкия даде книгата на Сафан, който я прочете.

[9] Então, o escrivão Safã veio ter com o rei e lhe deu relatório, dizendo: Teus servos contaram o dinheiro que se achou na casa e o entregaram nas mãos dos que dirigem a obra e têm a seu cargo a Casa do SENHOR.

[9] Секретарят Сафан отиде при царя и му доложи: Слугите ти изразходваха парите, които намериха в дома, като ги предадоха в ръката на работниците, които надзирават Господния дом.

[10] Relatou mais o escrivão Safã ao rei, dizendo: O sacerdote Hilquias me entregou um livro. E Safã o leu diante do rei.

[10] Секретарят Сафан извести също на царя: Свещеникът Хелкия ми даде една книга. И Сафан я прочете пред царя.

Josias manda consultar a profetisa Hulda

2 Crônicas 34.19-28

[11] Tendo o rei ouvido as palavras do Livro da Lei, rasgou as suas vestes.

[11] А царят, като чу думите на книгата на закона, раздра дрехите си.

[12] Ordenou o rei a Hilquias, o sacerdote, a Aicão, filho de Safã, a Acbor, filho de Micaías, a Safã, o escrivão, e a Asaías, servo do rei, dizendo:

[12] Тогава царят заповяда на свещеника Хелкия, на Ахикам, Сафановия син, на Аховор, Михеевия син, на секретаря Сафан и на царския слуга Асайя:

[13] Ide e consultai o SENHOR por mim, pelo povo e por todo o Judá, acerca das palavras deste livro que se achou; porque grande é o furor do SENHOR que se acendeu contra nós, porquanto nossos pais não deram ouvidos às palavras deste livro,

[13] Идете, допитайте се до Господа за мене, за народа и за цяла Юдея относно думите на тази книга, която бе намерена; защото голям е Господният гняв, който е пламнал против нас, понеже бащите ни не послушаха думите на тази книга, за да

para fazerem segundo tudo quanto de nós está escrito.

14 Então, o sacerdote Hilquias, Aicão, Acbor, Safã e Asaías foram ter com a profetisa Hulda, mulher de Salum, o guarda-roupa, filho de Ticva, filho de Harás, e lhe falaram. Ela habitava na cidade baixa de Jerusalém.

15 Ela lhes disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Dizei ao homem que vos enviou a mim:

16 Assim diz o SENHOR: Eis que trarei males sobre este lugar e sobre os seus moradores, a saber, todas as palavras do livro que leu o rei de Judá.

17 Visto que me deixaram e queimaram incenso a outros deuses, para me provocarem à ira com todas as obras das suas mãos, o meu furor se acendeu contra este lugar e não se apagará.

18 Porém ao rei de Judá, que vos enviou a consultar o SENHOR, assim lhe direis: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca das palavras que ouviste:

19 Porquanto o teu coração se enterneceu, e te humilhaste perante o SENHOR, quando ouviste o que falei contra este lugar e contra os seus moradores, que seriam para assolação e para maldição, e rasgaste as tuas vestes, e choraste perante mim, também eu te ouvi, diz o SENHOR.

постъпват, напълно както е писано за нас.

14 И така, свещеник Хелкия, Ахикам, Ахковор, Сафан и Асайя отидоха при пророчицата Олда, жена на одеждопазителя Селум, син на Текуй, Арасовия син. А тя живееше в Йерусалим, във втория участък; и те говориха с нея.

15 Тя им каза: Така казва Господ, Израилевият Бог: Кажете на човека, който ви е пратил до Мене:

16 Така казва Господ: Аз ще докарам злото на това място и на жителите му според всичко, което е писано в книгата, която Юдейският цар е прочел.

17 Понеже Ме изоставиха и кадяха на други богове, и Ме разгневиха с всички дела на ръцете си, затова гневът Ми ще пламне против това място и няма да угасне.

18 А на Юдейския цар, който ви прати да се допитате до Господа, така да му кажете: Така казва Господ, Израилевият Бог: Относно думите, които ти си чул:

19 Понеже сърцето ти е омекнало и ти си се смирил пред Господа, когато си чул това, което говорих против това място и против жителите му, че ще запустеят и ще станат за проклятие, и ти раздра дрехите си и плака пред Мене, затова и Аз те послушах, казва Господ.

[20] Pelo que, eis que eu te reunirei a teus pais, e tu serás recolhido em paz à tua sepultura, e os teus olhos não verão todo o mal que hei de trazer sobre este lugar. Então, levaram eles ao rei esta resposta.

[20] И така, Аз ще те прибера при бащите ти и ще слезеш в гроба си с мир; и твоите очи няма да видят нищо от цялото зло, което ще докарам на това място. И те доложиха на царя.

2 Reis 23

Josias renova a aliança ante o Senhor

2 Crônicas 34.29-33

[1] Então, deu ordem o rei, e todos os anciãos de Judá e de Jerusalém se ajuntaram a ele.

[2] O rei subiu à Casa do SENHOR, e com ele todos os homens de Judá, todos os moradores de Jerusalém, os sacerdotes, os profetas e todo o povo, desde o menor até ao maior; e leu diante deles todas as palavras do Livro da Aliança que fora encontrado na Casa do SENHOR.

[3] O rei se pôs em pé junto à coluna e fez aliança ante o SENHOR, para o seguirem, guardarem os seus mandamentos, os seus testemunhos e os seus estatutos, de todo o coração e de toda a alma, cumprindo as palavras desta aliança, que estavam escritas naquele livro; e todo o povo anuiu a esta aliança.

A purificação do templo e do culto

2 Crônicas 34.3-7

[4] Então, o rei ordenou ao sumo sacerdote Hilquias, e aos sacerdotes da segunda ordem, e aos guardas da porta que tirassem do templo do SENHOR todos os utensílios que se tinham feito para Baal, e para o poste-ídolo, e para todo o exército dos céus, e os queimou fora de Jerusalém, nos campos de Cedrom, e levou as cinzas deles para Betel.

4 Царе 23

Подновяване на Завета. Духовни реформи на цар Йосия

[1] Тогава царят прати и събраха при него всички Юдейски и йерусалимски старейшини.

[2] И царят възлезе в Господния дом, а с него всички Юдейски мъже и всички йерусалимски жители – свещениците, пророците и целият народ от малък до голям; и прочете на всеослушание пред тях всичките думи от книгата на завета, която бе намерена в Господния дом.

[3] Царят застана до стълба и сключи завет пред Господа да Го следва, да пази заповедите Му, заявленията и наредбите Му с цялото си сърце и с цялата си душа, за да изпълняват думите на този завет, които са написани в тази книга. И целият народ потвърди завета.

[4] Тогава царят заповяда на първосвещеника Хелкия, на свещениците от втория чин и на вратарите да извадят от Господния храм всички вещи, направени за Ваал, за ашерата и за цялото небесно множество; и ги изгори вън от Йерусалим, в полетата на Кедрон, и отнесе пепелта им във Ветил.

[5] Também destituiu os sacerdotes que os reis de Judá estabeleceram para incensarem sobre os altos nas cidades de Judá e ao redor de Jerusalém, como também os que incensavam a Baal, ao sol, e à lua, e aos mais planetas, e a todo o exército dos céus.

[6] Também tirou da Casa do SENHOR o poste-ídolo, que levou para fora de Jerusalém até ao vale de Cedrom, no qual o queimou e o reduziu a pó, que lançou sobre as sepulturas do povo.

[7] Também derribou as casas da prostituição-cultual que estavam na Casa do SENHOR, onde as mulheres teciam tendas para o poste-ídolo.

[8] A todos os sacerdotes trouxe das cidades de Judá e profanou os altos em que os sacerdotes incensavam, desde Geba até Berseba; e derribou os altares das portas, que estavam à entrada da porta de Josué, governador da cidade, à mão esquerda daquele que entrava por ela.

[9] (Mas os sacerdotes dos altos não sacrificavam sobre o altar do SENHOR, em Jerusalém; porém comiam pães asmos no meio de seus irmãos.)

[10] Também profanou a Tofete, que está no vale dos filhos de Hinom, para que ninguém queimasse a seu filho ou a sua filha como sacrifício a Moloque.

[5] Той премахна идолопоклонническите жреци, които Юдейските царе бяха определили да кадят по високите места в Юдейските градове и околностите на Йерусалим, както и тези, които кадяха на Ваал, на слънцето, на луната, на дванадесетте съзвездия, на цялото небесно множество.

[6] Занесе ашерата от Господния дом вън от Йерусалим на потока Кедрон, стри я на прах и хвърли праха ѝ по общонародните гробища.

[7] Събори и къщите на мъжеложниците, които бяха в Господния дом, където жените тъчаха завеси за ашера.

[8] И доведе всички свещеници от Юдейските градове и оскверни високите места, където тези свещеници бяха кадили, от Гева до Вирсавее; и събори високите места на портата, които бяха във входа на портата на градоначалника Исус, който вход беше отляво на градската порта.

[9] Но свещениците от високите места не възлизаха да
служат при Господнияжертвеник в Йерусалим, а ядяха безквасни хлябове между братята си.

[10] Царят оскверни и Тофета, който е в долината на Еномовите потомци, за да не може никой да преведе сина си или дъщеря си през огъня на Молох.

[11] Também tirou os cavalos que os reis de Judá tinham dedicado ao sol, à entrada da Casa do SENHOR, perto da câmara de Natã-Meleque, o camareiro, a qual ficava no átrio; e os carros do sol queimou.

[11] И премахна конете, които Юдейските царе бяха посветили на слънцето във входа на Господния дом, при жилището на евнуха Натан-мелех, което беше в храмовите предели, и изгори с огън колесниците на слънцето.

[12] Também o rei derribou os altares que estavam sobre a sala de Acaz, sobre o terraço, altares que foram feitos pelos reis de Judá, como também os altares que fizera Manassés nos dois átrios da Casa do SENHOR; e, esmigalhados, os tirou dali e lançou o pó deles no ribeiro de Cedrom.

[12] Царят събори и жертвениците, които бяха върху покрива на Ахазовата горна стая, които бяха направили Юдейските царе, и жертвениците, които Манасия беше направил в двора на Господниядом, и като ги срина оттам, хвърли праха им в потока Кедрон.

[13] O rei profanou também os altos que estavam defronte de Jerusalém, à mão direita do monte da Destruição, os quais edificara Salomão, rei de Israel, para Astarote, abominação dos sidônios, e para Quemos, abominação dos moabitas, e para Milcom, abominação dos filhos de Amom.

[13] Царят оскверни и високите места, които бяха пред Йерусалим, които бяха отдясно на хълма на разврата, които Израилевият цар Соломон беше построил за Астарта, мерзостта на сидонците, и за Хамос, мерзостта на моавците, и за Мелхом, мерзостта на амонците.

[14] Semelhantemente, fez em pedaços as colunas e cortou os postes-ídolos; e o lugar onde estavam encheu ele de ossos humanos.

[14] Също така разруши истуканите, сссече ашерите и напълни местата им с човешки кости.

Profanado e derribado o altar de Betel

[15] Também o altar que estava em Betel e o alto que fez Jeroboão, filho de Nebate, que tinha feito pecar a Israel, esse altar junto com o alto o rei derribou; destruiu o alto, reduziu a pó o seu altar e queimou o poste-ídolo.

[15] При това царят събори жертвеника, който беше във Ветил, и високото място, което беше построил Еровоам, Наватовият син, който подтикна Израил да греши – онзи жертвеник и онова високо място, и като изгори високото място, стри го на прах и изгори ашерата.

[16] Olhando Josias ao seu redor, viu as sepulturas que estavam ali no monte; mandou tirar delas os ossos, e os queimou sobre o altar, e assim o profanou, segundo a palavra do SENHOR, que apregoara o homem de Deus que havia anunciado estas coisas.

[16] И като се обърна и съгледа гробовете, които бяха там, на хълма, Йосия прати и взе костите от гробовете, изгори ги на жертвеника и го оскверни, според Господнето слово, прогласено от Божия човек.

[17] Então, perguntou: Que monumento é este que vejo? Responderam-lhe os homens da cidade: É a sepultura do homem de Deus que veio de Judá e apregoou estas coisas que fizeste contra o altar de Betel.

[17] Тогава царят каза: Какъв е този стълб, който виждам? А градските мъже му разказаха: Това е гробът на Божия човек, който дойде от Юдея и прогласи тези дела, които ти извърши против ветилския жертвеник.

[18] Josias disse: Deixai-o estar; ninguém mexa nos seus ossos. Assim, deixaram estar os seus ossos com os ossos do profeta que viera de Samaria.

[18] Тогава царят каза: Оставете го; никой да не докосва костите му. И така, оставиха костите му недокоснати заедно с костите на пророка, който дойде от Самария.

[19] Também tirou Josias todos os santuários dos altos que havia nas cidades de Samaria e que os reis de Israel tinham feito para provocarem o SENHOR à ira; e lhes fez segundo todos os atos que tinha praticado em Betel.

[19] Йосия премахна и всички капища на високите места, които се намираха в сирийските градове и които Израилевите царе бяха направили и бяха разгневили Господа, и постъпи с тях точно според делата, които беше извършил във Ветил.

[20] E matou todos os sacerdotes dos altos que havia ali, sobre os altares, e queimou ossos humanos sobre eles; depois, voltou para Jerusalém.

[20] След като изкла на жертвениците всички жреци от високите места, които бяха там, и изгори върху тях човешки кости, той се върна в Йерусалим.

A celebração da Páscoa

2 Crônicas 35.1-19

[21] Deu ordem o rei a todo o povo, dizendo: Celebrai a Páscoa ao SENHOR, vosso Deus, como está escrito neste Livro da Aliança.

[21] След това царят заповяда на целия народ: Направете Пасхата на Господа, вашия Бог, както е писано в тази книга на завета.

[22] Porque nunca se celebrou tal Páscoa como esta desde os dias dos juízes que julgaram Israel, nem durante os dias dos reis de Israel, nem nos dias dos reis de Judá.

[23] Corria o ano décimo oitavo do rei Josias, quando esta Páscoa se celebrou ao SENHOR, em Jerusalém.

A piedade de Josias

[24] Aboliu também Josias os médiuns, os feiticeiros, os ídolos do lar, os ídolos e todas as abominações que se viam na terra de Judá e em Jerusalém, para cumprir as palavras da lei, que estavam escritas no livro que o sacerdote Hilquias achara na Casa do SENHOR.

[25] Antes dele, não houve rei que lhe fosse semelhante, que se convertesse ao SENHOR de todo o seu coração, e de toda a sua alma, e de todas as suas forças, segundo toda a Lei de Moisés; e, depois dele, nunca se levantou outro igual.

[26] Nada obstante, o SENHOR não desistiu do furor da sua grande ira, ira com que ardia contra Judá, por todas as provocações com que Manassés o tinha irritado.

[27] Disse o SENHOR: Também a Judá removerei de diante de mim, como removi Israel, e rejeitarei esta cidade de Jerusalém, que escolhi, e a casa da qual eu dissera: Estará ali o meu nome.

A morte de Josias

2 Crônicas 35.20-27

[22] Навярно нито във времето на съдиите, които съдиха Израил, нито във времето на никой от Израилевите или Юдейските царе не е ставала такава Пасха,

[23] каквато стана тази Пасха на Господа в Йерусалим в осемнадесетата година на цар Йосия.

[24] При това Йосия премахна запитвачите на зли духове и врачовете, домашните идоли и кумирите, и всички мерзости, които се намериха в Юдейската земя и в Йерусалим, за да изпълни думите на закона, написани в книгата, която свещеник Хелкия намери в Господниядом.

[25] Цар, подобен на него, не е имало преди него, който да се е обърнал към Господас цялото си сърце, с цялата си душа и с всичката си сила, напълно според Моисеевия закон; нито след него се възцари подобен на него.

[26] При все това обаче Господ не се отвърна от яростния Си и голям гняв; защото гневът Му пламна против Юдея поради всички предизвикателства, с които Манасия Го беше разгневил.

[27] И Господ каза: Ще отхвърля и Юдея от лицето си, както отхвърлих Израил; ще отхвърля и този град Йерусалим, който избрах, и дома, за който казах: Името Ми ще бъде там.

[28] Quanto aos mais atos de Josias e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[29] Nos dias de Josias, subiu Faraó-Neco, rei do Egito, contra o rei da Assíria, ao rio Eufrates; e, tendo saído contra ele o rei Josias, Neco o matou, em Megido, no primeiro encontro.

[30] De Megido, os seus servos o levaram morto e, num carro, o transportaram para Jerusalém, onde o sepultaram no seu jazigo. O povo da terra tomou a Jeoacaz, filho de Josias, e o ungiu, e o fez rei em lugar de seu pai.

O reinado e deposição de Joacaz

2 Crônicas 36.1-4

[31] Tinha Jeoacaz vinte e três anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém. Sua mãe chamava-se Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

[32] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo tudo que fizeram seus pais.

[33] Porém Faraó-Neco o mandou prender em Ribla, na terra de Hamate, para que não reinasse em Jerusalém; e impôs à terra a pena de cem talentos de prata e um de ouro.

[28] А останалите дела на Йосия и всичко, което извърши, са записани в Книгата на летописите на Юдейските царе.

[29] В неговите дни египетският цар фараон Нехао излезе против асирийския цар при реката Ефрат. Затова цар Йосия отиде да воюва против него; а той, като го видя, го уби в Магедон.

[30] Слугите му го закараха мъртъв в колесницата от Магедон и го докараха в Йерусалим, където го погребаха в собствения му гроб. А народът от земята взе Йоахаз, Йосиевия син, и като го помазаха, го направиха цар вместо баща му.

Царуване на Йоахаз

[31] Йоахаз беше на възраст двадесет и три години, когато се възцари, и царувà три месеца в Йерусалим; името на майка му беше Амитала, дъщеря на Йеремия от Ливна.

[32] Той вършѝ зло пред Господа, напълно както бяха направили бащите му.

[33] А фараон Нехао го затвори в Ривла, в земята Емат, за да не царува в Йерусалим; и наложи на земята данък от сто таланта сребро и един талант злато.

[34] Фараон Нехао постави Елиаким, Йосиевия син, за цар вместо баща му Йосия, като промени името му на Йоаким, а Йоахаз отпрати; и той отиде в Египет и там умря.

[34] Faraó-Neco também constituiu rei a Eliaquim, filho de Josias, em lugar de Josias, seu pai, e lhe mudou o nome para Jeoaquim; porém levou consigo para o Egito a Jeoacaz, que ali morreu.

Царуване на Йоаким. Първо превземане на Йерусалим от Навуходоносор

[35] Jeoaquim deu aquela prata e aquele ouro a Faraó; porém estabeleceu imposto sobre a terra, para dar esse dinheiro segundo o mandado de Faraó; do povo da terra exigiu prata e ouro, de cada um segundo a sua avaliação, para o dar a Faraó-Neco.

[35] А Йоаким даде на фараона среброто и златото, обаче обложи с данък земята, за да даде парите според фараоновата заповед; с насилие събра среброто и златото от народа на земята от всеки според състоянието му, за да ги даде на фараона Нехао.

O reinado de Jeoaquim
2 Crônicas 36.5-8

[36] Tinha Jeoaquim a idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Zebida e era filha de Pedaías, de Ruma.

[36] Йоаким беше на възраст двадесет и пет години, когато се възцари, и царувà единадесет години в Йерусалим; името на майка му беше Зевуда, дъщеря на Федайя от Рума.

[37] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo tudo quanto fizeram seus pais.

[37] Той вършѝ зло пред Господа, напълно както бяха направили бащите му.

2 Reis 24

4 Царе 24

[1] Nos dias de Jeoaquim, subiu Nabucodonosor, rei da Babilônia, contra ele, e ele, por três anos, ficou seu servo; então, se rebelou contra ele.

[1] В неговите дни излезе вавилонският цар Навуходоносор; и Йоаким му стана подчинен за три години; после се отметна и въстана против него.

[2] Enviou o SENHOR contra Jeoaquim bandos de caldeus, e bandos de siros, e de moabitas, e dos filhos de Amom; enviou-os contra Judá para o destruir, segundo a palavra que o SENHOR falara pelos profetas, seus servos.

[2] Но Господ прати против него халдейските чети, сирийските чети, моавските чети и четите на амонците; прати ги против Юдея, за да я съкрушат, според словото, което Господ говорѝ чрез слугите Си, пророците.

[3] Com efeito, isto sucedeu a Judá por mandado do SENHOR, que o removeu da

[3] Наистина по заповед от Господа се случи това на Юдея, за да я отхвърли от

sua presença, por causa de todos os pecados cometidos por Manassés,

лицето Си поради греховете на Манасия, според всичко, което беше извършил,

[4] como também por causa do sangue inocente que ele derramou, com o qual encheu a cidade de Jerusalém; por isso, o SENHOR não o quis perdoar.

[4] а още поради невинната кръв, която беше пролял, като напълни Йерусалим с невинна кръв, така че Господ отказа да му прости.

[5] Quanto aos mais atos de Jeoaquim e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[5] А останалите дела на Йоаким и всичко, което извърши, са записани в Книгата на летописите на Юдейските царе.

[6] Descansou Jeoaquim com seus pais; e Joaquim, seu filho, reinou em seu lugar.

[6] И Йоаким заспа с бащите си; и вместо него се възцари синът му Йоахин.

[7] O rei do Egito nunca mais saiu da sua terra; porque o rei da Babilônia tomou tudo quanto era dele, desde o ribeiro do Egito até ao rio Eufrates.

[7] А египетският цар не излезе вече от земята си, защото вавилонският цар беше превзел всичко, което принадлежеше на египетския цар – от египетската река до реката Ефрат.

O reinado de Joaquim

2 Crônicas 36.9

Царуване на Йоахин. Второ превземане на Йерусалим от Навуходоносор

[8] Tinha Joaquim dezoito anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém. Sua mãe se chamava Neústa e era filha de Elnatã, de Jerusalém.

[8] Йоахин беше на възраст осемнадесет години, когато се възцари, и царувà три месеца в Йерусалим; името на майка му беше Неуста, дъщеря на Елнатан от Йерусалим.

[9] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera seu pai.

[9] Той вършѝ зло пред Господа, точно както беше направил баща му.

Nabucodonosor leva cativa a nobreza de Jerusalém

[10] Naquele tempo, subiram os servos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, a Jerusalém, e a cidade foi cercada.

[10] В онова време слугите на вавилонския цар Навуходоносор излязоха против Йерусалим и обсадиха града.

11 Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio à cidade, quando os seus servos a sitiavam.

12 Então, subiu Joaquim, rei de Judá, a encontrar-se com o rei da Babilônia, ele, sua mãe, seus servos, seus príncipes e seus oficiais; e o rei da Babilônia, no oitavo ano do seu reinado, o levou cativo.

13 Levou dali todos os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; e, segundo tinha dito o SENHOR, cortou em pedaços todos os utensílios de ouro que fizera Salomão, rei de Israel, para o templo do SENHOR.

14 Transportou a toda a Jerusalém, todos os príncipes, todos os homens valentes, todos os artífices e ferreiros, ao todo dez mil; ninguém ficou, senão o povo pobre da terra.

15 Transferiu também a Joaquim para a Babilônia; a mãe do rei, as mulheres deste, seus oficiais e os homens principais da terra, ele os levou cativos de Jerusalém à Babilônia.

16 Todos os homens valentes, até sete mil, e os artífices, e ferreiros, até mil, todos eles destros na guerra, levou-os o rei da Babilônia cativos para a Babilônia.

17 O rei da Babilônia estabeleceu rei, em lugar de Joaquim, ao tio paterno deste, Matanias, de quem mudou o nome para Zedequias.

O reinado de Zedequias

2 Crônicas 36.10-12; Jeremias 52.1-3

11 И докато слугите му го обсаждаха, вавилонският цар Навуходоносор дойде до града;

12 а Юдейският цар Йоахин излезе към вавилонския цар – той, майка му, слугите му, началниците му и евнусите му. Вавилонският цар го залови в осмата година на царуването си.

13 И той отнесе оттам всички съкровища на Господния дом и съкровищата на царската къща и съсече всички златни вещи в Господния храм, които Израилевият цар Соломон беше направил, както Господ беше казал.

14 И пресели целия Йерусалим, всички първенци и храбри мъже, десет хиляди пленници, и всички дърводелци и ковачи; остана само по-бедната част от народа на земята.

15 Навуходоносор пресели Йоахин във Вавилон и заведе като пленници от Йерусалим във Вавилон майката на царя, жените на царя, евнусите на царя и първенците от земята.

16 Всички юнаци – седем хиляди души, и дърводелците, и ковачите – хиляда души, всичките храбри войници, – тях вавилонският цар заведе пленници във Вавилон.

17 Вавилонският цар постави чичо му Матания за цар вместо него, като промени името му на Седекия.

Царуване на Седекия

[18] Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

[19] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera Joaquim.

A queda de Jerusalém
Jeremias 39.1-7; 52.3-11

[20] Assim sucedeu por causa da ira do SENHOR contra Jerusalém e contra Judá, a ponto de os rejeitar de sua presença. Zedequias rebelou-se contra o rei da Babilônia.

[18] Седекия беше на възраст двадесет и една години, когато се възцари, и царувà единадесет години в Йерусалим; името на майка му беше Амитала, дъщеря на Йеремия от Ливна.

[19] Той вършѝ зло пред Господа, съвсем както беше направил Йоаким.

[20] Защото от гнева на Господа, който пламна против Йерусалим и Юдея, докато ги отхвърли от лицето Си, стана, че Седекия въстана против вавилонския цар.

2 Reis 25

[1] Sucedeu que, no nono ano do reinado de Zedequias, aos dez dias do décimo mês, Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio contra Jerusalém, ele e todo o seu exército, e se acamparam contra ela, e levantaram contra ela tranqueiras em redor.

[2] A cidade ficou sitiada até ao undécimo ano do rei Zedequias.

[3] Aos nove dias do quarto mês, quando a cidade se via apertada da fome, e não havia pão para o povo da terra,

[4] então, a cidade foi arrombada, e todos os homens de guerra fugiram de noite pelo caminho da porta que está entre os dois muros perto do jardim do rei, a despeito de os caldeus se acharem contra a cidade

4 Царе 25

[1] И така, в деветата година на Седекиевото царуване, в десетия месец, на десетия ден от месеца, вавилонският цар Навуходоносор дойде, той и цялата му войска, против Йерусалим и като разположи стана си против него, издигнаха укрепления около него;

[2] и градът беше обсаждан до единадесетата година на цар Седекия.

[3] А на деветия ден от четвъртия месец, когато гладът се усили в града, така че нямаше хляб за народа на мястото,

[4] в градската стена се отвори пролом, поради което всички военни мъже побегнаха през пътя на портата, която е между двете стени, при царската градина (а халдейците бяха

em redor; o rei fugiu pelo caminho da Campina,

5 porém o exército dos caldeus perseguiu o rei Zedequias e o alcançou nas campinas de Jericó; e todo o exército deste se dispersou e o abandonou.

6 Então, o tomaram preso e o fizeram subir ao rei da Babilônia, a Ribla, o qual lhe pronunciou a sentença.

7 Aos filhos de Zedequias mataram à sua própria vista e a ele vazaram os olhos; ataram-no com duas cadeias de bronze e o levaram para a Babilônia.

O cativeiro de Judá

2 Crônicas 36.17-21; Jeremias 39.8-10; 52.12-30

8 No sétimo dia do quinto mês, do ano décimo nono de Nabucodonosor, rei da Babilônia, Nebuzaradã, chefe da guarda e servidor do rei da Babilônia, veio a Jerusalém.

9 E queimou a Casa do SENHOR e a casa do rei, como também todas as casas de Jerusalém; também entregou às chamas todos os edifícios importantes.

10 Todo o exército dos caldeus que estava com o chefe da guarda derribou os muros em redor de Jerusalém.

11 O mais do povo que havia ficado na cidade, e os desertores que se entregaram ao rei da Babilônia, e o mais da multidão, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativos.

близо около града), и царят отиде по пътя за полето.

5 А халдейската войска преследвà царя и го настигна в йерихонските полета; и цялата му войска се разбяга от него.

6 Хванаха царя и го въведоха при вавилонския цар в Ривла; и издадоха присъда против него, именно,

7 заклаха синовете на Седекия пред очите му, избодоха му очите и като го оковаха, го отведоха във Вавилон.

Падането на Йерусалим и разрушаването на храма

8 А в петия месец, на седмия ден от месеца, в дванадесетата година на вавилонския цар Навуходоносор в Йерусалим дойде началникът на телохранителите Навузардан, служител на вавилонския цар,

9 и изгори Господния дом и царския дворец; дори всичките къщи в Йерусалим, т. е. всяка голяма къща, изгори с огън.

10 И цялата халдейска войска, която беше с началника на телохранителите, събори стените около Йерусалим.

11 Тогава началникът на телохранителите Навузардан отведе в плен останалите от народа, които бяха оцелели в града, и бежанците, които забегнаха при вавилонския цар, както и останалото множество.

[12] Porém dos mais pobres da terra deixou o chefe da guarda ficar alguns para vinheiros e para lavradores.

[13] Cortaram em pedaços os caldeus as colunas de bronze que estavam na Casa do SENHOR, como também os suportes e o mar de bronze que estavam na Casa do SENHOR; e levaram o bronze para a Babilônia.

[14] Levaram também as panelas, as pás, as espevitadeiras, os recipientes de incenso e todos os utensílios de bronze, com que se ministrava.

[15] Tomou também o chefe da guarda os braseiros, as bacias e tudo quanto fosse de ouro ou de prata.

[16] Quanto às duas colunas, ao mar e aos suportes que Salomão fizera para a Casa do SENHOR, o peso do bronze de todos estes utensílios era incalculável.

[17] A altura de uma coluna era de dezoito côvados, e sobre ela havia um capitel de bronze de três côvados de altura; a obra de rede e as romãs sobre o capitel ao redor, tudo era de bronze; semelhante a esta era a outra coluna com a rede.

[18] Levou também o chefe da guarda a Seraías, sumo sacerdote, e a Sofonias, segundo sacerdote, e os três guardas da porta.

[12] Обаче началникът на телохранителите остави някои от по-бедните в земята за лозари и земеделци.

[13] А медните стълбове, които бяха в Господния дом, и подножията и медното море, които бяха в Господния дом, халдейците изпочупиха и пренесоха медта им във Вавилон;

[14] отнесоха и котлите, лопатите, щипците, тамянниците и всички медни прибори, с които се извършваше службата.

[15] Началникът на телохранителите отнесе и кадилниците, и тасовете – каквото беше златно – като злато, и каквото сребърно – като сребро.

[16] Колкото до двата стълба, едното море и подножията, които Соломон беше направил за Господния дом, медта на всички тези вещи превишаваше всяко тегло;

[17] височината на единия стълб беше осемнадесет лакътя; върху него имаше меден капител, чиято височината беше три лакътя; а върху капитела наоколо имаше мрежа и нарове, всичките медни. Подобни на тези бяха размерите и на втория стълб с мрежата.

[18] Началникът на телохранителите взе и първосвещеника Сарайя, и втория свещеник Софония, и тримата вратари;

[19] Da cidade tomou a um oficial, que era comandante das tropas de guerra, e cinco homens dos que eram conselheiros do rei e se achavam na cidade, como também ao escrivão-mor do exército, que alistava o povo da terra, e sessenta homens do povo do lugar, que se achavam na cidade.

[19] а от града взе един евнух, който беше надзирател на военните мъже, и петима мъже, които имаха достъп при царя, които бяха намерени в града, и секретаря на военачалника, който събираше войски от народа на земята, и шестдесет мъже от народа на земята, които се намираха в града.

[20] Tomando-os, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os ao rei da Babilônia, a Ribla.

[20] И като ги взе, началникът на телохранителите Навузардан ги заведе при вавилонския цар в Ривла.

[21] O rei da Babilônia os feriu e os matou em Ribla, na terra de Hamate. Assim, Judá foi levado cativo para fora da sua terra.

[21] Вавилонският цар ги уби в Ривла, в земята Емат. Така юдеите бяха закарани в плен от земята си.

[22] Quanto ao povo que ficara na terra de Judá, Nabucodonosor, rei da Babilônia, que o deixara ficar, nomeou governador sobre ele a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã.

[22] А колкото до народа, който остана в Юдейската земя, който вавилонският цар Навуходоносор беше оставил, над него той постави за управител Годолия, син на Ахикам, Сафановия син.

Ismael mata a Gedalias

[23] Ouvindo, pois, os capitães dos exércitos, eles e os seus homens, que o rei da Babilônia nomeara governador a Gedalias, vieram ter com este em Mispa, a saber, Ismael, filho de Netanias, Joanã, filho de Careá, Seraías, filho de Tanumete, o netofatita, e Jazanias, filho do maacatita, eles e os seus homens.

[23] А когато всички военачалници, те и войниците им, чуха, че вавилонският цар поставил за управител Годолия, дойдоха при Годолия в Масфа, а именно: Исмаил, син на Натания, Йонан, син на Кария, Сарайя, син на нетофатеца Танумет, и Язания, син на един маахатец, те и войниците им.

[24] Gedalias jurou a eles e aos seus homens e lhes disse: Nada temais da parte dos caldeus; ficai na terra, servi ao rei da Babilônia, e bem vos irá.

[24] И Годолия се закле на тях и на мъжете им: Не бойте се от слугите на халдейците; заселете се в земята и работете на вавилонския цар, и ще ви бъде добре.

[25] Sucedeu, porém, que, no sétimo mês, veio Ismael, filho de Netanias, filho de Elisama, de família real, e dez homens,

[25] Но в седмия месец Исмаил, син на Натания, Елисамовия син, от царския род, дойде заедно с десетина мъже и

com ele, e feriram Gedalias, e ele morreu, como também aos judeus e aos caldeus que estavam com ele em Mispa.

26 Então, se levantou todo o povo, tanto os pequenos como os grandes, como também os capitães das tropas, e foram para o Egito, porque temiam aos caldeus.

Libertado e honrado o rei Joaquim
Jeremias 52.31-34

27 No trigésimo sétimo ano do cativeiro de Joaquim, rei de Judá, no dia vinte e sete do duodécimo mês, Evil-Merodaque, rei da Babilônia, no ano em que começou a reinar, libertou do cárcere a Joaquim, rei de Judá.

28 Falou com ele benignamente e lhe deu lugar de mais honra do que a dos reis que estavam com ele na Babilônia.

29 Mudou-lhe as vestes do cárcere, e Joaquim passou a comer pão na sua presença todos os dias da sua vida.

30 E da parte do rei lhe foi dada subsistência vitalícia, uma pensão diária, durante os dias da sua vida.

поразиха Годолия (така че умря) и юдеите, и халдейците, които бяха с него в Масфа.

26 Тогава целият народ, от малък до голям, и военачалниците станаха и отидоха в Египет; защото се уплашиха от халдейците.

27 А в тридесет и седмата година от пленяването на Юдейския цар Йоахин, в дванадесетия месец, на двадесет и седмия ден от месеца, вавилонският цар Евил-меродах, в годината на възцаряването си, освободи от тъмницата Юдейския цар Йоахин;

28 разговаря любезно с него и постави неговия престол по-горе от престола на царете, които бяха с него във Вавилон,

29 и замени тъмничните му дрехи; и Йоахин се хранеше винаги пред него, през всички дни на живота си.

30 А колкото до храната му, от царя му бе давана постоянна храна, ежедневен дял, през всички дни на живота му.

O primeiro livro das Crônicas	1 Летописи
1 Crônicas 1	**1 Летописи 1**
Descendentes de Adão Gênesis 5.1-32	**От Адам до Израил**
1 Adão, Sete, Enos,	1 Адам, Сит, Енос,
2 Cainã, Maalalel, Jarede,	2 Каинан, Маалалеил, Яред,
3 Enoque, Metusalém, Lameque,	3 Енох, Матусал, Ламех,
4 Noé, Sem, Cam e Jafé.	4 Ной, Сим, Хам и Яфет.
Descendentes dos filhos de Noé Gênesis 10.1-32	
5 Os filhos de Jafé foram: Gomer, Magogue, Madai, Javã, Tubal, Meseque e Tiras.	5 Яфетови синове: Гомер, Магог, Мадай, Яван, Тувал, Мосох и Тирас;
6 Os filhos de Gomer: Asquenaz, Rifate e Togarma.	6 а Гомерови синове: Асханаз, Дифат и Тогарма;
7 Os filhos de Javã: Elisá, Társis, Quitim e Rodanim.	7 а Яванови синове: Елиса, Тарсис, Китим и Родамим.
8 Os filhos de Cam: Cuxe, Mizraim, Pute e Canaã.	8 Хамови синове: Хус, Мицраим, Фут и Ханаан;
9 Os filhos de Cuxe: Sebá, Havilá, Sabtá, Raamá e Sabtecá; os filhos de Raamá: Sabá e Dedã.	9 а Хусови синове: Сева, Евила, Савта, Раама и Савтека; а Раамови синове: Шева и Дедан.
10 Cuxe gerou a Ninrode, que começou a ser poderoso na terra.	10 Хус роди Нимрод; той пръв стана силен на земята;
11 Mizraim gerou a Ludim, a Anamim, a Leabim, a Naftuim,	11 а Мицраим роди лудимите, анамимите, леавимите, нафтухимите,
12 a Patrusim, a Casluim (de quem descendem os filisteus) e a Caftorim.	12 патрусимите, каслухимите (от които произлязоха филистимците) и кафторимите;
13 Canaã gerou a Sidom, seu primogênito, a Hete,	13 а Ханаан роди първородния си син Сидон и Хет,
14 aos jebuseus, aos amorreus, aos girgaseus,	14 и йевусейците, аморейците, гергесейците,
15 aos heveus, aos arqueus, aos sineus,	15 евейците, арукейците, асенейците.
16 aos arvadeus, aos zemareus e aos hamateus.	16 арвадците, цемарейците и аматейците.

[17] Os filhos de Sem: Elão, Assur, Arfaxade, Lude, Arã, Uz, Hul, Geter e Meseque.

[18] Arfaxade gerou a Selá, e Selá gerou a Héber.

[19] A Héber nasceram dois filhos: o nome de um foi Pelegue, porquanto, nos seus dias, se repartiu a terra; e o nome de seu irmão era Joctã.

[20] Joctã gerou a Almodá, a Salefe, a Hazar-Mavé, a Jerá,
[21] a Hadorão, a Uzal, a Dicla,
[22] a Ebal, a Abimael, a Sabá,
[23] a Ofir, a Havilá e a Jobabe; todos estes eram filhos de Joctã.

Descendentes de Sem
Gênesis 11.10-32

[24] Sem, Arfaxade, Selá,
[25] Héber, Pelegue, Reú,
[26] Serugue, Naor, Tera
[27] e Abrão, que é Abraão.

Descendentes de Ismael
Gênesis 25.12-18

[28] Os filhos de Abraão: Isaque e Ismael.
[29] São estas as suas gerações: o primogênito de Ismael foi Nebaiote, depois Quedar, Adbeel, Mibsão,
[30] Misma, Dumá, Massá, Hadade, Temá,
[31] Jetur, Nafis e Quedemá; estes foram os filhos de Ismael.

Descendentes de Abraão e Quetura
Gênesis 25.1-4

[32] Quanto aos filhos de Quetura, concubina de Abraão, esta deu à luz a Zinrã, a Jocsã, a Medã, a Midiã, a Isbaque e a Sua. Os filhos de Jocsã: Sabá e Dedã.

[17] Симови синове: Елам, Асур, Арфаксад, Луд и Арам; а Арамови синове: Уз, Ул, Гетер и Мосох;
[18] а Арфаксад роди Сала, а Сала роди Евер.
[19] И на Евер се родиха двама синове: името на единия беше Фалек, защото в неговите дни земята беше разпределена; а името на брат му беше Йоктан.
[20] А Йоктан роди Алмодад, Шалеф, Хацармавет, Ярах,
[21] Адорам, Узал, Дикла,
[22] Гевал, Авимаил, Шева,
[23] Офир, Евила и Йовав; всички те бяха Йоктанови синове.

[24] Сим, Арфаксад, Сала,
[25] Евер, Фалек, Рагав,
[26] Серух, Нахор, Тара,
[27] Аврам, който е и Авраам,

[28] а Авраамови синове: Исаак и Исмаил.
[29] Ето техните поколения: първородният на Исмаил – Навайот; после Кидар, Адвеил, Мавсам,
[30] Масма, Дума, Маса, Адад, Тема,
[31] Етур, Нафис и Кедма; тези бяха Исмаиловите синове.

[32] А ето синовете на Авраамовата наложница Хетура: тя роди Земран, Йоксан, Мадан, Мадиам, Есвок и Шуах; а Йоксанови синове: Шева и Дедан;

33 Os filhos de Midiã: Efa, Éfer, Enoque, Abida e Elda; todos estes foram filhos de Quetura.

34 Abraão, pois, gerou a Isaque. Os filhos de Isaque: Esaú e Israel.

Descendentes de Esaú
Gênesis 36.1-19

35 Os filhos de Esaú: Elifaz, Reuel, Jeús, Jalão e Coré.

36 Os filhos de Elifaz: Temã, Omar, Zefi, Gaetã, Quenaz, Timna e Amaleque.

37 Os filhos de Reuel: Naate, Zerá, Samá e Mizá.

Descendentes de Seir
Gênesis 36.20-30

38 Os filhos de Seir: Lotã, Sobal, Zibeão, Aná, Diso, Eser e Disã.

39 Os filhos de Lotã: Hori e Homã; e a irmã de Lotã foi Timna.

40 Os filhos de Sobal eram Aliã, Manaate, Ebal, Sefô e Onã. Os filhos de Zibeão: Aías e Aná.

41 O filho de Aná: Disom. Os filhos de Disom: Hanrão, Esbã, Itrã e Querã.

42 Os filhos de Eser: Bilã, Zaavã e Jaacã. Os filhos de Disã: Uz e Arã.

Reis e príncipes de Edom
Gênesis 36.31-43

43 São estes os reis que reinaram na terra de Edom, antes que houvesse rei sobre os filhos de Israel: Bela, filho de Beor, e o nome da sua cidade era Dinabá.

44 Morreu Bela, e em seu lugar reinou Jobabe, filho de Zera, de Bozra.

45 Morreu Jobabe, e em seu lugar reinou Husão, da terra dos temanitas.

33 а Мадиамови синове: Гефа, Ефер, Енох, Авида и Елдага; всички тези бяха потомци на Хетура.

34 И Авраам роди Исаак; а Исааковите синове бяха Исав и Израил.

35 Исавови синове: Елифаз, Рагуил, Еус, Еглом и Корей;

36 а Елифазови синове: Теман, Омар, Сефи, Готом, Кенез, Тамна и Амалик;

37 Рагуилови синове: Нахат, Зара, Сама и Миза.

38 А Сиирови синове: Лотан, Совал, Севегон, Ана, Дисон, Асар и Дисан;

39 а Лотанови синове: Хори и Омам; а сестра на Лотан беше Тамна;

40 Совалови синове: Алиан, Манахат, Гевал, Сефи и Онам; а Севегонови синове: Айа и Ана;

41 Анов син – Дисон; а Дисонови синове: Амадан, Асван, Итрам и Харан;

42 Асарови синове: Валаан, Заван и Акан; Дисанови синове: Уз и Аран.

43 А ето царете, които царуваха в едомската земя, преди да се възцари цар над израилтяните: Вела, Веоровият син; и името на града му беше Денава.

44 А като умря Вела, вместо него се възцари Йовав, Заровият син, от Восора.

45 А като умря Йовав, вместо него се възцари Хусам, от земята на теманците.

[46] Morreu Husão, e em seu lugar reinou Hadade, filho de Bedade; este feriu a Midiã no campo de Moabe; o nome da sua cidade era Avite.

[46] А като умря Хусам, вместо него се възцари Адад, Вададовият син, който порази мадиамците на моавското поле; и името на града му беше Авит.

[47] Morreu Hadade, e em seu lugar reinou Samlá, de Masreca.

[47] А като умря Адад, вместо него се възцари Самла, от Масрека.

[48] Morreu Samlá, e em seu lugar reinou Saul, de Reobote, junto ao Eufrates.

[48] А като умря Самла, вместо него се възцари Саул, от Роовот при Ефрат.

[49] Morreu Saul, e em seu lugar reinou Baal-Hanã, filho de Acbor.

[49] А като умря Саул, вместо него се възцари Ваалананан, Ахоборовият син.

[50] Morreu Baal-Hanã, e em seu lugar reinou Hadade; o nome da sua cidade era Paú, e o de sua mulher era Meetabel, filha de Matrede, filha de Me-Zaabe.

[50] А като умря Ваалананан, вместо него се възцари Адад; и името на града му беше Пау, а името на жена му – Метавеил, дъщеря на Метред, Мезаавова внучка.

[51] Morreu Hadade. São estes os nomes dos príncipes de Edom: o príncipe Timna, o príncipe Alva, o príncipe Jetete,

[51] А като умря Адад, едомските първенци бяха: първенец Тамна, първенец Алия, първенец Етет,

[52] o príncipe Oolibama, o príncipe Elá, o príncipe Pinom,

[52] първенец Оливема, първенец Ила, първенец Финон,

[53] o príncipe Quenaz, o príncipe Temã, o príncipe Mibzar,

[53] първенец Кенез, първенец Теман, първенец Мивсар,

[54] o príncipe Magdiel, o príncipe Irão; são estes os príncipes de Edom.

[54] първенец Магедиил и първенец Ирам. Тези бяха едомските първенци.

1 Crônicas 2

1 Летописи 2

Descendentes de Jacó

Gênesis 35.23-26

[1] São estes os filhos de Israel: Rúben, Simeão, Levi, Judá, Issacar, Zebulom,

[1] Ето синовете на Израил: Рувим, Симеон, Левий, Юда, Исахар, Завулон,

[2] Dã, José, Benjamim, Naftali, Gade e Aser.

[2] Дан, Йосиф, Вениамин, Нефталим, Гад и Асир.

Descendentes de Judá

Юдовото племе

[3] Os filhos de Judá: Er, Onã e Selá; estes três lhe nasceram de Bate-Sua, a cananéia. Er, o primogênito de Judá, foi mau aos olhos do SENHOR, pelo que o matou.

[3] Юдови синове: Ир, Онан и Шела; тримата му се родиха от хананеанката, дъщерята на Суя. А първородният на Юда, Ир, беше лош пред Господа и той го умъртви.

[4] Porém Tamar, nora de Judá, lhe deu à luz a Perez e a Zera. Todos os filhos de Judá foram cinco.

[4] И снаха му Тамар му роди Фарес и Зара. Всички Юдови синове бяха петима.

[5] Os filhos de Perez: Hezrom e Hamul.

[5] Фаресови синове: Есрон и Амул.

[6] Os filhos de Zera: Zinri, Etã, Hemã, Calcol e Dara, cinco ao todo.

[6] А Зарови синове: Зимрий, Етан, Еман, Халкол и Дара; всичко петима.

[7] Os filhos de Carmi: Acar, o perturbador de Israel, que pecou na coisa condenada.

[7] А Хармиев син: Ахар, смутителят на Израил, който извърши престъпление относно обреченото.

[8] O filho de Etã: Azarias.

[8] А Етанов син – Азария.

[9] Os filhos de Hezrom, que lhe nasceram: Jerameel, Rão e Quelubai.

[9] А синове, които се родиха на Есрон: Ерамеил, Арам и Халев.

[10] Rão gerou a Aminadabe; Aminadabe gerou a Naassom, príncipe dos filhos de Judá;

[10] И Арам роди Аминадав; а Аминадав роди Наасон, първенец на Юдовите потомци.

[11] Naassom gerou a Salma, e Salma gerou a Boaz;

[11] А Наасон роди Салмон; Салмон роди Вооз;

[12] Boaz gerou a Obede, e Obede gerou a Jessé;

[12] Вооз роди Овид; Овид роди Есей;

[13] Jessé gerou a Eliabe, seu primogênito, a Abinadabe, o segundo, a Siméia, o terceiro,

[13] а Есей роди първородния си Елиав, втория Авинадав, третия Сама,

[14] a Natanael, o quarto, a Radai, o quinto,

[14] четвъртия Натанаил, петия Радай,

[15] a Ozém, o sexto, e a Davi, o sétimo.

[15] шестия Осем и седмия Давид.

[16] As irmãs destes foram Zeruia e Abigail. Os filhos de Zeruia foram três: Abisai, Joabe e Asael.

[16] А техни сестри бяха Саруйя и Авигея; а Саруините синове бяха трима: Ависей, Йоав и Асаил;

[17] Abigail deu à luz a Amasa; e o pai de Amasa foi Jéter, o ismaelita.

[17] и Авигея роди Амаса; а бащата на Амаса беше исмаилецът Йетер.

[18] Calebe, filho de Hezrom, gerou filhos de Azuba, sua mulher, e de Jeriote; foram estes os filhos desta: Jeser, Sobabe e Ardom.

[18] Халев, Есроновият син, роди синове от жена си Азува и от Ериота: синовете му бяха Есер, Совав и Ардон.

[19] Morreu Azuba; e Calebe tomou para si a Efrata, da qual lhe nasceu Hur.

[19] И като умря Азува, Халев си взе Ефрата, която му роди Ор.

[20] Hur gerou a Uri, e Uri gerou a Bezalel.

[20] А Ор роди Урий; а Урий роди Веселеил.

[21] Então, Hezrom coabitou com a filha de Maquir, pai de Gileade; tinha ele sessenta anos quando a tomou, e ela deu à luz a Segube.

[21] После Есрон влезе при дъщерята на Махир, Галаадовия баща; Есрон я взе, когато той беше на възраст шестдесет години, и тя му роди Сегув;

[22] Segube gerou a Jair, que teve vinte e três cidades na terra de Gileade.

[22] а Сегув роди Яир, който имаше двадесет и три града в галаадската земя.

[23] Gesur e Arã tomaram as aldeias de Jair, juntamente com Quenate e suas aldeias, a saber, sessenta lugares; todos estes foram filhos de Maquir, pai de Gileade.

[23] Гесур и Арам превзеха от тях Яировите поселища, с Кенат и селата му, шестдесет града. Всички те бяха синове на Махир, Галаадовия баща.

[24] Depois da morte de Hezrom, em Calebe-Efrata, Abia, mulher de Hezrom, lhe deu a Azur, pai de Tecoa.

[24] А след като Есрон умря в Халев-ефрата, тогава Есроновата жена Авия му роди Асхор, бащата на Текуе.

[25] Os filhos de Jerameel, primogênito de Hezrom, foram: Rão, o primogênito, Buna, Orém, Ozém e Aías.

[25] Синовете на първородния на Есрон – Ерамеил, бяха: първородният Арам и Вуна, Орен, Осем и Ахия.

[26] Teve Jerameel outra mulher, cujo nome era Atara; esta foi a mãe de Onã.

[26] Ерамеил взе и друга жена, чието име беше Атара: тя беше майка на Онам.

[27] Os filhos de Rão, primogênito de Jerameel, foram: Maaz, Jamim e Equer.

[27] А синовете на първородния на Ерамеил – Арам, бяха: Маас, Ямин и Екер.

[28] Foram os filhos de Onã: Samai e Jada; e os filhos de Samai: Nadabe e Abisur.

[28] Синовете на Анам бяха: Самай и Ядай; а синовете на Самай: Надав и Авицур.

[29] A mulher de Abisur chamava-se Abiail e lhe deu a Abã e a Molide.

[29] Името на Авицуровата жена беше Авихаила, която му роди Ааван и Молид.

[30] Os filhos de Nadabe: Selede e Apaim; e Selede morreu sem filhos.

[30] А Надавови синове бяха: Селед и Апаим; Селед умря бездетен.

[31] O filho de Apaim: Isi; o filho de Isi: Sesã. E o filho de Sesã: Alai.

[31] А син на Апаим беше Есий; а син на Есий – Сисан; а син на Сисан – Аалай.

[32] Os filhos de Jada, irmão de Samai, foram: Jéter e Jônatas; e Jéter morreu sem filhos.

[32] А синовете на Ядай, Самаевия брат, бяха: Етер и Йонатан; Етер умря бездетен;

[33] Os filhos de Jônatas: Pelete e Zaza; estes foram os filhos de Jerameel.

[33] а синовете на Йонатан: Фалет и Заза. Тези бяха потомците на Ерамеил.

[34] Sesã não teve filhos, mas filhas; e tinha Sesã um servo egípcio, cujo nome era Jara.

[34] А Сисан нямаше синове, а дъщери. И Сисан имаше слуга египтянин на име Яраа;

[35] Deu, pois, Sesã sua filha por mulher a Jara, a quem ela deu à luz Atai.

[35] Сисан даде дъщеря си на слугата си Яраа за жена; и тя му роди Атай;

[36] Atai gerou a Natã, e Natã gerou a Zabade.

[36] а Атай роди Натан; Натан роди Завад;

[37] Zabade gerou a Eflal, e Eflal, a Obede.

[37] Завад роди Ефлал; Ефлал роди Овид;

[38] Obede gerou a Jeú, e Jeú, a Azarias.

[38] Овид роди Ииуй; Ииуй роди Азария;

[39] Azarias gerou a Heles, e Heles, a Eleasa.

[39] Азария роди Хелис; Хелис роди Елеас;

[40] Eleasa gerou a Sismai, e Sismai, a Salum.

[40] Елеас роди Сисамай; Сисамай роди Селум;

[41] Salum gerou a Jecamias, e Jecamias, a Elisama.

[41] Селум роди Екамия; а Екамия роди Елисам.

[42] O primogênito de Calebe, irmão de Jerameel, foi Maressa, que foi o pai de Zife; o filho de Maressa foi Abi-Hebrom.

[42] А синовете на Хелев, Ерамеиловия брат, бяха: първородният му Миса, който беше баща на Зиф; и син на Мариса беше Ави-хеврон.

[43] Os filhos de Hebrom: Coré, Tapua, Requém e Sema.

[43] А Хевронови синове: Корей, Тапфуа, Рекем и Сема.

[44] Sema gerou a Raão, pai de Jorqueão; e Requém gerou a Samai.

[44] А Сема роди Раама, Йоркоамовия баща; а Рекем роди Самая.

[45] O filho de Samai foi Maom; e Maom foi o pai de Bete-Zur.

[45] И Самаев син беше Маон; а Маон беше Ветсуровият баща.

[46] Efá, a concubina de Calebe, deu à luz a Harã, a Mosa e a Gazez; e Harã gerou a Gazez.

[46] А наложницата на Халев – Гефа, роди Харан, Моса и Газез; а Харан роди Газез.

[47] Os filhos de Jadai: Regém, Jotão, Gesã, Pelete, Efá e Saafe.

[47] А Ядаеви синове: Регем, Йотам, Гисан, Фелет, Гефа и Сагаф.

[48] De Maaca, concubina, gerou Calebe a Seber e a Tiraná;
[49] Maaca deu à luz também a Saafe, pai de Madmana, e a Seva, pai de Macbena e de Gibeá; e Acsa foi filha de Calebe.
[50] Estes foram os filhos de Calebe. Os filhos de Hur, primogênito de Efrata, foram: Sobal, pai de Quiriate-Jearim,
[51] Salma, pai dos belemitas, e Harefe, pai de Bete-Gader.

[52] Os filhos de Sobal, pai de Quiriate-Jearim, foram: Haroé e Hazi-Hamenuote.

[53] As famílias de Quiriate-Jearim foram: os itritas, os puteus, os sumateus e os misraeus; destes procederam os zoratitas e os estaoleus.
[54] Os filhos de Salma: Belém e os netofatitas, Atrote-Bete-Joabe e Hazi-Hamanaate, zoreu.

[55] As famílias dos escribas que habitavam em Jabez foram os tiratitas, os simeatitas e os sucatitas; são estes os queneus, que vieram de Hamate, pai da casa de Recabe.

1 Crônicas 3

Filhos de Davi

2 Samuel 3.2-5; 1 Crônicas 14.3-7

[1] Estes foram os filhos de Davi, que lhe nasceram em Hebrom: o primogênito, Amnom, de Ainoã, a jezreelita; o segundo, Daniel, de Abigail, a carmelita;
[2] o terceiro, Absalão, filho de Maaca, filha de Talmai, rei de Gesur; o quarto, Adonias, filho de Hagite;

[48] И наложницата на Халев – Мааха, роди Север и Тирхан;
[49] роди още Сагаф, Мадмановия баща, Сева, Махвановия баща и бащата на Гавая; Халевова дъщеря беше Ахса.
[50] Ето синовете на Халев, баща на първородния на Ефрата – Ор: Совал, Кириатиаримовият баща,
[51] Салма, Витлеемовият баща, и Арев, Вет-гадеровият баща.
[52] А на Совал, Кириатиаримовия баща, синовете бяха Арое и половината от манахатците.
[53] А Кириатиаримовите семейства бяха: етерците, футците, суматците и мисрайците; от тях произлязоха сарайците и естаолците.
[54] Салмови синове: Витлеем, нетофатците, Атарот-вит-Йоав, половината от манахатците, сарайците,
[55] семействата на писците, които живеят в Явис, тиратците, симеатците и сухатците. Това са кенейците, които произлязоха от Амат, праотец на Рихавовия дом.

1 Летописи 3

[1] А ето синовете, които се родиха на Давид в Хеврон: първородният Амнон, от израелката Ахиноама; вторият Даниил от кармилката Авигея;
[2] третият Авесалом, син на Мааха, дъщеря на гесурския цар Талмай; четвъртият Адония, син на Агита;

[3] o quinto, Sefatias, de Abital; o sexto, Itreão, de Eglá, sua mulher.

[4] Seis filhos lhe nasceram em Hebrom, porque ali reinou sete anos e seis meses; e trinta e três anos reinou em Jerusalém.

[5] Estes lhe nasceram em Jerusalém: Siméia, Sobabe, Natã e Salomão; estes quatro lhe nasceram de Bate-Seba, filha de Amiel.

[6] Nasceram-lhe mais Ibar, Elisama, Elifelete,

[7] Nogá, Nefegue, Jafia,

[8] Elisama, Eliada e Elifelete; nove ao todo.

[9] Todos estes foram filhos de Davi, afora os filhos das concubinas; e Tamar, irmã deles.

Descendentes de Salomão

[10] O filho de Salomão foi Roboão, de quem foi filho Abias, de quem foi filho Asa, de quem foi filho Josafá;

[11] de quem foi filho Jeorão, de quem foi filho Acazias, de quem foi filho Joás;

[12] de quem foi filho Amazias, de quem foi filho Azarias, de quem foi filho Jotão;

[13] de quem foi filho Acaz, de quem foi filho Ezequias, de quem foi filho Manassés;

[14] de quem foi filho Amom, de quem foi filho Josias.

[15] Os filhos de Josias foram: o primogênito, Joanã; o segundo, Jeoaquim; o terceiro, Zedequias; o quarto, Salum.

[3] петият Сефатия, от Авитала; шестият Итраам, от жена му Егла.

[4] Шестимата му се родиха в Хеврон, където Давид царувà седем години и шест месеца; а в Йерусалим царувà тридесет и три години.

[5] А тези му се родиха в Йерусалим: Сама, Совав, Натан и Соломон, четиримата от Витсавее, дъщеря на Амиил;

[6] и Евар, Елисама, Елифалет,

[7] Ногах, Нефег, Яфия,

[8] Елисама, Елиада и Елифалет, девет души;

[9] всички те бяха Давидови синове освен синовете от наложниците; и Тамар беше тяхна сестра.

[10] А Соломонов син беше Ровоам; негов син – Авия; негов син – Аса; негов син – Йосафат;

[11] негов син – Йорам; негов син – Охозия; негов син – Йоас;

[12] негов син – Амасия; негов син – Азария; негов син – Йотам;

[13] негов син – Ахаз; негов син – Езекия; негов син – Манасия;

[14] негов син – Амон; негов син – Йосия.

[15] А синовете на Йосия бяха: първородният Йоанан, вторият Йоаким, третият Седекия, четвъртият Селум.

[16] Os filhos de Jeoaquim: Jeconias e Zedequias.

[17] Os filhos de Jeconias, o cativo: Sealtiel,

[18] Malquirão, Pedaías, Senazar, Jecamias, Hosama e Nedabias.

[19] Os filhos de Pedaías: Zorobabel e Simei; os filhos de Zorobabel: Mesulão e Hananias; e Selomite, irmã deles;

[20] e Hasuba, Oel, Berequias, Hasadias e Jusabe-Hesede; cinco ao todo.

[21] Os filhos de Hananias: Pelatias e Jesaías; os filhos de Refaías, os filhos de Arnã, os filhos de Obadias, os filhos de Secanias.

[22] O filho de Secanias foi Semaías; os filhos de Semaías: Hatus, Igal, Barias, Nearias e Safate; seis ao todo.

[23] Os filhos de Nearias: Elioenai, Ezequias e Azricão; três ao todo.

[24] Os filhos de Elioenai: Hodavias, Eliasibe, Pelaías, Acube, Joanã, Delaías e Anani; sete ao todo.

1 Crônicas 4

Descendentes de Judá

[1] Os filhos de Judá foram: Perez, Hezrom, Carmi, Hur e Sobal.

[2] Reaías, filho de Sobal, gerou a Jaate; Jaate gerou a Aumai e a Laade; são estas as famílias dos zoratitas.

[3] Estes foram os filhos do pai de Etã: Jezreel, Isma e Idbas; e era o nome da irmã deles Hazelelponi;

[16] А Йоакимови синове: Йехония – син му, Седекия – негов син.

[17] А Йехониев син беше Асир; негов син – Салатиил,

[18] и Малхирам, Федайя, Сенасар, Екамия, Осама и Недавия.

[19] А Федайеви синове: Зоровавел и Семей; а Зоровавелови синове: Месулам и Анания, и сестра им Саломита,

[20] и Асува, Оел, Варахия, Асадия и Юсав-есед, петима.

[21] А Ананиеви синове: Фелатия и Исая, синовете на Рафайя, синовете на Арнан, синовете на Авдий, синовете на Сехания.

[22] А Сеханиев син – Семая; и Семайеви синове: Хатус, Игал, Вария, Неария и Сафат, шестима.

[23] А Неариеви синови: Елиоинай, Езекия и Азрикам, трима.

[24] А Елиоинаеви синове: Одайя, Елиасив, Фелайя, Акув, Йоанан, Далайя и Ананий, седмина.

1 Летописи 4

[1] Юдови синове: Фарес, Есрон, Хармий, Ор и Совал.

[2] Реайя, Соваловият син, роди Ят; и Ят роди Ахумай и Лаад. Тези са семействата на сарайците.

[3] И ето синовете на Итамовия баща: Езраел, Есма и Едвас; името на сестра им беше Аселелфония,

[4] e mais Penuel, pai de Gedor, e Ezer, pai de Husa; estes foram os filhos de Hur, o primogênito de Efrata e pai de Belém.

[5] Asur, pai de Tecoa, teve duas mulheres: Hela e Naara.

[6] Naara deu à luz a Auzão, a Héfer, a Temeni e a Haastari; estes foram os filhos de Naara.

[7] Os filhos de Hela: Zerete, Isar e Etnã.

[8] Coz gerou a Anube e a Zobeba e foi pai das famílias de Aarel, filho de Harum.

[9] Foi Jabez mais ilustre do que seus irmãos; sua mãe chamou-lhe Jabez, dizendo: Porque com dores o dei à luz.

[10] Jabez invocou o Deus de Israel, dizendo: Oh! Tomara que me abençoes e me alargues as fronteiras, que seja comigo a tua mão e me preserves do mal, de modo que não me sobrevenha aflição! E Deus lhe concedeu o que lhe tinha pedido.

[11] Quelube, irmão de Suá, gerou a Meir; este é o pai de Estom.

[12] Estom gerou a Bete-Rafa, a Paséia e a Teína, pai de Ir-Naás; estes foram os homens de Reca.

[13] Os filhos de Quenaz foram: Otniel e Seraías; o filho de Otniel: Hatate.

[14] Meonotai gerou a Ofra, e Seraías gerou a Joabe, fundador do vale dos Artífices, porque os dali eram artífices.

[4] и Фануил, Гедеровият баща, и Езер, Хусовият баща. Тези са потомците на Ор, първородния на Ефрата, Витлеемовия баща.

[5] Асхор, Текуевият баща, имаше две жени – Хала и Наара.

[6] Наара му роди Ахузам, Ефер, Темания и Ахастар; тези бяха синовете на Наара.

[7] А синовете на Хала: Серет, Есуар и Етнан.

[8] Кос роди Анув, Совива и семействата на Ахарил, Арумовия син.

[9] А Явис беше най-много почитан между братята си; и майка му го нарече Явис, като казваше: Понеже го родих в скръб.

[10] И Явис призова Израилевия Бог, като каза: Дано действително ме благословиш и дано разшириш пределите ми, и ръката Ти да бъде с мен, и да ме пазиш от зло, за да нямам скръб! И Бог му даде това, което поиска.

[11] А Хелуви, Суевият брат, роди Махир; той беше Естоновият баща.

[12] А Естон роди Ветраф, Фасей и Техин, основател на град Наас; тези са мъжете на Риха.

[13] А Кенезови синове бяха: Готониил и Сарайя; а Готониилов син – Атат.

[14] А Меонотай роди Офра; а Сарайя роди Йоав, родоначалника на долината на дърводелците, защото бяха дърводелци.

[15] Os filhos de Calebe, filho de Jefoné: Iru, Elá e Naã; e o filho de Elá: Quenaz.

[15] А синовете на Халев, Ефониевия син: Иру, Иле и Наам; а Иловият син беше Кенез.

[16] Os filhos de Jealelel: Zife, Zifa, Tiria e Asareel.

[16] И Ялелеилови синове: Зиф, Зифа, Тирия и Асареил.

[17] Os filhos de Ezra: Jéter, Merede, Éfer e Jalom; foram os filhos de Bitia, filha de Faraó, que Merede tomou por mulher: Miriã, Samai e Isbá, pai de Estemoa.

[17] А Езраеви синове: Етер, Меред, Ефер и Ялон; а жената на Меред роди Мариам, Самая и Есва, Естемовия баща;

[18] E sua mulher, judia, deu à luz a Jerede, pai de Gedor, a Héber, pai de Socó, e a Jecutiel, pai de Zanoa.

[18] а другата му жена, Юдея, роди Яред, Гедоровия баща, Хевер, Соховия баща, и Екутиил, Заноевия баща. И тези са синовете на Вития, фараоновата дъщеря, която взе Меред;

[19] Os filhos da mulher de Hodias, irmã de Naã: Abiqueila, o garmita, e Estemoa, o maacatita.

[19] и синовете на Одиевата жена, сестра Нахамова, бяха бащата на гармиеца Кеила и маахатеца Естемо.

[20] Os filhos de Simão: Amnom, Rina, Ben-Hanã e Tilom; e os filhos de Isi: Zoete e Ben-Zoete;

[20] А Симонови синове бяха: Амион, Рина, Венанан и Тилон; и Есиеви синове: Зохет и Вен-зохет.

[21] os filhos de Selá, filho de Judá: Er, pai de Leca, e Lada, pai de Maressa; Selá foi também pai das famílias da casa dos obreiros em linho, em Bete-Asbéia,

[21] Синовете на Шела, Юдовия син, бяха Ир, баща на Лиха, и Лаада, баща на Мариса, и семейставата от дома на тези, които работеха висон, от Асвеевия дом,

[22] como ainda Joquim, e os homens de Cozeba, de Joás, de Sarafe, os quais dominavam sobre Moabe, e de Jasubi-Leém. Estes registros são antigos.

[22] и Йоаким, и мъжете на Хозива, и Йоас, и Сараф, които владееха в Моав и Ясувилехем. Това е според стари записки.

[23] Estes eram oleiros e habitantes de Netaim e de Gedera; moravam ali com o rei para o servirem.

[23] Те бяха грънчарите и жителите в Нетаим и Гедира; там живееха с царя, за да му работят.

Descendentes de Simeão

Симеоновото племе

[24] Os filhos de Simeão foram: Nemuel, Jamim, Jaribe, Zerá e Saul,

[24] Симеонови синове бяха: Намуил, Ямин, Ярив, Зара и Саул;

[25] de quem foi filho Salum, de quem foi filho Mibsão, de quem foi filho Misma.

[25] негов син – Селум; негов син – Мавсам; негов син – Масма.

[26] O filho de Misma foi Hamuel, de quem foi filho Zacur, de quem foi filho Simei.

[27] Simei teve dezesseis filhos e seis filhas; mas seus irmãos não tiveram muitos filhos, nem se multiplicaram todas as suas famílias como os filhos de Judá.

[28] Habitavam em Berseba, em Molada, em Hazar-Sual,

[29] em Bila, em Ezém, em Tolade,

[30] em Betuel, em Horma, em Ziclague,

[31] em Bete-Marcabote, em Hazar-Susim, em Bete-Biri e em Saaraim. Estas foram as suas cidades, até ao reinado de Davi.

[32] As suas aldeias foram: Etã, Aim, Rimom, Toquém e Asã; cinco cidades,

[33] com todas as suas aldeias que estavam ao redor destas cidades, até Baal. Estas foram as suas habitações e tinham seu registro genealógico.

[34] Estes, registrados por seus nomes, foram príncipes nas suas famílias: Mesobabe, Janleque, Josa, filho de Amazias,

[35] Joel, Jeú, filho de Josibias, filho de Seraías, filho de Asiel,

[36] Elioenai, Jaacobá, Jesoaías, Asaías, Adiel, Jesimiel, Benaia,

[37] Ziza, filho de Sifi, filho de Alom, filho de Jedaías, filho de Sinri, filho de Semaías;

[38] e as famílias de seus pais se multiplicaram abundantemente.

[26] А Масмови синове: син му Амуил; негов син – Закхур; негов син – Семей.

[27] А Семей роди шестнадесет синове и шест дъщери; братята му обаче нямаха много синове, нито цялото им семейство се умножи като Юдовите потомци.

[28] Те се заселиха във Вирсавее, Молада и Асар-суал,

[29] във Вала, Есем и Толад,

[30] във Ватуил, Хорма и Сиклаг,

[31] във Вет-мархавот, Асар-сусим, Вет-вирей и Саараим; тези бяха техните градове до царуването на Давид.

[32] И селищата им бяха: Итам, Аим, Римон, Тохен и Асан, пет града,

[33] и всичките села, които бяха около тези градове, до Ваал; тези бяха местожителствата им и родословията им.

[34] А Месовав, Ямлих, Йоса, Амасиевият син,

[35] Йоил, Ииуй, син на Йосивия, син на Сарайя, син на Асиил,

[36] и Елиоинай, Яков, Есохайя, Асайя, Адиил, Есимиил, Ванайя

[37] и Зиза, син на Сифий, син на Алон, син на Едайя, син на Симрий, син на Семая –

[38] тези, споменати по имена, бяха първенци на семействата им; и бащините им домове нараснаха твърде много.

[39] Chegaram até à entrada de Gedor, ao oriente do vale, à procura de pasto para os seus rebanhos.

[39] А Симеоновите потомци отидоха чак до прохода на Гедор на изток от долината, за да търсят паша за стадата си.

[40] Acharam pasto farto e bom e a terra espaçosa, tranqüila e pacífica, onde habitaram, dantes, os descendentes de Cam.

[40] И намериха тлъста и добра паша; и земята беше широка, спокойна и мирна, защото тези, които преди това живееха там, бяха Хамови потомци.

[41] Estes, que estão registrados por seus nomes, vieram nos dias de Ezequias, rei de Judá, e derribaram as tendas, e feriram os meunitas que se encontraram ali, e os destruíram totalmente até ao dia de hoje, e habitaram em lugar deles, porque ali havia pasto para os seus rebanhos.

[41] И тези, написани по име, дойдоха в дните на Юдейския цар Езекия и разрушиха шатрите им, и поразиха моавците, които намериха там, и ги погубиха така, че не остана нито един от тях до днес, и на тяхно място сами се заселиха, защото там имаше паша за стадата им.

[42] Também deles, dos filhos de Simeão, quinhentos homens foram ao monte Seir, tendo por capitães a Pelatias, a Nearias, a Refaías e a Uziel, filhos de Isi.

[42] А някои от тях, именно петстотин мъже от Симеоновите потомци, отидоха в хълмистата земя Сиир, като имаха за свои водители Есиевите синове: Фелатия, Неария, Рафайя и Озиил,

[43] Feriram o restante dos que escaparam dos amalequitas e habitam ali até ao dia de hoje.

[43] и поразиха останалите от амаличаните, които бяха оцелели, и се заселиха там, където са и до днес.

1 Crônicas 5

Descendentes de Rúben

[1] Quanto aos filhos de Rúben, o primogênito de Israel (pois era o primogênito, mas, por ter profanado o leito de seu pai, deu-se a sua primogenitura aos filhos de José, filho de Israel; de modo que, na genealogia, não foi contado como primogênito.

1 Летописи 5

Рувимовото и Гадовото племе

[1] И синовете на първородния на Израил – Рувим (защото той беше първородният; но понеже оскверни леглото на баща си, неговото първородство бе дадено на синовете на Израилевия син Йосиф, а родословието не се смята според първородството;

[2] Judá, na verdade, foi poderoso entre seus irmãos, e dele veio o príncipe; porém o direito da primogenitura foi de José.),

[2] защото Юда превъзмогна над братята си и от него бе определено да произлезевождът; първородството обаче беше на Йосиф) –

[3] foram estes: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi.

[3] синовете на първородния на Израил – Рувим, бяха: Енох, Фалу, Есрон и Хармий.

[4] O filho de Joel: Semaías, de quem foi filho Gogue, de quem foi filho Simei,

[4] Синове на Йоил: негов син – Семая; негов син – Гог; негов син – Семей;

[5] de quem foi filho Mica, de quem foi filho Reaías, de quem foi filho Baal,

[5] негов син – Михей; негов син – Реайя, негов син – Ваал;

[6] de quem foi filho Beera, o qual Tiglate-Pileser, rei da Assíria, levou cativo; ele foi príncipe dos rubenitas.

[6] негов син – Веера, когото асирийският цар Теглат-Фелнасар заведе в плен; той беше първенец на Рувимовите синове.

[7] Quanto a seus irmãos, pelas suas famílias, quando foram inscritos nas genealogias segundo as suas descendências, tinham por cabeças Jeiel, Zacarias,

[7] А началниците на братята му според семействата им, когато родословието на поколенията им бе изброено, бяха Еиил, Захария

[8] Bela, filho de Azaz, filho de Sema, filho de Joel, que habitaram em Aroer, até Nebo e Baal-Meom;

[8] и Вела, син на Азас, син на Сема, син на Йоил; той се засели в Ароир и до Нево и Ваал-меон;

[9] também habitaram do lado oriental, até à entrada do deserto, o qual se estende até ao rio Eufrates, porque o seu gado se tinha multiplicado na terra de Gileade.

[9] и към изток се засели чак до входа на пустинята от река Ефрат, защото добитъкът им беше се умножил в галаадската земя.

[10] Nos dias de Saul, fizeram guerra aos hagarenos, que caíram pelo poder de sua mão, e habitaram nas tendas deles, em toda a terra fronteira de Gileade, do lado oriental.

[10] А в дните на Саул воюваха против агаряните, които паднаха от ръката им; и те се заселиха в шатрите им по цялата източна страна на Галаад.

Descendentes de Gade

[11] Os filhos de Gade habitaram defronte deles, na terra de Basã, até Salca.

[11] И Гадовите потомци се заселиха срещу тях във васанската земя до Салха,

[12] Joel foi o cabeça, e Safã, o segundo; também Janai e Safate estavam em Basã.

[13] Seus irmãos, segundo as suas casas paternas, foram: Micael, Mesulão, Seba, Jorai, Jacã, Zia e Héber; ao todo, sete;
[14] estes foram os filhos de Abiail, filho de Huri, filho de Jaroa, filho de Gileade, filho de Micael, filho de Jesisai, filho de Jado, filho de Buz.
[15] Aí, filho de Abdiel, filho de Guni, foi o cabeça da sua família.
[16] Habitaram em Gileade, em Basã e suas aldeias, bem como até aos limites de todos os arredores de Sarom.

[17] Todos estes foram inscritos na genealogia, nos dias de Jotão, rei de Judá, e nos dias de Jeroboão, rei de Israel.

A história das tribos transjordânicas

[18] Dos filhos de Rúben, dos gaditas e da meia tribo de Manassés, homens valentes, que traziam escudo e espada, entesavam o arco e eram destros na guerra, houve quarenta e quatro mil setecentos e sessenta, capazes de sair a combate.

[19] Fizeram guerra aos hagarenos, como a Jetur, a Nafis e a Nodabe.
[20] Foram ajudados contra eles, e os hagarenos e todos quantos estavam com eles foram entregues nas suas mãos; porque, na peleja, clamaram a Deus, que lhes deu ouvidos, porquanto confiaram nele.

[12] от които Йоил беше началникът, а Сафам вторият, и Янай, и Сафат във Васан.
[13] И братята им, от бащините им домове, бяха: Михаил, Месулам, Сева, Йорай, Яхан, Зия и Евер, седмина.
[14] Тези са синовете на Авихаил, син на Урия, син на Яроя, син на Галаад, син на Михаил, син на Есисая, син на Ядо, син на Вуз.
[15] Ахий, син на Авдиил, Гуниевия син, беше началник на бащиния им дом.
[16] Те се заселиха в Галаад, във Васан, в селата му и във всичките околности на Сарон до пределите им.
[17] Всички те бяха изброени според родословията си в дните на Юдейския цар Йотам и в дните на Израилевия цар Еровоам.

Източните племена

[18] От Рувимовите потомци, Гадовите потомци и половината от Манасиевото племе юначните мъже, които носеха щит и меч, стреляха с лък и бяха обучени на бой, възлизаха на четиридесет и четири хиляди седемстотин и шестдесет души, които можеха да излизат на война.
[19] Те воюваха против агаряните, етуряните, нафисците и нодавците.

[20] Те бяха подпомогнати против тях, така че агаряните и всички, които бяха с тях, се предадоха в ръцете им; защото в битката те извикаха към Бога и Той ги послуша, понеже уповаваха на Него.

[21] Levaram o gado deles: cinqüenta mil camelos, duzentas e cinqüenta mil ovelhas, dois mil jumentos; e cem mil pessoas.

[22] Porque muitos caíram feridos à espada, pois de Deus era a peleja; e habitaram no lugar deles até ao exílio.

[23] Os filhos da meia tribo de Manassés habitaram naquela terra de Basã até Baal-Hermom, e Senir, e o monte Hermom; e eram numerosos.

[24] Estes foram cabeças de suas famílias, a saber: Éfer, Isi, Eliel, Azriel, Jeremias, Hodavias e Jadiel, guerreiros valentes, homens famosos, cabeças de suas famílias.

[25] Porém cometeram transgressões contra o Deus de seus pais e se prostituíram, seguindo os deuses dos povos da terra, os quais Deus destruíra de diante deles.

[26] Pelo que o Deus de Israel suscitou o espírito de Pul, rei da Assíria, e o espírito de Tiglate-Pileser, rei da Assíria, que os levou cativos, a saber: os rubenitas, os gaditas e a meia tribo de Manassés, e os trouxe para Hala, Habor e Hara e para o rio Gozã, onde permanecem até ao dia de hoje.

1 Crônicas 6

Descendentes de Levi

[1] Os filhos de Levi foram: Gérson, Coate e Merari.

[2] Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel.

[21] И плениха добитъка им: петдесет хиляди от камилите им, двеста и петдесет хиляди от овцете им и две хиляди от ослите им, също и сто хиляди души;

[22] защото мнозина паднаха убити, понеже изходът на боя беше от Бога. И се заселиха на мястото им и там живяха до пленяването.

[23] А потомците на половината Манасиево племе се заселиха в онази земя; те нараснаха от Васан до Ваалермон и Санир и планината Ермон.

[24] Ето началниците на бащините им домове: Ефер, Есий, Елиил, Азрил, Йеремия, Одуйя и Ядиил, мъже силни и храбри, мъже именити, началници на бащините си домове.

[25] Но понеже те престъпваха против Бога на бащите си, като блудстваха след боговете на народите на онази земя, които Бог беше погубил пред тях,

[26] затова Израилевият Бог подбуди духа на асирийския цар Фул и духа на асирийския цар Теглат-Фелнасар, който плени Рувимовите синове и Гадовите синове, и половината от Манасиевото племе, и ги заведе в Ала, в Авор, в Ара и до реката Гозан, където са и до днес.

1 Летописи 6

Левиевото племе

[1] Левиеви синове бяха Гирсон, Каат и Мерарий.

[2] А Каатови синове: Амрам, Исаар, Хеврон и Озиил;

[3] Os filhos de Anrão: Arão, Moisés e Miriã. Os filhos de Arão: Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[4] Eleazar gerou a Finéias, e Finéias, a Abisua;

[5] Abisua gerou a Buqui, e Buqui, a Uzi;

[6] Uzi gerou a Zeraías, e Zeraías, a Meraiote;

[7] Meraiote gerou a Amarias, e Amarias, a Aitube;

[8] Aitube gerou a Zadoque, e Zadoque, a Aimaás;

[9] Aimaás gerou a Azarias, e Azarias, a Joanã;

[10] Joanã gerou a Azarias; este é o que serviu de sacerdote na casa que Salomão tinha edificado em Jerusalém.

[11] Azarias gerou a Amarias, e Amarias, a Aitube;

[12] Aitube gerou a Zadoque, e Zadoque, a Salum;

[13] Salum gerou a Hilquias, e Hilquias, a Azarias;

[14] Azarias gerou a Seraías, e Seraías, a Jeozadaque;

[15] Jeozadaque foi levado cativo, quando o SENHOR levou para o exílio a Judá e a Jerusalém pela mão de Nabucodonosor.

[16] Os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.

[17] São estes os nomes dos filhos de Gérson: Libni e Simei.

[18] Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel.

[3] а Амрамови деца: Аарон, Моисей и Мариам; а Ааронови синове: Надав, Авиуд, Елеазар и Итамар.

[4] Елеазар роди Финеес; Финеес роди Ависуй;

[5] Ависуй роди Вукий; Вукий роди Озий;

[6] Озий роди Зарайя; Зарайя роди Мерайот;

[7] Мерайот роди Амария; Амария роди Ахитов;

[8] Ахитов роди Садок; Садок роди Ахимаас;

[9] Ахимаас роди Азария; Азария роди Йоанан;

[10] Йоанан роди Азария (той е онзи, който свещенодействаше в храма, който Соломон построи в Йерусалим);

[11] а Азария роди Амария; Амария роди Ахитов;

[12] Ахитов роди Садок; Садок роди Селум;

[13] Селум роди Хелкия; Хелкия роди Азария;

[14] Азария роди Сарайя; а Сарайя роди Йоседек.

[15] А Йоседек отиде в плен, когато Господзакара в плен Юдея и Йерусалим чрез ръката на Навуходоносор.

[16] Левиеви синове: Гирсом, Каат и Мерарий.

[17] А ето имената на Гирсомовите синове: Ливний и Семей.

[18] А Каатови синове бяха: Амрам, Исаар, Хеврон и Озиил.

[19] Os filhos de Merari: Mali e Musi; são estas as famílias dos levitas, segundo as casas de seus pais.
[20] O filho de Gérson foi Libni, de quem foi filho Jaate, de quem foi filho Zima,
[21] de quem foi filho Joá, de quem foi filho Ido, de quem foi filho Zerá, de quem foi filho Jeaterai.
[22] O filho de Coate foi Aminadabe, de quem foi filho Coré, de quem foi filho Assir,
[23] de quem foi filho Elcana, de quem foi filho Ebiasafe, de quem foi filho Assir,
[24] de quem foi filho Taate, de quem foi filho Uriel, de quem foi filho Uzias, de quem foi filho Saul.
[25] Os filhos de Elcana: Amasai e Aimote.
[26] Quanto a Elcana, foi seu filho Zofai, de quem foi filho Naate,
[27] de quem foi filho Eliabe, de quem foi filho Jeroão, de quem foi filho Elcana.
[28] Os filhos de Samuel: o primogênito, Joel, e depois Abias.
[29] O filho de Merari foi Mali, de quem foi filho Libni, de quem foi filho Simei, de quem foi filho Uzá,
[30] de quem foi filho Siméia, de quem foi filho Hagias, de quem foi filho Asaías.

Cantores levitas

[31] São estes os que Davi constituiu para dirigir o canto na Casa do SENHOR, depois que a arca teve repouso.
[32] Ministravam diante do tabernáculo da tenda da congregação com cânticos, até

[19] Merarиеви синове бяха: Маалий и Мусий. И ето семействата на левитите, според бащините им домове:
[20] на Гирсон: негов син – Ливний; негов син – Ят; негов син – Зима;
[21] негов син – Йоах; негов син – Идо; негов син – Зара; и негов син – Етрай.
[22] Синовете на Каат: син му Аминадав; негов син – Корей; негов син – Асир;
[23] негов син – Елкана; негов син – Авиасаф; негов син – Асир;
[24] негов син – Тахат; негов син – Уриил; негов син – Озия; и негов син – Саул.
[25] А Елканови синове: Амасай и Ахимот.
[26] А относно Елкана – синовете на Елкана: негов син – Суфай; негов син – Нахат;
[27] негов син – Елиав; негов син – Ероам; негов син – Елкана.
[28] А Самуилови синове: първородният Йоил, а вторият Авия.
[29] Мерариеви синове: Маалий; негов син – Ливний; негов син – Семей; негов син – Оза;
[30] негов син – Сама; негов син – Агия; негов син – Асайя.
[31] И ето онези, които Давид постави над пеенето в службата в Господния дом, когато бе намерено трайно място за ковчега,
[32] които служеха с пеене пред скинията, шатъра за срещане, докато Соломон

que Salomão edificou a Casa do SENHOR em Jerusalém; e exercitavam o seu ministério segundo a ordem prescrita.

построи Господния дом в Йерусалим, и стояха на службата си според чина си;

[33] São estes os que serviam com seus filhos. Dos filhos dos coatitas: Hemã, o cantor, filho de Joel, filho de Samuel,

[33] ето онези, които стояха със синовете си: от Каатовите потомци – певецът Еман, син на Йоил, син на Самуил,

[34] filho de Elcana, filho de Jeroão, filho de Eliel, filho de Toá,

[34] син на Елкана, син на Ероам, син на Елиил, син на Той,

[35] filho de Zufe, filho de Elcana, filho de Maate, filho de Amasai,

[35] син на Суф, син на Елкана, син на Маат, син на Амасай,

[36] filho de Elcana, filho de Joel, filho de Azarias, filho de Sofonias,

[36] син на Елкана, син на Йоил, син на Азария, син на Софония,

[37] filho de Taate, filho de Assir, filho de Ebiasafe, filho de Coré,

[37] син на Тохат, син на Асир, син на Авиасаф, син на Корей,

[38] filho de Isar, filho de Coate, filho de Levi, filho de Israel.

[38] син на Исаар, син на Каат, син на Левий, син на Израил.

[39] Seu irmão Asafe estava à sua direita; era Asafe filho de Berequias, filho de Siméia,

[39] И брат му Асаф, който стоеше отдясно му: Асаф, син на Варахия, син на Сама,

[40] filho de Micael, filho de Baaséias, filho de Malquias,

[40] син на Михаил, син на Ваасия, син на Малхия,

[41] filho de Etni, filho de Zera, filho de Adaías,

[41] син на Етния, син на Зара, син на Адайя,

[42] filho de Etã, filho de Zima, filho de Simei,

[42] син на Етан, син на Зима, син на Семей,

[43] filho de Jaate, filho de Gérson, filho de Levi.

[43] син на Яат, син на Гирсом, син на Левий.

[44] Seus irmãos, os filhos de Merari, estavam à esquerda, a saber: Etã, filho de Quisi, filho de Abdi, filho de Maluque,

[44] И братята им, Мерариеви потомци, които бяха отляво: Етан, син на Кисий, син на Авдий, син на Малух,

[45] filho de Hasabias, filho de Amazias, filho de Hilquias,

[45] син на Асавий, син на Амасий, син на Хелкий,

[46] filho de Anzi, filho de Bani, filho de Semer,

[46] син на Амсий, син на Ваний, син на Самир,

[47] filho de Mali, filho de Musi, filho de Merari, filho de Levi.

[48] Seus irmãos, os levitas, foram postos para todo o serviço do tabernáculo da Casa de Deus.

Descendentes de Arão

[49] Arão e seus filhos faziam ofertas sobre o altar do holocausto e sobre o altar do incenso, todo o serviço do lugar santíssimo e a expiação por Israel, segundo tudo quanto Moisés, servo de Deus, tinha ordenado.

[50] Foi filho de Arão Eleazar, de quem foi filho Finéias, de quem foi filho Abisua,

[51] de quem foi filho Buqui, de quem foi filho Uzi, de quem foi filho Zeraías,

[52] de quem foi filho Meraiote, de quem foi filho Amarias, de quem foi filho Aitube,

[53] de quem foi filho Zadoque, de quem foi filho Aimaás.

As cidades dos levitas

Josué 21.1-42

[54] São estes os lugares que eles habitavam, segundo os seus acampamentos, dentro dos seus limites, a saber: aos filhos de Arão, das famílias dos coatitas, pois lhes caiu a sorte,

[55] deram-lhes Hebrom, na terra de Judá, e os seus arredores.

[56] Porém o campo da cidade com suas aldeias deram a Calebe, filho de Jefoné.

[57] Aos filhos de Arão deram as cidades de refúgio: Hebrom e Libna com seus arredores, Jatir e Estemoa com seus arredores,

[47] син на Маалий, син на Мусий, син на Мерарий, син на Левий;

[48] и братята на левитите, които бяха определени за цялата служба на скинията на Божия дом.

[49] А Аарон и потомците му принасяха принос върху жертвеника за всеизгарянето и върху кадилния олтар, като определени за цялата служба на пресвятото място и да правят умилостивение за Израил, точно както заповяда Божият слуга Моисей.

[50] И ето Аароновите потомци: негов син – Елеазар; негов син – Финеес; негов син – Ависуй;

[51] негов син – Вукий; негов син – Озий; негов син – Зарайя;

[52] негов син – Мерайот; негов син – Амария; негов син – Ахитов;

[53] негов син – Садок; и негов син – Ахимаас.

[54] Ето жилищата им според заселванията им в пределите им: на Аароновите потомци от семейството на Каатовите синове (защото на тях се падна първиятжребий),

[55] на тях дадоха Хеврон в Юдовата земя, с пасбищата около него.

[56] Обаче нивите на града и селата му дадоха на Халев, Ефониевия син.

[57] А на Аароновите потомци дадоха тези Юдови градове: Хеврон, прибежищния град, Ливна с пасбищата му, Ятир, Естемо с пасбищата му,

[58] Hilém com seus arredores, Debir com seus arredores,

[59] Asã com seus arredores e Bete-Semes com seus arredores;

[60] da tribo de Benjamim, Geba com seus arredores, Alemete com seus arredores e Anatote com seus arredores; ao todo, treze cidades, segundo as suas famílias.

[61] Aos filhos de Coate, que restaram da família da tribo, caíram por sorte dez cidades da meia tribo, metade de Manassés.

[62] Aos filhos de Gérson, segundo as suas famílias, da tribo de Issacar, da tribo de Aser, da tribo de Naftali e da tribo de Manassés, em Basã, caíram treze cidades.

[63] Aos filhos de Merari, segundo as suas famílias, da tribo de Rúben, da tribo de Gade e da tribo de Zebulom, caíram por sorte doze cidades.

[64] Assim, deram os filhos de Israel aos levitas estas cidades com seus arredores.

[65] Deram-lhes por sorte, da tribo dos filhos de Judá, da tribo dos filhos de Simeão e da tribo dos filhos de Benjamim, estas cidades, que são mencionadas nominalmente.

[66] A algumas das famílias dos filhos de Coate foram dadas cidades dos seus territórios da parte da tribo de Efraim.

[58] Илен с пасбищата му, Девир с пасбищата му,

[59] Асан с пасбищата му и Витсемес с пасбищата му,

[60] а от Вениаминовото племе: Гава с пасбищата му, Алемет с пасбищата му и Анатот с пасбищата му; всичките им градове според семействата им бяха тринадесет града.

[61] И на Каатовите потомци, останали от семейството на племето, бяха дадени с жребий десет града от половината Манасиево племе.

[62] А на Гирсоновите потомци според семействата им от Исахаровото племе, от Асировото племе, от Нефталимовото племе и от Манасиевото племе във Васан бяха дадени тринадесет града.

[63] На Мерариевите потомци според семействата им бяха дадени с жребий от Рувимовото племе, от Гадовото племе и от Завулоновото племе дванадесет града.

[64] Израилтяните дадоха на левитите тези градове и пасбищата им.

[65] Дадоха с жребий тези градове, споменати по име, от племето на Юдовите потомци и от племето на Симеоновите потомци, и от племето на Вениаминовите потомци.

[66] А някои от семействата на Каатовите потомци получиха градове за притежанията си от Ефремовото племе.

[67] Pois lhes deram as cidades de refúgio, Siquém com seus arredores, na região montanhosa de Efraim, como também Gezer com seus arredores,

[67] Дадоха им прибежищните градове: Сихем с пасбищата му, в Ефремовата хълмиста земя; Гезер с пасбищата му,

[68] Jocmeão com seus arredores, Bete-Horom com seus arredores,

[68] Йокмеам с пасбищата му и Веторон с пасбищата му,

[69] Aijalom com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores;

[69] Еалон с пасбищата му и Гетримон с пасбищата му,

[70] e, da meia tribo de Manassés, Aner com seus arredores e Bileã com seus arredores foram dadas às demais famílias dos filhos de Coate.

[70] а от половината на Манасиевото племе: Анир с пасбищата му и Вилеам с пасбищата му; тях дадоха на семействата на останалите Каатови потомци.

[71] Aos filhos de Gérson, da família da meia tribo de Manassés, deram, em Basã, Golã com seus arredores e Astarote com seus arredores;

[71] На Гирсоновите потомци дадоха от семействата на половината Манасиево племе, Голан във Васан с пасбищата му и Астарот с пасбищата му;

[72] e da tribo de Issacar: Quedes com seus arredores, Daberate com seus arredores,

[72] от Исахаровото племе: Кедес с пасбищата му, Даврат с пасбищата му,

[73] Ramote com seus arredores e Aném com seus arredores;

[73] Рамот с пасбищата му и Аним с пасбищата му;

[74] e da tribo de Aser: Masal com seus arredores, Abdom com seus arredores,

[74] от Асировото племе: Масал с пасбищата му, Авдон с пасбищата му,

[75] Hucoque com seus arredores e Reobe com seus arredores;

[75] Хукок с пасбищата му и Роов с пасбищата му;

[76] e da tribo de Naftali na Galiléia: Quedes com seus arredores, Hamom com seus arredores e Quiriataim com seus arredores.

[76] а от Нефталимовото племе: Кедес в Галилея с пасбищата му, Амон с пасбищата му и Кириатаим с пасбищата му.

[77] Os demais filhos de Merari receberam, da tribo de Zebulom, Rimono com seus arredores e Tabor com seus arredores;

[77] А на останалите Мерариеви потомци дадоха: от Завулоновото племе – Римон с пасбищата му и Тавор с пасбищата му;

[78] e dalém do Jordão, na altura de Jericó, ao oriente do Jordão, deram-se-lhes, da

[78] а оттатък Йордан при Йерихон, на изток от Йордан, дадоха от Рувимовото

tribo de Rúben, Bezer com seus arredores no deserto, Jaza com seus arredores,

79 Quedemote com seus arredores e Mefaate com seus arredores;

80 e da tribo de Gade em Gileade: Ramote com seus arredores, Maanaim com seus arredores,

81 Hesbom com seus arredores e Jazer com seus arredores.

1 Crônicas 7

Descendentes de Issacar

1 Os filhos de Issacar foram: Tola, Puá, Jasube e Sinrom; quatro ao todo.

2 Os filhos de Tola: Uzi, Refaías, Jeriel, Jamai, Ibsão e Samuel, chefes das suas famílias, descendentes de Tola; homens valentes nas suas gerações, cujo número, nos dias de Davi, foi de vinte e dois mil e setecentos.

3 O filho de Uzi: Izraías; e os filhos de Izraías: Micael, Obadias, Joel e Issias; cinco ao todo; todos eles chefes.

4 Tinham, nas suas gerações, segundo as suas famílias, em tropas de guerra, trinta e seis mil homens; pois tinham muitas mulheres e filhos.

5 Seus irmãos, em todas as famílias de Issacar, homens valentes, foram oitenta e sete mil, todos registrados pelas suas genealogias.

Descendentes de Benjamim

6 Os filhos de Benjamim: Bela, Bequer e Jediael; três ao todo.

племе: Восор в пустинята с пасбищата му, Яса с пасбищата му,

79 Кедимот с пасбищата му и Мефаат с пасбищата му;

80 а от Гадовото племе: Рамот в Галаад с пасбищата му, Маханаим с пасбищата му,

81 Есевон с пасбищата му и Язир с пасбищата му.

1 Летописи 7

Исахаровото, Вениаминовото и Дановото племе

1 А Исахаровите синове бяха: Тола, Фуа, Ясув и Симрон, четирима;

2 а Толови синове: Озий, Рафайя, Ериил, Ямай, Евсам и Самуил, началници на бащиния им Толов дом, силни и храбри в поколенията им; в дните на Давид броят им беше двадесет и две хиляди и шестстотин;

3 а Озиев син: Езрайя; и Езрайеви синове: Михаил, Авдий, Йоил и Есия, петима, всички началници.

4 И с тях според поколенията им, според бащините им домове имаше полкове войска за бой, тридесет и шест хиляди души; защото имаха много жени и синове.

5 А братята им, между всичките Исахарови семейства, силни и храбри, всичките преброени според родословията си, бяха осемдесет и седем хиляди души.

6 Вениаминови синове: Вела, Вехер и Едиил, трима;

[7] Os filhos de Bela: Esbom, Uzi, Uziel, Jerimote e Iri; cinco ao todo; chefes das suas famílias, homens valentes, foram vinte e dois mil e trinta e quatro, registrados pelas suas genealogias.

[8] Os filhos de Bequer: Zemira, Joás, Eliézer, Elioenai, Onri, Jerimote, Abias, Anatote e Alemete; todos filhos de Bequer.

[9] O número deles, registrados pelas suas genealogias, segundo as suas gerações, chefes das suas famílias, homens valentes, vinte mil e duzentos.

[10] O filho de Jediael: Bilã; os filhos de Bilã: Jeús, Benjamim, Eúde, Quenaana, Zetã, Társis e Aisaar.

[11] Todos estes, filhos de Jediael, foram chefes das suas famílias, homens valentes, dezessete mil e duzentos, capazes de sair à guerra.

[12] Supim e Hupim eram filhos de Ir; e Husim, filho de Aer.

[13] Os filhos de Naftali: Jaziel, Guni, Jezer e Salum, filhos de Bila.

Descendentes de Manassés

[14] O filho de Manassés: Asriel, de sua concubina síria, que também deu à luz a Maquir, pai de Gileade.

[15] Maquir tomou a irmã de Hupim e Supim por mulher. O nome dela era Maaca; o nome do irmão de Maquir era Zelofeade, o qual teve só filhas.

[7] а Велови синове: Есвон, Озий, Озиил, Еримот и Ирий, петима, началници на бащини домове, силни и храбри, които бяха преброени според родословията си; и бяха двадесет и две хиляди и тридесет и четири души;

[8] а Вехерови синове: Земира, Йоас, Илиезер, Елиоинай, Амрий, Еримот, Авия, Анатот и Аламет; всички тези бяха Вехерови синове.

[9] А броят на родословието им според поколенията им беше двадесет хиляди и двеста началници на бащините им домове, силни и храбри.

[10] А Едиилов син беше Валаан; а Валаанови синове: Еус, Вениамин, Аод, Ханаана, Зитан, Тарсис и Ахисаар;

[11] всички тези Едиилови потомци, началници на бащини домове, силни и храбри, бяха седемнадесет хиляди и двеста души, които можеха да излизат на война.

[12] А Суфим и Уфим бяха Ирови синове; а Ахиров син беше Усим.

Поколение на Нефталим, Манасия, Ефрем и Асир

[13] Нефталимови синове: Ясиил, Гуний, Есер и Селум, внуци на Вала.

[14] Манасиеви синове: Асриил, когото му роди жена му (а наложницата му, сирийката, роди Махир, Галаадовия баща;

[15] а Махир взе за жена сестрата на Уфам и Суфам и името на сестра им беше Мааха); а името на втория беше Салпаад; и Салпаад роди дъщери.

16 Maaca, mulher de Maquir, teve um filho, a quem chamou Perez; irmão deste foi Seres. Os filhos de Perez foram Ulão e Requém.

17 O filho de Ulão: Bedã. Tais foram os filhos de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés.

18 Sua irmã Hamolequete deu à luz a Isode, a Abiezer e a Macla.

19 Foram os filhos de Semida: Aiã, Siquém, Liqui e Anião.

Descendentes de Efraim

20 Era filho de Efraim Sutela, de quem foi filho Berede, de quem foi filho Taate, de quem foi filho Eleada, de quem foi filho Taate,

21 de quem foi filho Zabade, de quem foi filho Sutela; e ainda Ézer e Eleade, mortos pelos homens de Gate, naturais da terra, pois eles desceram para roubar o gado destes.

22 Pelo que por muitos dias os chorou Efraim, seu pai, cujos irmãos vieram para o consolar.

23 Depois, coabitou com sua mulher, e ela concebeu e teve um filho, a quem ele chamou Berias, porque as coisas iam mal na sua casa.

24 Sua filha foi Seerá, que edificou a Bete-Horom, a de baixo e a de cima, como também a Uzém-Seerá.

25 O filho de Berias foi Refa, de quem foi filho Resefe, de quem foi filho Tela, de quem foi filho Taã,

26 de quem foi filho Ladã, de quem foi filho Amiúde, de quem foi filho Elisama,

16 А Махировата жена Мааха роди син и го нарече Фарес; а името на брат му беше Сарес, а синовете му: Улам и Раким;

17 Уламов син беше Ведан. Тези бяха синовете на Галаад, син на Махир, Манасиевия син.

18 А сестра му Амолехет роди Исуд, Авиезер и Маала.

19 А Семидови синове бяха Ахиан, Тихем, Ликхий и Аниам.

20 А Ефремови синове: Сутал; негов син – Веред; негов син – Тахат; негов син – Елеад; негов син – Тахат;

21 негов син – Завад; негов син – Сутал; и Езер и Елеад; а гетските мъже, които се родиха в това място, ги убиха, защото бяха слезли да вземат добитъка им.

22 А баща им Ефрем жалѝ много дни; и братята му дойдоха да го утешат.

23 После влезе при жена си, която зачена и роди син; и го нарече Верия, по причина на нещастието, което се беше случило в дома му

24 (а дъщеря му беше Сеера, която съгради долния и горния Веторон и Узен-сеера);

25 и негов син беше Рефа; негови синове – Ресеф и Тела; негов син – Тахан;

26 негов син – Ладан; негов син – Амиуд; негов син – Елисам;

[27] de quem foi filho Num, de quem foi filho Josué.

[28] A possessão e habitação deles foram: Betel e as suas aldeias; ao oriente, Naarã; e, ao ocidente, Gezer e suas aldeias, Siquém e suas aldeias, até Aia e suas aldeias;

[29] do lado dos filhos de Manassés, Bete-Seã e suas aldeias, Taanaque e suas aldeias, Megido e suas aldeias, Dor e suas aldeias; nestas, habitaram os filhos de José, filho de Israel.

Descendentes de Aser

[30] Os filhos de Aser: Imna, Isvá, Isvi e Berias e Sera, irmã deles.

[31] Os filhos de Berias: Héber e Malquiel; este foi o pai de Birzavite.

[32] Héber gerou a Jaflete, a Somer, a Hotão e a Suá, irmã deles.

[33] Os filhos de Jaflete: Pasaque, Bimal e Asvate; estes foram os filhos de Jaflete.

[34] Os filhos de Semer: Aí, Roga, Jeubá e Arã.

[35] Os filhos de seu irmão Helém: Zofa, Imna, Seles e Amal.

[36] Os filhos de Zofa: Sua, Harnefer, Sual, Beri, Inra,

[37] Bezer, Hode, Sama, Silsa, Itrã e Beera.

[38] Os filhos de Jéter: Jefoné, Pispa e Ara.

[39] Os filhos de Ula: Ara, Haniel e Rizia.

[27] негов син – Нави; и негов син – Исус.

[28] А притежанията им и жилищата им бяха: Ветил със селата му и към изток Нааран, и към запад Гезер със селата му, и Сихем със селата му, до Газа със селата му;

[29] а в пределите на Манасиевите потомци: Ветсан със селата му, Таанах със селата му, Магедон със селата му и Дор със селата му. В тях се заселиха потомците на Йосиф, Израилевия син.

[30] Асирови синове: Емна, Есуа, Есуий и Верия, тяхна сестра Сера;

[31] а Вериеви синове бяха: Хевер и Малхиил, който е баща на Вирзавит.

[32] А Хевер роди Яфлет, Сомир и Хотам, и тяхна сестра Суя;

[33] а Яфлетови синове бяха: Фасах, Вимал и Асуат; тези са Яфлетови синове;

[34] Семирови синове бяха: Ахий, Рога, Ехува и Арам;

[35] а синовете на брата му Елем: Софа, Емна, Селис и Амал;

[36] Софови синове бяха: Суа, Арнефер, Согал, Верий, Емра,

[37] Восор, Од, Сама, Силса, Итран и Веера.

[38] А Етерови синове бяха: Ефоний, Фасфа и Ара.

[39] А Улови синове: Арах, Аниил и Рисия.

[40] Всички тези бяха Асирови потомци, началници на бащини домове, отбрани, силни и храбри, главни първенци. И

броят им според родословието им, за военна служба възлизаше на двадесет и шест хиляди мъже.

[40] Todos estes foram filhos de Aser, chefes das famílias, escolhidos, homens valentes, chefes de príncipes, registrados nas suas genealogias para o serviço na guerra; seu número foi de vinte e seis mil homens.

1 Crônicas 8

Descendentes de Benjamim

[1] Benjamim gerou a Bela, seu primogênito, a Asbel, o segundo, a Aará, o terceiro,
[2] a Noá, o quarto, e a Rafa, o quinto.
[3] Bela teve estes filhos: Adar, Gera, Abiúde,
[4] Abisua, Naamã, Aoá,
[5] Gera, Sefufá e Hurão.

[6] Estes foram os filhos de Eúde, que foram chefes das famílias dos moradores de Geba e transportados para o exílio a Manaate:

[7] Naamã, Aías e Gera; este os transportou e gerou a Uzá e a Aiúde.
[8] Saaraim, depois de ter repudiado suas mulheres Husim e Baara, gerou nos campos de Moabe,
[9] de Hodes, sua mulher, a Jobabe, a Zíbia, a Messa, a Malcã,

[10] a Jeús, a Saquias e a Mirma; foram estes os seus filhos, chefes das famílias.

[11] Husim gerou a Abitube e a Elpaal.

[12] Os filhos de Elpaal foram: Héber, Misã e Semede; este edificou a Ono e a Lode e suas aldeias.

1 Летописи 8

Вениаминово племе

[1] А Вениамин роди първородния си синВела, втория Асвил, третия Аара,
[2] четвъртия Ной и петия Рафа.
[3] А Велови синове бяха: Адар, Гира, Авиуд,
[4] Ависуй, Нееман, Ахоа,
[5] Гира, Сефуфан и Урам.
[6] И ето Аодовите синове, които бяха началници на бащините домове на онези, които живееха в Гава, а бяха заведени в Манахат;
[7] с Нееман, Ахия и Гира, който ги заведе, и роди Аза и Ахиуд.
[8] А Сааралм роди синове в моавската земя, след като напусна жените си Усима и Ваара:
[9] от жена си Одеса роди Йоавав, Савия, Миса, Малхам,
[10] Еус, Сахия и Мирма; тези бяха синовете му, началници на бащини домове.
[11] А от Усима беше родил Авитов и Елфаал.
[12] А Елфаалови синове бяха: Евер, Мисаам, Самер (който съгради Оно, Лод и селата му)

[13] Berias e Sema foram cabeças das famílias dos moradores de Aijalom, que afugentaram os moradores de Gate.

[13] и Верия и Сема, които бяха началници на бащините домове на живеещите в Еалон и които прогониха гетските жители.

[14] Aiô, Sasaque, Jeremote,

[14] А Ахио, Сасак, Еримот,

[15] Zebadias, Arade, Éder,

[15] Зевадия, Арад, Адер,

[16] Micael, Ispa e Joá foram filhos de Berias.

[16] Михаил, Есна и Йоха бяха Верпиеви синове;

[17] Zebadias, Mesulão, Hizqui, Héber,

[17] и Зевадия, Месулам, Езекий, Хевер,

[18] Ismerai, Izlias e Jobabe, filhos de Elpaal.

[18] Есмерай, Езлия и Йовав бяха Елфаалови синове;

[19] Jaquim, Zicri, Zabdi,

[19] Яким, Зехрий, Завдий,

[20] Elienai, Ziletai, Eliel,

[20] Елиинай, Силатай, Елиил,

[21] Adaías, Beraías e Sinrate, filhos de Simei.

[21] Адайя, Верайя и Симрат бяха Симееви синове;

[22] Ispã, Héber, Eliel,

[22] а Есфан, Евер, Елиил,

[23] Abdom, Zicri, Hanã,

[23] Авдон, Зехрий, Анан,

[24] Hananias, Elão, Antotias,

[24] Анания, Елам, Анатотия,

[25] Ifdéias e Penuel, filhos de Sasaque.

[25] Ефадия и Фануил бяха Сасакови синове;

[26] Sanserai, Searias, Atalias,

[26] а Самсерай, Сеария, Готолия,

[27] Jaaresias, Elias e Zicri, filhos de Jeroão.

[27] Яресия, Илия и Зехрий бяха Ероамови синове –

[28] Estes foram chefes das famílias, segundo as suas gerações, e habitaram em Jerusalém.

[28] те бяха началници на бащини домове, началници според семействата им; те се заселиха в Йерусалим.

[29] Em Gibeão habitou o pai de Gibeão, cuja mulher se chamava Maaca,

[29] А в Гаваон се засели Гаваоновият баща Еил, името на чиято жена беше Мааха;

[30] e também seu filho primogênito Abdom e ainda Zur, Quis, Baal, Nadabe,

[30] а първородният му син беше Авдон, после Сур, Кис, Ваал, Надав,

[31] Gedor, Aiô e Zequer.

[31] Гедор, Ахио, Захер

[32] Miclote gerou a Siméia. Estes habitaram em Jerusalém, com seus irmãos, bem defronte deles.

[32] и Макелот, който роди Сама, и те също се заселиха с брат си в Йерусалим, срещу братята си.

[33] Ner gerou a Quis; e Quis gerou a Saul; Saul gerou a Jônatas, a Malquisua, a Abinadabe e a Esbaal.
[34] Filho de Jônatas foi Meribe-Baal, e Meribe-Baal gerou a Mica.
[35] Os filhos de Mica foram: Pitom, Meleque, Taréia e Acaz.
[36] Acaz gerou a Jeoada; Jeoada gerou a Alemete, a Azmavete e a Zinri; e Zinri gerou a Mosa.
[37] Mosa gerou a Bineá, de quem foi filho Rafa, de quem foi filho Eleasa, de quem foi filho Azel.
[38] Teve Azel seis filhos, cujos nomes foram: Azricão, Bocru, Ismael, Searias, Obadias e Hanã; todos estes foram filhos de Azel.
[39] Os filhos de Eseque, seu irmão, foram: Ulão, seu primogênito, Jeús, o segundo, e Elifelete, o terceiro.

[40] Os filhos de Ulão foram homens valentes, flecheiros; e tiveram muitos filhos e netos: cento e cinqüenta. Todos estes foram dos filhos de Benjamim.

1 Crônicas 9

Habitantes de Jerusalém depois do cativeiro

[1] Todo o Israel foi registrado por genealogias e inscrito no Livro dos Reis de Israel, e Judá foi levado para o exílio à Babilônia, por causa da sua transgressão.

[2] Os primeiros habitadores, que de novo vieram morar nas suas próprias possessões e nas suas cidades, foram os israelitas, os

[33] А Нир роди Кис; Кис роди Саул; а Саул роди Йонатан, Мелхисуе, Авинадав и Ес-ваал.
[34] А Йонатановият син беше Мерив-ваал, а Мерив-ваал роди Михей.
[35] А Михееви синове бяха Фитон, Мелех, Тарея и Ахаз.
[36] А Ахаз роди Йоада, Йоада роди Алемет, Азмавет и Зимрий; а Зимрий роди Моса;
[37] Моса роди Винея; негов син беше Рафа; негов син Елеас; негов син, Асиил.
[38] А Асиил имаше шест синове, чийто имена са тези: Азрикам, Вохеру, Исмаил, Сеария, Авдий и Анан; всички те бяха Асиилови синове.
[39] А синовете на брат му Исек бяха: първородният му Улам, вторият Еус и третият Елифалет.
[40] А Уламовите синове бяха силни и храбри мъже, които стреляха с лък и имаха много синове и внуци, сто и петдесет души. Всички те бяха от Вениаминовите потомци.

1 Летописи 9

Юдеи, възвърнали се от вавилонския плен

[1] Така целият Израил се преброи по родословия; и ето, записани са в Книгата на Израилевите и Юдейските царе. Те бяха пленени във Вавилон поради беззаконията си.
[2] А първите жители, които се настаниха в притежанията им, в градовете им, бяха израилтяните, свещениците, левитите и нетинимите.

sacerdotes, os levitas e os servos do templo.

3 Porém alguns dos filhos de Judá, dos filhos de Benjamim e dos filhos de Efraim e Manassés habitaram em Jerusalém:

4 Utai, filho de Amiúde, filho de Onri, filho de Inri, filho de Bani, dos filhos de Perez, filho de Judá;

5 dos silonitas: Asaías, o primogênito, e seus filhos;

6 dos filhos de Zerá: Jeuel e seus irmãos; seiscentos e noventa ao todo;

7 dos filhos de Benjamim: Salu, filho de Mesulão, filho de Hodavias, filho de Hassenuá;

8 Ibnéias, filho de Jeroão, e Elá, filho de Uzi, filho de Micri, e Mesulão, filho de Sefatias, filho de Reuel, filho de Ibnijas;

9 e seus irmãos, segundo as suas gerações; novecentos e cinqüenta e seis ao todo; todos estes homens foram cabeças de famílias nas casas de suas famílias.

10 Dos sacerdotes: Jedaías, Jeoiaribe, Jaquim,

11 Azarias, filho de Hilquias, filho de Mesulão, filho de Zadoque, filho de Meraiote, filho de Aitube, príncipe da Casa de Deus;

12 Adaías, filho de Jeroão, filho de Pasur, filho de Malquias, e Masai, filho de Adiel, filho de Jazera, filho de Mesulão, filho de Mesilemite, filho de Imer,

3 И в Йерусалим се заселиха от Юдовите синове, от Вениаминовите синове, от Ефремовите синове и от Манасиевите синове:

4 Утай, син на Амиуд, син на Амрия, който беше син на Имрия, Ваниевия син, от синовете на Фарес, Юдовия син;

5 и от Шелаевите синове: първородният Асайя и синовете му;

6 и от Заровите синове: Еуил и братята им, шестстотин и деветдесет души;

7 а от Вениаминовите синове: Салу, син на Месулам, син на Одуйя, Асенуевия син,

8 Евния, Ероамовият син, Ила, син на Озия, Михриевия син, и Месулам, син на Сефатия, син на Рагуил, Евниевия син;

9 и братята им, според семействата им деветстотин петдесет и шест души; всички тези мъже бяха началници на бащини домове според бащините им домове.

10 А от свещениците: Едайя, Йоиарив, Яхин,

11 и Азария, син на Хелкия, син на Месулам, който беше син на Садок, син на Мерайот, син на Ахитов, началник на Божия дом;

12 и Адайя, син на Ероам, син на Пасхор, Мелхиевия син, и Маасай, син на Адиил, син на Язир, който беше син на

Месулам, син на Месилемит, Емировия син,

[13] como também seus irmãos, cabeças das suas famílias; mil setecentos e sessenta ao todo, homens capazes para a obra do ministério da Casa de Deus.

[13] и братята им, началници на бащините им домове, хиляда седемстотин и шестдесет души, мъже, много способни за делото на службата в Божия дом.

[14] Dos levitas: Semaías, filho de Hassube, filho de Azricão, filho de Hasabias, dos filhos de Merari;

[14] А от левитите: Семая, син на Асув, син на Азрикам, Асавиевия син, от Мерариевите потомци;

[15] Baquebacar, Heres, Galal e Matanias, filho de Mica, filho de Zicri, filho de Asafe;

[15] и Ваквакар, Ерес, Галал и Матания, син на Михей, син на Зехрия, Асафовия син;

[16] Obadias, filho de Semaías, filho de Galal, filho de Jedutum; Berequias, filho de Asa, filho de Elcana, morador das aldeias dos netofatitas.

[16] и Авдий, син на Сомайя, син на Галал, Едутуновия син, и Варахия, син на Аса, син на Елкана, който се засели в селата на нетофатците.

[17] Os porteiros: Salum, Acube, Talmom e Aimã e os irmãos deles; Salum era o chefe.

[17] А вратарите бяха: Селум, Акув, Талмон, Ахиман и братята им; Селум беше началник;

[18] Estavam até agora de guarda à porta do rei, do lado do oriente; tais foram os porteiros dos arraiais dos filhos de Levi.

[18] те досега бяха вратари при царската източна врата за полковете на Левиевите потомци.

[19] Salum, filho de Coré, filho de Ebiasafe, filho de Corá, e seus irmãos da casa de seu pai, os coreítas, estavam encarregados da obra do ministério e eram guardas das portas do tabernáculo; e seus pais tinham sido encarregados do arraial do SENHOR e eram guardas da entrada.

[19] А Селум, син на Коре, който беше син на Авиасаф, Кореевия син, и братята му от бащиния му дом, Корeевите синове, бяха над работата на службата, пазачи на входовете на скинията; и бащите им са били стражи на входа на Господния стан;

[20] Finéias, filho de Eleazar, os regia nesse tempo, e o SENHOR era com ele.

[20] преди това началник над тях беше Финеес, Елеазеровият син, с когото беше Господ;

[21] Zacarias, filho de Meselemias, era o porteiro da entrada da tenda da congregação.

[22] Todos estes, escolhidos para guardas das portas, foram duzentos e doze. Estes foram registrados pelas suas genealogias nas suas respectivas aldeias; e Davi e Samuel, o vidente, os constituíram cada um no seu cargo.

[23] Guardavam, pois, eles e seus filhos as portas da Casa do SENHOR, na casa da tenda.

[24] Os porteiros estavam aos quatro ventos: ao oriente, ao ocidente, ao norte e ao sul.

[25] Seus irmãos, que habitavam nas suas aldeias, tinham de vir, de tempo em tempo, para servir com eles durante sete dias;

[26] porque havia sempre, naquele ofício, quatro porteiros principais, que eram levitas, e tinham a seu cargo as câmaras e os tesouros da Casa de Deus.

[27] Estavam alojados à roda da Casa de Deus, porque a vigilância lhes estava encarregada, e tinham o dever de a abrir, todas as manhãs.

[28] Alguns deles estavam encarregados dos utensílios do ministério, porque estes eram contados quando eram trazidos e quando eram tirados.

[29] Outros havia que estavam encarregados dos móveis e de todos os objetos do santuário, como também da flor de

[21] а Захария, Меселемиевият син, беше пазач при входа на шатъра за срещане.

[22] Всички онези, избрани за пазачи при входовете, бяха двеста и дванадесет души. Те, които Давид и ясновидецът Самуил бяха поставили на службата им, бяха преброени по родословия в селата си.

[23] И така те и потомците им надзираваха портите на Господния дом, на дома на скинията, като пазеха поред.

[24] Вратарите бяха на четирите страни: на изток, запад, север и юг.

[25] А братята им, които бяха по селата си, трябваше да идват в определени времена, за да бъдат с тях по седем дни.

[26] Защото тези левити, четиримата главни вратари, оставаха в служабата си и надзираваха стаите и съкровищата на Божия дом.

[27] Те и нощуваха около Божия дом, защото грижата за него беше възложенана тях и те трябваше да го отварят всяка сутрин.

[28] А някои от тях бдяха над служебните съдове, защото по брой ги внасяха и по брой ги изнасяха.

[29] Още някои от тях бяха определени над другите вещи, над всичките свещени съдове, над чистото брашно, виното, елея, ливана и ароматите.

farinha, do vinho, do azeite, do incenso e da especiaria.

30 Alguns dos filhos dos sacerdotes confeccionavam as especiarias.

30 А някои от свещеническото съсловие приготвяха благоуханното миро.

31 Matitias, dentre os levitas, o primogênito de Salum, o coreíta, tinha o cargo do que se fazia em assadeiras.

31 А715 Мататия, който беше от левитите, първородният на кореецa Серум, надзираваше печените в тава жертви.

32 Outros dos seus irmãos, dos filhos dos coatitas, tinham o encargo de preparar os pães da proposição para todos os sábados.

32 И други от братята им, от потомците на Каатовите синове, бяха над присъствените хлябове, за да ги приготвят всяка събота.

33 Quanto aos cantores, cabeças das famílias entre os levitas, estavam alojados nas câmaras do templo e eram isentos de outros serviços; porque, de dia e de noite, estavam ocupados no seu mister.

33 Измежду тях бяха певците, началниците на бащините домове на левитите, които живееха в стаите, свободни от друго служене, защото се упражняваха в работата си денем и нощем.

34 Estes foram cabeças das famílias entre os levitas, chefes em suas gerações, e habitavam em Jerusalém.

34 Тези бяха началници на бащините домове на левитите, началници според семействата им; те живееха в Йерусалим.

Родословието на Саул

35 Em Gibeão habitou Jeiel, pai de Gibeão, cuja mulher se chamava Maaca;

35 А в Гаваон се засели Гаваоновият баща Еил, името на чиято жена беше Мааха:

36 e também seu filho primogênito Abdom e ainda Zur, Quis, Baal, Ner, Nadabe,

36 а първородният му син беше Авдон, после Сур, Кис, Ваал, Нир, Надав,

37 Gedor, Aiô, Zacarias e Miclote.

37 Гедор, Ахио, Захария и Макелот;

38 Miclote gerou a Siméia. Estes habitaram em Jerusalém, com seus irmãos, bem defronte deles.

38 а Макелот роди Симеам; също и те се заселиха с братята си в Йерусалим, срещу братята си.

39 Ner gerou a Quis; e Quis gerou a Saul, Saul gerou a Jônatas, a Malquisua, a Abinadabe e a Esbaal.

39 А Нир роди Кис; Кис роди Саул; а Саул роди Йонатан, Мелхисуй, Авинадав и Есваал.

40 Filho de Jônatas foi Meribe-Baal, e Meribe-Baal gerou a Mica.

40 А Йонатановият син беше Мерив-ваал; а Мерив-ваал роди Михей.

41 Os filhos de Mica foram: Pitom, Meleque e Taréia.
42 Acaz gerou a Jaerá, e Jaerá gerou a Alemete, a Azmavete e a Zinri; e Zinri gerou a Mosa.
43 Mosa gerou a Bineá, de quem foi filho Refaías, de quem foi filho Eleasa, de quem foi filho Azel.

44 Teve Azel seis filhos, cujos nomes foram Azricão, Bocru, Ismael, Searias, Obadias e Hanã; todos estes foram filhos de Azel.

1 Crônicas 10

A derrota de Israel e a morte de Saul

1 Samuel 31.1-7

1 Os filisteus pelejaram contra Israel; e, tendo os homens de Israel fugido de diante dos filisteus, caíram mortos no monte Gilboa.

2 Os filisteus perseguiram Saul e seus filhos e mataram Jônatas, Abinadabe e Malquisua, filhos de Saul.

3 Agravou-se muito a peleja contra Saul, os flecheiros o avistaram, e ele muito os temeu.
4 Então, disse Saul ao seu escudeiro: Arranca a tua espada e atravessa-me com ela, para que, porventura, não venham estes incircuncisos e escarneçam de mim. Porém o seu escudeiro não o quis, porque temia muito; então, Saul tomou a espada e se lançou sobre ela.
5 Vendo, pois, o seu escudeiro que Saul já era morto, também ele se lançou sobre a espada e morreu com ele.

41 А Михееви синове бяха: Фитон, Мелех, Терея
42 и Ахаз, който роди Яра; а Яра роди Алемет, Азмавет и Зимрий; а Зимрий роди Моса;
43 и Моса роди Виней; а негов син беше Рафайя; негов син – Елеас; и негов син – Асил.
44 А Асил имаше шестима синове, чиито имена са тези: Азрикам, Вохеру, Исмаил, Сеария, Авдий и Анан; те бяха Асилови синове.

1 Летописи 10

ЦАРУВАНЕ НА ДАВИД

Последни дни и смърт на Саул

1 А филистимците воюваха против Израил; и Израилевите мъже побегнаха от филистимците и паднаха убити на хълма Гелвуе.
2 При преследването филистимците настигнаха Саул и синовете му; и филистимците убиха Сауловите синове Йонатан, Авинадав и Мелхисуй.
3 И като се засилваше боят против Саул, стрелците го улучиха и той беше наранен от стрелците.
4 Тогава Саул каза на оръженосеца си: Изтегли меча си и ме прободи с него, да не би да дойдат тези необрязани и се поругаят с мене. Но оръженосецът му не искаше, защото много се боеше. Затова Саул взе меча си и падна върху него.

5 Оръженосецът му, като видя, че Саул умря, падна и той на меча си и умря.

[6] Assim, morreram Saul e seus três filhos; e toda a sua casa pereceu juntamente com ele.

[6] Така умряха Саул и тримата му синове; и целият му дом умря едновременно.

[7] Vendo os homens de Israel que estavam no vale que os homens de Israel fugiram e que Saul e seus filhos estavam mortos, desampararam as cidades e fugiram; e vieram os filisteus e habitaram nelas.

[7] Тогава всички Израилеви мъже, които бяха в долината, като видяха, че побегнаха и че Саул и синовете му умряха, напуснаха градовете си и побегнаха; а филистимците дойдоха и се заселиха в тях.

A sepultura de Saul
1 Samuel 31.8-13

[8] Sucedeu, pois, que, vindo os filisteus ao outro dia a despojar os mortos, acharam Saul e os seus filhos caídos no monte Gilboa.

[8] А на следващия ден, когато филистимците дойдоха да съблекат убитите, намериха Саул и синовете му паднали на хълма Гелвуе.

[9] E os despojaram, tomaram a sua cabeça e as suas armas e enviaram mensageiros pela terra dos filisteus, em redor, a levar as boas-novas a seus ídolos e entre o povo.

[9] И като го съблякоха, взеха главата и оръжията му и ги разпратиха наоколо по филистимската земя, за да разнесат известие на идолите си и на народа.

[10] Puseram as armas de Saul no templo de seu deus, e a sua cabeça afixaram na casa de Dagom.

[10] Положиха оръжието му в храма на боговете си, а главата му приковаха в Дагоновото капище.

[11] Ouvindo, pois, toda a Jabes de Gileade tudo quanto os filisteus fizeram a Saul,

[11] А когато всичките жители на Явис-галаад чуха всичко, което филистимците сторили на Саул,

[12] então, todos os homens valentes se levantaram, e tomaram o corpo de Saul e os corpos dos filhos, e os trouxeram a Jabes; e sepultaram os seus ossos debaixo de um arvoredo, em Jabes, e jejuaram sete dias.

[12] всички храбри мъже станаха и вдигнаха тялото на Саул и телата на синовете му, донесоха ги в Явис и погребаха костите им под дъба на Явис; и постиха седем дни.

[13] Assim, morreu Saul por causa da sua transgressão cometida contra o SENHOR, por causa da palavra do SENHOR, que ele não guardara; e também porque interrogara e consultara uma necromante

[13] Така умря Саул заради престъплението, което извърши против Господа,
против Господнето слово, което не опази, а още – понеже се беше

14 e não ao SENHOR, que, por isso, o matou e transferiu o reino a Davi, filho de Jessé.

1 Crônicas 11

Davi é ungido rei

2 Samuel 5.1-5

1 Então, todo o Israel se ajuntou a Davi, em Hebrom, dizendo: Somos do mesmo povo de que tu és.

2 Outrora, sendo Saul ainda rei, eras tu que fazias saídas e entradas militares com Israel; também o SENHOR, teu Deus, te disse: Tu apascentarás o meu povo de Israel, serás chefe sobre o meu povo de Israel.

3 Assim, pois, todos os anciãos de Israel vieram ter com o rei em Hebrom; e Davi fez com eles aliança em Hebrom, perante o SENHOR. Ungiram Davi rei sobre Israel, segundo a palavra do SENHOR por intermédio de Samuel.

Davi conquista a Sião

2 Samuel 5.6-10

4 Partiu Davi e todo o Israel para Jerusalém, que é Jebus, porque ali estavam os jebuseus que habitavam naquela terra.

5 Disseram os moradores de Jebus a Davi: Tu não entrarás aqui. Porém Davi tomou a fortaleza de Sião; esta é a Cidade de Davi.

6 Porque disse Davi: Qualquer que primeiro ferir os jebuseus será chefe e comandante. Então, Joabe, filho de Zeruia, subiu primeiro e foi feito chefe.

съвещавал със запитвачка на зли духове, за да се допита до тях,

14 а до Господа не се допита, затова Той го умъртви и обърна царството към Давид, Есеевия син.

1 Летописи 11

Възцаряване на Давид над цял Израил

1 Тогава целият Израил се събра при Давид в Хеврон и казаха: Ето, ние сме твоя кост и твоя плът.

2 И по-рано още, и докато Саул царуваше, ти беше, който извеждаше и въвеждаше Израил, и на тебе Господ, твоят Бог, каза: Ти ще пасеш народа Ми Израил и ти ще бъдеш вожд над народа Ми Израил.

3 И така, всички Израилеви старейшини дойдоха при царя в Хеврон; и Давид сключи завет с тях пред Господа в Хеврон; и те помазаха Давид за цар над Израил според Господнето слово чрез Самуил.

4 Тогава Давид и целият Израил отидоха в Йерусалим (който беше Евус), където бяха жителите на земята, йевусейците.

5 А жителите на Евус казаха на Давид: Няма да влезеш тук. Обаче Давид превзе крепостта Сион; това е Давидовият град.

6 Давид каза: Който пръв удари йевусейците, той ще бъде военачалник и вожд. И Йоав, Саруииният син, се качи пръв; и стана военачалник.

[7] Assim, habitou Davi na fortaleza, pelo que se chamou a Cidade de Davi.
[8] E foi edificando a cidade em redor, desde Milo, completando o circuito; e Joabe renovou o resto da cidade.
[9] Ia Davi crescendo em poder cada vez mais, porque o SENHOR dos Exércitos era com ele.

Os valentes de Davi
2 Samuel 23.8-39

[10] São estes os principais valentes de Davi, que o apoiaram valorosamente no seu reino, com todo o Israel, para o fazerem rei, segundo a palavra do SENHOR, no tocante a esse povo.

[11] Eis a lista dos valentes de Davi: Jasobeão, hacmonita, o principal dos trinta, o qual, brandindo a sua lança contra trezentos, de uma vez os feriu.

[12] Depois dele, Eleazar, filho de Dodô, o aoíta; ele estava entre os três valentes.

[13] Este se achou com Davi em Pas-Damim, quando se ajuntaram ali os filisteus à peleja, onde havia um pedaço de terra cheio de cevada; e o povo fugiu de diante dos filisteus.
[14] Puseram-se no meio daquele terreno, e o defenderam, e feriram os filisteus; e o SENHOR efetuou grande livramento.

[15] Três dos trinta cabeças desceram à penha, indo ter com Davi à caverna de

[7] Тогава Давид се засели в крепостта; затова тя бе наречена Давидов град.
[8] Той съгради града околовръст от Мило и наоколо; а Йоав поправи останалата част от града.
[9] И Давид преуспяваше и ставаше все по-велик,
защото Господ на Силите беше с него.

[10] А ето началниците на силните мъже, които имаше Давид, които заедно с целия Израил се подвизаваха с него за царството му, за да го направят цар според Господнето слово относно Израил.
[11] А ето броя на силните мъже, които имаше Давид: Ясовеам, Ахмоновият син, главен военачалник; той, като замахваше с копието си против триста души неприятели, ги уби в едно сражение.
[12] След него беше ахохиецът Елеазар, Додовият син, който беше един от тримата силни мъже.
[13] Той беше с Давид във Фас-дамим, когато филистимците се събраха за бой там, където имаше къс земя, пълна с ечемик; и когато народът побегна пред филистимците,
[14] те застанаха сред нивата и я защитаваха, и поразиха филистимците; и Господ извърши голямо избавление.
[15] После трима от тридесетте военачалници слязоха до скалата при Давид в Одоламската пещера; а

Adulão; e o exército dos filisteus se acampara no vale dos Refains.

[16] Davi estava na fortaleza, e a guarnição dos filisteus, em Belém.

[17] Suspirou Davi e disse: Quem me dera beber água do poço que está junto à porta de Belém!

[18] Então, aqueles três romperam pelo acampamento dos filisteus, e tiraram água do poço junto à porta de Belém, e tomaram-na, e a levaram a Davi; ele não a quis beber, mas a derramou como libação ao SENHOR.

[19] E disse: Longe de mim, ó meu Deus, fazer tal coisa; beberia eu o sangue dos homens que lá foram com perigo de sua vida? Pois, com perigo de sua vida, a trouxeram. De maneira que não a quis beber. São essas as coisas que fizeram os três valentes.

[20] Também Abisai, irmão de Joabe, era cabeça dos trinta, o qual, brandindo a sua lança contra trezentos, os feriu; e tinha nome entre os primeiros três.

[21] Era ele mais nobre do que os trinta e era o cabeça deles; contudo, aos primeiros três não chegou.

[22] Também Benaia, filho de Joiada, era homem valente de Cabzeel e grande em obras; feriu ele dois heróis de Moabe. Desceu numa cova e nela matou um leão no tempo da neve.

филистимският стан беше разположен в Рафаимската долина.

[16] И Давид, като беше тогава в канарата, а филистимският гарнизон беше по това време във Витлеем,

[17] и Давид, като пожела, каза: Кой би ми дал да пия вода от Витлеемския кладенец, който е при портата;

[18] то тези трима преминаха през филистимския стан и наляха вода от Витлеемския кладенец, който е при портата, и като взеха вода, донесоха на Давид. Но Давид отказа да я пие, а я възля на Господа, като каза:

[19] Да не ми даде моят Бог да сторя това! Да пия ли кръвта на тези мъже, които изложиха живота си на опасност? Защото с опасност за живота си я донесоха. Затова отказа да я пие. Това направиха тези трима силни мъже.

[20] Йоавовият брат Ависей беше главен между другите трима; защото той, като замахваше с копието си против триста души неприятели, ги уби и си придоби име между тримата.

[21] Между тримата той беше по-славен от другите двама и им стана началник; но не стигна до първите трима.

[22] Ванайя, Йодаевият син, син на един храбър мъж от Кавсеил, който беше извършил храбри дела – той уби двамата моавски мъже, които се биеха като лъвове; също той слезе и уби лъва сред рова в снежния ден;

[23] Matou também um egípcio, homem da estatura de cinco côvados; o egípcio trazia na mão uma lança como o eixo do tecelão, mas Benaia o atacou com um cajado, arrancou-lhe da mão a lança e com ela o matou.

[23] при това той уби египтянина, мъж с голям ръст, пет лакътя висок; в ръката на египтянина имаше копие като кросно на тъкач; а Ванайя слезе при него само с тояга и като грабна копието от ръката на египтянина, го уби със собственото му копие.

[24] Estas coisas fez Benaia, filho de Joiada, pelo que teve nome entre os primeiros três valentes.

[24] Тези неща направи Ванайя, Йодаевият син, и си придоби име между тези трима силни мъже.

[25] Era mais nobre do que os trinta, porém aos três primeiros não chegou, e Davi o pôs sobre a sua guarda.

[25] Ето, той стана по-силен от тридесетте, но не стигна до първите трима. И Давид го постави над телохранителите си.

[26] Foram os heróis dos exércitos: Asael, irmão de Joabe, Elanã, filho de Dodô, de Belém;

[26] А силните мъже между войските бяха: Асаил, Йоавовият брат, Елханан, син на Додо от Витлеем.

[27] Samote, harorita; Heles, pelonita;

[27] Самот арорецът, Хелис фелонецът,

[28] Ira, filho de Iques, tecoíta; Abiezer, anatotita;

[28] Ирас, син на текоеца Екис, Авезер анатонецът,

[29] Sibecai, husatita; Ilai, aoíta;

[29] Сивехай хустанецът, Илай ахохиецът,

[30] Maarai, netofatita; Helede, filho de Baaná, netofatita;

[30] Маарай нетофатецът, Хелед, син на нетофатеца Ваана,

[31] Itai, filho de Ribai, de Gibeá, dos filhos de Benjamim; Benaia, piratonita;

[31] Итай, син на Ривайя от Гавая, която принадлежеше на Вениаминовите потомци, Ванайя пиратонецът,

[32] Hurai, do ribeiro de Gaás; Abiel, arbatita;

[32] Урай от долините Гаас, Авиил арватецът,

[33] Azmavete, baarumita; Eliaba, saalbonita;

[33] Азмавет варумецът, Елиав саалвонецът,

[34] Benê-Hasém, gizonita; Jônatas, filho de Sage, hararita;

[34] синовете на гизонеца Асим, Йонатан, син на арареца Сагий,

[35] Aião, filho de Sacar, hararita; Elifal, filho de Ur;

[35] Ахиам, син на арареца Сахар, Елифал, Уровият син,

[36] Héfer, mequeratita; Aías, pelonita;

[36] Ефер мехиратецът, Ахия фелонецът,

[37] Hezro, carmelita; Naarai, filho de Ezbai;

[38] Joel, irmão de Natã; Mibar, filho de Hagri;

[39] Zeleque, amonita; Naarai, beerotita, o que trazia as armas de Joabe, filho de Zeruia;

[40] Ira, o itrita; Garebe, itrita;

[41] Urias, heteu; Zabade, filho de Alai;

[42] Adina, filho de Siza, rubenita, chefe dos rubenitas, e com ele trinta;

[43] Hanã, filho de Maaca; Josafá, mitenita;

[44] Uzias, asteratita, Sama e Jeiel, filhos de Hotão, aroerita;

[45] Jediael, filho de Sinri, e Joá, seu irmão, tizita;

[46] Eliel, maavita, Jeribai e Josavias, filhos de Elnaão; Itma, moabita;

[47] Eliel, Obede e Jaasiel, de Zoba.

1 Crônicas 12

O exército de Davi

[1] São estes os que vieram a Davi, a Ziclague, quando fugitivo de Saul, filho de Quis; e eram dos valentes que o ajudavam na guerra.

[2] Tinham por arma o arco e usavam tanto da mão direita como da esquerda em arremessar pedras com fundas e em atirar flechas com o arco. Eram dos irmãos de Saul, da tribo de Benjamim:

[3] Aiezer, o chefe, e Joás, filhos de Semaá, o gibeatita; Jeziel e Pelete, filhos de Azmavete; Beraca e Jeú, o anatotita;

[37] Есро кармилецът, Наарай, Есвеевият син,

[38] Йоил, Натановият брат, Мивар, Аргиевият син,

[39] Селек амонецът, Нахарай виротецът, оръженосецът на Йоав, Саруиния син,

[40] Ираз йетерецът, Гарив йетерецът,

[41] Урия хетеецът, Завад, Аалаевият син,

[42] Адин, син на рувимеца Сиза, началник на Рувимовите синове, и тридесет души с него,

[43] Анан, син на Мааха, Йосафат митнецът,

[44] Озия астеротецът, Сама и Еиил, синове на ароиреца Хотам,

[45] Един, син на Симрий, брат му Йоха, тисецът,

[46] Елиил маавецът, Еривай и Йосавия, Елнаамови синове, Етем моавецът,

[47] Елиил, Овид и Ясиил месоваецът.

1 Летописи 12

[1] Ето онези, които дойдоха при Давид в Сиклаг, докато още се затваряше, за да се крие от Саул, Кисовия син; те бяха от силните мъже, които му помагаха във война.

[2] Те бяха въоръжени с лъкове и можеха да си служат и с дясната, и с лявата ръка за хвърляне на камъни с прашка и за стреляне с лък, и бяха от Сауловите братя, от Вениамин.

[3] Началникът беше Ахиезер, после Йоас, синове на гаваатеца Сама; Езиил

и Филет, Азмаветови синове; Вераха, анатотецът Ииуй,

4 Ismaías, o gibeonita, valente entre os trinta e cabeça deles; Jeremias, Jaaziel, Joanã e Jozabade, o gederatita;

4 гаваонецът Исмайя, силен между тридесетте и над тридесетте; Йеремия, Язаил, Йоанан, гедиротецът Йозавад,

5 Eluzai, Jerimote, Bealias, Semarias e Sefatias, o harufita;

5 Елузай, Еримот, Ваалия, Семария, аруфецът Сафатия,

6 Elcana, Issias, Azarel, Joezer e Jasobeão, os coreítas;

6 Елкана, Есия, Азареил, Йозер и Ясовеам, Кореевите синове;

7 Joela, Zebadias, filhos de Jeroão, de Gedor.

7 и Йоил и Зевадия, синове на Ероам от Гедор.

8 Dos gaditas passaram-se para Davi à fortaleza no deserto, homens valentes, homens de guerra para pelejar, armados de escudo e lança; seu rosto era como de leões, e eram eles ligeiros como gazelas sobre os montes:

8 А някои от Гадовите синове се отделиха и дойдоха при Давид в канарата в пустинята, мъже силни и храбри, обучени за бой, които знаеха да употребяват щит и копие, чиито лица бяха като на лъв и които бяха бързи като сърните по хълмовете.

9 Ézer, o cabeça, Obadias, o segundo, Eliabe, o terceiro,

9 Те бяха: Езер, първият; Авдий, вторият; Елиав, третият;

10 Mismana, o quarto, Jeremias, o quinto,

10 Мисмана, четвъртият; Йеремия, петият;

11 Atai, o sexto, Eliel, o sétimo,

11 Атай, шестият; Елиил, седмият;

12 Joanã, o oitavo, Elzabade, o nono,

12 Йоанан, осмият; Елзавад, деветият;

13 Jeremias, o décimo, Macbanai, o undécimo;

13 Йеремия, десетият; и Махванай, единадесетият.

14 estes, dos filhos de Gade, foram capitães do exército; o menor valia por cem homens, e o maior, por mil.

14 Тези от Гадовите синове бяха военачалници; който беше най-долен между тях, беше над сто войници, а който беше най-горен, беше над хиляда.

15 São estes os que passaram o Jordão no primeiro mês, quando ele transbordava por todas as suas ribanceiras, e puseram

15 Тези бяха, които преминаха Йордан в първия месец, когато реката заливаше всичките си брегове, и разгониха

em fuga a todos os que habitavam nos vales, tanto no oriente como no ocidente.

[16] Também vieram alguns dos filhos de Benjamim e de Judá a Davi, à fortaleza.

[17] Davi lhes saiu ao encontro e lhes falou, dizendo: Se vós vindes a mim pacificamente e para me ajudar, o meu coração se unirá convosco; porém, se é para me entregardes aos meus adversários, não havendo maldade em mim, o Deus de nossos pais o veja e o repreenda.

[18] Então, entrou o Espírito em Amasai, cabeça de trinta, e disse: Nós somos teus, ó Davi, e contigo estamos, ó filho de Jessé! Paz, paz seja contigo! E paz com os que te ajudam! Porque o teu Deus te ajuda. Davi os recebeu e os fez capitães de tropas.

[19] Também de Manassés alguns se passaram para Davi, quando veio com os filisteus para a batalha contra Saul, mas não ajudou os filisteus, porque os príncipes destes, depois de se aconselharem, o despediram; pois diziam: À custa de nossa cabeça, passará a Saul, seu senhor.

[20] Voltando ele, pois, a Ziclague, passaram-se para ele, de Manassés, Adna, Jozabade, Jediael, Micael, Jozabade, Eliú e Ziletai, chefes de milhares dos de Manassés.

всички жители на долините към изток и към запад.

[16] Също и от Вениаминовите синове и Юдовите синове дойдоха при Давид в канарата.

[17] А Давид излезе да ги посрещне и им проговори: Ако идвате при мене с мир, за да ми помогнете, сърцето ми ще се привърже към вас; но ако сте дошли, за да ме предадете на неприятелите ми, след като няма насилие в ръцете ми, Бог на бащите ни нека види и нека изобличи това.

[18] Тогава върху Амасий, главния между началниците, дойде дух и той каза: Твои сме, Давиде, и на твоя страна, Есеев сине! Мир, мир на тебе! Мир и на помощниците ти! Защото твоят Бог ти помага. Тогава Давид ги прие и ги постави началници на дружината си.

[19] И от Манасия се присъединиха някои към Давид, когато той дойде с филистимците на бой против Саул; обаче не им помогнаха, защото филистимските управители, като се посъветваха, го върнаха, понеже казваха: Той ще премине към господаря си Саул с опасност за главите ни.

[20] А когато Давид се връщаше в Сиклаг, от Манасия към него се присъединиха: Адна, Йозавад, Едиил, Михаил, Йозавад, Елиу и Силатай, военачалници на Манасиевите хиляди.

[21] Estes ajudaram Davi contra aquela tropa, porque todos eles eram homens valentes e capitães no exército.

[21] Те помогнаха на Давид против разбойниците, защото те всички бяха силни и храбри; и станаха военачалници.

[22] Porque, naquele tempo, dia após dia, vinham a Davi para o ajudar, até que se fez um grande exército, como exército de Deus.

[22] Защото от ден на ден мъже прииждаха при Давид, за да му помагат, докато стана голяма войска, като войска Божия.

O exército que proclamou a Davi rei em Hebrom

[23] Ora, este é o número dos homens armados para a peleja, que vieram a Davi, em Hebrom, para lhe transferirem o reino de Saul, segundo a palavra do SENHOR:

[23] Ето броя на въоръжените за бой началници, които дойдоха при Давид в Хеврон, за да му възвърнат Сауловото царство според Господнето слово:

[24] dos filhos de Judá, que traziam escudo e lança, seis mil e oitocentos, armados para a peleja;

[24] от Юдовите синове – шест хиляди и осемстотин щитоносци и копиеносци, въоръжени за бой;

[25] dos filhos de Simeão, homens valentes para a peleja, sete mil e cem;

[25] от Симеоновите синове – седем хиляди и сто души, силни и храбри за бой;

[26] dos filhos de Levi, quatro mil e seiscentos;

[26] от Левиевите синове – четири хиляди и шестстотин души;

[27] Joiada era o chefe da casa de Arão, e com ele vieram três mil e setecentos;

[27] а Йодай беше началник на Аароновите синове; с него бяха три хиляди и седемстотин души,

[28] Zadoque, sendo ainda jovem, homem valente, trouxe vinte e dois príncipes de sua casa paterna;

[28] и Садок, силен и храбър младеж, и от бащиния му дом двадесет и двама началници;

[29] dos filhos de Benjamim, irmãos de Saul, vieram três mil; porque até então havia ainda muitos deles que eram pela casa de Saul;

[29] а от Вениаминовите синове, Сауловите братя – три хиляди души; защото дотогава по-голямата част от тях бяха поддържали Сауловия дом;

[30] dos filhos de Efraim, vinte mil e oitocentos homens valentes e de renome em casa de seus pais;

[30] от Ефремовите синове – двадесет хиляди и осемстотин души, силни и храбри, именити мъже от бащиния си дом;

31 da meia tribo de Manassés, dezoito mil, que foram apontados nominalmente para vir a fazer rei a Davi;

32 dos filhos de Issacar, conhecedores da época, para saberem o que Israel devia fazer, duzentos chefes e todos os seus irmãos sob suas ordens;

33 de Zebulom, dos capazes para sair à guerra, providos com todas as armas de guerra, cinqüenta mil, destros para ordenar uma batalha com ânimo resoluto;

34 de Naftali, mil capitães, e, com eles, trinta e sete mil com escudo e lança;

35 dos danitas, providos para a peleja, vinte e oito mil e seiscentos;

36 de Aser, dos capazes para sair à guerra e prontos para a batalha, quarenta mil;

37 do lado dalém do Jordão, dos rubenitas e gaditas e da meia tribo de Manassés, providos de toda sorte de instrumentos de guerra, cento e vinte mil.

38 Todos estes homens de guerra, postos em ordem de batalha, vieram a Hebrom, resolvidos a fazer Davi rei sobre todo o Israel; também todo o resto de Israel era unânime no propósito de fazer a Davi rei.

31 от половината Манасиево племе – осемнадесет хиляди души, които се определиха по име да дойдат и направят Давид цар;

32 от Исахаровите синове – мъже, които разбираха времената и знаеха как трябва да постъпва Израил, с двеста техни началници и всичките им братя, които действаха под тяхна заповед;

33 от Завулон – петдесет хиляди души, които можеха да излизат с войската, да я поставят в строй с всякакви военни оръжия и да управляват сражението, с непоколебимо сърце;

34 от Нефталим – хиляда началници и с тях тридесет и седем хиляди щитоносци и копиеносци;

35 от Дановите синове – двадесет и осем хиляди и шестстотин мъже, които можеха да се строят за бой;

36 от Асир – четиридесет хиляди души, които можеха да излизат с войската, да я поставят в строй;

37 а оттатък Йордан, от Рувимовите синове, от Гадовите синове и от половината племе на Манасия – сто и двадесет хиляди души с всякакви военни оръжия за бой.

38 Всички тези военни мъже, нареждани в строй, дойдоха с цяло сърце в Хеврон, за да направят Давид цар над целия Израил; така и всички други в Израил бяха с едно сърце да направят Давид цар.

[39] Estiveram ali com Davi três dias, comendo e bebendo; porque seus irmãos lhes tinham feito provisões.

[40] E também seus vizinhos de mais perto, até Issacar, Zebulom e Naftali, trouxeram pão sobre jumentos, sobre camelos, sobre mulos e sobre bois, provisões de farinha, e pastas de figos, e cachos de passas, e vinho, e azeite, e bois, e gado miúdo em abundância; porque havia regozijo em Israel.

1 Crônicas 13

Davi dispõe-se a trazer a arca para Jerusalém

[1] Consultou Davi os capitães de mil, e os de cem, e todos os príncipes;

[2] e disse a toda a congregação de Israel: Se bem vos parece, e se vem isso do SENHOR, nosso Deus, enviemos depressa mensageiros a todos os nossos outros irmãos em todas as terras de Israel, e aos sacerdotes, e aos levitas com eles nas cidades e nos seus arredores, para que se reúnam conosco;

[3] tornemos a trazer para nós a arca do nosso Deus; porque nos dias de Saul não nos valemos dela.

[4] Então, toda a congregação concordou em que assim se fizesse; porque isso pareceu justo aos olhos de todo o povo.

Davi procura trazer a arca

2 Samuel 6.1-11

[5] Reuniu, pois, Davi a todo o Israel, desde Sior do Egito até à entrada de Hamate, para trazer a arca de Deus de Quiriate-Jearim.

[39] И бяха там с Давид три дни и ядяха и пиеха, защото братята им бяха приготвили за тях.

[40] Освен това и онези, които бяха близо до тях, чак до Исахар, Завулон и Нефталим, им донесоха храна с осли, камили, мулета и волове – храни от брашно, нанизи смокини, сухо грозде, вино, дървено масло, говеда и изобилно овце; защото беше веселие в Израил.

1 Летописи 13

Давид и Ковчегът на Завета

[1] Тогава Давид се съветва с хилядниците, стотниците и всичките началници;

[2] и Давид каза на цялото Израилево общество: Ако ви е угодно и ако е от Господа, нашия Бог, нека пратим навсякъде до братята си, останали по цялата Израилева земя, и освен тях и до свещениците и левитите, които са в градовете им и околностите, за да се съберат при нас;

[3] и нека донесем при нас ковчега на нашия Бог, защото не го потърсихме в Сауловите дни.

[4] И целият събор каза, че ще направят така, защото това се видя право на целия народ.

[5] Тогава Давид събра целия Израил от Египетския поток Сихор чак до прохода на Емат, за да донесат Божия ковчег от Кириат-иарим.

[6] Então, Davi, com todo o Israel, subiu a Baalá, isto é, a Quiriate-Jearim, que está em Judá, para fazer subir dali a arca de Deus, diante da qual é invocado o nome do SENHOR, que se assenta acima dos querubins.

[7] Puseram a arca de Deus num carro novo e a levaram da casa de Abinadabe; e Uzá e Aiô guiavam o carro.

[8] Davi e todo o Israel alegravam-se perante Deus, com todo o seu empenho; em cânticos, com harpas, com alaúdes, com tamboris, com címbalos e com trombetas.

[9] Quando chegaram à eira de Quidom, estendeu Uzá a mão à arca para a segurar, porque os bois tropeçaram.

[10] Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Uzá e o feriu, por ter estendido a mão à arca; e morreu ali perante Deus.

[11] Desgostou-se Davi, porque o SENHOR irrompera contra Uzá; pelo que chamou àquele lugar Perez-Uzá, até ao dia de hoje.

[12] Temeu Davi a Deus, naquele dia, e disse: Como trarei a mim a arca de Deus?

[13] Pelo que Davi não trouxe a arca para si, para a Cidade de Davi; mas a fez levar à casa de Obede-Edom, o geteu.

[14] Assim, ficou a arca de Deus com a família de Obede-Edom, três meses em sua casa; e o SENHOR abençoou a casa de Obede-Edom e tudo o que ele tinha.

1 Crônicas 14

[6] Давид отиде с целия Израил във Ваала, т. е. в Юдов Кириат-иарим, за да вдигне оттам Божия ковчег, който се нарича с името на Господа, Който обитава между херувимите.

[7] И като изнесоха Божия ковчег от Авинадавовата къща, сложиха го на нова кола; и Оза и Ахио караха колата.

[8] Давид и целият Израил играеха пред Господа с цялата си сила, с песни, с арфи, с псалтири, с тъпанчета, с кимвали и с тръби.

[9] А когато стигнаха до Хидоновия харман, Оза протегна ръката си и хвана ковчега, защото воловете го раздрусаха.

[10] Тогава гневът на Господа пламна против Оза и го порази затова, че протегна ръката си към ковчега; и тойумря там пред Бога.

[11] Давид се наскърби затова, че Господнанесе поражение на Оза; и нарече онова място Фарез-оза, както се казва и до днес.

[12] И в онзи ден Давид се уплаши от Бога и каза: Как ще донеса при себе си Божия ковчег?

[13] Затова Давид не премести ковчега при себе си в Давидовия град, а го отпрати в къщата на гетеца Овид-едом.

[14] Божият ковчег престоя със семейството на Овид-едом в къщата му три месеца; и Господ благослови дома на Овид-едом и всичко, което имаше.

1 Летописи 14

O reinado de Davi reconhecido por Hirão
2 Samuel 5.11-12

[1] Então, Hirão, rei de Tiro, mandou mensageiros a Davi, e madeira de cedro, e pedreiros, e carpinteiros, para lhe edificarem uma casa.

[2] Reconheceu Davi que o SENHOR o confirmara rei sobre Israel; porque, por amor do seu povo de Israel, o seu reino se tinha exaltado muito.

Os filhos de Davi que nasceram em Jerusalém
2 Samuel 5.13-16; 1 Crônicas 3.5-8

[3] Davi tomou ainda mais mulheres em Jerusalém; e gerou ainda mais filhos e filhas.

[4] São estes os nomes dos filhos que teve em Jerusalém: Samua, Sobabe, Natã, Salomão,

[5] Ibar, Elisua, Elpelete,

[6] Nogá, Nefegue, Jafia,

[7] Elisama, Beeliada e Elifelete.

Davi derrota os filisteus
2 Samuel 5.17-25

[8] Ouvindo, pois, os filisteus que Davi fora ungido rei sobre todo o Israel, subiram todos para prender Davi; ouvindo-o Davi, saiu contra eles.

[9] Mas vieram os filisteus e investiram contra ele no vale dos Refains.

[10] Então, Davi consultou a Deus, dizendo: Subirei contra os filisteus? Entregar-mos-ás nas mãos? Respondeu-lhe o SENHOR: Sobe, porque os entregarei nas tuas mãos.

[11] Subindo Davi a Baal-Perazim, ali os derrotou; e disse: Deus, por meu intermédio, rompeu as fileiras inimigas

Давид в Йерусалим

[1] След това тирският цар Хирам прати посланици при Давид и кедрови дървета, зидари и дърводелци, за да му построят къща.

[2] И Давид позна, че Господ го беше утвърдил за цар над Израил, защото царството му се възвиси нависоко заради народа Му Израил.

[3] Давид си взе още жени в Йерусалим и роди още синове и дъщери.

[4] Ето имената на синовете, които му се родиха в Йерусалим: Самуа, Совав, Натан, Соломон,

[5] Евар, Елисуа, Елфалет,

[6] Ногах, Нефег, Яфия,

[7] Елисама, Веелиада и Елифалет.

Победа над филистимците

[8] А когато филистимците чуха, че Давид бил помазан за цар над целия Израил, всички филистимци излязоха да го търсят; а Давид, като чу за това, излезе против тях.

[9] И така, филистимците дойдоха и нахлуха в долината Рафаим.

[10] Тогава Давид се допита до Бога: Да изляза ли против филистимците? Ще ги предадеш ли в ръката ми? А Господ му отговори: Излез, защото ще ги предам в ръката ти.

[11] И така, те отидоха на Ваал-ферасим и там Давид ги порази. Тогава Давид каза: Бог избухна чрез моята ръка върху

diante de mim, como quem rompe águas. Por isso, chamaram o nome daquele lugar Baal-Perazim.

неприятелите ми, както избухват водите. Затова онова място бе наречено Ваал-ферасим.

12 Ali, deixaram os seus deuses; e ordenou Davi que se queimassem.

12 Филистимците оставиха там боговете си; а Давид заповяда и ги изгориха с огън.

13 Porém os filisteus tornaram e fizeram uma investida no vale.

13 И филистимците пак нахлуха в долината.

14 De novo, Davi consultou a Deus, e este lhe respondeu: Não subirás após eles; mas rodeia por detrás deles e ataca-os por defronte das amoreiras;

14 Затова Давид пак се допита до Бога; и Бог му отговори: Не излизай против тях, а ги заобиколи и ги нападни откъм черниците.

15 e há de ser que, ouvindo tu um estrondo de marcha pelas copas das amoreiras, então, sai à peleja; porque Deus saiu adiante de ti a ferir o exército dos filisteus.

15 И когато чуеш шум като от марширувание по върховете на черниците, тогава ще излезеш на бой, защото Бог ще излезе пред тебе да порази филистимското множество.

16 Fez Davi como Deus lhe ordenara; e feriu o exército dos filisteus desde Gibeão até Gezer.

16 Давид направи според както му заповяда Бог; и поразяваха филистимското множество от Гаваон чак до Гезер.

17 Assim se espalhou o renome de Davi por todas aquelas terras; pois o SENHOR o fez temível a todas aquelas gentes.

17 И Давидовото име се прочу по всичките земи; и Господ нанесе страх от него върху всички народи.

1 Crônicas 15

Os levitas designados para levarem a arca

1 Летописи 15

Подготовка и преместване на Ковчега на Завета в Йерусалим

1 Fez também Davi casas para si mesmo, na Cidade de Davi; e preparou um lugar para a arca de Deus e lhe armou uma tenda.

1 След това Давид си построи и другикъщи в Давидовия град; приготви и място за Божия ковчег и постави шатър за него.

2 Então, disse Davi: Ninguém pode levar a arca de Deus, senão os levitas; porque o SENHOR os elegeu, para levarem a arca de Deus e o servirem para sempre.

2 Тогава Давид каза: Не трябва да вдигат Божия ковчег други освен левитите, защото тях избра Господ да носят Божия ковчег и да Му служат винаги.

[3] Davi reuniu a todo o Israel em Jerusalém, para fazerem subir a arca do SENHOR ao seu lugar, que lhe tinha preparado.

[3] И Давид събра целия Израил в Йерусалим, за да пренесат Господнияковчег на мястото, което беше приготвил за него.

[4] Reuniu Davi os filhos de Arão e os levitas:

[4] Давид събра Аароновите потомци и левитите;

[5] dos filhos de Coate: Uriel, o chefe, e seus irmãos, cento e vinte;

[5] от Каатовите потомци – началника Урийл и братята му, сто и двадесет души;

[6] dos filhos de Merari: Asaías, o chefe, e seus irmãos, duzentos e vinte;

[6] от Мерариевите потомци – началника Асайя и братята му, двеста и двадесет души;

[7] dos filhos de Gérson: Joel, o chefe, e seus irmãos, cento e trinta;

[7] от Гирсоновите потомци – началника Йоил и братята му, сто и тридесет души;

[8] dos filhos de Elisafã: Semaías, o chefe, e seus irmãos, duzentos;

[8] от Елисафановите потомци – началника Семая и братята му, двеста души;

[9] dos filhos de Hebrom: Eliel, o chefe, e seus irmãos, oitenta;

[9] от Хевроновите потомци – началника Елиил и братята му, осемдесет души;

[10] dos filhos de Uziel: Aminadabe, o chefe, e seus irmãos, cento e doze.

[10] от Озииловите потомци – началника Аминадав и братята му, сто и двадесет души.

[11] Chamou Davi os sacerdotes Zadoque e Abiatar e os levitas Uriel, Asaías, Joel, Semaías, Eliel e Aminadabe

[11] Давид повика свещениците Садок и Авиатар и левитите Урийл, Асайя, Йоил, Семая, Емиил и Аминадав и им каза:

[12] e lhes disse: Vós sois os cabeças das famílias dos levitas; santificai-vos, vós e vossos irmãos, para que façais subir a arca do SENHOR, Deus de Israel, ao lugar que lhe preparei.

[12] Вие сте началници на бащините домове на левитите; осветете се, вие и братята ви, за да пренесете ковчега на Господа, Израилевия Бог, на мястото, което съм приготвил за него.

[13] Pois, visto que não a levastes na primeira vez, o SENHOR, nosso Deus,

[13] Защото понеже първия път вие не го вдигнахте, Господ, нашият Бог, нанесе

irrompeu contra nós, porque, então, não o buscamos, segundo nos fora ordenado.

14 Santificaram-se, pois, os sacerdotes e levitas, para fazerem subir a arca do SENHOR, Deus de Israel.

15 Os filhos dos levitas trouxeram a arca de Deus aos ombros pelas varas que nela estavam, como Moisés tinha ordenado, segundo a palavra do SENHOR.

Designados os músicos para o templo

16 Disse Davi aos chefes dos levitas que constituíssem a seus irmãos, os cantores, para que, com instrumentos músicos, com alaúdes, harpas e címbalos se fizessem ouvir e levantassem a voz com alegria.

17 Designaram, pois, os levitas Hemã, filho de Joel; e dos irmãos dele, Asafe, filho de Berequias; e dos filhos de Merari, irmãos deles, Etã, filho de Cusaías.

18 E com eles a seus irmãos da segunda ordem: Zacarias, Bene, Jaaziel, Semiramote, Jeiel, Uni, Eliabe, Benaia, Maaséias, Matitias, Elifeleu e Micnéias e os porteiros Obede-Edom e Jeiel.

19 Assim, os cantores Hemã, Asafe e Etã se faziam ouvir com címbalos de bronze;

20 Zacarias, Aziel, Semiramote, Jeiel, Uni, Eliabe, Maaséias e Benaia, com alaúdes, em voz de soprano;

21 Matitias, Elifeleu, Micnéias, Obede-Edom, Jeiel e Azazias, com harpas, em voz de baixo, para conduzir o canto.

поражение върху нас, защото не Го потърсихме според както е заповядано.

14 И така, свещениците и левитите осветиха себе си, за да пренесат ковчега на Господа, Израилевия Бог.

15 (Левиевите синове бяха тези, които носеха Божия ковчег с върлините горе на раменете си, както заповяда Моисей според Господнето слово.)

16 Давид каза на левитските началници да поставят братята си – певците с музикални инструменти, псалтири, арфи и кимвали, за да свирят весело със силен глас.

17 И така, левитите поставиха Еман, Йоилевия син, а от братята му Асаф – Варахиининя син; а от братята им, Мерариевите потомци – Етан, Кисиевия син;

18 и с тях братята им от втория чин, вратарите Захария, Вена, Язиил, Семирамот, Ехиил, Уний, Елиав, Ванайя, Маасия, Мататия, Елифалей, Микнейя, Овид-едом и Еиил.

19 Така певците Еман, Асаф и Етан бяха определени да дрънкат с медни кимвали;

20 а Захария, Азиил, Семирамот, Ехиил, Уний, Елиав, Маасия и Ванайя – с псалтири по Аламот;

21 а Мататия, Елифалей, Микнейя, Овид-едом, Еиил и Азазия – с арфи по Семинит, за да ръководят пеенето.

[22] Quenanias, chefe dos levitas músicos, tinha o encargo de dirigir o canto, porque era perito nisso.

[23] Berequias e Elcana eram porteiros da arca.

[24] Sebanias, Josafá, Natanael, Amasai, Zacarias, Benaia e Eliézer, os sacerdotes, tocavam as trombetas perante a arca de Deus; Obede-Edom e Jeías eram porteiros da arca.

A arca é levada para Jerusalém

[25] Foram Davi, e os anciãos de Israel, e os capitães de milhares, para fazerem subir, com alegria, a arca da Aliança do SENHOR, da casa de Obede-Edom.

[26] Tendo Deus ajudado os levitas que levavam a arca da Aliança do SENHOR, ofereceram em sacrifício sete novilhos e sete carneiros.

[27] Davi ia vestido de um manto de linho fino, como também todos os levitas que levavam a arca, e os cantores, e Quenanias, chefe dos que levavam a arca e dos cantores; Davi vestia também uma estola sacerdotal de linho.

[28] Assim, todo o Israel fez subir com júbilo a arca da Aliança do SENHOR, ao som de clarins, de trombetas e de címbalos, fazendo ressoar alaúdes e harpas.

Mical despreza a Davi
2 Samuel 6.16,20-22

[29] Ao entrar a arca da Aliança do SENHOR na Cidade de Davi, Mical, filha de Saul, estava olhando pela janela e, vendo ao rei Davi dançando e folgando, o desprezou no seu coração.

[22] А Ханания, главен певец на левитите, ръководеше пеенето, понеже беше изкусен.

[23] А Варахия и Елкана бяха вратари за ковчега.

[24] А свещениците Севания, Йосафат, Натанаил, Амасий, Захария, Ванайя и Елиезер свиреха с тръбите пред Божия ковчег; а Овид-едом и Ехия бяха вратари за ковчега.

[25] И така, Давид и Израилевите старейшини и хилядниците отидоха да вдигнат с веселие ковчега на Господниязавет от Овид-едомовата къща.

[26] И понеже Бог помагаше на левитите, които носеха ковчега на Господния завет, те пожертваха седем телета и седем овена.

[27] Давид беше облечен с одежда от висон, както и всички левити, които носеха ковчега, и певците, и Ханания, ръководителят на певците; а Давид носеше ленен ефод.

[28] Така целият Израил внасяше ковчега на Господния завет с възклицание, с глас от рог, с тръби и кимвали, като свиреха с псалтири и арфи.

[29] А когато ковчегът на Господния завет влизаше в Давидовия град, Михала, Сауловата дъщеря, погледна от прозореца и като видя, че цар Давид скача и играе, го презря в сърцето си.

1 Crônicas 16

Oferta de sacrifícios

1 Introduziram, pois, a arca de Deus e a puseram no meio da tenda que lhe armara Davi; e trouxeram holocaustos e ofertas pacíficas perante Deus.

2 Tendo Davi acabado de trazer os holocaustos e ofertas pacíficas, abençoou o povo em nome do SENHOR.

3 E repartiu a todos em Israel, tanto os homens como as mulheres, a cada um, um bolo de pão, um bom pedaço de carne e passas.

4 Designou dentre os levitas os que haviam de ministrar diante da arca do SENHOR, e celebrar, e louvar, e exaltar o SENHOR, Deus de Israel, a saber,

5 Asafe, o chefe, Zacarias, o segundo, e depois Jeiel, Semiramote, Jeiel, Matitias, Eliabe, Benaia, Obede-Edom e Jeiel, com alaúdes e harpas; e Asafe fazia ressoar os címbalos.

6 Os sacerdotes Benaia e Jaaziel estavam continuamente com trombetas, perante a arca da Aliança de Deus.

Salmo de Davi em ações de graças

Salmos 96; 105; 106

7 Naquele dia, foi que Davi encarregou, pela primeira vez, a Asafe e a seus irmãos de celebrarem com hinos o SENHOR.

8 Rendei graças ao SENHOR, invocai o seu nome, fazei conhecidos, entre os povos, os seus feitos.

9 Cantai-lhe, cantai-lhe salmos; narrai todas as suas maravilhas.

1 Летописи 16

1 Така внесоха Божия ковчег и го положиха сред шатъра, който Давид беше поставил за него; и принесоха всеизгаряния и мирни жертви пред Бога.

2 Когато Давид свърши принасянето на всеизгарянията и мирните жертви, благослови народа в Господнето име.

3 И даде на всеки човек, мъж и жена, от Израил, на всеки по един хляб, по една мръвка месо и по един наниз сухо грозде.

4 И определи някои от левитите да служат пред Господния ковчег, да възпоменават, да благодарят и да хвалят Господа, Израилевия Бог:

5 първия, Асаф; втория, Захария; после Еиил, Семирамот, Ехиил, Мататия, Елиав, Ванайя, Овид-едом и Еиил с псалтири и арфи; Асаф с дрънкане на кимвали;

6 а свещениците Ванайя и Язиил – с тръби, винаги пред ковчега на Божия завет.

Благодарствена песен на Давид

7 Тогава, в онзи ден, Давид за пръв път нареди славословенето на Господа чрез Асаф и братята му с тези думи:

8 Славословете Господа; призовавайте името Му; възвестявайте между народите делата Му.

9 Пейте Му и Го възпявайте с псалми; говорете за всичките Му чудни дела.

[10] Gloriai-vos no seu santo nome; alegre-se o coração dos que buscam o SENHOR.

[10] Хвалете се с Неговото свято име; нека се весели сърцето на онези, които търсят Господа.

[11] Buscai o SENHOR e o seu poder, buscai perpetuamente a sua presença.

[11] Търсете Господа и Неговата сила. Търсете лицето Му винаги.

[12] Lembrai-vos das maravilhas que fez, dos seus prodígios e dos juízos dos seus lábios,

[12] Помнете пречудните дела, които е извършил, знаменията Му и постановленията, излезли из устата Му.

[13] vós, descendentes de Israel, seu servo, vós, filhos de Jacó, seus escolhidos.

[13] Вие, потомство на Неговия слуга Израил, синове Яковови, избрани Негови.

[14] Ele é o SENHOR, nosso Deus; os seus juízos permeiam toda a terra.

[14] Той е Господ, Бог наш; съдът Му е по целия свят.

[15] Lembra-se perpetuamente da sua aliança, da palavra que empenhou para mil gerações;

[15] Помнете винаги завета Му, словото, което заповяда на хиляда поколения,

[16] da aliança que fez com Abraão e do juramento que fez a Isaque;

[16] завета, който сключи с Авраам, и клетвата Му към Исаак,

[17] o qual confirmou a Jacó por decreto e a Israel, por aliança perpétua,

[17] която и утвърди на Яков за наредба, на Израил за вечен завет,

[18] dizendo: Dar-vos-ei a terra de Canaã como quinhão da vossa herança.

[18] като каза: На тебе ще дам Ханаанската земя за дял на наследството ви,

[19] Então, eram eles em pequeno número, pouquíssimos e forasteiros nela;

[19] когато бяхте малцина на брой, малцина и пришълци в нея,

[20] andavam de nação em nação, de um reino para um povo.

[20] и когато прехождаха от народ в народ и от едно царство в други народи.

[21] A ninguém permitiu que os oprimisse; antes, por amor deles, repreendeu a reis,

[21] Не остави никого да им навреди; ей, заради тях царе изобличи,

[22] dizendo: Não toqueis nos meus ungidos, nem maltrateis os meus profetas.

[22] като каза: Да не се допирате до помазаните Ми и да не сторите зло на пророците Ми.

[23] Cantai ao SENHOR, todas as terras; proclamai a sua salvação, dia após dia.

[24] Anunciai entre as nações a sua glória, entre todos os povos, as suas maravilhas,

[25] porque grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, temível mais do que todos os deuses.

[26] Porque todos os deuses dos povos são ídolos; o SENHOR, porém, fez os céus.

[27] Glória e majestade estão diante dele, força e formosura, no seu santuário.

[28] Tributai ao SENHOR, ó famílias dos povos, tributai ao SENHOR glória e força.

[29] Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome; trazei oferendas e entrai nos seus átrios; adorai o SENHOR na beleza da sua santidade.

[30] Tremei diante dele, todas as terras, pois ele firmou o mundo para que não se abale.

[31] Alegrem-se os céus, e a terra exulte; diga-se entre as nações: Reina o SENHOR.

[32] Ruja o mar e a sua plenitude; folgue o campo e tudo o que nele há.

[33] Regozijem-se as árvores do bosque na presença do SENHOR, porque vem a julgar a terra.

[34] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom; porque a sua misericórdia dura para sempre.

[23] Пейте на Господа, жители на целия свят; благовествайте от ден на ден спасението Му.

[24] Възвестете между народите славата Му, между всички племена – чудните Му дела.

[25] Защото Господ е велик и твърде достоен за хвала и за страхопочитание повече от всички богове.

[26] Защото всички богове на племената са суетни, а Господ създаде небесата.

[27] Слава и великолепие са пред Него, сила и радост на мястото Му.

[28] Отдайте на Господа вие, семейства на племената, отдайте на Господа слава и сила.

[29] Отдайте на Господа славата, дължима на името Му; донесете принос и влезте пред Него; поклонете се на Господа с великолепие свято.

[30] Треперете пред Него, жители на целия свят; защото вселената е утвърдена и не може да се поклати.

[31] Да се веселят небесата и да се радва светът; и да казват между народите: Господцарува.

[32] Да бучи морето и всичко, което е в него; нека се радват полетата и всичко, което е в тях.

[33] Тогава ще се радват пред Господадърветата на дъбравата; защото иде да съди света.

[34] Славословете Господа, защото е благ, защото милостта Му е до века;

[35] E dizei: Salva-nos, ó Deus da nossa salvação, ajunta-nos e livra-nos das nações, para que rendamos graças ao teu santo nome e nos gloriemos no teu louvor.

[36] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, desde a eternidade até a eternidade. E todo o povo disse: Amém! E louvou ao SENHOR.

Outros dispositivos para o culto

[37] Então, Davi deixou ali diante da arca da Aliança do SENHOR a Asafe e a seus irmãos, para ministrarem continuamente perante ela, segundo se ordenara para cada dia;

[38] também deixou a Obede-Edom com seus irmãos, em número de sessenta e oito; a Obede-Edom, filho de Jedutum, e a Hosa, para serem porteiros;

[39] e deixou a Zadoque, o sacerdote, e aos sacerdotes, seus irmãos, diante do tabernáculo do SENHOR, num lugar alto de Gibeão,

[40] para oferecerem continuamente ao SENHOR os holocaustos sobre o altar dos holocaustos, pela manhã e à tarde; e isto segundo tudo o que está escrito na Lei que o SENHOR ordenara a Israel.

[41] E com eles deixou a Hemã, a Jedutum e os mais escolhidos, que foram nominalmente designados para louvarem o SENHOR, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[42] Com eles, pois, estavam Hemã e Jedutum, que faziam ressoar trombetas, e

[35] и кажете: Спаси ни, Боже на спасението ни, събери ни и ни избави от народите, за да славословим святото Ти име и да тържествуваме в Твоята хвала.

[36] Благословен да бъде Господ, Бог Израилев, отвека и довека. И целият народ каза: Амин! И възхвалиха Господа.

[37] Тогава Давид остави там, пред ковчега на Господния завет, Асаф и братята му, за да служат постоянно пред ковчега, според както беше нужно за всеки ден;

[38] остави и Овид-едом и братята му, шестдесет и осем души; също и Овид-едом, Едутуновия син, и Оса за вратари;

[39] и свещеника Садок и братята му, свещениците, пред Господнята скиния на високото място, което беше в Гаваон,

[40] за да принасят всеизгаряне на Господавърху жертвеника за всеизгарянията винаги сутрин и вечер, точно според както е писано в закона, който Господдаде на Израил;

[41] и с тях постави Еман, Едутун и другите, определени по име, които бяха избрани да славословят Господа, защото Неговата милост е до века;

[42] и при тях, т. е. при Еман и Едутун, имаше тръби и кимвали за онези, които трябваше да свирят с висок глас, и

címbalos, e instrumentos de música de Deus; os filhos de Jedutum eram porteiros.

[43] Então, se retirou todo o povo, cada um para sua casa; e tornou Davi, para abençoar a sua casa.

1 Crônicas 17

A aliança do Senhor com Davi

2 Samuel 7.1-17

[1] Sucedeu que, habitando Davi em sua própria casa, disse ao profeta Natã: Eis que moro em casa de cedros, mas a arca da Aliança do SENHOR se acha numa tenda.

[2] Então, Natã disse a Davi: Faze tudo quanto está no teu coração, porque Deus é contigo.

[3] Porém, naquela mesma noite, veio a palavra do SENHOR a Natã, dizendo:

[4] Vai e dize a meu servo Davi: Assim diz o SENHOR: Tu não edificarás casa para minha habitação;

[5] porque em casa nenhuma habitei, desde o dia que fiz subir a Israel até ao dia de hoje; mas tenho andado de tenda em tenda, de tabernáculo em tabernáculo.

[6] Em todo lugar em que andei com todo o Israel, falei, acaso, alguma palavra com algum dos seus juízes, a quem mandei apascentar o meu povo, dizendo: Por que não me edificais uma casa de cedro?

[7] Agora, pois, assim dirás ao meu servo Davi: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tomei-te da malhada e de detrás das ovelhas, para que fosses príncipe sobre o meu povo de Israel.

инструменти за Божиите песни. А Едутуновите синове бяха вратари.

[43] И така, целият народ си отиде, всеки в къщата си; и Давид се върна да благослови дома си.

1 Летописи 17

Желанието на Давид да построи храм

[1] След като Давид се настани в къщата си, той каза на пророк Натан: Виж, аз живея в кедрова къща, а ковчегът на Господния завет стои под завеси.

[2] Натан отговори на Давид: Направи всичко, което е в сърцето ти, защото Бог е с тебе.

[3] Но през същата нощ Господнето слово дойде към Натан и каза:

[4] Иди кажи на слугата Ми Давид: Така говори Господ: Ти няма да Ми построиш дом, в който да обитавам,

[5] защото от деня, когато изведох Израил от Египет, дори до днес не съм обитавал в дом, а съм ходил от шатър в шатър и от скиния в скиния.

[6] В кое от всичките места, където съм ходил с целия Израил, говорих Аз някога на някой от Израилевите съдии, на които заповядах да пасат народа Ми, като казах: Защо не Ми построихте кедров дом?

[7] И така, сега така да кажеш на слугата Ми Давид: Така каза Господ на Силите: Аз те взех от кошарата, от подир стадото, за да бъдеш вожд на народа Ми Израил;

[8] E fui contigo, por onde quer que andaste, eliminei os teus inimigos de diante de ti e fiz grande o teu nome, como só os grandes têm na terra.

[8] и съм бил с тебе навсякъде, където си ходил, и изтребих всичките ти неприятели пред теб, и направих името ти да е както името на великите, които са на земята.

[9] Prepararei lugar para o meu povo de Israel e o plantarei para que habite no seu lugar e não mais seja perturbado; e jamais os filhos da perversidade o oprimam, como dantes,

[9] И ще определя мястото за народа Си Израил и ще го насадя, и ще обитава на своето собствено място, и няма да се премести вече; и тези, които вършат неправда, няма вече да ги притесняват, както преди

[10] desde o dia em que mandei houvesse juízes sobre o meu povo de Israel; porém abati todos os teus inimigos e também te fiz saber que o SENHOR te edificaria uma casa.

[10] и както от времето, когато поставих съдии над народа Си Израил; и ще покоря всичките ти неприятели. При това ти явявам, че Господ ще ти съгради дом.

[11] Há de ser que, quando teus dias se cumprirem, e tiveres de ir para junto de teus pais, então, farei levantar depois de ti o teu descendente, que será dos teus filhos, e estabelecerei o seu reino.

[11] Когато се навършат дните ти и трябва да отидеш при бащите си, ще въздигна потомеца ти след тебе, който ще бъде един от твоите синове, и ще утвърдя царството му.

[12] Esse me edificará casa; e eu estabelecerei o seu trono para sempre.

[12] Той ще Ми построи дом; и Аз ще утвърдя престола му до века.

[13] Eu lhe serei por pai, e ele me será por filho; a minha misericórdia não apartarei dele, como a retirei daquele que foi antes de ti.

[13] Аз ще му бъда Отец и той ще Ми бъде син; и няма да отнема милостта Си от него, както я отнех от онзи, който беше преди теб;

[14] Mas o confirmarei na minha casa e no meu reino para sempre, e o seu trono será estabelecido para sempre.

[14] а ще го закрепя в Моя дом и в Моето царство до века; престолът му ще бъде утвърден до века.

[15] Segundo todas estas palavras e conforme toda esta visão, assim falou Natã a Davi.

[15] И Натан говорѝ на Давид точно според тези думи и напълно според това видение.

Ações de graças de Davi
2 Samuel 7.18-29

[16] Então, entrou o rei Davi na Casa do SENHOR, ficou perante ele e disse: Quem sou eu, SENHOR Deus, e qual é a minha casa, para que me tenhas trazido até aqui?

[17] Foi isso ainda pouco aos teus olhos, ó Deus, de maneira que também falaste a respeito da casa de teu servo para tempos distantes; e me trataste como se eu fosse homem ilustre, ó SENHOR Deus.

[18] Que mais ainda te poderá dizer Davi acerca das honras feitas a teu servo? Pois tu conheces bem teu servo.

[19] Ó SENHOR, por amor de teu servo e segundo o teu coração, fizeste toda esta grandeza, para tornar notórias todas estas grandes coisas!

[20] SENHOR, ninguém há semelhante a ti, e não há outro Deus além de ti, segundo tudo o que nós mesmos temos ouvido.

[21] Quem há como o teu povo de Israel, gente única na terra, a quem tu, ó Deus, foste resgatar para ser teu povo e fazer a ti mesmo um nome, com estas grandes e tremendas coisas, desterrando as nações de diante do teu povo, que remiste do Egito?

[22] Estabeleceste a teu povo de Israel por teu povo, para sempre, e tu, ó SENHOR, te fizeste o seu Deus.

[23] Agora, pois, ó SENHOR, a palavra que disseste acerca de teu servo e acerca da sua casa, seja estabelecida para sempre; e faze como falaste.

[16] Тогава цар Давид влезе, седна пред Господа и каза: Кой съм аз, ГосподиБоже, и какъв е моят дом, че си ме довел до това положение?

[17] Но даже и това беше малко пред очите Ти, Боже; а Ти си говорил още за едно дълго бъдеще за дома на слугата Си и благосклонно си погледнал към мене като към човек от висока степен, Господи Боже.

[18] Какво повече може да Ти каже Давид за честта, оказана на слугата Ти? Защото Ти познаваш слугата Си.

[19] Господи, заради слугата Си и според Своето сърце Ти си сторил всичко за това велико дело, за да явиш всички тезивелики дела.

[20] Господи, няма подобен на Тебе според всичко, което сме чули с ушите си.

[21] И кой друг народ на света е като Твоя народ Израил, при когото Бог дойде да го откупи за Свой народ, за да придобиеш име чрез велики и страшни дела, като Ти прогони народите пред народа Си, който си откупил от Египет?

[22] Защото си направил народа Си Израил Свой народ до века; и Ти, Господи, им стана Бог.

[23] И сега, Господи, нека се утвърди до века думата, която си говорил за слугата Си и за дома му, и направѝ както си говорил.

[24] Estabeleça-se, e seja para sempre engrandecido o teu nome, e diga-se: O SENHOR dos Exércitos é o Deus de Israel, é Deus para Israel; e a casa de Davi, teu servo, será estabelecida diante de ti.

[25] Pois tu, Deus meu, fizeste ao teu servo a revelação de que lhe edificarias casa. Por isso, o teu servo se animou para fazer-te esta oração.

[26] Agora, pois, ó SENHOR, tu mesmo és Deus e prometeste a teu servo este bem.

[27] Sê, pois, agora, servido de abençoar a casa de teu servo, a fim de permanecer para sempre diante de ti, pois tu, ó SENHOR, a abençoaste, e abençoada será para sempre.

[24] Нека се утвърди; така че да се възвеличи името Ти до века, за да казват: Господ на Силите, Израилевият Бог, е Бог на Израил; и нека бъде утвърден пред Тебе домът на слугата Ти Давид.

[25] Защото ти, Боже мой, откри на слугата Си, че ще му съградиш дом; затова слугата Ти намери сърцето сиразположено да се помоли пред Теб.

[26] И сега, Господи, Ти си Бог и си обещал тези блага на слугата Си;

[27] и така, сега благоволи да благословиш дома на слугата Си, за да пребъдва пред Тебе до века, защото Ти, Господи, си гоблагословил и ще бъде благословен до века.

1 Crônicas 18

Diversas vitórias de Davi

2 Samuel 8.1-14

[1] Depois disto, feriu Davi os filisteus e os humilhou; tomou a Gate e suas aldeias das mãos dos filisteus.

[2] Também derrotou os moabitas, e assim ficaram por servos de Davi e lhe pagavam tributo.

[3] Também Hadadezer, rei de Zoba, foi derrotado por Davi, até Hamate, quando aquele foi restabelecer o seu domínio sobre o rio Eufrates.

[4] Tomou-lhe Davi mil carros, sete mil cavaleiros e vinte mil homens de pé; Davi jarretou a todos os cavalos dos carros, menos para cem deles.

1 Летописи 18

Победни войни на Давид

[1] След това Давид порази филистимците и ги покори, и отне Гет и селата му от ръката им.

[2] Порази и моавците; и те станаха Давидови слуги и плащаха данък.

[3] Давид порази още совския цар Ададезер в Емат, когато последниятотиваше да утвърди властта си на реката Ефрат.

[4] Давид му отне хиляда колесници, седем хиляди конници и двадесет хиляди пешаци и преряза жилите на всички колесничні коне само че запази от тях за сто колесници.

[5] Vieram os siros de Damasco a socorrer a Hadadezer, rei de Zoba; porém Davi matou dos siros vinte e dois mil homens.

[5] И когато дамаските сирийци дойдоха, за да помогнат на совския цар Ададезер, Давид порази от сирийците двадесет и две хиляди мъже.

[6] Davi pôs guarnições na Síria de Damasco, e os siros ficaram por servos de Davi e lhe pagavam tributo; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

[6] Тогава Давид постави гарнизони в Дамаска Сирия; и сирийците станаха Давидови слуги и плащаха данък. И Господ запазваше Давид, където и да отиваше.

[7] Tomou Davi os escudos de ouro que havia com os oficiais de Hadadezer e os trouxe a Jerusalém.

[7] Давид взе златните щитове, които бяха върху слугите на Ададезер, и ги донесе в Йерусалим.

[8] Também de Tibate e de Cum, cidades de Hadadezer, tomou Davi mui grande quantidade de bronze, de que Salomão fez o mar de bronze, as colunas e os utensílios de bronze.

[8] И от Тиват и от Хун, Ададезерови градове, Давид взе твърде много мед, от която Соломон направи медното море, стълбовете и медните съдове.

[9] Ouvindo Toú, rei de Hamate, que Davi derrotara a todo o exército de Hadadezer, rei de Zoba,

[9] А ематският цар Той, когато чу, че Давид поразил цялата сила на совския цар Ададезер,

[10] mandou seu filho Hadorão ao rei Davi, para o saudar e congratular-se com ele por haver pelejado contra Hadadezer e por havê-lo ferido (porque Hadadezer fazia guerra a Toú). Hadorão trouxe consigo objetos de ouro, de prata e de bronze,

[10] прати сина си Адорам при цар Давид, за да го поздрави и да го благослови, понеже се бил против Ададезер и го поразил, защото Ададезер честововюваше против Той. Адорам донесе със себе си всякакви златни, сребърни и медни съдове;

[11] os quais também o rei Davi consagrou ao SENHOR, juntamente com a prata e ouro que trouxera de todas as mais nações: de Edom, de Moabe, dos filhos de Amom, dos filisteus e de Amaleque.

[11] а и тях цар Давид посвети на Господазаедно със среброто и златото, което беше отнел от всички народи: от Едом, от Моав, от амонците, от филистимците и от Амалик.

[12] Também Abisai, filho de Zeruia, feriu a dezoito mil edomitas no vale do Sal.

[13] E pôs guarnições em Edom, e todos os edomitas ficaram por servos de Davi; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

Oficiais de Davi
2 Samuel 8.15-18; 20.23-26

[14] Reinou, pois, Davi sobre todo o Israel; julgava e fazia justiça a todo o seu povo.

[15] Joabe, filho de Zeruia, era comandante do exército; Josafá, filho de Ailude, era cronista.

[16] Zadoque, filho de Aitube, e Abimeleque, filho de Abiatar, eram sacerdotes; e Sausa, escrivão.

[17] Benaia, filho de Joiada, era o comandante da guarda real. Os filhos de Davi, porém, eram os primeiros ao lado do rei.

1 Crônicas 19

Davi derrota os amonitas e os siros
2 Samuel 10.1-19

[1] Depois disto, morreu Naás, rei dos filhos de Amom; e seu filho reinou em seu lugar.

[2] Então, disse Davi: Usarei de bondade para com Hanum, filho de Naás, porque seu pai usou de bondade para comigo. Pelo que Davi enviou mensageiros para o consolar acerca de seu pai; e vieram os servos de Davi à terra dos filhos de Amom, a Hanum, para o consolarem.

[12] При това Ависей, Саруиният син, порази осемнадесет хиляди едомци в Долината на солта.

[13] Той постави гарнизони в Едом и всички едомци се подчиниха на Давид. И Господзапазваше Давид, където и да отиваше.

[14] Така Давид царувà над целия Израил и съдеше целия си народ, и им раздаваше правда.

[15] А Йоав, Саруиният син, беше над войската; а Йосафат, Ахилудовият син – летописец;

[16] а Садок, Ахитововият син, и Авимелех, Авиатаровият син – свещеници; а Суса – секретар;

[17] а Ванайя, Йодаевият син, беше над херетците и фелетците; а Давидовите синове бяха първенци около царя.

1 Летописи 19

Давид побеждава амонци и сирийци

[1] След това царят на амонците Наас умря и вместо него се възцари синът му Анун.

[2] Тогава Давид каза: Ще покажа благосклонност към Анун, Наасовия син, понеже баща му показа благосклонност към мен. И така, Давид прати посланици, за да го утешат за баща му. А когато Давидовите слуги дойдоха при Анун в земята на амонците, за да го утешат,

[3] Disseram os príncipes dos filhos de Amom a Hanum: Pensas que, por te haver Davi mandado consoladores, está honrando a teu pai? Não vieram seus servos a ti para reconhecerem, destruírem e espiarem a terra?

[3] първенците на амонците казаха на Анун: Мислиш ли, че от почит към баща ти Давид ти е пратил утешители? Не дойдоха ли слугите му при тебе, за да разузнаят, да разорят и да съгледат земята?

[4] Tomou, então, Hanum os servos de Davi, e rapou-os, e lhes cortou metade das vestes até às nádegas, e os despediu.

[4] Затова Анун хвана Давидовите слуги и ги обръсна, отряза дрехите им до половина – до бедрата им, и ги отпрати.

[5] Foram-se alguns e avisaram a Davi acerca destes homens; então, enviou mensageiros a encontrá-los, porque estavam sobremaneira envergonhados. Mandou o rei dizer-lhes: Deixai-vos estar em Jericó, até que vos torne a crescer a barba; e, então, vinde.

[5] И някои отидоха и известиха на Давид за стореното на мъжете и той изпрати хора да ги посрещнат (понеже мъжете много се срамуваха) и да им кажат от името на царя: Останете в Йерихон, докато пораснат брадите ви, и тогава се върнете.

[6] Vendo, pois, os filhos de Amom que se haviam tornado odiosos a Davi, então, Hanum e os filhos de Amom tomaram mil talentos de prata, para alugarem para si carros e cavaleiros da Mesopotâmia, e dos siros de Maaca, e de Zoba.

[6] А след като амонците видяха, че бяха станали омразни на Давид, Анун и амонците пратиха хиляда таланта сребро, за да си наемат колесници и конници от Месопотамия, от Сирия на Маах и от Сова.

[7] Alugaram para si trinta e dois mil carros, o rei de Maaca e a sua gente, e eles vieram e se acamparam diante de Medeba; também os filhos de Amom se ajuntaram das suas cidades e vieram para a guerra.

[7] И си наеха тридесет и две хиляди колесници също и царя на Маах с народа му, които дойдоха и разположиха стан срещу Медева. И амонците, като се събраха от градовете си, дойдоха да воюват.

[8] O que ouvindo Davi, enviou contra eles a Joabe com todo o exército dos valentes.

[8] Когато чу това, Давид прати Йоав и цялото множество силни мъже.

[9] Saíram os filhos de Amom e ordenaram a batalha à entrada da porta da cidade; porém os reis que vieram estavam à parte, no campo.

[9] А амонците излязоха и се строиха за бой при градската порта; а царете, които дойдоха, бяха отделно на полето.

[10] Vendo, pois, Joabe que estava preparada contra ele a batalha, tanto pela frente como pela retaguarda, escolheu dentre todos o que havia de melhor em Israel e os formou em linha contra os siros;

[11] e o resto do povo entregou a Abisai, seu irmão, e puseram-se em linha contra os filhos de Amom.

[12] Disse Joabe: Se os siros forem mais fortes do que eu, tu me virás em socorro; e, se os filhos de Amom forem mais fortes do que tu, eu irei ao teu socorro.

[13] Sê forte, pois; pelejemos varonilmente pelo nosso povo e pelas cidades de nosso Deus; e faça o SENHOR o que bem lhe parecer.

[14] Então, avançou Joabe com o povo que estava com ele, e travaram peleja contra os siros; e estes fugiram de diante dele.

[15] Vendo os filhos de Amom que os siros fugiam, também eles fugiram de diante de Abisai, irmão de Joabe, e entraram na cidade; voltou Joabe dos filhos de Amom e tornou a Jerusalém.

[16] Vendo, pois, os siros que tinham sido desbaratados diante de Israel, enviaram mensageiros e fizeram sair os siros que habitavam do lado dalém do rio; Sofaque, capitão do exército de Hadadezer, marchava adiante deles.

[17] Informado Davi, ajuntou a todo o Israel, passou o Jordão, veio ter com eles e ordenou contra eles a batalha; e, tendo Davi ordenado a batalha contra os siros, pelejaram estes contra ele.

[10] Йоав, като видя, че се бяха строили за бой против него отпред и отзад, събра между всичките отбрани Израилеви мъже и ги опълчи против сирийците;

[11] а останалия народ даде в ръката на брат си Ависей; и те се опълчиха против амонците.

[12] Йоав каза: Ако сирийците надделеят над мене, тогава ти ще ми помогнеш; а ако амонците надделеят над тебе, тогава аз ще ти помогна.

[13] Дерзай и нека бъдем мъжествени за народа си и за градовете на нашия Бог; а Господ нека извърши каквото Му се вижда угодно.

[14] И така, Йоав и народът, който беше с него, встъпиха в сражение против сирийците; и те побегнаха пред него.

[15] А когато амонците видяха, че сирийците побегнаха, тогава и те побегнаха пред брат му Ависей и влязоха в града. Тогава Йоав си дойде в Йерусалим.

[16] А сирийците, като видяха, че бяха победени от Израил, пратиха посланици да изведат сирийците, които бяха оттатък реката Ефрат, начело със Совак, военачалника на Ададезер.

[17] И когато бе известено на Давид, той събра целия Израил и като премина Йордан, дойде до тях и се опълчи против тях. И така, като се опълчи

Давид на бой против сирийците, те се биха с него.

[18] Porém os siros fugiram de diante de Israel, e Davi matou dentre os siros os homens de sete mil carros e quarenta mil homens de pé; a Sofaque, chefe do exército, matou.

[18] Но сирийците побегнаха пред Израил; и Давид изби от сирийците мъжете наседем хиляди колесници и четиридесет хиляди пешаци; уби и военачалника Совак.

[19] Vendo, pois, os servos de Hadadezer que foram feridos diante de Israel, fizeram paz com Davi e o serviram; e os siros nunca mais quiseram socorrer aos filhos de Amom.

[19] Слугите на Ададезер, като видяха, че бяха победени от Израил, сключиха мир с Давид и му се подчиниха. И сирийците отказаха да помагат вече на амонците.

1 Crônicas 20

Davi conquista a Rabá

2 Samuel 12.26-31

[1] Decorrido um ano, no tempo em que os reis costumam sair para a guerra, Joabe levou o exército, destruiu a terra dos filhos de Amom, veio e sitiou a Rabá; porém Davi ficou em Jerusalém; e Joabe feriu a Rabá e a destruiu.

[2] Tirou Davi a coroa da cabeça do seu rei e verificou que tinha o peso de um talento de ouro e que havia nela pedras preciosas; e foi posta na cabeça de Davi; e da cidade levou mui grande despojo.

[3] Também levou o povo que estava nela e o fez passar à serra, e a picaretas de ferro, e a machados; assim fez Davi a todas as cidades dos filhos de Amom. Voltou Davi, com todo o povo, para Jerusalém.

Gigantes mortos pelos homens de Davi

2 Samuel 21.15-22

[4] Depois disto, houve guerra em Gezer contra os filisteus; então, Sibecai, o

1 Летописи 20

Давид превзема Рава и побеждава филистимците

[1] След една година във времето, когато царете отиват на война, Йоав изведе всичката сила на войската и като опустоши земята на амонците, дойде и обсади Рава; Давид остана в Йерусалим. Йоав порази Рава и я съсипа.

[2] Давид взе от главата на царя им короната му и установи, че тежеше един златен талант и по нея имаше скъпоценни камъни; и я положиха на главата на Давид; и той изнесе от града твърде много плячка.

[3] Изведе и народа, който беше в него, и ги посече с железни дикани и с брадви. И така постъпи Давид с всички градове на амонците. Тогава Давид се върна с целия народ в Йерусалим.

[4] След това настана война с филистимците в Гезер, когато

husatita, feriu a Sipai, que era descendente dos gigantes; e os filisteus foram subjugados.

5 Houve ainda outra guerra contra os filisteus; e Elanã, filho de Jair, feriu a Lami, irmão de Golias, o geteu, cuja lança tinha a haste como eixo de tecelão.

6 Houve ainda outra guerra em Gate; havia ali um homem de grande estatura, tinha vinte e quatro dedos, seis em cada mão e seis em cada pé; também este descendia dos gigantes.

7 Quando ele injuriava a Israel, Jônatas, filho de Siméia, irmão de Davi, o feriu.

8 Estes nasceram dos gigantes em Gate; e caíram pela mão de Davi e pela mão de seus homens.

1 Crônicas 21

O levantamento do censo

2 Samuel 24.1-9

1 Então, Satanás se levantou contra Israel e incitou a Davi a levantar o censo de Israel.

2 Disse Davi a Joabe e aos chefes do povo: Ide, levantai o censo de Israel, desde Berseba até Dã; e trazei-me a apuração para que eu saiba o seu número.

3 Então, disse Joabe: Multiplique o SENHOR, teu Deus, a este povo cem vezes mais; porventura, ó rei, meu senhor, não são todos servos de meu senhor? Por que requer isso o meu senhor? Por que trazer, assim, culpa sobre Israel?

хусатецът Сивехай уби Сифай, от синовете на исполина; и филистимците бяха победени.

5 И пак настана война с филистимците, когато Елханан, Яировият син, уби Лаамия, брата на гетеца Голиат, на чието копие дръжката беше като кросно на тъкач.

6 Настана пак война в Гет, където имаше един снажен мъж с по шест пръста на ръцете и на краката си, всичко двадесет и четири; също и той беше се родил на исполина;

7 а когато той се закани на Израил, Йонатан, син на Давидовия брат Самай, го уби.

8 Тези се бяха родили на исполина в Гет; и паднаха чрез ръката на Давид и чрез ръката на слугите му.

1 Летописи 21

Преброяване на народа и Божието наказание

1 Но Сатана се повдигна против Израил и подбуди Давид да преброи Израил.

2 И така, Давид каза на Йоав и на първенците от народа: Идете, пребройте Израил от Вирсавее до Дан и ми доложете, за да науча броя им.

3 А Йоав отговори: Господ дано прибави на народа Си стократно повече, отколкото са! Но, господарю мой, царю, те всички не са ли слуги на господаря ми? Защо господарят ми желае това? Защо да стане причина за вина в Израил?

[4] Porém a palavra do rei prevaleceu contra Joabe; pelo que saiu Joabe e percorreu todo o Israel; então, voltou para Jerusalém.

[5] Deu Joabe a Davi o recenseamento do povo; havia em Israel um milhão e cem mil homens que puxavam da espada; e em Judá eram quatrocentos e setenta mil homens que puxavam da espada.

[6] Porém os de Levi e Benjamim não foram contados entre eles, porque a ordem do rei foi abominável a Joabe.

Davi escolhe o castigo

2 Samuel 24.10-17

[7] Tudo isto desagradou a Deus, pelo que feriu a Israel.

[8] Então, disse Davi a Deus: Muito pequei em fazer tal coisa; porém, agora, peço-te que perdoes a iniqüidade de teu servo, porque procedi mui loucamente.

[9] Falou, pois, o SENHOR a Gade, o vidente de Davi, dizendo:

[10] Vai e dize a Davi: Assim diz o SENHOR: Três coisas te ofereço; escolhe uma delas, para que ta faça.

[11] Veio, pois, Gade a Davi e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Escolhe o que queres:

[12] ou três anos de fome, ou que por três meses sejas consumido diante dos teus adversários, e a espada de teus inimigos te alcance, ou que por três dias a espada do SENHOR, isto é, a peste na terra, e o Anjo

[4] Обаче царската дума надделя над Йоав. И така, Йоав тръгна и като обходи целия Израил, се върна в Йерусалим.

[5] Йоав доложи на Давид броя на преброения народ. И целият Израил беше един милион и сто хиляди мъже, които можеха да носят меч; а Юда – четиристотин и седемдесет хиляди мъже, които можеха да носят меч.

[6] А между тях той не брои левитите и Вениаминовите синове; защото царската дума беше гнусна за Йоав.

[7] Но това нещо се видя зло пред Бога; затова Той порази Израил.

[8] Тогава Давид каза на Бога: Съгреших тежко, като извърших това; но сега, моля Ти се, премахни беззаконието на слугата Си, защото направих голяма глупост.

[9] И Господ говорѝ на Давидовия ясновидец Гад:

[10] Иди, говорѝ на Давид: Така казва Господ: Три неща ти предлагам; избери си едно от тях, за да го извърша над теб.

[11] И така, Гад дойде при Давид и му каза: Така казва Господ:

[12] Избери си или тригодишен глад, или три месеца да гинеш пред неприятелите си, като те стига техният меч, или три дни да поразяваГосподният меч, т. е. мор по

do SENHOR causem destruição em todos os territórios de Israel; vê, pois, agora, que resposta hei de dar ao que me enviou.

13 Então, disse Davi a Gade: Estou em grande angústia; caia eu, pois, nas mãos do SENHOR, porque são muitíssimas as suas misericórdias, mas nas mãos dos homens não caia eu.

14 Então, enviou o SENHOR a peste a Israel; e caíram de Israel setenta mil homens.

15 Enviou Deus um anjo a Jerusalém, para a destruir; ao destruí-la, olhou o SENHOR, e se arrependeu do mal, e disse ao anjo destruidor: Basta, retira, agora, a mão. O Anjo do SENHOR estava junto à eira de Ornã, o jebuseu.

16 Levantando Davi os olhos, viu o Anjo do SENHOR, que estava entre a terra e o céu, com a espada desembainhada na mão estendida contra Jerusalém; então, Davi e os anciãos, cobertos de panos de saco, se prostraram com o rosto em terra.

17 Disse Davi a Deus: Não sou eu o que disse que se contasse o povo? Eu é que pequei, eu é que fiz muito mal; porém estas ovelhas que fizeram? Ah! SENHOR, meu Deus, seja, pois, a tua mão contra mim e contra a casa de meu pai e não para castigo do teu povo.

Davi erige um altar na eira de Ornã
2 Samuel 24.18-25

земята, като ангелът Господен погубва по всичките Израилеви предели. И така, сега виж какъв отговор да върна на Онзи, Който ме е пратил.

13 Давид отвърна на Гад: Намирам се много натясно; обаче по-добре да падна в ръката на Господа, защото Неговите милости са твърде много; а в ръката на човека да не попадна.

14 И така, Господ прати мор върху Израил; и паднаха седемдесет хиляди мъже от Израил.

15 Бог прати ангел в Йерусалим, за да го погуби; но когато започна да го погубва, Господ погледна и се разкая за злото, и каза на ангела, който погубваше народа:Стига вече; оттегли ръката си. И ангелът Господен стоеше при хармана на евусеца Орна.

16 А Давид, като погледна и видя, че ангелът Господен стоеше между земята и небето с гол меч в ръката си, простріян над Йерусалим, тогава Давид и старейшините, облечени във вретища, паднаха на лицата си.

17 И Давид каза на Бога: Не заповядах ли аз да преброят народа? Наистина аз съм, който съгреших и извърших голямо зло; но тези овце какво са сторили? Над мене, моля Ти се, Господи Боже, нека бъде ръката Ти и над моя бащин дом, а не над Твоя народ, за да ги погуби.

[18] Então, o Anjo do SENHOR disse a Gade que mandasse Davi subir para levantar um altar ao SENHOR, na eira de Ornã, o jebuseu.

[19] Subiu, pois, Davi, segundo a palavra de Gade, que falara em nome do SENHOR.

[20] Virando-se Ornã, viu o Anjo; e esconderam-se seus quatro filhos que estavam com ele. Ora, Ornã estava debulhando trigo.

[21] Quando Davi vinha chegando a Ornã, este olhou, e o viu e, saindo da eira, se inclinou diante de Davi, com o rosto em terra.

[22] Disse Davi a Ornã: Dá-me este lugar da eira a fim de edificar nele um altar ao SENHOR, para que cesse a praga de sobre o povo; dá-mo pelo seu devido valor.

[23] Então, disse Ornã a Davi: Tome-a o rei, meu senhor, para si e faça dela o que bem lhe parecer; eis que dou os bois para o holocausto, e os trilhos, para a lenha, e o trigo, para oferta de manjares; dou tudo.

[24] Tornou o rei Davi a Ornã: Não; antes, pelo seu inteiro valor a quero comprar; porque não tomarei o que é teu para o SENHOR, nem oferecerei holocausto que não me custe nada.

[25] Davi deu a Ornã por aquele lugar a soma de seiscentos siclos de ouro.

[18] Тогава ангелът Господен заповяда на Гад да каже на Давид да отиде и издигне жертвеник на Господа на хармана на евусеца Орна.

[19] И така, Давид излезе според думата, която Гад говори в Господнето име.

[20] И като се обърна Орна и видя ангела, четиримата му синове, които бяха с него, се скриха. (А Орна вършееше жито.)

[21] И като идваше Давид към Орна, Орна погледна и го видя; и излезе от хармана и се поклони на Давид с лице до земята.

[22] Тогава Давид му каза: Дай ми мястото, където е този харман, за да издигна на него жертвеник на Господа; дай ми го за пълна цена, за да престане язвата между народа.

[23] А Орна отговори на Давид: Вземи си го и нека господарят ми, царят, направи каквото му се вижда за добре; ето, давам воловете за всеизгаряне, диканите за дърва и житото за принос; всичко давам.

[24] А цар Давид каза на Орна: Не, а непременно ще го купя с пълна цена; защото не искам да взема за жертва на Господа това, което е твое, нито ще принеса за всеизгаряне, без да платя.

[25] И така, Давид даде на Орна за мястото шестстотин сикъла злато по теглилка.

[26] Edificou ali um altar ao SENHOR, ofereceu nele holocaustos e sacrifícios pacíficos e invocou o SENHOR, o qual lhe respondeu com fogo do céu sobre o altar do holocausto.

[27] O SENHOR deu ordem ao Anjo, e ele meteu a sua espada na bainha.

O lugar do templo

[28] Vendo Davi, naquele mesmo tempo, que o SENHOR lhe respondera na eira de Ornã, o jebuseu, sacrificou ali.

[29] Porque o tabernáculo do SENHOR, que Moisés fizera no deserto, e o altar do holocausto estavam, naquele tempo, no alto de Gibeão.

[30] Davi não podia ir até lá para consultar a Deus, porque estava atemorizado por causa da espada do Anjo do SENHOR.

1 Crônicas 22

Davi faz preparativos para edificar o templo

[1] Disse Davi: Aqui, se levantará a Casa do SENHOR Deus e o altar do holocausto para Israel.

[2] Deu ordem Davi para que fossem ajuntados os estrangeiros que estavam na terra de Israel; e encarregou pedreiros que preparassem pedras de cantaria para se edificar a Casa de Deus.

[3] Aparelhou Davi ferro em abundância, para os pregos das folhas das portas e para

[26] Там Давид издигна жертвеник на Господа и принесе всеизгаряния и мирни жертви, и призова Господа; и Той му отговори от небето с огън, паднал върху жертвеника за всеизгарянето.

[27] Тогава Господ заповяда на ангела и той върна меча си в ножницата му.

[28] В онова време, когато Давид видя, че Господ го послуша на хармана на евусеца Орна, започна да принася там жертви.

[29] Защото в онова време Господнятаскиния, която Моисей направи в пустинята, и жертвеникът за всеизгарянето бяха на високото място в Гаваон.

[30] Но Давид не можеше да иде пред скинията да се допита до Бога, понеже се боеше от меча на ангела Господен.

1 Летописи 22

[1] Тогава Давид каза: Това е домът на Господа Бога и това – жертвеникът за всеизгаряне за Израил.

Подготовка на Давид за построяване на храма

[2] И Давид заповяда да съберат чужденците, които бяха в Израилевата земя; и накара каменоделците да изсекат и издялат камъни за построяването на Божия дом.

[3] Давид приготви и много желязо за гвоздеи, за вратите на портите и за скобите, и мед

as junturas, como também bronze em abundância, que nem foi pesado.

– толкова много, чепревишаваше теглото,

[4] Madeira de cedro sem conta, porque os sidônios e tírios a traziam a Davi, em grande quantidade.

[4] и кедрови дървета без брой; защото сидонците и тиряните донасяха на Давид много кедрови дървета.

[5] Pois dizia Davi: Salomão, meu filho, ainda é moço e tenro, e a casa que se há de edificar para o SENHOR deve ser sobremodo magnificente, para nome e glória em todas as terras; providenciarei, pois, para ela o necessário; assim, o preparou Davi em abundância, antes de sua morte.

[5] Защото Давид си казваше: Понеже синът ми Соломон е млад и нежен и домът, който ще бъде построен на Господа, трябва да бъде извънредно великолепен, прочут и славен в цялата вселена, затова ще направя приготовление за него. И така, Давид направи голямо приготовление преди смъртта си.

Ordens de Davi a Salomão

[6] Então, chamou a Salomão, seu filho, e lhe ordenou que edificasse casa ao SENHOR, Deus de Israel.

[6] Тогава повика сина си Соломон и му заръча да построи дом за Господа, Израилевия Бог.

[7] Disse Davi a Salomão: Filho meu, tive intenção de edificar uma casa ao nome do SENHOR, meu Deus.

[7] Давид каза на Соломон: Сине мой, аз пожелах в сърцето си да построя дом за името на Господа, моя Бог;

[8] Porém a mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo: Tu derramaste sangue em abundância e fizeste grandes guerras; não edificarás casa ao meu nome, porquanto muito sangue tens derramado na terra, na minha presença.

[8] но Господнето слово дойде до мен и каза: Много кръв си пролял и големи войни си водил; ти няма да построиш дом за името Ми, защото си пролял много кръв на земята пред Мен.

[9] Eis que te nascerá um filho, que será homem sereno, porque lhe darei descanso de todos os seus inimigos em redor; portanto, Salomão será o seu nome; paz e tranqüilidade darei a Israel nos seus dias.

[9] Ето, ще ти се роди син, който ще бъде спокоен човек, защото ще го успокоя от всички неприятели около него; понеже Соломон ще му бъде името и в неговите дни ще дам мир и тишина на Израил;

[10] Este edificará casa ao meu nome; ele me será por filho, e eu lhe serei por pai; estabelecerei para sempre o trono do seu reino sobre Israel.

[10] той ще построи дом за името Ми; и той ще Ми бъде син и Аз ще му бъда Отец, и ще утвърдя престола на царството му над Израил довека.

11 Agora, pois, meu filho, o SENHOR seja contigo, a fim de que prosperes e edifiques a Casa do SENHOR, teu Deus, como ele disse a teu respeito.

12 Que o SENHOR te conceda prudência e entendimento, para que, quando regeres sobre Israel, guardes a lei do SENHOR, teu Deus.

13 Então, prosperarás, se cuidares em cumprir os estatutos e os juízos que o SENHOR ordenou a Moisés acerca de Israel; sê forte e corajoso, não temas, não te desalentes.

14 Eis que, com penoso trabalho, preparei para a Casa do SENHOR cem mil talentos de ouro e um milhão de talentos de prata, e bronze e ferro em tal abundância, que nem foram pesados; também madeira e pedras preparei, cuja quantidade podes aumentar.

15 Além disso, tens contigo trabalhadores em grande número, e canteiros, e pedreiros, e carpinteiros, e peritos em toda sorte de obra

16 de ouro, e de prata, e também de bronze, e de ferro, que se não pode contar. Dispõe-te, pois, e faze a obra, e o SENHOR seja contigo!

17 Davi deu ordem a todos os príncipes de Israel que ajudassem Salomão, seu filho, dizendo:

18 Porventura, não está convosco o SENHOR, vosso Deus, e não vos deu paz por todos os lados? Pois entregou nas

11 Сега, сине мой, Господ да бъде с теб; а ти да благоуспееш, за да построиш дома на Господа, твоя Бог, както Той е говорил за тебе.

12 Само да ти даде Господ мъдрост и разум и да те упътва за управлението наИзраил, за да пазиш закона на Господа, твоя Бог.

13 Ако внимаваш да изпълняваш наредбите и законите, които Господзаповяда на Моисей за Израил, тогава ще благоуспееш. Бъди силен и храбър, не бой се и не се страхувай.

14 Ето, аз в смирението си съм приготвил за Господния дом сто хиляди таланта злато и един милион таланта сребро, а мед и желязо без тегло, защото е много; приготвил съм и дървета и камъни, към които може ти да прибавиш още.

15 А имам и доста много работници – каменоделци, зидари, дърводелци и работници, изкусни във всякакъв вид работа.

16 Златото, среброто, медта и желязото са без брой. Стани и действай; и Господда бъде с тебе!

17 Давид заповяда и на всички Израилеви първенци да помагат на сина му Соломон, като каза:

18 Не е ли с вас Господ, вашият Бог, и не ви ли даде спокойствие отвсякъде? Защото предаде в моята ръка жителите

minhas mãos os moradores desta terra, a qual está sujeita perante o SENHOR e perante o seu povo.

[19] Disponde, pois, agora o coração e a alma para buscardes ao SENHOR, vosso Deus; disponde-vos e edificai o santuário do SENHOR Deus, para que a arca da Aliança do SENHOR e os utensílios sagrados de Deus sejam trazidos a esta casa, que se há de edificar ao nome do SENHOR.

на тази земя; и земята се подчини пред Господа и пред Неговия народ.

[19] И така, утвърдете сърцето и душата си да търсите Господа, вашия Бог; и станете и постройте светилището на ГосподаБога, за да донесете ковчега на Господния завет и святите Божии вещи в дома, който ще бъде построен за Господнето име.

1 Crônicas 23

Os turnos e funções dos levitas

[1] Sendo, pois, Davi já velho e farto de dias, constituiu a seu filho Salomão rei sobre Israel.

[2] Ajuntou todos os príncipes de Israel, como também os sacerdotes e levitas.

[3] Foram contados os levitas de trinta anos para cima; seu número, contados um por um, foi de trinta e oito mil homens.

[4] Destes, havia vinte e quatro mil para superintenderem a obra da Casa do SENHOR, seis mil oficiais e juízes,

[5] quatro mil porteiros e quatro mil para louvarem o SENHOR com os instrumentos que Davi fez para esse mister.

[6] Davi os repartiu por turnos, segundo os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.

[7] Filhos de Gérson: Ladã e Simei.

1 Летописи 23

Служението на левитите

[1] Така Давид, като остаря и се насити с дни, направи сина си Соломон цар над Израил.

[2] И събра всички Израилеви първенци и свещениците, и левитите.

[3] А Левиевите синове бяха преброени от тридесетгодишна възраст и нагоре; и като бяха преброени мъжете един по един, броят им беше тридесет и осем хиляди души,

[4] от които двадесет и четири хиляди да надзирават делото на Господния дом, а шест хиляди да бъдат управители и съдии,

[5] четири хиляди вратари и четири хиляди да хвалят Господа с инструментите, които направих, каза Давид, за да хвалят с тях Господа.

[6] Давид ги раздели на отряди според Левиевите синове Гирсон, Каат и Мерарий.

[7] От Гирсоновите синове бяха Ладан и Семей.

[8] Filhos de Ladã: Jeiel, o chefe, Zetã e Joel, três.
[9] Filhos de Simei: Selomite, Haziel e Harã, três; estes foram os chefes das famílias de Ladã.
[10] Filhos de Simei: Jaate, Ziza, Jeús e Berias; estes foram os filhos de Simei, quatro.
[11] Jaate era o chefe, Ziza, o segundo; mas Jeús e Berias não tiveram muitos filhos; pelo que estes dois foram contados por uma só família.
[12] Filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel, quatro.
[13] Filhos de Anrão: Arão e Moisés; Arão foi separado para servir no Santo dos Santos, ele e seus filhos, perpetuamente, e para queimar incenso diante do SENHOR, para o servir e para dar a bênção em seu nome, eternamente.
[14] Quanto a Moisés, homem de Deus, seus filhos foram contados entre a tribo de Levi.
[15] Os filhos de Moisés: Gérson e Eliézer.
[16] Filho de Gérson: Sebuel, o chefe.
[17] Filho de Eliézer: Reabias, o chefe; e não teve outros; porém os filhos de Reabias se multiplicaram grandemente.
[18] Filhos de Isar: Selomite, o chefe.
[19] Filhos de Hebrom: Jerias, o chefe, Amarias, o segundo, Jaaziel, o terceiro, e Jecameão, o quarto.

[8] Ладанови синове бяха: Ехиил – главният, Зетам и Йоил, трима.
[9] Семееви синове: Селомит, Азиил и Аран, трима. Тези бяха началници на Ладановите бащини домове.
[10] А Семееви синове: Ят, Зиза, Еус и Верия. Тези четирима бяха Семееви синове.
[11] А Ят беше главният и Зиза вторият; а Еус и Верия нямаха много синове, затова бяха преброени заедно като един бащин дом.
[12] Каатови синове бяха: Амрам, Исаар, Хеврон и Озиил, четирима.
[13] Амрамови синове: Аарон и Моисей. А Аарон беше отделѐн, той и синовете му, за да освещават пресветите неща завинаги, да кадят пред Господа, да Му служат и да благославят в Неговото име завинаги.
[14] А синовете на Божия човек Моисей се числяха към Левиевото племе.
[15] Синовете на Моисей бяха: Гирсам и Елиезер.
[16] От Гирсамовите синове Суваил беше главният.
[17] Елиезеровият син беше Равия – главният. Елиезер нямаше други синове; а Равиевите синове бяха много.
[18] От Исааровите синове Селомит беше главният.
[19] Хевроновите синове: Ерия, първият; Амария, вторият; Язиил, третият; и Екамеам, четвъртият.

[20] Filhos de Uziel: Mica, o chefe, e Issias, o segundo.

[20] Озииловите синове: Михей, първият; и Есия, вторият.

[21] Filhos de Merari: Mali e Musi; filhos de Mali: Eleazar e Quis.

[21] Мерариеви синове бяха: Маалий и Мусий. Маалиеви синове: Елеазар и Кис.

[22] Morreu Eleazar e não teve filhos, porém filhas; e os filhos de Quis, seus irmãos, as desposaram.

[22] А Елеазар умря, без да има синове, а само дъщери; затова братовчедите им, Кисовите синове, ги взеха за жени.

[23] Os filhos de Musi: Mali, Éder e Jerimote, três.

[23] Мусиеви синове бяха: Маалий, Едер и Еримот, трима.

[24] São estes os filhos de Levi, segundo as suas famílias e chefes delas, segundo foram contados nominalmente, um por um, encarregados do ministério da Casa do SENHOR, de vinte anos para cima.

[24] Тези бяха Левиевите синове според бащините си домове, началници на бащините си домове според преброяването си, броени един по един по име, които извършваха работите по службата на Господния дом, от двадесетгодишна възраст и нагоре.

[25] Porque disse Davi: O SENHOR, Deus de Israel, deu paz ao seu povo e habitará em Jerusalém para sempre.

[25] Защото Давид каза: Господ, Израилевият Бог, успокои народа Си, за да живее в Йерусалим завинаги.

[26] Assim, os levitas já não precisarão levar o tabernáculo e nenhum dos utensílios para o seu ministério.

[26] При това няма да има нужда левитите да носят скинията и всичките нейни вещи за службата ѝ;

[27] Porque, segundo as últimas palavras de Davi, foram contados os filhos de Levi de vinte anos para cima.

[27] защото според последните думи на Давид Левиевите синове и те бяха преброени от двадесетгодишна възраст нагоре.

[28] O cargo deles era assistir os filhos de Arão no ministério da Casa do SENHOR, nos átrios e nas câmaras, na purificação de todas as coisas sagradas e na obra do ministério da Casa de Deus,

[28] Понеже тяхната работа беше да помагат на Аароновите потомци в службата на Господния дом, в дворовете, в стаите, в очистването на всички святи неща – в цялата работа по службата на Господния дом,

[29] a saber, os pães da proposição, a flor de farinha para a oferta de manjares, os

[29] също в грижата за присъствените хлябове, за чистото брашно на

coscorões asmos, as assadeiras, o tostado e toda sorte de peso e medida.

[30] Deviam estar presentes todas as manhãs para renderem graças ao SENHOR e o louvarem; e da mesma sorte, à tarde;

[31] e para cada oferecimento dos holocaustos do SENHOR, nos sábados, nas Festas da Lua Nova e nas festas fixas, perante o SENHOR, segundo o número determinado;

[32] e para que tivessem a seu cargo a tenda da congregação e o santuário e atendessem aos filhos de Arão, seus irmãos, no ministério da Casa do SENHOR.

1 Crônicas 24

Os turnos dos sacerdotes

[1] Quanto aos filhos de Arão, foram eles divididos por seus turnos. Filhos de Arão: Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[2] Nadabe e Abiú morreram antes de seu pai e não tiveram filhos; Eleazar e Itamar oficiavam como sacerdotes.

[3] Davi, com Zadoque, dos filhos de Eleazar, e com Aimeleque, dos filhos de Itamar, os dividiu segundo os seus deveres no seu ministério.

[4] E achou-se que eram mais os filhos de Eleazar entre os chefes de famílias do que os filhos de Itamar, quando os dividiram; dos filhos de Eleazar, dezesseis chefes de famílias; dos filhos de Itamar, oito.

хлебните приноси, било за безквасните кори или за нещата, които се пекат в тава, или за препечените, и от всякаква мярка и големина,

[30] и всяка сутрин да стоят, за да славят и хвалят Господа, също и вечер,

[31] и да принасят на Господа всички всеизгаряния в съботите, на новолунията и на празниците, по число според определеното за тях винаги пред Господа,

[32] и да пазят заръчаното за шатъра за срещане и заръчаното за светилището, и заръчаното от братята си, Аароновите потомци, по службата на Господния дом.

1 Летописи 24

Задължения на свещениците

[1] Ето отрядите на Аароновите потомци, Ааронови синове бяха: Надав, Авиуд, Елеазар и Итамар.

[2] А Надав и Авиуд умряха преди баща си и нямаха синове; затова Елеазар и Итамар свещенодействаха.

[3] Давид заедно със Садок от Елеазаровите потомци ги разпредели според наредената за тях работа.

[4] А от Елеазаровите потомци се намериха повече началници, отколкото Итамаровите потомци, и според товабяха разпределени: от Елеазаровите потомци имаше шестнадесет началници на бащини домове, а от Итамаровите потомци

според бащините им домове осем началници.

5 Repartiram-nos por sortes, uns como os outros; porque havia príncipes do santuário e príncipes de Deus, tanto dos filhos de Eleazar como dos filhos de Itamar.

5 Разпределиха и едните, и другите с жребий; защото имаше управители на светилището и управители на Божия домкакто от Елеазаровите потомци, така и от Итамаровите потомци.

6 Semaías, escrivão, filho de Natanael, levita, registrou-os na presença do rei, dos príncipes, do sacerdote Zadoque, de Aimeleque, filho de Abiatar, e dos cabeças das famílias dos sacerdotes e dos levitas; sendo escolhidas as famílias, por sorte, alternadamente, para Eleazar e para Itamar.

6 И секретарят Семая, Натаналовият син, който беше от левитите, ги записа в присъствието на царя, на първенците, на свещеника Садок, на Ахимелех, Авиатаровия син, и на началниците на бащините домове, на свещениците и на левитите, като се вземеше един бащин дом от Елеазар и един от Итамар.

7 Saiu a primeira sorte a Jeoiaribe; a segunda, a Jedaías;

7 А първият жребий излезе за Йоиарив, вторият – за Едайя,

8 a terceira, a Harim; a quarta, a Seorim;

8 третият – за Харим, четвъртият – за Сеорим,

9 a quinta, a Malquias; a sexta, a Miamim;

9 петият – за Мелхия, шестият – за Мейамин,

10 a sétima, a Hacoz; a oitava, a Abias;

10 седмият – за Акос, осмият – за Авия,

11 a nona, a Jesua; a décima, a Secanias;

11 деветият – за Иисуй, десетият – за Сехания,

12 a undécima, a Eliasibe; a duodécima, a Jaquim;

12 единадесетият – за Елиасив, дванадесетият – за Яким,

13 a décima terceira, a Hupá; a décima quarta, a Jesebeabe;

13 тринадесетият – за Уфа, четиринадесетият – за Есевав,

14 a décima quinta, a Bilga; a décima sexta, a Imer;

14 петнадесетият – за Велга, шестнадесетият – за Емир,

15 a décima sétima, a Hezir; a décima oitava, a Hapises;

15 седемнадесетият – за Изир, осемнадесетият – за Афисис,

16 a décima nona, a Petaías; a vigésima, a Jeezquel;

16 деветнадесетият – за Петайя, двадесетият – за Йезекиил,

[17] a vigésima primeira, a Jaquim; a vigésima segunda, a Gamul;
[18] a vigésima terceira, a Delaías; a vigésima quarta, a Maazias.

[19] O ofício destes no seu ministério era entrar na Casa do SENHOR, segundo a maneira estabelecida por Arão, seu pai, como o SENHOR, Deus de Israel, lhe ordenara.

[20] Eis os chefes do restante dos filhos de Levi: dos filhos de Anrão, Subael; dos filhos de Subael, Jedias;

[21] dos filhos de Reabias, Issias, o chefe;

[22] dos isaritas, Selomite; dos filhos de Selomite, Jaate;
[23] dos filhos de Hebrom, Jerias, o primeiro, Amarias, o segundo, Jaaziel, o terceiro, Jecameão, o quarto;
[24] dos filhos de Uziel, Mica; dos filhos de Mica, Samir;
[25] o irmão de Mica, Issias; dos filhos de Issias, Zacarias;
[26] dos filhos de Merari, Mali e Musi; dos filhos de Jaazias, Beno;
[27] dos filhos de Merari, da parte de Jaazias: Beno, Soão, Zacur e Ibri;

[28] de Mali, Eleazar, que não teve filhos;

[29] dos filhos de Quis, Jerameel;
[30] dos filhos de Musi, Mali, Éder e Jerimote. Foram estes os filhos dos levitas, segundo as suas famílias.

[17] двадесет и първият – за Яхаин, двадесет и вторият – за Гамул,
[18] двадесет и третият – за Делайя, и двадесет и четвъртият – за Маазия.
[19] Този беше редът на служението им, според който да влизат в Господния дом, според разпоредбите, дадени им чрез баща им Аарон, според както му беше заповядал Господ, Израилевият Бог.
[20] А останалите Левиеви синове бяха: от Амрамовите потомци – Суваил; от Суваиловите синове – Ядайя;
[21] от Равия, от Равиевите синове – Есия, първият;
[22] от Исахаровите синове – Селомот; от Селомотовите синове – Яат;
[23] а Хевронови синове – Ерия, първият; Амария – вторият; Язиил – третият; Екамеам – четвъртият;
[24] от Озииловите синове – Михей; от Михеевите синове – Самир;
[25] Михеев брат беше Есия; от Есиевите синове – Захария;
[26] Мерариеви синове бяха: Маалий и Мусий; Язиевият син – Вено;
[27] Мерариеви потомци чрез Язия: Вено, Соам, Закхур и Иврий,
[28] от Маалия беше Елеазар, който нямаше синове;
[29] от Киса – Кисовият син Ерамеил;
[30] и Мусиеви синове: Маалий, Едер и Еримот. Тези бяха Левиевите потомци според бащините им домове.

[31] Também estes, tanto os chefes das famílias como os seus irmãos menores, como fizeram os outros seus irmãos, filhos de Arão, lançaram sortes na presença do rei Davi, de Zadoque, de Aimeleque e dos cabeças das famílias dos sacerdotes e dos levitas.

1 Crônicas 25

Função dos cantores

[1] Davi, juntamente com os chefes do serviço, separou para o ministério os filhos de Asafe, de Hemã e de Jedutum, para profetizarem com harpas, alaúdes e címbalos. O rol dos encarregados neste ministério foi:

[2] dos filhos de Asafe: Zacur, José, Netanias e Asarela, filhos de Asafe, sob a direção deste, que exercia o seu ministério debaixo das ordens do rei.

[3] Quanto à família de Jedutum, os filhos: Gedalias, Zeri, Jesaías, Hasabias e Matitias, seis, sob a direção de Jedutum, seu pai, que profetizava com harpas, em ações de graças e louvores ao SENHOR.

[4] Quanto à família de Hemã, os filhos: Buquias, Matanias, Uziel, Sebuel, Jerimote, Hananias, Hanani, Eliata, Gidalti, Romanti-Ézer, Josbecasa, Maloti, Hotir e Maaziote.

[5] Todos estes foram filhos de Hemã, o vidente do rei e cujo poder Deus exaltou segundo as suas promessas, dando-lhe catorze filhos e três filhas.

[31] Както братята им, Аароновите потомци, така и те хвърлиха жребий в присъствието на цар Давид, на Садок, на Ахимелех и на началниците на бащините домове, на свещениците и на левитите, както за по-главните си бащини домове, така и за по-малките си братя.

1 Летописи 25

Храмовите музиканти

[1] При това Давид и военачалниците определиха за службата някои от Асафовите, Емановите и Едутуновите синове да пророкуват с арфи, псалтири и кимвали; а броят на онези, които се занимаваха с тази служба, беше:

[2] от Асафовите синове: Закхур, Йосиф, Натания и Асарила, Асафови синове, под наставлението на Асаф, който пророкуваше по нареждане на царя;

[3] от Едутун, Едутуновите синове: Годолия, Езрий, Исая, Семей, Асавий и Мататия, шестима под наставлението на баща си Едутун, който пророкуваше с арфа и славословеше Господа;

[4] от Еман, Емановите синове: Вукия, Матания, Озиил, Суваил, Еримот, Анания, Ананий, Елиата, Гидалтий, Ромамтиезер, Йосвекаса, Малотий, Отир и Маазиот;

[5] всички те бяха синове на царския ясновидец в Божиите слова Еман, определен да свири високо с рога. И Бог даде на Еман четиринадесет сина и три дъщери.

[6] Todos estes estavam sob a direção respectivamente de seus pais, para o canto da Casa do SENHOR, com címbalos, alaúdes e harpas, para o ministério da Casa de Deus, estando Asafe, Jedutum e Hemã debaixo das ordens do rei.

[7] O número deles, juntamente com seus irmãos instruídos no canto do SENHOR, todos eles mestres, era de duzentos e oitenta e oito.

[8] Deitaram sortes para designar os deveres, tanto do pequeno como do grande, tanto do mestre como do discípulo.

[9] A primeira sorte tocou à família de Asafe e saiu a José; a segunda, a Gedalias, que, com seus irmãos e seus filhos, eram doze ao todo.

[10] A terceira, a Zacur, seus filhos e seus irmãos, doze.

[11] A quarta, a Izri, seus filhos e seus irmãos, doze.

[12] A quinta, a Netanias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[13] A sexta, a Buquias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[14] A sétima, a Jesarela, seus filhos e seus irmãos, doze.

[15] A oitava, a Jesaías, seus filhos e seus irmãos, doze.

[16] A nona, a Matanias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[17] A décima, a Simei, seus filhos e seus irmãos, doze.

[6] Всички те под наставлението на баща си бяха певци в Господния дом с кимвали, псалтири и арфи за службата на Божия дом; а Асаф, Едутун и Еман бяха под нареждането на царя.

[7] И броят им заедно с братята им, обучени в Господните пеения, всичките изкусни, беше двеста осемдесет и осем души.

[8] А те хвърлиха жребий за реда на служенето си, малък и голям, учител и ученик, наравно.

[9] Първият жребий излезе за Асаф, т. е. за сина му Йосиф; вторият за Годолия – той, братята му и синовете му бяха дванадесет души;

[10] третият за Закхур – той, синовете му и братята му, дванадесет души;

[11] четвъртият за Езрий – той, синовете му и братята му, дванадесет души;

[12] петият за Натания – той, синовете му и братята му, дванадесет души;

[13] шестият за Вукия – той, синовете му и братята му, дванадесет души;

[14] седмият за Асарил – той, синовете му и братята му, дванадесет души;

[15] осмият за Исая – той, синовете му и братята му, дванадесет души;

[16] деветият за Матания – той, синовете му и братята му, дванадесет души;

[17] десетият за Семей – той, синовете му и братята му, дванадесет души;

[18] A undécima, a Azarel, seus filhos e seus irmãos, doze.

[19] A duodécima, a Hasabias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[20] A décima terceira, a Subael, seus filhos e seus irmãos, doze.

[21] A décima quarta, a Matitias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[22] A décima quinta, a Jerimote, seus filhos e seus irmãos, doze.

[23] A décima sexta, a Hananias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[24] A décima sétima, a Josbecasa, seus filhos e seus irmãos, doze.

[25] A décima oitava, a Hanani, seus filhos e seus irmãos, doze.

[26] A décima nona, a Maloti, seus filhos e seus irmãos, doze.

[27] A vigésima, a Eliata, seus filhos e seus irmãos, doze.

[28] A vigésima primeira, a Hotir, seus filhos e seus irmãos, doze.

[29] A vigésima segunda, a Gidalti, seus filhos e seus irmãos, doze.

[18] единадесетият за Азареил – той, синовете му и братята му, дванадесет души;

[19] дванадесетият за Асавий – той, синовете му и братята му, дванадесет души;

[20] тринадесетият за Суваил – той, синовете му и братята му, дванадесет души;

[21] четиринадесетият за Мататия – той, синовете му и братята му, дванадесет души;

[22] петнадесетият за Еримот – той, синовете му и братята му, дванадесет души;

[23] шестнадесетият за Анания – той, синовете му и братята му, дванадесет души;

[24] седемнадесетият за Йосвекаса – той, синовете му и братята му, дванадесет души;

[25] осемнадесетият за Анания – той, синовете му и братята му, дванадесет души;

[26] деветнадесетият за Малотия – той, синовете му и братята му, дванадесет души;

[27] двадесетият за Елиата – той, синовете му и братята му, дванадесет души;

[28] двадесет и първият за Отир – той, синовете му и братята му, дванадесет души;

[29] двадесет и вторият за Гидалтия – той, синовете му и братята му, дванадесет души;

[30] A vigésima terceira, a Maaziote, seus filhos e seus irmãos, doze.

[31] A vigésima quarta, a Romanti-Ézer, seus filhos e seus irmãos, doze.

1 Crônicas 26

Os porteiros

[1] Quanto aos turnos dos porteiros, dos coreítas: Meselemias, filho de Coré, dos filhos de Asafe.

[2] Os filhos de Meselemias: Zacarias, o primogênito, Jediael, o segundo, Zebadias, o terceiro, Jatniel, o quarto,
[3] Elão, o quinto, Joanã, o sexto, Elioenai, o sétimo.
[4] Os filhos de Obede-Edom: Semaías, o primogênito, Jeozabade, o segundo, Joá, o terceiro, Sacar, o quarto, Natanael, o quinto.
[5] Amiel, o sexto, Issacar, o sétimo, Peuletai, o oitavo; porque Deus o tinha abençoado.
[6] Também a seu filho Semaías nasceram filhos, que dominaram sobre a casa de seu pai; porque foram homens valentes.
[7] Os filhos de Semaías: Otni, Rafael, Obede e Elzabade, cujos irmãos Eliú e Semaquias eram homens valentes.

[8] Todos estes foram dos filhos de Obede-Edom; eles, seus filhos e seus irmãos, homens capazes e robustos para o serviço, ao todo, sessenta e dois.

[30] двадесет и третият за Маазиот – той, синовете му и братята му, дванадесет души;
[31] и двадесет и четвъртият за Ромамтиезер – той, синовете му и братята му, дванадесет души.

1 Летописи 26

Храмовата стража и други служби

[1] За отрядите на вратарите: от Кореевите синове беше Меселемия, Кореевият потомец, от Асафовите синове.
[2] А Меселемиеви синове бяха: Захария, първородният; Едиил, вторият; Зевадия, третият; Ятниил, четвъртият;
[3] Елам, петият; Йоанан, шестият; и Елиоинай, седмият.
[4] И Овид-едомови синове: Семая, първородният; Йозавад, вторият; Йоах, третият; Сахар, четвъртият; Натанаил, петият;
[5] Амиил, шестият; Исахар, седмият; и Феулатай, осмият; защото Бог го благослови.
[6] А на сина му Семая се родиха синове, които властваха над бащиния си дом, защото бяха силни и храбри мъже.
[7] Семаевите синове бяха: Офний, Рафаил, Овид, Елзавад, чиито братя Елиу и Семахия бяха храбри мъже.
[8] Всички тези от Овид-едомовите потомци, те, синовете им и братята им от Овид-едом, силни и способни за службата, бяха шестдесет и двама души.

[9] Os filhos e os irmãos de Meselemias, homens valentes, foram dezoito.

[9] А Меселемия имаше осемнадесет храбри синове и братя.

[10] De Hosa, dos filhos de Merari, foram filhos: Sinri, a quem o pai constituiu chefe, ainda que não era o primogênito.

[10] А синовете на Оса от Мерариевите потомци бяха: Симрий, първият (защото, ако и да не беше първороден, пак баща му го направи пръв);

[11] Hilquias, o segundo, Tebalias, o terceiro, Zacarias, o quarto; todos os filhos e irmãos de Hosa foram treze.

[11] Хелкия, вторият; Тевалия, третият; и Захария, четвъртият. Всичките синове и братя на Оса бяха тринадесет души.

[12] A estes turnos dos porteiros, isto é, a seus chefes, foi entregue a guarda, para servirem, como seus irmãos, na Casa do SENHOR.

[12] От тях бяха образувани отрядите на вратарите, т. е. на главните мъже, имащи поръчения наравно с братята си да служат в Господния дом.

[13] Para cada porta deitaram sortes para designar os deveres tanto dos pequenos como dos grandes, segundo as suas famílias.

[13] И за всяка порта хвърлиха жребий, малък и голям, еднакво според бащините си домове.

[14] A guarda do lado do oriente caiu por sorte a Selemias; depois, lançaram sorte sobre seu filho Zacarias, conselheiro prudente, e lhe saiu a guarda do lado do norte;

[14] Жребият за Селемия падна към изток. Тогава хвърлиха жребий за сина му Захария, мъдър съветник; на него жребият излезе към север;

[15] a Obede-Edom, a do lado do sul; e a seus filhos, a da casa de depósitos;

[15] за Овид-едом към юг, а за синовете му – дарохранителницата;

[16] a Supim e Hosa, a do ocidente, junto à porta de Salequete, na estrada que sobe; guarda correspondendo uns aos outros:

[16] за Суфима и Оса към запад, с портата Салехет, при пътя, който върви нагоре, стража срещу стража.

[17] ao oriente, estavam de guarda seis levitas; ao norte, quatro por dia; ao sul, quatro por dia, e, para a casa de depósitos, dois num lugar e dois noutro.

[17] Към изток бяха шестима левити, към север – четирима на ден, към юг – четирима на ден, и към дарохранителницата – по двама;

[18] No átrio ao ocidente, quatro junto ao caminho, dois junto ao átrio.

[18] в Парвар към запад, четирима към пътя, който върви нагоре, и двама в Парвар.

[19] São estes os turnos dos porteiros dos filhos dos coreítas e dos filhos de Merari.

[19] Тези бяха отрядите на вратарите между Кореевите потомци и Мерариевите потомци.

Os guardas dos tesouros

[20] Dos levitas, seus irmãos, que tinham o encargo dos tesouros da Casa de Deus e dos tesouros das coisas consagradas:

[20] А от левитите Ахия беше над съкровищата на Божия дом и над съкровищата на посветените неща.

[21] os filhos de Ladã, descendentes dos gersonitas pertencentes a Ladã e chefes das famílias deste, da família de Gérson: Jeieli;

[21] Ладанови синове: синовете на гирсонеца Ладан, началници на бащините домове на гирсонеца Ладан, бяха Ехиил

[22] os filhos de Jeieli: Zetã e Joel, seu irmão; estavam estes a cargo dos tesouros da Casa do SENHOR.

[22] и Ехииловите синове – Зетан и брат му Йоил, които бяха над съкровищата на Господния дом.

[23] Dos anramitas, dos isaritas, dos hebronitas, dos uzielitas,

[23] От Амрамовите синове, Исааровите синове, Хевроновите синове и Озииловите синове,

[24] Sebuel, filho de Gérson, filho de Moisés, era oficial encarregado dos tesouros.

[24] Суваил, син на Гирсам, Моисеевия син, беше надзирател над съкровищата.

[25] Seus irmãos: de Eliézer, foi filho Reabias, de quem foi filho Jesaías, de quem foi filho Jorão, de quem foi filho Zicri, de quem foi filho Selomite.

[25] А братята му от Елиезер, чийто син беше Равия, а негов син Исая, негов син Йорам, негов син Зехрий, а негов син Селомит;

[26] Este Selomite e seus irmãos tinham a seu cargo todos os tesouros das coisas consagradas que o rei Davi e os chefes das famílias, capitães de milhares e de centenas e capitães do exército tinham dedicado;

[26] този Селомит и братята му бяха над всичките съкровища на посветените неща, които посветиха цар Давид, първенците на бащините домове, хилядниците, стотниците и военачалниците.

[27] dos despojos das guerras as dedicaram para a conservação da Casa do SENHOR,

[27] От плячката, вземана в боевете, бяха посветили за построяването на Господния дом.

[28] como também tudo quanto havia dedicado Samuel, o vidente, e Saul, filho de Quis, e Abner, filho de Ner, e Joabe, filho de Zeruia; tudo quanto qualquer

[28] Също и всичко, каквото бяха посветили ясновидецът Самуил, Саул, Кисовият син, Авенир, Нировият син, и Йоав, Саруиният син

pessoa havia dedicado estava sob os cuidados de Selomite e seus irmãos.

– всичко, посветено от когото и да било, – беше под ръката на Селомит и братята му.

Os oficiais e os juízes

29 Dos isaritas, Quenanias e seus filhos foram postos sobre Israel, para oficiais e juízes dos negócios externos;

29 От Исааровите синове: Ханания и синовете му бяха надзиратели и съдии над Израил за външните дела.

30 dos hebronitas, foram Hasabias e seus irmãos, homens valentes, mil e setecentos, que superintendiam Israel, além do Jordão para o ocidente, em todo serviço do SENHOR e interesses do rei;

30 От Хевроновите синове: Асавий и братята му, хиляда и седемстотин храбри мъже, бяха надзиратели над Израил отсам Йордан, на запад, за всичките Господни дела и за слугуването на царя.

31 dos hebronitas, Jerias era o chefe. Quanto aos hebronitas, suas genealogias e famílias, se fizeram investigações no quadragésimo ano do reinado de Davi e se acharam entre eles homens valentes em Jazer de Gileade.

31 Между Хевроновите синове Ерия беше началник, между Хевроновите синове според поколенията им, според бащините им домове. В четиридесетата година на Давидовото царуване те бяха прегледани и между тях се намериха силни и храбри мъже в Язир Галаад.

32 Seus irmãos, homens valentes, dois mil e setecentos, chefes das famílias; e o rei Davi os constituiu sobre os rubenitas, os gaditas e a meia tribo dos manassitas, para todos os negócios de Deus e para todos os negócios do rei.

32 И братята му, храбри мъже, бяха две хиляди и седемстотин началници на бащини домове, които цар Давид постави над Рувимовите синове, Гадовите синове и половината Манасиево племе за всяко Божие дело и за царските работи.

1 Crônicas 27

Os turnos de serviço para cada mês

1 São estes os filhos de Israel segundo o seu número, os chefes das famílias e os capitães de milhares e de centenas com os seus oficiais, que serviam ao rei em todos os negócios dos turnos que entravam e saíam de mês em mês durante o ano, cada turno de vinte e quatro mil.

1 Летописи 27

Организация на военачалниците и длъжностните лица

1 А според преброяването им израилтяните, т. е. началниците на бащините домове, хилядниците, стотниците и чиновниците им, които слугуваха на царя във всичко, което се отнасяше до отрядите, които влизаха в служба и излизаха от месец на месец

през всички месеци на годината, бяха двадесет и четири хиляди във всеки отряд.

2 Sobre o primeiro turno do primeiro mês estava Jasobeão, filho de Zabdiel; em seu turno havia vinte e quatro mil.

2 Над първия отряд за първия месец беше Ясовеам, Завдииловият син; и в неговия отряд имаше двадесет и четири хиляди души.

3 Era este dos filhos de Perez, chefe de todos os capitães dos exércitos para o primeiro mês.

3 Той беше от Фаресовите потомци, първенец на всички военачалници, за първия месец.

4 Sobre o turno do segundo mês estava Dodai, o aoíta, a cujo lado estava Miclote; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

4 Над отряда за втория месец беше ахохецът Додай, с Макелот за първенец на неговия отряд; също и в неговия отряд имаше двадесет и четири хиляди души.

5 O terceiro capitão do exército e o designado para o terceiro mês era Benaia, chefe, filho do sacerdote Joiada; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

5 Третият военачалник за третия месец беше Ванайя, син на свещеник Йодай, главен; и в неговия отряд имаше двадесет и четири хиляди души.

6 Era este Benaia homem poderoso entre os trinta e cabeça deles; o seu turno estava ao encargo do seu filho Amizabade.

6 Това е онзи Ванайя, който беше силният между тридесетте и над тридесетте; в неговия отряд беше и синът му Амизавад.

7 O quarto, para o quarto mês, Asael, irmão de Joabe, e depois dele Zebadias, seu filho; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

7 Четвъртият военачалник за четвъртия месец беше Йоавовият брат Асаил и с него синът му Зевадия; и в неговия отряд имаше двадесет и четири хиляди души.

8 O quinto capitão, para o quinto mês, Samute, o izraíta; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

8 Петият военачалник за петия месец беше езраецът Самот; и в неговия отряд имаше двадесет и четири хиляди души.

9 O sexto, para o sexto mês, Ira, filho de Iques, o tecoíta; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

9 Шестият военачалник за шестия месец беше Ирас, син на текоеца Екис; и в неговия отряд имаше двадесет и четири хиляди души.

10 O sétimo, para o sétimo mês, Heles, o pelonita, dos filhos de Efraim; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

11 O oitavo, para o oitavo mês, Sibecai, o husatita, dos zeraítas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

12 O nono, para o nono mês, Abiezer, o anatotita, dos benjamitas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

13 O décimo, para o décimo mês, Maarai, o netofatita, dos zeraítas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

14 O undécimo, para o undécimo mês, Benaia, o piratonita, dos filhos de Efraim; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

15 O duodécimo, para o duodécimo mês, Heldai, o netofatita, de Otniel; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

Os chefes das tribos

16 Sobre as tribos de Israel eram estes: sobre os rubenitas era chefe Eliézer, filho de Zicri; sobre os simeonitas, Sefatias, filho de Maaca;

17 sobre os levitas, Hasabias, filho de Quemuel; sobre os aronitas, Zadoque;

10 Седмият военачалник за седмия месец беше фелонецът Хелис, от Ефремовите синове; и в неговия отряд имаше двадесет и четири хиляди души.

11 Осмият военачалник за осмия месец беше хусатецът Сивехай, от Заровците; и в неговия отряд имаше двадесет и четири хиляди души.

12 Деветият военачалник за деветия месец беше анатотецът Авиезер, от Вениаминовите синове; и в неговия отряд имаше двадесет и четири хиляди души.

13 Десетият военачалник за десетия месец беше нетофатецът Маарай, от Заровите синове; и в неговия отряд имаше двадесет и четири хиляди души.

14 Единадесетият военачалник за единадесетия месец беше пиратонецът Ванайя от Ефремовите синове; и в неговия отряд имаше двадесет и четири хиляди души.

15 Дванадесетият военачалник за дванадесетия месец беше нетофатецът Хелдай, от Готониил; и в неговия отряд имаше двадесет и четири хиляди души.

16 После над Израилевите племена: първенец на Рувимовите синове беше Елиезер, Зехриевият син; на Симеоновите синове – Сафатия, Мааховият син;

17 на Левиевите синове – Асавий, Кемуиловият син; на Аароновите синове – Садок;

[18] sobre Judá, Eliú, dos irmãos de Davi; sobre Issacar, Onri, filho de Micael;
[19] sobre Zebulom, Ismaías, filho de Obadias; sobre Naftali, Jerimote, filho de Azriel;

[18] на Юда – Елиу, от Давидовите братя; на Исахар – Амрий, Михаиловият син;
[19] на Завулон – Исмая, Авдиевият син; на Нефталим – Еримот, Азрииловият син;

[20] sobre os filhos de Efraim, Oseias, filho de Azazias; sobre a meia tribo de Manassés, Joel, filho de Pedaías;

[20] на Ефремовите синове – Осия, Азазиевият син; на половината Манасиево племе – Йоил, Федайевият син;

[21] sobre a outra meia tribo de Manassés em Gileade, Ido, filho de Zacarias; sobre Benjamim, Jaasiel, filho de Abner;

[21] на другата половина от Манасиевото племе в Галгал – Идо, Захариевият син; на Вениамин – Ясиил, Авенировият син;

[22] sobre Dã, Azarel, filho de Jeroão; estes eram os chefes das tribos de Israel.

[22] на Дан – Азареил, Ероамовият син. Тези бяха първенците на Израилевите племена.

[23] Davi não contou os que eram de vinte anos para baixo, porque o SENHOR tinha dito que multiplicaria a Israel como as estrelas do céu.

[23] Но между тях Давид не преброи онези, които бяха на двадесетгодишна възраст и по-долу; защото Господ беше казал, че ще умножава Израил, както небесните звезди.

[24] Joabe, filho de Zeruia, tinha começado a contar o povo, porém não acabou, porquanto viera por isso grande ira sobre Israel; pelo que o número não se registrou na história do rei Davi.

[24] Йоав, Саруиинията син, почна да брои, но не свърши; и поради това преброяванепадна гняв върху Израил и броят не бе вписан между работите, записани в летописите на цар Давид.

Os administradores das possessões de Davi

[25] Azmavete, filho de Adiel, estava sobre os tesouros do rei; sobre o que este possuía nos campos, nas cidades, nas aldeias e nos castelos, Jônatas, filho de Uzias.

[25] А над царските съкровища беше Азмавет, Адииловият син; над съкровищата на полетата, на градовете, на селата и на крепостите – Йонатан, Озиевият син;

[26] Sobre os lavradores do campo, que cultivavam a terra, Ezri, filho de Quelube.

[26] над полските работници, които обработваха земята – Езрий, Хелувовият син;

[27] Sobre as vinhas, Simei, o ramatita; porém sobre o que das vides entrava para as adegas, Zabdi, o sifmita.

[28] Sobre os olivais e sicômoros que havia nas campinas, Baal-Hanã, o gederita; porém Joás, sobre os depósitos do azeite.

[29] Sobre os gados que pasciam em Sarom, Sitrai, o saronita; porém sobre os gados dos vales, Safate, filho de Adlai.

[30] Sobre os camelos, Obil, o ismaelita; sobre as jumentas, Jedias, o meronotita.

[31] Sobre o gado miúdo, Jaziz, o hagareno; todos estes eram administradores da fazenda do rei Davi.

Os conselheiros do rei

[32] Jônatas, tio de Davi, era do conselho, homem sábio e escriba; Jeiel, filho de Hacmoni, atendia os filhos do rei.

[33] Aitofel era do conselho do rei; Husai, o arquita, amigo do rei.

[34] A Aitofel sucederam Joiada, filho de Benaia, e Abiatar; Joabe era comandante do exército do rei.

1 Crônicas 28

Davi apresenta a Salomão como seu sucessor

[1] Então, Davi convocou para Jerusalém todos os príncipes de Israel, os príncipes das tribos, os capitães dos turnos que serviam o rei, os capitães de mil e os de cem, os administradores de toda a fazenda e possessões do rei e de seus filhos, como também os oficiais, os poderosos e todo homem valente.

[27] над лозята – раматецът Семей; над плода от лозята, слаган в складовете за вино – Завдий, Сифамиевият син;

[28] над маслините и черниците, които бяха на полето – гедерецът Вааланан; над складовете за дървено масло – Йоас;

[29] над говедата, които пасеха в Сарон – саронецът Ситрай; над говедата, които бяха в долините – Сафат, Адлайевият син;

[30] над камилите – исмаилецът Овил; над ослите – меронотецът Ядайя;

[31] а над овцете – агарецът Язиз. Всички те бяха надзиратели на цар Давидовия имот.

[32] А Давидовият чичо Йонатан, човек разумен и книжовник, беше съветник; Ехиил, Амониевият син, беше с царските синове;

[33] Ахитофел – царски съветник; архиецът Хусай – царски приятел;

[34] а съветниците след Ахитофел – Йодай, Ванайевият син, и Авиатар. А Йоав беше военачалник на царя.

1 Летописи 28

Инструкциите на Давид за храма

[1] Тогава Давид събра в Йерусалим всички Израилеви първенци, първенците на племената, началниците на отрядите, които слугуваха на царя поред, и хилядниците, стотниците и надзирателите на всичките имоти и притежания на царя и на синовете му,

[2] Pôs-se o rei Davi em pé e disse: Ouvi-me, irmãos meus e povo meu: Era meu propósito de coração edificar uma casa de repouso para a arca da Aliança do SENHOR e para o estrado dos pés do nosso Deus, e eu tinha feito o preparo para a edificar.

[3] Porém Deus me disse: Não edificarás casa ao meu nome, porque és homem de guerra e derramaste muito sangue.

[4] O SENHOR, Deus de Israel, me escolheu de toda a casa de meu pai, para que eternamente fosse eu rei sobre Israel; porque a Judá escolheu por príncipe e a casa de meu pai, na casa de Judá; e entre os filhos de meu pai se agradou de mim, para me fazer rei sobre todo o Israel.

[5] E, de todos os meus filhos, porque muitos filhos me deu o SENHOR, escolheu ele a Salomão para se assentar no trono do reino do SENHOR, sobre Israel.

[6] E me disse: Teu filho Salomão é quem edificará a minha casa e os meus átrios, porque o escolhi para filho e eu lhe serei por pai.

[7] Estabelecerei o seu reino para sempre, se perseverar ele em cumprir os meus mandamentos e os meus juízos, como até ao dia de hoje.

[8] Agora, pois, perante todo o Israel, a congregação do SENHOR, e perante o nosso Deus, que me ouve, eu vos digo:

както и евнусите му, юнаците му и всичките силни и храбри мъже.

[2] И цар Давид се изправи на краката си и каза: Чуйте ме, братя мои и народе мой. Аз имах в сърцето си желание да построя успокоителен дом за ковчега на Господния завет и за подножието на нашия Бог; и бях направил приготовления за построяването.

[3] Но Бог ми каза: Ти няма да построиш дом на името Ми, защото си войнствен мъж и си пролял много кръв.

[4] А Господ, Израилевият Бог, избра мен измежду целия ми бащин дом, за да бъда цар над Израил до века; защото избра Юда за вожд, а от Юдовия дом избра моя бащин дом и между синовете на баща ми благоволи да направи мене цар над целия Израил.

[5] А измежду всичките ми синове (защото Господ ми даде много синове) Той избра сина ми Соломон да седи на престола на Господнето царство над Израил;

[6] и ми каза: Синът ти Соломон – той ще построи дома Ми и дворовете Ми; защото него избрах да бъде Мой син и Аз ще бъда негов Отец.

[7] И ако постоянства да изпълнява законите Ми и наредбите Ми, както прави днес, Аз ще утвърдя царството му до века.

[8] И така, сега пред целия Израил – Господнето общество, и при слушането на нашия Бог ви

guardai todos os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, e empenhai-vos por eles, para que possuais esta boa terra e a deixeis como herança a vossos filhos, para sempre.

заръчвам: Пазете и изпитвайте всички заповеди на Господа, вашия Бог, за да продължавате давладеете тази добра земя и да я оставите след себе си за наследство на потомците си завинаги.

9 Tu, meu filho Salomão, conhece o Deus de teu pai e serve-o de coração íntegro e alma voluntária; porque o SENHOR esquadrinha todos os corações e penetra todos os desígnios do pensamento. Se o buscares, ele deixará achar-se por ti; se o deixares, ele te rejeitará para sempre.

9 А ти, сине мой Соломоне, познавай Бога на баща си и Му служи с цялото си сърце и с цялата си душа; защото Господизпитва всички сърца и знае всички помисли на ума; ако Го търсиш, Той ще бъде намерен от тебе; но ако Го изоставиш, ще те отхвърли завинаги.

10 Agora, pois, atende a tudo, porque o SENHOR te escolheu para edificares casa para o santuário; sê forte e faze a obra.

10 Внимавай сега; защото Господ избра тебе да построиш дом за светилище; бъди твърд и действай.

Davi dá a Salomão a planta do templo

11 Deu Davi a Salomão, seu filho, a planta do pórtico com as suas casas, as suas tesourarias, os seus cenáculos e as suas câmaras interiores, como também da casa do propiciatório.

11 Тогава Давид даде на сина си Соломон чертежа на притвора на храма, на обиталищата му, на съкровищниците му, на горните му стаи, на вътрешните му стаи и на мястото на умилостивилището,

12 Também a planta de tudo quanto tinha em mente, com referência aos átrios da Casa do SENHOR, e a todas as câmaras em redor, para os tesouros da Casa de Deus e para os tesouros das coisas consagradas;

12 и чертежа на всичко, което прие чрез Духа за дворовете за Господния дом, за всички околни стаи, за съкровищниците на Божия дом и съкровищниците на посветените неща,

13 e para os turnos dos sacerdotes e dos levitas, e para toda obra do ministério da Casa do SENHOR, e para todos os utensílios para o serviço da Casa do SENHOR,

13 и разписанието за отрядите на свещениците и левитите и за всяка работа по службата в Господния дом, и чертежа на всички вещи за службата в Господния дом.

14 especificando o peso do ouro para todos os utensílios de ouro de cada serviço;

14 Даде му наставления и за златото, по колко на тегло да се употреби за

também o peso da prata para todos os utensílios de prata de cada serviço;

[15] o peso para os candeeiros de ouro e suas lâmpadas de ouro, para cada candeeiro e suas lâmpadas, segundo o uso de cada um;

[16] também o peso do ouro para as mesas da proposição, para cada uma de per si; como também a prata para as mesas de prata;

[17] ouro puro para os garfos, para as bacias e para os copos; para as taças de ouro o devido peso a cada uma, como também para as taças de prata, a cada uma o seu peso;

[18] o peso do ouro refinado para o altar do incenso, como também, segundo a planta, o ouro para o carro dos querubins, que haviam de estender as asas e cobrir a arca da Aliança do SENHOR.

[19] Tudo isto, disse Davi, me foi dado por escrito por mandado do SENHOR, a saber, todas as obras desta planta.

[20] Disse Davi a Salomão, seu filho: Sê forte e corajoso e faze a obra; não temas, nem te desanimes, porque o SENHOR Deus, meu Deus, há de ser contigo; não te

златните вещи, за всички вещи, за всякакъв вид служба; и за среброто, по колко на тегло за всички сребърни вещи, за всички вещи, за всякакъв вид служба;

[15] също наставления за теглото на златните светилници и на златните им светила, с теглото на всеки светилник и на светилата му; и теглото на сребърните светилници, с теглото на светилника и на светилата му според употребата на всеки светилник.

[16] Даде му наставления и за златото, по колко на тегло да се употреби за трапезите на присъствените хлябове, колко за всяка трапеза; и за среброто за сребърните трапези;

[17] и за чистото злато, за вилиците, за легените и за поливалниците, и за златните блюда с теглото на всяко блюдо; също и за сребърните блюда с теглото на всяко блюдо;

[18] и за пречистеното злато, колко на тегло да се употреби за кадилния олтар; и колко злато за начертаната колесница, т. е. херувимите, които разперват криле и покриват ковчега на Господния завет.

[19] Всичко това, каза Давид, Господ ми даде да разбера, като написа с ръката Си всичките подробности на чертежа.

[20] Давид каза още на сина си Соломон: Бъди твърд и насърчен и действай; не бой се, нито се страхувай; защото ГосподБог, моят Бог, е с тебе;

deixará, nem te desamparará, até que acabes todas as obras para o serviço da Casa do SENHOR.

[21] Eis aí os turnos dos sacerdotes e dos levitas para todo serviço da Casa de Deus; também se acham contigo, para toda obra, voluntários com sabedoria de toda espécie para cada serviço; como também os príncipes e todo o povo estarão inteiramente às tuas ordens.

1 Crônicas 29

As ofertas de Davi e dos príncipes

[1] Disse mais o rei Davi a toda a congregação: Salomão, meu filho, o único a quem Deus escolheu, é ainda moço e inexperiente, e esta obra é grande; porque o palácio não é para homens, mas para o SENHOR Deus.

[2] Eu, pois, com todas as minhas forças já preparei para a casa de meu Deus ouro para as obras de ouro, prata para as de prata, bronze para as de bronze, ferro para as de ferro e madeira para as de madeira; pedras de ônix, pedras de engaste, pedras de várias cores, de mosaicos e toda sorte de pedras preciosas, e mármore, e tudo em abundância.

[3] E ainda, porque amo a casa de meu Deus, o ouro e a prata particulares que tenho dou para a casa de meu Deus, afora tudo quanto preparei para o santuário:

няма да те изостави, нито да те напусне, докато свършиш цялата работа за службата на Господния дом.

[21] И ето, определени са отрядите на свещениците и левитите за всяка служба на Божия дом; и с тебе ще бъдат за всякаква работа всичките усърдни хора, изкусни за всяка работа; също и първенците и целият народ ще бъдатизцяло с тебе да изпълняват твоите заповеди.

1 Летописи 29

Последни слова на Давид

[1] Тогава цар Давид каза на цялото събрание: Синът ми Соломон, когото сам Бог избра, е още млад и нежен, а работата е голяма; защото този палат не е за човек, а за Господа Бога.

[2] И така, аз приготвих с всичката си сила за дома на моя Бог златото за златните вещи, среброто за сребърните вещи, медта за медните вещи, желязото за железните вещи и дърветата за дървените вещи, също ониксови камъни, камъни за влагане, камъни лъскави и разноцветни и всякакви скъпоценни камъни, и голямо количество мрамори.

[3] При това понеже утвърдих сърцето си към дома на моя Бог, освен всичко, което съм приготвил за святия дом, частното си съкровище от злато и сребро,

[4] três mil talentos de ouro, do ouro de Ofir, e sete mil talentos de prata purificada, para cobrir as paredes das casas;

[5] ouro para os objetos de ouro e prata para os de prata, e para toda obra de mão dos artífices. Quem, pois, está disposto, hoje, a trazer ofertas liberalmente ao SENHOR?

[6] Então, os chefes das famílias, os príncipes das tribos de Israel, os capitães de mil e os de cem e até os intendentes sobre as empresas do rei voluntariamente contribuíram

[7] e deram para o serviço da Casa de Deus cinco mil talentos de ouro, dez mil daricos, dez mil talentos de prata, dezoito mil talentos de bronze e cem mil talentos de ferro.

[8] Os que possuíam pedras preciosas as trouxeram para o tesouro da Casa do SENHOR, a cargo de Jeiel, o gersonita.

[9] O povo se alegrou com tudo o que se fez voluntariamente; porque de coração íntegro deram eles liberalmente ao SENHOR; também o rei Davi se alegrou com grande júbilo.

Oração de Davi

[10] Pelo que Davi louvou ao SENHOR perante a congregação toda e disse: Bendito és tu, SENHOR, Deus de Israel, nosso pai, de eternidade em eternidade.

[4] а именно, три хиляди таланта злато от офирското злато и седем хиляди таланта пречистено сребро, с което да облекат стените на обиталищата,

[5] златото за златните вещи и среброто за сребърните вещи, и за всякаква работа, която ще се изработи с ръцете на художниците. И така, кой ще направи днес доброволен принос на Господа?

[6] Тогава първенците на бащините домове, първенците на Израилевите племена, на хилядниците, стотниците и надзирателите на царските работи пожертваха усърдно;

[7] и дадоха за работата на Божия дом пет хиляди таланта и десет хиляди драхми злато, десет хиляди таланта сребро, осемнадесет хиляди таланта мед и сто хиляди таланта желязо.

[8] А у които се намериха скъпоценникамъни – и тях дадоха за съкровищницата на Господния дом чрез ръката на гирсонеца Ехиил.

[9] Тогава народът се зарадва, защото жертваха усърдно, понеже с цяло сърце принасяха доброволно на Господа; също и цар Давид се зарадва твърде много.

[10] Затова Давид благослови Господапред цялото събрание и каза: Благословен си, Господи, от века до века, Бог на нашия баща Израил.

[11] Teu, SENHOR, é o poder, a grandeza, a honra, a vitória e a majestade; porque teu é tudo quanto há nos céus e na terra; teu, SENHOR, é o reino, e tu te exaltaste por chefe sobre todos.

[11] Твое, Господи, е величието и силата, и великолепието, и сиянието, и славата; защото всичко е Твое, което е на небето и на земята; Твое е царството, Господи, и Ти си нависоко като глава над всичко.

[12] Riquezas e glória vêm de ti, tu dominas sobre tudo, na tua mão há força e poder; contigo está o engrandecer e a tudo dar força.

[12] Богатствата и славата са от Теб и Ти владееш над всичко; в Твоята ръка е могъществото и силата и в Твоята ръка е да възвеличаваш и да укрепяваш всички.

[13] Agora, pois, ó nosso Deus, graças te damos e louvamos o teu glorioso nome.

[13] И така, сега, Боже наш, ние Ти благодарим и хвалим Твоето славно име.

[14] Porque quem sou eu, e quem é o meu povo para que pudéssemos dar voluntariamente estas coisas? Porque tudo vem de ti, e das tuas mãos to damos.

[14] Но кой съм аз и кой е народът ми, за да можем да принесем доброволно принос като този? Защото всичко е от Теб и от Твоето даваме на Тебе.

[15] Porque somos estranhos diante de ti e peregrinos como todos os nossos pais; como a sombra são os nossos dias sobre a terra, e não temos permanência.

[15] Защото сме чужденци пред Теб и пришълци, както всичките ни бащи; дните ни на земята са като сянка и няма нищо трайно.

[16] SENHOR, nosso Deus, toda esta abundância que preparamos para te edificar uma casa ao teu santo nome vem da tua mão e é toda tua.

[16] Господи, Боже наш, целият този куп материал, който сме приготвили, за да Ти построим дом за Твоето свято име, идва от Твоята ръка и всичко е Твое.

[17] Bem sei, meu Deus, que tu provas os corações e que da sinceridade te agradas; eu também, na sinceridade de meu coração, dei voluntariamente todas estas coisas; acabo de ver com alegria que o teu povo, que se acha aqui, te faz ofertas voluntariamente.

[17] И зная, Боже мой, че Ти изпитваш сърцето и че благоволението Ти е в правдата. С правотата на сърцето си аз принесох доброволно всичко това; и сега с радост видях, че и Твоят народ, който присъства тук, принася на Тебе доброволно.

[18] SENHOR, Deus de nossos pais Abraão, Isaque e Israel, conserva para sempre no coração do teu povo estas disposições e pensamentos, inclina-lhe o coração para contigo;

[19] e a Salomão, meu filho, dá coração íntegro para guardar os teus mandamentos, os teus testemunhos e os teus estatutos, fazendo tudo para edificar este palácio para o qual providenciei.

[20] Então, disse Davi a toda a congregação: Agora, louvai o SENHOR, vosso Deus. Então, toda a congregação louvou ao SENHOR, Deus de seus pais; todos inclinaram a cabeça, adoraram o SENHOR e se prostraram perante o rei.

[21] Ao outro dia, trouxeram sacrifícios ao SENHOR e lhe ofereceram holocaustos de mil bezerros, mil carneiros, mil cordeiros, com as suas libações; sacrifícios em abundância por todo o Israel.

[22] Comeram e beberam, naquele dia, perante o SENHOR, com grande regozijo.

Salomão proclamado rei

Pela segunda vez, fizeram rei a Salomão, filho de Davi, e o ungiram ao SENHOR por príncipe e a Zadoque, por sacerdote.

[23] Salomão assentou-se no trono do SENHOR, rei, em lugar de Davi, seu pai, e prosperou; e todo o Israel lhe obedecia.

[18] Господи, Боже на бащите ни Авраам, Исаак и Израил, опази това завинаги в сърдечните размишления на народа Си и отправи сърцето им към Себе Си;

[19] и дай на сина ми Соломон съвършено сърце, за да пази заповедите Ти, откровенията Ти и наредбите Ти и да върши всичко това, и да построи палата, за който направих приготовление.

[20] Тогава Давид каза на цялото събрание: Благословете сега Господа, вашия Бог. И така, цялото събрание благослови Господа, Бога на бащите си, и като се наведоха, се поклониха на Господа и на царя.

[21] А на следващия ден пожертваха жертви на Господа, като принесоха във всеизгаряния на Господа хиляда телета, хиляда овни и хиляда агнета, с възлиянията им, също и голямо количество жертви за целия Израил;

[22] и на същия ден ядоха и пиха пред Господа с голяма радост. И втори път прогласиха Давидовия син Соломон за цар и го помазаха на Господа за управител, а Садок за свещеник.

[23] Тогава Соломон седна на Господнияпрестол като цар вместо баща си Давид и благоуспяваше; и целият Израил му се покори.

[24] Todos os príncipes, os grandes e até todos os filhos do rei Davi prestaram homenagens ao rei Salomão.
[25] O SENHOR engrandeceu sobremaneira a Salomão perante todo o Israel; deu-lhe majestade real, qual antes dele não teve nenhum rei em Israel.

A morte de Davi

[26] Ora, Davi, filho de Jessé, reinou sobre todo o Israel.

[27] O tempo que reinou sobre Israel foi de quarenta anos: em Hebrom, sete; em Jerusalém, trinta e três.

[28] Morreu em ditosa velhice, cheio de dias, riquezas e glória; e Salomão, seu filho, reinou em seu lugar.
[29] Os atos, pois, do rei Davi, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos nas crônicas, registrados por Samuel, o vidente, nas crônicas do profeta Natã e nas crônicas de Gade, o vidente,
[30] juntamente com o que se passou no seu reinado e a respeito do seu poder e todos os acontecimentos que se deram com ele, com Israel e com todos os reinos daquelas terras.

[24] Също и всички първенци, и силните мъже, още и всички синове на цар Давид се покориха на цар Соломон.
[25] И Господ възвеличи Соломон твърде много пред целия Израил и му даде такова царско величие, каквото никой цар не беше имал преди него в Израил.

[26] Така Давид, Есеевият син, царува̀ над целия Израил.
[27] Времето, през което царува̀ над Израил, беше четиридесет години: седем години царува̀ в Хеврон и тридесет и три в Йерусалим.
[28] И умря в честита старост, сит от дни, богатство и слава; и вместо него се възцари синът му Соломон.
[29] А делата на цар Давид, първите и последните, са записани в Книгата на ясновидеца Самуил, в Книгата на пророка Натан и в Книгата на ясновидеца Гад
[30] с всички събития на царуването му и с могъществото му, и с времената, които преминаха над него, над Израил и над всичките царства на околните страни.

O segundo livro das Crônicas

2 Crônicas 1

Salomão oferece sacrifícios em Gibeão
1 Reis 3.3-4

[1] Salomão, filho de Davi, fortaleceu-se no seu reino, e o SENHOR, seu Deus, era com ele e o engrandeceu sobremaneira.

[2] Falou Salomão a todo o Israel, aos capitães de mil e aos de cem, aos juízes e a todos os príncipes em todo o Israel, cabeças de famílias;

[3] e foi com toda a congregação ao alto que estava em Gibeão, porque ali estava a tenda da congregação de Deus, que Moisés, servo do SENHOR, tinha feito no deserto.

[4] Mas Davi fizera subir a arca de Deus de Quiriate-Jearim ao lugar que lhe havia preparado, porque lhe armara uma tenda em Jerusalém.

[5] Também o altar de bronze que fizera Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, estava ali diante do tabernáculo do SENHOR; e Salomão e a congregação consultaram o SENHOR.

Salomão pede a Deus sabedoria
1 Reis 3.5-15

[6] Salomão ofereceu ali sacrifícios perante o SENHOR, sobre o altar de bronze que estava na tenda da congregação; e ofereceu sobre ele mil holocaustos.

2 Летописи

2 Летописи 1

ЦАРУВАНЕ НА СОЛОМОН

Мъдростта и богатството на Соломон

[1] Соломон, Давидовият син, се укрепи в царството си; и Господ, неговият Бог, беше с него и твърде много го възвеличи.

[2] Тогава Соломон говорѝ на целия Израил, на хилядниците и стотниците, на съдиите и на всички първенци от целия Израил, началниците на бащините домове;

[3] и така, Соломон и цялото общество с него отидоха на високото място, което е в Гавaон; защото там беше Божият шатър за срещане, който Господният слуга Моисей беше направил в пустинята.

[4] А Давид беше пренесъл Божия ковчег от Кириат-иарим на мястото, което му беше приготвил; защото Давид беше поставил за него шатър в Йерусалим.

[5] При това медният жертвеник, който Везелеил, син на Урия, Оровия син, беше направил, беше там, пред Господнятаскиния; и Соломон и обществото се обърнаха ревностно към него.

[6] Соломон отиде там, при медния жертвеник пред Господа, който жертвеник беше пред шатъра за срещане, и принесе на него хиляда всеизгаряния.

[7] Naquela mesma noite, apareceu Deus a Salomão e lhe disse: Pede-me o que queres que eu te dê.

[7] В същата нощ Бог се яви на Соломон и му каза: Искай какво да ти дам.

[8] Respondeu-lhe Salomão: De grande benevolência usaste para com Davi, meu pai, e a mim me fizeste reinar em seu lugar.

[8] А Соломон отговори на Бога: Ти си показал голяма милост към баща ми Давид, като си ме поставил цар вместо него.

[9] Agora, pois, ó SENHOR Deus, cumpra-se a tua promessa feita a Davi, meu pai; porque tu me constituíste rei sobre um povo numeroso como o pó da terra.

[9] Сега, Господи Боже, нека се утвърди обещанието, което Ти даде на баща ми Давид; защото Ти ме направи цар над народ, многочислен като праха на земята.

[10] Dá-me, pois, agora, sabedoria e conhecimento, para que eu saiba conduzir-me à testa deste povo; pois quem poderia julgar a este grande povo?

[10] И така, дай ми мъдрост и разум, за да постъпвам правилно пред този народ; защото кой може да съди този Твой голям народ?

[11] Disse Deus a Salomão: Porquanto foi este o desejo do teu coração, e não pediste riquezas, bens ou honras, nem a morte dos que te aborrecem, nem tampouco pediste longevidade, mas sabedoria e conhecimento, para poderes julgar a meu povo, sobre o qual te constituí rei,

[11] Бог каза на Соломон: Понеже си имал това в сърцето си и не поиска богатство, имоти и слава, нито живота на онези, които те мразят, нито поиска дълъг живот, а поиска за себе си мъдрост и разум, за да съдиш народа Ми, над който те направих цар,

[12] sabedoria e conhecimento são dados a ti, e te darei riquezas, bens e honras, quais não teve nenhum rei antes de ti, e depois de ti não haverá teu igual.

[12] дават ти се мъдрост и разум; при това ще ти дам богатство, имоти и слава, каквито не са имали царете, които са били преди тебе, нито ще имат някои след тебе.

[13] Voltou Salomão para Jerusalém, da sua ida ao alto que está em Gibeão, de diante da tenda da congregação; e reinou sobre Israel.

[13] Тогава Соломон се върна в Йерусалим от високото място, което е в Гаваон, от пред шатъра за срещане; и царуваше над Израил.

As riquezas de Salomão

1 Reis 10.26-29

[14] Salomão ajuntou carros e cavaleiros; tinha mil e quatrocentos carros e doze mil

[14] Соломон събра колесници и конници и имаше хиляда и четиристотин

cavaleiros, que colocou nas cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.

15 Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata e ouro como pedras, e cedros em abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

16 Os cavalos de Salomão vinham do Egito e da Cilícia; e comerciantes do rei os recebiam da Cilícia por certo preço.

17 Importava-se do Egito um carro por seiscentos siclos de prata e um cavalo, por cento e cinqüenta; nas mesmas condições, as caravanas os traziam e os exportavam para todos os reis dos heteus e para os reis da Síria.

2 Crônicas 2

Salomão faz aliança com Hirão

1 Reis 5.1-12

1 Resolveu Salomão edificar a casa ao nome do SENHOR, como também casa para o seu reino.

2 Designou Salomão setenta mil homens para levarem as cargas, oitenta mil, para talharem pedras nas montanhas e três mil e seiscentos, para dirigirem a obra.

3 Salomão mandou dizer a Hirão, rei de Tiro: Como procedeste para com Davi, meu pai, e lhe mandaste cedros, para edificar a casa em que morasse, assim também procede comigo.

4 Eis que estou para edificar a casa ao nome do SENHOR, meu Deus, e lha consagrar, para queimar perante ele incenso aromático, e lhe apresentar o pão contínuo da proposição e os holocaustos da manhã e

колесници и дванадесет хиляди конници, които настани по градовете за колесниците и при царя в Йерусалим.

15 И царят направи среброто и златото да бъдат изобилни в Йерусалим като камъни, а кедрите направи по множество като полските черници.

16 За Соломон докарваха коне от Египет; кервани от царски търговци ги купуваха по стада с определена цена.

17 А извеждаха и докарваха от Египет всяка колесница за шестстотин сребърни сикъла и всеки кон – за сто и петдесет; също така за всички хетейски царе и за сирийските царе конете им се доставяха чрез тези търговци.

2 Летописи 2

Подготовка за построяването на храма

1 Тогава Соломон, като реши да построи дом за Господнето име и царска къща,

2 той изброи седемдесет хиляди мъже за носачи на товари и осемдесет хиляди за каменоделци в планините, и три хиляди и шестстотин за надзиратели над тях.

3 Тогава Соломон прати до тирския цар Хирам да кажат: Както си направил на баща ми Давид и си му пратил кедри, за да си построи къща, в която да живее, направи така и на мен.

4 Ето, аз строя дом за името на Господа, моя Бог, да го посветя на Него, за да се принасят пред Него благоуханен тамян и постоянните присъствени хлябове, и утринните и вечерните всеизгаряния, в

da tarde, nos sábados, nas Festas da Lua Nova e nas festividades do SENHOR, nosso Deus; o que é obrigação perpétua para Israel.

5 A casa que edificarei há de ser grande, porque o nosso Deus é maior do que todos os deuses.

6 No entanto, quem seria capaz de lhe edificar a casa, visto que os céus e até os céus dos céus o não podem conter? E quem sou eu para lhe edificar a casa, senão para queimar incenso perante ele?

7 Manda-me, pois, agora, um homem que saiba trabalhar em ouro, em prata, em bronze, em ferro, em obras de púrpura, de carmesim e de pano azul; que saiba fazer obras de entalhe juntamente com os peritos que estão comigo em Judá e em Jerusalém, os quais Davi, meu pai, empregou.

8 Manda-me também madeira de cedros, ciprestes e sândalo do Líbano; porque bem sei que os teus servos sabem cortar madeira no Líbano. Eis que os meus servos estarão com os teus,

9 para me prepararem muita madeira; porque a casa que edificarei há de ser grande e maravilhosa.

10 Aos teus servos, cortadores da madeira, darei vinte mil coros de trigo batido, vinte mil coros de cevada, vinte mil batos de vinho e vinte mil batos de azeite.

11 Hirão, rei de Tiro, respondeu por uma carta que enviou a Salomão, dizendo:

съботите, на новолунията и в празниците на Господа, нашия Бог; това е вечна наредба в Израил.

5 А домът, който строя, е голям, защото нашият Бог е велик повече от всички богове.

6 Но кой може да Му построи дом, когато небето и небето на небесата не са достатъчни да Го поберат? И така, кой съм аз, за да Му построя дом, освен само за да кадя пред Него?

7 Затова прати ми сега човек, изкусен да работи злато и сребро, мед и желязо, мораво, червено и синьо, и който знае да прави ваяни работи, и нека работи с изкусните хора, които са с мене в Юдея и Йерусалим, които баща ми Давид е промислил.

8 Изпрати ми и кедрови дървета, елхови дървета и алмугови дървета от Ливан; защото зная, че твоите слуги умеят да секат дървета в Ливан; и ето, моите слуги ще бъдат с твоите слуги,

9 за да ми приготвят изобилно дървета; защото домът, който строя, ще бъде голям и чудесен.

10 Ще дам на твоите слуги, дървосекачите, двадесет хиляди кора чукано жито, двадесет хиляди кора ечемик, двадесет хиляди бати вино и двадесет хиляди бати дървено масло.

11 Тогава тирският цар Хирам отговори с писмо, което прати на Соломон:

Porquanto o SENHOR ama ao seu povo, te constituiu rei sobre ele.

[12] Disse mais Hirão: Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, que fez os céus e a terra; que deu ao rei Davi um filho sábio, dotado de discrição e entendimento, que edifique casa ao SENHOR e para o seu próprio reino.

[13] Agora, pois, envio um homem sábio de grande entendimento, a saber, Hirão-Abi,

[14] filho de uma mulher das filhas de Dã e cujo pai foi homem de Tiro; ele sabe lavrar em ouro, em prata, em bronze, em ferro, em pedras e em madeira, em obras de púrpura, de pano azul, e de linho fino e em obras de carmesim; e é hábil para toda obra de entalhe e para elaborar qualquer plano que se lhe proponha, juntamente com os teus peritos e os peritos de Davi, meu senhor, teu pai.

[15] Agora, pois, mande o meu senhor para os seus servos o trigo, a cevada, o azeite e o vinho de que falou.

[16] E nós cortaremos tanta madeira no Líbano quanta houveres mister e ta faremos chegar em jangadas, pelo mar, a Jope, e tu a farás subir a Jerusalém.

Os preparativos para edificar o templo

1 Reis 5.13-18

[17] Salomão levantou o censo de todos os homens estrangeiros que havia na terra de Israel, segundo o censo que fizera Davi, seu pai; e acharam-se cento e cinqüenta e três mil e seiscentos.

Понеже Господ обича народа Си, затова те е поставил цар над тях.

[12] Хирам каза още: Благословен да бъде Господ, Израилевият Бог, създател на небето и земята, Който даде на цар Давид мъдър син, надарен с остроумие и разум, който да построи дом на Господаи царска къща.

[13] И така, сега ти пращам човек, изкусен и разумен, майстора си Хирам,

[14] син на една жена от Дановите дъщери и на баща тирянин, изкусен и да изработва злато и сребро, мед и желязо, камъни и дърва, и мораво, синьо, висон и червено, също да прави всякакви ваяни работи и да изработва всякакъв проект, който му бъде внушен, за да работи тойзаедно с твоите изкусни хора и с изкусните хора, промислени от господаря ми, баща ти Давид.

[15] И така, сега нека господарят ми изпрати на слугите си житото и ечемика, дървеното масло и виното, които е обещал;

[16] а ние ще насечем дърветата от Ливан, колкото са ти необходими, и ще ти ги докараме на салове по море от Йопия, а ти ще ги превозиш в Йерусалим.

[17] Соломон преброи всички чужденци, които бяха в Израилевата земя след преброяването на баща му Давид; и се намериха сто петдесет и три хиляди и шестстотин души.

[18] Designou deles setenta mil para levarem as cargas, oitenta mil para talharem pedras nas montanhas, como também três mil e seiscentos para dirigirem o trabalho do povo.

2 Crônicas 3

Salomão edifica o templo

1 Reis 6.1-10

[1] Começou Salomão a edificar a Casa do SENHOR em Jerusalém, no monte Moriá, onde o SENHOR aparecera a Davi, seu pai, lugar que Davi tinha designado na eira de Ornã, o jebuseu.

[2] Começou a edificar no segundo mês, no dia segundo, no ano quarto do seu reinado.

[3] Foram estas as medidas dos alicerces que Salomão lançou para edificar a Casa de Deus: o comprimento em côvados, segundo o primitivo padrão, sessenta côvados, e a largura, vinte.

[4] O pórtico diante da casa media vinte côvados no sentido da largura do Lugar Santo, e a altura, cento e vinte, o que, dentro, cobriu de ouro puro.

[5] Também fez forrar de madeira de cipreste a sala grande, e a cobriu de ouro puro, e gravou nela palmas e cadeias.

[6] Também adornou a sala de pedras preciosas; e o ouro era de Parvaim.

[7] Cobriu também de ouro a sala, as traves, os umbrais, as paredes e as portas; e lavrou querubins nas paredes.

[18] И от тях назначи седемдесет хиляди за носачи на товари и осемдесет хиляди за каменоделци в планините, и три хиляди и шестстотин за надзиратели над работата на народа.

2 Летописи 3

Построяване на храма

[1] Тогава Соломон започна да строи Господния дом в Йерусалим на хълма Мория, където Господ се яви на баща му Давид, на мястото, което Давид беше приготвил на хармана на евусеца Орна.

[2] Той започна да строи на втория ден от втория месец на четвъртата година от възцаряването си.

[3] А основата, която Соломон положи, за да построи Божия дом, имаше тези мерки: дължината в лакти според старата мярка беше шестдесет лакътя и широчината – двадесет лакътя.

[4] А притворът, който беше пред лицето на дома, имаше дължина според широчината на дома двадесет лакътя, а височина сто и двадесет; и го обкова отвътре с чисто злато.

[5] И облече великия дом с елхови дървета, които обкова с чисто злато, и извая по него палми и верижки.

[6] Украси дома със скъпоценни камъни за красота; а златото беше от Фаруим.

[7] Обкова още със злато дома, гредите, вратите, стълбовете и стените му; и извая херувими по стените.

[8] Fez mais o Santo dos Santos, cujo comprimento, segundo a largura da sala grande, era de vinte côvados, e também a largura, de vinte; cobriu-a de ouro puro do peso de seiscentos talentos.

[9] O peso dos pregos era de cinqüenta siclos de ouro. Cobriu de ouro os cenáculos.

Os dois querubins
1 Reis 6.23-28

[10] No Santo dos Santos, fez dois querubins de madeira e os cobriu de ouro.

[11] As asas estendidas, juntas, dos querubins mediam o comprimento de vinte côvados; a asa de um deles, de cinco côvados, tocava na parede da casa; e a outra asa, de cinco côvados, tocava na asa do outro querubim.

[12] Também a asa do outro querubim era de cinco côvados e tocava na outra parede; era também a outra asa igualmente de cinco côvados e estava unida à asa do outro querubim. As asas destes querubins se estendiam por vinte côvados;

[13] eles estavam postos em pé, e o seu rosto, virado para o Santo Lugar.

[14] Também fez o véu de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino; e fez bordar nele querubins.

As duas colunas
1 Reis 7.15-22

[15] Fez também diante da sala duas colunas de trinta e cinco côvados de altura; e o capitel, sobre cada uma, de cinco côvados.

[8] И направи пресвятото място на дома с дължина според широчината на дома двадесет лакътя и с широчина двадесет лакътя; и го обкова с шестстотин таланта чисто злато.

[9] А теглото на гвоздеите беше петдесет сикъла злато. Обкова и горните стаи със злато.

[10] В пресвятото място на дома направи два херувима, ваяна изработка, и ги обкова със злато.

[11] А крилете на херувимите имаха заедно дължина двадесет лакътя; едното крило на единия херувим имаше пет лакътя и допираше стената на дома; и другото крило имаше пет лакътя и допираше крилото на другия херувим.

[12] Така и едното крило на другия херувим имаше пет лакътя и допираше стената на дома; и другото крило имаше пет лакътя и допираше крилото на другия херувим.

[13] Крилете на тези херувими се простираха на двадесет лакътя; и те стояха на краката си и лицата им гледаха навътре.

[14] И направи завесата от синьо, мораво, червено и висон и изработи по нея херувими.

[15] Направи пред дома и два стълба, тридесет и пет лакътя високи, с капител

на върха на всеки от тях, пет лакътя висок.

[16] Também fez cadeias, como no Santo dos Santos, e as pôs sobre as cabeças das colunas; fez também cem romãs, as quais pôs nas cadeias.

[16] Направи и верижки, както в светилището, и ги сложи на върховете на стълбовете; и направи сто нара, които окачи на верижките.

[17] Levantou as colunas diante do templo, uma à direita, e outra à esquerda; a da direita, chamou-lhe Jaquim, a da esquerda, Boaz.

[17] И изправи стълбовете пред храма – единия отдясно, а другия отляво; и нарече онзи, който беше отдясно, Яхин, а онзи, който беше отляво, Воаз.

2 Crônicas 4

O mar de fundição

1 Reis 7.23-26

2 Летописи 4

Принадлежности на храма

[1] Também fez um altar de bronze de vinte côvados de comprimento, vinte de largura e dez de altura.

[1] При това направи меден жертвеник с дължина двадесет лакътя, а височина десет лакътя.

[2] Fez também o mar de fundição, redondo, de dez côvados de uma borda até a outra borda, e de cinco de altura; e um fio de trinta côvados era a medida de sua circunferência.

[2] Направи още лятото море с устие, десет лакътя широко, кръгло наоколо, а с височина пет лакътя; и връв от тридесет лакътя го измерваше околовръст.

[3] Por baixo da sua borda, em redor, havia figuras de colocíntidas, dez em cada côvado; estavam em duas fileiras, fundidas quando se fundiu o mar.

[3] Под устието му имаше образи на волове, които го обикаляха наоколо, по десет на един лакът; те обикаляха морето наоколо; воловете бяха на два реда, излети в едно цяло с него.

[4] Assentava-se o mar sobre doze bois; três olhavam para o norte, três, para o ocidente, três, para o sul, e três, para o oriente; o mar apoiava-se sobre eles, cujas partes posteriores convergiam para dentro.

[4] То стоеше на дванадесет вола; три гледаха към север, три – към запад, три – към юг, и три – към изток, а морето стоеше върху тях; и задните части на всички бяха навътре.

[5] A grossura dele era de quatro dedos, a sua borda, como borda de copo, como flor de lírios; comportava três mil batos.

[5] Дебелината му беше една длан; а устието му беше направено като устие на чаша във вид на кремов цвят; и побираше, когато беше пълно, три хиляди бати вода.

Outros utensílios para o templo

6 Também fez dez pias e pôs cinco à direita e cinco, à esquerda, para lavarem nelas o que pertencia ao holocausto; o mar, porém, era para que os sacerdotes se lavassem nele.

6 Направи още десет умивалници, от които сложи пет отдясно и пет отляво на дома, за да мият в тях; там миеха това, което беше за всеизгаряне; морето обаче беше, за да се мият в него свещениците.

7 Fez também dez candeeiros de ouro, segundo fora ordenado, e os pôs no templo, cinco à direita e cinco à esquerda.

7 Направи и десетте златни светилника според наставлението за тях и ги сложи в храма – пет отдясно и пет отляво.

8 Também fez dez mesas e as pôs no templo, cinco à direita e cinco à esquerda; também fez cem bacias de ouro.

8 И направи десет трапези, които сложи в храма – пет отдясно и пет отляво. Направи и сто златни легена.

9 Fez mais o pátio dos sacerdotes e o pátio grande, como também as portas deles, as quais cobriu de bronze.

9 При това направи двора за свещениците и големия двор, и порти за двора, и покри вратите им с мед.

10 E o mar pôs ao lado direito, para o lado sudeste.

10 И постави морето от дясната страна на дома, към югоизток.

11 Depois, fez Hirão as panelas, e as pás, e as bacias. Assim, terminou ele de fazer a obra para o rei Salomão, para a Casa de Deus:

11 Хирам направи и котлите, лопатите и легените. Така Хирам свърши изработването на работите, които направи на цар Соломон за Божия дом:

12 as duas colunas, os dois globos e os dois capitéis que estavam no alto das duas colunas; as duas redes, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas;

12 двата стълба; изпъкналите части; двата капитела, които бяха на върха на стълбовете; двете мрежи за покриване на двете изпъкнали части на капителите, които бяха на върховете на стълбовете;

13 as quatrocentas romãs para as duas redes, isto é, duas fileiras de romãs para cada rede, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas.

13 четиристотин нарове за двете мрежи – два реда нарове за всяка мрежа, за да покриват двете изпъкнали части на капителите, които бяха върху стълбовете.

14 Fez também os suportes e as pias sobre eles,

14 Също направи подножията; направи и умивалниците върху подножията;

[15] o mar com os doze bois por baixo.

[16] Também as panelas, as pás, os garfos e todos os utensílios fez Hirão-Abi para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR, de bronze purificado.

[17] Na planície do Jordão, o rei os fez fundir em terra barrenta, entre Sucote e Zereda.

[18] Fez Salomão todos estes objetos em grande abundância, não se verificando o peso do seu bronze.

[19] Também fez Salomão todos os utensílios do Santo Lugar de Deus: o altar de ouro e as mesas, sobre as quais estavam os pães da proposição;

[20] e os candeeiros com as suas lâmpadas de ouro puro, para as acenderem, segundo o costume, perante o Santo dos Santos.

[21] As flores, as lâmpadas e as tenazes eram do mais fino ouro,

[22] como também as espevitadeiras, as bacias, as taças e os incensários, de ouro finíssimo; quanto à entrada da casa, as suas portas de dentro do Santo dos Santos e as portas do Santo Lugar do templo eram de ouro.

2 Crônicas 5

As dádivas de Davi colocadas no templo

1 Reis 7.51

[1] Assim, se acabou toda a obra que fez o rei Salomão para a Casa do SENHOR; então, trouxe Salomão as coisas que Davi, seu pai, havia dedicado; a prata, o ouro e os utensílios, ele os pôs entre os tesouros da Casa de Deus.

[15] и едното море с дванадесетте вола под него.

[16] Също и котлите, лопатите, вилиците и всичките им прибори майсторът Хирам направи на цар Соломон за Господниядом от лъскава мед.

[17] На Йорданското поле царят ги изля в глинената земя между Сокхот и Середата.

[18] Така Соломон направи всички тези вещи – толкова много, че теглото на медта не можеше да се пресметне.

[19] Също Соломон направи всички вещи, които бяха за Божия дом: и златния олтар; и трапезите, на които се полагахаприсъствените хлябове;

[20] и светилниците със светилата им, от чисто злато, за да горят пред светилището според разпоредбите;

[21] и цветята, светилата и клещите, от злато, и то чисто злато;

[22] и щипците, легените, тамянниците и кадилниците от чисто злато. А колкото до входа на дома, вътрешните му врати за пресвятото място и вратите на дома, т. е. на храма, бяха от злато.

2 Летописи 5

[1] Така бе завършена цялата работа, която Соломон направи за Господниядом. И Соломон внесе нещата, посветени от баща му Давид – среброто, златото и всичките вещи, и ги

положи в съкровищниците на Божия дом.

Salomão traz para o templo a arca
1 Reis 8.1-11

[2] Congregou Salomão os anciãos de Israel e todos os cabeças das tribos, os príncipes das famílias dos israelitas, em Jerusalém, para fazerem subir a arca da Aliança do SENHOR, da Cidade de Davi, que é Sião, para o templo.

[3] Todos os homens de Israel se congregaram junto ao rei, na ocasião da festa, que foi no sétimo mês.

[4] Vieram todos os anciãos de Israel, e os levitas tomaram a arca

[5] e a levaram para cima, com a tenda da congregação, e também os utensílios sagrados que nela havia; os levitas-sacerdotes é que os fizeram subir.

[6] O rei Salomão e toda a congregação de Israel, que se reunira a ele, estavam diante da arca, sacrificando ovelhas e bois, que, de tão numerosos, não se podiam contar.

[7] Puseram os sacerdotes a arca da Aliança do SENHOR no seu lugar, no santuário mais interior do templo, no Santo dos Santos, debaixo das asas dos querubins.

[8] (Pois os querubins estendiam as asas sobre o lugar da arca e, do alto, cobriam a arca e os seus varais.

Пренасяне на Ковчега на Завета в храма

[2] Тогава Соломон събра в Йерусалим Израилевите старейшини и всички началници на племената, началниците на бащините домове на израилтяните, за да пренесат ковчега на Господния завет от Давидовия град, който е Сион.

[3] И така всички Израилеви мъже се събраха пред царя на празника в седмия месец.

[4] А когато дойдоха всички Израилеви старейшини, левитите вдигнаха ковчега.

[5] Те пренесоха ковчега и шатъра за срещане с всички свети принадлежности, които бяха в шатъра; свещениците и левитите ги пренесоха.

[6] А цар Соломон и цялото Израилево общество, които се бяха събрали пред него, бяха пред ковчега и жертваха овце и говеда, които по множеството си не можеха да се пресметнат или да се изброят.

[7] Така свещениците внесоха ковчега на Господния завет на мястото му, в светилището на дома, в пресвятото място, под крилете на херувимите.

[8] Защото херувимите бяха с крилете си разперени над мястото на ковчега и херувимите покриваха отгоре ковчега и върлините му.

[9] Os varais sobressaíam tanto, que suas pontas eram vistas do Santo Lugar, defronte do Santo dos Santos, porém de fora não se viam.

[10] Aí estão os varais até ao dia de hoje.) Nada havia na arca senão as duas tábuas que Moisés ali pusera junto a Horebe, quando o SENHOR fez aliança com os filhos de Israel, ao saírem do Egito.

[11] Quando saíram os sacerdotes do santuário (porque todos os sacerdotes, que estavam presentes, se santificaram, sem respeitarem os seus turnos);

[12] e quando todos os levitas que eram cantores, isto é, Asafe, Hemã, Jedutum e os filhos e irmãos deles, vestidos de linho fino, estavam de pé, para o oriente do altar, com címbalos, alaúdes e harpas, e com eles até cento e vinte sacerdotes, que tocavam as trombetas;

[13] e quando em uníssono, a um tempo, tocaram as trombetas e cantaram para se fazerem ouvir, para louvarem o SENHOR e render-lhe graças; e quando levantaram eles a voz com trombetas, címbalos e outros instrumentos músicos para louvarem o SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre, então, sucedeu que a casa, a saber, a Casa do SENHOR, se encheu de uma nuvem;

[14] de maneira que os sacerdotes não podiam estar ali para ministrar, por causa

[9] А върлините бяха издадени, така че се виждаха краищата им, издадени от ковчега пред светилището, но отвън не се виждаха; и са там до днес.

[10] В ковчега нямаше друго освен двете плочи, които Моисей положи там, на Хорив, където Господ сключи завет с израилтяните, когато бяха излезли от Египет.

[11] А щом свещениците излязоха от светилището (защото всички свещеници, които се намираха там, бяха се осветили, без да чакат реда на отрядите си;

[12] а и всички певци левити – Асаф, Еман, Едутун и синовете им и братята им, облечени във висон и държащи кимвали, псалтири и арфи, стояха на изток от жертвеника и с тях – сто и двадесет свещеници, които свиреха с тръби)

[13] и като възгласиха тръбачите и певците заедно, пеещи и славословещи Господа с един глас, и като издигнаха глас с тръби и кимвали, и музикални инструменти и хвалеха Господа, защото е благ, защото милостта Му е довека, тогава домът, Господният дом, се изпълни с облак,

[14] така че поради облака свещениците не можаха да застанат, за да служат,

da nuvem, porque a glória do SENHOR encheu a Casa de Deus.

2 Crônicas 6

Salomão fala ao povo

1 Reis 8.12-21

1 Então, disse Salomão: O SENHOR declarou que habitaria em nuvem espessa!
2 Edifiquei uma casa para tua morada, lugar para a tua eterna habitação.

3 Voltou, então, o rei o rosto, e abençoou a toda a congregação de Israel, enquanto ela se mantinha em pé,

4 e disse: Bendito seja o SENHOR, o Deus de Israel, que falou pessoalmente a Davi, meu pai, e pelo seu poder o cumpriu, dizendo:

5 Desde o dia em que eu tirei o meu povo da terra do Egito, não escolhi cidade alguma de todas as tribos de Israel, para edificar uma casa a fim de ali estabelecer o meu nome; nem escolhi homem algum para chefe do meu povo de Israel.

6 Mas escolhi Jerusalém para que ali seja estabelecido o meu nome e escolhi a Davi para chefe do meu povo de Israel.
7 Também Davi, meu pai, propusera em seu coração o edificar uma casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.
8 Porém o SENHOR disse a Davi, meu pai: Já que desejaste edificar uma casa ao meu nome, bem fizeste em o resolver em teu coração.

защото Господнята слава изпълни Божия дом.

2 Летописи 6

Молитвата на Соломон

1 Тогава Соломон говорѝ: Господ е казал, че ще обитава в мрак;
2 но аз Ти построих дом за обитаване, място, в което да пребиваваш вечно.
3 После царят обърна лицето си и благослови цялото Израилево общество, докато цялото Израилево общество стоеше на крака, като каза:
4 Благословен да бъде Господ, Израилевият Бог, Който извърши с ръцете Си онова, което говорѝ с устата Си на баща ми Давид:
5 От деня, когато изведох народа Си от Египетската земя, не избрах измежду всички Израилеви племена нито един град, където да се построи дом, за да се настани името Ми там, нито избрах мъж, за да бъде вожд на народа Ми Израил;
6 а избрах Йерусалим, за да се настани там името Ми, и избрах Давид, за да бъде над народа Ми Израил;
7 и в сърцето на баща ми Давид дойде да построи дом за името на Господа, Израилевия Бог.
8 Но Господ каза на баща ми Давид: Понеже дойде в сърцето ти да построиш дом за името Ми, добре си сторил, че е дошло това в сърцето ти.

[9] Todavia, tu não edificarás a casa; porém teu filho, que descenderá de ti, ele a edificará ao meu nome.

[10] Assim, cumpriu o SENHOR a sua palavra que tinha dito, pois me levantei em lugar de Davi, meu pai, e me assentei no trono de Israel, como prometera o SENHOR; e edifiquei a casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

[11] Nela pus a arca em que estão as tábuas da aliança que o SENHOR fez com os filhos de Israel.

Salomão ora a Deus

1 Reis 8.22-53

[12] Pôs-se Salomão diante do altar do SENHOR, na presença de toda a congregação de Israel, e estendeu as mãos.

[13] Porque Salomão tinha feito uma tribuna de bronze, de cinco côvados de comprimento, cinco de largura e três de altura, e a pusera no meio do pátio; pôs-se em pé sobre ela, ajoelhou-se em presença de toda a congregação de Israel, estendeu as mãos para o céu

[14] e disse: Ó SENHOR, Deus de Israel, não há Deus como tu, nos céus e na terra, como tu que guardas a aliança e a misericórdia a teus servos que de todo o coração andam diante de ti;

[15] que cumpriste para com teu servo Davi, meu pai, o que lhe prometeste; pessoalmente, o disseste e, pelo teu poder, o cumpriste, como hoje se vê.

[9] Ти обаче няма да построиш дома; но синът ти, който ще излезе от чреслата ти, той ще построи дом за името Ми.

[10] И така, Господ изпълни словото, което говорѝ; и като се издигнах аз вместо баща си Давид и седнах на Израилевия престол, според както говорѝ Господ, построих дома за името на Господа, Израилевия Бог.

[11] И там сложих ковчега, в който е заветът, който Господ сключи с израилтяните.

[12] Тогава Соломон застана пред Господния жертвеник, пред цялото Израилево общество и простря ръцете си.

[13] (Защото Соломон беше направил медна платформа, която беше пет лакътя дълга, пет лакътя широка и пет лакътя висока, която беше положил сред двора, и като застана на нея, падна на колените си пред цялото Израилево общество.) И така, той простря ръцете си към небето и каза:

[14] Господи, Боже Израилев, няма на небето и на земята Бог, подобен на Тебе, Който пазиш завета и милостта към слугите Си, които ходят пред Тебе с цялото си сърце;

[15] Който си изпълнил към слугата Си Давид, баща ми, това, което си му обещал; да! – това, което си говорил с устата Си, него си и свършил с ръката Си, както се вижда днес.

[16] Agora, pois, ó SENHOR, Deus de Israel, faze a teu servo Davi, meu pai, o que lhe declaraste, dizendo: Não te faltará sucessor diante de mim, que se assente no trono de Israel, contanto que teus filhos guardem o seu caminho, para andarem na lei diante de mim, como tu andaste.

[17] Agora, também, ó SENHOR, Deus de Israel, cumpra-se a tua palavra que disseste a teu servo Davi.

[18] Mas, de fato, habitaria Deus com os homens na terra? Eis que os céus e até o céu dos céus não te podem conter, quanto menos esta casa que eu edifiquei.

[19] Atenta, pois, para a oração de teu servo e para a sua súplica, ó SENHOR, meu Deus, para ouvires o clamor e a oração que faz o teu servo diante de ti.

[20] Para que os teus olhos estejam abertos dia e noite sobre esta casa, sobre este lugar, do qual disseste que o teu nome estaria ali; para ouvires a oração que o teu servo fizer neste lugar.

[21] Ouve, pois, a súplica do teu servo e do teu povo de Israel, quando orarem neste lugar; ouve do lugar da tua habitação, dos céus; ouve e perdoa.

[22] Quando alguém pecar contra o seu próximo, e lhe for exigido que jure, e ele vier a jurar diante do teu altar nesta casa,

[16] Сега, Господи, Боже Израилев, изпълни към слугата Си Давид, баща ми, онова, което си му обещал, като си казал: Няма да ти липсва мъж, който да седи пред Мене на Израилевия престол, ако само синовете ти внимават в пътя си, за да ходят в закона Ми, както ти си ходил пред Мен.

[17] И така, сега, Господи, Боже Израилев, нека се потвърди словото, което си говорил на слугата Си Давид.

[18] Но Бог наистина ли ще обитава с човека на земята? Ето, небето и небето на небесата не са достатъчни да Те поберат; а колко по-малко този дом, който построих!

[19] Но пак погледни благосклонно към молитвата на слугата Си и към молбата му, Господи, Боже мой, така че да послушаш вика и молитвата, с която слугата Ти се моли пред Тебе,

[20] за да бъдат очите Ти денем и нощем отворени към този дом, към мястото, за което Ти си казал, че ще настаниш името Си там, за да слушаш молитвата, с която слугата Ти ще се моли на това място.

[21] Слушай молбите на слугата Си и на народа Си Израил, когато се молят на това място; да! Слушай Ти от местообиталището Си от небето и като слушаш, бъди милостив.

[22] Ако някой съгреши спрямо ближния си и му се наложи клетва, за да се

23 ouve tu dos céus, age e julga a teus servos, dando a paga ao perverso, fazendo recair o seu proceder sobre a sua cabeça e justificando ao justo, para lhe retribuíres segundo a sua justiça.

24 Quando o teu povo de Israel, por ter pecado contra ti, for ferido diante do inimigo, e se converter, e confessar o teu nome, e orar, e suplicar diante de ti nesta casa,

25 ouve tu dos céus, e perdoa o pecado do teu povo de Israel, e faze-o voltar à terra que lhe deste e a seus pais.

26 Quando os céus se cerrarem, e não houver chuva, por ter o povo pecado contra ti, e ele orar neste lugar, e confessar o teu nome, e se converter dos seus pecados, havendo-o tu afligido,

27 ouve tu nos céus, perdoa o pecado de teus servos e do teu povo de Israel, ensinando-lhes o bom caminho em que andem, e dá chuva na tua terra que deste em herança ao teu povo.

28 Quando houver fome na terra ou peste, quando houver crestamento ou ferrugem, gafanhotos e larvas, quando o seu inimigo o cercar em qualquer das suas cidades ou houver alguma praga ou doença,

закълне, и той дойде и се закълне пред жертвеника Ти в Твоя дом,

23 тогава Ти послушай от небето и подействай, извърши правосъдие за слугите Си и въздай на беззаконника, така че да възвърнеш делото му върху главата му, а оправдай праведния, като му отдадеш според правдата му.

24 Ако народът Ти Израил бъде разбит пред неприятеля по причина, че са съгрешили пред Теб, и се обърнат, и изповядат Твоето име, и принесат молитва, като се помолят пред Тебе в Твоя дом,

25 тогава Ти послушай от небето и прости греха на народа Си Израил, и ги върни в земята, която си дал на тях и на бащите им.

26 Когато се затвори небето и не вали дъжд по причина, че са съгрешили пред Теб, ако се помолят на това място и изповядат Твоето име, и се отвърнат от греховете си, понеже ги съкрушаваш,

27 тогава Ти послушай от небето и прости греха на слугите Си и на народа Си Израил, и им покажи добрия път, по който трябва да ходят, и дай дъжд на земята Си, която си дал в наследство на народа Си.

28 Ако настане глад на земята, ако настане мор, ако се появят изсушителен вятър, мана, скакалци и гъсеници, ако неприятелите им ги обсадят в градовете на земята им – ако се появи между тяхкаква да е язва или каква да е болест,

[29] toda oração e súplica, que qualquer homem ou todo o teu povo de Israel fizer, conhecendo cada um a sua própria chaga e a sua dor, e estendendo as mãos para o rumo desta casa,

[29] тогава всяка молитва, всяка молба, която би била принесена от когото и да било човек или от целия Ти народ Израил, когато всеки познае раната и болката си и простре ръцете си към Твоя дом,

[30] ouve tu dos céus, lugar da tua habitação, perdoa e dá a cada um segundo todos os seus caminhos, já que lhe conheces o coração, porque tu, só tu, és conhecedor do coração dos filhos dos homens;

[30] Ти послушай от небето, от местообиталището Си и прости, и въздай на всеки според всичките му постъпки, като познаваш сърцето му (защото Ти, само Ти познаваш сърцата на човешкия род),

[31] para que te temam, para andarem nos teus caminhos, todos os dias que viverem na terra que deste a nossos pais.

[31] за да се боят от Тебе, като ходят в Твоите пътища, през цялото време, когато живеят на земята, която си дал на бащите ни.

[32] Também ao estrangeiro que não for do teu povo de Israel, porém vier de terras remotas, por amor do teu grande nome e por causa da tua mão poderosa e do teu braço estendido, e orar, voltado para esta casa,

[32] А за чужденеца, който още не е от народа Ти Израил, но идва от далечна страна заради Твоето велико име и заради Твоята мощна ръка, и заради Твоята издигната мишца – когато дойдат и се помолят в Твоя дом,

[33] ouve tu dos céus, do lugar da tua habitação, e faze tudo o que o estrangeiro te pedir, a fim de que todos os povos da terra conheçam o teu nome, para te temerem como o teu povo de Israel e para saberem que esta casa, que eu edifiquei, é chamada pelo teu nome.

[33] тогава послушай от небето, от местообиталището Си, и подействай според всичко, за което чужденецът Те призове; за да познаят името Ти всички племена на света и да се боят от Тебе, както народът Ти Израил, и да познаят, че с Твоето име бе наречен този дом, който построих.

[34] Quando o teu povo sair à guerra contra o seu inimigo, pelo caminho por que os enviares, e orarem a ti, voltados para esta cidade, que tu escolheste, e para a casa que edifiquei ao teu nome,

[34] Ако народът Ти излезе на бой против неприятелите си, където би го пратил Ти, и Ти се помоли, като се обърне към този град, който Ти си избрал, и към дома, който построих на Твоето име,

[35] ouve tu dos céus a sua oração e a sua súplica e faze-lhes justiça.

[36] Quando pecarem contra ti (pois não há homem que não peque), e tu te indignares contra eles e os entregares às mãos do inimigo, a fim de que os leve cativos a uma terra, longe ou perto esteja;

[37] e na terra aonde forem levados caírem em si, e se converterem, e na terra do seu cativeiro te suplicarem, dizendo: Pecamos, e perversamente procedemos, e cometemos iniqüidade; e se converterem a ti de todo o seu coração e de toda a sua alma,

[38] na terra do seu cativeiro, para onde foram levados cativos, e orarem, voltados para a sua terra que deste a seus pais, para esta cidade que escolheste e para a casa que edifiquei ao teu nome,

[39] ouve tu dos céus, do lugar da tua habitação, a sua prece e a sua súplica e faze-lhes justiça; perdoa ao teu povo que houver pecado contra ti.

[40] Agora, pois, ó meu Deus, estejam os teus olhos abertos, e os teus ouvidos atentos à oração que se fizer deste lugar.

[41] Levanta-te, pois, SENHOR Deus, e entra para o teu repouso, tu e a arca do teu poder; os teus sacerdotes, ó SENHOR Deus,

[35] тогава послушай от небето молитвата им и моленето им и защити правото им.

[36] Ако съгрешат пред Тебе (защото няма човек, който да не греши) и Ти се разгневиш на тях и ги предадеш на неприятеля, и пленителите им ги заведат пленници в земя, далечна или близка,

[37] и дойдат на себе си в земята, където са отведени пленници, и се обърнат, и Ти се помолят в земята, където са пленени, и кажат: Съгрешихме, беззаконствахме, извършихме неправда,

[38] и се обърнат към Тебе с цялото си сърце и с цялата си душа в земята, където са пленени, където са ги завели пленници, и се помолят, като се обърнаткъм земята си, която си дал на бащите им, към града, който си избрал, и към дома, който построих на Твоето име,

[39] тогава Ти послушай от небето, от местообиталището Си молитвата им и молбата им, защити правото им и прости на народа Си, който е съгрешил пред Тебе.

[40] Сега, моля Ти се, Боже мой, нека бъдат отворени очите Ти и внимателни ушите Ти към молитвата, която се принася на това място.

[41] И така, стани сега, Господи Боже, влезв покоя Си, Ти и ковчегът на Твоята сила; свещениците Ти, Господи Боже, да бъдат облечени

se revistam de salvação, e os teus santos se alegrem do bem.

[42] Ah! SENHOR Deus, não repulses o teu ungido; lembra-te das misericórdias que usaste para com Davi, teu servo.

2 Crônicas 7

A glória de Deus enche o templo

[1] Tendo Salomão acabado de orar, desceu fogo do céu e consumiu o holocausto e os sacrifícios; e a glória do SENHOR encheu a casa.

[2] Os sacerdotes não podiam entrar na Casa do SENHOR, porque a glória do SENHOR tinha enchido a Casa do SENHOR.

[3] Todos os filhos de Israel, vendo descer o fogo e a glória do SENHOR sobre a casa, se encurvaram com o rosto em terra sobre o pavimento, e adoraram, e louvaram o SENHOR, porque é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

A conclusão da solenidade

1 Reis 8.62-66

[4] Então, o rei e todo o povo ofereceram sacrifícios diante do SENHOR.

[5] Ofereceu o rei Salomão em sacrifício vinte e dois mil bois e cento e vinte mil ovelhas.

[6] Assim, o rei e todo o povo consagraram a Casa de Deus. Os sacerdotes estavam nos seus devidos lugares, como também os levitas com os instrumentos músicos do SENHOR, que o rei Davi tinha feito para deles se utilizar nas ações de graças ao SENHOR, porque a sua misericórdia dura

със спасение и светиите Ти нека се веселят в блага.

[42] Господи Боже, недей отблъсква лицето на помазаника Си; помни милостите, които Си показал към слугата Си Давид.

2 Летописи 7

Освещаването на храма

[1] След като Соломон свърши молбата си, огън слезе от небето и изгори всеизгарянията и жертвите, и Господнятаслава изпълни дома.

[2] И свещениците не можаха да влязат в Господния дом, защото славата на Господа изпълни дома Му.

[3] А всички израилтяни, като видяха, че огънят слезе и че Господнята слава беше над дома, се наведоха с лице до земята върху постланите камъни и се поклониха, като прославяха Господа, защото е благ, защото милостта Му е до века.

[4] Тогава царят и целият народ принесоха жертви пред Господа.

[5] Цар Соломон принесе в жертва двадесет и две хиляди говеда и сто и двадесет хиляди овце. Така царят и целият народ осветиха Божия дом.

[6] Свещениците стояха според службите си, също и левитите с инструментите за песнопеене на Господа, които цар Давид беше направил, за да славословят Господа, защото милостта Му е до века, когато Давид въздаваше хвала чрез тяхното служене; а

para sempre. Os sacerdotes que tocavam as trombetas estavam defronte deles, e todo o Israel se mantinha em pé.

[7] Salomão consagrou também o meio do átrio que estava diante da Casa do SENHOR, porquanto ali prepararam os holocaustos e a gordura dos sacrifícios pacíficos; porque, no altar de bronze, que Salomão fizera, não podiam caber os holocaustos, as ofertas de manjares e a gordura dos sacrifícios pacíficos.

[8] Assim, celebrou Salomão a festa por sete dias, e todo o Israel, com ele, uma grande congregação, desde a entrada de Hamate até ao rio do Egito.

[9] Ao oitavo dia, começaram a celebrar a Festa dos Tabernáculos, porque, por sete dias, já haviam celebrado a consagração do altar; a festa durava sete dias.

[10] No vigésimo terceiro dia do sétimo mês, o rei despediu o povo para as suas tendas; e todos se foram alegres e de coração contente por causa do bem que o SENHOR fizera a Davi, a Salomão e a Israel, seu povo.

A aliança do Senhor com Salomão

1 Reis 9.1-9

[11] Assim, Salomão acabou a Casa do SENHOR e a casa do rei; tudo quanto Salomão intentou fazer na Casa do SENHOR e na sua casa, prosperamente o efetuou.

свещениците тръбяха срещу тях; докато целият Израил стоеше.

[7] Соломон освети и средата на двора, който е към лицето на Господния дом; защото там принесе всеизгарянията и тлъстината на мирните жертви, понеже медният жертвеник, който Соломон беше направил, не можеше да побере всеизгарянето и хлебния принос, и тлъстината.

[8] По този начин Соломон и целият Израил с него, много голям събор, събран от местностите от прохода на Емат до Египетския поток, чествяха в онова време празника седем дни.

[9] А на осмия ден свикаха тържествено събрание; защото чествяха освещението на жертвеника седем дни и празника седем дни.

[10] На двадесет и третия ден от седмия месец царят изпрати народа в шатрите му с радостни и весели сърца за благостите, които Господ беше показал към Давид, Соломон и народа Си Израил.

[11] Така Соломон завърши Господния дом и царската къща; всичко, каквото дойде в сърцето на Соломон да направи в Господния дом и в своята къща, свърши го благополучно.

Бог отново говори на Соломон

[12] De noite, apareceu o SENHOR a Salomão e lhe disse: Ouvi a tua oração e escolhi para mim este lugar para casa do sacrifício.

[13] Se eu cerrar os céus de modo que não haja chuva, ou se ordenar aos gafanhotos que consumam a terra, ou se enviar a peste entre o meu povo;

[14] se o meu povo, que se chama pelo meu nome, se humilhar, e orar, e me buscar, e se converter dos seus maus caminhos, então, eu ouvirei dos céus, perdoarei os seus pecados e sararei a sua terra.

[15] Estarão abertos os meus olhos e atentos os meus ouvidos à oração que se fizer neste lugar.

[16] Porque escolhi e santifiquei esta casa, para que nela esteja o meu nome perpetuamente; nela, estarão fixos os meus olhos e o meu coração todos os dias.

[17] Quanto a ti, se andares diante de mim, como andou Davi, teu pai, e fizeres segundo tudo o que te ordenei, e guardares os meus estatutos e os meus juízos,

[18] também confirmarei o trono do teu reino, segundo a aliança que fiz com Davi, teu pai, dizendo: Não te faltará sucessor que domine em Israel.

[19] Porém, se vós vos desviardes, e deixardes os meus estatutos e os meus mandamentos, que vos prescrevi, e fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes,

[12] Тогава Господ се яви на Соломон през нощта и му каза: Чух молитвата ти и избрах това място да Ми бъде дом за жертви.

[13] Ако заключа небето да не вали дъжд или ако заповядам на скакалците да изпоядат земята, или ако изпратя мор между народа Си

[14] и народът Ми, който се нарича с Моето име, се смири и се помоли, и потърси лицето Ми, и се отвърне от нечестивите си пътища, тогава ще послушам от небето, ще простя греха му и ще изцеля земята му.

[15] Сега очите Ми ще бъдат отворени и ушите Ми внимателни към молитвата, която се принася на това място.

[16] Защото сега избрах и осветих този дом, за да бъде името Ми в него до века; и очите Ми и сърцето Ми ще бъдат там завинаги.

[17] А колкото до теб, ако ходиш пред Мене, както ходѝ баща ти Давид, и постъпваш, напълно както съм ти заповядал, и пазиш наредбите и законите Ми,

[18] тогава ще утвърдя престола на царството ти според завета, който сключих с баща ти Давид, като казах: Няма да ти липсва мъж да управлява Израил.

[19] Но ако се отклоните, ако изоставите наредбите и заповедите, които поставих пред вас, и отидете и послужите на други богове, и им се поклоните,

[20] então, vos arrancarei da minha terra que vos dei, e esta casa, que santifiquei ao meu nome, lançarei longe da minha presença, e a tornarei em provérbio e motejo entre todos os povos.

[20] тогава ще ги изкореня от земята Си, която съм им дал, и ще отхвърля от пред очите Си този дом, който осветих за името Си, и ще го направя за поговорка и поругание между всички племена.

[21] Desta casa, agora tão exaltada, todo aquele que por ela passar pasmará e dirá: Por que procedeu o SENHOR assim para com esta terra e esta casa?

[21] А за този дом, който стана толкова висок, всеки, който минава край него, ще се зачуди и ще каже: Защо Господнаправи така на тази земя и на този дом?

[22] Responder-se-lhe-á: Porque deixaram o SENHOR, o Deus de seus pais, que os tirou da terra do Egito, e se apegaram a outros deuses, e os adoraram, e os serviram. Por isso, trouxe sobre eles todo este mal.

[22] И ще отговарят: Понеже изоставиха Господа, Бога на бащите си, Който ги изведе от Египетската земя, и последваха други богове, и им се поклониха, и им послужиха, затова нанесе на тях цялото това зло.

2 Crônicas 8

As demais atividades de Salomão

1 Reis 9.10-28

2 Летописи 8

Делата на Соломон и неговата слава

[1] Ao fim de vinte anos, tendo Salomão terminado a Casa do SENHOR e a sua própria casa,

[1] А когато се свършиха двадесетте години, в които Соломон построи Господния дом и своята къща,

[2] edificou as cidades que Hirão lhe tinha dado; e fez habitar nelas os filhos de Israel.

[2] Соломон съгради отново градовете, които Хирам му беше дал, и засели в тях израилтяни.

[3] Depois, foi Salomão a Hamate-Zoba e a tomou.

[3] След това Соломон отиде в Емат-сова и го превзе.

[4] Também edificou a Tadmor no deserto e a todas as cidades-armazéns em Hamate.

[4] И съгради Тадмор в пустата част над Юдейската земя и всички градове за житниците, които съгради в Емат.

[5] Edificou também a Bete-Horom, a de cima e a de baixo, cidades fortificadas com muros, portas e ferrolhos;

[5] Съгради още горния Веторон и долния Веторон – градове, укрепени със стени, порти и лостове,

[6] como também a Baalate, e todas as cidades-armazéns que Salomão tinha, e todas as cidades para os carros, e as cidades

[6] и Ваалат и всички градове, в които Соломон имаше житници, и всички градове за колесниците, и градовете за

para os cavaleiros, e tudo o que desejou, enfim, edificar em Jerusalém, no Líbano e em toda a terra do seu domínio.

конниците, и всичко, което пожела Соломон да съгради в Йерусалим, в Ливан и в цялата земя на царството си.

7 Quanto a todo o povo que restou dos heteus, amorreus, ferezeus, heveus e jebuseus e que não eram de Israel,

7 А относно целия народ, който остана от хетите, аморейците, ферезейците, евейците и йевусейците, които не бяха от Израил,

8 a seus filhos, que restaram depois deles na terra, os quais os filhos de Israel não puderam destruir totalmente, a esses fez Salomão trabalhadores forçados, até hoje.

8 от техните потомци, останали след тях в земята, които израилтяните не бяха изтребили, от тях Соломон събра набор за задължителни работници, каквито са и до днес.

9 Porém dos filhos de Israel não fez Salomão escravo algum; eram homens de guerra, seus comandantes, chefes dos seus carros e dos seus cavaleiros;

9 Но от израилтяните Соломон не направи никого слуга за работата си; а те бяха военните мъже и главните му военачалници, и началниците на колесниците му и на конниците му;

10 estes eram os principais oficiais que tinha o rei Salomão, duzentos e cinqüenta, que presidiam sobre o povo.

10 също те бяха главните началници, които имаше цар Соломон (двеста и петдесет души), които началстваха над народа.

11 Salomão fez subir a filha de Faraó da Cidade de Davi para a casa que a ela lhe edificara; porque disse: Minha esposa não morará na casa de Davi, rei de Israel, porque santos são os lugares nos quais entrou a arca do SENHOR.

11 Тогава Соломон въведе фараоновата дъщеря от Давидовия град в къщата, която беше построил за нея; защото каза: Жена ми да не живее в къщата на Израилевия цар Давид, понеже местата, в които е влизал Господният ковчег, са святи.

12 Então, Salomão ofereceu holocaustos ao SENHOR, sobre o altar que tinha edificado ao SENHOR diante do pórtico;

12 Тогава Соломон започна да принася всеизгаряния
на Господа на Господнияжертвеник,
който беше издигнал пред притвора,

13 e isto segundo o dever de cada dia, conforme o preceito de Moisés, nos sábados, nas Festas da Lua Nova, e nas

13 като принасяше потребното за всеки ден според Моисеевата заповед, в съботите, на новолунията и на

festas fixas, três vezes no ano: na Festa dos Pães Asmos, na Festa das Semanas e na Festa dos Tabernáculos.

празниците, които ставаха три пъти в годината: на празника на безквасните хлябове, на празника на седмиците и на празника на шатроразпъването.

[14] Também, segundo a ordem de Davi, seu pai, dispôs os turnos dos sacerdotes nos seus ministérios, como também os dos levitas para os seus cargos, para louvarem a Deus e servirem diante dos sacerdotes, segundo o dever de cada dia, e os porteiros pelos seus turnos a cada porta; porque tal era a ordem de Davi, o homem de Deus.

[14] И според разпоредбите на баща си Давид постави отрядите на свещениците на службата им и левитите на заръчаното за тях да пеят и да служат пред свещениците, според както беше потребно за всеки ден, и вратарите според отрядите им на всяка порта; защото такава беше заповедта от Божия човек Давид.

[15] Não se desviaram do que ordenara o rei aos sacerdotes e levitas, em coisa nenhuma, nem acerca dos tesouros.

[15] В нищо не се отклониха от царската заповед относно свещениците и левитите, нито относно съкровищата.

[16] Assim se executou toda a obra de Salomão, desde o dia da fundação da Casa do SENHOR até se acabar; e assim se concluiu a Casa do SENHOR.

[16] А цялата Соломонова работа беше предварително приготвена от деня, когато бе положена основата на Господния дом, докато се свърши. Такабе
завършен Господният дом.

[17] Então, foi Salomão a Eziom-Geber e a Elate, à praia do mar, na terra de Edom.

[17] Тогава Соломон отиде в Есион-гавер и в Елот, на морския бряг в едомската земя.

[18] Enviou-lhe Hirão, por intermédio de seus servos, navios e marinheiros práticos; foram com os servos de Salomão a Ofir e tomaram de lá quatrocentos e cinqüenta talentos de ouro, que trouxeram ao rei Salomão.

[18] И Хирам му прати под грижата на слугите си кораби и опитни морски слуги, и отидоха със Соломоновите слуги в Офир; и оттам взеха четиристотин и петдесет таланта злато и го донесоха на цар Соломон.

2 Crônicas 9

A rainha de Sabá visita a Salomão

1 Reis 10.1-13

2 Летописи 9

Соломон и Савската царица

[1] Tendo a rainha de Sabá ouvido a fama de Salomão, veio a Jerusalém prová-lo com perguntas difíceis, com mui grande comitiva; com camelos carregados de especiarias, de ouro em abundância e pedras preciosas; compareceu perante Salomão e lhe expôs tudo quanto trazia em sua mente.

[1] Савската царица, като слушаше, че Соломон се прочува, дойде в Йерусалим да опита Соломон с трудни за неявъпроси; дойде с много голяма свита, с камили, натоварени с аромати, и с много злато и скъпоценни камъни; и като дойде при Соломон, говорѝ с него за всичко, което имаше на сърцето си.

[2] Salomão lhe deu resposta a todas as perguntas, e nada lhe houve profundo demais que não pudesse explicar.

[2] Соломон отговори на всичките ѝ въпроси; нямаше нищо скрито за него, което да не можà да ѝ обясни.

[3] Vendo, pois, a rainha de Sabá a sabedoria de Salomão, e a casa que edificara,

[3] А като видя Савската царица мъдростта на Соломон и къщата, която беше построил,

[4] e a comida da sua mesa, o lugar dos seus oficiais, o serviço dos seus criados, e os trajes deles, seus copeiros, e os seus trajes, e o holocausto que oferecia na Casa do SENHOR, ficou como fora de si

[4] ястията на трапезата му, сядането на слугите му и прислужването на служителите му, и облеклото им, също и виночерпците му и тяхното облекло, и нагорнището, с което отиваше в Господния дом, не остана дух в нея.

[5] e disse ao rei: Foi verdade a palavra que a teu respeito ouvi na minha terra e a respeito da tua sabedoria.

[5] Тя каза на царя: Верен беше слухът, който чух в земята си, за твоето състояние и за мъдростта ти.

[6] Eu, contudo, não cria no que se falava, até que vim e vi com os próprios olhos. Eis que não me contaram a metade da grandeza da tua sabedoria; sobrepujas a fama que ouvi.

[6] Аз не вярвах на думите им, докато не дойдох и не видях с очите си; но, ето, нито половината от величието на мъдростта ти не ми е била казана; ти надминаваш слуха, който бях чула.

[7] Felizes os teus homens, felizes estes teus servos que estão sempre diante de ti e ouvem a tua sabedoria!

[7] Честити мъжете ти и честити тези твои слуги, които стоят винаги пред теб и слушат мъдростта ти.

[8] Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que se agradou de ti para te colocar no seu trono como rei para o SENHOR, teu Deus; porque o teu Deus ama a Israel para o estabelecer

[8] Да бъде благословен Господ, твоят Бог, Който имà благоволение към тебе да те постави на престола Си цар за Господа, твоя Бог. Понеже твоят Бог е възлюбил

para sempre; por isso, te constituiu rei sobre ele, para executares juízo e justiça.

Израил, за да го утвърди довека, затова те е поставил над тях, за да раздаваш правосъдие и да вършиш правда.

[9] Deu ela ao rei cento e vinte talentos de ouro, especiarias em grande abundância e pedras preciosas, e nunca houve especiarias tais como as que a rainha de Sabá deu ao rei Salomão.

[9] И тя даде на царя сто и двадесет таланта злато и твърде много аромати и скъпоценни камъни; не е имало никога такива аромати, каквито Савската царица даде на цар Соломон.

[10] Os servos de Hirão e os servos de Salomão, que de Ofir tinham trazido ouro, trouxeram também madeira de sândalo e pedras preciosas.

[10] (Още и Хирамовите и Соломоновите слуги, които доставяха злато от Офир, донасяха и алмугови дървета, и скъпоценни камъни.

[11] Desta madeira de sândalo fez o rei balaústres para a Casa do SENHOR e para a casa real, como também harpas e alaúdes para os cantores, quais nunca dantes se viram na terra de Judá.

[11] А от алмуговите дървета царят направи подпорки за Господния дом и за царската къща, също и арфи и псалтири за певците; такива дървета не бяха виждани дотогава в Юдейската земя.)

[12] O rei Salomão deu à rainha de Sabá, além do equivalente ao que ela lhe trouxera, mais tudo o que ela desejou e pediu. Assim, voltou e foi para a sua terra, ela e os seus servos.

[12] И цар Соломон даде на Савската царица всичко, което тя желаеше, каквото поиска, освен равното на онова, което тя беше донесла на царя. И така, тя се върна със слугите си и си отиде в своята земя.

As riquezas de Salomão
1 Reis 10.14-29

Богатството, мъдростта и смъртта на Соломон

[13] O peso do ouro que se trazia a Salomão cada ano era de seiscentos e sessenta e seis talentos,

[13] А теглото на златото, което идваше при Соломон всяка година, беше шестстотин шестдесет и шест златни таланта,

[14] afora o que entrava dos vendedores e dos negociantes; também todos os reis da Arábia e os governadores dessa mesma terra traziam a Salomão ouro e prata.

[14] освен онова, което се внасяше от купувачите, от търговците, от всички арабски царе и от управителите на страната, които донасяха на Соломон злато и сребро.

15 Fez o rei Salomão duzentos paveses de ouro batido; seiscentos siclos de ouro batido mandou pesar para cada pavês.
16 Fez também trezentos escudos de ouro batido; trezentos siclos de ouro mandou pesar para cada escudo. E o rei os pôs na Casa do Bosque do Líbano.

17 Fez mais o rei um grande trono de marfim e o cobriu de ouro puro.

18 O trono tinha seis degraus e um estrado de ouro a ele pegado; de ambos os lados, tinha braços junto ao assento e dois leões junto aos braços.

19 Também doze leões estavam ali sobre os seis degraus, um em cada extremo destes. Nunca se fizera obra semelhante em nenhum dos reinos.

20 Todas as taças de que se servia o rei Salomão para beber eram de ouro, e também de ouro puro, todas as da Casa do Bosque do Líbano; à prata, nos dias de Salomão, não se dava estimação nenhuma.

21 Porque o rei tinha navios que iam a Társis, com os servos de Hirão; de três em três anos, voltavam os navios de Társis, trazendo ouro e prata, marfim, bugios e pavões.

22 Assim, o rei Salomão excedeu a todos os reis do mundo, tanto em riqueza como em sabedoria.

15 Цар Соломон направи двеста щита от ковано злато; шестстотин сикъла злато бяха похарчени за всеки щит;
16 и триста по-малки щита от ковано злато; три фунта злато бе похарчено за всеки по-малък щит; и царят ги положи в къщата от ливанско дърво.
17 Царят направи и един великолепен престол от слонова кост, който позлати с чисто злато.
18 Престолът имаше шест стъпала и едно златно подножие, закрепени за престола, и облегалки от двете страни на седалището, и два лъва, които стояха край облегалките.
19 А там, върху шестте стъпала, от двете страни стояха дванадесет лъва; подобно нещо не е било направено в никое царство.
20 Всички съдове за пиене на цар Соломон бяха златни, както и всички съдове в къщата от ливанско дърво – от чисто злато; нито един не беше от сребро; среброто се смяташе за нищо в Соломоновите дни.
21 Защото царят имаше заедно с Хирамовите слуги кораби като онези, които отиваха в Тарсис; веднъж на три години тези тарсийски кораби идваха и донасяха злато и сребро, слонова кост, маймуни и пауни.

22 Така цар Соломон надмина всички царе на света по богатство и мъдрост.

[23] Todos os reis do mundo procuravam ir ter com ele para ouvir a sabedoria que Deus lhe pusera no coração.

[24] Cada um trazia o seu presente, objetos de prata e de ouro, roupas, armaduras, especiarias, cavalos e mulas; assim ano após ano.

[25] Tinha Salomão quatro mil cavalos em estrebarias para os seus carros e doze mil cavaleiros, que distribuiu às cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.

[26] Dominava Salomão sobre todos os reis desde o Eufrates até à terra dos filisteus e até ao limite do Egito.

[27] Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata como pedras e cedros em abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

[28] Importavam-se cavalos para Salomão, do Egito e de todas as terras.

A morte de Salomão

1 Reis 11.41-43

[29] Quanto aos mais atos de Salomão, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no Livro da História de Natã, o profeta, e na Profecia de Aías, o silonita, e nas Visões de Ido, o vidente, acerca de Jeroboão, filho de Nebate?

[30] Quarenta anos reinou Salomão em Jerusalém sobre todo o Israel.

[31] Descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai, e Roboão, seu filho, reinou em seu lugar.

[23] И всички царе на света търсеха Соломоновото присъствие, за да чуят мъдростта, която Бог беше вложил в сърцето му.

[24] И всяка година му донасяха, всеки от подаръка си, сребърни и златни вещи, облекла, оръжия и аромати, коне и мулета.

[25] Соломон имаше също четири хиляди обора за коне и колесници и дванадесет хиляди конници, които настани в градовете за колесниците и при царя в Йерусалим.

[26] Той владееше над всички царе от реката Ефрат до Филистимската земя и до границите на Египет.

[27] Царят направи среброто да бъде изобилно в Йерусалим като камъни, а кедрите направи като полските черници.

[28] И докарваха коне за Соломон от Египет и от всички страни.

[29] А останалите дела на Соломон, първите и последните, не са ли записани в Книгата на пророк Натан и в пророчеството на силонеца Ахия, и във Виденията на ясновидеца Идо, които изрече против Еровоам, Наватовия син?

[30] Соломон царувà в Йерусалим над целия Израил четиридесет години.

[31] Така Соломон заспа с бащите си и беше погребан в града на баща си Давид; и вместо него се възцари синът му Ровоам.

2 Crônicas 10

Roboão causa separação entre as tribos

1 Reis 12.1-15

[1] Foi Roboão a Siquém, porque todo o Israel se reuniu lá, para o fazer rei.

[2] Tendo Jeroboão, filho de Nebate, ouvido isso (pois estava ainda no Egito, para onde fugira da presença do rei Salomão), voltou do Egito.

[3] Mandaram chamá-lo; veio ele com todo o Israel a Roboão, e lhe falaram:

[4] Teu pai fez pesado o nosso jugo; agora, pois, alivia tu a dura servidão de teu pai e o seu pesado jugo que nos impôs, e nós te serviremos.

[5] Ele lhes respondeu: Após três dias, voltai a mim. E o povo se foi.

[6] Tomou o rei Roboão conselho com os homens idosos que estiveram na presença de Salomão, seu pai, quando este ainda vivia, dizendo: Como aconselhais que se responda a este povo?

[7] Eles lhe disseram: Se te fizeres benigno para com este povo, e lhes agradares, e lhes falares boas palavras, eles se farão teus servos para sempre.

[8] Porém ele desprezou o conselho que os anciãos lhe tinham dado e tomou conselho com os jovens que haviam crescido com ele e o serviam.

[9] E disse-lhes: Que aconselhais vós que respondamos a este povo, que me falou,

2 Летописи 10

ЮДЕЙСКОТО ЦАРСТВО СЛЕД СОЛОМОН ДО ВАВИЛОНСКИЯ ПЛЕН

Разделение на царството при Ровоам

[1] Ровоам отиде в Сихем; защото в Сихем се беше стекъл целият Израил, за да го направи цар.

[2] А Еровоам, Наватовият син, който беше в Египет, където беше побегнал от присъствието на цар Соломон, когато чу това, Еровоам се върна от Египет;

[3] защото пратиха и го повикаха. Тогава Еровоам и целият Израил дойдоха и говориха на Ровоам:

[4] Баща ти направи непоносим хомота ни; и така, сега ти облекчи жестокото ни работене на баща ти и тежкия хомот, който наложи върху нас, и ще ти работим.

[5] А той им отвърна: Върнете се при мене след три дни. И народът си отиде.

[6] Тогава цар Ровоам се съветва със старейшините, които бяха служили пред баща му Соломон, когато беше още жив, като каза: Как ме съветвате да отговоря на този народ?

[7] Те му отговориха: Ако се отнесеш благосклонно към този народ и им угодиш, и им говориш благи думи, тогава те ще ти бъдат слуги завинаги.

[8] Но той отхвърли съвета, който старейшините му дадоха, и се съветва с младите си служители, които бяха порасначи заедно с него.

[9] Каза им: Как ме съветвате вие да отговорим на този народ, който ми

dizendo: Alivia o jugo que teu pai nos impôs?

10 E os jovens que haviam crescido com ele lhe disseram: Assim falarás ao povo que disse: Teu pai fez pesado o nosso jugo, mas alivia-o de sobre nós; assim lhe falarás: Meu dedo mínimo é mais grosso do que os lombos de meu pai.

11 Assim que, se meu pai vos impôs jugo pesado, eu ainda vo-lo aumentarei; meu pai vos castigou com açoites, porém eu vos castigarei com escorpiões.

12 Veio, pois, Jeroboão e todo o povo, ao terceiro dia, a Roboão, como o rei lhes ordenara, dizendo: Voltai a mim, ao terceiro dia.

13 Dura resposta lhes deu o rei, porque o rei Roboão desprezara o conselho dos anciãos;

14 e lhes falou segundo o conselho dos jovens, dizendo: Meu pai fez pesado o vosso jugo, porém eu ainda o agravarei; meu pai vos castigou com açoites, eu, porém, vos castigarei com escorpiões.

15 O rei, pois, não deu ouvidos ao povo, porque isto vinha de Deus, para que o SENHOR confirmasse a palavra que tinha dito por intermédio de Aías, o silonita, a Jeroboão, filho de Nebate.

Dez tribos seguem Jeroboão

1 Reis 12.16-20

16 Vendo, pois, todo o Israel que o rei não lhe dava ouvidos, reagiu, dizendo: Que parte temos nós com Davi? Não há para nós herança no filho de Jessé! Cada homem à

говори: Облекчи хомота, който баща ти наложи върху нас?

10 И младите, които бяха порасналu заедно с него, му отговориха: Така да кажеш на народа, който ти говори: Баща ти направи тежък хомота ни, но ти да ни го облекчиш – така да им кажеш: Малкият ми пръст ще бъде по-дебел от бащиния ми кръст.

11 Сега, ако баща ми ви е товарил с тежък хомот, то аз ще направя още по-тежък хомота ви; ако баща ми ви е наказвал с бичове, то аз ще ви наказвам със скорпиони.

12 Тогава Еровоам и целият народ дойдоха при Ровоам на третия ден, според както царят беше говорил: Върнете се при мене на третия ден.

13 Царят им отговори остро, като изостави съвета на старейшините

14 и им говорѝ по съвета на младежите: Баща ми направи тежък хомота ви, но аз ще му добавя; баща ми ви наказа с бичове, а аз ще ви накажа със скорпиони.

15 Така царят не послуша народа; защото това нещо стана от Бога, за да изпълни словото, което Господ беше говорил чрез силонеца Ахия на Еровоам, Наватовия син.

16 А като видя целият Израил, че царят не ги послуша, народът отговори на царя: Какъв дял имаме ние в Давид? Никакво наследство нямаме в Есеевия

sua tenda, ó Israel! Cuida, agora, da tua casa, ó Davi! Então, Israel se foi às suas tendas.

17 Quanto aos filhos de Israel, porém, que habitavam nas cidades de Judá, sobre eles reinou Roboão.

18 Então, o rei Roboão enviou a Adorão, superintendente dos que trabalhavam forçados, porém os filhos de Israel o apedrejaram, e morreu. Mas o rei Roboão conseguiu tomar o seu carro e fugir para Jerusalém.

19 Assim, Israel se mantém rebelado contra a casa de Davi até ao dia de hoje.

2 Crônicas 11

Deus proíbe que Roboão peleje contra as dez tribos

1 Reis 12.21-24

1 Vindo, pois, Roboão a Jerusalém, reuniu a casa de Judá e de Benjamim, cento e oitenta mil escolhidos, destros para a guerra, para pelejar contra Israel, a fim de restituir o reino a Roboão.

2 Porém veio a palavra do SENHOR a Semaías, homem de Deus, dizendo:

3 Fala a Roboão, filho de Salomão, rei de Judá, e a todo o Israel em Judá e Benjamim, dizendo:

4 Assim diz o SENHOR: Não subireis, nem pelejareis contra vossos irmãos; cada um volte para sua casa, porque eu é que fiz isto. E, obedecendo eles à palavra do SENHOR, desistiram de subir contra Jeroboão.

As cidades fortificadas de Roboão

син! Всеки в шатрите си, Израилю! Сега знай своя дом, Давиде. И така целият Израил си отиде в шатрите.

17 А колкото до израилтяните, които живееха в Юдовите градове, Ровоам царуваше над тях.

18 Тогава цар Ровоам прати при другите израилтяни Адорам, който беше над набора; но израилтяните го биха с камъни и той умря. Затова цар Ровоам побърза да се качи на колесницата си, за да побегне в Йерусалим.

19 Така Израил въстана против Давидовия дом и остава въстанал до днес.

2 Летописи 11

1 Тогава Ровоам, като дойде в Йерусалим, събра Юдовия и Вениаминовия дом, сто и осемдесет хиляди отбрани войници, за да се бият против Израил и дано върнат царството пак на Ровоам.

2 Но Господнето слово дойде към Божия човек Семая и каза:

3 Говорѝ на Ровоам, Соломоновия син, Юдейския цар, и на целия Израил в Юда и Вениамин:

4 Така казва Господ: Не излизайте, нито се бийте против братята си; върнете се всеки у дома си, защото от Мене става това нещо. И те послушаха Господнитедуми и се върнаха, и не отидоха против Еровоам.

[5] Roboão habitou em Jerusalém e, para defesa, fortificou cidades em Judá;

[6] fortificou, pois, a Belém, a Etã, a Tecoa,
[7] a Bete-Zur, a Socó, a Adulão,
[8] a Gate, a Maressa, a Zife,
[9] a Adoraim, a Laquis, a Azeca,
[10] a Zorá, a Aijalom e a Hebrom, todas em Judá e Benjamim, cidades fortificadas.
[11] Assim, as tornou em fortalezas e pôs nelas comandantes e depósitos de víveres, de azeite e de vinho.

[12] E pôs em cada cidade arsenal de paveses e lanças; fortificou-as sobremaneira. Judá e Benjamim ficaram-lhe sujeitas.

Sacerdotes e levitas vêm a Jerusalém

[13] Também os sacerdotes e os levitas que havia em todo o Israel recorreram a Roboão de todos os seus limites,
[14] porque os levitas deixaram os arredores das suas cidades e as suas possessões e vieram para Judá e para Jerusalém, porque Jeroboão e seus filhos os lançaram fora, para que não ministrassem ao SENHOR.
[15] Jeroboão constituiu os seus próprios sacerdotes, para os altos, para os sátiros e para os bezerros que fizera.
[16] Além destes, também de todas as tribos de Israel os que de coração resolveram buscar o SENHOR, Deus de Israel, foram a Jerusalém, para oferecerem sacrifícios ao SENHOR, Deus de seus pais.

[17] Assim, fortaleceram o reino de Judá e corroboraram com Roboão, filho de

[5] А Ровоам, като се установи в Йерусалим, съгради укрепени градове в Юдея;
[6] съгради Витлеем, Итам, Текуе,
[7] Ветсур, Сохо, Одолам,
[8] Гет, Мариса, Зиф,
[9] Адораим, Лахис, Азика,
[10] Сарая, Еалон и Хеврон, които са укрепени градове в Юда и Вениамин,
[11] укрепи тези крепости и изпрати в тях военачалници и запаси от храна, дървено масло и вино.
[12] Още във всеки град сложи щитове и копия и ги укрепи твърде много. Така Юда и Вениамин останаха под негова власт.

[13] И всички свещеници и левити, които бяха в Израил, се събраха при него от всичките си краища.
[14] Защото левитите оставиха пасбищата си и притежанията си и дойдоха в Юдея и в Йерусалим; понеже Еровоам и синовете му бяха ги изгонили, за да не свещенодействат на Господа,
[15] и Еровоам си беше поставил жреци за високите места, за идолите и за телетата, които беше направил.
[16] А след тях, колкото души от всичките Израилеви племена утвърдиха сърцата си да търсят Господа, Израилевия Бог, дойдоха в Йерусалим, за да жертват на Господа, Бога на бащите си.
[17] Така за три години те подкрепяха Юдейското царство и поддържаха Ровоам, Соломоновия син; защото три

Salomão, por três anos; porque três anos andaram no caminho de Davi e Salomão.

A família de Roboão

[18] Roboão tomou por esposa a Maalate, filha de Jerimote, filho de Davi, e filha de Abiail, filha de Eliabe, filho de Jessé,

[19] a qual lhe deu filhos: Jeús, Semarias e Zaão.

[20] Depois dela, tomou a Maaca, filha de Absalão; esta lhe deu a Abias, a Atai, a Ziza e a Selomite.

[21] Amava Roboão mais a Maaca, filha de Absalão, do que a todas as suas outras mulheres e concubinas; porque ele havia tomado dezoito mulheres e sessenta concubinas; e gerou vinte e oito filhos e sessenta filhas.

[22] Roboão designou a Abias, filho de Maaca, para ser chefe, príncipe entre seus irmãos, porque o queria fazer rei.

[23] Procedeu prudentemente e distribuiu todos os seus filhos por todas as terras de Judá e Benjamim, por todas as cidades fortificadas; deu-lhes víveres em abundância e lhes procurou muitas mulheres.

2 Crônicas 12

A invasão de Sisaque

1 Reis 14.25-28

[1] Tendo Roboão confirmado o reino e havendo-se fortalecido, deixou a lei do SENHOR, e, com ele, todo o Israel.

[2] No ano quinto do rei Roboão, Sisaque, rei do Egito, subiu contra Jerusalém (porque tinham transgredido contra o SENHOR),

години ходеха в пътя на Давид и Соломон.

[18] Ровоам си взе за жена Маелета, дъщеря на Давидовия син Еримот, и Авихаила, дъщеря на Есеевия син Елиав,

[19] която му роди синове: Еуса, Самария и Заама.

[20] А след нея взе Мааха, която му роди Авия, Атай, Зиза и Селомита.

[21] И Ровоам възлюби Мааха, Авесаломовата дъщеря, повече от всичките си жени и наложници (защото взе осемнадесет жени и шестдесет наложници и роди двадесет и осем синове и шестдесет дъщери);

[22] Ровоам постави Маахиния син Авия за княз да началства над братята си, защото мислеше да го направи цар.

[23] И постъпваше разумно, като разпръсна всичките си синове по няколко във всеки укрепен град, по всичките Юдови и Вениаминови земи, и им даваше изобилна храна. И за тях потърси много жени.

2 Летописи 12

[1] Но след като царството на Ровоам се закрепи и той стана силен, изостави Господния закон, а заедно с него – и целият Израил.

[2] И понеже бяха престъпили пред Господа, затова в петата година на Ровоамовото царуване египетският цар Сисак излезе против Йерусалим

[3] com mil e duzentos carros e sessenta mil cavaleiros; era inumerável a gente que vinha com ele do Egito, de líbios, suquitas e etíopes.

[4] Tomou as cidades fortificadas que pertenciam a Judá e veio a Jerusalém.

[5] Então, veio Semaías, o profeta, a Roboão e aos príncipes de Judá, que, por causa de Sisaque, se ajuntaram em Jerusalém, e disse-lhes: Assim diz o SENHOR: Vós me deixastes a mim, pelo que eu também vos deixei em poder de Sisaque.

[6] Então, se humilharam os príncipes de Israel e o rei e disseram: O SENHOR é justo.

[7] Vendo, pois, o SENHOR que se humilharam, veio a palavra do SENHOR a Semaías, dizendo: Humilharam-se, não os destruirei; antes, em breve lhes darei socorro, para que o meu furor não se derrame sobre Jerusalém, por intermédio de Sisaque.

[8] Porém serão seus servos, para que conheçam a diferença entre a minha servidão e a servidão dos reinos da terra.

[9] Subiu, pois, Sisaque, rei do Egito, contra Jerusalém e tomou os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; tomou tudo. Também levou todos os escudos de ouro que Salomão tinha feito.

[10] Em lugar destes fez o rei Roboão escudos de bronze e os entregou nas mãos dos

[3] с хиляда и двеста колесници и шестдесет хиляди конници; и народът, който дойде с него от Египет – ливийци, сукиянии етиопци, бяха безбройни.

[4] И като превзе Юдовите укрепени градове, дойде до Йерусалим.

[5] Тогава пророк Семая дойде при Ровоам и при Юдейските първенци, които се бяха събрали в Йерусалим поради нахлуването на Сисак и им каза: Така казва Господ: Вие изоставихте Мене; затова и Аз изоставих вас в ръката на Сисак.

[6] Поради това Израилевите първенци и царят се смириха и казаха: Праведен е Господ.

[7] А когато Господ видя, че се смириха, Господнето слово дойде към Семая и каза: Те се смириха; няма да ги изтребя, а ще им дам някакво избавление; и гневът Ми няма да се излее върху Йерусалим чрез Сисак.

[8] Обаче те ще му станат слуги, за да познаят какво е да слугуват на Мен и какво да слугуват на земните царства.

[9] И така, египетският цар Сисак излезе против Йерусалим и отнесе съкровищата на Господния дом и съкровищата на царската къща; отнесе всичко, включително златните щитове, които Соломон беше направил.

[10] (А вместо тях цар Ровоам направи медни щитове и ги предаде в ръцете на

capitães da guarda, que guardavam a porta da casa do rei.

[11] Toda vez que o rei entrava na Casa do SENHOR, os da guarda vinham, e usavam os escudos, e tornavam a trazê-los para a câmara da guarda.

[12] Tendo-se ele humilhado, apartou-se dele a ira do SENHOR para que não o destruísse de todo; porque em Judá ainda havia boas coisas.

O reinado de Roboão
1 Reis 14.21-31

[13] Fortificou-se, pois, o rei Roboão em Jerusalém e continuou reinando. Tinha Roboão quarenta e um anos de idade quando começou a reinar e reinou dezessete anos em Jerusalém, cidade que o SENHOR escolheu dentre todas as tribos de Israel, para ali estabelecer o seu nome. Sua mãe se chamava Naamá, amonita.

[14] Fez ele o que era mau, porquanto não dispôs o coração para buscar ao SENHOR.

[15] Quanto aos mais atos de Roboão, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no Livro da História de Semaías, o profeta, e no de Ido, o vidente, no registro das genealogias? Houve guerras entre Roboão e Jeroboão todos os seus dias.

[16] Descansou Roboão com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi; e Abias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 13

O reinado de Abias
1 Reis 15.1-8

началниците на телохранителите, които пазеха вратата на царската къща.

[11] И когато царят влизаше в Господниядом, телохранителите идваха и ги вземаха; после пак ги занасяха в залата на телохранителите.)

[12] След като Ровоам се смири, гневът на Господа се отвърна от него, за да не го погуби съвсем; а и в Юдея се намирашенякакво добро.

[13] Така цар Ровоам се закрепи в Йерусалим и царуваше; защото, когато се възцари, Ровоам беше на възраст четиридесет и една години; и царувà седемнадесет години в Йерусалим – града, който Господ беше избрал измежду всички Израилеви племена, за да настани името Си там. Името на майка му, амонката, беше Наама.

[14] А той направи зло, като не оправи сърцето си да търси Господа.

[15] А делата на Ровоам, първите и последните, не са ли записани в книгите на пророк Семая и на ясновидеца Идо за архивите? А между Ровоам и Еровоам имаше постоянни войни.

[16] И Ровоам заспа с бащите си и беше погребан в Давидовия град. А вместо него се възцари синът му Авия.

2 Летописи 13

Царуване на Авия

[1] No décimo oitavo ano do rei Jeroboão, Abias começou a reinar sobre Judá. Três anos reinou em Jerusalém.

[2] Era o nome de sua mãe Micaía, filha de Uriel, de Gibeá. Também houve guerra entre Abias e Jeroboão.

[3] Abias ordenou a peleja com um exército de valentes guerreiros, de quatrocentos mil homens escolhidos; e Jeroboão dispôs contra ele a batalha com oitocentos mil homens escolhidos, todos guerreiros valentes.

[4] Pôs-se Abias em pé no alto do monte Zemaraim, que está na região montanhosa de Efraim, e disse: Ouvi-me, Jeroboão e todo o Israel:

[5] Não vos convém saber que o SENHOR, Deus de Israel, deu para sempre a Davi a soberania de Israel, a ele e a seus filhos, por uma aliança de sal?

[6] Contudo, se levantou Jeroboão, filho de Nebate, servo de Salomão, filho de Davi, e se rebelou contra seu senhor.

[7] Ajuntou-se a ele gente vadia, homens malignos; fortificaram-se contra Roboão, filho de Salomão; sendo Roboão ainda jovem e indeciso, não lhes pôde resistir.

[8] Agora, pensais que podeis resistir ao reino do SENHOR, que está nas mãos dos filhos de Davi; bem sois vós uma grande multidão e tendes convosco os bezerros de ouro que Jeroboão vos fez para deuses.

[1] В осемнадесетата година от царуването на Еровоам Авия се възцари над Юдея

[2] и царувà три години в Йерусалим. Името на майка му беше Михайя, дъщеря на Уриил от Гавая. И имаше война между Авия и Еровоам.

[3] Авия се опълчи за бой с войска от силни войници на брой четиристотин хиляди отбрани мъже; а Еровоам се опълчи за бой против него с осемстотин хиляди отбрани мъже, силни и храбри.

[4] Тогава Авия застана на хълма Семараим, който е в Ефремовата хълмиста земя, и каза: Слушайте ме, Еровоаме и цели Израилю.

[5] Не трябва ли да знаете, че Господ, Израилевият Бог, даде завинаги на Давид да царува над Израил, той и потомците му, чрез завет със сол?

[6] При все това Еровоам, Наватовият син, слуга на Давидовия син Соломон, стана и се повдигна против господаря си;

[7] и при него се събраха нищожни и лоши хора и се засилиха против Ровоам, Соломоновия син, когато Ровоам беше млад и с крехко сърце и не можеше да им противостои.

[8] И сега вие замисляте да се противите на Господнето царство, което е в ръцете на Давидовите потомци, защото сте голямо множество и между вас са златните телета, които Еровоам ви е направил за богове.

9 Não lançastes fora os sacerdotes do SENHOR, os filhos de Arão e os levitas, e não fizestes para vós outros sacerdotes, como as gentes das outras terras? Qualquer que vem a consagrar-se com um novilho e sete carneiros logo se faz sacerdote daqueles que não são deuses.

10 Porém, quanto a nós, o SENHOR é nosso Deus, e nunca o deixamos; temos sacerdotes, que ministram ao SENHOR, a saber, os filhos de Arão e os levitas na sua obra.

11 Cada dia, de manhã e à tarde, oferecem holocaustos e queimam incenso aromático, dispondo os pães da proposição sobre a mesa puríssima e o candeeiro de ouro e as suas lâmpadas para se acenderem cada tarde, porque nós guardamos o preceito do SENHOR, nosso Deus; porém vós o deixastes.

12 Eis que Deus está conosco, à nossa frente, como também os seus sacerdotes, tocando com as trombetas, para rebate contra vós outros, ó filhos de Israel; não pelejeis contra o SENHOR, Deus de vossos pais, porque não sereis bem sucedidos.

13 Mas Jeroboão ordenou aos que estavam de emboscada que fizessem uma volta e dessem contra eles por detrás; de maneira que estavam em frente dos homens de Judá, e a emboscada, por detrás deles.

14 Olhou Judá e viu que a peleja estava por diante e por detrás; então, clamaram ao

9 Не изгонихте ли Господните свещеници, Аароновите потомци и левитите, и не си ли направихте жреци, както постъпват народите на другите земи, така че всеки, който идва да се освети с теле и седем овена, той може да стане жрец на онези, които не са богове?

10 А колкото до нас, Йехова е нашият Бог и ние не Го изоставяме; ние имаме за свещеници такива, които служат на Господа – Аароновите потомци и левитите на службата им,

11 които всяка сутрин и всяка вечер горят пред Господа всеизгаряния и благоуханен тамян и нареждатприсъствените хлябове върху чисто – златната трапеза, и златния светилник и светилата му, за да гори всяка вечер; защото ние пазим заръчаното от Господа, нашия Бог; вие обаче Го изоставихте.

12 И ето, с нас е Бог начело и свещениците Му с гръмливи тръби, за да свирят тревога против вас. Синове на Израил, не воювайте против Господа, Бога на бащите си, защото няма да успеете.

13 Обаче Еровоам накара една засада да обиколи и да иде зад тях, така че те бяха пред Юдейските мъже, а засадата зад тях.

14 И когато юдеите погледнаха назад, ето, боят беше и отпред, и зад тях;

SENHOR, e os sacerdotes tocaram as trombetas.

[15] Os homens de Judá gritaram; quando gritavam, feriu Deus a Jeroboão e a todo o Israel diante de Abias e de Judá.

[16] Os filhos de Israel fugiram de diante de Judá, pois Deus os entregara nas suas mãos.

[17] De maneira que Abias e o seu povo fizeram grande matança entre eles; porque caíram feridos de Israel quinhentos mil homens escolhidos.

[18] Assim, foram humilhados os filhos de Israel naquele tempo; prevaleceram os filhos de Judá, porque confiaram no SENHOR, Deus de seus pais.

[19] Abias perseguiu a Jeroboão e lhe tomou cidades: Betel, Jesana e Efrom, com suas respectivas vilas.

[20] Jeroboão não restaurou mais o seu poder no tempo de Abias; feriu o SENHOR a Jeroboão, que morreu.

[21] Abias, porém, se fortificou, e tomou para si catorze mulheres, e gerou vinte e dois filhos e dezesseis filhas.

[22] Quanto aos mais atos de Abias, tanto o que fez como o que disse, estão escritos no Livro da História do Profeta Ido.

2 Crônicas 14

O reinado de Asa

1 Reis 15.9-24

[1] Abias descansou com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi. Em seu lugar reinou seu filho Asa, em cujos dias a terra esteve em paz dez anos.

затова извикаха към Господа и свещениците засвириха с тръбите.

[15] Тогава Юдейските мъже нададоха вик; и след като юдеите извикаха, Бог порази Еровоам и целия Израил пред Авия и Юдея.

[16] Израилтяните бягаха пред юдеите; и Бог ги предаде в ръката им,

[17] така че Авия и неговият народ им нанесоха голямо поражение и от Израил паднаха убити петстотин хиляди отбрани мъже.

[18] Така в онова време израилтяните се смириха; а юдеите ги превъзмогнаха, понеже уповаха на Господа, Бога на бащите си.

[19] Авия преследвà Еровоам и му отне градовете: Ветил и селата му, Есана и селата му, Ефрон и селата му.

[20] И в дните на Авия Еровоам не си възвърна вече силата; и Господ го порази и той умря.

[21] Но Авия се засили и взе четиридесет жени, и роди двадесет и двама сина и шестнадесет дъщери.

[22] А останалите дела на Авия и постъпките му, и изреченията му са записани в повестите на пророк Идо.

2 Летописи 14

Цар Аса побеждава етиопците

[1] Така Авия заспа с бащите си и го погребаха в Давидовия град; и вместо него се възцари синът му Аса. В

неговите дни земята беше спокойна десет години.

[2] Asa fez o que era bom e reto perante o SENHOR, seu Deus.

[2] Аса върш̀и това, което беше добро и право пред Господа, своя Бог;

[3] Porque aboliu os altares dos deuses estranhos e o culto nos altos, quebrou as colunas e cortou os postes-ídolos.

[3] защото махна жертвениците на чуждите богове и високите места, изпотроши идолите и изсече ашерите;

[4] Ordenou a Judá que buscasse ao SENHOR, Deus de seus pais, e que observasse a lei e o mandamento.

[4] и заповяда на юдеите да търсят Господа, Бога на бащите си, и да изпълняват закона и заповедите Му.

[5] Também aboliu de todas as cidades de Judá o culto nos altos e os altares do incenso; e houve paz no seu reinado.

[5] Махна още от всички Юдейски градове високите места и кумирите на слънцето. И царството утихна пред него.

[6] Edificou cidades fortificadas em Judá, pois havia paz na terra, e não houve guerra contra ele naqueles anos, porquanto o SENHOR lhe dera repouso.

[6] И тъй като земята утихна и нямаше война в онези години, той съгради укрепени градове в Юдея; понеже Господму даде покой.

[7] Disse, pois, a Judá: Edifiquemos estas cidades, cerquemo-las de muros e torres, portas e ferrolhos, enquanto a terra ainda está em paz diante de nós, pois temos buscado ao SENHOR, nosso Deus; temo-lo buscado, e ele nos deu repouso de todos os lados.

[7] Затова той каза на юдеите: Да съградим тези градове и да направим около тях стени и кули, порти и лостове, докато земята е още свободна пред нас; понеже потърсихме Господа, нашия Бог, потърсихме Го и Той ни е дал покой от всяка страна. И така, съградиха и благоуспяха.

[8] Edificaram e prosperaram. Tinha Asa, no seu exército, trezentos mil de Judá, que traziam pavês e lança, e duzentos e oitenta mil de Benjamim, que traziam escudo e atiravam com arco; todos eram homens valentes.

[8] А Аса имаше войска: от Юда – триста хиляди мъже, които носеха щитове и копия; а от Вениамин – двеста и осемдесет хиляди, които носеха малки щитове и стреляха с лъкове; всички те бяха силни и храбри.

Asa vence a Zerá, o etíope

[9] Zerá, o etíope, saiu contra eles, com um exército de um milhão de homens e trezentos carros, e chegou até Maressa.

[9] След това етиопецът Зара излезе против тях с една войска от един милион мъже и с триста колесници и стигна до Мариса.

[10] Então, Asa saiu contra ele; e ordenaram a batalha no vale de Zefatá, perto de Maressa.

[11] Clamou Asa ao SENHOR, seu Deus, e disse: SENHOR, além de ti não há quem possa socorrer numa batalha entre o poderoso e o fraco; ajuda-nos, pois, SENHOR, nosso Deus, porque em ti confiamos e no teu nome viemos contra esta multidão. SENHOR, tu és o nosso Deus, não prevaleça contra ti o homem.

[12] O SENHOR feriu os etíopes diante de Asa e diante de Judá; e eles fugiram.

[13] Asa e o povo que estava com ele os perseguiram até Gerar; e caíram os etíopes sem restar nem um sequer; porque foram destroçados diante do SENHOR e diante do seu exército, e levaram dali mui grande despojo.

[14] Feriram todas as cidades ao redor de Gerar, porque o terror do SENHOR as havia invadido; e saquearam todas as cidades, porque havia nelas muita presa.

[15] Também feriram as tendas dos donos do gado, levaram ovelhas em abundância e camelos e voltaram para Jerusalém.

2 Crônicas 15

As reformas religiosas de Asa

[1] Veio o Espírito de Deus sobre Azarias, filho de Odede.

[2] Este saiu ao encontro de Asa e lhe disse: Ouvi-me, Asa, e todo o Judá, e Benjamim. O SENHOR está convosco, enquanto vós estais com ele; se o buscardes, ele se

[10] Аса излезе против него; и се опълчиха за бой в долината Сефата, при Мариса.

[11] Тогава Аса извика към Господа, своя Бог, и каза: Господи, за Теб е безразлично да помагаш на мощния или на онзи, който няма никаква сила; помогни ни, Господи, Боже наш, защото на Теб уповаваме и в Твоето име идваме против това множество. Господи, Ти си нашият Бог; да не надделее човек против Теб.

[12] И Господ порази етиопците пред Аса и пред Юдея; и етиопците побегнаха.

[13] А Аса и народът, който беше с него, ги преследваха до Герар; и от етиопците паднаха толкова много, че не можаха вече да се съвземат, защото бяха смазани пред Господа и пред Неговото множество. И Юдейските мъже взеха твърде много плячка.

[14] И поразиха всички градове около Герар, защото ги обзе страх от Господа; и ограбиха всички градове, защото в тях имаше много плячка.

[15] Нападнаха още и шатрите на добитъка и като взеха много овце и камили, се върнаха в Йерусалим.

2 Летописи 15

Реформите на цар Аса

[1] Тогава Божият Дух дойде на Азария, Одидовия син,

[2] който излезе да посрещне Аса и му каза: Слушайте ме, Аса и цяла Юда и Вениамине: Господ е с вас, докато вие сте с Него; и ако Го търсите, ще бъде

deixará achar; porém, se o deixardes, vos deixará.

3 Israel esteve por muito tempo sem o verdadeiro Deus, sem sacerdote que o ensinasse e sem lei.

4 Mas, quando, na sua angústia, eles voltaram ao SENHOR, Deus de Israel, e o buscaram, foi por eles achado.

5 Naqueles tempos, não havia paz nem para os que saíam nem para os que entravam, mas muitas perturbações sobre todos os habitantes daquelas terras.

6 Porque nação contra nação e cidade contra cidade se despedaçavam, pois Deus os conturbou com toda sorte de angústia.

7 Mas sede fortes, e não desfaleçam as vossas mãos, porque a vossa obra terá recompensa.

8 Ouvindo, pois, Asa estas palavras e a profecia do profeta, filho de Odede, cobrou ânimo e lançou as abominações fora de toda a terra de Judá e de Benjamim, como também das cidades que tomara na região montanhosa de Efraim; e renovou o altar do SENHOR, que estava diante do pórtico do SENHOR.

9 Congregou todo o Judá e Benjamim e também os de Efraim, Manassés e Simeão que moravam no seu meio, porque muitos de Israel desertaram para ele, vendo que o SENHOR, seu Deus, era com ele.

10 Reuniram-se, em Jerusalém, no terceiro mês, no décimo quinto ano do reinado de Asa.

намерен от вас, но ако Го изоставите, иТой ще ви изостави.

3 Дълго време Израил остана без истинския Бог, без свещеник, който да поучава, и без закон;

4 но когато в бедствието си се обърнаха към Господа, Израилевия Бог, и Го потърсиха, Той беше намерен от тях.

5 И в онези времена не е имало мир нито за излизащия, нито за влизащия, а големи смутове върху всички жители на земите.

6 Народ беше сломяван от народ и град от град; защото Бог ги смущаваше с всякакво бедствие.

7 А вие укрепвайте и да не отслабват ръцете ви; защото делото ви ще бъде възнаградено.

8 Когато Аса чу тези думи и предсказанието на пророк Одид, се ободри и премахна мерзостите от цялата Юдова и Вениаминова земя и от градовете, които беше отнел от Ефремовата хълмиста земя; и поднови Господния жертвеник, който беше пред Господния притвор.

9 Той събра целия Юда и Вениамин и живеещите между тях пришълци от Ефрем, Манасия и Симеон; защото мнозина от Израил прибягваха при него, като виждаха, че Господ, неговият Бог, беше с него.

10 Те се събраха в Йерусалим в третия месец в петнадесетата година от царуването на Аса.

[11] Naquele dia, ofereceram em sacrifício ao SENHOR, do despojo que trouxeram, setecentos bois e sete mil ovelhas.

[12] Entraram em aliança de buscarem ao SENHOR, Deus de seus pais, de todo o coração e de toda a alma;

[13] e de que todo aquele que não buscasse ao SENHOR, Deus de Israel, morresse, tanto o menor como o maior, tanto homem como mulher.

[14] Juraram ao SENHOR, em alta voz, com júbilo, e com clarins, e com trombetas.

[15] Todo o Judá se alegrou por motivo deste juramento, porque, de todo o coração, eles juraram e, de toda a boa vontade, buscaram ao SENHOR, e por eles foi achado. O SENHOR lhes deu paz por toda parte.

[16] O rei Asa depôs também a Maaca, sua mãe, da dignidade de rainha-mãe, porquanto ela havia feito a Aserá, uma abominável imagem; Asa destruiu-lhe a imagem, que, feita em pó, queimou no vale de Cedrom.

[17] Os altos, porém, não foram tirados de Israel; todavia, o coração de Asa foi perfeito todos os seus dias.

[18] Trouxe à Casa de Deus as coisas consagradas por seu pai e as coisas que ele mesmo consagrara: prata, ouro e objetos de utilidade.

[19] Não houve guerra até ao trigésimo quinto ano do reinado de Asa.

2 Crônicas 16

[11] В това време принесоха жертви на Господа от донесената плячка – седемстотин говеда и седем хиляди овце.

[12] И встъпиха в завет да търсят Господа, Бога на бащите си, от цялото си сърце и от цялата си душа

[13] и да бъде умъртвяван всеки, малък или голям, мъж или жена, който не би потърсил Господа, Израилевия Бог.

[14] И се заклеха на Господа със силен глас, с възклицание, с тръби и с рогове.

[15] Тогава цяла Юдея се развесели поради клетвата; защото се заклеха от цялото си сърце и потърсиха Бога с цялата си воля; и Той беше намерен от тях и Господ им даде покой отвсякъде.

[16] А още и майка си Мааха цар Аса свали да не бъде царица, понеже тя беше направила отвратителен идол на Ашера; Аса съсече нейния идол, стри го и го изгори при потока Кедрон.

[17] Но високите места не бяха премахнати от Израил; сърцето обаче на Аса беше съвършено през всичките му дни.

[18] Той донесе в Божия дом посветените от баща му вещи и посветените от самия него сребро, злато и съдове.

[19] И нямаше вече война до тридесет и петата година от царуването на Аса.

Asa faz aliança com o rei da Síria

1 Reis 15.16-22

[1] No trigésimo sexto ano do reinado de Asa, subiu Baasa, rei de Israel, contra Judá e edificou a Ramá, para que a ninguém fosse permitido sair de junto de Asa, rei de Judá, nem chegar a ele.

[2] Então, Asa tomou prata e ouro dos tesouros da Casa do SENHOR e dos tesouros da casa do rei e enviou servos a Ben-Hadade, rei da Síria, que habitava em Damasco, dizendo:

[3] Haja aliança entre mim e ti, como houve entre meu pai e teu pai. Eis que te mando prata e ouro; vai e anula a tua aliança com Baasa, rei de Israel, para que se retire de mim.

[4] Ben-Hadade deu ouvidos ao rei Asa e enviou os capitães dos seus exércitos contra as cidades de Israel; e feriu a Ijom, a Dã, a Abel-Maim e todas as cidades-armazéns de Naftali.

[5] Ouvindo isso Baasa, deixou de edificar a Ramá e não continuou a sua obra.

[6] Então, o rei Asa tomou todo o Judá, e trouxeram as pedras de Ramá e a sua madeira com que Baasa a edificara; com elas edificou Asa a Geba e a Mispa.

Asa repreendido por Hanani

[7] Naquele tempo, veio Hanani a Asa, rei de Judá, e lhe disse: Porquanto confiaste no rei da Síria e não confiaste no SENHOR, teu Deus, o exército do rei da Síria escapou das tuas mãos.

2 Летописи 16

Последните години и смъртта на цар Аса

[1] В тридесет и шестата година от царуването на Аса Израелевият цар Ваас, като излезе против Юдея, съгради Рама, за да не оставя никого да излиза от Юдейския цар Аса, нито да влиза при него.

[2] Тогава Аса извади сребро и злато от съкровищата на Господния дом и на царската къща и прати при сирийския цар Венадад, който живееше в Дамаск, да кажат:

[3] Нека има договор между мене и тебе, както е имало между баща ми и твоя баща; ето, пратих ти сребро и злато; иди, развали договора си с Израилевия цар Ваас, за да се оттегли от мен.

[4] И Венадад послуша цар Аса и прати началниците на силите си против Израилевите градове; и те поразиха Иион, Дан, Авел-маим и всички Нефталимови житници-градове.

[5] А Ваас, като чу това, престана да гради Рама и преустанови работата си.

[6] Тогава цар Аса събра цяла Юдея и вдигна камъните на Рама и дърветата ѝ, с които Ваас градеше; и с тях съгради Гава и Масфа.

[7] А в това време ясновидецът Ананий отиде при Юдейския цар Аса и му каза: Понеже си се уповал на сирийския цар, а не си се уповал на Господа, своя Бог,

затова войската на сирийския цар се спаси от ръката ти.

8 Acaso, não foram os etíopes e os líbios grande exército, com muitíssimos carros e cavaleiros? Porém, tendo tu confiado no SENHOR, ele os entregou nas tuas mãos.

8 Етиопците и ливийците не бяха ли огромно множество, с твърде много колесници и конници? Но пак, понеже ти се упова на Господа, Той ги предаде в ръката ти.

9 Porque, quanto ao SENHOR, seus olhos passam por toda a terra, para mostrar-se forte para com aqueles cujo coração é totalmente dele; nisto procedeste loucamente; por isso, desde agora, haverá guerras contra ti.

9 Защото очите на Господа се обръщат насам-натам през целия свят, за да се показва Той мощен в помощ на онези, чиито сърца са съвършено разположеникъм Него. В това ти си постъпил безумно, затова отсега нататък ще те сполетят войни.

10 Porém Asa se indignou contra o vidente e o lançou no cárcere, no tronco, porque se enfurecera contra ele por causa disso; na mesma ocasião, oprimiu Asa alguns do povo.

10 При това Аса се разгневи на ясновидеца и го хвърли в затвор, защото се разсърди против него за думите му. И в същото време Аса притесни някои от народа.

11 Eis que os mais atos de Asa, tanto os primeiros como os últimos, estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e Israel.

11 И ето, делата на Аса, първите и последните, са записани в Книгата на Юдейските и Израилевите царе.

A morte de Asa

1 Reis 15.23-24

12 No trigésimo nono ano do seu reinado, caiu Asa doente dos pés; a sua doença era em extremo grave; contudo, na sua enfermidade não recorreu ao SENHOR, mas confiou nos médicos.

12 А в тридесет и деветата година от царуването си Аса се разболя от болест в краката; обаче макар болестта му да ставаше много тежка, пак в болестта си той не потърси Господа, а лекарите.

13 Descansou Asa com seus pais; morreu no quadragésimo primeiro ano do seu reinado.

13 И Аса заспа с бащите си; той умря в четиридесет и първата година от царуването си.

14 Sepultaram-no no sepulcro que mandara abrir para si na Cidade de Davi; puseram-no sobre um leito, que se enchera de

14 Погребаха го в гроба, който си беше изкопал в Давидовия град, и го положиха на легло, пълно с

perfumes e de várias especiarias, preparados segundo a arte dos perfumistas. Foi mui grande a queima que lhe fizeram destas coisas.

2 Crônicas 17

Estabelecido o reinado de Josafá

1 Em lugar de Asa, reinou seu filho Josafá, que se fortificou contra Israel;

2 ele pôs tropas em todas as cidades fortificadas de Judá e estabeleceu guarnições na terra de Judá, como também nas cidades de Efraim, que Asa, seu pai, tinha tomado.

3 O SENHOR foi com Josafá, porque andou nos primeiros caminhos de Davi, seu pai, e não procurou a baalins.

4 Antes, procurou ao Deus de seu pai e andou nos seus mandamentos e não segundo as obras de Israel.

5 O SENHOR confirmou o reino nas suas mãos, e todo o Judá deu presentes a Josafá, o qual teve riquezas e glória em abundância.

6 Tornou-se-lhe ousado o coração em seguir os caminhos do SENHOR, e ainda tirou os altos e os postes-ídolos de Judá.

7 No terceiro ano do seu reinado, enviou ele os seus príncipes Ben-Hail, Obadias, Zacarias, Natanael e Micaías, para ensinarem nas cidades de Judá;

8 e, com eles, os levitas Semaías, Netanias, Zebadias, Asael, Semiramote, Jônatas, Adonias, Tobias e Tobe-Adonias; e, com estes levitas, os sacerdotes Elisama e Jeorão.

благоухания и с различни аптекарски аромати; и изгориха за него твърде много аромати.

2 Летописи 17

Възцаряване и величие на Йосафат

1 А вместо Аса се възцари синът му Йосафат, който се засили против Израил;

2 защото разположи военни сили във всички укрепени градове на Юдея и постави гарнизони в Юдовата земя и в Ефремовите градове, които баща му Аса беше превзел.

3 И Господ беше с Йосафат, понеже той ходѝ в първите пътища на баща си Давид и не потърси ваалимите,

4 а потърси Бога на бащите си и в Неговите заповеди ходѝ, а не по делата на Израил.

5 Затова Господ утвърди царството в ръката му; и цяла Юдея даде подаръци на Йосафат; така той придоби богатство и голяма слава.

6 При това, като се поощри сърцето му в Господните пътища, той премахна от Юдея високите места и ашерите.

7 Също в третата година от царуването си прати първенците си Венхаил, Авдий, Захария, Натанаил и Михайя да поучават в Юдейските градове,

8 и с тях левитите Семая, Натания, Зевадия, Асаил, Семирамот, Йонатан, Адония, Товия и Товадония, левитите и заедно с тях свещениците Елисама и Йорам.

[9] Ensinaram em Judá, tendo consigo o Livro da Lei do SENHOR; percorriam todas as cidades de Judá e ensinavam ao povo.

[9] И те поучаваха в Юдея, като имаха със себе си книгата на Господния закон; и обикаляха всички Юдейски градове и поучаваха народа.

[10] Veio o terror do SENHOR sobre todos os reinos das terras que estavam ao redor de Judá, de maneira que não fizeram guerra contra Josafá.

[10] И страх от Господа обзе всички царства в земите, които бяха около Юдея и не воюваха против Йосафат.

[11] Alguns dos filisteus traziam presentes a Josafá e prata como tributo; também os arábios lhe trouxeram gado miúdo, sete mil e setecentos carneiros e sete mil e setecentos bodes.

[11] Някои от филистимците също донесоха подаръци на Йосафат и сребро като данък; арабите още му докараха стада: седем хиляди и седемстотин овена и седем хиляди и седемстотин козлела.

[12] Josafá se engrandeceu em extremo, continuamente; e edificou fortalezas e cidades-armazéns em Judá.

[12] Йосафат продължаваше да се възвеличава твърде много; и съгради в Юдея крепости и житници-градове.

[13] Empreendeu muitas obras nas cidades de Judá; e tinha, em Jerusalém, gente de guerra e homens valentes.

[13] И имаше много работи в Юдейските градове и военни мъже, силни и храбри, в Йерусалим.

[14] Este é o número deles segundo as suas famílias: em Judá, eram capitães de mil: o chefe Adna e, com ele, trezentos mil homens valentes;

[14] А ето броя им според бащините им домове: от Юда хилядници: Адна, началникът, и с него триста хиляди души, силни и храбри;

[15] depois dele, o capitão Joanã e, com ele, duzentos e oitenta mil;

[15] след него Йоанан, началникът, и с него двеста и осемдесет хиляди души;

[16] e, depois, Amasias, filho de Zicri, que, voluntariamente, se ofereceu ao serviço do SENHOR, e, às suas ordens, duzentos mil homens valentes.

[16] след него Амасия, Зехриевият син, който драговолно принесе себе си на Господа, и с него двеста хиляди силни и храбри мъже;

[17] De Benjamim, Eliada, homem valente, e, com ele, duzentos mil, armados de arco e de escudo;

[17] а от Вениамин: Елиада, силен и храбър, и с него двеста хиляди души, въоръжени с лъкове и малки щитове;

[18] depois dele, Jozabade, com cento e oitenta mil armados para a guerra.

[19] Estavam estes no serviço do rei, afora os que o rei tinha posto nas cidades fortificadas por todo o Judá.

2 Crônicas 18

Aliança entre Josafá e Acabe
1 Reis 22.1-4

[1] Tinha Josafá riquezas e glória em abundância; e aparentou-se com Acabe.
[2] Ao cabo de alguns anos, foi ter com Acabe, em Samaria. Acabe matou ovelhas e bois em abundância, para ele e para o povo que viera com ele; e o persuadiu a subir, com ele, a Ramote-Gileade.

[3] Acabe, rei de Israel, perguntou a Josafá, rei de Judá: Irás tu, comigo, a Ramote-Gileade? Respondeu-lhe Josafá: Serei como tu és, o meu povo, como o teu povo; iremos, contigo, à peleja.

As promessas dos falsos profetas
1 Reis 22.5-12

[4] Disse mais Josafá ao rei de Israel: Consulta, primeiro, a palavra do SENHOR.

[5] Então, o rei de Israel ajuntou os profetas, quatrocentos homens, e lhes disse: Iremos à peleja contra Ramote-Gileade ou deixarei de ir? Eles disseram:

[6] Sobe, porque Deus a entregará nas mãos do rei. Disse, porém, Josafá: Não há, aqui, ainda algum profeta do SENHOR, para o consultarmos?

[18] а след него Йозавад, и с него сто и осемдесет хиляди души, въоръжени за война.
[19] Тези бяха мъжете, които слугуваха на царя, освен онези, които царят постави в укрепените градове из цяла Юдея.

2 Летописи 18

Йосафат при Ахав, смъртта на Ахав

[1] А Йосафат имаше богатство и голяма слава; и се сроди с Ахав.
[2] И след няколко години слезе при Ахав в Самария. Ахав закла много овце и говеда за него и за народа, който беше с него; още му предложи да отиде с него в Рамот-галаад.
[3] Защото Израилевият цар Ахав каза на Юдейския цар Йосафат: Идваш ли с мене в Рамот-галаад? А той му отговори: Аз съм, както си ти, и моят народ, както твоят народ; ще бъдем с тебе във войната.

[4] Йосафат каза още на Израилевия цар: Моля, допитай се сега до Господнетослово.
[5] Тогава Израилевият цар събра пророците си, четиристотин мъже, и им каза: Да идем ли на бой в Рамот-галаад, или да не идем? А те отговориха: Иди и Бог ще го предаде в ръката на царя.

[6] Обаче Йосафат каза: Няма ли тук освен тези някой Господен пророк, за да се допитаме чрез него?

[7] Respondeu o rei de Israel a Josafá: Há um ainda, por quem podemos consultar o SENHOR; porém eu o aborreço, porque nunca profetiza de mim o que é bom, mas somente o que é mau.

[7] Израилевият цар отвърна на Йосафат: Има още един човек, чрез когото можем да се допитаме до Господа; но аз го мразя, защото никога не пророкува добро за мене, а винаги зло; той е Михей, син на Емла. А Йосафат каза: Нека царят не говори така.

[8] Este é Micaías, filho de Inlá. Disse Josafá: Não fale o rei assim. Então, o rei de Israel chamou um oficial e disse: Traze-me depressa a Micaías, filho de Inlá.

[8] Тогава Израилевият цар повика един евнух и му нареди: Доведи скоро Михей, син на Емла.

[9] O rei de Israel e Josafá, rei de Judá, estavam assentados, cada um no seu trono, vestidos de trajes reais, numa eira à entrada da porta de Samaria; e todos os profetas profetizavam diante deles.

[9] А Израилевият цар и Юдейският цар Йосафат седяха, всеки на престола си, облечени в одеждите си; те седяха на открито място при входа на самарийската порта и всички пророци пророкуваха пред тях.

[10] Zedequias, filho de Quenaana, fez para si uns chifres de ferro e disse: Assim diz o SENHOR: Com este, escornearás os siros, até de todo os consumir.

[10] А Седекия, Хананановият син, си направи железни рогове и каза: Така казва Господ: С тези ще буташ сирийците, докато ги довършиш.

[11] Todos os profetas profetizaram assim, dizendo: Sobe a Ramote-Gileade e triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

[11] Също и всички пророци пророкуваха така, като казваха: Иди в Рамот-галаад и ще имаш добър успех; защото Господ ще го предаде в ръката на царя.

A profecia de Micaías
1 Reis 22.13-28

[12] O mensageiro que fora chamar a Micaías falou-lhe, dizendo: Eis que as palavras dos profetas, a uma voz, predizem coisas boas para o rei; seja, pois, a tua palavra como a palavra de um deles, e fala o que é bom.

[12] А пратеникът, който отиде да повика Михей, му говорѝ: Ето думите на пророците като от една уста са добри за царя; и така, моля и твоята дума да бъде като думата на всеки от тях и ти говорѝ доброто.

13 Respondeu Micaías: Tão certo como vive o SENHOR, o que meu Deus me disser, isso falarei.

14 E, vindo ele ao rei, este lhe perguntou: Micaías, iremos a Ramote-Gileade, à peleja, ou deixarei de ir? Ele respondeu: Sobe e triunfarás, porque eles serão entregues nas vossas mãos.

15 O rei lhe disse: Quantas vezes te conjurarei que não me fales senão a verdade em nome do SENHOR?

16 Então, disse ele: Vi todo o Israel disperso pelos montes, como ovelhas que não têm pastor; e disse o SENHOR: Estes não têm dono; torne cada um em paz para sua casa.

17 Então, o rei de Israel disse a Josafá: Não te disse eu que ele não profetiza a meu respeito o que é bom, mas somente o que é mau?

18 Micaías prosseguiu: Ouvi, pois, a palavra do SENHOR: Vi o SENHOR assentado no seu trono, e todo o exército do céu estava à sua direita e à sua esquerda.

19 Perguntou o SENHOR: Quem enganará Acabe, o rei de Israel, para que suba e caia em Ramote-Gileade? Um dizia desta maneira, e outro, de outra.

20 Então, saiu um espírito, e se apresentou diante do SENHOR, e disse: Eu o enganarei. Perguntou-lhe o SENHOR: Com quê?

21 Respondeu ele: Sairei e serei espírito mentiroso na boca de todos os seus

13 А Михей отговори: Заклевам се вживота на Господа, каквото каже Бог мой, това ще говоря.

14 И така, дойде при царя. Той му каза: Михей, да идем ли на бой в Рамот-галаад, или да не идем? А пророкът отвърна: Идете и ще имате добър успех; защото неприятелите ще бъдат предадени в ръката ви.

15 А царят му каза: Колко пъти ще те заклевам да не ми говориш друго освен истината в Господнето име!

16 Михей отговори: Видях целия Израил, пръснат по планините като овце, които нямат овчар; и Господ каза: Тези нямат господар; нека се върнат всеки у дома си с мир.

17 Тогава Израилевият цар каза на Йосафат: Не ти ли казах, че няма да пророкува добро за мене, а зло?

18 А Михей каза: И така, чуйте Господнетослово. Видях Господа, седящ на престола Си, и цялото небесно множество, стоящо около Него отдясно и отляво.

19 Господ каза: Кой ще примами Израилевия цар Ахав, за да отиде и да падне в Рамот-галаад? И един каза едно, а друг каза друго.

20 После излезе един дух, застана пред Господа и проговори: Аз ще го примамя. И Господ го запита: Как?

21 А той отвърна: Ще изляза и ще бъда лъжлив дух в устата на всичките му

profetas. Disse o SENHOR: Tu o enganarás e ainda prevalecerás; sai e faze-o assim.

пророци. Тогава Господ каза: Примамвай го още и ще сполучиш; излез, направи така.

22 Eis que o SENHOR pôs o espírito mentiroso na boca de todos estes teus profetas e o SENHOR falou o que é mau contra ti.

22 И така, сега Господ е вложил лъжлив дух в устата на тези твои пророци, обаче Господ е говорил зло за тебе.

23 Então, Zedequias, filho de Quenaana, deu uma bofetada em Micaías e disse:

23 Тогава Седекия, Ханаановият син, се приближи, зашлеви Михей по бузата и каза: През кой път мина Господният Дух от мене, за да говори на теб?

24 Por onde saiu o Espírito do SENHOR para falar a ti? Disse Micaías: Eis que o verás naquele mesmo dia, quando entrares de câmara em câmara, para te esconderes.

24 А Михей отговори: Ето, ще видиш в онзи ден, когато ще отиваш от стая в стая, за да се криеш.

25 Então, disse o rei de Israel: Tomai a Micaías e devolvei-o a Amom, governador da cidade, e a Joás, filho do rei;

25 Тогава Израилевият цар нареди: Хванете Михей и го върнете при градския управител Амон и при царския син Йоас,

26 e direis: Assim diz o rei: Metei este homem na casa do cárcere e angustiai-o com escassez de pão e de água, até que eu volte em paz.

26 и кажете: Така казва царят: Хвърлете този в тъмницата и го хранете със затворническа порция хляб и вода, докато се завърна с мир.

27 Disse Micaías: Se voltares em paz, não falou o SENHOR, na verdade, por mim. Disse mais: Ouvi isto, vós, todos os povos!

27 Михей каза: Ако някога се върнеш с мир, то Господ не е говорил чрез мене. Добави още: Слушайте вие, целият народ.

A morte de Acabe
1 Reis 22.29-40

28 Subiram o rei de Israel e Josafá, rei de Judá, a Ramote-Gileade.

28 И така, Израилевият цар и Юдейският цар Йосафат излязоха в Рамот-галаад.

29 Disse o rei de Israel a Josafá: Eu me disfarçarei e entrarei na peleja; tu, porém, traja as tuas vestes. Disfarçou-se, pois, o rei de Israel, e entraram na peleja.

29 А Израилевият цар каза на Йосафат: Аз ще се преоблека, като вляза в сражението, а ти облечи одеждите си. И така, Израилевият цар се преоблече и влязоха в сражението.

[30] Ora, o rei da Síria dera ordem aos capitães dos seus carros, dizendo: Não pelejareis nem contra pequeno nem contra grande, mas somente contra o rei de Israel.

[30] А сирийският цар беше заповядал на началниците на колесниците си: Не се бийте нито с малък, нито с голям, а само с Израилевия цар.

[31] Vendo os capitães dos carros a Josafá, disseram: Este é o rei de Israel. Portanto, a ele se dirigiram para o atacar. Josafá, porém, gritou, e o SENHOR o socorreu; Deus os desviou dele.

[31] А началниците на колесниците, като видяха Йосафат, казаха: Той ще да е Израилевият цар; и се отклониха, за да го ударят. Но Йосафат извика и Господ му помогна, защото Бог им повлия да се отвърнат от него.

[32] Vendo os capitães dos carros que não era o rei de Israel, deixaram de o perseguir.

[32] Понеже началниците на колесниците, като видяха, че не беше Израилевият цар, престанаха да го преследват и се върнаха.

[33] Então, um homem entesou o arco e, atirando ao acaso, feriu o rei de Israel por entre as juntas da sua armadura; então, disse este ao seu cocheiro: Vira e leva-me para fora do combate, porque estou gravemente ferido.

[33] А един човек хвърли стрела, без да се цели, и удари Израилевия цар между ставите на бронята му; затова той каза на колесничаря: Обърни юздата и ме изведи от войската, защото съм тежко ранен.

[34] A peleja tornou-se renhida naquele dia; quanto ao rei, segurou-se a si mesmo de pé no carro defronte dos siros, até à tarde, mas, ao pôr-do-sol, morreu.

[34] И в онзи ден сражението се усили; но Израилевият цар се удържа в колесницата си срещу сирийците до вечерта и около залез слънце умря.

2 Crônicas 19

O profeta Jeú repreende a Josafá

[1] Josafá, rei de Judá, voltou para sua casa em paz, para Jerusalém.

[2] O vidente Jeú, filho de Hanani, saiu ao encontro do rei Josafá e lhe disse: Devias tu ajudar ao perverso e amar aqueles que aborrecem o SENHOR? Por isso, caiu sobre ti a ira da parte do SENHOR.

[3] Boas coisas, contudo, se acharam em ti; porque tiraste os postes-ídolos da terra e dispuseste o coração para buscares a Deus.

2 Летописи 19

Реформите на Йосафат

[1] А като се връщаше Юдейският цар Йосафат с мир у дома си в Йерусалим,

[2] ясновидецът Ииуй, Ананиевият син, излезе да го посрещне и каза на цар Йосафат: На нечестивия ли помагаш и тези ли, които мразят Господа, обичаш? Затова гняв от Господа има върху тебе.

[3] Все пак обаче в тебе се намериха добри неща, защото ти премахна ашерите от

земята и утвърди сърцето си да търсиш Бога.

Nomeação de juízes

4 Habitou, pois, Josafá em Jerusalém; tornou a passar pelo povo desde Berseba até à região montanhosa de Efraim e fez que ele tornasse ao SENHOR, Deus de seus pais.

5 Estabeleceu juízes no país, em todas as cidades fortificadas, de cidade em cidade.

6 Disse aos juízes: Vede o que fazeis, porque não julgais da parte do homem, e sim da parte do SENHOR, e, no julgardes, ele está convosco.

7 Agora, pois, seja o temor do SENHOR convosco; tomai cuidado e fazei-o, porque não há no SENHOR, nosso Deus, injustiça, nem parcialidade, nem aceita ele suborno.

8 Também, depois de terem voltado para Jerusalém, estabeleceu aí Josafá alguns dos levitas, e dos sacerdotes, e dos cabeças das famílias de Israel para julgarem da parte do SENHOR e decidirem as sentenças contestadas.

9 Deu-lhes ordem, dizendo: Assim, andai no temor do SENHOR, com fidelidade e inteireza de coração.

10 Toda vez que vier a vós outros sentença contestada de vossos irmãos que habitam nas suas cidades: entre sangue e sangue, lei e mandamento, estatutos e juízos, admoestai-os, que não se façam culpados para com o SENHOR, para que não venha grande ira sobre vós e sobre vossos irmãos; fazei assim e não vos tornareis culpados.

4 След като Йосафат се засели в Йерусалим, после излезе пак между народа от Вирсавее до Ефремовата хълмиста земя и ги обърна към Господа, Бога на бащите им.

5 И по всички укрепени градове на Юдея постави съдии в земята, град по град.

6 Той каза на съдиите: Внимавайте какво правите; защото не съдите за човека, а за Господа, Който е с вас в съдопроизнасянето.

7 Затова нека върху вас бъде страх от Господа; внимавайте в делата си; защото в Господа, нашия Бог, няма неправда, нито лицеприятие, нито подкупност.

8 Тогава, като се върнаха в Йерусалим, Йосафат постави и в Йерусалим някои от левитите и свещениците и от началниците на Израилевите бащини домове за Господния съд и за спорове.

9 И им заръча: Така да постъпвате със страх от Господа, вярно и със съвършено сърце.

10 И ако дойде при вас от братята ви, които живеят в градовете си, какъвто и да бил спор между кръв и кръв, между закон и заповед, между наредби и узаконения, увещавайте ги да не стават виновни пред Господа, да не би да дойде гняв върху вас и върху братята ви.

Така постъпвайте и няма да станете виновни.

11 Eis que Amarias, o sumo sacerdote, presidirá nas coisas que dizem respeito ao SENHOR; e Zebadias, filho de Ismael, príncipe da casa de Judá, nas que dizem respeito ao rei. Também os levitas serão oficiais à vossa disposição. Sede fortes no cumprimento disso, e o SENHOR será com os bons.

11 Първосвещеникът Амария ще бъде над вас във всяко Господне дело; началникът на Юдовия дом Зевадия, Исмаиловият син, ще бъде във всяко царско дело; а левитите ще бъдат надзиратели пред вас. Действайте мъжествено и Господ ще бъде с добрия.

2 Crônicas 20

A vitória de Josafá sobre Moabe e Amom

1 Depois disto, os filhos de Moabe e os filhos de Amom, com alguns dos meunitas, vieram à peleja contra Josafá.

2 Então, vieram alguns que avisaram a Josafá, dizendo: Grande multidão vem contra ti dalém do mar e da Síria; eis que já estão em Hazazom-Tamar, que é En-Gedi.

3 Então, Josafá teve medo e se pôs a buscar ao SENHOR; e apregoou jejum em todo o Judá.

4 Judá se congregou para pedir socorro ao SENHOR; também de todas as cidades de Judá veio gente para buscar ao SENHOR.

5 Pôs-se Josafá em pé, na congregação de Judá e de Jerusalém, na Casa do SENHOR, diante do pátio novo,

6 e disse: Ah! SENHOR, Deus de nossos pais, porventura, não és tu Deus nos céus? Não és tu que dominas sobre todos os reinos dos povos? Na tua mão, está a força e o poder, e não há quem te possa resistir.

2 Летописи 20

Войната с едомците и краят на Йосафатовото царуване

1 След това моавците и амонците и с тях някои от маонците дойдоха да воюват против Йосафат.

2 Тогава някои дойдоха и известиха на Йосафат: Голямо множество иде против теб от другата страна на Соленото море, от Сирия; те са в Асасон-тамар (който е Енгади).

3 А Йосафат се уплаши и се предаде да търси Господа, и прогласи пост по цяла Юдея.

4 И юдеите се събраха, за да искат помощот Господа; дори от всички Юдейски градове дойдоха да търсят Господа.

5 Йосафат застана сред събраните юдеи и йерусалимци в Господния дом, пред новия двор, и каза:

6 Господи, Боже на бащите ни, не си ли Ти Бог на небето и не си ли Ти владетел над всичките царства на народите, и не е ли в Твоята ръка сила и могъщество,

така че никой не може да устои против Тебе?

[7] Porventura, ó nosso Deus, não lançaste fora os moradores desta terra de diante do teu povo de Israel e não a deste para sempre à posteridade de Abraão, teu amigo?

[7] Не беше ли Ти, Боже наш, Който си изгонил жителите на тази земя пред народа Си Израил и си я дал завинаги на потомството на приятеля Си Авраам?

[8] Habitaram nela e nela edificaram um santuário ao teu nome, dizendo:

[8] И те се заселиха в нея и Ти построиха светилище в нея за Твоето име, и казаха:

[9] Se algum mal nos sobrevier, espada por castigo, peste ou fome, nós nos apresentaremos diante desta casa e diante de ti, pois o teu nome está nesta casa; e clamaremos a ti na nossa angústia, e tu nos ouvirás e livrarás.

[9] Ако ни връхлети зло – меч, възмездие, мор или глад – и ние застанем пред този дом и пред Тебе (защото Твоето име е в този дом), и извикаме към Тебе в бедствието си, тогава Ти ще ни послушаш и избавиш.

[10] Agora, pois, eis que os filhos de Amom e de Moabe e os do monte Seir, cujas terras não permitiste a Israel invadir, quando vinham da terra do Egito, mas deles se desviaram e não os destruíram,

[10] И сега, ето, амонците и моавците и онези от планината Сиир, които не си оставил Израил да ги нападне, когато идваха от Египетската земя, но се отклониха от тях и не ги изтребиха –

[11] eis que nos dão o pago, vindo para lançar-nos fora da tua possessão, que nos deste em herança.

[11] ето как ни възнаграждават, като идват да ни прогонят от Твоето притежание, което си ни дал да наследим.

[12] Ah! Nosso Deus, acaso, não executarás tu o teu julgamento contra eles? Porque em nós não há força para resistirmos a essa grande multidão que vem contra nós, e não sabemos nós o que fazer; porém os nossos olhos estão postos em ti.

[12] Боже наш, не искаш ли да ги съдиш? Защото в нас няма сила да противостоим на това голямо множество, което иде против нас, и не знаем какво да правим; а очите ни са отправени към Теб.

[13] Todo o Judá estava em pé diante do SENHOR, como também as suas crianças, as suas mulheres e os seus filhos.

[13] А цяла Юдея стоеше пред Господа с домовете си, жените си и синовете си.

[14] Então, veio o Espírito do SENHOR no meio da congregação, sobre Jaaziel, filho de Zacarias, filho de Benaia, filho de Jeiel,

[14] Тогава сред събранието ГосподниятДух дойде на левитина Язиил, Захариевия син (а

filho de Matanias, levita, dos filhos de Asafe,

Захария беше син на Венайя, син на Елила, син на Матания), от Асафовите потомци; и каза:

15 e disse: Dai ouvidos, todo o Judá e vós, moradores de Jerusalém, e tu, ó rei Josafá, ao que vos diz o SENHOR. Não temais, nem vos assusteis por causa desta grande multidão, pois a peleja não é vossa, mas de Deus.

15 Слушайте, цяла Юдея, вие, йерусалимски жители, и ти, царю Йосафате; така казва Господ на вас: Не бойте се, нито се плашете от това голямо множество; защото боят не е ваш, а Божий.

16 Amanhã, descereis contra eles; eis que sobem pela ladeira de Ziz; encontrá-los-eis no fim do vale, defronte do deserto de Jeruel.

16 Слезте утре против тях; ето, те излизат през нагорнището Асис и ще ги намерите при края на долината, пред пустинята Еруил.

17 Neste encontro, não tereis de pelejar; tomai posição, ficai parados e vede o salvamento que o SENHOR vos dará, ó Judá e Jerusalém. Não temais, nem vos assusteis; amanhã, saí-lhes ao encontro, porque o SENHOR é convosco.

17 Няма да е необходимо вие да се биете в този бой; подредете се, застанете и вижте извършеното от Господа за вас избавление, Юдо и Йерусалиме; не бойте се, нито се плашете; утре излезте против тях, защото Господ е с вас.

18 Então, Josafá se prostrou com o rosto em terra; e todo o Judá e os moradores de Jerusalém também se prostraram perante o SENHOR e o adoraram.

18 Тогава Йосафат се наведе с лицето до земята; и цяла Юдея и йерусалимските жители паднаха пред Господа и Му се поклониха.

19 Dispuseram-se os levitas, dos filhos dos coatitas e dos coreítas, para louvarem o SENHOR, Deus de Israel, em voz alta, sobremaneira.

19 А левитите, от потомците на Каатовите синове и от потомците на Кореевите синове, станаха да хвалят с много силен глас Господа, Израилевия Бог.

20 Pela manhã cedo, se levantaram e saíram ao deserto de Tecoa; ao saírem eles, pôs-se Josafá em pé e disse: Ouvi-me, ó Judá e vós, moradores de Jerusalém! Crede no SENHOR, vosso Deus, e estareis seguros; crede nos seus profetas e prosperareis.

20 И така, на сутринта станаха рано и излязоха към пустинята Текуе; а когато бяха излезли, Йосафат застана и каза: Слушайте ме, юдеи, и вие, йерусалимски жители! Вярвайте в Господа, вашия Бог, и ще се утвърдите;

21 Aconselhou-se com o povo e ordenou cantores para o SENHOR, que, vestidos de ornamentos sagrados e marchando à frente do exército, louvassem a Deus, dizendo: Rendei graças ao SENHOR, porque a sua misericórdia dura para sempre.

22 Tendo eles começado a cantar e a dar louvores, pôs o SENHOR emboscadas contra os filhos de Amom e de Moabe e os do monte Seir que vieram contra Judá, e foram desbaratados.

23 Porque os filhos de Amom e de Moabe se levantaram contra os moradores do monte Seir, para os destruir e exterminar; e, tendo eles dado cabo dos moradores de Seir, ajudaram uns aos outros a destruir-se.

24 Tendo Judá chegado ao alto que olha para o deserto, procurou ver a multidão, e eis que eram corpos mortos, que jaziam em terra, sem nenhum sobrevivente.

25 Vieram Josafá e o seu povo para saquear os despojos e acharam entre os cadáveres riquezas em abundância e objetos preciosos; tomaram para si mais do que podiam levar e três dias saquearam o despojo, porque era muito.

26 Ao quarto dia, se ajuntaram no vale de Bênção, onde louvaram o SENHOR; por isso, chamaram àquele lugar vale de Bênção, até ao dia de hoje.

вярвайте на пророците Му и ще имате добър успех.

21 Тогава, като се посъветва с народа, нареди някои от тях да пеят на Господа и да хвалят великолепието на Неговатасвятост, като излизат пред войската и казват: Славословете Господа, защото милостта Му е до века.

22 И когато почнаха да пеят и да хвалят, Господ постави засади против амонците и моавците и против онези отхълмистата страна Сиир, които бяха дошли против Юдея; и те бяха поразени.

23 Защото амонците и моавците станаха против жителите на хълма Сиир, за да ги изтребят и заличат; и като довършиха жителите на Сиир, те си помогнаха взаимно да се изтребят.

24 А юдеите, като стигнаха до стражарската кула на пустинята, погледнаха към множеството и, ето, те бяха мъртви тела, паднали на земята, и никой не беше се избавил.

25 И когато Йосафат и народът му дойдоха да ги оберат, намериха между мъртвите им тела твърде много богатство и скъпи вещи и си взеха толкова много, че не можеха да ги отнесат; а три дни обираха, защото плячката беше много.

26 А на четвъртия ден се събраха в Долината на благословението, защото там благословиха Господа; затова онова място бе наречено Долина на

благословението и така се нарича до днес.

27 Então, voltaram todos os homens de Judá e de Jerusalém, e Josafá, à frente deles, e tornaram para Jerusalém com alegria, porque o SENHOR os alegrara com a vitória sobre seus inimigos.

27 Тогава всички юдеи и йерусалимски мъже, начело с Йосафат, тръгнаха да се върнат в Йерусалим с веселие, понеже Господ ги беше развеселил с поражението на неприятелите им.

28 Vieram para Jerusalém com alaúdes, harpas e trombetas, para a Casa do SENHOR.

28 Те дойдоха в Йерусалим с псалтири и арфи, и тръби до Господния дом.

29 Veio da parte de Deus o terror sobre todos os reinos daquelas terras, quando ouviram que o SENHOR havia pelejado contra os inimigos de Israel.

29 И страх от Бога обзе всички царства на околните страни, когато чуха, че Господвоювал против неприятелите на Израил.

30 Assim, o reino de Josafá teve paz, porque Deus lhe dera repouso por todos os lados.

30 И така, царството на Йосафат се успокои; защото неговият Бог му даде спокойствие отвсякъде.

O reinado e a morte de Josafá
1 Reis 22.41-51

31 Josafá reinou sobre Judá; tinha trinta e cinco anos quando começou a reinar e reinou vinte e cinco anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Azuba, filha de Sili.

31 Така Йосафат царуваше над Юдея. Той беше на възраст тридесет и пет години, когато се възцари, и царувà двадесет и пет години в Йерусалим; а името на майка му беше Азува, дъщеря на Силея.

32 Ele andou no caminho de Asa, seu pai, e não se desviou dele, fazendo o que era reto perante o SENHOR.

32 Той ходѝ в пътя на баща си Аса; не се отклони от него, а вършеше това, което беше право пред Господа.

33 Contudo, os altos não se tiraram, porque o povo não tinha ainda disposto o coração para com o Deus de seus pais.

33 Високите места обаче не бяха премахнати, нито народът още беше утвърдил сърцата си към Бога на бащите си.

34 Quanto aos mais atos de Josafá, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos nas Crônicas registradas por Jeú, filho de Hanani, que as inseriu na História dos Reis de Israel.

34 А останалите дела на Йосафат, първите и последните, са записани в историята на Ииуй, Ананиевия син, който се споменава в Книгата на Израилевите царе.

[35] Depois disto, Josafá, rei de Judá, se aliou com Acazias, rei de Israel, que procedeu iniquamente.
[36] Aliou-se com ele, para fazerem navios que fossem a Társis; e fizeram os navios em Eziom-Geber.

[37] Porém Eliézer, filho de Dodavá, de Maressa, profetizou contra Josafá, dizendo: Porquanto te aliaste com Acazias, o SENHOR destruiu as tuas obras. E os navios se quebraram e não puderam ir a Társis.

2 Crônicas 21

O reinado de Jeorão

2 Reis 8.16-24

[1] Descansou Josafá com seus pais e foi sepultado com eles na Cidade de Davi; e Jeorão, seu filho, reinou em seu lugar.
[2] Teve este irmãos, filhos de Josafá: Azarias, Jeiel, Zacarias, Azarias, Micael e Sefatias; todos estes foram filhos de Josafá, rei de Israel.

[3] Seu pai lhes fez muitas dádivas de prata, ouro e coisas preciosas e ainda de cidades fortificadas em Judá; porém o reino deu a Jeorão, por ser o primogênito.

[4] Tendo Jeorão assumido o reino de seu pai e havendo-se fortificado, matou todos os seus irmãos à espada, como também alguns dos príncipes de Israel.
[5] Era Jeorão da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém.
[6] Andou nos caminhos dos reis de Israel, como também fizeram os da casa de Acabe,

[35] А след това Юдейският цар Йосафат се сдружи с Израилевия цар Охозия, чиито дела бяха нечестиви.
[36] Сдружи се с него, за да построят кораби, които да идат в Тарсис; и построиха корабите в Есион-гавер.
[37] Тогава Елиезер, Додовият син, от Мариса, пророкува против Йосафат: Понеже си се сдружил с Охозия, Господсъсипа твоите дела. И така, корабите се разбиха, така че не можаха да идат в Тарсис.

2 Летописи 21

Царуване на Йорам

[1] След това Йосафат заспа с бащите си и беше погребан с тях в Давидовия град; и вместо него се възцари синът му Йорам.
[2] А Йорам имаше братя, Йосафатови синове – Азария, Ехиил, Захария, Азария, Михаил и Сафатия; всички те бяха синове на Израилевия цар Йосафат.
[3] Баща им беше им дал много подаръци – сребро, злато и скъпоценни неща, заедно с укрепени градове в Юдея; но царството беше дал на Йорам, понеже той беше първороден.
[4] А Йорам, когато се издигна на бащиното си царство и се закрепи, изби всичките си братя с меч, също и неколцина от Израилевите първенци.
[5] Йорам беше на възраст тридесет и две години, когато се възцари, и царувà осем години в Йерусалим.
[6] Той ходѝ в пътя на Израилевите царе, както постъпваше Ахавовият дом,

porque a filha deste era sua mulher; e fez o que era mau perante o SENHOR.

[7] Porém o SENHOR não quis destruir a casa de Davi por causa da aliança que com ele fizera, segundo a promessa que lhe havia feito de dar a ele, sempre, uma lâmpada e a seus filhos.

[8] Nos dias de Jeorão, se revoltaram os edomitas contra o poder de Judá e constituíram o seu próprio rei.

[9] Pelo que Jeorão passou adiante com todos os seus chefes, e todos os carros, com ele; de noite, se levantou e feriu os edomitas que o cercavam e os capitães dos carros.

[10] Assim, se rebelou Edom para livrar-se do poder de Judá, até ao dia de hoje; ao mesmo tempo, se rebelou também Libna contra Jeorão, porque este deixara ao SENHOR, Deus de seus pais.

[11] Também fez altos nos montes de Judá, e seduziu os habitantes de Jerusalém à idolatria, e fez desgarrar a Judá.

[12] Então, lhe chegou às mãos uma carta do profeta Elias, em que estava escrito: Assim diz o SENHOR, Deus de Davi, teu pai: Porquanto não andaste nos caminhos de Josafá, teu pai, e nos caminhos de Asa, rei de Judá,

[13] mas andaste nos caminhos dos reis de Israel, e induziste à idolatria a Judá e os moradores de Jerusalém, segundo a idolatria da casa de Acabe, e também

защото жена му беше Ахавова дъщеря; и вършѝ зло пред Господа.

[7] При все това Господ не иска̀ да изтреби Давидовия дом заради завета, който беше сключил с Давид, и понеже беше обещал, че ще даде светилник на него и на потомците му до века.

[8] В неговите дни Едом се освободи от ръката на Юда и си поставиха свой цар.

[9] Затова Йорам замина с началниците си и всичките колесници с него; и като стана през нощта, порази едомците, които го обкръжаваха, и началниците на колесниците.

[10] Обаче Едом се освободи от ръката на Юда и остава независим до днес. Тогава, в същото време, и Ливна се освободи от ръката му, понеже беше изоставил Господа, Бога на бащите си.

[11] Той построи и високи места по Юдейските планини и направи йерусалимските жители да блудстват, и разврати Юдея.

[12] Тогава до него дойде писмо от пророка Илия, което гласеше: Така казва Господ, Бог на баща ти Давид: Понеже ти не си ходил в пътищата на баща си Йосафат, нито в пътищата на Юдейския цар Аса,

[13] а си ходил в пътя на Израилевите царе и си направил Юдея и йерусалимските жители да блудстват, както блудства̀ Ахавовият дом, още си избил и братята

mataste a teus irmãos, da casa de teu pai, melhores do que tu,

[14] eis que o SENHOR castigará com grande flagelo ao teu povo, aos teus filhos, às tuas mulheres e todas as tuas possessões.

[15] Tu terás grande enfermidade nas tuas entranhas, enfermidade que aumentará dia após dia, até que saiam as tuas entranhas.

[16] Despertou, pois, o SENHOR contra Jeorão o ânimo dos filisteus e dos arábios que estão do lado dos etíopes.

[17] Estes subiram a Judá, deram contra ele e levaram todos os bens que se acharam na casa do rei, como também a seus filhos e as suas mulheres; de modo que não lhe deixaram filho algum, senão Jeoacaz, o mais moço deles.

[18] Depois de tudo isto, o SENHOR o feriu nas suas entranhas com enfermidade incurável.

[19] E, aumentando esta dia após dia, ao cabo de dois anos, saíram-lhe as entranhas por causa da enfermidade, e morreu com terríveis agonias. O seu povo não lhe queimou aromas, como se fez a seus pais.

[20] Era ele da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém. E se foi sem deixar de si saudades; sepultaram-no na Cidade de Davi, porém não nos sepulcros dos reis.

2 Crônicas 22

O reinado de Acazias

2 Reis 8.25-29

си, дома на баща си, които бяха по-добри от теб,

[14] ето, Господ порази с тежък удар народа ти, синовете ти, жените ти и целия ти имот;

[15] и ти тежко ще боледуваш от разстройство на червата си, докато от болестта червата ти почнат да изтичат от ден на ден.

[16] И така, Господ повдигна против Йорам духа на филистимците и на арабите, които са близо до етиопците;

[17] и те излязоха против Юдея, спуснаха се върху нея и заграбиха целия имот, който се намери в царската къща, също и синовете му, и жените му, така че не му остана син, освен Йоахаз, най-младия от синовете му.

[18] А след всичко това Господ го порази с неизцерима болест в червата;

[19] и след известно време, на края, след две години, червата му изтекоха поради болестта му; и Йорам умря със силни болки. А народът му не гориха ароматиза него, както бяха горили за бащите му.

[20] Той беше на възраст тридесет и две години, когато се възцари, и царувà в Йерусалим осем години; и се пресели неоплакан; погребаха го в Давидовия град, а не в царските гробища.

2 Летописи 22

Царуване на Охозия

[1] Os moradores de Jerusalém, em lugar de Jeorão, fizeram rei a Acazias, seu filho mais moço; porque a tropa, que viera com os arábios ao arraial, tinha matado todos os mais velhos. Assim, reinou Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá.

[1] Йерусалимските жители направиха цар вместо Йорам най-младия му син Охозия; защото четите, надошли в стана с арабите, бяха избили всичките по-възрастни синове. Така се възцари Охозия, син на Юдейския цар Йорам.

[2] Era Acazias de vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou um ano em Jerusalém.

[2] Охозия беше на възраст четиридесет и две години, когато се възцари, и царувà една година в Йерусалим. Името на майка му беше Готолия, внучка на Амрий.

[3] Sua mãe, filha de Onri, chamava-se Atalia. Ele também andou nos caminhos da casa de Acabe; porque sua mãe era quem o aconselhava a proceder iniquamente.

[3] И той също ходѝ в пътищата на Ахавовия дом; защото майка му бешенегова съветница в нечестието му.

[4] Fez o que era mau perante o SENHOR, como os da casa de Acabe; porque eles eram seus conselheiros depois da morte de seu pai, para a sua perdição.

[4] Той вършѝ зло пред Господа, както Ахавовият дом; защото след смъртта на баща му те му станаха съветници за неговото погубване.

[5] Também andou nos conselhos deles e foi com Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, a Ramote-Gileade, à peleja contra Hazael, rei da Síria; e os siros feriram Jorão.

[5] Като ходеше по техния съвет, той отиде на бой заедно с Израилевия цар Йорам, син на Ахааз, против Сирийския цар Азаил в Рамот-галаад, където сирийците раниха Йорам.

[6] Então, voltou para Jezreel, para curar-se das feridas que lhe fizeram em Ramá, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria; e desceu Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá, para ver a Jorão, filho de Acabe, em Jezreel, porquanto estava doente.

[6] И той се върна в Езраел, за да се цери от раните, които му нанесоха в Рама, когато воюваше против сирийския цар Азаил. Тогава Юдейският цар Охозия, Йорамовият син, слезе в Езраел, за да види Йорам, Ахавовия син, защото беше болен.

Jeú mata a Acazias

[7] Foi da vontade de Deus que Acazias, para a sua ruína, fosse visitar a Jorão; porque, vindo ele, saiu com Jorão para encontrar-se com Jeú, filho de Ninsi, a quem o

[7] Загиването на Охозия стана от Бога чрез отиването му при Йорам; защото, когато дойде, излезе с Йорам против Ииуй, Намесиевия син,

SENHOR tinha ungido para desarraigar a casa de Acabe.

8 Ao executar Jeú juízo contra a casa de Acabe, achou os príncipes de Judá e os filhos dos irmãos de Acazias, que o serviam, e os matou.

9 Depois, mandou procurar a Acazias, e, achando-o em Samaria, onde se havia escondido, o trouxeram a Jeú e o mataram; seus próprios servos o sepultaram, porque diziam: É filho de Josafá, que buscou ao SENHOR de todo o coração. E ninguém houve na casa de Acazias que pudesse reinar.

Atalia usurpa o trono
2 Reis 11.1-3

10 Vendo Atalia, mãe de Acazias, que seu filho era morto, levantou-se e destruiu toda a descendência real da casa de Judá.

11 Mas Jeosabeate, filha do rei, tomou a Joás, filho de Acazias, e o furtou dentre os filhos do rei, aos quais matavam, e o pôs e à sua ama numa câmara interior; assim, Jeosabeate, a filha do rei Jeorão, mulher do sacerdote Joiada e irmã de Acazias, o escondeu de Atalia, e não foi morto.

12 Joás esteve com eles seis anos na Casa de Deus, e Atalia reinou no país.

2 Crônicas 23

Joás ungido rei de Judá
2 Reis 11.4-12

1 No sétimo ano, Joiada se animou e entrou em aliança com os capitães de cem: Azarias, filho de Jeroão, Ismael, filho de

когото Господбеше помазал да изтреби Ахавовия дом.

8 И Ииуй, когато извършваше съда против Ахавовия дом, намери Юдейските първенци и синовете на Охозиевите братя, които служеха на Охозия, и ги изби.

9 Тогава потърси и Охозия; и го заловиха, докато беше скрит в Самария, доведоха го при Ииуй и го убиха; и го погребаха, защото казаха: Син е на Йосафат, който потърси Господа с цялото си сърце. Така Охозиевият дом нямаше вече сила да задържи царството.

Възцаряване на Йоас

10 А Готолия, Охозиевата майка, като видя, че синът ѝ умря, стана и погуби целия царски род от Юдовия дом.

11 Но Йосавеета, царската дъщеря, взе Йоас, Охозиевия син, и го открадна от царските синове, когато ги убиваха, и скри него и дойката му в спалнята. Така Йосавеета, дъщеря на цар Йорам, жена на свещеник Йодай (защото беше сестра на Охозия), го скри от Готолия и тя не го уби.

12 Йоас беше при тях, скрит в Божия дом, шест години; а Готолия царуваше над земята.

2 Летописи 23

1 А в седмата година Йодай се укрепи, като взе стотниците: Азария, Ероамовия син, Исмаил, Йоананович син, Азария,

Joanã, Azarias, filho de Obede, Maaséias, filho de Adaías, e Elisafate, filho de Zicri.

Овидовия син, Маасия, Адаиевия син, и Елисафат, Зехриевия син, и сключи завет с тях.

[2] Estes percorreram Judá, e congregaram os levitas de todas as cidades de Judá e os cabeças das famílias de Israel, e vieram para Jerusalém.

[2] Те обходиха Юдея и събраха левитите от всички Юдейски градове и началниците на Израилевите бащини домове, и дойдоха в Йерусалим.

[3] Toda essa congregação fez aliança com o rei na Casa de Deus; e Joiada lhes disse: Eis que reinará o filho do rei, como falou o SENHOR a respeito dos filhos de Davi.

[3] Тогава цялото събрание сключи завет с царя в Божия дом. Йодай им каза: Ето, царският син ще се възцари, както е говорил Господ за Давидовите потомци.

[4] Esta é a obra que haveis de fazer: uma terça parte de vós, sacerdotes e levitas, que entrais no sábado, servirá de guardas da porta;

[4] Ето какво трябва да направите: една трета от вас, от свещениците и от левитите, които постъпвате на служба в събота, нека стоят вратари при вратите,

[5] outra terça parte estará na casa do rei; e a outra terça parte, à Porta do Fundamento; e todo o povo estará nos pátios da Casa do SENHOR.

[5] една трета в царската къща и една трета при портата на основата; а целият народ да бъде в дворовете на Господниядом.

[6] Porém ninguém entre na Casa do SENHOR, senão os sacerdotes e os levitas que ministram; estes entrarão, porque são santos; mas todo o povo guardará o preceito do SENHOR.

[6] И никой да не влиза в Господния дом, освен свещениците и онези от левитите, които служат; те нека влизат, защото са святи; а целият народ да пази заръчаното от Господа.

[7] Os levitas rodearão o rei, cada um de armas na mão, e qualquer que entrar na casa, seja morto; estareis com o rei quando entrar e quando sair.

[7] Левитите да окръжават царя, като всеки има оръжията си в ръка; който би влязъл в дома, да бъде убит; и да бъдете с царя при влизането му и при излизането му.

[8] Fizeram, pois, os levitas e todo o Judá segundo tudo quanto lhes ordenara o sacerdote Joiada; tomou cada um os seus homens, tanto os que entravam como os

[8] И така, левитите и цяла Юдея извършиха всичко, според както заповяда свещеник Йодай, и взеха всеки мъжете си – онези, които щяха да постъпят на служба в събота, и онези,

que saíam no sábado; porquanto o sacerdote Joiada não despediu os turnos.

които щяха да оставят службата в събота; защото свещеник Йодай не разпускаше отрядите.

[9] O sacerdote Joiada entregou aos capitães de cem as lanças, os paveses e os escudos que haviam sido do rei Davi e estavam na Casa de Deus.

[9] Свещеник Йодай даде на стотниците копията и малките и големите щитове на цар Давид, които бяха в Божия дом.

[10] Dispôs todo o povo, cada um de armas na mão, desde o lado direito da casa real até ao seu lado esquerdo, e até ao altar, e até ao templo, para rodear o rei.

[10] И постави целия народ около царя – всеки мъж с оръжията му в ръка, от дясната до лявата страна на дома, край жертвеника и край храма.

[11] Então, trouxeram para fora o filho do rei, puseram-lhe a coroa, entregaram-lhe o Livro do Testemunho e o constituíram rei; Joiada e seus filhos o ungiram e gritaram: Viva o rei!

[11] Тогава изведоха царския син и положиха на него короната, и му връчиха божественото заявление, и го направиха цар. Йодай и синовете му го помазаха и извикаха: Да живее царят!

A morte de Atalia

2 Reis 11.13-16

[12] Ouvindo Atalia o clamor do povo que corria e louvava o rei, veio para onde este se achava na Casa do SENHOR;

[12] А Готолия, като чу вика от народа, който се стичаше и хвалеше царя, дойде при народа в Господния дом.

[13] olhou, e eis que o rei estava junto à coluna, à entrada, e os capitães e os que tocavam trombetas, junto ao rei; e todo o povo da terra se alegrava, e se tocavam trombetas. Também os cantores com os instrumentos músicos dirigiam o canto de louvores. Então, Atalia rasgou os seus vestidos e clamou: Traição! Traição!

[13] Тя погледна и видя, че царят стоеше при стълба си във входа и военачалниците, и тръбите при царя, и целият народ от страната се радваше и свиреше с тръбите, а певците и онези, които бяха изкусни да пеят псалми, свиреха с музикалните инструменти. Тогава Готолия раздра дрехите си и извика: Заговор! Заговор!

[14] Porém o sacerdote Joiada trouxe para fora os capitães que comandavam as tropas e disse-lhes: Fazei-a sair por entre as fileiras; se alguém a seguir, matai-o à espada. Porque o sacerdote tinha dito: Não a matem na Casa do SENHOR.

[14] Свещеник Йодай изведе стотниците, поставени над силите, и им каза: Изведете я вън от редовете и който би я последвал, да бъде убит с меч; защото свещеникът беше казал: Да не я убиете в Господния дом.

[15] Lançaram mão dela; e ela, pelo caminho da entrada dos cavalos, foi à casa do rei, onde a mataram.

A aliança de Joiada
2 Reis 11.17-21

[16] Joiada fez aliança entre si mesmo, o povo e o rei, para serem eles o povo do SENHOR.

[17] Então, todo o povo se dirigiu para a casa de Baal e a derribaram; despedaçaram os seus altares e as suas imagens e a Matã, sacerdote de Baal, mataram perante os altares.

[18] Entregou Joiada a superintendência da Casa do SENHOR nas mãos dos sacerdotes levitas, a quem Davi designara para o encargo da Casa do SENHOR, para oferecerem os holocaustos do SENHOR, como está escrito na Lei de Moisés, com alegria e com canto, segundo a instituição de Davi.

[19] Colocou porteiros às portas da Casa do SENHOR, para que nela não entrasse ninguém que de qualquer forma fosse imundo.

[20] Tomou os capitães de cem, os nobres, os governadores do povo e todo o povo da terra, e todos estes conduziram, da Casa do SENHOR, o rei; passaram, pela porta superior, para a casa do rei e assentaram o rei no trono do reino.

[21] Alegrou-se todo o povo da terra, e a cidade ficou tranqüila, pois haviam matado Atalia à espada.

2 Crônicas 24

O reinado de Joás

[15] И така, отстъпиха ѝ място; и когато тя стигна до входа на царската къща, я убиха там.

[16] Тогава Йодай сключи завет между себе си и целия народ и царя, че ще бъдат Господен народ.

[17] И целият народ влезе във Вааловото капище и го събориха, жертвениците му и кумирите му изпотрошиха, а Вааловия жрец Матан убиха пред жертвениците.

[18] Йодай постави службите на Господниядом в ръцете на левитските свещеници, които Давид беше разпределил в Господния дом, за да принасят Господните всеизгаряния, според както е писано в Моисеевия закон, с веселие и песни според Давидовата наредба.

[19] Постави и вратарите при портите на Господния дом да не би да влиза някой нечист от каквото и да е нещо.

[20] Тогава, като взе стотниците, високопоставените, началниците на народа и целия народ от страната, изведоха царя от Господния дом; и като минаха през горната порта в царската къща, поставиха царя на царския престол.

[21] Така целият народ от страната се зарадва и градът се успокои; а Готолия убиха с меч.

2 Летописи 24

Царуване на Йоас

2 Reis 12.1-19

[1] Tinha Joás sete anos de idade quando começou a reinar e quarenta anos reinou em Jerusalém.

[2] Era o nome de sua mãe Zíbia, de Berseba. Fez Joás o que era reto perante o SENHOR todos os dias do sacerdote Joiada.

[3] Tomou-lhe Joiada duas mulheres; e gerou filhos e filhas.

[4] Depois disto, resolveu Joás restaurar a Casa do SENHOR.

[5] Reuniu os sacerdotes e os levitas e lhes disse: Saí pelas cidades de Judá e levantai dinheiro de todo o Israel para reparardes a casa do vosso Deus, de ano em ano; e, vós, apressai-vos nisto. Porém os levitas não se apressaram.

[6] Mandou o rei chamar a Joiada, o chefe, e lhe perguntou: Por que não requereste dos levitas que trouxessem de Judá e de Jerusalém o imposto que Moisés, servo do SENHOR, pôs sobre a congregação de Israel, para a tenda do Testemunho?

[7] Porque a perversa Atalia e seus filhos arruinaram a Casa de Deus; e usaram todas as coisas sagradas da Casa do SENHOR no serviço dos baalins.

[8] Deu o rei ordem e fizeram um cofre e o puseram do lado de fora, à porta da Casa do SENHOR.

[9] Publicou-se, em Judá e em Jerusalém, que trouxessem ao SENHOR o imposto que

[1] Йоас беше на седем години, когато се възцари, и царувà четиридесет години в Йерусалим; името на майка му беше Савия, от Вирсавее.

[2] Йоас вършеше това, което беше право пред Господа, през всичките дни на свещеник Йодай.

[3] А Йодай му взе две жени; и му се родиха синове и дъщери.

[4] След това Йоас си науми да обнови Господния дом.

[5] И така, събра свещениците и левитите и им каза: Излезте по Юдейските градове и съберете от целия Израил пари, за да се поправя домът на вашия Бог от година до година, и гледайте да побързате с работата. Обаче левитите не побързаха.

[6] Тогава царят повика началника на работата Йодай и му каза: Защо не си изискал от левитите да съберат от Юдея и Йерусалим данъка, определен от Господния слуга Моисей да се събира от Израилевото общество, за шатъра на свидетелството?

[7] (Защото нечестивата Готолия и синовете ѝ бяха разорили Божия дом; също така всички посветени неща в Господния дом бяха използвали за ваалимите.)

[8] И така, съгласно царската заповед направиха един ковчег, който сложиха отвън при вратата на Господния дом.

[9] И прогласиха в Юдея и Йерусалим да принасят на Господа данък, наложен

Moisés, servo de Deus, havia posto sobre Israel, no deserto.

10 Então, todos os príncipes e todo o povo se alegraram, e trouxeram o imposto, e o lançaram no cofre, até acabar a obra.

11 Quando o cofre era levado por intermédio dos levitas a uma comissão real, vendo-se que havia muito dinheiro, vinha o escrivão do rei e o comissário do sumo sacerdote, esvaziavam-no, tomavam-no e o levavam de novo ao seu lugar; assim faziam dia após dia e ajuntaram dinheiro em abundância,

12 o qual o rei e Joiada davam aos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR; contrataram pedreiros e carpinteiros, para restaurarem a Casa do SENHOR, como também os que trabalhavam em ferro e em bronze, para repararem a Casa do SENHOR.

13 Os que tinham o encargo da obra trabalhavam, e a reparação tinha bom êxito com eles; restauraram a Casa de Deus no seu próprio estado e a consolidaram.

14 Tendo eles acabado a obra, trouxeram ao rei e a Joiada o resto do dinheiro, de que se fizeram utensílios para a Casa do SENHOR, objetos para o ministério e para os holocaustos, taças e outros objetos de ouro e de prata. E continuamente ofereceram holocaustos na Casa do SENHOR, todos os dias de Joiada.

върху Израил от Божия слуга Моисей в пустинята.

10 Всички първенци и целият народ се зарадваха и донасяха, и слагаха в ковчега, докато се напълнеше.

11 И когато левитите донасяха ковчега при царските настоятели и те виждаха, че имаше много пари, царският секретар и настоятелят на първосвещеника идваха и изпразваха ковчега, и пак го занасяха и поставяха на мястото му. Така правеха от ден на ден и събираха много пари.

12 А царят и Йодай ги даваха на онези, които вършеха делото на служенето в Господния дом; и те наемаха зидари и дърводелци, за да обновят Господниядом, също и ковачи и медникари, за да поправят Господния дом.

13 И така, работниците вършеха работата и обновяването напредваше с труда им, така че възстановиха Божия дом в първото му състояние и го закрепиха.

14 Когато свършиха, донесоха останалите пари пред царя и Йодай и с тях направиха съдове за Господния дом, съдове за служене и за принасяне жертви, тамянници
и други златни и сребърни съдове. Така непрестанно принасяха всеизгаряния в Господниядом през целия живот на Йодай.

[15] Envelheceu Joiada e morreu farto de dias; era da idade de cento e trinta anos quando morreu.

[16] Sepultaram-no na Cidade de Davi com os reis; porque tinha feito bem em Israel e para com Deus e a sua casa.

Zacarias morto pelo rei

[17] Depois da morte de Joiada, vieram os príncipes de Judá e se prostraram perante o rei, e o rei os ouviu.

[18] Deixaram a Casa do SENHOR, Deus de seus pais, e serviram aos postes-ídolos e aos ídolos; e, por esta sua culpa, veio grande ira sobre Judá e Jerusalém.

[19] Porém o SENHOR lhes enviou profetas para os reconduzir a si; estes profetas testemunharam contra eles, mas eles não deram ouvidos.

[20] O Espírito de Deus se apoderou de Zacarias, filho do sacerdote Joiada, o qual se pôs em pé diante do povo e lhes disse: Assim diz Deus: Por que transgredis os mandamentos do SENHOR, de modo que não prosperais? Porque deixastes o SENHOR, também ele vos deixará.

[21] Conspiraram contra ele e o apedrejaram, por mandado do rei, no pátio da Casa do SENHOR.

[22] Assim, o rei Joás não se lembrou da beneficência que Joiada, pai de Zacarias, lhe fizera, porém matou-lhe o filho; este, ao expirar, disse: O SENHOR o verá e o retribuirá.

[15] Но Йодай остаря и стана сит от дни, и умря; беше на възраст сто и тридесет години, когато умря.

[16] И го погребаха в Давидовия град между царете, понеже беше извършил добро в Израил и пред Бога, и за дома Му.

[17] А след смъртта на Йодай Юдейските началници дойдоха и се поклониха на царя. Тогава царят ги послуша;

[18] и те изоставиха дома на Господа, Бога на бащите си, и служиха на ашерите и идолите; и гняв дойде върху Юда и Йерусалим поради това тяхно престъпление.

[19] При все това Бог им прати пророци, за да ги обърнат към Господа, които ги изобличаваха; но те не послушаха.

[20] Тогава Божият Дух дойде на Захария, син на свещеник Йодай, и той застана на високо място над народа и му каза: Така казва Бог: Защо престъпвате Господнитезаповеди? Няма да успеете; понеже вие изоставихте Господа, то и Той изостави вас.

[21] Обаче те направиха заговор против него и с царска заповед го убиха с камъни в двора на Господния дом.

[22] Цар Йоас не си спомни доброто, което му беше показал Йодай, неговият баща, а уби сина му; а той, като умираше, каза: Господ да погледне и да издири.

O juízo de Deus sobre Joás

[23] Antes de se findar o ano, subiu contra Joás o exército dos siros; e, vindo a Judá e a Jerusalém, destruíram, dentre o povo, a todos os seus príncipes, cujo despojo remeteram ao rei de Damasco.

[24] Ainda que o exército dos siros viera com poucos homens, contudo, o SENHOR lhes permitiu vencer um exército mui numeroso dos judeus, porque estes deixaram o SENHOR, Deus de seus pais. Assim, executaram os siros os juízos de Deus contra Joás.

A conspiração contra o rei Joás
2 Reis 12.20-21

[25] Quando os siros se retiraram dele, deixando-o gravemente enfermo, conspiraram contra ele os seus servos, por causa do sangue dos filhos do sacerdote Joiada, e o feriram no seu leito, e morreu.

[26] Sepultaram-no na Cidade de Davi, porém não nos sepulcros dos reis. Foram estes os que conspiraram contra ele: Zabade, filho de Simeate, a amonita, e Jeozabade, filho de Sinrite, a moabita.

[27] Quanto a seus filhos, e às numerosas sentenças proferidas contra ele, e à restauração da Casa de Deus, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis. Em seu lugar, reinou Amazias, seu filho.

2 Crônicas 25

O reinado de Amazias
2 Reis 14.1-6

[23] В края на годината сирийска войска излезе против Йоас; и като дойде в Юдея и Йерусалим, изтребиха всички народни първенци изсред народа и изпратиха всичката плячка, взета от тях, до царя на Дамаск.

[24] При все че сирийската войска, която дойде, беше малобройна, пак Господпредаде в ръката им едно твърде голямо множество, понеже те бяха изоставили Господа, Бога на бащите си. Така сирийците изпълниха присъда против Йоас.

[25] А като заминаха от него (и го оставиха страдащ с тежки рани), собствените му слуги направиха заговор против него поради кръвта на сина на свещеник Йодай, и го убиха на леглото му, и тойумря; и го погребаха в Давидовия град, но не го погребаха в царските гробища.

[26] Онези, които направиха заговора против него, бяха: Завад, син на амонката Симеата, и Йозавад, син на моавката Самарита.

[27] А колкото до синовете му и за тежките товари за откуп, наложени върху него, и за поправянето на Божия дом, всичко е записано в повестите на Книгата на царете. И вместо него се възцари синът му Амасия.

2 Летописи 25

Царуване на Амасия

1 Era Amazias da idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém; sua mãe se chamava Jeoadã, de Jerusalém.

2 Fez ele o que era reto perante o SENHOR; não, porém, com inteireza de coração.

3 Uma vez confirmado o reino nas suas mãos, matou os seus servos que tinham assassinado o rei, seu pai.

4 Porém os filhos deles não matou, mas fez segundo está escrito na Lei, no Livro de Moisés, no qual o SENHOR deu ordem, dizendo: Os pais não serão mortos por causa dos filhos, nem os filhos, por causa dos pais; cada qual será morto pelo seu próprio pecado.

Amazias vence os edomitas

2 Reis 14.7

5 Amazias congregou a Judá e o pôs, segundo as suas famílias, sob chefes de mil e chefes de cem, por todo o Judá e Benjamim; contou-os de vinte anos para cima e achou trezentos mil escolhidos capazes de sair à guerra e manejar lança e escudo.

6 Também tomou de Israel a soldo cem mil homens valentes por cem talentos de prata.

7 Porém certo homem de Deus veio a ele, dizendo: Ó rei, não deixes ir contigo o exército de Israel; porque o SENHOR não é com Israel, isto é, com os filhos de Efraim.

1 Амасия беше на възраст двадесет и пет години, когато се възцари, и царувà двадесет и девет години в Йерусалим. Името на майка му беше Йодана от Йерусалим.

2 Той вършѝ това, което беше право пред Господа, но не със съвършено сърце.

3 А като се утвърди царството му, той умъртви слугите си, които бяха убили баща му, царя.

4 Но децата им не умъртви според писаното в закона в Моисеевата книга, където Господ заповядва: Бащите да не умират заради децата, нито децата да умират заради бащите; а всеки да умира за своя грях.

5 Тогава Амасия събра юдеите и постави от тях хилядници и стотници според бащините им домове, по целия Юда и Вениамин; и като ги преброи от двадесет години и нагоре, намери ги триста хиляди отбрани мъже, способни да излизат на война, които можеха да държат копие и щит.

6 А от Израил нае още сто хиляди силни и храбри мъже за сто таланта сребро.

7 Тогава при него дойде един Божий човек и каза: Царю, да не отиде с теб Израилевата войска; защото Господ не е с Израил, нито с никого от Ефремовите синове.

[8] Porém vai só, age e sê forte; do contrário, Deus te faria cair diante do inimigo, porque Deus tem força para ajudar e para fazer cair.

[9] Disse Amazias ao homem de Deus: Que se fará, pois, dos cem talentos de prata que dei às tropas de Israel? Respondeu-lhe o homem de Deus: Muito mais do que isso pode dar-te o SENHOR.

[10] Então, separou Amazias as tropas que lhe tinham vindo de Efraim para que voltassem para casa; pelo que muito se acendeu a ira deles contra Judá, e voltaram para casa ardendo em ira.

[11] Animou-se Amazias e, conduzindo o seu povo, foi-se ao vale do Sal, onde feriu dez mil dos filhos de Seir.

[12] Também os filhos de Judá prenderam vivos dez mil e os trouxeram ao cimo de um penhasco, de onde os precipitaram, de modo que todos foram esmigalhados.

[13] Porém os homens das tropas que Amazias despedira, para que não fossem com ele à peleja, deram sobre as cidades de Judá, desde Samaria até Bete-Horom; feriram deles três mil e fizeram grande despojo.

Deus repreende Amazias por ser este idólatra

[14] Vindo Amazias da matança dos edomitas, trouxe consigo os deuses dos filhos de Seir, tomou-os por seus deuses, adorou-os e lhes queimou incenso.

[8] Но ако си решил да идеш, действай храбро, укрепи се за бой; иначе Бог ще те направи да паднеш пред неприятеля, защото Бог има сила да помага и да сваля.

[9] Амасия отговори на Божия човек: Но какво да направим за стоте таланта, които дадох на Израилевата войска? А Божият човек отвърна: Господ може да ти даде много повече от това.

[10] Тогава Амасия ги отдели, т. е. войската, която беше дошла при него от Ефрем, за да се върнат у дома си; по тази причина гневът им пламна силно против Юдея и се върнаха у дома си много разярени.

[11] А Амасия се осмели, изведе народа си и отиде в Долината на солта, и порази десет хиляди от Сиировите потомци.

[12] А други десет хиляди юдеите плениха живи и като ги закараха на върха на скалата, ги хвърлиха долу от върха на скалата, така че всички те загинаха.

[13] Но мъжете от войската, която Амасия върна назад, за да не идат с него на бой, нападнаха Юдейските градове от Самария чак до Ветерон и поразиха от тях три хиляди души, и заграбиха много плячка.

[14] А Амасия, като се върна от поразяването на едомците, донесе боговете на Сиировите потомци и ги постави богове за себе си, кланяше се пред тях и им кадеше тамян.

15 Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Amazias, e mandou-lhe um profeta que lhe disse: Por que buscaste deuses que a seu povo não livraram das tuas mãos?

15 Затова гневът на Господа пламна против Амасия и прати при него пророк, който му каза: Защо си прибегнал към боговете на този народ, които не можеха да избавят своя народ от ръката ти?

16 Enquanto lhe falava o profeta, disse-lhe o rei: Acaso, te pusemos por conselheiro do rei? Pára com isso. Por que teríamos de ferir-te? Então, parou o profeta, mas disse: Sei que Deus resolveu destruir-te, porque fizeste isso e não deste ouvidos ao meu conselho.

16 А като му говореше, той, царят му каза: Съветник ли те поставиха на царя? Престани; защо да бъдеш убит? И пророкът престана, като каза: Зная, че Бог е решил да те изтреби, понеже ти направи това и не послуша моя съвет.

Amazias derrotado por Jeoás

2 Reis 14.8-14

17 Então, Amazias, rei de Judá, tomou conselho e enviou mensageiros a Jeoás, filho de Jeoacaz, filho de Jeú, rei de Israel, dizendo: Vem, meçamos armas.

17 Тогава Юдейският цар Амасия, като се посъветва, прати до Израилевия цар Йоас, син на Йоахаз, Ииуевия син, да кажат: Ела да се погледнем един друг в лице.

18 Porém Jeoás, rei de Israel, respondeu a Amazias, rei de Judá: O cardo que está no Líbano mandou dizer ao cedro que lá está: Dá tua filha por mulher a meu filho; mas os animais do campo, que estavam no Líbano, passaram e pisaram o cardo.

18 А Израилевият цар Йоас прати до Юдейския цар Амасия да кажат: Ливанският трън пратил до ливанския кедър да кажат: Дай дъщеря си за жена на сина ми. Но един звяр, който бил в Ливан, минал и стъпкал трънa.

19 Tu dizes: Eis que feri os edomitas; e o teu coração se ensoberbeceu para te gloriares; agora, fica em casa; por que provocarias o mal para caíres tu, e Judá, contigo?

19 Ти казваш: Ето, поразих Едом; и сърцето ти те надигна да се хвалиш. Седи сега у дома си; защо да се заплиташ за собствена вреда, за да паднеш, ти и Юдея с тебе?

20 Mas Amazias não quis atendê-lo; porque isto vinha de Deus, para entregá-los nas mãos dos seus inimigos, porquanto buscaram os deuses dos edomitas.

20 Но Амасия не послуша; защото от Бога беше това, за да ги предаде в ръката на неприятелите, понеже бяха прибегнали към едомските богове.

[21] Subiu, então, Jeoás, rei de Israel, e Amazias, rei de Judá, e mediram armas em Bete-Semes, que pertence a Judá.

[22] Judá foi derrotado por Israel, e fugiu cada um para sua casa.

[23] E Jeoás, rei de Israel, prendeu a Amazias, rei de Judá, filho de Joás, filho de Jeoacaz, em Bete-Semes; levou-o a Jerusalém, cujo muro ele rompeu desde a Porta de Efraim até à Porta da Esquina, quatrocentos côvados.

[24] Tomou todo o ouro e a prata, e todos os utensílios que se acharam na Casa de Deus, com Obede-Edom, e os tesouros da casa do rei, como também reféns; e voltou para Samaria.

A morte de Amazias, de Judá

2 Reis 14.17-20

[25] Amazias, filho de Joás, rei de Judá, viveu quinze anos depois da morte de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel.

[26] Ora, os mais atos de Amazias, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel?

[27] Depois que Amazias deixou de seguir ao SENHOR, conspiraram contra ele em Jerusalém, e ele fugiu para Laquis; porém enviaram após ele homens até Laquis e o mataram ali.

[28] Trouxeram-no sobre cavalos e o sepultaram junto a seus pais na Cidade de Davi.

2 Crônicas 26

O reinado de Uzias

[21] И така, Израилевият цар Йоас излезе и се погледнаха един друг в лице, той и Юдейският цар Амасия, във Ветсемес, който принадлежи на Юдея.

[22] И Юдея беше поразена пред Израил; и побегнаха всеки в шатъра си.

[23] Израилевият цар Йоас хвана във Ветсемес Юдейския цар Амасия, син на Йоас, Йоахазовия син, и го доведе в Йерусалим, и събори четиристотин лакътя от йерусалимската стена, от Ефремовата порта до портата на ъгъла.

[24] И като взе цялото злато и сребро и всички съдове, които се намираха в Божия дом при Овид-едом, и съкровищата на царската къща, също и заложници, се върна в Самария.

[25] А след смъртта на Израилевия цар Йоас, Йоахазовия син, Юдейският цар Амасия, Йоасовият син, живя петнадесет години.

[26] Останалите дела на Амасия, първите и последните, са записани в Книгата на Юдейските и Израилевите царе.

[27] А след като Амасия се отклони от Господа, направиха заговор против него в Йерусалим и той побегна в Лахис; но пратиха след него в Лахис и там го убиха.

[28] Докараха го на коне и го погребаха с бащите му в Юдовия столичен град.

2 Летописи 26

Царуване на Озия

2 Reis 14.21-22; 15.1-4

[1] Todo o povo de Judá tomou a Uzias, que era de dezesseis anos, e o constituiu rei em lugar de Amazias, seu pai.

[2] Ele edificou a Elate e a restituiu a Judá, depois que o rei descansou com seus pais.

[3] Uzias tinha dezesseis anos quando começou a reinar e cinqüenta e dois anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jecolias, de Jerusalém.

[4] Ele fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Amazias, seu pai.

[5] Propôs-se buscar a Deus nos dias de Zacarias, que era sábio nas visões de Deus; nos dias em que buscou ao SENHOR, Deus o fez prosperar.

[6] Saiu e guerreou contra os filisteus e quebrou o muro de Gate, o de Jabné e o de Asdode; e edificou cidades no território de Asdode e entre os filisteus.

[7] Deus o ajudou contra os filisteus, e contra os arábios que habitavam em Gur-Baal, e contra os meunitas.

[8] Os amonitas deram presentes a Uzias, cujo renome se espalhara até à entrada do Egito, porque se tinha tornado em extremo forte.

[9] Também edificou Uzias torres em Jerusalém, à Porta da Esquina, à Porta do Vale e à Porta do Ângulo e as fortificou.

[1] А целият Юдейски народ взе Озия, който беше на шестнадесет години, и го направи цар вместо баща му Амасия.

[2] Той съгради Елот и го върна на Юдея, след като баща му, царят, заспа с бащите си.

[3] Озия беше на възраст шестнадесет години, когато се възцари, и царувà петдесет и две години в Йерусалим; името на майка му беше Ехолия, от Йерусалим.

[4] Той вършѝ това, което беше право пред Господа, напълно според както беше сторил баща му Амасия.

[5] И търсеше Бога в дните на Захария, който разбираше Божиите видения; и докато търсеше Господа, Бог му даваше успех.

[6] Царят излезе и воюва против филистимците, и събори стената на Гет, стената на Явни и стената на Азот, и съгради градове в азотската околност и между филистимците.

[7] Бог му помогна против филистимците и против арабите, които живееха в Гур-ваал, и против маонците.

[8] И амонците даваха подаръци на Озия; и името му се прочу чак до входа на Египет, защото стана много силен.

[9] Озия съгради и кули в Йерусалим, върху портата на ъгъла, върху портата на долината и върху ъгъла на стената, и ги укрепи.

[10] Também edificou torres no deserto e cavou muitas cisternas, porque tinha muito gado, tanto nos vales como nas campinas; tinha lavradores e vinhateiros, nos montes e nos campos férteis, porque era amigo da agricultura.

[11] Tinha também Uzias um exército de homens destros nas armas, que saíam à guerra em tropas, segundo o rol feito pelo escrivão Jeiel e Maaséias, oficial, sob a direção de Hananias, um dos príncipes do rei.

[12] O número total dos cabeças das famílias, homens valentes, era de dois mil e seiscentos.

[13] Debaixo das suas ordens, havia um exército guerreiro de trezentos e sete mil e quinhentos homens, que faziam a guerra com grande poder, para ajudar o rei contra os inimigos.

[14] Preparou-lhes Uzias, para todo o exército, escudos, lanças, capacetes, couraças e arcos e até fundas para atirar pedras.

[15] Fabricou em Jerusalém máquinas, de invenção de homens peritos, destinadas para as torres e cantos das muralhas, para atirarem flechas e grandes pedras; divulgou-se a sua fama até muito longe, porque foi maravilhosamente ajudado, até que se tornou forte.

Uzias é atacado de lepra

2 Reis 15.5-7

[16] Mas, havendo-se já fortificado, exaltou-se o seu coração para a sua própria ruína,

[10] Съгради още кули в пустинята и изкопа много кладенци, защото имаше много добитък и по ниските места, и в равнината, имаше и орачи и лозари в планините и на Кармил; защото обичаше земеделието.

[11] При това Озия имаше войска от военни мъже, които излизаха на война по полкове според броя им, който бе преброен от секретаря Еиил и настоятеля Маасия под ръководството на Анания, един от царските военачалници.

[12] Целият брой на началниците на бащините домове, на силните и храбри мъже, беше две хиляди и шестстотин.

[13] Под тяхна ръка имаше военна сила от триста и седем хиляди и петстотин души, които се биеха с голяма храброст, за да помагат на царя против неприятелите.

[14] Озия приготви за тях, за цялата войска, щитове и копия, шлемове и брони, лъкове и камъни за прашки.

[15] А в Йерусалим направи машини, изобретени от изкусни мъже, да бъдат поставени на кулите и на крепостите при ъглите, за хвърляне на стрели и големи камъни. И името му се прочу надалеч; защото му се помагаше чудно, докато стана силен.

[16] Но когато стана силен, сърцето му се надигна и се отдаде на поквара; и

e cometeu transgressões contra o SENHOR, seu Deus, porque entrou no templo do SENHOR para queimar incenso no altar do incenso.

извърши престъпление против Господа, своя Бог, като влезе в Господния храм, за да покади върху кадилния олтар.

[17] Porém o sacerdote Azarias entrou após ele, com oitenta sacerdotes do SENHOR, homens da maior firmeza;

[17] А свещеник Азария влезе след него и с него осемдесет Господни свещеници, храбри мъже;

[18] e resistiram ao rei Uzias e lhe disseram: A ti, Uzias, não compete queimar incenso perante o SENHOR, mas aos sacerdotes, filhos de Arão, que são consagrados para este mister; sai do santuário, porque transgrediste; nem será isso para honra tua da parte do SENHOR Deus.

[18] те се възпротивиха на цар Озия и му казаха: Не е в твоя власт, Озия, да кадиш на Господа, а на свещениците, Аароновите потомци, които са посветени, за да кадят; излез от светилището, защото си извършил престъпление, което няма да ти бъде за почит от ГосподаБога.

[19] Então, Uzias se indignou; tinha o incensário na mão para queimar incenso; indignando-se ele, pois, contra os sacerdotes, a lepra lhe saiu na testa perante os sacerdotes, na Casa do SENHOR, junto ao altar do incenso.

[19] А Озия, който държеше в ръката си кадилница, за да кади, се разяри; и като се разяри на свещениците, проказата му избухна на челото му пред свещениците в Господния дом, близо до кадилния олтар.

[20] Então, o sumo sacerdote Azarias e todos os sacerdotes voltaram-se para ele, e eis que estava leproso na testa, e apressadamente o lançaram fora; até ele mesmo se deu pressa em sair, visto que o SENHOR o ferira.

[20] Първосвещеник Азария и всички свещеници погледнаха към него и видяха, че беше прокажен на челото си; и побързаха да го извадят оттам; и даже сам той побърза да излезе, защото Господ го беше поразил.

[21] Assim, ficou leproso o rei Uzias até ao dia da sua morte; e morou, por ser leproso, numa casa separada, porque foi excluído da Casa do SENHOR; e Jotão, seu filho, tinha a seu cargo a casa do rei, julgando o povo da terra.

[21] И цар Озия остана прокажен до деня на смъртта си; живееше в отделна къща като прокажен, понеже беше отлъчен от Господния дом; а синът му Йотам беше над царския дом и съдеше народа на земята.

[22] Quanto aos mais atos de Uzias, tanto os primeiros como os últimos, o profeta Isaías, filho de Amoz, os escreveu.

[23] Descansou Uzias com seus pais, e, com seus pais, o sepultaram no campo do sepulcro que era dos reis; porque disseram: Ele é leproso. E Jotão, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 27

O reinado de Jotão

2 Reis 15.32-38

[1] Tinha Jotão vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e dezesseis anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jerusa, filha de Zadoque.

[2] Fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Uzias, seu pai, exceto que não entrou no templo do SENHOR. E o povo continuava na prática do mal.

[3] Ele edificou a porta de cima da Casa do SENHOR e também edificou muitas obras sobre o Muro de Ofel.

[4] Também edificou cidades na região montanhosa de Judá e nos bosques, castelos e torres.

[5] Ele também guerreou contra o rei dos filhos de Amom e prevaleceu sobre eles, de modo que os filhos de Amom, naquele ano, lhe deram cem talentos de prata, dez mil coros de trigo e dez mil de cevada; isto lhe trouxeram os filhos de Amom também no segundo e no terceiro ano.

[22] А останалите дела на Озия, първите и последните, записа пророк Исайя, Амосовият син.

[23] И Озия заспа с бащите си и го погребаха с бащите му в оградата на царските гробища, защото казаха: Прокажен е. И вместо него се възцари синът му Йотам.

2 Летописи 27

[1] Йотам беше на възраст двадесет и пет години, когато се възцари, и царува̀ шестнадесет години в Йерусалим; името на майка му беше Еруса, Садокова дъщеря.

[2] Той вършѝ това, което е право пред Господа, съвсем както беше направил баща му Озия; обаче не влезе в Господния храм. Но народът все още се покваряваше.

[3] Той построи горната порта на Господния дом и съгради много върху стената на Офил.

[4] Съгради още и градове в хълмистата страна на Юдея и в дъбравите съгради крепости и кули.

[5] И като воюва̀ против царя на амонците, надделя над тях; и в същата година амонците му дадоха сто таланта сребро, десет хиляда кора жито и десет хиляди кора ечемик. Толкова му платиха амонците и втората, и третата година.

[6] Assim, Jotão se foi tornando mais poderoso, porque dirigia os seus caminhos segundo a vontade do SENHOR, seu Deus.
[7] Quanto aos mais atos de Jotão, todas as suas guerras e empreendimentos, eis que tudo está escrito no Livro da História dos Reis de Israel e de Judá.
[8] Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém.
[9] Descansou Jotão com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi; e Acaz, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 28

O reinado de Acaz

2 Reis 16.1-4

[1] Tinha Acaz vinte anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém; e não fez o que era reto perante o SENHOR, como Davi, seu pai.

[2] Andou nos caminhos dos reis de Israel e até fez imagens fundidas a baalins.

[3] Também queimou incenso no vale do filho de Hinom e queimou a seus próprios filhos, segundo as abominações dos gentios que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel.
[4] Também sacrificou e queimou incenso nos altos e nos outeiros, como também debaixo de toda árvore frondosa.
[5] Pelo que o SENHOR, seu Deus, o entregou nas mãos do rei dos siros, os quais o derrotaram e levaram dele em cativeiro uma grande multidão de presos, que

[6] Така Йотам стана силен, понеже оправяше пътищата си пред Господа, своя Бог.
[7] А останалите дела на Йотам и всичките му войни, и постъпките му са записани в Книгата на Израилевите и Юдейските царе.
[8] Той беше на двадесет и пет години, когато се възцари, и царувà шестнадесет години в Йерусалим.
[9] Йотам заспа с бащите си и го погребаха в Давидовия град; и вместо него се възцари синът му Ахаз.

2 Летописи 28

Царуване на Ахаз

[1] Ахаз беше на възраст двадесет години, когато се възцари, и царувà шестнадесет години в Йерусалим; но не вършѝ това, което беше право пред Господа, както баща му Давид,
[2] а ходѝ в пътищата на Израилевите царе, направи още и лети идоли за ваалимите.
[3] При това той кадѝ в долината на Еномовия син и изгори от децата си в огъня според мерзостите на народите, които Господ беше изгонил пред израилтяните.
[4] И жертваше и кадеше по високите места, по хълмовете и под всяко зелено дърво.
[5] Затова Господ, неговият Бог, го предаде в ръката на сирийския цар; и сирийцитего поразиха и взеха от него голямо множество пленници, които

trouxeram a Damasco; também foi entregue nas mãos do rei de Israel, o qual lhe infligiu grande derrota.

6 Porque Peca, filho de Remalias, matou em Judá, num só dia, cento e vinte mil, todos homens poderosos, por terem abandonado o SENHOR, Deus de seus pais.

7 Zicri, homem valente de Efraim, matou a Maaséias, filho do rei, a Azricão, alto oficial do palácio, e a Elcana, o segundo depois do rei.

8 Os filhos de Israel levaram presos de Judá, seu povo irmão, duzentos mil: mulheres, filhos e filhas; e saquearam deles grande despojo e o trouxeram para Samaria.

9 Mas estava ali um profeta do SENHOR, cujo nome era Odede, o qual saiu ao encontro do exército que vinha para Samaria e lhe disse: Eis que, irando-se o SENHOR, Deus de vossos pais, contra Judá, os entregou nas vossas mãos, e vós os matastes com tamanha raiva, que chegou até aos céus.

10 Agora, cuidais em sujeitar os filhos de Judá e Jerusalém, para vos serem escravos e escravas; acaso, não sois vós mesmos culpados contra o SENHOR, vosso Deus?

11 Agora, pois, atendei-me e fazei voltar os presos que trouxestes cativos de vossos irmãos, porque o brasume da ira do SENHOR está sobre vós.

отведоха в Дамаск. Също беше предаден в ръката на Израилевия цар, който му нанесе голямо поражение.

6 Защото Факей, Ромелиевият син, изби от Юдея сто и двадесет хиляди души в един ден, всички силни и храбри мъже, понеже бяха изоставили Господа, Бога на бащите си;

7 и Зехрий, един силен мъж от Ефрем, уби царския син Маасия и надзирателя на двореца Азрикам, и втория след царя Елкана;

8 също израилтяните плениха от братята си двеста хиляди жени, синове и дъщери и при това взеха много плячка от тях, и отнесоха плячката в Самария.

9 А там имаше един Господен пророк на име Одид; той излезе да посрещне войската, която идваше в Самария, и им каза: Ето, понеже Господ, Бог на бащите ви, се разгневи на Юдея, ги предаде в ръката ви; и вие ги убихте с ярост, която стигна до небето.

10 И сега възнамерявате да държите юдеите и йерусалимците като роби и робини под себе си; обаче няма ли във вас, в самите вас престъпления против Господа, вашия Бог?

11 И така, сега ме послушайте и върнете пленниците, които заробихте от братята си; защото яростен гняв от Господа е върху вас.

[12] Então, se levantaram alguns homens dentre os cabeças dos filhos de Efraim, a saber, Azarias, filho de Joanã, Berequias, filho de Mesilemote, Jeizquias, filho de Salum, e Amasa, filho de Hadlai, contra os que voltavam da batalha

[12] Тогава някои от първенците от Ефремовите синове – Азария, Йонановият син, Варахия, Месилемотовият син, Езекия, Селумовият син, и Амаса, Адлаевият син, станаха против завърналите се от войната и им казаха:

[13] e lhes disseram: Não fareis entrar aqui esses cativos, porque intentais acrescentar aos nossos pecados e à nossa culpa diante do SENHOR ainda outros; a nossa culpa já é grande, e o brasume da ira do SENHOR está sobre nós.

[13] Не въвеждайте тук пленниците; защото, като беззаконствахме вечепротив Господа, вие искате да прибавите към греховете и престъпленията ни; защото престъплението ни е голямо и яростен гняв е върху Израил.

[14] Então, os homens armados deixaram os presos e o despojo diante dos príncipes e de toda a congregação.

[14] Тогава войниците оставиха пленниците и плячката пред първенците и пред цялото събрание.

[15] Homens foram designados nominalmente, os quais se levantaram, e tomaram os cativos, e do despojo vestiram a todos os que estavam nus; vestiram-nos, e calçaram-nos, e lhes deram de comer e de beber, e os ungiram; a todos os que, por fracos, não podiam andar, levaram sobre jumentos a Jericó, cidade das Palmeiras, a seus irmãos. Então, voltaram para Samaria.

[15] И споменатите по име мъже станаха и взеха пленниците, и облякоха от плячката всички голи между тях; облякоха ги, обуха ги, дадоха им да ядат и да пият и ги помазаха, а всички слаби от тях пренесоха на осли и ги заведоха в Йерихон, града на палмите, при братята им. Тогава се върнаха в Самария.

Acaz pede socorro aos assírios

2 Reis 16.5-9

[16] Naquele tempo, mandou o rei Acaz pedir aos reis da Assíria que o ajudassem.

[16] В онова време цар Ахаз прати до асирийските царе да иска помощ,

[17] Pois vieram, de novo, os edomitas, e derrotaram Judá, e levaram presos em cativeiro.

[17] защото едомците пак бяха дошли и поразили Юдея, и взели пленници.

[18] Também os filisteus deram contra as cidades da campina e do sul de Judá, e tomaram Bete-Semes, Aijalom, Gederote,

[18] Филистимците бяха нападнали също полските градове и южната страна на Юдея и бяха превзели Ветсемес, Еалон,

Socó e suas aldeias, Timna e suas aldeias e Ginzo e suas aldeias; e habitavam ali.

Гедирот, Сокхо и селата му, Тамна и селата му и Гимзо и селата му, и се бяха заселили в тях.

[19] Porque o SENHOR humilhou a Judá por causa de Acaz, rei de Israel; porque este permitira que Judá caísse em dissolução, e ele, de todo, se entregou à transgressão contra o SENHOR.

[19] Защото Господ смири Юдея поради Юдейския цар Ахаз; понеже той беше развратил Юдея и безчествал много против Господа.

[20] Veio a ele Tiglate-Pileser, rei da Assíria; porém o pôs em aperto, em vez de fortalecê-lo.

[20] И асирийският цар Теглат-феласар дойде при него; но той го притесни, а не го подкрепи;

[21] Porque Acaz tomou despojos da Casa do SENHOR, da casa do rei e da dos príncipes e os deu ao rei da Assíria; porém isso não o ajudou.

[21] защото Ахаз, като оголи Господниядом и царската къща и първенците, даде всичко на асирийския цар; но това не му помогна.

A idolatria de Acaz
2 Reis 16.10-16

[22] No tempo da sua angústia, cometeu ainda maiores transgressões contra o SENHOR; ele mesmo, o rei Acaz.

[22] Във времето на притеснението си той още повече престъпваше против Господа; такъв беше цар Ахаз.

[23] Pois ofereceu sacrifícios aos deuses de Damasco, que o feriram, e disse: Visto que os deuses dos reis da Síria os ajudam, eu lhes oferecerei sacrifícios para que me ajudem a mim. Porém eles foram a sua ruína e a de todo o Israel.

[23] Защото жертваше на дамаските богове, които го бяха поразили, като казваше: Понеже боговете на сирийските царе им помагат, на тях ще принасям жертви, за да помагат и на мене. Но те станаха причина да падне той и целият Израил.

[24] Ajuntou Acaz os utensílios da Casa de Deus, fê-los em pedaços e fechou as portas da Casa do SENHOR; e fez para si altares em todos os cantos de Jerusalém.

[24] Ахаз събра съдовете на Божия дом и ги съсече, затвори вратите на Господниядом и си направи жертвеници на всеки ъгъл в Йерусалим.

[25] Também, em cada cidade de Judá, fez altos para queimar incenso a outros deuses; assim, provocou à ira o SENHOR, Deus de seus pais.

[25] И във всеки Юдов град издигна високи места, за да кади на други богове, и разгневи Господа, Бога на бащите си.

A morte de Acaz
2 Reis 16.19-20

[26] Quanto aos mais atos dele e a todos os seus caminhos, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel.

[27] Descansou Acaz com seus pais, e o sepultaram na cidade, em Jerusalém, porém não o puseram nos sepulcros dos reis de Israel; e Ezequias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 29

Ezequias manda abrir o templo

2 Reis 18.1-3

[1] Tinha Ezequias vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Abia e era filha de Zacarias.

[2] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo quanto fizera Davi, seu pai.

[3] No primeiro ano do seu reinado, no primeiro mês, abriu as portas da Casa do SENHOR e as reparou.

[4] Trouxe os sacerdotes e os levitas, ajuntou-os na praça oriental

[5] e lhes disse: Ouvi-me, ó levitas! Santificai-vos, agora, e santificai a Casa do SENHOR, Deus de vossos pais; tirai do santuário a imundícia.

[6] Porque nossos pais prevaricaram e fizeram o que era mau perante o SENHOR, nosso Deus, e o deixaram; desviaram o seu rosto do tabernáculo do SENHOR e lhe voltaram as costas.

[7] Também fecharam as portas do pórtico, apagaram as lâmpadas, não queimaram

[26] А останалите негови дела и всичките му постъпки, първите и последните, са записани в Книгата на Юдейските и Израилевите царе.

[27] Ахаз заспа с бащите си и го погребаха в града, в Йерусалим, но не го занесоха в гробищата на Израилевите царе. А вместо него се възцари синът му Езекия.

2 Летописи 29

Цар Езекия очиства храма и го освещава

[1] Езекия беше на възраст двадесет и пет години, когато се възцари, и царувà двадесет и девет години в Йерусалим; името на майка му беше Авия, Захариева дъщеря.

[2] Той вършѝ това, което беше право пред Господа, напълно както извърши баща му Давид.

[3] В първия месец от първата година на царуването си той отвори вратите на Господния дом и ги поправи.

[4] И като доведе свещениците и левитите, събра ги на източния площад и им каза:

[5] Слушайте ме, левити, осветете се сега, осветете и храма на Господа, Бога на бащите си, и изнесете нечистотата от святото място.

[6] Защото бащите ни са отстъпили, сторили са зло пред Господа, нашия Бог, изоставили са Го и са отвърнали лицата си от Господнето обиталище, и са обърнали гръб;

[7] те са затворили вратите на предхрамието и са изгасили

incenso, nem ofereceram holocaustos nos santuários ao Deus de Israel.

8 Pelo que veio grande ira do SENHOR sobre Judá e Jerusalém, e os entregou ao terror, ao espanto e aos assobios, como vós o estais vendo com os próprios olhos.

9 Porque eis que nossos pais caíram à espada, e, por isso, nossos filhos, nossas filhas e nossas mulheres estiveram em cativeiro.

10 Agora, estou resolvido a fazer aliança com o SENHOR, Deus de Israel, para que se desvie de nós o ardor da sua ira.

11 Filhos meus, não sejais negligentes, pois o SENHOR vos escolheu para estardes diante dele para o servirdes, para serdes seus ministros e queimardes incenso.

Os levitas purificam o templo

12 Então, se levantaram os levitas: Maate, filho de Amasai, e Joel, filho de Azarias, dos filhos dos coatitas; dos filhos de Merari, Quis, filho de Abdi, e Azarias, filho de Jealelel; dos gersonitas, Joá, filho de Zima, e Éden, filho de Joá;

13 dos filhos de Elisafã, Sinri e Jeuel; dos filhos de Asafe, Zacarias e Matanias;

14 dos filhos de Hemã, Jeuel e Simei; dos filhos de Jedutum, Semaías e Uziel.

15 Congregaram a seus irmãos, santificaram-se e vieram segundo a ordem

светилниците, а не са кадили тамян, нито принасяли всеизгаряния в святото място на Израилевия Бог.

8 Затова гняв от Господа е бил върху Юдея и Йерусалим и Той ги предаде на опустошение и да бъдат предмет на учудване и присмех, както виждате с очите си.

9 Защото, ето, бащите ни са паднали от меч, а синовете, дъщерите и жените ни са поради това в плен.

10 И така, сега имам сърдечно желание да сключим завет с Господа, Израилевия Бог, за да отвърне от нас яростния Си гняв.

11 Деца мои, не бъдете сега небрежни; защото вас е избрал Господ да стоите пред Него, да Му служите, да сте Му служители и да кадите.

12 Тогава станаха левитите: Маат, Амасаевият син, и Йоил, Азариевият син, от Каатовите потомци; а от Мерариевите потомци – Кис, Авдиевият син, и Азария, Ялелеиловият син; от Гирсоновите потомци – Йоах, Земовият син, и Еден, Йоаховият син;

13 от Елисафановите потомци – Симрий и Еиил; от Асафовите потомци – Захария и Матания;

14 от Емановите потомци – Ехиил и Семей; а от Едутуновите потомци – Семая и Озиил;

15 и те, като събраха братята си и се осветиха, влязоха според царската

do rei pelas palavras do SENHOR, para purificarem a Casa do SENHOR.

заповед съгласно Господнето слово да очистят Господния дом.

16 Os sacerdotes entraram na Casa do SENHOR, para a purificar, e tiraram para fora, ao pátio da Casa do SENHOR, toda imundícia que acharam no templo do SENHOR; e os levitas a tomaram, para a levarem fora, ao ribeiro de Cedrom.

16 Свещениците влязоха в по-вътрешната част на Господния дом, за да я очистят, и изнесоха в двора на Господния дом цялата нечистота, която намериха в Господния храм; а левитите взеха и я изнесоха вън в потока Кедрон.

17 Começaram, pois, a santificar no primeiro dia do primeiro mês; ao oitavo dia do mês, vieram ao pórtico do SENHOR e santificaram a Casa do SENHOR em oito dias; no décimo sexto dia do mês, acabaram.

17 На първия ден от първия месец почнаха да освещават, а на осмия ден от месеца стигнаха до Господния притвор; и за осем дни осветиха Господния дом и на шестнадесетия ден от първия месец свършиха.

18 Então, foram ter com o rei Ezequias no palácio e disseram: Já purificamos toda a Casa do SENHOR, como também o altar do holocausto com todos os seus utensílios e a mesa da proposição com todos os seus objetos.

18 Тогава влязоха в двореца при цар Езекия и казаха: Очистихме изцяло Господния дом, жертвеника за всеизгарянето с всичките му прибори и трапезата за присъствените хлябове с всичките ѝ прибори;

19 Também todos os objetos que o rei Acaz, no seu reinado, lançou fora, na sua transgressão, já preparamos e santificamos; e eis que estão diante do altar do SENHOR.

19 при това приготвихме и осветихме всички вещи, които цар Ахаз през царуването си оскверни, когато отстъпи; и ето ги пред Господния жертвеник.

Ezequias restabelece o culto de Deus

20 Então, o rei Ezequias se levantou de madrugada, reuniu os príncipes da cidade e subiu à Casa do SENHOR.

20 Тогава цар Езекия стана рано и като събра градските първенци, отиде в Господния дом.

21 Mandou trazer sete novilhos, sete carneiros, sete cordeiros e sete bodes, como oferta pelo pecado a favor do reino, do santuário e de Judá; e aos filhos de Arão, os sacerdotes, que os oferecessem sobre o altar do SENHOR.

21 И докараха седем телета, седем овена, седем агнета и седем козела в принос за грях за царството, за светилището и за Юдея; и той заповяда на свещениците, Аароновите потомци, да ги принесат на Господния жертвеник.

[22] Mortos os novilhos, os sacerdotes tomaram o sangue e o aspergiram sobre o altar; mataram os carneiros e aspergiram o sangue sobre o altar; também mataram os cordeiros e aspergiram o sangue sobre o altar.

[23] Para oferta pelo pecado, trouxeram os bodes perante o rei e a congregação e puseram as mãos sobre eles.

[24] Os sacerdotes os mataram e, com o sangue, fizeram uma oferta pelo pecado, ao pé do altar, para expiação de todo o Israel, porque o rei tinha ordenado que se fizesse aquele holocausto e oferta pelo pecado, por todo o Israel.

[25] Também estabeleceu os levitas na Casa do SENHOR com címbalos, alaúdes e harpas, segundo mandado de Davi e de Gade, o vidente do rei, e do profeta Natã; porque este mandado veio do SENHOR, por intermédio de seus profetas.

[26] Estavam, pois, os levitas em pé com os instrumentos de Davi, e os sacerdotes, com as trombetas.

[27] Deu ordem Ezequias que oferecessem o holocausto sobre o altar. Em começando o holocausto, começou também o cântico ao SENHOR com as trombetas, ao som dos instrumentos de Davi, rei de Israel.

[28] Toda a congregação se prostrou, quando se entoava o cântico, e as trombetas

[22] И така, те заклаха телетата и свещениците, като взеха кръвта, разпръскаха я по жертвеника, заклаха и овните и разпръскаха кръвта им по жертвеника; също и агнетата заклаха и разпръскаха кръвта им по жертвеника.

[23] После преведоха козлите, които бяха в принос за грях, пред царя и събранието; и те положиха ръцете си върху тях;

[24] тогава свещениците ги заклаха и разпръскаха кръвта им по жертвеника в принос за грях, за да направят умилостивение за целия Израил; защото царят заповяда всеизгарянето и приносът за грях да станат за целия Израил.

[25] Той постави левитите в Господния дом с кимвали, псалтири и арфи, според заповедта на Давид, на царския ясновидец Гад и на пророк Натан; защото заповедта беше от Господа чрез пророците Му.

[26] И левитите стояха с Давидовите музикални инструменти, а свещениците с тръбите.

[27] Тогава Езекия заповяда да принесат всеизгарянето на жертвеника. И когато започна всеизгарянето, започна и пеенето на Господа с тръбите и инструментите на Израилевия цар Давид.

[28] А цялото събрание се кланяше и певците пееха, и тръбите свиреха

soavam; tudo isto até findar-se o holocausto.

[29] Tendo eles acabado de oferecer o sacrifício, o rei e todos os que se achavam com ele prostraram-se e adoraram.

[30] Então, o rei Ezequias e os príncipes ordenaram aos levitas que louvassem o SENHOR com as palavras de Davi e de Asafe, o vidente. Eles o fizeram com alegria, e se inclinaram, e adoraram.

[31] Disse ainda Ezequias: Agora, vos consagrastes a vós mesmos ao SENHOR; chegai-vos e trazei sacrifícios e ofertas de ações de graças à Casa do SENHOR. A congregação trouxe sacrifícios e ofertas de ações de graças, e todos os que estavam de coração disposto trouxeram holocaustos.

[32] O número dos holocaustos, que a congregação trouxe, foi de setenta bois, cem carneiros e duzentos cordeiros; tudo isto em holocausto para o SENHOR.

[33] Também foram consagrados seiscentos bois e três mil ovelhas.

[34] Os sacerdotes, porém, eram mui poucos e não podiam esfolar a todos os holocaustos; pelo que seus irmãos, os levitas, os ajudaram, até findar-se a obra e até que os outros sacerdotes se santificaram; porque os levitas foram mais retos de coração, para se santificarem, do que os sacerdotes.

[35] Além dos holocaustos em abundância, houve também a gordura das ofertas

непрекъснато, докато се извърши всеизгарянето.

[29] Като свършиха принасянето, царят и всички, които присъстваха с него, коленичиха и се поклониха.

[30] Тогава цар Езекия и първенците заповядаха на левитите да славословят Господа с думите на Давид и на ясновидеца Асаф. И те пееха с веселие; и се наведоха и се поклониха.

[31] След това Езекия проговори: Сега, като сте се осветили на Господа, пристъпете и принесете жертви и благодарствени приноси в Господния дом. И така, обществото принесе жертви и благодарствени приноси; и всеки, който имаше на сърце, принесе и всеизгаряне.

[32] Броят на всеизгарянията, които обществото принесе, беше седемдесет телета, сто овена и двеста агнета; всички те бяха за всеизгаряния на Господа;

[33] а посветените животни бяха шестстотин говеда и три хиляди овце.

[34] Свещениците обаче бяха малцина и не можеха да одерат всички всеизгаряния; затова братята им, левитите, им помогнаха, докато се свърши работата и докато се осветиха свещениците; защото левитите показаха повече сърдечна правота да се освещават, отколкото свещениците.

[35] А пък всеизгарянията бяха много, заедно с тлъстината на мирните жертви

pacíficas e as libações para os holocaustos. Assim, se estabeleceu o ministério da Casa do SENHOR.

36 Ezequias e todo o povo se alegraram por causa daquilo que Deus fizera para o povo, porque, subitamente, se fez esta obra.

2 Crônicas 30

A celebração da Páscoa

1 Depois disto, Ezequias enviou mensageiros por todo o Israel e Judá; escreveu também cartas a Efraim e a Manassés para que viessem à Casa do SENHOR, em Jerusalém, para celebrarem a Páscoa ao SENHOR, Deus de Israel.

2 Porque o rei tivera conselho com os seus príncipes e com toda a congregação em Jerusalém, para celebrarem a Páscoa no segundo mês

3 (Porquanto não a puderam celebrar no devido tempo, porque não se tinham santificado sacerdotes em número suficiente, e o povo não se ajuntara ainda em Jerusalém.).

4 Foi isto aprovado pelo rei e toda a congregação;

5 e resolveram que se fizesse pregão por todo o Israel, desde Berseba até Dã, para que viessem a celebrar a Páscoa ao SENHOR, Deus de Israel, em Jerusalém; porque não a celebravam já com grande número de assistentes, como prescrito.

6 Partiram os correios com as cartas do rei e dos seus príncipes, por todo o Israel e Judá, segundo o mandado do rei, dizendo:

с възлиянията на всяко всеизгаряне. Така се възстанови службата на Господниядом.

36 И Езекия и целият народ се радваха затова, че Бог беше предразположил народа; понеже това нещо стана ненадейно.

2 Летописи 30

Цар Езекия възстановява празнуването на Пасха

1 След това Езекия прати хора по целия Израил и Юдея, писа още и писма на Ефрем и Манасия да ги поканят дадойдат в Господния дом в Йерусалим, за да направят Пасха на Господа, Израилевия Бог.

2 Защото царят и първенците му, и цялото общество в Йерусалим бяха се съветвали да направят Пасхата във втория месец.

3 Понеже не бяха могли да я направят в онова време, защото нямаше достатъчно осветени свещеници и народът не се беше събрал в Йерусалим.

4 И това нещо се видя право на царя и на цялото общество.

5 Затова решиха да прогласят по целия Израил от Вирсавее чак до Дан поканада дойдат, за да направят Пасха на Господа, Израилевия Бог, в Йерусалим; защото отдавна не бяха я празнували според предписанието.

6 И така, бързоходците отидоха с писмата от царя и първенците му по целия Израил и Юдея според царската

Filhos de Israel, voltai-vos ao SENHOR, Deus de Abraão, de Isaque e de Israel, para que ele se volte para o restante que escapou do poder dos reis da Assíria.

заповед и казаха: Деца на Израил, обърнете се към Господа, Бога на Авраам, на Исаак и на Израил, за да се обърне Той към останалите от вас, които се избавихте от ръката на асирийските царе.

7 Não sejais como vossos pais e como vossos irmãos, que prevaricaram contra o SENHOR, Deus de seus pais, pelo que os entregou à desolação, como estais vendo.

7 Не бъдете като бащите и братята ви, които престъпваха против Господа, Бога на бащите си, така че Той ги предаде на опустошение, както виждате.

8 Não endureçais, agora, a vossa cerviz, como vossos pais; confiai-vos ao SENHOR, e vinde ao seu santuário que ele santificou para sempre, e servi ao SENHOR, vosso Deus, para que o ardor da sua ira se desvie de vós.

8 Сега не закоравявайте врата си, както сториха бащите ви, а се предайте на Господа и влезте в светилището Му, което е осветил завинаги, и служете на Господа, вашия Бог, за да отвърне от вас яростния Си гняв.

9 Porque, se vós vos converterdes ao SENHOR, vossos irmãos e vossos filhos acharão misericórdia perante os que os levaram cativos e tornarão a esta terra; porque o SENHOR, vosso Deus, é misericordioso e compassivo e não desviará de vós o rosto, se vos converterdes a ele.

9 Защото, ако се обърнете към Господа, то на братята ви и децата ви ще се покаже милост от тези, които са ги пленили, и те ще се върнат в тази земя; защото щедър и милостив е Господ, вашият Бог, и няма да отвърне лицето Си от вас, ако вие се обърнете към Него.

10 Os correios foram passando de cidade em cidade, pela terra de Efraim e Manassés até Zebulom; porém riram-se e zombaram deles.

10 Така бързоходците минаха от град в град през Ефремовата и Манасиевата земя чак до Завулон; но те им се присмяха и се подиграха с тях.

11 Todavia, alguns de Aser, de Manassés e de Zebulom se humilharam e foram a Jerusalém.

11 Някои обаче от Асир, Манасия и Завулон се смириха и дойдоха в Йерусалим.

12 Também em Judá se fez sentir a mão de Deus, dando-lhes um só coração, para cumprirem o mandado do rei e dos príncipes, segundo a palavra do SENHOR.

12 А и над Юдея беше Божията ръка, за да им даде едно сърце да постъпят по заповедта на царя и на първенците според Господнето слово.

[13] Ajuntou-se em Jerusalém muito povo, para celebrar a Festa dos Pães Asmos, no segundo mês, mui grande congregação.

[14] Dispuseram-se e tiraram os altares que havia em Jerusalém; também tiraram todos os altares do incenso e os lançaram no vale de Cedrom.

[15] Então, imolaram o cordeiro da Páscoa no décimo quarto dia do segundo mês; os sacerdotes e os levitas se envergonharam, e se santificaram, e trouxeram holocaustos à Casa do SENHOR.

[16] Tomaram os seus devidos lugares, segundo a Lei de Moisés, o homem de Deus; e os sacerdotes aspergiam o sangue, tomando-o das mãos dos levitas.

[17] Porque havia muitos na congregação que não se tinham santificado; pelo que os levitas estavam encarregados de imolar os cordeiros da Páscoa por todo aquele que não estava limpo, para o santificarem ao SENHOR.

[18] Porque uma multidão do povo, muitos de Efraim, de Manassés, de Issacar e de Zebulom não se tinham purificado e, contudo, comeram a Páscoa, não como está escrito; porém Ezequias orou por eles, dizendo: O SENHOR, que é bom, perdoe a todo aquele

[19] que dispôs o coração para buscar o SENHOR Deus, o Deus de seus pais, ainda

[13] И в Йерусалим се събра много народ, за да честват празника на безквасните хлябове във втория месец; беше твърде голямо събрание.

[14] Те станаха и премахнаха жертвениците, които бяха в Йерусалим, премахнаха и всички кадилни жертвеници и ги хвърлиха в потока Кедрон.

[15] Тогава заклаха пасхалните агнета в четиринадесетия ден от втория месец; и свещениците и левитите засрамени се осветиха и внесоха всеизгаряния в Господния дом.

[16] И застанаха на мястото си според чина си съгласно закона на Божия човек Моисей; и свещениците пръскаха кръвта, като я вземаха от ръката на левитите.

[17] Защото имаше мнозина в събранието, които не бяха се осветили; затова левитите поеха грижата да заколят пасхалните агнета за всеки, който не беше чист, за да се осветят на Господа.

[18] Понеже голяма част от народа, мнозина от Ефрем, Манасия, Исахар и Завулон, не бяха се очистили, но ядоха Пасхата не според предписанието; защото Езекия се беше помолил за тях, като каза: Благий Господ да бъде милостив към всеки,

[19] който утвърждава сърцето си да търси Бога, Господа Бога на бащите си, ако и

que não segundo a purificação exigida pelo santuário.

[20] Ouviu o SENHOR a Ezequias e sarou a alma do povo.

[21] Os filhos de Israel que se acharam em Jerusalém celebraram a Festa dos Pães Asmos por sete dias, com grande júbilo; e os levitas e os sacerdotes louvaram ao SENHOR de dia em dia, com instrumentos que tocaram fortemente em honra ao SENHOR.

[22] Ezequias falou ao coração de todos os levitas que revelavam bom entendimento no serviço do SENHOR; e comeram, por sete dias, as ofertas da festa, trouxeram ofertas pacíficas e renderam graças ao SENHOR, Deus de seus pais.

[23] Concordou toda a congregação em celebrar outros sete dias, e, de fato, o fizeram com júbilo;

[24] pois Ezequias, rei de Judá, apresentou à congregação mil novilhos e sete mil ovelhas para sacrifício; e os príncipes apresentaram à congregação mil novilhos e dez mil ovelhas; e os sacerdotes se santificaram em grande número.

[25] Alegraram-se toda a congregação de Judá, os sacerdotes, os levitas e toda a congregação de todos os que vieram de Israel, como também os estrangeiros que vieram da terra de Israel e os que habitavam em Judá.

[26] Houve grande alegria em Jerusalém; porque desde os dias de Salomão, filho de

да не е очистен според очистването, изискано за светилището.

[20] И Господ послуша Езекия и опрости народа.

[21] Така израилтяните, които се намираха в Йерусалим, честваха празника на безквасните хлябове седем дни с голямо веселие; и всеки ден левитите и свещениците славословеха Господа, пеещи с музикал ни инструменти на Господа.

[22] Езекия говорѝ насърчително на всички левити, които разбираха добре Господнята служба. Така през седемте празнични дни те ядяха, като жертваха мирни жертви и славословеха Господа, Бога на бащите си.

[23] Тогава цялото общество се посъветва да празнуват още седем дни; и празнуваха още седем дни с веселие.

[24] Защото Юдейският цар Езекия подари на обществото за жертви хиляда телета и седем хиляди овце; а първенците подариха на обществото хиляда телета и десет хиляди овце; и много свещеници осветиха себе си.

[25] И всички събрани от Юдея се развеселиха със свещениците и левитите, и всички събрани, надошли от Израил, и чужденците, надошли от Израилавата земя, които живееха в Юдея.

[26] Така стана голямо веселие в Йерусалим; защото от времето на

Davi, rei de Israel, não houve coisa semelhante em Jerusalém.

[27] Então, os sacerdotes e os levitas se levantaram para abençoar o povo; a sua voz foi ouvida, e a sua oração chegou até à santa habitação de Deus, até aos céus.

2 Crônicas 31

[1] Acabando tudo isto, todos os israelitas que se achavam ali saíram às cidades de Judá, quebraram as estátuas, cortaram os postes-ídolos e derribaram os altos e altares por todo o Judá e Benjamim, como também em Efraim e Manassés, até que tudo destruíram; então, tornaram todos os filhos de Israel, cada um para sua possessão, para as cidades deles.

Ezequias regula as contribuições para os sacerdotes e os levitas

[2] Estabeleceu Ezequias os turnos dos sacerdotes e dos levitas, turno após turno, segundo o seu mister: os sacerdotes e levitas, para o holocausto e para as ofertas pacíficas, para ministrarem e cantarem, portas a dentro, nos arraiais do SENHOR.

[3] A contribuição que fazia o rei da sua própria fazenda era destinada para os holocaustos, para os da manhã e os da tarde e para os holocaustos dos sábados, das Festas da Lua Nova e das festas fixas, como está escrito na Lei do SENHOR.

[4] Além disso, ordenou ao povo, moradores de Jerusalém, que contribuísse com sua

Израилевия цар Соломон, Давидовия син, не беше ставало такова нещо в Йерусалим.

[27] След това левитите и свещениците станаха и благословиха народа; и гласът им беше послушан от Господа и молитвата им възлезе на небето, Неговото свято обиталище.

2 Летописи 31

Религиозни реформи на Езекия

[1] А като се свърши всичко това, целият Израил, които се намираха там, излязоха по Юдейските градове и изпотрошиха кумирите, изсякоха ашерите и събориха високите места и жертвениците в цяла Юдея и Вениамин, също и в Ефрем и Манасия, докато ги унищожиха всички. Тогава всички израилтяни се върнаха в градовете си, всеки в своята собственост.

[2] Тогава Езекия определи отрядите на свещениците и левитите според разпределенията им, всеки според службата му, и свещениците и левитите за всеизгарянията и мирните жертви, за да служат, да славословят и да хвалят в портите на Господния дом.

[3] Определи и царския дял от имота си за всеизгарянията, а именно за утринните и вечерните всеизгаряния и за всеизгарянията в съботите и новолунията, и на празниците според предписанието в Господния закон.

[4] Заповяда още на народа, който живееше в Йерусалим, да дава дела на

parte devida aos sacerdotes e aos levitas, para que pudessem dedicar-se à Lei do SENHOR.

свещениците и левитите, за да се затвърдят в Господния закон.

[5] Logo que se divulgou esta ordem, os filhos de Israel trouxeram em abundância as primícias do cereal, do vinho, do azeite, do mel e de todo produto do campo; também os dízimos de tudo trouxeram em abundância.

[5] И щом тази заповед бе издадена, израилтяните донесоха много от първите плодове на житото, виното, дървеното масло, меда и на всички земни произведения; донесоха още в изобилие и десятъците от всяко нещо.

[6] Os filhos de Israel e de Judá que habitavam nas cidades de Judá também trouxeram dízimos das vacas e das ovelhas e dízimos das coisas que foram consagradas ao SENHOR, seu Deus; e fizeram montões e montões.

[6] Израилтяните и юдеите, които живееха в Юдейските градове, също донесоха десятъците от говеда и овце и десятъците от святите неща, които бяха посветени на Господа, техния Бог, и ги сложиха на купове.

[7] No terceiro mês, começaram a fazer os primeiros montões; e, no sétimo mês, acabaram.

[7] В третия месец почнаха да правят куповете и в седмия месец свършиха.

[8] Vindo, pois, Ezequias e os príncipes e vendo aqueles montões, bendisseram ao SENHOR e ao seu povo de Israel.

[8] И когато Езекия и първенците дойдоха и видяха куповете, благословиха Господа и Неговия народ Израил.

[9] Perguntou Ezequias aos sacerdotes e aos levitas acerca daqueles montões.

[9] После Езекия запита свещениците и левитите за куповете.

[10] Então, o sumo sacerdote Azarias, da casa de Zadoque, lhe respondeu: Desde que se começou a trazer à Casa do SENHOR estas ofertas, temos comido e nos temos fartado delas, e ainda há sobra em abundância; porque o SENHOR abençoou ao seu povo, e esta grande quantidade é o que sobra.

[10] Първосвещеникът Азария, от Садоковия дом, му отговори: Откакто започнаха да донасят приносите в Господния дом, сме яли до насита и остана много; защото Господ е благословил народа Си; а останалото е в този голям склад.

[11] Então, ordenou Ezequias que se preparassem depósitos na Casa do SENHOR.

[11] Тогава Езекия заповяда да приготвят помещения в Господния дом; и като ги приготвиха,

[12] Uma vez preparados, recolheram neles fielmente as ofertas, os dízimos e as coisas consagradas; disto era intendente Conanias, o levita, e Simei, seu irmão, era o segundo.

[13] Jeiel, Azarias, Naate, Asael, Jerimote, Jozabade, Eliel, Ismaquias, Maate e Benaia eram superintendentes sob a direção de Conanias e Simei, seu irmão, nomeados pelo rei Ezequias e por Azarias, chefe da Casa de Deus.

[14] O levita Coré, filho de Imna e guarda da porta oriental, estava encarregado das ofertas voluntárias que se faziam a Deus, para distribuir as ofertas do SENHOR e as coisas santíssimas.

[15] Debaixo das suas ordens estavam Éden, Miniamim, Jesua, Semaías, Amarias e Secanias, nas cidades dos sacerdotes, para com fidelidade distribuírem as porções a seus irmãos, segundo os seus turnos, tanto aos pequenos como aos grandes;

[16] exceto aos que estavam registrados nas genealogias dos homens, de três anos para cima, e que entravam na Casa do SENHOR, para a obra de cada dia pelo seu ministério nos seus cargos, segundo os seus turnos.

[17] Quanto ao registro dos sacerdotes, foi ele feito segundo as suas famílias, e o dos levitas de vinte anos para cima foi feito segundo os seus cargos nos seus turnos.

[12] внесоха в тях без остатък приносите, десятъците и посветените неща; а надзирател над тях беше левитинът Хонения и след него брат му Семей.

[13] А по заповед на цар Езекия и на настоятеля на Божия дом Азария Ехиил, Азазия, Нахат, Асаил, Еримот, Йозавад, Елиил, Исмахия, Маат и Ванайя бяха надзиратели под властта на Хонения и брат му Семей.

[14] А Коре, син на левитина Емна, вратарят при източната порта, беше над нещата, доброволно принесени на Бога, за да раздава Господните приноси и пресвятите неща.

[15] А под него бяха в градовете на свещениците Еден, Миниамин, Исус, Семая, Амария и Сехания, на които беше поръчано да раздават на братята си според отрядите им както на големия, така и на малкия,

[16] на всеки, който постъпваше в Господния дом, ежедневния му дял за служенето им в службата според отрядите им, освен онези, които бяха преброени според родословието на всички от мъжки пол на възраст от три години и нагоре;

[17] да раздават и на преброените от свещениците и левитите според бащините им домове на възраст от двадесет години и нагоре, според службите им по отрядите им,

[18] Deles, foram registrados as crianças, as mulheres, os filhos e as filhas, uma grande multidão, porque com fidelidade se houveram santamente com as coisas sagradas.

[19] Dentre os sacerdotes, filhos de Arão, que moravam nos campos dos arredores das suas cidades, havia, em cada cidade, homens que foram designados nominalmente para distribuírem as porções a todo homem entre os sacerdotes e a todos os levitas que foram registrados.

[20] Assim fez Ezequias em todo o Judá; fez o que era bom, reto e verdadeiro perante o SENHOR, seu Deus.

[21] Em toda a obra que começou no serviço da Casa de Deus, na lei e nos mandamentos, para buscar a seu Deus, de todo o coração o fez e prosperou.

2 Crônicas 32

Ezequias prepara-se para resistir a Senaqueribe

2 Reis 18.13-18; Isaías 36.1-3

[1] Depois destas coisas e desta fidelidade, veio Senaqueribe, rei da Assíria, entrou em Judá, acampou-se contra as cidades fortificadas e intentou apoderar-se delas.

[2] Vendo, pois, Ezequias que Senaqueribe vinha e que estava resolvido a pelejar contra Jerusalém,

[3] resolveu, de acordo com os seus príncipes e os seus homens valentes, tapar as fontes das águas que havia fora da cidade; e eles o ajudaram.

[18] и на целите им домове, на жените и синовете им, и на дъщерите им, в цялото общество, които бяха преброени по родословие; защото те се посветиха вярно на святите неща.

[19] А колкото до Аароновите потомци, свещениците, които живееха в полетата на градските пасбища, във всеки град имаше хора, определени по име, да раздават дялове на всички от мъжки полмежду свещениците и на всички, преброени между левитите.

[20] Така направи Езекия и в цяла Юдея; и вършѝ това, което беше добро, право и вярно пред Господа, своя Бог.

[21] Във всяка работа, която започна относно служенето на Божия дом и закона, и заповедите, като търсеше своя Бог, вършеше я от все сърце и успяваше.

2 Летописи 32

Божията победа над асирийците

[1] След тези неща и това проявление навярност асирийският цар Сенахирим дойде и влезе в Юдея, и разположи стана си против укрепените градове, като намисли да ги превземе.

[2] А Езекия, като видя, че Сенахирим дойде и че намерението му беше да воюва против Йерусалим,

[3] се посъветва с първенците си и със силните си мъже да запълни водните извори, които бяха вън от града; и те му помогнаха.

4 Assim, muito povo se ajuntou, e taparam todas as fontes, como também o ribeiro que corria pelo meio da terra, pois diziam: Por que viriam os reis da Assíria e achariam tantas águas?

4 И като се събра много народ, запълниха всички извори и потока, който течеше сред земята, защото казваха: Асирийските царе, като дойдат, защо да намерят много вода?

5 Ele cobrou ânimo, restaurou todo o muro quebrado e sobre ele ergueu torres; levantou também o outro muro por fora, fortificou a Milo na Cidade de Davi e fez armas e escudos em abundância.

5 Езекия се ободри и съгради пак цялата стена, която беше съборена, направи кулите ѝ по-високи, съгради и другата стена отвън и поправи Мило в Давидовия град, и направи много копия и щитове.

6 Pôs oficiais de guerra sobre o povo, reuniu-os na praça da porta da cidade e lhes falou ao coração, dizendo:

6 Царят постави военачалници над народа и като ги събра при себе си на площада, при градската порта, им говорѝ насърчително:

7 Sede fortes e corajosos, não temais, nem vos assusteis por causa do rei da Assíria, nem por causa de toda a multidão que está com ele; porque um há conosco maior do que o que está com ele.

7 Бъдете силни и храбри, не бойте се, нито се плашете от асирийския цар, нито от голямото множество, което е с него; защото с нас има Един по-велик, отколкото има с него.

8 Com ele está o braço de carne, mas conosco, o SENHOR, nosso Deus, para nos ajudar e para guerrear nossas guerras. O povo cobrou ânimo com as palavras de Ezequias, rei de Judá.

8 С него са плътски мишци; с нас е Господ, нашият Бог, да ни помогне и да воюва в боевете ни. И народът се успокои от думите на Юдейския цар Езекия.

Senaqueribe afronta a Ezequias e ao Senhor

2 Reis 18.19-37; Isaías 36.4-22

9 Depois disto, enquanto Senaqueribe, rei da Assíria, com todo o seu exército sitiava Laquis, enviou os seus servos a Ezequias, rei de Judá, que estava em Jerusalém, dizendo:

9 След това асирийският цар Сенахирим прати слугите си в Йерусалим (а той и всичките му военачалници с него обсаждаха Лахис) до Юдейския цар Езекия и до цяла Юдея, които бяха в Йерусалим, да кажат:

10 Assim diz Senaqueribe, rei da Assíria: Em que confiais vós, para vos deixardes sitiar em Jerusalém?

10 Така казва асирийският цар Сенахирим: На какво се надявате и чакате в Йерусалим обсадата му?

[11] Acaso, não vos incita Ezequias, para morrerdes à fome e à sede, dizendo: O SENHOR, nosso Deus, nos livrará das mãos do rei da Assíria?

[12] Não é Ezequias o mesmo que tirou os seus altos e os seus altares e falou a Judá e a Jerusalém, dizendo: Diante de apenas um altar vos prostrareis e sobre ele queimareis incenso?

[13] Não sabeis vós o que eu e meus pais fizemos a todos os povos das terras? Acaso, puderam, de qualquer maneira, os deuses das nações daquelas terras livrar o seu país das minhas mãos?

[14] Qual é, de todos os deuses daquelas nações que meus pais destruíram, que pôde livrar o seu povo das minhas mãos, para que vosso Deus vos possa livrar das minhas mãos?

[15] Agora, pois, não vos engane Ezequias, nem vos incite assim, nem lhe deis crédito; porque nenhum deus de nação alguma, nem de reino algum pôde livrar o seu povo das minhas mãos, nem das mãos de meus pais; quanto menos vos poderá livrar o vosso Deus das minhas mãos?

[16] Os seus servos falaram ainda mais contra o SENHOR Deus e contra Ezequias, seu servo.

[17] Senaqueribe escreveu também cartas, para blasfemar do SENHOR, Deus de Israel, e para falar contra ele, dizendo: Assim como os deuses das nações de outras terras não livraram o seu povo das minhas mãos,

[11] Не ви ли мами Езекия и ще ви предаде на смърт от глад и жажда, като казва: Господ, нашият Бог, ще ни избави от ръката на асирийския цар?

[12] Езекия не е ли същият, който махна Неговите високи места и Неговите жертвеници и заповяда на Юдея и Йерусалим: Само пред един жертвеник да се кланяте и върху него да кадите?

[13] Не знаете ли какво сторих аз и бащите ми на всички племена на земите? Можаха ли боговете на народите на тези земи да избавят някак земята си от ръката ми?

[14] Кой от всички богове на онези народи, които бащите ми изтребиха, е могъл да избави народа си от ръката ми, за да може вашият Бог да ви избави от ръката ми?

[15] И така, сега да не ви мами Езекия и да не ви убеждава по този начин, и не му вярвайте; защото никой бог, на който и да било народ или царство, не е могъл да избави народа си от моята ръка и от ръката на бащите ми – че вашият Бог ли ще може да ви избави от ръката ми?

[16] И слугите му говориха още повече против Господа Бога и против слугата Му Езекия.

[17] Той писа и писма да хули Господа, Израилевия Бог, и да говори против Него, като казваше: Както боговете на народите на тези земи не избавиха своите народи от ръката ми, така и

assim também o Deus de Ezequias não livrará o seu povo das minhas mãos.

[18] Clamaram os servos em alta voz em judaico contra o povo de Jerusalém, que estava sobre o muro, para os atemorizar e os perturbar, para tomarem a cidade.

[19] Falaram do Deus de Jerusalém, como dos deuses dos povos da terra, obras das mãos dos homens.

[20] Porém o rei Ezequias e Isaías, o profeta, filho de Amoz, oraram por causa disso e clamaram ao céu.

A destruição do exército dos assírios
2 Reis 19.35-37; Isaías 37.36-38

[21] Então, o SENHOR enviou um anjo que destruiu todos os homens valentes, os chefes e os príncipes no arraial do rei da Assíria; e este, com o rosto coberto de vergonha, voltou para a sua terra. Tendo ele entrado na casa de seu deus, os seus próprios filhos ali o mataram à espada.

[22] Assim, livrou o SENHOR a Ezequias e os moradores de Jerusalém das mãos de Senaqueribe, rei da Assíria, e das mãos de todos os inimigos; e lhes deu paz por todos os lados.

[23] Muitos traziam presentes a Jerusalém ao SENHOR e coisas preciosíssimas a Ezequias, rei de Judá, de modo que, depois disto, foi enaltecido à vista de todas as nações.

Doença de Ezequias
2 Reis 20.1-11; Isaías 38.1-8

[24] Naqueles dias, adoeceu Ezequias mortalmente; então, orou ao SENHOR, que lhe falou e lhe deu um sinal.

Езекиевият Бог няма да избави Своя народ от ръката ми.

[18] Тогава извикаха на юдейски със силен глас към йерусалимския народ, който беше на стената, за да ги уплашат и да ги смутят, за да превземат града;

[19] и говориха за йерусалимския Бог, както за боговете на племената на света, които са дело на човешки ръце.

[20] Затова цар Езекия и пророк Исайя, Амосовият син, се помолиха и викаха към небето.

[21] Тогава Господ прати ангел, който погуби всичките силни и храбри мъже и първенците, и военачалниците в стана на асирийския цар. Така той се върна с посрамено лице в земята си. И когато влезе в светилището на бога си, тези, които бяха излезли от чреслата му, го убиха там с меч.

[22] Така Господ избави Езекия и йерусалимските жители от ръката на асирийския цар Сенахирим и от ръката на всички други и ги ръководеше на всяка страна.

[23] Мнозина донесоха дарове на Господа в Йерусалим и скъпоценности на Юдейския цар Езекия; така че оттогава нататък той се възвеличаваше пред всички народи.

Край на царуването на Езекия

[24] В това време Езекия се разболя до смърт; и като се помоли на Господа, Той му говорѝ и му даде знамение.

[25] Mas não correspondeu Ezequias aos benefícios que lhe foram feitos; pois o seu coração se exaltou. Pelo que houve ira contra ele e contra Judá e Jerusalém.

[25] Но Езекия не отдаде на Господа според стореното му благодеяние, защото сърцето му се надигна; затова гняв падна върху него и Юдея и Йерусалим.

[26] Ezequias, porém, se humilhou por se ter exaltado o seu coração, ele e os habitantes de Jerusalém; e a ira do SENHOR não veio contra eles nos dias de Ezequias.

[26] Обаче Езекия се смири поради надигането на сърцето си, той и йерусалимските жители, така че Господният гняв не дойде върху тях в Езекиевите дни.

[27] Teve Ezequias riquezas e glória em grande abundância; proveu-se de tesourarias para prata, ouro, pedras preciosas, especiarias, escudos e toda sorte de objetos desejáveis;

[27] И Езекия придоби много голямо богатство и слава; и направи съкровищници за сребро и злато, за скъпоценни камъни, за аромати, за щитове и за всякакви отбрани вещи,

[28] também proveu-se de armazéns para a colheita do cereal, do vinho e do azeite; e de estrebarias para toda espécie de animais e de redis para os rebanhos.

[28] също и житници за произведението на житото, на виното и на дървеното масло и обори за всякакви животни и огради за стада.

[29] Edificou também cidades e possuiu ovelhas e vacas em abundância; porque Deus lhe tinha dado mui numerosas possessões.

[29] При това той си направи градове и придоби множество овце и говеда; защото Бог му даваше твърде много имот.

[30] Também o mesmo Ezequias tapou o manancial superior das águas de Giom e as canalizou para o ocidente da Cidade de Davi. Ezequias prosperou em toda a sua obra.

[30] Същият този Езекия запълни и горния извор на водата на Гион и я отведе направо долу, на запад от Давидовия град. Така Езекия успя във всичките си дела.

[31] Contudo, quando os embaixadores dos príncipes da Babilônia lhe foram enviados para se informarem do prodígio que se dera naquela terra, Deus o desamparou, para prová-lo e fazê-lo conhecer tudo o que lhe estava no coração.

[31] Но относно посланиците, които вавилонските първенци пратиха до него да разпитат за знамението, станало в страната, Бог го остави, за да го изпита и да узнае всичко, което беше в сърцето му.

A morte de Ezequias

2 Reis 20.20-21

[32] Quanto aos mais atos de Ezequias e às suas obras de misericórdia, eis que estão escritos na Visão do Profeta Isaías, filho de Amoz, e no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel.

[33] Descansou Ezequias com seus pais, e o sepultaram na subida para os sepulcros dos filhos de Davi; e todo o Judá e os habitantes de Jerusalém lhe prestaram honras na sua morte; e Manassés, seu filho, reinou em seu lugar.

[32] А останалите дела на Езекия и добрините му са записани във Видението на пророк Исайя, Амосовия син, и в Книгата на Юдейските и Израилевите царе.

[33] И Езекия заспа с бащите си и го погребаха в най-видния от гробовете на Давидовите потомци; и цяла Юдея и йерусалимските жители му отдадоха почест при смъртта му. А вместо него се възцари синът му Манасия.

2 Crônicas 33

O reinado de Manassés

2 Reis 21.1-9

[1] Tinha Manassés doze anos de idade quando começou a reinar e cinqüenta e cinco anos reinou em Jerusalém.

[2] Fez o que era mau perante o SENHOR, segundo as abominações dos gentios que o SENHOR expulsara de suas possessões, de diante dos filhos de Israel.

[3] Pois tornou a edificar os altos que Ezequias, seu pai, havia derribado, levantou altares aos baalins, e fez postes-ídolos, e se prostrou diante de todo o exército dos céus, e o serviu.

[4] Edificou altares na Casa do SENHOR, da qual o SENHOR tinha dito: Em Jerusalém, porei o meu nome para sempre.

[5] Também edificou altares a todo o exército dos céus nos dois átrios da Casa do SENHOR,

[6] queimou seus filhos como oferta no vale do filho de Hinom, adivinhava pelas nuvens, era agoureiro, praticava

2 Летописи 33

Царуване на Манасия

[1] Манасия беше на възраст дванадесет години, когато се възцари, и царува̀ петдесет и пет години в Йерусалим.

[2] Той вършѝ зло пред Господа според мерзостите на народите, които Господизгони пред израилтяните.

[3] Издигна отново високите места, които баща му Езекия беше съборил, издигна жертвениците на ваалимите и направи ашери, и се кланяше на цялото небесно множество и им служеше.

[4] Също издигна жертвеници в Господниядом, за който Господ беше казал: В Йерусалим ще бъде името Ми до века.

[5] Издигна жертвеници и на цялото небесно множество вътре в двата двора на Господния дом.

[6] И преведе синовете си през огъня в долината на Еномовия син, още врачуваше и гадаеше, правеше магии и

feitiçarias, tratava com necromantes e feiticeiros e prosseguiu em fazer o que era mau perante o SENHOR, para o provocar à ira.

[7] Também pôs a imagem de escultura do ídolo que tinha feito na Casa de Deus, de que Deus dissera a Davi e a Salomão, seu filho: Nesta casa e em Jerusalém, que escolhi de todas as tribos de Israel, porei o meu nome para sempre

[8] e não removerei mais o pé de Israel da terra que destinei a seus pais, contanto que tenham cuidado de fazer tudo o que lhes tenho mandado, toda a lei, os estatutos e os juízos dados por intermédio de Moisés.

[9] Manassés fez errar a Judá e os moradores de Jerusalém, de maneira que fizeram pior do que as nações que o SENHOR tinha destruído de diante dos filhos de Israel.

O cativeiro de Manassés e sua oração

[10] Falou o SENHOR a Manassés e ao seu povo, porém não lhe deram ouvidos.

[11] Pelo que o SENHOR trouxe sobre eles os príncipes do exército do rei da Assíria, os quais prenderam Manassés com ganchos, amarraram-no com cadeias e o levaram à Babilônia.

[12] Ele, angustiado, suplicou deveras ao SENHOR, seu Deus, e muito se humilhou perante o Deus de seus pais;

[13] fez-lhe oração, e Deus se tornou favorável para com ele, atendeu-lhe a súplica e o fez voltar para Jerusalém, ao

си служеше със запитвачи на зли духове и с врачове; той извърши много зло пред Господа и Го разгневи.

[7] А ваяния идол, образа, който направи, постави в Божия дом, за който Бог каза на Давид и на сина му Соломон: В този дом и в Йерусалим, който избрах от всички Израилеви племена, ще настаня името Си до века;

[8] нито ще местя вече крака на Израил от земята, която определих за бащите ви само ако внимават да вършат всичко, което им заповядах, целия закон и наредбите, и постановленията, даденичрез Моисей.

[9] Но Манасия подмами Юдея и йерусалимските жители да вършат по-лошо от народите, които Господ изтреби пред израилтяните.

[10] Тогава Господ говорѝ на Манасия и народа му; но те не послушаха.

[11] Затова Господ доведе против тях военачалниците на асирийския цар и хванаха Манасия, и като го сложиха в окови и го вързаха с вериги, го заведоха във Вавилон.

[12] А когато царят беше в бедствие, той се помоли на Господа, своя Бог, и се смири много пред Бога на бащите си.

[13] И когато му се помоли, Бог му обърна внимание и послуша молбата му, и го доведе пак в Йерусалим, в царството му.

seu reino; então, reconheceu Manassés que o SENHOR era Deus.

Тогава Манасия позна, че Господ – Той е Бог.

[14] Depois disto, edificou o muro de fora da Cidade de Davi, ao ocidente de Giom, no vale, e à entrada da Porta do Peixe, abrangendo Ofel, e o levantou mui alto; também pôs chefes militares em todas as cidades fortificadas de Judá.

[14] А след това той съгради една външна стена на Давидовия град, на запад от Гион, в долината, чак до входа на рибната порта, и я прекара около Офил, и я издигна много високо; и постави военачалници във всички укрепени Юдейски градове.

[15] Tirou da Casa do SENHOR os deuses estranhos e o ídolo, como também todos os altares que edificara no monte da Casa do SENHOR e em Jerusalém, e os lançou fora da cidade.

[15] Също така премахна чуждите богове и идола от Господния дом, и всички жертвеници, които беше издигнал върху хълма на Господния дом и в Йерусалим, и ги хвърли вън от града.

[16] Restaurou o altar do SENHOR, sacrificou sobre ele ofertas pacíficas e de ações de graças e ordenou a Judá que servisse ao SENHOR, Deus de Israel.

[16] И поправи Господния жертвеник и пожертва на него мирни и благодарствени жертви, и заповяда на юдеите да служат на Господа, Израилевия Бог.

[17] Contudo, o povo ainda sacrificava nos altos, mas somente ao SENHOR, seu Deus.

[17] Но народът още жертваше по високите места, обаче само на Господа, своя Бог.

A morte de Manassés

2 Reis 21.17-18

[18] Quanto aos mais atos de Manassés, e à sua oração ao seu Deus, e às palavras dos videntes que lhe falaram no nome do SENHOR, Deus de Israel, eis que estão escritos na História dos Reis de Israel.

[18] А останалите дела на Манасия и молитвата му към неговия Бог, и думите на ясновидците, които му говориха в името на Господа, Израилевия Бог, са записани между делата на Израилевите царе.

[19] A sua oração e como Deus se tornou favorável para com ele, todo o seu pecado, a sua transgressão e os lugares onde edificou altos e colocou postes-ídolos e imagens de escultura, antes que se humilhasse, eis que tudo está na História dos Videntes.

[19] А молитвите му и как Бог го послуша, и всичките му грехове, и престъплението му, местностите, където издигна високи места и постави ашерите и летите идоли, преди да се смири, са записани в историята на ясновидците.

[20] Assim, Manassés descansou com seus pais e foi sepultado na sua própria casa; e Amom, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Amom

2 Reis 21.19-26

[21] Tinha Amom vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou dois anos em Jerusalém.

[22] Fez o que era mau perante o SENHOR, como fizera Manassés, seu pai; porque Amom fez sacrifício a todas as imagens de escultura que Manassés, seu pai, tinha feito e as serviu.

[23] Mas não se humilhou perante o SENHOR, como Manassés, seu pai, se humilhara; antes, Amom se tornou mais e mais culpável.

[24] Conspiraram contra ele os seus servos e o mataram em sua casa.

[25] Porém o povo da terra feriu todos os que conspiraram contra o rei Amom e constituiu a Josias, seu filho, rei em seu lugar.

2 Crônicas 34

O reinado de Josias

2 Reis 22.1-2

[1] Tinha Josias oito anos de idade quando começou a reinar e reinou trinta e um anos em Jerusalém.

[2] Fez o que era reto perante o SENHOR, andou em todo o caminho de Davi, seu pai, e não se desviou nem para a direita nem para a esquerda.

A purificação do templo e do culto

2 Reis 23.4-20

[20] И Манасия заспа с бащите си; и го погребаха в собствената му къща; а вместо него се възцари синът му Амон.

Царуване на Амон

[21] Амон беше на възраст двадесет и две години, когато се възцари, и царувà две години в Йерусалим.

[22] Той вършѝ зло пред Господа, както направи баща му Манасия; и Амон жертваше на всички лети идоли, които баща му Манасия беше направил, и им служеше.

[23] А не се смири пред Господа, както се смири баща му Манасия; напротив, този Амон вършеше все повече и повече престъпления.

[24] А слугите му направиха заговор против него и го убиха в собствената му къща.

[25] Обаче народът от страната изби всички, които бяха направили заговора против цар Амон; и народът от страната издигна сина му Йосия за цар вместо него.

2 Летописи 34

Йосия възстановява завета с Бога

[1] Йосия беше на възраст осем години, когато се възцари, и царувà в Йерусалим тридесет и една година.

[2] Той вършѝ това, което беше право пред Господа, като ходи в пътищата на баща си Давид, без да се отклони надясно или наляво.

[3] Porque, no oitavo ano de seu reinado, sendo ainda moço, começou a buscar o Deus de Davi, seu pai; e, no duodécimo ano, começou a purificar a Judá e a Jerusalém dos altos, dos postes-ídolos e das imagens de escultura e de fundição.

[3] В осмата година на царуването си, като беше още млад, почна да търси Бога на баща си Давид; а в дванадесетата година почна да чисти Юдея и Йерусалим от високите места, от ашерите, от ваяните и летите идоли.

[4] Na presença dele, derribaram os altares dos baalins; ele despedaçou os altares do incenso que estavam acima deles; os postes-ídolos e as imagens de escultura e de fundição, quebrou-os, reduziu-os a pó e o aspergiu sobre as sepulturas dos que lhes tinham sacrificado.

[4] В негово присъствие събориха жертвениците на ваалимите; той изсече кумирите на слънцето, които бяха върху тях, и сломи ашерите и ваяните и летите идоли, и като ги стри на прах, го разпръсна върху гробовете на онези, които бяха им жертвали.

[5] Os ossos dos sacerdotes queimou sobre os seus altares e purificou a Judá e a Jerusalém.

[5] Изгори и костите на жреците на жертвениците им и така очисти Юдея и Йерусалим.

[6] O mesmo fez nas cidades de Manassés, de Efraim e de Simeão, até Naftali, por todos os lados no meio das suas ruínas.

[6] Същото направи и в градовете на Манасия, Ефрем и Симеон и чак до Нефталим сред околните им развалини;

[7] Tendo derribado os altares, os postes-ídolos e as imagens de escultura, até reduzi-los a pó, e tendo despedaçado todos os altares do incenso em toda a terra de Israel, então, voltou para Jerusalém.

[7] събори жертвениците, стри на прах ашерите и ваяните идоли и изсече всички кумири на слънцето по цялата Израилева земя. Тогава се върна в Йерусалим.

O rei repara o templo

2 Reis 22.3-7

[8] No décimo oitavo ano do seu reinado, havendo já purificado a terra e a casa, enviou a Safã, filho de Azalias, a Maaséias, governador da cidade, e a Joá, filho de Joacaz, cronista, para repararem a Casa do SENHOR, seu Deus.

[8] А в осемнадесетата година от царуването си, когато беше очистил земята и Божия дом, прати Сафан, Азалиевия син, и градския началник Маасия, и летописеца Йоах, син на Йоахаз, за да поправят дома на Господа, неговия Бог.

[9] Foram a Hilquias, sumo sacerdote, e entregaram o dinheiro que se tinha trazido à Casa de Deus e que os levitas, guardas da

[9] Те отидоха при първосвещеника Хелкия и предадоха парите, внесени в Божия дом, които вратарите левити

porta, tinham ajuntado, dinheiro provindo das mãos de Manassés, de Efraim e de todo o resto de Israel, como também de todo o Judá e Benjamim e dos habitantes de Jerusalém.

бяха събрали от Манасия и Ефрем и от всички останали от Израил, и от целия Юда и Вениамин, и от жителите на Йерусалим.

10 Eles o entregaram aos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR, para que pagassem àqueles que faziam a obra, trabalhadores na Casa do SENHOR, para repararem e restaurarem a casa.

10 Предадоха ги в ръката на работниците, които надзираваха Господния дом; а те ги дадоха на работниците, които работеха в Господния дом, за да поправят и обновят дома –

11 Deram-no aos carpinteiros e aos edificadores, para comprarem pedras lavradas e madeiras para as junturas e para servirem de vigas para as casas que os reis de Judá deixaram cair em ruína.

11 дадоха ги на дърводелците и зидарите, за да купят дялани камъни и дървета за греди и да поправят зданията, които Юдейските царе бяха съборили.

12 Os homens procederam fielmente na obra; e os superintendentes deles eram Jaate e Obadias, levitas, dos filhos de Merari, como também Zacarias e Mesulão, dos filhos dos coatitas, para superintenderem a obra.

12 И мъжете вършеха работата честно; а надзиратели над тях бяха левитите Ят и Авдий от Мерариевите потомци, Захария и Месулам от Каатовите потомци, за да наблюдават, а от другите левити – всички изкусни свирачи на музикалните инструменти.

13 Todos os levitas peritos em instrumentos músicos eram superintendentes dos carregadores e dirigiam a todos os que faziam a obra, em qualquer sorte de trabalho. Outros levitas eram escrivães, oficiais e porteiros.

13 Имаше още и настойници над носачите на товари и над всички, които работеха в каквато и да било работа; а някои от левитите бяха писари, надзиратели и вратари.

Hilquias acha o Livro da Lei
2 Reis 22.8-10

14 Quando se tirava o dinheiro que se havia trazido à Casa do SENHOR, Hilquias, o sacerdote, achou o Livro da Lei do SENHOR, dada por intermédio de Moisés.

14 А като изнасяха внесените в Господниядом пари, свещеник Хелкия намери книгата на Господния закон, даден чрез Моисей.

[15] Então, disse Hilquias ao escrivão Safã: Achei o Livro da Lei na Casa do SENHOR.

[15] Тогава Хелкия каза на секретаря Сафан: Намерих книгата на закона в Господния дом. И Хелкия даде книгата на Сафан.

[16] Hilquias entregou o livro a Safã. Então, Safã levou o livro ao rei e lhe deu relatório, dizendo: Tudo quanto se encomendou a teus servos, eles o fazem.

[16] А Сафан донесе книгата на царя, занесе и вест на царя, като каза: Слугите ти вършат всичко, което им е определено;

[17] Contaram o dinheiro que se achou na Casa do SENHOR e o entregaram nas mãos dos que dirigem a obra e dos que a executam.

[17] те събраха намерените в Господниядом пари и ги предадоха в ръката на настоятелите и в ръката на работниците.

[18] Relatou mais o escrivão ao rei, dizendo: O sacerdote Hilquias me entregou um livro. Safã leu nele diante do rei.

[18] Също секретарят Сафан извести на царя: Свещеник Хелкия ми даде една книга. И Сафан я прочете пред царя.

Josias manda consultar a profetisa Hulda

2 Reis 22.11-20

[19] Tendo o rei ouvido as palavras da lei, rasgou as suas vestes.

[19] А царят, като чу думите на закона, раздра дрехите си.

[20] Ordenou o rei a Hilquias, a Aicão, filho de Safã, a Abdom, filho de Mica, a Safã, o escrivão, e a Asaías, servo do rei, dizendo:

[20] Царят заповяда на Хелкия, на Ахикам, Сафановия син, на Авдон, Михеевия син, на секретаря Сафан и на царския слуга Асайя:

[21] Ide e consultai o SENHOR por mim e pelos restantes em Israel e Judá, acerca das palavras deste livro que se achou; porque grande é o furor do SENHOR, que se derramou sobre nós, porquanto nossos pais não guardaram as palavras do SENHOR, para fazerem tudo quanto está escrito neste livro.

[21] Идете, допитайте се до Господа за мен и за останалите в Израил и Юда относно думите на намерената книга; защото голям е Господният гняв, който се изля на нас, понеже бащите ни не опазиха Господнето слово да постъпват напълно, както е писано в тази книга.

[22] Então, Hilquias e os enviados pelo rei foram ter com a profetisa Hulda, mulher de Salum, o guarda-roupa, filho de Tocate, filho de Harás, e lhe falaram a esse

[22] И така, Хелкия и онези, които царят беше определил, отидоха при пророчицата Олда, жена на одеждопазителя Селум, син на Текуя, Арасовия син. А тя живееше в

respeito. Ela habitava na Cidade Baixa, em Jerusalém.

Йерусалим, във втората част; и те ѝ говориха според поръчаното.

[23] Ela lhes disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Dizei ao homem que vos enviou a mim:

[23] А тя им отговори: Така казва Господ, Израилевият Бог: Кажете на човека, който ви е пратил до мене:

[24] Assim diz o SENHOR: Eis que trarei males sobre este lugar e sobre os seus moradores, a saber, todas as maldições escritas no livro que leram diante do rei de Judá.

[24] Така казва Господ: Ето, Аз ще докарам зло на това място и на жителите му – всички проклятия, написани в книгата, която прочетоха пред Юдейския цар.

[25] Visto que me deixaram e queimaram incenso a outros deuses, para me provocarem à ira com todas as obras das suas mãos, o meu furor está derramado sobre este lugar e não se apagará.

[25] Понеже Ме изоставиха и кадяха на други богове, и Ме разгневиха с всичките дела на ръцете си, затова гневът Ми ще се излее на това място и няма да угасне.

[26] Porém ao rei de Judá, que vos enviou a consultar o SENHOR, assim lhe direis: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca das palavras que ouviste:

[26] А на Юдейския цар, който ви прати да се допитате до Господа, така да му кажете: Така казва Господ, Израилевият Бог: Относно думите, които ти си чул,

[27] Porquanto o teu coração se enterneceu, e te humilhaste perante Deus, quando ouviste as suas ameaças contra este lugar e contra os seus moradores, e te humilhaste perante mim, e rasgaste as tuas vestes, e choraste perante mim, também eu te ouvi, diz o SENHOR.

[27] понеже сърцето ти е омекнало и ти си се смирил пред Бога, когато си чул Неговите думи против това място и против жителите му, и ти си се смирил пред Мене, раздрал си дрехите си и си плакал пред Мене, затова и Аз те послушах, казва Господ.

[28] Pelo que eu te reunirei a teus pais, e tu serás recolhido em paz à tua sepultura, e os teus olhos não verão todo o mal que hei de trazer sobre este lugar e sobre os seus moradores. Então, levaram eles ao rei esta resposta.

[28] Ето, Аз ще те прибера при бащите ти и ще се прибереш в гроба си с мир; и твоите очи няма да видят нищо от цялото зло, което ще докарам на това място и на жителите му. И те доложиха на царя.

Josias renova a aliança ante o Senhor

2 Reis 23.1-3

[29] Então, deu ordem o rei, e todos os anciãos de Judá e de Jerusalém se ajuntaram.

[29] Тогава царят прати и събра всичките Юдейски и йерусалимски старейшини.

[30] O rei subiu à Casa do SENHOR, e todos os homens de Judá, todos os moradores de Jerusalém, os sacerdotes, os levitas e todo o povo, desde o menor até ao maior; e leu diante deles todas as palavras do Livro da Aliança que fora encontrado na Casa do SENHOR.

[30] След това царят отиде в Господниядом заедно с всички Юдейски мъже и йерусалимските жители – свещениците, левитите и целия народ от голям до малък; и прочете на всеослушание пред тях всички думи от книгата на завета, която бе намерена в Господния дом.

[31] O rei se pôs no seu lugar e fez aliança ante o SENHOR, para o seguirem, guardarem os seus mandamentos, os seus testemunhos e os seus estatutos, de todo o coração e de toda a alma, cumprindo as palavras desta aliança, que estavam escritas naquele livro.

[31] Царят застана на мястото си и сключи завет пред Господа – да следва Господа, да пази заповедите Му, откровенията Му и наредбите Му с цялото си сърце и с цялата си душа, за да изпълнява думите на завета, които са записани в тази книга.

[32] Todos os que se acharam em Jerusalém e em Benjamim anuíram a esta aliança; e os habitantes de Jerusalém fizeram segundo a aliança de Deus, o Deus de seus pais.

[32] И накара всички, които се намираха в Йерусалим и във Вениамин, да потвърдят завета. И йерусалимските жители постъпиха според завета на Бога, Бога на бащите си.

[33] Josias tirou todas as abominações de todas as terras que eram dos filhos de Israel; e a todos quantos se acharam em Israel os obrigou a que servissem ao SENHOR, seu Deus. Enquanto ele viveu, não se desviaram de seguir o SENHOR, Deus de seus pais.

[33] Йосия премахна всички мерзости от всички места, принадлежащи на израилтяните, и накара всички, които се намираха в Израил, да служат на Господа, своя Бог; през всичките му дни те не се отклониха от следване Господа, Бога на бащите си.

2 Crônicas 35

A celebração da Páscoa

2 Reis 23.21-23

[1] Josias celebrou a Páscoa ao SENHOR, em Jerusalém; e mataram o cordeiro da Páscoa no décimo quarto dia do primeiro mês.

2 Летописи 35

[1] При това Йосия направи Пасха на Господа в Йерусалим; и на

четиринадесетия ден от първия месец заклаха пасхалните агнета.

[2] Estabeleceu os sacerdotes nos seus cargos e os animou a servirem na Casa do SENHOR.

[2] Той постави свещениците в длъжностите им и ги насърчи да служат на Господния дом.

[3] Disse aos levitas que ensinavam a todo o Israel e estavam consagrados ao SENHOR: Ponde a arca sagrada na casa que edificou Salomão, filho de Davi, rei de Israel; já não tereis esta carga aos ombros; servi, pois, ao SENHOR, vosso Deus, e ao seu povo de Israel.

[3] И каза на осветените на Господа левити, които поучаваха целия Израил: Положете святия ковчег в дома, който построи Израилевият цар Соломон, Давидовият син; няма да го носите вече на рамена; сега служете на Господа, вашия Бог, и на народа Му Израил.

[4] Preparai-vos segundo as vossas famílias, segundo os vossos turnos, segundo a prescrição de Davi, rei de Israel, e a de Salomão, seu filho.

[4] Пригответе се според бащините си домове по отрядите си, според предписанието на Израилевия цар Давид и според предписанието на сина му Соломон;

[5] Ministrai no santuário segundo os grupos das famílias de vossos irmãos, os filhos do povo; e haja, para cada grupo, uma parte das famílias dos levitas.

[5] и стойте в светилището според отделенията на бащините домове на братята си, миряните, и за всяко нека има по един отдел от левитските бащини домове.

[6] Imolai o cordeiro da Páscoa; e santificai-vos e preparai-o para vossos irmãos, fazendo segundo a palavra do SENHOR, dada por intermédio de Moisés.

[6] И като заколите пасхалните агнета, осветете се и пригответе за братята си, за да постъпят и те според Господнетослово, дадено чре з Моисей.

[7] Ofereceu Josias a todo o povo cordeiros e cabritos do rebanho, todos para os sacrifícios da Páscoa, em número de trinta mil, por todos que se achavam ali; e, de bois, três mil; tudo isto era da fazenda do rei.

[7] Йосия подари на народа за жертви овце, агнета и ярета, на брой тридесет хиляди, всичките за пасхалните жертви, за всички, които се намираха там, и три хиляди говеда; те бяха от царския имот.

[8] Também fizeram os seus príncipes ofertas voluntárias ao povo, aos sacerdotes e aos levitas; Hilquias, Zacarias e Jeiel, chefes da Casa de Deus, deram aos sacerdotes, para os sacrifícios da Páscoa, dois mil e seiscentos cordeiros e cabritos e trezentos bois.

[9] Conanias, Semaías e Natanael, seus irmãos, como também Hasabias, Jeiel e Jozabade, chefes dos levitas, apresentaram aos levitas, para os sacrifícios da Páscoa, cinco mil cordeiros e cabritos e quinhentos bois.

[10] Assim, se preparou o serviço, e puseram-se os sacerdotes nos seus lugares e também os levitas, pelos seus turnos, segundo o mandado do rei.

[11] Então, imolaram o cordeiro da Páscoa; e os sacerdotes aspergiam o sangue recebido das mãos dos levitas que esfolavam as reses.

[12] Puseram de parte o que era para os holocaustos e o deram ao povo, segundo os grupos das famílias, para que estes o oferecessem ao SENHOR, como está escrito no Livro de Moisés; e assim fizeram com os bois.

[13] Assaram o cordeiro da Páscoa no fogo, segundo o rito; as ofertas sagradas cozeram em panelas, em caldeirões e em assadeiras; e os levitas as repartiram entre todo o povo.

[14] Depois, as prepararam para si e para os sacerdotes; porque os sacerdotes, filhos de

[8] И първенците му подариха на драго сърце на народа, на свещениците и на левитите. А управителите на Божия дом – Хелкия, Захария и Ехиил, подариха на свещениците за пасхалните жертви две хиляди и шестстотин агнета и ярета и триста говеда.

[9] Също и Хонения и братята му Семая и Натанаил, и началниците на левитите Асавия, Еиил и Йозавад подариха на левитите за пасхалните жертви пет хиляди агнета и ярета и петстотин говеда.

[10] Така бе приготвена службата. Тогава свещениците застанаха на мястото си и левитите по отрядите си според царската заповед.

[11] И заклаха пасхалните агнета и свещениците поръсиха кръвта, която вземаха от ръката на левитите, които и одраха жертвите.

[12] Отделиха отреденото за всеизгарянето, за да го дадат според отделенията на бащините домове на народа, за да принесат на Господаспоред предписанията в Моисеевата книга; така направиха и с говедата.

[13] И опекоха пасхалните агнета с огън според разпоредбите; а святите жертви свариха в котли, гърнета и тави и ги разделиха веднага между целия народ.

[14] После приготвиха за себе си и за свещениците; защото свещениците,

Arão, se ocuparam, até à noite, com o sacrifício dos holocaustos e da gordura; por isso é que os levitas prepararam para si e para os sacerdotes, filhos de Arão.

Аароновите потомци, се занимаваха с принасяне всеизгарянията и тлъстините до нощта; затова левитите приготвиха за себе си и за свещениците, Аароновите потомци.

15 Os cantores, filhos de Asafe, estavam nos seus lugares, segundo o mandado de Davi, e de Asafe, e de Hemã, e de Jedutum, vidente do rei, como também os porteiros, a cada porta; não necessitaram de se desviarem do seu ministério; porquanto seus irmãos, os levitas, preparavam o necessário para eles.

15 А певците, Асафовите потомци, бяха на мястото си според заповедта на Давид, на Асаф, на Еман и на царския ясновидец Едутун; и вратарите пазеха на всяка порта; нямаше нужда да оставят работата си, защото братята им, левитите, приготвиха за тях.

16 Assim, se estabeleceu todo o serviço do SENHOR, naquele dia, para celebrar a Páscoa e oferecer holocaustos sobre o altar do SENHOR, segundo o mandado do rei Josias.

16 И така, цялата Господня служба беше приготвена в същия ден, за да направят Пасхата и да принесат всеизгарянията на Господния жертвеник според заповедта на цар Йосия.

17 Os filhos de Israel que se acharam presentes celebraram a Páscoa naquele tempo e a Festa dos Pães Asmos, por sete dias.

17 Израилтяните, които се намираха там, чествaха в онова време Пасхата и празника на безквасните хлябове седем дни.

18 Nunca, pois, se celebrou tal Páscoa em Israel, desde os dias do profeta Samuel; e nenhum dos reis de Israel celebrou tal Páscoa, como a que celebrou Josias com os sacerdotes e levitas, e todo o Judá e Israel, que se acharam ali, e os habitantes de Jerusalém.

18 Такава Пасха не беше ставала в Израил от дните на пророк Самуил; нито един от всички Израилеви царе не беше направил такава Пасха, каквато направиха Йосия и свещениците, и левитите, и цяла Юдея и Израил, които се намираха там, и йерусалимските жители.

19 No décimo oitavo ano do reinado de Josias, se celebrou esta Páscoa.

19 Тази Пасха стана в осемнадесетата година от царуването на Йосия.

A morte de Josias no vale de Megido

2 Reis 23.28-30

Край на царуването на Йосия

20 Depois de tudo isto, havendo Josias já restaurado o templo, subiu Neco, rei do

20 А след всичко това, когато Йосия беше наредил Божия дом, египетският цар

Egito, para guerrear contra Carquemis, junto ao Eufrates. Josias saiu de encontro a ele.

21 Então, Neco lhe mandou mensageiros, dizendo: Que tenho eu contigo, rei de Judá? Não vou contra ti hoje, mas contra a casa que me faz guerra; e disse Deus que me apressasse; cuida de não te opores a Deus, que é comigo, para que ele não te destrua.

22 Porém Josias não tornou atrás; antes, se disfarçou para pelejar contra ele e, não dando ouvidos às palavras que Neco lhe falara da parte de Deus, saiu a pelejar no vale de Megido.

23 Os flecheiros atiraram contra o rei Josias; então, o rei disse a seus servos: Tirai-me daqui, porque estou gravemente ferido.

24 Seus servos o tiraram do carro, levaram-no para o segundo carro que tinha e o transportaram a Jerusalém; ele morreu, e o sepultaram nos sepulcros de seus pais. Todo o Judá e Jerusalém prantearam Josias.

25 Jeremias compôs uma lamentação sobre Josias; e todos os cantores e cantoras, nas suas lamentações, se têm referido a Josias, até ao dia de hoje; porque as deram por prática em Israel, e estão escritas no Livro de Lamentações.

26 Quanto aos atos de Josias e às suas beneficências, segundo está escrito na Lei do SENHOR,

Нехао излезе, за да воюва против Кархемис при реката Ефрат; и Йосия излезе против него.

21 А Нехао прати посланици до него да кажат: Какво има между мене и тебе, царю Юдейски? Не ида днес против теб, а против дома, с който имам война, и Бог ми е заповядал да побързам; отдалечи се от Бога, Който е с мене, да не би да те изтреби.

22 Обаче Йосия не отвърна лицето си от него, а се приготви да воюва против него и не послуша думите на Нехао, които бяха от Божиите уста, и дойде да се бие в долината Магедон.

23 Стрелците улучиха цар Йосия; и царят каза на слугите си: Извадете ме оттук, защото съм тежко ранен.

24 И така, слугите му го извадиха от колесницата, качиха го на втората му колесница и го докараха в Йерусалим; той умря и беше погребан в гробищата на бащите си. И цяла Юдея и Йерусалим жалееха за Йосия.

25 Също и Йеремия плака за Йосия; и всички певци и певици до днес напомнят за Йосия в плачовете си, които и направиха това обичай в Израил; и ето, те са записани в Плача.

26 А останалите дела на Йосия и добродетелите му, съответни на предписаното в Господния закон,

[27] e aos mais atos, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel e de Judá.

2 Crônicas 36

O reinado e deposição de Joacaz

2 Reis 23.31-34

[1] O povo da terra tomou a Jeoacaz, filho de Josias, e o fez rei em lugar de seu pai, em Jerusalém.

[2] Tinha Jeoacaz vinte e três anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém;

[3] porque o rei do Egito o depôs em Jerusalém e impôs à terra a pena de cem talentos de prata e um de ouro.

[4] O rei do Egito constituiu a Eliaquim, irmão de Jeoacaz, rei sobre Judá e Jerusalém e lhe mudou o nome para Jeoaquim; mas ao irmão Jeoacaz tomou Neco e o levou para o Egito.

[5] Tinha Jeoaquim a idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Fez ele o que era mau perante o SENHOR, seu Deus.

O reinado de Jeoaquim

2 Reis 23.36—24.6

[6] Subiu, pois, contra ele Nabucodonosor, rei da Babilônia, e o amarrou com duas cadeias de bronze, para o levar à Babilônia.

[7] Também alguns dos utensílios da Casa do SENHOR levou Nabucodonosor para a Babilônia, onde os pôs no seu templo.

[8] Quanto aos mais atos de Jeoaquim, e às abominações que cometeu, e ao mais que se achou nele, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel e de

[27] и делата му, първите и последните, са записани в Книгата на Израилевите и Юдейските царе.

2 Летописи 36

Падане под вавилонско владичество и освобождаване

[1] Тогава народът от Юдейската земя взе Йоахаз, Йосиевия син, и го направиха цар в Йерусалим вместо баща му.

[2] Йоахаз беше на възраст двадесет и три години, когато се възцари, и царувà три месеца в Йерусалим.

[3] Защото египетският цар го свали от престола в Йерусалим и наложи на земята данък от сто таланта сребро и един талант злато.

[4] Египетският цар постави брата му Елиаким за цар над Юдея и Йерусалим, като промени името му на Йоаким. А брат му Йоахаз Нехао взе и го заведе в Египет.

[5] Йоаким беше на възраст двадесет и пет години, когато се възцари, и царувà единадесет години в Йерусалим; и вършѝ зло пред Господа, своя Бог.

[6] Вавилонският цар Навуходоносор излезе против него и го окова в окови, за да го заведе във Вавилон.

[7] Навуходоносор занесе във Вавилон и от вещите на Господния дом и ги сложи в храма си във Вавилон.

[8] А останалите дела на Йоаким и мерзостите, които извърши, и това, което се намери в него, са записани в книгите на Израилевите и Юдейските

Judá; e Joaquim, seu filho, reinou em seu lugar.

царе. И вместо него се възцари синът му Йоахин.

O reinado de Joaquim
2 Reis 24.8-9

9 Tinha Joaquim dezoito anos quando começou a reinar e reinou três meses e dez dias em Jerusalém. Fez ele o que era mau perante o SENHOR.

9 Йоахин беше на възраст осемнадесет години, когато се възцари, и царувà три месеца и десет дни в Йерусалим; и вършѝ зло пред Господа.

10 Na primavera do ano, mandou o rei Nabucodonosor levá-lo à Babilônia, com os mais preciosos utensílios da Casa do SENHOR; e estabeleceu a Zedequias, seu irmão, rei sobre Judá e Jerusalém.

10 А в края на годината цар Навуходоносор прати да го доведат във Вавилон заедно с отбраните вещи на Господния дом; и направи Седекия, брата на баща му, цар над Юдея и Йерусалим.

O reinado de Zedequias
2 Reis 24.18-19

11 Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém.

11 Седекия беше на възраст двадесет и една година, когато се възцари, и царувà единадесет години в Йерусалим.

12 Fez o que era mau perante o SENHOR, seu Deus, e não se humilhou perante o profeta Jeremias, que falava da parte do SENHOR.

12 Той вършѝ зло пред Господа, своя Бог; не се смири пред пророк Йеремия, който му говореше от Господните уста.

13 Rebelou-se também contra o rei Nabucodonosor, que o tinha ajuramentado por Deus; mas endureceu a sua cerviz e tanto se obstinou no seu coração, que não voltou ao SENHOR, Deus de Israel.

13 А още се и надигна против цар Навуходоносор, който го беше заклел в Бога в подчиненост; и закорави врата си и упорства в сърцето си да не се обърне към Господа, Израилевия Бог.

14 Também todos os chefes dos sacerdotes e o povo aumentavam mais e mais as transgressões, segundo todas as abominações dos gentios; e contaminaram a casa que o SENHOR tinha santificado em Jerusalém.

14 При това всички по-главни свещеници и народът преумножиха престъпленията си според всички мерзости на народите и оскверниха дома на Господа, който Той беше осветил в Йерусалим.

15 O SENHOR, Deus de seus pais, começando de madrugada, falou-lhes por intermédio dos seus mensageiros, porque

15 А Господ, Бог на бащите им, ги предупреждаваше чрез Своите посланици, като ставаше рано и ги

se compadecera do seu povo e da sua própria morada.

[16] Eles, porém, zombavam dos mensageiros, desprezavam as palavras de Deus e mofavam dos seus profetas, até que subiu a ira do SENHOR contra o seu povo, e não houve remédio algum.

O cativeiro de Judá

2 Reis 25.8-12; Jeremias 39.8-10; 52.12-16

[17] Por isso, o SENHOR fez subir contra ele o rei dos caldeus, o qual matou os seus jovens à espada, na casa do seu santuário; e não teve piedade nem dos jovens nem das donzelas, nem dos velhos nem dos mais avançados em idade; a todos os deu nas suas mãos.

[18] Todos os utensílios da Casa de Deus, grandes e pequenos, os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros do rei e dos seus príncipes, tudo levou ele para a Babilônia.

[19] Queimaram a Casa de Deus e derribaram os muros de Jerusalém; todos os seus palácios queimaram, destruindo também todos os seus preciosos objetos.

[20] Os que escaparam da espada, a esses levou ele para a Babilônia, onde se tornaram seus servos e de seus filhos, até ao tempo do reino da Pérsia;

[21] para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, até que a terra se agradasse dos seus sábados; todos os dias da desolação repousou, até que os setenta anos se cumpriram.

пращаше, защото жалеше народа Си и обиталището Си.

[16] Но те се присмиваха на Божиите посланици, презираха словата на Господаи се подиграваха с пророците Му, докато гневът Му се издигна против народа Му така, че нямаше изцеление.

[17] Затова Той доведе против тях халдейския цар, който изби юношите им с меч, вътре в дома на светилището им, и не пожали нито юноша, нито девица, нито старец, нито белокос; всичките предаде в ръката му.

[18] И всички вещи на Божия дом, големи и малки, и съкровищата на Господния дом, и съкровищата на царя и първенците му – всички тях занесе във Вавилон.

[19] След това изгориха Божия дом и събориха стената на Йерусалим, и всичките му палати изгориха с огън, и всичките му скъпоценни вещи унищожиха.

[20] А оцелелите от меч Навуходоносоротведе във Вавилон, където останаха слуги на него и на синовете му до времето на персийското царство;

[21] за да се изпълни Господнето слово, изговорено чрез устата на Йеремия, докато земята се наслаждава със съботите си; защото през цялото време, когато

лежеше пуста, тя пазеше събота, докато се изпълнят седемдесет години.

O decreto de Ciro

[22] Porém, no primeiro ano de Ciro, rei da Pérsia, para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, despertou o SENHOR o espírito de Ciro, rei da Pérsia, o qual fez passar pregão por todo o seu reino, como também por escrito, dizendo:

[22] А в първата година на персийския цар Кир, за да се изпълни Господнето слово, изговорено чрез устата на Йеремия, Господ подбуди духа на персийския цар Кир и той прогласи по цялото си царство, още и писмено обяви:

[23] Assim diz Ciro, rei da Pérsia: O SENHOR, Deus dos céus, me deu todos os reinos da terra e me encarregou de lhe edificar uma casa em Jerusalém, que está em Judá; quem entre vós é de todo o seu povo, que suba, e o SENHOR, seu Deus, seja com ele.

[23] Така казва персийският цар Кир: Небесният Бог Йехова ми е дал всички царства на света; и Той ми е заръчал да Му построя дом в Йерусалим, който е в Юдея. И така, който между вас, от целия Негов народ, е съгласен, Йехова, неговият Бог, да бъде с него, нека тръгне за родната земя.

O livro de Esdras	Ездра

Esdras 1

O decreto de Ciro

1 No primeiro ano de Ciro, rei da Pérsia, para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, despertou o SENHOR o espírito de Ciro, rei da Pérsia, o qual fez passar pregão por todo o seu reino, como também por escrito, dizendo:

2 Assim diz Ciro, rei da Pérsia: O SENHOR, Deus dos céus, me deu todos os reinos da terra e me encarregou de lhe edificar uma casa em Jerusalém de Judá.

3 Quem dentre vós é, de todo o seu povo, seja seu Deus com ele, e suba a Jerusalém de Judá e edifique a Casa do SENHOR, Deus de Israel; ele é o Deus que habita em Jerusalém.

4 Todo aquele que restar em alguns lugares em que habita, os homens desse lugar o ajudarão com prata, ouro, bens e gado, afora as dádivas voluntárias para a Casa de Deus, a qual está em Jerusalém.

5 Então, se levantaram os cabeças de famílias de Judá e de Benjamim, e os sacerdotes, e os levitas, com todos aqueles cujo espírito Deus despertou, para subirem a edificar a Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém.

Ездра 1

ВРЪЩАНЕ ОТ ВАВИЛОНСКИЯ ПЛЕН В ОБЕТОВАНАТА ЗЕМЯ

Персийският цар Кир освобождава евреите

1 В първата година на персийския цар Кир, за да се изпълни Господнето слово, изговорено чрез устата на Йеремия, Господ подбуди духа на персийския цар Кир и той прогласи по цялото си царство, още и писмено обяви:

2 Така казва персийският цар Кир: Небесният Бог Йехова ми е дал всички царства на света; и Той ми е заръчал да Му построя дом в Йерусалим, който е в Юдея.

3 И така, който между вас, от целия Негов народ, е наклонен, неговият Бог да бъде с него, нека излезе в Йерусалим, който е в Юдея, и нека построи на Йехова, Израилевия Бог (Той е Бог), дома, който е в Йерусалим.

4 На всеки, който е оцелял, в каквото и да било място, където е пришълец, нека му помогнат мъжете на онова място със сребро и злато, с имот и добитък, освен това, което доброволно би било принесено за Божия дом, който е в Йерусалим.

5 Тогава станаха началниците на бащините домове на Юда и Вениамин и свещениците, и левитите, с всички, на които Бог подбуди духа да излязат, за да построят Господния дом, който е в Йерусалим.

[6] Todos os que habitavam nos arredores os ajudaram com objetos de prata, com ouro, bens, gado e coisas preciosas, afora tudo o que, voluntariamente, se deu.

[7] Também o rei Ciro tirou os utensílios da Casa do SENHOR, os quais Nabucodonosor tinha trazido de Jerusalém e que tinha posto na casa de seus deuses.
[8] Tirou-os Ciro, rei da Pérsia, sob a direção do tesoureiro Mitredate, que os entregou contados a Sesbazar, príncipe de Judá.

[9] Eis o número deles: trinta bacias de ouro, mil bacias de prata, vinte e nove facas,

[10] trinta taças de ouro, quatrocentas e dez taças de prata de outra espécie e mil outros objetos.
[11] Todos os utensílios de ouro e de prata foram cinco mil e quatrocentos; todos estes levou Sesbazar, quando os do exílio subiram da Babilônia para Jerusalém.

Esdras 2

A lista dos que voltaram da Babilônia

Neemias 7.5-73

[1] São estes os filhos da província que subiram do cativeiro, dentre os exilados que Nabucodonosor, rei da Babilônia, tinha levado para lá, e voltaram para Jerusalém e para Judá, cada um para a sua cidade,

[2] os quais vieram com Zorobabel, Jesua, Neemias, Seraías, Reelaías, Mordecai, Bilsã, Mispar, Bigvai, Reum e Baaná. Eis o número dos homens do povo de Israel:

[6] И всичките им съседи им помагаха със сребърни вещи, със злато, имот, добитък и скъпоценни неща, освен всичко това, което доброволно беше принасяно.
[7] Цар Кир извади вещите на Господниядом, които Навуходоносор беше донесъл от Йерусалим и сложил в храма на боговете си –
[8] тях извади персийският цар Кир чрез съкровищника Митридат и ги брои на управителя на Юда Сасавасар.
[9] И ето числото им: тридесет златни легена, хиляда сребърни легена, двадесет и девет ножа,
[10] тридесет златни блюда, четиристотин и десет сребърни блюда от втори вид и хиляда други съдове.
[11] Всички златни и сребърни съдове бяха пет хиляди и четиристотин – всички тях Сасавасар занесе, когато пленниците се върнаха от Вавилон в Йерусалим.

Ездра 2

Преброяване на завърналите се със Зоровавел

[1] А ето хората от Вавилонската област, които се върнаха от плен, от онези, които вавилонският цар Навуходоносор беше преселил като пленници във Вавилон и които се върнаха в Йерусалим и в Юдея, всеки в града си,
[2] които дойдоха със Зоровавел, Исус, Неемия, Сарайя, Реелия, Мардохей, Валасан, Масфар, Вагуя, Реум и Ваана. Броят на мъжете от Израилевия народ беше:

3 os filhos de Parós, dois mil cento e setenta e dois.

3 Фаросови потомци – две хиляди сто седемдесет и двама души;

4 Os filhos de Sefatias, trezentos e setenta e dois.

4 Сефатиеви потомци – триста седемдесет и двама души;

5 Os filhos de Ará, setecentos e setenta e cinco.

5 Арахови потомци – седемстотин седемдесет и пет души;

6 Os filhos de Paate-Moabe, dos filhos de Jesua-Joabe, dois mil oitocentos e doze.

6 Фаат-моавови потомци, от Исусовите и Йоавовите потомци – две хиляди осемстотин и дванадесет души;

7 Os filhos de Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.

7 Еламови потомци – хиляда двеста петдесет и четири души;

8 Os filhos de Zatu, novecentos e quarenta e cinco.

8 Затуеви потомци – деветстотин четиридесет и пет души;

9 Os filhos de Zacai, setecentos e sessenta.

9 Закхееви потомци – седемстотин и шестдесет души;

10 Os filhos de Bani, seiscentos e quarenta e dois.

10 Вануеви потомци – шестстотин четиридесет и двама души;

11 Os filhos de Bebai, seiscentos e vinte e três.

11 Вивайеви потомци – шестстотин двадесет и трима души;

12 Os filhos de Azgade, mil duzentos e vinte e dois.

12 Азгадови потомци – хиляда двеста двадесет и двама души;

13 Os filhos de Adonicão, seiscentos e sessenta e seis.

13 Адоникамови потомци – шестстотин шестдесет и шест души;

14 Os filhos de Bigvai, dois mil e cinqüenta e seis.

14 Вагуеви потомци – две хиляди и петдесет и шест души;

15 Os filhos de Adim, quatrocentos e cinqüenta e quatro.

15 Адинови потомци – четиристотин петдесет и четири души;

16 Os filhos de Ater, da família de Ezequias, noventa e oito.

16 Атирови потомци от Езекия – деветстотин и осем души;

17 Os filhos de Bezai, trezentos e vinte e três.

17 Висаеви потомци – триста двадесет и трима души;

18 Os filhos de Jora, cento e doze.

18 Йораеви потомци – сто и дванадесет души;

19 Os filhos de Hasum, duzentos e vinte e três.

19 Асумови потомци – двеста двадесет и пет души;

[20] Os filhos de Gibar, noventa e cinco.

[20] потомци от Гивар – деветдесет и пет души;

[21] Os filhos de Belém, cento e vinte e três.

[21] потомци от Витлеем – сто двадесет и трима души;

[22] Os homens de Netofa, cinqüenta e seis.

[22] нетофатски мъже – петдесет и шест души;

[23] Os homens de Anatote, cento e vinte e oito.

[23] анатотски мъже – сто двадесет и осем души;

[24] Os filhos de Azmavete, quarenta e dois.

[24] потомци от Азмавет – четиридесет и двама души;

[25] Os filhos de Quiriate-Arim, Cefira e Beerote, setecentos e quarenta e três.

[25] потомци от Кириат-иарим, от Хефира и от Вирот – седемстотин четиридесет и трима души;

[26] Os filhos de Ramá e de Geba, seiscentos e vinte e um.

[26] потомци от Рама и Гавая – шестстотин двадесет и един души;

[27] Os homens de Micmás, cento e vinte e dois.

[27] михмаски мъже – сто двадесет и двама души;

[28] Os homens de Betel e Ai, duzentos e vinte e três.

[28] ветилски и гайски мъже – двеста двадесет и трима души;

[29] Os filhos de Nebo, cinqüenta e dois.

[29] потомци от Нево – петдесет и двама души;

[30] Os filhos de Magbis, cento e cinqüenta e seis.

[30] Магвисови потомци – сто петдесет и шест души;

[31] Os filhos do outro Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.

[31] потомци на другия Елам – хиляда двеста петдесет и четири души;

[32] Os filhos de Harim, trezentos e vinte.

[32] Харимови потомци – триста и двадесет души;

[33] Os filhos de Lode, Hadide e Ono, setecentos e vinte e cinco.

[33] потомци от Лод, от Адид и от Оно – седемстотин двадесет и пет души;

[34] Os filhos de Jericó, trezentos e quarenta e cinco.

[34] потомци от Йерихон – триста четиридесет и пет души;

[35] Os filhos de Senaá, três mil seiscentos e trinta.

[35] потомци от Сеная – три хиляди шестстотин и тридесет души.

[36] Os sacerdotes: os filhos de Jedaías, da casa de Jesua, novecentos e setenta e três.

[37] Os filhos de Imer, mil e cinqüenta e dois.

[38] Os filhos de Pasur, mil duzentos e quarenta e sete.

[39] Os filhos de Harim, mil e dezessete.

[40] Os levitas: os filhos de Jesua e Cadmiel, dos filhos de Hodavias, setenta e quatro.

[41] Os cantores: os filhos de Asafe, cento e vinte e oito.

[42] Os filhos dos porteiros: os filhos de Salum, os filhos de Ater, os filhos de Talmom, os filhos de Acube, os filhos de Hatita, os filhos de Sobai; ao todo, cento e trinta e nove.

[43] Os servidores do templo: os filhos de Zia, os filhos de Hasufa, os filhos de Tabaote,

[44] os filhos de Queros, os filhos de Sia, os filhos de Padom,

[45] os filhos de Lebana, os filhos de Hagaba, os filhos de Acube, os filhos de Hagabe,

[46] os filhos de Sanlai, os filhos de Hanã,

[47] os filhos de Gidel, os filhos de Gaar, os filhos de Reaías,

[48] os filhos de Rezim, os filhos de Necoda, os filhos de Gazão,

[49] os filhos de Uzá, os filhos de Paséia, os filhos de Besai,

[50] os filhos de Asná, os filhos dos meunitas, os filhos dos nefuseus,

[36] Свещениците: Едайеви потомци, от Исусовия дом – деветстотин седемдесет и трима души;

[37] Емирови потомци – хиляда петдесет и двама души;

[38] Пасхорови потомци – хиляда двеста четиридесет и седем души;

[39] Харимови потомци – хиляда и седемнадесет.

[40] Левитите: Исусови и Кадмиилови потомци, от Одавиевите потомци – седемдесет и четири души.

[41] Певците: Асафовите потомци – сто двадесет и осем души.

[42] Потомците на вратарите: Селумови потомци, Атерови потомци, Талмонови потомци, Акувови потомци, Атитаеви потомци, Соваеви потомци – всичко сто тридесет и девет души.

[43] Нетинимите: Сихаеви потомци, Асуфаеви потомци, Таваотови потомци,

[44] Киросови потомци, Сиаеви потомци, Фадонови потомци,

[45] Леванаеви потомци, Агаваеви потомци, Акувови потомци,

[46] Агавови потомци, Салмаеви потомци, Ананови потомци,

[47] Гедилови потомци, Гаарови потомци, Реайеви потомци,

[48] Расинови потомци, Некодаеви потомци, Газамови потомци,

[49] Озаеви потомци, Фасееви потомци, Висаеви потомци,

[50] Асанаеви потомци, Меунимови потомци, Нефусимови потомци,

51 os filhos de Baquebuque, os filhos de Hacufa, os filhos de Harur,
52 os filhos de Baslute, os filhos de Meída, os filhos de Harsa,
53 os filhos de Barcos, os filhos de Sísera, os filhos de Temá,
54 os filhos de Nesias, os filhos de Hatifa.
55 Os filhos dos servos de Salomão: os filhos de Sotai, os filhos de Soferete, os filhos de Peruda,
56 os filhos de Jaala, os filhos de Darcom, os filhos de Gidel,
57 os filhos de Sefatias, os filhos de Hatil, os filhos de Poquerete-Hazebaim e os filhos de Ami.
58 Todos os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão, trezentos e noventa e dois.

59 Também estes subiram de Tel-Melá, Tel-Harsa, Querube, Adã e Imer, porém não puderam provar que as suas famílias e a sua linhagem eram de Israel:

60 os filhos de Delaías, os filhos de Tobias, os filhos de Necoda, seiscentos e cinqüenta e dois.
61 Também dos filhos dos sacerdotes: os filhos de Habaías, os filhos de Coz, os filhos de Barzilai, que se casara com uma das filhas de Barzilai, o gileadita, e que foi chamado do nome dele.
62 Estes procuraram o seu registro nos livros genealógicos, porém o não acharam; pelo que foram tidos por imundos para o sacerdócio.

51 Ваквукови потомци, Акуфаеви потомци, Арурови потомци,
52 Васалотови потомци, Меидаеви потомци, Арсаеви потомци,
53 Варкосови потомци, Сисарови потомци, Тамаеви потомци,
54 Несиеви потомци, Атифаеви потомци.
55 Потомците на Соломоновите слуги: Сотаеви потомци, Софаретови потомци, Ферудаеви потомци,
56 Ялаеви потомци, Дарконови потомци, Гедилови потомци,
57 Сефатиеви потомци, Атилови потомци, Фохертови потомци от Севаим, Амиеви потомци.
58 Всичките нетиними и потомците на Соломоновите слуги бяха триста деветдесет и двама души.
59 А ето тези, които излязоха от Тел-мелах, Тел-ариса, Херув, Адан и Емир, но които не можаха да покажат бащините си домове и рода си, че бяха от Израил:
60 Далайеви потомци, Товиеви потомци и Некодаеви потомци, шестстотин петдесет и двама души;
61 и от свещеническите потомци: Авайеви потомци, Акосови потомци, потомци на Верзелай, който взе жена от дъщерите на галаадеца Верзелай и се нарече по тяхното име.
62 Те търсиха регистрите си междупреброените по родословие, но не бяха намерени; затова те бяха извадени от свещенството като скверни.

63 O governador lhes disse que não comessem das coisas sagradas, até que se levantasse um sacerdote com Urim e Tumim.

63 И управителят им заповяда да не ядат от пресветите неща, докато не бъде издигнат свещеник с Урим и Тумим.

64 Toda esta congregação junta foi de quarenta e dois mil trezentos e sessenta,

64 Всички, събрани заедно, бяха четиридесет и две хиляди триста и шестдесет души,

65 afora os seus servos e as suas servas, que foram sete mil trezentos e trinta e sete; e tinham duzentos cantores e cantoras.

65 освен слугите и слугините им, които бяха седем хиляди триста тридесет и седем души. Те имаха и двеста певци и певици.

66 Os seus cavalos, setecentos e trinta e seis; os seus mulos, duzentos e quarenta e cinco;

66 Конете им бяха седемстотин тридесет и шест; мулетата им – двеста четиридесет и пет;

67 os seus camelos, quatrocentos e trinta e cinco; os jumentos, seis mil setecentos e vinte.

67 камилите им – четиристотин тридесет и пет; и ослите им – шест хиляди седемстотин и двадесет.

68 Alguns dos cabeças de famílias, vindo à Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém, deram voluntárias ofertas para a Casa de Deus, para a restaurarem no seu lugar.

68 А някои от началниците на бащините домове, когато дойдоха в Господния дом, който е в Йерусалим, принесоха доброволно за Божия дом, за да го издигнат на мястото му;

69 Segundo os seus recursos, deram para o tesouro da obra, em ouro, sessenta e um mil daricos, e, em prata, cinco mil arráteis, e cem vestes sacerdotais.

69 според силата си внесоха в съкровищницата за делото шестдесет и една хиляди драхми злато, пет хиляди фунта сребро и сто свещенически одежди.

70 Os sacerdotes, os levitas e alguns do povo, tanto os cantores como os porteiros e os servidores do templo habitaram nas suas cidades, como também todo o Israel.

70 Така свещениците, левитите, някои от народа, певците, вратарите и нетинимите се заселиха в градовете си – целият Израил в градовете си.

Esdras 3

É levantado o altar

Ездра 3

ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА ЙЕРУСАЛИМСКИЯ ХРАМ

Възстановяване на богослуженията и начало на храмовия строеж

[1] Em chegando o sétimo mês, e estando os filhos de Israel já nas cidades, ajuntou-se o povo, como um só homem, em Jerusalém.

[1] И като настъпи седмият месец и израилтяните бяха в градовете, народът се събра като един човек в Йерусалим.

[2] Levantou-se Jesua, filho de Jozadaque, e seus irmãos, sacerdotes, e Zorobabel, filho de Sealtiel, e seus irmãos e edificaram o altar do Deus de Israel, para sobre ele oferecerem holocaustos, como está escrito na Lei de Moisés, homem de Deus.

[2] Тогава стана Исус, Йоседековият син, с братята си, свещениците, и Зоровавел, Салатииловият син, с братята си, и издигнаха жертвеника на Израилевия Бог, за да принасят всеизгаряния върху него според предписаното в закона на Божия човек Моисей.

[3] Firmaram o altar sobre as suas bases; e, ainda que estavam sob o terror dos povos de outras terras, ofereceram sobre ele holocaustos ao SENHOR, de manhã e à tarde.

[3] И понеже се бояха от народа на онези места, поставиха жертвеника на мястото му и принасяха върху него сутрин и вечер всеизгаряния на Господа.

[4] Celebraram a Festa dos Tabernáculos, como está escrito, e ofereceram holocaustos diários, segundo o número ordenado para cada dia;

[4] И честваха празника на шатроразпъването според предписаното,
и принасяха ежедневните всеизгаряния на брой, както беше наредено, според определеното за всеки ден,

[5] e, depois disto, o holocausto contínuo e os sacrifícios das Festas da Lua Nova e de todas as festas fixas do SENHOR, como também os dos que traziam ofertas voluntárias ao SENHOR.

[5] и оттогава и постоянните всеизгаряния, и приносите по новолунията и по всички осветени Господни празници, както и тези на всеки, който би принесъл доброволен принос на Господа.

[6] Desde o primeiro dia do sétimo mês, começaram a oferecer holocaustos ao SENHOR; porém ainda não estavam postos os fundamentos do templo do SENHOR.

[6] От първия ден на седмия месец започнаха да принасят всеизгаряния на Господа; но основите на Господния храм не бяха още положени.

[7] Deram, pois, o dinheiro aos pedreiros e aos carpinteiros, como também comida, bebida e azeite aos sidônios e tírios, para

[7] Дадоха пари на каменоделците и дърводелците и ядене, пиене и дървено масло на сидонците и тиряните, за да

trazerem do Líbano madeira de cedro ao mar, para Jope, segundo a permissão que lhes tinha dado Ciro, rei da Pérsia.

Lançados os alicerces do templo

8 No segundo ano da sua vinda à Casa de Deus, em Jerusalém, no segundo mês, Zorobabel, filho de Sealtiel, e Jesua, filho de Jozadaque, e os outros seus irmãos, sacerdotes e levitas, e todos os que vieram do cativeiro a Jerusalém começaram a obra da Casa do SENHOR e constituíram levitas da idade de vinte anos para cima, para a superintenderem.

9 Então, se apresentaram Jesua com seus filhos e seus irmãos, Cadmiel e seus filhos, os filhos de Judá, para juntamente vigiarem os que faziam a obra na Casa de Deus, bem como os filhos de Henadade, seus filhos e seus irmãos, os levitas.

10 Quando os edificadores lançaram os alicerces do templo do SENHOR, apresentaram-se os sacerdotes, paramentados e com trombetas, e os levitas, filhos de Asafe, com címbalos, para louvarem o SENHOR, segundo as determinações de Davi, rei de Israel.

11 Cantavam alternadamente, louvando e rendendo graças ao SENHOR, com estas palavras: Ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre sobre Israel. E todo o povo jubilou com altas vozes, louvando ao SENHOR por se terem lançado os alicerces da sua casa.

12 Porém muitos dos sacerdotes, e levitas, e cabeças de famílias, já idosos, que viram

докарат кедрови дървета от Ливан в морето на Йопия, според както персийският цар Кир им беше позволил.

8 И във втория месец на втората година от завръщането им при Божия дом в Йерусалим Зоровавел, Салатииловият син, Исус, Йоседековият син, и другите от братята им свещеници и левити, и всички, които бяха дошли от плена в Йерусалим, започнаха да работят; и поставиха левитите, от двадесетгодишна възраст и нагоре, да надзирават работата на Господния дом.

9 Исус, синовете му и братята му, Кадмиил и синовете му, и синовете на Юда станаха като един човек, за да надзирават работниците по Божия дом; също и синовете на Инадад с техните синове и братя, левитите.

10 И когато зидарите положиха основите на Господния дом, поставиха свещениците в одеждите им с тръби и левитите, Асафовите потомци, с кимвали, за да хвалят Господа, според наредбата на Израилевия цар Давид.

11 Те пяха ответно, като хвалеха Господаи Му благодареха, защото е благ, защото е довека милостта Му към Израил. И целият народ нададе голямо възклицание и хвалеше Господа, понеже основите на Господния дом бяха положени.

12 Обаче мнозина от свещениците, левитите и началниците на

a primeira casa, choraram em alta voz quando à sua vista foram lançados os alicerces desta casa; muitos, no entanto, levantaram as vozes com gritos de alegria.

бащините домове, старци, които бяха видели първия дом, плачеха със силен глас, като се основаваше този дом пред очите им; а мнозина възкликнаха гръмогласно от радост;

13 De maneira que não se podiam discernir as vozes de alegria das vozes do choro do povo; pois o povo jubilava com tão grandes gritos, que as vozes se ouviam de mui longe.

13 така че народът не можа да различи гласа на веселото възклицание от гласа на плача на хората; защото народът възклицаваше със силен глас и той се чуваше далеч.

Esdras 4

Os inimigos fazem parar a construção do templo

1 Ouvindo os adversários de Judá e Benjamim que os que voltaram do cativeiro edificavam o templo ao SENHOR, Deus de Israel,

2 chegaram-se a Zorobabel e aos cabeças de famílias e lhes disseram: Deixai-nos edificar convosco, porque, como vós, buscaremos a vosso Deus; como também já lhe sacrificamos desde os dias de Esar-Hadom, rei da Assíria, que nos fez subir para aqui.

3 Porém Zorobabel, Jesua e os outros cabeças de famílias lhes responderam: Nada tendes conosco na edificação da casa a nosso Deus; nós mesmos, sozinhos, a edificaremos ao SENHOR, Deus de Israel, como nos ordenou Ciro, rei da Pérsia.

4 Então, as gentes da terra desanimaram o povo de Judá, inquietando-o no edificar;

5 alugaram contra eles conselheiros para frustrarem o seu plano, todos os dias de

Ездра 4

Съпротива при възстановяване на храма и града

1 А неприятелите на Юда и Вениамин, като чуха, че върналите се от плена строели храма на Господа, Израилевия Бог,

2 дойдоха при Зоровавел и при началниците на бащините домове и им казаха: Да градим с вас; защото и ние търсим вашия Бог, както вие Него, и Му жертваме от времето на асирийския цар Есарадон, който ни изведе тук.

3 Но Зоровавел, Исус и останалите началници на Израилевите бащини домове им отговориха: Не можете вие заедно с нас да построите дом на нашия Бог; а ние сами ще построим на Господа, Израилевия Бог, както ни заповяда персийският цар Кир.

4 Тогава народът на земята отслабваше ръцете на Юдейския народ и им пречеха в градeнето,

5 и наемаха съветници против тях, за да осуетят намерението им, през всички

Ciro, rei da Pérsia, até ao reinado de Dario, rei da Pérsia.

6 No princípio do reinado de Assuero, escreveram uma acusação contra os habitantes de Judá e de Jerusalém.

7 E, nos dias de Artaxerxes, rei da Pérsia, Bislão, Mitredate, Tabeel e os outros seus companheiros lhe escreveram; a carta estava escrita em caracteres aramaicos e na língua siríaca.

8 Reum, o comandante, e Sinsai, o escrivão, escreveram contra Jerusalém uma carta ao rei Artaxerxes.

9 Escreveu Reum, o comandante, e Sinsai, o escrivão, os outros seus companheiros: dinaítas, afarsaquitas, tarpelitas, afarsitas, arquevitas, babilônios, susanquitas, deavitas, elamitas

10 e outros povos, que o grande e afamado Osnapar transportou e que fez habitar na cidade de Samaria, e os outros aquém do Eufrates.

11 Eis o teor da carta endereçada ao rei Artaxerxes:

12 Teus servos, os homens daquém do Eufrates e em tal tempo. Seja do conhecimento do rei que os judeus que subiram de ti vieram a nós a Jerusalém. Eles estão reedificando aquela rebelde e malvada cidade e vão restaurando os seus muros e reparando os seus fundamentos.

13 Saiba ainda o rei que, se aquela cidade se reedificar, e os muros se restaurarem,

дни на персийския цар Кир, дори до царуването на персийския цар Дарий.

6 И когато царуваше Асуир, в началото на царуването му, написаха обвинение против жителите на Юдея и Йерусалим.

7 В дните на Артаксеркс писаха Вислам, Митридат, Тавеил и другите им съслужители до персийския цар Артаксеркс; писмото бе написано със сирийски букви и бе съчинено на сирийски език.

8 Властникът Реум и секретарят Самса писаха писмо против Йерусалим до цар Артаксеркс, както следва:

9 Властникът Реум, секретарят Самса и другите им съслужители, динците, афарсахците, тарфалците, афарсяните, архевците, вавилонците, сусанците, деавците, еламците

10 и останалите народи, които великият и славният Асенафар доведе и засели в градовете на Самария и в другите градове оттатък реката, и така:

11 (ето препис от писмото, което пратиха на цар Артаксеркс) Слугите ти, мъжете, които са оттатък реката, и така:

12 Да е известно на царя, че юдеите, които излязоха от тебе при нас, като стигнаха в Йерусалим, градят бунтовния и зъл град и издигат стената, като са свързали основите.

13 Да е известно сега на царя, че ако бъде съграден този град и бъдат издигнати

eles não pagarão os direitos, os impostos e os pedágios e assim causarão prejuízos ao rei.

стените, то няма да плащат данък, мито или пътна повинност, така че ще навредят на дохода на царете.

14 Agora, pois, como somos assalariados do rei e não nos convém ver a desonra dele, por isso, mandamos dar-lhe aviso,

14 А понеже ние се храним от палата и е неприлично за нас да гледаме вредата, която ще бъде нанесена на царя, затова пратихме да известим на царя,

15 a fim de que se busque no Livro das Crônicas de seus pais, e nele achará o rei e saberá que aquela cidade foi rebelde e danosa aos reis e às províncias e que nela tem havido rebeliões, desde tempos antigos; pelo que foi a cidade destruída.

15 за да бъде издирено в книгата на летописите на бащите ти; и ще намериш в книгата на летописите и ще узнаеш, че този град е бунтовен, вреден за царете и областите, и че още от старо време са вдигали въстания сред него, поради което този град е бил опустошен.

16 Nós, pois, fazemos notório ao rei que, se aquela cidade se reedificar, e os seus muros se restaurarem, sucederá que não terá a posse das terras deste lado do Eufrates.

16 Известяваме на царя, че ако този град бъде съграден наново и бъдат издигнати стените му, няма да притежаваш нищо отсам реката.

17 Então, respondeu o rei: A Reum, o comandante, a Sinsai, o escrivão, e a seus companheiros que habitam em Samaria, como aos restantes que estão além do Eufrates: Paz!

17 Царят отговори на властника Реум, на секретаря Самса и на другите им съслужители, които живееха в Самария и в другите градове отсам реката: Мир и прочее.

18 A carta que nos enviastes foi distintamente lida na minha presença.

18 Писмото, което ни пратихте, бе прочетено разумно пред мен

19 Ordenando-o eu, buscaram e acharam que, de tempos antigos, aquela cidade se levantou contra os reis, e nela se têm feito rebeliões e motins.

19 и като издадох указ, издириха и намериха, че този град още от старо време се е повдигал против царете и че в него са ставали бунтове и въстания.

20 Também houve reis poderosos sobre Jerusalém, que dalém do Eufrates dominaram em todo lugar, e se lhes pagaram direitos, impostos e pedágios.

20 Имало е още и силни царе над Йерусалим, които владеели над всичките страни оттатък реката, на които били плащани данък, мито и пътна повинност.

[21] Agora, pois, dai ordem a fim de que aqueles homens parem o trabalho e não se edifique aquela cidade, a não ser com autorização minha.

[22] Guardai-vos, não sejais remissos nestas coisas. Por que há de crescer o dano em prejuízo dos reis?

[23] Depois de lida a cópia da carta do rei Artaxerxes perante Reum, Sinsai, o escrivão, e seus companheiros, foram eles apressadamente a Jerusalém, aos judeus, e, de mão armada, os forçaram a parar com a obra.

[24] Cessou, pois, a obra da Casa de Deus, a qual estava em Jerusalém; e isso até ao segundo ano do reinado de Dario, rei da Pérsia.

[21] И така, сега заповядайте онези мъже да престанат и да не бъде съграден този град, докато не бъде издаден указ от мен.

[22] И внимавайте да не бъдете небрежни в това, да не би да порасне злото в ущърб на царете.

[23] А когато преписът от писмото на цар Артаксеркс бе прочетен пред Реум, секретаря Самса и съслужителите им, тепобързаха да излязат в Йерусалим при юдеите и ги спряха насила.

[24] Така престана работата по Божия дом, който е в Йерусалим, и остана спряна до втората година от царуването на персийския цар Дарий.

Esdras 5

As exortações de Ageu e Zacarias

[1] Ora, os profetas Ageu e Zacarias, filho de Ido, profetizaram aos judeus que estavam em Judá e em Jerusalém, em nome do Deus de Israel, cujo Espírito estava com eles.

[2] Então, se dispuseram Zorobabel, filho de Sealtiel, e Jesua, filho de Jozadaque, e começaram a edificar a Casa de Deus, a qual está em Jerusalém; e, com eles, os referidos profetas de Deus, que os ajudavam.

[3] Nesse tempo, veio a eles Tatenai, governador daquém do Eufrates, e Setar-Bozenai, e seus companheiros e assim lhes perguntaram: Quem vos deu ordem para reedificardes esta casa e restaurardes este muro?

Ездра 5

Начало на храмовия строеж

[1] А пророците Агей и Захария, Идовият син, пророкуваха в името на Израилевия Бог на юдеите, които бяха в Юдея и Йерусалим.

[2] Тогава станаха Зоровавел, Салатииловият син, и Исус, Йоседековият син, и почнаха да строят Божия дом, който е в Йерусалим; с тях бяха Божиите пророци и им помагаха.

[3] А в същото време при тях дойдоха областният управител отсам реката Татанай и Сетар-вознай, и съслужителите им, и им казаха така: Кой ви разреши да строите този дом и да издигнете тази стена?

[4] Perguntaram-lhes mais: E quais são os nomes dos homens que constroem este edifício?

[5] Porém os olhos de Deus estavam sobre os anciãos dos judeus, de maneira que não foram obrigados a parar, até que o assunto chegasse a Dario, e viesse resposta por carta sobre isso.

Os adversários consultam Dario

[6] Eis a cópia da carta que Tatenai, o governador daquém do Eufrates, com Setar-Bozenai e os seus companheiros, os afarsaquitas, que estavam deste lado do rio, enviaram ao rei Dario,

[7] na qual lhe deram uma relação escrita do modo seguinte: Ao rei Dario, toda a paz!

[8] Seja notório ao rei que nós fomos à província de Judá, à casa do grande Deus, a qual se edifica com grandes pedras; a madeira se está pondo nas paredes, e a obra se vai fazendo com diligência e se adianta nas suas mãos.

[9] Perguntamos aos anciãos e assim lhes dissemos: Quem vos deu ordem para reedificardes esta casa e restaurardes este muro?

[10] Demais disto, lhes perguntamos também pelo seu nome, para tos declararmos, para que te pudéssemos escrever os nomes dos homens que são entre eles os chefes.

[11] Esta foi a resposta que nos deram: Nós somos servos do Deus dos céus e da terra e reedificamos a casa que há muitos anos fora construída, a qual um grande rei de Israel edificou e a terminou.

[4] После ги попитаха: Какви са имената на мъжете, които строят това здание?

[5] Но върху старейшините на юдеите беше окото на техния Бог, така че те не можаха да ги спрат, докато работата не беше отнесена до Дарий и тогава да бъде даден писмен отговор за работата.

[6] Ето препис от писмото, което областният управител отсам реката Татанай и Сетар-вознай, и съслужителите му, афарсахците, които са отсам реката, пратиха до цар Дарий.

[7] Пратиха му писмо, в което беше писано така: На цар Дарий всяко благополучие!

[8] Да бъде известено на царя, че ходихме в Юдейската област при дома на великия Бог; и той се зида с големи камъни и се поставят дървета в стените; и това дело напредва прилежно и успява в ръцете им.

[9] Тогава попитахме онези старейшини и им казахме така: Кой ви разреши да строите този дом и да издигате тези стени?

[10] Още и за имената им попитахме, за да ти кажем и да запишем имената на мъжете, които са им начело.

[11] А те ни отговориха така: Ние сме слуги на Бога на небето и земята и строим дома, който е бил построен вече преди много години, който дом един велик Израилев цар построи и довърши.

[12] Mas, depois que nossos pais provocaram à ira o Deus dos céus, ele os entregou nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, o caldeu, o qual destruiu esta casa e transportou o povo para a Babilônia.
[13] Porém Ciro, rei da Babilônia, no seu primeiro ano, deu ordem para que esta Casa de Deus se edificasse.

[14] Também os utensílios de ouro e de prata, da Casa de Deus, que Nabucodonosor levara do templo que estava em Jerusalém e os meteu no templo de Babilônia, o rei Ciro os tirou de lá, e foram dados a um homem cujo nome era Sesbazar, a quem nomeara governador

[15] e lhe disse: Toma estes utensílios, e vai, e leva-os ao templo de Jerusalém, e faze reedificar a Casa de Deus, no seu lugar.

[16] Então, veio o dito Sesbazar e lançou os fundamentos da Casa de Deus, a qual está em Jerusalém; e, daí para cá, se está edificando e ainda não está acabada.

[17] Agora, pois, se parece bem ao rei, que se busque nos arquivos reais, na Babilônia, se é verdade haver uma ordem do rei Ciro para edificar esta Casa de Deus, em Jerusalém; e sobre isto nos faça o rei saber a sua vontade.

Esdras 6

O decreto de Dario

[1] Então, o rei Dario deu ordem, e uma busca se fez nos arquivos reais da

[12] Но понеже бащите ни разгневиха Бога на небето, Той ги предаде в ръката на вавилонския цар Навуходоносор, халдееца, който събори този дом и пресели народа във Вавилон.
[13] Но в първата година на вавилонския цар Кир той издаде указ, за да бъде построен този Божий дом.
[14] Още и златните и сребърните вещи на Божия дом, които Навуходоносор беше взел от храма, който беше в Йерусалим, и беше отнесъл в храма във Вавилон, тях цар Кир извади от вавилонския храм и те бяха предадени на някой си по име Сасавасар, когото беше направил областен управител;
[15] и царят му каза: Вземи тези вещи, иди, занеси ги в храма, който е в Йерусалим, и нека Божият дом бъде построен на мястото си.
[16] Тогава този Сасавасар дойде и положи основите на Божия дом, който е в Йерусалим; и от онова време дори досега той се строи и още не е довършен.
[17] И така, сега, ако е угодно на царя, нека бъде издирено в царската съкровищница, там, във Вавилон, дали наистина е бил издаден указ от цар Кир, за да бъде построен този Божий дом в Йерусалим; и нека царят изпрати да ни извести волята си в случая.

Ездра 6

Завършване и освещаване на храма

[1] Тогава цар Дарий издаде указ и претърсиха в помещенията на архивите,

Babilônia, onde se guardavam os documentos.

2 Em Acmetá, na fortaleza que está na província da Média, se achou um rolo, e nele estava escrito um memorial que dizia assim:

3 O rei Ciro, no seu primeiro ano, baixou o seguinte decreto: Com respeito à Casa de Deus, em Jerusalém, deve ela edificar-se para ser um lugar em que se ofereçam sacrifícios; seus fundamentos serão firmes, a sua altura, de sessenta côvados, e a sua largura, de sessenta côvados, com três carreiras de grandes pedras e uma de madeira nova.

4 A despesa se fará da casa do rei.

5 Demais disto, os utensílios de ouro e de prata, da Casa de Deus, que Nabucodonosor tirara do templo que estava em Jerusalém, levando-os para a Babilônia, serão devolvidos para o templo que está em Jerusalém, cada utensílio para o seu lugar; serão recolocados na Casa de Deus.

6 Agora, pois, Tatenai, governador dalém do Eufrates, Setar-Bozenai e seus companheiros, os afarsaquitas, que estais para além do rio, retirai-vos para longe dali.

7 Não interrompais a obra desta Casa de Deus, para que o governador dos judeus e os seus anciãos reedifiquem a Casa de Deus no seu lugar.

където бяха полагани съкровищата във Вавилон;

2 и бе намерен в Ахмета, в палата, който е в областта на мидяните, един свитък, в който имаше такъв летопис:

3 В първата година на цар Кир той издаде указ, както следва: За Божия дом в Йерусалим: Нека бъде построен домът, мястото, където се принасят жертви, и да се положат здраво основите му; височината му да бъде шестдесет лакътя, широчината му шестдесет лакътя,

4 с три реда големи камъни и един ред нови дървета; и разноските да се дадат от царския дом.

5 Също и златните и сребърните вещи на Божия дом, които Навуходоносор взе от храма, който беше в Йерусалим, и ги донесе във Вавилон, нека бъдат пратени назад и да бъдат върнати на храма в Йерусалим, всяка на мястото си, и да бъдат положени в Божия дом.

6 И така, сега, областни управителю отвъд реката Татанай, Сетар-вознай и съслужителите ви, афарсахците, които сте отвъд реката, отдалечете се оттам.

7 Не спъвайте работата по този Божий дом; областният управител на юдеите и старейшините на юдеите нека построят този Божий дом на мястото му.

[8] Também por mim se decreta o que haveis de fazer a estes anciãos dos judeus, para que reedifiquem esta Casa de Deus, a saber, que da tesouraria real, isto é, dos tributos dalém do rio, se pague, pontualmente, a despesa a estes homens, para que não se interrompa a obra.

[8] При това относно онова, което трябва да направите за тези старейшини на юдеите, за построяването на този Божий дом, издавам указ да се дадат незабавно от царския имот, от данъка на жителите отвъд реката, разноските на тези хора, за да не бъдат възпрепятствани.

[9] Também se lhes dê, dia após dia, sem falta, aquilo de que houverem mister: novilhos, carneiros e cordeiros, para holocausto ao Deus dos céus; trigo, sal, vinho e azeite, segundo a determinação dos sacerdotes que estão em Jerusalém;

[9] И каквото би им потрябвало, било телета, овни или агнета за всеизгарянията на небесния Бог, същожито, сол, вино или дървено масло според искането на свещениците, които са в Йерусалим, нека им се дават всеки ден непременно,

[10] para que ofereçam sacrifícios de aroma agradável ao Deus dos céus e orem pela vida do rei e de seus filhos.

[10] за да принасят благоуханни жертви на небесния Бог и да се молят за живота на царя и на синовете му.

[11] Também por mim se decreta que todo homem que alterar este decreto, uma viga se arrancará da sua casa, e que seja ele levantado e pendurado nela; e que da sua casa se faça um monturo.

[11] Издавам още и указ, че на всеки, който би изменил тази заповед, по тази причина да се изкърти греда от къщата му, за да се изправи, и той да бъде обесен на нея, и къщата му да стане на бунище.

[12] O Deus, pois, que fez habitar ali o seu nome derribe a todos os reis e povos que estenderem a mão para alterar o decreto e para destruir esta Casa de Deus, a qual está em Jerusalém. Eu, Dario, baixei o decreto; que se execute com toda a pontualidade.

[12] И Бог, Който е настанил името Си там, нека изтреби всички царе и племена, които биха протегнали ръка, за да изменят тази заповед, за да бъде съборен този Божий дом, който е в Йерусалим. Аз, Дарий, издадох указа; нека бъде изпълнен незабавно.

Completado o templo

[13] Então, Tatenai, o governador daquém do Eufrates, Setar-Bozenai e os seus companheiros assim o fizeram

[13] Тогава областният управител отсам реката Татанай и Сетар-featureвознай, и съслужителите им направиха незабавно

pontualmente, segundo decretara o rei Dario.

[14] Os anciãos dos judeus iam edificando e prosperando em virtude do que profetizaram os profetas Ageu e Zacarias, filho de Ido. Edificaram a casa e a terminaram segundo o mandado do Deus de Israel e segundo o decreto de Ciro, de Dario e de Artaxerxes, rei da Pérsia.

[15] Acabou-se esta casa no dia terceiro do mês de adar, no sexto ano do reinado do rei Dario.

A dedicação do templo

[16] Os filhos de Israel, os sacerdotes, os levitas e o restante dos exilados celebraram com regozijo a dedicação desta Casa de Deus.

[17] Para a dedicação desta Casa de Deus ofereceram cem novilhos, duzentos carneiros, quatrocentos cordeiros e doze cabritos, para oferta pelo pecado de todo o Israel, segundo o número das tribos de Israel.

[18] Estabeleceram os sacerdotes nos seus turnos e os levitas nas suas divisões, para o serviço de Deus em Jerusalém, segundo está escrito no Livro de Moisés.

A celebração da Páscoa

[19] Os que vieram do cativeiro celebraram a Páscoa no dia catorze do primeiro mês;

[20] porque os sacerdotes e os levitas se tinham purificado como se fossem um só homem, e todos estavam limpos; mataram

така, както беше заповядано от цар Дарий.

[14] Юдейските старейшини градеха успешно, насърчавани чрез пророкуването на пророк Агей и на Захария, Идовия син. Те градиха и свършиха според заповедта на Израилевия Бог и според указите на персийските царе Кир, Дарий и Артаксеркс.

[15] Така този дом бе завършен на третия ден от месец Адар в шестата година от царуването на цар Дарий.

[16] И израилтяните, свещениците, левитите и останалите от завърналите се от плена направиха с веселие посвещението на този Божий дом.

[17] За посвещението му принесоха сто телета, двеста овена и четиристотин агнета, а в принос за грях за целия Израил – дванадесет козела, според броя на Израилевите племена.

[18] Тогава поставиха свещениците в чиновете им и левитите в отредите им, за Божията служба, която се върши в Йерусалим според предписаното в Моисеевата книга.

[19] Завърналите се от плена направиха Пасхата на четиринадесетия ден от първия месец;

[20] защото свещениците и левитите бяха се очистили единодушно и те всички бяха чисти; и левитите заклаха Пасхата

o cordeiro da Páscoa para todos os que vieram do cativeiro, para os sacerdotes, seus irmãos, e para si mesmos.

21 Assim, comeram a Páscoa os filhos de Israel que tinham voltado do exílio e todos os que, unindo-se a eles, se haviam separado da imundícia dos gentios da terra, para buscarem o SENHOR, Deus de Israel.

22 Celebraram a Festa dos Pães Asmos por sete dias, com regozijo, porque o SENHOR os tinha alegrado, mudando o coração do rei da Assíria a favor deles, para lhes fortalecer as mãos na obra da Casa de Deus, o Deus de Israel.

Esdras 7

Artaxerxes envia Esdras a Jerusalém

1 Passadas estas coisas, no reinado de Artaxerxes, rei da Pérsia, Esdras, filho de Seraías, filho de Azarias, filho de Hilquias,

2 filho de Salum, filho de Zadoque, filho de Aitube,

3 filho de Amarias, filho de Azarias, filho de Meraiote,

4 filho de Zeraías, filho de Uzi, filho de Buqui,

5 filho de Abisua, filho de Finéias, filho de Eleazar, filho de Arão, o sumo sacerdote, este Esdras subiu da Babilônia.

6 Ele era escriba versado na Lei de Moisés, dada pelo SENHOR, Deus de Israel; e, segundo a boa mão do SENHOR, seu Deus, que estava sobre ele, o rei lhe concedeu tudo quanto lhe pedira.

за всички, завърнали се от плена и за братята си, свещениците, и за себе си.

21 И завърналите се от плена израилтяни и всички, които се бяха отлъчили от нечистотата на народите на земята и се бяха присъединили към тях, за да търсят Господа, Израилевия Бог, ядоха Пасхата

22 и празнуваха празника на безквасните хлябове седем дни с веселие; защото Господ ги развесели, като беше обърнал към тях сърцето на асирийския цар, за да укрепи ръцете им в делото на дома на Бога, Израилевия Бог.

Ездра 7

ЗАВРЪЩАНЕ НА ЕЗДРА В ЙЕРУСАЛИМ

Родословие на Ездра

1 След тези събития, при царуването на персийския цар Артаксеркс, дойде Ездра, син на Сарайя, син на Азария, син на Хелкия,

2 син на Селум, син на Садок, син на Ахитов,

3 син на Амария, син на Азария, син на Мерайот,

4 син на Зария, син на Озия, син на Вукия,

5 син на增 Ависуя, син на Финеес, син на Елеазар, син на първосвещеника Аарон.

6 Този Ездра излезе от Вавилон; и беше книжник, вещ в Моисеевия закон, който Господ, Израилевият Бог, беше дал; и царят му даде всичко, което

поиска, понеже ръката на Господа, Неговия Бог, беше над него за добро.

[7] Também subiram a Jerusalém alguns dos filhos de Israel, dos sacerdotes, dos levitas, dos cantores, dos porteiros e dos servidores do templo, no sétimo ano do rei Artaxerxes.

[7] Също и някои от израилтяните и от свещениците, и певците, вратарите и нетинимите излязоха в Йерусалим в седмата година на цар Артаксеркс.

[8] Esdras chegou a Jerusalém no quinto mês, no sétimo ano deste rei;

[8] Ездра стигна в Йерусалим в петия месец от седмата година на царя.

[9] pois, no primeiro dia do primeiro mês, partiu da Babilônia e, no primeiro dia do quinto mês, chegou a Jerusalém, segundo a boa mão do seu Deus sobre ele.

[9] Защото на първия ден от първия месец той тръгна от Вавилон и на първия ден от петия месец стигна в Йерусалим, понеже добрата ръка на неговия Бог беше над него.

[10] Porque Esdras tinha disposto o coração para buscar a Lei do SENHOR, e para a cumprir, e para ensinar em Israel os seus estatutos e os seus juízos.

[10] Защото Ездра беше утвърдил сърцето си да изучава Господния закон и да го изпълнява, и да учи в Израил наредби и закони.

Указ на Артаксеркс за мисията на Ездра

[11] Esta é a cópia da carta que o rei Artaxerxes deu ao sacerdote Esdras, o escriba das palavras, dos mandamentos e dos estatutos do SENHOR sobre Israel:

[11] А ето препис от писмото, което цар Артаксеркс даде на свещеник Ездра, книжника, вещ в думите на Господнитезаповеди и в наредбите Му към Израил:

[12] Artaxerxes, rei dos reis, ao sacerdote Esdras, escriba da Lei do Deus do céu: Paz perfeita!

[12] Артаксеркс, цар на царете, към свещеник Ездра, книжника, вещ в закона на небесния Бог, съвършен мир, и прочее.

[13] Por mim se decreta que, no meu reino, todo aquele do povo de Israel e dos seus sacerdotes e levitas que quiser ir contigo a Jerusalém, vá.

[13] Издавам указ, така че всички, които са от Израилевия народ и от свещениците, и левитите, в царството ми, които биха пожелали доброволно да идат в Йерусалим, да отидат с тебе.

[14] Porquanto és mandado da parte do rei e dos seus sete conselheiros para fazeres inquirição a respeito de Judá e de

[14] Тъй като си изпратен от царя и от седемте му съветника да изпиташ за

Jerusalém, segundo a Lei do teu Deus, a qual está na tua mão;

[15] e para levares a prata e o ouro que o rei e os seus conselheiros, espontaneamente, ofereceram ao Deus de Israel, cuja habitação está em Jerusalém,

[16] bem assim a prata e o ouro que achares em toda a província da Babilônia, com as ofertas voluntárias do povo e dos sacerdotes, oferecidas, espontaneamente, para a casa de seu Deus, a qual está em Jerusalém.

[17] Portanto, diligentemente comprarás com este dinheiro novilhos, e carneiros, e cordeiros, e as suas ofertas de manjares, e as suas libações e as oferecerás sobre o altar da casa de teu Deus, a qual está em Jerusalém.

[18] Também o que a ti e a teus irmãos bem parecer fazerdes do resto da prata e do ouro, fazei-o, segundo a vontade do vosso Deus.

[19] E os utensílios que te foram dados para o serviço da casa de teu Deus, restitui-os perante o Deus de Jerusalém.

[20] E tudo mais que for necessário para a casa de teu Deus, que te convenha dar, dá-lo-ás da casa dos tesouros do rei.

[21] Eu mesmo, o rei Artaxerxes, decreto a todos os tesoureiros que estão dalém do Eufrates: tudo quanto vos pedir o sacerdote Esdras, escriba da Lei do Deus do céu, pontualmente se lhe faça;

Юдея и Йерусалим според закона на твоя Бог, който е в ръката ти,

[15] и да занесеш среброто и златото, което царят и съветниците му доброволно принасят на Израилевия Бог, Чието обиталище е в Йерусалим,

[16] както и всичкото сребро и злато, което ти би събрал от цялата Вавилонска област, заедно с доброволните приноси на народа и на свещениците, които биха принасяли доброволно за дома на своя Бог в Йерусалим,

[17] затова купи веднага с тези пари телета, овни, агнета, с хлебните им приноси и възлиянията им, и ги принеси върху жертвеника на дома на вашия Бог, Който е в Йерусалим.

[18] И каквото се види угодно на теб и на братята ти да направите с останалото сребро и злато, направете според волята на вашия Бог.

[19] А съдовете, които са ти дадени за службата на дома на твоя Бог, предай ги пред йерусалимския Бог.

[20] И каквото повече би потрябвало за дома на твоя Бог, което стане нужда да изразходваш, изразходвай го от царската съкровищница.

[21] Аз, цар Артаксеркс, издавам указ до всички ковчежници, които са отвъд реката, всичко, което би поискал от вас свещеник Ездра, книжникът, вещ в закона на небесния Бог, да бъде дадено веднага,

[22] até cem talentos de prata, até cem coros de trigo, até cem batos de vinho, até cem batos de azeite e sal à vontade.

[22] до сто таланта сребро, до сто кора жито, до сто бати вино, до сто бати дървено масло и неопределено количество сол.

[23] Tudo quanto se ordenar, segundo o mandado do Deus do céu, exatamente se faça para a casa do Deus do céu; pois para que haveria grande ira sobre o reino do rei e de seus filhos?

[23] Каквото и да е заповядано от небесния Бог, нека се направи точно за дома на небесния Бог, да не би да дойде гняв върху царството на царя и на синовете му.

[24] Também vos fazemos saber, acerca de todos os sacerdotes e levitas, cantores, porteiros, de todos os que servem nesta Casa de Deus, que não será lícito impor-lhes nem direitos, nem impostos, nem pedágios.

[24] При това ви известяваме относно свещениците, левитите, певците, вратарите, нетинимите и слугите на този Божий дом, че на никого от тях няма да бъде законно да се наложи данък, мито или пътна повинност.

[25] Tu, Esdras, segundo a sabedoria do teu Deus, que possuis, nomeia magistrados e juízes que julguem a todo o povo que está dalém do Eufrates, a todos os que sabem as leis de teu Deus, e ao que não as sabe, que lhas façam saber.

[25] И ти, Ездра, според мъдростта, която имаш от твоя Бог, поставѝ управници и съдии, които да съдят целия народ, който се намира отвъд реката, и те всички да са такива, които знаят законите на твоя Бог; и поучавайте всеки, който не ги знае.

[26] Todo aquele que não observar a lei do teu Deus e a lei do rei, seja condenado ou à morte, ou ao desterro, ou à confiscação de bens, ou à prisão.

[26] А против всеки, който не пази законите на твоя Бог и царския закон, нека се изпълнява незабавно против него присъдата било за смърт, за заточение, за конфискуване на имот или за затвор.

[27] Bendito seja o SENHOR, Deus de nossos pais, que deste modo moveu o coração do rei para ornar a Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém;

[27] Благословен да бъде Господ, Бог на нашите бащи, Който е вложил такава мисъл в сърцето на царя, да прослави дома на Господа, който е в Йерусалим,

[28] e que estendeu para mim a sua misericórdia perante o rei, os seus

[28] и е направил да намеря милост пред царя и съветниците му, и пред всички

conselheiros e todos os seus príncipes poderosos. Assim, me animei, segundo a boa mão do SENHOR, meu Deus, sobre mim, e ajuntei de Israel alguns chefes para subirem comigo.

силни първенци на царя! Така, понеже ръката на Господа, моя Бог, беше над мене за добро, аз се ободрих и събрах от Израил някои по-видни хора, за да излязат заедно с мен.

Esdras 8

A lista dos que voltaram com Esdras

[1] São estes os cabeças de famílias, com as suas genealogias, os que subiram comigo da Babilônia, no reinado do rei Artaxerxes:

[2] dos filhos de Finéias, Gérson; dos filhos de Itamar, Daniel; dos filhos de Davi, Hatus;

[3] dos filhos de Secanias, dos filhos de Parós, Zacarias, e, com ele, foram registrados cento e cinqüenta homens.

[4] Dos filhos de Paate-Moabe, Elioenai, filho de Zeraías, e, com ele, duzentos homens.

[5] Dos filhos de Secanias, o filho de Jaaziel, e, com ele, trezentos homens.

[6] Dos filhos de Adim, Ebede, filho de Jônatas, e, com ele, cinqüenta homens.

[7] Dos filhos de Elão, Jesaías, filho de Atalias, e, com ele, setenta homens.

[8] Dos filhos de Sefatias, Zebadias, filho de Micael, e, com ele, oitenta homens.

Ездра 8

Спътници на Ездра и пристигане в Йерусалим

[1] А ето началниците на бащините им домове, ето и родословието на онези, които излязоха с мен от Вавилон при царуването на цар Артаксеркс.

[2] От Финеесовите потомци – Гирсон; от Итамаровите потомци – Даниил; от Давидовите потомци – Хатус.

[3] От потомците на Сехания, от Фаросовите потомци – Захария, и с него бяха преброени по родословието на всички от мъжки пол сто и петдесет души.

[4] От Фаат-Моавовите потомци – Зарайевият син Елиоинай, и с него двеста души от мъжки пол.

[5] От Сеханиевите потомци – Язииловият син, и с него триста души от мъжки пол.

[6] От Адиновите потомци – Йонатановият син Евед, и с него петдесет души от мъжки пол.

[7] От Еламовите потомци – Готолиевият син Исая, и с него седемдесет души от мъжки пол.

[8] От Сефатиевите потомци – Михаиловият син Зевадия, и с него осемдесет души от мъжки пол.

[9] Dos filhos de Joabe, Obadias, filho de Jeiel, e, com ele, duzentos e dezoito homens.

[9] От Йоавовите потомци – Ехииловият син Авдий, и с него двеста и осемнадесет души от мъжки пол.

[10] Dos filhos de Bani, Selomite, filho de Josifias, e, com ele, cento e sessenta homens.

[10] От Селомитовите потомци – Йосифиевият син, и с него сто и шестдесет души от мъжки пол.

[11] Dos filhos de Bebai, Zacarias, o filho de Bebai, e, com ele, vinte e oito homens.

[11] От Винаевите потомци – Захария, Виваевият син, и с него двадесет и осем души от мъжки пол.

[12] Dos filhos de Azgade, Joanã, o filho de Hacatã, e, com ele, cento e dez homens.

[12] От Азгадовите потомци – Йоанан, Акатановият син, и с него сто и десет души от мъжки пол.

[13] Dos filhos de Adonicão, últimos a chegar, seus nomes eram estes: Elifelete, Jeiel e Semaías, e, com eles, sessenta homens.

[13] От следващите, Адоникамовите потомци – следните, чиито имена са: Елифалет, Еиил и Семая, и с тях седемдесет души от мъжки пол.

[14] Dos filhos de Bigvai, Utai e Zabude, e, com eles, setenta homens.

[14] А от Вагуевите потомци – Утай и Завуд, и с тях седемдесет души от мъжки пол.

Esdras manda buscar levitas

[15] Ajuntei-os perto do rio que corre para Aava, onde ficamos acampados três dias. Passando revista ao povo e aos sacerdotes e não tendo achado nenhum dos filhos de Levi,

[15] Тези събрах при реката, която тече към Аава, и там се разположихме на стан три дни; а като прегледах народа и свещениците, не намерих там нито един от потомците на Левий.

[16] enviei Eliézer, Ariel, Semaías, Elnatã, Jaribe, Elnatã, Natã, Zacarias e Mesulão, os chefes, como também a Joiaribe e a Elnatã, que eram sábios.

[16] Тогава пратих за по-видните хора Елиезер, Ариил, Семая, Елнатан, Ярив, Елнатан, Натан, Захария и Месулам, и за благоразумните мъже Йоярив и Елнатан,

[17] Enviei-os a Ido, chefe em Casifia, e lhes dei expressamente as palavras que deveriam dizer a Ido e aos servidores do templo, seus irmãos, em Casifia, para nos trazerem ministros para a casa do nosso Deus.

[17] и им дадох поръчка до началника на мястото Касифия – Идо; и им казах какво да казват на Идо и на братята му, нетинимите на мястото Касифия, да ни изпратят служители за дома на нашия Бог.

[18] Trouxeram-nos, segundo a boa mão de Deus sobre nós, um homem sábio, dos filhos de Mali, filho de Levi, filho de Israel, a saber, Serebias, com os seus filhos e irmãos, dezoito;

[19] e a Hasabias e, com ele, Jesaías, dos filhos de Merari, com seus irmãos e os filhos deles, vinte;

[20] e dos servidores do templo, que Davi e os príncipes deram para o ministério dos levitas, duzentos e vinte, todos eles mencionados nominalmente.

O jejum

[21] Então, apregoei ali um jejum junto ao rio Aava, para nos humilharmos perante o nosso Deus, para lhe pedirmos jornada feliz para nós, para nossos filhos e para tudo o que era nosso.

[22] Porque tive vergonha de pedir ao rei exército e cavaleiros para nos defenderem do inimigo no caminho, porquanto já lhe havíamos dito: A boa mão do nosso Deus é sobre todos os que o buscam, para o bem deles; mas a sua força e a sua ira, contra todos os que o abandonam.

[23] Nós, pois, jejuamos e pedimos isto ao nosso Deus, e ele nos atendeu.

A entrega das contribuições aos sacerdotes

[24] Então, separei doze dos principais, isto é, Serebias, Hasabias e dez dos seus irmãos.

[25] Pesei-lhes a prata, e o ouro, e os utensílios que eram a contribuição para a casa de nosso Deus, a qual ofereceram o

[18] И понеже добрата ръка на нашия Бог беше над нас, те ни доведоха един разумен човек от потомците на Маалия, син на Левий, син на Израил; също и Саравия със синовете му и братята му, осемнадесет души;

[19] и Асавия и с него Исая от Мерариевите потомци, братята му и синовете им, двадесет души;

[20] и от нетинимите, които Давид и първенците бяха определили за прислуга на левитите, двеста и двадесет нетиними. Всички те бяха споменати по име.

[21] Тогава прогласих пост там, при реката Аава, за да се смирим пред нашия Бог и да просим от Него добър път за нас, за децата ни и за целия ни имот.

[22] Защото ме беше срам да поискам от царя войници и конници, за да ни помагат против неприятели по пътя; понеже бяхме говорили на царя: Ръката на нашия Бог е за добро над всички, които Го търсят, а силата и гневът Му са против всички, които Го изоставят.

[23] И така, постихме и се молихме на нашия Бог за това, и Той ни послуша.

[24] Тогава отделих дванадесет от главните свещеници – Саравия, Асавия и с тях десет от братята им –

[25] и претеглих от среброто, златото и вещите, които царят, съветниците му и първенците му, и целият Израил, който

rei, os seus conselheiros, os seus príncipes e todo o Israel que se achou ali.

26 Entreguei-lhes nas mãos seiscentos e cinqüenta talentos de prata e, em objetos de prata, cem talentos, além de cem talentos de ouro;

27 e vinte taças de ouro de mil daricos e dois objetos de lustroso e fino bronze, tão precioso como ouro.

28 Disse-lhes: Vós sois santos ao SENHOR, e santos são estes objetos, como também esta prata e este ouro, oferta voluntária ao SENHOR, Deus de vossos pais.

29 Vigiai-os e guardai-os até que os peseis na presença dos principais sacerdotes, e dos levitas, e dos cabeças de famílias de Israel, em Jerusalém, nas câmaras da Casa do SENHOR.

30 Então, receberam os sacerdotes e os levitas o peso da prata, do ouro e dos objetos, para trazerem a Jerusalém, à casa de nosso Deus.

A chegada a Jerusalém

31 Partimos do rio Aava, no dia doze do primeiro mês, a fim de irmos para Jerusalém; e a boa mão do nosso Deus estava sobre nós e livrou-nos das mãos dos inimigos e dos que nos armavam ciladas pelo caminho.

32 Chegamos a Jerusalém e repousamos ali três dias.

33 No quarto dia, pesamos, na casa do nosso Deus, a prata, o ouro, os objetos e os entregamos a Meremote, filho do sacerdote Urias; com ele estava Eleazar, filho de

се намираше там, бяха дали в принос за дома на нашия Бог;

26 и така, претеглих в ръката им шестстотин и петдесет таланта сребро, сто таланта сребърни вещи, сто таланта злато,

27 двадесет златни блюда, хиляда драхми на тегло и два съда от добра лъскава мед, скъпоценни като злато.

28 И им казах: Вие сте святи на Господа и вещите са святи; защото среброто и златото са доброволен принос на Господа, Бога на бащите ви;

29 и така, внимавайте и ги пазете, докато ги претеглите пред началниците на свещениците и левитите и началниците на Израилевите бащини домове в Йерусалим, в стаите на Господния дом.

30 И така, свещениците и левитите приеха среброто, златото и вещите в размер на това тегло, за да ги донесат в Йерусалим в дома на нашия Бог.

31 Тогава, на дванадесетия ден от първия месец станахме от реката Аава, за да отидем в Йерусалим; и ръката на нашия Бог беше над нас за добро и ни избави от неприятелска ръка и от причакващи по пътя.

32 И като стигнахме в Йерусалим, седяхме там три дни.

33 А на четвъртия ден в дома на нашия Бог среброто, златото и вещите бяха претеглени в ръката на Меримота, син на свещеник Урия, с когото беше Елеазар, Финеесовият син, и с тях

Finéias, e, com eles, Jozabade, filho de Jesua, e Noadias, filho de Binui, levitas;

34 tudo foi contado e pesado, e o peso total, imediatamente registrado.

35 Os exilados que vieram do cativeiro ofereceram holocaustos ao Deus de Israel, doze novilhos por todo o Israel, noventa e seis carneiros, setenta e sete cordeiros e, como oferta pelo pecado, doze bodes; tudo em holocausto ao SENHOR.

36 Então, deram as ordens do rei aos seus sátrapas e aos governadores deste lado do Eufrates; e estes ajudaram o povo na reconstrução da Casa de Deus.

Esdras 9

A oração e confissão de Esdras

1 Acabadas, pois, estas coisas, vieram ter comigo os príncipes, dizendo: O povo de Israel, e os sacerdotes, e os levitas não se separaram dos povos de outras terras com as suas abominações, isto é, dos cananeus, dos heteus, dos ferezeus, dos jebuseus, dos amonitas, dos moabitas, dos egípcios e dos amorreus,

2 pois tomaram das suas filhas para si e para seus filhos, e, assim, se misturou a linhagem santa com os povos dessas terras, e até os príncipes e magistrados foram os primeiros nesta transgressão.

3 Ouvindo eu tal coisa, rasguei as minhas vestes e o meu manto, e arranquei os

левитите Йозавад, Исусовият син, и Ноадия, Вануевият син –

34 всичко бе предадено под брой и по тегло; и цялото тегло бе същевременно записано.

35 Завърналите се от плен, които бяха дошли от заточение, принесоха всеизгаряния на Израилевия Бог: дванадесет телета за целия Израил, деветдесет и шест овена, седемдесет и седем агнета и дванадесет козела в принос за грях, всички тях във всеизгаряния на Господа.

36 И предадоха царските поръчки на царските сатрапи и на областните управители отсам реката; и те помагаха на народа и на Божия дом.

Ездра 9

Реформите на Ездра за браковете с езичници

1 Като се свърши това, първенците дойдоха при мен и казаха: Израелевият народ и свещениците, и левитите не са се отделили от народите на тези земи, що се отнася до техните мерзости – мерзостите на хананците, хетите, ферезейците, йевусейците, амонците, моавците, египтяните и аморейците;

2 защото са вземали от дъщерите им за себе си и за синовете си, така че святият род се е смесил с народа на тези земи; дори ръката на първенците и на по-видните лица е била първа в това престъпление.

3 Като чух това, раздрах дрехата и мантията си, скубах космите от главата и от брадата си и седях смутен.

cabelos da cabeça e da barba, e me assentei atônito.

[4] Então, se ajuntaram a mim todos os que tremiam das palavras do Deus de Israel, por causa da transgressão dos do cativeiro; porém eu permaneci assentado atônito até ao sacrifício da tarde.

[4] Тогава при мене се събраха всички, които треперят от думите на Израилевия Бог поради престъплението на онези, които са били в плена; и седях смутен до вечерната жертва.

[5] Na hora do sacrifício da tarde, levantei-me da minha humilhação, com as vestes e o manto já rasgados, me pus de joelhos, estendi as mãos para o SENHOR, meu Deus,

[5] А по време на вечерната жертва станах от унижението си и с раздраната си дреха и мантия преклоних колене, и като простря ръцете си към Господа, моя Бог, казах:

[6] e disse: Meu Deus! Estou confuso e envergonhado, para levantar a ti a face, meu Deus, porque as nossas iniqüidades se multiplicaram sobre a nossa cabeça, e a nossa culpa cresceu até aos céus.

[6] Боже мой, срамувам се и се червя да повдигна лицето си към Тебе, Боже мой; защото нашите беззакония превишиха главите ни и престъпленията ни пораснаха до небесата.

[7] Desde os dias de nossos pais até hoje, estamos em grande culpa e, por causa das nossas iniqüidades, fomos entregues, nós, os nossos reis e os nossos sacerdotes, nas mãos dos reis de outras terras e sujeitos à espada, ao cativeiro, ao roubo e à ignomínia, como hoje se vê.

[7] От дните на бащите си до днес ние сме били много виновни; и поради беззаконията си ние, царете ни и свещениците ни бяха предадени в ръката на чуждоземните царе, под меч, в плен, на разграбване и на посрамване на лицата ни, както е днес.

[8] Agora, por breve momento, se nos manifestou a graça da parte do SENHOR, nosso Deus, para nos deixar alguns que escapem e para dar-nos estabilidade no seu santo lugar; para nos alumiar os olhos, ó Deus nosso, e para nos dar um pouco de vida na nossa servidão;

[8] И сега за много малко време Господ, нашият Бог, показва милост към нас, за да се опази между нас остатък и за да бъдем закрепени в Неговото свято място, за да може нашият Бог да просвещава очите ни и да ни даде малко отдих в робството ни.

[9] porque somos servos, porém, na nossa servidão, não nos desamparou o nosso Deus; antes, estendeu sobre nós a sua misericórdia, e achamos favor perante os

[9] Защото сме роби; но и в робството ни нашият Бог не ни е изоставил, а е благоволил да намерим милост пред персийските царе, за да ни съживи, за да

reis da Pérsia, para nos reviver, para levantar a casa do nosso Deus, para restaurar as suas ruínas e para que nos desse um muro de segurança em Judá e em Jerusalém.

издигнем дома на нашия Бог и да поправим развалините му, и да ни даде ограда в Юдея и Йерусалим.

10 Agora, ó nosso Deus, que diremos depois disto? Pois deixamos os teus mandamentos,

10 Но сега, Боже наш, какво да кажем след това? Защото изоставихме заповедите,

11 que ordenaste por intermédio dos teus servos, os profetas, dizendo: A terra em que entrais para a possuir é terra imunda pela imundícia dos seus povos, pelas abominações com que, na sua corrupção, a encheram de uma extremidade à outra.

11 които си дал чрез слугите Си, пророците, като си казал: Земята, в която влизате, за да я владеете, е земя, осквернена от гнусотиите и от мерзостите на народите на тези земи, които са я напълнили от край до край с нечистотиите си;

12 Por isso, não dareis as vossas filhas a seus filhos, e suas filhas não tomareis para os vossos filhos, e jamais procurareis a paz e o bem desses povos; para que sejais fortes, e comais o melhor da terra, e a deixeis por herança a vossos filhos, para sempre.

12 и така, сега не давайте дъщерите си на синовете им и не вземайте техните дъщери за синовете си, и не съдействайте никога за мира или благоденствието им; за да се укрепите и да ядете благата на тази земя, и да я оставите в наследство на потомците си завинаги.

13 Depois de tudo o que nos tem sucedido por causa das nossas más obras e da nossa grande culpa, e vendo ainda que tu, ó nosso Deus, nos tens castigado menos do que merecem as nossas iniqüidades e ainda nos deste este restante que escapou,

13 А след всичко, което е дошло върху нас поради нашите лоши дела и поради голямото ни престъпление, тъй като Ти, Боже наш, си се въздържал да не ни накажеш според беззаконията ни и си ни дал такова избавление,

14 tornaremos a violar os teus mandamentos e a aparentar-nos com os povos destas abominações? Não te indignarias tu, assim, contra nós, até de todo nos consumires, até não haver restante nem alguém que escapasse?

14 трябва ли ние да нарушим пак Твоите заповеди и да се сродяваме с народите, предадени на тези мерзости? Ти не би ли се разгневил на нас, докато ни довършиш, за да не остане никакъв остатък и никой оцелял?

[15] Ah! SENHOR, Deus de Israel, justo és, pois somos os restantes que escaparam, como hoje se vê. Eis que estamos diante de ti na nossa culpa, porque ninguém há que possa estar na tua presença por causa disto.

Esdras 10

Os israelitas despedem suas mulheres heteias

[1] Enquanto Esdras orava e fazia confissão, chorando prostrado diante da Casa de Deus, ajuntou-se a ele de Israel mui grande congregação de homens, de mulheres e de crianças; pois o povo chorava com grande choro.

[2] Então, Secanias, filho de Jeiel, um dos filhos de Elão, tomou a palavra e disse a Esdras: Nós temos transgredido contra o nosso Deus, casando com mulheres estrangeiras, dos povos de outras terras, mas, no tocante a isto, ainda há esperança para Israel.

[3] Agora, pois, façamos aliança com o nosso Deus, de que despediremos todas as mulheres e os seus filhos, segundo o conselho do SENHOR e o dos que tremem ao mandado do nosso Deus; e faça-se segundo a Lei.

[4] Levanta-te, pois esta coisa é de tua incumbência, e nós seremos contigo; sê forte e age.

[5] Então, Esdras se levantou e ajuramentou os principais sacerdotes, os levitas e todo o Israel, de que fariam segundo esta palavra. E eles juraram.

[6] Esdras se retirou de diante da Casa de Deus, e entrou na câmara de Joanã, filho

[15] Господи, Боже Израилев, праведен си, защото ние сме остатък оцелели, както сме днес; ето, пред Тебе сме с престъплението си! Защото поради него не можем да се изправим пред Теб.

Ездра 10

[1] А докато Ездра се молеше и се изповядваше с плач, паднал пред Божия дом, при него се събра от Израил едно много голямо множество мъже, жени и деца; защото народът плачеше много горчиво.

[2] Тогава Сехания, Ехииловият син, от Еламовите потомци, проговори и каза на Ездра: Ние извършихме престъпление против своя Бог, като взехме чужденки от племената на земята; все пак обаче сега има надежда за Израил относно това.

[3] И така, сега нека сключим завет с нашия Бог да напуснем всички тези жени и родените от тях, съгласно съвета на господаря ми и на онези, които треперят от заповедта на нашия Бог, и нека постъпим според закона.

[4] Стани, защото това нещо принадлежи на теб; и ние сме с тебе; бъди храбър и действай.

[5] Тогава Ездра стана и закле началниците на свещениците, на левитите и на целия Израил, че ще постъпят според това заявление. И те се заклеха.

[6] Тогава Ездра стана отпред Божия дом и отиде в стаята на Йоанан,

de Eliasibe, e lá não comeu pão, nem bebeu água, porque pranteava por causa da transgressão dos que tinham voltado do exílio.

[7] Fez-se passar pregão por Judá e Jerusalém a todos os que vieram do exílio, que deviam ajuntar-se em Jerusalém;

[8] e que, se alguém, em três dias, não viesse, segundo o conselho dos príncipes e dos anciãos, todos os seus bens seriam totalmente destruídos, e ele mesmo separado da congregação dos que voltaram do exílio.

[9] Então, todos os homens de Judá e Benjamim, em três dias, se ajuntaram em Jerusalém; no dia vinte do mês nono, todo o povo se assentou na praça da Casa de Deus, tremendo por causa desta coisa e por causa das grandes chuvas.

[10] Então, se levantou Esdras, o sacerdote, e lhes disse: Vós transgredistes casando-vos com mulheres estrangeiras, aumentando a culpa de Israel.

[11] Agora, pois, fazei confissão ao SENHOR, Deus de vossos pais, e fazei o que é do seu agrado; separai-vos dos povos de outras terras e das mulheres estrangeiras.

[12] Respondeu toda a congregação e disse em altas vozes: Assim seja; segundo as tuas palavras, assim nos convém fazer.

[13] Porém o povo é muito, e, sendo tempo de grandes chuvas, não podemos estar aqui de fora; e não é isto obra de um dia ou dois,

Елиасивовия син; но когато стигна там, не яде хляб и не пи вода, защото тъжеше за престъплението на онези, които са били в плена.

[7] После прогласиха по Юдея и Йерусалим между всички, върнали се от плена, да се съберат в Йерусалим

[8] и да бъде конфискуван целият имот на всеки, който не би дошъл в срок от три дни според решението на началниците и старейшините, и сам той да бъде отлъчен от обществото на онези, които са били в плен.

[9] И така, за три дни в Йерусалим се събраха всички Юдови и Вениаминови мъже. Беше деветият месец, на двадесетия ден от месеца; и целият народ, като седеше в двора пред Божия дом, трепереше поради това нещо и от поройния дъжд.

[10] Тогава свещеник Ездра стана и им каза: Вие сте извършили престъпление, като сте взели чужденки за жени, и сте увеличили виновността на Израил.

[11] И така, сега се изповядайте на Господа, Бога на бащите си, и изпълнете волята Му, и се отлъчете от племената на тази земя и от чужденките жени.

[12] Тогава цялото събрание отговори със силен глас: Както си казал, така подобава на нас да направим.

[13] Народът обаче е много и понеже времето е много дъждовно, не можем да стоим вън; при това работата не е за

pois somos muitos os que transgredimos nesta coisa.

един ден, нито за два, защото сме мнозина, които сме съгрешили в това.

[14] Ora, que os nossos príncipes decidam por toda a congregação, e que venham a eles em tempos determinados todos os que em nossas cidades casaram com mulheres estrangeiras, e com estes os anciãos de cada cidade, e os seus juízes, até que desviemos de nós o brasume da ira do nosso Deus, por esta coisa.

[14] Затова нека нашите първенци бъдат назначени да надзирават тази работа за цялото общество и в определени времена нека идват пред тях всички, които са взели за жени чужденки по нашите градове, и заедно с тях старейшините на всеки град и съдиите му, докато се отвърне от нас пламенният гняв на нашия Бог поради това.

[15] No entanto, Jônatas, filho de Asael, e Jazeías, filho de Ticvá, se opuseram a esta coisa; e Mesulão e Sabetai, levita, os apoiaram.

[15] И понеже само Йонатан, Асаиловият син, и Язия, Текуевият син, станаха да се противят, с Месулам и левита Саватай, които ги подкрепиха,

[16] Assim o fizeram os que voltaram do exílio; então, Esdras, o sacerdote, elegeu nominalmente os homens cabeças de famílias, segundo a casa de seus pais, que se assentaram no dia primeiro do décimo mês, para inquirir nesta coisa;

[16] затова завърналите се от плена постъпиха така; и към свещеника Ездра се отделиха някои началници на бащини домове, според бащините си домове, всеки по име; и те седнаха на първия ден от десетия месец да изследват тази работа.

[17] e o concluíram no dia primeiro do primeiro mês, a respeito de todos os homens que casaram com mulheres estrangeiras.

[17] И до първия ден от първия месец свършиха с всички мъже, които бяха взели за жени чужденки.

[18] Acharam-se dentre os filhos dos sacerdotes estes, que casaram com mulheres estrangeiras: dos filhos de Jesua, filho de Jozadaque, e de seus irmãos: Maaséias, Eliézer, Jaribe e Gedalias.

[18] Между потомците на свещениците се намериха такива, които бяха взели за жени чужденки: от синовете на Исус, Йоседековия син, и братята му – Маасия, Елиезер, Ярив и Годолия.

[19] Com um aperto de mão, prometeram despedir suas mulheres e, por serem

[19] Те дадоха ръцете си в обещание, че ще напуснат жените си; и като

culpados, ofereceram um carneiro do rebanho pela sua culpa.

[20] Dos filhos de Imer: Hanani e Zebadias.

[21] Dos filhos de Harim: Maaséias, Elias, Semaías, Jeiel e Uzias.

[22] Dos filhos de Pasur: Elioenai, Maaséias, Ismael, Natanael, Jozabade e Elasa.

[23] Dos levitas: Jozabade e Simei, Quelaías (este é Quelita), Petaías, Judá e Eliézer.

[24] Dos cantores: Eliasibe; dos porteiros: Salum, Telém e Uri.

[25] E de Israel: dos filhos de Parós: Ramias, Jezias, Malquias, Miamim, Eleazar, Malquias e Benaia.

[26] Dos filhos de Elão: Matanias, Zacarias, Jeiel, Abdi, Jerimote e Elias.

[27] Dos filhos de Zatu: Elioenai, Eliasibe, Matanias, Jerimote, Zabade e Aziza.

[28] Dos filhos de Bebai: Joanã, Hananias, Zabai e Atlai.

[29] Dos filhos de Bani: Mesulão, Maluque, Adaías, Jasube, Seal e Jerimote.

[30] Dos filhos de Paate-Moabe: Adna, Quelal, Benaia, Maaséias, Matanias, Bezalel, Binui e Manassés.

[31] Dos filhos de Harim: Eliézer, Issias, Malquias, Semaías, Simeão,

[32] Benjamim, Maluque e Semarias.

[33] Dos filhos de Hasum: Matenai, Matatá, Zabade, Elifelete, Jeremai, Manassés e Simei.

престъпници принесоха за престъплението си овен от стадото.

[20] А от Емировите потомци – Ананий и Зевадия;

[21] от Харимовите потомци – Маасия, Илия, Семая, Ехиил и Озия.

[22] От Пасхоровите потомци – Елиоинай, Маасия, Исмаил, Натанаил, Йозавад и Еласа.

[23] А от левитите: Йозавад, Семей, Келайя (който е Келита), Петайя, Юда и Елиезер.

[24] От певците – Елиасив; и от вратарите: Селум, Телем и Урий.

[25] А от Израил, от Фаросовите потомци: Рамия, Езия, Мелхия, Миамин, Елеазар, Мелхия и Ванайя.

[26] От Еламовите потомци: Матания, Захария, Ехиил, Авдий, Еримот и Илия.

[27] От Затуевите потомци: Елиоинай, Елиасив, Матания, Еримот, Завад и Азиза.

[28] От Виваевите потомци: Йоанан, Анания, Завай и Атлай.

[29] От Ваниевите потомци: Месулам, Малух, Адайя, Ясув, Сеал и Рамот.

[30] От Фаат-моавовите потомци: Адна, Хелал, Ванайя, Маасия, Матания, Веселеил, Вануй и Манасия.

[31] От Харимовите потомци: Елиезер, Есия, Мелхия, Семая и Симеон,

[32] Вениамин, Малух и Самария.

[33] От Асумовите потомци: Матенай, Матата, Завад, Елифалет, Еремай, Манасия и Семей.

[34] Dos filhos de Bani: Maadai, Anrão, Uel,

[35] Benaia, Bedias, Queluí,

[36] Vanias, Meremote, Eliasibe,

[37] Matanias, Matenai, Jaasai,

[38] Bani, Binui, Simei,

[39] Selemias, Natã, Adaías,

[40] Macnadbai, Sasai, Sarai,

[41] Azarel, Selemias, Semarias,

[42] Salum, Amarias e José.

[43] Dos filhos de Nebo: Jeiel, Matitias, Zabade, Zebina, Jadai, Joel e Benaia.

[44] Todos estes haviam tomado mulheres estrangeiras, alguns dos quais tinham filhos destas mulheres.

[34] От Ваниевите потомци: Маадай, Амрам и Уил,

[35] Ванайя, Ведейя, Хелуй,

[36] Вания, Меримот, Елиасив,

[37] Матания, Матенай, Ясо,

[38] Ваний, Вануй, Семей,

[39] Селемия, Натан, Адайя,

[40] Махнадевай, Сасай, Сарай,

[41] Азареил, Селемия, Самария,

[42] Селум, Амария и Йосиф.

[43] От Невоевите потомци: Еиил, Censored Мататия, Завад, Зевина, Ядав, Йоил и Ванайя.

[44] Всички те бяха взели чужденки за жени; и някои от жените бяха им родили деца.

O livro de Neemias	Неемия

Neemias 1

Neemias ora por Jerusalém

[1] As palavras de Neemias, filho de Hacalias. No mês de quisleu, no ano vigésimo, estando eu na cidadela de Susã,

[2] veio Hanani, um de meus irmãos, com alguns de Judá; então, lhes perguntei pelos judeus que escaparam e que não foram levados para o exílio e acerca de Jerusalém.

[3] Disseram-me: Os restantes, que não foram levados para o exílio e se acham lá na província, estão em grande miséria e desprezo; os muros de Jerusalém estão derribados, e as suas portas, queimadas.

[4] Tendo eu ouvido estas palavras, assentei-me, e chorei, e lamentei por alguns dias; e estive jejuando e orando perante o Deus dos céus.

[5] E disse: ah! SENHOR, Deus dos céus, Deus grande e temível, que guardas a aliança e a misericórdia para com aqueles que te amam e guardam os teus mandamentos!

[6] Estejam, pois, atentos os teus ouvidos, e os teus olhos, abertos, para acudires à oração do teu servo, que hoje faço à tua presença, dia e noite, pelos filhos de Israel, teus servos; e faço confissão pelos pecados dos filhos de Israel, os quais temos cometido contra ti; pois eu e a casa de meu pai temos pecado.

[7] Temos procedido de todo corruptamente contra ti, não temos guardado os

Неемия 1

Подготовка на Неемия в Персия за завръщане в Обетованата земя

[1] Историята на Неемия, Ахалиевия син. В месец Хаслев, в двадесетата година, когато бях в столицата Суса,

[2] един от братята ми, Ананий, дойде от Юдея, той и някои други; и ги попитах за избавените юдеи, оцелели от плена, и за Йерусалим.

[3] И те ми казаха: Останалите, които оцеляха от плена в тамошната област, са в голямо тегло и унижение; и стената на Йерусалим е съборена и портите му са изгорени с огън.

[4] А когато чух тези думи, седнах и плаках, и тъжах няколко дни; и постих и се молих пред небесния Бог, като казвах:

[5] Моля Ти се, Господи, Боже небесни, велики и страшни Боже, Който пазиш завет и милост към тези, които Те обичат и изпълняват Твоите заповеди,

[6] дано ухото Ти сега бъде внимателно и очите Ти отворени, за да слушаш молитвата на Твоя слуга, която принасям сега пред Тебе ден и нощ за Твоите слуги, израилтяните, и като изповядвам греховете на израилтяните, с които сме съгрешили пред Теб. И аз, и бащиният ми дом сме съгрешили;

[7] много се развратихме пред Теб и не опазихме заповедите, наредбите и

mandamentos, nem os estatutos, nem os juízos que ordenaste a Moisés, teu servo.

[8] Lembra-te da palavra que ordenaste a Moisés, teu servo, dizendo: Se transgredirdes, eu vos espalharei por entre os povos;

[9] mas, se vos converterdes a mim, e guardardes os meus mandamentos, e os cumprirdes, então, ainda que os vossos rejeitados estejam pelas extremidades do céu, de lá os ajuntarei e os trarei para o lugar que tenho escolhido para ali fazer habitar o meu nome.

[10] Estes ainda são teus servos e o teu povo que resgataste com teu grande poder e com tua mão poderosa.

[11] Ah! SENHOR, estejam, pois, atentos os teus ouvidos à oração do teu servo e à dos teus servos que se agradam de temer o teu nome; concede que seja bem sucedido hoje o teu servo e dá-lhe mercê perante este homem. Nesse tempo eu era copeiro do rei.

законите, които Ти даде на слугата си Моисей.

[8] Спомни си, моля Ти се, словото, което си заповядал на слугата Си Моисей, като си казал: Ако престъпите, Аз ще ви разпръсна между племената;

[9] но ако се обърнете към Мен и пазите заповедите Ми, и ги изпълнявате, то даже ако има от вас изхвърлени до краищата на небесата, и оттам ще ги събера и ще ги доведа на мястото, което избрах, за да настаня там името Си.

[10] А тези са Твои слуги и Твой народ, който си избавил с голямата Си сила и с мощната Си ръка.

[11] Моля Ти се, Господи, да бъде ухото Ти внимателно към молитвата на слугата Ти и към молитвите на слугите Ти, които обичат да се боят от името Ти; и направѝ да благоуспее, моля Ти се, слугата Ти днес и му дай да намери милост пред този човек. (Защото аз бях виночерпец на царя.)

Neemias 2

Neemias mandado a Jerusalém

[1] No mês de nisã, no ano vigésimo do rei Artaxerxes, uma vez posto o vinho diante dele, eu o tomei para oferecer e lho dei; ora, eu nunca antes estivera triste diante dele.

[2] O rei me disse: Por que está triste o teu rosto, se não estás doente? Tem de ser tristeza do coração. Então, temi sobremaneira

Неемия 2

Неемия решава да възстанови градските стени

[1] А в месец Нисан, в двадесетата година на цар Артаксеркс, като имаше вино пред него, аз взех виното и го дадох на царя. И понеже не бях изглеждал по-рано посърнал пред него,

[2] затова царят ми каза: Защо е посърнало лицето ти, като не си болен? Това не е друго освен скръб на сърцето. Тогава се уплаших твърде много.

[3] e lhe respondi: viva o rei para sempre! Como não me estaria triste o rosto se a cidade, onde estão os sepulcros de meus pais, está assolada e tem as portas consumidas pelo fogo?

[4] Disse-me o rei: Que me pedes agora? Então, orei ao Deus dos céus

[5] e disse ao rei: se é do agrado do rei, e se o teu servo acha mercê em tua presença, peço-te que me envies a Judá, à cidade dos sepulcros de meus pais, para que eu a reedifique.

[6] Então, o rei, estando a rainha assentada junto dele, me disse: Quanto durará a tua ausência? Quando voltarás? Aprouve ao rei enviar-me, e marquei certo prazo.

[7] E ainda disse ao rei: Se ao rei parece bem, dêem-se-me cartas para os governadores dalém do Eufrates, para que me permitam passar e entrar em Judá,

[8] como também carta para Asafe, guarda das matas do rei, para que me dê madeira para as vigas das portas da cidadela do templo, para os muros da cidade e para a casa em que deverei alojar-me. E o rei mas deu, porque a boa mão do meu Deus era comigo.

[9] Então, fui aos governadores dalém do Eufrates e lhes entreguei as cartas do rei; ora, o rei tinha enviado comigo oficiais do exército e cavaleiros.

[10] Disto ficaram sabendo Sambalate, o horonita, e Tobias, o servo amonita; e

[3] И казах на царя: Да живее царят довека! Как да не е посърнало лицето ми, когато градът, мястото на гробищата на бащите ми, е запустял и портите му саизгорени с огън.

[4] Тогава царят ме попита: Какво е твоето прошение? И се помолих на небесния Бог;

[5] после казах на царя: Ако е угодно на царя и ако слугата ти е придобил твоето благоволение, изпрати ме в Юдея, в града на гробищата на бащите ми, за да го съградя.

[6] Царят пак ми каза (като седеше при него и царицата): Колко време ще продължи пътешествието ти? И кога ще се върнеш? И на царя беше угодно да ме изпрати, като му определих срок.

[7] Казах още на царя: Ако е угодно на царя, нека ми бъдат дадени писма до областните управители отвъд реката, за да ме препращат, докато стигна в Юдея,

[8] и писмо до пазителя на царските гори Асаф, за да ми даде дървета да направя греди за вратите на крепостта при дома и за градската стена, и за къщата, в която ще се настаня. И царят ми разреши всичко, понеже добрата ръка на моя Бог беше над мен.

[9] И така, дойдох при областните управители отвъд реката и им дадох царските писма. (А царят беше пратил с мене военачалници и конници.)

[10] А когато аронецът Санавалат и слугата Товия, амонецът, чуха това, се

muito lhes desagradou que alguém viesse a procurar o bem dos filhos de Israel.

оскърбиха твърде много затова, че е дошъл човек да се застъпи за доброто на израилтяните.

Neemias anima o povo a reedificar os muros

11 Cheguei a Jerusalém, onde estive três dias.

11 Така дойдох в Йерусалим и прекарах там три дни.

12 Então, à noite me levantei, e uns poucos homens, comigo; não declarei a ninguém o que o meu Deus me pusera no coração para eu fazer em Jerusalém. Não havia comigo animal algum, senão o que eu montava.

12 Тогава станах през нощта, аз и неколцина други с мене, без да кажа на никого какво беше вложил моят Бог в сърцето ми да направя за Йерусалим; и друг добитък нямаше с мен, освен добитъка, на който яздех.

13 De noite, saí pela Porta do Vale, para o lado da Fonte do Dragão e para a Porta do Monturo e contemplei os muros de Jerusalém, que estavam assolados, cujas portas tinham sido consumidas pelo fogo.

13 Излязох през нощта през портата на долината и дойдох срещу извора на смока и до портата на бунището, и прегледах йерусалимските стени как бяха съборени и портите им изгорени с огън.

14 Passei à Porta da Fonte e ao açude do rei; mas não havia lugar por onde passasse o animal que eu montava.

14 После минах към портата на извора и към царския водоем; но нямаше място, откъдето да мине добитъкът, на който яздех.

15 Subi à noite pelo ribeiro e contemplei ainda os muros; voltei, entrei pela Porta do Vale e tornei para casa.

15 Тогава излязох през нощта край потока и прегледах стената; после, като се обърнах, влязох през портата на долината и се върнах.

16 Não sabiam os magistrados aonde eu fora nem o que fazia, pois até aqui não havia eu declarado coisa alguma, nem aos judeus, nem aos sacerdotes, nem aos nobres, nem aos magistrados, nem aos mais que faziam a obra.

16 А по-видните мъже не знаеха къде ходих или какво направих; и дотогава не бях казал това нито на юдеите, нито на свещениците, нито на благородните, нито на по-видните мъже, нито на другите, които вършеха работата.

17 Então, lhes disse: Estais vendo a miséria em que estamos, Jerusalém assolada, e as suas portas, queimadas; vinde, pois,

17 Тогава им казах: Вие виждате бедствието, в което се намираме, как Йерусалим е опустошен и портите му са изгорени с огън; елате да съградим

reedifiquemos os muros de Jerusalém e deixemos de ser opróbrio.

[18] E lhes declarei como a boa mão do meu Deus estivera comigo e também as palavras que o rei me falara. Então, disseram: Disponhamo-nos e edifiquemos. E fortaleceram as mãos para a boa obra.

[19] Porém Sambalate, o horonita, e Tobias, o servo amonita, e Gesém, o arábio, quando o souberam, zombaram de nós, e nos desprezaram, e disseram: Que é isso que fazeis? Quereis rebelar-vos contra o rei?

[20] Então, lhes respondi: o Deus dos céus é quem nos dará bom êxito; nós, seus servos, nos disporemos e reedificaremos; vós, todavia, não tendes parte, nem direito, nem memorial em Jerusalém.

Neemias 3

Os que trabalharam na reedificação dos muros

[1] Então, se dispôs Eliasibe, o sumo sacerdote, com os sacerdotes, seus irmãos, e reedificaram a Porta das Ovelhas; consagraram-na, assentaram-lhe as portas e continuaram a reconstrução até à Torre dos Cem e à Torre de Hananel.

[2] Junto a ele edificaram os homens de Jericó; também, ao seu lado, edificou Zacur, filho de Inri.

[3] Os filhos de Hassenaá edificaram a Porta do Peixe; colocaram-lhe as vigas e lhe assentaram as portas com seus ferrolhos e trancas.

[4] Ao seu lado, reparou Meremote, filho de Urias, filho de Coz; junto deste reparou Mesulão, filho de Berequias, filho de

стената на Йерусалим, за да не бъдем вече за укор.

[18] И им разказах как ръката на моя Бог беше добра над мен, още и за думите, които царят ми беше казал. И те отговориха: Да станем и да градим. Така засилиха ръцете си за добрата работа.

[19] А аронецът Санавалат и слугата Товия, амонецът, и арабинът Гисам, когато чуха това, ни се присмяха, презряха ни и казаха: Какво е това, което правите? Искате да се надигнете против царя ли?

[20] А аз им отговорих: Небесният Бог, Той ще ни направи да благоуспяваме; затова ние, служителите Му, ще станем и ще градим. Вие обаче нямате дял, нито право, нито спомен в Йерусалим.

Неемия 3

Начало на строежа – участници

[1] Тогава първосвещеникът Елиасив и братята му, свещениците, станаха и съградиха овчата порта; те я осветиха и поставиха вратите ѝ, дори до кулата Мея я осветиха, до кулата Ананеил.

[2] До него градяха йерихонските мъже. И до тях градеше Закхур, Имриевият син.

[3] А рибната порта съградиха Сенаевите синове, които, като положиха гредите ѝ, поставиха и вратите ѝ, ключалките ѝ и лостовете ѝ.

[4] До тях поправяше Меримот, син на Урия, Акосовият син. До него поправяше Месулам, син на Варахия,

Mesezabel, a cujo lado reparou Zadoque, filho de Baaná.

5 Ao lado destes, repararam os tecoítas; os seus nobres, porém, não se sujeitaram ao serviço do seu senhor.

6 Joiada, filho de Paséia, e Mesulão, filho de Besodias, repararam a Porta Velha; colocaram-lhe as vigas e lhe assentaram as portas com seus ferrolhos e trancas.

7 Junto deles, trabalharam Melatias, gibeonita, e Jadom, meronotita, homens de Gibeão e de Mispa, que pertenciam ao domínio do governador de além do Eufrates.

8 Ao seu lado, reparou Uziel, filho de Haraías, um dos ourives; junto dele, Hananias, um dos perfumistas; e restauraram Jerusalém até ao Muro Largo.

9 Junto a estes, trabalhou Refaías, filho de Hur, maioral da metade de Jerusalém.

10 Ao seu lado, reparou Jedaías, filho de Harumafe, defronte da sua casa; e, ao seu lado, reparou Hatus, filho de Hasabnéias.

11 A outra parte reparou Malquias, filho de Harim, e Hassube, filho de Paate-Moabe, como também a Torre dos Fornos.

12 Ao lado dele, reparou Salum, filho de Haloés, maioral da outra meia parte de Jerusalém, ele e suas filhas.

13 A Porta do Vale, reparou-a Hanum e os moradores de Zanoa; edificaram-na e lhe assentaram as portas com seus ferrolhos e

Месизавеиловият син. До него поправяше Садок, Ваанаевият син.

5 До него поправяха текойците; но големците им не се впрегнаха в делото на своя Господ.

6 А старата порта поправиха Йодай, Фасеевият син, и Месулам, Весодиевият син, които, като положиха гредите ѝ, поставиха и вратите ѝ, ключалките ѝ и лостовете ѝ.

7 До тях гаваонецът Мелатия и меронотецът Ядон, мъже от Гаваон и от Масфа, поправяха до седалището на областния управител отсам реката.

8 До тях поправяше Озиил, Арахиевият син, един от златарите. До него поправяше Анания, един от аптекарите; и те укрепиха Йерусалим до широката стена.

9 До него поправяше Рафайя, Оровият син, началник на половината от Йерусалимския окръг.

10 До тях поправяше, срещу къщата си, Едайя, Арумафовият син. До него поправяше Хатус, Асаваниевият син.

11 А Мелхия, Харимовият син, и Асув, Фаат-моавовият син, поправяха друга част и кулата на пещите.

12 И до тях поправяше заедно с дъщерите си Селум, Алоисовият син, началникът на половината от Йерусалимския окръг.

13 Портата на долината поправиха Анун и жителите на Заноя, които, като я съградиха, поставиха и вратите ѝ,

trancas e ainda mil côvados da muralha, até à Porta do Monturo.

ключалките ѝ и лостовете ѝ; поправиха и хиляда лакти от стената до портата на бунището.

[14] A Porta do Monturo, reparou-a Malquias, filho de Recabe, maioral do distrito de Bete-Haquerém; ele a edificou e lhe assentou as portas com seus ferrolhos e trancas.

[14] А портата на бунището поправиха Мелхия, Рихавовият син, началник на Вет-акаремския окръг; и той, като я съгради, постави и вратите ѝ, ключалките ѝ и лостовете ѝ.

[15] A Porta da Fonte, reparou-a Salum, filho de Col-Hozé, maioral do distrito de Mispa; ele a edificou, e a cobriu, e lhe assentou as portas com seus ferrolhos e trancas, e ainda o muro do açude de Selá, junto ao jardim do rei, até aos degraus que descem da Cidade de Davi.

[15] А портата на извора поправи Селун, Холозеевият син, началник на Масафския окръг, който, като я съгради и покри, постави и вратите ѝ, ключалките ѝ и лостовете ѝ; поправи и стената на Силоамския водоем при царската градина, чак до стъпалата, които слизат от Давидовия град.

[16] Depois dele, reparou Neemias, filho de Azbuque, maioral da metade do distrito de Bete-Zur, até defronte dos sepulcros de Davi, até ao açude artificial e até à casa dos heróis.

[16] След него поправяше Неемия, Азвуковият син, началник на половината от Вет-сурския окръг, до мястото срещу Давидовите гробища и до направения водоем, и до къщата на силните мъже.

[17] Depois dele, repararam os levitas, Reum, filho de Bani, e, ao seu lado, Hasabias, maioral da metade do distrito de Queila.

[17] След него поправяха левитите, начело с Реум, Ваниевия син. До него поправяше Асавия, началник на половината от Кеилския окръг, за своя окръг.

[18] Depois dele, repararam seus irmãos: Bavai, filho de Henadade, maioral da metade do distrito de Queila;

[18] След него поправяха братята им, начело с Вавая, Инададовия син, началник на другата половина от Кеилския окръг.

[19] ao seu lado, reparou Ezer, filho de Jesua, maioral de Mispa, outra parte defronte da subida para a casa das armas, no ângulo do muro.

[19] До него Есер, Исусовият син, началник на Масфа, поправяше друга част срещу нагорнището към оръжейницата при ъгъла на стената.

[20] Depois dele, reparou com grande ardor Baruque, filho de Zabai, outra porção, desde o ângulo do muro até à porta da casa de Eliasibe, o sumo sacerdote.

[20] След него Варух, Заваевият син, поправяше ревностно друга част от ъгъла до вратата на къщата на първосвещеника Елиасив.

[21] Depois dele, reparou Meremote, filho de Urias, filho de Coz, outra porção, desde a porta da casa de Eliasibe até à extremidade da casa de Eliasibe.

[21] След него Меримот, син на Урия, Акосовия син, поправяше друга част от вратата на Елиасивовата къща до края на Елиасивовата къща.

[22] Depois dele, repararam os sacerdotes que habitavam na campina.

[22] След него поправяха свещениците, които живееха в тази околност.

[23] Depois, repararam Benjamim e Hassube, defronte da sua casa; depois deles, reparou Azarias, filho de Maaséias, filho de Ananias, junto à sua casa.

[23] След тях поправяха Вениамин и Асув срещу къщата си. След тях поправяше Азария, син на Маасия, Ананиевия син, при къщата си.

[24] Depois dele, reparou Binui, filho de Henadade, outra porção, desde a casa de Azarias até ao ângulo e até à esquina.

[24] След него Вануй, Инададовият син, поправяше друга част – от къщата на Азария до къта, дори до ъгъла на стената.

[25] Palal, filho de Uzai, reparou defronte do ângulo e da torre que sai da casa real superior, que está junto ao pátio do cárcere; depois dele, reparou Pedaías, filho de Parós,

[25] Фалал, Узаевият син, поправяше срещу ъгъла и кулата, която се издава от горната царска къща, която беше при двора на стражата; и след него поправяше Фадайя, Фаросовият син.

[26] e os servos do templo que habitavam em Ofel, até defronte da Porta das Águas, para o oriente, e até à torre alta.

[26] (А нетинимите живееха в Офил до мястото срещу портата на водата на изток и до издадената кула.)

[27] Depois, repararam os tecoítas outra porção, defronte da torre grande e alta, e até ao Muro de Ofel.

[27] След него текойците поправяха друга част срещу голямата издадена кула и до стената на Офил.

[28] Para cima da Porta dos Cavalos, repararam os sacerdotes, cada um defronte da sua casa.

[28] Над конската порта поправяха свещениците, всеки срещу къщата си.

[29] Depois deles, reparou Zadoque, filho de Imer, defronte de sua casa; e, depois dele,

[29] След тях поправяше Садок, Емировият син, срещу къщата си. След него

Semaías, filho de Secanias, guarda da Porta Oriental.

[30] Depois dele, reparou Hananias, filho de Selemias, e Hanum, o sexto filho de Zalafe, outra porção; depois deles, reparou Mesulão, filho de Berequias, defronte da sua morada.

[31] Depois dele, reparou Malquias, filho de um ourives, até à casa dos servos do templo e dos mercadores, defronte da Porta da Guarda, até ao eirado da esquina.

[32] Entre o eirado da esquina e a Porta das Ovelhas, repararam os ourives e os mercadores.

Neemias 4

A defesa contra os adversários

[1] Tendo Sambalate ouvido que edificávamos o muro, ardeu em ira, e se indignou muito, e escarneceu dos judeus.

[2] Então, falou na presença de seus irmãos e do exército de Samaria e disse: Que fazem estes fracos judeus? Permitir-se-lhes-á isso? Sacrificarão? Darão cabo da obra num só dia? Renascerão, acaso, dos montões de pó as pedras que foram queimadas?

[3] Estava com ele Tobias, o amonita, e disse: Ainda que edifiquem, vindo uma raposa, derribará o seu muro de pedra.

[4] Ouve, ó nosso Deus, pois estamos sendo desprezados; caia o seu opróbrio sobre a cabeça deles, e faze que sejam despojo numa terra de cativeiro.

поправяше вратарят на източната порта Семая, Сеханиевият син.

[30] След него Анания, Селемиевият син, и Анун, шестият син на Салаф, поправяха друга част. След тях поправяше Месулам, Варахиевият син, срещу стаята си.

[31] След него поправяше Мелхия, син на златаря, до къщата на нетинимите и на търговците срещу вратата на Мифкад и до нагорнището при ъгъла.

[32] А между нагорнището, при ъгъла и овчата порта, поправяха златарите и търговците.

Неемия 4

Съпротива при построяването на стената

[1] А Санавалат, когато чу, че ние сме градили стената, се разгневи, възнегодува силно и се присмя на юдеите.

[2] И говорѝ пред братята си и пред самарийската войска: Какво правят тези окаяни юдеи? Ще се закрепят ли? Ще жертват ли? Ще свършат ли за един ден? Ще съживят ли камъните от купищата пръст, като са изгорели?

[3] А амонецът Товия, който беше при него, каза: Даже това, което градят, ако лисица се покачи по него, ще събори каменната им стена.

[4] Чуй, Боже наш, защото сме презрени, обърни укора им върху собствените им глави и ги предай на разграбване в земя, където ще са пленници.

[5] Não lhes encubras a iniqüidade, e não se risque de diante de ti o seu pecado, pois te provocaram à ira, na presença dos que edificavam.

[5] Не покривай беззаконието им и грехът им да не се изличи пред Тебе; защото Те разгневиха пред тези, които градят.

[6] Assim, edificamos o muro, e todo o muro se fechou até a metade de sua altura; porque o povo tinha ânimo para trabalhar.

[6] Така съградихме стената; и стената бе свързана цялата до половината от височината си; защото народът имаше присърце работата.

[7] Mas, ouvindo Sambalate e Tobias, os arábios, os amonitas e os asdoditas que a reparação dos muros de Jerusalém ia avante e que já se começavam a fechar-lhe as brechas, ficaram sobremodo irados.

[7] Но когато Санавалат, Товия, арабите, амонците и азотците чуха, че поправянето на йерусалимските стени напредвало и че проломите почнали да се затварят, много се разгневиха;

[8] Ajuntaram-se todos de comum acordo para virem atacar Jerusalém e suscitar confusão ali.

[8] и всички заедно се наговориха да дойдат и да воюват против Йерусалим, и да го разрушат.

[9] Porém nós oramos ao nosso Deus e, como proteção, pusemos guarda contra eles, de dia e de noite.

[9] А ние се помолихме на своя Бог и поставихме стражи да пазят против тях денем и нощем, понеже се бояхме от тях.

[10] Então, disse Judá: Já desfaleceram as forças dos carregadores, e os escombros são muitos; de maneira que não podemos edificar o muro.

[10] Но Юда каза: Силата на носачите на товари вече отслабна, а пръстта е много; ние не можем да градим стената.

[11] Disseram, porém, os nossos inimigos: Nada saberão disto, nem verão, até que entremos no meio deles e os matemos; assim, faremos cessar a obra.

[11] А неприятелите ни казаха: Няма да усетят, нито да видят, докато дойдем сред тях и ги избием, и спрем работата.

[12] Quando os judeus que habitavam na vizinhança deles, dez vezes, nos disseram: De todos os lugares onde moram, subirão contra nós,

[12] И като дойдоха юдеите, които живееха при тях, казаха ни десет пъти: Към която страна и да се обърнете, оттам ще дойдат върху нас.

[13] então, pus o povo, por famílias, nos lugares baixos e abertos, por detrás do

[13] Затова поставих зад по-ниските места в стената, зад по-изложените места – поставих народа по семействата им с

muro, com as suas espadas, e as suas lanças, e os seus arcos;

14 inspecionei, dispus-me e disse aos nobres, aos magistrados e ao resto do povo: não os temais; lembrai-vos do SENHOR, grande e temível, e pelejai pelos vossos irmãos, vossos filhos, vossas filhas, vossa mulher e vossa casa.

15 E sucedeu que, ouvindo os nossos inimigos que já o sabíamos e que Deus tinha frustrado o desígnio deles, voltamos todos nós ao muro, cada um à sua obra.

16 Daquele dia em diante, metade dos meus moços trabalhava na obra, e a outra metade empunhava lanças, escudos, arcos e couraças; e os chefes estavam por detrás de toda a casa de Judá;

17 os carregadores, que por si mesmos tomavam as cargas, cada um com uma das mãos fazia a obra e com a outra segurava a arma.

18 Os edificadores, cada um trazia a sua espada à cinta, e assim edificavam; o que tocava a trombeta estava junto de mim.

19 Disse eu aos nobres, aos magistrados e ao resto do povo: Grande e extensa é a obra, e nós estamos no muro mui separados, longe uns dos outros.

мечовете им, с копията им и с лъковете им.

14 След като разгледах, станах и казах на благородните, на по-първите хора и на显 останалия народ: Не се бойте от тях; помнете великия и страшния Господ и се бийте за братята си, за синовете и дъщерите си, за жените и домовете си.

15 А когато неприятелите ни чуха, че намерението им ни е било известно и че Бог е осуетил проекта им, ние всички се върнахме на стената, всеки към работата си.

16 И от това време нататък половината от слугуващите ми бяха на работата, а другата половина от тях държаха копията, малките щитове, лъковете и броните; и началниците насърчаваха целия Юдов дом.

17 Всеки един от онези, които градеха стената и които носеха товарите, и които товареха, работеше работата с едната си ръка, а с другата държеше оръжието;

18 и всеки от зидарите имаше меча, си опасан на кръста си, и така градеше. А този, който свиреше с тръбата, беше до мене.

19 Тогава казах на благородните, на по-първите хора и на останалия народ: Работата е по-голяма и обширна, а ние сме пръснати по стената далеч един от друг;

[20] No lugar em que ouvirdes o som da trombeta, para ali acorrei a ter conosco; o nosso Deus pelejará por nós.

[21] Assim trabalhávamos na obra; e metade empunhava as lanças desde o raiar do dia até ao sair das estrelas.

[22] Também nesse mesmo tempo disse eu ao povo: Cada um com o seu moço fique em Jerusalém, para que de noite nos sirvam de guarda e de dia trabalhem.

[23] Nem eu, nem meus irmãos, nem meus moços, nem os homens da guarda que me seguiam largávamos as nossas vestes; cada um se deitava com as armas à sua direita.

[20] затова, където чуете гласа на тръбата, там се стичайте при нас; нашият Бог ще воюва за нас.

[21] Така вършехме работата; половината от тях държаха копията от зазоряването до появяването на звездите.

[22] И в същото време казах на народа: Всеки със слугата си нека нощува сред Йерусалим, за да ни бъдат стражи нощем, а да работят денем.

[23] И така, нито аз, нито братята ми, нито слугите ми, нито мъжете от стражата, които ме следваха – никой от нас не събличаше дрехите си; всеки държешеоръжието си даже когато отиваше на водата да се мие.

Neemias 5

Medidas contra a usura

[1] Foi grande, porém, o clamor do povo e de suas mulheres contra os judeus, seus irmãos.

[2] Porque havia os que diziam: Somos muitos, nós, nossos filhos e nossas filhas; que se nos dê trigo, para que comamos e vivamos.

[3] Também houve os que diziam: As nossas terras, as nossas vinhas e as nossas casas hipotecamos para tomarmos trigo nesta fome.

[4] Houve ainda os que diziam: Tomamos dinheiro emprestado até para o tributo do rei, sobre as nossas terras e as nossas vinhas.

[5] No entanto, nós somos da mesma carne como eles, e nossos filhos são tão bons como os deles; e eis que sujeitamos nossos

Неемия 5

Неемия решава възникналите проблеми

[1] По това време се вдигна голям вик от народа и от жените им против братята им, юдеите.

[2] Защото имаше едни, които казваха: Ние, синовете ни и дъщерите ни, сме много; затова нека ни бъде дадено жито, за да ядем и да живеем.

[3] А имаше и други, които казваха: Ние заложихме нивите си, лозята си и къщите си, за да вземем жито поради глада.

[4] Имаше още и други, които казваха: Срещу нивите и лозята си ние заехме пари за царските данъци.

[5] Но пак нашите тела са като телата на братята ни, нашите деца – като техните деца; и ето, ние ще трябва да даваме

filhos e nossas filhas para serem escravos, algumas de nossas filhas já estão reduzidas à escravidão. Não está em nosso poder evitá-lo; pois os nossos campos e as nossas vinhas já são de outros.

6 Ouvindo eu, pois, o seu clamor e estas palavras, muito me aborreci.

7 Depois de ter considerado comigo mesmo, repreendi os nobres e magistrados e lhes disse: Sois usurários, cada um para com seu irmão; e convoquei contra eles um grande ajuntamento.

8 Disse-lhes: nós resgatamos os judeus, nossos irmãos, que foram vendidos às gentes, segundo nossas posses; e vós outra vez negociaríeis vossos irmãos, para que sejam vendidos a nós?

9 Então, se calaram e não acharam o que responder. Disse mais: não é bom o que fazeis; porventura não devíeis andar no temor do nosso Deus, por causa do opróbrio dos gentios, os nossos inimigos?

10 Também eu, meus irmãos e meus moços lhes demos dinheiro emprestado e trigo. Demos de mão a esse empréstimo.

11 Restituí-lhes hoje, vos peço, as suas terras, as suas vinhas, os seus olivais e as suas casas, como também o centésimo do dinheiro, do trigo, do vinho e do azeite, que exigistes deles.

12 Então, responderam: Restituir-lhes-emos e nada lhes pediremos; faremos assim como dizes. Então, chamei os sacerdotes e

синовете и дъщерите си на работа като роби и някои от дъщерите ни са вечезаведени в робство; нито е в силата ни да правим друго, защото други имат нивите и лозята ни.

6 И се оскърбих твърде много, като чух вика им и тези думи.

7 Тогава, като размислих в себе си, изобличих благородните и по-първите хора, като им казах: Вие вземате лихва всеки от брат си. И свиках против тях голямо събрание и им казах:

8 Ние според силата си изкупихме братята си, юдеите, които бяха продадени на народите; а вие самите ще продадете ли братята си? Трябва ли да се продадат на нас? А те мълчаха и не намериха какво да отговорят.

9 Пак казах: Не е добро това, което правите. Не трябва ли да ходите в страха на нашия Бог, за да не ни укоряват езичниците, нашите неприятели?

10 Също и аз – братята ми и слугите ми – сме им заели пари и жито под лихва, но нека оставим, моля, това лихварство.

11 И така, върнете им още днес нивите им, лозята им, маслините им и къщите им, също стотната част от парите, от житото, от виното и от дървеното масло, които изисквате от тях.

12 Тогава те отговориха: Ще ги върнем и нищо няма да искаме от тях; както казваш, така ще направим. Тогава повиках свещениците, чрез които ги

os fiz jurar que fariam segundo prometeram.

заклех, че ще направят според това обещание.

O bom exemplo de Neemias

13 Também sacudi o meu regaço e disse: Assim o faça Deus, sacuda de sua casa e de seu trabalho a todo homem que não cumprir esta promessa; seja sacudido e despojado. E toda a congregação respondeu: Amém! E louvaram o SENHOR; e o povo fez segundo a sua promessa.

13 Отърсих още и пазвата си и казах: Така да отърси Бог от къщата му и от труда му всеки, който не би изпълнил това обещание; да! Така да бъде отърсен и изпразнен. И цялото събрание каза: Амин! И прославиха Господа. И народът постъпи според това обещание.

14 Também desde o dia em que fui nomeado seu governador na terra de Judá, desde o vigésimo ano até ao trigésimo segundo ano do rei Artaxerxes, doze anos, nem eu nem meus irmãos comemos o pão devido ao governador.

14 А от времето, когато бях назначен за областен управител над тях в Юдейската земя, от двадесетата година до тридесет и втората година на цар Артаксеркс, дванадесет години, аз и братята ми не сме вземали заплататана областен управител.

15 Mas os primeiros governadores, que foram antes de mim, oprimiram o povo e lhe tomaram pão e vinho, além de quarenta siclos de prata; até os seus moços dominavam sobre o povo, porém eu assim não fiz, por causa do temor de Deus.

15 А предишните областни управители, които бяха преди мене, бяха товар на народа и освен четиридесет сикъла сребро вземаха от тях хляб и вино; при това и слугите им господстваха над народа. Но аз не правех така, понеже се боях от Бога.

16 Antes, também na obra deste muro fiz reparação, e terra nenhuma compramos; e todos os meus moços se ajuntaram ali para a obra.

16 Още и залягах върху работата на тази стена и нива не купихме; и всичките ми слуги бяха събрани там за тази работа.

17 Também cento e cinqüenta homens dos judeus e dos magistrados e os que vinham a nós, dentre as gentes que estavam ao nosso redor, eram meus hóspedes.

17 При това на трапезата ми имаше сто и петдесет мъже от юдеите и по-видните хора, освен онези, които идваха при нас от околните ни народи.

18 O que se preparava para cada dia era um boi e seis ovelhas escolhidas; também à minha custa eram preparadas aves e, de dez em dez dias, muito vinho de todas as

18 А това, което беше готвено за меневсеки ден, беше едно говедо и шест отбрани овце; и птици готвеха за мен, а веднъж на десет дни имахме изобилно

espécies; nem por isso exigi o pão devido ao governador, porquanto a servidão deste povo era grande.

вино от всякакъв вид; а при всичко това аз не поисках заплатата на областен управител, защото робството тежеше силно върху този народ.

[19] Lembra-te de mim para meu bem, ó meu Deus, e de tudo quanto fiz a este povo.

[19] Помни ме, Боже мой, за добро поради всичко, което съм направил за този народ.

Neemias 6

Os inimigos conspiram para intimidar Neemias

[1] Tendo ouvido Sambalate, Tobias, Gesém, o arábio, e o resto dos nossos inimigos que eu tinha edificado o muro e que nele já não havia brecha nenhuma, ainda que até este tempo não tinha posto as portas nos portais,

[2] Sambalate e Gesém mandaram dizer-me: Vem, encontremo-nos, nas aldeias, no vale de Ono. Porém intentavam fazer-me mal.

[3] Enviei-lhes mensageiros a dizer: Estou fazendo grande obra, de modo que não poderei descer; por que cessaria a obra, enquanto eu a deixasse e fosse ter convosco?

[4] Quatro vezes me enviaram o mesmo pedido; eu, porém, lhes dei sempre a mesma resposta.

[5] Então, Sambalate me enviou pela quinta vez o seu moço, o qual trazia na mão uma carta aberta,

[6] do teor seguinte: Entre as gentes se ouviu, e Gesém diz que tu e os judeus intentais revoltar-vos; por isso, reedificas o muro, e, segundo se diz, queres ser o rei deles,

Неемия 6

Заговор срещу Неемия

[1] А Санавалат, Товия, арабинът Гисам и останалите от неприятелите ни, като чуха, че съм бил изградил стената и че не останало вече пролом в нея, ако и да не бях поставил врати на портите до онова време,

[2] Санавалат и Гисам пратиха до мене да кажат: Ела, нека се срещнем в едно отселата на Ононото поле. Но те възнамеряваха да ми сторят зло.

[3] Аз им пратих хора да кажат: Голяма работа върша и не мога да сляза; защо да се спира работата, като я оставя и сляза при вас?

[4] И пращаха до мене четири пъти по същия начин; но аз им отговарях все така.

[5] Тогава за пети път Санавалат прати слугата си до мене по същия начин с отворено писмо в ръката му,

[6] в което беше писано: Носи се слух между народите, пък и Гисам казва, че ти и юдеите мислите да се надигнете, поради която причина ти и градиш стената; и според тези думи ти искаш да им станеш цар.

[7] e puseste profetas para falarem a teu respeito em Jerusalém, dizendo: Este é rei em Judá. Ora, o rei ouvirá isso, segundo essas palavras. Vem, pois, agora, e consultemos juntamente.

[7] Назначил си още и пророци да разгласяват за тебе в Йерусалим, като казват: Цар има в Юдея. И сега ще бъде известено на царя според тези думи. И така, ела сега и нека се съветваме заедно.

[8] Mandei dizer-lhe: De tudo o que dizes coisa nenhuma sucedeu; tu, do teu coração, é que o inventas.

[8] Тогава пратих до него хора да кажат: Няма такова нещо, каквото ти казваш; а ти си измисляш от себе си.

[9] Porque todos eles procuravam atemorizar-nos, dizendo: As suas mãos largarão a obra, e não se efetuará. Agora, pois, ó Deus, fortalece as minhas mãos.

[9] Защото те всички искаха да ни плашат, като казваха: Ръцете им ще отслабнат от работата и няма да я свършат. А сега, о Боже, подкрепи Ти ръцете ми.

[10] Tendo eu ido à casa de Semaías, filho de Delaías, filho de Meetabel (que estava encerrado), disse ele: Vamos juntamente à Casa de Deus, ao meio do templo, e fechemos as portas do templo; porque virão matar-te; aliás, de noite virão matar-te.

[10] Тогава аз отидох в къщата на Семая, син на Делайя, Метавеиловия син, който беше затворен; и той ми каза: Нека се срещнем в Божия дом, сред храма, и нека затворим вратите на храма; защото тези идват да те убият, да! Тази нощ ще дойдат да те убият.

[11] Porém eu disse: homem como eu fugiria? E quem há, como eu, que entre no templo para que viva? De maneira nenhuma entrarei.

[11] Но аз отговорих: Човек като мене бива ли да бяга? И кой човек като мене би влязъл в храма, за да избави живота си? Не искам да вляза.

[12] Então, percebi que não era Deus quem o enviara; tal profecia falou ele contra mim, porque Tobias e Sambalate o subornaram.

[12] И познах, че, ето, Бог не беше го пратил; но той от себе си произнесе това пророчество против мен и Товия и Санавалат го бяха подкупили.

[13] Para isto o subornaram, para me atemorizar, e para que eu, assim, viesse a proceder e a pecar, para que tivessem motivo de me infamar e me vituperassem.

[13] С тази цел беше подкупен – да се уплаша, за да направя така и да съгреша, и те да имат причина да злословят, за да ме укорят.

[14] Lembra-te, meu Deus, de Tobias e de Sambalate, no tocante a estas suas obras, e

[14] Спомнѝ си, Боже мой, за Товия и Санавалат според тези техни дела, още

também da profetisa Noadia e dos mais profetas que procuraram atemorizar-me.

Terminada a reconstrução do muro

15 Acabou-se, pois, o muro aos vinte e cinco dias do mês de elul, em cinqüenta e dois dias.

16 Sucedeu que, ouvindo-o todos os nossos inimigos, temeram todos os gentios nossos circunvizinhos e decaíram muito no seu próprio conceito; porque reconheceram que por intervenção de nosso Deus é que fizemos esta obra.

17 Também naqueles dias alguns nobres de Judá escreveram muitas cartas, que iam para Tobias, e cartas de Tobias vinham para eles.

18 Pois muitos em Judá lhe eram ajuramentados porque era genro de Secanias, filho de Ará; e seu filho Joanã se casara com a filha de Mesulão, filho de Berequias.

19 Também das suas boas ações falavam na minha presença, e as minhas palavras lhe levavam a ele; Tobias escrevia cartas para me atemorizar.

Neemias 7

Neemias estabelece guardas em Jerusalém

1 Ora, uma vez reedificado o muro e assentadas as portas, estabelecidos os porteiros, os cantores e os levitas,

2 eu nomeei Hanani, meu irmão, e Hananias, maioral do castelo, sobre Jerusalém. Hananias era homem fiel e temente a Deus, mais do que muitos outros.

и за пророчицата Ноадия и за другите пророци, които искаха да ме плащат.

Завършване на стената

15 Така стената бе завършена на двадесет и петия ден от месец Елул за петдесет и два дни.

16 И когато чуха това всичките ни неприятели, тогава всички езичници около нас се уплашиха и много се снишиха пред своите очи, защото познаха, че това дело стана от нашия Бог.

17 При това в онези дни Юдовите благородни пращаха често писма до Товия и писма от Товия идваха до тях.

18 Защото в Юдея имаше мнозина, които се бяха заклели да му бъдат верни, понеже беше зет на Сехания, Арахов син, и синът му Йоанан беше взел за жена дъщерята на Месулам, Варахиевия син.

19 Също така приказваха пред мене за неговите благодеяния, а моите думи донасяха на него. И Товия пращаше писма, за да ме уплаши.

Неемия 7

1 А след като стената бе съградена и поставих вратите, и бяха определени вратарите, певците и левитите,

2 предадох Йерусалим под грижата на брат си Анания и на началника на крепостта Анания; защото беше верен човек и се боеше от Бога повече от мнозина.

[3] E lhes disse: não se abram as portas de Jerusalém até que o sol aqueça e, enquanto os guardas ainda estão ali, que se fechem as portas e se tranquem; ponham-se guardas dos moradores de Jerusalém, cada um no seu posto diante de sua casa.

[3] И им казах: Да не се отварят йерусалимските порти, преди да припече слънцето; и вратите да остават заключени и залостени дотогава, докато не стоят стражите да пазят при тях; и поставените стражи от йерусалимските жители – всеки на стражата си, всеки срещу къщата си.

[4] A cidade era espaçosa e grande, mas havia pouca gente nela, e as casas não estavam edificadas ainda.

Списък на завърналите се от Вавилонския плен

[4] А градът беше широк и голям, а народът в него – малко, и нямаше построени къщи.

A relação dos que voltaram a Jerusalém

Esdras 2.1-70

[5] Então, o meu Deus me pôs no coração que ajuntasse os nobres, os magistrados e o povo, para registrar as genealogias. Achei o livro da genealogia dos que subiram primeiro, e nele estava escrito:

[5] И моят Бог вложи в сърцето ми да събера благородните, по-първите хора и народа, за да бъдат изброени по родословие. Тогава намерих книгата на родословието на онези, които излязоха най-напред, намерих и писано в нея:

[6] São estes os filhos da província que subiram do cativeiro, dentre os exilados, que Nabucodonosor, rei da Babilônia, levara para o exílio e que voltaram para Jerusalém e para Judá, cada um para a sua cidade,

[6] Ето хората от Вавилонската област, които излязоха от плена на закараните, които вавилонският цар Навуходоносор беше преселил и които се върнаха в Йерусалим и в Юдея, всеки в града си,

[7] os quais vieram com Zorobabel, Jesua, Neemias, Azarias, Raamias, Naamani, Mordecai, Bilsã, Misperete, Bigvai, Neum e Baaná. Este é o número dos homens do povo de Israel:

[7] които дойдоха със Зоровавел, Исус, Неемия, Азария, Раамия, Наамания, Мардохей, Валасан, Мисиерет, Вагуя, Наум и Ваана. Числото на мъжете от Израилевия народ беше следното:

[8] foram os filhos de Parós, dois mil cento e setenta e dois.

[8] Фаросови потомци – две хиляди сто седемдесет и двама души.

[9] Os filhos de Sefatias, trezentos e setenta e dois.

[9] Сефатиеви потомци – триста седемдесет и двама души.

[10] Os filhos de Ará, seiscentos e cinqüenta e dois.

[10] Арахови потомци – шестстотин петдесет и двама души.

[11] Os filhos de Paate-Moabe, dos filhos de Jesua e de Joabe, dois mil oitocentos e dezoito.

[11] Фаат-моавови потомци, от Исусовите и Йоавовите потомци – две хиляди осемстотин и осемнадесет души.

[12] Os filhos de Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.

[12] Еламови потомци – хиляда двеста петдесет и четири души.

[13] Os filhos de Zatu, oitocentos e quarenta e cinco.

[13] Затуеви потомци – осемстотин четиридесет и пет души.

[14] Os filhos de Zacai, setecentos e sessenta.

[14] Закхееви потомци – седемстотин и шестнадесет души.

[15] Os filhos de Binui, seiscentos e quarenta e oito.

[15] Вануеви потомци – шестстотин четиридесет и осем души.

[16] Os filhos de Bebai, seiscentos e vinte e oito.

[16] Виваеви потомци – шестстотин двадесет и осем души.

[17] Os filhos de Azgade, dois mil trezentos e vinte e dois.

[17] Азгадови потомци – две хиляди триста двадесет и двама души.

[18] Os filhos de Adonicão, seiscentos e sessenta e sete.

[18] Адоникамови потомци – шестстотин шестдесет и седем души.

[19] Os filhos de Bigvai, dois mil e sessenta e sete.

[19] Вагуеви потомци – две хиляди шестстотин и седем души.

[20] Os filhos de Adim, seiscentos e cinqüenta e cinco.

[20] Адинови потомци – шестстотин петдесет и пет души.

[21] Os filhos de Ater, da família de Ezequias, noventa e oito.

[21] Атирови потомци, от Езекия – деветдесет и осем души.

[22] Os filhos de Hasum, trezentos e vinte e oito.

[22] Асумови потомци – триста двадесет и осем души.

[23] Os filhos de Besai, trezentos e vinte e quatro.

[23] Висаеви потомци – триста двадесет и четири души.

[24] Os filhos de Harife, cento e doze.

[24] Арифови потомци – сто и дванадесет души.

[25] Os filhos de Gibeão, noventa e cinco.

[25] Гаваонски мъже – деветдесет и пет души.

[26] Os homens de Belém e de Netofa, cento e oitenta e oito.

[26] Витлеемски и нетофатски мъже – сто осемдесет и осем души.

27 Os homens de Anatote, cento e vinte e oito.

28 Os homens de Bete-Azmavete, quarenta e dois.

29 Os homens de Quiriate-Jearim, Cefira e Beerote, setecentos e quarenta e três.

30 Os homens de Ramá e Geba, seiscentos e vinte e um.

31 Os homens de Micmás, cento e vinte e dois.

32 Os homens de Betel e Ai, cento e vinte e três.

33 Os homens do outro Nebo, cinqüenta e dois.

34 Os filhos do outro Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.

35 Os filhos de Harim, trezentos e vinte.

36 Os filhos de Jericó, trezentos e quarenta e cinco.

37 Os filhos de Lode, Hadide e Ono, setecentos e vinte e um.

38 Os filhos de Senaá, três mil novecentos e trinta.

39 Os sacerdotes: os filhos de Jedaías, da casa de Jesua, novecentos e setenta e três.

40 Os filhos de Imer, mil e cinqüenta e dois.

41 Os filhos de Pasur, mil duzentos e quarenta e sete.

42 Os filhos de Harim, mil e dezessete.

27 Анатотски мъже – сто двадесет и осем души.

28 Вет-асмаветски мъже – четиридесет и двама души.

29 Мъже от Кириат-иарим, от Хефира и от Вирот – седемстотин четиридесет и трима души.

30 Мъже от Рама и от Гава – шестстотин двадесет и един човека.

31 Мъже от Михмас – сто двадесет и двама души.

32 Мъже от Ветил и от Гай – сто двадесет и трима души.

33 Мъже от другия Нево – петдесет и двама души.

34 Потомци на другия Елам – хиляда двеста петдесет и четири души.

35 Харимови потомци – триста и двадесет души.

36 Мъже от Йерихон – триста четиридесет и пет души.

37 Мъже от Лод, от Адид и от Оно – седемстотин двадесет и един човека.

38 Мъже от Сеная – три хиляди деветстотин и тридесет души.

39 Свещениците: Едаеви потомци, от Исусовия дом – деветстотин седемдесет и трима души.

40 Емирови потомци – хиляда петдесет и двама души.

41 Пасхорови потомци – хиляда четиридесет и седем души.

42 Харимови потомци – хиляда и седемнадесет души.

[43] Os levitas: os filhos de Jesua, de Cadmiel, dos filhos de Hodeva, setenta e quatro.

[44] Os cantores: os filhos de Asafe, cento e quarenta e oito.

[45] Os porteiros: os filhos de Salum, os filhos de Ater, os filhos de Talmom, os filhos de Acube, os filhos de Hatita, os filhos de Sobai, cento e trinta e oito.

[46] Os servidores do templo: os filhos de Zia, os filhos de Hasufa, os filhos de Tabaote,

[47] os filhos de Queros, os filhos de Sia, os filhos de Padom,

[48] os filhos de Lebana, os filhos de Hagaba, os filhos de Salmai,

[49] os filhos de Hanã, os filhos de Gidel, os filhos de Gaar,

[50] os filhos de Reaías, os filhos de Rezim, os filhos de Necoda,

[51] os filhos de Gazão, os filhos de Uzá, os filhos de Paséia,

[52] os filhos de Besai, os filhos de Meunim, os filhos de Nefusesim,

[53] os filhos de Baquebuque, os filhos de Hacufa, os filhos de Harur,

[54] os filhos de Bazlite, os filhos de Meída, os filhos de Harsa,

[55] os filhos de Barcos, os filhos de Sísera, os filhos de Tama,

[56] os filhos de Nesias e os filhos de Hatifa.

[57] Os filhos dos servos de Salomão: os filhos de Sotai, os filhos de Soferete, os filhos de Perida,

[43] Левитите: Исусови потомци от Кадмиил, от Одавиевите потомци – седемдесет и четири души.

[44] Певците: Асафови потомци – сто четиридесет и осем души.

[45] Вратарите: Селумови потомци, Атирови потомци, Талмонови потомци, Акувови потомци, Атитаеви потомци, Соваеви потомци – сто тридесет и осем души.

[46] Нетинимите: Сихаеви потомци, Асуфови потомци, Тавaотови потомци,

[47] Киросови потомци, Сиаеви потомци, Фадонови потомци,

[48] Леванаеви потомци, Агаваеви потомци, Салмаеви потомци,

[49] Ананови потомци, Гедилови потомци, Гаарови потомци,

[50] Реаеви потомци, Расинови потомци, Некодаеви потомци,

[51] Газамови потомци, Озаеви потомци, Фасееви потомци,

[52] Висаеви потомци, Меунимови потомци, Нафусесимови потомци,

[53] Ваквукови потомци, Акуфаеви потомци, Арурови потомци,

[54] Васалотови потомци, Меидаеви потомци, Арсаеви потомци,

[55] Варкосови потомци, Сисарови потомци, Тамаеви потомци,

[56] Насиеви потомци и Атифаеви потомци.

[57] Потомци на Соломоновите слуги: Сотаиеви потомци, Софeретови потомци, Феридови потомци,

[58] os filhos de Jaala, os filhos de Darcom, os filhos de Gidel,
[59] os filhos de Sefatias, os filhos de Hatil, os filhos de Poquerete-Hazebaim e os filhos de Amom.
[60] Todos os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão, trezentos e noventa e dois.

[61] Os seguintes subiram de Tel-Melá, Tel-Harsa, Querube, Adom e Imer, porém não puderam provar que as suas famílias e a sua linhagem eram de Israel:

[62] os filhos de Delaías, os filhos de Tobias, os filhos de Necoda, seiscentos e quarenta e dois.
[63] Dos sacerdotes: os filhos de Habaías, os filhos de Coz, os filhos de Barzilai, o qual se casou com uma das filhas de Barzilai, o gileadita, e que foi chamado pelo nome dele.
[64] Estes procuraram o seu registro nos livros genealógicos, porém o não acharam; pelo que foram tidos por imundos para o sacerdócio.
[65] O governador lhes disse que não comessem das coisas sagradas, até que se levantasse um sacerdote com Urim e Tumim.

[66] Toda esta congregação junta foi de quarenta e dois mil trezentos e sessenta,

[67] afora os seus servos e as suas servas, que foram sete mil trezentos e trinta e sete; e

[58] Ялаеви потомци, Дарконови потомци, Гедилови потомци,
[59] Сефатиеви потомци, Атилови потомци, Фохеретови потомци от Севаим, Амонови потомци.
[60] Всичките нетиними и потомците на Соломоновите слуги бяха триста деветдесет и двама души.
[61] А ето онези, които излязоха от Тел-мелах, Тел-ариса, Херув, Адон и Емир, но не можеха да покажат бащините си домове, нито рода си, дали бяха от Израил:
[62] Делайеви потомци, Товиеви потомци, Некодаеви потомци – шестстотин четиридесет и двама души.
[63] И от свещениците: Авайеви потомци, Акосови потомци, потомци на Варзелай, който взе жена от дъщерите на галаадеца Варзелай и се нарече с тяхното име;
[64] те потърсиха регистъра си междупреброените по родословие, но не бе намерен; затова те бяха извадени от свещенството като скверни.

[65] И управителят им заповяда да не ядат от пресвятите неща, докато не застъпи свещеник с Урим и Тумим.

[66] Всичките, събрани заедно, бяха четиридесет и две хиляди триста и шестдесет души,
[67] освен слугите им и слугините им, които бяха седем хиляди триста тридесет и седем души. Те имаха и

tinham duzentos e quarenta e cinco cantores e cantoras.

[68] Os seus cavalos, setecentos e trinta e seis; os seus mulos, duzentos e quarenta e cinco.

[69] Camelos, quatrocentos e trinta e cinco; jumentos, seis mil setecentos e vinte.

Contribuições para o templo

[70] Alguns dos cabeças das famílias contribuíram para a obra. O governador deu para o tesouro, em ouro, mil daricos, cinqüenta bacias e quinhentas e trinta vestes sacerdotais.

[71] E alguns mais dos cabeças das famílias deram para o tesouro da obra, em ouro, vinte mil daricos e, em prata, dois mil e duzentos arráteis.

[72] O que deu o restante do povo foi, em ouro, vinte mil daricos, e dois mil arráteis em prata, e sessenta e sete vestes sacerdotais.

[73] Os sacerdotes, os levitas, os porteiros, os cantores, alguns do povo, os servidores do templo e todo o Israel habitavam nas suas cidades.

Neemias 8

Esdras lê a Lei diante do povo

[1] Em chegando o sétimo mês, e estando os filhos de Israel nas suas cidades, todo o povo se ajuntou como um só homem, na praça, diante da Porta das Águas; e

двеста четиридесет и пет певци и певици.

[68] Конете им бяха седемстотин и тридесет и шест; мулетата им – двеста четиридесет и пет;

[69] камилите им – четиристотин тридесет и пет; а ослите им – шест хиляди седемстотин и двадесет.

[70] А някои от началниците на бащините домове дадоха за делото: управителят внесе в съкровищницата хиляда драхми злато, петдесет легена и петстотин и тридесет свещенически одежди.

[71] Някои от началниците на бащините домове внесоха в съкровищницата за делото двадесет хиляди драхми злато и две хиляди и двеста фунта сребро.

[72] А внесеното от останалия народ беше двадесет хиляди драхми злато, две хиляди фунта сребро и шестдесет и седем свещенически одежди.

[73] Така свещениците, левитите, вратарите, певците, някои от народа, нетинимите и целият Израил се заселиха в градовете си; когато настъпи седмият месец, израилтяните бяха вече в градовете си.

Неемия 8

Четене и тълкуване на Закона

[1] Тогава целият народ се събра като един човек на площада, който беше пред портата на водата; и казаха на книжника Ездра да донесе книгата на

disseram a Esdras, o escriba, que trouxesse o Livro da Lei de Moisés, que o SENHOR tinha prescrito a Israel.

2 Esdras, o sacerdote, trouxe a Lei perante a congregação, tanto de homens como de mulheres e de todos os que eram capazes de entender o que ouviam. Era o primeiro dia do sétimo mês.

3 E leu no livro, diante da praça, que está fronteira à Porta das Águas, desde a alva até ao meio-dia, perante homens e mulheres e os que podiam entender; e todo o povo tinha os ouvidos atentos ao Livro da Lei.

4 Esdras, o escriba, estava num púlpito de madeira, que fizeram para aquele fim; estavam em pé junto a ele, à sua direita, Matitias, Sema, Anaías, Urias, Hilquias e Maaséias; e à sua esquerda, Pedaías, Misael, Malquias, Hasum, Hasbadana, Zacarias e Mesulão.

5 Esdras abriu o livro à vista de todo o povo, porque estava acima dele; abrindo-o ele, todo o povo se pôs em pé.

6 Esdras bendisse ao SENHOR, o grande Deus; e todo o povo respondeu: Amém! Amém! E, levantando as mãos; inclinaram-se e adoraram o SENHOR, com o rosto em terra.

7 E Jesua, Bani, Serebias, Jamim, Acube, Sabetai, Hodias, Maaséias, Quelita, Azarias, Jozabade, Hanã, Pelaías e os

Моисеевия закон, който Господ беше заповядал на Израил.

2 И така, на първия ден от седмия месец свещеник Ездра донесе закона пред събранието от мъже и жени и от всички, които, като слушаха, можеха да разбират.

3 И на площада, който беше пред портата на водата, той чете от него, от зори до пладне, пред мъжете и жените и онези, които можеха да разбират; и вниманието на целия народ беше в книгата на закона.

4 А книжникът Ездра стоеше на висока дървена платформа, която бяха направили за тази цел; и при него стояха Header Матития, Сема, Анайя, Урия, Хелкия и Маасия от дясната му страна; а от лявата му страна – Федайя, Мисаил, Мелхия, Асум, Асвадана, Захария и Месулам.

5 Ездра разгъна книгата пред целия народ (защото беше над целия народ); и когато я разгъна, целият народ станаха прави.

6 И Ездра благослови Господа, великия Бог; и целият народ отговори: Амин, амин!, като издигнаха ръцете си; и се наведоха и се поклониха на Господа с лицата си до земята.

7 А Исус, Ваний, Серевия, Ямин, Акув, Саветай, Одия, Маасия, Келита, Азария, Йозавад, Анан, Фелайя и левитите

levitas ensinavam o povo na Lei; e o povo estava no seu lugar.

8 Leram no livro, na Lei de Deus, claramente, dando explicações, de maneira que entendessem o que se lia.

9 Neemias, que era o governador, e Esdras, sacerdote e escriba, e os levitas que ensinavam todo o povo lhe disseram: Este dia é consagrado ao SENHOR, vosso Deus, pelo que não pranteeis, nem choreis. Porque todo o povo chorava, ouvindo as palavras da Lei.

10 Disse-lhes mais: ide, comei carnes gordas, tomai bebidas doces e enviai porções aos que não têm nada preparado para si; porque este dia é consagrado ao nosso SENHOR; portanto, não vos entristeçais, porque a alegria do SENHOR é a vossa força.

11 Os levitas fizeram calar todo o povo, dizendo: Calai-vos, porque este dia é santo; e não estejais contristados.

12 Então, todo o povo se foi a comer, a beber, a enviar porções e a regozijar-se grandemente, porque tinham entendido as palavras que lhes foram explicadas.

A Festa dos Tabernáculos

13 No dia seguinte, ajuntaram-se a Esdras, o escriba, os cabeças das famílias de todo o povo, os sacerdotes e os levitas, e isto para atentarem nas palavras da Lei.

14 Acharam escrito na Lei que o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés que os

тълкуваха закона на народа, който стоеше на мястото си.

8 Четоха ясно от книгата на Божия закон и дадоха значението, като им тълкуваха прочетеното.

9 Неемия, който беше управител, и свещеник Ездра, книжникът, и левитите, които тълкуваха на народа, казаха на целия народ: Този ден е свят на Господа, вашия Бог; не тъжете, нито плачете (защото целият народ плачеше, като чу думите на закона).

10 Тогава им каза: Идете, яжте тлъсто и пийте сладко, и пратете дялове на тези, които нямат нищо приготвено, защото денят е свят на Господа; и не скърбете, защото радостта в Господа е вашата сила.

11 И левитите усмириха целия народ, като казваха: Мълчете, защото денят е свят; и не тъжете.

12 И така, всички отидоха да ядат и пият, да изпратят дялове и да направят голямо увеселение, защото бяха разбрали думите, които им бяха известени.

13 А на втория ден началниците на бащините домове на целия народ и свещениците, и левитите се събраха при книжника Ездра, за да се поучат с думите на закона.

14 И намериха писано в закона, че Господбеше заповядал чрез Моисей

filhos de Israel habitassem em cabanas, durante a festa do sétimo mês;

15 que publicassem e fizessem passar pregão por todas as suas cidades e em Jerusalém, dizendo: Saí ao monte e trazei ramos de oliveiras, ramos de zambujeiros, ramos de murtas, ramos de palmeiras e ramos de árvores frondosas, para fazer cabanas, como está escrito.

16 Saiu, pois, o povo, trouxeram os ramos e fizeram para si cabanas, cada um no seu terraço, e nos seus pátios, e nos átrios da Casa de Deus, e na praça da Porta das Águas, e na praça da Porta de Efraim.

17 Toda a congregação dos que tinham voltado do cativeiro fez cabanas e nelas habitou; porque nunca fizeram assim os filhos de Israel, desde os dias de Josué, filho de Num, até àquele dia; e houve mui grande alegria.

18 Dia após dia, leu Esdras no Livro da Lei de Deus, desde o primeiro dia até ao último; e celebraram a festa por sete dias; no oitavo dia, houve uma assembléia solene, segundo o prescrito.

Neemias 9

Arrependimento e confissão de pecados

1 No dia vinte e quatro deste mês, se ajuntaram os filhos de Israel com jejum e pano de saco e traziam terra sobre si.

2 Os da linhagem de Israel se apartaram de todos os estranhos, puseram-se em pé e

на израилтяните да живеят в колиби в празника на седмия месец

15 и да обнародват и прогласяват това във всичките си градове, а и в Йерусалим, като кажат: Излезте в гората и донесете маслинови клони, клони от дива маслина, миртови клони, палмови клони и клони от гъстолистни дървета, за да направите колиби според предписаното.

16 И така, народът излезе и донесе клони, и бяха направени колиби, всеки върху покрива на къщата си, в дворовете си, в дворовете на Божия дом, на площада при портата на водата и на площада при Ефремовата порта.

17 Цялото събрание от онези, които се бяха върнали от плена, направиха колиби и седнаха в колибите; защото от времето на Исус, Навиновия син, до онзи ден израилтяните не бяха правили така. И настана много голямо веселие.

18 При това всеки ден, от първия до последния ден, се четеше от книгата на Божия закон. И пазеха празника седем дни; а на осмия ден имаше тържествено събрание според разпоредбите.

Неемия 9

Признаване на греховете и молитва за покаяние

1 След това на двадесет и четвъртия ден от същия месец, когато израилтяните бяха събрани с пост, облечени с вретища и с пръст на себе си,

2 Израилевият род отдели себе си от всички чужденци; и застанаха и

fizeram confissão dos seus pecados e das iniqüidades de seus pais.

3 Levantando-se no seu lugar, leram no Livro da Lei do SENHOR, seu Deus, uma quarta parte do dia; em outra quarta parte dele fizeram confissão e adoraram o SENHOR, seu Deus.

4 Jesua, Bani, Cadmiel, Sebanias, Buni, Serebias, Bani e Quenani se puseram em pé no estrado dos levitas e clamaram em alta voz ao SENHOR, seu Deus.

5 Os levitas Jesua, Cadmiel, Bani, Hasabnéias, Serebias, Hodias, Sebanias e Petaías disseram: Levantai-vos, bendizei ao SENHOR, vosso Deus, de eternidade em eternidade. Então, se disse: Bendito seja o nome da tua glória, que ultrapassa todo bendizer e louvor.

6 Só tu és SENHOR, tu fizeste o céu, o céu dos céus e todo o seu exército, a terra e tudo quanto nela há, os mares e tudo quanto há neles; e tu os preservas a todos com vida, e o exército dos céus te adora.

7 Tu és o SENHOR, o Deus que elegeste Abrão, e o tiraste de Ur dos caldeus, e lhe puseste por nome Abraão.

8 Achaste o seu coração fiel perante ti e com ele fizeste aliança, para dares à sua descendência a terra dos cananeus, dos heteus, dos amorreus, dos ferezeus, dos jebuseus e dos girgaseus; e cumpriste as tuas promessas, porquanto és justo.

изповядаха своите грехове и беззаконията на бащите си.

3 През една четвърт от деня те ставаха на мястото си и четяха от книгата на закона на Господа, своя Бог, а през другачетвърт се изповядваха и се кланяха на Господа, своя Бог.

4 Тогава някои от левитите – Исус, Ваний, Кадмиил, Севания, Вуний, Серевия, Ваний и Хананий – застанаха на платформата и извикаха със силен глас към Господа, своя Бог.

5 После левитите Исус, Кадмиил, Ваний, Асавния, Серевия, Одия, Севания и Петайя казаха: Станете и благославяйте Господа, вашия Бог, отвека и довека; и да благославят, Боже, Твоето славно име, което е възвисено по-горе от всяко благословение и хвала.

6 Ти си Господ, само Ти; Ти си направил небето, небето на небесата и цялото им множество, земята и всичко, което е на нея, моретата и всичко, което е в тях, и Ти оживотворяваш всичко това; и на Тебе се кланят небесните войнства.

7 Ти си Господ Бог, Който си избрал Аврам, извел си го от Ур Халдейски и си му дал име Авраам;

8 и като си намерил сърцето му вярно пред Тебе, сключил си с него завет, че ще дадеш земята на хананците, хетите, аморейците, ферезейците, йевусейците и гергесейците – че ще я дадеш на

потомството му; и си изпълнил думите Си, защото си праведен.

[9] Viste a aflição de nossos pais no Egito, e lhes ouviste o clamor junto ao mar Vermelho.

[9] И Ти видя теглото на бащите ни в Египет и чу вика им при Червеното море.

[10] Fizeste sinais e milagres contra Faraó e seus servos e contra todo o povo da sua terra, porque soubeste que os trataram com soberba; e, assim, adquiriste renome, como hoje se vê.

[10] Ти показа знамения и чудеса над фараона, над всичките му слуги и над целия народ на земята му, понеже Ти позна, че гордо постъпваха против тях; и Ти си придоби име, както е известноднес.

[11] Dividiste o mar perante eles, de maneira que o atravessaram em seco; lançaste os seus perseguidores nas profundezas, como uma pedra nas águas impetuosas.

[11] Ти раздели и морето пред тях и тепреминаха по сухо сред морето; а гонителите им Ти хвърли в дълбочините – като камък в силните води.

[12] Guiaste-os, de dia, por uma coluna de nuvem e, de noite, por uma coluna de fogo, para lhes alumiar o caminho por onde haviam de ir.

[12] При това денем Ти ги водѝ с облачен стълб, а нощем – с огнен стълб, за да им светиш по пътя, през който трябваше да минат.

[13] Desceste sobre o monte Sinai, do céu falaste com eles e lhes deste juízos retos, leis verdadeiras, estatutos e mandamentos bons.

[13] Също Ти слезе на Синайската планина и говорѝ с тях от небето, и им даде справедлив съд и закони на истината, и добри наредби и заповеди;

[14] O teu santo sábado lhes fizeste conhecer; preceitos, estatutos e lei, por intermédio de Moisés, teu servo, lhes mandaste.

[14] и им направи позната святата Своя събота и им даде заповеди, наредби и закони чрез слугата Си Моисей.

[15] Pão dos céus lhes deste na sua fome e água da rocha lhes fizeste brotar na sua sede; e lhes disseste que entrassem para possuírem a terra que, com mão levantada, lhes juraste dar.

[15] Ти им даде и хляб от небето, когато бяха гладни, и им извади вода от скала, когато бяха жадни; и им заповяда да влязат, за да завладеят земята, за която се беше клел, че ще им я дадеш.

[16] Porém eles, nossos pais, se houveram soberbamente, e endureceram a sua cerviz, e não deram ouvidos aos teus mandamentos.

[16] Но те и бащите ни се възгордяха, закоравиха врата си и не послушаха Твоите заповеди;

[17] Recusaram ouvir-te e não se lembraram das tuas maravilhas, que lhes fizeste; endureceram a sua cerviz e na sua rebelião levantaram um chefe, com o propósito de voltarem para a sua servidão no Egito. Porém tu, ó Deus perdoador, clemente e misericordioso, tardio em irar-te e grande em bondade, tu não os desamparaste,

[17] те отказаха да послушат и не си спомниха чудесата, които Ти извърши за тях; а закоравиха врата си и в бунта си определиха началник, за да се върнат в робството си. Но понеже си Бог, Който обичаш да прощаваш, милостив и жалостив, дълготърпелив и многомилостив, Ти не ги изостави.

[18] ainda mesmo quando fizeram para si um bezerro de fundição e disseram: Este é o teu Deus, que te tirou do Egito; e cometeram grandes blasfêmias.

[18] Даже когато си направиха лято теле и казаха: Ето твоя бог, който те изведе от Египет, и извършиха предизвикателства,

[19] Todavia, tu, pela multidão das tuas misericórdias, não os deixaste no deserto. A coluna de nuvem nunca se apartou deles de dia, para os guiar pelo caminho, nem a coluna de fogo de noite, para lhes alumiar o caminho por onde haviam de ir.

[19] Ти пак в голямото Си милосърдие не ги остави в пустинята; облачният стълб не престана да бъде над тях денем, за да ги води по пътя, нито огненият стълб нощем, за да им свети по пътя, през който трябваше да минат.

[20] E lhes concedeste o teu bom Espírito, para os ensinar; não lhes negaste para a boca o teu maná; e água lhes deste na sua sede.

[20] И Ти им даде благия Си Дух, за да ги вразумява, и не отне манната Си от устата им, и им даде вода, когато бяха жадни.

[21] Desse modo os sustentaste quarenta anos no deserto, e nada lhes faltou; as suas vestes não envelheceram, e os seus pés não se incharam.

[21] Даже Ти ги храǹ четиридесет години в пустинята и нищо не им липсваше; дрехите им не овехтяха и краката им не отекоха.

[22] Também lhes deste reinos e povos, que lhes repartiste em porções; assim, possuíram a terra de Seom, a saber, a terra do rei de Hesbom e a terra de Ogue, rei de Basã.

[22] При това Ти им даде царства и племена, които им раздели на дялове; и така завладяха земята на Сион и земята на есевонския цар, и земята на васанския цар Ог.

[23] Multiplicaste os seus filhos como as estrelas do céu e trouxeste-os à terra de que tinhas dito a seus pais que nela entrariam para a possuírem.

[23] Ти умножи синовете им като небесните звезди и ги заведе в земята, за която беше казал на бащите им да влязат в нея, за да я завладеят.

24 Entraram os filhos e tomaram posse da terra; abateste perante eles os moradores da terra, os cananeus, e lhos entregaste nas mãos, como também os reis e os povos da terra, para fazerem deles segundo a sua vontade.

24 И така, синовете им влязоха и завладяха земята; и Ти покори пред тях жителите на земята, ханаанците, и ги предаде в ръцете им с царете им и племената на земята, за да им сторят по волята си.

25 Tomaram cidades fortificadas e terra fértil e possuíram casas cheias de toda sorte de coisas boas, cisternas cavadas, vinhas e olivais e árvores frutíferas em abundância; comeram, e se fartaram, e engordaram, e viveram em delícias, pela tua grande bondade.

25 И те превзеха укрепени градове и плодовита земя; и притежаваха къщи, пълни с всякакви блага, изкопани кладенци, лозя, маслини и множество плодовити дървета; така те ядоха и се наситиха, затлъстяха и се насладиха с Твоята голяма благост.

26 Ainda assim foram desobedientes e se revoltaram contra ti; viraram as costas à tua lei e mataram os teus profetas, que protestavam contra eles, para os fazerem voltar a ti; e cometeram grandes blasfêmias.

26 Но те не се покоряваха, надигаха се против Тебе, захвърляха Твоя закон зад гърбовете си и избиваха Твоите пророци, които заявяваха против тях, за да ги обърнат към Теб, и извършиха големи предизвикателства.

27 Pelo que os entregaste nas mãos dos seus opressores, que os angustiaram; mas no tempo de sua angústia, clamando eles a ti, dos céus tu os ouviste; e, segundo a tua grande misericórdia, lhes deste libertadores que os salvaram das mãos dos que os oprimiam.

27 Затова Ти ги предаваше в ръката на угнетителите им, които ги притесняваха; а във време на притеснението им, като викаха към Тебе, Ти слушаше от небето и според голямото Си милосърдие им даваше избавители, които ги избавяха от ръката на враговете им.

28 Porém, quando se viam em descanso, tornavam a fazer o mal diante de ti; e tu os desamparavas nas mãos dos seus inimigos, para que dominassem sobre eles; mas, convertendo-se eles e clamando a ti, tu os ouviste dos céus e, segundo a tua misericórdia, os livraste muitas vezes.

28 Но като се успокояваха, те пак вършеха зло пред Тебе; затова Ти ги оставяше в ръката на неприятелите им, които ги и завладяваха; но пак, когато се обръщаха и викаха към Тебе, Ти ги слушаше от небето и много пъти ги избавяше според милосърдието Си.

[29] Testemunhaste contra eles, para que voltassem à tua lei; porém eles se houveram soberbamente e não deram ouvidos aos teus mandamentos, mas pecaram contra os teus juízos, pelo cumprimento dos quais o homem viverá; obstinadamente deram de ombros, endureceram a cerviz e não quiseram ouvir.

[29] Ти и заявяваше против тях, за да ги обърнеш към закона Си; но те се гордееха и не слушаха Твоите заповеди, а съгрешаваха против наредбите Ти (чрез които, ако ги изпълнява човек, ще живее) и обръщаха към Тебе гърба си, и закоравяваха врата си, и не слушаха.

[30] No entanto, os aturaste por muitos anos e testemunhaste contra eles pelo teu Espírito, por intermédio dos teus profetas; porém eles não deram ouvidos; pelo que os entregaste nas mãos dos povos de outras terras.

[30] Въпреки това Ти много години ги търпеше и заявяваше против тях чрез Духа Си посредством пророците Си, но те не внимаваха; затова Ти ги предаде в ръката на племената на земите.

[31] Mas, pela tua grande misericórdia, não acabaste com eles nem os desamparaste; porque tu és Deus clemente e misericordioso.

[31] Обаче поради голямото Твое милосърдие не ги довърши, нито ги остави; защото си Бог щедър и милостив.

[32] Agora, pois, ó Deus nosso, ó Deus grande, poderoso e temível, que guardas a aliança e a misericórdia, não menosprezes toda a aflição que nos sobreveio, a nós, aos nossos reis, aos nossos príncipes, aos nossos sacerdotes, aos nossos profetas, aos nossos pais e a todo o teu povo, desde os dias dos reis da Assíria até ao dia de hoje.

[32] И така, сега, Боже наш, велики, мощни и страшни Боже, Който пазиш завет и милост, да не се смята за малко пред Тебе цялото страдание, което е постигнало нас, царете ни, първенците ни, свещениците ни, пророците ни, бащите ни и целия Твой народ от времето на асирийските царе до днес.

[33] Porque tu és justo em tudo quanto tem vindo sobre nós; pois tu fielmente procedeste, e nós, perversamente.

[33] Наистина Ти си справедлив във всичко, което ни е сполетяло; защото Ти си действал вярно, а ние сме постъпвали нечестиво.

[34] Os nossos reis, os nossos príncipes, os nossos sacerdotes e os nossos pais não guardaram a tua lei, nem deram ouvidos

[34] Още царете ни, първенците ни, свещениците ни и бащите ни не са опазили закона Ти и не са внимавали в

aos teus mandamentos e aos teus testemunhos, que testificaste contra eles.

35 Pois eles no seu reino, na muita abundância de bens que lhes deste, na terra espaçosa e fértil que puseste diante deles não te serviram, nem se converteram de suas más obras.

36 Eis que hoje somos servos; e até na terra que deste a nossos pais, para comerem o seu fruto e o seu bem, eis que somos servos nela.

37 Seus abundantes produtos são para os reis que puseste sobre nós por causa dos nossos pecados; e, segundo a sua vontade, dominam sobre o nosso corpo e sobre o nosso gado; estamos em grande angústia.

A aliança do povo sobre guardar a Lei

38 Por causa de tudo isso, estabelecemos aliança fiel e o escrevemos; e selaram-na os nossos príncipes, os nossos levitas e os nossos sacerdotes.

Neemias 10

1 Os que selaram foram: Neemias, o governador, filho de Hacalias, e Zedequias,

2 Seraías, Azarias, Jeremias,

3 Pasur, Amarias, Malquias,

4 Hatus, Sebanias, Maluque,

5 Harim, Meremote, Obadias,

6 Daniel, Ginetom, Baruque,

7 Mesulão, Abias, Miamim,

8 Maazias, Bilgai, Semaías; estes eram os sacerdotes.

9 E os levitas: Jesua, filho de Azanias, Binui, dos filhos de Henadade, Cadmiel

Твоите заповеди и заявления, с които си заявявал против тях.

35 Защото те през време на царството си и при голямата благост, която Ти им показа, и в широката и плодовита земя, която Ти постави пред тях, не Ти служиха, нито се отвърнаха от нечестивите си дела.

36 Ето, роби сме днес; и в земята, която Ти даде на бащите ни, за да ядат плода ѝ и благото ѝ, ето, роби сме в нея.

37 Тя дава голямо изобилие на царете, които Ти си поставил над нас поради греховете ни; и властват над телата ни и над добитъка ни според волята си; а ние сме в голямо притеснение.

Завет/договор на Израил

38 Поради всичко това ние правим верен завет и го написваме; и първенците и свещениците ни го подпечатват.

Неемия 10

1 А онези, които подпечатаха, бяха: управителят Неемия, Ахалиевият син, и Седекия,

2 Серайя, Азария, Йеремия,

3 Пасхор, Амария, Мелхия,

4 Хатус, Севания, Малух,

5 Харим, Меримот, Авдий,

6 Даниил, Ганатон, Варух,

7 Месулам, Авия, Миамин,

8 Маазия, Велгай и Семая; те бяха свещеници.

9 Левити: Исус, Азаниевият син, Ванӯй от Инададовите потомци и Кадмиил;

[10] e os irmãos deles: Sebanias, Hodias, Quelita, Pelaías, Hanã,
[11] Mica, Reobe, Hasabias,
[12] Zacur, Serebias, Sebanias,
[13] Hodias, Bani e Beninu.
[14] Os chefes do povo: Parós, Paate-Moabe, Elão, Zatu, Bani,
[15] Buni, Azgade, Bebai,
[16] Adonias, Bigvai, Adim,
[17] Ater, Ezequias, Azur,
[18] Hodias, Hasum, Besai,
[19] Harife, Anatote, Nebai,
[20] Magpias, Mesulão, Hezir,
[21] Mesezabel, Zadoque, Jadua,
[22] Pelatias, Hanã, Anaías,
[23] Oseias, Hananias, Hassube,
[24] Haloés, Pilha, Sobeque,
[25] Reum, Hasabna, Maaséias,
[26] Aías, Hanã, Anã,
[27] Maluque, Harim e Baaná.
[28] O resto do povo, os sacerdotes, os levitas, os porteiros, os cantores, os servidores do templo e todos os que se tinham separado dos povos de outras terras para a Lei de Deus, suas mulheres, seus filhos e suas filhas, todos os que tinham saber e entendimento,
[29] firmemente aderiram a seus irmãos; seus nobres convieram, numa imprecação e num juramento, de que andariam na Lei de Deus, que foi dada por intermédio de Moisés, servo de Deus, de que guardariam e cumpririam todos os mandamentos do SENHOR, nosso Deus, e os seus juízos e os seus estatutos;

[10] и братята им Севания, Одия, Келита, Фелайя, Анан,
[11] Михей, Реов, Асавия,
[12] Закхур, Серевия, Севания,
[13] Одия, Ваний и Венину.
[14] Началници на народа: Фарос, Фаат-моав, Елам, Зату, Ваний,
[15] Вуний, Азгад, Вивай,
[16] Адония, Вагуй, Адин,
[17] Атир, Езекия, Азур,
[18] Одия, Асум, Висай,
[19] Ариф, Анатот, Невай,
[20] Магфиас, Месулам, Изир,
[21] Месизавеил, Садок, Ядуа,
[22] Фелатия, Анан, Анайя,
[23] Осия, Анания, Асув,
[24] Алоис, Филея, Совив,
[25] Реум, Асавна, Маасия,
[26] Ахия, Анан, Ганан,
[27] Малух, Харим и Ваана.
[28] А останалите от народа, свещениците, левитите, вратарите, певците, нетинимите и всички, които се бяха отделили от племената на земите и се прилепили към Божия закон, жените им, синовете им и дъщерите им, всеки, който знаеше и разбираше,
[29] се присъединиха към братята си, големците си, и встъпиха в заклинание и клетва да ходят по Божия закон, който беше даден чрез Божия слуга Моисей, и да пазят и вършат всичките заповеди на Йехова, нашия Господ, законите Му и наредбите Му;

[30] de que não dariam as suas filhas aos povos da terra, nem tomariam as filhas deles para os seus filhos;

[31] de que, trazendo os povos da terra no dia de sábado qualquer mercadoria e qualquer cereal para venderem, nada compraríam deles no sábado, nem no dia santificado; e de que, no ano sétimo, abririam mão da colheita e de toda e qualquer cobrança.

[32] Também sobre nós pusemos preceitos, impondo-nos cada ano a terça parte de um siclo para o serviço da casa do nosso Deus,

[33] e para os pães da proposição, e para a contínua oferta de manjares, e para o contínuo holocausto dos sábados e das Festas da Lua Nova, e para as festas fixas, e para as coisas sagradas, e para as ofertas pelo pecado, e para fazer expiação por Israel, e para toda a obra da casa do nosso Deus.

[34] Nós, os sacerdotes, os levitas e o povo deitamos sortes acerca da oferta da lenha que se havia de trazer à casa do nosso Deus, segundo as nossas famílias, a tempos determinados, de ano em ano, para se queimar sobre o altar do SENHOR, nosso Deus, como está escrito na Lei.

[35] E que também traríamos as primícias da nossa terra e todas as primícias de todas as árvores frutíferas, de ano em ano, à Casa do SENHOR;

[30] и да не даваме дъщерите си на племената на земята и да не вземаме техните дъщери за синовете си;

[31] и ако племената от земята донесат стоки или каквато и да било храна за продан в съботен ден, да не купуваме от тях в събота или в свят ден; и да се отказваме от обработването на земята всяка седма година и от изискването на всеки дълг.

[32] Наредихме си още да се задължим да даваме всяка година по една трета от сикъла за службата на дома на нашия Бог,

[33] за присъствените хлябове, за постоянния хлебен принос, за постоянното всеизгаряне, в съботите и на новолунията, и на празниците, и за святите неща, за приносите за грях в умилостивение за Израил и за цялата работа на дома на нашия Бог.

[34] И ние – свещениците, левитите и народът – хвърлихме жребий помежду сиза приноса на дървата, за да ги докарват в дома на нашия Бог според бащините им домове в определени времена всяка година, за да горят върху жертвеника на Господа, нашия Бог, според предписаното в закона;

[35] и всяка година да донасяме в Господния дом първите плодове от земята си и първите плодове от рожбата на всяко дърво;

[36] os primogênitos dos nossos filhos e os do nosso gado, como está escrito na Lei; e que os primogênitos das nossas manadas e das nossas ovelhas traríamos à casa do nosso Deus, aos sacerdotes que ministram nela.

[37] As primícias da nossa massa, as nossas ofertas, o fruto de toda árvore, o vinho e o azeite traríamos aos sacerdotes, às câmaras da casa do nosso Deus; os dízimos da nossa terra, aos levitas, pois a eles cumpre receber os dízimos em todas as cidades onde há lavoura.

[38] O sacerdote, filho de Arão, estaria com os levitas quando estes recebessem os dízimos, e os levitas trariam os dízimos dos dízimos à casa do nosso Deus, às câmaras da casa do tesouro.

[39] Porque àquelas câmaras os filhos de Israel e os filhos de Levi devem trazer ofertas do cereal, do vinho e do azeite; porquanto se acham ali os vasos do santuário, como também os sacerdotes que ministram, e os porteiros, e os cantores; e, assim, não desampararíamos a casa do nosso Deus.

Neemias 11

Relação dos que habitaram em Jerusalém

[1] Os príncipes do povo habitaram em Jerusalém, mas o seu restante deitou sortes para trazer um de dez para que habitasse na santa cidade de Jerusalém; e as nove partes permaneceriam em outras cidades.

[36] и да довеждаме в дома на нашия Бог, на свещениците, които служат в дома на нашия Бог, първородните от синовете си и от добитъка си според предписаното в закона, и първородните от говедата си и от стадата си;

[37] и да донасяме на свещениците в стаите на дома на нашия Бог първите плодове от нашето тесто и приносите си, и плодовете от всякакво дърво, също и виното и дървеното масло; и да внасямена левитите десятъците от земята си и левитите да вземат десятъците по всички градове, където обработваме земята.

[38] И някой свещеник, Ааронов потомък, да бъде с левитите, когато вземат десятъците; и левитите да донасят десятъка от десятъците в дома на нашия Бог, в стаите на съкровищницата.

[39] Защото израилтяните и левитите трябва да донасят приносите от житото, от виното и от дървеното масло в стаите, където са съдовете на светилището и свещениците, които служат, вратарите и певците. И няма да изоставим дома на нашия Бог.

Неемия 11

Новите жители на Йерусалим и на другите градове

[1] Първенците на народа се заселиха в Йерусалим; а останалите от народа хвърлиха жребий, за да доведат един от десет души да се засели в Йерусалим, в

святия град, а деветте части от населението – в другите градове.

2 O povo bendisse todos os homens que voluntariamente se ofereciam ainda para habitar em Jerusalém.

2 И народът благослови всички онези хора, които доброволно предложиха себе си да се заселят в Йерусалим.

3 São estes os chefes da província que habitaram em Jerusalém; porém nas cidades de Judá habitou cada um na sua possessão, nas suas cidades, a saber, Israel, os sacerdotes, os levitas, os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão.

3 А ето главните мъже от областта, които се заселиха в Йерусалим (а в Юдейските градове се заселиха, всеки в притежанието си в градовете им, Израил, свещениците, левитите, нетинимите и потомците на Соломоновите слуги);

4 Habitaram, pois, em Jerusalém alguns dos filhos de Judá e dos filhos de Benjamim. Dos filhos de Judá: Ataías, filho de Uzias, filho de Zacarias, filho de Amarias, filho de Sefatias, filho de Maalalel, dos filhos de Perez;

4 в Йерусалим се заселиха някои от Юдовите синове и от Вениаминовите синове.От Юдовите синове: Атайя, син на Озия, син на Амария, син на Сафатия, син на Маалалеил, от Фаресовите потомци;

5 e Maaséias, filho de Baruque, filho de Col-Hozé, filho de Hazaías, filho de Adaías, filho de Joiaribe, filho de Zacarias, filho do silonita.

5 и Маасия, син на Варух, син на Холозея, син на Азайя, син на Адайя, син на Йоярив, син на Захария, син на Силония.

6 Todos os filhos de Perez que habitaram em Jerusalém foram quatrocentos e sessenta e oito homens valentes.

6 Всички Фаресови потомци, които се заселиха в Йерусалим, бяха четиристотин шестдесет и осем храбри мъже.

7 São estes os filhos de Benjamim: Salu, filho de Mesulão, filho de Joede, filho de Pedaías, filho de Colaías, filho de Maaséias, filho de Itiel, filho de Jesaías.

7 А Вениаминовите синове бяха следните: Салу, син на Месулам, син на Йоад, син на Федайя, син на Колайя, син на Маасия, син на Итиил, син на Исая;

8 Depois dele, Gabai e Salai; ao todo, novecentos e vinte e oito.

8 и с тях Гавай и Салай; деветстотин двадесет и осем души.

9 Joel, filho de Zicri, superintendente deles; e Judá, filho de Senua, o segundo sobre a cidade.

9 Йоил, Зехриевият син, беше надзирател над тях, а Юда, Сенуиният син, беше втори над града.

[10] Dos sacerdotes: Jedaías, filho de Joiaribe, Jaquim,

[11] Seraías, filho de Hilquias, filho de Mesulão, filho de Zadoque, filho de Meraiote,

[12] filho de Aitube, príncipe da Casa de Deus, e os irmãos deles, que faziam o serviço do templo, oitocentos e vinte e dois; e Adaías, filho de Jeroão, filho de Pelalias, filho de Anzi, filho de Zacarias, filho de Pasur, filho de Malquias,

[13] e seus irmãos, cabeças de famílias, duzentos e quarenta e dois; e Amasai, filho de Azarel, filho de Azai, filho de Mesilemote, filho de Imer,

[14] e os irmãos deles, homens valentes, cento e vinte e oito; e, superintendente deles, Zabdiel, filho de Gedolim.

[15] Dos levitas: Semaías, filho de Hassube, filho de Azricão, filho de Hasabias, filho de Buni;

[16] Sabetai e Jozabade, dos cabeças dos levitas, que presidiam o serviço de fora da Casa de Deus;

[17] Matanias, filho de Mica, filho de Zabdi, filho de Asafe, o chefe, que dirigia os louvores nas orações, e Baquebuquias, o segundo de seus irmãos; depois, Abda, filho de Samua, filho de Galal, filho de Jedutum.

[18] Todos os levitas na santa cidade foram duzentos e oitenta e quatro.

[10] От свещениците: Едайя, Йояривовият син, Яхин,

[11] Серайя, син на Хелкия, син на Месулам, син на Садок, син на Мерайот, син на управителя на Божия дом Ахитов;

[12] и братята им, които вършеха работата на дома; осемстотин двадесет и двама души; и Адайя, син на Ероам, син на Фелалия, син на Амсия, син на Захария, син на Пасхор, син на Мелхия;

[13] и братята му, началници на бащини домове; двеста четиридесет и двама души; и Амасай, син на Азареил, син на Аазая, син на Месилемот, син на Емир;

[14] и братята им, силни и храбри мъже, сто двадесет и осем души; а Завдиил, син на Гедолим, беше надзирател над тях.

[15] А от левитите: Семая, син на Асув, син на Азрикам, син на Асавия, син на Вуний;

[16] и Саветай и Йозавад, от левитските началници, бяха над външните работи на Божия дом.

[17] И Матания, син на Михей, син на Завдий, син на Асаф, който ръководеше славословието при молитвата, и Ваквукия, който беше вторият между братята си; и Авда, син на Самуя, син на Галал, син на Едутун.

[18] Всички левити в святия град бяха двеста осемдесет и четири души.

[19] Dos porteiros: Acube, Talmom e os irmãos deles, os guardas das portas, cento e setenta e dois.

Os que habitaram nas cidades de Judá

[20] O restante de Israel, dos sacerdotes e levitas se estabeleceu em todas as cidades de Judá, cada um na sua herança.

[21] Os servidores do templo habitaram em Ofel e estavam a cargo de Zia e Gispa.

[22] O superintendente dos levitas em Jerusalém era Uzi, filho de Bani, filho de Hasabias, filho de Matanias, filho de Mica, dos filhos de Asafe, que eram cantores ao serviço da Casa de Deus.

[23] Porque havia um mandado do rei a respeito deles e certo acordo com os cantores, concernente às obrigações de cada dia.

[24] Petaías, filho de Mesezabel, dos filhos de Zera, filho de Judá, estava à disposição do rei, em todos os negócios do povo.

Os residentes nas aldeias

[25] Quanto às aldeias, com os seus campos, alguns dos filhos de Judá habitaram em Quiriate-Arba e suas aldeias, em Dibom e suas aldeias, em Jecabzeel e suas aldeias,

[26] e em Jesua, em Moladá, em Bete-Palete,

[27] em Hazar-Sual, em Berseba e suas aldeias;

[28] em Ziclague, em Mecona e suas aldeias;

[29] em En-Rimom, em Zorá, em Jarmute;

[30] em Zanoa, em Adulão e nas aldeias delas; em Laquis e em seus campos, em Azeca e suas aldeias. Acamparam-se desde Berseba até ao vale de Hinom.

[19] А вратарите: Акув, Талмон и братята им, които пазеха портите, бяха сто седемдесет и двама души.

[20] А останалите от Израил, свещениците и левитите, бяха по всичките Юдейски градове, всеки в наследството си.

[21] Нетинимите се заселиха в Офил; а Сиха и Гесфа бяха над нетинимите.

[22] А надзирателят на левитите в Йерусалим беше Озий, син на Вания, син на Асавия, син на Матания, син на Михей, от Асафовите потомци, певците, над работата на Божия дом.

[23] Защото имаше царска заповед за тях и определен дял за певците според нуждата на всеки ден.

[24] Петайя, син на Месизавеил, от потомците на Юдовия син Зара, беше помощник на царя във всичко, което се отнасяше до народа.

[25] А колкото до селата с нивите им, някои от Юдовите синове се заселиха в Кириат-арва и селата му, в Девон и селата му, и в Кавсеил и селата му,

[26] и в Исуя, Молада, Вет-фелет,

[27] Асар-суал, Вирсавее и селата му,

[28] в Сиклаг, Мекона и селата му,

[29] в Ен-римон, Сарая, Ярмут,

[30] Заноя, Одолам и селата им, в Лахис и полетата му, и в Азика и селата му. Така се заселиха от Вирсавее до Еномовата долина.

[31] Os filhos de Benjamim também se estabeleceram em Geba e daí em diante, em Micmás, Aia, Betel e suas aldeias;
[32] em Anatote, em Nobe, em Ananias,
[33] em Hazor, em Ramá, em Gitaim,
[34] em Hadide, em Zeboim, em Nebalate,
[35] em Lode e em Ono, no vale dos Artífices.
[36] Dos levitas, havia grupos tanto em Judá como em Benjamim.

Neemias 12

Os sacerdotes que vieram para Jerusalém

[1] São estes os sacerdotes e levitas que subiram com Zorobabel, filho de Sealtiel, e com Jesua: Seraías, Jeremias, Esdras,
[2] Amarias, Maluque, Hatus,
[3] Secanias, Reum, Meremote,
[4] Ido, Ginetoi, Abias,
[5] Miamim, Maadias, Bilga,
[6] Semaías, Joiaribe, Jedaías,
[7] Salu, Amoque, Hilquias e Jedaías; estes foram os chefes dos sacerdotes e de seus irmãos, nos dias de Jesua.
[8] Também os levitas Jesua, Binui, Cadmiel, Serebias, Judá e Matanias; este e seus irmãos dirigiam os louvores.
[9] Baquebuquias e Uni, seus irmãos, estavam defronte deles, cada qual no seu mister.
[10] Jesua gerou a Joiaquim, Joiaquim gerou a Eliasibe, Eliasibe gerou a Joiada,
[11] Joiada gerou a Jônatas, e Jônatas gerou a Jadua.
[12] Nos dias de Joiaquim, foram sacerdotes, cabeças de famílias: de Seraías, Meraías; de Jeremias, Hananias;

[31] А Вениаминовите синове се заселихаот Гава нататък, в Михмас, Гайя, Ветил и селата му,
[32] в Анатот, Ноб, Анания,
[33] Асора, Рама, Гетаим,
[34] Адид, Севоим, Невалат,
[35] Лод, Оно и в долината на дърводелците.
[36] А някои отреди от левитите се заселиха в Юда и във Вениамин.

Неемия 12

Родословията на свещениците и левитите

[1] А ето свещениците и левитите, които излязоха със Зоровавел, Салатииловия син, и с Исус: Сарайя, Йеремия, Ездра,
[2] Амария, Малух, Хатус,
[3] Сехания, Реум, Меримот,
[4] Идо, Ганатон, Авия,
[5] Миамин, Маадия, Велга,
[6] Семая, Йоярив, Едайя,
[7] Салу, Амок, Хелкия и Едайя. Тези бяха началниците на свещениците и на братята им в дните на Исус.
[8] А левитите: Исус, Вануй, Кадмиил, Серевия, Юда и Матания, който заедно с братята си беше над пеенето.
[9] А Ваквукия и Уний, братята им, бяха срещу тях в стражите.
[10] И Исус роди Йоаким, а Йоаким роди Елиасив, а Елиасив роди Йодай,
[11] а Йодай роди Йонатан, а Йонатан роди Ядуя.
[12] А в дните на Йоаким свещениците, които бяха и началници на

бащини домове, бяха: началник на бащ иния домна Серайя – Мерайя; на Йеремия – Анания;

13 de Esdras, Mesulão; de Amarias, Joanã;

13 на Ездра – Месулам; на Амария – Йоанан;

14 de Maluqui, Jônatas; de Sebanias, José;

14 на Мелиху – Йонатан; на Севания – Йосиф;

15 de Harim, Adna; de Meraiote, Helcai;

15 на Харим – Адна; на Мерайот – Хелкай;

16 de Ido, Zacarias; de Ginetom, Mesulão;

16 на Идо – Захария; на Ганатона – Месулам;

17 de Abias, Zicri; de Miniamim e de Moadias, Piltai;

17 на Авия – Зехрий; на Миниамин, от Моадия – Фелтай;

18 de Bilga, Samua; de Semaías, Jônatas;

18 на Велга – Самуа; на Семая – Йонатан;

19 de Joiaribe, Matenai; de Jedaías, Uzi;

19 на Йоярив – Матенай; на Едайя – Озий;

20 de Salai, Calai; de Amoque, Héber;

20 на Салая – Калай; на Амок – Евер;

21 de Hilquias, Hasabias; de Jedaías, Netanel.

21 на Хелкия – Асавия; и на Едайя – Натанаил.

22 Dos levitas, nos dias de Eliasibe, foram inscritos como cabeças de famílias Joiada, Joanã e Jadua, como também os sacerdotes, até ao reinado de Dario, o persa.

22 В дните на Елиасив, Йодай, Йоанан и Ядуя левитите бяха записани за началници на бащини домове; също и свещениците през царуването на персиеца Дарий.

23 Os filhos de Levi foram inscritos como cabeças de famílias no Livro das Crônicas, até aos dias de Joanã, filho de Eliasibe.

23 Левитите, които бяха началници на бащини домове, бяха записани в Книгата на летописите, дори до дните на Йоанан, Елиасивовия син.

24 Foram, pois, chefes dos levitas: Hasabias, Serebias e Jesua, filho de Cadmiel; os irmãos deles lhes estavam fronteiros para louvarem e darem graças, segundo o mandado de Davi, homem de Deus, coro contra coro.

24 А началниците на левитите бяха: Асавия, Серевия и Исус, Кадмииловият син, с братята им срещу тях, назначенида хвалят и песнословят според заповедта на Божия човек Давид, ответно едни срещу други.

[25] Matanias, Baquebuquias, Obadias, Mesulão, Talmom e Acube eram porteiros e faziam a guarda aos depósitos das portas.
[26] Estes viveram nos dias de Joiaquim, filho de Jesua, filho de Jozadaque, e nos dias de Neemias, o governador, e de Esdras, o sacerdote e escriba.

A dedicação dos muros

[27] Na dedicação dos muros de Jerusalém, procuraram aos levitas de todos os seus lugares, para fazê-los vir a fim de que fizessem a dedicação com alegria, louvores, canto, címbalos, alaúdes e harpas.
[28] Ajuntaram-se os filhos dos cantores, tanto da campina dos arredores de Jerusalém como das aldeias dos netofatitas,
[29] como também de Bete-Gilgal e dos campos de Geba e de Azmavete; porque os cantores tinham edificado para si aldeias nos arredores de Jerusalém.
[30] Purificaram-se os sacerdotes e os levitas, que também purificaram o povo e as portas e o muro.
[31] Então, fiz subir os príncipes de Judá sobre o muro e formei dois grandes coros em procissão, sendo um à mão direita sobre a muralha para o lado da Porta do Monturo.
[32] Após eles, ia Hosaías e a metade dos príncipes de Judá,
[33] Azarias, Esdras, Mesulão,
[34] Judá, Benjamim, Semaías e Jeremias;
[35] e dos filhos dos sacerdotes, com trombetas: Zacarias, filho de Jônatas, filho

[25] Матания, Ваквукия, Авдий, Месулам, Талмон и Акув бяха вратари и пазеха стражата на складовете при портите.
[26] Тези бяха в дните на Йоаким, син на Исус, син на Йоседек, и в дните на областния управител Неемия, и на свещеника Ездра, книжника.

Освещаване на градската стена на Йерусалим

[27] И при освещаването на йерусалимската стена потърсиха левитите по всичките им места, за да ги доведат в Йерусалим да празнуват освещението с веселие, със славословия и песни, с кимвали, псалтири и арфи.
[28] И така, дружните певци се събраха – както от йерусалимската околност, така и от нетофатските села,
[29] от Вет-галгал и от селата на Гава и Азмавет; защото певците си бяха съградили села около Йерусалим.
[30] А свещениците и левитите, като очистиха себе си, очистиха и народа, портите и стената.
[31] Тогава изкачих Юдейските началници на стената и определих два големи хорахвалители: единият отиваш е в шествие надясно върху стената, към портата на бунището;
[32] и след тях вървяха Осайя и половината от Юдейските първенци,
[33] и Азария, Ездра, Меулам,
[34] Юда, Вениамин, Семая и Йеремия,
[35] и някои от синовете на свещениците с тръби: Захария, син на Йонатан, син на

de Semaías, filho de Matanias, filho de Micaías, filho de Zacur, filho de Asafe,

Семая, син на Матания, син на Михей, син на Закхур, син на Асаф,

[36] e seus irmãos, Semaías, Azarel, Milalai, Gilalai, Maai, Netanel, Judá e Hanani, com os instrumentos músicos de Davi, homem de Deus; Esdras, o escriba, ia adiante deles.

[36] и братята му: Семая, Азареил, Милалай, Гилалай, Маай, Натанаил, Юда и Ананий, с музикалните инструменти на Божия човек Давид; и книжникът Ездра им беше начело.

[37] À entrada da Porta da Fonte, subiram diretamente as escadas da Cidade de Davi, onde se eleva o muro por sobre a casa de Davi, até à Porta das Águas, do lado oriental.

[37] При портата на извора те се изкачиха направо пред себе си по стъпалата на Давидовия град, където стената се възвисява над Давидовата къща, чак до портата на водата към изток.

[38] O segundo coro ia em frente, e eu, após ele; metade do povo ia por cima do muro, desde a Torre dos Fornos até ao Muro Largo;

[38] А другият хор хвалители вървеше в противоположна посока, и аз след тях, също и половината от народа, по стената, край кулата на пещите и по широката стена,

[39] e desde a Porta de Efraim, passaram por cima da Porta Velha e da Porta do Peixe, pela Torre de Hananel, pela Torre dos Cem, até à Porta do Gado; e pararam à Porta da Guarda.

[39] и над Ефремовата порта, и над старата порта, и над рибната порта, и край кулата Ананеил, и край кулата Мея, до овчата порта, докато застанаха в портата на стражата.

[40] Então, ambos os coros pararam na Casa de Deus, como também eu e a metade dos magistrados comigo.

[40] Така двете отделения хвалители застанаха в Божия дом; и аз и половината от видните мъже с мен,

[41] Os sacerdotes Eliaquim, Maaséias, Miniamim, Micaías, Elioenai, Zacarias e Hananias iam com trombetas,

[41] и свещениците Елиаким, Маасия, Миниамин, Михей, Елиоинай, Захария и Анания, с тръби,

[42] como também Maaséias, Semaías, Eleazar, Uzi, Joanã, Malquias, Elão e Ezer; e faziam-se ouvir os cantores sob a direção de Jezraías.

[42] както и Маасия, Семая, Елеазар, Озий, Йоанан, Малхия, Елам и Езер. И певците запяха със силен глас, с Езрайя за водител.

[43] No mesmo dia, ofereceram grandes sacrifícios e se alegraram; pois Deus os alegrara com grande alegria; também as

[43] И в същия ден принесоха големи жертви и се развеселиха, защото Бог ги развесели много; още жените и децата

mulheres e os meninos se alegraram, de modo que o júbilo de Jerusalém se ouviu até de longe.

ce развеселиха; така че увеселението на Йерусалим се разчу надалеч.

A manutenção dos sacerdotes e levitas

44 Ainda no mesmo dia, se nomearam homens para as câmaras dos tesouros, das ofertas, das primícias e dos dízimos, para ajuntarem nelas, das cidades, as porções designadas pela Lei para os sacerdotes e para os levitas; pois Judá estava alegre, porque os sacerdotes e os levitas ministravam ali;

44 В същия ден бяха определени и хора над стаите за складове, за приносите, за първите плодове и за десятъците, за да събират в тях от полетата на градовете дяловете, узаконени за свещениците и левитите; защото Юдея се радваше поради свещениците и левитите, които служеха.

45 e executavam o serviço do seu Deus e o da purificação; como também os cantores e porteiros, segundo o mandado de Davi e de seu filho Salomão.

45 Защото те и певците, и вратарите пазеха заръчаното от Бога си и заръчаното за очистването според заповедта на Давид и сина му Соломон.

46 Pois já outrora, nos dias de Davi e de Asafe, havia chefes dos cantores, cânticos de louvor e ações de graças a Deus.

46 Защото отдавна, в дните на Давид и Асаф, имаше главни певци и пеения за хвала и благодарение на Бога.

47 Todo o Israel, nos dias de Zorobabel e nos dias de Neemias, dava aos cantores e aos porteiros as porções de cada dia; e consagrava as coisas destinadas aos levitas, e os levitas, as destinadas aos filhos de Arão.

47 И в дните на Зоровавел, и в дните на Неемия целият Израил даваха определените за всеки ден дялове на певците и на вратарите; те посвещаваха даровете си на левитите, а левитите посвещаваха на Аароновите потомци.

Neemias 13

Os estrangeiros separados de Israel

1 Naquele dia, se leu para o povo no Livro de Moisés; achou-se escrito que os amonitas e os moabitas não entrassem jamais na congregação de Deus,

2 porquanto não tinham saído ao encontro dos filhos de Israel com pão e água; antes, assalariaram contra eles Balaão para os

Неемия 13

Реформите на Неемия

1 В същия ден, като четяха Моисеевата книга и народът слушаше, в нея се намери писано, че амонците и моавците не трябва никога да влизат в Божието общество,

2 защото не посрещнаха израилтяните с хляб и вода, а наеха против тях Валаам,

amaldiçoar; mas o nosso Deus converteu a maldição em bênção.

3 Ouvindo eles, o povo, esta lei, apartaram de Israel todo elemento misto.

Tobias expulso do templo

4 Ora, antes disto, Eliasibe, sacerdote, encarregado da câmara da casa do nosso Deus, se tinha aparentado com Tobias;
5 e fizera para este uma câmara grande, onde dantes se depositavam as ofertas de manjares, o incenso, os utensílios e os dízimos dos cereais, do vinho e do azeite, que se ordenaram para os levitas, cantores e porteiros, como também contribuições para os sacerdotes.
6 Mas, quando isso aconteceu, não estive em Jerusalém, porque no trigésimo segundo ano de Artaxerxes, rei da Babilônia, eu fora ter com ele; mas ao cabo de certo tempo pedi licença ao rei e voltei para Jerusalém.

7 Então, soube do mal que Eliasibe fizera para beneficiar a Tobias, fazendo-lhe uma câmara nos pátios da Casa de Deus.

8 Isso muito me indignou a tal ponto, que atirei todos os móveis da casa de Tobias fora da câmara.
9 Então, ordenei que se purificassem as câmaras e tornei a trazer para ali os utensílios da Casa de Deus, com as ofertas de manjares e o incenso.

Restaurada a manutenção dos levitas

10 Também soube que os quinhões dos levitas não se lhes davam, de maneira que

за да ги прокълне; обаче нашият Бог обърна проклятията в благословение.
3 И като чуха закона, отлъчиха от Израил всички чужденци, смесени с него.

4 А въпреки това свещеник Елиасив, който надзираваше стаите на дома на нашия Бог, като беше сродник на Товия,
5 приготви за него голяма стая, където преди слагаха хлебните приноси, ливана, вещите и десятъците от житото, от виното и от дървеното масло, които бяха определени за левитите, за певците и за вратарите, също и приносите за свещениците.
6 Но когато ставало всичко това, аз не бях в Йерусалим; защото в тридесет и втората година на вавилонския цар Артаксеркс отидох при царя. И след известно време, като измолих позволение от царя,
7 пак дойдох в Йерусалим и научих за злото, което Елиасив беше направил относно Товия, като приготвил за него стая в дворовете на Божия дом.
8 И ми стана много мъчно; затова изхвърлих вън от стаята цялата покъщнина на Товия.

9 Тогава заповядах и очистиха стаите, и пак внесох там вещите на Божия дом, хлебните приноси и ливана.

10 После забелязах, че дяловете на левитите не им били давани, така че

os levitas e os cantores, que faziam o serviço, tinham fugido cada um para o seu campo.

11 Então, contendi com os magistrados e disse: Por que se desamparou a Casa de Deus? Ajuntei os levitas e os cantores e os restituí a seus postos.

12 Então, todo o Judá trouxe os dízimos dos cereais, do vinho e do azeite aos depósitos.

13 Por tesoureiros dos depósitos pus Selemias, o sacerdote, Zadoque, o escrivão, e, dentre os levitas, Pedaías; como assistente deles, Hanã, filho de Zacur, filho de Matanias; porque foram achados fiéis, e se lhes encarregou que repartissem as porções para seus irmãos.

14 Por isto, Deus meu, lembra-te de mim e não apagues as beneficências que eu fiz à casa de meu Deus e para o seu serviço.

Restabelecimento da observância do sábado

15 Naqueles dias, vi em Judá os que pisavam lagares ao sábado e traziam trigo que carregavam sobre jumentos; como também vinho, uvas e figos e toda sorte de cargas, que traziam a Jerusalém no dia de sábado; e protestei contra eles por venderem mantimentos neste dia.

16 Também habitavam em Jerusalém tírios que traziam peixes e toda sorte de mercadorias, que no sábado vendiam aos filhos de Judá e em Jerusalém.

17 Contendi com os nobres de Judá e lhes disse: Que mal é este que fazeis, profanando o dia de sábado?

левитите и певците, които вършеха работата на служенето, бяха побегнали всеки в селото си.

11 Тогава изобличих по-главните мъже, като казах: Защо е изоставен Божият дом? И събрах побегналите служители и ги поставих на мястото им.

12 Тогава цяла Юдея донесе в складовете десятъка от житото, от виното и от дървеното масло.

13 И поставих за пазачи на складовете свещеник Селемия и секретаря Садок и от левитите Федайя, и при тях Анан, син на Закхур, син на Матания, защото се смятаха за верни; и работата им беше да раздават на братята си.

14 Помни ме, Боже мой, за това и не заличавай добрините, които сторих за дома на моя Бог и за службата при Него.

15 През онези дни видях неколцина в Юдея, че в събота тъпчеха грозде в лина, внасяха снопи и товареха на осли вино, грозде, смокини и всякакви товари, които докарваха в Йерусалим в съботен ден; и аз заявих против тях, когато такапродаваха храна.

16 Също и тиряните, които живееха в града, донасяха риби и всякакви стоки и продаваха в събота на юдеите и в Йерусалим.

17 Тогава изобличих Юдейските благородни, като им казах: Какво е това зло, което правите, като осквернявате съботния ден?

[18] Acaso, não fizeram vossos pais assim, e não trouxe o nosso Deus todo este mal sobre nós e sobre esta cidade? E vós ainda trazeis ira maior sobre Israel, profanando o sábado.

[18] Не постъпиха ли така бащите ви, така че нашият Бог докара всичкото това зло на нас и на този град? А пък вие умножавате гнева върху Израил, като осквернявате съботата.

[19] Dando já sombra as portas de Jerusalém antes do sábado, ordenei que se fechassem; e determinei que não se abrissem, senão após o sábado; às portas coloquei alguns dos meus moços, para que nenhuma carga entrasse no dia de sábado.

[19] Затова, когато започна да мръква в йерусалимските порти преди съботата, заповядах да се затворят вратите и заповядах да не се отварят до след съботата; и поставих на портите неколцина от моите слуги, за да не се внася никакъв товар в съботен ден.

[20] Então, os negociantes e os vendedores de toda sorte de mercadorias pernoitaram fora de Jerusalém, uma ou duas vezes.

[20] Тогава един-два пъти търговците и продавачите на всякакви стоки пренощуваха вън от Йерусалим.

[21] Protestei, pois, contra eles e lhes disse: Por que passais a noite defronte do muro? Se outra vez o fizerdes, lançarei mão sobre vós. Daí em diante não tornaram a vir no sábado.

[21] И така, аз заявих против тях, като им казах: Защо нощувате пред стената? Ако повторите, ще сложа ръка на вас. Оттогава не дойдоха вече в събота.

[22] Também mandei aos levitas que se purificassem e viessem guardar as portas, para santificar o dia de sábado. Também nisto, Deus meu, lembra-te de mim; e perdoa-me segundo a abundância da tua misericórdia.

[22] И заповядах на левитите да се очистват и да идват да пазят портите, за да освещават съботния ден. Помни ме, Боже мой, и за това и се смили над мене според голямата Си милост.

Condenação do casamento misto

[23] Vi também, naqueles dias, que judeus haviam casado com mulheres asdoditas, amonitas e moabitas.

[23] После в онези дни видях юдеите, които бяха взели жени азотки, амонки и моавки,

[24] Seus filhos falavam meio asdodita e não sabiam falar judaico, mas a língua de seu respectivo povo.

[24] чиито деца говореха половин азотски, не знаеха юдейски, а говореха на езика на всеки от тези народи.

[25] Contendi com eles, e os amaldiçoei, e espanquei alguns deles, e lhes arranquei os cabelos, e os conjurei por Deus, dizendo:

[25] Изобличих ги, проклех ги, бих неколцина от тях, оскубах им космите и ги заклех в Бога, като казах: Да не

Não dareis mais vossas filhas a seus filhos e não tomareis mais suas filhas, nem para vossos filhos nem para vós mesmos.

давате дъщерите си на синовете им и да не вземате от техните дъщери за синовете си или за себе си.

26 Não pecou nisto Salomão, rei de Israel? Todavia, entre muitas nações não havia rei semelhante a ele, e ele era amado do seu Deus, e Deus o constituiu rei sobre todo o Israel. Não obstante isso, as mulheres estrangeiras o fizeram cair no pecado.

26 Не съгреши ли така Израилевият цар Соломон? Ако и да не е имало между много народи цар, подобен на него, който беше възлюбен от своя Бог и когото Бог направи цар над целия Израил, но и него чужденките жени накараха да съгреши.

27 Dar-vos-íamos nós ouvidos, para fazermos todo este grande mal, prevaricando contra o nosso Deus, casando com mulheres estrangeiras?

27 А ние да позволим ли на вас да вършите цялото това голямо зло, да ставате престъпници против нашия Бог, като вземате чужденки жени?

28 Um dos filhos de Joiada, filho do sumo sacerdote Eliasibe, era genro de Sambalate, o horonita, pelo que o afugentei de mim.

28 И един от синовете на Йодай, син на първосвещеника Елиасив, беше зет на оронеца Санавалат; затова го изпъдих от мене.

29 Lembra-te deles, Deus meu, pois contaminaram o sacerdócio, como também a aliança sacerdotal e levítica.

29 Спомни си за тях, Боже мой, защото са осквернили свещенството и завета на свещенството и левитите.

As reformas de Neemias

30 Limpei-os, pois, de toda estrangeirice e designei o serviço dos sacerdotes e dos levitas, cada um no seu mister,

30 Така ги очистих от всички чужденци и определих отреди за свещениците и левитите, за всеки работата му;

31 como também o fornecimento de lenha em tempos determinados, bem como as primícias. Lembra-te de mim, Deus meu, para o meu bem.

31 наредих и за приноса на дърва в определени времена, и за първите плодове. Помни ме, Боже мой, за добро.

O livro de Ester	Естир

Ester 1

O banquete de Assuero

[1] Nos dias de Assuero, o Assuero que reinou, desde a Índia até à Etiópia, sobre cento e vinte e sete províncias,

[2] naqueles dias, assentando-se o rei Assuero no trono do seu reino, que está na cidadela de Susã,

[3] no terceiro ano de seu reinado, deu um banquete a todos os seus príncipes e seus servos, no qual se representou o escol da Pérsia e Média, e os nobres e príncipes das províncias estavam perante ele.

[4] Então, mostrou as riquezas da glória do seu reino e o esplendor da sua excelente grandeza, por muitos dias, por cento e oitenta dias.

[5] Passados esses dias, deu o rei um banquete a todo o povo que se achava na cidadela de Susã, tanto para os maiores como para os menores, por sete dias, no pátio do jardim do palácio real.

[6] Havia tecido branco, linho fino e estofas de púrpura atados com cordões de linho e de púrpura a argolas de prata e a colunas de alabastro. A armação dos leitos era de ouro e de prata, sobre um pavimento de pórfiro, de mármore, de alabastro e de pedras preciosas.

[7] Dava-se-lhes de beber em vasos de ouro, vasos de várias espécies, e havia muito vinho real, graças à generosidade do rei.

Естир 1

Пирът на цар Асуир и отстраняването на царица Астин

[1] А в дните на Асуир (онзи Асуир, който царуваше от Индия чак до Етиопия над сто двадесет и седем области),

[2] в онези дни, когато цар Асуир беше седнал на престола на царството си в столицата Суса,

[3] в третата година от царуването си той направи угощение на всичките си първенци и на служителите си (като пред него бяха най-силните персийски и мидийски мъже, големците и първенците на областите),

[4] когато за дълго време, сто и осемдесет дни, показваше богатството на славното си царство и блясъка на превъзходното си величие.

[5] И когато се изминаха тези дни, царят направи седемдневно угощение на целия народ, който се намираше в столицата Суса, от голям до малък, в двора на градината на царския палат,

[6] който беше украсил със завеси от бял, зелен и син плат, прострени на висонени и морави върви, окачени със сребърни колелца на мраморни стълбове, и със златни и сребърни канапета върху настилка от порфир и от бял мрамор, от алабастър и от черен мрамор.

[7] И им наливаха в златни чаши (като чашите бяха различни едни от други);

8 Bebiam sem constrangimento, como estava prescrito, pois o rei havia ordenado a todos os oficiais da sua casa que fizessem segundo a vontade de cada um.

9 Também a rainha Vasti deu um banquete às mulheres na casa real do rei Assuero.

Vasti, a rainha, recusa assistir ao banquete

10 Ao sétimo dia, estando já o coração do rei alegre do vinho, mandou a Meumã, Bizta, Harbona, Bigtá, Abagta, Zetar e Carcas, os sete eunucos que serviam na presença do rei Assuero,

11 que introduzissem à presença do rei a rainha Vasti, com a coroa real, para mostrar aos povos e aos príncipes a formosura dela, pois era em extremo formosa.

12 Porém a rainha Vasti recusou vir por intermédio dos eunucos, segundo a palavra do rei; pelo que o rei muito se enfureceu e se inflamou de ira.

13 Então, o rei consultou os sábios que entendiam dos tempos (porque assim se tratavam os interesses do rei na presença de todos os que sabiam a lei e o direito;

14 e os mais chegados a ele eram: Carsena, Setar, Admata, Társis, Meres, Marsena e Memucã, os sete príncipes dos persas e dos medos, que se avistavam pessoalmente

и имаше изобилно царско вино, както подобаваше на царя.

8 А пиенето ставаше според една издадена заповед, че никой не бива да принуждава, защото царят беше заповядал така на всичките си домоуправители, да постъпват според волята на всеки.

9 Царица Астин също направи на жените угощение в царската къща на цар Асуир.

10 А на седмия ден, когато сърцето на царя се беше развеселило от виното, той заповяда на Меуман, на Визат, на Арвона, на Вигт, на Авагт, на Зетар и на Харкас, седемте евнуси, които слугуваха пред цар Асуир,

11 да доведат царица Астин пред царя, носеща царската корона, за да покаже хубостта ѝ на народа и първенците; защото тя беше красива наглед.

12 Но царица Астин отказа да дойде по царската заповед чрез евнусите; затова царят се разяри твърде много и гневът му пламна в него.

13 Тогава царят каза на мъдреците, които познаваха времената (защото царят имаше обичай така да се отнася с всички, които знаеха закон и съд;

14 а втори след него бяха Карсена, Сетар, Адмата, Тарсис, Мерес, Марсена и Мемукан, седемте персийски и мидийски първенци, които имаха

com o rei e se assentavam como principais no reino)

[15] sobre o que se devia fazer, segundo a lei, à rainha Vasti, por não haver ela cumprido o mandado do rei Assuero, por intermédio dos eunucos.

[16] Então, disse Memucã na presença do rei e dos príncipes: A rainha Vasti não somente ofendeu ao rei, mas também a todos os príncipes e a todos os povos que há em todas as províncias do rei Assuero.

[17] Porque a notícia do que fez a rainha chegará a todas as mulheres, de modo que desprezarão a seu marido, quando ouvirem dizer: Mandou o rei Assuero que introduzissem à sua presença a rainha Vasti, porém ela não foi.

[18] Hoje mesmo, as princesas da Pérsia e da Média, ao ouvirem o que fez a rainha, dirão o mesmo a todos os príncipes do rei; e haverá daí muito desprezo e indignação.

[19] Se bem parecer ao rei, promulgue de sua parte um edito real, e que se inscreva nas leis dos persas e dos medos e não se revogue, que Vasti não entre jamais na presença do rei Assuero; e o rei dê o reino dela a outra que seja melhor do que ela.

[20] Quando for ouvido o mandado, que o rei decretar em todo o seu reino, vasto que é, todas as mulheres darão honra a seu

достъп при царя и заемаха първо място в царството):

[15] Какво можем според закона да направим на царица Астин за това, че не изпълни заповедта на цар Асуир чрез евнусите?

[16] И Мемукан отговори пред царя и първенците: Царица Астин не е обидила само царя, но и всички първенци и всички племена, които са по всички области на цар Асуир.

[17] Защото тази постъпка на царицата ще се разчуе между всички жени, така че, когато се разнесе слух, че цар Асуир заповядал да се доведе царица Астин пред него, а тя не дошла, това ще направи мъжете им презрени пред очите им.

[18] И днес персийските и мидийските съпруги, които ще са чули за постъпката на царицата, ще говорят по същия начинна всички царски първенци; и от това ще произлезе голямо презрение и гняв.

[19] Ако е угодно на царя, нека бъде издадена от него царска заповед, която да се впише между персийските и мидийските закони, за да не се отменя, според която Астин да не идва вече пред цар Асуир; и царят нека даде царското ѝ достойнство на друга, по-добра от нея.

[20] И когато указът, който царят ще издаде, бъде обнародван по цялото му царство (защото е голямо), всички жени

marido, tanto ao mais importante como ao menos importante.

21 O conselho pareceu bem tanto ao rei como aos príncipes; e fez o rei segundo a palavra de Memucã.

22 Então, enviou cartas a todas as províncias do rei, a cada província segundo o seu modo de escrever e a cada povo segundo a sua língua: que cada homem fosse senhor em sua casa, e que se falasse a língua do seu povo.

Ester 2

Ester feita rainha

1 Passadas estas coisas, e apaziguado já o furor do rei Assuero, lembrou-se de Vasti, e do que ela fizera, e do que se tinha decretado contra ela.

2 Então, disseram os jovens do rei, que lhe serviam: Tragam-se moças para o rei, virgens de boa aparência e formosura.

3 Ponha o rei comissários em todas as províncias do seu reino, que reúnam todas as moças virgens, de boa aparência e formosura, na cidadela de Susã, na casa das mulheres, sob as vistas de Hegai, eunuco do rei, guarda das mulheres, e dêem-se-lhes os seus ungüentos.

4 A moça que cair no agrado do rei, essa reine em lugar de Vasti. Com isto concordou o rei, e assim se fez.

5 Ora, na cidadela de Susã havia certo homem judeu, benjamita, chamado

ще отдават чест на мъжете си, на голям и на малък.

21 Тези думи се харесаха на царя и първенците; и царят направи според каквото каза Мемукан.

22 Той прати писма по всички царски области, във всяка област според азбуката ѝ и на всеки народ според езика му, за да може всеки мъж да бъде господар в дома си и в него да говори на езика на народа си.

Естир 2

Естир става царица

1 След тези събития, като се укроти яростта на цар Асуир, той си спомни за Астин и за онова, което беше направила, и какво беше решено против нея.

2 Тогава слугите, които слугуваха на царя, казаха: Нека бъдат потърсени за царя красиви млади девици;

3 и нека царят назначи чиновници по всички области на царството си, които да съберат в столицата Суса, в женската къща, всички красиви млади девици под надзора на царския евнух Игай, пазач на жените; и нека им бъдат дадени нещата, които са им необходими за приглаждане.

4 А девицата, която се хареса на царя, нека стане царица вместо Астин. И това беше угодно на царя; и той направи така.

5 В столицата Суса имаше един юдеин на име Мардохей, син на Яир, син на Семей, син на Киса, вениаминец,

Mordecai, filho de Jair, filho de Simei, filho de Quis,

[6] que fora transportado de Jerusalém com os exilados que foram deportados com Jeconias, rei de Judá, a quem Nabucodonosor, rei da Babilônia, havia transportado.

[6] който беше откаран от Йерусалим с пленниците, които бяха отведени с Юдейския цар Ехония, които вавилонският цар Навуходоносор беше откарал.

[7] Ele criara a Hadassa, que é Ester, filha de seu tio, a qual não tinha pai nem mãe; e era jovem bela, de boa aparência e formosura. Tendo-lhe morrido o pai e a mãe, Mordecai a tomara por filha.

[7] Той отглеждаше Адаса (която е Естир), дъщерята на чичо си, защото тя нямаше нито баща, нито майка. Момичето беше прилично и красиво; и когато баща му и майка му умряха, Мардохей го взе за своя дъщеря.

[8] Em se divulgando, pois, o mandado do rei e a sua lei, ao serem ajuntadas muitas moças na cidadela de Susã, sob as vistas de Hegai, levaram também Ester à casa do rei, sob os cuidados de Hegai, guarda das mulheres.

[8] И така, когато се разчу заповедта и указът на царя и когато бяха събрани много момичета в столицата Суса под надзора на Игай, доведоха и Естир в царската къща, под надзора на Игай, пазача на жените.

[9] A moça lhe pareceu formosa e alcançou favor perante ele; pelo que se apressou em dar-lhe os ungüentos e os devidos alimentos, como também sete jovens escolhidas da casa do rei; e a fez passar com as suas jovens para os melhores aposentos da casa das mulheres.

[9] И момичето му се хареса и придоби неговото благоволение; и той побърза да ѝ даде от царската къща нещата, необходими за приглаждането ѝ, както и нейния дял, също и седемте момичета, които подобаваше да ѝ бъдат дадени; и премести нея и момичетата ѝ в най-доброто помещение на женската къща.

[10] Ester não havia declarado o seu povo nem a sua linhagem, pois Mordecai lhe ordenara que o não declarasse.

[10] Естир не беше говорила за народа си, нито за рода си; защото Мардохей ѝ беше заръчал да не казва.

[11] Passeava Mordecai todos os dias diante do átrio da casa das mulheres, para se informar de como passava Ester e do que lhe sucederia.

[11] Мардохей ходеше всеки ден пред двора на женската къща, за да научава как е Естир и какво ще стане с нея.

12 Em chegando o prazo de cada moça vir ao rei Assuero, depois de tratada segundo as prescrições para as mulheres, por doze meses (porque assim se cumpriam os dias de seu embelezamento, seis meses com óleo de mirra e seis meses com especiarias e com os perfumes e ungüentos em uso entre as mulheres),

13 então, é que vinha a jovem ao rei; a ela se dava o que desejasse para levar consigo da casa das mulheres para a casa do rei.

14 À tarde, entrava e, pela manhã, tornava à segunda casa das mulheres, sob as vistas de Saasgaz, eunuco do rei, guarda das concubinas; não tornava mais ao rei, salvo se o rei a desejasse, e ela fosse chamada pelo nome.

15 Ester, filha de Abiail, tio de Mordecai, que a tomara por filha, quando lhe chegou a vez de ir ao rei, nada pediu além do que disse Hegai, eunuco do rei, guarda das mulheres. E Ester alcançou favor de todos quantos a viam.

16 Assim, foi levada Ester ao rei Assuero, à casa real, no décimo mês, que é o mês de tebete, no sétimo ano do seu reinado.

17 O rei amou a Ester mais do que a todas as mulheres, e ela alcançou perante ele favor e benevolência mais do que todas as

12 А когато дойдеше ред на всяка девица да влезе при цар Асуир, след като беше стояла дванадесет месеца в женската къща според нареденото за жените (защото така се използваше времето на приглаждането им – шест месеца се мажеха със смирнено масло и шест месеца с аромати и други неща за приглаждане на жените),

13 тогава, така приготвена, девицата влизаше при царя, всичко, каквото поискаше, ѝ беше давано да го занесе със себе си от женската къща в къщата на царя.

14 Вечер влизаше, а сутрин се връщаше във втората женска къща под надзора на Саасгаз, царския евнух, който пазеше наложниците; тя не влизаше вече при царя, освен ако царят я поискаше и бъдеше повикана по име.

15 А когато дойде редът да влезе при царя Естир, дъщеря на Авихаил, чичо на Мардохей, която той беше взел за своя дъщеря, тя не поиска друго, освен каквото определи царският евнух Игай, пазачът на жените. И Естир придобиваше благоволението на всички, които я гледаха.

16 И така, Естир беше заведена при цар Асуир в царския му дом в десетия месец, който е месец Тевет, в седмата година от царуването му.

17 И царят възлюби Естир повече от всичките жени; тя придоби неговото благоволение и милост повече от

virgens; o rei pôs-lhe na cabeça a coroa real e a fez rainha em lugar de Vasti.

всичките девици; и той сложи царската корона на главата ѝ и я направи царица вместо Астин.

[18] Então, o rei deu um grande banquete a todos os seus príncipes e aos seus servos; era o banquete de Ester; concedeu alívio às províncias e fez presentes segundo a generosidade real.

[18] Тогава царят направи голямо угощение на всичките си първенци и на служителите си, угощение в чест на Естир; и определи деня за празник на областите и даде подаръци, както подобаваше на царя.

Мардохей спасява живота на царя

[19] Quando, pela segunda vez, se reuniram as virgens, Mordecai estava assentado à porta do rei.

[19] Когато девиците се събраха втори път, тогава Мардохей седеше в царската порта.

[20] Ester não havia declarado ainda a sua linhagem e o seu povo, como Mordecai lhe ordenara; porque Ester cumpria o mandado de Mordecai como quando a criava.

[20] Естир не беше говорила за рода си, нито за народа си, както ѝ беше заръчал Мардохей, защото Естир изпълняваше заповедта на Мардохей, както когато беше в неговия дом.

Mordecai descobre uma conspiração

[21] Naqueles dias, estando Mordecai sentado à porta do rei, dois eunucos do rei, dos guardas da porta, Bigtã e Teres, sobremodo se indignaram e tramaram atentar contra o rei Assuero.

[21] В тези дни, когато Мардохей седеше в царската порта, двама от царските евнуси, Вихтан и Терес, от онези, които пазеха входа, се разгневиха и поискаха да сложат ръка върху цар Асуир.

[22] Veio isso ao conhecimento de Mordecai, que o revelou à rainha Ester, e Ester o disse ao rei, em nome de Mordecai.

[22] А това стана известно на Мардохей и той го съобщи на царица Естир; а Естир съобщи на царя от името на Мардохей.

[23] Investigou-se o caso, e era fato; e ambos foram pendurados numa forca. Isso foi escrito no Livro das Crônicas, perante o rei.

[23] И като изследваха работата и намериха, че беше така, и двамата бяха обесени на дърво; и събитието бе записано в книгата на летописите пред царя.

Ester 3

Mordecai odiado por Hamã

[1] Depois destas coisas, o rei Assuero engrandeceu a Hamã, filho de Hamedata, agagita, e o exaltou, e lhe pôs o trono

Естир 3

Заговор на Аман за убийството на Мардохей

[1] След това цар Асуир повиши Аман, сина на агагеца Амитад, въздигна го и постави стола му над столовете

acima de todos os príncipes que estavam com ele.

2 Todos os servos do rei, que estavam à porta do rei, se inclinavam e se prostravam perante Hamã; porque assim tinha ordenado o rei a respeito dele. Mordecai, porém, não se inclinava, nem se prostrava.

3 Então, os servos do rei, que estavam à porta do rei, disseram a Mordecai: Por que transgrides as ordens do rei?

4 Sucedeu, pois, que, dizendo-lhe eles isto, dia após dia, e não lhes dando ele ouvidos, o fizeram saber a Hamã, para ver se as palavras de Mordecai se manteriam de pé, porque ele lhes tinha declarado que era judeu.

5 Vendo, pois, Hamã que Mordecai não se inclinava, nem se prostrava diante dele, encheu-se de furor.

6 Porém teve como pouco, nos seus propósitos, o atentar apenas contra Mordecai, porque lhe haviam declarado de que povo era Mordecai; por isso, procurou Hamã destruir todos os judeus, povo de Mordecai, que havia em todo o reino de Assuero.

Hamã pretende matar todos os judeus

7 No primeiro mês, que é o mês de nisã, no ano duodécimo do rei Assuero, se lançou o Pur, isto é, sortes, perante Hamã, dia a dia, mês a mês, até ao duodécimo, que é o mês de adar.

на всички първенци, които бяха около него.

2 И всички царски служители, които бяха в царската порта, се навеждаха и се кланяха на Аман; защото царят беше заповядал така за него. Но Мардохей не се навеждаше, нито му се кланяше.

3 Затова царските служители, които бяха в царската порта, казаха на Мардохей: Ти защо престъпваш царската заповед?

4 И като му говореха всеки ден, а той не ги слушаше, съобщиха на Аман, за да видят дали думите на Мардохей ще устоят, тъй като им беше казал, че е юдеин и не се покорява на заповедта.

5 Когато Аман видя, че Мардохей не се навеждаше, нито му се кланяше, Аман се изпълни с ярост.

6 Но мислеше, че да сложи ръка само на Мардохей, ще бъде нещо нищожно; затова, понеже му бяха казали от кой народ беше Мардохей, Аман искаше да изтреби Мардохеевия народ, т. е. всички юдеи, които бяха в цялото царство на Асуир.

7 В първия месец, който е месец Нисан, в дванадесетата година на цар Асуир хвърлиха пур (т. е. жребий) пред Аман последователно за всеки ден от всеки месец, чак до дванадесетия месец, който е месец Адар.

[8] Então, disse Hamã ao rei Assuero: Existe espalhado, disperso entre os povos em todas as províncias do teu reino, um povo cujas leis são diferentes das leis de todos os povos e que não cumpre as do rei; pelo que não convém ao rei tolerá-lo.

[9] Se bem parecer ao rei, decrete-se que sejam mortos, e, nas próprias mãos dos que executarem a obra, eu pesarei dez mil talentos de prata para que entrem nos tesouros do rei.

[10] Então, o rei tirou da mão o seu anel, deu-o a Hamã, filho de Hamedata, agagita, adversário dos judeus,

[11] e lhe disse: Essa prata seja tua, como também esse povo, para fazeres dele o que melhor for de teu agrado.

O rei decreta a morte dos judeus

[12] Chamaram, pois, os secretários do rei, no dia treze do primeiro mês, e, segundo ordenou Hamã, tudo se escreveu aos sátrapas do rei, aos governadores de todas as províncias e aos príncipes de cada povo; a cada província no seu próprio modo de escrever e a cada povo na sua própria língua. Em nome do rei Assuero se escreveu, e com o anel do rei se selou.

[13] Enviaram-se as cartas, por intermédio dos correios, a todas as províncias do rei, para que se destruíssem, matassem e aniquilassem de vez a todos os judeus, moços e velhos, crianças e mulheres, em um só dia, no dia treze do duodécimo mês,

[8] Тогава Аман каза на цар Асуир: Има един народ, пръснат и разсеян между племената по всички области на твоето царство; и законите им се различават от законите на всички народи и те не спазват царските закони; затова не е от полза за царя да ги търпи.

[9] Ако е удобно на царя, нека бъде предписано да се изтребят; и аз ще броя десет хиляди таланта сребро в ръцете на чиновниците, за да го внесат в царските съкровищници.

[10] Царят извади пръстена си от ръката си и го даде на Аман, сина на агагеца Амидат, неприятеля на юдеите.

[11] И царят каза на Аман: Дава ти се среброто, също и този народ, да направиш с него, както обичаш.

[12] И така, на тринадесетия ден от първия месец царските секретари бяха повикани и бе писано точно според това, което заповядя Аман на царските сатрапи, на управителите на всяка област и на първенците на всеки народ, във всяка област според азбуката им и на всеки народ според езика му; от името на цар Асуир бе писано и бе подпечатано с царския пръстен.

[13] И изпратиха писмата с бързоходци по всички царски области, за да погубят, да избият и да изтребят всички юдеи, млади и стари, деца и жени в един ден, тринадесетия от дванадесетия месец, който е месец Адар, и да разграбят имота им.

que é o mês de adar, e que lhes saqueassem os bens.

14 Tais cartas encerravam o traslado do decreto para que se proclamasse a lei em cada província; esse traslado foi enviado a todos os povos para que se preparassem para aquele dia.

15 Os correios, pois, impelidos pela ordem do rei, partiram incontinenti, e a lei se proclamou na cidadela de Susã; o rei e Hamã se assentaram a beber, mas a cidade de Susã estava perplexa.

14 Препис от писаното, чрез който щеше да бъде разнесена тази заповед по всяка област, бе обнародван между всички племена, за да бъдат готови за онзи ден.

15 Бързоходците излязоха и бързаха според царската заповед; указът бе издаден в столицата Суса. А царят и Аман седнаха да пируват; но градът Суса се смути.

Ester 4

Ester promete interceder pelo seu povo

1 Quando soube Mordecai tudo quanto se havia passado, rasgou as suas vestes, e se cobriu de pano de saco e de cinza, e, saindo pela cidade, clamou com grande e amargo clamor;

2 e chegou até à porta do rei; porque ninguém vestido de pano de saco podia entrar pelas portas do rei.

3 Em todas as províncias aonde chegava a palavra do rei e a sua lei, havia entre os judeus grande luto, com jejum, e choro, e lamentação; e muitos se deitavam em pano de saco e em cinza.

4 Então, vieram as servas de Ester e os eunucos e fizeram-na saber, com o que a rainha muito se doeu; e mandou roupas para vestir a Mordecai e tirar-lhe o pano de saco; porém ele não as aceitou.

5 Então, Ester chamou a Hataque, um dos eunucos do rei, que este lhe dera para a

Естир 4

Мардохей моли за помощ Естир

1 А Мардохей, като научи за всичко, което беше станало, раздра дрехите си, облече се във вретище с пепел и излезе сред града, и викаше силно и горчиво.

2 Той дойде пред царската порта; защото никой, облечен във вретище, не можеше да влезе вътре в царската порта.

3 И във всяка област, където стигна тази заповед и указът на царя, между юдеите настана голямо тъгуване, пост, плач и ридание; и мнозина лежаха с вретище, постлано под себе си, и пепел.

4 И момичетата и евнусите на Естир влязоха и ѝ известиха за това; и царицата се смути много. Тя прати дрехи, за да облекат Мардохей и да съблекат вретището от него; но той не прие.

5 Тогава Естир повика Атах, един от евнусите на царя, когото той беше

servir, e lhe ordenou que fosse a Mordecai para saber que era aquilo e o seu motivo.

определил да ѝ слугува, и му заповяда да отиде при Мардохей да научи какво е това и защо е то.

[6] Saiu, pois, Hataque à praça da cidade para encontrar-se com Mordecai à porta do rei.

[6] И така, Атах излезе при Мардохей на градския площад, който беше пред царската порта.

[7] Mordecai lhe fez saber tudo quanto lhe tinha sucedido; como também a quantia certa da prata que Hamã prometera pagar aos tesouros do rei pelo aniquilamento dos judeus.

[7] Мардохей му съобщи всичко, което беше станало, и точното количеството на среброто, което Аман беше обещал да внесе в царските съкровищници, за да изтреби юдеите.

[8] Também lhe deu o traslado do decreto escrito que se publicara em Susã para os destruir, para que o mostrasse a Ester e a fizesse saber, a fim de que fosse ter com o rei, e lhe pedisse misericórdia, e, na sua presença, lhe suplicasse pelo povo dela.

[8] Даде му и препис от писаното в указа, който беше издаден в Суса за погубването им, за да го покаже на Естир и да ѝ го обясни, и да ѝ заръча да влезе при царя, за да му се помоли и да направи прошение за народа си.

[9] Tornou, pois, Hataque e fez saber a Ester as palavras de Mordecai.

[9] И така, Атах дойде и съобщи на Естир Мардохеевите думи.

[10] Então, respondeu Ester a Hataque e mandou-lhe dizer a Mordecai:

[10] Естир говорѝ на Атах и му даде заповед да съобщи на Мардохей така:

[11] Todos os servos do rei e o povo das províncias do rei sabem que, para qualquer homem ou mulher que, sem ser chamado, entrar no pátio interior para avistar-se com o rei, não há senão uma sentença, a de morte, salvo se o rei estender para ele o cetro de ouro, para que viva; e eu, nestes trinta dias, não fui chamada para entrar ao rei.

[11] Всички царски служители и народът от царските области знаят, че всеки човек, мъж или жена, който би влязъл невикан при царя във вътрешния двор, един закон има за него – да бъде умъртвен, освен онзи, към когото царят би простря златния скиптър, за да остане жив; но има тридесет дни, откакто аз не съм викана да вляза при царя.

[12] Fizeram saber a Mordecai as palavras de Ester.

[12] И известиха на Мардохей думите на Естир.

[13] Então, lhes disse Mordecai que respondessem a Ester: Não imagines que, por estares na casa do rei, só tu escaparás entre todos os judeus.
[14] Porque, se de todo te calares agora, de outra parte se levantará para os judeus socorro e livramento, mas tu e a casa de teu pai perecereis; e quem sabe se para conjuntura como esta é que foste elevada a rainha?
[15] Então, disse Ester que respondessem a Mordecai:
[16] Vai, ajunta a todos os judeus que se acharem em Susã, e jejuai por mim, e não comais, nem bebais por três dias, nem de noite nem de dia; eu e as minhas servas também jejuaremos. Depois, irei ter com o rei, ainda que é contra a lei; se perecer, pereci.

[17] Então, se foi Mordecai e tudo fez segundo Ester lhe havia ordenado.

[13] Тогава Мардохей заръча да отговорят на Естир: Не мисли в себе си, че от всички юдеи само ти ще се избавиш в царския дом.
[14] Защото, ако съвсем премълчиш в това време, ще дойде от другаде помощ и избавление на юдеите, но ти и бащиният ти дом ще погинете; а кой знае дали не си дошла ти на царството за такова време, каквото е това?
[15] Тогава Естир заповяда да отговорят на Мардохей:
[16] Иди, събери всички юдеи, които се намират в Суса, и постете за мене, не яжте и не пийте три дни, нощем и денем; и аз и момичетата ми ще постим подобно; тогава ще вляза при царя, което не е според закона, и ако загина, нека загина.
[17] И така, Мардохей отиде и извърши всичко, което му беше заповядала Естир.

Ester 5

Ester convida ao rei e Hamã para um banquete

[1] Ao terceiro dia, Ester se aprontou com seus trajes reais e se pôs no pátio interior da casa do rei, defronte da residência do rei; o rei estava assentado no seu trono real fronteiro à porta da residência.

[2] Quando o rei viu a rainha Ester parada no pátio, alcançou ela favor perante ele; estendeu o rei para Ester o cetro de ouro que tinha na mão; Ester se chegou e tocou a ponta do cetro.

Естир 5

Естир кани на угощение царя и Аман

[1] А на третия ден Естир се облече в царските си дрехи и застана във вътрешния двор на царската къща срещу царската къща; а царят седеше на царския си престол в царската къща срещу входа на къщата.
[2] И като видя царят царица Естир, че стоеше в двора, тя придоби благоволението му; и царят простря към Естир златния скиптър, който държеше в ръката си; и Естир се

приближи и се допря до края на скиптъра.

[3] Então, lhe disse o rei: Que é o que tens, rainha Ester, ou qual é a tua petição? Até metade do reino se te dará.

[3] Тогава царят ѝ каза: Какво искаш, царице Естир, и каква е молбата ти? Даже до половината от царството ще ти бъде дадено.

[4] Respondeu Ester: Se bem te parecer, venha o rei e Hamã, hoje, ao banquete que eu preparei ao rei.

[4] А Естир отвърна: Ако е угодно на царя, нека дойде царят с Аман днес на угощението, което съм приготвила за него.

[5] Então, disse o rei: Fazei apressar a Hamã, para que atendamos ao que Ester deseja. Vindo, pois, o rei e Hamã ao banquete que Ester havia preparado,

[5] И царят каза: Карайте Аман да побърза, за да бъде направено, каквото е казала Естир. Така царят и Аман дойдоха на угощението, което Естир беше приготвила.

[6] disse o rei a Ester, no banquete do vinho: Qual é a tua petição? E se te dará. Que desejas? Cumprir-se-á, ainda que seja metade do reino.

[6] Докато пиеха вино, царят каза на Естир: Какво е желанието ти? И ще бъде удовлетворено. А какво е прошението ти? И ще бъде изпълнено, даже до половината от царството.

[7] Então, respondeu Ester e disse: Minha petição e desejo são o seguinte:

[7] Тогава Естир отговори: Желанието и прошението ми е това:

[8] se achei favor perante o rei, e se bem parecer ao rei conceder-me a petição e cumprir o meu desejo, venha o rei com Hamã ao banquete que lhes hei de preparar amanhã, e, então, farei segundo o rei me concede.

[8] Ако съм придобила благоволението на царя и ако е угодно на царя да удовлетвори желанието ми и да изпълни прошението ми, нека дойде царят с Аман на угощението, което ще приготвя за тях, и утре ще направя, според както царят е казал.

Планът на Аман срещу Мардохей

[9] Então, saiu Hamã, naquele dia, alegre e de bom ânimo; quando viu, porém, Mordecai à porta do rei e que não se levantara, nem se movera diante dele, então, se encheu de furor contra Mordecai.

[9] В този ден Аман излезе радостен и с весело сърце; но когато видя Мардохей в царската порта, че не става, нито помръдва за него, Аман се изпълни с ярост против Мардохей.

[10] Hamã, porém, se conteve e foi para casa; e mandou vir os seus amigos e a Zeres, sua mulher.

[11] Contou-lhes Hamã a glória das suas riquezas e a multidão de seus filhos, e tudo em que o rei o tinha engrandecido, e como o tinha exaltado sobre os príncipes e servos do rei.

[12] Disse mais Hamã: A própria rainha Ester a ninguém fez vir com o rei ao banquete que tinha preparado, senão a mim; e também para amanhã estou convidado por ela, juntamente com o rei.

[13] Porém tudo isto não me satisfaz, enquanto vir o judeu Mordecai assentado à porta do rei.

[14] Então, lhe disse Zeres, sua mulher, e todos os seus amigos: Faça-se uma forca de cinqüenta côvados de altura, e, pela manhã, dize ao rei que nela enforquem Mordecai; então, entra alegre com o rei ao banquete. A sugestão foi bem aceita por Hamã, que mandou levantar a forca.

Ester 6

Hamã forçado a honrar a Mordecai

[1] Naquela noite, o rei não pôde dormir; então, mandou trazer o Livro dos Feitos Memoráveis, e nele se leu diante do rei.

[2] Achou-se escrito que Mordecai é quem havia denunciado a Bigtã e a Teres, os dois eunucos do rei, guardas da porta, que tinham procurado matar o rei Assuero.

[10] Обаче Аман се въздържа и отиде у дома си; тогава прати да повикат приятелите му и жена му Зереса

[11] и Аман им приказвà за славата на богатството си и за многото си деца, и как царят го беше повишил, и как го беше издигнал над първенците и царските слуги.

[12] Аман каза още: Даже и царица Естир не покани друг с царя на угощението, което направи, а само мен; още утре съм поканен при нея с царя.

[13] Обаче всичко това не ме задоволява, докато гледам юдеина Мардохей да седи при царската порта.

[14] Тогава жена му Зереса и всичките му приятели му казаха: Нека бъде приготвена една бесилка, петдесет лакътя висока, и утре кажи на царя да бъде обесен Мардохей на нея; тогава иди радостен с царя на угощението. И като се хареса това на Аман, заповяда да бъде приготвена бесилката.

Естир 6

Мардохей е удостоен с царски почести

[1] През онази нощ сънят побегна от царя; и той заповяда да донесат записната книга на летописите; и ги прочитаха пред царя.

[2] И намериха как Мардохей беше обадил за Вихтан и Терес, двама от царските евнуси, от онези, които пазеха входа, че бяха поискали да сложат ръка на цар Асуир.

[3] Então, disse o rei: Que honras e distinções se deram a Mordecai por isso? Nada lhe foi conferido, responderam os servos do rei que o serviam.

[4] Perguntou o rei: Quem está no pátio? Ora, Hamã tinha entrado no pátio exterior da casa do rei, para dizer ao rei que se enforcasse a Mordecai na forca que ele, Hamã, lhe tinha preparado.

[5] Os servos do rei lhe disseram: Hamã está no pátio. Disse o rei que entrasse.

[6] Entrou Hamã. O rei lhe disse: Que se fará ao homem a quem o rei deseja honrar? Então, Hamã disse consigo mesmo: De quem se agradaria o rei mais do que de mim para honrá-lo?

[7] E respondeu ao rei: Quanto ao homem a quem agrada ao rei honrá-lo,

[8] tragam-se as vestes reais, que o rei costuma usar, e o cavalo em que o rei costuma andar montado, e tenha na cabeça a coroa real;

[9] entreguem-se as vestes e o cavalo às mãos dos mais nobres príncipes do rei, e vistam delas aquele a quem o rei deseja honrar; levem-no a cavalo pela praça da cidade e diante dele apregoem: Assim se faz ao homem a quem o rei deseja honrar.

[3] Царят каза: Каква почест и отличие е дадено на Мардохей за това? А слугите на царя, които му прислужваха, отговориха: Не е направено нищо за него.

[4] Тогава царят каза: Кой е на двора? А Аман беше дошъл във външния двор на царската къща, за да каже на царя да обеси Мардохей на бесилката, която беше приготвил за него.

[5] Слугите на царя му отвърнаха: Ето, Аман стои на двора. И царят каза: Да влезе.

[6] След като Аман влезе, царят му каза: Какво да бъде направено на човека, на когото царят благоволява да окаже почест? А Аман помисли в сърцето си: На кого друг би благоволил царят да окаже почест освен на мене?

[7] Затова Аман отвърна на царя: За човека, на когото царят благоволява да окаже почест,

[8] нека донесат царската одежда, с която царят се облича, и царската корона, която се слага на главата му, и нека доведат коня, на който царят язди,

[9] и тази одежда и конят да се дадат в ръката на един от по-видните царски първенци, за да облекат човека, когото царят благоволява да почете; и когато го развеждат, възседнал на коня през градския площад, нека прогласяват пред него: Така ще бъде направено на човека, когото царят благоволява да почете.

[10] Então, disse o rei a Hamã: Apressa-te, toma as vestes e o cavalo, como disseste, e faze assim para com o judeu Mordecai, que está assentado à porta do rei; e não omitas coisa nenhuma de tudo quanto disseste.

[10] Тогава царят каза на Аман: Скоро вземи одеждата и коня, както си казал, и направи така на юдеина Мардохей, който седи при царската порта; да не пропуснеш нищо от всичко, което си казал.

[11] Hamã tomou as vestes e o cavalo, vestiu a Mordecai, e o levou a cavalo pela praça da cidade, e apregoou diante dele: Assim se faz ao homem a quem o rei deseja honrar.

[11] И така, Аман взе одеждата и коня и облече Мардохей, и го преведе яхнал през градския площад, и прогласяваше пред него: Така ще бъде направено на човека, когото царят благоволява да почете.

[12] Depois disto, Mordecai voltou para a porta do rei; porém Hamã se retirou correndo para casa, angustiado e de cabeça coberta.

[12] И Мардохей се върна в царската порта. А Аман отиде бързо у дома си наскърбен и с покрита глава.

[13] Contou Hamã a Zeres, sua mulher, e a todos os seus amigos tudo quanto lhe tinha sucedido. Então, os seus sábios e Zeres, sua mulher, lhe disseram: Se Mordecai, perante o qual já começaste a cair, é da descendência dos judeus, não prevalecerás contra ele; antes, certamente, cairás diante dele.

[13] И Аман разказа на жена си Зереса и на всичките си приятели всичко, което му се беше случило. Тогава мъдреците му и жена му Зереса му казаха: Ако Мардохей, пред когото си почнал да изпадаш, е от юдейския род, ти няма да му надвиеш, а без друго ще паднеш пред него.

Наказанието на Аман

[14] Falavam estes ainda com ele quando chegaram os eunucos do rei e apressadamente levaram Hamã ao banquete que Ester preparara.

[14] Докато още разговаряха с него, царските евнуси стигнаха и побързаха да заведат Аман на угощението, което Естир беше приготвила.

Ester 7

Ester denuncia a Hamã, que é enforcado

[1] Veio, pois, o rei com Hamã, para beber com a rainha Ester.

[2] No segundo dia, durante o banquete do vinho, disse o rei a Ester: Qual é a tua petição, rainha Ester? E se te dará. Que

Естир 7

[1] И така, царят и Аман дойдоха да пируват с царица Естир.

[2] А на втория ден, като пиеха вино, царят пак каза на Естир: Какво е желанието ти, царице Естир? И ще ти

desejas? Cumprir-se-á ainda que seja metade do reino.

3 Então, respondeu a rainha Ester e disse: Se perante ti, ó rei, achei favor, e se bem parecer ao rei, dê-se-me por minha petição a minha vida, e, pelo meu desejo, a vida do meu povo.

4 Porque fomos vendidos, eu e o meu povo, para nos destruírem, matarem e aniquilarem de vez; se ainda como servos e como servas nos tivessem vendido, calar-me-ia, porque o inimigo não merece que eu moleste o rei.

5 Então, falou o rei Assuero e disse à rainha Ester: Quem é esse e onde está esse cujo coração o instigou a fazer assim?

6 Respondeu Ester: O adversário e inimigo é este mau Hamã. Então, Hamã se perturbou perante o rei e a rainha.

7 O rei, no seu furor, se levantou do banquete do vinho e passou para o jardim do palácio; Hamã, porém, ficou para rogar por sua vida à rainha Ester, pois viu que o mal contra ele já estava determinado pelo rei.

8 Tornando o rei do jardim do palácio à casa do banquete do vinho, Hamã tinha caído sobre o divã em que se achava Ester. Então, disse o rei: Acaso, teria ele querido forçar a rainha perante mim, na minha casa? Tendo o rei dito estas palavras, cobriram o rosto de Hamã.

бъде удовлетворено. А какво е прошението ти? И ще бъде изпълнено, даже до половината от царството.

3 Тогава царица Естир отговори: Ако съм придобила твоето благоволение, царю, и ако е угодно на царя, нека ми бъде подарен животът ми при молбата ми и народът ми при молбата ми;

4 защото сме продадени, аз и народът ми, да бъдем погубени, избити и изтребени. Ако бяхме само продадени като роби и робини, бих премълчала, при все че неприятелят не би могъл да възстанови щетата на царя.

5 Тогава цар Асуир каза на царица Естир: Кой е той и къде е онзи, който е дързнал в сърцето си да направи така?

6 Естир отговори: Противникът и неприятелят е този нечестив Аман. Тогава Аман се смути пред царя и царицата.

7 И царят, разгневен, стана от угощението с вино и отиде в градината на палата, а Аман стана, за да измоли живота си от царица Естир, защото видя, че зло беше решено против него от царя.

8 В това време царят се върна от градината на палата в мястото на пиршеството; а Аман беше паднал на постелката, на която беше Естир. И царят каза: Още и царицата ли иска да изнасили пред мен у дома? Щом излязоха тези думи от устата на царя, покриха Амановото лице.

[9] Então, disse Harbona, um dos eunucos que serviam o rei: Eis que existe junto à casa de Hamã a forca de cinqüenta côvados de altura que ele preparou para Mordecai, que falara em defesa do rei. Então, disse o rei: Enforcai-o nela.

[10] Enforcaram, pois, Hamã na forca que ele tinha preparado para Mordecai. Então, o furor do rei se aplacou.

Ester 8

Os judeus são autorizados a resistir

[1] Naquele mesmo dia, deu o rei Assuero à rainha Ester a casa de Hamã, inimigo dos judeus; e Mordecai veio perante o rei, porque Ester lhe fez saber que era seu parente.

[2] Tirou o rei o seu anel, que tinha tomado a Hamã, e o deu a Mordecai. E Ester pôs a Mordecai por superintendente da casa de Hamã.

[3] Falou mais Ester perante o rei e se lhe lançou aos pés; e, com lágrimas, lhe implorou que revogasse a maldade de Hamã, o agagita, e a trama que havia empreendido contra os judeus.

[4] Estendeu o rei para Ester o cetro de ouro. Então, ela se levantou, pôs-se de pé diante do rei

[5] e lhe disse: Se bem parecer ao rei, se eu achei favor perante ele, se esta coisa é reta diante do rei, e se nisto lhe agrado, escreva-se que se revoguem os decretos concebidos por Hamã, filho de Hamedata, o agagita, os quais ele escreveu para

[9] Тогава Арвон, един от служещите пред царя евнуси, каза: Ето и бесилката – петдесет лакътя висока, която Аман направи за Мардохей, който говори добро за царя – стои в къщата на Аман. Тогава царят нареди: Обесете го на нея.

[10] И така обесиха Аман на бесилката, която беше приготвил за Мардохей. Тогава царската ярост утихна.

Естир 8

На евреите се дава правото да се защитават

[1] В същия ден цар Асуир даде на царица Естир дома на неприятеля на юдеите Аман. И Мардохей дойде пред царя, защото Естир беше казала какъв ѝ беше той.

[2] И царят извади пръстена си, който беше взел от Аман, и го даде на Мардохей. А Естир постави Мардохей над Амановия дом.

[3] Тогава Естир говорѝ пак пред царя, паднала на краката му, и му се молѝ със сълзи да отстрани злото, скроено от агагеца Аман, и замисленото, което беше наредил с хитрост против юдеите.

[4] А царят простря златния скиптър към Естир; и така, Естир се изправи, застана пред царя и каза:

[5] Ако е угодно на царя и ако съм придобила неговото благоволение, и това се види право на царя, и ако съм му угодна, нека нареди да се отмени писаното в писмата, придобити с хитрост от агагеца Аман, син на Амидат, който писа, за да бъдат

aniquilar os judeus que há em todas as províncias do rei.

погубени юдеите по всички области на царя;

[6] Pois como poderei ver o mal que sobrevirá ao meu povo? E como poderei ver a destruição da minha parentela?

[6] защото как бих могла да търпя да видя злото, което би сполетяло народа ми? Или как бих могла да търпя да видя изтреблението на рода си?

[7] Então, disse o rei Assuero à rainha Ester e ao judeu Mordecai: Eis que dei a Ester a casa de Hamã, e a ele penduraram numa forca, porquanto intentara matar os judeus.

[7] Тогава цар Асуир каза на царица Естир и на юдеина Мардохей: Ето, дадох на Естир дома на Аман; и него обесиха на бесилката, защото вдигна ръката си против юдеите.

[8] Escrevei, pois, aos judeus, como bem vos parecer, em nome do rei, e selai-o com o anel do rei; porque os decretos feitos em nome do rei e que com o seu anel se selam não se podem revogar.

[8] И така, пишете и вие на юдеите, каквото обичате от името на царя и го подпечатайте с царския пръстен; защото писмо, писано от името на царя и подпечатано с царския пръстен, не се отменя.

[9] Então, foram chamados, sem detença, os secretários do rei, aos vinte e três dias do mês de sivã, que é o terceiro mês. E, segundo tudo quanto ordenou Mordecai, se escreveu um edito para os judeus, para os sátrapas, para os governadores e para os príncipes das províncias que se estendem da Índia à Etiópia, cento e vinte e sete províncias, a cada uma no seu próprio modo de escrever, e a cada povo na sua própria língua; e também aos judeus segundo o seu próprio modo de escrever e a sua própria língua.

[9] Тогава в третия месец, който е месец Сиван, на двадесет и третия му ден царските секретари бяха повикани и бе писано точно според това, което заповяда Мардохей на юдеите и на сатрапите, и на управителите, и напървенците на областите, които бяха от Индия до Етиопия сто двадесет и седем области, във всяка област според азбуката ѝ и на всеки народ според езика му, и на юдеите според азбуката им и според езика им.

[10] Escreveu-se em nome do rei Assuero, e se selou com o anel do rei; as cartas foram enviadas por intermédio de correios montados em ginetes criados na coudelaria do rei.

[10] И Мардохей писа от името на цар Асуир и го подпечата с царския пръстен, и изпрати писмата с бързоходци конници, които яздеха на

бързи коне, използвани в царската служба, от отбрани кобили,

[11] Nelas, o rei concedia aos judeus de cada cidade que se reunissem e se dispusessem para defender a sua vida, para destruir, matar e aniquilar de vez toda e qualquer força armada do povo da província que viessem contra eles, crianças e mulheres, e que se saqueassem os seus bens,

[11] чрез които писма царят разреши на юдеите във всеки град, където се намираха, да се съберат да станат за живота си, да погубят, да избият и да изтребят цялата сила на онзи народ и на онази област, които биха ги нападнали, заедно с децата и жените им, и да разграбят имота им,

[12] num mesmo dia, em todas as províncias do rei Assuero, no dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar.

[12] и то в един ден по всички области на цар Асуир, т. е. в тринадесетия ден от дванадесетия месец, който е месец Адар.

[13] A carta, que determinava a proclamação do edito em todas as províncias, foi enviada a todos os povos, para que os judeus se preparassem para aquele dia, para se vingarem dos seus inimigos.

[13] Препис от писаното, чрез който щеше да бъде разнесена тази заповед по всяка област, бе обнародвана между всички племена, за да бъдат готови юдеите за онзи ден да въздадат на неприятелите си.

[14] Os correios, montados em ginetes que se usavam no serviço do rei, saíram incontinenti, impelidos pela ordem do rei; e o edito foi publicado na cidadela de Susã.

[14] И бързоходците, които яздеха на бързи коне, използвани в царската служба, излязоха бързо, тласкани от царската заповед. Указът бе издаден в столицата Суса.

Евреите побеждават враговете си

[15] Então, Mordecai saiu da presença do rei com veste real azul-celeste e branco, como também com grande coroa de ouro e manto de linho fino e púrpura; e a cidade de Susã exultou e se alegrou.

[15] А Мардохей излезе от присъствието на царя в царски дрехи, сини и бели, и с голяма златна корона, и с висонена и морава мантия; и град Суса се радваше и се веселеше.

[16] Para os judeus houve felicidade, alegria, regozijo e honra.

[16] А юдеите имаха светлина и веселие, радост и слава.

[17] Também em toda província e em toda cidade aonde chegava a palavra do rei e a sua ordem, havia entre os judeus alegria e

[17] И във всяка област и във всеки град, където стигна царската заповед и указ, юдеите имаха радост и веселие,

regozijo, banquetes e festas; e muitos, dos povos da terra, se fizeram judeus, porque o temor dos judeus tinha caído sobre eles.

Ester 9

Os judeus matam aos seus inimigos

[1] No dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar, quando chegou a palavra do rei e a sua ordem para se executar, no dia em que os inimigos dos judeus contavam assenhorear-se deles, sucedeu o contrário, pois os judeus é que se assenhorearam dos que os odiavam;

[2] porque os judeus, nas suas cidades, em todas as províncias do rei Assuero, se ajuntaram para dar cabo daqueles que lhes procuravam o mal; e ninguém podia resistir-lhes, porque o terror que inspiravam caiu sobre todos aqueles povos.

[3] Todos os príncipes das províncias, e os sátrapas, e os governadores, e os oficiais do rei auxiliavam os judeus, porque tinha caído sobre eles o temor de Mordecai.

[4] Porque Mordecai era grande na casa do rei, e a sua fama crescia por todas as províncias; pois ele se ia tornando mais e mais poderoso.

[5] Feriram, pois, os judeus a todos os seus inimigos, a golpes de espada, com matança e destruição; e fizeram dos seus inimigos o que bem quiseram.

[6] Na cidadela de Susã, os judeus mataram e destruíram a quinhentos homens,

пируване и добър ден. И мнозина от народа на земята станаха юдеи; защото ги обзе страх от юдеите.

Естир 9

[1] А в дванадесетия месец, който е месец Адар, на тринадесетия ден от същия, когато наближаваше времето да бъде изпълнена царската заповед и указ, в деня, когато неприятелите на юдеите се надяваха да им станат господари (но стана обратното, че юдеите станаха господари на онези, които ги мразеха),

[2] юдеите се събраха в градовете си по всички области на цар Асуир, за да сложат ръка на онези, които биха искали злото им; и никой не можа да им противостои, защото страх от тях обзе всички племена.

[3] И всички първенци на областите и сатрапите, областните управители и царските надзиратели помагаха на юдеите; защото ги обзе страх от Мардохей.

[4] Понеже Мардохей беше големец в царския двор и славата му се разнесе по всички области; защото човекът Мардохей ставаше все по-велик и по-велик.

[5] И юдеите поразиха всичките си неприятели с удар от меч, с убиване и с погубване и направиха каквото искаха на онези, които ги мразеха.

[6] В столицата Суса юдеите избиха и погубиха петстотин мъже.

[7] como também a Parsandata, a Dalfom, a Aspata,
[8] a Porata, a Adalia, a Aridata,
[9] a Farmasta, a Arisai, a Aridai e a Vaizata,
[10] que eram os dez filhos de Hamã, filho de Hamedata, o inimigo dos judeus; porém no despojo não tocaram.

[11] No mesmo dia, foi comunicado ao rei o número dos mortos na cidadela de Susã.

[12] Disse o rei à rainha Ester: Na cidadela de Susã, mataram e destruíram os judeus a quinhentos homens e os dez filhos de Hamã; nas mais províncias do rei, que terão eles feito? Qual é, pois, a tua petição? E se te dará. Ou que é que desejas ainda? E se cumprirá.

[13] Então, disse Ester: Se bem parecer ao rei, conceda-se aos judeus que se acham em Susã que também façam, amanhã, segundo o edito de hoje e dependurem em forca os cadáveres dos dez filhos de Hamã.
[14] Então, disse o rei que assim se fizesse; publicou-se o edito em Susã, e dependuraram os cadáveres dos dez filhos de Hamã.
[15] Reuniram-se os judeus que se achavam em Susã também no dia catorze do mês de adar, e mataram, em Susã, a trezentos homens; porém no despojo não tocaram.

A Festa de Purim

[16] Também os demais judeus que se achavam nas províncias do rei se reuniram, e se dispuseram para defender a vida, e tiveram sossego dos seus inimigos;

[7] Убиха и Фарсандат, Далфон, Аспата,

[8] Порат, Адалий, Аридат,
[9] Фармаст, Арисай, Аридай и Ваезет,
[10] десетте синове на неприятеля на юдеите Аман, Амидатовия син; на имот обаче ръка не сложиха.
[11] На същия ден, като доложиха пред царя броя на избитите в столицата Суса,
[12] царят каза на царица Естир: В столицата Суса юдеите са избили и погубили петстотин мъже и десетте Аманови синове; какво ли са направили и в другите царски области? Сега какво е желанието ти? И ще ти бъде удовлетворено. А какво е още прошението ти? И ще бъде изпълнено.
[13] Естир отвърна: Ако е угодно на царя, нека бъде разрешено на юдеите, които са в Суса, да направят и утре според указа за днес и да обесят на бесилка десетте Аманови синове.

[14] И царят заповяда да стане така; и бе издаден указ в Суса и обесиха десетте Аманови синове.

[15] И така, юдеите, които бяха в Суса, се събраха и на четиринадесетия ден от месец Адар и избиха триста мъже в Суса; на имот обаче ръка не сложиха.

[16] А другите юдеи, които бяха по царските области, се събраха и стояха за живота си, и се успокоиха от неприятелите си, като избиха от онези,

e mataram a setenta e cinco mil dos que os odiavam; porém no despojo não tocaram.

[17] Sucedeu isto no dia treze do mês de adar; no dia catorze, descansaram e o fizeram dia de banquetes e de alegria.

[18] Os judeus, porém, que se achavam em Susã se ajuntaram nos dias treze e catorze do mesmo; e descansaram no dia quinze e o fizeram dia de banquetes e de alegria.

[19] Também os judeus das vilas que habitavam nas aldeias abertas fizeram do dia catorze do mês de adar dia de alegria e de banquetes e dia de festa e de mandarem porções dos banquetes uns aos outros.

[20] Mordecai escreveu estas coisas e enviou cartas a todos os judeus que se achavam em todas as províncias do rei Assuero, aos de perto e aos de longe,

[21] ordenando-lhes que comemorassem o dia catorze do mês de adar e o dia quinze do mesmo, todos os anos,

[22] como os dias em que os judeus tiveram sossego dos seus inimigos, e o mês que se lhes mudou de tristeza em alegria, e de luto em dia de festa; para que os fizessem dias de banquetes e de alegria, e de mandarem porções dos banquetes uns aos outros, e dádivas aos pobres.

които ги мразеха, седемдесет и пет хиляди души; на имот обаче ръка не сложиха.

Празникът на Пурим

[17] Това стана на тринадесетия ден от месец Адар; а на четиринадесетия ден от същия си почиваха и го направиха ден за пируване и увеселение.

[18] Но юдеите, които бяха в Суса, се събраха и на тринадесетия, и на четиринадесетия му ден; а на петнадесетия от същия си почиваха и го направиха ден за пируване и увеселение.

[19] Ето защо юдеите селяни, които живеят в градове без стени, правят четиринадесетия ден от месец Адар денза увеселение и за пируване и добър ден, и ден за пращане подаръци едни на други.

[20] Тогава Мардохей, като описа тези събития, прати писма до всички юдеи, които бяха по всички области на цар Асуир, до близките и до далечните,

[21] с които им заръча да пазят всяка година и четиринадесетия ден от месец Адар, и петнадесетия от същия,

[22] като дни, в които юдеите се успокоиха от неприятелите си, и месеца, в който скръбта им се превърна в радост и плачът им в добър ден, за да ги правят дни за пируване и увеселение и за пращане подаръци едни на други и милостиня на сиромасите.

[23] Assim, os judeus aceitaram como costume o que, naquele tempo, haviam feito pela primeira vez, segundo Mordecai lhes prescrevera;

[24] porque Hamã, filho de Hamedata, o agagita, inimigo de todos os judeus, tinha intentado destruir os judeus; e tinha lançado o Pur, isto é, sortes, para os assolar e destruir.

[25] Mas, tendo Ester ido perante o rei, ordenou ele por cartas que o seu mau intento, que assentara contra os judeus, recaísse contra a própria cabeça dele, pelo que enforcaram a ele e a seus filhos.

[26] Por isso, àqueles dias chamam Purim, do nome Pur. Daí, por causa de todas as palavras daquela carta, e do que testemunharam, e do que lhes havia sucedido,

[27] determinaram os judeus e tomaram sobre si, sobre a sua descendência e sobre todos os que se chegassem a eles que não se deixaria de comemorar estes dois dias segundo o que se escrevera deles e segundo o seu tempo marcado, todos os anos;

[28] e que estes dias seriam lembrados e comemorados geração após geração, por todas as famílias, em todas as províncias e em todas as cidades, e que estes dias de Purim jamais caducariam entre os judeus, e que a memória deles jamais se extinguiria entre os seus descendentes.

[23] И юдеите предприеха да правят, както бяха почнали и както Мардохей им беше писал,

[24] по причина, че агагецът Аман, син на Амидат, неприятелят на всички юдеи, беше се изхитрил против юдеите да ги погуби и беше хвърлил пур (т. е. жребий) да ги погуби и да ги изтреби;

[25] когато обаче Естир дойде пред царя, той с писма заповяда да се върне върху неговата глава замисленото зло, което беше наредил с хитрост против юдеите, и да бъдат обесени на бесилката той и синовете му.

[26] Затова нарекоха онези дни Пурим, от името пур. Затова поради всички думи на това писмо и поради онова, което бяха опитали в това събитие и което им се беше случило,

[27] юдеите постановиха и възприеха за себе си и за потомството си, и за всички, които биха се присъединили към тях, непрестанно да пазят тези два дни според предписаното от тях и във времето им всяка година;

[28] и тези дни да се помнят и да се пазят във всеки век и във всеки род, във всяка област и във всеки град; и тези дни Пурим да не се изоставят от юдеите, нито да изчезне споменът им между потомството им.

[29] Então, a rainha Ester, filha de Abiail, e o judeu Mordecai escreveram, com toda a autoridade, segunda vez, para confirmar a carta de Purim.

[30] Expediram cartas a todos os judeus, às cento e vinte e sete províncias do reino de Assuero, com palavras amigáveis e sinceras,

[31] para confirmar estes dias de Purim nos seus tempos determinados, como o judeu Mordecai e a rainha Ester lhes tinham estabelecido, e como eles mesmos já o tinham estabelecido sobre si e sobre a sua descendência, acerca do jejum e do seu lamento.

[32] E o mandado de Ester estabeleceu estas particularidades de Purim; e se escreveu no livro.

Ester 10

O renome de Mordecai

[1] Depois disto, o rei Assuero impôs tributo sobre a terra e sobre as terras do mar.

[2] Quanto aos mais atos do seu poder e do seu valor e ao relatório completo da grandeza de Mordecai, a quem o rei exaltou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis da Média e da Pérsia?

[3] Pois o judeu Mordecai foi o segundo depois do rei Assuero, e grande para com os judeus, e estimado pela multidão de seus irmãos, tendo procurado o bem-estar do seu povo e trabalhado pela prosperidade de todo o povo da sua raça.

[29] Тогава царица Естир, дъщеря на Авихаил, и юдеинът Мардохей писаха втори път, като наблегнаха, за да утвърдят написаното за Пурим.

[30] При това Мардохей прати писма с думи на мир и искреност до всички юдеи в сто двадесет и седемте области на Асуировото царство,

[31] за да утвърди тези дни Пурим във времената им, според както юдеинът Мардохей и царица Естир им бяха заповядали и както бяха постановили за себе си и за потомството си, в спомен запостите и плача си.

[32] И тази наредба за Пурим бе потвърдена със заповедта на Естир; и бе записана в книгата.

Естир 10

Величието на Асуир и Мардохей

[1] Цар Асуир наложи данък на земята и на морските острови.

[2] А всичките му силни и могъщи дела и описанието на величието, на което царят въздигна Мардохей, не са ли записани в Книгата на летописите на персийските и мидийските царе?

[3] Защото юдеинът Мардохей стана втори след цар Асуир, велик между юдеите и благоугоден на многото си братя, като търсеше доброто на народа си и говореше мир за целия си род.

O livro de Jó	Йов

Jó 1

A virtude e riqueza de Jó

[1] Havia um homem na terra de Uz, cujo nome era Jó; homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desviava do mal.

[2] Nasceram-lhe sete filhos e três filhas.

[3] Possuía sete mil ovelhas, três mil camelos, quinhentas juntas de bois e quinhentas jumentas; era também mui numeroso o pessoal ao seu serviço, de maneira que este homem era o maior de todos os do Oriente.

[4] Seus filhos iam às casas uns dos outros e faziam banquetes, cada um por sua vez, e mandavam convidar as suas três irmãs a comerem e beberem com eles.

[5] Decorrido o turno de dias de seus banquetes, chamava Jó a seus filhos e os santificava; levantava-se de madrugada e oferecia holocaustos segundo o número de todos eles, pois dizia: Talvez tenham pecado os meus filhos e blasfemado contra Deus em seu coração. Assim o fazia Jó continuamente.

[6] Num dia em que os filhos de Deus vieram apresentar-se perante o SENHOR, veio também Satanás entre eles.

Йов 1

ВЪВЕДЕНИЕ

Благоденствието на праведния Йов

[1] Имаше в земята Уз един човек на име Йов. Този човек беше непорочен и правдив, боеше се от Бога и се отдалечаваше от злото.

[2] И му се родиха седем сина и три дъщери.

[3] А добитъкът му беше седем хиляди овце, три хиляди камили, петстотин чифта волове и петстотин ослици; имашеи голямо множество слуги; така че този човек беше най-знатният от всичките жители на изток.

[4] Синовете му отиваха и правеха угощения в къщата на всеки от тях на неговия ден; и пращаха да повикат трите си сестри, за да ядат и пият с тях.

[5] И когато се изреждаха дните на угощаването, Йов пращаше за синовете си и ги освещаваше, като ставаше рано сутринта и принасяше всеизгаряния според броя на всички тях; защото Йов си казваше: Да не би синовете ми да са съгрешили и да са похулили Бога в сърцата си. Така правеше Йов постоянно.

Оклеветяване на Йов от Сатана. Изпитания и дълготърпение на невинния праведник

[6] А един ден, като дойдоха Божиите синове да се представят пред Господа, между тях дойде и Сатана.

[7] Então, perguntou o SENHOR a Satanás: Donde vens? Satanás respondeu ao SENHOR e disse: De rodear a terra e passear por ela.

[8] Perguntou ainda o SENHOR a Satanás: Observaste o meu servo Jó? Porque ninguém há na terra semelhante a ele, homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desvia do mal.

[9] Então, respondeu Satanás ao SENHOR: Porventura, Jó debalde teme a Deus?

[10] Acaso, não o cercaste com sebe, a ele, a sua casa e a tudo quanto tem? A obra de suas mãos abençoaste, e os seus bens se multiplicaram na terra.

[11] Estende, porém, a mão, e toca-lhe em tudo quanto tem, e verás se não blasfema contra ti na tua face.

[12] Disse o SENHOR a Satanás: Eis que tudo quanto ele tem está em teu poder; somente contra ele não estendas a mão. E Satanás saiu da presença do SENHOR.

As aflições e a paciência de Jó

[13] Sucedeu um dia, em que seus filhos e suas filhas comiam e bebiam vinho na casa do irmão primogênito,

[14] que veio um mensageiro a Jó e lhe disse: Os bois lavravam, e as jumentas pasciam junto a eles;

[15] de repente, deram sobre eles os sabeus, e os levaram, e mataram aos servos a fio de espada; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[16] Falava este ainda quando veio outro e disse: Fogo de Deus caiu do céu, e queimou as ovelhas e os servos, e os

[7] И Господ каза на Сатана: Откъде идваш? А Сатана Му отговори: От обикаляне земята и от ходене насам-натам по нея.

[8] После Господ запита Сатана: Обърнал ли си внимание на слугата Ми Йов, че няма подобен на него на земята, човек непорочен и праведив, който се бои от Бога и се отдалечава от злото?

[9] А Сатана отговори на Господа: Дали без причина се бои Йов от Бога?

[10] Не си ли обградил отвсякъде него и дома му, и всичко, което има? Благословил си делата на ръцете му и имотът му се е умножил на земята.

[11] Но сега простри ръка и се допри до всичко, което има, и той ще Те похули в лицето.

[12] Господ каза на Сатана: Ето, в твоята ръка е всичко, което има той; само на него да не сложиш ръка. Тогава Сатана излезе от присъствието на Господа.

[13] И един ден, когато синовете и дъщерите му ядяха и пиеха вино в къщата на най-стария си брат,

[14] дойде вестител при Йов и каза: Докато оряха воловете и ослиците пасяха при тях,

[15] савците нападнаха и ги откараха, още избиха слугите с острието на меча; и само аз се отървах да ти известя.

[16] Докато той още говореше, дойде и друг и каза: Огън от Бога падна от небето и изгори овцете и слугите, и ги

consumiu; só eu escapei, para trazer-te a nova.

17 Falava este ainda quando veio outro e disse: Dividiram-se os caldeus em três bandos, deram sobre os camelos, os levaram e mataram aos servos a fio de espada; só eu escapei, para trazer-te a nova.

18 Também este falava ainda quando veio outro e disse: Estando teus filhos e tuas filhas comendo e bebendo vinho, em casa do irmão primogênito,

19 eis que se levantou grande vento do lado do deserto e deu nos quatro cantos da casa, a qual caiu sobre eles, e morreram; só eu escapei, para trazer-te a nova.

20 Então, Jó se levantou, rasgou o seu manto, rapou a cabeça e lançou-se em terra e adorou;

21 e disse: Nu saí do ventre de minha mãe e nu voltarei; o SENHOR o deu e o SENHOR o tomou; bendito seja o nome do SENHOR!

22 Em tudo isto Jó não pecou, nem atribuiu a Deus falta alguma.

Jó 2

1 Num dia em que os filhos de Deus vieram apresentar-se perante o SENHOR, veio também Satanás entre eles apresentar-se perante o SENHOR.

2 Então, o SENHOR disse a Satanás: Donde vens? Respondeu Satanás ao SENHOR e disse: De rodear a terra e passear por ela.

3 Perguntou o SENHOR a Satanás: Observaste o meu servo Jó? Porque ninguém há na terra semelhante a ele,

погълна; и само аз се отървах да ти известя.

17 Докато този още говореше, дойде и друг и каза: Халдейците образуваха три чети и се спуснаха върху камилите и ги откараха, още избиха слугите с острието на меча; и само аз се отървах да ти известя.

18 Докато този още говореше, дойде и друг и каза: Синовете ти и дъщерите ти, като ядяха и пиеха вино в къщата на най-стария си брат,

19 дойде силен вятър от пустинята и удари четирите ъгъла на къщата, и тя падна върху децата ти и те умряха; и само аз се отървах да ти известя.

20 Тогава Йов стана, раздра дрехата си и обръсна главата си, и като падна на земята, се поклони.

21 И каза: Гол излязох от утробата на майка си; гол ще и да се върна там. Господ даде, Господ взе; да бъде благословено Господнето име.

22 Във всичко това Йов не съгреши, нито се изрази безумно спрямо Бога.

Йов 2

1 И пак един ден, като дойдоха Божиите синове, за да се представят пред Господа, между тях дойде и Сатана да се представи пред Господа.

2 Господ каза на Сатана: Откъде идваш? А Сатана Му отговори: От обикаляне земята и от ходене насам-натам по нея.

3 После Господ каза на Сатана: Обърнал ли си внимание на слугата Ми Йов, че няма подобен на него на земята, човек

homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desvia do mal. Ele conserva a sua integridade, embora me incitasses contra ele, para o consumir sem causa.	непорочен и правдив, който се бои от Бога и се отдалечава от злото? И още държи правдивостта си, при все че ти Ме подбуди против него да го погубя без причина.
4 Então, Satanás respondeu ao SENHOR: Pele por pele, e tudo quanto o homem tem dará pela sua vida.	4 А Сатана отговори на Господа: Кожа за кожа, да! Всичко, което има, човек ще го даде за живота си.
5 Estende, porém, a mão, toca-lhe nos ossos e na carne e verás se não blasfema contra ti na tua face.	5 Но простри ръката Си сега и се допри до костите му и до плътта му, и той ще Те похули в лицето.
6 Disse o SENHOR a Satanás: Eis que ele está em teu poder; mas poupa-lhe a vida.	6 Господ каза на Сатана: Ето, той е в ръката ти; само живота му опази.
7 Então, saiu Satanás da presença do SENHOR e feriu a Jó de tumores malignos, desde a planta do pé até ao alto da cabeça.	7 Тогава Сатана излезе от присъствието на Господа и порази Йов с лоши циреи от стъпалата на краката му до темето му.
8 Jó, sentado em cinza, tomou um caco para com ele raspar-se.	8 И той си взе черепка, за да се чеше с нея, и седеше в пепел.
9 Então, sua mulher lhe disse: Ainda conservas a tua integridade? Amaldiçoa a Deus e morre.	9 Тогава жена му му каза: Още ли държиш правдивостта си? Похули Бога и умри.
10 Mas ele lhe respondeu: Falas como qualquer doida; temos recebido o bem de Deus e não receberíamos também o mal? Em tudo isto não pecou Jó com os seus lábios.	10 А той ѝ отвърна: Ти говориш, както говори някоя от безумните жени. Какво? Доброто ли ще приемаме от Бога, а да не приемаме и злото? Във всичко това Йов не съгреши с устните си.
11 Ouvindo, pois, três amigos de Jó todo este mal que lhe sobreviera, chegaram, cada um do seu lugar: Elifaz, o temanita, Bildade, o suíta, e Zofar, o naamatita; e combinaram ir juntamente condoer-se dele e consolá-lo.	11 А тримата приятели на Йов, като чуха за цялото това зло, което го бесполетяло, дойдоха всеки от мястото си – теманецът Елифаз, савхиецът Валдад, наамецът Софар; защото се бяха съгласили да дойдат заедно да го съжалят и да го утешат.

[12] Levantando eles de longe os olhos e não o reconhecendo, ergueram a voz e choraram; e cada um, rasgando o seu manto, lançava pó ao ar sobre a cabeça.

[13] Sentaram-se com ele na terra, sete dias e sete noites; e nenhum lhe dizia palavra alguma, pois viam que a dor era muito grande.

Jó 3

Jó amaldiçoa o seu nascimento

[1] Depois disto, passou Jó a falar e amaldiçoou o seu dia natalício.

[2] Disse Jó:

[3] Pereça o dia em que nasci e a noite em que se disse: Foi concebido um homem!

[4] Converta-se aquele dia em trevas; e Deus, lá de cima, não tenha cuidado dele, nem resplandeça sobre ele a luz.

[5] Reclamem-no as trevas e a sombra de morte; habitem sobre ele nuvens; espante-o tudo o que pode enegrecer o dia.

[6] Aquela noite, que dela se apoderem densas trevas; não se regozije ela entre os dias do ano, não entre na conta dos meses.

[7] Seja estéril aquela noite, e dela sejam banidos os sons de júbilo.

[8] Amaldiçoem-na aqueles que sabem amaldiçoar o dia e sabem excitar o monstro marinho.

[12] И като повдигнаха очи отдалеч и не го познаха, плакаха с висок глас; и всеки раздра дрехата си и сипаха пръст на главите си, като я хвърлиха към небето.

[13] И седяха при него на земята седем дни и седем нощи; и никой не му проговори дума, защото виждаха, че скръбта му беше много голяма.

Йов 3

ДИАЛОЗИ МЕЖДУ ЙОВ И ТРИМАТА МУ ПРИЯТЕЛИ

Монолог на Йов – голямата скръб на невинно страдащия

[1] След това Йов отвори устата си и прокле деня си.

[2] Йов проговори:

[3] Да погине денят, в който се родих, и нощта, в която бе казано: Роди се мъжко.

[4] Да бъде тъмнина онзи ден; Бог да не го зачита отгоре и да не изгрее на него светлина.

[5] Тъмнина и мрачна сянка да го обладаят; облак да седи на него; всичко, което помрачава деня, нека го направи ужасен.

[6] Тъмнина да обладае онази нощ; да не се брои между дните на годината, да не влезе в числото на месеците.

[7] Ето, пуста да остане онази нощ; радостен глас да не дойде в нея.

[8] Да я прокълнат онези, които кълнат дните, онези, които са изкусни да събудят левиатана.

[9] Escureçam-se as estrelas do crepúsculo matutino dessa noite; que ela espere a luz, e a luz não venha; que não veja as pálpebras dos olhos da alva,

[10] pois não fechou as portas do ventre de minha mãe, nem escondeu dos meus olhos o sofrimento.

[11] Por que não morri eu na madre? Por que não expirei ao sair dela?

[12] Por que houve regaço que me acolhesse? E por que peitos, para que eu mamasse?

[13] Porque já agora repousaria tranqüilo; dormiria, e, então, haveria para mim descanso,

[14] com os reis e conselheiros da terra que para si edificaram mausoléus;

[15] ou com os príncipes que tinham ouro e encheram de prata as suas casas;

[16] ou, como aborto oculto, eu não existiria, como crianças que nunca viram a luz.

[17] Ali, os maus cessam de perturbar, e, ali, repousam os cansados.

[18] Ali, os presos juntamente repousam e não ouvem a voz do feitor.

[19] Ali, está tanto o pequeno como o grande e o servo livre de seu senhor.

[20] Por que se concede luz ao miserável e vida aos amargurados de ânimo,

[21] que esperam a morte, e ela não vem? Eles cavam em procura dela mais do que tesouros ocultos.

[9] Да изгаснат звездите на вечерта ѝ; да очаква светлина и да я няма, и да не види първите лъчи на зората;

[10] защото не затвори вратата на майчината ми утроба и не скри скръбта от очите ми.

[11] Защо не умрях при раждането и не издъхнах, щом излязох от утробата?

[12] Защо ме приеха коленете? Или защо гърдите, за да суча?

[13] Защото сега щях да лежа и да почивам; щях да спя; тогава щях да съм в покой.

[14] Заедно с царе и съветници на земята, които си градят пусти стълбове;

[15] или с князе, които имаха злато, които напълниха къщите си със сребро;

[16] или като скрито пометнато, нямаше да ме има, както младенци, които светлина не са видели.

[17] Там нечестивите престават да смущават и там уморените се успокояват.

[18] Заедно се успокояват и пленниците, не чуват гласа на насилника.

[19] Там са малък и голям; и слугата е свободен от господаря си.

[20] Защо се дава светлина на злощастния и живот на огорчения в душата,

[21] които копнеят за смъртта и я няма, ако и да копаят за нея повече, отколкото за скрити съкровища –

[22] Eles se regozijariam por um túmulo e exultariam se achassem a sepultura.

[23] Por que se concede luz ao homem, cujo caminho é oculto, e a quem Deus cercou de todos os lados?

[24] Por que em vez do meu pão me vêm gemidos, e os meus lamentos se derramam como água?

[25] Aquilo que temo me sobrevém, e o que receio me acontece.

[26] Não tenho descanso, nem sossego, nem repouso, e já me vem grande perturbação.

Jó 4

Elifaz repreende a Jó

[1] Então, respondeu Elifaz, o temanita, e disse:

[2] Se intentar alguém falar-te, enfadar-te-ás? Quem, todavia, poderá conter as palavras?

[3] Eis que tens ensinado a muitos e tens fortalecido mãos fracas.

[4] As tuas palavras têm sustentado aos que tropeçavam, e os joelhos vacilantes tens fortificado.

[5] Mas agora, em chegando a tua vez, tu te enfadas; sendo tu atingido, te perturbas.

[6] Porventura, não é o teu temor de Deus aquilo em que confias, e a tua esperança, a retidão dos teus caminhos?

[7] Lembra-te: acaso, já pereceu algum inocente? E onde foram os retos destruídos?

[22] които много се радват и веселят, когато намерят гроба?

[23] Защо се дава светлина на човека, чийто път е скрит и който Бог е преградил?

[24] Защото вместо ядене идва ми въздишка; и стенанията ми се изливат като вода.

[25] Защото онова, от което се боях, ми се случи; и онова, от което треперех, се стовари върху мене.

[26] Не бях на мир, нито на покой, нито в охолност; но пак смущение ме нападна.

Йов 4

Първа реч на Елифаз. Никой не страда невинен

[1] Тогава теманецът Елифаз каза:

[2] Ако започнем да ти говорим, ще ти дотегне ли? Но кой може да се въздържи да не говори?

[3] Ето, ти си научил мнозина и немощни ръце си укрепил.

[4] Твоите думи са привдигнали колебаещия се и отслабнали колене си укрепил.

[5] А сега това те сполетя и ти е дотегнало; допира те и си се смутил.

[6] В страха ти от Бога не е ли твоето упование и в правотата на пътищата ти – твоята надежда?

[7] Спомни си, моля, кой някога е погинал невинен или къде са били изтребени праведните.

[8] Segundo eu tenho visto, os que lavram a iniqüidade e semeiam o mal, isso mesmo eles segam.

[9] Com o hálito de Deus perecem; e com o assopro da sua ira se consomem.

[10] Cessa o bramido do leão e a voz do leão feroz, e os dentes dos leõezinhos se quebram.

[11] Perece o leão, porque não há presa, e os filhos da leoa andam dispersos.

[12] Uma palavra se me disse em segredo; e os meus ouvidos perceberam um sussurro dela.

[13] Entre pensamentos de visões noturnas, quando profundo sono cai sobre os homens,

[14] sobrevieram-me o espanto e o tremor, e todos os meus ossos estremeceram.

[15] Então, um espírito passou por diante de mim; fez-me arrepiar os cabelos do meu corpo;

[16] parou ele, mas não lhe discerni a aparência; um vulto estava diante dos meus olhos; houve silêncio, e ouvi uma voz:

[17] Seria, porventura, o mortal justo diante de Deus? Seria, acaso, o homem puro diante do seu Criador?

[18] Eis que Deus não confia nos seus servos e aos seus anjos atribui imperfeições;

[19] quanto mais àqueles que habitam em casas de barro, cujo fundamento está no pó, e são esmagados como a traça!

[8] Доколкото аз съм видял, онези, които орат беззаконие и сеят нечестие, това и жънат.

[9] Изтребват се от дишането на Бога и от диханието на ноздрите Му погиват.

[10] Ревът на лъва и гласът на свирепия лъв замират и зъбите на младите лъвове се изкъртват.

[11] Лъвът загива от нямане лов и малките на лъвицата се разпръсват.

[12] Тайно достига до мен едно нещо и ухото ми долови един шепот от него;

[13] сред мислите от нощните видения, когато дълбок сън наляга хората,

[14] обзеха ме ужас и трепет и разтърсиха всичките ми кости.

[15] Тогава дух премина пред мене; космите на тялото ми настръхнаха;

[16] той застана, но не можах да позная образа му; призрак се яви пред очите ми; в тишината чух този глас:

[17] Ще бъде ли смъртен човек праведен пред Бога? Ще бъде ли човек чист пред Създателя си?

[18] Ето, Той не се доверява на слугите Си и в ангелите Си намира недостатък –

[19] колко повече в онези, които живеят в къщи от кал, чиято основа е в пръстта и които се смазват, като че ли са молци!

[20] Nascem de manhã e à tarde são destruídos; perecem para sempre, sem que disso se faça caso.

[21] Se se lhes corta o fio da vida, morrem e não atingem a sabedoria.

Jó 5

Elifaz exorta a Jó a que busque a Deus

[1] Chama agora! Haverá alguém que te atenda? E para qual dos santos anjos te virarás?

[2] Porque a ira do louco o destrói, e o zelo do tolo o mata.

[3] Bem vi eu o louco lançar raízes; mas logo declarei maldita a sua habitação.

[4] Seus filhos estão longe do socorro, são espezinhados às portas, e não há quem os livre.

[5] A sua messe, o faminto a devora e até do meio dos espinhos a arrebata; e o intrigante abocanha os seus bens.

[6] Porque a aflição não vem do pó, e não é da terra que brota o enfado.

[7] Mas o homem nasce para o enfado, como as faíscas das brasas voam para cima.

[8] Quanto a mim, eu buscaria a Deus e a ele entregaria a minha causa;

[9] ele faz coisas grandes e inescrutáveis e maravilhas que não se podem contar;

[10] faz chover sobre a terra e envia águas sobre os campos,

[11] para pôr os abatidos num lugar alto e para que os enlutados se alegrem da maior ventura.

[20] Между сутринта и вечерта се събарят, без да усети някой, изгубват се завинаги.

[21] Величието, което е в тях, не се ли премахва? Умират, и то без мъдрост.

Йов 5

[1] Извикай сега; има ли някой да ти отговори? И към кого от святите духове ще се обърнеш?

[2] Наистина гневът убива безумния и негодуването умъртвява глупавия.

[3] Аз съм виждал безумния, като се е вкоренявал; но веднага съм проклинал обиталището му;

[4] защото децата му са далеч от безопасност; съкрушават ги по съдилищата и няма кой да ги отърве;

[5] гладният изяжда жътвата им, граби я даже отсред тръните; и грабителят поглъща имота им.

[6] Защото скръбта не излиза от пръстта, нито печалта пониква от земята;

[7] а човек се ражда за печал, както искриците, за да хвърчат високо. Увещание за обръщане към Бога

[8] Но аз ще потърся Бога и делото си ще възложа на Бога,

[9] Който върши велики и неизследими дела и безбройни чудеса,

[10] Който дава дъжд по лицето на земята и праща води по нивите,

[11] Който възвисява смирените и въздига в безопасност нажалените,

12 Ele frustra as maquinações dos astutos, para que as suas mãos não possam realizar seus projetos.

12 Който осуетява кроежите на хитрите, така че ръцете им не могат да извършат предприетото,

13 Ele apanha os sábios na sua própria astúcia; e o conselho dos que tramam se precipita.

13 Който улавя мъдрите в лукавството им, така че намисленото от коварните се осуетява.

14 Eles de dia encontram as trevas; ao meio-dia andam como de noite, às apalpadelas.

14 Денем посрещат тъмнина и по пладне ходят пипнешком, както нощем.

15 Porém Deus salva da espada que lhes sai da boca, salva o necessitado da mão do poderoso.

15 Но Бог избавя сиромаха от меча, който е устата им, и от ръката на силния;

16 Assim, há esperança para o pobre, e a iniqüidade tapa a sua própria boca.

16 и така сиромахът има надежда, а устата на беззаконието се запушват.

17 Bem-aventurado é o homem a quem Deus disciplina; não desprezes, pois, a disciplina do Todo-Poderoso.

17 Ето, блажен е онзи човек, когото Бог изобличава; затова не презирай наказанието от Всемогъщия;

18 Porque ele faz a ferida e ele mesmo a ata; ele fere, e as suas mãos curam.

18 защото Той наранява, Той и превързва; поразява и Неговите ръце изцеляват.

19 De seis angústias te livrará, e na sétima o mal te não tocará.

19 В шест беди ще те избави; дори в седмата няма да те досегне зло.

20 Na fome te livrará da morte; na guerra, do poder da espada.

20 В глад ще те откупи от смърт и във война – от силата на меча.

21 Do açoite da língua estarás abrigado e, quando vier a assolação, não a temerás.

21 От бича на език ще бъдеш опазен и няма да се уплашиш от погибел, когато дойде.

22 Da assolação e da fome te rirás e das feras da terra não terás medo.

22 На погибелта и на глада ще се присмиваш и няма да се уплашиш от земните зверове;

23 Porque até com as pedras do campo terás a tua aliança, e os animais da terra viverão em paz contigo.

23 защото ще имаш спогодба с камъните на полето; и дивите зверове ще бъдат в мир с теб.

[24] Saberás que a paz é a tua tenda, percorrerás as tuas possessões, e nada te faltará.

[25] Saberás também que se multiplicará a tua descendência, e a tua posteridade, como a erva da terra.

[26] Em robusta velhice entrarás para a sepultura, como se recolhe o feixe de trigo a seu tempo.

[27] Eis que isto já o havemos inquirido, e assim é; ouve-o e medita nisso para teu bem.

[24] И ще познаеш, че шатърът ти е в мир; и когато посетиш кошарата си, няма да намериш да ти липсва нещо.

[25] Ще познаеш още, че е многобройно твоето потомство и рожбите ти – като земната трева.

[26] В дълбока старост ще дойдеш до гроба си, както се събира житен сноп на времето си.

[27] Ето, това издирихме; така е; слушай го и го познай за своето добро.

Jó 6

Jó justifica as suas queixas

[1] Então, Jó respondeu:

[2] Oh! Se a minha queixa, de fato, se pesasse, e contra ela, numa balança, se pusesse a minha miséria,

[3] esta, na verdade, pesaria mais que a areia dos mares; por isso é que as minhas palavras foram precipitadas.

[4] Porque as flechas do Todo-Poderoso estão em mim cravadas, e o meu espírito sorve o veneno delas; os terrores de Deus se arregimentam contra mim.

[5] Zurrará o jumento montês junto à relva? Ou mugirá o boi junto à sua forragem?

[6] Comer-se-á sem sal o que é insípido? Ou haverá sabor na clara do ovo?

[7] Aquilo que a minha alma recusava tocar, isso é agora a minha comida repugnante.

[8] Quem dera que se cumprisse o meu pedido, e que Deus me concedesse o que anelo!

Йов 6

Йов отговаря на Елифаз. Беспричинно обвинение

[1] А Йов отговори:

[2] Дано само би се претеглила моята печал и злополуката ми да би се сложила срещу нея на везните!

[3] Понеже сега би била по-тежка от морския пясък; затова думите ми са били необмислени.

[4] Защото стрелите на Всемогъщия са вътре в мене, чиято отрова духът ми изпива; Божиите ужаси се опълчват против мене.

[5] Реве ли дивият осел, когато има трева? Или мучи ли волът при яслите си?

[6] Яде ли се блудкавото без сол? Или има ли вкус в белтъка на яйцето?

[7] Душата ми се отвращава да ги допре; те ми станаха като омразно ястие.

[8] Дано получех това, което прося, и Бог да ми дадеше онова, за което копнея! –

[9] Que fosse do agrado de Deus esmagar-me, que soltasse a sua mão e acabasse comigo!

[9] Да благоволеше Бог да ме погуби, да пуснеше ръката Си и ме посече!

[10] Isto ainda seria a minha consolação, e saltaria de contente na minha dor, que ele não poupa; porque não tenho negado as palavras do Santo.

[10] Но това ще ми бъде още утеха (Да! Ще се утвърдя сред скръб, която не ме жали.), че аз не утаих думите на Святия.

[11] Por que esperar, se já não tenho forças? Por que prolongar a vida, se o meu fim é certo?

[11] Каква е силата ми, за да чакам? И какъв е краят ми, за да издържа?

[12] Acaso, a minha força é a força da pedra? Ou é de bronze a minha carne?

[12] Силата ми сила каменна ли е? Или плътта ми е медна?

[13] Não! Jamais haverá socorro para mim; foram afastados de mim os meus recursos.

[13] Не изчезна ли в мене помощта ми? И не се ли отдалечи от мен избавлението?

[14] Ao aflito deve o amigo mostrar compaixão, a menos que tenha abandonado o temor do Todo-Poderoso.

[14] На оскърбения трябва да се покажесъжаление от приятеля му даже ако той е изоставил страха от Всемогъщия.

[15] Meus irmãos aleivosamente me trataram; são como um ribeiro, como a torrente que transborda no vale,

[15] Братята ми ме измамиха като поток; преминаха като течение на потоци,

[16] turvada com o gelo e com a neve que nela se esconde,

[16] които се мътят от леда и в които се топи снегът;

[17] torrente que no tempo do calor seca, emudece e desaparece do seu lugar.

[17] когато се стоплят, изчезват; когато настане топлина, изгубват се от мястото си.

[18] Desviam-se as caravanas dos seus caminhos, sobem para lugares desolados e perecem.

[18] Керваните, като следват по криволиченията им, пристигат в пустота и се губят;

[19] As caravanas de Temá procuram essa torrente, os viajantes de Sabá por ela suspiram.

[19] теманските кервани прегледваха; шевските пътници ги очакваха;

[20] Ficam envergonhados por terem confiado; em chegando ali, confundem-se.

[20] излъгаха се в надеждата си; дойдоха там и се посрамиха.

[21] Assim também vós outros sois nada para mim; vedes os meus males e vos espantais.

[22] Acaso, disse eu: dai-me um presente? Ou: oferecei-me um suborno da vossa fazenda?

[23] Ou: livrai-me do poder do opressor? Ou: redimi-me das mãos dos tiranos?

[24] Ensinai-me, e eu me calarei; dai-me a entender em que tenho errado.

[25] Oh! Como são persuasivas as palavras retas! Mas que é o que repreende a vossa repreensão?

[26] Acaso, pensais em reprovar as minhas palavras, ditas por um desesperado ao vento?

[27] Até sobre o órfão lançaríeis sorte e especularíeis com o vosso amigo?

[28] Agora, pois, se sois servidos, olhai para mim e vede que não minto na vossa cara.

[29] Tornai a julgar, vos peço, e não haja iniqüidade; tornai a julgar, e a justiça da minha causa triunfará.

[30] Há iniqüidade na minha língua? Não pode o meu paladar discernir coisas perniciosas?

Jó 7

Jó contende com Deus

[1] Não é penosa a vida do homem sobre a terra? Não são os seus dias como os de um jornaleiro?

[2] Como o escravo que suspira pela sombra e como o jornaleiro que espera pela sua paga,

[21] Сега и вие сте така никакви; видяхте ужас и се уплашихте.

[22] Казах ли аз: Донесете ми? Или: Дайте ми подарък от имота си?

[23] Или: Избавете ме от ръката на неприятеля? Или: Откупете ме от ръката на насилниците?

[24] Научете ме и аз ще млъкна; и ми покажете в какво съм сгрешил.

[25] Колко са силни справедливите думи! Но вашите доводи какво изобличават?

[26] Мислите ли да изобличите думи, когато думите на окаян човек са като вятър?

[27] Наистина вие бихте впримчили сирачето, бихте копали яма на неприятеля си.

[28] И така, сега благоволете да ме погледнете, защото ще стане явно пред вас, ако аз лъжа.

[29] Върнете се, моля; нека не става неправда. Да! Върнете се пак; отнася се до правдивостта ми.

[30] Има ли неправда в езика ми? Не може ли небцето ми да познае лошото?

Йов 7

[1] Земният живот на човека не е ли воюване? И дните му не са ли като дни на наемник?

[2] Както на слуга, който желае сянка, и както на наемник, който очаква заплатата си,

3 assim me deram por herança meses de desengano e noites de aflição me proporcionaram.

4 Ao deitar-me, digo: quando me levantarei? Mas comprida é a noite, e farto-me de me revolver na cama, até à alva.

5 A minha carne está vestida de vermes e de crostas terrosas; a minha pele se encrosta e de novo supura.

6 Os meus dias são mais velozes do que a lançadeira do tecelão e se findam sem esperança.

7 Lembra-te de que a minha vida é um sopro; os meus olhos não tornarão a ver o bem.

8 Os olhos dos que agora me vêem não me verão mais; os teus olhos me procurarão, mas já não serei.

9 Tal como a nuvem se desfaz e passa, aquele que desce à sepultura jamais tornará a subir.

10 Nunca mais tornará à sua casa, nem o lugar onde habita o conhecerá jamais.

11 Por isso, não reprimirei a boca, falarei na angústia do meu espírito, queixar-me-ei na amargura da minha alma.

12 Acaso, sou eu o mar ou algum monstro marinho, para que me ponhas guarda?

13 Dizendo eu: consolar-me-á o meu leito, a minha cama aliviará a minha queixa,

14 então, me espantas com sonhos e com visões me assombras;

3 така на мене бяха дадени за притежание месеци на разочарование и нощи на печал ми бяха определени.

4 Когато си лягам, казвам: Кога ще стана? Но нощта се протака; и непрестанно се въртя насам-натам до зори.

5 Тялото ми е облечено с червеи и буци пръст; кожата ми се пука и тлее.

Молитва на Йов към Бога

6 Дните ми са по-бързи от совалката на тъкача и чезнат без надежда.

7 Помни, че животът ми е дъх и че окото ми няма вече да се върне да види добро.

8 Окото на онзи, който ме гледа, няма да ме види вече; твоите очи ще бъдат върху мен, а, ето, няма да ме има.

9 Както облакът се разпръсва и изчезва, така и слизащият в преизподнята няма да възлезе пак;

10 няма да се върне вече у дома си и мястото му няма да го познае вече.

11 Затова аз няма да въздържа устата си; ще говоря в утеснението на духа си; ще плача в горестта на душата си.

12 Море ли съм аз или морско чудовище, че слагаш над мене стража?

13 Когато си казвам: Леглото ми ще ме утеши, постелката ми ще облекчи оплакването ми,

14 тогава ме плашиш със сънища и ме ужасяваш с видения;

[15] pelo que a minha alma escolheria, antes, ser estrangulada; antes, a morte do que esta tortura.

[16] Estou farto da minha vida; não quero viver para sempre. Deixa-me, pois, porque os meus dias são um sopro.

[17] Que é o homem, para que tanto o estimes, e ponhas nele o teu cuidado,

[18] e cada manhã o visites, e cada momento o ponhas à prova?

[19] Até quando não apartarás de mim a tua vista? Até quando não me darás tempo de engolir a minha saliva?

[20] Se pequei, que mal te fiz a ti, ó Espreitador dos homens? Por que fizeste de mim um alvo para ti, para que a mim mesmo me seja pesado?

[21] Por que não perdoas a minha transgressão e não tiras a minha iniqüidade? Pois agora me deitarei no pó; e, se me buscas, já não serei.

Jó 8

Bildade afirma a justiça de Deus

[1] Então, respondeu Bildade, o suíta:

[2] Até quando falarás tais coisas? E até quando as palavras da tua boca serão qual vento impetuoso?

[3] Perverteria Deus o direito ou perverteria o Todo-Poderoso a justiça?

[4] Se teus filhos pecaram contra ele, também ele os lançou no poder da sua transgressão.

[5] Mas, se tu buscares a Deus e ao Todo-Poderoso pedires misericórdia,

[15] така че душата ми предпочита удушване и смърт, а не тези мои кости.

[16] Дотегна ми; не искам да живея вечно; оттегли се от мене, защото дните ми са суета.

[17] Какво е човек, за да го възвеличаваш и да си наумяваш за него,

[18] да го посещаваш всяка сутрин и да го изпитваш всяка минута?

[19] Докога няма да отвърнеш погледа Си от мен и няма да ме оставиш нито колкото слюнката си да погълна?

[20] Ако съм съгрешил, какво причинявам с това на Теб, о Наблюдателю на хората? Защо Си ме поставил за Свой прицел, така че дотегнах на себе си?

[21] И защо не прощаваш престъплението ми и не отнемаш беззаконието ми? Защото още сега ще спя в пръстта; и сутринта ще ме търсиш, а няма да ме има.

Йов 8

Първа реч на Валдад. Йов е лицемер

[1] Тогава савхиецът Валдад отговори:

[2] Докога ще говориш така и думите на устата ти ще бъдат катосилен вятър?

[3] Бог променя ли съда? Или Всемогъщият променя правдата?

[4] Ако синовете ти са съгрешили пред Него и Той ги е предал на последствията от беззаконието им;

[5] ако ти прилежно би потърсил Бога, ако би се помолил на Всемогъщия,

6 se fores puro e reto, ele, sem demora, despertará em teu favor e restaurará a justiça da tua morada.

7 O teu primeiro estado, na verdade, terá sido pequeno, mas o teu último crescerá sobremaneira.

8 Pois, eu te peço, pergunta agora a gerações passadas e atenta para a experiência de seus pais;

9 porque nós somos de ontem e nada sabemos; porquanto nossos dias sobre a terra são como a sombra.

10 Porventura, não te ensinarão os pais, não haverão de falar-te e do próprio entendimento não proferirão estas palavras:

11 Pode o papiro crescer sem lodo? Ou viça o junco sem água?

12 Estando ainda na sua verdura e ainda não colhidos, todavia, antes de qualquer outra erva se secam.

13 São assim as veredas de todos quantos se esquecem de Deus; e a esperança do ímpio perecerá.

14 A sua firmeza será frustrada, e a sua confiança é teia de aranha.

15 Encostar-se-á à sua casa, e ela não se manterá, agarrar-se-á a ela, e ela não ficará em pé.

16 Ele é viçoso perante o sol, e os seus renovos irrompem no seu jardim;

6 тогава, ако ти беше чист и правдив, непременно сега Той би се събудил да работи за теб и би направил да благоденства праведното ти жилище;

7 и при все да е било малко началото ти, пак в сетните си дни ще имаш много повече.

8 Понеже попитай, моля, предишните родове и внимавай в изпитаното от бащите им

9 (защото ние сме вчерашни и не знаем нищо, тъй като дните на земята са сянка);

10 не искат ли те да те научат и да ти явят, и да произнесат думи от сърцата си?

11 Никне ли рогоза без тиня? Расте ли тръстиката без вода?

12 Докато е още зелена и неокосена, изсъхва преди всяка друга трева.

13 Така са пътищата на всички, които забравят Бога; и надеждата на нечестивия ще загине.

14 Надеждата му ще се пресече; упованието му е паяжина.

15 Той ще се опре на къщата си, но тя няма да устои; ще се хване за нея, но няма да издържи.

16 Той зеленее пред слънцето и клончетата му се простират в градината му;

[17] as suas raízes se entrelaçam num montão de pedras e penetram até às muralhas.

[17] корените му се сплитат в грамадата камъни; той гледа на камъните като на дом.

[18] Mas, se Deus o arranca do seu lugar, então, este o negará, dizendo: Nunca te vi.

[18] Но пак, ако го изтръгне някой от мястото му, тогава мястото ще се отрече от него, като каже: Не съм те видял.

[19] Eis em que deu a sua vida! E do pó brotarão outros.

[19] Ето това е радостта от пътя му! И от пръстта други ще поникнат.

[20] Eis que Deus não rejeita ao íntegro, nem toma pela mão os malfeitores.

[20] Ето, Бог няма да отхвърли непорочния, нито ще подири ръката на злотворците.

[21] Ele te encherá a boca de riso e os teus lábios, de júbilo.

[21] Все пак ще напълни устата ти със смях и устните ти с възклицание.

[22] Teus aborrecedores se vestirão de ignomínia, e a tenda dos perversos não subsistirá.

[22] Онези, които те мразят, ще се облекат със срам; и шатърът на нечестивите няма вече да съществува.

Jó 9

Jó é incapaz de responder a Deus

Йов 9

Йов отговаря на Валдад. Божията справедливост. Съзнание за грях

[1] Então, Jó respondeu e disse:

[1] А Йов отговори:

[2] Na verdade, sei que assim é; porque, como pode o homem ser justo para com Deus?

[2] Наистина зная, че това е така, но как ще се оправдае човек пред Бога?

[3] Se quiser contender com ele, nem a uma de mil coisas lhe poderá responder.

[3] Ако поиска да се съди с Него, не може да Му отговори за едно от хиляда.

[4] Ele é sábio de coração e grande em poder; quem porfiou com ele e teve paz?

[4] Мъдро сърце и мощна сила има Бог: кой, като е упорствал против Него, е благоденствал?

[5] Ele é quem remove os montes, sem que saibam que ele na sua ira os transtorna;

[5] Той премества планините и те не усещат, когато ги е преобърнал в гнева Си.

[6] quem move a terra para fora do seu lugar, cujas colunas estremecem;

[6] Той поклаща земята от мястото ѝ, така че стълбовете ѝ треперят.

[7] quem fala ao sol, e este não sai, e sela as estrelas;

[7] Той заповядва на слънцето и то не изгрява; и слага под печат звездите.

[8] quem sozinho estende os céus e anda sobre os altos do mar;

[9] quem fez a Ursa, o Órion, o Sete-estrelo e as recâmaras do Sul;

[10] quem faz grandes coisas, que se não podem esquadrinhar, e maravilhas tais, que se não podem contar.

[11] Eis que ele passa por mim, e não o vejo; segue perante mim, e não o percebo.

[12] Eis que arrebata a presa! Quem o pode impedir? Quem lhe dirá: Que fazes?

[13] Deus não revogará a sua própria ira; debaixo dele se encurvam os auxiliadores do Egito.

[14] Como, então, lhe poderei eu responder ou escolher as minhas palavras, para argumentar com ele?

[15] A ele, ainda que eu fosse justo, não lhe responderia; antes, ao meu Juiz pediria misericórdia.

[16] Ainda que o chamasse, e ele me respondesse, nem por isso creria eu que desse ouvidos à minha voz.

[17] Porque me esmaga com uma tempestade e multiplica as minhas chagas sem causa.

[18] Não me permite respirar; antes, me farta de amarguras.

[19] Se se trata da força do poderoso, ele dirá: Eis-me aqui; se, de justiça: Quem me citará?

[8] Той сам простира небесата и стъпва на морските вълни.

[9] Той създава съзвездията – Мечката, Орион и Плеядите, и скритите пространства на юг.

[10] Той върши велики и неизследими дела и безбройни чудеса.

[11] Ето, минава край мен и не Го виждам; преминава и не Го забелязвам;

[12] ако грабне плячка, кой ще Му забрани? Кой ще Му каже: Какво правиш?

[13] Ако Бог не оттегли гнева Си, горделивите помощници се повалят под Него!

[14] Колко по-малко бих могъл аз да Му отговоря и да избера думите си, за да разисквам с Него!

[15] На Когото, и праведен, ако бях, не можех да отговоря, а щях да помоля за милост от Съдията си.

[16] Ако извиках и ми отговореше, нямаше да повярвам, че е послушал гласа ми.

[17] Защото ме смазва с вихрушка и умножава раните ми без причина.

[18] Не ме оставя да си отдъхна, а ме насища с горчивини.

[19] Ако е дума за силата на мощните, ето Ме! – би казал Той; и ако за съд, би казал: Кой ще Ми определи време да се съдя?

[20] Ainda que eu seja justo, a minha boca me condenará; embora seja eu íntegro, ele me terá por culpado.

[20] Даже ако бях праведен, биха ме осъдили собствените ми уста; ако бях непорочен, Той би ме показал опърничав.

[21] Eu sou íntegro, não levo em conta a minha alma, não faço caso da minha vida.

[21] Макар да бях непорочен, не бих зачитал себе си, бих презрял живота си.

[22] Para mim tudo é o mesmo; por isso, digo: tanto destrói ele o íntegro como o perverso.

[22] Все едно е; затова казвам: Той погубва и непорочния, и нечестивия.

[23] Se qualquer flagelo mata subitamente, então, se rirá do desespero do inocente.

[23] Ако бичът Му убива внезапно, Той се смее при изпитанията на невинните.

[24] A terra está entregue nas mãos dos perversos; e Deus ainda cobre o rosto dos juízes dela; se não é ele o causador disso, quem é, logo?

[24] Земята е предадена в ръцете на нечестивите; Той покрива лицата на съдиите ѝ; ако не, тогава кой е, който прави това?

[25] Os meus dias foram mais velozes do que um corredor; fugiram e não viram a felicidade.

[25] А моите дни са по-бързи от бързоходец; бягат, без да видят добро;

[26] Passaram como barcos de junco; como a águia que se lança sobre a presa.

[26] преминаха като леки кораби, като орел, който се спуска върху лова.

[27] Se eu disser: eu me esquecerei da minha queixa, deixarei o meu ar triste e ficarei contente;

[27] Ако кажа: Ще забравя оплакването си, ще оставя жалеенето си и ще се утеша.

[28] ainda assim todas as minhas dores me apavoram, porque bem sei que me não terás por inocente.

[28] В ужас съм от всичките си скърби; зная, че Ти няма да ме имаш за невинен;

[29] Serei condenado; por que, pois, trabalho eu em vão?

[29] нечестив ще се смятам; и така – защо да се трудя напразно?

[30] Ainda que me lave com água de neve e purifique as mãos com cáustico,

[30] Ако се умия със снежна вода и очистя със сапун ръцете си,

[31] mesmo assim me submergirás no lodo, e as minhas próprias vestes me abominarão.

[31] Ти пак ще ме хвърлиш в тинята, така че и самите ми дрехи ще се гнусят от мене.

[32] Porque ele não é homem, como eu, a quem eu responda, vindo juntamente a juízo.

[33] Não há entre nós árbitro que ponha a mão sobre nós ambos.

[34] Tire ele a sua vara de cima de mim, e não me amedronte o seu terror;

[35] então, falarei sem o temer; do contrário, não estaria em mim.

[32] Защото Той не е човек, както съм аз, за да Му отговоря и да дойдем заедно на съд.

[33] Няма посредник помежду ни, който да сложи ръката си върху двама ни.

[34] Нека оттегли от мене тоягата Си и ужасът Му да не ме плаши.

[35] Тогава ще говоря и няма да се боя от Него; защото в себе си не съм така уплашен.

Jó 10

Jó protesta contra a severidade de Deus

[1] A minha alma tem tédio à minha vida; darei livre curso à minha queixa, falarei com amargura da minha alma.

[2] Direi a Deus: Não me condenes; faze-me saber por que contendes comigo.

[3] Parece-te bem que me oprimas, que rejeites a obra das tuas mãos e favoreças o conselho dos perversos?

[4] Tens tu olhos de carne? Acaso, vês tu como vê o homem?

[5] São os teus dias como os dias do mortal? Ou são os teus anos como os anos de um homem,

[6] para te informares da minha iniqüidade e averiguares o meu pecado?

[7] Bem sabes tu que eu não sou culpado; todavia, ninguém há que me livre da tua mão.

[8] As tuas mãos me plasmaram e me aperfeiçoaram, porém, agora, queres devorar-me.

[9] Lembra-te de que me formaste como em barro; e queres, agora, reduzir-me a pó?

Йов 10

Бог – Творец и Промислител

[1] Душата ми се отегчи от живота ми; затова ще се предам на оплакването си, ще говоря в горестта на душата си.

[2] Ще кажа на Бога: Недей ме осъжда; покажи ми защо ми ставаш противен.

[3] Добре ли Ти е да оскърбяваш и да презираш делото на ръцете Си, а да осветляваш решеното от нечестивите?

[4] Телесни очи ли имаш? Или гледаш, както гледа човек?

[5] Твоите дни като дните на човека ли са или годините Ти – като човешки дни,

[6] че претърсваш беззаконието ми и издирваш греха ми,

[7] при все че знаеш, че не съм нечестив и че никой не може да ме избави от ръката Ти?

[8] Твоите ръце ме създадоха и усъвършенстваха като едно цяло; а пак ли ме съсипваш?

[9] Помни, моля, че като глина си ме създал; и в пръст ли ще ме възвърнеш?

[10] Porventura, não me derramaste como leite e não me coalhaste como queijo?
[11] De pele e carne me vestiste e de ossos e tendões me entreteceste.
[12] Vida me concedeste na tua benevolência, e o teu cuidado a mim me guardou.
[13] Estas coisas, as ocultaste no teu coração; mas bem sei o que resolveste contigo mesmo.
[14] Se eu pecar, tu me observas; e da minha iniqüidade não me perdoarás.
[15] Se for perverso, ai de mim! E, se for justo, não ouso levantar a cabeça, pois estou cheio de ignomínia e olho para a minha miséria.
[16] Porque, se a levanto, tu me caças como a um leão feroz e de novo revelas poder maravilhoso contra mim.
[17] Tu renovas contra mim as tuas testemunhas e multiplicas contra mim a tua ira; males e lutas se sucedem contra mim.
[18] Por que, pois, me tiraste da madre? Ah! Se eu morresse antes que olhos nenhuns me vissem!
[19] Teria eu sido como se nunca existira e já do ventre teria sido levado à sepultura.
[20] Não são poucos os meus dias? Cessa, pois, e deixa-me, para que por um pouco eu tome alento,
[21] antes que eu vá para o lugar de que não voltarei, para a terra das trevas e da sombra da morte;

[10] Не си ли ме излял като мляко? Не си ли ме съсирил като сирене?
[11] С кожа и мускули си ме облякъл и с кости и жили си ме оплел;
[12] живот и благоволение си ми подарил и провидението Ти е запазило духа ми.
[13] Но при все това – това си криел в сърцето Си; зная, че това е било в ума Ти;
[14] ако съгреша, ме наблюдаваш и за беззаконието ми няма да ме смяташ невинен.
[15] Ако съм нечестив, горко ми! И ако съм праведен, пак няма да вдигна главата си. Пълен съм с позор; но Ти гледай скръбта ми,
[16] защото расте. Гониш ме като лъв и отново се показваш страшен против мен.
[17] Отново издигаш против мене свидетелите Си и увеличаваш гнева Си върху мен; едно след друго войнства ме нападат.
[18] И така, защо ме извади Ти от утробата? Иначе бих издъхнал, без да ме е виждало око;
[19] бих бил, като че не съм бил; от утробата бих бил отнесен в гроба.
[20] Дните ми не са ли малко? И така, престани и ме остави да си отдъхна малко.
[21] Преди да отида, откъдето няма да се върна, в тъмната земя и в смъртната сянка –

[22] terra de negridão, de profunda escuridade, terra da sombra da morte e do caos, onde a própria luz é tenebrosa.

Jó 11

Zofar acusa a Jó de iniquidade

[1] Então, respondeu Zofar, o naamatita:

[2] Porventura, não se dará resposta a esse palavrório? Acaso, tem razão o tagarela?

[3] Será o caso de as tuas parolas fazerem calar os homens? E zombarás tu sem que ninguém te envergonhe?

[4] Pois dizes: A minha doutrina é pura, e sou limpo aos teus olhos.

[5] Oh! Falasse Deus, e abrisse os seus lábios contra ti,

[6] e te revelasse os segredos da sabedoria, da verdadeira sabedoria, que é multiforme! Sabe, portanto, que Deus permite seja esquecida parte da tua iniqüidade.

[7] Porventura, desvendarás os arcanos de Deus ou penetrarás até à perfeição do Todo-Poderoso?

[8] Como as alturas dos céus é a sua sabedoria; que poderás fazer? Mais profunda é ela do que o abismo; que poderás saber?

[9] A sua medida é mais longa do que a terra e mais larga do que o mar.

[10] Se ele passa, prende a alguém e chama a juízo, quem o poderá impedir?

[11] Porque ele conhece os homens vãos e, sem esforço, vê a iniqüidade.

[22] земя, мрачна като самата тъмнина, земя на мрачна сянка и без никакъв ред, където светлината е като тъмнина.

Йов 11

Първа реч на Софар. Йов трябва да се смири

[1] Тогава наамецът Софар отговори:

[2] Не трябва ли да се отговори на многото думи? Бива ли да се оправдае словоохотлив човек?

[3] Твоите самохвалства ще запушат ли хорските уста? И когато ти се присмиваш, тебе никой ли да не засрами?

[4] Защото ти казваш: Това, което говоря, е право и аз съм чист пред Твоите очи.

[5] Но дано проговореше Бог и да отвореше устните Си против теб,

[6] и да ти явеше тайните на мъдростта, че тя е двояка в проницателността си. И така, знай, че Бог изисква от тебе по-малко, отколкото заслужава беззаконието ти.

[7] Можеш ли да изброиш Божиите дълбочини? Можеш ли да издириш Всемогъщия напълно?

[8] Тези тайни са високи до небето; какво можеш да сториш? По-дълбоки са от преизподнята; какво можеш да узнаеш?

[9] Мярката им е по-дълга от земята и по-широка от морето.

[10] Ако мине Той и улови и събере съд, то кой може да Му забрани?

[11] Защото Той знае суетните хора, Той вижда и нечестието, без да Му е нужно да внимава в него.

[12] Mas o homem estúpido se tornará sábio, quando a cria de um asno montês nascer homem.

[13] Se dispuseres o coração e estenderes as mãos para Deus;

[14] se lançares para longe a iniqüidade da tua mão e não permitires habitar na tua tenda a injustiça,

[15] então, levantarás o rosto sem mácula, estarás seguro e não temerás.

[16] Pois te esquecerás dos teus sofrimentos e deles só terás lembrança como de águas que passaram.

[17] A tua vida será mais clara que o meio-dia; ainda que lhe haja trevas, serão como a manhã.

[18] Sentir-te-ás seguro, porque haverá esperança; olharás em derredor e dormirás tranqüilo.

[19] Deitar-te-ás, e ninguém te espantará; e muitos procurarão obter o teu favor.

[20] Mas os olhos dos perversos desfalecerão, o seu refúgio perecerá; sua esperança será o render do espírito.

Jó 12

Jó se defende das acusações de seus amigos

[1] Então, Jó respondeu:

[2] Na verdade, vós sois o povo, e convosco morrerá a sabedoria.

[3] Também eu tenho entendimento como vós; eu não vos sou inferior; quem não sabe coisas como essas?

[12] Но суетният човек е лишен от разум; дори човек се ражда като диво оселче.

[13] Ако ти оправиш сърцето си и простреш ръцете си към Него,

[14] ако има беззаконие в ръцете ти, отстрани го и не оставяй да обитава нечестие в шатрите ти.

[15] Само тогава ще издигнеш лицето си без петно. Да! Утвърден ще бъдеш и няма да се боиш;

[16] защото ще забравиш скръбта си; ще си я спомняш като води, които са оттекли.

[17] Твоето пребиваване ще бъде по-светло от пладне; и тъмнина ако си, пак ще станеш като зора.

[18] Ще бъдеш в увереност, защото има надежда. Да! Ще се озърнеш наоколо и ще си легнеш безопасно.

[19] Ще легнеш и няма да има кой да те плаши; дори мнозина ще търсят твоето благоволение.

[20] А очите на нечестивите ще изтекат; прибежище няма да има за тях; и надеждата им ще бъде, че ще издъхнат.

Йов 12

Йов отговаря на Софар. Отхвърляне на обвиненията с вяра във всемогъщия Бог

[1] Тогава Йов отговори:

[2] Наистина само вие сте хора и с вас ще умре мъдростта!

[3] Но и аз имам разум, както и вие; не съм по-долен от вас; и такива работи – кой не ги знае?

[4] Eu sou irrisão para os meus amigos; eu, que invocava a Deus, e ele me respondia; o justo e o reto servem de irrisão.

[5] No pensamento de quem está seguro, há desprezo para o infortúnio, um empurrão para aquele cujos pés já vacilam.

[6] As tendas dos tiranos gozam paz, e os que provocam a Deus estão seguros; têm o punho por seu deus.

[7] Mas pergunta agora às alimárias, e cada uma delas to ensinará; e às aves dos céus, e elas to farão saber.

[8] Ou fala com a terra, e ela te instruirá; até os peixes do mar to contarão.

[9] Qual entre todos estes não sabe que a mão do SENHOR fez isto?

[10] Na sua mão está a alma de todo ser vivente e o espírito de todo o gênero humano.

[11] Porventura, o ouvido não submete à prova as palavras, como o paladar prova as comidas?

[12] Está a sabedoria com os idosos, e, na longevidade, o entendimento?

[13] Não! Com Deus está a sabedoria e a força; ele tem conselho e entendimento.

[14] O que ele deitar abaixo não se reedificará; lança na prisão, e ninguém a pode abrir.

[15] Se retém as águas, elas secam; se as larga, devastam a terra.

[16] Com ele está a força e a sabedoria; seu é o que erra e o que faz errar.

[4] Станах за присмех на ближния си; човек, който призовава Бога и Той му отговаряше – праведният, непорочният човек стана за присмех!

[5] Този, чиито крака са близо до подхлъзване, е като презрян светилник в мисълта на благополучния.

[6] Шатрите на разбойниците са в благоденствие и тези, които разгневяват Бога, са в безопасност; Бог докарва изобилие в ръцете им.

[7] Но попитай сега животните и те ще те научат, и въздушните птици – и ще ти кажат;

[8] или говорѝ на земята – и тя ще те научи, и морските риби ще ти изявят.

[9] От всички тези кой не разбира, че ръката на Господа е сторила това? –

[10] В Чиято ръка е душата на всичко живо и диханието на цялото човечество.

[11] Ухото не изпитва ли думите, както небцето вкусва ястието си?

[12] Мъдростта е у белокосите, казвате вие, и разумът – в дългия живот.

[13] А в Бога е мъдростта и силата: Той има разсъждение и разум.

[14] Ето, Той събаря и не се съгражда вече; затваря човека и не му се отваря.

[15] Ето, задържа водите и пресъхват; пуска ги пак и изравят земята.

[16] В Него е силата и мъдростта; Негов е измаменият и измамникът.

[17] Aos conselheiros, leva-os despojados do seu cargo e aos juízes faz desvairar.

[18] Dissolve a autoridade dos reis, e uma corda lhes cinge os lombos.

[19] Aos sacerdotes, leva-os despojados do seu cargo e aos poderosos transtorna.

[20] Aos eloqüentes ele tira a palavra e tira o entendimento aos anciãos.

[21] Lança desprezo sobre os príncipes e afrouxa o cinto dos fortes.

[22] Das trevas manifesta coisas profundas e traz à luz a densa escuridade.

[23] Multiplica as nações e as faz perecer; dispersa-as e de novo as congrega.

[24] Tira o entendimento aos príncipes do povo da terra e os faz vaguear pelos desertos sem caminho.

[25] Nas trevas andam às apalpadelas, sem terem luz, e os faz cambalear como ébrios.

Jó 13

Jó defende a sua integridade

[1] Eis que tudo isso viram os meus olhos, e os meus ouvidos o ouviram e entenderam.

[2] Como vós o sabeis, também eu o sei; não vos sou inferior.

[3] Mas falarei ao Todo-Poderoso e quero defender-me perante Deus.

[4] Vós, porém, besuntais a verdade com mentiras e vós todos sois médicos que não valem nada.

[5] Tomara vos calásseis de todo, que isso seria a vossa sabedoria!

[17] Закарва съветниците ограбени и прави съдиите глупави.

[18] Разпасва пояса на царете и опасва кръста им с въже.

[19] Закарва първенците ограбени и поваля силните.

[20] Отнема думата от ползващите се с доверие и взема ума на старейшините.

[21] Излива презрение върху князете и отслабва силата на яките.

[22] Открива дълбоки работи из тъмнината и изважда на светло мрачната сянка.

[23] Умножава народите и ги погубва; разширява народите и ги стеснява.

[24] Отнема бодростта на началниците на земните жители и ги прави да се скитат по непроходна пустиня;

[25] опипват в тъмнината без светлина и ги прави да залитат като пияни.

Йов 13

Против самоуверената мъдрост и в защита на собствената правота на Йов

[1] Ето, моето око е видяло всичко това, ухото ми е чуло и го е разбрало.

[2] Което знаете вие, това зная и аз; не съм по-долен от вас.

[3] Но аз бих говорил на Всемогъщия и желая да разисквам с Бога.

[4] Защото вие измисляте лъжа; всички сте безполезни лекари.

[5] Дано млъкнехте съвсем! И това щеше да ви бъде за мъдрост.

6 Ouvi agora a minha defesa e atentai para os argumentos dos meus lábios.

6 Слушайте сега доводите ми и обърнете внимание върху жалбата на устните ми.

7 Porventura, falareis perversidade em favor de Deus e a seu favor falareis mentiras?

7 Заради Бога несправедливо ли ще говорите? Заради Него измама ли ще изкажете?

8 Sereis parciais por ele? Contendereis a favor de Deus?

8 Заради Него пристрастие ли ще покажете? Заради Бога ще се съдите ли?

9 Ser-vos-ia bom, se ele vos esquadrinhasse? Ou zombareis dele, como se zomba de um homem qualquer?

9 Добро ли е да ви изпита Той? Или ще можете да Го излъжете, както лъжат човека?

10 Acerbamente vos repreenderá, se em oculto fordes parciais.

10 Той непременно ще ви изобличи, ако тайно показвате пристрастие.

11 Porventura, não vos amedrontará a sua dignidade, e não cairá sobre vós o seu terror?

11 Величието Му няма ли да ви уплаши? И ужасът Му няма ли да ви нападне?

12 As vossas máximas são como provérbios de cinza, os vossos baluartes, baluartes de barro.

12 Вашите паметни думи стават пред Него поговорки от пепел; защитата ви става укрепление от кал.

13 Calai-vos perante mim, e falarei eu, e venha sobre mim o que vier.

13 Мълкнете! Оставете ме и аз да говоря; и нека дойде върху мене каквото иска.

14 Tomarei a minha carne nos meus dentes e porei a vida na minha mão.

14 Каквото и да стане, ще взема плътта си в зъбите си и ще сложа живота в шепата си.

15 Eis que me matará, já não tenho esperança; contudo, defenderei o meu procedimento.

15 Дори и Той да ме убие, аз ще Го чакам; но пак ще защитя пътищата си пред Него.

16 Também isto será a minha salvação, o fato de o ímpio não vir perante ele.

16 Даже това ще ми бъде спасение, че нечестив човек няма да дойде пред Него.

17 Atentai para as minhas razões e dai ouvidos à minha exposição.

17 Послушайте внимателно думата ми; и изявлението ми нека бъде в ушите ви.

[18] Tenho já bem encaminhada minha causa e estou certo de que serei justificado.
[19] Quem há que possa contender comigo? Neste caso, eu me calaria e renderia o espírito.
[20] Concede-me somente duas coisas; então, me não esconderei do teu rosto:
[21] alivia a tua mão de sobre mim, e não me espante o teu terror.
[22] Interpela-me, e te responderei ou deixa-me falar e tu me responderás.
[23] Quantas culpas e pecados tenho eu? Notifica-me a minha transgressão e o meu pecado.
[24] Por que escondes o rosto e me tens por teu inimigo?
[25] Queres aterrorizar uma folha arrebatada pelo vento? E perseguirás a palha seca?
[26] Pois decretas contra mim coisas amargas e me atribuis as culpas da minha mocidade.
[27] Também pões os meus pés no tronco, observas todos os meus caminhos e traças limites à planta dos meus pés,
[28] apesar de eu ser como uma coisa podre que se consome e como a roupa que é comida da traça.

Jó 14

Jó medita sobre a brevidade da vida

[1] O homem, nascido de mulher, vive breve tempo, cheio de inquietação.
[2] Nasce como a flor e murcha; foge como a sombra e não permanece;

[18] Ето сега аз съм наредил делото си; зная, че ще се оправдая.
[19] Кой е онзи, който ще се съди с мене? Защото ако млъкна, сега ще издъхна.
[20] Само две неща не ми правѝ, тогава няма да се скрия от лицето Ти –
[21] не отказвай да оттеглиш ръката Си от мен и нека не ме уплаши ужасът Ти.
[22] Тогава Ти повикай и аз ще Ти отговоря; или аз да говоря и Ти ми отговори.
[23] Колко са беззаконията ми и греховете ми? Яви ми престъплението ми и греха ми.
[24] Защо криеш лицето Си и ме смяташ за Свой неприятел?
[25] Ще изморяваш ли лист отвяван? И ще гониш ли суха плява?
[26] Защо пишеш горести против мен и ме правиш да наследявам беззаконията на младостта си,
[27] и слагаш краката ми в клада, и наблюдаваш всичките ми пътища, забелязваш следите на краката ми? –
[28] При все че аз като гнила вещ тлея, като дреха, от молец изядена.

Йов 14

Призивът на Йов към Бога

[1] Човекът, роден от жена, е кратковременен и пълен със смущение.
[2] Цъфти като цвят и се покосява; бяга като сянка и не се държи.

[3] e sobre tal homem abres os olhos e o fazes entrar em juízo contigo?

[4] Quem da imundícia poderá tirar coisa pura? Ninguém!

[5] Visto que os seus dias estão contados, contigo está o número dos seus meses; tu ao homem puseste limites além dos quais não passará.

[6] Desvia dele os olhares, para que tenha repouso, até que, como o jornaleiro, tenha prazer no seu dia.

[7] Porque há esperança para a árvore, pois, mesmo cortada, ainda se renovará, e não cessarão os seus rebentos.

[8] Se envelhecer na terra a sua raiz, e no chão morrer o seu tronco,

[9] ao cheiro das águas brotará e dará ramos como a planta nova.

[10] O homem, porém, morre e fica prostrado; expira o homem e onde está?

[11] Como as águas do lago se evaporam, e o rio se esgota e seca,

[12] assim o homem se deita e não se levanta; enquanto existirem os céus, não acordará, nem será despertado do seu sono.

[13] Que me encobrisses na sepultura e me ocultasses até que a tua ira se fosse, e me pusesses um prazo e depois te lembrasses de mim!

[14] Morrendo o homem, porventura tornará a viver? Todos os dias da minha luta esperaria, até que eu fosse substituído.

[3] И върху такъв ли отваряш очите Си и ме караш на съд с Тебе?

[4] Кой може да извади чисто от нечисто? Никой.

[5] Тъй като дните му са определени и броят на месеците му е в Теб, и Ти си поставил границите му, които не може да премине,

[6] отвърни погледа Си от него, за да си почине, докато като наемник доизкара деня си.

[7] Защото за дървото има надежда, че ако бъде отсечено, пак ще поникне и че издънката му няма да изчезне,

[8] даже ако коренът му остарее в земята и ако пънът му умре в пръстта;

[9] понеже от дъха на водата ще поникне и ще покара клончета като новопосадено.

[10] Но човек умира и прехожда. Да! Човек издъхва и къде е той?

[11] Както водите чезнат в морето и реката престава и пресъхва,

[12] така човек ляга и не става вече; докато небесата не преминат, те няма да се събудят и няма да станат от съня си.

[13] О, да ме беше скрил Ти в преизподнята, да ме беше покрил, докато премине гневът Ти, да ми определеше срок и тогава да би си спомнил за мен!

[14] Ако умре човек, ще оживее ли? През всичките дни на воюването си ще чакам, докато дойде промяната ми.

[15] Chamar-me-ias, e eu te responderia; terias saudades da obra de tuas mãos;

[16] e até contarias os meus passos e não levarias em conta os meus pecados.

[17] A minha transgressão estaria selada num saco, e terias encoberto as minhas iniqüidades.

[18] Como o monte que se esboroa e se desfaz, e a rocha que se remove do seu lugar,

[19] como as águas gastam as pedras, e as cheias arrebatam o pó da terra, assim destróis a esperança do homem.

[20] Tu prevaleces para sempre contra ele, e ele passa, mudas-lhe o semblante e o despedes para o além.

[21] Os seus filhos recebem honras, e ele o não sabe; são humilhados, e ele o não percebe.

[22] Ele sente as dores apenas de seu próprio corpo, e só a seu respeito sofre a sua alma.

Jó 15

Elifaz acusa a Jó de impiedade

[1] Então, respondeu Elifaz, o temanita:

[2] Porventura, dará o sábio em resposta ciência de vento? E encher-se-á a si mesmo de vento oriental,

[3] argüindo com palavras que de nada servem e com razões de que nada aproveita?

[4] Tornas vão o temor de Deus e diminuis a devoção a ele devida.

[15] Ще повикаш и аз ще Ти се отзова; ще пожелаеш делото на ръцете Си.

[16] А сега броиш стъпките ми; не наблюдаваш ли греховете ми?

[17] Престъплението ми е запечатано във вързоп и зашиваш беззаконието ми.

[18] Наистина, както и планината, като пада, се унищожава и скалата се премества от мястото си;

[19] както водите изтриват камъните и наводненията им завличат пръстта от земята, така Ти погубваш надеждата на човека.

[20] Надделяваш винаги над него и той преминава; изменяш лицето му и го отпращаш.

[21] Синовете му достигат до почитание, а той не знае; и са свалени, а той не забелязва това за тях;

[22] знае само, че плътта му е за него в болки и душата му е за него в жалеене.

Йов 15

Втора реч на Елифаз. Йов обвинен в заблуда и себелюбие; предупреждение за края на нечестивия

[1] Тогава теманецът Елифаз отговори:

[2] Мъдър човек с вятърничаво ли знание отговаря и с източен вятър ли пълни корема си?

[3] С празни думи ли се препира и с безполезни речи?

[4] Наистина ти унищожаваш страха от Бога и намаляваш моленето пред Него.

[5] Pois a tua iniqüidade ensina à tua boca, e tu escolheste a língua dos astutos.

[5] Защото беззаконието ти поучава устата ти и си избрал езика на лукавите.

[6] A tua própria boca te condena, e não eu; os teus lábios testificam contra ti.

[6] Твоите уста те осъждат, а не аз; твоите устни свидетелстват против тебе.

[7] És tu, porventura, o primeiro homem que nasceu? Ou foste formado antes dos outeiros?

[7] Ти ли си първороденият човек? Или създаден ли си преди хълмовете?

[8] Ou ouviste o secreto conselho de Deus e a ti só limitaste a sabedoria?

[8] Чул ли си ти Божиите тайни намерения? Или си заключил в себе си мъдростта?

[9] Que sabes tu, que nós não saibamos? Que entendes, que não haja em nós?

[9] Какво знаеш ти, което ние не знаем? Какво разбираш ти, което няма в нас?

[10] Também há entre nós encanecidos e idosos, muito mais idosos do que teu pai.

[10] Има и между нас и белокоси, и престарели, по-напреднали на възраст и от баща ти.

[11] Porventura, fazes pouco caso das consolações de Deus e das suaves palavras que te dirigimos nós?

[11] Божиите утешения и меките Му думи към тебе малко нещо ли са за тебе?

[12] Por que te arrebata o teu coração? Por que flamejam os teus olhos,

[12] Какво те блазни сърцето ти и на какво смигат очите ти,

[13] para voltares contra Deus o teu furor e deixares sair tais palavras da tua boca?

[13] че обръщаш духа си против Бога и изпускаш такива думи от устата си?

[14] Que é o homem, para que seja puro? E o que nasce de mulher, para ser justo?

[14] Какво е човек, за да е чист, и роденият от жена, за да е праведен?

[15] Eis que Deus não confia nem nos seus santos; nem os céus são puros aos seus olhos,

[15] Ето, на святите Си ангели Той не се доверява и небесата не са чисти в очите Му;

[16] quanto menos o homem, que é abominável e corrupto, que bebe a iniqüidade como a água!

[16] колко повече е гнусен и непотребен човек, който пие неправда като вода!

Elifaz mostra o justo castigo dos perversos

[17] Escuta-me, mostrar-to-ei; e o que tenho visto te contarei,

[17] Аз ще ти кажа, послушай ме; и това, което съм видял, ще ти изявя

[18] o que os sábios anunciaram, que o ouviram de seus pais e não o ocultaram

[19] (aos quais somente se dera a terra, e nenhum estranho passou por entre eles):

[20] Todos os dias o perverso é atormentado, no curto número de anos que se reservam para o opressor.

[21] O sonido dos horrores está nos seus ouvidos; na prosperidade lhe sobrevém o assolador.

[22] Não crê que tornará das trevas, e sim que o espera a espada.

[23] Por pão anda vagueando, dizendo: Onde está? Bem sabe que o dia das trevas lhe está preparado, à mão.

[24] Assombram-no a angústia e a tribulação; prevalecem contra ele, como o rei preparado para a peleja,

[25] porque estendeu a mão contra Deus e desafiou o Todo-Poderoso;

[26] arremete contra ele obstinadamente, atrás da grossura dos seus escudos,

[27] porquanto cobriu o rosto com a sua gordura e criou enxúndia nas ilhargas;

[28] habitou em cidades assoladas, em casas em que ninguém devia morar, que estavam destinadas a se fazerem montões de ruínas.

[29] Por isso, não se enriquecerá, nem subsistirá a sua fazenda, nem se estenderão seus bens pela terra.

[18] (което мъдрите не скриха, а възвестиха, както бяха чули от бащите си;

[19] на които беше дадена земята и само на тях, и чужденецът не мина между тях):

[20] Нечестивият се мъчи през всичките си дни; и преброени години са запазени за мъчителя.

[21] Ужасни гласове има в ушите му, че като е в спокойствие, ще го нападне изтребителят;

[22] не вярва, че ще се върне от тъмнината; и той е очакван от меча;

[23] скита се да търси хляб, като казва:Къде е? Знае, че денят на тъмнината е готов до ръката му;

[24] скръб и тъга го плашат – като цар, приготвен за бой, му надвиват,

[25] понеже той вдигна ръката си против Бога и се възгордя против Всемогъщия;

[26] спусна се към Него с корав врат, с дебелите изпъкналости на щитовете си.

[27] Понеже покри лицето си с тлъстината си и затлъсти кръста си,

[28] той се засели в разорени градове, в къщи необитаеми, готови да станат на купове.

[29] Няма да се обогати и имотът му няма да трае, нито ще се навеждат до земята произведенията им.

[30] Não escapará das trevas; a chama do fogo secará os seus renovos, e ao assopro da boca de Deus será arrebatado.

[31] Não confie, pois, na vaidade, enganando-se a si mesmo, porque a vaidade será a sua recompensa.

[32] Esta se lhe consumará antes dos seus dias, e o seu ramo não reverdecerá.

[33] Sacudirá as suas uvas verdes, como a vide, e deixará cair a sua flor, como a oliveira;

[34] pois a companhia dos ímpios será estéril, e o fogo consumirá as tendas de suborno.

[35] Concebem a malícia e dão à luz a iniqüidade, pois o seu coração só prepara enganos.

Jó 16

Jó se queixa do trato de Deus

[1] Então, respondeu Jó:

[2] Tenho ouvido muitas coisas como estas; todos vós sois consoladores molestos.

[3] Porventura, não terão fim essas palavras de vento? Ou que é que te instiga para responderes assim?

[4] Eu também poderia falar como vós falais; se a vossa alma estivesse em lugar da minha, eu poderia dirigir-vos um montão de palavras e menear contra vós outros a minha cabeça;

[5] poderia fortalecer-vos com as minhas palavras, e a compaixão dos meus lábios abrandaria a vossa dor.

[30] Няма да се отърве от тъмнината; пламък ще изсуши младоците му; и от дихането на Божиите уста ще бъде завлечен.

[31] Нека не се доверява на суетата самоизмамен; защото суета ще бъде заплатата му.

[32] Преди времето си ще се изплати и клонът му няма да се раззеленее.

[33] Ще изрони неузрялото си грозде като лозата и ще хвърли цвета си като маслината.

[34] Защото дружината на нечестивите ще запустее; и огън ще изгори шатрите на подкупничеството.

[35] Зачеват зло и раждат беззаконие, и сърцето им подготвя измама.

Йов 16

Йов повторно отговаря на Елифаз. Срещу заблудата на приятелите – чистата съвест

[1] Тогава Йов отговори:

[2] Много такива неща съм слушал; окаяни утешители сте всички.

[3] Свършват ли се празните думи? Или какво ти дава смелост, че отговаряш?

[4] И аз можех да говоря като вас; ако беше вашата душа на мястото на моята душа, можех да натрупам думи против вас и да клатя глава против вас.

[5] Но аз бих ви подкрепил с устата си и утехата от устните ми би облекчила скръбта ви.

[6] Se eu falar, a minha dor não cessa; se me calar, qual é o meu alívio?

[7] Na verdade, as minhas forças estão exaustas; tu, ó Deus, destruíste a minha família toda.

[8] Testemunha disto é que já me tornaste encarquilhado, a minha magreza já se levanta contra mim e me acusa cara a cara.

[9] Na sua ira me despedaçou e tem animosidade contra mim; contra mim rangeu os dentes e, como meu adversário, aguça os olhos.

[10] Homens abrem contra mim a boca, com desprezo me esbofeteiam, e contra mim todos se ajuntam.

[11] Deus me entrega ao ímpio e nas mãos dos perversos me faz cair.

[12] Em paz eu vivia, porém ele me quebrantou; pegou-me pelo pescoço e me despedaçou; pôs-me por seu alvo.

[13] Cercam-me as suas flechas, atravessa-me os rins, e não me poupa, e o meu fel derrama na terra.

[14] Fere-me com ferimento sobre ferimento, arremete contra mim como um guerreiro.

[15] Cosi sobre a minha pele o cilício e revolvi o meu orgulho no pó.

[16] O meu rosto está todo afogueado de chorar, e sobre as minhas pálpebras está a sombra da morte,

[17] embora não haja violência nas minhas mãos, e seja pura a minha oração.

[18] Ó terra, não cubras o meu sangue, e não haja lugar em que se oculte o meu clamor!

[6] Ако говоря, болката ми не олеква; и ако мълча, доколко съм в покой?

[7] Но сега Той много ме умори; Ти запусти цялото ми семейство.

[8] Покрил си ме с бръчки в свидетелство против мен; и мършавостта ми се издига срещу мен и заявява в лицето ми.

[9] Разкъсва ме в гнева Си и ме мрази; скърца със зъбите Си против мене; неприятелят ми остри очите си върху мене.

[10] Зяпат против мене с устата си, удрят ме по челюстта с хулене, трупат се всички против мене.

[11] Бог ме предаде на неправедния и ме хвърли в ръцете на нечестивите.

[12] Бях в охолност, но Той ме разкъса, дори ме хвана за врата и ме строши, и ме постави за Свой прицел.

[13] Стрелците Му ме обиколиха; пронизва бъбреците ми и не щади; излива жлъчката ми на земята.

[14] Съсипва ме с удар върху удар; спуска се върху мене като исполин.

[15] Вретище съших върху кожата си и окалях рòга си в пръстта,

[16] лицето ми подпухна от плач и мрачна сянка има върху клепачите ми,

[17] ако и да няма неправда в ръцете ми и да е чиста молитвата ми.

[18] О, земьо, не покривай кръвта ми! И за вика ми да няма място за почивка.

[19] Já agora sabei que a minha testemunha está no céu, e, nas alturas, quem advoga a minha causa.
[20] Os meus amigos zombam de mim, mas os meus olhos se desfazem em lágrimas diante de Deus,
[21] para que ele mantenha o direito do homem contra o próprio Deus e o do filho do homem contra o seu próximo.

[22] Porque dentro de poucos anos eu seguirei o caminho de onde não tornarei.

[19] Ето и сега, свидетелят ми е на небесата и свидетелството ми е във височините.

[20] Моите приятели ми се присмиват; но окото ми рони сълзи към Бога,

[21] дано Той сам защити човека пред Бога и човешкия син – пред ближния му!
[22] Защото като се изминат малко години, аз ще отида на път, откъдето няма да се върна.

Jó 17

Jó nada mais espera desta vida

[1] O meu espírito se vai consumindo, os meus dias se vão apagando, e só tenho perante mim a sepultura.
[2] Estou, de fato, cercado de zombadores, e os meus olhos são obrigados a lhes contemplar a provocação.
[3] Dá-me, pois, um penhor; sê o meu fiador para contigo mesmo; quem mais haverá que se possa comprometer comigo?
[4] Porque ao seu coração encobriste o entendimento, pelo que não os exaltarás.

[5] Se alguém oferece os seus amigos como presa, os olhos de seus filhos desfalecerão.

[6] Mas a mim me pôs por provérbio dos povos; tornei-me como aquele em cujo rosto se cospe.
[7] Pelo que já se escureceram de mágoa os meus olhos, e já todos os meus membros são como a sombra;

Йов 17

Призив на Йов към Бога срещу присъдата на приятелите му

[1] Духът ми чезне, дните ми гаснат, мене вече гробът чака.

[2] Сигурно ми се присмиват; и окото ми трябва постоянно да гледа огорченията им!
[3] Дай, моля, поръчителство; стани ми поръчител при Себе Си; кой друг би дал ръка за мене,
[4] защото си скрил сърцето им от разум, затова няма да ги възвисиш.
[5] Който заради плячка предава приятели, очите на децата му ще изтекат.

[6] Той ме е поставил и поговорка на народа; и за укор станах аз пред тях.

[7] Помрачиха очите ми от скръб и всичките
ми телесни части станахакато сянка.

[8] os retos pasmam disto, e o inocente se levanta contra o ímpio.

[9] Contudo, o justo segue o seu caminho, e o puro de mãos cresce mais e mais em força.

[10] Mas tornai-vos, todos vós, e vinde cá; porque sábio nenhum acharei entre vós.

[11] Os meus dias passaram, e se malograram os meus propósitos, as aspirações do meu coração.

[12] Convertem-me a noite em dia, e a luz, dizem, está perto das trevas.

[13] Mas, se eu aguardo já a sepultura por minha casa; se nas trevas estendo a minha cama;

[14] se ao sepulcro eu clamo: tu és meu pai; e aos vermes: vós sois minha mãe e minha irmã,

[15] onde está, pois, a minha esperança? Sim, a minha esperança, quem a poderá ver?

[16] Ela descerá até às portas da morte, quando juntamente no pó teremos descanso.

Jó 18

Bildade descreve a sorte do perverso

[1] Então, respondeu Bildade, o suíta:

[2] Até quando andarás à caça de palavras? Considera bem, e, então, falaremos.

[3] Por que somos reputados por animais, e aos teus olhos passamos por curtos de inteligência?

[8] Правдивите ще се почудят на това и невинният ще се повдигне против нечестивия.

[9] А праведният ще се държи в пътя си и който има чисти ръце, ще увеличава силата си.

[10] А вие всички, моля, пак елате; обаче няма да мога да намеря между вас един разумен.

[11] Дните ми преминаха; намеренията ми и желанията на сърцето ми пресъхнаха.

[12] Нощта скоро ще замести деня; светлината е близо до тъмнината.

[13] Ако очаквам преизподнята за мое жилище, ако съм постлал постелката си в тъмнината,

[14] ако съм викал към тлението: Баща си ми ти, – към червеите: Майка и сестра сте ми,

[15] то къде е сега надеждата ми? Да! Кой ще види надеждата ми?

[16] При вратите на преизподнята ще слезе тя, когато едновременно ще има покой в пръстта.

Йов 18

Втора реч на Валдад. Неизбежната гибел на нечестивците

[1] Тогава савхиецът Валдад отговори:

[2] Докога още ще ловите думи? Първо разбирайте и после ще говорим.

[3] Защо сме смятани за добитък и станахме никакви пред вас?

[4] Oh! Tu, que te despedaças na tua ira, será a terra abandonada por tua causa? Remover-se-ão as rochas do seu lugar?

[4] О, ти, който разкъсваш душата си в гнева си, за тебе ли ще бъде напусната земята и скалите ще се преместят от мястото си?

[5] Na verdade, a luz do perverso se apagará, e para seu fogo não resplandecerá a faísca;

[5] Наистина светлината на нечестивия ще угасне и пламъкът на огъня му няма да свети.

[6] a luz se escurecerá nas suas tendas, e a sua lâmpada sobre ele se apagará;

[6] Светлината ще бъде мрак в шатъра му и светилникът при него ще изгасне.

[7] os seus passos fortes se estreitarão, e a sua própria trama o derribará.

[7] Силното му стъпване ще се стесни и собствените му намерения ще го повалят.

[8] Porque por seus próprios pés é lançado na rede e andará na boca de forje.

[8] Защото със своите си крака той се хвърля в мрежа и ходи върху примки.

[9] A armadilha o apanhará pelo calcanhar, e o laço o prenderá.

[9] Клопка ще го улови за петата, примка ще го хване.

[10] A corda está-lhe escondida na terra, e a armadilha, na vereda.

[10] Въжето му е скрито в земята и примката е на пътя му.

[11] Os assombros o espantarão de todos os lados e o perseguirão a cada passo.

[11] Ужаси ще го плашат отвред и ще го гонят по петите.

[12] A calamidade virá faminta sobre ele, e a miséria estará alerta ao seu lado,

[12] Силата му ще чезне от глад и бедствие ще бъде готово до хълбока му.

[13] a qual lhe devorará os membros do corpo; serão devorados pelo primogênito da morte.

[13] Първородният на смъртта ще погълне членовете на тялото му. Да! Ще погълне членовете му.

[14] O perverso será arrancado da sua tenda, onde está confiado, e será levado ao rei dos terrores.

[14] Той ще бъде изкоренен от шатъра си, на който уповава, и ще бъде закаран при царя на ужасите.

[15] Nenhum dos seus morará na sua tenda, espalhar-se-á enxofre sobre a sua habitação.

[15] В шатъра му ще се засели това, което не е негово; сяра ще се разпръсне върху жилището му.

[16] Por baixo secarão as suas raízes, e murcharão por cima os seus ramos.

[16] Отдолу корените му ще изсъхнат и отгоре клоните му ще се отсекат.

[17] A sua memória desaparecerá da terra, e pelas praças não terá nome.

[18] Da luz o lançarão nas trevas e o afugentarão do mundo.

[19] Não terá filho nem posteridade entre o seu povo, nem sobrevivente algum ficará nas suas moradas.

[20] Do seu dia se espantarão os do Ocidente, e os do Oriente serão tomados de horror.

[21] Tais são, na verdade, as moradas do perverso, e este é o paradeiro do que não conhece a Deus.

Jó 19

Jó, embora sofrendo, sabe que seu Redentor vive

[1] Então, respondeu Jó:

[2] Até quando afligireis a minha alma e me quebrantareis com palavras?

[3] Já dez vezes me vituperastes e não vos envergonhais de injuriar-me.

[4] Embora haja eu, na verdade, errado, comigo ficará o meu erro.

[5] Se quereis engrandecer-vos contra mim e me argüis pelo meu opróbrio,

[6] sabei agora que Deus é que me oprimiu e com a sua rede me cercou.

[7] Eis que clamo: violência! Mas não sou ouvido; grito: socorro! Porém não há justiça.

[8] O meu caminho ele fechou, e não posso passar; e nas minhas veredas pôs trevas.

[17] Споменът му ще се изличи от земята и името му няма да го има вече по улиците.

[18] Ще бъде изпъден от светлото в тъмното и ще бъде изгонен от света.

[19] Няма да има нито син, нито внук между народа си, нито остатък в жилищата си.

[20] Бъдещите поколения ще се смаят за деня му, както и предишните се ужасиха.

[21] Наистина такива са жилищата на нечестивия и това е мястото на онзи, който не познава Бога.

Йов 19

Йов повторно отговаря на Валдад. Молба за състрадание и вяра в живия Изкупител

[1] Тогава Йов отговори:

[2] Докога ще оскърбявате душата ми и ще ме съкрушавате с думи?

[3] Десет пъти вече стана как ме укорявате, но пак не ви е срам, че ми замайвате главата.

[4] Даже ако наистина съм съгрешил, грешката ми остава с мен.

[5] Ако непременно искате да се големеете над мен и да хвърляте против мен укора ми,

[6] знайте сега, че Бог ме повали и ме обиколи с мрежата Си.

[7] Ето, викам: Неправда! Но няма кой да ме чуе; издавам вик за помощ, но няма съд.

[8] Той е преградил пътя ми и не мога да премина, и е положил тъмнина в пътеките ми.

[9] Da minha honra me despojou e tirou-me da cabeça a coroa.

[10] Arruinou-me de todos os lados, e eu me vou; e arrancou-me a esperança, como a uma árvore.

[11] Inflamou contra mim a sua ira e me tem na conta de seu adversário.

[12] Juntas vieram as suas tropas, prepararam contra mim o seu caminho e se acamparam ao redor da minha tenda.

[13] Pôs longe de mim a meus irmãos, e os que me conhecem, como estranhos, se apartaram de mim.

[14] Os meus parentes me desampararam, e os meus conhecidos se esqueceram de mim.

[15] Os que se abrigam na minha casa e as minhas servas me têm por estranho, e vim a ser estrangeiro aos seus olhos.

[16] Chamo o meu criado, e ele não me responde; tenho de suplicar-lhe, eu mesmo.

[17] O meu hálito é intolerável à minha mulher, e pelo mau cheiro sou repugnante aos filhos de minha mãe.

[18] Até as crianças me desprezam, e, querendo eu levantar-me, zombam de mim.

[19] Todos os meus amigos íntimos me abominam, e até os que eu amava se tornaram contra mim.

[20] Os meus ossos se apegam à minha pele e à minha carne, e salvei-me só com a pele dos meus dentes.

[9] Съблякъл ме е от славата ми и е отнел венеца от главата ми.

[10] Съкрушил ме е отвсякъде и аз отивам; и е изкоренил надеждата ми като дърво.

[11] Заявил е също против мене гнева Си и ме смята за един от враговете Си.

[12] Полковете Му настъпват заедно и заздравяват пътя си против мен, и се разполагат на стан около шатъра ми.

[13] Отдалечил е от мене братята ми; и онези, които ме познаваха, станаха съвсем чужди за мен.

[14] Оставиха ме ближните ми и ме забравиха познайниците ми.

[15] Онези, които живеят в дома ми, и слугините ми ме смятат за чужд; странен станах в очите им.

[16] Викам слугата си и не отговаря, при все че с устата си му се моля.

[17] Дъхът ми е отвратителен на жена ми и на децата на чреслата ми;

[18] и самите малки деца ме презират; когато ставам, говорят против мене.

[19] Всичките ми по-близки приятели се гнусят от мен; и онези, които възлюбих, се обърнаха против мене.

[20] Костите ми залепват за кожата и за плътта ми; и се отървах само с кожата на зъбите си.

[21] Compadecei-vos de mim, amigos meus, compadecei-vos de mim, porque a mão de Deus me atingiu.

[22] Por que me perseguis como Deus me persegue e não cessais de devorar a minha carne?

[23] Quem me dera fossem agora escritas as minhas palavras! Quem me dera fossem gravadas em livro!

[24] Que, com pena de ferro e com chumbo, para sempre fossem esculpidas na rocha!

[25] Porque eu sei que o meu Redentor vive e por fim se levantará sobre a terra.

[26] Depois, revestido este meu corpo da minha pele, em minha carne verei a Deus.

[27] Vê-lo-ei por mim mesmo, os meus olhos o verão, e não outros; de saudade me desfalece o coração dentro de mim.

[28] Se disserdes: Como o perseguiremos? E: A causa deste mal se acha nele,

[29] temei, pois, a espada, porque tais acusações merecem o seu furor, para saberdes que há um juízo.

Jó 20

Zofar descreve as calamidades dos perversos

[1] Então, respondeu Zofar, o naamatita:

[2] Visto que os meus pensamentos me impõem resposta, eu me apresso.

[3] Eu ouvi a repreensão, que me envergonha, mas o meu espírito me obriga a responder segundo o meu entendimento.

[21] Смилете се над мене, смилете се над мене, вие, приятели мои! Защото ръката Божия се допря до мене.

[22] Защо ме гоните, като че ли сте Бог, и не се насищате от плътта ми?

[23] О, да можеха да се напишат думите! Да се начертаеха на книга!

[24] Да се издълбаеха на скала завинаги с желязна писалка и олово!

[25] Защото зная, че е жив Изкупителят ми и че в последното време ще застане на земята;

[26] и като изтлее след кожата ми това тяло, пак в плътта си ще видя Бога,

[27] Когото сам аз ще видя и очите ми ще гледат, и то не като чужденец. За тази гледка дробовете ми се топят дълбоко в мен.

[28] Ако кажете: Как ще го гоним, тъй като причината на това страдание се намира в самия него!

[29] Тогава бойте се от меча; защото гневни са наказанията, нанесениот меча, за да познаете, че има съд.

Йов 20

Втора реч на Софар. Нетрайното щастие и наказанието на нечестивците

[1] Тогава наамецът Софар отговори:

[2] Понеже мислите ми ме карат да отговоря, затова бързам.

[3] Чух укорителното изобличение против мен; и духът на разума ме кара да отговоря.

[4] Porventura, não sabes tu que desde todos os tempos, desde que o homem foi posto sobre a terra,

[4] Не знаеш ли това от старо време, откогато е поставен човек на земята,

[5] o júbilo dos perversos é breve, e a alegria dos ímpios, momentânea?

[5] че тържеството на нечестивите е кратковременно и радостта на безбожния е минутна?

[6] Ainda que a sua presunção remonte aos céus, e a sua cabeça atinja as nuvens,

[6] Макар величието му да се издигне до небето и главата му да стигне до облаците,

[7] como o seu próprio esterco, apodrecerá para sempre; e os que o conheceram dirão: Onde está?

[7] пак той ще бъде изринат завинаги, както нечистотиите му; онези, които са го гледали, ще кажат: Къде е той?

[8] Voará como um sonho e não será achado, será afugentado como uma visão da noite.

[8] Като сън ще отлети и няма да се намери, и като нощно видение ще изчезне.

[9] Os olhos que o viram jamais o verão, e o seu lugar não o verá outra vez.

[9] Окото, което го е гледало, няма да го гледа вече; и мястото му няма да го види вече.

[10] Os seus filhos procurarão aplacar aos pobres, e as suas mãos lhes restaurarão os seus bens.

[10] Синовете му ще потърсят благоволението на бедните; и ръцете му ще върнат имота им.

[11] Ainda que os seus ossos estejam cheios do vigor da sua juventude, esse vigor se deitará com ele no pó.

[11] Костите му са пълни със съгрешениятана младостта му; и те ще лежат с него в пръстта.

[12] Ainda que o mal lhe seja doce na boca, e ele o esconda debaixo da língua,

[12] Ако и да е сладко злото в устата му и го крие под езика си,

[13] e o saboreie, e o não deixe; antes, o retenha no seu paladar,

[13] ако и да го жали и не го оставя, но все още го държи вътре в устата си,

[14] contudo, a sua comida se transformará nas suas entranhas; fel de áspides será no seu interior.

[14] пак храната му ще се измени в червата му, на жлъчка аспидна ще се обърне във вътрешностите му.

[15] Engoliu riquezas, mas vomitá-las-á; do seu ventre Deus as lançará.

[15] Погълнал е богатство, но ще го повърне; Бог ще го изтръгне от корема му.

[16] Veneno de áspides sorveu; língua de víbora o matará.

[17] Não se deliciará com a vista dos ribeiros e dos rios transbordantes de mel e de leite.

[18] Devolverá o fruto do seu trabalho e não o engolirá; do lucro de sua barganha não tirará prazer nenhum.

[19] Oprimiu e desamparou os pobres, roubou casas que não edificou.

[20] Por não haver limites à sua cobiça, não chegará a salvar as coisas por ele desejadas.

[21] Nada escapou à sua cobiça insaciável, pelo que a sua prosperidade não durará.

[22] Na plenitude da sua abastança, ver-se-á angustiado; toda a força da miséria virá sobre ele.

[23] Para encher a sua barriga, Deus mandará sobre ele o furor da sua ira, que, por alimento, mandará chover sobre ele.

[24] Se fugir das armas de ferro, o arco de bronze o traspassará.

[25] Ele arranca das suas costas a flecha, e esta vem resplandecente do seu fel; e haverá assombro sobre ele.

[26] Todas as calamidades serão reservadas contra os seus tesouros; fogo não assoprado o consumirá, fogo que se apascentará do que ficar na sua tenda.

[16] Отрова аспидна ще суче; език на ехидна ще го умъртви.

[17] Няма вече да гледа потоците, реките, които текат с мед и масло.

[18] Това, за което се труди, ще го върне и няма да се наслаждава на него; съразмерно с имота, който е придобил, той няма да се радва.

[19] Защото е угнетил сиромасите и ги е оставил; заграбил е къща, която не беше построил.

[20] Понеже не е знаел насита на лакомията си, няма да запази нищо от това, което му е най-мило;

[21] понеже не остана нищо, което не изяде, затова благоденствието му няма да трае.

[22] Когато е в пълно изобилие, ще го сполети оскъдност; ръката на всеки окаяник ще го нападне.

[23] Когато се кани да напълни корема си, Бог ще хвърли върху него яростния Си гняв и ще го навали върху него, когато още яде.

[24] Когато бяга от желязното оръжие, стрелата на медния лък ще го прониже.

[25] Той я изтръгва и тя излиза от тялото му. Да! Лъскавият ѝ връх излиза от жлъчката му; ужаси го обземат.

[26] Всякаква тъмнина е запазена за съкровищата му; огън, нераздухван от човек, ще го изяде; на тези, които остават в шатъра му, ще им бъде зле.

[27] Os céus lhe manifestarão a sua iniqüidade; e a terra se levantará contra ele.

[28] As riquezas de sua casa serão transportadas; como água serão derramadas no dia da ira de Deus.

[29] Tal é, da parte de Deus, a sorte do homem perverso, tal a herança decretada por Deus.

Jó 21

Jó descreve a prosperidade dos perversos

[1] Respondeu, porém, Jó:

[2] Ouvi atentamente as minhas razões, e já isso me será a vossa consolação.

[3] Tolerai-me, e eu falarei; e, havendo eu falado, podereis zombar.

[4] Acaso, é do homem que eu me queixo? Não tenho motivo de me impacientar?

[5] Olhai para mim e pasmai; e ponde a mão sobre a boca;

[6] porque só de pensar nisso me perturbo, e um calafrio se apodera de toda a minha carne.

[7] Como é, pois, que vivem os perversos, envelhecem e ainda se tornam mais poderosos?

[8] Seus filhos se estabelecem na sua presença; e os seus descendentes, ante seus olhos.

[9] As suas casas têm paz, sem temor, e a vara de Deus não os fustiga.

[10] O seu touro gera e não falha, suas novilhas têm a cria e não abortam.

[11] Deixam correr suas crianças, como a um rebanho, e seus filhos saltam de alegria;

[27] Небето ще открие беззаконието му и земята ще се повдигне против него.

[28] Богатството на дома му ще изчезне, в деня на Божия гняв ще се разпилее.

[29] Това е от Бога делът на нечестивия и определеното му от Бога наследство.

Йов 21

Йов повторно отговаря на Софар. Временното благополучие на нечестивите и възмездието им

[1] Тогава Йов отговори:

[2] Слушайте внимателно говоренето ми и с това ме утешавайте.

[3] Потърпете ме и аз ще говоря; а след като изговоря, присмивайте се.

[4] За човека ли се оплаквам аз? А как да не се утесни духът ми?

[5] Погледнете към мен и се почудете, и сложете ръка на устата си.

[6] Само да си наумя тези въпроси, се ужасявам и трепет обзема снагата ми.

[7] Защо живеят нечестивите, остаряват, даже стават и много силни?

[8] Децата им се утвърждават заедно с тях пред лицето им и внуците им – пред очите им.

[9] Домовете им са свободни от страх; и Божията тояга не е върху тях.

[10] Говедата им се гонят, и не напразно; телицата им се тели и не помята.

[11] Пускат децата си като овце; и децата им скачат.

[12] cantam com tamboril e harpa e alegram-se ao som da flauta.

[12] Пеят под музиката на тъпанчето и арфата и се веселят при звука на свирката.

[13] Passam eles os seus dias em prosperidade e em paz descem à sepultura.

[13] Прекарват дните си в благополучие; и в една минута слизат в гроба.

[14] E são estes os que disseram a Deus: Retira-te de nós! Não desejamos conhecer os teus caminhos.

[14] Все пак казват на Бога: Оттегли се от нас, защото не искаме да знаем пътищата Ти.

[15] Que é o Todo-Poderoso, para que nós o sirvamos? E que nos aproveitará que lhe façamos orações?

[15] Какво е Всемогъщият, за да Му служим? И какво се ползваме, като Го призоваваме?

[16] Vede, porém, que não provém deles a sua prosperidade; longe de mim o conselho dos perversos!

[16] Ето, щастието им не е в тяхната ръка; далеч да бъде от мене мъдруването на нечестивите!

[17] Quantas vezes sucede que se apaga a lâmpada dos perversos? Quantas vezes lhes sobrevém a destruição? Quantas vezes Deus na sua ira lhes reparte dores?

[17] Колко често изгасва светилникът на нечестивите и идва бедствието им върху тях! Бог им разпределя страдания в гнева Си.

[18] Quantas vezes são como a palha diante do vento e como a pragana arrebatada pelo remoinho?

[18] Те са като плява пред вятъра и като прах от плява, който вихрушката отвява.

[19] Deus, dizeis vós, guarda a iniqüidade do perverso para seus filhos. Mas é a ele que deveria Deus dar o pago, para que o sinta.

[19] Казвате: Бог пази наказанието на тяхното беззаконие за децата им. По-добре нека въздаде на самите тях, за да го усещат;

[20] Seus próprios olhos devem ver a sua ruína, e ele, beber do furor do Todo-Poderoso.

[20] собствените им очи нека видят гибелта им и самите те нека пият от гнева на Всемогъщия.

[21] Porque depois de morto, cortado já o número dos seus meses, que interessa a ele a sua casa?

[21] Защото какво наслаждение от дома си има нечестивият след себе си, когато се свърши числото на месеците му?

[22] Acaso, alguém ensinará ciência a Deus, a ele que julga os que estão nos céus?

[22] Ще научи ли някой Бога на знание, тъй като Той съди високите?

23 Um morre em pleno vigor, despreocupado e tranqüilo,
24 com seus baldes cheios de leite e fresca a medula dos seus ossos.
25 Outro, ao contrário, morre na amargura do seu coração, não havendo provado do bem.
26 Juntamente jazem no pó, onde os vermes os cobrem.
27 Vede que conheço os vossos pensamentos e os injustos desígnios com que me tratais.
28 Porque direis: Onde está a casa do príncipe, e onde, a tenda em que morava o perverso?
29 Porventura, não tendes interrogado os que viajam? E não considerastes as suas declarações,
30 que o mau é poupado no dia da calamidade, é socorrido no dia do furor?
31 Quem lhe lançará em rosto o seu proceder? Quem lhe dará o pago do que faz?
32 Finalmente, é levado à sepultura, e sobre o seu túmulo se faz vigilância.
33 Os torrões do vale lhe são leves, todos os homens o seguem, assim como não têm número os que foram adiante dele.
34 Como, pois, me consolais em vão? Das vossas respostas só resta falsidade.

23 Един умира в пълно благополучие, като е във всичко охолен и спокоен;
24 ребрата му са покрити с тлъстина и костите му са напоени с мозък.
25 А друг умира в душевна горест, като никога не е ял с весело сърце.
26 Заедно лежат в пръстта и червеи ги покриват.
27 Ето, зная мислите ви и хитруванията ви за съсипването ми.
28 Защото казвате: Къде е къщата на княза? И къде е шатърът, където живееха нечестивите?
29 Не сте ли попитали минаващите през пътя? И не разбирате ли бележитите им примери –
30 че нечестивият се пази за ден на погибел и че в ден на гняв ще бъде откаран?
31 Кой ще изяви пред лицето му неговия път? И кой ще му въздаде за онова, което е сторил?
32 Но и той ще бъде донесен в гроба и ще пази над гробницата си.
33 Буците на долината ще му бъдат леки; и всеки човек ще отиде след него, както безбройни са отишли преди него.
34 И така, как ми давате празни утешения, тъй като в отговорите ви остава самолъжа?

Jó 22

Elifaz acusa a Jó de grandes pecados

1 Então, respondeu Elifaz, o temanita:

Йов 22

Трета реч на Елифаз. Бог наказва в името на справедливостта. Греховете на Йов изискват покаяние

1 Тогава теманецът Елифаз отговори:

[2] Porventura, será o homem de algum proveito a Deus? Antes, o sábio é só útil a si mesmo.

[2] Може ли човек да бъде полезен на Бога? Ако разумен може да бъде полезен на себе си.

[3] Ou tem o Todo-Poderoso interesse em que sejas justo ou algum lucro em que faças perfeitos os teus caminhos?

[3] Ако ти си праведен, Всемогъщият има ли за какво да се радва? Или полза ли се Той, ако правиш пътищата си непорочни?

[4] Ou te repreende pelo teu temor de Deus ou entra contra ti em juízo?

[4] Поради твоя страх от Него ли Той те изобличава и влиза в съд с тебе?

[5] Porventura, não é grande a tua malícia, e sem termo, as tuas iniqüidades?

[5] Нечестието ти не е ли голямо? И беззаконията ти не са ли безкрайни?

[6] Porque sem causa tomaste penhores a teu irmão e aos seminus despojaste das suas roupas.

[6] Защото без причина си взел залог от брат си и си лишил голите от дрехите им.

[7] Não deste água a beber ao cansado e ao faminto retiveste o pão.

[7] Не си напоил с вода уморения и си задържал хляб от гладния.

[8] Ao braço forte pertencia a terra, e só os homens favorecidos habitavam nela.

[8] А който беше як, той придобиваше земята; и който беше почитан, той се заселваше в нея.

[9] As viúvas despediste de mãos vazias, e os braços dos órfãos foram quebrados.

[9] Вдовици си отпратил празни и мишците на сирачетата си строшил.

[10] Por isso, estás cercado de laços, e repentino pavor te conturba

[10] Затова примки те обикалят и внезапен страх те ужасява

[11] ou trevas, em que nada vês; e águas transbordantes te cobrem.

[11] или тъмнина и не виждаш, и множество води те покриват.

[12] Porventura, não está Deus nas alturas do céu? Olha para as estrelas mais altas. Que altura!

[12] Бог не е ли на небесните висоти? Сега гледай височината на звездите, колко са нависоко!

[13] E dizes: Que sabe Deus? Acaso, poderá ele julgar através de densa escuridão?

[13] А ти казваш: Къде ще знае Бог? През мрака ли може да съди?

[14] Grossas nuvens o encobrem, de modo que não pode ver; ele passeia pela abóbada do céu.

[14] Облаци Го покриват и не вижда; и ходи по свода небесен.

[15] Queres seguir a rota antiga, que os homens iníquos pisaram?

[15] Забелязал ли си ти стария път, по който са ходили беззаконниците? –

[16] Estes foram arrebatados antes do tempo; o seu fundamento, uma torrente o arrasta.

[16] Тези, които преждевременно бяха грабнати и чиято основа порой завлече,

[17] Diziam a Deus: Retira-te de nós. E: Que pode fazer-nos o Todo-Poderoso?

[17] които казаха на Бога: Отдалечи се от нас, и: Какво може Всемогъщият да стори за нас? –

[18] Contudo, ele enchera de bens as suas casas. Longe de mim o conselho dos perversos!

[18] При все че Той напълни с блага домовете им. Но далеч да бъде от мене мъдруването на нечестивите!

[19] Os justos o vêem e se alegram, e o inocente escarnece deles,

[19] Праведните гледат и се радват; и невинните им се присмиват, като казват:

[20] dizendo: Na verdade, os nossos adversários foram destruídos, e o fogo consumiu o resto deles.

[20] Не бяха ли погубени въстаналите против нас и огън не погълна ли останалите от тях?

Бъди в мир с Бога!

[21] Reconcilia-te, pois, com ele e tem paz, e assim te sobrevirá o bem.

[21] Сприятели се сега с Него и бъди в мир; от това ще дойде добро за теб.

[22] Aceita, peço-te, a instrução que profere e põe as suas palavras no teu coração.

[22] И така, приеми закона от устата Му и съхрани думите Му в сърцето си.

[23] Se te converteres ao Todo-Poderoso, serás restabelecido; se afastares a injustiça da tua tenda

[23] Ако се върнеш към Всемогъщия, пак ще бъдеш утвърден; и така, отдалечи беззаконието от шатрите си,

[24] e deitares ao pó o teu ouro e o ouro de Ofir entre pedras dos ribeiros,

[24] хвърли злото си в пръстта и офирското злато – между камъните на потоците;

[25] então, o Todo-Poderoso será o teu ouro e a tua prata escolhida.

[25] и Всемогъщият ще ти бъде злато и изобилие от сребро за тебе.

[26] Deleitar-te-ás, pois, no Todo-Poderoso e levantarás o rosto para Deus.

[26] Защото тогава ще се веселиш във Всемогъщия и ще въздигаш лицето си към Бога.

[27] Orarás a ele, e ele te ouvirá; e pagarás os teus votos.

[27] Ще Му се помолиш и Той ще те послуша; и ще изпълни оброците Си.

[28] Se projetas alguma coisa, ela te sairá bem, e a luz brilhará em teus caminhos.

[28] И каквото решение вземеш, ще ти бъде потвърдено; и светлина ще сияе по пътищата ти.

[29] Se estes descem, então, dirás: Para cima! E Deus salvará o humilde

[30] e livrará até ao que não é inocente; sim, será libertado, graças à pureza de tuas mãos.

Jó 23

Jó deseja apresentar-se perante Deus

[1] Respondeu, porém, Jó:

[2] Ainda hoje a minha queixa é de um revoltado, apesar de a minha mão reprimir o meu gemido.

[3] Ah! Se eu soubesse onde o poderia achar! Então, me chegaria ao seu tribunal.

[4] Exporia ante ele a minha causa, encheria a minha boca de argumentos.

[5] Saberia as palavras que ele me respondesse e entenderia o que me dissesse.

[6] Acaso, segundo a grandeza de seu poder, contenderia comigo? Não; antes, me atenderia.

[7] Ali, o homem reto pleitearia com ele, e eu me livraria para sempre do meu juiz.

[8] Eis que, se me adianto, ali não está; se torno para trás, não o percebo.

[9] Se opera à esquerda, não o vejo; esconde-se à direita, e não o diviso.

[10] Mas ele sabe o meu caminho; se ele me provasse, sairia eu como o ouro.

[29] Когато те унижат, тогава ще кажеш: Има въздигане! И Той ще спаси онзи, който има смирен поглед.

[30] Даже онзи, който не е невинен, ще избави. Да! С чистотата на твоите ръце ще бъде избавен.

Йов 23

Отговор на Йов към Елифаз: „Да бих знаел къде да намеря Бога!“

[1] А Йов отговори:

[2] И днес оплакването ми е горчиво; раната ми е по-тежка от въздишането ми.

[3] Ах, да бих знаел къде да Го намеря! Бих отишъл до престола Му,

[4] бих изложил делото си пред Него и бих напълнил устата си с доводи.

[5] Бих узнал думите, които Той би ми отговорил, и бих разбрал какво щеше да ми каже.

[6] Щеше ли Той да се препира с мене с голямата Си сила? Не! Щеше само да внимава в мене.

[7] Тогава би станало явно, че един праведник разисква с Него; и така аз бих се освободил завинаги от Съдията си.

[8] Обаче, ето, отивам напред, но Го няма, и назад, но не Го виждам;

[9] наляво, където работи, но не мога да Го видя; крие се надясно и не Го виждам.

[10] Знае обаче пътя ми; когато ме изпита, ще изляза като злато.

[11] Os meus pés seguiram as suas pisadas; guardei o seu caminho e não me desviei dele.

[12] Do mandamento de seus lábios nunca me apartei, escondi no meu íntimo as palavras da sua boca.

[13] Mas, se ele resolveu alguma coisa, quem o pode dissuadir? O que ele deseja, isso fará.

[14] Pois ele cumprirá o que está ordenado a meu respeito e muitas coisas como estas ainda tem consigo.

[15] Por isso, me perturbo perante ele; e, quando o considero, temo-o.

[16] Deus é quem me fez desmaiar o coração, e o Todo-Poderoso, quem me perturbou,

[17] porque não estou desfalecido por causa das trevas, nem porque a escuridão cobre o meu rosto.

Jó 24

Jó contesta que os perversos muitas vezes não são castigados

[1] Por que o Todo-Poderoso não designa tempos de julgamento? E por que os que o conhecem não vêem tais dias?

[2] Há os que removem os limites, roubam os rebanhos e os apascentam.

[3] Levam do órfão o jumento, da viúva, tomam-lhe o boi.

[4] Desviam do caminho aos necessitados, e os pobres da terra todos têm de esconder-se.

[5] Como asnos monteses no deserto, saem estes para o seu mister, à procura de presa

[11] Кракът ми се е държал здраво в Неговите стъпки; опазил съм пътя Му, без да се отклоня.

[12] От заповедта на устните Му не съм се оттеглил назад; съхранил съм думите на устата Му повече от нужната си храна.

[13] Но Той е на един ум и кой може да Го отклони? И каквото желае думата Му, това прави.

[14] Защото върши това, което е определено за мен; и много такива неща има в Него.

[15] Затова се смущавам в присъствието Му; когато размишлявам, треперя от Него.

[16] Защото сам Бог е разслабил сърцето ми и Всемогъщият ме е смутил;

[17] тъй като не по причина на тъмнината се отсичат думите ми, нито по причина на мрака, който покрива лицето ми.

Йов 24

Силните не питат за Божията воля

[1] Защо, ако времената не са скрити от Всемогъщия, онези, които Го познават, не виждат дните Му за съд?

[2] Едни преместват междите, грабят стада и ги пасат;

[3] откарват осела на сирачетата; вземат в залог говедото на вдовицата;

[4] изтласкват бедните от пътя; сиромасите на земята се крият заедно от тях.

[5] Ето, като диви осли в пустинята излизат по работата си, подраняват да

no campo aberto, como pão para eles e seus filhos.

[6] No campo segam o pasto do perverso e lhe rabiscam a vinha.

[7] Passam a noite nus por falta de roupa e não têm cobertas contra o frio.

[8] Pelas chuvas das montanhas são molhados e, não tendo refúgio, abraçam-se com as rochas.

[9] Orfãozinhos são arrancados ao peito, e dos pobres se toma penhor;

[10] de modo que estes andam nus, sem roupa, e, famintos, arrastam os molhos.

[11] Entre os muros desses perversos espremem o azeite, pisam-lhes o lagar; contudo, padecem sede.

[12] Desde as cidades gemem os homens, e a alma dos feridos clama; e, contudo, Deus não tem isso por anormal.

[13] Os perversos são inimigos da luz, não conhecem os seus caminhos, nem permanecem nas suas veredas.

[14] De madrugada se levanta o homicida, mata ao pobre e ao necessitado, e de noite se torna ladrão.

[15] Aguardam o crepúsculo os olhos do adúltero; este diz consigo: Ninguém me reconhecerá; e cobre o rosto.

[16] Nas trevas minam as casas, de dia se conservam encerrados, nada querem com a luz.

[17] Pois a manhã para todos eles é como sombra de morte; mas os terrores da noite lhes são familiares.

търсят храна; пустинята им доставя храна за децата им.

[6] Жънат фуража в нивата, за да го ядат, и берат лозата на неправедника;

[7] цяла нощ лежат голи, без дрехи, и нямат завивка в студа;

[8] измокрят се от планинските дъждове и прегръщат скалата, понеже нямат прибежище.

[9] Други грабват сирачето от съседите и вземат залог от сиромаха.

[10] Голи, тези ходят крадешком без дреха, и гладни носят снопове те;

[11] изстискват дървено масло в техните огради, тъпчат линовете им, а остават жадни.

[12] Умиращите охкат из града и душата на ранените вика; но пак Бог не гледа това безумие.

Слово срещу противниците на светлината

[13] Други са от противниците на светлината; не знаят пътищата ѝ и не стоят в пътеките ѝ.

[14] Убиецът става в зори и убива сиромаха и нуждаещия се, а нощем е като крадец.

[15] Така и окото на прелюбодееца очаква да се мръкне, като казва: Око няма да ме види; и променя лицето си.

[16] В тъмнината пробиват къщи; те се затварят през деня, светлина не познават.

[17] Защото за всички тях зората е като мрачната сянка; понеже познават ужасите на мрачната сянка.

[18] Vós dizeis: Os perversos são levados rapidamente na superfície das águas; maldita é a porção dos tais na terra; já não andam pelo caminho das vinhas.

[19] A secura e o calor desfazem as águas da neve; assim faz a sepultura aos que pecaram.

[20] A mãe se esquecerá deles, os vermes os comerão gostosamente; nunca mais haverá lembrança deles; como árvore será quebrado o injusto,

[21] aquele que devora a estéril que não tem filhos e não faz o bem à viúva.

[22] Não! Pelo contrário, Deus por sua força prolonga os dias dos valentes; vêem-se eles de pé quando desesperavam da vida.

[23] Ele lhes dá descanso, e nisso se estribam; os olhos de Deus estão nos caminhos deles.

[24] São exaltados por breve tempo; depois, passam, colhidos como todos os mais; são cortados como as pontas das espigas.

[25] Se não é assim, quem me desmentirá e anulará as minhas razões?

Jó 25

Bildade nega que o homem possa justificar-se diante de Deus

[1] Então, respondeu Bildade, o suíta:

[2] A Deus pertence o domínio e o poder; ele faz reinar a paz nas alturas celestes.

[3] Acaso, têm número os seus exércitos? E sobre quem não se levanta a sua luz?

[18] Бързо се отвличат по лицето на водата; делът им е проклет на земята; не се обръщат вече към пътя за лозята.

[19] Както сушата и топлината поглъщат водата от снега, така и преизподнята – грешните.

[20] Майчината утроба ще ги забрави; червеят ще има сладко ястие в тях; няма вече да си спомнят за тях; и неправдата ще се строши като дърво.

[21] Поглъщат неплодната, която не ражда; и на вдовицата не правят добро.

[22] Влачат и мощните със силата си; те стават и никой не е в безопасност през живота си.

[23] Бог им дава безопасност и те се успокояват с нея. Но очите Му са върху пътищата им.

[24] Въздигнаха се за малко и ето че ги няма! Снишават се; и както всички други, си отиват и се прекършват, както главите на класовете.

[25] И сега, ако не е така, кой ще ме изкара лъжец и ще превърне в нищо думите ми?

Йов 25

Трета реч на Валдад. Възхвала на Божието всемогъщество

[1] Тогава шуахецът Валдад отговори:

[2] Господството и страхопочитанието принадлежат на Него; Той създава мир във висините Си.

[3] Имат ли брой войнствата Му? И върху кого не изгрява Неговата светлина?

[4] Como, pois, seria justo o homem perante Deus, e como seria puro aquele que nasce de mulher?

[5] Eis que até a lua não tem brilho, e as estrelas não são puras aos olhos dele.

[6] Quanto menos o homem, que é gusano, e o filho do homem, que é verme!

Jó 26

Jó afirma a soberania de Deus

[1] Jó, porém, respondeu:

[2] Como sabes ajudar ao que não tem força e prestar socorro ao braço que não tem vigor!

[3] Como sabes aconselhar ao que não tem sabedoria e revelar plenitude de verdadeiro conhecimento!

[4] Com a ajuda de quem proferes tais palavras? E de quem é o espírito que fala em ti?

[5] A alma dos mortos treme debaixo das águas com seus habitantes.

[6] O além está desnudo perante ele, e não há coberta para o abismo.

[7] Ele estende o norte sobre o vazio e faz pairar a terra sobre o nada.

[8] Prende as águas em densas nuvens, e as nuvens não se rasgam debaixo delas.

[9] Encobre a face do seu trono e sobre ele estende a sua nuvem.

[10] Traçou um círculo à superfície das águas, até aos confins da luz e das trevas.

[11] As colunas do céu tremem e se espantam da sua ameaça.

[12] Com a sua força fende o mar e com o seu entendimento abate o adversário.

[4] И така, как може човек да е праведен пред Бога? Или как може да е чист роденият от жена?

[5] Ето, и самата луна не е светла и звездите не са чисти пред Него,

[6] колко по-малко гадината човек и червеят човешки син!

Йов 26

Отговор към Валдад. Колко велик и мощен е Бог

[1] А Йов отговори:

[2] Каква помощ си дал ти на немощния! Как си спасил безсилната мишца!

[3] Как си съветвал онзи, който няма мъдрост! И какъв здрав разум си изсипал!

[4] Към кого си отправил думи? И чий дух те е вдъхновявал?

[5] Пред Него мъртвите треперят – под водите и обитателите им.

[6] Преизподнята е гола пред Него и Авадон няма покрив.

[7] Простира севера върху празния простор; окачва земята на нищо.

[8] Връзва водите в облаците Си; но облакът под тях не се разтваря.

[9] Покрива лицето на престола Си, като простира облака Си върху него.

[10] Обиколил е водите с граница чак до краищата на светлината и тъмнината.

[11] Небесните стълбове треперят и се ужасяват от смъмрянето Му.

[12] Развълнува морето със силата Си; и с разума Си поразява Рахав.

[13] Pelo seu sopro aclara os céus, a sua mão fere o dragão veloz.

[14] Eis que isto são apenas as orlas dos seus caminhos! Que leve sussurro temos ouvido dele! Mas o trovão do seu poder, quem o entenderá?

Jó 27

Jó descreve a sorte dos perversos

[1] Prosseguindo Jó em seu discurso, disse:

[2] Tão certo como vive Deus, que me tirou o direito, e o Todo-Poderoso, que amargurou a minha alma,

[3] enquanto em mim estiver a minha vida, e o sopro de Deus nos meus narizes,

[4] nunca os meus lábios falarão injustiça, nem a minha língua pronunciará engano.

[5] Longe de mim que eu vos dê razão! Até que eu expire, nunca afastarei de mim a minha integridade.

[6] À minha justiça me apegarei e não a largarei; não me reprova a minha consciência por qualquer dia da minha vida.

[7] Seja como o perverso o meu inimigo, e o que se levantar contra mim, como o injusto.

[8] Porque qual será a esperança do ímpio, quando lhe for cortada a vida, quando Deus lhe arrancar a alma?

[9] Acaso, ouvirá Deus o seu clamor, em lhe sobrevindo a tribulação?

[13] Чрез духа Си украсява небесата; ръката Му пробожда бягащия змей.

[14] Ето, тези са само краищата на пътищата Му; и колко малко шепот ни дават да чуем за Него! А гърма на силата Му кой може да разбере?

Йов 27

Последен отговор на Йов към приятелите му. Убеденост на Йов, че съвестта му е чиста и че той познава Божията мощ

[1] И Йов продължи беседата си, като казваше:

[2] В живота на Бога, Който е отнел правото ми, и на Всемогъщия, Който е огорчил душата ми,

[3] се заклевам, че през всичкото време, докато дихането ми е в мен и Духът Божий – в ноздрите ми,

[4] устните ми няма да изговорят неправда, нито езикът ми ще продума измама.

[5] Да не даде Бог да ви оправдая! Докато издъхна, няма да отхвърля непорочността си от мене.

[6] Правдата си ще държа и няма да я оставя; докато съм жив, сърцето ми няма да ме изобличи.

[7] Неприятелят ми нека бъде като нечестивия и който въстава против мене – като беззаконния.

[8] Защото каква е надеждата на нечестивия, че ще спечели, когато Бог изтръгне душата му?

[9] Ще послуша ли Бог вика му, когато го сполети беда?

10 Deleitar-se-á o perverso no Todo-Poderoso e invocará a Deus em todo o tempo?
11 Ensinar-vos-ei o que encerra a mão de Deus e não vos ocultarei o que está com o Todo-Poderoso.
12 Eis que todos vós já vistes isso; por que, pois, alimentais vãs noções?
13 Eis qual será da parte de Deus a porção do perverso e a herança que os opressores receberão do Todo-Poderoso:
14 Se os seus filhos se multiplicarem, será para a espada, e a sua prole não se fartará de pão.
15 Os que ficarem dela, a peste os enterrará, e as suas viúvas não chorarão.
16 Se o perverso amontoar prata como pó e acumular vestes como barro,
17 ele os acumulará, mas o justo é que os vestirá, e o inocente repartirá a prata.
18 Ele edifica a sua casa como a da traça e como a choça que o vigia constrói.
19 Rico se deita com a sua riqueza, abre os seus olhos e já não a vê.
20 Pavores se apoderam dele como inundação, de noite a tempestade o arrebata.
21 O vento oriental o leva, e ele se vai; varre-o com ímpeto do seu lugar.
22 Deus lança isto sobre ele e não o poupa, a ele que procura fugir precipitadamente da sua mão;

10 Ще се наслаждава ли във Всемогъщия? Ще призовава ли Бога по всяко време?
11 Ще ви науча на това, което е в Божията ръка; каквото има във Всемогъщия, не искам да скрия.
12 Ето, вие всички сте видели това; и така, защо ставате съвсем безполезни?
13 Делът на нечестивия от Бога и наследството, което потисниците ще получат от Всемогъщия, е това:
14 ако се умножават децата му, умножават се за меч; и внуците му няма да се наситят с хляб.
15 Останалите от него смърт ще ги погребе и вдовиците му няма да плачат.
16 Ако и да натрупа много сребро като пръст и приготви дрехи изобилно като кал,
17 може да приготви, но праведните ще ги облекат и невинните ще си разделят среброто.
18 Построява къщата си, както молецът и както пъдарят, който прави колиба.
19 Богат ляга, но няма да повтори; веднъж отваря очите си – и го няма;
20 трепет го хваща като потоп; буря го граби нощем;
21 източният вятър го вдига и той отива; той го изтръгва от мястото му.
22 Защото Бог ще хвърли върху него беди и няма да го пожали; той ще се старае да избяга от ръката Му.

[23] à sua queda lhe batem palmas, à saída o apupam com assobios.

Jó 28

O homem apropria-se das riquezas da terra

[1] Na verdade, a prata tem suas minas, e o ouro, que se refina, o seu lugar.

[2] O ferro tira-se da terra, e da pedra se funde o cobre.

[3] Os homens põem termo à escuridão e até aos últimos confins procuram as pedras ocultas nas trevas e na densa escuridade.

[4] Abrem entrada para minas longe da habitação dos homens, esquecidos dos transeuntes; e, assim, longe deles, dependurados, oscilam de um lado para outro.

[5] Da terra procede o pão, mas embaixo é revolvida como por fogo.

[6] Nas suas pedras se encontra safira, e há pó que contém ouro.

[7] Essa vereda, a ave de rapina a ignora, e jamais a viram os olhos do falcão.

[8] Nunca a pisaram feras majestosas, nem o leãozinho passou por ela.

[9] Estende o homem a mão contra o rochedo e revolve os montes desde as suas raízes.

[10] Abre canais nas pedras, e os seus olhos vêem tudo o que há de mais precioso.

[23] Ще изпляскат с ръце против него и ще му подсвирват така, че ще бяга от мястото си.

Йов 28

Прослава на мъдростта; тя е непостижима за човека

[1] Наистина има рудник за сребро и място, където злато се плави.

[2] Желязото се взима от земята и медта се лее от камъка.

[3] Човекът слага край на тъмнината и издирва до най-далечните места камъните в тъмнината и в мрачната сянка.

[4] Далеч от човешко жилище, където крака не стъпват, той си отваря рудник; окачени далеч от хората, рудничарите се люлеят.

[5] Колкото до земята, от нея произлиза хлябът! И под нея се разравя като че ли с огън.

[6] Камъните ѝ са място на сапфир и златна пръст има в нея.

[7] Хищна птица не знае този път и око на сокол не го е видяло.

[8] Горделивите зверове не са стъпвали по него; лъв не е минавал през него.

[9] Човекът простира ръката си върху канарите, преобръща планините из корен.

[10] Разсича проломи между скалите; и окото му открива всичко, което е скъпоценно,

11 Tapa os veios de água, e nem uma gota sai deles, e traz à luz o que estava escondido.

11 и ограничава капенето на водите; и скритото изважда на бял свят.

A verdadeira sabedoria é dom de Deus

12 Mas onde se achará a sabedoria? E onde está o lugar do entendimento?

12 Но мъдростта – къде ще се намери? И къде е мястото на разума?

13 O homem não conhece o valor dela, nem se acha ela na terra dos viventes.

13 Човекът не познава цената ѝ; и тя не се намира в земята на живите.

14 O abismo diz: Ela não está em mim; e o mar diz: Não está comigo.

14 Бездната казва: Не е в мен; и морето казва: Не е у мене.

15 Não se dá por ela ouro fino, nem se pesa prata em câmbio dela.

15 Не може да се придобие със злато; и сребро не може да се претегли в замяна с нея.

16 O seu valor não se pode avaliar pelo ouro de Ofir, nem pelo precioso ônix, nem pela safira.

16 Не може се оцени с офирско злато, със скъпоценен оникс и сапфир.

17 O ouro não se iguala a ela, nem o cristal; ela não se trocará por jóia de ouro fino;

17 Злато и кристал не могат се сравни с нея, нито може да се размени с вещи от най-чисто злато.

18 ela faz esquecer o coral e o cristal; a aquisição da sabedoria é melhor que a das pérolas.

18 Няма да се спомене корал или кристал за покупката ѝ, защото цената на мъдростта е по-висока от скъпоценните камъни.

19 Não se lhe igualará o topázio da Etiópia, nem se pode avaliar por ouro puro.

19 Топаз етиопски няма да се сравни с нея; няма да се оцени тя с чисто злато.

20 Donde, pois, vem a sabedoria, e onde está o lugar do entendimento?

20 И така, откъде идва мъдростта? И къде е мястото на разума? –

21 Está encoberta aos olhos de todo vivente e oculta às aves do céu.

21 Понеже е скрита от очите на всички живи същества и утаена от въздушните птици.

22 O abismo e a morte dizem: Ouvimos com os nossos ouvidos a sua fama.

22 Гибелта и смъртта казват: С ушите си чухме слух за нея.

23 Deus lhe entende o caminho, e ele é quem sabe o seu lugar.

23 Бог разбира пътя ѝ и Той знае мястото ѝ;

[24] Porque ele perscruta até as extremidades da terra, vê tudo o que há debaixo dos céus.

[25] Quando regulou o peso do vento e fixou a medida das águas;

[26] quando determinou leis para a chuva e caminho para o relâmpago dos trovões,

[27] então, viu ele a sabedoria e a manifestou; estabeleceu-a e também a esquadrinhou.

[28] E disse ao homem: Eis que o temor do SENHOR é a sabedoria, e o apartar-se do mal é o entendimento.

Jó 29

Jó lembra-se do seu primeiro estado feliz

[1] Prosseguiu Jó no seu discurso e disse:

[2] Ah! Quem me dera ser como fui nos meses passados, como nos dias em que Deus me guardava!

[3] Quando fazia resplandecer a sua lâmpada sobre a minha cabeça, quando eu, guiado por sua luz, caminhava pelas trevas;

[4] como fui nos dias do meu vigor, quando a amizade de Deus estava sobre a minha tenda;

[5] quando o Todo-Poderoso ainda estava comigo, e os meus filhos, em redor de mim;

[6] quando eu lavava os pés em leite, e da rocha me corriam ribeiros de azeite.

[7] Quando eu saía para a porta da cidade, e na praça me era dado sentar-me,

[24] понеже Той гледа до земните краища и вижда под цялото небе,

[25] за да претегля тежестта на ветровете и да измерва водите с мярка.

[26] Когато направи закон за дъжда и път за светкавицата на гърма,

[27] тогава Той я видя и изяви; утвърди я, да! И я изследва;

[28] и каза на човека: Ето, страх от Господа – това е мъдрост; и отдалечаване от злото – това е разум.

Йов 29

Тъга по предишното благосъстояние и копнеж за Божия закрила

[1] И Йов продължи още беседата си, като казваше:

[2] О, да бях както в предишните месеци, както в дните, когато Бог ме пазеше,

[3] когато светилникът Му светеше на главата ми и със светлината Му ходех в тъмнината;

[4] както бях в дните на зрелостта си, когато съветът от Бога бдеше над шатъра ми;

[5] когато Всемогъщият беше още с мен и децата ми бяха около мене;

[6] когато миех стъпките си с масло и скалата изливаше за мене реки от дървено масло!

[7] Когато през града излизах на портата и приготвях седалището си на пазара.

[8] os moços me viam e se retiravam; os idosos se levantavam e se punham em pé;
[9] os príncipes reprimiam as suas palavras e punham a mão sobre a boca;
[10] a voz dos nobres emudecia, e a sua língua se apegava ao paladar.
[11] Ouvindo-me algum ouvido, esse me chamava feliz; vendo-me algum olho, dava testemunho de mim;
[12] porque eu livrava os pobres que clamavam e também o órfão que não tinha quem o socorresse.
[13] A bênção do que estava a perecer vinha sobre mim, e eu fazia rejubilar-se o coração da viúva.
[14] Eu me cobria de justiça, e esta me servia de veste; como manto e turbante era a minha eqüidade.
[15] Eu me fazia de olhos para o cego e de pés para o coxo.
[16] Dos necessitados era pai e até as causas dos desconhecidos eu examinava.
[17] Eu quebrava os queixos do iníquo e dos seus dentes lhe fazia eu cair a vítima.
[18] Eu dizia: no meu ninho expirarei, multiplicarei os meus dias como a areia.
[19] A minha raiz se estenderá até às águas, e o orvalho ficará durante a noite sobre os meus ramos;
[20] a minha honra se renovará em mim, e o meu arco se reforçará na minha mão.

[8] Младите, като ме гледаха, се криеха и старците ставаха и стояха прави;
[9] първенците се въздържаха от говорене и слагаха ръка на устата си;
[10] гласът на началниците замлъкваше и езикът им залепваше за небцето им;
[11] ухо, като ме чуеше, ме облажаваше и око, като ме виждаше, свидетелстваше за мене;
[12] защото освобождавах сиромаха, който викаше, и сирачето, и онзи, който нямаше помощник.
[13] Благословението от този, който беше близо до загиване, идваше за мен; и аз веселях сърцето на вдовицата.
[14] Обличах правдата и тя ми беше одежда; моята правдивост ми беше като мантия и корона.
[15] Аз бях очи на слепия и крака на хромия.
[16] Бях баща на сиромасите; изследвах делото на непознатия за мене.
[17] Трошех челюстите на несправедливия и изтеглях лова от зъбите му.
[18] Тогава казвах: Ще умра в гнездото си; и дните ми ще се умножат, както пясъкът.
[19] Коремът ми е прострян към водите; и росата намокря цяла нощ клоните ми.
[20] Славата ми зеленее още в мен; и лъкът ми се укрепява в ръката ми.

[21] Os que me ouviam esperavam o meu conselho e guardavam silêncio para ouvi-lo.

[22] Havendo eu falado, não replicavam; as minhas palavras caíam sobre eles como orvalho.

[23] Esperavam-me como à chuva, abriam a boca como à chuva de primavera.

[24] Sorria-me para eles quando não tinham confiança; e a luz do meu rosto não desprezavam.

[25] Eu lhes escolhia o caminho, assentava-me como chefe e habitava como rei entre as suas tropas, como quem consola os que pranteiam.

Jó 30

Jó lamenta a miséria em que caiu

[1] Mas agora se riem de mim os de menos idade do que eu, e cujos pais eu teria desdenhado de pôr ao lado dos cães do meu rebanho.

[2] De que também me serviria a força das suas mãos, homens cujo vigor já pereceu?

[3] De míngua e fome se debilitaram; roem os lugares secos, desde muito em ruínas e desolados.

[4] Apanham malvas e folhas dos arbustos e se sustentam de raízes de zimbro.

[5] Do meio dos homens são expulsos; grita-se contra eles, como se grita atrás de um ladrão;

[6] habitam nos desfiladeiros sombrios, nas cavernas da terra e das rochas.

[21] Хората чакаха да ме слушат и мълчаха, за да чуят съветите ми.

[22] След моите думи те не прибавяха нищо; словото ми капеше върху тях;

[23] очакваха ме като дъжд и устата им зееха като за пролетен дъжд.

[24] Усмихвах се на тях, когато бяха в отчаяние; и те не можаха да помрачат светлостта на лицето ми.

[25] Избирах пътя към тях и седях пръв помежду им, и живеех като цар сред войската, като онзи, който утешава наскърбените.

Йов 30

Сегашното бедствено положение е незаслужено

[1] Но сега ми се подсмиват по-младите от мене, чиито бащи не бих приел да сложа с кучетата на стадото си;

[2] защото в какво можеше да ме ползва силата на ръцете им – хора, чиято жизненост беше изчезнала?

[3] От немотия и глад те бяха измършавели; гризеха изсушената земя, отдавна пуста и опустошена;

[4] между храстите късаха слез и корените на хвойна им бяха за храна.

[5] Бяха изгонени измежду хората, които викаха след тях като след крадци.

[6] Живееха в пукнатините на долините, в дупките на земята и на скалите.

[7] Bramam entre os arbustos e se ajuntam debaixo dos espinheiros.

[7] Ревяха между храстите. събираха се под тръните;

[8] São filhos de doidos, raça infame, e da terra são escorraçados.

[8] безумни и безчестни, те бяха изгонени от земята.

[9] Mas agora sou a sua canção de motejo e lhes sirvo de provérbio.

[9] А сега аз им станах песен, още съм им и за поговорка.

[10] Abominam-me, fogem para longe de mim e não se abstêm de me cuspir no rosto.

[10] Гнусят се от мен, отдалечават се от мен и не се свенят да плюят в лицето ми.

[11] Porque Deus afrouxou a corda do meu arco e me oprimiu; pelo que sacudiram de si o freio perante o meu rosto.

[11] Тъй като Бог е съсипал достолепието ми и ме е смирил, то и те се разюздаха пред мен.

[12] À direita se levanta uma súcia, e me empurra, e contra mim prepara o seu caminho de destruição.

[12] Отдясно въстават тези изроди, тласкат краката ми и приготвят против мене гибелните си намерения,

[13] Arruínam a minha vereda, promovem a minha calamidade; gente para quem já não há socorro.

[13] развалят пътя ми, увеличават нещастието ми, и то без да имат помощници.

[14] Vêm contra mim como por uma grande brecha e se revolvem avante entre as ruínas.

[14] Идват като през широк пролом; гибелно се нахвърлят върху мен.

[15] Sobrevieram-me pavores, como pelo vento é varrida a minha honra; como nuvem passou a minha felicidade.

[15] Ужаси се обърнаха върху мене; като вятър гонят достолепието ми; и благополучието ми премина като облак.

[16] Agora, dentro de mim se me derrama a alma; os dias da aflição se apoderaram de mim.

[16] И сега душата ми се излива в мене; скръбни дни ме постигнаха.

[17] A noite me verruma os ossos e os desloca, e não descansa o mal que me rói.

[17] През нощта костите ми се пронизват в мен и жилите ми не си почиват.

[18] Pela grande violência do meu mal está desfigurada a minha veste, mal que me cinge como a gola da minha túnica.

[18] Само с голямо усилие се променя дрехата ми; тя ме стяга, както яката на хитона ми.

[19] Deus, tu me lançaste na lama, e me tornei semelhante ao pó e à cinza.

[19] Бог ме е хвърлил в калта; и аз съм заприличал на пръст и прах.

[20] Clamo a ti, e não me respondes; estou em pé, mas apenas olhas para mim.

[20] Викам към Тебе, но не ми отговаряш; стоя – и Ти просто ме поглеждаш.

[21] Tu foste cruel comigo; com a força da tua mão tu me combates.

[21] Обърнал си се да се показваш жесток към мене; с мощната Си ръка враждуваш срещу мен;

[22] Levantas-me sobre o vento e me fazes cavalgá-lo; dissolves-me no estrondo da tempestade.

[22] издигаш ме, понасяш ме по вятъра и ме стопяваш в бурята.

[23] Pois eu sei que me levarás à morte e à casa destinada a todo vivente.

[23] Зная наистина, че ще ме докараш до смърт и до дома, който е определен за всички живи.

[24] De um montão de ruínas não estenderá o homem a mão e na sua desventura não levantará um grito por socorro?

[24] Обаче в падането си човек няма ли да простре ръка или да нададе вик в бедствието си?

[25] Acaso, não chorei sobre aquele que atravessava dias difíceis ou não se angustiou a minha alma pelo necessitado?

[25] Не плаках ли аз за онзи, който беше отруден? И не се ли наскърби душата ми за сиромаха?

[26] Aguardava eu o bem, e eis que me veio o mal; esperava a luz, veio-me a escuridão.

[26] Когато очаквах доброто, тогава дойде злото; и когато чаках светлината, тогава дойде тъмнината.

[27] O meu íntimo se agita sem cessar; e dias de aflição me sobrevêm.

[27] Червата ми кипят и не си почиват; скръбни дни ме постигнаха.

[28] Ando de luto, sem a luz do sol; levanto-me na congregação e clamo por socorro.

[28] Ходя почернял, но не от слънцето; ставам в събранието и викам за помощ.

[29] Sou irmão dos chacais e companheiro de avestruzes.

[29] Станах брат на чакалите и другар на щраусите.

[30] Enegrecida se me cai a pele, e os meus ossos queimam em febre.

[30] Кожата ми почерня на мен и костите ми изгоряха от огън.

[31] Por isso, a minha harpa se me tornou em prantos de luto, e a minha flauta, em voz dos que choram.

[31] Затова арфата ми се измени в ридание и свирката ми – в глас на плачещи.

Jó 31

Jó declara sua integridade

[1] Fiz aliança com meus olhos; como, pois, os fixaria eu numa donzela?

Йов 31

Клетвата на Йов

[1] Сключих завет с очите си; и как бих погледнал към девица?

[2] Que porção, pois, teria eu do Deus lá de cima e que herança, do Todo-Poderoso desde as alturas?

[2] Защото какъв дял се определя от Бога отгоре и какво наследство – от Всемогъщия свише?

[3] Acaso, não é a perdição para o iníquo, e o infortúnio, para os que praticam a maldade?

[3] Не е ли разорение за нечестивия и погибел за тези, които вършат беззаконие?

[4] Ou não vê Deus os meus caminhos e não conta todos os meus passos?

[4] Не вижда ли Той пътищата ми? И не брои ли всичките ми стъпки?

[5] Se andei com falsidade, e se o meu pé se apressou para o engano

[5] Ако съм ходил с лъжата и кракът ми е бързал към измама

[6] (pese-me Deus em balanças fiéis e conhecerá a minha integridade);

[6] (но нека ме претеглят в прави везни, за да познае Бог непорочността ми),

[7] se os meus passos se desviaram do caminho, e se o meu coração segue os meus olhos, e se às minhas mãos se apegou qualquer mancha,

[7] ако се е отклонил кракът ми от пътя и сърцето ми е последвало очите ми, и ако се е залепило петно на ръцете ми,

[8] então, semeie eu, e outro coma, e sejam arrancados os renovos do meu campo.

[8] то нека сея аз, а друг да яде, и нека бъдат изкоренени произведенията ми.

[9] Se o meu coração se deixou seduzir por causa de mulher, se andei à espreita à porta do meu próximo,

[9] Ако се е прелъстило сърцето ми от жена и съм причаквал при вратата на съседа си,

[10] então, moa minha mulher para outro, e outros se encurvem sobre ela.

[10] то нека моята жена мели за друг и други да се навеждат над нея;

[11] Pois seria isso um crime hediondo, delito à punição de juízes;

[11] защото това би било гнусно дело и беззаконие, което да се накаже от съдиите;

[12] pois seria fogo que consome até à destruição e desarraigaria toda a minha renda.

[12] понеже това е огън, който изгаря до погубване и би изкоренил всичките ми плодове.

[13] Se desprezei o direito do meu servo ou da minha serva, quando eles contendiam comigo,

[13] Ако съм презрял правото на слугата си или на слугинята си, когато имаха спор с мене,

[14] então, que faria eu quando Deus se levantasse? E, inquirindo ele a causa, que lhe responderia eu?

[14] то какво бих сторил, когато се надигне Бог? И какво бих Му отговорил, когато мепосети?

[15] Aquele que me formou no ventre materno não os fez também a eles? Ou não é o mesmo que nos formou na madre?

[15] Онзи, Който е създал мене в утробата, не образува ли и него? И не Същият ли ни създаде в утробата?

[16] Se retive o que os pobres desejavam ou fiz desfalecer os olhos da viúva;

[16] Ако съм въздържал сиромасите от това, което желаеха, или съм направил да помрачнеят очите на вдовицата,

[17] ou, se sozinho comi o meu bocado, e o órfão dele não participou

[17] или съм изял сам залъка си, без да е яло сирачето от него

[18] (Porque desde a minha mocidade cresceu comigo como se eu lhe fora o pai, e desde o ventre da minha mãe fui o guia da viúva.);

[18] (напротив, от младостта ми то порасна при мене като при баща и от утробата на майка си съм наставлявал вдовицата),

[19] se a alguém vi perecer por falta de roupa e ao necessitado, por não ter coberta;

[19] ако съм гледал някого да гине от нямане на дрехи или сиромах, че няма завивка,

[20] se os seus lombos não me abençoaram, se ele não se aquentava com a lã dos meus cordeiros;

[20] и не са ме благославяли чреслата му, като се е стоплял с вълната от овцете ми;

[21] se eu levantei a mão contra o órfão, por me ver apoiado pelos juízes da porta,

[21] ако съм повдигнал ръка против сирачето, като виждах, че имам помощ в портата;

[22] então, caia a omoplata do meu ombro, e seja arrancado o meu braço da articulação.

[22] то да падне мишцата ми от рамото и ръката ми да се пречупи от лакътя;

[23] Porque o castigo de Deus seria para mim um assombro, e eu não poderia enfrentar a sua majestade.

[23] защото погибел от Бога беше ужас за мен и пред Неговото величие не можех да сторя нищо.

[24] Se no ouro pus a minha esperança ou disse ao ouro fino: em ti confio;

[24] Ако съм възлагал надеждата си на злато или съм казал на чистото злато: Ти си мое упование;

[25] se me alegrei por serem grandes os meus bens e por ter a minha mão alcançado muito;

[25] ако съм се веселил, защото богатството ми беше голямо и защото ръката ми беше намерила изобилие;

[26] se olhei para o sol, quando resplandecia, ou para a lua, que caminhava esplendente,

[27] e o meu coração se deixou enganar em oculto, e beijos lhes atirei com a mão,

[28] também isto seria delito à punição de juízes; pois assim negaria eu ao Deus lá de cima.

[29] Se me alegrei da desgraça do que me tem ódio e se exultei quando o mal o atingiu

[30] (Também não deixei pecar a minha boca, pedindo com imprecações a sua morte.);

[31] se a gente da minha tenda não disse: Ah! Quem haverá aí que não se saciou de carne provida por ele

[32] (O estrangeiro não pernoitava na rua; as minhas portas abria ao viandante.)!

[33] Se, como Adão, encobri as minhas transgressões, ocultando o meu delito no meu seio;

[34] porque eu temia a grande multidão, e o desprezo das famílias me apavorava, de sorte que me calei e não saí da porta.

[35] Tomara eu tivesse quem me ouvisse! Eis aqui a minha defesa assinada! Que o Todo-Poderoso me responda! Que o meu adversário escreva a sua acusação!

[36] Por certo que a levaria sobre o meu ombro, atá-la-ia sobre mim como coroa;

[37] mostrar-lhe-ia o número dos meus passos; como príncipe me chegaria a ele.

[26] ако, като съм гледал слънцето, когато изгряваше, или луната, когато ходеше в светлината си,

[27] се е увлякло тайно сърцето ми и устата ми са целували ръката ми;

[28] и това би било беззаконие, което да се накаже от съдиите, защото бих се отрекъл от Вишния Бог.

[29] Ако съм злорадствал в загиването на мразещия ме или ми е ставало драго, когато го е сполетявало зло

[30] (даже не съм допуснал устата ми да съгреши, за да искам живота му с проклятие);

[31] ако хората от шатъра ми не са казали: Кой може да покаже някого, който не е бил наситен от него с месо?

[32] (чужденецът не нощуваше вън; отварях вратата си на пътника);

[33] ако съм прикривал престъпленията си, както Адам, като съм скривал беззаконието си в пазвата си,

[34] понеже се боях от голямото множество и презрението на семействата ме ужасяваше, така че мълквах и не излизах от вратата

[35] (О, да имаше някой да ме слуша – Ето, виж тук подписа ми; Всемогъщият нека ми отговори! – И да имах акта, който противникът ми е написал!

[36] Ето, на рамо щях да го нося, за венец щях да го привържа на себе си!

[37] Щях да му дам отчет за стъпките си; като княз щях да се приближа към него.);

[38] Se a minha terra clamar contra mim, e se os seus sulcos juntamente chorarem;
[39] se comi os seus frutos sem tê-la pago devidamente e causei a morte aos seus donos,

[40] por trigo me produza cardos, e por cevada, joio. Fim das palavras de Jó.

Jó 32

Eliú irado contra Jó e seus três amigos

[1] Cessaram aqueles três homens de responder a Jó no tocante ao se ter ele por justo aos seus próprios olhos.

[2] Então, se acendeu a ira de Eliú, filho de Baraquel, o buzita, da família de Rão; acendeu-se a sua ira contra Jó, porque este pretendia ser mais justo do que Deus.

[3] Também a sua ira se acendeu contra os três amigos, porque, mesmo não achando eles o que responder, condenavam a Jó.
[4] Eliú, porém, esperara para falar a Jó, pois eram de mais idade do que ele.
[5] Vendo Eliú que já não havia resposta na boca daqueles três homens, a sua ira se acendeu.

Eliú vinga o seu direito de responder a Jó

[6] Disse Eliú, filho de Baraquel, o buzita: Eu sou de menos idade, e vós sois idosos; arreceei-me e temi de vos declarar a minha opinião.
[7] Dizia eu: Falem os dias, e a multidão dos anos ensine a sabedoria.
[8] Na verdade, há um espírito no homem, e o sopro do Todo-Poderoso o faz sábio.

[38] ако нивата ми вика против мен и браздите ѝ плачат заедно;
[39] ако съм изял плода ѝ, без да платя, или съм изгасил живота на стопаните ѝ;
[40] тогава да израстат тръни вместо жито и вместо ечемик – плевели. Свършиха се думите на Йов.

Йов 32

РЕЧИ НА ЕЛИУ

Въведение

[1] И така, тези трима човека престанаха да отговарят на Йов, защото беше праведен пред своите си очи.
[2] Тогава пламна гневът на вузеца Елиу, син на Варахиил, от Арамовото семейство. Гневът му пламна против Йов, защото оправдаваше себе си вместо Бога;
[3] също против тримата му приятели пламна гневът му, защото бяха осъдили Йов, без да му намерят отговор.
[4] А Елиу беше чакал да говори на Йов, защото другите бяха по-стари от него.
[5] Но когато Елиу видя, че нямаше отговор в устата на тези трима мъже, гневът му пламна.

Първа реч на Елиу. Негодуванието на Елиу

[6] Тогава вузецът Елиу, син на Варахиил, отговори: Аз съм млад, а вие много стари; затова се посвених и не смеех да ви кажа моето мнение.
[7] Аз казах: Дните нека говорят и многото години нека учат на мъдрост.
[8] Но има дух в човека; вдъхновението на Всемогъщия го вразумява.

[9] Os de mais idade não é que são os sábios, nem os velhos, os que entendem o que é reto.

[10] Pelo que digo: dai-me ouvidos, e também eu declararei a minha opinião.

[11] Eis que aguardei as vossas palavras e dei ouvidos às vossas considerações, enquanto, quem sabe, buscáveis o que dizer.

[12] Atentando, pois, para vós outros, eis que nenhum de vós houve que refutasse a Jó, nem que respondesse às suas razões.

[13] Não vos desculpeis, pois, dizendo: Achamos sabedoria nele; Deus pode vencê-lo, e não o homem.

[14] Ora, ele não me dirigiu palavra alguma, nem eu lhe retorquirei com as vossas palavras.

[15] Jó, os três estão pasmados, já não respondem, faltam-lhes as palavras.

[16] Acaso, devo esperar, pois não falam, estão parados e nada mais respondem?

[17] Também eu concorrerei com a minha resposta; declararei a minha opinião.

[18] Porque tenho muito que falar, e o meu espírito me constrange.

[19] Eis que dentro de mim sou como o vinho, sem respiradouro, como odres novos, prestes a arrebentar-se.

[20] Permiti, pois, que eu fale para desafogar-me; abrirei os lábios e responderei.

[21] Não farei acepção de pessoas, nem usarei de lisonjas com o homem.

[9] Не че хората са велики, затова да са и мъдри, нито че са стари, затова да разбират правосъдието.

[10] И така, казвам: Слушайте мене; нека кажа и аз мнението си.

[11] Ето, чаках, докато вие говорехте, слушах разсъжденията ви, когато търсехте какво да кажете;

[12] внимателно ви слушах и, ето, нито един от вас не убеди Йов, нито отговори на думите му;

[13] за да не кажете: Ние намерихме мъдрост; Бог ще го свали, а не човек.

[14] Понеже той не е отправил думите си против мене, то и аз няма да му отговоря според вашите речи.

[15] Те се смайват, не отговарят вече, не намират нито дума да кажат.

[16] А да чакам ли аз, понеже те не говорят, понеже стоят и не отговарят вече?

[17] Нека отговоря и аз от моя страна, нека кажа и аз мнението си.

[18] Защото съм пълен с думи; духът в мене дълбоко ме притиска.

[19] Ето, коремът ми е като вино неотворено, близо е да се пръсне като нови мехове.

[20] Ще проговоря, за да ми стане по-леко; ще отворя устните си и ще отговоря.

[21] Далеч от мен е да гледам на лице или да полаская човека.

[22] Porque não sei lisonjear; em caso contrário, em breve me levaria o meu Criador.

Jó 33

Eliú repreende a Jó

[1] Ouve, pois, Jó, as minhas razões e dá ouvidos a todas as minhas palavras.

[2] Passo agora a falar, em minha boca fala a língua.

[3] As minhas razões provam a sinceridade do meu coração, e os meus lábios proferem o puro saber.

[4] O Espírito de Deus me fez, e o sopro do Todo-Poderoso me dá vida.

[5] Se podes, contesta-me, dispõe bem as tuas razões perante mim e apresenta-te.

[6] Eis que diante de Deus sou como tu és; também eu sou formado do barro.

[7] Por isso, não te inspiro terror, nem será pesada sobre ti a minha mão.

[8] Na verdade, falaste perante mim, e eu ouvi o som das tuas palavras:

[9] Estou limpo, sem transgressão; puro sou e não tenho iniqüidade.

[10] Eis que Deus procura pretextos contra mim e me considera como seu inimigo.

[11] Põe no tronco os meus pés e observa todas as minhas veredas.

[12] Nisto não tens razão, eu te respondo; porque Deus é maior do que o homem.

[13] Por que contendes com ele, afirmando que não te dá contas de nenhum dos seus atos?

[22] Защото не зная да лаская; иначе Създателят ми би ме премахнал веднага.

Йов 33

Бог допуска страданието

[1] Затова, Йове, чуй сега словото ми и слушай всички мои думи.

[2] Ето, сега отворих устата си, езикът ми с устата ми говори.

[3] Думите ми ще бъдат според правотата на сърцето ми и устните ми ще произнесат чист разум.

[4] Духът Божий ме е създал и дихането на Всемогъщия ме оживотворява.

[5] Ако можеш, отговори ми; опълчи се с думите си пред мен и застани.

[6] Ето, и аз съм пред Бога, както си ти, и аз съм от кал създаден.

[7] Ето, моят ужас няма да те плаши, нито ръката ми ще тежи върху тебе.

[8] Несъмнено ти си говорил, като слушах аз, и аз чух гласа на думите ти, като казваше:

[9] Чист и без престъпление съм; невинен съм и беззаконие няма в мен;

[10] ето, Бог намира причини против мене, смята ме за Свой неприятел;

[11] слага краката ми в клада, наблюдава всичките ми пътища.

[12] Ето, в това ти не си прав; ще ти отговоря, че Бог е по-велик от човека.

[13] Защо се препираш с Него затова, че Той не дава отчет за нито едно от Своите дела?

14 Pelo contrário, Deus fala de um modo, sim, de dois modos, mas o homem não atenta para isso.

14 Защото сигурно Бог говори веднъж и дваж, само че човекът не внимава.

15 Em sonho ou em visão de noite, quando cai sono profundo sobre os homens, quando adormecem na cama,

15 В сън, в нощно видение, когато дълбок сън напада хората, когато сънуват в леглата си,

16 então, lhes abre os ouvidos e lhes sela a sua instrução,

16 тогава Той отваря ушите на хората и запечатва поука в тях,

17 para apartar o homem do seu desígnio e livrá-lo da soberba;

17 за да отклони човека от намерението му и да извади гордостта от човека;

18 para guardar a sua alma da cova e a sua vida de passar pela espada.

18 предпазва душата му от гроба и живота му, за да не падне от меч.

19 Também no seu leito é castigado com dores, com incessante contenda nos seus ossos;

19 Той бива и наказван с болки в леглото си. Да! С непрестанни болки в костите си,

20 de modo que a sua vida abomina o pão, e a sua alma, a comida apetecível.

20 така че душата му се отвръща от хляб и сърцето му – от вкусното ястие.

21 A sua carne, que se via, agora desaparece, e os seus ossos, que não se viam, agora se descobrem.

21 Плътта му се изнурява така, че не се вижда, а невидимите му по-рано кости се подават.

22 A sua alma se vai chegando à cova, e a sua vida, aos portadores da morte.

22 Да! Душата му се приближава към гроба и животът му – към погубителите.

23 Se com ele houver um anjo intercessor, um dos milhares, para declarar ao homem o que lhe convém,

23 Тогава, ако има ангел с него, посредник, пръв между хиляда, за да възвести на човека какво за него е право,

24 então, Deus terá misericórdia dele e dirá ao anjo: Redime-o, para que não desça à cova; achei resgate.

24 и ако Бог бъде милостив спрямо него и каже: Избави го, за да не слезе в гроба, Аз промислих откуп за него, –

25 Sua carne se robustecerá com o vigor da sua infância, e ele tornará aos dias da sua juventude.

25 тогава плътта му ще се подмладява повече от плътта на дете; той се връща в дните на младостта си;

[26] Deveras orará a Deus, que lhe será propício; ele, com júbilo, verá a face de Deus, e este lhe restituirá a sua justiça.

[26] ако се помоли на Бога, Той е благосклонен към него и му дава да гледа лицето Му с радост; и възвръща на човека правдата му.

[27] Cantará diante dos homens e dirá: Pequei, perverti o direito e não fui punido segundo merecia.

[27] Той пее пред хората, като казва: Съгреших и изкривих правото, и не ми бе въздадено според греха ми;

[28] Deus redimiu a minha alma de ir para a cova; e a minha vida verá a luz.

[28] Той избави душата ми, за да не отиде в рова; и животът ми ще види светлината.

[29] Eis que tudo isto é obra de Deus, duas e três vezes para com o homem,

[29] Ето, всичко това върши Бог дваж и триж с човека,

[30] para reconduzir da cova a sua alma e o alumiar com a luz dos viventes.

[30] за да отвърне душата му от рова, а да се просвети със светлината на живота.

[31] Escuta, pois, ó Jó, ouve-me; cala-te, e eu falarei.

[31] Внимавай, Йове, послушай ме, мълчи и аз ще говоря.

[32] Se tens alguma coisa que dizer, responde-me; fala, porque desejo justificar-te.

[32] Ако имаш какво да кажеш, отговори ми; говори, защото желая да бъдеш оправдан;

[33] Se não, escuta-me; cala-te, e ensinar-te-ei a sabedoria.

[33] но ако не, то ти слушай мене; мълчи и ще те науча на мъдрост.

Jó 34

Eliú justifica a Deus

[1] Disse mais Eliú:

[2] Ouvi, ó sábios, as minhas razões; vós, instruídos, inclinai os ouvidos para mim.

[3] Porque o ouvido prova as palavras, como o paladar, a comida.

[4] O que é direito escolhamos para nós; conheçamos entre nós o que é bom.

[5] Porque Jó disse: Sou justo, e Deus tirou o meu direito.

[6] Apesar do meu direito, sou tido por mentiroso; a minha ferida é incurável, sem que haja pecado em mim.

Йов 34

Втора реч на Елиу. Бог е справедлив

[1] И Елиу пак проговори:

[2] Слушайте думите ми вие, мъдри, и внимавайте към мене вие, разумни;

[3] защото ухото изпитва думите, както небцето вкусва ястието.

[4] Нека си изберем правото, за да знаем помежду си доброто.

[5] Защото Йов е казал: Праведен съм, и пак Бог отне правото ми;

[6] въпреки правотата ми съм смятан залъжец; раната ми е неизцелима, при все че съм без престъпление.

[7] Que homem há como Jó, que bebe a zombaria como água?
[8] E anda em companhia dos que praticam a iniqüidade e caminha com homens perversos?
[9] Pois disse: De nada aproveita ao homem o comprazer-se em Deus.
[10] Pelo que vós, homens sensatos, escutai-me: longe de Deus o praticar ele a perversidade, e do Todo-Poderoso o cometer injustiça.
[11] Pois retribui ao homem segundo as suas obras e faz que a cada um toque segundo o seu caminho.
[12] Na verdade, Deus não procede maliciosamente; nem o Todo-Poderoso perverte o juízo.
[13] Quem lhe entregou o governo da terra? Quem lhe confiou o universo?
[14] Se Deus pensasse apenas em si mesmo e para si recolhesse o seu espírito e o seu sopro,
[15] toda a carne juntamente expiraria, e o homem voltaria para o pó.
[16] Se, pois, há em ti entendimento, ouve isto; inclina os ouvidos ao som das minhas palavras.
[17] Acaso, governaria o que aborrecesse o direito? E quererás tu condenar aquele que é justo e poderoso?
[18] Dir-se-á a um rei: Oh! Vil? Ou aos príncipes: Oh! Perversos?
[19] Quanto menos àquele que não faz acepção das pessoas de príncipes, nem

[7] Кой човек е като Йов, който укорява Бога, както пие вода,
[8] и дружи с онези, които вършат беззаконие, и ходи с нечестиви хора?
[9] Защото е казал: Нищо не ползва човека да върши волята на Бога.
[10] И така, слушайте ме вие, разумни мъже. Далеч да бъде от Бога неправдата и от Всемогъщия – беззаконието!
[11] Защото ще въздаде на човека според делото му и ще направи всеки да намери според пътищата си.
[12] Наистина Бог няма да извърши нечестие, нито Всемогъщият ще изкриви правосъдието.
[13] Кой е възложил на Него грижата за земята? Или кой Го е натоварил с цялата вселена?
[14] Ако Той прилепи сърцето Си само към Себе Си и оттегли към Себе Си Духа Си и диханието Си,
[15] то ще издъхне заедно всяка плът и човекът ще се върне пак в пръстта.
[16] Сега, ако си разумен, чуй това; слушай гласа на думите ми.
[17] Ще властва ли онзи, който мрази правдата? И ще изкараш ли виновен мощния Праведник,
[18] Който казва на цар: Нечестив си, на князе: Беззаконници сте,
[19] Който не показва лицеприятие пред първенци, нито почита богатия повече

estima ao rico mais do que ao pobre; porque todos são obra de suas mãos.

от сиромаха, понеже всички са дело на Неговите ръце?

[20] De repente, morrem; à meia-noite, os povos são perturbados e passam, e os poderosos são tomados por força invisível.

[20] В една минута умират – да!, – в полунощ; народът им се смущава и преминава; и мощните биват премахнати не с ръка.

[21] Os olhos de Deus estão sobre os caminhos do homem e vêem todos os seus passos.

[21] Защото очите на Бога са върху пътищата на човека и Той гледа всичките му стъпки.

[22] Não há trevas nem sombra assaz profunda, onde se escondam os que praticam a iniqüidade.

[22] Няма тъмнина, нито мрачна сянка, където да се скрият онези, които вършат беззаконие.

[23] Pois Deus não precisa observar por muito tempo o homem antes de o fazer ir a juízo perante ele.

[23] Понеже Той няма нужда втори път да изпитва човека, за да дойде на съд пред Бога.

[24] Quebranta os fortes, sem os inquirir, e põe outros em seu lugar.

[24] Без дълго изследване сломява силните и поставя други вместо тях.

[25] Ele conhece, pois, as suas obras; de noite, os transtorna, e ficam moídos.

[25] И така, Той познава делата им; и ги събаря нощем и те се смазват.

[26] Ele os fere como a perversos, à vista de todos;

[26] Удря ги като нечестиви явно – там, където има зрители,

[27] porque dele se desviaram, e não quiseram compreender nenhum de seus caminhos,

[27] понеже се отклониха от Него и не зачитаха нито един от пътищата Му,

[28] e, assim, fizeram que o clamor do pobre subisse até Deus, e este ouviu o lamento dos aflitos.

[28] така че направиха да стигне до Него викът на сиромасите и Той чу вика на угнетените.

[29] Se ele aquietar-se, quem o condenará? Se encobrir o rosto, quem o poderá contemplar, seja um povo, seja um homem?

[29] И когато Той успокоява, кой ще тесмути? Когато крие лицето Си, кой може да Го види? Безразлично дали е направено товаспрямо народ, или спрямо един човек –

[30] Para que o ímpio não reine, e não haja quem iluda o povo.

[30] за да не царува нечестив човек, човек, който би впримчвал народа.

[31] Se alguém diz a Deus: Sofri, não pecarei mais;

[32] o que não vejo, ensina-mo tu; se cometi injustiça, jamais a tornarei a praticar,

[33] acaso, deve ele recompensar-te segundo tu queres ou não queres? Acaso, deve ele dizer-te: Escolhe tu, e não eu; declara o que sabes, fala?

[34] Os homens sensatos dir-me-ão, dir-me-á o sábio que me ouve:

[35] Jó falou sem conhecimento, e nas suas palavras não há sabedoria.

[36] Tomara fosse Jó provado até ao fim, porque ele respondeu como homem de iniqüidade.

[37] Pois ao seu pecado acrescenta rebelião, entre nós, com desprezo, bate ele palmas e multiplica as suas palavras contra Deus.

Jó 35

Deus não ouve os aflitos, porque estes não têm fé

[1] Disse mais Eliú:

[2] Achas que é justo dizeres: Maior é a minha justiça do que a de Deus?

[3] Porque dizes: De que me serviria ela? Que proveito tiraria dela mais do que do meu pecado?

[4] Dar-te-ei resposta, a ti e aos teus amigos contigo.

[5] Atenta para os céus e vê; contempla as altas nuvens acima de ti.

[31] Защото ако някой каже на Бога: Понесох наказание, без да съм сторил зло;

[32] каквото аз не виждам, Ти ме научѝ; ако съм извършил беззаконие, няма да върша вече, –

[33] то трябва ли въздаянието му да бъде според както ти желаеш, да го отхвърляш, така че ти да го избереш, казва Бог, а не Аз? Тогава ти кажи каквото знаеш.

[34] Разумни мъже ще ми кажат: Да! Всеки мъдър човек, който ме слуша, ще каже:

[35] Йов говори без знание и думите му са лишени от мъдрост.

[36] Желанието ми е Йов да бъде изпитан до край, понеже отговори както нечестивите хора.

[37] Защото към греха се прибавя бунтовничество, поругава се между нас и умножава думите си против Бога.

Йов 35

Трета реч на Елиу. Никой не може да се сравни с Бога!

[1] Елиу каза още:

[2] Мислиш ли, че е право това, което каза ти: Моята правда в това дело е повече от Божията?

[3] Защото ти каза: Какво ще ми бъде преимуществото? Какво ще ме ползва повече, отколкото ако бях съгрешил?

[4] Аз ще отговоря на теб и на приятелите ти с тебе.

[5] Погледни към небесата и виж; и гледай облаците, колко по-нависоко са от теб.

6 Se pecas, que mal lhe causas tu? Se as tuas transgressões se multiplicam, que lhe fazes?

7 Se és justo, que lhe dás ou que recebe ele da tua mão?

8 A tua impiedade só pode fazer o mal ao homem como tu mesmo; e a tua justiça, dar proveito ao filho do homem.

9 Por causa das muitas opressões, os homens clamam, clamam por socorro contra o braço dos poderosos.

10 Mas ninguém diz: Onde está Deus, que me fez, que inspira canções de louvor durante a noite,

11 que nos ensina mais do que aos animais da terra e nos faz mais sábios do que as aves dos céus?

12 Clamam, porém ele não responde, por causa da arrogância dos maus.

13 Só gritos vazios Deus não ouvirá, nem atentará para eles o Todo-Poderoso.

14 Jó, ainda que dizes que não o vês, a tua causa está diante dele; por isso, espera nele.

15 Mas agora, porque Deus na sua ira não está punindo, nem fazendo muito caso das transgressões,

16 abres a tua boca, com palavras vãs, amontoando frases de ignorante.

Jó 36

No sofrer do homem, Deus lhe visa o bem

1 Prosseguiu Eliú e disse:

6 Ако съгрешаваш, какво правиш против Него? И ако се умножават престъпленията ти, какво Му вършиш?

7 Ако си праведен, какво Му даваш? Или какво получава Той от ръката ти?

8 Нечестието ти може да навреди само начовек като теб; а правдата ти може да ползва самочовешки син.

9 Поради много угнетения викат страдалците, пищят поради насилието на мощните;

10 но пак никой не казва: Къде е Бог, Творецът ми, Който дава песни нощем,

11 Който ни учи повече, отколкото земните животни, и ни прави по-мъдри от въздушните птици?

12 Така те викат; но Той не отговаря да ги избави от гордостта на нечестивите.

13 Наистина Бог не слуша празнословието и Всемогъщият не го зачита.

14 Колко по-малко, когато ти казват, че не Го виждаш, че делото ти е пред Него и напразно Го чакаш!

15 И сега, понеже не те е посетил в яростта Си и не е прегледал със строгост надменността ти,

16 затова Йов отваря уста да говорисуетности, трупа думи, лишени от благоразумие.

Йов 36

Четвърта реч на Елиу. Бог е справедлив съдия

1 И Елиу продължи:

[2] Mais um pouco de paciência, e te mostrarei que ainda tenho argumentos a favor de Deus.

[3] De longe trarei o meu conhecimento e ao meu Criador atribuirei a justiça.

[4] Porque, na verdade, as minhas palavras não são falsas; contigo está quem é senhor do assunto.

[5] Eis que Deus é mui grande; contudo a ninguém despreza; é grande na força da sua compreensão.

[6] Não poupa a vida ao perverso, mas faz justiça aos aflitos.

[7] Dos justos não tira os olhos; antes, com os reis, no trono os assenta para sempre, e são exaltados.

[8] Se estão presos em grilhões e amarrados com cordas de aflição,

[9] ele lhes faz ver as suas obras, as suas transgressões, e que se houveram com soberba.

[10] Abre-lhes também os ouvidos para a instrução e manda-lhes que se convertam da iniqüidade.

[11] Se o ouvirem e o servirem, acabarão seus dias em felicidade e os seus anos em delícias.

[12] Porém, se não o ouvirem, serão traspassados pela lança e morrerão na sua cegueira.

[13] Os ímpios de coração amontoam para si a ira; e, agrilhoados por Deus, não clamam por socorro.

[2] Потърпи ме малко и ще ти разкрия, защото имам още неща да ти кажа за Бога.

[3] Ще черпя знанието си отдалеч и ще отдам правда на Създателя си;

[4] защото наистина думите ми няма да бъдат лъжливи; един, който е усъвършенстван в знание, стои пред теб.

[5] Ето, макар Бог да е мощен, не презира никого – макар да е мощен в силата Си да разсъждава.

[6] Той не запазва живота на нечестивия, а на сиромасите отдава правото.

[7] Не оттегля очите Си от праведните, а даже ги слага и с царе да седят на престол завинаги и те биват повишени.

[8] А ако са оковани във вериги и хванати с въжета на наскърбление,

[9] тогава им явява делата им и престъпленията им, че са се възгордели;

[10] отваря и ухото им за поука и заповядва да се отвърнат от беззаконието;

[11] и ако послушат и служат на Него, ще прекарат дните си в благополучие и годините си във веселия;

[12] но ако не послушат, ще загинат от меч и ще умрат без мъдрост.

[13] А нечестивите по сърце хранят яд, не викат към Бога за помощ, когато ги връзва;

[14] Perdem a vida na sua mocidade e morrem entre os prostitutos cultuais.
[15] Ao aflito livra por meio da sua aflição e pela opressão lhe abre os ouvidos.
[16] Assim também procura tirar-te das fauces da angústia para um lugar espaçoso, em que não há aperto, e as iguarias da tua mesa seriam cheias de gordura;
[17] mas tu te enches do juízo do perverso, e, por isso, o juízo e a justiça te alcançarão.
[18] Guarda-te, pois, de que a ira não te induza a escarnecer, nem te desvie a grande quantia do resgate.
[19] Estimaria ele as tuas lamúrias e todos os teus grandes esforços, para que te vejas livre da tua angústia?
[20] Não suspires pela noite, em que povos serão tomados do seu lugar.
[21] Guarda-te, não te inclines para a iniqüidade; pois isso preferes à tua miséria.
[22] Eis que Deus se mostra grande em seu poder! Quem é mestre como ele?
[23] Quem lhe prescreveu o seu caminho ou quem lhe pode dizer: Praticaste a injustiça?

Eliú exalta a majestade de Deus

[24] Lembra-te de lhe magnificares as obras que os homens celebram.
[25] Todos os homens as contemplam; de longe as admira o homem.

[14] те умират в младост и животът им угасва между мръсните.
[15] Той избавя наскърбения чрез скръбта му и чрез бедствие отваря ушите им.
[16] И така би извел и теб от утеснение в широко място, където няма теснота; и слаганото на трапезата ти би било пълно с тлъстина.
[17] Но ти си изпълнен с разсъжденията на нечестивия; затова съденето и правосъдието те хващат.
[18] Внимавай да не би жегата на страданията ти да те повдигне против удара; тогава дори голям откуп не би те отървал.
[19] Ще важи ли викането ти да те извади от бедствие или всичките напрежения на силата ти?
[20] Не пожелавай нощта, когато народите изчезват от мястото си.
[21] Внимавай! Не поглеждай беззаконието; защото ти си предпочел това повече от наскърблението.

Химн на всесилната Божия мъдрост

[22] Ето, Бог е възвишен в силата Си; кой е господар като Него?
[23] Кой Му е предписал пътя Му? Или кой може да Му каже: Извършил си беззаконие?
[24] Помни да възвеличаваш Неговото дело, което хората възпяват,
[25] в което всички хора се взират, което човекът гледа отдалеч.

[26] Eis que Deus é grande, e não o podemos compreender; o número dos seus anos não se pode calcular.

[27] Porque atrai para si as gotas de água que de seu vapor destilam em chuva,

[28] a qual as nuvens derramam e gotejam sobre o homem abundantemente.

[29] Acaso, pode alguém entender o estender-se das nuvens e os trovões do seu pavilhão?

[30] Eis que estende sobre elas o seu relâmpago e encobre as profundezas do mar.

[31] Pois por estas coisas julga os povos e lhes dá mantimento em abundância.

[32] Enche as mãos de relâmpagos e os dardeja contra o adversário.

[33] O fragor da tempestade dá notícias a respeito dele, dele que é zeloso na sua ira contra a injustiça.

[26] Ето, Бог е велик и ние не Го познаваме; броят на годините Му е неизследим.

[27] Той привлича водните капки, които се събират в дъжд от па̀рите Му,

[28] които облаците изливат и оросяват върху множество хора.

[29] Може ли даже някой да разбере как се разпростират облаците или се произвеждат гърмежите на скинията Му?

[30] Ето, простира светлината Си около Себе Си и се покрива с морските дъна.

[31] (Понеже чрез тези неща съди народите; дава храна изобилно.)

[32] Покрива ръцете Си със светкавицата и ѝ заповядва къде да удари;

[33] шумът ѝ известява за това.

Jó 37

[1] Sobre isto treme também o meu coração e salta do seu lugar.

[2] Dai ouvidos ao trovão de Deus, estrondo que sai da sua boca;

[3] ele o solta por debaixo de todos os céus, e o seu relâmpago, até aos confins da terra.

[4] Depois deste, ruge a sua voz, troveja com o estrondo da sua majestade, e já ele não retém o relâmpago quando lhe ouvem a voz.

[5] Com a sua voz troveja Deus maravilhosamente; faz grandes coisas, que nós não compreendemos.

Йов 37

[1] Да! Поради това сърцето ми трепери и се измества от мястото си.

[2] Слушайте внимателно гърма на гласа Му и шума, който излиза от устата Му.

[3] Праща го под цялото небе и светкавицата Си – до краищата на земята;

[4] след нея реве глас, гърми с гласа на величието Си и не ги възпира, щом се чуе гласът Му.

[5] Бог гърми чудно с гласа Си, върши велики дела, които не можем да разбираме;

[6] Porque ele diz à neve: Cai sobre a terra; e à chuva e ao aguaceiro: Sede fortes.

[6] защото казва на снега: Вали на земята, също и на проливния дъжд и на поройните Си дъждове;

[7] Assim, torna ele inativas as mãos de todos os homens, para que reconheçam as obras dele.

[7] запечатва ръката на всеки човек, така че всички хора, които е създал, да разбират силата Му.

[8] E as alimárias entram nos seus esconderijos e ficam nas suas cavernas.

[8] Тогава зверовете влизат в скривалищата и остават в рововете си.

[9] De suas recâmaras sai o pé-de-vento, e, dos ventos do norte, o frio.

[9] От пространството си иде бурята и студът – от ветровете, които разпръскват облаците.

[10] Pelo sopro de Deus se dá a geada, e as largas águas se congelam.

[10] Чрез духане от Бога се дава лед и широките води замръзват;

[11] Também de umidade carrega as densas nuvens, nuvens que espargem os relâmpagos.

[11] също гъстия облак Той натоварва с влага, простира нашироко светкавичния Си облак,

[12] Então, elas, segundo o rumo que ele dá, se espalham para uma e outra direção, para fazerem tudo o que lhes ordena sobre a redondeza da terra.

[12] които според Неговото наставление се носят наоколо, за да правят всичко, което им заповядва, по лицето на земното кълбо –

[13] E tudo isso faz ele vir para disciplina, se convém à terra, ou para exercer a sua misericórdia.

[13] било че за наказание или за земята Си, или за милост ги докарва.

[14] Inclina, Jó, os ouvidos a isto, pára e considera as maravilhas de Deus.

[14] Слушай това, Йове, застани и размисли върху чудесните Божии дела.

[15] Porventura, sabes tu como Deus as opera e como faz resplandecer o relâmpago da sua nuvem?

[15] Разбираш ли как Бог им налага волята Си и прави светкавицата да свети от облака Му?

[16] Tens tu notícia do equilíbrio das nuvens e das maravilhas daquele que é perfeito em conhecimento?

[16] Разбираш ли как облаците увисват, чудесните дела на Съвършения в знание?

[17] Que faz aquecer as tuas vestes, quando há calma sobre a terra por causa do vento sul?

[17] Ти, чиито дрехи стават топли, когато земята е в затишие, поради южния вятър,

[18] Ou estendeste com ele o firmamento, que é sólido como espelho fundido?

[19] Ensina-nos o que lhe diremos; porque nós, envoltos em trevas, nada lhe podemos expor.

[20] Contar-lhe-ia alguém o que tenho dito? Seria isso desejar o homem ser devorado.

[21] Eis que o homem não pode olhar para o sol, que brilha no céu, uma vez passado o vento que o deixa limpo.

[22] Do norte vem o áureo esplendor, pois Deus está cercado de tremenda majestade.

[23] Ao Todo-Poderoso, não o podemos alcançar; ele é grande em poder, porém não perverte o juízo e a plenitude da justiça.

[24] Por isso, os homens o temem; ele não olha para os que se julgam sábios.

Jó 38

O Senhor convence a Jó de ignorância

[1] Depois disto, o SENHOR, do meio de um redemoinho, respondeu a Jó:

[2] Quem é este que escurece os meus desígnios com palavras sem conhecimento?

[3] Cinge, pois, os lombos como homem, pois eu te perguntarei, e tu me farás saber.

[4] Onde estavas tu, quando eu lançava os fundamentos da terra? Dize-mo, se tens entendimento.

[18] можеш ли като Него да разпростреш небето, което като лято огледало е здраво?

[19] Научи ни какво да Му кажем, защото поради невежество ние не можем да наредим думите си.

[20] Ще Му се извести ли, че желая да говоря, като зная, че ако продума човек, непременно ще бъде погълнат?

[21] И сега хората не могат да погледнат към светлината, когато блести на небето, като е заминал вятърът и го е очистил,

[22] и е дошло златозарно сияние от север; а как ще погледнат към Бога, у Когото е страшна слава!

[23] Всемогъщ е, не можем да Го проумеем, превъзходен е в сила, а правосъдието и преизобилната правда Той няма да отблъсне.

[24] Затова хората се боят от Него; Той не зачита никого от високоумните.

Йов 38

БОЖИЕТО СЛОВО КЪМ ЙОВ

Първа реч. Бог – Творец на вселената

[1] Тогава Господ отговори на Йов из бурята и каза:

[2] Кой е тогава този, който помрачава Моясъвет с неразумни думи?

[3] Опаши сега кръста си като мъж и ще те попитам; и ти ми отговаряй.

[4] Къде беше ти, когато основах земята? Извести, ако си разумен:

[5] Quem lhe pôs as medidas, se é que o sabes? Ou quem estendeu sobre ela o cordel?

[5] Кой определи мерките ѝ? (Ако знаеш.) Или кой опъва връв за мерене по нея?

[6] Sobre que estão fundadas as suas bases ou quem lhe assentou a pedra angular,

[6] На какво се закрепиха основите ѝ? Или кой положи крайъгълния ѝ камък,

[7] quando as estrelas da alva, juntas, alegremente cantavam, e rejubilavam todos os filhos de Deus?

[7] когато звездите на зората пееха заедно и всички Божии синове възклицаваха от радост?

[8] Ou quem encerrou o mar com portas, quando irrompeu da madre;

[8] Или кой затвори морето с врати, когато се устреми и излезе от утроба,

[9] quando eu lhe pus as nuvens por vestidura e a escuridão por fraldas?

[9] когато го облякох с облак и го пових с мъгла,

[10] Quando eu lhe tracei limites, e lhe pus ferrolhos e portas,

[10] и поставих граница от Мене, сложих лостове и врати

[11] e disse: até aqui virás e não mais adiante, e aqui se quebrará o orgulho das tuas ondas?

[11] и казах: Дотук ще идваш, но не по-нататък, и тук ще се спират гордите ти вълни?

[12] Acaso, desde que começaram os teus dias, deste ordem à madrugada ou fizeste a alva saber o seu lugar,

[12] Откакто започнаха дните ти, заповядал ли си ти на утрото и показал ли си на зората мястото ѝ,

[13] para que se apegasse às orlas da terra, e desta fossem os perversos sacudidos?

[13] за да обхване краищата на земята, така че да се изтърсят от нея злодеите,

[14] A terra se modela como o barro debaixo do selo, e tudo se apresenta como vestidos;

[14] за да се преобразува тя, както глина под печат, и всичко да изпъква, като че ли в облекло,

[15] dos perversos se desvia a sua luz, e o braço levantado para ferir se quebranta.

[15] а от нечестивите да се отнема светлината им и издигнатата им мишца да се строши?

Божията мъдрост, вложена в творението, е недостъпна за човека

[16] Acaso, entraste nos mananciais do mar ou percorreste o mais profundo do abismo?

[16] Прониквал ли си до изворите на морето? Или ходил ли си да изследваш бездната?

[17] Porventura, te foram reveladas as portas da morte ou viste essas portas da região tenebrosa?

[17] Откриха ли се пред тебе вратите на смъртта? Или видял ли си сенчестите врати на смъртта?

[18] Tens idéia nítida da largura da terra? Dize-mo, se o sabes.

[19] Onde está o caminho para a morada da luz? E, quanto às trevas, onde é o seu lugar,

[20] para que as conduzas aos seus limites e discirnas as veredas para a sua casa?

[21] Tu o sabes, porque nesse tempo eras nascido e porque é grande o número dos teus dias!

[22] Acaso, entraste nos depósitos da neve e viste os tesouros da saraiva,

[23] que eu retenho até ao tempo da angústia, até ao dia da peleja e da guerra?

[24] Onde está o caminho para onde se difunde a luz e se espalha o vento oriental sobre a terra?

[25] Quem abriu regos para o aguaceiro ou caminho para os relâmpagos dos trovões;

[26] para que se faça chover sobre a terra, onde não há ninguém, e no ermo, em que não há gente;

[27] para dessedentar a terra deserta e assolada e para fazer crescer os renovos da erva?

[28] Acaso, a chuva tem pai? Ou quem gera as gotas do orvalho?

[29] De que ventre procede o gelo? E quem dá à luz a geada do céu?

[30] As águas ficam duras como a pedra, e a superfície das profundezas se torna compacta.

[18] Схванал ли си широчината на земята? Кажи, ако си разбрал всичко това.

[19] Къде е пътят към обиталището на светлината? И на тъмнината къде е мястото ѝ,

[20] за да я заведеш до границата ѝ и да познаеш пътеките към дома ѝ?

[21] Без съмнение ти знаеш, защото тогава си се родил и голям е броят на твоите дни!

[22] Влизал ли си в съкровищниците на снега или виждал ли си съкровищниците за градушката,

[23] които пазя за време на скръб, за ден на бой и на война?

[24] Кой е пътят за мястото, където се разлива светлината или се разпръсва по земята източният вятър?

[25] Кой е разцепил водопровод за проливните дъждове или път – за светкавицата на гърма,

[26] за да се докара дъжд върху ненаселена земя, върху пустинята, където няма човек,

[27] за да насити пустата и запустяла земя и да направи нежната трева да изникне?

[28] Дъждът има ли баща? Или кой е родил капките на росата?

[29] От чия утроба излиза ледът? И кой е родил небесната слана? –

[30] Когато водите се втвърдяват като камък и повърхността на бездната замръзва.

[31] Ou poderás tu atar as cadeias do Sete-estrelo ou soltar os laços do Órion?
[32] Ou fazer aparecer os signos do Zodíaco ou guiar a Ursa com seus filhos?

[33] Sabes tu as ordenanças dos céus, podes estabelecer a sua influência sobre a terra?

[34] Podes levantar a tua voz até às nuvens, para que a abundância das águas te cubra?
[35] Ou ordenarás aos relâmpagos que saiam e te digam: Eis-nos aqui?
[36] Quem pôs sabedoria nas camadas de nuvens? Ou quem deu entendimento ao meteoro?
[37] Quem pode numerar com sabedoria as nuvens? Ou os odres dos céus, quem os pode despejar,
[38] para que o pó se transforme em massa sólida, e os torrões se apeguem uns aos outros?
[39] Caçarás, porventura, a presa para a leoa? Ou saciarás a fome dos leõezinhos,
[40] quando se agacham nos covis e estão à espreita nas covas?
[41] Quem prepara aos corvos o seu alimento, quando os seus pintainhos gritam a Deus e andam vagueando, por não terem que comer?

Jó 39

[1] Sabes tu o tempo em que as cabras monteses têm os filhos ou cuidaste das corças quando dão suas crias?

[2] Podes contar os meses que cumprem? Ou sabes o tempo do seu parto?

[31] Ти ли връзваш връзките на Плеядите или развързваш въжетата на Орион?
[32] Извеждаш ли Мазарот на времето му? Или управляваш Мечката с малките ѝ?
[33] Познаваш ли законите на небето? Установяваш ли неговото владичество върху земята?
[34] Издигаш ли гласа си до облаците, за да те покрият изобилни води?
[35] Изпращаш ли светкавици, за да излизат и да ти казват: Ето ни?

[36] Кой е вложил мъдрост в облаците? Или кой е дал разум на гъстите облаци?

[37] Кой с мъдрост брои облаците? Или кой излива небесните мехове,

[38] за да се сгъстява пръстта в куп и буците да се слепят?

[39] Улавяш ли лов за лъвицата? Или насищаш ли охотата на лъвчетата,
[40] когато седят в рововете си и остават в скривалищата, за да причакват?

[41] Кой приготвя за враната храната ѝ, когато пилетата ѝ от нямане храна се скитат и викат към Бога?

Йов 39

[1] Знаеш ли времето, когато раждат дивите кози по канарите? Забелязваш ли кога раждат кошутите?
[2] Преброяваш ли колко месеци изпълняват те? Или знаеш ли срока за раждането им? –

[3] Elas encurvam-se, para terem seus filhos, e lançam de si as suas dores.

[4] Seus filhos se tornam robustos, crescem no campo aberto, saem e nunca mais tornam para elas.

[5] Quem despediu livre o jumento selvagem, e quem soltou as prisões ao asno veloz,

[6] ao qual dei o ermo por casa e a terra salgada por moradas?

[7] Ri-se do tumulto da cidade, não ouve os muitos gritos do arrieiro.

[8] Os montes são o lugar do seu pasto, e anda à procura de tudo o que está verde.

[9] Acaso, quer o boi selvagem servir-te? Ou passará ele a noite junto da tua manjedoura?

[10] Porventura, podes prendê-lo ao sulco com cordas? Ou gradará ele os vales após ti?

[11] Confiarás nele, por ser grande a sua força, ou deixarás a seu cuidado o teu trabalho?

[12] Fiarás dele que te traga para a casa o que semeaste e o recolha na tua eira?

[13] O avestruz bate alegre as asas; acaso, porém, tem asas e penas de bondade?

[14] Ele deixa os seus ovos na terra, e os aquenta no pó,

[3] Когато се навеждат, раждат малките си, освобождават се от болките си.

[4] Малките им заякват, растат в полето; излизат и не се връщат вече при тях.

[5] Кой е пуснал на свобода дивия осел? Или кой е развързал връзките на тозиплах бежанец,

[6] за който съм направил пустинята за къща и солената земя – на негово жилище?

[7] Той се присмива на градския шум, нито внимава във викането на този, който го кара.

[8] Планините, които обикаля, са пасбището му; и търси всякаква зеленина.

[9] Ще благоволи ли дивият вол да ти работи или ще нощува ли в твоите ясли?

[10] Можеш ли да впрегнеш дивия вол за оране? Или ще браносва ли той полетата зад тебе?

[11] Ще се облегнеш ли на него, защото силата му е голяма? Или ще повериш ли на него работата си?

[12] Ще се довериш ли на него да ти прибере житото ти и да го събере в хармана ти?

[13] Крилете на щрауса плякат весело; но крилете и перата му благи ли са?

[14] Защо той оставя яйцата си на земята и ги топли в пръстта,

[15] e se esquece de que algum pé os pode esmagar ou de que podem pisá-los os animais do campo.

[15] а забравя, че е възможно крак да ги смаже или полски звяр да ги стъпче.

[16] Trata com dureza os seus filhos, como se não fossem seus; embora seja em vão o seu trabalho, ele está tranqüilo,

[16] Отнася се жестоко с малките си, като че не са негови; трудът му е напразно, защото не го е грижа за опасности;

[17] porque Deus lhe negou sabedoria e não lhe deu entendimento;

[17] понеже Бог го е лишил от мъдрост и не го е дарил с разум.

[18] mas, quando de um salto se levanta para correr, ri-se do cavalo e do cavaleiro.

[18] Когато стане да бяга, се присмива на коня и на ездача му.

[19] Ou dás tu força ao cavalo ou revestirás o seu pescoço de crinas?

[19] Ти ли си дал сила на коня? Облякъл си врата му с трептяща грива?

[20] Acaso, o fazes pular como ao gafanhoto? Terrível é o fogoso respirar das suas ventas.

[20] Ти ли го правиш да скача като скакалец? Гордото му пръхтене е ужасно.

[21] Escarva no vale, folga na sua força e sai ao encontro dos armados.

[21] Рие с крак в долината и се радва на силата си; излиза срещу оръжията.

[22] Ri-se do temor e não se espanta; e não torna atrás por causa da espada.

[22] Присмива се на страха и не се бои, нито се обръща назад от меча;

[23] Sobre ele chocalha a aljava, flameja a lança e o dardo.

[23] колчанът по страната му трещи и лъскавото копие, и сулицата.

[24] De fúria e ira devora o caminho e não se contém ao som da trombeta.

[24] С буйство и ярост той гълта земята; и при гласа на тръбата не вярва от радост.

[25] Em cada sonido da trombeta, ele diz: Avante! Cheira de longe a batalha, o trovão dos príncipes e o alarido.

[25] Щом свири тръбата, той казва: Хо, хо! И отдалеч подушва боя, гърменето на военачалниците и виковете.

[26] Ou é pela tua inteligência que voa o falcão, estendendo as asas para o Sul?

[26] Чрез твоята мъдрост ли лети нагоре ястребът и простира крилете си към юг?

[27] Ou é pelo teu mandado que se remonta a águia e faz alto o seu ninho?

[27] При твоята заповед ли се възвисява орелът и прави гнездото си по височините?

[28] Habita no penhasco onde faz a sua morada, sobre o cimo do penhasco, em lugar seguro.

[29] Dali, descobre a presa; seus olhos a avistam de longe.

[30] Seus filhos chupam sangue; onde há mortos, ela aí está.

[28] Живее по канарите и там обитава – по върховете на скалите и по непроходимите места.

[29] Оттам си съзира плячка, очите му я съглеждат отдалеч.

[30] И пилетата му смучат кръв; и където има трупове, там е и той.

Jó 40

[1] Disse mais o SENHOR a Jó:

[2] Acaso, quem usa de censuras contenderá com o Todo-Poderoso? Quem assim argúi a Deus que responda.

A resposta humilde de Jó

[3] Então, Jó respondeu ao SENHOR e disse:

[4] Sou indigno; que te responderia eu? Ponho a mão na minha boca.

[5] Uma vez falei e não replicarei, aliás, duas vezes, porém não prosseguirei.

As manifestações do poder de Deus

[6] Então, o SENHOR, do meio de um redemoinho, respondeu a Jó:

[7] Cinge agora os lombos como homem; eu te perguntarei, e tu me responderás.

[8] Acaso, anularás tu, de fato, o meu juízo? Ou me condenarás, para te justificares?

[9] Ou tens braço como Deus ou podes trovejar com a voz como ele o faz?

[10] Orna-te, pois, de excelência e grandeza, veste-te de majestade e de glória.

Йов 40

Втора реч. Бог е над силите на злото.
Изящното дело Божие

[1] Господ проговори на Йов и каза:

[2] Този, когото е изобличил Всемогъщият, ще се бори ли с Него? Този, който се препира с Бога, нека отговори на всичко това.

[3] Тогава Йов отговори на Господа:

[4] Ето, аз съм нищожен; какво да Ти отговоря? Слагам ръката си на устата си.

[5] Веднъж съм говорил и не искам да отговарям вече, дори двaж, но няма да повторя.

[6] Тогава Господ отговори на Йов от бурята:

[7] Опаши сега кръста си като мъж; Аз ще те попитам и ти Ми отговаряй.

[8] Нима искаш да отмениш Моята присъда? Ще осъдиш ли Мене, за да оправдаеш себе си?

[9] Или имаш ли мишца като Бога? И можеш ли да гърмиш с глас като Него?

[10] Украси се сега с превъзходство и достолепие и се облечи в чест и величие.

[11] Derrama as torrentes da tua ira e atenta para todo soberbo e abate-o.

[12] Olha para todo soberbo e humilha-o, calca aos pés os perversos no seu lugar.

[13] Cobre-os juntamente no pó, encerra-lhes o rosto no sepulcro.

[14] Então, também eu confessarei a teu respeito que a tua mão direita te dá vitória.

[15] Contempla agora o hipopótamo, que eu criei contigo, que come a erva como o boi.

[16] Sua força está nos seus lombos, e o seu poder, nos músculos do seu ventre.

[17] Endurece a sua cauda como cedro; os tendões das suas coxas estão entretecidos.

[18] Os seus ossos são como tubos de bronze, o seu arcabouço, como barras de ferro.

[19] Ele é obra-prima dos feitos de Deus; quem o fez o proveu de espada.

[20] Em verdade, os montes lhe produzem pasto, onde todos os animais do campo folgam.

[21] Deita-se debaixo dos lotos, no esconderijo dos canaviais e da lama.

[22] Os lotos o cobrem com sua sombra; os salgueiros do ribeiro o cercam.

[23] Se um rio transborda, ele não se apressa; fica tranqüilo ainda que o Jordão se levante até à sua boca.

[11] Изсипвай преливащия си гняв; и гледай към всеки горделив и го смирявай;

[12] гледай към всеки горделив и го снишавай; и стъпквай нечестивите на мястото им;

[13] скрий ги заедно в пръстта; вържи лицата им в скритото място.

[14] Тогава и Аз ще изповядам пред тебе, че твоята десница може да те спаси.

[15] Ето сега речния кон, който съм създал, както и теб; яде трева като вол.

[16] Ето сега, силата му е в чреслата му и якостта му – в мускулите на корема му.

[17] Клати опашката си като кедър; жилите на бедрата му са сплотени.

[18] Костите му са като медни цеви; ребрата му са като железни лостове.

[19] Той е изящното дело Божие; Онзи, Който го е направил, го е снабдил смеча Си.

[20] Наистина планините промишляват за него храна, където играят всички полски зверове.

[21] Ляга под сенчестите дървета, в скривалището на тръстиката и вблатата;

[22] сенчестите дървета го покриват със сянката си; върбите на потоците го обкръжават.

[23] Ето, ако би придошла река, той не трепери; не се смущава, ако би се и Йордан устремил към устата му.

[24] Acaso, pode alguém apanhá-lo quando ele está olhando? Ou lhe meter um laço pelo nariz?

Jó 41

[1] Podes tu, com anzol, apanhar o crocodilo ou lhe travar a língua com uma corda?

[2] Podes meter-lhe no nariz uma vara de junco? Ou furar-lhe as bochechas com um gancho?

[3] Acaso, te fará muitas súplicas? Ou te falará palavras brandas?

[4] Fará ele acordo contigo? Ou tomá-lo-ás por servo para sempre?

[5] Brincarás com ele, como se fora um passarinho? Ou tê-lo-ás preso à correia para as tuas meninas?

[6] Acaso, os teus sócios negociam com ele? Ou o repartirão entre os mercadores?

[7] Encher-lhe-ás a pele de arpões? Ou a cabeça, de farpas?

[8] Põe a mão sobre ele, lembra-te da peleja e nunca mais o intentarás.

[9] Eis que a gente se engana em sua esperança; acaso, não será o homem derribado só em vê-lo?

[10] Ninguém há tão ousado, que se atreva a despertá-lo. Quem é, pois, aquele que pode erguer-se diante de mim?

[11] Quem primeiro me deu a mim, para que eu haja de retribuir-lhe? Pois o que está debaixo de todos os céus é meu.

[24] Може ли някой да го хване, когато е нащрек. Или да прободе носа му с примка?

Йов 41

[1] Можеш ли да извлечеш крокодила с въдица или да притиснеш езика му с въже?

[2] Можеш ли сложи оглавник на носа му или да пробиеш челюстта му с кука?

[3] Ще отправи ли той към тебе много молби? Ще ти говори ли със сладки думи?

[4] Ще сключи ли договор с тебе, за да го вземеш за вечен слуга?

[5] Можеш ли игра с него, както с птица? Или ще го вържеш ли за забава намомичетата си?

[6] Дружините риболовци ще търгуват ли с него? Ще го разделят ли между търговците?

[7] Можеш ли прониза кожата му със сулици или главата му – с рибарски копия?

[8] Сложи ръката си на него; спомни си боя и не прави вече това.

[9] Ето, надеждата да го хване някой е празна; даже от изгледа му не отпада ли човек?

[10] Няма човек, толкова дързък, че да смее да го раздразни. Тогава кой може да застане пред Мене?

[11] Кой Ми е дал отпреди, за да муотплатя? Всичко, което има под цялото небе, е Мое.

[12] Não me calarei a respeito dos seus membros, nem da sua grande força, nem da graça da sua compostura.

[12] Няма да мълча за телесните му части, нито за силата му, нито за хубавото му устройство.

[13] Quem lhe abrirá as vestes do seu dorso? Ou lhe penetrará a couraça dobrada?

[13] Кой може да смъкне външната му дреха? Кой може да влезе вътре в двойните му челюсти?

[14] Quem abriria as portas do seu rosto? Pois em roda dos seus dentes está o terror.

[14] Кой може да отвори вратите на лицето му? Зъбите му наоколо са ужасни.

[15] As fileiras de suas escamas são o seu orgulho, cada uma bem encostada como por um selo que as ajusta.

[15] Той се гордее с наредените си люспи, съединени заедно, като че ли плътно запечатани;

[16] A tal ponto uma se chega à outra, que entre elas não entra nem o ar.

[16] едната се допира до другата, така че дори въздух не може да влезе между тях;

[17] Umas às outras se ligam, aderem entre si e não se podem separar.

[17] прилепени са една за друга, държат се помежду си така, че не могат да се отделят.

[18] Cada um dos seus espirros faz resplandecer luz, e os seus olhos são como as pestanas da alva.

[18] Когато киха, блести светлина и очите му са като клепачите на зората.

[19] Da sua boca saem tochas; faíscas de fogo saltam dela.

[19] От устата му излизат запалени факли и огнени искри изскачат.

[20] Das suas narinas procede fumaça, como de uma panela fervente ou de juncos que ardem.

[20] От ноздрите му излиза дим като на възвряло гърне над пламналитръстики.

[21] O seu hálito faz incender os carvões; e da sua boca sai chama.

[21] Дишането му запалва въглища и пламъкът излиза от устата му.

[22] No seu pescoço reside a força; e diante dele salta o desespero.

[22] На врата му обитава сила и всички заплашени скачат пред него.

[23] Suas partes carnudas são bem pegadas entre si; todas fundidas nele e imóveis.

[23] Пластовете на плътта му са слепени, твърди са на него, не могат се поклати.

[24] O seu coração é firme como uma pedra, firme como a mó de baixo.

[24] Сърцето му е кораво като камък, даже твърдо като долния воденичен камък.

[25] Levantando-se ele, tremem os valentes; quando irrompe, ficam como que fora de si.

[26] Se o golpe de espada o alcança, de nada vale, nem de lança, de dardo ou de flecha.

[27] Para ele, o ferro é palha, e o cobre, pau podre.

[28] A seta o não faz fugir; as pedras das fundas se lhe tornam em restolho.

[29] Os porretes atirados são para ele como palha, e ri-se do brandir da lança.

[30] Debaixo do ventre, há escamas pontiagudas; arrasta-se sobre a lama, como um instrumento de debulhar.

[31] As profundezas faz ferver, como uma panela; torna o mar como caldeira de ungüento.

[32] Após si, deixa um sulco luminoso; o abismo parece ter-se encanecido.

[33] Na terra, não tem ele igual, pois foi feito para nunca ter medo.

[34] Ele olha com desprezo tudo o que é alto; é rei sobre todos os animais orgulhosos.

Jó 42

A confissão de Jó

[1] Então, respondeu Jó ao SENHOR:

[2] Bem sei que tudo podes, e nenhum dos teus planos pode ser frustrado.

[3] Quem é aquele, como disseste, que sem conhecimento encobre o conselho? Na verdade, falei do que não entendia; coisas

[25] Когато става, силните се ужасяват, от страх се смайват.

[26] Мечът на този, който би го улучил, не може да удържи – нито копие, нито сулица, нито остра стрела.

[27] Той смята желязото за плява, медта – за гнило дърво.

[28] Стрелите не могат го накара да бяга; камъните на прашката са за него като слама;

[29] сопите се смятат за слама; той се присмива на махането на копието.

[30] Като остри камъни има по долните му части; простира като белези от диканя върху тинята;

[31] прави бездната да ври като котел; прави морето като варилница за миро.

[32] Оставя след себе си светла диря, така че някой би помислил, че бездната е побеляла от старост.

[33] На земята няма подобен на него, създаден да няма страх.

[34] Той изглежда всяко високо нещо; цар е над всички горделиви зверове.

Йов 42

Йов се смирява пред Бога

[1] Тогава Йов отговори на Господа:

[2] Зная, че всичко можеш и че никое Твое намерение не може да бъде възпрепятствано.

[3] Наистина, кой е този, който помрачава Твоя съвет неразумно? Ето защо аз говорих за онова, което не съм

maravilhosas demais para mim, coisas que eu não conhecia.

[4] Escuta-me, pois, havias dito, e eu falarei; eu te perguntarei, e tu me ensinarás.

[5] Eu te conhecia só de ouvir, mas agora os meus olhos te vêem.

[6] Por isso, me abomino e me arrependo no pó e na cinza.

Deus repreende os três amigos de Jó

[7] Tendo o SENHOR falado estas palavras a Jó, o SENHOR disse também a Elifaz, o temanita: A minha ira se acendeu contra ti e contra os teus dois amigos; porque não dissestes de mim o que era reto, como o meu servo Jó.

[8] Tomai, pois, sete novilhos e sete carneiros, e ide ao meu servo Jó, e oferecei holocaustos por vós. O meu servo Jó orará por vós; porque dele aceitarei a intercessão, para que eu não vos trate segundo a vossa loucura; porque vós não dissestes de mim o que era reto, como o meu servo Jó.

[9] Então, foram Elifaz, o temanita, e Bildade, o suíta, e Zofar, o naamatita, e fizeram como o SENHOR lhes ordenara; e o SENHOR aceitou a oração de Jó.

Deus restaura a prosperidade de Jó

[10] Mudou o SENHOR a sorte de Jó, quando este orava pelos seus amigos; e o SENHOR deu-lhe o dobro de tudo o que antes possuíra.

[11] Então, vieram a ele todos os seus irmãos, e todas as suas irmãs, e todos quantos dantes o conheceram, e comeram

разбирал, за неща, пречудни за мене, които не съм познавал.

[4] Слушай, моля Ти се, и аз ще говоря; ще Те попитам и Ти ми отговаряй.

[5] Слушал бях за Тебе със слушането на ухото, но сега окото ми Те вижда;

[6] затова се отричам от думите си и се кая в пръст и пепел.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Господ порицава трите приятели на Йов, който се моли за тях

[7] А след като Господ изговори тези думи на Йов, Господ каза на теманеца Елифаз: Гневът Ми пламна против теб и против двамата ти приятели, защото не сте говорили за Мене това, което е право, както слугата Ми Йов.

[8] Затова сега вземете седем телета и седем овни и идете при слугата Ми Йов, и принесете всеизгаряне за себе си; а слугата Ми Йов ще се помоли за вас (защото него ще приема), за да не постъпя с вас според безумието ви, защото не сте говорили за Мене това, което е право, както слугата Ми Йов.

[9] И така, теманецът Елифаз, савхиецът Валдад и наамецът Софар отидоха и направиха, както им заповяда Господ; и Господ прие Йов.

Господ отново дарява на Йов благополучие

[10] И Господ преобърна плена на Йов, когато той се помоли за приятелите си; и Господ даде на Йов двойно повече, отколкото имаше преди.

[11] Тогава при него дойдоха всичките му братя, всичките му сестри и всички, които бяха го познавали отпреди, и

com ele em sua casa, e se condoeram dele, e o consolaram de todo o mal que o SENHOR lhe havia enviado; cada um lhe deu dinheiro e um anel de ouro.

ядоха хляб с него в къщата му; и като плакаха за него, го утешиха за цялото зло, което Господ му беше нанесъл; и всеки даде по един сребърник и всеки – по една златна обица.

12 Assim, abençoou o SENHOR o último estado de Jó mais do que o primeiro; porque veio a ter catorze mil ovelhas, seis mil camelos, mil juntas de bois e mil jumentas.

12 Така Господ благослови последните дни на Йов повече от първите му; така че той придоби четиринадесет хиляди овце, шест хиляди камили, хиляда чифта волове и хиляда ослици.

13 Também teve outros sete filhos e três filhas.

13 Още му се родиха седем синове и три дъщери;

14 Chamou o nome da primeira Jemima, o da outra, Quezia, e o da terceira, Quéren-Hapuque.

14 и първата си дъщеря нарече Емима, втората – Касия, а третата – Керен-апух.

15 Em toda aquela terra não se acharam mulheres tão formosas como as filhas de Jó; e seu pai lhes deu herança entre seus irmãos.

15 И по цялата страна не се намираха жени, така красиви като дъщерите на Йов; и баща им даде на тях наследство, както на братята им.

16 Depois disto, viveu Jó cento e quarenta anos; e viu a seus filhos e aos filhos de seus filhos, até à quarta geração.

16 След това Йов живя сто и четиридесет години и видя синовете си и внуците си до четири поколения.

17 Então, morreu Jó, velho e farto de dias.

17 И така, Йов умря стар и сит на дни.

O livro dos Salmos

Livro I

Salmos 1 - 41

Salmo 1

Os justos e os ímpios

[1] Bem-aventurado o homem que não anda no conselho dos ímpios, não se detém no caminho dos pecadores, nem se assenta na roda dos escarnecedores.

[2] Antes, o seu prazer está na lei do SENHOR, e na sua lei medita de dia e de noite.

[3] Ele é como árvore plantada junto a corrente de águas, que, no devido tempo, dá o seu fruto, e cuja folhagem não murcha; e tudo quanto ele faz será bem sucedido.

[4] Os ímpios não são assim; são, porém, como a palha que o vento dispersa.

[5] Por isso, os perversos não prevalecerão no juízo, nem os pecadores, na congregação dos justos.

[6] Pois o SENHOR conhece o caminho dos justos, mas o caminho dos ímpios perecerá.

Salmo 2

O reinado do Ungido de Deus

[1] Por que se enfurecem os gentios e os povos imaginam coisas vãs?

[2] Os reis da terra se levantam, e os príncipes conspiram contra o SENHOR e contra o seu Ungido, dizendo:

[3] Rompamos os seus laços e sacudamos de nós as suas algemas.

[4] Ri-se aquele que habita nos céus; o SENHOR zomba deles.

Псалми

Псалми 1

Двата пътя

[1] Блажен онзи човек, който не ходи по съвета на нечестивите и в пътя на грешните не стои, и в събранието на присмивателите не седи;

[2] а се наслаждава в закона на Господа и в Неговия закон се поучава ден и нощ.

[3] Ще бъде като дърво, посадено при потоци води, което дава плода си на времето си и чийто лист не повяхва; във всичко, което върши, ще благоуспява.

[4] Не е така с нечестивите; а те са като плявата, която вятърът отвява.

[5] Затова нечестивите няма да устоят в съда, нито грешните – в събора на праведните;

[6] защото Господ наблюдава пътя на праведните; а пътят на нечестивите ще бъде погибел.

Псалми 2

Избраният от Бога цар – Божият помазаник

[1] Защо се разоряват народите и племената намислят суета?

[2] Опълчват се земните царе и управниците се наговарят заедно против Господа и против Неговия Помазаник, като казват:

[3] Нека разкъсаме връзките им и нека отхвърлим от себе си въжетата им.

[4] Този, Който седи на небесата, ще се смее; Господ ще се поругае над тях.

[5] Na sua ira, a seu tempo, lhes há de falar e no seu furor os confundirá.

[5] Тогава ще им продума в гнева Си и в тежкото Си негодувание ще ги смути, като ще каже:

[6] Eu, porém, constituí o meu Rei sobre o meu santo monte Sião.

[6] Но Аз поставих Царя Си на Сион, святия Мой хълм.

[7] Proclamarei o decreto do SENHOR: Ele me disse: Tu és meu Filho, eu, hoje, te gerei.

[7] Аз ще изявя постановлението; Господ Ми каза: Ти си Мой Син; Аз днес Те родих.

[8] Pede-me, e eu te darei as nações por herança e as extremidades da terra por tua possessão.

[8] Поискай от Мен и Аз ще Ти дам народите за Твое наследство и земните краища за Твое притежание.

[9] Com vara de ferro as regerás e as despedaçarás como um vaso de oleiro.

[9] Ще ги съкрушиш с желязна тояга, ще ги строшиш като глинен съд.

[10] Agora, pois, ó reis, sede prudentes; deixai-vos advertir, juízes da terra.

[10] И така, сега се вразумете, о, царе; научете се, земни съдии.

[11] Servi ao SENHOR com temor e alegrai-vos nele com tremor.

[11] Слугувайте на Господа със страх и се радвайте с трепет.

[12] Beijai o Filho para que se não irrite, e não pereçais no caminho; porque dentro em pouco se lhe inflamará a ira. Bem-aventurados todos os que nele se refugiam.

[12] Целувайте Избраника, за да не се разгневи и да погинете в пътя; защото скоро ще пламне Неговият гняв. Блажени са всички, които се надяват на Него.

Salmo 3

Confiança em Deus, na adversidade

Salmo de Davi quando fugia de Absalão, seu filho

2 Sm 15.13-17,22

Псалми 3

Утринна молитва на преследвания праведник

[1] SENHOR, como tem crescido o número dos meus adversários! São numerosos os que se levantam contra mim.

[1] Псалом на Давид, когато бягаше от сина си Авесалом. Господи, колко се умножиха противниците ми! Мнозина въстават против мене.

[2] São muitos os que dizem de mim: Não há em Deus salvação para ele.

[2] Мнозина казват за моята душа: Няма за него помощ от Бога. (Села.)

[3] Porém tu, SENHOR, és o meu escudo, és a minha glória e o que exaltas a minha cabeça.

[3] Но Ти, Господи, си щит около мене, Слава моя и Този, Който възвисява главата ми.

[4] Com a minha voz clamo ao SENHOR, e ele do seu santo monte me responde.

[4] С глас извиках към Господа; и Той ме послуша от святия Си хълм. (Села.)

5 Deito-me e pego no sono; acordo, porque o SENHOR me sustenta.

6 Não tenho medo de milhares do povo que tomam posição contra mim de todos os lados.

7 Levanta-te, SENHOR! Salva-me, Deus meu, pois feres nos queixos a todos os meus inimigos e aos ímpios quebras os dentes.

8 Do SENHOR é a salvação, e sobre o teu povo, a tua bênção.

Salmo 4

Confiança em Deus, na angústia

Salmo de Davi ao mestre de canto, com instrumentos de cordas

1 Responde-me quando clamo, ó Deus da minha justiça; na angústia, me tens aliviado; tem misericórdia de mim e ouve a minha oração.

2 Ó homens, até quando tornareis a minha glória em vexame, e amareis a vaidade, e buscareis a mentira?

3 Sabei, porém, que o SENHOR distingue para si o piedoso; o SENHOR me ouve quando eu clamo por ele.

4 Irai-vos e não pequeis; consultai no travesseiro o coração e sossegai.

5 Oferecei sacrifícios de justiça e confiai no SENHOR.

6 Há muitos que dizem: Quem nos dará a conhecer o bem? SENHOR, levanta sobre nós a luz do teu rosto.

5 И аз легнах и спах; станах, защото Господ ме поддържа.

6 Няма да се убоя от десетки хиляди от народа, които навред са се изправили против мене.

7 Стани, Господи; спаси ме, Боже мой; защото Ти си наранил в челюстта всичките ми неприятели; строшил си зъбите на нечестивите.

8 От Господа е спасението. Върху Твоя народ нека бъде благословението Ти. (Села.)

Псалми 4

Вечерна молитва на праведника

1 За първия певец, на струнни инструменти. Давидов псалом. Когато викам, послушай ме, Боже на правдата ми; когато бях в утеснение, Ти ми даде простор; смили се над мен и послушай молитвата ми.

2 Човешки синове, докога ще обръщатеславата ми в безчестие? Докога ще обичате суета и ще търсите лъжа? (Села.)

3 Знайте, че Господ е отделил за Себе Си Своя угодник; Господ ще слуша, когато викам към Него.

4 Треперете и не съгрешавайте; размисляйте в сърцата си на леглата си и мълчете. (Села.)

5 Принасяйте жертви на правда и се надявайте на Господа.

6 Мнозина казват: Кой ще ни покаже доброто? Господи, издигни над нас светлината на лицето Си.

[7] Mais alegria me puseste no coração do que a alegria deles, quando lhes há fartura de cereal e de vinho.

[8] Em paz me deito e logo pego no sono, porque, SENHOR, só tu me fazes repousar seguro.

Salmo 5

Proteção contra os ímpios

Ao mestre de canto, para flautas. Salmo de Davi

[1] Dá ouvidos, SENHOR, às minhas palavras e acode ao meu gemido.

[2] Escuta, Rei meu e Deus meu, a minha voz que clama, pois a ti é que imploro.

[3] De manhã, SENHOR, ouves a minha voz; de manhã te apresento a minha oração e fico esperando.

[4] Pois tu não és Deus que se agrade com a iniqüidade, e contigo não subsiste o mal.

[5] Os arrogantes não permanecerão à tua vista; aborreces a todos os que praticam a iniqüidade.

[6] Tu destróis os que proferem mentira; o SENHOR abomina ao sanguinário e ao fraudulento;

[7] porém eu, pela riqueza da tua misericórdia, entrarei na tua casa e me prostrarei diante do teu santo templo, no teu temor.

[8] SENHOR, guia-me na tua justiça, por causa dos meus adversários; endireita diante de mim o teu caminho;

[7] Сложил си в сърцето ми радост, по-голяма от тяхната, когато им се умножава житото и виното.

[8] Спокойно ще легна и ще спя, защото само Ти, Господи, ме правиш да живея в безопасност.

Псалми 5

Утринна молитва за защита

[1] За първия певец, на духови инструменти. Давидов псалом. Послушай, Господи, думите ми; внимавай в размишлението ми,

[2] слушай гласа на вика ми, Царю мой и Боже мой; защото на Тебе се моля.

[3] Господи, в ранно утро ще чуеш гласа ми; в ранно утро ще отправям молитвата сикъм Теб и ще очаквам.

[4] Защото Ти не си Бог, Който се наслаждава на беззаконие; нечистият няма да живее при Тебе,

[5] нито ще устоят горделивите пред Твоите очи. Ти мразиш всички, които вършат беззаконие;

[6] ще изтребиш онези, които говорят лъжа; Господ се гнуси от човек кръвопиец и коварен.

[7] Но чрез Твоето изобилно милосърдие аз ще вляза в дома Ти; с благоговение към Тебе ще се поклоня към святия Твой храм.

[8] Господи, води ме в правдата Си, поради неприятелите ми направи пътя Си ясен пред мене.

[9] pois não têm eles sinceridade nos seus lábios; o seu íntimo é todo crimes; a sua garganta é sepulcro aberto, e com a língua lisonjeiam.

[9] Защото непоколебимост няма в устата на нито един от тях, сърцето им е същинско нечестие. Гроб отворен е гърлото им; с езика си ласкаят.

[10] Declara-os culpados, ó Deus; caiam por seus próprios planos. Rejeita-os por causa de suas muitas transgressões, pois se rebelaram contra ti.

[10] Смятай ги за виновни, Боже; нека паднат в това, което сами са скроили; изрини ги поради многото им престъпления, защото са се повдигали против Тебе.

[11] Mas regozijem-se todos os que confiam em ti; folguem de júbilo para sempre, porque tu os defendes; e em ti se gloriem os que amam o teu nome.

[11] Така ще се веселят всички, които се надяват на Тебе; винаги ще се радват, защото Ти си им покровител; и ще ликуват в Теб онези, които обичат Твоето име.

[12] Pois tu, SENHOR, abençoas o justo e, como escudo, o cercas da tua benevolência.

[12] Защото Ти, Господи, ще благословиш праведния, ще го покриеш с благоволение, като с щит.

Salmo 6

Davi recorre à misericórdia de Deus

Ao mestre de canto, com instrumentos de oito cordas. Salmo de Davi

Псалми 6

Молитва на каещия се грешник

[1] SENHOR, não me repreendas na tua ira, nem me castigues no teu furor.

[1] За първия певец, на струнни инструменти, на осмострунна арфа. Давидов псалом. Господи, не ме изобличавай в гнева Си, нито ме наказвай в лютото Си негодувание.

[2] Tem compaixão de mim, SENHOR, porque eu me sinto debilitado; sara-me, SENHOR, porque os meus ossos estão abalados.

[2] Смили се над мене, Господи, защото изнемощях; изцели ме, Господи, защото ме болят костите ми.

[3] Também a minha alma está profundamente perturbada; mas tu, SENHOR, até quando?

[3] Също и душата ми е твърде смутена; но Ти, Господи, докога?

[4] Volta-te, SENHOR, e livra a minha alma; salva-me por tua graça.

[4] Върни се, Господи, избави душата ми; спаси ме заради милосърдието Си;

[5] Pois, na morte, não há recordação de ti; no sepulcro, quem te dará louvor?

[5] защото в смъртта не се споменава за Тебе; в преизподнята кой ще Те славослови? в

[6] Estou cansado de tanto gemer; todas as noites faço nadar o meu leito, de minhas lágrimas o alago.

[6] Уморих се от въздишането си; всяка нощ обливам леглото си, със сълзите си измокрям постелята си.

[7] Meus olhos, de mágoa, se acham amortecidos, envelhecem por causa de todos os meus adversários.

[7] Окото ми вехне от скръб, старее поради всичките ми противници.

[8] Apartai-vos de mim, todos os que praticais a iniqüidade, porque o SENHOR ouviu a voz do meu lamento;

[8] Махнете се от мене всички, които вършите беззаконие, защото Господ е чул гласа на плача ми;

[9] o SENHOR ouviu a minha súplica; o SENHOR acolhe a minha oração.

[9] Господ е послушал молбата ми. Господ ще приеме молитвата ми.

[10] Envergonhem-se e sejam sobremodo perturbados todos os meus inimigos; retirem-se, de súbito, cobertos de vexame.

[10] Ще станат за срам и много ще се смутят всичките ми неприятели; ще се върнат назад, ще се посрамят внезапно.

Salmo 7

Deus defende o justo contra o ímpio

Canto de Davi. Entoado ao Senhor, com respeito às palavras de Cuxe, benjamita

Псалми 7

Моята защита е в Бога

[1] SENHOR, Deus meu, em ti me refugio; salva-me de todos os que me perseguem e livra-me;

[1] Оплакване на Давид, което той пя на Господа поради думите на вениаминеца Хус. Господи, Боже мой, на Теб уповавам; спаси ме от всичките ми преследвачи и ме избави;

[2] para que ninguém, como leão, me arrebate, despedaçando-me, não havendo quem me livre.

[2] да не би да скъса като лъв душата ми и я раздере, без да се намери избавител.

[3] SENHOR, meu Deus, se eu fiz o de que me culpam, se nas minhas mãos há iniqüidade,

[3] Господи, Боже мой, ако съм сторил аз това – ако има в ръцете ми беззаконие,

[4] se paguei com o mal a quem estava em paz comigo, eu, que poupei aquele que sem razão me oprimia,

[4] ако съм въздал зло на онзи, който беше в мир с мен, или съм обрал онзи, който без причина ме преследва,

[5] persiga o inimigo a minha alma e alcance-a, espezinhe no chão a minha vida e arraste no pó a minha glória.

[5] то нека неприятелят подгони душата ми и я стигне, нека стъпче в земята

живота ми и нека повали в пръстта славата ми. (Села.)

6 Levanta-te, SENHOR, na tua indignação, mostra a tua grandeza contra a fúria dos meus adversários e desperta-te em meu favor, segundo o juízo que designaste.

6 Стани, Господи, в гнева Си; повдигни се срещу яростта на противниците ми и се събуди заради мене, Ти, Който си отредил съда.

7 Reúnam-se ao redor de ti os povos, e por sobre eles remonta-te às alturas.

7 И нека събраните племена Те обикалят; и Ти се върни да седнеш нависоко над тях.

8 O SENHOR julga os povos; julga-me, SENHOR, segundo a minha retidão e segundo a integridade que há em mim.

8 Господ съди племената; съдѝ и мене, Господи, според правдата ми; и според моето незлобие нека ми бъде.

9 Cesse a malícia dos ímpios, mas estabelece tu o justo; pois sondas a mente e o coração, ó justo Deus.

9 Нека се спре вече беззаконието на нечестивите; а праведния утвърди Ти, Боже праведни, Който изпитваш сърцата и това, което е вътре.

10 Deus é o meu escudo; ele salva os retos de coração.

10 Моята защита е в Бога, Който избавя онези, които са с право сърце.

11 Deus é justo juiz, Deus que sente indignação todos os dias.

11 Бог е праведен съдия. Да! Бог, Който се гневи всеки ден на нечестивия.

12 Se o homem não se converter, afiará Deus a sua espada; já armou o arco, tem-no pronto;

12 Ако не се обърне нечестивият, Той ще изостри меча Си; опънал и приготвил е лъка Си.

13 para ele preparou já instrumentos de morte, preparou suas setas inflamadas.

13 Приготвил е против него и смъртоносни оръдия; прави стрелите Си огнени стрели.

14 Eis que o ímpio está com dores de iniqüidade; concebeu a malícia e dá à luz a mentira.

14 Ето, нечестивият е в мъки да роди беззаконие, зачева нечестие и ражда лъжа.

15 Abre, e aprofunda uma cova, e cai nesse mesmo poço que faz.

15 Изкопал е ров и го е направил дълбок; но той сам ще падне в ямата, която е изкопал.

[16] A sua malícia lhe recai sobre a cabeça, e sobre a própria mioleira desce a sua violência.
[17] Eu, porém, renderei graças ao SENHOR, segundo a sua justiça, e cantarei louvores ao nome do SENHOR Altíssimo.

Salmo 8

A glória divina e a dignidade do filho do homem

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lagares". Salmo de Davi

[1] Ó SENHOR, SENHOR nosso, quão magnífico em toda a terra é o teu nome! Pois expuseste nos céus a tua majestade.

[2] Da boca de pequeninos e crianças de peito suscitaste força, por causa dos teus adversários, para fazeres emudecer o inimigo e o vingador.

[3] Quando contemplo os teus céus, obra dos teus dedos, e a lua e as estrelas que estabeleceste,

[4] que é o homem, que dele te lembres E o filho do homem, que o visites?

[5] Fizeste-o, no entanto, por um pouco, menor do que Deus e de glória e de honra o coroaste.

[6] Deste-lhe domínio sobre as obras da tua mão e sob seus pés tudo lhe puseste:

[7] ovelhas e bois, todos, e também os animais do campo;

[8] as aves do céu, e os peixes do mar, e tudo o que percorre as sendas dos mares.

[16] Нечестието му ще се върне върху неговата глава и насилието му ще слезе върху неговото теме.
[17] Аз ще хваля Господа за Неговата правда и ще възпявам името на Всевишния Господ.

Псалми 8

Божията слава и човешкото достойнство

[1] За първия певец, на гетския инструмент. Давидов псалом. Йехова, Господи наш, колко е превъзходно Твоето име по цялата земя; Ти си поставил славата Си над небесата.
[2] От устата на младенците и кърмачетата приготвил си хвала да засрамишпротивниците Си, за да накараш да млъкне врагът и отмъстителят.
[3] Когато гледам Твоите небеса, делото на Твоите пръсти, луната и звездите, които Ти си отредил,
[4] си казвам: Какво е човек, за да го помниш? Или човешки син, за да го посещаваш?
[5] А Ти си го направил само малко по-нископоставен от ангелите и със слава и чест си го увенчал.
[6] Поставил си го господар над делата на ръцете Си; всичко си подчинил под краката му –
[7] всичките овце и говеда, още и животните на полето,
[8] въздушните птици, морските риби и всичко, което минава през морските пътища.

[9] Ó SENHOR, SENHOR nosso, quão magnífico em toda a terra é o teu nome!

Salmo 9

Ações de graças

Ao mestre de canto, segundo a melodia “A morte para o filho”. Salmo de Davi

[1] Louvar-te-ei, SENHOR, de todo o meu coração; contarei todas as tuas maravilhas.

[2] Alegrar-me-ei e exultarei em ti; ao teu nome, ó Altíssimo, eu cantarei louvores.

[3] Pois, ao retrocederem os meus inimigos, tropeçam e somem-se da tua presença;

[4] porque sustentas o meu direito e a minha causa; no trono te assentas e julgas retamente.

[5] Repreendes as nações, destróis o ímpio e para todo o sempre lhes apagas o nome.

[6] Quanto aos inimigos, estão consumados, suas ruínas são perpétuas, arrasaste as suas cidades; até a sua memória pereceu.

[7] Mas o SENHOR permanece no seu trono eternamente, trono que erigiu para julgar.

[8] Ele mesmo julga o mundo com justiça; administra os povos com retidão.

[9] O SENHOR é também alto refúgio para o oprimido, refúgio nas horas de tribulação.

[10] Em ti, pois, confiam os que conhecem o teu nome, porque tu, SENHOR, não desamparas os que te buscam.

[9] Йехова, Господи наш, колко е превъзходно Твоето име по цялата земя!

Псалми 9

Вяра в Божията справедливост

[1] За първия певец, по „Умри за сина“. Давидов псалом.
Ще Те славословя, Господи, с цялото си сърце, ще разкажа всичките Твои чудесни дела.

[2] Ще се веселя и ще се радвам в Тебе, ще възпявам името Ти, Всевишни;

[3] понеже неприятелите ми се връщат назад, падат и гинат пред Твоето присъствие.

[4] Защото Ти си защитил правото и делото ми; седнал на престола, Ти си отсъдил справедливо.

[5] Изобличил си народите, изтребил си нечестивите, изличил си името им до вечни векове.

[6] Неприятелите изчезнаха; те са запустели завинаги; Ти си разорил градовете им, така че и споменът за тях не съществува вече.

[7] Но Господ остава Цар довека,
приготвил е престола Си за съд

[8] и Той ще съди света с правда. Ще отсъди за племената справедливо.

[9] И Господ ще бъде прибежище на угнетените, прибежище в скръбни времена.

[10] И онези, които познават името Ти, ще уповават на Тебе; защото Ти, Господи, не си оставил онези, които Те търсят.

[11] Cantai louvores ao SENHOR, que habita em Sião; proclamai entre os povos os seus feitos.

[12] Pois aquele que requer o sangue lembra-se deles e não se esquece do clamor dos aflitos.

[13] Compadece-te de mim, SENHOR; vê a que sofrimentos me reduziram os que me odeiam, tu que me levantas das portas da morte;

[14] para que, às portas da filha de Sião, eu proclame todos os teus louvores e me regozije da tua salvação.

[15] Afundam-se as nações na cova que fizeram, no laço que esconderam, prendeu-se-lhes o pé.

[16] Faz-se conhecido o SENHOR, pelo juízo que executa; enlaçado está o ímpio nas obras de suas próprias mãos.

[17] Os perversos serão lançados no inferno, e todas as nações que se esquecem de Deus.

[18] Pois o necessitado não será para sempre esquecido, e a esperança dos aflitos não se há de frustrar perpetuamente.

[19] Levanta-te, SENHOR; não prevaleça o mortal. Sejam as nações julgadas na tua presença.

[11] Пейте хваления на Господа, Който обитава в Сион, изявете между племената делата Му;

[12] защото Онзи, Който прави разследване за кръвопролития, помни уповаващите на Него, не забравя викането на кротките.

[13] Смили се над мене, Господи; виж скръбта, която ми причиняват онези, които ме мразят. Ти, Който ме вдигаш от портите на смъртта,

[14] за да разкажа всичко, поради което Ти си за хвалене, в портите на Сионовата дъщеря и за да се радвам заради спасителната Ти помощ.

[15] Народите затънаха в ямата, която сами направиха; в мрежата, която скриха, се улови кракът на самите тях.

[16] Господ е станал познат чрезправосъдието, което е извършил; нечестивият се впримчва в делото на своите си ръце.(Игаион: Села.)

[17] Нечестивите ще се върнат в преизподнята, всички народи, които забравят Бога.

[18] Защото бедният няма да бъде забравен завинаги, нито ще бъде изгубена завинаги надеждата на кротките.

[19] Стани, Господи; да не надделява човек; да бъдат съдени народите пред Тебе.

[20] Infunde-lhes, SENHOR, o medo; saibam as nações que não passam de mortais.

Salmos 10

A derrubada dos ímpios

[1] Por que, SENHOR, te conservas longe? E te escondes nas horas de tribulação?

[2] Com arrogância, os ímpios perseguem o pobre; sejam presas das tramas que urdiram.

[3] Pois o perverso se gloria da cobiça de sua alma, o avarento maldiz o SENHOR e blasfema contra ele.

[4] O perverso, na sua soberba, não investiga; que não há Deus são todas as suas cogitações.

[5] São prósperos os seus caminhos em todo tempo; muito acima e longe dele estão os teus juízos; quanto aos seus adversários, ele a todos ridiculiza.

[6] Pois diz lá no seu íntimo: Jamais serei abalado; de geração em geração, nenhum mal me sobrevirá.

[7] A boca, ele a tem cheia de maldição, enganos e opressão; debaixo da língua, insulto e iniqüidade.

[8] Põe-se de tocaia nas vilas, trucida os inocentes nos lugares ocultos; seus olhos espreitam o desamparado.

[9] Está ele de emboscada, como o leão na sua caverna; está de emboscada para enlaçar o pobre: apanha-o e, na sua rede, o enleia.

[20] Господи, докарай страх върху тях; нека познаят народите, че са само хора. (Села.)

Псалми 10

Молитва за справедливост и надежда в Божията помощ

[1] (По славянски, част от 1-и.) Защо, Господи, стоиш надалеч? Защо се криеш по време на неволя?

[2] Чрез гордостта на нечестивите сиромахът се измъчва; те се хващат в лукавствата, които онезиизмислят.

[3] Защото нечестивият се хвали с пожеланията на душата си; и сребролюбецът се отрича от Господа, даже Го презира.

[4] Нечестивият от гордостта на лицето си казва: Господ няма да издири. Всичките му помисли са, че няма Бог.

[5] Неговите пътища са винаги упорити; Твоите справедливи отсъждания са твърде високо от очите му; той презира всичките си противници.

[6] Казва в сърцето си: Няма да се поклатя, от род в род няма да изпадна в злощастие.

[7] Устата му е пълна с проклинане, угнетяване и насилие; под езика му има злоба и беззаконие.

[8] Седи в засада в селата, в скришни места, за да убие невинния; очите му са насочени тайно против безпомощния.

[9] Причаква скришно като лъв в рова си, причаква, за да грабне сиромаха; сграбчва сиромаха, като го влачи в мрежата си.

10 Abaixa-se, rasteja; em seu poder, lhe caem os necessitados.

11 Diz ele, no seu íntimo: Deus se esqueceu, virou o rosto e não verá isto nunca.

12 Levanta-te, SENHOR! Ó Deus, ergue a mão! Não te esqueças dos pobres.

13 Por que razão despreza o ímpio a Deus, dizendo no seu íntimo que Deus não se importa?

14 Tu, porém, o tens visto, porque atentas aos trabalhos e à dor, para que os possas tomar em tuas mãos. A ti se entrega o desamparado; tu tens sido o defensor do órfão.

15 Quebranta o braço do perverso e do malvado; esquadrinha-lhes a maldade, até nada mais achares.

16 O SENHOR é rei eterno: da sua terra somem-se as nações.

17 Tens ouvido, SENHOR, o desejo dos humildes; tu lhes fortalecerás o coração e lhes acudirás,

18 para fazeres justiça ao órfão e ao oprimido, a fim de que o homem, que é da terra, já não infunda terror.

Salmo 11

O Senhor é forte refúgio

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

1 No SENHOR me refugio. Como dizeis, pois, à minha alma: Foge, como pássaro, para o teu monte?

2 Porque eis aí os ímpios, armam o arco, dispõem a sua flecha na corda, para, às ocultas, dispararem contra os retos de coração.

10 Навежда се, снишава се; и безпомощните падат в ноктите му.

11 Казва в сърцето си: Бог е забравил, скрил е лицето Си, никога няма да види.

12 Стани, Господи; Боже, издигни ръката Си; да не забравяш кротките.

13 Защо нечестивият презира Бога и казва в сърцето си: Ти няма да гоиздирваш?

14 Ти си го видял; защото гледаш неправдата и притеснението, за да ги хващаш в ръката Си; на Тебе се поверява безпомощният; Ти си помощник на сирачето.

15 Строши мишцата на нечестивия; издири нечестието на злия човек, докатоне намериш вече от него.

16 Господ е цар до вечни векове; народите са изчезнали от земята Му.

17 Господи, послушал си желанието на кротките; ще утвърдиш сърцето им; ще направиш внимателно ухото Си,

18 за да отсъдиш в полза на сирачето и угнетения, така че човекът, който е от земята, да не застрашава вече.

Псалми 11

Молитва на уповаание в Бога

1 За първия певец. Давидов псалом. На Господа уповавам. Как казвате на душата ми: Бягай в гората като птица?

2 Понеже, ето, нечестивите опъват лък, приготвят стрелите си на тетивите, за да стрелят в тъмно по онези, които са с право сърце.

[3] Ora, destruídos os fundamentos, que poderá fazer o justo?
[4] O SENHOR está no seu santo templo; nos céus tem o SENHOR seu trono; os seus olhos estão atentos, as suas pálpebras sondam os filhos dos homens.
[5] O SENHOR põe à prova ao justo e ao ímpio; mas, ao que ama a violência, a sua alma o abomina.
[6] Fará chover sobre os perversos brasas de fogo e enxofre, e vento abrasador será a parte do seu cálice.

[7] Porque o SENHOR é justo, ele ama a justiça; os retos lhe contemplarão a face.

[3] Защото основите се разориха; а праведният какво е извършил?
[4] Господ е в святия Си храм, Господ, Чийто престол е на небето; очите Му гледат, клепачите Му изпитват човешките синове.
[5] Господ изпитва праведния; а душата Му мрази нечестивия и онзи, който обича насилие.
[6] Над нечестивите ще хвърли примки; огън, сяра и горещ вятър ще бъдат съдържанието на чашата им.
[7] Защото праведният Бог обича правдата; праведният човек ще гледа лицето Му.

Salmo 12

Auxílio contra a falsidade

Ao mestre de canto, para instrumentos de oito cordas. Salmo de Davi

[1] Socorro, SENHOR! Porque já não há homens piedosos; desaparecem os fiéis entre os filhos dos homens.

[2] Falam com falsidade uns aos outros, falam com lábios bajuladores e coração fingido.
[3] Corte o SENHOR todos os lábios bajuladores, a língua que fala soberbamente,
[4] pois dizem: Com a língua prevaleceremos, os lábios são nossos; quem é senhor sobre nós?
[5] Por causa da opressão dos pobres e do gemido dos necessitados, eu me levantarei agora, diz o SENHOR; e porei a salvo a quem por isso suspira.

Псалми 12

Молитва във време на беда

[1] За първия певец, на осмострунна арфа. Давидов псалом. Помогни, Господи; защото не остана вече благочестив; защото се губят верните измежду човешките синове.
[2] Всеки говори лъжа на ближния си; с ласкателни устни говорят от двулично сърце.

[3] Господ ще изтреби всички ласкателни устни, език, който говори големи неща.

[4] На онези, които са казвали: Ще надвием с езика си; устните ни са наши; кой е господар над нас?
[5] Поради насилието над сиромасите, поради въздишките на нуждаещите се сега ще стана, казва Господ; ще сложа в безопасност онзи, когото презират.

[6] As palavras do SENHOR são palavras puras, prata refinada em cadinho de barro, depurada sete vezes.

[7] Sim, SENHOR, tu nos guardarás; desta geração nos livrarás para sempre.

[8] Por todos os lugares andam os perversos, quando entre os filhos dos homens a vileza é exaltada.

Salmo 13

Oração de fé

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Até quando, SENHOR? Esquecer-te-ás de mim para sempre? Até quando ocultarás de mim o rosto?

[2] Até quando estarei eu relutando dentro de minha alma, com tristeza no coração cada dia? Até quando se erguerá contra mim o meu inimigo?

[3] Atenta para mim, responde-me, SENHOR, Deus meu! Ilumina-me os olhos, para que eu não durma o sono da morte;

[4] para que não diga o meu inimigo: Prevaleci contra ele; e não se regozijem os meus adversários, vindo eu a vacilar.

[5] No tocante a mim, confio na tua graça; regozije-se o meu coração na tua salvação.

[6] Cantarei ao SENHOR, porquanto me tem feito muito bem.

Salmo 14

A corrupção do pecador e sua redenção

Salmo 53.1-6

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Diz o insensato no seu coração: Não há Deus. Corrompem-se e praticam abominação; já não há quem faça o bem.

[6] Господните думи са чисти думи – като сребро, претопено в пещ от пръст, пречистено седем пъти.

[7] Ти, Господи, ще ги закриляш, ще пазиш всеки от тях от това поколение до века,

[8] при все че нечестивите ходят свободноот всяка страна, понеже безчестието се въздига между човешките синове.

Псалми 13

Увереност в Божията милост

[1] За първия певец. Давидов псалом. Докога, Господи, ще ме забравяш съвсем? Докога ще криеш лицето Си от мене?

[2] Докога ще имам борба в душата Си, болки в сърцето Си всеки ден? Докога ще се превъзнася неприятелят ми над мене?

[3] Погледни, послушай ме, Господи, Боже мой; просвети очите ми, да не би да заспя в смърт;

[4] да не би да каже неприятелят ми: Надвих му, и да се зарадват противниците ми, когато се поклатя.

[5] Но аз уповавам на Твоята милост; сърцето ми ще се радва в спасението Ти.

[6] Ще пея на Господа, защото е бил щедър към мене.

Псалми 14

Човекът без Бога

[1] За първия певец. Давидов псалом. Безумният каза в сърцето си: Няма Бог.

Покvariха се; сториха нечестиви дела; няма кой да прави добро.

[2] Do céu olha o SENHOR para os filhos dos homens, para ver se há quem entenda, se há quem busque a Deus.

[2] Господ надникна от небесата над човешките синове, за да види има ли някой разумен, който да търси Бога.

[3] Todos se extraviaram e juntamente se corromperam; não há quem faça o bem, não há nem um sequer.

[3] Всички се отбиха от пътя, заедно се развратиха; няма кой да прави добро, няма нито един.

[4] Acaso, não entendem todos os obreiros da iniqüidade, que devoram o meu povo, como quem come pão, que não invocam o SENHOR?

[4] Без разум ли са всички, които беззаконстват, които изпояждат народа ми, както ядат хляб, и не призовават Господа?

[5] Tomar-se-ão de grande pavor, porque Deus está com a linhagem do justo.

[5] Тогава ги нападна голям страх; защото Бог е в поколението на праведните.

[6] Meteis a ridículo o conselho dos humildes, mas o SENHOR é o seu refúgio.

[6] Осуетихте намеренията на бедния; Господ обаче му е прибежище.

[7] Tomara de Sião viesse já a salvação de Israel! Quando o SENHOR restaurar a sorte do seu povo, então, exultará Jacó, e Israel se alegrará.

[7] Дано дойде от Сион избавление на Израил! Когато Господ върне Своя народ от плен, тогава ще се зарадва Яков, ще се развесели Израил.

Salmo 15

O cidadão dos céus

Salmo de Davi

Псалми 15

Кой може да бъде в Божието присъствие

[1] Quem, SENHOR, habitará no teu tabernáculo? Quem há de morar no teu santo monte?

[1] Давидов псалом. Господи, кой ще обитава в Твоя шатър? Кой ще живее на Твоя свят хълм?

[2] O que vive com integridade, e pratica a justiça, e, de coração, fala a verdade;

[2] Онзи, който ходи незлобливо, който върши правда и който говори истина от сърцето си;

[3] o que não difama com sua língua, não faz mal ao próximo, nem lança injúria contra o seu vizinho;

[3] който не одумва с езика си, нито струва зло на приятеля си, нито приема да хвърли укор против ближния си,

[4] o que, a seus olhos, tem por desprezível ao réprobo, mas honra aos que temem ao

[4] пред чиито очи е презрян безчестният; но той почита онези, които се боят

SENHOR; o que jura com dano próprio e não se retrata;

[5] o que não empresta o seu dinheiro com usura, nem aceita suborno contra o inocente. Quem deste modo procede não será jamais abalado.

от Господа; който, ако и да се е клел за своя вреда, не се отмятa;

[5] който не дава парите си с лихва, нито приема подкуп против невинния.

Salmo 16

O Santo de Deus

Hino de Davi

[1] Guarda-me, ó Deus, porque em ti me refugio.

[2] Digo ao SENHOR: Tu és o meu SENHOR; outro bem não possuo, senão a ti somente.

[3] Quanto aos santos que há na terra, são eles os notáveis nos quais tenho todo o meu prazer.

[4] Muitas serão as penas dos que trocam o SENHOR por outros deuses; não oferecerei as suas libações de sangue, e os meus lábios não pronunciarão o seu nome.

[5] O SENHOR é a porção da minha herança e o meu cálice; tu és o arrimo da minha sorte.

[6] Caem-me as divisas em lugares amenos, é mui linda a minha herança.

[7] Bendigo o SENHOR, que me aconselha; pois até durante a noite o meu coração me ensina.

[8] O SENHOR, tenho-o sempre à minha presença; estando ele à minha direita, não serei abalado.

[9] Alegra-se, pois, o meu coração, e o meu espírito exulta; até o meu corpo repousará seguro.

Псалми 16

Молитва на упование в Бога

[1] Давидова песен. Пази ме, Боже, защото на Теб уповавам.

[2] Казах на Господа: Ти си Господ мой; вън от Тебе няма добро за мене.

[3] В светиите на земята и в избраните – в тях е цялото ми благоволение.

[4] Скърбите на онези, които заменят Йехова с друг бог, ще се умножат. Аз не искам да принеса техните възлияния от кръв, нито ще произнеса с устните си имената на боговете им.

[5] Господ е делът на наследството ми и на чашата ми! Ти поддържаш това, което ми се е паднало.

[6] За мене делът падна на приятни места. Да! Получих прекрасно наследство.

[7] Ще благославям Господа, Който ме е вразумил; също и през нощта ме учи сърцето ми.

[8] Винаги слагам Господа пред себе си; понеже Той е отдясно ми, аз няма да се поклатя.

[9] Затова се зарадва сърцето ми и се развесели душата ми, а още и плътта ми ще пребивава в увереност.

[10] Pois não deixarás a minha alma na morte, nem permitirás que o teu Santo veja corrupção.

[11] Tu me farás ver os caminhos da vida; na tua presença há plenitude de alegria, na tua destra, delícias perpetuamente.

Salmo 17

Súplica pela proteção divina

Oração de Davi

[1] Ouve, SENHOR, a causa justa, atende ao meu clamor, dá ouvidos à minha oração, que procede de lábios não fraudulentos.

[2] Baixe de tua presença o julgamento a meu respeito; os teus olhos vêem com eqüidade.

[3] Sondas-me o coração, de noite me visitas, provas-me no fogo e iniqüidade nenhuma encontras em mim; a minha boca não transgride.

[4] Quanto às ações dos homens, pela palavra dos teus lábios, eu me tenho guardado dos caminhos do violento.

[5] Os meus passos se afizeram às tuas veredas, os meus pés não resvalaram.

[6] Eu te invoco, ó Deus, pois tu me respondes; inclina-me os ouvidos e acode às minhas palavras.

[7] Mostra as maravilhas da tua bondade, ó Salvador dos que à tua destra buscam refúgio dos que se levantam contra eles.

[10] Защото няма да оставиш душата ми в преизподнята; нито ще допуснеш човека, в когото си благоволил, да види изтление.

[11] Ще ми изявиш пътя на живота; пред Твоето присъствие има пълнота от радост, отдясно на Тебе – винаги веселие.

Псалми 17

Невинният праведник е под Божията закрила

[1] Молитва на Давид. Послушай, Господи, правото; внимавай към вика ми; дай ухо на молитвата ми, която принасямс искрени устни.

[2] Нека излезе присъдата ми от присъствието Ти; очите Ти нека гледат справедливо.

[3] Изпитвал си сърцето ми; посетил си ме нощно време; опитал си ме и не си намерил в мене никакво зло намерение. Мислите ми не надвишават устата ми.

[4] Колкото до човешките дела, чрез думите на Твоите уста аз опазих себе си от пътищата на насилниците.

[5] Стъпките ми са се пазили здраво в Твоите пътища; краката ми не са се подхлъзнали.

[6] Аз Те призовах, Боже, защото ще ми отговориш; приклони към мен ухото Си и послушай думите ми.

[7] Яви чудесните Си милосърдия, Ти, Който с десницата Си избавяш уповаващите на Теб от онези, които въстават против тях.

[8] Guarda-me como a menina dos olhos, esconde-me à sombra das tuas asas,

[9] dos perversos que me oprimem, inimigos que me assediam de morte.

[10] Insensíveis, cerram o coração, falam com lábios insolentes;

[11] andam agora cercando os nossos passos e fixam em nós os olhos para nos deitar por terra.

[12] Parecem-se com o leão, ávido por sua presa, ou o leãozinho, que espreita de emboscada.

[13] Levanta-te, SENHOR, defronta-os, arrasa-os; livra do ímpio a minha alma com a tua espada,

[14] com a tua mão, SENHOR, dos homens mundanos, cujo quinhão é desta vida e cujo ventre tu enches dos teus tesouros; os quais se fartam de filhos e o que lhes sobra deixam aos seus pequeninos.

[15] Eu, porém, na justiça contemplarei a tua face; quando acordar, eu me satisfarei com a tua semelhança.

Salmo 18

Vitória e domínio

2Sm 22.1-51

Ao mestre de canto. Salmo de Davi, servo do Senhor, o qual dirigiu ao Senhor as palavras deste cântico, no dia em que o Senhor o livrou de todos os seus inimigos e das mãos de Saul. Ele disse:

[1] Eu te amo, ó SENHOR, força minha.

[8] Пази ме като зеница на око; скрий ме под сянката на крилете Си

[9] от нечестивите, които ме съсипват, от неприятелите на душата ми, които ме обкръжават.

[10] Обградени са от своята тлъстина; устата им говорят горделиво.

[11] Те обиколиха вече стъпките ни; насочиха очите си, за да ни тръшнат на земята;

[12] всеки един от тях прилича на лъв, който желае да разкъса, и на млад лъв, който седи скрит в засада.

[13] Стани, Господи, изпревари го, повали го; с меча Си избави душата ми от нечестивия –

[14] от хора, Господи, с ръката Си, от светските хора, чийто дял е в тозиживот и чийто корем пълниш със съкровищата Си; които са наситени с деца и останалия си имот оставят на внуците си.

[15] А аз ще видя лицето Ти в правда; когато се събудя, ще се наситя от изгледа Ти.

Псалми 18

Хвалебна песен за избавление от неприятели

[1] За първия певец. Псалом на Господния слуга Давид, който е говорил на Господа думите на тази песен в деня, когато Господ го избавил от ръката на всичките му неприятели и от ръката на

Саул. И каза: Обичам Те, Господи, сила моя.

[2] O SENHOR é a minha rocha, a minha cidadela, o meu libertador; o meu Deus, o meu rochedo em que me refugio; o meu escudo, a força da minha salvação, o meu baluarte.

[2] Господ е скала моя, крепост моя и избавител мой, Бог мой, канара моя, на Когото се надявам, щит мой, рогът на избавлението ми и високата ми кула.

[3] Invoco o SENHOR, digno de ser louvado, e serei salvo dos meus inimigos.

[3] Ще призова Господа, Който е достохвален; така ще бъда избавен от неприятелите си.

[4] Laços de morte me cercaram, torrentes de impiedade me impuseram terror.

[4] Връзките на смъртта ме обкръжиха; порои от беззаконие ме уплашиха.

[5] Cadeias infernais me cingiram, e tramas de morte me surpreenderam.

[5] Връзките на преизподнята ме обвиха; примките на смъртта ме стигнаха.

[6] Na minha angústia, invoquei o SENHOR, gritei por socorro ao meu Deus. Ele do seu templo ouviu a minha voz, e o meu clamor lhe penetrou os ouvidos.

[6] В утеснението си призовах Господа и към Бога мой извиках. От храма Си Той чу гласа ми и викът ми пред Него стигна до ушите Му.

[7] Então, a terra se abalou e tremeu, vacilaram também os fundamentos dos montes e se estremeceram, porque ele se indignou.

[7] Тогава се поклати и потресе земята; основите на планините се разлюляха и се поклатиха, защото Той се разгневи.

[8] Das suas narinas subiu fumaça, e fogo devorador, da sua boca; dele saíram brasas ardentes.

[8] Дим се издигаше от ноздрите Му и огън от устата Му поглъщаше; въглени се разпалиха от Него.

[9] Baixou ele os céus, e desceu, e teve sob os pés densa escuridão.

[9] Той сведе небесата и слезе; и мрак беше под краката Му.

[10] Cavalgava um querubim e voou; sim, levado velozmente nas asas do vento.

[10] Възседна херувим и летя; летя на ветрени криле.

[11] Das trevas fez um manto em que se ocultou; escuridade de águas e espessas nuvens dos céus eram o seu pavilhão.

[11] Положи за Свое скривалище тъмнината, за покров около Си – тъмните води, гъстите въздушни облаци.

[12] Do resplendor que diante dele havia, as densas nuvens se desfizeram em granizo e brasas chamejantes.

[13] Trovejou, então, o SENHOR, nos céus; o Altíssimo levantou a voz, e houve granizo e brasas de fogo.

[14] Despediu as suas setas e espalhou os meus inimigos, multiplicou os seus raios e os desbaratou.

[15] Então, se viu o leito das águas, e se descobriram os fundamentos do mundo, pela tua repreensão, SENHOR, pelo iroso resfolgar das tuas narinas.

[16] Do alto me estendeu ele a mão e me tomou; tirou-me das muitas águas.

[17] Livrou-me de forte inimigo e dos que me aborreciam, pois eram mais poderosos do que eu.

[18] Assaltaram-me no dia da minha calamidade, mas o SENHOR me serviu de amparo.

[19] Trouxe-me para um lugar espaçoso; livrou-me, porque ele se agradou de mim.

[20] Retribuiu-me o SENHOR, segundo a minha justiça, recompensou-me conforme a pureza das minhas mãos.

[21] Pois tenho guardado os caminhos do SENHOR e não me apartei perversamente do meu Deus.

[22] Porque todos os seus juízos me estão presentes, e não afastei de mim os seus preceitos.

[23] Também fui íntegro para com ele e me guardei da iniqüidade.

[12] От святкането пред Него преминаха през облаците Му град и огнени въглени.

[13] И гръмна Господ от небето, Всевишният даде гласа Си, град и огнени въглени.

[14] И прати стрелите Си и ги разпръсна. Да! Светкавици в изобилие – и ги смути.

[15] Тогава се разкриха коритата на водите, откриха се основите на вселената от Твоето изобличение, Господи, от духането на дъха на ноздрите Ти.

[16] Прàти от височината, взе ме, извлече ме от големи води.

[17] Избави ме от силния ми неприятел, от онези, които ме мразеха; защото бяха по-силни от мене.

[18] Стигнаха ме в деня на бедствието ми; но Господ ми стана опора.

[19] И ме изведе на широко, избави ме, защото имаше благоволение към мене.

[20] Въздаде ми Господ според правдата ми; според чистотата на ръцете ми ме възнагради,

[21] защото съм опазил пътищата Господни и не съм се отклонил от Бога мой в нечестие.

[22] Защото всичките Му закони са били пред мен и от наредбите Му не съм се отдалечил.

[23] Непорочен бях пред Него и се опазих от беззаконието си.

[24] Daí retribuir-me o SENHOR, segundo a minha justiça, conforme a pureza das minhas mãos, na sua presença.

[25] Para com o benigno, benigno te mostras; com o íntegro, também íntegro.

[26] Com o puro, puro te mostras; com o perverso, inflexível.

[27] Porque tu salvas o povo humilde, mas os olhos altivos, tu os abates.

[28] Porque fazes resplandecer a minha lâmpada; o SENHOR, meu Deus, derrama luz nas minhas trevas.

[29] Pois contigo desbarato exércitos, com o meu Deus salto muralhas.

[30] O caminho de Deus é perfeito; a palavra do SENHOR é provada; ele é escudo para todos os que nele se refugiam.

[31] Pois quem é Deus, senão o SENHOR? E quem é rochedo, senão o nosso Deus?

[32] O Deus que me revestiu de força e aperfeiçoou o meu caminho,

[33] ele deu a meus pés a ligeireza das corças e me firmou nas minhas alturas.

[34] Ele adestrou as minhas mãos para o combate, de sorte que os meus braços vergaram um arco de bronze.

[35] Também me deste o escudo da tua salvação, a tua direita me susteve, e a tua clemência me engrandeceu.

[36] Alargaste sob meus passos o caminho, e os meus pés não vacilaram.

[24] Затова Господ ми въздаде според правдата ми, според чистотата на ръцете ми пред очите Му.

[25] Към милостивия, Господи, милостив ще се явиш, към непорочния непорочен ще се явиш.

[26] Към чистия чист ще се явиш и към развратния противен ще се явиш.

[27] Защото оскърбен народ Ти ще спасиш; а очи горделиви ще смириш.

[28] Защото Ти ще запалиш светилото ми; Господ, Бог мой, ще озари тъмнината ми.

[29] Защото чрез Тебе разбивам дружина; чрез Бога мой прескачам стена.

[30] Колкото до Бога, Неговият път е съвършен; словото на Господа е опитано; Той е щит на всички, които уповават на Него.

[31] Защото кой е Бог освен Господ? И кой е канара освен нашия Бог?

[32] Бог, Който ме препасва със сила и прави съвършен пътя ми,

[33] Той прави краката ми като краката на елените и ме поставя на високите ми места.

[34] Учи ръцете ми да воюват, така че мишците ми опъват меден лък.

[35] Ти си ми дал и щит на избавлението Си; Твоята десница ме е поддържала и Твоята благост ме е направила велик.

[36] Ти си разширил стъпките ми под мен; и краката ми не се подхлъзнаха.

37 Persegui os meus inimigos, e os alcancei, e só voltei depois de haver dado cabo deles.
38 Esmaguei-os a tal ponto, que não puderam levantar-se; caíram sob meus pés.
39 Pois de força me cingiste para o combate e me submeteste os que se levantaram contra mim.
40 Também puseste em fuga os meus inimigos, e os que me odiaram, eu os exterminei.
41 Gritaram por socorro, mas ninguém lhes acudiu; clamaram ao SENHOR, mas ele não respondeu.
42 Então, os reduzi a pó ao léu do vento, lancei-os fora como a lama das ruas.
43 Das contendas do povo me livraste e me fizeste cabeça das nações; povo que não conheci me serviu.
44 Bastou-lhe ouvir-me a voz, logo me obedeceu; os estrangeiros se me mostram submissos.
45 Sumiram-se os estrangeiros e das suas fortificações saíram, espavoridos.
46 Vive o SENHOR, e bendita seja a minha rocha! Exaltado seja o Deus da minha salvação,
47 o Deus que por mim tomou vingança e me submeteu povos;
48 o Deus que me livrou dos meus inimigos; sim, tu que me exaltaste acima dos meus adversários e me livraste do homem violento.

37 Гоних неприятелите си и ги стигнах, и не се върнах, докато не ги довърших.
38 Стрих ги и не можаха да се повдигнат; паднаха под краката ми.
39 Защото си ме препасал със сила за бой; повалил си под мене въставащите против мене.
40 Сторил си да обърнат гръб към мене неприятелите ми, за да изтребя онези, които ме мразят.
41 Извикаха, но нямаше избавител; към Господа викаха, но не ги послуша.
42 Тогава ги стрих като прах пред вятъра; изхвърлих ги като кал на пътя.
43 Ти си ме избавил и от съпротивленията на народа; поставил си ме глава на народите; народ, който не познавах, слугува на мене;
44 щом чуха за мене, те ме послушаха; даже чужденците се преструваха, че ми се покоряват.
45 Чужденците отслабнаха и разтреперани излязоха от яките си скривалища.
46 Жив е Господ и благословена да бъдеКанарата ми, и да се възвиси Бог на избавлението ми,
47 Бог, Който въздава мъст за мен и покорява под мене племена,
48 Който ме избавя от неприятелите ми. Да! Ти ме възвисяваш над въставащите против мен, избавяш ме от насилника.

[49] Glorificar-te-ei, pois, entre os gentios, ó SENHOR, e cantarei louvores ao teu nome.
[50] É ele quem dá grandes vitórias ao seu rei e usa de benignidade para com o seu ungido, com Davi e sua posteridade, para sempre.

Salmo 19

A excelência da criação e da palavra de Deus
Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Os céus proclamam a glória de Deus, e o firmamento anuncia as obras das suas mãos.

[2] Um dia discursa a outro dia, e uma noite revela conhecimento a outra noite.
[3] Não há linguagem, nem há palavras, e deles não se ouve nenhum som;

[4] no entanto, por toda a terra se faz ouvir a sua voz, e as suas palavras, até aos confins do mundo. Aí, pôs uma tenda para o sol,

[5] o qual, como noivo que sai dos seus aposentos, se regozija como herói, a percorrer o seu caminho.
[6] Principia numa extremidade dos céus, e até à outra vai o seu percurso; e nada refoge ao seu calor.

[7] A lei do SENHOR é perfeita e restaura a alma; o testemunho do SENHOR é fiel e dá sabedoria aos símplices.

[8] Os preceitos do SENHOR são retos e alegram o coração; o mandamento do SENHOR é puro e ilumina os olhos.

[49] Затова ще Те хваля, Господи, между народите и на името Ти ще пея.
[50] Ти си, Който даваш велико избавление на царя Си и показваш милосърдие към помазаника Си, към Давид и към потомството му до века.

Псалми 19

Божията слава в Творението и Словото Му

[1] За първия певец. Давидов псалом. Небесата разказват за славата Божия и просторът известява делото на ръцете Му.
[2] Ден на ден казва слово; и нощ на нощ изявява знание.
[3] Без говорене, без думи, без да се чуе гласът им,
[4] тяхната вест е излязла по цялата земя и думите им – до краищата на вселената. В тях Той постави шатър за слънцето,
[5] което, излизащо като младоженец от стаята си, се радва като юнак да тича в пътя.
[6] То излиза от единия край на небето и обикаля до другия му край; от топлината му нищо не се укрива.
[7] Законът Господен е съвършен, възвръща душата; изявлението Господне е вярно, дава мъдрост на простия;
[8] повеленията Господни са прави, веселят сърцето; заповедта Господня е светла, просвещава очите;

[9] O temor do SENHOR é límpido e permanece para sempre; os juízos do SENHOR são verdadeiros e todos igualmente, justos.

[10] São mais desejáveis do que ouro, mais do que muito ouro depurado; e são mais doces do que o mel e o destilar dos favos.

[11] Além disso, por eles se admoesta o teu servo; em os guardar, há grande recompensa.

[12] Quem há que possa discernir as próprias faltas? Absolve-me das que me são ocultas.

[13] Também da soberba guarda o teu servo, que ela não me domine; então, serei irrepreensível e ficarei livre de grande transgressão.

[14] As palavras dos meus lábios e o meditar do meu coração sejam agradáveis na tua presença, SENHOR, rocha minha e redentor meu!

Salmo 20

Oração a favor do rei

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] O SENHOR te responda no dia da tribulação; o nome do Deus de Jacó te eleve em segurança.

[2] Do seu santuário te envie socorro e desde Sião te sustenha.

[3] Lembre-se de todas as tuas ofertas de manjares e aceite os teus holocaustos.

[4] Conceda-te segundo o teu coração e realize todos os teus desígnios.

[5] Celebraremos com júbilo a tua vitória e em nome do nosso Deus hastearemos

[9] страхът от Господа е чист, пребъдва до века; отсъжданията Господни са истинни и без изключение справедливи.

[10] Желателни са повече от злато, повече от изобилие чисто злато, и по-сладки от мед и от капките на медена пита.

[11] Слугата Ти още се и предупреждава чрез тях; в опазването им има голяма награда.

[12] Кой съзнава своите прегрешения? Очисти ме от тайните прегрешения.

[13] Още и от гордост предпази слугата Си: да не ме завладее; тогава ще бъда непорочен и ще бъда чист от много престъпления.

[14] Думите на устата ми и размишленията на сърцето ми нека бъдат угодни пред Тебе, Господи, канара моя и избавителю мой.

Псалми 20

Молитва за помощ в скръбен ден

[1] За първия певец. Давидов псалом. Господ да те послуша в скръбен ден; името на Бога Яковов да те постави нависоко!

[2] Да ти прати помощ от светилището и да те подкрепи от Сион!

[3] Да си спомни всички твои приноси и да приеме всеизгарянето ти! (Села.)

[4] Да ти даде според желанието на сърцето ти и да изпълни всяко твое намерение!

[5] В спасението Ти ще се зарадваме и в името на нашия Бог ще издигнем

pendões; satisfaça o SENHOR a todos os teus votos.

6 Agora, sei que o SENHOR salva o seu ungido; ele lhe responderá do seu santo céu com a vitoriosa força de sua destra.

7 Uns confiam em carros, outros, em cavalos; nós, porém, nos gloriaremos em o nome do SENHOR, nosso Deus.

8 Eles se encurvam e caem; nós, porém, nos levantamos e nos mantemos de pé.

9 Ó SENHOR, dá vitória ao rei; responde-nos, quando clamarmos.

Salmo 21

Ações de graças pela vitória

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

1 Na tua força, SENHOR, o rei se alegra! E como exulta com a tua salvação!

2 Satisfizeste-lhe o desejo do coração e não lhe negaste as súplicas dos seus lábios.

3 Pois o supres das bênçãos de bondade; pões-lhe na cabeça uma coroa de ouro puro.

4 Ele te pediu vida, e tu lha deste; sim, longevidade para todo o sempre.

5 Grande lhe é a glória da tua salvação; de esplendor e majestade o sobrevestiste.

6 Pois o puseste por bênção para sempre e o encheste de gozo com a tua presença.

знамена. Господ да изпълни всички твои прошения!

6 Сега зная, че Господ избавя помазаника Си; ще го послуша от святото Си небе със спасителната сила на десницата Си.

7 Едни споменават колесници, а други коне; но ние ще споменем името на Господа, нашия Бог.

8 Те се спънаха и паднаха; а ние станахме и се изправихме.

9 Господи, пази ни! Нека ни послуша Царят, когато Гопризовем.

Псалми 21

Хвалебна песен за Божията победа

1 За първия певец. Давидов псалом. Господи, в Твоята сила ще се весели царят; и колко много ще се радва в избавлението Ти!

2 Изпълнил си желанието на сърцето му и от молбата на устните му не си голишил. (Села.)

3 Защото си го срещнал с благословения на блага; положил си на главата му корона от чисто злато.

4 Той проси от Тебе живот; и Ти си му дал дълголенствие до вечни векове.

5 Голяма е славата му чрез Твоето избавление; чест и величие си положил на него;

6 защото си го поставил да бъде заблагословение до века, развеселил си го с радост в присъствието Си;

[7] O rei confia no SENHOR e pela misericórdia do Altíssimo jamais vacilará.

[8] A tua mão alcançará todos os teus inimigos, a tua destra apanhará os que te odeiam.

[9] Tu os tornarás como em fornalha ardente, quando te manifestares; o SENHOR, na sua indignação, os consumirá, o fogo os devorará.

[10] Destruirás da terra a sua posteridade e a sua descendência, de entre os filhos dos homens.

[11] Se contra ti intentarem o mal e urdirem intrigas, não conseguirão efetuá-los;

[12] porquanto lhes farás voltar as costas e mirarás o rosto deles com o teu arco.

[13] Exalta-te, SENHOR, na tua força! Nós cantaremos e louvaremos o teu poder.

Salmo 22

Sofrimento e vitória do Messias

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Corça da manhã". Salmo de Davi

[1] Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste? Por que se acham longe de minha salvação as palavras de meu bramido?

[2] Deus meu, clamo de dia, e não me respondes; também de noite, porém não tenho sossego.

[3] Contudo, tu és santo, entronizado entre os louvores de Israel.

[7] защото царят уповава на Господа и чрез милосърдието на Всевишния няма да се поклати.

[8] Ръката Ти ще намери всички Твои врагове; десницата Ти ще намери онези, които Те мразят.

[9] Във времето на негодуванието Си ще ги направиш като огнена пещ; Господ ще ги погълне с гнева Си и огън ще ги изгори.

[10] Ще изтребиш плода им от земята и потомството им измежду човешките синове.

[11] Защото, при все че намислиха зло против Тебе, при все че измислиха заговор, няма да могат да го изпълнят,

[12] понеже Ти ще ги направиш да обърнат гръб, когато приготвиш на тетивите Си стрелипротив лицето им.

[13] Издигни се, Господи, със силата Си; така ще възпяваме и ще прославяме Твоето могъщество.

Псалми 22

Страдание и радост

[1] За първия певец, по „Кошутата на зората“. Давидов псалом. Боже мой, Боже мой, защо си ме оставил? Защо стоиш далеч и не ми помагаш, нито внимаваш в думите на охкането ми?

[2] Боже мой, викам денем, но не отговаряш, и нощем, но нямам отдих.

[3] Но Ти си Святият, Който си възцарен между Израилевите хваления.

[4] Nossos pais confiaram em ti; confiaram, e os livraste.

[5] A ti clamaram e se livraram; confiaram em ti e não foram confundidos.

[6] Mas eu sou verme e não homem; opróbrio dos homens e desprezado do povo.

[7] Todos os que me vêem zombam de mim; afrouxam os lábios e meneiam a cabeça:

[8] Confiou no SENHOR! Livre-o ele; salve-o, pois nele tem prazer.

[9] Contudo, tu és quem me fez nascer; e me preservaste, estando eu ainda ao seio de minha mãe.

[10] A ti me entreguei desde o meu nascimento; desde o ventre de minha mãe, tu és meu Deus.

[11] Não te distancies de mim, porque a tribulação está próxima, e não há quem me acuda.

[12] Muitos touros me cercam, fortes touros de Basã me rodeiam.

[13] Contra mim abrem a boca, como faz o leão que despedaça e ruge.

[14] Derramei-me como água, e todos os meus ossos se desconjuntaram; meu coração fez-se como cera, derreteu-se dentro de mim.

[15] Secou-se o meu vigor, como um caco de barro, e a língua se me apega ao céu da boca; assim, me deitas no pó da morte.

[4] На Теб уповаваха бащите ни, уповаваха – и Ти ги избави.

[5] Към Теб извикаха и бяха избавени; на Теб уповаваха и не се посрамиха.

[6] А аз съм червей, а не човек, укоряван от хората и презиран от народа.

[7] Всички, които ме гледат, ме ругаят, отварят устните си, кимват с глава и казват:

[8] Той упова на Господа: нека го избави; нека го избави, понеже има благоволение към него.

[9] Но Ти си, Който си ме извадил от утробата; Ти си ме научил да уповавам, когато бяхна майчините си гърди,

[10] на Тебе бях оставен от раждането си; от утробата на майка ми Ти си мой Бог.

[11] Да не се отдалечиш от мене; защото скръбта е близо, понеже няма помощник.

[12] Много телета ме обиколиха; силни васански бикове ме обкръжиха.

[13] Отвориха срещу мен устата си – като лъв, който граби и реве.

[14] Разлях се като вода и се разглобиха всичките ми кости; сърцето ми стана като восък, разтопява се сред вътрешностите ми.

[15] Силата ми изсъхна като черепка и езикът ми прилепна за челюстите ми; и Ти си ме свел в пръстта на смъртта.

16 Cães me cercam; uma súcia de malfeitores me rodeia; traspassaram-me as mãos e os pés.

16 Защото кучета ме обиколиха; тълпа от злодеи ме обкръжи; прободоха ръцете ми и краката ми.

17 Posso contar todos os meus ossos; eles me estão olhando e encarando em mim.

17 Мога да преброя всичките си кости, хората се взират в мен и ме гледат.

18 Repartem entre si as minhas vestes e sobre a minha túnica deitam sortes.

18 Разделиха си дрехите ми и за облеклото ми хвърлиха жребий.

19 Tu, porém, SENHOR, não te afastes de mim; força minha, apressa-te em socorrer-me.

19 Но Ти, Господи, не се отдалечавай; Ти, сило моя, побързай да ми помогнеш.

20 Livra a minha alma da espada, e, das presas do cão, a minha vida.

20 Избави от меч душата ми, живота ми – от силата на кучето.

21 Salva-me das fauces do leão e dos chifres dos búfalos; sim, tu me respondes.

21 Избави ме от устата на лъва и от роговете на дивите волове. Ти си ме послушал!

22 A meus irmãos declararei o teu nome; cantar-te-ei louvores no meio da congregação;

22 Ще възвестявам името Ти на братята си; сред събранието ще Те хваля.

23 vós que temeis o SENHOR, louvai-o; glorificai-o, vós todos, descendência de Jacó; reverenciai-o, vós todos, posteridade de Israel.

23 Вие, които се боите от Господа, хвалете Го; цяло Яковово потомство, славете Го; и бойте се от Него, всички вие от Израилевото потомство.

24 Pois não desprezou, nem abominou a dor do aflito, nem ocultou dele o rosto, mas o ouviu, quando lhe gritou por socorro.

24 Защото не е презрял и не се е отвръщал от скръбта на оскърбения, нито е скрил лицето Си от него; а послуша, когато той извика към Него.

25 De ti vem o meu louvor na grande congregação; cumprirei os meus votos na presença dos que o temem.

25 От Теб е, че принасям хваление в голямото събрание; ще изпълня оброците си пред онези, които се боят от Него.

26 Os sofredores hão de comer e fartar-se; louvarão o SENHOR os que o buscam. Viva para sempre o vosso coração.

26 Смирените ще ядат и ще се наситят; ще хвалят Господа онези, които Го търсят; сърцето ви нека живее вечно.

27 Lembrar-se-ão do SENHOR e a ele se converterão os confins da terra; perante ele se prostrarão todas as famílias das nações.

28 Pois do SENHOR é o reino, é ele quem governa as nações.

29 Todos os opulentos da terra hão de comer e adorar, e todos os que descem ao pó se prostrarão perante ele, até aquele que não pode preservar a própria vida.

30 A posteridade o servirá; falar-se-á do SENHOR à geração vindoura.

31 Hão de vir anunciar a justiça dele; ao povo que há de nascer, contarão que foi ele quem o fez.

Salmo 23

O Senhor é o meu pastor

Salmo de Davi

1 O SENHOR é o meu pastor; nada me faltará.

2 Ele me faz repousar em pastos verdejantes. Leva-me para junto das águas de descanso;

3 refrigera-me a alma. Guia-me pelas veredas da justiça por amor do seu nome.

4 Ainda que eu ande pelo vale da sombra da morte, não temerei mal nenhum, porque tu estás comigo; o teu bordão e o teu cajado me consolam.

5 Preparas-me uma mesa na presença dos meus adversários, unges-me a cabeça com óleo; o meu cálice transborda.

27 Ще си спомнят и ще се обърнат към Господа всички земни краища и ще се поклонят пред Тебе всички племена на народите;

28 защото царството е на Господа и Той владее над народите.

29 Ще ядат и ще се поклонят всичките богати на земята; пред Него ще се преклонят всички, които слизат в пръстта; и онзи, който не може да запази живота си,

30 неговото потомство ще Му слугува; ще се приказва за Господа на бъдещотопоколение.

31 Ще дойдат и ще известят правдата Му на хората, които ще се родят, като кажат, че Той е сторилтова.

Псалми 23

Господ е Пастир мой

1 Давидов псалом. Господ е Пастир мой; няма да остана в нужда.

2 На зелени пасбища ме успокоява; при тихи води ме завежда.

3 Освежава душата ми; води ме през прави пътеки заради името Си.

4 Да! И в долината на мрачната сянка, ако ходя, няма да се уплаша от зло; защото Ти си с мене; Твоят жезъл и Твоята тояга – те ме утешават.

5 Приготвяш пред мене трапеза в присъствието на неприятелите ми, помазал си с миро главата ми; чашата ми прелива.

[6] Bondade e misericórdia certamente me seguirão todos os dias da minha vida; e habitarei na Casa do SENHOR para todo o sempre.

Salmo 24

A vinda do Rei da Glória

Salmo de Davi

[1] Ao SENHOR pertence a terra e tudo o que nela se contém, o mundo e os que nele habitam.

[2] Fundou-a ele sobre os mares e sobre as correntes a estabeleceu.

[3] Quem subirá ao monte do SENHOR? Quem há de permanecer no seu santo lugar?

[4] O que é limpo de mãos e puro de coração, que não entrega a sua alma à falsidade, nem jura dolosamente.

[5] Este obterá do SENHOR a bênção e a justiça do Deus da sua salvação.

[6] Tal é a geração dos que o buscam, dos que buscam a face do Deus de Jacó.

[7] Levantai, ó portas, as vossas cabeças; levantai-vos, ó portais eternos, para que entre o Rei da Glória.

[8] Quem é o Rei da Glória? O SENHOR, forte e poderoso, o SENHOR, poderoso nas batalhas.

[9] Levantai, ó portas, as vossas cabeças; levantai-vos, ó portais eternos, para que entre o Rei da Glória.

[10] Quem é esse Rei da Glória? O SENHOR dos Exércitos, ele é o Rei da Glória.

Salmo 25

Oração por auxílio divino

[6] Наистина благост и милост ще ме следват през всичките дни на живота ми; и аз ще живея завинаги в дома Господен.

Псалми 24

Царят на славата

[1] Давидов псалом. Господня е земята и всичко, което има в нея, вселената и тези, които живеят в нея;

[2] защото Той я е основал върху моретата и затвърдил върху водите.

[3] Кой ще се изкачи на хълма Господен? И кой ще застане на Неговото свято място?

[4] Онзи, който е с чисти ръце и с непорочно сърце, който не е предал на суета душата си и не се е клел в лъжа.

[5] Той ще приеме благословение от Господа и правда от Бога на спасението си.

[6] Това е поколението на онези, които Го дирят; онези, които търсят Твоето лице, те са Яков. (Села.)

[7] Издигнете, порти, главите си и бъдете издигнати, вие, вечни врати, и ще влезе Царят на славата.

[8] Кой е Този Цар на славата? Господ, могъщият и силният, Господ, силният в бой.

[9] Издигнете, порти, главите си и бъдете издигнати, вие, вечни врати, и ще влезе Царят на славата.

[10] Кой е Този Цар на славата? Господ на Силите, Той е Царят на славата. (Села.)

Псалми 25

Молитва за ръководство и защита

De Davi

1 A ti, SENHOR, elevo a minha alma.

2 Deus meu, em ti confio; não seja eu envergonhado, nem exultem sobre mim os meus inimigos.

3 Com efeito, dos que em ti esperam, ninguém será envergonhado; envergonhados serão os que, sem causa, procedem traiçoeiramente.

4 Faze-me, SENHOR, conhecer os teus caminhos, ensina-me as tuas veredas.

5 Guia-me na tua verdade e ensina-me, pois tu és o Deus da minha salvação, em quem eu espero todo o dia.

6 Lembra-te, SENHOR, das tuas misericórdias e das tuas bondades, que são desde a eternidade.

7 Não te lembres dos meus pecados da mocidade, nem das minhas transgressões. Lembra-te de mim, segundo a tua misericórdia, por causa da tua bondade, ó SENHOR.

8 Bom e reto é o SENHOR, por isso, aponta o caminho aos pecadores.

9 Guia os humildes na justiça e ensina aos mansos o seu caminho.

10 Todas as veredas do SENHOR são misericórdia e verdade para os que guardam a sua aliança e os seus testemunhos.

11 Por causa do teu nome, SENHOR, perdoa a minha iniqüidade, que é grande.

1 Давидов псалом. На еврейски език, азбучен псалом. Алеф Към Тебе, Господи, издигам душата си.

2 БетБоже мой, на Тебе съм уповал; да не се посрамя, да не тържествуват неприятелите ми над мене.

3 Гимел Наистина – никой, който чака Тебе, няма да се посрами; онези ще бъдат посрамени, които без причина постъпват коварно.

4 ДалетНаправѝ ме, Господи, да позная пътищата Ти, научи ме на пътеките Си.

5 Хе, Вав Води ме в истината Си и ме учи; защото Ти си Бог на Спасението ми; Теб чакам цял ден.

6 ЗайнПомни, Господи, благите Си милости и милосърдията Си, защото са отвека.

7 ХетНедей помни греховете на младостта ми, нито престъпленията ми; помни ме, Господи, според милосърдието Си и заради благостта Си.

8 Тет Господ е благ и праведен, затова ще научи грешните на пътя Си.

9 Йод Ще води кротките с правда и ще научи кротките на пътя Си.

10 Каф Всички пътеки на Господа са милосърдие и вярност към онези, които пазят завета Му и откровението Му.

11 ЛамедЗаради името Си, Господи, прости моето беззаконие, защото е голямо.

[12] Ao homem que teme ao SENHOR, ele o instruirá no caminho que deve escolher.

[12] МемБои ли се човек от Господа? – Него Той ще настави кой път да избере.

[13] Na prosperidade repousará a sua alma, e a sua descendência herdará a terra.

[13] СамехДушата му ще живее в спокойствие и потомството му ще наследи земята.

[14] A intimidade do SENHOR é para os que o temem, aos quais ele dará a conhecer a sua aliança.

[14] АйнИнтимното благоволение на Господа е с онези, които се боят от Него, и ще им покаже завета Си.

[15] Os meus olhos se elevam continuamente ao SENHOR, pois ele me tirará os pés do laço.

[15] ПеМоите очи са винаги към Господа, защото Той ще измъкне от мрежата краката ми.

[16] Volta-te para mim e tem compaixão, porque estou sozinho e aflito.

[16] ЦадиОбърни се към мен и се смили над мене, защото съм усамотен и наскърбен.

[17] Alivia-me as tribulações do coração; tira-me das minhas angústias.

[17] Коф Облекчи скърбите на сърцето ми, извади ме от утесненията ми.

[18] Considera as minhas aflições e o meu sofrimento e perdoa todos os meus pecados.

[18] РешВгледай се в угнетението ми и теготата ми и прости всичките ми грехове.

[19] Considera os meus inimigos, pois são muitos e me abominam com ódio cruel.

[19] Виж неприятелите ми, защото са много и с люта ненавист ме мразят.

[20] Guarda-me a alma e livra-me; não seja eu envergonhado, pois em ti me refugio.

[20] ШинПази душата ми и ме избави; да не се посрамя, защото на Теб уповавам.

[21] Preservem-me a sinceridade e a retidão, porque em ti espero.

[21] Тав Незлобие и правота нека ме пазят, защото Тебе чакам.

[22] Ó Deus, redime a Israel de todas as suas tribulações.

[22] Боже, избави Израил от всичките му беди.

Salmo 26

Apelo do justo

Salmo de Davi

[1] Faze-me justiça, SENHOR, pois tenho andado na minha integridade e confio no SENHOR, sem vacilar.

[2] Examina-me, SENHOR, e prova-me; sonda-me o coração e os pensamentos.

Псалми 26

Молитва за избавление

[1] Давидов псалом. Съди ме, Господи, защото съм ходил в незлобието си, уповал съм на Господа, без да се поколебая.

[2] Изследвай ме, Господи, и ме изпитвай, опитвай вътрешността ми и сърцето ми.

3 Pois a tua benignidade, tenho-a perante os olhos e tenho andado na tua verdade.
4 Não me tenho assentado com homens falsos e com os dissimuladores não me associo.
5 Aborreço a súcia de malfeitores e com os ímpios não me assento.
6 Lavo as mãos na inocência e, assim, andarei, SENHOR, ao redor do teu altar,
7 para entoar, com voz alta, os louvores e proclamar as tuas maravilhas todas.

8 Eu amo, SENHOR, a habitação de tua casa e o lugar onde tua glória assiste.

9 Não colhas a minha alma com a dos pecadores, nem a minha vida com a dos homens sanguinários,
10 em cujas mãos há crimes e cuja destra está cheia de subornos.
11 Quanto a mim, porém, ando na minha integridade; livra-me e tem compaixão de mim.
12 O meu pé está firme em terreno plano; nas congregações, bendirei o SENHOR.

Salmo 27

Anelo pela presença de Deus

Salmo de Davi

1 O SENHOR é a minha luz e a minha salvação; de quem terei medo? O SENHOR é a fortaleza da minha vida; a quem temerei?

2 Quando malfeitores me sobrevêm para me destruir, meus opressores e inimigos, eles é que tropeçam e caem.

3 Защото Твоето милосърдие е пред очите ми и аз съм ходил в истината Ти.

4 Не съм сядал с измамни хора и с лицемери няма да отида.

5 Мразя събранието на злосторниците и с нечестивите няма да седна.
6 Ще измия в невинност ръцете си; така ще обиколя жертвеника Ти, Господи,
7 за да възгласям с глас на хваление и да разкажа всичките Твои чудесни дела.
8 Господи, обичам местонахождението на Твоя дом и мястото на скинията на славата Ти.
9 Да не отнемеш душата ми заедно с грешните, нито живота ми – заедно с мъже, жадни за кръв,
10 в чиито ръце има злодеяние и десницата им е пълна с подкупи.

11 А пък аз ще ходя в незлобието си; изкупи ме и се смили над мене.

12 Кракът ми е стъпил на равно място; в събранията ще благославям Господа.

Псалми 27

Твърда надежда в Бога

1 Давидов псалом. Господ е светлина моя и избавител мой; от кого ще се боя? Господ е сила на живота ми; от кого ще се уплаша?
2 Когато се приближиха към мене злосторници, противниците ми и неприятелите ми, за да изядат плътта ми, те се спънаха и паднаха.

[3] Ainda que um exército se acampe contra mim, não se atemorizará o meu coração; e, se estourar contra mim a guerra, ainda assim terei confiança.

[4] Uma coisa peço ao SENHOR, e a buscarei: que eu possa morar na Casa do SENHOR todos os dias da minha vida, para contemplar a beleza do SENHOR e meditar no seu templo.

[5] Pois, no dia da adversidade, ele me ocultará no seu pavilhão; no recôndito do seu tabernáculo, me acolherá; elevar-me-á sobre uma rocha.

[6] Agora, será exaltada a minha cabeça acima dos inimigos que me cercam. No seu tabernáculo, oferecerei sacrifício de júbilo; cantarei e salmodiarei ao SENHOR.

[7] Ouve, SENHOR, a minha voz; eu clamo; compadece-te de mim e responde-me.

[8] Ao meu coração me ocorre: Buscai a minha presença; buscarei, pois, SENHOR, a tua presença.

[9] Não me escondas, SENHOR, a tua face, não rejeites com ira o teu servo; tu és o meu auxílio, não me recuses, nem me desampares, ó Deus da minha salvação.

[10] Porque, se meu pai e minha mãe me desampararem, o SENHOR me acolherá.

[11] Ensina-me, SENHOR, o teu caminho e guia-me por vereda plana, por causa dos que me espreitam.

[3] Ако се опълчи против мен и войска, сърцето ми няма да се уплаши; ако се повдигне против мене война, и тогава ще имам увереност.

[4] Едно нещо съм поискал от Господа, това ще търся – да живея в дома Господен през всички дни на живота си, за да гледам привлекателността на Господа и да Го търся в храма Му.

[5] Защото в зъл ден ще ме скрие под покрова Си, ще ме покрие в скривалището на шатъра Си, ще ме издигне на канара.

[6] И сега главата ми ще се издигне над неприятелите ми, които ме обкръжават; и ще принеса в скинията Му жертва на възклицания, ще пея, да! Ще славословя Господа.

[7] Слушай, Господи, гласа ми, когато викам; смили се също над мен и ми отговори.

[8] Когато Ти каза: Търсете лицето Ми, моето сърце Ти каза: Лицето Ти ще търся, Господи.

[9] Да не скриеш от мене лицето Си; да не отхвърлиш с гняв слугата Си; Ти ми стана помощ; недей ме отхвърля и недей ме оставя, Боже, Спасителю мой;

[10] защото баща ми и майка ми са ме оставили; Господ обаче ще ме прибере.

[11] Научи ме, Господи, на пътя Си и ме води по равна пътека поради онези, които ме причакват.

[12] Não me deixes à vontade dos meus adversários; pois contra mim se levantam falsas testemunhas e os que só respiram crueldade.

[13] Eu creio que verei a bondade do SENHOR na terra dos viventes.

[14] Espera pelo SENHOR, tem bom ânimo, e fortifique-se o teu coração; espera, pois, pelo SENHOR.

Salmo 28

Súplica e ações de graças

Salmo de Davi

[1] A ti clamo, ó SENHOR; rocha minha, não sejas surdo para comigo; para que não suceda, se te calares acerca de mim, seja eu semelhante aos que descem à cova.

[2] Ouve-me as vozes súplices, quando a ti clamar por socorro, quando erguer as mãos para o teu santuário.

[3] Não me arrastes com os ímpios, com os que praticam a iniqüidade; os quais falam de paz ao seu próximo, porém no coração têm perversidade.

[4] Paga-lhes segundo as suas obras, segundo a malícia dos seus atos; dá-lhes conforme a obra de suas mãos, retribui-lhes o que merecem.

[5] E, visto que não atentam para os feitos do SENHOR, nem para o que as suas mãos fazem, ele os derribará e não os reedificará.

[12] Да не ме предадеш на волята на противниците ми; защото лъжливи свидетели са се вдигнали против мене, които дишат насилие.

[13] Ако не бях повярвал, че ще видя благостите Господни в земята на живите – бих премалял.

[14] Чакай Господа; дерзай и нека се укрепи сърцето ти. Да! Чакай Господа.

Псалми 28

Молитва за помощ

[1] Давидов псалом. Към Тебе ще извикам, Господи, канара моя; не замълчавай към мене, да не би, ако останеш мълчалив към мене, да заприличам на онези, които слизат в рова.

[2] Послушай гласа на молбите ми, когато викам към Тебе, когато вдигам ръце към най-вътрешната част на Твоето светилище.

[3] Не ме завличай с нечестивите и с онези, които вършат беззаконие, които говорят мир с ближните си, а в чието сърце има злоба.

[4] Въздай им според делата им и според нечестието на постъпките им; въздай им според делата на ръцете им; отдай им каквото заслужават.

[5] Понеже те не внимават за делата на Господа, нито за делата на ръцете Му, Той ще ги събори и няма да ги съгради.

[6] Bendito seja o SENHOR, porque me ouviu as vozes súplices!
[7] O SENHOR é a minha força e o meu escudo; nele o meu coração confia, nele fui socorrido; por isso, o meu coração exulta, e com o meu cântico o louvarei.

[8] O SENHOR é a força do seu povo, o refúgio salvador do seu ungido.

[9] Salva o teu povo e abençoa a tua herança; apascenta-o e exalta-o para sempre.

Salmo 29

A voz de Deus na tempestade

Salmo de Davi

[1] Tributai ao SENHOR, filhos de Deus, tributai ao SENHOR glória e força.

[2] Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome, adorai o SENHOR na beleza da santidade.
[3] Ouve-se a voz do SENHOR sobre as águas; troveja o Deus da glória; o SENHOR está sobre as muitas águas.
[4] A voz do SENHOR é poderosa; a voz do SENHOR é cheia de majestade.
[5] A voz do SENHOR quebra os cedros; sim, o SENHOR despedaça os cedros do Líbano.
[6] Ele os faz saltar como um bezerro; o Líbano e o Siriom, como bois selvagens.
[7] A voz do SENHOR despede chamas de fogo.
[8] A voz do SENHOR faz tremer o deserto; o SENHOR faz tremer o deserto de Cades.

[6] Благословен да е Господ, защото послуша гласа на молбите ми.
[7] Господ е сила моя и щит мой; на Него уповава сърцето ми и Той ми помогна; затова се развесели сърцето ми и с песните си ще Го възхваля.
[8] Господ е сила на народа Си; Той е крепост за избавление на помазаника Си.
[9] Избави народа Си и благослови наследството Си; храни ги и ги носи до века.

Псалми 29

Божието величие в природата

[1] Давидов псалом. Отдайте на Господа, вие, синове на силите, отдайте на Господа слава и могъщество.
[2] Отдайте на Господа дължимата на името Му слава; поклонете се на Господа в свята премяна.
[3] Гласът Господен е над водите; Бог на славата гърми; Господ гърми над големите води,
[4] гласът Господен е силен; гласът Господен е величествен.
[5] Гласът Господен троши кедри. Да! Господ троши ливанските кедри
[6] и ги прави да скачат като теле, Ливан и Сирион – като див вол в младостта си.
[7] Гласът Господен разцепва огнени пламъци.
[8] Гласът Господен разтърсва пустинята; Господ разтърсва пустинята Кадис.

[9] A voz do SENHOR faz dar cria às corças e desnuda os bosques; e no seu templo tudo diz: Glória!

[10] O SENHOR preside aos dilúvios; como rei, o SENHOR presidirá para sempre.

[11] O SENHOR dá força ao seu povo, o SENHOR abençoa com paz ao seu povo.

Salmo 30

Ações de graças pela libertação da morte

Salmo de Davi. Cântico da dedicação da casa

[1] Eu te exaltarei, ó SENHOR, porque tu me livraste e não permitiste que os meus inimigos se regozijassem contra mim.

[2] SENHOR, meu Deus, clamei a ti por socorro, e tu me saraste.

[3] SENHOR, da cova fizeste subir a minha alma; preservaste-me a vida para que não descesse à sepultura.

[4] Salmodiai ao SENHOR, vós que sois seus santos, e dai graças ao seu santo nome.

[5] Porque não passa de um momento a sua ira; o seu favor dura a vida inteira. Ao anoitecer, pode vir o choro, mas a alegria vem pela manhã.

[6] Quanto a mim, dizia eu na minha prosperidade: jamais serei abalado.

[7] Tu, SENHOR, por teu favor fizeste permanecer forte a minha montanha; apenas voltaste o rosto, fiquei logo conturbado.

[8] Por ti, SENHOR, clamei, ao SENHOR implorei.

[9] Гласът Господен прави да раждат кошутите и оголва горите; а в храма Му всеки възгласява: Слава!

[10] Господ седна като Цар над Потопа. Да! Господ седи като Цар до века.

[11] Господ ще даде сила на народа Си; Господ ще благослови народа Си с мир.

Псалми 30

Благодарност за избавление

[1] Псалом. Песен при освещението на Давидовия дом. Ще Те превъзнасям, Господи; защото Ти си ме издигнал и не си оставил неприятелите ми да тържествуват над мене.

[2] Господи, Боже мой, извиках към Теб; и Ти си ме изцелил.

[3] Господи, извел си от преизподнята душата ми; опазил си живота ми измежду онези, които слизат в рова.

[4] Пейте на Господа, светии Негови, и възхвалявайте святото Му име.

[5] Защото гневът Му е само за една минута, а благоволението Му е за цял живот. Вечер може да влезе плач да пренощува, а на сутринта иде радост.

[6] Аз в благоденствието си казах: Няма да се поклатя до века.

[7] Господи, с благоволението Си Ти ме беше поставил на твърда планина; скрил си лицето Си и се смутих.

[8] Към Тебе, Господи, извиках и на Господа се помолих:

[9] Que proveito obterás no meu sangue, quando baixo à cova? Louvar-te-á, porventura, o pó? Declarará ele a tua verdade?

[10] Ouve, SENHOR, e tem compaixão de mim; sê tu, SENHOR, o meu auxílio.

[11] Converteste o meu pranto em folguedos; tiraste o meu pano de saco e me cingiste de alegria,

[12] para que o meu espírito te cante louvores e não se cale. SENHOR, Deus meu, graças te darei para sempre.

Salmo 31

Lamentos e louvor

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Em ti, SENHOR, me refugio; não seja eu jamais envergonhado; livra-me por tua justiça.

[2] Inclina-me os ouvidos, livra-me depressa; sê o meu castelo forte, cidadela fortíssima que me salve.

[3] Porque tu és a minha rocha e a minha fortaleza; por causa do teu nome, tu me conduzirás e me guiarás.

[4] Tirar-me-ás do laço que, às ocultas, me armaram, pois tu és a minha fortaleza.

[5] Nas tuas mãos, entrego o meu espírito; tu me remiste, SENHOR, Deus da verdade.

[6] Aborreces os que adoram ídolos vãos; eu, porém, confio no SENHOR.

[7] Eu me alegrarei e regozijarei na tua benignidade, pois tens visto a minha aflição, conheceste as angústias de minha alma

[9] Каква полза от кръвта ми, ако сляза в рова? Пръстта ще Те славослови ли? Ще възвестява ли истината Ти?

[10] Послушай, Господи, и се смили над мене; Господи, бъди ми помощник.

[11] Превърнал си плача ми в игра за мене; съблякъл си ми вретището и си ме препасал с веселие,

[12] за да Ти пее хвала душата ми и да не млъква. Господи, Боже мой, до века ще Те хваля.

Псалми 31

Молитва на скърбящия праведник

[1] За първия певец. Давидов псалом. На Тебе, Господи, уповавам; да не се посрамя до века; избави ме според правдата Си.

[2] Приклони към мен ухото Си; побързай да ме избавиш; бъди ми силна канара, укрепено здание, за да ме спасиш.

[3] Защото Ти си моя канара и крепост; затова, заради името Си, ръководи ме и ме направлявай.

[4] Измъкни ме от мрежата, която скришно поставиха за мене, защото Ти си моя крепост.

[5] В Твоята ръка предавам духа си; Ти си ме изкупил, Господи, Боже на истината.

[6] Мразя онези, които почитат суетните идоли; а аз уповавам на Господа.

[7] Ще се радвам и ще се веселя в Твоята милост, защото Ти си видял неволята ми, познал си утесненията на душата ми

[8] e não me entregaste nas mãos do inimigo; firmaste os meus pés em lugar espaçoso.

[9] Compadece-te de mim, SENHOR, porque me sinto atribulado; de tristeza os meus olhos se consomem, e a minha alma e o meu corpo.

[10] Gasta-se a minha vida na tristeza, e os meus anos, em gemidos; debilita-se a minha força, por causa da minha iniqüidade, e os meus ossos se consomem.

[11] Tornei-me opróbrio para todos os meus adversários, espanto para os meus vizinhos e horror para os meus conhecidos; os que me vêem na rua fogem de mim.

[12] Estou esquecido no coração deles, como morto; sou como vaso quebrado.

[13] Pois tenho ouvido a murmuração de muitos, terror por todos os lados; conspirando contra mim, tramam tirar-me a vida.

[14] Quanto a mim, confio em ti, SENHOR. Eu disse: tu és o meu Deus.

[15] Nas tuas mãos, estão os meus dias; livra-me das mãos dos meus inimigos e dos meus perseguidores.

[16] Faze resplandecer o teu rosto sobre o teu servo; salva-me por tua misericórdia.

[17] Não seja eu envergonhado, SENHOR, pois te invoquei; envergonhados sejam os perversos, emudecidos na morte.

[8] и не си ме затворил в ръката на неприятеля; поставил си краката ми на широко.

[9] Смили се над мене, Господи, защото съм в утеснение, чезне от скръб окото ми, душата ми и цялото ми същество ми.

[10] Защото се изнури в тъга животът ми и годините ми във въздишки; поради престъплението ми отслабна силата ми и костите ми изнемощяха.

[11] На всичките си противници станах заукор, а най-вече на ближните си, и за плашило на познайниците си; онези, които ме гледаха навън, бягаха от мене.

[12] Като някой умрял бях забравен от сърцето на всички; станах като счупен съд;

[13] защото съм чул клеветите на мнозина; отвсякъде страх, като се наговаряха против мен и намислиха да отнемат живота ми.

[14] Но аз на Теб уповавах, Господи; казах: Ти си Бог мой.

[15] В Твоите ръце са времената ми; избави ме от ръката на неприятелите ми и от тези, които ме гонят.

[16] Направи да светне лицето Ти над слугата Ти; спаси ме в милосърдието Си.

[17] Господи, да не се посрамя, защото съм Те призовал; нека се посрамят нечестивите, нека млъкнат в преизподнята.

[18] Emudeçam os lábios mentirosos, que falam insolentemente contra o justo, com arrogância e desdém.

[19] Como é grande a tua bondade, que reservaste aos que te temem, da qual usas, perante os filhos dos homens, para com os que em ti se refugiam!

[20] No recôndito da tua presença, tu os esconderás das tramas dos homens, num esconderijo os ocultarás da contenda de línguas.

[21] Bendito seja o SENHOR, que engrandeceu a sua misericórdia para comigo, numa cidade sitiada!

[22] Eu disse na minha pressa: estou excluído da tua presença. Não obstante, ouviste a minha súplice voz, quando clamei por teu socorro.

[23] Amai o SENHOR, vós todos os seus santos. O SENHOR preserva os fiéis, mas retribui com largueza ao soberbo.

[24] Sede fortes, e revigore-se o vosso coração, vós todos que esperais no SENHOR.

Salmo 32

A bem-aventurança de quem recebe o perdão

De Davi. Salmo didático

[1] Bem-aventurado aquele cuja iniqüidade é perdoada, cujo pecado é coberto.

[2] Bem-aventurado o homem a quem o SENHOR não atribui iniqüidade e em cujo espírito não há dolo.

[18] Нека онемеят лъжливите устни, които говорят против праведния нахално, горделиво и презрително.

[19] Колко е голяма Твоята благост, която си запазил за онези, които се боят от Теб, и която си показал пред човешките синове към онези, които уповават на Тебе!

[20] Ще ги скриеш в скривалището на присъствието Си от човешките замисли; ще ги скриеш под покров от препирането на езици.

[21] Благословен да е Господ, защото си показал чудесното Си милосърдие към мене в укрепен град.

[22] А в тревогата си аз бях казал: Отлъчен съм от очите Ти. Обаче Ти послуша гласа на молбите ми, когато извиках към Тебе.

[23] Възлюбете Господа, всички Негови светии; Господ пази верните, а въздава изобилно на онези, които се държат горделиво.

[24] Дерзайте, и нека се укрепи сърцето ви, всички, които се надявате на Господа.

Псалми 32

Покаяние и прощение

[1] Давидов псалом. Поучение. Блажен онзи, чието престъпление е простено, чийто грях е покрит.

[2] Блажен онзи човек, на когото Господ не вменява беззаконие и в чийто дух няма измама.

[3] Enquanto calei os meus pecados, envelheceram os meus ossos pelos meus constantes gemidos todo o dia.

[4] Porque a tua mão pesava dia e noite sobre mim, e o meu vigor se tornou em sequidão de estio.

[5] Confessei-te o meu pecado e a minha iniqüidade não mais ocultei. Disse: confessarei ao SENHOR as minhas transgressões; e tu perdoaste a iniqüidade do meu pecado.

[6] Sendo assim, todo homem piedoso te fará súplicas em tempo de poder encontrar-te. Com efeito, quando transbordarem muitas águas, não o atingirão.

[7] Tu és o meu esconderijo; tu me preservas da tribulação e me cercas de alegres cantos de livramento.

[8] Instruir-te-ei e te ensinarei o caminho que deves seguir; e, sob as minhas vistas, te darei conselho.

[9] Não sejais como o cavalo ou a mula, sem entendimento, os quais com freios e cabrestos são dominados; de outra sorte não te obedecem.

[10] Muito sofrimento terá de curtir o ímpio, mas o que confia no SENHOR, a misericórdia o assistirá.

[11] Alegrai-vos no SENHOR e regozijai-vos, ó justos; exultai, vós todos que sois retos de coração.

Salmo 33

Louvor ao Criador e Preservador

[3] Когато мълчах, овехтяха костите ми от охкането ми всеки ден;

[4] понеже денем и нощем ръката Ти тежеше върху мене, влагата ми се превърна в лятна суша. (Села.)

[5] Признах греха си пред Теб и беззаконието си не скрих. Казах: Ще изповядам на Господапрестъпленията си; и Ти прости вината на греха ми. (Села.)

[6] За това нещо нека Ти се моли всеки благочестив – навреме, когато може да се намери то; наистина, когато големите води преливат, те няма да стигнат до него.

[7] Ти си прибежище мое; Ти ще ме пазиш от скръб; с песни на избавление ще ме окръжаваш. (Села.)

[8] Аз ще те вразумя и ще те науча на пътя, по който трябва да ходиш; ще те съветвам, като върху тебе ще бъде окото Ми.

[9] Не бъдете като кон или като муле, които нямат разум; за чиито челюсти трябва оглавник и юзда, за да ги държат, иначе не биха се приближавали към Тебе.

[10] Много ще бъдат скърбите на нечестивия; но онзи, който уповава на Господа, милост ще го окръжи.

[11] Веселете се в Господа и се радвайте, праведници, и викайте с радост всички, които сте с право сърце.

Псалми 33

Възхвала на всемогъщия Бог

[1] Exultai, ó justos, no SENHOR! Aos retos fica bem louvá-lo.

[2] Celebrai o SENHOR com harpa, louvai-o com cânticos no saltério de dez cordas.

[3] Entoai-lhe novo cântico, tangei com arte e com júbilo.

[4] Porque a palavra do SENHOR é reta, e todo o seu proceder é fiel.

[5] Ele ama a justiça e o direito; a terra está cheia da bondade do SENHOR.

[6] Os céus por sua palavra se fizeram, e, pelo sopro de sua boca, o exército deles.

[7] Ele ajunta em montão as águas do mar; e em reservatório encerra as grandes vagas.

[8] Tema ao SENHOR toda a terra, temam-no todos os habitantes do mundo.

[9] Pois ele falou, e tudo se fez; ele ordenou, e tudo passou a existir.

[10] O SENHOR frustra os desígnios das nações e anula os intentos dos povos.

[11] O conselho do SENHOR dura para sempre; os desígnios do seu coração, por todas as gerações.

[12] Feliz a nação cujo Deus é o SENHOR, e o povo que ele escolheu para sua herança.

[13] O SENHOR olha dos céus; vê todos os filhos dos homens;

[14] do lugar de sua morada, observa todos os moradores da terra,

[1] Радвайте се, праведници, в Господа; прилично е за праведните да въздават хваление.

[2] Хвалете Господа с арфа, пейте Му псалми с десетострунен псалтир.

[3] Пейте Му нова песен, свирете изкусно с възклицание.

[4] Защото словото на Господа е право и всичките Му дела са извършени с вярност.

[5] Той обича правда и правосъдие; земята е пълна с милосърдието Господне.

[6] Чрез словото на Господа станаха небесата и чрез диханието на устата Му – цялото им множество.

[7] Той събра като куп морските води, сложи безднините в съкровищници.

[8] Нека се бои от Господа цялата земя; нека благоговеят с боязън пред Него всички жители на вселената.

[9] Защото Той каза и стана; Той заповяда и се затвърди.

[10] Господ осуетява намеренията на народите; прави безполезни мислите на племената.

[11] Намеренията на Господа стоят твърди до века, мислите на сърцето Му – от род в род.

[12] Блажен онзи народ, на когото Бог е Господ – народът, който е избрал за Свое наследство.

[13] Господ гледа от небето, наблюдава всички човешки синове;

[14] от местообиталището Си гледа всички земни жители –

[15] ele, que forma o coração de todos eles, que contempla todas as suas obras.

[16] Não há rei que se salve com o poder dos seus exércitos; nem por sua muita força se livra o valente.

[17] O cavalo não garante vitória; a despeito de sua grande força, a ninguém pode livrar.

[18] Eis que os olhos do SENHOR estão sobre os que o temem, sobre os que esperam na sua misericórdia,

[19] para livrar-lhes a alma da morte, e, no tempo da fome, conservar-lhes a vida.

[20] Nossa alma espera no SENHOR, nosso auxílio e escudo.

[21] Nele, o nosso coração se alegra, pois confiamos no seu santo nome.

[22] Seja sobre nós, SENHOR, a tua misericórdia, como de ti esperamos.

Salmo 34

Provai que o Senhor é bom!

Salmo de Davi, quando se fingiu amalucado na presença de Abimeleque e, por este expulso, ele se foi

1 Sm 21.13-15

[1] Bendirei o SENHOR em todo o tempo, o seu louvor estará sempre nos meus lábios.

[2] Gloriar-se-á no SENHOR a minha alma; os humildes o ouvirão e se alegrarão.

[15] Онзи, Който създаде сърцата на всички тях, Който познава всичките им дела.

[16] Никой цар не се избавя чрез многобройна войска, силен мъж не се отървава чрез голямо юначество.

[17] Безполезен е конят за избавление и чрез голямата си сила не може да избави никого.

[18] Ето, окото на Господа е върху онези, които се боят от Него, върху онези, които се надяват на Неговата милост,

[19] за да избави от смърт душата им и в глад да ги опази живи.

[20] Душата ни чака Господа; Той е помощ наша и щит наш.

[21] Защото в Него ще се весели сърцето ни, понеже на Неговото свято име уповахме.

[22] Дано бъде милостта Ти, Господи, върху нас, както сме се надявали на Тебе.

Псалми 34

Прослава на Божията добрина

[1] Псалом на Давид, когато се престори на луд пред Авимелех, който го пусна да си отиде. На еврейски език, азбучен псалом. Алеф Ще благославям Господа по всяко време, похвала към Него ще бъде винаги в устата ми.

[2] БетС Господа ще се хвали душата ми; смирените ще чуят това и ще се зарадват.

3 Engrandecei o SENHOR comigo, e todos, à uma, lhe exaltemos o nome.

4 Busquei o SENHOR, e ele me acolheu; livrou-me de todos os meus temores.

5 Contemplai-o e sereis iluminados, e o vosso rosto jamais sofrerá vexame.

6 Clamou este aflito, e o SENHOR o ouviu e o livrou de todas as suas tribulações.

7 O anjo do SENHOR acampa-se ao redor dos que o temem e os livra.

8 Oh! Provai e vede que o SENHOR é bom; bem-aventurado o homem que nele se refugia.

9 Temei o SENHOR, vós os seus santos, pois nada falta aos que o temem.

10 Os leõezinhos sofrem necessidade e passam fome, porém aos que buscam o SENHOR bem nenhum lhes faltará.

11 Vinde, filhos, e escutai-me; eu vos ensinarei o temor do SENHOR.

12 Quem é o homem que ama a vida e quer longevidade para ver o bem?

13 Refreia a língua do mal e os lábios de falarem dolosamente.

14 Aparta-te do mal e pratica o que é bom; procura a paz e empenha-te por alcançá-la.

15 Os olhos do SENHOR repousam sobre os justos, e os seus ouvidos estão abertos ao seu clamor.

3 ГимелВеличайте Господа с мен и заедно нека възвеличим името Му.

4 ДалетПотърсих Господа; и Той ме послуша и от всичките ми страхове ме избави.

5 Хе, Вав Погледнаха към Него; и светнаха очите им и лицата им никога няма да се посрамят.

6 ЗайнТози сиромах извика; и Господ го послуша и от всичките му неволи го избави.

7 ХетАнгелът на Господа застава около онези, които се боят от Него, и ги избавя.

8 ТетВкусете и вижте, че Господ е благ; блажен онзи човек, който уповава на Него.

9 ЙодБойте се от Господа вие, Негови светии; защото за боящите се от Него няма оскъдност.

10 КафЛъвчетата търпят нужда и глад; но онези, които търсят Господа, няма да бъдат в оскъдност за никое добро.

11 ЛамедЕлате, синове, послушайте мене; ще ви науча на страх от Господа.

12 МемЖелае ли човек живот, обича ли дълголенствие, за да види добрини? –

13 СамехПази езика си от зло и устните си от лъжливо говорене.

14 АйнОтклонявай се от злото и върши доброто, търси мира и се стреми към него.

15 ПеОчите на Господа са върху праведните и ушите Му – към техния вик.

[16] O rosto do SENHOR está contra os que praticam o mal, para lhes extirpar da terra a memória.

[16] ЦадиЛицето на Господа е против онези, които вършат зло, за да изтреби помена им от земята.

[17] Clamam os justos, e o SENHOR os escuta e os livra de todas as suas tribulações.

[17] КофПраведните извикаха и Господпослуша, и от всичките им беди ги избави.

[18] Perto está o SENHOR dos que têm o coração quebrantado e salva os de espírito oprimido.

[18] РешГоспод е близо до онези, които са със съкрушено сърце, и спасява онези, които са с разкаян дух.

[19] Muitas são as aflições do justo, mas o SENHOR de todas o livra.

[19] ШинМного са неволите на праведния; но Господ го избавя от всички тях;

[20] Preserva-lhe todos os ossos, nem um deles sequer será quebrado.

[20] ТавТой пази всичките му кости; нито една от тях не се строшава.

[21] O infortúnio matará o ímpio, e os que odeiam o justo serão condenados.

[21] Злощастието ще затрие грешния; и онези, които мразят праведния, ще бъдат осъдени.

[22] O SENHOR resgata a alma dos seus servos, e dos que nele confiam nenhum será condenado.

[22] Господ изкупва душата на слугите Си; и от онези, които уповават на Него, нито един няма да бъде осъден.

Salmo 35

Castigo dos adversários

Salmo de Davi

Псалми 35

Молитва за помощ

[1] Contende, SENHOR, com os que contendem comigo; peleja contra os que contra mim pelejam.

[1] Давидов псалом. Бори се, Господи, с онези, които се борят с мене; воювай против онези, които воюват против мене.

[2] Embraça o escudo e o broquel e ergue-te em meu auxílio.

[2] Вземи оръжие и щит и стани да ми помагаш.

[3] Empunha a lança e reprime o passo aos meus perseguidores; dize à minha alma: Eu sou a tua salvação.

[3] Изтръгни и копие и затвори пътя на преследвачите ми; кажи на душата ми: Аз съм Избавител твой.

[4] Sejam confundidos e cobertos de vexame os que buscam tirar-me a vida; retrocedam e sejam envergonhados os que tramam contra mim.

[4] Нека се посрамят и се опозорят онези, които искат да погубят душата ми; нека се върнат назад и се смутят онези, които ми мислят зло.

5 Sejam como a palha ao léu do vento, impelindo-os o anjo do SENHOR.
6 Torne-se-lhes o caminho tenebroso e escorregadio, e o anjo do SENHOR os persiga.

7 Pois sem causa me tramaram laços, sem causa abriram cova para a minha vida.

8 Venha sobre o inimigo a destruição, quando ele menos pensar; e prendam-no os laços que tramou ocultamente; caia neles para a sua própria ruína.
9 E minha alma se regozijará no SENHOR e se deleitará na sua salvação.
10 Todos os meus ossos dirão: SENHOR, quem contigo se assemelha? Pois livras o aflito daquele que é demais forte para ele, o mísero e o necessitado, dos seus extorsionários.

11 Levantam-se iníquas testemunhas e me argúem de coisas que eu não sei.

12 Pagam-me o mal pelo bem, o que é desolação para a minha alma.
13 Quanto a mim, porém, estando eles enfermos, as minhas vestes eram pano de saco; eu afligia a minha alma com jejum e em oração me reclinava sobre o peito,
14 portava-me como se eles fossem meus amigos ou meus irmãos; andava curvado, de luto, como quem chora por sua mãe.
15 Quando, porém, tropecei, eles se alegraram e se reuniram; reuniram-se contra mim; os abjetos, que eu não conhecia, dilaceraram-me sem tréguas;

5 Нека бъдат като плява пред вятъра и ангелът Господен да ги гони.

6 Нека бъде пътят им тъмен и хлъзгав и ангел Господен да ги гони.

7 Защото без причина скриха за мене мрежата си в трап; без причина изкопаха яма за душата ми.
8 Да дойде върху всеки един от тях неочаквана погибел; и мрежата му, която е скрил, нека улови самия него. Той нека падне в същата погибел.
9 А моята душа ще се весели в Господа, ще се радва в избавлението Му;

10 всичките ми кости ще кажат: Господи, кой е подобен на Тебе, Който избавяш сиромаха от по-силния от него? Да! Сиромаха и немощния от грабителя му?

11 Несправедливи свидетели въстават и ме питат за неща, за които аз не зная нищо.
12 Въздават ми зло за добро, за да бъде в оскъдност душата ми.
13 А аз, когато те боледуваха, се обличах във вретище, смирявах с пост душата си и молитвата ми се връщаше в пазвата ми и се повтаряше.
14 Отнасях се като с приятел, като с мой брат, ходех наведен и нажален, както кога жалее някой майка си.

15 Но когато се препънах в пътя си, те се зарадваха и се събраха. Побойници се събраха против мене – хора, които аз не

познавах; наранявaха ме, без да престават.

[16] como vis bufões em festins, rangiam contra mim os dentes.

[16] Като нечестивите смешници в пиршества скърцаха към мене със зъби.

[17] Até quando, SENHOR, ficarás olhando? Livra-me a alma das violências deles; dos leões, a minha predileta.

[17] Господи, докога ще гледаш? Избави душата ми от злодействата им, живота ми– от тези лъвове.

[18] Dar-te-ei graças na grande congregação, louvar-te-ei no meio da multidão poderosa.

[18] Аз ще Те славословя в голямо събрание, ще Те хваля между многоброен народ.

[19] Não se alegrem de mim os meus inimigos gratuitos; não pisquem os olhos os que sem causa me odeiam.

[19] Да не тържествуват над мен онези, които несправедливо враждуват против мене, нито да намигват с очи онези, които ме мразят без причина.

[20] Não é de paz que eles falam; pelo contrário, tramam enganos contra os pacíficos da terra.

[20] Защото не говорят за мир, а измислят лъжливи думи против тихите на земята.

[21] Escancaram contra mim a boca e dizem: Pegamos! Pegamos! Vimo-lo com os nossos próprios olhos.

[21] Да! Те отвориха широко срещу мене устата си; казваха: Охохо! Очите ни видяха!

[22] Tu, SENHOR, os viste; não te cales; SENHOR, não te ausentes de mim.

[22] Ти си видял, Господи, да не премълчиш; Господи, да не се отдалечиш от мене,

[23] Acorda e desperta para me fazeres justiça, para a minha causa, Deus meu e SENHOR meu.

[23] стани и се събуди за съда ми; за делото ми, Боже мой и Господи мой.

[24] Julga-me, SENHOR, Deus meu, segundo a tua justiça; não permitas que se regozijem contra mim.

[24] Съди ме, Господи, Боже мой, според правдата Си и да не тържествуват над мене.

[25] Não digam eles lá no seu íntimo: Agora, sim! Cumpriu-se o nosso desejo! Não digam: Demos cabo dele!

[25] Да не кажат в сърцето си: Ето, желанието ни се изпълни. Нито да кажат: Погълнахме го.

[26] Envergonhem-se e juntamente sejam cobertos de vexame os que se alegram com

[26] Да се посрамят и се опозорят заедно всички онези, които се радват на злощастието ми; да се облекат със срам

o meu mal; cubram-se de pejo e ignomínia os que se engrandecem contra mim.

[27] Cantem de júbilo e se alegrem os que têm prazer na minha retidão; e digam sempre: Glorificado seja o SENHOR, que se compraz na prosperidade do seu servo!

[28] E a minha língua celebrará a tua justiça e o teu louvor todo o dia.

Salmo 36

Malícia humana e benignidade divina

Ao mestre de canto. De Davi, servo do Senhor

[1] Há no coração do ímpio a voz da transgressão; não há temor de Deus diante de seus olhos.

[2] Porque a transgressão o lisonjeia a seus olhos e lhe diz que a sua iniqüidade não há de ser descoberta, nem detestada.

[3] As palavras de sua boca são malícia e dolo; abjurou o discernimento e a prática do bem.

[4] No seu leito, maquina a perversidade, detém-se em caminho que não é bom, não se despega do mal.

[5] A tua benignidade, SENHOR, chega até aos céus, até às nuvens, a tua fidelidade.

[6] A tua justiça é como as montanhas de Deus; os teus juízos, como um abismo profundo. Tu, SENHOR, preservas os homens e os animais.

[7] Como é preciosa, ó Deus, a tua benignidade! Por isso, os filhos dos homens se acolhem à sombra das tuas asas.

и с позор онези, които се големеят против мене.

[27] Да възклицават и да се зарадват онези, които благоприятстват за правото ми дело, и нека винаги казват: Да се възвеличи Господ, Който желае благоденствие на слугата Си.

[28] И езикът ми ще разказва Твоята правда и Твоята хвала всеки ден.

Псалми 36

Божията добрина и справедливост

[1] За първия певец. Псалом на Господния слуга Давид. Беззаконието на нечестивия свидетелства на вътрешното ми сърце, че пред очите му няма страх от Бога.

[2] Защото той се лъже в своите си очи, че беззаконието му няма да се открие и да се намрази.

[3] Думите на устата му са беззаконие и измама; той не иска да бъде разумен, за да прави добро.

[4] Беззаконие измисля на леглото си; застава на недобър път; злото не мрази.

[5] Господи, Твоето милосърдие стига до небето, верността Ти – до облаците;

[6] правдата Ти е като великолепните планини; отсъжданията Ти са голяма бездна; Ти, Господи, запазваш хора и животни.

[7] Колко е скъпоценно Твоето милосърдие, Боже! Затова човешките синове прибягват под покрова на крилете Ти.

[8] Fartam-se da abundância da tua casa, e na torrente das tuas delícias lhes dás de beber.

[8] Ще се напоят от най-доброто на дома Ти и от ръката на Твоите сладости ще им дадеш да пият.

[9] Pois em ti está o manancial da vida; na tua luz, vemos a luz.

[9] Защото в Теб е изворът на живота, в Твоята светлина ще видим светлина.

[10] Continua a tua benignidade aos que te conhecem, e a tua justiça, aos retos de coração.

[10] Простирай милосърдието Си към онези, които Те познават, и правдата Си – към онези, които са с право сърце.

[11] Não me calque o pé da insolência, nem me repila a mão dos ímpios.

[11] Нека не дойде против мене кракът на горделивите, нито ръката на нечестивите да ме поклати.

[12] Tombaram os obreiros da iniqüidade; estão derruídos e já não podem levantar-se.

[12] Там паднаха онези, които вършат беззаконие; повалиха се и няма да могат да станат.

Salmo 37

Temporária, a felicidade dos perversos

Salmo de Davi

Псалми 37

Мъдър живот сред поквара

[1] Não te indignes por causa dos malfeitores, nem tenhas inveja dos que praticam a iniqüidade.

[1] Давидов псалом. На еврейски език, азбучен псалом.

Алеф

Не се раздразвай поради злотворците, нито завиждай на онези, които вършат беззаконие.

[2] Pois eles dentro em breve definharão como a relva e murcharão como a erva verde.

[2] Защото като трева скоро ще се окосят и като зелена трева ще повехнат.

Бет

[3] Confia no SENHOR e faze o bem; habita na terra e alimenta-te da verdade.

[3] Уповавай на Господа и върши добро; така ще населиш земята и ще се храниш с увереност.

[4] Agrada-te do SENHOR, e ele satisfará os desejos do teu coração.

[4] Весели се също така в Господа и Той ще ти даде измоленото от сърцето ти.

Гимел

[5] Entrega o teu caminho ao SENHOR, confia nele, e o mais ele fará.

[5] Предай на Господа пътя си; и уповавай на Него и Той ще извърши очакването ти;

[6] Fará sobressair a tua justiça como a luz e o teu direito, como o sol ao meio-dia.

[6] и ще направи да се яви правдата ти като светлината и съдът ти като пладне.

Далет

[7] Descansa no SENHOR e espera nele, não te irrites por causa do homem que prospera em seu caminho, por causa do que leva a cabo os seus maus desígnios.

[7] Облегни се на Господа и чакай Него; не се раздразвай поради този човек, който успява в пътя си, като извършва подлости.

Хе

[8] Deixa a ira, abandona o furor; não te impacientes; certamente, isso acabará mal.

[8] Прекрати негодуванието и остави гнева; не се раздразвай, понеже това води само към злотворство.

[9] Porque os malfeitores serão exterminados, mas os que esperam no SENHOR possuirão a terra.

[9] Защото злотворците ще бъдат изтребени; а онези, които чакат Господа, те ще наследят земята.

Вав

[10] Mais um pouco de tempo, e já não existirá o ímpio; procurarás o seu lugar e não o acharás.

[10] Защото още малко – и нечестивия няма да го има вече. Да! Внимателно ще изследваш мястото му и няма да се намери.

[11] Mas os mansos herdarão a terra e se deleitarão na abundância de paz.

[11] А кротките ще наследят земята и ще се наслаждават на изобилен мир.

Зайн

[12] Trama o ímpio contra o justo e contra ele ringe os dentes.

[12] Нечестивият прави заговор против праведния и скърца към него със зъби.

[13] Rir-se-á dele o SENHOR, pois vê estar-se aproximando o seu dia.

[13] Господ ще му се присмее, понеже вижда, че иде денят му.

Хет

[14] Os ímpios arrancam da espada e distendem o arco para abater o pobre e necessitado, para matar os que trilham o reto caminho.

[14] Нечестивите извадиха меч и опънаха лъка си, за да повалят сиромаха и немощния, за да заколят онези, които са с праведно поведение.

[15] A sua espada, porém, lhes traspassará o próprio coração, e os seus arcos serão espedaçados.

[15] Мечът им ще се забие в тяхното сърце и лъковете им ще се строшат.

Тет

[16] Mais vale o pouco do justo que a abundância de muitos ímpios.

[17] Pois os braços dos ímpios serão quebrados, mas os justos, o SENHOR os sustém.

[18] O SENHOR conhece os dias dos íntegros; a herança deles permanecerá para sempre.

[19] Não serão envergonhados nos dias do mal e nos dias da fome se fartarão.

[20] Os ímpios, no entanto, perecerão, e os inimigos do SENHOR serão como o viço das pastagens; serão aniquilados e se desfarão em fumaça.

[21] O ímpio pede emprestado e não paga; o justo, porém, se compadece e dá.

[22] Aqueles a quem o SENHOR abençoa possuirão a terra; e serão exterminados aqueles a quem amaldiçoa.

[23] O SENHOR firma os passos do homem bom e no seu caminho se compraz;

[24] se cair, não ficará prostrado, porque o SENHOR o segura pela mão.

[25] Fui moço e já, agora, sou velho, porém jamais vi o justo desamparado, nem a sua descendência a mendigar o pão.

[26] É sempre compassivo e empresta, e a sua descendência será uma bênção.

[16] Малкият имот на праведния е по-желателен от богатството на мнозина нечестиви;

[17] защото мишците на нечестивите ще се строшат, а Господ подкрепя праведните.

Йод

[18] Господ знае дните на непорочните; и тяхното наследство ще бъде довека.

[19] Те няма да се посрамят в лоши времена, в дни на глад ще бъдат сити,

Каф

[20] а нечестивите ще загинат и враговете Господни ще бъдат като отбраните агнета, ще чезнат, като дим ще изчезнат.

Ламед

[21] Нечестивият взема назаем и не отплаща; а праведният постъпва благо и дава.

[22] Защото благословените от Господа ще наследят земята; а проклетите от Него ще бъдат изтребени.

Мем

[23] Стъпките на човека се оправят от Господа; и Неговото благоволение е в пътя Му.

[24] Ако падне, няма да се повали, защото Господ подпира ръката му.

Самех

[25] Млад бях, ето, остарях, но не съм видял праведния изоставен, нито потомството му да проси хляб.

[26] Всеки ден постъпва благо и дава назаем; и потомството му е в благословение.

[27] Aparta-te do mal e faze o bem, e será perpétua a tua morada.
[28] Pois o SENHOR ama a justiça e não desampara os seus santos; serão preservados para sempre, mas a descendência dos ímpios será exterminada.
[29] Os justos herdarão a terra e nela habitarão para sempre.

[30] A boca do justo profere a sabedoria, e a sua língua fala o que é justo.
[31] No coração, tem ele a lei do seu Deus; os seus passos não vacilarão.

[32] O perverso espreita ao justo e procura tirar-lhe a vida.
[33] Mas o SENHOR não o deixará nas suas mãos, nem o condenará quando for julgado.

[34] Espera no SENHOR, segue o seu caminho, e ele te exaltará para possuíres a terra; presenciarás isso quando os ímpios forem exterminados.

[35] Vi um ímpio prepotente a expandir-se qual cedro do Líbano.
[36] Passei, e eis que desaparecera; procurei-o, e já não foi encontrado.

[37] Observa o homem íntegro e atenta no que é reto; porquanto o homem de paz terá posteridade.

Айн

[27] Отклонявай се от зло и върши добро, и ще имаш вечно жилище.
[28] Защото Господ обича правосъдие и не изоставя светиите Си; навеки те ще бъдат опазени; а потомството на нечестивите ще бъде изтребено.
[29] Праведните ще наследят земята и ще живеят на нея довека.

Пе

[30] Устата на праведния приказва за мъдрост и езикът му говори правосъдие.
[31] Законът на неговия Бог е в сърцето му; стъпките му няма да се подхлъзнат.

Цади

[32] Грешният наблюдава праведния и търси да го убие.
[33] Господ няма да го остави в ръцете му, нито ще го осъди, когато бъде съден.

Коф

[34] Чакай Господа и пази Неговия път, и Той ще те издигне, за да наследиш земята; когато бъдат изтребени нечестивите, ти ще видиш това.

Реш

[35] Виждал съм нечестивия страшен и разпрострян като зелено дърво на своята си почва;
[36] но когато преминах, ето, нямаше го; търсих го и не го намерих.

Шин

[37] Забележи непорочния и гледай праведния; защото миролюбивият човек ще имапотомство,

[38] Quanto aos transgressores, serão, à uma, destruídos; a descendência dos ímpios será exterminada.

[38] а престъпниците всички заедно ще бъдат изтребени; останалите от нечестивите ще бъдат унищожени.

Тав

[39] Vem do SENHOR a salvação dos justos; ele é a sua fortaleza no dia da tribulação.

[39] Но избавлението на праведните е от Господа; Той им е крепост във време на беда.

[40] O SENHOR os ajuda e os livra; livra-os dos ímpios e os salva, porque nele buscam refúgio.

[40] И Господ ще им помогне и ще ги избави, ще ги избави от нечестивите и ще ги спаси, понеже са прибегнали при Него.

Salmo 38

Arrependimento do pecador

Salmo de Davi. Em memória

Псалми 38

Молитва за покаяние

[1] Não me repreendas, SENHOR, na tua ira, nem me castigues no teu furor.

[1] Давидов псалом, за спомен. Господи, в негодуванието Си не ме изобличавай и в гнева Си не ме наказвай.

[2] Cravam-se em mim as tuas setas, e a tua mão recai sobre mim.

[2] Защото стрелите Ти се забиха в мен и ръката Ти тежи на мене.

[3] Não há parte sã na minha carne, por causa da tua indignação; não há saúde nos meus ossos, por causa do meu pecado.

[3] Няма здраве в тялото ми поради Твоя гняв; няма спокойствие в костите ми поради моя грях.

[4] Pois já se elevam acima de minha cabeça as minhas iniqüidades; como fardos pesados, excedem as minhas forças.

[4] Защото беззаконията ми превишиха главата ми; като тежък товар натегнаха на мене.

[5] Tornam-se infectas e purulentas as minhas chagas, por causa da minha loucura.

[5] Смърдят и гноясват раните ми поради безумието ми.

[6] Sinto-me encurvado e sobremodo abatido, ando de luto o dia todo.

[6] Превит съм и съвсем се сгърбих; цял ден ходя нажален.

[7] Ardem-me os lombos, e não há parte sã na minha carne.

[7] Защото всичките ми вътрешности са запалени и няма здраве в тялото ми,

[8] Estou aflito e mui quebrantado; dou gemidos por efeito do desassossego do meu coração.

[8] изнемощях и премного съм смазан, охкам поради безпокойствието на сърцето си.

[9] Na tua presença, SENHOR, estão os meus desejos todos, e a minha ansiedade não te é oculta.

[9] Господи, известно е пред Тебе всичкото ми желание и стенанието ми не е скрито от Тебе.

[10] Bate-me excitado o coração, faltam-me as forças, e a luz dos meus olhos, essa mesma já não está comigo.

[10] Сърцето ми туптя, силата ми ме оставя, а светлината на очите ми – и тя не е в мене.

[11] Os meus amigos e companheiros afastam-se da minha praga, e os meus parentes ficam de longe.

[11] Приятелите ми и близките ми странят от язвата ми и роднините ми стоят надалеч.

[12] Armam ciladas contra mim os que tramam tirar-me a vida; os que me procuram fazer o mal dizem coisas perniciosas e imaginam engano todo o dia.

[12] Също и онези, които искат живота ми, слагат примки за мен; онези, които желаят злото ми, говорят пакостни неща и измислят лъжи цял ден.

[13] Mas eu, como surdo, não ouço e, qual mudo, não abro a boca.

[13] Но аз, като глух, не чувам и съм като ням, който не отваря устата си.

[14] Sou, com efeito, como quem não ouve e em cujos lábios não há réplica.

[14] Да! Като човек съм, който не чува, в чиято уста няма изобличения.

[15] Pois em ti, SENHOR, espero; tu me atenderás, SENHOR, Deus meu.

[15] Понеже на Тебе, Господи, се надявам, Ти ще отговориш, Господи, Боже мой;

[16] Porque eu dizia: Não suceda que se alegrem de mim e contra mim se engrandeçam quando me resvala o pé.

[16] защото казах: Да не тържествуват над мене, да не се големеят над мене, когато се подхлъзне кракът ми.

[17] Pois estou prestes a tropeçar; a minha dor está sempre perante mim.

[17] Защото съм близо да падна и скръбта ми е винаги пред мене;

[18] Confesso a minha iniqüidade; suporto tristeza por causa do meu pecado.

[18] понеже аз ще призная беззаконието си, ще тъжа за греха си.

[19] Mas os meus inimigos são vigorosos e fortes, e são muitos os que sem causa me odeiam.

[19] Но моите неприятели са пъргави и силни. И онези, които несправедливо ме мразят, се умножиха.

[20] Da mesma sorte, os que pagam o mal pelo bem são meus adversários, porque eu sigo o que é bom.

[20] Също и онези, които въздават зло за добро, ми се противят, понеже следвам доброто.

[21] Não me desampares, SENHOR; Deus meu, não te ausentes de mim.

[21] Да не ме изоставиш, Господи; Боже мой, да не се отдалечиш от мене.

[22] Apressa-te em socorrer-me, SENHOR, salvação minha.

Salmo 39

A vaidade da vida

Ao mestre de canto, Jedutum. Salmo de Davi

[1] Disse comigo mesmo: guardarei os meus caminhos, para não pecar com a língua; porei mordaça à minha boca, enquanto estiver na minha presença o ímpio.

[2] Emudeci em silêncio, calei acerca do bem, e a minha dor se agravou.

[3] Esbraseou-se-me no peito o coração; enquanto eu meditava, ateou-se o fogo; então, disse eu com a própria língua:

[4] Dá-me a conhecer, SENHOR, o meu fim e qual a soma dos meus dias, para que eu reconheça a minha fragilidade.

[5] Deste aos meus dias o comprimento de alguns palmos; à tua presença, o prazo da minha vida é nada. Na verdade, todo homem, por mais firme que esteja, é pura vaidade.

[6] Com efeito, passa o homem como uma sombra; em vão se inquieta; amontoa tesouros e não sabe quem os levará.

[7] E eu, SENHOR, que espero? Tu és a minha esperança.

[8] Livra-me de todas as minhas iniqüidades; não me faças o opróbrio do insensato.

[22] Бързай да ми помогнеш, Господи, спасителю мой.

Псалми 39

Молитва във време на скръб и изпитание

[1] За първия певец Едутун. Давидов псалом. Казах: Ще внимавам в пътищата си, за да не съгреша с езика си. Ще имам юзда на устата си, докато е пред мене нечестивият.

[2] Станах ням и мълчалив, въздържах се да говоря и нямах спокойствие; и скръбта ми се раздвижваше.

[3] Сгорещи се сърцето ми дълбоко в мене; докато размишлявах, пламна огън. Тогава проговорих с езика си, като казах:

[4] Научи ме, Господи, за кончината ми и за броя на дните ми – какъв е. Дай ми да зная колко съм кратковременен.

[5] Ето, направил си дните като педя. И възрастта ми е като нищо пред Тебе;

[6] наистина всеки човек, колкото здраво и да стои, е само лъх.(Села.) Наистина всеки човек ходи като сянка; наистина всяка нищожност го смущава; трупа съкровища, но не знае кой ще ги прибере.

[7] И сега, Господи, какво чакам? Надеждата ми е в Теб.

[8] Избави ме от всичките ми беззакония; недей ме прави за укор на безумния.

[9] Emudeço, não abro os lábios porque tu fizeste isso.

[10] Tira de sobre mim o teu flagelo; pelo golpe de tua mão, estou consumido.

[11] Quando castigas o homem com repreensões, por causa da iniqüidade, destróis nele, como traça, o que tem de precioso. Com efeito, todo homem é pura vaidade.

[12] Ouve, SENHOR, a minha oração, escuta-me quando grito por socorro; não te emudeças à vista de minhas lágrimas, porque sou forasteiro à tua presença, peregrino como todos os meus pais o foram.

[13] Desvia de mim o olhar, para que eu tome alento, antes que eu passe e deixe de existir.

Salmo 40

Oração para livramento

Vs. 13-17: Salmo 70.1-5

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Esperei confiantemente pelo SENHOR; ele se inclinou para mim e me ouviu quando clamei por socorro.

[2] Tirou-me de um poço de perdição, de um tremedal de lama; colocou-me os pés sobre uma rocha e me firmou os passos.

[3] E me pôs nos lábios um novo cântico, um hino de louvor ao nosso Deus; muitos verão essas coisas, temerão e confiarão no SENHOR.

[4] Bem-aventurado o homem que põe no SENHOR a sua confiança e não pende para os arrogantes, nem para os afeiçoados à mentira.

[9] Онемях, не си отворих устата, понеже Ти стори това.

[10] Отдалечи от мен удара Си; от поражението на ръката Ти изчезвам.

[11] Когато с изобличения наказваш човека за беззаконието му, Ти разваляш като молец красотата му. Наистина всеки човек е само лъх. (Села.)

[12] Послушай, Господи, молитвата ми и дай ухо на вика ми; не премълчавай при сълзите ми, защото съм странник пред Теб и пришълец, както всичките мои бащи.

[13] Остави ме да отдъхна, за да се съвзема, преди да си отида и да ме няма вече.

Псалми 40

Молитва на възхвала и упование

[1] За първия певец. Давидов псалом. Чаках с търпение Господа; и Той се приклони към мен; и послуша вика ми,

[2] и ме изведе от гибелната яма, от тинята и калта, и постави на скала краката ми, и утвърди стъпките ми;

[3] сложи още в устата ми нова песен, хваление към нашия Бог; мнозина ще видят и ще се убоят, и ще уповават на Господа.

[4] Блажен онзи човек, който възлага упованието си на Господа и не е склонил към горделивите, нито към онези, които коварно отстъпват.

[5] São muitas, SENHOR, Deus meu, as maravilhas que tens operado e também os teus desígnios para conosco; ninguém há que se possa igualar contigo. Eu quisera anunciá-los e deles falar, mas são mais do que se pode contar.

[5] Господи, Боже мой, Ти си сторил много чудеса; и Твоите мисли заради нас не е възможно да ги изложи някой пред Теб; ако бих поискал да ги изявя и разкажа, те превишават всяко преброяване.

[6] Sacrifícios e ofertas não quiseste; abriste os meus ouvidos; holocaustos e ofertas pelo pecado não requeres.

[6] Към жертва и приноси Ти нямаш благоволение; отворил си уши в мене; всеизгаряне и принос за грях Ти не си поискал.

[7] Então, eu disse: eis aqui estou, no rolo do livro está escrito a meu respeito;

[7] Тогава казах: Ето, дойдох (в свитъка на книгата е предречено за мене).

[8] agrada-me fazer a tua vontade, ó Deus meu; dentro do meu coração, está a tua lei.

[8] Драго ми е, Боже мой, да изпълнявам Твоята воля. Да! Законът Ти е дълбоко в сърцето ми.

[9] Proclamei as boas-novas de justiça na grande congregação; jamais cerrei os lábios, tu o sabes, SENHOR.

[9] Прогласил съм правда в голямо събрание; ето, не съм въздържал устните си; Господи, Ти знаеш.

[10] Não ocultei no coração a tua justiça; proclamei a tua fidelidade e a tua salvação; não escondi da grande congregação a tua graça e a tua verdade.

[10] Правдата Ти не съм скрил в сърцето си; верността Ти и спасението Ти съм изявил; не съм утаил Твоето милосърдие и Твоята истина от голямо събрание.

[11] Não retenhas de mim, SENHOR, as tuas misericórdias; guardem-me sempre a tua graça e a tua verdade.

[11] Господи, не задържай благите Си милости от мене; Твоето милосърдие и Твоята истина нека ме пазят винаги;

[12] Não têm conta os males que me cercam; as minhas iniqüidades me alcançaram, tantas, que me impedem a vista; são mais numerosas que os cabelos de minha cabeça, e o coração me desfalece.

[12] защото са ме обкръжили безброй злини, постигнаха ме беззаконията ми, така че не мога да повдигна очите си; те са по-многобройни от космите на главата ми и сърцето ми отпадна.

[13] Praza-te, SENHOR, em livrar-me; dá-te pressa, ó SENHOR, em socorrer-me.

[13] Благоволи, Господи, да ме избавиш; Господи, побързай да ми помогнеш.

[14] Sejam à uma envergonhados e cobertos de vexame os que me demandam a vida;

[14] Нека се посрамят и се смутят заедно всички онези, които търсят

tornem atrás e cubram-se de ignomínia os que se comprazem no meu mal.

душата ми, за да я погубят; нека се обърнат назад и се опозорят онези, които се наслаждават на нещастието ми.

[15] Sofram perturbação por causa da sua ignomínia os que dizem: Bem-feito! Bem-feito!

[15] Нека се смаят поради срама си онези, които казват: Охохо!

[16] Folguem e em ti se rejubilem todos os que te buscam; os que amam a tua salvação digam sempre: O SENHOR seja magnificado!

[16] Нека се радват и се веселят в Тебе всички, които Те търсят; онези, които обичат спасението Ти, нека казват винаги: Да се величае Господ.

[17] Eu sou pobre e necessitado, porém o SENHOR cuida de mim; tu és o meu amparo e o meu libertador; não te detenhas, ó Deus meu!

[17] А аз съм сиромах и немощен, но Господ се грижи за мене; помощ моя и избавител мой си Ти; Боже мой, да не се забавиш.

Salmo 41

A calúnia dos inimigos e o socorro de Deus

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

Псалми 41

Блажен е милостивият

[1] Bem-aventurado o que acode ao necessitado; o SENHOR o livra no dia do mal.

[1] За първия певец. Давидов псалом. Блажен онзи, който се грижи за немощния; в зъл ден ще го избави Господ.

[2] O SENHOR o protege, preserva-lhe a vida e o faz feliz na terra; não o entrega à discrição dos seus inimigos.

[2] Господ ще го пази и ще продължи живота му; блажен ще бъде той на земята; и Ти няма да го предадеш на волята на неприятелите му.

[3] O SENHOR o assiste no leito da enfermidade; na doença, tu lhe afofas a cama.

[3] Господ ще го подкрепя на болното легло; в болестта му Ти ще преобърнеш цялото му легло.

[4] Disse eu: compadece-te de mim, SENHOR; sara a minha alma, porque pequei contra ti.

[4] Аз казах: Господи, смили се над мен; изцели душата ми, защото съгреших пред Тебе.

[5] Os meus inimigos falam mal de mim: Quando morrerá e lhe perecerá o nome?

[5] Неприятелите ми говорят зло за мене, като казват: Кога ще умре той и ще загине името му?

[6] Se algum deles me vem visitar, diz coisas vãs, amontoando no coração malícias; em saindo, é disso que fala.

[6] И ако дойде един от тях да ме види, говори престорено, събира в сърцето си всичкото зло, което забелязва, и като излезе навън, го разказва.

[7] De mim rosnam à uma todos os que me odeiam; engendram males contra mim, dizendo:

[7] За мене шепнат заедно всички, които ме мразят, против мен измислят зло, като казват:

[8] Peste maligna deu nele, e: Caiu de cama, já não há de levantar-se.

[8] Някаква лоша болест го е сполетяла и като е легнал, няма вече да стане.

[9] Até o meu amigo íntimo, em quem eu confiava, que comia do meu pão, levantou contra mim o calcanhar.

[9] Да! Самият ми близък приятел, на когото имах доверие, който ядеше хляба ми, вдигна своята пета против мене.

[10] Tu, porém, SENHOR, compadece-te de mim e levanta-me, para que eu lhes pague segundo merecem.

[10] Но Ти, Господи, смили се над мен; изправи ме и ще им отвърна.

[11] Com isto conheço que tu te agradas de mim: em não triunfar contra mim o meu inimigo.

[11] От това зная, че Твоето благоволение е към мене, понеже неприятелят ми не тържествува над мен.

[12] Quanto a mim, tu me susténs na minha integridade e me pões à tua presença para sempre.

[12] А мене Ти ме поддържаш в непорочността ми и ме утвърждаваш пред лицето Си до века.

[13] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, da eternidade para a eternidade! Amém e amém!

[13] Благословен да е Господ, Израилевият Бог, от века и до века. Амин и амин.

Livro II

Salmos 42 - 72

Salmo 42

A alma anela por Deus

Ao mestre de canto. Salmo didático dos filhos de Corá

[1] Como suspira a corça pelas correntes das águas, assim, por ti, ó Deus, suspira a minha alma.

[2] A minha alma tem sede de Deus, do Deus vivo; quando irei e me verei perante a face de Deus?

Псалми 42

Печал и утеха за благочестивия

[1] За първия певец. Поучение за Кореевите синове. Както еленът пъхти за водните потоци, така душата ми въздиша за Тебе, Боже.

[2] Жадна е душата ми за Бога, за живия Бог; кога ще дойда и ще се явя пред Бога?

[3] As minhas lágrimas têm sido o meu alimento dia e noite, enquanto me dizem continuamente: O teu Deus, onde está?

[4] Lembro-me destas coisas – e dentro de mim se me derrama a alma -, de como passava eu com a multidão de povo e os guiava em procissão à Casa de Deus, entre gritos de alegria e louvor, multidão em festa.

[5] Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

[6] Sinto abatida dentro de mim a minha alma; lembro-me, portanto, de ti, nas terras do Jordão, e no monte Hermom, e no outeiro de Mizar.

[7] Um abismo chama outro abismo, ao fragor das tuas catadupas; todas as tuas ondas e vagas passaram sobre mim.

[8] Contudo, o SENHOR, durante o dia, me concede a sua misericórdia, e à noite comigo está o seu cântico, uma oração ao Deus da minha vida.

[9] Digo a Deus, minha rocha: por que te olvidaste de mim? Por que hei de andar eu lamentando sob a opressão dos meus inimigos?

[10] Esmigalham-se-me os ossos, quando os meus adversários me insultam, dizendo e dizendo: O teu Deus, onde está?

[11] Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em

[3] Моите сълзи ми станаха храна денем и нощем, като непрестанно ми казват: Къде е твоят Бог?

[4] Изливам душата си дълбоко в мене, като си напомням това – как отивах с множеството и завеждах шествието в Божия дом с глас на радост и на хваление, с множеството, което празнуваше.

[5] Защо си отпаднала, душо моя? И защо се смущаваш дълбоко в мене? Надявай се на Бога; защото аз още ще Го славословя за помощта от лицето Му.

[6] Боже мой, душата ми е отпаднала дълбоко в мене; затова си спомням за Теб от земята на Йордан и на планините Ермон, от гората Мисар.

[7] Бездна призовава бездна с шума на Твоите водопади; всички Твои вълни и развълнувани води преминаха над мене;

[8] но пак денем Господ ще заръча за мене милостта Си и нощем песента Му ще бъде с мен и молитвата към Бога на живота ми.

[9] Ще кажа на Бога, моята канара: Защо си ме забравил? Защо ходя нажален поради притеснението от неприятеля?

[10] Като че смазват костите ми, противниците ми ме укоряват и непрестанно ми казват: Къде е твоят Бог?

[11] Защо си отпаднала, душо моя? И защо се смущаваш дълбоко в мене? Надявай

Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

Salmo 43

Desejos pelo santuário

[1] Faze-me justiça, ó Deus, e pleiteia a minha causa contra a nação contenciosa; livra-me do homem fraudulento e injusto.

[2] Pois tu és o Deus da minha fortaleza. Por que me rejeitas? Por que hei de andar eu lamentando sob a opressão dos meus inimigos?

[3] Envia a tua luz e a tua verdade, para que me guiem e me levem ao teu santo monte e aos teus tabernáculos.

[4] Então, irei ao altar de Deus, de Deus, que é a minha grande alegria; ao som da harpa eu te louvarei, ó Deus, Deus meu.

[5] Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

Salmo 44

Apelo por auxílio divino

Ao mestre de canto. Dos filhos de Corá. Salmo didático

[1] Ouvimos, ó Deus, com os próprios ouvidos; nossos pais nos têm contado o que outrora fizeste, em seus dias.

[2] Como por tuas próprias mãos desapossaste as nações e os estabeleceste; oprimiste os povos e aos pais deste largueza.

се на Бога; аз още ще Го славословя; Той е помощ на лицето ми и Бог мой.

Псалми 43

Молитва за защита

[1] Съди ме, Боже, и защити делото ми против нечестив народ! Избави ме от измамлив и несправедлив човек.

[2] Понеже Ти си Бог на силата ми, защо си ме отхвърлил? Защо ходя нажален поради притеснението от неприятеля?

[3] Изпрати светлината Си и истината Си; те нека ме водят. Да ме заведат на Твоя свят хълм и в обиталищата Ти.

[4] Тогава ще вляза при Божия олтар, при Бога – моята превъзходна радост; и с арфа ще славословя Теб, о Боже, Боже мой.

[5] Защо си отпаднала, душо моя? И защо се смущаваш дълбоко в мене? Надявай се на Бога, защото аз още ще Го славословя; Той е помощ на лицето ми и Бог мой.

Псалми 44

Молитва за победа в Божието име

[1] За първия певец. Поучение за Кореевите синове. Боже, с ушите си сме чули, нашите бащи са ни разказвали какво дело си извършил в техните дни, в древните времена.

[2] Ти си изгонил с ръката Си народи, а тях си насадил; съкрушил си племена, а тях си разпространил.

[3] Pois não foi por sua espada que possuíram a terra, nem foi o seu braço que lhes deu vitória, e sim a tua destra, e o teu braço, e o fulgor do teu rosto, porque te agradaste deles.

[3] Защото не завладяха земята със своя меч, нито тяхната мишца ги спаси, а Твоята десница и Твоята мишца, и светлостта на Твоето лице, защото Твоето благоволение беше към тях.

[4] Tu és o meu rei, ó Deus; ordena a vitória de Jacó.

[4] Ти си Цар мой, Боже; заповядай да стават победи за Яков.

[5] Com o teu auxílio, vencemos os nossos inimigos; em teu nome, calcamos aos pés os que se levantam contra nós.

[5] Чрез Тебе ще повалим неприятелите си; чрез Твоето име ще стъпчем онези, които се повдигат против нас.

[6] Não confio no meu arco, e não é a minha espada que me salva.

[6] Защото няма да уповавам на лъка си, нито ще ме избави мечът ми.

[7] Pois tu nos salvaste dos nossos inimigos e cobriste de vergonha os que nos odeiam.

[7] Защото Ти си ни избавил от противниците ни и си посрамил онези, които ни мразят.

[8] Em Deus, nos temos gloriado continuamente e para sempre louvaremos o teu nome.

[8] С Бога ще се хвалим всеки ден и името Ти ще славословим довека. (Села.)

[9] Agora, porém, tu nos lançaste fora, e nos expuseste à vergonha, e já não sais com os nossos exércitos.

[9] Но сега Ти си ни отхвърлил и посрамил и не излизаш вече с нашите войски.

[10] Tu nos fazes bater em retirada à vista dos nossos inimigos, e os que nos odeiam nos tomam por seu despojo.

[10] Правиш ни да се върнем назад пред противника; и мразещите ни ни обират за себе си.

[11] Entregaste-nos como ovelhas para o corte e nos espalhaste entre as nações.

[11] Предал си ни като овце за ядене и си ни разпръснал между народите.

[12] Vendes por um nada o teu povo e nada lucras com o seu preço.

[12] Продал си Своя народ за нищо и не си спечелил от цената им.

[13] Tu nos fazes opróbrio dos nossos vizinhos, escárnio e zombaria aos que nos rodeiam.

[13] Правиш ни за укор на съседите ни, за присмех и поругание на онези, които са около нас.

[14] Pões-nos por ditado entre as nações, alvo de meneios de cabeça entre os povos.

[14] Правиш ни за поговорка между народите, за кимване с глава между племената.

[15] A minha ignomínia está sempre diante de mim; cobre-se de vergonha o meu rosto,

[16] ante os gritos do que afronta e blasfema, à vista do inimigo e do vingador.

[17] Tudo isso nos sobreveio; entretanto, não nos esquecemos de ti, nem fomos infiéis à tua aliança.

[18] Não tornou atrás o nosso coração, nem se desviaram os nossos passos dos teus caminhos,

[19] para nos esmagares onde vivem os chacais e nos envolveres com as sombras da morte.

[20] Se tivéssemos esquecido o nome do nosso Deus ou tivéssemos estendido as mãos a deus estranho,

[21] porventura, não o teria atinado Deus, ele, que conhece os segredos dos corações?

[22] Mas, por amor de ti, somos entregues à morte continuamente, somos considerados como ovelhas para o matadouro.

[23] Desperta! Por que dormes, SENHOR? Desperta! Não nos rejeites para sempre!

[24] Por que escondes a face e te esqueces da nossa miséria e da nossa opressão?

[25] Pois a nossa alma está abatida até ao pó, e o nosso corpo, como que pegado no chão.

[26] Levanta-te para socorrer-nos e resgata-nos por amor da tua benignidade.

Salmo 45

O Ungido de Deus e a sua noiva

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lírios”. Dos filhos de Corá. Salmo didático. Cântico de amor

[15] Всеки ден позорът ми е пред мен и срамът на лицето ми ме покрива

[16] поради гласа на онзи, който укорява и хули, поради неприятеля и отмъстителя.

[17] Всичко това дойде върху нас; обаче ние не Те забравихме, нито станахме неверни на Твоя завет.

[18] Сърцето ни не се върна назад, нито стъпките ни се отклониха от Твоя път,

[19] макар Ти да си ни съкрушил в пусто място и да си ни покрил с мрачна сянка.

[20] Ако сме забравили името на нашия Бог или сме простирали ръцете си към чужд бог,

[21] то няма ли Бог да издири това? Защото Той знае тайните на сърцето.

[22] Не! Ние сме убивани заради Тебе цял ден, смятани сме като овце за клане.

[23] Събуди се, Господи, защо спиш? Стани, не ни отхвърляй завинаги.

[24] Защо криеш лицето Си и забравяш неволята ни и угнетението ни?

[25] Защото душата ни е снишена до пръстта; коремът ни е прилепнал до земята.

[26] Стани да ни помогнеш и ни избави заради милосърдието Си.

Псалми 45

Величието на Царя и красотата на невястата Му

[1] De boas palavras transborda o meu coração. Ao Rei consagro o que compus; a minha língua é como a pena de habilidoso escritor.

[2] Tu és o mais formoso dos filhos dos homens; nos teus lábios se extravasou a graça; por isso, Deus te abençoou para sempre.

[3] Cinge a espada no teu flanco, herói; cinge a tua glória e a tua majestade!

[4] E nessa majestade cavalga prosperamente, pela causa da verdade e da justiça; e a tua destra te ensinará proezas.

[5] As tuas setas são agudas, penetram o coração dos inimigos do Rei; os povos caem submissos a ti.

[6] O teu trono, ó Deus, é para todo o sempre; cetro de eqüidade é o cetro do teu reino.

[7] Amas a justiça e odeias a iniqüidade; por isso, Deus, o teu Deus, te ungiu com o óleo de alegria, como a nenhum dos teus companheiros.

[8] Todas as tuas vestes recendem a mirra, aloés e cássia; de palácios de marfim ressoam instrumentos de cordas que te alegram.

[9] Filhas de reis se encontram entre as tuas damas de honra; à tua direita está a rainha adornada de ouro finíssimo de Ofir.

[10] Ouve, filha; vê, dá atenção; esquece o teu povo e a casa de teu pai.

[1] За първия певец, по Криновете, псалом за Кореевите синове. Поучение. Песен на любовта. От сърцето ми извира блага дума. Аз разказвам делата си на Царя; езикът ми е перо на бързописец.

[2] Ти си по-красив от човешките синове; на устата Ти се изля благодат; затова Те благослови Бог довека.

[3] Препаши меча Си на бедрото Си, Силни, славата Си и величието Си;

[4] и във величието Си язди победоносно в полза на истината и кротостта, иправдата; и Твоята десница ще Те предвожда към чудни неща.

[5] Стрелите Ти са остри, забиват се в сърцата на царските врагове; племена падат пред Тебе.

[6] Твоят престол, Боже, е до вечни векове; скиптърът на Твоето царство е скиптър на правота.

[7] Възлюбил си правда и си намразил нечестие; затова, Боже, Твоят Бог Те е помазал с миро на радост повече от Твоите събратя.

[8] На смирна и алое, и касия миришатвсичките Ти дрехи; от слоново-костни палати струнните инструменти Те развеселиха.

[9] Царски дъщери има между Твоите почтени жени; отдясно Ти е поставена царицата в офирско злато.

[10] Слушай, дъще, и виж, и приклони ухото си; забрави и народа си, и бащиния си дом;

[11] Então, o Rei cobiçará a tua formosura; pois ele é o teu senhor; inclina-te perante ele.

[11] така Царят ще пожелае твоята красота; защото Той е господарят ти; и ти Му се поклони.

[12] A ti virá a filha de Tiro trazendo donativos; os mais ricos do povo te pedirão favores.

[12] И тирската дъщеря, даже и богатите от народа ѝ, ще търсят благоволението Ти с подаръци.

[13] Toda formosura é a filha do Rei no interior do palácio; a sua vestidura é recamada de ouro.

[13] Всеславна е царската дъщеря във вътрешността на палата; облеклото ѝ е златотъкано.

[14] Em roupagens bordadas conduzem-na perante o Rei; as virgens, suas companheiras que a seguem, serão trazidas à tua presença.

[14] Ще я доведат при Царя с везани дрехи; нейните другарки, девиците, които я следват, ще Ти бъдат доведени –

[15] Serão dirigidas com alegria e regozijo; entrarão no palácio do Rei.

[15] с веселие и радост ще бъдат доведени; ще влязат в царския палат.

[16] Em vez de teus pais, serão teus filhos, os quais farás príncipes por toda a terra.

[16] Вместо бащите Ти ще бъдат децата Ти, които ще поставиш за князе по цялата земя.

[17] O teu nome, eu o farei celebrado de geração a geração, e, assim, os povos te louvarão para todo o sempre.

[17] Ще направя името Ти да се помни през всички поколения; затова племената ще Те възхваляват до вечни векове.

Salmo 46

Deus é o nosso refúgio e fortaleza

Ao mestre de canto. Dos filhos de Corá. Em voz de soprano. Cântico

Псалми 46

Господ е с нас

[1] Deus é o nosso refúgio e fortaleza, socorro bem presente nas tribulações.

[1] За първия певец, за Кореевите синове. Песен за женски хор. Бог е прибежище и сила за нас, винаги изпитана помощ в напасти,

[2] Portanto, não temeremos ainda que a terra se transtorne e os montes se abalem no seio dos mares;

[2] затова няма да се уплашим, ако би се и земята поклатила и планините се преместили сред моретата,

[3] ainda que as águas tumultuem e espumejem e na sua fúria os montes se estremeçam.

[3] ако и да бучат и да се вълнуват водите им и планините да се тресат от надигането им. (Села.)

[4] Há um rio, cujas correntes alegram a cidade de Deus, o santuário das moradas do Altíssimo.

[5] Deus está no meio dela; jamais será abalada; Deus a ajudará desde antemanhã.

[6] Bramam nações, reinos se abalam; ele faz ouvir a sua voz, e a terra se dissolve.

[7] O SENHOR dos Exércitos está conosco; o Deus de Jacó é o nosso refúgio.

[8] Vinde, contemplai as obras do SENHOR, que assolações efetuou na terra.

[9] Ele põe termo à guerra até aos confins do mundo, quebra o arco e despedaça a lança; queima os carros no fogo.

[10] Aquietai-vos e sabei que eu sou Deus; sou exaltado entre as nações, sou exaltado na terra.

[11] O SENHOR dos Exércitos está conosco; o Deus de Jacó é o nosso refúgio.

Salmo 47

Deus, o Rei da terra

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

[1] Batei palmas, todos os povos; celebrai a Deus com vozes de júbilo.

[2] Pois o SENHOR Altíssimo é tremendo, é o grande rei de toda a terra.

[3] Ele nos submeteu os povos e pôs sob os nossos pés as nações.

[4] Escolheu-nos a nossa herança, a glória de Jacó, a quem ele ama.

[4] Има една река, чиито води веселят Божия град, святото място, където обитава Всевишният.

[5] Бог е сред него; той няма да се поклати; Бог ще му помогне, и то при зазоряване.

[6] Развълнуваха се народите, разклатиха се царствата; нададе Той гласа си; земята се разтопи.

[7] Господ на Силите е с нас; прибежище е за нас Якововият Бог. (Села.)

[8] Елате и вижте делата на Господа, какви опустошения е направил на земята.

[9] Прави да престанат войните до края на земята; строшава лък и сломява копие; изгаря с огън колесници.

[10] Мълкнете и знайте, че Аз съм Бог; ще се възвися между народите, ще се възвися на земята.

[11] Господ на Силите е с нас; прибежище е за нас Якововият Бог. (Села.)

Псалми 47

Бог е най-великият Цар

[1] За първия певец, псалом за Кореевите синове. Ръкопляскайте, всички племена, викнете към Бога с тържествен глас.

[2] Защото Всевишният Господ е страшен, велик Цар е над цялата земя.

[3] Покори племена под нас и народи под краката ни.

[4] Избра за нас наследството ни, превъзходната земя на Яков, когото възлюби. (Села.)

[5] Subiu Deus por entre aclamações, o SENHOR, ao som de trombeta.
[6] Salmodiai a Deus, cantai louvores; salmodiai ao nosso Rei, cantai louvores.
[7] Deus é o Rei de toda a terra; salmodiai com harmonioso cântico.
[8] Deus reina sobre as nações; Deus se assenta no seu santo trono.

[9] Os príncipes dos povos se reúnem, o povo do Deus de Abraão, porque a Deus pertencem os escudos da terra; ele se exaltou gloriosamente.

Salmo 48

A cidade de Deus

Cântico. Salmo dos filhos de Corá

[1] Grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, na cidade do nosso Deus.

[2] Seu santo monte, belo e sobranceiro, é a alegria de toda a terra; o monte Sião, para os lados do Norte, a cidade do grande Rei.

[3] Nos palácios dela, Deus se faz conhecer como alto refúgio.
[4] Por isso, eis que os reis se coligaram e juntos sumiram-se;
[5] bastou-lhes vê-lo, e se espantaram, tomaram-se de assombro e fugiram apressados.
[6] O terror ali os venceu, e sentiram dores como de parturiente.
[7] Com vento oriental destruíste as naus de Társis.
[8] Como temos ouvido dizer, assim o vimos na cidade do SENHOR dos Exércitos, na

[5] Възлезе Бог с възклицание, Господ с тръбен глас.
[6] Пейте на Бога, пейте; пейте на нашия Цар, пейте.
[7] Защото Бог е Цар на цялата земя; пейте с разбиране.
[8] Бог царува над народите; Бог седи на святия Си престол.
[9] Началниците на племената се събраха, за да станат народ на Бога Авраамов. Защото земните защитници принадлежат на Бога, Който е превъзвишен.

Псалми 48

Божият град Сион

[1] Псаломска песенза Кореевите синове. Велик е Господ; и твърде достохвален в града на нашия Бог, на Своя свят хълм.
[2] Красив по възвисеността си, радост на цялата земя е хълмът Сион, където по северните мустрани е градът на великия Цар.
[3] В палатите му Бог е познат като прибежище.
[4] Защото, ето, царете се събраха; всички преминаха.

[5] Те, като видяха, почудиха се, смутиха се, спуснаха се в бяг.

[6] Трепет ги обзе там, болки като на раждаща жена.
[7] С източния вятър Ти съкрушаваш тарсийските кораби.
[8] Каквото бяхме чули, това и видяхме в града на Господа на Силите, в града на

cidade do nosso Deus. Deus a estabelece para sempre.

9 Pensamos, ó Deus, na tua misericórdia no meio do teu templo.

10 Como o teu nome, ó Deus, assim o teu louvor se estende até aos confins da terra; a tua destra está cheia de justiça.

11 Alegre-se o monte Sião, exultem as filhas de Judá, por causa dos teus juízos.

12 Percorrei a Sião, rodeai-a toda, contai-lhe as torres;

13 notai bem os seus baluartes, observai os seus palácios, para narrardes às gerações vindouras

14 que este é Deus, o nosso Deus para todo o sempre; ele será nosso guia até à morte.

Salmo 49

A vaidade do homem

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

1 Povos todos, escutai isto; dai ouvidos, moradores todos da terra,

2 tanto plebeus como os de fina estirpe, todos juntamente, ricos e pobres.

3 Os meus lábios falarão sabedoria, e o meu coração terá pensamentos judiciosos.

4 Inclinarei os ouvidos a uma parábola, decifrarei o meu enigma ao som da harpa.

5 Por que hei de eu temer nos dias da tribulação, quando me salteia a iniqüidade dos que me perseguem,

нашия Бог, който Бог и довека ще утвърди. (Села.)

9 Размишляваме, Боже, за Твоето милосърдие сред Твоя храм.

10 Според името Ти, Боже, е и хвалата Ти до краищата на земята; десницата Ти е пълна с правда.

11 Нека се весели хълмът Сион, нека се радват Юдейските дъщери заради Твоите справедливи отсъждания.

12 Обиколете Сион и го обходете; пребройте кулите му;

13 обърнете внимание на укрепленията му; разгледайте палатите му, за да го разказвате на поколението след вас.

14 Защото Този Бог е наш Бог до вечни векове; Той ще ни ръководи дори до смърт.

Псалми 49

Глупостта на уповаващите на богатства

1 За първия певец, псалом за Кореевите синове. Слушайте това, всички племена; внимавайте, всички жители на вселената,

2 и нископоставени, и високопоставени, богати и бедни заедно.

3 Устата ми ще говорят мъдрост и размислите на сърцето ми ще бъдат за разумни неща;

4 ще наведа към притча ухото си, ще изложа на арфа гатанката си.

5 Защо да се боя във време на бедствие, когато ме обкръжи беззаконието до петите?

[6] dos que confiam nos seus bens e na sua muita riqueza se gloriam?
[7] Ao irmão, verdadeiramente, ninguém o pode remir, nem pagar por ele a Deus o seu resgate
[8] (Pois a redenção da alma deles é caríssima, e cessará a tentativa para sempre.),
[9] para que continue a viver perpetuamente e não veja a cova;

[10] porquanto vê-se morrerem os sábios e perecerem tanto o estulto como o inepto, os quais deixam a outros as suas riquezas.

[11] O seu pensamento íntimo é que as suas casas serão perpétuas e, as suas moradas, para todas as gerações; chegam a dar seu próprio nome às suas terras.
[12] Todavia, o homem não permanece em sua ostentação; é, antes, como os animais, que perecem.
[13] Tal proceder é estultícia deles; assim mesmo os seus seguidores aplaudem o que eles dizem.

[14] Como ovelhas são postos na sepultura; a morte é o seu pastor; eles descem diretamente para a cova, onde a sua formosura se consome; a sepultura é o lugar em que habitam.

[15] Mas Deus remirá a minha alma do poder da morte, pois ele me tomará para si.

[6] От онези, които уповават на имота си и се хвалят с голямото си богатство,
[7] нито един не може никак да изкупи брат си, нито да даде на Бога откуп за него.
[8] (Защото толкова скъп е откупът на душата им, че всеки трябва да се оставя от това завинаги),
[9] за да живее вечно и да не види изтление.
[10] Защото гледа, че мъдрите умират и еднакво с тях погиват безумният и несмисленият, и оставят богатството си на други.
[11] Тайната им мисъл е, че домовете им ще траят вечно и жилищата им от род в род; наричат земите си със своите имена.

[12] Но човекът не пребъдва в чест; прилича на животните, които загиват.

[13] Това е пътят на безумните; но пак идващите след тях хора одобряват думите им.(Села.)
[14] Определени са като овце за преизподнята; смъртта ще им бъде овчар; и праведните ще ги обладаят призори; и красотата им ще повехне, като преизподнята остава жилище на всеки един от тях.
[15] Но Бог ще изкупи душата ми от силата на преизподнята, защото ще ме приеме. (Села.)

[16] Não temas, quando alguém se enriquecer, quando avultar a glória de sua casa;

[17] pois, em morrendo, nada levará consigo, a sua glória não o acompanhará.

[18] Ainda que durante a vida ele se tenha lisonjeado, e ainda que o louvem quando faz o bem a si mesmo,
[19] irá ter com a geração de seus pais, os quais já não verão a luz.
[20] O homem, revestido de honrarias, mas sem entendimento, é, antes, como os animais, que perecem.

Salmo 50

A essência do culto a Deus
Salmo de Asafe

[1] Fala o Poderoso, o SENHOR Deus, e chama a terra desde o Levante até ao Poente.

[2] Desde Sião, excelência de formosura, resplandece Deus.
[3] Vem o nosso Deus e não guarda silêncio; perante ele arde um fogo devorador, ao seu redor esbraveja grande tormenta.
[4] Intima os céus lá em cima e a terra, para julgar o seu povo.
[5] Congregai os meus santos, os que comigo fizeram aliança por meio de sacrifícios.
[6] Os céus anunciam a sua justiça, porque é o próprio Deus que julga.
[7] Escuta, povo meu, e eu falarei; ó Israel, e eu testemunharei contra ti. Eu sou Deus, o teu Deus.

[16] Не бой се, когато забогатее човек, когато се умножи славата на дома му;

[17] защото, когато умре, няма да вземе със себе си нищо, нито ще мине славата му на друг след него.
[18] Ако и да е облажавал душата си приживе и хората да го хвалят, когато прави добро на себе си,
[19] пак ще отиде при рода на бащите си, които никога няма да видят светлина.

[20] Човек, който е на почит, а не разбира, прилича на животните, които загиват.

Псалми 50

Истинско поклонение на Бога

[1] Асафов псалом. Господ Бог Йехова е говорил и призовал земята от изгряването на слънцето до залязването му.
[2] От Сион, съвършенството на красотата, Бог е възсиял.
[3] Нашият Бог ще дойде и няма да мълчи; ще има пред Него огън поглъщащ и около Него силна буря.
[4] Ще призове небесата отгоре и земята, за да съди народа Си, като казва:
[5] Съберете Ми Моите светии, които сключиха с Мене завет с жертви.
[6] И небесата ще известят правдата Му, защото сам Бог е съдия. (Села.)
[7] Слушайте, народе Мой, и ще говоря – Израилю, и ще заявя пред тебе: Бог, твоят Бог съм Аз.

[8] Não te repreendo pelos teus sacrifícios, nem pelos teus holocaustos continuamente perante mim.

[9] De tua casa não aceitarei novilhos, nem bodes, dos teus apriscos.

[10] Pois são meus todos os animais do bosque e as alimárias aos milhares sobre as montanhas.

[11] Conheço todas as aves dos montes, e são meus todos os animais que pululam no campo.

[12] Se eu tivesse fome, não to diria, pois o mundo é meu e quanto nele se contém.

[13] Acaso, como eu carne de touros? Ou bebo sangue de cabritos?

[14] Oferece a Deus sacrifício de ações de graças e cumpre os teus votos para com o Altíssimo;

[15] invoca-me no dia da angústia; eu te livrarei, e tu me glorificarás.

[16] Mas ao ímpio diz Deus: De que te serve repetires os meus preceitos e teres nos lábios a minha aliança,

[17] uma vez que aborreces a disciplina e rejeitas as minhas palavras?

[18] Se vês um ladrão, tu te comprazes nele e aos adúlteros te associas.

[19] Soltas a boca para o mal, e a tua língua trama enganos.

[20] Sentas-te para falar contra teu irmão e difamas o filho de tua mãe.

[8] Не искам да те изобличa поради жертвите ти, нито поради твоите всеизгаряния, коитоса винаги пред Мене;

[9] не искам да приема теле от къщата ти, нито козли от стадата ти;

[10] защото Мои са всички горски зверове и добитъкът, който е по хиляди хълмове.

[11] Познавам всички планински птици и полските зверове са в ума Ми.

[12] Ако огладнеех, не щях да кажа на тебе; защото Моя е вселената и всичко, което има в нея.

[13] Ще ям ли Аз месо от телета? Ще пия ли кръв от козли?

[14] Принеси на Бога жертва на хваление и изпълни на Всевишния оброците си;

[15] и Ме призови в ден на напаст; и Аз ще те избавя; и ти ще Ме прославиш.

[16] Но на нечестивия Бог казва: Какво правиш ти, та разгласяваш Моите наредби и разказваш завета Ми с устата си,

[17] тъй като сам ти мразиш поука и хвърляш зад себе си Моите думи?

[18] Ако видиш крадец, тичаш с него и с прелюбодейците участваш.

[19] Предаваш устата си на зло и езикът ти устройва коварство.

[20] Като седиш, говориш против брат си; засяваш навред клетвата против сина на майка си.

[21] Tens feito estas coisas, e eu me calei; pensavas que eu era teu igual; mas eu te argüirei e porei tudo à tua vista.

[22] Considerai, pois, nisto, vós que vos esqueceis de Deus, para que não vos despedace, sem haver quem vos livre.

[23] O que me oferece sacrifício de ações de graças, esse me glorificará; e ao que prepara o seu caminho, dar-lhe-ei que veja a salvação de Deus.

Salmo 51

Confissão e arrependimento

Ao mestre de canto. Salmo de Davi, quando o profeta Natã veio ter com ele, depois de haver ele possuído Bate-Seba

2 Sm 12.1-15

[1] Compadece-te de mim, ó Deus, segundo a tua benignidade; e, segundo a multidão das tuas misericórdias, apaga as minhas transgressões.

[2] Lava-me completamente da minha iniqüidade e purifica-me do meu pecado.

[3] Pois eu conheço as minhas transgressões, e o meu pecado está sempre diante de mim.

[4] Pequei contra ti, contra ti somente, e fiz o que é mau perante os teus olhos, de maneira que serás tido por justo no teu falar e puro no teu julgar.

[5] Eu nasci na iniqüidade, e em pecado me concebeu minha mãe.

[21] Понеже си сторил това и Аз премълчах, ти си помислил, че съм съвсем подобен на тебе; но Аз ще те изобличa и ще изредя всичко това пред очите ти.

[22] И така, разсъдете за това вие, които забравяте Бога, да не би да ви разкъсам, без да се намери кой да ви избави.

[23] Който принася жертва на хвала, той Ме прославя; и на онзи, който оправя пътя си, ще покажа Божието спасение.

Псалми 51

Покаен псалом – изповед и опрощение

[1] За първия певец, псалом на Давид, когато пророк Натан дойде при него, след като той беше влязъл при Витсавее. Смили се над мене, Боже, според милосърдието Си; според множеството на благите Си милости изличи беззаконията ми.

[2] Измий ме съвършено от беззаконието ми и ме очисти от греха ми.

[3] Защото престъплението си аз признавам и грехът ми е винаги пред мене.

[4] Пред Тебе, само пред Тебе съгреших, и пред Тебе сторих това зло; признавам това, за да бъдеш оправдан, когато говориш, и да излезеш непорочен, когато съдиш.

[5] Ето, родих се в нечестие и в грях ме зачена майка ми.

[6] Eis que te comprazes na verdade no íntimo e no recôndito me fazes conhecer a sabedoria.

[7] Purifica-me com hissopo, e ficarei limpo; lava-me, e ficarei mais alvo que a neve.

[8] Faze-me ouvir júbilo e alegria, para que exultem os ossos que esmagaste.

[9] Esconde o rosto dos meus pecados e apaga todas as minhas iniqüidades.

[10] Cria em mim, ó Deus, um coração puro e renova dentro de mim um espírito inabalável.

[11] Não me repulses da tua presença, nem me retires o teu Santo Espírito.

[12] Restitui-me a alegria da tua salvação e sustenta-me com um espírito voluntário.

[13] Então, ensinarei aos transgressores os teus caminhos, e os pecadores se converterão a ti.

[14] Livra-me dos crimes de sangue, ó Deus, Deus da minha salvação, e a minha língua exaltará a tua justiça.

[15] Abre, SENHOR, os meus lábios, e a minha boca manifestará os teus louvores.

[16] Pois não te comprazes em sacrifícios; do contrário, eu tos daria; e não te agradas de holocaustos.

[17] Sacrifícios agradáveis a Deus são o espírito quebrantado; coração compungido e contrito, não o desprezarás, ó Deus.

[18] Faze bem a Sião, segundo a tua boa vontade; edifica os muros de Jerusalém.

[6] Ето, понеже желаеш искреност вътре в човека, научи ме на мъдрост в скришното на сърцето ми.

[7] Поръси ме с исоп и ще бъда чист; измий ме и ще стана по-бял от сняг.

[8] Дай ми да чуя радост и веселие, за да се зарадват костите, които си строшил.

[9] Отвърни лицето Си от греховете ми и всичките ми беззакония изличи.

[10] Сърце чисто сътвори в мене, Боже, и дух постоянен обновявай вътре в мене,

[11] да не ме отхвърлиш от присъствието Си, нито да отнемеш от мене Святия Си Дух.

[12] Върни ми радостта на спасението Си; и освобождаващият Дух нека ме подкрепи.

[13] Тогава ще науча престъпниците на Твоите пътища и грешници ще се обърнат към Теб.

[14] Избави ме от виновността за кръвта, Боже, Боже на спасението ми; и езикът ми ще пее високо за Твоята правда.

[15] Господи, отвори устните ми; и устата ми ще разгласяват Твоята хвала.

[16] Защото не искаш да Ти принеса жертва; всеизгаряния не са Ти угодни.

[17] Жертви на Бога са дух съкрушен; сърце съкрушено и разкаяно, Боже, Ти няма да презреш.

[18] Стори добро на Сион според благоволението Си; съгради стените на Йерусалим.

[19] Então, te agradarás dos sacrifícios de justiça, dos holocaustos e das ofertas queimadas; e sobre o teu altar se oferecerão novilhos.

Salmo 52

Condenação do ímpio

Ao mestre de canto. Salmo didático de Davi, quando Doegue, edomita, fez saber a Saul que Davi entrara na casa de Abimeleque
1 Sm 22.9-10

[1] Por que te glorias na maldade, ó homem poderoso? Pois a bondade de Deus dura para sempre.

[2] A tua língua urde planos de destruição; é qual navalha afiada, ó praticadora de enganos!

[3] Amas o mal antes que o bem; preferes mentir a falar retamente.

[4] Amas todas as palavras devoradoras, ó língua fraudulenta!

[5] Também Deus te destruirá para sempre; há de arrebatar-te e arrancar-te da tua tenda e te extirpará da terra dos viventes.

[6] Os justos hão de ver tudo isso, temerão e se rirão dele, dizendo:

[7] Eis o homem que não fazia de Deus a sua fortaleza; antes, confiava na abundância dos seus próprios bens e na sua perversidade se fortalecia.

[8] Quanto a mim, porém, sou como a oliveira verdejante, na Casa de Deus; confio na misericórdia de Deus para todo o sempre.

[19] Тогава благоволението Ти ще бъде в жертви на правда, в приноси и всеизгаряния; тогава ще принасят телета на жертвеника Ти.

Псалми 52

Божието осъждение и милост

[1] За първия певец, Давидова поука, когато беше дошъл едомецът Доик при Саул и му беше казал: Давид дойде в Ахимелеховата къща. Защо се хвалиш със злобата, силни човече? Милостта Божия пребъдва до века.

[2] Езикът ти, като действа коварно, подобно на остър бръснач, измисля нечестие.

[3] Обичаш злото повече от доброто и да лъжеш – повече, отколкото да говориш правда. (Села.)

[4] Обичаш всички гибелни думи и измамливия език.

[5] Затова и тебе Бог ще съкруши съвсем, ще те изтръгне и ще те премести от шатъра ти и ще те изкорени от земята на живите. (Села.)

[6] А праведните, като видят това, ще се убоят и ще му се присмеят и кажат:

[7] Ето човек, който не направи Бога своя крепост, а уповаваше на многото си богатство и се закрепваше в нечестието си.

[8] А аз съм като маслина, която зеленее в Божия дом; уповавам на Божията милост от века и до века.

[9] Dar-te-ei graças para sempre, porque assim o fizeste; na presença dos teus fiéis, esperarei no teu nome, porque é bom.

[9] Винаги ще Те славословя, защото Ти си сторил това; и пред Твоите светии ще призовавам името Ти, защото е благо.

Salmo 53

A corrupção do pecador e sua redenção

Salmo 14.1-7

Ao mestre de canto. Salmo didático de Davi, para cítara

Псалми 53

Човекът без Бога

[1] Diz o insensato no seu coração: Não há Deus. Corrompem-se e praticam iniqüidade; já não há quem faça o bem.

[1] За първия певец, по боледуването му, Давидово поучение. Безумният каза в сърцето си: Няма Бог. Поквариха се хората и сториха гнусно беззаконие; няма кой да прави добро.

[2] Do céu, olha Deus para os filhos dos homens, para ver se há quem entenda, se há quem busque a Deus.

[2] Бог надникна от небето над човешките синове, за да види има ли някой разумен, който да търси Бога.

[3] Todos se extraviaram e juntamente se corromperam; não há quem faça o bem, não há nem sequer um.

[3] Всеки един от тях се обърна назад; всички заедно се развратиха; няма кой да прави добро, няма нито един.

[4] Acaso, não entendem os obreiros da iniqüidade? Esses, que devoram o meu povo como quem come pão? Eles não invocam a Deus.

[4] Без разум ли са онези, които беззаконстват, които изпояждат народа ми, както ядат хляб, и не призовават Бога?

[5] Tomam-se de grande pavor, onde não há a quem temer; porque Deus dispersa os ossos daquele que te sitia; tu os envergonhas, porque Deus os rejeita.

[5] Нападна ги голям страх там, където нямаше страх; защото Бог разпръсна костите на възпротивяващите се против тебе; посрамил си ги, защото Бог ги отхвърли.

[6] Quem me dera que de Sião viesse já o livramento de Israel! Quando Deus restaurar a sorte do seu povo, então, exultará Jacó, e Israel se alegrará.

[6] Дано дойде от Сион избавление за Израил! Когато Бог върне Своя народ от плен, тогава ще се зарадва Яков, ще се развесели Израил.

Salmo 54

Apelo para o socorro divino

Ao mestre de canto. Salmo didático. Para instrumentos de cordas. De Davi, quando os zifeus vieram dizer a Saul: Não está Davi homiziado entre nós?

1 Sm 23.19; 26.1

Псалми 54

Молитва за защита от врагове

[1] Ó Deus, salva-me, pelo teu nome, e faze-me justiça, pelo teu poder.

[1] За първия певец, на струнни инструменти, Давидово поучение, когато зифеяните дойдоха и казаха на Саул: Ето, Давид се крие между нас. Боже, избави ме чрез името Си и в силата Си ме съди.

[2] Escuta, ó Deus, a minha oração, dá ouvidos às palavras da minha boca.

[2] Боже, слушай молитвата ми, внимавай в думите на устата ми,

[3] Pois contra mim se levantam os insolentes, e os violentos procuram tirar-me a vida; não têm Deus diante de si.

[3] защото чужденци се повдигнаха против мен и насилници търсят душата ми; не поставиха Бога пред себе си. (Села.)

[4] Eis que Deus é o meu ajudador, o SENHOR é quem me sustenta a vida.

[4] Ето, Бог ми помага; Господ е от онези, които подкрепят душата ми.

[5] Ele retribuirá o mal aos meus opressores; por tua fidelidade dá cabo deles.

[5] Той ще въздаде злото върху неприятелите ми; според Твоята вярност – изтреби ги;

[6] Oferecer-te-ei voluntariamente sacrifícios; louvarei o teu nome, ó SENHOR, porque é bom.

[6] доброволно ще Ти принеса жертва; ще славословя името Ти, Господи, защото е благо.

[7] Pois me livrou de todas as tribulações; e os meus olhos se enchem com a ruína dos meus inimigos.

[7] Защото си ме избавил от всяко утеснение; и окото ми е видяло повалянето на неприятелите ми.

Salmo 55

Que os traidores sejam destruídos

Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas. Salmo didático de Davi

Псалми 55

Молитва на предаден от приятели

[1] Dá ouvidos, ó Deus, à minha oração; não te escondas da minha súplica.

[1] За първия певец, на струнни инструменти. Давидово поучение. Послушай, Боже, молитвата ми. И не се крий от молбата ми.

[2] Atende-me e responde-me; sinto-me perplexo em minha queixa e ando perturbado,

[2] Внимавай в мен и ми отговори. Безпокоя се в тъгата си и стена –

[3] por causa do clamor do inimigo e da opressão do ímpio; pois sobre mim lançam calamidade e furiosamente me hostilizam.

[3] поради гласа на неприятеля, поради притеснението на нечестивия; защото

приписват на мене беззаконие и с гняв враждуват против мене.

4 Estremece-me no peito o coração, terrores de morte me salteiam;

4 Сърцето ми тъжи дълбоко в мен и смъртен ужас ме нападна;

5 temor e tremor me sobrevêm, e o horror se apodera de mim.

5 страх и трепет ме връхлетяха и ужас ме потопи.

6 Então, disse eu: quem me dera asas como de pomba! Voaria e acharia pouso.

6 И казах: Дано да имах криле като на гълъба! Щях да отлетя и да си почина.

7 Eis que fugiria para longe e ficaria no deserto.

7 Ето, щях да бягам надалеч, щях да живея в пустинята. (Села.)

8 Dar-me-ia pressa em abrigar-me do vendaval e da procela.

8 Щях да ускоря бягането си надалеч от вихъра и от бурята.

9 Destrói, SENHOR, e confunde os seus conselhos, porque vejo violência e contenda na cidade.

9 Опропасти ги, Господи, и раздели съвета им; защото видях насилие и разпри в града.

10 Dia e noite giram nas suas muralhas, e, muros a dentro, campeia a perversidade e a malícia;

10 Денем и нощем го обикалят по стените му и беззаконие и зло има сред него;

11 há destruição no meio dela; das suas praças não se apartam a opressão e o engano.

11 нечестие има в него; угнетение и измама не се отдалечават от улиците му.

12 Com efeito, não é inimigo que me afronta; se o fosse, eu o suportaria; nem é o que me odeia quem se exalta contra mim, pois dele eu me esconderia;

12 Понеже не беше неприятел, който ме укори – това бих претърпял, – нито беше онзи, който ме мразеше, който се повдигна против мене – тогава бих се скрил от него,

13 mas és tu, homem meu igual, meu companheiro e meu íntimo amigo.

13 а ти, човек, равен на мене, другар мой и мой близък приятел.

14 Juntos andávamos, juntos nos entretínhamos e íamos com a multidão à Casa de Deus.

14 Заедно разговаряхме сладко, с множеството ходехме в Божия дом.

15 A morte os assalte, e vivos desçam à cova! Porque há maldade nas suas moradas e no seu íntimo.

15 Нека дойде ненадейно смърт на тях, нека слязат живи в преизподнята; защото в жилищата им и в сърцата им има злодеяние.

[16] Eu, porém, invocarei a Deus, e o SENHOR me salvará.
[17] À tarde, pela manhã e ao meio-dia, farei as minhas queixas e lamentarei; e ele ouvirá a minha voz.

[18] Livra-me a alma, em paz, dos que me perseguem; pois são muitos contra mim.

[19] Deus ouvirá e lhes responderá, ele, que preside desde a eternidade, porque não há neles mudança nenhuma, e não temem a Deus.

[20] Tal homem estendeu as mãos contra os que tinham paz com ele; corrompeu a sua aliança.
[21] A sua boca era mais macia que a manteiga, porém no coração havia guerra; as suas palavras eram mais brandas que o azeite; contudo, eram espadas desembainhadas.

[22] Confia os teus cuidados ao SENHOR, e ele te susterá; jamais permitirá que o justo seja abalado.

[23] Tu, porém, ó Deus, os precipitarás à cova profunda; homens sanguinários e fraudulentos não chegarão à metade dos seus dias; eu, todavia, confiarei em ti.

Salmo 56

Conforto na perseguição

Ao mestre de canto. Segundo a melodia "A pomba nos terebintos distantes". Hino de Davi, quando os filisteus o prenderam em Gate
1 Sm 21.13-15

[1] Tem misericórdia de mim, ó Deus, porque o homem procura ferir-me; e me oprime pelejando todo o dia.

[16] Но аз към Бога ще извикам; и Господ ще ме избави.
[17] Вечер, сутрин и на обяд ще се оплаквам и ще стена; и Той ще чуе гласа ми.
[18] Ще избави душата ми и ще я успокои от битката, развихрила се против мене; защото мнозина са с мене.
[19] Бог, Който се е възцарил преди вековете, ще чуе и ще ги съкруши (Села.), ще съкруши хората, които неизменимо не се боят от Бога.
[20] Всеки един от тях протяга ръце против онези, които са в мир с него; нарушава съюза си.

[21] Устата му са по-мазни от масло, но в сърцето му има война; думите му са по-меки от дървено масло, но пак са оголени саби.

[22] Възложи на Господа това, което ти е възложил, и Той ще те подпре; никога няма да допусне да се поклати праведният.
[23] Но Ти, Боже, ще ги сведеш в гибелния ров; мъже кръвопийци и измамници няма да стигнат и до половината от дните си; а аз ще уповавам на Тебе.

Псалми 56

Упование в Бога за избавление

[1] За първия певец, по гълъба на далечните дъбове. Песен на Давид, когато филистимците го хванаха в Гет.

Смили се над мене, Боже, защото човек иска да ме погълне; всеки ден, като воюва, ме притеснява.

2 Os que me espreitam continuamente querem ferir-me; e são muitos os que atrevidamente me combatem.

2 Неприятелите ми всеки ден искат да ме погълнат; защото мнозина са онези, които с гордост воюват против мене.

3 Em me vindo o temor, hei de confiar em ti.

3 Когато съм в страх, на Тебе ще уповавам.

4 Em Deus, cuja palavra eu exalto, neste Deus ponho a minha confiança e nada temerei. Que me pode fazer um mortal?

4 Чрез Бога ще хваля думите Му; на Бога уповавам; няма да се боя; какво ще ми стори човек?

5 Todo o dia torcem as minhas palavras; os seus pensamentos são todos contra mim para o mal.

5 Всеки ден изопачават думите ми; всичките им помисли са за зло против мене.

6 Ajuntam-se, escondem-se, espionam os meus passos, como aguardando a hora de me darem cabo da vida.

6 Събират се, спотайват се, наблюдават стъпките ми, сякаш причакват душата ми.

7 Dá-lhes a retribuição segundo a sua iniqüidade. Derriba os povos, ó Deus, na tua ira!

7 Ще се избавят ли чрез беззаконието? Боже, повали с гняв тези племена.

8 Contaste os meus passos quando sofri perseguições; recolheste as minhas lágrimas no teu odre; não estão elas inscritas no teu livro?

8 Ти си преброил скитанията ми; сложи сълзите ми в съда Си; не са ли те записани в Твоята книга?

9 No dia em que eu te invocar, baterão em retirada os meus inimigos; bem sei isto: que Deus é por mim.

9 Тогава ще се върнат неприятелите ми назад в деня, когато Те призова; това зная, защото Бог е с мене.

10 Em Deus, cuja palavra eu louvo, no SENHOR, cuja palavra eu louvo,

10 Чрез Бога ще хваля думите Му; чрез Господа ще хваля думите Му.

11 neste Deus ponho a minha confiança e nada temerei. Que me pode fazer o homem?

11 На Бога уповавам; няма да се боя; какво ще ми стори човек?

12 Os votos que fiz, eu os manterei, ó Deus; render-te-ei ações de graças.

12 Върху мене, Боже, са моите към Теб оброци; ще Ти принеса благодарствени приноси.

[13] Pois da morte me livraste a alma, sim, livraste da queda os meus pés, para que eu ande na presença de Deus, na luz da vida.

Salmo 57

Louvor pela benignidade divina

Vs. 7-11: Salmo 108.1-5

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Não destruas". Hino de Davi, quando fugia de Saul, na caverna

1 Sm 24.3

[1] Tem misericórdia de mim, ó Deus, tem misericórdia, pois em ti a minha alma se refugia; à sombra das tuas asas me abrigo, até que passem as calamidades.

[2] Clamarei ao Deus Altíssimo, ao Deus que por mim tudo executa.

[3] Ele dos céus me envia o seu auxílio e me livra; cobre de vergonha os que me ferem. Envia a sua misericórdia e a sua fidelidade.

[4] Acha-se a minha alma entre leões, ávidos de devorar os filhos dos homens; lanças e flechas são os seus dentes, espada afiada, a sua língua.

[5] Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória.

[6] Armaram rede aos meus passos, a minha alma está abatida; abriram cova diante de mim, mas eles mesmos caíram nela.

[7] Firme está o meu coração, ó Deus, o meu coração está firme; cantarei e entoarei louvores.

[13] Понеже си избавил душата ми от смърт, няма ли да избавиш и краката ми от подхлъзване, за да ходя пред Бога в светлината на живите?

Псалми 57

Молитва за помощ

[1] За първия певец, по „Не разорявай!“. Песен на Давид, когато побегна от Сауловото лице в пещерата. Смили се над мене, о Боже, смили се над мене, защото при Тебе прибягва душата ми. Да! Под сянката на Твоите криле ще се скрия, докато преминат тези бедствия.

[2] Ще викам към Всевишния Бог, към Бога, Който действа за мене.

[3] Ще прати от небесата и ще ме избави, когато ме укорява онзи, който иска да ме погълне. (Села.) Бог ще изпрати милостта Си и истината Си.

[4] Душата ми е сред лъвове; лежа между пламнали хора, между човешки синове, чиито зъби са копия и стрели и чийто език е остър меч.

[5] Възнеси се, Боже, над небесата; славата Ти нека бъде по цялата земя.

[6] Мрежи приготвиха за стъпките ми; душата ми се е навела; изкопаха яма пред мене; те сами паднаха в нея. (Села.)

[7] Непоколебимо е сърцето ми, Боже, непоколебимо е сърцето ми; ще пея, а още ще славословя.

[8] Desperta, ó minha alma! Despertai, lira e harpa! Quero acordar a alva.

[8] Събуди се, душо моя; събуди се, псалтире и арфо; сам аз ще се събудя на ранина.

[9] Render-te-ei graças entre os povos; cantar-te-ei louvores entre as nações.

[9] Ще Те хваля, Господи, между племената; ще Те славословя между народите.

[10] Pois a tua misericórdia se eleva até aos céus, e a tua fidelidade, até às nuvens.

[10] Защото Твоята милост е велика доридо небесата и Твоята вярност – до облаците.

[11] Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória.

[11] Възнеси се, Боже, над небесата; славата Ти нека бъде по цялата земя.

Salmo 58

A sorte dos ímpios

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Não destruas". Hino de Davi

Псалми 58

Божествен съд над земните съдии

[1] Falais verdadeiramente justiça, ó juízes? Julgais com retidão os filhos dos homens?

[1] За първия певец, по „Не разорявай!“. Давидова песен. Наистина с мълчание ли изказвате правда? Праведно ли съдите, човешки синове?

[2] Longe disso; antes, no íntimo engendrais iniqüidades e distribuís na terra a violência de vossas mãos.

[2] Не! В сърцето си вие вършите неправди, претегляте насилието на ръцете си по земята.

[3] Desviam-se os ímpios desde a sua concepção; nascem e já se desencaminham, proferindo mentiras.

[3] Още от рождението си нечестивите се отстраняват; заблуждават, като говорят лъжи, щом се родят.

[4] Têm peçonha semelhante à peçonha da serpente; são como a víbora surda, que tapa os ouvidos,

[4] Ядът им е като змийска отрова; приличат на глухата аспида, койтозапушва ушите си

[5] para não ouvir a voz dos encantadores, do mais fascinante em encantamentos.

[5] и не иска да чуе гласа на заклинателите, колкото изкусно и да заклинат.

[6] Ó Deus, quebra-lhes os dentes na boca; arranca, SENHOR, os queixais aos leõezinhos.

[6] Боже, счупи зъбите им в устата им; Господи, строши челюстите на младите лъвове.

[7] Desapareçam como águas que se escoam; ao dispararem flechas, fiquem elas embotadas.

[7] Нека се излеят като води, които оттичат; когато прицелва стрелите си, нека бъдат като разсечени.

[8] Sejam como a lesma, que passa diluindo-se; como o aborto de mulher, não vejam nunca o sol.

[9] Como espinheiros, antes que vossas panelas sintam deles o calor, tanto os verdes como os que estão em brasa serão arrebatados como por um redemoinho.

[10] Alegrar-se-á o justo quando vir a vingança; banhará os pés no sangue do ímpio.

[11] Então, se dirá: Na verdade, há recompensa para o justo; há um Deus, com efeito, que julga na terra.

Salmo 59

Súplica em prol de libertação

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Não destruas”. Hino de Davi, quando Saul mandou que lhe sitiassem a casa, para o matar

1 Sm 19.11

[1] Livra-me, Deus meu, dos meus inimigos; põe-me acima do alcance dos meus adversários.

[2] Livra-me dos que praticam a iniqüidade e salva-me dos homens sanguinários,

[3] pois que armam ciladas à minha alma; contra mim se reúnem os fortes, sem transgressão minha, ó SENHOR, ou pecado meu.

[4] Sem culpa minha, eles se apressam e investem; desperta, vem ao meu encontro e vê.

[5] Tu, SENHOR, Deus dos Exércitos, és o Deus de Israel; desperta, pois, e vem de

[8] Нека изчезнат като охлюв, който се разтопява; като пометнато на жена, нека не видят слънцето.

[9] Преди да усетят котлите ви огъня оттръните, сурови или обгорели, Той ще ги помете с вихрушка.

[10] Праведният ще се зарадва, когато види възмездието; ще измие краката си в кръвта на нечестивия;

[11] така че всеки ще казва: Наистина има награда за праведния; наистина има Бог, Който съди земята.

Псалми 59

Молитва за избавление

[1] За първия певец, по „Не разорявай!“. Песен на Давид, когато Саул прати стражи да пазят къщата, в която беше Давид, за да го убият. Избави ме от неприятелите ми, Боже мой; сложи ме нависоко от онези, които се надигат против мене.

[2] Избави ме от онези, които вършат беззаконие, и ме спаси от кръвопийци.

[3] Защото, ето, причакват, за да уловятдушата ми; силните се събират против мене, не за мое престъпление, Господи, нито замой грях.

[4] Без да има у мене вина, тичат и се готвят; събуди се да ме посрещнеш и виж.

[5] Ти, Господи, Боже на силите, Боже Израилев, стани, за да посетиш всички

encontro a todas as nações; não te compadeças de nenhum dos que traiçoeiramente praticam a iniqüidade.

6 Ao anoitecer, uivam como cães, à volta da cidade.

7 Alardeiam de boca; em seus lábios há espadas. Pois dizem eles: Quem há que nos escute?

8 Mas tu, SENHOR, te rirás deles; zombarás de todas as nações.

9 Em ti, força minha, esperarei; pois Deus é meu alto refúgio.

10 Meu Deus virá ao meu encontro com a sua benignidade, Deus me fará ver o meu desejo sobre os meus inimigos.

11 Não os mates, para que o meu povo não se esqueça; dispersa-os pelo teu poder e abate-os, ó SENHOR, escudo nosso.

12 Pelo pecado de sua boca, pelas palavras dos seus lábios, na sua própria soberba sejam enredados e pela abominação e mentiras que proferem.

13 Consome-os com indignação, consome-os, de sorte que jamais existam e se saiba que reina Deus em Jacó, até aos confins da terra.

14 Ao anoitecer, uivam como cães, à volta da cidade.

15 Vagueiam à procura de comida e, se não se fartam, então, rosnam.

народи; не показвай милост към никого от нечестивите престъпници.(Села.)

6 Вечер се връщат, вият като кучета и обикалят града.

7 Ето, те бълват думи с устата си; мечове има в устните им, понеже, казват те: Кой слуша?

8 Но Ти, Господи, ще им се присмееш, ще се поругаеш над всички тези народи.

9 О, Сило моя, на Тебе ще се надявам, защото Бог ми е крепост.

10 Милостивият мой Бог ще ме изпревари; Бог ще ме удостои да видя повалянето на онези, които ме причакват.

11 Не ги убивай, да не би да забрави товамоят народ; разпръсни ги със силата Си и ги свали, Господи, защитнико наш.

12 Поради греха на устата си, порадидумите на устните си нека бъдат уловени в гордостта си, също и поради клетвата и лъжата, която говорят.

13 Довърши ги с гняв, довърши ги да ги няма вече; и нека се научат, че Бог господства в Яков и до краищата на земята. (Села.)

14 Нека се връщат вечер, нека вият като кучета и нека обикалят града;

15 нека се скитат за храна; и ако не се наситят, нека прекарат нощта ненаситени.

[16] Eu, porém, cantarei a tua força; pela manhã louvarei com alegria a tua misericórdia; pois tu me tens sido alto refúgio e proteção no dia da minha angústia.

[17] A ti, força minha, cantarei louvores, porque Deus é meu alto refúgio, é o Deus da minha misericórdia.

Salmo 60

Oração em tempos de guerra

Vs. 5-12: Salmo 108.6-13

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lírios do testemunho". Hino de Davi para ensinar. Quando lutou contra os siros da Mesopotâmia e os siros de Zobá, e quando Joabe, regressando, derrotou de Edom doze mil homens, no vale do Sal

2 Sm 8.13; 1 Cr 18.12

[1] Ó Deus, tu nos rejeitaste e nos dispersaste; tens estado indignado; oh! Restabelece-nos!

[2] Abalaste a terra, fendeste-a; repara-lhe as brechas, pois ela ameaça ruir.

[3] Fizeste o teu povo experimentar reveses e nos deste a beber vinho que atordoa.

[4] Deste um estandarte aos que te temem, para fugirem de diante do arco.

[5] Para que os teus amados sejam livres, salva com a tua destra e responde-nos.

[6] Falou Deus na sua santidade: Exultarei; dividirei Siquém e medirei o vale de Sucote.

[16] А аз ще пея за Твоята сила. Да! На ранина високо ще славословя Твоята милост; защото Ти си ми станал крепост и прибежище в деня на бедствието ми.

[17] О, Сило моя, на Тебе ще пея хваление, защото Ти, Боже, милостиви мой Бог, си крепост моя.

Псалми 60

Молитва за избавление на Израил

[1] За първия певец, по лалето на свидетелството. Песен на Давид за поучение, когато воюваше против средоречна Сирия и совска Сирия, Йоав се върна и порази дванадесет хиляди едомци в Долината на солта. Боже, отхвърлил си ни, смазал си ни; разгневил си се; възвърни ни.

[2] Потресъл си земята, разпукнал си я; изцели проломите ѝ, защото тя е разклатена.

[3] Показал си на народа Си мъчителни неща; напоил си ни с вино до омайване.

[4] Дал си знаме на онези, които се боят от Тебе, за да се развява, защото е истината. (Села.)

[5] За да се избавят Твоите възлюбени, спаси с десницата Си и ни послушай.

[6] Бог говорѝ със светостта Си; затова аз ще тържествувам; ще разделя Сихем, ще размеря долината Сокхот;

[7] Meu é Gileade, meu é Manassés; Efraim é a defesa de minha cabeça; Judá é o meu cetro.
[8] Moabe, porém, é a minha bacia de lavar; sobre Edom atirarei a minha sandália; sobre a Filístia jubilarei.
[9] Quem me conduzirá à cidade fortificada? Quem me guiará até Edom?

[10] Não nos rejeitaste, ó Deus? Tu não sais, ó Deus, com os nossos exércitos!

[11] Presta-nos auxílio na angústia, pois vão é o socorro do homem.

[12] Em Deus faremos proezas, porque ele mesmo calca aos pés os nossos adversários.

Salmo 61

Oração pelo rei

Ao mestre de canto. Com instrumentos de cordas. De Davi

[1] Ouve, ó Deus, a minha súplica; atende à minha oração.

[2] Desde os confins da terra clamo por ti, no abatimento do meu coração. Leva-me para a rocha que é alta demais para mim;

[3] pois tu me tens sido refúgio e torre forte contra o inimigo.
[4] Assista eu no teu tabernáculo, para sempre; no esconderijo das tuas asas, eu me abrigo.

[5] Pois ouviste, ó Deus, os meus votos e me deste a herança dos que temem o teu nome.

[7] мой е Галаад, мой и Манасия, Ефрем също е защита на главата ми, Юда е скиптър мой;
[8] Моав е умивалникът ми, на Едом ще хвърля обувката си; възклицавай за мене, филистимска земьо!
[9] Кой ще ме въведе в укрепения град? Кой ще ме заведе до Едом?
[10] Не Ти ли, Боже, Който си ни отхвърлил и не излизаш вече, о, Боже, с войските ни?
[11] Помогни ни срещу противника, защото суетно е човешкото избавление.
[12] Чрез Бога ще вървим смело, защото Той е, Който ще стъпче противниците ни.

Псалми 61

Молитва за духовно укрепване

[1] За първия певец, на струнни инструменти. Давидов псалом. Послушай вика ми, Боже, внимавай в молбата ми.
[2] От краищата на земята ще викам към Тебе, когато примира сърцето ми; заведи ме на канарата, която е много висока за мене.
[3] Защото Ти ми стана прибежище, яка кула за закрила от неприятеля.
[4] В шатъра Ти ще обитавам винаги; ще прибегна под покрива на Твоите криле (Села.);
[5] защото Ти, Боже, си чул оброците ми, дал си ми наследство, каквото даваш на онези, които се боят от името Ти.

[6] Dias sobre dias acrescentas ao rei; duram os seus anos gerações após gerações.
[7] Permaneça para sempre diante de Deus; concede-lhe que a bondade e a fidelidade o preservem.
[8] Assim, salmodiarei o teu nome para sempre, para cumprir, dia após dia, os meus votos.

Salmo 62

Exortação à confiança

Ao mestre de canto. Segundo a melodia de Jedutum. De Davi

[1] Somente em Deus, ó minha alma, espera silenciosa; dele vem a minha salvação.

[2] Só ele é a minha rocha, e a minha salvação, e o meu alto refúgio; não serei muito abalado.
[3] Até quando acometereis vós a um homem, todos vós, para o derribardes, como se fosse uma parede pendida ou um muro prestes a cair?
[4] Só pensam em derribá-lo da sua dignidade; na mentira se comprazem; de boca bendizem, porém no interior maldizem.
[5] Somente em Deus, ó minha alma, espera silenciosa, porque dele vem a minha esperança.
[6] Só ele é a minha rocha, e a minha salvação, e o meu alto refúgio; não serei jamais abalado.
[7] De Deus dependem a minha salvação e a minha glória; estão em Deus a minha forte rocha e o meu refúgio.

[6] Ще прибавиш дни върху дните на царя и годините му като род върху род.
[7] Той ще пребъдва пред Бога довека; заповядай да го пазят милосърдието и верността.

[8] Така ще славословя винаги Твоето име, като изпълнявам оброците си всеки ден.

Псалми 62

Увереност в Божията защита

[1] За първия певец, по Едутун. Давидов псалом. Душата ми тихо уповава само на Бога, от Когото е избавлението ми.
[2] Само Той е канара моя и избавление мое, и прибежище мое; няма много да се поклатя.

[3] Докога всички вие ще нападате човека, за да го съборите като наведена стена и разклатен плет?

[4] Съветват се само да го тласкат от висотата му; обичат лъжата; с устата си благославят, а в сърцето си кълнат. (Села.)

[5] Но ти, о, душо моя, тихо уповавай само на Бога, защото от Него очаквам помощ.

[6] Само Той е канара моя и избавление мое, и прибежище мое; няма да се поклатя.
[7] У Бога е избавлението ми и славата ми; моята силна канара и прибежището ми е в Бога.

[8] Confiai nele, ó povo, em todo tempo; derramai perante ele o vosso coração; Deus é o nosso refúgio.
[9] Somente vaidade são os homens plebeus; falsidade, os de fina estirpe; pesados em balança, eles juntos são mais leves que a vaidade.
[10] Não confieis naquilo que extorquis, nem vos vanglorieis na rapina; se as vossas riquezas prosperam, não ponhais nelas o coração.
[11] Uma vez falou Deus, duas vezes ouvi isto: Que o poder pertence a Deus,

[12] e a ti, SENHOR, pertence a graça, pois a cada um retribuis segundo as suas obras.

Salmo 63

Buscando a Deus

Salmo de Davi, quando no deserto de Judá

2 Sm 15.23,28

[1] Ó Deus, tu és o meu Deus forte; eu te busco ansiosamente; a minha alma tem sede de ti; meu corpo te almeja, como terra árida, exausta, sem água.

[2] Assim, eu te contemplo no santuário, para ver a tua força e a tua glória.

[3] Porque a tua graça é melhor do que a vida; os meus lábios te louvam.

[4] Assim, cumpre-me bendizer-te enquanto eu viver; em teu nome, levanto as mãos.
[5] Como de banha e de gordura farta-se a minha alma; e, com júbilo nos lábios, a minha boca te louva,

[8] Уповавай на Него, народе, по всяко време, изливайте сърцата си пред Него; Бог е прибежище за нас. (Села.)
[9] Наистина, нископоставените хора са лъх, а високопоставените – лъжа; сложени на везни, те се издигат нагоре; те всички са по-леки от суетата.
[10] Не уповавайте на насилие и не се надявайте суетно на грабителство; ако изникне богатство, не прилепяйте към него сърцето си.
[11] Едно нещо каза Бог, да! Две неща чух – че силата принадлежи на Бога
[12] и че на Тебе, Господи, принадлежи и милостта; защото Ти даваш на всеки според делото му.

Псалми 63

Копнеж по Бога

[1] Псалом на Давид, когато се намираше в Юдейската пустиня. Боже, Ти си мой Бог; от ранно утро те търся; душата ми жадува за Тебе, плътта ми жадува за Тебе в една пуста, изнурена и безводна земя.
[2] Така съм се взирал в Тебе в светилището, за да видя Твоята сила и Твоята слава.
[3] Понеже Твоето милосърдие е по-желателно от живота, устните ми ще Те хвалят.
[4] Така ще Те благославям, докато съм жив; в Твоето име ще издигам ръцете си.
[5] Като от тлъстина и масло ще се насити душата ми; и с радостни устни ще Те славословят устата ми.

[6] no meu leito, quando de ti me recordo e em ti medito, durante a vigília da noite.

[7] Porque tu me tens sido auxílio; à sombra das tuas asas, eu canto jubiloso.

[8] A minha alma apega-se a ti; a tua destra me ampara.

[9] Porém os que me procuram a vida para a destruir abismar-se-ão nas profundezas da terra.

[10] Serão entregues ao poder da espada e virão a ser pasto dos chacais.

[11] O rei, porém, se alegra em Deus; quem por ele jura gloriar-se-á, pois se tapará a boca dos que proferem mentira.

Salmo 64

Proteção contra os inimigos

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Ouve, ó Deus, a minha voz nas minhas perplexidades; preserva-me a vida do terror do inimigo.

[2] Esconde-me da conspiração dos malfeitores e do tumulto dos que praticam a iniqüidade,

[3] os quais afiam a língua como espada e apontam, quais flechas, palavras amargas,

[4] para, às ocultas, atingirem o íntegro; contra ele disparam repentinamente e não temem.

[5] Teimam no mau propósito; falam em secretamente armar ciladas; dizem: Quem nos verá?

[6] Когато си спомням за Тебе на леглото си, размишлявам за Тебе в нощните стражи;

[7] понеже Ти си бил помощ за мен и под сянката на Твоите криле ще се радвам.

[8] Душата ми се прилепва към Тебе; Твоята десница ме подпира.

[9] А онези, които търсят душата ми, ще бъдат погубени, ще слязат в дълбочините на земята.

[10] Ще бъдат съсипани от силата на меча, ще бъдат плячка на чакали.

[11] А царят ще се весели в Бога; всеки, който се врича в Неговото име, ще се хвали; но устата на онези, които говорят лъжи, ще се затворят.

Псалми 64

Молитва за защита

[1] За първия певец. Давидов псалом. Послушай гласа ми, Боже, като се оплаквам; опази живота ми от страх от неприятеля.

[2] Покрий ме от тайния съвет на злодеите, от сганта на беззаконниците,

[3] които острят езика си като меч и прицелват горчиви думи като стрели,

[4] за да прострелят тайно непорочния; внезапно го простредват и не се боят.

[5] Насърчават се в едно зло намерение, наговарят се да поставят скришно примки и казват: Кой ще ги види?

[6] Projetam iniqüidade, inquirem tudo o que se pode excogitar; é um abismo o pensamento e o coração de cada um deles.

[7] Mas Deus desfere contra eles uma seta; de súbito, se acharão feridos.

[8] Dessarte, serão levados a tropeçar; a própria língua se voltará contra eles; todos os que os vêem meneiam a cabeça.

[9] E todos os homens temerão, e anunciarão as obras de Deus, e entenderão o que ele faz.

[10] O justo se alegra no SENHOR e nele confia; os de reto coração, todos se gloriam.

Salmo 65

Ações de graças pelas bênçãos das searas

Ao mestre de canto. De Davi. Cântico

[1] A ti, ó Deus, confiança e louvor em Sião! E a ti se pagará o voto.

[2] Ó tu que escutas a oração, a ti virão todos os homens,

[3] por causa de suas iniqüidades. Se prevalecem as nossas transgressões, tu no-las perdoas.

[4] Bem-aventurado aquele a quem escolhes e aproximas de ti, para que assista nos teus átrios; ficaremos satisfeitos com a bondade de tua casa – o teu santo templo.

[5] Com tremendos feitos nos respondes em tua justiça, ó Deus, Salvador nosso, esperança de todos os confins da terra e dos mares longínquos;

[6] que por tua força consolidas os montes, cingido de poder;

[6] Измислят беззакония; казват: Изпълнихме добре обмислено намерение. А и вътрешната мисъл и сърцето на всеки от тях са дълбоки.

[7] Но Бог ще ги простреля; от внезапна стрела ще бъдат ранени.

[8] Така собственият им език, като ги осъжда, ще ги спъне; всички, които ги гледат, ще поклащат глава.

[9] И всички хора ще се убоят; ще разгласят делото на Бога, защото ще разберат действието Му.

[10] Праведният ще се развесели в Господаи ще уповава на Него; и ще се хвалят всички, които са с право сърце.

Псалми 65

Божията сила и благост

[1] За първия певец, Давидов псалом. Песен. Теб чака хваление, Боже, в Сион; и пред Тебе ще се изпълни оброкът.

[2] Ти, Който слушаш молитва, при Тебе ще идва всяка твар.

[3] Беззакония ме надвиха; но престъпленията ни – Ти ще ги очистиш.

[4] Блажен човекът, когото избираш и приемаш, за да живее в Твоите дворове; ще се наситим от благата на Твоя дом, на святия Ти храм.

[5] С ужасни неща ще ни отговаряш в правда, Боже, Избавителю наш, надеждо на всичките земни краища и на онези, които са далеч по море –

[6] Ти, Който със силата Си утвърждаваш планините, препасан с могъщество,

[7] que aplacas o rugir dos mares, o ruído das suas ondas e o tumulto das gentes.

[8] Os que habitam nos confins da terra temem os teus sinais; os que vêm do Oriente e do Ocidente, tu os fazes exultar de júbilo.

[9] Tu visitas a terra e a regas; tu a enriqueces copiosamente; os ribeiros de Deus são abundantes de água; preparas o cereal, porque para isso a dispões,

[10] regando-lhe os sulcos, aplanando-lhe as leivas. Tu a amoleces com chuviscos e lhe abençoas a produção.

[11] Coroas o ano da tua bondade; as tuas pegadas destilam fartura,

[12] destilam sobre as pastagens do deserto, e de júbilo se revestem os outeiros.

[13] Os campos cobrem-se de rebanhos, e os vales vestem-se de espigas; exultam de alegria e cantam.

Salmo 66

Ofertas de gratidão

Ao mestre de canto. Cântico. Salmo

[1] Aclamai a Deus, toda a terra.

[2] Salmodiai a glória do seu nome, dai glória ao seu louvor.

[3] Dizei a Deus: Que tremendos são os teus feitos! Pela grandeza do teu poder, a ti se mostram submissos os teus inimigos.

[4] Prostra-se toda a terra perante ti, canta salmos a ti; salmodia o teu nome.

[7] Който правиш да утихва шумът на морето, бученето на вълните му и размирието на племената.

[8] Така и тези, които живеят по краищата на земята, се боят от Твоите знамения. Развеселяваш излиянията на зората и на вечерта;

[9] като посещаваш земята и я напояваш, Ти я обогатяваш преизобилно. Реките Божии са пълни с вода, за да дадеш жито на народа Си, защото така си приготвил земята;

[10] като напояваш нейните бразди, изравняваш буците ѝ; като я размекваш с капките на дъжда, благославяш поникналото от нея;

[11] върху годината на благостта Си слагаш венец и от следите Ти капе тлъстина.

[12] Пасбищата на пустинята капят от изобилията си и хълмовете се опасват с радост;

[13] ливадите се обличат със стада и долините се покриват с жито; възклицават, също и пеят.

Псалми 66

Хвалебна и благодарствена песен

[1] За първия певец, псаломска песен. Възкликнете към Бога, всички земи,

[2] възпейте славата на Неговото име, като Го хвалите, хвалете Го славно.

[3] Кажете на Бога: Колко са страшни делата Ти! Поради величието на Твоята

5 Vinde e vede as obras de Deus: tremendos feitos para com os filhos dos homens!

6 Converteu o mar em terra seca; atravessaram o rio a pé; ali, nos alegramos nele.

7 Ele, em seu poder, governa eternamente; os seus olhos vigiam as nações; não se exaltem os rebeldes.

8 Bendizei, ó povos, o nosso Deus; fazei ouvir a voz do seu louvor;

9 o que preserva com vida a nossa alma e não permite que nos resvalem os pés.

10 Pois tu, ó Deus, nos provaste; acrisolaste-nos como se acrisola a prata.

11 Tu nos deixaste cair na armadilha; oprimiste as nossas costas;

12 fizeste que os homens cavalgassem sobre a nossa cabeça; passamos pelo fogo e pela água; porém, afinal, nos trouxeste para um lugar espaçoso.

13 Entrarei na tua casa com holocaustos; pagar-te-ei os meus votos,

14 que proferiram os meus lábios, e que, no dia da angústia, prometeu a minha boca.

15 Oferecer-te-ei holocaustos de vítimas cevadas, com aroma de carneiros; imolarei novilhos com cabritos.

сила даже враговете Ти ще се преструват пред Тебе на покорни.

4 Цялата земя ще Ти се кланя и ще Те славослови, ще славословят името Ти. (Села.)

5 Елате и вижте делата на Бога, Който мощно действа спрямо човешките синове.

6 Превърна морето в суша; пеш преминаха през реката; там се зарадваха в Него.

7 Със силата Си господства довека; очите Му наблюдават народите; бунтовниците нека не превъзнасят себе си. (Села.)

8 Вие, племена, благославяйте нашия Бог и направете да се чуе гласът на хвалата Му,

9 който поддържа в живота душата ни и не оставя да се клатят краката ни.

10 Защото Ти, Боже, си ни опитал, изпитал си ни, както се изпитва сребро.

11 Въвел си ни в мрежата, сложил си тежък товар на гърба ни.

12 Направил си да яздят хора върху главите ни; преминахме през огън и вода; но Ти ни изведе на богато място.

13 Ще вляза в дома Ти с всеизгаряния, ще изпълня пред Теб оброците,

14 които произнесоха устните ми и говориха устата ми в бедствието ми.

[16] Vinde, ouvi, todos vós que temeis a Deus, e vos contarei o que tem ele feito por minha alma.

[17] A ele clamei com a boca, com a língua o exaltei.

[18] Se eu no coração contemplara a vaidade, o SENHOR não me teria ouvido.

[19] Entretanto, Deus me tem ouvido e me tem atendido a voz da oração.

[20] Bendito seja Deus, que não me rejeita a oração, nem aparta de mim a sua graça.

Salmo 67

As nações rendem graças

Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas. Salmo. Cântico

[1] Seja Deus gracioso para conosco, e nos abençoe, e faça resplandecer sobre nós o rosto;

[2] para que se conheça na terra o teu caminho e, em todas as nações, a tua salvação.

[3] Louvem-te os povos, ó Deus; louvem-te os povos todos.

[4] Alegrem-se e exultem as gentes, pois julgas os povos com eqüidade e guias na terra as nações.

[5] Louvem-te os povos, ó Deus; louvem-te os povos todos.

[6] A terra deu o seu fruto, e Deus, o nosso Deus, nos abençoa.

[15] Всеизгаряния от тлъсти овни ще Ти принеса с тамян, ще принеса волове и кози. (Села.)

[16] Елате, слушайте всички, които се боите от Бога, и ще разкажа онова, което е сторил за душата ми.

[17] Към Него извиках с устата си; и Той беше възвисен чрез езика ми.

[18] Ако в сърцето си бях гледал благоприятно на неправда, Господ не би послушал.

[19] Но Бог наистина послуша, обърна внимание на молбата ми.

[20] Благословен да е Бог, Който не отстрани от мене нитомолитвата, нито Своята милост.

Псалми 67

Молитва за благословение на всички народи

[1] За първия певец, на струнни инструменти, псалом. Песен. Бог да се смили над нас и да ни благослови! Да възсияе с лицето Си над нас! (Села.)

[2] За да се познае на земята Твоят път, във всички народи – спасението Ти.

[3] Да Те славословят племената, Боже; да Те славословят всички племена.

[4] Да се веселят и да възклицават народите; защото ще съдиш племената с правда и ще управляваш народите на земята. (Села.)

[5] Да Те славословят племената, Боже, да Те славословят всички племена.

[6] Земята е дала плода си; Бог, нашият Бог, ще ни благослови;

[7] Abençoe-nos Deus, e todos os confins da terra o temerão.

Salmo 68

A vitória de Deus sobre os seus inimigos
Ao mestre de canto. Salmo de Davi. Cântico

[1] Levanta-se Deus; dispersam-se os seus inimigos; de sua presença fogem os que o aborrecem.

[2] Como se dissipa a fumaça, assim tu os dispersas; como se derrete a cera ante o fogo, assim à presença de Deus perecem os iníquos.

[3] Os justos, porém, se regozijam, exultam na presença de Deus e folgam de alegria.

[4] Cantai a Deus, salmodiai o seu nome; exaltai o que cavalga sobre as nuvens. SENHOR é o seu nome, exultai diante dele.

[5] Pai dos órfãos e juiz das viúvas é Deus em sua santa morada.

[6] Deus faz que o solitário more em família; tira os cativos para a prosperidade; só os rebeldes habitam em terra estéril.

[7] Ao saíres, ó Deus, à frente do teu povo, ao avançares pelo deserto,

[8] tremeu a terra; também os céus gotejaram à presença de Deus; o próprio Sinai se abalou na presença de Deus, do Deus de Israel.

[9] Copiosa chuva derramaste, ó Deus, para a tua herança; quando já ela estava exausta, tu a restabeleceste.

[7] Бог ще ни благослови и от Него ще се боят всички земни краища.

Псалми 68

Величието на Бога

[1] За първия певец, Давидов псалом. Песен. Нека стане Бог, нека се разпръснат враговете Му. Нека бягат пред Него онези, които Го мразят.

[2] Както се издухва дим, така и тях раздухай; както се топи восък пред огъня, така нека погинат нечестивите пред Божието присъствие.

[3] А праведните нека се веселят, нека се радват пред Бога. Да! Нека тържествуват много.

[4] Пейте на Бога, пейте хваление на името Му; пригответе път за Онзи, Който се носи през пустините; Йехова е името Му и се радвайте пред Него.

[5] Баща на сирачетата и защитник на вдовиците е Бог в Своето обиталище.

[6] Бог настанява в семейство усамотените; извежда в благоденствие затворниците; а бунтовниците живеят в безводна земя.

[7] Боже, когато Ти излезе пред народа Си, когато ходеше през пустинята (Села.),

[8] земята се потресе, дори и небесата се разтопиха поради Божието присъствие, самата онази Синайска планина се разтресе поради присъствието на Бога, Израилевия Бог.

[9] Боже, Ти си изпращал изобилен дъжд за наследството Си и в изтощението му Ти си го подкрепял.

[10] Aí habitou a tua grei; em tua bondade, ó Deus, fizeste provisão para os necessitados.

[11] O SENHOR deu a palavra, grande é a falange das mensageiras das boas-novas.

[12] Reis de exércitos fogem e fogem; a dona de casa reparte os despojos.

[13] Por que repousais entre as cercas dos apriscos? As asas da pomba são cobertas de prata, cujas penas maiores têm o brilho flavo do ouro.

[14] Quando o Todo-Poderoso ali dispersa os reis, cai neve sobre o monte Zalmom.

[15] O monte de Deus é Basã, serra de elevações é o monte de Basã.

[16] Por que olhais com inveja, ó montes elevados, o monte que Deus escolheu para sua habitação? O SENHOR habitará nele para sempre.

[17] Os carros de Deus são vinte mil, sim, milhares de milhares. No meio deles, está o SENHOR; o Sinai tornou-se em santuário.

[18] Subiste às alturas, levaste cativo o cativeiro; recebeste homens por dádivas, até mesmo rebeldes, para que o SENHOR Deus habite no meio deles.

[19] Bendito seja o SENHOR que, dia a dia, leva o nosso fardo! Deus é a nossa salvação.

[20] O nosso Deus é o Deus libertador; com Deus, o SENHOR, está o escaparmos da morte.

[10] Войската Ти се настани в него; Ти, Боже, си приготвил от благата Си за сиромаха.

[11] Господ издава дума за победа; известителките за нея са голямо множество.

[12] Царе с войски бягат ли, бягат; а жените, останали в къщи, делят плячка.

[13] Щяхте ли да лежите сред кошарите, когато крилата на гълъбицата са покрити със сребро, а перата ѝ – с жълто злато?

[14] Когато Всесилният разпръсваше царе в тази земя, тя побеля като Салмон, когато вали сняг.

[15] Божия планина е Васанската планина; висока планина е Васанската планина.

[16] Защо завиждате, високи, островърхи планини, на хълма, в който Бог благоволи да обитава? Да! Господ ще обитава там довека.

[17] Божиите колесници са двадесет хиляди, дори хиляди по хиляди; Господ е сред тях в светилището, както беше в Синай.

[18] Възлязъл си нависоко; пленил си пленници; взел си в дар хора, даже и непокорните, за да обитаваш като Господ Йехова.

[19] Благословен да е Господ, Който всеки ден носи бремето ни, Бог, Който е наш спасител. (Села.)

[20] Бог е за нас Бог избавител и на Йехова Господа принадлежи отърването от смъртта.

[21] Sim, Deus parte a cabeça dos seus inimigos e o cabeludo crânio do que anda nos seus próprios delitos.

[22] Disse o SENHOR: De Basã os farei voltar, fá-los-ei tornar das profundezas do mar,

[23] para que banhes o pé em sangue, e a língua dos teus cães tenha o seu quinhão dos inimigos.

[24] Viu-se, ó Deus, o teu cortejo, o cortejo do meu Deus, do meu Rei, no santuário.

[25] Os cantores iam adiante, atrás, os tocadores de instrumentos de cordas, em meio às donzelas com adufes.

[26] Bendizei a Deus nas congregações, bendizei ao SENHOR, vós que sois da estirpe de Israel.

[27] Ali, está o mais novo, Benjamim, que os precede, os príncipes de Judá, com o seu séquito, os príncipes de Zebulom e os príncipes de Naftali.

[28] Reúne, ó Deus, a tua força, força divina que usaste a nosso favor,

[29] oriunda do teu templo em Jerusalém. Os reis te oferecerão presentes.

[30] Reprime a fera dos canaviais, a multidão dos fortes como touros e dos povos com novilhos; calcai aos pés os que cobiçam barras de prata. Dispersa os povos que se comprazem na guerra.

[31] Príncipes vêm do Egito; a Etiópia corre a estender mãos cheias para Deus.

[21] Бог ще разцепи главите на враговете Си и косматото теме на онзи, който упорства в престъпленията си.

[22] Господ каза: Ще възвърна от Васан, ще възвърна враговете Си от морските дълбочини;

[23] за да гази кракът ти кръв и езикът на кучетата ти да има дял от неприятелите ти.

[24] Видя се шествието Ти, Боже, шествието на моя Бог, на моя Цар, към светилището.

[25] Напред вървяха певците, след тях свирещите с инструменти сред девици, биещи тъпанчета.

[26] В събранията благославяйте Бога; благославяйте Господа, вие, които сте от Израилевия източник.

[27] Там беше малкият Вениамин, началникът им, Юдовите първенци и дружината им, Завулоновите първенци иНефталимовите първенци.

[28] Бог твой ти е отредил сила; укрепи, Боже, това, което си извършил за нас.

[29] Поради храма Ти в Йерусалим царете ще Ти принасят дарове.

[30] Смъмри зверовете в тръстиката, многото бикове, с юнаците на племената и онези, които се явяват украсени със сребърни плочици; разпръсни народите, които обичат война.

[31] Ще дойдат големци от Египет; Етиопия ще побърза да простре ръцете си към Бога.

32 Reinos da terra, cantai a Deus, salmodiai ao SENHOR,
33 àquele que encima os céus, os céus da antiguidade; eis que ele faz ouvir a sua voz, voz poderosa.
34 Tributai glória a Deus; a sua majestade está sobre Israel, e a sua fortaleza, nos espaços siderais.

35 Ó Deus, tu és tremendo nos teus santuários; o Deus de Israel, ele dá força e poder ao povo. Bendito seja Deus!

Salmo 69

O lamento do Messias

Ao mestre de canto. Segundo a melodia "Os lírios". De Davi

1 Salva-me, ó Deus, porque as águas me sobem até à alma.

2 Estou atolado em profundo lamaçal, que não dá pé; estou nas profundezas das águas, e a corrente me submerge.

3 Estou cansado de clamar, secou-se-me a garganta; os meus olhos desfalecem de tanto esperar por meu Deus.

4 São mais que os cabelos de minha cabeça os que, sem razão, me odeiam; são poderosos os meus destruidores, os que com falsos motivos são meus inimigos; por isso, tenho de restituir o que não furtei.

5 Tu, ó Deus, bem conheces a minha estultice, e as minhas culpas não te são ocultas.
6 Não sejam envergonhados por minha causa os que esperam em ti, ó SENHOR,

32 Земни царства, пейте на Бога, пейте, хвалете Господа (Села.),
33 Който язди на небесата на небесата, които са отвека; ето, издава гласа Си, мощния Си глас.
34 Признайте, че силата принадлежи на Бога; превъзходството Му е защита над Израил и силата Му стига до облаците.
35 Боже, от светилищата Си се явявашстрашен; Израилевият Бог е, Който дава сила и мощ на народа Си. Благословен да е Бог.

Псалми 69

Плач за помощ в скърби

1 За първия певец, по криновете, Давидов псалом. Избави ме, Боже; защото водите стигнаха до душата ми.
2 Потъвам в дълбока тиня, където няма твърдо място да стъпя; стигнах в дълбоки води, където потопът ме покрива;
3 изнемогвам от викане; гърлото ми е изсъхнало; очите ми чезнат, докато чакам моя Бог.
4 Тези, които ме мразят без причина, се умножиха повече от космите на главата ми; укрепиха се моите погубители, които несправедливо са мои неприятели; тогава ме заставиха да върна онова, което не бях грабнал.

5 Боже, Ти знаеш безумието ми; и прегрешенията ми не са скрити от Тебе.

6 Господи Йехова на Силите, да не се посрамят покрай мен онези, които Те

Deus dos Exércitos; nem por minha causa sofram vexame os que te buscam, ó Deus de Israel.

чакат; Боже Израилев, да не се опозорят покрай мен онези, които Те търсят.

7 Pois tenho suportado afrontas por amor de ti, e o rosto se me encobre de vexame.

7 Защото заради Тебе претърпях поругание, срам покри лицето ми.

8 Tornei-me estranho a meus irmãos e desconhecido aos filhos de minha mãe.

8 Чужд станах на братята си и непознат на синовете на майка ми.

9 Pois o zelo da tua casa me consumiu, e as injúrias dos que te ultrajam caem sobre mim.

9 Защото ревността за Твоя дом ме изяде и укорите на онези, които укоряват Тебе, паднаха върху мене.

10 Chorei, em jejum está a minha alma, e isso mesmo se me tornou em afrontas.

10 Когато плачех в душата си с пост, това ми стана за укор;

11 Pus um pano de saco por veste e me tornei objeto de escárnio para eles.

11 когато облякох вретище за дреха, им станах за поговорка.

12 Tagarelam sobre mim os que à porta se assentam, e sou motivo para cantigas de beberrões.

12 За мене приказват седещите при портата; и аз станах песен на пияниците.

13 Quanto a mim, porém, SENHOR, faço a ti, em tempo favorável, a minha oração. Responde-me, ó Deus, pela riqueza da tua graça; pela tua fidelidade em socorrer,

13 Но аз към Теб отправям молитвата си, Господи, в благоприятно време; Боже, послушай ме според голямата Твоя милост, според верността на Твоето спасение.

14 livra-me do tremedal, para que não me afunde; seja eu salvo dos que me odeiam e das profundezas das águas.

14 Избави ме от тинята, за да не потъна; нека бъда избавен от онези, които ме мразят, и от дълбоките води.

15 Não me arraste a corrente das águas, nem me trague a voragem, nem se feche sobre mim a boca do poço.

15 Не давай да ме завлече устремът на водите, нито да ме погълне дълбочината; и не давай ямата да затвори устието си над мене.

16 Responde-me, SENHOR, pois compassiva é a tua graça; volta-te para mim segundo a riqueza das tuas misericórdias.

16 Послушай ме, Господи, защото е благо Твоето милосърдие; според многото Твои благи милости погледни към мен;

[17] Não escondas o rosto ao teu servo, pois estou atribulado; responde-me depressa.

[18] Aproxima-te de minha alma e redime-a; resgata-me por causa dos meus inimigos.

[19] Tu conheces a minha afronta, a minha vergonha e o meu vexame; todos os meus adversários estão à tua vista.

[20] O opróbrio partiu-me o coração, e desfaleci; esperei por piedade, mas debalde; por consoladores, e não os achei.

[21] Por alimento me deram fel e na minha sede me deram a beber vinagre.

[22] Sua mesa torne-se-lhes diante deles em laço, e a prosperidade, em armadilha.

[23] Obscureçam-se-lhes os olhos, para que não vejam; e faze que sempre lhes vacile o dorso.

[24] Derrama sobre eles a tua indignação, e que o ardor da tua ira os alcance.

[25] Fique deserta a sua morada, e não haja quem habite as suas tendas.

[26] Pois perseguem a quem tu feriste e acrescentam dores àquele a quem golpeaste.

[27] Soma-lhes iniqüidade à iniqüidade, e não gozem da tua absolvição.

[28] Sejam riscados do Livro dos Vivos e não tenham registro com os justos.

[17] и не скривай лицето Си от слугата Си, понеже съм в утеснение; бързо ме послушай.

[18] Приближи се към душата ми и я изкупи; изкупи ме поради неприятелите ми.

[19] Ти знаеш как ме укоряват, как ме посрамват и ме опозоряват; пред Тебе са всичките мои противници.

[20] Укор съкруши сърцето ми и съм много отпаднал; и чаках да ме пожали някой, но нямаше никой – и утешители, но не намерих.

[21] И дадоха ми жлъчка за ядене и в жаждата ми ме напоиха с оцет.

[22] Трапезата им пред тях нека им стане примка и когато са в мир, нека стане клопка.

[23] Да се помрачат очите им, за да не видят; и направѝ чреслата им непрестанно да се тресат.

[24] Излей върху тях негодуванието Си; и пламъкът на гнева Ти нека ги постигне.

[25] Жилището им да запустее и в шатрите им да няма кой да живее.

[26] Защото те гонят онзи, когото Ти си поразил, и говорят за болката на онези, които Ти си наранил.

[27] Приложи беззаконие към беззаконието им; и да не участват в Твоята правда.

[28] Да се изличат от книгата на живота и с праведните да не се запишат.

[29] Quanto a mim, porém, amargurado e aflito, ponha-me o teu socorro, ó Deus, em alto refúgio.
[30] Louvarei com cânticos o nome de Deus, exaltá-lo-ei com ações de graças.
[31] Será isso muito mais agradável ao SENHOR do que um boi ou um novilho com chifres e unhas.
[32] Vejam isso os aflitos e se alegrem; quanto a vós outros que buscais a Deus, que o vosso coração reviva.
[33] Porque o SENHOR responde aos necessitados e não despreza os seus prisioneiros.
[34] Louvem-no os céus e a terra, os mares e tudo quanto neles se move.
[35] Porque Deus salvará Sião e edificará as cidades de Judá, e ali habitarão e hão de possuí-la.
[36] Também a descendência dos seus servos a herdará, e os que lhe amam o nome nela habitarão.

Salmo 70

Petição por auxílio divino

Salmo 40.13-17

Ao mestre de canto. De Davi. Em memória

[1] Praza-te, ó Deus, em livrar-me; dá-te pressa, ó SENHOR, em socorrer-me.

[2] Sejam envergonhados e cobertos de vexame os que me demandam a vida; tornem atrás e cubram-se de ignomínia os que se comprazem no meu mal.

[3] Retrocedam por causa da sua ignomínia os que dizem: Bem-feito! Bem-feito!

[29] А мене, който съм сиромах и оскърбен, да ме възвиси, Боже, Твоето спасение.
[30] Ще хваля името на Бога с песен и ще Го възвелича с хваления;
[31] и това ще угоди на Господа повече от вол – от теле, имащо рога икопита.
[32] Смирените ще видят и ще се зарадват; и вие, които търсите Бога, вашето сърце ще се съживи.
[33] Защото Господ слуша немощните и затворниците Си не презира.
[34] Нека Го хвалят небето и земята, моретата и всичко, което се движи в тях.
[35] Защото Бог ще избави Сион и ще съгради Юдовите градове; и народът Му ще се засели там и ще го владее.
[36] Още и потомството на слугите Му ще го наследи и онези, които обичат името Му, ще живеят в него.

Псалми 70

Зов за помощ в беда

[1] За първия певец, Давидов псалом, за спомен. Боже, побързай да ме избавиш; Господи, побързай да ми помогнеш.
[2] Нека се посрамят и се смутят онези, които търсят душата ми; нека се обърнат назад и се опозорят онези, които се наслаждават на злощастието ми.
[3] Нека се обърнат назад поради срама си онези, които казват: О, хохо!

[4] Folguem e em ti se rejubilem todos os que te buscam; e os que amam a tua salvação digam sempre: Deus seja magnificado!

[5] Eu sou pobre e necessitado; ó Deus, apressa-te em valer-me, pois tu és o meu amparo e o meu libertador. SENHOR, não te detenhas!

Salmo 71

Súplicas de um ancião

[1] Em ti, SENHOR, me refugio; não seja eu jamais envergonhado.

[2] Livra-me por tua justiça e resgata-me; inclina-me os ouvidos e salva-me.

[3] Sê tu para mim uma rocha habitável em que sempre me acolha; ordenaste que eu me salve, pois tu és a minha rocha e a minha fortaleza.

[4] Livra-me, Deus meu, das mãos do ímpio, das garras do homem injusto e cruel.

[5] Pois tu és a minha esperança, SENHOR Deus, a minha confiança desde a minha mocidade.

[6] Em ti me tenho apoiado desde o meu nascimento; do ventre materno tu me tiraste, tu és motivo para os meus louvores constantemente.

[7] Para muitos sou como um portento, mas tu és o meu forte refúgio.

[8] Os meus lábios estão cheios do teu louvor e da tua glória continuamente.

[9] Não me rejeites na minha velhice; quando me faltarem as forças, não me desampares.

[4] Нека се радват и се веселят в Тебе всички, които Те търсят; онези, които обичат спасението Ти, нека казват винаги: Да се величае Бог.

[5] А аз съм сиромах и беден; Боже, побързай да дойдеш при мене; помощ моя и избавител мой си Ти; Господи, да не се забавиш.

Псалми 71

Молитва на преклонни години

[1] На Тебе, Господи, уповавам; да не се посрамя никога.

[2] Избави ме в правдата Си и ме освободи; приклони към мен ухото Си и ме спаси.

[3] Бъди ми канара за прибежище, към което винаги да се обръщам. Ти си разрешил спасението ми, защото канара моя и крепост моя си Ти.

[4] Боже мой, избави ме от ръката на нечестивия, от ръката на законопрестъпника и насилника.

[5] Защото Ти, Господи Йехова, си моя надежда; на Тебе съм уповавал от младостта си.

[6] Ти си ми бил опора от рождението ми; от утробата на майка ми Ти си бил мой благодетел; за Тебе ще бъде винаги хвалението ми.

[7] Като чудовище съм станал за мнозина; но Ти си ми сигурно прибежище.

[8] Устата ми ще се пълнят всеки ден с хваление и славене към Тебе.

[9] Не ме отхвърляй по време на старостта ми; не ме оставяй, когато отпада силата ми;

[10] Pois falam contra mim os meus inimigos; e os que me espreitam a alma consultam reunidos,

[11] dizendo: Deus o desamparou; persegui-o e prendei-o, pois não há quem o livre.

[12] Não te ausentes de mim, ó Deus; Deus meu, apressa-te em socorrer-me.

[13] Sejam envergonhados e consumidos os que são adversários de minha alma; cubram-se de opróbrio e de vexame os que procuram o mal contra mim.

[14] Quanto a mim, esperarei sempre e te louvarei mais e mais.

[15] A minha boca relatará a tua justiça e de contínuo os feitos da tua salvação, ainda que eu não saiba o seu número.

[16] Sinto-me na força do SENHOR Deus; e rememoro a tua justiça, a tua somente.

[17] Tu me tens ensinado, ó Deus, desde a minha mocidade; e até agora tenho anunciado as tuas maravilhas.

[18] Não me desampares, pois, ó Deus, até à minha velhice e às cãs; até que eu tenha declarado à presente geração a tua força e às vindouras o teu poder.

[19] Ora, a tua justiça, ó Deus, se eleva até aos céus. Grandes coisas tens feito, ó Deus; quem é semelhante a ti?

[20] Tu, que me tens feito ver muitas angústias e males, me restaurarás ainda a vida e de novo me tirarás dos abismos da terra.

[10] защото неприятелите ми за мене говорят и онези, които причакват душата ми, се наговарят помежду си

[11] и казват: Бог го е изоставил; погнете го и го хванете, защото няма кой да го избави.

[12] Боже, не се отдалечавай от мене; Боже мой, побързай да ми помогнеш.

[13] Нека се посрамят и бъдат изтребени противниците на душата ми; нека се покрият с укор и срам онези, които искат зло за мене.

[14] Но аз винаги ще се надявам и ще Те хваля все повече и повече.

[15] Устата ми цял ден ще разказва заправдата Ти и избавлението, което ми вършиш, защото не мога да ги изброя.

[16] Ще дойда и ще хваля великите дела на Господа Йехова. Ще спомням Твоята правда, само Твоята.

[17] Боже, Ти си ме научил от младостта ми; и досега съм разгласявал Твоите чудесни дела.

[18] Да! Дори до старост и бели коси, Боже, не ме оставяй, докато не разглася силата Ти на бъдещия род, Твоята мощ – на всички бъдещи поколения.

[19] Също и правдата Ти, Боже, стигна нависоко. Ти, Боже, Който си извършил велики дела, кой е подобен на Тебе?

[20] Ти, Който си ми показал много и тежки притеснения, пак ще ме съживиш и от дълбочините на земята пак ще ме извадиш.

[21] Aumenta a minha grandeza, conforta-me novamente.

[22] Eu também te louvo com a lira, celebro a tua verdade, ó meu Deus; cantar-te-ei salmos na harpa, ó Santo de Israel.

[23] Os meus lábios exultarão quando eu te salmodiar; também exultará a minha alma, que remiste.

[24] Igualmente a minha língua celebrará a tua justiça todo o dia; pois estão envergonhados e confundidos os que procuram o mal contra mim.

Salmo 72

O rei justo e o seu reinado eterno

Salmo de Salomão

[1] Concede ao rei, ó Deus, os teus juízos e a tua justiça, ao filho do rei.

[2] Julgue ele com justiça o teu povo e os teus aflitos, com eqüidade.

[3] Os montes trarão paz ao povo, também as colinas a trarão, com justiça.

[4] Julgue ele os aflitos do povo, salve os filhos dos necessitados e esmague ao opressor.

[5] Ele permanecerá enquanto existir o sol e enquanto durar a lua, através das gerações.

[6] Seja ele como chuva que desce sobre a campina ceifada, como aguaceiros que regam a terra.

[7] Floresça em seus dias o justo, e haja abundância de paz até que cesse de haver lua.

[21] Ще уголемиш величието ми и отново ще ме утешиш.

[22] И аз, Боже мой, ще славословя с псалтир Теб и Твоята вярност; на Тебе, Святи Израилев, ще пея хваление с арфа,

[23] ще се радват много устните ми, когато Те славословя, също и душата ми, която си изкупил.

[24] Езикът ми също така ще приказва за правдата Ти всеки ден, защото станаха за срам – защото се смутиха – онези, които искат зло за мене.

Псалми 72

Молитва за царя

[1] Псалом за Соломон. Боже, дай Твоето правосъдие на царя и правдата Си – на царския син,

[2] за да съди Твоя народ с правда и угнетените Ти – с правосъдие.

[3] Планините ще донесат мир на народа и хълмовете – мир с правда.

[4] Той ще съди справедливо угнетените между народа, ще избави синовете на бедните и ще смаже насилника.

[5] Ще се боят от Тебе, докато трае слънцето и докато съществува луната, от родове в родове.

[6] Той ще слезе като дъжд върху окосена ливада, като ситен дъжд, който оросява земята.

[7] В неговите дни ще цъфти праведният и мир ще изобилва, докато трае луната.

[8] Domine ele de mar a mar e desde o rio até aos confins da terra.

[9] Curvem-se diante dele os habitantes do deserto, e os seus inimigos lambam o pó.

[10] Paguem-lhe tributos os reis de Társis e das ilhas; os reis de Sabá e de Sebá lhe ofereçam presentes.

[11] E todos os reis se prostrem perante ele; todas as nações o sirvam.

[12] Porque ele acode ao necessitado que clama e também ao aflito e ao desvalido.

[13] Ele tem piedade do fraco e do necessitado e salva a alma aos indigentes.

[14] Redime a sua alma da opressão e da violência, e precioso lhe é o sangue deles.

[15] Viverá, e se lhe dará do ouro de Sabá; e continuamente se fará por ele oração, e o bendirão todos os dias.

[16] Haja na terra abundância de cereais, que ondulem até aos cimos dos montes; seja a sua messe como o Líbano, e das cidades floresçam os habitantes como a erva da terra.

[17] Subsista para sempre o seu nome e prospere enquanto resplandecer o sol; nele sejam abençoados todos os homens, e as nações lhe chamem bem-aventurado.

[18] Bendito seja o SENHOR Deus, o Deus de Israel, que só ele opera prodígios.

[8] Той ще владее от море до море и от Ефрат до краищата на земята.

[9] Пред него ще коленичат жителите на пустинята; и неприятелите му ще лижат пръстта.

[10] Царете на Тарсис и на островите ще донесат подаръци; царете на Шева и на Сева ще поднесат дарове.

[11] Да! Ще му се поклонят всички царе, всичките народи ще му слугуват.

[12] Защото той ще избавя сиромаха, когато вика, и угнетения, и безпомощния.

[13] Ще се смили над сиромаха и немотния и ще спаси душите на немотните.

[14] От угнетение и насилие ще изкупи душите им; и скъпоценна ще бъде кръвта им пред очите му.

[15] И ще живее; и на него ще бъде дадено от шевското злато; винаги ще се възнася молитва за него и цял ден ще го благославят.

[16] Изобилие от жито ще има на земята, до върховете на планините; плодът му ще се люлее като ливанската планина; и жителите по градовете ще цъфтят като земната трева.

[17] Името му ще пребъдва довека; името му ще се продължава, докато трае слънцето; и ще се благославят в него хората; всички народи ще го облажават.

[18] Благословен да е Господ, Бог Израилев, Който Един прави чудеса;

[19] Bendito para sempre o seu glorioso nome, e da sua glória se encha toda a terra. Amém e amém!

[20] Findam as orações de Davi, filho de Jessé.

Livro III

Salmos 73 - 89

Salmo 73

O problema da prosperidade dos maus

Salmo de Asafe

[1] Com efeito, Deus é bom para com Israel, para com os de coração limpo.

[2] Quanto a mim, porém, quase me resvalaram os pés; pouco faltou para que se desviassem os meus passos.

[3] Pois eu invejava os arrogantes, ao ver a prosperidade dos perversos.

[4] Para eles não há preocupações, o seu corpo é sadio e nédio.

[5] Não partilham das canseiras dos mortais, nem são afligidos como os outros homens.

[6] Daí, a soberba que os cinge como um colar, e a violência que os envolve como manto.

[7] Os olhos saltam-lhes da gordura; do coração brotam-lhes fantasias.

[8] Motejam e falam maliciosamente; da opressão falam com altivez.

[9] Contra os céus desandam a boca, e a sua língua percorre a terra.

[10] Por isso, o seu povo se volta para eles e os tem por fonte de que bebe a largos sorvos.

[11] E diz: Como sabe Deus? Acaso, há conhecimento no Altíssimo?

[19] и благословено да бъде славното Негово име довека; и нека се изпълни със славата Му цялата земя. Амин и амин.

[20] Свършиха се молитвите на Есеевия син Давид.

Псалми 73

Правосъдието на Бога

[1] Асафов Псалом. Благ е наистина Бог към Израил, към чистосърдечните.

[2] А колкото до мене, краката ми почти се отклониха, без малко бяха се подхлъзнали стъпките ми.

[3] Защото завидях на надменните, като гледах благоденствието на нечестивите.

[4] Понеже не се притесняват при умирането си, а тялото им е тлъсто.

[5] Не са в общите човешки трудове, нито са измъчвани, както другите хора.

[6] Затова гордостта като верижка окръжава шията им, насилието ги облича като дреха.

[7] Очите им изпъкват от тлъстина; мечтите на сърцето им се превъзнасят.

[8] Присмиват се и говорят нечестиво за насилие; говорят горделиво,

[9] издигат устата си до небето и езикът им обхожда земята.

[10] Затова се отбива при тях народът му; и вода с пълна чаша се изпива от тях.

[11] И казват: Откъде знае Бог? И: Има ли знание във Всевишния?

12 Eis que são estes os ímpios; e, sempre tranqüilos, aumentam suas riquezas.

13 Com efeito, inutilmente conservei puro o coração e lavei as mãos na inocência.

14 Pois de contínuo sou afligido e cada manhã, castigado.

15 Se eu pensara em falar tais palavras, já aí teria traído a geração de teus filhos.

16 Em só refletir para compreender isso, achei mui pesada tarefa para mim;

17 até que entrei no santuário de Deus e atinei com o fim deles.

18 Tu certamente os pões em lugares escorregadios e os fazes cair na destruição.

19 Como ficam de súbito assolados, totalmente aniquilados de terror!

20 Como ao sonho, quando se acorda, assim, ó SENHOR, ao despertares, desprezarás a imagem deles.

21 Quando o coração se me amargou e as entranhas se me comoveram,

22 eu estava embrutecido e ignorante; era como um irracional à tua presença.

23 Todavia, estou sempre contigo, tu me seguras pela minha mão direita.

24 Tu me guias com o teu conselho e depois me recebes na glória.

25 Quem mais tenho eu no céu? Não há outro em quem eu me compraza na terra.

26 Ainda que a minha carne e o meu coração desfaleçam, Deus é a fortaleza do meu coração e a minha herança para sempre.

12 Ето такива са нечестивите! Винаги са благополучни! Умножават богатство!

13 Наистина аз напразно съм очистил сърцето си и съм измил в невинност ръцете си,

14 тъй като съм измъчван цял ден и наказван всяка сутрин.

15 Ако понечех да говоря така, ето, бих изневерил на поколението на децата Ти;

16 и мислех как да разбера това, но ми се виждаше много трудно,

17 докато влязох в Божието светилище и размишлявах върху сетнината им.

18 Ти наистина си ги сложил на хлъзгави места, тръшнал си ги на разорение.

19 Как изведнъж стигат до запустение! Съвършено биват довършвани от ужаси.

20 Както сън изчезва след събуждане, така и Ти, Господи, когато се събудиш, ще презреш образа им,

21 но тогава моето сърце кипеше и чреслата ми се измъчваха.

22 Дотолкова бях обезумял и не разбирах! Бях като скот пред Теб.

23 Обаче аз винаги съм с Тебе, Ти ме хвана за дясната ми ръка.

24 Чрез съвета Си ще ме водиш и след това ще ме приемеш в слава.

25 Кого имам на небето освен Теб? И на земята не желая друг освен Тебе.

26 Чезне плътта ми и сърцето ми; но Бог е сила на сърцето ми и вечният ми дял.

[27] Os que se afastam de ti, eis que perecem; tu destróis todos os que são infiéis para contigo.

[28] Quanto a mim, bom é estar junto a Deus; no SENHOR Deus ponho o meu refúgio, para proclamar todos os seus feitos.

Salmo 74

Lamento por causa da profanação

Salmo didático de Asafe

[1] Por que nos rejeitas, ó Deus, para sempre? Por que se acende a tua ira contra as ovelhas do teu pasto?

[2] Lembra-te da tua congregação, que adquiriste desde a antiguidade, que remiste para ser a tribo da tua herança; lembra-te do monte Sião, no qual tens habitado.

[3] Dirige os teus passos para as perpétuas ruínas, tudo quanto de mau tem feito o inimigo no santuário.

[4] Os teus adversários bramam no lugar das assembléias e alteiam os seus próprios símbolos.

[5] Parecem-se com os que brandem machado no espesso da floresta,

[6] e agora a todos esses lavores de entalhe quebram também, com machados e martelos.

[7] Deitam fogo ao teu santuário; profanam, arrasando-a até ao chão, a morada do teu nome.

[27] Защото, ето, тези, които се отдалечават от Тебе, ще погинат; Ти изтребваш всички, които като блудници Те изоставят.

[28] Но за мен е добре да се приближа към Бога; Теб, Господи Йехова, направих прибежището си, за да възгласявам всички Твои дела.

Псалми 74

Молитва за избавление на народа

[1] Асафово поучение. Боже, защо си ни отхвърлил завинаги? Защо се е разпалил гневът Ти против овцете на пасбището Ти?

[2] Спомни си за събранието Си, което си придобил от древността, което си изкупил да бъде племето, което ще имаш за наследство; спомни си и за хълма Сион, в който си обитавал.

[3] Отправи стъпките Си горе, към постоянните запустявания, към цялото зло, което неприятелят е извършил в светилището.

[4] Противниците Ти реват сред мястото на събранието Ти; поставиха своите знамена за знамения.

[5] Станаха познати като хора, които вдигат брадва върху гъсти дървета;

[6] и сега всичките му ваяни изделия те събарят изведнъж с брадви и чукове.

[7] Предадоха на огън светилището Ти; оскверниха обиталището на името Ти, като го повалиха на земята.

[8] Disseram no seu coração: Acabemos com eles de uma vez. Queimaram todos os lugares santos de Deus na terra.

[8] Казаха в сърцето си: Нека ги изтребим съвсем. Изгориха всички богослужебни домове по земята.

[9] Já não vemos os nossos símbolos; já não há profeta; nem, entre nós, quem saiba até quando.

[9] Знамения да се извършат за нас, не виждаме; няма вече пророк, нито има между нас някой да знае докога ще продължава това.

[10] Até quando, ó Deus, o adversário nos afrontará? Acaso, blasfemará o inimigo incessantemente o teu nome?

[10] Докога, Боже, противникът ще укорява? Довека ли врагът ще хули името Ти?

[11] Por que retrais a mão, sim, a tua destra, e a conservas no teu seio?

[11] Защо теглиш назад ръката Си? Да! Десницата Ти? Изтегли я от пазвата Си и ги погуби.

[12] Ora, Deus, meu Rei, é desde a antiguidade; ele é quem opera feitos salvadores no meio da terra.

[12] А Бог е от древността мой Цар, Който извършва избавления сред земята.

[13] Tu, com o teu poder, dividiste o mar; esmagaste sobre as águas a cabeça dos monstros marinhos.

[13] Ти си раздвоил морето със силата Си; Ти си смазал главите на морските чудовища.

[14] Tu espedaçaste as cabeças do crocodilo e o deste por alimento às alimárias do deserto.

[14] Ти си строшил главите на Левиатан, дал си го за ястие на народа, намиращ се в пустинята.

[15] Tu abriste fontes e ribeiros; secaste rios caudalosos.

[15] Ти си разцепил скали, за да изтичатизвори и потоци; пресушил си реки непресъхвали.

[16] Teu é o dia; tua, também, a noite; a luz e o sol, tu os formaste.

[16] Твой е денят, Твоя е нощта; Ти си приготвил светлината и слънцето.

[17] Fixaste os confins da terra; verão e inverno, tu os fizeste.

[17] Ти си поставил всички предели по земята; Ти си направил лятото и зимата.

[18] Lembra-te disto: o inimigo tem ultrajado ao SENHOR, e um povo insensato tem blasfemado o teu nome.

[18] Помни това, че врагът е укорил Господа и че безумни хора са похулили Твоето име.

[19] Não entregues à rapina a vida de tua rola, nem te esqueças perpetuamente da vida dos teus aflitos.

[19] Не предавай на зверовете душата на гургулицата Си; не забравяй завинаги живота на Твоите немотни.

[20] Considera a tua aliança, pois os lugares tenebrosos da terra estão cheios de moradas de violência.

[21] Não fique envergonhado o oprimido; louvem o teu nome o aflito e o necessitado.

[22] Levanta-te, ó Deus, pleiteia a tua própria causa; lembra-te de como o ímpio te afronta todos os dias.

[23] Não te esqueças da gritaria dos teus inimigos, do sempre crescente tumulto dos teus adversários.

Salmo 75

Deus é juiz

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Não destruas". Salmo de Asafe. Cântico

[1] Graças te rendemos, ó Deus; graças te rendemos, e invocamos o teu nome, e declaramos as tuas maravilhas.

[2] Pois disseste: Hei de aproveitar o tempo determinado; hei de julgar retamente.

[3] Vacilem a terra e todos os seus moradores, ainda assim eu firmarei as suas colunas.

[4] Digo aos soberbos: não sejais arrogantes; e aos ímpios: não levanteis a vossa força.

[5] Não levanteis altivamente a vossa força, nem faleis com insolência contra a Rocha.

[6] Porque não é do Oriente, não é do Ocidente, nem do deserto que vem o auxílio.

[7] Deus é o juiz; a um abate, a outro exalta.

[20] Зачети завета Си, защото тъмните места на земята са пълни с жилища на насилие.

[21] Угнетеният да не се върне назад посрамен; сиромахът и бедният да хвалят името Ти.

[22] Стани, Боже, защити Своето дело; помни как всеки ден безумният Те укорява.

[23] Не забравяй гласа на противниците Си; размирието на онези, които се повдигат против Тебе, постоянно се умножава.

Псалми 75

Бог е съдия

[1] За първия певец, по „Не разорявай!“, Асафов псалом. Песен. Славословим Те, Боже, славословим; и е близо при нас явяването на името Ти; разгласяват се чудесните Ти дела.

[2] Когато уловя определеното време, аз ще съдя с правота.

[3] Ако и да се разтопи земята с всичките ѝ жители, аз закрепвам стълбовете ѝ. (Села.)

[4] Казах на надменните: Не постъпвайте надменно, и на нечестивите: Не издигайте рог;

[5] не вдигайте високо рога си, не говорете с корав врат.

[6] Защото нито от изток, нито от запад, нито от планинската пустиня иде съд;

[7] а Бог е съдията; един Той унижава, а друг издига.

8 Porque na mão do SENHOR há um cálice cujo vinho espuma, cheio de mistura; dele dá a beber; sorvem-no, até às escórias, todos os ímpios da terra.

9 Quanto a mim, exultarei para sempre; salmodiarei louvores ao Deus de Jacó.

10 Abaterei as forças dos ímpios; mas a força dos justos será exaltada.

Salmo 76

A majestade e o poder de Deus

Ao mestre de canto, com instrumentos de cordas. Salmo de Asafe. Cântico

1 Conhecido é Deus em Judá; grande, o seu nome em Israel.

2 Em Salém, está o seu tabernáculo, e, em Sião, a sua morada.

3 Ali, despedaçou ele os relâmpagos do arco, o escudo, a espada e a batalha.

4 Tu és ilustre e mais glorioso do que os montes eternos.

5 Despojados foram os de ânimo forte; jazem a dormir o seu sono, e nenhum dos valentes pode valer-se das próprias mãos.

6 Ante a tua repreensão, ó Deus de Jacó, paralisaram carros e cavalos.

7 Tu, sim, tu és terrível; se te iras, quem pode subsistir à tua vista?

8 Desde os céus fizeste ouvir o teu juízo; tremeu a terra e se aquietou,

9 ao levantar-se Deus para julgar e salvar todos os humildes da terra.

8 Защото в ръката на Господа има чаша и виното се пени; тя е пълна с подправено вино, от което и Той налива; и даже дрождето му ще прецедят и ще изпият всичките нечестиви на земята.

9 А аз ще разгласявам винаги Якововия Бог, на Него ще пея хваления.

10 И ще отсека всички рогове на нечестивите; а роговете на праведните ще се издигнат.

Псалми 76

Бог е победител

1 За първия певец, на струнни инструменти, Асафов псалом. Песен. Познат е Бог в Юдея; в Израил е велико името Му.

2 В Салим е скинията Му и обиталището Му е в Сион.

3 Там Той строши лъскавите стрели на лъка, щита и меча, и битката. (Села.)

4 Светъл се явяваш, о Славни, от хълмовете с плячка.

5 Коравосърдечните бяха обрани, заспаха във вечния си сън; и никой от яките мъже не намери ръцете си.

6 От Твоето мъмрене, Боже Яковов, паднаха в дълбок сън и колесници, и коне.

7 Ти, самият Ти си страшен; и кой може да устои пред лицето Ти, когато се разгневиш?

8 Направил си да се чуе от небето присъда; земята се убоя и утихна,

9 когато Бог стана да съди, за да спаси всички кротки на земята. (Села.)

[10] Pois até a ira humana há de louvar-te; e do resíduo das iras te cinges.

[10] Наистина човешката ярост ще се превърне в хвала към Тебе; с остатъка от яростта ще се опашеш.

[11] Fazei votos e pagai-os ao SENHOR, vosso Deus; tragam presentes todos os que o rodeiam, àquele que deve ser temido.

[11] Обричайте се и изпълнявайте оброците си на Господа, вашия Бог; всички, които са около Него, нека принасят дарове на Достопочитаемия.

[12] Ele quebranta o orgulho dos príncipes; é tremendo aos reis da terra.

[12] Той снишава гордостта на князете, страшен е за земните царе.

Salmo 77

As grandes obras e a misericórdia de Deus

Ao mestre de canto, Jedutum. Salmo de Asafe

Псалми 77

Утеха във време на беда

[1] Elevo a Deus a minha voz e clamo, elevo a Deus a minha voz, para que me atenda.

[1] За първия певец, по Едутун, Асафов псалом. Викам към Бога с гласа си. Да! Към Бога с гласа си; и Той ще ме послуша.

[2] No dia da minha angústia, procuro o SENHOR; erguem-se as minhas mãos durante a noite e não se cansam; a minha alma recusa consolar-se.

[2] В деня на неволята си търсих Господа, нощем простирах ръката си към Него, без да престана; душата ми не искаше да се утеши.

[3] Lembro-me de Deus e passo a gemer; medito, e me desfalece o espírito.

[3] Спомням си за Бога и се смущавам; оплаквам се и духът ми отпада. (Села.)

[4] Não me deixas pregar os olhos; tão perturbado estou, que nem posso falar.

[4] Удържаш очите ми в безсъние; смущавам се дотолкова, че не мога да продумам.

[5] Penso nos dias de outrora, trago à lembrança os anos de passados tempos.

[5] Размислих за древните дни, за годините на старите времена.

[6] De noite indago o meu íntimo, e o meu espírito perscruta.

[6] Спомням си за нощното си пеене; размишлявам в сърцето си и духът ми загрижено изпитва, като казва:

[7] Rejeita o SENHOR para sempre? Acaso, não torna a ser propício?

[7] Господ довека ли ще отхвърля? Няма ли вече да покаже благоволение?

[8] Cessou perpetuamente a sua graça? Caducou a sua promessa para todas as gerações?

[8] Престанала ли е милостта Му завинаги? Пропада ли обещанието Му завинаги?

[9] Esqueceu-se Deus de ser benigno? Ou, na sua ira, terá ele reprimido as suas misericórdias?

[10] Então, disse eu: isto é a minha aflição; mudou-se a destra do Altíssimo.

[11] Recordo os feitos do SENHOR, pois me lembro das tuas maravilhas da antiguidade.

[12] Considero também nas tuas obras todas e cogito dos teus prodígios.

[13] O teu caminho, ó Deus, é de santidade. Que deus é tão grande como o nosso Deus?

[14] Tu és o Deus que operas maravilhas e, entre os povos, tens feito notório o teu poder.

[15] Com o teu braço remiste o teu povo, os filhos de Jacó e de José.

[16] Viram-te as águas, ó Deus; as águas te viram e temeram, até os abismos se abalaram.

[17] Grossas nuvens se desfizeram em água; houve trovões nos espaços; também as suas setas cruzaram de uma parte para outra.

[18] O ribombar do teu trovão ecoou na redondeza; os relâmpagos alumiaram o mundo; a terra se abalou e tremeu.

[19] Pelo mar foi o teu caminho; as tuas veredas, pelas grandes águas; e não se descobrem os teus vestígios.

[20] O teu povo, tu o conduziste, como rebanho, pelas mãos de Moisés e de Arão.

Salmo 78

A providência divina na história do seu povo

[9] Забрави ли Бог да бъде благодатен? Или в гнева Си е затворил Своите благи милости? (Села.)

[10] Тогава казах: Това е слабост за мене – да мисля, че десницата на Всевишния се изменя.

[11] Ще спомена делата Господни; защото ще си спомня чудесата, извършени от Тебе в древността,

[12] и ще размишлявам върху всичко, което си сторил, и делата Ти ще преговарям.

[13] Боже, в святост е Твоят път; кой бог е велик, както истинският Бог?

[14] Ти си Бог, Който върши чудеса; явил си между племената силата Си.

[15] Изкупил си с мишцата Си народа Си, синовете Яковови и Йосифови. (Села.)

[16] Видяха Те водите, Боже, видяха Те водите и се уплашиха; разтрепериха се и безднитe.

[17] Облаците изляха поройни води; небесата издадоха глас; също и стрелите Ти прелетяха.

[18] Гласът на гърма Ти беше във вихрушката; светкавиците осветиха вселената; земята се потресе и се разклати.

[19] През морето беше Твоят път и стъпките Ти – през големите води, и следите Ти не се познаваха.

[20] Водил си като стадо народа Си с ръката на Моисей и на Аарон.

Псалми 78

Бог и Неговият народ

Salmo didático de Asafe

[1] Escutai, povo meu, a minha lei; prestai ouvidos às palavras da minha boca.

[2] Abrirei os lábios em parábolas e publicarei enigmas dos tempos antigos.

[3] O que ouvimos e aprendemos, o que nos contaram nossos pais,

[4] não o encobriremos a seus filhos; contaremos à vindoura geração os louvores do SENHOR, e o seu poder, e as maravilhas que fez.

[5] Ele estabeleceu um testemunho em Jacó, e instituiu uma lei em Israel, e ordenou a nossos pais que os transmitissem a seus filhos,

[6] a fim de que a nova geração os conhecesse, filhos que ainda hão de nascer se levantassem e por sua vez os referissem aos seus descendentes;

[7] para que pusessem em Deus a sua confiança e não se esquecessem dos feitos de Deus, mas lhe observassem os mandamentos;

[8] e que não fossem, como seus pais, geração obstinada e rebelde, geração de coração inconstante, e cujo espírito não foi fiel a Deus.

[9] Os filhos de Efraim, embora armados de arco, bateram em retirada no dia do combate.

[10] Não guardaram a aliança de Deus, não quiseram andar na sua lei;

[11] esqueceram-se das suas obras e das maravilhas que lhes mostrara.

[1] Асафово поучение. Слушай, народе мой, поучението ми; приклони ушите си към думите на устата ми.

[2] Ще отворя устата си в притча, ще произнеса гатанки от древността.

[3] Това, което чухме и научихме, и нашите бащи ни разказаха,

[4] няма да го скрием от синовете им в бъдещото поколение, а ще повествуваме хвалите на Господа, неговата сила и чудесните дела, които извърши,

[5] защото Той постави свидетелство в Яков и положи закон в Израил, за които заповяда на бащите ни да ги възвестяват на децата си,

[6] за да ги знае бъдещото поколение, децата, които щяха да се родят – които на свой ред да ги разказват на своите си деца.

[7] За да поставят надеждата си на Бога и да не забравят делата на Бога, а да пазят Неговите заповеди

[8] и да не станат като бащите си – упорито и непокорно поколение, поколение, което не утвърди сърцето си и чийто дух не беше непоколебим за Бога.

[9] Ефремовите синове, макар въоръжени и опъващи лъкове, се върнаха назад в деня на боя.

[10] Не опазиха завета на Бога и в закона Му не склониха да ходят,

[11] а забравиха Неговите дела и чудесните неща, които им показа.

[12] Prodígios fez na presença de seus pais na terra do Egito, no campo de Zoã.
[13] Dividiu o mar e fê-los seguir; aprumou as águas como num dique.
[14] Guiou-os de dia com uma nuvem e durante a noite com um clarão de fogo.
[15] No deserto, fendeu rochas e lhes deu a beber abundantemente como de abismos.
[16] Da pedra fez brotar torrentes, fez manar água como rios.
[17] Mas, ainda assim, prosseguiram em pecar contra ele e se rebelaram, no deserto, contra o Altíssimo.
[18] Tentaram a Deus no seu coração, pedindo alimento que lhes fosse do gosto.
[19] Falaram contra Deus, dizendo: Pode, acaso, Deus preparar-nos mesa no deserto?
[20] Com efeito, feriu ele a rocha, e dela manaram águas, transbordaram caudais. Pode ele dar-nos pão também? Ou fornecer carne para o seu povo?
[21] Ouvindo isto, o SENHOR ficou indignado; acendeu-se fogo contra Jacó, e também se levantou o seu furor contra Israel;
[22] porque não creram em Deus, nem confiaram na sua salvação.
[23] Nada obstante, ordenou às alturas e abriu as portas dos céus;
[24] fez chover maná sobre eles, para alimentá-los, e lhes deu cereal do céu.
[25] Comeu cada qual o pão dos anjos; enviou-lhes ele comida a fartar.

[12] Пред бащите им извърши чудеса в Египетската земя, в полето Танис.
[13] Раздвои морето и ги преведе, и направи водите да стоят като грамада.
[14] Води ги денем с облак и цялата нощ с огнена светлина.
[15] Разцепи скали в пустинята и ги напои изобилно като от бездни.
[16] И изведе потоци из канарата и направи да протекат води като реки.
[17] Но те продължиха да съгрешават още пред Него и да огорчават Всевишния в безводната страна.
[18] Със сърцето си изпитаха Бога, като искаха ястия за лакомията си,
[19] и говориха против Бога: Може ли Бог да приготви трапеза в пустинята?
[20] Ето, Той удари скалата и потекоха води, и потоци се изляха; а може ли и хляб да даде или да достави месо за народа Си?
[21] Затова Господ чу и се разгневи, и огън пламна против Яков, а още и гняв обсипа Израил;
[22] защото не повярваха в Бога, нито Му уповаха, че ще ги избави.
[23] При все това Той заповяда на облаците горе и отвори небесните врати,
[24] и им наваля манна да ядат, и им даде небесно жито.
[25] Всеки ядеше ангелски хляб; прати им храна до насита.

[26] Fez soprar no céu o vento do Oriente e pelo seu poder conduziu o vento do Sul.
[27] Também fez chover sobre eles carne como poeira e voláteis como areia dos mares.
[28] Fê-los cair no meio do arraial deles, ao redor de suas tendas.
[29] Então, comeram e se fartaram a valer; pois lhes fez o que desejavam.
[30] Porém não reprimiram o apetite. Tinham ainda na boca o alimento,
[31] quando se elevou contra eles a ira de Deus, e entre os seus mais robustos semeou a morte, e prostrou os jovens de Israel.
[32] Sem embargo disso, continuaram a pecar e não creram nas suas maravilhas.
[33] Por isso, ele fez que os seus dias se dissipassem num sopro e os seus anos, em súbito terror.
[34] Quando os fazia morrer, então, o buscavam; arrependidos, procuravam a Deus.
[35] Lembravam-se de que Deus era a sua rocha e o Deus Altíssimo, o seu redentor.
[36] Lisonjeavam-no, porém de boca, e com a língua lhe mentiam.
[37] Porque o coração deles não era firme para com ele, nem foram fiéis à sua aliança.
[38] Ele, porém, que é misericordioso, perdoa a iniqüidade e não destrói; antes, muitas vezes desvia a sua ira e não dá largas a toda a sua indignação.

[26] Повдигна източен вятър на небето и със силата Си докара южния вятър.
[27] Наваля върху тях и месо изобилно като прах, и птици крилати – на брой като морския пясък;
[28] и ги направи да паднат сред стана им, около жилищата им.
[29] И така, ядоха и се преситиха, като им даде това, което желаеха.
[30] А докато още не бяха се отказали от лакомията си и ястието им беше в устата им,
[31] гневът Божий ги обсипа и изби потлъстите от тях, и повали отбраните на Израил.
[32] При всичко това те продължиха да съгрешават и не вярваха независимо от чудесните Му дела.
[33] Затова Той изнуряваше дните им със суета и годините им с ужас.
[34] Когато ги умъртвяваше, тогава питаха за Него и отново търсеха Бога ревностно;
[35] и си спомниха, че Бог им беше канара и Всевишният Бог – техен изкупител.
[36] Но с устата си Го ласкаеха и с езика си Го лъжеха;
[37] защото сърцето им не беше право пред Него, нито бяха верни на завета Му.
[38] Но Той, като многомилостив, прощаваше беззаконието им и не ги погубваше. Да! Много пъти

въздържаше гнева Си и не изливаше цялото Си негодувание;

[39] Lembra-se de que eles são carne, vento que passa e já não volta.

[39] а си спомняше, че бяха плът, вятър, който прехожда и не се връща.

[40] Quantas vezes se rebelaram contra ele no deserto e na solidão o provocaram!

[40] Колко пъти Го огорчаваха в пустинята и Го разгневяваха в безводната страна,

[41] Tornaram a tentar a Deus, agravaram o Santo de Israel.

[41] като отново изпитваха Бога и предизвикваха Святия Израилев!

[42] Não se lembraram do poder dele, nem do dia em que os resgatou do adversário;

[42] Не си спомняха силата на ръката Му в деня, когато ги избави от противника,

[43] de como no Egito operou ele os seus sinais e os seus prodígios, no campo de Zoã;

[43] как показа в Египет знаменията Си и чудесата на полето Танис

[44] e converteu em sangue os rios deles, para que das suas correntes não bebessem.

[44] и превърна водите им в кръв и потоците им, и не можаха да пият;

[45] Enviou contra eles enxames de moscas que os devorassem e rãs que os destruíssem.

[45] как прати върху тях рояци мухи, които ги изпохапаха, и жаби, които ги изпогубиха,

[46] Entregou às larvas as suas colheitas e aos gafanhotos, o fruto do seu trabalho.

[46] и предаде произведенията им на гъсеници и трудовете им на скакалци.

[47] Com chuvas de pedra lhes destruiu as vinhas e os seus sicômoros, com geada.

[47] Как порази с град лозята им и със светкавици – черниците им,

[48] Entregou à saraiva o gado deles e aos raios, os seus rebanhos.

[48] и предаде на град добитъка им и стадата им – на мълнии;

[49] Lançou contra eles o furor da sua ira: cólera, indignação e calamidade, legião de anjos portadores de males.

[49] как изля върху тях пламенния Си гняв, негодуване, ярост и неволя – нашествие на ангелите на нещастието, –

[50] Deu livre curso à sua ira; não poupou da morte a alma deles, mas entregou-lhes a vida à pestilência.

[50] изравни път за гнева Си, не пощади от смърт душата им, а предаде на мор живота им;

[51] Feriu todos os primogênitos no Egito, as primícias da virilidade nas tendas de Cam.

[51] как порази всеки първороден, заведе ги като стадо в Египет, първородните на силите им – в шатрите на Хама,

[52] Fez sair o seu povo como ovelhas e o guiou pelo deserto, como um rebanho.

[52] а народа Си изведе като овце и ги заведе като стадо в пустинята,

53 Dirigiu-o com segurança, e não temeram, ao passo que o mar submergiu os seus inimigos.

54 Levou-os até à sua terra santa, até ao monte que a sua destra adquiriu.

55 Da presença deles expulsou as nações, cuja região repartiu com eles por herança; e nas suas tendas fez habitar as tribos de Israel.

56 Ainda assim, tentaram o Deus Altíssimo, e a ele resistiram, e não lhe guardaram os testemunhos.

57 Tornaram atrás e se portaram aleivosamente como seus pais; desviaram-se como um arco enganoso.

58 Pois o provocaram com os seus altos e o incitaram a zelos com as suas imagens de escultura.

59 Deus ouviu isso, e se indignou, e sobremodo se aborreceu de Israel.

60 Por isso, abandonou o tabernáculo de Siló, a tenda de sua morada entre os homens,

61 e passou a arca da sua força ao cativeiro, e a sua glória, à mão do adversário.

62 Entregou o seu povo à espada e se encolerizou contra a sua própria herança.

63 O fogo devorou os jovens deles, e as suas donzelas não tiveram canto nupcial.

64 Os seus sacerdotes caíram à espada, e as suas viúvas não fizeram lamentações.

53 и ги води безопасно, така че не се бояха, а неприятелите им – морето ги покри;

54 как ги въведе в святия Си предел, в тази поляна, която десницата Му придоби,

55 и изгони пред тях народите, и им ги раздели за наследство с въже, и в шатрите им настани Израилевите племена.

56 Но въпреки това те изпитваха Всевишния Бог и се бунтуваха против Него, и не пазеха свидетелствата Му,

57 а се връщаха назад и постъпваха невярно, както бащите им; измятаха се като неверен лък.

58 Защото Го разгневяваха с високите си места и с изваяните си идоли Го подбуждаха към ревност.

59 Чу Бог и възнегодува, и много се погнуси от Израил,

60 така че напусна скинията в Сило – шатъра, който беше поставил между хората,

61 и предаде на плен Силата Си, Славата Си в неприятелска ръка.

62 Също и народа Си предаде на меч, като се разгневи на наследството Си.

63 Огън погълна момците им и девиците им не се възпяваха с венчални песни.

64 Свещениците им паднаха от меч; и вдовиците им не плакаха.

[65] Então, o SENHOR despertou como de um sono, como um valente que grita excitado pelo vinho;
[66] fez recuar a golpes os seus adversários e lhes cominou perpétuo desprezo.
[67] Além disso, rejeitou a tenda de José e não elegeu a tribo de Efraim.
[68] Escolheu, antes, a tribo de Judá, o monte Sião, que ele amava.
[69] E construiu o seu santuário durável como os céus e firme como a terra que fundou para sempre.
[70] Também escolheu a Davi, seu servo, e o tomou dos redis das ovelhas;
[71] tirou-o do cuidado das ovelhas e suas crias, para ser o pastor de Jacó, seu povo, e de Israel, sua herança.
[72] E ele os apascentou consoante a integridade do seu coração e os dirigiu com mãos precavidas.

Salmo 79

O povo pede castigo contra os inimigos

Salmo de Asafe

[1] Ó Deus, as nações invadiram a tua herança, profanaram o teu santo templo, reduziram Jerusalém a um montão de ruínas.
[2] Deram os cadáveres dos teus servos por cibo às aves dos céus e a carne dos teus santos, às feras da terra.
[3] Derramaram como água o sangue deles ao redor de Jerusalém, e não houve quem lhes desse sepultura.
[4] Tornamo-nos o opróbrio dos nossos vizinhos, o escárnio e a zombaria dos que nos rodeiam.

[65] Тогава Господ се събуди като от сън, като силен мъж, който, ободрен от вино, вика;
[66] и като порази враговете Си, отблъсна ги назад и ги предаде на вечен срам.
[67] При това Той се отказа от Йосифовия шатър и Ефремовото племе не избра;
[68] а избра Юдовото племе, хълма Сион, който възлюби.
[69] Съгради светилището Си като небесните възвишения, като земята, която е утвърдил завинаги.
[70] Избра и слугата Си Давид и го взе от кошарите на овцете;
[71] от подир дойните овце го доведе, за да пасе народа Му Яков и наследството Му Израил.
[72] Така той ги пасеше според незлобието на сърцето си и ги водеше с изкуството на ръцете си.

Псалми 79

Плач за разрушаването на Йерусалим

[1] Асафов псалом. Боже, народите дойдоха в наследството Ти, оскверниха святия Твой храм, обърнаха Йерусалим на развалини,
[2] мъртвите тела на слугите Ти дадоха за ястие на небесните птици, телата на светиите Ти – на земните зверове,
[3] проляха кръвта им като вода около Йерусалим; и нямаше кой да ги погребва.
[4] Станахме за укор пред съседите си, за присмех и поругание пред околните си.

[5] Até quando, SENHOR? Será para sempre a tua ira? Arderá como fogo o teu zelo?

[6] Derrama o teu furor sobre as nações que te não conhecem e sobre os reinos que não invocam o teu nome.
[7] Porque eles devoraram a Jacó e lhe assolaram as moradas.

[8] Não recordes contra nós as iniqüidades de nossos pais; apressem-se ao nosso encontro as tuas misericórdias, pois estamos sobremodo abatidos.

[9] Assiste-nos, ó Deus e Salvador nosso, pela glória do teu nome; livra-nos e perdoa-nos os pecados, por amor do teu nome.
[10] Por que diriam as nações: Onde está o seu Deus? Seja, à nossa vista, manifesta entre as nações a vingança do sangue que dos teus servos é derramado.
[11] Chegue à tua presença o gemido do cativo; consoante a grandeza do teu poder, preserva os sentenciados à morte.
[12] Retribui, SENHOR, aos nossos vizinhos, sete vezes tanto, o opróbrio com que te vituperaram.
[13] Quanto a nós, teu povo e ovelhas do teu pasto, para sempre te daremos graças; de geração em geração proclamaremos os teus louvores.

Salmo 80

Pedindo restaurações

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lírios”. Testemunho de Asafe. Salmo

[1] Dá ouvidos, ó pastor de Israel, tu que conduzes a José como um rebanho; tu que

[5] Докога, Господи? Ще се гневиш ли винаги? Ще гори ли като огън ревността Ти?

[6] Излей гнева Си на народите, които не Те познават, и на царствата, които не призовават името Ти;
[7] защото изпояддоха Яков и пасбищата му запустяха.

[8] Не си спомняй против нас беззаконията на прадедите ни. Дано ни изпреварят скоро Твоите благи милости, защото станахме много окаяни.

[9] Помогни ни, Боже, Спасителю наш, заради славата на Твоето име; избави ни и очисти греховете ни заради името Си.
[10] Защо да кажат народите: Къде е техният Бог? Нека се знае пред очите ни, между народите, възмездието за пролятата кръв на слугите Ти.
[11] Нека дойде пред Тебе въздишането на затворниците; според великата Твоя сила опази осъдените на смърт;
[12] и върни седмократно в пазвата на съседите ни укора, с който укориха Тебе, Господи.
[13] Така ние, Твоят народ и овцете на пасбището Ти, ще те славословим довека, от род в род ще разгласяваме Твоята хвала.

Псалми 80

Молитва за Израил за избавление от бедствия

[1] За първия певец, по „Криновете на завета“. Асафов псалом. Послушай, Пастирю Израилев, Който водиш като

estás entronizado acima dos querubins, mostra o teu esplendor.

стадо Йосиф; Ти, Който обитаваш между херувимите, възсияй.

[2] Perante Efraim, Benjamim e Manassés, desperta o teu poder e vem salvar-nos.

[2] Пред Ефрем, Вениамин и Манасия раздвижи силата Си и ела да ни спасиш.

[3] Restaura-nos, ó Deus; faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

[3] Възвърни ни, Боже, и ни осияй с лицето Си; и ще се спасим.

[4] Ó SENHOR, Deus dos Exércitos, até quando estarás indignado contra a oração do teu povo?

[4] Господи, Боже на Силите, докога ще таиш гняв против молитвите на народа Си?

[5] Dás-lhe a comer pão de lágrimas e a beber copioso pranto.

[5] Даваш им да ядат хляб със сълзи и ги поиш изобилно със сълзи.

[6] Constituis-nos em contendas para os nossos vizinhos, e os nossos inimigos zombam de nós a valer.

[6] Направил си ни предмет на разпра между съседите ни; и неприятелите ни се смеят помежду си.

[7] Restaura-nos, ó Deus dos Exércitos; faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

[7] Възвърни ни, Боже на Силите, осияй ни с лицето Си и ще се спасим.

[8] Trouxeste uma videira do Egito, expulsaste as nações e a plantaste.

[8] Пренесъл си лоза от Египет и като си изгонил народите, си я насадил.

[9] Dispuseste-lhe o terreno, ela deitou profundas raízes e encheu a terra.

[9] Приготвил си място пред нея; и тя е пуснала дълбоко корени и е изпълнила земята.

[10] Com a sombra dela os montes se cobriram, e, com os seus sarmentos, os cedros de Deus.

[10] Покриха се бърдата със сянката ѝ; и клоните ѝ станаха като изящните кедри,

[11] Estendeu ela a sua ramagem até ao mar e os seus rebentos, até ao rio.

[11] простря клончетата до морето и ластарите си – до Ефрат.

[12] Por que lhe derribaste as cercas, de sorte que a vindimam todos os que passam pelo caminho?

[12] Защо си съборил плетищата ѝ и я берат всички, които минават по пътя?

[13] O javali da selva a devasta, e nela se repastam os animais que pululam no campo.

[13] Запустява я глиган от гората и полските зверове я изпояждат.

[14] Ó Deus dos Exércitos, volta-te, nós te rogamos, olha do céu, e vê, e visita esta vinha;

[14] Обърни се, молим Ти се, Боже на Силите, погледни от небето и виж, и посети тази лоза,

[15] protege o que a tua mão direita plantou, o sarmento que para ti fortaleceste.

[16] Está queimada, está decepada. Pereçam os nossos inimigos pela repreensão do teu rosto.

[17] Seja a tua mão sobre o povo da tua destra, sobre o filho do homem que fortaleceste para ti.

[18] E assim não nos apartaremos de ti; vivifica-nos, e invocaremos o teu nome.

[19] Restaura-nos, ó SENHOR, Deus dos Exércitos, faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

Salmo 81

Exortação a louvor e obediência

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lagares". Salmo de Asafe

[1] Cantai de júbilo a Deus, força nossa; celebrai o Deus de Jacó.

[2] Salmodiai e fazei soar o tamboril, a suave harpa com o saltério.

[3] Tocai a trombeta na Festa da Lua Nova, na lua cheia, dia da nossa festa.

[4] É preceito para Israel, é prescrição do Deus de Jacó.

[5] Ele o ordenou, como lei, a José, ao sair contra a terra do Egito. Ouço uma linguagem que eu não conhecera.

[6] Livrei os seus ombros do peso, e suas mãos foram livres dos cestos.

[15] и защити това, което е насадила Твоята десница, и стъблото, което си направил силно за Себе Си.

[16] Тя беше изгорена с огън; отсечена беше; погиват при заплахата на лицето Ти.

[17] Нека ръката Ти бъде върху мъжа на Твоята десница, върху човешкия син, когото си направил силен за Себе Си.

[18] Така ние няма да се отклоним от Тебе; съживи ни и ще призовем Твоето име.

[19] Възвърни ни, Господи, Боже на Силите; осияй ни с лицето Си и ще се спасим.

Псалми 81

Божията благост и упорство на Израил

[1] За първия певец, на гетския инструмент. Асафов псалом. Пейте радостно на Бога – наша сила; възкликнете към Якововия Бог.

[2] Запейте псалом и звънете с тъпанче, благозвучна арфа и псалтир.

[3] Засвирете с тръба на новолуние, на пълнолуние, в деня на нашия празник.

[4] Защото това е закон за Израил, наредба от Якововия Бог.

[5] Той го заповяда за заявление сред Йосиф, когато излезе против Египетската земя, където чух език, който не познавах.

[6] Отстраних рамото му изпод товар; ръцете му се отърваха от кош.

[7] Clamaste na angústia, e te livrei; do recôndito do trovão eu te respondi e te experimentei junto às águas de Meribá.

[8] Ouve, povo meu, quero exortar-te. Ó Israel, se me escutasses!

[9] Não haja no meio de ti deus alheio, nem te prostres ante deus estranho.

[10] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei da terra do Egito. Abre bem a boca, e ta encherei.

[11] Mas o meu povo não me quis escutar a voz, e Israel não me atendeu.

[12] Assim, deixei-o andar na teimosia do seu coração; siga os seus próprios conselhos.

[13] Ah! Se o meu povo me escutasse, se Israel andasse nos meus caminhos!

[14] Eu, de pronto, lhe abateria o inimigo e deitaria mão contra os seus adversários.

[15] Os que aborrecem ao SENHOR se lhe submeteriam, e isto duraria para sempre.

[16] Eu o sustentaria com o trigo mais fino e o saciaria com o mel que escorre da rocha.

Salmo 82

Increpadas a injustiça e a parcialidade dos juízes

Salmo de Asafe

[1] Deus assiste na congregação divina; no meio dos deuses, estabelece o seu julgamento.

[7] В скръбно време ти ме призова и Аз те избавих; отговорих ти в скришно място на гърма; изпитах те при водите на Мерива. (Села.)

[8] Слушай, народе Мой, и ще заявя пред вас, Израилю, ако би Ме послушал:

[9] Да няма сред тебе чужди богове и да не се поклониш на чужд бог.

[10] Аз съм Господ, твоят Бог, Който те изведох от Египетската земя; отвори широко устата си и ще ги изпълня.

[11] Но народът Ми не послуша гласа Ми; Израил не Ме искаше.

[12] Затова ги оставих да вървят според упорството на сърцето си, за да ходят по своите си намерения.

[13] Дано Ме беше слушал народът Ми, да беше ходил Израил по Моите пътища!

[14] Скоро бих покорил неприятелите им и срещу противниците им бих обърнал ръката Си,

[15] даже ненавистниците
на Господа щяха да се преструват на покорни пред Него; а благоденственото време на тези щеше да продължи завинаги;

[16] и Той щеше да ги храни с най-изрядната пшеница; и с мед от скала щях да те наситя.

Псалми 82

Божий съд за несправедливите съдии

[1] Асафов псалом. Бог стои в Божия събор, съди сред боговете.

[2] Até quando julgareis injustamente e tomareis partido pela causa dos ímpios?

[3] Fazei justiça ao fraco e ao órfão, procedei retamente para com o aflito e o desamparado.

[4] Socorrei o fraco e o necessitado; tirai-os das mãos dos ímpios.

[5] Eles nada sabem, nem entendem; vagueiam em trevas; vacilam todos os fundamentos da terra.

[6] Eu disse: sois deuses, sois todos filhos do Altíssimo.

[7] Todavia, como homens, morrereis e, como qualquer dos príncipes, haveis de sucumbir.

[8] Levanta-te, ó Deus, julga a terra, pois a ti compete a herança de todas as nações.

Salmo 83

Julgamento de Deus contra as nações inimigas

Cântico. Salmo de Asafe

[1] Ó Deus, não te cales; não te emudeças, nem fiques inativo, ó Deus!

[2] Os teus inimigos se alvoroçam, e os que te odeiam levantam a cabeça.

[3] Tramam astutamente contra o teu povo e conspiram contra os teus protegidos.

[4] Dizem: Vinde, risquemo-los de entre as nações; e não haja mais memória do nome de Israel.

[5] Pois tramam concordemente e firmam aliança contra ti

[2] Докога ще съдите несправедливо и ще показвате лицеприятие към нечестивите? (Села.)

[3] Съдете справедливо сиромаха и сирачето; отдайте правото на оскърбения и бедния.

[4] Избавяйте сиромаха и бедния, отървавайте ги от ръката на нечестивите.

[5] Те не знаят, нито разбират, ходят насам-натам в тъмнина; всичките основи на земята се разклащат.

[6] Аз казах: Богове сте вие; всички сте синове на Всевишния.

[7] А при все това вие ще умрете като хора и ще паднете като един от князете.

[8] Стани, Боже, съди земята; защото Ти имаш наследство сред всички народи.

Псалми 83

Молитва за победа над враговете

[1] Асафова псаломска песен. Боже, недей мълча; не премълчавай, нито бивай безмълвен, Боже;

[2] защото, ето, враговете Ти правят размирие и ненавистниците Ти са издигнали глава.

[3] Коварен съвет правят против Твоя народ и се наговарят против скритите Твои.

[4] Казаха: Елате да ги изтребим, за да не са народ и да не се споменава вече името на Израил.

[5] Защото единодушно се съгласиха заедно, направиха съюз против Тебе –

[6] as tendas de Edom e os ismaelitas, Moabe e os hagarenos,
[7] Gebal, Amom e Amaleque, a Filístia como os habitantes de Tiro;
[8] também a Assíria se alia com eles, e se constituem braço forte aos filhos de Ló.
[9] Faze-lhes como fizeste a Midiã, como a Sísera, como a Jabim na ribeira de Quisom;
[10] os quais pereceram em En-Dor; tornaram-se adubo para a terra.
[11] Sejam os seus nobres como Orebe e como Zeebe, e os seus príncipes, como Zeba e como Zalmuna,
[12] que disseram: Apoderemo-nos das habitações de Deus.
[13] Deus meu, faze-os como folhas impelidas por um remoinho, como a palha ao léu do vento.
[14] Como o fogo devora um bosque e a chama abrasa os montes,
[15] assim, persegue-os com a tua tempestade e amedronta-os com o teu vendaval.
[16] Enche-lhes o rosto de ignomínia, para que busquem o teu nome, SENHOR.
[17] Sejam envergonhados e confundidos perpetuamente; perturbem-se e pereçam.
[18] E reconhecerão que só tu, cujo nome é SENHOR, és o Altíssimo sobre toda a terra.

Salmo 84

Saudades do templo

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lagares”. Salmo dos filhos de Corá

[1] Quão amáveis são os teus tabernáculos, SENHOR dos Exércitos!

[6] шатрите на Едом и исмаилтяните; Моав и агаряните,
[7] Гевал, Амон и Амалик, филистимците с тирските жители;
[8] още и Асирия се съедини с тях, станаха помощници на Лотовите потомци. (Села.)
[9] Сторѝ им като на мадиамците, като на Сисара, като на Явин при потока Кисон,
[10] които загинаха в Ендор, като станаха тор на земята.
[11] Направѝ благородните им като Орив и Зив, дори всичките им първенци като Зевей и Салман,
[12] които казаха: Да усвоим за себе си Божиите заселища.
[13] Боже мой, направи ги като въртящия се прах, като плява пред вятъра.
[14] Както огънят изгаря дърветата и както пламъкът запалва горите,
[15] така ги прогони с урагана Си и ги смути с бурята Си.
[16] Покрий лицата им с позор, за да потърсят Твоето име, Господи.
[17] Нека се посрамят и ужасят завинаги. Да! Нека се смутят и погинат,
[18] за да познаят, че Ти, Чието име е Йехова, един си Всевишен над цялата земя.

Псалми 84

Копнеж по Божия дом

[1] За първия певец, на гетския инструмент, псалом за Кореевите

потомци. Колко са мили Твоите обиталища, Господи на силите!

2 A minha alma suspira e desfalece pelos átrios do SENHOR; o meu coração e a minha carne exultam pelo Deus vivo!

2 Копнее и даже примира душата ми за дворовете Господни; сърцето ми и плътта ми викат към живия Бог.

3 O pardal encontrou casa, e a andorinha, ninho para si, onde acolha os seus filhotes; eu, os teus altares, SENHOR dos Exércitos, Rei meu e Deus meu!

3 Дори врабчето си намира жилище и лястовицата – гнездо за себе си, където поставя пилетата си, при Твоите жертвеници, Господи на Силите, царю мой и Боже мой.

4 Bem-aventurados os que habitam em tua casa; louvam-te perpetuamente.

4 Блажени онези, които живеят в Твоя дом; те винаги ще Те хвалят. (Села.)

5 Bem-aventurado o homem cuja força está em ti, em cujo coração se encontram os caminhos aplanados,

5 Блажени онези хора, чиято сила е в Тебе, в чието сърце са пътищата към Твоя дом.

6 o qual, passando pelo vale árido, faz dele um manancial; de bênçãos o cobre a primeira chuva.

6 Когато минават през долината на плача, те я превръщат в място на извори; и есенният дъжд я покрива с благословения.

7 Vão indo de força em força; cada um deles aparece diante de Deus em Sião.

7 Те преминават от сила в сила; всеки от тях се явява пред Бога в Сион.

8 SENHOR, Deus dos Exércitos, escuta-me a oração; presta ouvidos, ó Deus de Jacó!

8 Господи, Боже на Силите, послушай молитвата ми. Приклони ухо, Боже Яковов. (Села.)

9 Olha, ó Deus, escudo nosso, e contempla o rosto do teu ungido.

9 Боже, щите наш, виж и погледни лицето на Твоя помазаник.

10 Pois um dia nos teus átrios vale mais que mil; prefiro estar à porta da casa do meu Deus, a permanecer nas tendas da perversidade.

10 Защото един ден в Твоите дворове е по-желателен от хиляди други дни; бих предпочел да стоя на прага в дома на моя Бог, отколкото да живея в шатрите на нечестието.

11 Porque o SENHOR Deus é sol e escudo; o SENHOR dá graça e glória; nenhum bem sonega aos que andam retamente.

11 Защото Господ Бог е слънце и щит; Господ ще даде благодат и слава; няма да лиши от никакво добро ходещите с незлобие.

12 Ó SENHOR dos Exércitos, feliz o homem que em ti confia.

Salmo 85

Pede-se o perdão de Deus

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

1 Favoreceste, SENHOR, a tua terra; restauraste a prosperidade de Jacó.

2 Perdoaste a iniqüidade de teu povo, encobriste os seus pecados todos.

3 A tua indignação, reprimiste-a toda, do furor da tua ira te desviaste.

4 Restabelece-nos, ó Deus da nossa salvação, e retira de sobre nós a tua ira.

5 Estarás para sempre irado contra nós? Prolongarás a tua ira por todas as gerações?

6 Porventura, não tornarás a vivificar-nos, para que em ti se regozije o teu povo?

7 Mostra-nos, SENHOR, a tua misericórdia e concede-nos a tua salvação.

8 Escutarei o que Deus, o SENHOR, disser, pois falará de paz ao seu povo e aos seus santos; e que jamais caiam em insensatez.

9 Próxima está a sua salvação dos que o temem, para que a glória assista em nossa terra.

10 Encontraram-se a graça e a verdade, a justiça e a paz se beijaram.

11 Da terra brota a verdade, dos céus a justiça baixa o seu olhar.

12 Também o SENHOR dará o que é bom, e a nossa terra produzirá o seu fruto.

12 Господи на Силите, блажен онзи човек, който уповава на Тебе.

Псалми 85

Молитва за благословение на Божия народ

1 За първия певец, псалом за Кореевите потомци. Господи, Ти си се показал благосклонен към земята Си, върнал си Яков от плен.

2 Простил си беззаконията на народа Си, покрил си целия им грях. (Села.)

3 Отмахнал си всичкото Си негодувание, върнал си се от разпаления Си гняв.

4 Върни ни, Боже, Спасителю наш, и прекрати негодуванието Си против нас.

5 Винаги ли ще бъдеш разгневен на нас? Ще продължаваш ли да се гневиш от род в род?

6 Не искаш ли пак да ни съживиш, за да се радва Твоят народ в Тебе?

7 Господи, покажи ни милостта Си и ни дай спасението Си.

8 Ще слушам какво ще говори Господ Бог; защото ще говори мир на народа Си и на светиите Си; но нека не се връщат пак в безумие.

9 Наистина Неговото спасение е близо до онези, които се боят от Него, за да обитава слава в нашата земя.

10 Милост и вярност се срещнаха, правда и мир се целунаха.

11 Вярност пониква от земята и правда е надникнала от небето.

12 Господ също ще даде това, което е добро; и земята ще ни даде плода си.

[13] A justiça irá adiante dele, cujas pegadas ela transforma em caminhos.

Salmo 86

Súplica e confiança

Oração de Davi

[1] Inclina, SENHOR, os ouvidos e responde-me, pois estou aflito e necessitado.

[2] Preserva a minha alma, pois eu sou piedoso; tu, ó Deus meu, salva o teu servo que em ti confia.

[3] Compadece-te de mim, ó SENHOR, pois a ti clamo de contínuo.

[4] Alegra a alma do teu servo, porque a ti, SENHOR, elevo a minha alma.

[5] Pois tu, SENHOR, és bom e compassivo; abundante em benignidade para com todos os que te invocam.

[6] Escuta, SENHOR, a minha oração e atende à voz das minhas súplicas.

[7] No dia da minha angústia, clamo a ti, porque me respondes.

[8] Não há entre os deuses semelhante a ti, SENHOR; e nada existe que se compare às tuas obras.

[9] Todas as nações que fizeste virão, prostrar-se-ão diante de ti, SENHOR, e glorificarão o teu nome.

[10] Pois tu és grande e operas maravilhas; só tu és Deus!

[11] Ensina-me, SENHOR, o teu caminho, e andarei na tua verdade; dispõe-me o coração para só temer o teu nome.

[13] Правдата ще върви пред Него и ще направи стъпките Му път, по който да ходим.

Псалми 86

Молитва за помощ

[1] Давидова молитва. Господи, приклони ухото Си; послушай ме, защото съм сиромах и немощен.

[2] Опази душата ми, защото съм посветен; Ти, Боже мой, спаси слугата Си, който уповава на Тебе.

[3] Смили се над мене, Господи, защото към Тебе викам цял ден.

[4] Развесели душата на слугата Си, защото към Тебе, Господи, издигам душата си.

[5] Защото Ти, Господи, си благ и готов да прощаваш, и многомилостив към всички, които Те призовават.

[6] Послушай, Господи, молитвата ми и внимавай в гласа на молбите ми,

[7] в деня на неволята си ще призова Тебе, защото ще ме послушаш.

[8] Между боговете няма подобен на Тебе, Господи, нито има дела, подобни на Твоите.

[9] Всички народи, които си създал, ще дойдат и ще се поклонят пред Тебе, Господи, и ще прославят името Ти.

[10] Защото си велик и вършиш чудесни неща; само Ти си Бог.

[11] Научи ме, Господи, на пътя Си и ще ходя в истината Ти; дай ми да се страхувам от името Ти с нераздвоено сърце.

[12] Dar-te-ei graças, SENHOR, Deus meu, de todo o coração, e glorificarei para sempre o teu nome.

[13] Pois grande é a tua misericórdia para comigo, e me livraste a alma do mais profundo poder da morte.

[14] Ó Deus, os soberbos se têm levantado contra mim, e um bando de violentos atenta contra a minha vida; eles não te consideram.

[15] Mas tu, SENHOR, és Deus compassivo e cheio de graça, paciente e grande em misericórdia e em verdade.

[16] Volta-te para mim e compadece-te de mim; concede a tua força ao teu servo e salva o filho da tua serva.

[17] Mostra-me um sinal do teu favor, para que o vejam e se envergonhem os que me aborrecem; pois tu, SENHOR, me ajudas e me consolas.

Salmo 87

Jerusalém, amada de Deus

Salmo dos filhos de Corá. Cântico

[1] Fundada por ele sobre os montes santos,

[2] o SENHOR ama as portas de Sião mais do que as habitações todas de Jacó.

[3] Gloriosas coisas se têm dito de ti, ó cidade de Deus!

[4] Dentre os que me conhecem, farei menção de Raabe e da Babilônia; eis aí Filístia e Tiro com Etiópia; lá, nasceram.

[12] Ще Те хваля, Господи, Боже мой, от все сърце и ще славя името Ти довека.

[13] Защото голяма е Твоята милост към мен; и Ти си избавил душата ми от най-дълбоката преизподня.

[14] Боже, горделивите се надигнаха против мен и тълпата на насилниците поиска душата ми; и не поставиха Тебе пред себе си.

[15] Но, Господи, Ти си Бог многомилостив и благодатен, дълготърпелив и изобилстващ с милост и вярност.

[16] Обърни се към мен и се смили над мен; дай силата Си на слугата Си и избави сина на слугинята Си.

[17] Покажи ми знак на благоволението Си, за да го видят онези, които ме мразят, и да се посрамят затова, че Ти, Господи, си ми помогнал и си ме утешил.

Псалми 87

Възхвала на Йерусалим

[1] Псалом, песен за Кореевите потомци. Основания Си на святите хълмове град –

[2] да!, – портите на Сион Господ обича повече от всички Яковови заселища.

[3] Славни неща се говорят за тебе, граде Божий. (Села.)

[4] Ще спомена Египет и Вавилон като от онези, които ме познават. Ето филистимската земя и Тир, с Етиопия: този народ, ще кажа, се е родил там.

[5] E com respeito a Sião se dirá: Este e aquele nasceram nela; e o próprio Altíssimo a estabelecerá.

[6] O SENHOR, ao registrar os povos, dirá: Este nasceu lá.

[7] Todos os cantores, saltando de júbilo, entoarão: Todas as minhas fontes são em ti.

[5] Да! За Сион ще се каже: Този и онзи са се родили в него и сам Всевишният ще го утвърди.

[6] Когато Господ запише племената, ще зачете, че това и онова племе се е родило там. (Села.)

[7] Както певците, така и свирачите ще казват: Всичките ми извори са в Тебе.

Salmo 88

Lamentação de um atribulado

Cântico. Salmo dos filhos de Corá. Ao mestre de canto. Para ser cantado com cítara. Salmo didático de Hemã, ezraíta

[1] Ó SENHOR, Deus da minha salvação, dia e noite clamo diante de ti.

[2] Chegue à tua presença a minha oração, inclina os ouvidos ao meu clamor.

[3] Pois a minha alma está farta de males, e a minha vida já se abeira da morte.

[4] Sou contado com os que baixam à cova; sou como um homem sem força,

[5] atirado entre os mortos; como os feridos de morte que jazem na sepultura, dos quais já não te lembras; são desamparados de tuas mãos.

[6] Puseste-me na mais profunda cova, nos lugares tenebrosos, nos abismos.

[7] Sobre mim pesa a tua ira; tu me abates com todas as tuas ondas.

Псалми 88

Молитва за спасяване от смъртна опасност

[1] Песен, псалом за Кореевите потомци. За първия певец, по наскърбително боледуване. Поучение на Етан Езраева. Господи Боже, Спасителю мой, и денем, и нощем съм викал пред Тебе.

[2] Нека дойде молитвата ми пред Твоето присъствие; приклони ухото Си към вика ми.

[3] Защото се насити душата ми на бедствия и животът ми се приближава до преизподнята.

[4] Причисляван съм към онези, които слизат в рова; станах като човек, който няма помощ,

[5] изхвърлен между мъртвите, като убитите, които лежат в гроба, за които Ти не се сещаш вече и които са отсечени от ръката Ти.

[6] Спуснал си ме в най-дълбокия ров, в тъмни места, в бездните.

[7] Натегна на мене Твоят гняв и с всичките Си вълни Ти си ме притиснал. (Села.)

[8] Apartaste de mim os meus conhecidos e me fizeste objeto de abominação para com eles; estou preso e não vejo como sair.

[9] Os meus olhos desfalecem de aflição; dia após dia, venho clamando a ti, SENHOR, e te levanto as minhas mãos.

[10] Mostrarás tu prodígios aos mortos ou os finados se levantarão para te louvar?

[11] Será referida a tua bondade na sepultura? A tua fidelidade, nos abismos?

[12] Acaso, nas trevas se manifestam as tuas maravilhas? E a tua justiça, na terra do esquecimento?

[13] Mas eu, SENHOR, clamo a ti por socorro, e antemanhã já se antecipa diante de ti a minha oração.

[14] Por que rejeitas, SENHOR, a minha alma e ocultas de mim o rosto?

[15] Ando aflito e prestes a expirar desde moço; sob o peso dos teus terrores, estou desorientado.

[16] Por sobre mim passaram as tuas iras, os teus terrores deram cabo de mim.

[17] Eles me rodeiam como água, de contínuo; a um tempo me circundam.

[18] Para longe de mim afastaste amigo e companheiro; os meus conhecidos são trevas.

Salmo 89

Promessa do reino messiânico a Davi

Salmo didático de Etã, ezraíta

1 Rs 4.31

[1] Cantarei para sempre as tuas misericórdias, ó SENHOR; os meus lábios

[8] Отдалечил си от мене познатите ми; направил си ме гнусен за тях; затворен съм и не мога да изляза.

[9] Окото ми чезне от скръб; Господи, Тебе съм призовавал всеки ден, простирал съм към Тебе ръцете си.

[10] На мъртвите ли ще покажеш чудеса? Или умрелите ще станат и ще Те хвалят? (Села.)

[11] В гроба ли ще се прогласява Твоето милосърдие или в мястото на погибелта верността Ти?

[12] Ще се познаят ли в тъмнината чудесните Ти дела и правдата Ти – в земята на забравените?

[13] Но аз към Тебе, Господи, извиках; и на ранина молитвата ми ще Те изпревари.

[14] Господи, защо отхвърляш душата ми? Защо криеш лицето Си от мен?

[15] От младини съм угнетен и бера душа; търпя Твоите ужаси и съм в изумление.

[16] Гневът Ти мина върху мен; ужасът Ти ме съсипа.

[17] Като води ме обикалят цял ден, заедно ме обкръжават.

[18] Отдалечил си от мене любим и приятел; познатите ми са мрак.

Псалми 89

Божият завет с Давид и скърбите на Израил

[1] Поучение на Етан Езраева. Господи, довека ще възпявам Твоите милости; с

proclamarão a todas as gerações a tua fidelidade.

[2] Pois disse eu: a benignidade está fundada para sempre; a tua fidelidade, tu a confirmarás nos céus, dizendo:

[3] Fiz aliança com o meu escolhido e jurei a Davi, meu servo:

[4] Para sempre estabelecerei a tua posteridade e firmarei o teu trono de geração em geração.

[5] Celebram os céus as tuas maravilhas, ó SENHOR, e, na assembléia dos santos, a tua fidelidade.

[6] Pois quem nos céus é comparável ao SENHOR? Entre os seres celestiais, quem é semelhante ao SENHOR?

[7] Deus é sobremodo tremendo na assembléia dos santos e temível sobre todos os que o rodeiam.

[8] Ó SENHOR, Deus dos Exércitos, quem é poderoso como tu és, SENHOR, com a tua fidelidade ao redor de ti?!

[9] Dominas a fúria do mar; quando as suas ondas se levantam, tu as amainas.

[10] Calcaste a Raabe, como um ferido de morte; com o teu poderoso braço dispersaste os teus inimigos.

[11] Teus são os céus, tua, a terra; o mundo e a sua plenitude, tu os fundaste.

[12] O Norte e o Sul, tu os criaste; o Tabor e o Hermom exultam em teu nome.

устата си ще известявам Твоята вярност от род в род.

[2] Защото казах: Милостта Ти ще се съгради довека; на самите небеса ще утвърдиш верността Си.

[3] Ти каза: Сключил съм завет с избрания Си, заклел съм се на слугата Си Давид, като каза:

[4] Ще утвърдя потомството ти завинаги и ще издигам престола ти от род в род. (Села.)

[5] И небесата ще възпяват Твоите чудеса, Господи, също и Твоята вярност, в събранието на светиите.

[6] Защото на небето кой може да се сравни с Господа? Между синовете на силните кой може да се уподоби наГоспода?

[7] Бог е твърде страшен в съвета на светиите и достопочитаем повече от всички, които са около Него.

[8] Господи, Боже на Силите, кой е могъщ Господ като Тебе? Твоята вярност Те окръжава.

[9] Ти владееш над надигането на морето; когато се повдигат вълните му, Ти ги укротяваш.

[10] Ти си съкрушил Египет като някого смъртно ранен; с мощната Си мишца си разпръснал враговете Си.

[11] Твои са небесата, Твоя е и земята; вселената и всичко, което има в нея – Ти си ги основал.

[12] Север и юг – Ти си ги създал; Тавор и Ермон се радват в името Ти.

[13] O teu braço é armado de poder, forte é a tua mão, e elevada, a tua destra.

[14] Justiça e direito são o fundamento do teu trono; graça e verdade te precedem.

[15] Bem-aventurado o povo que conhece os vivas de júbilo, que anda, ó SENHOR, na luz da tua presença.

[16] Em teu nome, de contínuo se alegra e na tua justiça se exalta,

[17] porquanto tu és a glória de sua força; no teu favor avulta o nosso poder.

[18] Pois ao SENHOR pertence o nosso escudo, e ao Santo de Israel, o nosso rei.

[19] Outrora, falaste em visão aos teus santos e disseste: A um herói concedi o poder de socorrer; do meio do povo, exaltei um escolhido.

[20] Encontrei Davi, meu servo; com o meu santo óleo o ungi.

[21] A minha mão será firme com ele, o meu braço o fortalecerá.

[22] O inimigo jamais o surpreenderá, nem o há de afligir o filho da perversidade.

[23] Esmagarei diante dele os seus adversários e ferirei os que o odeiam.

[24] A minha fidelidade e a minha bondade o hão de acompanhar, e em meu nome crescerá o seu poder.

[13] Ти имаш крепка мишца; силна е ръката Ти и издигната десницата Ти.

[14] Правда и правосъдие са основа на престола Ти; милост и истина ходят пред Твоето лице.

[15] Блажен народът, който познава възклицанието на тръбите; те ходят, Господи, в светлината на Твоето лице.

[16] В Твоето име се радват всеки ден и с правдата Ти се въздигат;

[17] защото Ти си славата на силата им; и с Твоето благоволение ще се въздигне нашият рог.

[18] Понеже на Господа принадлежи да бъде наша защита и на Святия Израилев да бъде наш Цар.

[19] Тогава Ти говорѝ на светиите Си чрез видение, като каза: Възложих на един силен да даде помощ, възвисих един избран от народа.

[20] Намерих слугата Си Давид; със святото Си миро го помазах.

[21] Ръката Ми ще го поддържа и мишцата Ми ще го укрепява.

[22] Неприятелят няма да го изнудва, нито предаденият на нечестие ще го наскърби.

[23] Но Аз ще съкруша пред него противниците му и ще поразя онези, които го мразят.

[24] А верността Ми и милостта Ми ще бъдат с него; и с Моето име ще се издигне рогът му.

25 Porei a sua mão sobre o mar e a sua direita, sobre os rios.
26 Ele me invocará, dizendo: Tu és meu pai, meu Deus e a rocha da minha salvação.
27 Fá-lo-ei, por isso, meu primogênito, o mais elevado entre os reis da terra.
28 Conservar-lhe-ei para sempre a minha graça e, firme com ele, a minha aliança.
29 Farei durar para sempre a sua descendência; e, o seu trono, como os dias do céu.
30 Se os seus filhos desprezarem a minha lei e não andarem nos meus juízos,
31 se violarem os meus preceitos e não guardarem os meus mandamentos,
32 então, punirei com vara as suas transgressões e com açoites, a sua iniqüidade.
33 Mas jamais retirarei dele a minha bondade, nem desmentirei a minha fidelidade.
34 Não violarei a minha aliança, nem modificarei o que os meus lábios proferiram.
35 Uma vez jurei por minha santidade (e serei eu falso a Davi?):
36 A sua posteridade durará para sempre, e o seu trono, como o sol perante mim.
37 Ele será estabelecido para sempre como a lua e fiel como a testemunha no espaço.
38 Tu, porém, o repudiaste e o rejeitaste; e te indignaste com o teu ungido.

25 Също ще сложа ръката му над морето и десницата му – над реките.
26 Той ще извика към Мен: Отец си ми, Бог мой и канарата на моето спасение.
27 При това Аз ще го поставя в положение на първороден, по-горе от земните царе.
28 Вечно ще пазя милостта Си за него; и заветът Ми ще бъде верен спрямо него.
29 Също и потомството му ще направя да продължава довека и престолът му – като дните на небето.
30 Синовете му, ако оставят закона Ми и не ходят според постановленията Ми,
31 ако престъпят наредбите Ми и не опазят заповедите Ми –
32 тогава ще накажа с тояга престъпленията им и с бич – беззаконията им;
33 но милостта Си няма да оттегля от него, нито ще изневеря на верността Си.
34 Няма да наруша завета Си, нито ще променя това, което е излязло от устните Ми.
35 За едно нещо се заклех в светостта Си и няма да излъжа Давид,
36 че потомството му ще трае довека и престолът му – като слънцето пред Мене,
37 като луната, която е утвърдена довека и е вярна свидетелка на небето. (Села.)
38 Но Ти си отхвърлил помазаника Си, отказал си се от него и си му се разгневил.

[39] Aborreceste a aliança com o teu servo; profanaste-lhe a coroa, arrojando-a para a terra.

[39] Погнусил си се от завета със слугата Си; унизил си короната му до земята.

[40] Arrasaste os seus muros todos; reduziste a ruínas as suas fortificações.

[40] Разрушил си всичките му огради; превърнал си крепостите му в развалини. Да! Делото на ръцете ни – утвърждавай го.

[41] Despojam-no todos os que passam pelo caminho; e os vizinhos o escarnecem.

[41] Разграбват го всички, които минават по пътя; стана за укор на съседите си.

[42] Exaltaste a destra dos seus adversários e deste regozijo a todos os seus inimigos.

[42] Възвисил си десницата на противниците му; зарадвал си всичките му неприятели.

[43] Também viraste o fio da sua espada e não o sustentaste na batalha.

[43] Още си обърнал острието на меча му и не си го укрепил в боя.

[44] Fizeste cessar o seu esplendor e deitaste por terra o seu trono.

[44] Направил си да престане блясъкът му и си тръшнал престола му на земята.

[45] Abreviaste os dias da sua mocidade e o cobriste de ignomínia.

[45] Съкратил си дните на младостта му; покрил си го със срам. (Села.)

[46] Até quando, SENHOR? Esconder-te-ás para sempre? Arderá a tua ira como fogo?

[46] Докога, Господи? Ще се криеш ли винаги? Ще гори ли като огън гневът Ти?

[47] Lembra-te de como é breve a minha existência! Pois criarias em vão todos os filhos dos homens!

[47] Помни колко е кратко времето ми; за каква суета си създал всички човешки синове!

[48] Que homem há, que viva e não veja a morte? Ou que livre a sua alma das garras do sepulcro?

[48] Кой човек ще живее, без да види смърт, и ще избави душата си от ръката на преизподнята? (Села.)

[49] Que é feito, SENHOR, das tuas benignidades de outrora, juradas a Davi por tua fidelidade?

[49] Къде са предишните Твои милости, Господи, които с клетва си обещал на Давид във верността Си?

[50] Lembra-te, SENHOR, do opróbrio dos teus servos e de como trago no peito a injúria de muitos povos,

[50] Помни, Господи, как са укорявани слугите Ти, как нося в пазвата си укор от толкова многобройни племена,

[51] com que, SENHOR, os teus inimigos têm vilipendiado, sim, vilipendiado os passos do teu ungido.

[52] Bendito seja o SENHOR para sempre! Amém e amém!

[51] с който враговете Ти, Господи, укоряваха, с който укоряваха постъпките на Твоя помазаник.

[52] Благословен да бъде Господ до века. Амин и амин!

Livro IV

Salmos 90 - 106

Salmo 90

A eternidade de Deus e a transitoriedade do homem

Oração de Moisés, homem de Deus

[1] SENHOR, tu tens sido o nosso refúgio, de geração em geração.

[2] Antes que os montes nascessem e se formassem a terra e o mundo, de eternidade a eternidade, tu és Deus.

[3] Tu reduzes o homem ao pó e dizes: Tornai, filhos dos homens.

[4] Pois mil anos, aos teus olhos, são como o dia de ontem que se foi e como a vigília da noite.

[5] Tu os arrastas na torrente, são como um sono, como a relva que floresce de madrugada;

[6] de madrugada, viceja e floresce; à tarde, murcha e seca.

[7] Pois somos consumidos pela tua ira e pelo teu furor, conturbados.

[8] Diante de ti puseste as nossas iniqüidades e, sob a luz do teu rosto, os nossos pecados ocultos.

[9] Pois todos os nossos dias se passam na tua ira; acabam-se os nossos anos como um breve pensamento.

[10] Os dias da nossa vida sobem a setenta anos ou, em havendo vigor, a oitenta; neste

Псалми 90

Божията справедливост и човешката ограниченост

[1] Молитва на Божия човек Моисей. Господи, Ти си ни бил обиталище от род в род,

[2] преди да се родят планините и да си дал съществуване на земята и вселената, отвека и довека Ти си Бог.

[3] Превръщаш човека в пръст и казваш: Върнете се, човешки синове.

[4] Защото хиляда години са пред Тебе като вчерашния ден, който е преминал, и като нощна стража.

[5] Като с порой ги завличаш; те стават като сън; сутрин са като трева, която пораства;

[6] сутрин цъфти и расте; вечер се окосява и изсъхва.

[7] Защото се довършваме от Твоя гняв и от негодуванието Ти сме смутени.

[8] Положил си беззаконията ни пред Себе Си, тайните ни грехове – в светлината на лицето Си.

[9] Понеже всичките ни дни преминават с гнева Ти, свършваме годините си като въздишка.

[10] Дните на живота ни са естествено седемдесет години или даже, където

caso, o melhor deles é canseira e enfado, porque tudo passa rapidamente, e nós voamos.

[11] Quem conhece o poder da tua ira? E a tua cólera, segundo o temor que te é devido?

[12] Ensina-nos a contar os nossos dias, para que alcancemos coração sábio.

[13] Volta-te, SENHOR! Até quando? Tem compaixão dos teus servos.

[14] Sacia-nos de manhã com a tua benignidade, para que cantemos de júbilo e nos alegremos todos os nossos dias.

[15] Alegra-nos por tantos dias quantos nos tens afligido, por tantos anos quantos suportamos a adversidade.

[16] Aos teus servos apareçam as tuas obras, e a seus filhos, a tua glória.

[17] Seja sobre nós a graça do SENHOR, nosso Deus; confirma sobre nós as obras das nossas mãos, sim, confirma a obra das nossas mãos.

Salmo 91

Sob a sombra do Altíssimo

[1] O que habita no esconderijo do Altíssimo e descansa à sombra do Onipotente

[2] diz ao SENHOR: Meu refúgio e meu baluarte, Deus meu, em quem confio.

[3] Pois ele te livrará do laço do passarinheiro e da peste perniciosa.

[4] Cobrir-te-á com as suas penas, e, sob suas asas, estarás seguro; a sua verdade é pavês e escudo.

има сила, осемдесет години; но и най-добрите от тях са труд и скръб, защото бързо преминават и ние отлитаме.

[11] Кой знае силата на гнева Ти и на негодуванието Ти според дължимия на Тебе страх?

[12] Научи ни така да броим дните си, че да придобием мъдро сърце.

[13] Върни се, Господи; докога? И дано се разкаеш за скърбите на слугите Си.

[14] Насити ни рано с милостта Си, за да се радваме и веселим през всичките си дни.

[15] Развесели ни съразмерно с дните, в които си ни наскърбявал, и с годините, в които сме виждали зло.

[16] Нека се яви Твоето дело на слугите Ти и Твоята слава – върху децата им.

[17] И нека бъде върху нас благоволението на Господа, нашия Бог, да ни ръководи; и утвърждавай за нас делото на ръцете ни. Да! Делото на ръцете ни – утвърждавай го.

Псалми 91

Под покрива на Всевишния

[1] Който живее под покрива на Всевишния, той ще пребъдва под сянката на Всемогъщия.

[2] Ще казвам за Господа: Той е прибежище мое и крепост моя, Бог мой, на Когото уповавам.

[3] Защото Той ще те избавя от примката на ловеца и от гибелен мор.

[4] С перата Си ще те покрива; и под крилете Му ще се скриеш; Неговата вярност е щит и закрила.

[5] Não te assustarás do terror noturno, nem da seta que voa de dia,
[6] nem da peste que se propaga nas trevas, nem da mortandade que assola ao meio-dia.

[7] Caiam mil ao teu lado, e dez mil, à tua direita; tu não serás atingido.

[8] Somente com os teus olhos contemplarás e verás o castigo dos ímpios.

[9] Pois disseste: O SENHOR é o meu refúgio. Fizeste do Altíssimo a tua morada.

[10] Nenhum mal te sucederá, praga nenhuma chegará à tua tenda.

[11] Porque aos seus anjos dará ordens a teu respeito, para que te guardem em todos os teus caminhos.
[12] Eles te sustentarão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.
[13] Pisarás o leão e a áspide, calcarás aos pés o leãozinho e a serpente.

[14] Porque a mim se apegou com amor, eu o livrarei; pô-lo-ei a salvo, porque conhece o meu nome.

[15] Ele me invocará, e eu lhe responderei; na sua angústia eu estarei com ele, livrá-lo-ei e o glorificarei.
[16] Saciá-lo-ei com longevidade e lhe mostrarei a minha salvação.

Salmo 92

Hino de gratidão a Deus

Salmo. Cântico para o dia de sábado

[5] Няма да се боиш от нощен страх, от стрелата, която лети денем,

[6] от мор, който идва в тъмнина, от погибел, която опустошава сред пладне.

[7] Хиляда души ще падат от страната ти и десет хиляди – до десницата ти, но при тебе няма да се приближи.
[8] Само с очите си ще гледаш и ще видиш възмездието на нечестивите.
[9] Понеже ти си казал: Господ е мое прибежище, и си направил Всевишния свое обиталище,
[10] затова няма да те сполети никакво зло, нито ще се приближи язва до шатъра ти.

[11] Защото ще заповядa на ангелите Си за тебе да те пазят във всичките ти пътища.

[12] На ръце ще те вдигат, да не би да удариш о камък крака си.
[13] Ще настъпиш лъв и аспида; ще стъпчеш млад лъв и змия.
[14] Понеже той е положил в Мене любовта си, казва Господ, затова ще го избавя; ще го поставя в безопасност, защото е познал името Ми.
[15] Той ще Ме призове и Аз ще го послушам; с него ще съм, когато е в бедствие; ще го избавя и ще го прославя.
[16] Ще го наситя с дълголетствие и ще му покажа спасението, което върша.

Псалми 92

Възхвала на Господнятаблагост

[1] Bom é render graças ao SENHOR e cantar louvores ao teu nome, ó Altíssimo,

[2] anunciar de manhã a tua misericórdia e, durante as noites, a tua fidelidade,

[3] com instrumentos de dez cordas, com saltério e com a solenidade da harpa.

[4] Pois me alegraste, SENHOR, com os teus feitos; exultarei nas obras das tuas mãos.

[5] Quão grandes, SENHOR, são as tuas obras! Os teus pensamentos, que profundos!

[6] O inepto não compreende, e o estulto não percebe isto:

[7] ainda que os ímpios brotam como a erva, e florescem todos os que praticam a iniqüidade, nada obstante, serão destruídos para sempre;

[8] tu, porém, SENHOR, és o Altíssimo eternamente.

[9] Eis que os teus inimigos, SENHOR, eis que os teus inimigos perecerão; serão dispersos todos os que praticam a iniqüidade.

[10] Porém tu exaltas o meu poder como o do boi selvagem; derramas sobre mim o óleo fresco.

[11] Os meus olhos vêem com alegria os inimigos que me espreitam, e os meus ouvidos se satisfazem em ouvir dos malfeitores que contra mim se levantam.

[1] Псалом. Песен за съботния ден. Добро е да хвалим Господа и да пеем славословие на Твоето име, Всевишни,

[2] да възвестяваме в ранна утрин милосърдието Ти и верността Ти всяка нощ

[3] с десетострунен инструмент и с псалтир, с тържествена мелодия на арфа;

[4] защото си ме развеселил, Господи, с делата Си; ще се радвам в делата на ръцете Ти.

[5] Колко са велики Твоите дела, Господи! Твърде дълбоки са мислите Ти.

[6] Несмислен човек не знае това, нито го разбира безумен,

[7] че нечестивите никнат като тревата и всички, които вършат беззаконие, цъфтят само за да бъдат изтребени завинаги.

[8] Но Ти, Господи, довека си нависоко,

[9] защото, ето, враговете Ти, Господи, защото, ето, враговете Ти ще погинат; ще се разпръснат всички, които вършат беззаконие.

[10] Но моя рог Ти ще въздигнеш като рогна дивия вол; аз ще бъда помазан с прясно миро;

[11] и окото ми ще види повалянето на онези, които ме причакват; ушите ми ще чуят за възмездието назлодеите, които се вдигат против мене.

[12] O justo florescerá como a palmeira, crescerá como o cedro no Líbano.

[13] Plantados na Casa do SENHOR, florescerão nos átrios do nosso Deus.

[14] Na velhice darão ainda frutos, serão cheios de seiva e de verdor,

[15] para anunciar que o SENHOR é reto. Ele é a minha rocha, e nele não há injustiça.

Salmo 93

O poder e a majestade de Deus

[1] Reina o SENHOR. Revestiu-se de majestade; de poder se revestiu o SENHOR e se cingiu. Firmou o mundo, que não vacila.

[2] Desde a antiguidade, está firme o teu trono; tu és desde a eternidade.

[3] Levantam os rios, ó SENHOR, levantam os rios o seu bramido; levantam os rios o seu fragor.

[4] Mas o SENHOR nas alturas é mais poderoso do que o bramido das grandes águas, do que os poderosos vagalhões do mar.

[5] Fidelíssimos são os teus testemunhos; à tua casa convém a santidade, SENHOR, para todo o sempre.

Salmo 94

Apelo para a justiça de Deus

[1] Ó SENHOR, Deus das vinganças, ó Deus das vinganças, resplandece.

[2] Exalta-te, ó juiz da terra; dá o pago aos soberbos.

[3] Até quando, SENHOR, os perversos, até quando exultarão os perversos?

[12] Праведният ще цъфти като палма, ще расте като кедър в Ливан;

[13] насадените в дома Господен ще цъфтят в дворовете на нашия Бог.

[14] Ще бъдат плодоносни и в дълбока старост, ще бъдат сочни и зелени;

[15] за да възвестят, че Господ е праведен – Моята канара, у Когото няма неправда.

Псалми 93

Величието на Господа

[1] Господ царува; облечен е с величие; облечен е Господ и опасан с мощ; също и вселената е утвърдена така, че да не може да се поклати.

[2] От векове е утвърден Твоят престол; Ти си от вечността.

[3] Господи, пороите издигнаха, пороите издигнаха гласа си; пороите издигнаха бученето си.

[4] Господ, Който е нависоко, е по-силен от гласовете на големи води, от силните морски вълни.

[5] Твоите свидетелства са твърде верни; на Твоя дом, Господи, подобава святост завинаги.

Псалми 94

Бог – Съдия над всички

[1] Господи Боже, на Когото принадлежи отмъщението, Боже, на Когото принадлежи отмъщението, възсияй.

[2] Издигни се Ти, Съдия на земята, отдай на горделивите това, което им се пада.

[3] Господи, докога нечестивите, докога нечестивите ще тържествуват?

[4] Proferem impiedades e falam coisas duras; vangloriam-se os que praticam a iniqüidade.

[5] Esmagam o teu povo, SENHOR, e oprimem a tua herança.

[6] Matam a viúva e o estrangeiro e aos órfãos assassinam.

[7] E dizem: O SENHOR não o vê; nem disso faz caso o Deus de Jacó.

[8] Atendei, ó estúpidos dentre o povo; e vós, insensatos, quando sereis prudentes?

[9] O que fez o ouvido, acaso, não ouvirá? E o que formou os olhos será que não enxerga?

[10] Porventura, quem repreende as nações não há de punir? Aquele que aos homens dá conhecimento não tem sabedoria?

[11] O SENHOR conhece os pensamentos do homem, que são pensamentos vãos.

[12] Bem-aventurado o homem, SENHOR, a quem tu repreendes, a quem ensinas a tua lei,

[13] para lhe dares descanso dos dias maus, até que se abra a cova para o ímpio.

[14] Pois o SENHOR não há de rejeitar o seu povo, nem desamparar a sua herança.

[15] Mas o juízo se converterá em justiça, e segui-la-ão todos os de coração reto.

[16] Quem se levantará a meu favor, contra os perversos? Quem estará comigo contra os que praticam a iniqüidade?

[4] Те бъбрят, говорят надменно; всички, които вършат беззаконие, се хвалят.

[5] Те съкрушават народа Ти, Господи, и притесняват наследството Ти;

[6] убиват вдовицата и чужденеца, умъртвяват сирачетата

[7] и казват: Господ няма да види, нито ще обърне внимание Якововият Бог.

[8] Разсъдете вие, безумни между народа! Вие, глупави, кога ще поумнеете? –

[9] Онзи, Който е поставил ухото, не чува ли? Който е създал окото, не вижда ли?

[10] Онзи, Който вразумява народите, Който учи човека на знание, не изобличава ли?

[11] Господ знае, че човешките мисли са лъх.

[12] Блажен онзи човек, когото Ти, Господи, вразумяваш и когото учиш от закона Си,

[13] за да го успокояваш през дните на нещастието, докато се изкопае ров за нечестивия.

[14] Защото Господ няма да отхвърли народа Си, нито ще остави наследството Си;

[15] понеже съдът пак ще се съобразява с правдата и всички, които са с прави сърца, ще я последват.

[16] Кой ще стане за мене против злодеите, кой ще застане с мене против онези, които вършат беззаконие?

[17] Se não fora o auxílio do SENHOR, já a minha alma estaria na região do silêncio.

[17] Ако не ми беше помогнал Господ, душата ми без малко щеше да се пресели в мълчанието.

[18] Quando eu digo: resvala-me o pé, a tua benignidade, SENHOR, me sustém.

[18] Когато казах: Подхлъзва се кракът ми, тогава, Господи, Твоята милост ме подпря.

[19] Nos muitos cuidados que dentro de mim se multiplicam, as tuas consolações me alegram a alma.

[19] Сред множеството грижи на сърцето ми Твоите утешения веселят душата ми.

[20] Pode, acaso, associar-se contigo o trono da iniqüidade, o qual forja o mal, tendo uma lei por pretexto?

[20] Ще има ли нещо общо с Тебе седалището на беззаконието, което е скроено да върши зло чрез закон?

[21] Ajuntam-se contra a vida do justo e condenam o sangue inocente.

[21] Те се опълчват против душата на праведния и осъждат невинна кръв.

[22] Mas o SENHOR é o meu baluarte e o meu Deus, o rochedo em que me abrigo.

[22] Но Господ е високата моя кула, моят Бог е канара, при която се крия.

[23] Sobre eles faz recair a sua iniqüidade e pela malícia deles próprios os destruirá; o SENHOR, nosso Deus, os exterminará.

[23] Той ще обърне върху тях собственото им беззаконие и ще ги отсече в нечестието им; Господ, нашият Бог, ще ги отсече.

Salmo 95

Convite a louvar o Senhor

[1] Vinde, cantemos ao SENHOR, com júbilo, celebremos o Rochedo da nossa salvação.

[2] Saiamos ao seu encontro, com ações de graças, vitoriemo-lo com salmos.

[3] Porque o SENHOR é o Deus supremo e o grande Rei acima de todos os deuses.

[4] Nas suas mãos estão as profundezas da terra, e as alturas dos montes lhe pertencem.

[5] Dele é o mar, pois ele o fez; obra de suas mãos, os continentes.

Псалми 95

Възхвала на Бога – Творец и Спасител

[1] Елате да запеем на Господа, да възкликнем към Канарата на нашето спасение.

[2] Да застанем пред Него със славословие, с псалми да възкликнем към Него,

[3] защото Господ е велик Бог и велик Цар над всички богове.

[4] В Неговата ръка са земните дълбочини; и височините на планините са Негови.

[5] Негово е морето, дори Той го е направил; и ръцете Му създадоха сушата.

6 Vinde, adoremos e prostremo-nos; ajoelhemos diante do SENHOR, que nos criou.

7 Ele é o nosso Deus, e nós, povo do seu pasto e ovelhas de sua mão. Hoje, se ouvirdes a sua voz,

8 não endureçais o coração, como em Meribá, como no dia de Massá, no deserto,

9 quando vossos pais me tentaram, pondo-me à prova, não obstante terem visto as minhas obras.

10 Durante quarenta anos, estive desgostado com essa geração e disse: é povo de coração transviado, não conhece os meus caminhos.

11 Por isso, jurei na minha ira: não entrarão no meu descanso.

Salmo 96

Tributo à glória e majestade de Deus

1 Crônicas 16.23-33

1 Cantai ao SENHOR um cântico novo, cantai ao SENHOR, todas as terras.

2 Cantai ao SENHOR, bendizei o seu nome; proclamai a sua salvação, dia após dia.

3 Anunciai entre as nações a sua glória, entre todos os povos, as suas maravilhas.

4 Porque grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, temível mais que todos os deuses.

5 Porque todos os deuses dos povos não passam de ídolos; o SENHOR, porém, fez os céus.

6 Елате да се поклоним и да паднем, да коленичим пред Господа, нашия Създател;

7 защото Той е наш Бог и ние сме народ на пасбището Му и овце в ръката Му. Днес, ако искате да слушате гласа Му,

8 не закоравявайте сърцата си, както в Мерива. Както в деня, когато Ме изпитахте в пустинята,

9 когато бащите ви Ме изпитаха, опитаха Ме и видяха какво сторих.

10 Четиридесет години негодувах против това поколение и казах: Тези хора се заблуждават в сърцето си и не са познали Моите пътища;

11 затова се заклех в гнева Си, че няма да влязат в Моята почивка.

Псалми 96

Поклонение пред Господа

1 Пейте на Господа нова песен, пейте на Господа, всички земи.

2 Пейте на Господа, благославяйте името Му, благовествайте от ден в ден извършеното от Него избавление.

3 Възвестявайте между народите славата Му, между всички племена – чудесните Му дела.

4 Защото Господ е велик и твърде достохвален, достопочитаем е повече от всички богове.

5 Защото всички богове на племената са нищожества; а Йехова е направил небесата.

[6] Glória e majestade estão diante dele, força e formosura, no seu santuário.

[6] Пред Него са блясък и величие, сила и красота в светилището Му.

[7] Tributai ao SENHOR, ó famílias dos povos, tributai ao SENHOR glória e força.

[7] Отдайте на Господа, всички родове на племената, отдайте на Господа слава и сила;

[8] Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome; trazei oferendas e entrai nos seus átrios.

[8] отдайте на Господа славата, дължима на името Му; принесете приноси и влезте в дворовете Му.

[9] Adorai o SENHOR na beleza da sua santidade; tremei diante dele, todas as terras.

[9] Поклонете се на Господа в свята премяна; треперете пред Него, всички земи.

[10] Dizei entre as nações: Reina o SENHOR. Ele firmou o mundo para que não se abale e julga os povos com eqüidade.

[10] Кажете между народите: Господцарува; а и при това вселената е утвърдена, за да не може да се поклати. Той ще съди племената с правота.

[11] Alegrem-se os céus, e a terra exulte; ruja o mar e a sua plenitude.

[11] Нека се веселят небесата и нека се радва земята. Нека бучи морето и всичко, което има в него.

[12] Folgue o campo e tudo o que nele há; regozijem-se todas as árvores do bosque,

[12] Нека се развеселят полетата и всичко, което е на тях; тогава ще пеят с радост всички дървета и горката

[13] na presença do SENHOR, porque vem, vem julgar a terra; julgará o mundo com justiça e os povos, consoante a sua fidelidade.

[13] пред Господа, защото Той иде, защото иде да съди земята; ще съди света с правда и племената – във верността Си.

Salmo 97

A majestade e o domínio de Deus

Псалми 97

Царството и величието на Господа

[1] Reina o SENHOR. Regozije-se a terra, alegrem-se as muitas ilhas.

[1] Господ царува; нека се радва земята; нека се веселят множеството острови.

[2] Nuvens e escuridão o rodeiam, justiça e juízo são a base do seu trono.

[2] Облак и мрак са около Него; правда и съд са основа на престола Му.

[3] Adiante dele vai um fogo que lhe consome os inimigos em redor.

[3] Огън излиза пред Него и изгаря противниците Му отвред.

[4] Os seus relâmpagos alumiam o mundo; a terra os vê e estremece.

[4] Светкавиците Му осветяват вселената; земята вижда и трепери.

[5] Derretem-se como cera os montes, na presença do SENHOR, na presença do SENHOR de toda a terra.

[5] Планините се топят като восък от присъствието Господне; от присъствието на Господа на цялата земя.

[6] Os céus anunciam a sua justiça, e todos os povos vêem a sua glória.

[6] Небесата възвестяват правдата Му; и всичките племена виждат славата Му

[7] Sejam confundidos todos os que servem a imagens de escultura, os que se gloriam de ídolos; prostrem-se diante dele todos os deuses.

[7] Нека се посрамят всички, които служат на изваяните идоли, които се хвалят с кумирите; поклонете се на Него, всички богове.

[8] Sião ouve e se alegra, as filhas de Judá se regozijam, por causa da tua justiça, ó SENHOR.

[8] Чу Сион и се развесели и Юдовите дъщери се зарадваха поради Твоите справедливи отсъждания, Госпо ди.

[9] Pois tu, SENHOR, és o Altíssimo sobre toda a terra; tu és sobremodo elevado acima de todos os deuses.

[9] Защото Ти, Господи, си високопоставен над цялата земя, превъзвишен си над всички богове.

[10] Vós que amais o SENHOR, detestai o mal; ele guarda a alma dos seus santos, livra-os da mão dos ímpios.

[10] Вие, които обичате Господа, мразете злото! Той пази душите на светиите Си, избавя ги от ръката на нечестивите.

[11] A luz difunde-se para o justo, e a alegria, para os retos de coração.

[11] Светлина се сее за праведния и веселие – за онези, които са с прави сърца.

[12] Alegrai-vos no SENHOR, ó justos, e dai louvores ao seu santo nome.

[12] Веселете се в Господа вие, праведни, и възхвалявайте спомена за Неговата святост.

Salmo 98

A justiça do Senhor

Salmo

[1] Cantai ao SENHOR um cântico novo, porque ele tem feito maravilhas; a sua destra e o seu braço santo lhe alcançaram a vitória.

[2] O SENHOR fez notória a sua salvação; manifestou a sua justiça perante os olhos das nações.

Псалми 98

Бог – справедливият Съдия на вселената

[1] Псалом. Пейте на Господа нова песен, защото Той извърши чудесни дела: Неговата десница и Неговата свята мишца Му спечелиха победа.

[2] Господ изяви победата Си, откри правдата Си пред народите.

[3] Lembrou-se da sua misericórdia e da sua fidelidade para com a casa de Israel; todos os confins da terra viram a salvação do nosso Deus.

[4] Celebrai com júbilo ao SENHOR, todos os confins da terra; aclamai, regozijai-vos e cantai louvores.

[5] Cantai com harpa louvores ao SENHOR, com harpa e voz de canto;

[6] com trombetas e ao som de buzinas, exultai perante o SENHOR, que é rei.

[7] Ruja o mar e a sua plenitude, o mundo e os que nele habitam.

[8] Os rios batam palmas, e juntos cantem de júbilo os montes,

[9] na presença do SENHOR, porque ele vem julgar a terra; julgará o mundo com justiça e os povos, com eqüidade.

Salmo 99

A santidade de Deus

[1] Reina o SENHOR; tremam os povos. Ele está entronizado acima dos querubins; abale-se a terra.

[2] O SENHOR é grande em Sião e sobremodo elevado acima de todos os povos.

[3] Celebrem eles o teu nome grande e tremendo, porque é santo.

[4] És rei poderoso que ama a justiça; tu firmas a eqüidade, executas o juízo e a justiça em Jacó.

[5] Exaltai ao SENHOR, nosso Deus, e prostrai-vos ante o escabelo de seus pés, porque ele é santo.

[3] Спомни милостта Си и верността Си към Израилевия дом; всички земни краища видяха спасението, извършено от нашия Бог.

[4] Възкликнете към Господа, всички земи, запейте и се радвайте, да! Пейте хваления.

[5] Славословете Господа с арфа, с арфа и глас на псалмопеене.

[6] С тръби и със звук на рог радостно викайте пред Царя Господа.

[7] Нека бучи морето и всичко, което има в него, вселената и онези, които живеят в нея;

[8] реките нека ръкопляскат, нека се радват заедно и хълмовете

[9] пред Господа; защото иде да съди земята; ще съди вселената с правда и племената – с правота.

Псалми 99

Възхвала на всесвятия Бог

[1] Господ царува; нека треперят племената; Той обитава между херувимите; нека се потресе земята.

[2] Господ е велик на Сион и е издигнат високо над всички племена.

[3] Нека славословят Твоето велико и страшно име; Бог е свят.

[4] И силата на царя обича правосъдието; Ти утвърждаваш правота; Ти извършваш правосъдие и правда в Яков.

[5] Възвисявайте Господа, нашия Бог, и се кланяйте пред подножието Му; Той е свят.

[6] Moisés e Arão, entre os seus sacerdotes, e, Samuel, entre os que lhe invocam o nome, clamavam ao SENHOR, e ele os ouvia.

[7] Falava-lhes na coluna de nuvem; eles guardavam os seus mandamentos e a lei que lhes tinha dado.

[8] Tu lhes respondeste, ó SENHOR, nosso Deus; foste para eles Deus perdoador, ainda que tomando vingança dos seus feitos.

[9] Exaltai ao SENHOR, nosso Deus, e prostrai-vos ante o seu santo monte, porque santo é o SENHOR, nosso Deus.

[6] Моисей и Аарон бяха между свещениците Му и Самуил – между призоваващите името Му; те призоваваха Господа и Той ги слушаше.

[7] В облачния стълб Той им говореше; те опазиха свидетелствата Му и наредбите, които им даде.

[8] Господи, Боже наш, Ти си ги слушал; Ти си им бил Бог опростител, макар че си въздавал за делата им.

[9] Възвисявайте Господа, нашия Бог, и се кланяйте в святия Му хълм, защото Господ, нашият Бог, е свят.

Salmo 100

Hino de ingresso ao templo

Salmo de ações de graças

[1] Celebrai com júbilo ao SENHOR, todas as terras.

[2] Servi ao SENHOR com alegria, apresentai-vos diante dele com cântico.

[3] Sabei que o SENHOR é Deus; foi ele quem nos fez, e dele somos; somos o seu povo e rebanho do seu pastoreio.

[4] Entrai por suas portas com ações de graças e nos seus átrios, com hinos de louvor; rendei-lhe graças e bendizei-lhe o nome.

[5] Porque o SENHOR é bom, a sua misericórdia dura para sempre, e, de geração em geração, a sua fidelidade.

Псалми 100

Призив за славословие към Бога

[1] Хвалебен псалом. Възкликнете към Господа, всички земи.

[2] Служете на Господа с веселие; елате пред Него с радост.

[3] Познайте, че Господ е Бог; Той ни е направил и ние сме Негови; Негов народ сме и овце на пасбището Му.

[4] Влезте в портите Му със славословие и в дворовете Му – с хваление; славословете Го и благославяйте името Му.

[5] Защото Господ е благ; милостта Му трае довека и верността Му – от род в род.

Salmo 101

Modelo de bom rei

Salmo de Davi

[1] Cantarei a bondade e a justiça; a ti, SENHOR, cantarei.

Псалми 101

Стремеж към непорочност

[1] Давидов псалом. Милост и правосъдие ще възпея; на Тебе, Господи, ще пея хваления.

2 Atentarei sabiamente ao caminho da perfeição. Oh! Quando virás ter comigo? Portas a dentro, em minha casa, terei coração sincero.

3 Não porei coisa injusta diante dos meus olhos; aborreço o proceder dos que se desviam; nada disto se me pegará.

4 Longe de mim o coração perverso; não quero conhecer o mal.

5 Ao que às ocultas calunia o próximo, a esse destruirei; o que tem olhar altivo e coração soberbo, não o suportarei.

6 Os meus olhos procurarão os fiéis da terra, para que habitem comigo; o que anda em reto caminho, esse me servirá.

7 Não há de ficar em minha casa o que usa de fraude; o que profere mentiras não permanecerá ante os meus olhos.

8 Manhã após manhã, destruirei todos os ímpios da terra, para limpar a cidade do SENHOR dos que praticam a iniqüidade.

Salmo 102

Arrependimento e esperança

Oração do aflito que, desfalecido, derrama o seu queixume perante o Senhor

1 Ouve, SENHOR, a minha súplica, e cheguem a ti os meus clamores.

2 Não me ocultes o rosto no dia da minha angústia; inclina-me os ouvidos; no dia em que eu clamar, dá-te pressa em acudir-me.

2 Ще внимавам по пътя на непорочността. Кога ще дойдеш при мене? Ще ходя с незлобливо сърце сред дома си.

3 Няма да положа пред очите си нещо подло; мразя делата на предателите, те няма да се прилепят към мене.

4 Развратено сърце ще бъде отхвърлено от мене; нищо нечестиво няма да познавам.

5 Който клевети скришно съседа си, него ще погубя; който има горделиво око и надигнато сърце, него няма да търпя.

6 Очите ми ще бъдат над верните на земята, за да живеят с мене; който ходи непорочен в пътя, той ще ми бъде служител.

7 Който постъпва коварно, няма да живее вътре в дома ми; който говори лъжа, няма да се утвърди пред очите ми.

8 Всяка сутрин ще погубвам всички нечестиви на земята, за да изтребя от града Господен всички, които вършат беззаконие.

Псалми 102

Молитва на страдащия

1 Молитва на скърбящия, когато тъжи и излива жалбата си пред Господа. Господи, послушай молитвата ми и викът ми нека стигне до Тебе.

2 Не скривай лицето Си от мене; в деня на утеснението ми наведи ухото Си към мене; в деня, когато Те призова, послушай ме незабавно.

[3] Porque os meus dias, como fumaça, se desvanecem, e os meus ossos ardem como em fornalha.

[3] Защото дните ми изчезват като дим и костите ми изгарят като в пещ.

[4] Ferido como a erva, secou-se o meu coração; até me esqueço de comer o meu pão.

[4] Поразено е сърцето ми и изсъхнало като трева, защото забравям да ям хляба си.

[5] Os meus ossos já se apegam à pele, por causa do meu dolorido gemer.

[5] Поради гласа на охкането ми костите ми се прилепват за кожата ми.

[6] Sou como o pelicano no deserto, como a coruja das ruínas.

[6] Приличам на пеликан в пустиня, станал съм като бухал в развалини.

[7] Não durmo e sou como o passarinho solitário nos telhados.

[7] Лишен от сън, станал съм като врабче, усамотено на покрива на къщата.

[8] Os meus inimigos me insultam a toda hora; furiosos contra mim, praguejam com o meu próprio nome.

[8] Всеки ден ме укоряват неприятелите ми; онези, които се ожесточават против мене, проклинат с името ми.

[9] Por pão tenho comido cinza e misturado com lágrimas a minha bebida,

[9] Защото ядох пепел като хляб и смесих питието си със сълзи

[10] por causa da tua indignação e da tua ira, porque me elevaste e depois me abateste.

[10] поради негодуването Ти и гнева Ти; защото, като си ме вдигнал, си ме отхвърлил.

[11] Como a sombra que declina, assim os meus dias, e eu me vou secando como a relva.

[11] Дните ми са като удължена сянка в късен следобед и аз изсъхвам като трева.

[12] Tu, porém, SENHOR, permaneces para sempre, e a memória do teu nome, de geração em geração.

[12] Но Ти, Господи, довека седиш Цар и споменът Ти е от род в род.

[13] Levantar-te-ás e terás piedade de Sião; é tempo de te compadeceres dela, e já é vinda a sua hora;

[13] Ти ще станеш и ще се смилиш над Сион; защото е време да му покажеш милост. Да! Определеното време дойде.

[14] porque os teus servos amam até as pedras de Sião e se condoem do seu pó.

[14] Защото слугите Ти копнеят за камъните му и милеят за пръстта му.

[15] Todas as nações temerão o nome do SENHOR, e todos os reis da terra, a sua glória;

[15] И така, народите ще се боят от името Господне и всички земни царе – от славата Ти.

[16] porque o SENHOR edificou a Sião, apareceu na sua glória,

[17] atendeu à oração do desamparado e não lhe desdenhou as preces.

[18] Ficará isto registrado para a geração futura, e um povo, que há de ser criado, louvará ao SENHOR;

[19] que o SENHOR, do alto do seu santuário, desde os céus, baixou vistas à terra,

[20] para ouvir o gemido dos cativos e libertar os condenados à morte,

[21] a fim de que seja anunciado em Sião o nome do SENHOR e o seu louvor, em Jerusalém,

[22] quando se reunirem os povos e os reinos, para servirem ao SENHOR.

[23] Ele me abateu a força no caminho e me abreviou os dias.

[24] Dizia eu: Deus meu, não me leves na metade de minha vida; tu, cujos anos se estendem por todas as gerações.

[25] Em tempos remotos, lançaste os fundamentos da terra; e os céus são obra das tuas mãos.

[26] Eles perecerão, mas tu permaneces; todos eles envelhecerão como uma veste, como roupa os mudarás, e serão mudados.

[27] Tu, porém, és sempre o mesmo, e os teus anos jamais terão fim.

[28] Os filhos dos teus servos habitarão seguros, e diante de ti se estabelecerá a sua descendência.

Salmo 103

[16] Защото Господ е съградил Сион, Той се е явил в славата Си,

[17] Той е погледнал благосклонно към молитвата на лишените и не е презрял молбата им.

[18] Това ще се напише за бъдещото поколение; и народ, който ще бъде създаден, ще хвали Господа.

[19] Защото Той надникна от Своята свята висота, от небето Господ погледна към земята,

[20] за да чуе въздишките на затворените, да освободи осъдените на смърт;

[21] за да възвестят името на Господа в Сион и хвалата Му – в Йерусалим,

[22] когато се съберат заедно племената и царствата, за да слугуват на Господа.

[23] Той намали силата ми сред пътя; съкрати дните ми.

[24] Аз казах: Да не ме грабнеш, Боже мой, в половината на дните ми; Твоите години са от родове в родове.

[25] Отдавна Ти, Господи, си основал земята и дело на Твоите ръце са небесата.

[26] Те ще изчезнат, а Ти ще пребъдваш. Да! Те всички ще овехтеят като дреха; като облекло ще ги смениш и ще бъдат изменени.

[27] Но Ти си същият и Твоите години няма да се свършат.

[28] Синовете на слугите Ти ще се установят и потомството им ще се утвърди пред Тебе.

Псалми 103

A misericórdia de Deus

Salmo de Davi

[1] Bendize, ó minha alma, ao SENHOR, e tudo o que há em mim bendiga ao seu santo nome.

[2] Bendize, ó minha alma, ao SENHOR, e não te esqueças de nem um só de seus benefícios.

[3] Ele é quem perdoa todas as tuas iniqüidades; quem sara todas as tuas enfermidades;

[4] quem da cova redime a tua vida e te coroa de graça e misericórdia;

[5] quem farta de bens a tua velhice, de sorte que a tua mocidade se renova como a da águia.

[6] O SENHOR faz justiça e julga a todos os oprimidos.

[7] Manifestou os seus caminhos a Moisés e os seus feitos aos filhos de Israel.

[8] O SENHOR é misericordioso e compassivo; longânimo e assaz benigno.

[9] Não repreende perpetuamente, nem conserva para sempre a sua ira.

[10] Não nos trata segundo os nossos pecados, nem nos retribui consoante as nossas iniqüidades.

[11] Pois quanto o céu se alteia acima da terra, assim é grande a sua misericórdia para com os que o temem.

[12] Quanto dista o Oriente do Ocidente, assim afasta de nós as nossas transgressões.

Възхвала на Божията милост

[1] Давидов псалом. Благославяй, душо моя, Господа, и всичко, което е вътре в мене, нека хвали святото Му име.

[2] Благославяй, душо моя, Господа, и не забравяй нито едно от всичките Му благодеяния.

[3] Той е, Който прощава всичките ти беззакония, изцелява всичките ти болести;

[4] Който изкупва от рова живота ти, венчава те с милосърдие и благи милости;

[5] Който насища с благà душата ти, така че младостта ти се подновява като на орел.

[6] Господ извършва правда и правосъдие за всички угнетявани.

[7] Направи Моисей да познае пътищата Му и израилтяните – делата Му.

[8] Жалостив и милостив е Господ, дълготърпелив и многомилостив.

[9] Няма да изобличава винаги, нито ще държи гняв довека.

[10] Не е постъпил с нас според греховете ни, нито ни е въздал според беззаконието ни.

[11] Защото колкото е високо небето от земята, толкова голяма е милостта Му към онези, които се боят от Него,

[12] колкото отстои изток от запад, толкова е отдалечил от нас престъпленията ни.

[13] Como um pai se compadece de seus filhos, assim o SENHOR se compadece dos que o temem.

[14] Pois ele conhece a nossa estrutura e sabe que somos pó.

[15] Quanto ao homem, os seus dias são como a relva; como a flor do campo, assim ele floresce;

[16] pois, soprando nela o vento, desaparece; e não conhecerá, daí em diante, o seu lugar.

[17] Mas a misericórdia do SENHOR é de eternidade a eternidade, sobre os que o temem, e a sua justiça, sobre os filhos dos filhos,

[18] para com os que guardam a sua aliança e para com os que se lembram dos seus preceitos e os cumprem.

[19] Nos céus, estabeleceu o SENHOR o seu trono, e o seu reino domina sobre tudo.

[20] Bendizei ao SENHOR, todos os seus anjos, valorosos em poder, que executais as suas ordens e lhe obedeceis à palavra.

[21] Bendizei ao SENHOR, todos os seus exércitos, vós, ministros seus, que fazeis a sua vontade.

[22] Bendizei ao SENHOR, vós, todas as suas obras, em todos os lugares do seu domínio. Bendize, ó minha alma, ao SENHOR.

Salmo 104

Louvor ao Deus criador

[13] Както баща жали децата си, така Господ жали онези, които се боят от Него.

[14] Защото Той познава нашето естество, помни, че ние сме пръст.

[15] Дните на човека са като трева; като полски цвят, така цъфти.

[16] Защото, като преминава вятърът над него и, ето, вече го няма, и мястото му не го познава вече.

[17] А милостта на Господа е отвека и довека върху онези, които се боят от Него, и правдата Му – върху внуците

[18] на онези, които пазят завета Му и помнят заповедите Му, за да ги изпълняват.

[19] Господ е поставил престола Си на небето; и Неговото царство владее над всичко.

[20] Благославяйте Господа вие, ангели Негови, мощни със сила, които изпълнявате словото Му, като слушате гласа на словото Му.

[21] Благославяйте Господа, всички Негови войнства, Негови служители, които изпълнявате волята Му.

[22] Благославяйте Господа, всички Негови дела, на всяко място на владението Му. Благославяй, душо моя, Господа.

Псалми 104

Възхвала на Създателя

[1] Bendize, ó minha alma, ao SENHOR! SENHOR, Deus meu, como tu és magnificente: sobrevestido de glória e majestade,

[1] Благославяй, душо моя, Господа. Господи, Боже мой, Ти си твърде велик, с блясък и величие си облечен –

[2] coberto de luz como de um manto. Tu estendes o céu como uma cortina,

[2] Ти, Който се обличаш със светлината като с дреха и простираш небето като завеса;

[3] pões nas águas o vigamento da tua morada, tomas as nuvens por teu carro e voas nas asas do vento.

[3] Който издигаш високите Си обиталища над водите, правиш облаците Своя колесница и вървиш с крилете на вятъра;

[4] Fazes a teus anjos ventos e a teus ministros, labaredas de fogo.

[4] Който правиш ангелите Си силни катоветровете и слугите Си – като огнения пламък;

[5] Lançaste os fundamentos da terra, para que ela não vacile em tempo nenhum.

[5] Който си положил земята на основата й, за да не се поклати за вечни времена.

[6] Tomaste o abismo por vestuário e a cobriste; as águas ficaram acima das montanhas;

[6] Покрил си я с морето като с дреха; водите застанаха над планините.

[7] à tua repreensão, fugiram, à voz do teu trovão, bateram em retirada.

[7] От Твоето смъмряне те побегнаха, от гласа на гърма Ти се впуснаха в бяг.

[8] Elevaram-se os montes, desceram os vales, até ao lugar que lhes havias preparado.

[8] Издигнаха се планините, снишаваха се долините на мястото, което беше определил за тях.

[9] Puseste às águas divisa que não ultrapassarão, para que não tornem a cobrir a terra.

[9] Положил си граница на водите, за да не могат да преминат, нито да се върнат пак да покрият земята.

[10] Tu fazes rebentar fontes no vale, cujas águas correm entre os montes;

[10] Ти си, Който изпращаш извори в доловете, за да текат между планините.

[11] dão de beber a todos os animais do campo; os jumentos selvagens matam a sua sede.

[11] Напояват всички полски зверове; с тях дивите осли утоляват жаждата си;

[12] Junto delas têm as aves do céu o seu pouso e, por entre a ramagem, desferem o seu canto.

[12] при тях небесните птици живеят и пеят между клоните.

[13] Do alto de tua morada, regas os montes; a terra farta-se do fruto de tuas obras.

[14] Fazes crescer a relva para os animais e as plantas, para o serviço do homem, de sorte que da terra tire o seu pão,

[15] o vinho, que alegra o coração do homem, o azeite, que lhe dá brilho ao rosto, e o alimento, que lhe sustém as forças.

[16] Avigoram-se as árvores do SENHOR e os cedros do Líbano que ele plantou,

[17] em que as aves fazem seus ninhos; quanto à cegonha, a sua casa é nos ciprestes.

[18] Os altos montes são das cabras montesinhas, e as rochas, o refúgio dos arganazes.

[19] Fez a lua para marcar o tempo; o sol conhece a hora do seu ocaso.

[20] Dispões as trevas, e vem a noite, na qual vagueiam os animais da selva.

[21] Os leõezinhos rugem pela presa e buscam de Deus o sustento;

[22] em vindo o sol, eles se recolhem e se acomodam nos seus covis.

[23] Sai o homem para o seu trabalho e para o seu encargo até à tarde.

[24] Que variedade, SENHOR, nas tuas obras! Todas com sabedoria as fizeste; cheia está a terra das tuas riquezas.

[13] Ти си, Който поиш планините от високите Си обиталища, така че от плода на Твоите дела се насища земята;

[14] правиш да никне трева за добитъка и зеленчуци, необходими на човека, за да изважда храна от земята,

[15] и вино, което весели сърцето на човека и прави да лъщи лицето му повече от дървено масло, и хляб, който укрепва сърцето на човека.

[16] Великолепните дървета се наситиха, ливанските кедри, които Господ е насадил,

[17] където птиците си свиват гнезда и елхите са жилище на щъркела;

[18] високите планини са дом на дивите кози, канарите са прибежище на дивите зайци.

[19] Той е определил луната, за да показвавремената; слънцето знае кога да залязва.

[20] Спускаш тъмнина и настава нощ, когато всичките горски зверове се разхождат.

[21] Лъвчетата реват за плячка и търсят от Бога храна.

[22] Изгрее ли слънцето, те си отиват и лягат в рововете си.

[23] Човек излиза на работата си и се труди до вечерта.

[24] Колко са разнообразни Твоите дела, Господи! С мъдрост си направил всички тях; земята е пълна с Твоите творения.

[25] Eis o mar vasto, imenso, no qual se movem seres sem conta, animais pequenos e grandes.

[26] Por ele transitam os navios e o monstro marinho que formaste para nele folgar.

[27] Todos esperam de ti que lhes dês de comer a seu tempo.

[28] Se lhes dás, eles o recolhem; se abres a mão, eles se fartam de bens.

[29] Se ocultas o rosto, eles se perturbam; se lhes cortas a respiração, morrem e voltam ao seu pó.

[30] Envias o teu Espírito, eles são criados, e, assim, renovas a face da terra.

[31] A glória do SENHOR seja para sempre! Exulte o SENHOR por suas obras!

[32] Com só olhar para a terra, ele a faz tremer; toca as montanhas, e elas fumegam.

[33] Cantarei ao SENHOR enquanto eu viver; cantarei louvores ao meu Deus durante a minha vida.

[34] Seja-lhe agradável a minha meditação; eu me alegrarei no SENHOR.

[35] Desapareçam da terra os pecadores, e já não subsistam os perversos. Bendize, ó minha alma, ao SENHOR! Aleluia!

Salmo 105

As maravilhosas obras do Senhor a favor de Israel

1 Crônicas 16.8-22

[1] Rendei graças ao SENHOR, invocai o seu nome, fazei conhecidos, entre os povos, os seus feitos.

[25] Ето голямото и просторно море, където има безброй пълзящи животни – животни малки и големи.

[26] Там плават корабите; там е и чудовището, което си създал да играе в него.

[27] Всички те от Теб очакват да им дадеш навреме храната.

[28] Каквото им даваш, те го събират; отваряш ръката Си и те се насищат с блага,

[29] скриеш ли лицето Си, те се смущават; прибираш ли дъха им, те умират и се връщат в пръстта си.

[30] Изпращаш ли Духа Си, те се създават; и подновяваш лицето на земята.

[31] Нека трае довека славата Господня; нека се радва в делата Си Господ,

[32] Който, когато гледа към земята, тя трепери, когато се допира до планините, те димят.

[33] Ще пея на Господа, докато съм жив; ще славословя моя Бог, докато съществувам.

[34] Да Му бъде приятно моето размишление; аз ще се веселя в Господа.

[35] Нека се довършат грешните от земята и нечестивите да ги няма вече. Благославяй, душо моя, Господа. Алилуя.

Псалми 105

Бог и Неговият народ

[1] Славословете Господа; призовавайте името Му; възвестявайте между племената делата Му.

[2] Cantai-lhe, cantai-lhe salmos; narrai todas as suas maravilhas.

[3] Gloriai-vos no seu santo nome; alegre-se o coração dos que buscam o SENHOR.

[4] Buscai o SENHOR e o seu poder; buscai perpetuamente a sua presença.

[5] Lembrai-vos das maravilhas que fez, dos seus prodígios e dos juízos de seus lábios,

[6] vós, descendentes de Abraão, seu servo, vós, filhos de Jacó, seus escolhidos.

[7] Ele é o SENHOR, nosso Deus; os seus juízos permeiam toda a terra.

[8] Lembra-se perpetuamente da sua aliança, da palavra que empenhou para mil gerações;

[9] da aliança que fez com Abraão e do juramento que fez a Isaque;

[10] o qual confirmou a Jacó por decreto e a Israel por aliança perpétua,

[11] dizendo: Dar-te-ei a terra de Canaã como quinhão da vossa herança.

[12] Então, eram eles em pequeno número, pouquíssimos e forasteiros nela;

[13] andavam de nação em nação, de um reino para outro reino.

[14] A ninguém permitiu que os oprimisse; antes, por amor deles, repreendeu a reis,

[15] dizendo: Não toqueis nos meus ungidos, nem maltrateis os meus profetas.

[16] Fez vir fome sobre a terra e cortou os meios de se obter pão.

[2] Пейте Му, славословете Го; говорете за всичките Му чудесни дела.

[3] Хвалете се с Неговото свято име; нека се весели сърцето на онези, които търсят Господа.

[4] Търсете Господа и Неговата сила; търсете лицето Му винаги.

[5] Помнете чудесните дела, които е извършил, знаменията Му и отсъжданията на устата Му,

[6] вие, потомци на слугата Му Авраам, деца Яковови, Негови избрани.

[7] Той е Господ, нашият Бог, Чийто съд е по цялата земя.

[8] Винаги помни завета Си; словото е заповядал да стои за хиляда поколения,

[9] което изговори на Авраам, и клетвата, с която се закле на Исаак,

[10] която утвърди на Яков за закон, на Израил за вечен завет,

[11] като каза: На тебе ще дам Ханаанската земя за дял на наследството ви.

[12] Когато те бяха още малко на брой – да!, – малко и пришълци в нея,

[13] и се скитаха от народ в народ, от едно царство в друго,

[14] Той не остави никой да им навреди, дори заради тях изобличи царе,

[15] като каза: Да не закачите помазаните Ми и да не сторите зло на пророците Ми.

[16] После призова глад на земята, строши всяка подпорка от хляб.

[17] Adiante deles enviou um homem, José, vendido como escravo;

[18] cujos pés apertaram com grilhões e a quem puseram em ferros,

[19] até cumprir-se a profecia a respeito dele, e tê-lo provado a palavra do SENHOR.

[20] O rei mandou soltá-lo; o potentado dos povos o pôs em liberdade.

[21] Constituiu-o senhor de sua casa e mordomo de tudo o que possuía,

[22] para, a seu talante, sujeitar os seus príncipes e aos seus anciãos ensinar a sabedoria.

[23] Então, Israel entrou no Egito, e Jacó peregrinou na terra de Cam.

[24] Deus fez sobremodo fecundo o seu povo e o tornou mais forte do que os seus opressores.

[25] Mudou-lhes o coração para que odiassem o seu povo e usassem de astúcia para com os seus servos.

[26] E lhes enviou Moisés, seu servo, e Arão, a quem escolhera,

[27] por meio dos quais fez, entre eles, os seus sinais e maravilhas na terra de Cam.

[28] Enviou trevas, e tudo escureceu; e Moisés e Arão não foram rebeldes à sua palavra.

[29] Transformou-lhes as águas em sangue e assim lhes fez morrer os peixes.

[17] Изпрати пред тях човека Йосиф, който беше продаден като роб.

[18] Притиснаха краката му с окови; душата му страдаше в притискането нажелязото,

[19] докато дойде време да се изпълнидумата му; защото словото Господне го изпитваше.

[20] Царят прати и го развързаха – управителят на племена, – и го освободиха.

[21] Постави го господар на дома си и управител на целия си имот,

[22] за да вързва първенците му по волята си и да поучава старейшините му на мъдрост.

[23] Тогава Израил дойде в Египет. Да! Яков се пресели в Хамовата земя,

[24] където Господ умножи народа Си много и ги направи по-силни от противниците им.

[25] Обърна сърцето им да мразят народа Му, да постъпват коварно със слугите Му.

[26] Прати слугата Си Моисей и Аарон, когото беше избрал,

[27] които извършиха сред тях знаменията Му и чудесата Му в Хамовата земя.

[28] Той изпрати тъмнина и причини мрак, дано не се възпротивят на думите Му.

[29] Превърна водите им в кръв и изтреби рибите им.

[30] Sua terra produziu rãs em abundância, até nos aposentos dos reis.
[31] Ele falou, e vieram nuvens de moscas e piolhos em todo o seu país.
[32] Por chuva deu-lhes saraiva e fogo chamejante, na sua terra.
[33] Devastou-lhes os vinhedos e os figueirais e lhes quebrou as árvores dos seus limites.
[34] Ele falou, e vieram gafanhotos e saltões sem conta,
[35] os quais devoraram toda a erva do país e comeram o fruto dos seus campos.
[36] Também feriu de morte a todos os primogênitos da sua terra, as primícias do seu vigor.
[37] Então, fez sair o seu povo, com prata e ouro, e entre as suas tribos não havia um só inválido.
[38] Alegrou-se o Egito quando eles saíram, porquanto lhe tinham infundido terror.
[39] Ele estendeu uma nuvem que lhes servisse de toldo e um fogo para os alumiar de noite.
[40] Pediram, e ele fez vir codornizes e os saciou com pão do céu.
[41] Fendeu a rocha, e dela brotaram águas, que correram, qual torrente, pelo deserto.
[42] Porque estava lembrado da sua santa palavra e de Abraão, seu servo.

[30] Земята им започна да гъмжи от жаби чак до вътрешните стаи на царете им.
[31] Той каза и дойдоха рояци мухи и въшки по всичките им предели.
[32] Даде им град вместо дъжд и гръмотевици в земята им.
[33] Порази също така лозята им и смокините им и изпочупи всичките дървета в пределите им.
[34] Каза – и дойдоха скакалци и безчислени гъсеници,
[35] които изпоядоха цялата трева по земята им и изядоха плода на нивите им.
[36] Порази и всички първородни в земята им, първородния на силата на всички тях.
[37] И изведе народа Си със сребро и злато; и нямаше нито един между племената им, който се спъваше по пътя.
[38] Развесели се Египет, когато си излязоха; защото страх от тях го беше нападнал.
[39] Разпростря облак да ги покрива и огън да им свети нощем.
[40] Те поискаха и Той им докара пъдпъдъци и с небесен хляб ги насити.
[41] Разцепи скалата и бликнаха води, потекоха в безводните места като река.
[42] Защото си припомни Своето свято обещание към слугата Си Авраам.

43 E conduziu com alegria o seu povo e, com jubiloso canto, os seus escolhidos.

44 Deu-lhes as terras das nações, e eles se apossaram do trabalho dos povos,

45 para que lhe guardassem os preceitos e lhe observassem as leis. Aleluia!

Salmo 106

A graça de Deus e a ingratidão de Israel

Vs. 47-48: 1 Crônicas 16.35-36

1 Aleluia! Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom; porque a sua misericórdia dura para sempre.

2 Quem saberá contar os poderosos feitos do SENHOR ou anunciar os seus louvores?

3 Bem-aventurados os que guardam a retidão e o que pratica a justiça em todo tempo.

4 Lembra-te de mim, SENHOR, segundo a tua bondade para com o teu povo; visita-me com a tua salvação,

5 para que eu veja a prosperidade dos teus escolhidos, e me alegre com a alegria do teu povo, e me regozije com a tua herança.

6 Pecamos, como nossos pais; cometemos iniqüidade, procedemos mal.

7 Nossos pais, no Egito, não atentaram às tuas maravilhas; não se lembraram da multidão das tuas misericórdias e foram rebeldes junto ao mar, o mar Vermelho.

8 Mas ele os salvou por amor do seu nome, para lhes fazer notório o seu poder.

43 Така изведе народа Си с веселие, избраните Си – с пеене.

44 Даде им земите на народите; и те получиха плода, за който племената се бяха трудили,

45 за да пазят Неговите наредби и да изпълняват законите Му. Алилуя.

Псалми 106

Божията милост към Неговия народ

1 Алилуя. Славете Господа, защото е благ. Защото Неговата милост трае довека.

2 Кой може да изкаже великите дела на Господа или да разгласи цялото Негово хваление?

3 Блажени онези, които пазят правосъдие; блажен онзи, който върши правда по всяко време.

4 Помни ме, Господи, с благоволението, което храниш към народа Си; посети ме със спасението Си;

5 за да видя благоденствието на Твоите избрани, за да се радвам във веселието на народа Ти, за да се хваля заедно с Твоето наследство.

6 Съгрешихме ние и бащите ни, беззаконие и нечестие извършихме.

7 Бащите ни не разсъждаваха за Твоите чудесни дела в Египет, не си спомняха многото Твои милости, а се възпротивиха при морето, при Червеното море.

8 При все това Бог ги избави заради името Си, за да направи познато могъществото Си.

[9] Repreendeu o mar Vermelho, e ele secou; e fê-los passar pelos abismos, como por um deserto.

[10] Salvou-os das mãos de quem os odiava e os remiu do poder do inimigo.

[11] As águas cobriram os seus opressores; nem um deles escapou.

[12] Então, creram nas suas palavras e lhe cantaram louvor.

[13] Cedo, porém, se esqueceram das suas obras e não lhe aguardaram os desígnios;

[14] entregaram-se à cobiça, no deserto; e tentaram a Deus na solidão.

[15] Concedeu-lhes o que pediram, mas fez definhar-lhes a alma.

[16] Tiveram inveja de Moisés, no acampamento, e de Arão, o santo do SENHOR.

[17] Abriu-se a terra, e tragou a Datã, e cobriu o grupo de Abirão.

[18] Ateou-se um fogo contra o seu grupo; a chama abrasou os ímpios.

[19] Em Horebe, fizeram um bezerro e adoraram o ídolo fundido.

[20] E, assim, trocaram a glória de Deus pelo simulacro de um novilho que come erva.

[21] Esqueceram-se de Deus, seu Salvador, que, no Egito, fizera coisas portentosas,

[22] maravilhas na terra de Cam, tremendos feitos no mar Vermelho.

[9] Смъмра Червеното море и то изсъхна; и така ги преведе през дълбочините като през пасбище

[10] и ги спаси от ръката на ненавистника им, и ги изкупи от ръката на неприятеля.

[11] Водите покриха противниците им; не остана нито един от тях.

[12] Тогава повярваха на думите Му, пееха Му хваления.

[13] Но скоро забравиха делата Му, не чакаха изпълнението на намерението Му,

[14] а се полакомиха твърде много в пустинята и изпитаха Бога в безводната страна;

[15] и Той им даде това, което искаха; прати обаче мършавост на душите им.

[16] Също и на Моисей те завидяха в стана и на Господния светия Аарон.

[17] Земята се разтвори и погълна Датан, и покри Авироновата дружина;

[18] и огън се запали сред дружината им; пламък изгори нечестивите.

[19] Те направиха теле в Хорив и се поклониха на излят идол;

[20] така размениха Славата си срещу подобие на вол, който яде трева!

[21] Забравиха своя Избавител, Бога, Който беше извършил велики дела в Египет,

[22] чудесни дела в Хамовата земя, страшни неща около Червеното море.

23 Tê-los-ia exterminado, como dissera, se Moisés, seu escolhido, não se houvesse interposto, impedindo que sua cólera os destruísse.

24 Também desprezaram a terra aprazível e não deram crédito à sua palavra;

25 antes, murmuraram em suas tendas e não acudiram à voz do SENHOR.

26 Então, lhes jurou, de mão erguida, que os havia de arrasar no deserto;

27 e também derribaria entre as nações a sua descendência e os dispersaria por outras terras.

28 Também se juntaram a Baal-Peor e comeram os sacrifícios dos ídolos mortos.

29 Assim, com tais ações, o provocaram à ira; e grassou peste entre eles.

30 Então, se levantou Finéias e executou o juízo; e cessou a peste.

31 Isso lhe foi imputado por justiça, de geração em geração, para sempre.

32 Depois, o indignaram nas águas de Meribá, e, por causa deles, sucedeu mal a Moisés,

33 pois foram rebeldes ao Espírito de Deus, e Moisés falou irrefletidamente.

34 Não exterminaram os povos, como o SENHOR lhes ordenara.

35 Antes, se mesclaram com as nações e lhes aprenderam as obras;

36 deram culto a seus ídolos, os quais se lhes converteram em laço;

23 Затова Той каза, че ще ги изтреби; само че избраният му Моисей застана пред Него в пролома, за да отвърне гнева Му, да не би да ги погуби.

24 Дори те презряха желаната земя, не повярваха в Неговото слово,

25 а зароптаха в шатрите си и не послушаха гласа на Господа.

26 Затова Той им се закле, че ще ги повали в пустинята

27 и че ще повали потомството им между народите, и ще ги разпръсне по разни страни.

28 Също те се прилепиха към Ваалфегор и ядоха жертви, принесени на мъртви богове.

29 И така предизвикаха Бога с делата си дотолкова, че язвата направи пролом между тях.

30 Но стана Финеес и извърши посредничество, и язвата престана;

31 и това му се вмени за правда от род в род довека.

32 Също и при водите на Мерива те Го разгневиха, така че нещастие сполетя Моисей заради тях;

33 защото се разбунтуваха против Духа Му и Моисей говори несмислено с устните си.

34 При това те не изтребиха племената, както Господ им беше заповядал,

35 а се смесиха с тези народи и се научиха на техните дела;

36 така че служиха на идолите им, които станаха примка за тях.

[37] pois imolaram seus filhos e suas filhas aos demônios

[37] Да! Синовете си и дъщерите си принесоха в жертва на бесовете

[38] e derramaram sangue inocente, o sangue de seus filhos e filhas, que sacrificaram aos ídolos de Canaã; e a terra foi contaminada com sangue.

[38] и проляха невинна кръв – кръвта на синовете и дъщерите си, които пожертваха на ханаанските идоли; и земята се оскверни от кръвопролития.

[39] Assim se contaminaram com as suas obras e se prostituíram nos seus feitos.

[39] Така те се оскверниха от делата си и блудстваха в действията си.

[40] Acendeu-se, por isso, a ira do SENHOR contra o seu povo, e ele abominou a sua própria herança

[40] Затова гневът на Господа пламна против народа Му и Той се погнуси от наследството Си.

[41] e os entregou ao poder das nações; sobre eles dominaram os que os odiavam.

[41] Предаде ги в ръцете на народите; и ги завладяха противниците им.

[42] Também os oprimiram os seus inimigos, sob cujo poder foram subjugados.

[42] Неприятелите им продължиха да ги притесняват и те останаха подчинени под ръката им.

[43] Muitas vezes os libertou, mas eles o provocaram com os seus conselhos e, por sua iniqüidade, foram abatidos.

[43] Много пъти Той ги избавя; но понеже намеренията им бяха бунтовнически, затова се и унижиха поради беззаконието си.

[44] Olhou-os, contudo, quando estavam angustiados e lhes ouviu o clamor;

[44] Въпреки това обаче Той погледна към утеснението им, когато чу вика им;

[45] lembrou-se, a favor deles, de sua aliança e se compadeceu, segundo a multidão de suas misericórdias.

[45] спомни си за тях Своя завет и се разкая според голямата Си милост;

[46] Fez também que lograssem compaixão de todos os que os levaram cativos.

[46] също направи да ги съжаляват всички, които ги бяха пленили.

[47] Salva-nos, SENHOR, nosso Deus, e congrega-nos de entre as nações, para que demos graças ao teu santo nome e nos gloriemos no teu louvor.

[47] Избавѝ ни, Господи, Боже наш, и ни съберѝ измежду народите, за да славословим Твоето свято име и да тържествуваме с Твоята хвала.

[48] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, de eternidade a eternidade; e todo o povo diga: Amém! Aleluia!

[48] Благословен да е Господ, Израилевият Бог, отвека и довека; и целият народ да каже: Амин. Алилуя.

Livro V

Salmos 107 - 150

Salmo 107

Deus salva de todas as tribulações

[1] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, e a sua misericórdia dura para sempre.

[2] Digam-no os remidos do SENHOR, os que ele resgatou da mão do inimigo

[3] e congregou de entre as terras, do Oriente e do Ocidente, do Norte e do mar.

[4] Andaram errantes pelo deserto, por ermos caminhos, sem achar cidade em que habitassem.

[5] Famintos e sedentos, desfalecia neles a alma.

[6] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.

[7] Conduziu-os pelo caminho direito, para que fossem à cidade em que habitassem.

[8] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!

[9] Pois dessedentou a alma sequiosa e fartou de bens a alma faminta.

[10] Os que se assentaram nas trevas e nas sombras da morte, presos em aflição e em ferros,

[11] por se terem rebelado contra a palavra de Deus e haverem desprezado o conselho do Altíssimo,

[12] de modo que lhes abateu com trabalhos o coração – caíram, e não houve quem os socorresse.

Псалми 107

Възхвала на Божията добрина

[1] Славете Господа, защото е благ, защото Неговата милост трае довека.

[2] Така нека говорят изкупените от Господа, които Той изкупи от ръката на противника,

[3] като ги събра от страните – от изток и от запад, от север и от юг.

[4] Едни се скитаха в пустинята, поусамотен път, без да намират населен град,

[5] гладни и жадни, душата им примираше в тях.

[6] Тогава извикаха към Господа в бедствието си; и Той ги избави от утесненията им

[7] и ги заведе през прав път, за да достигнат в населен град.

[8] Да славословят Господа за Неговата благост и за чудесните Му дела към човешките синове;

[9] защото насища жадна душа и гладна душа изпълва с блага.

[10] Други седяха в тъмнина и в мрачна сянка, вързани със скръб и с окови,

[11] защото се разбунтуваха против Божиите слова и презряха съвета на Всевишния.

[12] Затова смири сърцето им с труд; те паднаха и нямаше кой да им помогне.

[13] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.
[14] Tirou-os das trevas e das sombras da morte e lhes despedaçou as cadeias.
[15] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!
[16] Pois arrombou as portas de bronze e quebrou as trancas de ferro.
[17] Os estultos, por causa do seu caminho de transgressão e por causa das suas iniqüidades, serão afligidos.
[18] A sua alma aborreceu toda sorte de comida, e chegaram às portas da morte.
[19] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.
[20] Enviou-lhes a sua palavra, e os sarou, e os livrou do que lhes era mortal.
[21] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!
[22] Ofereçam sacrifícios de ações de graças e proclamem com júbilo as suas obras!
[23] Os que, tomando navios, descem aos mares, os que fazem tráfico na imensidade das águas,
[24] esses vêem as obras do SENHOR e as suas maravilhas nas profundezas do abismo.
[25] Pois ele falou e fez levantar o vento tempestuoso, que elevou as ondas do mar.

[13] Тогава извикаха към Господа в бедствието си; и Той ги избави от утесненията им;
[14] изведе ги от тъмнината и мрачната сянка и разкъса оковите им.
[15] Да славословят Господа за Неговата благост и за чудесните Му дела към човешките синове;
[16] защото разби медните порти и железните лостове сломи.
[17] А пък безумните са в скръб поради беззаконните си пътища и поради неправдите си.
[18] Душата им се гнуси от всяко ястие, а те се приближават до портите на смъртта.
[19] Тогава викат към Господа в бедствието си; и Той ги избавя от утесненията им.
[20] Изпраща словото Си и ги изцелява, и ги отървава от ямите, в които лежат.
[21] Да славословят Господа за Неговата благост и за чудесните Му дела към човешките синове;
[22] и нека принасят жертви на хвала и радостно да възвестяват делата Му.
[23] Онези пък, които излизат в морето с кораби и вършат работи в големи води,
[24] те виждат делата на Господа и чудесата Му в дълбочините,
[25] защото когато заповядва и довежда бурния вятър, който повдига морските вълни,

[26] Subiram até aos céus, desceram até aos abismos; no meio destas angústias, desfalecia-lhes a alma.

[27] Andaram, e cambalearam como ébrios, e perderam todo tino.

[28] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.

[29] Fez cessar a tormenta, e as ondas se acalmaram.

[30] Então, se alegraram com a bonança; e, assim, os levou ao desejado porto.

[31] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!

[32] Exaltem-no também na assembléia do povo e o glorifiquem no conselho dos anciãos.

[33] Ele converteu rios em desertos e mananciais, em terra seca;

[34] terra frutífera, em deserto salgado, por causa da maldade dos seus habitantes.

[35] Converteu o deserto em lençóis de água e a terra seca, em mananciais.

[36] Estabeleceu aí os famintos, os quais edificaram uma cidade em que habitassem.

[37] Semearam campos, e plantaram vinhas, e tiveram fartas colheitas.

[38] Ele os abençoou, de sorte que se multiplicaram muito; e o gado deles não diminuiu.

[39] Mas tornaram a reduzir-se e foram humilhados pela opressão, pela adversidade e pelo sofrimento.

[26] те се издигат до небесата и пак се спускат до дълбочините; душата им се топи от бедствие.

[27] Люлеят се и политат като пияни, и целият им разсъдък ги напуска.

[28] Тогава викат към Господа в бедствието си; и Той ги извежда от утесненията им;

[29] превръща бурята в тишина и вълните ѝ утихват.

[30] Тогава те се веселят, защото вълнитеса утихнали; така Той ги завежда в желаното от тях пристанище.

[31] Да славословят Господа за Неговата благост и за чудесните Му дела към човешките синове;

[32] нека Го и възвисяват в събранието на народа и нека Го хвалят в заседанието на старейшините.

[33] Той превръща реки в пустиня и водни извори – в суша,

[34] плодородна земя – в солена пустота поради нечестието на жителите ѝ.

[35] Превръща пустиня във водни езера и суха земя – във водни извори;

[36] и там заселва гладните, за да си основават градове за живеене

[37] и да сеят ниви и садят лозя, и да си добиват изобилни плодове.

[38] Той ги и благославя, така че те много се умножават, и не дава да намалява добитъкът им.

[39] Но пак те се снишават и се смиряват от угнетение, бедствие и тъга.

[40] Lança ele o desprezo sobre os príncipes e os faz andar errantes, onde não há caminho.

[41] Mas levanta da opressão o necessitado, para um alto retiro, e lhe prospera famílias como rebanhos.

[42] Os retos vêem isso e se alegram, mas o ímpio por toda parte fecha a boca.

[43] Quem é sábio atente para essas coisas e considere as misericórdias do SENHOR.

[40] Той излива презрение върху князете и ги прави да се скитат в пустиня, където няма път;

[41] а бедния поставя нависоко от неволя и му дава деца като стадо.

[42] Праведните виждат това и се радват; а всяко беззаконие си затваря устата.

[43] Който е мъдър, нека внимава в това; и нека
размишляват хората за Господните мил
ости.

Salmo 108

Deus concede vitória ao seu povo

Salmo 57.7-11; Vs. 6-13: Salmo 60.5-12

Cântico. Salmo de Davi

[1] Firme está o meu coração, ó Deus! Cantarei e entoarei louvores de toda a minha alma.

[2] Despertai, saltério e harpa! Quero acordar a alva.

[3] Render-te-ei graças entre os povos, ó SENHOR! Cantar-te-ei louvores entre as nações.

[4] Porque acima dos céus se eleva a tua misericórdia, e a tua fidelidade, para além das nuvens.

[5] Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória,

[6] para que os teus amados sejam livres; salva com a tua destra e responde-nos.

[7] Disse Deus na sua santidade: Exultarei; dividirei Siquém e medirei o vale de Sucote.

[8] Meu é Gileade, meu é Manassés; Efraim é a defesa de minha cabeça; Judá é o meu cetro.

Псалми 108

Бог избавя Своите възлюбени

[1] Песен. Давидов псалом. Непоколебимо е сърцето ми, Боже; ще пея, а още ще славословя с душата си.

[2] Събуди се, псалтире и арфо; сам аз ще се събудя в ранно утро.

[3] Ще Те хваля, Господи, между племената; ще Те славословя между народите.

[4] Защото Твоята милост е по-велика от небесата и Твоята вярност стига до облаците.

[5] Възнеси се, Боже, над небесата; славата Ти нека бъде по цялата земя,

[6] за да се избавят Твоите възлюбени. Спаси ни с десницата Си и ни послушай.

[7] Бог говори със светостта Си; затова аз ще тържествувам; ще разделя Сихем, ще размеря долината Сокхот;

[8] мой е Галаад, мой и Манасия, Ефрем също е защита на главата ми, Юда е скиптър мой;

[9] Moabe, porém, é a minha bacia de lavar; sobre Edom atirarei a minha sandália; sobre a Filístia jubilarei.
[10] Quem me conduzirá à cidade fortificada? Quem me guiará até Edom?

[11] Não nos rejeitaste, ó Deus? Tu não sais, ó Deus, com os nossos exércitos!

[12] Presta-nos auxílio na angústia, pois vão é o socorro do homem.

[13] Em Deus faremos proezas, porque ele mesmo calca aos pés os nossos adversários.

Salmo 109

Imprecações contra os inimigos

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Ó Deus do meu louvor, não te cales!

[2] Pois contra mim se desataram lábios maldosos e fraudulentos; com mentirosa língua falam contra mim.

[3] Cercam-me com palavras odiosas e sem causa me fazem guerra.

[4] Em paga do meu amor, me hostilizam; eu, porém, oro.

[5] Pagaram-me o bem com o mal; o amor, com ódio.
[6] Suscita contra ele um ímpio, e à sua direita esteja um acusador.
[7] Quando o julgarem, seja condenado; e, tida como pecado, a sua oração.
[8] Os seus dias sejam poucos, e tome outro o seu encargo.

[9] Моав е умивалникът ми, на Едом ще хвърля обувката си, ще възкликна над филистимската земя.
[10] Кой ще ме въведе в укрепения град? Кой ще ме заведе до Едом?
[11] Не Ти ли, Боже, Който си ни отхвърлил и не излизаш вече, о Боже, с войските ни?
[12] Помогни ни срещу противника, защото човешката помощ е суетна.
[13] Чрез Бога ще вървим храбро, защото Той е, Който ще стъпче противниците ни.

Псалми 109

Молитва за избавление от неприятели

[1] За първия певец. Давидов псалом. Недей мълча, Боже, моя хвала;
[2] защото нечестиви уста и уста коварни се отвориха срещу мене, говориха против мене с лъжлив език;
[3] обиколиха ме също така с думи на омраза и воюват против мене без причина.
[4] За отплата на любовта ми те ми станаха противници; но аз съм все на молитва.
[5] И ми въздадоха зло за добро и омраза за любовта ми.
[6] Господи, постави нечестив човек над него и противник нека стои отдясно му.
[7] Когато се съди, нека излезе виновен и молитвата му нека стане грях.
[8] Дните му нека бъдат малко; друг нека вземе чина му.

9 Fiquem órfãos os seus filhos, e viúva, a sua esposa.

10 Andem errantes os seus filhos e mendiguem; e sejam expulsos das ruínas de suas casas.

11 De tudo o que tem, lance mão o usurário; do fruto do seu trabalho, esbulhem-no os estranhos.

12 Ninguém tenha misericórdia dele, nem haja quem se compadeça dos seus órfãos.

13 Desapareça a sua posteridade, e na seguinte geração se extinga o seu nome.

14 Na lembrança do SENHOR, viva a iniqüidade de seus pais, e não se apague o pecado de sua mãe.

15 Permaneçam ante os olhos do SENHOR, para que faça desaparecer da terra a memória deles.

16 Porquanto não se lembrou de usar de misericórdia, mas perseguiu o aflito e o necessitado, como também o quebrantado de coração, para os entregar à morte.

17 Amou a maldição; ela o apanhe; não quis a bênção; aparte-se dele.

18 Vestiu-se de maldição como de uma túnica: penetre, como água, no seu interior e nos seus ossos, como azeite.

19 Seja-lhe como a roupa que o cobre e como o cinto com que sempre se cinge.

9 Децата му нека бъдат сираци и жена му вдовица,

10 децата му нека се скитат винаги и станат просяци, и далеч от разрушените си жилища нека просят хляб.

11 Лихварят нека впримчи целия му имот и чужденци нека разграбят труда му.

12 Да няма кой да покаже милост към него, нито кой да пожали сирачетата му.

13 Внуците му нека бъдат унищожени, в бъдещото поколение нека се изличи името им.

14 Нека се помни пред Господабеззаконието на бащите му и грехът на майка му нека не се изтрие;

15 нека бъдат винаги пред Господа, за да заличи помена им от земята,

16 защото той си науми да показва милост, а преследваше сиромаха и бедния човек и хората със съкрушени сърца, за да гиумъртви.

17 Да! Той обичаше да проклина и проклятието го стигна; не му беше драго да благославя и благословението се отдалечи от него.

18 Да! Той обичаше проклятието като своя дреха; и то влезе като вода във вътрешностите му и като масло в косите му.

19 Нека му стане като дрехата, в която се увива, и като пояса, с който постоянно се опасва.

[20] Tal seja, da parte do SENHOR, o galardão dos meus contrários e dos que falam mal contra a minha alma.

[21] Mas tu, SENHOR Deus, age por mim, por amor do teu nome; livra-me, porque é grande a tua misericórdia.

[22] Porque estou aflito e necessitado e, dentro de mim, sinto ferido o coração.

[23] Vou passando, como a sombra que declina; sou atirado para longe, como um gafanhoto.

[24] De tanto jejuar, os joelhos me vacilam, e de magreza vai mirrando a minha carne.

[25] Tornei-me para eles objeto de opróbrio; quando me vêem, meneiam a cabeça.

[26] Socorre, SENHOR, Deus meu! Salva-me segundo a tua misericórdia.

[27] Para que saibam vir isso das tuas mãos; que tu, SENHOR, o fizeste.

[28] Amaldiçoem eles, mas tu, abençoa; sejam confundidos os que contra mim se levantam; alegre-se, porém, o teu servo.

[29] Cubram-se de ignomínia os meus adversários, e a sua própria confusão os envolva como uma túnica.

[30] Muitas graças darei ao SENHOR com os meus lábios; louvá-lo-ei no meio da multidão;

[31] porque ele se põe à direita do pobre, para o livrar dos que lhe julgam a alma.

Salmo 110

O reino e o sacerdócio do Messias

Salmo de Davi

[20] Това нека бъде въздаянието на противниците ми от Господа и на онези, които говорят зло против душата ми.

[21] А Ти, Йехова, Господи, застъпвай се за мене заради името Си; понеже Твоята милост е блага, избави ме,

[22] защото съм сиромах и беден и сърцето ми е наранено дълбоко в мене.

[23] Преминал съм като удължена сянка по слънчев часовник; изхвърлен съм като скакалец.

[24] Колената ми се клатят от пост; и снагата ми губи тлъстината си.

[25] И аз им станах за укор; като ме гледат, кимат с глава.

[26] Помогни ми, Господи, Боже мой, избави ме според милостта Си,

[27] за да познаят, че това е Твоята ръка, че Ти си сторил това, Господи.

[28] Те нека кълнат, а Ти благославяй; когато станат, те ще се посрамят, а Твоят слуга ще се весели.

[29] Нека се облекат противниците ми с позор и нека се покрият със срама си като с дреха.

[30] И аз ще благодаря много на Господа с устата си. Да! Между множеството ще Го хваля;

[31] защото Той стои отдясно на бедния, за да го избавя от онези, които съдят душата му.

Псалми 110

Свещенството и властта на Месия

[1] Disse o SENHOR ao meu senhor: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés.

[2] O SENHOR enviará de Sião o cetro do seu poder, dizendo: Domina entre os teus inimigos.

[3] Apresentar-se-á voluntariamente o teu povo, no dia do teu poder; com santos ornamentos, como o orvalho emergindo da aurora, serão os teus jovens.

[4] O SENHOR jurou e não se arrependerá: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

[5] O SENHOR, à tua direita, no dia da sua ira, esmagará os reis.

[6] Ele julga entre as nações; enche-as de cadáveres; esmagará cabeças por toda a terra.

[7] De caminho, bebe na torrente e passa de cabeça erguida.

Salmo 111

As obras magníficas de Deus

[1] Aleluia! De todo o coração renderei graças ao SENHOR, na companhia dos justos e na assembléia.

[2] Grandes são as obras do SENHOR, consideradas por todos os que nelas se comprazem.

[1] Давидов псалом. И каза Йехова на моя Господ: Седи отдясно Ми, докато положа враговете ти за твое подножие.

[2] Господ ще простре от Сион скиптъра на силата ти; владей сред враговете си.

[3] В деня, когато събереш силата си, твоят народ ще представи себе си доброволно, в свята премяна; твоите млади ще дойдат при тебе като росата от утробата на зората.

[4] Господ се закле (и няма да се разкае), като каза: Ти си свещеник довека според чина Мелхиседеков.

[5] Господ, стоящ отдясно ти, ще порази царя в деня на гнева Си.

[6] Ще извърши съд между народите, ще напълни земята с трупове, ще смаже главата на неприятелите по широкия свят.

[7] Ще пие от потока край пътя; затова ще вдигне глава високо.

Псалми 111

Прослава на Божиите дела

[1] На еврейски език, азбучен псалом. Алилуя.

Алеф

Ще славя Господа от все сърце

Бет

в съвета на праведните и сред събранието им.

Гимел

[2] Велики са делата Господни,

Далет

видими от всички, които се наслаждават на тях.

Хе

3 Em suas obras há glória e majestade, e a sua justiça permanece para sempre.

4 Ele fez memoráveis as suas maravilhas; benigno e misericordioso é o SENHOR.

5 Dá sustento aos que o temem; lembrar-se-á sempre da sua aliança.

6 Manifesta ao seu povo o poder das suas obras, dando-lhe a herança das nações.

7 As obras de suas mãos são verdade e justiça; fiéis, todos os seus preceitos.

8 Estáveis são eles para todo o sempre, instituídos em fidelidade e retidão.

9 Enviou ao seu povo a redenção; estabeleceu para sempre a sua aliança; santo e tremendo é o seu nome.

10 O temor do SENHOR é o princípio da sabedoria; revelam prudência todos os que

3 Славно и великолепно е Неговото дело;

Вав

и правдата Му остава довека.

Зайн

4 Чудесните Си дела напрàви да се помнят дълго;

Хет

благ и милостив е Господ.

Тет

5 Даде храна на онези, които се боят от Него;

Йод

винаги ще помни завета Си.

Каф

6 Изяви на народа Си силата на делата Си,

Ламед

като им даде народите за наследство.

Мем

7 Делата на ръцете Му са вярност и правосъдие;

Нун

всичките Му заповеди са непоколебими.

Самех

8 Утвърдени са до вечни векове,

Айн

като са направени във вярност и правда.

Пе

9 Той изпрати изкупление на народа Си;

Цади

постави завета Си завинаги;

Коф

свято е, преподобно е Неговото име.

Реш

10 Началото на мъдростта е страх от Господа;

Шин

o praticam. O seu louvor permanece para sempre.

Salmo 112

Promessa da vida futura aos piedosos

[1] Aleluia! Bem-aventurado o homem que teme ao SENHOR e se compraz nos seus mandamentos.

[2] A sua descendência será poderosa na terra; será abençoada a geração dos justos.

[3] Na sua casa há prosperidade e riqueza, e a sua justiça permanece para sempre.

[4] Ao justo, nasce luz nas trevas; ele é benigno, misericordioso e justo.

[5] Ditoso o homem que se compadece e empresta; ele defenderá a sua causa em juízo;

всички, които се водят по Него, са благоразумни;

Тав

Неговата хвала трае до века.

Псалми 112

Божието благословение за праведните

[1] На еврейски език, азбучен псалом. Алилуя.

Алеф

Блажен онзи човек, който се бои от Господа,

Бет

който много се възхищава от заповедите Му.

Гимел

[2] Потомството му ще бъде силно на земята;

Далет

родът на праведните ще бъде благословен.

Хе

[3] Изобилие и богатство ще има в дома му;

Вав

и правдата му ще трае довека.

Зайн

[4] Светлина изгрява в тъмнината за праведните;

Хет

Той е благ, милостив, и праведен.

Тет

[5] Блажен е човекът, който познава милост и дава назаем;

Йод

ще защити делото си в съда.

Каф

[6] Наистина никога няма да се поклати;

Ламед

6 não será jamais abalado; será tido em memória eterna.

праведният е вечен паметник.

Мем

7 От лош слух няма да се бои;

Нун

сърцето му е непоколебимо, понеже упова на Господа.

7 Não se atemoriza de más notícias; o seu coração é firme, confiante no SENHOR.

Самех

8 Утвърдено е сърцето му; той няма да се бои дотогава,

Айн

докато види повалянето на неприятелите си.

8 O seu coração, bem firmado, não teme, até ver cumprido, nos seus adversários, o seu desejo.

Пе

9 Разпръсна, даде на сиромасите;

Цади

правдата му трае довека;

Коф

рогът му ще се издигне на почит.

9 Distribui, dá aos pobres; a sua justiça permanece para sempre, e o seu poder se exaltará em glória.

Реш

10 Нечестивият ще види това и ще се наскърби,

Шин

ще поскърца със зъби и ще се стопи;

Тав

желаното от нечестивите ще погине.

10 O perverso vê isso e se enraivece; range os dentes e se consome; o desejo dos perversos perecerá.

Salmo 113

O Senhor, o maior e mais digno objeto de louvor

1 Aleluia! Louvai, servos do SENHOR, louvai o nome do SENHOR.

2 Bendito seja o nome do SENHOR, agora e para sempre.

3 Do nascimento do sol até ao ocaso, louvado seja o nome do SENHOR.

4 Excelso é o SENHOR, acima de todas as nações, e a sua glória, acima dos céus.

Псалми 113

Възхвала на името Господне

1 Алилуя. Хвалете, слуги Господни, хвалете името Господне.

2 Да бъде благословено името Господне отсега и довека.

3 От изгрева на слънцето до залеза му името Господне е за хваление.

4 Господ е издигнат над всичките народи; неговата слава е над небесата.

5 Quem há semelhante ao SENHOR, nosso Deus, cujo trono está nas alturas,

6 que se inclina para ver o que se passa no céu e sobre a terra?

7 Ele ergue do pó o desvalido e do monturo, o necessitado,

8 para o assentar ao lado dos príncipes, sim, com os príncipes do seu povo.

9 Faz que a mulher estéril viva em família e seja alegre mãe de filhos. Aleluia!

Salmo 114

As maravilhas do êxodo

1 Quando saiu Israel do Egito, e a casa de Jacó, do meio de um povo de língua estranha,

2 Judá se tornou o seu santuário, e Israel, o seu domínio.

3 O mar viu isso e fugiu; o Jordão tornou atrás.

4 Os montes saltaram como carneiros, e as colinas, como cordeiros do rebanho.

5 Que tens, ó mar, que assim foges? E tu, Jordão, para tornares atrás?

6 Montes, por que saltais como carneiros? E vós, colinas, como cordeiros do rebanho?

7 Estremece, ó terra, na presença do SENHOR, na presença do Deus de Jacó,

8 o qual converteu a rocha em lençol de água e o seixo, em manancial.

Salmo 115

Honras somente a Deus

1 Não a nós, SENHOR, não a nós, mas ao teu nome dá glória, por amor da tua misericórdia e da tua fidelidade.

5 Кой е като Йехова, нашия Бог, Който, макар седалището Му и да е нависоко,

6 пак е снизходителен да преглежда небето и земята,

7 издига сиромаха от пръстта и възвисява бедния от бунището,

8 за да го сложи да седне с големци – да!, – с първенците на народа Му,

9 Който настанява в дома бездетната и я прави весела майка на деца. Алилуя.

Псалми 114

Благоговение пред присъствието Господне

1 Когато Израил излезе от Египет, Якововият дом – от народ другоезичен,

2 Юда стана светилище на Бога, Израил – Негово владение.

3 Морето видя и побегна; Йордан се върна назад;

4 планините се разиграха като овни, хълмовете – като агнета.

5 Какво ти стана, море, че си побегнало? На теб, Йордане, че си се върнал назад?

6 На вас, планини, че се разиграхте като овни? На вас, хълмове – като агнета?

7 Трепери, земьо, от присъствието Господне, от присъствието на Якововия Бог,

8 Който превърна скалата във воден поток, твърдия камък – във воден извор.

Псалми 115

Единственият истински Бог

1 Не на нас, Господи, не на нас, а на Своето име въздай слава заради милостта Си и заради верността Си.

2 Por que diriam as nações: Onde está o Deus deles?

3 No céu está o nosso Deus e tudo faz como lhe agrada.

4 Prata e ouro são os ídolos deles, obra das mãos de homens.

5 Têm boca e não falam; têm olhos e não vêem;

6 têm ouvidos e não ouvem; têm nariz e não cheiram.

7 Suas mãos não apalpam; seus pés não andam; som nenhum lhes sai da garganta.

8 Tornem-se semelhantes a eles os que os fazem e quantos neles confiam.

9 Israel confia no SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.

10 A casa de Arão confia no SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.

11 Confiam no SENHOR os que temem o SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.

12 De nós se tem lembrado o SENHOR; ele nos abençoará; abençoará a casa de Israel, abençoará a casa de Arão.

13 Ele abençoa os que temem o SENHOR, tanto pequenos como grandes.

14 O SENHOR vos aumente bênçãos mais e mais, sobre vós e sobre vossos filhos.

15 Sede benditos do SENHOR, que fez os céus e a terra.

16 Os céus são os céus do SENHOR, mas a terra, deu-a ele aos filhos dos homens.

2 Защо да кажат народите: Къде е сега техният Бог?

3 Нашият Бог е на небето; прави всичко, което Му е угодно.

4 Техните идоли са сребро и злато, творение на човешките ръце.

5 Уста имат, но не говорят; очи имат, но не виждат;

6 уши имат, но не чуват; ноздри имат, но не миришат;

7 ръце имат, но не докосват; крака имат, но не ходят; нито издават глас от гърлото си.

8 Подобни на тях ще станат онези, които ги правят, както и всеки, който уповава на тях.

9 Израилю, уповавай на Господа; Той е тяхна помощ и щит.

10 Доме Ааронов, уповавайте на Господа; Той е тяхна помощ и щит.

11 Вие, които се боите от Господа, уповавайте на Господа; Той е тяхна помощ и щит.

12 Господ си спомни за нас; ще ни благослови; ще благослови Израилевия дом; ще благослови Аароновия дом.

13 Ще благослови онези, които се боят от Господа – и малки, и големи.

14 Дано Господ ви умножава все повече и повече – вас и децата ви.

15 Благословени сте вие от Господа, Който е направил небето и земята.

16 Небесата са небеса на Господа; а земята Той даде на човешките синове.

[17] Os mortos não louvam o SENHOR, nem os que descem à região do silêncio.

[18] Nós, porém, bendiremos o SENHOR, desde agora e para sempre. Aleluia!

Salmo 116

Salmo de ações de graças

[1] Amo o SENHOR, porque ele ouve a minha voz e as minhas súplicas.

[2] Porque inclinou para mim os seus ouvidos, invocá-lo-ei enquanto eu viver.

[3] Laços de morte me cercaram, e angústias do inferno se apoderaram de mim; caí em tribulação e tristeza.

[4] Então, invoquei o nome do SENHOR: ó SENHOR, livra-me a alma.

[5] Compassivo e justo é o SENHOR; o nosso Deus é misericordioso.

[6] O SENHOR vela pelos simples; achava-me prostrado, e ele me salvou.

[7] Volta, minha alma, ao teu sossego, pois o SENHOR tem sido generoso para contigo.

[8] Pois livraste da morte a minha alma, das lágrimas, os meus olhos, da queda, os meus pés.

[9] Andarei na presença do SENHOR, na terra dos viventes.

[10] Eu cria, ainda que disse: estive sobremodo aflito.

[11] Eu disse na minha perturbação: todo homem é mentiroso.

[12] Que darei ao SENHOR por todos os seus benefícios para comigo?

[13] Tomarei o cálice da salvação e invocarei o nome do SENHOR.

[17] Мъртвите не хвалят Господа, нито онези, които слизат в мястото намълчанието;

[18] но ние ще благославяме Господа отсега и довека. Алилуя.

Псалми 116

Благодарност към Бога за избавлението

[1] Обичам Господа, защото послуша гласа ми и молбите ми;

[2] понеже приклони ухото Си към мене, затова ще Го призовавам, докато съм жив.

[3] Връзките на смъртта ме обвиха и мъките на преизподнята ме намериха; скръб и беда срещнах.

[4] Тогава призовах името Господне и Го помолих: О, Господи, избави душата ми.

[5] Благ е Господ и праведен. Да! Милостив е нашият Бог.

[6] Господ пази простодушните; в беда бях и Той ме избави.

[7] Върни се, душо моя, в успокоението си, защото Господ постъпи щедро към тебе.

[8] Понеже си избавил душата ми от смърт, очите ми от сълзи и краката ми от подхлъзване,

[9] затова ще ходя пред Господа в земята на живите. (По слав.1.)

[10] Аз повярвах, затова говорих; много бях наскърбен.

[11] В тревогата си казах: Всеки човек е измамлив.

[12] Какво да въздам на Господа за всичките Му благодеяния към мене?

[13] Ще взема чашата на спасението и ще призова името Господне;

[14] Cumprirei os meus votos ao SENHOR, na presença de todo o seu povo.
[15] Preciosa é aos olhos do SENHOR a morte dos seus santos.
[16] SENHOR, deveras sou teu servo, teu servo, filho da tua serva; quebraste as minhas cadeias.
[17] Oferecer-te-ei sacrifícios de ações de graças e invocarei o nome do SENHOR.
[18] Cumprirei os meus votos ao SENHOR, na presença de todo o seu povo,
[19] nos átrios da Casa do SENHOR, no meio de ti, ó Jerusalém. Aleluia!

Salmo 117

Todos os povos devem louvar ao Senhor

[1] Louvai ao SENHOR, vós todos os gentios, louvai-o, todos os povos.
[2] Porque mui grande é a sua misericórdia para conosco, e a fidelidade do SENHOR subsiste para sempre. Aleluia!

Salmo 118

A alegria dos justos pelo Salvador

[1] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.
[2] Diga, pois, Israel: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.
[3] Diga, pois, a casa de Arão: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.
[4] Digam, pois, os que temem ao SENHOR: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.
[5] Em meio à tribulação, invoquei o SENHOR, e o SENHOR me ouviu e me deu folga.

[14] ще изпълня оброците си на Господа, да, пред целия Му народ.
[15] Скъпоценна е пред Господа смъртта на светиите Му.
[16] Ах! Господи, наистина аз съм Твой слуга; Твой слуга съм, син на Твоята слугиня; Ти си развързал връзките ми.
[17] На Тебе ще принеса жертва на хваление и името Господне ще призова.
[18] Ще изпълня оброците си на Господа– да! – пред целия Негов народ,
[19] в дворовете на дома Господен, всред теб, Йерусалиме. Алилуя.

Псалми 117

Призив за възхвала

[1] Хвалете Господа, всички народи; славословете Го, всички племена;
[2] защото милостта Му към нас е голяма и верността Господня трае довека. Алилуя.

Псалми 118

Благодарствена молитва за победа

[1] Славете Господа, защото е благ, защото Неговата милост трае довека.
[2] Нека каже сега Израил, че Неговата милост трае довека.
[3] Нека каже сега Аароновият дом, че Неговата милост трае довека.
[4] Нека кажат сега онези, които се боят от Господа, че Неговата милост трае довека.
[5] В притеснението си призовах Господа; Господ ме послуша и ме постави на широко място.

6 O SENHOR está comigo; não temerei. Que me poderá fazer o homem?

7 O SENHOR está comigo entre os que me ajudam; por isso, verei cumprido o meu desejo nos que me odeiam.

8 Melhor é buscar refúgio no SENHOR do que confiar no homem.

9 Melhor é buscar refúgio no SENHOR do que confiar em príncipes.

10 Todas as nações me cercaram, mas em nome do SENHOR as destruí.

11 Cercaram-me, cercaram-me de todos os lados; mas em nome do SENHOR as destruí.

12 Como abelhas me cercaram, porém como fogo em espinhos foram queimadas; em nome do SENHOR as destruí.

13 Empurraram-me violentamente para me fazer cair, porém o SENHOR me amparou.

14 O SENHOR é a minha força e o meu cântico, porque ele me salvou.

15 Nas tendas dos justos há voz de júbilo e de salvação; a destra do SENHOR faz proezas.

16 A destra do SENHOR se eleva, a destra do SENHOR faz proezas.

17 Não morrerei; antes, viverei e contarei as obras do SENHOR.

18 O SENHOR me castigou severamente, mas não me entregou à morte.

19 Abri-me as portas da justiça; entrarei por elas e renderei graças ao SENHOR.

6 Господ е на моя страна; няма да се убоя; какво може да ми стори човек?

7 Господ е с мене между помощниците ми; затова ще видя поваляването на ненавистниците си.

8 По-добре да се надява някой на Господа, а не да уповава на човека.

9 По-добре да се надява някой на Господа, а не да уповава на князе.

10 Всичките народи ме обиколиха; но в името Господне ще ги надвия.

11 Обиколиха ме, да! Обкръжиха ме; но в името Господне ще ги победя.

12 Обиколиха ме като пчели, но угаснаха като огън от тръни; защото в името Господне ще ги разгромя.

13 Ти, враже, ме тласна силно, за да падна; но Господ ми помогна.

14 Сила моя и песен моя е Господ и Той ми стана избавител,

15 глас на радост и на избавление се чува в шатрите на праведните; десницата Господня върши храбри дела.

16 Десницата Господня се издигна; десницата Господня върши храбри дела.

17 Аз няма да умра, а ще живея и ще разказвам за делата Господни.

18 Строго ме наказва Господ, но на смърт не ме предава.

19 Отворете ми портите на правдата; ще вляза в тях и ще прославя Господа.

[20] Esta é a porta do SENHOR; por ela entrarão os justos.
[21] Render-te-ei graças porque me acudiste e foste a minha salvação.
[22] A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular;
[23] isto procede do SENHOR e é maravilhoso aos nossos olhos.
[24] Este é o dia que o SENHOR fez; regozijemo-nos e alegremo-nos nele.

[25] Oh! Salva-nos, SENHOR, nós te pedimos; oh! SENHOR, concede-nos prosperidade!

[26] Bendito o que vem em nome do SENHOR. A vós outros da Casa do SENHOR, nós vos abençoamos.
[27] O SENHOR é Deus, ele é a nossa luz; adornai a festa com ramos até às pontas do altar.
[28] Tu és o meu Deus, render-te-ei graças; tu és o meu Deus, quero exaltar-te.
[29] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

Salmo 119

Excelência da lei divina

[1] Bem-aventurados os irrepreensíveis no seu caminho, que andam na lei do SENHOR.

[2] Bem-aventurados os que guardam as suas prescrições e o buscam de todo o coração;
[3] não praticam iniqüidade e andam nos seus caminhos.

[20] Това са Господните порти, в които ще влязат праведните.
[21] Ще Те славословя, защото си ме послушал и си ми станал избавител.
[22] Камъкът, който отхвърлиха зидарите, стана глава на ъгъла –
[23] от Господа е това и е чудно в нашите очи.
[24] Този е денят, който Господ е създал; нека се радваме и се развеселим в Него.
[25] О, Господи! Избави ни, молим се. О, Господи! Молим се, изпрати благоденствие.
[26] Благословен да бъде онзи, който иде в името Господне; благославяме ви от дома Господен.
[27] Господ е Бог, Който ни показва светлина; приведете до роговете на жертвеника вързаната с въжета жертва.
[28] Ти си Бог мой и ще Те славя; Боже мой, ще Те възвисявам.

[29] Славете Господа, защото е благ, защото Неговата милост трае довека.

Псалми 119

Законът Господен

[1] На еврейски език, азбучен псалом.

Алеф

Блажени онези, които са праведни в пътя, които ходят в закона на Господа.
[2] Блажени, които пазят заповедите Му и Го търсят от все сърце;
[3] които и не вършат беззаконие, а ходят в пътищата Му.

4 Tu ordenaste os teus mandamentos, para que os cumpramos à risca.

4 Ти си ни заповядал за наредбите Си да ги пазим грижливо.

5 Tomara sejam firmes os meus passos, para que eu observe os teus preceitos.

5 Дано се оправят пътищата ми, така че да пазя Твоите наредби!

6 Então, não terei de que me envergonhar, quando considerar em todos os teus mandamentos.

6 Няма да се посрамя тогава, когато почитам всички Твои заповеди.

7 Render-te-ei graças com integridade de coração, quando tiver aprendido os teus retos juízos.

7 Ще Те славя с правдиво сърце, когато науча справедливите Ти отсъждания.

8 Cumprirei os teus decretos; não me desampares jamais.

8 Наредбите Ти ще пазя; недей ме оставя съвсем.

Бет

9 De que maneira poderá o jovem guardar puro o seu caminho? Observando-o segundo a tua palavra.

9 Как ще очисти младежът пътя си? – Като му отдава внимание според Твоето слово.

10 De todo o coração te busquei; não me deixes fugir aos teus mandamentos.

10 От все сърце Те потърсих; недей ме оставя да се заблудя от заповедите Ти.

11 Guardo no coração as tuas palavras, para não pecar contra ti.

11 В сърцето си опазих Твоето слово, за да не съгрешавам пред Тебе.

12 Bendito és tu, SENHOR; ensina-me os teus preceitos.

12 Благословен си, Господи; научи ме на наредбите Си.

13 Com os lábios tenho narrado todos os juízos da tua boca.

13 С устните си разказах всичките постановления, излезли из устата Ти.

14 Mais me regozijo com o caminho dos teus testemunhos do que com todas as riquezas.

14 В пътя на Твоите изявления се радвах толкова, колкото в цялото богатство.

15 Meditarei nos teus preceitos e às tuas veredas terei respeito.

15 За правилата Ти ще размишлявам и Твоите пътища ще зачитам.

16 Terei prazer nos teus decretos; não me esquecerei da tua palavra.

16 В наредбите Ти ще се наслаждавам; няма да забравя Твоето слово.

Гимел

17 Sê generoso para com o teu servo, para que eu viva e observe a tua palavra.

17 Показвай щедрост на слугата Си, за да живея; така ще пазя словото Ти.

18 Desvenda os meus olhos, para que eu contemple as maravilhas da tua lei.

18 Отвори очите ми, за да гледам чудесни неща в Твоя закон.

19 Sou peregrino na terra; não escondas de mim os teus mandamentos.

20 Consumida está a minha alma por desejar, incessantemente, os teus juízos.

21 Increpaste os soberbos, os malditos, que se desviam dos teus mandamentos.

22 Tira de sobre mim o opróbrio e o desprezo, pois tenho guardado os teus testemunhos.

23 Assentaram-se príncipes e falaram contra mim, mas o teu servo considerou nos teus decretos.

24 Com efeito, os teus testemunhos são o meu prazer, são os meus conselheiros.

25 A minha alma está apegada ao pó; vivifica-me segundo a tua palavra.

26 Eu te expus os meus caminhos, e tu me valeste; ensina-me os teus decretos.

27 Faze-me atinar com o caminho dos teus preceitos, e meditarei nas tuas maravilhas.

28 A minha alma, de tristeza, verte lágrimas; fortalece-me segundo a tua palavra.

29 Afasta de mim o caminho da falsidade e favorece-me com a tua lei.

30 Escolhi o caminho da fidelidade e decidi-me pelos teus juízos.

31 Aos teus testemunhos me apego; não permitas, SENHOR, seja eu envergonhado.

19 Пришълец съм аз на земята; не скривай от мене заповедите Си.

20 Душата ми премалява от копнежа, който имам винаги към Твоите постановления.

21 Ти си изобличил горделивите; проклети да са онези, които се отклоняват от Твоите заповеди.

22 Отдалечи от мен укор и презрение, защото опазих Твоите свидетелства.

23 Даже първенци седнаха и говореха против мене; но слугата Ти размишляваше за Твоите наредби.

24 Твоите свидетелства наистина са моя наслада и мои съветници.

Далет

25 Душата ми прилепва към пръстта; съживи ме според словото Си.

26 Изявих пътищата си и Ти си ме послушал; научи ме на наредбите Си.

27 Направи ме да разбирам пътя на Твоите правила, така да размишлявам за Твоите чудесни дела.

28 Душата ми се топи от тъга; укрепи ме според словото Си.

29 Отдалечи от мене пътя на лъжата и благоволи да ми дадеш да съблюдавамзакона Ти.

30 Пътя на истината избрах; Твоите постановления поставих пред себе си,

31 прилепих се към Твоите свидетелства; Господи, да не ме посрамиш.

[32] Percorrerei o caminho dos teus mandamentos, quando me alegrares o coração.

[32] Ще тичам по пътя на Твоите заповеди, когато разшириш сърцето ми.

Хе

[33] Ensina-me, SENHOR, o caminho dos teus decretos, e os seguirei até ao fim.

[33] Господи, научи ме на пътя на Твоите наредби и аз ще го пазя до край.

[34] Dá-me entendimento, e guardarei a tua lei; de todo o coração a cumprirei.

[34] Вразуми ме и ще държа закона Ти. Да! Ще го пазя от все сърце.

[35] Guia-me pela vereda dos teus mandamentos, pois nela me comprazo.

[35] Направлявай ме в пътя на Твоите заповеди, защото в него се наслаждавам.

[36] Inclina-me o coração aos teus testemunhos e não à cobiça.

[36] Приклони сърцето ми към Твоите свидетелства, а не към сребролюбие.

[37] Desvia os meus olhos, para que não vejam a vaidade, e vivifica-me no teu caminho.

[37] Отвърни очите ми да не гледат суета и ме съживи в пътищата Си.

[38] Confirma ao teu servo a tua promessa feita aos que te temem.

[38] Потвърди словото Си към слугата Си, което ще води към страх от Теб.

[39] Afasta de mim o opróbrio, que temo, porque os teus juízos são bons.

[39] Отвърни от мен укора, от който се боя, защото Твоите отсъждания са добри.

[40] Eis que tenho suspirado pelos teus preceitos; vivifica-me por tua justiça.

[40] Ето, копнея за Твоите правила; съживи ме чрез правдата Си.

Вав

[41] Venham também sobre mim as tuas misericórdias, SENHOR, e a tua salvação, segundo a tua promessa.

[41] Нека дойдат върху мен и Твоите милости, Господи, Твоето спасение според словото Ти.

[42] E saberei responder aos que me insultam, pois confio na tua palavra.

[42] Ще имам какво да отговоря на онзи, който ме укорява, защото уповавам на Твоето слово.

[43] Não tires jamais de minha boca a palavra da verdade, pois tenho esperado nos teus juízos.

[43] И не отнемай съвсем словото на истината от устата ми, защото се надявах на Твоите отсъждания.

[44] Assim, observarei de contínuo a tua lei, para todo o sempre.

[44] Така ще пазя Твоя закон постоянно, за вечни векове;

[45] E andarei com largueza, pois me empenho pelos teus preceitos.

[45] и ще ходя нашироко, защото потърсих Твоите правила.

[46] Também falarei dos teus testemunhos na presença dos reis e não me envergonharei.
[47] Terei prazer nos teus mandamentos, os quais eu amo.
[48] Para os teus mandamentos, que amo, levantarei as mãos e meditarei nos teus decretos.

[49] Lembra-te da promessa que fizeste ao teu servo, na qual me tens feito esperar.
[50] O que me consola na minha angústia é isto: que a tua palavra me vivifica.
[51] Os soberbos zombam continuamente de mim; todavia, não me afasto da tua lei.
[52] Lembro-me dos teus juízos de outrora e me conforto, ó SENHOR.
[53] De mim se apoderou a indignação, por causa dos pecadores que abandonaram a tua lei.
[54] Os teus decretos são motivo dos meus cânticos, na casa da minha peregrinação.
[55] Lembro-me, SENHOR, do teu nome, durante a noite, e observo a tua lei.
[56] Tem-se dado assim comigo, porque guardo os teus preceitos.

[57] O SENHOR é a minha porção; eu disse que guardaria as tuas palavras.
[58] Imploro de todo o coração a tua graça; compadece-te de mim, segundo a tua palavra.
[59] Considero os meus caminhos e volto os meus passos para os teus testemunhos.
[60] Apresso-me, não me detenho em guardar os teus mandamentos.

[46] Ще говоря за Твоите свидетелства и пред царе и няма да се посрамя;
[47] и ще се наслаждавам в Твоите заповеди, които възлюбих;
[48] също и ще повдигам ръцете си към Твоите заповеди, които възлюбих, и ще размишлявам за наредбите Ти.

Зайн

[49] Помни словото към слугата Си, на което си ме направил да уповавам.
[50] Това е моята утеха в скръбта ми, че словото Ти ме съживи.
[51] Горделивите ми се надсмиваха много; но аз не се отклоних от Твоя закон.
[52] Спомних си, Господи, за Твоите вековечни постановления и се утеших.
[53] Горещо негодувание ме обзе заради нечестивите, които изоставят Твоя закон.
[54] Твоите наредби ми станаха песен в дома, където съм преселник.
[55] Нощем си спомних Твоето име, Господи, и опазих закона Ти.
[56] Това е моето хваление, че опазих Твоите правила.

Хет

[57] Господи, Ти си мой дял; обещах си, че ще пазя Твоите думи.
[58] Потърсих благоволението Ти от все сърце; смили се над мене според словото Си.
[59] Размислих върху пътищата си и обърнах краката си към Твоите свидетелства.
[60] Побързах и не се забавих да опазя Твоите заповеди.

[61] Laços de perversos me enleiam; contudo, não me esqueço da tua lei.

[62] Levanto-me à meia-noite para te dar graças, por causa dos teus retos juízos.

[63] Companheiro sou de todos os que te temem e dos que guardam os teus preceitos.

[64] A terra, SENHOR, está cheia da tua bondade; ensina-me os teus decretos.

[65] Tens feito bem ao teu servo, SENHOR, segundo a tua palavra.

[66] Ensina-me bom juízo e conhecimento, pois creio nos teus mandamentos.

[67] Antes de ser afligido, andava errado, mas agora guardo a tua palavra.

[68] Tu és bom e fazes o bem; ensina-me os teus decretos.

[69] Os soberbos têm forjado mentiras contra mim; não obstante, eu guardo de todo o coração os teus preceitos.

[70] Tornou-se-lhes o coração insensível, como se fosse de sebo; mas eu me comprazo na tua lei.

[71] Foi-me bom ter eu passado pela aflição, para que aprendesse os teus decretos.

[72] Para mim vale mais a lei que procede de tua boca do que milhares de ouro ou de prata.

[73] As tuas mãos me fizeram e me afeiçoaram; ensina-me para que aprenda os teus mandamentos.

[61] Връзките на нечестивите ме обвиха; но аз не забравих Твоя закон.

[62] Посреднощ ставам, за да Те славя за Твоите справедливи отсъждания.

[63] Аз съм другар на всички, които се боят от Теб, и на онези, които пазят Твоите заповеди.

[64] Господи, земята е пълна с Твоята милост; научи ме на Твоите наредби.

Тет

[65] Господи, Ти си сторил добро на слугата Си според словото Си.

[66] Научи ме на добро разсъждение и знание, защото аз повярвах на Твоите заповеди.

[67] Преди да бях наскърбен, аз сезаблуждавах; но сега държа Твоето слово.

[68] Ти си благ и правиш добро; научи ме на Твоите наредби.

[69] Горделивите изковаха лъжа против мене; но аз от все сърце ще пазя Твоите правила.

[70] Тяхното сърце надебеля като лой; но аз се наслаждавам в закона Ти.

[71] Добре ми стана, че бях наскърбен, за да науча Твоите наредби.

[72] Законът на Твоите уста е за мене по-желателен от хиляди мери злато и сребро.

Йод

[73] Твоите ръце ме направиха и утвърдиха; вразуми ме, за да науча Твоите заповеди.

74 Alegraram-se os que te temem quando me viram, porque na tua palavra tenho esperado.
75 Bem sei, ó SENHOR, que os teus juízos são justos e que com fidelidade me afligiste.

76 Venha, pois, a tua bondade consolar-me, segundo a palavra que deste ao teu servo.

77 Baixem sobre mim as tuas misericórdias, para que eu viva; pois na tua lei está o meu prazer.
78 Envergonhados sejam os soberbos por me haverem oprimido injustamente; eu, porém, meditarei nos teus preceitos.

79 Voltem-se para mim os que te temem e os que conhecem os teus testemunhos.

80 Seja o meu coração irrepreensível nos teus decretos, para que eu não seja envergonhado.

81 Desfalece-me a alma, aguardando a tua salvação; porém espero na tua palavra.

82 Esmorecem os meus olhos de tanto esperar por tua promessa, enquanto digo: quando me haverás de consolar?
83 Já me assemelho a um odre na fumaça; contudo, não me esqueço dos teus decretos.
84 Quantos vêm a ser os dias do teu servo? Quando me farás justiça contra os que me perseguem?
85 Para mim abriram covas os soberbos, que não andam consoante a tua lei.

74 Онези, които се боят от Тебе, ще се зарадват, като ме видят, защото на словото Ти уповах.
75 Зная, Господи, че Твоите присъди са праведни и по справедливост си ме наказал.
76 Моля Ти се, нека ми бъде Твоето милосърдие за утеха според словото Ти към Твоя слуга.
77 Нека дойдат върху мене Твоите благи милости, за да живея; защото Твоят закон е моя наслада.
78 Нека се посрамят горделивите, защото са ме повалили с лъжи; но аз ще размишлявам за Твоите правила.
79 Нека се обърнат към мен онези, които се боят от Теб, а именно онези, които познават Твоите свидетелства.
80 Сърцето ми нека бъде непорочно относно Твоите наредби, за да не се посрамя.

Каф

81 Душата ми примира за Твоето спасение; но аз се надявам на Твоето слово.
82 Очите ми чезнат за изпълнението насловото Ти, като казвам: Кога ще ме утешиш?

83 Защото станах като мях в дим; но пак не забравям Твоите наредби.

84 Колко са дните на Твоя слуга? Кога ще извършиш съд над преследвачите ми?
85 Горделивите изкопаха ями за мене, като се противят на Твоя закон.

[86] São verdadeiros todos os teus mandamentos; eles me perseguem injustamente; ajuda-me.

[86] Всички Твои заповеди са верни; понеже хората ме гонят с лъжи, Ти ми помогни.

[87] Quase deram cabo de mim, na terra; mas eu não deixo os teus preceitos.

[87] Без малко щяха да ме погубят на земята; но аз не изоставих Твоите заповеди.

[88] Vivifica-me, segundo a tua misericórdia, e guardarei os testemunhos oriundos de tua boca.

[88] Съживи ме според милосърдието Си; така ще пазя свидетелството на Твоите уста.

Ламед

[89] Para sempre, ó SENHOR, está firmada a tua palavra no céu.

[89] Господи, Твоето слово е утвърдено на небето довека.

[90] A tua fidelidade estende-se de geração em geração; fundaste a terra, e ela permanece.

[90] Верността Ти пребъдва от род в род; Ти си основал земята и тя стои.

[91] Conforme os teus juízos, assim tudo se mantém até hoje; porque ao teu dispor estão todas as coisas.

[91] Колкото до Твоите постановления, те и до днес стоят, защото всички са Твои слуги.

[92] Não fosse a tua lei ter sido o meu prazer, há muito já teria eu perecido na minha angústia.

[92] Ако Твоят закон не ми беше наслада, то аз и тогава бих загинал в скръбта си.

[93] Nunca me esquecerei dos teus preceitos, visto que por eles me tens dado vida.

[93] Довека няма да забравя Твоите заповеди, защото чрез тях си ме съживил.

[94] Sou teu; salva-me, pois eu busco os teus preceitos.

[94] Твой съм аз; спаси ме, защото потърсих Твоите наредби.

[95] Os ímpios me espreitam para perder-me; mas eu atento para os teus testemunhos.

[95] Нечестивите ме чакаха, за да ме погубят; но аз ще внимавам в Твоите свидетелства.

[96] Tenho visto que toda perfeição tem seu limite; mas o teu mandamento é ilimitado.

[96] Видях граница на всяко съвършенство, но Твоята заповед е твърде широка.

Мем

[97] Quanto amo a tua lei! É a minha meditação, todo o dia!

[97] Колко обичам аз Твоя закон! Цял ден се поучавам в него.

[98] Os teus mandamentos me fazem mais sábio que os meus inimigos; porque, aqueles, eu os tenho sempre comigo.

[98] Твоите заповеди ме правят по-мъдър от неприятелите ми, защото те са винаги с мене.

[99] Compreendo mais do que todos os meus mestres, porque medito nos teus testemunhos.

[99] По-разумен съм от всичките си учители, защото се поучавам от Твоите свидетелства.

[100] Sou mais prudente que os idosos, porque guardo os teus preceitos.

[100] По-разумен съм от старите, защото опазих Твоите наредби.

[101] De todo mau caminho desvio os pés, para observar a tua palavra.

[101] От всеки лош път въздържах краката си, за да пазя Твоето слово.

[102] Não me aparto dos teus juízos, pois tu me ensinas.

[102] От Твоите постановления не се отклоних, защото Ти си ме научил.

[103] Quão doces são as tuas palavras ao meu paladar! Mais que o mel à minha boca.

[103] Колко са сладки на вкуса ми Твоите думи! Да! По-сладки от мед в устата ми.

[104] Por meio dos teus preceitos, consigo entendimento; por isso, detesto todo caminho de falsidade.

[104] Чрез Твоите заповеди станах разумен; затова мразя всеки лъжлив път.

Нун

[105] Lâmpada para os meus pés é a tua palavra e, luz para os meus caminhos.

[105] Твоето слово е светилник за краката ми и виделина на пътеката ми.

[106] Jurei e confirmei o juramento de guardar os teus retos juízos.

[106] Заклех се и го потвърдих, че ще държа праведните Твои постановления.

[107] Estou aflitíssimo; vivifica-me, SENHOR, segundo a tua palavra.

[107] Много съм наскърбен; Господи, съживи ме според словото Си.

[108] Aceita, SENHOR, a espontânea oferenda dos meus lábios e ensina-me os teus juízos.

[108] Приеми, моля Ти се, Господи, доброволните приноси на устата ми и ме научи на постановленията Си.

[109] Estou de contínuo em perigo de vida; todavia, não me esqueço da tua lei.

[109] Животът ми е постоянно в опасност; но аз не забравих Твоя закон.

[110] Armam ciladas contra mim os ímpios; contudo, não me desvio dos teus preceitos.

[110] Нечестивите поставиха примка за мене; но аз не се отклоних от Твоите заповеди.

[111] Os teus testemunhos, recebi-os por legado perpétuo, porque me constituem o prazer do coração.

[111] Възприех Твоите свидетелства за свое наследство до века, защото те са радост за сърцето ми.

[112] Induzo o coração a guardar os teus decretos, para sempre, até ao fim.

[113] Aborreço a duplicidade, porém amo a tua lei.

[114] Tu és o meu refúgio e o meu escudo; na tua palavra, eu espero.

[115] Apartai-vos de mim, malfeitores; quero guardar os mandamentos do meu Deus.

[116] Ampara-me, segundo a tua promessa, para que eu viva; não permitas que a minha esperança me envergonhe.

[117] Sustenta-me, e serei salvo e sempre atentarei para os teus decretos.

[118] Desprezas os que se desviam dos teus decretos, porque falsidade é a astúcia deles.

[119] Rejeitas, como escória, todos os ímpios da terra; por isso, amo os teus testemunhos.

[120] Arrepia-se-me a carne com temor de ti, e temo os teus juízos.

[121] Tenho praticado juízo e justiça; não me entregues aos meus opressores.

[122] Sê fiador do teu servo para o bem; não permitas que os soberbos me oprimam.

[123] Desfalecem-me os olhos à espera da tua salvação e da promessa da tua justiça.

[124] Trata o teu servo segundo a tua misericórdia e ensina-me os teus decretos.

[112] Приклоних сърцето си, за да върша наредбите Ти. Винаги и до край.

Самех

[113] Намразих двоеумните, а Твоя закон възлюбих.

[114] Ти си мой покров и мой щит; на Твоето слово се надявам.

[115] Отдалечете се от мене вие, злодеи, защото аз ще пазя заповедите на моя Бог.

[116] Укрепявай ме според словото Си, за да живея; и да не се засрамя в надеждата си.

[117] Дръж ме и ще бъда в безопасност, и ще зачитам винаги Твоите наредби.

[118] Ти си презрял всички, които се отклоняват от Твоите наредби, защото суетна е измамата им.

[119] Изхвърляш като шлака всички нечестиви на земята; затова възлюбих Твоите свидетелства.

[120] Снагата ми настръхна поради страха ми от Теб и от отсъжданията Ти се уплаших.

Айн

[121] Извърших правосъдие и правда, не ме предавай на противниците ми;

[122] стани поръчител на слугата Си за добро; не оставяй горделивите да ме угнетяват.

[123] Очите ми чезнат за спасението Ти и за Твоето праведно слово.

[124] Постъпвай към слугата Си според милостта Си и ме научи на наредбите Си.

[125] Sou teu servo; dá-me entendimento, para que eu conheça os teus testemunhos.
[126] Já é tempo, SENHOR, para intervires, pois a tua lei está sendo violada.
[127] Amo os teus mandamentos mais do que o ouro, mais do que o ouro refinado.
[128] Por isso, tenho por, em tudo, retos os teus preceitos todos e aborreço todo caminho de falsidade.

[129] Admiráveis são os teus testemunhos; por isso, a minha alma os observa.
[130] A revelação das tuas palavras esclarece e dá entendimento aos simples.

[131] Abro a boca e aspiro, porque anelo os teus mandamentos.

[132] Volta-te para mim e tem piedade de mim, segundo costumas fazer aos que amam o teu nome.

[133] Firma os meus passos na tua palavra, e não me domine iniqüidade alguma.

[134] Livra-me da opressão do homem, e guardarei os teus preceitos.
[135] Faze resplandecer o rosto sobre o teu servo e ensina-me os teus decretos.
[136] Torrentes de água nascem dos meus olhos, porque os homens não guardam a tua lei.

[137] Justo és, SENHOR, e retos, os teus juízos.
[138] Os teus testemunhos, tu os impuseste com retidão e com suma fidelidade.

[125] Твой слуга съм аз; вразуми ме, за да познавам Твоите свидетелства.
[126] Време е да подейства Господ, защото нарушиха закона Ти.
[127] Понеже аз любя Твоите заповеди повече от злато, даже от чисто злато;
[128] понеже смятам за прави всички Твои наредби относно всяко нещо, затова мразя всеки лъжлив път.

Пе

[129] Чудесни са Твоите свидетелства, затова душата ми ги пази.
[130] Изясняването на Твоето слово просвещава, вразумява простите.
[131] Отворих широко устата си и въздишах, защото копнеех за Твоите заповеди.
[132] Обърни се към мен и се смили над мене, както постъпваш към онези, които обичат Твоето име.
[133] Направлявай стъпките ми в словото Си и не оставяй да ме завладее никое беззаконие;
[134] избави ме от човешки насилия; така ще държа Твоите заповеди.
[135] Осияй с лицето Си върху слугата Си и ме научи на наредбите Си.

[136] Водни потоци текат от очите ми, понеже не се спазва Твоят закон.

Цади

[137] Праведен си Ти, Господи; прави са и Твоите отсъждания.
[138] Постановил си свидетелствата Си с правда и превъзходна вярност.

[139] O meu zelo me consome, porque os meus adversários se esquecem da tua palavra.

[140] Puríssima é a tua palavra; por isso, o teu servo a estima.

[141] Pequeno sou e desprezado; contudo, não me esqueço dos teus preceitos.

[142] A tua justiça é justiça eterna, e a tua lei é a própria verdade.

[143] Sobre mim vieram tribulação e angústia; todavia, os teus mandamentos são o meu prazer.

[144] Eterna é a justiça dos teus testemunhos; dá-me a inteligência deles, e viverei.

[145] De todo o coração eu te invoco; ouve-me, SENHOR; observo os teus decretos.

[146] Clamo a ti; salva-me, e guardarei os teus testemunhos.

[147] Antecipo-me ao alvorecer do dia e clamo; na tua palavra, espero confiante.

[148] Os meus olhos antecipam-se às vigílias noturnas, para que eu medite nas tuas palavras.

[149] Ouve, SENHOR, a minha voz, segundo a tua bondade; vivifica-me, segundo os teus juízos.

[150] Aproximam-se de mim os que andam após a maldade; eles se afastam da tua lei.

[151] Tu estás perto, SENHOR, e todos os teus mandamentos são verdade.

[152] Quanto às tuas prescrições, há muito sei que as estabeleceste para sempre.

[139] Моята ревност ме изяде, защото противниците ми забравиха Твоите думи.

[140] Твоето слово е добре пречистено, затова слугата Ти го обича.

[141] Скромен съм и презрян, обаче не забравям Твоите наредби.

[142] Твоята правда е вечна правда; и законът Ти е истина.

[143] Неволи и утеснения ме намериха; обаче Твоите заповеди са моя наслада.

[144] Твоите свидетелства са праведни довека; вразуми ме и ще живея.

Коф

[145] Извиках от все сърце; послушай ме, Господи, и ще пазя наредбите Ти.

[146] Извиках към Тебе; спаси ме и ще пазя свидетелствата Ти.

[147] Изпреварих зората с викането си; на Твоите думи уповавах.

[148] Очите ми изпреварват нощните стражи, за да размишлявам за Твоето слово.

[149] Чуй гласа ми според милосърдието Си; съживи ме, Господи, според отсъжданията Си.

[150] Приближиха се онези, които нечестиво ме преследват и са се отклонили от закона Ти.

[151] Ти си близо, Господи; и всички Твои заповеди са истина.

[152] Отдавна зная от Твоите свидетелства, че Ти си ги поставил завинаги.

Реш

153 Atenta para a minha aflição e livra-me, pois não me esqueço da tua lei.

154 Defende a minha causa e liberta-me; vivifica-me, segundo a tua promessa.

155 A salvação está longe dos ímpios, pois não procuram os teus decretos.

156 Muitas, SENHOR, são as tuas misericórdias; vivifica-me, segundo os teus juízos.

157 São muitos os meus perseguidores e os meus adversários; não me desvio, porém, dos teus testemunhos.

158 Vi os infiéis e senti desgosto, porque não guardam a tua palavra.

159 Considera em como amo os teus preceitos; vivifica-me, ó SENHOR, segundo a tua bondade.

160 As tuas palavras são em tudo verdade desde o princípio, e cada um dos teus justos juízos dura para sempre.

161 Príncipes me perseguem sem causa, porém o que o meu coração teme é a tua palavra.

162 Alegro-me nas tuas promessas, como quem acha grandes despojos.

163 Abomino e detesto a mentira; porém amo a tua lei.

164 Sete vezes no dia, eu te louvo pela justiça dos teus juízos.

165 Grande paz têm os que amam a tua lei; para eles não há tropeço.

153 Виж скръбта ми и ме избави, защото не съм забравил закона Ти.

154 Защити делото ми и ме изкупи; съживи ме според словото Си.

155 Избавлението е далеч от нечестивите, защото те не търсят Твоите наредби.

156 Много са Твоите благи милости, Господи; съживи ме според отсъжданията Си.

157 Мнозина са моите преследвачи и врагове; но аз не се отклоних от свидетелствата Ти.

158 Като видях коварните, погнусих се от тях, защото не пазят Твоето слово.

159 Виж колко обичам аз Твоите заповеди; съживи ме, Господи, според милосърдието Си.

160 Същността на Твоето слово е истина; и Твоите праведни присъди до една траят довека.

Шин

161 Първенци ме преследваха без причина; но сърцето ми трепери от думите Ти.

162 Аз се радвам на Твоето слово – като онзи, който намира много плячка.

163 Мразя лъжата и се гнуся от нея, но закона Ти обичам.

164 Седем пъти на ден Те хваля за Твоите праведни постановления.

165 Много мир имат онези, които обичат Твоя закон, и за тях няма препятствия, за да се препъват.

[166] Espero, SENHOR, na tua salvação e cumpro os teus mandamentos.

[167] A minha alma tem observado os teus testemunhos; eu os amo ardentemente.

[168] Tenho observado os teus preceitos e os teus testemunhos, pois na tua presença estão todos os meus caminhos.

[169] Chegue a ti, SENHOR, a minha súplica; dá-me entendimento, segundo a tua palavra.

[170] Chegue a minha petição à tua presença; livra-me segundo a tua palavra.

[171] Profiram louvor os meus lábios, pois me ensinas os teus decretos.

[172] A minha língua celebre a tua lei, pois todos os teus mandamentos são justiça.

[173] Venha a tua mão socorrer-me, pois escolhi os teus preceitos.

[174] Suspiro, SENHOR, por tua salvação; a tua lei é todo o meu prazer.

[175] Viva a minha alma para louvar-te; ajudem-me os teus juízos.

[176] Ando errante como ovelha desgarrada; procura o teu servo, pois não me esqueço dos teus mandamentos.

Salmo 120

Contra as más línguas

Cântico de romagem

[1] Na minha angústia, clamo ao SENHOR, e ele me ouve.

[2] SENHOR, livra-me dos lábios mentirosos, da língua enganadora.

[166] Надявах се на Твоето спасение, Господи, и изпълнявах Твоите заповеди.

[167] Душата ми опази Твоите свидетелства; и аз ги обичам твърде много.

[168] Държах Твоите правила и Твоите свидетелства; защото всичките ми пътища са пред Тебе.

Тав

[169] Нека стигне викът ми пред Тебе, Господи; вразуми ме според словото Си.

[170] Нека достигне молбата ми пред Теб; избави ме според словото Си.

[171] Устните ми ще изливат хваление, защото ме учиш на наредбите Си.

[172] Езикът ми ще пее за словото Ти, защото всички Твои заповеди са правда.

[173] Ръката Ти нека бъде готова да ми помогне, защото аз избрах Твоите закони.

[174] Копнях за Твоето спасение, Господи; и законът Ти е моя наслада.

[175] Нека живее душата ми и ще Те хвали; и нека ми помагат постановленията Ти.

[176] Скитах се като изгубена овца; потърси слугата Си, защото не забравих Твоите заповеди.

Псалми 120

Молитва за избавление

[1] Песен на възкачванията. В бедствието си извиках към Господа; и Той ме послуша.

[2] Господи, избави душата ми от лъжливи устни и от измамлив език.

[3] Que te será dado ou que te será acrescentado, ó língua enganadora?
[4] Setas agudas do valente e brasas vivas de zimbro.
[5] Ai de mim, que peregrino em Meseque e habito nas tendas de Quedar.
[6] Já há tempo demais que habito com os que odeiam a paz.
[7] Sou pela paz; quando, porém, eu falo, eles teimam pela guerra.

Salmo 121

Deus, o fiel guarda dos homens
Cântico de romagem

[1] Elevo os olhos para os montes: de onde me virá o socorro?

[2] O meu socorro vem do SENHOR, que fez o céu e a terra.

[3] Ele não permitirá que os teus pés vacilem; não dormitará aquele que te guarda.

[4] É certo que não dormita, nem dorme o guarda de Israel.
[5] O SENHOR é quem te guarda; o SENHOR é a tua sombra à tua direita.
[6] De dia não te molestará o sol, nem de noite, a lua.
[7] O SENHOR te guardará de todo mal; guardará a tua alma.
[8] O SENHOR guardará a tua saída e a tua entrada, desde agora e para sempre.

Salmo 122

Oração pela paz de Jerusalém
Cântico de romagem. De Davi

[1] Alegrei-me quando me disseram: Vamos à Casa do SENHOR.

[3] Какво Ти дава или какво Ти прибавя измамливият език –
[4] заострените стрели на силен мъж, с въглени от хвойна.
[5] Горко ми, защото странствам в Мосох, живея в шатри на Кидар!
[6] Дълго време живя душата ми с онези, които мразят мир.
[7] Аз съм за мир; но когато говоря, те са за бой.

Псалми 121

Помощ от Господа

[1] Песен на възкачванията. Издигам очите си към хълмовете, откъдето иде помощта ми.
[2] Помощта ми е от Господа, Който е направил небето и земята.
[3] Той няма да остави да се поклати кракът ти; Онзи, Който те пази, няма да задреме.
[4] Ето, няма да задреме, нито ще заспи Онзи, Който пази Израил.
[5] Господ ти е пазач; Господ е твой покров отдясно ти.
[6] Слънцето няма да те повреди денем, нито луната нощем.
[7] Господ ще те пази от всяко зло; ще пази душата ти.
[8] Господ ще пази излизането ти и влизането ти отсега и довека.

Псалми 122

Молитва за мир в Йерусалим

[1] Давидова песен на възкачванията. Зарадвах се, когато ми казаха: Да отидем в дома Господен.

[2] Pararam os nossos pés junto às tuas portas, ó Jerusalém!
[3] Jerusalém, que estás construída como cidade compacta,

[4] para onde sobem as tribos, as tribos do SENHOR, como convém a Israel, para renderem graças ao nome do SENHOR.

[5] Lá estão os tronos de justiça, os tronos da casa de Davi.
[6] Orai pela paz de Jerusalém! Sejam prósperos os que te amam.
[7] Reine paz dentro de teus muros e prosperidade nos teus palácios.
[8] Por amor dos meus irmãos e amigos, eu peço: haja paz em ti!
[9] Por amor da Casa do SENHOR, nosso Deus, buscarei o teu bem.

Salmo 123

Solicitude por auxílio divino

Cântico de romagem

[1] A ti, que habitas nos céus, elevo os olhos!

[2] Como os olhos dos servos estão fitos nas mãos dos seus senhores, e os olhos da serva, na mão de sua senhora, assim os nossos olhos estão fitos no SENHOR, nosso Deus, até que se compadeça de nós.
[3] Tem misericórdia de nós, SENHOR, tem misericórdia; pois estamos sobremodo fartos de desprezo.
[4] A nossa alma está saturada do escárnio dos que estão à sua vontade e do desprezo dos soberbos.

Salmo 124

Deus, nosso protetor e libertador

[2] Ето, краката ни стоят отвътре зад портите ти, Йерусалиме.
[3] Йерусалиме, който си съграден като град, сглобен в едно,
[4] където възлизат племената, Господнитеплемена,
според надеждите на Израил, за да славят името Господне.
[5] Защото там са поставени престоли за съд, престолите на Давидовия дом.
[6] Молете се за мира на Йерусалим: Нека благоденстват онези, които те обичат!
[7] Мир да бъде отвътре зад стените ти, благоденствие в палатите ти!
[8] Заради братята и приятелите си ще кажа сега: Мир да е в тебе!
[9] Заради дома на Господа, нашия Бог, ще търся доброто ти.

Псалми 123

Молитва за освобождение

[1] Песен на възкачванията. Издигам очите си към Тебе, Който обитаваш на небесата.
[2] Ето, както очите на слугите гледат към ръката на господаря им, както очите на слугинята – към ръката на господарката ѝ, така гледат очите ни към Господа, нашия Бог, докато се смили над нас.
[3] Смили се над нас, Господи, смили се над нас, защото се преситихме от презрение.
[4] Пресити се душата ни от надуването на охолните и от презрението на горделивите.

Псалми 124

Господ – защитник на Своя народ

Cântico de romagem. De Davi

[1] Não fosse o SENHOR, que esteve ao nosso lado, Israel que o diga;

[2] não fosse o SENHOR, que esteve ao nosso lado, quando os homens se levantaram contra nós,

[3] e nos teriam engolido vivos, quando a sua ira se acendeu contra nós;

[4] as águas nos teriam submergido, e sobre a nossa alma teria passado a torrente;
[5] águas impetuosas teriam passado sobre a nossa alma.
[6] Bendito o SENHOR, que não nos deu por presa aos dentes deles.
[7] Salvou-se a nossa alma, como um pássaro do laço dos passarinheiros; quebrou-se o laço, e nós nos vimos livres.
[8] O nosso socorro está em o nome do SENHOR, criador do céu e da terra.

Salmo 125

Fé inabalável

Cântico de romagem

[1] Os que confiam no SENHOR são como o monte Sião, que não se abala, firme para sempre.

[2] Como em redor de Jerusalém estão os montes, assim o SENHOR, em derredor do seu povo, desde agora e para sempre.

[3] O cetro dos ímpios não permanecerá sobre a sorte dos justos, para que o justo não estenda a mão à iniqüidade.

[4] Faze o bem, SENHOR, aos bons e aos retos de coração.

[1] Давидова песен на възкачванията. Ако Господ не беше с нас (нека каже сега Израил),

[2] ако Господ не беше с нас, когато се надигнаха хора против нас,

[3] тогава те биха ни погълнали живи, когато яростта им пламтеше против нас –

[4] тогава водите биха ни потопили, поройт би преминал върху душата ни, –
[5] тогава надигнатите води биха преминали върху душата ни.
[6] Благословен да е Господ, Който не ни предаде в зъбите им като плячка!
[7] Душата ни се избави като птица от примката на ловците; примката се скъса и ние се избавихме.
[8] Помощта ни е в името на Господа, Който направи небето и земята.

Псалми 125

Божият народ в безопасност

[1] Песен на възкачванията. Онези, които уповават на Господа, са като хълма Сион, който не може да се поклати, а довека остава.

[2] Както хълмовете окръжават Йерусалим, така Господ окръжава народа Си отсега и довека.
[3] Защото нечестието няма да налага скиптъра си върху участта на праведните, да не би праведните да протягат ръце към беззаконието.
[4] Стори добро, Господи, на добрите и на правдивите по сърце.

[5] Quanto aos que se desviam para sendas tortuosas, levá-los-á o SENHOR juntamente com os malfeitores. Paz sobre Israel!

Salmo 126

Consolo para os que choram
Cântico de romagem

[1] Quando o SENHOR restaurou a sorte de Sião, ficamos como quem sonha.

[2] Então, a nossa boca se encheu de riso, e a nossa língua, de júbilo; então, entre as nações se dizia: Grandes coisas o SENHOR tem feito por eles.

[3] Com efeito, grandes coisas fez o SENHOR por nós; por isso, estamos alegres.

[4] Restaura, SENHOR, a nossa sorte, como as torrentes no Neguebe.

[5] Os que com lágrimas semeiam com júbilo ceifarão.

[6] Quem sai andando e chorando, enquanto semeia, voltará com júbilo, trazendo os seus feixes.

Salmo 127

Todo bem procede de Deus
Cântico de romagem. De Salomão

[1] Se o SENHOR não edificar a casa, em vão trabalham os que a edificam; se o SENHOR não guardar a cidade, em vão vigia a sentinela.

[2] Inútil vos será levantar de madrugada, repousar tarde, comer o pão que penosamente granjeastes; aos seus amados ele o dá enquanto dormem.

[3] Herança do SENHOR são os filhos; o fruto do ventre, seu galardão.

[5] А онези, които се отклоняват в кривите си пътища, тях Господ ще отведе заедно с онези, които вършат беззаконие. Мир на Израил!

Псалми 126

Благодарност за Божието избавление

[1] Песен на възкачванията. Когато Господ възвръщаше сионовите пленници, ние бяхме като онези, които сънуват.

[2] Тогава устата ни се изпълниха със смях и езикът ни – с пеене; тогава казаха между народите: Велики неща извърши Господ за тях.

[3] Господ извърши велики неща за нас, от които се изпълнихме с радост.

[4] Върни, Господи, пленниците ни като потоците в южните страни.

[5] Онези, които сеят със сълзи, с радост ще пожънат.

[6] Онзи, който излиза с плач, когато носи мерата семе, той непременно с радост ще се върне, като носи снопите си.

Псалми 127

Децата – награда от Господа

[1] Соломонова песен на възкачванията. Ако Господ не съгради дома, напразно се трудят зидарите; ако Господ не опази града, напразно бди стражарят.

[2] Безполезно е за вас да ставате рано, да лягате толкова късно и да ядете хляба на труда, тъй като и в сън Господ дава на възлюбения Си.

[3] Ето, наследство от Господа са синовете и награда от Него е плодът на утробата.

[4] Como flechas na mão do guerreiro, assim os filhos da mocidade.

[5] Feliz o homem que enche deles a sua aljava; não será envergonhado, quando pleitear com os inimigos à porta.

Salmo 128

Temor de Deus e felicidade no lar

Cântico de romagem

[1] Bem-aventurado aquele que teme ao SENHOR e anda nos seus caminhos!

[2] Do trabalho de tuas mãos comerás, feliz serás, e tudo te irá bem.

[3] Tua esposa, no interior de tua casa, será como a videira frutífera; teus filhos, como rebentos da oliveira, à roda da tua mesa.

[4] Eis como será abençoado o homem que teme ao SENHOR!

[5] O SENHOR te abençoe desde Sião, para que vejas a prosperidade de Jerusalém durante os dias de tua vida,

[6] vejas os filhos de teus filhos. Paz sobre Israel!

Salmo 129

Recordação de libertações

Cântico de romagem

[1] Muitas vezes me angustiaram desde a minha mocidade, Israel que o diga;

[2] desde a minha mocidade, me angustiaram, todavia, não prevaleceram contra mim.

[3] Sobre o meu dorso lavraram os aradores; nele abriram longos sulcos.

[4] Както са стрелите в ръката на силния, така са синовете на младостта.

[5] Блазе на онзи човек, който е напълнил колчана си с тях! Такива няма да се посрамят, когато говорят с неприятелите си при градската порта.

Псалми 128

Семейство, благословено от Господа

[1] Песен на възкачванията. Блажен всеки, който се бои от Господа и ходи по Неговите пътища;

[2] защото ще ядеш плода от труда на ръцете си; блажен ще бъдеш и ще благоденстваш.

[3] Жена ти ще бъде като плодородна лоза сред дома ти, синовете ти – като млади маслинови дървета около трапезата ти.

[4] Ето така ще се благослови човекът, който се бои от Господа.

[5] Господ да те благослови от Сион и да видиш доброто на Йерусалим през всички дни на живота си,

[6] дори да видиш синове от синовете си! Мир на Израил!

Псалми 129

Срещу враговете на Израил

[1] Песен на възкачванията. Много пъти са ме наскърбявали от младостта ми досега (нека каже сега Израил),

[2] много пъти са ме наскърбявали от младостта ми досега, но не ме надвиха.

[3] Орачите ораха по гърба ми, проточиха дълги бразди.

4 Mas o SENHOR é justo; cortou as cordas dos ímpios.
5 Sejam envergonhados e repelidos todos os que aborrecem a Sião!

6 Sejam como a erva dos telhados, que seca antes de florescer,

7 com a qual não enche a mão o ceifeiro, nem os braços, o que ata os feixes!

8 E também os que passam não dizem: A bênção do SENHOR seja convosco! Nós vos abençoamos em nome do SENHOR!

Salmo 130

Das profundezas clamo ao Senhor

Cântico de romagem

1 Das profundezas clamo a ti, SENHOR.

2 Escuta, SENHOR, a minha voz; estejam alertas os teus ouvidos às minhas súplicas.

3 Se observares, SENHOR, iniqüidades, quem, SENHOR, subsistirá?

4 Contigo, porém, está o perdão, para que te temam.
5 Aguardo o SENHOR, a minha alma o aguarda; eu espero na sua palavra.
6 A minha alma anseia pelo SENHOR mais do que os guardas pelo romper da manhã. Mais do que os guardas pelo romper da manhã,
7 espere Israel no SENHOR, pois no SENHOR há misericórdia; nele, copiosa redenção.

4 Но Господ е праведен; Той разсече въжетата на нечестивите.
5 Ще станат за срам и ще се обърнат назад всички, които мразят Сион.
6 Ще станат като тревата на къщния покрив, която изсъхва, преди да бъде оскубана –
7 с която жътварят не напълва ръката си, нито онзи, който връзва снопите, обятията си,
8 нито казват минувачите: Благословение Господне да бъде на вас! За да им отговарят: И ние ви благославяме в името Господне!

Псалми 130

Молитва за помощ

1 Песен на възкачванията. От дълбочините викам към Тебе, Господи.
2 Господи, послушай гласа ми; нека ушите Ти бъдат внимателни към гласа на молбата ми.
3 Ако би забелязвал беззаконията, Господи, то кой, Господи, би могъл да устои?
4 При Теб обаче има прощение, за да се боят от Тебе.
5 Чакам Господа, душата ми чака и на словото Му уповавам.

6 Душата ми очаква Господа повече от онези, които очакват зората. Да! Повече от очакващите зората.

7 Нека Израил се надява на Господа; защото у Господа е милостта и у Него е пълното изкупление;

[8] É ele quem redime a Israel de todas as suas iniqüidades.

Salmo 131

Calma em Deus

Cântico de romagem. De Davi

[1] SENHOR, não é soberbo o meu coração, nem altivo o meu olhar; não ando à procura de grandes coisas, nem de coisas maravilhosas demais para mim.

[2] Pelo contrário, fiz calar e sossegar a minha alma; como a criança desmamada se aquieta nos braços de sua mãe, como essa criança é a minha alma para comigo.

[3] Espera, ó Israel, no SENHOR, desde agora e para sempre.

Salmo 132

Uma promessa antiga

Cântico de romagem

[1] Lembra-te, SENHOR, a favor de Davi, de todas as suas provações;

[2] de como jurou ao SENHOR e fez votos ao Poderoso de Jacó:

[3] Não entrarei na tenda em que moro, nem subirei ao leito em que repouso,

[4] não darei sono aos meus olhos, nem repouso às minhas pálpebras,

[5] até que eu encontre lugar para o SENHOR, morada para o Poderoso de Jacó.

[6] Ouvimos dizer que a arca se achava em Efrata e a encontramos no campo de Jaar.

[7] Entremos na sua morada, adoremos ante o estrado de seus pés.

[8] Levanta-te, SENHOR, entra no lugar do teu repouso, tu e a arca de tua fortaleza.

[8] и Той ще изкупи Израил от всичките му беззакония.

Псалми 131

Молитва за смирено упование

[1] Давидова песен на възкачванията. Господи, сърцето ми не се гордее, нито се надигат очите ми, нито се занимавам с неща големи и твърде високи за мене.

[2] Наистина аз укротих и успокоих душата си; като отбито дете при майка си, така душата ми е при мене като отбито дете.

[3] Израилю, надявай се на Господа отсега и довека.

Псалми 132

Божият ковчег на Завета

[1] Песен на възкачванията. Помни, Господи, заради Давид всичките му скърби –

[2] как се кле на Господа и се обрече на Силния Яковов, като каза:

[3] В никакъв случай няма да вляза в шатъра на къщата си, нито ще се кача на застланото си легло,

[4] няма да дам сън на очите си или дрямка на клепачите си,

[5] докато не намеря място за Господа, обиталище за Силния Яковов.

[6] Ето, ние чухме, че той бил в Ефрат; намерихме го в полетата на Яра.

[7] Нека влезем в скиниите Му, нека се поклоним при подножието Му.

[8] Стани, Господи, и влез в покоя Си, Ти и ковчегът на Твоята сила;

[9] Vistam-se de justiça os teus sacerdotes, e exultem os teus fiéis.

[10] Por amor de Davi, teu servo, não desprezes o rosto do teu ungido.

[11] O SENHOR jurou a Davi com firme juramento e dele não se apartará: Um rebento da tua carne farei subir para o teu trono.

[12] Se os teus filhos guardarem a minha aliança e o testemunho que eu lhes ensinar, também os seus filhos se assentarão para sempre no teu trono.

[13] Pois o SENHOR escolheu a Sião, preferiu-a por sua morada:

[14] Este é para sempre o lugar do meu repouso; aqui habitarei, pois o preferi.

[15] Abençoarei com abundância o seu mantimento e de pão fartarei os seus pobres.

[16] Vestirei de salvação os seus sacerdotes, e de júbilo exultarão os seus fiéis.

[17] Ali, farei brotar a força de Davi; preparei uma lâmpada para o meu ungido.

[18] Cobrirei de vexame os seus inimigos; mas sobre ele florescerá a sua coroa.

Salmo 133

A excelência da união fraternal

Cântico de romagem. De Davi

[1] Oh! Como é bom e agradável viverem unidos os irmãos!

[9] свещениците Ти да бъдат облечени с правда и светиите Ти нека викат радостно.

[10] Заради слугата Си Давид недей отблъсква лицето на помазаника Си.

[11] Господ се кле с вярност на Давид – и няма да престъпи думата Си, – като каза: От рожбата на тялото ти ще положа на престола ти.

[12] Ако синовете ти опазят Моя завет и Моите свидетелства, на които ще ги науча, то и техните синове ще седят завинаги на престола ти.

[13] Защото Господ избра Сион, благоволи да обитава в него.

[14] Това, каза Той, Ми е покой довека; тук ще обитавам, защото го пожелах.

[15] Ще благословя изобилно храната му! Сиромасите му ще наситя с хляб.

[16] Ще облека и свещениците му със спасение; и светиите му ще възклицават от радост.

[17] Там ще направя да изникне рог на Давид; приготвих светилник за помазаника Си.

[18] Неприятелите му ще облека със срам; а на него ще блести короната.

Псалми 133

Възхвала на братската любов

[1] Давидова песен на възкачванията. Ето колко е добро и колко угодно да живеят братя в единодушие!

[2] É como o óleo precioso sobre a cabeça, o qual desce para a barba, a barba de Arão, e desce para a gola de suas vestes.

[3] É como o orvalho do Hermom, que desce sobre os montes de Sião. Ali, ordena o SENHOR a sua bênção e a vida para sempre.

Salmo 134

Convocando ao culto vespertino

Cântico de romagem

[1] Bendizei ao SENHOR, vós todos, servos do SENHOR, que assistis na Casa do SENHOR, nas horas da noite;

[2] erguei as mãos para o santuário e bendizei ao SENHOR.

[3] De Sião te abençoe o SENHOR, criador do céu e da terra!

Salmo 135

Louvores a Deus

[1] Aleluia! Louvai o nome do SENHOR; louvai-o, servos do SENHOR,

[2] vós que assistis na Casa do SENHOR, nos átrios da casa do nosso Deus.

[3] Louvai ao SENHOR, porque o SENHOR é bom; cantai louvores ao seu nome, porque é agradável.

[4] Pois o SENHOR escolheu para si a Jacó e a Israel, para sua possessão.

[5] Com efeito, eu sei que o SENHOR é grande e que o nosso Deus está acima de todos os deuses.

[6] Tudo quanto aprouve ao SENHOR, ele o fez, nos céus e na terra, no mar e em todos os abismos.

[2] Угодно е като онова скъпоценно миро на главата, което слизаше по брадата, Аароновата брада, което се стичаше по яката на одеждите му;

[3] угодно е като ермонската роса, която слиза на сионските хълмове; защото Господ там е заръчал благословението – живота довека.

Псалми 134

Призив към прослава на Господа

[1] Песен на възкачванията. Ето, благославяйте Господа, всички слуги Господни, които престояват нощем в дома Господен.

[2] Издигайте ръцете си към светилището и благославяйте Господа.

[3] Нека от Сион те благослови Господ, Който направи небето и земята.

Псалми 135

Хвалебен химн за Господните дела

[1] Алилуя. Хвалете името Господне. Хвалете Го вие, слуги Господни,

[2] които престоявате в дома Господен, в дворовете на дома на нашия Бог.

[3] Хвалете Господа, защото Господ е благ, пейте хваления на името Му, защото това е угодно.

[4] Защото Господ избра Яков за Себе Си, Израил за Свое собствено притежание.

[5] Защото аз познах, че Господ е велик и че нашият Господ е над всички богове.

[6] Господ прави всичко, което Му е угодно, на небето и на земята, в морето и във всички бездни.

[7] Faz subir as nuvens dos confins da terra, faz os relâmpagos para a chuva, faz sair o vento dos seus reservatórios.

[8] Foi ele quem feriu os primogênitos no Egito, tanto dos homens como das alimárias;

[9] quem, no meio de ti, ó Egito, operou sinais e prodígios contra Faraó e todos os seus servos;

[10] quem feriu muitas nações e tirou a vida a poderosos reis:

[11] a Seom, rei dos amorreus, e a Ogue, rei de Basã, e a todos os reinos de Canaã;

[12] cujas terras deu em herança, em herança a Israel, seu povo.

[13] O teu nome, SENHOR, subsiste para sempre; a tua memória, SENHOR, passará de geração em geração.

[14] Pois o SENHOR julga ao seu povo e se compadece dos seus servos.

[15] Os ídolos das nações são prata e ouro, obra das mãos dos homens.

[16] Têm boca e não falam; têm olhos e não vêem;

[17] têm ouvidos e não ouvem; pois não há alento de vida em sua boca.

[18] Como eles se tornam os que os fazem, e todos os que neles confiam.

[19] Casa de Israel, bendizei ao SENHOR; casa de Arão, bendizei ao SENHOR;

[20] casa de Levi, bendizei ao SENHOR; vós que temeis ao SENHOR, bendizei ao SENHOR.

[7] Повдига пара от краищата на земята, прави светкавици за дъжда, изважда ветрове от съкровищниците Си.

[8] Той е, Който порази египетските първородни – и на човек, и на животно.

[9] Изпрати знамения и чудеса сред теб, Египте, върху фараона и върху всичките му слуги.

[10] Той е, Който порази големи народи и изби силни царе:

[11] аморейския цар Сион и васанския цар Ог, и всички ханаански царства –

[12] и даде земята им в наследство, наследство на народа Си Израил.

[13] Името Ти, Господи, пребъдва довека, споменът Ти, Господи, от род в род.

[14] Защото Господ ще съди народа Си и ще се разкае за скърбите на слугите Си.

[15] Идолите на народите са сребро и злато, творения на човешки ръце.

[16] Уста имат, но не говорят; очи имат, но не виждат;

[17] уши имат, но не чуват; нито има дихание в устата им.

[18] Подобни на тях ще станат онези, които ги правят, както и всеки, който упования на тях.

[19] Доме Израилев, благославяйте Господа; доме Ааронов, благославяйте Господа;

[20] доме Левиев, благославяйте Господа; вие, които се боите от Господа, благославяйте Господа.

[21] Desde Sião bendito seja o SENHOR, que habita em Jerusalém! Aleluia!

Salmo 136

A misericórdia de Deus

[1] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[2] Rendei graças ao Deus dos deuses, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[3] Rendei graças ao SENHOR dos senhores, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[4] ao único que opera grandes maravilhas, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[5] àquele que com entendimento fez os céus, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[6] àquele que estendeu a terra sobre as águas, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[7] àquele que fez os grandes luminares, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[8] o sol para presidir o dia, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[9] a lua e as estrelas para presidirem a noite, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[10] àquele que feriu o Egito nos seus primogênitos, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[11] e tirou a Israel do meio deles, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[21] Благословен да бъде от Сион Господ, Който обитава в Йерусалим. Алилуя.

Псалми 136

Благодарствен химн за Божията милост

[1] Славете Господа, защото е благ, защото милостта Му трае довека;

[2] славете Бога на боговете, защото милостта Му трае довека.

[3] Славете Господа на господарите, защото милостта Му трае довека.

[4] Който Един върши велики чудеса, защото милостта Му трае довека;

[5] Който с мъдрост направи небесата, защото милостта Му трае довека;

[6] Който простря земята върху водите, защото милостта Му трае довека;

[7] Който направи големи светила, защото милостта Му трае довека;

[8] слънцето – за да владее деня; защото милостта Му трае довека;

[9] луната и звездите – за да владеят нощта, защото милостта Му трае довека;

[10] Който порази египтяните в първородните им, защото милостта Му трае довека;

[11] и изведе Израил изсред тях, защото милостта Му трае довека;

[12] com mão poderosa e braço estendido, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[13] àquele que separou em duas partes o mar Vermelho, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[14] e por entre elas fez passar a Israel, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[15] mas precipitou no mar Vermelho a Faraó e ao seu exército, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[16] àquele que conduziu o seu povo pelo deserto, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[17] àquele que feriu grandes reis, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[18] e tirou a vida a famosos reis, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[19] a Seom, rei dos amorreus, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[20] e a Ogue, rei de Basã, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[21] cujas terras deu em herança, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[22] em herança a Israel, seu servo, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[23] a quem se lembrou de nós em nosso abatimento, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[24] e nos libertou dos nossos adversários, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[25] e dá alimento a toda carne, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[12] с мощна ръка и с издигната мишца, защото милостта Му трае довека;
[13] Който раздели Червеното море на двечасти, защото милостта Му трае довека;
[14] и преведе Израил през него, защото милостта Му трае довека;
[15] Който повали фараона и множеството му в Червеното море, защото милостта Му трае довека;
[16] Който преведе народа Си през пустинята, защото милостта Му трае довека;
[17] Който порази велики царе, защото милостта Му трае довека;
[18] и изби прочути царе, защото милостта Му трае довека:
[19] аморейския цар Сион, защото милостта Му трае довека;
[20] и васанския цар Ог, защото милостта Му трае довека;
[21] и даде земята им в наследство, защото милостта Му трае довека,
[22] в наследство на слугата Си Израил, защото милостта Му трае довека,
[23] Който си спомни за нас в унижението ни, защото милостта Му трае довека;
[24] и ни избави от противниците ни, защото милостта Му трае довека;
[25] Който дава храна на всяка твар, защото милостта Му трае довека;

[26] Oh! Tributai louvores ao Deus dos céus, porque a sua misericórdia dura para sempre.

Salmo 137

Saudades da pátria

[1] Às margens dos rios da Babilônia, nós nos assentávamos e chorávamos, lembrando-nos de Sião.

[2] Nos salgueiros que lá havia, pendurávamos as nossas harpas,

[3] pois aqueles que nos levaram cativos nos pediam canções, e os nossos opressores, que fôssemos alegres, dizendo: Entoai-nos algum dos cânticos de Sião.

[4] Como, porém, haveríamos de entoar o canto do SENHOR em terra estranha?

[5] Se eu de ti me esquecer, ó Jerusalém, que se resseque a minha mão direita.

[6] Apegue-se-me a língua ao paladar, se me não lembrar de ti, se não preferir eu Jerusalém à minha maior alegria.

[7] Contra os filhos de Edom, lembra-te, SENHOR, do dia de Jerusalém, pois diziam: Arrasai, arrasai-a, até aos fundamentos.

[8] Filha da Babilônia, que hás de ser destruída, feliz aquele que te der o pago do mal que nos fizeste.

[9] Feliz aquele que pegar teus filhos e esmagá-los contra a pedra.

Salmo 138

Graças a Deus por sua fidelidade

Salmo de Davi

[26] славете небесния Бог, защото милостта Му трае довека.

Псалми 137

Песен на заточениците във Вавилон

[1] При реките на Вавилон, там седнахме. Да! Плакахме, когато си спомняхме за Сион;

[2] на върбите сред него окачихме арфите си.

[3] Защото там онези, които ни бяха пленили, поискаха от нас да пеем думи; и онези, които ни бяха опустошили, поискаха веселие, като ни казаха: Попейте ни от сионските песни.

[4] Как да пеем песента Господня в чужда земя?

[5] Ако те забравя, Йерусалиме, нека забрави десницата ми изкуството си!

[6] Нека се залепи езикът ми за небцето ми, ако не те помня, ако не предпочета Йерусалим като най-голямото си веселие.

[7] Помни, Господи, това, което сториха едомците в деня на разорението на Йерусалим, когато казваха: Разрушете, разрушете го до основите му!

[8] Дъще вавилонска, която ще бъдеш опустошена, блазе на онзи, който ти въздаде за всичко, което си ни сторила!

[9] Блазе на онзи, който хване и разбие ò камък малките ти деца!

Псалми 138

Възхвала на Божията вярност и милост

[1] Render-te-ei graças, SENHOR, de todo o meu coração; na presença dos poderosos te cantarei louvores.

[2] Prostrar-me-ei para o teu santo templo e louvarei o teu nome, por causa da tua misericórdia e da tua verdade, pois magnificaste acima de tudo o teu nome e a tua palavra.

[3] No dia em que eu clamei, tu me acudiste e alentaste a força de minha alma.

[4] Render-te-ão graças, ó SENHOR, todos os reis da terra, quando ouvirem as palavras da tua boca,

[5] e cantarão os caminhos do SENHOR, pois grande é a glória do SENHOR.

[6] O SENHOR é excelso, contudo, atenta para os humildes; os soberbos, ele os conhece de longe.

[7] Se ando em meio à tribulação, tu me refazes a vida; estendes a mão contra a ira dos meus inimigos; a tua destra me salva.

[8] O que a mim me concerne o SENHOR levará a bom termo; a tua misericórdia, ó SENHOR, dura para sempre; não desampares as obras das tuas mãos.

Salmo 139

Deus onisciente e onipotente

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] SENHOR, tu me sondas e me conheces.

[2] Sabes quando me assento e quando me levanto; de longe penetras os meus pensamentos.

[3] Esquadrinhas o meu andar e o meu deitar e conheces todos os meus caminhos.

[1] Давидов псалом. Ще Те славя от все сърце, ще Ти пея хваления пред боговете,

[2] ще Ти се поклоня пред святия Твой храм и ще славя Твоето име за милосърдието Ти и за верността Ти, защото си възвеличил думата Си повече от цялото Си име.

[3] В деня, когато извиках, Ти ме послуша; ободрил си ме със сила в душата ми.

[4] Ще Те прославят, Господи, всички земни царе, когато чуят думите на Твоите уста.

[5] Да! Ще възпяват пътищата Господни, че голяма е славата Господня.

[6] Защото, ако и да е възвишен Господ, пак гледа към смирения; а високоумния познава отдалеч.

[7] Даже ако премина през утеснение, Ти ще ме съживиш; ще простреш ръката Си против гнева на неприятелите ми; и десницата Ти ще ме избави.

[8] Господ ще извърши това, което е потребно за мене. Господи, понеже милостта Ти трае довека, не оставяй делата на Своите ръце.

Псалми 139

Божието неограничено знание и грижа

[1] За първия певец. Давидов псалом. Господи, опитал си ме и си ме познал.

[2] Ти познаваш сядането ми и ставането ми; разбираш помислите ми отдалеч.

[3] Издирваш ходенето ми и лягането ми и знаеш всичките ми пътища.

[4] Ainda a palavra me não chegou à língua, e tu, SENHOR, já a conheces toda.

[4] Защото преди думата да е още на езика ми, ето, Господи, Ти я знаеш цялата.

[5] Tu me cercas por trás e por diante e sobre mim pões a mão.

[5] Ти си пред мен и зад мен и си сложил върху мене ръката Си.

[6] Tal conhecimento é maravilhoso demais para mim: é sobremodo elevado, não o posso atingir.

[6] Това знание е пречудно за мене; високо е; не мога да го стигна.

[7] Para onde me ausentarei do teu Espírito? Para onde fugirei da tua face?

[7] Къде да отида от Твоя Дух? Или от присъствието Ти къде да побегна?

[8] Se subo aos céus, lá estás; se faço a minha cama no mais profundo abismo, lá estás também;

[8] Ако възляза на небето, Ти си там; ако си постеля в преизподнята, и там си Ти.

[9] se tomo as asas da alvorada e me detenho nos confins dos mares,

[9] Ако взема крилете на зората и се заселя в най-далечните краища на морето,

[10] ainda lá me haverá de guiar a tua mão, e a tua destra me susterá.

[10] и там ще ме води ръката Ти и Твоята десница ще ме държи.

[11] Se eu digo: as trevas, com efeito, me encobrirão, e a luz ao redor de mim se fará noite,

[11] Ако кажа: Поне тъмнината ще ме покрие и светлината около мене ще стане нанощ,

[12] até as próprias trevas não te serão escuras: as trevas e a luz são a mesma coisa.

[12] то и самата тъмнина не скрива нищо от Теб, а нощта свети като ден: за Тебе тъмнината и светлината са безразлични.

[13] Pois tu formaste o meu interior, tu me teceste no seio de minha mãe.

[13] Защото Ти си създал чреслата ми, обвил си ме в утробата на майка ми.

[14] Graças te dou, visto que por modo assombrosamente maravilhoso me formaste; as tuas obras são admiráveis, e a minha alma o sabe muito bem;

[14] Ще Те славя, защото страшно и чудно съм направен; чудни са Твоите дела и душата ми добре знае това.

[15] os meus ossos não te foram encobertos, quando no oculto fui formado e entretecido como nas profundezas da terra.

[15] Костите ми не се укриха от Тебе, когато в тайна бях изграждан и в дълбочините на земята ми бе давана разнообразната ми форма.

[16] Os teus olhos me viram a substância ainda informe, e no teu livro foram escritos todos os meus dias, cada um deles escrito e determinado, quando nem um deles havia ainda.

[17] Que preciosos para mim, ó Deus, são os teus pensamentos! E como é grande a soma deles!

[18] Se os contasse, excedem os grãos de areia; contaria, contaria, sem jamais chegar ao fim.

[19] Tomara, ó Deus, desses cabo do perverso; apartai-vos, pois, de mim, homens de sangue.

[20] Eles se rebelam insidiosamente contra ti e como teus inimigos falam malícia.

[21] Não aborreço eu, SENHOR, os que te aborrecem? E não abomino os que contra ti se levantam?

[22] Aborreço-os com ódio consumado; para mim são inimigos de fato.

[23] Sonda-me, ó Deus, e conhece o meu coração, prova-me e conhece os meus pensamentos;

[24] vê se há em mim algum caminho mau e guia-me pelo caminho eterno.

Salmo 140

Contra inimigos e perfídias

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Livra-me, SENHOR, do homem perverso, guarda-me do homem violento,

[2] cujo coração maquina iniqüidades e vive forjando contendas.

[16] Твоите очи видяха необразуваното ми вещество; и в Твоята книга бяха записани всичките ми определени дни, докато още не съществуваше нито един от тях.

[17] И колко скъпоценни за мене са тезиТвои помисли, Боже! Колко голям е броят им!

[18] Ако бих поискал да ги изброя, те са по-многобройни от пясъка; събуждам ли се, още съм с Тебе.

[19] Непременно ще поразиш нечестивите, Боже; и така, отдалечете се от мене, кръвожадни мъже.

[20] Защото говорят против Тебе нечестиво и враговете Ти се надигат против Тебезаради суета.

[21] Не мразя ли, Господи, онези, които мразят Теб? И не се ли гнуся от онези, които се надигат против Тебе?

[22] Със съвършена омраза ги мразя, за неприятели ги смятам.

[23] Изпитай ме, Боже, и познай сърцето ми; опитай ме и разбери мислите ми;

[24] и виж дали има в мене оскърбителен път; и ме води по вечния път.

Псалми 140

Молитва за защита от нечестиви

[1] За първия певец. Давидов псалом. Избави ме, Господи, от нечестивия човек, опази ме от насилници,

[2] които измислят зло в сърцето си и всеки ден предизвикват боеве.

[3] Aguçam a língua como a serpente; sob os lábios têm veneno de áspide.

[4] Guarda-me, SENHOR, da mão dos ímpios, preserva-me do homem violento, os quais se empenham por me desviar os passos.

[5] Os soberbos ocultaram armadilhas e cordas contra mim, estenderam-me uma rede à beira do caminho, armaram ciladas contra mim.

[6] Digo ao SENHOR: tu és o meu Deus; acode, SENHOR, à voz das minhas súplicas.

[7] Ó SENHOR, força da minha salvação, tu me protegeste a cabeça no dia da batalha.

[8] Não concedas, SENHOR, ao ímpio os seus desejos; não permitas que vingue o seu mau propósito.

[9] Se exaltam a cabeça os que me cercam, cubra-os a maldade dos seus lábios.

[10] Caiam sobre eles brasas vivas, sejam atirados ao fogo, lançados em abismos para que não mais se levantem.

[11] O caluniador não se estabelecerá na terra; ao homem violento, o mal o perseguirá com golpe sobre golpe.

[12] Sei que o SENHOR manterá a causa do oprimido e o direito do necessitado.

[13] Assim, os justos renderão graças ao teu nome; os retos habitarão na tua presença.

Salmo 141

Oração vespertina por santificação e proteção

[3] Изострят езика си като на змия; аспидова отрова има под устните им. (Села.)

[4] Опази ме, Господи, от ръцете на нечестивия, защити ме от насилници, които се наговориха да ме направят да падна.

[5] Горделивите скроиха клопка за мен и с въжета разпънаха мрежи край пътя; поставиха примки за мене. (Села.)

[6] Казах на Господа: Ти си мой Бог; послушай, Господи, гласа на молбите ми.

[7] Йехова Господи, силни мой спасителю, Ти си покрил главата ми в ден на бой.

[8] Господи, не удовлетворявай желанията на нечестивия; не оставяй да успее злият му замисъл, да не би да се надигат. (Села.)

[9] Нечестието на собствените им устни нека покрие главата на онези, които ме окръжават.

[10] Разпалени въглища нека паднат върху тях; нека бъдат хвърлени в огън, в дълбоки води, за да не станат вече.

[11] Злоезичен човек няма да се утвърди на земята; злото ще преследва насилника човек, докато го погуби.

[12] Зная, че Господ ще защити делото на угнетения и правото на бедните.

[13] Наистина праведните ще славят името Ти; правдивите ще обитават пред лицето Ти.

Псалми 141

Молитва на верния в скръбен ден

Salmo de Davi

[1] SENHOR, a ti clamo, dá-te pressa em me acudir; inclina os ouvidos à minha voz, quando te invoco.

[2] Suba à tua presença a minha oração, como incenso, e seja o erguer de minhas mãos como oferenda vespertina.

[3] Põe guarda, SENHOR, à minha boca; vigia a porta dos meus lábios.

[4] Não permitas que meu coração se incline para o mal, para a prática da perversidade na companhia de homens que são malfeitores; e não coma eu das suas iguarias.

[5] Fira-me o justo, será isso mercê; repreenda-me, será como óleo sobre a minha cabeça, a qual não há de rejeitá-lo. Continuarei a orar enquanto os perversos praticam maldade.

[6] Os seus juízes serão precipitados penha abaixo, mas ouvirão as minhas palavras, que são agradáveis,

[7] ainda que sejam espalhados os meus ossos à boca da sepultura, quando se lavra e sulca a terra.

[8] Pois em ti, SENHOR Deus, estão fitos os meus olhos: em ti confio; não desampares a minha alma.

[9] Guarda-me dos laços que me armaram e das armadilhas dos que praticam iniqüidade.

[10] Caiam os ímpios nas suas próprias redes, enquanto eu, nesse meio tempo, me salvo incólume.

[1] Давидов псалом. Господи, викам към Тебе; побързай да дойдеш при мене; послушай гласа ми, когато викам към Тебе.

[2] Молитвата ми нека възлезе пред Тебе като тамян; повдигането на ръцете ми нека бъде като вечерна жертва.

[3] Господи, постави стража на устата ми, пази вратата на устните ми.

[4] Да не наклониш сърцето ми към каквото и да е лошо нещо, за да върша нечестиви дела с хора, които беззаконстват; и не ме оставай да ям от вкусните им ястия.

[5] Нека ме удари праведният; това ще ми бъде благост; и нека ме изобличава; това ще бъде миро на главата ми; главата ми нека не се откаже от него; защото още и сред злобата им аз ще се моля.

[6] Когато началниците им бъдат хвърлени по скалите, те ще чуят думите ми, защото са сладки.

[7] Костите ни са разпръснати при устието на гроба, както когато някой оре и цепи земята.

[8] Понеже очите ми са обърнати към Тебе, Йехова Господи, понеже на Теб уповавам, не съсипвай живота ми.

[9] Опази ме от клопката, която ми поставиха, и от примките на беззаконниците.

[10] Нека паднат нечестивите в собствените си мрежи, докато аз премина невредим.

Salmo 142

Oração no meio de grande perigo

Salmo didático de Davi. Oração que fez quando estava na caverna

1 Sm. 24.3

[1] Ao SENHOR ergo a minha voz e clamo, com a minha voz suplico ao SENHOR.

[2] Derramo perante ele a minha queixa, à sua presença exponho a minha tribulação.

[3] Quando dentro de mim me esmorece o espírito, conheces a minha vereda. No caminho em que ando, me ocultam armadilha.

[4] Olha à minha direita e vê, pois não há quem me reconheça, nenhum lugar de refúgio, ninguém que por mim se interesse.

[5] A ti clamo, SENHOR, e digo: tu és o meu refúgio, o meu quinhão na terra dos viventes.

[6] Atende o meu clamor, pois me vejo muito fraco. Livra-me dos meus perseguidores, porque são mais fortes do que eu.

[7] Tira a minha alma do cárcere, para que eu dê graças ao teu nome; os justos me rodearão, quando me fizeres esse bem.

Salmo 143

Súplica por libertação

Salmo de Davi

[1] Atende, SENHOR, a minha oração, dá ouvidos às minhas súplicas. Responde-me, segundo a tua fidelidade, segundo a tua justiça.

Псалми 142

Молитва за помощ в изпитания

[1] Давидово поучение. Молитва, когато беше в пещерата. С гласа си викам към Господа; с гласа си на Господа се моля.

[2] Изливам пред Него плача си, скръбта си изявявам пред Него.

[3] Когато духът ми изнемогваше в мене, тогава Ти знаеше пътя ми. Примка скроиха за мене на пътя, по който ходех.

[4] Погледни надясно ми и виж, че никой не иска да знае за мен; избавление няма вече за мене; никой не се грижи за живота ми.

[5] Към Тебе, Господи, извиках; казах: Ти си мое прибежище, дял мой в земята на живите.

[6] Внимавай към вика ми, защото съм много унижен; избави ме от преследвачите ми, защото са по-силни от мен.

[7] Изведи от тъмницата душата ми, за да слави името Ти; праведните ще се съберат около мене, защото ще постъпваш щедро към мене.

Псалми 143

Молитва за помощ

[1] Давидов псалом. Господи, послушай молитвата ми, дай ухо на молбите ми; отговори ми според верността Си и според правдата Си.

[2] Não entres em juízo com o teu servo, porque à tua vista não há justo nenhum vivente.

[3] Pois o inimigo me tem perseguido a alma; tem arrojado por terra a minha vida; tem-me feito habitar na escuridão, como aqueles que morreram há muito.

[4] Por isso, dentro de mim esmorece o meu espírito, e o coração se vê turbado.

[5] Lembro-me dos dias de outrora, penso em todos os teus feitos e considero nas obras das tuas mãos.

[6] A ti levanto as mãos; a minha alma anseia por ti, como terra sedenta.

[7] Dá-te pressa, SENHOR, em responder-me; o espírito me desfalece; não me escondas a tua face, para que eu não me torne como os que baixam à cova.

[8] Faze-me ouvir, pela manhã, da tua graça, pois em ti confio; mostra-me o caminho por onde devo andar, porque a ti elevo a minha alma.

[9] Livra-me, SENHOR, dos meus inimigos; pois em ti é que me refugio.

[10] Ensina-me a fazer a tua vontade, pois tu és o meu Deus; guie-me o teu bom Espírito por terreno plano.

[11] Vivifica-me, SENHOR, por amor do teu nome; por amor da tua justiça, tira da tribulação a minha alma.

[2] И не влизай в съд със слугата Си; защото пред Тебе няма да се оправдае нито един живчовек.

[3] Защото неприятелят подгони душата ми, удари ѝ земята живота ми, сложил ме е да живея в тъмни места, както онези, които са отдавна умрели.

[4] Затова духът ми до дъно изнемогва в мене, сърцето ми е съвсем усамотено.

[5] Спомням си миналите дни, размишлявам за всички Твои дела, поучавам се от творенията на ръцете Ти.

[6] Протягам ръцете си към Тебе; душата ми жадува за Тебе като безводна земя. (Села.)

[7] Скоро ме послушай, Господи; духът ми чезне; не скривай лицето Си от мене, да не би да заприличам на онези, които слизат в рова.

[8] Дай ми да чуя рано гласа намилосърдието Ти, защото на Теб уповавам; дай ми да зная пътя, по който трябва да ходя, защото към Теб издигам душата си.

[9] Избави ме, Господи, от неприятелите ми; към Тебе прибягвам, за да ме скриеш.

[10] Научи ме да изпълнявам волята Ти, защото Ти си мой Бог; благият Твой Дух нека ме води в земята на правдата.

[11] Господи, съживи ме заради името Си; според правдата Си изведи душата ми от утеснение.

[12] E, por tua misericórdia, dá cabo dos meus inimigos e destrói todos os que me atribulam a alma, pois eu sou teu servo.

Salmo 144

Ações de graças pela proteção de Deus

Salmo de Davi

[1] Bendito seja o SENHOR, rocha minha, que me adestra as mãos para a batalha e os dedos, para a guerra;

[2] minha misericórdia e fortaleza minha, meu alto refúgio e meu libertador, meu escudo, aquele em quem confio e quem me submete o meu povo.

[3] SENHOR, que é o homem para que dele tomes conhecimento? E o filho do homem, para que o estimes?

[4] O homem é como um sopro; os seus dias, como a sombra que passa.

[5] Abaixa, SENHOR, os teus céus e desce; toca os montes, e fumegarão.

[6] Despede relâmpagos e dispersa os meus inimigos; arremessa as tuas flechas e desbarata-os.

[7] Estende a mão lá do alto; livra-me e arrebata-me das muitas águas e do poder de estranhos,

[8] cuja boca profere mentiras, e cuja direita é direita de falsidade.

[9] A ti, ó Deus, entoarei novo cântico; no saltério de dez cordas, te cantarei louvores.

[12] И според милосърдието Си унищожи неприятелите ми и погуби всички, които притесняват душата ми, защото аз съм Твой слуга.

Псалми 144

Блажен онзи народ, на когото Господ е Бог

[1] Давидов псалом. Благословен да бъде Господ, моята канара, Който учи ръцете ми да воюват, пръстите ми да се бият –

[2] Който ми показва милосърдие, Който е моята крепост, високата ми кула и моят избавител, щитът мой и Онзи, на Когото уповавам, – Който покорява хората ми под мене.

[3] Господи, какво е човек, за да обръщаш внимание на него! Син човешки, за да го зачиташ!

[4] Човек прилича на лъх; дните му са като сянка, която преминава.

[5] Господи, приклони небесата Си и слез, допри се до планините и те ще задимят.

[6] Стреляй със светкавица, за да ги разпръснеш; хвърли стрелите Си, за да ги поразиш.

[7] Протегни ръката Си отгоре, избави ме и ме извади от големи води, от ръката на чужденците,

[8] чиито уста говорят суета и чиято десница в клетва е десница на лъжа.

[9] Боже, с нова песен ще Те възпея, с десетострунен псалтир ще пея хваления на Тебе,

[10] É ele quem dá aos reis a vitória; quem livra da espada maligna a Davi, seu servo.

[10] Който даваш избавление на царете и Който спасяваш слугата Си Давид от смъртоносен меч.

[11] Livra-me e salva-me do poder de estranhos, cuja boca profere mentiras, e cuja direita é direita de falsidade.

[11] Избави ме и ме изтръгни от ръката на чужденците, чиито уста говорят суета и чиято десница в клетва е десница на лъжа.

[12] Que nossos filhos sejam, na sua mocidade, como plantas viçosas, e nossas filhas, como pedras angulares, lavradas como colunas de palácio;

[12] Когато нашите синове в младостта си бъдат като порасналите филизи и нашите дъщери – като крайъгълни камъни, издялани за украшение на дворци;

[13] que transbordem os nossos celeiros, atulhados de toda sorte de provisões; que os nossos rebanhos produzam a milhares e a dezenas de milhares, em nossos campos;

[13] когато житниците ни бъдат пълни, доставящи всякакъв вид храна, и овцете ни се умножават с хиляди и десетки хиляди по полетата ни;

[14] que as nossas vacas andem pejadas, não lhes haja rotura, nem mau sucesso. Não haja gritos de lamento em nossas praças.

[14] когато воловете ни бъдат добре натоварени; когато няма нито нахлуване навътре, нито налитане навън, нито вик по нашите улици;

[15] Bem-aventurado o povo a quem assim sucede! Sim, bem-aventurado é o povo cujo Deus é o SENHOR!

[15] тогава блазе на онзи народ, който е в такова състояние! Блажен онзи народ, на когото Господ е Бог!

Salmo 145

A bondade, grandeza e providência de Deus

Louvores de Davi

Псалми 145

Възхвала на Божието царство

[1] Exaltar-te-ei, ó Deus meu e Rei; bendirei o teu nome para todo o sempre.

[1] Давидово хваление. На еврейски език, азбучен псалом.

Алеф

Ще Те превъзнасям, Боже мой, Царю мой, и ще благославям Твоето име отвека и довека.

[2] Todos os dias te bendirei e louvarei o teu nome para todo o sempre.

Бет

[2] Всеки ден ще Те благославям и ще хваля Твоето име отвека и довека.

[3] Grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado; a sua grandeza é insondável.

Гимел

[3] Велик е Господ и достоен за хваление, и величието Му е неизследимо.

Далет

[4] Uma geração louvará a outra geração as tuas obras e anunciará os teus poderosos feitos.

[4] Едно поколение ще хвали делата Ти на друго и ще разказват за Твоето могъщество.

Хе

[5] Meditarei no glorioso esplendor da tua majestade e nas tuas maravilhas.

[5] Ще размишлявам за славното величие на Твоето достойнство и за Твоите чудесни дела;

Вав

[6] Falar-se-á do poder dos teus feitos tremendos, e contarei a tua grandeza.

[6] и когато хората говорят за мощта на Твоите страшни дела, то и аз ще разказвам за Твоето величие.

Зайн

[7] Divulgarão a memória de tua muita bondade e com júbilo celebrarão a tua justiça.

[7] Ще разгласяват спомена на Твоята голяма благост и ще възпяват Твоята правда.

Хет

[8] Benigno e misericordioso é o SENHOR, tardio em irar-se e de grande clemência.

[8] Благодатен и жалостив е Господ, дълготърпелив и многомилостив.

Тет

[9] O SENHOR é bom para todos, e as suas ternas misericórdias permeiam todas as suas obras.

[9] Благ е Господ към всички; и благите Му милости са върху всичките Му творения.

Йод

[10] Todas as tuas obras te renderão graças, SENHOR; e os teus santos te bendirão.

[10] Всички Твои творения ще Те хвалят, Господи, и Твоите светии ще Те благославят;

Каф

[11] Falarão da glória do teu reino e confessarão o teu poder,

[11] ще говорят за славата на царството Ти и ще разказват за Твоето могъщество,

Ламед

[12] para que aos filhos dos homens se façam notórios os teus poderosos feitos e a glória da majestade do teu reino.

[12] за да изявят на човешките синове великите Му дела и славното величие на Неговото царство.

Мем

[13] O teu reino é o de todos os séculos, e o teu domínio subsiste por todas as gerações.

[13] Твоето царство е вечно и властта Ти трае през всички родове.

O SENHOR é fiel em todas as suas palavras e santo em todas as suas obras.

Самех

[14] O SENHOR sustém os que vacilam e apruma todos os prostrados.

[14] Господ подкрепя всички падащи и изправя всички прегърбени.

Айн

[15] Em ti esperam os olhos de todos, e tu, a seu tempo, lhes dás o alimento.

[15] Очите на всички гледат към Теб; и Ти им даваш храна навреме.

Пе

[16] Abres a mão e satisfazes de benevolência a todo vivente.

[16] Отваряш ръката Си и удовлетворяваш желанието на всичко живо.

Цади

[17] Justo é o SENHOR em todos os seus caminhos, benigno em todas as suas obras.

[17] Праведен е Господ във всичките Си пътища и благодатен във всички Свои дела.

Коф

[18] Perto está o SENHOR de todos os que o invocam, de todos os que o invocam em verdade.

[18] Господ е близо до всички, които Го призовават, до всички, които с истина Го призовават.

Реш

[19] Ele acode à vontade dos que o temem; atende-lhes o clamor e os salva.

[19] Изпълнява желанието на тези, които се боят от Него, слуша вика им и ги избавя.

Шин

[20] O SENHOR guarda a todos os que o amam; porém os ímpios serão exterminados.

[20] Господ пази всички, които Го обичат; а ще изтреби всички нечестиви.

Тав

[21] Profira a minha boca louvores ao SENHOR, e toda carne louve o seu santo nome, para todo o sempre.

[21] Устата ми ще изговарят хваление на Господа; и всяко творение нека благославя Неговото свято име отвека и довека.

Salmo 146

A fraqueza do homem e a fidelidade de Deus

[1] Aleluia! Louva, ó minha alma, ao SENHOR.

Псалми 146

Възхвала на Бога Спасител

[1] Алилуя! Хвали Господа, душо моя.

[2] Louvarei ao SENHOR durante a minha vida; cantarei louvores ao meu Deus, enquanto eu viver.

[3] Não confieis em príncipes, nem nos filhos dos homens, em quem não há salvação.

[4] Sai-lhes o espírito, e eles tornam ao pó; nesse mesmo dia, perecem todos os seus desígnios.

[5] Bem-aventurado aquele que tem o Deus de Jacó por seu auxílio, cuja esperança está no SENHOR, seu Deus,

[6] que fez os céus e a terra, o mar e tudo o que neles há e mantém para sempre a sua fidelidade.

[7] Que faz justiça aos oprimidos e dá pão aos que têm fome. O SENHOR liberta os encarcerados.

[8] O SENHOR abre os olhos aos cegos, o SENHOR levanta os abatidos, o SENHOR ama os justos.

[9] O SENHOR guarda o peregrino, ampara o órfão e a viúva, porém transtorna o caminho dos ímpios.

[10] O SENHOR reina para sempre; o teu Deus, ó Sião, reina de geração em geração. Aleluia!

Salmo 147

Louvor ao Deus Todo-Poderoso

[1] Louvai ao SENHOR, porque é bom e amável cantar louvores ao nosso Deus; fica-lhe bem o cântico de louvor.

[2] O SENHOR edifica Jerusalém e congrega os dispersos de Israel;

[3] sara os de coração quebrantado e lhes pensa as feridas.

[2] Ще хваля Господа, докато съм жив, ще пея хваление на моя Бог, докато съществувам.

[3] Не уповавайте на князе, нито на човешки син, в когото няма помощ.

[4] Излезе ли духът му, той се връща в земята си; в същия този ден загиват намеренията му.

[5] Блажен онзи, чийто помощник е Якововият Бог, чиято надежда е в Господа, неговия Бог,

[6] Който направи небето и земята, морето и всичко, което е в тях – Който пази вярност до века;

[7] Който извършва правосъдие за угнетените, Който дава храна на гладните. Господ развързва вързаните.

[8] Господ отваря очите на слепите; Господ изправя прегърбените; Господ обича праведните,

[9] Господ пази чужденците; поддържа сирачето и вдовицата; а пътя на нечестивите преобръща.

[10] Господ ще царува довека, твоят Бог, Сионе, от род в род. Алилуя!

Псалми 147

Химн на Божието величие

[1] Хвалете Господа; защото е добро нещо да пеем хваления на нашия Бог, защото е приятно и хвалението е прилично.

[2] Господ съгражда Йерусалим, събира Израилевите заточеници.

[3] Изцелява съкрушените в сърце и превързва скърбите им.

[4] Conta o número das estrelas, chamando-as todas pelo seu nome.

[5] Grande é o SENHOR nosso e mui poderoso; o seu entendimento não se pode medir.

[6] O SENHOR ampara os humildes e dá com os ímpios em terra.

[7] Cantai ao SENHOR com ações de graças; entoai louvores, ao som da harpa, ao nosso Deus,

[8] que cobre de nuvens os céus, prepara a chuva para a terra, faz brotar nos montes a erva

[9] e dá o alimento aos animais e aos filhos dos corvos, quando clamam.

[10] Não faz caso da força do cavalo, nem se compraz nos músculos do guerreiro.

[11] Agrada-se o SENHOR dos que o temem e dos que esperam na sua misericórdia.

[12] Louva, Jerusalém, ao SENHOR; louva, Sião, ao teu Deus.

[13] Pois ele reforçou as trancas das tuas portas e abençoou os teus filhos, dentro de ti;

[14] estabeleceu a paz nas tuas fronteiras e te farta com o melhor do trigo.

[15] Ele envia as suas ordens à terra, e sua palavra corre velozmente;

[16] dá a neve como lã e espalha a geada como cinza.

[17] Ele arroja o seu gelo em migalhas; quem resiste ao seu frio?

[4] Изброява броя на звездите, нарича ги всички по име.

[5] Велик е нашият Господ и голяма е силата Му; разумът Му е безпределен.

[6] Господ укрепява кротките, а нечестивите унижава до земята.

[7] Пейте на Господа и Му благодарете, пейте хваления с арфа на нашия Бог,

[8] Който покрива небето с облаци, приготвя дъжд за земята и прави да расте трева по планините;

[9] Който дава храна на животните и на гарвановите пилета, които пиукат.

[10] Не се наслаждава в силата на коня, нито има благоволение в краката на мъжете.

[11] Господ има благоволение в онези, които се боят от Него, в онези, които уповават на Неговата милост. (По слав. 147.)

[12] Славѝ Господа, Йерусалиме; хвалѝ твоя Бог, Сионе;

[13] защото Той укрепва лостовете на твоите порти, благославя синовете ти сред теб.

[14] Установява мир в твоите предели, насища те с най-изрядната пшеница.

[15] Изпраща заповедта Си по земята; словото Му тича много бързо;

[16] дава сняг като вълна, разпръсква сланата като пепел,

[17] хвърля леда Си като късове; пред мраза Му кой може да устои?

[18] Manda a sua palavra e o derrete; faz soprar o vento, e as águas correm.

[19] Mostra a sua palavra a Jacó, as suas leis e os seus preceitos, a Israel.

[20] Não fez assim a nenhuma outra nação; todas ignoram os seus preceitos. Aleluia!

Salmo 148

Um coro de aleluias

[1] Aleluia! Louvai ao SENHOR do alto dos céus, louvai-o nas alturas.

[2] Louvai-o, todos os seus anjos; louvai-o, todas as suas legiões celestes.

[3] Louvai-o, sol e lua; louvai-o, todas as estrelas luzentes.

[4] Louvai-o, céus dos céus e as águas que estão acima do firmamento.

[5] Louvem o nome do SENHOR, pois mandou ele, e foram criados.

[6] E os estabeleceu para todo o sempre; fixou-lhes uma ordem que não passará.

[7] Louvai ao SENHOR da terra, monstros marinhos e abismos todos;

[8] fogo e saraiva, neve e vapor e ventos procelosos que lhe executam a palavra;

[9] montes e todos os outeiros, árvores frutíferas e todos os cedros;

[10] feras e gados, répteis e voláteis;

[11] Reis da terra e todos os povos, príncipes e todos os juízes da terra;

[12] rapazes e donzelas, velhos e crianças.

[18] Пак изпраща словото Си и ги разтопява; прави вятъра Си да духа и водите да текат.

[19] Възвестява словото Си на Яков, наредбите Си и законите Си – на Израил.

[20] Не е постъпил така с никой друг народ; и те не са познали присъдите Му. Алилуя!

Псалми 148

Цялата вселена да хвали Господа

[1] Алилуя! Хвалете Господа от небесата; хвалете Го във височините.

[2] Хвалете Го, всички Негови ангели; хвалете Го, всички Негови войнства.

[3] Хвалете Го, слънце и луна; хвалете Го, всички светли звезди.

[4] Хвалете Го, вие, висши небеса и води, които сте над небесата.

[5] Нека хвалят името на Господа; защото Той заповяда и те бяха създадени;

[6] и ги утвърди отвека и довека, като издаде повеление, което няма да премине.

[7] Хвалете Господа от земята, вие, морски чудовища и всички бездни,

[8] огън и град, сняг и пàра, бурен вятър, който изпълнява словото Му,

[9] планини и всички хълмове, плодородни дървета и всички кедри,

[10] зверове и всички животни, животни и крилати птици,

[11] земни царе и всички племена, князе и всички земни съдии,

[12] юноши и девици, старци и младежи –

[13] Louvem o nome do SENHOR, porque só o seu nome é excelso; a sua majestade é acima da terra e do céu.

[14] Ele exalta o poder do seu povo, o louvor de todos os seus santos, dos filhos de Israel, povo que lhe é chegado. Aleluia!

Salmo 149

Os fiéis louvam a Deus

[1] Aleluia! Cantai ao SENHOR um novo cântico e o seu louvor, na assembléia dos santos.

[2] Regozije-se Israel no seu Criador, exultem no seu Rei os filhos de Sião.

[3] Louvem-lhe o nome com flauta; cantem-lhe salmos com adufe e harpa.

[4] Porque o SENHOR se agrada do seu povo e de salvação adorna os humildes.

[5] Exultem de glória os santos, no seu leito cantem de júbilo.

[6] Nos seus lábios estejam os altos louvores de Deus, nas suas mãos, espada de dois gumes,

[7] para exercer vingança entre as nações e castigo sobre os povos;

[8] para meter os seus reis em cadeias e os seus nobres, em grilhões de ferro;

[9] para executar contra eles a sentença escrita, o que será honra para todos os seus santos. Aleluia!

Salmo 150

Doxologia final

[13] нека хвалят името на Господа; защото само Неговото име е превъзнесено, славата Му е над земята и небето.

[14] И Той е възвисил рога на народа Си, славата на всичките Си светии, на израилтяните, народ, който Му е близък. Алилуя!\

Псалми 149

Хвалебна песен

[1] Алилуя! Пейте на Господа нова песен и хвалението Му в събранието на светиите.

[2] Нека се весели Израил за Създателя си; нека се радват сионовите синове за Царя си.

[3] Нека хвалят името Му с хорà; с тъпанче и арфа нека Му пеят хваления.

[4] Защото Господ има благоволение към народа Си; ще украси кротките с победа.

[5] Светиите ще тържествуват славно, ще се радват на леглата си.

[6] Славословия към Бога ще бъдат в устата им и меч остър – от двете страни в ръката им,

[7] за да отдават възмездие на народите и наказание на племената,

[8] за да вържат царете им с вериги и високопоставените им с железни окови –

[9] за да извършат над тях написания съд! Тази чест принадлежи на всички Негови светии. Алилуя!

Псалми 150

Хвалете Господа

1 Aleluia! Louvai a Deus no seu santuário; louvai-o no firmamento, obra do seu poder.

2 Louvai-o pelos seus poderosos feitos; louvai-o consoante a sua muita grandeza.

3 Louvai-o ao som da trombeta; louvai-o com saltério e com harpa.

4 Louvai-o com adufes e danças; louvai-o com instrumentos de cordas e com flautas.

5 Louvai-o com címbalos sonoros; louvai-o com címbalos retumbantes.

6 Todo ser que respira louve ao SENHOR. Aleluia!

1 Алилуя! Хвалете Бога в светилището Му, хвалете Го в небесния простор, дело на силата Му.

2 Хвалете Го за великите Му дела, хвалете Го според голямото Му величие.

3 Хвалете Го с тръбен глас, хвалете Го с псалтир и арфа.

4 Хвалете Го с тъпанче и хорà, хвалете Го със струнни инструменти и със свирки.

5 Хвалете Го с високозвучни кимвали, хвалете Го с възклицателни кимвали.

6 Всичко, което диша, нека хвали Господа: Хвалете Господа!

Provérbios de Salomão	Притчи

Provérbios 1

Uso dos provérbios

1 Provérbios de Salomão, filho de Davi, o rei de Israel.

2 Para aprender a sabedoria e o ensino; para entender as palavras de inteligência;

3 para obter o ensino do bom proceder, a justiça, o juízo e a eqüidade;

4 para dar aos simples prudência e aos jovens, conhecimento e bom siso.

5 Ouça o sábio e cresça em prudência; e o instruído adquira habilidade

6 para entender provérbios e parábolas, as palavras e enigmas dos sábios.

7 O temor do SENHOR é o princípio do saber, mas os loucos desprezam a sabedoria e o ensino.

Contra as seduções dos pecadores

8 Filho meu, ouve o ensino de teu pai e não deixes a instrução de tua mãe.

9 Porque serão diadema de graça para a tua cabeça e colares, para o teu pescoço.

10 Filho meu, se os pecadores querem seduzir-te, não o consintas.

11 Se disserem: Vem conosco, embosquemo-nos para derramar sangue, espreitemos, ainda que sem motivo, os inocentes;

Притчи 1

УВОД

Притчите – мъдрост и поука

1 Притчи на Давидовия син Соломон, Израилев цар,

2 записани, за да познае някой мъдрост и поука, за да разбере благоразумни думи,

3 за да приеме поука за мъдро постъпване в правда, правосъдие и справедливост,

4 за да се даде остроумие на простите, знание и разсъждение на младежа,

5 за да слуша мъдрият и да стане по-мъдър, и за да достигне разумният здрави съвети,

6 за да се разбират притча и иносказание, изреченията на мъдрите и гатанките им.

7 Страхът от Господа е начало на мъдростта; но безумните презират мъдростта и поуката.

Съвет към младите хора

8 Сине мой, слушай поуката на баща си и не отхвърляй наставлението на майка си,

9 защото те ще бъдат благодатен венец за главата ти и огърлица около шията ти.

10 Сине мой, ако грешните те прилъгват, не се съгласявай!

11 Ако кажат: Ела с нас, нека поставим засада за кръвопролитие, нека причакаме без причина невинния,

[12] traguemo-los vivos, como o abismo, e inteiros, como os que descem à cova;

[13] acharemos toda sorte de bens preciosos; encheremos de despojos a nossa casa;

[14] lança a tua sorte entre nós; teremos todos uma só bolsa.

[15] Filho meu, não te ponhas a caminho com eles; guarda das suas veredas os pés;

[16] porque os seus pés correm para o mal e se apressam a derramar sangue.

[17] Pois debalde se estende a rede à vista de qualquer ave.

[18] Estes se emboscam contra o seu próprio sangue e a sua própria vida espreitam.

[19] Tal é a sorte de todo ganancioso; e este espírito de ganância tira a vida de quem o possui.

Clama a Sabedoria

[20] Grita na rua a Sabedoria, nas praças, levanta a voz;

[21] do alto dos muros clama, à entrada das portas e nas cidades profere as suas palavras:

[22] Até quando, ó néscios, amareis a necedade? E vós, escarnecedores, desejareis o escárnio? E vós, loucos, aborrecereis o conhecimento?

[23] Atentai para a minha repreensão; eis que derramarei copiosamente para vós outros o meu espírito e vos farei saber as minhas palavras.

[24] Mas, porque clamei, e vós recusastes; porque estendi a mão, e não houve quem atendesse;

[12] както адът нека ги погълнем живи, даже съвършените, като онези, които слизат в рова,

[13] ще намерим всякакъв скъпоценен имот, ще напълним къщите си с плячка,

[14] ще хвърлиш жребия си като един от нас, една кесия ще имаме всички, –

[15] сине мой, не ходи на път с тях, въздържай крака си от пътеката им,

[16] защото техните крака тичат към злото и бързат да проливат кръв.

[17] Защото напразно се разтяга мрежа пред очите на каквато и да било птица.

[18] И тези поставят засада против своята си кръв, причакват собствения си живот.

[19] Такива са пътищата на всеки сребролюбец: сребролюбието отнема живота на завладените от него.

Призивът на мъдростта

[20] Превъзходната мъдрост прогласява по улиците, издига гласа си по площадите,

[21] вика по главните места на пазарите, при входовете на портите, възвестява из града думите си:

[22] Глупави, докога ще обичате глупостта? Присмивателите докога ще се наслаждават на насмешките си и безумните ще мразят знанието?

[23] Обърнете се при изобличението ми. Ето, аз ще излея духа си на вас, ще ви направя да разберете словата ми.

[24] Понеже аз виках, а вие отказахте да слушате, понеже протягах ръката си, а никой не внимаваше,

[25] antes, rejeitastes todo o meu conselho e não quisestes a minha repreensão;

[26] também eu me rirei na vossa desventura, e, em vindo o vosso terror, eu zombarei,

[27] em vindo o vosso terror como a tempestade, em vindo a vossa perdição como o redemoinho, quando vos chegar o aperto e a angústia.

[28] Então, me invocarão, mas eu não responderei; procurar-me-ão, porém não me hão de achar.

[29] Porquanto aborreceram o conhecimento e não preferiram o temor do SENHOR;

[30] não quiseram o meu conselho e desprezaram toda a minha repreensão.

[31] Portanto, comerão do fruto do seu procedimento e dos seus próprios conselhos se fartarão.

[32] Os néscios são mortos por seu desvio, e aos loucos a sua impressão de bem-estar os leva à perdição.

[33] Mas o que me der ouvidos habitará seguro, tranqüilo e sem temor do mal.

Provérbios 2

A excelência da sabedoria

[1] Filho meu, se aceitares as minhas palavras e esconderes contigo os meus mandamentos,

[2] para fazeres atento à sabedoria o teu ouvido e para inclinares o coração ao entendimento,

[3] e, se clamares por inteligência, e por entendimento alçares a voz,

[25] но отхвърлихте съвета ми и не приехте изобличението ми –

[26] то и аз ще се смея на вашето бедствие, ще се присмея, когато ви нападне страхът,

[27] когато ви нападне страхът – като опустошителна буря, и бедствието ви се устреми като вихрушка, когато скръб и мъка ви нападнат,

[28] тогава те ще призоват, но аз няма да отговоря, ревностно ще ме търсят, но няма да ме намерят.

[29] Понеже намразиха знанието и не разбраха страха от Господа,

[30] не приеха съвета ми и презряха цялото ми изобличение,

[31] затова ще ядат от плодовете на своя си път и ще се наситят от своите си измислици.

[32] Защото глупавите ще бъдат умъртвени от собственото си отстъпване и безумните ще бъдат погубени от своето си безгрижие.

[33] А всеки, който ме слуша, ще живее в безопасност и ще бъде спокоен, без да се бои от зло.

Притчи 2

Наградата на мъдростта

[1] Сине мой, ако приемеш думите ми и запазиш заповедите ми у себе си,

[2] така че да отвориш ухото си към мъдростта и да предадеш сърцето си на разума,

[3] ако призовеш благоразумието и издигнеш гласа си към разума,

[4] se buscares a sabedoria como a prata e como a tesouros escondidos a procurares,	[4] ако го издирваш като сребро и го потърсиш като скрити съкровища,
[5] então, entenderás o temor do SENHOR e acharás o conhecimento de Deus.	[5] тогава ще разбереш страха от Господа и ще намериш познанието на Бога.
[6] Porque o SENHOR dá a sabedoria, e da sua boca vem a inteligência e o entendimento.	[6] Защото Господ дава мъдрост, от устата Му излизат знание и разум.
[7] Ele reserva a verdadeira sabedoria para os retos; é escudo para os que caminham na sinceridade,	[7] Той запазва истинска мъдрост за праведните, щит е за ходещите в незлобие,
[8] guarda as veredas do juízo e conserva o caminho dos seus santos.	[8] за да защитава пътищата на правосъдието и да пази пътя на светиите Си.
[9] Então, entenderás justiça, juízo e eqüidade, todas as boas veredas.	[9] Тогава ще разбереш правда, правосъдие, правдивост, да! И всеки добър път.
[10] Porquanto a sabedoria entrará no teu coração, e o conhecimento será agradável à tua alma.	[10] Защото мъдрост ще влезе в сърцето ти, знание ще услажда душата ти,
[11] O bom siso te guardará, e a inteligência te conservará;	[11] разсъждение ще те пази, благоразумие ще те закриля,
[12] para te livrar do caminho do mal e do homem que diz coisas perversas;	[12] за да те избави от пътя на злото, от човек, който говори извратено –
[13] dos que deixam as veredas da retidão, para andarem pelos caminhos das trevas;	[13] от онези, които оставят пътищата на правотата, за да ходят по пътищата на тъмнината,
[14] que se alegram de fazer o mal, folgam com as perversidades dos maus,	[14] на които прави удоволствие да вършат зло и се радват на извратеността на злите,
[15] seguem veredas tortuosas e se desviam nos seus caminhos;	[15] чиито пътища са криви и пътеките им опаки;
[16] para te livrar da mulher adúltera, da estrangeira, que lisonjeia com palavras,	[16] за да те избави от чужда жена, от чужда, която ласкае с думите си,

[17] a qual deixa o amigo da sua mocidade e se esquece da aliança do seu Deus;

[18] porque a sua casa se inclina para a morte, e as suas veredas, para o reino das sombras da morte;

[19] todos os que se dirigem a essa mulher não voltarão e não atinarão com as veredas da vida.

[20] Assim, andarás pelo caminho dos homens de bem e guardarás as veredas dos justos.

[21] Porque os retos habitarão a terra, e os íntegros permanecerão nela.

[22] Mas os perversos serão eliminados da terra, e os aleivosos serão dela desarraigados.

Provérbios 3

Exortações da Sabedoria a obedecer ao Senhor

[1] Filho meu, não te esqueças dos meus ensinos, e o teu coração guarde os meus mandamentos;

[2] porque eles aumentarão os teus dias e te acrescentarão anos de vida e paz.

[3] Não te desamparem a benignidade e a fidelidade; ata-as ao pescoço; escreve-as na tábua do teu coração

[4] e acharás graça e boa compreensão diante de Deus e dos homens.

[5] Confia no SENHOR de todo o teu coração e não te estribes no teu próprio entendimento.

[6] Reconhece-o em todos os teus caminhos, e ele endireitará as tuas veredas.

[7] Não sejas sábio aos teus próprios olhos; teme ao SENHOR e aparta-te do mal;

[17] която е оставила другаря на младостта си и е забравила завета на своя Бог,

[18] защото домът ѝ води надолу към смъртта и пътеките ѝ – към мъртвите;

[19] никой от онези, които влизат при нея, не се връща, нито стига пътищата на живота;

[20] за да ходиш ти в пътя на добрите и да пазиш пътеките на праведните.

[21] Защото праведните ще населят земята и непорочните ще останат в нея,

[22] а нечестивите ще бъдат изтребени от земята и коварните ще бъдат изкоренени от нея.

Притчи 3

Съвет към младите хора

[1] Сине мой, не забравяй поуката ми и сърцето ти нека пази заповедите ми,

[2] защото дълголенствие, години на живот и мир ще ти прибавят те.

[3] Благост и вярност нека не те изоставят; вържи ги около шията си, напиши ги на плочата на сърцето си.

[4] Така ще намериш благоволение и добро име пред Бога и хората.

[5] Уповавай на Господа от все сърце и не се облягай на своя разум.

[6] Във всичките си пътища признавай Него и Той ще оправя пътеките ти.

[7] Не мисли себе си за мъдър; бой се от Господа и се отклонявай от зло;

[8] será isto saúde para o teu corpo e refrigério, para os teus ossos.
[9] Honra ao SENHOR com os teus bens e com as primícias de toda a tua renda;
[10] e se encherão fartamente os teus celeiros, e transbordarão de vinho os teus lagares.
[11] Filho meu, não rejeites a disciplina do SENHOR, nem te enfades da sua repreensão.
[12] Porque o SENHOR repreende a quem ama, assim como o pai, ao filho a quem quer bem.
[13] Feliz o homem que acha sabedoria, e o homem que adquire conhecimento;
[14] porque melhor é o lucro que ela dá do que o da prata, e melhor a sua renda do que o ouro mais fino.
[15] Mais preciosa é do que pérolas, e tudo o que podes desejar não é comparável a ela.
[16] O alongar-se da vida está na sua mão direita, na sua esquerda, riquezas e honra.
[17] Os seus caminhos são caminhos deliciosos, e todas as suas veredas, paz.
[18] É árvore de vida para os que a alcançam, e felizes são todos os que a retêm.
[19] O SENHOR com sabedoria fundou a terra, com inteligência estabeleceu os céus.
[20] Pelo seu conhecimento os abismos se rompem, e as nuvens destilam orvalho.

[8] това ще бъде здраве за тялото ти и влага за костите ти.
[9] Почитай Господа от имота си и от първото на целия доход.
[10] Така ще се изпълнят житниците ти с изобилие и линовете ти ще преливат от ново вино.
[11] Сине мой, не презирай наказанието от Господа и да не ти дотяга, когато Той те изобличава,
[12] защото Господ изобличава онзи, когото обича, както и бащата – сина, който му е мил.
[13] Блажен онзи човек, който е намерил мъдрост, и човек, който е придобил разум,
[14] защото търговията с нея е по-изгодна от търговията със сребро и печалбата от нея – по-скъпа от чисто злато.
[15] Тя е по-скъпоценна от безценни камъни и нищо, което би пожелал ти, не се сравнява с нея.
[16] Дълголенствие е в десницата ѝ и в левицата ѝ – богатство и слава.
[17] Пътищата ѝ са пътища приятни и всичките ѝ пътеки – мир.
[18] Тя е дърво на живот за тези, които я прегръщат, и блажени са онези, които я държат.
[19] С мъдрост Господ основа земята, с разум утвърди небето.
[20] Чрез Неговото знание се разтвориха бездните и от облаците капе роса.

21 Filho meu, não se apartem estas coisas dos teus olhos; guarda a verdadeira sabedoria e o bom siso;

21 Сине мой, не отделяй тези неща от очите си; пази здравомислие и разсъдливост,

22 porque serão vida para a tua alma e adorno ao teu pescoço.

22 така те ще бъдат живот на душата ти и украшение на шията ти.

23 Então, andarás seguro no teu caminho, e não tropeçará o teu pé.

23 Тогава ще ходиш безопасно по пътя си и кракът ти няма да се спъне.

24 Quando te deitares, não temerás; deitar-te-ás, e o teu sono será suave.

24 Когато лягаш, няма да се страхуваш. Да! Ще лягаш и сънят ти ще бъде сладък.

25 Não temas o pavor repentino, nem a arremetida dos perversos, quando vier.

25 Няма да се боиш от внезапен страх, нито от бурята, когато нападне нечестивите,

26 Porque o SENHOR será a tua segurança e guardará os teus pés de serem presos.

26 защото Господ ще бъде твое упование и ще опази крака ти от клопка.

27 Não te furtes a fazer o bem a quem de direito, estando na tua mão o poder de fazê-lo.

27 Не въздържай доброто от онези, на които се дължи, когато ти се отдава възможност да го направиш.

28 Não digas ao teu próximo: Vai e volta amanhã; então, to darei, se o tens agora contigo.

28 Не казвай на ближния си: Иди си, върни се пак утре и ще ти дам, когато имаш у себе си това, от което се нуждае.

29 Não maquines o mal contra o teu próximo, pois habita junto de ti confiadamente.

29 Не намисляй зло против ближния си, който с увереност живее при тебе.

30 Jamais pleiteies com alguém sem razão, se te não houver feito mal.

30 Не се карай с някого без причина, щом не ти е направил зло.

31 Não tenhas inveja do homem violento, nem sigas nenhum de seus caminhos;

31 Не завиждай на човек-насилник и не избирай нито един от пътищата му,

32 porque o SENHOR abomina o perverso, mas aos retos trata com intimidade.

32 защото Господ се гнуси от извратения, а общува интимно с праведните.

33 A maldição do SENHOR habita na casa do perverso, porém a morada dos justos ele abençoa.

33 Проклятия от Господа има в дома на нечестивия; а Той благославя жилището на праведните.

[34] Certamente, ele escarnece dos escarnecedores, mas dá graça aos humildes.

[35] Os sábios herdarão honra, mas os loucos tomam sobre si a ignomínia.

Provérbios 4

Exortação paternal

[1] Ouvi, filhos, a instrução do pai e estai atentos para conhecerdes o entendimento;

[2] porque vos dou boa doutrina; não deixeis o meu ensino.

[3] Quando eu era filho em companhia de meu pai, tenro e único diante de minha mãe,

[4] então, ele me ensinava e me dizia: Retenha o teu coração as minhas palavras; guarda os meus mandamentos e vive;

[5] adquire a sabedoria, adquire o entendimento e não te esqueças das palavras da minha boca, nem delas te apartes.

[6] Não desampares a sabedoria, e ela te guardará; ama-a, e ela te protegerá.

[7] O princípio da sabedoria é: Adquire a sabedoria; sim, com tudo o que possuis, adquire o entendimento.

[8] Estima-a, e ela te exaltará; se a abraçares, ela te honrará;

[9] dará à tua cabeça um diadema de graça e uma coroa de glória te entregará.

[10] Ouve, filho meu, e aceita as minhas palavras, e se te multiplicarão os anos de vida.

[34] Наистина Той се присмива на присмивателите, а на смирените дава благодат.

[35] Мъдрите ще наследят слава, а безумните ще отнесат срам.

Притчи 4

Ползата от мъдростта

[1] Послушайте, синове, бащина поука и внимавайте да се научите на разум.

[2] Понеже ви давам добро учение, не изоставяйте наставлението ми.

[3] Защото и аз бях син на баща си, гален и най-любим на майка си,

[4] и той ме наставляваше и ми казваше: Пази думите ми в сърцето си, пази заповедите ми и ще живееш,

[5] придобий мъдрост, придобий разум; не забравяй, нито се отклонявай от думите на устата ми.

[6] Не я изоставяй и тя ще те пази. Обичай я – и ще те предпазва.

[7] Главното е мъдростта; затовапридобивай мъдрост; и при всичко, което си придобил, прибавяй разум.

[8] Въздигай я и тя ще те въздигне; когато я прегърнеш, ще ти донесе слава.

[9] Ще положи на главата ти красив венец. Ще ти даде славна корона.

[10] Слушай ме, сине мой, и приеми думите ми, и годините на живота ти ще се умножат.

[11] No caminho da sabedoria, te ensinei e pelas veredas da retidão te fiz andar.

[12] Em andando por elas, não se embaraçarão os teus passos; se correres, não tropeçarás.

[13] Retém a instrução e não a largues; guarda-a, porque ela é a tua vida.

[14] Não entres na vereda dos perversos, nem sigas pelo caminho dos maus.

[15] Evita-o; não passes por ele; desvia-te dele e passa de largo;

[16] pois não dormem, se não fizerem mal, e foge deles o sono, se não fizerem tropeçar alguém;

[17] porque comem o pão da impiedade e bebem o vinho das violências.

[18] Mas a vereda dos justos é como a luz da aurora, que vai brilhando mais e mais até ser dia perfeito.

[19] O caminho dos perversos é como a escuridão; nem sabem eles em que tropeçam.

[20] Filho meu, atenta para as minhas palavras; aos meus ensinamentos inclina os ouvidos.

[21] Não os deixes apartar-se dos teus olhos; guarda-os no mais íntimo do teu coração.

[22] Porque são vida para quem os acha e saúde, para o seu corpo.

[23] Sobre tudo o que se deve guardar, guarda o coração, porque dele procedem as fontes da vida.

[11] Наставлявал съм те в пътя на мъдростта, водил съм те по прави пътеки.

[12] Когато ходиш, стъпките ти няма да бъдат къси; и когато тичаш, няма да се спънеш.

[13] Хвани се здраво за поуката, недей я оставя; пази я, понеже тя е животът ти.

[14] Не влизай в пътеката на нечестивите и не ходи по пътя на лошите.

[15] Отбягвай от него, не минавай край него. Отклони се от него и замини.

[16] Защото те не заспиват, ако не сторят зло, и сън не ги хваща, ако не спънат някого.

[17] Понеже ядат хляб на нечестие и пият вино на насилие.

[18] А пътят на праведните е като светлината на разсъмване, която се развиделява, докато стане съвършен ден.

[19] Пътят на нечестивите е като тъмнина; не знаят от какво се спъват.

Мъдростта води към живот

[20] Сине мой, внимавай в думите ми, приклони ухото си към беседите ми.

[21] Да не се отдалечат от очите ти. Пази ги дълбоко в сърцето си,

[22] защото те са живот за тези, които ги намират, и здраве за цялото им тяло.

[23] Повече от всичко друго, което пазиш, пази сърцето си, защото от него са изворите на живота.

[24] Desvia de ti a falsidade da boca e afasta de ti a perversidade dos lábios.

[25] Os teus olhos olhem direito, e as tuas pálpebras, diretamente diante de ti.

[26] Pondera a vereda de teus pés, e todos os teus caminhos sejam retos.

[27] Não declines nem para a direita nem para a esquerda; retira o teu pé do mal.

[24] Отмахни от себе си лъжливи уста и отдалечи от себе си развратени устни.

[25] Очите ти нека гледат право напред и клепачите ти нека бъдат оправени право пред теб.

[26] Обмисляй внимателно пътеката на краката си и всичките ти пътища нека бъдат добре уредени.

[27] Не се отбивай нито надясно, нито наляво; отклони крака си от зло.

Provérbios 5

Advertência contra a lascívia

[1] Filho meu, atende a minha sabedoria; à minha inteligência inclina os ouvidos

[2] para que conserves a discrição, e os teus lábios guardem o conhecimento;

[3] porque os lábios da mulher adúltera destilam favos de mel, e as suas palavras são mais suaves do que o azeite;

[4] mas o fim dela é amargoso como o absinto, agudo, como a espada de dois gumes.

[5] Os seus pés descem à morte; os seus passos conduzem-na ao inferno.

[6] Ela não pondera a vereda da vida; anda errante nos seus caminhos e não o sabe.

[7] Agora, pois, filho, dá-me ouvidos e não te desvies das palavras da minha boca.

[8] Afasta o teu caminho da mulher adúltera e não te aproximes da porta da sua casa;

[9] para que não dês a outrem a tua honra, nem os teus anos, a cruéis;

Притчи 5

Предпазване от съблазън

[1] Сине мой, внимавай в мъдростта ми. Приклони ухото си към разума ми,

[2] за да опазиш разсъдливост и устните ти да пазят знание.

[3] Защото от устните на чуждата жена капе мед и устата ѝ са по-меки от дървено масло;

[4] но краят ѝ е горчив като пелин, остър като изострен от двете страни меч.

[5] Краката ѝ слизат към смърт, стъпките ѝ стигат до ада,

[6] така че тя никога не намира пътя на живота; нейните пътеки са непостоянни и тя не знае накъде водят.

[7] И така, синове, слушайте мен и не отстъпвайте от думите ми.

[8] Отдалечи пътя си от нея и не се приближавай до вратата на къщата ѝ,

[9] да не би да дадеш жизнеността си на други и годините си – на безмилостните;

[10] para que dos teus bens não se fartem os estranhos, e o fruto do teu trabalho não entre em casa alheia;

[10] да не би да се наситят чужди от имота ти и трудът ти да отиде в чужд дом,

[11] e gemas no fim de tua vida, quando se consumirem a tua carne e o teu corpo,

[11] а ти да охкаш в сетните си дни, когато плътта ти и тялото ти се изтощят,

[12] e digas: Como aborreci o ensino! E desprezou o meu coração a disciplina!

[12] и да казваш: Как можах да пренебрегна поуката и сърцето ми да презре изобличението,

[13] E não escutei a voz dos que me ensinavam, nem a meus mestres inclinei os ouvidos!

[13] и аз да не послушам гласа на учителите си, нито да приклоня ухото си към наставниците си!

[14] Quase que me achei em todo mal que sucedeu no meio da assembléia e da congregação.

[14] Малко остана да изпадна във всяко зло сред събранието и множеството.

[15] Bebe a água da tua própria cisterna e das correntes do teu poço.

[15] Пий вода от своя водоем и онази, която извира от твоя кладенец.

[16] Derramar-se-iam por fora as tuas fontes, e, pelas praças, os ribeiros de águas?

[16] Вън ли да се изливат изворите ти и водните ти потоци – по улиците?

[17] Sejam para ti somente e não para os estranhos contigo.

[17] Нека бъдат само на теб, а не и на чужди заедно с тебе.

[18] Seja bendito o teu manancial, e alegra-te com a mulher da tua mocidade,

[18] Да бъде благословен твоят извор. И се весели с жената на младостта си.

[19] corça de amores e gazela graciosa. Saciem-te os seus seios em todo o tempo; e embriaga-te sempre com as suas carícias.

[19] Тя да ти бъде като любима кошута и мила сърна: нейните гърди да те задоволяват по всяко време; и се възхищавай винаги на нейната любов.

[20] Por que, filho meu, andarias cego pela estranha e abraçarias o peito de outra?

[20] Понеже, сине мой, защо ти е да се възхищаваш от чужда жена и да прегръщаш обятията на чуждата?

[21] Porque os caminhos do homem estão perante os olhos do SENHOR, e ele considera todas as suas veredas.

[21] Защото пътищата на човека са пред очите на Господа и Той внимателно измерва всичките му пътеки.

[22] Quanto ao perverso, as suas iniqüidades o prenderão, e com as cordas do seu pecado será detido.

[22] Нечестивият ще бъде хванат от собствените си беззакония и с въжетата на своя грях ще бъде държан.

[23] Ele morrerá pela falta de disciplina, e, pela sua muita loucura, perdido, cambaleia.

Provérbios 6

Advertência contra o servir de fiador

[1] Filho meu, se ficaste por fiador do teu companheiro e se te empenhaste ao estranho,

[2] estás enredado com o que dizem os teus lábios, estás preso com as palavras da tua boca.

[3] Agora, pois, faze isto, filho meu, e livra-te, pois caíste nas mãos do teu companheiro: vai, prostra-te e importuna o teu companheiro;

[4] não dês sono aos teus olhos, nem repouso às tuas pálpebras;

[5] livra-te, como a gazela, da mão do caçador e, como a ave, da mão do passarinheiro.

Advertência contra a preguiça

[6] Vai ter com a formiga, ó preguiçoso, considera os seus caminhos e sê sábio.

[7] Não tendo ela chefe, nem oficial, nem comandante,

[8] no estio, prepara o seu pão, na sega, ajunta o seu mantimento.

[9] Ó preguiçoso, até quando ficarás deitado? Quando te levantarás do teu sono?

[10] Um pouco para dormir, um pouco para tosquenejar, um pouco para encruzar os braços em repouso,

[11] assim sobrevirá a tua pobreza como um ladrão, e a tua necessidade, como um homem armado.

Advertência contra a maldade

[23] Той ще умре от своето нежелание да се поучи; и от голямото си безумие ще се заблуди.

Притчи 6

Съвети за избягване на грехове

[1] Сине мой, ако си станал поръчител за ближния си или си дал ръка за някой чужд,

[2] ти си се впримчил с думите на устата си, хванат си с думите на устата си.

[3] Затова, сине мой, направи следното и се отърви, тъй като си паднал в ръцете на ближния си: иди, падни при краката на ближния си и го моли настоятелно.

[4] Не давай сън на очите си, нито дрямка на клепачите си,

[5] докато не се отървеш – като сърна от ръката на ловеца и като птица от ръката на птицеловец.

[6] Иди при мравката, о, ленивецо, размишлявай за постъпките ѝ и бъди мъдър –

[7] която, макар че няма началник, надзирател или управител,

[8] приготвя си храната лете, събира яденето си по жътва.

[9] Докога ще спиш, ленивецо? Кога ще станеш от съня си?

[10] Още малко спане, малко дрямка, малко сгъване на ръце за сън,

[11] така ще връхлети сиромашия върху тебе – като разбойник, и немотия – като въоръжен мъж.

[12] O homem de Belial, o homem vil, é o que anda com a perversidade na boca,

[13] acena com os olhos, arranha com os pés e faz sinais com os dedos.

[14] No seu coração há perversidade; todo o tempo maquina o mal; anda semeando contendas.

[15] Pelo que a sua destruição virá repentinamente; subitamente, será quebrantado, sem que haja cura.

[16] Seis coisas o SENHOR aborrece, e a sétima a sua alma abomina:

[17] olhos altivos, língua mentirosa, mãos que derramam sangue inocente,

[18] coração que trama projetos iníquos, pés que se apressam a correr para o mal,

[19] testemunha falsa que profere mentiras e o que semeia contendas entre irmãos.

Advertência contra a mulher adúltera

[20] Filho meu, guarda o mandamento de teu pai e não deixes a instrução de tua mãe;

[21] ata-os perpetuamente ao teu coração, pendura-os ao pescoço.

[22] Quando caminhares, isso te guiará; quando te deitares, te guardará; quando acordares, falará contigo.

[23] Porque o mandamento é lâmpada, e a instrução, luz; e as repreensões da disciplina são o caminho da vida;

[24] para te guardarem da vil mulher e das lisonjas da mulher alheia.

[12] Човек нехранимайко, човек беззаконен е онзи, който ходи с извратени уста.

[13] Намигва с очите си, говори с краката си, дава знак с пръстите си;

[14] който има извратено сърце, непрестанно крои зло, сее раздори,

[15] затова гибелта му ще дойде внезапно; изведнъж ще бъде съсипан, и то непоправимо.

[16] Шест неща мрази Господ, даже седем са мерзост за душата Му:

[17] надменни очи, лъжлив език, ръце, които проливат невинна кръв,

[18] сърце, което крои лоши замисли, крака, които тичат бързо да вършат зло,

[19] неверен свидетел, който говори лъжа, и онзи, който сее раздори между братя.

Предпазване от прелюбодеяние

[20] Сине мой, пази заповедта на баща си и не се отклонявай от наставлението на майка си –

[21] завържи ги завинаги за сърцето си, увий ги около шията си.

[22] Когато ходиш, наставлението ще те води; когато спиш, ще те пази; когато се събудиш, ще разговаря с тебе.

[23] Защото заповедта им е светилник и наставлението им е светлина, и поучителните им изобличения са път към живот.

[24] За да те пазят от лоша жена, от ласкателния език на чужда жена.

25 Não cobices no teu coração a sua formosura, nem te deixes prender com as suas olhadelas.

25 Да не пожелаеш хубостта ѝ в сърцето си; да не те улови с клепачите си;

26 Por uma prostituta o máximo que se paga é um pedaço de pão, mas a adúltera anda à caça de vida preciosa.

26 защото поради блудница човек изпада в нужда за парче хляб; а прелюбодейката лови скъпоценната душа.

27 Tomará alguém fogo no seio, sem que as suas vestes se incendeiem?

27 Може ли някой да сложи огън в пазвата си и дрехите му да не изгорят?

28 Ou andará alguém sobre brasas, sem que se queimem os seus pés?

28 Може ли някой да ходи по разпалени въглища и краката му да не се опекат?

29 Assim será com o que se chegar à mulher do seu próximo; não ficará sem castigo todo aquele que a tocar.

29 Така е с онзи, който влиза при жената на ближния си; който се допре до нея, няма да остане ненаказан.

30 Não é certo que se despreza o ladrão, quando furta para saciar-se, tendo fome?

30 Дори крадецът не се отървава ненаказан, даже ако краде, за да насити душата си, когато е гладен;

31 Pois este, quando encontrado, pagará sete vezes tanto; entregará todos os bens de sua casa.

31 и ако бъде хванат, той трябва да върне седмократно, трябва да даде целия имот на къщата си.

32 O que adultera com uma mulher está fora de si; só mesmo quem quer arruinar-se é que pratica tal coisa.

32 Онзи, който прелюбодейства с жена, е безумен. Който прави това, би погубил душата си.

33 Achará açoites e infâmia, e o seu opróbrio nunca se apagará.

33 Биене и позор ще намери и срамът му няма да се изличи.

34 Porque o ciúme excita o furor do marido; e não terá compaixão no dia da vingança.

34 Защото ревнуването на мъжа е истинска ярост; и той няма да пожали в деня на възмездието;

35 Não se contentará com o resgate, nem aceitará presentes, ainda que sejam muitos.

35 няма да иска да знае за никакъв откуп, нито ще се умилостиви, дори и да мудадеш много подаръци.

Provérbios 7

Mais advertências contra a mulher adúltera

Притчи 7

Не се съблазнявай

[1] Filho meu, guarda as minhas palavras e conserva dentro de ti os meus mandamentos.

[2] Guarda os meus mandamentos e vive; e a minha lei, como a menina dos teus olhos.

[3] Ata-os aos dedos, escreve-os na tábua do teu coração.

[4] Dize à Sabedoria: Tu és minha irmã; e ao Entendimento chama teu parente;

[5] para te guardarem da mulher alheia, da estranha que lisonjeia com palavras.

[6] Porque da janela da minha casa, por minhas grades, olhando eu,

[7] vi entre os simples, descobri entre os jovens um que era carecente de juízo,

[8] que ia e vinha pela rua junto à esquina da mulher estranha e seguia o caminho da sua casa,

[9] à tarde do dia, no crepúsculo, na escuridão da noite, nas trevas.

[10] Eis que a mulher lhe sai ao encontro, com vestes de prostituta e astuta de coração.

[11] É apaixonada e inquieta, cujos pés não param em casa;

[12] ora está nas ruas, ora, nas praças, espreitando por todos os cantos.

[13] Aproximou-se dele, e o beijou, e de cara impudente lhe diz:

[14] Sacrifícios pacíficos tinha eu de oferecer; paguei hoje os meus votos.

[1] Сине мой, пази думите ми и запазвай заповедите ми у себе си.

[2] Пази заповедите ми и ще живееш – и поуката ми, като зениците на очите си.

[3] Завържи ги за пръстите си, напиши ги на плочата на сърцето си.

[4] Кажи на мъдростта: Сестра си ми; и наречи разума роднина,

[5] за да те пазят от чужда жена, от чужда жена, която ласкае с думите си.

[6] Понеже, като поглеждах през решетките на прозореца на къщата си,

[7] видях сред безумните, забелязах между младежите един млад, безумен човек,

[8] който минаваше по улицата близо до ъгъла ѝ и отиваше по пътя към къщата ѝ.

[9] Беше в дрезгавината, когато се свечери, в мрака на нощта и в тъмнината.

[10] И го посрещна жена, облечена като блудница и с хитро сърце

[11] (бъбрива и упорита – краката ѝ не остават в къщи;

[12] кога по улиците, кога по площадите, тя причаква при всеки ъгъл);

[13] като го хвана, целуна го и с безсрамно лице му каза:

[14] Като бях задължена да принеса мирни жертви, днес изпълних оброците си,

[15] Por isso, saí ao teu encontro, a buscar-te, e te achei.

[15] затова излязох да те посрещна с желание да видя лицето ти и те намерих.

[16] Já cobri de colchas a minha cama, de linho fino do Egito, de várias cores;

[16] Постлала съм легло с красиви покривки, с шарени платове от египетска прежда.

[17] já perfumei o meu leito com mirra, aloés e cinamomo.

[17] Покадила съм леглото си със смирна, алое и канела.

[18] Vem, embriaguemo-nos com as delícias do amor, até pela manhã; gozemos amores.

[18] Ела, нека се наситим с любов до зори, нека се насладим с милувки.

[19] Porque o meu marido não está em casa, saiu de viagem para longe.

[19] Защото мъжът ми не е у дома. Замина на дълъг път;

[20] Levou consigo um saquitel de dinheiro; só por volta da lua cheia ele tornará para casa.

[20] взе кесия с пари в ръката си, чак на пълнолуние ще се върне у дома.

[21] Seduziu-o com as suas muitas palavras, com as lisonjas dos seus lábios o arrastou.

[21] С многото си придумки тя го прилъга, привлече го с ласкателството на устните си.

[22] E ele num instante a segue, como o boi que vai ao matadouro; como o cervo que corre para a rede,

[22] Изведнъж той тръгна след нея, както отива говедо на клане или както безумен в окови за наказание,

[23] até que a flecha lhe atravesse o coração; como a ave que se apressa para o laço, sem saber que isto lhe custará a vida.

[23] докато стрела прониза дроба му – както птица бърза към примката, без да знае, че това е против живота ѝ.

[24] Agora, pois, filho, dá-me ouvidos e sê atento às palavras da minha boca;

[24] И така, сега, синове, послушайте ме. И внимавайте в думите на устата ми.

[25] não se desvie o teu coração para os caminhos dela, e não andes perdido nas suas veredas;

[25] Да не се уклонява сърцето ти в пътищата ѝ, не се заблуждавай в пътеките ѝ;

[26] porque a muitos feriu e derribou; e são muitos os que por ela foram mortos.

[26] защото мнозина е направила да паднат ранени; и силни са всичките убити от нея.

[27] A sua casa é caminho para a sepultura e desce para as câmaras da morte.

[27] Домът ѝ е път към ада и води надолу в клетките на смъртта.

Provérbios 8

A excelência da Sabedoria

Притчи 8

Призив на мъдростта

[1] Não clama, porventura, a Sabedoria, e o Entendimento não faz ouvir a sua voz?

[2] No cimo das alturas, junto ao caminho, nas encruzilhadas das veredas ela se coloca;

[3] junto às portas, à entrada da cidade, à entrada das portas está gritando:

[4] A vós outros, ó homens, clamo; e a minha voz se dirige aos filhos dos homens.

[5] Entendei, ó simples, a prudência; e vós, néscios, entendei a sabedoria.

[6] Ouvi, pois falarei coisas excelentes; os meus lábios proferirão coisas retas.

[7] Porque a minha boca proclamará a verdade; os meus lábios abominam a impiedade.

[8] São justas todas as palavras da minha boca; não há nelas nenhuma coisa torta, nem perversa.

[9] Todas são retas para quem as entende e justas, para os que acham o conhecimento.

[10] Aceitai o meu ensino, e não a prata, e o conhecimento, antes do que o ouro escolhido.

[11] Porque melhor é a sabedoria do que jóias, e de tudo o que se deseja nada se pode comparar com ela.

[12] Eu, a Sabedoria, habito com a prudência e disponho de conhecimentos e de conselhos.

[1] Не вика ли мъдростта? И разумът не надава ли гласа си?

[2] Тя стои по върха на високите места край пътя, на кръстопътя;

[3] прогласява при портите, при входа на града, при входа на вратите:

[4] Към вас, хора, викам и гласът ми е към човешките синове.

[5] Вие, глупави, разберете благоразумие; и вие, безумни, придобивайте разумно сърце.

[6] Послушайте, защото ще говоря хубави неща и ще отворя устните си да произнесаправото.

[7] Защото езикът ми ще изговори истина, а нечестието е мерзост за устните ми.

[8] Всичките думи на устата ми са справедливи, в тях няма нищо лъжливо или коварно.

[9] Те всички са ясни за разумния човек и правилни за тези, които намират знание.

[10] Приемете поуката ми, а не сребро, и по-добре знание, отколкото избрано злато.

[11] Защото мъдростта е по-добра от скъпоценни камъни и всичко желателно не се сравнява с нея.

[12] Аз, мъдростта, обитавам с благоразумието и издирвам знание на умни мисли.

[13] O temor do SENHOR consiste em aborrecer o mal; a soberba, a arrogância, o mau caminho e a boca perversa, eu os aborreço.

[13] Страх от Господа е да се мрази злото. Аз мразя гордост и високомерие, лош път и извратени уста.

[14] Meu é o conselho e a verdadeira sabedoria, eu sou o Entendimento, minha é a fortaleza.

[14] В мен е съветът и здравомислието; аз съм разум; в мен е силата.

[15] Por meu intermédio, reinam os reis, e os príncipes decretam justiça.

[15] Чрез мене царете царуват и началниците узаконяват правда.

[16] Por meu intermédio, governam os príncipes, os nobres e todos os juízes da terra.

[16] Чрез мене князете началстват, също и големците, и всички земни съдии.

[17] Eu amo os que me amam; os que me procuram me acham.

[17] Аз обичам онези, които ме обичат, и онези, които ме търсят ревностно, ще ме намерят.

[18] Riquezas e honra estão comigo, bens duráveis e justiça.

[18] Богатството и славата са с мене. Да! Трайният имот и правдата.

[19] Melhor é o meu fruto do que o ouro, do que o ouro refinado; e o meu rendimento, melhor do que a prata escolhida.

[19] Плодовете ми са по-добри от злато, даже от най-чисто злато, и приходът от мен – от избрано сребро.

[20] Ando pelo caminho da justiça, no meio das veredas do juízo,

[20] Ходя по пътя на правдата, сред пътеките на правосъдието,

[21] para dotar de bens os que me amam e lhes encher os tesouros.

[21] за да направя да наследят имот тези, които ме обичат, и за да напълня съкровищницата им.

A eternidade da Sabedoria

[22] O SENHOR me possuía no início de sua obra, antes de suas obras mais antigas.

[22] Господ ме имаше в начало на пътя Си, като първо от древните Си дела.

[23] Desde a eternidade fui estabelecida, desde o princípio, antes do começo da terra.

[23] От вечността бях поставена, от начало, преди създаването на земята.

[24] Antes de haver abismos, eu nasci, e antes ainda de haver fontes carregadas de águas.

[24] Родих се, когато не съществуваха безднините, когато нямаше извори, пълни с вода.

[25] Antes que os montes fossem firmados, antes de haver outeiros, eu nasci.

[25] Преди да се поставят планините, преди хълмовете – аз бях родена,

26 Ainda ele não tinha feito a terra, nem as amplidões, nem sequer o princípio do pó do mundo.

27 Quando ele preparava os céus, aí estava eu; quando traçava o horizonte sobre a face do abismo;

28 quando firmava as nuvens de cima; quando estabelecia as fontes do abismo;

29 quando fixava ao mar o seu limite, para que as águas não traspassassem os seus limites; quando compunha os fundamentos da terra;

30 então, eu estava com ele e era seu arquiteto, dia após dia, eu era as suas delícias, folgando perante ele em todo o tempo;

31 regozijando-me no seu mundo habitável e achando as minhas delícias com os filhos dos homens.

32 Agora, pois, filhos, ouvi-me, porque felizes serão os que guardarem os meus caminhos.

33 Ouvi o ensino, sede sábios e não o rejeiteis.

34 Feliz o homem que me dá ouvidos, velando dia a dia às minhas portas, esperando às ombreiras da minha entrada.

35 Porque o que me acha acha a vida e alcança favor do SENHOR.

36 Mas o que peca contra mim violenta a própria alma. Todos os que me aborrecem amam a morte.

Provérbios 9

O banquete da Sabedoria

26 докато Господ още не беше направил земята, нито полетата, нито първите буци пръст на света.

27 Когато приготвяше небето, аз бях там; когато разпростираше свод над лицето на бездната,

28 когато закрепваше облаците горе, когато усилваше изворите на бездната,

29 когато налагаше закона Си на морето, така че водите да не престъпват повелението Му, когато нареждаше основите на земята,

30 тогава аз бях при Него катомайсторски работник и всеки ден се наслаждавах, веселях се винаги пред Него.

31 Радвах се на обитаемата Му земя и насладата ми беше с човешки синове.

32 И така, сега, послушайте ме, о, синове, защото блажени са онези, които пазят моите пътища.

33 Послушайте поуката, не я отхвърляйте и станете мъдри.

34 Блажен този човек, който ме слуша, като бди всеки ден при моите порти и чака при стълбовете на вратата ми.

35 Защото който ме намери, намира живот и придобива благоволение от Господа;

36 а който ме пропуска, онеправдава своята душа; всички, които мразят мен, обичат смъртта.

Притчи 9

Мъдрост и глупост

[1] A Sabedoria edificou a sua casa, lavrou as suas sete colunas.

[2] Carneou os seus animais, misturou o seu vinho e arrumou a sua mesa.

[3] Já deu ordens às suas criadas e, assim, convida desde as alturas da cidade:

[4] Quem é simples, volte-se para aqui. Aos faltos de senso diz:

[5] Vinde, comei do meu pão e bebei do vinho que misturei.

[6] Deixai os insensatos e vivei; andai pelo caminho do entendimento.

[7] O que repreende o escarnecedor traz afronta sobre si; e o que censura o perverso a si mesmo se injuria.

[8] Não repreendas o escarnecedor, para que te não aborreça; repreende o sábio, e ele te amará.

[9] Dá instrução ao sábio, e ele se fará mais sábio ainda; ensina ao justo, e ele crescerá em prudência.

[10] O temor do SENHOR é o princípio da sabedoria, e o conhecimento do Santo é prudência.

[11] Porque por mim se multiplicam os teus dias, e anos de vida se te acrescentarão.

[12] Se és sábio, para ti mesmo o és; se és escarnecedor, tu só o suportarás.

O convite da mulher-loucura

[13] A loucura é mulher apaixonada, é ignorante e não sabe coisa alguma.

[14] Assenta-se à porta de sua casa, nas alturas da cidade, toma uma cadeira,

[1] Мъдростта съгради дома си, издяла седемте си стълба,

[2] закла животните си, смеси виното си и сложи трапезата си.

[3] Изпрати слугите си да викат по високите места на града:

[4] Който е прост, нека се отбие тук. И на безумните казва:

[5] Елате, яжте от хляба ми и пийте от виното, което смесих,

[6] оставете глупостта и живейте, и ходете по пътя на разума.

[7] Който поправя присмивателя, навлича на себе си срам; и който изобличава нечестивия, лепва на себе си петно.

[8] Не изобличавай присмивателя, да не би да те намрази. Изобличавай мъдрия и той ще те обикне.

[9] Давай наставление на мъдрия и той ще стане по-мъдър; учи праведния и ще стане по-учен.

[10] Страхът от Господа е начало на мъдростта; и познаването на Святия е разум.

[11] Защото чрез мене ще се умножат дните ти и ще ти се прибавят години на живот.

[12] Ако станеш мъдър, ще бъдеш мъдър за себе си; и ако се присмееш, ти сам ще понасяш.

[13] Безумната жена е бъбрива, проста е и не знае нищо.

[14] Седи при вратата на къщата си, на стол по високите места на града

[15] para dizer aos que passam e seguem direito o seu caminho:

[16] Quem é simples, volte-se para aqui. E aos faltos de senso diz:

[17] As águas roubadas são doces, e o pão comido às ocultas é agradável.

[18] Eles, porém, não sabem que ali estão os mortos, que os seus convidados estão nas profundezas do inferno.

Provérbios 10

O justo em contraste com o perverso

[1] Provérbios de Salomão. O filho sábio alegra a seu pai, mas o filho insensato é a tristeza de sua mãe.

[2] Os tesouros da impiedade de nada aproveitam, mas a justiça livra da morte.

[3] O SENHOR não deixa ter fome o justo, mas rechaça a avidez dos perversos.

[4] O que trabalha com mão remissa empobrece, mas a mão dos diligentes vem a enriquecer-se.

[5] O que ajunta no verão é filho sábio, mas o que dorme na sega é filho que envergonha.

[6] Sobre a cabeça do justo há bênçãos, mas na boca dos perversos mora a violência.

[7] A memória do justo é abençoada, mas o nome dos perversos cai em podridão.

[8] O sábio de coração aceita os mandamentos, mas o insensato de lábios vem a arruinar-se.

[15] и кани онези, които минават, които вървят право по пътя си, като им казва:

[16] Който е прост, нека се отбие тук. А колкото до безумния, на него казва:

[17] Крадените води са сладки и хляб, който се яде скришом, е вкусен,

[18] но той не знае, че мъртвите са там и че гостите ѝ са в дълбочините на ада.

Притчи 10

ПЪРВИ СБОРНИК С МЪДРОСТИ НА СОЛОМОН

Праведният и нечестивият

[1] Притчи Соломонови. Мъдър син радва баща си. А безумен син е тъга за майка си.

[2] Съкровища, придобити с неправда, не ползват; а правдата избавя от смърт.

[3] Господ няма да остави да гладува душата на праведния; но отхвърля злобното желание на нечестивите.

[4] Ленивата ръка докарва бедност, а трудолюбивата ръка обогатява.

[5] Който събира лятно време, той е разумен син, а който спи по жътва, той е син, който докарва срам.

[6] Благословения почиват върху главата на праведния; а устата на нечестивите покриват насилие.

[7] Паметта на праведния е благословена, а името на нечестивите ще изгние.

[8] Мъдрият по сърце приема заповеди; а безумният бъбривец пада.

[9] Quem anda em integridade anda seguro, mas o que perverte os seus caminhos será conhecido.
[10] O que acena com os olhos traz desgosto, e o insensato de lábios vem a arruinar-se.

[11] A boca do justo é manancial de vida, mas na boca dos perversos mora a violência.

[12] O ódio excita contendas, mas o amor cobre todas as transgressões.
[13] Nos lábios do prudente, se acha sabedoria, mas a vara é para as costas do falto de senso.
[14] Os sábios entesouram o conhecimento, mas a boca do néscio é uma ruína iminente.

[15] Os bens do rico são a sua cidade forte; a pobreza dos pobres é a sua ruína.

[16] A obra do justo conduz à vida, e o rendimento do perverso, ao pecado.

[17] O caminho para a vida é de quem guarda o ensino, mas o que abandona a repreensão anda errado.

[18] O que retém o ódio é de lábios falsos, e o que difama é insensato.

[19] No muito falar não falta transgressão, mas o que modera os lábios é prudente.

[20] Prata escolhida é a língua do justo, mas o coração dos perversos vale mui pouco.

[9] Който ходи непорочно, ходи безопасно, а който изкривява пътищата си, ще се познае.
[10] Който намигва с око, докарва скръб, а безумният бъбривец пада.
[11] Устата на праведния са извор на живот, а устата на нечестивите покриват насилие.
[12] Омразата повдига раздори, а любовта покрива всички грешки.
[13] В устните на разумния се намира мъдрост, а тоягата е за гърба на безумния.

[14] Мъдрите запазват знанието, а устата на безумния са близка гибел.

[15] Имотът на богатия е неговият укрепен град, а съсипия за бедните е тяхната бедност.
[16] Заплатата на праведния е за живот, а благоуспяването на нечестивия е за грях.
[17] Който внимава в изобличението, е по пътя към живот, а който пренебрегва мъмренето, се заблуждава.
[18] Който таи омраза, има лъжливи устни; и който възгласява клевета, е безумен.
[19] В многото говорене грехът е неизбежен; а който въздържа устните си, е разумен.
[20] Езикът на праведния е избрано сребро; сърцето на нечестивите струва малко.

[21] Os lábios do justo apascentam a muitos, mas, por falta de senso, morrem os tolos.

[22] A bênção do SENHOR enriquece, e, com ela, ele não traz desgosto.

[23] Para o insensato, praticar a maldade é divertimento; para o homem inteligente, o ser sábio.

[24] Aquilo que teme o perverso, isso lhe sobrevém, mas o anelo dos justos Deus o cumpre.

[25] Como passa a tempestade, assim desaparece o perverso, mas o justo tem perpétuo fundamento.

[26] Como vinagre para os dentes e fumaça para os olhos, assim é o preguiçoso para aqueles que o mandam.

[27] O temor do SENHOR prolonga os dias da vida, mas os anos dos perversos serão abreviados.

[28] A esperança dos justos é alegria, mas a expectação dos perversos perecerá.

[29] O caminho do SENHOR é fortaleza para os íntegros, mas ruína aos que praticam a iniqüidade.

[30] O justo jamais será abalado, mas os perversos não habitarão a terra.

[31] A boca do justo produz sabedoria, mas a língua da perversidade será desarraigada.

[21] Устните на праведния хранят мнозина; а безумните умират от нямане на разум.

[22] Благословението Господне обогатява; и трудът на човека няма да прибави нищо.

[23] Злотворството е като забавление за безумния. Така е и мъдростта на разумния човек.

[24] Това, от което се страхува нечестивият, ще го постигне; а желанието на праведните ще се изпълни.

[25] Както отминава вихрушката, така и нечестивият изчезва; а праведният има вечна основа.

[26] Както е оцетът за зъбите и димът за очите, така е ленивият за онези, които го пращат.

[27] Страхът от Господа прибавя дни, а годините на нечестивите се съкращават.

[28] Надеждата на праведните е радост, а очакването на нечестивите е напразно.

[29] Пътят Господен е крепост за непорочния и съсипване за онези, които вършат беззаконие.

[30] Праведният никога няма да се поклати, а нечестивите няма да населят земята.

[31] От устата на праведния блика мъдрост, а лъжливият език ще бъде отрязан.

[32] Os lábios do justo sabem o que agrada, mas a boca dos perversos, somente o mal.

Provérbios 11

[1] Balança enganosa é abominação para o SENHOR, mas o peso justo é o seu prazer.

[2] Em vindo a soberba, sobrevém a desonra, mas com os humildes está a sabedoria.

[3] A integridade dos retos os guia; mas, aos pérfidos, a sua mesma falsidade os destrói.

[4] As riquezas de nada aproveitam no dia da ira, mas a justiça livra da morte.

[5] A justiça do íntegro endireita o seu caminho, mas pela sua impiedade cai o perverso.

[6] A justiça dos retos os livrará, mas na sua maldade os pérfidos serão apanhados.

[7] Morrendo o homem perverso, morre a sua esperança, e a expectação da iniqüidade se desvanece.

[8] O justo é libertado da angústia, e o perverso a recebe em seu lugar.

[9] O ímpio, com a boca, destrói o próximo, mas os justos são libertados pelo conhecimento.

[10] No bem-estar dos justos exulta a cidade, e, perecendo os perversos, há júbilo.

[11] Pela bênção que os retos suscitam, a cidade se exalta, mas pela boca dos perversos é derribada.

[32] Устните на праведния знаят приятното за слушане; а устата на нечестивите говорятизвратеното.

Притчи 11

Щедрите стават по-богати

[1] Неточни везни са мерзост пред Господа; а точни грамове са угодни на Него.

[2] Дойде ли гордост, идва и срам. А мъдростта е със смирените.

[3] Незлобието на справедливите ще ги ръководи, а извратеността на коварните ще ги погуби.

[4] В ден на гняв богатството не ползва, а правдата избавя от смърт.

[5] Правдата на непорочния ще оправя пътя му, а нечестивият ще падне чрез своето нечестие.

[6] Правдата на справедливите ще ги избави, а коварните ще се хванат в злобата си.

[7] Когато умира нечестивият, очакваното от него загива; така загива надеждата на насилниците.

[8] Праведният се отървава от беда, а вместо него в нея изпада нечестивият.

[9] Безбожният погубва ближния си с устата си, но чрез знанието на праведните ближният ще бъде избавен.

[10] Когато благоденстват праведните, градът се весели; и когато погиват нечестивите, става тържество.

[11] Чрез благословението върху праведните градът се въздига, а чрез устата на нечестивите се съсипва.

[12] O que despreza o próximo é falto de senso, mas o homem prudente, este se cala.

[13] O mexeriqueiro descobre o segredo, mas o fiel de espírito o encobre.

[14] Não havendo sábia direção, cai o povo, mas na multidão de conselheiros há segurança.

[15] Quem fica por fiador de outrem sofrerá males, mas o que foge de o ser estará seguro.

[16] A mulher graciosa alcança honra, como os poderosos adquirem riqueza.

[17] O homem bondoso faz bem a si mesmo, mas o cruel a si mesmo se fere.

[18] O perverso recebe um salário ilusório, mas o que semeia justiça terá recompensa verdadeira.

[19] Tão certo como a justiça conduz para a vida, assim o que segue o mal, para a sua morte o faz.

[20] Abomináveis para o SENHOR são os perversos de coração, mas os que andam em integridade são o seu prazer.

[21] O mau, é evidente, não ficará sem castigo, mas a geração dos justos é livre.

[22] Como jóia de ouro em focinho de porco, assim é a mulher formosa que não tem discrição.

[12] Който презира ближния си, е скудоумен; а благоразумният човек мълчи.

[13] Одумникът обикаля и открива тайните, а верният духом потайва работата.

[14] Където няма мъдро ръководене, народът пропада, а в многото съветници има безопасност.

[15] Който поръчителства за чужд човек, зле ще пострада, а който мрази поръчителството, е в безопасност.

[16] Благодатната жена придобива чест; и насилниците придобиват богатство.

[17] Милостивият човек прави добро на себе си, а жестокият смущава своето тяло.

[18] Нечестивият придобива измамлива печалба, а който сее правда, има сигурна награда.

[19] Който е утвърден в правдата, ще стигне живот, а който се стреми към злото, съдействаза своята смърт.

[20] Развратените в сърце са мерзост за Господа, а непорочните в пътя си са угодни на Него.

[21] Даже ръка с ръка да се съедини, пак нечестивият няма да остане ненаказан, а потомството на праведните ще се избави.

[22] Както е златна халка на носа на свиня, така е красивата, но безразсъдна жена.

[23] O desejo dos justos tende somente para o bem, mas a expectação dos perversos redunda em ira.

[24] A quem dá liberalmente, ainda se lhe acrescenta mais e mais; ao que retém mais do que é justo, ser-lhe-á em pura perda.

[25] A alma generosa prosperará, e quem dá a beber será dessedentado.

[26] Ao que retém o trigo, o povo o amaldiçoa, mas bênção haverá sobre a cabeça do seu vendedor.

[27] Quem procura o bem alcança favor, mas ao que corre atrás do mal, este lhe sobrevirá.

[28] Quem confia nas suas riquezas cairá, mas os justos reverdecerão como a folhagem.

[29] O que perturba a sua casa herda o vento, e o insensato é servo do sábio de coração.

[30] O fruto do justo é árvore de vida, e o que ganha almas é sábio.

[31] Se o justo é punido na terra, quanto mais o perverso e o pecador!

Provérbios 12

[1] Quem ama a disciplina ama o conhecimento, mas o que aborrece a repreensão é estúpido.

[2] O homem de bem alcança o favor do SENHOR, mas ao homem de perversos desígnios, ele o condena.

[23] Желаното от праведните е само добро, а онова, което очаква нечестивите, е гняв.

[24] Един разпръсва щедро, но пак има повече изобилие, а друг се скъпи без мяра, но пак стига до немотия.

[25] Благотворната душа ще бъде наситена; и който пои, сам ще бъде напоен.

[26] Който задържа жито, ще бъде проклинан от народа, а който продава, благословение ще почива на главата му.

[27] Който усърдно търси доброто, търси иблаговоление, а който търси злото, то ще дойде и върху него.

[28] Който уповава на богатството си, ще падне, а праведните ще цъфтят като зелен лист.

[29] Който смущава своя дом, ще наследи вятър; и безумният ще стане слуга на мъдрия по сърце.

[30] Плодът на праведния е дърво на живот; и който е мъдър, придобива души.

[31] Ето, и на праведния се въздава на земята – колко повече на нечестивия и на грешния!

Притчи 12

В пътя на правдата има живот

[1] Който обича поправление, обича знание, но който мрази изобличения, е невеж.

[2] Добрият човек намира благоволение пред Господа; а зломислещия Той ще осъди.

[3] O homem não se estabelece pela perversidade, mas a raiz dos justos não será removida.

[4] A mulher virtuosa é a coroa do seu marido, mas a que procede vergonhosamente é como podridão nos seus ossos.

[5] Os pensamentos do justo são retos, mas os conselhos do perverso, engano.

[6] As palavras dos perversos são emboscadas para derramar sangue, mas a boca dos retos livra homens.

[7] Os perversos serão derribados e já não são, mas a casa dos justos permanecerá.

[8] Segundo o seu entendimento, será louvado o homem, mas o perverso de coração será desprezado.

[9] Melhor é o que se estima em pouco e faz o seu trabalho do que o vanglorioso que tem falta de pão.

[10] O justo atenta para a vida dos seus animais, mas o coração dos perversos é cruel.

[11] O que lavra a sua terra será farto de pão, mas o que corre atrás de coisas vãs é falto de senso.

[12] O perverso quer viver do que caçam os maus, mas a raiz dos justos produz o seu fruto.

[13] Pela transgressão dos lábios o mau se enlaça, mas o justo sairá da angústia.

[3] Човек няма да се утвърди чрез беззаконие, а коренът на праведните няма да се поклати.

[4] Добродетелната жена е венец на мъжа си; а онази, която докарва срам, е като гнилост в костите му.

[5] Мислите на праведните са справедливи, а намеренията на нечестивите са коварство.

[6] Думите на нечестивите са засада за кръвопролитие; а устата на праведните ще ги избавят.

[7] Нечестивите се съсипват и ги няма, а домът на праведните ще стои.

[8] Човек бива похвален според разума си, а опакият в сърце ще бъде поруган.

[9] По-щастлив е скромният, който слугува на себе си, от онзи, който се надига и няма хляб.

[10] Праведният се грижи за живота на добитъка си, а благостите на нечестивите са немилостиви.

[11] Който обработва земята си, ще се насити с хляб, а който следва суетни неща, е без разум.

[12] Нечестивият
търси такава плячка, каквато вземат злите, а коренът на праведния дава плод.

[13] В престъплението на устните се намира опасна примка, а праведният ще се отърве от затруднение.

[14] Cada um se farta de bem pelo fruto da sua boca, e o que as mãos do homem fizerem ser-lhe-á retribuído.

[15] O caminho do insensato aos seus próprios olhos parece reto, mas o sábio dá ouvidos aos conselhos.

[16] A ira do insensato num instante se conhece, mas o prudente oculta a afronta.

[17] O que diz a verdade manifesta a justiça, mas a testemunha falsa, a fraude.

[18] Alguém há cuja tagarelice é como pontas de espada, mas a língua dos sábios é medicina.

[19] O lábio veraz permanece para sempre, mas a língua mentirosa, apenas um momento.

[20] Há fraude no coração dos que maquinam mal, mas alegria têm os que aconselham a paz.

[21] Nenhum agravo sobrevirá ao justo, mas os perversos, o mal os apanhará em cheio.

[22] Os lábios mentirosos são abomináveis ao SENHOR, mas os que agem fielmente são o seu prazer.

[23] O homem prudente oculta o conhecimento, mas o coração dos insensatos proclama a estultícia.

[24] A mão diligente dominará, mas a remissa será sujeita a trabalhos forçados.

[25] A ansiedade no coração do homem o abate, mas a boa palavra o alegra.

[14] От плода на устата си човек се насища с добрини; и според делата на ръцете на човека му се въздава.

[15] Пътят на безумния е прав в неговите очи, а който е мъдър, той слуша съвети.

[16] Безумният показва явно отегчението си, а благоразумният скрива оскърблението.

[17] Който диша истина, възвестява правдата, а лъжесвидетелят – измамата.

[18] Намират се такива, чието несмислено говорене пронизва като меч, а езикът на мъдрите докарва здраве.

[19] Устните, които говорят истината, ще се утвърдят завинаги, а лъжливият език ще трае за минута.

[20] Измама има в сърцето на онези, които планират зло; а радост имат тези, които съветват за мир.

[21] Никаква пакост няма да се случи на праведния, а нечестивите ще се изпълнят със злощастие.

[22] Лъжливите устни са мерзост за Господа, а онези, които постъпват вярно, са приятни на Него.

[23] Благоразумният човек покрива знанието си, а сърцето на безумните изказва глупостта си.

[24] Ръката на трудолюбивите ще властва, а ленивите ще бъдат подчинени.

[25] Тъгата смирява човешкото сърце, а благата дума го развеселява.

[26] O justo serve de guia para o seu companheiro, mas o caminho dos perversos os faz errar.
[27] O preguiçoso não assará a sua caça, mas o bem precioso do homem é ser ele diligente.
[28] Na vereda da justiça, está a vida, e no caminho da sua carreira não há morte.

Provérbios 13

[1] O filho sábio ouve a instrução do pai, mas o escarnecedor não atende à repreensão.

[2] Do fruto da boca o homem comerá o bem, mas o desejo dos pérfidos é a violência.

[3] O que guarda a boca conserva a sua alma, mas o que muito abre os lábios a si mesmo se arruína.
[4] O preguiçoso deseja e nada tem, mas a alma dos diligentes se farta.
[5] O justo aborrece a palavra de mentira, mas o perverso faz vergonha e se desonra.
[6] A justiça guarda ao que anda em integridade, mas a malícia subverte ao pecador.

[7] Uns se dizem ricos sem terem nada; outros se dizem pobres, sendo mui ricos.

[8] Com as suas riquezas se resgata o homem, mas ao pobre não ocorre ameaça.

[9] A luz dos justos brilha intensamente, mas a lâmpada dos perversos se apagará.

[26] Праведният води ближния си, а пътят на нечестивите въвежда самитетях в заблуждение.
[27] Ленивият не пече лова си; а скъпоценностите на хората са за трудолюбивия.
[28] В пътя на правдата има живот и в пътеката ѝ няма смърт.

Притчи 13

Богатство, придобито с измама, се загубва

[1] Мъдрият син слуша бащината си поука, а присмивателят не внимава в изобличение.
[2] От плодовете на устата си човек ще се храни с добрини, а душата на коварните ще яде насилие.
[3] Който пази устата си, опазва душата си, а който отваря широко устните си, ще погине.
[4] Душата на ленивия желае и няма, а душата на трудолюбивите ще се насити.
[5] Праведният мрази лъжата, а нечестивият постъпва подло и срамно.

[6] Правдата пази ходещия непорочно, а нечестието съсипва грешния.

[7] Един се преструва на богат, а няма нищо; друг се преструва на беден, но има много имот.
[8] Богатството на човека служи за откуп на живота му; а сиромахът не обръща внимание на заплашвания.
[9] Светлината на праведните е весела, а светилникът на нечестивите ще изгасне.

[10] Da soberba só resulta a contenda, mas com os que se aconselham se acha a sabedoria.

[10] От гордостта произхожда само препиране, а мъдростта е с онези, които приемат съвети.

[11] Os bens que facilmente se ganham, esses diminuem, mas o que ajunta à força do trabalho terá aumento.

[11] Богатството, придобито чрез измама, ще намалее, а който събира с ръката си, ще гоумножи.

[12] A esperança que se adia faz adoecer o coração, mas o desejo cumprido é árvore de vida.

[12] Отлагано очакване изнемощява сърцето, а постигнатото желание е дърво на живот.

[13] O que despreza a palavra a ela se apenhora, mas o que teme o mandamento será galardoado.

[13] Който презира словото, сам на себе си вреди, а който почита заповедта, получава отплата.

[14] O ensino do sábio é fonte de vida, para que se evitem os laços da morte.

[14] Поуката на мъдрия е извор на живот, за да отбягва човек примките на смъртта.

[15] A boa inteligência consegue favor, mas o caminho dos pérfidos é intransitável.

[15] Здравият разум дава благодат, а пътят на коварните е неравен.

[16] Todo prudente procede com conhecimento, mas o insensato espraia a sua loucura.

[16] Всеки благоразумен човек работи със знание, а безумният разсява глупост.

[17] O mau mensageiro se precipita no mal, mas o embaixador fiel é medicina.

[17] Лошият пратеник изпада в зло, а верният посланик дава здраве.

[18] Pobreza e afronta sobrevêm ao que rejeita a instrução, mas o que guarda a repreensão será honrado.

[18] Сиромашия и срам ще постигнат този, който отхвърля поука, а който внимава в изобличение, ще бъде почитан.

[19] O desejo que se cumpre agrada a alma, mas apartar-se do mal é abominável para os insensatos.

[19] Изпълнено желание услажда душата, а за безумните е омразно да се отклоняват от злото.

[20] Quem anda com os sábios será sábio, mas o companheiro dos insensatos se tornará mau.

[20] Ходѝ с мъдрите и ще станеш мъдър, а другарят на безумните ще пострада зле.

[21] A desventura persegue os pecadores, mas os justos serão galardoados com o bem.

[21] Злото преследва грешните, а на праведните ще се въздаде добро.

[22] O homem de bem deixa herança aos filhos de seus filhos, mas a riqueza do pecador é depositada para o justo.
[23] A terra virgem dos pobres dá mantimento em abundância, mas a falta de justiça o dissipa.
[24] O que retém a vara aborrece a seu filho, mas o que o ama, cedo, o disciplina.
[25] O justo tem o bastante para satisfazer o seu apetite, mas o estômago dos perversos passa fome.

Provérbios 14

[1] A mulher sábia edifica a sua casa, mas a insensata, com as próprias mãos, a derriba.

[2] O que anda na retidão teme ao SENHOR, mas o que anda em caminhos tortuosos, esse o despreza.
[3] Está na boca do insensato a vara para a sua própria soberba, mas os lábios do prudente o preservarão.
[4] Não havendo bois, o celeiro fica limpo, mas pela força do boi há abundância de colheitas.
[5] A testemunha verdadeira não mente, mas a falsa se desboca em mentiras.
[6] O escarnecedor procura a sabedoria e não a encontra, mas para o prudente o conhecimento é fácil.
[7] Foge da presença do homem insensato, porque nele não divisarás lábios de conhecimento.

[22] Добрият оставя наследство на внуците си, а богатството на грешния се запазва за праведния.
[23] Земеделието на сиромасите доставя много храна, но някои погиват от липса на разсъдък.
[24] Който щади тоягата си, мрази сина си, а който го обича, го наказва навреме.
[25] Праведният яде до насищане на душата си, а коремът на нечестивите няма да бъде задоволен.

Притчи 14

Размисли за праведния и нечестивия, за богатия и бедния

[1] Всяка мъдра жена съгражда дома си, а безумната го събаря със собствените си ръце.
[2] Който ходи в правотата си, се бои от Господа; а опакият в пътищата си Го презира.
[3] В устата на безумния има пръчка за гордостта му, а устните на мъдрите ще ги пазят.
[4] Където няма волове, яслите са чисти, но в силата на воловете е голямото изобилие.
[5] Верният свидетел няма да лъже, а лъжливият свидетел диша лъжи.

[6] Присмивателят търси мъдрост и не я намира, а за разумния учението е лесно.

[7] Отмини безумния човек, щом си узнал, че той няма разумни устни.

8 A sabedoria do prudente é entender o seu próprio caminho, mas a estultícia dos insensatos é enganadora.

8 Мъдростта на благоразумния е да обмисля пътя си, а глупостта на безумните е да заблуждават.

9 Os loucos zombam do pecado, mas entre os retos há boa vontade.

9 У глупците живее вина, а между праведните има Божиеблаговоление.

10 O coração conhece a sua própria amargura, e da sua alegria não participará o estranho.

10 Сърцето познава своята си горест и чужд не участва в неговата радост.

11 A casa dos perversos será destruída, mas a tenda dos retos florescerá.

11 Къщата на нечестивите ще бъде съборена, а шатърът на праведните ще благоденства.

12 Há caminho que ao homem parece direito, mas ao cabo dá em caminhos de morte.

12 Има път, който се вижда прав на човека, но краят му е пътища към смърт.

13 Até no riso tem dor o coração, e o fim da alegria é tristeza.

13 Даже и сред смеха сърцето си има болката и краят на веселието е тегота.

14 O infiel de coração dos seus próprios caminhos se farta, como do seu próprio proceder, o homem de bem.

14 Развратният по сърце ще се насити от своите пътища, а добрият човек ще се насити от себе си.

15 O simples dá crédito a toda palavra, mas o prudente atenta para os seus passos.

15 Простият вярва на всяка дума, а благоразумният внимава добре в стъпките си.

16 O sábio é cauteloso e desvia-se do mal, mas o insensato encoleriza-se e dá-se por seguro.

16 Мъдрият се бои и се отклонява от злото, а безумният самонадеяно се хвърля напред.

17 O que presto se ira faz loucuras, e o homem de maus desígnios é odiado.

17 Избухливият човек постъпва несмислено и зломислещият е мразен.

18 Os simples herdam a estultícia, mas os prudentes se coroam de conhecimento.

18 Безумните наследяват глупост, а благоразумните се увенчават със знание.

19 Os maus inclinam-se perante a face dos bons, e os perversos, junto às portas do justo.

19 Злите се кланят пред добрите и нечестивите – при портите на праведния.

20 O pobre é odiado até do vizinho, mas o rico tem muitos amigos.

20 Сиромахът е мразен даже от ближния си, а на богатия приятелите са много.

[21] O que despreza ao seu vizinho peca, mas o que se compadece dos pobres é feliz.

[22] Acaso, não erram os que maquinam o mal? Mas amor e fidelidade haverá para os que planejam o bem.

[23] Em todo trabalho há proveito; meras palavras, porém, levam à penúria.

[24] Aos sábios a riqueza é coroa, mas a estultícia dos insensatos não passa de estultícia.

[25] A testemunha verdadeira livra almas, mas o que se desboca em mentiras é enganador.

[26] No temor do SENHOR, tem o homem forte amparo, e isso é refúgio para os seus filhos.

[27] O temor do SENHOR é fonte de vida para evitar os laços da morte.

[28] Na multidão do povo, está a glória do rei, mas, na falta de povo, a ruína do príncipe.

[29] O longânimo é grande em entendimento, mas o de ânimo precipitado exalta a loucura.

[30] O ânimo sereno é a vida do corpo, mas a inveja é a podridão dos ossos.

[31] O que oprime ao pobre insulta aquele que o criou, mas a este honra o que se compadece do necessitado.

[32] Pela sua malícia é derribado o perverso, mas o justo, ainda morrendo, tem esperança.

[21] Който презира ближния си, съгрешава, а който показва милост към сиромасите, е блажен.

[22] Не се ли заблуждават онези, които измислят зло? А милост и вярност ще се показват към тези, които измислят добро.

[23] От всеки труд има полза, а от бъбренето с устните – само оскъдност.

[24] Богатството на мъдрите е венец за тях, а глупостта на безумните е винагиглупост.

[25] Верният свидетел избавя души, а който издиша лъжи, е цяла измама.

[26] В страха от Господа има силна увереност и Неговите деца ще имат прибежище.

[27] Страхът от Господа е извор на живот, за да се отдалечава човек от примките на смъртта.

[28] Когато народът е многоброен, слава е за царя, а когато народът е малоброен, съсипване е за княза.

[29] Който не се гневи бързо, показва голямо благоразумие, а който лесно се гневи, проявява безумие.

[30] Тихо сърце е живот на тялото, а разяреността е гнилост на костите.

[31] Който угнетява бедния, нанася укор на Създателя, а който е милостив към бедните, показва почит към Него.

[32] Нечестивият е смазан във време набедствието си, а праведният и в смъртта си има упование.

[33] No coração do prudente, repousa a sabedoria, mas o que há no interior dos insensatos vem a lume.

[34] A justiça exalta as nações, mas o pecado é o opróbrio dos povos.

[35] O servo prudente goza do favor do rei, mas o que procede indignamente é objeto do seu furor.

Provérbios 15

[1] A resposta branda desvia o furor, mas a palavra dura suscita a ira.

[2] A língua dos sábios adorna o conhecimento, mas a boca dos insensatos derrama a estultícia.

[3] Os olhos do SENHOR estão em todo lugar, contemplando os maus e os bons.

[4] A língua serena é árvore de vida, mas a perversa quebranta o espírito.

[5] O insensato despreza a instrução de seu pai, mas o que atende à repreensão consegue a prudência.

[6] Na casa do justo há grande tesouro, mas na renda dos perversos há perturbação.

[7] A língua dos sábios derrama o conhecimento, mas o coração dos insensatos não procede assim.

[8] O sacrifício dos perversos é abominável ao SENHOR, mas a oração dos retos é o seu contentamento.

[9] O caminho do perverso é abominação ao SENHOR, mas este ama o que segue a justiça.

[33] В сърцето на разумния мъдростта почива, а между безумните тя се явява.

[34] Правдата възвисява народ, а грехът е позор за племената.

[35] Благоволението на царя е към разумния слуга, а яростта му – против онзи, който докарва срам.

Притчи 15

Езикът и сърцето на мъдрите

[1] Мек отговор отклонява от ярост, а оскърбителната дума възбужда гняв.

[2] Езикът на мъдрите изказва знание, а устата на безумните изригват глупост.

[3] Очите Господни са на всяко място и наблюдават злите и добрите.

[4] Благият език е дърво на живот, а извратеността в него съкрушава духа.

[5] Безумният презира поуката на баща си, а който внимава в изобличението, е благоразумен.

[6] В дома на праведния има голямо изобилие, а в доходите на нечестивия имазагриженост.

[7] Устните на мъдрите разсяват знание, а сърцето на безумните не прави така.

[8] Жертвата на нечестивите е мерзост пред Господа, а молитвата на праведните е приятна за Него.

[9] Пътят на нечестивия е мерзост за Господа, а Той обича този, който следва правдата.

10 Disciplina rigorosa há para o que deixa a vereda, e o que odeia a repreensão morrerá.

11 O além e o abismo estão descobertos perante o SENHOR; quanto mais o coração dos filhos dos homens!

12 O escarnecedor não ama àquele que o repreende, nem se chegará para os sábios.

13 O coração alegre aformoseia o rosto, mas com a tristeza do coração o espírito se abate.

14 O coração sábio procura o conhecimento, mas a boca dos insensatos se apascenta de estultícia.

15 Todos os dias do aflito são maus, mas a alegria do coração é banquete contínuo.

16 Melhor é o pouco, havendo o temor do SENHOR, do que grande tesouro onde há inquietação.

17 Melhor é um prato de hortaliças onde há amor do que o boi cevado e, com ele, o ódio.

18 O homem iracundo suscita contendas, mas o longânimo apazigua a luta.

19 O caminho do preguiçoso é como que cercado de espinhos, mas a vereda dos retos é plana.

20 O filho sábio alegra a seu pai, mas o homem insensato despreza a sua mãe.

21 A estultícia é alegria para o que carece de entendimento, mas o homem sábio anda retamente.

10 Има тежко наказание за онези, които се отбиват от пътя; и който мрази изобличение, ще умре.

11 Адът и гибелта са открити пред Господа, колко повече – сърцата на човешките синове!

12 Присмивателят не обича изобличителя си, нито ще отиде при мъдрите.

13 Весело сърце прави засмяно лице, а от скръбта на сърцето духът се съкрушава.

14 Сърцето на разумния търси знание, а устата на безумните се хранят с глупост.

15 За наскърбения всички дни са зли, а онзи, който е с весело сърце, има вечно пируване.

16 По-добро е малкото със страх от Господа, отколкото много съкровища с безпокойство.

17 По-добра е гощавката от зеле с любов, отколкото охранено говедо с омраза.

18 Яростният човек повдига препирни, а който не се гневи, бързо усмирява крамоли.

19 Пътят на ленивия е като трънен плет, а пътят на праведните е като друм.

20 Мъдър син радва баща си, а безумен човек презира майка си.

21 На безумния глупостта е радост, а разумен човек ходи по прав път.

[22] Onde não há conselho fracassam os projetos, mas com os muitos conselheiros há bom êxito.

[23] O homem se alegra em dar resposta adequada, e a palavra, a seu tempo, quão boa é!

[24] Para o sábio há o caminho da vida que o leva para cima, a fim de evitar o inferno, embaixo.

[25] O SENHOR deita por terra a casa dos soberbos; contudo, mantém a herança da viúva.

[26] Abomináveis são para o SENHOR os desígnios do mau, mas as palavras bondosas lhe são aprazíveis.

[27] O que é ávido por lucro desonesto transtorna a sua casa, mas o que odeia o suborno, esse viverá.

[28] O coração do justo medita o que há de responder, mas a boca dos perversos transborda maldades.

[29] O SENHOR está longe dos perversos, mas atende à oração dos justos.

[30] O olhar de amigo alegra ao coração; as boas-novas fortalecem até os ossos.

[31] Os ouvidos que atendem à repreensão salutar no meio dos sábios têm a sua morada.

[32] O que rejeita a disciplina menospreza a sua alma, porém o que atende à repreensão adquire entendimento.

[33] O temor do SENHOR é a instrução da sabedoria, e a humildade precede a honra.

Provérbios 16

[22] Където няма съветване, намеренията се осуетяват, а в множеството на съветниците те се утвърждават.

[23] От отговора на устата си човек изпитва радост; и дума, навреме казана, колко е добра!

[24] За разумния пътят на живота върви нагоре, за да се отклони от ада долу.

[25] Господ съсипва дома на горделивите, а утвърждава предела на вдовицата.

[26] Лошите помисли са мерзост пред Господа! А чистите думи са Му угодни.

[27] Користолюбивият смущава своя дом, а който мрази даровете, ще живее.

[28] Сърцето на праведния обмисля каквода отговаря, а устата на нечестивите изригват зло.

[29] Господ е далеч от нечестивите, а слуша молитвата на праведните.

[30] Светъл поглед весели сърцето и добри вести угояват костите.

[31] Ухо, което слуша животворното изобличение, ще пребивава между мъдрите.

[32] Който отхвърля поуката, презира душата си, а който слуша изобличението, придобива разум.

[33] Страхът от Господа е възпитание в мъдрост и смирението предшества славата.

Притчи 16

Господ и пътищата на човека

[1] O coração do homem pode fazer planos, mas a resposta certa dos lábios vem do SENHOR.
[2] Todos os caminhos do homem são puros aos seus olhos, mas o SENHOR pesa o espírito.
[3] Confia ao SENHOR as tuas obras, e os teus desígnios serão estabelecidos.
[4] O SENHOR fez todas as coisas para determinados fins e até o perverso, para o dia da calamidade.
[5] Abominável é ao SENHOR todo arrogante de coração; é evidente que não ficará impune.
[6] Pela misericórdia e pela verdade, se expia a culpa; e pelo temor do SENHOR os homens evitam o mal.
[7] Sendo o caminho dos homens agradável ao SENHOR, este reconcilia com eles os seus inimigos.
[8] Melhor é o pouco, havendo justiça, do que grandes rendimentos com injustiça.
[9] O coração do homem traça o seu caminho, mas o SENHOR lhe dirige os passos.
[10] Nos lábios do rei se acham decisões autorizadas; no julgar não transgrida, pois, a sua boca.
[11] Peso e balança justos pertencem ao SENHOR; obra sua são todos os pesos da bolsa.

[1] Плановете на сърцето принадлежат на човека, но отговорът на езика е от Господа.
[2] Всички пътища на човека са чисти в собствените му очи, но Господ претегля духовете.
[3] Възлагай делата си на Господа и ще се утвърдят твоите намерения.
[4] Господ е направил всяко нещо за Себе Си, дори и нечестивия – за деня на злото.
[5] Мерзост е за Господа всеки, който е с горделиво сърце, даже ръка с ръка да се съедини, той пакняма да остане ненаказан.
[6] С милост и вярност се отплаща за беззаконието и чрез страх от Господа хората се отклоняват от злото.
[7] Когато пътищата на човека са угодни на Господа, Той примирява с него и неприятелите му.
[8] По-добре малко с правда, отколкото големи доходи с неправда.
[9] Сърцето на човека начертава пътя му, но Господ оправя стъпките му.
[10] Присъдата в устните на царя е боговдъхновена; устата му няма да сгрешат в съда.
[11] Вярната теглилка и везни са от Господа, всички грамове в торбата са Негово дело.

12 A prática da impiedade é abominável para os reis, porque com justiça se estabelece o trono.

12 Да се върши беззаконие е мерзост за царете, защото престолът се утвърждава с правда.

13 Os lábios justos são o contentamento do rei, e ele ama o que fala coisas retas.

13 Праведните устни са благоприятни на царете и те обичат онзи, който говори право.

14 O furor do rei são uns mensageiros de morte, mas o homem sábio o apazigua.

14 Яростта на царя е вестител на смърт, но мъдрият човек я укротява.

15 O semblante alegre do rei significa vida, e a sua benevolência é como a nuvem que traz chuva serôdia.

15 В светлината от лицето на царя има живот и неговото благоволение е като облак с пролетен дъжд.

16 Quanto melhor é adquirir a sabedoria do que o ouro! E mais excelente, adquirir a prudência do que a prata!

16 Колко по-желателно е придобиването на мъдрост, отколкото на злато! И придобиването на разум е за предпочитане, отколкото на сребро.

17 O caminho dos retos é desviar-se do mal; o que guarda o seu caminho preserva a sua alma.

17 Да се отклоняват от зло е път на праведните; който пази пътя си, опазва душата си.

18 A soberba precede a ruína, e a altivez do espírito, a queda.

18 Гордостта предшества погибелта, а високомерието – падането.

19 Melhor é ser humilde de espírito com os humildes do que repartir o despojo com os soberbos.

19 По-добре някой да е със смирен дух между кротките, отколкото да дели плячка с горделивите.

20 O que atenta para o ensino acha o bem, e o que confia no SENHOR, esse é feliz.

20 Който внимава в словото, ще намери добро. И който уповава на Господа, е блажѐн.

21 O sábio de coração é chamado prudente, e a doçura no falar aumenta o saber.

21 Който е с мъдро сърце, ще се нарече благоразумен; и сладостта на устните умножава знание.

22 O entendimento, para aqueles que o possuem, é fonte de vida; mas, para o insensato, a sua estultícia lhe é castigo.

22 Разумът е извор на живот за притежателя му, а глупостта на безумните е наказанието им.

23 O coração do sábio é mestre de sua boca e aumenta a persuasão nos seus lábios.

23 Сърцето на мъдрия вразумява устата му и прибавя знание в устните му.

[24] Palavras agradáveis são como favo de mel: doces para a alma e medicina para o corpo.

[25] Há caminho que parece direito ao homem, mas afinal são caminhos de morte.

[26] A fome do trabalhador o faz trabalhar, porque a sua boca a isso o incita.

[27] O homem depravado cava o mal, e nos seus lábios há como que fogo ardente.

[28] O homem perverso espalha contendas, e o difamador separa os maiores amigos.

[29] O homem violento alicia o seu companheiro e guia-o por um caminho que não é bom.

[30] Quem fecha os olhos imagina o mal, e, quando morde os lábios, o executa.

[31] Coroa de honra são as cãs, quando se acham no caminho da justiça.

[32] Melhor é o longânimo do que o herói da guerra, e o que domina o seu espírito, do que o que toma uma cidade.

[33] A sorte se lança no regaço, mas do SENHOR procede toda decisão.

Provérbios 17

[1] Melhor é um bocado seco e tranqüilidade do que a casa farta de carnes e contendas.

[2] O escravo prudente dominará sobre o filho que causa vergonha e, entre os irmãos, terá parte na herança.

[3] O crisol prova a prata, e o forno, o ouro; mas aos corações prova o SENHOR.

[24] Благите думи са медена пита, сладост на душата и здраве на костите.

[25] Има път, който се вижда прав на човека, но краят му е пътища към смърт.

[26] Охотата на работника работи за него, защото устата му го принуждават.

[27] Лошият човек копае зло и в устните му има сякаш пламнал огън.

[28] Опак човек сее раздори и клюкарят разделя най-близки приятели.

[29] Насилникът мами ближния си и го води в погрешен път;

[30] затваря очите си, за да измисля извратени неща, и прехапва устните си, за да постигне зло.

[31] Белите коси са венец на слава, когато се намират по пътя на правдата.

[32] Който не се гневи бързо, е по-добър от храбрия, и който владее духа си – от завоевател на град.

[33] Жребият се хвърля в скута, но решението чрез него е от Господа.

Притчи 17

Праведни и нечестиви уста

[1] По-добре сух залък и мир с него, отколкото къща, пълна с пируване и разпра с него.

[2] Благоразумен слуга ще владее над син, който докарва срам, и ще вземе дял от наследството между братята.

[3] Горнилото е за среброто и пещта за златото, а Господ изпитва сърцата.

4 O malfazejo atenta para o lábio iníquo; o mentiroso inclina os ouvidos para a língua maligna.

5 O que escarnece do pobre insulta ao que o criou; o que se alegra da calamidade não ficará impune.

6 Coroa dos velhos são os filhos dos filhos; e a glória dos filhos são os pais.

7 Ao insensato não convém a palavra excelente; quanto menos ao príncipe, o lábio mentiroso!

8 Pedra mágica é o suborno aos olhos de quem o dá, e para onde quer que se volte terá seu proveito.

9 O que encobre a transgressão adquire amor, mas o que traz o assunto à baila separa os maiores amigos.

10 Mais fundo entra a repreensão no prudente do que cem açoites no insensato.

11 O rebelde não busca senão o mal; por isso, mensageiro cruel se enviará contra ele.

12 Melhor é encontrar-se uma ursa roubada dos filhos do que o insensato na sua estultícia.

13 Quanto àquele que paga o bem com o mal, não se apartará o mal da sua casa.

14 Como o abrir-se da represa, assim é o começo da contenda; desiste, pois, antes que haja rixas.

15 O que justifica o perverso e o que condena o justo abomináveis são para o SENHOR, tanto um como o outro.

4 Злосторникът слуша беззаконните устни и лъжецът дава ухо на лошия език.

5 Който се присмива на бедния, нанася позор на Създателя му, и който се радва на бедствия, няма да остане ненаказан.

6 Деца на деца са венец на старците и бащите са слава на децата им.

7 Хубава реч не подхожда на безумния, много по-малко – лъжливи устни на началника.

8 Подаръкът е като скъпоценен камък в очите на притежателя му; накъдето и да бъде обърнат, той се показва изящен.

9 Който покрива престъпление, търси любов, а който говори много за работата, разделя най-близки приятели.

10 Изобличението прави повече впечатление на благоразумния, отколкото сто бича на безумния.

11 Злият човек търси само бунтове, затова жесток пратеник е изпратен против него.

12 По-добре някой да срещне мечка, лишена от малките си, отколкото безумен човек в буйството му.

Мъдрост в поведението

13 Който въздава зло за добро, злото няма да се отдалечи от дома му.

14 Започването на разпра е, както когато някой отваря път на вода, затова оставѝ препирнята, преди да има каране.

15 Който оправдава нечестивия и който осъжда праведния – и двамата са мерзост за Господа.

[16] De que serviria o dinheiro na mão do insensato para comprar a sabedoria, visto que não tem entendimento?

[16] Какво ползват парите в ръката на безумния, за да купи мъдрост, когато няма ум?

[17] Em todo tempo ama o amigo, e na angústia se faz o irmão.

[17] Приятел обича винаги и е като роден брат във време на нужда.

[18] O homem falto de entendimento compromete-se, ficando por fiador do seu próximo.

[18] Човек без разум дава ръка и става поръчител на ближния си.

[19] O que ama a contenda ama o pecado; o que faz alta a sua porta facilita a própria queda.

[19] Който обича препирни, обича престъпления, и който построи високо вратата си, търси пагуба.

[20] O perverso de coração jamais achará o bem; e o que tem a língua dobre vem a cair no mal.

[20] Който има опако сърце, не намира добро, и който има извратен език, изпада в нещастие.

[21] O filho estulto é tristeza para o pai, e o pai do insensato não se alegra.

[21] Който ражда безумен син, ще има скръб, и бащата на глупавия няма радост.

[22] O coração alegre é bom remédio, mas o espírito abatido faz secar os ossos.

[22] Веселото сърце е благотворно лекарство, а унилият дух изсушава костите.

[23] O perverso aceita suborno secretamente, para perverter as veredas da justiça.

[23] Нечестивият приема подарък изпод пазва, за да изкриви пътищата на правосъдието.

[24] A sabedoria é o alvo do inteligente, mas os olhos do insensato vagam pelas extremidades da terra.

[24] Мъдростта е пред лицето на разумния, а очите на безумния са към краищата на земята.

[25] O filho insensato é tristeza para o pai e amargura para quem o deu à luz.

[25] Безумен син е тъга на баща си и горест на тази, която го е родила.

[26] Não é bom punir ao justo; é contra todo direito ferir ao príncipe.

[26] Не е добре да се глобява праведният, нито да се бие благородният за справедливостта им.

[27] Quem retém as palavras possui o conhecimento, e o sereno de espírito é homem de inteligência.

[27] Който щади думите си, е умен, и търпеливият човек е благоразумен.

[28] Até o estulto, quando se cala, é tido por sábio, e o que cerra os lábios, por sábio.

[28] Даже и безумният, когато мълчи, се смята за мъдър, и когато затваря устата си, се смята за разумен.

Provérbios 18

Притчи 18

Славата на мъдрия и позорът на глупеца

[1] O solitário busca o seu próprio interesse e insurge-se contra a verdadeira sabedoria.

[1] Който се отлъчва от другите, търси само своето желание и се противи на всеки здрав разум.

[2] O insensato não tem prazer no entendimento, senão em externar o seu interior.

[2] Безумният не се наслаждава от благоразумието, а само от изявяване на сърцето си.

[3] Vindo a perversidade, vem também o desprezo; e, com a ignomínia, a vergonha.

[3] С идването на нечестивия идва и презрение и с подлостта идва и позор.

[4] Águas profundas são as palavras da boca do homem, e a fonte da sabedoria, ribeiros transbordantes.

[4] Думите от устата на човека са катодълбоки води и изворът на мъдростта е като поток.

[5] Não é bom ser parcial com o perverso, para torcer o direito contra os justos.

[5] Не е добре да се приема нечестивият или да се изкривява съдът на праведния.

[6] Os lábios do insensato entram na contenda, e por açoites brada a sua boca.

[6] Устните на безумния причиняват препирни и устата му предизвикват плесници.

[7] A boca do insensato é a sua própria destruição, e os seus lábios, um laço para a sua alma.

[7] Устата на безумния са погибел за него и устните му са примка за душата му.

[8] As palavras do maldizente são doces bocados que descem para o mais interior do ventre.

[8] Думите на клюкаря са като сладки залъци и слизат вътре в корема.

[9] Quem é negligente na sua obra já é irmão do desperdiçador.

[9] Немарливият в работата си е брат на разсипника.

[10] Torre forte é o nome do SENHOR, à qual o justo se acolhe e está seguro.

[10] Името Господне е яка кула; праведният прибягва в нея и е поставен на високо.

[11] Os bens do rico lhe são cidade forte e, segundo imagina, uma alta muralha.

[11] Имотът на богатия е укрепен град за него и той е висока стена във въображението му.

[12] Antes da ruína, gaba-se o coração do homem, e diante da honra vai a humildade.

[12] Преди загиването сърцето на човека се превъзнася и преди прославянето то се смирява.

[13] Responder antes de ouvir é estultícia e vergonha.

[13] Да отговаря някой преди да чуе, е безумие и позор за него.

[14] O espírito firme sustém o homem na sua doença, mas o espírito abatido, quem o pode suportar?

[14] Духът на човека ще го подпира внемощта му; кой може да повдига унилия дух?

[15] O coração do sábio adquire o conhecimento, e o ouvido dos sábios procura o saber.

[15] Сърцето на благоразумния придобива разум и ухото на мъдрите търси знание.

[16] O presente que o homem faz alarga-lhe o caminho e leva-o perante os grandes.

[16] Подаръкът, който дава човек, отваря място за него и го привежда пред големците.

[17] O que começa o pleito parece justo, até que vem o outro e o examina.

[17] Който пръв защитава делото си, изглежда да е прав, но съседът му идва и го изпитва.

[18] Pelo lançar da sorte, cessam os pleitos, e se decide a causa entre os poderosos.

[18] Жребият прекратява разприте и решава между силните.

[19] O irmão ofendido resiste mais que uma fortaleza; suas contendas são ferrolhos de um castelo.

[19] Брат онеправдан е по-недостъпен от укрепен град и разногласията им са като лостове на крепост.

[20] Do fruto da boca o coração se farta, do que produzem os lábios se satisfaz.

[20] От плодовете на устата на човека ще се насити коремът му; от произведението на устните си човек ще се насити.

[21] A morte e a vida estão no poder da língua; o que bem a utiliza come do seu fruto.

[21] Смърт и живот има в силата на езика и онези, които го обичат, ще ядат плодовете му.

[22] O que acha uma esposa acha o bem e alcançou a benevolência do SENHOR.

[22] Който е намерил съпруга, намерил е добро и е получил благоволение от Господа.

[23] O pobre fala com súplicas, porém o rico responde com durezas.

[23] Сиромахът говори с молби, а богатият отговаря грубо.

[24] O homem que tem muitos amigos sai perdendo; mas há amigo mais chegado do que um irmão.

Provérbios 19

[1] Melhor é o pobre que anda na sua integridade do que o perverso de lábios e tolo.

[2] Não é bom proceder sem refletir, e peca quem é precipitado.

[3] A estultícia do homem perverte o seu caminho, mas é contra o SENHOR que o seu coração se ira.

[4] As riquezas multiplicam os amigos; mas, ao pobre, o seu próprio amigo o deixa.

[5] A falsa testemunha não fica impune, e o que profere mentiras não escapa.

[6] Ao generoso, muitos o adulam, e todos são amigos do que dá presentes.

[7] Se os irmãos do pobre o aborrecem, quanto mais se afastarão dele os seus amigos! Corre após eles com súplicas, mas não os alcança.

[8] O que adquire entendimento ama a sua alma; o que conserva a inteligência acha o bem.

[9] A falsa testemunha não fica impune, e o que profere mentiras perece.

[24] Човек, който има много приятели, намира в това погубването си; но има приятел, който се държи по-близко и от брат.

Притчи 19

Богатство и бедност

[1] По-добър е сиромахът, който ходи в непорочността си, отколкото онзи, който е с извратени устни, а при това безумен.

[2] Наистина сърдечно желание без разсъдък не е добро и който бърза с краката си, сбърква пътя си.

[3] Безумието на човека изкривява пътя му и сърцето му негодува против Господа.

[4] Богатството прибавя много приятели, а сиромахът бива изоставен от приятеля си.

[5] Лъжливият свидетел няма да остане ненаказан и който диша лъжи, няма да избегне възмездие.

[6] Мнозина търсят благоволението на щедрия и всеки е приятел на онзи, който дава подаръци.

[7] Всичките братя на сиромаха го мразят – колко повече го отбягват приятелите му! Той тича след тях с умилителни думи, но тях ги няма.

[8] Който придобива ум, обича душата си; който пази благоразумие, ще намери добро.

[9] Лъжлив свидетел няма да остане ненаказан и който изказва лъжи, ще загине.

[10] Ao insensato não convém a vida regalada, quanto menos ao escravo dominar os príncipes!
[11] A discrição do homem o torna longânimo, e sua glória é perdoar as injúrias.
[12] Como o bramido do leão, assim é a indignação do rei; mas seu favor é como o orvalho sobre a erva.
[13] O filho insensato é a desgraça do pai, e um gotejar contínuo, as contenções da esposa.

[14] A casa e os bens vêm como herança dos pais; mas do SENHOR, a esposa prudente.

[15] A preguiça faz cair em profundo sono, e o ocioso vem a padecer fome.
[16] O que guarda o mandamento guarda a sua alma; mas o que despreza os seus caminhos, esse morre.
[17] Quem se compadece do pobre ao SENHOR empresta, e este lhe paga o seu benefício.

[18] Castiga a teu filho, enquanto há esperança, mas não te excedas a ponto de matá-lo.
[19] Homem de grande ira tem de sofrer o dano; porque, se tu o livrares, virás ainda a fazê-lo de novo.
[20] Ouve o conselho e recebe a instrução, para que sejas sábio nos teus dias por vir.
[21] Muitos propósitos há no coração do homem, mas o desígnio do SENHOR permanecerá.

[10] Изнежеността не прилича на безумен, много по-малко – на слуга да властва над началници.
[11] Благоразумието на човека възпира гнева му и слава е за него да не се взира в престъпление.
[12] Гневът на царя е като рев на лъв, а благоволението му е като роса на тревата.
[13] Безумен син е бедствие за баща си и препирните на свадлива жена са като непрестанен капчук.
[14] Къща и богатство се оставят наследство от бащите, но благоразумна жена е от Господа.
[15] Ленивостта хвърля в дълбок сън и бездейна душа ще гладува.
[16] Който пази заповедта, пази душата си, а който занемарява пътищата си, ще загине.
[17] Който показва милост към бедния, заема на Господа и Той ще му въздаде за благодеянието му.

Мъдри съвети към младите хора

[18] Наказвай сина си, докато има надежда, и не закоравявай сърцето си да го оставиш да загине.
[19] Гневлив човек ще понесе наказание; защото, ако го пожалиш, после пак ще трябва да го наказваш.
[20] Слушай съвет и приемай поука, за да станеш мъдър в сетните си дни.
[21] Има много помисли в сърцето на човека, но намерението Господне – то ще устои.

[22] O que torna agradável o homem é a sua misericórdia; o pobre é preferível ao mentiroso.

[23] O temor do SENHOR conduz à vida; aquele que o tem ficará satisfeito, e mal nenhum o visitará.

[24] O preguiçoso mete a mão no prato e não quer ter o trabalho de a levar à boca.

[25] Quando ferires ao escarnecedor, o simples aprenderá a prudência; repreende ao sábio, e crescerá em conhecimento.

[26] O que maltrata a seu pai ou manda embora a sua mãe filho é que envergonha e desonra.

[27] Filho meu, se deixas de ouvir a instrução, desviar-te-ás das palavras do conhecimento.

[28] A testemunha de Belial escarnece da justiça, e a boca dos perversos devora a iniqüidade.

[29] Preparados estão os juízos para os escarnecedores e os açoites, para as costas dos insensatos.

Provérbios 20

[1] O vinho é escarnecedor, e a bebida forte, alvoroçadora; todo aquele que por eles é vencido não é sábio.

[2] Como o bramido do leão, é o terror do rei; o que lhe provoca a ira peca contra a sua própria vida.

[3] Honroso é para o homem o desviar-se de contendas, mas todo insensato se mete em rixas.

[22] Милосърдието на човека е чест за него и сиромах човек е по-добър от този, който разочарова.

[23] Страхът от Господа спомага за живот; който го има, ще си ляга наситен и няма да срещне зло.

[24] Ленивият потапя ръката си в паницата и не иска дори в устата си да я върне.

[25] Ако накажеш присмивателя, простият ще стане внимателен; и ако изобличиш благоразумния, той ще придобие знание.

[26] Който опропастява баща си и изпъжда майка си, той е син, който причинява срам и нанася позор.

[27] Престани, сине мой, да слушаш съвети, които те отклоняват от мъдростта.

[28] Лошият свидетел се присмива на правосъдието; и устата на нечестивите поглъщат беззаконие.

[29] Присъди се приготвят за присмивателите и бой – за гърба на безумния.

Притчи 20

Непорочността на праведния

[1] Виното е присмехулник и спиртното питие – крамолник; и който се увлича по тях, е неблагоразумен.

[2] Царското заплашване е като рев на лъв; който го дразни, съгрешава против живота си.

[3] Чест е за човека да страни от препирни; а всеки безумен се кара.

[4] O preguiçoso não lavra por causa do inverno, pelo que, na sega, procura e nada encontra.
[5] Como águas profundas, são os propósitos do coração do homem, mas o homem de inteligência sabe descobri-los.
[6] Muitos proclamam a sua própria benignidade; mas o homem fidedigno, quem o achará?

[7] O justo anda na sua integridade; felizes lhe são os filhos depois dele.

[8] Assentando-se o rei no trono do juízo, com os seus olhos dissipa todo mal.
[9] Quem pode dizer: Purifiquei o meu coração, limpo estou do meu pecado?
[10] Dois pesos e duas medidas, uns e outras são abomináveis ao SENHOR.

[11] Até a criança se dá a conhecer pelas suas ações, se o que faz é puro e reto.

[12] O ouvido que ouve e o olho que vê, o SENHOR os fez, tanto um como o outro.
[13] Não ames o sono, para que não empobreças; abre os olhos e te fartarás do teu próprio pão.
[14] Nada vale, nada vale, diz o comprador, mas, indo-se, então, se gaba.

[15] Há ouro e abundância de pérolas, mas os lábios instruídos são jóia preciosa.

[16] Tome-se a roupa àquele que fica fiador por outrem; e, por penhor, àquele que se obriga por estrangeiros.

[4] Ленивият не иска да оре – поради зимата, затова, когато търси във време на жътва, няма да има нищо.
[5] Намерението в сърцето на човека е като дълбока вода; но разумен човек ще го извади.
[6] Повечето хора разгласяват всеки своята доброта; но кой може да намери верен човек?
[7] Децата на праведен човек, който ходи в непорочността си, са блажени след него.
[8] Цар, който седи на съдебен престол, пресява всяко зло с очите си.
[9] Кой може да каже: Очистих сърцето си; чист съм от греховете си?
[10] Нееднакви грамове и различни мерки – и двете са мерзост за Господа.
[11] Даже и детето се изявява чрез постъпките си – дали делата му са чисти и прави.
[12] Слушащото ухо и гледащото око – Господ е направил и двете.
[13] Не обичай спането, да не би да обеднееш! Отвори очите си и ще се наситиш с хляб.
[14] Лошо е! Лошо е! – казва купувачът, но като си отиде, тогава се хвали.

Заграбеното богатство

[15] Има злато и изобилие от скъпоценни камъни, но устните на знанието са скъпоценно украшение.
[16] Вземи дрехата на този, който поръчителства за чужд. Да! Вземи залог от онзи, който поръчителства за чужди хора.

[17] Suave é ao homem o pão ganho por fraude, mas, depois, a sua boca se encherá de pedrinhas de areia.

[18] Os planos mediante os conselhos têm bom êxito; faze a guerra com prudência.

[19] O mexeriqueiro revela o segredo; portanto, não te metas com quem muito abre os lábios.

[20] A quem amaldiçoa a seu pai ou a sua mãe, apagar-se-lhe-á a lâmpada nas mais densas trevas.

[21] A posse antecipada de uma herança no fim não será abençoada.

[22] Não digas: Vingar-me-ei do mal; espera pelo SENHOR, e ele te livrará.

[23] Dois pesos são coisa abominável ao SENHOR, e balança enganosa não é boa.

[24] Os passos do homem são dirigidos pelo SENHOR; como, pois, poderá o homem entender o seu caminho?

[25] Laço é para o homem o dizer precipitadamente: É santo! E só refletir depois de fazer o voto.

[26] O rei sábio joeira os perversos e faz passar sobre eles a roda.

[27] O espírito do homem é a lâmpada do SENHOR, a qual esquadrinha todo o mais íntimo do corpo.

[28] Amor e fidelidade preservam o rei, e com benignidade sustém ele o seu trono.

[17] Хлябът, спечелен с лъжа, е сладък за човека; но после устата му ще се напълнят с камъчета.

[18] Намеренията се утвърждават чрез съвещание, затова с мъдър съвет обявявай война.

[19] Одумникът обикаля и открива тайни, затова не се събирай с онзи, който отваря широко устните си.

[20] Светилникът на този, който злослови баща си или майка си, ще изгасне в най-мрачната тъмнина.

[21] На богатство, което бързо се придобива първоначално, сетнината няма да бъде благословена.

[22] Не казвай: Ще въздам на злото; почакай Господа и Той ще те избави.

[23] Различни грамове са мерзост за Господа и неверните везни не са добри.

[24] Стъпките на човека се оправят от Господа; и така, как би познал човек пътя си?

[25] Примка е за човека да казва необмислено: Посвещавам това, и след като се е обрекъл, тогава да разпитва.

[26] Мъдрият цар пресява нечестивите и докарва върху тях колелото на вършачката.

[27] Духът на човека е светило Господне, което изпитва всички най-вътрешни части на тялото.

[28] Милост и вярност пазят царя и той поддържа престола си с милост.

[29] O ornato dos jovens é a sua força, e a beleza dos velhos, as suas cãs.

[30] Os vergões das feridas purificam do mal, e os açoites, o mais íntimo do corpo.

Provérbios 21

[1] Como ribeiros de águas assim é o coração do rei na mão do SENHOR; este, segundo o seu querer, o inclina.

[2] Todo caminho do homem é reto aos seus próprios olhos, mas o SENHOR sonda os corações.

[3] Exercitar justiça e juízo é mais aceitável ao SENHOR do que sacrifício.

[4] Olhar altivo e coração orgulhoso, a lâmpada dos perversos, são pecado.

[5] Os planos do diligente tendem à abundância, mas a pressa excessiva, à pobreza.

[6] Trabalhar por adquirir tesouro com língua falsa é vaidade e laço mortal.

[7] A violência dos perversos os arrebata, porque recusam praticar a justiça.

[8] Tortuoso é o caminho do homem carregado de culpa, mas reto, o proceder do honesto.

[9] Melhor é morar no canto do eirado do que junto com a mulher rixosa na mesma casa.

[29] Славата на младите е силата им и украшението на старците са белите имкоси.

[30] Бой, който наранява, и удари, които стигат до най-вътрешните части на тялото, очистват злото.

Притчи 21

Съкровищата на нечестивеца и на мъдрия

[1] Сърцето на царя е в ръката на Господа– като водни бразди: Той го обръща накъдето иска.

[2] Всички пътища на човека са прави в неговите очи, но Господ претегля сърцата.

[3] Да върши човек правда и правосъдие, е по-угодно на Господа от жертва.

[4] Надигнато око и горделиво сърце, които за нечестивите са светилник, е грях.

[5] Мислите на трудолюбивите спомагатсамо да има изобилие, а на всеки припрян – само оскъдност.

[6] Придобиването на съкровища с лъжлив език е преходна па̀ра; които ги търсят, търсят смърт.

[7] Грабителството на нечестивите ще ги отвлече, защото отказват да вършат това, което е право.

[8] Пътят на развратния човек е много крив, а делото на чистия е право.

[9] По-добре да живее някой в ъгъл на покрива, отколкото в широка къща със свадлива жена.

[10] A alma do perverso deseja o mal; nem o seu vizinho recebe dele compaixão.

[11] Quando o escarnecedor é castigado, o simples se torna sábio; e, quando o sábio é instruído, recebe o conhecimento.

[12] O Justo considera a casa dos perversos e os arrasta para o mal.

[13] O que tapa o ouvido ao clamor do pobre também clamará e não será ouvido.

[14] O presente que se dá em segredo abate a ira, e a dádiva em sigilo, uma forte indignação.

[15] Praticar a justiça é alegria para o justo, mas espanto, para os que praticam a iniqüidade.

[16] O homem que se desvia do caminho do entendimento na congregação dos mortos repousará.

[17] Quem ama os prazeres empobrecerá, quem ama o vinho e o azeite jamais enriquecerá.

[18] O perverso serve de resgate para o justo; e, para os retos, o pérfido.

[19] Melhor é morar numa terra deserta do que com a mulher rixosa e iracunda.

[20] Tesouro desejável e azeite há na casa do sábio, mas o homem insensato os desperdiça.

[21] O que segue a justiça e a bondade achará a vida, a justiça e a honra.

[10] Душата на нечестивия желае зло, ближният му не намира благоволение пред очите му.

[11] Когато бъде наказан присмивателят, простият става по-мъдър, и когато се поучава мъдрият, той придобива знание.

[12] Справедливият Бог наблюдава дома на нечестивия, Той съсипва нечестивите до унищожение.

[13] Който запушва ушите си за вика на сиромаха, ще викне и той, но няма да бъде послушан.

[14] Тайният подарък укротява ярост и подаръкът в пазва укротява силен гняв.

[15] Радост е за праведния да върши правосъдие, а измъчване е за онези, които вършат беззаконие.

[16] Човек, който се отбие от пътя на разума, ще стигне в събранието на мъртвите.

[17] Който обича удоволствие, осиромашава, който обича вино и масло, не забогатява.

[18] Нечестивият ще бъде откуп за праведния и коварният – вместо праведните.

[19] По-добре да живее някой в пуста земя, отколкото със свадлива жена и досада.

[20] Скъпоценно съкровище и масло се намират в жилището на мъдрия, а безумният човек ги поглъща.

[21] Който следва правда и милост, намира живот, правда и чест.

[22] O sábio escala a cidade dos valentes e derriba a fortaleza em que ela confia.

[23] O que guarda a boca e a língua guarda a sua alma das angústias.

[24] Quanto ao soberbo e presumido, zombador é seu nome; procede com indignação e arrogância.

[25] O preguiçoso morre desejando, porque as suas mãos recusam trabalhar.

[26] O cobiçoso cobiça todo o dia, mas o justo dá e nada retém.

[27] O sacrifício dos perversos já é abominação; quanto mais oferecendo-o com intenção maligna!

[28] A testemunha falsa perecerá, mas a auricular falará sem ser contestada.

[29] O homem perverso mostra dureza no rosto, mas o reto considera o seu caminho.

[30] Não há sabedoria, nem inteligência, nem mesmo conselho contra o SENHOR.

[31] O cavalo prepara-se para o dia da batalha, mas a vitória vem do SENHOR.

Provérbios 22

[1] Mais vale o bom nome do que as muitas riquezas; e o ser estimado é melhor do que a prata e o ouro.

[2] O rico e o pobre se encontram; a um e a outro faz o SENHOR.

[3] O prudente vê o mal e esconde-se; mas os simples passam adiante e sofrem a pena.

[22] Мъдрият превзема с пристъп града на мощните и събаря силата, на която те уповават.

[23] Който въздържа устата си и езика си, опазва душата си от смущения.

[24] Присмивател се нарича онзи горделив и надменен човек, който действа с високоумна гордост.

[25] Желанието на ленивия го умъртвява, защото ръцете му не искат да работят.

[26] Той се лакоми цял ден, а праведният дава и не му се свиди.

[27] Жертвата на нечестивите е мерзост – колко повече, когато я принасят за нечестива цел!

[28] Лъжливият свидетел ще загине, а човек, който слуша поука – ще го търсят да говори винаги.

[29] Нечестив човек прави дръзко лицето си, а праведният оправя пътища си.

[30] Няма мъдрост, няма разум, няма кроеж против Господа.

[31] Конят се приготвя за деня на боя, но избавлението е от Господа.

Притчи 22

Ценността на доброто име

[1] За предпочитане е добро име, отколкото голямо богатство, и благоволение е по-добро от сребро и злато.

[2] Богат и сиромах се срещат; Господ е Създателят на всички тях.

[3] Благоразумният предвижда злото и се укрива, а неразумните вървят напред – и страдат.

[4] O galardão da humildade e o temor do SENHOR são riquezas, e honra, e vida.

[4] Наградата за смирението и за страха от Господа е богатство, слава и живот.

[5] Espinhos e laços há no caminho do perverso; o que guarda a sua alma retira-se para longe deles.

[5] Тръни и примки има по пътя на опакия; който пази душата си, се отдалечава от тях.

[6] Ensina a criança no caminho em que deve andar, e, ainda quando for velho, não se desviará dele.

[6] Възпитавай детето отрано в подходящия за него път и то няма да се отклони от него, дори когато остарее.

[7] O rico domina sobre o pobre, e o que toma emprestado é servo do que empresta.

[7] Богатият властва над сиромасите и който взема назаем, е слуга на заемодавеца.

[8] O que semeia a injustiça segará males; e a vara da sua indignação falhará.

[8] Който сее беззаконие, ще пожъне бедствие и жезълът на буйството му ще изчезне.

[9] O generoso será abençoado, porque dá do seu pão ao pobre.

[9] Който има щедро око, ще бъде благословен, защото дава от хляба си на сиромаха.

[10] Lança fora o escarnecedor, e com ele se irá a contenda; cessarão as demandas e a ignomínia.

[10] Изпъди присмивателя и караницата ще се прекрати, и свадата и позорът ще престанат.

[11] O que ama a pureza do coração e é grácil no falar terá por amigo o rei.

[11] Който обича чистота в сърцето и има благодатни устни, царят ще му бъде приятел.

[12] Os olhos do SENHOR conservam aquele que tem conhecimento, mas as palavras do iníquo ele transtornará.

[12] Очите на Господа пазят онзи, който има знание, и Той осуетява думите на коварния.

[13] Diz o preguiçoso: Um leão está lá fora; serei morto no meio das ruas.

[13] Ленивецът казва: Лъв има вън! Ще бъда убит сред улиците!

[14] Cova profunda é a boca da mulher estranha; aquele contra quem o SENHOR se irar cairá nela.

[14] Устата на чужди жени са дълбока яма и онзи, на когото Господ се гневи, ще падне в нея.

[15] A estultícia está ligada ao coração da criança, mas a vara da disciplina a afastará dela.

[15] Безумието е вързано в сърцето на детето, но тоягата на наказанието ще го изгони от него.

16 O que oprime ao pobre para enriquecer a si ou o que dá ao rico certamente empobrecerá.

16 Който угнетява сиромаха, за да умножи богатството си, и който дава на богатия, непременно ще изпадне в немотия.

СБОРНИК С ПРИТЧИ НА ДРУГИ МЪДРЕЦИ

Preceitos e admoestações dos sábios

„Чуй думите на мъдрите"

17 Inclina o ouvido, e ouve as palavras dos sábios, e aplica o coração ao meu conhecimento.

17 Приклони ухото си и чуй думите на мъдрите, и взимай присърце моето знание.

18 Porque é coisa agradável os guardares no teu coração e os aplicares todos aos teus lábios.

18 Защото е приятно, ако ги пазиш вътре в себе си и ако бъдат винаги готови върху устните ти.

19 Para que a tua confiança esteja no SENHOR, quero dar-te hoje a instrução, a ti mesmo.

19 За да бъде упованието ти в Господа, аз те научих на тях днес – да!, – тебе.

20 Porventura, não te escrevi excelentes coisas acerca de conselhos e conhecimentos,

20 Не ти ли писах хубави неща, като те съветвах и поучавах,

21 para mostrar-te a certeza das palavras da verdade, a fim de que possas responder claramente aos que te enviarem?

21 за да те направя да познаеш верността на думите на истината, за да отговаряш с думи на истината на онези, които те пращат?

22 Não roubes ao pobre, porque é pobre, nem oprimas em juízo ao aflito,

22 Не оголвай сиромаха, защото той е беден, нито притеснявай в портата угнетения,

23 porque o SENHOR defenderá a causa deles e tirará a vida aos que os despojam.

23 защото Господ ще защити делото им и ще оголи живота на онези, които са ги оголили.

24 Não te associes com o iracundo, nem andes com o homem colérico,

24 Не завързвай приятелство с припрян човек и не ходи с гневлив човек,

25 para que não aprendas as suas veredas e, assim, enlaces a tua alma.

25 да не би да научиш пътищата му и да приготвиш примка за душата си.

26 Não estejas entre os que se comprometem e ficam por fiadores de dívidas,

26 Не бъди от тези, които дават ръка, от тези, които стават поръчители за дългове;

[27] pois, se não tens com que pagar, por que arriscas perder a cama de debaixo de ti?

[28] Não removas os marcos antigos que puseram teus pais.

[29] Vês a um homem perito na sua obra? Perante reis será posto; não entre a plebe.

Provérbios 23

[1] Quando te assentares a comer com um governador, atenta bem para aquele que está diante de ti;

[2] mete uma faca à tua garganta, se és homem glutão.

[3] Não cobices os seus delicados manjares, porque são comidas enganadoras.

[4] Não te fatigues para seres rico; não apliques nisso a tua inteligência.

[5] Porventura, fitarás os olhos naquilo que não é nada? Pois, certamente, a riqueza fará para si asas, como a águia que voa pelos céus.

[6] Não comas o pão do invejoso, nem cobices os seus delicados manjares.

[7] Porque, como imagina em sua alma, assim ele é; ele te diz: Come e bebe; mas o seu coração não está contigo.

[8] Vomitarás o bocado que comeste e perderás as tuas suaves palavras.

[9] Não fales aos ouvidos do insensato, porque desprezará a sabedoria das tuas palavras.

[10] Não removas os marcos antigos, nem entres nos campos dos órfãos,

[11] porque o seu Vingador é forte e lhes pleiteará a causa contra ti.

[27] ако нямаш с какво да платиш, защо да вземат постелката ти изпод тебе?

[28] Не премествай старите межди, които са положили бащите ти.

[29] Видял ли си човек, трудолюбив в работата си? Той ще стои пред царе, няма да стои пред неизвестни хора.

Притчи 23

Срещу лакомията на чревоугодника

[1] Когато седнеш да ядеш с началник, прегледай добре какво има пред тебе;

[2] постави ограничение на гърлото си, ако си лаком;

[3] не пожелавай вкусните му ястия, защото те са примамливи гозби.

[4] Не се старай да придобиеш богатство, изостави тази си мисъл.

[5] Устремиш ли към него очите си – вече го няма! Защото наистина богатството си прави крила – както орел, който лети към небето.

[6] Не яж хляба на онзи, който има лошо око, нито пожелавай вкусните му ястия,

[7] защото каквито са мислите в душата му – такъв е и той. Казва ти: Яж и пий, но сърцето му не е с тебе.

[8] Залъка, който си изял, ще повърнеш и ще изгубиш добрите си думи.

[9] Не говори на безумния, защото той ще презре разумността на думите ти.

[10] Не премествай стари межди, нито влизай в нивите на сирачетата,

[11] защото Изкупителят им е мощен; Той ще защити делото им против тебе.

12 Aplica o coração ao ensino e os ouvidos às palavras do conhecimento.

12 Предай сърцето си на поука и ушите си – към думи на знание.

13 Não retires da criança a disciplina, pois, se a fustigares com a vara, não morrerá.

13 Да не ти се свиди да наказваш детето, защото, ако и да го биеш с пръчка, няма да умре.

14 Tu a fustigarás com a vara e livrarás a sua alma do inferno.

14 Ти, като го биеш с пръчката, ще избавиш душата му от ада.

Наставления на мъдър баща към син

15 Filho meu, se o teu coração for sábio, alegrar-se-á também o meu;

15 Сине мой, ако сърцето ти бъде мъдро, то и на моето сърце ще е драго.

16 exultará o meu íntimo, quando os teus lábios falarem coisas retas.

16 Да! Сърцето ми ще се радва, когато устните ти изговарят правото.

17 Não tenha o teu coração inveja dos pecadores; antes, no temor do SENHOR perseverarás todo dia.

17 Сърцето ти да не завижда на грешните, а да пребъдва в страх от Господа цял ден,

18 Porque deveras haverá bom futuro; não será frustrada a tua esperança.

18 защото наистина има бъдеще и надеждата ти няма да загине.

19 Ouve, filho meu, e sê sábio; guia retamente no caminho o teu coração.

19 Ти, сине мой, слушай и бъди мъдър, и оправяй сърцето си в пътя.

20 Não estejas entre os bebedores de vinho nem entre os comilões de carne.

20 Не бъди между онези, които се напиват с вино, между невъздържани хора, които преяждат с месо,

21 Porque o beberrão e o comilão caem em pobreza; e a sonolência vestirá de trapos o homem.

21 защото пияницата и чревоугодникът ще осиромашеят и сънливостта ще облече човека с дрипи.

22 Ouve a teu pai, que te gerou, e não desprezes a tua mãe, quando vier a envelhecer.

22 Слушай баща си, който те е родил, и не презирай майка си, когато остарее.

23 Compra a verdade e não a vendas; compra a sabedoria, a instrução e o entendimento.

23 Купувай истината и не я продавай, също и мъдростта, поуката и разума.

24 Grandemente se regozijará o pai do justo, e quem gerar a um sábio nele se alegrará.

24 Бащата на праведния ще се радва много и който ражда мъдър син, ще има радост от него.

[25] Alegrem-se teu pai e tua mãe, e regozije-se a que te deu à luz.

[26] Dá-me, filho meu, o teu coração, e os teus olhos se agradem dos meus caminhos. [27] Pois cova profunda é a prostituta, poço estreito, a alheia.

[28] Ela, como salteador, se põe a espreitar e multiplica entre os homens os infiéis.

[29] Para quem são os ais? Para quem, os pesares? Para quem, as rixas? Para quem, as queixas? Para quem, as feridas sem causa? E para quem, os olhos vermelhos? [30] Para os que se demoram em beber vinho, para os que andam buscando bebida misturada. [31] Não olhes para o vinho, quando se mostra vermelho, quando resplandece no copo e se escoa suavemente. [32] Pois ao cabo morderá como a cobra e picará como o basilisco. [33] Os teus olhos verão coisas esquisitas, e o teu coração falará perversidades. [34] Serás como o que se deita no meio do mar e como o que se deita no alto do mastro [35] e dirás: Espancaram-me, e não me doeu; bateram-me, e não o senti; quando despertarei? Então, tornarei a beber.

Provérbios 24

[1] Não tenhas inveja dos homens malignos, nem queiras estar com eles,

[2] porque o seu coração maquina violência, e os seus lábios falam para o mal.

[25] И така, нека се веселят твоят баща и твоята майка и да се възхищава онази, която те е родила.
[26] Сине мой, дай сърцето си на мен и очите ти нека внимават в моите пътища, [27] защото блудницата е дълбока яма и чуждата жена е тесен ров.
[28] Да! Тя причаква като за плячка и умножава числото на неверните между хората.
[29] На кого горест? На кого скръб? На кого карane? На кого оплакване? На кого удари без причина? На кого подпухнали очи? – [30] На онези, които се бавят около виното, които отиват да вкусят подправено вино. [31] Не гледай виното, че е червено, че показва цвета си в чашата, че се поглъща гладко, [32] защото после то хапе като змия и жили като ехидна. [33] Очите ти ще гледат чужди жени и сърцето ти ще изригва развратни неща; [34] даже ще бъдеш като някой, който би легнал сред море, или като някой, който би лежал на върха на мачта. [35] Удариха ме, ще кажеш, и не ме заболя; биха ме – и не усетих. Кога ще се събудя, за да го търся пак?

Притчи 24

[1] Не завиждай на злите хора, нито пожелавай да си с тях,
[2] защото сърцето им размишлява за насилие и устните им говорят за пакост.

[3] Com a sabedoria edifica-se a casa, e com a inteligência ela se firma;
[4] pelo conhecimento se encherão as câmaras de toda sorte de bens, preciosos e deleitáveis.
[5] Mais poder tem o sábio do que o forte, e o homem de conhecimento, mais do que o robusto.
[6] Com medidas de prudência farás a guerra; na multidão de conselheiros está a vitória.
[7] A sabedoria é alta demais para o insensato; no juízo, a sua boca não terá palavra.
[8] Ao que cuida em fazer o mal, mestre de intrigas lhe chamarão.
[9] Os desígnios do insensato são pecado, e o escarnecedor é abominável aos homens.
[10] Se te mostras fraco no dia da angústia, a tua força é pequena.
[11] Livra os que estão sendo levados para a morte e salva os que cambaleiam indo para serem mortos.
[12] Se disseres: Não o soubemos, não o perceberá aquele que pesa os corações? Não o saberá aquele que atenta para a tua alma? E não pagará ele ao homem segundo as suas obras?
[13] Filho meu, saboreia o mel, porque é saudável, e o favo, porque é doce ao teu paladar.
[14] Então, sabe que assim é a sabedoria para a tua alma; se a achares, haverá bom futuro, e não será frustrada a tua esperança.

Значение на мъдростта

[3] С мъдрост се гради къща и с разум се утвърждава,
[4] и чрез знание стаите се напълват с всякакви скъпоценни и приятни богатства.
[5] Мъдрият човек е силен и човек със знание се укрепява в сила,
[6] защото с мъдър съвет ще водиш войната си и чрез множеството съветници ще дойде избавлението.
[7] Мъдростта е непостижима за безумния, той не отваря устата си в портата.
[8] Който намисля да прави зло, ще се нарече пакостлив човек;
[9] помислянето на такова безумие е грях и присмивателят е мерзост за хората.
[10] Ако покажеш малодушие в усилно време, силата ти е малка.
[11] Избавяй онези, които се влачат на смърт, и гледай да задържиш онези, които политат към клане.
[12] Ако кажеш: Ето, ние не знаехме това!, то Онзи, Който претегля сърцата, не разбира ли? Онзи, Който пази душата ти, не знае ли и няма ли да въздаде на всеки според делата му?
[13] Сине мой, яж мед, защото е добър, и медена пита, защото е сладка в устата ти.
[14] И ще знаеш, че такава е мъдростта за душата ти, ако си я намерил; и има бъдеще, и надеждата ти няма да загине.

[15] Não te ponhas de emboscada, ó perverso, contra a habitação do justo, nem assoles o lugar do seu repouso,

[16] porque sete vezes cairá o justo e se levantará; mas os perversos são derribados pela calamidade.

[17] Quando cair o teu inimigo, não te alegres, e não se regozije o teu coração quando ele tropeçar;

[18] para que o SENHOR não veja isso, e lhe desagrade, e desvie dele a sua ira.

[19] Não te aflijas por causa dos malfeitores, nem tenhas inveja dos perversos,

[20] porque o maligno não terá bom futuro, e a lâmpada dos perversos se apagará.

[21] Teme ao SENHOR, filho meu, e ao rei e não te associes com os revoltosos.

[22] Porque de repente levantará a sua perdição, e a ruína que virá daqueles dois, quem a conhecerá?

Mais alguns provérbios dos sábios

[23] São também estes provérbios dos sábios. Parcialidade no julgar não é bom.

[24] O que disser ao perverso: Tu és justo; pelo povo será maldito e detestado pelas nações.

[25] Mas os que o repreenderem se acharão bem, e sobre eles virão grandes bênçãos.

[26] Como beijo nos lábios, é a resposta com palavras retas.

[27] Cuida dos teus negócios lá fora, apronta a lavoura no campo e, depois, edifica a tua casa.

[15] Не поставяй засада, о, нечестиви човече, против жилището на праведния. Не разваляй мястото му за почивка.

[16] Защото праведният, ако седем пъти пада, пак става, докато нечестивите се препъват в злото.

[17] Не се радвай, когато падне неприятелят ти, и да не се весели сърцето ти, когато той се подхлъзне.

[18] Да не би да съгледа Господ и това да Му се види зло, и Той да оттегли гнева Си от него.

[19] Не се раздразвай поради злодеите, нито завиждай на нечестивите,

[20] защото злите няма да имат бъдеще; светилникът на нечестивите ще изгасне.

[21] Сине мой, бой се от Господа и от царя и не се събирай с непостоянните,

[22] защото бедствие ще се издигне против тях внезапно и кой знае какво наказание ще им бъде наложено и от двамата?

[23] И тези са изречения на мъдрите: Лицеприятие в съд не е добро.

[24] Който казва на нечестивия: Праведен си, него народи ще кълнат, него племена ще мразят;

[25] но които го изобличават, към тях ще се показва благоволение и върху тях ще дойде благословение.

[26] Който дава прав отговор, той целува в устни.

[27] Нареди си работата навън и си я приготви на нивата, и после съгради къщата си.

[28] Não sejas testemunha sem causa contra o teu próximo, nem o enganes com os teus lábios.
[29] Não digas: Como ele me fez a mim, assim lhe farei a ele; pagarei a cada um segundo a sua obra.
[30] Passei pelo campo do preguiçoso e junto à vinha do homem falto de entendimento;
[31] eis que tudo estava cheio de espinhos, a sua superfície, coberta de urtigas, e o seu muro de pedra, em ruínas.
[32] Tendo-o visto, considerei; vi e recebi a instrução.
[33] Um pouco para dormir, um pouco para tosquenejar, um pouco para encruzar os braços em repouso,
[34] assim sobrevirá a tua pobreza como um ladrão, e a tua necessidade, como um homem armado.

Provérbios 25

Símiles e lições morais

[1] São também estes provérbios de Salomão, os quais transcreveram os homens de Ezequias, rei de Judá.
[2] A glória de Deus é encobrir as coisas, mas a glória dos reis é esquadrinhá-las.
[3] Como a altura dos céus e a profundeza da terra, assim o coração dos reis é insondável.
[4] Tira da prata a escória, e sairá vaso para o ourives;
[5] tira o perverso da presença do rei, e o seu trono se firmará na justiça.

[28] Не бъди свидетел против ближния си без причина, нито мами с устните си.
[29] Не казвай: Както ми направи той, така ще му направя и аз, ще въздам на човека според делата му.
[30] Минах край нивата на ленивия и край лозето на нехайния човек
[31] и всичко беше обрасло с тръни, коприва беше покрила повърхността му и каменната му ограда беше съборена.
[32] Тогава, като разгледах, размислих в сърцето си, видях и си извадих поука.
[33] Още малко спане, малко дрямка, малко сгъване на ръце за сън –
[34] и сиромашията ще дойде върху тебе като крадец и немотията – като въоръжен мъж.

Притчи 25

ВТОРИ СБОРНИК С МЪДРОСТИ НА СОЛОМОН

Пред лицето на царя

[1] И тези са Соломонови притчи, които събраха хората на Юдейския цар Езекия:
[2] Слава за Бога е да скрива всяко нещо, а слава е на царете да издирват работите.
[3] Височината на небето и дълбочината на земята, и сърцата на царете са неизследими.
[4] Отмахни нечистото от среброто и ще излезе съд за златаря.
[5] Отмахни нечестивите от царя и престолът му ще се утвърди в правда.

[6] Não te glories na presença do rei, nem te ponhas no meio dos grandes;
[7] porque melhor é que te digam: Sobe para aqui!, do que seres humilhado diante do príncipe. A respeito do que os teus olhos viram,

[8] não te apresses a litigar, pois, ao fim, que farás, quando o teu próximo te puser em apuros?

[9] Pleiteia a tua causa diretamente com o teu próximo e não descubras o segredo de outrem;

[10] para que não te vitupere aquele que te ouvir, e não se te apegue a tua infâmia.

[11] Como maçãs de ouro em salvas de prata, assim é a palavra dita a seu tempo.
[12] Como pendentes e jóias de ouro puro, assim é o sábio repreensor para o ouvido atento.
[13] Como o frescor de neve no tempo da ceifa, assim é o mensageiro fiel para com os que o enviam, porque refrigera a alma dos seus senhores.
[14] Como nuvens e ventos que não trazem chuva, assim é o homem que se gaba de dádivas que não fez.

[15] A longanimidade persuade o príncipe, e a língua branda esmaga ossos.
[16] Achaste mel? Come apenas o que te basta, para que não te fartes dele e venhas a vomitá-lo.

[6] Не се надигай пред царя и не стой на мястото на големците,
[7] защото по-добре е да ти кажат: Мини тук, по-горе, отколкото да те сложат по-долу в присъствието на началника, когото са видели очите ти.
[8] Не бързай да излезеш, за да се караш, да не би най-сетне да не знаеш какво правиш, когато те засрами противникът ти.

[9] Разисквай делото си с противника си сам, но не разкривай чужди тайни,

[10] да не би да те укори онзи, който те слуша, и твоето безчестие да остане незаличимо.
[11] Дума, казана на място, е като златни ябълки в сребърни съдове.
[12] Както е обица и украшение от чисто злато за човек, така е мъдрият изобличител за внимателното ухо.
[13] Както е ледената прохлада в жътвено време, така е верният посланик на тези, които го изпращат, защото освежава душата на господаря си.
[14] Който лъжливо се хвали за подаръци, които дава, прилича на облаци от вятър без дъжд.

Правила за живот и отношението към врага

[15] Чрез въздържаност се склонява управител и мек език троши кости.
[16] Намериш ли мед, яж само колкото ти е нужно, да не би да се преситиш от него и да го повърнеш.

[17] Não sejas freqüente na casa do teu próximo, para que não se enfade de ti e te aborreça.

[18] Maça, espada e flecha aguda é o homem que levanta falso testemunho contra o seu próximo.

[19] Como dente quebrado e pé sem firmeza, assim é a confiança no desleal, no tempo da angústia.

[20] Como quem se despe num dia de frio e como vinagre sobre feridas, assim é o que entoa canções junto ao coração aflito.

[21] Se o que te aborrece tiver fome, dá-lhe pão para comer; se tiver sede, dá-lhe água para beber,

[22] porque assim amontoarás brasas vivas sobre a sua cabeça, e o SENHOR te retribuirá.

[23] O vento norte traz chuva, e a língua fingida, o rosto irado.

[24] Melhor é morar no canto do eirado do que junto com a mulher rixosa na mesma casa.

[25] Como água fria para o sedento, tais são as boas-novas vindas de um país remoto.

[26] Como fonte que foi turvada e manancial corrupto, assim é o justo que cede ao perverso.

[27] Comer muito mel não é bom; assim, procurar a própria honra não é honra.

[17] Рядко слагай крака си в къщата на съседа си, да не би да му досадиш и той да те намрази.

[18] Човек, който лъжесвидетелства против ближния си, е като чук, меч и остра стрела.

[19] Доверие към неверен човек, в усилно време, е като счупен зъб и изкълчен крак.

[20] Както е този, който съблича дрехата сив студено време, и както оцет на рана, така е и онзи, който пее песни на оскърбено сърце.

[21] Ако е гладен врагът ти, дай му хляб да яде, и ако е жаден, утоли жаждата му с вода.

[22] Защото така ще натрупаш жар на главата му и Господ ще те възнагради.

[23] Както северният вятър причинява дъжд, така и тайно одумващият език – разгневено лице.

[24] По-добре е да живее някой в ъгъл на покрива, отколкото в широка къща със свадлива жена.

[25] Както е студената вода за жадна душа, така е добрата вест от далечна земя.

[26] Праведният, който отстъпва пред нечестивия, е като мътен извор и развален източник.

[27] Не е добре да яде някой много мед. Така също не е славно да търсят хоратасвоята си слава.

[28] Como cidade derribada, que não tem muros, assim é o homem que não tem domínio próprio.

Provérbios 26

[1] Como a neve no verão e como a chuva na ceifa, assim, a honra não convém ao insensato.

[2] Como o pássaro que foge, como a andorinha no seu vôo, assim, a maldição sem causa não se cumpre.

[3] O açoite é para o cavalo, o freio, para o jumento, e a vara, para as costas dos insensatos.

[4] Não respondas ao insensato segundo a sua estultícia, para que não te faças semelhante a ele.

[5] Ao insensato responde segundo a sua estultícia, para que não seja ele sábio aos seus próprios olhos.

[6] Os pés corta e o dano sofre quem manda mensagens por intermédio do insensato.

[7] As pernas do coxo pendem bambas; assim é o provérbio na boca dos insensatos.

[8] Como o que atira pedra preciosa num montão de ruínas, assim é o que dá honra ao insensato.

[9] Como galho de espinhos na mão do bêbado, assim é o provérbio na boca dos insensatos.

[10] Como um flecheiro que a todos fere, assim é o que assalaria os insensatos e os transgressores.

[28] Който не владее духа си, е като съборен град без стени.

Притчи 26

Безумният и неговото безумие

[1] Както сняг лятно време и както дъжд по жътва, така и чест не прилича на безумния.

[2] Както врабче хвръква и както лястовица отлита, така и проклятие не постига без причина.

[3] Бич за коня, юзда за осела и тояга за гърба на безумните.

[4] Не отговаряй на безумния според безумието му, да не би да станеш и ти подобен на него.

[5] Отговаряй на безумния според безумието му, да не би да се има за мъдър в очите си.

[6] Който праща известие чрез безумния, отсича краката си и си докарва вреда.

[7] Както безполезни висят краката на куция, така е притча в устата на безумния.

[8] Както онзи, който хвърля възел със скъпоценни камъни в грамада, така е този, който отдава чест на безумния.

[9] Като трън, който боде ръката на пияницата, така е притча в устата на безумните.

[10] Както стрелец, който безогледнонаранява всички, така е онзи, който наема на работабезумен, или онзи, който наема на работаскитници.

11 Como o cão que torna ao seu vômito, assim é o insensato que reitera a sua estultícia.

11 Както кучето се връща на бълвоча си, така безумният повтаря своята глупост.

12 Tens visto a um homem que é sábio a seus próprios olhos? Maior esperança há no insensato do que nele.

12 Видял ли си човек, който се смята за мъдър? Повече надежда има за безумния, отколкото за него.

Ленивият човек и лъжливият език

13 Diz o preguiçoso: Um leão está no caminho; um leão está nas ruas.

13 Ленивият казва: Лъв има на пътя! Лъв има по улиците!

14 Como a porta se revolve nos seus gonzos, assim, o preguiçoso, no seu leito.

14 Както врата се завърта на пантите си, така и ленивият – на постелката си.

15 O preguiçoso mete a mão no prato e não quer ter o trabalho de a levar à boca.

15 Ленивият потапя ръката си в паницата, а го мързи да я върне в устата си.

16 Mais sábio é o preguiçoso a seus próprios olhos do que sete homens que sabem responder bem.

16 Ленивият смята себе си за по-мъдър от седем души, които могат да дадат умен отговор.

17 Quem se mete em questão alheia é como aquele que toma pelas orelhas um cão que passa.

17 Минувачът, който се дразни от чужда разпра, е като онзи, който хваща куче за ушите.

18 Como o louco que lança fogo, flechas e morte,

18 Както лудият, който хвърля главни, стрели и смърт,

19 assim é o homem que engana a seu próximo e diz: Fiz isso por brincadeira.

19 така е човекът, който мами ближния си и казва: Не направих ли това на шега?

20 Sem lenha, o fogo se apaga; e, não havendo maldizente, cessa a contenda.

20 Където няма дърва, огънят изгасва; и където няма клюкар, раздорът престава.

21 Como o carvão é para a brasa, e a lenha, para o fogo, assim é o homem contencioso para acender rixas.

21 Както са въглища за жарта и дърва за огъня, така е и кавгаджията, за да разпалва препирня.

22 As palavras do maldizente são comida fina, que desce para o mais interior do ventre.

22 Думите на клюкаря са като сладки залъци и слизат вътре в корема.

23 Como vaso de barro coberto de escórias de prata, assim são os lábios amorosos e o coração maligno.

23 Усърдните устни с нечестиво сърце са като сребърна глеч, намазана на пръстен съд.

[24] Aquele que aborrece dissimula com os lábios, mas no íntimo encobre o engano;
[25] quando te falar suavemente, não te fies nele, porque sete abominações há no seu coração.
[26] Ainda que o seu ódio se encobre com engano, a sua malícia se descobrirá publicamente.

[27] Quem abre uma cova nela cairá; e a pedra rolará sobre quem a revolve.

[28] A língua falsa aborrece a quem feriu, e a boca lisonjeira é causa de ruína.

Provérbios 27

[1] Não te glories do dia de amanhã, porque não sabes o que trará à luz.
[2] Seja outro o que te louve, e não a tua boca; o estrangeiro, e não os teus lábios.
[3] Pesada é a pedra, e a areia é uma carga; mas a ira do insensato é mais pesada do que uma e outra.

[4] Cruel é o furor, e impetuosa, a ira, mas quem pode resistir à inveja?

[5] Melhor é a repreensão franca do que o amor encoberto.
[6] Leais são as feridas feitas pelo que ama, porém os beijos de quem odeia são enganosos.

[7] A alma farta pisa o favo de mel, mas à alma faminta todo amargo é doce.

[24] Ненавистникът лицемерства с устните си, но крои коварство в сърцето си;
[25] когато говори сладко, не му вярвай, защото има седем мерзости в сърцето му;
[26] макар омразата му да се покрива с измама, нечестието му ще се изяви сред събранието.
[27] Който копае ров, ще падне в него, и който търкаля камък, върху него ще се обърне.
[28] Лъжливият език мрази наранените от него и ласкателните уста докарват съсипия.

Притчи 27

Мъдростта и човешките недостатъци

[1] Не се хвали с утрешния ден, защото не знаеш какво ще роди денят.
[2] Нека те хвали друг, а не твоите уста, чужд, а не твоите устни.
[3] Камъкът е тежък и пясъкът много тежи; но досадата на безумния е по-тежка и от двете.
[4] Яростта е жестока и гневът е като наводнение, но кой може да устои пред завистта?
[5] Явното изобличение е по-добро от онази любов, която не се проявява.

[6] Удари от приятел са искрени, а целувки от неприятел – изобилни.

[7] Наситената душа се отвръща и от медена пита, а на гладната душа всичко горчиво е сладко.

[8] Qual ave que vagueia longe do seu ninho, tal é o homem que anda vagueando longe do seu lar.

[8] Както птица, която е напуснала гнездото си, така е човек, който е напуснал мястото си.

[9] Como o óleo e o perfume alegram o coração, assim, o amigo encontra doçura no conselho cordial.

[9] Както благоуханните масла и каденията веселят сърцето, така – и сладостта на сърдечния съвет на приятел.

[10] Não abandones o teu amigo, nem o amigo de teu pai, nem entres na casa de teu irmão no dia da tua adversidade. Mais vale o vizinho perto do que o irmão longe.

[10] Не изоставяй своя приятел, нито приятеля на баща си. И не влизай в къщата на брат си в деня на нещастието си. По-добре близък съсед, отколкото далечен брат.

[11] Sê sábio, filho meu, e alegra o meu coração, para que eu saiba responder àqueles que me afrontam.

[11] Сине мой, бъди мъдър и радвай сърцето ми, за да имам какво да отговарям на онзи, който ме укорява.

[12] O prudente vê o mal e esconde-se; mas os simples passam adiante e sofrem a pena.

[12] Благоразумният предвижда злото и се укрива, а неразумните вървят напред – и страдат.

[13] Tome-se a roupa àquele que fica fiador por outrem; e, por penhor, àquele que se obriga por mulher estranha.

[13] Вземи дрехата на този, който поръчителства за чужд. Да! Вземи залог от онзи, който поръчителства за чужда жена.

[14] O que bendiz ao seu vizinho em alta voz, logo de manhã, por maldição lhe atribuem o que faz.

[14] Който става рано и благославя ближния си с висок глас, ще се сметне, като че го кълне.

[15] O gotejar contínuo no dia de grande chuva e a mulher rixosa são semelhantes;

[15] Непрестанно капене в дъждовен ден и свадлива жена са еднакви;

[16] contê-la seria conter o vento, seria pegar o óleo na mão.

[16] който може да я обуздае, би обуздал вятъра и би скрил благоуханно масло с десницата си.

Неудовлетвореността на човека

[17] Como o ferro com o ferro se afia, assim, o homem, ao seu amigo.

[17] Желязо остри желязо; така и човек наостря лицето си срещу приятеля си.

[18] O que trata da figueira comerá do seu fruto; e o que cuida do seu senhor será honrado.

[18] Който пази смокинята, ще яде плода ѝ, и който се грижи за господаря си, ще бъде почитан.

[19] Como na água o rosto corresponde ao rosto, assim, o coração do homem, ao homem.

[19] Както водата отразява лице срещу лице, така сърцето – човек срещу човека.

[20] O inferno e o abismo nunca se fartam, e os olhos do homem nunca se satisfazem.

[20] Адът и смъртта не се насищат; така и човешките очи не се насищат.

[21] Como o crisol prova a prata, e o forno, o ouro, assim, o homem é provado pelos louvores que recebe.

[21] Горнилото е за пречистване среброто и пещта – за златото. А човек се изпитва чрез онова, с което се хвали.

[22] Ainda que pises o insensato com mão de gral entre grãos pilados de cevada, não se vai dele a sua estultícia.

[22] Дори и с черясло да сгрухаш безумния в кутел между грухано жито, пак безумието му няма да се отдели от него.

[23] Procura conhecer o estado das tuas ovelhas e cuida dos teus rebanhos,

[23] Внимавай да познаваш състоянието на стадата си и се грижи за добитъка си;

[24] porque as riquezas não duram para sempre, nem a coroa, de geração em geração.

[24] защото богатството не е вечно и короната не трае от род в род.

[25] Quando, removido o feno, aparecerem os renovos e se recolherem as ervas dos montes,

[25] Сеното се прибира, зеленината се явява и планинските билки се събират.

[26] então, os cordeiros te darão as vestes, os bodes, o preço do campo,

[26] Агнетата ти служат за облекло и козлите – за купуване на нива.

[27] e as cabras, leite em abundância para teu alimento, para alimento da tua casa e para sustento das tuas servas.

[27] Ще има достатъчно козе мляко за храна на тебе, на дома ти и за живеене на слугините ти.

Provérbios 28

Provérbios antitéticos

Притчи 28

Нечестиви и праведници – възмездие и награда

[1] Fogem os perversos, sem que ninguém os persiga; mas o justo é intrépido como o leão.

[1] Нечестивите бягат, без да ги гони някой, а праведните са смели като млад лъв.

[2] Por causa da transgressão da terra, mudam-se freqüentemente os príncipes, mas por um, sábio e prudente, se faz estável a sua ordem.

[2] От бунтовете на страната началниците ѝ са много, но чрез умни и вещи хора един неин управител продължава дълго време.

[3] O homem pobre que oprime os pobres é como chuva que a tudo arrasta e não deixa trigo.

[4] Os que desamparam a lei louvam o perverso, mas os que guardam a lei se indignam contra ele.

[5] Os homens maus não entendem o que é justo, mas os que buscam o SENHOR entendem tudo.

[6] Melhor é o pobre que anda na sua integridade do que o perverso, nos seus caminhos, ainda que seja rico.

[7] O que guarda a lei é filho prudente, mas o companheiro de libertinos envergonha a seu pai.

[8] O que aumenta os seus bens com juros e ganância ajunta-os para o que se compadece do pobre.

[9] O que desvia os ouvidos de ouvir a lei, até a sua oração será abominável.

[10] O que desvia os retos para o mau caminho, ele mesmo cairá na cova que fez, mas os íntegros herdarão o bem.

[11] O homem rico é sábio aos seus próprios olhos; mas o pobre que é sábio sabe sondá-lo.

[12] Quando triunfam os justos, há grande festividade; quando, porém, sobem os perversos, os homens se escondem.

[13] O que encobre as suas transgressões jamais prosperará; mas o que as confessa e deixa alcançará misericórdia.

[3] Беден човек, който насилва немотните, е като пороен дъжд, който не оставя храна.

[4] Които отстъпват от закона, хвалят нечестивите, но които пазят закона, се противят на тях.

[5] Злите хора не разбират от правосъдие, но тези, които търсят Господа, разбират всичко.

[6] По-добър е сиромахът, който ходи в непорочността си, отколкото онзи, който се криви междудва пътя, макар и да е богат.

[7] Който пази закона, е разумен син, а който дружи с чревоугодниците, засрамва баща си.

[8] Който умножава имота си с лихварство и грабителство, го събира за този, който показва милост към сиромасите.

[9] Който отклонява ухото си от слушане назакона, на такъв самата му молитва е мерзост.

[10] Който заблуждава праведните в лош път, той сам ще падне в своята яма, а непорочните ще наследят добрини.

[11] Богатият човек мисли себе си за мъдър, но разумният сиромах го преценява.

[12] Когато тържествуват праведните, има голяма слава, а когато се издигнат нечестивите, човек се крие.

[13] Който крие престъпленията си, няма да успее, а който ги изповядва и оставя, ще намери милост.

14 Feliz o homem constante no temor de Deus; mas o que endurece o coração cairá no mal.

15 Como leão que ruge e urso que ataca, assim é o perverso que domina sobre um povo pobre.

16 O príncipe falto de inteligência multiplica as opressões, mas o que aborrece a avareza viverá muitos anos.

17 O homem carregado do sangue de outrem fugirá até à cova; ninguém o detenha.

18 O que anda em integridade será salvo, mas o perverso em seus caminhos cairá logo.

19 O que lavra a sua terra virá a fartar-se de pão, mas o que se ajunta a vadios se fartará de pobreza.

20 O homem fiel será cumulado de bênçãos, mas o que se apressa a enriquecer não passará sem castigo.

21 Parcialidade não é bom, porque até por um bocado de pão o homem prevaricará.

22 Aquele que tem olhos invejosos corre atrás das riquezas, mas não sabe que há de vir sobre ele a penúria.

23 O que repreende ao homem achará, depois, mais favor do que aquele que lisonjeia com a língua.

24 O que rouba a seu pai ou a sua mãe e diz: Não é pecado, companheiro é do destruidor.

14 Блажен онзи човек, който се бои винаги, а който закоравява сърцето си, ще изпадне в бедствие.

15 Като ревящ лъв и гладна мечка е нечестив управител над беден народ.

16 О, княже, лишен от разум, но велик да насилстваш, знай, че който мрази грабителство, ще продължи дните си.

17 Човек, който е натоварен с кръвта на друг човек, ще побърза да отиде в ямата; никой да не го спира.

18 Който ходи непорочно, ще се избави, а който ходи по криви пътища, изведнъж ще падне.

19 Който обработва земята си, ще се насити с хляб, а който следва суетни неща, ще го постигне сиромашия.

20 Верният човек ще има много благословения; а който бърза да се обогати, няма да остане ненаказан.

21 Не е добре да бъде човек лицеприятен, защото за един залък хляб такъв човек ще извърши престъпление.

22 Който има лошо око, бърза да се обогати, а не знае, че ще го постигне немотия.

23 Който изобличава човека, после ще намери по-голямо благоволение, отколкото онзи, който ласкае с езика си.

24 Който краде от баща си или от майка си и казва: Не е грях, той е другар на грабителя.

[25] O cobiçoso levanta contendas, mas o que confia no SENHOR prosperará.

[26] O que confia no seu próprio coração é insensato, mas o que anda em sabedoria será salvo.

[27] O que dá ao pobre não terá falta, mas o que dele esconde os olhos será cumulado de maldições.

[28] Quando sobem os perversos, os homens se escondem, mas, quando eles perecem, os justos se multiplicam.

Provérbios 29

[1] O homem que muitas vezes repreendido endurece a cerviz será quebrantado de repente sem que haja cura.

[2] Quando se multiplicam os justos, o povo se alegra, quando, porém, domina o perverso, o povo suspira.

[3] O homem que ama a sabedoria alegra a seu pai, mas o companheiro de prostitutas desperdiça os bens.

[4] O rei justo sustém a terra, mas o amigo de impostos a transtorna.

[5] O homem que lisonjeia a seu próximo arma-lhe uma rede aos passos.

[6] Na transgressão do homem mau, há laço, mas o justo canta e se regozija.

[7] Informa-se o justo da causa dos pobres, mas o perverso de nada disso quer saber.

[25] Човек с надменна душа повдига крамоли, а който уповава на Господа, ще затлъстее.

[26] Който уповава на своето си сърце, е безумен, а който ходи разумно, той ще се избави.

[27] Който дава на сиромасите, няма да изпадне в немотия, а който закрива очите си, за да не ги вижда, ще има много клетви.

[28] Когато се възвисят нечестивите, хората се крият, но когато те загиват, праведните се умножават.

Притчи 29

Възхвала на правосъдието и проклятие на нечестието

[1] Човек, който често е изобличаван, закоравява врата си, внезапно ще бъде съкрушен, и то без поправление.

[2] Когато праведните са на власт, народът се радва; но когато нечестивият началства, народът въздиша.

[3] Който обича мъдростта, радва баща си, а който дружи с блудници, разпилява имота му.

[4] Чрез правосъдие царят утвърждава земята си, а който ламти за подкупи и подаръци, я съсипва.

[5] Човек, който ласкае ближния си, опъва мрежа пред стъпките му.

[6] В беззаконието на лошия човек има примка, а праведният пее и се радва.

[7] Праведният вниква в съдебните дела на бедните; нечестивият няма даже разум, за да ги изследва.

[8] Os homens escarnecedores alvoroçam a cidade, mas os sábios desviam a ira.
[9] Se o homem sábio discute com o insensato, quer este se encolerize, quer se ria, não haverá fim.
[10] Os sanguinários aborrecem o íntegro, ao passo que, quanto aos retos, procuram tirar-lhes a vida.
[11] O insensato expande toda a sua ira, mas o sábio afinal lha reprime.
[12] Se o governador dá atenção a palavras mentirosas, virão a ser perversos todos os seus servos.
[13] O pobre e o seu opressor se encontram, mas é o SENHOR quem dá luz aos olhos de ambos.
[14] O rei que julga os pobres com eqüidade firmará o seu trono para sempre.
[15] A vara e a disciplina dão sabedoria, mas a criança entregue a si mesma vem a envergonhar a sua mãe.
[16] Quando os perversos se multiplicam, multiplicam-se as transgressões, mas os justos verão a ruína deles.
[17] Corrige o teu filho, e te dará descanso, dará delícias à tua alma.
[18] Não havendo profecia, o povo se corrompe; mas o que guarda a lei, esse é feliz.
[19] O servo não se emendará com palavras, porque, ainda que entenda, não obedecerá.

[8] Присмивателите палят града, а мъдрият усмирява гнева.
[9] Ако мъдър човек има спор с безумен, той се разярява, смее се и няма спокойствие.
[10] Кръвожадните мъже мразят непорочния, но праведните се грижат за живота му.
[11] Безумният излива целия си гняв, а мъдрият го задържа и укротява.
[12] Ако управителят слуша лъжливи думи, то всичките му слуги стават нечестиви.
[13] Сиромах и притеснител се срещат; Господ просвещава очите на всички тях.
[14] Когато цар съди вярно сиромасите, престолът му ще бъде утвърден завинаги.
[15] Тоягата и изобличението дават мъдрост, а пренебрегнатото дете засрамва майка си.
[16] Когато нечестивите са на власт, беззаконието се умножава, но праведните ще видят падането им.
[17] Наказвай сина си и той ще те успокои. Да! Ще даде наслада на душата ти.
[18] Където няма пророческо видение, народът се разюздва, а който пази закона, е блажен.
[19] Слугата не се поправя с думи, защото, при все че разбира, не обръща внимание.

[20] Tens visto um homem precipitado nas suas palavras? Maior esperança há para o insensato do que para ele.

[21] Se alguém amimar o escravo desde a infância, por fim ele quererá ser filho.

[22] O iracundo levanta contendas, e o furioso multiplica as transgressões.

[23] A soberba do homem o abaterá, mas o humilde de espírito obterá honra.

[24] O que tem parte com o ladrão aborrece a própria alma; ouve as maldições e nada denuncia.

[25] Quem teme ao homem arma ciladas, mas o que confia no SENHOR está seguro.

[26] Muitos buscam o favor daquele que governa, mas para o homem a justiça vem do SENHOR.

[27] Para o justo, o iníquo é abominação, e o reto no seu caminho é abominação ao perverso.

Provérbios 30

As palavras de Agur

[1] Palavras de Agur, filho de Jaque, de Massá. Disse o homem: Fatiguei-me, ó Deus; fatiguei-me, ó Deus, e estou exausto

[2] porque sou demasiadamente estúpido para ser homem; não tenho inteligência de homem,

[3] não aprendi a sabedoria, nem tenho o conhecimento do Santo.

[4] Quem subiu ao céu e desceu? Quem encerrou os ventos nos seus punhos? Quem

[20] Видял ли си човек, прибързан в работите си? Има повече надежда за безумния, отколкото за него.

[21] Ако някой глези слугата си от детинство, най-накрая той ще му стане като син.

[22] Гневлив човек възбужда препирни и сприхав човек беззаконства много.

[23] Гордостта на човека ще го смири, а смиреният ще придобие чест.

[24] Който е съдружник с крадец, мрази душата си; той слуша заклеването, а не издава.

[25] Страхът от човека слага примка, а който уповава на Господа, ще бъде поставен нависоко.

[26] Мнозина търсят благоволението на управителя, но съдбата на човека е от Господа.

[27] Несправедлив човек е мерзост за праведните; и който ходи в прав път, е мерзост за нечестивите.

Притчи 30

ПОУЧЕНИЯ НА АГУР И НА ЦАР ЛЕМУИЛ

Мъдри слова на Агур

[1] Думите на Якеевия син Агур, Массовия цар, които той изговори: Изморих се, о, Боже, изморих се, о, Боже, изтощих се;

[2] защото съм по-несмислен от който и да било човек и нямам човешки разум;

[3] понеже не научих мъдрост, нито имам знание за Всесветия.

[4] Кой се е възкачил на небето и слязъл? Кой е събрал вятъра в шепите си? Кой е

amarrou as águas na sua roupa? Quem estabeleceu todas as extremidades da terra? Qual é o seu nome, e qual é o nome de seu filho, se é que o sabes?

връзал водите в дрехата си? Кой е утвърдил всички земни краища? Как е името Му и как е името на сина Му? Кажи, ако го знаеш!

5 Toda palavra de Deus é pura; ele é escudo para os que nele confiam.

5 Всяко слово Божие е опитано: Той е щит на тези, които уповават на Него.

6 Nada acrescentes às suas palavras, para que não te repreenda, e sejas achado mentiroso.

6 Не прибавяй към Неговите думи, да не би да те изобличи и се окажеш лъжец.

7 Duas coisas te peço; não mas negues, antes que eu morra:

7 Две неща моля от Тебе, не ми ги отказвай, преди да умра:

8 afasta de mim a falsidade e a mentira; não me dês nem a pobreza nem a riqueza; dá-me o pão que me for necessário;

8 Отдалечи от мен измамата и лъжата; не ми давай нито сиромашия, нито богатство; храни ме с хляба, който ми се пада;

9 para não suceder que, estando eu farto, te negue e diga: Quem é o SENHOR? Ou que, empobrecido, venha a furtar e profane o nome de Deus.

9 да не би да се пресития и се отрека от Теб, и да кажа: Кой еГоспод? Или да не би да осиромашея, за да открадна и да употребя скверно името на моя Бог.

10 Não calunies o servo diante de seu senhor, para que aquele te não amaldiçoe e fiques culpado.

10 Не одумвай слуга пред господаря му, да не би да те закълне и ти да се окажеш виновен.

11 Há daqueles que amaldiçoam a seu pai e que não bendizem a sua mãe.

11 Има поколение, което кълне баща си и не благославя майка си.

12 Há daqueles que são puros aos próprios olhos e que jamais foram lavados da sua imundícia.

12 Има поколение, което е чисто пред своите си очи, обаче не е измито от нечистотата си.

13 Há daqueles – quão altivos são os seus olhos e levantadas as suas pálpebras!

13 Има поколение – колко високо са очите им и колко са надигнати клепачите им!

14 Há daqueles cujos dentes são espadas, e cujos queixais são facas, para consumirem na terra os aflitos e os necessitados entre os homens.

14 Има поколение, чиито зъби са мечове и челюстта му – ножове, за да изпояжда от земята сиромасите и немотните сред хората.

[15] A sanguessuga tem duas filhas, a saber: Dá, Dá. Há três coisas que nunca se fartam, sim, quatro que não dizem: Basta!

[16] Elas são a sepultura, a madre estéril, a terra, que se não farta de água, e o fogo, que nunca diz: Basta!

[17] Os olhos de quem zomba do pai ou de quem despreza a obediência à sua mãe, corvos no ribeiro os arrancarão e pelos pintãos da águia serão comidos.

[18] Há três coisas que são maravilhosas demais para mim, sim, há quatro que não entendo:

[19] o caminho da águia no céu, o caminho da cobra na penha, o caminho do navio no meio do mar e o caminho do homem com uma donzela.

[20] Tal é o caminho da mulher adúltera: come, e limpa a boca, e diz: Não cometi maldade.

[21] Sob três coisas estremece a terra, sim, sob quatro não pode subsistir:

[22] sob o servo quando se torna rei; sob o insensato quando anda farto de pão;

[23] sob a mulher desdenhada quando se casa; sob a serva quando se torna herdeira da sua senhora.

[24] Há quatro coisas mui pequenas na terra que, porém, são mais sábias que os sábios:

[25] as formigas, povo sem força; todavia, no verão preparam a sua comida;

[26] os arganazes, povo não poderoso; contudo, fazem a sua casa nas rochas;

[15] Піявицата има две дъщери, които викат: Дай, дай! Три неща има, които са ненаситни, дори четири, които не казват: Стига! –

[16] Адът и неплодната утроба, земята, която не се насища с вода, и огънят, който не казва: Стига.

[17] Окото, което се присмива на баща си и презира покорност към майка си, гарвани от долината ще го изкълват и орлови пилци ще го изядат.

[18] Три неща има, които са непостижими за мене, дори четири, които не разбирам:

[19] следите на орел по въздуха, следите на змия върху канара, следите на кораб сред морето и следите на мъж при девица.

[20] Такъв е пътят и на жена прелюбодейка – яде, бърше си устата и казва: Не съм извършила беззаконие.

[21] Поради три неща се тресе земята. Да! Поради четири тя не може да търпи:

[22] поради слуга, когато стане цар, и безумен, когато се насити с хляб;

[23] поради омразна жена, когато се омъжи, и слугиня, която измества господарката си.

[24] Четири неща има на земята, които са малки, но са извънредно мъдри:

[25] мравките, които не са силен народ, но лете приготвят храната си;

[26] дивите зайци, които са слаб народ, но поставят жилищата си на канара;

[27] os gafanhotos não têm rei; contudo, marcham todos em bandos;
[28] o geco, que se apanha com as mãos; contudo, está nos palácios dos reis.

[29] Há três que têm passo elegante, sim, quatro que andam airosamente:

[30] O leão, o mais forte entre os animais, que por ninguém torna atrás;

[31] o galo, que anda ereto, o bode e o rei, a quem não se pode resistir.

[32] Se procedeste insensatamente em te exaltares ou se maquinaste o mal, põe a mão na boca.

[33] Porque o bater do leite produz manteiga, e o torcer do nariz produz sangue, e o açular a ira produz contendas.

Provérbios 31

Conselhos para o rei Lemuel

[1] Palavras do rei Lemuel, de Massá, as quais lhe ensinou sua mãe.
[2] Que te direi, filho meu? Ó filho do meu ventre? Que te direi, ó filho dos meus votos?

[3] Não dês às mulheres a tua força, nem os teus caminhos, às que destroem os reis.

[4] Não é próprio dos reis, ó Lemuel, não é próprio dos reis beber vinho, nem dos príncipes desejar bebida forte.
[5] Para que não bebam, e se esqueçam da lei, e pervertam o direito de todos os aflitos.

[27] скакалците, които нямат цар, но излизат всички по дружини;
[28] и гущерът, който можеш да хванеш в ръка, но пак се среща в царските палати.
[29] Три неща има, които вървят величествено, дори четири, които ходят с благородство:
[30] лъвът, който е най-силен от животните и не се спира пред никого;
[31] стегнатият през корема кон; козелът; и царят, против когото не може да се въстава.
[32] Ако си постъпил безумно, като си се надигнал, или ако си намислил зло, сложи ръка на устата си.
[33] Защото както, като се бие мляко, се изважда масло, и като се блъсне носът, потича кръв, така и като се подбужда гняв, произлиза свада.

Притчи 31

Мъдри слова на цар Лемуил

[1] Думите на Массовия цар Лемуил, на които го поучи майка му:
[2] Какво, сине мой? Какво, сине на утробата ми? И какво, сине на моите оброци?
[3] Не давай силата си на жените, нито пътищата си – на тези, които погубват царете.
[4] Не е за царете, Лемуиле, не е за царете да пият вино, нито за князете да кажат: Къде е спиртното питие?

[5] Да не би, като се напият, да забравят закона и да не оправдаят угнетяваните.

6 Dai bebida forte aos que perecem e vinho, aos amargurados de espírito;

7 para que bebam, e se esqueçam da sua pobreza, e de suas fadigas não se lembrem mais.

8 Abre a boca a favor do mudo, pelo direito de todos os que se acham desamparados.

9 Abre a boca, julga retamente e faze justiça aos pobres e aos necessitados.

O louvor da mulher virtuosa

10 Mulher virtuosa, quem a achará? O seu valor muito excede o de finas jóias.

11 O coração do seu marido confia nela, e não haverá falta de ganho.

12 Ela lhe faz bem e não mal, todos os dias da sua vida.

13 Busca lã e linho e de bom grado trabalha com as mãos.

14 É como o navio mercante: de longe traz o seu pão.

15 É ainda noite, e já se levanta, e dá mantimento à sua casa e a tarefa às suas servas.

16 Examina uma propriedade e adquire-a; planta uma vinha com as rendas do seu trabalho.

17 Cinge os lombos de força e fortalece os braços.

18 Ela percebe que o seu ganho é bom; a sua lâmpada não se apaga de noite.

19 Estende as mãos ao fuso, mãos que pegam na roca.

6 Давайте спиртно питие на онзи, който загива, и вино – на огорчения духом,

7 за да пийне и да забрави сиромашията си, и да не помни вече окаяността си.

8 Отваряй устата си за безгласния, за делото на всички, които загиват;

9 отваряй устата си, съди справедливо и раздавай правосъдие на сиромаха и немотния.

Възхвала на добродетелната жена

10 Кой може да намери добродетелна жена? Защото тя е много по-ценна от скъпоценни камъни.

11 Сърцето на мъжа ѝ уповава на нея; и няма да му липсва печалба.

12 Тя ще му донася добро, а не зло, през всички дни на живота си.

13 Търси вълна и лен и работи с ръцете си това, което ѝ е угодно.

14 Тя е като търговските кораби – донася храната си отдалеч.

15 При това става, докато е още тъмно, и дава храна на дома си, и определената работа – на слугините си.

16 Разглежда нива и я купува; от плода на ръцете си сади лозе.

17 Опасва кръста си със сила и укрепва мишците си.

18 Като схваща, че търгуването ѝ е полезно, светилникът ѝ не угасва през нощта.

19 Слага ръцете си на вретеното и държи в ръката си хурката.

[20] Abre a mão ao aflito; e ainda a estende ao necessitado.	[20] Отваря ръката си за сиромасите. Да! Простира ръцете си към нуждаещите се.
[21] No tocante à sua casa, não teme a neve, pois todos andam vestidos de lã escarlate.	[21] Не се бои от снега за дома си; защото всичките ѝ домашни са облечени с двойни дрехи.
[22] Faz para si cobertas, veste-se de linho fino e de púrpura.	[22] Прави си завивки от дамаска; облеклото ѝ е от висон и морав плат.
[23] Seu marido é estimado entre os juízes, quando se assenta com os anciãos da terra.	[23] Мъжът ѝ е известен в портите, когато седи между местните старейшини.
[24] Ela faz roupas de linho fino, e vende-as, e dá cintas aos mercadores.	[24] Тя тъче ленено платно и го продава, и доставя пояси на търговците;
[25] A força e a dignidade são os seus vestidos, e, quanto ao dia de amanhã, não tem preocupações.	[25] сила и достолепие са облеклото ѝ; и тя гледа весело към бъдещето.
[26] Fala com sabedoria, e a instrução da bondade está na sua língua.	[26] Отваря устата си с мъдрост и законът на езика ѝ е благ.
[27] Atende ao bom andamento da sua casa e não come o pão da preguiça.	[27] Добре внимава в управлението на дома си и хляб на леност не яде.
[28] Levantam-se seus filhos e lhe chamam ditosa; seu marido a louva, dizendo:	[28] Синовете ѝ стават и я облажават; и мъжът ѝ я хвали, като казва:
[29] Muitas mulheres procedem virtuosamente, mas tu a todas sobrepujas.	[29] Много дъщери са се държали достойно, но ти надмина всичките.
[30] Enganosa é a graça, e vã, a formosura, mas a mulher que teme ao SENHOR, essa será louvada.	[30] Прелестта е измамлива и красотата е лъх; но жена, която се бои от Господа, тя ще бъде похвалена.
[31] Dai-lhe do fruto das suas mãos, e de público a louvarão as suas obras.	[31] Дайте ѝ от плода на ръцете ѝ и делата ѝ нека я хвалят в портите.

Livro do Eclesiastes ou o Pregador	Еклисиаст
Eclesiastes 1	**Еклисиаст 1**
Tudo é vaidade	**Всичко е суета**
1 Palavra do Pregador, filho de Davi, rei de Jerusalém:	1 Думите на проповедника, Давидовия син, цар в Йерусалим:
2 Vaidade de vaidades, diz o Pregador; vaidade de vaidades, tudo é vaidade.	2 Суета на суетите, казва проповедникът; суета на суетите, всичко е суета.
3 Que proveito tem o homem de todo o seu trabalho, com que se afadiga debaixo do sol?	3 Каква полза за човека от целия му труд, с който се труди под слънцето?
A eterna mesmice	
4 Geração vai e geração vem; mas a terra permanece para sempre.	4 Едно поколение преминава и друго поколение идва; а земята стои вечно.
5 Levanta-se o sol, e põe-se o sol, e volta ao seu lugar, onde nasce de novo.	5 Също и слънцето изгрява, и слънцето залязва, и бърза да отиде към мястото, където трябва да изгрява.
6 O vento vai para o sul e faz o seu giro para o norte; volve-se, e revolve-se, na sua carreira, e retorna aos seus circuitos.	6 Вятърът отива на юг и се връща на север; вятърът постоянно обикаля в пътя си и пак се връща в своите кръгообращения.
7 Todos os rios correm para o mar, e o mar não se enche; ao lugar para onde correm os rios, para lá tornam eles a correr.	7 Всички реки се вливат в морето, а морето все не се напълва; на мястото, където отиват реките, там непрестанно отиват.
8 Todas as coisas são canseiras tais, que ninguém as pode exprimir; os olhos não se fartam de ver, nem se enchem os ouvidos de ouvir.	8 Всички неща са досадни – човек не може да изкаже доколко; окото не се насища с гледане, нито ухото се напълва със слушане.
9 O que foi é o que há de ser; e o que se fez, isso se tornará a fazer; nada há, pois, novo debaixo do sol.	9 Каквото е станало, това е, което ще стане; и каквото е било извършено, това е, което ще се извърши; и няма нищо ново под слънцето.

10 Há alguma coisa de que se possa dizer: Vê, isto é novo? Não! Já foi nos séculos que foram antes de nós.

11 Já não há lembrança das coisas que precederam; e das coisas posteriores também não haverá memória entre os que hão de vir depois delas.

A experiência do Pregador

12 Eu, o Pregador, venho sendo rei de Israel, em Jerusalém.

13 Apliquei o coração a esquadrinhar e a informar-me com sabedoria de tudo quanto sucede debaixo do céu; este enfadonho trabalho impôs Deus aos filhos dos homens, para nele os afligir.

14 Atentei para todas as obras que se fazem debaixo do sol, e eis que tudo era vaidade e correr atrás do vento.

15 Aquilo que é torto não se pode endireitar; e o que falta não se pode calcular.

16 Disse comigo: eis que me engrandeci e sobrepujei em sabedoria a todos os que antes de mim existiram em Jerusalém; com efeito, o meu coração tem tido larga experiência da sabedoria e do conhecimento.

17 Apliquei o coração a conhecer a sabedoria e a saber o que é loucura e o que é estultícia; e vim a saber que também isto é correr atrás do vento.

18 Porque na muita sabedoria há muito enfado; e quem aumenta ciência aumenta tristeza.

Eclesiastes 2

10 Има ли нещо, за което може да се каже: Виж! Това е ново! То вече е станало през вековете, които са били преди нас.

11 Не се помнят предишните поколения; нито ще се помнят следващите, идните поколения от онези, които ще дойдат после.

В търсене смисъла на живота

12 Аз, проповедникът, бях цар над Израил в Йерусалим;

13 и предадох сърцето си да издиря и да изпитам чрез мъдростта за всичко, което става под небето. Тежък е този труд, който Бог е дал на човешките синове, за да се трудят в него.

14 Видях всички дела, които се вършат под слънцето; и, ето, всичко е суета и гонене на вятъра.

15 Кривото не може да се изправи; и това, което е недоизпълнено, не може да се брои.

16 Аз се съвещавах със сърцето си и казах: Ето, станах велик и съм умножавал мъдростта си повече от всички, които са били преди мене в Йерусалим. Да! Сърцето ми е имало голям опит в мъдрост и знание.

17 И предадох сърцето си, за да позная мъдростта и да позная лудостта и безумието. Познах, че и това е гонене на вятър.

18 Защото в многото мъдрост има много досада; и който увеличава знание, увеличава и печал.

Еклисиаст 2

A vaidade das possessões

1 Disse comigo: vamos! Eu te provarei com a alegria; goza, pois, a felicidade; mas também isso era vaidade.

1 Аз казах на сърцето си: Ела сега, да те опитам с веселба, затова се наслаждавай с блага; и, ето, и това беше суета.

2 Do riso disse: é loucura; e da alegria: de que serve?

2 Казах за смеха: Лудост е, и за веселбата: Каква полза от нея?

3 Resolvi no meu coração dar-me ao vinho, regendo-me, contudo, pela sabedoria, e entregar-me à loucura, até ver o que melhor seria que fizessem os filhos dos homens debaixo do céu, durante os poucos dias da sua vida.

3 Намислих в сърцето си да веселя плътта си с вино, докато сърцето ми още се управляваше от мъдростта, и да усвоя безумието, докато видя какво е добре да вършат човешките синове под небето през всички дни на живота си.

4 Empreendi grandes obras; edifiquei para mim casas; plantei para mim vinhas.

4 Направих си големи работи; съградих си къщи; насадих си лозя;

5 Fiz jardins e pomares para mim e nestes plantei árvores frutíferas de toda espécie.

5 направих си цветни и овощни градини и насадих в тях всякакви плодни дървета;

6 Fiz para mim açudes, para regar com eles o bosque em que reverdeciam as árvores.

6 направих си водоеми, за да поя от тях насадената с дървета гора;

7 Comprei servos e servas e tive servos nascidos em casa; também possuí bois e ovelhas, mais do que possuíram todos os que antes de mim viveram em Jerusalém.

7 придобих слуги и слугини и имах слуги, родени в дома ми; имах още добитък и стада повече от всички, които са били преди мене в Йерусалим.

8 Amontoei também para mim prata e ouro e tesouros de reis e de províncias; provi-me de cantores e cantoras e das delícias dos filhos dos homens: mulheres e mulheres.

8 Събрах си и сребро, и злато, и особените скъпоценности на царете и на областите; набавих си певци и певици и насладите на човешките синове – наложници изключително много.

9 Engrandeci-me e sobrepujei a todos os que viveram antes de mim em Jerusalém; perseverou também comigo a minha sabedoria.

9 Така станах велик и се възвеличих повече от всички, които са били преди мене в Йерусалим; още и мъдростта ми си остана у мен.

10 Tudo quanto desejaram os meus olhos não lhes neguei, nem privei o coração de

10 И от всичко, които пожелаха очите ми, нищо не им забраних; не спрях

alegria alguma, pois eu me alegrava com todas as minhas fadigas, e isso era a recompensa de todas elas.

11 Considerei todas as obras que fizeram as minhas mãos, como também o trabalho que eu, com fadigas, havia feito; e eis que tudo era vaidade e correr atrás do vento, e nenhum proveito havia debaixo do sol.

A vaidade da sabedoria

12 Então, passei a considerar a sabedoria, e a loucura, e a estultícia. Que fará o homem que seguir ao rei? O mesmo que outros já fizeram.

13 Então, vi que a sabedoria é mais proveitosa do que a estultícia, quanto a luz traz mais proveito do que as trevas.

14 Os olhos do sábio estão na sua cabeça, mas o estulto anda em trevas; contudo, entendi que o mesmo lhes sucede a ambos.

15 Pelo que disse eu comigo: como acontece ao estulto, assim me sucede a mim; por que, pois, busquei eu mais a sabedoria? Então, disse a mim mesmo que também isso era vaidade.

16 Pois, tanto do sábio como do estulto, a memória não durará para sempre; pois, passados alguns dias, tudo cai no esquecimento. Ah! Morre o sábio, e da mesma sorte, o estulto!

17 Pelo que aborreci a vida, pois me foi penosa a obra que se faz debaixo do sol; sim, tudo é vaidade e correr atrás do vento.

сърцето си от никаква веселба, защото сърцето ми се радваше във всичките ми трудове и това беше делът ми от целия ми труд.

11 Тогава разгледах всички дела, които бяха извършили ръцете ми, и труда, в който се бях трудил; и, ето, всичко беше суета и гонене на вятъра и нямаше полза под слънцето.

12 И се обърнах да разгледам мъдростта и лудостта, и безумието, защото какво може да стори човек, който е дошъл след царя, относно това, което е вече направено?

13 Тогава видях, че мъдростта превъзхожда безумието, както светлината превъзхожда тъмнината.

14 На мъдрия очите са в главата му, а безумният ходи в тъмнина; аз обаче познах още, че една участ постига всички тях.

15 Тогава си казах: Каквото постига безумния, това ще постигне и мен; и така, защо аз бях по-мъдър? Затова казах в сърцето си, че и това е суета.

16 Защото както на безумния, така и на мъдрия не остава вечно паметта му, понеже в бъдещите дни всичко ще е вече забравено. И как умира мъдрият? – Както и безумният.

17 Затова намразих живота, защото тежки ми се видяха делата, които стават под слънцето; понеже всичко е суета и гонене на вятъра.

A vaidade do trabalho

[18] Também aborreci todo o meu trabalho, com que me afadiguei debaixo do sol, visto que o seu ganho eu havia de deixar a quem viesse depois de mim.

[19] E quem pode dizer se será sábio ou estulto? Contudo, ele terá domínio sobre todo o ganho das minhas fadigas e sabedoria debaixo do sol; também isto é vaidade.

[20] Então, me empenhei por que o coração se desesperasse de todo trabalho com que me afadigara debaixo do sol.

[21] Porque há homem cujo trabalho é feito com sabedoria, ciência e destreza; contudo, deixará o seu ganho como porção a quem por ele não se esforçou; também isto é vaidade e grande mal.

[22] Pois que tem o homem de todo o seu trabalho e da fadiga do seu coração, em que ele anda trabalhando debaixo do sol?

[23] Porque todos os seus dias são dores, e o seu trabalho, desgosto; até de noite não descansa o seu coração; também isto é vaidade.

[24] Nada há melhor para o homem do que comer, beber e fazer que a sua alma goze o bem do seu trabalho. No entanto, vi também que isto vem da mão de Deus,

[25] pois, separado deste, quem pode comer ou quem pode alegrar-se?

[26] Porque Deus dá sabedoria, conhecimento e prazer ao homem que lhe agrada; mas ao pecador dá trabalho, para que ele ajunte e amontoe, a fim de dar

[18] Намразих още и целия си труд, с който съм се трудил под слънцето, защото трябва да го оставя на човека, който ще бъде след мен;

[19] и кой знае мъдър ли ще бъде той или безумен? Но пак той ще властва над целия ми труд, с който съм се трудил и в който показах мъдрост под слънцето. И това е суета.

[20] Затова аз отново направих сърцето си да се отчае поради целия труд, с който съм се трудил под слънцето.

[21] Защото има човек, който се е трудил с мъдрост, със знание и със сполука; но той пак ще остави всичко за дял на някого, който не е участвал в труда му. И това е суета и голямо зло.

[22] Защото каква полза за човека от целия му труд и от грижата на сърцето му, за което се изморява под слънцето?

[23] Понеже всичките му дни са само печал и трудът му – скръб; и още и нощем сърцето му не си почива. И това е суета.

[24] Няма по-добро за човека освен да яде и да пие. И да прави душата си да се наслаждава от доброто на труда му. И аз видях, че и това е от Божията ръка.

[25] Защото кой може да яде и кой може да се наслаждава повече от мене?

[26] Понеже Бог дава на угодния на Него човек мъдрост, знание и радост; а на грешния дава да се труди, да събира и да трупа – за да даде всичко на угодния

àquele que agrada a Deus. Também isto é vaidade e correr atrás do vento.

Eclesiastes 3

Tempo para tudo

[1] Tudo tem o seu tempo determinado, e há tempo para todo propósito debaixo do céu:

[2] há tempo de nascer e tempo de morrer; tempo de plantar e tempo de arrancar o que se plantou;

[3] tempo de matar e tempo de curar; tempo de derribar e tempo de edificar;

[4] tempo de chorar e tempo de rir; tempo de prantear e tempo de saltar de alegria;

[5] tempo de espalhar pedras e tempo de ajuntar pedras; tempo de abraçar e tempo de afastar-se de abraçar;

[6] tempo de buscar e tempo de perder; tempo de guardar e tempo de deitar fora;

[7] tempo de rasgar e tempo de coser; tempo de estar calado e tempo de falar;

[8] tempo de amar e tempo de aborrecer; tempo de guerra e tempo de paz.

O homem não conhece o seu tempo determinado

[9] Que proveito tem o trabalhador naquilo com que se afadiga?

[10] Vi o trabalho que Deus impôs aos filhos dos homens, para com ele os afligir.

[11] Tudo fez Deus formoso no seu devido tempo; também pôs a eternidade no coração do homem, sem que este possa descobrir as obras que Deus fez desde o princípio até ao fim.

на Бога. И това е суета и гонене на вятъра.

Еклисиаст 3

Определеният от Бога порядък на живота

[1] Има време за всяко нещо и срок – за всяка работа под небето:

[2] време за раждане и време за умиране; време за насаждане и време за изкореняване на насаденото;

[3] време за убиване и време за изцеляване; време за събаряне и време за градене;

[4] време за плач и време за смях; време за тъга и време за радост;

[5] време за разхвърляне на камъни и време за събиране накамъни; време за прегръщане и време за въздържане от прегръщането;

[6] време за търсене и време за изгубване; време за пазене и време за хвърляне;

[7] време за раздиране и време за шиене; време за мълчание и време за говорене;

[8] време за обичане и време за мразене; време за война и време за мир.

[9] Каква полза за онзи, който работи, от онова, в което се труди той?

[10] Видях труда, който Бог даде на човешките синове, за да се трудят в него.

[11] Той е направил всяко нещо хубаво на времето му; положил е и вечността в тяхното сърце, без обаче да може човек да издири отначало докрай делото, което е направил Бог.

12 Sei que nada há melhor para o homem do que regozijar-se e levar vida regalada;

13 e também que é dom de Deus que possa o homem comer, beber e desfrutar o bem de todo o seu trabalho.

14 Sei que tudo quanto Deus faz durará eternamente; nada se lhe pode acrescentar e nada lhe tirar; e isto faz Deus para que os homens temam diante dele.

15 O que é já foi, e o que há de ser também já foi; Deus fará renovar-se o que se passou.

Semelhança aparente na morte entre homens e animais

16 Vi ainda debaixo do sol que no lugar do juízo reinava a maldade e no lugar da justiça, maldade ainda.

17 Então, disse comigo: Deus julgará o justo e o perverso; pois há tempo para todo propósito e para toda obra.

18 Disse ainda comigo: é por causa dos filhos dos homens, para que Deus os prove, e eles vejam que são em si mesmos como os animais.

19 Porque o que sucede aos filhos dos homens sucede aos animais; o mesmo lhes sucede: como morre um, assim morre o outro, todos têm o mesmo fôlego de vida, e nenhuma vantagem tem o homem sobre os animais; porque tudo é vaidade.

12 Познах, че няма друго, по-добро за тях, освен да се весели всеки и да благоденства през живота си;

13 и още всеки човек да яде и да пие, и да се наслаждава от доброто на целия си труд. Това е дар от Бога.

14 Познах, че всичко, което прави Бог, ще бъде вечно; не е възможно да се прибави към него, нито да се отнеме от него; и Бог е направил това, за да се боят хората от Него.

15 Каквото съществува, е станало вече; и каквото и да стане, е станало вече; и Бог ще извика отново онова, което е минало.

16 Видях още под слънцето мястото на съда, а там – беззаконието, и мястото на правдата, а там – неправдата.

Изводи за живота

17 Казах си: Бог ще съди праведния и нечестивия; защото има време в Него за всяко нещо и за всяко дело.

18 Казах в сърцето си относно човешките синове, че това е, за да ги опита Бог и за да видят те, че в себе си са катоживотни.

19 Защото каквото постига човешките синове, постига и животните: една участ имат; както умира единият, така умира и другото. Да! Един дух имат всичките; и човек не превъзхожда в нищо животното, защото всичко е суета.

[20] Todos vão para o mesmo lugar; todos procedem do pó e ao pó tornarão.

[21] Quem sabe se o fôlego de vida dos filhos dos homens se dirige para cima e o dos animais para baixo, para a terra?

[22] Pelo que vi não haver coisa melhor do que alegrar-se o homem nas suas obras, porque essa é a sua recompensa; quem o fará voltar para ver o que será depois dele?

Eclesiastes 4

As tribulações da vida

[1] Vi ainda todas as opressões que se fazem debaixo do sol: vi as lágrimas dos que foram oprimidos, sem que ninguém os consolasse; vi a violência na mão dos opressores, sem que ninguém consolasse os oprimidos.

[2] Pelo que tenho por mais felizes os que já morreram, mais do que os que ainda vivem;

[3] porém mais que uns e outros tenho por feliz aquele que ainda não nasceu e não viu as más obras que se fazem debaixo do sol.

[4] Então, vi que todo trabalho e toda destreza em obras provêm da inveja do homem contra o seu próximo. Também isto é vaidade e correr atrás do vento.

[5] O tolo cruza os braços e come a própria carne, dizendo:

[6] Melhor é um punhado de descanso do que ambas as mãos cheias de trabalho e correr atrás do vento.

[20] Всички отиват на едно място; всички са от пръстта и всички се връщат в пръстта.

[21] Кой знае, че духът на човешките синове възлиза горе и че духът на животното слиза долу, на земята?

[22] И така, видях, че за човека няма по-добро, освен да се радва в делата си; защото това е делът му; понеже кой ще го върне назад, за да види онова, което ще бъде след него?

Еклисиаст 4

[1] Тогава, като размишлявах отново за всичките неправди, които стават под слънцето, и видях сълзите на онеправданите, че нямаше за тях утешител, и че силата беше в ръката на онези, които ги угнетяваха, а за тях нямаше утешител;

[2] затова аз облажавах умрелите, които са вече умрели, повече, отколкото живите, които са още живи;

[3] а за по-щастлив и от двамата смятах онзи, който не е бил изобщо, който не е видял лошите дела, които стават под слънцето.

[4] Тогава видях всеки труд и всяко сполучливо дело, че поради него на човека завижда ближният му. И това е суета и гонене на вятъра.

[5] Безумният сгъва ръцете си и яде своята си плът,

[6] и казва: По-добре една шепа, пълна със спокойствие, отколкото две шепи, пълни с труд и гонене на вятъра.

[7] Então, considerei outra vaidade debaixo do sol,

[8] isto é, um homem sem ninguém, não tem filho nem irmã; contudo, não cessa de trabalhar, e seus olhos não se fartam de riquezas; e não diz: Para quem trabalho eu, se nego à minha alma os bens da vida? Também isto é vaidade e enfadonho trabalho.

[9] Melhor é serem dois do que um, porque têm melhor paga do seu trabalho.

[10] Porque se caírem, um levanta o companheiro; ai, porém, do que estiver só; pois, caindo, não haverá quem o levante.

[11] Também, se dois dormirem juntos, eles se aquentarão; mas um só como se aquentará?

[12] Se alguém quiser prevalecer contra um, os dois lhe resistirão; o cordão de três dobras não se rebenta com facilidade.

[13] Melhor é o jovem pobre e sábio do que o rei velho e insensato, que já não se deixa admoestar,

[14] ainda que aquele saia do cárcere para reinar ou nasça pobre no reino deste.

[15] Vi todos os viventes que andam debaixo do sol com o jovem sucessor, que ficará em lugar do rei.

[16] Era sem conta todo o povo que ele dominava; tampouco os que virão depois se hão de regozijar nele. Na verdade, que

[7] Тогава отново видях само суета под слънцето.

[8] Има такъв, който е самичък, който няма другар. Да! Няма нито син, нито брат; но пак няма край на многото му труд, нито се насища окото му с богатство, и той не казва: И така, за кого се трудя аз и лишавам душата си от блага? И това е суета и тежък труд.

[9] По-добре са двама, отколкото един, понеже те имат добра награда за труда си;

[10] защото ако паднат, единият ще вдигне другаря си; но горко на онзи, който е сам, когато падне, и няма друг да го вдигне.

[11] И ако легнат двама заедно, ще се стоплят; а един как ще се стопли сам?

[12] И ако някой надвие срещу един, който е сам, двама ще устоят насреща му; и тройното въже не се къса бързо.

[13] По-добър е беден, но мъдър младеж, отколкото стар, но безумен цар, който не знае вече да приема съвет;

[14] защото единият излиза от тъмницата, за да царува, а другият, и цар да се е родил, става сиромах.

[15] Видях всички живи, които ходят под слънцето, че бяха с младежа, втория, който стана вместо него;

[16] нямаше край на целия народ, на всички, над които е бил той; а идващите след него няма да се зарадват

também isto é vaidade e correr atrás do vento.

Eclesiastes 5

A loucura de votos precipitados

[1] Guarda o pé, quando entrares na Casa de Deus; chegar-se para ouvir é melhor do que oferecer sacrifícios de tolos, pois não sabem que fazem mal.

[2] Não te precipites com a tua boca, nem o teu coração se apresse a pronunciar palavra alguma diante de Deus; porque Deus está nos céus, e tu, na terra; portanto, sejam poucas as tuas palavras.

[3] Porque dos muitos trabalhos vêm os sonhos, e do muito falar, palavras néscias.

[4] Quando a Deus fizeres algum voto, não tardes em cumpri-lo; porque não se agrada de tolos. Cumpre o voto que fazes.

[5] Melhor é que não votes do que votes e não cumpras.

[6] Não consintas que a tua boca te faça culpado, nem digas diante do mensageiro de Deus que foi inadvertência; por que razão se iraria Deus por causa da tua palavra, a ponto de destruir as obras das tuas mãos?

[7] Porque, como na multidão dos sonhos há vaidade, assim também, nas muitas palavras; tu, porém, teme a Deus.

A vaidade das riquezas

[8] Se vires em alguma província opressão de pobres e o roubo em lugar do direito e

в него. Наистина – и това е суета и гонене на вятъра.

Еклисиаст 5

Благоговение пред Бога

[1] Пази крака си, когато отиваш в Божия дом, защото да се приближиш да слушаш е по-добро, отколкото да принесеш жертва на безумните, които не знаят, че вършат зло.

[2] Не прибързвай с устата си, нито да бърза сърцето ти да произнася думи пред Бога; защото Бог е на небесата, а ти на земята, затова нека думите ти бъдат малко.

[3] Защото както съновидението произхожда от многото занимание, така и гласът на безумния – от многото думи.

[4] Когато направиш оброк на Бога, не се бави да го изпълниш, защото Той няма благоволение в безумните; изпълни това, на което си се обрекъл.

[5] По-добре да не се обричаш, отколкото да се обречеш и да не изпълниш.

[6] Не позволявай на устата си да вкарат в грях плътта ти; и не казвай пред Божия служител, че е било по небрежност; защо да се разгневи Бог на гласа ти и да погуби делото на ръцете ти?

[7] Защото, макар да изобилстват сънища и суети, и много думи, ти се бой от Бога.

[8] Ако видиш, че сиромахът е онеправдаван и че правосъдието и

da justiça, não te maravilhes de semelhante caso; porque o que está alto tem acima de si outro mais alto que o explora, e sobre estes há ainda outros mais elevados que também exploram.

9 O proveito da terra é para todos; até o rei se serve do campo.

10 Quem ama o dinheiro jamais dele se farta; e quem ama a abundância nunca se farta da renda; também isto é vaidade.

11 Onde os bens se multiplicam, também se multiplicam os que deles comem; que mais proveito, pois, têm os seus donos do que os verem com seus olhos?

12 Doce é o sono do trabalhador, quer coma pouco, quer muito; mas a fartura do rico não o deixa dormir.

13 Grave mal vi debaixo do sol: as riquezas que seus donos guardam para o próprio dano.

14 E, se tais riquezas se perdem por qualquer má aventura, ao filho que gerou nada lhe fica na mão.

15 Como saiu do ventre de sua mãe, assim nu voltará, indo-se como veio; e do seu trabalho nada poderá levar consigo.

16 Também isto é grave mal: precisamente como veio, assim ele vai; e que proveito lhe vem de haver trabalhado para o vento?

правдата в държавата се изопачават, не се чуди на това; защото над високопоставения надзирава по-високопоставен и над тях има още по-високопоставени.

9 При това ползата от земята е за всички и сам царят служи на нивите.

Отношение към богатството

10 Който обича среброто, няма да се насити на сребро, нито на доходи – онзи, който обича изобилието. И това е суета.

11 Когато се умножават благата, умножават се и онези, които ги ядат; и каква полза има за притежателите им, освен да ги гледат с очите си?

12 Сънят на работника е сладък, независимо малко ли е ял или много; а пресищането на богатия не го оставя да спи.

13 Има тежко зло, което видях под слънцето, а именно: богатство, пазено от притежателя му за собствената му вреда;

14 и онова богатство се изгубва чрез злополучен случай и не остава нищо в ръката на сина, когото е родил.

15 Както е излязъл от утробата на майка си, гол ще отиде пак, както е дошъл, без да вземе нищо от труда си, за да го занесе с ръката си.

16 Още и това е тежко зло, че по всичко, както е дошъл, така и ще си отиде; и каква полза за него, че се е трудил на вятъра?

[17] Nas trevas, comeu em todos os seus dias, com muito enfado, com enfermidades e indignação.

[18] Eis o que eu vi: boa e bela coisa é comer e beber e gozar cada um do bem de todo o seu trabalho, com que se afadigou debaixo do sol, durante os poucos dias da vida que Deus lhe deu; porque esta é a sua porção.

[19] Quanto ao homem a quem Deus conferiu riquezas e bens e lhe deu poder para deles comer, e receber a sua porção, e gozar do seu trabalho, isto é dom de Deus.

[20] Porque não se lembrará muito dos dias da sua vida, porquanto Deus lhe enche o coração de alegria.

Eclesiastes 6

[1] Há um mal que vi debaixo do sol e que pesa sobre os homens:

[2] o homem a quem Deus conferiu riquezas, bens e honra, e nada lhe falta de tudo quanto a sua alma deseja, mas Deus não lhe concede que disso coma; antes, o estranho o come; também isto é vaidade e grave aflição.

[3] Se alguém gerar cem filhos e viver muitos anos, até avançada idade, e se a sua alma não se fartar do bem, e além disso não tiver sepultura, digo que um aborto é mais feliz do que ele;

[4] pois debalde vem o aborto e em trevas se vai, e de trevas se cobre o seu nome;

[17] Още и през всичките си дни яде в тъмнина и има много досада, болест и негодуване.

[18] Ето какво видях аз за добро и прилично: да яде някой и да пие, и да се наслаждава от благата на целия си труд, с който се труди под слънцето през всички дни на живота си, които му е дал Бог; защото това е делът му.

[19] И на който човек Бог е дал богатство и имот и му е дал власт да яде от тях и да взема дела си, и да се весели с труда си – това е дар от Бога.

[20] Защото няма много да помни дните на живота си, понеже Бог му отговаря с веселието на сърцето му.

Еклисиаст 6

Суетата на честолюбието и желанията

[1] Има зло, което видях под слънцето, и то е тежко върху хората:

[2] човек, на когото Бог дава богатство, имот и почест, така че душата му не се лишава от нищо, което би пожелал, на когото, обаче, Бог не дава власт да яде от тях, а чужденецът ги яде. Това е суета и лоша болест.

[3] Ако човек роди сто сина и живее много години, така че броят на годините му да стане много, а душата му да не се насити с блага и още той не приема приличнопогребение – казвам, че пометнатото е по-щастливо от него;

[4] защото то е дошло в нищожество и отива в тъмнина, и името му се покрива с тъмнина;

5 não viu o sol, nada conhece. Todavia, tem mais descanso do que o outro,

6 ainda que aquele vivesse duas vezes mil anos, mas não gozasse o bem. Porventura, não vão todos para o mesmo lugar?

7 Todo trabalho do homem é para a sua boca; e, contudo, nunca se satisfaz o seu apetite.

8 Pois que vantagem tem o sábio sobre o tolo? Ou o pobre que sabe andar perante os vivos?

9 Melhor é a vista dos olhos do que o andar ocioso da cobiça; também isto é vaidade e correr atrás do vento.

10 A tudo quanto há de vir já se lhe deu o nome, e sabe-se o que é o homem, e que não pode contender com quem é mais forte do que ele.

11 É certo que há muitas coisas que só aumentam a vaidade, mas que aproveita isto ao homem?

12 Pois quem sabe o que é bom para o homem durante os poucos dias da sua vida de vaidade, os quais gasta como sombra? Quem pode declarar ao homem o que será depois dele debaixo do sol?

Eclesiastes 7

Comparadas a sabedoria e a loucura

1 Melhor é a boa fama do que o ungüento precioso, e o dia da morte, melhor do que o dia do nascimento.

5 при това то не е видяло слънцето и не е познало нищо. По-добре е на него, отколкото на онзи.

6 Дори два пъти по хиляда години ако би живял някой и не види добро, не отиват ли те всички на едно място?

7 Целият труд на човека е за устата му; душата обаче не се насища.

8 Защото какво предимство има мъдрият над безумния? Или какво предимство има бедният, който умее как да се държи пред живите?

9 По-добре е да гледаш нещо с очите си, отколкото да блуждаеш с желанието си. И това е суета и гонене на вятъра.

10 Всяко нещо, което е съществувало, вече си е получило името; и е известно, че онзи, чието име е Човек, не може да се състезава с по-силния от него.

11 Понеже има много неща, които умножават суетата, то каква полза за човека?

12 Защото кой знае кое е добро за човека в живота, във всички дни на суетния му живот, който минава като сянка? Понеже кой ще извести на човека какво ще бъде след него под слънцето?

Еклисиаст 7

Съвети за благоразумие

1 Добро име струва повече от скъпоценно миро. И денят на смъртта – повече от деня на раждането.

[2] Melhor é ir à casa onde há luto do que ir à casa onde há banquete, pois naquela se vê o fim de todos os homens; e os vivos que o tomem em consideração.

[2] По-добре да отиде някой в дом, където жалеят за умрял, отколкото да отиде в дом на пируване; защото това е кончината на всеки човек и живият може да го вложи в сърцето си.

[3] Melhor é a mágoa do que o riso, porque com a tristeza do rosto se faz melhor o coração.

[3] По-полезна е печалта от смеха; защото от натъжеността на лицето сърцето се развеселява.

[4] O coração dos sábios está na casa do luto, mas o dos insensatos, na casa da alegria.

[4] Сърцето на мъдрите е в дома, където жалеят, а сърцето на безумните е в дома на веселие.

[5] Melhor é ouvir a repreensão do sábio do que ouvir a canção do insensato.

[5] По-добре е човек да слуша изобличение от мъдрия, отколкото да слуша песен от безумните;

[6] Pois, qual o crepitar dos espinhos debaixo de uma panela, tal é a risada do insensato; também isto é vaidade.

[6] защото какъвто е шумът на тръните под котела, такъв е смехът на безумния. И това е суета.

[7] Verdadeiramente, a opressão faz endoidecer até o sábio, e o suborno corrompe o coração.

[7] Наистина изнудването прави мъдрия да обезумява; и подарък покварява сърцето.

[8] Melhor é o fim das coisas do que o seu princípio; melhor é o paciente do que o arrogante.

[8] За предпочитане е свършването на работата, отколкото започването ѝ; по-добър е търпеливият, отколкото високомерният.

[9] Não te apresses em irar-te, porque a ira se abriga no íntimo dos insensatos.

[9] Не бързай да се разгневиш в духа си; защото гневът почива на гърдите на безумните.

[10] Jamais digas: Por que foram os dias passados melhores do que estes? Pois não é sábio perguntar assim.

[10] Да не кажеш: Коя е причината, че предишните дни бяха по-добри от сегашните? Защото не питаш разумно за това.

[11] Boa é a sabedoria, havendo herança, e de proveito, para os que vêem o sol.

[11] Мъдростта е толкова ценна, колкото е наследството, даже и по-ценна е за онези, които гледат слънцето;

[12] A sabedoria protege como protege o dinheiro; mas o proveito da sabedoria é que ela dá vida ao seu possuidor.

[12] защото не само че мъдростта е защита, както и парите са защита, но предимството на знанието е, че мъдростта запазва живота на онези, които я имат.

[13] Atenta para as obras de Deus, pois quem poderá endireitar o que ele torceu?

[13] Разгледай делото Божие; защото кой може да изправи онова, което Той е направил криво?

[14] No dia da prosperidade, goza do bem; mas, no dia da adversidade, considera em que Deus fez tanto este como aquele, para que o homem nada descubra do que há de vir depois dele.

[14] Във време на благоденствие бъди весел, а във време на злополука бъди разсъдлив; защото Бог постави едното до другото, за да не може човек да открие нищо, което ще бъде след него.

A moderação em tudo é boa

[15] Tudo isto vi nos dias da minha vaidade: há justo que perece na sua justiça, e há perverso que prolonga os seus dias na sua perversidade.

[15] Всичко това видях в суетните си дни: има праведен, който загива в правдата си, и има нечестив, който упорства в злотворството си.

[16] Não sejas demasiadamente justo, nem exageradamente sábio; por que te destruirias a ti mesmo?

[16] Не ставай прекалено праведен и не мисли себе си за много мъдър; защо да се погубиш?

[17] Não sejas demasiadamente perverso, nem sejas louco; por que morrerias fora do teu tempo?

[17] Не ставай прекалено зъл и не бъди безумен; защо да умреш преди времето си?

[18] Bom é que retenhas isto e também daquilo não retires a mão; pois quem teme a Deus de tudo isto sai ileso.

[18] Добре е да се придържаш към едното и да не оттегляш ръката си от другото; защото който се бои от Бога, ще се отърве и от двете.

[19] A sabedoria fortalece ao sábio, mais do que dez poderosos que haja na cidade.

[19] Мъдростта крепи мъдрия повече от десетина началника, които са в града.

[20] Não há homem justo sobre a terra que faça o bem e que não peque.

[20] Наистина няма праведен човек на земята, който да прави добро и да не греши.

[21] Não apliques o coração a todas as palavras que se dizem, para que não

[21] И не обръщай внимание на всички думи, които се говорят, да не би да чуеш слугата си да те кълне;

venhas a ouvir o teu servo a amaldiçoar-te,

22 pois tu sabes que muitas vezes tu mesmo tens amaldiçoado a outros.

Avaliação da mulher enganosa

23 Tudo isto experimentei pela sabedoria; e disse: tornar-me-ei sábio, mas a sabedoria estava longe de mim.

24 O que está longe e mui profundo, quem o achará?

25 Apliquei-me a conhecer, e a investigar, e a buscar a sabedoria e meu juízo de tudo, e a conhecer que a perversidade é insensatez e a insensatez, loucura.

26 Achei coisa mais amarga do que a morte: a mulher cujo coração são redes e laços e cujas mãos são grilhões; quem for bom diante de Deus fugirá dela, mas o pecador virá a ser seu prisioneiro.

27 Eis o que achei, diz o Pregador, conferindo uma coisa com outra, para a respeito delas formar o meu juízo,

28 juízo que ainda procuro e não o achei: entre mil homens achei um como esperava, mas entre tantas mulheres não achei nem sequer uma.

29 Eis o que tão-somente achei: que Deus fez o homem reto, mas ele se meteu em muitas astúcias.

Eclesiastes 8

A submissão diante do rei

1 Quem é como o sábio? E quem sabe a interpretação das coisas? A sabedoria do

22 защото сърцето ти познава, че и ти подобно си проклинал други много пъти.

23 Всичко това опитах чрез мъдростта. Казах: Ще бъда мъдър; но мъдростта се отдалечи от мен.

24 Онова, което е, е много далеч и твърде дълбоко; кой може да го намери?

25 Аз отново от сърце се посветих да науча, да издиря и да изследвам мъдростта и разума, и да позная, че нечестието е безумие и че глупостта е лудост.

26 И намирам, че е по-горчива от смърт онази жена, чието сърце е примки и мрежи и ръцете ѝ – окови; който е добър пред Бога, ще се отърве от нея; а грешникът ще бъде хванат от нея.

27 Виж, това намерих, казва проповедникът, като изпитвах нещата едно по едно, за да намеря причината

28 (и душата ми още го изследва, но не съм го намерил); един мъж между хиляда намерих; но нито една жена между толкова женине намерих.

29 Ето, това само намерих, че Бог направи човека праведен, но те изнамериха много измислици.

Еклисиаст 8

Целесъобразност в несъвършения свят

1 Кой е като мъдрия? И кой знае изяснението на нещата? Мъдростта на

homem faz reluzir o seu rosto, e muda-se a dureza da sua face.

2 Eu te digo: observa o mandamento do rei, e isso por causa do teu juramento feito a Deus.

3 Não te apresses em deixar a presença dele, nem te obstines em coisa má, porque ele faz o que bem entende.

4 Porque a palavra do rei tem autoridade suprema; e quem lhe dirá: Que fazes?

5 Quem guarda o mandamento não experimenta nenhum mal; e o coração do sábio conhece o tempo e o modo.

6 Porque para todo propósito há tempo e modo; porquanto é grande o mal que pesa sobre o homem.

7 Porque este não sabe o que há de suceder; e, como há de ser, ninguém há que lho declare.

8 Não há nenhum homem que tenha domínio sobre o vento para o reter; nem tampouco tem ele poder sobre o dia da morte; nem há tréguas nesta peleja; nem tampouco a perversidade livrará aquele que a ela se entrega.

9 Tudo isto vi quando me apliquei a toda obra que se faz debaixo do sol; há tempo em que um homem tem domínio sobre outro homem, para arruiná-lo.

As desigualdades na vida

10 Assim também vi os perversos receberem sepultura e entrarem no repouso, ao passo que os que freqüentavam o lugar santo foram

човека просветлява лицето му и коравината на лицето му се променя.

2 Аз те съветвам да пазиш царската заповед, а най-вече заради клетвата пред Бога.

3 Не бързай да излезеш от присъствието му; не постоянствай в лоша работа, защото той върши всичко каквото иска,

4 тъй като думата на царя има власт и кой ще му каже: Какво правиш?

5 Който пази заповедта, няма да види нещо зло; и сърцето на мъдрия познава, че има и време, и осъждане за непокорството.

6 Понеже за всяко нещо има време и отсъждане; защото човекът е твърде окаян,

7 понеже не знае какво има да стане; защото кой може да му каже как ще бъде?

8 Няма човек, който да има власт над духа, за да задържи духа, нито да има власт над деня на смъртта; и в тази война няма уволнение, нито нечестието ще избави онези, които са предадени на него.

9 Всичко това видях, като занимах сърцето си с всяко дело, което става под слънцето, че има време, когато човек властва над човека за негова вреда.

10 При това видях нечестивите погребани, които бяха идвали и отивали от святото място; и те бяха забравени в града, където бяха постъпили така. И това е суета.

esquecidos na cidade onde fizeram o bem; também isto é vaidade.

11 Visto como se não executa logo a sentença sobre a má obra, o coração dos filhos dos homens está inteiramente disposto a praticar o mal.

12 Ainda que o pecador faça o mal cem vezes, e os dias se lhe prolonguem, eu sei com certeza que bem sucede aos que temem a Deus.

13 Mas o perverso não irá bem, nem prolongará os seus dias; será como a sombra, visto que não teme diante de Deus.

14 Ainda há outra vaidade sobre a terra: justos a quem sucede segundo as obras dos perversos, e perversos a quem sucede segundo as obras dos justos. Digo que também isto é vaidade.

15 Então, exaltei eu a alegria, porquanto para o homem nenhuma coisa há melhor debaixo do sol do que comer, beber e alegrar-se; pois isso o acompanhará no seu trabalho nos dias da vida que Deus lhe dá debaixo do sol.

16 Aplicando-me a conhecer a sabedoria e a ver o trabalho que há sobre a terra – pois nem de dia nem de noite vê o homem sono nos seus olhos -,

17 então, contemplei toda a obra de Deus e vi que o homem não pode compreender a obra que se faz debaixo do sol; por mais que trabalhe o homem para a descobrir,

11 Понеже присъдата против нечестиво дело не се изпълнява скоро, затова сърцето на човешките синове е всецяло предадено да върши зло.

12 Ако и грешникът да върши зло сто пъти и да дълголенства, пак аз зная това, че ще бъде добре на онези, които се боят от Бога, които се боят пред Него;

13 а на нечестивия няма да бъде добре, нито ще се продължат дните му, които ще бъдат като сянка, защото той не се бои от Бога.

14 Има една суета, която става на земята: че има праведни, на които се случва според делата на нечестивите, а пък има нечестиви, на които се случва според делата на праведните. Казах, че и това е суета.

15 Затова аз похвалих веселбата, защото за човека няма по-добро под слънцето освен да яде, да пие и да се весели, и това да му остава от труда му през всички дни на живота му, които Бог му е дал под слънцето.

16 Когато предадох сърцето си да позная мъдростта и да видя труда, който ставаше по земята, как очите на някои не виждат сън нито денем, нито нощем,

17 тогава видях цялото Божие дело, че човек не може да издири делото, което става под слънцето; понеже колкото и да се труди човек да го търси, пак няма

não a entenderá; e, ainda que diga o sábio que a virá a conhecer, nem por isso a poderá achar.

Eclesiastes 9

A sorte parece ser a mesma para todos

1 Deveras me apliquei a todas estas coisas para claramente entender tudo isto: que os justos, e os sábios, e os seus feitos estão nas mãos de Deus; e, se é amor ou se é ódio que está à sua espera, não o sabe o homem. Tudo lhe está oculto no futuro.

2 Tudo sucede igualmente a todos: o mesmo sucede ao justo e ao perverso; ao bom, ao puro e ao impuro; tanto ao que sacrifica como ao que não sacrifica; ao bom como ao pecador; ao que jura como ao que teme o juramento.

3 Este é o mal que há em tudo quanto se faz debaixo do sol: a todos sucede o mesmo; também o coração dos homens está cheio de maldade, nele há desvarios enquanto vivem; depois, rumo aos mortos.

4 Para aquele que está entre os vivos há esperança; porque mais vale um cão vivo do que um leão morto.

5 Porque os vivos sabem que hão de morrer, mas os mortos não sabem coisa nenhuma, nem tampouco terão eles recompensa, porque a sua memória jaz no esquecimento.

6 Amor, ódio e inveja para eles já pereceram; para sempre não têm eles

да го намери; а дори ако и мъдрият реши да го познае, няма да може да го намери.

Еклисиаст 9

Живот, използван по мъдър начин

1 Защото всичко това вложих в сърцето си, да издиря всичко това, че праведните и мъдрите и делата им са в Божията ръка; няма човек, който да знае дали любов или омраза го очаква; всичко е неизвестно пред тях.

2 Всичко постига всичките еднакво: една е участта на праведния и на нечестивия, на добрия и на злия, на чистия и на нечистия, на онзи, който жертва, и на онзи, който не жертва; както е добрият, така е и грешният, и онзи, който се кълне, както онзи, който се бои да се кълне.

3 Това е злото между всичко, което става под слънцето. Че една е участта на всичките и най-вече, че сърцето на човешките синове е пълно със зло и лудост е в сърцето им, докато са живи, и че после слизат при мъртвите.

4 Защото за онзи, който общува с всички живи, има надежда; понеже живо куче струва повече от мъртъв лъв.

5 Защото живите поне знаят, че ще умрат; а мъртвите не знаят нищо, нито вече придобиват, понеже споменът за тях е забравен;

6 също и любовта им, и омразата им, и завистта им са вече изгубени, нито ще

parte em coisa alguma do que se faz debaixo do sol.

[7] Vai, pois, come com alegria o teu pão e bebe gostosamente o teu vinho, pois Deus já de antemão se agrada das tuas obras.

[8] Em todo tempo sejam alvas as tuas vestes, e jamais falte o óleo sobre a tua cabeça.

[9] Goza a vida com a mulher que amas, todos os dias de tua vida fugaz, os quais Deus te deu debaixo do sol; porque esta é a tua porção nesta vida pelo trabalho com que te afadigaste debaixo do sol.

[10] Tudo quanto te vier à mão para fazer, faze-o conforme as tuas forças, porque no além, para onde tu vais, não há obra, nem projetos, nem conhecimento, nem sabedoria alguma.

Trabalhos sem recompensa

[11] Vi ainda debaixo do sol que não é dos ligeiros o prêmio, nem dos valentes, a vitória, nem tampouco dos sábios, o pão, nem ainda dos prudentes, a riqueza, nem dos inteligentes, o favor; porém tudo depende do tempo e do acaso.

[12] Pois o homem não sabe a sua hora. Como os peixes que se apanham com a rede traiçoeira e como os passarinhos que se prendem com o laço, assim se enredam também os filhos dos homens no tempo da calamidade, quando cai de repente sobre eles.

Exemplo que ilustra esta verdade

имат вече някога дял в нещо, което става под слънцето.

[7] Иди, яж хляба си с радост и пий виното си с весело сърце, защото Бог вече има благоволение към делата ти.

[8] Дрехите ти нека бъдат винаги бели. И миро да не липсва от главата ти.

[9] Радвай се на живота с жената, която си възлюбил, през всички дни на суетния си живот, които са ти дадени под слънцето – през всички дни на твоята суета; защото това е делът ти в живота и в труда ти, с който се трудиш под слънцето.

[10] Всичко, което намери ръката ти да прави според силата ти, направи го; защото няма нито работа, нито замисъл, нито знание, нито мъдрост в гроба, където отиваш.

[11] Обърнах се и видях под слънцето, че надбягването не е на леките, нито боят на силните, нито хлябът на мъдрите, нито богатството на разумните, нито благоволението на изкусните; а на всички тях се случва според времето и случая.

[12] Защото и човек не знае времето си; както рибите, които се улавят в жестока мрежа, и както птиците, които се улавят в примка, така се улавят човешките синове в лошо време, когато то внезапно ги връхлети.

[13] Também vi este exemplo de sabedoria debaixo do sol, que foi para mim grande.
[14] Houve uma pequena cidade em que havia poucos homens; veio contra ela um grande rei, sitiou-a e levantou contra ela grandes baluartes.
[15] Encontrou-se nela um homem pobre, porém sábio, que a livrou pela sua sabedoria; contudo, ninguém se lembrou mais daquele pobre.
[16] Então, disse eu: melhor é a sabedoria do que a força, ainda que a sabedoria do pobre é desprezada, e as suas palavras não são ouvidas.
[17] As palavras dos sábios, ouvidas em silêncio, valem mais do que os gritos de quem governa entre tolos.
[18] Melhor é a sabedoria do que as armas de guerra, mas um só pecador destrói muitas coisas boas.

Eclesiastes 10

A excelência da sabedoria

[1] Qual a mosca morta faz o ungüento do perfumador exalar mau cheiro, assim é para a sabedoria e a honra um pouco de estultícia.
[2] O coração do sábio se inclina para o lado direito, mas o do estulto, para o da esquerda.
[3] Quando o tolo vai pelo caminho, falta-lhe o entendimento; e, assim, a todos mostra que é estulto.
[4] Levantando-se contra ti a indignação do governador, não deixes o teu lugar,

[13] И това видях като мъдрост под слънцето (и тя ми се видя голяма):
[14] Имаше малък град и малко мъже в него; и дойде против него велик цар и го обсади, и издигна против него големи могили.
[15] Но в него се намери сиромах и мъдър човек и той с мъдростта си избави града, но никой не си спомни за онзи беден човек.
[16] Тогава казах: Мъдростта струва повече от силата; а при все това мъдростта на бедния е презряна и думите му не се слушат.
[17] Думите на мъдрите, тихо изговорени, се слушат повече от вика на онзи, който властва между безумните.
[18] Мъдростта струва повече от военните оръжия; а един грешник разваля много добри неща.

Еклисиаст 10

Превратност на всичко земно и вредата от глупостта

[1] Умрели мухи правят мирото на мировареца да вони и да кипи; така и малко безумие покваря онзи, който е уважаван за мъдрост и чест.
[2] Разумът на мъдрия е в дясната му ръка, а разумът на безумния – в лявата.
[3] Докато безумният още ходи в пътя, разумът му не му достига и той ще покаже на всички, че е безумен.
[4] Ако гневът на управителя се повдигне против тебе, не напускай мястото си,

porque o ânimo sereno acalma grandes ofensores.

[5] Ainda há um mal que vi debaixo do sol, erro que procede do governador:

[6] o tolo posto em grandes alturas, mas os ricos assentados em lugar baixo.

[7] Vi servos a cavalo e príncipes andando a pé como servos sobre a terra.

[8] Quem abre uma cova nela cairá, e quem rompe um muro, mordê-lo-á uma cobra.

[9] Quem arranca pedras será maltratado por elas, e o que racha lenha expõe-se ao perigo.

[10] Se o ferro está embotado, e não se lhe afia o corte, é preciso redobrar a força; mas a sabedoria resolve com bom êxito.

[11] Se a cobra morder antes de estar encantada, não há vantagem no encantador.

[12] Nas palavras do sábio há favor, mas ao tolo os seus lábios devoram.

[13] As primeiras palavras da boca do tolo são estultícia, e as últimas, loucura perversa.

[14] O estulto multiplica as palavras, ainda que o homem não sabe o que sucederá; e quem lhe manifestará o que será depois dele?

[15] O trabalho do tolo o fatiga, pois nem sabe ir à cidade.

защото кротостта предотвратява големи грешки.

[5] Има зло, което видях под слънцето – грешка, като че ли произхождаща от владетеля, – и това е, че

[6] безумният бива поставян на висок чин, а богатите седят на долни места.

[7] Видях слуги на коне и князе, ходещи като слуги по земята.

[8] Който копае яма, ще падне в нея; и който разбива ограда, него змия ще ухапе.

[9] Който къртя камъни, ще се нарани от тях; и който цепи дърва, се излага на опасност от тях;

[10] ако се затъпи желязото и не се наточи острието му, тогава трябва да се напряга с повече сила; а мъдростта е полезна за упътване.

[11] Ако змията ухапе, преди да бъде омаяна, тогава няма полза от омайвача.

[12] Думите от устата на мъдрия са благодатни; а устните на безумния ще погълнат самия него;

[13] защото първите думи, които изговаря, са безумие и краят на говоренето му е пакостна лудост.

[14] Безумният също така умножава думи; но пак човек не знае какво ще бъде; и кой може да му каже какво ще бъде след него?

[15] Трудът на безумните ги уморява, понеже нито един от тях не знае пътя за града.

[16] Ai de ti, ó terra cujo rei é criança e cujos príncipes se banqueteiam já de manhã.
[17] Ditosa, tu, ó terra cujo rei é filho de nobres e cujos príncipes se sentam à mesa a seu tempo para refazerem as forças e não para bebedice.

[18] Pela muita preguiça desaba o teto, e pela frouxidão das mãos goteja a casa.

[19] O festim faz-se para rir, o vinho alegra a vida, e o dinheiro atende a tudo.

[20] Nem no teu pensamento amaldiçoes o rei, nem tampouco no mais interior do teu quarto, o rico; porque as aves dos céus poderiam levar a tua voz, e o que tem asas daria notícia das tuas palavras.

Eclesiastes 11

O procedimento prudente do sábio

[1] Lança o teu pão sobre as águas, porque depois de muitos dias o acharás.
[2] Reparte com sete e ainda com oito, porque não sabes que mal sobrevirá à terra.
[3] Estando as nuvens cheias, derramam aguaceiro sobre a terra; caindo a árvore para o sul ou para o norte, no lugar em que cair, aí ficará.
[4] Quem somente observa o vento nunca semeará, e o que olha para as nuvens nunca segará.
[5] Assim como tu não sabes qual o caminho do vento, nem como se formam os ossos no ventre da mulher grávida, assim também não sabes as obras de Deus, que faz todas as coisas.

[16] Горко ти, земьо, когато царят ти е дете и началниците ти ядат рано!

[17] Блазе ти, земьо, когато царят ти е син на благородни и началниците ти ядат навреме – за подкрепа, а не за опиване!

[18] От голяма леност засяда покривът на къщата; и от безделието на ръцете прокапва къщата.
[19] Угощения се правят за веселба и виното весели живота; а парите отговарят на всичко.
[20] Да не прокълнеш царя даже в мисълта си и да не прокълнеш богатия дори в спалнята си; защото въздушна птица ще отнесе гласа и крилатото ще извести думите ти.

Еклисиаст 11

Духовният живот на мъдреца

[1] Хвърли хляба си по водата, защото след много дни ще го намериш!
[2] Дай дял на седмина и дори на осмина; защото не знаеш какво зло ще бъде на земята.
[3] Ако облаците са пълни, изливат дъжд на земята; и ако падне дърво на юг или на север, на мястото, където падне дървото, там ще си остане.
[4] Който се взира във вятъра, няма да сее; и който гледа към облаците, няма да жъне.

[5] Както не знаеш как се движи духът, нито как се образуват костите в утробата на бременната, така не знаеш и делата на Бога, Който прави всичко.

[6] Semeia pela manhã a tua semente e à tarde não repouses a mão, porque não sabes qual prosperará; se esta, se aquela ou se ambas igualmente serão boas.

[7] Doce é a luz, e agradável aos olhos, ver o sol.

[8] Ainda que o homem viva muitos anos, regozije-se em todos eles; contudo, deve lembrar-se de que há dias de trevas, porque serão muitos. Tudo quanto sucede é vaidade.

A mocidade

[9] Alegra-te, jovem, na tua juventude, e recreie-se o teu coração nos dias da tua mocidade; anda pelos caminhos que satisfazem ao teu coração e agradam aos teus olhos; sabe, porém, que de todas estas coisas Deus te pedirá contas.

[10] Afasta, pois, do teu coração o desgosto e remove da tua carne a dor, porque a juventude e a primavera da vida são vaidade.

Eclesiastes 12

A velhice

[1] Lembra-te do teu Criador nos dias da tua mocidade, antes que venham os maus dias, e cheguem os anos dos quais dirás: Não tenho neles prazer;

[2] antes que se escureçam o sol, a lua e as estrelas do esplendor da tua vida, e tornem a vir as nuvens depois do aguaceiro;

[3] no dia em que tremerem os guardas da casa, os teus braços, e se curvarem os homens outrora fortes, as tuas pernas, e

[6] Сей семето си сутрин и вечер не въздържай ръката си; защото не знаеш кое ще успее – това ли или онова, или дали ще са и двете еднакво добри.

[7] Наистина светлината е сладка. И приятно е на очите да гледат слънцето.

[8] Да! Ако и да живее човек много години, нека се весели през всички тях; но нека си спомня и за дните на тъмнината, защото ще бъдат много. Всичко, което идва, е суета.

Суетата на младостта

[9] Весели се, младежо, в младостта си и нека те радва сърцето ти в дните на младостта ти, и ходи по пътищата на сърцето си и според каквото гледат очите ти! Но знай, че за всичко това Бог ще те доведе на съд.

[10] Затова отхвърли от сърцето си досадата и отдалечи от плътта си всичко, което докарва неволя; защото младостта и юношеството са суета.

Еклисиаст 12

Истинският смисъл на живота е Бог

[1] И помни Създателя си в дните на младостта си, преди да дойдат дните на злото и те стигнат годините, когато ще кажеш: Нямам наслада от тях;

[2] преди да се помрачи слънцето и светлината, луната и звездите и да се върнат облаците след дъжда;

[3] когато стражите на къщата ще треперят и силните мъже ще се прегърбят, и онези, които мелят, ще

cessarem os teus moedores da boca, por já serem poucos, e se escurecerem os teus olhos nas janelas;

4 e os teus lábios, quais portas da rua, se fecharem; no dia em que não puderes falar em alta voz, te levantares à voz das aves, e todas as harmonias, filhas da música, te diminuírem;

5 como também quando temeres o que é alto, e te espantares no caminho, e te embranqueceres, como floresce a amendoeira, e o gafanhoto te for um peso, e te perecer o apetite; porque vais à casa eterna, e os pranteadores andem rodeando pela praça;

6 antes que se rompa o fio de prata, e se despedace o copo de ouro, e se quebre o cântaro junto à fonte, e se desfaça a roda junto ao poço,

7 e o pó volte à terra, como o era, e o espírito volte a Deus, que o deu.

8 Vaidade de vaidade, diz o Pregador, tudo é vaidade.

Conclusão

9 O Pregador, além de sábio, ainda ensinou ao povo o conhecimento; e, atentando e esquadrinhando, compôs muitos provérbios.

10 Procurou o Pregador achar palavras agradáveis e escrever com retidão palavras de verdade.

11 As palavras dos sábios são como aguilhões, e como pregos bem fixados as

престанат, защото намаляха, и на онези, които гледат през прозорците, ще се стъмни;

4 когато вратите ще се затворят при пътя, като отслабне гласът на мелницата; и при гласа на птицата ще стане човек и всички звукове на песента ще отслабнат;

5 още когато ще се боят от всичко, което е високо, и ще треперят в пътя; когато бадемът разцъфти и скакалецът натегне, и всяко желание изчезне; защото човек отива във вечния си дом и жалеещите обикалят улиците;

6 преди да се скъса сребърната верижка и да се счупи златната чаша или се строши стомната при извора, или се счупи колелото над кладенеца

7 и се върне пръстта в земята, както е била, и духът се върне при Бога, Който го е дал.

8 Суета на суетите, казва проповедникът, всичко е суета.

Заключение: живот в светлината на вечността

9 И колкото по-мъдър ставаше проповедникът, толкова повече поучаваше хората на знание; а най-вече измисляше и издирваше, и нареждаше много притчи.

10 Проповедникът се стараеше да намери угодни думи и това, което беше с правота написано, думи на истина.

11 Думите на мъдрите са като остени; и като заковани гвоздеи са думите на

sentenças coligidas, dadas pelo único Pastor.

[12] Demais, filho meu, atenta: não há limite para fazer livros, e o muito estudar é enfado da carne.

[13] De tudo o que se tem ouvido, a suma é: Teme a Deus e guarda os seus mandamentos; porque isto é o dever de todo homem.

[14] Porque Deus há de trazer a juízo todas as obras, até as que estão escondidas, quer sejam boas, quer sejam más.

събирачите на изреченията, дадени от единия пастир.

[12] А колкото за нещо повече от това, сине мой, приеми увещание, че правене на много книги няма край и много четене е труд на плътта.

[13] Нека чуем края на цялото слово: Бой се от Бога и пази заповедите Му, понеже това е всичко за човека.

[14] Защото относно всяко скрито нещо Бог ще докара на съд всяко дело, било то добро или зло.

Cântico dos Cânticos de Salomão	Песен на Песните
Cântico 1	**Песен на Песните 1** ПЕСЕН ЗА ЛЮБОВТА **Първа песен**
1 Cântico dos cânticos de Salomão. **Primeiro cântico** Esposa	1 Соломоновата песен на песните.
2 Beija-me com os beijos de tua boca; porque melhor é o teu amor do que o vinho.	2 Нека ме целуне с целувките на устата си, защото любовта ти е по-желана от виното.
3 Suave é o aroma dos teus ungüentos, como ungüento derramado é o teu nome; por isso, as donzelas te amam.	3 Твоите масла са благоуханни; името ти е ароматно като разлято масло; затова те обичат девиците.
4 Leva-me após ti, apressemo-nos. O rei me introduziu nas suas recâmaras. Coro Em ti nos regozijaremos e nos alegraremos; do teu amor nos lembraremos, mais do que do vinho; não é sem razão que te amam.	4 Привлечи ме; ние ще тичаме след тебе. Царят ме въведе във вътрешните си стаи; ще се радваме и ще веселим за тебе, ще спомняме твоята любов повече от виното; с право те обичат!
Esposa	**Призив към йерусалимските дъщери и към възлюбения**
5 Eu estou morena e formosa, ó filhas de Jerusalém, como as tendas de Quedar, como as cortinas de Salomão.	5 Черна съм, но хубава, йерусалимски дъщери, като кидарските шатри, като Соломоновите завеси.
6 Não olheis para o eu estar morena, porque o sol me queimou. Os filhos de minha mãe se indignaram contra mim e me puseram por guarda de vinhas; a vinha, porém, que me pertence, não a guardei.	6 Не ме гледайте, че съм почерняла, понеже слънцето ме е опърлило. Синовете на майка ми, като се разгневиха на мене, ме оставиха да пазя лозята; но своето лозе не опазих.
7 Dize-me, ó amado de minha alma: onde apascentas o teu rebanho, onde o fazes repousar pelo meio-dia, para que não ande eu vagando junto ao rebanho dos teus companheiros?	7 Кажи ми ти кого обича душата ми, къде пасеш стадото си, къде гоуспокояваш по пладне; че защо да съм като такава, която се скита край стадата на твоите другари?
Esposo	**Разговор между обичащите се**

[8] Se tu não o sabes, ó mais formosa entre as mulheres, sai-te pelas pisadas dos rebanhos e apascenta os teus cabritos junto às tendas dos pastores.

[9] Às éguas dos carros de Faraó te comparo, ó querida minha.

[10] Formosas são as tuas faces entre os teus enfeites, o teu pescoço, com os colares.

[11] Enfeites de ouro te faremos, com incrustações de prata.

Esposa

[12] Enquanto o rei está assentado à sua mesa, o meu nardo exala o seu perfume.

[13] O meu amado é para mim um saquitel de mirra, posto entre os meus seios.

[14] Como um racimo de flores de hena nas vinhas de En-Gedi, é para mim o meu amado.

Esposo

[15] Eis que és formosa, ó querida minha, eis que és formosa; os teus olhos são como os das pombas.

Esposa

[16] Como és formoso, amado meu, como és amável! O nosso leito é de viçosas folhas,

[17] as traves da nossa casa são de cedro, e os seus caibros, de cipreste.

Cântico 2

[1] Eu sou a rosa de Sarom, o lírio dos vales.

Esposo

[2] Qual o lírio entre os espinhos, tal é a minha querida entre as donzelas.

Esposa

[8] Ако ти не знаеш, хубавице между жените, излез по дирите на стадата и паси яретата си при шатрите на овчарите.

[9] Уподобих те, любима моя, на конете от фараоновите колесници.

[10] Красиви са твоите бузи с плетенки и шията ти – с огърлици.

[11] Ще ти направим златни плетеници със сребърни копчета.

[12] Докато царят седи на трапезата си, нардът ми издава благоуханието си

[13] Възлюбеният ми е за мене като китка от смирна, която лежи между гърдите ми.

[14] Възлюбеният ми е за мене катокипрова китка в лозята на Енгади.

[15] Ето, хубава си, любима моя, ето, хубава си; очите ти са като на гълъбите.

[16] Ето, хубав си, любими мой, да! Приятен си; и постелката ни е зеленината.

[17] Гредите на къщите ни са кедрови, дъските ни са кипарисови.

Песен на Песните 2

За любовта всичко е прекрасно

[1] Аз съм роза Саронова и крем в долината.

[2] Както е кремът между трънитe, така е любимата ми между дъщерите.

[3] Qual a macieira entre as árvores do bosque, tal é o meu amado entre os jovens; desejo muito a sua sombra e debaixo dela me assento, e o seu fruto é doce ao meu paladar.

[4] Leva-me à sala do banquete, e o seu estandarte sobre mim é o amor.

[5] Sustentai-me com passas, confortai-me com maçãs, pois desfaleço de amor.

[6] A sua mão esquerda esteja debaixo da minha cabeça, e a direita me abrace.

[7] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, pelas gazelas e cervas do campo, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

Segundo cântico

[8] Ouço a voz do meu amado; ei-lo aí galgando os montes, pulando sobre os outeiros.

[9] O meu amado é semelhante ao gamo ou ao filho da gazela; eis que está detrás da nossa parede, olhando pelas janelas, espreitando pelas grades.

[10] O meu amado fala e me diz:

Esposo

Levanta-te, querida minha, formosa minha, e vem.

[11] Porque eis que passou o inverno, cessou a chuva e se foi;

[12] aparecem as flores na terra, chegou o tempo de cantarem as aves, e a voz da rola ouve-se em nossa terra.

[13] A figueira começou a dar seus figos, e as vides em flor exalam o seu aroma;

[3] Както ябълката между дърветата на градината, така е възлюбеният ми между синовете; пожелах сянката му и седнах под нея, и плодът му беше сладък в устата ми.

[4] Доведе ме в дома на пируването и знамето му над мене беше любов.

[5] Подкрепете ме с млинчета, разхладете ме с ябълки, защото съм ранена от любов.

[6] Лявата му ръка е под главата ми и дясната му ръка ме прегръща.

[7] Заклевам ви, йерусалимски дъщери, в сърните и в полските елени: да не възбудите и да не събудите любовта ми, преди да пожелае.

ВТОРА ПЕСЕН

Красотата на любовта

[8] Гласът на възлюбения ми! Ето, той иде, скача по горите, играе по хълмовете.

[9] Възлюбеният ми прилича на сърна или на млад елен; ето, стои зад стената ни, гледа в прозорците, надзърта през решетките.

[10] Възлюбеният ми проговаря и ми казва: Стани, любима моя, прекрасна моя, и ела;

[11] защото, ето, зимата измина и дъждът престана и си отиде;

[12] цветята се явяват по земята, дойде време птиците да пеят и гласът на гургулицата се чува по нашата земя;

[13] по смокинята зреят първите ѝ смокини и лозята цъфтят и издават

levanta-te, querida minha, formosa minha, e vem.

[14] Pomba minha, que andas pelas fendas dos penhascos, no esconderijo das rochas escarpadas, mostra-me o rosto, faze-me ouvir a tua voz, porque a tua voz é doce, e o teu rosto, amável.

Esposa

[15] Apanhai-me as raposas, as raposinhas, que devastam os vinhedos, porque as nossas vinhas estão em flor.

[16] O meu amado é meu, e eu sou dele; ele apascenta o seu rebanho entre os lírios.

[17] Antes que refresque o dia e fujam as sombras, volta, amado meu; faze-te semelhante ao gamo ou ao filho das gazelas sobre os montes escabrosos.

Cântico 3

[1] De noite, no meu leito, busquei o amado de minha alma, busquei-o e não o achei.

[2] Levantar-me-ei, pois, e rodearei a cidade, pelas ruas e pelas praças; buscarei o amado da minha alma. Busquei-o e não o achei.

[3] Encontraram-me os guardas, que rondavam pela cidade. Então, lhes perguntei: vistes o amado da minha alma?

[4] Mal os deixei, encontrei logo o amado da minha alma; agarrei-me a ele e não o deixei ir embora, até que o fiz entrar em casa de minha mãe e na recâmara daquela que me concebeu.

благоухание. Стани, любима моя, прекрасна моя, и ела.

[14] О, гълъбице моя, в пукнатините на скалата, в скришните места на стръмнините нека видя лицето ти, нека чуя гласа ти; защото гласът ти е сладък и лицето ти прекрасно.

[15] Хванете ни лисиците, малките лисици, които погубват лозята; защото лозята ни цъфтят.

[16] Възлюбеният ми е мой – и аз съмнегова; пасе стадото си между кремовете.

[17] Докато повее дневният хладен ветрец и побегнат сенките, върни се, възлюбени мой, и бъди като сърничка или млад елен по назъбените планини.

Песен на Песните 3

Нощни размисли

[1] През нощта на леглото си потърсих онзи, когото обича душата ми; потърсих го, но не го намерих.

[2] Казах: Ще стана сега и ще обиколя града по улиците и по площадите – ще търся онзи, когото обича душата ми. Потърсих го, но не го намерих.

[3] Намериха ме стражарите, които обикалят града. Попитах ги: Видяхте ли онзи, когото обича душата ми?

[4] А малко след като ги отминах, намерих онзи, когото обича душата ми; хванах го и не го пуснах, докато не го доведох в къщата на майка си и във вътрешната стая на онази, която ме е родила.

[5] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, pelas gazelas e cervas do campo, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

Terceiro cântico

Coro

[6] Que é isso que sobe do deserto, como colunas de fumaça, perfumado de mirra, e de incenso, e de toda sorte de pós aromáticos do mercador?

[7] É a liteira de Salomão; sessenta valentes estão ao redor dela, dos valentes de Israel.

[8] Todos sabem manejar a espada e são destros na guerra; cada um leva a espada à cinta, por causa dos temores noturnos.

[9] O rei Salomão fez para si um palanquim de madeira do Líbano.

[10] Fez-lhe as colunas de prata, a espalda de ouro, o assento de púrpura, e tudo interiormente ornado com amor pelas filhas de Jerusalém.

[11] Saí, ó filhas de Sião, e contemplai ao rei Salomão com a coroa com que sua mãe o coroou no dia do seu desposório, no dia do júbilo do seu coração.

Cântico 4

Esposo

[1] Como és formosa, querida minha, como és formosa! Os teus olhos são como os das pombas e brilham através do teu véu. Os teus cabelos são como o rebanho de cabras que descem ondeantes do monte de Gileade.

[5] Заклевам ви, йерусалимски дъщери, в сърните и в полските елени: да не възбудите и да не събудите любовта ми, преди да пожелае.

ТРЕТА ПЕСЕН

Годеникът идва

[6] Коя е тази, която излиза от пустинята като стълбове дим, накадена със смирна и ливан, с всякакви благоуханни прахове от търговеца?

[7] Ето, носилката е на Соломон; около нея са шестдесет яки мъже от Израилевите силни.

[8] Те всички държат меч и са обучени на война; всеки държи меча си на бедрото си поради нощни страхове.

[9] Цар Соломон си направи носилка от ливанско дърво:

[10] стълбчетата ѝ направи от сребро, ложето ѝ – от злато, постелката ѝ – от морав плат; средата ѝ беше бродирана чрез любовта на йерусалимските дъщери.

[11] Излезте, сионови дъщери, и вижте цар Соломон с венеца, с който го венча майка му в деня на женитбата му и в деня, когато сърцето му се веселеше.

Песен на Песните 4

Хубава си, любима моя

[1] Ето, хубава си, любима моя; ето, хубава си; очите ти под булото са като на гълъб; косите ти са като стадо кози, налягали по Галаадската планина.

[2] São os teus dentes como o rebanho das ovelhas recém-tosquiadas, que sobem do lavadouro, e das quais todas produzem gêmeos, e nenhuma delas há sem crias.

[3] Os teus lábios são como um fio de escarlata, e tua boca é formosa; as tuas faces, como romã partida, brilham através do véu.

[4] O teu pescoço é como a torre de Davi, edificada para arsenal; mil escudos pendem dela, todos broquéis de soldados valorosos.

[5] Os teus dois seios são como duas crias, gêmeas de uma gazela, que se apascentam entre os lírios.

Esposa

[6] Antes que refresque o dia, e fujam as sombras, irei ao monte da mirra e ao outeiro do incenso.

Esposo

[7] Tu és toda formosa, querida minha, e em ti não há defeito.

[8] Vem comigo do Líbano, noiva minha, vem comigo do Líbano; olha do cimo do Amana, do cimo do Senir e do Hermom, dos covis dos leões, dos montes dos leopardos.

[9] Arrebataste-me o coração, minha irmã, noiva minha; arrebataste-me o coração com um só dos teus olhares, com uma só pérola do teu colar.

[10] Que belo é o teu amor, ó minha irmã, noiva minha! Quanto melhor é o teu amor do que o vinho, e o aroma dos teus

[2] Зъбите ти са като стадо току-що подстригани овце, излизащи от къпането; те са всички като близнета и не липсва нито един между тях.

[3] Устните ти са като червена прежда и устата ти – прекрасни; челото ти под булото е като част от нар;

[4] шията ти е като Давидова кула, съградена за оръжейница, където висят хиляда малки щита – всички щитове на силни мъже;

[5] двете ти гърди са като две сърнички близнета, които пасат между кремовете.

[6] Докато повее дневният хладен ветрец и побегнат сенките, аз ще отида в планините на смирната и в хълма на ливана.

[7] Ти си все красива, любима моя; и недостатък няма в теб.

[8] Ела с мен от Ливан, невесто, с мен от Ливан; погледни от върха на Аман, от върха на Санир и на Ермон, от леговищата на лъвовете, от планините на рисовете.

[9] Пленила си сърцето ми, сестро моя, невесто, пленила си сърцето ми с един поглед на очите си, с една огърлица на шията си.

[10] Колко е хубава твоята любов, сестро моя, невесто! Колко по-добра е от виното твоята любов и благоуханието

ungüentos do que toda sorte de especiarias!

[11] Os teus lábios, noiva minha, destilam mel. Mel e leite se acham debaixo da tua língua, e a fragrância dos teus vestidos é como a do Líbano.

[12] Jardim fechado és tu, minha irmã, noiva minha, manancial recluso, fonte selada.

[13] Os teus renovos são um pomar de romãs, com frutos excelentes: a hena e o nardo;

[14] o nardo e o açafrão, o cálamo e o cinamomo, com toda a sorte de árvores de incenso, a mirra e o aloés, com todas as principais especiarias.

[15] És fonte dos jardins, poço das águas vivas, torrentes que correm do Líbano!

Esposa

[16] Levanta-te, vento norte, e vem tu, vento sul; assopra no meu jardim, para que se derramem os seus aromas. Ah! Venha o meu amado para o seu jardim e coma os seus frutos excelentes!

Cântico 5

Esposo

[1] Já entrei no meu jardim, minha irmã, noiva minha; colhi a minha mirra com a especiaria, comi o meu favo com o mel, bebi o meu vinho com o leite. Comei e bebei, amigos; bebei fartamente, ó amados.

Quarto cântico

Esposa

[2] Eu dormia, mas o meu coração velava; eis a voz do meu amado, que está batendo:

Esposo

на твоите масла – от всякакъв вид аромати!

[11] От устните ти, невесто, капе мед катоот пита; мед и мляко има под езика ти; и благоуханието на дрехите ти е като миризмата на Ливан.

[12] Градина затворена е сестра ми, невястата, извор затворен, източник запечатан.

[13] Твоите растения са рай от нарове с отбрани плодове, кипър с нард,

[14] нард и шафран, тръстика и канела, с всички дървета, които доставят благоухания като ливан, смирна и алое, с всички най-прекрасни аромати.

[15] Градински извор си ти, кладенец с течаща вода и поточета от Ливан.

[16] Събуди се, северни ветре, и ела, южни, повей в градината ми, за да потекат ароматите ѝ. Нека дойде възлюбеният ми в градината си и да вкуси изрядните ѝ плодове.

Песен на Песните 5

[1] Дойдох в градината си, сестро моя, невесто; обрах смирната си и ароматите си; ядох медената си пита с меда си; пих виното си с млякото си. Яжте, приятели; пийте, да! Изобилно пийте, възлюбени.

ЧЕТВЪРТА ПЕСЕН

Нощен блян

[2] Аз спях, но сърцето ми беше будно; и ето гласа на възлюбения ми; той

Abre-me, minha irmã, querida minha, pomba minha, imaculada minha, porque a minha cabeça está cheia de orvalho, os meus cabelos, das gotas da noite.

хлопна и казва: Отвори ми, сестро моя, любима моя! Гълъбице моя, съвършена моя; защото главата ми се напълни с роса, косите ми – с нощни капки.

Esposa

[3] Já despi a minha túnica, hei de vesti-la outra vez? Já lavei os pés, tornarei a sujá-los?

[3] Но аз си казах: Съблякох дрехата си – как да я облека? Умих краката си – как да ги окалям?

[4] O meu amado meteu a mão por uma fresta, e o meu coração se comoveu por amor dele.

[4] Възлюбеният ми провря ръката си през дупката на вратата; и сърцето ми се смути за него.

[5] Levantei-me para abrir ao meu amado; as minhas mãos destilavam mirra, e os meus dedos mirra preciosa sobre a maçaneta do ferrolho.

[5] Аз станах да отворя на възлюбения си; и от ръцете ми капеше смирна, а от пръстите ми – чиста смирна върху дръжките на ключалката.

[6] Abri ao meu amado, mas já ele se retirara e tinha ido embora; a minha alma se derreteu quando, antes, ele me falou; busquei-o e não o achei; chamei-o, e não me respondeu.

[6] Отворих на възлюбения си; но възлюбеният ми си беше тръгнал, отишъл си беше. Извиках: Душата ми отслабваше, когато ми говореше! Потърсих го, но не го намерих; повиках го, но не ми отговори.

[7] Encontraram-me os guardas que rondavam pela cidade; espancaram-me e feriram-me; tiraram-me o manto os guardas dos muros.

[7] Намериха ме стражарите, които обикалят града, биха ме, раниха ме; пазачите на стените ми отнеха мантията.

Помогнете ми да го намеря!

[8] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, se encontrardes o meu amado, que lhe direis? Que desfaleço de amor.

[8] Заклевам ви, йерусалимски дъщери, ако намерите възлюбения ми – то какво? Кажете му, че съм ранена от любов.

Coro

[9] Que é o teu amado mais do que outro amado, ó tu, a mais formosa entre as mulheres? Que é o teu amado mais do que outro amado, que tanto nos conjuras?

[9] По какво се различава твоят възлюбен от друг възлюбен, о, ти, прекрасна между жените? По какво се различава твоят възлюбен от друг възлюбен, че ни заклеваш така? –

Esposa

[10] O meu amado é alvo e rosado, o mais distinguido entre dez mil.

[11] A sua cabeça é como o ouro mais apurado, os seus cabelos, cachos de palmeira, são pretos como o corvo.

[12] Os seus olhos são como os das pombas junto às correntes das águas, lavados em leite, postos em engaste.

[13] As suas faces são como um canteiro de bálsamo, como colinas de ervas aromáticas; os seus lábios são lírios que gotejam mirra preciosa;

[14] as suas mãos, cilindros de ouro, embutidos de jacintos; o seu ventre, como alvo marfim, coberto de safiras.

[15] As suas pernas, colunas de mármore, assentadas em bases de ouro puro; o seu aspecto, como o Líbano, esbelto como os cedros.

[16] O seu falar é muitíssimo doce; sim, ele é totalmente desejável. Tal é o meu amado, tal, o meu esposo, ó filhas de Jerusalém.

Cântico 6

Coro

[1] Para onde foi o teu amado, ó mais formosa entre as mulheres? Que rumo tomou o teu amado? E o buscaremos contigo.

Esposa

[2] O meu amado desceu ao seu jardim, aos canteiros de bálsamo, para pastorear nos jardins e para colher os lírios.

[10] Възлюбеният ми е бял и румен, личи и между десет хиляди.

[11] Главата му е като най-чисто злато; косите му са къдрави, черни като гарван;

[12] очите му – умити в мляко и катокрасиво вложени скъпоценни камъни, са подобни на очите на гълъби при водните потоци;

[13] бузите му са като лехи с ароматни, като бряг с благоуханни растения; устните му са като кремове, от които капе чиста смирна;

[14] ръцете му са като златни цилиндри, покрити с хрисолит; тялото му е като изделие от слонова кост, украсено със сапфири;

[15] краката му са като мраморни стълбове, закрепени на подложки от чисто злато; изгледът му е като Ливан, изящен като кедри;

[16] устата му са много сладки; и той целият е прелестен. Такъв е възлюбеният ми и такъв е приятелят ми, о, йерусалимски дъщери.

Песен на Песните 6

[1] Къде е отишъл твоят възлюбен, о, ти, прекрасна между жените? Къде е свърнал твоят възлюбен, за да го търсим и ние с тебе?

[2] Моят възлюбен слезе в градината си, в лехите с ароматите, за да пасе в градините и да бере крем.

[3] Eu sou do meu amado, e o meu amado é meu; ele pastoreia entre os lírios.

Quinto cântico

Esposo

[4] Formosa és, querida minha, como Tirza, aprazível como Jerusalém, formidável como um exército com bandeiras.

[5] Desvia de mim os olhos, porque eles me perturbam. Os teus cabelos descem ondeantes como o rebanho das cabras de Gileade.

[6] São os teus dentes como o rebanho de ovelhas que sobem do lavadouro, e das quais todas produzem gêmeos, e nenhuma delas há sem crias.

[7] As tuas faces, como romã partida, brilham através do véu.

[8] Sessenta são as rainhas, oitenta, as concubinas, e as virgens, sem número.

[9] Mas uma só é a minha pomba, a minha imaculada, de sua mãe, a única, a predileta daquela que a deu à luz; viram-na as donzelas e lhe chamaram ditosa; viram-na as rainhas e as concubinas e a louvaram.

Coro

[10] Quem é esta que aparece como a alva do dia, formosa como a lua, pura como o sol, formidável como um exército com bandeiras?

Esposa

[11] Desci ao jardim das nogueiras, para mirar os renovos do vale, para ver se brotavam as vides, se floresciam as romeiras.

[3] Аз принадлежа на възлюбения си и възлюбеният ми е мой; той пасе стадото си между кремовете.

ПЕТА ПЕСЕН

В очакване

[4] Хубава си, любима моя, като Терса, красива като Йерусалим, страшна като войска със знамена.

[5] Отвърни очите си от мене, защото те ме обладаха. Косите ти са като стадо кози, налягали по Галаад;

[6] зъбите ти са като стадо овце, излизащи от къпането; те са всички като близнета и не липсва нито един между тях.

[7] Челото ти под булото е като част от нар.

[8] Има шестдесет царици и осемдесет наложници, и безброй девойки,

[9] но една е гълъбицата ми, съвършената ми. Тя е едничка, обична на майка си, отбраната на родителката си; видяха я дъщерите и казаха: Блазе ѝ! Да! Царици и наложниците – и те я похвалиха.

[10] Коя е тази, която изглежда като зората, красива като луната, чиста като слънцето, страшна като войска със знамена?

[11] Слязох в градината на орехите, за да видя зелените растения в долината, да видя дали е напъпило лозето и дали са цъфнали наровете.

[12] Não sei como, imaginei-me no carro do meu nobre povo!

Coro

[13] Volta, volta, ó sulamita, volta, volta, para que nós te contemplemos.

Esposa

Por que quereis contemplar a sulamita na dança de Maanaim?

Cântico 7

Esposo

[1] Que formosos são os teus passos dados de sandálias, ó filha do príncipe! Os meneios dos teus quadris são como colares trabalhados por mãos de artista.

[2] O teu umbigo é taça redonda, a que não falta bebida; o teu ventre é monte de trigo, cercado de lírios.

[3] Os teus dois seios, como duas crias, gêmeas de uma gazela.

[4] O teu pescoço, como torre de marfim; os teus olhos são as piscinas de Hesbom, junto à porta de Bate-Rabim; o teu nariz, como a torre do Líbano, que olha para Damasco.

[5] A tua cabeça é como o monte Carmelo, a tua cabeleira, como a púrpura; um rei está preso nas tuas tranças.

[6] Quão formosa e quão aprazível és, ó amor em delícias!

[7] Esse teu porte é semelhante à palmeira, e os teus seios, a seus cachos.

[8] Dizia eu: subirei à palmeira, pegarei em seus ramos. Sejam os teus seios como os cachos da vide, e o aroma da tua respiração, como o das maçãs.

[12] Без да усетя, влечението ми ме постави между колесниците на благородния ми народ.

[13] Върни се, върни се, о, суламко; върни се, върни се, за да те погледаме! Какво ще видите в суламката? Нещо като борба между две дружини!

Песен на Песните 7

Песен на истинската любов

[1] Колко са красиви краката ти с чехлите, дъще на княза! Твоите закръглени бедра са подобни на огърлица, изделие на художнически ръце;

[2] пъпът ти е като обла чаша, от която не липсва подправено вино; коремът ти е като житен копен, ограден с кремове;

[3] двете ти гърди са като две сърнички близнета;

[4] шията ти е като стълб от слонова кост; очите ти са като водоемите в Есевон към портата Бат-рабим; носът ти е като ливанската кула, която гледа към Дамаск;

[5] главата ти върху теб е като Кармил и косите на главата ти – като мораво; царят е запленен от къдриците им.

[6] Колко си хубава и колко приятна, о, възлюбена, в очарованията си!

[7] Това твое тяло прилича на палма и гърдите ти – на гроздове.

[8] Казах: Ще се кача на палмата, ще хвана клончетата ѝ; и, ето, гърдите ти ще бъдат като гроздове на лоза и благовонието на дъха ти – като ябълки,

[9] Os teus beijos são como o bom vinho,
Esposa
vinho que se escoa suavemente para o meu amado, deslizando entre seus lábios e dentes.
[10] Eu sou do meu amado, e ele tem saudades de mim.
[11] Vem, ó meu amado, saiamos ao campo, passemos as noites nas aldeias.
[12] Levantemo-nos cedo de manhã para ir às vinhas; vejamos se florescem as vides, se se abre a flor, se já brotam as romeiras; dar-te-ei ali o meu amor.

[13] As mandrágoras exalam o seu perfume, e às nossas portas há toda sorte de excelentes frutos, novos e velhos; eu tos reservei, ó meu amado.

Cântico 8

[1] Tomara fosses como meu irmão, que mamou os seios de minha mãe! Quando te encontrasse na rua, beijar-te-ia, e não me desprezariam!
[2] Levar-te-ia e te introduziria na casa de minha mãe, e tu me ensinarias; eu te daria a beber vinho aromático e mosto das minhas romãs.
[3] A sua mão esquerda estaria debaixo da minha cabeça, e a sua direita me abraçaria.
[4] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

Sexto cântico

Coro

[9] и устата ти – като най-хубаво вино, което се поглъща гладко за възлюбения ми, като се плъзва през устните на спящите.
[10] Аз съм на възлюбения си; и неговото желание е за мен.
[11] Ела, възлюбени мой, нека излезем на полето, да пренощуваме по селата,
[12] да осъмнем в лозята, да видим напъпила ли е лозата, появил ли се е крехкият грозд и цъфнали ли са наровете; там ще ти дам любовта си.
[13] Мандрагоровите ябълки издават благоухание; и върху врата ни има всякакви изрядни плодове, нови и стари, които съм запазила за тебе, възлюбени мой.

Песен на Песните 8

Да ми беше ти като брат

[1] Да ми беше ти като брат, който е сукал от гърдите на майка ми! Когато те намерех вън, щях да те целуна. Да! И никой нямаше да ме презре.
[2] Бих те взела и завела в къщата на майка си, за да ме научиш. Бих те напоила с подправено вино и със сок от наровете си.

[3] Лявата му ръка би била под главата ми и дясната му би ме прегърнала.

[4] Заклевам ви, йерусалимски дъщери, да не възбудите, нито да събудите любовта ми, преди да пожелае.

ШЕСТА ПЕСЕН

Зов и отговор

[5] Quem é esta que sobe do deserto e vem encostada ao seu amado?

Esposo

Debaixo da macieira te despertei, ali esteve tua mãe com dores; ali esteve com dores aquela que te deu à luz.

[5] Коя е тази, която идва от пустинята, опираща се на възлюбения си? Аз те събудих под ябълката; там те роди майка ти, там те роди родителката ти.

[6] Põe-me como selo sobre o teu coração, como selo sobre o teu braço, porque o amor é forte como a morte, e duro como a sepultura, o ciúme; as suas brasas são brasas de fogo, são veementes labaredas.

[6] Положи ме като печат на сърцето си, като печат на мишцата си; защото любовта е силна като смъртта, ревността е остра като преизподнята, чието святкане е огнено, пламък най-буен.

[7] As muitas águas não poderiam apagar o amor, nem os rios, afogá-lo; ainda que alguém desse todos os bens da sua casa pelo amor, seria de todo desprezado.

[7] Много води не могат да угасят любовта, нито реките могат да я потопят; ако някой би дал целия имот на дома си за любовта, съвсем биха го презрели.

Coro

[8] Temos uma irmãzinha que ainda não tem seios; que faremos a esta nossa irmã, no dia em que for pedida?

[8] Ние имаме малка сестра и тя няма гърди. Какво да направим за сестра си в деня, когато стане дума за нея?

[9] Se ela for um muro, edificaremos sobre ele uma torre de prata; se for uma porta, cercá-la-emos com tábuas de cedro.

[9] Ако бъде стена, ще съградим на нея сребърни укрепления; и ако бъде врата, ще я оградим с кедрови дъски.

Esposa

[10] Eu sou um muro, e os meus seios, como as suas torres; sendo eu assim, fui tida por digna da confiança do meu amado.

[10] Аз съм стена и гърдите ми са като стълбовете ѝ; тогава бях пред очите му като такава, която е намерила благоволение.

Coro

[11] Teve Salomão uma vinha em Baal-Hamom; entregou-a a uns guardas, e cada um lhe trazia pelo seu fruto mil peças de prata.

[11] Соломон имаше лозе във Ваал-хамон; даде лозето на наематели; за плода му всеки трябваше да донесе хиляда сребърника.

Esposa

[12] A vinha que me pertence está ao meu dispor; tu, ó Salomão, terás os mil siclos, e os que guardam o fruto dela, duzentos.

[12] Моето лозе, собствеността ми, е под моята власт; хилядата нека са на тебе, Соломоне, и двеста – на онези, които пазят плода му.

Esposo

[13] Ó tu que habitas nos jardins, os companheiros estão atentos para ouvir a tua voz; faze-me, pois, também ouvi-la.

[13] О, ти, която седиш в градините, другарите внимават в гласа ти; дай ми и аз да го чуя.

Esposa

[14] Vem depressa, amado meu, faze-te semelhante ao gamo ou ao filho da gazela, que saltam sobre os montes aromáticos.

[14] Бързай, възлюбени мой, и бъди като сърничка или еленче върху планините на ароматите.

Isaías

Isaías 1

A nação pecaminosa

[1] Visão de Isaías, filho de Amoz, que ele teve a respeito de Judá e Jerusalém, nos dias de Uzias, Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá.

[2] Ouvi, ó céus, e dá ouvidos, ó terra, porque o SENHOR é quem fala: Criei filhos e os engrandeci, mas eles estão revoltados contra mim.

[3] O boi conhece o seu possuidor, e o jumento, o dono da sua manjedoura; mas Israel não tem conhecimento, o meu povo não entende.

[4] Ai desta nação pecaminosa, povo carregado de iniqüidade, raça de malignos, filhos corruptores; abandonaram o SENHOR, blasfemaram do Santo de Israel, voltaram para trás.

[5] Por que haveis de ainda ser feridos, visto que continuais em rebeldia? Toda a cabeça está doente, e todo o coração, enfermo.

[6] Desde a planta do pé até à cabeça não há nele coisa sã, senão feridas, contusões e chagas inflamadas, umas e outras não espremidas, nem atadas, nem amolecidas com óleo.

[7] A vossa terra está assolada, as vossas cidades, consumidas pelo fogo; a vossa lavoura os estranhos devoram em vossa presença; e a terra se acha devastada como numa subversão de estranhos.

Исая

Исая 1

Божието обвинение срещу Израилевия народ

[1] Видението на Амосовия син Исайя, което видя за Юдея и Йерусалим в дните на Юдейските царе Озия, Йотам, Ахаз и Езекия:

[2] Чуйте, небеса, и дай ухо, земльо. Защото Господ е говорил, като е казал: Деца отхраних и възпитах; но те се разбунтуваха против Мене.

[3] Волът познава стопанина си и оселът – яслите на господаря си; но Израил не знае, народът Ми не разсъждава.

[4] Уви, грешни народе, народ, натоварен с беззаконие, роде на злодеи, деца, които постъпвате разтленно! Изоставиха Господа, презряха Святия Израилев, отделиха се и се върнаха назад.

[5] Защо да бъдете още бити, че се бунтувате повече и повече? Вече всяка глава е болна и всяко сърце – изнемощяло;

[6] от стъпалото на крака дори до главата няма в някое тяло здраво място, а струпеи и синини, и гноясали рани, които не са почистени, нито превързани, нито омекчени с масло.

[7] Страната ви е пуста, градовете ви – изгорени с огън; земята ви – чужденци я пояждат пред очите ви, и тя е пуста като разорена от чужденци.

[8] A filha de Sião é deixada como choça na vinha, como palhoça no pepinal, como cidade sitiada.

[9] Se o SENHOR dos Exércitos não nos tivesse deixado alguns sobreviventes, já nos teríamos tornado como Sodoma e semelhantes a Gomorra.

Condenado o culto hipócrita

[10] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, príncipes de Sodoma; prestai ouvidos à lei do nosso Deus, vós, povo de Gomorra.

[11] De que me serve a mim a multidão de vossos sacrifícios? – diz o SENHOR. Estou farto dos holocaustos de carneiros e da gordura de animais cevados e não me agrado do sangue de novilhos, nem de cordeiros, nem de bodes.

[12] Quando vindes para comparecer perante mim, quem vos requereu o só pisardes os meus átrios?

[13] Não continueis a trazer ofertas vãs; o incenso é para mim abominação, e também as Festas da Lua Nova, os sábados, e a convocação das congregações; não posso suportar iniqüidade associada ao ajuntamento solene.

[14] As vossas Festas da Lua Nova e as vossas solenidades, a minha alma as aborrece; já me são pesadas; estou cansado de as sofrer.

[15] Pelo que, quando estendeis as mãos, escondo de vós os olhos; sim, quando multiplicais as vossas orações, não as ouço, porque as vossas mãos estão cheias de sangue.

[8] И сионовата дъщеря е оставена като колиба в лозе, като навес в градина с краставици, като обсаден град.

[9] Ако Господ на Силите не беше ни оставил малък остатък, като Содом бихме станали, на Гомор бихме заприличали.

[10] Чуйте словото Господне, князе содомски; слушайте поуката на нашия Бог, народе гоморски.

[11] Защо Ми е големият брой на жертвите ви? Господ казва: Сит съм от всеизгаряне на овни и от тлъстина на угоени; и не Ми е угодна кръв от телета или от агнета, или от едри козли.

[12] Когато идвате да се явявате пред Мене, кой е поискал от вас това, да тъпчете дворовете Ми?

[13] Не принасяйте вече суетни приноси; тамянът е мерзост за Мене, също и новолунията, и съботите, и свикването на събранията; не мога да търпя беззаконието заеднос тържественото събрание.

[14] Душата Ми мрази новолунията ви и празниците ви; досада са за Мене; дотегна Ми да ги търпя.

[15] И когато простирате ръцете си, ще крия очите Си от вас; даже когато принасяте много молитви, не искам да слушам; ръцете ви са пълни с кръв.

[16] Lavai-vos, purificai-vos, tirai a maldade de vossos atos de diante dos meus olhos; cessai de fazer o mal.

[17] Aprendei a fazer o bem; atendei à justiça, repreendei ao opressor; defendei o direito do órfão, pleiteai a causa das viúvas.

O convite da graça

[18] Vinde, pois, e arrazoemos, diz o SENHOR; ainda que os vossos pecados sejam como a escarlata, eles se tornarão brancos como a neve; ainda que sejam vermelhos como o carmesim, se tornarão como a lã.

[19] Se quiserdes e me ouvirdes, comereis o melhor desta terra.

[20] Mas, se recusardes e fordes rebeldes, sereis devorados à espada; porque a boca do SENHOR o disse.

O julgamento e a redenção de Jerusalém

[21] Como se fez prostituta a cidade fiel! Ela, que estava cheia de justiça! Nela, habitava a retidão, mas, agora, homicidas.

[22] A tua prata se tornou em escórias, o teu licor se misturou com água.

[23] Os teus príncipes são rebeldes e companheiros de ladrões; cada um deles ama o suborno e corre atrás de recompensas. Não defendem o direito do órfão, e não chega perante eles a causa das viúvas.

[24] Portanto, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, o Poderoso de Israel: Ah! Tomarei satisfações aos meus adversários e vingar-me-ei dos meus inimigos.

[16] Измийте се, очистете се, отстранете от очите Ми злото на делата си, престанете да вършите зло.

[17] Научете се да правите добро, настоявайте за правосъдие, поправяйте угнетителя, отсъждайте право на сирачето, застъпвайте се за вдовицата.

[18] Елате сега, за да разискваме, казва Господ; ако греховете ви са като мораво, ще станат бели като сняг; ако са румени като червено, ще станат като бяла вълна.

[19] Ако слушате на драго сърце, ще ядете благото на земята;

[20] но ако откажете и се разбунтувате, ще бъдете изпосечени с меч, защото устата Господни изговориха това.

[21] Как стана блудница верният град, който беше пълен с правосъдие! Правда обитаваше в него, а сега – убийци.

[22] Среброто ти стана шлак; виното ти се смеси с вода.

[23] Твоите князе са бунтовници и съучастници на крадци; всеки от тях обича подкупи и тича след възнаграждения; те не осъждат право сирачето, нито идва при тях делото на вдовицата.

[24] Затова, казва Господ, Йехова на Силите, Всемогъщият Израилев: Ах! Ще се облекча от противниците Си и ще отдам възмездие на враговете Си;

[25] Voltarei contra ti a minha mão, purificar-te-ei como com potassa das tuas escórias e tirarei de ti todo metal impuro.

[25] и пак ще сложа ръката Си върху теб и ще очистя шлака ти като с луга, и ще отделя от тебе всеки примес;

[26] Restituir-te-ei os teus juízes, como eram antigamente, os teus conselheiros, como no princípio; depois, te chamarão cidade de justiça, cidade fiel.

[26] и ще възстановя съдиите ти, както порано, и съветниците ти, както отначало; след което ще се наречеш Град на правда, Верен град;

[27] Sião será redimida pelo direito, e os que se arrependem, pela justiça.

[27] Сион ще се изкупи чрез правосъдие и тези, които се върнат в него, чрез правда.

[28] Mas os transgressores e os pecadores serão juntamente destruídos; e os que deixarem o SENHOR perecerão.

[28] А беззаконниците и грешниците ще бъдат съкрушени заедно и тези, които са изоставили Господа, ще загинат.

[29] Porque vos envergonhareis dos carvalhos que cobiçastes e sereis confundidos por causa dos jardins que escolhestes.

[29] Защото ще се посрамят поради дъбовете, които пожелахте; и ще се смутите поради градините, които избрахте;

[30] Porque sereis como o carvalho, cujas folhas murcham, e como a floresta que não tem água.

[30] понеже ще стана като дъб, чиито листа вехнат, и като градина, която няма вода.

[31] O forte se tornará em estopa, e a sua obra, em faísca; ambos arderão juntamente, e não haverá quem os apague.

[31] И силният ще бъде като кълчища, а делото му – като искра; и то ще изгори заедно с него, без да има кой да гаси.

Isaías 2

A glória futura do Israel espiritual

Miqueias 4.1-5

Исая 2

Божият съд на земята и бъдещата слава

[1] Palavra que, em visão, veio a Isaías, filho de Amoz, a respeito de Judá e Jerusalém.

[1] Словото, което се откри на Амосовия син Исайя за Юдея и Йерусалим:

[2] Nos últimos dias, acontecerá que o monte da Casa do SENHOR será estabelecido no cimo dos montes e se elevará sobre os outeiros, e para ele afluirão todos os povos.

[2] В следващите дни хълмът на дома Господен ще се утвърди по-високо от всичкихълмове и ще се издигне над бърдата; и всички народи ще се стекат на него.

[3] Irão muitas nações e dirão: Vinde, e subamos ao monte do SENHOR e à casa do Deus de Jacó, para que nos ensine os seus

[3] И много племена ще отидат и ще кажат: Елате, да възлезем на хълма Господен, в дома на Якововия

caminhos, e andemos pelas suas veredas; porque de Sião sairá a lei, e a palavra do SENHOR, de Jerusalém.

Бог; Той ще ни научи на пътищата Си и ние ще ходим в пътеките Му, защото от Сион ще излезе поуката и словото Господне – от Йерусалим.

4 Ele julgará entre os povos e corrigirá muitas nações; estas converterão as suas espadas em relhas de arados e suas lanças, em podadeiras; uma nação não levantará a espada contra outra nação, nem aprenderão mais a guerra.

4 Бог ще съди между народите и ще решава между много племена; и те ще изковат мечовете си на палешници и копията си – на сърпове; народ против народ няма да вдигне меч, нито ще се учат вече на война.

5 Vinde, ó casa de Jacó, e andemos na luz do SENHOR.

5 Доме Яковов, елате и нека ходим в Господнята светлина.

Abatido o orgulho dos homens

6 Pois, tu, SENHOR, desamparaste o teu povo, a casa de Jacó, porque os seus se encheram da corrupção do Oriente e são agoureiros como os filisteus e se associam com os filhos dos estranhos.

6 Понеже Ти си изоставил народа Си, Якововия дом, защото те се напълниха с обичаи от изток и станаха гадатели по облаци като филистимците, и сключиха завет със синовете на чуждородците.

7 A sua terra está cheia de prata e de ouro, e não têm conta os seus tesouros; também está cheia de cavalos, e os seus carros não têm fim.

7 И земята им се напълни със сребро и злато и нямат край съкровищата им; напълни се земята им и с коне и нямат край колесниците им;

8 Também está cheia a sua terra de ídolos; adoram a obra das suas mãos, aquilo que os seus próprios dedos fizeram.

8 земята им се напълни и с идоли; поклониха се на делата на своите си ръце и на онова, което самите им пръсти направиха;

9 Com isso, a gente se abate, e o homem se avilta; portanto, não lhes perdoarás.

9 и се наведе долният човек и се сниши големецът; затова недей им прощава.

10 Vai, entra nas rochas e esconde-te no pó, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade.

10 Влез в скалата и се скрий в пръстта поради страха от Господа и поради славата на Неговото величие.

11 Os olhos altivos dos homens serão abatidos, e a sua altivez será humilhada; só o SENHOR será exaltado naquele dia.

11 Гордите погледи на хората ще се унижат и високоумието им ще се наведе; а само Господ ще се възвиси в онзи ден.

[12] Porque o Dia do SENHOR dos Exércitos será contra todo soberbo e altivo e contra todo aquele que se exalta, para que seja abatido;

[13] contra todos os cedros do Líbano, altos, mui elevados; e contra todos os carvalhos de Basã;

[14] contra todos os montes altos e contra todos os outeiros elevados;

[15] contra toda torre alta e contra toda muralha firme;

[16] contra todos os navios de Társis e contra tudo o que é belo à vista.

[17] A arrogância do homem será abatida, e a sua altivez será humilhada; só o SENHOR será exaltado naquele dia.

[18] Os ídolos serão de todo destruídos.

[19] Então, os homens se meterão nas cavernas das rochas e nos buracos da terra, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade, quando ele se levantar para espantar a terra.

[20] Naquele dia, os homens lançarão às toupeiras e aos morcegos os seus ídolos de prata e os seus ídolos de ouro, que fizeram para ante eles se prostrarem,

[21] e meter-se-ão pelas fendas das rochas e pelas cavernas das penhas, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade, quando ele se levantar para espantar a terra.

[22] Afastai-vos, pois, do homem cujo fôlego está no seu nariz. Pois em que é ele estimado?

Isaías 3

[12] Защото ще има ден, когато Господ на Силите ще бъде против всеки горделив и надменен човек и против всичко, което се надига (и ще се унижи),

[13] против всички ливански кедри, високи и издигнати, и против всички васански дъбове,

[14] против всички високи планини и против всички възвишени бърда,

[15] против всяка висока кула и против всяка укрепена стена,

[16] против всички тарсийски кораби и против всичко, което е приятно да се гледа.

[17] Гордото поведение на човека ще се прекърши и надменността ще се унижи; а само Господ ще се възвиси в онзи ден.

[18] И идолите съвсем ще изчезнат

[19] и хората ще влязат в пещерите на скалите и в дупките на земята – поради страха от Господа и поради славата на величието Му, когато стане да разтърси земята.

[20] В онзи ден човек ще хвърли на къртиците и прилепите сребърните и златните идоли, които си е направил, за да им се кланя,

[21] за да влезе в канаристите подземия и в пукнатините на скалите – поради страха от Господа и поради славата на величието Му, когато стане да разтърси земята.

[22] Престанете да се надявате на човек, в чиито ноздри е лъх; защото за какво може да се разчита на него?

Исая 3

Julgamento de Judá e de Jerusalém

[1] Porque eis que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, tira de Jerusalém e de Judá o sustento e o apoio, todo sustento de pão e todo sustento de água;

[2] o valente, o guerreiro e o juiz; o profeta, o adivinho e o ancião;

[3] o capitão de cinqüenta, o respeitável, o conselheiro, o hábil entre os artífices e o encantador perito.

[4] Dar-lhes-ei meninos por príncipes, e crianças governarão sobre eles.

[5] Entre o povo, oprimem uns aos outros, cada um, ao seu próximo; o menino se atreverá contra o ancião, e o vil, contra o nobre.

[6] Quando alguém se chegar a seu irmão e lhe disser, na casa de seu pai: Tu tens roupa, sê nosso príncipe e toma sob teu governo esta ruína;

[7] naquele dia, levantará este a sua voz, dizendo: Não sou médico, não há pão em minha casa, nem veste alguma; não me ponhais por príncipe do povo.

[8] Porque Jerusalém está arruinada, e Judá, caída; porquanto a sua língua e as suas obras são contra o SENHOR, para desafiarem a sua gloriosa presença.

[9] O aspecto do seu rosto testifica contra eles; e, como Sodoma, publicam o seu pecado e não o encobrem. Ai da sua alma! Porque fazem mal a si mesmos.

Наказанието на Йерусалим

[1] Защото, ето, Господ, Йехова на Силите, ще отнеме от Йерусалим и от Юдея подкрепата и опората: всяка подкрепа от хляб и всяка подкрепа от вода,

[2] всеки силен и всеки воин, съдията и пророка, прорицателя и стареца,

[3] петдесетника и почтения, и съветника, изкусния художник и красноречивият говорител.

[4] И ще им дам деца за князе, които детински ще владеят над тях;

[5] и хората ще бъдат угнетявани – човек от човека, и всеки – от ближния си; детето ще се големее против стареца и нищожният – против почтения.

[6] Когато човек улови брата си от бащиния си дом и му каже: Ти имаш облекло, стани ни управител, и нека бъде под твоя ръка това разорено място, –

[7] в същия ден той ще се закълне: Не искам да стана изцелител, защото в къщата ми няма нито хляб, нито облекло; няма да ме поставите управител на народа,

[8] защото Йерусалим рухна, Юдея падна, понеже и каквото говорят, и каквото правят, са противни наГоспода и дразнят славните Му очи.

[9] Изгледът на лицето им свидетелства против тях; и те, като Содом, вършат греха си явно, не го крият. Горко на душата им! Защото сами на себе си въздадоха зло.

10 Dizei aos justos que bem lhes irá; porque comerão do fruto das suas ações.

11 Ai do perverso! Mal lhe irá; porque a sua paga será o que as suas próprias mãos fizeram.

12 Os opressores do meu povo são crianças, e mulheres estão à testa do seu governo. Oh! Povo meu! Os que te guiam te enganam e destroem o caminho por onde deves seguir.

13 O SENHOR se dispõe para pleitear e se apresenta para julgar os povos.

14 O SENHOR entra em juízo contra os anciãos do seu povo e contra os seus príncipes. Vós sois os que consumistes esta vinha; o que roubastes do pobre está em vossa casa.

15 Que há convosco que esmagais o meu povo e moeis a face dos pobres? – diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

Julgamento das filhas de Sião

16 Diz ainda mais o SENHOR: Visto que são altivas as filhas de Sião e andam de pescoço emproado, de olhares impudentes, andam a passos curtos, fazendo tinir os ornamentos de seus pés,

17 o SENHOR fará tinhosa a cabeça das filhas de Sião, o SENHOR porá a descoberto as suas vergonhas.

18 Naquele dia, tirará o SENHOR o enfeite dos anéis dos tornozelos, e as toucas, e os ornamentos em forma de meia-lua;

19 os pendentes, e os braceletes, e os véus esvoaçantes;

10 Кажете на праведника, че ще му бъдедобре, защото всеки такъв ще яде плода на делата си.

11 Горко на беззаконника! На него ще бъде зле, защото въздаянието му ще бъдат делата на ръцете му.

12 А за Моя народ – деца ги угнетяват и жени владеят над тях. Народе Мой, вашите водачи ви въвеждат в заблуда и развалят пътя, по който ходите.

13 Господ става за съд и застава да съди племената.

14 Господ ще влезе в съд със старейшините на народа Си и с князете им и ще им каже: Вие сте, които сте похабили лозето! Ограбеното от сиромаха е в къщите ви!

15 Защо разломявате народа Ми и смилате лицата на сиромасите? – казва Господ, Йехова на Силите.

16 При това, казва Господ, понеже сионските дъщери са горди и ходят с извисена шия и с безсрамни очи, ходят също ситно и дрънкат с верижки на краката си,

17 затова Господ ще удари с краста темето на сионските дъщери и Той ще открие голотата им.

18 В същия ден Господ ще отнеме славата на дрънкалките, мрежестите забрадки и луничките,

19 обеците, гривните и тънките була,

[20] os turbantes, as cadeiazinhas para os passos, as cintas, as caixinhas de perfumes e os amuletos;
[21] os sinetes e as jóias pendentes do nariz;
[22] os vestidos de festa, os mantos, os xales e as bolsas;
[23] os espelhos, as camisas finíssimas, os atavios de cabeça e os véus grandes.
[24] Será que em lugar de perfume haverá podridão, e por cinta, corda; em lugar de encrespadura de cabelos, calvície; e em lugar de veste suntuosa, cilício; e marca de fogo, em lugar de formosura.
[25] Os teus homens cairão à espada, e os teus valentes, na guerra.

[26] As suas portas chorarão e estarão de luto; Sião, desolada, se assentará em terra.

Isaías 4

[1] Sete mulheres, naquele dia, lançarão mão de um homem, dizendo: Nós mesmas do nosso próprio pão nos sustentaremos e do que é nosso nos vestiremos; tão-somente queremos ser chamadas pelo teu nome; tira o nosso opróbrio.

O reinado do Renovo do Senhor

[2] Naquele dia, o Renovo do SENHOR será de beleza e de glória; e o fruto da terra, orgulho e adorno para os de Israel que forem salvos.
[3] Será que os restantes de Sião e os que ficarem em Jerusalém serão chamados santos; todos os que estão inscritos em Jerusalém, para a vida,

[20] и връзките за глава, верижките около глезените и поясите, парфюмните кутии и талисманите,
[21] пръстените и обеците на носа,
[22] тънките наметала и туниките, шаловете и кесиите,
[23] огледалата и тънките ризи, митрите и покривалата.
[24] И вместо благоухание ще има гнилост, вместо пояс – въже, вместо накъдрени коси – плешивост, вместо нагръдник – опасване с вретище, и вместо красота – белези от изгаряне.
[25] Мъжете ти ще паднат от меч, а силата ти – във война.
[26] И портите на Сион ще охкат и ще плачат; и той ще седи на земята изоставен.

Исая 4

Бъдещата слава на Сион

[1] И в онзи ден седем жени ще се хванат за един мъж и ще му кажат: Ние ще ядем свой си хляб и ще обличаме своите си дрехи, само нека се наричаме с твоето име; ти отнеми нашия срам.

[2] В същия ден фиданката Господня ще бъде красива и славна и плодът на земята – изряден и приличен за избавените измежду Израил;
[3] и останалите в Сион и оцелелите в Йерусалим ще се нарекат свети – всички, които са записани в Йерусалим за живот, –

[4] quando o SENHOR lavar a imundícia das filhas de Sião e limpar Jerusalém da culpa do sangue do meio dela, com o Espírito de justiça e com o Espírito purificador.
[5] Criará o SENHOR, sobre todo o monte de Sião e sobre todas as suas assembléias, uma nuvem de dia e fumaça e resplendor de fogo chamejante de noite; porque sobre toda a glória se estenderá um dossel e um pavilhão,
[6] os quais serão para sombra contra o calor do dia e para refúgio e esconderijo contra a tempestade e a chuva.

Isaías 5

A parábola da vinha má

[1] Agora, cantarei ao meu amado o cântico do meu amado a respeito da sua vinha. O meu amado teve uma vinha num outeiro fertilíssimo.
[2] Sachou-a, limpou-a das pedras e a plantou de vides escolhidas; edificou no meio dela uma torre e também abriu um lagar. Ele esperava que desse uvas boas, mas deu uvas bravas.
[3] Agora, pois, ó moradores de Jerusalém e homens de Judá, julgai, vos peço, entre mim e a minha vinha.
[4] Que mais se podia fazer ainda à minha vinha, que eu lhe não tenha feito? E como, esperando eu que desse uvas boas, veio a produzir uvas bravas?
[5] Agora, pois, vos farei saber o que pretendo fazer à minha vinha: tirarei a sua sebe, para que a vinha sirva de pasto; derribarei o seu muro, para que seja pisada;

[4] когато Господ измие нечистотата на сионовите дъщери и очисти кръвта на Йерусалим отсред него чрез дух, който съди, и чрез дух на изгаряне.

[5] И над всяко жилище на хълма Сион и над събранията му Господ ще създаде облак и дим денем, а светлина от пламенен огън нощем, защото ще има покрив над цялата слава.

[6] И ще има заслон да засенява от пека денем и ще служи за прибежище и защита от буря и дъжд.

Исая 5

Притча за безплодното поле

[1] Сега ще пея на любимия си, песен на обичния си за лозето Му. Любимият ми имаше лозе на много плодородно бърдо.

[2] Окопа го и го очисти от камъните, и го насади с отбрана лоза, съгради кула сред него, изкопа още и лин в него; и очакваше сладко грозде, но то роди диво.
[3] И сега, йерусалимски жители и Юдейски мъже, отсъдете, моля, между Мен и лозето Ми.
[4] Какво повече беше възможно да се направи за лозето Ми, което не му направих? Защо тогава, когато очаквах да роди сладко грозде, то роди диво?

[5] И сега ще ви кажа какво ще направя с лозето Си: ще махна плета му и то ще се похаби; ще разбия оградата му и то ще бъде потъпкано;

6 torná-la-ei em deserto. Não será podada, nem sachada, mas crescerão nela espinheiros e abrolhos; às nuvens darei ordem que não derramem chuva sobre ela.

7 Porque a vinha do SENHOR dos Exércitos é a casa de Israel, e os homens de Judá são a planta dileta do SENHOR; este desejou que exercessem juízo, e eis aí quebrantamento da lei; justiça, e eis aí clamor.

Ais contra os perversos

8 Ai dos que ajuntam casa a casa, reúnem campo a campo, até que não haja mais lugar, e ficam como únicos moradores no meio da terra!

9 A meus ouvidos disse o SENHOR dos Exércitos: Em verdade, muitas casas ficarão desertas, até as grandes e belas, sem moradores.

10 E dez jeiras de vinha não darão mais do que um bato, e um ômer cheio de semente não dará mais do que um efa.

11 Ai dos que se levantam pela manhã e seguem a bebedice e continuam até alta noite, até que o vinho os esquenta!

12 Liras e harpas, tamboris e flautas e vinho há nos seus banquetes; porém não consideram os feitos do SENHOR, nem olham para as obras das suas mãos.

13 Portanto, o meu povo será levado cativo, por falta de entendimento; os seus nobres terão fome, e a sua multidão se secará de sede.

6 и ще го запустя; няма да бъде подрязано, нито прекопано, а ще роди глогове и шипки; ще заповядам още на облаците да не изливат дъжд над него.

7 Защото лозето на Господа на Силите е Израилевият дом и Юдейските мъже са градината, която Го зарадва; и Той очакваше от тях правосъдие, но ето кръвопролитие, правда, но ето вопъл.

8 Горко на онези, които прибавят къща към къща и събират нива с нива, докато не остане място и вие си направите да живеете сами сред земята!

Присъдата за греха на Юдея

9 Господ на Силите ми казва в ушите: Наистина много къщи ще запустеят без жители, даже големи и хубави къщи;

10 защото десет уврата лозе ще дадат само един бат вино, а един кор семе ще даде само една ефа плод.

11 Горко на онези, които подраняват сутрин, за да търсят спиртно питие, които продължават до вечер, докато ги разпали виното!

12 И с арфа и псалтир, с тъпанче и свирка, и с вино са техните угощения; а не се взират в делото Господне, нито са внимавали в действието на ръцете Му.

13 Затова Моят народ е закаран в плен – защото няма знание; а и почтените им мъже умират от глад и множеството им съхне от жажда;

[14] Por isso, a cova aumentou o seu apetite, abriu a sua boca desmesuradamente; para lá desce a glória de Jerusalém, e o seu tumulto, e o seu ruído, e quem nesse meio folgava.

[15] Então, a gente se abate, e o homem se avilta; e os olhos dos altivos são humilhados.

[16] Mas o SENHOR dos Exércitos é exaltado em juízo; e Deus, o Santo, é santificado em justiça.

[17] Então, os cordeiros pastarão lá como se no seu pasto; e os nômades se nutrirão dos campos dos ricos lá abandonados.

[18] Ai dos que puxam para si a iniqüidade com cordas de injustiça e o pecado, como com tirantes de carro!

[19] E dizem: Apresse-se Deus, leve a cabo a sua obra, para que a vejamos; aproxime-se, manifeste-se o conselho do Santo de Israel, para que o conheçamos.

[20] Ai dos que ao mal chamam bem e ao bem, mal; que fazem da escuridade luz e da luz, escuridade; põem o amargo por doce e o doce, por amargo!

[21] Ai dos que são sábios a seus próprios olhos e prudentes em seu próprio conceito!

[22] Ai dos que são heróis para beber vinho e valentes para misturar bebida forte,

[23] os quais por suborno justificam o perverso e ao justo negam justiça!

[14] затова става по-лакома преизподнята и отваря безмерно устата си; и в нея слизат славата им и множеството им, и великолепието им, и онези, които се веселят между тях.

[15] И долният човек се навежда и големецът се унижава, и очите на високоумните се свеждат;

[16] а Господ на Силите се възвисява чрез правосъдие и святият Бог се освещава чрез правда.

[17] Тогава агнетата ще пасат, както в пасбищата си; и чужденци ще изядат запустелите пасбища на богатите.

[18] Горко на онези, които теглят беззаконието с въжета от лъжи и греха – като с ремъци от товарна кола,

[19] които казват: Нека бърза, нека ускори делото Си, за да го видим; и нека приближи и дойде намерението на Святия Израилев, за да го разберем!

[20] Горко на онези, които наричат злото добро, а доброто – зло; които заменят тъмнина за светлина, а светлина за тъмнина; които заменят горчиво за сладко, а сладко за горчиво!

[21] Горко на онези, които са мъдри в своите очи и които са разумни пред себе си!

[22] Горко на онези, които са герои в пиенето на вино и силни да приготвят спиртно питие,

[23] които за дарове оправдават беззаконника и отнемат от праведника правото му!

24 Pelo que, como a língua de fogo consome o restolho, e a erva seca se desfaz pela chama, assim será a sua raiz como podridão, e a sua flor se esvaecerá como pó; porquanto rejeitaram a lei do SENHOR dos Exércitos e desprezaram a palavra do Santo de Israel.

25 Por isso, se acende a ira do SENHOR contra o seu povo, povo contra o qual estende a mão e o fere, de modo que tremem os montes e os seus cadáveres são como monturo no meio das ruas. Com tudo isto não se aplaca a sua ira, mas ainda está estendida a sua mão.

26 Ele arvorará o estandarte para as nações distantes e lhes assobiará para que venham das extremidades da terra; e vêm apressadamente.

27 Não há entre elas cansado, nem quem tropece; ninguém tosqueneja, nem dorme; não se lhe desata o cinto dos seus lombos, nem se lhe rompe das sandálias a correia.

28 As suas flechas são agudas, e todos os seus arcos, retesados; as unhas dos seus cavalos dizem-se de pederneira, e as rodas dos seus carros, um redemoinho.

29 O seu rugido é como o do leão; rugem como filhos de leão, e, rosnando, arrebatam a presa, e a levam, e não há quem a livre.

30 Bramam contra eles naquele dia, como o bramido do mar; se alguém olhar para a terra, eis que só há trevas e angústia, e a luz se escurece em densas nuvens.

24 Затова както огнен пламък поглъща плявата и както сламата се губи в пламъка, така и техният корен ще изгние и цветът им ще се разпръсне като прах. Защото отхвърлиха поуката на Господана Силите и презряха думата на Святия Израилев.

25 Затова гневът на Господа пламна против народа Му и Той протегна ръката Си против тях и ги порази; и потреперииха хълмовете и техните трупове станаха като смет сред улиците. При все това гневът Му не се отвърна, а ръката Му е още протегната.

26 И Той ще издигне знаме за народите отдалеч и ще засвири за всеки от тях от края на земята; и, ето, те скоро ще дойдат набързо.

27 Никой от тях няма да се умори, нито ще се спъне, никой няма да задреме, нито ще заспи; нито ще се разпаше поясът от кръста им, нито ще се скъса ремъкът на обувките им.

28 Стрелите им са остри и всичките им лъкове – опънати; копитата на конете им ще се смятат за кремък и колелата им – за вихрушка.

29 Ревът им ще бъде като на лъв; те ще реват като млади лъвове. Да! Ще реват и ще сграбчат лова, и ще го завлекат, и няма да има кой да го отърве.

30 И в същия ден ще реват против тях като морското бучене; и ако погледне някой към земята – ето,

тъмнина и неволя, и светлината, помрачена през облаците ѝ.

Isaías 6

A visão de Isaías e o seu chamamento

[1] No ano da morte do rei Uzias, eu vi o SENHOR assentado sobre um alto e sublime trono, e as abas de suas vestes enchiam o templo.

[2] Serafins estavam por cima dele; cada um tinha seis asas: com duas cobria o rosto, com duas cobria os seus pés e com duas voava.

[3] E clamavam uns para os outros, dizendo: Santo, santo, santo é o SENHOR dos Exércitos; toda a terra está cheia da sua glória.

[4] As bases do limiar se moveram à voz do que clamava, e a casa se encheu de fumaça.

[5] Então, disse eu: ai de mim! Estou perdido! Porque sou homem de lábios impuros, habito no meio de um povo de impuros lábios, e os meus olhos viram o Rei, o SENHOR dos Exércitos!

[6] Então, um dos serafins voou para mim, trazendo na mão uma brasa viva, que tirara do altar com uma tenaz;

[7] com a brasa tocou a minha boca e disse: Eis que ela tocou os teus lábios; a tua iniqüidade foi tirada, e perdoado, o teu pecado.

[8] Depois disto, ouvi a voz do SENHOR, que dizia: A quem enviarei, e quem há de ir por nós? Disse eu: eis-me aqui, envia-me a mim.

Исая 6

Призоваване на Исайя за пророк

[1] В годината, когато умря цар Озия, видях Господа, седнал на висок и издигнат престол и полите Му изпълваха храма.

[2] Над Него стояха серафимите, всеки от които имаше по шест крила; с две покриваше лицето си, с две покриваше краката си и с две летеше.

[3] Те викаха един през друг: Свят, свят, свят Господ на Силите! Славата Му изпълва цялата земя.

[4] И основите на праговете се поклатиха от гласа на онези, които викаха, и домът се напълни с дим.

[5] Тогава казах: Горко ми, защото загинах; тъй като съм човек с нечисти устни и живея между хора с нечисти устни, понеже очите ми видяха Царя, Господа на Силите.

[6] Тогава при мене долетя един от серафимите, като държеше в ръката си разпален въглен, който беше взел с щипци от олтара.

[7] И като го допря до устата ми, каза: Ето, това се допря до устните ти; и беззаконието ти бе отнето и грехът ти бе умилостивен.

[8] После чух гласа на Господа, Който казваше: Кого да изпратя? И кой ще отиде заради Нас? Тогава казах: Ето ме, изпрати мене.

[9] Então, disse ele: Vai e dize a este povo: Ouvi, ouvi e não entendais; vede, vede, mas não percebais.

[10] Torna insensível o coração deste povo, endurece-lhe os ouvidos e fecha-lhe os olhos, para que não venha ele a ver com os olhos, a ouvir com os ouvidos e a entender com o coração, e se converta, e seja salvo.

[11] Então, disse eu: até quando, SENHOR? Ele respondeu: Até que sejam desoladas as cidades e fiquem sem habitantes, as casas fiquem sem moradores, e a terra seja de todo assolada,

[12] e o SENHOR afaste dela os homens, e no meio da terra seja grande o desamparo.

[13] Mas, se ainda ficar a décima parte dela, tornará a ser destruída. Como terebinto e como carvalho, dos quais, depois de derribados, ainda fica o toco, assim a santa semente é o seu toco.

Isaías 7

Profecia contra Israel e a Síria

[1] Sucedeu nos dias de Acaz, filho de Jotão, filho de Uzias, rei de Judá, que Rezim, rei da Síria, e Peca, filho de Remalias, rei de Israel, subiram a Jerusalém, para pelejarem contra ela, porém não prevaleceram contra ela.

[2] Deu-se aviso à casa de Davi: A Síria está aliada com Efraim. Então, ficou agitado o coração de Acaz e o coração do seu povo, como se agitam as árvores do bosque com o vento.

[9] Той каза: Иди, кажи на този народ: С уши непрекъснато ще чувате, но няма да схванете, и с очи непрекъснато ще гледате, но няма да разберете.

[10] Направи да закоравее сърцето на този народ и направи да натегнат ушите им, и затвори очите им, да не би да гледат с очите си и да слушат с ушите си, и да разберат със сърцето си, и да се обърнат и да бъдат изцелени.

[11] Тогава казах: Господи, докога? А Той отговори: Докато запустеят градовете, за да няма жител, и къщите, за да няма човек, и страната да запустее съвсем;

[12] докато Господ отдалечи хората и напуснатите места сред земята бъдат много.

[13] Но още ще остане в нея една десета част и тя ще бъде разорена; но както на теревинта и дъба пънът им остава, когато бъдат отсечени, така светият род ще бъде пънът ѝ.

Исая 7

Пророчество за Емануил

[1] И в дните на Юдейския цар Ахаз, син на Йотам, Озиевия син, сирийският цар Расин и Израилевият цар Факей, Ромелиевият син, излязоха против Йерусалим, за да воюват против него; но не можаха да го завладеят.

[2] Тогава известиха на Давидовия дом: Сирия се съюзи с Ефрем. И сърцето на Ахаз, и сърцето на народа му се разклатиха, както горските дървета се разклащат от вятъра.

[3] Disse o SENHOR a Isaías: Agora, sai tu com teu filho, que se chama Um-Resto-Volverá, ao encontro de Acaz, que está na outra extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do lavadeiro,

[3] Тогава Господ каза на Исайя: Излез сега да посрещнеш Ахаз, ти и синът ти Сеар-Ясув, при края на водопровода на горния водоем, по пътя към тепавичарската нива,

[4] e dize-lhe: Acautela-te e aquieta-te; não temas, nem se desanime o teu coração por causa destes dois tocos de tições fumegantes; por causa do ardor da ira de Rezim, e da Síria, e do filho de Remalias.

[4] и му кажи: Гледай да си спокоен; не се плаши, нито се показвай малодушен поради тези две опашки на димящи главни – поради яростния гняв на Расин и Сирия, и на Ромелиевия син.

[5] Porquanto a Síria resolveu fazer-te mal, bem como Efraim e o filho de Remalias, dizendo:

[5] Понеже Сирия, Ефрем и Ромелиевият син имаха лошо намерение против тебе, като казаха:

[6] Subamos contra Judá, e amedrontemo-lo, e o conquistemos para nós, e façamos reinar no meio dele o filho de Tabeal.

[6] Да излезем против Юдея и да я разорим, и да си пробием пролом в нея, и да поставим Тавиеловия син за цар над нея.

[7] Assim diz o SENHOR Deus: Isto não subsistirá, nem tampouco acontecerá.

[7] Затова така казва Господ Йехова: Това няма да стане, нито ще бъде.

[8] Mas a capital da Síria será Damasco, e o cabeça de Damasco, Rezim, e dentro de sessenta e cinco anos Efraim será destruído e deixará de ser povo.

[8] Защото главата на Сирия е Дамаск, а глава на Дамаск – Расин; и в течение на шестдесет и пет години Ефрем ще бъде съкрушен така, че вече да не е народ –

[9] Entretanto, a capital de Efraim será Samaria, e o cabeça de Samaria, o filho de Remalias; se o não crerdes, certamente, não permanecereis.

[9] Ефрем, чиято глава е Самария, а глава на Самария – Ромелиевият син. Ако не вярвате в това, вие няма да бъдете утвърдени.

A promessa a respeito de Emanuel

[10] E continuou o SENHOR a falar com Acaz, dizendo:

[10] И Господ говорѝ още на Ахаз:

[11] Pede ao SENHOR, teu Deus, um sinal, quer seja embaixo, nas profundezas, ou em cima, nas alturas.

[11] Поискай си знамение от Господа, твоя Бог; искай го или в дълбината, или във висината горе.

[12] Acaz, porém, disse: Não o pedirei, nem tentarei ao SENHOR.

[12] Но Ахаз отговори: Няма да искам, нито ще изпитам Господа.

[13] Então, disse o profeta: Ouvi, agora, ó casa de Davi: acaso, não vos basta fatigardes os homens, mas ainda fatigais também ao meu Deus?

[14] Portanto, o SENHOR mesmo vos dará um sinal: eis que a virgem conceberá e dará à luz um filho e lhe chamará Emanuel.

[15] Ele comerá manteiga e mel quando souber desprezar o mal e escolher o bem.

[16] Na verdade, antes que este menino saiba desprezar o mal e escolher o bem, será desamparada a terra ante cujos dois reis tu tremes de medo.

Males sobre Jerusalém

[17] Mas o SENHOR fará vir sobre ti, sobre o teu povo e sobre a casa de teu pai, por intermédio do rei da Assíria, dias tais, quais nunca vieram, desde o dia em que Efraim se separou de Judá.

[18] Porque há de acontecer que, naquele dia, assobiará o SENHOR às moscas que há no extremo dos rios do Egito e às abelhas que andam na terra da Assíria;

[19] elas virão e pousarão todas nos vales profundos, nas fendas das rochas, em todos os espinhos e em todos os pastios.

[20] Naquele dia, rapar-te-á o SENHOR com uma navalha alugada doutro lado do rio, a saber, por meio do rei da Assíria, a cabeça e os cabelos das vergonhas e tirará também a barba.

[21] Naquele dia, sucederá que um homem manterá apenas uma vaca nova e duas ovelhas,

[13] А Исайя каза: Слушайте сега, доме Давидов; малко нещо ли ви е да досаждате на хора, че ще досаждате и на моя Бог?

[14] Затова сам Господ ще ви даде знамение: Ето, девица ще зачене и ще роди син, и ще го нарече Емануил.

[15] Сгъстено мляко и мед ще яде, когато се научи да отхвърля лошото и да избира доброто;

[16] защото, преди детето да се научи да отхвърля лошото и да избира доброто, тази земя, от чиито двама царе се отвращаваш ти, ще бъде изоставена.

[17] Господ ще докара на тебе, на твоя народ и на бащиния ти дом такива дни, каквито не са идвали от деня, когато Ефрем се е отделил от Юда – ще докара асирийския цар.

[18] И в същия ден Господ ще призове мухите, които са в най-далечните околности на египетските реки, и пчелите, които са в асирийската земя;

[19] и те ще дойдат и всичките ще накацат по запустелите долини и в дупките на канарите, и на всяка драка, и на всяко пасбище.

[20] В този ден Господ ще обръсне с бръснач, нает оттатък реката, асирийския цар, главата и космите на краката – даже и брадата ще смъкне.

[21] В същия ден човек, който храни крава и две овце,

[22] e será tal a abundância de leite que elas lhe darão, que comerá manteiga; manteiga e mel comerá todo o restante no meio da terra.

[23] Também, naquele dia, todo lugar em que houver mil vides, do valor de mil siclos de prata, será para espinheiros e abrolhos.

[24] Com flechas e arco se entrará aí, porque os espinheiros e abrolhos cobrirão toda a terra.

[25] Quanto a todos os montes, que os homens costumam sachar, para ali não irás por temeres os espinhos e abrolhos; serão para pasto de bois e para serem pisados de ovelhas.

[22] ще яде сгъстено мляко от изобилието на млякото, което ще дават; защото сгъстеното мляко и мед ще яде всеки, който е останал в страната.

[23] И в онзи ден всяко място, където е имало хиляда лози по хиляда сребърника, ще бъде за глогове и тръни.

[24] Със стрели и лъкове ще дойдат хората, защото цялата страна ще стане самоглогове и тръни.

[25] Поради страх от глогове и тръни ти няма да дойдеш на никой хълм, копан сега с търнокоп, а ще бъде място, на което ще изпращаш говеда и което ще тъпчат овце.

Isaías 8

A invasão dos assírios

[1] Disse-me também o SENHOR: Toma uma ardósia grande e escreve nela de maneira inteligível: Rápido-Despojo-Presa-Segura.

[2] Tomei para isto comigo testemunhas fidedignas, a Urias, sacerdote, e a Zacarias, filho de Jeberequias.

[3] Fui ter com a profetisa; ela concebeu e deu à luz um filho. Então, me disse o SENHOR: Põe-lhe o nome de Rápido-Despojo-Presa-Segura.

[4] Porque antes que o menino saiba dizer meu pai ou minha mãe, serão levadas as riquezas de Damasco e os despojos de Samaria, diante do rei da Assíria.

[5] Falou-me ainda o SENHOR, dizendo:

Исая 8

Предсказание за предстояща война

[1] И Господ ми каза: Вземи си една голяма дъска и напиши на нея с обикновени букви – За Махер-шалал-хаш-база;

[2] и аз си избрах за верни свидетели свещеника Урия и Захария, Еверехиевия син.

[3] И така, отидох при пророчицата; и тя зачена и роди син. И Господ ми каза: Наречи го Махер-шалал-хаш-баз;

[4] защото, преди детето да се научи да вика: „Татко мой!“ и „Майко моя!“, богатството на Дамаск и плячките на Самария ще бъдат занесени пред асирийския цар.

[5] И Господ ми говорѝ пак:

[6] Em vista de este povo ter desprezado as águas de Siloé, que correm brandamente, e se estar derretendo de medo diante de Rezim e do filho de Remalias,
[7] eis que o SENHOR fará vir sobre eles as águas do Eufrates, fortes e impetuosas, isto é, o rei da Assíria, com toda a sua glória; águas que encherão o leito dos rios e transbordarão por todas as suas ribanceiras.
[8] Penetrarão em Judá, inundando-o, e, passando por ele, chegarão até ao pescoço; as alas estendidas do seu exército cobrirão a largura da tua terra, ó Emanuel.

O Senhor é a nossa esperança

[9] Enfurecei-vos, ó povos, e sereis despedaçados; dai ouvidos, todos os que sois de países longínquos; cingi-vos e sereis despedaçados, cingi-vos e sereis despedaçados.

[10] Forjai projetos, e eles serão frustrados; dai ordens, e elas não serão cumpridas, porque Deus é conosco.

[11] Porque assim o SENHOR me disse, tendo forte a mão sobre mim, e me advertiu que não andasse pelo caminho deste povo, dizendo:

[12] Não chameis conjuração a tudo quanto este povo chama conjuração; não temais o que ele teme, nem tomeis isso por temível.

[13] Ao SENHOR dos Exércitos, a ele santificai; seja ele o vosso temor, seja ele o vosso espanto.

[6] Понеже този народ се отказа от тихо течащите силоамски води и се радва за Расин и за Ромелиевия син,

[7] затова, ето, Господ извежда върху него силните и големи води на Ефрат, асирийския цар и цялата му слава; и като прелее всичките си канали и наводни всичките си брегове,

[8] ще нахлуе и през Юдея, ще наводни и ще прелее, ще стигне до гуша и разперените му крила ще напълнят ширината на земята ти, Емануиле.

[9] Строшете се, народи, бъдете разломени и (чуйте всички, които сте в далечни страни!) опашете се; но ще бъдете разломени; опашете се; но ще бъдете разломени.
[10] Съветвайте се помежду си, но съветването ще се осуети; говорете дума, но тя няма да устои; защото Бог е с нас.

[11] Защото така ми говорѝ Господ със силна ръка и ме научи да не ходя по пътя на този народ, като каза:

[12] Не наричайте съюз всичко, което този народ нарича съюз, и не се бойте от това, от което те се боят, нито се плашете.
[13] Господа на Силите – Него осветете, от Него се страхувайте и от Него треперете.

[14] Ele vos será santuário; mas será pedra de tropeço e rocha de ofensa às duas casas de Israel, laço e armadilha aos moradores de Jerusalém.

[14] И Той ще бъде за светилище – но и за камък, о̀ който да се спъват, и за канара, поради която да се оскърбяват двата Израилеви дома, – за мрежа и за примка на йерусалимските жители.

[15] Muitos dentre eles tropeçarão e cairão, serão quebrantados, enlaçados e presos.

[15] О Него мнозина ще се спънат, ще паднат и ще се съкрушат, и в нея ще се впримчат и ще се уловят.

[16] Resguarda o testemunho, sela a lei no coração dos meus discípulos.

[16] Завържи увещанието, запечатай поуката между учениците Ми.

[17] Esperarei no SENHOR, que esconde o seu rosto da casa de Jacó, e a ele aguardarei.

[17] И аз ще чакам Господа, който крие лицето Си от Якововия дом, и на Него ще се надявам.

[18] Eis-me aqui, e os filhos que o SENHOR me deu, para sinais e para maravilhas em Israel da parte do SENHOR dos Exércitos, que habita no monte Sião.

[18] Ето, аз и децата, които ми е дал Господ, сме за знамение и за предвещания в Израил от Господа на Силите, Който обитава на хълма Сион.

[19] Quando vos disserem: Consultai os necromantes e os adivinhos, que chilreiam e murmuram, acaso, não consultará o povo ao seu Deus? A favor dos vivos se consultarão os mortos?

[19] И когато ви кажат: Допитвайте се до запитвачите на зли духове и до врачовете, които шепнат и мърморят, отговорете: Не трябва ли един народ да се допита до своя Бог? Ще прибегне ли при мъртвите заради живите?

[20] À lei e ao testemunho! Se eles não falarem desta maneira, jamais verão a alva.

[20] Нека прибегнат при закона и при свидетелството! Ако не говорят според това слово, наистина няма зазоряване за тях.

[21] Passarão pela terra duramente oprimidos e famintos; e será que, quando tiverem fome, enfurecendo-se, amaldiçoarão ao seu rei e ao seu Deus, olhando para cima.

[21] Те ще минат през тази земя зле притискани и изгладнели; и когато огладнеят, ще негодуват, ще злословят царя си и Бога си. И ще погледнат нагоре.

[22] Olharão para a terra, e eis aí angústia, escuridão e sombras de ansiedade, e serão lançados para densas trevas.

Isaías 9

O nascimento e o reino do Príncipe da Paz

[1] Mas para a terra que estava aflita não continuará a obscuridade. Deus, nos primeiros tempos, tornou desprezível a terra de Zebulom e a terra de Naftali; mas, nos últimos, tornará glorioso o caminho do mar, além do Jordão, Galiléia dos gentios.

[2] O povo que andava em trevas viu grande luz, e aos que viviam na região da sombra da morte, resplandeceu-lhes a luz.

[3] Tens multiplicado este povo, a alegria lhe aumentaste; alegram-se eles diante de ti, como se alegram na ceifa e como exultam quando repartem os despojos.

[4] Porque tu quebraste o jugo que pesava sobre eles, a vara que lhes feria os ombros e o cetro do seu opressor, como no dia dos midianitas;

[5] porque toda bota com que anda o guerreiro no tumulto da batalha e toda veste revolvida em sangue serão queimadas, servirão de pasto ao fogo.

[6] Porque um menino nos nasceu, um filho se nos deu; o governo está sobre os seus ombros; e o seu nome será: Maravilhoso Conselheiro, Deus Forte, Pai da Eternidade, Príncipe da Paz;

[7] para que se aumente o seu governo, e venha paz sem fim sobre o trono de Davi e sobre o seu reino, para o estabelecer e o

[22] После ще се взрат в земята и, ето – скръб и тъмнина, мрак на измъчване и широко разпростряла се черна нощ.

Исая 9

Пророчество за бъдещ цар – Месия

[1] Но на измъчената земя няма да имамрак, както в предишните времена, когато Той унижи земятана Завулон и земятанаНефталим; но в следващите времена ще я направи славна – нея, която е по пътя към езерото, оттатък Йордан, Галилея на народите.

[2] Народът, който ходеше в тъмнина, видя голяма светлина; на онези, които седяха в земя на мрачна сянка, им изгря светлина.

[3] Умножил си народа, увеличил си радостта му; радват се пред Тебе, както се радват във време на жътва, както се радват, когато делят плячка.

[4] Защото Ти си строшил, както в деня на Мадиам, тежкия им хомот, тоягата за плещите им и бича на угнетителя им.

[5] Защото всеки ботуш на обутия воин в шума и облеклата, валяни в кръв, ще бъдат за изгарянеи гориво за огън.

[6] Защото ни се роди Дете, Син ни се даде; и управлението ще бъде на рамото Му; и името Му ще бъде: Чудесен, Съветник, Бог могъщ, Отец на вечността, Княз на мира.

[7] Управлението Му и мирът непрестанно ще се увеличават на Давидовия престол и на неговото царство, за да го утвърди

firmar mediante o juízo e a justiça, desde agora e para sempre. O zelo do SENHOR dos Exércitos fará isto.

Profecia contra o reino de Israel

8 O SENHOR enviou uma palavra contra Jacó, e ela caiu em Israel.

9 Todo o povo o saberá, Efraim e os moradores de Samaria, que em soberba e altivez de coração dizem:

10 Os tijolos ruíram por terra, mas tornaremos a edificar com pedras lavradas; cortaram-se os sicômoros, mas por cedros os substituiremos.

11 Portanto, o SENHOR suscita contra ele os adversários de Rezim e instiga os inimigos.

12 Do Oriente vêm os siros, do Ocidente, os filisteus e devoram a Israel à boca escancarada. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

13 Todavia, este povo não se voltou para quem o fere, nem busca ao SENHOR dos Exércitos.

14 Pelo que o SENHOR corta de Israel a cabeça e a cauda, a palma e o junco, num mesmo dia.

15 O ancião, o homem de respeito, é a cabeça; o profeta que ensina a mentira é a cauda.

16 Porque os guias deste povo são enganadores, e os que por eles são dirigidos são devorados.

17 Pelo que o SENHOR não se regozija com os jovens dele e não se compadece dos seus órfãos e das suas viúvas, porque todos eles

и поддържа чрез правосъдие и правда, отсега и довека. Ревността на Господа на Силите ще извърши това.

Наказание на надменна Самария

8 Господ изпрати слово на Яков; и то връхлетя и върху Израил.

9 И целият народ ще го познае, дори Ефрем и жителите на Самария, които гордо и с надменно сърце казват:

10 Кирпичите паднаха, но ние ще съзидаме с дялани камъни; черниците бяха изсечени, но ще гизаменим с кедри.

11 Затова Господ ще повдигне върху него онези, които се противиха против Расин, и ще възбуди неприятелите му –

12 сирийците отпред и филистимците отзад, – и те ще изядат Израил с отворени уста. При все това гневът Му не се отвърна, а ръката Му е още протегната.

13 Но пак народът не се връща към Този, Който го поразява, нито търси Господа на Силите.

14 Затова Господ ще отсече от Израил в един ден и глава, и опашка, палмов клон и тръстика.

15 (Старецът и почтеният мъж, той е глава; а пророкът, който поучава лъжи, той е опашка.)

16 Защото водачите на този народ го заблуждават и водените от тях загиват.

17 Затова Господ няма да се зарадва за юношите им, нито ще се смили над сирачетата и вдовиците им; понеже те

são ímpios e malfazejos, e toda boca profere doidices. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

[18] Porque a maldade lavra como um fogo, ela devora os espinheiros e os abrolhos; acende as brenhas do bosque, e estas sobem em espessas nuvens de fumaça.

[19] Por causa da ira do SENHOR dos Exércitos, a terra está abrasada, e o povo é pasto do fogo; ninguém poupa a seu irmão.

[20] Abocanha à direita e ainda tem fome, devora à esquerda e não se farta; cada um come a carne do seu próximo:

[21] Manassés ataca a Efraim, e Efraim ataca a Manassés, e ambos, juntos, atacam a Judá. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

Isaías 10

[1] Ai dos que decretam leis injustas, dos que escrevem leis de opressão,

[2] para negarem justiça aos pobres, para arrebatarem o direito aos aflitos do meu povo, a fim de despojarem as viúvas e roubarem os órfãos!

[3] Mas que fareis vós outros no dia do castigo, na calamidade que vem de longe? A quem recorrereis para obter socorro e onde deixareis a vossa glória?

[4] Nada mais vos resta a fazer, senão dobrar-vos entre os prisioneiros e cair entre os

всички са нечестиви и злодеи и всички уста говорят безумие. При все това гневът Му не се отвърна, а ръката Му е още протегната.

[18] Защото беззаконието изгаря като огън, който поглъща глоговете и тръните. Да! Той пламти в горските гъсталаци и те се издигат като тежки облаци дим.

[19] От гнева на Господа на Силите земята изгоря. И народът ще бъде като гориво за огън; никой не жали брат си.

[20] Човек ще граби отдясно, но ще останегладен; и ще яде наляво, но няма да се насити! Всеки от тях ще яде плътта на своята мишца:

[21] Манасия – Ефрем, и Ефрем – Манасия, и те заедно ще бъдат против Юда. При все това гневът Му не се отвърна, а ръката Му е още протегната.

Исая 10

[1] Горко на тези, които постановяват неправедни наредби, и на писачите, които пишат извратеност,

[2] за да лишат сиромасите от правосъдието и да отнемат правото на сиромасите от народа Ми, така че вдовиците да им станат плячка и те да съблекат сирачетата!

[3] И какво ще направите в деня, когато ще бъдете наказани, и в опустошението, което ще дойде отдалеч? Към кого ще прибягвате за помощ? И къде ще оставите славата си?

[4] Нищо не им остава освен да се наведат между пленниците и да паднат под

mortos. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

Profecia contra a Assíria

5 Ai da Assíria, cetro da minha ira! A vara em sua mão é o instrumento do meu furor.

6 Envio-a contra uma nação ímpia e contra o povo da minha indignação lhe dou ordens, para que dele roube a presa, e lhe tome o despojo, e o ponha para ser pisado aos pés, como a lama das ruas.

7 Ela, porém, assim não pensa, o seu coração não entende assim; antes, intenta consigo mesma destruir e desarraigar não poucas nações.

8 Porque diz: Não são meus príncipes todos eles reis?

9 Não é Calno como Carquemis? Não é Hamate como Arpade? E Samaria, como Damasco?

10 O meu poder atingiu os reinos dos ídolos, ainda que as suas imagens de escultura eram melhores do que as de Jerusalém e do que as de Samaria.

11 Porventura, como fiz a Samaria e aos seus ídolos, não o faria igualmente a Jerusalém e aos seus ídolos?

12 Por isso, acontecerá que, havendo o SENHOR acabado toda a sua obra no monte Sião e em Jerusalém, então, castigará a arrogância do coração do rei da Assíria e a desmedida altivez dos seus olhos;

13 porquanto o rei disse: Com o poder da minha mão, fiz isto, e com a minha sabedoria, porque sou inteligente; removi

убитите. При все това гневът Му не се отвърна, а ръката Му е още протегната.

Присъдата над Асирия

5 Горко на асириеца, жезъла на гнева Ми, тоягата, в чиято ръка е Моето негодуване!

6 Ще го изпратя против един нечестив народ и ще му дам заръка против народа, на който се гневя, за да извърши грабеж и да улови плячка, и да ги стъпче като калта по пътищата.

7 Обаче намерението му не е да направитака, нито мисли така сърцето му; а в сърцето му е да съсипе и да изтреби не малко народи.

8 Защото казва: Всичките Ми князе не са ли царе?

9 Халне не е ли както Кархемис? Емат не е ли както Арфад? Самария не е ли както Дамаск?

10 Както ръката ми е стигнала царствата на идолите, чиито изваяни идоли бяха повече от йерусалимските и самарийските,

11 няма ли да направя на Йерусалим и на неговите кумири, както направих на Самария и на нейните идоли?

12 Затова, когато Господ завърши цялото Си дело над хълма Сион и над Йерусалим, ще накажа, казва Той, плода на надменното сърце на асирийския цар и славенето на надигнатите му погледи.

13 Защото той казва: Със силата на своята ръка извърших това и с мъдростта си, понеже съм разумен; и

os limites dos povos, e roubei os seus tesouros, e como valente abati os que se assentavam em tronos.

[14] Meti a mão nas riquezas dos povos como a um ninho e, como se ajuntam os ovos abandonados, assim eu ajuntei toda a terra, e não houve quem movesse a asa, ou abrisse a boca, ou piasse.

[15] Porventura, gloriar-se-á o machado contra o que corta com ele? Ou presumirá a serra contra o que a maneja? Seria isso como se a vara brandisse os que a levantam ou o bastão levantasse a quem não é pau!

[16] Pelo que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, enviará a tísica contra os seus homens, todos gordos, e debaixo da sua glória acenderá uma queima, como a queima de fogo.

[17] Porque a Luz de Israel virá a ser como fogo, e o seu Santo, como labareda, que abrase e consuma os espinheiros e os abrolhos da Assíria, num só dia.

[18] Também consumirá a glória da sua floresta e do seu campo fértil, desde a alma até ao corpo; e será como quando um doente se definha.

[19] O resto das árvores da sua floresta será tão pouco, que um menino saberá escrever o número delas.

[20] Acontecerá, naquele dia, que os restantes de Israel e os da casa de Jacó que se tiverem salvado nunca mais se estribarão naquele que os feriu, mas, com

преместих границите на народите, разграбих съкровищата им и като силен свалих седящите нависоко;

[14] и ръката ми намери, като гнездо, богатството на племената; и както някой събира оставени яйца, така аз събрах целия свят. И никой не поклати крило, не отвори уста, нито нададе звук.

[15] Дали секирата ще се възвеличава против този, който сече с нея? Ще се големее ли трионът против този, който го движи? – Като че ли жезълът би поклатил тези, които го вдигат. Или тоягата би повдигнала този, който не е дърво!

[16] Затова Господ, Господ на Силите, ще прати на тлъстите му мършавост и под славата му ще се запали пожар като пожар от огън.

[17] Светлината на Израил ще бъде за огън и Святият Негов – за пламък; и ще изгори и пояде тръните му и глоговете му в един ден;

[18] ще погуби и славата на гората му и на плодовитото му поле, и душа, и тяло; и ще бъде, както когато изнемощее болен.

[19] А останалите дървета от гората му ще са малко, дотолкова, че да може дете да ги запише.

[20] И в онзи ден останалите от Израил и избавените от Якововия дом няма вече да се облягат на този, който ги порази,

efeito, se estribarão no SENHOR, o Santo de Israel.

[21] Os restantes se converterão ao Deus forte, sim, os restantes de Jacó.

[22] Porque ainda que o teu povo, ó Israel, seja como a areia do mar, o restante se converterá; destruição será determinada, transbordante de justiça.

[23] Porque uma destruição, e essa já determinada, o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, a executará no meio de toda esta terra.

[24] Pelo que assim diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos: Povo meu, que habitas em Sião, não temas a Assíria, quando te ferir com a vara e contra ti levantar o seu bastão à maneira dos egípcios;

[25] porque daqui a bem pouco se cumprirá a minha indignação e a minha ira, para a consumir.

[26] Porque o SENHOR dos Exércitos suscitará contra ela um flagelo, como a matança de Midiã junto à penha de Orebe; a sua vara estará sobre o mar, e ele a levantará como fez no Egito.

[27] Acontecerá, naquele dia, que o peso será tirado do teu ombro, e o seu jugo, do teu pescoço, jugo que será despedaçado por causa da gordura.

[28] A Assíria vem a Aiate, passa por Migrom e em Micmás larga a sua bagagem.

а ще се облягат с истина на Господа, Святия Израилев.

[21] Останалото, останалото от Яков, ще се обърне към могъщия Бог,

[22] защото, ако и да е народът ти, Израилю, като морския пясък, само остатък от тях ще се върне; взето е решение за погубване, препълнено с Божията правда.

[23] Защото Господ, Бог на Силите, ще извърши според решението погубване над цялата страна.

[24] Затова така казва Господ, Бог на Силите: Народе Мой, който живееш в Сион, не се бойте от асириеца, дори и да ви удари с жезъл и вдигне тоягата си против вас, според както я издигна над Египет;

[25] защото още твърде малко – и негодуването Ми ще престане и гневът Ми ще се обърне за тяхна погибел.

[26] И Господ на Силите ще подбуди против него бич, както в порязването на Мадиам при канарата Орив; и жезълът му ще се издигне над морето и ще го възвиси, както го възвиси над Египет.

[27] В онзи ден товарът му ще се премести от плещите ти и хомотът му – от врата ти, и хомотът ще се строши поради помазанието ти.

[28] Той дойде в Гаят, мина през Мигрон, в Михмас разтваря вещите си.

[29] Passa o desfiladeiro, aloja-se em Geba, já Ramá treme, Gibeá de Saul foge.

[29] Минаха през прохода, нощуваха в Гава; Рама трепери, Гавая Саулова се разбягва.

[30] Ergue com estrídulo a voz, ó filha de Galim! Ouve, ó Laís! Oh! Pobre Anatote!

[30] Извикай с висок глас, Галимова дъще! Слушай, Лаисе! И ти, бедни Анатоте!

[31] Madmena se dispersa; os moradores de Gebim fogem para salvar-se.

[31] Мадмина е бежанец, жителите на Гевим се събират на бяг.

[32] Nesse mesmo dia, a Assíria parará em Nobe; agitará o punho ao monte da filha de Sião, o outeiro de Jerusalém.

[32] И като престои само днес в Ноб, ще помаха с ръката си към хълма на сионовата дъщеря, към хълма на Йерусалим.

[33] Mas eis que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, cortará os ramos com violência, as árvores de alto porte serão derribadas, e as altivas serão abatidas.

[33] Ето, Господ Йехова на Силите ще изкастри хубавите клончета със страшна сила; високо израсналите ще бъдат отсечени и издигнатите ще се снишат.

[34] Cortará com o ferro as brenhas da floresta, e o Líbano cairá pela mão de um poderoso.

[34] Ще изсече с желязо горските гъсталаци; и Ливан ще падне чрез Могъщия.

Isaías 11

O reinado pacífico do rebento de Jessé

[1] Do tronco de Jessé sairá um rebento, e das suas raízes, um renovo.

[2] Repousará sobre ele o Espírito do SENHOR, o Espírito de sabedoria e de entendimento, o Espírito de conselho e de fortaleza, o Espírito de conhecimento e de temor do SENHOR.

[3] Deleitar-se-á no temor do SENHOR; não julgará segundo a vista dos seus olhos, nem repreenderá segundo o ouvir dos seus ouvidos;

[4] mas julgará com justiça os pobres e decidirá com eqüidade a favor dos mansos da terra; ferirá a terra com a vara de sua

Исая 11

Възвестяване на царство на мир

[1] И ще израсне стъбло от Есеевия пън и израстък от корените му ще носи плод;

[2] и Духът Господен ще почива върху него, Дух на мъдрост и разум, Дух на съвет и сила, Дух на знание и страх от Господа;

[3] и той ще се наслаждава в страха от Господа, така че няма да съди, според каквото гледа с очите си, нито ще решава, според каквото чува с ушите си;

[4] а с правда ще съди сиромасите и с правота ще решава в полза за смирените на страната; ще порази страната с жезъла на устата си и с

boca e com o sopro dos seus lábios matará o perverso.

5 A justiça será o cinto dos seus lombos, e a fidelidade, o cinto dos seus rins.

6 O lobo habitará com o cordeiro, e o leopardo se deitará junto ao cabrito; o bezerro, o leão novo e o animal cevado andarão juntos, e um pequenino os guiará.

7 A vaca e a ursa pastarão juntas, e as suas crias juntas se deitarão; o leão comerá palha como o boi.

8 A criança de peito brincará sobre a toca da áspide, e o já desmamado meterá a mão na cova do basilisco.

9 Não se fará mal nem dano algum em todo o meu santo monte, porque a terra se encherá do conhecimento do SENHOR, como as águas cobrem o mar.

10 Naquele dia, recorrerão as nações à raiz de Jessé que está posta por estandarte dos povos; a glória lhe será a morada.

A nova glória de Israel

11 Naquele dia, o SENHOR tornará a estender a mão para resgatar o restante do seu povo, que for deixado, da Assíria, do Egito, de Patros, da Etiópia, de Elão, de Sinar, de Hamate e das terras do mar.

12 Levantará um estandarte para as nações, ajuntará os desterrados de Israel e os dispersos de Judá recolherá desde os quatro confins da terra.

диханието на устните си ще умъртви нечестивия.

5 Правдата ще бъде пояс на кръста му и верността – пояс на хълбоците му.

6 Вълкът ще живее с агнето, рисът ще си почива с ярето, телето, лъвчето и угоените ще бъдатзаедно; и малко дете ще ги води.

7 Кравата и мечката ще пасат заедно; малките им ще си почиват задружно; и лъвът ще яде слама, както волът.

8 Кърмачето ще играе над дупката на аспида; и отбито дете ще слага ръката си в гнездото на ехидна.

9 Те няма да навреждат, нито погубват в цялата Ми свята планина; защото земята ще се изпълни със знание за Господа, както водите покриват дъното наморето.

10 И в онзи ден към Есеевия корен – който ще стои като знаме на племената, – към него ще прибягват племената; и неговото място на покой ще бъде славно.

11 В онзи ден Господ пак втори път ще възвърне с ръката Си останалите от народа Си, които ще останат от Асирия, от Египет, от Патрос, от Хуш, от Елам, от Сенаар, от Емат и от морските острови.

12 И ще издигне знаме за народите и ще събере изгонените на Израил, и ще събере в едно разпръснатите на Юдея от четирите краища на земята.

[13] Afastar-se-á a inveja de Efraim, e os adversários de Judá serão eliminados; Efraim não invejará a Judá, e Judá não oprimirá a Efraim.

[14] Antes, voarão para sobre os ombros dos filisteus ao Ocidente; juntos, despojarão os filhos do Oriente; contra Edom e Moabe lançarão as mãos, e os filhos de Amom lhes serão sujeitos.

[15] O SENHOR destruirá totalmente o braço do mar do Egito, e com a força do seu vento moverá a mão contra o Eufrates, e, ferindo-o, dividi-lo-á em sete canais, de sorte que qualquer o atravessará de sandálias.

[16] Haverá caminho plano para o restante do seu povo, que for deixado, da Assíria, como o houve para Israel no dia em que subiu da terra do Egito.

Isaías 12

Canto de louvor pela restauração de Israel

[1] Orarás naquele dia: Graças te dou, ó SENHOR, porque, ainda que te iraste contra mim, a tua ira se retirou, e tu me consolas.

[2] Eis que Deus é a minha salvação; confiarei e não temerei, porque o SENHOR Deus é a minha força e o meu cântico; ele se tornou a minha salvação.

[3] Vós, com alegria, tirareis água das fontes da salvação.

[4] Direis naquele dia: Dai graças ao SENHOR, invocai o seu nome, tornai manifestos os seus feitos entre os povos, relembrai que é excelso o seu nome.

[13] А Ефремовата завист ще се махне и нападателите от Юдея ще бъдат унищожени! Ефрем няма да завижда на Юда и Юда няма да притеснява Ефрем;

[14] а ще налетят на рамената на филистимците на запад; заедно ще оберат и жителите на изток; ще прострат ръката си върху Едом и Моав; и амонците ще им се покорят

[15] и Господ ще наложи забраната Си върху залива на Египетското море; чрез изсушителния Си вятър ще помаха с ръката Си върху Ефрат; ще го раздели на седем потока и ще направи да го минават с обувки.

[16] И ще има път от Асирия за останалите от народа Му, които ще оцелеят, както имаше за Израил в деня, когато излезе от Египетската земя.

Исая 12

Благодарствена песен за спасението

[1] В онзи ден ти ще кажеш: Господи, ще Те славословя, защото дори и да си се разгневил на мене, гневът Ти се отвърна и Ти си ме утешил.

[2] Ето, Бог ми е спасение; ще уповавам и няма да се боя; защото Господ Йехова е моя сила и песен и Той стана мое спасение.

[3] Затова с веселие ще почерпите вода от изворите на спасението.

[4] И в онзи ден ще кажете: Славословете Господа, прогласете името Му, изявете делата Му между племената, припомнете, че Неговото име е възвишено.

[5] Cantai louvores ao SENHOR, porque fez coisas grandiosas; saiba-se isto em toda a terra.

[6] Exulta e jubila, ó habitante de Sião, porque grande é o Santo de Israel no meio de ti.

[5] Пейте на Господа, защото извърши велики дела; нека това бъде познато по цялата земя.

[6] Извикай и възкликни, сионска жителко, защото Святият Израилев е велик сред тебе.

Isaías 13

Profecia contra a Babilônia

[1] Sentença que, numa visão, recebeu Isaías, filho de Amoz, contra a Babilônia.

[2] Alçai um estandarte sobre o monte escalvado; levantai a voz para eles; acenai-lhes com a mão, para que entrem pelas portas dos tiranos.

[3] Eu dei ordens aos meus consagrados, sim, chamei os meus valentes para executarem a minha ira, os que com exultação se orgulham.

[4] Já se ouve sobre os montes o rumor como o de muito povo, o clamor de reinos e de nações já congregados. O SENHOR dos Exércitos passa revista às tropas de guerra.

[5] Já vêm de um país remoto, desde a extremidade do céu, o SENHOR e os instrumentos da sua indignação, para destruir toda a terra.

[6] Uivai, pois está perto o Dia do SENHOR; vem do Todo-Poderoso como assolação.

[7] Pelo que todos os braços se tornarão frouxos, e o coração de todos os homens se derreterá.

[8] Assombrar-se-ão, e apoderar-se-ão deles dores e ais, e terão contorções como a

Исая 13

Пророчество за падението на Вавилон

[1] Пророчество за Вавилон, изявено във видение на Исайя, Амосовия син:

[2] Вдигнете знаме на гола планина, извикайте с висок глас към тях, помахайте с ръка, за да влязат във вратите на благородните.

[3] Аз заповядах на посветените Си, повиках още и силните Си, за да извършат волята на гнева Ми. Да! Онези, които се радват на Моето величие.

[4] Гласът върху планините на множеството приличаше на голям народ! Шумен глас от царството на събраните народи! Господ на Силите преглежда войнството Си за бой.

[5] Те идат от далечна страна, от небесните краища, дори Господ и оръжията на негодуванието Му, за да погуби цялата земя.

[6] Ридайте, защото денят Господеннаближи, ще дойде като унищожение от Всемогъщия.

[7] Затова всички ръце ще отслабват и сърцето на всеки човек ще се стопи.

[8] Те ще се смутят; болки и скърби ще ги обземат; ще бъдат в болки, както жена,

mulher parturiente; olharão atônitos uns para outros; o seu rosto se tornará rosto flamejante.

която ражда; удивени ще гледат един към друг, лицата им – лица на пламък.

[9] Eis que vem o Dia do SENHOR, dia cruel, com ira e ardente furor, para converter a terra em assolação e dela destruir os pecadores.

[9] Ето, денят Господен иде – лют, с негодувание и пламенен гняв, за да опустоши земята и да изтреби от нея грешните ѝ;

[10] Porque as estrelas e constelações dos céus não darão a sua luz; o sol, logo ao nascer, se escurecerá, e a lua não fará resplandecer a sua luz.

[10] защото небесните звезди и съзвездия няма да дадат светлината си; слънцето ще потъмнее при изгрева си и луната няма да сияе със светлината си.

[11] Castigarei o mundo por causa da sua maldade e os perversos, por causa da sua iniqüidade; farei cessar a arrogância dos atrevidos e abaterei a soberba dos violentos.

[11] Ще накажа света за злината им и нечестивите – за беззаконието им; ще направя да престане надменността на гордите и ще смиря високоумието на страшните.

[12] Farei que os homens sejam mais escassos do que o ouro puro, mais raros do que o ouro de Ofir.

[12] Ще направя човек да е по-скъп от чисто злато. Да! Хората да са по-скъпи от офирското злато.

[13] Portanto, farei estremecer os céus; e a terra será sacudida do seu lugar, por causa da ira do SENHOR dos Exércitos e por causa do dia do seu ardente furor.

[13] Затова ще разклатя небето и земята от разтърсване ще се премести при гнева на Господа на Силите, в деня на пламенната Му ярост.

[14] Cada um será como a gazela que foge e como o rebanho que ninguém recolhe; cada um voltará para o seu povo e cada um fugirá para a sua terra.

[14] Те ще бъдат като гонена сърна и като овце, които никой не събира; ще се връщат всеки при народа си и ще бягат всеки към земята си.

[15] Quem for achado será traspassado; e aquele que for apanhado cairá à espada.

[15] Всеки, който бъде намерен, ще бъде пронизан; и всички заловени ще паднат под меч.

[16] Suas crianças serão esmagadas perante eles; a sua casa será saqueada, e sua mulher, violada.

[16] Младенците им също ще бъдат смазани пред очите им; къщите им ще бъдат ограбени и жените им изнасилвани.

[17] Eis que eu despertarei contra eles os medos, que não farão caso de prata, nem tampouco desejarão ouro.

[18] Os seus arcos matarão os jovens; eles não se compadecerão do fruto do ventre; os seus olhos não pouparão as crianças.

[19] Babilônia, a jóia dos reinos, glória e orgulho dos caldeus, será como Sodoma e Gomorra, quando Deus as transtornou.

[20] Nunca jamais será habitada, ninguém morará nela de geração em geração; o arábio não armará ali a sua tenda, nem tampouco os pastores farão ali deitar os seus rebanhos.

[21] Porém, nela, as feras do deserto repousarão, e as suas casas se encherão de corujas; ali habitarão os avestruzes, e os sátiros pularão ali.

[22] As hienas uivarão nos seus castelos; os chacais, nos seus palácios de prazer; está prestes a chegar o seu tempo, e os seus dias não se prolongarão.

Isaías 14

Hino triunfal sobre a queda da Babilônia

[1] Porque o SENHOR se compadecerá de Jacó, e ainda elegerá a Israel, e os porá na sua própria terra; e unir-se-ão a eles os estrangeiros, e estes se achegarão à casa de Jacó.

[2] Os povos os tomarão e os levarão aos lugares deles, e a casa de Israel possuirá esses povos por servos e servas, na terra do

[17] Ето, ще подбудя против тях мидяните, които няма да смятат среброто за нищо, а колкото до златото – няма да се наслаждават на него.

[18] А с лъковете си ще смажат юношите; и няма да се смилят над плода на утробата, окото им няма да пощади децата.

[19] И с Вавилон, славата на царствата, красивия град, с който се гордеят халдейците, ще бъде, както когато Бог съсипа Содом и Гомор;

[20] никога няма да бъде населен, нито ще бъде обитаван от род в род; нито арабите ще разпъват шатрите си там, нито овчари ще отправят стадата си да почиват там.

[21] А диви котки ще почиват там; къщите им ще бъдат пълни с виещи животни; щрауси ще живеят там и пръчове ще скачат там;

[22] хиени ще вият в замъците им и чакали – в увеселителните им палати; и времето да стане това ще дойде скоро, дните му няма да се продължат.

Исая 14

[1] Защото Господ ще се смили над Яков и пак ще избере Израил. Ще ги настани в земята им; и чужденците ще се присъединят към тях и ще се прилепят към Якововия дом.

[2] Племената ще ги вземат и ще ги заведат на мястото им; и Израилевият дом ще ги наследи в земята Господня за слуги и слугини; те ще пленят

SENHOR; cativarão aqueles que os cativaram e dominarão os seus opressores.

пленителите си и ще владеят над угнетителите си.

[3] No dia em que Deus vier a dar-te descanso do teu trabalho, das tuas angústias e da dura servidão com que te fizeram servir,

[3] А в деня, когато Господ те успокои от скръбта ти, от неволята ти и от жестоката работа, в която ти беше поробен,

[4] então, proferirás este motejo contra o rei da Babilônia e dirás: Como cessou o opressor! Como acabou a tirania!

[4] ще употребиш това поучителна песен против вавилонския цар, като кажеш: Как престана насилникът! Престана грабителят на злато!

[5] Quebrou o SENHOR a vara dos perversos e o cetro dos dominadores,

[5] Господ строши тоягата на нечестивите, скиптъра на владетелите,

[6] que feriam os povos com furor, com golpes incessantes, e com ira dominavam as nações, com perseguição irreprimível.

[6] който яростно поразяваше племената с непрестанно биене, който властваше с гняв над народите, с преследване, което никой не въздържаше.

[7] Já agora descansa e está sossegada toda a terra. Todos exultam de júbilo.

[7] Цялата земя се успокои и утихна; възклицават с песни;

[8] Até os ciprestes se alegram sobre ti, e os cedros do Líbano exclamam: Desde que tu caíste, ninguém já sobe contra nós para nos cortar.

[8] дори елхите и ливанските кедри се радват за тебе, като казват: Откакто лежиш ти, дърvар не е излизал против нас.

[9] O além, desde o profundo, se turba por ti, para te sair ao encontro na tua chegada; ele, por tua causa, desperta as sombras e todos os príncipes da terra e faz levantar dos seus tronos a todos os reis das nações.

[9] Преизподнята отдолу се раздвижи поради тебе, за да те посрещне, когато дойдеш; поради тебе събуди мъртвите, всички земни първенци, вдигна от престолите им всички царе на народите.

[10] Todos estes respondem e te dizem: Tu também, como nós, estás fraco? E és semelhante a nós?

[10] Те всички, като проговорят, ще ти кажат: И ти ли отслабна като нас? Стана ли равен на нас?

[11] Derribada está na cova a tua soberba, e, também, o som da tua harpa; por baixo de ti, uma cama de gusanos, e os vermes são a tua coberta.

[11] Великолепието ти и шумът на твоите псалтири се снишиха до преизподнята; червеят се протяга под теб и червеи те покриват.

[12] Como caíste do céu, ó estrela da manhã, filho da alva! Como foste lançado por terra, tu que debilitavas as nações!

[12] Как си паднал от небето, ти, Деннице, сине на зората! Как си отсечен до земята, ти, който поваляше народите?

[13] Tu dizias no teu coração: Eu subirei ao céu; acima das estrelas de Deus exaltarei o meu trono e no monte da congregação me assentarei, nas extremidades do Norte;

[13] А ти казваше в сърцето си: Ще възляза на небесата, ще възвися престола си над Божиите звезди и ще седна на планината на събраните богове към най-крайните страни на север,

[14] subirei acima das mais altas nuvens e serei semelhante ao Altíssimo.

[14] ще изляза над височината на облаците, ще бъда подобен на Всевишния.

[15] Contudo, serás precipitado para o reino dos mortos, no mais profundo do abismo.

[15] Обаче ти ще се снишиш до преизподнята, до най-долните дълбини на рова.

[16] Os que te virem te contemplarão, hão de fitar-te e dizer-te: É este o homem que fazia estremecer a terra e tremer os reinos?

[16] Онези, които те видят, ще се взрат в тебе, ще те разгледат и ще кажат: Този ли е човекът, който правеше да трепери земята, който разклащаше царствата,

[17] Que punha o mundo como um deserto e assolava as suas cidades? Que a seus cativos não deixava ir para casa?

[17] който запустяваше света и съсипваше градовете му, който не пускаше в домовете им затворниците си?

[18] Todos os reis das nações, sim, todos eles, jazem com honra, cada um, no seu túmulo.

[18] Всички царе на народите – те всички спят в слава, всеки в дома си;

[19] Mas tu és lançado fora da tua sepultura, como um renovo bastardo, coberto de mortos traspassados à espada, cujo cadáver desce à cova e é pisado de pedras.

[19] а ти си отхвърлен от гроба си като презряно клонче, като дреха на убити, на прободени с меч, на слизащи между камъните на рова, като потъпкан под крака труп.

[20] Com eles não te reunirás na sepultura, porque destruíste a tua terra e mataste o teu povo; a descendência dos malignos jamais será nomeada.

[20] Ти няма да се съединиш с тях в погребение, защото си погубил земята си, избил си своя народ; родът на злодеите никога няма да се споменава.

[21] Preparai a matança para os filhos, por causa da maldade de seus pais, para que não se levantem, e possuam a terra, e encham o mundo de cidades.

[21] Пригответе клане за синовете му поради беззаконието на баща им, за да не станат и завладеят земята,

и да напълнят лицето на света с градове.

22 Levantar-me-ei contra eles, diz o SENHOR dos Exércitos; exterminarei de Babilônia o nome e os sobreviventes, os descendentes e a posteridade, diz o SENHOR.

22 Защото ще стана против тях, казва Господ на Силите, и ще излича от Вавилон име и всичко останало – и син, и внук, казва Господ.

23 Reduzi-la-ei a possessão de ouriços e a lagoas de águas; varrê-la-ei com a vassoura da destruição, diz o SENHOR dos Exércitos.

23 И ще го обърна в притежание на таралежи и в блата; и ще го помета с метлата на погибелта, казва Господ на Силите.

Profecia contra os assírios

24 Jurou o SENHOR dos Exércitos, dizendo: Como pensei, assim sucederá, e, como determinei, assim se efetuará.

25 Quebrantarei a Assíria na minha terra e nas minhas montanhas a pisarei, para que o seu jugo se aparte de Israel, e a sua carga se desvie dos ombros dele.

26 Este é o desígnio que se formou concernente a toda a terra; e esta é a mão que está estendida sobre todas as nações.

27 Porque o SENHOR dos Exércitos o determinou; quem, pois, o invalidará? A sua mão está estendida; quem, pois, a fará voltar atrás?

Пророчество за Асирия

24 Господ на Силите се закле, като каза: Непременно, както намислих, така ще стане, и както реших, така и ще бъде –

25 ще съкруша асириеца в земята Си и ще го стъпча на планините Си; тогава хомотът му ще се вдигне от тях и товарът му ще се снеме от плещите им.

26 Това е решението, взето за цялата земя, и тази е ръката, която се простира над всички народи.

27 Защото Господ на Силите взе решение – и кой ще го осуети? И ръката Му е протегната – и кой ще я върне назад?

Profecia contra os filisteus

28 No ano em que morreu o rei Acaz, foi pronunciada esta sentença:

29 Não te alegres, tu, toda a Filístia, por estar quebrada a vara que te feria; porque da estirpe da cobra sairá uma áspide, e o seu fruto será uma serpente voadora.

30 Os primogênitos dos pobres serão apascentados, e os necessitados se deitarão

Пророчество за Филистимската земя

28 В годината, в която умря цар Ахаз, бе изявено следнотопророчество:

29 Не се радвай, цяла Филистимска земьо, затова, че се строши тоягата, която те порази; понеже от корена на змията ще излезе ехидна и плодът му ще бъде летяща змия – усойница.

30 Първородните на сиромаха ще се нахранят и бедните ще си почиват в

seguros; mas farei morrer de fome a tua raiz, e serão destruídos os teus sobreviventes.

31 Uiva, ó porta; grita, ó cidade; tu, ó Filístia toda, treme; porque do Norte vem fumaça, e ninguém há que se afaste das fileiras.

32 Que se responderá, pois, aos mensageiros dos gentios? Que o SENHOR fundou a Sião, e nela encontram refúgio os aflitos do seu povo.

Isaías 15

Profecia contra Moabe

1 Sentença contra Moabe. Certamente, numa noite foi assolada Ar de Moabe e ela está destruída; certamente, numa noite foi assolada Quir de Moabe e ela está destruída.

2 Sobe-se ao templo e a Dibom, aos altos, para chorar; nos montes Nebo e Medeba, lamenta Moabe; todas as cabeças se tornam calvas, e toda barba é rapada.

3 Cingem-se de panos de saco nas suas ruas; nos seus terraços e nas suas praças, andam todos uivando e choram abundantemente.

4 Tanto Hesbom como Eleale andam gritando; até Jaza se ouve a sua voz; por isso, os armados de Moabe clamam; a sua alma treme dentro dele.

5 O meu coração clama por causa de Moabe, cujos fugitivos vão até Zoar, novilha de três anos; vão chorando pela

безопасност; Аз ще умъртвя корена ти с глад и останалите от тебе ще бъдат убити.

31 Ридай, порто; извикай, граде; стопила си се, цяла Филистимска земьо, защото иде дим от север и в редовете му няма да има нито един, който да пропадне.

32 Тогава какъв отговор ще бъде даден на посланиците на народа? – Това, че Господ е утвърдил основите на Сион и там ще се подслоняват наскърбените между народа Му.

Исая 15

Пророчество за Моав

1 Изявеното за Моав пророчество: Понеже Ар моавски бе разорен през нощ и загина, понеже Кир моавски бе разорен през нощ и загина,

2 затова той излезе на високите места във Ваит и в Девон, за да плаче; Моав ридае за Нево и за Медева; всяка негова глава е плешива, всяка брада е обръсната.

3 В улиците си те се опасват с вретища; по покривите на къщите си и по площадите си всички те ридаят, потънали в плач.

4 И Есевон се вайка, и Елеала; гласът им се чува чак до Яса; затова въоръжените моавски мъже ридаят; душата на всеки от тях трепери вътре в него.

5 Сърцето ми ридае за Моав; благородните му бягат до Сигор, до Еглат-шелишия; защото с плач излизат през възвишението на Луит, защото по

subida de Luíte e no caminho de Horonaim levantam grito de desespero;

[6] porque as águas de Ninrim desaparecem; seca-se o pasto, acaba-se a erva, e já não há verdura alguma,

[7] pelo que o que pouparam, o que ganharam e depositaram eles mesmos levam para além das torrentes dos salgueiros;

[8] porque o pranto rodeia os limites de Moabe; até Eglaim chega o seu clamor, e ainda até Beer-Elim, o seu lamento;

[9] porque as águas de Dimom estão cheias de sangue; pois ainda acrescentarei a Dimom: leões contra aqueles que escaparem de Moabe e contra os restantes da terra.

пътя при Оронаим плачат високо за изтреблението си.

[6] Защото водите на Нимрим пресъхнаха; защото тревата изсъхна, моравата изчезна, няма нищо зелено.

[7] Затова изобилието, което събраха, и онова, което скътаха, ще занесат в долината на върбите.

[8] Защото воплите стигнаха до всичкипредели на Моав, риданието му – в Еглаим, и риданието му във Вир-елим.

[9] Защото водите на Димон се пълнят с кръв, понеже ще докарам още злини върху Димон, лъвове – върху оцелелите от Моав и върху останалите от онази земя.

Isaías 16

[1] Enviai cordeiros ao dominador da terra, desde Sela, pelo deserto, até ao monte da filha de Sião.

[2] Como pássaro espantado, lançado fora do ninho, assim são as filhas de Moabe nos vaus do Arnom, que dizem:

[3] Dá conselhos, executa o juízo e faze a tua sombra no pino do meio-dia como a noite; esconde os desterrados e não descubras os fugitivos.

[4] Habitem entre ti os desterrados de Moabe, serve-lhes de esconderijo contra o destruidor. Quando o homem violento tiver fim, a destruição for desfeita e o opressor deixar a terra,

Исая 16

[1] Пращайте агнета за княза на земята – от Села в земята до хълма на сионовата дъщеря.

[2] Защото, подобно на скитаща се птица, изпъдена от гнездото си, такива ще бъдат моавските дъщери при бродовете на Арнон.

[3] Съветвай се, извърши правосъдие; сред пладне направи сянката си като нощ; скрий изгнаниците, не издавай скитащия се.

[4] Изгнаниците ми нека бъдат преселници при тебе, Моаве; бъди им покров от разорителя; защото грабителят изчезна, разорителят престана. Потъпквачите бяха изтребени от земята.

[5] então, um trono se firmará em benignidade, e sobre ele no tabernáculo de Davi se assentará com fidelidade um que julgue, busque o juízo e não tarde em fazer justiça.

[6] Temos ouvido da soberba de Moabe, soberbo em extremo; da sua arrogância, do seu orgulho e do seu furor; a sua jactância é vã.

[7] Portanto, uivará Moabe, cada um por Moabe; gemereis profundamente abatidos pelas pastas de uvas de Quir-Haresete.

[8] Porque os campos de Hesbom estão murchos; os senhores das nações talaram os melhores ramos da vinha de Sibma, que se estenderam até Jazer e se perderam no deserto, sarmentos que se estenderam e passaram além do mar.

[9] Pelo que prantearei, com o pranto de Jazer, a vinha de Sibma; regar-te-ei com as minhas lágrimas, ó Hesbom, ó Eleale; pois, sobre os teus frutos de verão e sobre a tua vindima, caiu já dos inimigos o eia, como o de pisadores.

[10] Fugiu a alegria e o regozijo do pomar; nas vinhas já não se canta, nem há júbilo algum; já não se pisarão as uvas nos lagares. Eu fiz cessar o eia dos pisadores.

[11] Pelo que por Moabe vibra como harpa o meu íntimo, e o meu coração, por Quir-Heres.

[5] И с милост ще се утвърди престол; и на него ще седи с истина, в Давидовия шатър, онзи, който съди и търси правосъдие, и бърза да върши правда.

[6] Чухме за гордостта на Моав (той е много горд), за високомерието му, гордостта му и яростта му; но лъжливите му хваления са суетни.

[7] Затова Моав ще заридае за Моав – всички ще заридаят; ще охкате за нанизите сухо грозде на Кир-аресет, горчиво поразени.

[8] Защото нивите на Есевон и лозето на Севма са посърнали; господарите на народите счупиха отбраните му насаждения, които стигаха до Язир и се извиваха по пустинята; клоните му бяха разпрострени, минаваха през морето.

[9] Затова заедно с плача на Язир и аз ще оплача лозето на Севма; ще те измокря със сълзите си, Есевоне и Елеало, защото престана възклицанието за летните ти плодове и за жътвата ти.

[10] Отнето бе веселието и радостта от плодоносното поле и в лозята ти няма да има вече пеене, нито радостни гласове; няма да има кой да тъпче в линовете и да изстиска виното; Аз направих да престане възклицанието за гроздобера.

[11] Затова червата ми звучат като арфа за Моав и вътрешностите ми – за Кир-арес.

[12] Ver-se-á como Moabe se cansa nos altos, como entra no santuário a orar e nada alcança.
[13] Esta é a palavra que o SENHOR há muito pronunciou contra Moabe.

[14] Agora, porém, o SENHOR fala e diz: Dentro de três anos, tais como os de jornaleiros, será envilecida a glória de Moabe, com toda a sua grande multidão; e o restante será pouco, pequeno e débil.

Isaías 17

Profecia contra Damasco e Efraim

[1] Sentença contra Damasco. Eis que Damasco deixará de ser cidade e será um montão de ruínas.
[2] As cidades de Aroer serão abandonadas; hão de ser para os rebanhos, que aí se deitarão sem haver quem os espante.
[3] A fortaleza de Efraim desaparecerá, como também o reino de Damasco e o restante da Síria; serão como a glória dos filhos de Israel, diz o SENHOR dos Exércitos.
[4] Naquele dia, a glória de Jacó será apoucada, e a gordura da sua carne desaparecerá.

[5] Será, quando o segador ajunta a cana do trigo e com o braço sega as espigas, como quem colhe espigas, como quem colhe espigas no vale dos Refains.

[6] Mas ainda ficarão alguns rabiscos, como no sacudir da oliveira; duas ou três azeitonas na ponta do ramo mais alto, e quatro ou cinco nos ramos mais exteriores

[12] И когато Моав, уморен от високите си места, се яви и влезе в капището си да се помоли, той няма да сполучи.
[13] Това е словото, което Господ в миналото време изговори за Моав.
[14] А сега Господ говорѝ: За три години, каквито са годините на наемник, славата на Моав ще изпадне в презрение с цялото му голямо множество; и останалите ще бъдат много малко и незначителни.

Исая 17

Пророчество за Дамаск и Самария

[1] Изявеното за Дамаск пророчество: Ето, Дамаск не е вече град, а ще бъде грамада развалини.
[2] Градовете на Ароир са напуснати; те ще служат за стада, които ще лежат и няма да има кой да ги плаши.
[3] Крепостта ще се махне от Ефрем и царството – от Дамаск, и останалото от Сирия ще бъде като славата на израилтяните, казва Господ на Силите.
[4] И в онзи ден славата на Яков ще се смали и тлъстината на тялото му ще измършавее;
[5] и ще бъде, както когато жътварят хване стръкове жито и пожъне класовете с мишцата си. Да! Ще бъде, както когато някой събира класове в Рафаимската долина.
[6] Но ще останат в него баберки, както при отърсването на маслината – две-три зърна на върха на по-високите клони, четири-пет на по-крайните клончета на

de uma árvore frutífera, diz o SENHOR, Deus de Israel.

[7] Naquele dia, olhará o homem para o seu Criador, e os seus olhos atentarão para o Santo de Israel.

[8] E não olhará para os altares, obra das suas mãos, nem atentará para o que fizeram seus dedos, nem para os postes-ídolos, nem para os altares do incenso.

[9] Naquele dia, serão as suas cidades fortes como os lugares abandonados no bosque ou sobre o cimo das montanhas, os quais outrora foram abandonados ante os filhos de Israel, e haverá assolação;

[10] porquanto te esqueceste do Deus da tua salvação e não te lembraste da Rocha da tua fortaleza. Ainda que faças plantações formosas e plantes mudas de fora,

[11] e, no dia em que as plantares, as fizeres crescer, e na manhã seguinte as fizeres florescer, ainda assim a colheita voará no dia da tribulação e das dores incuráveis.

[12] Ai do bramido dos grandes povos que bramam como bramam os mares, e do rugido das nações que rugem como rugem as impetuosas águas!

[13] Rugirão as nações, como rugem as muitas águas, mas Deus as repreenderá, e fugirão para longe; serão afugentadas como a palha dos montes diante do vento e como pó levado pelo tufão.

[14] Ao anoitecer, eis que há pavor, e, antes que amanheça o dia, já não existem. Este é

някое плодородно дърво, казва Господ, Израилевият Бог.

[7] В онзи ден човек ще погледне към Създателя си и очите му ще се взрат в Святия Израилев;

[8] той няма да погледне към жертвениците, делото на ръцете си, нито ще се взре в онова, което изработиха пръстите му, нито в ашерите, нито в кумирите на слънцето.

[9] В онзи ден укрепените му градове ще бъдат като изоставените места в гората и на планинския връх, които бяха изоставени заради израилтяните; и ще настане там запустение.

[10] Понеже си забравил Бога на спасението си и не си спомнил силната си Канара, затова насаждаш приятни градини и насаденото е от чужди фиданки;

[11] в деня, когато ги насадиш, ги заграждаш с плет и сутрин правиш семето ти да цъфти; а жътвата ще чезне в деня на скръб и на неизцелима печал.

[12] Ах! Шуменето на многото племена, които бучат като бученето на моретата, и смутът на народите, които напират като напор на големи води!

[13] Народите ще напират като напора на големите води; но Бог ще ги смъмри и те ще бягат далеч, и ще бъдат гонени като плява по планините пред вятъра и като въртящ се прах пред вихрушката.

[14] Привечер, ето, смущение; и преди да съмне, ги няма! Това е делът на тези,

o quinhão daqueles que nos despojam e a sorte daqueles que nos saqueiam.

Isaías 18

Profecia contra a Etiópia

1 Ai da terra onde há o roçar de muitas asas de insetos, que está além dos rios da Etiópia;

2 que envia embaixadores por mar em navios de papiro sobre as águas, dizendo: Ide, mensageiros velozes, a uma nação de homens altos e de pele brunida, a um povo terrível, de perto e de longe; a uma nação poderosa e esmagadora, cuja terra os rios dividem.

3 Vós, todos os habitantes do mundo, e vós, os moradores da terra, quando se arvorar a bandeira nos montes, olhai; e, quando se tocar a trombeta, escutai.

4 Porque assim me disse o SENHOR: Olhando da minha morada, estarei calmo como o ardor quieto do sol resplandecente, como a nuvem do orvalho no calor da sega.

5 Porque antes da vindima, caída já a flor, e quando as uvas amadurecem, então, podará os sarmentos com a foice e cortará os ramos que se estendem.

6 Serão deixados juntos às aves dos montes e aos animais da terra; sobre eles veranearão as aves de rapina, e todos os animais da terra passarão o inverno sobre eles.

7 Naquele tempo, será levado um presente ao SENHOR dos Exércitos por um povo de homens altos e de pele brunida, povo terrível, de perto e de longe; por uma

които ни обират, и съдбата на онези, които ни разграбват.

Исая 18

Пророчество за Етиопия

1 О, земьо, бръмчаща с крила, която си оттатък етиопските реки,

2 която изпращаш посланици през море и с рогозени кораби по водите, като казваш: Идете вие, бързи пратеници, към народ висок и силен, към народ страшен от началото си и нататък, народ, който отмерва и потъпква, чиято земя обират реките!

3 Всички вие, жители на света, и вие, обитатели на земята, гледайте, когато се издигне знаме на планините, и слушайте, когато засвири тръбата.

4 Защото така ми каза Господ: Ще съм безмълвен и в обиталището Си ще гледам, като светъл пек по пладне, като росен облак в жътвена жега.

5 Защото преди беритбата, когато пъпката стане съвършена и от цвета незрялото грозде узрее, Той ще изреже клончетата с косери и като отсече клоните, ще ги махне.

6 Те всички ще бъдат оставени за хищните планински птици и за земните зверове; и тези хищни птици ще летуват върху тях и всички земни зверове ще презимуват върху тях.

7 В онова време на мястото, където е името на Господа на Силите, на сионския хълм, ще бъде донесен подарък на Господа на Силите от народ

nação poderosa e esmagadora, cuja terra os rios dividem, ao lugar do nome do SENHOR dos Exércitos, ao monte Sião.

Isaías 19

Profecia contra o Egito

1 Sentença contra o Egito. Eis que o SENHOR, cavalgando uma nuvem ligeira, vem ao Egito; os ídolos do Egito estremecerão diante dele, e o coração dos egípcios se derreterá dentro deles.

2 Porque farei com que egípcios se levantem contra egípcios, e cada um pelejará contra o seu irmão e cada um contra seu próximo; cidade contra cidade, reino contra reino.

3 O espírito dos egípcios se esvaecerá dentro deles, e anularei o seu conselho; eles consultarão os seus ídolos, e encantadores, e necromantes, e feiticeiros.

4 Entregarei os egípcios nas mãos de um senhor duro, e um rei feroz os dominará, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

5 Secarão as águas do Nilo, e o rio se tornará seco e árido.

6 Os canais exalarão mau cheiro, e os braços do Nilo diminuirão e se esgotarão; as canas e os juncos se murcharão.

7 A relva que está junto ao Nilo, junto às suas ribanceiras, e tudo o que foi semeado junto dele se secarão, serão levados pelo vento e não subsistirão.

висок и силен и от народ страшен от началото си и нататък, от народ, който отмерва и потъпква, чиято земя обират реките.

Исая 19

Пророчество за Египет

1 Изявеното за Египет пророчество: Ето, Господ язди на лек облак и ще дойде в Египет; Египетските идоли ще потреперят от присъствието Му и сърцето на Египет ще се разтопи сред самия него.

2 И Аз ще повдигна египтяни против египтяни; всеки ще се бие против брат си и всеки – против ближния си, град против град, царство против царство.

3 Духът на Египет ще изчезне вътре в него; и ще осуетя намеренията му; и ще се допитат до идолите и магьосниците, до запитвачите на зли духове и врачовете.

4 И ще затворя египтяните в ръката на жесток господар и свиреп цар ще ги владее, казва Господ Йехова на Силите.

5 А водите ще изчезнат от морето, Нил ще пресекне и ще пресъхне;

6 реките ще смърдят и египетските канали ще спаднат и ще изсъхнат, и рогозът и тръстиката ще повехнат,

7 ливадите при Нил, по бреговете на Нил, и всичко посято при Нил ще изсъхне, ще се разпилее и ще се изгуби.

[8] Os pescadores gemerão, suspirarão todos os que lançam anzol ao rio, e os que estendem rede sobre as águas desfalecerão.

[8] Рибарите също ще охкат, всички, които хвърлят въдица в Нил, ще ридаят. И онези, които мятат мрежи във водата, ще жалеят.

[9] Consternar-se-ão os que trabalham em linho fino e os que tecem pano de algodão.

[9] Също и онези, които работят тънък лен и които тъкат висон, ще се посрамят.

[10] Os seus grandes serão esmagados, e todos os jornaleiros andarão de alma entristecida.

[10] Всички негови стълбове ще се строшат и всички надничари ще се наскърбят духом.

[11] Na verdade, são néscios os príncipes de Zoã; os sábios conselheiros de Faraó dão conselhos estúpidos; como, pois, direis a Faraó: Sou filho de sábios, filho de antigos reis?

[11] Първенците на Танис са съвсем безумни; съветът на мъдрите фараонови съветници стана безсмислен; и така, как казвате всеки на фараона: Аз съм син на мъдри и древни царе?

[12] Onde estão agora os teus sábios? Anunciem-te agora ou informem-te do que o SENHOR dos Exércitos determinou contra o Egito.

[12] Тогава къде са твоите мъдреци? Нека ти открият сега и нека дадат да серазбира какво е решил Господ на Силите за Египет!

[13] Loucos se tornaram os príncipes de Zoã, enganados estão os príncipes de Mênfis; fazem errar o Egito os que são a pedra de esquina das suas tribos.

[13] Първенците на Танис обезумяха, първенците на Мемфис се заблудиха. И онези, които са опора на племената му, измамиха Египет.

[14] O SENHOR derramou no coração deles um espírito estonteante; eles fizeram estontear o Egito em toda a sua obra, como o bêbado quando cambaleia no seu vômito.

[14] Господ смеси сред него дух на извращение; и те заблудиха Египет във всичките му дела, както пиян полита в повръщането си.

[15] Não aproveitará ao Egito obra alguma que possa ser feita pela cabeça ou cauda, pela palma ou junco.

[15] И няма да има дело, което главата или опашката, палмовият клон или тръстиката да може да извърши.

[16] Naquele dia, os egípcios serão como mulheres; tremerão e temerão ao levantar-se da mão do SENHOR dos Exércitos, que ele agitará contra eles.

[16] В онзи ден Египет ще бъде като жени и ще трепери, и ще се бои от замахването на ръката на Господа на Силите, с която Той замахва срещу него.

[17] A terra de Judá será espanto para o Egito; todo aquele que dela se lembrar

[17] Юдейската земя ще стане ужас за Египет; всеки, който си припомня за

encher-se-á de pavor por causa do propósito do SENHOR dos Exércitos, do que determinou contra eles.

ня, ще се ужасява поради решението на Господа на Силите, което взе против него.

[18] Naquele dia, haverá cinco cidades na terra do Egito que falarão a língua de Canaã e farão juramento ao SENHOR dos Exércitos; uma delas se chamará Cidade do Sol.

[18] В онзи ден ще има пет града в Египетската земя, които ще говорят ханаански език и ще се кълнат в Господа на Силите; единият ще се нарича град Херес.

[19] Naquele dia, o SENHOR terá um altar no meio da terra do Egito, e uma coluna se erigirá ao SENHOR na sua fronteira.

[19] В онзи ден ще има жертвеник на Господа сред Египетската земя и стълб на Господа при границата ѝ.

[20] Servirá de sinal e de testemunho ao SENHOR dos Exércitos na terra do Egito; ao SENHOR clamarão por causa dos opressores, e ele lhes enviará um salvador e defensor que os há de livrar.

[20] И той ще бъде за знамение и свидетелство на Господа на Силите в Египетската земя; защото ще извикат към Господа поради потисниците и Той ще им изпрати спасител и застъпник, който ще ги избави.

[21] O SENHOR se dará a conhecer ao Egito, e os egípcios conhecerão o SENHOR naquele dia; sim, eles o adorarão com sacrifícios e ofertas de manjares, e farão votos ao SENHOR, e os cumprirão.

[21] Господ ще стане познат на Египет; и египтяните ще познаят Господа в онзи ден. Да! Ще се покланят, принасящи жертва и принос, и ще направят оброк на Господа, който ще изпълнят.

[22] Ferirá o SENHOR os egípcios, ferirá, mas os curará; converter-se-ão ao SENHOR, e ele lhes atenderá as orações e os curará.

[22] И Господ ще удари Египет, а като удари, ще изцели; защото те ще се обърнат към Господа и Той ще бъде молен от тях и ще ги изцели.

[23] Naquele dia, haverá estrada do Egito até à Assíria, os assírios irão ao Egito, e os egípcios, à Assíria; e os egípcios adorarão com os assírios.

[23] В онзи ден ще има път от Египет за Асирия; и асирийците ще дойдат в Египет и египтяните – в Асирия, и египтяните с асирийците ще служат на Господа.

[24] Naquele dia, Israel será o terceiro com os egípcios e os assírios, uma bênção no meio da terra;

[24] В онзи ден Израил ще бъде с Египет и с Асирия; трето благословение сред земята;

[25] porque o SENHOR dos Exércitos os abençoará, dizendo: Bendito seja o Egito, meu povo, e a Assíria, obra de minhas mãos, e Israel, minha herança.

[25] защото Господ на Силите ще ги благослови, като ще каже: Благословен да бъде Египет, Мой народ, и Асирия – делото на ръцете Ми, и Израил – наследството Ми.

Isaías 20

Profecia do cativeiro dos egípcios e dos etíopes

Исая 20

[1] No ano em que Tartã, enviado por Sargão, rei da Assíria, veio a Asdode, e a guerreou, e a tomou,

[1] В годината, в която Тартан дойде в Азот, когато го изпрати асирийският цар Саргон, и воюва против Азот и го превзе,

[2] nesse mesmo tempo, falou o SENHOR por intermédio de Isaías, filho de Amoz, dizendo: Vai, solta de teus lombos o pano grosseiro de profeta e tira dos pés o calçado. Assim ele o fez, indo despido e descalço.

[2] по същото време Господ говори чрез Амосовия син Исайя, като каза: Иди, разпаши вретището от кръста си и събуй обувките си от краката. И той направи така и ходеше гол и бос.

[3] Então, disse o SENHOR: Assim como Isaías, meu servo, andou três anos despido e descalço, por sinal e prodígio contra o Egito e contra a Etiópia,

[3] Тогава Господ каза: Както слугата Ми Исайя е ходил гол и бос три години за знамение и предвещание против Египет и против Етиопия,

[4] assim o rei da Assíria levará os presos do Egito e os exilados da Etiópia, tanto moços como velhos, despidos e descalços e com as nádegas descobertas, para vergonha do Egito.

[4] така асирийският цар ще отведе египтяните в плен и етиопците на заточение, млади и стари, голи и боси, и с голи задни части за срам на Египет.

[5] Então, se assombrarão os israelitas e se envergonharão por causa dos etíopes, sua esperança, e dos egípcios, sua glória.

[5] Тогава те ще се ужасяват и засрамят – за Етиопия упованието си и за Египет хвалението си.

[6] Os moradores desta região dirão naquele dia: Vede, foi isto que aconteceu àqueles em quem esperávamos e a quem fugimos por socorro, para livrar-nos do rei da Assíria! Como, pois, escaparemos nós?

[6] И в онзи ден жителите на тази крайбрежна страна ще кажат: Ето, такова е упованието ни, към което прибегнахме за помощ, за да се избавим от асирийския цар! А ние как ще се избавим?

Isaías 21

Исая 21

Profecia contra a Babilônia

[1] Sentença contra o deserto do mar. Como os tufões vêm do Sul, ele virá do deserto, da horrível terra.

[2] Dura visão me foi anunciada: o pérfido procede perfidamente, e o destruidor anda destruindo. Sobe, ó Elão, sitia, ó Média; já fiz cessar todo gemer.

[3] Pelo que os meus lombos estão cheios de angústias; dores se apoderaram de mim como as de parturiente; contorço-me de dores e não posso ouvir, desfaleço-me e não posso ver.

[4] O meu coração cambaleia, o horror me apavora; a noite que eu desejava se me tornou em tremores.

[5] Põe-se a mesa, estendem-se tapetes, come-se e bebe-se. Levantai-vos, príncipes, untai o escudo.

[6] Pois assim me disse o SENHOR: Vai, põe o atalaia, e ele que diga o que vir.

[7] Quando vir uma tropa de cavaleiros de dois a dois, uma tropa de jumentos e uma tropa de camelos, ele que escute diligentemente com grande atenção.

[8] Então, o atalaia gritou como um leão: SENHOR, sobre a torre de vigia estou em pé continuamente durante o dia e de guarda me ponho noites inteiras.

[9] Eis agora vem uma tropa de homens, cavaleiros de dois a dois. Então, ergueu ele a voz e disse: Caiu, caiu Babilônia; e todas

Пророчество за Вавилон

[1] Изявеното за пустинята на морето пророчество: Както южните вихрушки, които стремително летят, така иде разрушение от пустинята, от страшната земя.

[2] Тежко видение ми се откри: Коварният коварства и грабителят граби. Излез, Еламе; обсади, Мидийо; спрях всичките ѝ въздишки.

[3] Затова хълбоците ми са пълни с болка; болки ме обзеха, както болките на жена, когато ражда; сгърбен съм и не мога да чуя, смутен съм и не мога да видя.

[4] Сърцето ми се разколебава, трепет ме ужаси; дрезгавината, която пожелах, се превърна в страшилище за мене.

[5] Приготвят трапезата, поставят стражата, ядат, пият! Станете, военачалници! Излъсквайте щитове!

[6] Защото Господ ми каза така: Иди, постави страж и нека известява каквото види.

[7] Той видя дружина конници по двама, ездачи на осли и ездачи на камили; тогава се вгледа внимателно.

[8] После извика като лъв: Господи, аз стоя непрекъснато в стражевата кула през деня и оставам на стражата си цели нощи.

[9] Но ето! Тук иде дружина мъже, конници по двама! И той, като проговори, каза: Падна, падна Вавилон

as imagens de escultura dos seus deuses jazem despedaçadas por terra.

[10] Oh! Povo meu, debulhado e batido como o trigo da minha eira! O que ouvi do SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, isso vos anunciei.

Profecia contra Dumá

[11] Sentença contra Dumá. Gritam-me de Seir: Guarda, a que hora estamos da noite? Guarda, a que horas?

[12] Respondeu o guarda: Vem a manhã, e também a noite; se quereis perguntar, perguntai; voltai, vinde.

Profecia contra a Arábia

[13] Sentença contra a Arábia. Nos bosques da Arábia, passareis a noite, ó caravanas de dedanitas.

[14] Traga-se água ao encontro dos sedentos; ó moradores da terra de Tema, levai pão aos fugitivos.

[15] Porque fogem de diante das espadas, de diante da espada nua, de diante do arco armado e de diante do furor da guerra.

[16] Porque assim me disse o SENHOR: Dentro de um ano, tal como o de jornaleiro, toda a glória de Quedar desaparecerá.

[17] E o restante do número dos flecheiros, os valentes dos filhos de Quedar, será diminuto, porque assim o disse o SENHOR, Deus de Israel.

Isaías 22

Profecia contra Jerusalém

и всички изваяни идоли на боговете му се строшиха на земята!

[10] Сине мой и ти, произведение на хармана ми, явих ви онова, което чух от Господа на Силите, Израилевия Бог.

Пророчество за Едом

[11] Изявеното за Едом пророчество: Към мене вика един от Сиир: Стражо, колко е часът на нощта? Стражо, колко е часът на нощта?

[12] Стражът каза: Утрото иде, също и нощта; ако искате да питате, питайте; елате пак, елате.

Пророчество за Арабия

[13] Изявеното пророчество за Арабия: Привечер ще слезете в гората дапренощувате, о, дедански кервани.

[14] Жителите на теманската земя донесоха вода за жадния, посрещнаха бежанците с хляба си.

[15] Защото побегнаха от мечовете, от оголения меч, от опънатия лък и от лютостта на войната.

[16] Защото Господ ми каза така: В продължение на една година, каквито са годините на наемник, ще изчезне цялата слава на Кидар;

[17] и оставалият брой на стрелците, силните мъже на кидарците, ще бъде малко; защото Господ, Израилевият Бог, е изговорил това.

Исая 22

Пророчество за Йерусалим

[1] Sentença contra o vale da Visão. Que tens agora, que todo o teu povo sobe aos telhados?

[2] Tu, cidade que estavas cheia de aclamações, cidade estrepitosa, cidade alegre! Os teus mortos não foram mortos à espada, nem morreram na guerra.

[3] Todos os teus príncipes fogem à uma e são presos sem que se use o arco; todos os teus que foram encontrados foram presos, sem embargo de já estarem longe na fuga.

[4] Portanto, digo: desviai de mim a vista e chorarei amargamente; não insistais por causa da ruína da filha do meu povo.

[5] Porque dia de alvoroço, de atropelamento e confusão é este da parte do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, no vale da Visão: um derribar de muros e clamor que vai até aos montes.

[6] Porque Elão tomou a aljava e vem com carros e cavaleiros; e Quir descobre os escudos.

[7] Os teus mais formosos vales se enchem de carros, e os cavaleiros se põem em ordem às portas.

[8] Tira-se a proteção de Judá. Naquele dia, olharás para as armas da Casa do Bosque.

[9] Notareis as brechas da Cidade de Davi, por serem muitas, e ajuntareis as águas do açude inferior.

[1] Изявеното за Долината на видението пророчество: Какво ти е сега, че си се качил цял на покривите на къщите,

[2] о, ти, пълен с викове, шумни граде, весели граде? Убитите ти не бяха убити с меч, нито умряха в бой.

[3] Всичките ти първенци побегнаха заедно, вързани бяха от стрелците; всички твои, които бяха намерени надалеч побегнали, но бяха вързани заедно.

[4] Затова казах: Оставете ме; ще плача горко; не се мъчете да ме утешавате за опустошението на дъщерята на народа ми.

[5] Защото в Долината на видението е ден на поражение и тъпкане, и недоумение от Господа, Бога на Силите – ден на събаряне на стените и на викане към планините.

[6] И Елам взе колчана, с дружини войници и конници, и Кир откри щита.

[7] А когато най-добрите твои долини се напълниха с колесници и конниците се опълчиха при портата,

[8] и той вдигна покривалото на Юдея, то в онзи ден ти обърна погледа си към оръжейницата в кедровата къща.

[9] И като видяхте, че проломите на Давидовия град са много, събрахте водите на долния водоем

[10] Também contareis as casas de Jerusalém e delas derribareis, para fortalecer os muros.

[10] и като изброихте къщите на Йерусалим и развалихте къщите, за да укрепите стената,

[11] Fareis também um reservatório entre os dois muros para as águas do açude velho, mas não cogitais de olhar para cima, para aquele que suscitou essas calamidades, nem considerais naquele que há muito as formou.

[11] направихте и нов водоем между двете стени за водата на стария водоем; но не погледнахте към Онзи, Който стори това, нито обърнахте внимание на Този, Който го беше приготвил отдавна.

[12] O SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, vos convida naquele dia para chorar, prantear, rapar a cabeça e cingir o cilício.

[12] В онзи ден Господ Йехова на Силите ви призова към плач и жалеене, към обръсване на главата и опасване с вретище.

[13] Porém é só gozo e alegria que se vêem; matam-se bois, degolam-se ovelhas, come-se carne, bebe-se vinho e se diz: Comamos e bebamos, que amanhã morreremos.

[13] Но ето радост и веселие, клане на говеда и овце, ядене на месо и пиене на вино! И казват: Да ядем и да пием, защото утре ще умрем.

[14] Mas o SENHOR dos Exércitos se declara aos meus ouvidos, dizendo: Certamente, esta maldade não será perdoada, até que morrais, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

[14] Тогава от Господа на Силите се откри в ушите ми това: Наистина това беззаконие няма да се очисти от вас, докато умрете, казва Господ Йехова на Силите.

Sebna é degradado. Eliaquim é exaltado

[15] Assim diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos: Anda, vai ter com esse administrador, com Sebna, o mordomo, e pergunta-lhe:

[15] Така казва Господ Йехова на Силите: Иди, влез при този началник, при домоуправителя Шевна, и му кажи:

[16] Que é que tens aqui? Ou a quem tens tu aqui, para que abrisses aqui uma sepultura, lavrando em lugar alto a tua sepultura, cinzelando na rocha a tua própria morada?

[16] Какво правиш тук? И кого имаш тук свой? Че изсичаш тук гроб за себе си, правиш си гроб нависоко, изсичаш си в камъка обиталище!

[17] Eis que como homem forte o SENHOR te arrojará violentamente; agarrar-te-á com firmeza,

[17] Ето, Господ като силен мъж ще те захвърли. Да, като те улови здраво,

[18] enrolar-te-á num invólucro e te fará rolar como uma bola para terra espaçosa; ali

[18] ще те навие и ще те метне като топка в широка земя; там ще умреш и

morrerás, e ali acabarão os carros da tua glória, ó tu, vergonha da casa do teu senhor.

там, вместо славните ти колесници, ще има срам на дома на господаря ти.

[19] Eu te lançarei fora do teu posto, e serás derribado da tua posição.

[19] Ще те оттласна от чина ти и от положението ти ще те свалят.

[20] Naquele dia, chamarei a meu servo Eliaquim, filho de Hilquias,

[20] В онзи ден ще извикам слугата Си Елиаким, Хелкиевия син,

[21] vesti-lo-ei da tua túnica, cingi-lo-ei com a tua faixa e lhe entregarei nas mãos o teu poder, e ele será como pai para os moradores de Jerusalém e para a casa de Judá.

[21] и като го облека с твоето облекло и го стегна с твоя пояс, ще предам властта ти в неговата ръка и той ще бъде един баща на йерусалимските жители и на Юдейския дом.

[22] Porei sobre o seu ombro a chave da casa de Davi; ele abrirá, e ninguém fechará, fechará, e ninguém abrirá.

[22] И ще положа на рамото му ключа на Давидовия дом; той ще отваря и никой няма да затваря, и ще затваря и никой няма да отваря;

[23] Fincá-lo-ei como estaca em lugar firme, e ele será como um trono de honra para a casa de seu pai.

[23] и ще го закрепя като гвоздей на твърдо място; и той ще бъде славен престол на бащиния си дом;

[24] Nele, pendurarão toda a responsabilidade da casa de seu pai, a prole e os descendentes, todos os utensílios menores, desde as taças até as garrafas.

[24] и на него ще окачат цялата слава на бащиния му дом – децата и внуците, всички малки съдове, от съдове като чаши до всички съдове като мехове.

[25] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, a estaca que fora fincada em lugar firme será tirada, será arrancada e cairá, e a carga que nela estava se desprenderá, porque o SENHOR o disse.

[25] В онзи ден, казва Господ на Силите, закрепеният на твърдо място гвоздей ще се разклати и ще се счупи, и ще падне, и товарът, който висеше на него, ще се срине; защото Господ е изговорил това.

Isaías 23

Profecia contra Tiro

[1] Sentença contra Tiro. Uivai, navios de Társis, porque está assolada, a ponto de não haver nela casa nenhuma, nem ancoradouro. Da terra de Chipre lhes foi isto revelado.

Исая 23

Пророчество за Тир и Сидон

[1] Изявеното за Тир пророчество: Ридайте, тарсийски кораби, защото градът е разрушен и няма за вас къща или вход. (От Китимската земя им бе известено това.)

[2] Calai-vos, moradores do litoral, vós a quem os mercadores de Sidom enriqueceram, navegando pelo mar.

[2] Млъкнете, вие, жители на крайбрежието. Да! Ти, когото сидонските търговци, минаващи през морето, са обогатили.

[3] Através das vastas águas, vinha o cereal dos canais do Egito e a ceifa do Nilo, como a tua renda, Tiro, que vieste a ser a feira das nações.

[3] Доходът му, идещ през големи води, беше житото на Нил, жътвата на реката, така че той беше тържище на народите.

[4] Envergonha-te, ó Sidom, porque o mar, a fortaleza do mar, fala, dizendo: Não tive dores de parto, não dei à luz, não criei rapazes, nem eduquei donzelas.

[4] Засрами се, Сидоне, защото морето проговори; морската крепост каза: Не съм в болки, нито раждам, нито момци отхранвам, нито девици отглеждам.

[5] Quando a notícia a respeito de Tiro chegar ao Egito, com ela se angustiarão os homens.

[5] Когато се чуе това в Египет, ще се мъчат много поради известието за Тир.

[6] Passai a Társis, uivai, moradores do litoral.

[6] Заминете в Тарсис; заридайте, жители на крайбрежието.

[7] É esta, acaso, a vossa cidade que andava exultante, cuja origem data de remotos dias, cujos pés a levaram até longe para estabelecer-se?

[7] Това ли е вашият весел град, чието начало е в древността? Краката му ще го занесат далеч да странства.

[8] Quem formou este desígnio contra Tiro, a cidade distribuidora de coroas, cujos mercadores são príncipes e cujos negociantes são os mais nobres da terra?

[8] Кой намисли това против Тир, който раздаваше корони, чиито търговци бяха князе, чиито купувачи бяха знаменитите на света?

[9] O SENHOR dos Exércitos formou este desígnio para denegrir a soberba de toda beleza e envilecer os mais nobres da terra.

[9] Господ на Силите намисли това, за да посрами всяко горделиво прославяне и да унижи всички знаменити на света.

[10] Percorre livremente como o Nilo a tua terra, ó filha de Társis; já não há quem te restrinja.

[10] Залей земята си като Нил, тарсийска дъще; няма вече ограничение за тебе.

[11] O SENHOR estendeu a mão sobre o mar e turbou os reinos; deu ordens contra Canaã, para que se destruíssem as suas fortalezas.

[11] Господпротегна ръката Си над морето, потресе царствата; Господ даде заповед на Ханаан да се съборят крепостите му.

[12] E disse: Nunca mais exultarás, ó oprimida virgem filha de Sidom; levanta-te, passa a Chipre, mas ainda ali não terás descanso.

[12] Каза още: Няма да се радваш вече, о, угнетена девице, сидонова дъще; стани и замини в Китим; дори и там няма да имаш почивка.

[13] Eis a terra dos caldeus, povo que até há pouco não era povo e que a Assíria destinara para os sátiros do deserto; povo que levantou suas torres, e arrasou os palácios de Tiro, e os converteu em ruínas.

[13] Ето земята на халдейците; този народ не съществува вече; асириецът определи земята им за пустинни зверове; издигнаха кулите си, събориха палатите му и той го обърна на развалини.

[14] Uivai, navios de Társis, porque é destruída a que era a vossa fortaleza!

[14] Ридайте, тарсийски кораби, защото запустя крепостта ви.

[15] Naquele dia, Tiro será posta em esquecimento por setenta anos, segundo os dias de um rei; mas no fim dos setenta anos dar-se-á com Tiro o que consta na canção da meretriz:

[15] В онзи ден Тир ще бъде забравен за седемдесет години, колкото са годините на един цар; а след седемдесетте години за Тир ще бъде, както в песента на блудницата се казва:

[16] Toma a harpa, rodeia a cidade, ó meretriz, entregue ao esquecimento; canta bem, toca, multiplica as tuas canções, para que se recordem de ti.

[16] Вземи арфа, обходи града, забравена блуднице; свири сладко, пей много песни, за да те помнят.

[17] Findos os setenta anos, o SENHOR atentará para Tiro, e ela tornará ao salário da sua impureza e se prostituirá com todos os reinos da terra.

[17] И след седемдесет години Господ ще посети дъщерята на Тир; и тя ще бъде наемана пак и ще блудства с всички царства на света по лицето на земята.

[18] O ganho e o salário de sua impureza serão dedicados ao SENHOR; não serão entesourados, nem guardados, mas o seu ganho será para os que habitam perante o SENHOR, para que tenham comida em abundância e vestes finas.

[18] Но търговията и наемът ѝ ще бъдат посветени на Господа, няма да бъдат вложени в съкровище, нито в склад; защото търговията ѝ ще бъде за живеещите пред Господа, за да ядат до ситост и да имат трайно облекло.

Isaías 24

[1] Eis que o SENHOR vai devastar e desolar a terra, vai transtornar a sua superfície e lhe dispersar os moradores.

Исая 24

Божий съд над цялата земя

[1] Ето, Господ изпразва земята и я запустява, изменя вида ѝ и разпръсва жителите ѝ.

[2] O que suceder ao povo sucederá ao sacerdote; ao servo, como ao seu senhor; à serva, como à sua dona; ao comprador, como ao vendedor; ao que empresta, como ao que toma emprestado; ao credor, como ao devedor.

[2] И ще стане както на народа, така и на свещеника; както на слугата, така и на господаря му; както на слугинята, така и на господарката ѝ; както на купувача, така и на продавача; както на този, който дава назаем, така и на този, които взема назаем; както на вземащия с лихва, така и на онзи, който му дава слихва.

[3] A terra será de todo devastada e totalmente saqueada, porque o SENHOR é quem proferiu esta palavra.

[3] Съвсем ще се изпразни земята и съвършено ще се оголи; защото Господ е изговорил това слово.

[4] A terra pranteia e se murcha; o mundo enfraquece e se murcha; enlanguescem os mais altos do povo da terra.

[4] Земята жалее и повяхва; светът изнемощява и повяхва; високопоставените между хората на земята са изнемощели.

[5] Na verdade, a terra está contaminada por causa dos seus moradores, porquanto transgridem as leis, violam os estatutos e quebram a aliança eterna.

[5] Земята също е осквернена под жителите си, защото престъпиха законите, не зачитаха наредбите, нарушиха вечния завет.

[6] Por isso, a maldição consome a terra, e os que habitam nela se tornam culpados; por isso, serão queimados os moradores da terra, e poucos homens restarão.

[6] Затова клетва погълна земята и онези, които живеят на нея, бяха намерени за виновни; затова жителите на земята изгоряха и малцина останаха.

[7] Pranteia o vinho, enlanguesce a vide, e gemem todos os que estavam de coração alegre.

[7] Новото вино жалее, лозето изнемощява, всички, които имаха весело сърце, въздишат.

[8] Cessou o folguedo dos tamboris, acabou o ruído dos que exultam, e descansou a alegria da harpa.

[8] Веселието на тъпанчетата престава; шумът на ликуващите се свършва; престава веселието на арфата.

[9] Já não se bebe vinho entre canções; a bebida forte é amarga para os que a bebem.

[9] Няма да пият вино с песни; спиртното питие ще бъде горчиво за тези, които го пият.

[10] Demolida está a cidade caótica, todas as casas estão fechadas, ninguém já pode entrar.

[11] Gritam por vinho nas ruas, fez-se noite para toda alegria, foi banido da terra o prazer.

[12] Na cidade, reina a desolação, e a porta está reduzida a ruínas.

[13] Porque será na terra, no meio destes povos, como o varejar da oliveira e como o rebuscar, quando está acabada a vindima.

A alegria dos justos

[14] Eles levantam a voz e cantam com alegria; por causa da glória do SENHOR, exultam desde o mar.

[15] Por isso, glorificai ao SENHOR no Oriente e, nas terras do mar, ao nome do SENHOR, Deus de Israel.

[16] Dos confins da terra ouvimos cantar: Glória ao Justo!

A ruína dos transgressores

Mas eu digo: definho, definho, ai de mim! Os pérfidos tratam perfidamente; sim, os pérfidos tratam mui perfidamente.

[17] Terror, cova e laço vêm sobre ti, ó morador da terra.

[18] E será que aquele que fugir da voz do terror cairá na cova, e, se sair da cova, o laço o prenderá; porque as represas do alto se abrem, e tremem os fundamentos da terra.

[10] Суетният град бе съборен; всяка къща бе затворена така, че да не влезе никой.

[11] По улиците има вик за виното; всяка радост се помрачи; веселието на земята е отишло в плен.

[12] В града остана пустош и портата е разбита и съборена.

[13] Защото сред земята, между племената, ще бъде подобно на плода, паднал приотърсването на маслина, подобно на пабиръка, когато се свърши гроздоберът.

[14] Те ще извикат с висок глас, ще издадат силен глас, за величието Господне ще възкликнат от морето.

[15] Затова прославете Господа в източните страни, прославете името на Господа, Израилевия Бог, по крайбрежията.

[16] От края на земята чухме да пеят слава на праведния; но аз казах: Чезна! Чезна! Горко ми! Коварните коварстваха. Да! Коварните страшно коварстваха.

[17] Страх, яма и примка са върху теб, о, земни жителю.

[18] Който бяга от гласа на страха, ще падне в ямата; и който излиза от ямата, ще се улови в примката; защото прозорците отгоре са отворени и основите на земята треперят.

[19] A terra será de todo quebrantada, ela totalmente se romperá, a terra violentamente se moverá.

[20] A terra cambaleará como um bêbado e balanceará como rede de dormir; a sua transgressão pesa sobre ela, ela cairá e jamais se levantará.

[21] Naquele dia, o SENHOR castigará, no céu, as hostes celestes, e os reis da terra, na terra.

[22] Serão ajuntados como presos em masmorra, e encerrados num cárcere, e castigados depois de muitos dias.

[23] A lua se envergonhará, e o sol se confundirá quando o SENHOR dos Exércitos reinar no monte Sião e em Jerusalém; perante os seus anciãos haverá glória.

Isaías 25

Cântico de louvor pela misericórdia divina

[1] Ó SENHOR, tu és o meu Deus; exaltar-te-ei a ti e louvarei o teu nome, porque tens feito maravilhas e tens executado os teus conselhos antigos, fiéis e verdadeiros.

[2] Porque da cidade fizeste um montão de pedras e da cidade forte, uma ruína; a fortaleza dos estranhos já não é cidade e jamais será reedificada.

[3] Pelo que povos fortes te glorificarão, e a cidade das nações opressoras te temerá.

[4] Porque foste a fortaleza do pobre e a fortaleza do necessitado na sua angústia;

[19] Земята се съкруши съвсем, земята се разложи съвсем, земята се разтърси силно.

[20] Земята ще залита като някой пиян и ще се разтресе като колиба от пръти; беззаконието ѝ ще натегне върху нея; и ще падне и няма вече да стане.

[21] И в онзи ден Господ ще накаже във височината войнството на високопоставените, а на земята – земните царе.

[22] И те ще бъдат събрани, както се събират затворниците в тъмницата. Ще бъдат затворени в тъмницата и след дълго време ще бъдат наказани.

[23] Тогава луната ще се смути и слънцето ще се засрами; защото Господ на Силите ще царува на Сионския хълм и в Йерусалим, и пред старейшините Си със слава.

Исая 25

Възтържествуване на Божието царство

[1] Господи, Ти си мой Бог; ще Те превъзнасям, ще пея хваления на името Ти; защото си извършил чудесни дела, намеренията Си от древността, с вярност и истинност.

[2] Защото Ти превърна град в грамада, укрепен град – в развалина. Палатът на чужденците да не е град; той никога няма да бъде съграден.

[3] Затова силните хора ще Те славят, градът на страшните народи ще се бои от Тебе.

[4] Защото си бил крепост на сиромаха, крепост на бедния в утеснението му,

refúgio contra a tempestade e sombra contra o calor; porque dos tiranos o bufo é como a tempestade contra o muro,

5 como o calor em lugar seco. Tu abaterás o ímpeto dos estranhos; como se abranda o calor pela sombra da espessa nuvem, assim o hino triunfal dos tiranos será aniquilado.

6 O SENHOR dos Exércitos dará neste monte a todos os povos um banquete de coisas gordurosas, uma festa com vinhos velhos, pratos gordurosos com tutanos e vinhos velhos bem clarificados.

7 Destruirá neste monte a coberta que envolve todos os povos e o véu que está posto sobre todas as nações.

8 Tragará a morte para sempre, e, assim, enxugará o SENHOR Deus as lágrimas de todos os rostos, e tirará de toda a terra o opróbrio do seu povo, porque o SENHOR falou.

9 Naquele dia, se dirá: Eis que este é o nosso Deus, em quem esperávamos, e ele nos salvará; este é o SENHOR, a quem aguardávamos; na sua salvação exultaremos e nos alegraremos.

10 Porque a mão do SENHOR descansará neste monte; mas Moabe será trilhado no seu lugar, como se pisa a palha na água da cova da esterqueira;

11 no meio disto estenderá ele as mãos, como as estende o nadador para nadar; mas o SENHOR lhe abaterá a altivez, não obstante a perícia das suas mãos;

прибежище от буря, сянка от пек, когато устремът на насилниците нападнекато буря върху стена.

5 Ще намалиш шума на чужденците, както пека в сухо място; както пекът чрез сянката на облак, възклицанието на страшните ще отслабне.

6 И на този хълм Господ на Силите ще направи за всички племена угощение от тлъсти неща, угощение от вина, дълго стоели на дрождите си, от тлъсти неща, пълни с мозък, от вина, дълго стоели на дрождите си, пречистени.

7 И на този хълм Той ще развали външното покривало, което е мятано върху всички племена, и покривалото, което е простряно върху всички народи.

8 Ще погълне смъртта завинаги; и Господ Йехова ще обърше сълзите от всички лица и ще отнеме укора на народа Си от цялата земя; защото Господ е изговорил това.

9 И в онзи ден ще кажат: Ето, Този е нашият Бог; чакахме Го – и Той ще ни спаси; Този е Господ, чакахме Го; ще се зарадваме и развеселим в спасението Му.

10 Защото в този хълм Господнята ръка ще почине; и Моав ще бъде потъпкан на мястото си, както се тъпче плявата на бунището.

11 Господще протегне ръцете Си сред него, както плуващият протяга ръце да плува, и ще повали гордостта му въпреки лукавството на ръцете му.

[12] e abaixará as altas fortalezas dos seus muros; abatê-las-á e derribá-las-á por terra, até ao pó.

Isaías 26

Cântico de confiança na proteção divina

[1] Naquele dia, se entoará este cântico na terra de Judá: Temos uma cidade forte; Deus lhe põe a salvação por muros e baluartes.

[2] Abri vós as portas, para que entre a nação justa, que guarda a fidelidade.

[3] Tu, SENHOR, conservarás em perfeita paz aquele cujo propósito é firme; porque ele confia em ti.

[4] Confiai no SENHOR perpetuamente, porque o SENHOR Deus é uma rocha eterna;

[5] porque ele abate os que habitam no alto, na cidade elevada; abate-a, humilha-a até à terra e até ao pó.

[6] O pé a pisará; os pés dos aflitos, e os passos dos pobres.

[7] A vereda do justo é plana; tu, que és justo, aplanas a vereda do justo.

[8] Também através dos teus juízos, SENHOR, te esperamos; no teu nome e na tua memória está o desejo da nossa alma.

[9] Com minha alma suspiro de noite por ti e, com o meu espírito dentro de mim, eu te procuro diligentemente; porque, quando os teus juízos reinam na terra, os moradores do mundo aprendem justiça.

[12] Ще сниши и крепостта ти, силната, с високите стени, ще я събори и хвърли на земята, дори в пръстта.

Исая 26

Господ – избавител на Израил

[1] В онзи ден тази песен ще бъде изпята в Юдейската земя: Имаме укрепен град; спасение ще сложи Бог за стени и подпори.

[2] Отворете портите, за да влезе праведният народ, който пази истината.

[3] Ще опазиш в съвършен мир непоколебимия ум, защото на Теб упова.

[4] Уповавайте на Господа винаги, защото Господ Йехова е вечна канара;

[5] защото събаря живеещите нависоко, снишава високостоещия град, снишава го дори до земята, хвърля го дори в пръстта.

[6] Кракът ще го потъпче – краката на сиромаха, стъпките на бедния.

[7] Пътят на праведния е прав път; пътеката на праведния Ти направляваш.

[8] Да! В пътя на Твоите постановления, Господи, Те чакахме; желанието на душата ни е към Твоето име и към възпоменание за Тебе.

[9] С душата си Те пожелах нощем. Да! От дълбочината на духа си търся Тебе в зори; защото когато Твоите постановления се изпълняват на земята, жителите на света се учат на правда.

[10] Ainda que se mostre favor ao perverso, nem por isso aprende a justiça; até na terra da retidão ele comete a iniqüidade e não atenta para a majestade do SENHOR.

[11] SENHOR, a tua mão está levantada, mas nem por isso a vêem; porém verão o teu zelo pelo povo e se envergonharão; e o teu furor, por causa dos teus adversários, que os consuma.

[12] SENHOR, concede-nos a paz, porque todas as nossas obras tu as fazes por nós.

[13] Ó SENHOR, Deus nosso, outros senhores têm tido domínio sobre nós; mas graças a ti somente é que louvamos o teu nome.

[14] Mortos não tornarão a viver, sombras não ressuscitam; por isso, os castigaste, e destruíste, e lhes fizeste perecer toda a memória.

[15] Tu, SENHOR, aumentaste o povo, aumentaste o povo e tens sido glorificado; a todos os confins da terra dilataste.

[16] SENHOR, na angústia te buscaram; vindo sobre eles a tua correção, derramaram as suas orações.

[17] Como a mulher grávida, quando se lhe aproxima a hora de dar à luz, se contorce e dá gritos nas suas dores, assim fomos nós na tua presença, ó SENHOR!

[18] Concebemos nós e nos contorcemos em dores de parto, mas o que demos à luz foi vento; não trouxemos à terra livramento

[10] Ако бъде показана милост към нечестивия, той пак няма да се научи на правда; даже в земята на правотата ще постъпва неправедно и няма да погледне към Господнетовеличие.

[11] Господи, ръката Ти е издигната, но те не виждат; обаче ще видят ревността Ти за народа Ти и ще се засрамят; даже огън ще погълне враговете Ти.

[12] Господи, Ти ще отредиш мир за нас, защото си извършил за нас и всичките ни дела.

[13] Господи, Боже наш, освен Тебе други господари са владели над нас; а само чрез Тебе ще споменаваме Твоето име.

[14] Те са мъртви, няма да живеят; те са сенки, няма да се издигнат; защото Ти си ги наказал и изтребил, и си направил всеки спомен за тях да изчезне.

[15] Умножил си народа, Господи; умножил си народа; прославил си се; разширил си всички граници на страната.

[16] Господи, в скръбта прибегнаха към Теб, изляха тайна молитва, когатонаказанието Ти беше върху тях.

[17] Както непразна жена, когато наближава времето да роди, се мъчи и вика от болка, такива станахме и ние пред Тебе, Господи.

[18] Станахме като непразни, мъчихме се, но като че ли вятър родихме; никакво избавление не извършихме на земята,

algum, e não nasceram moradores do mundo.

[19] Os vossos mortos e também o meu cadáver viverão e ressuscitarão; despertai e exultai, os que habitais no pó, porque o teu orvalho, ó Deus, será como o orvalho de vida, e a terra dará à luz os seus mortos.

[20] Vai, pois, povo meu, entra nos teus quartos e fecha as tuas portas sobre ti; esconde-te só por um momento, até que passe a ira.

[21] Pois eis que o SENHOR sai do seu lugar, para castigar a iniqüidade dos moradores da terra; a terra descobrirá o sangue que embebeu e já não encobrirá aqueles que foram mortos.

Isaías 27

Deus ama ao seu povo e o salva

[1] Naquele dia, o SENHOR castigará com a sua dura espada, grande e forte, o dragão, serpente veloz, e o dragão, serpente sinuosa, e matará o monstro que está no mar.

[2] Naquele dia, dirá o SENHOR: Cantai a vinha deliciosa!

[3] Eu, o SENHOR, a vigio e a cada momento a regarei; para que ninguém lhe faça dano, de noite e de dia eu cuidarei dela.

[4] Não há indignação em mim. Quem me dera espinheiros e abrolhos diante de mim! Em guerra, eu iria contra eles e juntamente os queimaria.

[5] Ou que homens se apoderem da minha força e façam paz comigo; sim, que façam paz comigo.

нито жителите на света паднаха пред нас.

[19] Твоите умрели ще оживеят; Моите мъртви тела ще възкръснат. Събудете се и запейте радостно, вие, които обитавате в пръстта, защото росата Ти е като росата по тревите и земята ще изхвърли мъртвите.

[20] Ела, народе Мой, влез във вътрешните си стаи и затворете вратите след себе си; скрийте се за един малък миг, докато премине гневът.

[21] Защото, ето, Господ излиза от мястото Си, за да накаже жителите на земята за беззаконието им; и земята ще открие попитата от нея кръв и няма да скрива вече убитите си.

Исая 27

Възстановяване на Божието лозе – Израил

[1] В онзи ден Господ с жестокия, великия и здрав Свой меч ще накаже левиатан, бързия змей. Да! Левиатан, извиващия се змей; и ще убие змея, който е в морето.

[2] В онзи ден ще бъде казано: Прелестно лозе; пейте за него.

[3] Аз, Господ, го пазя; всяка минута ще го напоявам; нощем и денем ще го пазя, за да не го повреди никой.

[4] Ярост няма вече в Мене; дано биха се опълчили против Мене глоговете и тръните му в бой! Щях да мина сред тях, щях да ги изгоря наведнъж.

[5] Или нека се хване за силата Ми, за да се примири с Мене! Да! Нека се примири с Мене.

6 Dias virão em que Jacó lançará raízes, florescerá e brotará Israel, e encherão de fruto o mundo.

6 В бъдещите поколения Яков ще се вкорени, Израил ще напъпи и цъфне, и те ще напълнят лицето на света с плод.

7 Porventura, feriu o SENHOR a Israel como àqueles que o feriram? Ou o matou, assim como àqueles que o mataram?

7 Поразил ли го е, както порази онези, които поразиха него? Или беше убит, както бяха умъртвени убитите от него?

8 Com xô!, xô! e exílio o trataste; com forte sopro o expulsaste no dia do vento oriental.

8 С мярка го наказваш Ти, когато го отхвърляш; Ти го завлече със силния Си вихър в деня на източния вятър.

9 Portanto, com isto será expiada a culpa de Jacó, e este é todo o fruto do perdão do seu pecado: quando o SENHOR fizer a todas as pedras do altar como pedras de cal feitas em pedaços, não ficarão em pé os postes-ídolos e os altares do incenso.

9 Затова с това ще се очисти беззаконието на Яков и това ще бъде целият плод от изличаването на греха му, че той ще направи всички камъни на жертвениците като варовит камък, който се стрива на прах, така че ашерите и кумирите на слънцето няма да стоят вече прави.

10 Porque a cidade fortificada está solitária, habitação desamparada e abandonada como um deserto; ali pastam os bezerros, deitam-se e devoram os seus ramos.

10 Защото укрепеният град ще запустее, заселището ще бъде напуснато и ще бъде изоставено като пустиня; там ще пасе телето и там ще си почива, и ще изпояде клончетата му.

11 Quando os seus ramos se secam, são quebrados. Então, vêm as mulheres e lhes deitam fogo, porque este povo não é povo de entendimento; por isso, aquele que o fez não se compadecerá dele, e aquele que o formou não lhe perdoará.

11 Когато клоните му изсъхнат, ще се отчупят; жените, като дойдат, ще ги изгорят, защото са неразумен народ; затова Творецът им няма да ги пожали и Създателят им няма да се смили над тях.

12 Naquele dia, em que o SENHOR debulhará o seu cereal desde o Eufrates até ao ribeiro do Egito; e vós, ó filhos de Israel, sereis colhidos um a um.

12 В онзи ден Господ ще отърси плода Си от стремителния Ефрат до Египетския поток; и вие ще се съберете един по един, о, деца на Израил.

13 Naquele dia, se tocará uma grande trombeta, e os que andavam perdidos pela terra da Assíria e os que forem desterrados

13 И в онзи ден ще затръби голяма тръба; и загиващите в Асирийската земя, и изгонените, които са в Египетската

para a terra do Egito tornarão a vir e adorarão ao SENHOR no monte santo em Jerusalém.

Isaías 28

Será castigada a impenitência de Efraim

1 Ai da soberba coroa dos bêbados de Efraim e da flor caduca da sua gloriosa formosura que está sobre a parte alta do fertilíssimo vale dos vencidos do vinho!

2 Eis que o SENHOR tem certo homem valente e poderoso; este, como uma queda de saraiva, como uma tormenta de destruição e como uma tempestade de impetuosas águas que transbordam, com poder as derribará por terra.

3 A soberba coroa dos bêbados de Efraim será pisada aos pés.

4 A flor caduca da sua gloriosa formosura, que está sobre a parte alta do fertilíssimo vale, será como o figo prematuro, que amadurece antes do verão, o qual, em pondo nele alguém os olhos, mal o apanha, já o devora.

5 Naquele dia, o SENHOR dos Exércitos será a coroa de glória e o formoso diadema para os restantes de seu povo;

6 será o espírito de justiça para o que se assenta a julgar e fortaleza para os que fazem recuar o assalto contra as portas.

Contra os habitantes de Jerusalém

7 Mas também estes cambaleiam por causa do vinho e não podem ter-se em pé por causa da bebida forte; o sacerdote e o profeta cambaleiam por causa da bebida forte, são vencidos pelo vinho, não podem

земя, ще се кланят на Господа на святия хълм в Йерусалим.

Исая 28

Предупреждение към Самария

1 Горко на горделивия венец на Ефремовите пияници и на повехналия цвят на славната му красота, който е на върха на плодородните долини на онези, които се обладават от вино!

2 Ето, от Господа идва един мощен и силен, който, като буря с град и опустошителна вихрушка, като буря от силни прелели води, ще ги хвърли с ръката си на земята.

3 Горделивият венец на Ефремовите пияници ще бъде тъпкан под крака;

4 и повехналият цвят на славната им красота, който е на върха на тлъстата долина, ще стане като раннозряла смокиня преди лятото, която, щом я вземе в ръка онзи, който я види, я поглъща.

5 В онзи ден Господ на Силите ще бъде славен венец и красива корона за останалите от народа Си,

6 и дух на правосъдие за онзи, който сяда да съди, и сила за тези, които отблъсват неприятеля до портата му.

7 Но и те се замаяха от виното и се заблудиха от спиртното питие; свещеник и пророк загубиха разсъдъка си от спиртно питие, обладани бяха от вино, заблудиха се от спиртно питие,

ter-se em pé por causa da bebida forte; erram na visão, tropeçam no juízo.

[8] Porque todas as mesas estão cheias de vômitos, e não há lugar sem imundícia.

[9] A quem, pois, se ensinaria o conhecimento? E a quem se daria a entender o que se ouviu? Acaso, aos desmamados e aos que foram afastados dos seios maternos?

[10] Porque é preceito sobre preceito, preceito e mais preceito; regra sobre regra, regra e mais regra; um pouco aqui, um pouco ali.

[11] Pelo que por lábios gaguejantes e por língua estranha falará o SENHOR a este povo,

[12] ao qual ele disse: Este é o descanso, dai descanso ao cansado; e este é o refrigério; mas não quiseram ouvir.

[13] Assim, pois, a palavra do SENHOR lhes será preceito sobre preceito, preceito e mais preceito; regra sobre regra, regra e mais regra; um pouco aqui, um pouco ali; para que vão, e caiam para trás, e se quebrantem, se enlacem, e sejam presos.

[14] Ouvi, pois, a palavra do SENHOR, homens escarnecedores, que dominais este povo que está em Jerusalém.

[15] Porquanto dizeis: Fizemos aliança com a morte e com o além fizemos acordo; quando passar o dilúvio do açoite, não chegará a nós, porque, por nosso refúgio,

объркаха се във видението, спънаха се в съденето,

[8] защото всички трапези са пълни с бълвоч и гнусота, така че няма чисто място.

[9] Кого, казваш ти, ще научи той на знание? И кого ще направи да разбере каквото чуе? Отбитите от мляко ли? Отделените от гърди ли?

[10] Защото дава заповед след заповед, заповед след заповед, правило след правило, правило след правило, тук малко, там малко.

[11] Наистина с гъгниви устни и с друг език ще говори на този народ

[12] онзи, който им беше казал: Тази е почивката ви; и успокойте уморения; и това е освежаването ви; но те не искаха да слушат.

[13] Затова словото Господне ще стане за тях заповед след заповед, заповед след заповед, правило след правило, правило след правило, тук малко, там малко, така че, като ходят, да паднат по гръб и да се съкрушат, да се впримчат и да се хванат.

[14] Затова слушайте словото Господне, вие, присмиватели, които господствате над този народ, който е в Йерусалим.

[15] Понеже сте казали: Ние сключихме договор със смъртта и се съгласихме с преизподнята, че когато заливащата беда минава, да не дойде до нас, защото

temos a mentira e debaixo da falsidade nos temos escondido.

16 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu assentei em Sião uma pedra, pedra já provada, pedra preciosa, angular, solidamente assentada; aquele que crer não foge.

17 Farei do juízo a régua e da justiça, o prumo; a saraiva varrerá o refúgio da mentira, e as águas arrastarão o esconderijo.

18 A vossa aliança com a morte será anulada, e o vosso acordo com o além não subsistirá; e, quando o dilúvio do açoite passar, sereis esmagados por ele.

19 Todas as vezes que passar, vos arrebatará, porque passará manhã após manhã, e todos os dias, e todas as noites; e será puro terror o só ouvir tal notícia.

20 Porque a cama será tão curta, que ninguém se poderá estender nela; e o cobertor, tão estreito, que ninguém se poderá cobrir com ele.

21 Porque o SENHOR se levantará, como no monte Perazim, e se irará, como no vale de Gibeão, para realizar a sua obra, a sua obra estranha, e para executar o seu ato, o seu ato inaudito.

22 Agora, pois, não mais escarneçais, para que os vossos grilhões não se façam mais fortes; porque já do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, ouvi falar de uma

си направихме лъжата прибежище и под измама се скрихме.

16 Затова така казва Господ Йехова: Ето, полагам в Сион камък за основа, камък избран, скъпоценен, крайъгълен, за твърда основа; който вярва в него, няма да прибърза да бяга.

17 Ще направя от правосъдието връвта и от правдата – отвеса; и градушка ще помете прибежището при лъжи и водата ще наводни скривалището.

18 Договорът ви със смъртта ще бъде унищожен и съглашението ви с преизподнята няма да устои; когато заливащата беда минава, тогава ще бъдете стъпкани от нея.

19 Колкото пъти минава, ще ви улавя; защото всяка сутрин ще минава, денем и нощем; и само слуха за нея да чуе някой, ще се изплаши.

20 Защото леглото е твърде късо, за да може някой да се протегне на него. И завивката – твърде тясна, за да може някой да се завие с нея.

21 Защото Господ ще стане, както на хълма Ферасим, ще се разгневи, както в долината Гаваон, за да извърши работата Си, пречудната Си работа, и да изпълни делото Си, удивителното Си дело.

22 И така сега не ставайте присмиватели, да не би да се стегнат оковите ви по-яко; защото аз чух от Господа Йехова на Силите, че ще бъде

destruição, e essa já está determinada sobre toda a terra.

извършено погубване, и то предрешено, по цялата страна.

Deus é grande em sabedoria

[23] Inclinai os ouvidos e ouvi a minha voz; atendei bem e ouvi o meu discurso.

[23] Дайте ухо и слушайте гласа ми. Внимавайте и слушайте думите ми:

[24] Porventura, lavra todo dia o lavrador, para semear? Ou todo dia sulca a sua terra e a esterroa?

[24] Орачът всеки ден ли оре, за да посее? Всеки ден ли разтваря бразди и разбива буците на нивата си?

[25] Porventura, quando já tem nivelado a superfície, não lhe espalha o endro, não semeia o cominho, não lança nela o trigo em leiras, ou cevada, no devido lugar, ou a espelta, na margem?

[25] Като изравни лицето ѝ, не пръска ли къклица и посява кимион, и сади жито в редове, и ечемика – на определеното му място, и лимеца наоколо?

[26] Pois o seu Deus assim o instrui devidamente e o ensina.

[26] Защото Неговият Бог го учи на разсъдък и го поучава.

[27] Porque o endro não se trilha com instrumento de trilhar, nem sobre o cominho se passa roda de carro; mas com vara se sacode o endro, e o cominho, com pau.

[27] Защото не се вършее къклица с диканя, нито колело от кола се завърта върху кимиона; а с тояга се очуква къклицата и с прът – кимионът.

[28] Acaso, é esmiuçado o cereal? Não; o lavrador nem sempre o está debulhando, nem sempre está fazendo passar por cima dele a roda do seu carro e os seus cavalos.

[28] А житото за хляб ще се сдроби ли? Не; човек не го вършее завинаги, нито го стрива с колелото на колата си, нито го разтрошава с копитата на конете си.

[29] Também isso procede do SENHOR dos Exércitos; ele é maravilhoso em conselho e grande em sabedoria.

[29] Също и това произлиза от Господа на Силите, Който е чудесен в съвет, превъзходен в мъдрост.

Isaías 29

Jerusalém e seus inimigos

[1] Ai da Lareira de Deus, cidade-lareira de Deus, em que Davi assentou o seu arraial! Acrescentai ano a ano, deixai as festas que completem o seu ciclo;

[2] então, porei a Lareira de Deus em aperto, e haverá pranto e lamentação; e ela será para mim verdadeira Lareira de Deus.

Исая 29

Предупреждение към Юда и Йерусалим

[1] Горко на Ариил, Ариил – града, където Давид се засели! Прибавете година към година, празниците нека се изреждат в кръга си,

[2] тогава Аз ще притесня Ариил и ще възпроизведа в него тъга и скръб, и той

ще Ми бъде наистина като огнище Божие.

[3] Acamparei ao derredor de ti, cercar-te-ei com baluartes e levantarei tranqueiras contra ti.

[3] И ще поставя стан околовръст против тебе, ще те обсадя с могили и ще издигна кули против теб.

[4] Então, lançada por terra, do chão falarás, e do pó sairá afogada a tua fala; subirá da terra a tua voz como a de um fantasma; como um cochicho, a tua fala, desde o pó.

[4] И ти ще бъдеш повален, ще говориш от земята; говоренето ти ще бъде ниско от пръстта. Гласът ти от земята ще бъде, както на запитвач на зли духове, и говоренето ти ще бъде шепот от пръстта.

[5] Mas a multidão dos teus inimigos será como o pó miúdo, e a multidão dos tiranos, como a palha que voa; dar-se-á isto, de repente, num instante.

[5] А множеството на неприятелите ти ще бъде като ситен прах и множеството на враговете ти – като дребна плява, която се отвява. Да! Това ще стане внезапно, в един миг.

[6] Do SENHOR dos Exércitos vem o castigo com trovões, com terremotos, grande estrondo, tufão de vento, tempestade e chamas devoradoras.

[6] Ще има посещение от Господа на Силите с гръм, трус и голям шум, с буря, вихрушка и поглъщащ огнен пламък.

[7] Como sonho e visão noturna será a multidão de todas as nações que hão de pelejar contra a Lareira de Deus, como também todos os que pelejarem contra ela e contra os seus baluartes e a puserem em aperto.

[7] И множеството на всички народи, които воюват против Ариил – да! – всички, които воюват против него и против крепостите му, и онези, които го притесняват, ще бъдат като сън, като нощно видение.

[8] Será também como o faminto que sonha que está a comer, mas, acordando, sente-se vazio; ou como o sequioso que sonha que está a beber, mas, acordando, sente-se desfalecido e sedento; assim será toda a multidão das nações que pelejarem contra o monte Sião.

[8] И както гладният сънува ясно, че яде, но като се събуди, душата му е празна, или както жадният сънува ясно, че пие, но като се събуди, ето, той е примрял и в душата му има жажда, така ще бъдат множествата на всички народи, които воюват против сионския хълм.

A cegueira espiritual e a hipocrisia do povo

[9] Estatelai-vos e ficai estatelados, cegai-vos e permanecei cegos; bêbados estão, mas

[9] Стойте смаяни и се почудете, заслепете себе си и ослепейте; те са пияни, но не

não de vinho; andam cambaleando, mas não de bebida forte.

10 Porque o SENHOR derramou sobre vós o espírito de profundo sono, e fechou os vossos olhos, que são os profetas, e vendou a vossa cabeça, que são os videntes.

11 Toda visão já se vos tornou como as palavras de um livro selado, que se dá ao que sabe ler, dizendo: Lê isto, peço-te; e ele responde: Não posso, porque está selado;

12 e dá-se o livro ao que não sabe ler, dizendo: Lê isto, peço-te; e ele responde: Não sei ler.

13 O SENHOR disse: Visto que este povo se aproxima de mim e com a sua boca e com os seus lábios me honra, mas o seu coração está longe de mim, e o seu temor para comigo consiste só em mandamentos de homens, que maquinalmente aprendeu,

14 continuarei a fazer obra maravilhosa no meio deste povo; sim, obra maravilhosa e um portento; de maneira que a sabedoria dos seus sábios perecerá, e a prudência dos seus prudentes se esconderá.

15 Ai dos que escondem profundamente o seu propósito do SENHOR, e as suas próprias obras fazem às escuras, e dizem: Quem nos vê? Quem nos conhece?

16 Que perversidade a vossa! Como se o oleiro fosse igual ao barro, e a obra dissesse do seu artífice: Ele não me fez; e a coisa feita dissesse do seu oleiro: Ele nada sabe.

от вино, политат, но не от спиртно питие.

10 Защото Господ изля върху вас дух на дълбок сън и затвори очите ви – пророците, и помрачи първенците ви – ясновидците.

11 И всяко пророческо видение става за вас като думите на запечатано писмо, което дават на някого, който е грамотен, и казват: Я прочети това; а той отговаря: Не мога, защото е запечатано.

12 Тогава дават писмото на някого, който не може да чете, и казват: Я прочети това; а той отговаря: Не съм грамотен.

13 Затова Господ каза: Понеже този народ се приближават до Мене с устата си и Ме почитат с устните си, но са отстранили сърцето си далеч от Мен и благоволението им към Мен е по човешки поучения, изучени папагалски,

14 затова ще пристъпя да направя чудно дело между този народ – да! – чудно и странно дело; и мъдростта на мъдрите им ще изчезне и разумът на разумните ще се скрие.

15 Горко на онези, които дълбоко търсят да скрият намеренията си от Господа, чиито дела са в тъмнината и които казват: Кой ни вижда? Кой ни знае?

16 Ах! Тази ваша опърничавост! Грънчарят ще бъде ли сметнат за кал? Направеното ще каже ли за този, който го е направил: Той не ме е направил?

Или изработеното ще каже ли за този, който го е изработил: Той няма разум?

A redenção de Israel

[17] Porventura, dentro em pouco não se converterá o Líbano em pomar, e o pomar não será tido por bosque?

[17] Няма ли след твърде малко време още Ливан да се превърне в плодородно поле и плодородното поле да се смята за гора?

[18] Naquele dia, os surdos ouvirão as palavras do livro, e os cegos, livres já da escuridão e das trevas, as verão.

[18] И в онзи ден глухите ще чуят думи, като че ли се четат от книга, и очите на слепите ще прогледнат от мрака и тъмнината.

[19] Os mansos terão regozijo sobre regozijo no SENHOR, e os pobres entre os homens se alegrarão no Santo de Israel.

[19] Кротките също ще умножат радостта си в Господа и сиромасите между хората ще се развеселят в Святия Израилев.

[20] Pois o tirano é reduzido a nada, o escarnecedor já não existe, e já se acham eliminados todos os que cogitam da iniqüidade,

[20] Защото страшният изчезна, присмивателят се изгуби и всички, които дебнеха случай да вършат беззаконие, бяха изтребени –

[21] os quais por causa de uma palavra condenam um homem, os que põem armadilhas ao que repreende na porta, e os que sem motivo negam ao justo o seu direito.

[21] които изкарват човека виновен в съдебното дело и поставят примка за онзи, който изобличава в портата, и с лъжа изкарват крив праведния.

[22] Portanto, acerca da casa de Jacó, assim diz o SENHOR, que remiu a Abraão: Jacó já não será envergonhado, nem mais se empalidecerá o seu rosto.

[22] Затова Господ, Който е изкупил Авраам, така казва за Яковovия дом: Яков няма вече да бъде посрамен, нито лицето му вече ще побледнее;

[23] Mas, quando ele e seus filhos virem a obra das minhas mãos no meio deles, santificarão o meu nome; sim, santificarão o Santo de Jacó e temerão o Deus de Israel.

[23] а когато той – т. е. децата му – видят делото на ръцете Ми сред себе си, те ще осветят името Ми. Да! Ще осветят Святия Яковов и ще се боят от Бога Израилев.

[24] E os que erram de espírito virão a ter entendimento, e os murmuradores hão de aceitar instrução.

[24] Също и онези, които са се заблудили духом, ще се вразумят и които са роптаели, ще приемат поука.

Contra a aliança com o Egito

[1] Ai dos filhos rebeldes, diz o SENHOR, que executam planos que não procedem de mim e fazem aliança sem a minha aprovação, para acrescentarem pecado sobre pecado!

[2] Que descem ao Egito sem me consultar, buscando refúgio em Faraó e abrigo, à sombra do Egito!

[3] Mas o refúgio de Faraó se vos tornará em vergonha, e o abrigo na sombra do Egito, em confusão.

[4] Porque os príncipes de Judá já estão em Zoã, e os seus embaixadores já chegaram a Hanes.

[5] Todos se envergonharão de um povo que de nada lhes valerá, não servirá nem de ajuda nem de proveito, porém de vergonha e de opróbrio.

[6] Sentença contra a Besta do Sul. Através da terra da aflição e angústia de onde vêm a leoa, o leão, a víbora e a serpente volante, levam a lombos de jumento as suas riquezas e sobre as corcovas de camelos, os seus tesouros, a um povo que de nada lhes aproveitará.

[7] Pois, quanto ao Egito, vão e inútil é o seu auxílio; por isso, lhe chamei Gabarola que nada faz.

[8] Vai, pois, escreve isso numa tabuinha perante eles, escreve-o num livro, para que fique registrado para os dias vindouros, para sempre, perpetuamente.

Срещу съюза с Египет

[1] Горко на непокорните деца, казва Господ, които се съветват, но не с Мен, и които сключват договори, но не чрез Моя Дух, и прибавят грях към грях;

[2] които отиват, за да слязат в Египет, без да се допитват до Моите уста, за да се закрепят със силата на фараона и да прибегнат под сянката на Египет!

[3] Затова фараоновата сила ще ви бъде за срам и прибягването под египетската сянка – за смущение.

[4] Защото началниците му отидоха в Танис и посланиците му дойдоха в Ханес.

[5] Те всички ще се срамуват поради хора, които не могат да ги ползват, нито да бъдат помощ или полза, а са за срам и дори за укор.

[6] Изявеното пророчество за южните животни: През наскърбената и измъчена земя, където има лъвица и силен лъв, ехидна и летяща змия – усойница, занасят богатството си на плещите на оселчетата и съкровищата си – на гърбицата на камилите, при хора, които няма да ги ползват,

[7] защото помощта от Египет ще бъде суетна и безполезна; затова го нарекох: Рахав, който бездейства.

[8] Сега иди, напиши това пред тях на дъсчица и го отбележи в книга, за да остане за бъдещото време за свидетелство довека:

[9] Porque povo rebelde é este, filhos mentirosos, filhos que não querem ouvir a lei do SENHOR.

[10] Eles dizem aos videntes: Não tenhais visões; e aos profetas: Não profetizeis para nós o que é reto; dizei-nos coisas aprazíveis, profetizai-nos ilusões;

[11] desviai-vos do caminho, apartai-vos da vereda; não nos faleis mais do Santo de Israel.

[12] Pelo que assim diz o Santo de Israel: Visto que rejeitais esta palavra, confiais na opressão e na perversidade e sobre isso vos estribais,

[13] portanto, esta maldade vos será como a brecha de um muro alto, que, formando uma barriga, está prestes a cair, e cuja queda vem de repente, num momento.

[14] O SENHOR o quebrará como se quebra o vaso do oleiro, despedaçando-o sem nada lhe poupar; não se achará entre os seus cacos um que sirva para tomar fogo da lareira ou tirar água da poça.

[15] Porque assim diz o SENHOR Deus, o Santo de Israel: Em vos converterdes e em sossegardes, está a vossa salvação; na tranqüilidade e na confiança, a vossa força, mas não o quisestes.

[16] Antes, dizeis: Não, sobre cavalos fugiremos; portanto, fugireis; e: Sobre cavalos ligeiros cavalgaremos; sim, ligeiros serão os vossos perseguidores.

[9] че те са непокорен народ, деца – лъжци, деца, които не искат да слушат поуката Господня,

[10] които казват на ясновидците: Не гледайте, и на пророците: Не ни пророкувайте правото, а ни говорите ласкателно, пророкувайте измами,

[11] отстъпете от пътя, отклонете се от пътеката, махнете отпред нас Святия Израилев.

[12] Затова така казва Святият Израилев: Понеже презирате това слово и уповавате на насилието и извратеността, и се опирате на тях,

[13] по тази причина това беззаконие ще ви бъде като пропукана част на издатина на висока стена, готова да падне, чието рухване става внезапно – в един миг.

[14] И Той ще я разломи, строшавайки я безпощадно, както се чупи глинен съд, така че между частите му да не се намира и парченце, в което някой да вземе огън от огнището или да гребне вода от водоема.

[15] Защото така казва Господ Йехова, Святият Израилев: Чрез завръщане и почивка ще се избавите, в безмълвие и увереност ще бъде силата ви; но вие не искахте това;

[16] а казахте: Не, а ще побегнем с коне; затова ще бягате; и: Ще яздим на бързи животни; затова и онези, които ви гонят, ще бъдат бързи.

[17] Mil homens fugirão pela ameaça de apenas um; pela ameaça de cinco, todos vós fugireis, até que sejais deixados como o mastro no cimo do monte e como o estandarte no outeiro.

[17] Ще бягате – хиляда души под заплахата на един или под заплахата на петима, докато останете като оголено дърво на планински връх и като знаме на хълм.

Promessas consoladoras para Sião

[18] Por isso, o SENHOR espera, para ter misericórdia de vós, e se detém, para se compadecer de vós, porque o SENHOR é Deus de justiça; bem-aventurados todos os que nele esperam.

[18] Затова Господ ще чака, за да се смили над вас, и по тази причина ще се превъзнесе, за да ви пожали; защото Господ е Бог правосъдещ; блажени всички, които Го чакат.

[19] Porque o povo habitará em Sião, em Jerusalém; tu não chorarás mais; certamente, se compadecerá de ti, à voz do teu clamor, e, ouvindo-a, te responderá.

[19] О, народе, който живееш в Сион, в Йерусалим, ти няма вече да плачеш; Той наистина ще се смили над тебе при гласа на вопъла ти; когато го чуе, ще ти отговори.

[20] Embora o SENHOR vos dê pão de angústia e água de aflição, contudo, não se esconderão mais os teus mestres; os teus olhos verão os teus mestres.

[20] Дори и Господ да ви даде хляб на скръб и вода на утеснение, пак учителите ти няма да бъдат скрити вече, но очите ти ще виждат учителите ти;

[21] Quando te desviares para a direita e quando te desviares para a esquerda, os teus ouvidos ouvirão atrás de ti uma palavra, dizendo: Este é o caminho, andai por ele.

[21] и ушите ти ще слушат зад тебе слово, което, когато се отклонявате надясно и когато се отклонявате наляво, ще казва: Този е пътят, вървете по него.

[22] E terás por contaminados a prata que recobre as imagens esculpidas e o ouro que reveste as tuas imagens de fundição; lançá-las-ás fora como coisa imunda e a cada uma dirás: Fora daqui!

[22] Тогава вие ще сметнете за гнусно среброто, с което са обковани изваяните ви идоли, и златото, с което са облечени излетите ви идоли; ще ги отхвърлите като нещо нечисто, ще кажете на всеки от тях: Махни се оттук.

[23] Então, o SENHOR te dará chuva sobre a tua semente, com que semeares a terra, como também pão como produto da terra, o qual será farto e nutritivo; naquele dia, o teu gado pastará em lugares espaçosos.

[23] И Господ ще даде дъжд за семето ти, с което ще посееш нивата си, и хляб от земното плодородие, който ще бъде хранителен и в изобилие, и в онова

време добитъкът ти ще пасе в широки паши,

24 Os bois e os jumentos que lavram a terra comerão forragem com sal, alimpada com pá e forquilha.

24 също и воловете и оселчетата, които работят земята, ще ядат вкусна зоб, веяна с лопата и веяло.

25 Em todo monte alto e em todo outeiro elevado haverá ribeiros e correntes de águas, no dia da grande matança quando caírem as torres.

25 И ще има на всяка висока планина и на всяко високо бърдо реки и водни потоци – в деня на голямото клане, когато кулите паднат.

26 A luz da lua será como a do sol, e a do sol, sete vezes maior, como a luz de sete dias, no dia em que o SENHOR atar a ferida do seu povo e curar a chaga do golpe que ele deu.

26 При това светлината на луната ще бъде като светлината на слънцето и светлината на слънцето ще бъде седмократна – като светлината на седем дни, в деня, когато Господ превързва раната на народа Си и изцелява поражението от удара върху тях.

O julgamento da Assíria

27 Eis o nome do SENHOR vem de longe, ardendo na sua ira, no meio de espessas nuvens; os seus lábios estão cheios de indignação, e a sua língua é como fogo devorador.

27 Ето, името на Господа иде отдалеч; гневът Му е пламнал и гъстият Му дим се издига; устните Му са пълни с негодуване, езикът Му е като поглъщащ огън

28 A sua respiração é como a torrente que transborda e chega até ao pescoço, para peneirar as nações com peneira de destruição; um freio de fazer errar estará nos queixos dos povos.

28 и диханието Му – като прелял поток, който достига дори до шия; за да пресее народите в ситото на погубването; и в челюстите на племената ще имаюзда, която ще ги накара да се заблуждават.

29 Um cântico haverá entre vós, como na noite em que se celebra festa santa; e alegria de coração, como a daquele que sai ao som da flauta para ir ao monte do SENHOR, à Rocha de Israel.

29 У вас ще има песен, както в нощта на тържествен празник, и сърдечна веселба, както когато тръгват със свирки, за да отидат при канарата Израилева, на Господния хълм.

30 O SENHOR fará ouvir a sua voz majestosa e fará ver o golpe do seu braço, que desce com indignação de ira, no meio de chamas devoradoras, de chuvas

30 И Господ ще направи да се чуе славният Му глас и да се види тежкият замах на мишцата Му с гневно негодуване и с пламък на

torrenciais, de tempestades e de pedra de saraiva.

31 Porque com a voz do SENHOR será apavorada a Assíria, quando ele a fere com a vara.

32 Cada pancada castigadora, com a vara, que o SENHOR lhe der, será ao som de tamboris e harpas; e combaterá vibrando golpes contra eles.

33 Porque há muito está preparada a fogueira, preparada para o rei; a pira é profunda e larga, com fogo e lenha em abundância; o assopro do SENHOR, como torrente de enxofre, a acenderá.

Isaías 31

O Egito é homem e não deus

1 Ai dos que descem ao Egito em busca de socorro e se estribam em cavalos; que confiam em carros, porque são muitos, e em cavaleiros, porque são mui fortes, mas não atentam para o Santo de Israel, nem buscam ao SENHOR!

2 Todavia, este é sábio, e faz vir o mal, e não retira as suas palavras; ele se levantará contra a casa dos malfeitores e contra a ajuda dos que praticam a iniqüidade.

3 Pois os egípcios são homens e não deuses; os seus cavalos, carne e não espírito. Quando o SENHOR estender a mão, cairão por terra tanto o auxiliador como o ajudado, e ambos juntamente serão consumidos.

4 Porque assim me disse o SENHOR: Como o leão e o cachorro do leão rugem sobre a sua presa, ainda que se convoque contra

поглъщащ огън, с буен дъжд, с буря и с едър град.

31 Защото асириецът, който удря с жезъл, ще бъде смазан чрез гласа Господен.

32 И всеки удар със съдбоносния жезъл, който Господ ще сложи върху него, ще бъде с тъпанчета и арфи; и с потресаващи боеве ще воюва против тях.

33 Защото Тофет отдавна е приготвен. Да! За царя приготвен; той го направи дълбок и широк; клада има в него и много дърва; дихането Господне, като поток от сяра, ще го запали.

Исая 31

Бог ще защити Йерусалим

1 Горко на онези, които слизат в Египет за помощ и се надяват на коне, които уповават на колесници, понеже са многобройни, и на конници, защото са много яки, а не гледат към Святия Израилев, нито търсят Господа!

2 Но и Той е мъдър и ще докара зло, и няма да оттегли словата Си; а ще застане против дома на нечестивите и против помощта на онези, които вършат беззаконие.

3 Египтяните са хора, а не са Бог, и конете им – плът, а не дух; и когато Господ протегне ръката Си, тогава и онзи, който помага, ще се спъне, и онзи, на когото помага, ще падне, и всички заедно ще изчезнат.

4 Защото така ми казва Господ: Както лъвът, даже младият лъв, ръмжи над лова си и когато се съберат против него

eles grande número de pastores, e não se espantam das suas vozes, nem se abatem pela sua multidão, assim o SENHOR dos Exércitos descerá, para pelejar sobre o monte Sião e sobre o seu outeiro.

[5] Como pairam as aves, assim o SENHOR dos Exércitos ampará a Jerusalém; protegê-la-á e salvá-la-á, poupá-la-á e livrá-la-á.

[6] Convertei-vos, pois, ó filhos de Israel, àquele de quem tanto vos afastastes.

[7] Pois, naquele dia, cada um lançará fora os seus ídolos de prata e os seus ídolos de ouro, que as vossas mãos fabricaram para pecardes.

[8] Então, a Assíria cairá pela espada, não de homem; a espada, não de homem, a devorará; fugirá diante da espada, e os seus jovens serão sujeitos a trabalhos forçados.

[9] De medo não atinará com a sua rocha de refúgio; os seus príncipes, espavoridos, desertarão a bandeira, diz o SENHOR, cujo fogo está em Sião e cuja fornalha, em Jerusalém.

Isaías 32

O reinado do justo Rei

[1] Eis aí está que reinará um rei com justiça, e em retidão governarão príncipes.

[2] Cada um servirá de esconderijo contra o vento, de refúgio contra a tempestade, de torrentes de águas em lugares secos e de sombra de grande rocha em terra sedenta.

множество овчари, не се плаши от гласа им, нито се свива от шума им, така Господ на Силите ще слезе, за да воюва за хълма на Сион и за неговата възвишеност.

[5] Както птиците треперят над своите пилета, така Господ на Силите ще защити Йерусалим; ще го защити и избави, ще го пощади и запази.

[6] Върнете се, о, деца на Израил, към Този, от Когото сте отстъпили много.

[7] Защото в онзи ден всеки човек ще захвърли сребърните си идоли и златните си идоли, които вашите ръце направиха, за ваш грях.

[8] Тогава асириецът ще падне от меч, който не е човешки, и меч не на човек ще го погуби; и той ще побегне от меча и момците му ще останат под данък.

[9] И крепостта му ще замине от страх и началниците му ще се смаят от знамето, казва Господ, Чийто огън е в Сион и огнището Му в Йерусалим.

Исая 32

Окончателното избавлениеи възстановяване на Израил

[1] Ето, един цар ще царува с правда и началници ще управляват с правосъдие;

[2] и всеки човек от тях ще бъде като заслон от вятър и като прибежище от буря, като водни потоци на сухо място, като сянка от голяма скала в изтощена земя.

[3] Os olhos dos que vêem não se ofuscarão, e os ouvidos dos que ouvem estarão atentos.

[4] O coração dos temerários saberá compreender, e a língua dos gagos falará pronta e distintamente.

[5] Ao louco nunca mais se chamará nobre, e do fraudulento jamais se dirá que é magnânimo.

[6] Porque o louco fala loucamente, e o seu coração obra o que é iníquo, para usar de impiedade e para proferir mentiras contra o SENHOR, para deixar o faminto na ânsia da sua fome e fazer que o sedento venha a ter falta de bebida.

[7] Também as armas do fraudulento são más; ele maquina intrigas para arruinar os desvalidos, com palavras falsas, ainda quando a causa do pobre é justa.

[8] Mas o nobre projeta coisas nobres e na sua nobreza perseverará.

Advertências contra as mulheres de Jerusalém

[9] Levantai-vos, mulheres que viveis despreocupadamente, e ouvi a minha voz; vós, filhas, que estais confiantes, inclinai os ouvidos às minhas palavras.

[10] Porque daqui a um ano e dias vireis a tremer, ó mulheres que estais confiantes, porque a vindima se acabará, e não haverá colheita.

[11] Tremei, mulheres que viveis despreocupadamente; turbai-vos, vós que estais confiantes. Despi-vos, e ponde-vos desnudas, e cingi com panos de saco os lombos.

[3] Очите на виждащите няма да бъдат помрачени и ушите на слушащите ще бъдат внимателни.

[4] Също и сърцето на безразсъдните ще разбере мъдрост и езикът на гъгнивите ще говори бързо и ясно.

[5] Подлият няма да се нарича вече великодушен, нито сребролюбецът ще се прави на щедър;

[6] защото подлият ще говори подло и сърцето му ще създава беззаконие, така че да върши нечестие и да говори заблуда против Господа, за да изтощи душата на гладния и да направи питието на жадния да чезне.

[7] А на коварния средствата са зли; той измисля лукави кроежи, за да погуби сиромаха с лъжливи думи, даже когато немотният говори право.

[8] Но великодушният измисля великодушни неща и за великодушни неща ще стои.

[9] Станете, вие, безгрижни жени, и слушайте гласа ми; чуйте думата ми, вие, безгрижни дъщери:

[10] За една година и няколко дни ще бъдете смущавани, вие, безгрижни; защото гроздоберът ще чезне, беритбата няма да настане.

[11] Треперете, вие, охолни; смутете се, вие, нехайни; съблечете се и се оголете, и опашете кръста си с вретище.

[12] Batei no peito por causa dos campos aprazíveis e por causa das vinhas frutíferas.
[13] Sobre a terra do meu povo virão espinheiros e abrolhos, como também sobre todas as casas onde há alegria, na cidade que exulta.
[14] O palácio será abandonado, a cidade populosa ficará deserta; Ofel e a torre da guarda servirão de cavernas para sempre, folga para os jumentos selvagens e pastos para os rebanhos;
[15] até que se derrame sobre nós o Espírito lá do alto; então, o deserto se tornará em pomar, e o pomar será tido por bosque;
[16] o juízo habitará no deserto, e a justiça morará no pomar.
[17] O efeito da justiça será paz, e o fruto da justiça, repouso e segurança, para sempre.
[18] O meu povo habitará em moradas de paz, em moradas bem seguras e em lugares quietos e tranqüilos,
[19] ainda que haja saraivada, caia o bosque e seja a cidade inteiramente abatida.
[20] Bem-aventurados vós, os que semeais junto a todas as águas e dais liberdade ao pé do boi e do jumento.

Isaías 33

A aflição e o livramento de Jerusalém

[1] Ai de ti, destruidor que não foste destruído, que procedes perfidamente e não foste tratado com perfídia! Acabando tu de destruir, serás destruído, acabando de tratar perfidamente, serás tratado com perfídia.

[12] Те ще се бият в гърди за приятни полета, за плодородните лозя.
[13] Тръни и глогове ще растат в земята на народа Ми, още – и върху всички къщи, където се веселят във веселящия се град;
[14] защото палатът ще бъде изоставен, шумният град ще бъде напуснат, крепостта и кулата ще станат завинаги пещери – наслаждение на диви осли, пасбище на стада,
[15] докато Духът се излее на нас отгоре и пустинята стане плодородно поле, и плодородното поле се сметне за гора.
[16] Тогава правосъдие ще се засели в пустинята и правда ще обитава в плодородното поле.
[17] Правдата ще донесе мир; и сетнината на правдата ще бъде покой и увереност завинаги.
[18] И Моят народ ще обитава в мирно селище, в утвърдени жилища и в тихи успокоителни места.
[19] Но ще пада градушка върху падащата гора; и градът съвсем ще се сниши.
[20] Блажени вие, които сеете при всяка вода, които изпращате там краката на вола и на осела!

Исая 33

Поражението на Асирия

[1] Горко на тебе, който разоряваш, а не си бил разорен, който постъпваш коварно, а с тебе не са постъпили коварно! Когато престанеш да разоряваш, ще бъдеш разорен, а когато

спреш да постъпваш коварно, ще постъпват коварно с тебе.

[2] SENHOR, tem misericórdia de nós; em ti temos esperado; sê tu o nosso braço manhã após manhã e a nossa salvação no tempo da angústia.

[2] Господи, смили се над нас; Тебе чакаме; бъди ни мишца всяка сутрин и избавление за нас в усилно време.

[3] Ao ruído do tumulto, fogem os povos; quando tu te ergues, as nações são dispersas.

[3] От шума на метежа племената побегнаха; от Твоето издигане народите се разпръснаха.

[4] Então, ajuntar-se-á o vosso despojo como se ajuntam as lagartas; como os gafanhotos saltam, assim os homens saltarão sobre ele.

[4] И плячката ще бъде събрана от вас, както гъсениците събират; ще скочат върху нея, както скача скакалец.

[5] O SENHOR é sublime, pois habita nas alturas; encheu a Sião de direito e de justiça.

[5] Господ е превъзвишен, защото обитава нависоко; Той е изпълнил Сион с правосъдие и правда.

[6] Haverá, ó Sião, estabilidade nos teus tempos, abundância de salvação, sabedoria e conhecimento; o temor do SENHOR será o teu tesouro.

[6] А чрез мъдрост и знание, и изобилно спасение ще бъдат утвърдени времената ти; Страхът от Господа е Неговото съкровище.

[7] Eis que os heróis pranteiam de fora, e os mensageiros de paz estão chorando amargamente.

[7] Ето, юнаците им викат навън; посланиците на мира плачат горчиво.

[8] As estradas estão desoladas, cessam os que passam por elas; rompem-se as alianças, as cidades são desprezadas, já não se faz caso do homem.

[8] Пътищата запустяха; няма вече пътници; Той наруши договора, презря градовете, не смята човека за нищо.

[9] A terra geme e desfalece; o Líbano se envergonha e se murcha; Sarom se torna como um deserto, Basã e Carmelo são despidos de suas folhas.

[9] Земята жалее и изнемощява; Ливан е посрамен и вехне; Сарон прилича на пустиня; листата на Васан и Кармил окапаха.

[10] Agora, me levantarei, diz o SENHOR; levantar-me-ei a mim mesmo; agora, serei exaltado.

[10] Сега ще стана, казва Господ; сега ще се възвися, сега ще се възвелича.

[11] Concebestes palha, dareis à luz restolho; o vosso bufo enfurecido é fogo que vos há de devorar.

[11] Слама ще заченете и плява ще родите; дишането ви като огън ще ви изгори.

[12] Os povos serão queimados como se queima a cal; como espinhos cortados, arderão no fogo.

[12] И племената ще бъдат вар, която ври, като отсечени тръни, които изгарят в огън.

[13] Ouvi vós, os que estais longe, o que tenho feito; e vós, os que estais perto, reconhecei o meu poder.

[13] Слушайте, вие, далечни, какво съм сторил; и вие, близки, признайте силата Ми.

[14] Os pecadores em Sião se assombram, o tremor se apodera dos ímpios; e eles perguntam: Quem dentre nós habitará com o fogo devorador? Quem dentre nós habitará com chamas eternas?

[14] Грешните в Сион се боят; трепет обзема лицемерите; и казват: Кой от нас ще обитава при поглъщащ огън? Кой от нас ще обитава при вечни пламъци?

[15] O que anda em justiça e fala o que é reto; o que despreza o ganho de opressão; o que, com um gesto de mãos, recusa aceitar suborno; o que tapa os ouvidos, para não ouvir falar de homicídios, e fecha os olhos, para não ver o mal,

[15] Който ходи праведно и говори справедливо, който презира печалбата от насилията, който отърсва ръцете си от приемане на дарове, който запушва ушите си, за да не чуе за кръвопролитие, и който закрива очите си, за да не види злото,

[16] este habitará nas alturas; as fortalezas das rochas serão o seu alto refúgio, o seu pão lhe será dado, as suas águas serão certas.

[16] той ще обитава нависоко; крепостите на скалите ще бъдат място на защитата му; хлябът му ще му бъде даден, водата му няма да липсва.

Бъдещата слава на Йерусалим в дните на Месия

[17] Os teus olhos verão o rei na sua formosura, verão a terra que se estende até longe.

[17] Очите ти ще видят царя в красотата му, ще видят широко разпростряла се земя.

[18] O teu coração se recordará dos terrores, dizendo: Onde está aquele que registrou, onde, o que pesou o tributo, onde, o que contou as torres?

[18] Сърцето ти ще си спомня за миналияужас, като казва: Къде е този, който броеше? Къде е този, който мереше? Къде е този, който броеше кулите?

[19] Já não verás aquele povo atrevido, povo de fala obscura, que não se pode entender, e de língua bárbara, ininteligível.

[20] Olha para Sião, a cidade das nossas solenidades; os teus olhos verão a Jerusalém, habitação tranqüila, tenda que não será removida, cujas estacas nunca serão arrancadas, nem rebentada nenhuma de suas cordas.

[21] Mas o SENHOR ali nos será grandioso, fará as vezes de rios e correntes largas; barco nenhum de remo passará por eles, navio grande por eles não navegará.

[22] Porque o SENHOR é o nosso juiz, o SENHOR é o nosso legislador, o SENHOR é o nosso Rei; ele nos salvará.

[23] Agora, as tuas enxárcias estão frouxas; não podem ter firme o mastro, nem estender a vela. Então, se repartirá a presa de abundantes despojos; até os coxos participarão dela.

[24] Nenhum morador de Jerusalém dirá: Estou doente; porque ao povo que habita nela, perdoar-se-lhe-á a sua iniqüidade.

Isaías 34

A indignação de Deus contra as nações

[1] Chegai-vos, nações, para ouvir, e vós, povos, escutai; ouça a terra e a sua plenitude, o mundo e tudo quanto produz.

[2] Porque a indignação do SENHOR está contra todas as nações, e o seu furor, contra todo o exército delas; ele as destinou para a destruição e as entregou à matança.

[19] Няма вече да видиш свирепия народ – народ с дълбок глас, който не проумяваш, с чужд език, който не разбираш.

[20] Погледни към Сион, града на празниците ни; очите ти ще видят Йерусалим катобезмълвно заселище, шатър, който няма да се мести, чиито колове никога няма да бъдат извадени и нито едно от въжетата му – скъсано.

[21] Но там Господ ще бъде с нас във величието Си, като място на широки реки и потоци, където няма да плава ладия с весла, нито ще мине великолепен кораб.

[22] Защото Господ е наш съдия, Господ е наш законодател, Господ е наш Цар, Той ще ни спаси.

[23] Въжетата ти отслабнаха, не можеха да крепят мачтата ти, не можеха да разпрострат платната; и тогава скъпоценности се разделиха, хромите разграбиха плячката.

[24] И жителят няма да каже: Болен съм; на народа, който живее в него, ще бъде простено беззаконието му.

Исая 34

Възвестяване на Божия съд над Едом

[1] Приближете се, народи, за да чуете, и внимавайте, племена; нека чуе земята и това, което я изпълва, светът и всичко, което се произвежда от него.

[2] Защото Господ негодува спрямо всички народи и пламенно се гневи на всичките им множества; обрекъл ги е на изтребление, предал ги е на клане.

[3] Os seus mortos serão lançados fora, dos seus cadáveres subirá o mau cheiro, e do sangue deles os montes se inundarão.

[4] Todo o exército dos céus se dissolverá, e os céus se enrolarão como um pergaminho; todo o seu exército cairá, como cai a folha da vide e a folha da figueira.

[5] Porque a minha espada se embriagou nos céus; eis que, para exercer juízo, desce sobre Edom e sobre o povo que destinei para a destruição.

[6] A espada do SENHOR está cheia de sangue, engrossada da gordura e do sangue de cordeiros e de bodes, da gordura dos rins de carneiros; porque o SENHOR tem sacrifício em Bozra e grande matança na terra de Edom.

[7] Os bois selvagens cairão com eles, e os novilhos, com os touros; a sua terra se embriagará de sangue, e o seu pó se tornará fértil com a gordura.

[8] Porque será o dia da vingança do SENHOR, ano de retribuições pela causa de Sião.

[9] Os ribeiros de Edom se transformarão em piche, e o seu pó, em enxofre; a sua terra se tornará em piche ardente.

[10] Nem de noite nem de dia se apagará; subirá para sempre a sua fumaça; de geração em geração será assolada, e para todo o sempre ninguém passará por ela.

[3] Също и убитите им ще бъдат разхвърляни и вонята от труповете им ще се вдигне, и планините ще се разтопят в кръвта им.

[4] Цялото небесно множество ще се разложи и небето ще се свие като свитък; и цялото му множество ще падне, както пада лист от лоза и като паднал лист от смокиня.

[5] Понеже мечът Ми се опияни в небесата, затова, ето, ще слезе за съд върху Едом. Да! Върху народа, които Аз обрекох на изтребление.

[6] Мечът Господен е напоен с кръв, затлъстя от тлъстина, с кръвта на агнетата и яретата, с тлъстините на овнешките бъбреци; защото Господ има жертви във Восора и голямо клане в Едемската земя.

[7] Дивите волове ще слязат с тях и телетата – с биковете; земята им ще се напои с кръв и пръстта им ще затлъстее с тлъстина.

[8] Защото е ден на възмездие от Господа, година на въздаяния за Сионова отплата.

[9] Потоците на Едом ще се превърнат в смола и пръстта му – в сяра, и земята му ще стане пламтяща смола.

[10] Няма да угасне нито нощем, нито денем; димът ѝ ще се издига непрестанно; от род в род ще стане опустошена; никой няма да мине през нея довека.

[11] Mas o pelicano e o ouriço a possuirão; o bufo e o corvo habitarão nela. Estender-se-á sobre ela o cordel de destruição e o prumo de ruína.

[11] Но пеликанът и таралежът ще я наследят; кукумявката и гарванът ще живеят в нея; и Господ ще опъне върху нея връв за разорение и отвес за унищожение.

[12] Já não haverá nobres para proclamarem um rei; os seus príncipes já não existem.

[12] Колкото до благородниците му, никой от тях няма да се намери там, за да провъзгласят царството; и всичките му първенци ще стигнат до нищо.

[13] Nos seus palácios, crescerão espinhos, e urtigas e cardos, nas suas fortalezas; será uma habitação de chacais e morada de avestruzes.

[13] Тръни ще поникнат в палатите му, коприва и репей – в крепостите му; и ще бъде заселище на чакали, двор на щрауси.

[14] As feras do deserto se encontrarão com as hienas, e os sátiros clamarão uns para os outros; fantasmas ali pousarão e acharão para si lugar de repouso.

[14] Дивите котки ще се срещат там с хиените и пръчът ще се провиква към другаря си; също и бухалът ще се настани там, като си намира място за почивка.

[15] Aninhar-se-á ali a coruja, e porá os seus ovos, e os chocará, e na sombra abrigará os seus filhotes; também ali os abutres se ajuntarão, um com o outro.

[15] Там ще се загнездя отровната змия и, като носи яйца и мъти, ще събира малките си под сянката си. Да! Там ще се събират и лешоядите, по двойки.

[16] Buscai no livro do SENHOR e lede: Nenhuma destas criaturas falhará, nem uma nem outra faltará; porque a boca do SENHOR o ordenou, e o seu Espírito mesmo as ajuntará.

[16] Потърсете в книгата Господня и прочетете; никое от тях няма да липсва, нито ще бъде без другарката си; защото Господ казва: Моите уста заповядаха това; и самият Негов Дух ги събра.

[17] Porque ele lançou as sortes a favor delas, e a sua mão lhes repartiu a terra com o cordel; para sempre a possuirão, através de gerações habitarão nela.

[17] Той хвърли жребий за тях и Неговата ръка им раздели с мерна връв онази земя; те ще я владеят довека, от род в род ще обитават в нея.

Isaías 35

A felicidade na Sião futura

Исая 35

Благословението на Божия народ

[1] O deserto e a terra se alegrarão; o ermo exultará e florescerá como o narciso.

[2] Florescerá abundantemente, jubilará de alegria e exultará; deu-se-lhes a glória do Líbano, o esplendor do Carmelo e de Sarom; eles verão a glória do SENHOR, o esplendor do nosso Deus.

[3] Fortalecei as mãos frouxas e firmai os joelhos vacilantes.

[4] Dizei aos desalentados de coração: Sede fortes, não temais. Eis o vosso Deus. A vingança vem, a retribuição de Deus; ele vem e vos salvará.

[5] Então, se abrirão os olhos dos cegos, e se desimpedirão os ouvidos dos surdos;

[6] os coxos saltarão como cervos, e a língua dos mudos cantará; pois águas arrebentarão no deserto, e ribeiros, no ermo.

[7] A areia esbraseada se transformará em lagos, e a terra sedenta, em mananciais de águas; onde outrora viviam os chacais, crescerá a erva com canas e juncos.

[8] E ali haverá bom caminho, caminho que se chamará o Caminho Santo; o imundo não passará por ele, pois será somente para o seu povo; quem quer que por ele caminhe não errará, nem mesmo o louco.

[9] Ali não haverá leão, animal feroz não passará por ele, nem se achará nele; mas os remidos andarão por ele.

[1] Пустото и безводното място ще се развеселят и пустинята ще се зарадва и ще цъфне като крем.

[2] Ще цъфти изобилно и ще се развесели дори с радост и песни; ще се даде на нея славата на Ливан, превъзходството на Кармил и Сарод; те ще видят славата Господня, величието на нашия Бог.

[3] Укрепете немощните ръце и закрепете отслабналите колена.

[4] Кажете на онези, които са с уплашено сърце: Бъдете твърди! Не бойте се! Ето вашия Бог! Възмездието ще дойде с Божия отплата; Той ще дойде и ще ви избави.

[5] Тогава очите на слепите ще се отворят и ушите на глухите ще се отпушат,

[6] тогава куцият ще скача като елен и езикът на немия ще пее; защото в пустата земя ще избликнат води и потоци – в пустинята.

[7] Нажеженият пясък ще стане езеро, а жадната земя – водни извори; в заселището, където лежаха чакалите, ще има зеленина с тръстика и рогоз.

[8] И там ще има друм и път, който ще се нарече път на светостта; нечистият няма да мине през него, а ще бъде само за тях; пътниците – дори и глупавите – няма да се заблуждават по него.

[9] Лъв няма да има там, нито ще се качи по него хищен звяр; такъв няма да има там; а изкупените ще ходят по него.

[10] Os resgatados do SENHOR voltarão e virão a Sião com cânticos de júbilo; alegria eterna coroará a sua cabeça; gozo e alegria alcançarão, e deles fugirá a tristeza e o gemido.

Isaías 36

Senaqueribe invade Judá

2 Reis 18.13-18; 2 Crônicas 32.1-8

[1] No ano décimo quarto do rei Ezequias, subiu Senaqueribe, rei da Assíria, contra todas as cidades fortificadas de Judá e as tomou.

[2] O rei da Assíria enviou Rabsaqué, de Laquis a Jerusalém, ao rei Ezequias, com grande exército; parou ele na extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do lavadeiro.

[3] Então, saíram a encontrar-se com ele Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista.

Rabsaqué afronta a Ezequias e ao Senhor

2 Reis 18.19-37; 2 Crônicas 32.9-19

[4] Rabsaqué lhes disse: Dizei a Ezequias: Assim diz o sumo rei, o rei da Assíria: Que confiança é essa em que te estribas?

[5] Bem posso dizer-te que teu conselho e poder para a guerra não passam de vãs palavras; em quem, pois, agora confias, para que te rebeles contra mim?

[6] Confias no Egito, esse bordão de cana esmagada, o qual, se alguém nele apoiar-se, lhe entrará pela mão e a traspassará; assim é Faraó, rei do Egito, para com todos os que nele confiam.

[10] Изкупените от Господа ще се върнат и ще дойдат с възклицание в Сион; вечно веселие ще бъде на главата им; ще придобият радост и веселие; а скръб и въздишка ще се отдалечат.

Исая 36

Асирийският цар Сенахирим – заплаха за Йерусалим

[1] В четиринадесетата година на цар Езекия асирийският цар Сенахирим излезе против всичките укрепени Юдейски градове и ги превзе.

[2] Асирийският цар изпрати Рапсак от Лахис в Йерусалим с голяма войска при цар Езекия. И той застана при водопровода на горния водоем по пътя към тепавичарската нива.

[3] Тогава при него излязоха управителят на двореца Елиаким, Хелкиевият син, секретарят Шевна и летописецът Йоах, Асафовият син.

[4] И Рапсак им каза: Кажете сега на Езекия: Така казва великият цар, асирийският цар: Каква е тази увереност, на която уповаваш?

[5] Казвам ти, че твоето благоразумие и сила за воюване са само лицемерни думи. На кого се надяваш, че си въстанал против мене?

[6] Виж, ти се надяваш като че ли на тояга, на онази строшена тръстика, на Египет, на която ако се опре някой, ще се забучи в ръката му и ще я промуши. Такъв е египетският цар фараон за всички, които се надяват на него.

[7] Mas, se me dizes: Confiamos no SENHOR, nosso Deus, não é esse aquele cujos altos e altares Ezequias removeu e disse a Judá e a Jerusalém: Perante este altar adorareis?

[7] Но ако ми кажеш: На Господа, нашия Бог, уповаваме, то Той не е ли Онзи, Чиито високи места и жертвеници премахна Езекия, като каза на Юдея и на Йерусалим: Пред този жертвеник се покланяйте?

[8] Ora, pois, empenha-te com meu senhor, rei da Assíria, e dar-te-ei dois mil cavalos, se de tua parte achares cavaleiros para os montar.

[8] И така, сега дай хора в залог на господаря ми, асирийския цар; а аз ще ти дам две хиляди коне, ако можеш от твоя страна да поставиш на тях ездачи.

[9] Como, pois, se não podes afugentar um só capitão dos menores dos servos do meu senhor, confias no Egito por causa dos carros e cavaleiros?

[9] Как тогава ще отблъснеш един военачалник от най-ниските слуги на господаря ми? Но пак уповаваш на Египет за колесници и за конници!

[10] Acaso, subi eu agora sem o SENHOR contra esta terra, para a destruir? Pois o SENHOR mesmo me disse: Sobe contra a terra e destrói-a.

[10] Без волята на Господа ли излязох сега на това място, за да го съсипя? Господми каза: Излез против тази земя и я съсипи.

[11] Então, disseram Eliaquim, Sebna e Joá a Rabsaqué: Pedimos-te que fales em aramaico aos teus servos, porque o entendemos, e não nos fales em judaico, aos ouvidos do povo que está sobre os muros.

[11] Тогава Елиаким, Шевна и Йоах казаха на Рапсак: Говори на слугите си на сирийски, защото го разбираме. Недей ни говори на юдейски, за да не чуе народът, който е на стената.

[12] Mas Rabsaqué lhes respondeu: Mandou-me, acaso, o meu senhor para dizer-te estas palavras a ti somente e a teu senhor? E não, antes, aos homens que estão assentados sobre os muros, para que comam convosco o seu próprio excremento e bebam a sua própria urina?

[12] Но Рапсак отговори: Дали ме е пратил господарят ми само при твоя господар и при тебе да говоря тези думи? Не ме ли е изпратил при мъжете, които седят на стената, за да ядат заедно с вас нечистотиите си и да пият пикочта си?

[13] Então, Rabsaqué se pôs em pé, e clamou em alta voz em judaico, e disse: Ouvi as palavras do sumo rei, do rei da Assíria.

[13] Тогава Рапсак застана и извика силно на юдейски: Слушайте думите на великия цар, асирийския цар:

[14] Assim diz o rei: Não vos engane Ezequias; porque não vos poderá livrar.

[15] Nem tampouco Ezequias vos faça confiar no SENHOR, dizendo: O SENHOR certamente nos livrará, e esta cidade não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

[16] Não deis ouvidos a Ezequias; porque assim diz o rei da Assíria: Fazei as pazes comigo e vinde para mim; e comei, cada um da sua própria vide e da sua própria figueira, e bebei, cada um da água da sua própria cisterna;

[17] até que eu venha e vos leve para uma terra como a vossa; terra de cereal e de vinho, terra de pão e de vinhas.

[18] Não vos engane Ezequias, dizendo: O SENHOR nos livrará. Acaso, os deuses das nações livraram cada um a sua terra das mãos do rei da Assíria?

[19] Onde estão os deuses de Hamate e de Arpade? Onde estão os deuses de Sefarvaim? Acaso, livraram eles a Samaria das minhas mãos?

[20] Quais são, dentre todos os deuses destes países, os que livraram a sua terra das minhas mãos, para que o SENHOR livre a Jerusalém das minhas mãos?

[21] Eles, porém, se calaram e não lhe responderam palavra; porque assim lhes havia ordenado o rei, dizendo: Não lhe respondereis.

[14] Така казва царят: Не се оставяйте да ви мами Езекия. Защото той няма да може да ви избави.

[15] И да не ви подтиква Езекия да уповавате на Господа, като ви казва: Господ непременно ще ни избави и този град няма да бъде предаден в ръката на асирийския цар.

[16] Не слушайте Езекия; защото така казва асирийският цар: Сключете договор с мен и излезте при мен; и яжте всеки от лозето си и всеки от смокинята си, и пийте всеки от водата на кладенеца си,

[17] докато дойда и ви заведа в земя, подобна на вашата земя – земя, изобилна на жито и вино, земя, изобилна на хляб и лозя.

[18] Внимавайте да не би да ви убеждава Езекия, като казва: Господ ще ни избави. Някой от боговете на народите избавил ли е земята си от ръката на асирийския цар?

[19] Къде са боговете на Емат и Арфад? Къде са боговете на Сефаруим? Избавиха ли те Самария от ръката ми?

[20] Кои измежду всички богове на тези страни са избавили земята си от моята ръка, за да избави Йехова Йерусалим от ръката ми?

[21] А те мълчаха и не му отговориха нито дума; защото царят беше заповядал: Не му отговаряйте.

[22] Então, Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, e Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista, rasgaram suas vestes, vieram ter com Ezequias e lhe referiram as palavras de Rabsaqué.

Isaías 37

Ezequias consulta a Isaías

2 Reis 19.1-7

[1] Tendo o rei Ezequias ouvido isto, rasgou as suas vestes, cobriu-se de pano de saco e entrou na Casa do SENHOR.

[2] Então, enviou a Eliaquim, o mordomo, a Sebna, o escrivão, e aos anciãos dos sacerdotes, com vestes de pano de saco, ao profeta Isaías, filho de Amoz,

[3] os quais lhe dissessem: Assim diz Ezequias: Este dia é dia de angústia, de castigo e de opróbrio; porque filhos são chegados à hora de nascer, e não há força para dá-los à luz.

[4] Porventura, o SENHOR, teu Deus, terá ouvido as palavras de Rabsaqué, a quem o rei da Assíria, seu senhor, enviou para afrontar o Deus vivo, e repreenderá as palavras que o SENHOR ouviu; faze, pois, tuas orações pelos que ainda subsistem.

[5] Foram, pois, os servos do rei Ezequias ter com Isaías;

[6] Isaías lhes disse: Dizei isto a vosso senhor: Assim diz o SENHOR: Não temas por causa das palavras que ouviste, com as quais os servos do rei da Assíria blasfemaram contra mim.

[22] Тогава управителят на двореца Елиаким, Хелкиевият син, секретарят Шевна и летописецът Йоах, Асафовият син, се върнаха при Езекия с раздрани дрехи и му известиха Рапсаковите думи.

Исая 37

Божият отговор за Сенахирим

[1] А когато цар Езекия чу думите му, раздра дрехите си, покри се с вретище и влезе в Господния дом.

[2] И прати управителя на двореца Елиаким, секретаря Шевна и главните свещеници, покрити с вретища, при пророк Исайя, Амосовия син.

[3] Те му казаха: Така казва Езекия: Ден на скръб, на изобличение и на оскърбление е този ден; защото настана часът да се родят децата, но няма сила за раждане.

[4] Може би Господ, твоят Бог, ще чуе думите на Рапсак, когото господарят му, асирийският цар, прати да укорява живия Бог, и ще изобличи думите, които Господ, твоят Бог, чу, затова принеси молба за остатъка, който е оцелял.

[5] И така, слугите на цар Езекия отидоха при Исайя.

[6] Исайя им каза: Така кажете на господаря си – така казва Господ: Не бой се от думите, които си чул, с които слугите на асирийския цар Ме похулиха.

[7] Eis que meterei nele um espírito, e ele, ao ouvir certo rumor, voltará para a sua terra; e nela eu o farei cair morto à espada.

[7] Ето, Аз ще вложа в него такъв дух, че като чуе слух, ще се върне в своята земя; и ще го направя да падне от меч в своята земя.

A carta do rei da Assíria
2 Reis 19.8-13

[8] Voltou, pois, Rabsaqué e encontrou o rei da Assíria pelejando contra Libna; porque ouvira que o rei já se havia retirado de Laquis.

[8] И така, Рапсак, като се върна, разбра, че асирийският цар воюваше против Ливна; защото беше чул, че той заминал от Лахис.

[9] O rei ouviu que, a respeito de Tiraca, rei da Etiópia, se dizia: Saiu para guerrear contra ti. Assim que ouviu isto, enviou mensageiros a Ezequias, dizendo:

[9] А царят чу да казват за етиопския цар Тирак: Излезе да воюва против теб. И когато чу това, прати посланици до Езекия, като каза:

[10] Assim falareis a Ezequias, rei de Judá: Não te engane o teu Deus, em quem confias, dizendo: Jerusalém não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

[10] Така говорете на Юдейския цар Езекия, кажете му: Твоят Бог, на Когото уповаваш, да не те мами, като казва: Йерусалим няма да бъде предаден в ръката на асирийския цар.

[11] Já tens ouvido o que fizeram os reis da Assíria a todas as terras, como as destruíram totalmente; e crês tu que te livrarias?

[11] Ето, ти чу какво са направили асирийските царе на всички земи, как саги обрекли на изтребление; че ти ли ще се избавиш?

[12] Porventura, os deuses das nações livraram os povos que meus pais destruíram: Gozã, Harã, Rezefe e os filhos de Éden, que estavam em Telassar?

[12] Боговете на народите избавиха ли онези, които бащите ми изтребиха: Гозан, Харан, Ресеф и еденяните, които бяха в Таласар?

[13] Onde está o rei de Hamate, e o rei de Arpade, e o rei da cidade de Sefarvaim, de Hena e de Iva?

[13] Къде са ематският цар, арфадският цар и царят на града Сефаруим, на Ена и на Ава?

A oração de Ezequias
2 Reis 19.14-19

[14] Tendo Ezequias recebido a carta das mãos dos mensageiros, leu-a; então, subiu à Casa do SENHOR, estendeu-a perante o SENHOR

[14] А когато Езекия взе писмото от ръката на посланиците и го прочете, Езекия отиде в Господния дом и го разгъна пред Господа.

[15] e orou ao SENHOR, dizendo:

[15] И Езекия се помоли пред Господа:

[16] Ó SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, que estás entronizado acima dos querubins, tu somente és o Deus de todos os reinos da terra; tu fizeste os céus e a terra.

[16] Господи на Силите, Боже Израилев, Който седиш между херувимите, Ти и само Ти си Бог на всички земни царства; Ти си направил небето и земята.

[17] Inclina, ó SENHOR, os ouvidos e ouve; abre, SENHOR, os olhos e vê; ouve todas as palavras de Senaqueribe, as quais ele enviou para afrontar o Deus vivo.

[17] Приклони, Господи, ухото Си и чуй; отвори, Господи, очите Си и виж; чуй всички думи на Сенахирим, който гоизпрати да похули живия Бог.

[18] Verdade é, SENHOR, que os reis da Assíria assolaram todos os países e suas terras

[18] Наистина, Господи, асирийските царе запустиха всичките области и земите им;

[19] e lançaram no fogo os deuses deles, porque deuses não eram, senão obra de mãos de homens, madeira e pedra; por isso, os destruíram.

[19] и хвърлиха в огън боговете им, защото не бяха богове, а дело на човешки ръце, дървета и камъни; затова ги погубиха.

[20] Agora, pois, ó SENHOR, nosso Deus, livra-nos das suas mãos, para que todos os reinos da terra saibam que só tu és o SENHOR.

[20] И така, сега, Господи, Боже наш, отърви ни от ръката му, за да познаят всички земни царства, че Ти си Господ, единственият Бог.

O profeta conforta a Ezequias
2 Reis 19.20-34

[21] Então, Isaías, filho de Amoz, mandou dizer a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Visto que me pediste acerca de Senaqueribe, rei da Assíria,

[21] Тогава Исайя, Амосовият син, прати до Езекия да кажат: Така казва Господ, Израилевият Бог: Чух това, за което си се помолил на Мене против асирийския цар Сенахирим.

[22] esta é a palavra que o SENHOR falou a respeito dele: A virgem, filha de Sião, te despreza e zomba de ti; a filha de Jerusalém meneia a cabeça por detrás de ti.

[22] Ето словото, което Господ изговори за него: Презря те, присмя ти се девицата, сионовата дъщеря; зад гърба ти поклати глава йерусалимската дъщеря.

[23] A quem afrontaste e de quem blasfemaste? E contra quem alçaste a voz e arrogantemente ergueste os olhos? Contra o Santo de Israel.

[23] Кого си обидил и похулил ти? И против кого си говорил с висок глас и си надигнал нагоре очите си? Против Светия Израилев.

24 Por meio dos teus servos, afrontaste o SENHOR e disseste: Com a multidão dos meus carros, subi ao cimo dos montes, ao mais interior do Líbano; deitarei abaixo os seus altos cedros e os ciprestes escolhidos, chegarei ao seu mais alto cimo, ao seu denso e fértil pomar.

24 Господа си обидил ти чрез слугите си, като си казал: С множеството на колесниците си излязох аз върху височината на планините, върху уединенията на Ливан; и ще изсека високите му кедри, отбраните му елхи; и ще вляза в най-крайната му височина, в гората на неговия Кармил.

25 Cavei e bebi as águas e com a planta de meus pés sequei todos os rios do Egito.

25 Аз изкопах и пих вода; и със стъпалото на краката си ще пресуша всички реки на Египет.

26 Acaso, não ouviste que já há muito dispus eu estas coisas, já desde os dias remotos o tinha planejado? Agora, porém, as faço executar e eu quis que tu reduzisses a montões de ruínas as cidades fortificadas.

26 Не си ли чул, че Аз съм наредил това отдавна и от древни времена съм начертал това? А сега го изпълних, така че ти да превръщаш укрепени градове в купове развалини.

27 Por isso, os seus moradores, debilitados, andaram cheios de temor e envergonhados; tornaram-se como a erva do campo, e a erva verde, e o capim dos telhados, e o cereal queimado antes de amadurecer.

27 Затова жителите им станаха безсилни, уплашиха се и се посрамиха; бяха като трева на полето, като зеленина, като трева на покрива на къщата и жито, прегоряло преди да изкласи стъбло;

28 Mas eu conheço o teu assentar, e o teu sair, e o teu entrar, e o teu furor contra mim.

28 но Аз зная жилището ти, излизането ти и влизането ти, и буйството ти против Мене.

29 Por causa do teu furor contra mim, e porque a tua arrogância subiu até aos meus ouvidos, eis que porei o meu anzol no teu nariz, e o meu freio, na tua boca, e te farei voltar pelo caminho por onde vieste.

29 Понеже буйството ти против Мен и надменността ти стигнаха до ушите ми, затова ще сложа куката Си в ноздрите ти и юздата Си – в устата ти, и ще те върна по пътя, по който си дошъл.

30 Isto te será por sinal: este ano se comerá o que espontaneamente nascer e no segundo ano o que daí proceder; no terceiro ano, porém, semeai e colhei, plantai vinhas e comei os seus frutos.

30 И това ще ти бъде знамението: Тази година ще ядете това, което е самораслo, втората година – това, което израства от същото, а третата година

посейте и пожънете, насадете лозя и яжте плода им.

[31] O que escapou da casa de Judá e ficou de resto tornará a lançar raízes para baixo e dará fruto por cima;

[31] И оцелялото от Юдейския дом, което е останало, пак ще пуска корени долу и ще дава плод горе.

[32] porque de Jerusalém sairá o restante, e do monte Sião, o que escapou. O zelo do SENHOR dos Exércitos fará isto.

[32] Защото от Йерусалим ще излезе остатък и от хълма Сион – оцелялото. Ревността на Господа на Силите ще извърши това.

[33] Pelo que assim diz o SENHOR acerca do rei da Assíria: Não entrará nesta cidade, nem lançará nela flecha alguma, não virá perante ela com escudo, nem há de levantar tranqueiras contra ela.

[33] Затова така казва Господ за асирийския цар: Няма да влезе в този град, нито ще хвърли там стрела, нито ще дойде пред него с щит, нито ще издигне против него могила;

[34] Pelo caminho por onde vier, por esse voltará; mas nesta cidade não entrará, diz o SENHOR.

[34] по пътя, по който е дошъл, по него ще се върне и в този град няма да влезе, казва Господ;

[35] Porque eu defenderei esta cidade, para a livrar, por amor de mim e por amor do meu servo Davi.

[35] защото ще защитя този град, за да го избавя, заради Себе Си и заради слугата Ми Давид.

A destruição do exército dos assírios

2 Reis 19.35-37; 2 Crônicas 32.21-22

[36] Então, saiu o Anjo do SENHOR e feriu no arraial dos assírios a cento e oitenta e cinco mil; e, quando se levantaram os restantes pela manhã, eis que todos estes eram cadáveres.

[36] Тогава излезе ангел Господен и порази сто осемдесет и пет хиляди души в асирийския стан; и когато хората станаха на сутринта, ето, всички онези бяха мъртви трупове.

[37] Retirou-se, pois, Senaqueribe, rei da Assíria, e se foi; voltou e ficou em Nínive.

[37] И така асирийският цар Сенахирим си тръгна и отиде, върна се и живееше в Ниневия.

[38] Sucedeu que, estando ele a adorar na casa de Nisroque, seu deus, Adrameleque e Sarezer, seus filhos, o feriram à espada e fugiram para a terra de Ararate; e Esar-Hadom, seu filho, reinou em seu lugar.

[38] А докато се кланяше в светилището на бога си Нисрох, неговите синове Адрамелех и Сарасар го убиха с меч; и побегнаха в Араратската земя. А вместо него се възцари синът му Есарадон.

Isaías 38

A doença de Ezequias e a sua cura maravilhosa

Исая 38

Бог изцелява цар Езекия

2 Reis 20.1-11; 2 Crônicas 32.24-31

[1] Naqueles dias, Ezequias adoeceu de uma enfermidade mortal; veio ter com ele o profeta Isaías, filho de Amoz, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Põe em ordem a tua casa, porque morrerás e não viverás.

[2] Então, virou Ezequias o rosto para a parede e orou ao SENHOR.

[3] E disse: Lembra-te, SENHOR, peço-te, de que andei diante de ti com fidelidade, com inteireza de coração e fiz o que era reto aos teus olhos; e chorou muitíssimo.

[4] Então, veio a palavra do SENHOR a Isaías, dizendo:

[5] Vai e dize a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Davi, teu pai: Ouvi a tua oração e vi as tuas lágrimas; acrescentarei, pois, aos teus dias quinze anos.

[6] Livrar-te-ei das mãos do rei da Assíria, a ti e a esta cidade, e defenderei esta cidade.

[7] Ser-te-á isto da parte do SENHOR como sinal de que o SENHOR cumprirá esta palavra que falou:

[8] eis que farei retroceder dez graus a sombra lançada pelo sol declinante no relógio de Acaz. Assim, retrocedeu o sol os dez graus que já havia declinado.

Cântico de Ezequias

[9] Cântico de Ezequias, rei de Judá, depois de ter estado doente e se ter restabelecido:

[1] По това време Езекия се разболя до смърт. Пророк Исайя, Амосовият син, дойде при него и му каза: Така казва Господ: Нареди за дома си, понеже ще умреш и няма да живееш.

[2] Тогава Езекия се обърна към стената и се помоли на Господа:

[3] Моля Ти се, Господи, спомни си сега как ходих пред Тебе с вярност и с цяло сърце и вършиx това, което беше угодно пред Теб. И Езекия плака горчиво.

[4] Тогава Господнето слово дойде към Исайя и каза:

[5] Иди и кажи на Езекия: Така казва Господ, Бог на баща ти Давид: Чух молитвата ти, видях сълзите ти; ето, Аз ще добавя към живота ти петнадесет години.

[6] И ще избавя и теб, и този град от ръката на асирийския цар и ще защитя този град.

[7] А това ще ти бъде знамението от Господа, че Господ ще извърши това, което каза:

[8] ето, ще върна сянката десет стъпала назад, които е изминала върху слънчевия часовник на Ахаз. И така, слънцето се върна назад десет стъпала, които преди това беше изминало.

[9] Ето какво писа Юдейският цар Езекия, когато се беше разболял и оздравя от болестта си:

[10] Eu disse: Em pleno vigor de meus dias, hei de entrar nas portas do além; roubado estou do resto dos meus anos.

[11] Eu disse: já não verei o SENHOR na terra dos viventes; jamais verei homem algum entre os moradores do mundo.

[12] A minha habitação foi arrancada e removida para longe de mim, como a tenda de um pastor; tu, como tecelão, me cortarás a vida da urdidura, do dia para a noite darás cabo de mim.

[13] Espero com paciência até à madrugada, mas ele, como leão, me quebrou todos os ossos; do dia para a noite darás cabo de mim.

[14] Como a andorinha ou o grou, assim eu chilreava e gemia como a pomba; os meus olhos se cansavam de olhar para cima. Ó SENHOR, ando oprimido, responde tu por mim.

[15] Que direi? Como prometeu, assim me fez; passarei tranqüilamente por todos os meus anos, depois desta amargura da minha alma.

[16] SENHOR, por estas disposições tuas vivem os homens, e inteiramente delas depende o meu espírito; portanto, restaura-me a saúde e faze-me viver.

[17] Eis que foi para minha paz que tive eu grande amargura; tu, porém, amaste a minha alma e a livraste da cova da corrupção, porque lançaste para trás de ti todos os meus pecados.

[10] Аз казах: В половината от дните си ще вляза в портите на преизподнята; лиших се от остатъка на годините си.

[11] Казах: Няма да видя вече Господа, Господа, в земята на живите; няма да видя вече човека, като съм между онези, които престанаха да живеят.

[12] Жилището ми се премести и се вдигна от мене като овчарски шатър; навих живота си като тъкач, от основата Той ще ме отреже; между сутринта и вечерта ще ме довършиш.

[13] Успокоявах се до сутринта; но Той като лъв троши всичките ми кости; между сутринта и вечерта ще ме довършиш.

[14] Като лястовица или жерав – така крещях, стенех като гургулица; очите ми изнемощяха от гледаненагоре. В утеснение съм, Господи; стани ми застъпник.

[15] Какво мога да кажа аз? Той ми каза и сам го изпълни; ще ходя смирено през всичките си години поради огорчението на душата си.

[16] Чрез тези неща живеят хората, Господи, и само в тях е животът на моя дух; така ще ме изцелиш и ще ме съживиш.

[17] Ето, излезе за моя мир, когато имах голяма мъка; и Ти, от любов към душата ми, си я избавил от рова на тлението, защото си хвърлил зад гърба Си всичките ми грехове.

[18] A sepultura não te pode louvar, nem a morte glorificar-te; não esperam em tua fidelidade os que descem à cova.

[19] Os vivos, somente os vivos, esses te louvam como hoje eu o faço; o pai fará notória aos filhos a tua fidelidade.

[20] O SENHOR veio salvar-me; pelo que, tangendo os instrumentos de cordas, nós o louvaremos todos os dias de nossa vida, na Casa do SENHOR.

[21] Ora, Isaías dissera: Tome-se uma pasta de figos e ponha-se como emplasto sobre a úlcera; e ele recuperará a saúde.

[22] Também dissera Ezequias: Qual será o sinal de que hei de subir à Casa do SENHOR?

[18] Защото преизподнята не може да Те хвали; смъртта не може да Те славослови; онези, които слизат в рова, не могат да се надяват на Твоята вярност.

[19] Живият, живият, той ще Те хвали, както аз днес; бащата ще извести на децата си Твоята вярност.

[20] Господ е близо да ме спаси; затова ще пеем моите песни със струнни инструменти в дома Господен през всички дни на живота си.

[21] А Исайя беше казал: Нека вземат наниз смокини и ги сложат за компрес на цирея – и царят ще оздравее.

[22] Също и Езекия беше казал: Какво е знамението, че ще отида в Господниядом?

Isaías 39

A embaixada da Babilônia

2 Reis 20.12-19

[1] Nesse tempo, Merodaque-Baladã, filho de Baladã, rei da Babilônia, enviou cartas e um presente a Ezequias, porque soube que estivera doente e já tinha convalescido.

[2] Ezequias se agradou disso e mostrou aos mensageiros a casa do seu tesouro, a prata, o ouro, as especiarias, os óleos finos, todo o seu arsenal e tudo quanto se achava nos seus tesouros; nenhuma coisa houve, nem em sua casa, nem em todo o seu domínio, que Ezequias não lhes mostrasse.

[3] Então, Isaías, o profeta, veio ao rei Ezequias e lhe disse: Que foi que aqueles

Исая 39

Самоувереност на Езекия и предсказания за Вавилонския плен

[1] В онова време вавилонският цар Меродах-Валадан, Валадановият син, прати писмо и подарък на Езекия, понеже беше чул, че той се разболял и оздравял.

[2] И Езекия се зарадва на пратениците и им показа къщата със скъпоценните си вещи – среброто и златото, ароматите и скъпоценните масла, цялата си оръжейница и всичко, каквото имаше между съкровищата му; в къщата му и в цялото му владение не остана нищо, което Езекия да не им показа.

[3] Тогава пророк Исайя дойде при цар Езекия и му каза: Какво казаха тези

homens disseram e donde vieram a ti? Respondeu Ezequias: De uma terra longínqua vieram a mim, da Babilônia.

хора? И откъде дойдоха при теб? И Езекия отвърна: От далечна земя идат при мен, от Вавилон.

4 Perguntou ele: Que viram em tua casa? Respondeu Ezequias: Viram tudo quanto há em minha casa; coisa nenhuma há nos meus tesouros que eu não lhes mostrasse.

4 Тогава Исайя попита: Какво видяха в къщата ти? Езекия отговори: Видяха всичко, което има в къщата ми; няма нищо от съкровищата ми, което да не им показах.

5 Então, disse Isaías a Ezequias: Ouve a palavra do SENHOR dos Exércitos:

5 Тогава Исайя каза на Езекия: Чуй словото на Господа на Силите:

6 Eis que virão dias em que tudo quanto houver em tua casa, com o que entesouraram teus pais até ao dia de hoje, será levado para a Babilônia; não ficará coisa alguma, disse o SENHOR.

6 Ето, идат дни, когато всичко, което е в къщата ти и каквото бащите ти са събрали до този ден, ще бъде пренесено във Вавилон; няма да остане нищо, казва Господ.

7 Dos teus próprios filhos, que tu gerares, tomarão, para que sejam eunucos no palácio do rei da Babilônia.

7 И ще отведат от синовете, които ще излязат от тебе, които ще родиш; и те ще станат придворни в палата на вавилонския цар.

8 Então, disse Ezequias a Isaías: Boa é a palavra do SENHOR que disseste. Pois pensava: Haverá paz e segurança em meus dias.

8 Тогава Езекия каза на Исайя: Добро е Господнето слово, което ти изрече. Прибави още: Не е ли така, щом в моите дни ще има мир и вярност?

Isaías 40

O Senhor vem

1 Consolai, consolai o meu povo, diz o vosso Deus.

Исая 40

Утешителни слова с надежда за спасение

1 Утешавайте, утешавайте народа Ми, казва вашият Бог.

2 Falai ao coração de Jerusalém, bradai-lhe que já é findo o tempo da sua milícia, que a sua iniqüidade está perdoada e que já recebeu em dobro das mãos do SENHOR por todos os seus pecados.

2 Говорете по сърцето на Йерусалим и извикайте към него, че времето на воюването му се изпълни, че беззаконието му бе простено; защото взе от ръката Господня двойно наказание за всичките си грехове.

3 Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR; endireitai no ermo vereda a nosso Deus.

4 Todo vale será aterrado, e nivelados, todos os montes e outeiros; o que é tortuoso será retificado, e os lugares escabrosos, aplanados.

5 A glória do SENHOR se manifestará, e toda a carne a verá, pois a boca do SENHOR o disse.

6 Uma voz diz: Clama; e alguém pergunta: Que hei de clamar? Toda a carne é erva, e toda a sua glória, como a flor da erva;

7 seca-se a erva, e caem as flores, soprando nelas o hálito do SENHOR. Na verdade, o povo é erva;

8 seca-se a erva, e cai a sua flor, mas a palavra de nosso Deus permanece eternamente.

9 Tu, ó Sião, que anuncias boas-novas, sobe a um monte alto! Tu, que anuncias boas-novas a Jerusalém, ergue a tua voz fortemente; levanta-a, não temas e dize às cidades de Judá: Eis aí está o vosso Deus!

10 Eis que o SENHOR Deus virá com poder, e o seu braço dominará; eis que o seu galardão está com ele, e diante dele, a sua recompensa.

11 Como pastor, apascentará o seu rebanho; entre os seus braços recolherá os cordeirinhos e os levará no seio; as que amamentam ele guiará mansamente.

A majestade do Senhor

3 Глас на един, който вика: Пригответе в пустинята пътя за Господа, направете в безводното място прав път за нашия Бог.

4 Всяка долина ще се издигне и всяка планина и хълм ще се сниши; кривите места ще станат прави и неравните места – поле;

5 и славата Господня ще се яви и всички твари заедно ще я видят; защото устата Господни изговориха това.

6 Глас на един, който казва: Прогласи! И бе отговорено: Какво да прогласся? – Всяка твар е трева и цялата ѝ слава е като полския цвят;

7 тревата съхне, цветът вехне; защото дишането Господне духа върху него; наистина народът е трева!

8 Тревата съхне, цветът вехне, но словото на нашия Бог ще остане довека.

9 Ти, който носиш благи вести на Сион, изкачи се на високата планина; ти, който носиш благи вести на Йерусалим, издигни силно гласа си; издигни го, не бой се, кажи на Юдейските градове: Ето вашия Бог!

10 Ето, Господ Йехова ще дойде със сила и мишцата Му ще владее за него; ето, наградата Му е с него и въздаянието Му – пред него.

11 Той ще пасе стадото Си като овчар, ще събере агнетата с мишцата Си, ще ги носи в скута Си и ще води полека доещите.

[12] Quem na concha de sua mão mediu as águas e tomou a medida dos céus a palmos? Quem recolheu na terça parte de um efa o pó da terra e pesou os montes em romana e os outeiros em balança de precisão?

[13] Quem guiou o Espírito do SENHOR? Ou, como seu conselheiro, o ensinou?

[14] Com quem tomou ele conselho, para que lhe desse compreensão? Quem o instruiu na vereda do juízo, e lhe ensinou sabedoria, e lhe mostrou o caminho de entendimento?

[15] Eis que as nações são consideradas por ele como um pingo que cai de um balde e como um grão de pó na balança; as ilhas são como pó fino que se levanta.

[16] Nem todo o Líbano basta para queimar, nem os seus animais, para um holocausto.

[17] Todas as nações são perante ele como coisa que não é nada; ele as considera menos do que nada, como um vácuo.

[18] Com quem comparareis a Deus? Ou que coisa semelhante confrontareis com ele?

[19] O artífice funde a imagem, e o ourives a cobre de ouro e cadeias de prata forja para ela.

[20] O sacerdote idólatra escolhe madeira que não se corrompe e busca um artífice perito para assentar uma imagem esculpida que não oscile.

[21] Acaso, não sabeis? Porventura, não ouvis? Não vos tem sido anunciado desde o princípio? Ou não atentastes para os fundamentos da terra?

[12] Кой е премерил водите с шепата си, измерил небето с педя, побрал в мярка пръстта на земята и претеглил планините с теглилка, а хълмовете – с везни?

[13] Кой е упътил Духа Господен или като съветник Негов Го е научил?

[14] С кого се е съветвал Той и кой Го е вразумил и Го е научил на пътя на правосъдието, и Му е предал знание, и Му е показал пътя на разума?

[15] Ето, народите са като капка от ведро и изглеждат като ситен прашец на везните; ето, островите са като ситен прах, който се вдига.

[16] Ливан не е достатъчен за гориво, нито животните му стигат за всеизгаряне.

[17] Всички народи са нищо пред Него, смятат се пред Него за по-малко от нищо, да! За празнота.

[18] И така, на кого ще уподобите Бога? Или какво подобие ще сравните с Него?

[19] Кумирът ли? – Художникът го е излял и златарят го обковава със злато и лее за него сребърни верижки;

[20] който е твърде сиромах, за да принесепринос, избира негниещо дърво и търси за него изкусен художник, за да го направи непоклатим кумир!

[21] Не знаете ли? Не сте ли чули? Не ви ли е било известено отначало? От основаването на земята не сте ли разбрали

[22] Ele é o que está assentado sobre a redondeza da terra, cujos moradores são como gafanhotos; é ele quem estende os céus como cortina e os desenrola como tenda para neles habitar;
[23] é ele quem reduz a nada os príncipes e torna em nulidade os juízes da terra.

[24] Mal foram plantados e semeados, mal se arraigou na terra o seu tronco, já se secam, quando um sopro passa por eles, e uma tempestade os leva como palha.

[25] A quem, pois, me comparareis para que eu lhe seja igual? – diz o Santo.
[26] Levantai ao alto os olhos e vede. Quem criou estas coisas? Aquele que faz sair o seu exército de estrelas, todas bem contadas, as quais ele chama pelo nome; por ser ele grande em força e forte em poder, nem uma só vem a faltar.
[27] Por que, pois, dizes, ó Jacó, e falas, ó Israel: O meu caminho está encoberto ao SENHOR, e o meu direito passa despercebido ao meu Deus?
[28] Não sabes, não ouviste que o eterno Deus, o SENHOR, o Criador dos fins da terra, nem se cansa, nem se fatiga? Não se pode esquadrinhar o seu entendimento.
[29] Faz forte ao cansado e multiplica as forças ao que não tem nenhum vigor.

[30] Os jovens se cansam e se fatigam, e os moços de exaustos caem,

[31] mas os que esperam no SENHOR renovam as suas forças, sobem com asas

[22] Онзи, Който седи над кръга на земята, пред Когото жителите ѝ са като скакалци, Който простира небето като завеса и го разпъва като шатър за живеене,
[23] Който докарва първенците до нищо и прави като суета земните съдии?
[24] Те едва са били посадени, едва са били посети, едва се е вкоренил в земята стволът им, и Той подухва върху тях, и те изсъхват, и вихрушката ги помита като плява.
[25] И така, на кого ще Ме уподобите, за да му бъда равен? – казва Святият.
[26] Вдигнете очите си нагоре и вижте: Кой е създал тези светила и извежда множеството им с брой? Той ги вика всичките по име; чрез величието на силата Му и понеже е мощен във власт, нито едно от тях не липсва.

[27] Защо говориш, Якове, и казваш, Израилю: Пътят ми е скрит от Господа и правото ми се пренебрегва от моя Бог?

[28] Не знаеш ли? Не си ли чул, че вечният Бог Йехова, Създателят на земните краища, не отслабва и не се уморява? Неговият разум е неизследим.
[29] Той дава сила на отслабналите и умножава мощта на немощните.
[30] Даже младите ще отслабнат и ще се уморят, и отбраните момци съвсем ще паднат;
[31] а онези, които чакат Господа, ще подновят силата си, ще се издигат с

como águias, correm e não se cansam, caminham e não se fatigam.

Isaías 41

Deus suscita o Redentor

[1] Calai-vos perante mim, ó ilhas, e os povos renovem as suas forças; cheguem-se e, então, falem; cheguemo-nos e pleiteemos juntos.

[2] Quem suscitou do Oriente aquele a cujos passos segue a vitória? Quem faz que as nações se lhe submetam, e que ele calque aos pés os reis, e com a sua espada os transforme em pó, e com o seu arco, em palha que o vento arrebata?

[3] Persegue-os e passa adiante em segurança, por uma vereda que seus pés jamais trilharam.

[4] Quem fez e executou tudo isso? Aquele que desde o princípio tem chamado as gerações à existência, eu, o SENHOR, o primeiro, e com os últimos eu mesmo.

[5] Os países do mar viram isto e temeram, os fins da terra tremeram, aproximaram-se e vieram.

[6] Um ao outro ajudou e ao seu próximo disse: Sê forte.

[7] Assim, o artífice anima ao ourives, e o que alisa com o martelo, ao que bate na bigorna, dizendo da soldadura: Está bem feita. Então, com pregos fixa o ídolo para que não oscile.

[8] Mas tu, ó Israel, servo meu, tu, Jacó, a quem elegi, descendente de Abraão, meu amigo,

крила като орли, ще тичат и няма да се уморят, ще ходят и няма да отслабнат.

Исая 41

Бог обещава да възстанови Израил

[1] Мълчете пред Мене, вие, острови; и племената нека подновят силата си; нека приближат и тогава нека говорят; нека застанем заедно на съд.

[2] Кой е издигнал един от изток, когото повика с правда при краката Си? Предава му народи и го поставя господар над царе, и тях предава на меча му като прах, на лъка му – като отвята плява.

[3] Подгонва ги и безопасно минава пътя, по който не беше ходил с краката си.

[4] Кой издейства и извърши това, като повика още в
началото бъдещитепоколения?
Аз, Господ, първият и последният, Аз съм.

[5] Островите видяха и се уплашиха, земните краища се разтреперaха, приближиха се и дойдоха.

[6] Всеки помогна на другаря си и каза на брат си: Дерзай!

[7] И така, дърводелецът насърчаваше златаря и този, който кове с чука – онзи, който удря на наковалнята, като казваше: Добре е споено, и го закрепваше с гвоздей, за да не се клати.

[8] Но ти, Израилю, служителю Мой, Якове, когото Аз избрах, потомство на Моя приятел Авраам,

[9] tu, a quem tomei das extremidades da terra, e chamei dos seus cantos mais remotos, e a quem disse: Tu és o meu servo, eu te escolhi e não te rejeitei,
[10] não temas, porque eu sou contigo; não te assombres, porque eu sou o teu Deus; eu te fortaleço, e te ajudo, e te sustento com a minha destra fiel.
[11] Eis que envergonhados e confundidos serão todos os que estão indignados contra ti; serão reduzidos a nada, e os que contendem contigo perecerão.

[12] Aos que pelejam contra ti, buscá-los-ás, porém não os acharás; serão reduzidos a nada e a coisa de nenhum valor os que fazem guerra contra ti.

[13] Porque eu, o SENHOR, teu Deus, te tomo pela tua mão direita e te digo: Não temas, que eu te ajudo.
[14] Não temas, ó vermezinho de Jacó, povozinho de Israel; eu te ajudo, diz o SENHOR, e o teu Redentor é o Santo de Israel.
[15] Eis que farei de ti um trilho cortante e novo, armado de lâminas duplas; os montes trilharás, e moerás, e os outeiros reduzirás a palha.
[16] Tu os padejarás, e o vento os levará, e redemoinho os espalhará; tu te alegrarás no SENHOR e te gloriarás no Santo de Israel.

[17] Os aflitos e necessitados buscam águas, e não as há, e a sua língua se seca de sede;

[9] ти, когото взех от краищата на земята и повиках от най-далечните ѝ страни, и ти казах: Ти си Мой слуга, Аз те избрах и не те отхвърлих,
[10] не бой се, защото Аз съм с тебе; не се ужасявай, защото Аз съм твой Бог; ще те укрепя, да! Ще ти помогна. Да! Ще те подкрепя с праведната Си десница.
[11] Ето, всички, които са разгневени на тебе, ще се засрамят и смутят; съперниците ти ще станат като нищо и ще загинат.
[12] Ще потърсиш онези, които се сражават против теб, и няма да ги намериш; онези, които воюват против тебе, ще станат като нищо – все едно, че не са били.
[13] Защото Аз, Господ, твоят Бог, съм, Който подкрепям десницата ти и ти казвам: Не бой се, Аз ще ти помогна.
[14] Не бой се, червею Якове, и вие, малцината Израилеви; Аз ще ти помагам, казва Господ, твоят изкупител, Святият Израилев.
[15] Ето, Аз ще те направя на нова остра назъбена диканя; ще вършееш планините и ще ги стриеш, и ще обърнеш хълмовете на дребна плява;
[16] ще ги отвееш и вятърът ще ги отнесе, и вихрушката ще ги разпръсне; а ти ще се зарадваш в Господа, ще се похвалиш в Святия Израилев.
[17] Когато сиромасите и немотните потърсят вода, а няма, и езикът им съхне от жажда, Аз, Господ, ще ги

mas eu, o SENHOR, os ouvirei, eu, o Deus de Israel, não os desampararei.

[18] Abrirei rios nos altos desnudos e fontes no meio dos vales; tornarei o deserto em açudes de águas e a terra seca, em mananciais.

[19] Plantarei no deserto o cedro, a acácia, a murta e a oliveira; conjuntamente, porei no ermo o cipreste, o olmeiro e o buxo,

[20] para que todos vejam e saibam, considerem e juntamente entendam que a mão do SENHOR fez isso, e o Santo de Israel o criou.

O Senhor prova a sua grandeza

[21] Apresentai a vossa demanda, diz o SENHOR; alegai as vossas razões, diz o Rei de Jacó.

[22] Trazei e anunciai-nos as coisas que hão de acontecer; relatai-nos as profecias anteriores, para que atentemos para elas e saibamos se se cumpriram; ou fazei-nos ouvir as coisas futuras.

[23] Anunciai-nos as coisas que ainda hão de vir, para que saibamos que sois deuses; fazei bem ou fazei mal, para que nos assombremos, e juntamente o veremos.

[24] Eis que sois menos do que nada, e menos do que nada é o que fazeis; abominação é quem vos escolhe.

[25] Do Norte suscito a um, e ele vem, a um desde o nascimento do sol, e ele invocará o meu nome; pisará magistrados como lodo e como o oleiro pisa o barro.

послушам, Аз, Израилевият Бог, няма да ги оставя.

[18] Ще отворя реки на голите височини и извори – сред долините; ще обърна пустинята на водни езера и сухата земя – на водни извори.

[19] В пустинята ще насадя кедър, ситим, митра и маслиново дърво; в ненаселената земя ще поставя заедно елха, явор и кипарис,

[20] за да видят и да знаят, да разсъдят и разберат всички, че ръката Господня е направила това и Святият Израилев го е създал.

[21] Представете делото си, казва Господ; приведете силните си доказателства, казва Якововият Цар.

[22] Нека ги приведат и нека ни кажат какво има да стане; обяснете миналото, кажете какво е било, за да приложим сърцата си в него и да узнаем сетнината му; или ни известете бъдещето,

[23] известете какво има да стане после, за да познаем, че сте богове; дори докарвайте добро или зло докарвайте, за да се ужасим, като го видим всички.

[24] Ето, вие сте по-малко от нищо; и това, което вършите – по-малко от нищо; мерзост е онзи, който ви избира.

[25] Издигнах един от север и той е дошъл, от изток – един, който призовава Моето име; и ще нагази първенците като кал, както грънчарят тъпче глината.

[26] Quem anunciou isto desde o princípio, a fim que o possamos saber, antecipadamente, para que digamos: É isso mesmo? Mas não há quem anuncie, nem tampouco quem manifeste, nem ainda quem ouça as vossas palavras.

[27] Eu sou o que primeiro disse a Sião: Eis! Ei-los aí! E a Jerusalém dou um mensageiro de boas-novas.

[28] Quando eu olho, não há ninguém; nem mesmo entre eles há conselheiro a quem eu pergunte, e me responda.

[29] Eis que todos são nada; as suas obras são coisa nenhuma; as suas imagens de fundição, vento e vácuo.

Isaías 42

O Servo do Senhor

[1] Eis aqui o meu servo, a quem sustenho; o meu escolhido, em quem a minha alma se compraz; pus sobre ele o meu Espírito, e ele promulgará o direito para os gentios.

[2] Não clamará, nem gritará, nem fará ouvir a sua voz na praça.

[3] Não esmagará a cana quebrada, nem apagará a torcida que fumega; em verdade, promulgará o direito.

[4] Não desanimará, nem se quebrará até que ponha na terra o direito; e as terras do mar aguardarão a sua doutrina.

[5] Assim diz Deus, o SENHOR, que criou os céus e os estendeu, formou a terra e a tudo quanto produz; que dá fôlego de vida ao

[26] Кой е изявил това отначало, за да знаем, и отпреди време, за да кажем: Той имаправо? Напротив, няма някой да го е изявил, няма някой да го е казал, няма някой да е чул думите ви.

[27] Пръв Аз казах на Сион: Ето ги! Ето ги! И дадох на Йерусалим благовестител.

[28] Защото, когато прегледах, нямаше никой. Да! Между тях нямаше съветник, който да може да отговори и дума, когато ги попитах.

[29] Ето, те всички са суета, делата им са нищо, излетите им идоли са вятър и срам.

Исая 42

Божият Слуга

[1] Ето Моя Слуга, когото подкрепям, Моя избраник, в когото благоволи душата Ми; положих Духа Си на него; той ще постави правосъдие за народите.

[2] Няма да извика, нито ще издигне високо гласа си, нито ще го направи да се чуе навън.

[3] Пречупена тръстика няма да отреже и замъждял фитил няма да угаси; ще постави правосъдие според истината.

[4] Няма да отслабне, нито ще се съкруши, докато установи правосъдие на земята; и островите ще очакват неговото поучение.

[5] Така казва Бог, Господ, Който е направил небето и го е разпрострял, Който е разстлал земята с произведенията ѝ, Който дава дихание

povo que nela está e o espírito aos que andam nela.

[6] Eu, o SENHOR, te chamei em justiça, tomar-te-ei pela mão, e te guardarei, e te farei mediador da aliança com o povo e luz para os gentios;

[7] para abrires os olhos aos cegos, para tirares da prisão o cativo e do cárcere, os que jazem em trevas.

[8] Eu sou o SENHOR, este é o meu nome; a minha glória, pois, não a darei a outrem, nem a minha honra, às imagens de escultura.

[9] Eis que as primeiras predições já se cumpriram, e novas coisas eu vos anuncio; e, antes que sucedam, eu vo-las farei ouvir.

Cântico de louvor pela salvação do povo

[10] Cantai ao SENHOR um cântico novo e o seu louvor até às extremidades da terra, vós, os que navegais pelo mar e tudo quanto há nele, vós, terras do mar e seus moradores.

[11] Alcem a voz o deserto, as suas cidades e as aldeias habitadas por Quedar; exultem os que habitam nas rochas e clamem do cimo dos montes;

[12] dêem honra ao SENHOR e anunciem a sua glória nas terras do mar.

[13] O SENHOR sairá como valente, despertará o seu zelo como homem de guerra; clamará, lançará forte grito de guerra e mostrará sua força contra os seus inimigos.

[14] Por muito tempo me calei, estive em silêncio e me contive; mas agora darei

на народа, който е на нея; и дух на тези, които ходят по нея:

[6] Аз, Господ, те призовах в правда и като хвана ръката ти, ще те пазя и ще те поставя за завет на народа, за светлина на народите,

[7] за да отвориш очите на слепите, да извадиш затворените от затвор и седящите в мрак – от тъмницата.

[8] Аз съм Господ; това е Моето име; и не искам да дам славата Си на друг, нито хвалението Си – на изваяните идоли.

[9] Ето, нещата, предсказани от началото, се сбъднаха и Аз ви известявам нови, преди да се появят, ви ги казвам.

[10] Пейте на Господа нова песен, хвалата Му от краищата на земята, вие, които слизате в морето, и всичко, което е в него, острови и вие, които живеете на тях.

[11] Пустинята и градовете ѝ нека извикат с висок глас, селата, където живее Кидар; нека пеят жителите на Села, нека възкликнат от върховете на планините,

[12] нека отдадат слава на Господа и нека възвестят хвалата Му на островите.

[13] Господ ще излезе като силен мъж, ще възбуди ревността Си като воин, ще извика, да! Ще изреве. Ще надделее над враговете Си.

[14] За дълго време мълчах, казва Той, останах тих, въздържах Себе Си; но сега ще извикам като жена, която

gritos como a parturiente, e ao mesmo tempo ofegarei, e estarei esbaforido.

15 Os montes e outeiros devastarei e toda a sua erva farei secar; tornarei os rios em terra firme e secarei os lagos.

16 Guiarei os cegos por um caminho que não conhecem, fá-los-ei andar por veredas desconhecidas; tornarei as trevas em luz perante eles e os caminhos escabrosos, planos. Estas coisas lhes farei e jamais os desampararei.

17 Tornarão atrás e confundir-se-ão de vergonha os que confiam em imagens de escultura e às imagens de fundição dizem: Vós sois nossos deuses.

Lamento sobre a cegueira de Israel

18 Surdos, ouvi, e vós, cegos, olhai, para que possais ver.

19 Quem é cego, como o meu servo, ou surdo, como o meu mensageiro, a quem envio? Quem é cego, como o meu amigo, e cego, como o servo do SENHOR?

20 Tu vês muitas coisas, mas não as observas; ainda que tens os ouvidos abertos, nada ouves.

21 Foi do agrado do SENHOR, por amor da sua própria justiça, engrandecer a lei e fazê-la gloriosa.

22 Não obstante, é um povo roubado e saqueado; todos estão enlaçados em cavernas e escondidos em cárceres; são postos como presa, e ninguém há que os livre; por despojo, e ninguém diz: Restitui.

ражда, ще погубя и същевременно ще погълна.

15 Ще запустя планини и хълмове и ще изсуша цялата им трева; ще обърна реките на острови и ще пресуша езерата.

16 Ще доведа слепите през път, който не са знаели, ще ги водя в пътеки, които са им били непознати; ще обърна тъмнината в светлина пред тях и неравните места ще направя равни. Така ще сторя и няма да ги оставя.

17 Ще се върнат назад, съвсем ще бъдат посрамени онези, които уповават на ваяните идоли, които казват на излетите идоли: Вие сте наши богове.

Падението на Израил

18 Чуйте, глухи, и гледайте, слепи, за да видите.

19 Кой е сляп, ако не е слугата Ми, или глух, както посланикът, коготоизпращам? Кой е сляп, както преданият на Бога, и сляп, както слугата Господен?

20 Ти гледаш много неща, но не наблюдаваш; ушите му са отворени, но той не чува.

21 Господ благоволи заради правдата Си да възвеличи закона и да го направи почитаем.

22 Но те са разорен и разграбен народ; всички са впримчени в пещери и скрити в тъмници; станали са за плячка и нямат избавител, ограбени са, а никой не казва: Върни го!

[23] Quem há entre vós que ouça isto? Que atenda e ouça o que há de ser depois?

[24] Quem entregou Jacó por despojo e Israel, aos roubadores? Acaso, não foi o SENHOR, aquele contra quem pecaram e nos caminhos do qual não queriam andar, não dando ouvidos à sua lei?

[25] Pelo que derramou sobre eles o furor da sua ira e a violência da guerra; isto lhes ateou fogo ao redor, contudo, não o entenderam; e os queimou, mas não fizeram caso.

Isaías 43

Só Deus resgata Israel

[1] Mas agora, assim diz o SENHOR, que te criou, ó Jacó, e que te formou, ó Israel: Não temas, porque eu te remi; chamei-te pelo teu nome, tu és meu.

[2] Quando passares pelas águas, eu serei contigo; quando, pelos rios, eles não te submergirão; quando passares pelo fogo, não te queimarás, nem a chama arderá em ti.

[3] Porque eu sou o SENHOR, teu Deus, o Santo de Israel, o teu Salvador; dei o Egito por teu resgate e a Etiópia e Sebá, por ti.

[4] Visto que foste precioso aos meus olhos, digno de honra, e eu te amei, darei homens por ti e os povos, pela tua vida.

[5] Não temas, pois, porque sou contigo; trarei a tua descendência desde o Oriente e a ajuntarei desde o Ocidente.

[23] Кой от вас ще обърне внимание на това? Кой ще внимава и ще слуша за бъдещето?

[24] Кой предаде Яков на обир и Израил – на грабители? Не е ли Господ, пред Когото съгрешихме? Защото не искаха да ходят в пътищата Му, нито послушаха учението Му.

[25] Затова изля на него яростта на гнева Си и свирепостта на боя; и това го запали наоколо, но той не забеляза, изгори го, но той не го вложи в сърцето си.

Исая 43

Възстановяването на Израил

[1] А сега така казва Господ, Творецът ти, Якове, и Създателят ти, Израилю: Не бой се, защото Аз те изкупих. Призовах те по име; Мой си ти.

[2] Когато минаваш през водите, с тебе ще бъда, и през реките – те няма да те потопят; когато ходиш през огъня, ти няма да се изгориш и пламъкът няма да те опали.

[3] Защото Аз съм Йехова, твоят Бог, Святият Израилев, твоят Спасител; за твой откуп дадох Египет, за теб – Етиопия и Сева.

[4] Понеже ти беше скъпоценен пред очите Ми, беше на почит и Аз те възлюбих, затова ще дам хора за теб и племена – за живота ти.

[5] Не бой се, защото Аз съм с теб; от изток ще доведа потомството ти и от запад ще те събера;

[6] Direi ao Norte: entrega! E ao Sul: não retenhas! Trazei meus filhos de longe e minhas filhas, das extremidades da terra,

[7] a todos os que são chamados pelo meu nome, e os que criei para minha glória, e que formei, e fiz.

[8] Traze o povo que, ainda que tem olhos, é cego e surdo, ainda que tem ouvidos.

[9] Todas as nações, congreguem-se; e, povos, reúnam-se; quem dentre eles pode anunciar isto e fazer-nos ouvir as predições antigas? Apresentem as suas testemunhas e por elas se justifiquem, para que se ouça e se diga: Verdade é!

[10] Vós sois as minhas testemunhas, diz o SENHOR, o meu servo a quem escolhi; para que o saibais, e me creiais, e entendais que sou eu mesmo, e que antes de mim deus nenhum se formou, e depois de mim nenhum haverá.

[11] Eu, eu sou o SENHOR, e fora de mim não há salvador.

[12] Eu anunciei salvação, realizei-a e a fiz ouvir; deus estranho não houve entre vós, pois vós sois as minhas testemunhas, diz o SENHOR; eu sou Deus.

[13] Ainda antes que houvesse dia, eu era; e nenhum há que possa livrar alguém das minhas mãos; agindo eu, quem o impedirá?

Libertação do jugo da Babilônia

[14] Assim diz o SENHOR, o que vos redime, o Santo de Israel: Por amor de vós, enviarei inimigos contra a Babilônia e a todos os de

[6] ще кажа на севера: Върни обратно!, и на юга: Не задържай! Доведи синовете Ми отдалеч и дъщерите Ми – от земния край:

[7] всички, които се наричат с Моето име, които сътворих за славата Си; Аз създадох всеки от тях, да! Аз го направих.

[8] Изведи слепия народ, който има очи, и глухите, които имат уши.

[9] Нека се съберат заедно всички народи и нека се стекат племената; кой от тях може да възвести това и да ни обясни предишните събития? Нека доведат свидетелите си, за да се оправдаят, за да чуят хората и да кажат: Това е вярно.

[10] Вие сте Мои свидетели, казва Господ, и слугата Ми, когото избрах, за да Ме познаете и да повярвате в Мен, и да разберете, че съм Аз – че преди Мене не е имало Бог и след Мене няма да има.

[11] Аз, Аз съм Господ; и освен Мене няма спасител.

[12] Аз възвестих, спасих и показах, когато не е имало между вас чужд бог; затова вие сте Мои свидетели, казва Господ, че Аз съм Бог.

[13] Да, преди да е имало време, Аз съм; и няма кой да избавя от ръката Ми; Аз действам и кой ще Ми попречи?

[14] Така казва Господ, вашият Изкупител, Святият Израилев; заради вас пратих във Вавилон и ще доведа всички като

lá farei embarcar como fugitivos, isto é, os caldeus, nos navios com os quais se vangloriavam.

15 Eu sou o SENHOR, o vosso Santo, o Criador de Israel, o vosso Rei.

16 Assim diz o SENHOR, o que outrora preparou um caminho no mar e nas águas impetuosas, uma vereda;

17 o que fez sair o carro e o cavalo, o exército e a força – jazem juntamente lá e jamais se levantarão; estão extintos, apagados como uma torcida.

18 Não vos lembreis das coisas passadas, nem considereis as antigas.

19 Eis que faço coisa nova, que está saindo à luz; porventura, não o percebeis? Eis que porei um caminho no deserto e rios, no ermo.

20 Os animais do campo me glorificarão, os chacais e os filhotes de avestruzes; porque porei águas no deserto e rios, no ermo, para dar de beber ao meu povo, ao meu escolhido,

21 ao povo que formei para mim, para celebrar o meu louvor.

A misericórdia do Senhor

22 Contudo, não me tens invocado, ó Jacó, e de mim te cansaste, ó Israel.

23 Não me trouxeste o gado miúdo dos teus holocaustos, nem me honraste com os teus sacrifícios; não te dei trabalho com ofertas de manjares, nem te cansei com incenso.

24 Não me compraste por dinheiro cana aromática, nem com a gordura dos teus sacrifícios me satisfizeste, mas me deste

бежанци, дори халдейците – в корабите, с които се хвалеха.

15 Аз съм Господ, Святият ваш, Творецът Израилев, вашият Цар.

16 Така казва Господ, Който прави път в морето и пътека – в буйните води,

17 Който изважда колесници и коне, войска и сила: Те всички ще паднат, няма да станат; унищожени бяха, угаснаха като фитил.

18 Не си спомняйте предишните неща, нито мислете за древните събития.

19 Ето, Аз ще направя нещо ново; сега ще се появи; няма ли да внимавате в него? Да! Ще направя път в пустинята и реки – в безводната земя.

20 Полските зверове ще Ме прославят – чакалите и щраусите, – защото давам вода в пустинята, реки – в безводната земя, за да напоя народа Си, избраните Си,

21 народа, който създадох за Себе Си, за да оповестява хвалата Ми.

22 Но ти, Якове, не Ме призова; и ти, Израилю, се отегчи от Мене;

23 не си Ми принасял агънцата на всеизгарянията си, нито си Ме почитал с жертвите си. Аз не те заробих с приноси и не ти дотегнах с ливан.

24 Не си купил за Мене благоуханна тръстика с пари, нито си Ме наситил с тлъстината на жертвите си; но ти си Ме

trabalho com os teus pecados e me cansaste com as tuas iniqüidades.

25 Eu, eu mesmo, sou o que apago as tuas transgressões por amor de mim e dos teus pecados não me lembro.

26 Desperta-me a memória; entremos juntos em juízo; apresenta as tuas razões, para que possas justificar-te.

27 Teu primeiro pai pecou, e os teus guias prevaricaram contra mim.

28 Pelo que profanarei os príncipes do santuário; e entregarei Jacó à destruição e Israel, ao opróbrio.

Isaías 44

O Senhor é o único Deus

1 Agora, pois, ouve, ó Jacó, servo meu, ó Israel, a quem escolhi.

2 Assim diz o SENHOR, que te criou, e te formou desde o ventre, e que te ajuda: Não temas, ó Jacó, servo meu, ó amado, a quem escolhi.

3 Porque derramarei água sobre o sedento e torrentes, sobre a terra seca; derramarei o meu Espírito sobre a tua posteridade e a minha bênção, sobre os teus descendentes;

4 e brotarão como a erva, como salgueiros junto às correntes das águas.

5 Um dirá: Eu sou do SENHOR; outro se chamará do nome de Jacó; o outro ainda escreverá na própria mão: Eu sou do SENHOR, e por sobrenome tomará o nome de Israel.

6 Assim diz o SENHOR, Rei de Israel, seu Redentor, o SENHOR dos Exércitos: Eu sou

заробил с греховете си, дотегнал си Ми с беззаконията си.

25 Аз, Аз съм, Който изтривам твоите престъпления заради Себе Си и няма да си спомня за греховете ти.

26 Подсети Ме, за да се съдим заедно; представи делото си, за да се оправдаеш.

27 Твоят праотец съгреши и учителите ти престъпиха против Мене.

28 Затова ще сваля от свещенството им великите служители на светилището и ще обрека Яков на изтребление, и ще направя Израил за поругание.

Исая 44

Обещанията на единия истински Бог

1 Но сега слушай, служителю Мой, Якове, и Израилю, когото Аз избрах:

2 Така казва Господ, Който те е направил и те е създал в утробата, и ще ти помага: Не бой се, служителю Мой Якове, и ти, Есуруне, когото Аз избрах,

3 защото ще изливам вода на жаднатаземя и реки – на сухата почва; ще изливам Духа Си на потомството ти и благословението Си – на рожбите ти;

4 и те ще поникнат между тревата като върби край течащи води.

5 Един ще казва: Аз съм Господен; друг ще се нарича с Якововото име; а трети ще подписва с ръката си, че ще служи на Господа, и ще произнася с почит Израилевото име.

6 Така казва Господ, Царят на Израил, неговият изкупител, Господ на Силите:

o primeiro e eu sou o último, e além de mim não há Deus.

[7] Quem há, como eu, feito predições desde que estabeleci o mais antigo povo? Que o declare e o exponha perante mim! Que esse anuncie as coisas futuras, as coisas que hão de vir!

[8] Não vos assombreis, nem temais; acaso, desde aquele tempo não vo-lo fiz ouvir, não vo-lo anunciei? Vós sois as minhas testemunhas. Há outro Deus além de mim? Não, não há outra Rocha que eu conheça.

A loucura da idolatria

[9] Todos os artífices de imagens de escultura são nada, e as suas coisas preferidas são de nenhum préstimo; eles mesmos são testemunhas de que elas nada vêem, nem entendem, para que eles sejam confundidos.

[10] Quem formaria um deus ou fundiria uma imagem de escultura, que é de nenhum préstimo?

[11] Eis que todos os seus seguidores ficariam confundidos, pois os mesmos artífices não passam de homens; ajuntem-se todos e se apresentem, espantem-se e sejam, à uma, envergonhados.

[12] O ferreiro faz o machado, trabalha nas brasas, forma um ídolo a martelo e forja-o com a força do seu braço; ele tem fome, e a sua força falta, não bebe água e desfalece.

[13] O artífice em madeira estende o cordel e, com o lápis, esboça uma imagem; alisa-a com plaina, marca com o compasso e faz

Аз съм първият, Аз – и последният, и освен Мене няма Бог.

[7] Откак съм настанил древните народи, кой може да прогласи, както Аз? Нека възвести това и Ми го изложи; нека им известят идващите и бъдещите неща.

[8] Не бойте се, нито се страхувайте; не ти ли възвестих Аз от древността и не ти ли показах това? И вие сте Ми свидетели – има ли бог освен Мене? Наистина няма канара: Аз не познавам такъв.

[9] Всички, които създават изваяни идоли, са за посрамване; и многожелателните им неща са безполезни; и те сами са им свидетели; не виждат, нито разбират, за да се засрамят.

Безумството на идолопоклонниците

[10] Кой е онзи, който прави един бог или излива изваян идол, и то съвсем безполезен?

[11] Ето, всичките му привърженици ще се засрамят; а художниците, и те самите са хора, нека се съберат всички, нека застанат; ще се убоят, ще се засрамят всички.

[12] Ковачът кове брадва, изработва я във въглищата и я оформя с чукове, работи със силните си ръце, дори огладнява и изнемощява; ако не пие вода, отслабва.

[13] Дърводелецът опъва връв, начертава идола с тебешир, изработва го с длета, начертава го с пергел и го

à semelhança e beleza de um homem, que possa morar em uma casa.

[14] Um homem corta para si cedros, toma um cipreste ou um carvalho, fazendo escolha entre as árvores do bosque; planta um pinheiro, e a chuva o faz crescer.

[15] Tais árvores servem ao homem para queimar; com parte de sua madeira se aquenta e coze o pão; e também faz um deus e se prostra diante dele, esculpe uma imagem e se ajoelha diante dela.

[16] Metade queima no fogo e com ela coze a carne para comer; assa-a e farta-se; também se aquenta e diz: Ah! Já me aquento, contemplo a luz.

[17] Então, do resto faz um deus, uma imagem de escultura; ajoelha-se diante dela, prostra-se e lhe dirige a sua oração, dizendo: Livra-me, porque tu és o meu deus.

[18] Nada sabem, nem entendem; porque se lhes grudaram os olhos, para que não vejam, e o seu coração já não pode entender.

[19] Nenhum deles cai em si, já não há conhecimento nem compreensão para dizer: Metade queimei e cozi pão sobre as suas brasas, assei sobre elas carne e a comi; e faria eu do resto uma abominação? Ajoelhar-me-ia eu diante de um pedaço de árvore?

[20] Tal homem se apascenta de cinza; o seu coração enganado o iludiu, de maneira que não pode livrar a sua alma, nem dizer: Não é mentira aquilo em que confio?

A promessa de livramento

създава по човешки образ, според човешката красота, за да стои в къщи.

[14] Отсича си кедри и взема бор и дъб, той си беше избрал между горските дървета едно и беше насадил бор; и дъждът го е правил да расте.

[15] Тогава, като е станал за горене на човека, той взема от него и се топли, още го пали и пече хляб; и от същото прави бог и му се кланя, прави го изваян идол и коленичи пред него!

[16] Една част от него той изгаря в огън, с друга част готви месо да яде, изпича печиво и се насища. Грее се и казва: Ох! Стоплих се! Видях огъня!

[17] И от останалото от него прави бог, изваяния си идол. Коленичи пред него и му се кланя, и му се моли: Избави ме, защото ти си мой бог!

[18] Те не знаят, нито разсъждават; защото очите им са замазани, за да не гледат, и сърцата им – за да не разбират.

[19] И никой не взема на сърцето си, нито има знание или разум, за да каже: Част от него изгорих на огън, още и хляб изпекох на въглищата му, опекох и месо и ядох; и да направя ли от останалото от него гнусота? Да се поклоня ли на нещо, станало от дърво?

[20] Той се храни с пепел; измамното му сърце го заблуждава и не може да отърве душата си, нито да каже: Това нещо в ръката ми не е ли лъжа?

Господ е Творец и Спасител

21 Lembra-te destas coisas, ó Jacó, ó Israel, porquanto és meu servo! Eu te formei, tu és meu servo, ó Israel; não me esquecerei de ti.

21 Помни това, Якове и Израилю, защото си Ми слуга; Аз те създадох; Мой слуга си; Израилю, няма да бъдеш забравен от Мен;

22 Desfaço as tuas transgressões como a névoa e os teus pecados, como a nuvem; torna-te para mim, porque eu te remi.

22 изличих като гъста мъгла престъпленията ти и като облак – греховете ти; върни се при мене, защото Аз те изкупих.

23 Regozijai-vos, ó céus, porque o SENHOR fez isto; exultai, vós, ó profundezas da terra; retumbai com júbilo, vós, montes, vós, bosques e todas as suas árvores, porque o SENHOR remiu a Jacó e se glorificou em Israel.

23 Възпей радостно, небе, защото Господизвърши това; възкликнете, дълбини на земята; запейте весело, планини, гори и всички дървета в тях, защото Господ изкупи Яков и се прослави в Израил.

24 Assim diz o SENHOR, que te redime, o mesmo que te formou desde o ventre materno: Eu sou o SENHOR, que faço todas as coisas, que sozinho estendi os céus e sozinho espraiei a terra;

24 Така казва Господ, изкупителят ти, Който те е образувал в утробата: Аз съм Господ, Който извърших всичко; Който сам разпрострях небето и сам разстлах земята;

25 que desfaço os sinais dos profetizadores de mentiras e enlouqueço os adivinhos; que faço tornar atrás os sábios, cujo saber converto em loucuras;

25 Който осуетявам знаменията на лъжците и правя да обезумеят прорицателите; Който преобръщам мъдрите и обръщам знанието им в глупост;

26 que confirmo a palavra do meu servo e cumpro o conselho dos meus mensageiros; que digo de Jerusalém: Ela será habitada; e das cidades de Judá: Elas serão edificadas; e quanto às suas ruínas: Eu as levantarei;

26 Който потвърждавам думата на Своя слуга и изпълнявам изявеното от Моите пратеници; Който казвам за Йерусалим: Ще бъде населен, и за градовете на Юдея: Ще бъдат съградени, и Аз ще възстановя разрушеното в него;

27 que digo à profundeza das águas: Seca-te, e eu secarei os teus rios;

27 Който казвам на бездната: Изсъхни и Аз ще пресуша реките ти;

28 que digo de Ciro: Ele é meu pastor e cumprirá tudo o que me apraz; que digo

28 Който казвам за Кир: Той е Моят овчар, който ще изпълни всичко, което Ми е угодно, даже когато кажа на

também de Jerusalém: Será edificada; e do templo: Será fundado.

Isaías 45

Ciro, o libertador de Israel

1 Assim diz o SENHOR ao seu ungido, a Ciro, a quem tomo pela mão direita, para abater as nações ante a sua face, e para descingir os lombos dos reis, e para abrir diante dele as portas, que não se fecharão.

2 Eu irei adiante de ti, endireitarei os caminhos tortuosos, quebrarei as portas de bronze e despedaçarei as trancas de ferro;

3 dar-te-ei os tesouros escondidos e as riquezas encobertas, para que saibas que eu sou o SENHOR, o Deus de Israel, que te chama pelo teu nome.

4 Por amor do meu servo Jacó e de Israel, meu escolhido, eu te chamei pelo teu nome e te pus o sobrenome, ainda que não me conheces.

5 Eu sou o SENHOR, e não há outro; além de mim não há Deus; eu te cingirei, ainda que não me conheces.

6 Para que se saiba, até ao nascente do sol e até ao poente, que além de mim não há outro; eu sou o SENHOR, e não há outro.

7 Eu formo a luz e crio as trevas; faço a paz e crio o mal; eu, o SENHOR, faço todas estas coisas.

O Senhor é o Criador

8 Destilai, ó céus, dessas alturas, e as nuvens chovam justiça; abra-se a terra e

Йерусалим: Ще бъде съграден, и на храма: Ще бъдат положени основите ти.

Исая 45

Пророчество за персийския цар Кир като освободител

1 Така казва Господ на помазаника Си, на Кир, когото Аз държа за дясната ръка, за да покоря народи пред него и да разпаша кръста на царе, за да отворя вратите пред него, за да не затворят портите:

2 Аз ще ходя пред теб и ще изравня неравните места; ще разбия медните врати и ще строша железните лостове;

3 ще ти дам съкровища, пазени в тъмнина, и богатства, скрити в скривалища, за да познаеш, че Аз съм Господ, Израилевият Бог, Който те призовавам по име.

4 Заради Яков, слугата Ми, и Израил, избрания Ми, те призовах по име, дадох ти почтено име, дори и да не Ме познаваш.

5 Аз съм Господ и няма друг; няма бог освен Мен; Аз те описах, въпреки че не Ме познаваш,

6 за да познаят от изток и от запад, че освен Мене няма никой, че Аз съм Господ и няма друг.

Делото на Всемогъщия Бог сред народите

7 Аз създавам светлината и творя тъмнината; правя мир, творя и зло! Аз съм Господ, Който правя всичко това.

8 Росѝ, небе, отгоре и нека облаците излеят правда; нека се отвори земята, за да се роди спасение и за да изникне

produza a salvação, e juntamente com ela brote a justiça; eu, o SENHOR, as criei.

9 Ai daquele que contende com o seu Criador! E não passa de um caco de barro entre outros cacos. Acaso, dirá o barro ao que lhe dá forma: Que fazes? Ou: A tua obra não tem alça.

10 Ai daquele que diz ao pai: Por que geras? E à mulher: Por que dás à luz?

11 Assim diz o SENHOR, o Santo de Israel, aquele que o formou: Quereis, acaso, saber as coisas futuras? Quereis dar ordens acerca de meus filhos e acerca das obras de minhas mãos?

12 Eu fiz a terra e criei nela o homem; as minhas mãos estenderam os céus, e a todos os seus exércitos dei as minhas ordens.

13 Eu, na minha justiça, suscitei a Ciro e todos os seus caminhos endireitarei; ele edificará a minha cidade e libertará os meus exilados, não por preço nem por presentes, diz o SENHOR dos Exércitos.

14 Assim diz o SENHOR: A riqueza do Egito, e as mercadorias da Etiópia, e os sabeus, homens de grande estatura, passarão ao teu poder e serão teus; seguir-te-ão, irão em grilhões, diante de ti se prostrarão e te farão as suas súplicas, dizendo: Só contigo está Deus, e não há outro que seja Deus.

15 Verdadeiramente, tu és Deus misterioso, ó Deus de Israel, ó Salvador.

едновременно правда; Аз, Господ, създадох това.

9 Горко на онзи, който се препира със Създателя си! Черепка от земните парченца! Ще каже ли калта на този, който ѝ дава образ: Какво правиш? Или изделието може да каже за тебе:Няма ръце?

10 Горко на онзи, който казва на баща си:Какво раждаш? Или на жена му: Какво добиваш?

11 Така казва Господ, Святият на Израил и неговият Създател: Допитвай се до Мене за бъдещето; за синовете Ми и за делото на ръцете Ми – заповядайте Ми.

12 Аз създадох земята и сътворих човека на нея; Аз, да! Моите ръце разпростряха небето, Аз дадох заповеди на цялото му множество.

13 Аз издигнах него с правда и ще оправям всичките му пътища; Той ще съгради града Ми и ще пусне пленниците Ми без откуп или подкупи, казва Господ на Силите.

14 Така казва Господ: Печалбата от труда на Египет и търговията на Етиопия и на високите мъже, савците, ще минат към теб и твои ще бъдат; ще те дирят; в окови ще заминат; и като ти се поклонят, ще ти се помолят: Само между теб е Бог – и няма друг, друг бог няма.

15 Наистина Ти си Бог, Който се криеш, Боже Израилев, Спасителю.

16 Envergonhar-se-ão e serão confundidos todos eles; cairão, à uma, em ignomínia os que fabricam ídolos.

17 Israel, porém, será salvo pelo SENHOR com salvação eterna; não sereis envergonhados, nem confundidos em toda a eternidade.

18 Porque assim diz o SENHOR, que criou os céus, o Deus que formou a terra, que a fez e a estabeleceu; que não a criou para ser um caos, mas para ser habitada: Eu sou o SENHOR, e não há outro.

O Senhor e os ídolos

19 Não falei em segredo, nem em lugar algum de trevas da terra; não disse à descendência de Jacó: Buscai-me em vão; eu, o SENHOR, falo a verdade e proclamo o que é direito.

20 Congregai-vos e vinde; chegai-vos todos juntos, vós que escapastes das nações; nada sabem os que carregam o lenho das suas imagens de escultura e fazem súplicas a um deus que não pode salvar.

21 Declarai e apresentai as vossas razões. Que tomem conselho uns com os outros. Quem fez ouvir isto desde a antiguidade? Quem desde aquele tempo o anunciou? Porventura, não o fiz eu, o SENHOR? Pois não há outro Deus, senão eu, Deus justo e Salvador não há além de mim.

22 Olhai para mim e sede salvos, vós, todos os limites da terra; porque eu sou Deus, e não há outro.

23 Por mim mesmo tenho jurado; da minha boca saiu o que é justo, e a minha palavra

16 Те всички ще се посрамят и смутят; те всички, които правят идоли, ще си отидат засрамени.

17 А Израил ще се спаси чрез Господа с вечно спасение; вие няма да се посрамите, нито да се смутите до вечни времена.

18 Защото така казва Господ, Който сътвори небето (този Бог, Който създаде земята, направи я и я утвърди, Който не я сътвори пустиня, а я създаде, за да се населява): Аз съм Господ – и няма друг.

19 Не съм говорил в тайно, от място в тъмна земя; не съм казал на Якововото потомство: Търсете Ме напразно. Аз, Господ, говоря правда, възвестявам правота.

20 Съберете се и елате, приближете се, всички вие, избегнали от народите; нямат разум онези, които издигат дървените си идоли и се молят на бог, който не може да спаси.

21 Изявете и ги приведете. Да! Нека се съветват заедно. Кой е прогласил това от древността? Кой го е изявил от древните времена? Не Аз ли, Господ? И освен Мене няма друг бог, освен Мене няма бог праведен и спасител.

22 Към Мене погледнете и спасени бъдете, всички земни краища; защото Аз съм Бог – и няма друг.

23 В Себе Си се заклех (праведна дума излезе от устата Ми и няма да се върне), че пред Мене ще се преклони всяко

não tornará atrás. Diante de mim se dobrará todo joelho, e jurará toda língua.

24 De mim se dirá: Tão-somente no SENHOR há justiça e força; até ele virão e serão envergonhados todos os que se irritarem contra ele.

25 Mas no SENHOR será justificada toda a descendência de Israel e nele se gloriará.

Isaías 46

A queda dos ídolos da Babilônia

1 Bel se encurva, Nebo se abaixa; os ídolos são postos sobre os animais, sobre as bestas; as cargas que costumáveis levar são canseira para as bestas já cansadas.

2 Esses deuses juntamente se abaixam e se encurvam, não podem salvar a carga; eles mesmos entram em cativeiro.

3 Ouvi-me, ó casa de Jacó e todo o restante da casa de Israel; vós, a quem desde o nascimento carrego e levo nos braços desde o ventre materno.

4 Até à vossa velhice, eu serei o mesmo e, ainda até às cãs, eu vos carregarei; já o tenho feito; levar-vos-ei, pois, carregar-vos-ei e vos salvarei.

5 A quem me comparareis para que eu lhe seja igual? E que coisa semelhante confrontareis comigo?

6 Os que gastam o ouro da bolsa e pesam a prata nas balanças assalariam o ourives para que faça um deus e diante deste se prostram e se inclinam.

7 Sobre os ombros o tomam, levam-no e o põem no seu lugar, e aí ele fica; do seu

коляно, всеки език ще се закълне в Мене.

24 Само в Господа, ще каже някой за Мен, има правда и сила; при Него ще дойдат хората, а всички, които се разгневиха на Него, ще се засрамят.

25 Чрез Господа ще се оправдае и с Него ще се хвали цялото Израилево потомство.

Исая 46

Съд над Вавилон и идолите му

1 Прегъна се Вил, наведе се Нево; идолите им са натоварени на животни и на добитък; товарът, който вие носехте в шествията си, стана тежък на умореното животно.

2 Наведоха се, всички паднаха; те не можаха да отърват товара, а сами отидоха в плен.

3 Слушайте Ме, доме Яковов и всички останали от Израилевия дом, които съм носил още от утробата и съм държал още от раждането.

4 Даже до старостта ви Аз съм същият и докато побелеете, Аз ще ви нося. Аз ви направих и Аз ще ви държа. Да! Аз ще ви нося и избавям.

5 На кого ще Ме оприличите и с кого ще Ме сравните и съпоставите, за да бъдем подобни?

6 Онези, които изсипват злато от чувалчето и претеглят сребро с везни, те наемат златар и го правят на бог, пред който падат и се покланят;

7 вдигат го на рамо и го носят, и го поставят на мястото му; и той стои там

lugar não se move; recorrem a ele, mas nenhuma resposta ele dá e a ninguém livra da sua tribulação.

и от мястото си няма да мръдне; още и човек вика към него, но той не може да отговори, нито да го избави от бедата му.

8 Lembrai-vos disto e tende ânimo; tomai-o a sério, ó prevaricadores.

8 Помнете това и се покажете мъже; обмислете това в ума си, вие, престъпници.

9 Lembrai-vos das coisas passadas da antiguidade: que eu sou Deus, e não há outro, eu sou Deus, e não há outro semelhante a mim;

9 Помнете предишните дела от древността; защото Аз съм Бог – и няма друг; Аз съм Бог – и няма подобен на Мене,

10 que desde o princípio anuncio o que há de acontecer e desde a antiguidade, as coisas que ainda não sucederam; que digo: o meu conselho permanecerá de pé, farei toda a minha vontade;

10 Който от началото изявявам края и от древните времена – нестаналите още неща, и казвам: Намерението Ми ще се изпълни и ще извърша всичко, което Ми е угодно;

11 que chamo a ave de rapina desde o Oriente e de uma terra longínqua, o homem do meu conselho. Eu o disse, eu também o cumprirei; tomei este propósito, também o executarei.

11 Който зове хищна птица от изток, от далечна земя – мъжа на намерението Си. Да! Казах – и ще направя да стане; намислих – и ще го извърша.

12 Ouvi-me vós, os que sois de obstinado coração, que estais longe da justiça.

12 Слушайте Ме, вие, коравосърдечни, които сте далеч от правдата:

13 Faço chegar a minha justiça, e não está longe; a minha salvação não tardará; mas estabelecerei em Sião o livramento e em Israel, a minha glória.

13 Приближих правдата Си; тя няма да бъде далеч и спасението Ми няма да закъснее; и ще дам спасение в Сион, славата Си – на Израил.

Isaías 47

Исая 47

A queda de Babilônia

1 Desce e assenta-te no pó, ó virgem filha de Babilônia; assenta-te no chão, pois já não há trono, ó filha dos caldeus, porque nunca mais te chamarás a mimosa e delicada.

1 Сниши се и седни в пръстта, девице, дъще вавилонска; седни на земята, а не на престол, дъще халдейска; защото няма да се наричаш вече изтънчена и изнежена.

[2] Toma a mó e mói a farinha; tira o teu véu, ergue a cauda da tua vestidura, desnuda as pernas e atravessa os rios.

[2] Хвани ръчната мелница и мели брашно! Махни булото си, вдигни полите си, открий краката си до колените, мини реките.

[3] As tuas vergonhas serão descobertas, e se verá o teu opróbrio; tomarei vingança e não pouparei a homem algum.

[3] Голотата ти ще се види. Да! Срамотата ти ще се яви. Аз ще си отмъстя и няма да се примиря с никого.

[4] Quanto ao nosso Redentor, o SENHOR dos Exércitos é seu nome, o Santo de Israel.

[4] Името на нашия Изкупител е Господ на Силите, Святият Израилев.

[5] Assenta-te calada e entra nas trevas, ó filha dos caldeus, porque nunca mais serás chamada senhora de reinos.

[5] Седи и мълчи, и влез в тъмнината, халдейска дъще, защото няма вече да те наричат господарка на царствата.

[6] Muito me agastei contra o meu povo, profanei a minha herança e a entreguei na tua mão, porém não usaste com ela de misericórdia e até sobre os velhos fizeste mui pesado o teu jugo.

[6] Разгневих се на народа Си, оскверних наследството Си и ги предадох в ръката ти; но ти не им показа милост, ти си сложила тежкия си хомот върху стареца;

[7] E disseste: Eu serei senhora para sempre! Até agora não tomaste a sério estas coisas, nem te lembraste do seu fim.

[7] и си казала: Довека ще бъда господарка; и не си взела това присърце, нито си помнила сетнината му.

[8] Ouve isto, pois, tu que és dada a prazeres, que habitas segura, que dizes contigo mesma: Eu só, e além de mim não há outra; não ficarei viúva, nem conhecerei a perda de filhos.

[8] И така, сега чуй това, ти, сластолюбке, която седиш безгрижна, която казваш в сърцето си: Аз съм – и освен мене няма друга; няма да стоя вдовица, нито ще зная какво е да остана без деца –

[9] Mas ambas estas coisas virão sobre ti num momento, no mesmo dia, perda de filhos e viuvez; virão em cheio sobre ti, apesar da multidão das tuas feitiçarias e da abundância dos teus muitos encantamentos.

[9] и тези две неща ще дойдат върху тебе внезапно, в един ден: загуба на деца и овдовяване; в пълна мяра ще те постигнат въпреки многото ти магьосничества и голямото изобилие на баянията ти.

[10] Porque confiaste na tua maldade e disseste: Não há quem me veja. A tua sabedoria e a tua ciência, isso te fez

[10] Понеже си била дръзка в нечестието си и си казала: Никой не ме вижда, – понеже мъдростта ти и знанието ти са

desviar, e disseste contigo mesma: Eu só, e além de mim não há outra.

[11] Pelo que sobre ti virá o mal que por encantamentos não saberás conjurar; tal calamidade cairá sobre ti, da qual por expiação não te poderás livrar; porque sobre ti, de repente, virá tamanha desolação, como não imaginavas.

[12] Deixa-te estar com os teus encantamentos e com a multidão das tuas feitiçarias em que te fatigaste desde a tua mocidade; talvez possas tirar proveito, talvez, com isso, inspirar terror.

[13] Já estás cansada com a multidão das tuas consultas! Levantem-se, pois, agora, os que dissecam os céus e fitam os astros, os que em cada lua nova te predizem o que há de vir sobre ti.

[14] Eis que serão como restolho, o fogo os queimará; não poderão livrar-se do poder das chamas; nenhuma brasa restará para se aquentarem, nem fogo, para que diante dele se assentem.

[15] Assim serão para contigo aqueles com quem te fatigaste; aqueles com quem negociaste desde a tua mocidade; dispersar-se-ão, cambaleantes, cada qual pelo seu caminho; ninguém te salvará.

Isaías 48

Repreendida a infidelidade de Israel

[1] Ouvi isto, casa de Jacó, que vos chamais pelo nome de Israel e saístes da linhagem de Judá, que jurais pelo nome do SENHOR

те отвратили и си казала в сърцето си: Аз съм – и освен мене няма друга, –

[11] затова ще дойде върху тебе зло, без да знаеш откъде се явява; и беда ще те нападне, без да можеш да я умилостивиш; ще дойде внезапно върху теб и опустошение, без да ти е било известно.

[12] Приближи сега с баянията си и с многото си магьосничества, в които си се трудила от младостта си. Може би ще се ползваш! Може би ще уплашиш неприятеля!

[13] Уморила си се в многото си съвещания. Нека приближат сега астролозите, звездобройците и прорицателите по новолунията и нека те избавят от това, което ще дойде върху теб!

[14] Ето, те ще бъдат като плява; огън ще ги изгори; няма да могат да се избавят от силата на пламъка, понеже той няма да бъде въглен да се стопли някой или огън, пред който да седне.

[15] Такива ще ти станат нещата, в които си се трудила; онези, които са търгували с теб от младостта ти, ще се разбягат всеки в своя си път; няма да има кой да те избави.

Исая 48

Наказание и възвръщане на Израил в Обетованата земя

[1] Чуйте това, доме Яковов, които сте се нарекли с Израилевото име, които излязохте от Юдейския източник, които се кълнете в името Господне и си

e confessais o Deus de Israel, mas não em verdade nem em justiça.

2 (Da santa cidade tomam o nome e se firmam sobre o Deus de Israel, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.)

3 As primeiras coisas, desde a antiguidade, as anunciei; sim, pronunciou-as a minha boca, e eu as fiz ouvir; de repente agi, e elas se cumpriram.

4 Porque eu sabia que eras obstinado, e a tua cerviz é um tendão de ferro, e tens a testa de bronze.

5 Por isso, to anunciei desde aquele tempo e to dei a conhecer antes que acontecesse, para que não dissesses: O meu ídolo fez estas coisas; ou: A minha imagem de escultura e a fundição as ordenaram.

6 Já o tens ouvido; olha para tudo isto; porventura, não o admites? Desde agora te faço ouvir coisas novas e ocultas, que não conhecias.

7 Apareceram agora e não há muito, e antes deste dia delas não ouviste, para que não digas: Eis que já o sabia.

8 Tu nem as ouviste, nem as conheceste, nem tampouco antecipadamente se te abriram os ouvidos, porque eu sabia que procederias mui perfidamente e eras chamado de transgressor desde o ventre materno.

9 Por amor do meu nome, retardarei a minha ira e por causa da minha honra me conterei para contigo, para que te não venha a exterminar.

спомняте за Бога Израилев, но не с истина, нито с правда

2 (защото се наричат граждани на святия град и се облягат на Израилевия Бог, чието име е Йехова на Силите):

3 От древността обявих предишните дела. Да! Излязоха от устата Ми и Аз ги прогласих; внезапно ги извърших и те се сбъднаха.

4 Понеже познавах, че си упорит, че вратът ти е желязна жила и челото ти – медно,

5 затова от древността ти обявих тези неща, преди да станат ти ги прогласих, да не би да кажеш: Идолът ми ги извърши, да! Изваяното ми и излятото ми ги заповяда.

6 Това ти си чул; виж всичко това; и вие, няма ли вие да го прогласите? Отсега ти изявявам нови неща, дори скрити, които ти не си знаел.

7 Те сега станаха, а не отдавна, и преди този ден дори не си слушал за тях, да не би да кажеш: Ето, аз знаех това.

8 Нито си слушал, нито даже си знаел, нито дори ушите ти са били отворени от древността; защото знаех, че ти постъпваше много коварно и още от утробата си бил наречен престъпник.

9 Заради Своето име ще отложа изливането на гнева Си и заради славата Си ще се въздържа от тебе, да не те изтребя.

[10] Eis que te acrisolei, mas disso não resultou prata; provei-te na fornalha da aflição.

[11] Por amor de mim, por amor de mim, é que faço isto; porque como seria profanado o meu nome? A minha glória, não a dou a outrem.

[12] Dá-me ouvidos, ó Jacó, e tu, ó Israel, a quem chamei; eu sou o mesmo, sou o primeiro e também o último.

[13] Também a minha mão fundou a terra, e a minha destra estendeu os céus; quando eu os chamar, eles se apresentarão juntos.

[14] Ajuntai-vos, todos vós, e ouvi! Quem, dentre eles, tem anunciado estas coisas? O SENHOR amou a Ciro e executará a sua vontade contra a Babilônia, e o seu braço será contra os caldeus.

[15] Eu, eu tenho falado; também já o chamei. Eu o trouxe e farei próspero o seu caminho.

[16] Chegai-vos a mim e ouvi isto: não falei em segredo desde o princípio; desde o tempo em que isso vem acontecendo, tenho estado lá. Agora, o SENHOR Deus me enviou a mim e o seu Espírito.

[17] Assim diz o SENHOR, o teu Redentor, o Santo de Israel: Eu sou o SENHOR, o teu Deus, que te ensina o que é útil e te guia pelo caminho em que deves andar.

[18] Ah! Se tivesses dado ouvidos aos meus mandamentos! Então, seria a tua paz como um rio, e a tua justiça, como as ondas do mar.

[10] Ето, очистих те, но не като сребро; изпитах те в пещта на скръбта.

[11] Заради Себе Си ще сторя това; защото как да се оскверни името Ми? Да! Не искам да дам славата Си на друг.

[12] Чуй Ме, Якове, и ти, Израилю, когото Аз призовах: Аз съм същият – Аз съм първият и Аз съм последният.

[13] Да! Моята ръка основа земята и десницата Ми разпростря небето; когато ги извикам, те всички се представят.

[14] Съберете се, всички вие, и чуйте: Кой от тях е възвестил това? Онзи, когото Господ възлюби, ще извърши волята Му над Вавилон и мишцата му ще бъде над халдейците.

[15] Аз, Аз говорих, да! Призовах го; доведох го; и пътят му ще благоуспее.

[16] Приближете се към Мене, чуйте това; отначало не съм говорил скришно; откакто стана това, Аз бях там; и сега ме прати Господ Йехова и Духът Му.

[17] Така казва Господ, Изкупителят ти, Святият Израилев: Аз съм Господ, твоят Бог, Който те учи за ползата ти, Който те води в пътя, по който трябва да ходиш.

[18] Дано би послушал ти заповедите Ми! Тогава мирът ти щеше да бъде като река и правдата ти – като морските вълни;

[19] Também a tua posteridade seria como a areia, e os teus descendentes, como os grãos da areia; o seu nome nunca seria eliminado nem destruído de diante de mim.

[20] Saí da Babilônia, fugi de entre os caldeus e anunciai isto com voz de júbilo; proclamai-o e levai-o até ao fim da terra; dizei: O SENHOR remiu a seu servo Jacó.

[21] Não padeceram sede, quando ele os levava pelos desertos; fez-lhes correr água da rocha; fendeu a pedra, e as águas correram.

[22] Para os perversos, todavia, não há paz, diz o SENHOR.

Isaías 49

O Servo do Senhor é a luz dos gentios

[1] Ouvi-me, terras do mar, e vós, povos de longe, escutai! O SENHOR me chamou desde o meu nascimento, desde o ventre de minha mãe fez menção do meu nome;

[2] fez a minha boca como uma espada aguda, na sombra da sua mão me escondeu; fez-me como uma flecha polida, e me guardou na sua aljava,

[3] e me disse: Tu és o meu servo, és Israel, por quem hei de ser glorificado.

[4] Eu mesmo disse: debalde tenho trabalhado, inútil e vãmente gastei as minhas forças; todavia, o meu direito está perante o SENHOR, a minha recompensa, perante o meu Deus.

[5] Mas agora diz o SENHOR, que me formou desde o ventre para ser seu servo, para que

[19] потомството ти щеше да бъде като пясъка и рожбите на чреслата ти – като зърната му; името му не би се унищожило, нито би се изтребило отпред Мен.

[20] Излезте от Вавилон, бягайте от халдейците; с възклицателен глас прогласете, проповядвайте това, разгласете го до края на земята; кажете: Господ изкупи слугата Си Яков.

[21] И те не жадуваха, когато ги водеше през пустините; Той направи да изтекат за тях води от скалата, още разцепи канарата и потекоха води.

[22] Мир няма за нечестивите, казва Господ. Божият Слуга и възстановяването на Израил.

Исая 49

[1] Слушайте ме, острови, и внимавайте, далечни племена: Господ ме призова още от раждането ми, още от утробата на майка ми спомена името ми!

[2] Направи устата ми като остър меч, покри ме под сянката на ръката Си; и ме направи като лъскава стрела, и ме скри в колчана Си.

[3] Той ми каза: Ти си Мой слуга, ти си Израил, в когото ще се прославя.

[4] Но аз си казах: Напразно съм се трудил, за нищо и напразно съм изнурявал силата си; все пак обаче правото ми е у Господа и наградата ми е у моя Бог.

[5] И така, сега говори Господ, Който ме създаде още от утробата за Свой слуга,

torne a trazer Jacó e para reunir Israel a ele, porque eu sou glorificado perante o SENHOR, e o meu Deus é a minha força.

за да доведа пак Яков при Него и за да се събере Израил при Него (защото съм почтен в очите на Господа и моят Бог ми стана сила).

[6] Sim, diz ele: Pouco é o seres meu servo, para restaurares as tribos de Jacó e tornares a trazer os remanescentes de Israel; também te dei como luz para os gentios, para seres a minha salvação até à extremidade da terra.

[6] Да! Той казва: Малко нещо е да Ми бъдеш слуга, за да възстановиш племената на Яков и за да възвърнеш опазените на Израил; ще те дам още за светлина на народите, за да бъдеш Мое спасение до земния край.

[7] Assim diz o SENHOR, o Redentor e Santo de Israel, ao que é desprezado, ao aborrecido das nações, ao servo dos tiranos: Os reis o verão, e os príncipes se levantarão; e eles te adorarão por amor do SENHOR, que é fiel, e do Santo de Israel, que te escolheu.

[7] Така казва Господ, Изкупителят на Израил и Святият негов, на онзи, когото човек презира, на онзи, от когото се гнуси народът, на слуга на владетелите: Царе ще видят и ще станат, князе – и ще се поклонят, поради Господа, Който е верен, поради Святия Израилев, Който те избра.

Prometida a restauração de Israel

[8] Diz ainda o SENHOR: No tempo aceitável, eu te ouvi e te socorri no dia da salvação; guardar-te-ei e te farei mediador da aliança do povo, para restaurares a terra e lhe repartires as herdades assoladas;

[8] Така казва Господ: В благоприятно време те послушах и в спасителен ден ти помогнах; ще те опазя и ще те дам за завет на народа, за да възстановиш земята, за да ги направиш да завладеят запустелите наследства,

[9] para dizeres aos presos: Saí, e aos que estão em trevas: Aparecei. Eles pastarão nos caminhos e em todos os altos desnudos terão o seu pasto.

[9] като кажеш на вързаните: Излезте, на онези, които са в тъмнината: Явете се. Те ще пасат край пътищата и пасбищата им ще бъдат по високите голи височини.

[10] Não terão fome nem sede, a calma nem o sol os afligirá; porque o que deles se compadece os guiará e os conduzirá aos mananciais das águas.

[10] Няма да огладнеят, нито да ожаднеят; няма да ги повреди нито жега, нито слънце; защото Онзи, Който се смилява над тях, ще ги води и при водни извори ще ги заведе.

[11] Transformarei todos os meus montes em caminhos, e as minhas veredas serão alteadas.

[12] Eis que estes virão de longe, e eis que aqueles, do Norte e do Ocidente, e aqueles outros, da terra de Sinim.

[13] Cantai, ó céus, alegra-te, ó terra, e vós, montes, rompei em cânticos, porque o SENHOR consolou o seu povo e dos seus aflitos se compadece.

[14] Mas Sião diz: O SENHOR me desamparou, o SENHOR se esqueceu de mim.

[15] Acaso, pode uma mulher esquecer-se do filho que ainda mama, de sorte que não se compadeça do filho do seu ventre? Mas ainda que esta viesse a se esquecer dele, eu, todavia, não me esquecerei de ti.

[16] Eis que nas palmas das minhas mãos te gravei; os teus muros estão continuamente perante mim.

[17] Os teus filhos virão apressadamente, ao passo que os teus destruidores e os teus assoladores se retiram do teu meio.

[18] Levanta os olhos ao redor e olha: todos estes que se ajuntam vêm a ti. Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR, de todos estes te vestirás como de um ornamento e deles te cingirás como noiva.

[19] Pois, quanto aos teus lugares desertos e desolados e à tua terra destruída, agora tu, ó Sião, certamente, serás estreita demais para os moradores; e os que te devoravam estarão longe de ti.

[11] И ще обърна всичките Си планини на пътища и пътищата Ми ще се издигнат.

[12] Ето, тези ще дойдат отдалеч, онези – от север и от запад, а пък онези – от Синимската земя.

[13] Пей, небе, и се радвай, земьо, и запейте, планини; защото Господ утеши народа Си и се смили над наскърбените Си.

[14] Но Сион каза: Йехова ме е изоставил и Господ ме е забравил.

[15] Може ли жена да забрави сучещото си дете, за да не се смили над детето на утробата си? Обаче те, дори и да забравят, Аз все пак няма да те забравя.

[16] Ето, на дланите Си съм те врязал; твоите стени са винаги пред Мене.

[17] Синовете ти ще дойдат набързо; а разорителите и опустошителите ти ще си отидат от тебе.

[18] Повдигни очите си наоколо и виж: всички те се събират заедно и идват при тебе. Заклевам се в живота Си, казва Господ, ти наистина ще се облечеш с всички тях като с украшение и като невяста ще се накичиш с тях.

[19] Защото разорените и запустелите ти места и опустошената ти земя ще бъдат сега тесни за жителите ти; а онези, които те поглъщаха, ще бъдат отдалечени.

[20] Até mesmo os teus filhos, que de ti foram tirados, dirão aos teus ouvidos: Mui estreito é para mim este lugar; dá-me espaço em que eu habite.
[21] E dirás contigo mesma: Quem me gerou estes, pois eu estava desfilhada e estéril, em exílio e repelida? Quem, pois, me criou estes? Fui deixada sozinha; estes, onde estavam?

[22] Assim diz o SENHOR Deus: Eis que levantarei a mão para as nações e ante os povos arvorarei a minha bandeira; eles trarão os teus filhos nos braços, e as tuas filhas serão levadas sobre os ombros.

[23] Reis serão os teus aios, e rainhas, as tuas amas; diante de ti se inclinarão com o rosto em terra e lamberão o pó dos teus pés; saberás que eu sou o SENHOR e que os que esperam em mim não serão envergonhados.

[24] Tirar-se-ia a presa ao valente? Acaso, os presos poderiam fugir ao tirano?

[25] Mas assim diz o SENHOR: Por certo que os presos se tirarão ao valente, e a presa do tirano fugirá, porque eu contenderei com os que contendem contigo e salvarei os teus filhos.
[26] Sustentarei os teus opressores com a sua própria carne, e com o seu próprio sangue se embriagarão, como com vinho novo. Todo homem saberá que eu sou o SENHOR, o teu Salvador e o teu Redentor, o Poderoso de Jacó.

Isaías 50

[20] Синовете, които ще добиеш, след като си останала без деца, ще кажат още в ушите ти: Тясно е мястото за мене; стори ми място, за да се заселя.
[21] Тогава ще кажеш в сърцето си: Кой ми роди тези, тъй като аз бях без деца и самотна, заточена и скитница? И кой изхрани тези? Ето, аз бях оставена сама; тези къде бяха?
[22] Така казва Господ Йехова: Ето, ще издигна ръката Си към народите и ще възвися знамето Си пред племената; и те ще доведат синовете ти в обятията си и дъщерите ти ще бъдат донесени на рамената им.
[23] Царе ще бъдат твои хранители и техните царици – твои кърмачки; ще ти се поклонят с лице до земята и ще лижат пръстта на краката ти; и ти ще познаеш, че Аз съм Господ и че онези, които Ме чакат, няма да се посрамят.
[24] Нима може да се отнеме плячката от силния или да се отърват пленените от юнак?
[25] Но Господ казва така: Пленниците на силния ще бъдат отнети и плячката ще бъде отървана от страшния; защото Аз ще се съдя с онзи, който се съди с теб, и ще спася синовете ти.
[26] А потисниците ти ще заставя да изядат собствените си меса и ще се опият със собствената си кръв, както с ново вино; и всяка твар ще познае, че Аз, Господ, съм твоят Спасител и че твоят изкупител е Могъщият Яковов.

Исая 50

O Servo do Senhor, ultrajado mas fiel

[1] Assim diz o SENHOR: Onde está a carta de divórcio de vossa mãe, pela qual eu a repudiei? Ou quem é o meu credor, a quem eu vos tenha vendido? Eis que por causa das vossas iniqüidades é que fostes vendidos, e por causa das vossas transgressões vossa mãe foi repudiada.

[2] Por que razão, quando eu vim, ninguém apareceu? Quando chamei, ninguém respondeu? Acaso, se encolheu tanto a minha mão, que já não pode remir ou já não há força em mim para livrar? Eis que pela minha repreensão faço secar o mar e torno os rios um deserto, até que cheirem mal os seus peixes; pois, não havendo água, morrem de sede.

[3] Eu visto os céus de negridão e lhes ponho pano de saco por sua coberta.

[4] O SENHOR Deus me deu língua de eruditos, para que eu saiba dizer boa palavra ao cansado. Ele me desperta todas as manhãs, desperta-me o ouvido para que eu ouça como os eruditos.

[5] O SENHOR Deus me abriu os ouvidos, e eu não fui rebelde, não me retraí.

[6] Ofereci as costas aos que me feriam e as faces, aos que me arrancavam os cabelos; não escondi o rosto aos que me afrontavam e me cuspiam.

[7] Porque o SENHOR Deus me ajudou, pelo que não me senti envergonhado; por isso, fiz o meu rosto como um seixo e sei que não serei envergonhado.

Грехът на Израил и смирението на Божия Слуга

[1] Така казва Господ: Къде е разводното писмо на майка ви, с което я напуснах? Или на кого от лихварите си ви продадох? Ето, поради вашите беззакония бяхте продадени и поради вашите престъпления беше напусната майка ви.

[2] Защо, когато дойдох, нямаше никой – когато повиках, нямаше кой да отговори? Скъсила ли се е някак ръката Ми, за да не може да изкупва? Или нямам ли сила да избавям? Ето, Аз със смъмрянето Си изсушавам морето, превръщам реките в пустиня; рибите им се вмирисват, умирайки от жажда, от нямане на вода.

[3] Аз обличам небето с мрак и слагам вретище за негово покривало.

[4] Господ Йехова ми даде език на учените, за да зная как да помогна с дума на уморения; всяка сутрин Той събужда, събужда ухото ми, за да послушам като учащите се.

[5] Господ Йехова ми отвори ухото; и аз не се разбунтувах, нито се обърнах назад.

[6] Гърба си предадох на биене и бузите си – на скубачите на косми; не скрих лицето си от безчестие и заплювания.

[7] Понеже Господ Йехова ще ми помогне, затова не се смущавам, затова съм втвърдил лицето си като кремък и зная, че няма да бъда посрамен.

8 Perto está o que me justifica; quem contenderá comigo? Apresentemo-nos juntamente; quem é o meu adversário? Chegue-se para mim.

9 Eis que o SENHOR Deus me ajuda; quem há que me condene? Eis que todos eles, como um vestido, serão consumidos; a traça os comerá.

10 Quem há entre vós que tema ao SENHOR e que ouça a voz do seu Servo? Aquele que andou em trevas, sem nenhuma luz, confie em o nome do SENHOR e se firme sobre o seu Deus.

11 Eia! Todos vós, que acendeis fogo e vos armais de setas incendiárias, andai entre as labaredas do vosso fogo e entre as setas que acendestes; de mim é que vos sobrevirá isto, e em tormentas vos deitareis.

Isaías 51

Palavra de conforto para Sião

1 Ouvi-me vós, os que procurais a justiça, os que buscais o SENHOR; olhai para a rocha de que fostes cortados e para a caverna do poço de que fostes cavados.

2 Olhai para Abraão, vosso pai, e para Sara, que vos deu à luz; porque era ele único, quando eu o chamei, o abençoei e o multipliquei.

3 Porque o SENHOR tem piedade de Sião; terá piedade de todos os lugares assolados dela, e fará o seu deserto como o Éden, e a sua solidão, como o jardim do SENHOR; regozijo e alegria se acharão nela, ações de graças e som de música.

8 Близо е Онзи, Който ме оправдава. Кой ще се съди с мене? Нека застанем заедно. Кой ми е противник? Нека се приближи до мене.

9 Ето, Господ Йехова ще ми помогне. Кой ще ме осъди? Ето, те всички ще овехтеят като дреха; молец ще ги изяде.

10 Кой измежду вас се бои от Господа и слуша гласа на Неговия слуга, но ходи в тъмнина и няма светлина? Такъв нека уповава на името Господне и нека се обляга на своя Бог.

11 Ето, всички вие, които запалвате огън, които обграждате себе си с главнѝ, ходете в пламъка на огъня си и сред главните, които сте разпалили; това ще имате от ръката Ми – в скръб ще легнете.

Исая 51

Утешителни слова към Израил

1 Слушайте Мене, вие, които следвате правдата, които търсите Господа; погледнете към скалата, от която сте отсечени, и в дупката на ямата, от която сте изкопани.

2 Погледнете към баща си Авраам и към Сара, която ви е родила; защото, когато беше само един, го повиках, благослових го и го умножих.

3 Защото Господ ще утеши Сион, Той ще утеши всичките му запустели места и ще направи пустотата му като Едем и запустелостта му – като Господнятаградина; веселие и

[4] Atendei-me, povo meu, e escutai-me, nação minha; porque de mim sairá a lei, e estabelecerei o meu direito como luz dos povos.

[5] Perto está a minha justiça, aparece a minha salvação, e os meus braços dominarão os povos; as terras do mar me aguardam e no meu braço esperam.

[6] Levantai os olhos para os céus e olhai para a terra embaixo, porque os céus desaparecerão como a fumaça, e a terra envelhecerá como um vestido, e os seus moradores morrerão como mosquitos, mas a minha salvação durará para sempre, e a minha justiça não será anulada.

[7] Ouvi-me, vós que conheceis a justiça, vós, povo em cujo coração está a minha lei; não temais o opróbrio dos homens, nem vos turbeis por causa das suas injúrias.

[8] Porque a traça os roerá como a um vestido, e o bicho os comerá como à lã; mas a minha justiça durará para sempre, e a minha salvação, para todas as gerações.

[9] Desperta, desperta, arma-te de força, braço do SENHOR; desperta como nos dias passados, como nas gerações antigas; não és tu aquele que abateu o Egito e feriu o monstro marinho?

[10] Não és tu aquele que secou o mar, as águas do grande abismo? Aquele que fez o

радост ще се намери в него, славословие и глас на хваление.

[4] Внимавайте в Мене, народе Мой, и Ме слушайте, народе Мой; защото закон ще произлезе от Мен и Аз ще поставя правосъдието Си за светлина на народите.

[5] Правдата Ми наближава, спасението Ми се яви и мищците Ми ще съдят племената; островите ще ме чакат и ще уповават на десницата Ми.

[6] Повдигнете очите си към небето и погледнете към земята долу, защото небето ще изчезне като дим и земята ще овехтее като дреха, и онези, които живеят на нея, подобно ще измрат; но Моето спасение ще трае довека и правдата Ми няма да се отмени.

[7] Слушайте Мене, вие, които знаете правда, народе, който имаш в сърцето си закона Ми; не се бой от укорите на хората, нито се смущавай от ругатните им.

[8] Защото молецът ще ги разяде като дреха и червеят ще ги разяде като вълна; но Моята правда ще пребъде довека и спасението Ми – от родове в родове.

[9] Събуди се, събуди се, облечи се със сила, мищца Господня! Събуди се, както в древните дни, в отдавнашните родове! Не си ли ти, която си съсякла Раав и смъртоносно си пробола змея?

[10] Не си ли ти, която си изсушила морето, водите на голямата бездна, и си

caminho no fundo do mar, para que passassem os remidos?

11 Assim voltarão os resgatados do SENHOR e virão a Sião com júbilo, e perpétua alegria lhes coroará a cabeça; o regozijo e a alegria os alcançarão, e deles fugirão a dor e o gemido.

12 Eu, eu sou aquele que vos consola; quem, pois, és tu, para que temas o homem, que é mortal, ou o filho do homem, que não passa de erva?

13 Quem és tu que te esqueces do SENHOR, que te criou, que estendeu os céus e fundou a terra, e temes continuamente todo o dia o furor do tirano, que se prepara para destruir? Onde está o furor do tirano?

14 O exilado cativo depressa será libertado, lá não morrerá, lá não descerá à sepultura; o seu pão não lhe faltará.

15 Pois eu sou o SENHOR, teu Deus, que agito o mar, de modo que bramem as suas ondas – o SENHOR dos Exércitos é o meu nome.

16 Ponho as minhas palavras na tua boca e te protejo com a sombra da minha mão, para que eu estenda novos céus, funde nova terra e diga a Sião: Tu és o meu povo.

17 Desperta, desperta, levanta-te, ó Jerusalém, que da mão do SENHOR bebeste o cálice da sua ira, o cálice de atordoamento, e o esgotaste.

направила морските дълбочини път за преминаването на изкупените?

11 Изкупените от Господа ще се върнат и ще дойдат с възклицание в Сион; вечно веселие ще бъде на главата им; ще придобият радост и веселие, а скръб и въздишане ще побегнат.

12 Аз, Аз съм, Който ви утешавам; кой си ти, че се боиш от смъртен човек и от човешки син, който ще стане като трева;

13 а си забравил Господа, Създателя си, Който разпростря небето и основà земята, и непрестанно всеки ден се боиш от яростта на притеснителя, като че се приготвяше да изтреби? И къде е сега яростта на притеснителя?

14 Вързаният в заточение скоро ще бъде развързан и няма да умре в ямата, нито ще се лиши от хляба си;

15 защото Аз съм Господ, твоят Бог, Който уталожвам морето, когато бучат вълните му; Господ на Силите е името Ми.

16 Вложих словата Си в устата ти и те покрих в сянката на ръката Си, за да устроя небето, да основа земята и да кажа на Сион: Ти си Мой народ.

17 Събуди се, събуди се, стани, дъщейерусалимска, която си пила от ръката на Господачашата на яростта Му; пила си и си изпразнила до дъно чашата на омайването.

[18] De todos os filhos que ela teve nenhum a guiou; de todos os filhos que criou nenhum a tomou pela mão.

[19] Estas duas coisas te aconteceram; quem teve compaixão de ti? A assolação e a ruína, a fome e a espada! Quem foi o teu consolador?

[20] Os teus filhos já desmaiaram, jazem nas estradas de todos os caminhos, como o antílope, na rede; estão cheios da ira do SENHOR e da repreensão do teu Deus.

[21] Pelo que agora ouve isto, ó tu que estás aflita e embriagada, mas não de vinho.

[22] Assim diz o teu SENHOR, o SENHOR, teu Deus, que pleiteará a causa do seu povo: Eis que eu tomo da tua mão o cálice de atordoamento, o cálice da minha ira; jamais dele beberás;

[23] pô-lo-ei nas mãos dos que te atormentaram, que disseram à tua alma: Abaixa-te, para que passemos sobre ti; e tu puseste as costas como chão e como rua para os transeuntes.

Isaías 52

[1] Desperta, desperta, reveste-te da tua fortaleza, ó Sião; veste-te das tuas roupagens formosas, ó Jerusalém, cidade santa; porque não mais entrará em ti nem incircunciso nem imundo.

[2] Sacode-te do pó, levanta-te e toma assento, ó Jerusalém; solta-te das cadeias de teu pescoço, ó cativa filha de Sião.

[18] От всички синове, които е родила, няма кой да я води, нито има между всичките синове, които е отхранила, нито един, който да я държи за ръка.

[19] Тези две беди те сполетяха – кой ще те пожали? Разорение и погибел, глад и меч – как да те утеша?

[20] Синовете ти примряха; лежат по всички кръстопътища, както антилопа в мрежа; пълни са с яростта Господня, с изобличението на твоя Бог.

[21] И така, слушай сега това, ти, наскърбена и пияна, но не с вино:

[22] Така казва твоят Господ Йехова, твоят Бог, Който защитава делото на народа Си: Ето, взех от ръката ти чашата на омайването, дори до дъно – чашата на яростта Си; ти няма вече да я пиеш.

[23] А ще я сложа в ръката на мъчителите ти, които казаха на душата ти: Падни по очи, за да минем над теб; и ти си сложила гърба си като земя и като път за онези, които минават.

Исая 52

[1] Събуди се, събуди се, облечи силата си, Сионе; облечи великолепните си дрехи, Йерусалиме, святи граде, защото отсега нататък няма да влезе в тебе необрязан и нечист.

[2] Отърси от себе си пръстта; стани, заробен Йерусалиме! Освободи се от връзките по шията ти, пленена дъще Сионова!

[3] Porque assim diz o SENHOR: Por nada fostes vendidos; e sem dinheiro sereis resgatados.
[4] Porque assim diz o SENHOR Deus: O meu povo no princípio desceu ao Egito, para nele habitar, e a Assíria sem razão o oprimiu.
[5] Agora, que farei eu aqui, diz o SENHOR, visto ter sido o meu povo levado sem preço? Os seus tiranos sobre ele dão uivos, diz o SENHOR; e o meu nome é blasfemado incessantemente todo o dia.
[6] Por isso, o meu povo saberá o meu nome; portanto, naquele dia, saberá que sou eu quem fala: Eis-me aqui.

[7] Que formosos são sobre os montes os pés do que anuncia as boas-novas, que faz ouvir a paz, que anuncia coisas boas, que faz ouvir a salvação, que diz a Sião: O teu Deus reina!

[8] Eis o grito dos teus atalaias! Eles erguem a voz, juntamente exultam; porque com seus próprios olhos distintamente vêem o retorno do SENHOR a Sião.

[9] Rompei em júbilo, exultai à uma, ó ruínas de Jerusalém; porque o SENHOR consolou o seu povo, remiu a Jerusalém.

[10] O SENHOR desnudou o seu santo braço à vista de todas as nações; e todos os confins da terra verão a salvação do nosso Deus.
[11] Retirai-vos, retirai-vos, saí de lá, não toqueis coisa imunda; saí do meio dela,

[3] Защото така казва Господ: Продадохте се за нищо; и ще бъдете изкупени без пари.
[4] Защото така казва Господ Йехова: Народът Ми слезе първо в Египет, за да поживее там; после и асирийците го угнетяваха без причина.
[5] И така, сега какво да правя тук, казва Господ, тъй като народът Ми бе взет за нищо? Владеещите над него вият, казва Господ, и името Ми непрестанно е хулено всеки ден.
[6] Затова народът Ми ще познае Моето име; затова ще познае в онзи ден, че Аз съм, Който говоря – ето, Аз.
[7] Колко са прекрасни върху планините краката на онзи, който благовества, който проповядва мир! Който благовества добро, който проповядва спасение! Който казва на Сион: Твоят Бог царува!
[8] Ето гласа на стражите ти! Издигат гласа си, всички възклицават; защото ще видят ясно с очите си как Господ се връща в Сион.
[9] Възкликнете, запейте заедно, запустели йерусалимски места; защото Господ утеши народа Си, изкупи Йерусалим.
[10] Господ запретна святата Си мишца пред всички народи; и всички земни краища ще видят спасението от нашия Бог.
[11] Оттеглете се, оттеглете се, излезте оттам. Не се допирай до нечисто;

purificai-vos, vós que levais os utensílios do SENHOR.

[12] Porquanto não saireis apressadamente, nem vos ireis fugindo; porque o SENHOR irá adiante de vós, e o Deus de Israel será a vossa retaguarda.

O sofrimento vicário do Servo do Senhor

[13] Eis que o meu Servo procederá com prudência; será exaltado e elevado e será mui sublime.

[14] Como pasmaram muitos à vista dele (pois o seu aspecto estava mui desfigurado, mais do que o de outro qualquer, e a sua aparência, mais do que a dos outros filhos dos homens),

[15] assim causará admiração às nações, e os reis fecharão a sua boca por causa dele; porque aquilo que não lhes foi anunciado verão, e aquilo que não ouviram entenderão.

Isaías 53

[1] Quem creu em nossa pregação? E a quem foi revelado o braço do SENHOR?

[2] Porque foi subindo como renovo perante ele e como raiz de uma terra seca; não tinha aparência nem formosura; olhamo-lo, mas nenhuma beleza havia que nos agradasse.

[3] Era desprezado e o mais rejeitado entre os homens; homem de dores e que sabe o que é padecer; e, como um de quem os homens escondem o rosto, era desprezado, e dele não fizemos caso.

[4] Certamente, ele tomou sobre si as nossas enfermidades e as nossas dores levou sobre

излезте изсред него; очистете се, вие, които носите съдовете Господни;

[12] защото няма да излезете набързо, нито ще пътувате бегом, защото Господ ще върви пред вас и Израилевият Бог ще ви бъде задна стража.

Страданията и славата на Месия, Божия Слуга

[13] Ето, Слугата Ми ще благоуспее, ще се извиси и издигне, и ще се възнесе високо.

[14] Както мнозина се чудеха на тебе (толкова беше погрозняло лицето му, повече от лицето накойто и да е бил човек, и образът му – от образа на който и да е от човешките синове),

[15] така той ще удиви много народи; царете ще затворят устата си пред него, защото ще видят онова, за което не им е било говорено, и ще разберат това, което не са чули.

Исая 53

[1] Кой е повярвал в известието ни? И на кого се е открила мишцата Господня?

[2] Защото израсна пред Него като клонка и като корен от суха земя; нямаше благообразие, нито приличие, за да Го гледаме, нито красота, за да Го желаем.

[3] Той беше презрян и отхвърлен от хората, човек на скърби и навикнал на печал; и както човек, от когото хората отвръщат лице, презрян беше и за нищо не Го счетохме.

[4] Той наистина понесе печалта ни и със скърбите ни се натовари; а ние Го

si; e nós o reputávamos por aflito, ferido de Deus e oprimido.

5 Mas ele foi traspassado pelas nossas transgressões e moído pelas nossas iniqüidades; o castigo que nos traz a paz estava sobre ele, e pelas suas pisaduras fomos sarados.

6 Todos nós andávamos desgarrados como ovelhas; cada um se desviava pelo caminho, mas o SENHOR fez cair sobre ele a iniqüidade de nós todos.

7 Ele foi oprimido e humilhado, mas não abriu a boca; como cordeiro foi levado ao matadouro; e, como ovelha muda perante os seus tosquiadores, ele não abriu a boca.

8 Por juízo opressor foi arrebatado, e de sua linhagem, quem dela cogitou? Porquanto foi cortado da terra dos viventes; por causa da transgressão do meu povo, foi ele ferido.

9 Designaram-lhe a sepultura com os perversos, mas com o rico esteve na sua morte, posto que nunca fez injustiça, nem dolo algum se achou em sua boca.

10 Todavia, ao SENHOR agradou moê-lo, fazendo-o enfermar; quando der ele a sua alma como oferta pelo pecado, verá a sua posteridade e prolongará os seus dias; e a vontade do SENHOR prosperará nas suas mãos.

11 Ele verá o fruto do penoso trabalho de sua alma e ficará satisfeito; o meu Servo, o

счетохме за ударен, поразен от Бога и наскърбен.

5 Но Той беше наранен поради нашите престъпления, беше бит поради нашите беззакония; върху Него дойде наказанието, донасящо нашия мир, и с Неговите рани ние се изцелихме.

6 Всички ние се заблудихме като овце, отбихме се всеки в своя път; и Господ възложи на Него беззаконието на всички ни.

7 Той беше угнетяван, но смири Себе Си и не отвори устата Си; както агне, водено на клане, и както овца, която не издава глас пред стригачите си, така Той не отвори устата Си.

8 Чрез угнетителен съд беше грабнат; а кой от Неговия род разсъждаваше, че беше изтръгнат отсред земята на живите поради престъплението на Моя народ, върху който трябваше да падне ударът?

9 И определиха гроба Му между злодеите, но след смъртта Му – при богатия; защото не беше извършил неправда, нито имаше измама в устата Му.

10 Но Господ благоволи Той да бъде бит, предаде Го на печал; когато направиш душата Му принос за грях, ще види потомството, ще продължи дните Си и това, в което Господ благоволи, ще успее в ръката Му.

11 Ще види плодовете от труда на душата Си и ще се насити; праведният

Justo, com o seu conhecimento, justificará a muitos, porque as iniqüidades deles levará sobre si.

[12] Por isso, eu lhe darei muitos como a sua parte, e com os poderosos repartirá ele o despojo, porquanto derramou a sua alma na morte; foi contado com os transgressores; contudo, levou sobre si o pecado de muitos e pelos transgressores intercedeu.

Isaías 54

O futuro glorioso de Sião

[1] Canta alegremente, ó estéril, que não deste à luz; exulta com alegre canto e exclama, tu que não tiveste dores de parto; porque mais são os filhos da mulher solitária do que os filhos da casada, diz o SENHOR.

[2] Alarga o espaço da tua tenda; estenda-se o toldo da tua habitação, e não o impeças; alonga as tuas cordas e firma bem as tuas estacas.

[3] Porque transbordarás para a direita e para a esquerda; a tua posteridade possuirá as nações e fará que se povoem as cidades assoladas.

[4] Não temas, porque não serás envergonhada; não te envergonhes, porque não sofrerás humilhação; pois te esquecerás da vergonha da tua mocidade e não mais te lembrarás do opróbrio da tua viuvez.

[5] Porque o teu Criador é o teu marido; o SENHOR dos Exércitos é o seu nome; e o Santo de Israel é o teu Redentor; ele é chamado o Deus de toda a terra.

Ми Слуга ще оправдае мнозина чрез знанието им за Него и Той ще се натовари с беззаконията им.

[12] Затова ще Му определя дял между великите и Той ще раздели плячка със силните, защото изложи душата Си на смърт и към престъпници беше причислен, и защото взе на Себе Си греховете на мнозина и ходатайства за престъпниците.

Исая 54

Благословението на Израил чрез Божия Слуга

[1] Весели се, неплодна, която не раждаш; запей с радост и възкликни, ти, която не си била в болките на раждане; защото повече са синовете на самотната, отколкото синовете на омъжената, казва Господ.

[2] Уголеми мястото на шатъра си и нека разширят завесите на жилищата си; не се скъпи; продължи въжетата си и закрепи колчетата си.

[3] Защото ще се разпространиш надясно и наляво; потомството ти ще завладее народите и ще населят запустелите градове.

[4] Не бой се, защото няма да бъдеш поругана; и не се смущавай, защото няма да бъдеш посрамена; защото ще забравиш срама, който си изпитвала в младостта си, и няма вече да помниш укора, който си носила като вдовица.

[5] Защото твоят съпруг е Творецът ти, Чието име е Господ на Силите; и изкупителят ти е Святият Израилев, Който ще се нарече Бог на цялата земя.

6 Porque o SENHOR te chamou como a mulher desamparada e de espírito abatido; como a mulher da mocidade, que fora repudiada, diz o teu Deus.

7 Por breve momento te deixei, mas com grandes misericórdias torno a acolher-te;

8 num ímpeto de indignação, escondi de ti a minha face por um momento; mas com misericórdia eterna me compadeço de ti, diz o SENHOR, o teu Redentor.

9 Porque isto é para mim como as águas de Noé; pois jurei que as águas de Noé não mais inundariam a terra, e assim jurei que não mais me iraria contra ti, nem te repreenderia.

10 Porque os montes se retirarão, e os outeiros serão removidos; mas a minha misericórdia não se apartará de ti, e a aliança da minha paz não será removida, diz o SENHOR, que se compadece de ti.

11 Ó tu, aflita, arrojada com a tormenta e desconsolada! Eis que eu assentarei as tuas pedras com argamassa colorida e te fundarei sobre safiras.

12 Farei os teus baluartes de rubis, as tuas portas, de carbúnculos e toda a tua muralha, de pedras preciosas.

13 Todos os teus filhos serão ensinados do SENHOR; e será grande a paz de teus filhos.

14 Serás estabelecida em justiça, longe da opressão, porque já não temerás, e também do espanto, porque não chegará a ti.

6 Защото Господ те повика като жена, изоставена и наскърбена духом. Да! Жена, взета в младост, а после отхвърлена, казва твоят Бог.

7 Оставих те за малко време, но с голяма милост ще те прибера.

8 В изобилието на гнева Си скрих лицето Си от тебе за един миг, но с вечна благост ще се смиля над тебе, казва Господ, Изкупителят ти.

9 Защото за Мене това е като Ноевите води; понеже, както се заклех, че Ноевите води няма да наводнят вече земята, така се заклех, че вече няма да се разгневя на тебе, нито да те смъмря.

10 Защото, дори и да изчезнат планините и да се поместят хълмовете, пак Моята благост няма да се оттегли от теб и заветът Ми на мир няма да се промени, казва Господ, Който ти показва милост.

11 От наскърбена, смутена, безутешна, ето, Аз ще постеля камъните ти в красиви цветове и ще положа основите ти от сапфир;

12 ще направя кулите ти от рубини, портите ти – от антракс, и цялата ти ограда – от отбрани камъни.

13 Всичките ти синове ще бъдат научени от Господа; и голям ще бъде мирът на синовете ти.

14 С правда ще се утвърдиш; далеч ще бъдеш от угнетението, защото няма да се боиш – далеч от ужасяването, защото няма да се приближи до теб.

[15] Eis que poderão suscitar contendas, mas não procederá de mim; quem conspira contra ti cairá diante de ti.

[15] Ето, всички може да се съберат против теб, обаче не чрез Мене; всички онези, които се събират против тебе, ще паднат пред теб.

[16] Eis que eu criei o ferreiro, que assopra as brasas no fogo e que produz a arma para o seu devido fim; também criei o assolador, para destruir.

[16] Ето, Аз създадох ковача, който раздухва въглищата в огъня и изковава инструмент за работата си; Аз създадох и разорителя, за да съсипва.

[17] Toda arma forjada contra ti não prosperará; toda língua que ousar contra ti em juízo, tu a condenarás; esta é a herança dos servos do SENHOR e o seu direito que de mim procede, diz o SENHOR.

[17] Нито едно оръжие, скроено против тебе, няма да успее; и ще победиш всеки език, който би се повдигнал против тебе в съд. Това е наследството на слугите Господни и правдата им е от Мене, казва Господ.

Isaías 55

Graça oferecida gratuitamente a todos

Исая 55

Спасение чрез Божията благодат

[1] Ah! Todos vós, os que tendes sede, vinde às águas; e vós, os que não tendes dinheiro, vinde, comprai e comei; sim, vinde e comprai, sem dinheiro e sem preço, vinho e leite.

[1] О, вие, които сте жадни, елате всички при водите; и вие, които нямате пари, елате, купете и яжте. Да! Елате, купете вино и мляко без пари и без заплащане.

[2] Por que gastais o dinheiro naquilo que não é pão, e o vosso suor, naquilo que não satisfaz? Ouvi-me atentamente, comei o que é bom e vos deleitareis com finos manjares.

[2] Защо харчите пари за онова, което не е хляб, и труда си за това, което не насища? Послушайте Ме с внимание и ще ядете благо, и душата ви ще се наслаждава с най-доброто.

[3] Inclinai os ouvidos e vinde a mim; ouvi, e a vossa alma viverá; porque convosco farei uma aliança perpétua, que consiste nas fiéis misericórdias prometidas a Davi.

[3] Приклонете ухото си и елате при Мене, послушайте – и душата ви ще живее; и Аз ще сключа с вас вечен завет според верните милости, обещани на Давид.

[4] Eis que eu o dei por testemunho aos povos, como príncipe e governador dos povos.

[4] Ето, дадох го за свидетел на племената, за княз и заповедник на племената.

[5] Eis que chamarás a uma nação que não conheces, e uma nação que nunca te

[5] Ето, ще призовеш народ, когото ти не познаваш; и народ, който не те

conheceu correrá para junto de ti, por amor do SENHOR, teu Deus, e do Santo de Israel, porque este te glorificou.

познаваше, ще тича при тебе заради Господа, твоя Бог, и заради Святия Израилев, защото те е прославил.

6 Buscai o SENHOR enquanto se pode achar, invocai-o enquanto está perto.

6 Търсете Господа, докато може да се намери, призовавайте Го, докато е близо.

7 Deixe o perverso o seu caminho, o iníquo, os seus pensamentos; converta-se ao SENHOR, que se compadecerá dele, e volte-se para o nosso Deus, porque é rico em perdoar.

7 Нека нечестивият изостави пътя си и неправедният – помислите си, нека се обърне към Господа и Той ще се смили над него, и към нашия Бог, защото Той ще прощава щедро.

8 Porque os meus pensamentos não são os vossos pensamentos, nem os vossos caminhos, os meus caminhos, diz o SENHOR,

8 Защото Моите помисли не сакатовашите помисли, нито вашите пътища – като Моите пътища, казва Господ.

9 porque, assim como os céus são mais altos do que a terra, assim são os meus caminhos mais altos do que os vossos caminhos, e os meus pensamentos, mais altos do que os vossos pensamentos.

9 Понеже както небето е по-високо от земята, така и Моите пътища са по-високи от вашите пътища и Моите помисли – от вашите помисли.

10 Porque, assim como descem a chuva e a neve dos céus e para lá não tornam, sem que primeiro reguem a terra, e a fecundem, e a façam brotar, para dar semente ao semeador e pão ao que come,

10 Защото както дъждът и снегът слизат от небето и не се връщат там, а поят земята и я правят да произраства и да напъпва, итя дава семе на сеяча и хляб на гладния,

11 assim será a palavra que sair da minha boca: não voltará para mim vazia, mas fará o que me apraz e prosperará naquilo para que a designei.

11 така ще бъде словото Ми, което излиза от устата Ми; няма да се върне при мене празно, а ще извърши волята Ми и ще благоуспее в онова, за което го изпращам.

12 Saireis com alegria e em paz sereis guiados; os montes e os outeiros romperão em cânticos diante de vós, e todas as árvores do campo baterão palmas.

12 Защото ще излезете с радост и ще бъдете изведени с мир; планините и хълмовете ще запеят пред вас радостно

и всичките полски дървета ще изплякат с ръце.

[13] Em lugar do espinheiro, crescerá o cipreste, e em lugar da sarça crescerá a murta; e será isto glória para o SENHOR e memorial eterno, que jamais será extinto.

[13] Вместо драка ще израсте елха, вместо трън ще израсте мирта; и това ще бъде на Господа за име, за вечно знамение, което няма да се изличи.

Isaías 56

A vocação dos gentios

[1] Assim diz o SENHOR: Mantende o juízo e fazei justiça, porque a minha salvação está prestes a vir, e a minha justiça, prestes a manifestar-se.

[2] Bem-aventurado o homem que faz isto, e o filho do homem que nisto se firma, que se guarda de profanar o sábado e guarda a sua mão de cometer algum mal.

[3] Não fale o estrangeiro que se houver chegado ao SENHOR, dizendo: O SENHOR, com efeito, me separará do seu povo; nem tampouco diga o eunuco: Eis que eu sou uma árvore seca.

[4] Porque assim diz o SENHOR: Aos eunucos que guardam os meus sábados, escolhem aquilo que me agrada e abraçam a minha aliança,

[5] darei na minha casa e dentro dos meus muros, um memorial e um nome melhor do que filhos e filhas; um nome eterno darei a cada um deles, que nunca se apagará.

[6] Aos estrangeiros que se chegam ao SENHOR, para o servirem e para amarem o nome do SENHOR, sendo deste modo servos seus, sim, todos os que guardam o sábado, não o profanando, e abraçam a minha aliança,

Исая 56

Спасение за всички народи

[1] Така казва Господ: Пазете правосъдие и вършете правда, защото скоро ще дойде спасението от Мен и правдата Ми скоро ще се открие.

[2] Блажен онзи човек, който прави това, и онзи човешки син, който се държи за него, който пази съботата да не я оскверни и въздържа ръката си да не стори никакво зло.

[3] А чужденецът, който се е прилепил към Господа, да не казва: Господ съвсем ще ме отдели от народа Си; нито да каже скопецът: Ето, аз съм сухо дърво.

[4] Защото така казва Господ за скопците: Които пазят съботите Ми и избират каквото Ми е угодно, и държат здраво завета Ми,

[5] на тях Аз ще дам в дома Си и вътре в стените Си спомен и име, по-добро от синове и дъщери; на тях ще дам вечно име, което няма да се заличи.

[6] Също и чужденците, които се прилепват към Господа, за да Му служат, да обичат името на Господа и да бъдат Негови слуги – всеки от тях, който пази съботата, да не я оскверни, и държи завета Ми,

[7] também os levarei ao meu santo monte e os alegrarei na minha Casa de Oração; os seus holocaustos e os seus sacrifícios serão aceitos no meu altar, porque a minha casa será chamada Casa de Oração para todos os povos.

[8] Assim diz o SENHOR Deus, que congrega os dispersos de Israel: Ainda congregarei outros aos que já se acham reunidos.

Ai dos guias cegos de Israel!

[9] Vós, todos os animais do campo, todas as feras dos bosques, vinde comer.

[10] Os seus atalaias são cegos, nada sabem; todos são cães mudos, não podem ladrar; sonhadores preguiçosos, gostam de dormir.

[11] Tais cães são gulosos, nunca se fartam; são pastores que nada compreendem, e todos se tornam para o seu caminho, cada um para a sua ganância, todos sem exceção.

[12] Vinde, dizem eles, trarei vinho, e nos encharcaremos de bebida forte; o dia de amanhã será como este e ainda maior e mais famoso.

Isaías 57

Condenada a idolatria de Israel

[1] Perece o justo, e não há quem se impressione com isso; e os homens piedosos são arrebatados sem que alguém considere nesse fato; pois o justo é levado antes que venha o mal

[2] e entra na paz; descansam no seu leito os que andam em retidão.

[7] и тях ще доведа в святия Си хълм и ще ги зарадвам в Моя молитвен дом; всеизгарянията им и жертвите им ще Ми бъдат благоугодни на жертвеника Ми, защото домът Ми ще се нарече молитвен дом на всички племена.

[8] Господ Йехова, Който събира изгонените на Израил, казва: Ще му събера още и други освен своите му, които вече са събрани.

[9] Елате да ядете, всички вие, полски животни, всички горски зверове!

[10] Всичките му стражи са слепи, те са невежи; те всички са неми кучета, които не могат да лаят, които сънуват, лежат и обичат да дремят.

[11] Да! Лакоми кучета, които никога не се насищат – те са овчари, които не могат да разсъждават, всички са се обърнали по своя си път, всеки за печалбата си, всички до един.

[12] Елате, казват те, аз ще донеса вино и ще се напием със спиртно питие; и утре ще бъде, както днес, ден безмерно велик.

Исая 57

Срещу идолопоклонството и за силата на смирението

[1] Праведният загива и никой не взема това присърце; и благочестивите биват отнемани от земята, без да размисли някой, че праведният бива отнет преди да дойде злото.

[2] Той се успокоява; те си почиват на леглата си, всеки, който ходи в правотата си.

[3] Mas chegai-vos para aqui, vós, os filhos da agoureira, descendência da adúltera e da prostituta.

[4] De quem chasqueais? Contra quem escancarais a boca e deitais para fora a língua? Porventura, não sois filhos da transgressão, descendência da falsidade,

[5] que vos abrasais na concupiscência junto aos terebintos, debaixo de toda árvore frondosa, e sacrificais os filhos nos vales e nas fendas dos penhascos?

[6] Por entre as pedras lisas dos ribeiros está a tua parte; estas, estas te cairão em sorte; sobre elas também derramas a tua libação e lhes apresentas ofertas de manjares. Contentar-me-ia eu com estas coisas?

[7] Sobre monte alto e elevado pões o teu leito; para lá sobes para oferecer sacrifícios.

[8] Detrás das portas e das ombreiras pões os teus símbolos eróticos, puxas as cobertas, sobes ao leito e o alargas para os adúlteros; dizes-lhes as tuas exigências, amas-lhes a coabitação e lhes miras a nudez.

[9] Vais ao rei com óleo e multiplicas os teus perfumes; envias os teus embaixadores para longe, até à profundidade do sepulcro.

[10] Na tua longa viagem te cansas, mas não dizes: É em vão; achas o que buscas; por isso, não desfaleces.

[11] Mas de quem tiveste receio ou temor, para que mentisses e não te lembrasses de

[3] А вие, синове на магьосница, рожба на прелюбодеец и на блудница, приближете се тук.

[4] С кого се подигравате? Против кого сте отворили широко уста и изплезили език? Не сте ли деца на престъпление, рожба на лъжа,

[5] вие, които се разпалвате в похотта си между дъбовете, под всяко зелено дърво, които колите децата в деретата, под разцепените скали?

[6] Делът ти е между камъчетата на потоците; те, те са твое наследство и на тях си изливала възлияния, принасяла си хлебен принос. Ще мога ли да се удовлетворя за тези неща?

[7] На висока и издигната планина си сложила леглото си и там си се изкачвала да принасяш жертва.

[8] Зад вратите и стълбовете им си поставила спомена си; защото си се открила на друг освен Мен и си се изкачила; разширила си леглото си и си се съгласила с тях; обикнала си тяхното легло, избрала си място за него.

[9] Отишла си и при царя с помади и си умножила ароматите си, пратила си далеч посланиците си и си се унизила дори до преизподнята.

[10] Уморила си се от дългия път, но пак не си казала: Няма надежда; намерила си съживление на силата си, затова не си примряла.

[11] И от кого си се уплашила или убояла, за да излъжеш и да не си спомниш за

mim, nem de mim te importasses? Não é, acaso, porque me calo, e isso desde muito tempo, e não me temes?

12 Eu publicarei essa justiça tua; e, quanto às tuas obras, elas não te aproveitarão.

13 Quando clamares, a tua coleção de ídolos que te livre! Levá-los-á o vento; um assopro os arrebatará a todos, mas o que confia em mim herdará a terra e possuirá o meu santo monte.

Mensagem de paz para os arrependidos

14 Dir-se-á: Aterrai, aterrai, preparai o caminho, tirai os tropeços do caminho do meu povo.

15 Porque assim diz o Alto, o Sublime, que habita a eternidade, o qual tem o nome de Santo: Habito no alto e santo lugar, mas habito também com o contrito e abatido de espírito, para vivificar o espírito dos abatidos e vivificar o coração dos contritos.

16 Pois não contenderei para sempre, nem me indignarei continuamente; porque, do contrário, o espírito definharia diante de mim, e o fôlego da vida, que eu criei.

17 Por causa da indignidade da sua cobiça, eu me indignei e feri o povo; escondi a face e indignei-me, mas, rebelde, seguiu ele o caminho da sua escolha.

18 Tenho visto os seus caminhos e o sararei; também o guiarei e lhe tornarei a dar consolação, a saber, aos que dele choram.

Мене, нито да Ме съхраняваш в сърцето си? Не е ли, защото Аз млъкнах, и то от дълго време, понеже ти не се убоя от Мене?

12 Аз ще изявя правдата ти; а колкото до делата ти, те няма да ти бъдат от полза.

Бог обещава помощ и изцеление

13 Когато извикаш, нека те отърват сбирщината на идолите ти; но вятърът ще ги отнесе всички, един лъх ще ги помете; а който уповава на Мене, ще владее земята и ще придобие святия Мой хълм.

14 И ще се каже: Изравнете, изравнете, пригответе пътя, премахнете спънките от пътя на Моя народ.

15 Защото така казва Всевишният и Превъзнесеният, Който обитава вечността, Чието име е Святият: Аз обитавам на високо и свято място, още с онзи, който е със съкрушен и смирен дух, за да съживявам духа на смирените и да съживявам сърцето на съкрушилите се,

16 защото няма да се съдя с хоратавечно, нито ще бъда винаги гневен; понеже тогава биха примрели пред Мене духът и душите, които съм създал.

17 Поради беззаконната му лакомия се разгневих и го поразих, отвърнах лицето Си и се разгневих; но той упорито последва пътя на сърцето си.

18 Видях пътищата му и ще го изцеля; още ще го водя и пак ще утеша него и наскърбените му.

[19] Como fruto dos seus lábios criei a paz, paz para os que estão longe e para os que estão perto, diz o SENHOR, e eu o sararei.

[20] Mas os perversos são como o mar agitado, que não se pode aquietar, cujas águas lançam de si lama e lodo.

[21] Para os perversos, diz o meu Deus, não há paz.

Isaías 58

Observância devida do jejum

[1] Clama a plenos pulmões, não te detenhas, ergue a voz como a trombeta e anuncia ao meu povo a sua transgressão e à casa de Jacó, os seus pecados.

[2] Mesmo neste estado, ainda me procuram dia a dia, têm prazer em saber os meus caminhos; como povo que pratica a justiça e não deixa o direito do seu Deus, perguntam-me pelos direitos da justiça, têm prazer em se chegar a Deus,

[3] dizendo: Por que jejuamos nós, e tu não atentas para isso? Por que afligimos a nossa alma, e tu não o levas em conta? Eis que, no dia em que jejuais, cuidais dos vossos próprios interesses e exigis que se faça todo o vosso trabalho.

[4] Eis que jejuais para contendas e rixas e para ferirdes com punho iníquo; jejuando assim como hoje, não se fará ouvir a vossa voz no alto.

[5] Seria este o jejum que escolhi, que o homem um dia aflija a sua alma, incline a sua cabeça como o junco e estenda debaixo de si pano de saco e cinza? Chamarias tu a isto jejum e dia aceitável ao SENHOR?

[19] Аз, Който създавам плода на устните, казва Господ, ще кажа: Мир, мир на далечния и близкия; и ще го изцеля.

[20] А нечестивите са като развълнувано море, защото то не може да утихне и водите му изхвърлят тиня и кал.

[21] Няма мир за нечестивите, казва моят Бог.

Исая 58

За истинския пост

[1] Извикай силно, не се щади; издигни гласа си като тръба и изяви на народа Ми беззаконието им и на Якововия дом – греховете им.

[2] При все това те Ме търсят всеки ден и желаят да учат пътищата Ми; като народ, който е извършил правда и не е изоставил постановлението на своя Бог, те искат от Мене праведни наредби и желаят да се приближат до Бога.

[3] Защо постихме, казват, а Ти не виждаш? Защо смирихме душата си, а Ти не внимаваш? Ето, в деня на постите си вие се предавате на своите сиудоволствия и изисквате да ви се вършат всичките ви работи.

[4] Ето, вие постите, за да се препирате и карате и за да се биете нечестиво с юмруци; днес не постите така, че гласът ви да се чуе горе.

[5] Такъв ли е постът, който Аз съм избрал – ден, в който човек трябва да смирява душата си? Значи ли да навежда човек главата си като тръстика и да си постила вретище и пепел? Това ли ще наречеш пост и ден, угоден на Господа?

[6] Porventura, não é este o jejum que escolhi: que soltes as ligaduras da impiedade, desfaças as ataduras da servidão, deixes livres os oprimidos e despedaces todo jugo?

[6] Не е ли това постът, който Аз съм избрал: да развързваш несправедливите окови, да разхлабваш връзките на ярема, да пускаш на свобода угнетените и да счупваш всеки хомот?

[7] Porventura, não é também que repartas o teu pão com o faminto, e recolhas em casa os pobres desabrigados, e, se vires o nu, o cubras, e não te escondas do teu semelhante?

[7] Не е ли да разделяш хляба си с гладния и да въвеждаш в дома си сиромаси без покрив? Когато видиш голия, да го обличаш, и да не се криеш от своите еднокръвни?

[8] Então, romperá a tua luz como a alva, a tua cura brotará sem detença, a tua justiça irá adiante de ti, e a glória do SENHOR será a tua retaguarda;

[8] Тогава твоята светлина ще изгрее като зората и здравето ти скоро ще разцъфне; правдата ти ще върви пред теб и славата Господня ще ти бъде задна стража.

[9] então, clamarás, e o SENHOR te responderá; gritarás por socorro, e ele dirá: Eis-me aqui. Se tirares do meio de ti o jugo, o dedo que ameaça, o falar injurioso;

[9] Тогава ще призоваваш и Господ ще отговаря! Ще извикаш и Той ще каже: Ето Ме! Ако махнеш отсред себе си хомота, сочененето с пръст и нечестивите думи,

[10] se abrires a tua alma ao faminto e fartares a alma aflita, então, a tua luz nascerá nas trevas, e a tua escuridão será como o meio-dia.

[10] ако подариш на гладния желаното от душата ти и насищаш наскърбената душа, тогава светлината ти ще изгрява в тъмнината и мракът ти ще бъде като пладне;

[11] O SENHOR te guiará continuamente, fartará a tua alma até em lugares áridos e fortificará os teus ossos; serás como um jardim regado e como um manancial cujas águas jamais faltam.

[11] Господ ще те води всякога, ще насища душата ти в суша и ще дава сила на костите ти; и ти ще бъдеш като напоявана градина и като воден извор, чиито води не пресъхват.

[12] Os teus filhos edificarão as antigas ruínas; levantarás os fundamentos de muitas gerações e serás chamado reparador de brechas e restaurador de veredas para que o país se torne habitável.

[12] И родените от тебе ще съградят отдавна запустелите места; ще възстановиш основите на много поколения; и ще те нарекат

Възстановител на развалините, Възобновител на места за заселване.

13 Se desviares o pé de profanar o sábado e de cuidar dos teus próprios interesses no meu santo dia; se chamares ao sábado deleitoso e santo dia do SENHOR, digno de honra, e o honrares não seguindo os teus caminhos, não pretendendo fazer a tua própria vontade, nem falando palavras vãs,

13 Ако отдръпнеш крака си в събота, за да не вършиш своята воля в святия Ми ден, и наречеш съботата наслада, свята на Господа, ден за почитане, и Го почиташ, като не следваш в неясвоите си пътища и не търсиш своето си удоволствие, и не говориш своите си думи,

14 então, te deleitarás no SENHOR. Eu te farei cavalgar sobre os altos da terra e te sustentarei com a herança de Jacó, teu pai, porque a boca do SENHOR o disse.

14 тогава ще се наслаждаваш в Господа; и Аз ще те направя да яздиш по високите места на земята и ще те храня в наследството на баща ти Яков; защото устата Господни изговориха това.

Isaías 59

Confissão da maldade nacional

1 Eis que a mão do SENHOR não está encolhida, para que não possa salvar; nem surdo o seu ouvido, para não poder ouvir.

2 Mas as vossas iniqüidades fazem separação entre vós e o vosso Deus; e os vossos pecados encobrem o seu rosto de vós, para que vos não ouça.

3 Porque as vossas mãos estão contaminadas de sangue, e os vossos dedos, de iniqüidade; os vossos lábios falam mentiras, e a vossa língua profere maldade.

4 Ninguém há que clame pela justiça, ninguém que compareça em juízo pela verdade; confiam no que é nulo e andam falando mentiras; concebem o mal e dão à luz a iniqüidade.

5 Chocam ovos de áspide e tecem teias de aranha; o que comer os ovos dela morrerá;

Исая 59

Греховното състояние на Израил

1 Ето, ръката на Господа не се е скъсила, за да не може да спаси, нито ухото Му е затъпяло, за да не може да чува;

2 но вашите беззакония са ви отлъчили от вашия Бог и вашите грехове са скрили лицето Му от вас, и Той не иска да чува.

3 Защото ръцете ви са осквернени с кръв и пръстите ви – с беззаконие; устните ви говорят лъжи; езикът ви мърмори нечестие.

4 Никой не изкарва праведна призовка и никой не съди по истината; уповават на суетата и говорят лъжи; зачеват злоба и раждат беззаконие.

5 Мътят яйца ехиднини и изтъкават паяжина. Който яде от яйцата им,

se um dos ovos é pisado, sai-lhe uma víbora.

[6] As suas teias não se prestam para vestes, os homens não poderão cobrir-se com o que eles fazem, as obras deles são obras de iniqüidade, obra de violência há nas suas mãos.

[7] Os seus pés correm para o mal, são velozes para derramar o sangue inocente; os seus pensamentos são pensamentos de iniqüidade; nos seus caminhos há desolação e abatimento.

[8] Desconhecem o caminho da paz, nem há justiça nos seus passos; fizeram para si veredas tortuosas; quem anda por elas não conhece a paz.

[9] Por isso, está longe de nós o juízo, e a justiça não nos alcança; esperamos pela luz, e eis que há só trevas; pelo resplendor, mas andamos na escuridão.

[10] Apalpamos as paredes como cegos, sim, como os que não têm olhos, andamos apalpando; tropeçamos ao meio-dia como nas trevas e entre os robustos somos como mortos.

[11] Todos nós bramamos como ursos e gememos como pombas; esperamos o juízo, e não o há; a salvação, e ela está longe de nós.

[12] Porque as nossas transgressões se multiplicam perante ti, e os nossos pecados testificam contra nós; porque as nossas transgressões estão conosco, e conhecemos as nossas iniqüidades,

умира; и ако се счупи някое, излюпва се ехидна.

[6] Паяжината им няма да стане на дрехи, нито ще се облекат от изделията си; делата им са беззаконни и насилственото действие е в ръцете им.

[7] Краката им тичат към злото и бързат да пролеят невинна кръв; размишленията им са беззаконни; опустошение и разорение има в пътищата им.

[8] Те не знаят пътя на мира и няма правосъдие в стъпките им; сами си изкривиха пътищата; никой, който ходи по тях, не знае мир.

[9] Затова правосъдието е далеч от нас и правдата не стига до нас; чакаме светлина, а ето тъмнина – сияние, а ходим в мрак.

[10] Пипаме стената като слепи, пипаме като онези, които нямат очи; по пладне се препъваме като нощем; сред яките сме като мъртви.

[11] Всички ревем като мечки и горчиво стенем като гълъби; очакваме правосъдие, но няма, избавление, но е далеч от нас.

[12] Защото се умножиха пред Тебе престъпленията ни и греховете ни свидетелстват против нас; защото престъпленията ни са пред нас, а колкото до беззаконията ни, ние ги знаем.

[13] como o prevaricar, o mentir contra o SENHOR, o retirarmo-nos do nosso Deus, o pregar opressão e rebeldia, o conceber e proferir do coração palavras de falsidade.

[13] Станахме престъпници и неверни към Господа и се отвърнахме да не следваме нашия Бог; говорихме насилствено и бунтовно; заченахме и изговорихме от сърцето си лъжливи думи.

[14] Pelo que o direito se retirou, e a justiça se pôs de longe; porque a verdade anda tropeçando pelas praças, e a retidão não pode entrar.

[14] Затова правосъдието отстъпи назад и правдата стои далеч; защото истината падна на площада и правотата не може да влезе.

[15] Sim, a verdade sumiu, e quem se desvia do mal é tratado como presa. O SENHOR viu isso e desaprovou o não haver justiça.

[15] Да! Истината я няма и който се отклонява от злото, става плячка; и Господ видя и Му стана неугодно, че нямаше правосъдие;

[16] Viu que não havia ajudador algum e maravilhou-se de que não houvesse um intercessor; pelo que o seu próprio braço lhe trouxe a salvação, e a sua própria justiça o susteve.

[16] видя, че нямаше човек, и се почуди, че нямаше посредник; затова Неговата мишца издейства за него спасение и правдата Му го подкрепи.

[17] Vestiu-se de justiça, como de uma couraça, e pôs o capacete da salvação na cabeça; pôs sobre si a vestidura da vingança e se cobriu de zelo, como de um manto.

[17] Той се облече с правда като с броня и сложи на главата си спасение за шлем; облече и одеждите на възмездието за дреха и се загърна с ревността като с мантия.

[18] Segundo as obras deles, assim retribuirá; furor aos seus adversários e o devido aos seus inimigos; às terras do mar, dar-lhes-á a paga.

[18] Според дължимите им възмездия – така ще отплати: ярост на противниците Си, възмездие на враговете Си; ще даде възмездие на островите.

[19] Temerão, pois, o nome do SENHOR desde o poente e a sua glória, desde o nascente do sol; pois virá como torrente impetuosa, impelida pelo Espírito do SENHOR.

[19] Така ще се убоят от името на Господа живеещите на запад и от славата Му – живеещите на изток; защото ще дойде като стремителен поток, тласкан от Господнето дихание;

[20] Virá o Redentor a Sião e aos de Jacó que se converterem, diz o SENHOR.

[21] Quanto a mim, esta é a minha aliança com eles, diz o SENHOR: o meu Espírito, que está sobre ti, e as minhas palavras, que pus na tua boca, não se apartarão dela, nem da de teus filhos, nem da dos filhos de teus filhos, não se apartarão desde agora e para todo o sempre, diz o SENHOR.

Isaías 60

A glória da nova Jerusalém

[1] Dispõe-te, resplandece, porque vem a tua luz, e a glória do SENHOR nasce sobre ti.

[2] Porque eis que as trevas cobrem a terra, e a escuridão, os povos; mas sobre ti aparece resplendente o SENHOR, e a sua glória se vê sobre ti.

[3] As nações se encaminham para a tua luz, e os reis, para o resplendor que te nasceu.

[4] Levanta em redor os olhos e vê; todos estes se ajuntam e vêm ter contigo; teus filhos chegam de longe, e tuas filhas são trazidas nos braços.

[5] Então, o verás e serás radiante de alegria; o teu coração estremecerá e se dilatará de júbilo, porque a abundância do mar se tornará a ti, e as riquezas das nações virão a ter contigo.

[6] A multidão de camelos te cobrirá, os dromedários de Midiã e de Efa; todos virão de Sabá; trarão ouro e incenso e publicarão os louvores do SENHOR.

[7] Todas as ovelhas de Quedar se reunirão junto de ti; servir-te-ão os carneiros de

[20] акато Изкупител ще дойде в Сион и за онези от Яков, които се обръщат от престъпление, казва Господ.

[21] А от Моя страна – ето Моя завет с тях, казва Господ: Духът Ми, който е на теб, и словата Ми, които влагах в устата ти, няма да липсват от устата ти, нито от устата на потомството ти, нито от устата на тяхното потомство. Отсега и довека, казва Господ.

Исая 60

Славата на Йерусалим и на Божия народ

[1] Стани, светѝ, защото светлина дойде за теб и славата Господня те осия.

[2] Защото, ето, тъмнина ще покрие земята и мрак – племената; а над тебе ще осияе Господ и славата Му ще ти се яви.

[3] Народите ще дойдат при светлината ти и царете – при бляскавата ти зора.

[4] Вдигни наоколо очите си и виж: те всички се събират, идват при тебе; синовете ти ще дойдат отдалеч и дъщерите ти ще бъдат носени на ръце.

[5] Тогава ще видиш и ще се зарадваш, и сърцето ти ще затрепти и ще се разшири; защото изобилието на морето ще се обърне към теб, имотът на народите ще дойде при тебе.

[6] Множеството камили ще те покрият – мадиамските и гефаските камилчета; те всички ще дойдат от Сава; злато и тамян ще донесат и ще прогласят хваленията Господни.

[7] Всички кидарски стада ще се съберат при тебе; навайотските овни ще служат

Nebaiote; para o meu agrado subirão ao meu altar, e eu tornarei mais gloriosa a casa da minha glória.

8 Quem são estes que vêm voando como nuvens e como pombas, ao seu pombal?

9 Certamente, as terras do mar me aguardarão; virão primeiro os navios de Társis para trazerem teus filhos de longe e, com eles, a sua prata e o seu ouro, para a santificação do nome do SENHOR, teu Deus, e do Santo de Israel, porque ele te glorificou.

10 Estrangeiros edificarão os teus muros, e os seus reis te servirão; porque no meu furor te castiguei, mas na minha graça tive misericórdia de ti.

11 As tuas portas estarão abertas de contínuo; nem de dia nem de noite se fecharão, para que te sejam trazidas riquezas das nações, e, conduzidos com elas, os seus reis.

12 Porque a nação e o reino que não te servirem perecerão; sim, essas nações serão de todo assoladas.

13 A glória do Líbano virá a ti; o cipreste, o olmeiro e o buxo, conjuntamente, para adornarem o lugar do meu santuário; e farei glorioso o lugar dos meus pés.

14 Também virão a ti, inclinando-se, os filhos dos que te oprimiram; prostrar-se-ão até às plantas dos teus pés todos os que te desdenharam e chamar-te-ão Cidade do SENHOR, a Sião do Santo de Israel.

за тебе; ще се принасят на жертвеника Ми за благоугодна жертва; и Аз ще прославя славния Си дом.

8 Кои са тези, които летят като облаци и като гълъби към прозорците си?

9 Ето, островите ще Ме чакат, с тарсийските кораби начело, за да доведат отдалеч синовете ти заедно със среброто им и златото им, заради името на Господа, твоя Бог, и за Святия Израилев, защото те прослави.

10 Чужденците ще съградят стените ти и царете им ще ти служат; защото в гнева Си те поразих, но в благоволението Си ти показах милост.

11 Портите ти ще бъдат винаги отворени, няма да се затворят нито денем, нито нощем, за да се внася в теб имотът на народите и да се довеждат царете им.

12 Защото онзи народ и царство, които не биха ти служили, ще загинат; онези народи дори съвсем ще бъдат съсипани.

13 Славата на Ливан ще дойде при теб, елха, явор и кипарис заедно, за да украсят мястото на светилището Ми и за да прославят мястото на нозете Ми.

14 Онези, които са те угнетявали, ще дойдат наведени пред теб. И всички, които са те презирали, ще се поклонят до стъпалата на краката ти и ще те наричат град Господен, Сион на Святия Израилев.

[15] De abandonada e odiada que eras, de modo que ninguém passava por ti, eu te constituirei glória eterna, regozijo, de geração em geração.

[16] Mamarás o leite das nações e te alimentarás ao peito dos reis; saberás que eu sou o SENHOR, o teu Salvador, o teu Redentor, o Poderoso de Jacó.

[17] Por bronze trarei ouro, por ferro trarei prata, por madeira, bronze e por pedras, ferro; farei da paz os teus inspetores e da justiça, os teus exatores.

[18] Nunca mais se ouvirá de violência na tua terra, de desolação ou ruínas, nos teus limites; mas aos teus muros chamarás Salvação, e às tuas portas, Louvor.

[19] Nunca mais te servirá o sol para luz do dia, nem com o seu resplendor a lua te alumiará; mas o SENHOR será a tua luz perpétua, e o teu Deus, a tua glória.

[20] Nunca mais se porá o teu sol, nem a tua lua minguará, porque o SENHOR será a tua luz perpétua, e os dias do teu luto findarão.

[21] Todos os do teu povo serão justos, para sempre herdarão a terra; serão renovos por mim plantados, obra das minhas mãos, para que eu seja glorificado.

[22] O menor virá a ser mil, e o mínimo, uma nação forte; eu, o SENHOR, a seu tempo farei isso prontamente.

Isaías 61

[15] Вместо това, където ти беше оставен и намразен, така че никой не минаваше през теб, Аз ще те направя вечно величие, радост за много поколения.

[16] Ще сучеш млякото на народите. Да! Ще се храниш от гърдите на царете; и ще познаеш, че Аз, Йехова, съм твоят Спасител и твоят Изкупител, Мощният Яковов.

[17] Вместо мед ще донеса злато и вместо желязо ще донеса сребро, вместо дърво – мед, и вместо камъни – желязо; също ще направя мирът да бъде твой надзирател и правдата – твое началство.

[18] Няма вече да се чува насилие в земята ти, опустошение и разорение – в пределите ти; а ще наречеш стените си Спасение и портите си – Хвала.

[19] Слънцето няма да ти бъде вече светлина денем, нито луната в сиянието си ще ти свети; а Господ ще ти бъде вечна светлина и твоят Бог – твоя слава.

[20] Слънцето ти няма вече да залезе, нито луната ти ще се скрие; защото Господ ще ти бъде вечна светлина и дните на жалеенето ти ще се свършат.

[21] Твоят народ – всички ще бъдат праведни; земята ще им бъде вечно наследство; те са клонче, което Аз съм посадил, дело на Моите ръце, за да се прославям.

[22] Най-малобройният ще стане хиляда и най-малкият – силен народ; Аз, Господ, ще ускоря това на времето му.

Исая 61

As boas-novas da salvação

[1] O Espírito do SENHOR Deus está sobre mim, porque o SENHOR me ungiu para pregar boas-novas aos quebrantados, enviou-me a curar os quebrantados de coração, a proclamar libertação aos cativos e a pôr em liberdade os algemados;

[2] a apregoar o ano aceitável do SENHOR e o dia da vingança do nosso Deus; a consolar todos os que choram

[3] e a pôr sobre os que em Sião estão de luto uma coroa em vez de cinzas, óleo de alegria, em vez de pranto, veste de louvor, em vez de espírito angustiado; a fim de que se chamem carvalhos de justiça, plantados pelo SENHOR para a sua glória.

[4] Edificarão os lugares antigamente assolados, restaurarão os de antes destruídos e renovarão as cidades arruinadas, destruídas de geração em geração.

[5] Estranhos se apresentarão e apascentarão os vossos rebanhos; estrangeiros serão os vossos lavradores e os vossos vinhateiros.

[6] Mas vós sereis chamados sacerdotes do SENHOR, e vos chamarão ministros de nosso Deus; comereis as riquezas das nações e na sua glória vos gloriareis.

[7] Em lugar da vossa vergonha, tereis dupla honra; em lugar da afronta, exultareis na vossa herança; por isso, na vossa terra possuireis o dobro e tereis perpétua alegria.

[8] Porque eu, o SENHOR, amo o juízo e odeio a iniqüidade do roubo; dar-lhes-ei

Благата вест за спасение чрез Месия

[1] Духът на Господа Йехова е на мене; защото Господ ме е помазал да благовествам на кротките, пратил ме е да превържа съкрушените сърца, да проглася освобождение на пленниците и отваряне затвора на вързаните;

[2] да проглася годината на благоволението Господне и деня на отплатата от нашия Бог; да утеша всички наскърбени;

[3] да наредя за наскърбените в Сион, да им дам венец вместо пепел, миро на радост вместо плач, облекло на хваление вместо унил дух; за да се наричат дървета на правда, насадени от Господа, за да се прослави Той.

[4] И ще бъдат съградени отдавна запустелите места, ще се издигнат досегашните развалини и ще се обновяват пустите градове, опустошени от много родове.

[5] Чужденци ще останат и ще пасат стадата ви, и чужденци ще бъдат ваши орачи и ваши лозари.

[6] А вие ще се казвате свещеници на Господа; ще ви наричат служители на нашия Бог; ще ядете имота на народите и ще наследите тяхната слава.

[7] Вместо срама си ще получите двойно; и вместо посрамянето си те ще се радват в наследството си; затова в земята си ще притежават двойно, радостта им ще бъде вечна.

[8] Защото Аз, Господ, обичам правосъдие, мразя грабителство с

fielmente a sua recompensa e com eles farei aliança eterna.

[9] A sua posteridade será conhecida entre as nações, os seus descendentes, no meio dos povos; todos quantos os virem os reconhecerão como família bendita do SENHOR.

[10] Regozijar-me-ei muito no SENHOR, a minha alma se alegra no meu Deus; porque me cobriu de vestes de salvação e me envolveu com o manto de justiça, como noivo que se adorna de turbante, como noiva que se enfeita com as suas jóias.

[11] Porque, como a terra produz os seus renovos, e como o jardim faz brotar o que nele se semeia, assim o SENHOR Deus fará brotar a justiça e o louvor perante todas as nações.

Isaías 62

Jerusalém, a noiva do Senhor

[1] Por amor de Sião, me não calarei e, por amor de Jerusalém, não me aquietarei, até que saia a sua justiça como um resplendor, e a sua salvação, como uma tocha acesa.

[2] As nações verão a tua justiça, e todos os reis, a tua glória; e serás chamada por um nome novo, que a boca do SENHOR designará.

[3] Serás uma coroa de glória na mão do SENHOR, um diadema real na mão do teu Deus.

[4] Nunca mais te chamarão Desamparada, nem a tua terra se denominará jamais Desolada; mas chamar-te-ão Minha-

неправда; а тях ще възнаградя с вярност и ще сключа с тях вечен завет.

[9] Потомството им ще бъде познато между народите и внуците им – между племената; всеки, който ги гледа, ще познае, че те са род, който Бог е благословил.

[10] Ще се развеселя премного в Господа, душата ми ще се зарадва в моя Бог; защото Той ме облече с одежди на спасение, загърна ме с мантия на правда – като младоженец украсен, подобно на първосвещеник, с венец и като невеста, накитена с украшенията си.

[11] Защото както земята произвежда растенията си и както градина произраства посятото в нея, така Господ Йехова ще направи правдата и хвалата да поникнат пред всичките народи.

Исая 62

Възстановяване и слава на Сион

[1] Заради Сион няма да мълкна и заради Йерусалим няма да престана, докато не се яви правдата му като сияние и спасението му – като запалено светило.

[2] Народите ще видят правдата ти и всички царе – славата ти; и ти ще се наречеш с ново име, което устата Господни ще изрекат.

[3] Ще бъдеш също така славен венец в ръката Господня, дори царска корона на дланта на твоя Бог.

[4] Няма вече да се наричаш изоставен, нито земята ти ще се нарича вече пуста; а ще се наричаш: „Моето благоволение

Delícia; e à tua terra, Desposada; porque o SENHOR se delicia em ti; e a tua terra se desposará.

5 Porque, como o jovem desposa a donzela, assim teus filhos te desposarão a ti; como o noivo se alegra da noiva, assim de ti se alegrará o teu Deus.

6 Sobre os teus muros, ó Jerusalém, pus guardas, que todo o dia e toda a noite jamais se calarão; vós, os que fareis lembrado o SENHOR, não descanseis,

7 nem deis a ele descanso até que restabeleça Jerusalém e a ponha por objeto de louvor na terra.

8 Jurou o SENHOR pela sua mão direita e pelo seu braço poderoso: Nunca mais darei o teu cereal por sustento aos teus inimigos, nem os estrangeiros beberão o teu vinho, fruto de tuas fadigas.

9 Mas os que o ajuntarem o comerão e louvarão ao SENHOR; e os que o recolherem beberão nos átrios do meu santuário.

10 Passai, passai pelas portas; preparai o caminho ao povo; aterrai, aterrai a estrada, limpai-a das pedras; arvorai bandeira aos povos.

11 Eis que o SENHOR fez ouvir até às extremidades da terra estas palavras: Dizei à filha de Sião: Eis que vem o teu Salvador; vem com ele a sua recompensa, e diante dele, o seu galardão.

е в него“, и земята ти – венчана; защото Господ благоволи в теб и земята ти ще бъде венчана.

5 Защото както момък се жени за мома, така и твоят народ ще се ожени за теб; и както младоженецът се радва на невястата, така и твоят Бог ще се зарадва на тебе.

6 На стените ти, Йерусалиме, поставих стражи, които никога няма да мълчат – нито денем, нито нощем. Вие, които припомняте на Господа, не замлъквайте

7 и не Му давайте почивка, докато не утвърди Йерусалим и докато не го направи за похвала по земята.

8 Господ се закле в десницата Си и в силната Си мишца, като каза: Няма да дам вече житото ти за храна на неприятелите ти и чужденците няма да пият виното ти, за което ти си се трудил;

9 а които го прибират в житницата, те ще го ядат и ще хвалят Господа; и които го събират, те ще го пият в дворовете на Моето светилище.

10 Минете, минете през портите, пригответе пътя за народа; изравнете, изравнете пътя, съберете камъните му; издигнете знаме за племената.

11 Ето, Господ прогласи до краищата на земята: Кажете на сионовата дъщеря: Ето, Спасителят ти иде; ето, наградата Му е с Него и отплатата Му – пред Него.

[12] Chamar-vos-ão Povo Santo, Remidos-Do-SENHOR; e tu, Sião, serás chamada Procurada, Cidade-Não-Deserta.

[12] И ще ги наричат свят народ, изкупените от Господа; и ти ще се наричаш издирен, град неизоставен.

Isaías 63

Deus vinga o seu povo

[1] Quem é este que vem de Edom, de Bozra, com vestes de vivas cores, que é glorioso em sua vestidura, que marcha na plenitude da sua força? Sou eu que falo em justiça, poderoso para salvar.

[2] Por que está vermelho o traje, e as tuas vestes, como as daquele que pisa uvas no lagar?

[3] O lagar, eu o pisei sozinho, e dos povos nenhum homem se achava comigo; pisei as uvas na minha ira; no meu furor, as esmaguei, e o seu sangue me salpicou as vestes e me manchou o traje todo.

[4] Porque o dia da vingança me estava no coração, e o ano dos meus redimidos é chegado.

[5] Olhei, e não havia quem me ajudasse, e admirei-me de não haver quem me sustivesse; pelo que o meu próprio braço me trouxe a salvação, e o meu furor me susteve.

[6] Na minha ira, pisei os povos, no meu furor, embriaguei-os, derramando por terra o seu sangue.

A última oração do profeta

[7] Celebrarei as benignidades do SENHOR e os seus atos gloriosos, segundo tudo o que o SENHOR nos concedeu e segundo a grande bondade para com a casa de Israel,

Исая 63

Божията победа над народите

[1] Кой е Този, Който идва от Едом с боядисани в червено дрехи от Восора, Този, славен в облеклото Си, Който ходи във величието на силата Си? Аз съм, Който говоря с правда, мощен да спасявам.

[2] Защо е червено облеклото Ти и дрехите Ти са подобни на онези на човек, който тъпче в лин?

[3] Аз сам изтъпках лина и от племената не беше с Мене нито един човек. Да! Стъпках ги в гнева Си и ги смазах в яростта Си, така че кръвта им изпръска дрехите Ми и изцапах цялото Си облекло.

[4] Защото денят за въздаянието беше в сърцето Ми и годината Ми за изкупване настана.

[5] Аз разгледах, но нямаше кой да помага, и се зачудих, че нямаше кой да подкрепя; затова Моята мишца Ми изработи спасение и Моята ярост – тя Ме подкрепи.

[6] Аз стъпках племената в гнева Си, опих ги с яростта Си и излях кръвта им в земята.

[7] Ще спомена милосърдията Господни, причините за хвалене на Господа за всичко, което ни е подарил Господ, и за голямата благост към Израилевия дом,

bondade que usou para com eles, segundo as suas misericórdias e segundo a multidão das suas benignidades.

[8] Porque ele dizia: Certamente, eles são meu povo, filhos que não mentirão; e se lhes tornou o seu Salvador.

[9] Em toda a angústia deles, foi ele angustiado, e o Anjo da sua presença os salvou; pelo seu amor e pela sua compaixão, ele os remiu, os tomou e os conduziu todos os dias da antiguidade.

[10] Mas eles foram rebeldes e contristaram o seu Espírito Santo, pelo que se lhes tornou em inimigo e ele mesmo pelejou contra eles.

[11] Então, o povo se lembrou dos dias antigos, de Moisés, e disse: Onde está aquele que fez subir do mar o pastor do seu rebanho? Onde está o que pôs nele o seu Espírito Santo?

[12] Aquele cujo braço glorioso ele fez andar à mão direita de Moisés? Que fendeu as águas diante deles, criando para si um nome eterno?

[13] Aquele que os guiou pelos abismos, como o cavalo no deserto, de modo que nunca tropeçaram?

[14] Como o animal que desce aos vales, o Espírito do SENHOR lhes deu descanso. Assim, guiaste o teu povo, para te criares um nome glorioso.

[15] Atenta do céu e olha da tua santa e gloriosa habitação. Onde estão o teu zelo e

която им показа според щедростите Си и според премногото Си милости.

[8] Защото каза: Наистина те са Мой народ, деца, които няма да постъпят невярно; така им стана Спасител.

[9] Във всичките им скърби Той скърбеше и ангелът на присъствието Му ги избави; поради любовта Си и милосърдието Си Той сам ги изкупи, вдигна ги и ги носи през всички древни дни.

[10] Но те се разбунтуваха и оскърбиха Святия Негов Дух; затова Той се обърна и им стана неприятел, и сам воюва против тях.

[11] Тогава народът Му си спомни за старите Моисееви времена и казваха: Къде е Онзи, Който ги изведе от морето чрез пастирите на стадото Си? Къде е онзи, който положи Святия Си Дух сред тях?

[12] Който направи славната Си мишца да върви до Моисеевата десница? Който раздели водата пред тях, за да си придобие вечно име?

[13] Който ги водѝ през бездната, като кон през пасбище, без да се препънат?

[14] Духът Господен ги успокои като добитъка, който слиза в долината; така си водил народа Си, за да си придобиеш славно име.

Молитва за милост и помощ

[15] Погледни от небесата и виж от святото Си и славно обиталище, къде са

as tuas obras poderosas? A ternura do teu coração e as tuas misericórdias se detêm para comigo!

16 Mas tu és nosso Pai, ainda que Abraão não nos conhece, e Israel não nos reconhece; tu, ó SENHOR, és nosso Pai; nosso Redentor é o teu nome desde a antiguidade.

17 Ó SENHOR, por que nos fazes desviar dos teus caminhos? Por que endureces o nosso coração, para que te não temamos? Volta, por amor dos teus servos e das tribos da tua herança.

18 Só por breve tempo foi o país possuído pelo teu santo povo; nossos adversários pisaram o teu santuário.

19 Tornamo-nos como aqueles sobre quem tu nunca dominaste e como os que nunca se chamaram pelo teu nome.

Isaías 64

1 Oh! Se fendesses os céus e descesses! Se os montes tremessem na tua presença,

2 como quando o fogo inflama os gravetos, como quando faz ferver as águas, para fazeres notório o teu nome aos teus adversários, de sorte que as nações tremessem da tua presença!

3 Quando fizeste coisas terríveis, que não esperávamos, desceste, e os montes tremeram à tua presença.

4 Porque desde a antiguidade não se ouviu, nem com ouvidos se percebeu, nem com os

ревността Ти и могъщите Ти дела? Твоите милосърдие и щедрости не достигат до мене.

16 Защото Ти си наш Отец, ако и да не ни знае Авраам и да не ни признае Израил; Ти, Господи, си наш Отец; Твоето име е наш вечен Изкупител.

17 Защо си допуснал, Господи, да се отклоняваме от пътищата Ти, да ожесточаваме сърцата си, за да не се боим от Тебе? Върни се заради слугите Си – племената на Твоето наследство.

18 Малко време го владя Твоят свят народ; противниците ни потъпкаха светилището Ти.

19 Ние сме станали като онези, над които Ти никога не си владял, като онези, които не са били наричани с името Ти.

Исая 64

1 О, да би раздрал Ти небето, да би слязъл, да биха се стопили планините от присъствието Ти,

2 както когато огън изгаря храстите и огън прави водата да ври, за да стане името Ти познато на противниците Ти и да потреперят народите от присъствието Ти,

3 когато вършиш ужасни дела, каквито не очаквахме! О, да би слязъл, да биха се стопили планините от присъствието Ти!

4 Защото от древността не се е чуло, до уши не е стигнало, око не е видяло друг

olhos se viu Deus além de ti, que trabalha para aquele que nele espera.

5 Sais ao encontro daquele que com alegria pratica justiça, daqueles que se lembram de ti nos teus caminhos; eis que te iraste, porque pecamos; por muito tempo temos pecado e havemos de ser salvos?

6 Mas todos nós somos como o imundo, e todas as nossas justiças, como trapo da imundícia; todos nós murchamos como a folha, e as nossas iniqüidades, como um vento, nos arrebatam.

7 Já ninguém há que invoque o teu nome, que se desperte e te detenha; porque escondes de nós o rosto e nos consomes por causa das nossas iniqüidades.

8 Mas agora, ó SENHOR, tu és nosso Pai, nós somos o barro, e tu, o nosso oleiro; e todos nós, obra das tuas mãos.

9 Não te enfureças tanto, ó SENHOR, nem perpetuamente te lembres da nossa iniqüidade; olha, pois, nós te pedimos: todos nós somos o teu povo.

10 As tuas santas cidades tornaram-se em deserto, Sião, em ermo; Jerusalém está assolada.

11 O nosso templo santo e glorioso, em que nossos pais te louvavam, foi queimado; todas as nossas coisas preciosas se tornaram em ruínas.

12 Conter-te-ias tu ainda, ó SENHOR, sobre estas calamidades? Ficarias calado e nos afligirias sobremaneira?

Isaías 65

бог, освен Тебе, да е извършил такива дела за онези, които го чакат.

5 Посрещаш с благост този, който радостно върши правда, дори онези, които си спомнят за Тебе в пътищата Ти; ето, Ти си се разгневил, защото ние съгрешихме; но в Твоите пътища има трайност и ние ще се спасим.

6 Защото всички станахме като човек нечист и цялата ни правда е като омърсена дреха; ние всички вехнем като лист и нашите беззакония ни завличат като вятър.

7 И няма човек, който да призовава името Ти, който да се пробуди, за да се хване за Тебе; защото Ти си скрил лицето Си от нас и си ни стопил поради беззаконията ни.

8 Но сега, Господи, Ти си наш Отец; ние сме глината, а Ти – грънчарят ни; и всички сме дело на Твоята ръка.

9 Недей се гневи силно, Господи, недей помни вечно беззаконието; ето, погледни, молим Ти се, че ние всички сме Твой народ.

10 Твоите святи градове запустяха; Сион запустя, Йерусалим е опустошен.

11 Нашият свят и красив дом, където бащите ни Те славословеха, беше изгорен с огън; и всичките ни скъпи неща запустяха.

12 Пред вид на това ще се въздържиш ли, Господи? Ще мълчиш ли и ще ни наскърбиш ли до крайност?

Исая 65

A resposta de Deus: rejeitados os rebeldes

1 Fui buscado pelos que não perguntavam por mim; fui achado por aqueles que não me buscavam; a um povo que não se chamava do meu nome, eu disse: Eis-me aqui, eis-me aqui.

2 Estendi as mãos todo dia a um povo rebelde, que anda por caminho que não é bom, seguindo os seus próprios pensamentos;

3 povo que de contínuo me irrita abertamente, sacrificando em jardins e queimando incenso sobre altares de tijolos;

4 que mora entre as sepulturas e passa as noites em lugares misteriosos; come carne de porco e tem no seu prato ensopado de carne abominável;

5 povo que diz: Fica onde estás, não te chegues a mim, porque sou mais santo do que tu. És no meu nariz como fumaça de fogo que arde o dia todo.

6 Eis que está escrito diante de mim, e não me calarei; mas eu pagarei, vingar-me-ei, totalmente,

7 das vossas iniqüidades e, juntamente, das iniqüidades de vossos pais, diz o SENHOR, os quais queimaram incenso nos montes e me afrontaram nos outeiros; pelo que eu vos medirei totalmente a paga devida às suas obras antigas.

A resposta de Deus: salvo o restante fiel

8 Assim diz o SENHOR: Como quando se acha vinho num cacho de uvas, dizem: Não o desperdices, pois há bênção nele, assim

Божието наказание на непокорните

1 Дадох достъп на онези, които не питаха за Мене; бях близо до онези, които не Ме търсеха. Ето Ме! Ето Ме! – казах на народ, който не призоваваше името Ми.

2 Протягах ръцете си цял ден към бунтовнически народ, които ходят по лош път след своите помисли –

3 народ, който непрестанно Ме дразни в лицето Ми, като кòли жертви в градините и кади върху кирпичените жертвеници;

4 като живее в гробищата и нощува в подземията; като яде свинско месо и държи в съдовете си вариво от нечисти неща;

5 като казва: Стой надалеч, не се приближавай до мене, защото аз съм по-свят от тебе; такива са дим в ноздрите Ми, огън, горящ през целия ден.

6 Ето, писано е пред Мене: Няма да мълча, а ще въздам. Да! Ще въздам в пазвите им,

7 както за вашите беззакония, казва Господ, така и за беззаконията на бащите ви, които кадиха по планините и Ме хулиха по хълмовете; затова Аз най-напред ще отмеря в пазвата им делото им.

8 Така казва Господ: Както казват – когато има мъст в грозда, не го повреждай, защото има благословия в

farei por amor de meus servos e não os destruirei a todos.

9 Farei sair de Jacó descendência e de Judá, um herdeiro que possua os meus montes; e os meus eleitos herdarão a terra e os meus servos habitarão nela.

10 Sarom servirá de campo de pasto de ovelhas, e o vale de Acor, de lugar de repouso de gado, para o meu povo que me buscar.

11 Mas a vós outros, os que vos apartais do SENHOR, os que vos esqueceis do meu santo monte, os que preparais mesa para a deusa Fortuna e misturais vinho para o deus Destino,

12 também vos destinarei à espada, e todos vos encurvareis à matança; porquanto chamei, e não respondestes, falei, e não atendestes; mas fizestes o que é mau perante mim e escolhestes aquilo em que eu não tinha prazer.

13 Pelo que assim diz o SENHOR Deus: Eis que os meus servos comerão, mas vós padecereis fome; os meus servos beberão, mas vós tereis sede; os meus servos se alegrarão, mas vós vos envergonhareis;

14 os meus servos cantarão por terem o coração alegre, mas vós gritareis pela tristeza do vosso coração e uivareis pela angústia de espírito.

15 Deixareis o vosso nome aos meus eleitos por maldição, o SENHOR Deus vos matará e a seus servos chamará por outro nome,

него, така ще направя и Аз заради слугите Си, за да не ги изтребя всички.

9 Ще произведа потомък от Яков и от Юда – наследник на планините Си; Моите избрани ще ги наследят и слугите Ми ще се заселят там.

10 И за народа Ми, които Ме търсят, Сарон ще бъде пасбище за стада, а долината Ахор – място, където лежат говеда.

11 А вас, които изоставяте Господа, които забравяте святия Ми хълм, които приготвяте трапеза за Щастие и които правите възлияние на Орисница,

12 ще ви определя за меч, вие всички ще се наведете за клане; защото когато виках, не отговаряхте, и когато говорих, не слушахте; а вършехте онова, което беше зло пред Мен, и избрахте това, което Ми беше неугодно.

13 Затова така говори Господ Йехова: Ето, Моите слуги ще ядат, а вие ще гладувате; ето, Моите слуги ще пият, а вие ще жадувате; ето, Моите слуги ще се радват, а вие ще се срамувате;

14 ето, Моите слуги ще пеят със сърдечна радост, а вие ще пищите от болка в сърцата ви и ще се вайкате от съкрушаване на духа.

15 И ще оставите името си на избраните Ми, за да проклинат с Него; и Господ Йехова ще умъртви теб, а слугите Си ще нарече с друго име.

[16] de sorte que aquele que se abençoar na terra, pelo Deus da verdade é que se abençoará; e aquele que jurar na terra, pelo Deus da verdade é que jurará; porque já estão esquecidas as angústias passadas e estão escondidas dos meus olhos.

Novos céus e nova terra

[17] Pois eis que eu crio novos céus e nova terra; e não haverá lembrança das coisas passadas, jamais haverá memória delas.

[18] Mas vós folgareis e exultareis perpetuamente no que eu crio; porque eis que crio para Jerusalém alegria e para o seu povo, regozijo.

[19] E exultarei por causa de Jerusalém e me alegrarei no meu povo, e nunca mais se ouvirá nela nem voz de choro nem de clamor.

[20] Não haverá mais nela criança para viver poucos dias, nem velho que não cumpra os seus; porque morrer aos cem anos é morrer ainda jovem, e quem pecar só aos cem anos será amaldiçoado.

[21] Eles edificarão casas e nelas habitarão; plantarão vinhas e comerão o seu fruto.

[22] Não edificarão para que outros habitem; não plantarão para que outros comam; porque a longevidade do meu povo será como a da árvore, e os meus eleitos desfrutarão de todo as obras das suas próprias mãos.

[23] Não trabalharão debalde, nem terão filhos para a calamidade, porque são a

[16] Така че, който облажава себе си на земята, ще облажава себе си в Бога на истината, и който се кълне на земята, ще се кълне в Бога на истината; защото предишните скърби бяха забравени и защото се скриха от очите Ми.

Нова земя и ново небе

[17] Понеже, ето, създавам ново небе и нова земя; и предишните неща няма да се спомнят, нито ще дойдат на ум.

[18] Но вие се веселете и се радвайте винаги в онова, което създавам; защото, ето, създавам Йерусалим за радост и народа му – за веселие.

[19] Аз ще се радвам на Йерусалим и ще се веселя за народа Си, и няма да се чува вече в него глас на плач, нито глас на ридание.

[20] Там няма да има вече младенец, който да живее само няколко дни, нито старец, който да не е изпълнил дните си; защото, който умира стогодишен, ще се смята за млад, а грешник, ако умре стогодишен, ще бъде считан за проклет.

[21] Те ще построят къщи и ще живеят в тях; ще насадят лозя и ще ядат плода им.

[22] Няма те да построят, а друг да живее там; няма те да насадят, а друг да яде; защото дните на Моя народ ще бъдат като дните на дърво и избраните Ми за дълго ще се наслаждават на делото на ръцете си.

[23] Няма да се трудят напразно, нито ще раждат деца за бедствие; защото те са

posteridade bendita do SENHOR, e os seus filhos estarão com eles.

24 E será que, antes que clamem, eu responderei; estando eles ainda falando, eu os ouvirei.

25 O lobo e o cordeiro pastarão juntos, e o leão comerá palha como o boi; pó será a comida da serpente. Não se fará mal nem dano algum em todo o meu santo monte, diz o SENHOR.

род на благословените от Господа, също и потомството им.

24 Преди да Ме призоват те, Аз ще отговарям, и докато говорят те, Аз ще слушам.

25 Вълкът и агнето ще пасат заедно и лъвът ще яде слама като вола, и храна на змията ще бъде пръстта. Няма да повреждат, нито ще погубват в цялата Ми свята планина, казва Господ.

Isaías 66

Excluídos da nova Jerusalém os que praticam falsa religião

1 Assim diz o SENHOR: O céu é o meu trono, e a terra, o estrado dos meus pés; que casa me edificareis vós? E qual é o lugar do meu repouso?

2 Porque a minha mão fez todas estas coisas, e todas vieram a existir, diz o SENHOR, mas o homem para quem olharei é este: o aflito e abatido de espírito e que treme da minha palavra.

3 O que imola um boi é como o que comete homicídio; o que sacrifica um cordeiro, como o que quebra o pescoço a um cão; o que oferece uma oblação, como o que oferece sangue de porco; o que queima incenso, como o que bendiz a um ídolo. Como estes escolheram os seus próprios caminhos, e a sua alma se deleita nas suas abominações,

4 assim eu lhes escolherei o infortúnio e farei vir sobre eles o que eles temem; porque clamei, e ninguém respondeu, falei, e não escutaram; mas fizeram o que era

Исая 66

Божият съд над народите

1 Така казва Господ: Небето Ми е престол и земята е Мое подножие; какъв дом искате да построите за Мен? И какво ще бъде мястото на Моя покой?

2 Защото Моята ръка е направила всичко това и по този начин всичко това е станало, казва Господ; но пак към този ще погледна, към онзи, който е сиромах и съкрушен духом и който трепери от словото Ми.

3 Който коли вол, е както онзи, който убива човек; който жертва агне – както онзи, който пресича врат на куче; който принася хлебен принос – както онзи, който принасясвинска кръв; който кади възпоменателен ливан – както онзи, който благославя идол. Да! Както те са избрали своите пътища и душата им се наслаждава в гнусотиите им,

4 така и Аз ще избера мечтите им и ще докарам върху тях онези неща, от които те се боят; защото когато виках, никой не отговаряше, когато говорех, те не

mau perante mim e escolheram aquilo em que eu não tinha prazer.

[5] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, os que a temeis: Vossos irmãos, que vos aborrecem e que para longe vos lançam por causa do vosso amor ao meu nome e que dizem: Mostre o SENHOR a sua glória, para que vejamos a vossa alegria, esses serão confundidos.

[6] Voz de grande tumulto virá da cidade, voz do templo, voz do SENHOR, que dá o pago aos seus inimigos.

[7] Antes que estivesse de parto, deu à luz; antes que lhe viessem as dores, nasceu-lhe um menino.

[8] Quem jamais ouviu tal coisa? Quem viu coisa semelhante? Pode, acaso, nascer uma terra num só dia? Ou nasce uma nação de uma só vez? Pois Sião, antes que lhe viessem as dores, deu à luz seus filhos.

[9] Acaso, farei eu abrir a madre e não farei nascer? – diz o SENHOR; acaso, eu que faço nascer fecharei a madre? – diz o teu Deus.

A felicidade eterna de Sião

[10] Regozijai-vos juntamente com Jerusalém e alegrai-vos por ela, vós todos os que a amais; exultai com ela, todos os que por ela pranteastes,

[11] para que mameis e vos farteis dos peitos das suas consolações; para que sugueis e vos deleiteis com a abundância da sua glória.

слушаха; а вършеха това, което беше зло пред Мен, и избираха онова, което Ми беше неугодно.

[5] Вие, които треперите от словото на Господа, слушайте словото Му, като казва: Братята ви, които ви мразят, които ви отхвърлят поради Моето име, са казали: Господ нека прослави Себе Си, за да видим вашата радост! Но те ще се посрамят.

[6] Звучен глас се чува от града, глас от храма, глас на Господа, Който отплаща на враговете Си.

[7] Преди да започне да се мъчи, тя роди; преди да дойдат болките ѝ, се освободи и роди момченце.

[8] Кой е чул за такова нещо? Кой е видял нещо подобно? Би ли се родила цяла земя за един ден? Или би ли се родил един народ отведнъж? А сионската дъщеря, щом започна да се мъчи, роди синовете си.

[9] Аз, Който довеждам до раждане, не бих ли направил да роди? – казва Господ; Аз, Който правя да раждат, бих ли затворил утробата? – казва твоят Бог.

[10] Развеселете се с йерусалимската дъщеря и се радвайте с нея, всички вие, които я обичате; развеселете се с нея в радостта ѝ, всички вие, които скърбите за нея;

[11] за да сучете и се наситите от гърдите на утешенията ѝ; за да се насучете и се насладите от изобилието на славата ѝ.

[12] Porque assim diz o SENHOR: Eis que estenderei sobre ela a paz como um rio, e a glória das nações, como uma torrente que transborda; então, mamareis, nos braços vos trarão e sobre os joelhos vos acalentarão.

[13] Como alguém a quem sua mãe consola, assim eu vos consolarei; e em Jerusalém vós sereis consolados.

[14] Vós o vereis, e o vosso coração se regozijará, e os vossos ossos revigorarão como a erva tenra; então, o poder do SENHOR será notório aos seus servos, e ele se indignará contra os seus inimigos.

[15] Porque eis que o SENHOR virá em fogo, e os seus carros, como um torvelinho, para tornar a sua ira em furor e a sua repreensão, em chamas de fogo,

[16] porque com fogo e com a sua espada entrará o SENHOR em juízo com toda a carne; e serão muitos os mortos da parte do SENHOR.

[17] Os que se santificam e se purificam para entrarem nos jardins após a deusa que está no meio, que comem carne de porco, coisas abomináveis e rato serão consumidos, diz o SENHOR.

[18] Porque conheço as suas obras e os seus pensamentos e venho para ajuntar todas as nações e línguas; elas virão e contemplarão a minha glória.

[19] Porei entre elas um sinal e alguns dos que foram salvos enviarei às nações, a Társis, Pul e Lude, que atiram com o arco, a Tubal e Javã, até às terras do mar mais

[12] Защото така казва Господ: Ето, ще простирам към нея мир като река и славата на народите – като преливащ поток; тогава ще се насучете, ще бъдете носени на обятия и ще бъдете галени на колена.

[13] Както някой, когото майка му утешава, така Аз ще ви утеша; и ще се утешите в Йерусалим.

[14] Ще видите това и сърцето ви ще се зарадва, и костите ви ще виреят като зелена трева; и ще се познае, че ръката на Господа е със слугите Му, а гневът Му – против враговете Му.

[15] Защото Господ ще дойде с огън и колесниците Му ще бъдат като вихрушка, за да излее гнева Си за ярост и изобличението Си – с огнени пламъци,

[16] защото с огън и с меча Си Господ ще се съди с всяка твар; и убитите от Господа ще бъдат много.

[17] Онези, които се освещават и очистват, за да отиват в градините след една ашера в средата, като ядат свинско месо, гнусотии и мишки, те всички ще загинат, казва Господ.

[18] Защото Аз зная делата и помислите им и иде времето, когато ще събера всички народи и езици; и те ще дойдат и ще видят славата Ми.

[19] И Аз ще поставя знамение между тях; и онези от тях, които се отърват, ще ги изпратя при народите – в Тарсис, Фул и Луд, които опъват лък, в Тувал и Яван,

remotas, que jamais ouviram falar de mim, nem viram a minha glória; eles anunciarão entre as nações a minha glória.

[20] Trarão todos os vossos irmãos, dentre todas as nações, por oferta ao SENHOR, sobre cavalos, em liteiras e sobre mulas e dromedários, ao meu santo monte, a Jerusalém, diz o SENHOR, como quando os filhos de Israel trazem as suas ofertas de manjares, em vasos puros à Casa do SENHOR.

[21] Também deles tomarei a alguns para sacerdotes e para levitas, diz o SENHOR.

[22] Porque, como os novos céus e a nova terra, que hei de fazer, estarão diante de mim, diz o SENHOR, assim há de estar a vossa posteridade e o vosso nome.

[23] E será que, de uma Festa da Lua Nova à outra e de um sábado a outro, virá toda a carne a adorar perante mim, diz o SENHOR.

[24] Eles sairão e verão os cadáveres dos homens que prevaricaram contra mim; porque o seu verme nunca morrerá, nem o seu fogo se apagará; e eles serão um horror para toda a carne.

далечните острови, които не са чули за Мене, нито са видели славата Ми; и те ще изявяват славата Ми между народите.

[20] И ще доведат всичките ви братя от всички народи за принос на Господа – на коне, на колесници и на носилки, на мулета и на бързи камили, – към святия Ми хълм, Йерусалим, казва Господ, както израилтяните донасят принос в чист съд в дома Господен.

[21] А и от тях ще взема за свещеници и за левити, казва Господ.

[22] Защото както новото небе и новата земя, които Аз ще направя, ще пребъдат пред Мене, казва Господ, така ще пребъде родът ви и името ви.

[23] И от новолуние до новолуние, и от събота до събота ще идва всяка твар да се покланя пред Мене, казва Господ.

[24] След като излязат, те ще видят труповете на хората, които са престъпили против Мене; защото техният червей няма да умре, нито ще угасне огънят им; и те ще бъдат отвратителни за всяка твар.

Jeremias	Йеремия

Jeremias 1

A vocação de Jeremias

[1] Palavras de Jeremias, filho de Hilquias, um dos sacerdotes que estavam em Anatote, na terra de Benjamim;

[2] a ele veio a palavra do SENHOR, nos dias de Josias, filho de Amom e rei de Judá, no décimo terceiro ano do seu reinado;

[3] e também nos dias de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, até ao fim do ano undécimo de Zedequias, filho de Josias, rei de Judá, e ainda até ao quinto mês do exílio de Jerusalém.

[4] A mim me veio, pois, a palavra do SENHOR, dizendo:

[5] Antes que eu te formasse no ventre materno, eu te conheci, e, antes que saísses da madre, te consagrei, e te constituí profeta às nações.

[6] Então, lhe disse eu: ah! SENHOR Deus! Eis que não sei falar, porque não passo de uma criança.

[7] Mas o SENHOR me disse: Não digas: Não passo de uma criança; porque a todos a quem eu te enviar irás; e tudo quanto eu te mandar falarás.

[8] Não temas diante deles, porque eu sou contigo para te livrar, diz o SENHOR.

[9] Depois, estendeu o SENHOR a mão, tocou-me na boca e o SENHOR me disse: Eis que ponho na tua boca as minhas palavras.

[10] Olha que hoje te constituo sobre as nações e sobre os reinos, para arrancares e

Йеремия 1

Призоваване на Йеремия за пророк

[1] Думите на Хелкевия син Йеремия, единот свещениците, които бяха в Анатот във Вениаминовата земя,

[2] към когото идваше Господнето слово в дните на Юдейския цар Йосия, Амоновия син, в тринадесетата година от царуването му.

[3] Идваше и в дните на Юдейския цар Йоаким, син на Йосия, до края на единадесетата година на Юдейския цар Седекия, син на Йосия, до пленяването на Йерусалим в петия месец.

[4] И така, Господнето слово дойде към мен и каза:

[5] Преди да ти дам образ в утробата, те познах; и преди да излезеш от утробата, те осветих. Поставих те за пророк на народите.

[6] Тогава казах: О, Господи Йехова! Ето, аз не зная да говоря, защото съм дете.

[7] А Господ ми отговори: Не казвай: Дете съм; защото при всички, при които ще те пратя, ще идеш и всичко, което ти заповядвам, ще кажеш.

[8] Да не се боиш от тях, защото Аз съм с тебе, за да те избавям, казва Господ.

[9] Тогава Господ протегна ръката Си, допря я до устата ми и ми каза: Ето, вложих думите Си в устата ти.

[10] Виж, днес те поставих над народите и над царствата, за да изкореняваш и да

derribares, para destruíres e arruinares e também para edificares e para plantares.

съсипваш, да погубваш и да събаряш, да градиш и да садиш.

A visão da vara de amendoeira

11 Veio ainda a palavra do SENHOR, dizendo: Que vês tu, Jeremias? Respondi: vejo uma vara de amendoeira.

11 При това Господнето слово дойде към мен и каза: Какво виждаш, Йеремия? Аз отвърнах: Виждам бадемова пръчка.

12 Disse-me o SENHOR: Viste bem, porque eu velo sobre a minha palavra para a cumprir.

12 Тогава Господ ми каза: Правилно си видял; защото Аз бързам да изпълня словото Си.

A visão da panela ao fogo

13 Outra vez, me veio a palavra do SENHOR, dizendo: Que vês? Eu respondi: vejo uma panela ao fogo, cuja boca se inclina do Norte.

13 И втори път дойде Господнето слово към мен и каза: Какво виждаш? Аз отговорих: Виждам котел, който възвира; и лицето му е от север.

14 Disse-me o SENHOR: Do Norte se derramará o mal sobre todos os habitantes da terra.

14 Тогава Господ ми каза: От север ще избухне зло върху всичките жители на тази земя.

15 Pois eis que convoco todas as tribos dos reinos do Norte, diz o SENHOR; e virão, e cada reino porá o seu trono à entrada das portas de Jerusalém e contra todos os seus muros em redor e contra todas as cidades de Judá.

15 Защото, ето, Аз ще повикам всички колена на северните царства, казва Господ; и те ще дойдат и ще поставят всеки престола си във входа на йерусалимските порти и срещу всички стени около него, и срещу всички Юдейски градове.

16 Pronunciarei contra os moradores destas as minhas sentenças, por causa de toda a malícia deles; pois me deixaram a mim, e queimaram incenso a deuses estranhos, e adoraram as obras das suas próprias mãos.

16 И ще произнеса присъдите Си против тях поради цялото им нечестие, защото Ме оставиха и кадиха на чужди богове, и се поклониха на делата на своите ръце.

17 Tu, pois, cinge os lombos, dispõe-te e dize-lhes tudo quanto eu te mandar; não te espantes diante deles, para que eu não te infunda espanto na sua presença.

17 И така, ти опаши кръста си и стани, и им кажи всичко, което ще ти заповядам; да не се уплашиш от тях, да не би Аз да те уплаша пред тях.

18 Eis que hoje te ponho por cidade fortificada, por coluna de ferro e por muros de bronze, contra todo o país, contra os reis

18 Защото, ето, Аз те поставих днес като укрепен град, железен стълб и като медни стени против цялата страна,

de Judá, contra os seus príncipes, contra os seus sacerdotes e contra o seu povo.

19 Pelejarão contra ti, mas não prevalecerão; porque eu sou contigo, diz o SENHOR, para te livrar.

Jeremias 2

O amor de Deus e a rebeldia do povo

1 A mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Vai e clama aos ouvidos de Jerusalém: Assim diz o SENHOR: Lembro-me de ti, da tua afeição quando eras jovem, e do teu amor quando noiva, e de como me seguias no deserto, numa terra em que se não semeia.

3 Então, Israel era consagrado ao SENHOR e era as primícias da sua colheita; todos os que o devoraram se faziam culpados; o mal vinha sobre eles, diz o SENHOR.

4 Ouvi a palavra do SENHOR, ó casa de Jacó e todas as famílias da casa de Israel.

5 Assim diz o SENHOR: Que injustiça acharam vossos pais em mim, para de mim se afastarem, indo após a nulidade dos ídolos e se tornando nulos eles mesmos,

6 e sem perguntarem: Onde está o SENHOR, que nos fez subir da terra do Egito? Que nos guiou através do deserto, por uma terra de ermos e de covas, por uma terra de sequidão e sombra de morte, por uma terra em que ninguém transitava e na qual não morava homem algum?

7 Eu vos introduzi numa terra fértil, para que comêsseis o seu fruto e o seu bem; mas, depois de terdes entrado nela, vós a

против царете на Юда, против първенците му, против свещениците му и против народа на тази страна.

19 Те ще воюват против тебе, но няма да те надвият; защото Аз съм с тебе, за да те избавям, казва Господ.

Йеремия 2

Вероотстъпничеството на Израил

1 Словото Господне дойде към мен и каза:

2 Иди и прогласи в ушите на йерусалимската дъщеря: Така казва Господ: Помня за тебе милеенето ти, когато беше млада, любовта ти, когато беше невяста, как Ме следваше в пустинята, в незасята земя.

3 Израил беше свят на Господа, първият от рожбите Му, всички, които го пояждаха, бяха сметнати за виновни; зло ги постигаше, казва Господ.

4 Чуйте словото Господне, доме Яковов и всички родове на Израилевия дом:

5 Така казва Господ: Каква неправда намериха в Мене бащите ви, че се отдалечиха от Мен и ходиха след суетата, и станаха суетни?

6 Нито казаха: Къде е Господ, Който ни изведе от Египетската земя, Който ни води през пустинята, през страна пуста и пълна с пропасти, през страна безводна и покрита с мрачна тъмнина, през страна, по която не минаваше човек и където човек не живееше?

7 И ви въведох в плодородна страна, за да ядете плодовете ѝ и благата ѝ; но

contaminastes e da minha herança fizestes abominação.
[8] Os sacerdotes não disseram: Onde está o SENHOR? E os que tratavam da lei não me conheceram, os pastores prevaricaram contra mim, os profetas profetizaram por Baal e andaram atrás de coisas de nenhum proveito.

Perfídia sem exemplo

[9] Portanto, ainda pleitearei convosco, diz o SENHOR, e até com os filhos de vossos filhos pleitearei.
[10] Passai às terras do mar de Chipre e vede; mandai mensageiros a Quedar, e atentai bem, e vede se jamais sucedeu coisa semelhante.
[11] Houve alguma nação que trocasse os seus deuses, posto que não eram deuses? Todavia, o meu povo trocou a sua Glória por aquilo que é de nenhum proveito.
[12] Espantai-vos disto, ó céus, e horrorizai-vos! Ficai estupefatos, diz o SENHOR.
[13] Porque dois males cometeu o meu povo: a mim me deixaram, o manancial de águas vivas, e cavaram cisternas, cisternas rotas, que não retêm as águas.
[14] Acaso, é Israel escravo ou servo nascido em casa? Por que, pois, veio a ser presa?
[15] Os leões novos rugiram contra ele, levantaram a voz; da terra dele fizeram uma desolação; as suas cidades estão queimadas, e não há quem nelas habite.

като влязохте, осквернихте земята Ми и направихте мерзост наследството Ми.
[8] Свещениците не казаха: Къде е Господ? Законниците не Ме познаха; също и управниците станаха престъпници против Мен и пророците пророкуваха чрез Ваал и ходиха след безполезните идоли.
[9] Затова Аз още ще се съдя с вас, казва Господ, и с внуците ви ще се съдя.
[10] Защото посетете Китимските острови и вижте, пратете в Кидар и разгледайте внимателно, и вижте, ставало ли е такова нещо –
[11] разменил ли е някой народ боговете си, при все че не са богове? Моят народ, обаче, са разменили Славата си срещу онова, от което няма полза.
[12] Ужасете се, небеса, поради това, настръхнете, смутете се премного, казва Господ,
[13] защото две злини стори Моят народ: изоставиха Мен, извора на живите води, и си издълбаха водоеми, пукнати водоеми, които не могат да държат вода.
[14] Израил слуга ли е? Домороден роб ли е? Тогава защо стана пленник?
[15] Млади лъвове ръмжаха против него и реваха, и запустиха земята му; градовете му са изгорени и обезлюдени,

[16] Até os filhos de Mênfis e de Tafnes te pastaram o alto da cabeça.

[17] Acaso, tudo isto não te sucedeu por haveres deixado o SENHOR, teu Deus, quando te guiava pelo caminho?

[18] Agora, pois, que lucro terás indo ao Egito para beberes as águas do Nilo; ou indo à Assíria para beberes as águas do Eufrates?

[19] A tua malícia te castigará, e as tuas infidelidades te repreenderão; sabe, pois, e vê que mau e quão amargo é deixares o SENHOR, teu Deus, e não teres temor de mim, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

Israel adorou a Baal

[20] Ainda que há muito quebrava eu o teu jugo e rompia as tuas ataduras, dizias tu: Não quero servir-te. Pois, em todo outeiro alto e debaixo de toda árvore frondosa, te deitavas e te prostituías.

[21] Eu mesmo te plantei como vide excelente, da semente mais pura; como, pois, te tornaste para mim uma planta degenerada, como de vide brava?

[22] Pelo que ainda que te laves com salitre e amontoes potassa, continua a mácula da tua iniqüidade perante mim, diz o SENHOR Deus.

[23] Como podes dizer: Não estou maculada, não andei após os baalins? Vê o teu rasto no vale, reconhece o que fizeste, dromedária nova de ligeiros pés, que andas ziguezagueando pelo caminho;

[16] още и жителите на Мемфис и Тафнес строшиха темето на главата ти.

[17] Не докара ли ти това сам на себе си, като си изоставил Господа, своя Бог, когато те водеше в пътя?

[18] И сега, защо ти е пътят за Египет? Да пиеш водата на Нил ли? Или защо ти е пътят за Асирия? Да пиеш водата на Ефрат ли?

[19] Твоето нечестие ще те накаже и твоите отстъпления ще те изобличат. И така, познай и виж, че е зло и горчиво нещо, че си изоставил Господа, своя Бог, и че нямаш страх от Мене, казва Господ, Йехова на Силите.

[20] Понеже отдавна съм строшил хомота ти и съм разкъсал връзките ти; и ти каза: Няма вече да бъда престъпница; а независимо от това – на всеки висок хълм и под всяко зелено дърво си лягала като блудница.

[21] А пък Аз те бях насадил като лоза отбрана, семе съвсем чисто; тогава ти как си се променила в изродени пръчки на чужда за Мене лоза?

[22] Затова, макар и да се измиеш с луга и да употребиш много сапун, пак твоето беззаконие си остава петно пред Мене, казва Господ Йехова.

[23] Как можеш да кажеш: Не съм се осквернила, не съм ходила след ваалимите? Виж пътя си в долината, познай какво си сторила, подобно на камила, която бързо тича насам-натам по пътищата,

24 jumenta selvagem, acostumada ao deserto e que, no ardor do cio, sorve o vento. Quem a impediria de satisfazer ao seu desejo? Os que a procuram não têm de fatigar-se; no mês dela a acharão.

25 Guarda-te de que os teus pés andem desnudos e a tua garganta tenha sede. Mas tu dizes: Não, é inútil; porque amo os estranhos e após eles irei.

26 Como se envergonha o ladrão quando o apanham, assim se envergonham os da casa de Israel; eles, os seus reis, os seus príncipes, os seus sacerdotes e os seus profetas,

27 que dizem a um pedaço de madeira: Tu és meu pai; e à pedra: Tu me geraste. Pois me viraram as costas e não o rosto; mas, em vindo a angústia, dizem: Levanta-te e livra-nos.

28 Onde, pois, estão os teus deuses, que para ti mesmo fizeste? Eles que se levantem se te podem livrar no tempo da tua angústia; porque os teus deuses, ó Judá, são tantos como as tuas cidades.

29 Por que contendeis comigo? Todos vós transgredistes contra mim, diz o SENHOR.

30 Em vão castiguei os vossos filhos; eles não aceitaram a minha disciplina; a vossa espada devorou os vossos profetas como leão destruidor.

24 подобно на дива ослица, свикнала с пустинята, която в страстта на душата си смърка въздуха; в устрема ѝ кой може да я отвърне? Онези, които я търсят, няма да си дават труд за нея – в месеца ѝ ще я намерят.

25 Въздържай крака си, за да не ходишбоса, и гърлото си – за да не съхне от жажда. Но ти си казала: Напразно! Не; защото залюбих чужденци и след тях ще ида.

26 Както се посрамва крадец, когато е открит, така ще се посрами Израилевият дом – те, царете им, първенците им, свещениците им и пророците им,

27 които казват на дървото: Ти си мой отец, и на камъка: Ти си ме родил; защото обърнаха към Мене гърба си, а не лицето си; но пак по време на бедствието си ще кажат: Стани и ни избави.

28 Но къде са твоите богове, които си си направил? Нека те станат, ако могат да те избавят по време на бедствието ти; защото колкото са градовете ти, толкова са и боговете ти, Юдо.

29 Защо бихте искали да се препирате с Мене? Вие всички сте отстъпници от Мене, казва Господ.

30 Напразно поразих децата ви; те не приеха да се поправят; собственият ви меч погуби пророците ви като лъв – изтребител.

[31] Oh! Que geração! Considerai vós a palavra do SENHOR. Porventura, tenho eu sido para Israel um deserto? Ou uma terra da mais espessa escuridão? Por que, pois, diz o meu povo: Somos livres! Jamais tornaremos a ti?

[32] Acaso, se esquece a virgem dos seus adornos ou a noiva do seu cinto? Todavia, o meu povo se esqueceu de mim por dias sem conta.

[33] Como dispões bem os teus caminhos, para buscares o amor! Pois até às mulheres perdidas os ensinaste.

[34] Nas orlas dos teus vestidos se achou também o sangue de pobres e inocentes, não surpreendidos no ato de roubar. Apesar de todas estas coisas,

[35] ainda dizes: Estou inocente; certamente, a sua ira se desviou de mim. Eis que entrarei em juízo contigo, porquanto dizes: Não pequei.

[36] Que mudar leviano é esse dos teus caminhos? Também do Egito serás envergonhada, como foste envergonhada da Assíria.

[37] Também daquele sairás de mãos na cabeça; porque o SENHOR rejeitou aqueles em quem confiaste, e não terás sorte por meio deles.

Jeremias 3

A clemência de Deus, apesar da infidelidade do povo

[1] Se um homem repudiar sua mulher, e ela o deixar e tomar outro marido, porventura, aquele tornará a ela? Não se poluiria com isso de todo aquela terra? Ora, tu te

[31] О, хора на този род, вижте словото на Господа, Който казва: Бил ли съм Аз пустиня за Израил или земя на мрачна тъмнина? Защо тогава народът Ми казва: Ние сме скъсали връзките си, не искаме да дойдем вече при Тебе?

[32] Може ли момата да забрави накита си или невястата – украшенията си? А народът Ми Ме забравяше през безбройни дни.

[33] Как украсяваш пътя си, за да търсиш любов! Така че си научила и лошите жени на твоите пътища!

[34] Също и по полите ти бе намерена кръвта на души – невинни сиромаси; не намерих кървите с разкопаване, а по всички тези поли.

[35] А при все това ти казваш: Невинна съм, затова гневът Му непременно ще се отвърне от мен. Ето, Аз ще се съдя с тебе затова, че казваш: Не съм съгрешила.

[36] Защо се луташ толкова много, за да промениш пътя си? Ще се посрамиш и от Египет, както се посрами от Асирия.

[37] Ще излезеш и оттам с ръцете си на главата си; защото Господ отхвърли онези, на които уповаваш, и ти няма да успееш с тях.

Йеремия 3

Призив към покаяние

[1] Казват: Ако някой напусне жена си и тя, като си отиде от него, се омъжи за друг мъж, ще се върне ли той пак при нея? Не би ли се осквернила съвсем

prostituíste com muitos amantes; mas, ainda assim, torna para mim, diz o SENHOR.

[2] Levanta os olhos aos altos desnudos e vê; onde não te prostituíste? Nos caminhos te assentavas à espera deles como o arábio no deserto; assim, poluíste a terra com as tuas devassidões e com a tua malícia.

[3] Pelo que foram retiradas as chuvas, e não houve chuva serôdia; mas tu tens a fronte de prostituta e não queres ter vergonha.

[4] Não é fato que agora mesmo tu me invocas, dizendo: Pai meu, tu és o amigo da minha mocidade?

[5] Conservarás para sempre a tua ira? Ou a reterás até ao fim? Sim, assim me falas, mas cometes maldade a mais não poder.

[6] Disse mais o SENHOR nos dias do rei Josias: Viste o que fez a pérfida Israel? Foi a todo monte alto e debaixo de toda árvore frondosa e se deu ali a toda prostituição.

[7] E, depois de ela ter feito tudo isso, eu pensei que ela voltaria para mim, mas não voltou. A sua pérfida irmã Judá viu isto.

[8] Quando, por causa de tudo isto, por ter cometido adultério, eu despedi a pérfida Israel e lhe dei carta de divórcio, vi que a falsa Judá, sua irmã, não temeu; mas ela mesma se foi e se deu à prostituição.

такава земя? А при все че ти си блудствувала с много любовници, пак се върни при Мене, казва Господ.

[2] Повдигни очите си към голите височини и виж къде не са блудствали с тебе. По пътищата си седяла за тях, както арабин в пустинята, и си осквернила земята с блудството и злодеянията си.

[3] По тази причина дъждовете бяха задържани и не валя пролетен дъжд; но все пак ти имаше чело на блудница и си отказала да се срамуваш.

[4] Не искаш ли да викаш отсега към Мен: Отче мой, Ти си наставник на младостта ми?

[5] Ще държи ли Той гнева Си завинаги? Ще го пази ли докрай? Ето, така си говорила, но си вършила злодеяния, колкото си могла.

[6] Пак в дните на цар Йосия Господ ми каза: Видя ли ти какво стори отстъпницата Израил? Тя отиде на всяка висока планина и под всяко зелено дърво и блудства там.

[7] Аз казах: Като направи всичко това, тя ще се върне при Мене; но тя не се върна. И сестра ѝ, невярната Юдея, видя това.

[8] И видях, когато отстъпницата Израил прелюбодейства, и Аз по тази именно причина я напуснах и ѝ дадох разводно писмо, но сестра ѝ, невярната Юдея, пак не се уплаши, а отиде и тя да блудства.

[9] Sucedeu que, pelo ruidoso da sua prostituição, poluiu ela a terra; porque adulterou, adorando pedras e árvores.

[10] Apesar de tudo isso, não voltou de todo o coração para mim a sua falsa irmã Judá, mas fingidamente, diz o SENHOR.

[11] Disse-me o SENHOR: Já a pérfida Israel se mostrou mais justa do que a falsa Judá.

[12] Vai, pois, e apregoa estas palavras para o lado do Norte e dize: Volta, ó pérfida Israel, diz o SENHOR, e não farei cair a minha ira sobre ti, porque eu sou compassivo, diz o SENHOR, e não manterei para sempre a minha ira.

[13] Tão-somente reconhece a tua iniqüidade, reconhece que transgrediste contra o SENHOR, teu Deus, e te prostituíste com os estranhos debaixo de toda árvore frondosa e não deste ouvidos à minha voz, diz o SENHOR.

O povo exortado a arrepender-se

[14] Convertei-vos, ó filhos rebeldes, diz o SENHOR; porque eu sou o vosso esposo e vos tomarei, um de cada cidade e dois de cada família, e vos levarei a Sião.

[15] Dar-vos-ei pastores segundo o meu coração, que vos apascentem com conhecimento e com inteligência.

[16] Sucederá que, quando vos multiplicardes e vos tornardes fecundos na terra, então, diz o SENHOR, nunca mais se exclamará: A arca da Aliança do SENHOR! Ela não lhes virá à mente, não se lembrarão dela nem dela sentirão falta; e não se fará outra.

[9] И с невъздържаното си блудство тя оскверни земята и прелюбодейства с камъните и дърветата.

[10] А при всичко това сестра ѝ, невярната Юдея, не се върна при Мене с цялото си сърце, а с притворство, казва Господ.

[11] Тогава Господ ми каза: Отстъпницата Израил се показа по-праведна от невярната Юдея.

[12] Иди и прогласи тези думи към север, като кажеш: Върни се, отстъпнице Израил, казва Господ; Аз няма да допусна да ви нападне гневът Ми; защото съм милостив, казва Господ, и няма да пазя гняв завинаги.

[13] Само признай беззаконието си, че си станала престъпница против Господа, своя Бог, и безогледно си отивала при чужденците под всяко зелено дърво, и че не сте послушали гласа Ми, казва Господ.

[14] Върнете се, деца отстъпници, казва Господ, защото Аз съм ви съпруг; и ще ви взема – един от град, а двама от род, и ще ви въведа в Сион!

[15] И ще ви дам пастири по Моето сърце, които ще ви пасат със знание и разум.

[16] И в онези дни, казва Господ, когато се умножите и нарастете на земята, няма вече да се изразяват: Ковчегът на завета Господен! Нито той ще им дойде на ум, нито ще си спомнят за него, нито ще го посетят, нито ще се направи вече това.

[17] Naquele tempo, chamarão a Jerusalém de Trono do SENHOR; nela se reunirão todas as nações em nome do SENHOR e já não andarão segundo a dureza do seu coração maligno.

[18] Naqueles dias, andará a casa de Judá com a casa de Israel, e virão juntas da terra do Norte para a terra que dei em herança a vossos pais.

[19] Mas eu a mim me perguntava: como te porei entre os filhos e te darei a terra desejável, a mais formosa herança das nações? E respondi: Pai me chamarás e de mim não te desviarás.

[20] Deveras, como a mulher se aparta perfidamente do seu marido, assim com perfídia te houveste comigo, ó casa de Israel, diz o SENHOR.

[21] Nos lugares altos, se ouviu uma voz, pranto e súplicas dos filhos de Israel; porquanto perverteram o seu caminho e se esqueceram do SENHOR, seu Deus.

[22] Voltai, ó filhos rebeldes, eu curarei as vossas rebeliões. Eis-nos aqui, vimos ter contigo; porque tu és o SENHOR, nosso Deus.

[23] Na verdade, os outeiros não passam de ilusão, nem as orgias das montanhas; com efeito, no SENHOR, nosso Deus, está a salvação de Israel.

[24] Mas a coisa vergonhosa devorou o labor de nossos pais, desde a nossa mocidade: as suas ovelhas e o seu gado, os seus filhos e as suas filhas.

[17] В онова време ще нарекат Йерусалим престол Господен; и всички народи ще се съберат при него в името Господне, в Йерусалим, и няма да ходят вече според упоритостта на злото си сърце.

[18] В онези дни Юдовият дом ще ходи с Израилевия дом и те ще дойдат заедно от северната страна в земята, която дадох за наследство на бащите ви;

[19] и Аз си казах как щях да те поставя между децата и щях да ти дам желана земя, преславно наследство от народите. Още казах: Ти ще Ме назовеш: Отец мой, и няма да се отвърнеш да Ме следваш.

[20] Наистина, както жена изневерява на мъжа си, така и вие изневерихте на Мене, доме Израилев, казва Господ.

[21] По голите височини се чува глас, плачът и молбите на израилтяните; защото извратиха пътя си, забравиха Господа, своя Бог.

[22] Върнете се, деца отстъпници, и Аз ще ви изцеля от отстъпничествата ви. Ето, ние идем към Тебе, защото Ти си Господ, нашият Бог.

[23] Наистина празна е очакваната от хълмовете помощ, от шумната тълпа по планините; само в Господа, нашия Бог, е избавлението на Израил.

[24] Но онова срамно нещо е поглъщало труда на бащите ни още от младостта ни – стадата им и чердите им, синовете им и дъщерите им.

[25] Deitemo-nos em nossa vergonha, e cubra-nos a nossa ignomínia, porque temos pecado contra o SENHOR, nosso Deus, nós e nossos pais, desde a nossa mocidade até ao dia de hoje; e não demos ouvidos à voz do SENHOR, nosso Deus.

[25] Да легнем в срама си и да ни покрие нашето посрамване; защото сме съгрешавали пред Господа, нашия Бог, ние и бащите ни, от младостта си – дори до днес, и не сме слушали гласа на Господа, нашия Бог.

Jeremias 4

Йеремия 4

[1] Se voltares, ó Israel, diz o SENHOR, volta para mim; se removeres as tuas abominações de diante de mim, não mais andarás vagueando;

[1] Ако се върнеш, Израилю, казва Господ, ако се върнеш към Мен и ако махнеш мерзостите си от лицето Ми, и не бъдеш непостоянен,

[2] se jurares pela vida do SENHOR, em verdade, em juízo e em justiça, então, nele serão benditas as nações e nele se glorificarão.

[2] и ако в истина, в справедливост и в правда се закълнеш, като кажеш: Заклевам се вживота на Господа!, тогава народите ще се благославят в Него и в Него ще се прославят.

[3] Porque assim diz o SENHOR aos homens de Judá e Jerusalém: Lavrai para vós outros campo novo e não semeeis entre espinhos.

[3] Защото така казва Господ на Юдовите и йерусалимските мъже: Разорете целините си и не сейте между тръни.

[4] Circuncidai-vos para o SENHOR, circuncidai o vosso coração, ó homens de Judá e moradores de Jerusalém, para que o meu furor não saia como fogo e arda, e não haja quem o apague, por causa da malícia das vossas obras.

[4] Обрежете се на Господа и отнемете краекожието на сърцата си, мъже Юдови и жители йерусалимски, за да не излезе яростта Ми като огън и да не пламне така, че да няма кой да я угаси, поради злото на делата ви.

Vem do Norte o mal

Пророчество за падението на Юдея

[5] Anunciai em Judá, fazei ouvir em Jerusalém e dizei: Tocai a trombeta na terra! Gritai em alta voz, dizendo: Ajuntai-vos, e entremos nas cidades fortificadas!

[5] Възвестете на Юдея и прогласете на Йерусалим, като кажете: Затръбете по земята; извикайте високо и кажете: Съберете се и нека влезем в укрепените градове.

[6] Arvorai a bandeira rumo a Sião, fugi e não vos detenhais; porque eu faço vir do Norte um mal, uma grande destruição.

[6] Издигнете знаме към Сион; бягайте, не се спирайте; защото Аз ще докарам зло от север и голяма погибел.

[7] Já um leão subiu da sua ramada, um destruidor das nações; ele já partiu, já deixou o seu lugar para fazer da tua terra uma desolação, a fim de que as tuas cidades sejam destruídas, e ninguém as habite.

[7] Лъвът излезе от гъсталака си и изтребителят на народите тръгна, излезе от мястото си, за да запусти земята ти и за да бъдат съсипани градовете ти, за да останат без жители.

[8] Cingi-vos, pois, de cilício, lamentai e uivai; porque a ira ardente do SENHOR não se desviou de nós.

[8] Затова се препашете с вретища, плачете и ридайте; защото пламенната ярост Господня не се отвърна от нас.

[9] Sucederá naquele dia, diz o SENHOR, que o rei e os príncipes perderão a coragem, os sacerdotes ficarão pasmados, e os profetas, estupefatos.

[9] В онзи ден, казва Господ, разумът на царя ще се изгуби, както и разумът на първенците, свещениците ще се смутят и пророците ще се ужасят.

[10] Então, disse eu: Ah! SENHOR Deus! Verdadeiramente, enganaste a este povo e a Jerusalém, dizendo: Tereis paz; e eis que a espada lhe penetra até à alma.

[10] Тогава казах: О, Господи Йехова! Ти наистина съвсем си излъгал този народ и Йерусалим, като си казал: Мир ще имате; когато, напротив, мечът е стигнал до душата им.

[11] Naquele tempo, se dirá a este povo e a Jerusalém: Vento abrasador dos altos desnudos do ermo assopra diretamente à filha do meu povo, não para padejar nem para alimpar.

[11] В онова време ще кажат на този народ и на Йерусалим: От голите височини на пустинята духагорещ вятър към дъщерята на народа Ми – не за да отвее, нито да очисти.

[12] Vento mais forte do que este virá ainda de minha parte, e, então, também eu pronunciarei a sentença contra eles.

[12] Да! Силен вятър ще дойде от тях за Мен; и Аз сега ще произнеса присъди против тях.

[13] Eis aí que sobe o destruidor como nuvens; os seus carros, como tempestade; os seus cavalos são mais ligeiros do que as águias. Ai de nós! Estamos arruinados!

[13] Ето, като облак ще се издигне и колесниците му – като вихрушка; конете му са по-леки от орлите. Горко ни! Защото сме разорени.

[14] Lava o teu coração da malícia, ó Jerusalém, para que sejas salva! Até quando hospedarás contigo os teus maus pensamentos?

[14] Йерусалиме, измий сърцето си от зло, за да се избавиш; докога ще стоят в тебе лошите ти помисли?

[15] Uma voz se faz ouvir desde Dã e anuncia a calamidade desde a região montanhosa de Efraim!

[16] Proclamai isto às nações, fazei-o ouvir contra Jerusalém: De uma terra longínqua vêm sitiadores e levantam a voz contra as cidades de Judá.

[17] Como os guardas de um campo, eles cercam Jerusalém, porque ela se rebelou contra mim, diz o SENHOR.

[18] O teu proceder e as tuas obras fizeram vir sobre ti estas coisas; a tua calamidade, que é amarga, atinge até o próprio coração.

[19] Ah! Meu coração! Meu coração! Eu me contorço em dores. Oh! As paredes do meu coração! Meu coração se agita! Não posso calar-me, porque ouves, ó minha alma, o som da trombeta, o alarido de guerra.

[20] Golpe sobre golpe se anuncia, pois a terra toda já está destruída; de súbito, foram destruídas as minhas tendas; num momento, as suas lonas.

[21] Até quando terei de ver a bandeira, terei de ouvir a voz da trombeta?

[22] Deveras, o meu povo está louco, já não me conhece; são filhos néscios e não inteligentes; são sábios para o mal e não sabem fazer o bem.

[23] Olhei para a terra, e ei-la sem forma e vazia; para os céus, e não tinham luz.

[24] Olhei para os montes, e eis que tremiam, e todos os outeiros estremeciam.

[15] Защото глас известява от Дан и прогласява скръб от Ефремовата планина, като казва:

[16] Обявете на народите, ето, прогласете относно Йерусалим, че идат обсадители от далечна страна и издават вика си против Юдейските градове.

[17] Като полски пъдари те са се наредили против него от всяка страна.

[18] Твоето поведение и твоите дела ти причиниха това; това е плодът на твоето нечестие; наистина – горчиво е, наистина – стигна до сърцето ти.

[19] Чреслата ми! Чреслата ми! Боли ме в дълбочините на сърцето ми; сърцето ми се смущава в мене; не мога да мълча, защото си чула, душо моя, тръбен глас, тревога за бой.

[20] Погибел върху погибел се прогласява, защото цялата земя се опустошава; внезапно се развалиха шатрите ми и завесите ми – в един миг.

[21] Докога ще гледам знаме и ще слушам тръбен глас?

[22] Защото Моят народ е безумен, не Ме познават; глупави деца са и нямат разум; мъдри са да вършат зло, но да вършат добро не умеят.

[23] Погледнах към земята и, ето – тя беше пуста и празна; към небето – и нямаше светлината му.

[24] Погледнах към планините и, ето – трепереха, и всички хълмове се тресяха.

[25] Olhei, e eis que não havia homem nenhum, e todas as aves dos céus haviam fugido.

[26] Olhei ainda, e eis que a terra fértil era um deserto, e todas as suas cidades estavam derribadas diante do SENHOR, diante do furor da sua ira.

[27] Pois assim diz o SENHOR: Toda a terra será assolada; porém não a consumirei de todo.

[28] Por isso, a terra pranteará, e os céus acima se enegrecerão; porque falei, resolvi e não me arrependo, nem me retrato.

[29] Ao clamor dos cavaleiros e dos flecheiros, fogem todas as cidades, entram pelas selvas e sobem pelos penhascos; todas as cidades ficam desamparadas, e já ninguém habita nelas.

[30] Agora, pois, ó assolada, por que fazes assim, e te vestes de escarlata, e te adornas com enfeites de ouro, e alargas os olhos com pinturas, se debalde te fazes bela? Os amantes te desprezam e procuram tirar-te a vida.

[31] Pois ouço uma voz, como de parturiente, uma angústia como da primípara em suas dores; a voz da filha de Sião, ofegante, que estende as mãos, dizendo: Ai de mim agora! Porque a minha alma desfalece por causa dos assassinos.

Jeremias 5

Os pecados de Jerusalém e de Judá

[25] Погледнах и, ето – нямаше човек, и всички небесни птици бяха избягали.

[26] Погледнах и, ето – плодородната страна беше пуста и всичките ѝ градове бяха съсипани от присъствието на Господа и от Неговия пламенен гняв.

[27] Защото така казва Господ: Цялата страна ще запустее; но съвършено изтребление няма да нанеса.

[28] Затова земята ще жалее и небето горе ще се помрачи; защото Аз изговорих това, Аз го намислих, не съм се разкаял за него, нито ще се отвърна от него.

[29] От шума на конниците и на стрелците всеки град ще побегне; ще отидат в гъсталаците и ще се изкачат по скалите; всеки град ще бъде изоставен и няма да има човек да живее в тях.

[30] А ти, запустяла, какво ще правиш? Ако и с червено да се облечеш, ако и със златни накити да се украсиш, ако и с много боя да боядисаш очите си, напразно ще се украсиш; любовниците ти ще те презрат, ще търсят да отнемат живота ти.

[31] Защото чух глас като на жена, когато ражда, болките като на онази, която ражда първородното си, гласа на сионовата дъщеря, която се задъхва, простира ръцете си и казва: Горко ми сега! Защото душата ми чезне поради убийците.

Йеремия 5

Грехът на Йерусалим

[1] Dai voltas às ruas de Jerusalém; vede agora, procurai saber, buscai pelas suas praças a ver se achais alguém, se há um homem que pratique a justiça ou busque a verdade; e eu lhe perdoarei a ela.

[1] Обходете улиците на Йерусалим и вижте сега, научете се и потърсете по площадите му дали можете да намерите човек – дали има някой, който да постъпва справедливо, да търси честност; и Аз ще простя на този град.

[2] Embora digam: Tão certo como vive o SENHOR, certamente, juram falso.

[2] Защото ако и да казват: Заклевам се вживота на Господа!, те наистина лъжливо се кълнат.

[3] Ah! SENHOR, não é para a fidelidade que atentam os teus olhos? Tu os feriste, e não lhes doeu; consumiste-os, e não quiseram receber a disciplina; endureceram o rosto mais do que uma rocha; não quiseram voltar.

[3] Господи, очите Ти не търсят ли честност? Ударил си ги, но не ги заболя; изтощил си ги, но не искаха да приемат поправление; втвърдиха лицата си повече от камък; не искаха да се върнат.

[4] Mas eu pensei: são apenas os pobres que são insensatos, pois não sabem o caminho do SENHOR, o direito do seu Deus.

[4] Тогава аз казах: Навярно това са сиромасите, те са безумни, защото не знаят пътя Господен, нито закона на своя Бог.

[5] Irei aos grandes e falarei com eles; porque eles sabem o caminho do SENHOR, o direito do seu Deus; mas estes, de comum acordo, quebraram o jugo e romperam as algemas.

[5] Ще се обърна към големците и ще говоря с тях, защото те знаят пътя Господен, закона на своя Бог, но и те всички са строшили хомота, разкъсали са връзките.

[6] Por isso, um leão do bosque os matará, um lobo dos desertos os assolará, um leopardo estará à espreita das suas cidades; qualquer que sair delas será despedaçado; porque as suas transgressões se multiplicaram, multiplicaram-se as suas perfídias.

[6] Затова лъв от гората ще ги порази, вълк от пустинята ще ги ограби, рис ще причаква край градовете им; всеки, който излезе оттам, ще бъде разкъсан, защото престъпленията им са много, отстъпничествата им се умножиха.

[7] Como, vendo isto, te perdoaria? Teus filhos me deixam a mim e juram pelos que não são deuses; depois de eu os ter fartado,

[7] Как ще ти простя това? Децата ти Ме изоставиха и се кълняха в онези, които не са богове; след като ги наситих, те

adulteraram e em casa de meretrizes se ajuntaram em bandos;

прелюбодействаха и на тълпи отиваха в къщите на блудниците.

[8] como garanhões bem fartos, correm de um lado para outro, cada um rinchando à mulher do seu companheiro.

[8] Сутрин те са като нахранени коне; всеки цвили след жената на ближния си.

[9] Deixaria eu de castigar estas coisas, diz o SENHOR, ou não me vingaria de nação como esta?

[9] Няма ли да ги накажа за това?, казва Господ; и душата Ми няма ли да въздаде на такъв народ?

[10] Subi vós aos terraços da vinha, destruí-a, porém não de todo; tirai-lhe as gavinhas, porque não são do SENHOR.

[10] Качете се на стените му и събаряйте; но не нанасяйте съвършено изтребление; махнете клоните му, защото не са Господни.

[11] Porque perfidamente se houveram contra mim, a casa de Israel e a casa de Judá, diz o SENHOR.

[11] Защото Израилевият дом и Юдовият дом се отнесоха много невярно към Мене, казва Господ.

[12] Negaram ao SENHOR e disseram: Não é ele; e: Nenhum mal nos sobrevirá; não veremos espada nem fome.

[12] Отрекоха се от Господа, като казаха: Не Той ни заплашва с това; и няма да ни постигне зло, нито ще видим меч или глад;

[13] Até os profetas não passam de vento, porque a palavra não está com eles, as suas ameaças se cumprirão contra eles mesmos.

[13] пророците са вятър и слово Господне няма в тях. За самите тях ще се сбъдне това.

[14] Portanto, assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos: Visto que proferiram eles tais palavras, eis que converterei em fogo as minhas palavras na tua boca e a este povo, em lenha, e eles serão consumidos.

[14] Затова така казва Господ, Бог на Силите: Понеже изговарят тези думи, ето, Аз ще превърна Моите слова в устата ти в огън и този народ – в дърва, и ще ги изгори.

[15] Eis que trago sobre ti uma nação de longe, ó casa de Israel, diz o SENHOR; nação robusta, nação antiga, nação cuja língua ignoras; e não entendes o que ela fala.

[15] Ето, доме Израилев, Аз ще доведа върху вас народ отдалеч, казва Господ; народ траен е той, народ старовременен, народ, чийто език не знаеш, нито разбираш какво говорят.

[16] A sua aljava é como uma sepultura aberta; todos os seus homens são valentes.

[16] Колчанът им е като отворен гроб; те всички са юнаци.

[17] Comerão a tua sega e o teu pão, os teus filhos e as tuas filhas; comerão as tuas ovelhas e o teu gado; comerão a tua vide e a tua figueira; e com a espada derribarão as tuas cidades fortificadas, em que confias.

[17] Ще изпояждат жътвата и хляба ти, които синовете и дъщерите ти трябваше да ядат; ще изпояждат стадата и чердите ти, ще изпояждат лозята и смокините ти, ще разбият с меч укрепените ти градове, на които ти уповаваш.

[18] Contudo, ainda naqueles dias, diz o SENHOR, não vos destruirei de todo.

[18] Но и в онези дни, казва Господ, не искам да ви нанеса свършено изтребление.

[19] Quando disserem: Por que nos fez o SENHOR, nosso Deus, todas estas coisas? Então, lhes responderás: Como vós me deixastes e servistes a deuses estranhos na vossa terra, assim servireis a estrangeiros, em terra que não é vossa.

[19] И когато кажете: Защо Господ, Бог наш, ни направи всичко това? Тогава да им кажеш: Както Ме изоставихте и служихте на чужди богове във вашата земя, така ще служите на чужденци в една земя, която не е ваша.

[20] Anunciai isto na casa de Jacó e fazei-o ouvir em Judá, dizendo:

[20] Известете това на Якововия дом и го прогласете в Юдея, като кажете:

[21] Ouvi agora isto, ó povo insensato e sem entendimento, que tendes olhos e não vedes, tendes ouvidos e não ouvis.

[21] Чуйте сега това, глупав и неразумен народ, които имате очи, но не виждате, които имате уши, но не чувате.

[22] Não temereis a mim? – diz o SENHOR; não tremereis diante de mim, que pus a areia para limite do mar, limite perpétuo, que ele não traspassará? Ainda que se levantem as suas ondas, não prevalecerão; ainda que bramem, não o traspassarão.

[22] Не се ли боите от Мене?, казва Господ, няма ли да треперите пред Мене, Който с вечна заповед съм поставил пясъка за граница на морето, която то не може да премине; така че, макар вълните му да се издигат, пак няма да я преодолеят, при все че бучат, пак няма да я преминат?

[23] Mas este povo é de coração rebelde e contumaz; rebelaram-se e foram-se.

[23] Но този народ има бунтовно и непокорно сърце; разбунтуваха се и отидоха.

[24] Não dizem a eles mesmos: Temamos agora ao SENHOR, nosso Deus, que nos dá a seu tempo a chuva, a primeira e a última,

[24] Не казват в сърцето си: Нека се боим сега от Господа, нашия Бог, Който дава ранния и късния дъжд на времето му,

que nos conserva as semanas determinadas da sega.

[25] As vossas iniqüidades desviam estas coisas, e os vossos pecados afastam de vós o bem.

[26] Porque entre o meu povo se acham perversos; cada um anda espiando, como espreitam os passarinheiros; como eles, dispõem armadilhas e prendem os homens.

[27] Como a gaiola cheia de pássaros, são as suas casas cheias de fraude; por isso, se tornaram poderosos e enriqueceram.

[28] Engordam, tornam-se nédios e ultrapassam até os feitos dos malignos; não defendem a causa, a causa dos órfãos, para que prospere; nem julgam o direito dos necessitados.

[29] Não castigaria eu estas coisas? – diz o SENHOR; não me vingaria eu de nação como esta?

[30] Coisa espantosa e horrenda se anda fazendo na terra:

[31] os profetas profetizam falsamente, e os sacerdotes dominam de mãos dadas com eles; e é o que deseja o meu povo. Porém que fareis quando estas coisas chegarem ao seu fim?

Jeremias 6

Jerusalém será sitiada

[1] Fugi, filhos de Benjamim, do meio de Jerusalém; tocai a trombeta em Tecoa e levantai o facho sobre Bete-Haquerém, porque do lado do Norte surge um grande mal, uma grande calamidade.

Който пази за нас определените седмици на жътвата.

[25] Вашите беззакония отвърнаха тези неща и вашите грехове ви лишиха от доброто.

[26] Защото между народа Ми се намират нечестивци, които, като наблюдават, както причакващ ловец, полагат примки, ловят хора.

[27] Както клетката е пълна с птици, така къщите им са пълни с плод наизмама, чрез която те се възвеличиха и обогатиха.

[28] Затлъстяха, лъщят, дори преляха със своите нечестиви дела; не защитават делото – делото на сирачето, за да благоденстват, и правото на бедните не отсъждат.

[29] Няма ли да ги накажа за това? – казва Господ, душата Ми няма ли да въздаде на такъв народ?

[30] Удивително и ужасно нещо стана в тази страна:

[31] пророците пророкуват лъжливо и свещениците господстват чрез тях; и народът Ми – така обича; а какво ще правите след края на всичко това?

Йеремия 6

Пророчество за обсадата на Йерусалим

[1] Вениаминови синове, бягайте от Йерусалим, затръбете в Текуе и издигнете знак във Вет-акерем; защото зло предстои от север и голяма погибел.

[2] A formosa e delicada, a filha de Sião, eu deixarei em ruínas.

[2] Красивата и изнежена жена, сионовата дъщеря ще изтребя.

[3] Contra ela virão pastores com os seus rebanhos; levantarão suas tendas em redor, e cada um apascentará no seu devido lugar.

[3] Овчарите и стадата им ще дойдат при нея, ще разпъват шатрите си против нея от всяка страна, ще пасат всеки на мястото си;

[4] Preparai a guerra contra ela, disponde-vos, e subamos ao meio-dia. Ai de nós, que já declina o dia, já se vão estendendo as sombras da tarde!

[4] ще извикат: Пригответе война против нея, станете и нека излезем на пладне. Горко ни! Защото преваля денят, защото се простират вечерните сенки;

[5] Disponde-vos, e subamos de noite e destruamos os seus castelos.

[5] станете и да излезем през нощта, и да съборим палатите ѝ.

[6] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos: Cortai árvores e levantai tranqueiras contra Jerusalém. Esta é a cidade que há de ser punida; só opressão há no meio dela.

[6] Защото така казва Господ на Силите: Отсечете дърветата ѝ и издигнете могила против Йерусалим; този е градът, който трябва да бъде наказан, само насилие има в него.

[7] Como o poço conserva frescas as suas águas, assim ela, a sua malícia; violência e estrago se ouvem nela; enfermidade e feridas há diante de mim continuamente.

[7] Както блика вода от извора, така блика злото от него; насилие и грабеж се чува в него, пред Мене непрестанно има болест и рани.

[8] Aceita a disciplina, ó Jerusalém, para que eu não me aparte de ti; para que eu não te torne em assolação e terra não habitada.

[8] Приеми поука, Йерусалиме, да не би да се отвръща душата Ми от тебе, да не би да те направя пустиня, земя ненаселена.

As iniquidades de Jerusalém são a causa de sua queda

[9] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Diligentemente se rebuscarão os resíduos de Israel como uma vinha; vai metendo a mão, como o vindimador, por entre os sarmentos.

[9] Така казва Господ на Силите: Ще берат и ще оберат останалите от Израил като лозе; пак протегни ръката си като гроздоберач към пръчките.

[10] A quem falarei e testemunharei, para que ouçam? Eis que os seus ouvidos estão incircuncisos e não podem ouvir; eis que a palavra do SENHOR é para eles coisa vergonhosa; não gostam dela.

[10] На кого да говоря и пред кого да заявя, за да чуят? Ето, ухото им е необрязано и не могат да чуят; ето, словото Господне стана укорно за тях, те не благоволят в него.

[11] Pelo que estou cheio da ira do SENHOR; estou cansado de a conter. Derramá-la-ei sobre as crianças pelas ruas e nas reuniões de todos os jovens; porque até o marido com a mulher serão presos, e o velho, com o decrépito.

[12] As suas casas passarão a outrem, os campos e também as mulheres, porque estenderei a mão contra os habitantes desta terra, diz o SENHOR,

[13] porque desde o menor deles até ao maior, cada um se dá à ganância, e tanto o profeta como o sacerdote usam de falsidade.

[14] Curam superficialmente a ferida do meu povo, dizendo: Paz, paz; quando não há paz.

[15] Serão envergonhados, porque cometem abominação sem sentir por isso vergonha; nem sabem que coisa é envergonhar-se. Portanto, cairão com os que caem; quando eu os castigar, tropeçarão, diz o SENHOR.

[16] Assim diz o SENHOR: Ponde-vos à margem no caminho e vede, perguntai pelas veredas antigas, qual é o bom caminho; andai por ele e achareis descanso para a vossa alma; mas eles dizem: Não andaremos.

[17] Também pus atalaias sobre vós, dizendo: Estai atentos ao som da trombeta; mas eles dizem: Não escutaremos.

[18] Portanto, ouvi, ó nações, e informa-te, ó congregação, do que se fará entre eles!

[11] Затова съм пълен с яростта на Господа, уморих се да се въздържам; ще я изливам върху децата по улиците и върху целия сбор на младежите, защото ще бъдат грабнати и мъж с жена, старец заедно с престарял.

[12] Къщите им ще преминат в други, също – и полетата, и жените им; защото ще простра ръката Си върху жителите на тази страна, казва Господ;

[13] защото от малък до голям – всеки от тях се е предал на сребролюбие, и от пророк до свещеник – всеки постъпва лъжливо.

[14] Повърхностно са лекували те раната на народа Ми, като са казали: Мир, мир! А пък няма мир.

[15] Засрамиха ли се, когато извършиха мерзости? Не, никак не ги досрамя, нито са знаели да почервенеят; затова ще паднат между падащите, ще бъдат поваляни, когато ги накажа, казва Господ.

[16] Така казва Господ: Застанете на пътищата и вижте, и попитайте за древните пътеки – къде е добрият път, и ходете по него, и ще намерите покой за душите си; но те казаха: Не искаме да ходим по него.

[17] Поставих и пазачи над вас и казах: Слушайте гласа на тръбата; но те отговориха: Не искаме да слушаме.

[18] Затова слушайте, народи, и ти, съборе, узнай какво има между тях.

[19] Ouve tu, ó terra! Eis que eu trarei mal sobre este povo, o próprio fruto dos seus pensamentos; porque não estão atentos às minhas palavras e rejeitam a minha lei.

[20] Para que, pois, me vem o incenso de Sabá e a melhor cana aromática de terras longínquas? Os vossos holocaustos não me são aprazíveis, e os vossos sacrifícios não me agradam.

[21] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que ponho tropeços a este povo; neles cairão pais e filhos juntamente; o vizinho e o seu companheiro perecerão.

O inimigo do Norte

[22] Assim diz o SENHOR: Eis que um povo vem da terra do Norte, e uma grande nação se levanta dos confins da terra.

[23] Trazem arco e dardo; eles são cruéis e não usam de misericórdia; a sua voz ruge como o mar, e em cavalos vêm montados, como guerreiros em ordem de batalha contra ti, ó filha de Sião.

[24] Ao ouvirmos a sua fama, afrouxam-se as nossas mãos, angústia nos toma e dores como de parturiente.

[25] Não saias ao campo, nem andes pelo caminho, porque o inimigo tem espada, e há terror por todos os lados.

[26] Ó filha do meu povo, cinge-te de cilício e revolve-te na cinza; pranteia como por filho único, pranto de amarguras; porque, de súbito, virá o destruidor sobre nós.

O trabalho inútil de Jeremias

[19] Слушай, земьо: Ето, Аз ще докарам зло върху този народ, дори плода на помислите им; защото не послушаха словата Ми, а колкото до закона Ми, те го отхвърлиха.

[20] Защо Ми е ливанът, който донасят от Сава, и благовонната тръстика от далечна страна? Всеизгарянията ви не са Ми приятни, нито жертвите ви – угодни.

[21] Затова така казва Господ: Ето, Аз ще поставя пред този народ препятствия, ò които ще се спъват бащите и синовете заедно; и съседът, и приятелят му ще загинат заедно.

[22] Така казва Господ: Ето, народ иде от северната страна и велик народ ще се повдигне от краищата на земята.

[23] Лък и копие държат, жестоки са и немилостиви; гласът им бучи като море, възседнали са на коне, всеки опълчен, както мъж за бой, против тебе, дъще сионова.

[24] Откакто сме чули вест за тях, ръцете ни отслабнаха, мъки ни обзеха и болки – като на жена, която ражда.

[25] Не излизайте на полето и на пътя не ходете, защото мечът на неприятеля и ужасът са от всяка страна.

[26] Дъще на народа Ми, препаши се с вретище и се валяй в пепел; жалей като за единороден син, заплачи горчиво, защото разрушителят ще дойде внезапно върху нас.

[27] Qual acrisolador te estabeleci entre o meu povo, qual fortaleza, para que venhas a conhecer o seu caminho e o examines.

[28] Todos eles são os mais rebeldes e andam espalhando calúnias; são bronze e ferro, são todos corruptores.

[29] O fole bufa, só chumbo resulta do seu fogo; em vão continua o depurador, porque os iníquos não são separados.

[30] Prata de refugo lhes chamarão, porque o SENHOR os refugou.

Jeremias 7

O templo não protege a nação iníqua

[1] Palavra que da parte do SENHOR foi dita a Jeremias:

[2] Põe-te à porta da Casa do SENHOR, e proclama ali esta palavra, e dize: Ouvi a palavra do SENHOR, todos de Judá, vós, os que entrais por estas portas, para adorardes ao SENHOR.

[3] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Emendai os vossos caminhos e as vossas obras, e eu vos farei habitar neste lugar.

[4] Não confieis em palavras falsas, dizendo: Templo do SENHOR, templo do SENHOR, templo do SENHOR é este.

[5] Mas, se deveras emendardes os vossos caminhos e as vossas obras, se deveras praticardes a justiça, cada um com o seu próximo;

[6] se não oprimirdes o estrangeiro, e o órfão, e a viúva, nem derramardes sangue

[27] Поставих те изпитател и крепост между народа Си, за да узнаеш и да изпиташ пътя им.

[28] Те всички са крайни отстъпници, които разпространяват клевети; мед са и желязо; те всички постъпват разтленно.

[29] Духалото изгоря; оловото бе изпоядено от огъня; разтопителят напразно разтопява, защото злите не се отделиха.

[30] Сребро за смет ще ги нарекат, защото Господ ги е отхвърлил.

Йеремия 7

[1] Словото, което дойде към Йеремия от Господа:

[2] Застани в портата на дома Господен и възгласи там това слово, като кажеш: Слушайте словото Господне, всички юдеи, които влизате през тези порти, за да се преклоните предГоспода.

[3] Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Поправете пътищата си и делата си и Аз ще ви утвърдя на това място.

[4] Не уповавайте на лъжливи думи, за да казвате: Храмът Господен, храмът Господен, храмът Господен е това.

[5] Защото ако наистина поправите пътищата си и делата си, ако съдите съвършено право между човека и ближния му,

[6] ако не угнетявате чужденеца, сирачето и вдовицата и не проливате невинна

inocente neste lugar, nem andardes após outros deuses para vosso próprio mal,

[7] eu vos farei habitar neste lugar, na terra que dei a vossos pais, desde os tempos antigos e para sempre.

[8] Eis que vós confiais em palavras falsas, que para nada vos aproveitam.

[9] Que é isso? Furtais e matais, cometeis adultério e jurais falsamente, queimais incenso a Baal e andais após outros deuses que não conheceis,

[10] e depois vindes, e vos pondes diante de mim nesta casa que se chama pelo meu nome, e dizeis: Estamos salvos; sim, só para continuardes a praticar estas abominações!

[11] Será esta casa que se chama pelo meu nome um covil de salteadores aos vossos olhos? Eis que eu, eu mesmo, vi isto, diz o SENHOR.

[12] Mas ide agora ao meu lugar que estava em Siló, onde, no princípio, fiz habitar o meu nome, e vede o que lhe fiz, por causa da maldade do meu povo de Israel.

[13] Agora, pois, visto que fazeis todas estas obras, diz o SENHOR, e eu vos falei, começando de madrugada, e não me ouvistes, chamei-vos, e não me respondestes,

[14] farei também a esta casa que se chama pelo meu nome, na qual confiais, e a este lugar, que vos dei a vós outros e a vossos pais, como fiz a Siló.

кръв на това място, нито следвате чужди богове за ваша вреда,

[7] тогава ще ви направя да живеете на това място, в земята, която дадох на бащите ви отвека и довека.

[8] Ето, вие уповавате на лъжливи думи, от които няма да се ползвате.

[9] Като крадете, убивате, прелюбодействате и се кълнете лъжливо, и кадите на Ваал, и следвате други богове, които не сте познавали,

[10] идвате ли после да стоите пред Мене в този дом, който се нарича с Моето име, и да казвате: Отървахме се, за да вършите всички тези мерзости?

[11] Този дом, който се нарича с Моето име, вертеп за разбойници ли стана във вашите очи? Ето, Аз сам видях това, казва Господ.

[12] Но идете сега на мястото Ми, което беше в Сило, където в началото настаних името Си, и вижте какво му сторих поради злодеянието на народа Си Израил.

[13] И сега, понеже извършихте всички тези дела, казва Господ, и Аз ви говорих, като ставах рано и говорих, а вие не послушахте, и ви виках, но не отговорихте;

[14] затова ще направя на дома, който се нарича с Моето име, на който вие уповавате, и на мястото, което дадох на вас и на бащите ви, както направих на Сило.

[15] Lançar-vos-ei da minha presença, como arrojei a todos os vossos irmãos, a toda a posteridade de Efraim.

[15] И ще ви отхвърля от лицето Си, както отхвърлих всичките ви братя, цялото Ефремово потомство.

A intercessão do profeta não salvará o povo rebelde

[16] Tu, pois, não intercedas por este povo, nem levantes por ele clamor ou oração, nem me importunes, porque eu não te ouvirei.

[16] Затова ти недей се моли за този народ и не въздигай вик или молба за тях, нито ходатайствай пред Мене; защото няма да те послушам.

[17] Acaso, não vês tu o que andam fazendo nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém?

[17] Не виждаш ли какво вършат те в Юдейските градове и по йерусалимските улици? –

[18] Os filhos apanham a lenha, os pais acendem o fogo, e as mulheres amassam a farinha, para se fazerem bolos à Rainha dos Céus; e oferecem libações a outros deuses, para me provocarem à ira.

[18] Децата събират дърва и бащите кладат огъня, а жените месят тестото, за да направят пити на небесната царица и да направят възлияния на други богове, за да Ме разгневят.

[19] Acaso, é a mim que eles provocam à ira, diz o SENHOR, e não, antes, a si mesmos, para a sua própria vergonha?

[19] Но Мене ли разгневяват? – казва Господ. – Дали не разгневяват себе си за посрамване на своите лица?

[20] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que a minha ira e o meu furor se derramarão sobre este lugar, sobre os homens e sobre os animais, sobre as árvores do campo e sobre os frutos da terra; arderá e não se apagará.

[20] Затова така казва Господ Йехова: Ето, гневът Ми и яростта Ми ще се излеят на това място, върху човек и животно, върху полските дървета и земния плод; и ще пламне, и няма да угасне.

A mera multiplicação dos sacrifícios é debalde

[21] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ajuntai os vossos holocaustos aos vossos sacrifícios e comei carne.

[21] Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Прибавете всеизгарянията си към жертвите си и яжте месото и от тях.

[22] Porque nada falei a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, nem lhes ordenei coisa alguma acerca de holocaustos ou sacrifícios.

[22] Защото не говорих на бащите ви, нито им дадох заповеди за всеизгаряния и жертви в деня, когато ги изведох от Египетската земя;

[23] Mas isto lhes ordenei, dizendo: Dai ouvidos à minha voz, e eu serei o vosso Deus, e vós sereis o meu povo; andai em todo o caminho que eu vos ordeno, para que vos vá bem.

[24] Mas não deram ouvidos, nem atenderam, porém andaram nos seus próprios conselhos e na dureza do seu coração maligno; andaram para trás e não para diante.

[25] Desde o dia em que vossos pais saíram da terra do Egito até hoje, enviei-vos todos os meus servos, os profetas, todos os dias; começando de madrugada, eu os enviei.

[26] Mas não me destes ouvidos, nem me atendestes; endurecestes a cerviz e fizestes pior do que vossos pais.

[27] Dir-lhes-ás, pois, todas estas palavras, mas não te darão ouvidos; chamá-los-ás, mas não te responderão.

[28] Dir-lhes-ás: Esta é a nação que não atende à voz do SENHOR, seu Deus, e não aceita a disciplina; já pereceu, a verdade foi eliminada da sua boca.

Judá rejeitado por Deus

[29] Corta os teus cabelos consagrados, ó Jerusalém, e põe-te a prantear sobre os altos desnudos; porque já o SENHOR rejeitou e desamparou a geração objeto do seu furor;

[30] porque os filhos de Judá fizeram o que era mau perante mim, diz o SENHOR; puseram os seus ídolos abomináveis na casa que se chama pelo meu nome, para a contaminarem.

[23] а това им заповядах: Слушайте гласа Ми и Аз ще ви бъда Бог, и вие ще Ми бъдете народ! И ходете по всички пътища, които ви заповядвам, за да благоденствате.

[24] Те обаче не послушаха, нито преклониха ухото си, а ходиха според намеренията и упоритостта на своето нечестиво сърце и отидоха назад, а не напред.

[25] От деня, когато бащите ви излязоха от Египетската земя, до днес пращах всичките Си слуги, пророците, при вас, като ставах рано всеки ден и ги пращах;

[26] те обаче не Ме послушаха, нито преклониха ухото си, а закоравиха врата си; постъпиха по-зле от бащите си.

[27] Затова говорѝ им всички тези думи, но те няма да те послушат; също извикай към тях, но те няма да ти отговорят.

[28] Тогава им кажи: Този е народът, който не слуша гласа на Господа, своя Бог, нито приема наставления; честността изчезна и се изгуби от устата им.

[29] Остражи косата си, дъще йерусалимска, и я хвърли, и плачи със силен глас по голите височини; защото Господ отхвърли и изостави поколението, на което се разгневи.

[30] Защото юдеите сториха това, което беше зло пред Мене, казваГоспод; поставиха мерзостите си в дома, който се нарича с Моето име, и го оскверниха.

[31] Edificaram os altos de Tofete, que está no vale do filho de Hinom, para queimarem a seus filhos e a suas filhas; o que nunca ordenei, nem me passou pela mente.

[31] И издигнаха високите места на Тофет, който е в долината на Еномовия син, за да горят синовете и дъщерите си в огън – нещо, което не съм заповядал, нито Ми е идвало на ум.

[32] Portanto, eis que virão dias, diz o SENHOR, em que já não se chamará Tofete, nem vale do filho de Hinom, mas o vale da Matança; os mortos serão enterrados em Tofete por não haver outro lugar.

[32] Затова, ето, идат дни, казва Господ, когато няма да се нарича вече Тофет, нито долина на Еномовия син, а долина на клането; защото ще погребват в Тофет, понеже няма да остане мястодругаде;

[33] Os cadáveres deste povo servirão de pasto às aves dos céus e aos animais da terra; e ninguém haverá que os espante.

[33] и труповете на този народ ще бъдат храна за небесните птици и земните зверове и няма да има кой да ги плаши.

[34] Farei cessar nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém a voz de folguedo e a de alegria, a voz de noivo e a de noiva; porque a terra se tornará em desolação.

[34] Тогава ще направя да престане в Юдейските градове и по йерусалимските улици гласът на радостта и веселието, гласът на младоженеца и невястата; защото земята ще запустее.

Jeremias 8

[1] Naquele tempo, diz o SENHOR, lançarão para fora das suas sepulturas os ossos dos reis e dos príncipes de Judá, os ossos dos sacerdotes e dos profetas e os ossos dos habitantes de Jerusalém;

[2] espalhá-los-ão ao sol, e à lua, e a todo o exército do céu, a quem tinham amado, e a quem serviram, e após quem tinham ido, e a quem procuraram, e diante de quem se tinham prostrado; não serão recolhidos, nem sepultados; serão como esterco sobre a terra.

[3] Escolherão antes a morte do que a vida todos os que restarem desta raça malvada

Йеремия 8

[1] В онова време, казва Господ, ще извадят от гробовете им костите на Юдейските царе и на техните първенци, костите на свещениците и на пророците, и костите на йерусалимските жители;

[2] и ще ги пръснат пред слънцето и луната, и пред цялото небесно воинство, които те обичаха, на които служиха и които последваха, които потърсиха и на които се поклониха; тези кости няма да бъдат събрани, нито погребани, а ще служат за тор по лицето на земята.

[3] И смъртта ще бъде по-желана от живота за всички останали, оцелели от този лош род, които биха останали във

que ficar nos lugares para onde os dispersei, diz o SENHOR dos Exércitos.

O castigo é inevitável

4 Dize-lhes mais: Assim diz o SENHOR: Quando caem os homens, não se tornam a levantar? Quando alguém se desvia do caminho, não torna a voltar?

5 Por que, pois, este povo de Jerusalém se desvia, apostatando continuamente? Persiste no engano e não quer voltar.

6 Eu escutei e ouvi; não falam o que é reto, ninguém há que se arrependa da sua maldade, dizendo: Que fiz eu? Cada um corre a sua carreira como um cavalo que arremete com ímpeto na batalha.

7 Até a cegonha no céu conhece as suas estações; a rola, a andorinha e o grou observam o tempo da sua arribação; mas o meu povo não conhece o juízo do SENHOR.

8 Como, pois, dizeis: Somos sábios, e a lei do SENHOR está conosco? Pois, com efeito, a falsa pena dos escribas a converteu em mentira.

9 Os sábios serão envergonhados, aterrorizados e presos; eis que rejeitaram a palavra do SENHOR; que sabedoria é essa que eles têm?

10 Portanto, darei suas mulheres a outros, e os seus campos, a novos possuidores; porque, desde o menor deles até ao maior, cada um se dá à ganância, e tanto o profeta como o sacerdote usam de falsidade.

всички места, където бих ги изгонил, казва Господ на Силите.

Грях и наказание

4 При това им кажи: Така казва Господ: Който падне, няма ли да стане? Който се отбие, няма ли да се върне?

5 И така, защо се отби този йерусалимски народ с неизменимо отбиване, като се прилепват за измамата и не искат да се върнат?

6 Слушах и чух, но те не говореха право; няма кой да се кае поради злото си и да каже: Какво сторих! Всеки се връща в своето поприще, както кон, който стремително тича в боя.

7 Даже щъркелът по небето знае определените си времена и гургулицата, и лястовицата, и жеравът пазят времето на идването си; а Моят народ не знае закона Господен.

8 Как казвате: Ние сме мъдри и законът Господен е с нас? Ето, наистина и него лъжливото перо на книжниците е обърнало в лъжа.

9 Мъдрите се посрамиха, уплашиха се и бяха хванати; ето, отхвърлиха словото Господне; и каква мъдрост има в тях?

10 Затова ще дам жените им на други и нивите им – на онези, които ще ги завладеят; защото всеки, от малък до голям, се е предал на сребролюбие; от пророк до свещеник – всеки постъпва лъжливо.

11 Curam superficialmente a ferida do meu povo, dizendo: Paz, paz; quando não há paz.

12 Serão envergonhados, porque cometem abominação sem sentir por isso vergonha; nem sabem que coisa é envergonhar-se. Portanto, cairão com os que caem; quando eu os castigar, tropeçarão, diz o SENHOR.

13 Eu os consumirei de todo, diz o SENHOR; não haverá uvas na vide, nem figos na figueira, e a folha já está murcha; e já lhes designei os que passarão sobre eles.

14 Por que estamos ainda assentados aqui? Reuni-vos, e entremos nas cidades fortificadas e ali pereçamos; pois o SENHOR já nos decretou o perecimento e nos deu a beber água venenosa, porquanto pecamos contra o SENHOR.

15 Espera-se a paz, e nada há de bom; o tempo da cura, e eis o terror.

16 Desde Dã se ouve o resfolegar dos seus cavalos; toda a terra treme à voz dos rinchos dos seus garanhões; e vêm e devoram a terra e a sua abundância, a cidade e os que habitam nela.

17 Porque eis que envio para entre vós serpentes, áspides contra as quais não há encantamento, e vos morderão, diz o SENHOR.

A dor do profeta por causa da ruína do povo

11 И повърхностно лекуваха раната на дъщерята на народа Ми, като казваха: Мир, мир! А пък няма мир.

12 Засрамиха ли се, когато извършиха мерзости? Не, никак не ги досрамя, нито са знаели да почервенеят; затова ще падат между падащите, ще бъдат поваляни, когато ги накажа, казва Господ.

13 Напълно ще ги изтребя, казва Господ; няма да има гроздове на лозата, нито смокини на смокинята и листът ще повехне, и даже това, което съм им дал, ще избяга от тях.

14 Защо още седим? Съберете се, нека влезем в укрепените градове и нека загинем там; защото Господ, нашият Бог, ни е предал на погибел и ни е напоил с горчива вода, понеже съгрешихме пред Господа.

15 Очаквахме мир, но никакво добро не дойде, време на изцеление – но, ето, смущение.

16 Пръхтенето на конете му се чу от Дан; цялата страна се потресе от гласа на цвиленето на яките му коне; защото дойдоха и изпоядоха страната и всичко, което има по нея, града и онези, които живеят в него.

17 Защото, ето, Аз пращам върху вас змии, ехидни, които не могат да бъдат омаяни, а ще ви хапят, казва Господ.

[18] Oh! Se eu pudesse consolar-me na minha tristeza! O meu coração desfalece dentro de mim.

[19] Eis a voz do clamor da filha do meu povo de terra mui remota: Não está o SENHOR em Sião? Não está nela o seu Rei? Por que me provocaram à ira com as suas imagens de escultura, com os ídolos dos estrangeiros?

[20] Passou a sega, findou o verão, e nós não estamos salvos.

[21] Estou quebrantado pela ferida da filha do meu povo; estou de luto; o espanto se apoderou de mim.

[22] Acaso, não há bálsamo em Gileade? Ou não há lá médico? Por que, pois, não se realizou a cura da filha do meu povo?

Jeremias 9

[1] Prouvera a Deus a minha cabeça se tornasse em águas, e os meus olhos, em fonte de lágrimas! Então, choraria de dia e de noite os mortos da filha do meu povo.

[2] Prouvera a Deus eu tivesse no deserto uma estalagem de caminhantes! Então, deixaria o meu povo e me apartaria dele, porque todos eles são adúlteros, são um bando de traidores;

[3] curvam a língua, como se fosse o seu arco, para a mentira; fortalecem-se na terra, mas não para a verdade, porque avançam de malícia em malícia e não me conhecem, diz o SENHOR.

[18] Дано бих намерил утешение за скръбта си! Сърцето ми е от дъно изнемощяло.

[19] Ето гласа на дъщерята на народа Ми, която вика от далечна земя: Господ не е ли в Сион? Царят му не е ли в него? Защо Ме разгневиха с изваяните си идоли, с чуждите суети?

[20] Премина жътвата, мина се лятото и ние не се избавихме.

[21] Съкрушен съм поради съкрушението на дъщерята на народа Ми; помрачен съм; ужас ме обзе.

[22] Няма ли балсам в Галаад? Няма ли там лекар? И така, защо изцеляването на дъщерята на народа Ми не се подобри?

Йеремия 9

Греховете на Юдея и наближаващото възмездие

[1] О, да би била главата ми вода, очите ми – извор на сълзи, за да плача денем и нощем за убитите на дъщерята на народа ми!

[2] О, да би имало за мене в пустинята убежище за пътници, за да оставя народа си и да си отида от тях! Защото те всички са прелюбодейци, сбирщина от вероломци.

[3] Запъват езика си, като че ли е лъкът им за лъжа, засилват се на земята, но не за честността; защото напредват от зло в зло, а Мене не познават, казва Господ.

[4] Guardai-vos cada um do seu amigo e de irmão nenhum vos fieis; porque todo irmão não faz mais do que enganar, e todo amigo anda caluniando.

[5] Cada um zomba do seu próximo, e não falam a verdade; ensinam a sua língua a proferir mentiras; cansam-se de praticar a iniqüidade.

[6] Vivem no meio da falsidade; pela falsidade recusam conhecer-me, diz o SENHOR.

Ameaças de ruína e exílio

[7] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu os acrisolarei e os provarei; porque de que outra maneira procederia eu com a filha do meu povo?

[8] Flecha mortífera é a língua deles; falam engano; com a boca fala cada um de paz com o seu companheiro, mas no seu interior lhe arma ciladas.

[9] Acaso, por estas coisas não os castigaria? – diz o SENHOR; ou não me vingaria eu de nação tal como esta?

[10] Pelos montes levantarei choro e pranto e pelas pastagens do deserto, lamentação; porque já estão queimadas, e ninguém passa por elas; já não se ouve ali o mugido de gado; tanto as aves dos céus como os animais fugiram e se foram.

[11] Farei de Jerusalém montões de ruínas, morada de chacais; e das cidades de Judá farei uma assolação, de sorte que fiquem desabitadas.

[12] Quem é o homem sábio, que entenda isto, e a quem falou a boca do SENHOR, homem que possa explicar por que razão

[4] Пазете се всеки от ближния си и нямайте доверие на никой брат; защото всеки брат ще изневерява докрай и всеки ближен разпространява клевети.

[5] Всеки мами ближния си, никога не говорят истината, научиха езика си да говори лъжи, до уморяване вършат беззаконие.

[6] Жилището ти е сред коварство; чрез коварство те отказват да Ме познаят, казва Господ.

[7] Затова така казва Господ на Силите: Ето, ще ги претопя и ще ги опитам; защото какво друго да направя поради дъщерята на народа Ми?

[8] Езикът им е смъртоносна стрела, говори коварно; с устата си човек говори мирно на ближния си, но в сърцето си поставя засада против него.

[9] Няма ли да ги накажа за това? – казва Господ; душата Ми няма ли да въздаде на такъв народ?

[10] За планините ще подема плач и ридание, за пасбищата на степите – жалеене, защото така изпогоряха, че няма кой да мине през тях, нито се чува глас на стадо; от небесна птица до животно побегнаха, отидоха.

[11] Аз ще превърна Йерусалим в грамади, в жилище на чакали, и ще превърна в пустиня Юдейските градове, останали без жители.

[12] Кой е мъдър човек, за да може да разбере това, на когото са говорили устата Господни, за да обясни защо

pereceu a terra e se queimou como deserto, de sorte que ninguém passa por ela?

загина страната и е изгорена като пустиня, за да няма кой да минава през нея?

[13] Respondeu o SENHOR: Porque deixaram a minha lei, que pus perante eles, e não deram ouvidos ao que eu disse, nem andaram nela.

[13] И Господ каза: Понеже изоставиха Моя закон, който поставих пред тях, и не послушаха гласа Ми, нито ходиха по него,

[14] Antes, andaram na dureza do seu coração e seguiram os baalins, como lhes ensinaram os seus pais.

[14] а постъпваха според упоритостта на своето сърце и се кланяха на ваалимите, както ги научиха бащите им,

[15] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel: Eis que alimentarei este povo com absinto e lhe darei a beber água venenosa.

[15] затова така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Ето, Аз ще нахраня този народ с пелин и ще ги напоя с горчива вода;

[16] Espalhá-los-ei entre nações que nem eles nem seus pais conheceram; e enviarei a espada após eles, até que eu venha a consumi-los.

[16] също ще ги разпръсна между народи, които нито те, нито бащите им са познавали; и ще изпратя меч след тях, докато ги изтребя.

[17] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai e chamai carpideiras, para que venham; mandai procurar mulheres hábeis, para que venham.

[17] Така говори Господ на Силите: Размислете и повикайте да дойдат оплаквачките и изпратете за вещите жени, за да дойдат;

[18] Apressem-se e levantem sobre nós o seu lamento, para que os nossos olhos se desfaçam em lágrimas, e as nossas pálpebras destilem água.

[18] и нека побързат да подемат ридание за нас, за да проронят очите ни сълзи и клепачите ни да излеят вода.

[19] Porque uma voz de pranto se ouve de Sião: Como estamos arruinados! Estamos sobremodo envergonhados, porque deixamos a terra, e eles transtornaram as nossas moradas.

[19] Защото глас на ридание се чува от Сион, който казва: Как сме разорени! Много сме посрамени, защото оставихме земята, понеже съборихa жилищата ни.

[20] Ouvi, pois, vós, mulheres, a palavra do SENHOR, e os vossos ouvidos recebam a palavra da sua boca; ensinai o pranto a

[20] Обаче, слушайте, жени, словото Господне и нека ухото ви приеме словото на устата Му; научете

vossas filhas; e, cada uma à sua companheira, a lamentação.

21 Porque a morte subiu pelas nossas janelas e entrou em nossos palácios; exterminou das ruas as crianças e os jovens, das praças.

22 Fala: Assim diz o SENHOR: Os cadáveres dos homens jazerão como esterco sobre o campo e cairão como gavela atrás do segador, e não há quem a recolha.

Conhecer a Deus constitui a glória do homem

23 Assim diz o SENHOR: Não se glorie o sábio na sua sabedoria, nem o forte, na sua força, nem o rico, nas suas riquezas;

24 mas o que se gloriar, glorie-se nisto: em me conhecer e saber que eu sou o SENHOR e faço misericórdia, juízo e justiça na terra; porque destas coisas me agrado, diz o SENHOR.

25 Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que castigarei a todos os circuncidados juntamente com os incircuncisos:

26 ao Egito, e a Judá, e a Edom, e aos filhos de Amom, e a Moabe, e a todos os que cortam os cabelos nas têmporas e habitam no deserto; porque todas as nações são incircuncisas, e toda a casa de Israel é incircuncisa de coração.

Jeremias 10

Contraste entre o Senhor e os ídolos

1 Ouvi a palavra que o SENHOR vos fala a vós outros, ó casa de Israel.

2 Assim diz o SENHOR: Não aprendais o caminho dos gentios, nem vos espanteis

дъщерите си на ридание и всяка – ближната си на плач.

21 Защото смъртта влезе през прозорците ни, нахлу в палатите ни, за да изтреби децата от улиците, юношите – от площадите.

22 Кажи: Така казва Господ: Човешки трупове ще паднат като тор по лицето на нивата и като ръкойката зад жътвар, която никой няма да събере.

23 Така казва Господ: Мъдрият да не се хвали с мъдростта си, силният да не се хвали със силата си и богатият да не се хвали с богатството си;

24 а който се хвали, нека се хвали с това, че разбира и познава Мене, че съм Господ, Който извършвам милост, правосъдие и правда на земята; понеже в това благоволя, казва Господ.

25 Ето, идат дни, казва Господ, когато Аз ще накажа всички обрязани заедно с необрязаните:

26 Египет, Юдея, Едом, амонците, Моав и всички, които си стрижат издадените части на косата, които живеят в пустинята; защото всички тези народи са необрязани, а целият Израилев дом е с необрязано сърце.

Йеремия 10

За идолопоклонството и истинското богопочитание

1 Слушайте словото, което Господговори на вас, доме Израелев!

2 Така казва Господ: Не учете пътя на народите и не се плашете от небесните

com os sinais dos céus, porque com eles os gentios se atemorizam.

[3] Porque os costumes dos povos são vaidade; pois cortam do bosque um madeiro, obra das mãos do artífice, com machado;

[4] com prata e ouro o enfeitam, com pregos e martelos o fixam, para que não oscile.

[5] Os ídolos são como um espantalho em pepinal e não podem falar; necessitam de quem os leve, porquanto não podem andar. Não tenhais receio deles, pois não podem fazer mal, e não está neles o fazer o bem.

[6] Ninguém há semelhante a ti, ó SENHOR; tu és grande, e grande é o poder do teu nome.

[7] Quem te não temeria a ti, ó Rei das nações? Pois isto é a ti devido; porquanto, entre todos os sábios das nações e em todo o seu reino, ninguém há semelhante a ti.

[8] Mas eles todos se tornaram estúpidos e loucos; seu ensino é vão e morto como um pedaço de madeira.

[9] Traz-se prata batida de Társis e ouro de Ufaz; os ídolos são obra de artífice e de mãos de ourives; azuis e púrpuras são as suas vestes; todos eles são obra de homens hábeis.

[10] Mas o SENHOR é verdadeiramente Deus; ele é o Deus vivo e o Rei eterno; do seu

знамения поради това, че народите се плашат от тях.

[3] Защото обичаите на племената са суетни; понеже само дърво е това, което секат от гората – нещо, издялано от дърводелски ръце с брадва;

[4] украсяват го със сребро и злато, закрепват го с гвоздеи и чукове, за да не се клати;

[5] те стоят прави като плашило в бостан, но не говорят; трябва да се носят, защото не могат да ходят. Не бойте се от тях, защото не могат да докарат някакво зло, нито им е възможно да докарат някакводобро.

[6] Няма подобен на Тебе, Господи! Велик си и велико е името Ти в сила.

[7] Кой не би се боял от Тебе, Царю на народите? Защото на Тебе се пада това, понеже между всички мъдри на народите и във всичко, което мъдростта им владее, няма подобен на Тебе.

[8] Но всички онези са безумни и глупави; суетно е учението им; то е само дърво.

[9] Сребро, изковано на плочи, се донася от Тарсис и злато – от Офир, изделие на художник и на златарски ръце – синьо и мораво за облеклото им, всецяло изработка на изкусни хора.

[10] Но Господ е истинският Бог, живият Бог и вечният Цар; от Неговия гняв

furor treme a terra, e as nações não podem suportar a sua indignação.

[11] Assim lhes direis: Os deuses que não fizeram os céus e a terra desaparecerão da terra e de debaixo destes céus.

[12] O SENHOR fez a terra pelo seu poder; estabeleceu o mundo por sua sabedoria e com a sua inteligência estendeu os céus.

[13] Fazendo ele ribombar o trovão, logo há tumulto de águas no céu, e sobem os vapores das extremidades da terra; ele cria os relâmpagos para a chuva e dos seus depósitos faz sair o vento.

[14] Todo homem se tornou estúpido e não tem saber; todo ourives é envergonhado pela imagem que ele mesmo esculpiu; pois as suas imagens são mentira, e nelas não há fôlego.

[15] Vaidade são, obra ridícula; no tempo do seu castigo, virão a perecer.

[16] Não é semelhante a estas Aquele que é a Porção de Jacó; porque ele é o Criador de todas as coisas, e Israel é a tribo da sua herança; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

Lamento sobre a desolação de Judá

[17] Tira do chão a tua trouxa, ó filha de Sião, que moras em lugar sitiado.

[18] Porque assim diz o SENHOR: Eis que desta vez arrojarei para fora os moradores da terra e os angustiarei, para que venham a senti-lo.

земята се тресе и народите не могат да устоят пред негодуванието Му.

[11] (Така ще им кажете: Онези богове, които не са направили небето и земята – да! – те ще изчезнат от земята и изпод това небе.)

[12] Той направи земята със силата Си, утвърди света с мъдростта Си и разпростря небето с разума Си.

[13] Когато издава гласа Си, водите на небето шумят, и Той издига пàри от краищата на земята; прави светкавици за дъжда и изважда вятър от съкровищата Си.

[14] Всеки човек е твърде несмислен, за да знае; всеки златар се посрамва от кумира си, защото лятото от него е лъжа, в което няма дихание.

[15] Суета са те, дело на заблуда; във времето на наказанието им те ще загинат.

[16] Онзи, Който е делът на Яков, не е като тях, защото Той е Създател на всичко; Израил е племето, което е наследството Му; Господ на Силите е името Му.

[17] Събери от земята стоката си, ти, която живееш в крепостта.

[18] Защото така казва Господ: Ето, Аз в това време ще изхвърля като с прашка жителите на тази страна и ще ги утесня, за да почувстват злото.

[19] Ai de mim, por causa da minha ruína! É mui grave a minha ferida; então, eu disse: com efeito, é isto o meu sofrimento, e tenho de suportá-lo.

[20] A minha tenda foi destruída, todas as cordas se romperam; os meus filhos se foram e já não existem; ninguém há que levante a minha tenda e lhe erga as lonas.

[21] Porque os pastores se tornaram estúpidos e não buscaram ao SENHOR; por isso, não prosperaram, e todos os seus rebanhos se acham dispersos.

[22] Eis aí um rumor! Eis que vem grande tumulto da terra do Norte, para fazer das cidades de Judá uma assolação, morada de chacais.

[23] Eu sei, ó SENHOR, que não cabe ao homem determinar o seu caminho, nem ao que caminha o dirigir os seus passos.

[24] Castiga-me, ó SENHOR, mas em justa medida, não na tua ira, para que não me reduzas a nada.

[25] Derrama a tua indignação sobre as nações que não te conhecem e sobre os povos que não invocam o teu nome; porque devoraram a Jacó, devoraram-no, consumiram-no e assolaram a sua morada.

Jeremias 11

A aliança é violada

[1] Palavra que veio a Jeremias, da parte do SENHOR, dizendo:

[19] Горко ми поради болката ми! Раната ми е люта; но аз казах: Наистина тази болка ми се пада и трябва да я търпя.

[20] Шатърът ми се развали и всичките ми въжета се скъсаха; синовете ми излязоха от мен и ги няма; няма вече кой да разпъне шатъра ми и да окачи завесите ми.

[21] Понеже овчарите обезумяха и не потърсиха Господа, затова не са успявали и всичките им стада са разпръснати.

[22] Слушай! Шум! Ето, иде и голям глъч от северната страна, за да превърне Юдейските градове в пустиня, жилище на чакали.

[23] Господи, познавам, че пътят на човека не зависи от него; не е дадено на човека, който ходи, да оправя стъпките си.

[24] Господи, наказвай ме, но с мярка, не в гнева Си, да не би да ме довършиш.

[25] Изливай яростта Си върху народите, които не Те познават, и върху родовете, които не призовават Твоето име; защото те изпоядоха Яков, дори го погълнаха и го довършиха, и опустошиха жилището му.

Йеремия 11

Слово за нарушаването на Завета

[1] Словото, което дойде към Йеремия от Господа и каза:

[2] Ouve as palavras desta aliança e fala aos homens de Judá e aos habitantes de Jerusalém;

[2] Слушайте думите на този завет и говорете на Юдовите мъже и йерусалимските жители; и ти да им кажеш:

[3] dize-lhes: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Maldito o homem que não atentar para as palavras desta aliança,

[3] Така казва Господ, Израилевият Бог: Проклет онзи човек, който не слуша думите на този завет,

[4] que ordenei a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, da fornalha de ferro, dizendo: dai ouvidos à minha voz e fazei tudo segundo o que vos mando; assim, vós me sereis a mim por povo, e eu vos serei a vós outros por Deus;

[4] който заповядах на бащите ви в деня, когато ги изведох от Египетската земя, от железарската пещ, и казах: Слушайте гласа Ми и изпълнявайте тези думиспоред всичко, което съм ви заповядал; и така вие ще бъдете Мой народ и Аз ще бъда ваш Бог,

[5] para que confirme o juramento que fiz a vossos pais de lhes dar uma terra que manasse leite e mel, como se vê neste dia. Então, eu respondi e disse: amém, ó SENHOR!

[5] за да изпълня клетвата, с която се клех на бащите ви, да им дам земя, която изобилства с мляко и мед, както я изпълнявам днес. Тогава отговорих: Амин, Господи!

[6] Tornou-me o SENHOR: Apregoa todas estas palavras nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, dizendo: Ouvi as palavras desta aliança e cumpri-as.

[6] И Господ ми каза: Възгласи всички тези думи в Юдовите градове и по йерусалимските улици, като кажеш: Слушайте думите на този завет и ги изпълнявайте.

[7] Porque, deveras, adverti a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, até ao dia de hoje, testemunhando desde cedo cada dia, dizendo: dai ouvidos à minha voz.

[7] Защото изрично заявявах пред бащите ви в деня, когато ги изведох от Египетската земя, дори до днес, като ставах рано и заявявах: Слушайте гласа Ми.

[8] Mas não atenderam, nem inclinaram o seu ouvido; antes, andaram, cada um, segundo a dureza do seu coração maligno; pelo que fiz cair sobre eles todas as ameaças desta aliança, a qual lhes ordenei que cumprissem, mas não cumpriram.

[8] Но те не послушаха, нито приклониха ухото си, а ходиха всеки според упоритостта на нечестивото си сърце; затова докарах върху тях всичко казано в този завет, който им заповядах да изпълняват, но който не изпълниха.

[9] Disse-me ainda o SENHOR: Uma conspiração se achou entre os homens de Judá, entre os habitantes de Jerusalém.

[10] Tornaram às maldades de seus primeiros pais, que recusaram ouvir as minhas palavras; andaram eles após outros deuses para os servir; a casa de Israel e a casa de Judá violaram a minha aliança, que eu fizera com seus pais.

[11] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que trarei mal sobre eles, de que não poderão escapar; clamarão a mim, porém não os ouvirei.

[12] Então, as cidades de Judá e os habitantes de Jerusalém irão aos deuses a quem eles queimaram incenso e a eles clamarão; porém estes, de nenhuma sorte, os livrarão do tempo do seu mal.

[13] Porque, ó Judá, segundo o número das tuas cidades, são os teus deuses; segundo o número das ruas de Jerusalém, levantaste altares para vergonhosa coisa, isto é, para queimares incenso a Baal.

[14] Tu, pois, não ores por este povo, nem levantes por eles clamor nem oração; porque não os ouvirei quando eles clamarem a mim, por causa do seu mal.

[15] Que direito tem na minha casa a minha amada, ela que cometeu vilezas? Acaso, ó amada, votos e carnes sacrificadas poderão afastar de ti o mal? Então, saltarias de prazer.

[9] Господ ми каза още: Заговор бе разкрит между Юдовите мъже и йерусалимските жители.

[10] Те са се върнали към беззаконията на праотците си, които отказаха да слушат Моите думи, и са последвали други богове, за да им служат. Израилевият дом и Юдовият дом са нарушили завета, който сключих с бащите им.

[11] Затова така казва Господ: Ето, ще докарам зло върху тях, от което няма да могат да избегнат; и ще извикат към Мене, но няма да ги послушам.

[12] Тогава Юдовите градове и йерусалимските жители ще отидат и ще извикат към боговете, на които кадят; но те няма никак да ги спасят по време на бедствието им.

[13] Защото колкото е броят на градовете ти, толкова са и боговете ти, Юдо; и колкото е числото на йерусалимските улици, толкова жертвеници издигнахте на онова срамно нещо – жертвеници, за да кадите на Ваал.

[14] Затова ти недей се моли за този народ, нито възнасяй вик или молба за тях; защото Аз няма да ги послушам, когато викат към Мене поради своето бедствие.

[15] Какво право има любезната Ми в Моя дом, като е блудствала с мнозина, и е престанало да се принася от тебе святото месо ? Когато вършиш зло, тогава се веселиш.

[16] O SENHOR te chamou de oliveira verde, formosa por seus deliciosos frutos; mas agora, à voz de grande tumulto, acendeu fogo ao redor dela e consumiu os seus ramos.

[16] Господ те нарече вечнозелена маслина, красива, доброплодна; но с шум на силно вълнение запали огън върху нея и клоните ѝ се строшиха.

[17] Porque o SENHOR dos Exércitos, que te plantou, pronunciou contra ti o mal, pela maldade que a casa de Israel e a casa de Judá para si mesmas fizeram, pois me provocaram à ira, queimando incenso a Baal.

[17] Защото Господ на Силите, Който те е насадил, изрече зло против тебе поради злото, което Израилевият дом и Юдовият дом си избраха да извършат, като Ме разгневиха с каденето си на Ваал.

Conspiração contra Jeremias

[18] O SENHOR mo fez saber, e eu o soube; então, me fizeste ver as suas maquinações.

[18] Но Господ ми откри това и го познах; и тогава Ти ми показа делата им.

[19] Eu era como manso cordeiro, que é levado ao matadouro; porque eu não sabia que tramavam projetos contra mim, dizendo: Destruamos a árvore com seu fruto; a ele cortemo-lo da terra dos viventes, e não haja mais memória do seu nome.

[19] Но аз бях като питомно агне, водено на клане, и не знаех, че бяха скроили замисли против мене, като казаха: Нека свалим дървото с плода му и нека го отсечем от земята на живите, за да не се помни вече името му.

[20] Mas, ó SENHOR dos Exércitos, justo Juiz, que provas o mais íntimo do coração, veja eu a tua vingança sobre eles; pois a ti revelei a minha causa.

[20] Но, о, Господи на Силите, Който съдиш праведно, Който изпитваш вътрешностите и сърцето, нека видя Твоето въздаяние върху тях! Защото на Тебе поверих делото си.

[21] Portanto, assim diz o SENHOR acerca dos homens de Anatote que procuram a tua morte e dizem: Não profetizes em o nome do SENHOR, para que não morras às nossas mãos.

[21] Затова така казва Господ за анатотските мъже, които искат да отнемат живота ти и казват: Да не пророкуваш в името Господне, да не би да умреш от ръцете ни, –

[22] Sim, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu os punirei; os jovens morrerão à espada, os seus filhos e as suas filhas morrerão de fome.

[22] така казва Господ на Силите: Ето, Аз ще ги накажа; юношите ще измрат от меч, синовете и дъщерите им ще измрат от глад

[23] E não haverá deles resto nenhum, porque farei vir o mal sobre os homens de Anatote, no ano da sua punição.

Jeremias 12

A queixa de Jeremias

[1] Justo és, ó SENHOR, quando entro contigo num pleito; contudo, falarei contigo dos teus juízos. Por que prospera o caminho dos perversos, e vivem em paz todos os que procedem perfidamente?

[2] Plantaste-os, e eles deitaram raízes; crescem, dão fruto; têm-te nos lábios, mas longe do coração.

[3] Mas tu, ó SENHOR, me conheces, tu me vês e provas o que sente o meu coração para contigo. Arranca-os como as ovelhas para o matadouro e destina-os para o dia da matança.

[4] Até quando estará de luto a terra, e se secará a erva de todo o campo? Por causa da maldade dos que habitam nela, perecem os animais e as aves; porquanto dizem: Ele não verá o nosso fim.

A resposta de Deus

[5] Se te fatigas correndo com homens que vão a pé, como poderás competir com os que vão a cavalo? Se em terra de paz não te sentes seguro, que farás na floresta do Jordão?

[6] Porque até os teus irmãos e a casa de teu pai, eles próprios procedem perfidamente contigo; eles mesmos te perseguem com fortes gritos. Não te fies deles ainda que te digam coisas boas.

Deus castiga os devastadores do país

[23] и няма да останат от тях; защото ще докарам зло върху анатотските мъже в годината, когато ги накажа.

Йеремия 12

Обещание към Израилевите съседни народи

[1] Праведен си, Господи, когато се съдя с Тебе; но пак да разисквам с Тебе за присъдите Ти: Защо успява пътят на нечестивите? Защо са охолни всички, които постъпват коварно?

[2] Насадил си ги и те даже се вкорениха; растат, даже и принасят плод; Ти си близо до устата им, а далеч от сърцата им.

[3] Но Ти, Господи, ме познаваш; виждаш ме и изпитваш какво е сърцето ми спрямо Теб; отдели ги като овце за клане и ги приготви за деня, когато ще бъдат заклани.

[4] Докога ще жалее страната и ще съхне тревата на цялата земя? Загинаха животните и птиците поради нечестието на жителите ѝ, защото казаха: Той няма да види сетнината ни.

[5] Ако тичаш с пешаците и те те изморят, тогава как ще се надбягваш с конете? И макар че в мирна страна си в безопасност, но какво би направил при приижданието на Йордан?

[6] Защото братята ти и бащиният ти дом – даже и те се отнесоха коварно към тебе. Да! И те извикаха след тебе с висок глас; но не им вярвай, даже ако ти говорят добро.

[7] Desamparei a minha casa, abandonei a minha herança; a que mais eu amava entreguei na mão de seus inimigos.

[8] A minha herança tornou-se-me como leão numa floresta; levantou a voz contra mim; por isso, eu a aborreci.

[9] Acaso, é para mim a minha herança ave de rapina de várias cores contra a qual se ajuntam outras aves de rapina? Ide, pois, ajuntai todos os animais do campo, trazei-os para a devorarem.

[10] Muitos pastores destruíram a minha vinha e pisaram o meu quinhão; a porção que era o meu prazer, tornaram-na em deserto.

[11] Em assolação a tornaram, e a mim clama no seu abandono; toda a terra está devastada, porque ninguém há que tome isso a peito.

[12] Sobre todos os altos desnudos do deserto vieram destruidores; porque a espada do SENHOR devora de um a outro extremo da terra; não há paz para ninguém.

[13] Semearam trigo e segaram espinhos; cansaram-se, mas sem proveito algum. Envergonhados sereis dos vossos frutos, por causa do brasume da ira do SENHOR.

As finalidades do castigo de Deus

[14] Assim diz o SENHOR acerca de todos os meus maus vizinhos, que se apoderam da minha herança, que deixei ao meu povo de Israel: Eis que os arrancarei da sua terra e a casa de Judá arrancarei do meio deles.

[7] Напуснах дома Си, отхвърлих наследството Си, предадох възлюбената на душата Ми в ръката на неприятелите ѝ.

[8] Наследството Ми стана за Мене като лъв в гора; то издаде гласа си против Мене; затова го намразих.

[9] Наследството Ми е за Мене като пъстра хищна птица; хищните птици от всяка страна са против него; идете, съберете всички полски зверове, докарайте ги да го изпоядат.

[10] Много овчари развалиха лозето Ми, потъпкаха Моя дял, обърнаха любимия Ми дял в непроходима пустиня.

[11] Превърнаха го в пустота; той, като запустен, жалее пред Мене; цялата страна е опустошена, защото няма кой да вземе това присърце.

[12] По всички голи височини на пустинята дойдоха разорители; защото мечът Господен погубва от единия край на страната до другия; никоя твар няма мир.

[13] Сяха жито, но са пожънали тръни; трудиха се, но никак не се ползват от труда си; и така, засрамете се от тези си произведения поради пламенния гняв на Господа.

[14] Така говори Господ против всичките ми зли съседи, които посягат на наследството, което дадох на народа Си Израил, като казва: Ето, ще ги изтръгна

от земята им и ще изтръгна Юдовия дом измежду тях;

15 E será que, depois de os haver arrancado, tornarei a compadecer-me deles e os farei voltar, cada um à sua herança, cada um à sua terra.

15 и след като ги изтръгна, пак ще им покажа милост и ще ги върна – всеки човек в наследството му и всеки човек в земята му.

16 Se diligentemente aprenderem os caminhos do meu povo, jurando pelo meu nome: Tão certo como vive o SENHOR, como ensinaram o meu povo a jurar por Baal, então, serão edificados no meio do meu povo.

16 И ако научат добре обходата на Моя народ, да се кълнат в Моето име, като казват: Заклевам се в живота на Господа! (както те научиха Моя народ да се кълне във Ваал), тогава и те ще бъдат утвърдени сред народа Ми.

17 Mas, se não quiserem ouvir, arrancarei tal nação, arrancá-la-ei e a farei perecer, diz o SENHOR.

17 Но ако не послушат, съвсем ще изтръгна и ще изтребя онзи народ, казва Господ.

Jeremias 13

O cinto de linho

1 Assim me disse o SENHOR: Vai, compra um cinto de linho e põe-no sobre os lombos, mas não o metas na água.

2 Comprei o cinto, segundo a palavra do SENHOR, e o pus sobre os lombos.

3 Então, pela segunda vez me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

4 Toma o cinto que compraste e que tens sobre os lombos; dispõe-te, vai ao Eufrates e esconde-o ali na fenda de uma rocha.

5 Fui e escondi-o junto ao Eufrates, como o SENHOR me havia ordenado.

6 Passados muitos dias, disse-me o SENHOR: Dispõe-te, vai ao Eufrates e toma o cinto que te ordenei escondesses ali.

Йеремия 13

Пет предупреждения към Юдея; поясът при Ефрат

1 Така ми каза Господ: Иди и си купи ленен пояс и го опаши на кръста си, но във вода не го слагай.

2 И така, купих пояса, според Господнетослово, и го опасах на кръста си.

3 И Господнето слово дойде към мене втори път и каза:

4 Вземи пояса, който си купил, който е на кръста ти, и стани и иди при Ефрат, и го скрий там в някоя пукнатина на канарата.

5 И така, отидох и го скрих при Ефрат, според както ми заповяда Господ.

6 И след много дни Господ ми каза: Стани и иди при Ефрат, и вземи оттам пояса, който ти заповядах да скриеш там.

[7] Fui ao Eufrates, cavei e tomei o cinto do lugar onde o escondera; eis que o cinto se tinha apodrecido e para nada prestava.

[8] Então, me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[9] Assim diz o SENHOR: Deste modo farei também apodrecer a soberba de Judá e a muita soberba de Jerusalém.

[10] Este povo maligno, que se recusa a ouvir as minhas palavras, que caminha segundo a dureza do seu coração e anda após outros deuses para os servir e adorar, será tal como este cinto, que para nada presta.

[11] Porque, como o cinto se apega aos lombos do homem, assim eu fiz apegar-se a mim toda a casa de Israel e toda a casa de Judá, diz o SENHOR, para me serem por povo, e nome, e louvor, e glória; mas não deram ouvidos.

O jarro quebrado

[12] Pelo que dize-lhes esta palavra: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Todo jarro se encherá de vinho; e dir-te-ão: Não sabemos nós muito bem que todo jarro se encherá de vinho?

[13] Mas tu dize-lhes: Assim diz o SENHOR: Eis que eu encherei de embriaguez a todos os habitantes desta terra, e aos reis que se assentam no trono de Davi, e aos sacerdotes, e aos profetas, e a todos os habitantes de Jerusalém.

[14] Fá-los-ei em pedaços, atirando uns contra os outros, tanto os pais como os filhos, diz o SENHOR; não pouparei, não

[7] Тогава отидох при Ефрат и изкопах, и взех пояса от мястото, където бях го скрил; и, ето, поясът се беше развалил, не струваше за нищо.

[8] Тогава Господнето слово дойде към мен и каза:

[9] Така казва Господ: Също така ще разваля гордостта на Юда и голямата гордост на Йерусалим.

[10] Този зъл народ, които отказват да слушат думите Ми, които постъпват според упоритостта на своето сърце и следват други богове, за да им служат и да им се кланят, ще бъдат като този пояс, който не струва за нищо.

[11] Защото като пояс, който прилепва за кръста на човека, Аз прилепих към Себе Си целия Израилев дом и целия Юдов дом, казва Господ, за да Ми бъдат народ и име, хвала и слава; но не послушаха.

[12] Затова им кажи това слово – така казва Господ, Израилевият Бог: Всеки мях се пълни с вино, и те ще ти кажат: Че не знаем ли ние, че всеки мях се пълни с вино?

[13] Тогава им кажи: Така казва Господ: Ето, ще напоя с вино до опиване всичките жители на тази земя – царете, които седят на Давидовия престол, свещениците, пророците и всички йерусалимски жители.

[14] Ще ги удрям един о друг, бащите и синовете заедно, казва Господ; няма да

terei pena, nem terei deles compaixão, para que os não destrua.

пожаля, нито да пощадя, нито да покажа милост, за да не ги изтребя.

Apelo e ameaças finais

15 Ouvi e atentai: não vos ensoberbeçais; porque o SENHOR falou.

15 Слушайте и внимавайте, не се надигайте; защото Господ е говорил.

16 Dai glória ao SENHOR, vosso Deus, antes que ele faça vir as trevas, e antes que tropecem vossos pés nos montes tenebrosos; antes que, esperando vós luz, ele a mude em sombra de morte e a reduza à escuridão.

16 Въздайте слава на Господа, вашия Бог, преди да докара тъмнина, преди краката ви да се препънат по тъмните планини и преди Той да превърне в мрачна сянка светлината, която вие очаквате, и да я направи гъста тъмнина.

17 Mas, se isto não ouvirdes, a minha alma chorará em segredo por causa da vossa soberba; chorarão os meus olhos amargamente e se desfarão em lágrimas, porquanto o rebanho do SENHOR foi levado cativo.

17 Но ако не послушате това, душата ми ще плаче тайно поради гордостта ви; и окото ми ще се просълзи горчиво и ще рони сълзи, защото стадото Господне бива заведено в плен.

18 Dize ao rei e à rainha-mãe: Humilhai-vos, assentai-vos no chão; porque caiu da vossa cabeça a coroa da vossa glória.

18 Кажи на царя и на овдовялата царица: Смирете се, седнете ниско, защото падна главното ви украшение, славната ви корона.

19 As cidades do Sul estão fechadas, e ninguém há que as abra; todo o Judá foi levado para o exílio, todos cativos.

19 Градовете на юг бяха затворени и няма кой да ги отвори; всички от Юда са закарани в плен, той цял е заведен в плен.

20 Levantai os olhos e vede os que vêm do Norte; onde está o rebanho que te foi confiado, o teu lindo rebanho?

20 Вдигни очите си и виж идващите от север; къде е стадото, което ти бе дадено – хубавите ти овце?

21 Que dirás, quando ele puser por cabeça contra ti aqueles a quem ensinaste a ser amigos? Acaso, não se apoderarão de ti as dores, como à mulher que está de parto?

21 Какво ще кажеш, когато ще постави приятелите ти да началстват над тебе, тъй като ти сам си ги научил да бъдатпротив тебе? Няма ли да те хванат болки, както на жена, която ражда?

22 Quando disseres contigo mesmo: Por que me sobrevieram estas coisas? Então, sabe que pela multidão das tuas maldades se

22 Ако ли кажеш в сърцето си: Защо ми се случи това? Поради многото ти

levantaram as tuas fraldas, e os teus calcanhares sofrem violência.

23 Pode, acaso, o etíope mudar a sua pele ou o leopardo, as suas manchas? Então, poderíeis fazer o bem, estando acostumados a fazer o mal.

24 Pelo que os espalharei como o restolho, restolho que é arrebatado pelo vento do deserto.

25 Esta será a tua sorte, a porção que te será medida por mim, diz o SENHOR; pois te esqueceste de mim e confiaste em mentiras.

26 Assim, também levantarei as tuas fraldas sobre o teu rosto; e aparecerão as tuas vergonhas.

27 Tenho visto as tuas abominações sobre os outeiros e no campo, a saber, os teus adultérios, os teus rinchos e a luxúria da tua prostituição. Ai de ti, Jerusalém! Até quando ainda não te purificarás?

беззакония се вдигнаха полите ти и петите ти понасят насилие.

23 Може ли етиопец да промени кожата си или леопард – пъстротата си? Тогава можете да правите добро вие, които сте се научили да правите зло.

24 Затова ще ги разпръсна като плява, която се разнася от пустинния вятър.

25 Това е, което ти се пада с жребий от Мен, отмереният ти дял, казва Господ. Понеже си Ме забравил и си уповавал на лъжа,

26 затова и Аз ще вдигна полите ти до лицето ти и ще се яви срамът ти.

27 Видях твоите мерзости по хълмовете и полетата, прелюбодействата ти и цвиленето ти, безсрамното ти блудство. Горко ти, Йерусалиме! Докога още няма да се очистиш?

Jeremias 14

Grande seca em Judá

1 Palavra do SENHOR que veio a Jeremias a respeito da grande seca.

2 Anda chorando Judá, as suas portas estão abandonadas e, de luto, se curvam até ao chão; e o clamor de Jerusalém vai subindo.

3 Os seus poderosos enviam os criados a buscar água; estes vão às cisternas e não acham água; voltam com seus cântaros vazios e, decepcionados e confusos, cobrem a cabeça.

Йеремия 14

Предсказание за суша, война и глад

1 Господнето слово, което дойде към Йеремия за бездъждието:

2 Юда ридае и хората в портите му са изнемощели; седят на земята облечени в черно; и викът на Йерусалим се издигна.

3 Големците му пращат подчинените си за вода; те отиват при кладенците, но не намират вода; връщат се с празните си съдове; посрамват се и се смущават, и покриват главите си.

[4] Por não ter havido chuva sobre a terra, esta se acha deprimida; e, por isso, os lavradores, decepcionados, cobrem a cabeça.

[4] Понеже земята се напука, защото няма дъжд на земята, затова орачите се посрамват, покриват главите си.

[5] Até as cervas no campo têm as suas crias e as abandonam, porquanto não há erva.

[5] Още и кошутата ражда на полето и оставя рожбата си, понеже няма трева.

[6] Os jumentos selvagens se põem nos desnudos altos e, ofegantes, sorvem o ar como chacais; os seus olhos desfalecem, porque não há erva.

[6] И дивите осли, като застават по голите височини, задушават се за въздух като чакали; очите им чезнат, понеже няма трева.

Rejeitada a primeira intercessão de Jeremias

[7] Posto que as nossas maldades testificam contra nós, ó SENHOR, age por amor do teu nome; porque as nossas rebeldias se multiplicaram; contra ti pecamos.

[7] Господи, при все че беззаконията ни свидетелстват против нас, Ти действай заради името Си; защото отстъпничествата ни са много; пред Тебе съгрешихме.

[8] Ó Esperança de Israel e Redentor seu no tempo da angústia, por que serias como estrangeiro na terra e como viandante que se desvia para passar a noite?

[8] Надеждо на Израил, Спасителю негов в скръбно време, защо да си като пришълец в тази страна и като пътник, отбил се да пренощува?

[9] Por que serias como homem surpreendido, como valente que não pode salvar? Mas tu, ó SENHOR, estás em nosso meio, e somos chamados pelo teu nome; não nos desampares.

[9] Защо да си като смаян човек, като силен мъж, който не може да избави? Обаче Ти, Господи, си сред нас; ние се наричаме с Твоето име; не ни изоставяй.

[10] Assim diz o SENHOR sobre este povo: Gostam de andar errantes e não detêm os pés; por isso, o SENHOR não se agrada deles, mas se lembrará da maldade deles e lhes punirá o pecado.

[10] Така казва Господ на този народ: Както обикнаха да се скитат и не въздържаха краката си, така Господ не благоволи към тях; сега ще си спомни беззаконието им и ще накаже греховете им.

[11] Disse-me ainda o SENHOR: Não rogues por este povo para o bem dele.

[11] И Господ ми каза: Недей се моли за доброто на този народ.

[12] Quando jejuarem, não ouvirei o seu clamor e, quando trouxerem holocaustos e ofertas de manjares, não me agradarei

[12] Даже ако постят, няма да послушам вика им, и ако принесат всеизгаряния и

deles; antes, eu os consumirei pela espada, pela fome e pela peste.

Rejeitada a segunda intercessão de Jeremias

13 Então, disse eu: Ah! SENHOR Deus, eis que os profetas lhes dizem: Não vereis espada, nem tereis fome; mas vos darei verdadeira paz neste lugar.

14 Disse-me o SENHOR: Os profetas profetizam mentiras em meu nome, nunca os enviei, nem lhes dei ordem, nem lhes falei; visão falsa, adivinhação, vaidade e o engano do seu íntimo são o que eles vos profetizam.

15 Portanto, assim diz o SENHOR acerca dos profetas que, profetizando em meu nome, sem que eu os tenha mandado, dizem que nem espada, nem fome haverá nesta terra: À espada e à fome serão consumidos esses profetas.

16 O povo a quem eles profetizam será lançado nas ruas de Jerusalém, por causa da fome e da espada; não haverá quem os sepulte, a ele, a suas mulheres, a seus filhos e a suas filhas; porque derramarei sobre eles a sua maldade.

17 Portanto, lhes dirás esta palavra: Os meus olhos derramem lágrimas, de noite e de dia, e não cessem; porque a virgem, filha do meu povo, está profundamente golpeada, de ferida mui dolorosa.

18 Se eu saio ao campo, eis aí os mortos à espada; se entro na cidade, estão ali os debilitados pela fome; até os profetas e os sacerdotes vagueiam pela terra e não sabem para onde vão.

Rejeitada, em absoluto, a terceira intercessão de Jeremias

приноси, няма да благоволя към тях; а ще ги довърша с меч, глад и мор.

13 Тогава казах: Уви, Господи Йехова! Ето, пророците им казват: Няма да видите меч, нито ще има глад у вас, а ще ви дам сигурен мир на това място.

14 Тогава Господ ми каза: Лъжливо пророкуват пророците в името Ми; Аз не съм ги пратил, нито съм им заповядал, нито съм им говорил; те ви пророкуват лъжливо видение, гадание, суетата и измамата на своето сърце.

15 Затова така казва Господ: За пророците, които пророкуват в Моето име, без да съм ги изпратил, а които казват: Меч и глад няма да има в тази страна, – с меч и глад ще бъдат изтребени тези пророци.

16 А народът, на който те пророкуват, ще бъдат изхвърлени от йерусалимските улици, загинали от глад и меч; и няма да има кой да ги заравя – тях и жените им, синовете и дъщерите им; защото ще излея върху тях собственото им зло.

17 И ще им кажеш това слово: Нека ронят очите ми сълзи нощем и денем, без да престанат; защото девицата, дъщерята на народа ми, е поразена с голямо поразяване, с много люта рана.

18 Ако изляза на полето – ето убитите с меч! А ако вляза в града – ето изнемощелите от глад. Дори пророкът и свещеникът обходиха земята, но не знаят какво да се направи.

[19] Acaso, já de todo rejeitaste a Judá? Ou aborrece a tua alma a Sião? Por que nos feriste, e não há cura para nós? Aguardamos a paz, e nada há de bom; o tempo da cura, e eis o terror.

[19] Отхвърлил ли си съвсем Юда? Погнусила ли се е душата Ти от Сион? Защо си ни поразил и няма изцеление за нас? Очаквахме мир, но никакво добро не дойде, и време за изцеление, но, ето, смущение!

[20] Conhecemos, ó SENHOR, a nossa maldade e a iniqüidade de nossos pais; porque temos pecado contra ti.

[20] Признаваме, Господи, нечестието си и беззаконието на бащите си, защото сме съгрешили пред Тебе.

[21] Não nos rejeites, por amor do teu nome; não cubras de opróbrio o trono da tua glória; lembra-te e não anules a tua aliança conosco.

[21] Заради името Си недей се погнусява от нас, не опозорявай славния Си престол; спомни си, не нарушавай завета Си с нас.

[22] Acaso, haverá entre os ídolos dos gentios algum que faça chover? Ou podem os céus de si mesmos dar chuvas? Não és tu somente, ó SENHOR, nosso Deus, o que fazes isto? Portanto, em ti esperamos, pois tu fazes todas estas coisas.

[22] Между идолите на народите има ли някой да дава дъжд? Или небето от себе си ли дава дъждове? Не си ли Ти, Който даваш, Господи, Боже наш? Затова Тебе чакаме, защото Ти си сторил всичко това.

Jeremias 15

Йеремия 15

Присъдата над Юдея

[1] Disse-me, porém, o SENHOR: Ainda que Moisés e Samuel se pusessem diante de mim, meu coração não se inclinaria para este povo; lança-os de diante de mim, e saiam.

[1] Но Господ ми каза: Даже Моисей и Самуил ако биха застанали пред Мене, пак душата Ми не би се смилила над този народ. Отпъди ги от лицето Ми и нека си излязат.

[2] Quando te perguntarem: Para onde iremos? Dir-lhes-ás: Assim diz o SENHOR: O que é para a morte, para a morte; o que é para a espada, para a espada; o que é para a fome, para a fome; e o que é para o cativeiro, para o cativeiro.

[2] А когато ти кажат: Къде да излезем? Тогава ще им отговориш: Така казва Господ: Които са за смърт – на смърт, и които са за меч – под меч; и които са за глад – на глад, и които са за плен – в плен.

[3] Porque os punirei com quatro sortes de castigos, diz o SENHOR: com espada para matar, com cães para os arrastarem e com

[3] И ще им докарам четири вида язви, казва Господ: Мечът да заколи и кучетата да разкъсат, а небесните птици

as aves dos céus e as feras do campo para os devorarem e destruírem.

и земните зверове да изядат и да изтребят.

4 Entregá-los-ei para que sejam um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra; por causa de Manassés, filho de Ezequias, rei de Judá, por tudo quanto fez em Jerusalém.

4 И ще ги направя да бъдат тласкани по всичките царства на света заради Манасия, син на Юдейския цар Езекия, заради това, което стори в Йерусалим.

5 Pois quem se compadeceria de ti, ó Jerusalém? Ou quem se entristeceria por ti? Ou quem se desviaria a perguntar pelo teu bem-estar?

5 Защото кой ще се умилостиви за теб, Йерусалиме? Или кой ще те пожали? Или кой ще се обърне да те попита: Как си?

6 Tu me rejeitaste, diz o SENHOR, voltaste para trás; por isso, levantarei a mão contra ti e te destruirei; estou cansado de ter compaixão.

6 Ти си Ме отхвърлил, казва Господ, отишъл си назад, затова ще простра ръката Си против теб и ще те погубя; дотегна Ми да показвам милост.

7 Cirandei-os com a pá nas portas da terra; desfilhei e destruí o meu povo, mas não deixaram os seus caminhos.

7 И ще отвея с вяло в портите на тази земя, ще ги оставя без деца, ще изтребя народа Си, защото не се връщат от пътищата си.

8 As suas viúvas se multiplicaram mais do que as areias dos mares; eu trouxe ao meio-dia um destruidor sobre a mãe de jovens; fiz cair de repente sobre ela angústia e pavor.

8 Вдовиците им се умножиха пред Мене повече от морския пясък; на пладне доведох грабител върху тях против майката на младите; внезапно докарах върху нея мъка и ужаси.

9 Aquela que tinha sete filhos desmaiou como para expirar a alma; pôs-se-lhe o sol quando ainda era dia; ela ficou envergonhada e confundida, e os que ficaram dela, eu os entregarei à espada, diante dos seus inimigos, diz o SENHOR.

9 Онази, която роди седем, изнемощя, предаде дух; нейното слънце залезе, когато беше още ден, тя беше посрамена и смутена; а останалите от тях ще предам на меч пред неприятелите им, казва Господ.

O Senhor conforta ao seu profeta

Жалбата на Йеремия и Божият отговор

10 Ai de mim, minha mãe! Pois me deste à luz homem de rixa e homem de contendas para toda a terra! Nunca lhes emprestei com usura, nem eles me emprestaram a

10 Горко ми, майко моя, затова, че си ме родила човек за каране и човек за препиране с целия свят! Аз нито съм давал с лихва, нито са ми давали с

mim com usura; todavia, cada um deles me amaldiçoa.

[11] Disse o SENHOR: Na verdade, eu te fortalecerei para o bem e farei que o inimigo te dirija súplicas no tempo da calamidade e no tempo da aflição.

[12] Pode alguém quebrar o ferro, o ferro do Norte, ou o bronze?

[13] Os teus bens e os teus tesouros entregarei gratuitamente ao saque, por todos os teus pecados e em todos os teus territórios.

[14] Levar-te-ei com os teus inimigos para a terra que não conheces; porque o fogo se acendeu em minha ira e sobre vós arderá.

[15] Tu, ó SENHOR, o sabes; lembra-te de mim, ampara-me e vinga-me dos meus perseguidores; não me deixes ser arrebatado, por causa da tua longanimidade; sabe que por amor de ti tenho sofrido afrontas.

[16] Achadas as tuas palavras, logo as comi; as tuas palavras me foram gozo e alegria para o coração, pois pelo teu nome sou chamado, ó SENHOR, Deus dos Exércitos.

[17] Nunca me assentei na roda dos que se alegram, nem me regozijei; oprimido por tua mão, eu me assentei solitário, pois já estou de posse das tuas ameaças.

[18] Por que dura a minha dor continuamente, e a minha ferida me dói e não admite cura? Serias tu para mim como ilusório ribeiro, como águas que enganam?

лихва, все пак обаче всеки от тях ме кълне.

[11] Господ ми каза: Непременно ще те укрепя за добро; непременно ще заставя неприятеля да ти се моли в лошо време и в скръбно време.

[12] Има ли желязо, което може да счупи северното желязо и медта?

[13] Имота и съкровищата ти ще предам на разграбване без замяна и по всички твои предели, и то поради всичките ти грехове.

[14] И ще те отведа с неприятелите ти в страна, която не познаваш; защото огънят на гнева Ми се запали и ще гори върху вас.

[15] Ти, Господи, познаваш делото ми; спомни си за мене; посети ме и отплати за мене на гонителите ми; в дълготърпението Си не ме погубвай. Знай, че заради Тебе претърпях укор.

[16] Като намерих Твоите думи, ги изядох и Твоето слово ми беше радост и веселие на сърцето; защото се наричам с Твоето име, Господи, Боже на Силите.

[17] Не седях в събрание на веселещите се, нито се радвах с тях; седях сам поради ръката Ти, защото Ти ме изпълни с негодуване.

[18] Защо е постоянна болката ми и раната ми – така тежка, че не приема изцеление? Ще ми станеш ли като измамлив поток, като непостоянни води?

[19] Portanto, assim diz o SENHOR: Se tu te arrependeres, eu te farei voltar e estarás diante de mim; se apartares o precioso do vil, serás a minha boca; e eles se tornarão a ti, mas tu não passarás para o lado deles.

[20] Eu te porei contra este povo como forte muro de bronze; eles pelejarão contra ti, mas não prevalecerão contra ti; porque eu sou contigo para te salvar, para te livrar deles, diz o SENHOR;

[21] Arrebatar-te-ei das mãos dos iníquos, livrar-te-ei das garras dos violentos.

Jeremias 16

A vida solitária do profeta, figura do povo

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Não tomarás mulher, não terás filhos nem filhas neste lugar.

[3] Porque assim diz o SENHOR acerca dos filhos e das filhas que nascerem neste lugar, acerca das mães que os tiverem e dos pais que os gerarem nesta terra:

[4] Morrerão vitimados de enfermidades e não serão pranteados, nem sepultados; servirão de esterco para a terra. A espada e a fome os consumirão, e o seu cadáver servirá de pasto às aves do céu e aos animais da terra.

[5] Porque assim diz o SENHOR: Não entres na casa do luto, não vás a lamentá-los, nem te compadeças deles; porque deste povo

[19] Затова така казва Господ: Ако се върнеш от този си ум, тогава пак ще те възстановя, за да стоиш пред Мен; и ако отделиш скъпоценното от нищожното, тогава ще те направя да бъдеш като Моите уста. Те нека се обърнат към тебе, но ти не се обръщай към тях.

[20] И ще те направя срещу този народ яка медна стена; те ще воюват против тебе, но няма да те надвият, защото Аз съм с тебе, за да те избавям и да те отървавам, казва Господ.

[21] Ще те отърва от ръката на нечестивите и ще те изкупя от ръката на насилниците.

Йеремия 16

Божията воля за Йеремия

[1] Господнето слово дойде пак към мен и каза:

[2] Недей си взема жена, нито да родиш синове или дъщери на това място,

[3] защото така казва Господ за синовете и дъщерите, които се раждат на това място, и за майките, които са ги родили, и за бащите, които са ги добили в тази страна:

[4] Те ще умрат от разни видове люта смърт; няма да бъдат оплакани, нито погребани; ще бъдат като тор по лицето на земята; ще загинат от меч и глад и труповете им ще бъдат храна за небесните птици и земните зверове.

[5] Защото така казва Господ: Не влизай в дом, където има жалеене, и не ходи да ридаеш или да ги оплакваш; защото отнех мира Си от този народ,

retirei a minha paz, diz o SENHOR, a benignidade e a misericórdia.

[6] Nesta terra, morrerão grandes e pequenos e não serão sepultados; não os prantearão, nem se farão por eles incisões, nem por eles se raparão as cabeças.

[7] Não se dará pão a quem estiver de luto, para consolá-lo por causa de morte; nem lhe darão a beber do copo de consolação, pelo pai ou pela mãe.

[8] Nem entres na casa do banquete, para te assentares com eles a comer e a beber.

[9] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que farei cessar neste lugar, perante vós e em vossos dias, a voz de regozijo e a voz de alegria, o canto do noivo e o da noiva.

[10] Quando anunciares a este povo todas estas palavras e eles te disserem: Por que nos ameaça o SENHOR com todo este grande mal? Qual é a nossa iniqüidade, qual é o nosso pecado, que cometemos contra o SENHOR, nosso Deus?

[11] Então, lhes responderás: Porque vossos pais me deixaram, diz o SENHOR, e se foram após outros deuses, e os serviram, e os adoraram, mas a mim me deixaram e a minha lei não guardaram.

[12] Vós fizestes pior do que vossos pais; pois eis que cada um de vós anda segundo a dureza do seu coração maligno, para não me dar ouvidos a mim.

казва Господ – да! – милосърдието и щедростите Си.

[6] И големи, и малки ще измрат в тази страна; няма да бъдат погребани, нито ще ги оплачат, нито ще направят нарязвания по телата си, нито ще се обръснат за тях,

[7] нито ще раздават хляб в жалеенето, за да ги утешат за умрелия, нито ще ги напоят с утешителната чаша за баща им или за майка им.

[8] Не влизай и в дом, където има пируване, да седиш с тях, за да ядеш и пиеш;

[9] защото така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Ето, Аз ще направя да престане в това място – пред очите ви и във вашите дни – гласът на радостта и гласът на веселието, гласът на младоженеца и гласът на невястата.

[10] И когато известиш на този народ всички тези думи и те ти кажат: Защо Господ е изрекъл това голямо зло против нас? И какво е беззаконието ни и какъв грехът ни, който сме извършили против Господа, нашия Бог?

[11] Тогава да им отвърнеш: Понеже бащите ви Ме изоставиха, казва Господ, и последваха други богове, служиха им и им се поклониха, а Мен изоставиха и закона Ми не опазиха;

[12] а и вие постъпихте още по-лошо от бащите си, защото ходите всеки според упоритостта на нечестивото си сърце и не слушате Мене;

[13] Portanto, lançar-vos-ei fora desta terra, para uma terra que não conhecestes, nem vós nem vossos pais, onde servireis a outros deuses, de dia e de noite, porque não usarei de misericórdia para convosco.

[14] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que nunca mais se dirá: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel do Egito;

[15] mas: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel da terra do Norte e de todas as terras para onde os tinha lançado. Pois eu os farei voltar para a sua terra, que dei a seus pais.

[16] Eis que mandarei muitos pescadores, diz o SENHOR, os quais os pescarão; depois, enviarei muitos caçadores, os quais os caçarão de sobre todos os montes, de sobre todos os outeiros e até nas fendas das rochas.

[17] Porque os meus olhos estão sobre todos os seus caminhos; ninguém se esconde diante de mim, nem se encobre a sua iniqüidade aos meus olhos.

[18] Primeiramente, pagarei em dobro a sua iniqüidade e o seu pecado, porque profanaram a minha terra com os cadáveres dos seus ídolos detestáveis e encheram a minha herança com as suas abominações.

[19] Ó SENHOR, força minha, e fortaleza minha, e refúgio meu no dia da angústia, a ti virão as nações desde os fins da terra e

[13] затова ще ви изхвърля от тази страна в страна, която не сте познавали – нито вие, нито бащите ви; и там денем и нощем ще служите на други богове; понеже няма да покажа милост към вас.

Предстоящо наказание на Юдея и възстановяване

[14] Затова, ето, идват дни, казва Господ, когато няма вече да кажат: Заклевам се в живота на Господа, Който изведе израилтяните от Египетската земя!,

[15] а: Заклевам се в живота на Господа, Който изведе израилтяните от северната земя и от всички страни, където ги беше изгонил! И Аз ще ги върна пак в страната им, която дадох на бащите им.

[16] Ето, ще пратя за много рибари, казва Господ, и ще ги изловят; и след това ще пратя за много ловци и ще ги гонят от всяка планина и от всеки хълм, и от дупките на канарите.

[17] Защото очите Ми са върху всичките им пътища; те не са скрити от лицето Ми, нито беззаконието им е скрито от очите Ми.

[18] И най-напред ще им въздам двойно за беззаконието и греха им, защото оскверниха земята Ми с труповете на гнусотиите си и с мерзостите си напълниха наследството Ми.

[19] Господи, сило моя и крепост моя, прибежище мое в скръбен ден! При Тебе ще дойдат народите от краищата на

dirão: Nossos pais herdaram só mentiras e coisas vãs, em que não há proveito.

[20] Acaso, fará o homem para si deuses que, de fato, não são deuses?

[21] Portanto, eis que lhes farei conhecer, desta vez lhes farei conhecer a minha força e o meu poder; e saberão que o meu nome é SENHOR.

земята и ще кажат: Бащите ни не наследиха друго освен лъжи, суета и безполезни работи.

[20] Да си направи ли човек богове, които все пак не са богове?

[21] Затова, ето, ще ги направя този път да познаят – ще ги направя да познаят ръката Ми и силата Ми; и те ще познаят, че името Ми е Йехова.

Jeremias 17

O pecado engana e destrói

[1] O pecado de Judá está escrito com um ponteiro de ferro e com diamante pontiagudo, gravado na tábua do seu coração e nas pontas dos seus altares.

[2] Seus filhos se lembram dos seus altares e dos seus postes-ídolos junto às árvores frondosas, sobre os altos outeiros.

[3] Ó monte do campo, os teus bens e todos os teus tesouros darei por presa, como também os teus altos por causa do pecado, em todos os teus territórios!

[4] Assim, por ti mesmo te privarás da tua herança que te dei, e far-te-ei servir os teus inimigos, na terra que não conheces; porque o fogo que acendeste na minha ira arderá para sempre.

[5] Assim diz o SENHOR: Maldito o homem que confia no homem, faz da carne mortal o seu braço e aparta o seu coração do SENHOR!

[6] Porque será como o arbusto solitário no deserto e não verá quando vier o bem;

Йеремия 17

[1] Юдовият грях е записан с желязна писалка, с диамантен връх; начертан е върху плочата на сърцето им и върху роговете на жертвениците им,

[2] докато децата им помнят жертвениците и ашерите си при зелените дървета по високите хълмове.

[3] О, планино Моя в полето, ще предам на разграбване имота ти и всичките ти съкровища, също и високите ти места поради грях във всичките ти предели.

[4] И ти, да! Едвам оцеляла, ти ще престанеш да владеешнаследството си, което ти дадох; и ще те накарам да робуваш на неприятелите си в страна, която не си познавала; защото запалихте огъня на гнева Ми, който ще гори довека.

[5] Така казва Господ: Проклет да бъде онзи човек, който уповава на човека и прави плътта своя мишца, и чието сърце се отдалечава от Господа.

[6] Защото ще бъде като изтравничето в пустинята и няма да види, когато дойде доброто, а ще обитава в сухите места в

antes, morará nos lugares secos do deserto, na terra salgada e inabitável.

7 Bendito o homem que confia no SENHOR e cuja esperança é o SENHOR.

8 Porque ele é como a árvore plantada junto às águas, que estende as suas raízes para o ribeiro e não receia quando vem o calor, mas a sua folha fica verde; e, no ano de sequidão, não se perturba, nem deixa de dar fruto.

9 Enganoso é o coração, mais do que todas as coisas, e desesperadamente corrupto; quem o conhecerá?

10 Eu, o SENHOR, esquadrinho o coração, eu provo os pensamentos; e isto para dar a cada um segundo o seu proceder, segundo o fruto das suas ações.

11 Como a perdiz que choca ovos que não pôs, assim é aquele que ajunta riquezas, mas não retamente; no meio de seus dias, as deixará e no seu fim será insensato.

Jeremias clama a Deus que o socorra dos seus inimigos

12 Trono de glória enaltecido desde o princípio é o lugar do nosso santuário.

13 Ó SENHOR, Esperança de Israel! Todos aqueles que te deixam serão envergonhados; o nome dos que se apartam de mim será escrito no chão; porque abandonam o SENHOR, a fonte das águas vivas.

пустинята, в една солена и необитаема страна.

7 Благословен да бъде онзи човек, който уповава на Господа и чието упование е Господ.

8 Защото ще бъде като дърво, насадено при вода, което разпростира корените си при потока и няма да се бои, когато настане пекът, а листът му ще се зеленее и няма да има грижа в година на бездъждие, нито ще престане да дава плод.

9 Сърцето е измамливо повече от всичко и е страшно болно; кой може да го познае?

10 Аз, Господ, изпитвам сърцето, опитвам вътрешностите, за да въздам на всеки според постъпките му и според плода на делата му.

11 Каквото е яребицата, която събира пиленца, които не е измътила, такъв е онзи, който придобива много богатство с неправда; в половината на дните му те ще го оставят и в сетните си дни той ще бъде безумен.

12 Славен престол, от начало високопоставен, е мястото на светилището ни.

13 Господи, надеждо Израилева, всички, които Те изоставят, ще се посрамят; отстъпниците от Мене ще бъдат написани на пръстта, защото изоставиха Господа, извора на живата вода.

14 Cura-me, SENHOR, e serei curado, salva-me, e serei salvo; porque tu és o meu louvor.
15 Eis que eles me dizem: Onde está a palavra do SENHOR? Que se cumpra!

16 Mas eu não me recusei a ser pastor, seguindo-te; nem tampouco desejei o dia da aflição, tu o sabes; o que saiu dos meus lábios está no teu conhecimento.

17 Não me sejas motivo de terror; meu refúgio és tu no dia do mal.
18 Sejam envergonhados os que me perseguem, e não seja eu envergonhado; assombrem-se eles, e não me assombre eu; traze sobre eles o dia do mal e destrói-os com dobrada destruição.

A santificação do sábado

19 Assim me disse o SENHOR: Vai, põe-te à porta dos filhos do povo, pela qual entram e saem os reis de Judá, como também a todas as portas de Jerusalém,

20 e dize-lhes: Ouvi a palavra do SENHOR, vós, reis de Judá, e todo o Judá, e todos os moradores de Jerusalém que entrais por estas portas.
21 Assim diz o SENHOR: Guardai-vos por amor da vossa alma, não carregueis cargas no dia de sábado, nem as introduzais pelas portas de Jerusalém;
22 não tireis cargas de vossa casa no dia de sábado, nem façais obra alguma; antes, santificai o dia de sábado, como ordenei a vossos pais.

14 Изцели ме, Господи, и ще бъда изцелен; спаси ме и ще бъда спасен; защото с Теб аз се хваля.
15 Ето, те ми казват: Къде е словото Господне? Нека дойде сега.
16 Но аз не побързах да се оттегля, за да не съм пастир и да не те следвам, нито пожелах скръбния ден; Ти знаеш; това, което е излязло от устните ми, беше явно пред Тебе.
17 Не бъди ужас за мене; Ти си мое прибежище в злощастен ден.
18 Нека се посрамят онези, които ме гонят, а аз да не се посрамя; нека се ужасяват те, а аз да не се ужася, докарай върху тях злощастен ден и ги сломи с двоен пролом.

19 Така ми каза Господ: Иди и застани в портата на децата на народа си, през която влизат и през която излизат Юдейските царе, и във всички йерусалимски порти, и им кажи:
20 Слушайте Господнето слово, Юдейски царе и всички от Юдея, и всички йерусалимски жители, които влизате през тези порти.
21 Така казва Господ: Внимавайте в душите си и не носете товар в съботен ден, нито го внасяйте през йерусалимските порти;
22 нито изнасяйте товар от къщите си в съботен ден и не вършете никаква работа; а освещавайте съботния ден, както заповядах на бащите ви.

[23] Mas não atenderam, não inclinaram os ouvidos; antes, endureceram a cerviz, para não me ouvirem, para não receberem disciplina.

[24] Se, deveras, me ouvirdes, diz o SENHOR, não introduzindo cargas pelas portas desta cidade no dia de sábado, e santificardes o dia de sábado, não fazendo nele obra alguma,

[25] então, pelas portas desta cidade entrarão reis e príncipes, que se assentarão no trono de Davi, andando em carros e montados em cavalos, eles e seus príncipes, os homens de Judá e os moradores de Jerusalém; e esta cidade será para sempre habitada.

[26] Virão das cidades de Judá e dos contornos de Jerusalém, da terra de Benjamim, das planícies, das montanhas e do Sul, trazendo holocaustos, sacrifícios, ofertas de manjares e incenso, oferecendo igualmente sacrifícios de ações de graças na Casa do SENHOR.

[27] Mas, se não me ouvirdes, e, por isso, não santificardes o dia de sábado, e carregardes alguma carga, quando entrardes pelas portas de Jerusalém no dia de sábado, então, acenderei fogo nas suas portas, o qual consumirá os palácios de Jerusalém e não se apagará.

Jeremias 18

O vaso do oleiro

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, dizendo:

[23] Те обаче не послушаха, нито приклониха ухото си, а закоравиха врата си, за да не чуват и да не приемат наставление.

[24] И така, ако Ме послушате внимателно, казва Господ, да не внасяте товар през портите на този град в съботен ден, а да освещавате съботния ден и да не вършите в него никаква работа,

[25] тогава ще влизат през портите на този град царе и князе, седящи на Давидовия престол, возени на колесници и яздещи на коне, те и първенците им, Юдейските мъже и йерусалимските жители, и този град ще бъде населяван вечно.

[26] И ще дойдат от Юдейските градове и от йерусалимските околности, от Вениаминовата земя и от полската, и от планинската, и от южната страна, носещи всеизгаряния и жертви, и хлебни приноси и ливан, носещи още и благодарствени жертви в
дома Господен.

[27] Но ако не Ме послушате да освещавате съботния ден и да не носите товар, нито да влизате с такъв през йерусалимските порти в съботен ден, тогава ще запаля огън в портите му, който ще погълне йерусалимските палати и няма да угасне.

Йеремия 18

Пророческо слово в дома на грънчаря

[1] Словото, което дойде към Йеремия от Господа и каза:

[2] Dispõe-te, e desce à casa do oleiro, e lá ouvirás as minhas palavras.
[3] Desci à casa do oleiro, e eis que ele estava entregue à sua obra sobre as rodas.
[4] Como o vaso que o oleiro fazia de barro se lhe estragou na mão, tornou a fazer dele outro vaso, segundo bem lhe pareceu.
[5] Então, veio a mim a palavra do SENHOR:
[6] Não poderei eu fazer de vós como fez este oleiro, ó casa de Israel? – diz o SENHOR; eis que, como o barro na mão do oleiro, assim sois vós na minha mão, ó casa de Israel.
[7] No momento em que eu falar acerca de uma nação ou de um reino para o arrancar, derribar e destruir,
[8] se a tal nação se converter da maldade contra a qual eu falei, também eu me arrependerei do mal que pensava fazer-lhe.
[9] E, no momento em que eu falar acerca de uma nação ou de um reino, para o edificar e plantar,
[10] se ele fizer o que é mau perante mim e não der ouvidos à minha voz, então, me arrependerei do bem que houvera dito lhe faria.
[11] Ora, pois, fala agora aos homens de Judá e aos moradores de Jerusalém, dizendo: Assim diz o SENHOR: Eis que estou forjando mal e formo um plano contra vós outros; convertei-vos, pois, agora, cada um

[2] Стани и слез в къщата на грънчаря, и там ще те направя да чуеш думите Ми.
[3] Тогава слязох в къщата на грънчаря; и, ето, той работеше на колелата си.
[4] И колкото пъти съдът, който правеше от глина, се разваляше в ръката на грънчаря, той пак го правеше на друг съд, както се видя угодно на грънчаря да го направи.
[5] Тогава Господнето слово дойде към мен и каза:
[6] Доме Израилев, не мога ли да направя с вас, както този грънчар? – казва Господ. Ето, както е глината в ръката на грънчаря, така сте и вие, доме Израилев, в Моята ръка.
[7] Когато бих рекъл за някой народ или за някое царство да го изкореня, съсипя или погубя,
[8] ако онзи народ, за който съм говорил, се отвърне от злото си, Аз ще се разкая за злото, което съм намислил да му сторя.
[9] А когато бих казал за някой народ или за някое царство да го съградя и насадя,
[10] ако извърши това, което е зло пред Мене, като не слуша гласа Ми, тогава ще се разкая за доброто, с което съм решил да го облагодетелствам.
[11] И така, сега иди, говори на Юдовите мъже и на йерусалимските жители: Така казва Господ: Ето, Аз кроя зло против вас и намислям замисли против вас; и

do seu mau proceder e emendai os vossos caminhos e as vossas ações.

12 Mas eles dizem: Não há esperança, porque andaremos consoante os nossos projetos, e cada um fará segundo a dureza do seu coração maligno.

13 Portanto, assim diz o SENHOR: Perguntai agora entre os gentios sobre quem ouviu tal coisa. Coisa sobremaneira horrenda cometeu a virgem de Israel!

14 Acaso, a neve deixará o Líbano, a rocha que se ergue na planície? Ou faltarão as águas que vêm de longe, frias e correntes?

15 Contudo, todos os do meu povo se têm esquecido de mim, queimando incenso aos ídolos, que os fizeram tropeçar nos seus caminhos e nas veredas antigas, para que andassem por veredas não aterradas;

16 para fazerem da sua terra um espanto e objeto de perpétuo assobio; todo aquele que passar por ela se espantará e meneará a cabeça.

17 Com vento oriental os espalharei diante do inimigo; mostrar-lhes-ei as costas e não o rosto, no dia da sua calamidade.

O profeta ora contra seus inimigos

18 Então, disseram: Vinde, e forjemos projetos contra Jeremias; porquanto não há de faltar a lei ao sacerdote, nem o conselho ao sábio, nem a palavra ao profeta; vinde, firamo-lo com a língua e não atendamos a nenhuma das suas palavras.

така, върнете се всеки от лошия си път и оправете постъпките и делата си.

12 А те казват: Напразно! Защото според своите замисли ще ходим и ще постъпваме всеки според упоритото си и нечестиво сърце.

13 Затова така казва Господ: Попитайте сега между народите кой е чул такива неща; Израилевата девица е извършила нещо много ужасно.

14 Ще се вдигне ли ливанският сняг от скалата на полето? Ще пресъхнат ли хладните води, които идват отдалеч?

15 Обаче Моят народ Ме забрави, кади на суетни богове; и те са ги направили да се препъват в пътищата си, в старите пътеки, за да ходят в обиколните пътеки на ненаправен път,

16 за да направят земята си предмет научудване и на вечно подсвиркване, така че всеки, който минава през нея, да се учуди и да поклати глава.

17 Ще ги разпръсна пред неприятеля като с източен вятър; в деня на нещастието им ще им покажа гръб, а не лице.

18 Тогава казаха: Елате, нека скроим замисли против Йеремия; защото няма да се изгуби закон от свещеник, нито съвет от мъдър, нито слово от пророк. Елате да го поразим с език и да не отдаваме внимание нито на една от думите му.

[19] Olha para mim, SENHOR, e ouve a voz dos que contendem comigo.

[20] Acaso, pagar-se-á mal por bem? Pois abriram uma cova para a minha alma. Lembra-te de que eu compareci à tua presença, para interceder pelo seu bem-estar, para desviar deles a tua indignação.

[21] Portanto, entrega seus filhos à fome e ao poder da espada; sejam suas mulheres roubadas dos filhos e fiquem viúvas; seus maridos sejam mortos de peste, e os seus jovens, feridos à espada na peleja.

[22] Ouça-se o clamor de suas casas, quando trouxeres bandos sobre eles de repente. Porquanto abriram cova para prender-me e puseram armadilha aos meus pés.

[23] Mas tu, ó SENHOR, sabes todo o seu conselho contra mim para matar-me; não lhes perdoes a iniqüidade, nem lhes apagues o pecado de diante da tua face; mas sejam derribados diante de ti; age contra eles no tempo da tua ira.

Jeremias 19

A botija quebrada

[1] Assim diz o SENHOR: Vai, compra uma botija de oleiro e leva contigo alguns dos anciãos do povo e dos anciãos dos sacerdotes;

[2] sai ao vale do filho de Hinom, que está à entrada da Porta do Oleiro, e apregoa ali as palavras que eu te disser;

[3] e dize: Ouvi a palavra do SENHOR, ó reis de Judá e moradores de Jerusalém. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de

[19] Внимавай в мене, Господи, и чуй гласа на онези, които се препират с мене.

[20] Ще бъде ли въздадено зло за добро? Защото изкопаха яма за душата ми. Спомни си как застанах пред Тебе, за да говоря добро за тях, за да отвърна от тях Твоята ярост.

[21] Затова предай децата им на глад и ги подложи на силата на меча; нека жените им станат бездетни и вдовици, нека мъжете им бъдат поразени от смърт и нека младежите им паднат от меч в бой.

[22] Нека се чуе вопъл от къщите им, когато докарат внезапно полкове върху тях; защото изкопаха яма, за да ме хванат, и скриха примки за краката ми.

[23] А Ти, Господи, знаеш целия им замисъл против мене, за да ме убият; да не простиш беззаконието им, нито да изличиш греха им пред лицето Си; а да рухнат пред Тебе; Ти подействай против тях по време на гнева Си.

Йеремия 19

[1] Така казва Господ: Иди и купи една глинена стомна и вземи някого от старейшините на народа и от старейшините на свещениците,

[2] и излез в долината на Еномовия син, която е при входа на грънчарската порта, и там възгласи думите, които ще ти кажа, като кажеш:

[3] Слушайте Господнето слово, Юдейски царе и йерусалимски жители. Така казва Господ на Силите, Израилевият

Israel: Eis que trarei mal sobre este lugar, e quem quer que dele ouvir retinir-lhe-ão os ouvidos.

[4] Porquanto me deixaram e profanaram este lugar, queimando nele incenso a outros deuses, que nunca conheceram, nem eles, nem seus pais, nem os reis de Judá; e encheram este lugar de sangue de inocentes;

[5] e edificaram os altos de Baal, para queimarem os seus filhos no fogo em holocaustos a Baal, o que nunca lhes ordenei, nem falei, nem me passou pela mente.

[6] Por isso, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que este lugar já não se chamará Tofete, nem vale do filho de Hinom, mas o vale da Matança.

[7] Porque dissiparei o conselho de Judá e de Jerusalém neste lugar e os farei cair à espada diante de seus inimigos e pela mão dos que procuram tirar-lhes a vida; e darei o seu cadáver por pasto às aves dos céus e aos animais da terra.

[8] Porei esta cidade por espanto e objeto de assobios; todo aquele que passar por ela se espantará e assobiará, por causa de todas as suas pragas.

[9] Fá-los-ei comer as carnes de seus filhos e as carnes de suas filhas, e cada um comerá a carne do seu próximo, no cerco e na angústia em que os apertarão os seus inimigos e os que buscam tirar-lhes a vida.

Бог: Ето, ще докарам на това място зло, поради което на всеки, който чуе за него, ще му писнат ушите;

[4] защото Ме изоставиха и направиха чуждо това място, като кадиха в него на други богове, които не бяха познали – те и бащите им, и Юдейските царе, и напълниха това място с кръвта на невинните,

[5] и издигнаха високи места на Ваал, за да горят синовете си в огън за всеизгаряния на Ваал – нещо, което не съм заповядал, нито съм говорил, нито Ми е идвало на ум.

[6] Затова, ето, идат дни, казва Господ, когато това място няма да се нарича вече Тофет или долина на Еномовия син, а долина на клане.

[7] И ще осуетя на това място съвещанията на Юда и Йерусалим; и ще ги накарам да паднат от меч пред неприятеля си и чрез ръката на онези, които искат живота им; а труповете им ще дам за храна на небесните птици и земните зверове.

[8] Ще направя този град предмет на учудване и подсвиркване; всеки, който минава през него, ще се почуди и ще подсвирне поради всичките му язви.

[9] И ще ги направя да ядат плътта на синовете и дъщерите си; и ще ядат всеки плътта на другаря си, при обсадата и при утеснението, с което ще ги утеснят неприятелите им и онези, които искат живота им.

[10] Então, quebrarás a botija à vista dos homens que foram contigo

[11] e lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Deste modo quebrarei eu este povo e esta cidade, como se quebra o vaso do oleiro, que não pode mais refazer-se, e os enterrarão em Tofete, porque não haverá outro lugar para os enterrar.

[12] Assim farei a este lugar, diz o SENHOR, e aos seus moradores; e farei desta cidade um Tofete.

[13] As casas de Jerusalém e as casas dos reis de Judá serão imundas como o lugar de Tofete; também todas as casas sobre cujos terraços queimaram incenso a todo o exército dos céus e ofereceram libações a outros deuses.

[14] Voltando, pois, Jeremias de Tofete, lugar para onde o enviara o SENHOR a profetizar, se pôs em pé no átrio da Casa do SENHOR e disse a todo o povo:

[15] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei sobre esta cidade e sobre todas as suas vilas todo o mal que pronunciei contra ela, porque endureceram a cerviz, para não ouvirem as minhas palavras.

Jeremias 20

Amaldiçoado Pasur, que meteu o profeta no tronco

[1] Pasur, filho do sacerdote Imer, que era presidente na Casa do SENHOR, ouviu a Jeremias profetizando estas coisas.

[10] Тогава да строшиш стомната пред мъжете, които са отишли с теб,

[11] и да им кажеш: Така казва Господ на Силите: Ей така ще строша този народ и този град, както някой строшава грънчарски съд, който не може вече да стане цял; и ще ги погребват в Тофет, понеже няма да остане място за погребване другаде.

[12] Така ще постъпя с това място и с жителите му, казва Господ, и ще направя този град като Тофет;

[13] и къщите на Йерусалим и къщите на Юдейските царе, които са нечисти, ще бъдат както мястото Тофет, дори всичките къщи, върху чиито покриви кадиха на цялото небесно воинство и направиха възлияния на други богове.

[14] Тогава Йеремия дойде от Тофет, където Господ го беше изпратил да пророкува; и застана в двора на Господния дом и каза на целия народ:

[15] Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Ето, ще докарам на този град и на всичките му села цялото зло, което изказах против него, защото закоравиха врата си да не слушат думите Ми.

Йеремия 20

Йеремия и Пасхор

[1] А Пасхор, син на свещеника Емир, който беше началник на Господния дом, чу Йеремия, като пророкуваше тези неща.

[2] Então, feriu Pasur ao profeta Jeremias e o meteu no tronco que estava na porta superior de Benjamim, na Casa do SENHOR. No dia seguinte, Pasur tirou a Jeremias do tronco.

[2] Тогава Пасхор удари пророка Йеремия и го сложи в кладата, която беше в горната Вениаминова порта до Господния дом.

[3] Então, lhe disse Jeremias: O SENHOR já não te chama Pasur, e sim Terror-Por-Todos-Os-Lados.

[3] А на сутринта Пасхор извади Йеремия от кладата. Тогава Йеремия му каза: Господ не те нарече Пасхор, а Магор-мисавив.

[4] Pois assim diz o SENHOR: Eis que te farei ser terror para ti mesmo e para todos os teus amigos; estes cairão à espada de seus inimigos, e teus olhos o verão; todo o Judá entregarei nas mãos do rei da Babilônia; este os levará presos à Babilônia e feri-los-á à espada.

[4] Защото така казва Господ: Ето, ще те направя за ужас на самия теб и на всичките ти приятели; те ще паднат от меча на неприятелите си и очите ти ще видят това; и ще предам Юда цял в ръката на вавилонския цар, който ще ги заведе пленници във Вавилон и ще ги порази с меч.

[5] Também entregarei toda a riqueza desta cidade, todo o fruto do seu trabalho e todas as suas coisas preciosas; sim, todos os tesouros dos reis de Judá entregarei nas mãos de seus inimigos, os quais hão de saqueá-los, tomá-los e levá-los à Babilônia.

[5] При това ще предам цялото богатство на този град, всичките му печалби и скъпоценности, дори всичките съкровища на Юдейските царе ще предам в ръката на неприятелите им, които ще ги разграбят, ще ги вземат и ще ги занесат във Вавилон.

[6] E tu, Pasur, e todos os moradores da tua casa ireis para o cativeiro; irás à Babilônia, onde morrerás e serás sepultado, tu e todos os teus amigos, aos quais profetizaste falsamente.

[6] И ти, Пасхоре, заедно с всички, които живеят в дома ти, ще отидеш в плен; ще пристигнеш във Вавилон, там ще умреш и там ще бъдеш погребан, ти и всичките ти приятели, на които си пророкувал лъжливо.

O lamento do profeta

[7] Persuadiste-me, ó SENHOR, e persuadido fiquei; mais forte foste do que eu e prevaleceste; sirvo de escárnio todo o dia; cada um deles zomba de mim.

Съдбата на пророка

[7] Господи, примамил си ме и аз бях примамен; Ти си по-силен от мен и си надмогнал. Аз станах за присмех цял ден; всички се подиграват с мене;

[8] Porque, sempre que falo, tenho de gritar e clamar: Violência e destruição! Porque a palavra do SENHOR se me tornou um opróbrio e ludíbrio todo o dia.

[8] защото отворя ли уста, не мога да невикам; трябва да викам: Насилие и грабеж! Защото словото Господне става причина за позор и присмех над мене цял ден.

[9] Quando pensei: não me lembrarei dele e já não falarei no seu nome, então, isso me foi no coração como fogo ardente, encerrado nos meus ossos; já desfaleço de sofrer e não posso mais.

[9] Но ако кажа: Няма да спомена за Него, нито ще продумам вече в името Му, тогава Неговото слово става в сърцето ми като пламнал огън, затворен в костите ми; уморявам се да го задържам, но не мога.

[10] Porque ouvi a murmuração de muitos: Há terror por todos os lados! Denunciai, e o denunciaremos! Todos os meus íntimos amigos que aguardam de mim que eu tropece dizem: Bem pode ser que se deixe persuadir; então, prevaleceremos contra ele e dele nos vingaremos.

[10] Защото чух клевета от мнозина; навсякъде е трепет. Обвинявайте! И ние ще го обвиним – казват всички, с които аз живеех в мир, които гледат да се спъна, – може би той ще се помами в някаква погрешка и ще надмогнем над него, и ще си му отмъстим.

[11] Mas o SENHOR está comigo como um poderoso guerreiro; por isso, tropeçarão os meus perseguidores e não prevalecerão; serão sobremodo envergonhados; e, porque não se houveram sabiamente, sofrerão afronta perpétua, que jamais se esquecerá.

[11] Но Господ е с мене като мощен и страшен защитник; затова гонителите ми ще се спънат и няма да ми надвият; те ще се посрамят много, защото не постъпиха разумно; срамът им ще бъде вечен, няма да се забрави.

[12] Tu, pois, ó SENHOR dos Exércitos, que provas o justo e esquadrinhas os afetos e o coração, permite veja eu a tua vingança contra eles, pois te confiei a minha causa.

[12] Но, Господи на Силите, Който изпитваш праведния и гледаш вътрешностите на сърцето, нека вѝдя Твоето въздаяние върху тях, защото на Тебе поверих делото си.

[13] Cantai ao SENHOR, louvai ao SENHOR; pois livrou a alma do necessitado das mãos dos malfeitores.

[13] Пейте на Господа, хвалете Господа; защото избави душата на немотния от ръката на злодеите.

Jeremias amaldiçoa o dia de seu nascimento

[14] Maldito o dia em que nasci! Não seja bendito o dia em que me deu à luz minha mãe!

[15] Maldito o homem que deu as novas a meu pai, dizendo: Nasceu-te um filho!, alegrando-o com isso grandemente.

[16] Seja esse homem como as cidades que o SENHOR, sem ter compaixão, destruiu; ouça ele clamor pela manhã e ao meio-dia, alarido.

[17] Por que não me matou Deus no ventre materno? Por que minha mãe não foi minha sepultura? Ou não permaneceu grávida perpetuamente?

[18] Por que saí do ventre materno tão-somente para ver trabalho e tristeza e para que se consumam de vergonha os meus dias?

Jeremias 21

Predita a destruição de Jerusalém por Nabucodonosor

[1] Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, quando o rei Zedequias lhe enviou Pasur, filho de Malquias, e o sacerdote Sofonias, filho de Maaséias, dizendo:

[2] Pergunta agora por nós ao SENHOR, por que Nabucodonosor, rei da Babilônia, guerreia contra nós; bem pode ser que o SENHOR nos trate segundo todas as suas maravilhas e o faça retirar-se de nós.

[3] Então, Jeremias lhes disse: Assim direis a Zedequias:

[14] Проклет да бъде денят, в който се родих; да не бъде благословен денят, в който ме роди майка ми;

[15] проклет да бъде човекът, който извести на баща ми, като каза: Роди ти се мъжко дете, – и с това се зарадва много;

[16] и да бъде този човек като градовете, които Господ не съжали и съсипа, и нека слуша сутрин вик, и по пладне тревога;

[17] защото не ме умъртви в утробата и така майка ми да ми е била гроб и утробата ѝ да е останала винаги бременна.

[18] Защо излязох от утробата, за да гледам труд и скръб и дните ми да се довършат от срам?!

Йеремия 21

Пророчество за поражението на Йерусалим

[1] Словото, което дойде към Йеремия от Господа, когато цар Седекия прати при него Пасхор, Мелхиевия син, и свещеника Софония, син на Маасея, да му кажат:

[2] Моля, допитай се до Господа за нас, защото вавилонският цар Навуходоносор започна война против нас; може би Господ да подейства за нас според всичките Си минали чудеса, за да се махне онзи от нас.

[3] Тогава Йеремия им отговори: Ето какво ще кажете на Седекия:

[4] Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Eis que farei retroceder as armas de guerra que estão nas vossas mãos, com que vós pelejais fora dos muros contra o rei da Babilônia e contra os caldeus, que vos oprimem; tais armas, eu as ajuntarei no meio desta cidade.

[5] Pelejarei eu mesmo contra vós outros com braço estendido e mão poderosa, com ira, com indignação e grande furor.

[6] Ferirei os habitantes desta cidade, tanto os homens como os animais; de grande pestilência morrerão.

[7] Depois disto, diz o SENHOR, entregarei Zedequias, rei de Judá, e seus servos, e o povo, e quantos desta cidade restarem da pestilência, da espada e da fome na mão de Nabucodonosor, rei da Babilônia, na de seus inimigos e na dos que procuram tirar-lhes a vida; feri-los-á a fio de espada; não os poupará, não se compadecerá, nem terá misericórdia.

[8] A este povo dirás: Assim diz o SENHOR: Eis que ponho diante de vós o caminho da vida e o caminho da morte.

[9] O que ficar nesta cidade há de morrer à espada, ou à fome, ou de peste; mas o que sair e render-se aos caldeus, que vos cercam, viverá, e a vida lhe será como despojo.

[10] Pois voltei o rosto contra esta cidade, para mal e não para bem, diz o SENHOR; ela será entregue nas mãos do rei da Babilônia, e este a queimará.

[4] Така казва Господ, Израилевият Бог: Ето, Аз ще обърна назад военните оръжия, които са в ръцете ви, с които се биете против вавилонския цар и халдейците, които ви обсаждат извън стените; и Аз ще ги събера сред този град.

[5] И сам Аз ще воювам против вас с издигната ръка и силна мишца, с гняв, ярост и голямо негодувание.

[6] Ще поразя жителите на този град – и човек, и животно; и ще измрат от голям мор.

[7] След това, казва Господ, ще предам Юдейския цар Седекия, слугите му, народа му, оцелелите в този град от мор, меч и глад, в ръката на вавилонския цар Навуходоносор, в ръката на неприятелите им и в ръката на онези, които искат живота им; и той ще ги порази с острието на меча; няма да ги пощади, нито да ги пожали, нито да се смили над тях.

[8] И да кажеш на този народ: Така казва Господ: Ето, полагам пред вас пътя на живота и пътя на смъртта.

[9] Който остане в този град, ще умре от меч, глад и мор; но който излезе и се предаде на халдейците, които ви обсаждат, ще остане жив и животът му ще бъде като подарък за него.

[10] Защото насочих лицето Си против този град за зло, а не за добро, казва Господ; той ще бъде предаден в

11 À casa do rei de Judá dirás: Ouvi a palavra do SENHOR!

12 Ó casa de Davi, assim diz o SENHOR: Julgai pela manhã justamente e livrai o oprimido das mãos do opressor; para que não seja o meu furor como fogo e se acenda, sem que haja quem o apague, por causa da maldade das vossas ações.

13 Eis que eu sou contra ti, ó Moradora do vale, ó Rocha da campina, diz o SENHOR; contra vós outros que dizeis: Quem descerá contra nós? Ou: Quem entrará nas nossas moradas?

14 Castigar-vos-ei segundo o fruto das vossas ações, diz o SENHOR; acenderei fogo na cidade, qual bosque, o qual devorará todos os seus arredores.

Jeremias 22

Profecia contra a casa real de Judá

1 Assim diz o SENHOR: Desce à casa do rei de Judá, e anuncia ali esta palavra,

2 e dize: Ouve a palavra do SENHOR, ó rei de Judá, que te assentas no trono de Davi, tu, os teus servos e o teu povo, que entrais por estas portas.

3 Assim diz o SENHOR: Executai o direito e a justiça e livrai o oprimido das mãos do opressor; não oprimais ao estrangeiro, nem ao órfão, nem à viúva; não façais violência, nem derrameis sangue inocente neste lugar.

ръката на вавилонския цар, който ще го изгори с огън.

11 А на дома на Юдейския цар кажи:Слушайте Господнето слово:

12 Доме Давидов, така казва Господ: Извършвайте правосъдие всяка сутрин и отървавайте обрания от ръката на насилника, да не би поради злите ви дела да излезе яростта Ми като огън и дапламне, без да има кой да го угаси.

13 Ето, казва Господ, Аз съм против тебе, която обитаваш в долината и в скалата сред полето, против вас, които казвате: Кой ще слезе против нас? Или кой ще влезе в жилищата ни?

14 И ще ви накажа според плода на делата ви, казва Господ; и ще запаля огън в гората на този град, за да погълне всичко около него.

Йеремия 22

1 Така казва Господ: Слез в къщата на Юдейския цар и изговори там това слово, като кажеш:

2 Слушай словото Господне, царю Юдейски, който седиш на Давидовия престол, ти, слугите ти и народът ти, които влизате през тези порти.

3 Така казва Господ: Извършвайте правосъдие и правда и отървавайте обрания от ръката на насилника; не онеправдавайте, нито насилвайте чужденеца, сирачето и вдовицата и невинна кръв не проливайте на това място.

[4] Porque, se, deveras, cumprirdes esta palavra, entrarão pelas portas desta casa os reis que se assentarão no trono de Davi, em carros e montados em cavalos, eles, os seus servos e o seu povo.

[5] Mas, se não derdes ouvidos a estas palavras, juro por mim mesmo, diz o SENHOR, que esta casa se tornará em desolação.

[6] Porque assim diz o SENHOR acerca da casa do rei de Judá: Tu és para mim Gileade e a cabeça do Líbano; mas certamente farei de ti um deserto e cidades desabitadas.

[7] Designarei contra ti destruidores, cada um com as suas armas; cortarão os teus cedros escolhidos e lançá-los-ão no fogo.

[8] Muitas nações passarão por esta cidade, e dirá cada um ao seu companheiro: Por que procedeu o SENHOR assim com esta grande cidade?

[9] Então, se lhes responderá: Porque deixaram a aliança do SENHOR, seu Deus, e adoraram a outros deuses, e os serviram.

Contra Salum, rei de Judá

[10] Não choreis o morto, nem o lastimeis; chorai amargamente aquele que sai; porque nunca mais tornará, nem verá a terra onde nasceu.

[11] Porque assim diz o SENHOR acerca de Salum, filho de Josias, rei de Judá, que reinou em lugar de Josias, seu pai, e que saiu deste lugar: Jamais tornará para ali.

[4] Защото ако наистина вършите това, тогава през портите на този дом ще влязат царе, седящи на Давидовия престол, возени на колесници и яздещи коне, те, слугите им и народът им.

[5] Но ако не послушате тези думи, заклевам се в Себе Си, казва Господ, че този дом ще запустее.

[6] Защото така казва Господ за дома на Юдейския цар: Ти си Ми Галаад и ливански връх; но ще те превърна в пустиня, в градове ненаселени.

[7] Ще приготвя против теб изтребители, всеки с оръжията му; и ще изсекат отбраните ти кедри и ще ги хвърлят в огъня.

[8] И много народи, като минат край този град, ще кажат, всеки на ближния си: Защо Господ постъпи така с този голям град?

[9] И ще отговорят: Защото изоставиха завета на Господа, своя Бог, и се поклониха на други богове, и им служиха.

[10] Не плачете за умрелия, нито ридайте за него; а плачете горчиво за онзи, който отива, защото няма да се върне вече, нито ще види пак родната си земя.

[11] Защото така казва Господ за Селум, син на Юдейския цар Йосия, който царуваше вместо баща си Йосия,

12 Mas no lugar para onde o levaram cativo morrerá e nunca mais verá esta terra.

който и излезе от това място: Той няма да се върне вече;

12 а на мястото, където го закараха пленник, там ще умре и няма да види вече тази земя.

Contra Jeoaquim, rei de Judá

13 Ai daquele que edifica a sua casa com injustiça e os seus aposentos, sem direito! Que se vale do serviço do seu próximo, sem paga, e não lhe dá o salário;

13 Горко на онзи, който строи къщата си с неправда и стаите си – с кривда; който кара ближния си да му работи без заплата и не му дава надницата му;

14 que diz: Edificarei para mim casa espaçosa e largos aposentos, e lhe abre janelas, e forra-a de cedros, e a pinta de vermelhão.

14 който си казва: Ще си построя голяма къща и широки стаи; в които си отваря прозорци и я покрива с кедър и я боядисва с алено.

15 Reinarás tu, só porque rivalizas com outro em cedro? Acaso, teu pai não comeu, e bebeu, e não exercitou o juízo e a justiça? Por isso, tudo lhe sucedeu bem.

15 Понеже гледаш да си натрупаш кедри, ще царуваш ли? Баща ти не ядеше и не пиеше ли? Да! Но той извършваше правосъдие и правда, тогава благоденстваше.

16 Julgou a causa do aflito e do necessitado; por isso, tudo lhe ia bem. Porventura, não é isso conhecer-me? – diz o SENHOR.

16 Отсъждаше делото на сиромаха и бедния; тогава благоденстваше. Не значеше ли това да Ме познава? – казва Бог.

17 Mas os teus olhos e o teu coração não atentam senão para a tua ganância, e para derramar o sangue inocente, e para levar a efeito a violência e a extorsão.

17 А твоите очи и твоето сърце не са в друго, освен в нечестната си печалба и в проливане на невинна кръв, и в извършване на насилие и угнетение.

18 Portanto, assim diz o SENHOR acerca de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá: Não o lamentarão, dizendo: Ai, meu irmão! Ou: Ai, minha irmã! Nem o lamentarão, dizendo: Ai, senhor! Ou: Ai, sua glória!

18 Затова така казва Господ за Юдейския цар Йоаким, Йосиевия син: Няма да го оплакват, като казват: Горко, брате мой!, или: Горко, сестро! Няма да го оплачат, като кажат: Горко, господарю!, или: Горко, негово величество!

19 Como se sepulta um jumento, assim o sepultarão; arrastá-lo-ão e o lançarão para

19 Той ще бъде погребан с оселско погребение, извлечен и хвърлен оттатък йерусалимските порти.

bem longe, para fora das portas de Jerusalém.

[20] Sobe ao Líbano, ó Jerusalém, e clama; ergue a voz em Basã e clama desde Abarim, porque estão esmagados todos os teus amantes.

[20] Изкачѝ се на Ливан и извикай, с висок глас извикай от Аварим към Васан, защото загинаха всичките ти любовници.

[21] Falei contigo na tua prosperidade, mas tu disseste: Não ouvirei. Tem sido este o teu caminho, desde a tua mocidade, pois nunca deste ouvidos à minha voz.

[21] Говорих ти в благоденствието ти; но ти каза: Не искам да слушам. Такъв е бил пътят ти от младостта ти, че ти не слушаше гласа Ми.

[22] O vento apascentará todos os teus pastores, e os teus amantes irão para o cativeiro; então, certamente ficarás envergonhada e confundida, por causa de toda a tua maldade.

[22] Вятърътще се храни с всичките ти овчари и любовниците ти ще отидат в плен; навярно тогава ще се смутиш и посрамиш поради цялата си злина.

[23] Ó tu que habitas no Líbano e fazes o teu ninho nos cedros! Como gemerás quando te vierem as dores e as angústias como da que está de parto!

[23] Ти, която населяваш Ливан, която правиш гнездото си в кедрите, колко ще бъдеш за жалене, когато те нападнат мъки, болки като на жена, която ражда!

Contra Jeconias, rei de Judá

[24] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR, ainda que Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, fosse o anel do selo da minha mão direita, eu dali o arrancaria.

[24] Заклевам се в живота Си, казва Господ, че даже ако Йехония, син на Юдейския цар Йоаким, би бил печат на дясната Ми ръка, и оттам бих те откъснал;

[25] Entregar-te-ei, ó rei, nas mãos dos que procuram tirar-te a vida e nas mãos daqueles a quem temes, a saber, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e nas mãos dos caldeus.

[25] и ще те предам в ръката на онези, които искат живота ти, и в ръката на онези, от които се боиш. Да! В ръката на вавилонския цар Навуходоносор и в ръката на халдейците.

[26] Lançar-te-ei a ti e a tua mãe, que te deu à luz, para outra terra, em que não nasceste; e ali morrereis.

[26] Ще отхвърля теб и майка ти, която те е родила, в друга земя, където не сте се родили, и там ще умрете.

[27] Mas à terra da qual eles têm saudades, a ela não tornarão.

[27] А в земята, където душата им желае да се върне, там няма да се върнат.

28 Acaso, é este Jeconias homem vil, coisa quebrada ou objeto de que ninguém se agrada? Por que foram lançados fora, ele e os seus filhos, e arrojados para a terra que não conhecem?

29 Ó terra, terra, terra! Ouve a palavra do SENHOR!

30 Assim diz o SENHOR: Registrai este como se não tivera filhos; homem que não prosperará nos seus dias, e nenhum dos seus filhos prosperará, para se assentar no trono de Davi e ainda reinar em Judá.

Jeremias 23

Profecia contra os maus pastores

1 Ai dos pastores que destroem e dispersam as ovelhas do meu pasto! – diz o SENHOR.

2 Portanto, assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, contra os pastores que apascentam o meu povo: Vós dispersastes as minhas ovelhas, e as afugentastes, e delas não cuidastes; mas eu cuidarei em vos castigar a maldade das vossas ações, diz o SENHOR.

3 Eu mesmo recolherei o restante das minhas ovelhas, de todas as terras para onde as tiver afugentado, e as farei voltar aos seus apriscos; serão fecundas e se multiplicarão.

4 Levantarei sobre elas pastores que as apascentem, e elas jamais temerão, nem se espantarão; nem uma delas faltará, diz o SENHOR.

Profecia sobre o Renovo de Davi

Jeremias 33.14-16

28 Нима този човек, Йехония, е счупено и презряно грънчарско изделие или непотребен съд? Тогава защо бяха отметнати – той и потомството му, и бяха хвърлени в страна, която не познават?

29 О, земьо, земьо, земьо, чуй словото Господне;

30 така казва Господ: Запишете този човек за бездетен, човек, който няма да успее в дните си; защото нито един човек от потомството му няма да успее да седи на Давидовия престол и да властва вече над Юдея.

Йеремия 23

Надежда за бъдещето

1 Горко на пастирите, които погубват и разпръсват овцете на паството Ми! – казваГоспод.

2 Затова така говори Господ, Израилевият Бог, против пастирите, които пасат народа Ми: Вие разпръснахте овцете Ми и ги разпъдихте, и не ги посетихте; ето, Аз ще ви накажа за лошите ви дела, казва Господ.

3 И ще събера останалите Си овце от всичките страни, където ги изгоних, и ще ги върна пак в кошарите им, където ще се наплодят и умножат.

4 И ще поставя над тях пастири, които ще ги пасат; и те няма да се плашат вече, нито ще треперят, нито ще загине някоя, казва Господ.

[5] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que levantarei a Davi um Renovo justo; e, rei que é, reinará, e agirá sabiamente, e executará o juízo e a justiça na terra.

[6] Nos seus dias, Judá será salvo, e Israel habitará seguro; será este o seu nome, com que será chamado: SENHOR, Justiça Nossa.

[7] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que nunca mais dirão: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel da terra do Egito;

[8] mas: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir, que trouxe a descendência da casa de Israel da terra do Norte e de todas as terras para onde os tinha arrojado; e habitarão na sua terra.

Contra os falsos profetas

[9] Acerca dos profetas. O meu coração está quebrantado dentro de mim; todos os meus ossos estremecem; sou como homem embriagado e como homem vencido pelo vinho, por causa do SENHOR e por causa das suas santas palavras.

[10] Porque a terra está cheia de adúlteros e chora por causa da maldição divina; os pastos do deserto se secam; pois a carreira dos adúlteros é má, e a sua força não é reta.

[11] Pois estão contaminados, tanto o profeta como o sacerdote; até na minha casa achei a sua maldade, diz o SENHOR.

[12] Portanto, o caminho deles será como lugares escorregadios na escuridão; serão

[5] Ето, идват дни, казва Господ, когато ще въздигна на Давид праведен отрасъл, който като цар ще царува, ще благоденства и ще върши правосъдие и правда по земята.

[6] В неговите дни Юда ще бъде спасен и Израил ще обитава в безопасност; и ето името, с което ще се нарича – Господ е наша правда.

[7] Затова, ето, идват дни, казва Господ, когато няма да кажат вече: Заклеваме се в живота на Господа, Който изведе израилтяните от Египетската земя!,

[8] а: Заклеваме се в живота на Господа, Който изведе и Който доведе потомството на Израилевия дом от северната земя и от всичките страни, където ги беше изгонил! И ще се заселят в своята земя.

Послание на Йеремия към пророците

[9] За пророците. Сърцето ми дълбоко се съкрушава, всичките ми кости треперят, като пиян съм и като човек, обладан от вино, поради Господа и поради святите Негови думи.

[10] Защото земята е пълна с прелюбодейци; защото поради проклятията земята плаче, изсъхнаха пасбищата на степите; и стремежът им стана лош, а силата им – неправедна.

[11] Защото и пророкът, и свещеникът се оскверниха. Дори в дома Си намерих нечестието им, казва Господ.

[12] Затова пътят им ще бъде като хлъзгави места в тъмнина, по който,

empurrados e cairão nele; porque trarei sobre eles calamidade, o ano mesmo em que os castigarei, diz o SENHOR.

13 Nos profetas de Samaria bem vi eu loucura; profetizavam da parte de Baal e faziam errar o meu povo de Israel.

14 Mas nos profetas de Jerusalém vejo coisa horrenda; cometem adultérios, andam com falsidade e fortalecem as mãos dos malfeitores, para que não se convertam cada um da sua maldade; todos eles se tornaram para mim como Sodoma, e os moradores de Jerusalém, como Gomorra.

15 Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos acerca dos profetas: Eis que os alimentarei com absinto e lhes darei a beber água venenosa; porque dos profetas de Jerusalém se derramou a impiedade sobre toda a terra.

16 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Não deis ouvidos às palavras dos profetas que entre vós profetizam e vos enchem de vãs esperanças; falam as visões do seu coração, não o que vem da boca do SENHOR.

17 Dizem continuamente aos que me desprezam: O SENHOR disse: Paz tereis; e a qualquer que anda segundo a dureza do seu coração dizem: Não virá mal sobre vós.

18 Porque quem esteve no conselho do SENHOR, e viu, e ouviu a sua palavra? Quem esteve atento à sua palavra e a ela atendeu?

като бъдат тласкани, ще паднат; защото ще докарам зло върху тях в годината на наказанието им, казва Господ.

13 Също у самарийските пророци видях безумие; те пророкуваха чрез Ваал и заблудиха народа Ми Израил.

14 Още и в йерусалимските пророци видях нещо ужасно: прелюбодействат и ходят в лъжа, и подкрепят ръцете на злодеите, така че никой не се отвръща от злото си; те всички станаха за Мене като Содом и жителите му – като Гомор.

15 Затова така казва Господ на Силите за пророците: Ето, Аз ще ги нахраня с пелин и ще ги напоя с горчива вода; защото от йерусалимските пророци се е разпространило нечестие по цялата страна.

16 Така казва Господ на Силите: Не слушайте думите на пророците, които ви пророкуват; те ви учат на суета, изговарят видения от собственото си сърце, а не от устата Господни.

17 На онези, които Ме презират, винаги казват: Господ каза: Ще имате мир; а на всеки, който постъпва според своето упорито сърце, казват: Няма да ви постигне зло.

18 Защото кой от тях е стоял в съвета на Господа и е видял и чул Неговото слово? Кой от тях е внимавал в словото Му и е чул?

[19] Eis a tempestade do SENHOR! O furor saiu, e um redemoinho tempestuou sobre a cabeça dos perversos.

[20] Não se desviará a ira do SENHOR, até que ele execute e cumpra os desígnios do seu coração; nos últimos dias, entendereis isso claramente.

[21] Não mandei esses profetas; todavia, eles foram correndo; não lhes falei a eles; contudo, profetizaram.

[22] Mas, se tivessem estado no meu conselho, então, teriam feito ouvir as minhas palavras ao meu povo e o teriam feito voltar do seu mau caminho e da maldade das suas ações.

[23] Acaso, sou Deus apenas de perto, diz o SENHOR, e não também de longe?

[24] Ocultar-se-ia alguém em esconderijos, de modo que eu não o veja? – diz o SENHOR; porventura, não encho eu os céus e a terra? – diz o SENHOR.

[25] Tenho ouvido o que dizem aqueles profetas, proclamando mentiras em meu nome, dizendo: Sonhei, sonhei.

[26] Até quando sucederá isso no coração dos profetas que proclamam mentiras, que proclamam só o engano do próprio coração?

[27] Os quais cuidam em fazer que o meu povo se esqueça do meu nome pelos seus sonhos que cada um conta ao seu companheiro, assim como seus pais se esqueceram do meu nome, por causa de Baal.

[19] Ето, ураган от Господа, Неговата ярост, излезе, дори ураган вихрушка; ще избухне върху главата на нечестивите.

[20] Гневът на Господа няма да се върне, докато Той не извърши и не изпълни намеренията на сърцето Си; в следващите дни ще разберете това напълно.

[21] Аз не съм изпратил тези пророци, а при все това те се завтекоха; не съм им говорил, а при все това те пророкуваха.

[22] Но ако бяха стоели в съвета Ми, тогава те щяха да правят народа Ми да чуе думите Ми и щяха да ги връщат от лошия им път и от лошите им дела.

[23] Аз само отблизо ли съм Бог, казва Господ, а не Бог и отдалеч?

[24] Може ли някой да се скрие в тайни места, че Аз да не го видя? – казва Господ. Не Аз ли изпълвам небесата и земята? – казва Господ.

[25] Чух какво говорят пророците, които в Мое име пророкуват лъжа, като казват: Видях сън, видях сън!

[26] Докога ще бъде това в сърцето на пророците, които пророкуват лъжа – на онези, които пророкуват измамата на своето сърце?

[27] Които мислят да направят народа Ми да забравят Моето име чрез сънищата си, които разказват всеки на ближния си, както бащите им забравиха името Ми заради Ваал.

[28] O profeta que tem sonho conte-o como apenas sonho; mas aquele em quem está a minha palavra fale a minha palavra com verdade. Que tem a palha com o trigo? – diz o SENHOR.

[28] Пророкът, който има истински сън, нека разказва съня, а онзи, който има послание от Мене, нека говори Моето послание вярно. Какво общо има плявата с житото? – казва Господ.

[29] Não é a minha palavra fogo, diz o SENHOR, e martelo que esmiúça a penha?

[29] Не е ли словото Ми като огън? – казва Господ. И като чук, който разбива скалата?

[30] Portanto, eis que eu sou contra esses profetas, diz o SENHOR, que furtam as minhas palavras, cada um ao seu companheiro.

[30] Затова Аз съм против пророците, казва Господ, които крадат думите Ми – всеки от ближния си.

[31] Eis que eu sou contra esses profetas, diz o SENHOR, que pregam a sua própria palavra e afirmam: Ele disse.

[31] Аз съм против пророците, казва Господ, които клатят езиците си и казват: Той говори.

[32] Eis que eu sou contra os que profetizam sonhos mentirosos, diz o SENHOR, e os contam, e com as suas mentiras e leviandades fazem errar o meu povo; pois eu não os enviei, nem lhes dei ordem; e também proveito nenhum trouxeram a este povo, diz o SENHOR.

[32] Аз съм против онези, които пророкуват лъжливи сънища, казваГоспод, и като ги разказват, с лъжите и надменността си правят народа Ми да се заблуждава, когато Аз не съм ги изпратил, нито съм им заповядал; и така, те никак няма да са от полза за този народ, казваГоспод.

Товарът на Господа

[33] Quando, pois, este povo te perguntar, ou qualquer profeta, ou sacerdote, dizendo: Qual é a sentença pesada do SENHOR? Então, lhe dirás: Vós sois o peso, e eu vos arrojarei, diz o SENHOR.

[33] И когато този народ или някой пророк или свещеник те попитат: Какво е наложеното върху
теб от Господаслово?, тогава да им кажеш какво е наложеното – че Господ казва: Аз ще ви отхвърля.

[34] Quanto ao profeta, e ao sacerdote, e ao povo que disser: Sentença pesada do SENHOR, a esse homem eu castigarei e a sua casa.

[34] А колкото до пророка, свещеника и онзи от народа, който би казал: Наложеното от Господаслово!, Аз ще накажа онзи човек и дома му.

[35] Antes, direis, cada um ao seu companheiro e cada um ao seu irmão: Que

[35] Така да кажете – всеки на ближния си и всеки на брат си: Какво е

respondeu o SENHOR? Que falou o SENHOR?

[36] Mas nunca mais fareis menção da sentença pesada do SENHOR; porque a cada um lhe servirá de sentença pesada a sua própria palavra; pois torceis as palavras do Deus vivo, do SENHOR dos Exércitos, o nosso Deus.

[37] Assim dirás ao profeta: Que te respondeu o SENHOR? Que falou o SENHOR?

[38] Mas, porque dizeis: Sentença pesada do SENHOR, assim o diz o SENHOR: Porque dizeis esta palavra: Sentença pesada do SENHOR (havendo-vos eu proibido de dizerdes esta palavra: Sentença pesada do SENHOR),

[39] por isso, levantar-vos-ei e vos arrojarei da minha presença, a vós outros e à cidade que vos dei e a vossos pais.

[40] Porei sobre vós perpétuo opróbrio e eterna vergonha, que jamais será esquecida.

Jeremias 24

A visão dos dois cestos de figos

[1] Fez-me ver o SENHOR, e vi dois cestos de figos postos diante do templo do SENHOR, depois que Nabucodonosor, rei da Babilônia, levou em cativeiro a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, e os príncipes de Judá, e os artífices, e os ferreiros de Jerusalém e os trouxe à Babilônia.

отговорил Господ? Или: Какво е казал Господ?

[36] А да не споменете вече: Наложено от Господа слово; понеже товар ще бъде на всеки Неговото слово; защото извратихте думите на живия Бог, на Господа на Силите, нашия Бог.

[37] Така да кажеш на пророка: Какво ти е отговорил Господ? Или: Какво е казал Господ?

[38] Но понеже казвате: Наложеното от Господа слово, затова така казва Господ: Понеже употребяват това изречение – Наложеното от Господаслово, при все че Аз пратих до вас да кажат да не казвате – Наложеното от Господаслово,

[39] затова Аз ще ви забравя съвсем и ще отхвърля от присъствието Си вас и града, който дадох на вас и бащите ви;

[40] и ще докарам върху вас вечен укор и вечен срам, което няма да се забрави.

Йеремия 24

Две кошници смокини пред храма

[1] Господ ми показа: две кошници смокини пред Господния храм, след като вавилонският цар Навуходоносор беше пленил от Йерусалим Юдейския цар Йехония, Йоакимовия син, и Юдейските първенци, с художниците и ковачите, и ги беше завел във Вавилон.

[2] Tinha um cesto figos muito bons, como os figos temporãos; mas o outro, ruins, que, de ruins que eram, não se podiam comer.

[3] Então, me perguntou o SENHOR: Que vês tu, Jeremias? Respondi: Figos; os figos muito bons e os muito ruins, que, de ruins que são, não se podem comer.

[4] A mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[5] Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Do modo por que vejo estes bons figos, assim favorecerei os exilados de Judá, que eu enviei deste lugar para a terra dos caldeus.

[6] Porei sobre eles favoravelmente os olhos e os farei voltar para esta terra; edificá-los-ei e não os destruirei, plantá-los-ei e não os arrancarei.

[7] Dar-lhes-ei coração para que me conheçam que eu sou o SENHOR; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus; porque se voltarão para mim de todo o seu coração.

[8] Como se rejeitam os figos ruins, que, de ruins que são, não se podem comer, assim tratarei a Zedequias, rei de Judá, diz o SENHOR, e a seus príncipes, e ao restante de Jerusalém, tanto aos que ficaram nesta terra como aos que habitam na terra do Egito.

[2] В едната кошница имаше много добри смокини, като рано узрелите смокини; а в другата кошница имаше много лоши смокини, които поради лошавината им не бяха за ядене.

[3] Тогава Господ ми каза: Какво виждаш, Йеремия? Аз отговорих: Смокини; добрите смокини – много добри, а лошите – много лоши, така че поради лошавината им не са за ядене.

[4] Тогава Господнето слово дойде към мен и каза:

[5] Така казва Господ, Израилевият Бог: Както към тези добри смокини, така ще погледна за добро към пленените от Юдея, които изпратих от това място в Халдейската земя.

[6] Защото, като насоча очите Си върху тях за добро, ще ги доведа пак в тази земя; ще ги съградя и няма да ги съборя; ще ги насадя и няма да ги изкореня.

[7] Ще им дам и сърце да познават, че Аз съм Господ; и те ще Ми бъдат народ и Аз ще им бъда Бог; защото ще се върнат при Мене с цялото си сърце.

[8] И както лошите смокини, които поради лошавината им не се ядат, непременно така казва Господ: По същия начин ще предам Юдейския цар Седекия, първенците му и останалите от Йерусалим, които са оцелели в тази земя, и онези, които живеят в Египетската земя;

[9] Eu os farei objeto de espanto, calamidade para todos os reinos da terra; opróbrio e provérbio, escárnio e maldição em todos os lugares para onde os arrojarei.

[10] Enviarei contra eles a espada, a fome e a peste, até que se consumam de sobre a terra que lhes dei, a eles e a seus pais.

[9] и ще ги предам да бъдат тласкани за зло по всички царства на света, да бъдат укорявани и да станат за поговорка, упрек и проклятие във всички места, където ще ги изгоня.

[10] И ще пратя между тях меч, глад и мор, докато изчезнат от земята, която дадох на тях и на бащите им.

Jeremias 25

Setenta anos de cativeiro

[1] Palavra que veio a Jeremias acerca de todo o povo de Judá, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, ano que era o primeiro de Nabucodonosor, rei da Babilônia,

[2] a qual anunciou Jeremias, o profeta, a todo o povo de Judá e a todos os habitantes de Jerusalém, dizendo:

[3] Durante vinte e três anos, desde o décimo terceiro de Josias, filho de Amom, rei de Judá, até hoje, tem vindo a mim a palavra do SENHOR, e, começando de madrugada, eu vo-la tenho anunciado; mas vós não escutastes.

[4] Também, começando de madrugada, vos enviou o SENHOR todos os seus servos, os profetas, mas vós não os escutastes, nem inclinastes os ouvidos para ouvir,

[5] quando diziam: Convertei-vos agora, cada um do seu mau caminho e da maldade das suas ações, e habitai na terra que o SENHOR vos deu e a vossos pais, desde os tempos antigos e para sempre.

Йеремия 25

Видение за предстоящия край на Юдея и за Божия съд над народите

[1] Словото, което дойде към Йеремия за целия Юдейски народ, в четвъртата година на Юдейския цар Йоаким, Йосиевия син, която година беше и първа на вавилонския цар Навуходоносор,

[2] което слово пророк Йеремия изговори на целия Юдейски народ и на всичките йерусалимски жители, като каза:

[3] От тринадесетата година на Юдейския цар Йосия, Амоновия син, дори до днес, тези двадесет и три години Господнетослово идваше към мен; и аз ви говорих, като ставах рано и говорех; но вие не послушахте.

[4] Господ прати до вас всичките Си слуги, пророците, като ставаше рано и ги пращаше (но не послушахте, нито приклонихте ухо да послушате),

[5] и те казаха: Върнете се сега всеки от лошия си път и от злите си дела и населявайте земята, която Господ даде на вас и на бащите ви отвека и довека;

[6] Não andeis após outros deuses para os servirdes e para os adorardes, nem me provoqueis à ira com as obras de vossas mãos; não vos farei mal algum.

[6] и не отивайте след други богове, за да им служите и да им се кланяте, и не Ме разгневявайте с делата на ръцете си; и Аз няма да ви сторя зло.

[7] Todavia, não me destes ouvidos, diz o SENHOR, mas me provocastes à ira com as obras de vossas mãos, para o vosso próprio mal.

[7] Но вие не Ме послушахте, казва Господ, като Ме разгневявахте с делата на ръцете си за собственото си зло.

[8] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Visto que não escutastes as minhas palavras,

[8] Затова така казва Господ на Силите: Понеже не послушахте думите Ми,

[9] eis que mandarei buscar todas as tribos do Norte, diz o SENHOR, como também a Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo, e os trarei contra esta terra, contra os seus moradores e contra todas estas nações em redor, e os destruirei totalmente, e os porei por objeto de espanto, e de assobio, e de ruínas perpétuas.

[9] ето, Аз ще изпратя и ще взема всички северни родове, казва Господ, също и слугата Ми Навуходоносор, вавилонския цар, и ще ги доведа против тази земя и против нейните жители, и против всички тези околни народи; ще ги обрека на изтребление и ще ги направя за учудване и за подсвиркване, и ще ги превърна във вечна пустота.

[10] Farei cessar entre eles a voz de folguedo e a de alegria, e a voz do noivo, e a da noiva, e o som das mós, e a luz do candeeiro.

[10] При това ще направя да престане между тях гласът на веселието и гласът на радостта, гласът на младоженеца и гласът на невястата, шумът на мелницата и светенето на светилото.

[11] Toda esta terra virá a ser um deserto e um espanto; estas nações servirão ao rei da Babilônia setenta anos.

[11] И цялата тази земя ще бъде пуста и за учудване; и тези народи ще робуват на вавилонския цар седемдесет години.

[12] Acontecerá, porém, que, quando se cumprirem os setenta anos, castigarei a iniqüidade do rei da Babilônia e a desta nação, diz o SENHOR, como também a da terra dos caldeus; farei deles ruínas perpétuas.

[12] А когато се свършат седемдесетте години, Аз ще накажа вавилонския цар и онзи народ за беззаконието им, казва Господ, също и Халдейската земя, която ще превърна във вечна пустота.

[13] Farei que se cumpram sobre aquela terra todas as minhas ameaças que proferi contra ela, tudo quanto está escrito neste livro, que profetizou Jeremias contra todas as nações.

[14] Porque também eles serão escravos de muitas nações e de grandes reis; assim, lhes retribuirei segundo os seus feitos e segundo as obras das suas mãos.

O cálice da ira de Deus contra as nações

[15] Porque assim me disse o SENHOR, o Deus de Israel: Toma da minha mão este cálice do vinho do meu furor e darás a beber dele a todas as nações às quais eu te enviar.

[16] Para que bebam, e tremam, e enlouqueçam, por causa da espada que eu enviarei para o meio delas.

[17] Recebi o cálice da mão do SENHOR e dei a beber a todas as nações às quais o SENHOR me tinha enviado:

[18] a Jerusalém, às cidades de Judá, aos seus reis e aos seus príncipes, para fazer deles uma ruína, objeto de espanto, de assobio e maldição, como hoje se vê;

[19] a Faraó, rei do Egito, a seus servos, a seus príncipes e a todo o seu povo;

[20] a todo misto de gente, a todos os reis da terra de Uz, a todos os reis da terra dos filisteus, a Asquelom, a Gaza, a Ecrom e ao resto de Asdode;

[21] a Edom, a Moabe e aos filhos de Amom;

[13] И ще докарам върху онази земя всичките неща, които съм говорил против нея, всичко, което има писано в тази книга, което Йеремия пророкува против всички народи.

[14] Защото много народи и велики царе ще поробят и тях; Аз ще им въздам според делата им и според работата на ръцете им.

[15] Защото така ми каза Господ, Израилевият Бог: Вземи от ръката Ми тази чаша с виното на яростта Ми и напой от нея всички народи, до които те пращам.

[16] И като пият, ще политат и обезумяват поради меча, който ще изпратя сред тях.

[17] Тогава взех чашата от ръката на Господа и напоих всички народи, при които ме беше изпратил Господ, а именно:

[18] Йерусалим и Юдейските градове с царете им, и първенците им, за да ги превърна в пустота и за да станат за учудване, подсвиркване и проклятие, както са днес;

[19] египетския цар фараон, със слугите му, първенците му и целия му народ;

[20] всички разноплеменни народи, всички царе на земята Уз и всички царе на Филистимската земя, с Аскалон, Газа, Акарон и останалите от Азот;

[21] Едом, Моав и амонците;

[22] a todos os reis de Tiro, a todos os reis de Sidom e aos reis das terras dalém do mar;

[23] a Dedã, a Tema, a Buz e a todos os que cortam os cabelos nas têmporas;

[24] a todos os reis da Arábia e todos os reis do misto de gente que habita no deserto;

[25] a todos os reis de Zinri, a todos os reis de Elão e a todos os reis da Média;

[26] a todos os reis do Norte, os de perto e os de longe, um após outro, e a todos os reinos do mundo sobre a face da terra; e, depois de todos eles, ao rei da Babilônia.

[27] Pois lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Bebei, embebedai-vos e vomitai; caí e não torneis a levantar-vos, por causa da espada que estou enviando para o vosso meio.

[28] Se recusarem receber o cálice da tua mão para beber, então, lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tereis de bebê-lo.

[29] Pois eis que na cidade que se chama pelo meu nome começo a castigar; e ficareis vós de todo impunes? Não, não ficareis impunes, porque eu chamo a espada sobre todos os moradores da terra, diz o SENHOR dos Exércitos.

[30] Tu, pois, lhes profetizarás todas estas palavras e lhes dirás: O SENHOR lá do alto rugirá e da sua santa morada fará ouvir a sua voz; rugirá fortemente contra a sua malhada, com brados contra todos os

[22] и всички тирски царе, всички сидонски царе и царете на островите оттатък морето;

[23] Дедана, Тема, Вуза и всички, които си стрижат издадените части на косата:

[24] всички арабски царе и всички царе на разноплеменните народи, които населяват пустинята;

[25] всички зимрийски царе, всички еламски царе и всички мидски царе;

[26] всички северни царе – близките и далечните, едни с други, и всички царства на света, които са по лицето на земята, а царят на Сесах ще пие след тях.

[27] Затова ще им кажеш: Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Пийте и се опийте, повръщайте, паднете и не ставайте вече, поради меча, който ще изпратя сред вас.

[28] И ако откажат да вземат чашата от ръката ти и да пият, тогава ще им кажеш: Така казва Господ на Силите: Непременно ще пиете;

[29] защото, ето, Аз докарвам зло, като започвам от града, който се нарича по Моето име; та вие ли ще останете съвсем ненаказани? Няма да останете ненаказани, защото Аз ще призова меч върху всички земни жители, казва Господ на Силите.

[30] Затова ти пророкувай против тях всички тези неща, като им кажеш: Господ ще изреве отгоре и ще издаде гласа Си от святото Си обиталище; ще изреве силно против паството Си; ще

moradores da terra, como o eia! dos que pisam as uvas.

31 Chegará o estrondo até à extremidade da terra, porque o SENHOR tem contenda com as nações, entrará em juízo contra toda carne; os perversos entregará à espada, diz o SENHOR.

32 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que o mal passa de nação para nação, e grande tormenta se levanta dos confins da terra.

33 Os que o SENHOR entregar à morte naquele dia se estenderão de uma a outra extremidade da terra; não serão pranteados, nem recolhidos, nem sepultados; serão como esterco sobre a face da terra.

34 Uivai, pastores, e clamai; revolvei-vos na cinza, vós, donos dos rebanhos, porque já se cumpriram os vossos dias de matardes e dispersardes, e vós mesmos caireis como jarros preciosos.

35 Não haverá refúgio para os pastores, nem salvamento para os donos dos rebanhos.

36 Eis o grito dos pastores, o uivo dos donos dos rebanhos! Porque o SENHOR está destruindo o pasto deles.

37 Porque as suas malhadas pacíficas serão devastadas, por causa do brasume da ira do SENHOR.

38 Saiu da sua morada como o filho de leão; porque a terra deles foi posta em ruínas,

извика като онези, които тъпчат грозде, против всички жители на света.

31 Екотът ще стигне и до краищата на света, защото Господ има съд с народите; Той ще се съди с всяка твар, ще предаде нечестивите на меч, казва Господ.

32 Така казва Господ на Силите: Ето, зло ще излезе от народ към народ и голям ураган ще се повдигне от краищата на земята.

33 В онзи ден убитите от Господа ще лежат от единия до другия край на земята; няма да бъдат оплакани, нито прибрани, нито погребани; ще бъдат за тор по повърхността на земята.

34 Ридайте, пастири, и извикайте, и вие, началници на стадото, валяйте се в пръстта; защото напълно настана времето, за да бъдете заклани и разпръснати, и ще паднете като отбран съд.

35 И пастирите няма да имат средство за избягване, нито началниците на стадото – за избавление.

36 Глас на вопъл от пастирите и виене от началниците на стадото! – Защото Господ опустошава пасбището им.

37 И мирните кошари занемяха от пламенния гняв на Господа.

38 Той е оставил убежището Си като лъв. Да! Земята им стана за учудване от

por causa do furor da espada e por causa do brasume da ira do SENHOR.

Jeremias 26

Jeremias ameaçado de morte

[1] No princípio do reinado de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, veio esta palavra do SENHOR:

[2] Assim diz o SENHOR: Põe-te no átrio da Casa do SENHOR e dize a todas as cidades de Judá, que vêm adorar à Casa do SENHOR, todas as palavras que eu te mando lhes digas; não omitas nem uma palavra sequer.

[3] Bem pode ser que ouçam e se convertam, cada um do seu mau caminho; então, me arrependerei do mal que intento fazer-lhes por causa da maldade das suas ações.

[4] Dize-lhes, pois: Assim diz o SENHOR: Se não me derdes ouvidos para andardes na minha lei, que pus diante de vós,

[5] para que ouvísseis as palavras dos meus servos, os profetas, que, começando de madrugada, vos envio, posto que até aqui não me ouvistes,

[6] então, farei que esta casa seja como Siló e farei desta cidade maldição para todas as nações da terra.

[7] Os sacerdotes, os profetas e todo o povo ouviram a Jeremias, quando proferia estas palavras na Casa do SENHOR.

[8] Tendo Jeremias acabado de falar tudo quanto o SENHOR lhe havia ordenado que dissesse a todo o povo, lançaram mão dele

лютостта на опустошителя и от яростния Му гняв.

Йеремия 26

Йеремия предаден на смърт. Борба с лъжепророците

[1] В началото на царуването на Юдейския цар Йоаким, Йосиевия син, дойде това слово от Господа, което каза:

[2] Така казва Господ: Застани в двора на Господния дом и изговори на всички Юдейски градове, които идват да се покланят в Господния дом, всички думи, които ти заповядвам да им говориш; не задържай нито една дума.

[3] Може би ще послушат и всеки ще се отвърне от нечестивия си път, за да се разкая за злото, което възнамерявам да им сторя поради лошите им дела.

[4] И да им кажеш: Така казва Господ: Ако не Ме послушате да ходите според закона Ми, който поставих пред вас,

[5] да слушате думите на слугите Ми, пророците, които пращам при вас, като ставам рано и ги пращам (но вие не послушахте),

[6] тогава ще направя този дом като Сило и ще направя този град предмет, с койтовсичките народи на света ще кълнат.

[7] А свещениците, пророците и целият народ чуха Йеремия, като говореше тези думи в Господния дом.

[8] След като Йеремия свърши да говори всичко, което Господ му беше заповядал да каже на целия народ, тогава свещениците, пророците и целият народ

os sacerdotes, os profetas e todo o povo, dizendo: Serás morto.

9 Por que profetizas em nome do SENHOR, dizendo: Será como Siló esta casa, e esta cidade, desolada e sem habitantes? E ajuntou-se todo o povo contra Jeremias, na Casa do SENHOR.

10 Tendo os príncipes de Judá ouvido estas palavras, subiram da casa do rei à Casa do SENHOR e se assentaram à entrada da Porta Nova da Casa do SENHOR.

11 Então, os sacerdotes e os profetas falaram aos príncipes e a todo o povo, dizendo: Este homem é réu de morte, porque profetizou contra esta cidade, como ouvistes com os vossos próprios ouvidos.

12 Falou Jeremias a todos os príncipes e a todo o povo, dizendo: O SENHOR me enviou a profetizar contra esta casa e contra esta cidade todas as palavras que ouvistes.

13 Agora, pois, emendai os vossos caminhos e as vossas ações e ouvi a voz do SENHOR, vosso Deus; então, se arrependerá o SENHOR do mal que falou contra vós outros.

14 Quanto a mim, eis que estou nas vossas mãos; fazei de mim o que for bom e reto segundo vos parecer.

15 Sabei, porém, com certeza que, se me matardes a mim, trareis sangue inocente sobre vós, sobre esta cidade e sobre os seus moradores; porque, na verdade, o SENHOR me enviou a vós outros, para me ouvirdes dizer-vos estas palavras.

го хванаха и казаха: Непременно ще бъдеш умъртвен.

9 Ти защо пророкува в Господнето име, като каза: Този дом ще стане като Сило и този град ще запустее, за да няма жител? И целият народ се събра около Йеремия в Господния дом.

10 А Юдейските първенци, като чуха това, излязоха от царския дворец в Господниядом и седнаха във входа на новата порта на Господния дом.

11 Тогава свещениците и пророците говориха на първенците и на целия народ: Този човек заслужава да бъде умъртвен, защото пророкува против този град, както чухте с ушите си.

12 Тогава Йеремия говори на всички първенци и на целия народ: Господ ме изпрати да пророкувам против този дом и против този град всички думи, които чухте.

13 Затова сега оправете постъпките и делата си и послушайте гласа на Господа, вашия Бог; и Господ ще се разкае за злото, което е изговорил против вас.

14 А за мен, ето, аз съм в ръката ви; направете ми каквото ви се вижда за добро и угодно.

15 Но добре да знаете, че ако ме умъртвите, то ще докарате невинна кръв върху себе си, върху този град и върху жителите му; защото наистина Господ ме прати при вас да говоря в ушите ви всички тези думи.

[16] Então, disseram os príncipes e todo o povo aos sacerdotes e aos profetas: Este homem não é réu de morte, porque em nome do SENHOR, nosso Deus, nos falou.

[17] Também se levantaram alguns dentre os anciãos da terra e falaram a toda a congregação do povo, dizendo:

[18] Miqueias, o morastita, profetizou nos dias de Ezequias, rei de Judá, e falou a todo o povo de Judá, dizendo: Assim disse o SENHOR dos Exércitos: Sião será lavrada como um campo, Jerusalém se tornará em montões de ruínas, e o monte do templo, numa colina coberta de mato.

[19] Mataram-no, acaso, Ezequias, rei de Judá, e todo o Judá? Antes, não temeu este ao SENHOR, não implorou o favor do SENHOR? E o SENHOR não se arrependeu do mal que falara contra eles? E traríamos nós tão grande mal sobre a nossa alma?

A execução do profeta Urias

[20] Também houve outro homem, Urias, filho de Semaías, de Quiriate-Jearim, que profetizava em nome do SENHOR e profetizou contra esta cidade e contra esta terra, segundo todas as palavras de Jeremias.

[21] Ouvindo o rei Jeoaquim, e todos os seus valentes, e todos os príncipes as suas palavras, procurou o rei matá-lo; mas, ouvindo isto Urias, temeu, fugiu e foi para o Egito.

[16] Тогава първенците и целият народ казаха на свещениците и пророците: Този човек не заслужава да бъде умъртвен; защото ни говори в името на Господа, нашия Бог.

[17] Тогава някои от местните старейшини станаха и говориха на всичките събрани хора:

[18] Михей моресетецът пророкуваше в дните на Юдейския цар Езекия, като говори на целия Юдейски народ: Така казва Господ на Силите: Сион ще бъде изоран като нива, Йерусалим ще стане награмади от развалини, а хълмът на дома – като високи места на гора.

[19] Умъртвиха ли го Юдейския цар Езекия и целия Юда? Не се ли убоя той от Господа и не Го ли умилостиви, та Господсе разкая за злото, което беше изрекъл против тях? И така, ние бихме причинили голямо зло на своите души.

[20] А имаше и друг човек, Урия, Семайевият син, от Кириат-иарим, който пророкуваше в Господнето име; и пророкуваше против този град и против тази страна със същите думи, както и Йеремия.

[21] И когато цар Йоаким, всичките му силни мъже и всички първенци чуха думите му, царят търсеше случай да го умъртви; а Урия, като чу, уплаши се, побегна и отиде в Египет.

[22] O rei Jeoaquim, porém, enviou a Elnatã, filho de Acbor, ao Egito e com ele outros homens.

[23] Eles tiraram a Urias do Egito e o trouxeram ao rei Jeoaquim; este mandou feri-lo à espada e lançar-lhe o cadáver nas sepulturas da plebe.

[24] Porém a influência de Aicão, filho de Safã, protegeu a Jeremias, para que o não entregassem nas mãos do povo, para ser morto.

Jeremias 27

Os canzis simbólicos

[1] No princípio do reinado de Zedequias, filho de Josias, rei de Judá, veio da parte do SENHOR esta palavra a Jeremias:

[2] Assim me disse o SENHOR: Faze correias e canzis e põe-nos ao pescoço.

[3] E envia outros ao rei de Edom, ao rei de Moabe, ao rei dos filhos de Amom, ao rei de Tiro e ao rei de Sidom, por intermédio dos mensageiros que vieram a Jerusalém ter com Zedequias, rei de Judá.

[4] Ordena-lhes que digam aos seus senhores: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Assim direis a vossos senhores:

[5] Eu fiz a terra, o homem e os animais que estão sobre a face da terra, com o meu grande poder e com o meu braço estendido, e os dou àquele a quem for justo.

[22] А цар Йоаким прати мъже в Египет – Елнатан, Аховоровия син, и някои мъже с него;

[23] те изведоха Урия от Египет и го доведоха при цар Йоаким, който го порази с меч и хвърли трупа му в гробищата на простолюдието.

[24] Но ръката на Ахикам, Сафановия син, беше с Йеремия, за да не го предадат в ръцете на народа, за да го убият.

Йеремия 27

Хомот на врата на Йеремия – символ на Вавилонския плен

[1] В началото на царуването на Юдейския цар Йоаким, Йосиевия син, дойде това слово от Господа към Йеремия и каза:

[2] Така ми казва Господ: Направи си ремъци и дървени части на хомот и ги сложи на врата си;

[3] и ги прати на едомския цар, на моавския цар, на царя на амонците, на тирския цар и на сидонския цар чрез ръката на онези посланици, които са дошли в Йерусалим при Юдейския цар Седекия;

[4] и им дай заръка за господарите им, като кажеш: Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Така да кажете на господарите си –

[5] Аз чрез голямата Си сила и чрез простряната Си мищца съм направил земята, както човека и животните, които са по лицето на земята; и я давам на когото благоволя.

[6] Agora, eu entregarei todas estas terras ao poder de Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo; e também lhe dei os animais do campo para que o sirvam.

[7] Todas as nações servirão a ele, a seu filho e ao filho de seu filho, até que também chegue a vez da sua própria terra, quando muitas nações e grandes reis o fizerem seu escravo.

[8] Se alguma nação e reino não servirem o mesmo Nabucodonosor, rei da Babilônia, e não puserem o pescoço debaixo do jugo do rei da Babilônia, a essa nação castigarei com espada, e com fome, e com peste, diz o SENHOR, até que eu a consuma pela sua mão.

[9] Não deis ouvidos aos vossos profetas e aos vossos adivinhos, aos vossos sonhadores, aos vossos agoureiros e aos vossos encantadores, que vos falam, dizendo: Não servireis o rei da Babilônia.

[10] Porque eles vos profetizam mentiras para vos mandarem para longe da vossa terra, e para que eu vos expulse, e pereçais.

[11] Mas a nação que meter o pescoço sob o jugo do rei da Babilônia e o servir, eu a deixarei na sua terra, diz o SENHOR, e lavrá-la-á e habitará nela.

[12] Falei a Zedequias, rei de Judá, segundo todas estas palavras, dizendo: Metei o pescoço no jugo do rei da Babilônia, servi-o, a ele e ao seu povo, e vivereis.

[6] Сега дадох всички тези земи в ръката на слугата Си Навуходоносор, вавилонския цар; също и полските зверове дадох на него, за да му слугуват.

[7] И всички народи ще слугуват на него, на сина му и на внука му, докато дойде времето и на неговата земя; и тогава много народи и велики царе ще поробят и него.

[8] А онзи народ или царство, което не би приело да слугува на този вавилонски цар Навуходоносор и което не би приело да сложи врата си под хомота на вавилонския цар – Аз ще накажа онзи народ, казва Господ, с меч, глад и мор, докато го довърша чрез неговата ръка.

[9] А вие не слушайте пророците си, нито магьосниците си, нито проницателите си, нито гадателите си, които ви говорят: Няма да слугувате на вавилонския цар;

[10] защото те ви пророкуват лъжа, за да ви отдалечат от земята ви и Аз да ви изгоня, за да загинете.

[11] А онзи народ, който подложи врата си под хомота на вавилонския цар и му слугува, него ще оставя да пребивава в земята си, казва Господ, и ще я обработва, и ще я населява.

[12] Говорих и на Юдейския цар Седекия същите думи, като казах: Наведете вратовете си под хомота на вавилонския цар и слугувайте на него и народа му, и ще живеете.

[13] Por que morrerias tu e o teu povo, à espada, à fome e de peste, como o SENHOR disse com respeito à nação que não servir ao rei da Babilônia?

[14] Não deis ouvidos às palavras dos profetas, que vos dizem: Não servireis ao rei da Babilônia. É mentira o que eles vos profetizam.

[15] Porque não os enviei, diz o SENHOR, e profetizam falsamente em meu nome, para que eu vos expulse e pereçais, vós e eles que vos profetizam.

[16] Também falei aos sacerdotes e a todo este povo, dizendo: Assim diz o SENHOR: Não deis ouvidos às palavras dos vossos profetas que vos profetizam, dizendo: Eis que os utensílios da Casa do SENHOR voltarão em breve da Babilônia. É mentira o que eles vos profetizam.

[17] Não lhes deis ouvidos, servi ao rei da Babilônia e vivereis; por que se tornaria esta cidade em desolação?

[18] Porém, se são profetas, e se a palavra do SENHOR está com eles, que orem ao SENHOR dos Exércitos, para que os utensílios que ficaram na Casa do SENHOR, e na casa do rei de Judá, e em Jerusalém não sejam levados para a Babilônia.

[19] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos acerca das colunas, do mar, dos suportes e dos restantes utensílios que ficaram na cidade,

[13] Защо да умрете, ти и народът ти, от меч, глад и мор, според както Господговорѝ за народа, който не би слугувал на вавилонския цар?

[14] Затова не слушайте думите на пророците, които ви говорят: Няма да слугувате на вавилонския цар; защото те ви пророкуват лъжа.

[15] Понеже Аз не съм ги пратил, казва Господ, а те пророкуват лъжливо в Моето име, за да ви изгоня и да погинете, вие и пророците, които ви пророкуват.

[16] Говорих и на свещениците и на целия този народ: Така казва Господ: Не слушайте думите на пророците си, които ви пророкуват, като казват: Ето, съдовете на Господния дом ще бъдат донесени наскоро от Вавилон; защото те ви пророкуват лъжа.

[17] Не ги слушайте; слугувайте на вавилонския цар и живейте; защо да запустее този град?

[18] Но ако те са пророци и ако Господнетослово е с тях, нека се помолят сега на Господа на Силите съдовете, които са останали в Господния дом и в Йерусалим, да не отидат във Вавилон.

[19] Защото така казва Господ на Силите за стълбовете, за медното море, за подножията и за другите съдове, които са останали в този град,

[20] os quais Nabucodonosor, rei da Babilônia, não levou, quando deportou, de Jerusalém para a Babilônia, a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, assim como a todos os nobres de Judá e de Jerusalém;

[21] sim, isto diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, acerca dos utensílios que ficaram na Casa do SENHOR, e na casa do rei de Judá, e em Jerusalém:

[22] à Babilônia serão levados, onde ficarão até ao dia em que eu atentar para eles, diz o SENHOR; então, os farei trazer e os devolverei a este lugar.

Jeremias 28

A luta de Jeremias com o falso profeta Hananias

[1] No mesmo ano, no princípio do reinado de Zedequias, rei de Judá, isto é, no ano quarto, no quinto mês, Hananias, filho de Azur e profeta de Gibeão, me falou na Casa do SENHOR, na presença dos sacerdotes e de todo o povo, dizendo:

[2] Assim fala o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, dizendo: Quebrei o jugo do rei da Babilônia.

[3] Dentro de dois anos, eu tornarei a trazer a este lugar todos os utensílios da Casa do SENHOR, que daqui tomou Nabucodonosor, rei da Babilônia, levando-os para a Babilônia.

[4] Também a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, e a todos os exilados de Judá, que entraram na Babilônia, eu tornarei a trazer a este lugar, diz o SENHOR; porque quebrei o jugo do rei da Babilônia.

[20] които вавилонският цар Навуходоносор не взе, когато отведе в плен от Йерусалим във Вавилон Юдейския цар Йехония, Йоакимовия син, и всички Юдейски и йерусалимски благородни –

[21] да! – така казва Господ на Силите, Израилевият Бог, за съдовете, които останаха в Господния дом и в двореца на Юдейския цар, и в Йерусалим:

[22] Те ще бъдат занесени във Вавилон и ще останат там до деня, когато ще ги посетя, казва Господ; тогава ще ги донеса и ще ги върна на това място.

Йеремия 28

Йеремия и пророк Анания

[1] В същата година, в началото на царуването на Юдейския цар Седекия, в четвъртата година, в петия месец, пророк Анания, Азоровият син, който беше от Гаваон, ми говорѝ в Господния дом пред свещениците и пред целия народ:

[2] Така говори Господ на Силите, Израилевият Бог: Строших хомота на вавилонския цар.

[3] В течение на две цели години ще върна в това място всички съдове на Господния дом, които вавилонският цар Навуходоносор взе от това място и занесе във Вавилон;

[4] и в това място ще върна, казва Господ, Юдейския цар Йехония, Йоакимовия син, и всички Юдейски пленници, които отидоха във Вавилон; защото ще строша хомота на вавилонския цар.

[5] Então, respondeu Jeremias, o profeta, ao profeta Hananias, na presença dos sacerdotes e perante todo o povo que estava na Casa do SENHOR.
[6] Disse, pois, Jeremias, o profeta: Amém! Assim faça o SENHOR; confirme o SENHOR as tuas palavras, com que profetizaste, e torne ele a trazer da Babilônia a este lugar os utensílios da Casa do SENHOR e todos os exilados.

[7] Mas ouve agora esta palavra, que eu falo a ti e a todo o povo para que ouçais:

[8] Os profetas que houve antes de mim e antes de ti, desde a antiguidade, profetizaram guerra, mal e peste contra muitas terras e grandes reinos.

[9] O profeta que profetizar paz, só ao cumprir-se a sua palavra, será conhecido como profeta, de fato, enviado do SENHOR.
[10] Então, o profeta Hananias tomou os canzis do pescoço de Jeremias, o profeta, e os quebrou;
[11] e falou na presença de todo o povo: Assim diz o SENHOR: Deste modo, dentro de dois anos, quebrarei o jugo de Nabucodonosor, rei da Babilônia, de sobre o pescoço de todas as nações. E Jeremias, o profeta, se foi, tomando o seu caminho.
[12] Mas depois que Hananias, o profeta, quebrou os canzis de sobre o pescoço do profeta Jeremias, veio a este a palavra do SENHOR, dizendo:

[5] Тогава пророк Йеремия говорѝ на пророк Анания пред свещениците и пред целия народ, които стояха в Господниядом;
[6] и пророк Йеремия каза: Амин! Господ да направи така! Господ да изпълни думите, които си пророкувал, и да върне от Вавилон в това място съдовете на Господния дом и всички, които са били пленени.
[7] Обаче чуй сега това слово, което аз говоря в ушите ти и в ушите на целия народ:
[8] Пророците, които са били преди мен и преди теб от старо време, пророкуваха против много страни и против много големи царства за война, за зло и за мор.
[9] Пророкът, който пророкува за мир – когато се изпълни думата му, тогава ще се познае, че той е пророк, когото Господнаистина е пратил.

[10] Тогава пророк Анания взе хомота от врата на пророк Йеремия и го строши.

[11] И Анания говорѝ пред целия народ: Така казва Господ: По този начин ще строша хомота на вавилонския цар Навуходоносор от врата на всички народи в течение на две цели години. И пророк Йеремия отиде по пътя си.

[12] Тогава Господнето слово дойде към Йеремия, след като пророк Анания беше строшил хомота от врата му, и каза:

[13] Vai e fala a Hananias, dizendo: Assim diz o SENHOR: Canzis de madeira quebraste. Mas, em vez deles, farei canzis de ferro.

[14] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Jugo de ferro pus sobre o pescoço de todas estas nações, para servirem a Nabucodonosor, rei da Babilônia; e o servirão. Também lhe dei os animais do campo.

[15] Disse Jeremias, o profeta, ao profeta Hananias: Ouve agora, Hananias: O SENHOR não te enviou, mas tu fizeste que este povo confiasse em mentiras.

[16] Pelo que assim diz o SENHOR: Eis que te lançarei de sobre a face da terra; morrerás este ano, porque pregaste rebeldia contra o SENHOR.

[17] Morreu, pois, o profeta Hananias, no mesmo ano, no sétimo mês.

Jeremias 29

A carta de Jeremias aos cativos da Babilônia

[1] São estas as palavras da carta que Jeremias, o profeta, enviou de Jerusalém ao resto dos anciãos do cativeiro, como também aos sacerdotes, aos profetas e a todo o povo que Nabucodonosor havia deportado de Jerusalém para a Babilônia,

[2] depois que saíram de Jerusalém o rei Jeconias, a rainha-mãe, os oficiais, os príncipes de Judá e Jerusalém e os carpinteiros e ferreiros.

[13] Иди и говори на Анания: Така казва Господ: Ти строши дървените хомоти; но вместо тях ще направиш железни хомоти.

[14] Защото така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Железен хомот сложих на врата на всички тези народи, за да слугуват на вавилонския цар Навуходоносор; и ще му слугуват; дадох му още и полските зверове.

[15] Тогава пророк Йеремия каза на пророк Анания: Слушай сега, Анания, Господ не те е пратил; но ти подвеждаш този народ да уповава на лъжа.

[16] Затова така казва Господ: Ето, Аз ще те отпратя от лицето на земята! Тази година ще умреш, защото си проповядвал бунт против Господа.

[17] И така, пророк Анания умря същата година, в седмия месец.

Йеремия 29

Писмо на Йеремия до юдеите – заточени във Вавилон

[1] Ето думите на писмото, което пророк Йеремия изпрати от Йерусалим до останалите старейшини на пленниците, до свещениците, до пророците и до целия народ, които Навуходоносор беше закарал в плен от Йерусалим във Вавилон

[2] (след като цар Йехония, овдовялата царица, евнусите, Юдейските и йерусалимските първенци, художниците и ковачите бяха излезли от Йерусалим),

[3] A carta foi mandada por intermédio de Elasa, filho de Safã, e de Gemarias, filho de Hilquias, os quais Zedequias, rei de Judá, tinha enviado à Babilônia, a Nabucodonosor, rei da Babilônia, e dizia:

[4] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, a todos os exilados que eu deportei de Jerusalém para a Babilônia:

[5] Edificai casas e habitai nelas; plantai pomares e comei o seu fruto.

[6] Tomai esposas e gerai filhos e filhas, tomai esposas para vossos filhos e dai vossas filhas a maridos, para que tenham filhos e filhas; multiplicai-vos aí e não vos diminuais.

[7] Procurai a paz da cidade para onde vos desterrei e orai por ela ao SENHOR; porque na sua paz vós tereis paz.

[8] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Não vos enganem os vossos profetas que estão no meio de vós, nem os vossos adivinhos, nem deis ouvidos aos vossos sonhadores, que sempre sonham segundo o vosso desejo;

[9] porque falsamente vos profetizam eles em meu nome; eu não os enviei, diz o SENHOR.

[10] Assim diz o SENHOR: Logo que se cumprirem para a Babilônia setenta anos, atentarei para vós outros e cumprirei para convosco a minha boa palavra, tornando a trazer-vos para este lugar.

[3] чрез ръката на Еласа, Сафановия син, и на Гемария, Хелкиевия син (когото Юдейският цар Седекия изпрати при вавилонския цар Навуходоносор), в което писмо казваше:

[4] Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог, на всичките пленници, които Аз съм направил да бъдат закарани пленници от Йерусалим във Вавилон:

[5] Постройте къщи и живейте в тях, насадете градини и яжте плода им,

[6] вземете жени и народете синове и дъщери, вземете жени за синовете си и дайте дъщерите си на мъже, за да народите синове и дъщери, и се умножавайте там, а не се намалявайте,

[7] търсете мира на града, където ви направих да бъдете закарани пленници, и се молете за него на Господа; понеже в неговия мир ще имате и вие мир.

[8] Защото така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Да не ви мамят пророците и прорицателите ви, които са сред вас, и не слушайте сънищата си, които вие давате причина да ги сънувате.

[9] Защото те ви пророкуват лъжливо в Мое име; Аз не съм ги пратил, казва Господ.

[10] Защото така казва Господ: Като се изпълнят седемдесет години във Вавилон, Аз ще ви посетя и ще изпълня благото Си слово към вас, като ви върна на това място.

[11] Eu é que sei que pensamentos tenho a vosso respeito, diz o SENHOR; pensamentos de paz e não de mal, para vos dar o fim que desejais.

[12] Então, me invocareis, passareis a orar a mim, e eu vos ouvirei.

[13] Buscar-me-eis e me achareis quando me buscardes de todo o vosso coração.

[14] Serei achado de vós, diz o SENHOR, e farei mudar a vossa sorte; congregar-vos-ei de todas as nações e de todos os lugares para onde vos lancei, diz o SENHOR, e tornarei a trazer-vos ao lugar donde vos mandei para o exílio.

[15] Vós dizeis: O SENHOR nos suscitou profetas na Babilônia.

[16] Mas assim diz o SENHOR a respeito do rei que se assenta no trono de Davi e de todo o povo que habita nesta cidade, vossos irmãos, que não saíram convosco para o exílio;

[17] assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que enviarei contra eles a espada, a fome e a peste e fá-los-ei como a figos ruins, que, de ruins que são, não se podem comer.

[18] Persegui-los-ei com a espada, a fome e a peste; fá-los-ei um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra; e os porei por objeto de espanto, e de assobio, e de opróbrio entre todas as nações para onde os tiver arrojado;

[19] porque não deram ouvidos às minhas palavras, diz o SENHOR, com as quais, começando de madrugada, lhes enviei os

[11] Защото аз зная мислите, които мисля за вас, казва Господ, мисля за мир, а не за зло, за да ви дам бъдеще и надежда.

[12] Тогава ще извикате към Мен и ще отидете, и ще Ми се помолите; и Аз ще ви послушам.

[13] И ще Ме потърсите и ще Ме намерите, като Ме потърсите с цялото си сърце.

[14] И вие ще Ме намерите, казва Господ; ще ви върна от плен и ще ви събера от всички народи и от всички места, където ви бях изгонил, казва Господ; и ще ви върна на мястото, откъдето ви направих да бъдете закарани пленници.

[15] Понеже казахте: Господ ни е въздигнал пророци във Вавилон,

[16] то знайте, че така говори Господ за царя, който седи на Давидовия престол, и за целия народ, който населява този град, братята ви, които не излязоха с вас в плен –

[17] така казва Господ на Силите: Ето, ще изпратя върху тях меч, глад и мор и ще ги направя като непотребни смокини, които поради лошавината им не се ядат.

[18] Ще ги преследвам с меч, глад и мор; и ще ги предам да бъдат тласкани по всички царства на света, да бъдат за проклятие, за учудване, за подсвиркване и за укор между всички народи, където съм ги изгонил;

[19] защото не са послушали Моите думи, казва Господ, които им пратих чрез слугите Си, пророците, като ставах рано

meus servos, os profetas; mas vós não os escutastes, diz o SENHOR.

[20] Vós, pois, ouvi a palavra do SENHOR, todos os do exílio que enviei de Jerusalém para a Babilônia.

[21] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, acerca de Acabe, filho de Colaías, e de Zedequias, filho de Maaséias, que vos profetizam falsamente em meu nome: Eis que os entregarei nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e ele os ferirá diante dos vossos olhos.

[22] Daí surgirá nova espécie de maldição entre os exilados de Judá que estão na Babilônia: o SENHOR te faça como a Zedequias e como a Acabe, os quais o rei da Babilônia assou no fogo;

[23] porquanto fizeram loucuras em Israel, cometeram adultérios com as mulheres de seus companheiros e anunciaram falsamente em meu nome palavras que não lhes mandei dizer; eu o sei e sou testemunha disso, diz o SENHOR.

[24] A Semaías, o neelamita, falarás, dizendo:

[25] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Porquanto enviaste no teu nome cartas a todo o povo que está em Jerusalém, como também a Sofonias, filho de Maaséias, o sacerdote, e a todos os sacerdotes, dizendo:

[26] O SENHOR te pôs por sacerdote em lugar do sacerdote Joiada, para que sejas encarregado da Casa do SENHOR sobre todo homem fanático que quer passar por

и ги пращах; но вие не искахте да слушате, казва Господ.

[20] И така, послушайте Господнето слово, всички вие пленени, които изпратих от Йерусалим във Вавилон.

[21] Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог, за Ахаав, Колайевия син, и за Седекия, Маасиевия син, които ви пророкуват лъжа в Моето име: Ето, ще ги предам в ръката на вавилонския цар Навуходоносор, който ще ги порази пред очите ви;

[22] и с тях всички Юдейски пленници, които са във Вавилон, ще вземат да проклинат, като казват: Господ да те направи като Седекия и като Ахаав, които вавилонският цар опече на огън;

[23] защото те извършиха нечестие в Израил, прелюбодействаха с жените на ближните си и в Мое име говореха лъжливи думи, които не съм им заповядал. Но Аз зная и съм свидетел, казва Господ.

[24] Също и на нехеламеца Семая да кажеш:

[25] Така говори Господ на силите, Израилевият Бог: Понеже си пратил писма от свое име до целия народ, който е в Йерусалим, и до свещеник Софония, Маасиевия син, и до всички свещеници, в които си казал:

[26] Господ те е поставил свещеник вместо свещеника Йодай, за да си надзирател в Господния дом над всеки човек, който,

profeta, para o lançares na prisão e no tronco.

[27] Agora, pois, por que não repreendeste a Jeremias, o anatotita, que vos profetiza?

[28] Pois nos enviou mensageiros à Babilônia para nos dizer: Há de durar muito o exílio; edificai casas e habitai nelas; plantai pomares e comei o seu fruto.

[29] Sofonias, o sacerdote, leu esta carta aos ouvidos do profeta Jeremias.

[30] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[31] Manda dizer a todos os exilados: Assim diz o SENHOR acerca de Semaías, o neelamita: Porquanto Semaías vos profetizou, não o havendo eu enviado, e vos fez confiar em mentiras,

[32] assim diz o SENHOR: Eis que castigarei a Semaías, o neelamita, e à sua descendência; ele não terá ninguém que habite entre este povo e não verá o bem que hei de fazer ao meu povo, diz o SENHOR, porque pregou rebeldia contra o SENHOR.

Jeremias 30

Deus promete trazer do cativeiro o seu povo

[1] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, dizendo:

[2] Assim fala o SENHOR, Deus de Israel: Escreve num livro todas as palavras que eu disse.

[3] Porque eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que mudarei a sorte do meu povo de Israel e de Judá, diz o SENHOR; fá-los-ei

като лудува, се прави на пророк, за да го сложат в клада и в окови.

[27] И така, сега защо не си смъмрил анатотеца Йеремия, който ви се прави на пророк,

[28] тъй като е пратил до нас във Вавилон да кажат: Този плен ще бъде дълъг; постройте си къщи и живейте в тях, и насадете градини, и яжте плода им?

[29] И свещеник Софония прочете това писмо, като слушаше пророк Йеремия.

[30] Тогава Господнето слово дойде към Йеремия и каза:

[31] Прати до всички пленници да им кажат: Така казва Господ за нехеламеца Семая: Понеже Семая ви е пророкувал, а Аз не съм го пратил, и ви е подвел да уповавате на лъжа,

[32] затова така казва Господ: Ето, ще накажа нехеламеца Семайя и потомството му; той няма да има човек, който да живее между този народ, нито ще види доброто, което Аз ще направя на народа Си, казва Господ; понеже е проповядвал бунт против Господа.

Йеремия 30

Божиите обещания към Израил

[1] Словото, което дойде към Йеремия от Господа и каза:

[2] Така говори Господ, Израилевият Бог: Напиши в книга всичките думи, които ти говорих.

[3] Защото идат дни, казва Господ, когато ще върна от плен народа Си Израил и Юда, казва Господ; и ще ги върна в

voltar para a terra que dei a seus pais, e a possuirão.

4 São estas as palavras que disse o SENHOR acerca de Israel e de Judá:

5 Assim diz o SENHOR: Ouvimos uma voz de tremor e de temor e não de paz.

6 Perguntai, pois, e vede se, acaso, um homem tem dores de parto. Por que vejo, pois, a cada homem com as mãos na cintura, como a que está dando à luz? E por que se tornaram pálidos todos os rostos?

7 Ah! Que grande é aquele dia, e não há outro semelhante! É tempo de angústia para Jacó; ele, porém, será livre dela.

8 Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, eu quebrarei o seu jugo de sobre o teu pescoço e quebrarei os teus canzis; e nunca mais estrangeiros farão escravo este povo,

9 que servirá ao SENHOR, seu Deus, como também a Davi, seu rei, que lhe levantarei.

10 Não temas, pois, servo meu, Jacó, diz o SENHOR, nem te espantes, ó Israel; pois eis que te livrarei das terras de longe e à tua descendência, da terra do exílio; Jacó voltará e ficará tranqüilo e em sossego; e não haverá quem o atemorize.

11 Porque eu sou contigo, diz o SENHOR, para salvar-te; por isso, darei cabo de todas as nações entre as quais te espalhei; de ti, porém, não darei cabo, mas castigar-te-ei em justa medida e de todo não te inocentarei.

земята, която дадох на бащите им, и ще я владеят.

4 И ето думите, които Господ говори за Израил и Юда:

5 Защото така казва Господ: Чухме шум на треперене; страх има, а не мир.

6 Попитайте сега и вижте – мъж ражда ли? Тогава защо гледам всеки мъж с ръцете си на кръста – като жена, която ражда, и лицата на всички пребледнели?

7 Горко! Защото велик е онзи ден, подобен на него не е имало; именно той е време на утеснението на Яков; но ще бъде избавен от него.

8 В онзи ден, казва Господ на Силите, ще строша хомота му от врата ти, ще разкъсам оковите ти и чужденци няма вече да го поробват;

9 а ще слугуват на Господа, своя Бог, и на царя си Давид, когото ще им въздигна.

10 Затова не бой се, служителю Мой, Якове, казва Господ, нито се страхувай, Израилю; защото, ето, ще те избавя от далечната страна, и потомството ти – от земята, където са пленени; и Яков, като се върне, ще се успокои и ще си почине, и няма да има кой да го плаши.

11 Защото Аз съм с тебе, казва Господ, за да те избавя; понеже при все че ще довърша всичките народи, където съм те разпръснал, теб, обаче, не искам да довърша; а ще те накажа с мярка, тъй

като не мога да те изкарам съвсем невинен.

12 Porque assim diz o SENHOR: Teu mal é incurável, a tua chaga é dolorosa.

12 Защото така казва Господ: Смазването ти е неизцелимо, раната ти – тежка.

13 Não há quem defenda a tua causa; para a tua ferida não tens remédios nem emplasto.

13 Няма кой да ходатайства за тебе, за да бъдеш превързан; ти нямаш целителни лекове.

14 Todos os teus amantes se esqueceram de ti, já não perguntam por ti; porque te feri com ferida de inimigo e com castigo de cruel, por causa da grandeza da tua maldade e da multidão de teus pecados.

14 Всичките ти любовници те забравиха, не те търсят; защото те нараних с рана като от неприятел, с наказание от жесток човек поради многото твои беззакония и понеже греховете ти се умножиха.

15 Por que gritas por motivo da tua ferida? Tua dor é incurável. Por causa da grandeza de tua maldade e da multidão de teus pecados é que eu fiz estas coisas.

15 Защо викаш за смазването си и понеже болката ти е неизцелима? Поради многото твои беззакония и понеже греховете ти се умножиха – по тази причина ти сторих това.

16 Por isso, todos os que te devoram serão devorados; e todos os teus adversários serão levados, cada um deles para o cativeiro; os que te despojam serão despojados, e entregarei ao saque todos os que te saqueiam.

16 Затова всички, които те изпояждат, ще бъдат изпоядени; и всичките ти противници, всички до един, ще отидат в плен; още – и онези, които ограбват, ще бъдат ограбени, и всички, които те обират, ще ги предам на обир.

17 Porque te restaurarei a saúde e curarei as tuas chagas, diz o SENHOR; pois te chamaram a repudiada, dizendo: É Sião, já ninguém pergunta por ela.

17 Защото ще ти възстановя здравето и ще те изцеля от раните ти, казва Господ. Понеже те нарекоха отхвърлен и казаха: Това е Сион, за когото никой не го е грижа,

18 Assim diz o SENHOR: Eis que restaurarei a sorte das tendas de Jacó e me compadecerei das suas moradas; a cidade será reedificada sobre o seu montão de ruínas, e o palácio será habitado como outrora.

18 така казва Господ: Ето, Аз ще върна от плена Якововите шатри и ще се смиля над жилищата му; всеки град ще бъде съграден на своята грамада развалини и палатът ще се възстанови, както е бил преди.

[19] Sairão deles ações de graças e o júbilo dos que se alegram. Multiplicá-los-ei, e não serão diminuídos; glorificá-los-ei, e não serão apoucados.

[19] И от тях ще се издига благодарение и глас на онези, които се веселят; и Аз ще ги умножа и няма да се намалят, ще ги прославя и няма да се унижат.

[20] Seus filhos serão como na antiguidade, e a sua congregação será firmada diante de mim, e castigarei todos os seus opressores.

[20] Синовете им ще бъдат както преди и тяхното събрание ще се утвърди пред Мен; и ще накажа всички, които ги угнетяват.

[21] O seu príncipe procederá deles, do meio deles sairá o que há de reinar; fá-lo-ei aproximar, e ele se chegará a mim; pois quem de si mesmo ousaria aproximar-se de mim? – diz o SENHOR.

[21] Първенецът им ще бъде от тях и управителят им ще произлезе измежду тях; Аз ще го направя да се приближава и той ще се приближава към Мене; защото кой е този, които е утвърдил сърцето си да се приближи към Мене? – казва Господ.

[22] Vós sereis o meu povo, eu serei o vosso Deus.

[22] И вие ще Ми бъдете народ, а Аз ще ви бъда Бог.

[23] Eis a tempestade do SENHOR! O furor saiu, e um redemoinho tempestuou sobre a cabeça dos perversos.

[23] Ето, ураган от Господа, Неговата ярост излезе, вихрушка, която помита; ще избухне върху главата на нечестивите.

[24] Não voltará atrás o brasume da ira do SENHOR, até que tenha executado e cumprido os desígnios do seu coração. Nos últimos dias, entendereis isto.

[24] Пламенният гняв на Господа няма да се върне, докато Той не извърши и докато не изпълни намеренията на сърцето Си; в последните дни вие ще разберете това.

Jeremias 31

Lamento transformado em júbilo

Йеремия 31

Пророческа утеха за Израил – възвръщане от плен и възстановяване

[1] Naquele tempo, diz o SENHOR, serei o Deus de todas as tribos de Israel, e elas serão o meu povo.

[1] В същото време, казва Господ, ще бъда Бог на всички Израелеви родове и те ще Ми бъдат народ.

[2] Assim diz o SENHOR: O povo que se livrou da espada logrou graça no deserto. Eu irei e darei descanso a Israel.

[2] Така казва Господ: Народът, който оцеля от меча, ще намери благоволение в пустинята; ще отида да го направя – да! – Израил, да почива.

[3] De longe se me deixou ver o SENHOR, dizendo: Com amor eterno eu te amei; por isso, com benignidade te atraí.

[3] Господ ми се яви отдавна и каза: Наистина те възлюбих с вечна любов; затова продължих да показвам милост към тебе.

[4] Ainda te edificarei, e serás edificada, ó virgem de Israel! Ainda serás adornada com os teus adufes e sairás com o coro dos que dançam.

[4] Пак ще те съградя и ще бъдеш съградена, девице Израилева; пак ще се украсиш с тъпанчетата си и ще излизаш в хорàта на онези, които се веселят.

[5] Ainda plantarás vinhas nos montes de Samaria; plantarão os plantadores e gozarão dos frutos.

[5] Пак ще насадиш лозя на самарийските планини; онези, които ги насадят, те ще ядат плода им.

[6] Porque haverá um dia em que gritarão os atalaias na região montanhosa de Efraim: Levantai-vos, e subamos a Sião, ao SENHOR, nosso Deus!

[6] Защото ще дойде ден, когато стражарите по Ефремовите планини ще викат: Станете и нека възлезем в Сион при Господа, нашия Бог.

[7] Porque assim diz o SENHOR: Cantai com alegria a Jacó, exultai por causa da cabeça das nações; proclamai, cantai louvores e dizei: Salva, SENHOR, o teu povo, o restante de Israel.

[7] Защото така казва Господ: Пейте с радост за Яков и възкликнете за главния от народите; прогласете, похвалете и кажете: Спаси, Господи, народа Си, останалите от Израил.

[8] Eis que os trarei da terra do Norte e os congregarei das extremidades da terra; e, entre eles, também os cegos e aleijados, as mulheres grávidas e as de parto; em grande congregação, voltarão para aqui.

[8] Ето, Аз ще ги доведа от северната земя и ще ги събера от краищата на света, и заедно с тях слепият и куцият, бременната заедно с раждащата ще се върнат тук с голямо множество.

[9] Virão com choro, e com súplicas os levarei; guiá-los-ei aos ribeiros de águas, por caminho reto em que não tropeçarão; porque sou pai para Israel, e Efraim é o meu primogênito.

[9] С плач ще дойдат и като се молят, ще ги доведа; ще ги доведа до водни реки през прав път, в който няма да се спънат; защото съм Отец на Израил и Ефрем е Моят първороден.

[10] Ouvi a palavra do SENHOR, ó nações, e anunciai nas terras longínquas do mar, e dizei: Aquele que espalhou a Israel o congregará e o guardará, como o pastor, ao seu rebanho.

[10] Слушайте, народи, словото Господне и известете в далечните острови, като кажете: Който разпръсна Израил, Той ще го събере и ще го опази, както овчарят стадата си.

[11] Porque o SENHOR redimiu a Jacó e o livrou da mão do que era mais forte do que ele.

[12] Hão de vir e exultar na altura de Sião, radiantes de alegria por causa dos bens do SENHOR, do cereal, do vinho, do azeite, dos cordeiros e dos bezerros; a sua alma será como um jardim regado, e nunca mais desfalecerão.

[13] Então, a virgem se alegrará na dança, e também os jovens e os velhos; tornarei o seu pranto em júbilo e os consolarei; transformarei em regozijo a sua tristeza.

[14] Saciarei de gordura a alma dos sacerdotes, e o meu povo se fartará com a minha bondade, diz o SENHOR.

[15] Assim diz o SENHOR: Ouviu-se um clamor em Ramá, pranto e grande lamento; era Raquel chorando por seus filhos e inconsolável por causa deles, porque já não existem.

[16] Assim diz o SENHOR: Reprime a tua voz de choro e as lágrimas de teus olhos; porque há recompensa para as tuas obras, diz o SENHOR, pois os teus filhos voltarão da terra do inimigo.

[17] Há esperança para o teu futuro, diz o SENHOR, porque teus filhos voltarão para os seus territórios.

[18] Bem ouvi que Efraim se queixava, dizendo: Castigaste-me, e fui castigado como novilho ainda não domado;

[11] Защото Господ е изкупил Яков, изкупил го е от ръката на по-силния от него.

[12] И те ще дойдат и ще пеят върху височината на Сион, и ще се стекат към благата Господни – към житото, виното и дървеното масло и към рожбите на овцете и на говедата; душата им ще бъде като напоявана градина и те няма да изнемощеят вече.

[13] Тогава ще се зарадва девицата в хорото и юношите и старите заедно; защото Аз ще превърна жалеенето им в радост и ще ги утеша, и ще ги развеселя след скръбта им.

[14] Още ще наситя душата на свещениците с тлъсто; и народът Ми ще се насити с Моите блага, казва Господ.

[15] Така казва Господ: Глас се чува в Рама, ридание и горчив плач; Рахил оплаква децата си и не иска да се утеши за децата си, защото ги няма.

[16] Така казва Господ: Въздържай гласа си от плач и очите си – от сълзи, защото делото ти бе възнаградено, казва Господ, и те ще се върнат от земята на неприятеля.

[17] Има надежда за късните ти дни, казва Господ, и децата ти ще се върнат в своите предели.

[18] Наистина чух Ефрем да си оплаква участта, като казва: Наказал си ме и бях наказан като теле, неучено на

converte-me, e serei convertido, porque tu és o SENHOR, meu Deus.

19 Na verdade, depois que me converti, arrependi-me; depois que fui instruído, bati no peito; fiquei envergonhado, confuso, porque levei o opróbrio da minha mocidade.

20 Não é Efraim meu precioso filho, filho das minhas delícias? Pois tantas vezes quantas falo contra ele, tantas vezes ternamente me lembro dele; comove-se por ele o meu coração, deveras me compadecerei dele, diz o SENHOR.

21 Põe-te marcos, finca postes que te guiem, presta atenção na vereda, no caminho por onde passaste; regressa, ó virgem de Israel, regressa às tuas cidades.

22 Até quando andarás errante, ó filha rebelde? Porque o SENHOR criou coisa nova na terra: a mulher infiel virá a requestar um homem.

23 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ainda dirão esta palavra na terra de Judá e nas suas cidades, quando eu lhe restaurar a sorte: O SENHOR te abençoe, ó morada de justiça, ó santo monte!

24 Nela, habitarão Judá e todas as suas cidades juntamente, como também os lavradores e os que pastoreiam os rebanhos.

25 Porque satisfiz à alma cansada, e saciei a toda alma desfalecida.

хомот; върни ме и ще бъда върнат, защото Ти си Господ, мой Бог.

19 Наистина, откакто бях върнат, се разкаях, и откакто бях научен, се ударих по бедрото. Засрамих се, да! Дори се смутих, понеже носих укора на младостта си.

20 Ефрем драг син ли Ми е? Мило дете ли е? Защото колкото пъти говоря против него, все още го помня; затова сърцето Ми се смущава за него и Аз наистина ще му покажа милост, казва Господ.

21 Изправи си пътни показалци, направи си колове за упътване, насочи сърцето си към пътя – към пътя, през който си ходила; върни се, девице Израилева, върни се към тези твои градове.

22 Докога ще се скиташ насам-натам, дъще отстъпнице? Защото Господ направи нещо ново на земята – жена ще обгради с грижи и любов мъж.

23 Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Отново ще употребяват този говор в Юдовата земя и в градовете ѝ, когато ги върна от плен – Господ да те благослови, жилище на правда, свят хълм!

24 И там ще обитава Юда заедно с всичките му градове, земеделците и чергарите със стада.

25 Защото наситих изнурената душа и напълних всяка изтерзана душа.

[26] Nisto, despertei e olhei; e o meu sono fora doce para mim.

[27] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que semearei a casa de Israel e a casa de Judá com a semente de homens e de animais.

[28] Como velei sobre eles, para arrancar, para derribar, para subverter, para destruir e para afligir, assim velarei sobre eles para edificar e para plantar, diz o SENHOR.

[29] Naqueles dias, já não dirão: Os pais comeram uvas verdes, e os dentes dos filhos é que se embotaram.

[30] Cada um, porém, será morto pela sua iniqüidade; de todo homem que comer uvas verdes os dentes se embotarão.

Firmada nova aliança com Israel

[31] Eis aí vêm dias, diz o SENHOR, em que firmarei nova aliança com a casa de Israel e com a casa de Judá.

[32] Não conforme a aliança que fiz com seus pais, no dia em que os tomei pela mão, para os tirar da terra do Egito; porquanto eles anularam a minha aliança, não obstante eu os haver desposado, diz o SENHOR.

[33] Porque esta é a aliança que firmarei com a casa de Israel, depois daqueles dias, diz o SENHOR: Na mente, lhes imprimirei as minhas leis, também no coração lhas inscreverei; eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

[34] Não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR, porque

[26] След това се събудих и размислих; и от видението сънят ми стана сладък.

[27] Ето, идат дни, казва Господ, когато ще насея Израилевия дом и Юдовия дом с човешко и с животинско семе;

[28] и както бдях над тях, за да изкоренявам, да събарям, да съсипвам, да погубвам и да наскърбявам, така ще бъда над тях, за да градя и да насаждам, казва Господ.

[29] В онези дни няма вече да казват: Бащите ядоха кисело грозде и зъбите на децата оскоминеха;

[30] а всеки ще умира за своето си беззаконие; всеки човек, който би изял кисело грозде, неговите зъби ще оскоминеят.

Новият завет

[31] Ето, идат дни, казва Господ, когато ще сключа с Израилевия дом и с Юдовия дом нов завет;

[32] не такъв завет, какъвто сключих с бащите им в деня, когато ги хванах за ръка, за да ги изведа от Египетската земя; защото те престъпиха Моя завет, поради което Аз се отвърнах от тях, казва Господ.

[33] Но ето завета, който ще сключа с Израилевия дом след онези дни, казва Господ: Ще положа закона Си във вътрешностите им и ще го напиша в сърцата им; Аз ще бъда техен Бог и те ще бъдат Мой народ;

[34] и няма вече да учат всеки ближния си и всеки брат си и да казват: Познайте Господа; защото те всички ще

todos me conhecerão, desde o menor até ao maior deles, diz o SENHOR. Pois perdoarei as suas iniqüidades e dos seus pecados jamais me lembrarei.

35 Assim diz o SENHOR, que dá o sol para a luz do dia e as leis fixas à lua e às estrelas para a luz da noite, que agita o mar e faz bramir as suas ondas; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

36 Se falharem estas leis fixas diante de mim, diz o SENHOR, deixará também a descendência de Israel de ser uma nação diante de mim para sempre.

37 Assim diz o SENHOR: Se puderem ser medidos os céus lá em cima e sondados os fundamentos da terra cá embaixo, também eu rejeitarei toda a descendência de Israel, por tudo quanto fizeram, diz o SENHOR.

38 Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que esta cidade será reedificada para o SENHOR, desde a Torre de Hananel até à Porta da Esquina.

39 O cordel de medir estender-se-á para diante, até ao outeiro de Garebe, e virar-se-á para Goa.

40 Todo o vale dos cadáveres e da cinza e todos os campos até ao ribeiro Cedrom, até à esquina da Porta dos Cavalos para o oriente, serão consagrados ao SENHOR. Esta Jerusalém jamais será desarraigada ou destruída.

Jeremias 32

Jeremias compra um campo em Anatote

Ме познават – от най-малкия до най-големия между тях, казва Господ; защото ще простя беззаконието им и греха им няма да помня вече.

35 Така казва Господ, Който дава слънцето за светлина денем и нарежда луната и звездите за светлина нощем, Който повдига морето така, че вълните му бучат, Господ на Силите е името Му.

36 Ако изчезнат тези наредби отпред Мене, казва Господ, тогава и Израилевото потомство ще престане да бъде довека народ пред Мене.

37 Така казва Господ: Ако може да се измери небето горе и да се изследват основите на земята долу, тогава и Аз ще отхвърля цялото Израилево потомство за всичко, което са сторили, казва Господ.

38 Ето, идат дни, казва Господ, когато градът ще се съгради на Господа– от кулата Ананеил до портата на ъгъла;

39 и връв за измерване още ще се тегли по-нататък право до хълма Гарив и ще завие към Гоат;

40 и цялата долина на труповете и на пепелта, и на всички ниви по потока Кедрон, до ъгъла на конската порта към изток, ще бъдат святи на Господа; градът няма вече да се изкорени, нито да се съсипе довека.

Йеремия 32

Славното възстановяване на Израил след плена

[1] Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, no ano décimo de Zedequias, rei de Judá, ou décimo oitavo de Nabucodonosor.

[2] Ora, nesse tempo o exército do rei da Babilônia cercava Jerusalém; Jeremias, o profeta, estava encarcerado no pátio da guarda que estava na casa do rei de Judá.

[3] Pois Zedequias, rei de Judá, o havia encerrado, dizendo: Por que profetizas tu que o SENHOR disse que entregaria esta cidade nas mãos do rei da Babilônia, e ele a tomaria;

[4] que Zedequias, rei de Judá, não se livraria das mãos dos caldeus, mas infalivelmente seria entregue nas mãos do rei da Babilônia, e com ele falaria boca a boca, e o veria face a face;

[5] e que ele levaria Zedequias para a Babilônia, onde estaria até que o SENHOR se lembrasse dele, como este disse; e, ainda que pelejásseis contra os caldeus, não seríeis bem sucedidos?

[6] Disse, pois, Jeremias: Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[7] Eis que Hananel, filho de teu tio Salum, virá a ti, dizendo: Compra o meu campo que está em Anatote, pois a ti, a quem pertence o direito de resgate, compete comprá-lo.

[8] Veio, pois, a mim, segundo a palavra do SENHOR, Hananel, filho de meu tio, ao pátio da guarda e me disse: Compra agora

[1] Словото, което дойде към Йеремия от Господа в десетата година на Юдейския цар Седекия, която година беше осемнадесетата на Навуходоносор.

[2] По това време войската на вавилонския цар обсаждаше Йерусалим; а пророк Йеремия беше затворен в двора на стражата, която беше в двореца на Юдейския цар.

[3] Защото Юдейският цар Седекия го беше затворил и му беше казал: Защо пророкуваш, като казваш: Така казва Господ: Ето, Аз ще предам този град в ръката на вавилонския цар и той ще го завладее;

[4] и Юдейският цар Седекия няма да избегне от ръката на халдейците, а непременно ще бъде предаден в ръката на вавилонския цар и ще говори с него уста с уста, и ще се погледнат очи в очи;

[5] и той ще заведе Седекия във Вавилон; и ще бъде там, докато го посетя, казва Господ; и ако воювате против халдейците, няма да успеете?

[6] Йеремия отговори: Господнето слово дойде към мен и каза:

[7] Ето, Анамеил, син на чичо ти Селум, ще дойде при теб и ще каже: Купи си нивата ми, която е в Анатот; защото на тебе принадлежи правото на близък сродник да я откупиш.

[8] И така, чичовият ми син Анамеил дойде при мене в двора на стражата, според Господнето слово, и ми каза:

o meu campo que está em Anatote, na terra de Benjamim; porque teu é o direito de posse e de resgate; compra-o. Então, entendi que isto era a palavra do SENHOR.

Купи, моля, нивата ми, която е в Анатот във Вениаминовата земя; защото на тебе принадлежи правото да я наследиш и на тебе – правото да я откупиш; купи я за себе си. Тогава познах, че това предложение беше Господне слово
.

[9] Comprei, pois, de Hananel, filho de meu tio, o campo que está em Anatote; e lhe pesei o dinheiro, dezessete siclos de prata.

[9] И купих нивата, която е в Анатот, от чичовия ми син Анамеил и му претеглих парите, седемнадесет сикъла сребро.

[10] Assinei a escritura, fechei-a com selo, chamei testemunhas e pesei-lhe o dinheiro numa balança.

[10] След като написах записа и ударих печата, повиках свидетели и претеглих среброто във везните.

[11] Tomei a escritura da compra, tanto a selada, segundo mandam a lei e os estatutos, como a cópia aberta;

[11] Тогава взех записа за покупката – както
запечатания, съдържащспоразуменията и условията, така и отворения;

[12] dei-a a Baruque, filho de Nerias, filho de Maaséias, na presença de Hananel, filho de meu tio, e perante as testemunhas, que assinaram a escritura da compra, e na presença de todos os judeus que se assentavam no pátio da guarda.

[12] и предадох записа за покупката на Варух, син на Нирия, Маасиевия син, пред чичовия ми син Анамеил и пред свидетелите, които подписаха записа за покупката, пред всички юдеи, които седяха в двора на стражата.

[13] Perante eles dei ordem a Baruque, dizendo:

[13] И заръчах на Варух пред тях, като казах:

[14] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Toma esta escritura, esta escritura da compra, tanto a selada como a aberta, e mete-as num vaso de barro, para que se possam conservar por muitos dias;

[14] Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Вземи тези записи – този запечатан запис за покупката и този отворен запис – и ги сложи в пръстен съд, за да стоят за дълго време.

[15] porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ainda se comprarão casas, campos e vinhas nesta terra.

[15] Защото така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Пак ще се купуват в тази земя къщи, ниви и лозя.

Jeremias pede esclarecimentos a Deus

[16] Depois que dei a escritura da compra a Baruque, filho de Nerias, orei ao SENHOR, dizendo:
[17] Ah! SENHOR Deus, eis que fizeste os céus e a terra com o teu grande poder e com o teu braço estendido; coisa alguma te é demasiadamente maravilhosa.

[18] Tu usas de misericórdia para com milhares e retribuis a iniqüidade dos pais nos filhos; tu és o grande, o poderoso Deus, cujo nome é o SENHOR dos Exércitos,

[19] grande em conselho e magnífico em obras; porque os teus olhos estão abertos sobre todos os caminhos dos filhos dos homens, para dar a cada um segundo o seu proceder, segundo o fruto das suas obras.

[20] Tu puseste sinais e maravilhas na terra do Egito até ao dia de hoje, tanto em Israel como entre outros homens; e te fizeste um nome, qual o que tens neste dia.

[21] Tiraste o teu povo de Israel da terra do Egito, com sinais e maravilhas, com mão poderosa e braço estendido e com grande espanto;
[22] e lhe deste esta terra, que com juramento prometeste a seus pais, terra que mana leite e mel.
[23] Entraram nela e dela tomaram posse, mas não obedeceram à tua voz, nem andaram na tua lei; de tudo o que lhes mandaste que fizessem, nada fizeram; pelo que trouxeste sobre eles todo este mal.

[16] А след като предадох записа за покупката на Варух, Нириевия син, се помолих на Господа:
[17] О, Господи Йехова; ето, Ти си създал небето и земята с голямата Си сила и с простряната Си мишца; няма нищо трудно за Тебе,
[18] Който показваш милост към хиляди родове, а въздаваш беззаконието на бащите в пазвата на децата им след тях; великият, могъщественият Бог, Господ на Силите е името Му,
[19] велик в намерения и силен в дела, Чиито очи са отворени над всички пътища на човешките деца, за да въздадеш на всеки според пътищата му и според плода на делата му;
[20] Ти, Който си извършил знамения и чудеса в Египетската земя, известнидори до днес и в Израил, и между другитехора, и си придоби име, каквото е днес;
[21] и си извел народа Си Израил от Египетската земя със знамения и чудеса, с мощна ръка, с издигната мишца и с голям ужас;
[22] и си им дал тази земя, за която си се заклел на бащите им да я дадеш на тях – земя, където тече мляко и мед;

[23] и те влязоха и я завладяха; но понеже не послушаха гласа Ти, нито ходиха по закона Ти и не направиха нито едно нещо от всичко, което си им заповядал

да правят, затова си докарал върху тях цялото това зло.

[24] Eis aqui as trincheiras já atingem a cidade, para ser tomada; já está a cidade entregue nas mãos dos caldeus, que pelejam contra ela, pela espada, pela fome e pela peste. O que disseste aconteceu; e tu mesmo o vês.

[24] Ето могилите! Неприятелите стигнаха до града, за да го завладеят; и градът е предаден в ръката на халдейците, които воюват против него, поради меча и глада, и мора; и това, което си говорил, стана; ето, Ти виждаш!

[25] Contudo, ó SENHOR Deus, tu me disseste: Compra o campo por dinheiro e chama testemunhas, embora já esteja a cidade entregue nas mãos dos caldeus.

[25] А въпреки това, Господи Боже, Ти ми каза: Купи си нивата с пари и повикай свидетели; при все че градът е предаден в ръката на халдейците.

A resposta de Deus

[26] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[26] Тогава Господнето слово дойде към Йеремия и каза:

[27] Eis que eu sou o SENHOR, o Deus de todos os viventes; acaso, haveria coisa demasiadamente maravilhosa para mim?

[27] Ето, Аз съм Господ, Бог на всяка твар; има ли нещо трудно за Мене?

[28] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que entrego esta cidade nas mãos dos caldeus, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e ele a tomará.

[28] Затова така казва Господ: Ето, ще предам този град в ръката на халдейците и в ръката на вавилонския цар Навуходоносор и той ще го превземе.

[29] Os caldeus, que pelejam contra esta cidade, entrarão nela, porão fogo a esta cidade e queimarão as casas sobre cujos terraços queimaram incenso a Baal e ofereceram libações a outros deuses, para me provocarem à ira.

[29] И халдейците, които воюват против този град, ще дойдат и като запалят този град, ще го изгорят заедно с къщите, върху чиито покриви кадеха на Ваал и правеха възлияния на други богове, и Ме разгневяваха.

[30] Porque os filhos de Israel e os filhos de Judá não fizeram senão mal perante mim, desde a sua mocidade; porque os filhos de Israel não fizeram senão provocar-me à ira com as obras das suas mãos, diz o SENHOR.

[30] Защото израилтяните и юдеите са извършвали само това, което беше зло пред Мен, от младостта си; защото израилтяните не правеха друго освен да Ме разгневяват с делата на ръцете си, казва Господ.

[31] Porque para minha ira e para meu furor me tem sido esta cidade, desde o dia em que a edificaram e até ao dia de hoje, para que eu a removesse da minha presença,
[32] por causa de toda a maldade que fizeram os filhos de Israel e os filhos de Judá, para me provocarem à ira, eles, os seus reis, os seus príncipes, os seus sacerdotes e os seus profetas, como também os homens de Judá e os moradores de Jerusalém.
[33] Viraram-me as costas e não o rosto; ainda que eu, começando de madrugada, os ensinava, eles não deram ouvidos, para receberem a advertência.
[34] Antes, puseram as suas abominações na casa que se chama pelo meu nome, para a profanarem.

[35] Edificaram os altos de Baal, que estão no vale do filho de Hinom, para queimarem a seus filhos e a suas filhas a Moloque, o que nunca lhes ordenei, nem me passou pela mente fizessem tal abominação, para fazerem pecar a Judá.

[36] Agora, pois, assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca desta cidade, da qual vós dizeis: Já está entregue nas mãos do rei da Babilônia, pela espada, pela fome e pela peste.
[37] Eis que eu os congregarei de todas as terras, para onde os lancei na minha ira, no meu furor e na minha grande indignação; tornarei a trazê-los a este lugar e farei que nele habitem seguramente.

[31] Защото от деня, когато съградиха този град, дори до днес той е раздразнявал гнева Ми и яростта Ми, за да го отхвърля от лицето Си
[32] поради цялото зло, което израилтяните и юдеите извършиха и Ме раздразняваха – те, царете им, първенците им, свещениците им, пророците им, Юдовите мъже и йерусалимските жители.
[33] Те обърнаха гръб към Мен, а не лице; и при все че Аз ги учех, като ставах рано и ги поучавах, те пак не послушаха и не приеха поука;
[34] а поставиха мерзостите си в дома, който се нарича с Моето име, и го оскверниха;
[35] и съградиха високите места на Ваал, които са в долината на Еномовия син, за да превеждат синовете и дъщерите си през огъня на Молох – нещо, което не съм им заповядал, нито е идвала на сърцето Ми мисълта, че ще извършат тази мерзост, за да подтикнат Юда да съгрешава.

[36] И така, сега така казва Господ, Израилевият Бог, за този град, за който вие казвате: Ще бъде предаден в ръката на вавилонския цар с меч, глад и мор:
[37] Ето, ще ги събера от всички страни, където ги бях изгонил в гнева Си, в яростта Си и в голямото Си негодувание; и като ги върна в това място, ще ги населя в безопасност;

[38] Eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

[39] Dar-lhes-ei um só coração e um só caminho, para que me temam todos os dias, para seu bem e bem de seus filhos.

[40] Farei com eles aliança eterna, segundo a qual não deixarei de lhes fazer o bem; e porei o meu temor no seu coração, para que nunca se apartem de mim.

[41] Alegrar-me-ei por causa deles e lhes farei bem; plantá-los-ei firmemente nesta terra, de todo o meu coração e de toda a minha alma.

[42] Porque assim diz o SENHOR: Assim como fiz vir sobre este povo todo este grande mal, assim lhes trarei todo o bem que lhes estou prometendo.

[43] Comprar-se-ão campos nesta terra, da qual vós dizeis: Está deserta, sem homens nem animais; está entregue nas mãos dos caldeus.

[44] Comprarão campos por dinheiro, e lavrarão as escrituras, e as fecharão com selos, e chamarão testemunhas na terra de Benjamim, nos contornos de Jerusalém, nas cidades de Judá, nas cidades da região montanhosa, nas cidades das planícies e nas cidades do Sul; porque lhes restaurarei a sorte, diz o SENHOR.

Jeremias 33

Promessas de paz e prosperidade

[1] Veio a palavra do SENHOR a Jeremias, segunda vez, estando ele ainda encarcerado no pátio da guarda, dizendo:

[38] и те ще Ми бъдат народ, и Аз ще им бъда Бог;

[39] и ще им дам едно сърце да ходят в един път, за да се боят от Мене винаги – за тяхно добро и за доброто на децата им след тях;

[40] и ще сключа с тях вечен завет, че няма да се отвърна от тях да ги диря, за да им правя добро; и ще вложа в сърцата им страх от Мене, за да не отстъпят от Мене;

[41] дори ще се радвам над тях да им правя добро и ще ги насадя с вярност в тази земя, с цялото Си сърце и с цялата Си душа.

[42] Защото така казва Господ: Както докарах върху този народ цялото това голямо зло, така ще докарам върху тях и цялото добро, което съм им обещал.

[43] Ще се купуват ниви в тази земя, за която казвате: Пуста е без човек или животно; предадена е в ръката на халдейците.

[44] Ще купуват ниви с пари и като подписват записи и ги запечатват, ще повикват свидетели във Вениаминовата земя и в йерусалимските околности, в Юдовите градове и в планинските градове, в полските градове и в южните градове; защото ще ги върна от плена им, казва Господ.

Йеремия 33

Пророчество за възстановяване на Юдея

[1] При това Господнето слово дойде към Йеремия втори път, докато той беше

2 Assim diz o SENHOR que faz estas coisas, o SENHOR que as forma para as estabelecer (SENHOR é o seu nome):

3 Invoca-me, e te responderei; anunciar-te-ei coisas grandes e ocultas, que não sabes.

4 Porque assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, a respeito das casas desta cidade e das casas dos reis de Judá, que foram derribadas para a defesa contra as trincheiras e a espada:

5 Quando se der a peleja contra os caldeus, para que eu as encha de cadáveres de homens, feridos por minha ira e meu furor, porquanto desta cidade escondi o meu rosto, por causa de toda a sua maldade,

6 eis que lhe trarei a ela saúde e cura e os sararei; e lhes revelarei abundância de paz e segurança.

7 Restaurarei a sorte de Judá e de Israel e os edificarei como no princípio.

8 Purificá-los-ei de toda a sua iniqüidade com que pecaram contra mim; e perdoarei todas as suas iniqüidades com que pecaram e transgrediram contra mim.

9 Jerusalém me servirá por nome, por louvor e glória, entre todas as nações da terra que ouvirem todo o bem que eu lhe faço; espantar-se-ão e tremerão por causa

още затворен в двора на стражата, и каза:

2 Така казва Господ, Който държи тези неща, Господ, Който ги прави, за да ги утвърждава – Йехова е името Му:

3 Извикай към Мен и ще ти отговоря, и ще ти покажа велики и тайни неща, които не знаеш.

4 Защото така казва Господ, Израилевият Бог, за къщите на този град и за дворците на Юдейските царе, които са били разрушени, за да изградят защитата против могилите и против меча,

5 и за онези, които идват да воюват против халдейците и да напълнят тези къщи с труповете на хората, които Аз ще поразя в гнева и яростта Си, поради всички злини, за които скрих лицето Си от този град:

6 Ето, ще донеса в него здраве и изцеление и ще ги изцеля, и ще им открия изобилие на мир и вярност.

7 Ще върна Юдовите пленници и Израилевите пленници и ще ги съградя, както преди;

8 ще ги очистя от цялото беззаконие, с което съгрешиха пред Мен и с което престъпиха закона Ми,

9 и този град ще Ми бъде град, чието име да се споменава с радост, с хвала и слава пред всички народи по света, които ще чуят цялото добро, което им правя Аз, и ще се убоят и ще се

de todo o bem e por causa de toda a paz que eu lhe dou.

[10] Assim diz o SENHOR: Neste lugar, que vós dizeis que está deserto, sem homens nem animais, nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, que estão assoladas, sem homens, sem moradores e sem animais, ainda se ouvirá

[11] a voz de júbilo e de alegria, e a voz de noivo, e a de noiva, e a voz dos que cantam: Rendei graças ao SENHOR dos Exércitos, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre; e dos que trazem ofertas de ações de graças à Casa do SENHOR; porque restaurarei a sorte da terra como no princípio, diz o SENHOR.

[12] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda neste lugar, que está deserto, sem homens e sem animais, e em todas as suas cidades, haverá morada de pastores que façam repousar aos seus rebanhos.

[13] Nas cidades da região montanhosa, e nas cidades das planícies, e nas cidades do Sul, na terra de Benjamim, e nos contornos de Jerusalém, e nas cidades de Judá, ainda passarão os rebanhos pelas mãos de quem os conte, diz o SENHOR.

Repetição da promessa do Renovo de Davi

Jeremias 23.5-6

[14] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que cumprirei a boa palavra que proferi à casa de Israel e à casa de Judá.

разтреперят за цялото добро и за целия мир, който ще му доставя.

[10] Така казва Господ: В това място, за което вие казвате: Пусто е, без човек и без животно, – да! – в Юдейските градове и в йерусалимските улици, които са пусти, без човек, без жител и без животно, пак ще се чуе

[11] глас на радост и глас на веселие, глас на младоженец и глас на невяста, глас на онези, които казват: Хвалете Господа на Силите, защото Господ е благ, защото Неговата милост е довека, и глас на онези, които принасят благодарствени приноси в дома Господен, защото ще върна пленниците, взети от тази земя, както са били преди това, казва Господ.

[12] Така казва Господ на Силите: В това място, което е пусто, без човек и без животно, и във всичките му градове пак ще има жилища на овчари, които ще успокояват стадата си.

[13] В планинските и в полските градове, в южните градове и във Вениаминовата земя, в околностите на Йерусалим и в Юдовите градове пак ще минават стадата под ръката на онези, които ги броят, казва Господ.

[14] Ето, идат дни, казва Господ, когато ще изпълня онова добро слово, което говорих за Израилевия дом и за Юдовия дом.

[15] Naqueles dias e naquele tempo, farei brotar a Davi um Renovo de justiça; ele executará juízo e justiça na terra.

[15] В онези дни и в онова време ще направя да израсте на Давид праведен Отрасъл; и той ще извърши правосъдие и правда на земята.

[16] Naqueles dias, Judá será salvo e Jerusalém habitará seguramente; ela será chamada SENHOR, Justiça Nossa.

[16] В онези дни Юда ще бъде спасен и Йерусалим ще обитава в безопасност; и ето името, с което ще се нарича: Господ е наша правда.

[17] Porque assim diz o SENHOR: Nunca faltará a Davi homem que se assente no trono da casa de Israel;

[17] Защото така казва Господ: Никога няма да липсва от Давид човек, който да стои на престола на Израилевия дом;

[18] nem aos sacerdotes levitas faltará homem diante de mim, para que ofereça holocausto, queime oferta de manjares e faça sacrifício todos os dias.

[18] нито от левитските свещеници ще липсва пред Мене човек, който да принася всеизгаряния и да гори хлебни приноси, и да жертва непрестанно.

[19] Veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[19] И словото Господне дойде към Йеремия и каза:

[20] Assim diz o SENHOR: Se puderdes invalidar a minha aliança com o dia e a minha aliança com a noite, de tal modo que não haja nem dia nem noite a seu tempo,

[20] Така казва Господ: Ако ви е възможно да нарушите завета Ми за деня и завета ми за нощта, така че да не става вече ден и нощ на времето си,

[21] poder-se-á também invalidar a minha aliança com Davi, meu servo, para que não tenha filho que reine no seu trono; como também com os levitas sacerdotes, meus ministros.

[21] тогава ще може да се наруши и заветът Ми със слугата Ми Давид, така че да няма син да царува на престола му, и заветът Ми със служителите Ми – левитските свещеници.

[22] Como não se pode contar o exército dos céus, nem medir-se a areia do mar, assim tornarei incontável a descendência de Davi, meu servo, e os levitas que ministram diante de mim.

[22] Както не може да се изброи небесното множество, нито да се измери морският пясък, така ще умножавам потомството на слугата Ми Давид и левитите, които Ми служат.

[23] Veio ainda a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[23] Словото Господне дойде отново към Йеремия и каза:

[24] Não atentas para o que diz este povo: As duas famílias que o SENHOR elegeu, agora as rejeitou? Assim desprezam a meu povo, que a seus olhos já não é povo.

[25] Assim diz o SENHOR: Se a minha aliança com o dia e com a noite não permanecer, e eu não mantiver as leis fixas dos céus e da terra,

[26] também rejeitarei a descendência de Jacó e de Davi, meu servo, de modo que não tome da sua descendência quem domine sobre a descendência de Abraão, Isaque e Jacó; porque lhes restaurarei a sorte e deles me apiedarei.

Jeremias 34

Prediz-se a sorte de Zedequias

[1] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, quando Nabucodonosor, rei da Babilônia, e todo o seu exército, e todos os reinos da terra que estavam debaixo do seu poder, e todos os povos pelejavam contra Jerusalém e contra todas as suas cidades, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Vai, fala a Zedequias, rei de Judá, e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Eis que eu entrego esta cidade nas mãos do rei da Babilônia, o qual a queimará.

[3] Tu não lhe escaparás das mãos; pelo contrário, serás preso e entregue nas suas mãos; tu verás o rei da Babilônia face a face, e ele te falará boca a boca, e entrarás na Babilônia.

[24] Не си ли размислил какво говори този народ и какво казва: Двата рода, които Господ избра, ето, отхвърлил ли ги е? Така презират те народа Ми, че да не се смятат вече за народ пред тях.

[25] Така казва Господ: Ако не съм поставил завета Си за деня и нощта и ако не съм определил наредбите за небето и земята,

[26] тогава ще отхвърля и потомството на Яков и на слугата Си Давид, така че да не вземам от него хора дауправляват потомството на Авраам, Исаак и Яков; защото ще върна пленниците им и ще покажа милост към тях.

Йеремия 34

Слово на Йеремия към юдейския цар Седекия

[1] Словото, което дойде към Йеремия от Господа, когато вавилонският цар Навуходоносор, цялата му войска, всички царства на света, които бяха под властта му, и всички племена воюваха против Йерусалим и против всичките му градове:

[2] Така казва Господ, Израилевият Бог: Иди и говори на Юдейския цар Седекия: Така казва Господ: Ето, ще предам този град в ръката на вавилонския цар, който ще го изгори с огън.

[3] И ти няма да избегнеш от ръката му, а непременно ще бъдеш хванат и предаден в ръката му; и ти и вавилонският цар ще се погледнете очи в очи и ще говорите уста с уста, и ще отидеш във Вавилон.

[4] Todavia, ouve a palavra do SENHOR, ó Zedequias, rei de Judá: Assim diz o SENHOR a teu respeito: Não morrerás à espada.

[5] Em paz morrerás, e te queimarão perfumes a ti, como se queimaram a teus pais, que, como reis, te precederam, e te prantearão, dizendo: Ah! SENHOR! Pois eu é que disse a palavra, diz o SENHOR.

[6] Falou Jeremias, o profeta, a Zedequias, rei de Judá, todas estas palavras, em Jerusalém,

[7] quando o exército do rei da Babilônia pelejava contra Jerusalém e contra todas as cidades que restavam de Judá, contra Laquis e contra Azeca; porque só estas ficaram das cidades fortificadas de Judá.

As ameaças de Deus por causa da escravatura

[8] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, depois que o rei Zedequias fez aliança com todo o povo de Jerusalém, para lhes apregoar a liberdade:

[9] que cada um despedisse forro o seu servo e cada um, a sua serva, hebreu ou hebréia, de maneira que ninguém retivesse como escravos hebreus, seus irmãos.

[10] Todos os príncipes e todo o povo que haviam entrado na aliança obedeceram, despedindo forro cada um o seu servo e cada um a sua serva, de maneira que já não os retiveram como escravos; obedeceram e os despediram.

[4] Обаче, Седекия, царю Юдейски, слушай Господнето слово; така казва Господ за тебе: Няма да умреш от меч;

[5] мирно ще умреш; и каквито изгаряния на благовония правеха за бащите ти, предишните царе, които те предшестваха, такива изгаряния ще направят и за теб; и ще те оплачат, като кажат: Уви! Господарю! Защото Аз изговорих това слово, казва Господ.

[6] Тогава пророк Йеремия предаде на Юдейския цар Седекия всички тези думи в Йерусалим,

[7] когато още войската на вавилонския цар се биеше против Йерусалим и против всичките останали Юдейски градове – против Лахис и Азика; защото от укрепените Юдейски градове само те бяха останали.

Послание за освобождаване на робите

[8] Словото, което дойде към Йеремия от Господа, след като цар Седекия беше сключил завет с целия народ, който беше в Йерусалим, за да прогласят помежду си освобождение,

[9] така че всеки да пусне на свобода слугата си и всеки слугинята си, евреин или еврейка, за да не държи никой брат си юдеин за слуга.

[10] И всички първенци и целият народ, които встъпиха в завета, бяха послушали всеки да пусне на свобода слугата си и всеки слугинята си, така че да не ги държат вече за слуги; бяха послушали и бяха ги пуснали;

[11] Mas depois se arrependeram, e fizeram voltar os servos e as servas que haviam despedido forros, e os sujeitaram por servos e por servas.

[12] Veio, pois, a palavra do SENHOR a Jeremias, da parte do SENHOR, dizendo:

[13] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eu fiz aliança com vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, da casa da servidão, dizendo:

[14] Ao fim de sete anos, libertareis cada um a seu irmão hebreu, que te for vendido a ti e te houver servido seis anos, e despedi-lo-ás forro; mas vossos pais não me obedeceram, nem inclinaram os seus ouvidos a mim.

[15] Não há muito, havíeis voltado a fazer o que é reto perante mim, apregoando liberdade cada um ao seu próximo; e tínheis feito perante mim aliança, na casa que se chama pelo meu nome;

[16] mudastes, porém, e profanastes o meu nome, fazendo voltar cada um o seu servo e cada um, a sua serva, os quais, deixados à vontade, já tínheis despedido forros, e os sujeitastes, para que fossem vossos servos e servas.

[17] Portanto, assim diz o SENHOR: Vós não me obedecestes, para apregoardes a liberdade, cada um a seu irmão e cada um ao seu próximo; pois eis que eu vos apregôo a liberdade, diz o SENHOR, para a espada, para a peste e para a fome; farei

[11] но после се бяха отметнали, като накараха да се върнат слугите и слугините, които бяха пуснали на свобода, и ги подчиниха да бъдат слуги и слугини.

[12] Затова Господнето слово дойде към Йеремия от Господа и каза:

[13] Така казва Господ, Израилевият Бог: Аз сключих завет с бащите ви – в деня, когато ги изведох от Египетската земя, от дома на робството, като казах:

[14] В края на всеки седем години пускайте всеки брат си евреина, който ти се е продал и ти е слугувал шест години – да го пускаш на свобода от тебе. Но бащите ви не Ме послушаха, нито приклониха ухото си.

[15] И вие сега се бяхте обърнали и бяхте извършили това, което е право пред Мене, като прогласихте всеки освобождение на ближния си; и бяхте сключили завет пред Мене в дома, който се нарича с Моето име;

[16] но се отметнахте и осквернихте името Ми, като накарахте всеки слугата си и всеки слугинята си, които бяхте пуснали на свобода по волята им, да се върнат и ги подчинихте да ви бъдат слуги и слугини.

[17] Затова така казва Господ: Вие не Ме послушахте да прогласите освобождение всеки на брат си и всеки на ближния си; ето, казва Господ, Аз прогласявам против вас свобода на меча, мора и глада; и ще ви предам да

que sejais um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra.

[18] Farei aos homens que transgrediram a minha aliança e não cumpriram as palavras da aliança que fizeram perante mim como eles fizeram com o bezerro que dividiram em duas partes, passando eles pelo meio das duas porções;

[19] os príncipes de Judá, os príncipes de Jerusalém, os oficiais, os sacerdotes e todo o povo da terra, os quais passaram por meio das porções do bezerro,

[20] entregá-los-ei nas mãos de seus inimigos e nas mãos dos que procuram a sua morte, e os cadáveres deles servirão de pasto às aves dos céus e aos animais da terra.

[21] A Zedequias, rei de Judá, e a seus príncipes, entregá-los-ei nas mãos de seus inimigos e nas mãos dos que procuram a sua morte, nas mãos do exército do rei da Babilônia, que já se retiraram de vós.

[22] Eis que eu darei ordem, diz o SENHOR, e os farei tornar a esta cidade, e pelejarão contra ela, tomá-la-ão e a queimarão; e as cidades de Judá porei em assolação, de sorte que ninguém habite nelas.

Jeremias 35

A fidelidade dos recabitas

[1] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, nos dias de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, dizendo:

бъдете тласкани по всички царства на света.

[18] И ще предам хората, които са престъпили завета Ми, които не са изпълнили думите на завета, който сключиха пред Мене, когато разсякоха телето на две и минаха между частите му,

[19] юдейските първенци и йерусалимските първенци, евнусите и свещениците, и целия народ на тази земя, които минаха между частите на телето –

[20] да! – ще ги предам в ръката на неприятелите им и в ръката на онези, които искат живота им; и труповете им ще бъдат за храна на небесните птици и на земните зверове.

[21] И Юдейския цар Седекия и първенците му ще предам в ръката на неприятелите им и в ръката на онези, които искат живота им, и в ръката на войските на вавилонския цар, които са се оттеглили от вас.

[22] Ето, ще заповядам, казва Господ, и ще ги върна в този град; и те, като воюват против него, ще го превземат и ще го изгорят с огън; и ще превърна Юдейските градове в пустота, останали без жители.

Йеремия 35

Верността на Рихавовците – пример за Юдея

[1] Словото, което дойде към Йеремия от Господа в дните на Юдейския цар Йоаким, Йосиевия син, и каза:

[2] Vai à casa dos recabitas, fala com eles, leva-os à Casa do SENHOR, a uma das câmaras, e dá-lhes vinho a beber.
[3] Então, tomei a Jazanias, filho de Jeremias, filho de Habazinias, aos irmãos, e a todos os filhos dele, e a toda a casa dos recabitas;
[4] e os levei à Casa do SENHOR, à câmara dos filhos de Hanã, filho de Jigdalias, homem de Deus, que está junto à câmara dos príncipes e sobre a de Maaséias, filho de Salum, guarda do vestíbulo;
[5] e pus diante dos filhos da casa dos recabitas taças cheias de vinho e copos e lhes disse: Bebei vinho.
[6] Mas eles disseram: Não beberemos vinho, porque Jonadabe, filho de Recabe, nosso pai, nos ordenou: Nunca jamais bebereis vinho, nem vós nem vossos filhos;
[7] não edificareis casa, não fareis sementeiras, não plantareis, nem possuireis vinha alguma; mas habitareis em tendas todos os vossos dias, para que vivais muitos dias sobre a terra em que viveis peregrinando.
[8] Obedecemos, pois, à voz de Jonadabe, filho de Recabe, nosso pai, em tudo quanto nos ordenou; de maneira que não bebemos vinho em todos os nossos dias, nem nós, nem nossas mulheres, nem nossos filhos, nem nossas filhas;
[9] nem edificamos casas para nossa habitação; não temos vinha, nem campo, nem semente.

[2] Иди в жилището на Рихавовците и им говори, и ги доведи в една от стаите на Господния дом, и ги напой с вино.
[3] Тогава взех Яазания, син на Йеремия, Хавасиниевия син, и братята му, всичките му синове и целия дом на Рихавовците,
[4] и ги доведох в Господния дом, в стаята на синовете на Анана, син на Игдалия, Божия човек, която беше до стаята на първенците, над стаята на стражаря на вратата Маасия, Селумовия син.
[5] След като сложих пред синовете на дома на Рихавовците паници, пълни с вино, и чаши, им казах: Пийте вино.
[6] А те отвърнаха: Не искаме да пием вино, защото Йонадав, син на праотеца ни Рихав, ни заповяда: Да не пиете вино, нито вие, нито потомците ви, довека;
[7] нито къщи да построите, нито семе да сеете, нито лозя да садите или да притежавате; а в шатри да обитавате през всичките си дни, за да живеете дълго време в земята, където сте пришълци.
[8] И ние сме слушали гласа на Йонадав, син на праотеца ни Рихав, за всичко, което ни заръча, да не пием вино през всичките си дни – ние, жените ни, синовете ни и дъщерите ни,
[9] нито да строим къщи, в които да живеем; и не сме притежавали лозе или нива, или семе,

[10] Mas habitamos em tendas, e, assim, obedecemos, e tudo fizemos segundo nos ordenou Jonadabe, nosso pai.

[10] а сме живели в шатри и сме слушали и правили всичко, което ни заповяда нашият праотец Йонадав.

[11] Quando, porém, Nabucodonosor, rei da Babilônia, subia a esta terra, dissemos: Vinde, e refugiemo-nos em Jerusalém, por causa do exército dos caldeus e dos siros; e assim ficamos em Jerusalém.

[11] Но когато вавилонският цар Навуходоносор дойде в тази земя, казахме: Елате! Да влезем в Йерусалим поради страха от халдейската войска и поради страха от сирийската войска; затова живеем понастоящем в Йерусалим.

[12] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[12] Тогава Господнето слово дойде към Йеремия и каза:

[13] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Vai e dize aos homens de Judá e aos moradores de Jerusalém: Acaso, nunca aceitareis a minha advertência para obedecerdes às minhas palavras? – diz o SENHOR.

[13] Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Иди и кажи на Юдовите мъже и на йерусалимските жители: Господ казва: Няма ли да приемете поука, за да слушате Моите думи?

[14] As palavras de Jonadabe, filho de Recabe, que ordenou a seus filhos não bebessem vinho, foram guardadas; pois, até ao dia de hoje, não beberam; antes, obedecem às ordens de seu pai; a mim, porém, que, começando de madrugada, vos tenho falado, não me obedecestes.

[14] Думите на Йонадав, Рихавовия син, който заповяда на потомците си да не пият вино, се изпълняват; те и до днес не пият, защото слушат заповедта на праотеца си. Аз, обаче, говорих на вас, като ставах рано и говорех; но вие не Ме послушахте.

[15] Começando de madrugada, vos tenho enviado todos os meus servos, dizendo: Convertei-vos agora, cada um do seu mau caminho, fazei boas as vossas ações e não sigais a outros deuses para servi-los; assim ficareis na terra que vos dei a vós outros e a vossos pais; mas não me inclinastes os ouvidos, nem me obedecestes a mim.

[15] Пратих при вас и всичките Си слуги, пророците, като ставах рано и пращах да казват: Върнете се сега всеки от лошия си път, поправете делата си и не отивайте след други богове да им служите, и ще живеете в земята, която дадох на вас и бащите ви; но вие не приклонихте ухото си и не Ме послушахте.

[16] Visto que os filhos de Jonadabe, filho de Recabe, guardaram o mandamento de seu pai, que ele lhes ordenara, mas este povo não me obedeceu,

[17] por isso, assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei sobre Judá e sobre todos os moradores de Jerusalém todo o mal que falei contra eles; pois lhes tenho falado, e não me obedeceram, clamei a eles, e não responderam.

[18] À casa dos recabitas disse Jeremias: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Pois que obedecestes ao mandamento de Jonadabe, vosso pai, e guardastes todos os seus preceitos, e tudo fizestes segundo vos ordenou,

[19] por isso, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Nunca faltará homem a Jonadabe, filho de Recabe, que esteja na minha presença.

Jeremias 36

O rolo de Jeremias é lido no templo

[1] No quarto ano de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, veio esta palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[2] Toma um rolo, um livro, e escreve nele todas as palavras que te falei contra Israel, contra Judá e contra todas as nações, desde o dia em que te falei, desde os dias de Josias até hoje.

[3] Talvez ouçam os da casa de Judá todo o mal que eu intento fazer-lhes e venham a

[16] Понеже синовете на Йонадав, Рихавовия син, изпълняват заповедта, която праотец им заповяда, а този народ не слуша Мене,

[17] затова така казва Господ, Бог на Силите, Израилевият Бог: Ето, ще докарам върху Юдея и върху всички йерусалимски жители цялото зло, което произнесох против тях; защото им говорих, но те не чуха, и им виках, но те не отговориха.

[18] А на дома на Рихавовците Йеремия каза: Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Понеже послушахте заповедта на праотец си Йонадав, опазихте всичките му заръки и изпълнихте всичко, което ви заповяда,

[19] затова така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: От Йонадав, Рихавовия син, няма да липсва човек, който да стои пред Мене завинаги.

Йеремия 36

Високомерието на юдейския цар Йоаким. Изгаряне на книгата на Йеремия

[1] В четвъртата година на Юдейския цар Йоаким, Йосиевия син, дойде това слово към Йеремия от Господа и каза:

[2] Вземи си един свитък книга и напиши в него всички думи, които ти говорих против Израил, против Юда и против всички народи – от деня, когато почнахда ти говоря, от дните на Йосия, дори до днес.

[3] Дано Юдовият дом чуе цялото зло, което Аз мисля да им направя, така че

converter-se cada um do seu mau caminho, e eu lhes perdoe a iniqüidade e o pecado.

да се върнат всеки от лошия си път и Аз да простя беззаконието и греха им.

4 Então, Jeremias chamou a Baruque, filho de Nerias; escreveu Baruque no rolo, segundo o que ditou Jeremias, todas as palavras que a este o SENHOR havia revelado.

4 Тогава Йеремия повика Варух, Нириевия син; и Варух записа от устата на Йеремия в един свитък книга всички думи, които Господ му беше говорил.

5 Jeremias ordenou a Baruque, dizendo: Estou encarcerado; não posso entrar na Casa do SENHOR.

5 А Йеремия заповяда на Варух: Аз съм затворен; не мога да вляза в Господниядом;

6 Entra, pois, tu e, do rolo que escreveste, segundo o que eu ditei, lê todas as palavras do SENHOR, diante do povo, na Casa do SENHOR, no dia de jejum; e também as lerás diante de todos os de Judá que vêm das suas cidades.

6 затова влез ти и от свитъка, който записа от устата ми, прочети Господнитедуми в ушите на народа, в Господниядом, в ден на пост; прочети ги и в ушите на всички от Юдея, които идват от градовете си.

7 Pode ser que as suas humildes súplicas sejam bem acolhidas pelo SENHOR, e cada um se converta do seu mau caminho; porque grande é a ira e o furor que o SENHOR tem manifestado contra este povo.

7 Дано принесат молба пред Господа и се върнат всеки от лошия си път; защото големи са гневът и яростта, които Господе произнесъл против този народ.

8 Fez Baruque, filho de Nerias, segundo tudo quanto lhe havia ordenado Jeremias, o profeta, e leu naquele livro as palavras do SENHOR, na Casa do SENHOR.

8 Варух, Нириевият син, стори всичко, което му заповяда пророк Йеремия, като прочете от книгата Господните думи в Господния дом.

9 No quinto ano de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, no mês nono, apregoaram jejum diante do SENHOR a todo o povo em Jerusalém, como também a todo o povo que vinha das cidades de Judá a Jerusalém.

9 И в петата година на Юдейския цар Йоаким, Йосиевия син, в деветия месец, целият народ в Йерусалим и целият народ, който идваше в Йерусалим от Юдейските градове, прогласиха пост пред Господа.

10 Leu, pois, Baruque naquele livro as palavras de Jeremias na Casa do SENHOR, na câmara de Gemarias, filho de Safã, o

10 Тогава Варух прочете от книгата Йеремиевите думи в Господния дом, в стаята на Гемария, син на секретаря

escriba, no átrio superior, à entrada da Porta Nova da Casa do SENHOR, diante de todo o povo.

O rolo é lido diante dos príncipes

11 Ouvindo Micaías, filho de Gemarias, filho de Safã, todas as palavras do SENHOR, naquele livro,

12 desceu à casa do rei, à câmara do escrivão. Eis que todos os príncipes estavam ali assentados: Elisama, o escrivão, Delaías, filho de Semaías, Elnatã, filho de Acbor, Gemarias, filho de Safã, Zedequias, filho de Hananias, e todos os outros príncipes.

13 Micaías anunciou-lhes todas as palavras que ouvira, quando Baruque leu o livro diante do povo.

14 Então, todos os príncipes mandaram Jeudi, filho de Netanias, filho de Selemias, filho de Cusi, dizer a Baruque: O rolo que leste diante do povo, toma-o contigo e vem. Baruque, filho de Nerias, tomou o rolo consigo e veio ter com eles.

15 Disseram-lhe: Assenta-te, agora, e lê-o para nós. E Baruque o leu diante deles.

16 Tendo eles ouvido todas aquelas palavras, entreolharam-se atemorizados e disseram a Baruque: Sem dúvida nenhuma, anunciaremos ao rei todas estas palavras.

17 E perguntaram a Baruque, dizendo: Declara-nos, como escreveste isto? Acaso, te ditou o profeta todas estas palavras?

Сафан, в горния двор, във входа на новата врата на Господния дом, в ушите на целия народ.

11 А когато Михей, син на Гемария, Сафановия син, чу от книгата всички Господни думи,

12 слезе в царския дворец, в стаята на секретаря, и видя, че всички първенци седяха там: писарят Елисам, Делайя, Семайевият син, Елнатан, Аховоровият син, Гемария, Сафановият син, Седекия, Ананевият син, и всички останалипървенци.

13 Тогава Михей им извести всички думи, които беше чул, когато Варух прочиташе книгата в ушите на народа.

14 Затова всички първенци пратиха Юдий, син на Натания, син на Селемия, Хусиевия син, при Варух да му кажат: Вземи в ръката си свитъка, който си прочел в ушите на народа, и ела. И така, Варух, Нириевият син, взе свитъка в ръката си и дойде при тях.

15 Те му казаха: Я седни и го прочети в ушите ни. И Варух го прочете в ушите им.

16 А като чуха всички думи, спогледаха се с ужас и казаха на Варух: Непременно ще съобщим на царя всички тези думи.

17 И попитаха Варух: Кажи ни сега – как си записал ти всички тези думи от устата му?

[18] Respondeu-lhes Baruque: Ditava-me pessoalmente todas estas palavras, e eu as escrevia no livro com tinta.

[19] Então, disseram os príncipes a Baruque: Vai, esconde-te, tu e Jeremias; ninguém saiba onde estais.

O rei lança o rolo no fogo

[20] Foram os príncipes ter com o rei ao átrio, depois de terem depositado o rolo na câmara de Elisama, o escrivão, e anunciaram diante do rei todas aquelas palavras.

[21] Então, enviou o rei a Jeudi, para que trouxesse o rolo; Jeudi tomou-o da câmara de Elisama, o escrivão, e o leu diante do rei e de todos os príncipes que estavam com ele.

[22] O rei estava assentado na casa de inverno, pelo nono mês, e diante dele estava um braseiro aceso.

[23] Tendo Jeudi lido três ou quatro folhas do livro, cortou-o o rei com um canivete de escrivão e o lançou no fogo que havia no braseiro, e, assim, todo o rolo se consumiu no fogo que estava no braseiro.

[24] Não se atemorizaram, não rasgaram as vestes, nem o rei nem nenhum dos seus servos que ouviram todas aquelas palavras.

[25] Posto que Elnatã, Delaías e Gemarias tinham insistido com o rei que não queimasse o rolo, ele não lhes deu ouvidos.

[26] Antes, deu ordem o rei a Jerameel, filho de Hameleque, a Seraías, filho de Azriel, e a Selemias, filho de Abdeel, que prendessem a Baruque, o escrivão, e a

[18] А Варух им отговори: Той ми диктуваше устно всички тези думи и аз ги пишех с мастило в книгата.

[19] Тогава първенците казаха на Варух: Иди, скрий се, ти и Йеремия; никой да не знае къде сте.

[20] После влязоха при царя (свитъка обаче оставиха в стаята на писаря Елисам) и известиха в ушите на царя всички тези думи.

[21] И така, царят прати Юдий да вземе свитъка; и той го взе от стаята на писаря Елисам. И Юдий го прочете в ушите на царя и в ушите на всички първенци, които стояха около царя.

[22] Царят седеше в зимния дворец (а бешедеветият месец) и пред него имаше мангал с огън.

[23] След като Юдий беше прочел три-четири стълба, царят сряза свитъка с писарското ножче и го хвърли в огъня на мангала, където целият свитък изгоря.

[24] И не се разтрепераха и не раздраха дрехите си нито царят, нито един от слугите му, които чуха всички тези думи.

[25] При това когато Елнатан, Делайя и Гемария ходатайстваха пред царя да не изгаря свитъка, той не ги послуша.

[26] Царят заповяда на сина си Йерамеил, на Серайя, Азрииловия син, и на Селемия, Авдииловия син, да хванат

Jeremias, o profeta; mas o SENHOR os havia escondido.

Baruque reescreve o rolo

27 Então, veio a Jeremias a palavra do SENHOR, depois que o rei queimara o rolo com as palavras que Baruque escrevera ditadas por Jeremias, dizendo:

28 Toma outro rolo e escreve nele todas as palavras que estavam no original, que Jeoaquim, rei de Judá, queimou.

29 E a Jeoaquim, rei de Judá, dirás: Assim diz o SENHOR: Tu queimaste aquele rolo, dizendo: Por que escreveste nele que certamente viria o rei da Babilônia, e destruiria esta terra, e acabaria com homens e animais dela?

30 Portanto, assim diz o SENHOR, acerca de Jeoaquim, rei de Judá: Ele não terá quem se assente no trono de Davi, e o seu cadáver será largado ao calor do dia e à geada da noite.

31 Castigá-lo-ei, e à sua descendência, e aos seus servos por causa da iniqüidade deles; sobre ele, sobre os moradores de Jerusalém e sobre os homens de Judá farei cair todo o mal que tenho falado contra eles, e não ouviram.

32 Tomou, pois, Jeremias outro rolo e o deu a Baruque, filho de Nerias, o escrivão, o qual escreveu nele, ditado por Jeremias, todas as palavras do livro que Jeoaquim, rei de Judá, queimara; e ainda se lhes acrescentaram muitas palavras semelhantes.

писаря Варух и пророка Йеремия; но Господ ги скри.

27 И след като царят изгори свитъка и думите, които Варух записа от Йеремиевите уста, Господнето слово дойде към Йеремия и каза:

28 Вземи си пак друг свитък и запиши в него всичките предишни думи, които бяха в първия свитък, който Юдейският цар Йоаким изгори;

29 а на Юдейския цар Йоаким да кажеш: Така казва Господ: Ти изгори този свитък и каза: Защо си записал в него, че вавилонският цар непременно ще дойде и ще разори тази земя, и ще направи да няма в нея нито човек, нито животно?

30 Затова така казва Господ на Юдейския цар Йоаким: Няма да има от него кой да седи на Давидовия престол. И трупът му ще бъде изхвърлен – денем на горещината, а нощем на сланата.

31 Аз ще накажа него, потомството му и слугите му за беззаконието им; и ще докарам на тях, на йерусалимските жители и на Юдовите мъже цялото зло, което изрекох против тях; а те не послушаха.

32 И така, Йеремия взе друг свитък и го даде на писаря Варух, Нириевия син, който записа в него от устата на Йеремия всички думи на книгата, която Юдейският цар Йоаким беше изгорил в огъня; а към тях бяха прибавени и още много подобни думи.

Jeremias 37

Jeremias na prisão

[1] Zedequias, filho de Josias e a quem Nabucodonosor, rei da Babilônia, constituíra rei na terra de Judá, reinou em lugar de Conias, filho de Jeoaquim.

[2] Mas nem ele, nem os seus servos, nem o povo da terra deram ouvidos às palavras do SENHOR que falou por intermédio de Jeremias, o profeta.

[3] Contudo, mandou o rei Zedequias a Jucal, filho de Selemias, e ao sacerdote Sofonias, filho de Maaséias, ao profeta Jeremias, para lhe dizerem: Roga por nós ao SENHOR, nosso Deus.

[4] Jeremias andava livremente entre o povo, porque ainda o não haviam encarcerado.

[5] O exército de Faraó saíra do Egito; e, quando os caldeus, que sitiavam Jerusalém, ouviram esta notícia, retiraram-se dela.

[6] Então, veio a Jeremias, o profeta, a palavra do SENHOR:

[7] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Assim direis ao rei de Judá, que vos enviou a mim, para me consultar: Eis que o exército de Faraó, que saiu em vosso socorro, voltará para a sua terra, no Egito.

[8] Retornarão os caldeus, pelejarão contra esta cidade, tomá-la-ão e a queimarão.

[9] Assim diz o SENHOR: Não vos enganeis a vós mesmos, dizendo: Sem dúvida, se irão

Йеремия 37

Йеремия в тъмница

[1] А вместо Йехония, Йоакимовия син, се възцари цар Седекия, Йосиевият син, когото вавилонският цар Навуходоносор постави за цар в Юдейската земя.

[2] Но нито той, нито слугите му, нито народът на земята послушаха думите на Господа, които Той говори чрез пророк Йеремия.

[3] Цар Седекия изпрати Еухал, Селемиевия син, и Софония, син на свещеник Маасия, при пророк Йеремия да кажат: Моля, помоли се за нас на Господа, нашия Бог.

[4] Защото Йеремия още влизаше и излизаше между народа, понеже не бяха го затворили в тъмница.

[5] Фараоновата войска излезе от Египет; и когато халдейците, които обсаждаха Йерусалим, чуха това известие за тях, се оттеглиха от Йерусалим.

[6] Тогава Господнето слово дойде към пророк Йеремия и каза:

[7] Така казва Господ, Израилевият Бог: По този начин да говорите на Юдейския цар, който ви прати при Мене да се допитате до Мен: Ето, фараоновата войска, която излезе да ви помага, ще се върне в земята си Египет.

[8] Халдейците пак ще дойдат и ще воюват против този град, ще го превземат и ще го изгорят с огън.

[9] Така казва Господ: Не се мамете да казвате: Халдейците непременно ще се

os caldeus de nós; pois, de fato, não se retirarão.

10 Porque, ainda que derrotásseis a todo o exército dos caldeus, que pelejam contra vós outros, e ficassem deles apenas homens mortalmente feridos, cada um se levantaria na sua tenda e queimaria esta cidade.

11 Tendo-se retirado o exército dos caldeus de Jerusalém, por causa do exército de Faraó,

12 saiu Jeremias de Jerusalém, a fim de ir à terra de Benjamim, para receber o quinhão de uma herança que tinha no meio do povo.

13 Estando ele à Porta de Benjamim, achava-se ali um capitão da guarda, cujo nome era Jerias, filho de Selemias, filho de Hananias, capitão que prendeu a Jeremias, o profeta, dizendo: Tu foges para os caldeus.

14 Disse Jeremias: É mentira, não fujo para os caldeus. Mas Jerias não lhe deu ouvidos; prendeu a Jeremias e o levou aos príncipes.

15 Os príncipes, irados contra Jeremias, açoitaram-no e o meteram no cárcere, na casa de Jônatas, o escrivão, porque a tinham transformado em cárcere.

16 Tendo Jeremias entrado nas celas do calabouço, ali ficou muitos dias.

17 Mandou o rei Zedequias trazê-lo para sua casa e, em secreto, lhe perguntou: Há alguma palavra do SENHOR? Respondeu

оттеглят от нас; понеже те няма да се оттеглят.

10 Защото даже ако поразите цялата войска на халдейците, които воюват против вас, и оцелеят от тях само някои ранени, пак те ще станат всеки от шатъра си и ще изгорят този град с огън.

11 И когато войската на халдейците се беше оттеглила от Йерусалим поради страха от фараоновата войска,

12 тогава Йеремия излезе от Йерусалим, за да отиде във Вениаминовата земя и да вземе там дела си заедно с другитехора.

13 И когато той беше при Вениаминовата порта, там се намираше началникът на стражата, чието име беше Ирия, син на Селемия, Ананиевия син; той хвана пророк Йеремия и каза: Ти бягаш при халдейците.

14 А Йеремия отговори: Лъжа е; аз не бягам при халдейците. Но Ирия не го послуша, а хвана Йеремия и го заведе при първенците.

15 Тогава първенците се разгневиха на Йеремия и го биха, и го затвориха в тъмница в къщата на писаря Йонатан, защото нея бяха направили на тъмница.

16 След като Йеремия беше влязъл в подземната тъмница и в избите и беше седял там много дни,

17 тогава цар Седекия прати да го доведат. Царят го попита скришно в двореца си: Има ли слово от Господа? А Йеремия отвърна: Има. И добави: Ти ще

Jeremias: Há. Disse ainda: Nas mãos do rei da Babilônia serás entregue.

[18] Disse mais Jeremias ao rei Zedequias: Em que pequei contra ti, ou contra os teus servos, ou contra este povo, para que me pusesses na prisão?

[19] Onde estão agora os vossos profetas, que vos profetizavam, dizendo: O rei da Babilônia não virá contra vós outros, nem contra esta terra?

[20] Agora, pois, ouve, ó rei, meu senhor: Que a minha humilde súplica seja bem acolhida por ti, e não me deixes tornar à casa de Jônatas, o escrivão, para que eu não venha a morrer ali.

[21] Então, ordenou o rei Zedequias que pusessem a Jeremias no átrio da guarda; e, cada dia, deram-lhe um pão da Rua dos Padeiros, até acabar-se todo pão da cidade. Assim ficou Jeremias no átrio da guarda.

Jeremias 38

O etíope Ebede-Meleque salva Jeremias da cisterna

[1] Ouviu, pois, Sefatias, filho de Matã, e Gedalias, filho de Pasur, e Jucal, filho de Selemias, e Pasur, filho de Malquias, as palavras que Jeremias anunciava a todo o povo, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR: O que ficar nesta cidade morrerá à espada, à fome e de peste; mas o que passar para os caldeus viverá; porque a vida lhe será como despojo, e viverá.

бъдеш предаден в ръката на вавилонския цар.

[18] При това Йеремия каза на цар Седекия: Какво съм съгрешил пред теб или слугите ти, или пред този народ, че ме хвърлиха в тъмница?

[19] Къде са сега вашите пророци, които пророкуваха: Вавилонският цар няма да дойде против вас или против тази земя?

[20] Затова слушай сега, моля, господарю мой, царю, нека бъде приета, моля, молбата ми пред тебе да не ме накараш да се върна в къщата на писаря Йонатан, за да не умра там.

[21] Тогава цар Седекия заповяда и предадоха Йеремия да бъде пазен в двора на стражата, и му даваха всеки ден по един хляб от улицата на хлебарите, докато се свърши всичкият хляб на града. И така Йеремия седеше в двора на стражата.

Йеремия 38

Йеремия хвърлен в яма

[1] А Сафатия, Матановият син, Го долия, Пасхоровият син, Юхал, Селемиевият син, и Пасхор, Мелхиевият син, чуха думите, които Йеремия говореше на целия народ, като казваше:

[2] Така казва Господ: Който остане в този град, ще умре от меч, глад и мор; но който излезе при халдейците, ще остане жив; животът му ще бъде като подарък и ще живее;

[3] Assim diz o SENHOR: Esta cidade infalivelmente será entregue nas mãos do exército do rei da Babilônia, e este a tomará.

[4] Disseram os príncipes ao rei: Morra este homem, visto que ele, dizendo assim estas palavras, afrouxa as mãos dos homens de guerra que restam nesta cidade e as mãos de todo o povo; porque este homem não procura o bem-estar para o povo, e sim o mal.

[5] Disse o rei Zedequias: Eis que ele está nas vossas mãos; pois o rei nada pode contra vós outros.

[6] Tomaram, então, a Jeremias e o lançaram na cisterna de Malquias, filho do rei, que estava no átrio da guarda; desceram a Jeremias com cordas. Na cisterna não havia água, senão lama; e Jeremias se atolou na lama.

[7] Ouviu Ebede-Meleque, o etíope, eunuco que estava na casa do rei, que tinham metido a Jeremias na cisterna; ora, estando o rei assentado à Porta de Benjamim,

[8] saiu Ebede-Meleque da casa do rei e lhe falou:

[9] Ó rei, senhor meu, agiram mal estes homens em tudo quanto fizeram a Jeremias, o profeta, que lançaram na cisterna; no lugar onde se acha, morrerá de fome, pois já não há pão na cidade.

[10] Então, deu ordem o rei a Ebede-Meleque, o etíope, dizendo: Toma contigo daqui

[3] и така казва Господ: Този град непременно ще бъде предаден в ръката на войската на вавилонския цар и той ще го превземе.

[4] Тогава тези първенци казаха на царя: Нека бъде умъртвен, молим, този човек, защото разслабва ръцете на военните мъже, които са останали в този град, и ръцете на целия народ, като им говори такива думи; защото този човек не иска доброто на този народ, а злото.

[5] Цар Седекия отговори: Ето, в ръката ви е; защото царят не е този, който може да направи нещо против вас.

[6] Тогава взеха Йеремия и го хвърлиха в ямата на царския син Мелхия, която беше в двора на стражата; и спуснаха Йеремия с въжета. В ямата нямаше вода, а тиня; и Йеремия затъна в тинята.

[7] А когато етиопецът Авдемелех, един от евнусите, който беше в царския дворец, чу как били хвърлили Йеремия в ямата (царят седеше тогава във Вениаминовата порта),

[8] Авдемелех излезе от царския дворец и говори на царя:

[9] Господарю мой, царю, тези хора извършиха зло във всичко, което направиха на пророк Йеремия, когото хвърлиха в ямата; защото той без друго ще умре от глад там, където е, понеже няма вече хляб в града.

[10] Тогава царят заповяда на етиопеца Авдемелех: Вземи оттук тридесет човека

trinta homens e tira da cisterna o profeta Jeremias, antes que morra.

11 Tomou Ebede-Meleque os homens consigo, e foi à casa do rei, por debaixo da tesouraria, e tomou dali umas roupas usadas e trapos, e os desceu a Jeremias na cisterna, por meio de cordas.

12 Disse Ebede-Meleque, o etíope, a Jeremias: Põe agora estas roupas usadas e estes trapos nas axilas, calçando as cordas; Jeremias o fez.

13 Puxaram a Jeremias com as cordas e o tiraram da cisterna; e Jeremias ficou no átrio da guarda.

Zedequias consulta o profeta

14 Então, o rei Zedequias mandou trazer o profeta Jeremias à sua presença, à terceira entrada na Casa do SENHOR, e lhe disse: Quero perguntar-te uma coisa, nada me encubras.

15 Disse Jeremias a Zedequias: Se eu ta disser, porventura, não me matarás? Se eu te aconselhar, não me atenderás.

16 Então, Zedequias jurou secretamente a Jeremias, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR, que nos deu a vida, não te matarei, nem te entregarei nas mãos desses homens que procuram tirar-te a vida.

17 Então, Jeremias disse a Zedequias: Assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos, Deus de Israel: Se te renderes voluntariamente aos príncipes do rei da Babilônia, então, viverá tua alma, e esta cidade não se queimará, e viverás tu e a tua casa.

със себе си и извади пророк Йеремия от ямата, преди да умре.

11 И така, Авдемелех взе хората със себе си и като влезе в царския дворец, под съкровищницата, взе оттам вехти дрипи и парцали, които спусна с въжета в ямата при Йеремия.

12 И етиопецът Авдемелех каза на Йеремия: Сложи сега тези вехти дрипи и парцали под мишниците си, под въжетата. Йеремия направи така.

13 И така, като изтеглиха Йеремия с въжетата, го извадиха от ямата; и Йеремия остана в двора на стражата.

14 Тогава цар Седекия прати и доведоха пророк Йеремия при него в третия вход, който е в Господния дом. Царят каза на Йеремия: Ще те попитам нещо; не крий нищо от мен.

15 А Йеремия отвърна на Седекия: Ако ти го кажа, не е ли така, че непременно ще ме умъртвиш? И ако те съветвам, няма да ме послушаш.

16 Затова цар Седекия се закле скришно на Йеремия, като каза: Заклевам ти се вживота на Господа, Който е създал душите ни, че няма да те умъртвя, нито ще те предам в ръката на тези хора, които искат живота ти.

17 Тогава Йеремия отвърна на Седекия: Така казва Господ, Бог на Силите, Израилевият Бог: Ако излезеш при първенците на вавилонския цар, тогава животът ти ще бъде опазен и този град

няма да бъде изгорен с огън; а и ти ще останеш жив, и домът ти.

[18] Mas, se não te renderes aos príncipes do rei da Babilônia, então, será entregue esta cidade nas mãos dos caldeus, e eles a queimarão, e tu não escaparás das suas mãos.

[18] Но ако не излезеш при първенците на вавилонския цар, тогава този град ще бъде предаден в ръката на халдейците, които ще го изгорят с огън; и ти няма да избегнеш от ръката им.

[19] Disse o rei Zedequias a Jeremias: Receio-me dos judeus que se passaram para os caldeus; não suceda que estes me entreguem nas mãos deles, e eles escarneçam de mim.

[19] И цар Седекия каза на Йеремия: Аз се боя от юдеите, които забегнаха при халдейците, да не би да ме предадат в ръката им и те да се поругаят с мен.

[20] Disse Jeremias: Não te entregarão; ouve, te peço, a palavra do SENHOR, segundo a qual eu te falo; e bem te irá, e será poupada a tua vida.

[20] А Йеремия отговори: Няма да те предадат. Послушай, моля, Господнияглас относно това, което ти говоря; така ще ти бъде добре и животът ти ще бъде опазен.

[21] Mas, se não quiseres sair, esta é a palavra que me revelou o SENHOR:

[21] Но ако откажеш да излезеш, ето словото, което Господ ми яви:

[22] Eis que todas as mulheres que ficaram na casa do rei de Judá serão levadas aos príncipes do rei da Babilônia, e elas mesmas dirão: Os teus bons amigos te enganaram e prevaleceram contra ti; mas, agora que se atolaram os teus pés na lama, voltaram atrás.

[22] Ето, всички жени, които са останали в двореца на Юдейския цар, ще бъдат изведени при първенците на вавилонския цар; и тези жени ще ти кажат: Твоите приятели те насъскаха и надделяха пред теб; а сега, когатокраката ти затънаха в тинята, те се оттеглиха назад.

[23] Assim, a todas as tuas mulheres e a teus filhos levarão aos caldeus, e tu não escaparás das suas mãos; antes, pela mão do rei da Babilônia serás preso; e por tua culpa esta cidade será queimada.

[23] Всичките ти жени и децата ти ще бъдат изведени при халдейците; и ти няма да избегнеш от ръката им, а ще бъдеш хванат от ръката на вавилонския цар и ще станеш причина този град да бъде изгорен с огън.

[24] Então, disse Zedequias a Jeremias: Ninguém saiba estas palavras, e não morrerás.

[25] Quando, ouvindo os príncipes que falei contigo, vierem a ti e te disserem: Declara-nos agora o que disseste ao rei e o que ele te disse a ti, nada nos encubras, e não te mataremos,

[26] então, lhes dirás: Apresentei a minha humilde súplica diante do rei para que não me fizesse tornar à casa de Jônatas, para morrer ali.

[27] Vindo, pois, todos os príncipes a Jeremias, e, interrogando-o, declarou-lhes segundo todas as palavras que o rei lhe havia ordenado; e o deixaram em paz, porque da conversação nada transpirara.

[28] Ficou Jeremias no átrio da guarda, até ao dia em que foi tomada Jerusalém.

Jeremias 39

Nabucodonosor toma Jerusalém

2 Reis 24.20—25.12; 2 Crônicas 36.17-21; Jeremias 52.1-16

[1] Foi tomada Jerusalém. Era o ano nono de Zedequias, rei de Judá, no mês décimo, quando veio Nabucodonosor, rei da Babilônia, e todo o seu exército, contra Jerusalém, e a cercaram;

[2] era o undécimo ano de Zedequias, no quarto mês, aos nove do mês, quando se fez uma brecha na cidade.

[24] Тогава Седекия каза на Йеремия: Никой да не се научи за този разговор и ти няма да умреш.

[25] Но ако първенците чуят, че съм говорил с теб, и като дойдат при тебе, ти кажат: Кажи ни сега какво каза ти на царя; не го скривай от нас и няма да те умъртвим; кажи ни също какво каза царят на тебе,

[26] тогава да им отговориш: Аз представих молбата си пред царя, за да не ме върне в къщата на Йонатан, за да умра там.

[27] Тогава всички първенци дойдоха при Йеремия и го попитаха; и той им отговори според всички тези думи, които царят му беше заповядал. И така те престанаха да го разпитват; защото това нещо не се узна.

[28] Така Йеремия остана в двора на стражата до деня, когато беше превзет Йерусалим.

Йеремия 39

Превземане на Йерусалим от Навуходоносор. Съдбата на пророка

[1] Когато беше превзет Йерусалим, в деветата година на Юдейския цар Седекия, в десетия месец, вавилонският цар Навуходоносор беше дошъл с цялата си войска против Йерусалим и го обсади.

[2] А в единадесетата година на Седекия, в четвъртия месец, на деветия ден от месеца, в градската стена бе отворен пролом

[3] Então, entraram todos os príncipes do rei da Babilônia e se assentaram na Porta do Meio: Nergal-Sarezer, Sangar-Nebo, Sarsequim, Rabe-Saris, Nergal-Sarezer, Rabe-Mague e todos os outros príncipes do rei da Babilônia.

[3] и всички първенци на вавилонския цар – Нергал-саресер, Самгарнево, началникът на евнусите Серсехим, началникът на мъдреците Нергал-саресер и всички други първенци на вавилонския цар – влязоха и седнаха в средната порта.

[4] Tendo-os visto Zedequias, rei de Judá, e todos os homens de guerra, fugiram e, de noite, saíram da cidade, pelo caminho do jardim do rei, pela porta que está entre os dois muros; Zedequias saiu pelo caminho da campina.

[4] А Юдейският цар Седекия и всички военни мъже, когато ги видяха, побегнаха и излязоха през нощта от града по пътя на царската градина, през портата, която е между двете стени; и излязоха по пътя към полето.

[5] Mas o exército dos caldeus os perseguiu e alcançou a Zedequias nas campinas de Jericó; eles o prenderam e o fizeram subir a Ribla, na terra de Hamate, a Nabucodonosor, rei da Babilônia, que lhe pronunciou a sentença.

[5] А войската на халдейците ги преследва и настигнаха Седекия в йерихонските полета; и като го хванаха, заведоха го при вавилонския цар Навуходоносор, в Ривла, в земята Емат, където той издаде присъда над него.

[6] O rei da Babilônia mandou matar, em Ribla, os filhos de Zedequias à vista deste; também matou a todos os príncipes de Judá.

[6] Тогава вавилонският цар закла синовете на Седекия в Ривла пред очите му, както и всички Юдейски благородни.

[7] Vazou os olhos a Zedequias e o atou com duas cadeias de bronze, para o levar à Babilônia.

[7] При това изболе очите на Седекия и го окова с две медни окови, за да го заведе във Вавилон.

[8] Os caldeus queimaram a casa do rei e as casas do povo e derribaram os muros de Jerusalém.

[8] А халдейците изгориха с огън царския дворец и къщите на народа и събориха йерусалимските стени.

[9] O mais do povo que havia ficado na cidade, os desertores que se entregaram a ele e o sobrevivente do povo, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os cativos para a Babilônia.

[9] Тогава началникът на телохранителите Навузардан закара пленници във Вавилон – оцелелите от народа, които останаха в града, бежанците, прибегнали при него, и оцелелите от народа, които останаха.

[10] Porém dos mais pobres da terra, que nada tinham, deixou Nebuzaradã, o chefe da guarda, na terra de Judá; e lhes deu vinhas e campos naquele dia.

[10] А началникът на телохранителите Навузардан остави в Юдейската земя някои от народа, по-бедните, които нямаха нищо, като същевременно им даде лозя и ниви.

Nabucodonosor cuida de Jeremias

[11] Mas Nabucodonosor, rei da Babilônia, havia ordenado acerca de Jeremias, a Nebuzaradã, o chefe da guarda, dizendo:

[11] А вавилонският цар Навуходоносор заръча на началника на телохранителите Навузардан относно Йеремия:

[12] Toma-o, cuida dele e não lhe faças nenhum mal; mas faze-lhe como ele te disser.

[12] Вземи го и имай грижа за него, и да не му сториш никакво зло, а каквото ти каже, това да му направиш.

[13] Deste modo, Nebuzaradã, o chefe da guarda, ordenou a Nebusazbã, Rabe-Saris, Nergal-Sarezer, Rabe-Mague, e todos os príncipes do rei da Babilônia

[13] И така, началникът на телохранителите Навузардан прати също началника на евнусите Навусазван, началника на мъдреците Нергал-саресер и всички по-главни служители на вавилонския цар

[14] mandaram retirar Jeremias do átrio da guarda e o entregaram a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, para que o levasse para o seu palácio; assim, habitou entre o povo.

[14] и те пратиха да вземат Йеремия от двора на стражата, и го предадоха на Годолия, сина на Ахикам, Сафановия син, за да го заведе в някоя къща; така той живееше между народа.

[15] Ora, tinha vindo a Jeremias a palavra do SENHOR, estando ele ainda detido no átrio da guarda, dizendo:

[15] А Господнето слово беше дошло към Йеремия, когато беше затворен в двора на стражата, и беше казало:

[16] Vai e fala a Ebede-Meleque, o etíope, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu trarei as minhas palavras sobre esta cidade para mal e não para bem; e se cumprirão diante de ti naquele dia.

[16] Иди и говори на етиопянина Авдемелех: Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Ето, Аз ще направя да се сбъднат Моите думи върху този град за зло, а не за добро; и те ще се изпълнят пред тебе в онзи ден.

[17] A ti, porém, eu livrarei naquele dia, diz o SENHOR, e não serás entregue nas mãos dos homens a quem temes.

[17] Но тебе ще избавя в онзи ден, казва Господ, и няма да бъдеш предаден

18 Pois certamente te salvarei, e não cairás à espada, porque a tua vida te será como despojo, porquanto confiaste em mim.

Jeremias 40

Jeremias e os restantes do povo ficam com Gedalias

1 Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, depois que Nebuzaradã, o chefe da guarda, o pôs em liberdade em Ramá, estando ele atado com cadeias no meio de todos os do cativeiro de Jerusalém e de Judá, que foram levados cativos para a Babilônia.

2 Tomou o chefe da guarda a Jeremias e lhe disse: O SENHOR, teu Deus, pronunciou este mal contra este lugar;

3 o SENHOR o trouxe e fez como tinha dito. Porque pecastes contra o SENHOR e não obedecestes à sua voz, tudo isto vos sucedeu.

4 Agora, pois, eis que te livrei hoje das cadeias que estavam sobre as tuas mãos. Se te apraz vir comigo para a Babilônia, vem, e eu cuidarei bem de ti; mas, se não te apraz vir comigo para a Babilônia, deixa de vir. Olha, toda a terra está diante de ti; para onde julgares bom e próprio ir, vai para aí.

5 Mas, visto que ele tardava em decidir-se, o capitão lhe disse: Volta a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, a quem o rei da Babilônia nomeou governador das cidades

в ръцете на хората, от чието лице се боиш.

18 Защото непременно ще те избавя; и няма да паднеш от меч, а животът ти ще ти бъде като подарък, понеже си уповавал на Мене, казва Господ.

Йеремия 40

Йеремия в Юдея

1 Словото, което дойде към Йеремия от Господа, след като началникът на телохранителите Навузардан го беше пуснал от Рама, когато го беше взел окован във вериги между всички пленени от Йерусалим и Юдея, които бяха закарани пленници във Вавилон.

2 Началникът на телохранителите, като хвана Йеремия, му каза: Господ, твоят Бог, изрече тези злини против това място.

3 Господ ги докара и извърши, както каза. Понеже вие съгрешихте пред Господа и не послушахте гласа Му, затова ви постигна това.

4 А сега, ето, освобождавам те от веригите, които са на ръцете ти. Ако ти се вижда добре да дойдеш с мене в Вавилон, ела и аз ще имам грижа за тебе; но ако ти се вижда зле да дойдеш с мене във Вавилон, недей; ето, цялата страна е пред тебе; където ти се вижда добре и угодно да идеш, там иди.

5 Тъй като Йеремия се бавеше да отговори, Навузардан му каза: Тогава се върни при Годолия, син на Ахикам, Сафановия син, когото вавилонският

de Judá, e habita com ele no meio do povo; ou, se para qualquer outra parte te aprouver ir, vai. Deu-lhe o chefe da guarda mantimento e um presente e o deixou ir.

[6] Assim, foi Jeremias a Gedalias, filho de Aicão, a Mispa; e habitou com ele no meio do povo que havia ficado na terra.

[7] Ouvindo, pois, os capitães dos exércitos que estavam no campo, eles e seus homens, que o rei da Babilônia nomeara governador da terra a Gedalias, filho de Aicão, e que lhe havia confiado os homens, as mulheres, os meninos e os mais pobres da terra que não foram levados ao exílio, para a Babilônia,

[8] vieram ter com ele a Mispa, a saber: Ismael, filho de Netanias, Joanã e Jônatas, filhos de Careá, Seraías, filho de Tanumete, os filhos de Efai, o netofatita, Jezanias, filho do maacatita, eles e os seus homens.

[9] Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, jurou a eles e aos seus homens e lhes disse: Nada temais da parte dos caldeus; ficai na terra, servi ao rei da Babilônia, e bem vos irá.

[10] Quanto a mim, eis que habito em Mispa, para estar às ordens dos caldeus que vierem a nós; vós, porém, colhei o vinho, as frutas de verão e o azeite, metei-os nas vossas vasilhas e habitai nas vossas cidades que tomastes.

цар постави управител над Юдейските градове, и живей с него между народа. Или иди където ти се вижда угодно да идеш. И така, началникът на телохранителите му даде храна и подарък и го пусна.

[6] Тогава Йеремия отиде при Годолия, Ахикамовия син, в Масфа и живя с него между народа, който беше останал в страната.

[7] А всичките военачалници, които бяха на полето, те и мъжете им, като чуха как вавилонският цар поставил Годолия, Ахикамовия син, над страната и че му поверил мъже, жени и деца от по-бедните на страната, от онези, които не бяха закарани в плен във Вавилон,

[8] дойдоха при Годолия в Масфа, а именно: Исмаил, Натаниевият син, Йоанан и Йонатан, Кариевите синове, Серайя, Тануметовият син, синовете на нетофатеца Офи и Езания, син на един маахатец, те и техните хора.

[9] Годолия, син на Ахикам, Сафановия син, се закле на тях и мъжете им: Не бойте се да слугувате на халдейците; живейте в страната и слугувайте на вавилонския цар, и ще ви бъде добре.

[10] А аз, ето, ще се заселя в Масфа, за да ви представлявам пред халдейците, които ще идват при нас; и вие съберете вино, овощия и дървено масло и ги сложете в съдовете си, и се заселете в градовете си, които отново сте заели.

11 Da mesma sorte, todos os judeus que estavam em Moabe, entre os filhos de Amom e em Edom e os que havia em todas aquelas terras ouviram que o rei da Babilônia havia deixado um resto de Judá e que havia nomeado governador sobre eles a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã;

12 então, voltaram todos eles de todos os lugares para onde foram lançados e vieram à terra de Judá, a Gedalias, a Mispa; e colheram vinho e frutas de verão em muita abundância.

Ismael conspira contra Gedalias

13 Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam no campo vieram a Gedalias, a Mispa,

14 e lhe disseram: Sabes tu que Baalis, rei dos filhos de Amom, enviou a Ismael, filho de Netanias, para tirar-te a vida? Mas Gedalias, filho de Aicão, não lhes deu crédito.

15 Todavia, Joanã, filho de Careá, disse a Gedalias em segredo, em Mispa: Irei agora e matarei a Ismael, filho de Netanias, sem que ninguém o saiba; por que razão tiraria ele a tua vida, de maneira que todo o Judá que se tem congregado a ti fosse disperso, e viesse a perecer o resto de Judá?

16 Mas disse Gedalias, filho de Aicão, a Joanã, filho de Careá: Não faças tal coisa, porque isso que falas contra Ismael é falso.

Jeremias 41

11 Също и всички юдеи, които бяха в Моав и между амонците, и в Едом, и във всички страни, когато чуха, че вавилонският цар оставил част от юдеите и че поставил над тях Годолия, син на Ахикам, Сафановия син,

12 тогава всички тези юдеи се върнаха от всички места, където бяха закарани, и дойдоха при Годолия в Масфа, в Юдейската земя, където събраха твърде много вино и овощия.

13 Йоанан, Кариевият син, и всички военачалници, които бяха в полето, дойдоха в Масфа при Годолия и му казаха:

14 Знаеш ли, че царят на амонците Ваалис е пратил Исмаил, Натаниевия син, да те убие? Но Годолия, Ахикамовият син, не им повярва.

15 Тогава Йоанан, Кариевият син, говори тайно на Годолия в Масфа: Нека отида сега и убия Исмаил, Натаниевия син; и никой няма да научи за това. Защо да ти отнеме живота и така всичките събрани около теб юдеи да се разпръснат и останалите от Юда да загинат?

16 Но Годолия, Ахикамовият син, отвърна на Йоанан, Кариевия син: Недей постъпва така, защото това, което казваш за Исмаил, е лъжа.

Йеремия 41

Убийството на Годолия, управител на Юдея

[1] Sucedeu, porém, que, no sétimo mês, veio Ismael, filho de Netanias, filho de Elisama, de família real, e dez homens, capitães do rei, com ele, a Gedalias, filho de Aicão, a Mispa; e ali comeram pão juntos, em Mispa.

[2] Dispuseram-se Ismael, filho de Netanias, e os dez homens que estavam com ele e feriram à espada a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, matando, assim, aquele que o rei da Babilônia nomeara governador da terra.

[3] Também matou Ismael a todos os judeus que estavam com Gedalias, em Mispa, como também aos caldeus, homens de guerra, que se achavam ali.

[4] Sucedeu no dia seguinte ao em que ele matara a Gedalias, sem ninguém o saber,

[5] que vieram homens de Siquém, de Siló e de Samaria; oitenta homens, com a barba rapada, as vestes rasgadas e o corpo retalhado, trazendo consigo ofertas de manjares e incenso, para levarem à Casa do SENHOR.

[6] Saindo-lhes ao encontro Ismael, filho de Netanias, de Mispa, ia chorando; ao encontrá-los, lhes disse: Vinde a Gedalias, filho de Aicão.

[7] Vindo eles, porém, até ao meio da cidade, matou-os Ismael, filho de Netanias, ele e os que estavam com ele, e os lançaram num poço.

[1] В седмия месец Исмаил, син на Natания, Елисамовия син, от царския род, един от по-главните царски служители, и десет мъже с него дойдоха при Годолия, Ахикамовия син, в Масфа; и там ядоха заедно хляб в Масфа.

[2] Тогава Исмаил, Натаниевият син, и десетте мъже, които бяха с него, станаха и поразиха с меч Годолия, син на Ахикам, Сафановия син, когото вавилонският цар беше поставил над земята, и го убиха.

[3] Исмаил порази и всички юдеи, които бяха с него, с Годолия, в Масфа, и халдейските военни мъже, които се намираха там.

[4] А на втория ден, след като беше убил Годолия, когато никой още не знаеше за това,

[5] няколко души от Сихем, от Сило и от Самария, на брой осемдесет мъже, с обръснати бради, раздрани дрехи и с нарязвания по телата си, пристигаха с приноси и ливан в ръката си, за да ги принесат на мястото на Господния дом.

[6] Тогава Исмаил, Натаниевият син, излезе от Масфа да ги посрещне и като вървеше, плачеше; и когато ги срещна, им каза: Влезте при Годолия, Ахикамовия син.

[7] И когато дойдоха сред града, Исмаил, Натаниевият син, ги закла; и той, и мъжете, които бяха с него, ги хвърлихасред окопа.

[8] Mas houve dentre eles dez homens que disseram a Ismael: Não nos mates a nós, porque temos depósitos de trigo, cevada, azeite e mel escondidos no campo. Por isso, ele desistiu e não os matou como aos outros.

[8] А между тях се намериха десет мъже, които казаха на Исмаил: Недей ни убива, защото имаме на полето скривалища с жито, ечемик, дървено масло и мед. Така той се удържа и не ги закла с братята им.

[9] O poço em que Ismael lançou todos os cadáveres dos homens que ferira além de Gedalias é o mesmo que fez o rei Asa, na sua defesa contra Baasa, rei de Israel; foi esse mesmo que encheu de mortos Ismael, filho de Netanias.

[9] А окопът, в който Исмаил хвърли всички трупове на мъжете, които порази, покрай трупа на Годолия, беше същият онзи окоп, който цар Аса беше направил поради страх от Израилевия цар Ваас; и Исмаил, Натаниевият син, го напълни с убитите.

[10] Ismael levou cativo a todo o resto do povo que estava em Mispa, isto é, as filhas do rei e todo o povo que ficara em Mispa, que Nebuzaradã, o chefe da guarda, havia confiado a Gedalias, filho de Aicão; levou-os cativos Ismael, filho de Netanias; e se foi para passar aos filhos de Amom.

[10] След това Исмаил плени целия народ, останал в Масфа, царските дъщери и всички хора, останали в Масфа, които началникът на телохранителите Навузардан беше поверил на Годолия, Ахикамовия син; Исмаил, Натаниевият син, като ги плени, се отправи към амонците.

Joanã livra os cativos

[11] Ouvindo, pois, Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam com ele todo o mal que havia feito Ismael, filho de Netanias,

[12] tomaram consigo a todos os seus homens e foram pelejar contra Ismael, filho de Netanias; acharam-no junto às grandes águas que há em Gibeão.

[13] Ora, todo o povo que estava com Ismael se alegrou quando viu a Joanã, filho de Careá, e a todos os príncipes dos exércitos que vinham com ele.

[11] А Йоанан, Кариевият син, и всички военачалници, които бяха с него, като чуха за цялото зло, което Исмаил, Натаниевият син, беше сторил,

[12] взеха всичките си мъже и отидоха да се бият с Исмаил, Натаниевия син; и го намериха при големите води, които са в Гаваон.

[13] И целият народ, който беше с Исмаил, като видя Йоанан, Кариевия син, и всички военачалници, които бяха с него, се зарадва.

[14] Todo o povo que Ismael levara cativo de Mispa virou as costas, voltou e foi para Joanã, filho de Careá.
[15] Mas Ismael, filho de Netanias, escapou de Joanã com oito homens e se foi para os filhos de Amom.
[16] Tomou, então, Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam com ele a todo o restante do povo que Ismael, filho de Netanias, levara cativo de Mispa, depois de ter ferido a Gedalias, filho de Aicão, isto é, os homens valentes de guerra, as mulheres, os meninos e os eunucos que havia recobrado de Gibeão;
[17] partiram e pararam em Gerute-Quimã, que está perto de Belém, para dali entrarem no Egito,
[18] por causa dos caldeus; porque os temiam, por ter Ismael, filho de Netanias, ferido a Gedalias, filho de Aicão, a quem o rei da Babilônia nomeara governador da terra.

Jeremias 42

Jeremias exorta o povo a não ir ao Egito

[1] Então, chegaram todos os capitães dos exércitos, e Joanã, filho de Careá, e Jezanias, filho de Hosaías, e todo o povo, desde o menor até ao maior,
[2] e disseram a Jeremias, o profeta: Apresentamos-te a nossa humilde súplica, a fim de que rogues ao SENHOR, teu Deus, por nós e por este resto; porque, de muitos que éramos, só restamos uns poucos, como vês com os teus próprios olhos;

[14] И така, целият народ, който Исмаил беше пленил от Масфа, се обърна, върна се и отиде при Йоанан, Кариевия син.
[15] А Исмаил, Натаниевият син, избяга от Йоанан с осем мъже и отиде при амонците.
[16] Тогава Йоанан, Кариевият син, и всички военачалници, които бяха с него, взеха от Масфа целия останал народ, който беше избавил от Исмаил, Натаниевия син, след като той беше поразил Годолия, Ахикамовия син, т. е. военните мъже, жените, децата и евнусите, които беше върнал от Гаваон,
[17] и отидоха и се спряха в Хамаамовата керванска спирка, която е пред Витлеем, за да отидат и влязат в Египет –
[18] поради халдейците, защото се уплашиха от тях, понеже Исмаил, Натаниевият син, беше убил Годолия, Ахикамовия син, когото вавилонският цар беше поставил управител над страната.

Йеремия 42

Молбата на юдеите и Божият отговор

[1] Тогава всички военачалници и Йоанан, Кариевият син, и Езания, Осайевият син, и целият народ, от най-скромен до най-велик, пристъпиха
[2] и казаха на пророк Йеремия: Молим, нека молбата ни бъде приятна пред теб и се помолѝ за нас – за всички тези, които остават – на Господа, твоя Бог (защото от мнозина останахме малцина, както очите ти ни виждат),

[3] a fim de que o SENHOR, teu Deus, nos mostre o caminho por onde havemos de andar e aquilo que havemos de fazer.

[4] Respondeu-lhes Jeremias, o profeta: Já vos ouvi; eis que orarei ao SENHOR, vosso Deus, segundo o vosso pedido. Tudo o que o SENHOR vos responder, eu vo-lo declararei; não vos ocultarei nada.

[5] Então, eles disseram a Jeremias: Seja o SENHOR testemunha verdadeira e fiel contra nós, se não fizermos segundo toda a palavra com que o SENHOR, teu Deus, te enviar a nós outros.

[6] Seja ela boa ou seja má, obedeceremos à voz do SENHOR, nosso Deus, a quem te enviamos, para que nos suceda bem ao obedecermos à voz do SENHOR, nosso Deus.

[7] Ao fim de dez dias, veio a palavra do SENHOR a Jeremias.

[8] Então, chamou a Joanã, filho de Careá, e a todos os capitães dos exércitos que havia com ele, e a todo o povo, desde o menor até ao maior,

[9] e lhes disse: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel, a quem me enviastes para apresentar a vossa súplica diante dele:

[10] Se permanecerdes nesta terra, então, vos edificarei e não vos derribarei; plantar-vos-ei e não vos arrancarei, porque estou arrependido do mal que vos tenho feito.

[11] Não temais o rei da Babilônia, a quem vós temeis; não o temais, diz o SENHOR,

[3] да ни изяви Господ, твоят Бог, пътя, по който трябва да ходим, и какво трябва да правим.

[4] Тогава пророк Йеремия им каза: Чух. Ето, ще се помоля на Господа, вашия Бог, според думите ви; и каквото ви отговори Господ, ще ви го известя; няма да скрия нищо от вас.

[5] Тогава те казаха на Йеремия: Господ да бъде истинен и верен свидетел между нас, че наистина ще постъпим според всички думи, с които Господ, твоят Бог, ще те прати при нас.

[6] Било добро или зло, ще послушаме гласа на Господа, нашия Бог, при Когото те пращаме, за да ни бъде добре, когато послушаме гласа на Господа, нашия Бог.

[7] И след десет дни Господнето слово дойде към Йеремия.

[8] Тогава той повика Йоанан, Кариевия син, всички военачалници, които бяха с него, и целия народ, от най-скромен до най-велик, и им каза:

[9] Така казва Господ, Израилевият Бог, при Когото ме пратихте, за да изложа молбата ви пред Него:

[10] Ако останете да живеете в тази земя, тогава ще ви съградя и няма да ви разоря, ще ви насадя и няма да ви изкореня; защото се разкаях за злото, което ви сторих.

[11] Не бойте се от вавилонския цар, от когото се страхувахте, не бойте се от него, казва Господ; защото Аз съм с вас,

porque eu sou convosco, para vos salvar e vos livrar das suas mãos.

[12] Eu vos serei propício, para que ele tenha misericórdia de vós e vos faça morar em vossa terra.

[13] Mas, se vós disserdes: Não ficaremos nesta terra, não obedecendo à voz do SENHOR, vosso Deus,

[14] dizendo: Não; antes, iremos à terra do Egito, onde não veremos guerra, nem ouviremos som de trombeta, nem teremos fome de pão, e ali ficaremos,

[15] nesse caso, ouvi a palavra do SENHOR, ó resto de Judá. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Se tiverdes o firme propósito de entrar no Egito e fordes para morar,

[16] acontecerá, então, que a espada que vós temeis vos alcançará na terra do Egito, e a fome que receais vos seguirá de perto os passos no Egito, onde morrereis.

[17] Assim será com todos os homens que tiverem o propósito de entrar no Egito para morar: morrerão à espada, à fome e de peste; não restará deles nem um, nem escapará do mal que farei vir sobre eles.

[18] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Como se derramou a minha ira e o meu furor sobre os habitantes de Jerusalém, assim se derramará a minha indignação sobre vós, quando entrardes no Egito; sereis objeto de

за да ви спася и да ви избавя от ръката му.

[12] Ще ви покажа милост, така че той да ви пожали и да ви върне в земята ви.

[13] Но ако кажете: Не искаме да живеем в тази земя, и не послушате гласа на Господа, вашия Бог,

[14] и кажете: Не, а ще идем в Египетската земя, където няма да видим война, нито да чуем тръбен глас, нито да огладнеем за хляб, и там ще живеем –

[15] тогава слушайте словото Господне, вие, останали от Юда – така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Ако решително насочите лицата си да влезете в Египет и отидете да бъдете пришълци там,

[16] тогава мечът, от който се боите, ще ви стигне там, в Египетската земя, и гладът, от който се страхувате, ще ви преследва там, в Египет; и там ще измрете.

[17] Така ще стане и с всички мъже, които биха насочили лицата си да отидат в Египет, за да бъдат пришълци там; те ще измрат от меч, глад и мор; нито един от тях няма да остане или да избегне от злото, което Аз ще докарам върху тях.

[18] Защото така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Както гневът и яростта Ми се изляха върху йерусалимските жители, така яростта Ми ще се излее върху вас, когато влезете в Египет; и ще бъдете за проклинане и

maldição, de espanto, de desprezo e opróbrio e não vereis mais este lugar.

[19] Falou-vos o SENHOR, ó resto de Judá: Não entreis no Egito; tende por certo que vos adverti hoje.

[20] Porque vós, à custa da vossa vida, a vós mesmos vos enganastes, pois me enviastes ao SENHOR, vosso Deus, dizendo: Ora por nós ao SENHOR, nosso Deus; e, segundo tudo o que disser o SENHOR, nosso Deus, declara-no-lo assim, e o faremos;

[21] mas, tendo-vos declarado isso hoje, não destes ouvidos à voz do SENHOR, vosso Deus, em coisa alguma pela qual ele me enviou a vós outros.

[22] Agora, pois, sabei por certo que morrereis à espada, à fome e de peste no mesmo lugar aonde desejastes ir para morar.

Jeremias 43

Jeremias é levado ao Egito pelo povo

[1] Tendo Jeremias acabado de falar a todo o povo todas as palavras do SENHOR, seu Deus, palavras todas com as quais o SENHOR, seu Deus, o enviara,

[2] então, falou Azarias, filho de Hosaías, e Joanã, filho de Careá, e todos os homens soberbos, dizendo a Jeremias: É mentira isso que dizes; o SENHOR, nosso Deus, não te enviou a dizer: Não entreis no Egito, para morar.

[3] Baruque, filho de Nerias, é que te incita contra nós, para nos entregar nas mãos dos

учудване, за проклятие и укоряване; и няма да видите вече това място.

[19] Господ е говорил за вас, останали от Юда, като казва: Не отивайте в Египет; знайте добре, че днес ви заявявам това.

[20] Защото вие постъпихте лукаво против своите души, когато ме пратихте при Господа, вашия Бог, и казахте: Помоли се за нас на Господа, нашия Бог, и ни извести всичко това, което Господ, нашият Бог, ще каже, и ще го сторим.

[21] Аз днес ви известих; но вие не послушахте гласа на Господа, вашия Бог, в нищо, за което ме прати при вас.

[22] И така, сега знайте добре, че ще измрете от меч, глад и мор на мястото, където желаете да отидете, за да бъдете пришълци там.

Йеремия 43

Йеремия отведен в Египет

[1] Когато Йеремия изговори на целия народ всички думи на Господа, техния Бог, за които Господ, техният Бог, го беше пратил при тях – всички тези думи, –

[2] тогава проговориха Азария, Осайевият син, Йоанан, Кариевият син, и всички горделиви мъже, като казаха на Йеремия: Лъжливо говориш ти. Господ, нашият Бог, не те е пратил да кажеш: Не отивайте в Египет да бъдете пришълци там;

[3] а Варух, Нириевият син, те насъска против нас, за да ни предадеш в ръката

caldeus, a fim de nos matarem ou nos exilarem na Babilônia.

[4] Não obedeceu, pois, Joanã, filho de Careá, e nenhum de todos os capitães dos exércitos, nem o povo todo à voz do SENHOR, para ficarem na terra de Judá.

[5] Antes, tomaram Joanã, filho de Careá, e todos os capitães dos exércitos a todo o resto de Judá que havia voltado dentre todas as nações para as quais haviam sido lançados, para morar na terra de Judá;

[6] tomaram aos homens, às mulheres e aos meninos, às filhas do rei e a todos que Nebuzaradã, o chefe da guarda, deixara com Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã; como também a Jeremias, o profeta, e a Baruque, filho de Nerias;

[7] e entraram na terra do Egito, porque não obedeceram à voz do SENHOR, e vieram até Tafnes.

Jeremias profetiza a conquista do Egito por Nabucodonosor

[8] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, em Tafnes, dizendo:

[9] Toma contigo pedras grandes, encaixa-as na argamassa do pavimento que está à entrada da casa de Faraó, em Tafnes, à vista de homens judeus,

[10] e dize-lhes: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu mandarei vir a Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo, e porei o seu trono

на халдейците да ни убият и да ни заведат пленници във Вавилон.

[4] И така, нито Йоанан, Кариевият син, нито един от всички военачалници или от целия народ не послуша Господния глас да си останат в Юдейската земя;

[5] а Йоанан, Кариевият син, и всички военачалници взеха всички останали от Юдея, които се бяха върнали от всички народи, където бяха закарани, за да бъдат пришълци в Юдейската земя –

[6] мъжете, жените, децата, царските дъщери и всеки човек, когото началникът на телохранителите Навузардан беше оставил при Годолия, син на Ахикам, Сафановия син, и пророк Йеремия и Варух, Нириевия син, –

[7] и отидоха в Египетската земя (защото не послушаха Господния глас), и отидоха до Тафнес.

[8] Тогава Господнето слово дойде към Йеремия в Тафнес и каза:

[9] Вземи в ръката си големи камъни и пред очите на Юдейските мъже ги постилай с вар в тухлена настилка, която е при входа на фараоновия дворец в Тафнес; и им кажи:

[10] Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Ето, ще пратя и ще взема слугата Си, вавилонския цар Навуходоносор, и ще поставя престола му върху тези камъни, които постлах, и

sobre estas pedras que encaixei; ele estenderá o seu baldaquino real sobre elas.

[11] Virá e ferirá a terra do Egito; quem é para a morte, para a morte; quem é para o cativeiro, para o cativeiro; e quem é para a espada, para a espada.

[12] Lançará fogo às casas dos deuses do Egito e as queimará; levará cativos os ídolos e despiolhará a terra do Egito, como o pastor despiolha a sua própria veste; e sairá dali em paz.

[13] Quebrará as colunas de Bete-Semes na terra do Egito e queimará as casas dos deuses do Egito.

Jeremias 44

Repreendida a infidelidade dos judeus no Egito

[1] Palavra que veio a Jeremias, acerca de todos os judeus moradores da terra do Egito, em Migdol, em Tafnes, em Mênfis e na terra de Patros, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel: Vistes todo o mal que fiz cair sobre Jerusalém e sobre todas as cidades de Judá; e eis que hoje são elas uma desolação, e ninguém habita nelas,

[3] por causa da maldade que fizeram, para me irarem, indo queimar incenso e servir a outros deuses que eles nunca conheceram, eles, vós e vossos pais.

[4] Todavia, começando eu de madrugada, lhes enviei os meus servos, os profetas, para lhes dizer: Não façais esta coisa abominável que aborreço.

той ще разпъне царския си шатър върху тях.

[11] Ще дойде и ще порази Египетската земя, и ще предаде онези, които са за смърт, на смърт, а онези, които са за плен, в плен, и които са за меч, под меч.

[12] И Аз ще запаля огън в обиталищата на египетските богове и той ще ги изгори, а тях ще отведе в плен; и ще се облече с Египетската земя, както овчар облича дрехата си; и ще излезе оттам с мир.

[13] Също ще строши обелиските, които са в храма на слънцето, което е в Египетската земя; и ще изгори с огън храмовете на египетските богове.

Йеремия 44

Слово Господне за юдеите, поселили се в Египет

[1] Словото, което дойде към Йеремия за всички юдеи, които живееха в Египетската земя и седяха в Мигдол, в Тафнес, в Мемфис и в страната Патрос, и каза:

[2] Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Видяхте цялото зло, което докарах върху Йерусалим и върху всички Юдейски градове; и, ето, днес те са пусти и няма кой да живее в тях

[3] поради нечестието, което сториха, и Ме разгневиха, като отиваха да кадят и да служат на други богове, които нито те познаваха, нито вие, нито бащите ви.

[4] И пратих при вас всичките Си слуги, пророците, като ставах рано и ги пращах, и казвах: Ах! Не правете тази гнусна работа, която Аз мразя.

[5] Mas eles não obedeceram, nem inclinaram os ouvidos para se converterem da sua maldade, para não queimarem incenso a outros deuses.

[6] Derramou-se, pois, a minha indignação e a minha ira, acenderam-se nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, que se tornaram em deserto e em assolação, como hoje se vê.

[7] Agora, pois, assim diz o SENHOR, Deus dos Exércitos, o Deus de Israel: Por que fazeis vós tão grande mal contra vós mesmos, eliminando homens e mulheres, crianças e aqueles que mamam do meio de Judá, a fim de que não vos fique resto algum?

[8] Por que me irritais com as obras de vossas mãos, queimando incenso a outros deuses na terra do Egito, aonde viestes para morar, para que a vós mesmos vos elimineis e para que vos torneis objeto de desprezo e de opróbrio entre todas as nações da terra?

[9] Esquecestes já as maldades de vossos pais, as maldades dos reis de Judá, as maldades das suas mulheres, as vossas maldades e as maldades das vossas mulheres, maldades cometidas na terra de Judá e nas ruas de Jerusalém?

[10] Não se humilharam até ao dia de hoje, não temeram, não andaram na minha lei nem nos meus estatutos, que pus diante de vós e diante de vossos pais.

[5] Но те не послушаха, нито приклониха ухото си, за да се върнат от нечестието си, за да не кадят на други богове.

[6] Затова се изляха яростта Ми и гневът Ми и пламнаха в Юдейските градове и в йерусалимските улици; и те бяха разорени и пусти, както са и днес.

[7] И така, сега така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Защо вършите това голямо зло против своите души, така че да изтребите помежду си мъж и жена, дете и кърмаче отсред Юдея, за да не остане от вас някой оцелял,

[8] като Ме разгневявате с делата на ръцете си и кадите на други богове в Египетската земя, където дойдохте да бъдете пришълци, така че да бъдете изтребени и да станете за проклятие и за укоряване между всички народи на света?

[9] Забравихте ли наказанията, които наложих поради нечестието на бащите ви и нечестието на Юдейските царе, и нечестието на жените на всеки от тях, и вашето нечестие, и нечестието на жените ви, което вършеха в Юдейската земя и по йерусалимските улици?

[10] Те и до днес не се смириха, нито се убояха, нито ходиха според закона Ми и наредбите, които поставих пред вас и пред бащите ви.

[11] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que voltarei o rosto contra vós outros para mal e para eliminar a todo o Judá.

[12] Tomarei o resto de Judá que se obstinou em entrar na terra do Egito para morar, onde será ele de todo consumido; cairá à espada e à fome; desde o menor até ao maior perecerão; morrerão à espada e à fome; e serão objeto de maldição, espanto, desprezo e opróbrio.

[13] Porque castigarei os que habitam na terra do Egito, como o fiz a Jerusalém, com a espada, a fome e a peste,

[14] de maneira que, dos restantes de Judá que vieram à terra do Egito para morar, não haverá quem escape e sobreviva para tornar à terra de Judá, à qual desejam voltar para morar; mas não tornarão senão alguns fugitivos.

Jeremias é contraditado

[15] Então, responderam a Jeremias todos os homens que sabiam que suas mulheres queimavam incenso a outros deuses e todas as mulheres que se achavam ali em pé, grande multidão, como também todo o povo que habitava na terra do Egito, em Patros, dizendo:

[16] Quanto à palavra que nos anunciaste em nome do SENHOR, não te obedeceremos a ti;

[17] antes, certamente, toda a palavra que saiu da nossa boca, isto é, queimaremos incenso à Rainha dos Céus e lhe

[11] Затова така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Ето, Аз ще насоча лицето Си против вас за зло, дори за изтреблението на цяла Юдея.

[12] И ще премахна останалите от Юдея, които насочиха лицата си да отидат в Египетската земя; ще паднат от меч, ще загинат от глад, от най-скромен до най-велик ще измрат от меч и глад; и ще бъдат за проклинане и учудване, за проклятие и укоряване.

[13] Защото ще накажа онези, които живеят в Египетската земя, както наказах Йерусалим, с меч, глад и мор,

[14] така че никой от останалите от Юдея, които са отишли в Египетската земя да бъдат пришълци там, няма да избегне или да оцелее, за да се върне в Юдейската земя, към която те копнеят да се върнат, за да живеят там; защото никой няма да се върне освен онези, които избягат.

[15] Тогава всички мъже, които знаеха, че жените им кадеха на други богове, и всички жени, които се намираха там, едно голямо множество, дори всички юдеи, които живееха в Патрос в Египетската земя, отговориха на Йеремия:

[16] Колкото до словото, което ти ни говори в Господнето име, няма да те послушаме;

[17] а непременно ще вършим всичко, което е излязло от устата ни, че ще кадим на небесната царица и ще ѝ

ofereceremos libações, como nós, nossos pais, nossos reis e nossos príncipes temos feito, nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém; tínhamos fartura de pão, prosperávamos e não víamos mal algum.

правим възлияния, както правехме ние и бащите ни, царете и първенците ни, в Юдейските градове и по йерусалимските улици; защото тогава ядяхме хляб до насита, добре ни беше и зло не видяхме.

18 Mas, desde que cessamos de queimar incenso à Rainha dos Céus e de lhe oferecer libações, tivemos falta de tudo e fomos consumidos pela espada e pela fome.

18 Но откакто престанахме да кадим на небесната царица и да ѝ правим възлияния, сме били лишени от всичко и се довършихме от меч и глад.

19 Quando queimávamos incenso à Rainha dos Céus e lhe oferecíamos libações, acaso, lhe fizemos bolos que a retratavam e lhe oferecemos libações, sem nossos maridos?

19 А жените казаха: И когато кадехме на небесната царица и ѝ правихме възлияния, дали без знанието на мъжете си ѝ правихме млинове по нейния образ и ѝ правихме възлияния?

Jeremias prediz castigo

20 Então, disse Jeremias a todo o povo, aos homens e às mulheres, a todo o povo que lhe tinha dado esta resposta, dizendo:

20 Тогава Йеремия говорѝ на целия народ, на мъжете и жените, с една дума, на целия народ, които му отговориха така, като каза:

21 Quanto ao incenso que queimastes nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, vós e vossos pais, os vossos reis e os vossos príncipes e o povo da terra, acaso, não se lembrou disso o SENHOR, nem lhe andou isso pela mente?

21 Не си ли спомни Господ тамяна, който кадехте в Юдейските градове и по йерусалимските улици, вие и бащите ви, царете и първенците ви, и народът от тази земя, и не дойде ли в ума Му?

22 O SENHOR já não podia por mais tempo sofrer a maldade das vossas obras, as abominações que cometestes; pelo que a vossa terra se tornou deserta, um objeto de espanto e de desprezo e desabitada, como hoje se vê.

22 Така че Господ не можа вече да търпи поради злите ви дела и поради мерзостите, които вършехте, и затова земята ви запустя и стана за учудване и проклятие, без жители, както е днес.

23 Pois queimastes incenso e pecastes contra o SENHOR, não obedecestes à voz do SENHOR e na sua lei e nos seus

23 Понеже кадехте и понеже съгрешавахте пред Господа, и не послушахте гласа на Господа, нито ходихте според закона и наредбите Му

testemunhos não andastes; por isso, vos sobreveio este mal, como hoje se vê.

или изявленията Му, затова ви постигна това зло, както виждате днес.

24 Disse mais Jeremias a todo o povo e a todas as mulheres: Ouvi a palavra do SENHOR, vós, todo o Judá, que estais na terra do Egito:

24 При това Йеремия каза на целия народ и на всички жени: Слушайте Господнетослово, всички от Юдея, които сте в Египетската земя.

25 Assim fala o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, dizendo: Vós e vossas mulheres não somente fizestes por vossa boca, senão também que cumpristes por vossas mãos os vossos votos, a saber: Certamente cumpriremos os nossos votos, que fizemos, de queimar incenso à Rainha dos Céus e de lhe oferecer libações. Confirmai, pois, perfeitamente, os vossos votos, sim, cumpri-os.

25 Така говори Господ на Силите, Израилевият Бог: Вие и жените ви не само говорихте с устата си, но извършихте с ръцете си това, коетоказахте, че: Непременно ще изпълним оброците си, на които се обрекохме, да кадим на небесната царица и да ѝ правим възлияния. Тогава потвърждавайте и изпълнявайте оброците си.

26 Portanto, ouvi a palavra do SENHOR, vós, todo o Judá, que habitais na terra do Egito: Eis que eu juro pelo meu grande nome, diz o SENHOR, que nunca mais será pronunciado o meu nome por boca de qualquer homem de Judá em toda a terra do Egito, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR Deus.

26 Затова слушайте Господнето слово, всички от Юдея, които живеете в Египетската земя: Ето, заклех се във великото Си име, казва Господ, че името Ми ще престане вече да се произнася от устата на който и да е юдеин, в цялата Египетска земя, че да казва: Заклевам се в живота на Господа Йехова!

27 Eis que velarei sobre eles para mal e não para bem; todos os homens de Judá que estão na terra do Egito serão consumidos à espada e à fome, até que se acabem de todo.

27 Ето, Аз бдя над тях за зло, а не за добро; и всички юдеи, които са в Египетската земя, ще гинат от меч и глад, докато се довършат.

28 Os que escaparem da espada tornarão da terra do Egito à terra de Judá, poucos em número; e todos os restantes de Judá que vieram à terra do Egito para morar saberão se subsistirá a minha palavra ou a sua.

28 А които избегнат от меча и се върнат от Египетската земя в Юдейската земя, ще бъдат малко на брой; и всички останали от Юдея, които отидоха в Египетската земя, за да бъдат пришълци

там, ще познаят чие слово ще се сбъдне, Моето ли или тяхното.

[29] Isto vos será sinal de que eu vos castigarei neste lugar, diz o SENHOR, para que saibais que certamente subsistirão as minhas palavras contra vós outros para mal.

[29] И това ще ви бъде знамението, казва Господ, че Аз ще ви накажа на това място, за да познаете, че думите Ми непременно ще се сбъднат против вас за зло –

[30] Eis o sinal, diz o SENHOR: Eu entregarei o Faraó-Hofra, rei do Egito, nas mãos de seus inimigos, nas mãos dos que procuram a sua morte, como entreguei Zedequias, rei de Judá, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, que era seu inimigo e procurava tirar-lhe a vida.

[30] така казва Господ: Ето, Аз ще предам египетския цар фараон Вафрий в ръката на неприятелите му и в ръката на онези, които искат живота му, както предадох Юдейския цар Седекия в ръката на неприятеля му Навуходоносор, вавилонския цар, който искаше живота му.

Jeremias 45

A mensagem de Jeremias a Baruque

[1] Palavra que falou Jeremias, o profeta, a Baruque, filho de Nerias, escrevendo ele aquelas palavras num livro, ditadas por Jeremias, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel, acerca de ti, ó Baruque:

[3] Disseste: Ai de mim agora! Porque me acrescentou o SENHOR tristeza ao meu sofrimento; estou cansado do meu gemer e não acho descanso.

[4] Assim lhe dirás: Isto diz o SENHOR: Eis que estou demolindo o que edifiquei e arrancando o que plantei, e isto em toda a terra.

[5] E procuras tu grandezas? Não as procures; porque eis que trarei mal sobre toda carne, diz o SENHOR; a ti, porém, eu

Йеремия 45

Божието обещание към Варух

[1] Словото, което пророк Йеремия говорѝ на Варух, Нириевия син, когато записа в книга тези думи от Йеремиевите уста, в четвъртата година на Юдейския цар Йоаким, Йосиевия син, и каза:

[2] Така казва Господ, Израилевият Бог, на тебе, Варух:

[3] Казал си: Горко ми сега! Защото Господприбави печал към скръбта ми. Уморих се от въздишането си и не намирам почивка.

[4] Така да му кажеш: Така казва Господ: Ето, онова, което съградиш, Аз ще съборя, и онова, което насадиш, Аз ще изкореня, и то по цялата тази земя.

[5] А ти търсиш ли за себе си големи неща? Не търси; защото, ето, Аз ще докарам зло върху всяка твар, казва Господ; но на тебе ще подаря

te darei a tua vida como despojo, em todo lugar para onde fores.

Jeremias 46

Profecia a respeito do Egito

1 Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, contra as nações.

2 A respeito do Egito. Contra o exército de Faraó-Neco, rei do Egito, exército que estava junto ao rio Eufrates em Carquemis; ao qual feriu Nabucodonosor, rei da Babilônia, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá:

3 Preparai o escudo e o pavês e chegai-vos para a peleja.

4 Selai os cavalos, montai, cavaleiros, e apresentai-vos com elmos; poli as lanças, vesti-vos de couraças.

5 Por que razão vejo os medrosos voltando as costas? Estão derrotados os seus valentes e vão fugindo, sem olhar para trás; há terror ao redor, diz o SENHOR.

6 Não fuja o ligeiro, nem escape o valente; para o lado do Norte, junto à borda do rio Eufrates, tropeçaram e caíram.

7 Quem é este que vem subindo como o Nilo, como rios cujas águas se agitam?

8 O Egito vem subindo como o Nilo, como rios cujas águas se agitam; ele disse: Subirei, cobrirei a terra, destruirei a cidade e os que habitam nela.

9 Avançai, ó cavaleiros, estrondeai, ó carros, e saiam os valentes; os etíopes e os de Pute, que manejam o escudo, e os lídios, que manejam e entesam o arco.

живота като печалба по всички места, където отидеш.

Йеремия 46

Пророчества за Египет

1 Господнето слово, което дойде към пророк Йеремия за народите.

2 За Египет. Относно войската на египетския цар фараон Нехао, която беше в Кархемис при реката Ефрат, която вавилонският цар Навуходоносор порази в четвъртата година на Юдейския цар Йоаким, Йосиевия син:

3 Пригответе щит и малък щит и пристъпете на бой.

4 Впрегнете конете и вие, конници, възседнете; и застанете напред с шлемовете си, лъснете копията, облечете се с брони.

5 Защо ги виждам уплашени и върнати назад, силните им сломени и бързо побегнали, без да гледат назад, и ужас от всяка страна! – казва Господ.

6 Бързият да не избяга и силният да не се отърве; ще се спънат и ще паднат към север, при реката Ефрат.

7 Кой е този, който се издига като Нил, чиито води се вълнуват като реки?

8 Египет е, който се издига като Нил, и неговите води се вълнуват като реки; и той казва: Ще се издигна, ще покрия света, ще разоря и града, и жителите му.

9 Напред, коне; спускайте се диво, колесници! Нека излизат силните! Онези от Етиопия и Ливия, които държат щит, и лидийците, които употребяват и опъват лък!

[10] Porque este dia é o Dia do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, dia de vingança contra os seus adversários; a espada devorará, fartar-se-á e se embriagará com o sangue deles; porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos tem um sacrifício na terra do Norte, junto ao rio Eufrates.

[11] Sobe a Gileade e toma bálsamo, ó virgem filha do Egito; debalde multiplicas remédios, pois não há remédio para curar-te.

[12] As nações ouviram falar da tua vergonha, e a terra está cheia do teu clamor; porque, fugindo o valente, tropeçou no valente, e ambos caíram juntos.

[13] Palavra que falou o SENHOR a Jeremias, o profeta, acerca da vinda de Nabucodonosor, rei da Babilônia, para ferir a terra do Egito:

[14] Anunciai no Egito e fazei ouvir isto em Migdol; fazei também ouvi-lo em Mênfis e em Tafnes; dizei: Apresenta-te e prepara-te; porque a espada já devorou o que está ao redor de ti.

[15] Por que foi derribado o teu Touro? Não se pôde ter de pé, porque o SENHOR o abateu.

[16] O SENHOR multiplicou os que tropeçavam; também caíram uns sobre os outros e disseram: Levanta-te, e voltemos ao nosso povo e à terra do nosso nascimento, por causa da espada que oprime.

[10] Защото този ден е ден на Йехова, Господ на Силите, ден за въздаяние, за да въздаде на враговете Си; мечът ще ги погуби и ще се насити и опие от кръвта им; защото Йехова, Господ на Силите, има жертва в северната страна, при реката Ефрат.

[11] Даже ако възлезеш в Галаад и вземеш балсама, девице, дъще египетска, напразно ще употребяваш много церове, защото няма изцеление за тебе.

[12] Народите чуха за посрамяването ти и викът ти изпълни света; защото силен се сблъсква със силен, така че и двамата паднаха заедно.

[13] Словото, което Господ говори на пророк Йеремия за идването на вавилонския цар Навуходоносор, за да порази Египетската земя:

[14] Известете в Египет и разгласете в Мигдол, възгласете в Мемфис и Тафнес; кажете: Застани на ред и бъди готов, защото мечът изяде онези, които са около тебе.

[15] Защо се завлякоха твоите юнаци? Не устояха, защото Господ ги откара.

[16] Той накара мнозина да се спъват; даже паднаха един върху друг; и казваха: Станете да се върнем при народа си и в родната си земя – далеч от лютия меч.

[17] Ali, apelidarão a Faraó, rei do Egito, de Espalhafatoso, porque deixou passar o tempo adequado.

[18] Tão certo como vivo eu, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos, certamente, como o Tabor é entre os montes e o Carmelo junto ao mar, assim ele virá.

[19] Prepara a tua bagagem para o exílio, ó moradora, filha do Egito; porque Mênfis se tornará em desolação e ficará arruinada e sem moradores.

[20] Novilha mui formosa é o Egito; mas mutuca do Norte já lhe vem, sim, vem.

[21] Até os seus soldados mercenários no meio dele, bezerros cevados, viraram as costas e fugiram juntos; não resistiram, porque veio sobre eles o dia da sua ruína e o tempo do seu castigo.

[22] Faz o Egito um ruído como o da serpente que foge, porque os seus inimigos vêm contra ele, com machados, quais derribadores de árvores.

[23] Cortarão o seu bosque, diz o SENHOR, ainda que impenetrável; porque se multiplicaram mais do que os gafanhotos; são inumeráveis.

[24] A filha do Egito está envergonhada; foi entregue nas mãos do povo do Norte.

[25] Diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu castigarei a Amom de Nô, a Faraó, ao Egito, aos deuses e aos seus reis, ao próprio Faraó e aos que confiam nele.

[17] Те викаха там: Египетският цар фараон е празен шум; той пропусна определеното време.

[18] Заклевам се в живота Си, казва Царят, Чието име е Господ на Силите, че както един Тавор между планините и както един Кармил при морето, така непременно ще дойде той.

[19] Дъще, която живееш в Египет, приготви си необходимото за плен; защото Мемфис ще запустее и ще бъде изгорен, и ще остане без жител.

[20] Египет е като прекрасна телица, но погибел иде от север – да! – иде.

[21] И самите му наемници сред него са като тлъсти телета; защото и те се върнаха, побегнаха заедно, не устояха; понеже денят на бедствието им дойде върху тях, времето на наказанието им.

[22] Гласът му е като глас на змия, като се хлъзга; защото излизат със сила и идат против него със секири, както дървари.

[23] Ще изсекат гората му, казва Господ, ако и да е неизследима; защото по множество те са повече от скакалците и са безбройни.

[24] Ще се посрами египетската дъщеря; ще бъде предадена в ръката на северния народ.

[25] Господ на Силите, Израилевият Бог, казва: Ето, ще накажа Но-Амон. Да! – Фараона и Египет, боговете и царете му, самия фараон и онези, които уповават на него;

[26] Entregá-los-ei nas mãos dos que lhes procuram a morte, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e nas mãos dos seus servos; mas depois será habitada, como nos dias antigos, diz o SENHOR.

[27] Não temas, pois, tu, servo meu, Jacó, nem te espantes, ó Israel; porque eu te livrarei do país remoto e a tua descendência, da terra do seu cativeiro; Jacó voltará e ficará tranqüilo e confiante; não haverá quem o atemorize.

[28] Não temas, servo meu, Jacó, diz o SENHOR, porque estou contigo; darei cabo de todas as nações para as quais eu te arrojei; mas de ti não darei cabo; castigar-te-ei, mas em justa medida; não te inocentarei de todo.

Jeremias 47

Profecia a respeito dos filisteus

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, a respeito dos filisteus, antes que Faraó ferisse a Gaza.

[2] Assim diz o SENHOR: Eis que do Norte se levantam as águas, e se tornarão em torrentes transbordantes, e inundarão a terra e a sua plenitude, a cidade e os seus habitantes; clamarão os homens, e todos os moradores da terra se lamentarão,

[3] ao ruído estrepitoso das unhas dos seus fortes cavalos, ao barulho de seus carros, ao estrondo das suas rodas. Os pais não atendem aos filhos, por se afrouxarem as suas mãos;

[26] и ще ги предам в ръката на онези, които искат живота им, в ръката на вавилонския цар Навуходоносор и в ръката на слугите му; а след това Египет ще бъде населен, както в предишните дни, казва Господ.

[27] Но не бой се, ти, служителю Мой Якове, нито се страхувай, Израилю; защото, ето, ще те избавя от далечна страна и потомството ти – от земята, където са пленени; Яков ще се върне, ще се успокои и ще си почине, и няма да има кой да го плаши.

[28] Не бой се, служителю Мой Якове, казва Господ, защото Аз съм с тебе; защото ако и да довърша всички народи, където съм те откарал, теб, обаче, не ще да довърша; а ще те накажа с мярка, но не мога да те изкарам съвсем невинен.

Йеремия 47

Пророчество за филистимците

[1] Господнето слово, което дойде към пророк Йеремия за филистимците, преди фараонът да е разорил Газа.

[2] Така казва Господ: Ето, води прииждат от север и като станат поток наводняващ, ще потопят земята и всичко, което има в нея – града и онези, които живеят в него; тогава хората ще викнат и всички земни жители ще заридаят.

[3] От тропота на копитата на яките му коне, от спускането на колесниците му, от гърма на колелата му бащите няма да се обърнат да гледат децата си; понеже ръцете им са отслабнали

[4] por causa do dia que vem para destruir a todos os filisteus, para cortar de Tiro e de Sidom todo o resto que os socorra; porque o SENHOR destruirá os filisteus, o resto de Caftor da terra do mar.

[5] Sobreveio calvície a Gaza, Asquelom está reduzida a silêncio, com o resto do seu vale; até quando vós vos retalhareis?

[6] Ah! Espada do SENHOR, até quando deixarás de repousar? Volta para a tua bainha, descansa e aquieta-te.

[7] Como podes estar quieta, se o SENHOR te deu ordem? Contra Asquelom e contra as bordas do mar é para onde ele te dirige.

Jeremias 48

Profecia a respeito de Moabe

[1] A respeito de Moabe. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ai de Nebo, porque foi destruída! Envergonhada está Quiriataim, já está tomada; a fortaleza está envergonhada e abatida.

[2] A glória de Moabe já não é; em Hesbom tramaram contra ela, dizendo: Vinde, e eliminemo-la para que não seja mais povo; também tu, ó Madmém, serás reduzida a silêncio; a espada te perseguirá.

[3] Há gritos de Horonaim: Ruína e grande destruição!

[4] Destruída está Moabe; seus filhinhos fizeram ouvir gritos.

[4] поради деня, който иде, за да разруши всичките филистимци, да отсече от Тир и Сидон и най-последния помощник; защото Господ ще разруши филистимците, останалите от остров Кафтор.

[5] Плешивост постигна Газа; Аскалон загина с останалите от полето им. Докога ще правиш нарязвания по тялото си?

[6] О, меч Господен, докога няма да си починеш? Върни се в ножницата, успокой се и си почини.

[7] Обаче как да си починеш, тъй като Господ ти е дал заръка против Аскалон и против крайбрежието? Там го е определил.

Йеремия 48

Пророчество за Моав

[1] За Моав. Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Горко на Нево! Защото бе опустошен; Кириатаим се посрами, защото беше превзет; Мисгав се посрами, защото беше съкрушен.

[2] Моав няма вече да се хвали; в Есевон измислиха зло против него, като казаха: Елате! Да го изтребим, за да не е народ. Също и ти, Мадмене, ще запустееш; мечът ще те преследва.

[3] Глас на писък от Оронаим, ограбване и страшно разрушение!

[4] Моав беше разрушен; малките му деца изпищяха.

[5] Pela subida de Luíte, eles seguem com choro contínuo; na descida de Horonaim, se ouvem gritos angustiosos de ruína.

[6] Fugi, salvai a vossa vida, ainda que venhais a ser como o arbusto solitário no deserto.

[7] Pois, por causa da tua confiança nas tuas obras e nos teus tesouros, também tu serás tomada; Quemos sairá para o cativeiro com os seus sacerdotes e os seus príncipes juntamente.

[8] Virá o destruidor sobre cada uma das cidades, e nenhuma escapará; perecerá o vale, e se destruirá a campina; porque o SENHOR o disse.

[9] Dai asas a Moabe, porque, voando, sairá; as suas cidades se tornarão em ruínas, e ninguém morará nelas.

[10] Maldito aquele que fizer a obra do SENHOR relaxadamente! Maldito aquele que retém a sua espada do sangue!

[11] Despreocupado esteve Moabe desde a sua mocidade e tem repousado nas fezes do seu vinho; não foi mudado de vasilha para vasilha, nem foi para o cativeiro; por isso, conservou o seu sabor, e o seu aroma não se alterou.

[12] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que lhe enviarei trasfegadores, que o trasfegarão; despejarão as suas vasilhas e despedaçarão os seus jarros.

[5] Защото в нагорнището на Луит ще се издига плач върху плач, понеже в надолнището на Оронаим чуха плачевния писък на жертвите наразрушение.

[6] Бягайте, отървете живота си и бъдете като изтравничето в пустинята.

[7] Защото понеже си уповавал на делата и съкровищата си, сам ти също ще бъдеш хванат; и Хамос ще отиде в плен заедно със свещениците и първенците си.

[8] И разорителят ще дойде във всеки град; нито един град няма да се избави; още и долината ще бъде опустошена и полето ще се разори, както каза Господ.

[9] Дайте крила на Моав, за да литне и да избяга; защото градовете му ще запустеят и няма да има кой да живее в тях.

[10] Проклет да бъде онзи, който върши делото Господне небрежно; и проклет онзи, който въздържа меча си от кръв.

[11] Моав е бил на спокойствие от младините си и е почивал като вино на дрождите си; не е бил претакан от съд в съд, нито е ходил в плен; затова вкусът му си е останал в него и духът му не се е променил.

[12] Затова, ето, идат дни, казва Господ, когато ще му пратя преливачи, които ще го прелеят; и ще изпразнят съдовете му и разкъсат меховете му.

[13] Moabe terá vergonha de Quemos, como a casa de Israel se envergonhou de Betel, sua confiança.
[14] Como dizeis: Somos valentes e homens fortes para a guerra?
[15] Moabe está destruído e subiu das suas cidades, e os seus jovens escolhidos desceram à matança, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.
[16] Está prestes a vir a perdição de Moabe, e muito se apressa o seu mal.
[17] Condoei-vos dele, todos os que estais ao seu redor e todos os que lhe sabeis o nome; dizei: Como se quebrou a vara forte, o cajado formoso!
[18] Desce da tua glória e assenta-te em terra sedenta, ó moradora, filha de Dibom; porque o destruidor de Moabe sobe contra ti e desfaz as tuas fortalezas.
[19] Põe-te no caminho e espia, ó moradora de Aroer; pergunta ao que foge e à que escapa: Que sucedeu?
[20] Moabe está envergonhado, porque foi abatido; uivai e gritai; anunciai em Arnom que Moabe está destruído.
[21] Também o julgamento veio sobre a terra da campina, sobre Holom, Jasa e Mefaate,
[22] sobre Dibom, Nebo e Bete-Diblataim,
[23] sobre Quiriataim, Bete-Gamul e Bete-Meom,
[24] sobre Queriote e Bozra, e até sobre todas as cidades da terra de Moabe, quer as de longe, quer as de perto.

[13] И Моав ще се посрами за Хамос, както се посрами Израилевият дом за Ветил, на който уповаваха.
[14] Как казвате: Ние сме силни мъже – мъже, храбри за война?
[15] Моав беше разорен, градовете му изгоряха и отбраните му младежи слязоха да бъдат заклани, казва Царят, Чието име е Господ на Силите.
[16] Погибелта на Моав скоро ще дойде и злото му иде много бързо.
[17] Всички, които сте около него, го оплаквайте; и всички, които знаете името му, кажете: Как се счупи якият скиптър, славната тояга!
[18] Дъще, която живееш в Девон, слез от славата си и седни в безводно място; защото разорителят на Моав излезе против теб и ще съсипе крепостите ти.
[19] Жителко на Ароир, застани при пътя и съгледай; попитай онзи, който бяга, и онази, която се е отървала, като кажеш: Какво стана?
[20] Моав се посрами, защото е разрушен. Заридай и викни; известете в Арнон, че Моав беше запустен.
[21] Присъда сполетя полската земя, Олон, Яса и Мифаат,
[22] Девон, Нево и Вет-девлатаим,
[23] Киритаим, Вет-гамул и Вет-меон,
[24] Кариот Восора и всички градове на Моавската земя, далечни и близки.

25 Está eliminado o poder de Moabe, e quebrado, o seu braço, diz o SENHOR.
26 Embriagai-o, porque contra o SENHOR se engrandeceu; Moabe se revolverá no seu vômito e será ele também objeto de escárnio.

27 Pois Israel não te foi também objeto de escárnio? Mas, acaso, foi achado entre ladrões, para que meneies a cabeça, falando dele?

28 Deixai as cidades e habitai no rochedo, ó moradora de Moabe; sede como as pombas que se aninham nos flancos da boca do abismo.

29 Ouvimos falar da soberba de Moabe, que de fato é extremamente soberba, da sua arrogância, do seu orgulho, da sua sobranceria e da altivez do seu coração.
30 Conheço, diz o SENHOR, a sua insolência, mas isso nada é; as suas gabarolices nada farão.
31 Por isso, uivarei por Moabe, sim, gritarei por todo o Moabe; pelos homens de Quir-Heres lamentarei.
32 Mais que a Jazer, te chorarei a ti, ó vide de Sibma; os teus ramos passaram o mar, chegaram até ao mar de Jazer; mas o destruidor caiu sobre os teus frutos de verão e sobre a tua vindima.
33 Tirou-se, pois, o folguedo e a alegria do campo fértil e da terra de Moabe; pois fiz cessar nos lagares o vinho; já não pisarão uvas com júbilo; o júbilo não será júbilo.

25 Рогът на Моав се строши и мищцата му бе смазана, казва Господ.
26 Опийте го, защото се надигна против Господа; Моав ще се валя в бълвоча си, също и той ще бъде за присмех.
27 Защото Израил не стана ли за присмех пред тебе? Намери ли се той между крадци, така че колкото пъти говориш за него, движиш рамената си презрително?
28 Моавски жители, напуснете градовете, заселете се в канарата и бъдете като гълъбица, която се загнездява по страните на входа на пещерата.
29 Чухме за гордостта на Моав (той е много горд), за високоумието, високомерието, надутостта му и надменността на сърцето му.
30 Аз зная, че неговият гняв е празен, казва Господ; самохвалствата му не са извършили нищо.
31 Затова ще ридая за Моав. Да! Ще извикам за целия Моав; ще заридаят за мъжете на Кир-арес.
32 О, лоза на Севма, ще плача за тебе повече, отколкото плака Язир; твоите клончета преминаха морето, стигнаха до морето на Язир; грабител нападна летните ти плодове и гроздобера ти.

33 Веселието и радостта бяха отнети от плодоносното поле и от Моавската земя; и спрях виното от линовете, за да няма

34 Ouve-se o grito de Hesbom até Eleale e Jasa, e de Zoar se dão gritos até Horonaim e Eglate-Selisias; porque até as águas do Ninrim se tornaram em assolação.

35 Farei desaparecer de Moabe, diz o SENHOR, quem sacrifique nos altos e queime incenso aos seus deuses.

36 Por isso, o meu coração geme como flautas por causa de Moabe, e como flautas geme por causa dos homens de Quir-Heres; porquanto já se perdeu a abundância que ajuntou.

37 Porque toda cabeça ficará calva, e toda barba, rapada; sobre todas as mãos haverá incisões, e sobre os lombos, pano de saco.

38 Sobre todos os eirados de Moabe e em todas as suas praças há pranto, porque fiz Moabe em pedaços, como vasilha de barro que não agrada, diz o SENHOR. Como está desfalecido!

39 Como uivam! Como, de vergonha, virou Moabe as costas! Assim, se tornou Moabe objeto de escárnio e de espanto para todos os que estão em seu redor.

40 Porque assim diz o SENHOR: Eis que voará como a águia e estenderá as suas asas contra Moabe.

41 São tomadas as cidades, e ocupadas, as fortalezas; naquele dia, o coração dos valentes de Moabe será como o coração da mulher que está em dores de parto.

вече кой да тъпче грозде с възклицание; възклицание няма да се чуе.

34 Поради вопъла на Есевон, който стигнадо Елеала и до Яса, те нададоха глас от Сигор до Оронаим, до Еглат-шелишия; защото и водите на Нимрим пресъхнаха.

35 При това, казва Господ, ще премахна от Моав онзи, който принася всеизгаряне по високите места, и онзи, който кади на боговете си.

36 Затова сърцето ми звучи за Моав като свирка и сърцето ми звучи като свирка за мъжете на Кир-арес; защото изобилието, което доби, изчезна.

37 Защото всяка глава е плешива и всяка брада – обръсната; по всички ръце има нарязвания и на кръста – вретище.

38 По всички покриви на къщите на Моав и по улиците му има плач навред; защото строших Моав като непотребен съд, казва Господ.

39 Как се строши! – вайкат се те; как Моав посрамен обърна гръб! Така Моав ще стане за присмех и за ужас на всички, които са около него.

40 Защото така казва Господ: Ето, неприятелят ще налети като орел и ще разпростре крилата си над Моав.

41 Градовете бяха превзети, крепостите – завладени с изненада, и сърцата на силните моавци ще бъдат в онзи ден като сърцето на жена в родилни болки.

[42] Moabe será destruído, para que não seja povo, porque se engrandeceu contra o SENHOR.

[43] Terror, cova e laço vêm sobre ti, ó moradora de Moabe, diz o SENHOR.

[44] Quem fugir do terror cairá na cova, e, se sair da cova, o laço o prenderá; porque trarei sobre ele, sobre Moabe, o ano do seu castigo.

[45] Os que fogem param sem forças à sombra de Hesbom; porém sai fogo de Hesbom e labareda do meio de Seom e devora as têmporas de Moabe e o alto da cabeça dos filhos do tumulto.

[46] Ai de ti, Moabe! Pereceu o povo de Quemos, porque teus filhos ficaram cativos, e tuas filhas, em cativeiro.

[47] Contudo, mudarei a sorte de Moabe, nos últimos dias, diz o SENHOR. Até aqui o juízo contra Moabe.

Jeremias 49

Profecia a respeito dos amonitas

[1] A respeito dos filhos de Amom. Assim diz o SENHOR: Acaso, não tem Israel filhos? Não tem herdeiro? Por que, pois, herdou Milcom a Gade, e o seu povo habitou nas cidades dela?

[2] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que farei ouvir em Rabá dos filhos de Amom o alarido de guerra, e tornar-se-á num montão de ruínas, e as suas aldeias serão queimadas; e Israel

[42] И Моав ще бъде изтребен така, че да не е вече народ, защото се надигна против Господа.

[43] Страх, яма и примка те налетяха, жителю моавски, казва Господ.

[44] Който избегне от страха, ще падне в ямата, а който излезе от ямата, ще се хване в примката; защото ще докарам върху него – да!, върху Моав – годината на наказанието им, казва Господ.

[45] Онези, които бягаха, застанаха изнемощели под сянката на Есевон; обаче огън излезе от Есевон и пламък – отсред Сион, който погълна моавския край и темето на шумните борци.

[46] Горко ти, Моаве; Хамосовият народ загина; защото синовете ти бяха хванати катопленници, както и дъщерите ти.

[47] Но при все това Аз ще върна моавските пленници в следващите дни, казва Господ. Дотук присъдата на Моав.

Йеремия 49

Пророчества за амонците, Едом, Дамаск, Кидар, Асор и Елам

[1] За амонците. Така казва Господ: Израил няма ли синове? Няма ли наследник? Тогава защо амонският цар владее Газа и народът му живее в неговите градове?

[2] Затова, ето, идат дни, казва Господ, когато ще направя да се чуе тревога за война против Рава на амонците; и тя ще стане грамада развалини и селата ѝ ще бъдат изгорени с огън; тогава Израил ще

herdará aos que o herdaram, diz o SENHOR.

завладее онези, които са владели него, казва Господ.

[3] Uiva, ó Hesbom, porque é destruída Ai; clamai, ó filhos de Rabá, cingi-vos de cilício, lamentai e dai voltas por entre os muros; porque Milcom irá em cativeiro, juntamente com os seus sacerdotes e os seus príncipes.

[3] Заридай, Есевоне, защото Гай бе разрушен, извикайте, дъщери на Рава, препашете се с вретище; плачете и се лутайте между оградите; защото царят им ще отиде в плен заедно със свещениците и първенците си.

[4] Por que te glorias nos vales, nos teus luxuriantes vales, ó filha rebelde, que confias nos teus tesouros, dizendo: Quem virá contra mim?

[4] Защо се хвалиш с долините? Водите на долината ти изтекоха, дъще отстъпнице, която си уповавала на съкровищата си и си казала: Кой ще дойде против мен?

[5] Eis que eu trarei terror sobre ti, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, de todos os que estão ao redor de ti; e cada um de vós será lançado em frente de si, e não haverá quem recolha os fugitivos.

[5] Ето, казва Господ, Йехова на Силите, Аз нанасям върху тебе страх от всички, които са около теб; и вие ще бъдете прогонени – всеки където му видят очите, без да има кой да прибере скитащите се.

[6] Mas depois disto mudarei a sorte dos filhos de Amom, diz o SENHOR.

[6] А после ще върна от плен амонците, казва Господ.

Profecia a respeito dos edomitas

[7] A respeito de Edom. Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Acaso, já não há sabedoria em Temã? Já pereceu o conselho dos sábios? Desvaneceu-se-lhe a sabedoria?

[7] За Едом. Така казва Господ на Силите: Няма ли вече мъдрост в Теман? Изгуби ли се разсъдъкът от благоразумните? Изчезна ли мъдростта им?

[8] Fugi, voltai, retirai-vos para as cavernas, ó moradores de Dedã, porque eu trarei sobre ele a ruína de Esaú, o tempo do seu castigo.

[8] Бягайте, завърнете се, направете си дълбоки места за живеене, дедански жители; защото ще докарам върху Исав бедствието му – времето, когато ще го накажа.

[9] Se vindimadores viessem a ti, não deixariam alguns cachos? Se ladrões, de noite, não te danificariam só o que lhes bastasse?

[9] Ако дойдеха при тебе гроздоберци, нямаше ли да оставят баберки? Ако дойдеха крадци през нощта, не биха ли грабнали само това, което им е необходимо?

[10] Mas eu despi a Esaú, descobri os seus esconderijos, e não se poderá esconder; está destruída a sua descendência, como também seus irmãos e seus vizinhos, e ele já não é.

[10] Но Аз оголих Исав, открих скришните му места и той няма да може да се скрие; бяха разграбени домът му, братята му и съседите му. И него го няма.

[11] Deixa os teus órfãos, e eu os guardarei em vida; e as tuas viúvas confiem em mim.

[11] Остави сирачетата си; Аз ще ги запазя живи; и вдовиците ти нека уповават на Мене.

[12] Porque assim diz o SENHOR: Eis que os que não estavam condenados a beber o cálice totalmente o beberão, e tu serias de todo inocentado? Não serás tido por inocente, mas certamente o beberás.

[12] Защото така казва Господ: Ето, онези, на които не се падаше да пият от чашата, непременно ще пият; а ти ли ще останеш съвсем ненаказан? Няма да останеш ненаказан, не, непременно ще пиеш,

[13] Porque por mim mesmo jurei, diz o SENHOR, que Bozra será objeto de espanto, de opróbrio, de assolação e de desprezo; e todas as suas cidades se tornarão em assolações perpétuas.

[13] защото се заклех в Себе Си, казва Господ, че Восора ще стане за учудване и укоряване, пуста и за проклятие и всичките ѝ градове ще се обърнат на вечна пустота.

Os pecados e o castigo de Edom

[14] Ouvi novas da parte do SENHOR, e um mensageiro foi enviado às nações, para lhes dizer: Ajuntai-vos, e vinde contra ela, e levantai-vos para a guerra.

[14] Чух известие от Господа и посланик беше изпратен между народите да каже: Съберете се и елате против нея, и станете на бой,

[15] Porque eis que te fiz pequeno entre as nações, desprezado entre os homens.

[15] защото Аз ще те направя малък между народите, презрян между хората.

[16] O terror que inspiras e a soberba do teu coração te enganaram. Tu que habitas nas fendas das rochas, que ocupas as alturas dos outeiros, ainda que eleves o teu ninho como a águia, de lá te derribarei, diz o SENHOR.

[16] Колкото до твоята застрашителност, гордостта на сърцето ти те е измамила, о, ти, който живееш в пукнатините на канарите, който владееш висината на хълмовете; но ако и да поставиш гнездото си високо като орел, и оттам ще те сваля, казва Господ.

[17] Assim, será Edom objeto de espanto; todo aquele que passar por ele se espantará

[17] Едом ще стане за учудване; всеки, който би минал през него, ще се учуди и ще подсвирне за всичките му язви.

e assobiará por causa de todas as suas pragas.

[18] Como na destruição de Sodoma e Gomorra e das suas cidades vizinhas, diz o SENHOR, assim não habitará ninguém ali, nem morará nela homem algum.

[18] Както при разорението на Содом и Гомор и близките им градове, казва Господ, така никой човек няма да живее там, нито човешки син ще бъде пришълец там.

[19] Eis que, como sobe o leãozinho da floresta jordânica contra o rebanho em pasto verde, assim, num momento, arrojarei dali a Edom e lá estabelecerei a quem eu escolher. Pois quem é semelhante a mim? Quem me pedirá contas? E quem é o pastor que me poderá resistir?

[19] Ето, като лъв от прииждането на Йордан той ще излезе против богатото пасбище; защото Аз мигновено ще изпъдя Едомоттам и онзи, който бъде избран, ще поставя над него. Защото кой е подобен на Мен? И кой ще Ми определи времето за съд? И кой е онзи овчар, който ще застане против Мене?

[20] Portanto, ouvi o conselho do SENHOR que ele decretou contra Edom e os desígnios que ele formou contra os moradores de Temã; certamente, até os menores do rebanho serão arrastados, e as suas moradas, espantadas por causa deles.

[20] Затова слушайте решението, което Господ е взел против Едом, и намеренията, които е намислил против жителите на Теман: непременно ще повлекат и най-малките от стадото; непременно ще направи да запустее пасбището им заедно с тях.

[21] A terra estremeceu com o estrondo da sua queda; e, do seu grito, até ao mar Vermelho se ouviu o som.

[21] От слуха за разорението им земята се тресе; издава се вик, чийто шум се чува до Червеното море.

[22] Eis que como águia subirá, voará e estenderá as suas asas contra Bozra; naquele dia, o coração dos valentes de Edom será como o coração da mulher que está em dores de parto.

[22] Ето, като излезе, ще налети като орел и ще разпростре крилата си над Восор; и в онзи ден сърцето на Едомовите силни ще бъде като сърцето на жена, когато ражда.

Profecia a respeito de Damasco

[23] A respeito de Damasco. Envergonhou-se Hamate e Arpade; e, tendo ouvido más novas, cambaleiam; são como o mar agitado, que não se pode sossegar.

[23] За Дамаск. Емат и Арфад се посрамиха, защото чуха лоша вест; стопиха се; тъга има, както на морето, което не може да утихне.

[24] Enfraquecida está Damasco; virou as costas para fugir, e tremor a tomou; angústia e dores a tomaram como da que está de parto.

[24] Дамаск отслабна, обърна се в бяг, трепет го обзе; скръб и болки го обладаха, както на жена, когато ражда.

[25] Como está abandonada a famosa cidade, a cidade de meu folguedo!

[25] Как не беше пощаден този прочут град – град, който е удоволствието ми;

[26] Portanto, cairão os seus jovens nas suas praças; todos os homens de guerra serão reduzidos a silêncio naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos.

[26] затова младежите му ще паднат по улиците му и всички военни мъже ще загинат в онзи ден, казва Господ на Силите.

[27] Acenderei fogo dentro do muro de Damasco, o qual consumirá os palácios de Ben-Hadade.

[27] В стената на Дамаск Аз ще запаля огън, който ще погълне палатите на Венадад.

Profecia a respeito da Arábia

[28] A respeito de Quedar e dos reinos de Hazor, que Nabucodonosor, rei da Babilônia, feriu. Assim diz o SENHOR: Levantai-vos, subi contra Quedar e destruí os filhos do Oriente.

[28] За Кидар и за асорските царства, които вавилонският цар Навуходоносор порази. Така казва Господ: Станете, излезте към Кидар и погубете източните жители.

[29] Tomarão as suas tendas, os seus rebanhos; as lonas das suas tendas, todos os seus bens e os seus camelos levarão para si; e lhes gritarão: Há horror por toda parte!

[29] Ще отнемат шатрите и стадата им; ще вземат за себе си завесите им, цялата им покъщнина и камилите им; и ще извикат към тях: Ужас от всяка страна!

[30] Fugi, desviai-vos para mui longe, retirai-vos para as cavernas, ó moradores de Hazor, diz o SENHOR; porque Nabucodonosor, rei da Babilônia, tomou conselho e formou desígnio contra vós outros.

[30] Бягайте, отстранете се надалече, направете си дълбоки места за живеене, асорски жители, казва Господ; защото вавилонският цар Навуходоносор има намерение против вас и е намислил кроеж против вас.

[31] Levantai-vos, ó babilônios, subi contra uma nação que habita em paz e confiada, diz o SENHOR; que não tem portas, nem ferrolhos; eles habitam a sós.

[31] Станете, излезте при спокойния народ, който живее безгрижно, казва Господ, които нямат нито порти, нито лостове, а живеят сами.

[32] Os seus camelos serão para presa, e a multidão dos seus gados, para despojo;

[32] Камилите им ще бъдат за обир и многото им добитък – за плячка; Аз ще

espalharei a todo vento aqueles que cortam os cabelos nas têmporas e de todos os lados lhes trarei a ruína, diz o SENHOR.

33 Hazor se tornará em morada de chacais, em assolação para sempre; ninguém habitará ali, homem nenhum habitará nela.

Profecia a respeito dos elamitas

34 Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, contra Elão, no princípio do reinado de Zedequias, rei de Judá, dizendo:

35 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu quebrarei o arco de Elão, a fonte do seu poder.

36 Trarei sobre Elão os quatro ventos dos quatro ângulos do céu e os espalharei na direção de todos estes ventos; e não haverá país aonde não venham os fugitivos de Elão.

37 Farei tremer a Elão diante de seus inimigos e diante dos que procuram a sua morte; farei vir sobre os elamitas o mal, o brasume da minha ira, diz o SENHOR; e enviarei após eles a espada, até que venha a consumi-los.

38 Porei o meu trono em Elão e destruirei dali o rei e os príncipes, diz o SENHOR.

39 Nos últimos dias, mudarei a sorte de Elão, diz o SENHOR.

Jeremias 50

Profecia a respeito da Babilônia

разпръсна по всички ветрища онези, които си стрижат издадените части на косата, и ще докарам погибелта им от всяка тяхна страна, казваГоспод.

33 А Асор ще стане жилище на чакали, пустиня довека; там няма да живее човек, нито човешки син ще бъде пришълец в него.

34 Господнето слово, което дойде към пророк Йеремия за Елам, в началото на царуването на Юдейския цар Седекия, като каза:

35 Така казва Господ на Силите: Ето, ще счупя лъка на Елам, тяхната главна сила.

36 Ще докарам върху Елам четирите ветрища от четирите страни на небето и ще ги разпръсна по всички тези ветрища; и няма да има народ, където да не отидат изгонените еламци.

37 И Аз ще разтреперя еламците пред неприятелите им и пред онези, които искат живота им; и ще докарам върху тях зло – пламенния Си гняв, казва Господ; ще пратя и меч след тях, докато ги довърша.

38 И като представя престола Си в Елам, ще изтребя оттам цар и първенци, казва Господ.

39 Но в следващите дни ще върна пленените еламци, казва Господ.

Йеремия 50

Пророчества за Вавилон

[1] Palavra que falou o SENHOR contra a Babilônia e contra a terra dos caldeus, por intermédio de Jeremias, o profeta.

[2] Anunciai entre as nações; fazei ouvir e arvorai estandarte; proclamai, não encubrais; dizei: Tomada é a Babilônia, Bel está confundido, e abatido, Merodaque; cobertas de vergonha estão as suas imagens, e seus ídolos tremem de terror.

[3] Porque do Norte subiu contra ela uma nação que tornará deserta a sua terra, e não haverá quem nela habite; tanto os homens como os animais fugiram e se foram.

[4] Naqueles dias, naquele tempo, diz o SENHOR, voltarão os filhos de Israel, eles e os filhos de Judá juntamente; andando e chorando, virão e buscarão ao SENHOR, seu Deus.

[5] Perguntarão pelo caminho de Sião, de rostos voltados para lá, e dirão: Vinde, e unamo-nos ao SENHOR, em aliança eterna que jamais será esquecida.

[6] O meu povo tem sido ovelhas perdidas; seus pastores as fizeram errar e as deixaram desviar para os montes; do monte passaram ao outeiro, esqueceram-se do seu redil.

[7] Todos os que as acharam as devoraram; e os seus adversários diziam: Culpa nenhuma teremos; porque pecaram contra o SENHOR, a morada da justiça, e contra a esperança de seus pais, o SENHOR.

[1] Словото, което Господ говори чрез пророк Йеремия за Вавилон, за Халдейската земя:

[2] Известете между народите, прогласете и вдигнете знаме; прогласете, не крийте; казвайте: Вавилон бе превзет, Вил се посрами, Меродах бе разрушен, посрамиха се изваяните му, строшиха се идолите му;

[3] защото от север излиза против него народ, който ще запусти земята му, така че да няма кой да живее в нея; от човек до животно бягат и ги няма.

[4] В онези дни и в онова време, казва Господ, ще дойдат израилтяните заедно с юдеите; като ходят, ще плачат и ще потърсят Господа, своя Бог.

[5] Ще питат за Сион с лицата си, обърнати към него, и ще казват: Елате да се присъединим към Господа във вечен завет, който няма да бъде забравен.

[6] Народът Ми станаха изгубени овце; пастирите им ги заблудиха, накараха ги да се скитат по планините; те отидоха от планина на хълм, забравиха кошарата си.

[7] Всички, които ги намираха, ги изяждаха; и противниците им казаха: Ние не сме виновни, защото те съгрешиха против Господа, обиталището на правдата. Да! Против Господа, надеждата на бащите им.

[8] Fugi do meio da Babilônia e saí da terra dos caldeus; e sede como os bodes que vão adiante do rebanho.

[9] Porque eis que eu suscitarei e farei subir contra a Babilônia um conjunto de grandes nações da terra do Norte, e se porão em ordem de batalha contra ela; assim será tomada. As suas flechas serão como de destro guerreiro, nenhuma tornará sem efeito.

[10] A Caldéia servirá de presa; todos os que a saquearem se fartarão, diz o SENHOR;

[11] ainda que vos alegrais e exultais, ó saqueadores da minha herança, saltais como bezerros na relva e rinchais como cavalos fogosos,

[12] será mui envergonhada vossa mãe, será confundida a que vos deu à luz; eis que ela será a última das nações, um deserto, uma terra seca e uma solidão.

[13] Por causa da indignação do SENHOR, não será habitada; antes, se tornará de todo deserta; qualquer que passar por Babilônia se espantará e assobiará por causa de todas as suas pragas.

[14] Ponde-vos em ordem de batalha em redor contra Babilônia, todos vós que manejais o arco; atirai-lhe, não poupeis as flechas; porque ela pecou contra o SENHOR.

[15] Gritai contra ela, rodeando-a; ela já se rendeu; caíram-lhe os baluartes, estão em terra os seus muros; pois esta é a vingança

[8] Бягайте от Вавилон, излезте от земята на халдейците и бъдете като козли пред стадо.

[9] Защото, ето, Аз ще повдигна и ще направя да излязат против Вавилон големи народи, събрани от северната земя, които ще се опълчат против него; оттам ще бъде превзет; стрелите им ще бъдат като на силен изтребител, който не се връща празен.

[10] И Халдея ще бъде разграбена; всичките ѝ грабители ще се наситят, казва Господ.

[11] При все че се радвате, при все че се веселите, вие, обирачи на наследството Ми, при все че скачате като телица на трева и цвилите като яки коне,

[12] пак майка ви ще се посрами много, родителката ви ще се смути; ето, тя ще бъде последна между народите – земя пуста, суха и непроходима.

[13] Поради гнева Господен тя няма да бъде населена, а цяла ще запустее; всеки, който минава през Вавилон, ще се учуди и ще подсвирне за всички негови язви.

[14] Опълчете се против Вавилон отвред, всички, които опъвате лък; стреляйте против него, не жалете стрели, защото той съгреши пред Господа.

[15] Възкликнете поради него отвред, защото той се покори; укрепленията му паднаха, стените му бяха съборени; защото това е въздаянието Господне;

do SENHOR; vingai-vos dela; fazei-lhe a ela o que ela fez.

16 Eliminai da Babilônia o que semeia e o que maneja a foice no tempo da sega; por causa da espada do opressor, virar-se-á cada um para o seu povo e cada um fugirá para a sua terra.

17 Cordeiro desgarrado é Israel; os leões o afugentaram; primeiro, devorou-o o rei da Assíria, e, por fim, Nabucodonosor o desossou.

18 Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que castigarei o rei da Babilônia e a sua terra, como castiguei o rei da Assíria.

19 Farei tornar Israel para a sua morada, e pastará no Carmelo e em Basã; fartar-se-á na região montanhosa de Efraim e em Gileade.

20 Naqueles dias e naquele tempo, diz o SENHOR, buscar-se-á a iniqüidade de Israel, e já não haverá; os pecados de Judá, mas não se acharão; porque perdoarei aos remanescentes que eu deixar.

21 Sobe, ó espada, contra a terra duplamente rebelde, sobe contra ela e contra os moradores da terra de castigo; assola irremissivelmente, destrói tudo após eles, diz o SENHOR, e faze segundo tudo o que te mandei.

22 Há na terra estrondo de batalha e de grande destruição.

отплатете му; както той е направил, така му направете.

16 Изтребете от Вавилон сеяча и онзи, който държи сърп в жътвено време; поради страха от лютия меч всеки от тях ще се върне при народа си и всеки ще бяга в земята си.

17 Израил е изгонена овца, която гониха лъвове; първо асирийският цар я изяде, а после този вавилонски цар Навуходоносор сгриза костите ѝ.

18 Затова така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Ето, Аз ще накажа вавилонския цар и земята му, както наказах асирийския цар.

19 И ще доведа Израил пак в пасбището му; той ще пасе в Кармил и Васан и душата му ще се насити върху Ефремовата гора и в Галаад.

20 В онези дни и в онова време, казва Господ, беззаконието на Израил ще бъде потърсено и няма да го има, и греховете на Юда – и няма да се намерят; защото ще простя на оцелелите, които оставям.

21 Излез против земята, която двойно се е разбунтувала – против нея и против жителите, които ще бъдат наказани; разори и след разорените обречи на изтребление, казва Господ, като извършиш всичко, както ти заповядах.

22 Боен вик има в страната, вик и на страшно разорение.

[23] Como está quebrado, feito em pedaços o martelo de toda a terra! Como se tornou a Babilônia objeto de espanto entre as nações!

[23] Как се счупи и сломи чукът на целия свят! Как се превърна Вавилон в пустота между народите!

[24] Lancei-te o laço, ó Babilônia, e foste presa, e não o soubeste; foste surpreendida e apanhada, porque contra o SENHOR te entremeteste.

[24] Поставих ти примка – и ти се хвана, Вавилоне, без да се сетиш; намерен беше, още и уловен, защото си се възпротивил на Господа.

[25] O SENHOR abriu o seu arsenal e tirou dele as armas da sua indignação; porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, tem obra a realizar na terra dos caldeus.

[25] Господ отвори оръжейницата Си и извади оръжията на гнева Си; защото Господ, Йехова на Силите, има да извърши дело в земята на халдейците.

[26] Vinde contra ela de todos os confins da terra, abri os seus celeiros, fazei dela montões de ruínas, destruí-a de todo; dela nada fique de resto.

[26] Елате против него от най-далечния край, отворете житниците му, натрупайте го като купове и го обречете на изтребление; нищо да не остане от него.

[27] Matai à espada a todos os seus touros, aos seus valentes; desçam eles para o matadouro; ai deles! Pois é chegado o seu dia, o tempo do seu castigo.

[27] Изколете всичките му телета; нека слязат на клане. Горко им! Защото дойде денят им, времето за наказанието им.

[28] Ouve-se a voz dos que fugiram e escaparam da terra da Babilônia, para anunciarem em Sião a vingança do SENHOR, nosso Deus, a vingança do seu templo.

[28] Глас на онези, които бягат и които са се отървали от вавилонската земя, за да известят в Сион въздаянието от Господа, нашия Бог, въздаянието за храма Му!

[29] Convocai contra Babilônia a multidão dos que manejam o arco; acampai-vos contra ela em redor, e ninguém escape. Retribuí-lhe segundo a sua obra; conforme tudo o que fez, assim fazei a ela; porque se houve arrogantemente contra o SENHOR, contra o Santo de Israel.

[29] Свикайте стрелците против Вавилон, всички, които опъват лък; разположете стан наоколо против него, за да не се отърве никой от него; въздайте му според делата му, според всичко, което е направил, така му направете; защото се е възгордял против Господа, против Святия Израилев.

[30] Portanto, cairão os seus jovens nas suas praças, e todos os seus homens de guerra serão reduzidos a silêncio naquele dia, diz o SENHOR.

[31] Eis que eu sou contra ti, ó orgulhosa, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos; porque veio o teu dia, o tempo em que te hei de castigar.

[32] Então, tropeçará o soberbo, e cairá, e ninguém haverá que o levante; porei fogo às suas cidades, o qual consumirá todos os seus arredores.

[33] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Os filhos de Israel e os filhos de Judá sofrem opressão juntamente; todos os que os levaram cativos os retêm; recusam deixá-los ir;

[34] mas o seu Redentor é forte, SENHOR dos Exércitos é o seu nome; certamente, pleiteará a causa deles, para aquietar a terra e inquietar os moradores da Babilônia.

[35] A espada virá sobre os caldeus, diz o SENHOR, e sobre os moradores da Babilônia, sobre os seus príncipes, sobre os seus sábios.

[36] A espada virá sobre os gabarolas, e ficarão insensatos; virá sobre os valentes dela, e ficarão aterrorizados.

[37] A espada virá sobre os seus cavalos, e sobre os seus carros, e sobre todo o misto de gente que está no meio dela, e este será como mulheres; a espada virá sobre os tesouros dela, e serão saqueados.

[30] Затова младежите му ще паднат по улиците му и всичките му военни мъже ще загинат в онзи ден, казва Господ.

[31] Ето, Аз съм против теб, о,градегорделиви, казва Господ, Йехова на Силите; защото настана денят ти, времето, когато ще те накажа.

[32] Горделивият ще се препъне и падне и няма да има кой да го вдигне; и ще запаля огън в градовете му, който ще погълне всичко около него.

[33] Така казва Господ на Силите: Израилтяните и юдеите се угнетяват заедно; всички, които ги плениха, ги задържат, отказват да ги пуснат.

[34] Но Изкупителят им е мощен; Господ на Силите е името Му; непременно ще се застъпи за делото им, за да успокои света и да смути вавилонските жители.

[35] Меч има върху халдейците, казва Господ, и върху жителите на Вавилон, и върху първенците му, и върху мъдрите му!

[36] Меч има върху измамниците! И те ще обезумеят. Меч върху юнаците му! И те ще се ужасяват.

[37] Меч има върху конете им, върху колесниците им и върху всички разноплеменни народи, които са сред него! И ще станат като жени. Меч –

върху съкровищата му! И ще бъдат разграбени.

[38] A espada virá sobre as suas águas, e estas secarão; porque a terra é de imagens de escultura, e os seus moradores enlouquecem por estas coisas horríveis.

[38] Суша има върху водите му; и ще пресъхнат; защото е земя, предадена на изваяни идоли, и жителите ѝ са полудели за страшилищата си.

[39] Por isso, as feras do deserto com os chacais habitarão em Babilônia; também os avestruzes habitarão nela, e nunca mais será povoada, nem habitada de geração em geração,

[39] Затова зверове от пустинята и хиени живеят там – и щрауси ще живеят там; и няма да бъде населен вече довека, нито обитаем от род в род.

[40] como quando Deus destruiu a Sodoma, e a Gomorra, e às suas cidades vizinhas, diz o SENHOR; assim, ninguém habitará ali, nem morará nela homem algum.

[40] Както когато Бог съсипа Содом и Гомор и близките им градове, казва Господ, така никой човек няма да живее там, нито човешки син ще бъде пришълец там.

[41] Eis que um povo vem do Norte; grande nação e muitos reis se levantarão dos confins da terra.

[41] Ето, народ ще дойде от север. Да! Голям народ и много царе ще се издигнат от краищата на света.

[42] Armam-se de arco e de lança; eles são cruéis e não conhecem a compaixão; a voz deles é como o mar, que brama; montam cavalos, cada um posto em ordem de batalha contra ti, ó filha da Babilônia.

[42] Лък и копие ще държат; жестоки са и немилостиви; гласът им бучи като морето; възседнали са на коне, всеки опълчен като мъж за бой против тебе, дъще вавилонска.

[43] O rei da Babilônia ouviu a fama deles, e desfaleceram as suas mãos; a angústia se apoderou dele, e dores, como as da mulher que está de parto.

[43] Вавилонският цар чу вестта за тях и ръцете му отслабнаха; мъки го обзеха, болки като на жена, която ражда.

[44] Eis que, como sobe o leãozinho da floresta jordânica contra o rebanho em pasto verde, assim, num momento, arrojá-la-ei dali e lá estabelecerei a quem eu escolher. Pois quem é semelhante a mim? Quem me pedirá contas? E quem é o pastor que me poderá resistir?

[44] Ето, като лъв от прииждането на Йордан той ще излезе против богатото пасбище; защото Аз мигновено ще изпъдя Халдеяоттам и онзи, който бъде избран, ще поставя над нея. Защото кой е подобен на Мен и кой ще Ми определи

[45] Portanto, ouvi o conselho do SENHOR, que ele decretou contra Babilônia, e os desígnios que ele formou contra a terra dos caldeus; certamente, até os menores do rebanho serão arrastados, e as suas moradas, espantadas por causa deles.

[46] Ao estrondo da tomada de Babilônia, estremeceu a terra; e o grito se ouviu entre as nações.

Jeremias 51

O poder e a queda da Babilônia

[1] Assim diz o SENHOR: Eis que levantarei um vento destruidor contra a Babilônia e contra os que habitam em Lebe-Camai.

[2] Enviarei padejadores contra a Babilônia, que a padejarão e despojarão a sua terra; porque virão contra ela em redor no dia da calamidade.

[3] O flecheiro arme o seu arco contra o que o faz com o seu e contra o que presume da sua couraça; não poupeis os seus jovens, destruí de todo o seu exército.

[4] Caiam mortos na terra dos caldeus e atravessados pelas ruas!

[5] Porque Israel e Judá não enviuvaram do seu Deus, do SENHOR dos Exércitos; mas a terra dos caldeus está cheia de culpas perante o Santo de Israel.

[6] Fugi do meio da Babilônia, e cada um salve a sua vida; não pereçais na sua

време за съд? И кой е онзи овчар, който ще застане против Мене?

[45] Затова слушайте решението, което Господ е взел против Вавилон, и намеренията, които е намислил против земята на халдейците: непременно ще повлекат и най-малките от стадото, непременно ще направи да запустее пасбището им заедно с тях.

[46] От слуха за превземането на Вавилон земята се потресе и воплът се разчу между народите.

Йеремия 51

[1] Така казва Господ: Ето, Аз повдигам разрушителен вятър против Вавилон и против онези, които живеят сред разбунтувалите се против Мен.

[2] И ще изпратя върху Вавилон веячи, които ще го отвеят; и ще оголят земята му, защото в деня на злощастието ще бъдат отвред против него.

[3] Стрелец срещу стрелец нека опъва лъка си и срещу онзи, който се голямее с бронята си; не жалете младежите му, обречете на изтребление цялата му войска.

[4] Ще паднат убити в Халдейската земя и прободени по улиците на градовете ѝ.

[5] Защото нито Израил, нито Юда е изоставен от своя Бог, от Господа на Силите, ако и да е пълна земята им с беззаконие против Святия Израилев.

[6] Бягайте отсред Вавилон, за да отървете всеки живота си; да не загинете в беззаконието му; защото е време за

maldade; porque é tempo da vingança do SENHOR: ele lhe dará a sua paga.

[7] A Babilônia era um copo de ouro na mão do SENHOR, o qual embriagava a toda a terra; do seu vinho beberam as nações; por isso, enlouqueceram.

[8] Repentinamente, caiu Babilônia e ficou arruinada; lamentai por ela, tomai bálsamo para a sua ferida; porventura, sarará.

[9] Queríamos curar Babilônia, ela, porém, não sarou; deixai-a, e cada um vá para a sua terra; porque o seu juízo chega até ao céu e se eleva até às mais altas nuvens.

[10] O SENHOR trouxe a nossa justiça à luz; vinde, e anunciemos em Sião a obra do SENHOR, nosso Deus.

[11] Aguçai as flechas! Preparai os escudos! O SENHOR despertou o espírito dos reis dos medos; porque o seu intento contra a Babilônia é para a destruir; pois esta é a vingança do SENHOR, a vingança do seu templo.

[12] Arvorai estandarte contra os muros de Babilônia, reforçai a guarda, colocai sentinelas, preparai emboscadas; porque o SENHOR intentou e fez o que tinha dito acerca dos moradores da Babilônia.

[13] Ó tu que habitas sobre muitas águas, rica de tesouros! Chegou o teu fim, a medida da tua avareza.

[14] Jurou o SENHOR dos Exércitos por si mesmo, dizendo: Encher-te-ei certamente

въздаяние от Господа, Който ще му отдаде отплата.

[7] В ръката Господня Вавилон е бил златна чаша, която опиваше целия свят; от виното му пиеха народите, затова те обезумяха.

[8] Внезапно Вавилон падна и се разруши; ридайте за него; вземете балсама за раната му – дано се изцели.

[9] Опитахме се да целим Вавилон, но не бе изцелен; оставете го и нека отидем всеки в страната си, защото присъдата му стигна до небето и се възвиси дори до облаците.

[10] Господ изяви правдата ни; елате и нека разкажем в Сион делото на Господа, нашия Бог.

[11] Изострете стрелите, дръжте здраво щитовете; Господ възбуди духа на мидийските царе, защото намерението Му против Вавилон е да го изтреби; понеже това е въздаянието от Господа, въздаянието за храма Му.

[12] Издигнете знаме против вавилонските стени, усилете стражата, поставете стражари, пригответе засади; защото Господ намисли и ще извърши онова, което изрече против вавилонските жители.

[13] О, ти, който живееш край много води, който изобилстваш със съкровища, краят ти дойде, границата на сребролюбието ти.

[14] Господ на Силите се е клел в Себе Си и е казал: Непременно ще те напълня

de homens, como de gafanhotos, e eles cantarão sobre ti o eia! dos que pisam as uvas.

15 Ele fez a terra pelo seu poder; estabeleceu o mundo por sua sabedoria e com a sua inteligência estendeu os céus.

16 Fazendo ele ribombar o trovão, logo há tumulto de águas no céu, e sobem os vapores das extremidades da terra; ele cria os relâmpagos para a chuva e dos seus depósitos faz sair o vento.

17 Todo homem se tornou estúpido e não tem saber; todo ourives é envergonhado pela imagem que esculpiu; pois as suas imagens são mentira, e nelas não há fôlego.

18 Vaidade são, obra ridícula; no tempo do seu castigo, virão a perecer.

19 Não é semelhante a estas aquele que é a Porção de Jacó; porque ele é o criador de todas as coisas, e Israel é a tribo da sua herança; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

20 Tu, Babilônia, eras meu martelo e minhas armas de guerra; por meio de ti, despedacei nações e destruí reis;

21 por meio de ti, despedacei o cavalo e o seu cavaleiro; despedacei o carro e o seu cocheiro;

22 por meio de ti, despedacei o homem e a mulher, despedacei o velho e o moço, despedacei o jovem e a virgem;

23 por meio de ti, despedacei o pastor e o seu rebanho, despedacei o lavrador e a sua junta de bois, despedacei governadores e vice-reis.

с неприятелски мъже като със скакалци, които ще повдигнат боен вик против тебе.

15 Той е, Който създаде земята със силата Си, утвърди света с мъдростта Си и разпростря небето с разума Си.

16 Когато издава гласа Си, водите на небето шумят и Той издига пàри от краищата на земята; прави светкавици за дъжда и изважда вятър от съкровищата Си.

17 Всеки човек е твърде несмислен, за да знае; всеки златар се посрамва от кумира си, защото лятото от него е лъжа, в което няма дихание.

18 Суета са те, дело на заблуда; във времето на наказанието си ще загинат.

19 Онзи, Който е делът на Яков, не е като тях, защото Той е Създател на всичко и Израил е племето, което е наследството Му; Господ на Силите е името Му.

20 Ти си Ми бойна секира, оръжие за война; и чрез тебе ще смажа народи; чрез тебе ще изтребя царства;

21 чрез тебе ще смажа коня и конника; и чрез тебе ще строша колесницата и седящия на нея;

22 чрез тебе ще смажа мъж и жена; чрез тебе ще смажа стар и млад; и чрез тебе ще смажа младеж и девица;

23 чрез тебе ще смажа овчар и стадото му; чрез тебе ще смажа земеделец и неговия чифт волове; и чрез тебе ще смажа управители и началници.

[24] Pagarei, ante os vossos próprios olhos, à Babilônia e a todos os moradores da Caldéia toda a maldade que fizeram em Sião, diz o SENHOR.

[25] Eis que sou contra ti, ó monte que destróis, diz o SENHOR, que destróis toda a terra; estenderei a mão contra ti, e te revolverei das rochas, e farei de ti um monte em chamas.

[26] De ti não se tirarão pedras, nem para o ângulo nem para fundamentos, porque te tornarás em desolação perpétua, diz o SENHOR.

[27] Arvorai estandarte na terra, tocai trombeta entre as nações, consagrai as nações contra ela, convocai contra ela os reinos de Ararate, Mini e Asquenaz; ordenai contra ela chefes, fazei subir cavalos como gafanhotos eriçados.

[28] Consagrai contra ela as nações, os reis dos medos, os seus governadores, todos os seus vice-reis e toda a terra do seu domínio.

[29] Estremece a terra e se contorce em dores, porque cada um dos desígnios do SENHOR está firme contra Babilônia, para fazer da terra da Babilônia uma desolação, sem que haja quem nela habite.

[30] Os valentes da Babilônia cessaram de pelejar, permanecem nas fortalezas, desfaleceu-lhes a força, tornaram-se como mulheres; estão em chamas as suas moradas, quebrados, os seus ferrolhos.

[24] И ще въздам на Вавилон и на всички халдейски жители за цялото зло, което сториха на Сион пред вашите очи, казва Господ.

[25] Ето, Аз съм против тебе, планина разорителна, казва Господ, която разоряваш целия свят; ще простра ръката Си върху теб и ще те изрина от скалите, и ще те направя изгорена планина.

[26] Няма да вземат от тебе камък за ъгъл, нито камък за основи; а ще бъдеш вечно пуста, казва Господ.

[27] Издигнете знаме в страната, затръбете между народите. Пригответе против нея народите; свикайте против нея царствата на Арарат, на Мини и на Асханаз; поставете над нея уредник; докарайте коне като бодливи скакалци.

[28] Пригответе против нея народите, мидийските царе, управителите им, всичките им началници и цялата подвластна на тях земя.

[29] Земята се тресе и измъчва; защото намеренията на Господа против Вавилон ще се изпълнят, за да направи Вавилонската земя необитаема пустиня.

[30] Юнаците на Вавилон престанаха да воюват, останаха в укрепленията си; силата им изчезна; станаха като жени; изгориха жилищата му, лостовете му са строшени.

[31] Sai um correio ao encontro de outro correio, um mensageiro ao encontro de outro mensageiro, para anunciar ao rei da Babilônia que a sua cidade foi tomada de todos os lados;

[32] que os vaus estão ocupados, e as defesas, queimadas, e os homens de guerra, amedrontados.

[33] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: A filha da Babilônia é como a eira quando é aplanada e pisada; ainda um pouco, e o tempo da ceifa lhe virá.

[34] Nabucodonosor, rei da Babilônia, nos devorou, esmagou-nos e fez de nós um objeto inútil; como monstro marinho, nos tragou, encheu a sua barriga das nossas comidas finas e nos arrojou fora.

[35] A violência que se me fez a mim e à minha carne caia sobre a Babilônia, diga a moradora de Sião; o meu sangue caia sobre os moradores da Caldéia, diga Jerusalém.

[36] Pelo que assim diz o SENHOR: Eis que pleitearei a tua causa e te vingarei da vingança que se tomou contra ti; secarei o seu mar e farei que se esgote o seu manancial.

[37] Babilônia se tornará em montões de ruínas, morada de chacais, objeto de espanto e assobio, e não haverá quem nela habite.

[38] Ainda que juntos rujam como leões e rosnem como cachorros de leões,

[31] Бързоходец ще тича да посрещне бързоходец и вестител – да посрещне вестител, за да известят на вавилонския цар, че градът му бе превзет от всеки край

[32] и че бродовете са завзети с изненада, загражденията – изгорени с огън, и военните мъже разтреперани.

[33] Защото така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Вавилонската дъщеря е като харман, когато е време да се вършее; още малко и ще дойде времето на жътвата ѝ.

[34] Вавилонският цар Навуходоносор ме изяде, смаза ме, направи ме празен съд, погълна ме като змия, напълни корема си с моите сладки неща и мен оттласна.

[35] Неправдата, извършена спрямо мен и моя род, нека падне върху Вавилон, ще каже жителката на Сион; и: Кръвта ми нека падне върху жителите на Халдея, ще каже Йерусалим.

[36] Затова така казва Господ: Ето, Аз ще се застъпя за делото ти и ще извърша въздаяние за тебе; ще превърна реката на Вавилон в суша и ще пресуша извора му.

[37] Вавилон ще стане на грамади, жилище на чакали, за учудване и подсвиркване, необитаем.

[38] Ще вият заедно като лъвчета, ще реват като малки лъвчета.

[39] estando eles esganados, preparar-lhes-ei um banquete, embriagá-los-ei para que se regozijem e durmam sono eterno e não acordem, diz o SENHOR.

[40] Fá-los-ei descer como cordeiros ao matadouro, como carneiros e bodes.

[41] Como foi tomada Babilônia, e apanhada de surpresa, a glória de toda a terra! Como se tornou Babilônia objeto de espanto entre as nações!

[42] O mar é vindo sobre Babilônia, coberta está com o tumulto das suas ondas.

[43] Tornaram-se as suas cidades em desolação, terra seca e deserta, terra em que ninguém habita, nem passa por ela homem algum.

[44] Castigarei a Bel na Babilônia e farei que lance de sua boca o que havia tragado, e nunca mais concorrerão a ele as nações; também o muro de Babilônia caiu.

[45] Saí do meio dela, ó povo meu, e salve cada um a sua vida do brasume da ira do SENHOR.

[46] Não desfaleça o vosso coração, não temais o rumor que se há de ouvir na terra; pois virá num ano um rumor, noutro ano, outro rumor; haverá violência na terra, dominador contra dominador.

[47] Portanto, eis que vêm dias, em que castigarei as imagens de escultura da Babilônia, toda a sua terra será envergonhada, e todos os seus cairão traspassados no meio dela.

[39] Когато се разгорещят, Аз ще им направя пиршество и ще ги опия, за да се развеселят и да заспят вечен сън, от който да не се събудят, казва Господ.

[40] Ще ги сваля като агнета за клане, като овни с козли.

[41] Как бе превзет Сесах и се изненада славата на целия свят! Как Вавилон стана за учудване между народите!

[42] Морето се повдигна против Вавилон; покрит беше под многото му вълни.

[43] Градовете му се превърнаха в пустота, безводна земя и пустиня – земя, в която не живее никой човек, нито минава през нея човешки син.

[44] Аз ще накажа Вила във Вавилон и ще извадя от устата му това, което е погълнал; народите няма да се съберат вече при него; и самата вавилонска стена ще падне.

[45] Народе Мой, излез изсред него и всеки от вас нека спаси себе си от пламенния гняв Господен.

[46] Да не отслабне сърцето ви, нито да се уплашите от вестта, която ще се чуе в тази земя; защото една година ще дойде слух, а след това друга година ще дойде слух и насилие на страната, властител против властител.

[47] Затова, ето, идат дни, когато ще извърша съд върху идолите на Вавилон; и цялата му земя ще се посрами, като всички негови паднат убити сред него.

[48] Os céus, e a terra, e tudo quanto neles há jubilarão sobre Babilônia; porque do Norte lhe virão os destruidores, diz o SENHOR.

[48] Тогава небесата и земята и всичко, което е в тях, ще възкликнат над Вавилон; защото изтребителите ще дойдат против него от север, казва Господ.

[49] Como Babilônia fez cair traspassados os de Israel, assim, em Babilônia, cairão traspassados os de toda a terra.

[49] Както Вавилон направи да паднат Израилевите убити, така и във Вавилон ще паднат убитите на цялата страна.

[50] Vós que escapastes da espada, ide-vos, não pareis; de longe lembrai-vos do SENHOR, e suba Jerusalém à vossa mente.

[50] Вие, избегнали от меча, идете, не стойте; помнете Господа отдалеч и нека Йерусалим дойде в ума ви.

[51] Direis: Envergonhados estamos, porque ouvimos opróbrio; vergonha cobriu-nos o rosto, porque vieram estrangeiros e entraram nos santuários da Casa do SENHOR.

[51] Засрамихме се, защото чухме укор; срам покри лицето ни, понеже чужденци влязоха в светилищата на дома Господен.

[52] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que castigarei as suas imagens de escultura; e gemerão os traspassados em toda a sua terra.

[52] Затова, ето, идат дни, казва Господ, когато ще извърша съд върху идолите му и смъртно ранените ще охкат по цялата му земя.

[53] Ainda que a Babilônia subisse aos céus e ainda que fortificasse no alto a sua fortaleza, de mim viriam destruidores contra ela, diz o SENHOR.

[53] Дори Вавилон да би се издигнал и до небето и утвърдил нависоко силата си, пак ще дойдат от Мен изтребителите върху него, казва Господ.

[54] De Babilônia se ouvem gritos, e da terra dos caldeus, o ruído de grande destruição;

[54] Глас на вопъл от Вавилон и на голямо разрушение – от Халдейската земя!

[55] porque o SENHOR destrói Babilônia e faz perecer nela a sua grande voz; bramarão as ondas do inimigo como muitas águas, ouvir-se-á o tumulto da sua voz,

[55] Защото Господ изтребва Вавилон и премахва от него големия шум; защото техните вълни бучат като много води и екотът на гласа им се чува;

[56] porque o destruidor vem contra ela, contra Babilônia; os seus valentes estão presos, já estão quebrados os seus arcos;

[56] защото изтребителят дойде върху него, да!, – върху Вавилон – и юнаците му се хванаха, лъковете им се строшиха;

porque o SENHOR, Deus que dá a paga, certamente, lhe retribuirá.

57 Embriagarei os seus príncipes, os seus sábios, os seus governadores, os seus vice-reis e os seus valentes; dormirão sono eterno e não acordarão, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.

58 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Os largos muros de Babilônia totalmente serão derribados, e as suas altas portas serão abrasadas pelo fogo; assim, trabalharam os povos em vão, e para o fogo se afadigaram as nações.

59 Palavra que mandou Jeremias, o profeta, a Seraías, filho de Nerias, filho de Maaséias, indo este com Zedequias, rei de Judá, à Babilônia, no ano quarto do seu reinado. Seraías era o camareiro-mor.

60 Escreveu, pois, Jeremias num livro todo o mal que havia de vir sobre a Babilônia, a saber, todas as palavras já escritas contra a Babilônia.

61 Disse Jeremias a Seraías: Quando chegares a Babilônia, vê que leias em voz alta todas estas palavras.

62 E dirás: Ó SENHOR! Falaste a respeito deste lugar que o exterminarias, a fim de que nada fique nele, nem homem nem animal, e que se tornaria em perpétuas assolações.

63 Quando acabares de ler o livro, atá-lo-ás a uma pedra e o lançarás no meio do Eufrates;

понеже Господ е Бог, Който въздава и непременно ще въздаде.

57 Аз ще опия първенците и мъдрите му, управителите, началниците и юнаците му; те ще заспят вечен сън, от който няма да се събудят, казва Царят, Чието име е Господ на Силите.

58 Така казва Господ на Силите: Широките стени на Вавилон съвсем ще рухнат и високите му порти ще бъдат изгорени с огън; племената му суетно ще се трудят и народите му само да се предадат на огъня и да се изморят.

Последно пророчество на Йеремия

59 Заповедта, която пророк Йеремия даде на Сарайя, син на Нирия, Маасиевия син, когато отиваше с Юдейския цар Седекия във Вавилон в четвъртата година от царуването му. А Сарайя беше главен постелник.

60 Йеремия написа в една книга всички злини, които щяха да сполетят Вавилон, именно – всички думи, написани по-горепротив Вавилон.

61 И Йеремия каза на Сарайя: Когато отидеш във Вавилон, гледай да прочетеш всички тези думи

62 и да кажеш: Господи, Ти си изрекъл против това място присъда, че ще го изтребиш, за да няма кой да живее в него – нито човек, нито животно, а да е вечно пусто.

63 След като изчетеш тази книга, вържи на нея камък и я хвърли сред Ефрат, и кажи:

[64] e dirás: Assim será afundada a Babilônia e não se levantará, por causa do mal que eu hei de trazer sobre ela; e os seus moradores sucumbirão. Até aqui as palavras de Jeremias.

Jeremias 52

A queda de Jerusalém e o cativeiro de Judá

2 Reis 24.18—25.22; 2 Crônicas 36.10-21; Jeremias 39.1-10

[1] Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos, quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

[2] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera Jeoaquim.

[3] Assim sucedeu por causa da ira do SENHOR contra Jerusalém e contra Judá, a ponto de os rejeitar de sua presença; Zedequias rebelou-se contra o rei da Babilônia.

[4] Sucedeu que, em o nono ano do reinado de Zedequias, aos dez dias do décimo mês, Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio contra Jerusalém, ele e todo o seu exército, e se acamparam contra ela, e levantaram contra ela tranqueiras em redor.

[5] A cidade ficou sitiada até ao undécimo ano do rei Zedequias.

[6] Aos nove dias do quarto mês, quando a cidade se via apertada da fome, e não havia pão para o povo da terra,

[7] então, a cidade foi arrombada, e todos os homens de guerra fugiram e saíram de

[64] Така ще потъне Вавилон и няма пак да се издигне – поради злото, което Аз ще докарам върху него, от което те и ще се изтощят. Дотук са думите на Йеремия.

Йеремия 52

Падането на Йерусалим и отвеждането в плен

[1] Седекия беше на двадесет и една година, когато се възцари, и царувà единадесет години в Йерусалим; а името на майка му беше Амитала, дъщеря на Йеремия от Ливна.

[2] Той върши зло пред Господа, съвсем както беше направил Йоаким.

[3] Защото от гнева на Господа, който пламна против Йерусалим и Юда, докато ги отхвърли от лицето Си, стана, чеСедекия въстана против вавилонския цар.

[4] И така, в деветата година на Седекиевото царуване, в десетия месец, на десетия ден от месеца, вавилонският цар Навуходоносор дойде, той и цялата му войска, против Йерусалим и като разположи стана си против него, издигнаха укрепления наоколо против него;

[5] и градът бе обсаден до единадесетата година на цар Седекия.

[6] А в четвъртия месец, на деветия ден от месеца, когато гладът се усили в града, така че нямаше хляб за народа на мястото,

[7] в градската стена бе отворен пролом, поради което всичките военни мъже

noite pelo caminho da porta que está entre os dois muros perto do jardim do rei, a despeito de os caldeus se acharem contra a cidade em redor; e se foram pelo caminho da campina.

побегнаха, като излязоха от града през нощта през пътя на портата, която е между двете стени, при царската градина (а халдейците бяха близо до града), и отидоха по пътя за полето.

8 Porém o exército dos caldeus perseguiu o rei Zedequias e o alcançou nas campinas de Jericó; e todo o exército deste se dispersou e o abandonou.

8 А халдейската войска преследва царя и стигна Седекия в йерихонските полета. И цялата му войска се разбяга от него.

9 Então, o tomaram preso e o fizeram subir ao rei da Babilônia, a Ribla, na terra de Hamate, e este lhe pronunciou a sentença.

9 Хванаха царя и го заведоха при вавилонския цар в Ривла, в земята Емат; и той издаде присъда над него, т. е.

10 Matou o rei da Babilônia os filhos de Zedequias à sua própria vista, bem assim todos os príncipes de Judá, em Ribla.

10 вавилонският цар закла синовете на Седекия пред очите му; закла в Ривла и всички Юдейски началници;

11 Vazou os olhos de Zedequias, atou-o com duas cadeias de bronze, levou-o à Babilônia e o conservou no cárcere até ao dia da sua morte.

11 избоде очите на Седекия и като го стегна в окови, вавилонският цар го заведе във Вавилон и го хвърли в тъмница, където Седекия остана до деня на смъртта си.

12 No décimo dia do quinto mês, do ano décimo nono de Nabucodonosor, rei da Babilônia, Nebuzaradã, o chefe da guarda e servidor do rei da Babilônia, veio a Jerusalém.

12 А в петия месец, на деветия ден от месеца, в деветнадесетата година на вавилонския цар Навуходоносор в Йерусалим дойде началникът на телохранителите Навузардан, служител на вавилонския цар,

13 E queimou a Casa do SENHOR e a casa do rei, como também todas as casas de Jerusalém; também entregou às chamas todos os edifícios importantes.

13 и изгори Господния дом и царския дворец; дори всички къщи в Йерусалим, т. е. всяка голяма къща, изгори с огън.

14 Todo o exército dos caldeus que estava com o chefe da guarda derribou todos os muros em redor de Jerusalém.

14 А цялата халдейска войска, която беше с началника на телохранителите, събори всички стени около Йерусалим.

15 Dos mais pobres do povo, o mais do povo que havia ficado na cidade, os desertores

15 Тогава началникът на телохранителите Навузардан отведе в

que se entregaram ao rei da Babilônia e o mais da multidão Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativos.

плен някои от по-бедните на народа и останалите от народа, които бяха оцелели в града, и бежанците, които прибегнаха при вавилонския цар, както и останалото множество.

16 Porém dos mais pobres da terra deixou Nebuzaradã, o chefe da guarda, ficar alguns para vinheiros e para lavradores.

16 Обаче началникът на телохранителите Навузардан остави някои от най-бедните в земята за лозари и земеделци.

17 Os caldeus cortaram em pedaços as colunas de bronze que estavam na Casa do SENHOR, como também os suportes e o mar de bronze que estavam na Casa do SENHOR; e levaram todo o bronze para a Babilônia.

17 А медните стълбове, които бяха в Господния дом, и подножията и медното море, които бяха в Господния дом, халдейците изпочупиха и пренесоха цялата им мед във Вавилон;

18 Levaram também as panelas, as pás, as espevitadeiras, as bacias, os recipientes de incenso e todos os utensílios de bronze, com que se ministrava.

18 отнесоха и котлите, лопатите, щипците, легените, тамянниците и всички медни прибори, с които се извършваше службата.

19 Tomou também o chefe da guarda os copos, os braseiros, as bacias, as panelas, os candeeiros, os recipientes de incenso e as taças, tudo quanto fosse de ouro ou de prata.

19 Началникът на телохранителите отнесе и блюдата, кадилниците и тасовете, котлите и светилниците, лъжиците и чашите – каквото беше златно катозлато и каквото сребърно като сребро.

20 Quanto às duas colunas, ao mar e aos suportes que Salomão fizera para a Casa do SENHOR, o peso do bronze de todos estes utensílios era incalculável.

20 Колкото до двата стълба, едното море и дванадесетте медни телета, които бяха вместо подножия, които цар Соломон беше направил за Господния дом, медта на всички тези вещи превишаваше всяко тегло;

21 Quanto às colunas, a altura de uma era de dezoito côvados, um cordão de doze côvados a cercava, e a grossura era de quatro dedos; era oca.

21 а за тези стълбове – височината на единия стълб беше осемнадесет лакти и окръжността му се измерваше с връв от

[22] Sobre ela havia um capitel de bronze; a altura de cada um era de cinco côvados; a obra de rede e as romãs sobre o capitel ao redor eram de bronze.

[23] Semelhante a esta era a outra coluna com as romãs. Havia noventa e seis romãs aos lados; as romãs todas sobre a obra de rede ao redor eram cem.

[24] Levou também o chefe da guarda a Seraías, sumo sacerdote, e a Sofonias, segundo sacerdote, e aos três guardas da porta.

[25] Da cidade tomou a um oficial, que era comandante das tropas de guerra, e a sete homens dos que eram conselheiros pessoais do rei e se achavam na cidade, como também ao escrivão-mor do exército, que alistava o povo da terra, e a sessenta homens do povo do lugar, que se achavam na cidade.

[26] Tomando-os Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os ao rei da Babilônia, a Ribla.

[27] O rei da Babilônia os feriu e os matou em Ribla, na terra de Hamate.

[28] Assim, Judá foi levado cativo para fora de sua terra. Este é o povo que Nabucodonosor levou para o exílio: no sétimo ano, três mil e vinte e três judeus;

дванадесет лакти; и дебелината му беше четири пръста; той беше кух;

[22] и върху него имаше меден капител; а височината на единия капител беше пет лакти; и върху капитела наоколо имаше мрежа и нарове, всичките медни. Подобни на тези бяха мерките и на втория стълб с наровете.

[23] Имаше двадесет и шест нарове на четирите страни; всички нарове, които бяха върху мрежата наоколо, бяха сто.

[24] Началникът на телохранителите взе и първосвещеника Сарайя, и втория свещеник Софония, и тримата вратари;

[25] и от града взе един евнух, който беше надзирател на военните мъже, и седем мъже от имащите достъп до царя, които бяха намерени в града, и секретаря на военачалника, който събираше войски от народа на земята, и шестдесет мъже от народа на земята, които се намираха в града;

[26] и като ги взе, началникът на телохранителите Навузардан ги заведе при вавилонския цар в Ривла.

[27] И вавилонският цар ги порази и ги уби в Ривла, в земята Емат. Така Юда беше закаран в плен от земята си.

[28] А ето народа, който Навуходоносор плени: в седмата година – три хиляди двадесет и трима юдеи;

[29] no ano décimo oitavo de Nabucodonosor, levou ele cativas de Jerusalém oitocentas e trinta e duas pessoas;

[30] no ano vigésimo terceiro de Nabucodonosor, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativas, dentre os judeus, setecentas e quarenta e cinco pessoas; todas as pessoas são quatro mil e seiscentas.

Libertado e honrado o rei Joaquim
2 Reis 25.27-30

[31] No trigésimo sétimo ano do cativeiro de Joaquim, rei de Judá, no dia vinte e cinco do duodécimo mês, Evil-Merodaque, rei da Babilônia, no ano em que começou a reinar, libertou a Joaquim, rei de Judá, e o fez sair do cárcere.

[32] Falou com ele benignamente e lhe deu lugar de mais honra do que o dos reis que estavam consigo em Babilônia.

[33] Mudou-lhe as vestes do cárcere, e Joaquim passou a comer pão na sua presença, todos os dias da sua vida.

[34] E da parte do rei da Babilônia lhe foi dada subsistência vitalícia, uma pensão diária, até ao dia da sua morte, durante os dias da sua vida.

[29] в осемнадесетата година на Навуходоносор той плени от Йерусалим осемстотин тридесет и двама души;

[30] а в двадесет и третата година на Навуходоносор началникът на телохранителите Навузардан плени от юдеите седемстотин четиридесет и пет души; всички те бяха четири хиляди и шестстотин души.

[31] А в тридесет и седмата година от пленяването на Юдейския цар Йоахин, в дванадесетия месец, на двадесет и петия ден от месеца, вавилонският цар Евал-меродах, в годината на възцаряването си, възвиси главата на Юдейския цар Йоахин и го извади от тъмницата;

[32] и говорѝ любезно с него, постави неговия престол по-горе от престола на царете, които бяха с него във Вавилон,

[33] и смени тъмничните му дрехи; и Йоахин се хранеше винаги пред него през всички дни на живота си.

[34] А колкото до храната му, даваха му постоянна храна от вавилонския цар, ежедневен дял през всички дни на живота му, дори до деня на смъртта му.

Lamentações de Jeremias

Lamentações 1

Jerusalém destruída e desolada

1 Como jaz solitária a cidade outrora populosa! Tornou-se como viúva a que foi grande entre as nações; princesa entre as províncias, ficou sujeita a trabalhos forçados!

2 Chora e chora de noite, e as suas lágrimas lhe correm pelas faces; não tem quem a console entre todos os que a amavam; todos os seus amigos procederam perfidamente contra ela, tornaram-se seus inimigos.

3 Judá foi levado ao exílio, afligido e sob grande servidão; habita entre as nações, não acha descanso; todos os seus perseguidores o apanharam nas suas angústias.

4 Os caminhos de Sião estão de luto, porque não há quem venha à reunião solene; todas as suas portas estão desoladas; os seus sacerdotes gemem; as suas virgens estão tristes, e ela mesma se acha em amargura.

5 Os seus adversários triunfam, os seus inimigos prosperam; porque o SENHOR a afligiu, por causa da multidão das suas prevaricações; os seus filhinhos tiveram de ir para o exílio, na frente do adversário.

Плачът на Йеремия

Плачът на Йеремия 1

Скръб за разорения Йерусалим

Алеф

1 Как седи усамотен градът, който е бил многолюден! Стана като вдовица великата между народите столица! Онази, която беше княгиня между областите, стана поданица!

Бет

2 Непрестанно плаче нощем и сълзите ѝ са по бузите ѝ; между всичките ѝ любовници няма кой да я утешава; всичките ѝ приятели ѝ изневериха; станаха ѝ неприятели.

Гимел

3 Юда отиде в плен от притеснение и тежко робуване; живее между езичниците, не намира покой; всичките му гонители го стигнаха сред теснините му.

Далет

4 Тъжат сионските пътници, защото никой не идва на определените празници; всичките му порти са пусти; свещениците му въздишат; девиците му са наскърбени; и сам той е в горест.

Хе

5 Противниците му взеха връх; неприятелите му благоденстват; защото Господ го наскърби поради многото му беззакония; младенците му отидоха в плен пред противника.

Вав

[6] Da filha de Sião já se passou todo o esplendor; os seus príncipes ficaram sendo como corços que não acham pasto e caminham exaustos na frente do perseguidor.

[6] И от сионовата дъщеря се изгуби цялото ѝ великолепие; първенците ѝ станаха като елени, които не намират пасбище и стават безсилни пред гонещия ги.

Зайн

[7] Agora, nos dias da sua aflição e do seu desterro, lembra-se Jerusalém de todas as suas mais estimadas coisas, que tivera dos tempos antigos; de como o seu povo caíra nas mãos do adversário, não tendo ela quem a socorresse; e de como os adversários a viram e fizeram escárnio da sua queda.

[7] В дните на скръбта и скитанията си Йерусалим си спомни всичките желани неща, които имаше от древни времена. Сега, когато народът му е паднал в ръката на противника и никой не му помага, противниците го видяха, засмяха се поради опустошението му.

Хет

[8] Jerusalém pecou gravemente; por isso, se tornou repugnante; todos os que a honravam a desprezam, porque lhe viram a nudez; ela também geme e se retira envergonhada.

[8] Тежко съгреши йерусалимската дъщеря, затова бе отстранена като нещо нечисто; всички, които я бяха почитали, я презряха, защото видяха голотата ѝ; а тя въздиша и обръща гърба си.

Тет

[9] A sua imundícia está nas suas saias; ela não pensava no seu fim; por isso, caiu de modo espantoso e não tem quem a console. Vê, SENHOR, a minha aflição, porque o inimigo se torna insolente.

[9] Нечистотата ѝ беше в полите ѝ; не беше помислила за сетнината си! Затова чудно се е смирила; няма кой да я утешава; виж, Господи, скръбта ми, вика тя, защото неприятелят се възвеличи.

Йод

[10] Estendeu o adversário a mão a todas as coisas mais estimadas dela; pois ela viu entrar as nações no seu santuário, acerca das quais proibiste que entrassem na tua congregação.

[10] Противникът е прострял ръката си върху всичките ѝ желани неща; защото тя видя, че в светилището ѝ влязоха езичниците, за които си заповядал да не влизат в Твоето събрание.

Каф

[11] Todo o seu povo anda gemendo e à procura de pão; deram eles as suas coisas mais estimadas a troco de mantimento para restaurar as forças; vê, SENHOR, e contempla, pois me tornei desprezível.

[11] Целият ѝ народ въздиша и иска хляб; дадоха желаните си неща за храна, за да се възобнови животътим; виж, Господи, и погледни; защото се унижих.

Ламед

[12] Não vos comove isto, a todos vós que passais pelo caminho? Considerai e vede se há dor igual à minha, que veio sobre mim, com que o SENHOR me afligiu no dia do furor da sua ira.

[12] Нехаете ли, всички вие, които заминавате по пътя? Погледнете и вижте – има ли страдание като страданието, което се стовари върху мене, която Господ оскърби в деня на пламенния Си гняв.

Мем

[13] Lá do alto enviou fogo a meus ossos, o qual se assenhoreou deles; estendeu uma rede aos meus pés, arrojou-me para trás, fez-me assolada e enferma todo o dia.

[13] Отгоре Той прати огън в костите ми, който ги облада; простря примка за краката ми; върна ме назад; направи ме пуста и слаба цял ден.

Нун

[14] O jugo das minhas transgressões está atado pela sua mão; elas estão entretecidas, subiram sobre o meu pescoço, e ele abateu a minha força; entregou-me o SENHOR nas mãos daqueles contra os quais não posso resistir.

[14] Нечестията ми бяха стегнати върху мене като хомот от ръката Му; те се сплетоха, стигнаха до врата ми; Той направи да намалее силата ми; Господ ме предаде в ръцете на онези, срещу които не мога да стоя.

Самех

[15] O SENHOR dispersou todos os valentes que estavam comigo; apregoou contra mim um ajuntamento, para esmagar os meus jovens; o SENHOR pisou, como num lagar, a virgem filha de Judá.

[15] Господ презря всички силни мъже сред мене; свика против мене събор, за да смаже младежите ми; Господ стъпка като в лин девицата, Юдовата дъщеря.

Айн

[16] Por estas coisas, choro eu; os meus olhos, os meus olhos se desfazem em águas; porque se afastou de mim o consolador que devia restaurar as minhas

[16] Затова аз плача; окото ми, окото ми пролива сълзи, защото се отдалечи от мен Утешителят, Който би възобновил

forças; os meus filhos estão desolados, porque prevaleceu o inimigo.

[17] Estende Sião as mãos, e não há quem a console; ordenou o SENHOR acerca de Jacó que os seus vizinhos se tornem seus inimigos; Jerusalém é para eles como coisa imunda.

[18] Justo é o SENHOR, pois me rebelei contra a sua palavra; ouvi todos os povos e vede a minha dor; as minhas virgens e os meus jovens foram levados para o cativeiro.

[19] Chamei os meus amigos, mas eles me enganaram; os meus sacerdotes e os meus anciãos expiraram na cidade, quando estavam à procura de mantimento para restaurarem as suas forças.

[20] Olha, SENHOR, porque estou angustiada; turbada está a minha alma, o meu coração, transtornado dentro de mim, porque gravemente me rebelei; fora, a espada mata os filhos; em casa, anda a morte.

[21] Ouvem que eu suspiro, mas não tenho quem me console; todos os meus inimigos que souberam do meu mal folgam, porque tu o fizeste; mas, em trazendo tu o dia que apregoaste, serão semelhantes a mim.

[22] Venha toda a sua iniqüidade à tua presença, e faze-lhes como me fizeste a

живота ми; синовете ми погинаха, защото неприятелят надделя.

Пе

[17] Сион простира ръцете си, но няма кой да го утеши; Господ заповяда за Яков окръжаващите го да му станат противници; Йерусалим стана между тях като нещо нечисто.

Цади

[18] Праведен е Господ, защото въстанах против заповедите Му; слушайте, моля, всички племена и вижте скръбта ми; девиците ми и младежите ми отидоха в плен.

Коф

[19] Повиках любовниците си, но те ме излъгаха; свещениците и старейшините ми издъхнаха в града, когато си търсеха храна, за да се възобнови животът им.

Реш

[20] Виж, Господи, защото съм в утеснение; червата ми се смущават; сърцето ми от дъно се свива, защото зле се разбунтувах против Тебе; навън меч оставя без деца; у дома като че ли смърт владее.

Шин

[21] Чуха, че съм въздишала; няма кой да ме утеши; всичките ми неприятели чуха за злощастието ми и се радваха, че си сторил това; обаче Ти ще доведеш провъзгласения от Тебе ден, когато и те ще станат като мене.

Тав

[22] Нека дойде пред Тебе цялото им нечестие и постъпѝ с тях, както постъпи

mim por causa de todas as minhas prevaricações; porque os meus gemidos são muitos, e o meu coração está desfalecido.

с мене поради всичките ми престъпления; защото много са въздишките ми и сърцето ми чезне.

Lamentações 2

As tristezas de Sião provêm do Senhor

[1] Como o SENHOR cobriu de nuvens, na sua ira, a filha de Sião! Precipitou do céu à terra a glória de Israel e não se lembrou do estrado de seus pés, no dia da sua ira.

[2] Devorou o SENHOR todas as moradas de Jacó e não se apiedou; derribou no seu furor as fortalezas da filha de Judá; lançou por terra e profanou o reino e os seus príncipes.

[3] No furor da sua ira, cortou toda a força de Israel; retirou a sua destra de diante do inimigo; e ardeu contra Jacó, como labareda de fogo que tudo consome em redor.

[4] Entesou o seu arco, qual inimigo; firmou a sua destra, como adversário, e destruiu tudo o que era formoso à vista; derramou o seu furor, como fogo, na tenda da filha de Sião.

[5] Tornou-se o SENHOR como inimigo, devorando Israel; devorou todos os seus palácios, destruiu as suas fortalezas e multiplicou na filha de Judá o pranto e a lamentação.

Плачът на Йеремия 2

Разрушаването на Йерусалим

Алеф

[1] Как покри Господ с облак сионовата дъщеря с гнева Си, хвърли от небето долу, на земята, великолепието на Израил. И в деня на гнева Си не си спомни за подножието Си!

Бет

[2] Господ изтреби всички Яковови жилища и не пожали; събори в гнева Си укрепленията на Юдовата дъщеря; събори ги до земята; оскверни царството и първенците му.

Гимел

[3] В разпаления Си гняв строши всеки Израилев рог; оттегли десницата Си да е срещу неприятеля; и като пламтящ огън, който поглъща всичко наоколо, изгори Яков.

Далет

[4] Опъна лъка Си като враг; усили десницата Си като противник; и изби всичко, приятно на окото; върху шатъра на сионовата дъщеря изля яростта Си като огън.

Хе

[5] Господ се превърна в неприятел; изтреби Израил, изтреби всичките му палати; съсипа крепостите му; и увеличи плача и риданието на Юдовата дъщеря.

Вав

6 Demoliu com violência o seu tabernáculo, como se fosse uma horta; destruiu o lugar da sua congregação; o SENHOR, em Sião, pôs em esquecimento as festas e o sábado e, na indignação da sua ira, rejeitou com desprezo o rei e o sacerdote.

6 Той усилено събори шатъра му като колиба в градина; съсипа мястото на събранието му; Господ направи да се забрави в Сион определен празник и събота и в пламенния Си гняв отхвърли цар и свещеник.

Зайн

7 Rejeitou o SENHOR o seu altar e detestou o seu santuário; entregou nas mãos do inimigo os muros dos seus castelos; deram gritos na Casa do SENHOR, como em dia de festa.

7 Господ отхвърли жертвеника Си, погнуси се от светилището Си; предаде стените на сионските палати в ръката на неприятелите, които вдигнаха шум в дома Господенкато в празничен ден.

Хет

8 Intentou o SENHOR destruir o muro da filha de Sião; estendeu o cordel e não retirou a sua mão destruidora; fez gemer o antemuro e o muro; eles estão juntamente enfraquecidos.

8 Господ намисли да съсипе стената на сионовата дъщеря; опъна връвта; не оттегли ръката Си да изтреби; и направи да жалее предстението и стената; те изнемогнаха заедно.

Тет

9 As suas portas caíram por terra; ele quebrou e despedaçou os seus ferrolhos; o seu rei e os seus príncipes estão entre as nações onde já não vigora a lei, nem recebem visão alguma do SENHOR os seus profetas.

9 Портите ѝ затънаха в земята; Той сломи и строши лостовете ѝ; царят и първенците ѝ са между езичниците, където закона го няма; и пророците ѝ не получават видение от Господа.

Йод

10 Sentados em terra se acham, silenciosos, os anciãos da filha de Sião; lançam pó sobre a cabeça, cingidos de cilício; as virgens de Jerusalém abaixam a cabeça até ao chão.

10 Старейшините на сионовата дъщеря седят на земята и мълчат; хвърлиха пръст върху главите си; препасаха се във вретища; Йерусалимските девици навеждат главите си до земята.

Каф

11 Com lágrimas se consumiram os meus olhos, turbada está a minha alma, e o meu coração se derramou de angústia por

11 Очите ми изнемощяха от сълзи; червата ми се смущават; дробът ми се изсипа на земята поради разрушението

causa da calamidade da filha do meu povo; pois desfalecem os meninos e as crianças de peito pelas ruas da cidade.

на дъщерята на народа ми, понеже младенците и кърмачетата примират по улиците на града.

Ламед

[12] Dizem às mães: Onde há pão e vinho?, quando desfalecem como o ferido pelas ruas da cidade ou quando exalam a alma nos braços de sua mãe.

[12] Казват на майките си: Къде има жито и вино?, когато примират като смъртно ранени по градските улици, когато предават дух в скута на майките си.

Мем

[13] Que poderei dizer-te? A quem te compararei, ó filha de Jerusalém? A quem te assemelharei, para te consolar a ti, ó virgem filha de Sião? Porque grande como o mar é a tua calamidade; quem te acudirá?

[13] Какво да ти заявя? Какво сравнение да ти представя, йерусалимска дъще? На кого да те оприлича, за да те утеша, девице, сионова дъще? Защото разорението ти е голямо като морето; кой може да те изцели?

Нун

[14] Os teus profetas te anunciaram visões falsas e absurdas e não manifestaram a tua maldade, para restaurarem a tua sorte; mas te anunciaram visões de sentenças falsas, que te levaram para o cativeiro.

[14] Пророците ти видяха за тебе суетни и глупави видения и не откриха беззаконието ти, за да те върнат от плен, а видяха за тебе лъжливо наложени и прелъстителни пророчества.

Самех

[15] Todos os que passam pelo caminho batem palmas, assobiam e meneiam a cabeça sobre a filha de Jerusalém: É esta a cidade que denominavam a perfeição da formosura, a alegria de toda a terra?

[15] Всички, които заминават по пътя, изпляскват с ръце против тебе, подсвиркват и кимват с главите си, поради йерусалимската дъщеря, и казват: Това ли е градът, който наричаха съвършенство на красотата, и градът, за който цял свят се радва?

Айн

[16] Todos os teus inimigos abrem contra ti a boca, assobiam e rangem os dentes; dizem: Devoramo-la; certamente, este é o dia que esperávamos; achamo-lo e vimo-lo.

[16] Всичките ти неприятели отвориха широко устата си против тебе; подсвиркват, скърцат със зъбите си и казват: Погълнахме я! Наистина това е

денят, който очаквахме; намерихме го, видяхме го.

Пе

17 Fez o SENHOR o que intentou; cumpriu a ameaça que pronunciou desde os dias da antiguidade; derrubou e não se apiedou; fez que o inimigo se alegrasse por tua causa e exaltou o poder dos teus adversários.

17 Господ извърши онова, което беше намислил; изпълни словото, което беше изрекъл от древни дни; разори, без да пожали, развесели над тебе неприятеля, възвиси рога на противниците ти.

Цади

18 O coração de Jerusalém clama ao SENHOR. Ó muralha da filha de Sião, corram as tuas lágrimas como um ribeiro, de dia e de noite, não te dês descanso, nem pare de chorar a menina de teus olhos!

18 Сърцето им извика към Господа: Стено на сионовата дъщеря, проливай като поток сълзи денем и нощем; не си давай почивка; да не изсъхва зеницата на окото ти.

Коф

19 Levanta-te, clama de noite no princípio das vigílias; derrama, como água, o coração perante o SENHOR; levanta a ele as mãos, pela vida de teus filhinhos, que desfalecem de fome à entrada de todas as ruas.

19 Стани, извикай нощем при първото поставяне на стражите; излей сърцето си като вода пред лицето на Господа; издигни към Него ръцете си за живота на младенците си, които примират от глад край всички улици.

Реш

20 Vê, ó SENHOR, e considera a quem fizeste assim! Hão de as mulheres comer o fruto de si mesmas, as crianças do seu carinho? Ou se matará no santuário do SENHOR o sacerdote e o profeta?

20 Виж, Господи, гледай на кого си направил това! Да ядат ли жените рожбата си, младенците в обятията си? Да бъдат ли убити в светилището Господне свещеник и пророк?

Шин

21 Jazem por terra pelas ruas o moço e o velho; as minhas virgens e os meus jovens vieram a cair à espada; tu os mataste no dia da tua ira, fizeste matança e não te apiedaste.

21 Дете и старец лежат на земята по пътищата; девиците и младежите ми паднаха от меч; избил си ги в деня на гнева Си; изклал си, без да пожалиш.

Тав

22 Convocaste de toda parte terrores contra mim, como num dia de solenidade;

22 Призвал си отвред ужасителите ми като в ден на определен празник; и

não houve, no dia da ira do SENHOR, quem escapasse ou ficasse; aqueles do meu carinho os quais eu criei, o meu inimigo os consumiu.

Lamentações 3

Convidado o povo a reconhecer o seu pecado

1 Eu sou o homem que viu a aflição pela vara do furor de Deus.
2 Ele me levou e me fez andar em trevas e não na luz.
3 Deveras ele volveu contra mim a mão, de contínuo, todo o dia.

4 Fez envelhecer a minha carne e a minha pele, despedaçou os meus ossos.
5 Edificou contra mim e me cercou de veneno e de dor.
6 Fez-me habitar em lugares tenebrosos, como os que estão mortos para sempre.

7 Cercou-me de um muro, e já não posso sair; agravou-me com grilhões de bronze.
8 Ainda quando clamo e grito, ele não admite a minha oração.
9 Fechou os meus caminhos com pedras lavradas, fez tortuosas as minhas veredas.

10 Fez-se-me como urso à espreita, um leão de emboscada.
11 Desviou os meus caminhos e me fez em pedaços; deixou-me assolado.
12 Entesou o seu arco e me pôs como alvo à flecha.

никой не се отърва, нито остана в деня на гнева Господен; онези, които съм носила в обятия и отхранила, неприятелят ми ги довърши.

Плачът на Йеремия 3

Ридание на пророка за Сион – надежда въпреки бедствията

Алеф

1 Аз съм човекът, който видях скръб от тоягата на Неговия гняв.
2 Той ме е водил и завел в тъмнина, а не в светлина.
3 Навярно против мен обръща повторно ръката Си всеки ден.

Бет

4 Застари плътта и кожата ми; строши костите ми.
5 Издигна против мен укрепления; и ме окръжи с горест и труд.
6 Сложи ме да седна в тъмнина като отдавна умрелите.

Гимел

7 Огради ме и не мога да изляза; отегчи веригите ми.
8 Още и когато викам и ридая, Той отблъсва молитвата ми.
9 Огради с дялани камъни пътищата ми; изкриви пътеките ми.

Далет

10 Стана за мене като мечка в засада, като лъв в скришни места.
11 Отби настрана пътищата ми и ме разкъса; направи ме пуст.
12 Опъна лъка Си и ме постави като прицел на стрела,

Хе

[13] Fez que me entrassem no coração as flechas da sua aljava.

[14] Fui feito objeto de escárnio para todo o meu povo e a sua canção, todo o dia.

[15] Fartou-me de amarguras, saciou-me de absinto.

[16] Fez-me quebrar com pedrinhas de areia os meus dentes, cobriu-me de cinza.

[17] Afastou a paz de minha alma; esqueci-me do bem.

[18] Então, disse eu: já pereceu a minha glória, como também a minha esperança no SENHOR.

[19] Lembra-te da minha aflição e do meu pranto, do absinto e do veneno.

[20] Minha alma, continuamente, os recorda e se abate dentro de mim.

[21] Quero trazer à memória o que me pode dar esperança.

Esperança de auxílio pela misericórdia de Deus

[22] As misericórdias do SENHOR são a causa de não sermos consumidos, porque as suas misericórdias não têm fim;

[23] renovam-se cada manhã. Grande é a tua fidelidade.

[24] A minha porção é o SENHOR, diz a minha alma; portanto, esperarei nele.

[25] Bom é o SENHOR para os que esperam por ele, para a alma que o busca.

[26] Bom é aguardar a salvação do SENHOR, e isso, em silêncio.

[27] Bom é para o homem suportar o jugo na sua mocidade.

[13] заби в бъбреците ми стрелите на колчана Си.

[14] Станах за присмех на целия си народ и за песен на тях цял ден.

[15] Насити ме с горчивини; опи ме с пелин.

Вав

[16] При това счупи зъбите ми с камъчета; покри ме с пепел.

[17] Отблъснал си душата ми далеч от мира; забравих благоденствието.

[18] И казах: Погина увереността ми и надеждата ми като отдалечена от Господа.

Зайн

[19] Помни скръбта ми и изгонването ми, пелина и жлъчката.

[20] Душата ми, като ги помни непрестанно, се е смирила дълбоко.

[21] Обаче това си наумявам, поради което имам и надежда:

Хет

[22] че по милост Господня ние не бяхме довършени, понеже не чезнат щедростите Му.

[23] Те се подновяват всяка сутрин; голяма е Твоята вярност.

[24] Господ е мой дял, казва душата ми; затова ще се надявам на Него.

Тет

[25] Благ е Господ към онези, които Го чакат, към душата, която Го търси.

[26] Добро е да се надява някой и тихо да очаква спасението от Господа.

[27] Добро е за човека да носи хомот в младостта си.

28 Assente-se solitário e fique em silêncio; porquanto esse jugo Deus pôs sobre ele;
29 ponha a boca no pó; talvez ainda haja esperança.
30 Dê a face ao que o fere; farte-se de afronta.

31 O SENHOR não rejeitará para sempre;
32 pois, ainda que entristeça a alguém, usará de compaixão segundo a grandeza das suas misericórdias;
33 porque não aflige, nem entristece de bom grado os filhos dos homens.

34 Pisar debaixo dos pés a todos os presos da terra,
35 perverter o direito do homem perante o Altíssimo,
36 subverter ao homem no seu pleito, não o veria o SENHOR?

37 Quem é aquele que diz, e assim acontece, quando o SENHOR o não mande?
38 Acaso, não procede do Altíssimo tanto o mal como o bem?
39 Por que, pois, se queixa o homem vivente? Queixe-se cada um dos seus próprios pecados.

40 Esquadrinhemos os nossos caminhos, provemo-los e voltemos para o SENHOR.

41 Levantemos o coração, juntamente com as mãos, para Deus nos céus, dizendo:

Йод

28 Нека седи насаме и мълчи, когато Господ му го наложи.
29 Нека сложи устата си в пръстта, дано има още надежда.
30 Нека подаде бузата си на онзи, който го бие; нека се насити с укор.

Каф

31 Защото Господ не отхвърля довека.
32 Понеже, ако и да наскърби, Той пак ще и да се съжали според многото Си милости.
33 Защото не оскърбява, нито огорчава от сърце човешките деца.

Ламед

34 Да се тъпчат с крака всичките затворници на света,
35 да се извръща съдът на човека пред лицето на Всевишния,
36 да се онеправдава човекът в делото му – Господ не одобрява това.

Мем

37 Кой ще е онзи, който казва нещо и то става, без да го е заповядал Господ?
38 От устата на Всевишния не излизат ли и злото, и доброто?
39 Защо би възроптал жив човек, всеки за наказанието на греховете си?

Нун

40 Нека издирим и изпитаме пътищата си и нека се върнем приГоспода.
41 Нека издигнем сърцата и ръцете си към Бога, Който е на небесата, и нека кажем:

42 Nós prevaricamos e fomos rebeldes, e tu não nos perdoaste.

42 Съгрешихме и отстъпихме; Ти не си ни простил.

Самех

43 Cobriste-nos de ira e nos perseguiste; e sem piedade nos mataste.

43 Покрил си се с гняв и си ни гонил; убил си, без да пощадиш.

44 De nuvens te encobriste para que não passe a nossa oração.

44 Покрил си се с облак, за да не премине молитвата ни.

45 Como cisco e refugo nos puseste no meio dos povos.

45 Направил си ни като помия и смет сред племената.

Айн

46 Todos os nossos inimigos abriram contra nós a boca.

46 Всичките ни неприятели отвориха широко устата си против нас.

47 Sobre nós vieram o temor e a cova, a assolação e a ruína.

47 Страхът и пропастта ни налетяха, запустение и разорение.

48 Dos meus olhos se derramam torrentes de águas, por causa da destruição da filha do meu povo.

48 Водни потоци излива окото ми поради разорението на дъщерята на народа ми.

Пе

49 Os meus olhos choram, não cessam, e não há descanso,

49 Окото ми пролива сълзи и не престава, защото няма отрада,

50 até que o SENHOR atenda e veja lá do céu.

50 докато не се наведе Господ и не погледне от небесата.

51 Os meus olhos entristecem a minha alma, por causa de todas as filhas da minha cidade.

51 Окото ми прави душата ми да ме боли поради всички дъщери на града ми.

Цади

52 Caçaram-me, como se eu fosse ave, os que sem motivo são meus inimigos.

52 Онези, които са ми неприятели без причина, ме гонят непрестанно като птиче.

53 Para me destruírem, lançaram-me na cova e atiraram pedras sobre mim.

53 Отнеха живота ми в тъмницата и хвърлиха камък върху мене.

54 Águas correram sobre a minha cabeça; então, disse: estou perdido!

54 Води стигнаха над главата ми; казах: Свърших се.

Коф

55 Da mais profunda cova, SENHOR, invoquei o teu nome.

55 Призовах името Ти, Господи, от най-дълбоката тъмница.

[56] Ouviste a minha voz; não escondas o ouvido aos meus lamentos, ao meu clamor.
[57] De mim te aproximaste no dia em que te invoquei; disseste: Não temas.

[58] Pleiteaste, SENHOR, a causa da minha alma, remiste a minha vida.
[59] Viste, SENHOR, a injustiça que me fizeram; julga a minha causa.
[60] Viste a sua vingança toda, todos os seus pensamentos contra mim.

[61] Ouviste as suas afrontas, SENHOR, todos os seus pensamentos contra mim;
[62] as acusações dos meus adversários e o seu murmurar contra mim, o dia todo.
[63] Observa-os quando se assentam e quando se levantam; eu sou objeto da sua canção.

[64] Tu lhes darás a paga, SENHOR, segundo a obra das suas mãos.
[65] Tu lhes darás cegueira de coração, a tua maldição imporás sobre eles.
[66] Na tua ira, os perseguirás, e eles serão eliminados de debaixo dos céus do SENHOR.

Lamentações 4

Os sofrimentos do cerco

[1] Como se escureceu o ouro! Como se mudou o ouro refinado! Como estão espalhadas as pedras do santuário pelas esquinas de todas as ruas!

[56] Ти чу гласа ми; не затваряй ухото Си за въздишките ми, за вопъла ми;

[57] приближил си се в деня, когато Те призовах, казал си: Не бой се.

Реш

[58] Застъпил си се, Господи, за делото на душата ми; изкупил си живота ми.
[59] Видял си, Господи, онеправданието ми; отсъди делото ми.
[60] Видял си всичките им отмъщения и всичките им замисли против мене.

Шин

[61] Ти си чул, Господи, укоряването им и всичките им замисли против мене,
[62] думите на онези, които се повдигат против мене цял ден.

[63] Виж, когато седят и когато стават, аз съм им песен.

Тав

[64] Ще им въздадеш, Господи, въздаяние според делата на ръцете им;
[65] ще им дадеш, като клетвата Си върху тях, окаменено сърце;

[66] ще ги прогониш с гняв и ще ги изтребиш изпод небесата Господни.

Плачът на Йеремия 4

Причини за наказанието на Йерусалим

Алеф

[1] Как почерня златото! Измени се най-чистото злато! Камъните на светилището са пръснати край всички улици.

Бет

2 Os nobres filhos de Sião, comparáveis a puro ouro, como são agora reputados por objetos de barro, obra das mãos de oleiro!

3 Até os chacais dão o peito, dão de mamar a seus filhos; mas a filha do meu povo tornou-se cruel como os avestruzes no deserto.

4 A língua da criança que mama fica pegada, pela sede, ao céu da boca; os meninos pedem pão, e ninguém há que lho dê.

5 Os que se alimentavam de comidas finas desfalecem nas ruas; os que se criaram entre escarlata se apegam aos monturos.

6 Porque maior é a maldade da filha do meu povo do que o pecado de Sodoma, que foi subvertida como num momento, sem o emprego de mãos nenhumas.

7 Os seus príncipes eram mais alvos do que a neve, mais brancos do que o leite; eram mais ruivos de corpo do que os corais e tinham a formosura da safira.

8 Mas, agora, escureceu-se-lhes o aspecto mais do que a fuligem; não são conhecidos nas ruas; a sua pele se lhes pegou aos ossos, secou-se como uma madeira.

2 Драгоценните синове на Сион, равноценни с чисто злато, как се смятат за глинени съдове, дело на грънчарска ръка!

Гимел

3 Даже чакалите подават гърди и кърмят малките си, а дъщерята на народа ми се ожесточи като щраусите в пустинята;

Далет

4 защото езикът на кърмачето се залепя на небцето му от жажда; децата искат хляб, но няма кой да им отчупи.

Хе

5 Онези, които ядеха отбрани ястия, лежат небрежни по улиците; възпитаните в мораво прегръщат бунището.

Вав

6 Защото наказанието за беззаконието на дъщерята на народа ми стана по-голямо от наказанието за греха на Содом, който беше съсипан в един миг, без да са го докосвали човешки ръце.

Зайн

7 Благородните ѝ бяха по-чисти от сняг, по-бели от мляко, снагата им – по-червена от рубини, блестяха като сапфир;

Хет

8 а сега лицето им е по-черно от сажди; не се познават по улиците! Кожата им залепна за костите им, изсъхна, стана като дърво.

Тет

[9] Mais felizes foram as vítimas da espada do que as vítimas da fome; porque estas se definham atingidas mortalmente pela falta do produto dos campos.

[9] По-щастливи бяха убитите от меч, отколкото умъртвените от глад; защото тези чезнат, прободени от липса на полските произведения.

Йод

[10] As mãos das mulheres outrora compassivas cozeram seus próprios filhos; estes lhes serviram de alimento na destruição da filha do meu povo.

[10] Ръцете на милозливите жени свариха децата им; те им станаха храна при разорението на дъщерята на народа ми.

Каф

[11] Deu o SENHOR cumprimento à sua indignação, derramou o ardor da sua ira; acendeu fogo em Sião, que consumiu os seus fundamentos.

[11] Господ извърши възнамереното от Него в яростта Му, изля пламенния Си гняв. Запали огън в Сион, който изгори основите му.

Ламед

[12] Não creram os reis da terra, nem todos os moradores do mundo, que entrasse o adversário e o inimigo pelas portas de Jerusalém.

[12] Земните царе не вярваха, нито живеещите по целия свят, че щеше да влезе противник и неприятел в йерусалимските порти.

Мем

[13] Foi por causa dos pecados dos seus profetas, das maldades dos seus sacerdotes que se derramou no meio dela o sangue dos justos.

[13] А това стана поради греховете на пророците му и поради беззаконията на свещениците му, които проливаха кръвта на праведните сред него.

Нун

[14] Erram como cegos nas ruas, andam contaminados de sangue, de tal sorte que ninguém lhes pode tocar nas roupas.

[14] Те се скитаха като слепи по улиците, оскверниха се с кръв, така че хората не можеха да се допират до дрехите им.

Самех

[15] Apartai-vos, imundos! – gritavam-lhes; apartai-vos, apartai-vos, não toqueis! Quando fugiram errantes, dizia-se entre as nações: Jamais habitarão aqui.

[15] Отстъпете, вие, нечисти, викаха към тях; отстъпете, отстъпете, не се допирайте до нас; а когато те бягаха и се скитаха, между народите се говореше: Няма вече да бъдат пришълци с нас.

Айн

[16] A ira do SENHOR os espalhou; ele jamais atentará para eles; o inimigo não honra os sacerdotes, nem se compadece dos anciãos.

[16] Гневът на Господа ги разпръсна; Той не иска вече да гледа към тях; свещеническо лице не почетоха, над старци не се смилиха.

Пе

[17] Os nossos olhos ainda desfalecem, esperando vão socorro; temos olhado das vigias para um povo que não pode livrar.

[17] И досега очите ни се изнуряват от чакане на суетната за нас помощ; надявахме се на народ, който не можеше да спасява.

Цади

[18] Espreitavam os nossos passos, de maneira que não podíamos andar pelas nossas praças; aproximava-se o nosso fim, os nossos dias se cumpriam, era chegado o nosso fim.

[18] Причакват стъпките ни, така че не можем да ходим по улиците си; приближи се краят ни; дните ни се изпълниха; да! Краят ни дойде.

Коф

[19] Os nossos perseguidores foram mais ligeiros do que as aves dos céus; sobre os montes nos perseguiram, no deserto nos armaram ciladas.

[19] Онези, които ни гонеха, станаха по-леки от небесните орли; гониха ни по планините, причакваха ни в пустинята.

Реш

[20] O fôlego da nossa vida, o ungido do SENHOR, foi preso nos forjes deles; dele dizíamos: debaixo da sua sombra, viveremos entre as nações.

[20] Помазаникът Господен, дихането на ноздрите ни, този, под чиято сянка казвахме, че ще живеем между народите, се хвана в техните ями.

Шин

[21] Regozija-te e alegra-te, ó filha de Edom, que habitas na terra de Uz; o cálice se passará também a ti; embebedar-te-ás e te desnudarás.

[21] Радвай се и се весели, дъще едомска, която живееш в земята Уз. Обаче и до тебе ще дойде чашата; ще се опиеш и ще се заголиш!

Тав

[22] O castigo da tua maldade está consumado, ó filha de Sião; o SENHOR nunca mais te levará para o exílio; a tua maldade, ó filha de Edom, descobrirá os teus pecados.

[22] Свърши се наказанието забеззаконието ти, дъще Сионова; Той няма вече да те закара в плен; а ще накаже твоето беззаконие, дъще едомска, ще открие съгрешенията ти.

Lamentações 5

Плачът на Йеремия 5

Os fiéis pedem misericórdia

[1] Lembra-te, SENHOR, do que nos tem sucedido; considera e olha para o nosso opróbrio.

[2] A nossa herança passou a estranhos, e as nossas casas, a estrangeiros;

[3] somos órfãos, já não temos pai, nossas mães são como viúvas.

[4] A nossa água, por dinheiro a bebemos, por preço vem a nossa lenha.

[5] Os nossos perseguidores estão sobre o nosso pescoço; estamos exaustos e não temos descanso.

[6] Submetemo-nos aos egípcios e aos assírios, para nos fartarem de pão.

[7] Nossos pais pecaram e já não existem; nós é que levamos o castigo das suas iniqüidades.

[8] Escravos dominam sobre nós; ninguém há que nos livre das suas mãos.

[9] Com perigo de nossa vida, providenciamos o nosso pão, por causa da espada do deserto.

[10] Nossa pele se esbraseia como um forno, por causa do ardor da fome.

[11] Forçaram as mulheres em Sião; as virgens, nas cidades de Judá.

[12] Os príncipes foram por eles enforcados, as faces dos velhos não foram reverenciadas.

[13] Os jovens levaram a mó, os meninos tropeçaram debaixo das cargas de lenha;

Молитва за Божия милост над Израил: „Възвърни ни към Себе Си“

[1] Спомни си, Господи, какво ни се случи; погледни и виж как ни укоряват.

[2] Наследството ни мина у чужденци, къщите ни – у странници.

[3] Останахме сирачета без баща. Майките ни са като вдовици.

[4] Водата си пихме със сребро, дървата ни идват с пари.

[5] Нашите гонители са на вратовете ни. Трудим се и почивка нямаме.

[6] Протегнахме ръка към египтяните и към асирийците, за да се наситим с хляб.

[7] Бащите ни съгрешиха и ги няма; и ние носим техните беззакония.

[8] Слуги господстват над нас и няма кой да ни избави от ръката им.

[9] Добиваме хляба си с опасност заживота си поради меча, който ограбва в пустинята.

[10] Кожата ни почервеня като пещ поради върлуването на глада.

[11] Изнасилваха жените в Сион, девиците – в Юдейските градове.

[12] Чрез техните ръце бяха обесени първенците, старейшините не бяха почитани.

[13] Младежите носеха воденични камъни и децата падаха под товара на дървата.

[14] os anciãos já não se assentam na porta, os jovens já não cantam.

[15] Cessou o júbilo de nosso coração, converteu-se em lamentações a nossa dança.

[16] Caiu a coroa da nossa cabeça; ai de nós, porque pecamos!

[17] Por isso, caiu doente o nosso coração; por isso, se escureceram os nossos olhos.

[18] Pelo monte Sião, que está assolado, andam as raposas.

[19] Tu, SENHOR, reinas eternamente, o teu trono subsiste de geração em geração.

[20] Por que te esquecerias de nós para sempre? Por que nos desampararias por tanto tempo?

[21] Converte-nos a ti, SENHOR, e seremos convertidos; renova os nossos dias como dantes.

[22] Por que nos rejeitarias totalmente? Por que te enfurecerias sobremaneira contra nós outros?

[14] Старейшините не седят вече на портите; младежите изоставиха песните си.

[15] Престана радостта на сърцето ни; хорото ни се превърна в жалеене.

[16] Венецът падна от главата ни. Горко ни! Защото сме съгрешили.

[17] Затова чезне сърцето ни; затова причерня на очите ни.

[18] Поради запустяването на Сионския хълм лисиците ходят по него.

[19] Ти, Господи, седиш като Цар довека; престолът Ти е от род в род.

[20] Защо ни забравяш завинаги и ни изоставяш за толкова дълго време?

[21] Възвърни ни, Господи, към Себе Си и ще се възвърнем; обнови дните ни, както отначало –

[22] ако не си ни отхвърлил съвсем и не си се разгневил много против нас.

Ezequiel

Ezequiel 1

A visão dos quatro querubins

[1] Aconteceu no trigésimo ano, no quinto dia do quarto mês, que, estando eu no meio dos exilados, junto ao rio Quebar, se abriram os céus, e eu tive visões de Deus.

[2] No quinto dia do referido mês, no quinto ano de cativeiro do rei Joaquim,

[3] veio expressamente a palavra do SENHOR a Ezequiel, filho de Buzi, o sacerdote, na terra dos caldeus, junto ao rio Quebar, e ali esteve sobre ele a mão do SENHOR.

[4] Olhei, e eis que um vento tempestuoso vinha do Norte, e uma grande nuvem, com fogo a revolver-se, e resplendor ao redor dela, e no meio disto, uma coisa como metal brilhante, que saía do meio do fogo.

[5] Do meio dessa nuvem saía a semelhança de quatro seres viventes, cuja aparência era esta: tinham a semelhança de homem.

[6] Cada um tinha quatro rostos, como também quatro asas.

[7] As suas pernas eram direitas, a planta de cujos pés era como a de um bezerro e luzia como o brilho de bronze polido.

[8] Debaixo das asas tinham mãos de homem, aos quatro lados; assim todos os quatro tinham rostos e asas.

[9] Estas se uniam uma à outra; não se viravam quando iam; cada qual andava para a sua frente.

Йезекиил

Йезекиил 1

Видение за Божията слава

[1] В тридесетата година, четвъртия месец, на петия ден от месеца, докато бях между пленниците при реката Ховар, небесата се отвориха и аз видях Божии видения.

[2] На петия ден от месеца в тази година, която беше петата от пленяването на цар Йоахин,

[3] Господнето слово дойде нарочно към свещеника Йезекиил, син на Вузия, в Халдейската земя, при реката Ховар; и там Господнята ръка беше върху него.

[4] Видях, че вихрушка идваше от север, голям облак и пламнал огън, а около него сияние; и сред него се виждаше нещо наглед като светъл метал, от средата на огъня.

[5] Насред него се виждаше и подобие на четири живи същества. А такъв беше изгледът им: те бяха подобни на човек.

[6] Всяко от тях имаше четири лица и четири крила.

[7] Краката им бяха прави; и стъпалото на краката им беше подобно на стъпало на телешки крак; и изпускаха искри като повърхността на лъскава мед.

[8] Те имаха човешки ръце под крилата си на четирите си страни; и на четирите лицата и крилата бяха така:

[9] крилата им се съединяваха едно с друго; не се обръщаха, като вървяха; всяко вървеше направо пред себе си.

[10] A forma de seus rostos era como o de homem; à direita, os quatro tinham rosto de leão; à esquerda, rosto de boi; e também rosto de águia, todos os quatro.

[11] Assim eram os seus rostos. Suas asas se abriam em cima; cada ser tinha duas asas, unidas cada uma à do outro; outras duas cobriam o corpo deles.

[12] Cada qual andava para a sua frente; para onde o espírito havia de ir, iam; não se viravam quando iam.

[13] O aspecto dos seres viventes era como carvão em brasa, à semelhança de tochas; o fogo corria resplendente por entre os seres, e dele saíam relâmpagos,

[14] os seres viventes ziguezagueavam à semelhança de relâmpagos.

A visão das quatro rodas

[15] Vi os seres viventes; e eis que havia uma roda na terra, ao lado de cada um deles.

[16] O aspecto das rodas e a sua estrutura eram brilhantes como o berilo; tinham as quatro a mesma aparência, cujo aspecto e estrutura eram como se estivera uma roda dentro da outra.

[17] Andando elas, podiam ir em quatro direções; e não se viravam quando iam.

[10] А колкото до изгледа на лицата им, той беше като на човешко лице; и четирите имаха лъвско лице от дясната страна; и четирите имаха волско лице от лявата; и четирите имаха орлово лице.

[11] И лицата, и крилата им бяха обърнати нагоре; две крила на всяко се съединяваха едно с друго и двете покриваха телата им.

[12] Те вървяха всяко направо пред себе си; където се носеше духът, там вървяха; като вървяха, не се обръщаха.

[13] А колкото до подобието на живите същества, изгледът им беше като назапалени огнени въглища, като изгледа на факли, които се движеха нагоре-надолу между живите същества; огънят беше светъл и от него изскачаше светкавица.

[14] И живите същества блещукаха наглед като светкавица.

[15] А като гледах живите същества, ето – видях по едно колело на земята при живите същества, за всяко от четирите им лица.

[16] Изгледът на колелата и направата им беше като цвят на хрисолит; и четирите имаха еднакво подобие; а изгледът и направата им бяха като че ли на колело в колело.

[17] Когато вървяха, вървяха към четирите си страни; не се обръщаха, като вървяха.

[18] As suas cambotas eram altas, e metiam medo; e, nas quatro rodas, as mesmas eram cheias de olhos ao redor.

[19] Andando os seres viventes, andavam as rodas ao lado deles; elevando-se eles, também elas se elevavam.

[20] Para onde o espírito queria ir, iam, pois o espírito os impelia; e as rodas se elevavam juntamente com eles, porque nelas havia o espírito dos seres viventes.

[21] Andando eles, andavam elas e, parando eles, paravam elas, e, elevando-se eles da terra, elevavam-se também as rodas juntamente com eles; porque o espírito dos seres viventes estava nas rodas.

[22] Sobre a cabeça dos seres viventes havia algo semelhante ao firmamento, como cristal brilhante que metia medo, estendido por sobre a sua cabeça.

[23] Por debaixo do firmamento, estavam estendidas as suas asas, a de um em direção à de outro; cada um tinha outras duas asas com que cobria o corpo de um e de outro lado.

[24] Andando eles, ouvi o tatalar das suas asas, como o rugido de muitas águas, como a voz do Onipotente; ouvi o estrondo tumultuoso, como o tropel de um exército. Parando eles, abaixavam as asas.

[18] А колелата им бяха високи и страшни; и колелата около тези четири съществабяха пълни с очи.

[19] И когато живите същества вървяха, и колелата вървяха край тях; и когато живите същества се издигаха от земята, и колелата се издигаха.

[20] Където имаше да иде духът, тамвървяха и те; там, където духът имаше да иде, и колелата се издигаха край тях; защото духът на всяко от живите същества беше и в колелата му.

[21] Когато вървяха онези, вървяха и тези; и когато стояха онези, стояха и тези; а когато онези се издигаха от земята, то и колелата се издигаха край тях; защото духът на всяко от живите същества беше и в колелата му.

[22] А над главите на живите същества имаше подобие на простор, наглед като цвят на внушителен кристал, разпрострян над главите им.

[23] А под простора крилата им бяха разпрострени едно срещу друго; всяко същество имаше две крила, които покриваха телата им отсам; и всяко имаше две крила, които ги покриваха оттам.

[24] Когато вървяха, чувах фученето на крилата им като бучене на големи води, като глас на Всесилния, шум на метеж или на войска. Когато се спираха, спускаха крилата си.

[25] Veio uma voz de cima do firmamento que estava sobre a sua cabeça. Parando eles, abaixavam as asas.

A visão da glória divina

[26] Por cima do firmamento que estava sobre a sua cabeça, havia algo semelhante a um trono, como uma safira; sobre esta espécie de trono, estava sentada uma figura semelhante a um homem.

[27] Vi-a como metal brilhante, como fogo ao redor dela, desde os seus lombos e daí para cima; e desde os seus lombos e daí para baixo, vi-a como fogo e um resplendor ao redor dela.

[28] Como o aspecto do arco que aparece na nuvem em dia de chuva, assim era o resplendor em redor. Esta era a aparência da glória do SENHOR; vendo isto, caí com o rosto em terra e ouvi a voz de quem falava.

Ezequiel 2

A vocação de Ezequiel

[1] Esta voz me disse: Filho do homem, põe-te em pé, e falarei contigo.

[2] Então, entrou em mim o Espírito, quando falava comigo, e me pôs em pé, e ouvi o que me falava.

[3] Ele me disse: Filho do homem, eu te envio aos filhos de Israel, às nações rebeldes que se insurgiram contra mim; eles e seus pais prevaricaram contra mim, até precisamente ao dia de hoje.

[25] Тогава отгоре се издаде глас – от простора, който беше над главите им; и като спряха, спуснаха крилата си.

[26] А над простора, който беше върху главите им, се виждаше подобие на престол, наглед като камък сапфир; и върху подобието на престола имаше подобие, наглед като човек, седящ на него на високо.

[27] И видях нещо наглед като светъл метал, като изглед на огън в него от всяка страна; от това, което се виждаше, че е кръстът му, и нагоре, и от това, което се виждаше, че е кръстът му, и надолу видях като изглед на огън, заобиколен със сияние.

[28] Какъвто е изгледът на дъгата в облака в дъждовен ден, такъв беше изгледът на заобикалящото го сияние. Това беше изгледът на подобието на Господнятаслава. И когато го видях, паднах на лицето си и чух глас на някого, който говореше.

Йезекиил 2

Призоваването на Йезекиил за пророк

[1] Той ми каза: Сине човешки, изправи се на краката си и ще ти говоря.

[2] И като ми говорѝ, Духът влезе в мен и ме постави на краката ми; и чух онзи, който ми говореше.

[3] Той ми каза: Сине човешки, аз те изпращам при израилтяните, при бунтовен народ, който въстана против Мене; те и бащите им са престъпвали Моите думи дори до този днешен ден.

[4] Os filhos são de duro semblante e obstinados de coração; eu te envio a eles, e lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus.
[5] Eles, quer ouçam quer deixem de ouvir, porque são casa rebelde, hão de saber que esteve no meio deles um profeta.

[6] Tu, ó filho do homem, não os temas, nem temas as suas palavras, ainda que haja sarças e espinhos para contigo, e tu habites com escorpiões; não temas as suas palavras, nem te assustes com o rosto deles, porque são casa rebelde.

[7] Mas tu lhes dirás as minhas palavras, quer ouçam quer deixem de ouvir, pois são rebeldes.

Visão do rolo de um livro

[8] Tu, ó filho do homem, ouve o que eu te digo, não te insurjas como a casa rebelde; abre a boca e come o que eu te dou.

[9] Então, vi, e eis que certa mão se estendia para mim, e nela se achava o rolo de um livro.
[10] Estendeu-o diante de mim, e estava escrito por dentro e por fora; nele, estavam escritas lamentações, suspiros e ais.

Ezequiel 3

[1] Ainda me disse: Filho do homem, come o que achares; come este rolo, vai e fala à casa de Israel.
[2] Então, abri a boca, e ele me deu a comer o rolo.
[3] E me disse: Filho do homem, dá de comer ao teu ventre e enche as tuas entranhas

[4] Тези деца, при които те изпращам, са безочливи и коравосърдечни; а ти да им кажеш: Така казва Господ Йехова.
[5] И, послушали или непослушали (защото е бунтовен дом), те пак ще познаят, че е имало пророк сред тях.
[6] А ти, сине човешки, да не се плашиш от тях и от думите им да не се убоиш, ако и да има тръни и бодили около теб и да живееш между скорпиони; да не се убоиш от думите им, нито да се ужасяваш от погледите им, макар че са бунтовен дом.
[7] И да им говориш думите Ми – или послушали, или непослушали; защото са твърде бунтовни.

[8] Ти обаче, сине човешки, слушай това, което ти говоря; не ставай и ти бунтовник като този бунтовен дом; отвори устата си и изяж това, което ти давам.
[9] А като погледнах, видях ръка, протегната към мен, а в нея – свитък книга.
[10] И Той го разви пред мене. Писаното беше отвътре и отвън, в което бяха записани плачове, ридания и тъга.

Йезекиил 3

[1] Той ми каза: Сине човешки, изяж това, което намираш; изяж този свитък и иди, говори на Израилевия дом.
[2] И така, отворих устата си; и той ме накара да ям свитъка.
[3] После ми каза: Сине човешки, нека коремът ти смила този свитък, който ти

deste rolo que eu te dou. Eu o comi, e na boca me era doce como o mel.

давам, и нека червата ти се наситят от него. Тогава го изядох и той беше в устата ми сладък като мед.

O comissionamento do profeta

4 Disse-me ainda: Filho do homem, vai, entra na casa de Israel e dize-lhe as minhas palavras.

4 Каза ми още: Сине човешки, иди, отправи се към Израилевия дом и им говори с Моите думи.

5 Porque tu não és enviado a um povo de estranho falar nem de língua difícil, mas à casa de Israel;

5 Защото не си изпратен при народ с непознат език и труден говор, а при Израилевия дом –

6 nem a muitos povos de estranho falar e de língua difícil, cujas palavras não possas entender; se eu aos tais te enviasse, certamente, te dariam ouvidos.

6 не при много племена с непознат език и труден говор, чиито думи не разбираш. Навярно ако те пращах при такива, те щяха да те послушат.

7 Mas a casa de Israel não te dará ouvidos, porque não me quer dar ouvidos a mim; pois toda a casa de Israel é de fronte obstinada e dura de coração.

7 Но Израилевият дом няма да те послуша, защото не искат да послушат и Мене; понеже целият Израилев дом е с кораво чело и жестоко сърце.

8 Eis que fiz duro o teu rosto contra o rosto deles e dura a tua fronte, contra a sua fronte.

8 Ето, направих лицето ти твърдо против техните лица и челото ти – твърдо против техните чела.

9 Fiz a tua fronte como o diamante, mais dura do que a pederneira; não os temas, pois, nem te assustes com o seu rosto, porque são casa rebelde.

9 Като диамант, по-твърд от кремък, направих челото ти; да не се боиш от тях, нито да се ужасиш от погледа им, макар да са бунтовен дом.

10 Ainda me disse mais: Filho do homem, mete no coração todas as minhas palavras que te hei de falar e ouve-as com os teus ouvidos.

10 Каза ми още: Сине човешки, приеми в сърцето си и послушай с ушите си всички думи, които ще ти говоря;

11 Eia, pois, vai aos do cativeiro, aos filhos do teu povo, e, quer ouçam quer deixem de ouvir, fala com eles, e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus.

11 и иди, отправи се към пленниците, към сънародниците си, и като им говориш, кажи: Така говори Господ Йехова – или послушали, или непослушали.

12 Levantou-me o Espírito, e ouvi por detrás de mim uma voz de grande

12 Тогава Духът ме повдигна; и чух зад себе си глас на голямо спускане, който

estrondo, que, levantando-se do seu lugar, dizia: Bendita seja a glória do SENHOR.

13 Ouvi o tatalar das asas dos seres viventes, que tocavam umas nas outras, e o barulho das rodas juntamente com eles e o sonido de um grande estrondo.

14 Então, o Espírito me levantou e me levou; eu fui amargurado na excitação do meu espírito; mas a mão do SENHOR se fez muito forte sobre mim.

15 Então, fui a Tel-Abibe, aos do exílio, que habitavam junto ao rio Quebar, e passei a morar onde eles habitavam; e, por sete dias, assentei-me ali, atônito, no meio deles.

O atalaia de Israel

16 Findos os sete dias, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

17 Filho do homem, eu te dei por atalaia sobre a casa de Israel; da minha boca ouvirás a palavra e os avisarás da minha parte.

18 Quando eu disser ao perverso: Certamente, morrerás, e tu não o avisares e nada disseres para o advertir do seu mau caminho, para lhe salvar a vida, esse perverso morrerá na sua iniqüidade, mas o seu sangue da tua mão o requererei.

19 Mas, se avisares o perverso, e ele não se converter da sua maldade e do seu caminho perverso, ele morrerá na sua iniqüidade, mas tu salvaste a tua alma.

казваше: Благословена Господнята слав а от мястото Му!

13 И чух фученето на крилата на живите същества, които крила се допираха едно до друго, и тропането на колелата край тях – шум на голямо спускане.

14 И така, Духът ме издигна и ме отнесе; и аз отидох с огорчение, в разпалването на духа си; но Господнята ръка беше мощна върху мене.

15 Тогава дойдох в Телавив при пленниците, които живееха при реката Ховар, и се настаних там, където те бяха настанени; и там останах смаян между тях седем дни.

Йезекиил – страж на Израилевия дом

16 А след седем дни Господнето слово дойде към мен и каза:

17 Сине човешки, поставих те страж за Израилевия дом; и така, слушай словото от устата Ми и ги предупреди от Моя страна.

18 Когато кажа на беззаконника: Непременно ще умреш; а ти не го предупредиш и не говориш, за да предпазиш беззаконника от беззаконния му път, за да спасиш живота му, онзи беззаконник ще умре в беззаконието си; но от твоята ръка ще изискам кръвта му.

19 Обаче ако предупредиш беззаконника, а той не се отвърне от беззаконието си и от беззаконния си път, той ще умре в беззаконието си; а ти си избавил душата си.

[20] Também quando o justo se desviar da sua justiça e fizer maldade, e eu puser diante dele um tropeço, ele morrerá; visto que não o avisaste, no seu pecado morrerá, e suas justiças que praticara não serão lembradas, mas o seu sangue da tua mão o requererei.

[20] Пак – ако праведникът се отвърне от правдата си и извърши беззаконие, като Аз поставя препънка пред него, той ще умре; понеже ти не си го предупредил, той ще умре в греха си и правдата, която е вършил, няма да се помни; но от твоята ръка ще изискам кръвта му.

[21] No entanto, se tu avisares o justo, para que não peque, e ele não pecar, certamente, viverá, porque foi avisado; e tu salvaste a tua alma.

[21] Но ако предупредиш праведника, за да не съгреши, и праведникът не съгреши, той непременно ще живее, защото се е свестил, и ти си избавил душата си.

[22] A mão do SENHOR veio sobre mim, e ele me disse: Levanta-te e sai para o vale, onde falarei contigo.

[22] И ръката на Господа беше там върху мене; Той ми каза: Стани, излез на полето и там ще ти говоря.

[23] Levantei-me e saí para o vale, e eis que a glória do SENHOR estava ali, como a glória que eu vira junto ao rio Quebar; e caí com o rosto em terra.

[23] Тогава станах и излязох на полето; и, ето, Господнята слава стоеше там – като славата, която видях при реката Ховар; и паднах на лицето си.

[24] Então, entrou em mim o Espírito, e me pôs em pé, e falou comigo, e me disse: Vai e encerra-te dentro da tua casa.

[24] Тогава Духът влезе в мене, изправи ме на краката ми и ми говори: Иди, затвори се в къщата си.

[25] Porque, ó filho do homem, eis que porão cordas sobre ti e te ligarão com elas; e não sairás ao meio deles.

[25] На тебе, сине човешки, ето, ще сложат на тебе връзки и ще те вържат с тях, така че няма да излезеш между народа.

[26] Farei que a tua língua se pegue ao teu paladar, ficarás mudo e incapaz de os repreender; porque são casa rebelde.

[26] И ще направя езикът ти да залепне за небцето ти и ще бъдеш ням, и няма да бъдеш за тях изобличител; защото са бунтовен дом.

[27] Mas, quando eu falar contigo, darei que fale a tua boca, e lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Quem ouvir ouça, e quem deixar de ouvir deixe; porque são casa rebelde.

[27] Но когато ти говоря, ще отворя устата ти; и ти им кажи: Така казва Господ Йехова: Който слуша, нека слуша; и който не слуша, нека не слуша; защото са бунтовен дом.

Ezequiel 4

Йезекиил 4

O cerco simbólico de Jerusalém

[1] Tu, pois, ó filho do homem, toma um tijolo, põe-no diante de ti e grava nele a cidade de Jerusalém.

[2] Põe cerco contra ela, edifica contra ela fortificações, levanta contra ela tranqueiras e põe contra ela arraiais e aríetes em redor.

[3] Toma também uma assadeira de ferro e põe-na por muro de ferro entre ti e a cidade; dirige para ela o rosto, e assim será cercada, e a cercarás; isto servirá de sinal para a casa de Israel.

[4] Deita-te também sobre o teu lado esquerdo e põe a iniqüidade da casa de Israel sobre ele; conforme o número dos dias que te deitares sobre ele, levarás sobre ti a iniqüidade dela.

[5] Porque eu te dei os anos da sua iniqüidade, segundo o número dos dias, trezentos e noventa dias; e levarás sobre ti a iniqüidade da casa de Israel.

[6] Quando tiveres cumprido estes dias, deitar-te-ás sobre o teu lado direito e levarás sobre ti a iniqüidade da casa de Judá.

[7] Quarenta dias te dei, cada dia por um ano. Voltarás, pois, o rosto para o cerco de Jerusalém, com o teu braço descoberto, e profetizarás contra ela.

Пророчество за обсадата и разрушаването на Йерусалим от Вавилон

[1] И ти, сине човешки, вземи си тухла, сложи я пред себе си и начертай на нея града Йерусалим.

[2] След това постави обсада против него, съгради укрепления против него и издигни могили против него; разположи още стан против него и постави стеноломи против него от всяка страна.

[3] Вземи си желязна плоча, сложи я като желязна стена между теб и града и насочи лицето си против него, и той ще бъде обсаден; и ти поставѝ обсада против него. Това ще бъде знамение за Израилевия дом.

[4] Тогава легни на лявата си страна и положи на нея беззаконието на Израилевия дом; колкото дни лежиш на нея, ще носиш беззаконието им.

[5] Защото Аз определих годините на беззаконието им да ти бъдат съответночисло дни – триста и деветдесет дни, така ще носиш беззаконието на Израилевия дом.

[6] След като навършиш тези, тогава легни на дясната си страна и носи беззаконието на Юдовия дом четиридесет дни; по един ден ти определих за всяка година.

[7] И насочи лицето си към обсадата на Йерусалим, с гола мишца, и пророкувай против него.

[8] Eis que te prenderei com cordas; assim não te voltarás de um lado para o outro, até que cumpras os dias do teu cerco.

[9] Toma trigo e cevada, favas e lentilhas, mete-os numa vasilha e faze deles pão; segundo o número dos dias que te deitares sobre o teu lado, trezentos e noventa dias, comerás dele.

[10] A tua comida será por peso, vinte siclos por dia; de tempo em tempo, a comerás.

[11] Também beberás a água por medida, a sexta parte de um him; de tempo em tempo, a beberás.

[12] O que comeres será como bolos de cevada; cozê-lo-ás sobre esterco de homem, à vista do povo.

[13] Disse o SENHOR: Assim comerão os filhos de Israel o seu pão imundo, entre as nações para onde os lançarei.

[14] Então, disse eu: ah! SENHOR Deus! Eis que a minha alma não foi contaminada, pois, desde a minha mocidade até agora, nunca comi animal morto de si mesmo nem dilacerado por feras, nem carne abominável entrou na minha boca.

[15] Então, ele me disse: Dei-te esterco de vacas, em lugar de esterco humano; sobre ele prepararás o teu pão.

[16] Disse-me ainda: Filho do homem, eis que eu tirarei o sustento de pão em Jerusalém; comerão o pão por peso e, com ansiedade, beberão a água por medida e com espanto;

[8] Тогава ще сложа на тебе връзки и няма да се обърнеш от едната си страна на другата, докато не навършиш дните, през които ще го обсаждаш.

[9] Вземи си и пшеница, и ечемик, боб и леща, просо и бяло жито, и като ги сложиш в един съд, направи си от тях хлябове; и колкото дни лежиш на страната си, триста и деветдесет дни, яж от тях.

[10] А храната, която ще ядеш, да бъде с теглилка, двадесет сикъла на ден; от време на време да ядеш от тях.

[11] Също и вода с мярка да пиеш, по една шеста от ин на ден; от време на време да пиеш.

[12] Да ги ядеш като ечемичени пити и да ги печеш с човешки нечистотии пред очите им.

[13] И Господ каза: Така израилтяните ще ядат хляба си омърсен между народите, където ще ги изгоня.

[14] Тогава аз казах: Ах! Господи Йехова, ето, душата ми не се е омърсила; понеже от младостта си досега не съм ял мърша или разкъсано от звяр, нито някога е влязло в устата ми мръсно месо.

[15] Тогава ми каза: Виж, давам ти говежди нечистотии вместо човешки нечистотии; с тях опечи хляба си.

[16] Каза ми още: Сине човешки, ето, Аз ще строша подпорката от хляба в Йерусалим; те ще ядат хляб с теглилка

[17] porque lhes faltará o pão e a água, espantar-se-ão uns com os outros e se consumirão nas suas iniqüidades.

и икономично и смаяни ще пият вода с мярка.

[17] Това ще направя, за да се лишат от хляб и вода и да се гледат едни други смаяни, и да се изнурят в беззаконието си.

Ezequiel 5

[1] Tu, ó filho do homem, toma uma espada afiada; como navalha de barbeiro a tomarás e a farás passar pela tua cabeça e pela tua barba; tomarás uma balança de peso e repartirás os cabelos.

[2] Uma terça parte queimarás, no meio da cidade, quando se cumprirem os dias do cerco; tomarás outra terça parte e a ferirás com uma espada ao redor da cidade; e a outra terça parte espalharás ao vento; desembainharei a espada atrás deles.

[3] Desta terça parte tomarás uns poucos e os atarás nas abas da tua veste.

[4] Destes ainda tomarás alguns, e os lançarás no meio do fogo, e os queimarás; dali sairá um fogo contra toda a casa de Israel.

As causas do cerco de Jerusalém

[5] Assim diz o SENHOR Deus: Esta é Jerusalém; pu-la no meio das nações e terras que estão ao redor dela.

[6] Ela, porém, se rebelou contra os meus juízos, praticando o mal mais do que as nações e transgredindo os meus estatutos mais do que as terras que estão ao redor dela; porque rejeitaram os meus juízos e não andaram nos meus estatutos.

[7] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Porque sois mais rebeldes do que as nações

Йезекиил 5

[1] А ти, сине човешки, вземи остър нож, т. е. вземи бръснарски бръснач и си обръсни главата и брадата; после вземи везни и претегли и раздели космите.

[2] Една трета част изгори в огъня сред града, когато се изпълнят дните на обсадата, а една трета част вземи и я насечи с ножа от всяка страна; и една трета част разпръсни по въздуха и Аз ще изтегля меч след тях.

[3] А от тези вземи няколко и ги вържи в полите си.

[4] После и от тези вземи малко, хвърли ги сред огъня и ги изгори в него; оттук ще излезе огън по целия Израилев дом.

[5] Така казва Господ Йехова: Това е Йерусалим. Аз го поставих сред народите; и разни страни го обикалят.

[6] Но той се разбунтува против законите Ми, като извърши беззаконие повече от народите, и против повеленията Ми – повече от страните, които са около него; защото отхвърлиха наредбите Ми и не постъпваха според повеленията Ми.

[7] Затова така казва Господ Йехова: Понеже вие сте по-немирни от

que estão ao vosso redor e não tendes andado nos meus estatutos, nem cumprido os meus juízos, nem procedido segundo os direitos das nações ao redor de vós,

народите, които са около вас, като не постъпвахте според наредбите Ми и не пазихте законите Ми, нито даже последвахте постановленията на народите, които са около вас,

8 por isso, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu, eu mesmo, estou contra ti; e executarei juízos no meio de ti, à vista das nações.

8 затова така казва Господ Йехова: Ето, и Аз съм против теб и ще извърша съд сред тебе пред очите на народите.

9 Farei contigo o que nunca fiz e o que jamais farei, por causa de todas as tuas abominações.

9 Поради всички твои мерзости ще ти направя онова, което никога не съм направил, нито ще направя някога подобно на него.

10 Portanto, os pais devorarão a seus filhos no meio de ti, e os filhos devorarão a seus pais; executarei em ti juízos e tudo o que restar de ti espalharei a todos os ventos.

10 Затова бащи ще изядат децата си сред теб и деца ще изядат бащите си; и Аз ще извърша съд над теб, а всички останали от тебе ще разпръсна по всички ветрища.

11 Portanto, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, pois que profanaste o meu santuário com todas as tuas coisas detestáveis e com todas as tuas abominações, eu retirarei, sem piedade, os olhos de ti e não te pouparei.

11 Затова, заклевам се в живота Си, казва Господ Йехова, понеже ти оскверни светилището Ми с всичките си мерзости и с всичките си гнусоти, затова Аз непременно ще те отрежа; окото Ми няма да те пощади и Аз няма да покажа милост.

12 Uma terça parte de ti morrerá de peste e será consumida de fome no meio de ti; outra terça parte cairá à espada em redor de ti; e a outra terça parte espalharei a todos os ventos e desembainharei a espada atrás dela.

12 Една трета част от тебе ще измрат от мор и ще бъдат довършени сред теб от глад; и една трета част ще паднат около теб от меч; а една трета част ще разпръсна по всички ветрища и ще изтегля меч след тях.

13 Assim, se cumprirá a minha ira, e satisfarei neles o meu furor e me consolarei; saberão que eu, o SENHOR,

13 Така ще се изчерпи гневът Ми и Аз ще удовлетворя яростта Си върху тях, и ще бъда удовлетворен; и те ще познаят, че

falei no meu zelo, quando cumprir neles o meu furor.

Аз, Господ, говорих в ревността Си, когато изчерпя яростта Си против тях.

14 Pôr-te-ei em desolação e por objeto de opróbrio entre as nações que estão ao redor de ti, à vista de todos os que passarem.

14 При това пред всеки, който минава, ще те направя пустиня и предмет на укор между народите, които са около теб.

15 Assim, serás objeto de opróbrio e ludíbrio, de escarmento e espanto às nações que estão ao redor de ti, quando eu executar em ti juízos com ira e indignação, em furiosos castigos. Eu, o SENHOR, falei.

15 И така, това ще бъде за укор и присмех, за поука и удивление на народите, които са около тебе, когато извърша над тебе съд с гняв, с ярост и яростни изобличения; Аз, Господ, говорих това.

16 Quando eu despedir as malignas flechas da fome contra eles, flechas destruidoras, que eu enviarei para vos destruir, então, aumentarei a fome sobre vós e vos tirarei o sustento de pão.

16 Когато изпратя върху тях злите стрели на глада, изтребителите, които ще изпратя, за да ви изтребят, ще усиля още и глада у вас и ще строша подпорката ви от хляба.

17 Enviarei sobre vós a fome e bestas-feras que te desfilharão; a peste e o sangue passarão por ti, e trarei a espada sobre ti. Eu, o SENHOR, falei.

17 Ще пратя върху вас и глад, и люти зверове, които ще те оставят без деца; мор и кръв ще преминат през теб; и ще нанеса меч върху теб; Аз, Господ, говорих това.

Ezequiel 6

Profecia contra a idolatria de Israel

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, vira o rosto para os montes de Israel e profetiza contra eles, dizendo:

3 Montes de Israel, ouvi a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus aos montes, aos outeiros, aos ribeiros e aos vales: Eis que eu, eu mesmo, trarei a espada sobre vós e destruirei os vossos altos.

Йезекиил 6

Бог осъжда идолопоклонството

1 И Господнето слово дойде към мен и казваше:

2 Сине човешки, насочи лицето си към Израилевите планини и пророкувай на тях, като кажеш:

3 Планини Израилеви, слушайте словото на Господа Йехова. Така казва Господ Йехова към планините и хълмовете, към урвите и долините: Ето, Аз ще нанеса върху вас меч и ще разоря високите ви места.

[4] Ficarão desolados os vossos altares, e quebrados, os vossos altares de incenso; arrojarei os vossos mortos à espada, diante dos vossos ídolos.

[5] Porei os cadáveres dos filhos de Israel diante dos seus ídolos e espalharei os vossos ossos ao redor dos vossos altares.

[6] Em todos os vossos lugares habitáveis, as cidades serão destruídas, e os altos ficarão desolados, para que os vossos altares sejam destruídos e arruinados, e os vossos ídolos, quebrados e extintos, e os vossos altares do incenso sejam eliminados, e desfeitas as vossas obras.

[7] Os mortos à espada cairão no meio de vós, para que saibais que eu sou o SENHOR.

[8] Mas deixarei um resto, porquanto alguns de vós escapareis da espada entre as nações, quando fordes espalhados pelas terras.

[9] Então, se lembrarão de mim os que dentre vós escaparem entre as nações para onde foram levados em cativeiro; pois me quebrantei por causa do seu coração dissoluto, que se desviou de mim, e por causa dos seus olhos, que se prostituíram após os seus ídolos. Eles terão nojo de si mesmos, por causa dos males que fizeram em todas as suas abominações.

[10] Saberão que eu sou o SENHOR e não disse debalde que lhes faria este mal.

[4] Жертвениците ви ще бъдат изоставени и кумирите ви на слънцето ще се строшат; и ще тръшна пред идолите ви избитите ви мъже.

[5] И ще постеля труповете на израилтяните пред идолите им и ще разпръсна костите ви около жертвениците ви.

[6] Навсякъде, където живеете, градовете ще бъдат запустени и високите места ще бъдат изоставени, за да запустеят и да се развалят жертвениците ви, идолите ви да се строшат и да изчезнат, кумирите ви на слънцето да бъдат съсечени и изделията ви да бъдат унищожени.

[7] Също и избитите ще паднат сред вас; и ще разберат, че Аз съм Господ.

[8] Ще оставя обаче остатък, като ще имате между народите някои избегнали от меча, когато бъдете разпръснати по разнистрани.

[9] И колкото от вас избегнат, ще Ме помнят между народите, където ще бъдат отведени пленници, как съм бил съкрушен поради блудното им сърце, което се отклони от Мен, и поради очите им, които блудстват след идолите им; и ще се отвращават от себе си поради злините, които са вършили във всичките си мерзости.

[10] И ще познаят, че Аз, Господ, не съм казал напразно, че щях да им сторя това зло.

[11] Assim diz o SENHOR Deus: Bate as palmas, bate com o pé e dize: Ah! Por todas as terríveis abominações da casa de Israel! Pois cairão à espada, e de fome, e de peste.

[11] Така казва Господ Йехова: Плесни с ръката си и тропни с крака си, и кажи: Горко поради всички лоши мерзости на Израилевия дом! Защото ще паднат от меч, глад и мор.

[12] O que estiver longe morrerá de peste; o que estiver perto cairá à espada; e o que ficar de resto e cercado morrerá de fome. Assim, neles cumprirei o meu furor.

[12] Далечният ще умре от мор и близкият ще падне от меч, а който остане и бъде обсаден, ще умре от глад; така ще изчерпя яростта Си над тях.

[13] Então, sabereis que eu sou o SENHOR, quando os seus mortos à espada jazerem no meio dos seus ídolos, em redor dos seus altares, em todo outeiro alto, em todos os cimos dos montes e debaixo de toda árvore frondosa, debaixo de todo carvalho espesso, lugares onde ofereciam suave perfume a todos os seus ídolos.

[13] И ще познаете, че Аз съм Господ, когато убитите им лежат между идолите им, около жертвениците им, на всеки висок хълм, по високите върхове на планините, под всяко зелено дърво и под всеки гъстолист дъб, на мястото, където принасяха благоухание на всичките си идоли.

[14] Estenderei a mão sobre eles e farei a terra tornar-se desolada, desolada desde o deserto até Ribla, em todas as suas habitações; e saberão que eu sou o SENHOR.

[14] И Аз ще простра ръката Си върху тях и ще направя земята пуста – по-пуста от пустинята към Дивлат – във всички места, където живеят; и те ще познаят, че Аз съм Господ.

Ezequiel 7

O fim vem! O fim vem!

[1] Veio ainda a palavra do SENHOR a mim, dizendo:

[2] Ó tu, filho do homem, assim diz o SENHOR Deus acerca da terra de Israel: Haverá fim! O fim vem sobre os quatro cantos da terra.

[3] Agora, vem o fim sobre ti; enviarei sobre ti a minha ira, e te julgarei segundo os teus caminhos, e farei cair sobre ti todas as tuas abominações.

Йезекиил 7

Близкият край на Израил

[1] При това Господнето слово дойде към мен и казваше:

[2] А ти, сине човешки, слушай – така казва Господ Йехова към Израилевата земя: Край! Краят дойде по четирите краища на страната.

[3] Сега краят е дошъл върху тебе; защото ще изпратя гнева Си върху тебе, ще те съдя според постъпките ти и ще възвърна върху тебе всичките ти мерзости.

4 Os meus olhos não te pouparão, nem terei piedade, mas porei sobre ti os teus caminhos, e as tuas abominações estarão no meio de ti. Sabereis que eu sou o SENHOR.

4 Окото Ми няма да те пощади, нито ще ти покажа милост; а ще върна върху тебе постъпките ти и въздаянията ти за твоите мерзости ще бъдат сред теб; и ще познаете, че Аз съм Господ.

5 Assim diz o SENHOR Deus: Mal após mal, eis que vêm.

5 Така казва Господ Бог Йехова: Зло, едно небивало зло, ето, идва.

6 Haverá fim, vem o fim, despertou-se contra ti;

6 Краят дойде, краят дойде, бди против теб; ето, настъпи.

7 vem a tua sentença, ó habitante da terra. Vem o tempo; é chegado o dia da turbação, e não da alegria, sobre os montes.

7 Присъдата ти дойде върху тебе, който живееш в тази земя; времето дойде, денят наближи – ден на смущение по планините, а не на възклицание.

8 Agora, em breve, derramarei o meu furor sobre ti, cumprirei a minha ira contra ti, julgar-te-ei segundo os teus caminhos e porei sobre ti todas as tuas abominações.

8 Сега скоро ще излея върху теб яростта Си и ще изчерпя гнева Си върху тебе; ще те съдя според постъпките ти и ще възвърна върху тебе всичките ти мерзости.

9 Os meus olhos não te pouparão, nem terei piedade; segundo os teus caminhos, assim te castigarei, e as tuas abominações estarão no meio de ti. Sabereis que eu, o SENHOR, é que firo.

9 Окото Ми няма да те пощади, нито ще покажа милост; ще ти въздам според постъпките ти и въздаянията за твоите мерзости ще бъдат сред теб; и вие ще познаете, че Аз, Който випоразявам, съм Господ.

10 Eis o dia, eis que vem; brotou a tua sentença, já floresceu a vara, reverdeceu a soberba.

10 Ето, денят, ето, идва! Твоята присъда се яви! Жезълът разцъфтя, гордостта поникна!

11 Levantou-se a violência para servir de vara perversa; nada restará deles, nem da sua riqueza, nem dos seus rumores, nem da sua glória.

11 Насилието порасна в тояга за беззаконието им; нищо няма да остане от тях, нито от това множество, нито от имота им; и няма да остане великолепие между тях.

12 Vem o tempo, é chegado o dia; o que compra não se alegre, e o que vende não se

12 Времето дойде, денят наближи; който купува, да не се радва; и който продава,

entristeça; porque a ira ardente está sobre toda a multidão deles.

13 Porque o que vende não tornará a possuir aquilo que vendeu, por mais que viva; porque a profecia contra a multidão não voltará atrás; ninguém fortalece a sua vida com a sua própria iniqüidade.

14 Tocaram a trombeta e prepararam tudo, mas não há quem vá à peleja, porque toda a minha ira ardente está sobre toda a multidão deles.

15 Fora está a espada; dentro, a peste e a fome; o que está no campo morre à espada, e o que está na cidade, a fome e a peste o consomem.

16 Se alguns deles, fugindo, escaparem, estarão pelos montes, como pombas dos vales, todos gemendo, cada um por causa da sua iniqüidade.

17 Todas as mãos se tornarão débeis, e todos os joelhos, em água.

18 Cingir-se-ão de pano de saco, e o horror os cobrirá; em todo rosto haverá vergonha, e calva, em toda a cabeça.

19 A sua prata lançarão pelas ruas, e o seu ouro lhes será como sujeira; nem a sua prata, nem o seu ouro os poderá livrar no dia da indignação do SENHOR; eles não saciarão a sua fome, nem lhes encherão o estômago, porque isto lhes foi o tropeço para cair em iniqüidade.

да не жали; защото има гняв върху цялото това множество.

13 Защото продавачът няма да притежава отново продаденото от него, ако и да е останал жив; понеже видението относно цялото това множество няма да се отмени, нито някой ще се утвърди чрез беззаконния си живот.

14 Затръбиха и приготвиха всичко, но никой не отива на бой; защото Моят гняв е върху цялото това множество.

15 Мечът е вън, а морът и гладът – вътре; който е на нивата, ще умре от меч; а който е в града, глад и мор ще го погълнат.

16 А онези от тях, които избегнат, като се избавят, ще бъдат по планините като гълъбите по долините – всички те плачещи, всеки за беззаконието си.

17 Всички ръце ще отслабват и всички колена ще станат като вода.

18 Ще се препашат с вретище и ужас ще ги покрие; срам ще има по лицата на всички и плешивост – по главите на всички тях.

19 Среброто си ще хвърлят по улиците и златото им ще им бъде като нещо нечисто; среброто и златото им няма да могат да ги избавят в деня на гнева Господен; те няма да наситят душите си, нито да напълнят червата си; защото о тях се спънаха и паднаха в беззаконието си.

[20] De tais preciosas jóias fizeram seu objeto de soberba e fabricaram suas abomináveis imagens e seus ídolos detestáveis;

[20] Господпостави славното Си украшение, за да се гордеят с него; но те направиха в него образите на своите мерзости, на омразните си идоли; затова Аз го превръщам в нещо нечисто за тях.

[21] portanto, eu fiz que isso lhes fosse por sujeira e o entregarei nas mãos dos estrangeiros, por presa, e aos perversos da terra, por despojo; eles o profanarão.

[21] Ще го предам в ръцете на чужденци за плячка и на нечестивите на земята – за разграбване; и те ще го омърсят;

[22] Desviarei deles o rosto, e profanarão o meu recesso; nele, entrarão profanadores e o saquearão.

[22] и като отвърна лицето Си от тях, те ще омърсят светилището Ми и грабители ще влязат в него и ще го омърсят.

[23] Faze cadeia, porque a terra está cheia de crimes de sangue, e a cidade, cheia de violência.

[23] Направи верига; защото земята е пълна с кървави престъпления и градът е пълен с насилие.

[24] Farei vir os piores de entre as nações, que possuirão as suas casas; farei cessar a arrogância dos valentes, e os seus lugares santos serão profanados.

[24] Затова ще докарам най-злите от народите и те ще завладеят къщите им; ще направя да престане и гордостта на силните; и светите им места ще се омърсят.

[25] Vem a destruição; eles buscarão paz, mas não há nenhuma.

[25] Погибел идва; ще потърсят мир, но няма да има;

[26] Virá miséria sobre miséria, e se levantará rumor sobre rumor; buscarão visões de profetas; mas do sacerdote perecerá a lei, e dos anciãos, o conselho.

[26] бедствие след бедствие ще идва и слух след слух ще пристига; тогава ще поискат видение от пророк; но поуката ще се изгуби от свещеника и съветът – от старейшините.

[27] O rei se lamentará, e o príncipe se vestirá de horror, e as mãos do povo da terra tremerão de medo; segundo o seu caminho, lhes farei e, com os seus próprios juízos, os julgarei; e saberão que eu sou o SENHOR.

[27] Царят ще жалее, първенецът ще се облече в смайване и ръцете на народа на страната ще отслабват. Според постъпките им ще им направя и според заслугите им ще ги съдя; и ще познаят, че Аз съм Господ.

Ezequiel 8

Visão das abominações em Jerusalém

Йезекиил 8

Идолопоклонство в Йерусалим

[1] No sexto ano, no sexto mês, aos cinco dias do mês, estando eu sentado em minha casa, e os anciãos de Judá, assentados diante de mim, sucedeu que ali a mão do SENHOR Deus caiu sobre mim.

[1] А в шестата година, в шестия месец, на петия ден от месеца, докато седях в къщата си и Юдейските старейшини седяха пред мене, ръката на Господа Йехова се спусна там върху мене.

[2] Olhei, e eis uma figura como de fogo; desde os seus lombos e daí para baixo, era fogo e, dos seus lombos para cima, como o resplendor de metal brilhante.

[2] Погледнах и видях – подобие, наглед като огън; от това, което се виждаше, че е кръстът му и надолу, огън; и от кръста му нагоре, наглед като сияние, като че ли беше светъл метал.

[3] Estendeu ela dali uma semelhança de mão e me tomou pelos cachos da cabeça; o Espírito me levantou entre a terra e o céu e me levou a Jerusalém em visões de Deus, até à entrada da porta do pátio de dentro, que olha para o norte, onde estava colocada a imagem dos ciúmes, que provoca o ciúme de Deus.

[3] Той простря подобие на ръка и ме хвана за косата; и Духът ме издигна между земята и небето и ме пренесе чрез Божии видения в Йерусалим, до входа на северната порта на вътрешния двор, където беше поставен възбудителят на ревността – идол, който предизвиква ревнуване.

[4] Eis que a glória do Deus de Israel estava ali, como a glória que eu vira no vale.

[4] Славата на Израилевия Бог беше там, както във видението, което видях в полето.

[5] Ele me disse: Filho do homem, levanta agora os olhos para o norte. Levantei os olhos para lá, e eis que do lado norte, à porta do altar, estava esta imagem dos ciúmes, à entrada.

[5] Тогава Той ми каза: Сине човешки, повдигни сега очите си към север. И така, погледнах към север и, ето, на север от вратата, която води за жертвеника, при входа стоеше този идол – възбудител на ревност.

[6] Disse-me ainda: Filho do homem, vês o que eles estão fazendo? As grandes abominações que a casa de Israel faz aqui, para que me afaste do meu santuário? Pois verás ainda maiores abominações.

[6] Той ми каза: Сине човешки, виждаш ли какво правят тези? – Големите мерзости, които Израилевият дом върши тук, за да се отдалеча от светилището Си? Но ще видиш още големи мерзости.

7 Ele me levou à porta do átrio; olhei, e eis que havia um buraco na parede. Então, me disse: Filho do homem, cava naquela parede.

8 Cavei na parede, e eis que havia uma porta.

9 Disse-me: Entra e vê as terríveis abominações que eles fazem aqui.

10 Entrei e vi; eis toda forma de répteis e de animais abomináveis e de todos os ídolos da casa de Israel, pintados na parede em todo o redor.

11 Setenta homens dos anciãos da casa de Israel, com Jazanias, filho de Safã, que se achava no meio deles, estavam em pé diante das pinturas, tendo cada um na mão o seu incensário; e subia o aroma da nuvem de incenso.

12 Então, me disse: Viste, filho do homem, o que os anciãos da casa de Israel fazem nas trevas, cada um nas suas câmaras pintadas de imagens? Pois dizem: O SENHOR não nos vê, o SENHOR abandonou a terra.

13 Disse-me ainda: Tornarás a ver maiores abominações que eles estão fazendo.

14 Levou-me à entrada da porta da Casa do SENHOR, que está no lado norte, e eis que estavam ali mulheres assentadas chorando a Tamuz.

7 И така, заведе ме до вратата на двора; и като погледнах, ето, една дупка в стената.

8 Тогава ми каза: Сине човешки, копай сега в стената. И като копах в стената, открих вход.

9 Той ми каза: Влез и виж нечестивите мерзости, които тези вършат тук.

10 И така, влязох и погледнах: и, ето, всякакви подобия на гадове и гнусни животни, и всички идоли на Израилевия дом, изобразени на стената открай докрай.

11 Пред тях стояха седемдесет мъже от старейшините на Израилевия дом, сред които беше Яазания, Сафановият син – всеки с кадилницата си в ръката си; и гъст облак тамян се издигаше.

12 Тогава ми каза: Сине човешки, видя ли какво правят в тъмнината старейшините на Израилевия дом, всички в скришните си стаи за изображения! Защото си казват: Господ не ни вижда; Господ е напуснал земята.

13 Каза ми още: Ще видиш още големи мерзости, които вършат.

14 Тогава ме заведе до входа на северната порта на Господния дом; и, ето, там седяха жени и оплакваха Тамуз.

[15] Disse-me: Vês isto, filho do homem? Verás ainda abominações maiores do que estas.

[16] Levou-me para o átrio de dentro da Casa do SENHOR, e eis que estavam à entrada do templo do SENHOR, entre o pórtico e o altar, cerca de vinte e cinco homens, de costas para o templo do SENHOR e com o rosto para o oriente; adoravam o sol, virados para o oriente.

[17] Então, me disse: Vês, filho do homem? Acaso, é coisa de pouca monta para a casa de Judá o fazerem eles as abominações que fazem aqui, para que ainda encham de violência a terra e tornem a irritar-me? Ei-los a chegar o ramo ao seu nariz.

[18] Pelo que também eu os tratarei com furor; os meus olhos não pouparão, nem terei piedade. Ainda que me gritem aos ouvidos em alta voz, nem assim os ouvirei.

Ezequiel 9

Os castigos de Jerusalém

[1] Então, ouvi que gritava em alta voz, dizendo: Chegai-vos, vós executores da cidade, cada um com a sua arma destruidora na mão.

[2] Eis que vinham seis homens a caminho da porta superior, que olha para o norte, cada um com a sua arma esmagadora na mão, e entre eles, certo homem vestido de linho, com um estojo de escrevedor à cintura; entraram e se puseram junto ao altar de bronze.

[15] Тогава ми каза: Видя ли, сине човешки? Ще видиш още и по-големи мерзости от тези.

[16] После ме въведе във вътрешния двор на Господния дом; и, ето, във входа на Господния храм, между предхрамието и олтара, около двадесет и пет мъже, с гърбовете си към Господния храм и с лицата си към изток, които се кланяха на слънцето към изток.

[17] Тогава ми каза: Видя ли, сине човешки? Малко ли е за Юдовия дом, че вършат мерзости, каквито тези вършат тук? Защото, като напълниха земята с насилия, пак предизвикват гнева Ми; и, ето, слагат клончето до ноздрите си.

[18] Затова и Аз ще действам с ярост; окото Ми няма да ги пощади, нито ще покажа милост; и макар да извикат в ушите Ми с висок глас, няма да ги послушам.

Йезекиил 9

Наказание на идолопоклонниците

[1] Тогава Той извика в ушите ми с висок глас и каза: Нека се приближат онези, на които е заръчано за града, всеки с изтребителното си оръжие в ръка.

[2] И, ето, шест мъже идеха по пътя от горната порта, която гледа към север, всеки с разрушително оръжие в ръка, и сред тях един човек, облечен в ленено, с писарска мастилница на кръста му; и като влязоха, застанаха при медния жертвеник.

[3] A glória do Deus de Israel se levantou do querubim sobre o qual estava, indo até à entrada da casa; e o SENHOR clamou ao homem vestido de linho, que tinha o estojo de escrevedor à cintura,

[3] А славата на Израилевия Бог се издигна от херувимите, над които беше, и застананад прага на дома; и Той извика към облечения в ленено мъж, който имаше на кръста си писарска мастилница.

[4] e lhe disse: Passa pelo meio da cidade, pelo meio de Jerusalém, e marca com um sinal a testa dos homens que suspiram e gemem por causa de todas as abominações que se cometem no meio dela.

[4] Господ му каза: Мини през града, през Йерусалим, и сложи белег върху челата на мъжете, които въздишат и плачат поради всичките мерзости, които стават сред него.

[5] Aos outros disse, ouvindo eu: Passai pela cidade após ele; e, sem que os vossos olhos poupem e sem que vos compadeçais, matai;

[5] А на другите каза, при което аз слушах: Минете след него през града и поразете; окото ви да не пощади, нито да покажете милост;

[6] matai a velhos, a moços e a virgens, a crianças e a mulheres, até exterminá-los; mas a todo homem que tiver o sinal não vos chegueis; começai pelo meu santuário.

[6] старци, юноши и девици, младенци и жени избийте без остатък; но не се приближавайте към никого от онези, върху които е белегът; и започнете от светилището Ми. И така, те започнаха от старейшините, които бяха пред дома.

[7] Então, começaram pelos anciãos que estavam diante da casa. E ele lhes disse: Contaminai a casa, enchei de mortos os átrios e saí. Saíram e mataram na cidade.

[7] Тогава им каза: Осквернете дома и напълнете дворовете с убити; излезте. И те излязоха и поразяваха в града.

[8] Havendo-os eles matado, e ficando eu de resto, caí com o rosto em terra, clamei e disse: ah! SENHOR Deus! Dar-se-á o caso que destruas todo o restante de Israel, derramando o teu furor sobre Jerusalém?

[8] Докато те поразяваха, аз останах, паднах на лицето си и извиках: Горко, Господи Йехова! Ще изтребиш ли всички останали от Израил, като изливаш гнева Си върху Йерусалим?

[9] Então, me respondeu: A iniqüidade da casa de Israel e de Judá é excessivamente grande, a terra se encheu de sangue, e a cidade, de injustiça; e eles ainda dizem: O

[9] Той ми отговори: Беззаконието на Израилевия и Юдовия дом стана твърде голямо; земята е пълна с кръв и градът – изпълнен с извращение на съд, защото

SENHOR abandonou a terra, o SENHOR não nos vê.

10 Também quanto a mim, os meus olhos não pouparão, nem me compadecerei; porém sobre a cabeça deles farei recair as suas obras.

11 Eis que o homem que estava vestido de linho, a cuja cintura estava o estojo de escrevedor, relatou, dizendo: Fiz como me mandaste.

Ezequiel 10

A visão das brasas de fogo

1 Olhei, e eis que, no firmamento que estava por cima da cabeça dos querubins, apareceu sobre eles uma como pedra de safira semelhando a forma de um trono.

2 E falou ao homem vestido de linho, dizendo: Vai por entre as rodas, até debaixo dos querubins, e enche as mãos de brasas acesas dentre os querubins, e espalha-as sobre a cidade. Ele entrou à minha vista.

3 Os querubins estavam ao lado direito da casa, quando entrou o homem; e a nuvem encheu o átrio interior.

4 Então, se levantou a glória do SENHOR de sobre o querubim, indo para a entrada da casa; a casa encheu-se da nuvem, e o átrio, da resplandecência da glória do SENHOR.

5 O tatalar das asas dos querubins se ouviu até ao átrio exterior, como a voz do Deus Todo-Poderoso, quando fala.

си казват: Господ е напуснал земята, и: Господ не вижда.

10 Затова и от Моя страна окото Ми няма да ги пощади и Аз няма да покажа милост, а ще възвърна постъпките им върху главите им.

11 И, ето, облеченият в ленено мъж, който имаше на кръста си мастилницата, даде отчет за работата, като каза: Направих, както Ти ми заповяда.

Йезекиил 10

Божията слава напуска храма

1 После погледнах и видях, че в простора, който беше върху главите на херувимите, се яви над тях като камък сапфир, наглед като подобие на престол.

2 И Той проговори на облечения в ленено мъж: Влез между търкалящите колелапод херувимите, напълни ръцете си с огнени въглища изсред херувимите и ги пръсни върху града. И той влезе пред очите ми.

3 А херувимите стояха отдясно на дома, когато влизаше мъжът; и облакът изпълни вътрешния двор.

4 Господнята слава се издигна от херувимите и застана над прага на дома; и домът се изпълни от облака, а дворът се изпълни от сиянието на Господнятаслава.

5 Фученето на крилата на херувимите се чуваше чак до външния двор като глас на Всесилния Бог, когато Той говори.

[6] Tendo o SENHOR dado ordem ao homem vestido de linho, dizendo: Toma fogo dentre as rodas, dentre os querubins, ele entrou e se pôs junto às rodas.

[7] Então, estendeu um querubim a mão de entre os querubins para o fogo que estava entre os querubins; tomou dele e o pôs nas mãos do homem que estava vestido de linho, o qual o tomou e saiu.

[8] Tinham os querubins uma semelhança de mão de homem debaixo das suas asas.

A visão das quatro rodas

[9] Olhei, e eis quatro rodas junto aos querubins, uma roda junto a cada querubim; o aspecto das rodas era brilhante como pedra de berilo.

[10] Quanto ao seu aspecto, tinham as quatro a mesma aparência; eram como se estivesse uma roda dentro da outra.

[11] Andando elas, podiam ir em quatro direções e não se viravam quando iam; para onde ia a primeira, seguiam as outras e não se viravam quando iam.

[12] Todo o corpo dos querubins, suas costas, as mãos, as asas e também as rodas que os quatro tinham estavam cheias de olhos ao redor.

[13] Quanto às rodas, foram elas chamadas girantes, ouvindo-o eu.

[14] Cada um dos seres viventes tinha quatro rostos: o rosto do primeiro era rosto de querubim, o do segundo, rosto de homem,

[6] Когато заповяда на облечения в ленено мъж: Вземи огън измежду търкалящите колела изсред херувимите, тогава той влезе и застана при едно колело.

[7] И един херувим, като простря ръка изсред херувимите към огъня, който беше сред тях, взе от него и сложи в ръцете на облечения в ленено, който го взе и излезе.

[8] А подобието на човешка ръка в херувимите се виждаше под крилата им.

[9] И като погледнах, ето, четири колела при херувимите – едно колело при един херувим и едно колело при друг херувим; и изгледът на колелата беше като цвят на хрисолит.

[10] А колкото до изгледа им, и четирите имаха еднакво подобие, като че ли на колело в колело.

[11] Когато вървяха, вървяха към четирите си страни; не се обръщаха, като вървяха, а накъдето се отправяше първият, следваха го и другите, без да се обръщат, като вървяха.

[12] А цялото им тяло, гърбовете им, ръцете им, крилата им и колелата, т. е. колелата на четирите живи същества, бяха пълни с очи от всяка страна.

[13] А колкото до колелата, те се наричаха, както чух, търкалящи колела.

[14] Всяко от живите същества имаше четири лица: първото лице беше

o do terceiro, rosto de leão, e o do quarto, rosto de águia.

15 Os querubins se elevaram. São estes os mesmos seres viventes que vi junto ao rio Quebar.

16 Andando os querubins, andavam as rodas juntamente com eles; e, levantando os querubins as suas asas, para se elevarem de sobre a terra, as rodas não se separavam deles.

17 Parando eles, paravam elas; e, elevando-se eles, elevavam-se elas, porque o espírito dos seres viventes estava nelas.

A glória de Deus abandona o templo

18 Então, saiu a glória do SENHOR da entrada da casa e parou sobre os querubins.

19 Os querubins levantaram as suas asas e se elevaram da terra à minha vista, quando saíram acompanhados pelas rodas; pararam à entrada da porta oriental da Casa do SENHOR, e a glória do Deus de Israel estava no alto, sobre eles.

20 São estes os seres viventes que vi debaixo do Deus de Israel, junto ao rio Quebar, e fiquei sabendo que eram querubins.

21 Cada um tinha quatro rostos e quatro asas e a semelhança de mãos de homem debaixo das asas.

22 A aparência dos seus rostos era como a dos rostos que eu vira junto ao rio Quebar; tinham o mesmo aspecto, eram os mesmos seres. Cada qual andava para a sua frente.

Ezequiel 11

O juízo de Deus contra os chefes do povo

херувимско; второто – човешко; третото – лъвско; а четвъртото – орлово.

15 Тогава херувимите се издигнаха. Това е живото същество, което видях при реката Ховар.

16 Когато херувимите вървяха, и колелата вървяха край тях; и когато херувимите повдигаха крилата си, за да се издигнат от земята, то и колелата не се отклоняваха от тях.

17 Когато стояха онези, стояха и тези; а когато се издигаха онези, издигаха се и тези заедно с тях; защото духът на всяко от живите същества беше и в тях.

18 Тогава Господнята слава излезе отгоре на прага на дома и застана над херувимите.

19 Когато излязоха, херувимите повдигнаха крилата си и се издигнаха от земята, както видях, и колелата край тях; и застанаха във входа на източната порта на Господния дом; и славата на Израилевия Бог беше отгоре им.

20 Това е живото същество, което видях под Израилевия Бог, при реката Ховар; и познах, че бяха херувими.

21 Всеки имаше четири лица и всеки – четири крила; и под крилата им се виждаше подобие на човешки ръце.

22 А колкото до подобието на лицата им, те бяха същите лица, които видях при реката Ховар – изгледът им и самите те; вървяха всяко направо пред себе си.

Йезекиил 11

Наказанието на нечестивите първенци на народа

[1] Então, o Espírito me levantou e me levou à porta oriental da Casa do SENHOR, a qual olha para o oriente. À entrada da porta, estavam vinte e cinco homens; no meio deles, vi a Jazanias, filho de Azur, e a Pelatias, filho de Benaías, príncipes do povo.

[1] При това Духът ме вдигна и ме отнесе до източната порта на Господния дом, която гледа към изток; и, ето, във входа на портата – двадесет и пет мъже, между които видях Язания, Азуровия син, и Фелатия, Венайевия син, първенци между народа.

[2] E disse-me: Filho do homem, são estes os homens que maquinam vilezas e aconselham perversamente nesta cidade,

[2] И Господ ми каза: Сине човешки, тези са мъжете, които измислят неправда и които дават нечестив съвет в този град, като казват:

[3] os quais dizem: Não está próximo o tempo de construir casas; esta cidade é a panela, e nós, a carne.

[3] Времето не е близо да съградим къщи; този град е котел, а ние месо.

[4] Portanto, profetiza contra eles, profetiza, ó filho do homem.

[4] Затова пророкувай против тях, пророкувай, сине човешки.

[5] Caiu, pois, sobre mim o Espírito do SENHOR e disse-me: Fala: Assim diz o SENHOR: Assim tendes dito, ó casa de Israel; porque, quanto às coisas que vos surgem à mente, eu as conheço.

[5] Господният Дух се спусна върху мен и ми каза: Говори. Така казва Господ: Това е, което сте казали, доме Израилев; защото Аз зная помислите на духа ви.

[6] Multiplicastes os vossos mortos nesta cidade e deles enchestes as suas ruas.

[6] Убихте мнозина в този град и напълнихте улиците му със заклани.

[7] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Os que vós matastes e largastes no meio dela são a carne, e ela, a panela; a vós outros, porém, vos tirarei do meio dela.

[7] Затова така казва Господ Йехова: Избитите от вас, които постлахте сред него, те са месо, а този град е котел; обаче, Аз ще ви извадя изсред него.

[8] Temestes a espada, mas a espada trarei sobre vós, diz o SENHOR Deus.

[8] От меча се бояхте; и меч ще докарам върху вас, казва Господ Йехова.

[9] Tirar-vos-ei do meio dela, e vos entregarei nas mãos de estrangeiros, e executarei juízos entre vós.

[9] Ще ви извадя изсред града и ще ви предам в ръцете на чужденци, и ще извърша съд сред вас.

[10] Caireis à espada; nos confins de Israel, vos julgarei, e sabereis que eu sou o SENHOR.

[10] От меч ще паднете; в Израилевите предели ще ви съдя; и ще познаете, че Аз съм Господ.

[11] Esta cidade não vos servirá de panela, nem vós servireis de carne no seu meio; nos confins de Israel, vos julgarei,

[12] e sabereis que eu sou o SENHOR. Pois não andastes nos meus estatutos, nem executastes os meus juízos; antes, fizestes segundo os juízos das nações que estão em redor de vós.

[13] Ao tempo em que eu profetizava, morreu Pelatias, filho de Benaías. Então, caí com o rosto em terra, clamei em alta voz e disse: ah! SENHOR Deus! Darás fim ao resto de Israel?

Promessa da restauração de Israel

[14] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[15] Filho do homem, teus irmãos, os teus próprios irmãos, os homens do teu parentesco e toda a casa de Israel, todos eles são aqueles a quem os habitantes de Jerusalém disseram: Apartai-vos para longe do SENHOR; esta terra se nos deu em possessão.

[16] Portanto, dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ainda que os lancei para longe entre as nações e ainda que os espalhei pelas terras, todavia, lhes servirei de santuário, por um pouco de tempo, nas terras para onde foram.

[17] Dize ainda: Assim diz o SENHOR Deus: Hei de ajuntá-los do meio dos povos, e os recolherei das terras para onde foram lançados, e lhes darei a terra de Israel.

[11] Този град няма да ви бъде котел, нито вие ще бъдете месо сред него; в Израилевите предели ще ви съдя;

[12] и ще познаете, че Аз съм Господ; понеже не ходихте в наредбите Ми, нито изпълнявахте законите Ми, но постъпвахте според законите на народите около вас.

[13] А докато пророкувах, Фелатия, Венайевият син, умря. Тогава паднах на лицето си и извиках с висок глас: Горко, Господи Йехова! Ще довършиш ли Ти останалите от Израил?

[14] И Господнето слово дойде към мен и каза:

[15] Сине човешки, братята ти, да! Твоите братя, сродните ти мъже и целият Израилев дом, те всички са онези, на които йерусалимските жители казаха: Отдалечете се от Господа; тази земя бе дадена на нас за владение.

[16] Затова кажи: Така казва Господ Йехова: Понеже ги преместих далеч между народите и понеже ги разпръснах по разни страни и съм им бил за кратко време светилище в страните, където са отишли,

[17] затова кажи: Така казва Господ Йехова: Ще ви събера от народите, ще ви прибера от страните, където сте разпръснати, и ще ви дам Израилевата земя.

[18] Voltarão para ali e tirarão dela todos os seus ídolos detestáveis e todas as suas abominações.

[19] Dar-lhes-ei um só coração, espírito novo porei dentro deles; tirarei da sua carne o coração de pedra e lhes darei coração de carne;

[20] para que andem nos meus estatutos, e guardem os meus juízos, e os executem; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

[21] Mas, quanto àqueles cujo coração se compraz em seus ídolos detestáveis e abominações, eu farei recair sobre sua cabeça as suas obras, diz o SENHOR Deus.

[22] Então, os querubins elevaram as suas asas, e as rodas os acompanhavam; e a glória do Deus de Israel estava no alto, sobre eles.

[23] A glória do SENHOR subiu do meio da cidade e se pôs sobre o monte que está ao oriente da cidade.

[24] Depois, o Espírito de Deus me levantou e me levou na sua visão à Caldéia, para os do cativeiro; e de mim se foi a visão que eu tivera.

[25] Então, falei aos do cativeiro todas as coisas que o SENHOR me havia mostrado.

Ezequiel 12

O profeta descreve o cativeiro

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[18] И като дойдат там, ще махнат от нея всичките ѝ гнусотии и всичките ѝ мерзости.

[19] Аз ще им дам едно сърце и ще вложа вътре в тях нов дух; и като отнема каменното сърце от плътта им, ще им дам крехко сърце,

[20] за да ходят в наредбите Ми и да пазят законите Ми, и да ги вършат. И те ще бъдат Мой народ и Аз ще бъда техен Бог.

[21] А колкото до онези, чието сърце постъпва според гнусните им и мерзостни желания, ще възвърна постъпките им върху главите им, казва Господ Йехова.

[22] Тогава херувимите повдигнаха крилата си и колелата се издигнаха край тях; и славата на Израилевия Бог беше отгоре им.

[23] И Господнята слава се издигна изсред града и застана на хълма, който е на изток от града.

[24] А Духът, като ме издигна, ме отнесе чрез видение, с Божия Дух, в Халдейската земя, при пленниците. Тогава видението, което бях видял, си отиде от мене.

[25] После казах на пленниците всички тези думи, които Господ ми беше показал.

Йезекиил 12

Неверието на народа

[1] Пак Господнето слово дойде към мен и каза:

[2] Filho do homem, tu habitas no meio da casa rebelde, que tem olhos para ver e não vê, tem ouvidos para ouvir e não ouve, porque é casa rebelde.

[3] Tu, pois, ó filho do homem, prepara a bagagem de exílio e de dia sai, à vista deles, para o exílio; e, do lugar onde estás, parte para outro lugar, à vista deles. Bem pode ser que o entendam, ainda que eles são casa rebelde.

[4] À vista deles, pois, traze para a rua, de dia, a tua bagagem de exílio; depois, à tarde, sairás, à vista deles, como quem vai para o exílio.

[5] Abre um buraco na parede, à vista deles, e sai por ali.

[6] À vista deles, aos ombros a levarás; às escuras, a transportarás; cobre o rosto para que não vejas a terra; porque por sinal te pus à casa de Israel.

[7] Como se me ordenou, assim eu fiz: de dia, levei para fora a minha bagagem de exílio; então, à tarde, com as mãos abri para mim um buraco na parede; às escuras, eu saí e, aos ombros, transportei a bagagem, à vista deles.

[8] Pela manhã, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[9] Filho do homem, não te perguntou a casa de Israel, aquela casa rebelde: Que fazes tu?

[10] Dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Esta sentença refere-se ao príncipe em

[2] Сине човешки, ти живееш сред дом на бунтовници, които имат очи, за да виждат, но не виждат, които имат уши, за да чуват, но не чуват; защото са бунтовен дом.

[3] Затова ти, сине човешки, си приготви вещите, необходими за преселване, и се пресели денем пред очите им; пресели се от мястото си на друго място пред очите им; дано обърнат внимание, ако и да са бунтовен дом.

[4] Изнеси вещите си пред очите им – като вещи за преселване; а привечер излез и сам ти пред очите им – като онези, които отиват на преселване.

[5] Прокопай си стената пред очите им и изнеси вещите през нея.

[6] Пред очите им ги вдигни на рамена и ги изнеси на мръкване. Покрий лицето си, за да не видиш земята; понеже те поставих за знамение на Израилевия дом.

[7] Направих, каквото ми беше заповядано; изнесох вещите си денем като вещи за преселване и привечер си прокопах стената с ръка; и на мръкване ги изнесох пред очите им, като ги вдигнах на рамена.

[8] А на сутринта Господнето слово дойде към мен и каза:

[9] Сине човешки, Израилевият дом, бунтовният дом, не ти ли каза: Какво правиш ти?

[10] Кажи им: Така казва Господ Йехова: Това пророчество, наложено на тебе, се

Jerusalém e a toda a casa de Israel, que está no meio dela.

11 Dize: Eu sou o vosso sinal. Como eu fiz, assim se lhes fará a eles; irão para o exílio, para o cativeiro.

12 O príncipe que está no meio deles levará aos ombros a bagagem e, às escuras, sairá; abrirá um buraco na parede para sair por ele; cobrirá o rosto para que seus olhos não vejam a terra.

13 Também estenderei a minha rede sobre ele, e será apanhado nas minhas malhas; levá-lo-ei a Babilônia, à terra dos caldeus, mas não a verá, ainda que venha a morrer ali.

14 A todos os ventos espalharei todos os que, para o ajudarem, estão ao redor dele, e todas as suas tropas; desembainharei a espada após eles.

15 Saberão que eu sou o SENHOR, quando eu os dispersar entre as nações e os espalhar pelas terras.

16 Deles deixarei ficar alguns poucos, escapos da espada, da fome e da peste, para que publiquem todas as suas coisas abomináveis entre as nações para onde forem; e saberão que eu sou o SENHOR.

17 Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

18 Filho do homem, o teu pão comerás com tremor e a tua água beberás com estremecimento e ansiedade;

отнася до княза, който е в Йерусалим, и до всички от Израилевия дом, между които са и те.

11 Кажи: Аз съм знамението за вас – както направих аз, така ще стане с тях; в преселение, да! В плен ще отидат.

12 Князът, който е между тях, ще вдигне товар на рамена на мръкване и ще излезе; ще прокопаят стената, за да изнасят през нея вещите му; ще покрие лицето си, за да не види земята с очите си.

13 Аз обаче ще простра мрежата Си върху него и ще се хване в примката Ми; ще го закарам във Вавилон в Халдейската земя; но няма да я види, при все че там ще умре.

14 И ще разсея към всички ветрища всички, които са около него да му помагат, и всичките му полкове; и ще изтегля меч след тях.

15 И ще познаят, че Аз съм Господ, когато ги разпръсна между народите и ги разсея по разни страни.

16 Обаче неколцина от тях ще оставя, оцелели от меча, глада и мора, за да изявят всичките си мерзости между народите, където отиват; и ще познаят, че Аз съм Господ.

17 При това Господнето слово дойде към мен и каза:

18 Сине човешки, яж хляба си с трепет и пий водата си с треперене и икономично.

[19] e dirás ao povo da terra: Assim diz o SENHOR Deus acerca dos habitantes de Jerusalém, na terra de Israel: O seu pão comerão com ansiedade e a sua água beberão com espanto, pois que a sua terra será despojada de tudo quanto contém, por causa da violência de todos os que nela habitam.

[19] И кажи на народа на тази земя: Така казва Господ Йехова за жителите на Йерусалим в Израилевата земя: Ще ядат хляба си икономично и ще пият водата си с униние, за да запустее земята му, оголена от пълнотата си поради беззаконието на всички, които живеят в нея.

[20] As cidades habitadas cairão em ruínas, e a terra se tornará em desolação; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[20] Населените градове ще запустеят и земята ще се разори; и ще познаете, че Аз съм Господ.

[21] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[21] И Господнето слово дойде към мен и каза:

[22] Filho do homem, que provérbio é esse que vós tendes na terra de Israel: Prolongue-se o tempo, e não se cumpra a profecia?

[22] Сине човешки, каква е тази поговорка, която имате в Израилевата земя, която казва: Дните минават, а никое видение не се сбъдва?

[23] Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Farei cessar esse provérbio, e já não se servirão dele em Israel; mas dize-lhes: Os dias estão próximos e o cumprimento de toda profecia.

[23] Затова им кажи: Така казва Господ Йехова: Ще направя тази поговорка да престане и няма вече да се употребява за поговорка в Израил. А им кажи: Дните наближават, също – и изпълнението на всяко видение.

[24] Porque já não haverá visão falsa nenhuma, nem adivinhação lisonjeira, no meio da casa de Israel.

[24] Защото няма да има вече никакво лъжливо видение, нито ласкателно предсказване сред Израилевия дом.

[25] Porque eu, o SENHOR, falarei, e a palavra que eu falar se cumprirá e não será retardada; porque, em vossos dias, ó casa rebelde, falarei a palavra e a cumprirei, diz o SENHOR Deus.

[25] Защото Аз съм Господ; Аз ще говоря и словото, което ще говоря, ще се изпълни; няма да се отлага вече; защото във вашите дни, бунтовни доме, като изговоря слово, ще го изпълня, казва Господ Йехова.

[26] Veio-me ainda a palavra do SENHOR, dizendo:

[26] Пак дойде към мене Господнето слово и каза:

[27] Filho do homem, eis que os da casa de Israel dizem: A visão que tem este é para muitos dias, e ele profetiza de tempos que estão mui longe.

[28] Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Não será retardada nenhuma das minhas palavras; e a palavra que falei se cumprirá, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 13

Profecia contra os falsos profetas

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, profetiza contra os profetas de Israel que, profetizando, exprimem, como dizes, o que lhes vem do coração. Ouvi a palavra do SENHOR.

[3] Assim diz o SENHOR Deus: Ai dos profetas loucos, que seguem o seu próprio espírito sem nada ter visto!

[4] Os teus profetas, ó Israel, são como raposas entre as ruínas.

[5] Não subistes às brechas, nem fizestes muros para a casa de Israel, para que ela permaneça firme na peleja no Dia do SENHOR.

[6] Tiveram visões falsas e adivinhação mentirosa os que dizem: O SENHOR disse; quando o SENHOR os não enviou; e esperam o cumprimento da palavra.

[27] Сине човешки, ето, онези, които са от Израилевия дом, казват: Видението, което той вижда, ще се изпълни след много дни и той пророкува за далечни времена.

[28] Затова им кажи: Така казва Господ Йехова: Нито една от думите Ми няма да се отлага вече; а словото, което ще говоря, ще се изпълни, казва Господ Йехова.

Йезекиил 13

Лъжепророците

[1] И Господнето слово дойде към мен и каза:

[2] Сине човешки, пророкувай против Израилевите пророци, които пророкуват, и кажи на онези, които пророкуват от своето си сърце: Слушайте словото Господне.

[3] Така казва Господ Йехова: Горко на глупавите пророци, които се водят по своя си дух, без да са видели някое видение!

[4] Израилю, твоите пророци са като лисици в развалините.

[5] Вие не се изкачихте в проломите, нито издигнахте ограда за Израилевия дом, за да устои в боя в деня Господен.

[6] Онези видяха суети и лъжливи предсказания, които казват: Господ говори, когато Господ не ги е пратил, и които направиха хората да се надяват, че думата им щяла да се изпълни.

[7] Não tivestes visões falsas e não falastes adivinhação mentirosa, quando dissestes: O SENHOR diz, sendo que eu tal não falei?

[8] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como falais falsidade e tendes visões mentirosas, por isso, eu sou contra vós outros, diz o SENHOR Deus.

[9] Minha mão será contra os profetas que têm visões falsas e que adivinham mentiras; não estarão no conselho do meu povo, não serão inscritos nos registros da casa de Israel, nem entrarão na terra de Israel. Sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

[10] Visto que andam enganando, sim, enganando o meu povo, dizendo: Paz, quando não há paz, e quando se edifica uma parede, e os profetas a caiam,

[11] dize aos que a caiam que ela ruirá. Haverá chuva de inundar. Vós, ó pedras de saraivada, caireis, e tu, vento tempestuoso, irromperás.

[12] Ora, eis que, caindo a parede, não vos dirão: Onde está a cal com que a caiastes?

[13] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Tempestuoso vento farei irromper no meu furor, e chuva de inundar haverá na minha ira, e pedras de saraivada, na minha indignação, para a consumir.

[14] Derribarei a parede que caiastes, darei com ela por terra, e o seu fundamento se descobrirá; quando cair, perecereis no meio dela e sabereis que eu sou o SENHOR.

[7] Не видяхте ли суетни видения и не говорихте ли лъжливи предсказания, когато казвате: Господ каза, при все че не съм говорил?

[8] Затова така казва Господ Йехова: Понеже говорихте суети и видяхте лъжи, затова, ето, Аз съм против вас, казва Господ Йехова.

[9] И ръката Ми ще бъде против пророците, които гледат суети и предсказват лъжи; те няма да бъдат в съвета на народа Ми, нито ще бъдат записани в списъка на Израилевия дом, нито ще влязат в Израилевата земя; и ще познаете, че Аз съм Господ Йехова.

[10] Понеже, да! Понеже измамиха народа Ми, като казваха: Мир! А пък няма мир; и когато някои градеха една слабичка стена, ето, те я мажеха с кал;

[11] кажи на онези, които я мажат с кал, че ще падне, понеже ще вали пороен дъжд и ти, голяма каменна градушка, ще паднеш върху нея, и бурен вятър ще я съсипе.

[12] Ето, когато падне стената, няма ли да ви кажат: Къде е калта, с която мазахте?

[13] Затова така казва Господ Йехова: Непременно ще я съсипя в яростта Си с бурен вятър, в гнева Ми ще вали пороен дъжд и в яростта Ми ще падне голяма градушка от камъни, за да я разруша.

[14] Така ще съборя стената, която измазахте с кал, и така ще я съсипя на земята, че ще се открият основите ѝ; тя

[15] Assim, cumprirei o meu furor contra a parede e contra os que a caiaram e vos direi: a parede já não existe, nem aqueles que a caiaram,

[16] os profetas de Israel que profetizaram a respeito de Jerusalém e para ela têm visões de paz, quando não há paz, diz o SENHOR Deus.

Contra as falsas profetisas

[17] Tu, ó filho do homem, põe-te contra as filhas do teu povo que profetizam de seu coração, profetiza contra elas

[18] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ai das que cosem invólucros feiticeiros para todas as articulações das mãos e fazem véus para cabeças de todo tamanho, para caçarem almas! Querereis matar as almas do meu povo e preservar outras para vós mesmas?

[19] Vós me profanastes entre o meu povo, por punhados de cevada e por pedaços de pão, para matardes as almas que não haviam de morrer e para preservardes com vida as almas que não haviam de viver, mentindo, assim, ao meu povo, que escuta mentiras.

[20] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis aí vou eu contra vossos invólucros feiticeiros, com que vós caçais as almas como aves, e as arrancarei de vossas mãos; soltarei livres como aves as almas que prendestes.

ще падне и вие ще загинете сред нея; и ще познаете, че Аз съм Господ.

[15] Така ще изчерпя яростта Си върху стената и върху онези, които са я измазали с кал, и ще ви кажа: Няма я стената, нито онези, които я измазаха, а именно –

[16] Израилевите пророци, които пророкуват за Йерусалим и които виждат видения на мир за него, когато няма мир, казва Господ Йехова.

[17] И ти, сине човешки, насочи лицето си и против дъщерите на народа си, които пророкуват от своето си сърце; и пророкувай против тях, като кажеш:

[18] Така казва Господ Йехова: Горко на жените, които пришиват възглавнички на всеки лакът и правят покривала за главите на лица отвсякакъв ръст, за да ловят души! Ще ловите ли душите на народа Ми и ще пазите ли души живи за себе си?

[19] Като лъжете народа Ми, който слуша лъжи, ще Ме оскверните ли между народа Ми за шепи ечемик и късчета хляб, за да убивате души, които не трябваше да умрат, и да опазите живи души, които не трябваше да живеят?

[20] Затова така казва Господ Йехова: Ето, Аз съм против възглавничките ви, с които ловите души като птици; ще ги отдера от мишниците ви и ще оставя да избягат душите – душите, които вие ловите като птици.

[21] Também rasgarei os vossos véus e livrarei o meu povo das vossas mãos, e nunca mais estará ao vosso alcance para ser caçado; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[22] Visto que com falsidade entristecestes o coração do justo, não o havendo eu entristecido, e fortalecestes as mãos do perverso para que não se desviasse do seu mau caminho e vivesse,

[23] por isso, já não tereis visões falsas, nem jamais fareis adivinhações; livrarei o meu povo das vossas mãos, e sabereis que eu sou o SENHOR.

[21] Ще раздера и покривалата ви и ще избавя народа Си от ръката ви, и няма вече да бъдат в ръката ви за лов; и ще познаете, че Аз съм Господ.

[22] Защото с лъжите оскърбихте сърцето на праведния, когото Аз не оскърбих; и укрепихте ръцете на злодея, така че да не се върне от нечестивия си път, за да се спаси животът му.

[23] Затова няма вече да виждате суети, нито ще предсказвате вече предсказания; и ще избавя народа Си от ръката ви; и ще познаете, че Аз съм Господ.

Ezequiel 14

O castigo dos idólatras

[1] Então, vieram ter comigo alguns dos anciãos de Israel e se assentaram diante de mim.

[2] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[3] Filho do homem, estes homens levantaram os seus ídolos dentro do seu coração, tropeço para a iniqüidade que sempre têm eles diante de si; acaso, permitirei que eles me interroguem?

[4] Portanto, fala com eles e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Qualquer homem da casa de Israel que levantar os seus ídolos dentro do seu coração, e tem tal tropeço para a sua iniqüidade, e vier ao profeta, eu, o SENHOR, vindo ele, lhe responderei segundo a multidão dos seus ídolos;

Йезекиил 14

Идолопоклонството на Израилевите старейшини

[1] Тогава при мене дойдоха и някои от Израилевите старейшини и седнаха пред мен.

[2] И Господнето слово дойде към мен и каза:

[3] Сине човешки, тези мъже прегърнаха идолите си в сърцата си и сложиха беззаконието си като препънка пред лицето си; бива ли те да се допитват до Мене?

[4] Затова им кажи: Така казва Господ Йехова: На всеки от Израилевия дом, който прегърне идолите си в сърцето си и сложи беззаконието си като препънка пред лицето си, и дойде при пророка, Аз, Господ, ще му отговоря, както подобава според многото му идоли,

[5] para que eu possa apanhar a casa de Israel no seu próprio coração, porquanto todos se apartaram de mim para seguirem os seus ídolos.

[6] Portanto, dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Convertei-vos, e apartai-vos dos vossos ídolos, e dai as costas a todas as vossas abominações,

[7] porque qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que moram em Israel que se alienar de mim, e levantar os seus ídolos dentro do seu coração, e tiver tal tropeço para a iniqüidade, e vier ao profeta, para me consultar por meio dele, a esse, eu, o SENHOR, responderei por mim mesmo.

[8] Voltarei o rosto contra o tal homem, e o farei sinal e provérbio, e eliminá-lo-ei do meio do meu povo; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[9] Se o profeta for enganado e falar alguma coisa, fui eu, o SENHOR, que enganei esse profeta; estenderei a mão contra ele e o eliminarei do meio do meu povo de Israel.

[10] Ambos levarão sobre si a sua iniqüidade; a iniqüidade daquele que consulta será como a do profeta;

[11] para que a casa de Israel não se desvie mais de mim, nem mais se contamine com todas as suas transgressões. Então, diz o

[5] за да хвана Израилевия дом за самото им сърце, понеже те всички станаха чужди за Мене чрез идолите си.

[6] Затова кажи на Израилевия дом: Така казва Господ Йехова: Покайте се, отвърнете се от идолите си, да! Отвърнете лицата си от всичките си мерзости.

[7] Защото на всеки от Израилевия дом или от чужденците, които са пришълци в Израил, който стане чужд за Мене, като прегърне идолите си в сърцето си и сложи беззаконието си като препънка пред лицето си, и дойде при пророка, за да се допита до Мене чрез него, Аз, Господ, ще му отговоря непосредствено от Себе Си;

[8] защото ще насоча лицето Си против такъв човек, ще го направя за учудване, за знамение и поговорка и ще го премахна измежду народа Си; и ще познаете, че Аз съм Господ.

[9] И ако пророкът би се подмамил да проговори дума, Аз, Господ, подмамих този пророк; и ще простра ръката Си върху него и ще го изтребя измежду народа Си Израил.

[10] Тогава ще понесат наказанието за беззаконието си (наказанието на пророка ще бъде като наказанието на онзи, който би се допитвал чрез него),

[11] за да не блуждае вече Израилевият дом от Мене, нито да се осквернява вече с всичките си престъпления, а да бъде

SENHOR Deus: Eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

Мой народ и Аз да бъде техен Бог, казва Господ Йехова.

A justiça dos castigos de Deus

12 Veio ainda a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

12 И Господнето слово дойде към мен и каза:

13 Filho do homem, quando uma terra pecar contra mim, cometendo graves transgressões, estenderei a mão contra ela, e tornarei instável o sustento do pão, e enviarei contra ela fome, e eliminarei dela homens e animais;

13 Сине човешки, когато някоя земя съгреши пред Мене с коварство и Аз простра ръката Си върху нея, и строша подпорката ѝ от хляба, и пратя глад върху нея, и погубя от нея и човек, и животно,

14 ainda que estivessem no meio dela estes três homens, Noé, Daniel e Jó, eles, pela sua justiça, salvariam apenas a sua própria vida, diz o SENHOR Deus.

14 и ако тези трима мъже, Ной, Даниил и Йов, бяха сред нея, те щяха да избавят само своите души чрез правдата си, казва Господ Йехова.

15 Se eu fizer passar pela terra bestas-feras, e elas a assolarem, que fique assolada, e ninguém possa passar por ela por causa das feras;

15 Ако бих докарал против земята люти зверове и те я обезлюдяха, за да запустее, така че да не може някой да мине през нея от зверовете,

16 tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que esses três homens estivessem no meio dela, não salvariam nem a seus filhos nem a suas filhas; só eles seriam salvos, e a terra seria assolada.

16 пак и тримата тези мъже, ако бяха сред нея, заклевам се в живота Си, казва Господ Йехова, те нямаше да избавят нито синове, нито дъщери, само самитете щяха да се избавят, а земята щеше да запустее.

17 Ou se eu fizer vir a espada sobre essa terra e disser: Espada, passa pela terra; e eu eliminar dela homens e animais,

17 Или ако изнесях меч върху онази земя и кажех: Мечо, мини през земята, за да изтребя от нея и човек, и животно,

18 tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que esses três homens estivessem no meio dela, não salvariam nem a seus filhos nem a suas filhas; só eles seriam salvos.

18 то и тримата тези мъже, ако бяха сред нея, заклевам се в живота Си, казва Господ Йехова, те нямаше да избавят нито синове, нито дъщери, а само те щяха да се избавят.

19 Ou se eu enviar a peste sobre essa terra e derramar o meu furor sobre ela com

19 Или ако нанесях мор върху онази земя и излеех яростта Си върху нея с кръв, за да погубя от нея и човек, и животно,

sangue, para eliminar dela homens e animais,

[20] tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que Noé, Daniel e Jó estivessem no meio dela, não salvariam nem a seu filho nem a sua filha; pela sua justiça salvariam apenas a sua própria vida.

[21] Porque assim diz o SENHOR Deus: Quanto mais, se eu enviar os meus quatro maus juízos, a espada, a fome, as bestas-feras e a peste, contra Jerusalém, para eliminar dela homens e animais?

[22] Mas eis que alguns restarão nela, que levarão fora tanto filhos como filhas; eis que eles virão a vós outros, e vereis o seu caminho e os seus feitos; e ficareis consolados do mal que eu fiz vir sobre Jerusalém, sim, de tudo o que fiz vir sobre ela.

[23] Eles vos consolarão quando virdes o seu caminho e os seus feitos; e sabereis que não foi sem motivo tudo quanto fiz nela, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 15

Jerusalém é qual videira inútil

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, por que mais é o sarmento de videira que qualquer outro, o sarmento que está entre as árvores do bosque?

[3] Toma-se dele madeira para fazer alguma obra? Ou toma-se dele alguma estaca, para que se lhe pendure algum objeto?

[20] пак, заклевам се в живота Си, казва Господ Йехова, ако бяха сред нея Ной, Даниил и Йов, те нямаше да избавят нито син, нито дъщеря, а щяха да избавят само своите души чрез правдата си;

[21] и така (така казва Господ Йехова), колко повече, когато изпратя четирите Си сурови присъди върху Йерусалим: меча, глада, лютите зверове и мора, за да изтребя от него и човек, и животно!

[22] Но в него ще останат избавилите се, синове и дъщери, които ще се изнесат; ето, те ще излязат при вас и ще видите постъпките и делата им; и ще се утешите относно злото, което нанесох върху Йерусалим, да! Относно всичко, което нанесох върху него.

[23] Те ще ви утешат, когато видите постъпките и делата им; и ще познаете, че Аз не съм сторил без причина всичко това, което му направих, заявява Господ Бог.

Йезекиил 15

Притчата за лозата

[1] Господнето слово дойде към мен и каза:

[2] Сине човешки, какво повече е лозовото дърво от кое да едруго дърво или лозовата пръчка, която е такава, каквито са и горските дървета?

[3] Ще се вземе ли дърво от него, за да се направи някаква работа? Или ще вземат

ли от него колче, за да окачат на него някой съд?

[4] Eis que é lançado no fogo, para ser consumido; se ambas as suas extremidades consome o fogo, e o meio dele fica também queimado, serviria, acaso, para alguma obra?

[4] Ето, то се хвърля в огъня за гориво; когато огънят е изял и двата му края, средата му е опърлена. Ще бъде ли полезно за някоя работа?

[5] Ora, se, estando inteiro, não servia para obra alguma, quanto menos sendo consumido pelo fogo ou sendo queimado, se faria dele qualquer obra?

[5] Ето, когато беше цяло, не ставаше за работа; колко по-малко ще стане за работа, когато го е изял огънят и е опърлено!

[6] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como o sarmento da videira entre as árvores do bosque, que dei ao fogo para que seja consumido, assim entregarei os habitantes de Jerusalém.

[6] Затова така казва Господ Йехова: Както предадох на огъня за гориво лозовото дърво между горските дървета, така ще предам тези, които живеят в Йерусалим.

[7] Voltarei o rosto contra eles; ainda que saiam do fogo, o fogo os consumirá; e sabereis que eu sou o SENHOR, quando tiver voltado o rosto contra eles.

[7] Ще насоча лицето Си против тях; те ще излязат от огъня, но огънят ще ги погълне; и когато насоча лицето Си против тях, ще познаете, че Аз съм Господ.

[8] Tornarei a terra em desolação, porquanto cometeram graves transgressões, diz o SENHOR Deus.

[8] И ще предам земята на запустение, защото станаха престъпници, казва Господ Йехова.

Ezequiel 16

A infidelidade de Jerusalém

Йезекиил 16

За мерзостите на Йерусалим като невярна жена

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[1] Пак дойде към мене Господнето слово и каза:

[2] Filho do homem, faze conhecer a Jerusalém as suas abominações;

[2] Сине човешки, направи да познае Йерусалим мерзостите си, като кажеш:

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus a Jerusalém: A tua origem e o teu nascimento procedem da terra dos cananeus; teu pai era amorreu, e tua mãe, hetéia.

[3] Така казва Господ Йехова на йерусалимската дъщеря: Произходът и рождението ти е от Ханаанската земя; баща ти беше амореец, а майка ти хетейка.

[4] Quanto ao teu nascimento, no dia em que nasceste, não te foi cortado o umbigo, nem foste lavada com água para te limpar, nem esfregada com sal, nem envolta em faixas.

[4] А при раждането ти, в деня, когато си се родила, пъпът ти не е бил отрязан, нито си била къпана във вода, за да се очистиш, със сол не си била насолявана, нито в пелени повивана.

[5] Não se apiedou de ti olho algum, para te fazer alguma destas coisas, compadecido de ti; antes, foste lançada em pleno campo, no dia em que nasceste, porque tiveram nojo de ti.

[5] Око не те е пощадило, за да ти направи някои от тези неща и да те пожали; а в деня, когато си се родила, понеже са се погнусили от тебе, си била изхвърлена върху лицето на полето.

[6] Passando eu por junto de ti, vi-te a revolver-te no teu sangue e te disse: Ainda que estás no teu sangue, vive; sim, ainda que estás no teu sangue, vive.

[6] И когато минах край теб и те видях, че се валяше в кръвта си, ти казах, както беше в кръвта си: Да си жива. Да! Казах ти, както беше в кръвта си: Да си жива.

[7] Eu te fiz multiplicar como o renovo do campo; cresceste, e te engrandeceste, e chegaste a grande formosura; formaram-se os teus seios, e te cresceram cabelos; no entanto, estavas nua e descoberta.

[7] Направих те да нараснеш извънредно много – като полската трева; и ти порасна и стана голяма, и достигна превъзходна красота; гърдите ти се образуваха и космите ти растяха; но ти беше гола и непокрита.

[8] Passando eu por junto de ti, vi-te, e eis que o teu tempo era tempo de amores; estendi sobre ti as abas do meu manto e cobri a tua nudez; dei-te juramento e entrei em aliança contigo, diz o SENHOR Deus; e passaste a ser minha.

[8] И когато минах край теб и те погледнах, ето, възрастта ти беше любовна възраст; и така, като прострях полата Си върху теб и покрих голотата ти, клех ти се и встъпих в завет с тебе, казва Господ Йехова; и ти стана Моя.

[9] Então, te lavei com água, e te enxuguei do teu sangue, e te ungi com óleo.

[9] Тогава те окъпах с вода. Да! Измих кръвта ти от теб и те помазах с миро.

[10] Também te vesti de roupas bordadas, e te calcei com couro da melhor qualidade, e te cingi de linho fino, e te cobri de seda.

[10] Облякох те още във везани дрехи и те обух с чехли от язовски кожи, опасах те с висон и те покрих с копринена покривалка.

[11] Também te adornei com enfeites e te pus braceletes nas mãos e colar à roda do teu pescoço.

[11] Украсих те още с накити, сложих гривна на ръцете ти и огърлица – около шията ти,

[12] Coloquei-te um pendente no nariz, arrecadas nas orelhas e linda coroa na cabeça.

[12] сложих и колелце на ноздрите ти, обеци на ушите ти и славен венец на главата ти.

[13] Assim, foste ornada de ouro e prata; o teu vestido era de linho fino, de seda e de bordados; nutriste-te de flor de farinha, de mel e azeite; eras formosa em extremo e chegaste a ser rainha.

[13] Така ти бе украсена със злато и сребро; и дрехите ти бяха от висон, коприна и везано; ти ядеше чисто брашно, мед и масло; и стана превъзходно красива и си се издигнала дори до царско положение.

[14] Correu a tua fama entre as nações, por causa da tua formosura, pois era perfeita, por causa da minha glória que eu pusera em ti, diz o SENHOR Deus.

[14] Ти още се прочу между народите по твоята хубост, защото тя стана съвършена чрез Моето величие, с което те облякох, казва Господ Йехова.

[15] Mas confiaste na tua formosura e te entregaste à lascívia, graças à tua fama; e te ofereceste a todo o que passava, para seres dele.

[15] Но поради известността си ти си уповавала на хубостта си и си блудствала, и към всеки, който минаваше, си изливала блудството си; и то е станало негово.

[16] Tomaste dos teus vestidos e fizeste lugares altos adornados de diversas cores, nos quais te prostituíste; tais coisas nunca se deram e jamais se darão.

[16] И си взела от дрехите си и като си украсила издигнатите си места с пъстри шарки, си блудствала на тях. Такова нещо не е било, нито ще бъде.

[17] Tomaste as tuas jóias de enfeite, que eu te dei do meu ouro e da minha prata, fizeste estátuas de homens e te prostituíste com elas.

[17] Също си взела лъскавите накити от Моето злато и сребро, които Аз ти бях дал, и като си си направила от тях мъжки образи, си блудствала с тях;

[18] Tomaste os teus vestidos bordados e as cobriste; o meu óleo e o meu perfume puseste diante delas.

[18] взела си и везаните си дрехи и си ги покрила, и си сложила пред тях Моето масло и тамян;

[19] O meu pão, que te dei, a flor da farinha, o óleo e o mel, com que eu te sustentava, também puseste diante delas em aroma suave; e assim se fez, diz o SENHOR Deus.

[19] също и Моя хляб, който ти дадох – чистото брашно, маслото и меда, с които те хранех, – дори тях си положила отпред за благоухание. Така стана, казва Господ Йехова.

[20] Demais, tomaste a teus filhos e tuas filhas, que me geraste, os sacrificaste a elas, para serem consumidos. Acaso, é pequena a tua prostituição?

[20] При това си взела синовете и дъщерите, които си Ми родила, и тях си им пожертвала да бъдат изядени. Малко ли бяха тези твои блудства,

[21] Mataste a meus filhos e os entregaste a elas como oferta pelo fogo.

[21] че си заклала и синовете Ми и си ги предала да бъдат преведени през огъня за тях?

[22] Em todas as tuas abominações e nas tuas prostituições, não te lembraste dos dias da tua mocidade, quando estavas nua e descoberta, a revolver-te no teu sangue.

[22] И във всичките си мерзости и блудства не си помнила дните на младостта си, когато ти беше гола и непокрита и се валяше в кръвта си.

[23] Depois de toda a tua maldade (Ai, ai de ti! – diz o SENHOR Deus),

[23] А над всички тези свои злини (горко, горко ти! – казва Господ Йехова)

[24] edificaste prostíbulo de culto e fizeste elevados altares por todas as praças.

[24] си съградила за себе си дом за блудство и на всяка улица си направила за себе си издигнато място.

[25] A cada canto do caminho, edificaste o teu altar, e profanaste a tua formosura, e abriste as pernas a todo que passava, e multiplicaste as tuas prostituições.

[25] На всеки кръстопът си съградила издигнато място, направила си хубостта си гнусна и като си разтворила краката си на всеки, който минаваше, си блудствала твърде много.

[26] Também te prostituíste com os filhos do Egito, teus vizinhos de grandes membros, e multiplicaste a tua prostituição, para me provocares à ira.

[26] Блудствала си и с египтяните, едрите си съседи, и като си блудствала твърде много, си Ме разгневила.

[27] Por isso, estendi a mão contra ti e diminuí a tua porção; e te entreguei à vontade das que te aborrecem, as filhas dos filisteus, as quais se envergonhavam do teu caminho depravado.

[27] И така, ето, прострях ръката Си върху тебе, намалих определената ти храна и те предадох на волята на онези, които те мразят – на филистимските дъщери, които се срамуват от твоите позорни постъпки.

[28] Também te prostituíste com os filhos da Assíria, porquanto eras insaciável; e, prostituindo-te com eles, nem ainda assim te fartaste;

[28] Блудствала си и с асирийците, защото не си се наситила. Да! Блудствала си с тях, но пак не си се наситила.

29 antes, multiplicaste as tuas prostituições na terra de Canaã até a Caldéia e ainda com isso não te fartaste.

30 Quão fraco é o teu coração, diz o SENHOR Deus, fazendo tu todas estas coisas, só próprias de meretriz descarada.

31 Edificando tu o teu prostíbulo de culto à entrada de cada rua e os teus elevados altares em cada praça, não foste sequer como a meretriz, pois desprezaste a paga;

32 foste como a mulher adúltera, que, em lugar de seu marido, recebe os estranhos.

33 A todas as meretrizes se dá a paga, mas tu dás presentes a todos os teus amantes; e o fazes para que venham a ti de todas as partes adulterar contigo.

34 Contigo, nas tuas prostituições, sucede o contrário do que se dá com outras mulheres, pois não te procuram para prostituição, porque, dando tu a paga e a ti não sendo dada, fazes o contrário.

35 Portanto, ó meretriz, ouve a palavra do SENHOR.

36 Assim diz o SENHOR Deus: Por se ter exagerado a tua lascívia e se ter descoberto a tua nudez nas tuas prostituições com os teus amantes; e por causa também das abominações de todos os teus ídolos e do sangue de teus filhos a estes sacrificados,

29 При това си блудствала твърде много – дори до онази търговска земя, до Халдейската; и пак не си се наситила.

30 Колко е слабо сърцето ти, казва Господ Йехова, като вършиш всички тези работи – дела на безочлива блудница!

31 Защото си съградила дом за блудството си на всеки кръстопът и си направила издигнатото си място във всяка улица, а пък не си станала като блудница, защото си презряла заплата,

32 а си била като жена прелюбодейка, която приема чужди мъже вместо своя си.

33 На всички блудници дават заплата; а ти даваш даровете си на всичките си любовници и ги подкупваш, за да идват при теб отвред и да блудстват с тебе.

34 Така че в блудствата ти с тебе става противното на онова, което става с другите жени, защото никой не те следва, за да блудства с теб, и понеже ти даваш заплата, а на тебе заплата не дават, пак поради това с тебе става противното.

35 Затова чуй, блуднице, словото Господне.

36 Така казва Господ Йехова: Понеже си изливала парите си и голотата ти се е открила в блудствата ти с любовниците ти, и поради всичките твои мерзостни идоли, и поради кръвта на децата ти, които си им принесла –

[37] eis que ajuntarei todos os teus amantes, com os quais te deleitaste, como também todos os que amaste, com todos os que aborreceste; ajuntá-los-ei de todas as partes contra ti e descobrirei as tuas vergonhas diante deles, para que todos as vejam.

[37] поради тези неща, ето, Аз ще събера всички твои любовници, с които си се наслаждавала, и всички, които си любила, заедно с всички, които си намразила – ще ги събера против теб отвред и ще им открия голотата ти, за да видят цялата ти голота.

[38] Julgar-te-ei como são julgadas as adúlteras e as sanguinárias; e te farei vítima de furor e de ciúme.

[38] И ще те съдя, според както се съдят такива жени, които прелюбодействат и проливат кръв; и ще нанеса върху тебе кръвно наказаниес ярост и ревност.

[39] Entregar-te-ei nas suas mãos, e derribarão o teu prostíbulo de culto e os teus elevados altares; despir-te-ão de teus vestidos, tomarão as tuas finas jóias e te deixarão nua e descoberta.

[39] Също ще те предам в ръката им; и те ще съборят твоя дом за блудство, ще разорят издигнатите ти места, ще те съблекат още от дрехите ти, ще отнемат лъскавите ти накити и ще те оставят гола и непокрита.

[40] Farão subir contra ti uma multidão, apedrejar-te-ão e te traspassarão com suas espadas.

[40] И ще доведат против тебе много народ, които ще те убият с камъни и ще те прободат с мечовете си.

[41] Queimarão as tuas casas e executarão juízos contra ti, à vista de muitas mulheres; farei cessar o teu meretrício, e já não darás paga.

[41] Ще изгорят с огън къщите ти и ще извършат съд над тебе пред очите на много жени; и Аз ще те направя да изоставиш блудството и няма да даваш вече заплата.

[42] Desse modo, satisfarei em ti o meu furor, os meus ciúmes se apartarão de ti, aquietar-me-ei e jamais me indignarei.

[42] Така яростта Ми против тебе ще се уталожи и ревността Ми спрямо тебе ще престане; и Аз ще утихна и няма вече да се гневя.

[43] Visto que não te lembraste dos dias da tua mocidade e me provocaste à ira com tudo isto, eis que também eu farei recair sobre a tua cabeça o castigo do teu procedimento, diz o SENHOR Deus; e a

[43] Понеже не си си спомнила за дните на младостта си, а си Ме дразнила с всичко това, затова, ето, и Аз ще върна върху главата ти постъпките ти, казва Господ Йехова; и няма да

todas as tuas abominações não acrescentarás esta depravação.

[44] Eis que todo o que usa de provérbios usará contra ti este, dizendo: Tal mãe, tal filha.

[45] Tu és filha de tua mãe, que teve nojo de seu marido e de seus filhos; e tu és irmã de tuas irmãs, que tiveram nojo de seus maridos e de seus filhos; vossa mãe foi hetéia, e vosso pai, amorreu.

[46] E tua irmã, a maior, é Samaria, que habita à tua esquerda com suas filhas; e a tua irmã, a menor, que habita à tua mão direita, é Sodoma e suas filhas.

[47] Todavia, não só andaste nos seus caminhos, nem só fizeste segundo as suas abominações; mas, como se isto fora mui pouco, ainda te corrompeste mais do que elas, em todos os teus caminhos.

[48] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, não fez Sodoma, tua irmã, ela e suas filhas, como tu fizeste, e também tuas filhas.

[49] Eis que esta foi a iniqüidade de Sodoma, tua irmã: soberba, fartura de pão e próspera tranqüilidade teve ela e suas filhas; mas nunca amparou o pobre e o necessitado.

[50] Foram arrogantes e fizeram abominações diante de mim; pelo que, em vendo isto, as removi dali.

извършваш вече този разврат след всичките си мръсни дела.

[44] Ето, всеки, който си служи с поговорки, ще употреби тази поговорка против тебе, като каже: Каквато майката, такава и дъщерята.

[45] Ти си дъщеря на майка си – на онази, която се отметна от мъжа и децата си; ти си сестра на сестрите си, които се отметнаха от мъжете и децата си. Майка ви беше хетейка, а баща ви амореец.

[46] По-голямата ти сестра е Самария – тя и дъщерите ѝ, които живеят отляво ти; а по-малката ти сестра е Содом и дъщерите ѝ, които живеят отдясно ти.

[47] А ти не си ходила само според техните пътища, нито си направила само по техните мерзости, а, като че ли това беше много малко, си надминала разврата им във всичките си пътища.

[48] В живота Си се заклевам, казва Господ Йехова, нито сестра ти Содом постъпи, нито дъщерите ѝ, както постъпихте ти и твоите дъщери.

[49] Ето какво беше беззаконието на сестра ти Содом, нейното и на дъщерите ѝ: гордост, пресищане с храна и безгрижно спокойствие; а сиромаха и немощния не подкрепяше;

[50] те се и възгордяха и вършеха мерзости пред Мене; затова, като видях това, ги отхвърлих.

[51] Também Samaria não cometeu metade de teus pecados; pois tu multiplicaste as tuas abominações mais do que elas e assim justificaste a tuas irmãs com todas as abominações que fizeste.

[51] Също и Самария не е извършила дори и половината от твоите грехове; а ти си извършила много повече мерзости от тях и оправда сестрите си с всички мерзости, които си извършила.

[52] Tu, pois, levas a tua ignomínia, tu que advogaste a causa de tuas irmãs; pelos pecados que cometeste, mais abomináveis do que elas, mais justas são elas do que tu; envergonha-te logo também e leva a tua ignomínia, pois justificaste a tuas irmãs.

[52] Ти, която съдеше сестрите си, понеси сега срама си; поради съгрешенията, които си извършила, по-гнусни от техните, те са по-праведни от тебе; затова се засрами и ти и понеси срама си, понеже си оправдала сестрите си.

[53] Restaurarei a sorte delas, a de Sodoma e de suas filhas, a de Samaria e de suas filhas e a tua própria sorte entre elas,

[53] И Аз, като върна техните пленници – пленниците на Содом и на дъщерите ѝ и пленниците на Самария и на дъщерите ѝ, ще върна тогава и твоите пленници заедно с тях,

[54] para que leves a tua ignomínia e sejas envergonhada por tudo o que fizeste, servindo-lhes de consolação.

[54] за да понасяш безчестието си и да се срамуваш за всичко, което си извършила, като си станала утеха за тях.

[55] Quando tuas irmãs, Sodoma e suas filhas, tornarem ao seu primeiro estado, e Samaria e suas filhas tornarem ao seu, também tu e tuas filhas tornareis ao vosso primeiro estado.

[55] Когато сестрите ти, Содом и дъщерите ѝ, се върнат в предишното си състояние и Самария и дъщерите ѝ се върнат в предишното си състояние, тогава ще се върнеш и ти и дъщерите ти в предишното си състояние.

[56] Não usaste como provérbio o nome Sodoma, tua irmã, nos dias da tua soberba,

[56] Защото в дните на гордостта ти името на сестра ти Содом не се чуваше от устата ти,

[57] antes que se descobrisse a tua maldade? Agora, te tornaste, como ela, objeto de opróbrio das filhas da Síria e de todos os que estão ao redor dela, as filhas dos filisteus que te desprezam.

[57] преди да се открие твоето нечестие, както се откри във времето, когато те укоряваха сирийските дъщери и всички около тях, и филистимските дъщери, които те презираха отвред.

[58] As tuas depravações e as tuas abominações tu levarás, diz o SENHOR.

[59] Porque assim diz o SENHOR Deus: Eu te farei a ti como fizeste, pois desprezaste o juramento, invalidando a aliança.

[60] Mas eu me lembrarei da aliança que fiz contigo nos dias da tua mocidade e estabelecerei contigo uma aliança eterna.

[61] Então, te lembrarás dos teus caminhos e te envergonharás quando receberes as tuas irmãs, tanto as mais velhas como as mais novas, e tas darei por filhas, mas não pela tua aliança.

[62] Estabelecerei a minha aliança contigo, e saberás que eu sou o SENHOR,

[63] para que te lembres e te envergonhes, e nunca mais fale a tua boca soberbamente, por causa do teu opróbrio, quando eu te houver perdoado tudo quanto fizeste, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 17

A parábola das duas águias e da videira

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, propõe um enigma e usa de uma parábola para com a casa de Israel;

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Uma grande águia, de grandes asas, de comprida plumagem, farta de penas de várias cores, veio ao Líbano e levou a ponta de um cedro.

[4] Arrancou a ponta mais alta dos seus ramos e a levou para uma terra de

[58] Ти трябва да понесеш наказанието заразврата и мерзостите си, казва Господ.

[59] Защото така казва Господ Йехова: Аз ще постъпя с тебе, както постъпи ти, която си презряла клетвата и нарушила завета.

[60] Обаче, ще помня завета Си, сключен с тебе в дните на младостта ти, и ще ти утвърдя вечен завет.

[61] Тогава ще си спомниш за пътищата си и ще се засрамиш, когато приемеш сестрите си, по-големите и по-малките; и ще ти ги дам за дъщери, но не според завета Ми с теб.

[62] А Моя завет с тебе ще утвърдя; и ще познаеш, че Аз съм Господ.

[63] За да си спомниш и да се засрамиш, и да не отвориш вече устата си от срам, когато ти простя за всичко, което си сторила, казва Господ Йехова.

Йезекиил 17

Притча за двата орела и кедъра

[1] И Господнето слово дойде към мен и каза:

[2] Сине човешки, предложи гатанка и кажи притча за Израилевия дом:

[3] Така казва Господ Йехова: Един голям орел, с големи крила и дълги пера, с гъста пъстрошарена перушина, дойде в Ливан и откъсна най-високото клонче на кедъра.

[4] Той откърши върховете на клончетата му и ги занесе в търговска страна, сложи ги в търговски град.

negociantes; na cidade de mercadores, a deixou.

[5] Tomou muda da terra e a plantou num campo fértil; tomou-a e pôs junto às muitas águas, como salgueiro.

[6] Ela cresceu e se tornou videira mui larga, de pouca altura, virando para a águia os seus ramos, porque as suas raízes estavam debaixo dela; assim, se tornou em videira, e produzia ramos, e lançava renovos.

[7] Houve outra grande águia, de grandes asas e de muitas penas; e eis que a videira lançou para ela as suas raízes e estendeu para ela os seus ramos, desde a cova do seu plantio, para que a regasse.

[8] Em boa terra, à borda de muitas águas, estava ela plantada, para produzir ramos, e dar frutos, e ser excelente videira.

[9] Dize: Assim diz o SENHOR Deus: Acaso, prosperará ela? Não lhe arrancará a águia as raízes e não cortará o seu fruto, para que se sequem todas as folhas de seus renovos? Não será necessário nem poderoso braço nem muita gente para a arrancar por suas raízes.

[10] Mas, ainda plantada, prosperará? Acaso, tocando-lhe o vento oriental, de todo não se secará? Desde a cova do seu plantio se secará.

[11] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[12] Dize agora à casa rebelde: Não sabeis o que significam estas coisas? Dize: Eis que veio o rei da Babilônia a Jerusalém, e

[5] Взе и от семето на земята и го прося на плодородна почва; постави го при много води, посади го като върба.

[6] И то поникна и стана разстлана лоза, ниска на ръст, чиито клончета се обръщаха към него и корените ѝ бяха под него. Така стана лоза, пусна пръчки и покара отрасли.

[7] Имаше и друг голям орел с големи крила и гъста перушина; и, ето, от лехите, където беше посадена, тази лоза разпростря корените си към него и простря клончетата си към него, за да я напои.

[8] Тя беше посадена на добра почва, при много води, за да пусне пръчки и да принесе плод, за да стане добра лоза.

[9] Кажи: Така казва Господ Йехова: Ще благоуспее ли? Няма ли той да изскубне корените ѝ и да отсече плода ѝ, за да изсъхне, да изсъхнат всичките ѝ пресни листа, даже без да има голяма сила или много народ, който да я изскубне от корен?

[10] Ето, дори и посадена, ще благоуспее ли? Няма ли да изсъхне съвсем, щом я докосне източният вятър? Ще изсъхне в лехите, където беше израснала.

[11] При това Господнето слово дойде към мен и каза:

[12] Кажи сега на бунтовния дом: Не проумявате ли какво значи това? Поясни им: Ето, вавилонският цар

tomou o seu rei e os seus príncipes, e os levou consigo para a Babilônia;

дойде в Йерусалим, залови царя му и първенците му и ги отведе със себе си във Вавилон;

13 tomou um da estirpe real e fez aliança com ele; também tomou dele juramento, levou os poderosos da terra,

13 залови и от царския род и сключи договор с него, като го направи да се закълне; и отведе силните на страната,

14 para que o reino ficasse humilhado e não se levantasse, mas, guardando a sua aliança, pudesse subsistir.

14 за да бъде унижено царството и да не се издигне, а да се утвърди, като пази договора му.

15 Mas ele se rebelou contra o rei da Babilônia, enviando os seus mensageiros ao Egito, para que se lhe mandassem cavalos e muita gente. Prosperará, escapará aquele que faz tais coisas? Violará a aliança e escapará?

15 Обаче той въстана против него и прати свои посланици в Египет, за да му дадат коне и много народ. Ще благоуспее ли? Ще се избави ли онзи, който прави това? Или като нарушава договора, ще избегне ли?

16 Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, no lugar em que habita o rei que o fez reinar, cujo juramento desprezou e cuja aliança violou, sim, junto dele, no meio da Babilônia será morto.

16 Заклевам се в живота Си, казва Господ Йехова, в мястото, където живее царят, който го е поставил за цар, чиято клетва той е презрял и чиито договор е нарушил – непременно там ще умре при него, сред Вавилон.

17 Faraó, nem com grande exército, nem com numerosa companhia, o ajudará na guerra, levantando tranqueiras e edificando baluartes, para destruir muitas vidas.

17 И фараонът със силната си войска и с голямото си множество няма да направи за него нищо във войната, при все че издига могили и гради укрепления, за да погуби много души.

18 Pois desprezou o juramento, violando a aliança feita com aperto de mão, e praticou todas estas coisas; por isso, não escapará.

18 Защото той презря клетвата и наруши договора; и, ето, след като даде ръката си, пак стори всичко това. Той няма да се отърве.

19 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Tão certo como eu vivo, o meu juramento que desprezou e a minha aliança que violou, isto farei recair sobre a sua cabeça.

19 Затова така казва Господ Йехова: Заклевам се в живота Си, наистина ще върна върху главата му клетвата Ми, която е презрял, и договора Ми, който е нарушил.

[20] Estenderei sobre ele a minha rede, e ficará preso no meu laço; levá-lo-ei à Babilônia e ali entrarei em juízo com ele por causa da rebeldia que praticou contra mim.

[21] Todos os seus fugitivos, com todas as suas tropas, cairão à espada, e os que restarem serão espalhados a todos os ventos; e sabereis que eu, o SENHOR, o disse.

[22] Assim diz o SENHOR Deus: Também eu tomarei a ponta de um cedro e a plantarei; do principal dos seus ramos cortarei o renovo mais tenro e o plantarei sobre um monte alto e sublime.

[23] No monte alto de Israel, o plantarei, e produzirá ramos, dará frutos e se fará cedro excelente. Debaixo dele, habitarão animais de toda sorte, e à sombra dos seus ramos se aninharão aves de toda espécie.

[24] Saberão todas as árvores do campo que eu, o SENHOR, abati a árvore alta, elevei a baixa, sequei a árvore verde e fiz reverdecer a seca; eu, o SENHOR, o disse e o fiz.

Ezequiel 18

A responsabilidade é pessoal

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Que tendes vós, vós que, acerca da terra de Israel, proferis este provérbio, dizendo: Os pais comeram uvas verdes, e os dentes dos filhos é que se embotaram?

[20] Ще разпростра мрежата Си върху него и ще се хване в примката Ми; ще го закарам във Вавилон и там ще се съдя с него за престъплението, което извърши против Мен.

[21] И всичките му бежанци с всичките му полкове ще паднат от меч, а останалите ще се разпръснат към всички ветрища; и ще познаете, че Аз, Господ, изговорих това.

[22] Така казва Господ Йехова: Ще взема и от върха на високия кедър и ще го посадя; ще откърша от върховете на младите му клончета едно крехко клонче и ще го посадя на планина, висока и отлична;

[23] на високата Израилева планина ще го посадя; и то ще изкара клончета, ще дава плод и ще стане великолепен кедър; под него ще обитават всички птици от всякакъв вид, под сянката на клоните му ще живеят.

[24] И всички дървета на полето ще познаят, че Аз, Господ, сниших високото дърво, възвисих ниското дърво, изсуших зеленото дърво и направих сухото дърво да се раззелени. Аз, Господ, изговорих това и ще го извърша.

Йезекиил 18

Вина, справедливост и възмездие

[1] Пак дойде към мене Господнето слово и каза:

[2] Какво искате да кажете вие, които употребявате тази поговорка относно Израилевата земя, като казвате: Бащите

ядоха кисело грозде, а на децата оскоминяха зъбите?

[3] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, jamais direis este provérbio em Israel.

[3] Заклевам се в живота Си, казва Господ Йехова, няма вече да има повод да употребите тази поговорка в Израил.

[4] Eis que todas as almas são minhas; como a alma do pai, também a alma do filho é minha; a alma que pecar, essa morrerá.

[4] Ето, всички души са Мои; както душата на бащата, така и душата на сина е Моя; душата, която е съгрешила, тя ще умре.

[5] Sendo, pois, o homem justo e fazendo juízo e justiça,

[5] Но ако някой е праведен и постъпва законно и право,

[6] não comendo carne sacrificada nos altos, nem levantando os olhos para os ídolos da casa de Israel, nem contaminando a mulher do seu próximo, nem se chegando à mulher na sua menstruação;

[6] ако не яде по планините, нито повдига очите си към идолите на Израилевия дом, не осквернява жената на ближния си, нито се приближава до жена, когато е в нечистотата си,

[7] não oprimindo a ninguém, tornando ao devedor a coisa penhorada, não roubando, dando o seu pão ao faminto e cobrindo ao nu com vestes;

[7] ако не насилва човека, а връща на длъжника залога му, не граби с насилие, а дава хляба си на гладния и покрива с дрехи голия,

[8] não dando o seu dinheiro à usura, não recebendo juros, desviando a sua mão da injustiça e fazendo verdadeiro juízo entre homem e homem;

[8] ако не дава с лихва и не взема печалба, оттегля ръката си от неправда, върши правосъдие между човека и човека,

[9] andando nos meus estatutos, guardando os meus juízos e procedendo retamente, o tal justo, certamente, viverá, diz o SENHOR Deus.

[9] ходи в наредбите Ми и пази законите Ми, за да постъпва вярно; такъв човек е праведен, непременно той ще живее, казва Господ Йехова.

[10] Se ele gerar um filho ladrão, derramador de sangue, que fizer a seu irmão qualquer destas coisas

[10] Ако той роди син разбойник, който пролива кръв и върши която и да било от тези работи,

[11] e não cumprir todos aqueles deveres, mas, antes, comer carne sacrificada nos altos, contaminar a mulher de seu próximo,

[11] и който, освен че не изпълнява нито една от тези длъжности, а и яде по планините и осквернява жената на ближния си,

[12] oprimir ao pobre e necessitado, praticar roubos, não tornar o penhor, levantar os olhos para os ídolos, cometer abominação,

[13] emprestar com usura e receber juros, porventura, viverá? Não viverá. Todas estas abominações ele fez e será morto; o seu sangue será sobre ele.

[14] Eis que, se ele gerar um filho que veja todos os pecados que seu pai fez, e, vendo-os, não cometer coisas semelhantes,

[15] não comer carne sacrificada nos altos, não levantar os olhos para os ídolos da casa de Israel e não contaminar a mulher de seu próximo;

[16] não oprimir a ninguém, não retiver o penhor, não roubar, der o seu pão ao faminto, cobrir ao nu com vestes;

[17] desviar do pobre a mão, não receber usura e juros, fizer os meus juízos e andar nos meus estatutos, o tal não morrerá pela iniqüidade de seu pai; certamente, viverá.

[18] Quanto a seu pai, porque praticou extorsão, roubou os bens do próximo e fez o que não era bom no meio de seu povo, eis que ele morrerá por causa de sua iniqüidade.

[19] Mas dizeis: Por que não leva o filho a iniqüidade do pai? Porque o filho fez o que era reto e justo, e guardou todos os meus estatutos, e os praticou, por isso, certamente, viverá.

[12] насилва сиромаха и немощния, граби с насилие, не връща залога, повдига очите си към идолите и прави мерзости,

[13] дава с лихва и взема печалба; такъв човек ще живее ли? Няма да живее. Следкато е сторил всички тези мерзости, непременно ще умре; кръвта му ще бъде върху него.

[14] Но ако той роди син, който, като гледа всички грехове, които баща му е направил, се бои и не върши такива работи,

[15] не яде по планините, нито повдига очите си към идолите на Израилевия дом, не осквернява жената на ближния си,

[16] не насилва човека, нито задържа залог, не граби с насилие, а дава хляба си на гладния и покрива с дреха голия,

[17] не угнетява сиромаха, не взема лихва и печалба, изпълнява наредбите Ми и постъпва според законите Ми; такъв човек няма да умре за беззаконието на баща си; непременно ще живее.

[18] Баща му, понеже жестоко е угнетявал, грабил от брата си с насилие и правил между народа си това, което не е добро, ето, той ще умре заради беззаконието си.

[19] Но вие казвате: Защо синът не понася наказанието за бащиното си беззаконие? Когато синът е постъпвал законно и право,

пазил е всичките Ми наредби и ги е извършвал, той непременно ще живее.

[20] A alma que pecar, essa morrerá; o filho não levará a iniqüidade do pai, nem o pai, a iniqüidade do filho; a justiça do justo ficará sobre ele, e a perversidade do perverso cairá sobre este.

[20] Душата, която греши, тя ще умре. Синът няма да понесе наказанието забащиното беззаконие, нито бащата ще понесе наказанието за синовното беззаконие. Правдата на праведния ще бъде за него и беззаконието на беззаконника ще бъде за него.

[21] Mas, se o perverso se converter de todos os pecados que cometeu, e guardar todos os meus estatutos, e fizer o que é reto e justo, certamente, viverá; não será morto.

[21] Но ако беззаконникът се отвърне от всички грехове, които е извършил, пази всичките Ми наредби и постъпва законно и право, непременно той ще живее, няма да умре.

[22] De todas as transgressões que cometeu não haverá lembrança contra ele; pela justiça que praticou, viverá.

[22] Никое от престъпленията, които е извършил, няма да се помни против него; чрез правдата, която е извършил, ще живее.

[23] Acaso, tenho eu prazer na morte do perverso? – diz o SENHOR Deus; não desejo eu, antes, que ele se converta dos seus caminhos e viva?

[23] Благоволя ли Аз в смъртта на нечестивия? – казва Господ Йехова. А нее ли по-добре да се отвърне от пътя си и да живее?

[24] Mas, desviando-se o justo da sua justiça e cometendo iniqüidade, fazendo segundo todas as abominações que faz o perverso, acaso, viverá? De todos os atos de justiça que tiver praticado não se fará memória; na sua transgressão com que transgrediu e no seu pecado que cometeu, neles morrerá.

[24] Когато обаче праведният се отвърне от правдата си и извърши неправда, като извърши всички мерзости, които нечестивият върши, тогава ще живее ли? Нито едно от праведните дела, които е извършил, няма да се помни; за престъплението, което е извършил, и за греха, който е извършил, заради тях ще умре.

[25] No entanto, dizeis: O caminho do SENHOR não é direito. Ouvi, agora, ó casa de Israel: Não é o meu caminho direito? Não são os vossos caminhos tortuosos?

[25] Но вие казвате: Господният път не е прав. Слушайте сега, доме Израилев: Моят път ли не е прав? Не са ли криви вашите пътища?

[26] Desviando-se o justo da sua justiça e cometendo iniqüidade, morrerá por causa dela; na iniqüidade que cometeu, morrerá.

[26] Когато праведният се отвърне от правдата си и извърши неправда, ще умре заради нея; поради неправдата, която е извършил, той ще умре.

[27] Mas, convertendo-se o perverso da perversidade que cometeu e praticando o que é reto e justo, conservará ele a sua alma em vida.

[27] А пък когато нечестивият се отвърне от нечестието, което е извършил, и постъпи законно и право, той ще опази жива душата си.

[28] Pois se considera e se converte de todas as transgressões que cometeu, certamente, viverá; não será morto.

[28] Понеже се е опомнил и се е отвърнал от всички престъпления, които е извършил, непременно ще живее, няма да умре.

[29] No entanto, diz a casa de Israel: O caminho do SENHOR não é direito. Não são os meus caminhos direitos, ó casa de Israel? E não são os vossos caminhos tortuosos?

[29] Но Израилевият дом казва: Господният път не е прав. Доме Израилев, Моите пътища ли не са прави? Не са ли криви вашите пътища?

[30] Portanto, eu vos julgarei, a cada um segundo os seus caminhos, ó casa de Israel, diz o SENHOR Deus. Convertei-vos e desviai-vos de todas as vossas transgressões; e a iniqüidade não vos servirá de tropeço.

[30] Затова, доме Израилев, Аз ще ви съдя – всеки според постъпките му, казва Господ Йехова. Покайте се и се отвърнете от всичките си престъпления, за да не ви погуби беззаконието.

[31] Lançai de vós todas as vossas transgressões com que transgredistes e criai em vós coração novo e espírito novo; pois, por que morreríeis, ó casa de Israel?

[31] Отхвърлете от себе си всички престъпления, с които беззаконствахте, и си направете ново сърце и нов дух; защо да умрете, доме Израилев?

[32] Porque não tenho prazer na morte de ninguém, diz o SENHOR Deus. Portanto, convertei-vos e vivei.

[32] Понеже Аз не благоволя в смъртта на онзи, който умира, казва Господ Йехова; затова се върнете и живейте.

Ezequiel 19

A parábola do leão enjaulado

[1] E tu levanta uma lamentação sobre os príncipes de Israel

Йезекиил 19

Плач за Израилевите първенци

[1] При това надигни плач за Израилевите първенци и кажи:

[2] e dize: Quem é tua mãe? Uma leoa entre leões, a qual, deitada entre os leõezinhos, criou os seus filhotes.

[2] Каква беше майка ти? Лъвица. Лежеше между лъвовете, хранеше лъвчетата си сред млади лъвове.

[3] Criou um dos seus filhotinhos, o qual veio a ser leãozinho, e aprendeu a apanhar a presa, e devorou homens.

[3] Тя изхрани едно от лъвчетата си, което, като стана млад лъв и се научи да граби лов, ядеше хора.

[4] As nações ouviram falar dele, e foi ele apanhado na cova que elas fizeram e levado com ganchos para a terra do Egito.

[4] И народите чуха за него; беше хванат в ямата им и с куки го закараха в Египетската земя.

[5] Vendo a leoa frustrada e perdida a sua esperança, tomou outro dos seus filhotes e o fez leãozinho.

[5] А тя, като видя, че надеждата ѝ изчезна и се изгуби, взе още едно от лъвчетата си и направи и него млад лъв.

[6] Este, andando entre os leões, veio a ser um leãozinho, e aprendeu a apanhar a presa, e devorou homens.

[6] И като ходеше между лъвовете, стана млад лъв, който, когато се научи да граби лов, ядеше хора.

[7] Aprendeu a fazer viúvas e a tornar desertas as cidades deles; ficaram estupefatos a terra e seus habitantes, ao ouvirem o seu rugido.

[7] Той познаваше палатите им и запустяваше градовете им; и от гласа на рева му се ужасяваше земята и това, което я пълнеше.

[8] Então, se ajuntaram contra ele as gentes das províncias em roda, estenderam sobre ele a rede, e foi apanhado na cova que elas fizeram.

[8] Тогава против него се опълчиха народите от околните области и простряха върху него мрежите си; той се хвана в ямата им.

[9] Com gancho, meteram-no em jaula, e o levaram ao rei da Babilônia, e fizeram-no entrar nos lugares fortes, para que se não ouvisse mais a sua voz nos montes de Israel.

[9] И с куки го сложиха в решетка и го закараха при вавилонския цар; вкараха го в крепост, за да не се чуе вече гласът му по Израилевите планини.

A parábola da videira arruinada

[10] Tua mãe, de sua natureza, era qual videira plantada junto às águas; plantada à borda, ela frutificou e se encheu de ramos, por causa das muitas águas.

[10] Майка ти с жизненост като твоята беше като лоза, посадена при вода; стана плодоносна и клонеста от многото води.

[11] Tinha galhos fortes para cetros de dominadores; elevou-se a sua estatura

[11] По нея израснаха яки жезли за скиптри на владетелите и ръстът им стигна нависоко сред гъстите клончета,

entre os espessos ramos, e foi vista na sua altura com a multidão deles.

12 Mas foi arrancada com furor e lançada por terra, e o vento oriental secou-lhe o fruto; quebraram-se e secaram os seus fortes galhos, e o fogo os consumiu.

13 Agora, está plantada no deserto, numa terra seca e sedenta.

14 Dos galhos dos seus ramos saiu fogo que consumiu o seu fruto, de maneira que já não há nela galho forte que sirva de cetro para dominar. Esta é uma lamentação e ficará servindo de lamentação.

Ezequiel 20

As abominações da casa de Israel depois do êxodo

1 No quinto mês do sétimo ano, aos dez dias do mês, vieram alguns dos anciãos de Israel para consultar ao SENHOR; e assentaram-se diante de mim.

2 Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

3 Filho do homem, fala aos anciãos de Israel e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Acaso, viestes consultar-me? Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, vós não me consultareis.

4 Julgá-los-ias tu, ó filho do homem, julgá-los-ias? Faze-lhes saber as abominações de seus pais

5 e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que escolhi a Israel, levantando a mão, jurei à descendência da casa de Jacó e me dei a conhecer a eles na terra do

и те се отличаваха с височината си и с многото си отрасли.

12 Но тя беше изтръгната с ярост, беше хвърлена на земята и източен вятър изсуши плода ѝ; яките ѝ жезли се счупиха, изсъхнаха; огънят ги изгори.

13 А сега тя е посадена в пустиня, в суха и безводна земя.

14 И огън излезе от един жезъл от клончетата ѝ и изяде плода ѝ, така че в нея вече няма жезъл, достатъчно як за владетелски скиптър. Това е плач и ще служи за плач.

Йезекиил 20

Грехът на Израил

1 А в седмата година, в петия месец, на десетия ден от месеца, някои от Израилевите старейшини дойдоха да се допитат до Господа и седнаха пред мен.

2 И Господнето слово дойде към мен и каза:

3 Сине човешки, говори на Израилевите старейшини и им кажи: Така казва Господ Йехова: Да се допитате до Мене ли сте дошли? Заклевам се в живота Си, казва Господ Йехова, не приемам да се допитате до Мене.

4 Ще се застъпиш ли за тях, сине човешки? Ще се застъпиш ли за тях? Покажи им мерзостите на техните бащи, като им кажеш:

5 Така казва Господ Йехова: В деня, когато избрах Израил и се заклех на рода на Якововия дом, и им се открих в

Egito; levantei-lhes a mão e jurei: Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

Египетската земя, и им се заклех, като казах: Аз съм Господ, вашият Бог, –

6 Naquele dia, levantei-lhes a mão e jurei tirá-los da terra do Egito para uma terra que lhes tinha previsto, a qual mana leite e mel, coroa de todas as terras.

6 в онзи ден им се заклех, че ще ги изведа от Египетската земя и ще ги доведа в земя, която бях промислил за тях – земя, където тече мляко и мед, с която се хвалят всички страни.

7 Então, lhes disse: Cada um lance de si as abominações de que se agradam os seus olhos, e não vos contamineis com os ídolos do Egito; eu sou o SENHOR, vosso Deus.

7 Тогава им казах: Отхвърлете всеки мерзостите, които е поставил пред очите си, и не се осквернявайте с египетските идоли; Аз съм Господ, вашият Бог.

8 Mas rebelaram-se contra mim e não me quiseram ouvir; ninguém lançava de si as abominações de que se agradavam os seus olhos, nem abandonava os ídolos do Egito. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor, para cumprir a minha ira contra eles, no meio da terra do Egito.

8 Те обаче въстанаха против Мен и не искаха да Ме послушат; не отхвърлиха всеки мерзостите, които беше поставилпред очите си, нито изоставиха египетските идоли. Тогава реших да излея яростта Си върху тях, за да изчерпя гнева Си против тях сред Египетската земя.

9 O que fiz, porém, foi por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações no meio das quais eles estavam, diante das quais eu me dei a conhecer a eles, para os tirar da terra do Egito.

9 Но постъпих заради името Си, да не се оскверни то пред народите, между които бяха и пред които им се открих, като ги изведох от Египетската земя.

10 Tirei-os da terra do Egito e os levei para o deserto.

10 Затова, като ги изведох от Египетската земя, ги заведох в пустинята.

11 Dei-lhes os meus estatutos e lhes fiz conhecer os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles.

11 И им дадох наредбите Си и ги запознах със законите Си, които като изпълнява човек, ще живее чрез тях.

12 Também lhes dei os meus sábados, para servirem de sinal entre mim e eles, para que soubessem que eu sou o SENHOR que os santifica.

12 Дадох им и съботите Си да бъдат знак между Мен и тях, за да познаят, че Аз, Господ, ги освещавам.

13 Mas a casa de Israel se rebelou contra mim no deserto, não andando nos meus estatutos e rejeitando os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles; e profanaram grandemente os meus sábados. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor no deserto, para os consumir.

14 O que fiz, porém, foi por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações perante as quais os fiz sair.

15 Demais, levantei-lhes no deserto a mão e jurei não deixá-los entrar na terra que lhes tinha dado, a qual mana leite e mel, coroa de todas as terras.

16 Porque rejeitaram os meus juízos, e não andaram nos meus estatutos, e profanaram os meus sábados, pois o seu coração andava após os seus ídolos.

17 Não obstante, os meus olhos lhes perdoaram, e eu não os destruí, nem os consumi de todo no deserto.

18 Mas disse eu a seus filhos no deserto: Não andeis nos estatutos de vossos pais, nem guardeis os seus juízos, nem vos contamineis com os seus ídolos.

19 Eu sou o SENHOR, vosso Deus; andai nos meus estatutos, e guardai os meus juízos, e praticai-os;

20 santificai os meus sábados, pois servirão de sinal entre mim e vós, para que saibais que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

21 Mas também os filhos se rebelaram contra mim e não andaram nos meus estatutos, nem guardaram os meus juízos,

13 Но Израилевият дом въстана против Мене в пустинята; не постъпваха според наредбите Ми, а отхвърлиха законите Ми, които като изпълнява човек, ще живее чрез тях, и твърде много оскверниха съботите Ми. Тогава реших да излея яростта Си върху тях в пустинята, за да ги изтребя.

14 Но постъпих заради името Си, да не се оскверни то пред народите, пред които ги бях извел.

15 При това Аз им се заклех в пустинята, че няма да ги заведа в земята, която им бях дал – земя, където тече мляко и мед, с която се хвалят всички страни,

16 защото отхвърлиха законите Ми, не постъпваха според наредбите Ми и оскверниха съботите Ми; понеже сърцата им отиваха след идолите им.

17 Обаче окото Ми ги пощади и не ги изтребих, нито ги довърших в пустинята.

18 И казах на синовете им в пустинята: Не постъпвайте според повеленията на бащите си и не пазете постановленията им, нито се осквернявайте с идолите им.

19 Аз съм Господ, вашият Бог; според Моите наредби постъпвайте и Моите наредби пазете и ги изпълнявайте;

20 освещавайте още и съботите Ми и нека бъдат знак между Мен и вас, за да познаете, че Аз, Господ, съм ваш Бог.

21 Обаче синовете въстанаха против Мене; не постъпваха според наредбите Ми, нито опазиха законите Ми да ги

os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles; antes, profanaram os meus sábados. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor, para cumprir contra eles a minha ira no deserto.

изпълняват, които ако изпълнява човек, ще живее чрез тях, и оскверниха съботите Ми. Тогава реших да излея яростта Си върху тях, за да изчерпя гнева Си против тях в пустинята.

22 Mas detive a mão e o fiz por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações perante as quais os fiz sair.

22 Но оттеглих ръката Си и постъпих заради името Си, да не се оскверни то пред народите, пред които ги бях извел.

23 Também levantei-lhes no deserto a mão e jurei espalhá-los entre as nações e derramá-los pelas terras;

23 При това Аз им се заклех в пустинята, че ще ги разпръсна между народите и ще ги разсея по разни страни,

24 porque não executaram os meus juízos, rejeitaram os meus estatutos, profanaram os meus sábados, e os seus olhos se iam após os ídolos de seus pais;

24 защото не изпълняваха законите Ми, а отхвърлиха наредбите Ми, оскверниха съботите Ми и очите им бяха към идолите на бащите им.

25 pelo que também lhes dei estatutos que não eram bons e juízos pelos quais não haviam de viver;

25 Затова и Аз им дадох наредби, които не бяха добри, и закони, чрез които нямаше да живеят,

26 e permiti que eles se contaminassem com seus dons sacrificiais, como quando queimavam tudo o que abre a madre, para horrorizá-los, a fim de que soubessem que eu sou o SENHOR.

26 и ги оставих да се осквернят в приносите си, при които превеждаха през огън всяко първородно, за да ги запустя, за да познаят, че Аз съм Господ.

27 Portanto, fala à casa de Israel, ó filho do homem, e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Ainda nisto me blasfemaram vossos pais e transgrediram contra mim.

27 Затова, сине човешки, говори на Израилевия дом: Така казва Господ Йехова: Още и в това Ме охулиха бащите ви, дето вършиха престъпления против Мене.

28 Porque, havendo-os eu introduzido na terra sobre a qual eu, levantando a mão, jurara dar-lha, onde quer que viam um outeiro alto e uma árvore frondosa, aí ofereciam os seus sacrifícios, apresentavam suas ofertas provocantes, punham os seus

28 Защото, като ги доведох в земята, която се бях заклел да им дам, тогава разгледаха всеки висок хълм и всяко сенчесто дърво и там принасяха жертвите си, там представяха оскърбителните си приноси, там

suaves aromas e derramavam as suas libações.

полагаха благоуханията си и там изливаха възлиянията си.

29 Eu lhes disse: Que alto é este, aonde vós ides? O seu nome tem sido Lugar Alto, até ao dia de hoje.

29 Тогава им казах: Какво е това високо място, на което отивате, за да се нарича Вама и до днес?

30 Portanto, dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Vós vos contaminais a vós mesmos, à maneira de vossos pais, e vos prostituís com as suas abominações?

30 Затова кажи на Израилевия дом: Така казва Господ Йехова: Като се осквернявате по примера на бащите си и блудствате с мерзостите им,

31 Ao oferecerdes os vossos dons sacrificiais, como quando queimais os vossos filhos, vós vos contaminais com todos os vossos ídolos, até ao dia de hoje. Porventura, me consultaríeis, ó casa de Israel? Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, vós não me consultareis.

31 и до днес се осквернявате с всичките си идоли, като принасяте даровете си и превеждате синовете си през огъня, то до Мене ли ще се допитате, доме Израилев? Заклевам се в живота Си, казва Господ Йехова, не приемам да се допитате до Мене.

32 O que vos ocorre à mente de maneira nenhuma sucederá; isto que dizeis: Seremos como as nações, como as outras gerações da terra, servindo às árvores e às pedras.

32 И онова, което размишлявате, никак няма да се сбъдне, както казвате: Ще станем като народите, като племената на другите страни; ще служим на дървета и камъни.

33 Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, com mão poderosa, com braço estendido e derramado furor, hei de reinar sobre vós;

33 Заклевам се в живота Си, казва Господ Йехова, непременно с мощна ръка, с издигната мишца и с излята ярост ще царувам над вас.

34 tirar-vos-ei dentre os povos e vos congregarei das terras nas quais andais espalhados, com mão forte, com braço estendido e derramado furor.

34 Като ви изведа измежду племената и ви събера от страните, в които сте разпръснати с мощна ръка, с издигната мишца и с излята ярост,

35 Levar-vos-ei ao deserto dos povos e ali entrarei em juízo convosco, face a face.

35 ще ви заведа в пустинята на заточение между племената и там ще се съдя с вас лице в лице.

36 Como entrei em juízo com vossos pais, no deserto da terra do Egito, assim entrarei em juízo convosco, diz o SENHOR Deus.

36 Както се съдих с бащите ви в пустинята на Египетската земя, така ще се съдя с вас, казва Господ Йехова.

[37] Far-vos-ei passar debaixo do meu cajado e vos sujeitarei à disciplina da aliança;

[38] separarei dentre vós os rebeldes e os que transgrediram contra mim; da terra das suas moradas eu os farei sair, mas não entrarão na terra de Israel; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[39] Quanto a vós outros, vós, ó casa de Israel, assim diz o SENHOR Deus: Ide; cada um sirva aos seus ídolos, agora e mais tarde, pois que a mim não me quereis ouvir; mas não profaneis mais o meu santo nome com as vossas dádivas e com os vossos ídolos.

[40] Porque no meu santo monte, no monte alto de Israel, diz o SENHOR Deus, ali toda a casa de Israel me servirá, toda, naquela terra; ali me agradarei deles, ali requererei as vossas ofertas e as primícias das vossas dádivas, com todas as vossas coisas santas.

[41] Agradar-me-ei de vós como de aroma suave, quando eu vos tirar dentre os povos e vos congregar das terras em que andais espalhados; e serei santificado em vós perante as nações.

[42] Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu vos der entrada na terra de Israel, na terra que, levantando a mão, jurei dar a vossos pais.

[43] Ali, vos lembrareis dos vossos caminhos e de todos os vossos feitos com que vos contaminastes e tereis nojo de vós mesmos,

[37] Ще ви прекарам под жезъла и ще ви заведа във връзките на завета.

[38] И ще изчистя измежду вас бунтовниците и онези, които вършат престъпленията против Мене; ще ги изведа от земята, където са пришълци; но те няма да влязат в Израилевата земя; и ще познаете, че Аз съм Господ.

[39] А вие, доме Израилев, така казва Господ Йехова: Ако не искате да слушате Мен, идете, служете и занапред всеки на идолите си; но не осквернявайте вече святото Ми име с даровете и идолите си.

[40] Защото на Моя свят хълм, на Израилевия висок хълм, казва Господ Йехова, там целият Израилев дом, всички в страната, ще Ми служат; там ще ги приема и там ще поискам приносите ви и първаците на даровете ви, както и всичките ви святи неща.

[41] Ще ви приема като благоухание, когато ви изведа изсред племената и ви събера от страните, в които бяхте разпръснати; и ще се осветя във вас пред народите.

[42] И ще познаете, че Аз съм Господ, когато ви доведа в Израилевата земя, в страната, която се заклех да дам на бащите ви.

[43] Там ще си спомните за постъпките си и за всичките си дела, в които се осквернихте; и ще се погнусите сами от

por todas as vossas iniqüidades que tendes cometido.

44 Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu proceder para convosco por amor do meu nome, não segundo os vossos maus caminhos, nem segundo os vossos feitos corruptos, ó casa de Israel, diz o SENHOR Deus.

A profecia contra o Sul

45 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

46 Filho do homem, volve o rosto para o Sul e derrama as tuas palavras contra ele; profetiza contra o bosque do campo do Sul

47 e dize ao bosque do Sul: Ouve a palavra do SENHOR: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que acenderei em ti um fogo que consumirá em ti toda árvore verde e toda árvore seca; não se apagará a chama flamejante; antes, com ela se queimarão todos os rostos, desde o Sul até ao Norte.

48 E todos os homens verão que eu, o SENHOR, o acendi; não se apagará.

49 Então, disse eu: ah! SENHOR Deus! Eles dizem de mim: Não é ele proferidor de parábolas?

Ezequiel 21

A espada do Senhor

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, volve o rosto contra Jerusalém, derrama as tuas palavras contra os santuários e profetiza contra a terra de Israel.

себе си поради всички злини, които извършихте.

44 И ще познаете, че Аз съм Господ, когато постъпя така с вас заради името Си, а не според злите ви постъпки, нито според развратните ви дела, доме Израилев, казва Господ Йехова.

45 И Господнето слово дойде към мен и каза:

46 Сине човешки, насочи лицето си към юг и направи да капне словото ти към юг, и пророкувай против гората на южното поле.

47 Кажи на южната гора: Слушай Господнето слово. Така казва Господ Йехова: Ето, Аз ще запаля в теб огън, който ще изгори всяко зелено и всяко сухо дърво в тебе; пламтящият пламък няма да угасне, а от него ще изгори цялата повърхност от юг до север.

48 Всяка твар ще види, че Аз, Господ, го запалих; няма да угасне.

49 Тогава възкликнах: Горко, ГосподиЙехова! Те казват за мене: Този не говори ли притчи?

Йезекиил 21

Пророчество за Вавилон, Божият меч

1 И Господнето слово дойде към мен и каза:

2 Сине човешки, насочи лицето си към Йерусалим и направи да капне словото ти към святите места, и пророкувай против Израилевата земя;

[3] Dize à terra de Israel: Assim diz o SENHOR: Eis que sou contra ti, e tirarei a minha espada da bainha, e eliminarei do meio de ti tanto o justo como o perverso.

[3] и кажи на Израилевата земя: Така казва Господ: Ето, Аз съм против теб и като изтегля меча Си от ножницата, ще изтребя от теб и праведния, и нечестивия.

[4] Porque hei de eliminar do meio de ti o justo e o perverso, a minha espada sairá da bainha contra todo vivente, desde o Sul até ao Norte.

[4] И така, понеже ще изтребя от теб и праведния, и нечестивия, затова мечът Ми ще излезе от ножницата си против всяка твар, от юг до север;

[5] Saberão todos os homens que eu, o SENHOR, tirei da bainha a minha espada; jamais voltará a ela.

[5] и всяка твар ще познае, че Аз, Господ, изтеглих меча Си от ножницата му; няма да се върне вече.

[6] Tu, porém, ó filho do homem, suspira; à vista deles, suspira de coração quebrantado e com amargura.

[6] Затова ти, сине човешки, въздъхни; с превит кръст и с огорчение въздъхни пред тях.

[7] Quando te perguntarem: Por que suspiras tu? Então, dirás: Por causa das novas. Quando elas vêm, todo coração desmaia, todas as mãos se afrouxam, todo espírito se angustia, e todos os joelhos se desfazem em água; eis que elas vêm e se cumprirão, diz o SENHOR Deus.

[7] А когато те запитат: Защо въздишаш?, отговори: Поради известието, което иде; всяко сърце ще се стопи, всички ръце ще отслабват, всеки дух ще примре и всички колена ще станат като вода; ето, идва и ще се сбъдне, казва Господ Йехова.

[8] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[8] И Господнето слово дойде към мен и каза:

[9] Filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR: A espada, a espada está afiada e polida;

[9] Сине човешки, пророкувай: Така казва Господ: Кажи: Меч! Меч се остри, още се излъсква;

[10] afiada para matança, polida para reluzir como relâmpago. Israel diz: Alegremo-nos! O cetro do meu filho despreza qualquer outra madeira.

[10] остри се, за да извърши голямо клане; излъсква се, за да лъщи. И така, можем ли да се веселим? Това е жезълът на сина Ми, който презира всяко дърво.

[11] Mas Deus responde: Deu-se a espada a polir, para ser manejada; ela está afiada e polida, para ser posta na mão do matador.

[11] Даде се да се излъска, за да се държи в ръка; този меч е наострен и излъскан, за да се даде в ръката на погубителя.

12 Grita e geme, ó filho do homem, porque ela será contra o meu povo, contra todos os príncipes de Israel. Estes, juntamente com o meu povo, estão entregues à espada; dá, pois, pancadas na tua coxa.

12 Извикай и ридай, сине човешки, защото той е върху народа Ми, върху всички Израилеви първенци; ужас нападна народа Ми поради меча; затова, удари го по бедрото си.

13 Pois haverá uma prova; e que haverá, se o próprio cetro que desprezou a todos não vier a subsistir? – diz o SENHOR Deus.

13 Защото има изпитание; и какво ако и презиращият жезъл не би съществувал вече, казва Господ Йехова?

14 Tu, pois, ó filho do homem, profetiza e bate com as palmas uma na outra; duplique a espada o seu golpe, triplique-o a espada da matança, da grande matança, que os rodeia;

14 И така, ти, сине човешки, пророкувай и изплескай с ръце; и нека мечът удвои, нека мечът утрои броя на ранените – той е мечът на ранените големци, който ще ви обсади отвред.

15 para que desmaie o seu coração, e se multiplique o seu tropeçar junto a todas as portas. Faço reluzir a espada. Ah! Ela foi feita para ser raio e está afiada para matar.

15 Нанесох ужаса на меча против всичките им порти, за да се стопи всякосърце и за да се спъват по-често. Уви! Приготви се, за да блести, натòчи се, за да коли.

16 Ó espada, vira-te, com toda a força, para a direita, vira-te para a esquerda, para onde quer que o teu rosto se dirigir.

16 Стегни се, мечо, нападни надясно; насочи се, нападни наляво; накъдето и да се обърне лицето ти.

17 Também eu baterei as minhas palmas uma na outra e desafogarei o meu furor; eu, o SENHOR, é que falei.

17 И Аз ще плесна с ръце и ще удовлетворя яростта Си. Аз, Господ, изговорих това.

18 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

18 Господнето слово дойде пак към мен и каза:

19 Tu, pois, ó filho do homem, propõe dois caminhos por onde venha a espada do rei da Babilônia; ambos procederão da mesma terra; põe neles marcos indicadores, põe-nos na entrada do caminho para a cidade.

19 При това, сине човешки, ти си определил два пътя, за да замине мечът на вавилонския цар; и двата ще излизат от същата земя; и направи показалец – направи го при началото на пътя за града.

20 Indica o caminho para que a espada chegue à Rabá dos filhos de Amom, a Judá e a Jerusalém, a fortificada.

20 Определи път, за да мине мечът в Рава на амонците и в укрепения Йерусалим в Юдея.

[21] Porque o rei da Babilônia pára na encruzilhada, na entrada dos dois caminhos, para consultar os oráculos: sacode as flechas, interroga os ídolos do lar, examina o fígado.

[22] Caiu-lhe o oráculo para a direita, sobre Jerusalém, para dispor os aríetes, para abrir a boca com ordens de matar, para lançar gritos de guerra, para colocar os aríetes contra as portas, para levantar terraplenos, para edificar baluartes.

[23] Aos judeus, lhes parecerá isto oráculo enganador, pois têm em seu favor juramentos solenes; mas Deus se lembrará da iniqüidade deles, para que sejam apreendidos.

[24] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Visto que me fazeis lembrar da vossa iniqüidade, descobrindo-se as vossas transgressões, aparecendo os vossos pecados em todos os vossos atos, e visto que me viestes à memória, sereis apreendidos por causa disso.

[25] E tu, ó profano e perverso, príncipe de Israel, cujo dia virá no tempo do seu castigo final;

[26] assim diz o SENHOR Deus: Tira o diadema e remove a coroa; o que é já não será o mesmo; será exaltado o humilde e abatido o soberbo.

[27] Ruína! Ruína! A ruínas a reduzirei, e ela já não será, até que venha aquele a quem ela pertence de direito; a ele a darei.

[21] Защото вавилонският цар се спря при разклонението на пътя, където започват двата пътя, за да гадае: разтърси стрелите, допита се до терафимите, прегледа черния дроб.

[22] В десницата му е жребият за Йерусалим, за да се поставят стеноломи, да се даде заповед за клане, да се издигне глас с възклицание, да се поставят стеноломи срещу портите, да се издигнат могили, да се съградят крепости.

[23] Но това ще бъде като суетно прорицание пред очите на онези, които им се заклеха; обаче той ще им напомни беззаконието, за да се хванат.

[24] Затова така казва Господ Йехова: Понеже направихте да се помни беззаконието ви с откриването на престъпленията ви, така че да се явят греховете ви във всичките ви дела, понеже направихте себе си да бъдете спомнени, ще бъдете хванати в ръце.

[25] А ти, смъртоносно ранени, скверни княже Израилев, чийто ден е настъпил, когато беззаконието е стигнало до края си,

[26] така казва Господ Йехова: Снеми митрата и свали короната; тя няма вече да бъде такава, възвиси смирения, а смири възвисения.

[27] Аз ще я катурна, катурна, катурна, а и това няма да трае, докато дойде онзи, на когото принадлежи; и на него ще я дам.

[28] E tu, ó filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus acerca dos filhos de Amom e acerca dos seus insultos; dize, pois: A espada, a espada está desembainhada, polida para a matança, para consumir, para reluzir como relâmpago;

[28] И ти, сине човешки, пророкувай: Така казва Господ Йехова за амонците и за тяхното укоряване. Кажи: Меч, меч е изтеглен – излъскан, за да коли, и блестящ, за да изтреби,

[29] para ser posta no pescoço dos profanos, dos perversos, cujo dia virá no tempo do castigo final, ao passo que te pregam visões falsas e te adivinham mentiras.

[29] докато те виждат за тебе суетно видение и докато предричат за тебе лъжа, от което ще бъдеш прострян на врата на смъртно ранените нечестивци, чийто ден е настъпил, когато беззаконието е стигнало до края си.

[30] Torna a tua espada à sua bainha. No lugar em que foste formado, na terra do teu nascimento, te julgarei.

[30] Върни го в ножницата му. На мястото, където си бил създаден, в родната ти земя ще те съдя.

[31] Derramarei sobre ti a minha indignação, assoprarei contra ti o fogo do meu furor e te entregarei nas mãos de homens brutais, mestres de destruição.

[31] Ще излея негодуванието Си върху тебе, с огнения Си гняв ще духна върху теб и ще те предам в ръцете на озверели мъже, които са способни да те погубят.

[32] Servirás de pasto ao fogo, o teu sangue será derramado no meio da terra, já não serás lembrado; pois eu, o SENHOR, é que falei.

[32] Ще станеш гориво за огън; кръвта ти ще бъде сред земята ти; няма да има вече спомен за тебе; защото Аз, Господ, изговорих това.

Ezequiel 22

As abominações de Jerusalém

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Tu, pois, ó filho do homem, acaso, julgarás, julgarás a cidade sanguinária? Faze-lhe conhecer, pois, todas as suas abominações

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade que derrama sangue no meio de si, para que venha o seu tempo, e que faz

Йезекиил 22

Престъпленията на Йерусалим и Божият съд

[1] При това Господнето слово дойде към мен и каза:

[2] А ти, сине човешки, ще се застъпиш ли, ще се застъпиш ли за кръвопролитния град? Тогава – направи го да познае всичките си мерзости.

[3] И така, кажи: Така казва Господ Йехова: О, граде, който проливаш кръв сред себе си, за да дойде

ídolos contra si mesma, para se contaminar!

4 Pelo teu sangue, por ti mesma derramado, tu te fizeste culpada e pelos teus ídolos, por ti mesma fabricados, tu te contaminaste e fizeste chegar o dia do teu julgamento e o término de teus anos; por isso, eu te fiz objeto de opróbrio das nações e de escárnio de todas as terras.

5 As que estão perto de ti e as que estão longe escarnecerão de ti, ó infamada, cheia de inquietação.

6 Eis que os príncipes de Israel, cada um segundo o seu poder, nada mais intentam, senão derramar sangue.

7 No meio de ti, desprezam o pai e a mãe, praticam extorsões contra o estrangeiro e são injustos para com o órfão e a viúva.

8 Desprezaste as minhas coisas santas e profanaste os meus sábados.

9 Homens caluniadores se acham no meio de ti, para derramarem sangue; no meio de ti, comem carne sacrificada nos montes e cometem perversidade.

10 No teu meio, descobrem a vergonha de seu pai e abusam da mulher no prazo da sua menstruação.

11 Um comete abominação com a mulher do seu próximo, outro contamina torpemente a sua nora, e outro humilha no meio de ti a sua irmã, filha de seu pai.

12 No meio de ti, aceitam subornos para se derramar sangue; usura e lucros tomaste, extorquindo-o; exploraste o teu próximo

времето ти, и правиш кумири за своето осъждане, за да се оскверняваш!

4 Ти стана виновен за кръвта, която си пролял, и си се осквернил с кумирите, които си направил; направил си да наближава краят на дните ти и си дошъл дори до края на годините си; затова те направих за укор на народите и за поругание на всички страни.

5 Близките и далечните от тебе ще те поругаят – ти, който си прочут по мерзост и изобилстваш с размирици.

6 Ето, Израилевите първенци са били в тебе, за да проливат кръв, всеки според силата си.

7 В тебе са презирали баща и майка; сред тебе са постъпили насилствено към чужденеца; в тебе са угнетявали сираче и вдовица.

8 Презирал си светите Ми вещи и си осквернявал съботите Ми.

9 В теб е имало мъже клеветници, за да проливат кръв; в теб е имало онези, които са яли по планините; сред тебе са вършили разврат.

10 В тебе са откривали бащината си голота; в тебе са обезчестявали жена, отлъчена поради нечистотата ѝ.

11 Един е извършил гнусота с жената на ближния си; друг е осквернил нечестиво снаха си; а друг в теб е обезчестил сестра си, дъщеря на баща си.

12 В тебе са вземали подкупи, за да проливат кръв; ти си вземал лихва и печалба; и с насилие си се обогатявал от

com extorsão; mas de mim te esqueceste, diz o SENHOR Deus.

13 Eis que bato as minhas palmas com furor contra a exploração que praticaste e por causa da tua culpa de sangue, que há no meio de ti. Estará firme o teu coração?

14 Estarão fortes as tuas mãos, nos dias em que eu vier a tratar contigo? Eu, o SENHOR, o disse e o farei.

15 Espalhar-te-ei entre as nações, e te dispersarei em outras terras, e porei termo à tua imundícia.

16 Serás profanada em ti mesma, à vista das nações, e saberás que eu sou o SENHOR.

17 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

18 Filho do homem, a casa de Israel se tornou para mim em escória; todos eles são cobre, estanho, ferro e chumbo no meio do forno; em escória de prata se tornaram.

19 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Pois que todos vós vos tornastes em escória, eis que vos ajuntarei no meio de Jerusalém.

20 Como se ajuntam a prata, e o cobre, e o ferro, e o chumbo, e o estanho no meio do forno, para assoprar o fogo sobre eles, a fim de se fundirem, assim vos ajuntarei na minha ira e no meu furor, e ali vos deixarei, e fundirei.

21 Congregar-vos-ei e assoprarei sobre vós o fogo do meu furor; e sereis fundidos no meio de Jerusalém.

ближните си; а Мене си забравил, казва Господ Йехова.

13 Ето, затова плеснах с ръце поради безчестната печалба, която си събрал, и поради кръвта, която беше сред тебе.

14 Ще издържи ли сърцето ти или ще имат ли сила ръцете ти в дните, когато Аз ще се разправя с теб? Аз, Господ, изговорих това и ще го извърша.

15 Ще те разпръсна между народите, ще те разсея по страните и ще изчистя от тебе като с огън нечистотата ти.

16 И ще бъдеш омърсен в себе си пред народите; и ще познаеш, че Аз съм Господ.

17 И Господнето слово дойде към мен и каза:

18 Сине човешки, Израилевият дом стана шлак пред Мене; те всички са мед и калай, желязо и олово сред пещта; те са шлак от сребро.

19 Затова така казва Господ Йехова: Понеже вие всички станахте шлак, ето, затова ще ви събера сред Йерусалим.

20 Както събират сред пещта среброто и медта, желязото, оловото и калая, за да раздухат огъня върху тях, за да ги стопят, така в гнева Си и яростта Си ще ви събера и ще ви сложа там, и ще ви разтопя.

21 Да! Ще ви събера и с огнения Си гняв ще духна върху вас, и ще се разтопите сред него.

[22] Como se funde a prata no meio do forno, assim sereis fundidos no meio dela; e sabereis que eu, o SENHOR, derramei o meu furor sobre vós.

[23] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[24] Filho do homem, dize-lhe: Tu és terra que não está purificada e que não tem chuva no dia da indignação.

[25] Conspiração dos seus profetas há no meio dela; como um leão que ruge, que arrebata a presa, assim eles devoram as almas; tesouros e coisas preciosas tomam, multiplicam as suas viúvas no meio dela.

[26] Os seus sacerdotes transgridem a minha lei e profanam as minhas coisas santas; entre o santo e o profano, não fazem diferença, nem discernem o imundo do limpo e dos meus sábados escondem os olhos; e, assim, sou profanado no meio deles.

[27] Os seus príncipes no meio dela são como lobos que arrebatam a presa para derramarem o sangue, para destruírem as almas e ganharem lucro desonesto.

[28] Os seus profetas lhes encobrem isto com cal por visões falsas, predizendo mentiras e dizendo: Assim diz o SENHOR Deus, sem que o SENHOR tenha falado.

[29] Contra o povo da terra praticam extorsão, andam roubando, fazem violência ao aflito e ao necessitado e ao estrangeiro oprimem sem razão.

[22] Както се топи среброто в пещта, така ще се разтопите вие сред него и ще познаете, че Аз, Господ, излях яростта Си върху вас.

Греховете на духовните водачи на Израил

[23] И Господнето слово дойде към мен и каза:

[24] Сине човешки, кажи ѝ: Ти си земя, която не се е очистила и върху която не е валял дъжд в деня на негодуванието.

[25] Сред нея има заговор от пророците ѝ; те поглъщат души като лъв, който реве и граби лова; вземат съкровища и скъпоценни вещи; умножиха числото навдовиците сред нея.

[26] Свещениците ѝ престъпваха закона Ми и оскверняваха светите Ми вещи; не правеха разлика между свято и скверно, нито показаха на хората различието между нечисто и чисто; и криеха очите си от съботите Ми; и Аз съм осквернен сред тях.

[27] Първенците сред нея са като вълци, които грабят лов, за да проливат кръв, за да погубват души, за да се обогатяват несправедливо.

[28] И пророците ѝ я мажеха с кал, като виждаха за тях суетни видения и пророкуваха лъжи, като казваха: Така казва Господ Йехова, когато Господ не беше говорил.

[29] Народът на тази земя прибягваше до притеснение и грабеха насилствено, да! Угнетяваха сиромаха и немощния и несправедливо притесняваха чужденеца.

[30] Busquei entre eles um homem que tapasse o muro e se colocasse na brecha perante mim, a favor desta terra, para que eu não a destruísse; mas a ninguém achei.

[31] Por isso, eu derramei sobre eles a minha indignação, com o fogo do meu furor os consumi; fiz cair-lhes sobre a cabeça o castigo do seu procedimento, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 23

Oolá e Oolibá, as duas meretrizes

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, houve duas mulheres, filhas de uma só mãe.

[3] Estas se prostituíram no Egito; prostituíram-se na sua mocidade; ali foram apertados os seus peitos e apalpados os seios da sua virgindade.

[4] Os seus nomes eram: Oolá, a mais velha, e Oolibá, sua irmã; e foram minhas e tiveram filhos e filhas; e, quanto ao seu nome, Samaria é Oolá, e Jerusalém é Oolibá.

[5] Prostituiu-se Oolá, quando era minha; inflamou-se pelos seus amantes, pelos assírios, seus vizinhos,

[6] que se vestiam de azul, governadores e sátrapas, todos jovens de cobiçar, cavaleiros montados a cavalo.

[7] Assim, cometeu ela as suas devassidões com eles, que eram todos a fina flor dos filhos da Assíria, e com todos aqueles pelos quais se inflamava; com todos os seus ídolos se contaminou.

[30] А като потърсих между тях мъж, който би издигнал оградата и би застанал в пролома пред Мене заради страната, за да не я разоря, не намерих.

[31] Затова излях негодуванието Си върху тях, довърших ги с огнения Си гняв и върнах върху главите им техните постъпки, казва Господ Йехова.

Йезекиил 23

Притча за блудните сестри

[1] Господнето слово пак дойде към мен и каза:

[2] Сине човешки, имаше две жени, дъщери на една майка.

[3] Те блудстваха в младостта си; там бяха налягани гърдите им и там бяха стискани девствените им гърди.

[4] Имената им бяха: Оола на по-голямата и Оолива на сестра ѝ; и те станаха Мои и родиха синове и дъщери. А колкото до имената им, Оола е Самария, а Оолива – Йерусалим.

[5] Но когато беше Моя, Оола блудствà и залудя за любовниците си – съседите си, асирийците,

[6] облечени в синьо управители и началници, всички привлекателни младежи, конници, възседнали коне.

[7] И тя извърши блудствата си с тях – с всички най-отбрани между асирийците; и за които и да залудяваше, с всички техни идоли тя се оскверни.

[8] As suas impudicícias, que trouxe do Egito, não as deixou; porque com ela se deitaram na sua mocidade, e eles apalparam os seios da sua virgindade e derramaram sobre ela a sua impudicícia.

[8] Тя не остави блудството си, научено от Египет; защото лежаха с нея в младостта ѝ, стискаха девствените ѝ гърди и изливаха върху нея блудството си.

[9] Por isso, a entreguei nas mãos dos seus amantes, nas mãos dos filhos da Assíria, pelos quais se inflamara.

[9] Затова я предадох в ръцете на любовниците ѝ, в ръцете на асирийците, за които залудяваше.

[10] Estes descobriram as vergonhas dela, levaram seus filhos e suas filhas; porém a ela mataram à espada; e ela se tornou falada entre as mulheres, e sobre ela executaram juízos.

[10] Те откриваха голотата ѝ; откараха синовете и дъщерите ѝ, а нея убиха с меч; и тя стана за посмешище между жените, защото извършиха съд над нея.

[11] Vendo isto sua irmã Oolibá, corrompeu a sua paixão mais do que ela, e as suas devassidões foram maiores do que as de sua irmã.

[11] А когато сестра ѝ Оолива видя това, в полудата си се разврати повече от нея и в блудствата си надмина блудствата на сестра си.

[12] Inflamou-se pelos filhos da Assíria, governadores e sátrapas, seus vizinhos, vestidos com primor, cavaleiros montados a cavalo, todos jovens de cobiçar.

[12] Залудя за съседите си, асирийците, облечени в светло управители и началници, конници, възседнали коне, всички привлекателни младежи.

[13] Vi que se tinha contaminado; o caminho de ambas era o mesmo.

[13] Тогава видях, че тя се оскверни; и двете тръгнаха по един път.

[14] Aumentou as suas impudicícias, porque viu homens pintados na parede, imagens dos caldeus, pintados de vermelho:

[14] Тя даже прибави към блудствата си, защото щом видя мъже, изрисувани на стената, изрисувани с киновар образи на халдейци,

[15] de lombos cingidos e turbantes pendentes da cabeça, todos com aparência de oficiais, semelhantes aos filhos da Babilônia, na Caldéia, em terra do seu nascimento.

[15] опасани с пояси около кръста си, носещи шарени превръзки на главите си и всички с княжески изглед, прилични на вавилонците от Халдейската земя, родината им –

[16] Vendo-os, inflamou-se por eles e lhes mandou mensageiros à Caldéia.

[16] щом ги видя, тя залудя за тях и изпрати посланици при тях в Халдея.

[17] Então, vieram ter com ela os filhos da Babilônia, para o leito dos amores, e a contaminaram com as suas impudicícias; ela, após contaminar-se com eles, enojada, os deixou.

[17] И вавилонците дойдоха при нея в любовното легло и я оскверниха с блудството си; тя се оскверни с тях; и душата ѝ се отврати от тях.

[18] Assim, tendo ela posto a descoberto as suas devassidões e sua nudez, a minha alma se alienou dela, como já se dera com respeito à sua irmã.

[18] Така тя още откриваше блудствата си, откриваше и голотата си; тогава душата Ми се отврати от нея, както се беше отвратила от сестра ѝ.

[19] Ela, todavia, multiplicou as suas impudicícias, lembrando-se dos dias da sua mocidade, em que se prostituíra na terra do Egito.

[19] При все това тя блудстваше още повече, като си спомняше за дните на младостта си, когато блудстваше в Египетската земя.

[20] Inflamou-se pelos seus amantes, cujos membros eram como o de jumento e cujo fluxo é como o fluxo de cavalos.

[20] И залудя за любовниците си измежду тях, чиято плът е като на осли и семеизливането им – като на коне.

[21] Assim, trouxeste à memória a luxúria da tua mocidade, quando os do Egito apalpavam os teus seios, os peitos da tua mocidade.

[21] Така ти си ламтяла за невъздържаността на младостта си, когато гърдите ти се налягаха от египтяните заради младите ти гърди.

Божият съд над двете блудни сестри

[22] Por isso, ó Oolibá, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu suscitarei contra ti os teus amantes, os quais, enojada, tu os deixaras, e os trarei contra ti de todos os lados:

[22] Затова, Ооливо, така казва Господ Йехова: Ето, Аз ще повдигна любовниците ти против теб, от които се е отвратила душата ти, и ще ги докарам против теб отвсякъде:

[23] os filhos da Babilônia e todos os caldeus de Pecode, de Soa, de Coa e todos os filhos da Assíria com eles, jovens de cobiçar, governadores e sátrapas, príncipes e homens de renome, todos montados a cavalo.

[23] вавилонците и всичките халдейци, Фекод и Сое, и Кое, и с тях всички асирийци – всички привлекателни младежи, управители и началници, пълководци и именити, всички възседнали коне.

[24] Virão contra ti do Norte, com carros e carretas e com multidão de povos; pôr-se-ão contra ti em redor, com paveses, e escudos, e capacetes; e porei diante deles o

[24] Те ще дойдат против тебе с оръжия и колесници, с коли и много племена и ще се опълчат против теб от всяка страна с големи щитове, малки щитове и

juízo, e julgar-te-ão segundo os seus direitos.

шлемове; и Аз ще им поверя съд над теби те ще те съдят според своите закони.

[25] Porei contra ti o meu zelo, e eles te tratarão com furor; cortar-te-ão o nariz e as orelhas, e o que restar cairá à espada; levarão teus filhos e tuas filhas, e quem ainda te restar será consumido pelo fogo.

[25] След като насоча против тебе ревнивостта Си, те ще постъпят с теб яростно, ще отрежат носа и ушите ти; и останалите от тебе ще паднат от меч; те ще хванат синовете и дъщерите ти; и останалите от тях между тебе ще бъдат изгорени от огън.

[26] Despojar-te-ão dos teus vestidos e tomarão as tuas jóias de adorno.

[26] Ще съблекат и дрехите ти и ще отнемат лъскавите ти накити.

[27] Assim, farei cessar em ti a tua luxúria e a tua prostituição, provenientes da terra do Egito; não levantarás os olhos para eles e já não te lembrarás do Egito.

[27] Така ще направя да престане твоят разврат и блудството ти, научено от Египетската земя; ти няма вече да повдигнеш очи към тях, нито ще си наумиш вече за Египет.

[28] Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu te entregarei nas mãos daqueles a quem aborreces, nas mãos daqueles que, enojada, tu deixaste.

[28] Защото така казва Господ Йехова: Ето, ще те предам в ръката на онези, които мразиш, в ръката на онези, от които се е отвратила душата ти.

[29] Eles te tratarão com ódio, e levarão todo o fruto do teu trabalho, e te deixarão nua e despida; descobrir-se-á a vergonha da tua prostituição, a tua luxúria e as tuas devassidões.

[29] Те ще постъпят с омраза към теб и като отнемат всичките ти трудове, ще те оставят гола и непокрита; и голотата на блудствата ти ще се открие – както развратът ти, така и блудствата ти.

[30] Estas coisas se te farão, porque te prostituíste com os gentios e te contaminaste com os seus ídolos.

[30] Това ще ти бъде направено, понеже си блудствала сред езичниците и понеже си се осквернила с идолите им.

[31] Andaste no caminho de tua irmã; por isso, entregarei o seu copo na tua mão.

[31] Така си ходила в пътя на сестра си; затова ще дам в ръката ти нейната чаша.

[32] Assim diz o SENHOR Deus: Beberás o copo de tua irmã, fundo e largo; servirás de riso e escárnio; pois nele cabe muito.

[32] Така казва Господ Йехова: Ще изпиеш дълбоката и широка чаша на сестра си; ще бъдеш за присмех и поругание повече, отколкото можеш да понесеш.

33 Encher-te-ás de embriaguez e de dor; o copo de tua irmã Samaria é copo de espanto e de desolação.

34 Tu o beberás, e esgotá-lo-ás, e lhe roerás os cacos, e te rasgarás os peitos, pois eu o falei, diz o SENHOR Deus.

35 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como te esqueceste de mim e me viraste as costas, também carregarás com a tua luxúria e as tuas devassidões.

36 Disse-me ainda o SENHOR: Filho do homem, julgarás tu a Oolá e a Oolibá? Declara-lhes, pois, as suas abominações.

37 Porque adulteraram, e nas suas mãos há culpa de sangue; com seus ídolos adulteraram, e até os seus filhos, que me geraram, ofereceram a eles para serem consumidos pelo fogo.

38 Ainda isto me fizeram: no mesmo dia contaminaram o meu santuário e profanaram os meus sábados.

39 Pois, havendo sacrificado seus filhos aos ídolos, vieram, no mesmo dia, ao meu santuário para o profanarem; e assim o fizeram no meio da minha casa.

40 E mais ainda: mandaram vir uns homens de longe; fora-lhes enviado um mensageiro, e eis que vieram; por amor deles, te banhaste, coloriste os olhos e te ornaste de enfeites;

33 Ще се изпълниш с пиянство и скръб, с чашата на смайването и на запустението, с чашата на сестра си Самария.

34 Ще я изпиеш и изцедиш, ще гризеш черепките ѝ и ще разкъсаш гърдите си; защото Аз го изрекох, казва Господ Йехова.

35 Затова така казва Господ Йехова: Понеже си Ме забравила и си Ме отхвърлила зад гърба си; затова понеси и ти възмездието на разврата и блудствата си.

36 При това Господ ми каза: Сине човешки, ще се застъпиш ли за Оола и Оолива? Тогава изяви им мерзостите им:

37 че прелюбодействаха, че има кръв в ръцете им, да! Че прелюбодействаха с идолите си и че за да бъдат изядени от тях, превеждаха през огън децата, които Ми родиха;

38 още че това Ми направиха – в същия ден оскверниха светилището Ми и омърсиха съботите Ми;

39 защото когато бяха заклали децата си на идолите си, тогава в същия ден влизаха в светилището Ми и го омърсиха; и, ето, така правеха сред дома Ми.

40 И още – пратихте за мъже да дойдат отдалеч, до които като се проводи пратеник, ето, дойдоха; и за тях си се окъпала, изписала си очите си и си се украсила с накити,

[41] e te assentaste num suntuoso leito, diante do qual se achava mesa preparada, sobre que puseste o meu incenso e o meu óleo.

[42] Com ela se ouvia a voz de muita gente que folgava; com homens de classe baixa foram trazidos do deserto uns bêbados, que puseram braceletes nas mãos delas e, na cabeça, coroas formosas.

[43] Então, disse eu da envelhecida em adultérios: continuará ela em suas prostituições?

[44] E passaram a estar com ela, como quem freqüenta a uma prostituta; assim, passaram a freqüentar a Oolá e a Oolibá, mulheres depravadas,

[45] de maneira que homens justos as julgarão como se julgam as adúlteras e as sanguinárias; porque são adúlteras, e, nas suas mãos, há culpa de sangue.

[46] Pois assim diz o SENHOR Deus: Farei subir contra elas grande multidão e as entregarei ao tumulto e ao saque.

[47] A multidão as apedrejará e as golpeará com as suas espadas; a seus filhos e suas filhas matarão e as suas casas queimarão.

[48] Assim, farei cessar a luxúria da terra, para que se escarmentem todas as mulheres e não façam segundo a luxúria delas.

[41] седнала си на великолепна постелка, с трапеза, приготвена пред нея, и на нея си положила Моя тамян и Моето масло.

[42] Тогава се чуваха гласове на едно множество, което живееше безгрижно при нея; и заедно с мъжете от простолюдието бяха въвеждани пияници от пустинята; и сложиха гривни на ръцете на тези две жени и красиви венци – на главите им.

[43] Тогава казах за престарялата в прелюбодейства: Сега ли ще блудстват с нея, дори с нея!

[44] И те влизаха при нея, както влизат при блудница; така влизаха при тези невъздържани жени – при Оола и Оолива.

[45] Затова справедливи мъже ще ги съдят, както съдят прелюбодейците и както съдят жени, които проливат кръв; защото те са прелюбодейци и има кръв по ръцете им.

[46] Защото така казва Господ Йехова: Ще доведа множество против тях и ще ги предам да бъдат тласкани и разграбени.

[47] Множеството ще ги убие с камъни и ще ги съсече с мечовете си; ще избият синовете и дъщерите им и ще изгорят къщите им с огън.

[48] Така ще направя да престане развратът от земята, за да се научат всички жени да не вършат разврат като вашия.

[49] O castigo da vossa luxúria recairá sobre vós, e levareis os pecados dos vossos ídolos; e sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

Ezequiel 24

A parábola da panela

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, em o nono ano, no décimo mês, aos dez dias do mês, dizendo:

[2] Filho do homem, escreve o nome deste dia, deste mesmo dia; porque o rei da Babilônia se atira contra Jerusalém neste dia.

[3] Propõe uma parábola à casa rebelde e dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Põe ao lume a panela, põe-na, deita-lhe água dentro,

[4] ajunta nela pedaços de carne, todos os bons pedaços, as coxas e as espáduas; enche-a de ossos escolhidos.

[5] Pega do melhor do rebanho e empilha lenha debaixo dela; faze-a ferver bem, e cozam-se dentro dela os ossos.

[6] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade sanguinária, da panela cheia de ferrugem, ferrugem que não foi tirada dela! Tira de dentro a carne, pedaço por pedaço, sem escolha.

[7] Porque a culpa de sangue está no meio dela; derramou-o sobre penha descalvada e não sobre a terra, para o cobrir com o pó;

[8] para fazer subir a indignação, para tomar vingança, eu pus o seu sangue numa penha descalvada, para que não fosse coberto.

[49] И ще въздадат върху вас развратните ви дела; и ще понасяте въздездието нагреховете, извършени с идолите ви; и ще познаете, че Аз съм Господ Йехова.

Йезекиил 24

Притча за врящия котел

[1] А в деветата година, десетия месец, на десетия ден от
месеца, Господнето слово пак дойде към мен и каза:

[2] Сине човешки, запиши си името на този ден, на същия този ден; защото в същия този ден вавилонският цар се доближи до Йерусалим.

[3] И произнесѝ притча към бунтовния дом, като им кажеш: Така казва Господ Йехова: Сложи котела, сложи, налей също вода в него.

[4] Събери в него късовете за варене, всеки добър къс, бедро и рамо; напълни го с отбрани кости.

[5] Вземи отбраните от стадото, натрупай и кости под него; направи го да ври добре и костите в него да се сварят.

[6] Защото така казва Господ Йехова: Горко на кръвопролитния град, на котела, чиято ръжда е на него и чиято ръжда не се е очистила от него! Извади от него късовете му, без да се хвърли жребий за тях.

[7] Защото кръвта му е сред него; тя я изложи на гол камък; не я изля на земята, за да се покрие с пръст.

[8] Аз изложих на гол камък кръвта, която изля, за да не се покрие, за да направя

да избухне ярост, за да извърши въздаяние.

9 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade sanguinária! Também eu farei pilha grande.

9 Затова така казва Господ Йехова: Горко на кръвопролитния град! Защото и Аз ще направя по-голяма огнена грамада.

10 Amontoa muita lenha, acende o fogo, cozinha a carne, engrossa o caldo, e ardam os ossos.

10 Натрупай дървата, сгорещете огъня, свари добре месото, сгъсти варивото и нека костите изгорят.

11 Então, porás a panela vazia sobre as brasas, para que ela aqueça, o seu cobre se torne candente, funda-se a sua imundícia dentro dela, e se consuma a sua ferrugem.

11 Тогава сложи котела празен на въглищата, за да се нажежи медта му и да изгори, и да се стопи в него нечистотата му, за да се изгори ръждата му.

12 Trabalho inútil! Não sai dela a sua muita ferrugem, nem pelo fogo.

12 Уморил се е от трудовете си, но пак многото му ръжда не се очиства от него; ръждата му даже в огъня не се очиства.

13 Na tua imundícia está a luxúria; porque eu quis purificar-te, e não te purificaste, não serás nunca purificada da tua imundícia, até que eu tenha satisfeito o meu furor contra ti.

13 Понеже Аз те чистех, а ти не се очисти, затова поради гнусния ти разврат няма вече да се очистиш от нечистотата си, докато не уталожа върху теб яростта Си.

14 Eu, o SENHOR, o disse: será assim, e eu o farei; não tornarei atrás, não pouparei, nem me arrependerei; segundo os teus caminhos e segundo os teus feitos, serás julgada, diz o SENHOR Deus.

14 Аз, Господ, го изговорих; това ще се сбъдне и ще го извърша; няма да отстъпя, няма да пощадя и няма да се разкая; според постъпките ти и според делата ти ще те съдя, казва Господ Йехова.

A viuvez de Ezequiel

15 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

15 При това Господнето слово дойде към мен и каза:

16 Filho do homem, eis que, às súbitas, tirarei a delícia dos teus olhos, mas não lamentarás, nem chorarás, nem te correrão as lágrimas.

16 Сине човешки, Аз с един удар ще отнема от тебе желанието на очите ти; а ти да не жалееш или плачеш, нито да потекат сълзите ти.

17 Geme em silêncio, não faças lamentação pelos mortos, prende o teu turbante, mete

17 Въздишай, но не на глас, да не жалееш за мъртви; завий превръзката на главата

as tuas sandálias nos pés, não cubras os bigodes e não comas o pão que te mandam.

си и обуй обувките на краката си; да не покриеш устните си, нито да ядеш хляба на жалеещите хора.

[18] Falei ao povo pela manhã, e, à tarde, morreu minha mulher; na manhã seguinte, fiz segundo me havia sido mandado.

[18] И така, говорих на народа сутринта, а вечерта жена ми умря; и сутринта направих, както ми беше заповядано.

[19] Então, me disse o povo: Não nos farás saber o que significam estas coisas que estás fazendo?

[19] Тогава народът ми каза: Няма ли да ни обясниш какво значи за нас това, което правиш?

[20] Eu lhes disse: Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[20] Тогава им отвърнах: Господнето слово дойде към мен и каза:

[21] Dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu profanarei o meu santuário, objeto do vosso mais alto orgulho, delícia dos vossos olhos e anelo de vossa alma; vossos filhos e vossas filhas, que deixastes, cairão à espada.

[21] Говори на Израилевия дом: Така казва Господ Йехова: Ето, ще осквернят светилището Си, силата ви, с която се гордеете, желаното за очите ви и това, за което душите ви милеят; и синовете и дъщерите ви, които сте оставили, ще паднат от меч.

[22] Fareis como eu fiz: não cobrireis os bigodes, nem comereis o pão que vos mandam.

[22] И вие ще направите, както направих аз; няма да покриете устните си и няма да ядете хляб на жалеещи хора;

[23] Trareis à cabeça os vossos turbantes e as vossas sandálias, nos pés; não lamentareis, nem chorareis, mas definhar-vos-eis nas vossas iniqüidades e gemereis uns com os outros.

[23] превръзките на главите ви ще бъдат на главите ви и обувките – на краката ви; няма да жалеете, нито да плачете, а ще се стопите в беззаконията си и ще охкате един към друг.

[24] Assim vos servirá Ezequiel de sinal; segundo tudo o que ele fez, assim fareis. Quando isso acontecer, sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

[24] Така Йезекиил ще ви бъде знамение; всичко, което направи той, ще направите и вие; когато настане това, тогава ще познаете, че Аз съм Господ Йехова.

[25] Filho do homem, não sucederá que, no dia em que eu lhes tirar o objeto do seu orgulho, o seu júbilo, a sua glória, a delícia

[25] А колкото до тебе, сине човешки, в онзи ден, когато им отнема силата и славата, на която се радват, желанието

dos seus olhos e o anelo de sua alma e a seus filhos e suas filhas,

[26] nesse dia, virá ter contigo algum que escapar, para te dar a notícia pessoalmente?

[27] Nesse dia, abrir-se-á a tua boca para com aquele que escapar; falarás e já não ficarás mudo. Assim, lhes servirás de sinal, e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 25

Profecia contra Amom

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra os filhos de Amom e profetiza contra eles.

[3] Dize aos filhos de Amom: Ouvi a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que tu disseste: Bem feito!, acerca do meu santuário, quando foi profanado; acerca da terra de Israel, quando foi assolada; e da casa de Judá, quando foi para o exílio,

[4] eis que te entregarei ao poder dos filhos do Oriente, e estabelecerão em ti os seus acampamentos e porão em ti as suas moradas; eles comerão os teus frutos e beberão o teu leite.

[5] Farei de Rabá uma estrebaria de camelos e dos filhos de Amom, um curral de ovelhas; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[6] Porque assim diz o SENHOR Deus: Visto como bateste as palmas, e pateaste, e, com toda a malícia de tua alma, te alegraste da terra de Israel,

на очите и милите на душите им, синовете и дъщерите им –

[26] в онзи ден няма ли да дойде при теб онзи, който избягва, за да извести това в ушите ти?

[27] В онзи ден устата ти ще се отворят към онзи, който избягва, ще говориш и няма да бъдеш вече ням; така ще им бъдеш знамение; и те ще познаят, че Аз съм Господ.

Йезекиил 25

Пророчество за амонците

[1] И Господнето слово дойде към мен и каза:

[2] Сине човешки, насочи лицето си към амонците и пророкувай за тях.

[3] Кажи на амонците: Слушайте словото на Господа Йехова! Така казва Господ Йехова: Понеже си казал: Охохо!, против светилището Ми, когато беше осквернено, и против Израилевата земя, когато запустя, и против Юдовия дом, когато отидоха в плен,

[4] затова ще те предам на жителите на изток да те владеят; и те ще направят обиталищата си в тебе, ще разпрострат шатрите си в тебе; ще ядат плодовете ти и ще пият млякото ти.

[5] И ще направя Рава обор на камили и земята на амонците – място, където да лежат стада; и ще познаете, че Аз съм Господ.

[6] Защото така казва Господ Йехова: Понеже си изпляскал с ръце и си тропнал с крак, и си се зарадвал

против Израилевата земя с цялото презрение на сърцето си,

7 eis que estendi a mão contra ti e te darei por despojo às nações; eliminar-te-ei dentre os povos e te farei perecer dentre as terras. Acabarei de todo contigo, e saberás que eu sou o SENHOR.

7 затова ще простра ръката Си върху тебе, ще те предам на народите за грабеж, ще те залича измежду племената и ще те направя да погинеш от земите; ще те изтребя; и ще познаеш, че Аз съм Господ.

Profecia contra Moabe

8 Assim diz o SENHOR Deus: Visto como dizem Moabe e Seir: Eis que a casa de Judá é como todas as nações,

9 eis que eu abrirei o flanco de Moabe desde as cidades, desde as suas cidades fronteiras, a glória da terra, Bete-Jesimote, Baal-Meom e Quiriataim;

10 dá-las-ei aos povos do Oriente em possessão, como também os filhos de Amom, para que destes não haja memória entre as nações.

11 Também executarei juízos contra Moabe, e os moabitas saberão que eu sou o SENHOR.

Пророчество за Моав

8 Така казва Господ Йехова: Понеже Моав и Сиир казват: Ето, Юдовият дом стана като всички народи,

9 затова ще отворя Моавовата граница откъм градовете, откъм неговите погранични градове – Ветесимот, Ваалмеон и Кириатаим, славата на онази земя, –

10 ще я отворя за жителите на изток, за да отидат против амонците, и ще им ги предам да ги владеят, за да не се помнят амонците между народите.

11 И ще извърша съд над Моав; и ще познаят, че Аз съм Господ.

Profecia contra Edom

12 Assim diz o SENHOR Deus: Visto que Edom se houve vingativamente para com a casa de Judá e se fez culpadíssimo, quando se vingou dela,

13 assim diz o SENHOR Deus: Também estenderei a mão contra Edom e eliminarei dele homens e animais; torná-lo-ei deserto, e desde Temã até Dedã cairão à espada.

14 Exercerei a minha vingança contra Edom, por intermédio do meu povo de

Пророчество за Едом

12 Така казва Господ Йехова: Понеже Едом се отнесе отмъстително към Юдовия дом и престъпи тежко, като си отмъсти против тях,

13 затова така казва Господ Йехова: Ще простра ръката Си върху Едом, ще изтребя от него и човек, и животно и ще го запустя от Теман, и ще паднат от меч до Дедан.

14 Така ще наложа въздаянието Си върху Едом чрез ръката на народа Си Израил;

Israel; este fará em Edom segundo a minha ira e segundo o meu furor; e os edomitas conhecerão a minha vingança, diz o SENHOR Deus.

и те ще постъпят с Едом според гнева и яростта Ми; и ще познаят въздаянието Ми, казва Господ Йехова.

Profecia contra a Filístia

[15] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que os filisteus se houveram vingativamente e com desprezo de alma executaram vingança, para destruírem com perpétua inimizade,

[16] assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estendo a mão contra os filisteus, e eliminarei os queretitas, e farei perecer o resto da costa do mar.

[17] Tomarei deles grandes vinganças, com furiosas repreensões; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tiver exercido a minha vingança contra eles.

Пророчество за филистимците

[15] Така казва Господ Йехова: Понеже филистимците се отнесоха отмъстително и си отмъстиха с душевно презрение, за да погубят с непрекъснатата омраза,

[16] затова така казва Господ Йехова: Ето, Аз ще простра ръката Си върху филистимците, ще изтребя херетците и ще погубя останалите край приморието;

[17] и ще извърша върху тях голямо въздаяние с яростни изобличения; и когато извърша въздаянието Си върху тях, ще познаят, че Аз съм Господ.

Ezequiel 26

Profecia contra Tiro

[1] No undécimo ano, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, visto que Tiro disse no tocante a Jerusalém: Bem feito! Está quebrada a porta dos povos; abriu-se para mim; eu me tornarei rico, agora que ela está assolada,

[3] assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra ti, ó Tiro, e farei subir contra ti muitas nações, como faz o mar subir as suas ondas.

[4] Elas destruirão os muros de Tiro e deitarão abaixo as suas torres; e eu varrerei o seu pó, e farei dela penha descalvada.

Йезекиил 26

Пророчество за Тир и Сидон

[1] А в единадесетата година, на първия ден от месеца, Господнето слово дойде към мен и каза:

[2] Сине човешки, понеже Тир каза против Йерусалим: Охохо! Строши се онзи, който беше порта на племената! Обърна се към мене! Ще се напълня аз, след като запустя той!

[3] Затова така казва Господ Йехова: Ето, Аз съм против тебе, Тире, и ще повдигна против тебе много народи, както морето повдига вълните си.

[4] Те ще сринат стените на Тир и ще съборят кулите му; и Аз ще изстържа пръстта от него и ще го направя гола скала.

[5] No meio do mar, virá a ser um enxugadouro de redes, porque eu o anunciei, diz o SENHOR Deus; e ela servirá de despojo para as nações.

[6] Suas filhas que estão no continente serão mortas à espada; e saberão que eu sou o SENHOR.

[7] Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu trarei contra Tiro a Nabucodonosor, rei da Babilônia, desde o Norte, o rei dos reis, com cavalos, carros e cavaleiros e com a multidão de muitos povos.

[8] As tuas filhas que estão no continente, ele as matará à espada; levantará baluarte contra ti; contra ti levantará terrapleno e um telhado de paveses.

[9] Disporá os seus aríetes contra os teus muros e, com os seus ferros, deitará abaixo as tuas torres.

[10] Pela multidão de seus cavalos, te cobrirá de pó; os teus muros tremerão com o estrondo dos cavaleiros, das carretas e dos carros, quando ele entrar pelas tuas portas, como pelas entradas de uma cidade em que se fez brecha.

[11] Com as unhas dos seus cavalos, socará todas as tuas ruas; ao teu povo matará à espada, e as tuas fortes colunas cairão por terra.

[12] Roubarão as tuas riquezas, saquearão as tuas mercadorias, derribarão os teus muros e arrasarão as tuas casas preciosas; as tuas pedras, as tuas madeiras e o teu pó lançarão no meio das águas.

[5] Ще бъде място за простиране на мрежи сред морето; защото Аз го изрекох, казва Господ Йехова; и ще стане плячка на народите.

[6] А селата му, които са в полето, ще бъдат изтребени с меч; и ще познаят, че Аз съм Господ.

[7] Защото така казва Господ Йехова: Ето, ще доведа от север против Тир вавилонския цар Навуходоносор, цар на царете, с коне, колесници и конници, с множество и много народ.

[8] Той ще изтреби с меч селата ти в полето; а против тебе ще издигне укрепления, ще направи могили и ще се опълчи против тебе с щитове;

[9] ще постави бойните си оръдия против стените ти и със секирите си ще разори кулите ти.

[10] Понеже конете му са много, прахът им ще те покрие; стените ти ще се потресат от шума на конниците, колите и колесниците, когато той влезе в портите ти, както влизат в разрушен град.

[11] С копитата на конете ще стъпче всичките ти улици; ще избие с меч народа ти; и яките ти стълбове ще бъдат повалени на земята.

[12] Те ще разграбят богатството ти и ще оберат имота ти, ще съборят стените ти, ще разорят красивите ти къщи и ще хвърлят сред водата камъните, дърветата и пръстта ти.

[13] Farei cessar o arruído das tuas cantigas, e já não se ouvirá o som das tuas harpas.

[14] Farei de ti uma penha descalvada; virás a ser um enxugadouro de redes, jamais serás edificada, porque eu, o SENHOR, o falei, diz o SENHOR Deus.

[15] Assim diz o SENHOR Deus a Tiro: Não tremerão as terras do mar com o estrondo da tua queda, quando gemerem os traspassados, quando se fizer espantosa matança no meio de ti?

[16] Todos os príncipes do mar descerão dos seus tronos, tirarão de si os seus mantos e despirão as suas vestes bordadas; de tremores se vestirão, assentar-se-ão na terra e estremecerão a cada momento; e, por tua causa, pasmarão.

[17] Levantarão lamentações sobre ti e te dirão: Como pereceste, ó bem povoada e afamada cidade, que foste forte no mar, tu e os teus moradores, que atemorizastes a todos os teus visitantes!

[18] Agora, estremecerão as ilhas no dia da tua queda; as ilhas, que estão no mar, turbar-se-ão com tua saída.

[19] Porque assim diz o SENHOR Deus: Quando eu te fizer cidade assolada, como as cidades que não se habitam, quando eu fizer vir sobre ti as ondas do mar e as muitas águas te cobrirem,

[13] Ще направя да престане шумът на песните ти; и звукът на китарите ти няма вече да се чува.

[14] И ще те направя гола скала и ще бъдеш място за простиране на мрежи; няма вече да бъдеш съграден; защото Аз, Господ, го изрекох, казва Господ Йехова.

[15] Така казва Господ Йехова на Тир: Няма ли да се потресат островите от шума на падането ти, когато ранените охкат, когато става клането сред тебе?

[16] Тогава всички морски големци ще слязат от престолите си, ще отметнат мантиите си и ще съблекат везаните си дрехи; ще се облекат с трепет; на земята ще насядат, ще треперят всяка минута и ще се удивляват за теб.

[17] И като надигнат плач за тебе, ще ти кажат: Как беше съсипан ти, който беше населяван от мореплаватели, прочути граде, който беше силен в морето, ти и жителите ти, които причиняваха трепет на всички, които се намираха по него!

[18] Сега островите ще треперят в деня на падането ти; да! Островите, които са в морето, ще се смутят, когато се изгубиш.

[19] Защото така казва Господ Йехова: Когато те направя пуст град, като ненаселените градове, когато докарам върху тебе бездната и те покрият големи води,

[20] então, te farei descer com os que descem à cova, ao povo antigo, e te farei habitar nas mais baixas partes da terra, em lugares desertos antigos, com os que descem à cova, para que não sejas habitada; e criarei coisas gloriosas na terra dos viventes.

[21] Farei de ti um grande espanto, e já não serás; quando te buscarem, jamais serás achada, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 27

Lamentação sobre Tiro

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Tu, pois, ó filho do homem, levanta lamentação sobre Tiro;

[3] dize a Tiro, que habita nas entradas do mar e negocia com os povos em muitas terras do mar: Assim diz o SENHOR Deus: Ó Tiro, tu dizes: Eu sou perfeita em formosura.

[4] No coração dos mares, estão os teus limites; os que te edificaram aperfeiçoaram a tua formosura.

[5] Fabricaram todos os teus conveses de ciprestes de Senir; trouxeram cedros do Líbano, para te fazerem mastros.

[6] Fizeram os teus remos de carvalhos de Basã; os teus bancos, fizeram-nos de marfim engastado em pinho das ilhas dos quiteus.

[7] De linho fino bordado do Egito era a tua vela, para servir de estandarte; azul e púrpura das ilhas de Elisá eram o teu toldo.

[20] когато те смъкна с онези, които слизат в ямата при древния народ, и те сложа в найдълбоките места на света – в места, пусти отвека, с онези, които слизат в ямата, за да не бъдеш вече обитаем, тогава ще разпростра слава в земята на живите.

[21] Ще направя народите да треперят от участта ти и няма да съществуваш; и ако те потърсят, ти няма вече да бъдеш намерен довека, казва Господ Йехова.

Йезекиил 27

[1] Пак Господнето слово дойде към мен и каза:

[2] И ти, сине човешки, надигни плач за Тир и кажи на Тир:

[3] Ти, който седиш при входа на морето, който търгуваш с народите от много острови, така казва Господ Йехова: Тире, ти си казал: Аз съм съвършен по хубост.

[4] Пределите ти са сред моретата; онези, които те съградиха, направиха съвършена хубостта ти.

[5] Направиха всички дъски на корабите ти от санирски елхи; взеха кедри от Ливан, за да ти направят мачти.

[6] Направиха веслата ти от васански дъбове; направиха седалищата ти от слонова кост и буково дърво от Китимските острови.

[7] От висон с везана работа от Египет беше платното ти, за да ти служи за

8 Os moradores de Sidom e de Arvade foram os teus remeiros; os teus sábios, ó Tiro, que se achavam em ti, esses foram os teus pilotos.

9 Os anciãos de Gebal e os seus sábios foram em ti os teus calafates; todos os navios do mar e os marinheiros se acharam em ti, para trocar as tuas mercadorias.

10 Os persas, os lídios e os de Pute se acharam em teu exército e eram teus homens de guerra; escudos e capacetes penduraram em ti; manifestaram a tua glória.

11 Os filhos de Arvade e o teu exército estavam sobre os teus muros em redor, e os gamaditas, nas torres; penduravam os seus escudos nos teus muros em redor; aperfeiçoavam a tua formosura.

12 Társis negociava contigo, por causa da abundância de toda sorte de riquezas; trocavam por tuas mercadorias prata, ferro, estanho e chumbo.

13 Javã, Tubal e Meseque eram os teus mercadores; em troca das tuas mercadorias, davam escravos e objetos de bronze.

14 Os da casa de Togarma, em troca das tuas mercadorias, davam cavalos, ginetes e mulos.

15 Os filhos de Dedã eram os teus mercadores; muitas terras do mar eram o mercado das tuas manufaturas; em troca,

знаме; синьо и мораво, от островите на Елиса, беше покровът ти.

8 Жителите на Сидон и Арвад бяха твоите веслари; твоите мъдри, които бяха в тебе, Тире, бяха кормчиите ти.

9 Старейшините на Гевал и мъдрите му насмоляваха в тебе корабите ти;всичките морски кораби и моряците им бяха в тебе, за да вършат търговията ти.

10 Персийци, лидийци и ливийци бяха твоите войници, твоите военни мъже; в теб окачваха щитове и шлемове; те ти придаваха великолепие.

11 Арвадските мъже с войската ти бяха наоколо на стените ти, адгамадците – на кулите ти; окачваха щитовете си наоколо по стените ти; те направиха съвършена хубостта ти.

12 Тарсис търгуваше с тебе с изобилие от всякакво богатство; със сребро, желязо, калай и олово търгуваха за твоите стоки.

13 Яван, Тувал и Мосох търгуваха с тебе; за твоите стоки разменяха човешки души и медни съдове.

14 Онези от дома Тогарма търгуваха за стоките ти с коне, военни коне и мулета.

15 Деданските мъже търгуваха с тебе; търговията на много острови беше в

traziam dentes de marfim e madeira de ébano.

16 A Síria negociava contigo por causa da multidão das tuas manufaturas; por tuas mercadorias, eles davam esmeralda, púrpura, obras bordadas, linho fino, coral e pedras preciosas.

17 Judá e a terra de Israel eram os teus mercadores; pelas tuas mercadorias, trocavam o trigo de Minite, confeitos, mel, azeite e bálsamo.

18 Damasco negociava contigo, por causa da multidão das tuas manufaturas, por causa da abundância de toda sorte de riquezas, dando em troca vinho de Helbom e lã de Saar.

19 Também Dã e Javã, de Uzal, pelas tuas mercadorias, davam em troca ferro trabalhado, cássia e cálamo, que assim entravam no teu comércio.

20 Dedã negociava contigo com baixeiros para cavalgaduras.

21 A Arábia e todos os príncipes de Quedar eram mercadores ao teu serviço; negociavam contigo com cordeiros, carneiros e bodes; nisto, negociavam contigo.

22 Os mercadores de Sabá e Raamá eram os teus mercadores; pelas tuas mercadorias, davam em troca os mais finos aromas, pedras preciosas e ouro.

23 Harã, Cane e Éden, mercadores de Sabá, Assíria e Quilmade negociavam contigo.

24 Estes eram teus mercadores em toda sorte de mercadorias, em pano de púrpura

ръката ти; докарваха ти за размяна слонова кост и абанос.

16 Сирия търгуваше с тебе поради многото ти изделия; даваше за стоките ти антракс и мораво, везано и висон, корали и рубини.

17 Юдея и Израилевата земя търгуваха с тебе; даваха за стоките ти менитско жито, сухари и мед, масло и балсам.

18 Дамаск търгуваше с тебе поради многото ти изделия, с изобилие от всяко богатство, с хелвонско вино и бяла вълна.

19 Ведан и Аван даваха прежда за стоките ти. Изработено желязо, касия и благоуханна тръстика бяха между стоките ти.

20 Дедан търгуваше с тебе със скъпи платове за колесници.

21 Аравия и всички кидарски първенци бяха търговци в теб и търгуваха с тебе с агнета, овци и козли.

22 Търговците на Шева и Раама търгуваха с теб и даваха за стоките ти всякакво най-прекрасно благоухание, всякакви скъпоценни камъни и злато.

23 Харан, Хане и Еден, търговците на Шева, Асур и Хилмад търгуваха с тебе.

24 Те търгуваха с тебе с отбрани стоки, с бали от синя и везана изработка и с

e bordados, tapetes de várias cores e cordas trançadas e fortes.

ковчези богати облекла, вързани с въжета и направени от кедър. Тези бяхамежду търговците ти.

25 Os navios de Társis eram as tuas caravanas para as tuas mercadorias; e te enriqueceste e ficaste mui famosa no coração dos mares.

25 Тарсийските кораби обикаляха с търговията ти; и ти стана пълен и беше твърде славен сред моретата.

26 Os teus remeiros te conduziram sobre grandes águas; o vento oriental te quebrou no coração dos mares.

26 Твоите веслари те заведоха в големи води; но източният вятър те разби сред моретата.

27 As tuas riquezas, as tuas mercadorias, os teus bens, os teus marinheiros, os teus pilotos, os calafates, os que faziam os teus negócios e todos os teus soldados que estão em ti, juntamente com toda a multidão do povo que está no meio de ti, se afundarão no coração dos mares no dia da tua ruína.

27 Богатството и стоките ти, търговията и моряците ти, кормчиите и онези, които
насмоляваха корабите ти,
разменителите на стоките ти и всички военни мъже, които са в тебе, с всичкото множество, което е сред тебе, ще паднат сред моретата в деня на погибелта ти.

28 Ao estrondo da gritaria dos teus pilotos, tremerão as praias.

28 Околностите ще се потресат от гласа на писъка на твоите кормчии.

29 Todos os que pegam no remo, os marinheiros, e todos os pilotos do mar descerão de seus navios e pararão em terra;

29 И всички веслари, моряците и всички морски кормчии ще слязат от корабите си, ще застанат на земята

30 farão ouvir a sua voz sobre ti e gritarão amargamente; lançarão pó sobre a cabeça e na cinza se revolverão;

30 и ще извикат с глас над тебе, ще писнат горко, ще посипят пръст на главите си и ще се валят в пепелта;

31 far-se-ão calvos por tua causa, cingir-se-ão de pano de saco e chorarão sobre ti, com amargura de alma, com amargura e lamentação.

31 ще оплешивеят съвсем поради тебе, ще се опашат с вретище и ще плачат за тебе с душевна горест, с горчиво ридание.

32 Levantarão lamentações sobre ti no seu pranto, lamentarão sobre ti, dizendo: Quem foi como Tiro, como a que está reduzida ao silêncio no meio do mar?

32 И в риданието си ще надигнат плач за теб и като плачат за тебе, ще кажат: Кой е бил като Тир, който загина сред морето?

[33] Quando as tuas mercadorias eram exportadas pelos mares, fartaste a muitos povos; com a multidão da tua riqueza e do teu negócio, enriqueceste os reis da terra.

[34] No tempo em que foste quebrada nos mares, nas profundezas das águas se afundaram os teus negócios e toda a tua multidão, no meio de ti.

[35] Todos os moradores das terras dos mares se espantam por tua causa; os seus reis tremem sobremaneira e estão de rosto perturbado.

[36] Os mercadores dentre os povos assobiam contra ti; vens a ser objeto de espanto e jamais subsistirás.

Ezequiel 28

Profecia contra o rei de Tiro

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, dize ao príncipe de Tiro: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que se eleva o teu coração, e dizes: Eu sou Deus, sobre a cadeira de Deus me assento no coração dos mares, e não passas de homem e não és Deus, ainda que estimas o teu coração como se fora o coração de Deus -

[3] sim, és mais sábio que Daniel, não há segredo algum que se possa esconder de ti;

[4] pela tua sabedoria e pelo teu entendimento, alcançaste o teu poder e adquiriste ouro e prata nos teus tesouros;

[5] pela extensão da tua sabedoria no teu comércio, aumentaste as tuas riquezas; e, por causa delas, se eleva o teu coração -,

[33] Когато стоките ти излизаха от моретата, ти насищаше много племена; с голямото си богатство и търговия ти обогатяваше земните царе.

[34] Сега, като си разбит в моретата, в дълбочината на водите, търговията ти и всичкото ти множество паднаха сред тебе.

[35] Всички жители на островите се удивиха за теб и царете им ужасно се уплашиха; лицата им побледняха от страх.

[36] Търговците между племената подсвирнаха поради тебе; за ужас си станал и няма да те има довека.

Йезекиил 28

[1] Пак Господнето слово дойде към мен и каза:

[2] Сине човешки, кажи на тирския княз: Така казва Господ Йехова: Понеже се е надигнало сърцето ти и ти си казал: Аз съм бог, седя на Божието седалище сред моретата; а пък ти си човек, а не бог, ако и да си поставил сърцето си, като че е Божие сърце

[3] (ето, ти си по-мъдър от Даниил; никаква тайна не се укрива от тебе;

[4] с мъдростта и разума си ти си придобил богатство за себе си и злато и сребро в съкровищниците си;

[5] с голямата си мъдрост ти си придобил богатството си чрез търговията си и сърцето ти се е надигнало поради богатството ти);

[6] assim diz o SENHOR Deus: Visto que estimas o teu coração como se fora o coração de Deus,

[7] eis que eu trarei sobre ti os mais terríveis estrangeiros dentre as nações, os quais desembainharão a espada contra a formosura da tua sabedoria e mancharão o teu resplendor.

[8] Eles te farão descer à cova, e morrerás da morte dos traspassados no coração dos mares.

[9] Dirás ainda diante daquele que te matar: Eu sou Deus? Pois não passas de homem e não és Deus, no poder do que te traspassa.

[10] Da morte de incircuncisos morrerás, por intermédio de estrangeiros, porque eu o falei, diz o SENHOR Deus.

Outra lamentação contra o rei de Tiro

[11] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[12] Filho do homem, levanta uma lamentação contra o rei de Tiro e dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Tu és o sinete da perfeição, cheio de sabedoria e formosura.

[13] Estavas no Éden, jardim de Deus; de todas as pedras preciosas te cobrias: o sárdio, o topázio, o diamante, o berilo, o ônix, o jaspe, a safira, o carbúnculo e a esmeralda; de ouro se te fizeram os engastes e os ornamentos; no dia em que foste criado, foram eles preparados.

[14] Tu eras querubim da guarda ungido, e te estabeleci; permanecias no monte santo de Deus, no brilho das pedras andavas.

[6] затова така казва Господ Йехова: Понеже си поставил сърцето си, като че е Божие сърце,

[7] затова ще докарам против тебе чужденци, страшните между народите; и ще изтеглят мечовете си против красивите произведения на твоята мъдрост и ще помрачат блясъка ти;

[8] ще те смъкнат в ямата; и ще умреш, както умират убитите – сред моретата.

[9] Тогава ще кажеш ли пред онзи, който те убива: Аз съм бог? Но ти си човек, а не бог, в ръката на онзи, който те убива.

[10] Ще умреш от ръката на чужденците, както умират необрязаните; защото Аз го изрекох, казва Господ Йехова.

[11] При това Господнето слово дойде към мен и каза:

[12] Сине човешки, надигни плач за тирския цар и му кажи: Така казва Господ Йехова: Ти си печат на съвършенство, пълен си с мъдрост и съвършен по хубост.

[13] Ти беше в Божията градина, в Едем; ти беше обсипан с всякакви скъпоценни камъни: със сард, топаз, диамант, хризолит, оникс, яспис, сапфир, антракт, смарагд и със злато; направата на тъпанчетата и свирките ти е била приготвена за тебе в деня, когато си бил създаден.

[14] Ти беше херувим, помазан, за да засеняваш; и Аз те поставих така,

чебеше на Божия свят хълм; ти ходеше сред огнените камъни.

15 Perfeito eras nos teus caminhos, desde o dia em que foste criado até que se achou iniqüidade em ti.

15 Ти беше съвършен в постъпките си от деня, когато беше създаден, докато в тебе бе намерено беззаконие.

16 Na multiplicação do teu comércio, se encheu o teu interior de violência, e pecaste; pelo que te lançarei, profanado, fora do monte de Deus e te farei perecer, ó querubim da guarda, em meio ao brilho das pedras.

16 От много голямата ти търговия напълниха всичко сред тебе с насилие и ти съгреши; затова те отхвърлих като скверен от Божия хълм и те изтребих отсред огнените камъни, херувиме засеняващи!

17 Elevou-se o teu coração por causa da tua formosura, corrompeste a tua sabedoria por causa do teu resplendor; lancei-te por terra, diante dos reis te pus, para que te contemplem.

17 Сърцето ти се надигна поради хубостта ти; ти развврати мъдростта си поради блясъка си; Аз те хвърлих на земята, изложих те пред царете, за да те гледат.

18 Pela multidão das tuas iniqüidades, pela injustiça do teu comércio, profanaste os teus santuários; eu, pois, fiz sair do meio de ti um fogo, que te consumiu, e te reduzi a cinzas sobre a terra, aos olhos de todos os que te contemplam.

18 Ти омърси светилищата си чрез многото си беззакония, чрез неправедната си търговия; затова извадих огън изсред тебе, който те изгори, и те превърнах на пепел по земята пред очите на всички, които те гледат.

19 Todos os que te conhecem entre os povos estão espantados de ti; vens a ser objeto de espanto e jamais subsistirás.

19 Всички, които те познаваха между племената, се удивиха на тебе; за ужас си станал и няма да те има довека.

Profecia contra Sidom

20 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

20 И Господнето слово дойде към мен и каза:

21 Filho do homem, volve o rosto contra Sidom, profetiza contra ela

21 Сине човешки, насочи лицето си към Сидон и пророкувай против него, като кажеш:

22 e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis-me contra ti, ó Sidom, e serei glorificado no meio de ti; saberão que eu sou o

22 Така казва Господ Йехова: Ето, Аз съм против тебе, Сидоне, и ще придобия слава сред теб; и когато извърша съд

SENHOR, quando nela executar juízos e nela me santificar.

[23] Pois enviarei contra ela a peste e o sangue nas suas ruas, e os traspassados cairão no meio dela, pela espada contra ela, por todos os lados; e saberão que eu sou o SENHOR.

[24] Para a casa de Israel já não haverá espinho que a pique, nem abrolho que cause dor, entre todos os vizinhos que a tratam com desprezo; e saberão que eu sou o SENHOR Deus.

[25] Assim diz o SENHOR Deus: Quando eu congregar a casa de Israel dentre os povos entre os quais estão espalhados e eu me santificar entre eles, perante as nações, então, habitarão na terra que dei a meu servo, a Jacó.

[26] Habitarão nela seguros, edificarão casas e plantarão vinhas; sim, habitarão seguros, quando eu executar juízos contra todos os que os tratam com desprezo ao redor deles; e saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus.

Ezequiel 29

Profecia contra o Egito

[1] No décimo ano, no décimo mês, aos doze dias do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra Faraó, rei do Egito, e profetiza contra ele e contra todo o Egito.

[3] Fala e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis-me contra ti, ó Faraó, rei do Egito,

над него и се осветя чрез него, тогава ще познаят, че Аз съм Господ.

[23] Защото ще изпратя в него мор и кръв по улиците му; и убитите ще паднат сред него от меч, дошъл в него отвред; и ще познаят, че Аз съм Господ.

[24] И между всички, които са около тях, няма да остане за Израилевия дом бодлив храст или нараняващ трън, каквито им напакостяваха; и ще познаят, че Аз съм Господ Йехова.

[25] Така казва Господ Йехова: Когато събера Израилевия дом от племената, между които са разпръснати, и се осветя чрез тях пред очите на народите, тогава ще живеят в своята земя, която дадох на слугата Си Яков.

[26] Ще живеят в нея безопасно, да! Ще построят къщи и ще насадят лозя; и ще живеят безопасно, когато извърша съд върху всичките около тях, които са им напакостили; и ще познаят, че Аз съм Господ, техният Бог.

Йезекиил 29

Пророчество за Египет

[1] В десетата година, в десетия месец, на дванадесетия ден от
месеца, Господнетослово дойде към мен и каза:

[2] Сине човешки, насочи лицето си против египетския цар фараона и пророкувай против него и против целия Египет.

[3] Говори и кажи: Така казва Господ Йехова: Ето, Аз съм против тебе,

crocodilo enorme, que te deitas no meio dos seus rios e que dizes: O meu rio é meu, e eu o fiz para mim mesmo.

фараоне, египетски царю, великото чудовище, което лежиш сред реките си и казваш: Реката ми е моя; аз я направих за себе си.

4 Mas eu porei anzóis em teus queixos e farei que os peixes dos teus rios se apeguem às tuas escamas; tirar-te-ei do meio dos teus rios, juntamente com todos os peixes dos teus rios que se apeguem às tuas escamas.

4 Аз ще сложа въдици в челюстите ти и рибите в реките ти ще прилепя за люспите ти; и ще те извлека от реките ти с всичките риби в реките ти, прилепнали към люспите ти.

5 Lançar-te-ei para o deserto, a ti e a todo peixe dos teus rios; sobre o campo aberto cairás; não serás recolhido, nem sepultado; aos animais da terra e às aves do céu te dei por pasto.

5 Ще те изхвърля в пустинята, теб и всичките риби в реките ти; ще паднеш на отвореното поле; няма да бъдеш събран, нито прибран; дадох те на земните зверове и на небесните птици за храна.

6 E saberão todos os moradores do Egito que eu sou o SENHOR, pois se tornaram um bordão de cana para a casa de Israel.

6 И всички египетски жители ще познаят, че Аз съм Господ; защото бяха жезъл от тръстика за Израилевия дом.

7 Tomando-te eles pela mão, tu te rachaste e lhes rasgaste o ombro; e, encostando-se eles a ti, tu te quebraste, fazendo tremer os lombos deles.

7 Когато те взеха в ръка, ти се счупи и промуши рамото на всички тях; и когато се облегнаха на тебе, ти се сломи и разклати кръста на всички тях.

8 Por isso, assim diz o SENHOR Deus: Eis que trarei sobre ti a espada e eliminarei de ti homem e animal.

8 Затова така казва Господ Йехова: Ето, ще докарам меч върху теб и ще изтребя от теб и човек, и животно.

9 A terra do Egito se tornará em desolação e deserto; e saberão que eu sou o SENHOR.

9 И Египетската земя ще бъде опустошена и пуста; и ще познаят, че Аз съм Господ, защото каза: Реката е моя и аз я направих.

10 Visto que disseste: O rio é meu, e eu o fiz, eis que eu estou contra ti e contra os teus rios; tornarei a terra do Egito deserta, em completa desolação, desde Migdol até Sevene, até às fronteiras da Etiópia.

10 Затова, ето, Аз съм против теб и реката ти; и ще превърна Египетската земя в пустош, разорение и опустошение – от Мигдол до Сиина и до границата на Етиопия.

[11] Não passará por ela pé de homem, nem pé de animal passará por ela, nem será habitada quarenta anos,

[12] porquanto tornarei a terra do Egito em desolação, no meio de terras desoladas; as suas cidades no meio das cidades desertas se tornarão em desolação por quarenta anos; espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras.

[13] Mas assim diz o SENHOR Deus: Ao cabo de quarenta anos, ajuntarei os egípcios dentre os povos para o meio dos quais foram espalhados.

[14] Restaurarei a sorte dos egípcios e os farei voltar à terra de Patros, à terra de sua origem; e serão ali um reino humilde.

[15] Tornar-se-á o mais humilde dos reinos e nunca mais se exaltará sobre as nações; porque os diminuirei, para que não dominem sobre as nações.

[16] Já não terá a confiança da casa de Israel, confiança essa que me traria à memória a iniqüidade de Israel quando se voltava a ele à procura de socorro; antes, saberão que eu sou o SENHOR Deus.

[17] No vigésimo sétimo ano, no mês primeiro, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[18] Filho do homem, Nabucodonosor, rei da Babilônia, fez que o seu exército me prestasse grande serviço contra Tiro; toda

[11] Човешки крак няма да мине през нея, нито крак на животно ще мине през нея, нито ще бъде населена за четиридесет години.

[12] Тогава ще превърна Египетската земя в пустиня между опустошените страни и градовете ѝ ще бъдат пусти за четиридесет години между разорените градове; и ще разсея египтяните между народите и ще ги разпръсна по страните.

[13] Но така казва Господ Йехова: На края на четиридесетте години ще събера египтяните от племената, между които бяха разпръснати;

[14] и ще доведа египетските пленници, ще ги върна в земята Патрос, в родната им земя, и ще бъдат там унижено царство.

[15] Ще бъде най-униженото от царствата и няма да се издигне вече над народите; защото ще ги намаля, за да не владеят вече над народите.

[16] Израилевият дом няма да уповава вече на Египет, така че да му напомня беззаконието, когато погледнат към тях за помощ; и те ще познаят, че Аз съм Господ Йехова.

[17] И в двадесет и седмата година, в първия месец, на първия ден от месеца, Господнето слово дойде към мен и каза:

[18] Сине човешки, вавилонският цар Навуходоносор накара войската си да извърши една толкова голяма работа

cabeça se tornou calva, e de todo ombro saiu a pele, e não houve paga de Tiro para ele, nem para o seu exército, pelo serviço que prestou contra ela.

против Тир, че всяка глава стана плешива и всяко рамо – ожулено; но пак не получи заплата за Тир – нито той, нито войската му, за работата, която извърши против него.

19 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu darei a Nabucodonosor, rei da Babilônia, a terra do Egito; ele levará a sua multidão, e tomará o seu despojo, e roubará a sua presa, e isto será a paga para o seu exército.

19 Затова така казва Господ Йехова: Ето, Аз давам Египетската земя на вавилонския цар Навуходоносор; той ще откара многобройното ѝ население, ще я обере и ще вземе плячка от нея; и това ще бъде заплатата на войската му.

20 Por paga do seu trabalho, com que serviu contra ela, lhe dei a terra do Egito, visto que trabalharam por mim, diz o SENHOR Deus.

20 Дадох му Египетската земя срещу труда, който положи, понеже се трудиха за Мене, казва Господ Йехова.

21 Naquele dia, farei brotar o poder na casa de Israel e te darei que fales livremente no meio deles; e saberão que eu sou o SENHOR.

21 В онзи ден ще направя да израсте рог на Израилевия дом и ще ти дам да отвориш уста сред тях; и ще познаят, че Аз съм Господ.

Ezequiel 30

O Egito será conquistado pela Babilônia

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Gemei: Ah! Aquele dia!

3 Porque está perto o dia, sim, está perto o Dia do SENHOR, dia nublado; será o tempo dos gentios.

4 A espada virá contra o Egito, e haverá grande dor na Etiópia, quando caírem os traspassados no Egito; o seu povo será levado para o cativeiro, e serão destruídos os seus fundamentos.

Йезекиил 30

Близката гибел на Египет

1 Пак Господнето слово дойде към мен и каза:

2 Сине човешки, пророкувай и кажи: Така казва Господ Йехова: Ридайте – олеле за деня!

3 Защото е близо денят, дори е близо денят на Господа, облачен ден; ще бъде времето на езичниците.

4 Меч ще дойде върху Египет и голямо мъчение ще настане в Етиопия, когато убитите паднат в Египет и когато откарат голямото му население и сринат основите му.

[5] A Etiópia, Pute e Lude e toda a Arábia, os de Cube e os outros aliados do Egito cairão juntamente com ele à espada.

[5] Етиопци, ливийци, лидийци и всички разноплеменни народи, Хув и жителите на съюзните земи ще паднат заедно с тях от меч.

[6] Assim diz o SENHOR: Também cairão os que sustêm o Egito, e será humilhado o orgulho do seu poder; desde Migdol até Sevene, cairão à espada, diz o SENHOR Deus.

[6] Така казва Господ: Ще паднат и онези, които подпират Египет, и гордата му сила ще се сниши; от Мигдол до Сиина ще паднат в него от меч, казва Господ Йехова.

[7] Serão desolados no meio das terras desertas; e as suas cidades estarão no meio das cidades devastadas.

[7] И те ще запустеят между опустошените земи и градовете му ще бъдат между разорените градове.

[8] Saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tiver posto fogo no Egito e se acharem destruídos todos os que lhe prestavam auxílio.

[8] И ще познаят, че Аз съм Господ, когато изпратя огън срещу Египет и бъдат смазани всички, които му помагат.

[9] Naquele dia, sairão mensageiros de diante de mim em navios, para espantarem a Etiópia descuidada; e sobre ela haverá angústia, como no dia do Egito; pois eis que já vem.

[9] В онзи ден вестители ще излязат от Мене с кораби, за да стреснат безгрижните етиопци; и голямо мъчение ще ги нападне, както в деня на Египет; защото, ето, иде.

[10] Assim diz o SENHOR Deus: Eu, pois, farei cessar a pompa do Egito, por intermédio de Nabucodonosor, rei da Babilônia.

[10] Така казва Господ Йехова: При това Аз ще погубя голямото египетско население чрез ръката на вавилонския цар Навуходоносор.

[11] Ele e o seu povo com ele, os mais terríveis das nações, serão levados para destruírem a terra; desembainharão a espada contra o Egito e encherão de traspassados a terra.

[11] Той и народът му с него, страшните между народите, ще бъдат доведени, за да разорят земята; и ще изтеглят мечовете си против Египет и ще изпълнят земята с убити.

[12] Secarei os rios e venderei a terra, entregando-a nas mãos dos maus; por meio de estrangeiros, farei desolada a terra e tudo o que nela houver; eu, o SENHOR, é que falei.

[12] Аз ще пресуша реките, ще предам земята в ръцете на зли хора; и ще запустя земята и всичко, което има в нея, чрез ръката на чужденци; Аз, Господ, го изрекох.

[13] Assim diz o SENHOR Deus: Também destruirei os ídolos e darei cabo das imagens em Mênfis; já não haverá príncipe na terra do Egito, onde implantarei o terror.

[13] Така казва Господ Йехова: Ще погубя и кумирите и ще махна от Мемфис нищожните идоли; няма да има вече княз от Египетската земя и ще всея страх в Египетската земя.

[14] Farei desolada a Patros, porei fogo em Zoã e executarei juízo em Nô.

[14] Аз ще запустя Патрос, ще запаля огън в Танис и ще извърша съд в Но.

[15] Derramarei o meu furor sobre Sim, fortaleza do Egito, e exterminarei a multidão de Nô.

[15] Ще излея яростта Си върху египетската крепост Син и ще изтребя голямото население на Но.

[16] Atearei fogo no Egito; Sim terá grande angústia, Nô será destruída, e Mênfis terá adversários em pleno dia.

[16] И ще запаля огън в Египет; Син ще бъде в голямо мъчение, Но ще бъде съкрушен и Мемфис ще има противници сред бял ден.

[17] Os jovens de Áven e de Pi-Besete cairão à espada, e estas cidades cairão em cativeiro.

[17] Младежите на Илиопол и Пивесет ще паднат от меч; а останалите ще отидат в плен.

[18] Em Tafnes, se escurecerá o dia, quando eu quebrar ali os jugos do Egito e nela cessar o orgulho do seu poder; uma nuvem a cobrirá, e suas filhas cairão em cativeiro.

[18] В Тафнес денят ще се помрачи, когато строша там хомотите на Египет и гордата му сила ще престане в него; а него облак ще го покрие и дъщерите му ще отидат в плен.

[19] Assim, executarei juízo no Egito, e saberão que eu sou o SENHOR.

[19] Така ще извърша съд над Египет; и ще познаят, че Аз съм Господ.

[20] No undécimo ano, no mês primeiro, aos sete dias do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[20] А в единадесетата година, в първия месец, на седмия ден от месеца, Господнето слово дойде към мен и каза:

[21] Filho do homem, eu quebrei o braço de Faraó, rei do Egito, e eis que não foi atado, nem tratado com remédios, nem lhe porão ligaduras, para tornar-se forte e pegar da espada.

[21] Сине човешки, строших мишцата на египетския цар фараона; и, ето, тя не е била превързана за церене или за да я обвият в превръзки, за да ѝ се даде сила да държи меч.

[22] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra Faraó, rei do Egito;

[22] Затова така казва Господ Йехова: Ето, Аз съм против египетския цар фараона

quebrar-lhe-ei os braços, tanto o forte como o que já está quebrado, e lhe farei cair da mão a espada.

и ще строша двете му мишци – и здравата, и онази, която вече беше строшена; и ще направя мечът да падне от ръката му.

23 Espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras.

23 И ще разсея египтяните между народите и ще ги разпръсна по страните.

24 Fortalecerei os braços do rei da Babilônia e lhe porei na mão a minha espada; mas quebrarei os braços de Faraó, que, diante dele, gemerá como geme o traspassado.

24 Но ще укрепя мишците на вавилонския цар и ще сложа меча Си в ръката му; а мишците на фараона ще строша и той ще охка пред него, както охка смъртно ранен човек.

25 Levantarei os braços do rei da Babilônia, mas os braços de Faraó cairão; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu puser a minha espada na mão do rei da Babilônia e ele a estender contra a terra do Egito.

25 Обаче мишците на вавилонския цар ще засиля, а фараоновите мишци ще отпаднат; и ще познаят, че Аз съм Господ, когато сложа меча Си в ръката на вавилонския цар и той я простре върху Египетската земя.

26 Espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras; assim, saberão que eu sou o SENHOR.

26 И ще разсея египтяните между народите и ще ги разпръсна по страните; и те ще познаят, че Аз съм Господ.

Ezequiel 31

O destino do Egito

1 No undécimo ano, no terceiro mês, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, dize a Faraó, rei do Egito, e à multidão do seu povo: A quem és semelhante na tua grandeza?

3 Eis que a Assíria era um cedro no Líbano, de lindos ramos, de sombrosa folhagem, de grande estatura, cujo topo estava entre os ramos espessos.

Йезекиил 31

Притча за падането на кедъра (Египет)

1 В единадесетата година, в третия месец, на първия ден от месеца, Господнето слово дойде към мен и каза:

2 Сине човешки, кажи на египетския цар фараон и на множеството му: На кого си се уподобил ти във величието си?

3 Ето, асириецът беше кедър в Ливан с хубави клони, с дебела сянка и висок ръст; и върхът му беше сред гъсти клончета.

[4] As águas o fizeram crescer, as fontes das profundezas da terra o exalçaram e fizeram correr as torrentes no lugar em que estava plantado, enviando ribeiros para todas as árvores do campo.

[5] Por isso, se elevou a sua estatura sobre todas as árvores do campo, e se multiplicaram os seus ramos, e se alongaram as suas varas, por causa das muitas águas durante o seu crescimento.

[6] Todas as aves do céu se aninhavam nos seus ramos, todos os animais do campo geravam debaixo da sua fronde, e todos os grandes povos se assentavam à sua sombra.

[7] Assim, era ele formoso na sua grandeza e na extensão dos seus ramos, porque a sua raiz estava junto às muitas águas.

[8] Os cedros no jardim de Deus não lhe eram rivais; os ciprestes não igualavam os seus ramos, e os plátanos não tinham renovos como os seus; nenhuma árvore no jardim de Deus se assemelhava a ele na sua formosura.

[9] Formoso o fiz com a multidão dos seus ramos; todas as árvores do Éden, que estavam no jardim de Deus, tiveram inveja dele.

[10] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como sobremaneira se elevou, e se levantou o seu topo no meio dos espessos ramos, e o seu coração se exalçou na sua altura,

[11] eu o entregarei nas mãos da mais poderosa das nações, que lhe dará o

[4] Водите го хранеха, бездната го отрастваше с реките си, които течаха около посаждението му; и изпращаше каналите си по всички дървета на полето.

[5] Затова ръстът му се издигна над всички дървета на полето, клоните му се умножиха и като растеше, клончетата му се разпростряха поради изобилните води.

[6] Всички небесни птици правеха гнезда в клончетата му; и всички полски животни раждаха под клоните му; а под сянката му живееха всички големи народи.

[7] Така беше красив по големината си и по дължината на клоните си; защото корените му бяха при много води.

[8] Кедрите в Божията градина не можеха да го скрият; елхите не се сравняваха с клоните му и кестените не приличаха на клончетата му; никакво дърво в Божията градина не се сравняваше с него по красотата му.

[9] Направих го красив с многото му клони; така че всички едемски дървета, които бяха в Божията градина, му завиждаха.

[10] Затова така казва Господ Йехова: Понеже ти си се издигнал високо и понеже си вдигнал върха си между гъстите клончета, и сърцето му се надигна поради височината му,

[11] затова ще го предам в ръката на силния от народите, който непременно

tratamento segundo merece a sua perversidade; lançá-lo-ei fora.

12 Os mais terríveis estrangeiros das nações o cortaram e o deixaram; caíram os seus ramos sobre os montes e por todos os vales; os seus renovos foram quebrados por todas as correntes da terra; todos os povos da terra se retiraram da sua sombra e o deixaram.

13 Todas as aves do céu habitarão na sua ruína, e todos os animais do campo se acolherão sob os seus ramos,

14 para que todas as árvores junto às águas não se exaltem na sua estatura, nem levantem o seu topo no meio dos ramos espessos, nem as que bebem as águas venham a confiar em si, por causa da sua altura; porque todos os orgulhosos estão entregues à morte e se abismarão às profundezas da terra, no meio dos filhos dos homens, com os que descem à cova.

15 Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que ele passou para o além, fiz eu que houvesse luto; por sua causa, cobri a profundeza da terra, retive as suas correntes, e as suas muitas águas se detiveram; cobri o Líbano de preto, por causa dele, e todas as árvores do campo desfaleceram por causa dele.

16 Ao som da sua queda, fiz tremer as nações, quando o fiz passar para o além com os que descem à cova; todas as árvores do Éden, a fina flor e o melhor do Líbano,

ще се разправи с него; изпъдих го поради нечестието му.

12 Чужденци, страшните между народите, го отсякоха и го оставиха; клончетата му паднаха по планините и по всички долини и клоните му се строшиха по всички потоци на земята; и всичките народи на света слязоха от сянката му и го изоставиха.

13 На трупа му ще си починат всички небесни птици и върху клоните му ще бъдат всички животни от полето,

14 за да не се възвиси във височината си никое от дърветата край водите, нито да издигне върха си между гъстите клончета, и за да не се надигат, поради височината си, техните великани – да! – всички, които се поят с вода; защото те всички са предадени на смърт в найдълбоките места на света, подобно на всички други човешки синове, с онези, които слизат в ямата.

15 Така казва Господ Йехова: В деня, когато той слезе в преизподнята, причиних жалеене; покрих бездната за него и направих да престанат реките ѝ, така че големите води се спряха; и направих да жалее за него Ливан и всички дървета на полето повехнаха за него.

16 Направих народите да потреперят при шума на падането му, когато го свалих в преизподнята с онези, които слизат в ямата; и всички едемски дървета, отбраните и добрите ливански дървета,

todas as que foram regadas pelas águas se consolavam nas profundezas da terra.

[17] Também estas, com ele, passarão para o além, a juntar-se aos que foram traspassados à espada; sim, aos que foram seu braço e que estavam assentados à sombra no meio das nações.

[18] A quem, pois, és semelhante em glória e em grandeza entre as árvores do Éden? Todavia, descerás com as árvores do Éden às profundezas da terra; no meio dos incircuncisos, jazerás com os que foram traspassados à espada; este é Faraó e toda a sua pompa, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 32

Lamentação contra Faraó, rei do Egito

[1] No ano duodécimo, no duodécimo mês, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, levanta uma lamentação contra Faraó, rei do Egito, e dize-lhe: Foste comparado a um filho de leão entre as nações, mas não passas de um crocodilo nas águas; agitavas as águas, turvando-as com os pés, sujando os rios.

[3] Assim diz o SENHOR Deus: Estenderei sobre ti a minha rede no meio de muitos povos, que te puxarão para fora na minha rede.

[4] Então, te deixarei em terra; no campo aberto, te lançarei e farei morar sobre ti todas as aves do céu; e se fartarão de ti os animais de toda a terra.

всичките пиещи води, се утешиха в найдълбоките места на света.

[17] И те, и онези, които бяха негова мишца, които живееха под сянката му сред народите, слязоха в преизподнята, подобно на него, при убитите от меч.

[18] На кого си се уподобил така по слава и величие между едемските дървета? Независимо от това ще бъдеш свален, както всички други едемски дървета, в найдълбоките места на света; ще лежиш сред необрязаните, с убитите от меч. Така ще стане с фараона и цялото му множество, казва Господ Йехова.

Йезекиил 32

Плач за фараона

[1] В дванадесетата година, в дванадесетия месец, на първия ден от месеца, Господнето слово дойде към мен и каза:

[2] Сине човешки, надигни плач за египетския цар фараон и му кажи: Уподобил си се на млад лъв между народите, но си като чудовище в моретата; и си се устремил в реките си, мътиш водите с краката си и тъпчеш реките им.

[3] Така казва Господ Йехова: Затова ще простра мрежата Си върху тебе със събрание от много племена, които ще те извлекат в мрежата Ми.

[4] И ще те оставя на земята, ще те отхвърля на открито поле, ще направя да кацнат на тебе всички небесни птици

и ще наситя с тебе зверовете на целия свят.

5 Porei as tuas carnes sobre os montes e encherei os vales da tua corpulência.

5 Ще хвърля месата ти на планините, ще напълня долините с купове от твоите убити

6 Com o teu sangue que se derrama, regarei a terra até aos montes, e dele se encherão as correntes.

6 и ще напоя с кръвта ти земята, където плаваш, дори до планините; и реките ще се напълнят с теб.

7 Quando eu te extinguir, cobrirei os céus e farei enegrecer as suas estrelas; encobrirei o sol com uma nuvem, e a lua não resplandecerá a sua luz.

7 И когато те угася, ще покрия небето и ще помрача звездите му, ще покрия слънцето с облак и луната няма да свети със светлината си.

8 Por tua causa, vestirei de preto todos os brilhantes luminares do céu e trarei trevas sobre o teu país, diz o SENHOR Deus.

8 Ще помрача над тебе всичките небесни светила и ще покрия с тъмнина твоята земя, казва Господ Йехова.

9 Afligirei o coração de muitos povos, quando se levar às nações, às terras que não conheceste, a notícia da tua destruição.

9 Ще досаждам на сърцето на много племена, когато докарам между народите разорените, останали от тебе, в страни, които ти не си познал.

10 Farei que muitos povos fiquem pasmados a teu respeito, e os seus reis tremam sobremaneira, quando eu brandir a minha espada ante o seu rosto; estremecerão a cada momento, cada um pela sua vida, no dia da tua queda.

10 Да! Ще направя да се удивят поради тебе много племена; и царете им ще се ужасят много поради тебе, когато размахам меча Си пред тях, и ще треперят всяка минута, всеки за живота си, и в деня на падането ти.

11 Pois assim diz o SENHOR Deus: A espada do rei da Babilônia virá contra ti.

11 Защото така казва Господ Йехова: Мечът на вавилонския цар ще дойде върху тебе.

12 Farei cair a tua multidão com as espadas dos valentes, que são todos os mais terríveis dos povos; eles destruirão a soberba do Egito, e toda a sua pompa será destruída.

12 С мечовете на силните ще сваля множеството ти; те всички са страшните между народите; те ще разорят гордостта на Египет и цялото му множество ще погине.

13 Farei perecer todos os seus animais ao longo de muitas águas; pé de homem não

13 И ще изтребя всичките му животни при много води; няма вече да ги

as turbará, nem as turbarão unhas de animais.

14 Então, farei assentar as suas águas; e farei correr os seus rios como o azeite, diz o SENHOR Deus.

15 Quando eu tornar a terra do Egito em desolação e a terra for destituída de tudo que a enchia, e quando eu ferir a todos os que nela habitam, então, saberão que eu sou o SENHOR.

16 Esta é a lamentação que se fará, que farão as filhas das nações; sobre o Egito e toda sua pompa se lamentará, diz o SENHOR Deus.

Os egípcios com outras nações no além

17 Também no ano duodécimo, aos quinze dias do primeiro mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

18 Filho do homem, pranteia sobre a multidão do Egito, faze-a descer, a ela e as filhas das nações formosas, às profundezas da terra, juntamente com os que descem à cova.

19 A quem sobrepujas tu em beleza? Desce e deita-te com os incircuncisos.

20 No meio daqueles que foram traspassados à espada, eles cairão; à espada, ele está entregue; arrastai o Egito e a toda a sua multidão.

21 Os mais poderosos dos valentes, juntamente com os que o socorrem, lhe

размъти човешки крак, нито копито на животно.

14 Тогава ще избистря водите им и ще направя реките им да текат като масло, казва Господ Йехова.

15 Когато направя Египетската земя разорена и пуста – земя, лишена от това, което я изпълваше, когато поразя всички, които живеят в нея, тогава ще познаят, че Аз съм Господ.

16 Това е плачът, с който ще оплакват; дъщерите на народите ще оплакват с него. За Египет и за цялото му множество ще оплакват с него, казва Господ Йехова.

17 Пак в дванадесетата година, в дванадесетия месец, на петнадесетия ден от месеца, Господнето слово дойде към мен и каза:

18 Сине човешки, заридай за множеството на Египет и яви свалянето им, да! – него и дъщерите на знаменитите народи, в найдълбоките места на света, с онези, които слизат в ямата.

19 От кого си по-хубав? Слез и лежи с необрязаните.

20 Ще паднат сред убитите от меч; мечът е приготвен; отвлечете него и всичките му множества.

21 Най-мощните между силните ще му говорят от преизподнята заедно с онези,

gritarão do além: Desceram e lá jazem eles, os incircuncisos, traspassados à espada.

които му помагаха; слязоха, лежат необрязани, убити от меч.

[22] Ali, está a Assíria com todo o seu povo; em redor dela, todos os seus sepulcros; todos eles foram traspassados e caíram à espada.

[22] Там е Асур и цялата му дружина; гробовете му са около него; всички убити, паднали от меч,

[23] Os seus sepulcros foram postos nas extremidades da cova, e todo o seu povo se encontra ao redor do seu sepulcro; todos foram traspassados, e caíram à espada os que tinham causado espanto na terra dos viventes.

[23] чиито гробове са поставени в дълбочината на ямата, и дружината му около гроба му; всички убити, паднали от меч – тези, които причиняваха ужас в земята на живите.

[24] Ali, está Elão com todo o seu povo, em redor do seu sepulcro; todos eles foram traspassados e caíram à espada; eles, os incircuncisos, desceram às profundezas da terra, causaram terror na terra dos viventes e levaram a sua vergonha com os que desceram à cova.

[24] Там е Елам и цялото му множество около гроба му; всички убити, паднали от меч, слезли необрязани в найдълбоките места на света; те причиняваха трепет в земята на живите, но понесоха срама си, както всички други, които слизат в ямата.

[25] No meio dos traspassados, lhe puseram um leito entre todo o seu povo; ao redor dele, estão os seus sepulcros; todos eles são incircuncisos, traspassados à espada, porque causaram terror na terra dos viventes e levaram a sua vergonha com os que desceram à cova; no meio dos traspassados, foram postos.

[25] Сред убитите поставиха легло за него с цялото му множество; гробовете му саоколо него; те всички са необрязани, убити от меч, защото бяха причинявали ужас в земята на живите, но понесоха срама си, както всички други, които слизат в ямата; той е поставен сред убитите.

[26] Ali, estão Meseque e Tubal com todo o seu povo; ao redor deles, estão os seus sepulcros; todos eles são incircuncisos e traspassados à espada, porquanto causaram terror na terra dos viventes.

[26] Там са Мосох, Тувал и цялото им множество; гробовете му са около него; всички са необрязани, убити от меч, защото причиняваха ужас в земята на живите.

[27] E não se acharão com os valentes de outrora que, dentre os incircuncisos, caíram e desceram ao sepulcro com as suas

[27] Те няма да лежат със силните, паднали измежду необрязаните, които слязоха в преизподнята с бойните си

próprias armas de guerra e com a espada debaixo da cabeça; a iniqüidade deles está sobre os seus ossos, porque eram o terror dos heróis na terra dos viventes.

оръжия и сложиха мечовете си под главите си; а техните беззакония ще са върху костите им, защото са причинявали ужас на силните в земята на живите.

[28] Também tu, Egito, serás quebrado no meio dos incircuncisos e jazerás com os que foram traspassados à espada.

[28] Но и ти ще бъдеш сломен сред необрязаните и ще лежиш с убитите от меч.

[29] Ali, está Edom, os seus reis e todos os seus príncipes, que, apesar do seu poder, foram postos com os que foram traspassados à espada; estes jazem com os incircuncisos e com os que desceram à cova.

[29] Там е Едом, царете му и всичките му първенци, които, поразени сред силата си, са положени между убитите от меч; те ще лежат с необрязаните и с онези, които слизат в ямата.

[30] Ali, estão os príncipes do Norte, todos eles, e todos os sidônios, que desceram com os traspassados, envergonhados com o terror causado pelo seu poder; e jazem incircuncisos com os que foram traspassados à espada e levam a sua vergonha com os que desceram à cova.

[30] Там са всички северни князе и всички сидонци, които слязоха с убитите; въпреки ужаса, който причиняваха заради силата си, те се посрамиха; и лежат необрязани с убитите от меч и понасят срама си, както всички други, които слизат в ямата.

[31] Faraó os verá e se consolará com toda a sua multidão; sim, o próprio Faraó e todo o seu exército, pelo que jazerá no meio dos traspassados à espada, diz o SENHOR Deus.

[31] Фараонът ще ги види и ще се утеши с цялото си множинство – фараонът и цялата му войска, убити от меч, казва Господ Йехова.

[32] Porque também eu pus o meu espanto na terra dos viventes; pelo que jazerá, no meio dos incircuncisos, com os traspassados à espada, Faraó e todo o seu povo, diz o SENHOR Deus.

[32] Защото Аз нанесох трепет от Мене върху земята на живите; и той ще бъде положен сред необрязаните, с убитите от меч – фараонът и цялото му множество, казва Господ Йехова.

Ezequiel 33

O dever do verdadeiro atalaia

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

Йезекиил 33

Йезекиил – страж на Израилевия дом

[1] И Господнето слово дойде към мен и каза:

2 Filho do homem, fala aos filhos de teu povo e dize-lhes: Quando eu fizer vir a espada sobre a terra, e o povo da terra tomar um homem dos seus limites, e o constituir por seu atalaia;

3 e, vendo ele que a espada vem sobre a terra, tocar a trombeta e avisar o povo;

4 se aquele que ouvir o som da trombeta não se der por avisado, e vier a espada e o abater, o seu sangue será sobre a sua cabeça.

5 Ele ouviu o som da trombeta e não se deu por avisado; o seu sangue será sobre ele; mas o que se dá por avisado salvará a sua vida.

6 Mas, se o atalaia vir que vem a espada e não tocar a trombeta, e não for avisado o povo; se a espada vier e abater uma vida dentre eles, este foi abatido na sua iniqüidade, mas o seu sangue demandarei do atalaia.

7 A ti, pois, ó filho do homem, te constituí por atalaia sobre a casa de Israel; tu, pois, ouvirás a palavra da minha boca e lhe darás aviso da minha parte.

8 Se eu disser ao perverso: Ó perverso, certamente, morrerás; e tu não falares, para avisar o perverso do seu caminho, morrerá esse perverso na sua iniqüidade, mas o seu sangue eu o demandarei de ti.

9 Mas, se falares ao perverso, para o avisar do seu caminho, para que dele se converta, e ele não se converter do seu caminho,

2 Сине човешки, говори на народа си и им кажи: Когато нанеса меча върху някоя земя и народът на онази земя вземе някой човек изпомежду си и го постави за страж,

3 и той, като види, че мечът идва върху земята, затръби и предупреди народа,

4 тогава, ако мечът дойде и постигне някого, който чуе гласа на тръбата, а не се пази, кръвта му ще бъде на главата му.

5 Той е чул гласа на тръбата, а не се е свестил, кръвта му ще бъде върху него; докато, ако беше се свестил, той би избавил живота си.

6 Но ако стражът види, че мечът идва и не затръби, и народът не се свести, и мечът дойде и постигне някого от тях, той наистина ще бъде постигнат поради беззаконието си; но кръвта му ще изискам от ръката на стража.

7 Така е и с тебе, сине човешки; Аз те поставих страж на Израилевия дом; и така, чуй словото от устата Ми и ги предупреди от Моя страна.

8 Когато казвам на беззаконника: Беззаконнико, непременно ще умреш!, а ти не проговориш, за да го предупредиш да се върне от пътя си, онзи беззаконник ще умре за беззаконието си, обаче от твоята ръка ще изискам кръвта му.

9 Но ако предупредиш беззаконника да се върне от пътя си, а той не се върне от

morrerá ele na sua iniqüidade, mas tu livraste a tua alma.

10 Tu, pois, filho do homem, dize à casa de Israel: Assim falais vós: Visto que as nossas prevaricações e os nossos pecados estão sobre nós, e nós desfalecemos neles, como, pois, viveremos?

11 Dize-lhes: Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, não tenho prazer na morte do perverso, mas em que o perverso se converta do seu caminho e viva. Convertei-vos, convertei-vos dos vossos maus caminhos; pois por que haveis de morrer, ó casa de Israel?

12 Tu, pois, filho do homem, dize aos filhos do teu povo: A justiça do justo não o livrará no dia da sua transgressão; quanto à perversidade do perverso, não cairá por ela, no dia em que se converter da sua perversidade; nem o justo pela justiça poderá viver no dia em que pecar.

13 Quando eu disser ao justo que, certamente, viverá, e ele, confiando na sua justiça, praticar iniqüidade, não me virão à memória todas as suas justiças, mas na sua iniqüidade, que pratica, ele morrerá.

14 Quando eu também disser ao perverso: Certamente, morrerás; se ele se converter do seu pecado, e fizer juízo e justiça,

него, той ще умре за беззаконието си, а ти си избавил душата си.

10 Затова, сине човешки, кажи на Израилевия дом: Вие така говорихте: Престъпленията ни и греховете ни са върху нас и ние тлеем поради тях; как тогава ще живеем?

11 Кажи им: Заклевам се в живота Си, казва Господ Йехова, не благоволя в смъртта на нечестивия, а нечестивият да се върне от пътя си и да живее. Върнете се, върнете се от лошите си пътища, защо да умрете, доме Израилев?

12 Затова, сине човешки, кажи на народа си: Правдата на праведния няма да го избави в деня, когато престъпи; и нечестивият няма да падне поради нечестието си в деня, когато се отвърне от нечестието си, също както праведният няма да може да живее поради правдата си в деня, когато съгреши.

13 Когато кажа на праведния, че непременно ще живее, а той, като уповава на правдата си, извърши неправда, то нито едно от неговите праведни дела няма да се спомни; а поради неправдата, която е извършил, той ще умре.

14 И когато кажа на нечестивия: Непременно ще умреш; а той се отвърне от греха си и постъпи законно и праведно;

[15] e restituir esse perverso o penhor, e pagar o furtado, e andar nos estatutos da vida, e não praticar iniqüidade, certamente, viverá; não morrerá.

[16] De todos os seus pecados que cometeu não se fará memória contra ele; juízo e justiça fez; certamente, viverá.

[17] Todavia, os filhos do teu povo dizem: Não é reto o caminho do SENHOR; mas o próprio caminho deles é que não é reto.

[18] Desviando-se o justo da sua justiça e praticando iniqüidade, morrerá nela.

[19] E, convertendo-se o perverso da sua perversidade e fazendo juízo e justiça, por isto mesmo viverá.

[20] Todavia, vós dizeis: Não é reto o caminho do SENHOR. Mas eu vos julgarei, cada um segundo os seus caminhos, ó casa de Israel.

O castigo de Israel por causa da sua presunção

[21] No ano duodécimo do nosso exílio, aos cinco dias do décimo mês, veio a mim um que tinha escapado de Jerusalém, dizendo: Caiu a cidade.

[22] Ora, a mão do SENHOR estivera sobre mim pela tarde, antes que viesse o que tinha escapado; abrira-se-me a boca antes de, pela manhã, vir ter comigo o tal homem; e, uma vez aberta, já não fiquei em silêncio.

[23] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[15] ако нечестивият върне залог, върне грабнатото, постъпва според повеленията на живота и не върши неправда, непременно ще живее; няма да умре;

[16] нито един от греховете, които е извършил, няма да се помни против него; той е постъпил законно и праведно; непременно ще живее.

[17] Но твоят народ казва: Господният път не е прав. Обаче техният път не е прав.

[18] Когато праведният се върне от правдата си и извърши неправда, то поради нея ще умре.

[19] А когато беззаконникът се отвърне от беззаконието си и постъпи законно и праведно, той ще живее поради това.

[20] Вие обаче казвате: Господният път не е прав. Доме Израилев, ще ви съдя всекиго според постъпките му.

[21] В дванадесетата година от плена ни, в десетия месец, на петия ден от месеца, при мене дойде един бежанец от Йерусалим и каза: Градът е превзет.

[22] А вечерта, преди да дойде бежанецът, Господнята ръка беше върху мен и отваряше устата ми, докато той дойде при мене сутринта; и така, устата ми се отвориха и не бях вече ням.

[23] И Господнето слово дойде към мен и каза:

24 Filho do homem, os moradores destes lugares desertos da terra de Israel falam, dizendo: Abraão era um só; no entanto, possuiu esta terra; ora, sendo nós muitos, certamente, esta terra nos foi dada em possessão.

25 Dize-lhes, portanto: Assim diz o SENHOR Deus: Comeis a carne com sangue, levantais os olhos para os vossos ídolos e derramais sangue; porventura, haveis de possuir a terra?

26 Vós vos estribais sobre a vossa espada, cometeis abominações, e contamina cada um a mulher do seu próximo; e possuireis a terra?

27 Assim lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Tão certo como eu vivo, os que estiverem em lugares desertos cairão à espada, e o que estiver em campo aberto, o entregarei às feras, para que o devorem, e os que estiverem em fortalezas e em cavernas morrerão de peste.

28 Tornarei a terra em desolação e espanto, e será humilhado o orgulho do seu poder; os montes de Israel ficarão tão desolados, que ninguém passará por eles.

29 Então, saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tornar a terra em desolação e espanto, por todas as abominações que cometeram.

30 Quanto a ti, ó filho do homem, os filhos do teu povo falam de ti junto aos muros e nas portas das casas; fala um com o outro, cada um a seu irmão, dizendo: Vinde, peço-

24 Сине човешки, тези, които живеят в онези опустошени места в Израилевата земя, говорят: Авраам беше само един, но пак наследи земята; а ние сме мнозина; на нас бе дадена земята в наследство.

25 Затова им кажи: Така казва Господ Йехова: Вие ядете месо с кръвта му, повдигате очи към идолите си и проливате кръв; и ще владеете ли земята?

26 Вие се облягате на меча си, вършите мерзости и осквернявате всеки жената на ближния си; и ще владеете ли земята?

27 Кажи им това: Така казва Господ Йехова: Заклевам се в живота Си, онези, които са в опустошените места, непременно ще паднат от меч; и който е на открито поле, ще го предам на зверовете да го изядат; а които са в крепостите и пещерите, ще измрат от мор.

28 И ще превърна земята в пустош и да бъде за удивление, и горделивата ѝ сила ще престане; и Израилевите планини ще запустеят, за да няма кой да минава.

29 Тогава ще познаят, че Аз съм Господ, когато превърна земята в пустош и бъде за удивление поради всички мерзости, които извършиха.

30 А колкото до тебе, сине човешки, твоят народ приказва за тебе при стените и вратите на къщите и като говорят един на друг, всеки на брат си,

vos, e ouvi qual é a palavra que procede do SENHOR.

31 Eles vêm a ti, como o povo costuma vir, e se assentam diante de ti como meu povo, e ouvem as tuas palavras, mas não as põem por obra; pois, com a boca, professam muito amor, mas o coração só ambiciona lucro.

32 Eis que tu és para eles como quem canta canções de amor, que tem voz suave e tange bem; porque ouvem as tuas palavras, mas não as põem por obra.

33 Mas, quando vier isto e aí vem, então, saberão que houve no meio deles um profeta.

Ezequiel 34

Profecia contra os pastores infiéis de Israel

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, profetiza contra os pastores de Israel; profetiza e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Ai dos pastores de Israel que se apascentam a si mesmos! Não apascentarão os pastores as ovelhas?

3 Comeis a gordura, vestis-vos da lã e degolais o cevado; mas não apascentais as ovelhas.

4 A fraca não fortalecestes, a doente não curastes, a quebrada não ligastes, a desgarrada não tornastes a trazer e a perdida não buscastes; mas dominais sobre elas com rigor e dureza.

5 Assim, se espalharam, por não haver pastor, e se tornaram pasto para todas as feras do campo.

казват: Елате сега и чуйте какво е словото, което излиза от Господа.

31 Те идват при тебе, както идва народът, и седят пред тебе като Мой народ, и слушат твоите думи, но не ги изпълняват, защото с устата си показват много любов, но сърцето им отива след печалбите им.

32 И, ето, ти си им като любима песен от човек, който има сладък глас и свири добре, защото слушат думите ти, а не ги изпълняват.

33 А когато настане това (а то идва), тогава ще познаят, че е имало пророк между тях.

Йезекиил 34

Пророчеството за Израилевите пастири

1 И Господнето слово дойде към мен и каза:

2 Сине човешки, пророкувай против Израилевите пастири, пророкувай и им кажи: Така казва Господ Йехова на пастирите: Горко на Израилевите пастири, които пасат себе си! Не трябва ли пастирите да пасат стадата?

3 Вие ядете тлъстината, обличате се с вълната и колите угоените, но не пасете стадата.

4 Не подкрепихте немощната, нито изцелихте болната, не превързахте ранената, не докарахте заблудилата се, нито потърсихте изгубената; а с насилие и строгост властвахте над тях.

5 Те се разпръснаха, понеже нямаше пастир, и, като се разпръснаха, станаха храна на всички полски зверове.

[6] As minhas ovelhas andam desgarradas por todos os montes e por todo elevado outeiro; as minhas ovelhas andam espalhadas por toda a terra, sem haver quem as procure ou quem as busque.

[7] Portanto, ó pastores, ouvi a palavra do SENHOR:

[8] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, visto que as minhas ovelhas foram entregues à rapina e se tornaram pasto para todas as feras do campo, por não haver pastor, e que os meus pastores não procuram as minhas ovelhas, pois se apascentam a si mesmos e não apascentam as minhas ovelhas, -

[9] portanto, ó pastores, ouvi a palavra do SENHOR:

[10] Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra os pastores e deles demandarei as minhas ovelhas; porei termo no seu pastoreio, e não se apascentarão mais a si mesmos; livrarei as minhas ovelhas da sua boca, para que já não lhes sirvam de pasto.

O cuidado do Senhor pelo seu rebanho

[11] Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu mesmo procurarei as minhas ovelhas e as buscarei.

[12] Como o pastor busca o seu rebanho, no dia em que encontra ovelhas dispersas, assim buscarei as minhas ovelhas; livrá-las-ei de todos os lugares para onde foram espalhadas no dia de nuvens e de escuridão.

[13] Tirá-las-ei dos povos, e as congregarei dos diversos países, e as introduzirei na sua

[6] Моите овце се скитаха по всички планини и по всеки висок хълм, дори овцете Ми бяха разпръснати по целия свят; и нямаше кой да ги потърси или подири.

[7] Затова слушайте, пастири, Господнетослово:

[8] Заклевам се в живота Си, казва Господ Йехова, понеже стадото Ми стана плячка и овцете Ми станаха храна на всичките полски зверове, защото нямаше пастир и пастирите Ми не потърсиха овцете Ми, а пасяха себе си и не пасяха овцете,

[9] затова слушайте, пастири, Господнетослово:

[10] Така казва Господ Йехова: Ето, Аз съм против пастирите; и ще изискам овцете Си от ръцете им и ще ги направя да не пасат вече овцете; пастирите няма вече да пасат себе си, защото ще избавя овцете Си от устата им, за да не им бъдат за храна.

[11] Защото така казва Господ Йехова: Ето, Аз, самият Аз, ще потърся овцете Си и ще ги подиря.

[12] Както овчарят дири стадото си в деня, когато се намира между разпръснатите си овце, така и Аз ще подиря овцете Си и ще ги избавя от всички места, където бяха разпръснати в облачния и мрачен ден.

[13] Ще ги изведа от племената и ще ги събера от страните, ще ги доведа в

terra; apascentá-las-ei nos montes de Israel, junto às correntes e em todos os lugares habitados da terra.

земята им и ще ги паса на Израилевите хълмове близо до потоците и по всички населени места в тяхната земя.

14 Apascentá-las-ei de bons pastos, e nos altos montes de Israel será a sua pastagem; deitar-se-ão ali em boa pastagem e terão pastos bons nos montes de Israel.

14 Ще ги паса на добро пасбище и кошарата им ще бъде на високите Израилеви хълмове; там ще почиват в добра кошара и ще пасат тлъсто пасбище върху Израилевите хълмове.

15 Eu mesmo apascentarei as minhas ovelhas e as farei repousar, diz o SENHOR Deus.

15 Самият Аз ще паса овцете Си и Аз ще ги успокоя, казва Господ Йехова.

16 A perdida buscarei, a desgarrada tornarei a trazer, a quebrada ligarei e a enferma fortalecerei; mas a gorda e a forte destruirei; apascentá-las-ei com justiça.

16 Ще потърся изгубената и ще докарам изгонената, ще превържа ранената и ще подкрепя немощната, но угоените и яките ще погубя; с правосъдие ще ги паса.

17 Quanto a vós outras, ó ovelhas minhas, assim diz o SENHOR Deus: Eis que julgarei entre ovelhas e ovelhas, entre carneiros e bodes.

17 А колкото до вас, паство Мое, така говори Господ Йехова: Ето, Аз ще съдя между овца и овца, между овца и овни и козли.

18 Acaso, não vos basta a boa pastagem? Haveis de pisar aos pés o resto do vosso pasto? E não vos basta o terdes bebido as águas claras? Haveis de turvar o resto com os pés?

18 Малко ли ви е, че пасете на доброто пасбище и тъпчете с краката си останалата част от пасбището си? И че пиете бистра вода и мътите с краката си останалата?

19 Quanto às minhas ovelhas, elas pastam o que haveis pisado com os pés e bebem o que haveis turvado com os pés.

19 А овцете Ми пасат утъпканото от вашите крака и пият вода, размътена с вашите крака.

20 Por isso, assim lhes diz o SENHOR Deus: Eis que eu mesmo julgarei entre ovelhas gordas e ovelhas magras.

20 Затова така им казва Господ Йехова: Ето, Аз, самият Аз, ще съдя между угоена овца и мършава овца.

21 Visto que, com o lado e com o ombro, dais empurrões e, com os chifres, impelis as fracas até as espalhardes fora,

21 Понеже тласкате с хълбока и рамената си и бодете с рогата си всички болни, докато ги разпръснете далеч,

[22] eu livrarei as minhas ovelhas, para que já não sirvam de rapina, e julgarei entre ovelhas e ovelhas.

[23] Suscitarei para elas um só pastor, e ele as apascentará; o meu servo Davi é que as apascentará; ele lhes servirá de pastor.

[24] Eu, o SENHOR, lhes serei por Deus, e o meu servo Davi será príncipe no meio delas; eu, o SENHOR, o disse.

[25] Farei com elas aliança de paz e acabarei com as bestas-feras da terra; seguras habitarão no deserto e dormirão nos bosques.

[26] Delas e dos lugares ao redor do meu outeiro, eu farei bênção; farei descer a chuva a seu tempo, serão chuvas de bênçãos.

[27] As árvores do campo darão o seu fruto, e a terra dará a sua novidade, e estarão seguras na sua terra; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu quebrar as varas do seu jugo e as livrar das mãos dos que as escravizavam.

[28] Já não servirão de rapina aos gentios, e as feras da terra nunca mais as comerão; e habitarão seguramente, e ninguém haverá que as espante.

[29] Levantar-lhes-ei plantação memorável, e nunca mais serão consumidas pela fome na terra, nem mais levarão sobre si o opróbrio dos gentios.

[30] Saberão, porém, que eu, o SENHOR, seu Deus, estou com elas e que elas são o meu povo, a casa de Israel, diz o SENHOR Deus.

[22] затова Аз ще избавя овцете Си и няма да бъдат вече за плячка; и ще съдя между овца и овца.

[23] И ще поставя над тях един пастир, слугата Си Давид, който ще ги пасе; той ще ги пасе и той ще им бъде пастир.

[24] Аз, Господ, ще им бъда Бог и слугата Ми Давид – княз между тях; Аз, Господ, изговорих това.

[25] И като сключа с тях завет за мир, ще премахна лютите зверове от земята, така че те ще живеят безопасно в пустинята и ще спят в горите.

[26] Ще направя тях и местата около хълма Си за благословение; и ще изпращам дъжда на времето му; дъжд на благословение ще бъде.

[27] Полските дървета ще дават плода си и земята ще даде произведението си; и те ще бъдат в безопасност в земята си и ще познаят, че Аз съм Господ, когато строша оковите на хомота им и ги освободя от ръката на онези, които са ги поробили.

[28] Те няма да бъдат вече плячка на народите и земните зверове няма да ги изяждат; а ще живеят в безопасност и няма да има кой да ги плаши.

[29] После ще им направя прочуто по плодородие садене; и те няма вече да гинат от глад в земята, нито ще понасят вече хулене от народите.

[30] И ще познаят, че Аз, Господ, техният Бог, съм с тях и че те, Израилевият дом, са Мой народ, казва Господ Йехова.

[31] Vós, pois, ó ovelhas minhas, ovelhas do meu pasto; homens sois, mas eu sou o vosso Deus, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 35

Profecia contra o monte Seir

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra o monte Seir e profetiza contra ele.

[3] Dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra ti, ó monte Seir, e estenderei a mão contra ti, e te farei desolação e espanto.

[4] Farei desertas as tuas cidades, e tu serás desolado; e saberás que eu sou o SENHOR.

[5] Pois guardaste inimizade perpétua e abandonaste os filhos de Israel à violência da espada, no tempo da calamidade e do castigo final.

[6] Por isso, diz o SENHOR Deus, tão certo como eu vivo, eu te fiz sangrar, e sangue te perseguirá; visto que não aborreceste o sangue, o sangue te perseguirá.

[7] Farei do monte Seir extrema desolação e eliminarei dele o que por ele passa e o que por ele volta.

[8] Encherei os seus montes dos seus traspassados; nos teus outeiros, nos teus vales e em todas as tuas correntes, cairão os traspassados à espada.

[31] И вие, хора, сте Мои овце, овцете на пасбището Ми, и Аз съм ваш Бог, казва Господ Йехова.

Йезекиил 35

Пророчество за Едом

[1] При това Господнето слово дойде към мен и каза:

[2] Сине човешки, насочи лицето си против хълма Сиир и пророкувай против него, като му кажеш:

[3] Така казва Господ Йехова: Ето, хълме Сиир, Аз съм против тебе; ще простра ръката Си против теб и ще те превърна в опустошение, и ще бъдеш за учудване.

[4] Ще разоря градовете ти и ти ще запустееш; и ще познаеш, че Аз съм Господ.

[5] Понеже си хранил непрекъсната омраза и си предал израилтяните на силата на меча във времето на бедствието им, когато беззаконието им е стигнало до края си;

[6] затова, заклевам се в живота Си, казва Господ Йехова, ще те предам на кръв и кръв ще те преследва; понеже не си намразил кръвта, то кръв ще те преследва.

[7] Така ще направя хълма Сиир да бъде за учудване и да запустее; и ще изтребя от него и онзи, който минава, и онзи, който се връща.

[8] Ще напълня планините му с убитите му; по хълмовете ти, по долините ти и по всичките ти реки ще паднат убитите от меч.

[9] Em perpétuas desolações, te porei, e as tuas cidades jamais serão habitadas; assim sabereis que eu sou o SENHOR.

[10] Visto que dizes: Os dois povos e as duas terras serão meus, e os possuirei, ainda que o SENHOR se achava ali,

[11] por isso, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, procederei segundo a tua ira e segundo a tua inveja, com que, no teu ódio, os trataste; e serei conhecido deles, quando te julgar.

[12] Saberás que eu, o SENHOR, ouvi todas as blasfêmias que proferiste contra os montes de Israel, dizendo: Já estão desolados, a nós nos são entregues por pasto.

[13] Vós vos engrandecestes contra mim com a vossa boca e multiplicastes as vossas palavras contra mim; eu o ouvi.

[14] Assim diz o SENHOR Deus: Ao alegrar-se toda a terra, eu te reduzirei à desolação.

[15] Como te alegraste com a sorte da casa de Israel, porque foi desolada, assim também farei a ti; desolado serás, ó monte Seir e todo o Edom, sim, todo; e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 36

Profecia aos montes de Israel

[1] Tu, ó filho do homem, profetiza aos montes de Israel e dize: Montes de Israel, ouvi a palavra do SENHOR.

[9] Ще те превърна във вечно опустошение и градовете ти няма да се населят; и ще познаете, че Аз съм Господ.

[10] Понеже си казал: Тези два народа и тези две страни ще бъдат мои и ние ще ги владеем, ако и да е бил Господ там,

[11] затова, заклевам се в живота Си, казва Господ Йехова, ще постъпя според гнева и завистта, която си показал поради омразата си към тях; и ще им бъда познат, когато те съдя.

[12] И ти ще познаеш, че Аз, Господ, чух всички хули, които си произнесъл против Израилевите планини, като си казал: Те запустяха; на нас са дадени за храна.

[13] С устата си говорихте високомерно против Мен и казахте много думи против Мен, Аз чух.

[14] Така казва Господ Йехова: Когато се весели целият свят, Аз ще те направя пуст.

[15] Както си се развеселил затова, че запустя наследството на Израилевия дом, така ще направя на тебе; ще запустееш, хълме Сиир, и целият Едом – да! – целият; и ще познаят, че Аз съм Господ.

Йезекиил 36

Пророчество за Израилевите планини

[1] И ти, сине човешки, пророкувай към Израилевите планини, като кажеш: Израилеви планини, слушайте Господнето слово.

[2] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que diz o inimigo contra vós outros: Bem feito!, e também: Os eternos lugares altos são nossa herança,

[3] portanto, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que vos assolaram e procuraram abocar-vos de todos os lados, para que fôsseis possessão do resto das nações e andais em lábios paroleiros e na infâmia do povo,

[4] portanto, ouvi, ó montes de Israel, a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus aos montes e aos outeiros, às correntes e aos vales, aos lugares desertos e desolados e às cidades desamparadas, que se tornaram rapina e escárnio para o resto das nações circunvizinhas.

[5] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Certamente, no fogo do meu zelo, falei contra o resto das nações e contra todo o Edom. Eles se apropriaram da minha terra, com alegria de todo o coração e com menosprezo de alma, para despovoá-la e saqueá-la.

[6] Portanto, profetiza sobre a terra de Israel e dize aos montes e aos outeiros, às correntes e aos vales: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que falei no meu zelo e no meu furor, porque levastes sobre vós o opróbrio das nações.

[7] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Levantando eu a mão, jurei que as nações que estão ao redor de vós levem o seu opróbrio sobre si mesmas.

[2] Така казва Господ Йехова: Понеже неприятелят каза против вас: Охохо!, и: Древните височини станаха наше владение,

[3] затова, като пророкуваш, кажи: Така казва Господ Йехова: Понеже ви запустиха и погълнаха отвред, за да станете владение на другите народи и станахте предмет на говоренето на устни и на зли отзиви между народите,

[4] затова, Израилеви планини, слушайте словото на Господа Йехова. Така казва Господ Йехова на планините и хълмовете, на потоците и долините, на запустелите пустоти и напуснатите градове, които станаха плячка и са за присмех на другите народи около тях –

[5] затова казва Господ Йехова: Непременно в пламенната Си ревност говорих против другите народи и против целия Едом, които с всесърдечна радост и душевно презрение направиха Моята земя свое владение, за да я изхвърлят и разграбят;

[6] затова пророкувай за Израилевата земя и кажи на планините и хълмовете, на потоците и долините: Така казва Господ Йехова: Ето, Аз говорих в ревността Си и в яростта Си, понеже понесохте укор от народите;

[7] затова така казва Господ Йехова: Аз се заклех, че народите, които са около вас, непременно ще носят срама си.

[8] Mas vós, ó montes de Israel, vós produzireis os vossos ramos e dareis o vosso fruto para o meu povo de Israel, o qual está prestes a vir.

[9] Porque eis que eu estou convosco; voltar-me-ei para vós outros, e sereis lavrados e semeados.

[10] Multiplicarei homens sobre vós, a toda a casa de Israel, sim, toda; as cidades serão habitadas, e os lugares devastados serão edificados.

[11] Multiplicarei homens e animais sobre vós; eles se multiplicarão e serão fecundos; fá-los-ei habitar-vos como dantes e vos tratarei melhor do que outrora; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[12] Farei andar sobre vós homens, o meu povo de Israel; eles vos possuirão, e sereis a sua herança e jamais os desfilhareis.

[13] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que te dizem: Tu és terra que devora os homens e és terra que desfilha o seu povo,

[14] por isso, tu não devorarás mais os homens, nem desfilharás mais o teu povo, diz o SENHOR Deus.

[15] Não te permitirei jamais que ouças a ignomínia dos gentios; não mais levarás sobre ti o opróbrio dos povos, nem mais farás tropeçar o teu povo, diz o SENHOR Deus.

A restauração de Israel

[16] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[8] А вие, Израилеви планини, ще израстете клоните си; и ще давате плода си на народа Ми Израил; защото те скоро ще дойдат.

[9] Защото, ето, Аз съм за вас и ще се обърна към вас, и вие ще бъдете обработвани и засявани.

[10] И ще заселя върху вас много хора, целия Израилев дом – да!, – целия; и градовете ще бъдат населени и запустелите места ще бъдат съградени.

[11] Ще заселя върху вас много хора и животни, които ще се умножат и ще се наплодят; и ще ви населя, както бяхте преди, и ще ви сторя по-голямо добро, отколкото в началото; и ще познаете, че Аз съм Господ.

[12] Да! Ще направя да ходят по вас хора, народът Ми Израил; те ще ви владеят и вие ще им бъдете наследство, и занапред няма да ги оставите без деца.

[13] Така казва Господ Йехова: Понеже ви казват: Ти си земя, която поглъщаш хора и оставяш без деца народа си,

[14] затова няма вече да поглъщаш хора, нито да оставяш вече без деца народа си, казва Господ Йехова;

[15] и няма вече да допусна да понесеш укор от народите, нито ще носиш поругание от племената, и няма вече да направиш народа си да се препъва, казва Господ Йехова.

[16] При това Господнето слово дойде към мен и каза:

[17] Filho do homem, quando os da casa de Israel habitavam na sua terra, eles a contaminaram com os seus caminhos e as suas ações; como a imundícia de uma mulher em sua menstruação, tal era o seu caminho perante mim.

[18] Derramei, pois, o meu furor sobre eles, por causa do sangue que derramaram sobre a terra e por causa dos seus ídolos com que a contaminaram.

[19] Espalhei-os entre as nações, e foram derramados pelas terras; segundo os seus caminhos e segundo os seus feitos, eu os julguei.

[20] Em chegando às nações para onde foram, profanaram o meu santo nome, pois deles se dizia: São estes o povo do SENHOR, porém tiveram de sair da terra dele.

[21] Mas tive compaixão do meu santo nome, que a casa de Israel profanou entre as nações para onde foi.

[22] Dize, portanto, à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Não é por amor de vós que eu faço isto, ó casa de Israel, mas pelo meu santo nome, que profanastes entre as nações para onde fostes.

[23] Vindicarei a santidade do meu grande nome, que foi profanado entre as nações, o qual profanastes no meio delas; as nações saberão que eu sou o SENHOR, diz o SENHOR Deus, quando eu vindicar a minha santidade perante elas.

[17] Сине човешки, когато Израилевият дом живееха в земята си, те я oскверниха с постъпките и делата си; техните постъпки бяха отвратителни пред Мене като нечистотата на отлъчена жена.

[18] Затова излях яростта Си върху тях поради кръвта, която бяха пролели на земята, и поради идолите, с които я бяха омърсили;

[19] разсях ги между народите и те бяха разпръснати по страните; според постъпките и делата им ги съдих.

[20] А когато влязоха между народите, където отидоха, омърсиха Моето свято име, така че се говореше за тях: Тези са народът на Йехова и от земята Му излязоха.

[21] Смилих се, обаче, за святото Си име, което Израилевият дом бяха омърсили между народите, при които отидоха.

[22] Затова кажи на Израилевия дом: Така казва Господ Йехова: Аз не правя товазаради вас, доме Израилев, а заради Моето свято име, което омърсихте между народите, при които отидохте.

[23] Аз ще осветя великото Си име, което е било омърсено между народите, което вие омърсихте между тях; и народите ще познаят, че Аз съм Господ, казва Господ Йехова, когато се осветя у вас пред очите им.

[24] Tomar-vos-ei de entre as nações, e vos congregarei de todos os países, e vos trarei para a vossa terra.

[25] Então, aspergirei água pura sobre vós, e ficareis purificados; de todas as vossas imundícias e de todos os vossos ídolos vos purificarei.

[26] Dar-vos-ei coração novo e porei dentro de vós espírito novo; tirarei de vós o coração de pedra e vos darei coração de carne.

[27] Porei dentro de vós o meu Espírito e farei que andeis nos meus estatutos, guardeis os meus juízos e os observeis.

[28] Habitareis na terra que eu dei a vossos pais; vós sereis o meu povo, e eu serei o vosso Deus.

[29] Livrar-vos-ei de todas as vossas imundícias; farei vir o trigo, e o multiplicarei, e não trarei fome sobre vós.

[30] Multiplicarei o fruto das árvores e a novidade do campo, para que jamais recebais o opróbrio da fome entre as nações.

[31] Então, vos lembrareis dos vossos maus caminhos e dos vossos feitos que não foram bons; tereis nojo de vós mesmos por causa das vossas iniqüidades e das vossas abominações.

[32] Não é por amor de vós, fique bem entendido, que eu faço isto, diz o SENHOR Deus. Envergonhai-vos e confundi-vos por causa dos vossos caminhos, ó casa de Israel.

[24] Защото ще ви взема от народите и ще ви събера от всички страни, и ще ви доведа в земята ви.

[25] Тогава ще поръся върху вас чиста вода и ще се очистите; ще ви очистя от всичките ви нечистотии и от всичките ви идоли.

[26] Ще ви дам и ново сърце и нов дух ще вложа вътре у вас, и като отнема каменното сърце от плътта ви, ще ви дам меко сърце.

[27] И ще вложа Духа Си вътре у вас и ще ви направя да постъпвате според наредбите Ми, да пазите законите Ми и да ги извършвате.

[28] Ще живеете в земята, която дадох на бащите ви; и вие ще Ми бъдете народ и Аз ще бъда ваш Бог.

[29] Ще ви спася от всичките ви нечистоти; и като призова житото, ще го умножа и няма вече да ви докарам глад.

[30] Ще умножа плода на дървото и рожбите на полето, за да не ви се присмиват вече народите затова, че гладувате.

[31] Тогава, като си спомните нечестивите си постъпки и недобрите си дела, ще се отвратите сами от себе си пред очите си поради беззаконията и мерзостите си.

[32] Не заради вас правя Аз това, казва Господ Йехова, нека ви бъде известно. Засрамете се и се смутете поради постъпките си, доме Израилев!

[33] Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que eu vos purificar de todas as vossas iniqüidades, então, farei que sejam habitadas as cidades e sejam edificados os lugares desertos.

[34] Lavrar-se-á a terra deserta, em vez de estar desolada aos olhos de todos os que passam.

[35] Dir-se-á: Esta terra desolada ficou como o jardim do Éden; as cidades desertas, desoladas e em ruínas estão fortificadas e habitadas.

[36] Então, as nações que tiverem restado ao redor de vós saberão que eu, o SENHOR, reedifiquei as cidades destruídas e replantei o que estava abandonado. Eu, o SENHOR, o disse e o farei.

[37] Assim diz o SENHOR Deus: Ainda nisto permitirei que seja eu solicitado pela casa de Israel: que lhe multiplique eu os homens como um rebanho.

[38] Como um rebanho de santos, o rebanho de Jerusalém nas suas festas fixas, assim as cidades desertas se encherão de rebanhos de homens; e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 37

A visão de um vale de ossos secos

[1] Veio sobre mim a mão do SENHOR; ele me levou pelo Espírito do SENHOR e me deixou no meio de um vale que estava cheio de ossos,

[33] Така казва Господ Йехова: В деня, когато ви очистя от всичките ви беззакония, ще направя и да се населят градовете и запустелите места ще бъдат съградени.

[34] Опустошената земя ще бъде обработена, макар че е била пуста пред очите на всеки, който минаваше.

[35] И ще казват: Тази земя, която беше запустяла, стана като Едемската градина и запустелите, опустошените и разорените градове се укрепиха и населиха.

[36] Тогава народите, останали около вас, ще познаят, че Аз, Господ, съградих разореното и насадих запустялото. Аз, Господ, изговорих това и ще го извърша.

[37] Така казва Господ Йехова: При това Израилевият дом ще Ме потърси, за да им го сторя. Ще ги умножа с хора като стадо;

[38] както стадото за жертва, както стадото, което пълни Йерусалим по време на определените празници, така човешките стада ще пълнят запустелите градове; и ще познаят, че Аз съм Господ.

Йезекиил 37

Пророчество за възкресението – видение за поле със сухи кости

[1] Господнята ръка беше върху мен и ме изведе чрез Господния Дух, и ме постави сред поле, което беше пълно с кости.

[2] e me fez andar ao redor deles; eram mui numerosos na superfície do vale e estavam sequíssimos.

[3] Então, me perguntou: Filho do homem, acaso, poderão reviver estes ossos? Respondi: SENHOR Deus, tu o sabes.

[4] Disse-me ele: Profetiza a estes ossos e dize-lhes: Ossos secos, ouvi a palavra do SENHOR.

[5] Assim diz o SENHOR Deus a estes ossos: Eis que farei entrar o espírito em vós, e vivereis.

[6] Porei tendões sobre vós, farei crescer carne sobre vós, sobre vós estenderei pele e porei em vós o espírito, e vivereis. E sabereis que eu sou o SENHOR.

[7] Então, profetizei segundo me fora ordenado; enquanto eu profetizava, houve um ruído, um barulho de ossos que batiam contra ossos e se ajuntavam, cada osso ao seu osso.

[8] Olhei, e eis que havia tendões sobre eles, e cresceram as carnes, e se estendeu a pele sobre eles; mas não havia neles o espírito.

[9] Então, ele me disse: Profetiza ao espírito, profetiza, ó filho do homem, e dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Vem dos quatro ventos, ó espírito, e assopra sobre estes mortos, para que vivam.

[10] Profetizei como ele me ordenara, e o espírito entrou neles, e viveram e se puseram em pé, um exército sobremodo numeroso.

[11] Então, me disse: Filho do homem, estes ossos são toda a casa de Israel. Eis que

[2] И ме преведе край тях наоколо; и, ето, имаше твърде много по отвореното поле и бяха твърде сухи.

[3] Той ми каза: Сине човешки, могат ли да оживеят тези кости? Аз отговорих: Господи Йехова, Ти знаеш.

[4] Пак ми каза: Пророкувай над тези кости и им кажи: Сухи кости, слушайте Господнето слово.

[5] Така казва Господ Йехова на тези кости: Ето, ще направя да влезе във вас дух и ще оживеете;

[6] ще сложа и жили върху вас, ще ви облека в плът и ще ви покрия с кожа, и като вложа дух у вас, ще оживеете; и ще познаете, че Аз съм Господ.

[7] И така, пророкувах, както ми беше заповядано; и като пророкувах, започна да гърми и, ето, трус, и костите се събираха, кост с костта си.

[8] А като погледнах, видях, че жили и плът израснаха по тях и кожа ги покри отгоре; дух обаче нямаше в тях.

[9] Тогава ми каза: Пророкувай за духа; пророкувай, сине човешки, и кажи на духа: Така казва Господ Йехова: Ела, дух, от четирите ветрища и духни върху тези убити, за да оживеят.

[10] И така, пророкувах, както ми заповяда; и духът влезе в тях и те оживяха; и се изправиха на краката си, една твърде голяма войска.

[11] Тогава ми каза: Сине човешки, тези кости са целият Израилев дом. Ето, те

dizem: Os nossos ossos se secaram, e pereceu a nossa esperança; estamos de todo exterminados.

[12] Portanto, profetiza e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que abrirei a vossa sepultura, e vos farei sair dela, ó povo meu, e vos trarei à terra de Israel.

[13] Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu abrir a vossa sepultura e vos fizer sair dela, ó povo meu.

[14] Porei em vós o meu Espírito, e vivereis, e vos estabelecerei na vossa própria terra. Então, sabereis que eu, o SENHOR, disse isto e o fiz, diz o SENHOR.

Reunião de Judá e Israel

[15] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[16] Tu, pois, ó filho do homem, toma um pedaço de madeira e escreve nele: Para Judá e para os filhos de Israel, seus companheiros; depois, toma outro pedaço de madeira e escreve nele: Para José, pedaço de madeira de Efraim, e para toda a casa de Israel, seus companheiros.

[17] Ajunta-os um ao outro, faze deles um só pedaço, para que se tornem apenas um na tua mão.

[18] Quando te falarem os filhos do teu povo, dizendo: Não nos revelarás o que significam estas coisas?

[19] Tu lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que tomarei o pedaço de madeira de José, que esteve na mão de Efraim, e das tribos de Israel, suas companheiras, e o

казват: Костите ни изсъхнаха и надеждата ни се изгуби; ние сме загинали.

[12] Затова пророкувай и им кажи: Така казва Господ Йехова: Ето, народе Мой, Аз ще отворя гробовете ви и като ви изведа от тях, ще ви заведа в Израилевата земя.

[13] И ще познаете, народе Мой, че Аз съм Господ, когато отворя гробовете ви и ви изведа от тях.

[14] След като вложа Духа Си у вас, ще оживеете; и ще ви отведа във вашата земя; и ще познаете, че Аз, Господ, изговорих това и го извърших, казва Господ.

Юда и Израил – едно царство

[15] Господнето слово пак дойде към мен и каза:

[16] Ти, сине човешки, си вземи един жезъл и напиши на него: За Юда и за другарите му, израилтяните; тогава вземи друг жезъл и напиши на него: За Йосиф, жезъла на Ефрем, и другарите му, целия Израилев дом.

[17] И ги съедини един с друг в един жезъл, за да станат един в ръката ти.

[18] А когато народът ти продума и те запитат: Няма ли да ни обясниш какво искаш да кажеш с това?

[19] Отговори им: Така казва Господ Йехова: Ето, Аз ще взема Йосифовия жезъл, който е в ръката на Ефрем и на другарите му, Израилевите

ajuntarei ao pedaço de Judá, e farei deles um só pedaço, e se tornarão apenas um na minha mão.

[20] Os pedaços de madeira em que houveres escrito estarão na tua mão, perante eles.

[21] Dize-lhes, pois: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu tomarei os filhos de Israel de entre as nações para onde eles foram, e os congregarei de todas as partes, e os levarei para a sua própria terra.

[22] Farei deles uma só nação na terra, nos montes de Israel, e um só rei será rei de todos eles. Nunca mais serão duas nações; nunca mais para o futuro se dividirão em dois reinos.

[23] Nunca mais se contaminarão com os seus ídolos, nem com as suas abominações, nem com qualquer das suas transgressões; livrá-los-ei de todas as suas apostasias em que pecaram e os purificarei. Assim, eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

[24] O meu servo Davi reinará sobre eles; todos eles terão um só pastor, andarão nos meus juízos, guardarão os meus estatutos e os observarão.

[25] Habitarão na terra que dei a meu servo Jacó, na qual vossos pais habitaram; habitarão nela, eles e seus filhos e os filhos de seus filhos, para sempre; e Davi, meu servo, será seu príncipe eternamente.

[26] Farei com eles aliança de paz; será aliança perpétua. Estabelecê-los-ei, e os multiplicarei, e porei o meu santuário no meio deles, para sempre.

племена, и ще ги прибавя към него, към Юдовия жезъл, и ще ги направя един жезъл; те ще бъдат един в ръката Ми.

[20] А жезлите, на които си написал, нека бъдат в ръката ти пред очите им.

[21] И им кажи: Така казва Господ Йехова: Ето, Аз ще взема израилтяните изсред народите, където са отишли, и като ги събера отвсякъде, ще ги доведа в земята им;

[22] и ще ги направя един народ в земята, върху Израилевите планини; един цар ще царува над всички тях; и няма да бъдат вече два народа, нито ще бъдат занапред разделени в две царства.

[23] Те няма вече да се оскверняват с идолите си, нито с мерзостите си, нито с кое да било от престъпленията си; а ще ги избавя от всички отстъпления, с които са съгрешили, и ще ги очистя; така те ще бъдат Мой народ и Аз ще бъда техен Бог.

[24] И слугата Ми Давид ще им бъде цар; над всички тях ще има един пастир; и те ще постъпват според заповедите Ми, ще пазят наредбите Ми и ще ги изпълняват.

[25] Също ще живеят в земята, която дадох на слугата Си Яков, където живяха бащите ви; в нея ще живеят те, децата им и внуците им довека; и слугата Ми Давид ще им бъде княз довека.

[26] При това ще сключа с тях завет за мир, който ще бъде вечен завет с тях; и като ги настаня, ще ги умножа и ще положа светилището Си сред тях довека.

[27] O meu tabernáculo estará com eles; eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

[28] As nações saberão que eu sou o SENHOR que santifico a Israel, quando o meu santuário estiver para sempre no meio deles.

Ezequiel 38

Profecia contra Gogue

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra Gogue, da terra de Magogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal; profetiza contra ele

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu sou contra ti, ó Gogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal.

[4] Far-te-ei que te volvas, porei anzóis no teu queixo e te levarei a ti e todo o teu exército, cavalos e cavaleiros, todos vestidos de armamento completo, grande multidão, com pavês e escudo, empunhando todos a espada;

[5] persas e etíopes e Pute com eles, todos com escudo e capacete;

[6] Gômer e todas as suas tropas; a casa de Togarma, do lado do Norte, e todas as suas tropas, muitos povos contigo.

[7] Prepara-te, sim, dispõe-te, tu e toda a multidão do teu povo que se reuniu a ti, e serve-lhe de guarda.

[8] Depois de muitos dias, serás visitado; no fim dos anos, virás à terra que se recuperou da espada, ao povo que se congregou

[27] И скинията Ми ще бъде сред тях; и Аз ще бъда техен Бог и те ще бъдат Мой народ.

[28] Тогава народите ще познаят, че Аз, Господ, освещавам Израил, когато светилището Ми бъде сред тях довека.

Йезекиил 38

Пророчество за Гог и Магог

[1] И Господнето слово дойде към мен и каза:

[2] Сине човешки, насочи лицето си към Гог, в земята на Магог, княза на Рос, Мосох и Тувал, и пророкувай против него, като кажеш:

[3] Така казва Господ Йехова: Ето, Аз съм против тебе, Гоге, княже на Рос, Мосох и Тувал.

[4] Ще те обърна, ще сложа кука на челюстите ти и ще те извадя с цялата ти войска, коне и конници, всички напълно въоръжени, едно голямо пълчище с големи и малки щитове, всички, които употребяват мечове –

[5] персийци, етиопци и ливийци с тях, всички с щитове и шлемове, –

[6] Гомера и всичките му пълчища, дома на Тогарма, от найдалечните страни на север и всичките му пълчища, и много народи с тебе.

[7] Пригответи се, да! Пригответи се – ти и цялото пълчище, което се е събрало при теб, и им стани военачалник.

[8] След много дни ще бъдеш наказан; в следващите години ще дойдеш в земята, която е била отървана от меча и е била

dentre muitos povos sobre os montes de Israel, que sempre estavam desolados; este povo foi tirado de entre os povos, e todos eles habitarão seguramente.

събрана от много племена, върху Израилевите планини, които са били непрекъснато пусти; но Израил беше пренесен измежду племената и те всички ще живеят в нея в безопасност.

9 Então, subirás, virás como tempestade, far-te-ás como nuvem que cobre a terra, tu, e todas as tuas tropas, e muitos povos contigo.

9 И ти, като излезеш, ще дойдеш като вихрушка; ще бъдеш като облак, за да покриеш земята, ти и всички твои пълчища, и много племена с тебе.

10 Assim diz o SENHOR Deus: Naquele dia, terás imaginações no teu coração e conceberás mau desígnio;

10 Така казва Господ Йехова: В онзи ден ще дойдат мисли в ума ти и ще скроиш лоши намерения, като кажеш:

11 e dirás: Subirei contra a terra das aldeias sem muros, virei contra os que estão em repouso, que vivem seguros, que habitam, todos, sem muros e não têm ferrolhos nem portas;

11 Ще вляза в земята на неукрепени села! Ще отида при онези, които са в спокойствие и живеят безгрижно, всички, които живеят в неукрепени места, без лостове и порти,

12 isso a fim de tomares o despojo, arrebatares a presa e levantares a mão contra as terras desertas que se acham habitadas e contra o povo que se congregou dentre as nações, o qual tem gado e bens e habita no meio da terra.

12 за да ги обереш и да вземеш плячка, за да обърнеш ръката си против запустели места, сега населени, и против събраните измежду народите хора, които са придобили добитък и имот и живеят в най-отбраната страна на света.

13 Sabá e Dedã, e os mercadores de Társis, e todos os seus governadores rapaces te dirão: Vens tu para tomar o despojo? Ajuntaste o teu bando para arrebatar a presa, para levar a prata e o ouro, para tomar o gado e as possessões, para saquear grandes despojos?

13 Шева, Дедан и търговците на Тарсис с всичките му млади лъвове ще ти кажат: Да обереш ли си дошъл? Да вземеш плячка ли си събрал множеството си? Да грабиш сребро и злато ли, да вземеш добитък и имот ли, да направиш голям обир ли?

Gogue invadirá Israel

14 Portanto, ó filho do homem, profetiza e dize a Gogue: Assim diz o SENHOR Deus: Acaso, naquele dia, quando o meu povo de Israel habitar seguro, não o saberás tu?

14 Затова, сине човешки, пророкувай, като кажеш на Гог: Така казва Господ Йехова: В онзи ден, когато

народът Ми Израил ще живее в безопасност, ти няма ли да го знаеш?

15 Virás, pois, do teu lugar, dos lados do Norte, tu e muitos povos contigo, montados todos a cavalo, grande multidão e poderoso exército;

15 Ще дойдеш от мястото си, от найдалечните страни на север, ти и много племена с тебе, всички яздещи на коне, голямо множество и силна войска;

16 e subirás contra o meu povo de Israel, como nuvem, para cobrir a terra. Nos últimos dias, hei de trazer-te contra a minha terra, para que as nações me conheçam a mim, quando eu tiver vindicado a minha santidade em ti, ó Gogue, perante elas.

16 и ще излезеш против народа Ми Израил като облак, покриващ земята. Това ще бъде в следващите дни; и Аз ще те доведа против земята, за да Ме познаят народите, когато се осветя в тебе, Гоге, пред очите им.

17 Assim diz o SENHOR Deus: Não és tu aquele de quem eu disse nos dias antigos, por intermédio dos meus servos, os profetas de Israel, os quais, então, profetizaram, durante anos, que te faria vir contra eles?

17 Така казва Господ Йехова: Ти ли си онзи, за когото говорих в древно време чрез слугите Си, Израилевите пророци, които в онези дни пророкуваха в течение на много години, че щях да те доведа против тях?

18 Naquele dia, quando vier Gogue contra a terra de Israel, diz o SENHOR Deus, a minha indignação será mui grande.

18 Но в онзи ден – в деня, когато Гог дòйде против Израилевата земя, яростта Ми ще възлезе в ноздрите Ми, казва Господ Йехова.

19 Pois, no meu zelo, no brasume do meu furor, disse que, naquele dia, será fortemente sacudida a terra de Israel,

19 Защото в ревността Си и в пламенния Си гняв казах: Непременно в онзи ден ще има голям трепет в Израилевата земя,

20 de tal sorte que os peixes do mar, e as aves do céu, e os animais do campo, e todos os répteis que se arrastam sobre a terra, e todos os homens que estão sobre a face da terra tremerão diante da minha presença; os montes serão deitados abaixo, os precipícios se desfarão, e todos os muros desabarão por terra.

20 така че морските риби и небесните птици, полските зверове и всичките гадини, които пълзят по света, и всички хора, които са по лицето на света, ще се разтреперят от присъствието Ми; и планините ще се сринат, стръмните височини ще паднат и всяка стена ще се събори до земята.

[21] Chamarei contra Gogue a espada em todos os meus montes, diz o SENHOR Deus; a espada de cada um se voltará contra o seu próximo.

[21] И ще призова меч против него по всичките Си планини, казва Господ Йехова; мечът на всеки човек ще бъде против брат му.

[22] Contenderei com ele por meio da peste e do sangue; chuva inundante, grandes pedras de saraiva, fogo e enxofre farei cair sobre ele, sobre as suas tropas e sobre os muitos povos que estiverem com ele.

[22] Аз ще се съдя с него чрез мор и кръв; и ще наваля върху него, върху пълчищата му и върху многото племена, които са с него, пороен дъжд и градушка от големи камъни, огън и сяра.

[23] Assim, eu me engrandecerei, vindicarei a minha santidade e me darei a conhecer aos olhos de muitas nações; e saberão que eu sou o SENHOR.

[23] Аз ще се възвелича и осветя и ще стана познат пред очите на много народи; и те ще познаят, че Аз съм Господ.

Ezequiel 39

A queda de Gogue

[1] Tu, pois, ó filho do homem, profetiza ainda contra Gogue e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu sou contra ti, ó Gogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal.

Йезекиил 39

[1] А ти, сине човешки, пророкувай против Гог, като кажеш: Така казва Господ Йехова: Ето, Аз съм против тебе, Гоге, княже на Рос, Мосох и Тувал.

[2] Far-te-ei que te volvas e te conduzirei, far-te-ei subir dos lados do Norte e te trarei aos montes de Israel.

[2] Ще те обърна и примамя и като те изведа от найдалечните страни на север, ще те доведа върху Израилевите планини;

[3] Tirarei o teu arco da tua mão esquerda e farei cair as tuas flechas da tua mão direita.

[3] и ще избия лъка ти от лявата ти ръка и ще направя да паднат стрелите от дясната ти ръка.

[4] Nos montes de Israel, cairás, tu, e todas as tuas tropas, e os povos que estão contigo; a toda espécie de aves de rapina e aos animais do campo eu te darei, para que te devorem.

[4] Ще паднеш върху Израилевите планини, ти и всичките ти пълчища, и племената, които са с теб; и ще те предам да бъдеш изяден от хищни птици от всякакъв вид и от полските зверове.

[5] Cairás em campo aberto, porque eu falei, diz o SENHOR Deus.

[5] Ще паднеш на откритото поле; защото Аз го изговорих, казва Господ Йехова.

6 Meterei fogo em Magogue e nos que habitam seguros nas terras do mar; e saberão que eu sou o SENHOR.

7 Farei conhecido o meu santo nome no meio do meu povo de Israel e nunca mais deixarei profanar o meu santo nome; e as nações saberão que eu sou o SENHOR, o Santo em Israel.

8 Eis que vem e se cumprirá, diz o SENHOR Deus; este é o dia de que tenho falado.

9 Os habitantes das cidades de Israel sairão e queimarão, de todo, as armas, os escudos, os paveses, os arcos, as flechas, os bastões de mão e as lanças; farão fogo com tudo isto por sete anos.

10 Não trarão lenha do campo, nem a cortarão dos bosques, mas com as armas acenderão fogo; saquearão aos que os saquearam e despojarão aos que os despojaram, diz o SENHOR Deus.

O sepultamento das hordas de Gogue

11 Naquele dia, darei ali a Gogue um lugar de sepultura em Israel, o vale dos Viajantes, ao oriente do mar; espantar-se-ão os que por ele passarem. Nele, sepultarão a Gogue e a todas as suas forças e lhe chamarão o vale das Forças de Gogue.

12 Durante sete meses, estará a casa de Israel a sepultá-los, para limpar a terra.

6 И ще изпратя огън върху Магог и върху онези, които живеят безгрижно на островите; и те ще познаят, че Аз съм Господ.

7 Ще направя святото Си име познато сред народа Си Израил и няма да оставя да се омърси вече святото Ми име; и народите ще познаят, че Аз съм Господ, Святият в Израил.

8 Ето, това идва и ще стане, казва Господ Йехова; този е денят, за който говорих.

9 Онези, които живеят в Израилевите градове, като излизат, ще кладат огън с оръжията, които ще им служат за гориво – големите и малките щитове, лъковете и стрелите, сулиците и копията; ще кладат огън с тях седем години;

10 така че няма да носят дърва от полето, нито ще отсекат от гората, защото ще кладат огън с оръжията; и ще оберат онези, които са ги обрали, и ще оголят онези, които са ги оголили, казва Господ Йехова.

11 В онзи ден ще дам на Гог място за погребване в Израил, долината на онези, които преминават отпред морето; и то ще затваря пътя на преминаващите; и там ще заровят Гог и цялото му множество; и ще нарекат мястотодолината на Амонгог.

12 Седем месеца ще ги заравя Израилевият дом, за да очистят земята.

[13] Sim, todo o povo da terra os sepultará; ser-lhes-á memorável o dia em que eu for glorificado, diz o SENHOR Deus.

[14] Serão separados homens que, sem cessar, percorrerão a terra para sepultar os que entre os transeuntes tenham ficado nela, para a limpar; depois de sete meses, iniciarão a busca.

[15] Ao percorrerem eles a terra, a qual atravessarão, em vendo algum deles o osso de algum homem, porá ao lado um sinal, até que os enterradores o sepultem no vale das Forças de Gogue.

[16] Também o nome da cidade será o das Forças. Assim, limparão a terra.

O grande sacrifício do Senhor

[17] Tu, pois, ó filho do homem, assim diz o SENHOR Deus: Dize às aves de toda espécie e a todos os animais do campo: Ajuntai-vos e vinde, ajuntai-vos de toda parte para o meu sacrifício, que eu oferecerei por vós, sacrifício grande nos montes de Israel; e comereis carne e bebereis sangue.

[18] Comereis a carne dos poderosos e bebereis o sangue dos príncipes da terra, dos carneiros, dos cordeiros, dos bodes e dos novilhos, todos engordados em Basã.

[19] Do meu sacrifício, que oferecerei por vós, comereis a gordura até vos fartardes e bebereis o sangue até vos embriagardes.

[20] À minha mesa, vós vos fartareis de cavalos e de cavaleiros, de valentes e de

[13] Да! Целият народ на Израилевата земя ще ги заравя; и бележит ще им бъде денят, в който Аз ще се прославя, казва Господ Йехова.

[14] И ще определят мъже, които, като обикалят непрестанно земята, ще заравят с помощта на преминаващите останалите по лицето на земята, за да я очистят; докато минат седем месеца, ще дирят падналите.

[15] Определените издирвачи, като обикалят земята, щом някой от тях види човешка кост, ще изправи знак при нея, докато погребвачите я заровят в долината на Амонгог.

[16] А името и на града ще бъде Амона. Така ще очистят земята.

[17] А ти, сине човешки, така казва Господ Йехова: Говори на всичките видове птици и на всеки полски звяр: Съберете се и елате; натрупайте се отвсякъде на жертвата, която жертвам за вас, голяма жертва върху Израилевите планини, за да ядете месо и да пиете кръв.

[18] Ще ядете месата на юнаците и ще пиете кръвта на земните князе и на овни, агнета, козли и телета, всички васански угоени.

[19] Ще ядете тлъстина до насита и ще пиете кръв до опиване от жертвата, която пожертвах за вас;

[20] и ще се наситите на трапезата Ми с коне и ездачи, с юнаци и с всякакви военни мъже, казва Господ Йехова.

todos os homens de guerra, diz o SENHOR Deus.

[21] Manifestarei a minha glória entre as nações, e todas as nações verão o meu juízo, que eu tiver executado, e a minha mão, que sobre elas tiver descarregado.

[22] Desse dia em diante, os da casa de Israel saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus.

[23] Saberão as nações que os da casa de Israel, por causa da sua iniqüidade, foram levados para o exílio, porque agiram perfidamente contra mim, e eu escondi deles o rosto, e os entreguei nas mãos de seus adversários, e todos eles caíram à espada.

[24] Segundo a sua imundícia e as suas transgressões, assim me houve com eles e escondi deles o rosto.

[25] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Agora, tornarei a mudar a sorte de Jacó e me compadecerei de toda a casa de Israel; terei zelo pelo meu santo nome.

[26] Esquecerão a sua vergonha e toda a perfídia com que se rebelaram contra mim, quando eles habitarem seguros na sua terra, sem haver quem os espante,

[27] quando eu tornar a trazê-los de entre os povos, e os houver ajuntado das terras de seus inimigos, e tiver vindicado neles a minha santidade perante muitas nações.

[28] Saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus, quando virem que eu os fiz ir para o cativeiro entre as nações, e os tornei a

Възстановяване на Израил

[21] И Аз ще изявя славата Си между народите; и всички народи ще видят съда, който извърших, и ръката Ми, която положих върху тях.

[22] Така Израилевият дом ще познае, че Аз съм Господ, техният Бог, от днес нататък.

[23] И народите ще познаят, че Израилевият дом беше пленен поради беззаконието си. Понеже станаха непокорни към Мене, затова скрих лицето Си от тях и ги предадох в ръката на неприятелите им; и те всички паднаха от меч.

[24] Сторих им според нечистотата и престъпленията им и скрих лицето Си от тях.

[25] Затова така казва Господ Йехова: Сега ще върна Яков от плен, ще се смиля над целия Израилев дом и ще бъде ревнив за святото Си име.

[26] И те ще носят срама си и всички престъпления, чрез които станаха непокорни към Мене, когато живеят безопасно в земята си, без да има кой да ги плаши.

[27] Когато ги доведа пак от племената и ги събера от страните на неприятелите им, тогава ще се осветя у тях пред очите на много народи;

[28] и те ще познаят, че Аз съм Господ, техният Бог, понеже ги направих да бъдат закарани в плен между народите,

ajuntar para voltarem à sua terra, e que lá não deixarei a nenhum deles.

[29] Já não esconderei deles o rosto, pois derramarei o meu Espírito sobre a casa de Israel, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 40

A visão do templo

[1] No ano vigésimo quinto do nosso exílio, no princípio do ano, no décimo dia do mês, catorze anos após ter caído a cidade, nesse mesmo dia, veio sobre mim a mão do SENHOR, e ele me levou para lá.

[2] Em visões, Deus me levou à terra de Israel e me pôs sobre um monte muito alto; sobre este havia um como edifício de cidade, para o lado sul.

[3] Ele me levou para lá, e eis um homem cuja aparência era como a do bronze; estava de pé na porta e tinha na mão um cordel de linho e uma cana de medir.

[4] Disse-me o homem: Filho do homem, vê com os próprios olhos, ouve com os próprios ouvidos; e põe no coração tudo quanto eu te mostrar, porque para isso foste trazido para aqui; anuncia, pois, à casa de Israel tudo quanto estás vendo.

[5] Vi um muro exterior que rodeava toda a casa e, na mão do homem, uma cana de medir, de seis côvados, cada um dos quais media um côvado e quatro dedos. Ele

а послеги събрах в земята им; и няма да оставя вече там никого от тях.

[29] И няма вече да скрия лицето Си от тях; защото излях Духа Си върху Израилевия дом, казва Господ Йехова.

Йезекиил 40

Видение за възстановения Йерусалим – новото Божие царство. Устройство на новия храм в Йерусалим

[1] В двадесет и петата година от плена ни, в началото на годината, на десетия ден от месеца, в четиринадесетата година след превземането на града, в същия ден Господнята ръка беше върху мен и ме заведе там –

[2] чрез Божиите видения ме заведе в Израилевата земя и ме постави върху една много висока планина, на която имаше към юг нещо като здание, подобно на град.

[3] След като ме заведе там, видях човек, чийто изглед беше като на мед и който държеше в ръката си ленена връв и мярка от тръстика; той стоеше в портата.

[4] Човекът ми каза: Сине човешки, погледни с очите си, чуй с ушите си и приложи сърцето си върху всичко, което ще ти покажа; защото ти беше въведен тук с цел да ти покажа това. Всичко, което видиш, го изяви на Израилевия дом.

[5] Извън дома имаше една стена околовръст, а в ръката на човека – мярка от тръстика, дълга шест лакти, всеки лакът, дълъг лакът и длан; и като

mediu a largura do edifício, uma cana; e a altura, uma cana.

измери широчината на зданието, тя беше една тръстика, а височината – една тръстика.

6 Então, veio à porta que olhava para o oriente e subiu pelos seus degraus; mediu o limiar da porta: uma cana de largura, e o outro limiar: uma cana de largura.

6 Тогава дойде при портата, която гледаше към изток, и се изкачи по стъпалата ѝ; и като измери прага на портата, широчината му беше една тръстика, и широчината на другия праг – една тръстика.

7 Cada câmara tinha uma cana de comprido e uma cana de largura; o espaço entre uma e outra câmara era de cinco côvados; o limiar da porta, junto ao vestíbulo da porta interior, tinha uma cana.

7 И всяка стражарска стая беше една тръстика дълга и една тръстика широка; и разстоянието между стаите беше пет лакти; а прагът на портата, при преддверието на портата към дома, беше една тръстика.

8 Também mediu o vestíbulo da porta interior: uma cana.

8 Измери също преддверието на портата към дома – една тръстика.

9 Então, mediu o vestíbulo da porta, que tinha oito côvados; e os seus pilares: dois côvados; o vestíbulo olha do interior da casa para a porta.

9 Тогава, като измери преддверието на портата, то беше осем лакти, а стълбовете им – два лакътя; и преддверието на портата беше откъм дома.

10 A porta para o lado oriental possuía três câmaras de cada lado, cuja medida era a mesma para cada uma; também os pilares deste lado e do outro mediam o mesmo.

10 Стражарските стаи на източната порта бяха три отсам и три оттам – и трите с една мярка; и стълбовете имаха една мярка отсам и оттам.

11 Mediu mais a largura da entrada da porta, que era de dez côvados; a profundidade da entrada: treze côvados.

11 И като измери широчината на входа на портата, тя беше десет лакти, а дължината на портата – тринадесет лакти.

12 O espaço em frente das câmaras era de um côvado, e de um côvado, o espaço do outro lado; cada câmara tinha seis côvados em quadrado.

12 А пред стаите имаше един лакът разстояние отсам и един лакът разстояние оттам; стаите бяха шест лакти отсам и шест лакти оттам.

[13] Então, mediu a porta desde a extremidade do teto de uma câmara até à da outra: vinte e cinco côvados de largura; e uma porta defronte da outra.

[13] После измери портата от покрива на едната стражарска стая до покрива на другата и широчината беше двадесет и пет лакти, врата срещу врата.

[14] Mediu a distância até aos pilares, sessenta côvados, e o átrio se estendia até aos pilares em redor da porta.

[14] Измери и стълбовете – шестдесет лакти; и преддверието стигаше до стълбовете околовръст портата.

[15] Desde a dianteira da porta da entrada até à dianteira do vestíbulo da porta interior, havia cinqüenta côvados.

[15] От лицето на портата, при входа, до лицето на преддверието на вътрешната порта имаше петдесет лакти.

[16] Havia também janelas com fasquias fixas superpostas para as câmaras e para os pilares, e da mesma sorte, para os vestíbulos; as janelas estavam à roda pela parte de dentro, e nos pilares havia palmeiras esculpidas.

[16] А на стражарските стаи имаше затворени прозорци, също и на стълбовете им отвътре на портата околовръст, както и на сводовете; имаше прозорци и отвътре околовръст; а върху всеки стълб имаше палми.

[17] Ele me levou ao átrio exterior; e eis que havia nele câmaras e um pavimento feito no átrio em redor; defronte deste pavimento havia trinta câmaras.

[17] Тогава ме заведе във външния двор; и, ето, стаи и под, направени около двора; имаше тридесет стаи върху пода.

[18] O pavimento ao lado das portas era a par do comprimento das portas; era o pavimento inferior.

[18] И подът, който беше от страните на портата, съответстващ на дължината на портите, беше долният под.

[19] Então, mediu a largura desde a dianteira da porta inferior até à dianteira do átrio interior, por fora: cem côvados do lado leste e do norte.

[19] Тогава измери широчината от лицето на долната порта до лицето на вътрешния двор отвън и тя беше сто лакти и откъм изток, и откъм север.

[20] Quanto à porta que olhava para o norte, no átrio exterior, ele mediu o seu comprimento e a sua largura.

[20] Измери и дължината и широчината на портата на външния двор, която гледаше към север.

[21] As suas câmaras, três de um lado e três do outro, e os seus pilares, e os seus vestíbulos eram da medida do primeiro vestíbulo; de cinqüenta côvados era o seu

[21] Стражарските стаи бяха три отсам и три оттам; а стълбовете и сводовете ѝ бяха според мярката на първата порта; дължината ѝ беше петдесет лакти и широчината ѝ – двадесет и пет лакти.

comprimento, e a largura, de vinte e cinco côvados.

22 As suas janelas, e os seus vestíbulos, e as suas palmeiras eram da medida da porta que olhava para o oriente; subia-se para ela por sete degraus, e o seu vestíbulo estava diante dela.

23 Essa porta do átrio interior estava defronte tanto da porta do norte como da do oriente; e mediu, de porta a porta, cem côvados.

24 Então, ele me levou para o lado sul, e eis que havia ali uma porta que olhava para o sul; e mediu os seus pilares e os seus vestíbulos, que tinham as mesmas dimensões.

25 Havia também janelas em redor dos seus vestíbulos, como as outras janelas; cinqüenta côvados, o comprimento do vestíbulo, e a largura, vinte e cinco côvados.

26 De sete degraus eram as suas subidas, e os seus vestíbulos estavam diante deles; e tinha palmeiras esculpidas, uma de um lado e outra do outro, nos seus pilares.

27 Também havia uma porta no átrio interior para o sul; e mediu, de porta a porta, para o sul, cem côvados.

28 Então, me levou ao átrio interior pela porta do sul; e mediu a porta do sul, que tinha as mesmas dimensões.

29 As suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos eram segundo estas medidas; e tinham também janelas ao redor dos seus vestíbulos; o comprimento

22 И прозорците ѝ, и сводовете ѝ, и палмите ѝ бяха според мярката на портата, която гледа към изток; и се изкачваха към нея по седем стъпала; и сводовете ѝ бяха пред нея.

23 Портата на вътрешния двор беше срещу портата, която беше към север и към изток; и като измери от порта до порта, отмери сто лакти.

24 И ме заведе към юг и, ето, порта, която гледаше към юг; и като измери стълбовете и сводовете ѝ, те имаха същите мерки.

25 Имаше прозорци на нея и на сводовете ѝ околовръст, подобни на онези прозорци; дължината им беше петдесет лакти и широчината – двадесет и пет лакти.

26 И се изкачваха към нея по седем стъпала; и сводовете ѝ бяха пред нея; и на стълбовете ѝ имаше палми – една отсам и една оттам.

27 Във вътрешния двор имаше порта към юг; и като измери от порта до порта към юг, намери сто лакти.

28 Тогава ме заведе във вътрешния двор през южната порта; и като измери южната порта, тя имаше същите мерки;

29 и стражарските ѝ стаи, и стълбовете ѝ, и сводовете ѝ имаха същите мерки; на нея и на сводовете ѝ имаше прозорци околовръст; дължината ѝ беше петдесет

do vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

лакти, а широчината ѝ – двадесет и пет лакти.

30 Havia vestíbulos em redor; o comprimento era de vinte e cinco côvados, e a largura, de cinco côvados.

30 А сводовете околовръст бяха двадесет и пет лакти дълги и пет лакти широки.

31 Os seus vestíbulos olhavam para o átrio exterior, e havia palmeiras nos seus pilares; e de oito degraus eram as suas subidas.

31 Сводовете ѝ бяха към външния двор; имаше палми по стълбовете ѝ и се изкачваха към нея по осем стъпала.

32 Depois, me levou ao átrio interior, para o oriente, e mediu a porta, que tinha as mesmas dimensões.

32 Той ме заведе във вътрешния двор към изток; и като измери портата, тя имаше същите мерки;

33 Também as suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos, segundo estas medidas; havia também janelas em redor dos seus vestíbulos; o comprimento do vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

33 и стражарските ѝ стаи, стълбовете ѝ и сводовете ѝ имаха същите мерки; и на нея и на сводовете ѝ имаше прозорци околовръст; а тя беше петдесет лакти дълга и двадесет и пет лакти широка.

34 Os seus vestíbulos olhavam para o átrio exterior; também havia palmeiras nos seus pilares, de um e de outro lado; e eram as suas subidas de oito degraus.

34 Сводовете ѝ бяха към външния двор; по стълбовете ѝ имаше палми отсам и оттам и се изкачваха към нея по осем стъпала.

35 Então, me levou à porta do norte e a mediu; tinha as mesmas dimensões.

35 И ме заведе при северната порта; и като я измери, тя имаше същите мерки,

36 Também as suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos, e as suas janelas em redor; o comprimento do vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

36 както и стражарските ѝ стаи, стълбовете ѝ и сводовете ѝ; и на нея имаше прозорци околовръст; а тя беше петдесет лакти дълга и двадесет и пет лакти широка.

37 Os seus pilares olhavam para o átrio exterior; também havia palmeiras nos seus pilares, de um e de outro lado; e eram as suas subidas de oito degraus.

37 Стълбовете ѝ бяха към външния двор; по стълбовете ѝ имаше палми отсам и оттам и се изкачваха към нея по осем стъпала.

38 A sua câmara e a sua entrada estavam junto aos pilares dos vestíbulos onde lavavam o holocausto.

38 Имаше и една стая, чиято врата беше при стълбовете на портата, където миеха всеизгарянето.

[39] No vestíbulo da porta havia duas mesas de um lado e duas do outro, para nelas se degolar o holocausto e a oferta pelo pecado e pela culpa.

[40] Também do lado de fora da subida para a entrada da porta do norte havia duas mesas; e, no outro lado do vestíbulo da porta, havia duas mesas.

[41] Quatro mesas de um lado, e quatro do outro lado; junto à porta, oito mesas, sobre as quais imolavam.

[42] As quatro mesas para o holocausto eram de pedras lavradas; o comprimento era de um côvado e meio, a largura, de um côvado e meio, e a altura, de um côvado; sobre elas se punham os instrumentos com que imolavam o holocausto e os sacrifícios.

[43] Os ganchos, de quatro dedos de comprimento, estavam fixados por dentro ao redor, e sobre as mesas estava a carne da oblação.

[44] Fora da porta interior estavam duas câmaras dos cantores, no átrio de dentro; uma, do lado da porta do norte, e olhava para o sul; outra, do lado da porta do sul, e olhava para o norte.

[45] Ele me disse: Esta câmara que olha para o sul é para os sacerdotes que têm a guarda do templo.

[46] Mas a câmara que olha para o norte é para os sacerdotes que têm a guarda do altar; são estes os filhos de Zadoque, os

[39] В преддверието на портата имаше две трапези отсам и две трапези оттам, на които да колят всеизгарянето, приноса за грях и приноса за престъпление.

[40] И на външната страна, при стъпалата към входа на северната порта, имаше две трапези; и на другата страна, която принадлежеше към преддверието на портата, имаше две трапези.

[41] Четири трапези имаше отсам и четири трапези оттам при страните на портата; всичко осем трапези, на които колеха жертвите.

[42] И четирите трапези за всеизгарянето бяха от дялан камък, един лакът и половина дълги, един лакът и половина широки и един лакът високи; на тях слагаха сечивата, с които колеха всеизгарянето и жертвата.

[43] Отвътре имаше полица, една длан широка, прикована околовръст; а на трапезите слагаха месото на приносите.

[44] А извън вътрешната порта бяха стаите на певците, във вътрешния двор, който беше от страните на северната порта; и лицата им бяха към юг; а една от тях, от страната на източната порта, гледаше към север.

[45] Той ми каза: Тази стая, която гледа към юг, е за свещениците, които се грижат за дома;

[46] а стаята, която гледа към север, е за свещениците, които прислужват около жертвеника; те са потомците на Садок,

quais, dentre os filhos de Levi, se chegam ao SENHOR para o servirem.

47 Ele mediu o átrio: comprimento, cem côvados, largura, cem côvados, um quadrado; o altar estava diante do templo.

48 Então, me levou ao vestíbulo do templo e mediu cada pilar do vestíbulo, cinco côvados de um lado e cinco do outro; e a largura da porta, três côvados de um lado e três do outro.

49 O comprimento do vestíbulo era de vinte côvados, e a largura, de onze; e era por degraus que se subia. Havia colunas junto aos pilares, uma de um lado e outra do outro.

Ezequiel 41

1 Então, me levou ao templo e mediu os pilares, seis côvados de largura de um lado e seis de largura do outro, que era a largura do tabernáculo.

2 A largura da entrada: dez côvados; os lados da entrada: cinco côvados de um lado e cinco do outro; também mediu a profundidade da entrada: quarenta côvados, e a largura: vinte côvados.

3 Penetrou e mediu o pilar da entrada: dois côvados, a altura da entrada: seis côvados, e a largura da entrada: sete côvados.

които от Левиевите потомци се приближават към Господа да Му служат.

47 И като измери двора, дължината му беше сто лакти и широчината му беше сто лакти; беше квадратен и жертвеникът беше пред дома.

48 Тогава ме заведе в предхрамието на дома; и като измери всеки стълб на предхрамието, те бяха пет лакти отсам и пет лакти оттам; а широчината на портата беше три лакти отсам и три лакти оттам.

49 Дължината на предхрамието беше двадесет лакти и широчината му – единадесет лакти; и се изкачваха към него по десет стъпала; и при стълбовете имаше други стълбове – един отсам и един оттам.

Йезекиил 41

Описание на новия храм

1 После ме заведе в храма; и като измери стълбовете, те имаха шест лакти широчина отсам и шест лакти широчина оттам, според широчината на скинията.

2 Широчината на входа беше десет лакти; страните на входа бяха пет лакти отсам и пет лакти оттам; и като измери дължината на храма, беше четиридесет лакти, а широчината му – двадесет лакти.

3 Тогава влезе по-навътре; и като измери всеки стълб на входа, имаха два лакътя и входът – шест лакти, и широчината на входа – седем лакти.

4 Também mediu o seu comprimento: vinte côvados, e a largura: vinte côvados, diante do templo, e me disse: Este é o Santo dos Santos.

5 Então, mediu a parede do templo: seis côvados, e a largura de cada câmara lateral: quatro côvados, por todo o redor do templo.

6 As câmaras laterais estavam em três andares, câmara sobre câmara, trinta em cada andar; e havia reentrâncias na parede do templo ao redor, para as câmaras laterais, para que as vigas se apoiassem nelas e não fossem introduzidas na parede do templo.

7 As câmaras laterais aumentavam em largura de andar para andar, correspondendo às reentrâncias do templo de andar em andar ao redor; daí ter o templo mais largura em cima. Assim, se subia do andar inferior para o superior pelo intermediário.

8 E vi um pavimento elevado ao redor do templo; eram os fundamentos das câmaras laterais de uma cana inteira, isto é, de seis côvados de altura.

9 A grossura da parede das câmaras laterais de fora era de cinco côvados; e a área aberta entre as câmaras laterais, que estavam junto ao templo

10 e às células, tinha a largura de vinte côvados por todo o redor do templo.

4 И като измери дължината му, беше двадесет лакти и широчината – двадесет лакти, според широчината на храма. И ми каза: Това е пресвятото място.

5 Тогава измери стената на дома; тя имаше шест лакти; а широчината на страничните стаи, които бяха около дома на всяка страна, беше четири лакти.

6 Страничните стаи бяха на три етажа – стая върху стая и тридесет на ред; и влизаха в стената, която принадлежеше на дома за страничните стаи околовръст, за да се държат здраво, без да се държат за стената на дома.

7 Страничните стаи се разширяваха; имаше и вита стълба, която водеше в страничните стаи, защото витата стълба на дома водеше нагоре околовръст на дома; затова домът ставаше по-широк нагоре; и така се изкачваха от долния етаж до най-горния през средния.

8 И видях, че домът беше висок от всяка страна; основите на страничните стаи бяха една цяла тръстика от шест големи лакти.

9 Външната стена на страничните стаи беше пет лакти широка; и оставеното празно място беше за страничните стаи, които принадлежаха на дома.

10 Между стаите имаше двадесет лакти разстояние около дома на всяка страна.

[11] As entradas das câmaras laterais estavam voltadas para a área aberta: uma entrada para o norte e outra para o sul; a largura da área aberta era de cinco côvados em redor.

[12] O edifício que estava numa área separada, do lado ocidental, tinha a largura de setenta côvados; a parede do edifício era de cinco côvados de largura em redor, e o seu comprimento, de noventa côvados.

[13] Assim, mediu o templo: cem côvados de comprimento, como também a área separada, o edifício e as suas paredes: cem côvados de comprimento.

[14] A largura da frente oriental do templo e da área separada, de uma e de outra parte: cem côvados.

[15] Também mediu o comprimento do edifício, que estava na área separada e por detrás do templo, e as suas galerias de uma e de outra parte: cem côvados. O templo propriamente dito, o Santíssimo e o vestíbulo do átrio eram apainelados.

[16] As janelas, de fasquias fixas superpostas, estavam ao redor dos três lugares. Dentro, as paredes estavam cobertas de madeira em redor, e isto desde o chão até às janelas, que estavam cobertas.

[17] No espaço em cima da porta, e até ao templo de dentro e de fora, e em toda a parede em redor, por dentro e por fora, havia obras de escultura,

[18] querubins e palmeiras, de sorte que cada palmeira estava entre querubim e

[11] Вратите на страничните стаи бяха към оставеното място – една врата към север и една врата към юг; и широчината на оставеното място беше пет лакти околовръст.

[12] А зданието, което беше пред отделеното място към западната страна, беше седемдесет лакти широко; стената на зданието беше пет лакти дебела околовръст, а дължината му – деветдесет лакти.

[13] И така, като измери дома, беше сто лакти дълъг; и отделеното място, зданието и стените му – сто лакти дълги.

[14] Също и широчината на лицето на дома и на отделеното място към изток беше сто лакти.

[15] И като измери дължината на зданието, което беше в лицето на отделеното място зад него, и галериите му отсам и оттам, те имаха сто лакти; измери и вътрешния храм, преддверията на двора,

[16] праговете, затворените прозорци и галериите наоколо в трите им етажа, срещу прага, облечени с дърво околовръст от земята до прозорците (а прозорците бяха покрити),

[17] до над вратата, до вътрешния дом и извън, и през цялата стена околовръст отвътре и отвън; всичко беше според мерките.

[18] То беше изработено с херувими и палми, така че имаше палма между

querubim, e cada querubim tinha dois rostos,

[19] a saber, um rosto de homem olhava para a palmeira de um lado, e um rosto de leãozinho, para a palmeira do outro lado; assim se fez pela casa toda ao redor.

[20] Desde o chão até acima da entrada estavam feitos os querubins e as palmeiras, como também pela parede do templo.

[21] As ombreiras do templo eram quadradas, e, no tocante à entrada do Santo dos Santos, era esta da mesma aparência.

[22] O altar de madeira era de três côvados de altura, e o seu comprimento, de dois côvados; os seus cantos, a sua base e as suas paredes eram de madeira; e o homem me disse: Esta é a mesa que está perante o SENHOR.

[23] O templo e o Santíssimo, ambos tinham duas portas.

[24] Havia duas folhas para as portas, duas folhas dobráveis; duas para cada porta.

[25] Nelas, isto é, nas portas do templo, foram feitos querubins e palmeiras, como estavam feitos nas paredes, e havia um baldaquino de madeira na frontaria do vestíbulo por fora.

[26] E havia janelas de fasquias fixas superpostas e palmeiras, em ambos os lados do vestíbulo, como também nas câmaras laterais do templo e no baldaquino.

Ezequiel 42

херувим и херувим. Всеки херувим имаше две лица,

[19] така че имаше човешко лице към палмата отсам, а лице на млад лъв – към палмата оттам; така беше изработено по целия дом околовръст.

[20] От пода до над вратата бяха изработени херувими и палми; такава беше стената на храма.

[21] Колкото до храма, стълбовете му бяха квадратни, а колкото до лицето на светилището, изгледът му беше като изгледа на храма.

[22] Олтарът беше дървен, три лакти висок и два лакътя дълъг; и ъглите му, подножието му и страните му бяха дървени. И той ми каза: Това е трапезата, която стои пред Господа.

[23] А храмът и светилището имаха две врати;

[24] вратите имаха по две крила, две движещи се крила, две крила за едната врата и две крила за другата.

[25] И по тях, по вратите на храма, бяха изработени херувими и палми, както бяха работени по стените; а по лицето на преддверието отвън имаше дебели дъски.

[26] Имаше затворени прозорци и палми отсам и оттам от страните на преддверието и по страничните стаи на дома, и по дебелите дъски.

Йезекиил 42

Стаи за свещениците във външния двор

[1] Depois disto, me fez sair para o átrio exterior, para o norte; e me levou às celas que estavam para o norte, opostas ao edifício na área separada, edifício que olha para o norte,
[2] do comprimento de cem côvados, com portas que davam para o norte; e a largura era de cinqüenta côvados.
[3] Em frente dos vinte côvados que pertenciam ao átrio interior, defronte do pavimento que pertencia ao átrio exterior, havia galeria contra galeria em três andares.
[4] Diante das câmaras havia um passeio de dez côvados de largura, do lado de dentro, e cem de comprimento; e as suas entradas eram para o lado norte.
[5] As câmaras superiores eram mais estreitas; porque as galerias tiravam mais espaço destas do que das de baixo e das do meio do edifício.

[6] Porque elas eram de três andares e não tinham colunas como as colunas dos átrios; por isso, as superiores eram mais estreitas do que as de baixo e as do meio.

[7] O muro que estava por fora, defronte das câmaras, no caminho do átrio exterior, diante das câmaras, tinha cinqüenta côvados de comprimento.
[8] Pois o comprimento das câmaras, que estavam no átrio exterior, era de cinqüenta côvados; e eis que defronte do templo havia cem côvados.

[1] Тогава ме изведе във външния двор при пътя към север; и ме заведе в стаята, която беше срещу отделеното място и срещу зданието към север.
[2] На лицето му, което беше сто лакти дълго, имаше северна врата; а широчината му беше петдесет лакти.
[3] Срещу двадесетте лакти, които принадлежаха на вътрешния двор, и срещу пода, който принадлежеше на външния двор, имаше галерия срещу галерия на третия етаж.
[4] Пред стаите имаше коридор, десет лакти широк навътре – път, сто лакти дълъг; и вратите на стаите бяха към север.
[5] А най-горните стаи бяха по-тесни, понеже галериите отнемаха от тях повече, отколкото от долните и средните етажи на зданието.
[6] Защото те бяха на третия етаж и нямаха стълбове като стълбовете на дворовете; затова най-горният етаж се стесняваше повече, отколкото най-долният и средният етаж, като започваше от земята.
[7] И на външната стена, която беше от страните на стаите, към външния двор, пред стаите, дължината беше петдесет лакти.
[8] Защото дължината на стаите, които бяха във външния двор, беше петдесет лакти; и, ето, пред храма имаше сто лакти.

[9] Da parte de baixo destas câmaras, estava a entrada do lado do oriente, quando se entra nelas pelo átrio exterior.

[10] Do muro do átrio para o oriente, diante do edifício na área separada, havia também celas

[11] e um passeio; tinham a feição das celas que olhavam para o norte, e o mesmo comprimento, e a mesma largura, e ainda as mesmas saídas, e o mesmo arranjo; como eram as suas entradas,

[12] assim eram as das celas que olhavam para o sul, no princípio do caminho, a saber, o caminho bem defronte do muro para o oriente, para quem por elas entra.

[13] Então, o homem me disse: As câmaras do norte e as câmaras do sul, que estão diante da área separada, são câmaras santas, em que os sacerdotes, que se chegam ao SENHOR, comerão e onde depositarão as coisas santíssimas, isto é, as ofertas de manjares e as pelo pecado e pela culpa; porque o lugar é santo.

[14] Quando os sacerdotes entrarem, não sairão do santuário para o átrio exterior, mas porão ali as vestiduras com que ministraram, porque elas são santas; usarão outras vestiduras e assim se aproximarão do lugar destinado ao povo.

[15] Acabando ele de medir o templo interior, ele me fez sair pela porta que olha para o oriente; e mediu em redor.

[9] А под тези стаи беше входът от изток, като се отива към тях от външния двор.

[10] Стаите бяха в дебелината на дворовата стена към изток, пред отделеното място и пред зданието.

[11] Коридорът пред тях беше наглед като коридора пред стаите, които бяха към север; имаха еднаква дължина и широчина; и всичките им изходи бяха според техните мерки и врати.

[12] И както имаше врати на стаите, които бяха към юг, така имаше и врата там, където почваше коридорът – коридорът право срещу стената към изток, като се влиза в тях.

[13] Тогава ми каза: Северните и южните стаи, които са пред отделеното място, са святите стаи, където свещениците, които се приближават към Господа, ще ядат пресвятите неща и хлебния принос, приноса за грях и приноса за вина; защото мястото е свято.

[14] Когато свещениците влизат в храма, да не излизат от святото място във външния двор, а там да слагат дрехите, с които служат, защото са святи; а когато обличат други дрехи, тогава да се приближават към онова, което принадлежи на народа.

[15] А като свърши измерванията на дома отвътре, ме изведе през портата, която гледа към изток, и измери домаоколовръст.

[16] Mediu o lado oriental com a cana de medir: quinhentas canas ao redor.

[16] Като измери източната страна с тръстикова мярка, тя беше петстотин тръстики, измерена наоколо с тръстиковата мярка.

[17] Mediu o lado norte: quinhentas canas ao redor.

[17] Като измери северната страна, тя беше петстотин тръстики, измерена наоколо с тръстиковата мярка.

[18] Mediu também o lado sul: quinhentas canas.

[18] Измери южната страна с тръстиковата мярка; тя беше петстотин тръстики.

[19] Voltou-se para o lado ocidental e mediu quinhentas canas.

[19] После се обърна към западната страна и я измери с тръстиковата мярка; тя беше петстотин тръстики.

[20] Mediu pelos quatro lados; havia um muro em redor, de quinhentas canas de comprimento e quinhentas de largura, para fazer separação entre o santo e o profano.

[20] Измери го от четирите страни. Имаше и стена околовръст, дълга петстотин тръстики и широка петстотин тръстики, за да отделя святото от несвятото място.

Ezequiel 43

A glória do Senhor enche o templo

[1] Então, o homem me levou à porta, à porta que olha para o oriente.

[2] E eis que, do caminho do oriente, vinha a glória do Deus de Israel; a sua voz era como o ruído de muitas águas, e a terra resplandeceu por causa da sua glória.

[3] O aspecto da visão que tive era como o da visão que eu tivera, quando vim destruir a cidade; e eram as visões como a que tive junto ao rio Quebar; e me prostrei, rosto em terra.

[4] A glória do SENHOR entrou no templo pela porta que olha para o oriente.

Йезекиил 43

Господнята слава в храма

[1] После ме заведе при портата, която гледа към изток.

[2] Тогава видях, че славата на Израилевия Бог идваше от източния път; гласът Му беше като глас на много води и светът сияеше от славата Му.

[3] Видението, което видях, беше също като онова, което ми се яви, когато дойдох да пророкувам, че градът щял да бъде разрушен; виденията бяха като видението, което видях при реката Ховар; и паднах на лицето си.

[4] Господнята слава влезе в дома през пътя на портата, която гледа към изток.

[5] O Espírito me levantou e me levou ao átrio interior; e eis que a glória do SENHOR enchia o templo.

[5] Духът ме вдигна и ме заведе във вътрешния двор; и, ето, домът беше пълен с Господнята слава.

[6] Então, ouvi uma voz que me foi dirigida do interior do templo, e o homem se pôs de pé junto a mim, e o SENHOR me disse:

[6] И чух някой да ми говори от дома; един Човек стоеше пред мен и ми каза:

[7] Filho do homem, este é o lugar do meu trono, e o lugar das plantas dos meus pés, onde habitarei no meio dos filhos de Israel para sempre; os da casa de Israel não contaminarão mais o meu nome santo, nem eles nem os seus reis, com as suas prostituições e com o cadáver dos seus reis, nos seus monumentos,

[7] Сине човешки, това е мястото на престола Ми и мястото на стъпалата на краката Ми, където ще обитавам сред израилтяните довека и Израилевият дом няма вече да омърси святото Ми име – нито те, нито царете им, с блудствата си или с труповете на идолите си на високите си места.

[8] pondo o seu limiar junto ao meu limiar e a sua ombreira, junto à minha ombreira, e havendo uma parede entre mim e eles. Contaminaram o meu santo nome com as suas abominações que faziam; por isso, eu os consumi na minha ira.

[8] Като поставиха своя праг при Моя праг и стълбовете на своите врати – при стълбовете на Моите врати, така че нямаше друго освен стената между Мен и тях, те мърсяха святото Ми име с мерзостите, които вършеха; затова ги изтребих в гнева Си.

[9] Agora, lancem eles para longe de mim a sua prostituição e o cadáver dos seus reis, e habitarei no meio deles para sempre.

[9] Сега нека отдалечат от Мене блудствата си и труповете на идолите си; и Аз ще обитавам сред тях довека.

O altar dos holocaustos

[10] Tu, pois, ó filho do homem, mostra à casa de Israel este templo, para que ela se envergonhe das suas iniqüidades; e meça o modelo.

[10] Ти, сине човешки, покажи този дом на Израилевия дом, за да се засрамят поради престъпленията си; и нека измерят плана му.

[11] Envergonhando-se eles de tudo quanto praticaram, faze-lhes saber a planta desta casa e o seu arranjo, as suas saídas, as suas entradas e todas as suas formas; todos os seus estatutos, todos os seus dispositivos e todas as suas leis; escreve isto na sua presença para que observem todas as suas

[11] И ако се засрамят за всичко, което са сторили, покажи им чертежа на дома и образа му, изходите и входовете му, всичките му разпореждания и наредби, (всичките му разпореждания) и всичките му закони, и го опиши пред тях, за да пазят всичките му

instituições e todos os seus estatutos e os cumpram.

12 Esta é a lei do templo; sobre o cimo do monte, todo o seu limite ao redor será santíssimo; eis que esta é a lei do templo.

13 São estas as medidas do altar, em côvados, sendo o côvado de côvado comum e quatro dedos; a base será de um côvado de altura e um côvado de largura, e a sua borda, em todo o seu contorno, de quatro dedos; esta é a base do altar.

14 Da base, na linha da terra, até à fiada do fundo, dois côvados, e de largura, um côvado; da fiada pequena até à fiada grande, quatro côvados, e a largura, um côvado.

15 A lareira, de quatro côvados de altura; da lareira para cima se projetarão quatro chifres.

16 A lareira terá doze côvados de comprimento e doze de largura, quadrada nos quatro lados.

17 A fiada terá catorze côvados de comprimento e catorze de largura, nos seus quatro lados; a borda ao redor dela, de meio côvado; e a base ao redor do altar se projetará um côvado; os seus degraus olharão para o oriente.

A consagração do altar

18 E o SENHOR me disse: Filho do homem, assim diz o SENHOR Deus: São estas as determinações do altar, no dia em que o farão, para oferecerem sobre ele

разпореждания и наредби и да ги изпълняват.

12 Ето закона на дома: целият предел на върха на планината околовръст ще бъде пресвят. Ето, това е законът на дома.

13 А ето мерките на жертвеника в лакти, като се смята за лакът един лакът и длан: Дълбочината му да бъде един лакът и первазът му около краищата му – една педя; това ще бъде основата на жертвеника.

14 А от дъното му, което е на земята, до долната полица да бъде два лакътя и широчината – един лакът; и от по-малката полица до по-голямата полица да бъде четири лакти и широчината – един лакът.

15 Горната част на жертвеника да бъде четири лакти висока; а от огнището на жертвеника нагоре да има четири рога.

16 Огнището на жертвеника да бъде дванадесет лакти на дължина и дванадесет на ширина; да образуваквадрат с четирите си страни.

17 И полицата да бъде четиринадесет лакти на дължина и четиринадесет на ширина по четирите си страни; и первазът около него да бъде половин лакът и дъното му – един лакът наоколо, а стъпалата му да гледат към изток.

18 Той ми каза: Сине човешки, така казва Господ Йехова: Тези са наредбите за жертвеника в деня, когато го направят,

holocausto e para sobre ele aspergirem sangue.

[19] Aos sacerdotes levitas, que são da descendência de Zadoque, que se chegam a mim, diz o SENHOR Deus, para me servirem, darás um novilho para oferta pelo pecado.

[20] Tomarás do seu sangue e o porás sobre os quatro chifres do altar, e nos quatro cantos da fiada, e na borda ao redor; assim, farás a purificação e a expiação.

[21] Então, tomarás o novilho da oferta pelo pecado, o qual será queimado no lugar da casa para isso designado, fora do santuário.

[22] No segundo dia, oferecerás um bode sem defeito, oferta pelo pecado; e purificarão o altar, como o purificaram com o novilho.

[23] Acabando tu de o purificar, oferecerás um novilho sem defeito e, do rebanho, um carneiro sem defeito.

[24] Oferecê-los-ás perante o SENHOR; os sacerdotes deitarão sal sobre eles e os oferecerão em holocausto ao SENHOR.

[25] Durante sete dias, prepararás cada dia um bode para oferta pelo pecado; também prepararão um novilho e, do rebanho, um carneiro sem defeito.

[26] Por sete dias, expiarão o altar e o purificarão; e, assim, o consagrarão.

за да принасят върху него всеизгаряния и да ръсят върху него кръв.

[19] И на левитските свещеници, които са от Садоковото потомство, които се приближават към Мене да Ми служат, казва Господ Йехова, да дадеш теле в принос за грях.

[20] И като вземеш от кръвта му, да я сложиш на четирите рога на жертвеника, на четирите ъгли на полицата и на первaза наоколо; така ще го очистиш и ще направиш умилостивение за него.

[21] После да вземеш и телето, което е в принос за грях, и нека го изгорят в определеното място на дома, вън от светилището.

[22] А на втория ден да принесеш козел без недостатък в принос за грях; и така ще очистиш жертвеника, както го очистиха с телето.

[23] Като свършиш чистенето му, да принесеш теле без недостатък и овен от стадото без недостатък.

[24] След като ги принесеш пред Господа, свещениците нека хвърлят сол на тях и нека ги принесат всеизгаряне на Господа.

[25] Седем дни да принасяш всеки ден козел в принос за грях; нека принасят също теле и овен от стадото, които нямат недостатък.

[26] Седем дни нека правят умилостивение за жертвеника и го чистят; така ще го осветят.

[27] Tendo eles cumprido estes dias, será que, ao oitavo dia, dali em diante, prepararão os sacerdotes sobre o altar os vossos holocaustos e as vossas ofertas pacíficas; e eu vos serei propício, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 44

Reformas no ministério do santuário

[1] Então, o homem me fez voltar para o caminho da porta exterior do santuário, que olha para o oriente, a qual estava fechada.

[2] Disse-me o SENHOR: Esta porta permanecerá fechada, não se abrirá; ninguém entrará por ela, porque o SENHOR, Deus de Israel, entrou por ela; por isso, permanecerá fechada.

[3] Quanto ao príncipe, ele se assentará ali por ser príncipe, para comer o pão diante do SENHOR; pelo vestíbulo da porta entrará e por aí mesmo sairá.

[4] Depois, o homem me levou pela porta do norte, diante da casa; olhei, e eis que a glória do SENHOR enchia a Casa do SENHOR; então, caí rosto em terra.

[5] Disse-me o SENHOR: Filho do homem, nota bem, e vê com os próprios olhos, e ouve com os próprios ouvidos tudo quanto eu te disser de todas as determinações a respeito da Casa do SENHOR e de todas as leis dela; nota bem quem pode entrar no

[27] И като се свършат тези дни, от осмия ден нататък нека свещениците принасят всеизгарянията ви на жертвеника, както и мирните ви приноси; и Аз ще ви приема, казва Господ Йехова.

Йезекиил 44

Затворената външна порта

[1] Тогава Той ме върна по пътя на външната порта на светилището, която гледа към изток; а тя беше затворена.

[2] И Господ ми каза: Тази порта ще бъде затворена, няма да се отвори и никой човек да не влезе през нея; защото Господ, Израилевият Бог, е влязъл през нея; затова тя ще бъде затворена.

[3] А князът, който като княз ще седне в нея, за да яде хляб пред Господа, той ще влезе през пътя на преддверието на тази порта и през същия път ще излезе.

За левитите и свещениците

[4] Тогава ме заведе по пътя на северната порта срещу дома; и като погледнах, видях, че Господният дом беше пълен с Господнята слава; и паднах на лицето си.

[5] Господ ми каза: Сине човешки, внимавай в сърцето си, погледни с очите си и чуй с ушите си всичко, което ти казвам за всичките наредби на Господния дом и за всичките му закони; и забележи добре входа на дома, с всички изходи и светилището.

templo e quem deve ser excluído do santuário.

6 Dize aos rebeldes, à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Bastem-vos todas as vossas abominações, ó casa de Israel!

6 И кажи на бунтовниците, т. е. на Израилевия дом: Така казва Господ Йехова: Доме Израилев, престанете с всички мерзости, които извършихте,

7 Porquanto introduzistes estrangeiros, incircuncisos de coração e incircuncisos de carne, para estarem no meu santuário, para o profanarem em minha casa, quando ofereceis o meu pão, a gordura e o sangue; violastes a minha aliança com todas as vossas abominações.

7 че въведохте другородци, с необрязано сърце и необрязана плът, да бъдат в светилището Ми, за да го мърсят, дори в Моя дом, и че когато принасяте хляба Ми, тлъстината и кръвта, престъпихте завета Ми, в добавка към всичките ви другимерзости.

8 Não cumpristes as prescrições a respeito das minhas coisas sagradas; antes, constituístes em vosso lugar estrangeiros para executarem o serviço no meu santuário.

8 И не сте изпълнили службата на святите Ми неща, а сте поставили за себе си стражари над службата в светилището Ми.

9 Assim diz o SENHOR Deus: Nenhum estrangeiro que se encontra no meio dos filhos de Israel, incircunciso de coração ou incircunciso de carne, entrará no meu santuário.

9 Така казва Господ Йехова: От всичките другородци, които са между израилтяните, никой другородец с необрязано сърце и необрязана плът да не влиза в светилището Ми.

10 Os levitas, porém, que se apartaram para longe de mim, quando Israel andava errado, que andavam transviados, desviados de mim, para irem atrás dos seus ídolos, bem levarão sobre si a sua iniqüidade.

10 Но и левитите, които се отдалечиха от Мене, когато Израил се заблуждаваше, който се отвърна от Мен и отиде след идолите си, те ще носят беззаконието си.

11 Contudo, eles servirão no meu santuário como guardas nas portas do templo e ministros dele; eles imolarão o holocausto e o sacrifício para o povo e estarão perante este para lhe servir.

11 Но те пак ще бъдат служители в светилището Ми, за да надзирават портите на дома и да служат в дома; те ще колят всеизгарянията и жертвите на

народа и те ще стоят пред тях, за да им слугуват.

12 Porque lhe ministraram diante dos seus ídolos e serviram à casa de Israel de tropeço de maldade; por isso, levantando a mão, jurei a respeito deles, diz o SENHOR Deus, que eles levarão sobre si a sua iniqüidade.

12 Понеже им слугуваха пред идолите им и станаха спънка за увличане наИзраилевия дом в беззаконие, затова Аз вдигнах ръката Си против тях, казва Господ Йехова; и те ще носят беззаконието си.

13 Não se chegarão a mim, para me servirem no sacerdócio, nem se chegarão a nenhuma de todas as minhas coisas sagradas, que são santíssimas, mas levarão sobre si a sua vergonha e as suas abominações que cometeram.

13 И няма да се приближат към Мене, за да Ми свещенодействат, нито да се приближават до нищо от святите неща, нито при пресвятите; а ще носят срама си и мерзостите, които извършиха.

14 Contudo, eu os encarregarei da guarda do templo, e de todo o serviço, e de tudo o que se fizer nele.

14 Обаче ще ги поставя стражари над службата на дома за цялата му прислуга и за всичко, което ще се върши в него.

Os deveres dos sacerdotes

15 Mas os sacerdotes levitas, os filhos de Zadoque, que cumpriram as prescrições do meu santuário, quando os filhos de Israel se extraviaram de mim, eles se chegarão a mim, para me servirem, e estarão diante de mim, para me oferecerem a gordura e o sangue, diz o SENHOR Deus.

15 А левитските свещеници, Садоковите потомци, които извършваха службата на светилището Ми, когато израилтяните отстъпваха от Мене, те нека се приближават към Мене, за да Ми служат, и нека стоят пред Мене да Ми принасят тлъстината и кръвта, казва Господ Йехова.

16 Eles entrarão no meu santuário, e se chegarão à minha mesa, para me servirem, e cumprirão as minhas prescrições.

16 Те нека влизат в светилището Ми и нека се приближават до трапезата, за да Ми служат и те нека извършват службата Ми.

17 E será que, quando entrarem pelas portas do átrio interior, usarão vestes de linho; não se porá lã sobre eles, quando servirem nas portas do átrio interior, dentro do templo.

17 И когато влизат в портите на вътрешния двор, нека обличат ленени дрехи; да няма нищо вълнено на тях, докато служат в портите на вътрешния двор и в дома.

[18] Tiaras de linho lhes estarão sobre a cabeça, e calções de linho sobre as coxas; não se cingirão a ponto de lhes vir suor.

[19] Saindo eles ao átrio exterior, ao povo, despirão as vestes com que ministraram, pô-las-ão nas santas câmaras e usarão outras vestes, para que, com as suas vestes, não santifiquem o povo.

[20] Não raparão a cabeça, nem deixarão crescer o cabelo; antes, como convém, tosquiarão a cabeça.

[21] Nenhum sacerdote beberá vinho quando entrar no átrio interior.

[22] Não se casarão nem com viúva nem com repudiada, mas tomarão virgens da linhagem da casa de Israel ou viúva que o for de sacerdote.

[23] A meu povo ensinarão a distinguir entre o santo e o profano e o farão discernir entre o imundo e o limpo.

[24] Quando houver contenda, eles assistirão a ela para a julgarem; pelo meu direito julgarão; as minhas leis e os meus estatutos em todas as festas fixas guardarão e santificarão os meus sábados.

[25] Não se aproximarão de nenhuma pessoa morta, porque se contaminariam; somente por pai, ou mãe, ou filho, ou filha, ou irmão, ou por irmã que não tiver marido, se poderão contaminar.

[26] Depois de ser ele purificado, contar-se-lhe-ão sete dias.

[18] Нека имат ленени превръзки на главите си, нека имат и ленени гащи на кръста си; да не опасват нищо, което причинява пот.

[19] А когато излизат във външния двор – във външния двор към народа, нека събличат одеждите, с които са служили, и като ги слагат в святите стаи, нека обличат други дрехи, за да не освещават народа с одеждите си.

[20] И да не бръснат главите си, нито да оставят космите си да растат, а само да стрижат главите си.

[21] Никой свещеник да не пие вино, когато влиза във вътрешния двор.

[22] И да не си вземе за жена вдовица или напусната! А да вземе девица от рода на Израилевия дом или вдовица, овдовяла от свещеник.

[23] Нека учат народа Ми да различават между свято и несвято и нека ги упътват да разпознават нечисто от чисто.

[24] В препирните те нека стоят да съдят; според Моите закони нека ги съдят; и нека пазят законите и наредбите Ми във всичките Ми определени празници; и нека освещават съботите Ми.

[25] Да не се допират до мъртъв човек, за да не се осквернят; обаче за баща или майка, за син или дъщеря, за брат или неженена сестра – за тях бива да се оскверняват.

[26] А след като се очисти оскверненият и му минат седем дни,

[27] No dia em que ele entrar no lugar santo, no átrio interior, para ministrar no lugar santo, apresentará a sua oferta pelo pecado, diz o SENHOR Deus.

A repartição das terras

[28] Os sacerdotes terão uma herança; eu sou a sua herança. Não lhes dareis possessão em Israel; eu sou a sua possessão.

[29] A oferta de manjares, e a oferta pelo pecado, e a pela culpa eles comerão; e toda coisa consagrada em Israel será deles.

[30] O melhor de todos os primeiros frutos de toda espécie e toda oferta serão dos sacerdotes; também as primeiras das vossas massas dareis ao sacerdote, para que faça repousar a bênção sobre a vossa casa.

[31] Não comerão os sacerdotes coisa alguma que de si mesma haja morrido ou tenha sido dilacerada de aves e de animais.

Ezequiel 45

[1] Quando, pois, repartirdes a terra por sortes em herança, fareis uma oferta ao SENHOR, uma porção santa da terra; o comprimento desta porção será de vinte e cinco mil côvados, e a largura, de dez mil; ela será santa em toda a sua extensão ao redor.

[2] Será o santuário de quinhentos côvados com mais quinhentos, em quadrado, e terá em redor uma área aberta de cinqüenta côvados.

[27] тогава в деня, когато влиза в светилището, във вътрешния двор, за да служи в светилището, нека принася приноса си за грях, казва Господ Йехова.

[28] А колкото до наследството им, Аз съм наследството им; да не им давате притежание в Израил, защото Аз съм притежанието им.

[29] Нека ядат хлебния принос, приноса за грях и приноса за вина; и всяко обречено нещо в Израил да бъде тяхно.

[30] И първородните от всички първи рожби от всичко и всеки принос от всичко, от всички видове на вашите приноси, да бъдат за свещениците; също да давате на свещеника първака от тестото си, за да почива благословение на домовете ви.

[31] Свещениците да не ядат никаква мърша или разкъсано от звяр, било птица или животно.

Йезекиил 45

Дял от земята на свещениците и за княза

[1] При това когато делите земята с жребий за наследство, отделете свят дял от земята за принос на Господа; дължината му да бъде двадесет и пет хиляди тръстики, а широчината му – десет хиляди; целият му предел да бъде свят околовръст.

[2] От този дял да се определи за светилището място, петстотин тръстик и дълго и петстотин широко, квадратно наоколо, и петдесет лакти за предместието около него.

[3] Desta porção santa medirás vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura; ali estará o santuário, o lugar santíssimo.

[4] Este será o lugar santo da terra; ele será para os sacerdotes, ministros do santuário, que dele se aproximam para servir ao SENHOR, e lhes servirá de lugar para casas; e, como lugar santo, pertencerá ao santuário.

[5] Os levitas, ministros da casa, terão vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura, para possessão sua, para vinte câmaras.

[6] Para a possessão da cidade, de largura dareis cinco mil côvados e vinte e cinco mil de comprimento defronte da porção santa, o que será para toda a casa de Israel.

[7] O príncipe, porém, terá a sua parte deste e do outro lado da santa porção e da possessão da cidade, diante da santa porção e diante da possessão da cidade, ao lado ocidental e oriental; e o comprimento corresponderá a uma das porções, desde o limite ocidental até ao limite oriental.

[8] Esta terra será a sua possessão em Israel; os meus príncipes nunca mais oprimirão o meu povo; antes, distribuirão a terra à casa de Israel, segundo as suas tribos.

Deveres dos magistrados

[3] И така според тази мярка да отмериш място, двадесет и пет хиляди дълго и десет хиляди широко; и в него да бъде светилището, пресвятото място.

[4] Това да бъде свят дял от Израилеватаземя за свещениците, служителите в светилището, които се приближават да служат на Господа; нека им бъде място за къщи и свято място за светилището.

[5] Левитите да имат за себе си, като служители на дома, едно място, двадесет и пет хиляди дълго и десет хиляди широко, за свое притежание, за градове, в които да живеят.

[6] И за притежание на града дайте едно място, пет хиляди широко и двадесет и пет хиляди дълго, покрай принесения свят дял; това да бъде за целия Израилев дом.

[7] А за княза да има дял от двете страни на святия дял и на градското притежание, пред святия дял и пред градското притежание, от западната страна към запад и от източната страна към изток; и дължината от западната до източната му граница да бъде според дължината на всеки един от дяловете.

[8] Този дял от земята да бъде негово притежание в Израил; и князете Ми да не угнетяват вече народа Ми, а да дадат останалото от земята на Израилевия дом според племената им.

9 Assim diz o SENHOR Deus: Basta, ó príncipes de Israel; afastai a violência e a opressão e praticai juízo e justiça: tirai as vossas desapropriações do meu povo, diz o SENHOR Deus.

10 Tereis balanças justas, efa justo e bato justo.

11 O efa e o bato serão da mesma capacidade, de maneira que o bato contenha a décima parte do ômer, e o efa, a décima parte do ômer; segundo o ômer, será a sua medida.

12 O siclo será de vinte geras. Vinte siclos, mais vinte e cinco siclos, mais quinze siclos serão iguais a uma mina para vós.

13 Esta será a oferta que haveis de fazer: de trigo, a sexta parte de um efa de cada ômer, e também de cevada, a sexta parte de um efa de cada ômer.

14 A porção determinada de azeite será a décima parte de um bato de cada coro; um coro, como o ômer, tem dez batos.

15 De cada rebanho de duzentas cabeças, um cordeiro tirado dos pastos ricos de Israel; tudo para oferta de manjares, e para holocausto, e para sacrifício pacífico; para que façam expiação pelo povo, diz o SENHOR Deus.

9 Така казва Господ Йехова: Стига вече, князе Израилеви; отдалечете насилието и грабителството и извършвайте правосъдие и правда; престанете да изпъждате народа Ми от притежанията им, казва Господ Йехова.

10 Имайте прави везни, права ефа и прав бат.

11 Ефата и батът нека имат същия обем, така че батът да побира една десета от кора и ефата – една десета от кора; обемът им да се определя от кора.

12 И сикълът нека бъде двадесет гери; двадесет сикъла, двадесет и пет сикъла и петнадесет сикъла нека бъде мнасът ви.

Предписания за приноси и жертви

13 Ето приноса, който ще принасяте: Шестата част на ефа от един кор жито; така и от ечемика да давате шестата част на ефа от един кор.

14 А относно правилото за дървеното масло, от един бат масло принасяйтедесетата част на бат от един кор, който еедин хомер от десет бати; защото десет бати са един хомер.

15 От добре напоените Израилеви пасбища принасяйте и по едно агне от всяко стадо от двеста, които да бъдат за хлебен принос, за всеизгаряне и за мирен принос, за да се прави умилостивение за тях, казва Господ Йехова.

[16] Todo o povo da terra fará contribuição, para esta oferta, ao príncipe em Israel.

[16] Целият народ от Израилевата земя нека даде този принос на княза в Израил.

[17] Estarão a cargo do príncipe os holocaustos, e as ofertas de manjares, e as libações, nas Festas da Lua Nova e nos sábados, em todas as festas fixas da casa de Israel; ele mesmo proverá a oferta pelo pecado, e a oferta de manjares, e o holocausto, e os sacrifícios pacíficos, para fazer expiação pela casa de Israel.

[17] А на княза ще принадлежи да дава всеизгарянията, хлебните приноси и възлиянията в празниците, в новолунията и в съботите, във време навсички определени празници на Израилевия дом; той нека приготвя приноса за грях, хлебния принос, всеизгарянето и мирните приноси, за да прави умилостивение за Израилевия дом.

Ofertas no Ano-Novo

[18] Assim diz o SENHOR Deus: No primeiro mês, no primeiro dia do mês, tomarás um novilho sem defeito e purificarás o santuário.

[18] Така казва Господ Йехова: В първия месец, на първия ден от месеца, да вземеш теле без недостатък и с него да очистиш светилището.

[19] O sacerdote tomará do sangue e porá dele nas ombreiras da casa, e nos quatro cantos da fiada do altar, e nas ombreiras da porta do átrio interior.

[19] Свещеникът нека взема от кръвта на приноса за грях и нека я сложи върху стълбовете на вратите на дома, върху четирите ъгъла на полицата на жертвеника и върху стълбовете на портата на вътрешния двор.

[20] Assim também farás no sétimo dia do mês, por causa dos que pecam por ignorância e por causa dos símplices; assim, expiareis o templo.

[20] Така да правиш и на седмия ден от месеца за всеки, който съгрешава от незнание, и за простия; така ще правите умилостивение за дома.

Na Páscoa

[21] No primeiro mês, no dia catorze do mês, tereis a Páscoa, festa de sete dias; pão asmo se comerá.

[21] В първия месец, на четиринадесетия ден от месеца, да ви бъде Пасхата – седемдневен празник, да се яде безквасен хляб.

[22] O príncipe, no mesmo dia, por si e por todo o povo da terra, proverá um novilho para oferta pelo pecado.

[22] В същия ден нека князът приготви за себе си и за целия народ

23 Nos sete dias da festa, preparará ele um holocausto ao SENHOR, sete novilhos e sete carneiros sem defeito, cada dia durante os sete dias; e um bode cada dia como oferta pelo pecado.
24 Também preparará uma oferta de manjares: para cada novilho, um efa, e um efa para cada carneiro, e um him de azeite para cada efa.

25 No dia quinze do sétimo mês e durante os sete dias da festa, fará o mesmo: a mesma oferta pelo pecado, o mesmo holocausto, a mesma oferta e a mesma porção de azeite.

Ezequiel 46

Nos sábados e Festas da Lua Nova

1 Assim diz o SENHOR Deus: A porta do átrio interior, que olha para o oriente, estará fechada durante os seis dias que são de trabalho; mas no sábado ela se abrirá e também no dia da Festa da Lua Nova.

2 O príncipe entrará de fora pelo vestíbulo da porta e permanecerá junto da ombreira da porta; os sacerdotes prepararão o holocausto dele e os seus sacrifícios pacíficos, e ele adorará no limiar da porta e sairá; mas a porta não se fechará até à tarde.

3 O povo da terra adorará na entrada da mesma porta, nos sábados e nas Festas da Lua Nova, diante do SENHOR.

на Израилеватаземя теле в принос за грях.
23 И през седемте дни на празника нека приготвя всеизгаряне на Господа – по седем телета и по седем овена без недостатък всеки ден през седемте дни, също и козел всеки ден в принос за грях.
24 А за хлебен принос нека приготвя по една ефа за всяко теле и по една ефа за всеки овен, и по един ин дървено масло за всяка ефа.
25 В седмия месец, на петнадесетия ден от месеца, през седемте дни на празника, нека приготвя същото според определеното за приноса за грях, за всеизгарянето и за хлебния принос, и за дървено масло.

Йезекиил 46

1 Така казва Господ Йехова: Портата на вътрешния двор, която гледа към изток, нека бъде затворена през шестте делнични дни; а в съботния ден да се отваря и в деня на новолунието да се отваря.
2 И князът нека влезе по пътя на преддверието във външната порта и нека застане при стълба на портата; а свещениците нека принасят всеизгарянето му и мирните му приноси; и той да се поклони при прага на портата. Тогава да излезе; обаче портата да не се затваря до вечерта.

3 А народът на Израилевата земя да се кланят във входа на същата порта

пред Господа в съботите и в новолунията.

[4] O holocausto que o príncipe oferecer ao SENHOR serão, no dia de sábado, seis cordeiros sem defeito e um carneiro sem defeito.

[4] А всеизгарянето, което князът ще принася на Господа в съботен ден, да бъде шест агнета без недостатък и един овен без недостатък.

[5] A oferta de manjares será um efa para cada carneiro; para cada cordeiro, a oferta de manjares será o que puder dar; e de azeite, um him para cada efa.

[5] Хлебният принос за овена да бъде една ефа, а хлебният принос за агнетата – колкото му стига ръка, и един ин дървено масло за една ефа.

[6] Mas, no dia da Festa da Lua Nova, será um novilho sem defeito e seis cordeiros e um carneiro; eles serão sem defeito.

[6] В деня на новолунието приносът му да бъде теле без недостатък, шест агнета и един овен, които да бъдат без недостатък.

[7] Preparará por oferta de manjares um efa para cada novilho e um efa para cada carneiro, mas, pelos cordeiros, segundo puder; e um him de azeite para cada efa.

[7] И нека принася хлебен принос – една ефа за телето и една ефа за овена, а за агнетата – колкото му стига ръка, и по един ин дървено масло за всяка ефа.

[8] Quando entrar o príncipe, entrará pelo vestíbulo da porta e sairá pelo mesmo caminho.

[8] И когато князът влиза, нека влиза по пътя на преддверието на портата и нека излиза по същия път.

Instruções referentes às ofertas

[9] Mas, quando vier o povo da terra perante o SENHOR, nas festas fixas, aquele que entrar pela porta do norte, para adorar, sairá pela porta do sul; e aquele que entrar pela porta do sul sairá pela porta do norte; não tornará pela porta por onde entrou, mas sairá pela porta oposta.

[9] Но когато народът на тази земя идват пред Господа във време на определените празници, тогава онзи, който влиза по пътя на северната порта, за да се поклони, нека излиза по пътя на южната порта, а който влиза по пътя на южната порта, нека излиза по пътя на северната порта; да не се връща по пътя на портата, през която е влязъл, а да излиза, като върви право напред.

[10] O príncipe entrará no meio deles, quando eles entrarem; em saindo eles, ele sairá.

[10] Князът да влиза сред тях, когато влизат; и когато излизат, да излизат заедно.

11 Nas solenidades e nas festas fixas, a oferta de manjares será um efa para cada novilho e um para cada carneiro; mas, pelos cordeiros, o que puder dar; e de azeite, um him para cada efa.

12 Quando o príncipe preparar holocausto ou sacrifícios pacíficos como oferta voluntária ao SENHOR, então, lhe abrirão a porta que olha para o oriente, e fará ele o seu holocausto e os seus sacrifícios pacíficos, como costuma fazer no dia de sábado; e sairá, e se fechará a porta depois de ele sair.

13 Prepararás um cordeiro de um ano, sem defeito, em holocausto ao SENHOR, cada dia; manhã após manhã, o prepararás.

14 Juntamente com ele, prepararás, manhã após manhã, uma oferta de manjares para o SENHOR, a sexta parte de um efa e, de azeite, a terça parte de um him, para misturar com a flor de farinha. Isto é estatuto perpétuo e contínuo.

15 Assim prepararão o cordeiro, e a oferta de manjares, e o azeite, manhã após manhã, em holocausto contínuo.

16 Assim diz o SENHOR Deus: Quando o príncipe der um presente de sua herança a alguns de seus filhos, pertencerá a estes; será possessão deles por herança.

17 Mas, dando ele um presente da sua herança a algum dos seus servos, será deste até ao ano da liberdade; então, tornará

11 И на тържествата и на празниците хлебният принос да бъде една ефа за телето и една ефа за овена; а за агнетата – колкото му стига ръка и един ин дървено масло за всяка ефа.

12 А когато князът принася доброволно всеизгаряне или доброволни мирни приноси на Господа, тогава да му отварят портата, която гледа към изток, и нека принася всеизгарянето си и мирните си приноси, както прави в съботен ден; тогава нека излиза; и след излизането му нека затворят портата.

13 Да принасяш всеки ден във всеизгаряне на Господа едногодишно агне без недостатък; всяка сутрин да го принасяш;

14 и заедно с него да принасяш всяка сутрин за хлебен принос шестата част от една ефа и третата част от един ин дървено масло, за да го смесиш с брашното; това да бъде хлебен принос на Господа завинаги чрез вечна наредба.

15 Така нека принасят агнето, хлебния принос и дървеното масло всяка сутрин, за вечно всеизгаряне.

16 Така казва Господ Йехова: Ако князът даде подарък на някого от синовете си, това ще му бъде наследство, ще бъде притежание на неговите синове, ще им бъде притежание по наследство.

17 Но ако даде подарък от наследството си на някого от слугите си, тогава ще бъде негов само до годината на

para o príncipe, porque a seus filhos, somente a eles, pertencerá a herança.

освобождението, след която да се връща на княза; а наследството му ще бъде за синовете му.

[18] O príncipe não tomará nada da herança do povo, não os esbulhará da sua possessão; da sua própria possessão deixará herança a seus filhos, para que o meu povo não seja retirado, cada um da sua possessão.

[18] При това князът да не взема от наследството на народа, като ги изважда с насилие от притежанието им; ако даде наследството на синовете си, то от своето притежание да има даде, за да не се разпръсва народът Ми – всеки от притежанието си.

[19] Depois disto, o homem me trouxe, pela entrada que estava ao lado da porta, às câmaras santas dos sacerdotes, as quais olhavam para o norte; e eis que ali havia um lugar nos fundos extremos que olham para o ocidente.

[19] После ме заведе през входа, който беше от страните на портата, в святите свещенически стаи, които гледат към север; и, ето, там имаше място отзад към запад.

[20] Ele me disse: Este é o lugar onde os sacerdotes cozerão a oferta pela culpa e a oferta pelo pecado e onde cozerão a oferta de manjares, para que não a tragam ao átrio exterior e assim santifiquem o povo.

[20] Той ми каза: Това е мястото, където свещениците ще варят приноса за вина и приноса за грях и където ще пекат хлебния принос, за да не ги изнасят във външния двор и да осветят народа.

[21] Então, me levou para fora, para o átrio exterior, e me fez passar aos quatro cantos do átrio; e eis que em cada canto do átrio havia outro átrio.

[21] Тогава, като ме изведе във външния двор, ме преведе около четирите ъгъла на двора; и във всеки ъгъл на двора имаше също двор.

[22] Nos quatro cantos do átrio havia átrios pequenos, menores, de quarenta côvados de comprimento e trinta de largura; estes quatro cantos tinham a mesma dimensão.

[22] В четирите ъгъла на двора имаше заградени дворове, четиридесет лакти на дължина и тридесет на ширина; тези четири двора в ъглите имаха еднаква мярка.

[23] Havia um muro ao redor dos átrios, ao redor dos quatro, e havia lugares para cozer ao pé dos muros ao redor.

[23] И имаше ред здания наоколо в тях, около четирите двора; и имаше готварници, устроени наоколо под редовете.

[24] E me disse: São estas as cozinhas, onde os ministros do templo cozerão o sacrifício do povo.

Ezequiel 47

A torrente das águas purificadoras

[1] Depois disto, o homem me fez voltar à entrada do templo, e eis que saíam águas de debaixo do limiar do templo, para o oriente; porque a face da casa dava para o oriente, e as águas vinham de baixo, do lado direito da casa, do lado sul do altar.

[2] Ele me levou pela porta do norte e me fez dar uma volta por fora, até à porta exterior, que olha para o oriente; e eis que corriam as águas ao lado direito.

[3] Saiu aquele homem para o oriente, tendo na mão um cordel de medir; mediu mil côvados e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos tornozelos.

[4] Mediu mais mil e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos joelhos; mediu mais mil e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos lombos.

[5] Mediu ainda outros mil, e era já um rio que eu não podia atravessar, porque as águas tinham crescido, águas que se deviam passar a nado, rio pelo qual não se podia passar.

[6] E me disse: Viste isto, filho do homem? Então, me levou e me tornou a trazer à margem do rio.

[7] Tendo eu voltado, eis que à margem do rio havia grande abundância de árvores, de um e de outro lado.

[24] Тогава ми каза: Това са готварниците, където служителите на дома ще варят жертвите на народа.

Йезекиил 47

Животворният поток изпод храма

[1] Тогава ме върна при вратата на дома; и, ето, вода извираше изпод прага на дома към изток; защото лицето на дома беше към изток; и водата слизаше изпод дясната страна на дома, при южната страна на жертвеника.

[2] После ме изведе по пътя на северната порта и ме преведе наоколо по външния път към външната порта, по пътя на портата, която гледа към изток; и, ето, вода течеше от дясната страна.

[3] Човекът, който държеше мярката в ръката си, като излезе към изток, премери хиляда лакти и ме преведе през водата; водата беше до глезени.

[4] Пак премери хиляда и ме преведе през водата; водата беше до колене. Пак премери хиляда и ме преведе; водата беше до кръста.

[5] После премери хиляда и тя беше станала на река, през която не можах да премина; защото водата се беше издигнала и беше станала вода за плуване, река непроходима.

[6] Той ми каза: Видя ли, сине човешки? Тогава, като ме заведе, ме върна към брега на реката.

[7] А когато се върнах, при брега на реката имаше твърде много дървета и от двете ѝ страни.

[8] Então, me disse: Estas águas saem para a região oriental, e descem à campina, e entram no mar Morto, cujas águas ficarão saudáveis.

[8] Тогава ми каза: Тази вода изтича откъм източната страна, слиза към полето и се влива в морето; и когато се излее в морето, водата му ще се изцери.

[9] Toda criatura vivente que vive em enxames viverá por onde quer que passe este rio, e haverá muitíssimo peixe, e, aonde chegarem estas águas, tornarão saudáveis as do mar, e tudo viverá por onde quer que passe este rio.

[9] И всяко живо същество, с което моретоизобилства, ще живее на всички места, където би отишла тази пълна река; и там ще има твърде голямо множество риба по причина, че тази вода е дошла там и че водите на морето са се изцерили; понеже където отиде реката, всичко ще живее.

[10] Junto a ele se acharão pescadores; desde En-Gedi até En-Eglaim haverá lugar para se estenderem redes; o seu peixe, segundo as suas espécies, será como o peixe do mar Grande, em multidão excessiva.

[10] И рибари ще стоят край нея от Енгади до Енеглаим, там ще простират мрежите си; рибите им ще бъдат твърде много по видовете си – като рибите на голямото море.

[11] Mas os seus charcos e os seus pântanos não serão feitos saudáveis; serão deixados para o sal.

[11] Но тинестите и блатистите му места няма да се изцерят; ще бъдат оставени за сол.

[12] Junto ao rio, às ribanceiras, de um e de outro lado, nascerá toda sorte de árvore que dá fruto para se comer; não fenecerá a sua folha, nem faltará o seu fruto; nos seus meses, produzirá novos frutos, porque as suas águas saem do santuário; o seu fruto servirá de alimento, e a sua folha, de remédio.

[12] А край реката, по бреговете ѝ от двете ѝ страни, ще растат всякакви видове дървета за храна, чиито листа няма да вехнат, нито плодът им – да се свърши; всеки месец ще раждат нов плод по причина, че водата, която ги пои, изтича от светилището; и плодът им ще бъде за храна, а листът им – за изцеление.

As fronteiras da terra de Israel

Граници и разпределение на земята

[13] Assim diz o SENHOR Deus: Este será o limite pelo qual repartireis a terra em herança, segundo as doze tribos de Israel. José terá duas partes.

[13] Така казва Господ Йехова: Ето пределите, по които ще наследите земята, като я разделите според дванадесетте Израилеви писмена: Йосиф ще има два дяла.

[14] Vós a repartireis em heranças iguais, tanto para um como para outro; pois jurei, levantando a mão, dá-la a vossos pais; assim, que esta mesma terra vos cairá a vós outros em herança.

[15] Este será o limite da terra: do lado norte, desde o mar Grande, caminho de Hetlom, até à entrada de Zedade,

[16] Hamate, Berota, Sibraim (que estão entre o limite de Damasco e o de Hamate), a cidade Hazer-Haticom (que está junto ao limite de Haurã).

[17] Assim, o limite será desde o mar até Hazar-Enom, o limite de Damasco, e, na direção do norte, está o limite de Hamate; este será o lado do Norte.

[18] O lado do oriente, entre Haurã, e Damasco, e Gileade, e a terra de Israel, será o Jordão; desde o limite do norte até ao mar do oriente, medireis; este será o lado do oriente.

[19] O lado do sul será desde Tamar até às águas de Meribá-Cades, junto ao ribeiro do Egito até ao mar Grande; este será o lado do sul.

[20] O lado do ocidente será o mar Grande, desde o limite do sul até à entrada de Hamate; este será o lado do ocidente.

[21] Repartireis, pois, esta terra entre vós, segundo as tribos de Israel.

[22] Será, porém, que a sorteareis para vossa herança e para a dos estrangeiros que moram no meio de vós, que gerarem filhos no meio de vós; e vos serão como naturais

[14] Всеки от вас, както и брат му, ще наследите тази земя, за която се заклех, че ще я дам на бащите ви; да! Тази земя ще ви бъде дадена в наследство.

[15] Ето границата на земята: на северната страна ще бъде от голямото море, по пътя за Етлон, до прохода на Седад;

[16] после Емат, Вирота, Сибраим (който е между предела на Дамаск и предела на Емат) и Асаратихон (който е при пределите на Ауран);

[17] а границата от морето ще бъде Асеренан (при предела на Дамаск), а към север северната граница е Емат. Това е северната страна.

[18] А източната, между Ауран, Дамаск и Галаад оттатък и Израилевата земя отсам, ще бъде Йордан, като я премерите от северната граница до източното море. Това е източната страна.

[19] А към юг южната страна ще бъде от Тамар до водата на Мерива Кадис и през Египетския поток до голямото море. Това, към юг, е южната страна.

[20] А западната страна ще бъде голямото море от южната граница до прохода на Емат. Това е западната страна.

[21] Така да разделите тази земя помежду си според Израилевите племена.

[22] Да я разделите в наследство за вас и за чужденците, които са пришълци между вас, които родят деца сред вас; те нека ви бъдат като местни между

entre os filhos de Israel; convosco entrarão em herança, no meio das tribos de Israel.

23 E será que, na tribo em que morar o estrangeiro, ali lhe dareis a sua herança, diz o SENHOR Deus.

израилтяните; нека имат наследство с вас между Израилевите племена.

23 В което племе е пришълец чужденецът, там му дайте наследство, казва Господ Йехова.

Ezequiel 48

Os limites de sete tribos

1 São estes os nomes das tribos: desde a parte extrema do norte, via Hetlom, até à entrada de Hamate, até Hazar-Enom, o limite norte de Damasco até junto de Hamate e desde o lado oriental até ao ocidente, Dã terá uma porção.

2 Limitando-se com Dã, desde o lado oriental até ao ocidental, Aser, uma porção.

3 Limitando-se com Aser, desde o lado oriental até ao ocidental, Naftali, uma porção.

4 Limitando-se com Naftali, desde o lado oriental até ao ocidental, Manassés, uma porção.

5 Limitando-se com Manassés, desde o lado oriental até ao ocidental, Efraim, uma porção.

6 Limitando-se com Efraim, desde o lado oriental até ao ocidental, Rúben, uma porção.

7 Limitando-se com Rúben, desde o lado oriental até ao ocidental, Judá, uma porção.

8 Limitando-se com Judá, desde o lado oriental até ao ocidental, será a região sagrada que haveis de separar, de vinte e cinco mil côvados de largura e de

Йезекиил 48

1 А ето имената на племената, като се започне от северния край, покрай пътя за Етлон, до прохода на Емат и Асаренан (при предела на Дамаск, северно край Емат). И племената ще имат страните си към изток и към запад. Дан ще има един дял.

2 А до Дановата граница, от източната страна до западната страна, Асир ще имаедин дял.

3 А до Асировата граница, от източната страна до западната страна, Нефталим ще има един дял.

4 А до Нефталимовата граница, от източната страна до западната страна, Манасия ще има един дял.

5 А до Манасиевата граница, от източната страна до западната страна, Ефрем ще има един дял.

6 А до Ефремовата граница, от източната страна до западната страна, Рувим ще има един дял.

7 А до Рувимовата граница, от източната страна до западната страна, Юда ще имаедин дял.

8 И до Юдовата граница, от източната страна до западната страна, да бъде приносът, който ще посветите, двадесет и пет хиляди тръстики широк, а дълъг

comprimento, o mesmo que o das porções, desde o lado oriental até ao ocidental; o santuário estará no meio dela.

[9] A região que haveis de separar ao SENHOR será do comprimento de vinte e cinco mil côvados e da largura de dez mil.

[10] Esta região santa dos sacerdotes terá, ao norte, vinte e cinco mil côvados, ao ocidente, dez mil de largura, ao oriente, dez mil de largura e ao sul, vinte e cinco mil de comprimento; o santuário do SENHOR estará no meio dela.

[11] Será para os sacerdotes santificados, para os filhos de Zadoque, que cumpriram o seu dever e não andaram errados, quando os filhos de Israel se extraviaram, como fizeram os levitas.

[12] Será região especial dentro da região sagrada, lugar santíssimo, fazendo limites com a porção dos levitas.

Os limites dos sacerdotes e dos levitas

[13] Os levitas, segundo o limite dos sacerdotes, terão vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura; todo o comprimento será vinte e cinco mil, e a largura, dez mil.

[14] Não venderão nada disto, nem trocarão, nem transferirão a outrem o melhor da terra, porque é santo ao SENHOR.

Os limites da cidade

[15] Mas os cinco mil côvados que ficaram da largura diante dos vinte e cinco mil serão

колкото всеки от другите дялове от източната страна до западната страна; и светилището да бъде сред него.

[9] Приносът, който ще посветите на Господа, да бъде двадесет и пет хиляди тръстики на дължина и десет хиляди на ширина.

[10] И този свят принос да бъде за тях, за свещениците, дълъг към север двадесет и пет хиляди тръстики, широк към запад десет хиляди, широк и към изток десет хиляди, а дълъг към юг двадесет и пет хиляди; и Господнето светилище ще бъде сред него.

[11] Това да бъде за осветените свещеници от Садоковите потомци, които пазиха заръките Ми и не се заблудиха, когато израилтяните се заблудиха, както се заблудиха левитите.

[12] Този посветен принос от приноса на земята ще им бъде пресвят до предела на левитите.

[13] И съответстващ на границата на свещениците, левитите ще имат дял, двадесет и пет хиляди тръстики дълъг и десет хиляди широк; цялата дължина ще бъде двадесет и пет хиляди и широчината – десет хиляди.

[14] От него да не продават, нито да го дават в размяна, нито да предадат на други земните първородни; защото делът им е свят на Господа.

[15] А петте хиляди тръстики, които остават в широчината срещу двадесет и

para o uso civil da cidade, para habitação e para arredores; a cidade estará no meio.

петте хиляди, да бъдат за обща употреба – за града, за живеене и за пасбища; а градът да бъде сред него.

16 Serão estas as suas medidas: o lado norte, de quatro mil e quinhentos côvados, o lado sul, de quatro mil e quinhentos, o lado oriental, de quatro mil e quinhentos, e o lado ocidental, de quatro mil e quinhentos.

16 Ето мерките му: северната страна – четири хиляди и петстотин тръстики, южната страна – четири хиляди и петстотин, източната страна – четири хиляди и петстотин, и западната страна – четири хиляди и петстотин.

17 Os arredores da cidade serão, ao norte, de duzentos e cinqüenta côvados, ao sul, de duzentos e cinqüenta côvados, ao oriente, de duzentos e cinqüenta e, ao ocidente, de duzentos e cinqüenta.

17 Пасбищата на града да бъдат на север двеста и петдесет, на юг двеста и петдесет, на изток двеста и петдесет и на запад двеста и петдесет.

18 Quanto ao que ficou do resto do comprimento, paralelo à região sagrada, será de dez mil para o oriente e de dez mil para o ocidente e corresponderá à região sagrada; e o seu produto será para o sustento daqueles que trabalham na cidade.

18 И остатъкът от дължината, съответстващ на святия принос, ще бъде десет хиляди тръстики на изток и десет хиляди на запад; ще съответства на святия принос; и реколтата му ще бъде за храна на онези, които слугуват в града.

19 Lavrá-lo-ão os trabalhadores da cidade, provindos de todas as tribos de Israel.

19 Онези от всички Израилеви племена, които слугуват в града, да го обработват.

20 A região toda será de vinte e cinco mil côvados em quadrado, isto é, a região sagrada juntamente com a possessão da cidade.

20 Цялото посветено място да бъде двадесет и пет хиляди тръстики на двадесет и пет хиляди; ще направите святия принос квадратен, включително градското притежание.

Os limites do príncipe

21 O que restar será para o príncipe, deste e do outro lado da região sagrada e da possessão da cidade. Por isso, aquilo que se estende dos vinte e cinco mil côvados em direção do oriente e também dos vinte e cinco mil côvados em direção do ocidente,

21 А остатъкът да бъде за княза, от двете страни на святия принос и на градското притежание, пред посветеното място от двадесет и петте хиляди тръстики към източната граница, а на запад пред двадесет и петте хиляди към западната

paralelamente com as porções, será do príncipe; a região sagrada e o santuário do templo estarão no meio.

граница, съответстващ на всеки от дяловете; това да бъде за княза. А святият принос със светилището на дома ще бъде сред него.

22 Excetuando o que pertence aos levitas e a cidade que está no meio daquilo que pertence ao príncipe, entre o território de Judá e o de Benjamim, será isso para o príncipe.

22 И така, мястото от притежанието на левитите и от притежанието на града, което е по средата между границата на Юда и границата на Вениамин, ще бъде на княза; на княза ще бъде.

Os limites das outras cinco tribos

23 Quanto ao resto das tribos, desde o lado oriental até ao ocidental, Benjamim terá uma porção.

23 А колкото до останалите племена: от източната страна до западната страна Вениамин ще има един дял.

24 Limitando-se com Benjamim, desde o lado oriental até ao ocidental, Simeão, uma porção.

24 А до Вениаминовата граница, от източната страна до западната страна, Симеон ще има един дял.

25 Limitando-se com Simeão, desde o lado oriental até ao ocidental, Issacar, uma porção.

25 А до Симеоновата граница, от източната страна до западната страна, Исахар ще има един дял.

26 Limitando-se com Issacar, desde o lado oriental até ao ocidental, Zebulom, uma porção.

26 А до Исахаровата граница, от източната страна до западната страна, Завулон ще има един дял.

27 Limitando-se com Zebulom, desde o lado oriental até ao ocidental, Gade, uma porção.

27 А до Завулоновата граница, от източната страна до западната страна, Гад ще има един дял.

28 Limitando-se com o território de Gade, ao sul, o limite será desde Tamar até às águas de Meribá-Cades, ao longo do ribeiro do Egito até ao mar Grande.

28 А до Гадовата граница, на южната страна към юг, границата да бъде от Тамар до водата на Мерива Кадис и през Египетския поток до голямото море.

29 Esta é a terra que sorteareis em herança às tribos de Israel; e estas, as suas porções, diz o SENHOR Deus.

29 Тази е земята, която ще разделите с жребий на Израилевите племена в наследство, и тези са дяловете на всяко от тях, казва Господ Йехова. Портите на святия Йерусалим

As portas da cidade

[30] São estas as saídas da cidade: do lado norte, que mede quatro mil e quinhentos côvados,

[30] А ето предградията на града: на северната страна – четири хиляди и петстотин тръстики по мярка;

[31] três portas: a porta de Rúben, a de Judá e a de Levi, tomando as portas da cidade os nomes das tribos de Israel;

[31] а градските порти да се наричат с имената на Израилевите племена; три отпортите да гледат към север: Рувимовата порта една, Юдовата порта една и Левиевата порта една;

[32] do lado oriental, quatro mil e quinhentos côvados e três portas, a saber: a porta de José, a de Benjamim e a de Dã;

[32] и на източната страна – четири хиляди и петстотин тръстики, и три порти: Йосифовата порта една, Вениаминовата порта една и Дановата порта една;

[33] do lado sul, quatro mil e quinhentos côvados e três portas: a porta de Simeão, a de Issacar e a de Zebulom;

[33] и на южната страна – четири хиляди и петстотин тръстики по мярка, и три порти: Симеоновата порта една, Исахаровата порта една и Завулоновата порта една;

[34] do lado ocidental, quatro mil e quinhentos côvados e as suas três portas: a porta de Gade, a de Aser e a de Naftali.

[34] а на западната страна – четири хиляди и петстотин тръстики, и три порти: Гадовата порта една, Асировата порта една и Нефталимовата порта една.

[35] Dezoito mil côvados em redor; e o nome da cidade desde aquele dia será: O SENHOR Está Ali.

[35] Окръжността да бъде осемнадесет хиляди тръстики; и от онзи ден името на града ще бъде Йехова-шама.

Daniel	Даниил

Daniel 1

A educação de Daniel e de seus companheiros

[1] No ano terceiro do reinado de Jeoaquim, rei de Judá, veio Nabucodonosor, rei da Babilônia, a Jerusalém e a sitiou.

[2] O SENHOR lhe entregou nas mãos a Jeoaquim, rei de Judá, e alguns dos utensílios da Casa de Deus; a estes, levou-os para a terra de Sinar, para a casa do seu deus, e os pôs na casa do tesouro do seu deus.

[3] Disse o rei a Aspenaz, chefe dos seus eunucos, que trouxesse alguns dos filhos de Israel, tanto da linhagem real como dos nobres,

[4] jovens sem nenhum defeito, de boa aparência, instruídos em toda a sabedoria, doutos em ciência, versados no conhecimento e que fossem competentes para assistirem no palácio do rei e lhes ensinasse a cultura e a língua dos caldeus.

[5] Determinou-lhes o rei a ração diária, das finas iguarias da mesa real e do vinho que ele bebia, e que assim fossem mantidos por três anos, ao cabo dos quais assistiriam diante do rei.

[6] Entre eles, se achavam, dos filhos de Judá, Daniel, Hananias, Misael e Azarias.

[7] O chefe dos eunucos lhes pôs outros nomes, a saber: a Daniel, o de Beltessazar; a Hananias, o de Sadraque; a Misael, o de Mesaque; e a Azarias, o de Abede-Nego.

Даниил 1

Даниил в царския палат на Навуходоносор

[1] В третата година от царуването на Юдейския цар Йоаким вавилонският цар Навуходоносор дойде до Йерусалим и го обсади.

[2] И Господ предаде в ръката му Юдейския цар Йоаким и част от съдовете на Божия дом; и той ги занесе в земята Сенаар, в светилището на своя бог, и внесе съдовете в съкровищницата на своя бог.

[3] Царят заповядa на началника на евнусите си Асфеназ да доведе някои от израилтяните, т. е. от царския род и от благородните,

[4] юноши без никакъв недостатък, красиви наглед, които проумяваха всякаква мъдрост, вещи във всякаквознание, такива, които владееха науките и бяха достойни да стоят в царския палат, за да ги учи на учението и езика на халдейците.

[5] И царят им определи за всеки ден дял от царските изрядни ястия и от виното, което той пиеше, с които да ги хранят три години, за да стоят пред царя след изтичането на това време.

[6] А между тях бяха, от юдеите, Даниил, Анания, Мисаил и Азария,

[7] които началникът на евнусите преименува, като нарече Даниил Валтасасар, а Анания – Седрах, Мисаил – Мисах, и Азария – Авденаго.

[8] Resolveu Daniel, firmemente, não contaminar-se com as finas iguarias do rei, nem com o vinho que ele bebia; então, pediu ao chefe dos eunucos que lhe permitisse não contaminar-se.

[9] Ora, Deus concedeu a Daniel misericórdia e compreensão da parte do chefe dos eunucos.

[10] Disse o chefe dos eunucos a Daniel: Tenho medo do meu senhor, o rei, que determinou a vossa comida e a vossa bebida; por que, pois, veria ele o vosso rosto mais abatido do que o dos outros jovens da vossa idade? Assim, poríeis em perigo a minha cabeça para com o rei.

[11] Então, disse Daniel ao cozinheiro-chefe, a quem o chefe dos eunucos havia encarregado de cuidar de Daniel, Hananias, Misael e Azarias:

[12] Experimenta, peço-te, os teus servos dez dias; e que se nos dêem legumes a comer e água a beber.

[13] Então, se veja diante de ti a nossa aparência e a dos jovens que comem das finas iguarias do rei; e, segundo vires, age com os teus servos.

[14] Ele atendeu e os experimentou dez dias.

[15] No fim dos dez dias, a sua aparência era melhor; estavam eles mais robustos do que todos os jovens que comiam das finas iguarias do rei.

[8] Но Даниил реши в сърцето си да не се оскверни от изрядните ястия на царя, нито от виното, което той пиеше; затова помоли началника на евнусите да не се оскверни.

[9] А Бог направи така, че Даниил да придобие благоволение и милост пред началника на евнусите.

[10] И началникът на евнусите каза на Даниил: Аз се боя от господаря си, царя, който определи ястието и питието ви, да не би да види, че лицата ви са по-малко поправени от лицата на юношите, вашите връстници, и така да изложите главата ми на опасност пред царя.

[11] Тогава Даниил каза на надзирателя, когото началникът на евнусите беше поставил над Даниил, Анания, Мисаил и Азария:

[12] Опитай, моля, слугите си десет дни, през което време да ни се даде да ядем зеленчук и да пием вода;

[13] после нека бъдат прегледани пред тебе нашите лица и лицата на юношите, които ядат от изрядните ястия на царя; и според каквото видиш, постъпи със слугите си.

[14] Той ги послуша за това и ги опита десет дни.

[15] И на края на десетте дни техните лица изглеждаха по-красиви и по-пълни, отколкото лицата на всички юноши, които ядеха от изрядните ястия на царя.

[16] Com isto, o cozinheiro-chefe tirou deles as finas iguarias e o vinho que deviam beber e lhes dava legumes.

[17] Ora, a estes quatro jovens Deus deu o conhecimento e a inteligência em toda cultura e sabedoria; mas a Daniel deu inteligência de todas as visões e sonhos.

[18] Vencido o tempo determinado pelo rei para que os trouxessem, o chefe dos eunucos os trouxe à presença de Nabucodonosor.

[19] Então, o rei falou com eles; e, entre todos, não foram achados outros como Daniel, Hananias, Misael e Azarias; por isso, passaram a assistir diante do rei.

[20] Em toda matéria de sabedoria e de inteligência sobre que o rei lhes fez perguntas, os achou dez vezes mais doutos do que todos os magos e encantadores que havia em todo o seu reino.

[21] Daniel continuou até ao primeiro ano do rei Ciro.

Daniel 2

Daniel interpreta o sonho de Nabucodonosor

[1] No segundo ano do reinado de Nabucodonosor, teve este um sonho; o seu espírito se perturbou, e passou-se-lhe o sono.

[2] Então, o rei mandou chamar os magos, os encantadores, os feiticeiros e os caldeus, para que declarassem ao rei quais lhe foram os sonhos; eles vieram e se apresentaram diante do rei.

[16] И така, надзирателят отнемаше от тях изрядното ястие и виното, което трябваше да пият, и им даваше зеленчук.

[17] А на тези четири юноши Бог даде знание и разум във всяко учение и мъдрост; и Даниил можеше да проумява всички видения и сънища.

[18] На края на дните, когато царят беше заповядал да ги въведат, началникът на евнусите ги въведе пред Навуходоносор.

[19] След като царят разговаря с тях, между всички тях не се намери подобен на Даниил, Анания, Мисаил и Азария; затова те стояха пред царя.

[20] И във всяко дело, което изискваше мъдрост и проумяване, за което царят ги попита, ги намери десет пъти по-добри от всички влъхви и врачалци, които бяха в цялото му царство.

[21] И Даниил остана до първата година на цар Кир.

Даниил 2

Сънят на Навуходоносор и тълкуването му

[1] Във втората година от царуването на Навуходоносор царят видя сънища, от които духът му се смути и сънят побегна от него.

[2] Тогава той заповяда да повикат влъхвите и врачалците, магьосниците и халдейците, за да явят на царя сънищата му. И така, те влязоха и застанаха пред него.

[3] Disse-lhes o rei: Tive um sonho, e para sabê-lo está perturbado o meu espírito.

[4] Os caldeus disseram ao rei em aramaico: Ó rei, vive eternamente! Dize o sonho a teus servos, e daremos a interpretação.

[5] Respondeu o rei e disse aos caldeus: Uma coisa é certa: se não me fizerdes saber o sonho e a sua interpretação, sereis despedaçados, e as vossas casas serão feitas monturo;

[6] mas, se me declarardes o sonho e a sua interpretação, recebereis de mim dádivas, prêmios e grandes honras; portanto, declarai-me o sonho e a sua interpretação.

[7] Responderam segunda vez e disseram: Diga o rei o sonho a seus servos, e lhe daremos a interpretação.

[8] Tornou o rei e disse: Bem percebo que quereis ganhar tempo, porque vedes que o que eu disse está resolvido,

[9] isto é: se não me fazeis saber o sonho, uma só sentença será a vossa; pois combinastes palavras mentirosas e perversas para as proferirdes na minha presença, até que se mude a situação; portanto, dizei-me o sonho, e saberei que me podeis dar-lhe a interpretação.

[10] Responderam os caldeus na presença do rei e disseram: Não há mortal sobre a terra que possa revelar o que o rei exige; pois jamais houve rei, por grande e poderoso que tivesse sido, que exigisse semelhante

[3] Царят им каза: Видях сън; и духът ми се смущава, за да разбера съня.

[4] Тогава халдейците говориха на царя на сирийски: Царю, да си жив довека! Кажи съня на слугите си и ние ще разкрием значението му.

[5] Царят отговори на халдейците: Ето заповядвам, ако не ми кажете съня и значението му, ще бъдете посечени и къщите ви ще се превърнат в бунища;

[6] но ако разкриете съня и значението му, ще получите от мене подаръци, награди и голяма чест. И така, разкрийте ми съня и разтълкувайте значението му.

[7] Те, като отговориха втори път, казаха: Нека царят каже съня на слугите си и ние ще разкрием значението му.

[8] Царят отговори: Зная добре, че вие искате да печелите време, понеже виждате, какво съм ви заповядал.

[9] Обаче ако не ми разкриете съня, има само това решение за вас; защото сте се наговорили да говорите лъжливи и празни думи пред мене, докато решението ми се измени. И така, разкажете ми съня и аз ще узная, че можете да ми кажете и значението му.

[10] Халдейците отговориха пред царя: Няма човек на света, който да може да яви тази царска работа; защото няма цар, господар или управител, който да е изискал такова нещо от влъхва или вражалец, или халдеец.

coisa de algum mago, encantador ou caldeu.

[11] A coisa que o rei exige é difícil, e ninguém há que a possa revelar diante do rei, senão os deuses, e estes não moram com os homens.

[11] Това, което царят изисква, е трудно; и няма друг, който би могъл да го каже пред царя, освен боговете, чието жилище не е между хората.

[12] Então, o rei muito se irou e enfureceu; e ordenou que matassem a todos os sábios da Babilônia.

[12] Затова царят се разгневи много и се разяри, и заповяда да погубят всички вавилонски мъдреци.

[13] Saiu o decreto, segundo o qual deviam ser mortos os sábios; e buscaram a Daniel e aos seus companheiros, para que fossem mortos.

[13] И тъй като излезе указът да се умъртвят мъдреците, потърсиха Даниил и другарите му, за да ги убият.

[14] Então, Daniel falou, avisada e prudentemente, a Arioque, chefe da guarda do rei, que tinha saído para matar os sábios da Babilônia.

[14] Тогава Даниил отговори с благоразумие и мъдрост на началника на царските телохранители Ариох, който беше излязъл да убие вавилонските мъдреци.

[15] E disse a Arioque, encarregado do rei: Por que é tão severo o mandado do rei? Então, Arioque explicou o caso a Daniel.

[15] Той каза на царския началник Ариох: Защо този царски указ е така прибързан? Тогава Ариох разказа всичко на Даниил.

[16] Foi Daniel ter com o rei e lhe pediu designasse o tempo, e ele revelaria ao rei a interpretação.

[16] И Даниил влезе и помоли царя да му даде време, за да каже на царя значението на съня.

[17] Então, Daniel foi para casa e fez saber o caso a Hananias, Misael e Azarias, seus companheiros,

[17] Тогава Даниил отиде в къщата си и разказа за това на другарите си Анания, Мисаил и Азария,

[18] para que pedissem misericórdia ao Deus do céu sobre este mistério, a fim de que Daniel e seus companheiros não perecessem com o resto dos sábios da Babilônia.

[18] за да просят милост от небесния Бог относно тази тайна, така че да не погинат Даниил и другарите му с другите вавилонски мъдреци.

[19] Então, foi revelado o mistério a Daniel numa visão de noite; Daniel bendisse o Deus do céu.
[20] Disse Daniel: Seja bendito o nome de Deus, de eternidade a eternidade, porque dele é a sabedoria e o poder;
[21] é ele quem muda o tempo e as estações, remove reis e estabelece reis; ele dá sabedoria aos sábios e entendimento aos inteligentes.

[22] Ele revela o profundo e o escondido; conhece o que está em trevas, e com ele mora a luz.

[23] A ti, ó Deus de meus pais, eu te rendo graças e te louvo, porque me deste sabedoria e poder; e, agora, me fizeste saber o que te pedimos, porque nos fizeste saber este caso do rei.
[24] Por isso, Daniel foi ter com Arioque, ao qual o rei tinha constituído para exterminar os sábios da Babilônia; entrou e lhe disse: Não mates os sábios da Babilônia; introduze-me na presença do rei, e revelarei ao rei a interpretação.
[25] Então, Arioque depressa introduziu Daniel na presença do rei e lhe disse: Achei um dentre os filhos dos cativos de Judá, o qual revelará ao rei a interpretação.
[26] Respondeu o rei e disse a Daniel, cujo nome era Beltessazar: Podes tu fazer-me saber o que vi no sonho e a sua interpretação?

[19] Тогава тайната се откри на Даниил в нощно видение. Тогава Даниил, като благослови небесния Бог, проговори.
[20] Даниил каза: Да бъде благословено името Божие отвека и довека; защото мъдростта и силата са Негови.
[21] Той изменя времената и годините; сваля царе и поставя царе; Той е, Който дава мъдрост на мъдрите и знание на разумните.
[22] Той открива дълбоките и скрити неща; Той познава онова, което е в тъмнината; и светлината обитава с Него.
[23] На Тебе, Боже на бащите ми, благодаря и Тебе славословя, Който си ми дал мъдрост и сила, като си ми открил онова, което измолих от Тебе, защото си ни открил царската работа.
[24] И така, Даниил влезе при Ариох, когото царят беше назначил да погуби вавилонските мъдреци, и като влезе, му каза така: Недей погубва вавилонските мъдреци. Въведи ме пред царя и аз ще му разкрия значението на съня.

[25] Тогава Ариох побърза да въведе Даниил пред царя и му каза така: Намерих човек от юдейските пленници, който ще разкрие на царя значението.

[26] Царят проговори на Даниил, чието име беше Валтасасар: Можеш ли да ми откриеш съня, който видях, и значението му?

27 Respondeu Daniel na presença do rei e disse: O mistério que o rei exige, nem encantadores, nem magos nem astrólogos o podem revelar ao rei;

27 Даниил отговори на царя: Тайната, която царят изисква, не могат да явят на царя нито мъдреци, нито вражалци, нито влъхви, нито астролози.

28 mas há um Deus no céu, o qual revela os mistérios, pois fez saber ao rei Nabucodonosor o que há de ser nos últimos dias. O teu sonho e as visões da tua cabeça, quando estavas no teu leito, são estas:

28 Но има Бог на небеса, Който открива тайни; и Той явява на цар Навуходоносор онова, което предстои да стане в последните дни. Ето съня ти и това, което си видял в главата си, на леглото си:

29 Estando tu, ó rei, no teu leito, surgiram-te pensamentos a respeito do que há de ser depois disto. Aquele, pois, que revela mistérios te revelou o que há de ser.

29 Царю, размишленията дойдоха в ума ти на леглото ти за онова, което предстои да стане по-късно; и Онзи, Който открива тайни, ти е явил онова, което предстои да стане.

30 E a mim me foi revelado este mistério, não porque haja em mim mais sabedoria do que em todos os viventes, mas para que a interpretação se fizesse saber ao rei, e para que entendesses as cogitações da tua mente.

30 Но колкото до мене, тази тайна не ми се откри чрез някоя мъдрост, която аз имам повече от всички живи, а за да се открие на царя значението на съня и за да разбереш размишленията на сърцето си.

31 Tu, ó rei, estavas vendo, e eis aqui uma grande estátua; esta, que era imensa e de extraordinário esplendor, estava em pé diante de ti; e a sua aparência era terrível.

31 Ти, царю, си видял голям образ. Този образ, който е бил велик и чийто блясък е бил превъзходен, е стоял пред теб; и изгледът му е бил страшен.

32 A cabeça era de fino ouro, o peito e os braços, de prata, o ventre e os quadris, de bronze;

32 Главата на този образ е била от чисто злато, гърдите и мищците му – от сребро, коремът и бедрата му – от мед,

33 as pernas, de ferro, os pés, em parte, de ferro, em parte, de barro.

33 краката му – от желязо, ходилата му – отчасти от желязо, а отчасти от кал.

34 Quando estavas olhando, uma pedra foi cortada sem auxílio de mãos, feriu a estátua nos pés de ferro e de barro e os esmiuçou.

34 Ти си гледал, докато се е отсякъл камък, не с ръце, който е ударил образа в ходилата му, които са били от желязо и кал, и ги е строшил.

[35] Então, foi juntamente esmiuçado o ferro, o barro, o bronze, a prata e o ouro, os quais se fizeram como a palha das eiras no estio, e o vento os levou, e deles não se viram mais vestígios. Mas a pedra que feriu a estátua se tornou em grande montanha, que encheu toda a terra.

[35] Тогава желязото, калта, медта, среброто и златото са се строшили изведнъж и са станали като прах по харманa лете; вятърът ги е отнесъл и за тях не се е намерило никакво място. А камъкът, който ударил образа, е станал голяма планина и е изпълнил целия свят.

[36] Este é o sonho; e também a sua interpretação diremos ao rei.

[36] Това е сънят; и ще кажем пред царя значението му.

[37] Tu, ó rei, rei de reis, a quem o Deus do céu conferiu o reino, o poder, a força e a glória;

[37] Царю, ти си цар на царете, на когото небесният Бог даде царство и сила, могъщество и слава;

[38] a cujas mãos foram entregues os filhos dos homens, onde quer que eles habitem, e os animais do campo e as aves do céu, para que dominasses sobre todos eles, tu és a cabeça de ouro.

[38] и където и да живеят хората, горските зверове и небесните птици, Той ги е дал в твоята ръка и те е поставил господар над всички тях. Ти си онази златна глава.

[39] Depois de ti, se levantará outro reino, inferior ao teu; e um terceiro reino, de bronze, o qual terá domínio sobre toda a terra.

[39] След тебе ще се издигне друго царство, по-долно от твоето, и друго, трето царство от мед, което ще завладее целия свят.

[40] O quarto reino será forte como ferro; pois o ferro a tudo quebra e esmiúça; como o ferro quebra todas as coisas, assim ele fará em pedaços e esmiuçará.

[40] Ще се издигне и четвърто царство, яко като желязо, понеже желязото строшава и сдробява всичко; и то ще строшава и стрива, както желязото, което строшава всичко.

[41] Quanto ao que viste dos pés e dos artelhos, em parte, de barro de oleiro e, em parte, de ferro, será esse um reino dividido; contudo, haverá nele alguma coisa da firmeza do ferro, pois que viste o ferro misturado com barro de lodo.

[41] А понеже си видял ходилата и пръстите отчасти от грънчарска кал и отчасти от желязо, това ще бъде едно разделено царство; но в него ще има нещо от силата на желязото, понеже си видял желязото смесено с глинена кал.

42 Como os artelhos dos pés eram, em parte, de ferro e, em parte, de barro, assim, por uma parte, o reino será forte e, por outra, será frágil.

43 Quanto ao que viste do ferro misturado com barro de lodo, misturar-se-ão mediante casamento, mas não se ligarão um ao outro, assim como o ferro não se mistura com o barro.

44 Mas, nos dias destes reis, o Deus do céu suscitará um reino que não será jamais destruído; este reino não passará a outro povo; esmiuçará e consumirá todos estes reinos, mas ele mesmo subsistirá para sempre,

45 como viste que do monte foi cortada uma pedra, sem auxílio de mãos, e ela esmiuçou o ferro, o bronze, o barro, a prata e o ouro. O Grande Deus fez saber ao rei o que há de ser futuramente. Certo é o sonho, e fiel, a sua interpretação.

46 Então, o rei Nabucodonosor se inclinou, e se prostrou rosto em terra perante Daniel, e ordenou que lhe fizessem oferta de manjares e suaves perfumes.

47 Disse o rei a Daniel: Certamente, o vosso Deus é o Deus dos deuses, e o SENHOR dos reis, e o revelador de mistérios, pois pudeste revelar este mistério.

48 Então, o rei engrandeceu a Daniel, e lhe deu muitos e grandes presentes, e o pôs por governador de toda a província da

42 И както пръстите на краката са били отчасти от желязо и отчасти от кал, така и царството ще бъде отчасти яко и отчасти крехко.

43 И както си видял желязото смесено с глинена кал, така те ще се размесят с потомците на други родове хора; но няма да се слеят един с друг, както желязото не се смесва с калта.

44 И в дните на онези царе небесният Бог ще издигне царство, което довека няма да се разруши и владичеството над което няма да премине към друг народ; но то ще строши и довърши всички тези царства, а самото то ще пребъде довека.

45 Както си видял, че камък се е отсякъл от планината, не с ръце, и че е разтрил желязото, медта, калта, среброто и златото, великият Бог открива на царя онова, което предстои да стане по-късно. Сънят е истински и тълкуването му евярно.

46 Тогава цар Навуходоносор падна на лице и се поклони на Даниил, и заповяда да му принесат принос и кадения.

47 Царят отговори на Даниил: Наистина вашият Бог е Бог на боговете и Господ на царете, и откривател на тайни, тъй като ти можа да откриеш тази тайна.

48 Тогава царят възвеличи Даниил, даде му много и големи подаръци и го постави управител на цялата вавилонска област и началник на

Babilônia, como também o fez chefe supremo de todos os sábios da Babilônia.

[49] A pedido de Daniel, constituiu o rei a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego sobre os negócios da província da Babilônia; Daniel, porém, permaneceu na corte do rei.

Daniel 3

Livrados os companheiros de Daniel da fornalha de fogo

[1] O rei Nabucodonosor fez uma imagem de ouro que tinha sessenta côvados de altura e seis de largura; levantou-a no campo de Dura, na província da Babilônia.

[2] Então, o rei Nabucodonosor mandou ajuntar os sátrapas, os prefeitos, os governadores, os juízes, os tesoureiros, os magistrados, os conselheiros e todos os oficiais das províncias, para que viessem à consagração da imagem que o rei Nabucodonosor tinha levantado.

[3] Então, se ajuntaram os sátrapas, os prefeitos, os governadores, os juízes, os tesoureiros, os magistrados, os conselheiros e todos os oficiais das províncias, para a consagração da imagem que o rei Nabucodonosor tinha levantado; e estavam em pé diante da imagem que Nabucodonosor tinha levantado.

[4] Nisto, o arauto apregoava em alta voz: Ordena-se a vós outros, ó povos, nações e homens de todas as línguas:

[5] no momento em que ouvirdes o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara, do saltério, da gaita de foles e de toda

управителите над всички вавилонски мъдреци.

[49] Даниил измоли от царя и той постави Седрах, Мисах и Авденаго над работите на вавилонската област; а Даниил беше в царския дворец.

Даниил 3

Златната статуя и чудото в огнената пещ

[1] Цар Навуходоносор направи златен образ, шестдесет лакти висок и шест лакти широк, и го постави на полето Дура, във вавилонската област.

[2] Тогава цар Навуходоносор прати да съберат сатрапите, наместниците, областните управители, съдиите, ковчежниците, съветниците, законоведците и всички началници на областите да дойдат на посвещението на образа, който цар Навуходоносор беше поставил.

[3] Тогава сатрапите, наместниците, областните управители, съдиите, ковчежниците, съветниците, законоведците и всички началници на областите се събраха на посвещението на образа, който цар Навуходоносор беше поставил; и застанаха пред образа, поставен от царя.

[4] Тогава глашатай викаше със силен глас: На вас се заповядва, племена, народи и езици,

[5] когато чуете звука на тръбата, на свирката, на арфата, на китарата, на псалтира и на всякакъв вид музика, да

sorte de música, vos prostrareis e adorareis a imagem de ouro que o rei Nabucodonosor levantou.

6 Qualquer que se não prostrar e não a adorar será, no mesmo instante, lançado na fornalha de fogo ardente.

7 Portanto, quando todos os povos ouviram o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara, do saltério e de toda sorte de música, se prostraram os povos, nações e homens de todas as línguas e adoraram a imagem de ouro que o rei Nabucodonosor tinha levantado.

8 Ora, no mesmo instante, se chegaram alguns homens caldeus e acusaram os judeus;

9 disseram ao rei Nabucodonosor: Ó rei, vive eternamente!

10 Tu, ó rei, baixaste um decreto pelo qual todo homem que ouvisse o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara, do saltério, da gaita de foles e de toda sorte de música se prostraria e adoraria a imagem de ouro;

11 e qualquer que não se prostrasse e não adorasse seria lançado na fornalha de fogo ardente.

12 Há uns homens judeus, que tu constituíste sobre os negócios da província da Babilônia: Sadraque, Mesaque e Abede-Nego; estes homens, ó rei, não fizeram caso de ti, a teus deuses não servem, nem adoram a imagem de ouro que levantaste.

13 Então, Nabucodonosor, irado e furioso, mandou chamar Sadraque, Mesaque e

паднете, за да се поклоните на златния образ, който цар Навуходоносор е поставил;

6 а който не падне да се поклони, в същия час ще бъде хвърлен сред пламтящата огнена пещ.

7 Затова, когато всички племена чуха звука на тръбата, на свирката, на арфата, на китарата, на псалтира и на всякакъв вид музика, всички племена, народи и езици падаха и се кланяха на златния образ, който цар Навуходоносор беше поставил.

8 Тогава някои халдейци се приближиха при царя и наклеветиха юдеите,

9 като казаха на цар Навуходоносор: Царю, да си жив довека!

10 Ти, царю, си издал указ всеки човек, който чуе звука на тръбата, на свирката, на арфата, на китарата, на псалтира и на всякакъв вид музика, да падне и да се поклони на златния образ,

11 а който не падне и не се поклони, да бъде хвърлен сред пламтящата огнена пещ.

12 Има някои юдеи, които ти си поставил над работите на вавилонската област, Седрах, Мисах и Авденаго, които хора, царю, не те зачетоха; на боговете ти не служат и на златния образ, който си поставил, не се кланят.

13 Тогава Навуходоносор с гняв и ярост заповяда да докарат Седрах, Мисах и

Abede-Nego. E trouxeram a estes homens perante o rei.

[14] Falou Nabucodonosor e lhes disse: É verdade, ó Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, que vós não servis a meus deuses, nem adorais a imagem de ouro que levantei?

[15] Agora, pois, estai dispostos e, quando ouvirdes o som da trombeta, do pífaro, da cítara, da harpa, do saltério, da gaita de foles, prostrai-vos e adorai a imagem que fiz; porém, se não a adorardes, sereis, no mesmo instante, lançados na fornalha de fogo ardente. E quem é o deus que vos poderá livrar das minhas mãos?

[16] Responderam Sadraque, Mesaque e Abede-Nego ao rei: Ó Nabucodonosor, quanto a isto não necessitamos de te responder.

[17] Se o nosso Deus, a quem servimos, quer livrar-nos, ele nos livrará da fornalha de fogo ardente e das tuas mãos, ó rei.

[18] Se não, fica sabendo, ó rei, que não serviremos a teus deuses, nem adoraremos a imagem de ouro que levantaste.

[19] Então, Nabucodonosor se encheu de fúria e, transtornado o aspecto do seu rosto contra Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, ordenou que se acendesse a fornalha sete vezes mais do que se costumava.

Авденаго. И докараха тези хора пред царя.

[14] Навуходоносор им каза: Седрах, Мисах и Авденаго, нарочно ли не служите на моя бог и не се кланяте на златния образ, който поставих?

[15] Сега, като чуете звука на тръбата, на свирката, на арфата, на китарата, на псалтира и на всякакъв вид музика, ако сте готови да паднете и се поклоните на образа, който съм направил, добре; но ако не се поклоните, в същия час ще бъдете хвърлени сред пламтящата огнена пещ; и кой е онзи бог, който ще ви отърве от ръцете ми?

[16] Седрах, Мисах и Авденаго отговориха на царя: Навуходоносоре, на нас не ни трябва да ти отговаряме за това.

[17] Ако е така, нашият Бог, на Когото ние служим, може да ни отърве от пламтящата огнена пещ и от твоите ръце, царю, ще ни избави;

[18] но ако не, пак да знаеш, царю, че на боговете ти няма да служим и на златния образ, който си поставил, няма да се кланяме.

[19] Тогава Навуходоносор се изпълни с ярост и изгледът на лицето му се измени против Седрах, Мисах и Авденаго, и като проговори, заповяда да нагорещят пещта седем пъти повече, отколкото обикновено се нагорещяваше.

[20] Ordenou aos homens mais poderosos que estavam no seu exército que atassem a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego e os lançassem na fornalha de fogo ardente.

[21] Então, estes homens foram atados com os seus mantos, suas túnicas e chapéus e suas outras roupas e foram lançados na fornalha sobremaneira acesa.

[22] Porque a palavra do rei era urgente e a fornalha estava sobremaneira acesa, as chamas do fogo mataram os homens que lançaram de cima para dentro a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego.

[23] Estes três homens, Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, caíram atados dentro da fornalha sobremaneira acesa.

[24] Então, o rei Nabucodonosor se espantou, e se levantou depressa, e disse aos seus conselheiros: Não lançamos nós três homens atados dentro do fogo? Responderam ao rei: É verdade, ó rei.

[25] Tornou ele e disse: Eu, porém, vejo quatro homens soltos, que andam passeando dentro do fogo, sem nenhum dano; e o aspecto do quarto é semelhante a um filho dos deuses.

[26] Então, se chegou Nabucodonosor à porta da fornalha sobremaneira acesa, falou e disse: Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, servos do Deus Altíssimo, saí e vinde! Então, Sadraque, Mesaque e Abede-Nego saíram do meio do fogo.

[27] Ajuntaram-se os sátrapas, os prefeitos, os governadores e conselheiros do rei e viram que o fogo não teve poder algum

[20] И на някои силни мъже от войската си заповяда да вържат Седрах, Мисах и Авденаго и да ги хвърлят в пламтящата огнена пещ.

[21] Тогава тези мъже бяха вързани с долните дрехи, хитоните си, мантиите и другите си дрехи и бяха хвърлени сред пламтящата огнена пещ.

[22] А понеже царската заповед беше настойчива и пещта се нагорещи твърде много, огненият пламък уби онези мъже, които вдигнаха Седрах, Мисах и Авденаго.

[23] А тези трима мъже, Седрах, Мисах и Авденаго, паднаха вързани сред пламтящата огнена пещ.

[24] Тогава цар Навуходоносор, ужасѐн, стана бързо и продума на съветниците си: Не хвърлихме ли сред огъня трима вързани мъже? Те отговориха на царя: Вярно е, царю.

[25] Той каза: Ето, виждам четирима развързани мъже, които ходят сред огъня, без да са засегнати от пламъците; и по изгледа си четвъртият прилича на син на боговете.

[26] Тогава Навуходоносор се приближи до вратата на пламтящата огнена пещ и проговори: Седрах, Мисах и Авденаго, слуги на всевишния Бог, излезте и елате тук. Тогава Седрах, Мисах и Авденаго излязоха изсред огъня.

[27] И като се събраха сатрапите, наместниците, областните управители и царските съветници, видяха, че

sobre os corpos destes homens; nem foram chamuscados os cabelos da sua cabeça, nem os seus mantos se mudaram, nem cheiro de fogo passara sobre eles.

[28] Falou Nabucodonosor e disse: Bendito seja o Deus de Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, que enviou o seu anjo e livrou os seus servos, que confiaram nele, pois não quiseram cumprir a palavra do rei, preferindo entregar o seu corpo, a servirem e adorarem a qualquer outro deus, senão ao seu Deus.

[29] Portanto, faço um decreto pelo qual todo povo, nação e língua que disser blasfêmia contra o Deus de Sadraque, Mesaque e Abede-Nego seja despedaçado, e as suas casas sejam feitas em monturo; porque não há outro deus que possa livrar como este.

[30] Então, o rei fez prosperar a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego na província da Babilônia.

Daniel 4

A loucura de Nabucodonosor

[1] O rei Nabucodonosor a todos os povos, nações e homens de todas as línguas, que habitam em toda a terra: Paz vos seja multiplicada!

[2] Pareceu-me bem fazer conhecidos os sinais e maravilhas que Deus, o Altíssimo, tem feito para comigo.

[3] Quão grandes são os seus sinais, e quão poderosas, as suas maravilhas! O seu reino

огънят не беше оказал въздействие върху телата на тези мъже, косъм от главата им не беше изгорял и дрехите им не бяха се изменили, нито даже миризма от огън беше преминала върху тях.

[28] Навуходоносор каза: Благословен да бъде Бог Седрахов, Мисахов и Авденагов, Който изпрати ангела Си и избави слугите Си, които, като уповаваха на Него, не послушаха думата на царя, а предадоха телата си, за да не служат, нито да се поклонят на друг бог освен на своя си Бог.

[29] Затова издавам указ всеки човек, от който и да било народ, племе и език, който би казал зло против Бога на Седрах, Мисах и Авденаго, да бъде посечен и къщата му да бъде превърната в бунище; защото няма друг бог, който може да избави така.

[30] Тогава царят повиши Седрах, Мисах и Авденаго във Вавилонската област.

Даниил 4

Втори сън на Навуходоносор за дървото – тълкуване и сбъдване

[1] Цар Навуходоносор – към всички племена, народи и езици, които живеят по цял свят: Мир да ви се умножи!

[2] Видя ми се за добре да оповестя знаменията и чудесата, които ми направи всевишният Бог.

[3] Колко са велики Неговите знамения! И колко могъщи са чудесата Му!

é reino sempiterno, e o seu domínio, de geração em geração.

[4] Eu, Nabucodonosor, estava tranqüilo em minha casa e feliz no meu palácio.

[5] Tive um sonho, que me espantou; e, quando estava no meu leito, os pensamentos e as visões da minha cabeça me turbaram.

[6] Por isso, expedi um decreto, pelo qual fossem introduzidos à minha presença todos os sábios da Babilônia, para que me fizessem saber a interpretação do sonho.

[7] Então, entraram os magos, os encantadores, os caldeus e os feiticeiros, e lhes contei o sonho; mas não me fizeram saber a sua interpretação.

[8] Por fim, se me apresentou Daniel, cujo nome é Beltessazar, segundo o nome do meu deus, e no qual há o espírito dos deuses santos; e eu lhe contei o sonho, dizendo:

[9] Beltessazar, chefe dos magos, eu sei que há em ti o espírito dos deuses santos, e nenhum mistério te é difícil; eis as visões do sonho que eu tive; dize-me a sua interpretação.

[10] Eram assim as visões da minha cabeça quando eu estava no meu leito: eu estava olhando e vi uma árvore no meio da terra, cuja altura era grande;

[11] crescia a árvore e se tornava forte, de maneira que a sua altura chegava até ao céu; e era vista até aos confins da terra.

Неговото царство е вечно и Неговото владичество е из род в род.

[4] Аз, Навуходоносор, като бях спокоен у дома си и благополучен в палата си,

[5] видях сън, който ме уплаши; и размишленията ми на леглото ми и виденията в главата ми ме смутиха.

[6] Затова издадох указ да се въведат пред мене всичките вавилонски мъдреци, за да ми явят значението на съня.

[7] Тогава влязоха влъхвите, вражалците, халдейците и астролозите и аз разказах съня си пред тях; но не можаха да ми разкрият значението му.

[8] А най-накрая пред мене дойде Даниил, чието име беше Валтасасар, по името на моя бог, и в когото е духът на святите богове; и аз разказах съня пред него, като казах:

[9] Валтасасаре, началнико на влъхвите, понеже узнах, че духът на святите богове е в теб и никаква тайна не е трудна за теб, обясни ми виденията на съня, който видях, и ми разкрий значението му.

[10] Ето какви бяха виденията в главата ми и на леглото ми: Гледах и, ето, дърво сред света, чиято височина беше голяма.

[11] Това дърво стана голямо и яко, височината му стигаше до небето и то се виждаше до краищата на целия свят.

[12] A sua folhagem era formosa, e o seu fruto, abundante, e havia nela sustento para todos; debaixo dela os animais do campo achavam sombra, e as aves do céu faziam morada nos seus ramos, e todos os seres viventes se mantinham dela.

[13] No meu sonho, quando eu estava no meu leito, vi um vigilante, um santo, que descia do céu,

[14] clamando fortemente e dizendo: Derribai a árvore, cortai-lhe os ramos, derriçai-lhe as folhas, espalhai o seu fruto; afugentem-se os animais de debaixo dela e as aves, dos seus ramos.

[15] Mas a cepa, com as raízes, deixai na terra, atada com cadeias de ferro e de bronze, na erva do campo. Seja ela molhada do orvalho do céu, e a sua porção seja, com os animais, a erva da terra.

[16] Mude-se-lhe o coração, para que não seja mais coração de homem, e lhe seja dado coração de animal; e passem sobre ela sete tempos.

[17] Esta sentença é por decreto dos vigilantes, e esta ordem, por mandado dos santos; a fim de que conheçam os viventes que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens; e o dá a quem quer e até ao mais humilde dos homens constitui sobre eles.

[18] Isto vi eu, rei Nabucodonosor, em sonhos. Tu, pois, ó Beltessazar, dize a interpretação, porquanto todos os sábios do meu reino não me puderam fazer saber

[12] Листата му бяха хубави, плодът му изобилен и в него имаше храна за всички; под сянката му почиваха полските животни и на клоните му обитаваха небесните птици, и от него се хранеше всяка твар.

[13] Видях във виденията в главата си на леглото си и, ето, един свят страж слезе от небето

[14] и извика със силен глас така: Отсечете дървото и изсечете клоните му; отърсете листата му и разпръснете плода му; нека животните бягат изпод него и птиците – от клоните му;

[15] обаче оставете в земята пъна с корените му сред полската трева, и то с железен и меден обръч наоколо, и нека се мокри с небесната роса и участта му нека бъде с животните в тревата на земята;

[16] нека се измени човешкото му сърце и нека му се даде животинско сърце; и така нека минат над него седем времена.

[17] Тази присъда е по заповед от стражите и делото на думата на светите, за да знаят живите, че Всевишният владее над царството на хората, дава го на когото иска и поставя над него най-нищожния измежду хората.

[18] Този сън видях аз, цар Навуходоносор, и ти, Валтасасаре, разкрий значението му; защото нито един от мъдреците на царството ми не

a interpretação, mas tu podes; pois há em ti o espírito dos deuses santos.

може да ми разкрие значението; а ти можеш, защото духът на святите богове е в тебе.

[19] Então, Daniel, cujo nome era Beltessazar, esteve atônito por algum tempo, e os seus pensamentos o turbavam. Então, lhe falou o rei e disse: Beltessazar, não te perturbe o sonho, nem a sua interpretação. Respondeu Beltessazar e disse: SENHOR meu, o sonho seja contra os que te têm ódio, e a sua interpretação, para os teus inimigos.

[19] Тогава Даниил, чието име беше Валтасасар, остана смаян за малко и размишленията му го смущаваха. Царят проговори: Валтасасаре, да не те смущава сънят или значението му? Валтасасар отговори: Господарю мой, сънят нека бъде върху онези, които те мразят, и това, което означава – върху неприятелите ти!

[20] A árvore que viste, que cresceu e se tornou forte, cuja altura chegou até ao céu, e que foi vista por toda a terra,

[20] Дървото, което си видял, че станало голямо и яко, чиято височина стигала до небето и което се виждало от целия свят,

[21] cuja folhagem era formosa, e o seu fruto, abundante, e em que para todos havia sustento, debaixo da qual os animais do campo achavam sombra, e em cujos ramos as aves do céu faziam morada,

[21] чиито листа били хубави и плодът му изобилен, дори достатъчна храна за всички, под което живеели полските животни и по клоните на което се подслонявали небесните птици,

[22] és tu, ó rei, que cresceste e vieste a ser forte; a tua grandeza cresceu e chega até ao céu, e o teu domínio, até à extremidade da terra.

[22] това дърво си ти, царю, който си станал голям и як; защото величието ти нарасна и стигна до небето и владичеството ти – до края на света.

[23] Quanto ao que viu o rei, um vigilante, um santo, que descia do céu e que dizia: Cortai a árvore e destruí-a, mas a cepa com as raízes deixai na terra, atada com cadeias de ferro e de bronze, na erva do campo; seja ela molhada do orvalho do céu, e a sua porção seja com os animais do campo, até que passem sobre ela sete tempos,

[23] А това, че царят е видял един свят страж да слиза от небето и да казва: Отсечете дървото и го съборете, но оставете в земята, в полската трева, пъна с корените му, и то с железен и меден обръч наоколо, и нека се мокри от небесната роса, и нека участта му бъде с полските животни, докато така минат над него седем времена,

24 esta é a interpretação, ó rei, e este é o decreto do Altíssimo, que virá contra o rei, meu senhor:

24 ето значението му, царю: Решението на Всевишния, което ще постигне господаря ми, царя, е

25 serás expulso de entre os homens, e a tua morada será com os animais do campo, e dar-te-ão a comer ervas como aos bois, e serás molhado do orvalho do céu; e passar-se-ão sete tempos por cima de ti, até que conheças que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens e o dá a quem quer.

25 да бъдеш изгонен измежду хората, жилището ти да бъде с полските животни, да ядеш трева като говедата и да те мокри небесната роса, и да минат над тебе седем времена, докато познаеш, че Всевишният владее в царството на хората и го дава на когото иска.

26 Quanto ao que foi dito, que se deixasse a cepa da árvore com as suas raízes, o teu reino tornará a ser teu, depois que tiveres conhecido que o céu domina.

26 А това, че се заповядало да оставят пъна с корените на дървото, значи, че царството ще остане твое, щом признаеш, че небесата владеят.

27 Portanto, ó rei, aceita o meu conselho e põe termo, pela justiça, em teus pecados e em tuas iniqüidades, usando de misericórdia para com os pobres; e talvez se prolongue a tua tranqüilidade.

27 Затова, царю, нека ти бъде угоден моят съвет да напуснеш греховете си чрез вършене на правда и беззаконията си – чрез правене благодеяния на бедните, дано се продължи благоденствието ти.

28 Todas estas coisas sobrevieram ao rei Nabucodonosor.

28 Всичко това постигна цар Навуходоносор.

29 Ao cabo de doze meses, passeando sobre o palácio real da cidade de Babilônia,

29 В края на дванадесет месеца, като ходеше из царския палат във Вавилон,

30 falou o rei e disse: Não é esta a grande Babilônia que eu edifiquei para a casa real, com o meu grandioso poder e para glória da minha majestade?

30 царят проговори: Не е ли велик този Вавилон, който аз съградих с мощната си сила за царското жилище и за силата на величието си!

31 Falava ainda o rei quando desceu uma voz do céu: A ti se diz, ó rei Nabucodonosor: Já passou de ti o reino.

31 Думата беше още в устата на царя и глас дойде от небесата, който каза: На тебе се известява, царю Навуходоносоре, че царството премина от теб;

[32] Serás expulso de entre os homens, e a tua morada será com os animais do campo; e far-te-ão comer ervas como os bois, e passar-se-ão sete tempos por cima de ti, até que aprendas que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens e o dá a quem quer.

[32] и ще бъдеш изгонен измежду хората, между полските животни ще бъде жилището ти и ще те хранят с трева като говедата; и седем времена ще минат над тебе, докато признаеш, че Всевишният владее над царството на хората и го дава на когото иска.

[33] No mesmo instante, se cumpriu a palavra sobre Nabucodonosor; e foi expulso de entre os homens e passou a comer erva como os bois, o seu corpo foi molhado do orvalho do céu, até que lhe cresceram os cabelos como as penas da águia, e as suas unhas, como as das aves.

[33] В същия час това се изпълни над Навуходоносор; той беше изгонен измежду хората, ядеше трева като говедата и тялото му се мокреше от небесната роса, докато космите му пораснаха като пера на орли и ноктите му – като на птици.

[34] Mas ao fim daqueles dias, eu, Nabucodonosor, levantei os olhos ao céu, tornou-me a vir o entendimento, e eu bendisse o Altíssimo, e louvei, e glorifiquei ao que vive para sempre, cujo domínio é sempiterno, e cujo reino é de geração em geração.

[34] А в края на тези дни аз, Навуходоносор, повдигнах очите си към небесата; и разумът ми се възвърна, като благослових Всевишния и похвалих и прославих Онзи, Който живее довека, понеже владичеството Му е вечно и царството Му е из род в род;

[35] Todos os moradores da terra são por ele reputados em nada; e, segundo a sua vontade, ele opera com o exército do céu e os moradores da terra; não há quem lhe possa deter a mão, nem lhe dizer: Que fazes?

[35] пред Него всички земни жители се смятат за нищо; по волята Си Той действа между небесната войска и между земните жители; и никой не може да спре ръката Му или да Му каже: Какво правиш Ти?

[36] Tão logo me tornou a vir o entendimento, também, para a dignidade do meu reino, tornou-me a vir a minha majestade e o meu resplendor; buscaram-me os meus conselheiros e os meus grandes; fui restabelecido no meu reino, e

[36] И в същото време, когато разумът ми се възвърна, възвърнаха ми се, за славата на царството ми, и величието и предишният ми вид; защото съветниците и големците ми ме търсиха, закрепих се над царството си

a mim se me ajuntou extraordinária grandeza.

[37] Agora, pois, eu, Nabucodonosor, louvo, exalço e glorifico ao Rei do céu, porque todas as suas obras são verdadeiras, e os seus caminhos, justos, e pode humilhar aos que andam na soberba.

Daniel 5

A escritura na parede

[1] O rei Belsazar deu um grande banquete a mil dos seus grandes e bebeu vinho na presença dos mil.

[2] Enquanto Belsazar bebia e apreciava o vinho, mandou trazer os utensílios de ouro e de prata que Nabucodonosor, seu pai, tirara do templo, que estava em Jerusalém, para que neles bebessem o rei e os seus grandes, as suas mulheres e concubinas.

[3] Então, trouxeram os utensílios de ouro, que foram tirados do templo da Casa de Deus que estava em Jerusalém, e beberam neles o rei, os seus grandes e as suas mulheres e concubinas.

[4] Beberam o vinho e deram louvores aos deuses de ouro, de prata, de bronze, de ferro, de madeira e de pedra.

[5] No mesmo instante, apareceram uns dedos de mão de homem e escreviam, defronte do candeeiro, na caiadura da parede do palácio real; e o rei via os dedos que estavam escrevendo.

[6] Então, se mudou o semblante do rei, e os seus pensamentos o turbaram; as juntas

и ми бе прибавено превъзходно величие.

[37] Сега аз, Навуходоносор, хваля, превъзнасям и славя небесния Цар; защото всичко, което върши, е с вярност и пътищата Му са справедливи; а Той може да смири онези, които ходят горделиво.

Даниил 5

Пирът на Валтасар и тайнственият надпис

[1] Цар Валтасар направи голям пир на хиляда от големците си и пиеше вино пред хилядата.

[2] Когато пиеше виното, Валтасар заповяда да донесат златните и сребърните съдове, които дядо му Навуходоносор беше задигнал от храма, който беше в Йерусалим, за да пият с тях царят и големците му, жените му и наложниците му.

[3] Тогава донесоха златните съдове, които бяха задигнати от храма на Божия дом, който беше в Йерусалим; с тях пиеха царят и големците му, жените му и наложниците му.

[4] Пиеха вино и хвалеха златните, сребърните, медните, железните, дървените и каменните богове.

[5] В същия час се появиха пръсти на човешка ръка, които пишеха срещу светилника, по мазилката на стената на царския палат; и царят видя тази част от ръката, която пишеше.

[6] Тогава изгледът на лицето на царя се измени и мислите му го смущаваха, така че ставите на кръста му се

dos seus lombos se relaxaram, e os seus joelhos batiam um no outro.

разхлабиха и колената му се удряха едно о друго.

[7] O rei ordenou, em voz alta, que se introduzissem os encantadores, os caldeus e os feiticeiros; falou o rei e disse aos sábios da Babilônia: Qualquer que ler esta escritura e me declarar a sua interpretação será vestido de púrpura, trará uma cadeia de ouro ao pescoço e será o terceiro no meu reino.

[7] Царят извика със силен глас да въведат вражалците, халдейците и астролозите, на които вавилонски мъдреци царят каза: Който прочете това писание и ми яви значението му, ще бъде облечен в багреница, златна огърлица ще се окачиоколо шията му и ще бъде един от тримата, които ще владеят царството.

[8] Então, entraram todos os sábios do rei; mas não puderam ler a escritura, nem fazer saber ao rei a sua interpretação.

[8] И така, влязоха всичките царски мъдреци; но не можаха да прочетат написаното, нито да явят на царя значението му.

[9] Com isto, se perturbou muito o rei Belsazar, e mudou-se-lhe o semblante; e os seus grandes estavam sobressaltados.

[9] Тогава цар Валтасар се смути много, изгледът на лицето му се измени и големците му се смутиха.

[10] A rainha-mãe, por causa do que havia acontecido ao rei e aos seus grandes, entrou na casa do banquete e disse: Ó rei, vive eternamente! Não te turbem os teus pensamentos, nem se mude o teu semblante.

[10] Поради думите на царя и на големците му царицата влезе в къщата на пируването и проговори: Царю, да си жив довека! Да не те смущават мислите ти, нито да се изменя лицето ти.

[11] Há no teu reino um homem que tem o espírito dos deuses santos; nos dias de teu pai, se achou nele luz, e inteligência, e sabedoria como a sabedoria dos deuses; teu pai, o rei Nabucodonosor, sim, teu pai, ó rei, o constituiu chefe dos magos, dos encantadores, dos caldeus e dos feiticeiros,

[11] Има човек в царството ти, в когото е духът на святите богове; и в дните на дядо ти в него се намериха светлина, разум и мъдрост като мъдростта на боговете; и дядо ти, казвам, царю, го постави началник на влъхвите, вражалците, халдейците и астролозите,

[12] porquanto espírito excelente, conhecimento e inteligência, interpretação de sonhos, declaração de

[12] защото превъзходен дух и знание, разум за тълкуване на сънища, изясняване на гатанки и разрешаване

enigmas e solução de casos difíceis se acharam neste Daniel, a quem o rei pusera o nome de Beltessazar; chame-se, pois, a Daniel, e ele dará a interpretação.

[13] Então, Daniel foi introduzido à presença do rei. Falou o rei e disse a Daniel: És tu aquele Daniel, dos cativos de Judá, que o rei, meu pai, trouxe de Judá?

[14] Tenho ouvido dizer a teu respeito que o espírito dos deuses está em ti, e que em ti se acham luz, inteligência e excelente sabedoria.

[15] Acabam de ser introduzidos à minha presença os sábios e os encantadores, para lerem esta escritura e me fazerem saber a sua interpretação; mas não puderam dar a interpretação destas palavras.

[16] Eu, porém, tenho ouvido dizer de ti que podes dar interpretações e solucionar casos difíceis; agora, se puderes ler esta escritura e fazer-me saber a sua interpretação, serás vestido de púrpura, terás cadeia de ouro ao pescoço e serás o terceiro no meu reino.

[17] Então, respondeu Daniel e disse na presença do rei: Os teus presentes fiquem contigo, e dá os teus prêmios a outrem; todavia, lerei ao rei a escritura e lhe farei saber a interpretação.

[18] Ó rei! Deus, o Altíssimo, deu a Nabucodonosor, teu pai, o reino e grandeza, glória e majestade.

[19] Por causa da grandeza que lhe deu, povos, nações e homens de todas as

на загадки се намираха у този Даниил, когото царят преименува Валтасасар. Сега нека бъде повикан Даниил и той ще покаже значението на написаното.

[13] Тогава Даниил беше въведен пред царя. Царят му каза: Ти ли си онзи Даниил, който си от пленените юдеи, които дядо ми, царят, доведе от Юдея?

[14] Чух за тебе, че духът на боговете бил в теб и че светлина, разум и превъзходна мъдрост се намирали в теб.

[15] И сега бяха въведени пред мене мъдреците и вражалците, за да прочетат това писание и ми явят значението му; но те не можаха да разкрият значението му.

[16] Но аз чух за тебе, че си могъл да тълкуваш и да разрешаваш загадки; и така, ако можеш да прочетеш написаното и да ми кажеш значението му, ще бъдеш облечен в багреница, златна огърлица ще се окачи около шията ти и ти ще бъдеш един от тримата, които ще владеят царството.

[17] Тогава Даниил отговори пред царя: Подаръците ти нека останат за теб и дай на друг наградите си; все пак аз ще прочета на царя написаното и ще му явя значението му.

[18] Царю, Всевишният Бог даде на дядо ти Навуходоносор царство и величие, сила и чест;

[19] и поради величието, което му даде, всички племена, народи и езици

línguas tremiam e temiam diante dele; matava a quem queria e a quem queria deixava com vida; a quem queria exaltava e a quem queria abatia.

трепереха и се бояха пред него; когото искаше, убиваше, и когото искаше, опазваше жив; когото искаше, възвисяваше, и когото искаше, унижаваше.

[20] Quando, porém, o seu coração se elevou, e o seu espírito se tornou soberbo e arrogante, foi derribado do seu trono real, e passou dele a sua glória.

[20] Но когато се надигна сърцето му и духът му закоравя, за да постъпва гордо, той беше свален от царския си престол, славата му бе отнета от него

[21] Foi expulso dentre os filhos dos homens, o seu coração foi feito semelhante ao dos animais, e a sua morada foi com os jumentos monteses; deram-lhe a comer erva como aos bois, e do orvalho do céu foi molhado o seu corpo, até que conheceu que Deus, o Altíssimo, tem domínio sobre o reino dos homens e a quem quer constitui sobre ele.

[21] и беше изгонен измежду хората; сърцето му стана като на животните и жилището му беше между дивите осли; хранеха го с трева като говедата и тялото му се мокреше от небесната роса, докато призна, че Всевишният Бог владее над царството на хората и поставя над него когото иска.

[22] Tu, Belsazar, que és seu filho, não humilhaste o teu coração, ainda que sabias tudo isto.

[22] А ти, негов внук, Валтасаре, не си смирил сърцето си, макар и да знаеше всичко това,

[23] E te levantaste contra o SENHOR do céu, pois foram trazidos os utensílios da casa dele perante ti, e tu, e os teus grandes, e as tuas mulheres, e as tuas concubinas bebestes vinho neles; além disso, deste louvores aos deuses de prata, de ouro, de bronze, de ferro, de madeira e de pedra, que não vêem, não ouvem, nem sabem; mas a Deus, em cuja mão está a tua vida e todos os teus caminhos, a ele não glorificaste.

[23] а си се надигнал против небесния Господ; и донесоха пред тебе съдовете на дома Му, с които пиехте вино ти и големците ти, жените и наложниците ти; и ти славослови сребърните, златните, медните, железните, дървените и каменните богове, които не виждат, нито чуват, нито разбират; а Бога, в Чиято ръка е дишането ти и в Чиято власт са всички твои пътища, не си възвеличил.

[24] Então, da parte dele foi enviada aquela mão que traçou esta escritura.

[24] Затова от Него е била изпратена частта от ръката и това писание бе написано.

[25] Esta, pois, é a escritura que se traçou: MENE, MENE, TEQUEL e PARSIM.

[26] Esta é a interpretação daquilo: MENE: Contou Deus o teu reino e deu cabo dele.

[27] TEQUEL: Pesado foste na balança e achado em falta.

[28] PERES: Dividido foi o teu reino e dado aos medos e aos persas.

[29] Então, mandou Belsazar que vestissem Daniel de púrpura, e lhe pusessem cadeia de ouro ao pescoço, e proclamassem que passaria a ser o terceiro no governo do seu reino.

[30] Naquela mesma noite, foi morto Belsazar, rei dos caldeus.

[31] E Dario, o medo, com cerca de sessenta e dois anos, se apoderou do reino.

Daniel 6

Daniel na cova dos leões

[1] Pareceu bem a Dario constituir sobre o reino a cento e vinte sátrapas, que estivessem por todo o reino;

[2] e sobre eles, três presidentes, dos quais Daniel era um, aos quais estes sátrapas dessem conta, para que o rei não sofresse dano.

[3] Então, o mesmo Daniel se distinguiu destes presidentes e sátrapas, porque nele havia um espírito excelente; e o rei pensava em estabelecê-lo sobre todo o reino.

[4] Então, os presidentes e os sátrapas procuravam ocasião para acusar a Daniel a respeito do reino; mas não puderam

[25] И ето писанието, което бе написано: М’не, М’не, Т’кел, упарсин.

[26] Ето и значението му: М’не: Бог е преброил дните на твоето царство и го е свършил;

[27] Т’кел: Претеглен си на везните и си бил намерен недостатъчен;

[28] П’рес: Царството ти бе разделено и бе дадено на мидяните и персите.

[29] Тогава Валтасар заповяда и облякоха Даниил в багреница, окачиха златна огърлица около шията му и прогласиха за него да бъде един от тримата, които да владеят царството.

[30] В същата нощ царят на халдейците Валтасар беше убит.

[31] И мидянинът Дарий, който беше на около шестдесет и две години, превзе царството.

Даниил 6

Даниил в ямата с лъвовете

[1] Видя се добре на Дарий да постави над царството сто и двадесет сатрапи, които да бъдат по цялото царство,

[2] и над тях – трима князе, един от които беше Даниил, за да дават тези сатрапи сметка на тях и така царят да не губи.

[3] В това време този Даниил се отличаваше от другите князе и сатрапите, защото в него имаше превъзходен дух; и царят намисли да го постави над цялото царство.

[4] Тогава князете и сатрапите се стараеха да намерят причина против Даниил относно делата на царството;

achá-la, nem culpa alguma; porque ele era fiel, e não se achava nele nenhum erro nem culpa.

но не можаха да намерят никаква причина или вина, защото той беше верен и в него не бе намерена никаква погрешка или вина.

[5] Disseram, pois, estes homens: Nunca acharemos ocasião alguma para acusar a este Daniel, se não a procurarmos contra ele na lei do seu Deus.

[5] И така, тези хора казаха: Няма да намерим никаква причина против този Даниил, освен ако не открием нещо относно закона на неговия Бог.

[6] Então, estes presidentes e sátrapas foram juntos ao rei e lhe disseram: Ó rei Dario, vive eternamente!

[6] И така, тези князе и сатрапи се събраха при царя и му казаха така: Царю Дарий, да си жив довека!

[7] Todos os presidentes do reino, os prefeitos e sátrapas, conselheiros e governadores concordaram em que o rei estabeleça um decreto e faça firme o interdito que todo homem que, por espaço de trinta dias, fizer petição a qualquer deus ou a qualquer homem e não a ti, ó rei, seja lançado na cova dos leões.

[7] Всички князе на царството, наместниците и сатрапите, съветниците и управителите, като се съветваха, решиха да поискат от царя да издаде указ и да обяви строга забрана, че който, до тридесет дни, би отправил някаква молба до който и да било бог или човек освен до тебе, царю, той да бъде хвърлен в рова на лъвовете.

[8] Agora, pois, ó rei, sanciona o interdito e assina a escritura, para que não seja mudada, segundo a lei dos medos e dos persas, que se não pode revogar.

[8] Сега, царю, утвърди забраната и подпиши писмената ѝ форма, за да не се измени според закона на мидяните и персите, който не се изменя.

[9] Por esta causa, o rei Dario assinou a escritura e o interdito.

[9] Затова цар Дарий подписа писмената забрана.

[10] Daniel, pois, quando soube que a escritura estava assinada, entrou em sua casa e, em cima, no seu quarto, onde havia janelas abertas do lado de Jerusalém, três vezes por dia, se punha de joelhos, e orava, e dava graças, diante do seu Deus, como costumava fazer.

[10] А Даниил, щом научи, че била подписана писмената забрана, влезе у дома си и като държеше прозорците на стаята си отворени към Йерусалим, падаше на колената си три пъти на ден, молещ се и благодарящ пред своя Бог, както правеше и преди това.

[11] Então, aqueles homens foram juntos, e, tendo achado a Daniel a orar e a suplicar, diante do seu Deus,

[12] se apresentaram ao rei, e, a respeito do interdito real, lhe disseram: Não assinaste um interdito que, por espaço de trinta dias, todo homem que fizesse petição a qualquer deus ou a qualquer homem e não a ti, ó rei, fosse lançado na cova dos leões? Respondeu o rei e disse: Esta palavra é certa, segundo a lei dos medos e dos persas, que se não pode revogar.

[13] Então, responderam e disseram ao rei: Esse Daniel, que é dos exilados de Judá, não faz caso de ti, ó rei, nem do interdito que assinaste; antes, três vezes por dia, faz a sua oração.

[14] Tendo o rei ouvido estas coisas, ficou muito penalizado e determinou consigo mesmo livrar a Daniel; e, até ao pôr-do-sol, se empenhou por salvá-lo.

[15] Então, aqueles homens foram juntos ao rei e lhe disseram: Sabe, ó rei, que é lei dos medos e dos persas que nenhum interdito ou decreto que o rei sancione se pode mudar.

[16] Então, o rei ordenou que trouxessem a Daniel e o lançassem na cova dos leões. Disse o rei a Daniel: O teu Deus, a quem tu continuamente serves, que ele te livre.

[17] Foi trazida uma pedra e posta sobre a boca da cova; selou-a o rei com o seu próprio anel e com o dos seus grandes,

[11] Тогава онези хора се събраха и откриха, че Даниил отправяше молба и се молеше пред своя Бог.

[12] Затова се приближиха и говориха пред царя за царската забрана, като казаха:Не подписа ли ти забрана, че всеки човек, който до тридесет дни би отправил молба до който и да било бог или човек освен до тебе, царю, ще бъде хвърлен в рова на лъвовете? Царят отговори: Това е вярно според закона на мидяните и персите, който не се изменя.

[13] Тогава те казаха пред царя: Онзи Даниил, който е от пленените юдеи, не зачита нито тебе, царю, нито подписаната от тебе забрана, а принася молбата си три пъти на ден.

[14] Тогава царят, като чу тези думи, много се наскърби и взе присърце да отърве Даниил; и се трудеше до залязването на слънцето да го избави.

[15] Тогава онези хора се събраха при царя и му казаха: Знай, царю, че е закон на мидяните и персите, че никаква забрана или постановление, което царят утвърди, да не се изменя.

[16] Тогава царят заповяда и докараха Даниил, и го хвърлиха в рова на лъвовете. А царят проговори на Даниил: Твоят Бог, на Когото ти служиш непрестанно, Той ще те отърве.

[17] После, като донесоха камък и го поставиха върху устието на рова, царят го запечати със своя печат и с печата на

para que nada se mudasse a respeito de Daniel.

[18] Então, o rei se dirigiu para o seu palácio, passou a noite em jejum e não deixou trazer à sua presença instrumentos de música; e fugiu dele o sono.

[19] Pela manhã, ao romper do dia, levantou-se o rei e foi com pressa à cova dos leões.

[20] Chegando-se ele à cova, chamou por Daniel com voz triste; disse o rei a Daniel: Daniel, servo do Deus vivo! Dar-se-ia o caso que o teu Deus, a quem tu continuamente serves, tenha podido livrar-te dos leões?

[21] Então, Daniel falou ao rei: Ó rei, vive eternamente!

[22] O meu Deus enviou o seu anjo e fechou a boca aos leões, para que não me fizessem dano, porque foi achada em mim inocência diante dele; também contra ti, ó rei, não cometi delito algum.

[23] Então, o rei se alegrou sobremaneira e mandou tirar a Daniel da cova; assim, foi tirado Daniel da cova, e nenhum dano se achou nele, porque crera no seu Deus.

[24] Ordenou o rei, e foram trazidos aqueles homens que tinham acusado a Daniel, e foram lançados na cova dos leões, eles, seus filhos e suas mulheres; e ainda não tinham chegado ao fundo da cova, e já os leões se apoderaram deles, e lhes esmigalharam todos os ossos.

големците си, за да не се измени никакво намерение относно Даниил.

[18] Тогава царят отиде в палата си и пренощува гладен; нито остави дадонесат пред него музикални инструменти; и сънят побегна от него.

[19] На сутринта царят стана много рано и побърза да отиде при рова на лъвовете.

[20] И като се приближи до рова, извика с плачевен глас към Даниил. Царят проговори на Даниил: Данииле, служителю на живия Бог, твоят Бог, на Когото ти служиш непрестанно, можа ли да те отърве от лъвовете?

[21] Тогава Даниил отвърна на царя: Царю, да си жив довека!

[22] Моят Бог прати ангела Си да запуши устата на лъвовете и те не ми навредиха, защото се оказах невинен пред Него; също и пред тебе, царю, не съм извършил никакво прегрешение.

[23] Тогава царят се зарадва много и заповяда да извадят Даниил от рова. И когато Даниил беше изваден от рова, никаква повреда не бе открита у него, защото беше уповал на своя Бог.

[24] Тогава по заповед на царя докараха онези хора, които бяха наклеветили Даниил, и хвърлиха тях, децата и жените им в рова на лъвовете; и преди да стигнат до дъното на рова, лъвовете ги нападнаха и счупиха всичките им кости.

[25] Então, o rei Dario escreveu aos povos, nações e homens de todas as línguas que habitam em toda a terra: Paz vos seja multiplicada!

[25] Тогава цар Дарий писа до всички племена, народи и езици, които живеят по целия свят: Мир да се умножи на вас!

[26] Faço um decreto pelo qual, em todo o domínio do meu reino, os homens tremam e temam perante o Deus de Daniel, porque ele é o Deus vivo e que permanece para sempre; o seu reino não será destruído, e o seu domínio não terá fim.

[26] Издавам указ – в цялата държава, над която царувам, да треперят хората и да се боят пред Данииловия Бог; защото Той е живият Бог, Който е утвърден довека, и Неговото царство е царство, което няма да се наруши, и властта Му ще трае до край.

[27] Ele livra, e salva, e faz sinais e maravilhas no céu e na terra; foi ele quem livrou a Daniel do poder dos leões.

[27] Той избавя и отървава, и върши знамения и чудеса на небесата и на земята; Той е, Който отърва Даниил от силата на лъвовете.

[28] Daniel, pois, prosperou no reinado de Dario e no reinado de Ciro, o persa.

[28] И така, този Даниил благоденстваше през царуването на Дарий и през царуването на персиеца Кир.

Daniel 7

O sonho sobre os quatro animais

Даниил 7

Видение за четирите звяра, за Стария по дни и за Човешкия Син

[1] No primeiro ano de Belsazar, rei da Babilônia, teve Daniel um sonho e visões ante seus olhos, quando estava no seu leito; escreveu logo o sonho e relatou a suma de todas as coisas.

[1] В първата година на вавилонския цар Валтасар Даниил видя сън и видения в главата си върху леглото си. Тогава записа съня и разказа същността на видяното.

[2] Falou Daniel e disse: Eu estava olhando, durante a minha visão da noite, e eis que os quatro ventos do céu agitavam o mar Grande.

[2] Даниил каза: Видях в нощното си видение и, ето, четирите небесни ветрища избухнаха върху голямото море.

[3] Quatro animais, grandes, diferentes uns dos outros, subiam do mar.

[3] И четири големи звяра излязоха от морето, различни един от друг.

[4] O primeiro era como leão e tinha asas de águia; enquanto eu olhava, foram-lhe arrancadas as asas, foi levantado da terra

[4] Първият беше като лъв и имаше орлови крила; а като го гледаха, крилата му се изскубнаха и той се вдигна от земята, и беше заставен да се

e posto em dois pés, como homem; e lhe foi dada mente de homem.

[5] Continuei olhando, e eis aqui o segundo animal, semelhante a um urso, o qual se levantou sobre um dos seus lados; na boca, entre os dentes, trazia três costelas; e lhe diziam: Levanta-te, devora muita carne.

[6] Depois disto, continuei olhando, e eis aqui outro, semelhante a um leopardo, e tinha nas costas quatro asas de ave; tinha também este animal quatro cabeças, e foi-lhe dado domínio.

[7] Depois disto, eu continuava olhando nas visões da noite, e eis aqui o quarto animal, terrível, espantoso e sobremodo forte, o qual tinha grandes dentes de ferro; ele devorava, e fazia em pedaços, e pisava aos pés o que sobejava; era diferente de todos os animais que apareceram antes dele e tinha dez chifres.

[8] Estando eu a observar os chifres, eis que entre eles subiu outro pequeno, diante do qual três dos primeiros chifres foram arrancados; e eis que neste chifre havia olhos, como os de homem, e uma boca que falava com insolência.

[9] Continuei olhando, até que foram postos uns tronos, e o Ancião de Dias se assentou; sua veste era branca como a neve, e os cabelos da cabeça, como a pura lã; o seu trono eram chamas de fogo, e suas rodas eram fogo ardente.

[10] Um rio de fogo manava e saía de diante dele; milhares de milhares o serviam, e miríades de miríades estavam diante dele;

изправи на два крака като човек, и му бе дадено човешко сърце.

[5] След това, ето, друг звяр, вторият, приличен на мечка, който се повдигна от едната страна и имаше три ребра в устата си между зъбите си; и му казваха така: Стани, изяж много месо.

[6] След това, като погледнах, ето, друг звяр, приличен на леопард, който имаше на гърба си четири птичи крила; този звяр имаше и четири глави; и му бе дадена власт.

[7] След това, като погледнах в нощните видения, ето четвъртия звяр, страшен и ужасен, и много як; той имаше големи железни зъби, с които поглъщаше и сломяваше, като стъпкваше останалото с краката си; той се различаваше от всички зверове, които бяха преди него, и имаше десет рога.

[8] Докато разглеждах роговете, между тях излезе друг рог, малък, пред който три от първите рогове се изкорениха; и, ето, в този рог имаше очи като човешки очи и уста, които говореха надменно.

[9] Гледах, докато бяха положени престоли и Старият по дни седна, Чието облекло беше бяло като сняг и космите на главата Му – като чиста вълна, престолът Му – огнени пламъци, и колелата Му – пламтящ огън.

[10] Огнена река излизаше и течеше пред Него; милион служители Му слугуваха и мириади по мириади стояха пред

assentou-se o tribunal, e se abriram os livros.

Него; съдилището бе открито и книгите се отвориха.

11 Então, estive olhando, por causa da voz das insolentes palavras que o chifre proferia; estive olhando e vi que o animal foi morto, e o seu corpo desfeito e entregue para ser queimado.

11 Тогава погледнах по причина на гласа на надменните думи, които рогът изговаряше; гледах, докато звярът беше убит и тялото му – погубено и предадено да се изгори с огън.

12 Quanto aos outros animais, foi-lhes tirado o domínio; todavia, foi-lhes dada prolongação de vida por um prazo e um tempo.

12 А колкото до другите зверове, тяхното владичество беше отнето; животът им обаче бе продължен до време и година.

13 Eu estava olhando nas minhas visões da noite, e eis que vinha com as nuvens do céu um como o Filho do Homem, e dirigiu-se ao Ancião de Dias, e o fizeram chegar até ele.

13 Гледах в нощните видения и, ето, един като Човешки Син идеше с небесните облаци и стигна до Стария по дни; и го доведоха пред Него.

14 Foi-lhe dado domínio, e glória, e o reino, para que os povos, nações e homens de todas as línguas o servissem; o seu domínio é domínio eterno, que não passará, e o seu reino jamais será destruído.

14 И на Него бе дадено владичество, слава и царство, за да Му слугуват всички племена, народи и езици. Неговото владичество е вечно – то няма да премине, и царството Му е царство, което няма да се разруши.

15 Quanto a mim, Daniel, o meu espírito foi alarmado dentro de mim, e as visões da minha cabeça me perturbaram.

15 Колкото до мене, Даниил, духът ми се наскърби дълбоко в тялото ми и виденията в главата ми ме смутиха.

16 Cheguei-me a um dos que estavam perto e lhe pedi a verdade acerca de tudo isto. Assim, ele me disse e me fez saber a interpretação das coisas:

16 Приближих се до един от предстоящите и го попитах какво е истинското значение на всичко това. И той ми разказа и ми даде да разбера значението на тези неща.

17 Estes grandes animais, que são quatro, são quatro reis que se levantarão da terra.

17 Тези четири големи звяра, каза той, са четирима царе, които ще се издигнат от земята.

[18] Mas os santos do Altíssimo receberão o reino e o possuirão para todo o sempre, de eternidade em eternidade.

[19] Então, tive desejo de conhecer a verdade a respeito do quarto animal, que era diferente de todos os outros, muito terrível, cujos dentes eram de ferro, cujas unhas eram de bronze, que devorava, fazia em pedaços e pisava aos pés o que sobejava;

[20] e também a respeito dos dez chifres que tinha na cabeça e do outro que subiu, diante do qual caíram três, daquele chifre que tinha olhos e uma boca que falava com insolência e parecia mais robusto do que os seus companheiros.

[21] Eu olhava e eis que este chifre fazia guerra contra os santos e prevalecia contra eles,

[22] até que veio o Ancião de Dias e fez justiça aos santos do Altíssimo; e veio o tempo em que os santos possuíram o reino.

[23] Então, ele disse: O quarto animal será um quarto reino na terra, o qual será diferente de todos os reinos; e devorará toda a terra, e a pisará aos pés, e a fará em pedaços.

[24] Os dez chifres correspondem a dez reis que se levantarão daquele mesmo reino; e, depois deles, se levantará outro, o qual será diferente dos primeiros, e abaterá a três reis.

[25] Proferirá palavras contra o Altíssimo, magoará os santos do Altíssimo e cuidará

[18] Но светиите на Всевишния ще приемат царството и ще владеят царството довека и до вечни векове.

[19] Тогава поисках да узная истината за четвъртия звяр, който се различаваше от всички други и беше много страшен, чиито зъби бяха железни и ноктите му медни, който поглъщаше и строшаваше, а останалото стъпкваше с краката си,

[20] и за десетте рога, които бяха на главата му, и за другия рог, който излезе и пред който паднаха три, т. е. за онзи рог, който имаше очи и уста, които говореха надменно, и който наглед беше по-як от другарите си.

[21] Гледах същия рог, като воюваше със светиите и превъзмогваше над тях,

[22] докато дойде Старият по дни и бе извършен съд за светиите на Всевишния, и настана времето, когато светиите завладяха царството.

[23] Той каза така: Четвъртият звяр ще бъде четвъртото царство на света, което ще се различава от всички царства и ще погълне целия свят, и ще го стъпче и разтроши.

[24] А за десетте рога – те са десет царе, които ще се издигнат от това царство; и след тях ще се издигне друг, който ще се различава от първите и ще покори трима царе.

[25] Той ще говори думи против Всевишния, ще изтощава светиите на

em mudar os tempos e a lei; e os santos lhe serão entregues nas mãos, por um tempo, dois tempos e metade de um tempo.

[26] Mas, depois, se assentará o tribunal para lhe tirar o domínio, para o destruir e o consumir até ao fim.

[27] O reino, e o domínio, e a majestade dos reinos debaixo de todo o céu serão dados ao povo dos santos do Altíssimo; o seu reino será reino eterno, e todos os domínios o servirão e lhe obedecerão.

[28] Aqui, terminou o assunto. Quanto a mim, Daniel, os meus pensamentos muito me perturbaram, e o meu rosto se empalideceu; mas guardei estas coisas no coração.

Daniel 8

A visão sobre um carneiro e um bode

[1] No ano terceiro do reinado do rei Belsazar, eu, Daniel, tive uma visão depois daquela que eu tivera a princípio.

[2] Quando a visão me veio, pareceu-me estar eu na cidadela de Susã, que é província de Elão, e vi que estava junto ao rio Ulai.

[3] Então, levantei os olhos e vi, e eis que, diante do rio, estava um carneiro, o qual tinha dois chifres, e os dois chifres eram altos, mas um, mais alto do que o outro; e o mais alto subiu por último.

Всевишния и ще замисли да промени времена и закони; и те ще бъдат предадени в ръката му до време и времена и половина време.

[26] Но когато съдилището ще заседава, ще му отнемат владичеството, за да го изтребят и погубят до край.

[27] А царството и владичеството, и величието на царствата, които са под цялото небе, ще бъдат дадени на народа, които са светиите на Всевишния, Чието царство е вечно и на Когото всички владичества ще служат и ще се покоряват.

[28] Тук е краят на това видение. Колкото до мене, Даниил, размишленията ми ме смущават много и изгледът на лицето ми се изменя; но запазих това нещо в сърцето си.

Даниил 8

Видение за овена и козела и тълкуванието на ангел Гавриил

[1] В третата година от царуването на цар Валтасар ми се яви видение на мене, Даниил, след онова, което беше ми се явило преди това.

[2] Видях във видението (а когато видях, бях в палата Суса, който е в областта Елам; и когато видях във видението, бях при потока Улай),

[3] и така, повдигнах очите си и видях, че пред реката стоеше един овен, който имаше два рога; роговете бяха високи, но единият по-висок от другия; и по-високият беше израсъл по-късно.

4 Vi que o carneiro dava marradas para o ocidente, e para o norte, e para o sul; e nenhum dos animais lhe podia resistir, nem havia quem pudesse livrar-se do seu poder; ele, porém, fazia segundo a sua vontade e, assim, se engrandecia.

5 Estando eu observando, eis que um bode vinha do ocidente sobre toda a terra, mas sem tocar no chão; este bode tinha um chifre notável entre os olhos;

6 dirigiu-se ao carneiro que tinha os dois chifres, o qual eu tinha visto diante do rio; e correu contra ele com todo o seu furioso poder.

7 Vi-o chegar perto do carneiro, e, enfurecido contra ele, o feriu e lhe quebrou os dois chifres, pois não havia força no carneiro para lhe resistir; e o bode o lançou por terra e o pisou aos pés, e não houve quem pudesse livrar o carneiro do poder dele.

8 O bode se engrandeceu sobremaneira; e, na sua força, quebrou-se-lhe o grande chifre, e em seu lugar saíram quatro chifres notáveis, para os quatro ventos do céu.

9 De um dos chifres saiu um chifre pequeno e se tornou muito forte para o sul, para o oriente e para a terra gloriosa.

10 Cresceu até atingir o exército dos céus; a alguns do exército e das estrelas lançou por terra e os pisou.

11 Sim, engrandeceu-se até ao príncipe do exército; dele tirou o sacrifício diário e o lugar do seu santuário foi deitado abaixo.

4 Видях, че овенът бодеше към запад, към север и към юг; и никой звяр не можеше да устои пред него и нямаше кой да избави от силата му; той постъпваше по волята си и се носеше горделиво.

5 А като размишлявах, ето, козел идеше от запад по лицето на целия свят, без да се допира до земята; и козелът имаше бележит рог между очите си.

6 Той дойде до овена, който видях да стои пред потока и имаше два рога, и се завтече срещу него с устремната си сила.

7 И видях, че се приближи към овена и се разсвирепи против него, и като удари овена, счупи двата му рога; и нямаше сила в овена да устои пред него; а козелът го хвърли на земята и го стъпка; и нямаше кой да отърве овена от силата му.

8 Затова козелът се възвеличи много; а когато заякна, големият му рог се счупи и на мястото му излязоха четири изпъкнали рога към четирите небесни ветрища.

9 И от единия от тях излезе един малък рог, който порасна твърде много към юг, към изток и към славната земя.

10 Той се възвеличи дори до небесната войска и хвърли на земята част от множеството и от звездите, и ги стъпка.

11 Да! Възвеличи се дори до началника на множеството и отне от него

[12] O exército lhe foi entregue, com o sacrifício diário, por causa das transgressões; e deitou por terra a verdade; e o que fez prosperou.

[13] Depois, ouvi um santo que falava; e disse outro santo àquele que falava: Até quando durará a visão do sacrifício diário e da transgressão assoladora, visão na qual é entregue o santuário e o exército, a fim de serem pisados?

[14] Ele me disse: Até duas mil e trezentas tardes e manhãs; e o santuário será purificado.

[15] Havendo eu, Daniel, tido a visão, procurei entendê-la, e eis que se me apresentou diante uma como aparência de homem.

[16] E ouvi uma voz de homem de entre as margens do Ulai, a qual gritou e disse: Gabriel, dá a entender a este a visão.

[17] Veio, pois, para perto donde eu estava; ao chegar ele, fiquei amedrontado e prostrei-me com o rosto em terra; mas ele me disse: Entende, filho do homem, pois esta visão se refere ao tempo do fim.

[18] Falava ele comigo quando caí sem sentidos, rosto em terra; ele, porém, me tocou e me pôs em pé no lugar onde eu me achava;

вечната жертва; и мястото на светилището му бе съсипано.

[12] И множеството беше предадено на него заедно с вечната жертва поради престъплението им; и той тръшна на земята истината, направи по волята си и успя.

[13] Тогава чух един светия да говори; и друг светия каза на този, който говореше: Докога се простира видението за вечната жертва и за престъплението, което докара запустение, когато светилището и множеството ще бъдат потъпквани?

[14] Той ми каза: До две хиляди и триста денонощия; тогава светилището ще се очисти.

[15] Когато аз, Даниил, видях видението, поисках да го разбера. И, ето, пред мене застана нещо като човешки образ;

[16] и чух човешки глас, който извика изсред бреговете на Улай: Гавриило, направи този човек да разбере видението.

[17] И така, той се приближи до мястото, където стоях; и когато дойде, аз се уплаших и паднах на лицето си; а той ми каза: Разбери, сине човешки; защото видението се отнася до последните времена.

[18] И като ми говореше, аз паднах в несвяст с лицето си на земята; но той се допря до мен и ме изправи.

[19] e disse: Eis que te farei saber o que há de acontecer no último tempo da ira, porque esta visão se refere ao tempo determinado do fim.

[19] След това каза: Ето, аз ще те науча какво има да се случи в последните гневни времена; защото видението се отнася до определеното последно време.

[20] Aquele carneiro com dois chifres, que viste, são os reis da Média e da Pérsia;

[20] Двата рога на овена, които си видял, са царете на Мидия и Персия.

[21] mas o bode peludo é o rei da Grécia; o chifre grande entre os olhos é o primeiro rei;

[21] Буйният козел е гръцкият цар; и големият рог между очите му е първият цар.

[22] o ter sido quebrado, levantando-se quatro em lugar dele, significa que quatro reinos se levantarão deste povo, mas não com força igual à que ele tinha.

[22] А това, че той се строшил и излезли четири вместо него, значи, че четирима царе ще се издигнат от този народ, но не със сила като неговата.

[23] Mas, no fim do seu reinado, quando os prevaricadores acabarem, levantar-se-á um rei de feroz catadura e especialista em intrigas.

[23] И в следващите времена на царуването им, когато беззаконниците стигнат до върха на беззаконието си, ще се издигне цар с жестоко лице и вещ в лукавство.

[24] Grande é o seu poder, mas não por sua própria força; causará estupendas destruições, prosperará e fará o que lhe aprouver; destruirá os poderosos e o povo santo.

[24] Неговата мощ ще бъде голяма, но не със своята сила; и ще погубва по чудодеен начин, ще успява и върши по волята си, и ще покорява силния и свят народ.

[25] Por sua astúcia nos seus empreendimentos, fará prosperar o engano, no seu coração se engrandecerá e destruirá a muitos que vivem despreocupadamente; levantar-se-á contra o Príncipe dos príncipes, mas será quebrado sem esforço de mãos humanas.

[25] Чрез коварството си ще направи да успява измамата в ръката му, ще се надигне в сърцето си и ще погуби мнозина в спокойствието им; ще въстане и против Началника на началниците; но ще бъде смазан не с ръка.

[26] A visão da tarde e da manhã, que foi dita, é verdadeira; tu, porém, preserva a visão, porque se refere a dias ainda mui distantes.

[26] А казаното видение за денонощията е вярно; все пак обаче запечатай видението, защото се отнася до далечни дни.

[27] Eu, Daniel, enfraqueci e estive enfermo alguns dias; então, me levantei e tratei dos negócios do rei. Espantava-me com a visão, e não havia quem a entendesse.

Daniel 9

A oração de Daniel pelo povo

[1] No primeiro ano de Dario, filho de Assuero, da linhagem dos medos, o qual foi constituído rei sobre o reino dos caldeus,

[2] no primeiro ano do seu reinado, eu, Daniel, entendi, pelos livros, que o número de anos, de que falara o SENHOR ao profeta Jeremias, que haviam de durar as assolações de Jerusalém, era de setenta anos.

[3] Voltei o rosto ao SENHOR Deus, para o buscar com oração e súplicas, com jejum, pano de saco e cinza.

[4] Orei ao SENHOR, meu Deus, confessei e disse: ah! SENHOR! Deus grande e temível, que guardas a aliança e a misericórdia para com os que te amam e guardam os teus mandamentos;

[5] temos pecado e cometido iniqüidades, procedemos perversamente e fomos rebeldes, apartando-nos dos teus mandamentos e dos teus juízos;

[6] e não demos ouvidos aos teus servos, os profetas, que em teu nome falaram aos nossos reis, nossos príncipes e nossos pais, como também a todo o povo da terra.

[7] A ti, ó SENHOR, pertence a justiça, mas a nós, o corar de vergonha, como hoje se vê; aos homens de Judá, os moradores de

[27] Тогава аз, Даниил, примрях и боледувах няколко дни; после станах и вършех царските работи. А се чудех за видението, защото никой не го разбираше.

Даниил 9

Молитвата на Даниил за Израил

[1] В първата година на Дарий, Асуировия син, от рода на мидяните, който бе поставен за цар над Халдейската държава –

[2] в първата година от царуването му аз, Даниил, разбрах от свещените книги броя на годините, за които дойде Господнетослово към пророк Йеремия, че запустението на Йерусалим ще трае седемдесет години.

[3] Тогава обърнах лицето си към Господа Бога, за да отправя към Него молитва и молби с пост, вретище и пепел.

[4] Когато се помолих на Господа, моя Бог, и се изповядах, казах: О, Господи, велики и страшни Боже, Който пазиш завета и милостта Си към онези, които Те обичат и пазят Твоите заповеди!

[5] Съгрешихме, постъпихме извратено, вършихме нечестие, бунтувахме се и се отклонихме от Твоите заповеди и от Твоето правосъдие;

[6] и не послушахме слугите Ти, пророците, които говориха в Твое име на царете и началниците ни, на бащите ни и на целия народ на земята ни.

[7] На Тебе, Господи, прилича правда, а на нас – срам на лицето, както е и днес, на юдеите, на йерусалимските жители

Jerusalém, todo o Israel, quer os de perto, quer os de longe, em todas as terras por onde os tens lançado, por causa das suas transgressões que cometeram contra ti.

и на целия Израил, както на онези, които са близки, така и на онези, които са далечни по всички страни, където си ги изгонил поради престъплението, което извършиха против Тебе.

8 Ó SENHOR, a nós pertence o corar de vergonha, aos nossos reis, aos nossos príncipes e aos nossos pais, porque temos pecado contra ti.

8 Господи, срам на лицето подобава на нас, на царете ни, на началниците ни и на бащите ни, защото съгрешихме пред Тебе.

9 Ao SENHOR, nosso Deus, pertence a misericórdia e o perdão, pois nos temos rebelado contra ele

9 На Господа, нашия Бог, принадлежат милост и прощение, защото се възбунтувахме против Него

10 e não obedecemos à voz do SENHOR, nosso Deus, para andarmos nas suas leis, que nos deu por intermédio de seus servos, os profetas.

10 и не послушахме гласа на Господа, нашия Бог, да ходим по законите, които положи пред нас чрез слугите Си, пророците.

11 Sim, todo o Israel transgrediu a tua lei, desviando-se, para não obedecer à tua voz; por isso, a maldição e as imprecações que estão escritas na Lei de Moisés, servo de Deus, se derramaram sobre nós, porque temos pecado contra ti.

11 Да! Целият Израил престъпи закона Ти, като се отклони и не послуша гласа Ти; поради която причина върху нас се изляха проклятието и клетвата, написана в закона на Божия слуга Моисей; защото съгрешихме пред Него.

12 Ele confirmou a sua palavra, que falou contra nós e contra os nossos juízes que nos julgavam, e fez vir sobre nós grande mal, porquanto nunca, debaixo de todo o céu, aconteceu o que se deu em Jerusalém.

12 Той потвърди думите, които изговори против нас и против нашите съдии, които са ни съдили, като доведе върху нас голямо зло; защото никъде под небето не е ставало това, което стана в Йерусалим.

13 Como está escrito na Lei de Moisés, todo este mal nos sobreveio; apesar disso, não temos implorado o favor do SENHOR, nosso Deus, para nos convertermos das nossas iniqüidades e nos aplicarmos à tua verdade.

13 Цялото това зло, както е писано в Моисеевия закон, дойде върху нас; но пак не се молихме пред Господа, нашия Бог, за да се отвърнем от беззаконията си и да постъпваме разумно според истината Ти.

[14] Por isso, o SENHOR cuidou em trazer sobre nós o mal e o fez vir sobre nós; pois justo é o SENHOR, nosso Deus, em todas as suas obras que faz, pois não obedecemos à sua voz.

[15] Na verdade, ó SENHOR, nosso Deus, que tiraste o teu povo da terra do Egito com mão poderosa, e a ti mesmo adquiriste renome, como hoje se vê, temos pecado e procedido perversamente.

[16] Ó SENHOR, segundo todas as tuas justiças, aparte-se a tua ira e o teu furor da tua cidade de Jerusalém, do teu santo monte, porquanto, por causa dos nossos pecados e por causa das iniqüidades de nossos pais, se tornaram Jerusalém e o teu povo opróbrio para todos os que estão em redor de nós.

[17] Agora, pois, ó Deus nosso, ouve a oração do teu servo e as suas súplicas e sobre o teu santuário assolado faze resplandecer o rosto, por amor do SENHOR.

[18] Inclina, ó Deus meu, os ouvidos e ouve; abre os olhos e olha para a nossa desolação e para a cidade que é chamada pelo teu nome, porque não lançamos as nossas súplicas perante a tua face fiados em nossas justiças, mas em tuas muitas misericórdias.

[19] Ó SENHOR, ouve; ó SENHOR, perdoa; ó SENHOR, atende-nos e age; não te retardes, por amor de ti mesmo, ó Deus meu; porque a tua cidade e o teu povo são chamados pelo teu nome.

A profecia das setenta semanas

[14] Затова Господ е бдял за това зло и вече го е довел върху нас; защото Господ, нашият Бог, е справедлив във всички дела, които върши; а ние не послушахме гласа Му.

[15] И сега, Господи, Боже наш, Който си извел народа Си от Египетската земя с мощна ръка и си спечелил за Себе Си име, каквото имаш днес, съгрешихме и вършихме нечестие.

[16] Господи, според цялата Твоя правда, моля се, нека гневът Ти и яростта Ти се отвърнат от Твоя град Йерусалим, святия Ти хълм; защото поради нашите грехове и поради беззаконията на бащите ни Йерусалим и Твоят народ станахме за укор на всички, които са около нас.

[17] И така, сега послушай, Боже наш, молитвата на слугата Ти и молбите му и заради Господа осияй с лицето Си върху запустялото Си светилище.

[18] Боже мой, приклони ухото Си и послушай; отвори очите Си и виж опустошенията ни и града, който се нарича с Твоето име; защото ние не принасяме прошенията си пред Тебе заради нашата правда, а заради многото Твои щедрости.

[19] Господи, послушай; Господи, прости; Господи, дай внимание и подействай; да не закъснееш заради Себе Си, Боже мой; защото с Твоето име се наричат градът Ти и народът Ти.

Откровение за седемдесетте седмици и тълкуванието му от ангел Гавриил

[20] Falava eu ainda, e orava, e confessava o meu pecado e o pecado do meu povo de Israel, e lançava a minha súplica perante a face do SENHOR, meu Deus, pelo monte santo do meu Deus.

[21] Falava eu, digo, falava ainda na oração, quando o homem Gabriel, que eu tinha observado na minha visão ao princípio, veio rapidamente, voando, e me tocou à hora do sacrifício da tarde.

[22] Ele queria instruir-me, falou comigo e disse: Daniel, agora, saí para fazer-te entender o sentido.

[23] No princípio das tuas súplicas, saiu a ordem, e eu vim, para to declarar, porque és mui amado; considera, pois, a coisa e entende a visão.

[24] Setenta semanas estão determinadas sobre o teu povo e sobre a tua santa cidade, para fazer cessar a transgressão, para dar fim aos pecados, para expiar a iniqüidade, para trazer a justiça eterna, para selar a visão e a profecia e para ungir o Santo dos Santos.

[25] Sabe e entende: desde a saída da ordem para restaurar e para edificar Jerusalém, até ao Ungido, ao Príncipe, sete semanas e sessenta e duas semanas; as praças e as circunvalações se reedificarão, mas em tempos angustiosos.

[26] Depois das sessenta e duas semanas, será morto o Ungido e já não estará; e o

[20] И докато още говорех и се молех, и изповядвах своя грях и греха на народа си Израил, и принасях молбата си пред Господа, моя Бог, за святия хълм на моя Бог,

[21] дори още като говорех в молитва, мъжът Гавриил, когото бях видял в предишното видение, като летеше бързо, се приближи до мен около часа на вечерната жертва.

[22] Той ме вразуми, като говорѝ с мен и каза: Данииле, сега излязох да те направя способен да разбереш.

[23] Когато ти започна да се молиш, заповедта излезе; и аз дойдох да ти кажа това, защото си възлюбен; затова размисли за работата и разбери видението.

[24] Седемдесет седмици са определени за народа ти и за святия ти град за въздържането на престъплението, за довършване греховете и за правене умилостивение за беззаконието, и да се въведе вечна правда, да се запечата видението и пророчеството и да се помаже Пресвятото.

[25] И така, знай и разбери, че от излизането на заповедта да се съгради отново Йерусалим до княза Месия ще бъдат седем седмици и шестдесет и две седмици; и ще се съгради наново, с улици и окоп, макар в размирни времена.

[26] И след шестдесет и две седмици Месия ще бъде посечен и няма да има

povo de um príncipe que há de vir destruirá a cidade e o santuário, e o seu fim será num dilúvio, e até ao fim haverá guerra; desolações são determinadas.

кои да Му принадлежат; народът на княза, който ще дойде, ще погубят града и светилището; краят му ще го постигнечрез потоп; и до края на войната има определени опустошения.

27 Ele fará firme aliança com muitos, por uma semana; na metade da semana, fará cessar o sacrifício e a oferta de manjares; sobre a asa das abominações virá o assolador, até que a destruição, que está determinada, se derrame sobre ele.

27 Той ще потвърди завет с мнозина за една седмица, а в половината на седмицата ще направи да престанат жертвата и приносът; и един, който запустява, ще дойде яздещ на крилото на мерзостите; и гняв ще се излее върху запустителя до определеното време.

Daniel 10

A visão de Daniel no rio Tigre

Даниил 10

Ангел укрепва пророка при река Тигър

1 No terceiro ano de Ciro, rei da Pérsia, foi revelada uma palavra a Daniel, cujo nome é Beltessazar; a palavra era verdadeira e envolvia grande conflito; ele entendeu a palavra e teve a inteligência da visão.

1 В третата година на персийския цар Кир едно нещо се откри на Даниил, който бе наречен Валтасасар; това нещо беше истинно и означаваше големи бедствия, и той разбра и проумя видението.

2 Naqueles dias, eu, Daniel, pranteei durante três semanas.

2 (В онова време аз, Даниил, жалеех цели три седмици;

3 Manjar desejável não comi, nem carne, nem vinho entraram na minha boca, nem me ungi com óleo algum, até que passaram as três semanas inteiras.

3 вкусен хляб не ядях, месо и вино не влизаше в устата ми и нито веднъж не се помазах, докато не се навършиха цели три седмици.)

4 No dia vinte e quatro do primeiro mês, estando eu à borda do grande rio Tigre,

4 На двадесет и четвъртия ден от първия месец, докато бях при брега на голямата река, която е Тигър,

5 levantei os olhos e olhei, e eis um homem vestido de linho, cujos ombros estavam cingidos de ouro puro de Ufaz;

5 като повдигнах очите си, видях един човек, облечен в ленени дрехи, чийто кръст беше опасан с чисто уфазко злато.

6 o seu corpo era como o berilo, o seu rosto, como um relâmpago, os seus olhos, como tochas de fogo, os seus braços e os

6 Тялото му беше като хрисолит, лицето му – като изгледа на светкавица, очите му – като огнени светила, мишците и

seus pés brilhavam como bronze polido; e a voz das suas palavras era como o estrondo de muita gente.

7 Só eu, Daniel, tive aquela visão; os homens que estavam comigo nada viram; não obstante, caiu sobre eles grande temor, e fugiram e se esconderam.

8 Fiquei, pois, eu só e contemplei esta grande visão, e não restou força em mim; o meu rosto mudou de cor e se desfigurou, e não retive força alguma.

9 Contudo, ouvi a voz das suas palavras; e, ouvindo-a, caí sem sentidos, rosto em terra.

Daniel é consolado

10 Eis que certa mão me tocou, sacudiu-me e me pôs sobre os meus joelhos e as palmas das minhas mãos.

11 Ele me disse: Daniel, homem muito amado, está atento às palavras que te vou dizer; levanta-te sobre os pés, porque eis que te sou enviado. Ao falar ele comigo esta palavra, eu me pus em pé, tremendo.

12 Então, me disse: Não temas, Daniel, porque, desde o primeiro dia em que aplicaste o coração a compreender e a humilhar-te perante o teu Deus, foram ouvidas as tuas palavras; e, por causa das tuas palavras, é que eu vim.

13 Mas o príncipe do reino da Pérsia me resistiu por vinte e um dias; porém Miguel, um dos primeiros príncipes, veio para ajudar-me, e eu obtive vitória sobre os reis da Pérsia.

краката му бяха наглед като лъскава мед и гласът на думите му – като глас на многоброен народ.

7 Само аз, Даниил, видях видението; а мъжете, които бяха с мене, не го видяха; но ги нападна голям трепет и тепобегнаха да се скрият.

8 И така, аз останах сам да видя това голямо видение, от което не остана сила в мене, защото енергията ми се обърна в (тлеене) и останах безсилен.

9 Чух, обаче, гласа на думите му; и като слушах гласа на думите му, аз паднах на лицето си в несвяст, с лицето си към земята.

10 И, ето, до мене се допря ръка, която ме сложи разклатен на колената ми и на дланите на ръцете ми.

11 И ми каза: Данииле, мъжо възлюбен, разбери думите, които ти говоря, и стой прав, защото при тебе съм изпратен сега. И когато ми изговори тези думи, аз се изправих разтреперан.

12 Тогава ми каза: Не бой се, Данииле; защото от първия ден, откакто ти приклони сърцето си да разбираш и да смириш себе си пред своя Бог, думите ти бяха послушани и аз дойдох поради думите ти.

13 Обаче князът на персийското царство ми противостоеше двадесет и един дни; но, ето, Михаил, един от първите князе, дойде да ми помогне; и така, аз останах непотребен вече там, при персийските царе,

[14] Agora, vim para fazer-te entender o que há de suceder ao teu povo nos últimos dias; porque a visão se refere a dias ainda distantes.

[15] Ao falar ele comigo estas palavras, dirigi o olhar para a terra e calei.

[16] E eis que uma como semelhança dos filhos dos homens me tocou os lábios; então, passei a falar e disse àquele que estava diante de mim: meu senhor, por causa da visão me sobrevieram dores, e não me ficou força alguma.

[17] Como, pois, pode o servo do meu senhor falar com o meu senhor? Porque, quanto a mim, não me resta já força alguma, nem fôlego ficou em mim.

[18] Então, me tornou a tocar aquele semelhante a um homem e me fortaleceu;

[19] e disse: Não temas, homem muito amado! Paz seja contigo! Sê forte, sê forte. Ao falar ele comigo, fiquei fortalecido e disse: fala, meu senhor, pois me fortaleceste.

[20] E ele disse: Sabes por que eu vim a ti? Eu tornarei a pelejar contra o príncipe dos persas; e, saindo eu, eis que virá o príncipe da Grécia.

[21] Mas eu te declararei o que está expresso na escritura da verdade; e ninguém há que

[14] и сега дойдох да ти помогна да разбереш какво предстои да стане с народа ти в последните дни; защото видението се отнася до далечни дни.

[15] И като ми говореше тези думи, насочих лицето си към земята и останах ням.

[16] В този момент един, подобен на човешки син, се допря до устните ми. Тогава отворих устата си и говорих, като казах на онзи, който стоеше пред мене: Господарю мой, от видението болките ми се върнаха и не остана сила в мене.

[17] Защото как може слугата на този мой господар да говори с този мой господар? Понеже веднага не остана никаква сила в мен, а и дъх не ми остана.

[18] Тогава пак се допря до мене нещо като човешки образ и ме подкрепи.

[19] И каза: Не бой се, мъжо възлюбен; мир на тебе! Крепи се! Да! Крепи се! И като ми говореше, аз се подкрепих и казах: Нека говори господарят ми, защото си ме подкрепил.

[20] Тогава той каза: Знаеш ли защо съм дошъл при теб? А сега ще се върна да воювам против княза на Персия; и когато изляза, князът на Гърция ще дойде.

[21] Все пак, обаче, ще ти известя значението на това, което е написано в едно истинско писание, при

esteja ao meu lado contra aqueles, a não ser Miguel, vosso príncipe.

Daniel 11

Os reis do Norte e do Sul

[1] Mas eu, no primeiro ano de Dario, o medo, me levantei para o fortalecer e animar.

[2] Agora, eu te declararei a verdade: eis que ainda três reis se levantarão na Pérsia, e o quarto será cumulado de grandes riquezas mais do que todos; e, tornado forte por suas riquezas, empregará tudo contra o reino da Grécia.

[3] Depois, se levantará um rei poderoso, que reinará com grande domínio e fará o que lhe aprouver.

[4] Mas, no auge, o seu reino será quebrado e repartido para os quatro ventos do céu; mas não para a sua posteridade, nem tampouco segundo o poder com que reinou, porque o seu reino será arrancado e passará a outros fora de seus descendentes.

[5] O rei do Sul será forte, como também um de seus príncipes; este será mais forte do que ele, e reinará, e será grande o seu domínio.

[6] Mas, ao cabo de anos, eles se aliarão um com o outro; a filha do rei do Sul casará com o rei do Norte, para estabelecer a concórdia; ela, porém, não conservará a força do seu braço, e ele não permanecerá, nem o seu braço, porque ela será entregue,

все че няма кой да ми помага против тези князе, освен вашия княз Михаил.

Даниил 11

[1] А в първата година на мидянина Дарий аз, Гавриил, стоях да го укрепя и уякча.

Откровение за южното и северното царство

[2] И сега ще ти кажа истината. Ето, още трима царе ще се издигнат в Персия; и четвъртият ще бъде много по-богат от всички тях; и когато се засили чрез богатството си, ще повдигне всичко против гръцкото царство.

[3] Тогава ще се издигне един мощен цар, който ще царува с голяма власт и ще действа според волята си.

[4] А щом се издигне той, царството му ще се съсипе и ще се раздели към четирите небесни ветрища, но не на наследниците му, нито ще владеят над толкова, над колкото той е владял; защото царството му ще бъде изкоренено и разделено на други освен тях.

[5] И южният цар ще набере сила; но един от началниците му ще стане по-силен от него и ще владее; владичеството му ще бъде голямо.

[6] След няколко години ще се сдружат; и дъщерята на южния цар ще дойде при северния цар, за да направи спогодба; но тя няма да задържа силата на мишцата си; също и той няма да устои, нито мишцата му; а тя ще бъде

e bem assim os que a trouxeram, e seu pai, e o que a tomou por sua naqueles tempos.

предадена, както и онези, които я водеха, и родителят ѝ, и онзи, който я крепеше в онези времена.

[7] Mas, de um renovo da linhagem dela, um se levantará em seu lugar, e avançará contra o exército do rei do Norte, e entrará na sua fortaleza, e agirá contra eles, e prevalecerá.

[7] Но вместо него ще се издигне една издънка от корените ѝ; и като дойде против войската, ще влезе в крепостите на северния цар, ще действа против тях и ще ги надделее;

[8] Também aos seus deuses com a multidão das suas imagens fundidas, com os seus objetos preciosos de prata e ouro levará como despojo para o Egito; por alguns anos, ele deixará em paz o rei do Norte.

[8] също и боговете им ще докара пленници в Египет, с летите им идоли и с отбраните им сребърни и златни съдове; и той ще се въздържа няколко години да не напада северния цар.

[9] Mas, depois, este avançará contra o reino do rei do Sul e tornará para a sua terra.

[9] А онзи ще влезе в царството на южния цар, но ще се върне в земята си.

[10] Os seus filhos farão guerra e reunirão numerosas forças; um deles virá apressadamente, arrasará tudo e passará adiante; e, voltando à guerra, a levará até à fortaleza do rei do Sul.

[10] И синовете му ще воюват и ще съберат множество от големи войски, които ще дойдат с устрем, ще нахлуят и ще заминат; а като се завръщат, ще воюват дори до крепостта му.

[11] Então, este se exasperará, sairá e pelejará contra ele, contra o rei do Norte; este porá em campo grande multidão, mas a sua multidão será entregue nas mãos daquele.

[11] Южният цар ще освирепее и като излезе, ще се бие с него – със северния цар, който ще опълчи едно голямо множество; и множеството ще се предаде в неговата ръка.

[12] A multidão será levada, e o coração dele se exaltará; ele derribará miríades, porém não prevalecerá.

[12] И като закара множеството, сърцето му ще се надигне; и при все че ще повали десетки хиляди, пак няма да надделее.

[13] Porque o rei do Norte tornará, e porá em campo multidão maior do que a primeira, e, ao cabo de tempos, isto é, de anos, virá à pressa com grande exército e abundantes provisões.

[13] Защото северният цар, като се завръща, ще опълчи множество, по-голямо от първото, и в края на определените години ще дойде с устрем, с голяма войска и с много имот.

[14] Naqueles tempos, se levantarão muitos contra o rei do Sul; também os dados à violência dentre o teu povo se levantarão para cumprirem a profecia, mas cairão.

[15] O rei do Norte virá, levantará baluartes e tomará cidades fortificadas; os braços do Sul não poderão resistir, nem o seu povo escolhido, pois não haverá força para resistir.

[16] O que, pois, vier contra ele fará o que bem quiser, e ninguém poderá resistir a ele; estará na terra gloriosa, e tudo estará em suas mãos.

[17] Resolverá vir com a força de todo o seu reino, e entrará em acordo com ele, e lhe dará uma jovem em casamento, para destruir o seu reino; isto, porém, não vingará, nem será para a sua vantagem.

[18] Depois, se voltará para as terras do mar e tomará muitas; mas um príncipe fará cessar-lhe o opróbrio e ainda fará recair este opróbrio sobre aquele.

[19] Então, voltará para as fortalezas da sua própria terra; mas tropeçará, e cairá, e não será achado.

[20] Levantar-se-á, depois, em lugar dele, um que fará passar um exator pela terra mais gloriosa do seu reino; mas, em poucos

[14] В онези времена ще въстанат против южния цар; ще се повдигнат и насилниците от твоя народ, за да потвърдят видението; но ще паднат.

[15] И така, северният цар ще дойде, ще издигне могила и ще превземе укрепените градове; и нито мищците на южния цар, нито отбраният му народ няма да могат да му противостоят, нито ще има сила, която да му противостои.

[16] А онзи, който иде против него, ще действа според волята си и няма да има кой да му противостои; и ще застане в славната земя и в ръцете му ще бъде разрушителна сила.

[17] И ще насочи лицето си да дойде със силата на цялото си царство и ще му предложи справедливи условия, и ще действа според тях; а ще му даде най-отбраната дъщеря между жените, за да го разврати, но това няма да успее, нито ще го ползва.

[18] После ще обърне лицето си към островите и ще завладее много от тях; но един военачалник ще направи да престане нанесеният от него укор; дори, при това, ще възвърне укора му върху самия него.

[19] Тогава ще обърне лицето си към крепостите на своята земя; но ще се препъне и падне, и няма да се намери.

[20] Тогава, вместо него, ще се издигне един, който ще изпрати бирник по най-славната част на царството; но за

dias, será destruído, e isto sem ira nem batalha.

[21] Depois, se levantará em seu lugar um homem vil, ao qual não tinham dado a dignidade real; mas ele virá caladamente e tomará o reino, com intrigas.

[22] As forças inundantes serão arrasadas de diante dele; serão quebrantadas, como também o príncipe da aliança.

[23] Apesar da aliança com ele, usará de engano; subirá e se tornará forte com pouca gente.

[24] Virá também caladamente aos lugares mais férteis da província e fará o que nunca fizeram seus pais, nem os pais de seus pais: repartirá entre eles a presa, os despojos e os bens; e maquinará os seus projetos contra as fortalezas, mas por certo tempo.

[25] Suscitará a sua força e o seu ânimo contra o rei do Sul, à frente de grande exército; o rei do Sul sairá à batalha com grande e mui poderoso exército, mas não prevalecerá, porque maquinarão projetos contra ele.

[26] Os que comerem os seus manjares o destruirão, e o exército dele será arrasado, e muitos cairão traspassados.

[27] Também estes dois reis se empenharão em fazer o mal e a uma só mesa falarão

кратко време ще загине, и то не чрез гняв, нито чрез бой.

Нечестивият цар на Сирия и гонението на юдеите

[21] А вместо него ще се издигне един нищожен човек, на когото няма да отдадат царска почит, а той ще дойде във време, когато са спокойни, и ще завладее царството чрез ласкателство.

[22] И със силата на потопа ще бъдат пометени и строшени пред него – да! – дори и сам военачалникът на завета.

[23] И след като сключи с него съюз, ще постъпва измамно; защото ще излезе и ще надделее само с малко хора.

[24] Във време, когато са спокойни, ще дойде в най-плодородните места на областта и ще извърши това, което не са извършили бащите му или прадедите му; ще раздели между тях грабеж, плячка и имот; даже ще измисли хитростите си против крепостите, но само за време.

[25] Той ще повдигне силата си и множеството си против южния цар с голяма войска; и южният цар ще се бие с него в битка с голяма и много силна войска; но няма да може да устои, защото ще измислят хитрости против него.

[26] Да! Онези, които ядат от изрядните му ястия, ще го погубят; и от войската му, макар да е многобройна като потоп, мнозина ще паднат убити.

[27] А сърцата на тези двама царе ще бъдат предадени на зло и ще говорят

mentiras; porém isso não prosperará, porque o fim virá no tempo determinado.

лъжи на същата трапеза, но това няма да успее, понеже при все това краят ще бъде в определеното време.

[28] Então, o homem vil tornará para a sua terra com grande riqueza, e o seu coração será contra a santa aliança; ele fará o que lhe aprouver e tornará para a sua terra.

[28] Тогава ще се върне в земята си с много имот; и сърцето му ще бъде против святия завет; и като действа по волята си, ще се върне в земята си.

[29] No tempo determinado, tornará a avançar contra o Sul; mas não será nesta última vez como foi na primeira,

[29] На определеното време той ще се върне и ще дойде към юг; но последният път няма да бъде като първия;

[30] porque virão contra ele navios de Quitim, que lhe causarão tristeza; voltará, e se indignará contra a santa aliança, e fará o que lhe aprouver; e, tendo voltado, atenderá aos que tiverem desamparado a santa aliança.

[30] защото китимски кораби ще дойдат против него; по тази причина той, огорчен, отново ще се разяри против святия завет и ще действа по волята си; даже, като се завърне, ще се споразумее с онези, които са изоставили святия завет.

[31] Dele sairão forças que profanarão o santuário, a fortaleza nossa, e tirarão o sacrifício diário, estabelecendo a abominação desoladora.

[31] От него ще се повдигнат сили, които ще омърсят светилището, да! – крепостта, ще премахнат вечната жертва и ще издигнат мерзостта, която докарва запустение.

[32] Aos violadores da aliança, ele, com lisonjas, perverterá, mas o povo que conhece ao seu Deus se tornará forte e ativo.

[32] И ще изврати с ласкателства онези, които беззаконстват против завета; но народът, който познава своя Бог, ще се укрепи и ще върши подвизи.

[33] Os sábios entre o povo ensinarão a muitos; todavia, cairão pela espada e pelo fogo, pelo cativeiro e pelo roubo, por algum tempo.

[33] И разумните между народа ще научат мнозина; при все това ще падат многодни от меч и пламък, чрез плен и разграбване.

[34] Ao caírem eles, serão ajudados com pequeno socorro; mas muitos se ajuntarão a eles com lisonjas.

[34] А когато паднат, ще им се окаже малко помощ; обаче мнозина ще се присъединят към тях чрез ласкателства.

[35] Alguns dos sábios cairão para serem provados, purificados e embranquecidos, até ao tempo do fim, porque se dará ainda no tempo determinado.

[36] Este rei fará segundo a sua vontade, e se levantará, e se engrandecerá sobre todo deus; contra o Deus dos deuses falará coisas incríveis e será próspero, até que se cumpra a indignação; porque aquilo que está determinado será feito.

[37] Não terá respeito aos deuses de seus pais, nem ao desejo de mulheres, nem a qualquer deus, porque sobre tudo se engrandecerá.

[38] Mas, em lugar dos deuses, honrará o deus das fortalezas; a um deus que seus pais não conheceram, honrará com ouro, com prata, com pedras preciosas e coisas agradáveis.

[39] Com o auxílio de um deus estranho, agirá contra as poderosas fortalezas, e aos que o reconhecerem, multiplicar-lhes-á a honra, e fá-los-á reinar sobre muitos, e lhes repartirá a terra por prêmio.

[40] No tempo do fim, o rei do Sul lutará com ele, e o rei do Norte arremeterá contra ele com carros, cavaleiros e com muitos navios, e entrará nas suas terras, e as inundará, e passará.

[35] Дори някои от разумните ще паднат, за да бъдат опитани, за да се очистят и да се избелят до края на времето; защото и то ще стане в определеното време.

[36] Царят ще действа според волята си, ще се надигне и ще се възвеличи над всякакъв бог, и ще говори чудесно, надменно против Бога на боговете; и ще благоденства, докато се изчерпи негодуванието; защото определеното ще се изпълни.

[37] И няма да зачита боговете на бащите си, нито обичната на жените богиня, нито ще зачита някакъв бог; защото ще се направи на по-велик от всички тях.

[38] А вместо Него ще почита бога на крепостите; да! Със злато и сребро, със скъпоценни камъни и желани вещи ще почита един бог, когото бащите му не са познавали.

[39] С помощта на един чужд бог той ще постъпи с най-силните крепости; ще умножи славата на онези, които го признаят, и ще ги постави владетели над мнозина; и ще раздели земята между тяхсрещу заплата.

[40] И в края на времето южният цар ще се сблъска с него; и северният цар ще дойде против него като вихрушка, с колесници, конници и много кораби; и като влезе в страните, ще нахлуе и ще отмине.

[41] Entrará também na terra gloriosa, e muitos sucumbirão, mas do seu poder escaparão estes: Edom, e Moabe, e as primícias dos filhos de Amom.

[42] Estenderá a mão também contra as terras, e a terra do Egito não escapará.

[43] Apoderar-se-á dos tesouros de ouro e de prata e de todas as coisas preciosas do Egito; os líbios e os etíopes o seguirão.

[44] Mas, pelos rumores do Oriente e do Norte, será perturbado e sairá com grande furor, para destruir e exterminar a muitos.

[45] Armará as suas tendas palacianas entre os mares contra o glorioso monte santo; mas chegará ao seu fim, e não haverá quem o socorra.

Daniel 12

O tempo do fim

[1] Nesse tempo, se levantará Miguel, o grande príncipe, o defensor dos filhos do teu povo, e haverá tempo de angústia, qual nunca houve, desde que houve nação até àquele tempo; mas, naquele tempo, será salvo o teu povo, todo aquele que for achado inscrito no livro.

[2] Muitos dos que dormem no pó da terra ressuscitarão, uns para a vida eterna, e outros para vergonha e horror eterno.

[41] Ще влезе и в славната земя и много страни ще се разорят; но следните ще се избавят от ръката му: Едом, Моав и главният град на амонците.

[42] Ще простре ръката си върху страните; и Египетската земя няма да я избегне.

[43] Защото ще завладее съкровищата на златото, на среброто и на всички скъпоценности на Египет; и либийците и етиопците ще бъдат заставени да го следват по стъпките му.

[44] Но известия от изток и север ще го смутят; затова ще излезе с голяма ярост да погуби мнозина и да ги обрече на изтребление.

[45] И ще постави шатрите на палата си между моретата, върху славния свят хълм; но при все това ще бъде постигнат от края си и няма да има кой да му помогне.

Даниил 12

[1] И в онова време великият княз Михаил, който се застъпва за твоя народ, ще се повдигне; и ще настане време на страдание, каквото никога не е имало, откакто народ съществува до онова време; и в онова време твоят народ ще се отърве – всеки, който бъде намерен записан в книгата.

Пророчество за края на времената

[2] Тогава мнозина от спящите в пръстта на земята ще се събудят – едни за вечен живот, а други – за срам и вечно презрение.

[3] Os que forem sábios, pois, resplandecerão como o fulgor do firmamento; e os que a muitos conduzirem à justiça, como as estrelas, sempre e eternamente.

[4] Tu, porém, Daniel, encerra as palavras e sela o livro, até ao tempo do fim; muitos o esquadrinharão, e o saber se multiplicará.

[5] Então, eu, Daniel, olhei, e eis que estavam em pé outros dois, um, de um lado do rio, o outro, do outro lado.

[6] Um deles disse ao homem vestido de linho, que estava sobre as águas do rio: Quando se cumprirão estas maravilhas?

[7] Ouvi o homem vestido de linho, que estava sobre as águas do rio, quando levantou a mão direita e a esquerda ao céu e jurou, por aquele que vive eternamente, que isso seria depois de um tempo, dois tempos e metade de um tempo. E, quando se acabar a destruição do poder do povo santo, estas coisas todas se cumprirão.

[8] Eu ouvi, porém não entendi; então, eu disse: meu senhor, qual será o fim destas coisas?

[9] Ele respondeu: Vai, Daniel, porque estas palavras estão encerradas e seladas até ao tempo do fim.

[10] Muitos serão purificados, embranquecidos e provados; mas os

[3] Разумните ще сияят със светлината на простора, както и онези, които обръщат мнозина в правда – като звездите до вечни векове.

[4] А ти, Данииле, затвори думите и запечатай книгата до края на времето, когато мнозина ще я изследват и знанието за нея ще се умножава.

[5] Тогава, като погледнах, аз, Даниил, ето, стояха двама други – един на брега отсам реката и един на брега оттам реката.

[6] Единият каза на облечения в ленени дрехи човек, който беше над водата на реката: Докога ще се чака за края на тези чудеса?

[7] И чух облечения в ленени дрехи човек, който беше над водата на реката, когато издигна десницата си и левицата си към небето и се закле в Онзи, Който живее довека, че това ще бъде след време, времена и половина време и че всичко това ще се изпълни, когато ще са свършили със смазването на силата на святия народ.

[8] И аз чух, но не разбрах. Тогава казах: Господарю мой, как ще завърши всичкотова?

[9] А той отговори: Иди си, Данииле; защото думите са затворени и запечатани до края на времето.

[10] Мнозина ще се чистят и избелят и ще бъдат опитани; а нечестивите ще

perversos procederão perversamente, e nenhum deles entenderá, mas os sábios entenderão.

11 Depois do tempo em que o sacrifício diário for tirado, e posta a abominação desoladora, haverá ainda mil duzentos e noventa dias.

12 Bem-aventurado o que espera e chega até mil trezentos e trinta e cinco dias.

13 Tu, porém, segue o teu caminho até ao fim; pois descansarás e, ao fim dos dias, te levantarás para receber a tua herança.

вършат нечестие и никой от нечестивите няма да разбере; но разумните ще разберат.

11 И от времето, когато бъде премахната вечната жертва и бъде поставена мерзостта, която докарва запустение, ще има хиляда двеста и деветдесет дни.

12 Блажен, който изтърпи и стигне до хиляда триста тридесет и петте дни.

13 Но ти си иди, докато настане краят; и ще се успокоиш и в края на дните ще застанеш в дела си.

Oseias	Осия
Oseias 1	**Осия 1**
O casamento de Oseias, símbolo da infidelidade de Israel	**Семейството на Осия**
[1] Palavra do SENHOR, que foi dirigida a Oseias, filho de Beeri, nos dias de Uzias, Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá, e nos dias de Jeroboão, filho de Joás, rei de Israel.	[1] Господнето слово, което дойде към Осия, син на Веирия, в дните на Юдейските царе Озия, Йотам, Ахаз и Езекия и в дните на Израилевия цар Еровоам, син на Йоас.
[2] Quando, pela primeira vez, falou o SENHOR por intermédio de Oseias, então, o SENHOR lhe disse: Vai, toma uma mulher de prostituições e terás filhos de prostituição, porque a terra se prostituiu, desviando-se do SENHOR.	[2] Когато Господ започна да говори чрез Осия, Той му каза: Иди, вземи си блудна жена и добий деца от блудство, защото земята с многото си блудстване се отклони от Господа.
[3] Foi-se, pois, e tomou a Gômer, filha de Diblaim, e ela concebeu e lhe deu um filho.	[3] И така, Осия отиде и взе Гомер, дъщеря на Девлаим, която зачена и му роди син.
[4] Disse-lhe o SENHOR: Põe-lhe o nome de Jezreel, porque, daqui a pouco, castigarei, pelo sangue de Jezreel, a casa de Jeú e farei cessar o reino da casa de Israel.	[4] Тогава Господ му каза: Наречи го Йезраил; защото още малко и ще въздам на дома на Ииуй за кръвта, която проля на Йезраил, и ще сложа край на царството на Израилевия дом.
[5] Naquele dia, quebrarei o arco de Israel no vale de Jezreel.	[5] И в онзи ден ще строша Израилевия лък в долината на Йезраил.
[6] Tornou ela a conceber e deu à luz uma filha. Disse o SENHOR a Oseias: Põe-lhe o nome de Desfavorecida, porque eu não mais tornarei a favorecer a casa de Israel, para lhe perdoar.	[6] И тя пак зачена и роди дъщеря. Господму каза: Наречи я Лорухама; защото няма вече да покажа милост към Израилевия дом и никак няма да им простя.
[7] Porém da casa de Judá me compadecerei e os salvarei pelo SENHOR, seu Deus, pois não os salvarei pelo arco, nem pela espada, nem pela guerra, nem pelos cavalos, nem pelos cavaleiros.	[7] А към Юдовия дом ще покажа милост и ще ги спася чрез Господа, техния Бог, а няма да ги спася с лък, меч или бой, с коне или конници.

[8] Depois de haver desmamado a Desfavorecida, concebeu e deu à luz um filho.

[9] Disse o SENHOR a Oseias: Põe-lhe o nome de Não-Meu-Povo, porque vós não sois meu povo, nem eu serei vosso Deus.

[10] Todavia, o número dos filhos de Israel será como a areia do mar, que se não pode medir, nem contar; e acontecerá que, no lugar onde se lhes dizia: Vós não sois meu povo, se lhes dirá: Vós sois filhos do Deus vivo.

[11] Os filhos de Judá e os filhos de Israel se congregarão, e constituirão sobre si uma só cabeça, e subirão da terra, porque grande será o dia de Jezreel.

Oseias 2

[1] Chamai a vosso irmão Meu-Povo e a vossa irmã, Favor.

A infidelidade do povo e a fidelidade de Deus

[2] Repreendei vossa mãe, repreendei-a, porque ela não é minha mulher, e eu não sou seu marido, para que ela afaste as suas prostituições de sua presença e os seus adultérios de entre os seus seios;

[3] para que eu não a deixe despida, e a ponha como no dia em que nasceu, e a torne semelhante a um deserto, e a faça como terra seca, e a mate à sede,

[4] e não me compadeça de seus filhos, porque são filhos de prostituições.

[5] Pois sua mãe se prostituiu; aquela que os concebeu houve-se torpemente, porque diz: Irei atrás de meus amantes, que me

[8] А като отби Ло-рухама, Гомер зачена и роди син.

[9] И Господ каза: Наречи го Ло-аммий; защото вие не сте Мой народ и Аз няма да бъда ваш Бог.

Неверният Израил – невярната Гомер

[10] Но все пак броят на израилтяните ще бъде като морския пясък, който не може да се претегли, нито да се изброи; и вместо онова, което им се каза, че: Не сте Мой народ, ще им се каже: Вие сте деца на живия Бог.

[11] Тогава юдеите и израилтяните ще се съберат заедно и ще си поставят един началник, и ще излязат от земята; защото велик ще бъде денят на Йезраил.

Осия 2

[1] И така, наричайте братята си Аммий и сестрите си Рухама,

[2] Съдете се с майка си, съдете се; защото тя не Ми е жена и Аз не съм ѝ мъж. Нека премахне блудствата си от лицето си и прелюбодействата си – от гърдите си,

[3] да не би да я съблека гола и я изложа, както беше в деня, когато се е родила, и я направя като пустиня, и я поставя като безводна земя, и я уморя с жажда.

[4] Даже към децата ѝ няма да покажа милост, понеже са деца от блудство.

[5] Защото майка им блудствà; тази, която ги беше заченала, постъпи срамно; защото каза: Ще отида след

dão o meu pão e a minha água, a minha lã e o meu linho, o meu óleo e as minhas bebidas.

любовниците си, които ми дават хляба и водата ми, вълната и лена ми, маслото и питиетата ми.

6 Portanto, eis que cercarei o seu caminho com espinhos; e levantarei um muro contra ela, para que ela não ache as suas veredas.

6 Затова, ето, Аз ще препреча пътя ѝ с плет от трѫни и ще направя преграда пред нея, за да не намери пътищата си.

7 Ela irá em seguimento de seus amantes, porém não os alcançará; buscá-los-á, sem, contudo, os achar; então, dirá: Irei e tornarei para o meu primeiro marido, porque melhor me ia então do que agora.

7 Тя ще се завтече след любовниците си, но няма да ги стигне; ще ги потърси, но няма да ги намери. Тогава ще каже: Ще отида и ще се върна при първия си мъж, защото ми беше по-добре тогава, отколкото сега.

8 Ela, pois, não soube que eu é que lhe dei o trigo, e o vinho, e o óleo, e lhe multipliquei a prata e o ouro, que eles usaram para Baal.

8 И тя не знаеше, че Аз съм ѝ давал житото, виното и маслото и съм умножил среброто и златото ѝ, което употребиха за Ваал.

9 Portanto, tornar-me-ei, e reterei, a seu tempo, o meu trigo e o meu vinho, e arrebatarei a minha lã e o meu linho, que lhe deviam cobrir a nudez.

9 Затова ще си взема назад житото на времето му и виното Си – на определеното му време, и ще откъсна вълната Си и лена Си, които трябваше да покриват голотата ѝ.

10 Agora, descobrirei as suas vergonhas aos olhos dos seus amantes, e ninguém a livrará da minha mão.

10 И сега ще открия нечистотата ѝ пред очите на любовниците ѝ; и никой няма да я избави от ръката Ми.

11 Farei cessar todo o seu gozo, as suas Festas de Lua Nova, os seus sábados e todas as suas solenidades.

11 И ще прекратя цялото ѝ веселие – тържествата, новолунията, съботите и всичките ѝ определени празници.

12 Devastarei a sua vide e a sua figueira, de que ela diz: Esta é a paga que me deram os meus amantes; eu, pois, farei delas um bosque, e as bestas-feras do campo as devorarão.

12 Ще опустоша и лозите и смокините ѝ, за които каза: Те са заплатата, която ми дадоха любовниците ми; ще ги превърна в гора и полските животни ще ги изпояждат.

13 Castigá-la-ei pelos dias dos baalins, nos quais lhes queimou incenso, e se adornou

13 И ще я накажа за дните, които посвещаваше на ваалимите, когато им

com as suas arrecadas e com as suas jóias, e andou atrás de seus amantes, mas de mim se esqueceu, diz o SENHOR.

кадеше, като се кичеше с обеците и огърлиците си и отиваше след любовниците си, а Мене забравяше, казва Господ.

[14] Portanto, eis que eu a atrairei, e a levarei para o deserto, e lhe falarei ao coração.

Любовта на Бога към Неговия народ

[14] Но, ето, Аз ще я привлека и като я заведа в пустинята, ще ѝ говоря по сърцето ѝ.

[15] E lhe darei, dali, as suas vinhas e o vale de Acor por porta de esperança; será ela obsequiosa como nos dias da sua mocidade e como no dia em que subiu da terra do Egito.

[15] И още оттам ще ѝ дам ханаанскителозя и долината Ахор за врата на надежда; и там тя ще се отзове, както в дните на младостта си и както в деня, когато излезе от Египетската земя.

[16] Naquele dia, diz o SENHOR, ela me chamará: Meu marido e já não me chamará: Meu Baal.

[16] В онзи ден, казва Господ, ще Ме наричаш: Мъжът ми; и няма да Ме наричаш вече: Ваал ми.

[17] Da sua boca tirarei os nomes dos baalins, e não mais se lembrará desses nomes.

[17] Защото ще премахна имената на ваалимите от устата ѝ; и те няма вече да се споменават с имената си.

[18] Naquele dia, farei a favor dela aliança com as bestas-feras do campo, e com as aves do céu, e com os répteis da terra; e tirarei desta o arco, e a espada, e a guerra e farei o meu povo repousar em segurança.

[18] В онзи ден ще сключа за тях завет с полските зверове, с небесните птици и със земните твари; и като строша лък и меч, и бой и ги махнаот земята, ще ги населя в безопасност.

[19] Desposar-te-ei comigo para sempre; desposar-te-ei comigo em justiça, e em juízo, e em benignidade, e em misericórdias;

[19] И ще те сгодя за Себе Си завинаги. Да! Ще те сгодя за Себе Си в правда и правосъдие, в милосърдие и милости.

[20] desposar-te-ei comigo em fidelidade, e conhecerás ao SENHOR.

[20] Ще те сгодя за Себе Си във вярност; и ще познаеш Господа.

[21] Naquele dia, eu serei obsequioso, diz o SENHOR, obsequioso aos céus, e estes, à terra;

[21] И в онзи ден ще отговоря, казва Господ, ще отговоря на небето и то ще отговори на земята,

[22] a terra, obsequiosa ao trigo, e ao vinho, e ao óleo; e estes, a Jezreel.

[23] Semearei Israel para mim na terra e compadecer-me-ei da Desfavorecida; e a Não-Meu-Povo direi: Tu és o meu povo! Ele dirá: Tu és o meu Deus!

Oseias 3

A longanimidade de Deus

[1] Disse-me o SENHOR: Vai outra vez, ama uma mulher, amada de seu amigo e adúltera, como o SENHOR ama os filhos de Israel, embora eles olhem para outros deuses e amem bolos de passas.

[2] Comprei-a, pois, para mim por quinze peças de prata e um ômer e meio de cevada;

[3] e lhe disse: tu esperarás por mim muitos dias; não te prostituirás, nem serás de outro homem; assim também eu esperarei por ti.

[4] Porque os filhos de Israel ficarão por muitos dias sem rei, sem príncipe, sem sacrifício, sem coluna, sem estola sacerdotal ou ídolos do lar.

[5] Depois, tornarão os filhos de Israel, e buscarão ao SENHOR, seu Deus, e a Davi, seu rei; e, nos últimos dias, tremendo, se aproximarão do SENHOR e da sua bondade.

Oseias 4

Corrupção geral de Israel

[1] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, filhos de Israel, porque o SENHOR tem uma

[22] и земята ще отговори на житото, на виното и на маслото, и те ще отговорят на Йезраил.

[23] И ще я насея за Себе Си на земята; и ще покажа милост към непомилваната; а на онези, които не бяха Мой народ, ще кажа: Мой народ сте вие; и те ще казват, всеки един: Ти си мой Бог.

Осия 3

Осия и невярната му жена

[1] Господ ми каза: Иди пак, залюби жена си, която ако и да е залюбена от мъжа си, е прелюбодейка, също както Господлюби израилтяните, при все че гледат към чужди богове и обичат млинове с грозде.

[2] И така, аз си я откупих за петнадесет сребърника и за кор и половина ечемик.

[3] И ѝ казах: Остани при мене за дълго време; да не блудстваш, нито да бъдеш жена на друг, така и аз ще бъда за тебе.

[4] Защото израилтяните ще останат за дълго време без цар и началник, без жертвеник и идолски стълб, без ефод и домашни богове.

[5] После израилтяните отново ще потърсят Господа, своя Бог, и царя си Давид; и в следващите дни ще дойдат със страхопочитание при Господа и при Неговата благост.

Осия 4

Духовното отстъпничество на Израил

[1] Слушайте словото Господне, израилтяни, защото Господ има спор с

contenda com os habitantes da terra, porque nela não há verdade, nem amor, nem conhecimento de Deus.

жителите на тази земя, понеже няма вярност, нито милост, нито знание за Бога по земята.

2 O que só prevalece é perjurar, mentir, matar, furtar e adulterar, e há arrombamentos e homicídios sobre homicídios.

2 Друго няма освен клетва, лъжа и убийство, кражба и прелюбодейство; разбиват къщи и кръв допира до кръв.

3 Por isso, a terra está de luto, e todo o que mora nela desfalece, com os animais do campo e com as aves do céu; e até os peixes do mar perecem.

3 Затова земята ще жалее и всеки, който живее на нея, ще примре, също и полските зверове и небесните птици; още и морските риби ще изчезнат.

4 Todavia, ninguém contenda, ninguém repreenda; porque o teu povo é como os sacerdotes aos quais acusa.

4 Но никой да не се противи, нито да изобличава другиго; защото твоят народ е като онези, които се противят на свещеника.

5 Por isso, tropeçarás de dia, e o profeta contigo tropeçará de noite; e destruirei a tua mãe.

5 Затова ще се подхлъзнеш денем и с тебе ще се подхлъзне и пророкът нощем; и Аз ще погубя майка ти.

6 O meu povo está sendo destruído, porque lhe falta o conhecimento. Porque tu, sacerdote, rejeitaste o conhecimento, também eu te rejeitarei, para que não sejas sacerdote diante de mim; visto que te esqueceste da lei do teu Deus, também eu me esquecerei de teus filhos.

6 Народът Ми загина от липса на знание; понеже ти отхвърли знанието, то и Аз отхвърлих тебе да не Ми свещенодействаш; понеже ти забрави закона на твоя Бог, то и Аз ще забравя твоите деца.

7 Quanto mais estes se multiplicaram, tanto mais contra mim pecaram; eu mudarei a sua honra em vergonha.

7 Колкото повече се умножиха, толкова повече съгрешаваха пред Мене! Ще превърна славата им в безчестие.

8 Alimentam-se do pecado do meu povo e da maldade dele têm desejo ardente.

8 Свещениците се хранят с греховете на народа Ми и прилепват сърцата си към тяхното беззаконие.

9 Por isso, como é o povo, assim é o sacerdote; castigá-lo-ei pelo seu procedimento e lhe darei o pago das suas obras.

9 И така ще бъде: Какъвто е народът, такъв е и свещеникът; и Аз ще ги накажа за постъпките им и ще им въздам за делата им.

[10] Comerão, mas não se fartarão; entregar-se-ão à sensualidade, mas não se multiplicarão, porque ao SENHOR deixaram de adorar.

[11] A sensualidade, o vinho e o mosto tiram o entendimento.

[12] O meu povo consulta o seu pedaço de madeira, e a sua vara lhe dá resposta; porque um espírito de prostituição os enganou, eles, prostituindo-se, abandonaram o seu Deus.

[13] Sacrificam sobre o cimo dos montes e queimam incenso sobre os outeiros, debaixo do carvalho, dos choupos e dos terebintos, porque é boa a sua sombra; por isso, vossas filhas se prostituem, e as vossas noras adulteram.

[14] Não castigarei vossas filhas, que se prostituem, nem vossas noras, quando adulteram, porque os homens mesmos se retiram com as meretrizes e com as prostitutas cultuais sacrificam, pois o povo que não tem entendimento corre para a sua perdição.

[15] Ainda que tu, ó Israel, queres prostituir-te, contudo, não se faça culpado Judá; nem venhais a Gilgal e não subais a Bete-Áven, nem jureis, dizendo: Vive o SENHOR.

[16] Como vaca rebelde, se rebelou Israel; será que o SENHOR o apascenta como a um cordeiro em vasta campina?

[17] Efraim está entregue aos ídolos; é deixá-lo.

[10] Защото ще ядат, но няма да се насищат; ще блудстват, но няма да се размножават; понеже престанаха да внимават към Господа.

[11] Блудство, вино и шира отнемат разума.

[12] Народът Ми се допитва до дървото си и жезълът им им отговаря; защото блуден дух ги е заблудил и те блудстват и въстанаха против властта на своя Бог.

[13] Жертват по върховете на хълмовете и кадят по хълмовете, под дъбовете, тополите и теревинтите, защото сянката им е добра; затова дъщерите ви блудстват и снахите ви прелюбодействат.

[14] Няма особено да накажа дъщерите ви, когато блудстват, или снахите ви, когато прелюбодействат; защото самите бащи отиват насаме с блудниците и жертват с безчестните жени; затова неразумният народ ще бъде съборен.

[15] Ако и да блудстваш ти, Израилю, поне да не беззаконства Юда; и така, не идвайте в Галгал, нито излизайте във Вет-авен, нито се кълнете в живота на Господа.

[16] Защото Израил упорствà като упорита телица; и така, сега Господ ще ги пасе като агнето в далечни места.

[17] Ефрем се е привързал към идолите; оставете го.

[18] Tendo acabado de beber, eles se entregam à prostituição; os seus príncipes amam apaixonadamente a desonra.

[19] O vento os envolveu nas suas asas; e envergonhar-se-ão por causa dos seus sacrifícios.

Oseias 5

Repreensão contra sacerdotes e príncipes

[1] Ouvi isto, ó sacerdotes; escutai, ó casa de Israel; e dai ouvidos, ó casa do rei, porque este juízo é contra vós outros, visto que fostes um laço em Mispa e rede estendida sobre o Tabor.

[2] Na prática de excessos, vos aprofundastes; mas eu castigarei a todos eles.

[3] Conheço a Efraim, e Israel não me está oculto; porque, agora, te tens prostituído, ó Efraim, e Israel está contaminado.

[4] O seu proceder não lhes permite voltar para o seu Deus, porque um espírito de prostituição está no meio deles, e não conhecem ao SENHOR.

[5] A soberba de Israel, abertamente, o acusa; Israel e Efraim cairão por causa da sua iniqüidade, e Judá cairá juntamente com eles.

[6] Estes irão com os seus rebanhos e o seu gado à procura do SENHOR, porém não o acharão; ele se retirou deles.

[7] Aleivosamente se houveram contra o SENHOR, porque geraram filhos

[18] Свършиха ли се пировете им, те съвсем се предадоха на блудство; обичат да казват: Дайте! Първенците му са за негов срам.

[19] Вятърът ще го притисне между крилата си; и те ще се посрамят от жертвите си.

Осия 5

Бог предупреждава Израил

[1] Чуйте това, свещеници, внимавайте, доме Израилев, и дайте ухо, доме царски; защото има присъда против вас; понеже станахте като примка в Масфа и като мрежа, простряна върху Тавор.

[2] Бунтовниците потънаха дълбоко в разврат; но Аз ги изобличавам всички.

[3] Аз познавам Ефрем и Израил не е скрит от Мене; защото и сега блудстваш, Ефреме, и Израил е осквернен.

[4] Делата им не ги оставят да се върнат при своя Бог; защото блуден дух има дълбоко в тях и те не познават Господа.

[5] Гордостта на Израил свидетелства пред лицето му; затова Израил и Ефрем ще се препъват чрез беззаконието си и Юда ще се препъва с тях.

[6] Със стадата и чердите си ще отидат да търсят Господа, но няма да Го намерят; Той се е оттеглил от тях.

[7] Те се отнесоха коварно към Господа, защото родиха деца от чужденки; сега,

bastardos; agora, a Festa da Lua Nova os consumirá com as suas porções.

8 Tocai a trombeta em Gibeá e em Ramá tocai a rebate! Levantai gritos em Bete-Áven! Cuidado, Benjamim!

9 Efraim tornar-se-á assolação no dia do castigo; entre as tribos de Israel, tornei conhecido o que se cumprirá.

10 Os príncipes de Judá são como os que mudam os marcos; derramarei, pois, o meu furor sobre eles como água.

11 Efraim está oprimido e quebrantado pelo castigo, porque foi do seu agrado andar após a vaidade.

12 Portanto, para Efraim serei como a traça e para a casa de Judá, como a podridão.

13 Quando Efraim viu a sua enfermidade, e Judá, a sua chaga, subiu Efraim à Assíria e se dirigiu ao rei principal, que o acudisse; mas ele não poderá curá-los, nem sarar a sua chaga.

14 Porque para Efraim serei como um leão e como um leãozinho, para a casa de Judá; eu, eu mesmo, os despedaçarei e ir-me-ei embora; arrebatá-los-ei, e não haverá quem os livre.

Conversão insincera

15 Irei e voltarei para o meu lugar, até que se reconheçam culpados e busquem a minha face; estando eles angustiados, cedo me buscarão, dizendo:

Oseias 6

до новолуние, ще бъдат погълнати те и наследствата им.

8 Затръбете с рог в Гавая, с тръба в Рама; дайте тревога във Вет-авен – след тебе, Вениамине!

9 Ефрем ще запустее в деня, когато бъде изобличен; обявих между Израилевите племена онова, което непременно ще стане.

10 Понеже Юдовите първенци станаха като онези, които преместват межди, затова ще излея гнева Си върху тях.

11 Ефрем е в утеснение, съкрушен чрез съд, защото помисли за добре да следва суетните идоли;

12 и Аз бях като молец за Ефрем и като червей – за Юдовия дом.

13 Когато Ефрем видя, че боледува, и Юда видя раната си, Ефрем отиде при асириеца и прати до цар Ярив; но той не може да ви изцели, нито да излекува раната ви.

14 Защото Аз ще бъда като лъв на Ефрем и като млад лъв – на Юдовия дом. Аз, да! Аз ще разкъсам и ще си отида; ще отнеса и няма да има кой да виотървe.

15 Ще си отида, ще се върна на мястото Си, докато признаят грешката си и потърсят лицето Ми; в скръбта си ще Ме търсят усърдно, като кажат:

Осия 6

Призив към покаяние

[1] Vinde, e tornemos para o SENHOR, porque ele nos despedaçou e nos sarará; fez a ferida e a ligará.

[1] Елате, да се върнем при Господа; защото Той разкъса и Той ще ни изцели, порази и ще превърже раната ни.

[2] Depois de dois dias, nos revigorará; ao terceiro dia, nos levantará, e viveremos diante dele.

[2] След два дни ще ни съживи, на третия ден ще ни въздигне; и ще живеем пред Него.

[3] Conheçamos e prossigamos em conhecer ao SENHOR; como a alva, a sua vinda é certa; e ele descerá sobre nós como a chuva, como chuva serôdia que rega a terra.

[3] Да! Нека познаем Господа, нека се стремим да Го познаваме; Той ще се появи сигурно, както зората, и ще дойде при нас, както дъждът, както пролетният дъжд, който напоява земята.

[4] Que te farei, ó Efraim? Que te farei, ó Judá? Porque o vosso amor é como a nuvem da manhã e como o orvalho da madrugada, que cedo passa.

[4] Какво да ти сторя, Ефреме? Какво да ти сторя, Юдо? Защото добротата ви е като утринния облак и като росата, която рано изчезва.

[5] Por isso, os abati por meio dos profetas; pela palavra da minha boca, os matei; e os meus juízos sairão como a luz.

[5] Затова ги изсякох чрез пророците, убих ги с думите на устата Си; и присъдите Ми се явяват като светлината.

[6] Pois misericórdia quero, e não sacrifício, e o conhecimento de Deus, mais do que holocaustos.

[6] Защото милост искам, а не жертва, и познаване на Бога – повече от всеизгаряния.

[7] Mas eles transgrediram a aliança, como Adão; eles se portaram aleivosamente contra mim.

[7] Те обаче, както Адам, престъпиха завета; там постъпиха коварно към Мене.

[8] Gileade é a cidade dos que praticam a injustiça, manchada de sangue.

[8] Галаад е град на онези, които вършат беззаконие, опетнен е с кръв.

[9] Como hordas de salteadores que espreitam alguém, assim é a companhia dos sacerdotes, pois matam no caminho para Siquém; praticam abominações.

[9] И както разбойнически чети причакват човека, така дружината свещеници убива по пътя към Сихем. Да! Те вършат безчестие.

[10] Vejo uma coisa horrenda na casa de Israel: ali está a prostituição de Efraim; Israel está contaminado.

[11] Também tu, ó Judá, serás ceifado.

Oseias 7

Iniquidade dos reis e príncipes

[1] Quando me disponho a mudar a sorte do meu povo e a sarar a Israel, se descobre a iniqüidade de Efraim, como também a maldade de Samaria, porque praticam a falsidade; por dentro há ladrões, e por fora rouba a horda de salteadores.

[2] Não dizem no seu coração que eu me lembro de toda a sua maldade; agora, pois, os seus próprios feitos os cercam; acham-se diante da minha face.

[3] Com a sua malícia, alegram ao rei e com as suas mentiras, aos príncipes.

[4] Todos eles são adúlteros: semelhantes ao forno aceso pelo padeiro, que somente cessa de atiçar o fogo desde que sovou a massa até que seja levedada.

[5] No dia da festa do nosso rei, os príncipes se tornaram doentes com o excitamento do vinho, e ele deu a mão aos escarnecedores.

[6] Porque prepararam o coração como um forno, enquanto estão de espreita; toda a noite, dorme o seu furor, mas, pela manhã, arde como labaredas de fogo.

[7] Todos eles são quentes como um forno e consomem os seus juízes; todos os seus reis caem; ninguém há, entre eles, que me invoque.

[10] В Израилевия дом видях ужас: там се намира блудство у Ефрем и Израил е осквернен.

[11] И за теб, Юдо, е определена жътва, когато върна народа Си от плен.

Осия 7

Греховете на Израил и Самария

[1] Когато щях да лекувам Израил, тогава се откри беззаконието на Ефрем и нечестието на Самария; защото вършат измама, като и крадецът влиза вътре, и разбойническата чета обира вън.

[2] Те не размишляват в сърцето си, че Аз помня цялото им беззаконие; а сега ги обкръжиха собствените им дела, които са и пред лицето Ми.

[3] С нечестието си радват царя и с лъжите си – първенците.

[4] Те всички са прелюбодейци – като пещ, отоплена от хлебар, който, като замеси тестото, престава да подклажда огъня, докато то втаса.

[5] На рождения ден на нашия цар първенците се разболяха чрез разпалване от виното; и той протегна ръката си с присмивателите.

[6] Защото като причакват, те са направили сърцата си като пещ; гневът им спи цяла нощ, а на сутринта гори като пламнал огън.

[7] Те всички се нагорещиха като пещ и изгарят съдиите си; всичките им царе са паднали; няма между тях кой да Ме призовава.

[8] Efraim se mistura com os povos e é um pão que não foi virado.

[9] Estrangeiros lhe comem a força, e ele não o sabe; também as cãs já se espalham sobre ele, e ele não o sabe.

[10] A soberba de Israel, abertamente, o acusa; todavia, não voltam para o SENHOR, seu Deus, nem o buscam em tudo isto.

[11] Porque Efraim é como uma pomba enganada, sem entendimento; chamam o Egito e vão para a Assíria.

[12] Quando forem, sobre eles estenderei a minha rede e como aves do céu os farei descer; castigá-los-ei, segundo o que eles têm ouvido na sua congregação.

[13] Ai deles! Porque fugiram de mim; destruição sobre eles, porque se rebelaram contra mim! Eu os remiria, mas eles falam mentiras contra mim.

[14] Não clamam a mim de coração, mas dão uivos nas suas camas; para o trigo e para o vinho se ajuntam, mas contra mim se rebelam.

[15] Adestrei e fortaleci os seus braços; no entanto, maquinam contra mim.

[16] Eles voltam, mas não para o Altíssimo. Fizeram-se como um arco enganoso; caem à espada os seus príncipes, por causa da insolência da sua língua; este será o seu escárnio na terra do Egito.

Oseias 8

O castigo está próximo

[8] Ефрем – той се смеси с племената; Ефрем е като необърната пита.

[9] Чужденци поядоха силата му, а той не знае; дори белите косми му поникнаха тук-там, а той не знае.

[10] И гордостта на Израил свидетелства пред лицето му; но пак, въпреки всичко това, не се връщат при Господа, своя Бог, нито Го търсят.

[11] Ефрем е като глупав гълъб, който няма разум; викат към Египет за помощ, отиват в Асирия.

[12] Когато отидат, ще разпростра мрежата Си върху тях; ще ги сваля като въздушните птици; ще ги накажа, както се е провъзгласило в събранието им.

[13] Горко им! Защото са се скитали далеч от Мене; гибел за тях; защото са престъпили против Мене; когато щях да ги изкупя, и тогава те говориха лъжи против Мене.

[14] И не Ме призоваха от сърце, а се вайкат на леглата си; събират се за жито и вино, но пак въстават против Мене.

[15] При все че обучавах и укрепвах мишците им, те пак намислят зло против Мене.

[16] Връщат се, но не при Всевишния; приличат на неверен лък; първенците им ще паднат от меч поради яростта на езика си; това ще им причини позор в Египетската земя.

Осия 8

Божията присъда над Израил

[1] Emboca a trombeta! Ele vem como a águia contra a casa do SENHOR, porque transgrediram a minha aliança e se rebelaram contra a minha lei.

[2] A mim, me invocam: Nosso Deus! Nós, Israel, te conhecemos.

[3] Israel rejeitou o bem; o inimigo o perseguirá.

[4] Eles estabeleceram reis, mas não da minha parte; constituíram príncipes, mas eu não o soube; da sua prata e do seu ouro fizeram ídolos para si, para serem destruídos.

[5] O teu bezerro, ó Samaria, é rejeitado; a minha ira se acende contra eles; até quando serão eles incapazes da inocência?

[6] Porque vem de Israel, é obra de artífice, não é Deus; mas em pedaços será desfeito o bezerro de Samaria.

[7] Porque semeiam ventos e segarão tormentas; não haverá seara; a erva não dará farinha; e, se a der, comê-la-ão os estrangeiros.

[8] Israel foi devorado; agora, está entre as nações como coisa de que ninguém se agrada,

[9] porque subiram à Assíria; o jumento montês anda solitário, mas Efraim mercou amores.

[10] Todavia, ainda que eles merquem socorros entre as nações, eu os congregarei; já começaram a ser diminuídos por causa da opressão do rei e dos príncipes.

[1] Сложѝ тръбата на устата си! Той се спуска като орел против дома Господен, защото нарушиха завета Ми и престъпиха закона Ми.

[2] Ще викат към Мене: Боже мой, ние, Израил, Те познаваме.

[3] Но понеже Израил отхвърли доброто, затова неприятелят ще го прогони.

[4] Те поставиха царе, но не чрез Мене; назначиха началници, но без да ги призная Аз. От среброто и златото си направиха идоли, за да бъдат изтребени.

[5] Той е отхвърлил телето ти, Самарио; гневът Ми пламна против тях; докога няма да могат да се очистят?

[6] Защото телето наистина е от Израил; художникът го е направил; то не е Бог. Да! Самарийското теле ще бъде разтрошено.

[7] Понеже посяха вятър, затова ще пожънат вихрушка; няма узряло жито, израсналото няма да даде брашно; и ако даде, чужденци ще го погълнат.

[8] Израил беше погълнат; сега той е като негоден съд между народите.

[9] Защото излязоха при асирийците като див и усамотен осел; Ефрем е наел любовници.

[10] И даже ако наемат любовници между народите, Аз сега ще ги събера против тях; и те ще започнат да намаляват поради товара, наложен от царя на князете.

[11] Porquanto Efraim multiplicou altares para pecar, estes lhe foram para pecar.

[12] Embora eu lhe escreva a minha lei em dez mil preceitos, estes seriam tidos como coisa estranha.

[13] Amam o sacrifício; por isso, sacrificam, pois gostam de carne e a comem, mas o SENHOR não os aceita; agora, se lembrará da sua iniqüidade e lhes castigará o pecado; eles voltarão para o Egito.

[14] Porque Israel se esqueceu do seu Criador e edificou palácios, e Judá multiplicou cidades fortes; mas eu enviarei fogo contra as suas cidades, fogo que consumirá os seus palácios.

Oseias 9

Israel já antes castigado

[1] Não te alegres, ó Israel, não exultes, como os povos; porque, com prostituir-te, abandonaste o teu Deus, amaste a paga de prostituição em todas as eiras de cereais.

[2] A eira e o lagar não os manterão; e o vinho novo lhes faltará.

[3] Na terra do SENHOR, não permanecerão; mas Efraim tornará ao Egito e na Assíria comerá coisa imunda.

[4] Não derramarão libações de vinho ao SENHOR, nem os seus sacrifícios lhe serão agradáveis; seu pão será como pão de pranteadores, todos os que dele comerem serão imundos; porque o seu pão será

[11] Понеже Ефрем издигна много жертвеници, за да греши, то жертвениците му станаха причина за грях.

[12] Написах му десетте хиляди правила на закона Си, но те бяха сметнати за нещо чуждо.

[13] В жертвите, които Ми принасят, жертват месо и го ядат; но Господ не ги приема; сега ще си спомни беззаконието им и ще накаже греховете им; те ще се върнат в Египет.

[14] Защото Израил е забравил Твореца си и е построил палати, и Юда е съградил множество укрепени градове; но Аз ще пратя огън върху градовете му и той ще погълне палатите им.

Осия 9

Наказанието на Израил

[1] Не се радвай, Израилю, до възторг, като племената; защото ти блудства и се отклони о т своя Бог; ти обикна заплатата на блудниците във всеки житен харман.

[2] Харманът и линът няма да ги нахранят и младото вино ще изчезне за тях.

[3] Няма да живеят в Господнята земя; а Ефрем ще се върне в Египет и ще ядат нечисти ястия в Асирия.

[4] Няма да принасят на Господавъзлияния от вино, нито ще Му бъдат угодни жертвите им, а ще им се зачитат като хляба, който ядат жалеещи, от който всички, които го ядат, се оскверняват; защото хлябът

exclusivamente para eles e não entrará na Casa do SENHOR.

[5] Que fareis vós no dia da solenidade e no dia da festa do SENHOR?

[6] Porque eis que eles se foram por causa da destruição, mas o Egito os ceifará, Mênfis os sepultará; as preciosidades da sua prata, as urtigas as possuirão; espinhos crescerão nas suas moradas.

[7] Chegaram os dias do castigo, chegaram os dias da retribuição; Israel o saberá; o seu profeta é um insensato, o homem de espírito é um louco, por causa da abundância da tua iniqüidade, ó Israel, e o muito do teu ódio.

[8] O profeta é sentinela contra Efraim, ao lado de meu Deus, laço do passarinheiro em todos os seus caminhos e inimizade na casa do seu Deus.

[9] Mui profundamente se corromperam, como nos dias de Gibeá. O SENHOR se lembrará das suas injustiças e castigará os pecados deles.

[10] Achei a Israel como uvas no deserto, vi a vossos pais como as primícias da figueira nova; mas eles foram para Baal-Peor, e se consagraram à vergonhosa idolatria, e se tornaram abomináveis como aquilo que amaram.

[11] Quanto a Efraim, a sua glória voará como ave; não haverá nascimento, nem gravidez, nem concepção.

им ще бъде за тяхна прехрана, а няма да влезе в дома Господен.

[5] Какво ще направите в празничен ден и в ден на Господне тържество?

[6] Защото, ето, макар че побегнаха от погубление, все пак Египет ще ги събере, Мемфис ще ги погребе; коприви ще завладеят желаните им сребърни вещи; тръни ще има в шатрите им.

[7] Настанаха дните на наказанието, дните на въздаянието настанаха и Израил ще го познае; пророкът обезумя, завладеният от духа полудя поради многото ти беззакония и поради голямата омраза, която те възбуждат.

[8] Стражът на Ефрем бдеше с моя Бог; а по всичките пътища на пророка има примка на ловец на птици и омраза – в дома на неговия Бог.

[9] Дълбоко се развратиха, както в дните на Гавая; затова Господще помни беззаконието им, ще накаже греховете им.

[10] Намерих Израил, че беше за Мене като грозде в пустиня; видях бащите ви, че бяха като първозрелите на смокинята в първата ѝ година; но те отидоха при Ваалфегор, отдадоха се на това срамно нещо и станаха гнусни като обичните си идоли.

[11] А колкото до Ефрем, тяхната слава ще отлети като птица; няма да има между тях раждане, нито бременност, нито зачеване;

[12] Ainda que venham a criar seus filhos, eu os privarei deles, para que não fique nenhum homem. Ai deles, quando deles me apartar!

[13] Efraim, como planejei, seria como Tiro, plantado num lugar aprazível; mas Efraim levará seus filhos ao matador.

[14] Dá-lhes, ó SENHOR; que lhes darás? Dá-lhes um ventre estéril e seios secos.

[15] Toda a sua malícia se acha em Gilgal, porque ali passei a aborrecê-los; por causa da maldade das suas obras, os lançarei fora de minha casa; já não os amarei; todos os seus príncipes são rebeldes.

[16] Ferido está Efraim, secaram-se as suas raízes; não dará fruto; ainda que gere filhos, eu matarei os mais queridos do seu ventre.

[17] O meu Deus os rejeitará, porque não o ouvem; e andarão errantes entre as nações.

Oseias 10

Israel semeou malícia e segará destruição

[1] Israel é vide luxuriante, que dá o fruto; segundo a abundância do seu fruto, assim multiplicou os altares; quanto melhor a terra, tanto mais belas colunas fizeram.

[2] O seu coração é falso; por isso, serão culpados; o SENHOR quebrará os seus altares e deitará abaixo as colunas.

[12] но и да отхранят децата си, пак ще ги оставя без деца, така че да не остане човек; защото горко им, когато се оттегля от тях!

[13] Ефрем Ми се виждаше като Тир, насаден на весело място; но Ефрем ще изведе децата си за убиеца.

[14] Дай им, Господи! Какво ли да дадеш? Дай им утроба, която помята, и сухи гърди.

[15] Цялото им нечестие е в Галгал, защото там ги намразих; поради злите им дела ще ги оттласна от дома Си; няма вече да ги обичам; всичките им първенци са бунтовници.

[16] Поразен беше Ефрем; коренът им изсъхна; плод няма да родят; дори и ако родят, ще умъртвя любимата рожба на утробата им.

[17] Бог мой ще ги отхвърли, защото не Го послушаха; и ще бъдат скитници между народите.

Осия 10

Идолопоклонството на Израил

[1] Израил е лоза, която се разпростира и дава изобилно плод; колкото повече бяха плодовете му, толкова повече беше умножил жертвениците си; колкото по-хубава беше земята му, толкова по-хубави беше направил стълбовете си на идолите.

[2] Сърцето им е разделено; сега ще се окажат виновни; сам Той ще разкопае жертвениците им, ще строши стълбовете на идолите им.

[3] Agora, pois, dirão eles: Não temos rei, porque não tememos ao SENHOR. E o rei, que faria por nós?

[4] Falam palavras vãs, jurando falsamente, fazendo aliança; por isso, brota o juízo como erva venenosa nos sulcos dos campos.

[5] Os moradores de Samaria serão atemorizados por causa do bezerro de Bete-Áven; o seu povo se lamentará por causa dele, e os sacerdotes idólatras tremerão por causa da sua glória, que já se foi.

[6] Também o bezerro será levado à Assíria como presente ao rei principal; Efraim se cobrirá de vexame, e Israel se envergonhará por causa de seu próprio capricho.

[7] O rei de Samaria será como lasca de madeira na superfície da água.

[8] E os altos de Áven, pecado de Israel, serão destruídos; espinheiros e abrolhos crescerão sobre os seus altares; e aos montes se dirá: Cobri-nos! E aos outeiros: Caí sobre nós!

[9] Desde os dias de Gibeá, pecaste, ó Israel, e nisto permaneceste. A peleja contra os filhos da perversidade não há de alcançar-te em Gibeá?

[10] Castigarei o povo na medida do meu desejo; e congregar-se-ão contra eles os povos, quando eu o punir por causa de sua dupla transgressão.

[3] Сигурно сега ще кажат: Ние нямаме цар, защото не се бояхме от Господа; и така, какво би ни ползвал цар?

[4] Говорят празни думи, като се кълнат лъжливо, когато сключват завети; затова осъждението прониква като отровен плевел в браздите на нивите.

[5] Самарийските жители ще се разтреперят поради телетата на Бет-авен; защото народът му и неговите жреци, които се хвалеха с него поради славата му, ще ридаят за него, понеже славата се изгуби от него.

[6] Също и идолът ще бъде отведен в Асирия като подарък на цар Ярив; Ефрем ще бъде засрамен и Израил ще се посрами от своите разсъждения.

[7] Колкото до Самария, царят ѝ бе отхвърлен като пяна отвърху вода.

[8] И високите места на Авен, Израилевия грях, ще бъдат съсипани; тръни и бодили ще поникнат върху жертвениците им; и те ще кажат на планините: Покрийте ни! И на хълмовете: Паднете върху нас!

[9] Израилю, ти си съгрешил от дните на Гавая; там застанаха и те; но битката против беззаконниците не ги стигна в Гавая.

[10] Когато желая, ще ги накажа; и племената ще се съберат против тях, когато бъдат вързани поради двете си беззакония.

[11] Porque Efraim era uma bezerra domada, que gostava de trilhar; coloquei o jugo sobre a formosura do seu pescoço; atrelei Efraim ao carro. Judá lavrará, Jacó lhe desfará os torrões.

[12] Então, eu disse: semeai para vós outros em justiça, ceifai segundo a misericórdia; arai o campo de pousio; porque é tempo de buscar ao SENHOR, até que ele venha, e chova a justiça sobre vós.

[13] Arastes a malícia, colhestes a perversidade; comestes o fruto da mentira, porque confiastes nos vossos carros e na multidão dos vossos valentes.

[14] Portanto, entre o teu povo se levantará tumulto de guerra, e todas as tuas fortalezas serão destruídas, como Salmã destruiu a Bete-Arbel no dia da guerra; as mães ali foram despedaçadas com seus filhos.

[15] Assim vos fará Betel, por causa da vossa grande malícia; como passa a alva, assim será o rei de Israel totalmente destruído.

Oseias 11

O amor de Deus Pai. A ingratidão de Israel

[1] Quando Israel era menino, eu o amei; e do Egito chamei o meu filho.

[2] Quanto mais eu os chamava, tanto mais se iam da minha presença; sacrificavam a baalins e queimavam incenso às imagens de escultura.

[11] Ефрем е научена телица, която обича да вършее; но Аз ще прекарам хомот върху нейния красив врат; ще впрегна Ефрем; Юда ще оре; Яков ще разбива определените му буци.

[12] Посейте за себе си с правда, пожънете с милост, разработете престоялата си земя; защото е време да потърсите Господа, докато дойде и ви напои правда.

[13] Орахте нечестие, пожънахте беззаконие, ядохте плода от лъжата; защото си уповал на своя си път, на многото си силни мъже.

[14] Затова метеж ще се повдигне между племената ти и всичките ти крепости ще се разорят, както Салман разори Вет-арвел в деня на боя – когато майката беше смазана заедно с децата си.

[15] Така ще ви стори Ветил поради крайното ви беззаконие; рано Израилевият цар съвсем ще бъде отхвърлен.

Осия 11

Божията любов към Израил

[1] Когато Израил беше младенец, тогава го възлюбих и от Египет повиках сина Си.

[2] Колкото повече ги викаха пророците, толкова повече те се оттегляха от тях; жертваха на ваалимите и кадяха на ваяните идоли.

[3] Todavia, eu ensinei a andar a Efraim; tomei-os nos meus braços, mas não atinaram que eu os curava.
[4] Atraí-os com cordas humanas, com laços de amor; fui para eles como quem alivia o jugo de sobre as suas queixadas e me inclinei para dar-lhes de comer.

[5] Não voltarão para a terra do Egito, mas o assírio será seu rei, porque recusam converter-se.

[6] A espada cairá sobre as suas cidades, e consumirá os seus ferrolhos, e as devorará, por causa dos seus caprichos.

[7] Porque o meu povo é inclinado a desviar-se de mim; se é concitado a dirigir-se acima, ninguém o faz.

[8] Como te deixaria, ó Efraim? Como te entregaria, ó Israel? Como te faria como a Admá? Como fazer-te um Zeboim? Meu coração está comovido dentro de mim, as minhas compaixões, à uma, se acendem.

[9] Não executarei o furor da minha ira; não tornarei para destruir a Efraim, porque eu sou Deus e não homem, o Santo no meio de ti; não voltarei em ira.

[10] Andarão após o SENHOR; este bramará como leão, e, bramando, os filhos, tremendo, virão do Ocidente;
[11] tremendo, virão, como passarinhos, os do Egito, e, como pombas, os da terra da

[3] При това Аз научих Ефрем да ходи, като го хващах за мишците му; но не познаваха, че Аз ги лекувам.
[4] Привлякох ги с човешки въжета, с връзки на любов и бях за тях като онези, които изваждат хомота от челюстите им, и сложих храна пред тях.
[5] Той няма да се върне в Египетската земя, а асириецът ще му бъде цар; защото отказаха да се обърнат към Мене.
[6] Меч ще свирепее против градовете му и ще довърши силите му, и ще ги унищожи. Поради собствените им намерения
[7] народът Ми решително отстъпва от Мен; ако и да ги призовават пророците да гледат към Всевишния, пак никой не се старае да се изправи.
[8] Как да те предам, Ефреме? Как да те изоставя, Израилю? Как да те направя като Адма? Как да те поставя като Севоим? Сърцето Ми се промени дълбоко в Мене, милосърдието Ми се запали.
[9] Няма да изпълня намерението напламенния Си гняв, няма пак да изтребя Ефрем; защото Аз съм Бог, а не човек – Святият сред теб, и няма да дойда при тебе с гняв.
[10] Те ще ходят след Господа, Който ще реве като лъв; а когато изреве, тогава децата ще бързат да дойдат от запад.
[11] Ще бързат да дойдат от Египет като птица и от Асирийската земя – като

Assíria, e os farei habitar em suas próprias casas, diz o SENHOR.

[12] Efraim me cercou por meio de mentiras, e a casa de Israel, com engano; mas Judá ainda domina com Deus e é fiel com o Santo.

Oseias 12

Jacó, modelo para o povo de Israel

[1] Efraim apascenta o vento e persegue o vento leste todo o dia; multiplica mentiras e destruição e faz aliança com a Assíria, e o azeite se leva ao Egito.

[2] O SENHOR também com Judá tem contenda e castigará Jacó segundo o seu proceder; segundo as suas obras, o recompensará.

[3] No ventre, pegou do calcanhar de seu irmão; no vigor da sua idade, lutou com Deus;

[4] lutou com o anjo e prevaleceu; chorou e lhe pediu mercê; em Betel, achou a Deus, e ali falou Deus conosco.

[5] O SENHOR, o Deus dos Exércitos, o SENHOR é o seu nome;

[6] converte-te a teu Deus, guarda o amor e o juízo e no teu Deus espera sempre.

[7] Efraim, mercador, tem nas mãos balança enganosa e ama a opressão;

[8] mas diz: Contudo, me tenho enriquecido e adquirido grandes bens; em todos esses meus esforços, não acharão em mim iniqüidade alguma, nada que seja pecado.

гълъб; и ще ги настаня пак в къщите им, казва Господ.

Неверността и наказанието на Ефрем

[12] Ефрем Ме обкръжава с лъжи и Израилевият дом – с измама; и Юда още се колебае спрямо Бога, спрямо Святия, Който е верен.

Осия 12

[1] Ефрем се храни с вятър и гони източния вятър; непрестанно умножава лъжите и насилието; сключват завет с асирийците и занасят дървено масло в Египет.

[2] Още – Господ има спор с Юда и ще накаже Яков според постъпките му, според делата му ще му въздаде.

[3] В утробата той хвана петата на брат си и като мъж се бори с Бога.

[4] Да! Бори се с ангел и надделя с плач и молба към него. Бог го намери във Ветил и там говорѝ с нас.

[5] Да! Йехова, Бог на Силите, Чието паметно име е Йехова.

[6] Затова се обърни към твоя Бог, пази милост и правосъдие и винаги се надявай на твоя Бог.

[7] Ефрем е търговец; неточни везни има в ръката му; той обича да мами.

[8] И Ефрем си каза: Наистина аз се обогатих, придобих си имот; относно всичките ми трудове няма да се намери у мене беззаконие, което да се смята за грях.

[9] Mas eu sou o SENHOR, teu Deus, desde a terra do Egito; eu ainda te farei habitar em tendas, como nos dias da festa.

[9] А Аз съм Господ, твоят Бог, от времето, когато ти беше в Египетската земя; пак ще те заселя в шатри като в празничните дни.

[10] Falei aos profetas e multipliquei as visões; e, pelo ministério dos profetas, propus símiles.

[10] Говорих още и чрез пророците и им явих много видения; и чрез думите на пророците си служих със сравнения.

[11] Se há em Gileade transgressão, pura vaidade são eles; se em Gilgal sacrificam bois, os seus altares são como montões de pedra nos sulcos dos campos.

[11] Ето, в Галаад има беззаконие; станаха съвсем суетни; в Галгал жертват телета; и жертвениците им са многобройни като куповете тор в браздите на нивите.

[12] Jacó fugiu para a terra da Síria, e Israel serviu por uma mulher e por ela guardou o gado.

[12] А Яков побегна в сирийското поле; Израил е работил за жена и за жена е пазил овце.

[13] Mas o SENHOR, por meio de um profeta, fez subir a Israel do Egito e, por um profeta, foi ele guardado.

[13] Чрез пророк Господ изведе Израил от Египет; и чрез пророк той беше опазен.

[14] Efraim mui amargamente provocou à ira; portanto, o SENHOR deixará ficar sobre ele o sangue por ele derramado; e fará cair sobre ele o seu opróbrio.

[14] Ефрем разгневи Бога много горчиво; затова ще оставя върху него пролятатаот него кръв и неговият Господ ще възвърне укора му върху самия него.

Oseias 13

Castigo definitivo

[1] Quando falava Efraim, havia tremor; foi exaltado em Israel, mas ele se fez culpado no tocante a Baal e morreu.

[2] Agora, pecam mais e mais, e da sua prata fazem imagens de fundição, ídolos segundo o seu conceito, todos obra de artífices, e dizem: Sacrificai a eles. Homens até beijam bezerros!

Осия 13

Последният съд над Израил

[1] Когато Ефрем говореше с трепет, той се издигна в Израил; а когато съгреши чрез Ваал, тогава умря.

[2] А сега прибавят към греховете си, като си правят лети идоли от среброто си, идоли според своето разбиране на Божеството, но които всички са дело на художници; самите те казват за тях: Нека целуват телетата онези, които жертват.

3 Por isso, serão como nuvem de manhã, como orvalho que cedo passa, como palha que se lança da eira e como fumaça que sai por uma janela.

4 Todavia, eu sou o SENHOR, teu Deus, desde a terra do Egito; portanto, não conhecerás outro deus além de mim, porque não há salvador, senão eu.

5 Eu te conheci no deserto, em terra muito seca.

6 Quando tinham pasto, eles se fartaram, e, uma vez fartos, ensoberbeceu-se-lhes o coração; por isso, se esqueceram de mim.

7 Sou, pois, para eles como leão; como leopardo, espreito no caminho.

8 Como ursa, roubada de seus filhos, eu os atacarei e lhes romperei a envoltura do coração; e, como leão, ali os devorarei, as feras do campo os despedaçarão.

9 A tua ruína, ó Israel, vem de ti, e só de mim, o teu socorro.

10 Onde está, agora, o teu rei, para que te salve em todas as tuas cidades? E os teus juízes, dos quais disseste: Dá-me rei e príncipes?

11 Dei-te um rei na minha ira e to tirei no meu furor.

12 As iniqüidades de Efraim estão atadas juntas, o seu pecado está armazenado.

13 Dores de parturiente lhe virão; ele é filho insensato, porque é tempo, e não sai à luz, ao abrir-se da madre.

3 Затова ще бъдат като утринния облак и като росата, която изчезва рано, като прах, който вихрушката отвява от хармана, и като дим, губещ се от комин.

4 Но Аз съм Господ, твой Бог от времето, когато ти беше в Египетската земя; друг Бог освен Мене да не познаеш, защото освен Мене няма спасител.

5 Аз съм познал ходенето ти в пустинята, в много сухата земя.

6 Според както пасяха, така се наситиха; наситиха се и сърцето им се надигна; затова Ме забравиха.

7 По тази причина станах за тях като лъв, като леопард ще дебна на път;

8 ще ги срещна като мечка, лишена от малките си, и ще разкъсам булото на сърцето им; там ще ги погълна като лъвица; див звяр ще ги разкъса.

9 Гибелно е за теб, Израилю, че се противиш на Мене, твоята помощ.

10 А сега къде е царят ти? – За да те избави във всичките ти градове; и съдиите ти, за които каза: Дай ми цар и началници?

11 Дадох ти цар в негодуванието Си и го махнах в гнева Си.

12 Беззаконието на Ефрем е скътано, грехът му – запазен в скривалище.

13 Болки на раждаща жена ще го сполетят; той е неразумен син, не слиза навреме в отвора на матката.

[14] Eu os remirei do poder do inferno e os resgatarei da morte; onde estão, ó morte, as tuas pragas? Onde está, ó inferno, a tua destruição? Meus olhos não vêem em mim arrependimento algum.

[15] Ainda que ele viceja entre os irmãos, virá o vento leste, vento do SENHOR, subindo do deserto, e secará a sua nascente, e estancará a sua fonte; ele saqueará o tesouro de todas as coisas preciosas.

[16] Samaria levará sobre si a sua culpa, porque se rebelou contra o seu Deus; cairá à espada, seus filhos serão despedaçados, e as suas mulheres grávidas serão abertas pelo meio.

Oseias 14

Promessas de perdão

[1] Volta, ó Israel, para o SENHOR, teu Deus, porque, pelos teus pecados, estás caído.

[2] Tende convosco palavras de arrependimento e convertei-vos ao SENHOR; dizei-lhe: Perdoa toda iniqüidade, aceita o que é bom e, em vez de novilhos, os sacrifícios dos nossos lábios.

[3] A Assíria já não nos salvará, não iremos montados em cavalos e não mais diremos à obra das nossas mãos: tu és o nosso Deus; por ti o órfão alcançará misericórdia.

[14] От силата на преизподнята ще ги изкупя, от смърт ще ги избавя. О, смърт! Къде са язвите ти? О, преизподньо! Къде е погубителната ти сила? Колкото до това, Аз няма да видя разкаяние.

[15] Ако и той да е плодовит повече от братята си, пак източен вятър ще дойде, вятър от Господа ще възлезе от пустинята и ще престане изворът му, и ще пресъхне кладенецът му; неприятелят ще ограби всичките мусъхранени отбрани съдове.

[16] Самария ще носи наказанието си, защото въстана против своя Бог; ще паднат от меч, младенците им ще бъдат разкъсани и бременните им жени – разпорени.

Осия 14

[1] Израилю, върни се при Господа, твоя Бог, защото си паднал чрез беззаконието си.

[2] Вземете със себе си думи и се върнете при Господа; кажете Му: Отнеми всяко нашебеззаконие и приеми благата ни; така ще отдадем благодарствени приносиот устните си.

[3] Асур няма да ни избави; ние няма да яздим на коне; и няма вече да кажем на делото на ръцете си: Вие сте наши богове; защото у Тебе сирачето намира милост.

[4] Curarei a sua infidelidade, eu de mim mesmo os amarei, porque a minha ira se apartou deles.

[4] Аз ще изцеля отстъплението им, ще ги възлюбя доброволно, защото гневът Ми се отвърна от него.

[5] Serei para Israel como orvalho, ele florescerá como o lírio e lançará as suas raízes como o cedro do Líbano.

[5] Аз ще бъда като роса на Израил; той ще процъфти като крем и ще простре корените си като ливанско дърво.

[6] Estender-se-ão os seus ramos, o seu esplendor será como o da oliveira, e sua fragrância, como a do Líbano.

[6] Клоните му ще се разпрострат; славата му ще бъде като маслина и благоуханието му – като ливан.

[7] Os que se assentam de novo à sua sombra voltarão; serão vivificados como o cereal e florescerão como a vide; a sua fama será como a do vinho do Líbano.

[7] Които живеят под сянката му, отново ще се съживят като жито и ще процъфтяват като лоза; дъхът му ще бъде като ливанско вино.

[8] Ó Efraim, que tenho eu com os ídolos? Eu te ouvirei e cuidarei de ti; sou como o cipreste verde; de mim procede o teu fruto.

[8] Ефреме, какво имаш вече да се оплакваш от идолите си? Аз го чух и ще го пазя; Аз съм му като вечнозелена елха; от Мен е твоят плод.

Apelo final

[9] Quem é sábio, que entenda estas coisas; quem é prudente, que as saiba, porque os caminhos do SENHOR são retos, e os justos andarão neles, mas os transgressores neles cairão.

[9] Кой е мъдър, за да разбере тези неща? Кой е разумен, за да ги познае? Защото пътищата Господни са прави и праведните ще ходят по тях, а престъпниците ще паднат в тях.

Joel	Йоил
Joel 1	**Йоил 1**
A carestia causada pelo gafanhoto e pela seca	**Бедствия в Юдея – скакалци и суша**
[1] Palavra do SENHOR que foi dirigida a Joel, filho de Petuel.	[1] Господнето слово, което дойде към Йоил, Фатуилевия син:
[2] Ouvi isto, vós, velhos, e escutai, todos os habitantes da terra: Aconteceu isto em vossos dias? Ou nos dias de vossos pais?	[2] Слушайте това, старци, и отворете ухо, всички жители на земята: Ставало ли е такова нещо във вашите дни или в дните на бащите ви?
[3] Narrai isto a vossos filhos, e vossos filhos o façam a seus filhos, e os filhos destes, à outra geração.	[3] Разкажете това на децата си и децата ви нека го разкажат на своите деца, и техните деца – на следващо поколение.
[4] O que deixou o gafanhoto cortador, comeu-o o gafanhoto migrador; o que deixou o migrador, comeu-o o gafanhoto devorador; o que deixou o devorador, comeu-o o gafanhoto destruidor.	[4] Каквото остави гъсеницата, изяде го скакалецът; и каквото остави скакалецът, изяде го червеят; и каквото остави червеят, изяде го бръмбарът.
[5] Ébrios, despertai-vos e chorai; uivai, todos os que bebeis vinho, por causa do mosto, porque está ele tirado da vossa boca.	[5] Изтрезнейте, пияници, и плачете, и ридайте, всички винопийци, за новото вино; защото бе отнето от устата ви.
[6] Porque veio um povo contra a minha terra, poderoso e inumerável; os seus dentes são dentes de leão, e ele tem os queixais de uma leoa.	[6] Понеже на земята Ми излезе народ силен и без брой, чиито зъби са лъвски и който има кътни зъби като лъвица.
[7] Fez de minha vide uma assolação, destroçou a minha figueira, tirou-lhe a casca, que lançou por terra; os seus sarmentos se fizeram brancos.	[7] Опустоши лозата Ми и сломи смокините Ми; обели я съвсем и я хвърли; пръчките ѝ се обелиха.
[8] Lamenta com a virgem que, pelo marido da sua mocidade, está cingida de pano de saco.	[8] Плачѝ като сгодена девица, опасана с вретище, за мъжа на младостта си.
[9] Cortada está da Casa do SENHOR a oferta de manjares e a libação; os sacerdotes, ministros do SENHOR, estão enlutados.	[9] Хлебният принос и възлиянието престанаха в дома Господен; и свещениците, служителите Господни, жалеят.

[10] O campo está assolado, e a terra, de luto, porque o cereal está destruído, a vide se secou, as olivas se murcharam.
[11] Envergonhai-vos, lavradores, uivai, vinhateiros, sobre o trigo e sobre a cevada, porque pereceu a messe do campo.
[12] A vide se secou, a figueira se murchou, a romeira também, e a palmeira e a macieira; todas as árvores do campo se secaram, e já não há alegria entre os filhos dos homens.

[13] Cingi-vos de pano de saco e lamentai, sacerdotes; uivai, ministros do altar; vinde, ministros de meu Deus; passai a noite vestidos de panos de saco; porque da casa de vosso Deus foi cortada a oferta de manjares e a libação.
[14] Promulgai um santo jejum, convocai uma assembléia solene, congregai os anciãos, todos os moradores desta terra, para a Casa do SENHOR, vosso Deus, e clamai ao SENHOR.
[15] Ah! Que dia! Porque o Dia do SENHOR está perto e vem como assolação do Todo-Poderoso.
[16] Acaso, não está destruído o mantimento diante dos vossos olhos? E, da casa do nosso Deus, a alegria e o regozijo?
[17] A semente mirrou debaixo dos seus torrões, os celeiros foram assolados, os armazéns, derribados, porque se perdeu o cereal.

[18] Como geme o gado! As manadas de bois estão sobremodo inquietas, porque não

[10] Запустя полето, жалее земята; защото се загуби житото, изсъхна младото вино, дървеното масло е слабо.
[11] Посрамете се, земеделци, и ридайте лозари, за пшеницата и за ечемика; защото жътвата на нивата се изгуби.
[12] Лозата изсъхна и смокинята повехна; нарът, палмата и ябълката, дори всичките полски дървета изсъхнаха; и радостта изчезна сред човешките синове.

Призив за пост и молитва

[13] Опашете се с вретище и плачете, свещеници; ридайте, служители на олтара; елате, нощувайте във вретище, служители на моя Бог; защото хлебният принос и възлиянието са прекратени в дома на вашия Бог.
[14] Осветете пост, свикайте тържествено събрание, съберете старейшините и всички жители на страната в дома на Господа, нашия Бог, и извикайте към Господа.
[15] Жалко за онзи ден! Защото денят Господен наближи и ще дойде като гибел от Всесилния.
[16] Не се ли отне храната пред очите ни, веселието и радостта – от дома на нашия Бог?

[17] Семената изсъхнаха под буците си, житниците запустяха, хранилищата се съсипаха, защото житото изсъхна.

[18] Как пъшка добитъкът! Скитат се стадата говеда, защото нямат пасбище. Да! Изгниха стадата овце.

têm pasto; também os rebanhos de ovelhas estão perecendo.

[19] A ti, ó SENHOR, clamo, porque o fogo consumiu os pastos do deserto, e a chama abrasou todas as árvores do campo.

[20] Também todos os animais do campo bramam suspirantes por ti; porque os rios se secaram, e o fogo devorou os pastos do deserto.

Joel 2

[1] Tocai a trombeta em Sião e dai voz de rebate no meu santo monte; perturbem-se todos os moradores da terra, porque o Dia do SENHOR vem, já está próximo;

[2] dia de escuridade e densas trevas, dia de nuvens e negridão! Como a alva por sobre os montes, assim se difunde um povo grande e poderoso, qual desde o tempo antigo nunca houve, nem depois dele haverá pelos anos adiante, de geração em geração.

[3] À frente dele vai fogo devorador, atrás, chama que abrasa; diante dele, a terra é como o jardim do Éden; mas, atrás dele, um deserto assolado. Nada lhe escapa.

[4] A sua aparência é como a de cavalos; e, como cavaleiros, assim correm.

[5] Estrondeando como carros, vêm, saltando pelos cimos dos montes, crepitando como chamas de fogo que devoram o restolho, como um povo poderoso posto em ordem de combate.

[19] Господи, към Тебе викам; защото огънят изгори пасбищата на целината и пламъкът изгори всичките полски дървета.

[20] Даже и полските животни, задъхвайки се, поглеждат към Тебе; защото водните потоци пресъхнаха и огън изгори пасбищата на целината.

Йоил 2

Великият ден Господен

[1] Затръбете в Сион и надайте тревога на святия Ми хълм; нека се разтреперят всички жители на страната; защото иде денят Господен, защото е близо.

[2] Ден тъмен и мъглив, ден облачен и мрачен, като зората, която се разпростира върху планините; народ многоброен и силен, подобен на който не е имало отвека, нито след него ще има до годините на много поколения.

[3] Огън изгаря пред тях и пламък опустошава след тях; земята пред тях е като Едемската градина, а зад тях е гола пустиня. Да! Нищо не се е отървало от тях.

[4] Видът им е като вид на коне; и тичат като конници.

[5] Като тропот от колесници се разнася, като скачат по върховете на хълмовете, като пращене на огнен пламък, който поглъща тръстика, като шум на силен народ, опълчен на бой.

6 Diante deles, tremem os povos; todos os rostos empalidecem.

7 Correm como valentes; como homens de guerra, sobem muros; e cada um vai no seu caminho e não se desvia da sua fileira.

8 Não empurram uns aos outros; cada um segue o seu rumo; arremetem contra lanças e não se detêm no seu caminho.

9 Assaltam a cidade, correm pelos muros, sobem às casas; pelas janelas entram como ladrão.

10 Diante deles, treme a terra, e os céus se abalam; o sol e a lua se escurecem, e as estrelas retiram o seu resplendor.

11 O SENHOR levanta a voz diante do seu exército; porque muitíssimo grande é o seu arraial; porque é poderoso quem executa as suas ordens; sim, grande é o Dia do SENHOR e mui terrível! Quem o poderá suportar?

A misericórdia do Senhor

12 Ainda assim, agora mesmo, diz o SENHOR: Convertei-vos a mim de todo o vosso coração; e isso com jejuns, com choro e com pranto.

13 Rasgai o vosso coração, e não as vossas vestes, e convertei-vos ao SENHOR, vosso Deus, porque ele é misericordioso, e compassivo, e tardio em irar-se, e grande em benignidade, e se arrepende do mal.

14 Quem sabe se não se voltará, e se arrependerá, e deixará após si uma bênção, uma oferta de manjares e libação para o SENHOR, vosso Deus?

6 Пред тях племената се измъчват, всички лица побледняват.

7 Те тичат като юнаци, като военни мъже се качват на стената и маршируват всеки в пътя си, без да развалят редовете си.

8 Не се тласкат един друг; маршируват всеки в своя път; и даже като падат около оръжията, не спират вървежа си.

9 Спускат се върху града, тичат по стената, качват се по къщите, влизат през прозорците като крадци.

10 Земята се тресе пред тях, небето трепери, слънцето и луната потъмняват и звездите оттеглят светенето си.

11 И Господ издава гласа Си пред тази Си войска; защото станът Му е много голям; защото е силен Онзи, Който изпълнява словото Си; защото денят Господен е велик и твърде страшен и кой може да го изтърпи?

Призив за покаяние

12 Но, казва Господ, даже и сега, обърнете се към Мене с цялото си сърце, с пост, плач и ридание;

13 и разкъсайте сърцето си, а не дрехите си, и се обърнете към Господа, вашия Бог; защото е милостив и щедър, дълготърпелив и многомилостив и се разкайва за злото.

14 Кой знае дали Той няма да се върне и да се разкае, да остави благословение след Себе Си, колкото за хлебен принос и възлияние на Господа, вашия Бог?

15 Tocai a trombeta em Sião, promulgai um santo jejum, proclamai uma assembléia solene.

15 Затръбете в Сион, осветете пост, свикайте тържествено събрание;

16 Congregai o povo, santificai a congregação, ajuntai os anciãos, reuni os filhinhos e os que mamam; saia o noivo da sua recâmara, e a noiva, do seu aposento.

16 съберете народа, осветете събранието, свикайте старейшините, съберете младенците и кърмачетата; нека излезе младоженецът от спалнята си и невястата от стаята си;

17 Chorem os sacerdotes, ministros do SENHOR, entre o pórtico e o altar, e orem: Poupa o teu povo, ó SENHOR, e não entregues a tua herança ao opróbrio, para que as nações façam escárnio dele. Por que hão de dizer entre os povos: Onde está o seu Deus?

17 нека плачат свещениците, служителите Господни, между преддверието на храма и олтар и нека кажат: Пощади, Господи, народа Си и не предавай наследството Си на позор, за да ги владеят народите. Защо да кажат между племената: Къде е техният Бог?

18 Então, o SENHOR se mostrou zeloso da sua terra, compadeceu-se do seu povo

18 Тогава Господ поревнува за земята Си и се смили над народа Си.

19 e, respondendo, lhe disse: Eis que vos envio o cereal, e o vinho, e o óleo, e deles sereis fartos, e vos não entregarei mais ao opróbrio entre as nações.

19 И Господ отговори на народа Си: Ето, Аз ще ви пратя житото, виното и маслото и ще се наситите от тях, и няма вече да ви направя за позор между народите;

20 Mas o exército que vem do Norte, eu o removerei para longe de vós, lançá-lo-ei em uma terra seca e deserta; lançarei a sua vanguarda para o mar oriental, e a sua retaguarda, para o mar ocidental; subirá o seu mau cheiro, e subirá a sua podridão; porque agiu poderosamente.

20 а ще отдалеча от вас северната язва и ще я оттласна в безводна и пуста земя, с предната ѝ страна към източното море; а задната ѝ страна – към западното море; и воня ще излезе от нея, и смрад ще се издигне от нея, защото е извършила надути работи.

21 Não temas, ó terra, regozija-te e alegra-te, porque o SENHOR faz grandes coisas.

21 Не бой се, земьо; радвай се и се весели; защото Господ извърши велики дела.

22 Não temais, animais do campo, porque os pastos do deserto reverdecerão, porque

22 Не се плашете, полски животни; защото пасищата на целината

o arvoredo dará o seu fruto, a figueira e a vide produzirão com vigor.

[23] Alegrai-vos, pois, filhos de Sião, regozijai-vos no SENHOR, vosso Deus, porque ele vos dará em justa medida a chuva; fará descer, como outrora, a chuva temporã e a serôdia.

[24] As eiras se encherão de trigo, e os lagares transbordarão de vinho e de óleo.

[25] Restituir-vos-ei os anos que foram consumidos pelo gafanhoto migrador, pelo destruidor e pelo cortador, o meu grande exército que enviei contra vós outros.

[26] Comereis abundantemente, e vos fartareis, e louvareis o nome do SENHOR, vosso Deus, que se houve maravilhosamente convosco; e o meu povo jamais será envergonhado.

[27] Sabereis que estou no meio de Israel e que eu sou o SENHOR, vosso Deus, e não há outro; e o meu povo jamais será envergonhado.

Promessa do derramamento do Espírito

[28] E acontecerá, depois, que derramarei o meu Espírito sobre toda a carne; vossos filhos e vossas filhas profetizarão, vossos velhos sonharão, e vossos jovens terão visões;

[29] até sobre os servos e sobre as servas derramarei o meu Espírito naqueles dias.

[30] Mostrarei prodígios no céu e na terra: sangue, fogo e colunas de fumaça.

[31] O sol se converterá em trevas, e a lua, em sangue, antes que venha o grande e terrível Dia do SENHOR.

поникват, защото дървото ражда плода си, смокинята и лозата дават силата си.

[23] И така, радвайте се и вие, сионови деца, и се веселете в Господа, вашия Бог; защото ви дава есенен дъжд със справедлива мярка и ви излива дъжд – есенен и пролетен – в първия месец.

[24] Харманите ще се напълнят с жито и линовете ще преливат от вино и масло.

[25] И ще ви върна годините, които изпояде скакалецът, червеят, бръмбарът и гъсеницата – Моята голяма войска, която пратих между вас.

[26] И ще ядете изобилно и ще се наситите, и ще хвалите името на Господа, вашия Бог, Който е постъпвал чудесно с вас; и народът Ми няма никога да се посрами.

[27] И ще познаете, че Аз съм сред Израил и че съм Господ, вашият Бог, и че няма друг; и народът Ми няма никога да се посрами.

Обещание за изливане на Духа

[28] И след това ще излея Духа Си на всяка твар; и синовете ви и дъщерите ви ще пророкуват, старците ви ще виждат сънища, юношите ви ще виждат видения;

[29] също и на слугите и на слугините ще изливам Духа Си в онези дни.

[30] И ще покажа чудеса на небето и на земята, кръв, огън и стълбове от дим.

[31] Слънцето ще се превърне в тъмнина и луната – в кръв, преди да дойде великият и страшен ден Господен.

[32] E acontecerá que todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo; porque, no monte Sião e em Jerusalém, estarão os que forem salvos, como o SENHOR prometeu; e, entre os sobreviventes, aqueles que o SENHOR chamar.

[32] И всеки, който призове името Господне, ще се избави; защото в хълма Сион и в Йерусалим ще има избавени, както каза Господ, и между оцелелите – онези, които Господще повика.

Joel 3

Os juízos de Deus sobre as nações inimigas

[1] Eis que, naqueles dias e naquele tempo, em que mudarei a sorte de Judá e de Jerusalém,

[2] congregarei todas as nações e as farei descer ao vale de Josafá; e ali entrarei em juízo contra elas por causa do meu povo e da minha herança, Israel, a quem elas espalharam por entre os povos, repartindo a minha terra entre si.

[3] Lançaram sortes sobre o meu povo, e deram meninos por meretrizes, e venderam meninas por vinho, que beberam.

[4] Que tendes vós comigo, Tiro, e Sidom, e todas as regiões da Filístia? É isso vingança que quereis contra mim? Se assim me quereis vingar, farei, sem demora, cair sobre a vossa cabeça a vossa vingança.

[5] Visto que levastes a minha prata e o meu ouro, e as minhas jóias preciosas metestes nos vossos templos,

[6] e vendestes os filhos de Judá e os filhos de Jerusalém aos filhos dos gregos, para os apartar para longe dos seus limites,

Йоил 3

Бог ще съди народите

[1] Защото, ето, в онези дни и в онова време, когато върна Юдовите и йерусалимските пленници,

[2] ще събера всички народи и ще ги преведа в Йосафатовата долина, и там ще се съдя с тях поради народа Си и наследството Си Израил, когото разпръснаха между народите. Те си разделиха земята Ми

[3] и хвърлиха жребий за народа Ми; даваха момче за блудница и продаваха момиче, за да пият вино.

[4] Да! И какво имате с Мене вие, Тире, Сидоне и всички филистимски предели? Искате ли да Ми отмъстите? А ако Ми отмъстите, то Аз, без да се бавя, бързо ще ви върна отмъщението ви върху главите ви.

[5] Понеже взехте среброто Ми и златото Ми и занесохте в капищата си отбраните Ми блага,

[6] а юдеите и йерусалимците продадохте на гърците, за да ги отдалечите от пределите им.

[7] eis que eu os suscitarei do lugar para onde os vendestes e farei cair a vossa vingança sobre a vossa própria cabeça.

[8] Venderei vossos filhos e vossas filhas aos filhos de Judá, e estes, aos sabeus, a uma nação remota, porque o SENHOR o disse.

[9] Proclamai isto entre as nações: Apregoai guerra santa e suscitai os valentes; cheguem-se, subam todos os homens de guerra.

[10] Forjai espadas das vossas relhas de arado e lanças, das vossas podadeiras; diga o fraco: Eu sou forte.

[11] Apressai-vos, e vinde, todos os povos em redor, e congregai-vos; para ali, ó SENHOR, faze descer os teus valentes.

[12] Levantem-se as nações e sigam para o vale de Josafá; porque ali me assentarei para julgar todas as nações em redor.

[13] Lançai a foice, porque está madura a seara; vinde, pisai, porque o lagar está cheio, os seus compartimentos transbordam, porquanto a sua malícia é grande.

[14] Multidões, multidões no vale da Decisão! Porque o Dia do SENHOR está perto, no vale da Decisão.

[15] O sol e a lua se escurecem, e as estrelas retiram o seu resplendor.

[16] O SENHOR brama de Sião e se fará ouvir de Jerusalém, e os céus e a terra

[7] Затова Аз ще ги повдигна от мястото, където ги продадохте, и ще върна отмъщението ви на собствената ви глава;

[8] също така ще продам вашите синове и дъщери на юдеите, а те ще ги продадат на савците – на далечен народ; защото Господ изговори това.

[9] Прогласете това между народите; пригответе война; повдигнете юнаците; нека се приближат всички военни мъже; нека излизат.

[10] Изковете палешниците си на мечове и сърповете си – на копия; слабият нека каже: Аз съм юнак!

[11] Съберете се и елате отвред всички народи и се натрупайте заедно; Господи, направи да слязат там юнаците Ти.

[12] Нека станат народите и да дойдат в Йосафатовата долина; защото там ще седна да съдя всичките околни народи.

[13] Пускайте сърпа в жътвата, защото е узряла; елате, тъпчете, защото линът е пълен и каците преливат; понеже нечестието им е голямо.

[14] Множества, множества в долината, където ще бъде отсъдено за тях; защото близо е денят Господен в долината, където ще се произнесе присъдата.

[15] Слънцето и луната ще потъмнеят и звездите ще оттеглят светенето си.

Бог ще благослови Своя народ

[16] И Господ ще извика от Сион и ще издигне гласа Си от Йерусалим; небето

tremerão; mas o SENHOR será o refúgio do seu povo e a fortaleza dos filhos de Israel.

[17] Sabereis, assim, que eu sou o SENHOR, vosso Deus, que habito em Sião, meu santo monte; e Jerusalém será santa; estranhos não passarão mais por ela.

A restauração de Israel

[18] E há de ser que, naquele dia, os montes destilarão mosto, e os outeiros manarão leite, e todos os rios de Judá estarão cheios de águas; sairá uma fonte da Casa do SENHOR e regará o vale de Sitim.

[19] O Egito se tornará uma desolação, e Edom se fará um deserto abandonado, por causa da violência que fizeram aos filhos de Judá, em cuja terra derramaram sangue inocente.

[20] Judá, porém, será habitada para sempre, e Jerusalém, de geração em geração.

[21] Eu expiarei o sangue dos que não foram expiados, porque o SENHOR habitará em Sião.

и земята ще се потресат; но Господ ще бъде прибежище на народа Си и крепостта на израилтяните.

[17] Така ще познаете, че Аз съм Господ, вашият Бог, Който обитавам в святия Си хълм Сион; тогава Йерусалим ще бъде свят и чужденци няма вече да минават през него.

[18] В онзи ден от планините ще капе младо вино и от хълмовете ще тече мляко, и по всички юдейски дерета ще текат води; а от дома Господен ще избликне извор, който ще пои Ситимската долина.

[19] Египет ще запустее и Едом ще бъде гола пустиня поради насилието, извършено спрямо юдеите; защото са пролели невинна кръв в земята им.

[20] А Юда ще бъде населен довека и Йерусалим – от род в род.

[21] И чрез наказание ще изкарам за чиста кръвта, която още не съм изкарал; защото Господ обитава в Сион.

Amós	Амос

Amós 1

Ameaças contra diversas nações

[1] Palavras que, em visão, vieram a Amós, que era entre os pastores de Tecoa, a respeito de Israel, nos dias de Uzias, rei de Judá, e nos dias de Jeroboão, filho de Joás, rei de Israel, dois anos antes do terremoto.

[2] Ele disse: O SENHOR rugirá de Sião e de Jerusalém fará ouvir a sua voz; os prados dos pastores estarão de luto, e secar-se-á o cimo do Carmelo.

[3] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Damasco e por quatro, não sustarei o castigo, porque trilharam a Gileade com trilhos de ferro.

[4] Por isso, meterei fogo à casa de Hazael, fogo que consumirá os castelos de Ben-Hadade.

[5] Quebrarei o ferrolho de Damasco e eliminarei o morador de Biqueate-Áven e ao que tem o cetro de Bete-Éden; e o povo da Síria será levado em cativeiro a Quir, diz o SENHOR.

[6] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Gaza e por quatro, não sustarei o castigo, porque levaram em cativeiro todo o povo, para o entregarem a Edom.

[7] Por isso, meterei fogo aos muros de Gaza, fogo que consumirá os seus castelos.

[8] Eliminarei o morador de Asdode e o que tem o cetro de Asquelom e volverei a mão

Амос 1

Божият съд над езическите народи

[1] Думите на Амос, който беше от пастирите на Текое, които той чу въввидение относно Израил в дните на Юдейския цар Озия и в дните на Израилевия цар Йеровоам, Йоасовия син, две години преди земетресението.

[2] И каза: Господ ще извика от Сион и ще издаде гласа Си от Йерусалим; пасбищата на овчарите ще ридаят и върхът на Кармил ще повехне.

[3] Така казва Господ: Поради три престъпления на Дамаск – да! – поради четири, няма да отменя наказанието му, защото вършаха Галаад с железни дикани.

[4] Но Аз ще изпратя огън в дома Азаилов и той ще изгори палатите на Венадад.

[5] Аз ще строша лостовете на Дамаск и ще изтребя жителя от Авенското поле и от Еденовия дом – онзи, който държи скиптър; и сирийският народ ще бъде откаран в плен в Кир, казваГоспод.

[6] Така казва Господ: Поради три престъпления на Газа – да! – поради четири, няма да отменя наказанието му, защото плениха целия Ми народ, за да ги предадат на Едом.

[7] Но Аз ще изпратя огън върху стената на Газа и той ще изгори палатите му.

[8] Ще изтребя жителя от Азот и от Аскалон – онзи, който държи скиптър; ще обърна ръката Си против Акарон и

contra Ecrom; e o resto dos filisteus perecerá, diz o SENHOR.

[9] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Tiro e por quatro, não sustarei o castigo, porque entregaram todos os cativos a Edom e não se lembraram da aliança de irmãos.

[10] Por isso, meterei fogo aos muros de Tiro, fogo que consumirá os seus castelos.

[11] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Edom e por quatro, não sustarei o castigo, porque perseguiu o seu irmão à espada e baniu toda a misericórdia; e a sua ira não cessou de despedaçar, e reteve a sua indignação para sempre.

[12] Por isso, meterei fogo a Temã, fogo que consumirá os castelos de Bozra.

[13] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões dos filhos de Amom e por quatro, não sustarei o castigo, porque rasgaram o ventre às grávidas de Gileade, para dilatarem os seus próprios limites.

[14] Por isso, meterei fogo aos muros de Rabá, fogo que consumirá os seus castelos, com alarido no dia da batalha, com turbilhão no dia da tempestade.

[15] O seu rei irá para o cativeiro, ele e os seus príncipes juntamente, diz o SENHOR.

Amós 2

[1] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Moabe e por quatro, não

останалите от филистимците ще загинат, казва Господ Йехова.

[9] Така казва Господ: Поради три престъпления на Тир – да! – поради четири, няма да отменя наказанието им, защото предадоха целия Ми народ в плен на Едом и не си спомниха братския завет.

[10] Но Аз ще изпратя огън върху стената на Тир и ще изгоря палатите му.

[11] Така казва Господ: Поради три престъпления на Едом – да! – поради четири, няма да отменя наказанието му, защото прогони брат си с меч и като отхвърли всяко милосърдие, негодуванието му разкъсваше непрестанно и той винаги пазеше гнева си.

[12] Но Аз ще изпратя огън върху Теман и той ще изгори палатите на Восор.

[13] Така казва Господ: Поради три престъпления на Амон – да! – поради четири, няма да отменя наказанието им, защото разпаряха бременните жени на Галаад, за да разширят пределите си.

[14] Но Аз ще запаля огън в стената на Рава и той ще изгори палатите му, сред силно викане в деня на боя, сред вихрушка в деня на бурята;

[15] и царят им ще отиде в плен, той и първенците му заедно, казва Господ.

Амос 2

[1] Така казва Господ: Поради три престъпления на Моав – да! – поради четири, няма да

sustarei o castigo, porque queimou os ossos do rei de Edom, até os reduzir a cal.

отменя наказанието му, защото изгори костите на едомския цар и станаха на вар.

[2] Por isso, meterei fogo a Moabe, fogo que consumirá os castelos de Queriote; Moabe morrerá entre grande estrondo, alarido e som de trombeta.

[2] Но Аз ще изпратя огън върху Моав и той ще изгори палатите на Кариот; и Моав ще умре сред метеж, сред силни викове и тръбен звук;

[3] Eliminarei o juiz do meio dele e a todos os seus príncipes com ele matarei, diz o SENHOR.

[3] и ще изтребя съдията измежду него и заедно с него ще убия всичките му първенци, казва Господ.

Ameaças contra Judá

Божият съд над Израил и Юда

[4] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Judá e por quatro, não sustarei o castigo, porque rejeitaram a lei do SENHOR e não guardaram os seus estatutos; antes, as suas próprias mentiras os enganaram, e após elas andaram seus pais.

[4] Така казва Господ: Поради три престъпления на Юда – да! – поради четири, няма да отменя наказанието му, защото отхвърли закона на Господа и не опазиха наредбите Му, и идолите, след които ходиха бащите им, ги заблудиха.

[5] Por isso, meterei fogo a Judá, fogo que consumirá os castelos de Jerusalém.

[5] Но Аз ще изпратя огън върху Юда и той ще изгори палатите на Йерусалим.

Ameaças contra Israel

[6] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Israel e por quatro, não sustarei o castigo, porque os juízes vendem o justo por dinheiro e condenam o necessitado por causa de um par de sandálias.

[6] Така казва Господ: Поради три престъпления на Израил – да! – поради четири, няма да отменя наказанието му, защото продадоха праведния за пари и немощния – за един чифт обувки.

[7] Suspiram pelo pó da terra sobre a cabeça dos pobres e pervertem o caminho dos mansos; um homem e seu pai coabitam com a mesma jovem e, assim, profanam o meu santo nome.

[7] Те желаят да видят земен прах на главата на сиромасите и извръщат пътя на кротките; и син, и баща му ходят при същата вдовица и омърсяват святото Ми име;

[8] E se deitam ao pé de qualquer altar sobre roupas empenhadas e, na casa do seu

[8] още при всеки жертвеник си лягат на заложени дрехи и в капищата на

deus, bebem o vinho dos que foram multados.

[9] Todavia, eu destruí diante deles o amorreu, cuja altura era como a dos cedros, e que era forte como os carvalhos; e destruí o seu fruto por cima e as suas raízes por baixo.

[10] Também vos fiz subir da terra do Egito e quarenta anos vos conduzi no deserto, para que possuísseis a terra do amorreu.

[11] Dentre os vossos filhos, suscitei profetas e, dentre os vossos jovens, nazireus. Não é isto assim, filhos de Israel? – diz o SENHOR.

[12] Mas vós aos nazireus destes a beber vinho e aos profetas ordenastes, dizendo: Não profetizeis.

[13] Eis que farei oscilar a terra debaixo de vós, como oscila um carro carregado de feixes.

[14] De nada valerá a fuga ao ágil, o forte não usará a sua força, nem o valente salvará a sua vida.

[15] O que maneja o arco não resistirá, nem o ligeiro de pés se livrará, nem tampouco o que vai montado a cavalo salvará a sua vida.

[16] E o mais corajoso entre os valentes fugirá nu naquele dia, disse o SENHOR.

Amós 3

O castigo contra a maldade de Israel

[1] Ouvi a palavra que o SENHOR fala contra vós outros, filhos de Israel, contra

боговете си пият вино, купено с парите на несправедливоглобяваните.

[9] Но Аз изтребих пред тях аморееца, чиято височина беше като височината на кедрите и който беше як като дъбовете; при все това съсипах плода му отгоре и корените му отдолу.

[10] Още Аз ви изведох от Египетската земя и ви разведждах четиридесет години през пустинята, за да наследите земята на аморейците.

[11] И издигнах от синовете ви пророци и от юношите ви – назореи. Не е ли така, израилтяни?, казва Господ.

[12] А вие напоявахте назореите с вино и заповядвахте на пророците, като им казвахте: Не пророкувайте!

[13] Ето, Аз ще ви притисна на мястото ви, както притиска кола, пълна със снопи.

[14] Бързината ще се изгуби от бързоходеца и якият няма да укрепи силата си, и юнакът няма да избави живота си;

[15] стрелецът няма да може да устои, нито бързоногият да избегне, нито конникът да избави живота си;

[16] и доблестният между юнаците ще побегне гол в онзи ден, казва Господ.

Амос 3

[1] Слушайте това слово, което Господизговори против вас, израелтяни – против целия

toda a família que ele fez subir da terra do Egito, dizendo:

род, каза Господ, който изведох от Египетската земя, като казах:

[2] De todas as famílias da terra, somente a vós outros vos escolhi; portanto, eu vos punirei por todas as vossas iniqüidades.

[2] Само вас познах между всичките родове на света; затова ще ви накажа за всичките ви беззакония.

Присъдата на целия Яковов дом

[3] Andarão dois juntos, se não houver entre eles acordo?

[3] Ще ходят ли двама заедно, ако не се съгласят?

[4] Rugirá o leão no bosque, sem que tenha presa? Levantará o leãozinho no covil a sua voz, se nada tiver apanhado?

[4] Ще изреве ли лъвът в гората, ако няма плячка? Ще нададе ли глас младият лъв от леговището си, ако не е уловил нищо?

[5] Cairá a ave no laço em terra, se não houver armadilha para ela? Levantar-se-á o laço da terra, sem que tenha apanhado alguma coisa?

[5] Може ли птица да попадне в клопка на земята, където няма примка за нея? Скача ли примка от земята, без да е хванала нещо?

[6] Tocar-se-á a trombeta na cidade, sem que o povo se estremeça? Sucederá algum mal à cidade, sem que o SENHOR o tenha feito?

[6] Може ли да засвири тръба в град и народът да не се уплаши? Може ли бедствие да сполети град и да не го е направил Господ?

[7] Certamente, o SENHOR Deus não fará coisa alguma, sem primeiro revelar o seu segredo aos seus servos, os profetas.

[7] Наистина Господ Йехова няма да направи нищо, без да открие Своето намерение на слугите Си, пророците.

[8] Rugiu o leão, quem não temerá? Falou o SENHOR Deus, quem não profetizará?

[8] Лъвът изрева; кой няма да се уплаши? Господ Йехова изговори; кой няма да пророкува?

[9] Fazei ouvir isto nos castelos de Asdode e nos castelos da terra do Egito e dizei: Ajuntai-vos sobre os montes de Samaria e vede que grandes tumultos há nela e que opressões há no meio dela.

[9] Прогласете в планините на Азот и в планините на Египетската земя и кажете: Съберете се по планините на Самария и вижте големите метежи сред нея и какви насилия има вътре в нея.

[10] Porque Israel não sabe fazer o que é reto, diz o SENHOR, e entesoura nos seus castelos a violência e a devastação.

[10] Защото Господ казва: Онези, които натрупват в палатите си плода на насилие и грабеж, не знаят да вършат правото.

[11] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Um inimigo cercará a tua terra, derribará a tua fortaleza, e os teus castelos serão saqueados.

[12] Assim diz o SENHOR: Como o pastor livra da boca do leão as duas pernas ou um pedacinho da orelha, assim serão salvos os filhos de Israel que habitam em Samaria com apenas o canto da cama e parte do leito.

[13] Ouvi e protestai contra a casa de Jacó, diz o SENHOR Deus, o Deus dos Exércitos:

[14] No dia em que eu punir Israel, por causa das suas transgressões, visitarei também os altares de Betel; e as pontas do altar serão cortadas e cairão por terra.

[15] Derribarei a casa de inverno com a casa de verão; as casas de marfim perecerão, e as grandes casas serão destruídas, diz o SENHOR.

Amós 4

Ameaças contra as mulheres de Samaria

[1] Ouvi esta palavra, vacas de Basã, que estais no monte de Samaria, oprimis os pobres, esmagais os necessitados e dizeis a vosso marido: Dá cá, e bebamos.

[2] Jurou o SENHOR Deus, pela sua santidade, que dias estão para vir sobre vós, em que vos levarão com anzóis e as vossas restantes com fisga de pesca.

[11] Затова така казва Господ Йехова: Неприятелят ще окръжава земята ти и ще смъкне от тебе силата ти, и палатите ти ще бъдат разграбени.

[12] Така казва Господ: Както овчарят изтръгва от лъвовите уста две колена или част от ухо, така ще изтръгнат израилтяните, които в Самария седят в ъгъла на постелка и на копринени възглавници на легло.

[13] Слушайте и предупредете Якововия дом, казва Господ Йехова, Бог на Силите,

[14] че в деня, когато нанеса наказание върху Израил за престъплението му, ще накажа и жертвениците на Ветил и роговете на жертвеника ще бъдат отсечени и ще паднат на земята.

[15] Ще поразя и зимната къща заедно с лятната къща, къщите от слонова кост ще бъдат разрушени и на големите къщи ще се сложи край, казва Господ.

Амос 4

[1] Слушайте тази дума, Васански телици, които сте на Самарийската планина, които насилвате сиромасите, които угнетявате немотните, които казвате на господарите си: Донесете и да пием.

[2] Господ Йехова се закле в светостта Си, че, ето, идат върху вас дни, когато ще ви уловят с въдици, а останалите от вас – с рибарски куки.

[3] Saireis cada uma em frente de si pelas brechas e vos lançareis para Hermom, disse o SENHOR.

A cegueira espiritual de Israel

[4] Vinde a Betel e transgredi, a Gilgal, e multiplicai as transgressões; e, cada manhã, trazei os vossos sacrifícios e, de três em três dias, os vossos dízimos;

[5] e oferecei sacrifício de louvores do que é levedado, e apregoai ofertas voluntárias, e publicai-as, porque disso gostais, ó filhos de Israel, disse o SENHOR Deus.

[6] Também vos deixei de dentes limpos em todas as vossas cidades e com falta de pão em todos os vossos lugares; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[7] Além disso, retive de vós a chuva, três meses ainda antes da ceifa; e fiz chover sobre uma cidade e sobre a outra, não; um campo teve chuva, mas o outro, que ficou sem chuva, se secou.

[8] Andaram duas ou três cidades, indo a outra cidade para beberem água, mas não se saciaram; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[9] Feri-vos com o crestamento e a ferrugem; a multidão das vossas hortas, e das vossas vinhas, e das vossas figueiras, e das vossas oliveiras, devorou-a o gafanhoto; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[3] И ще излезете през проломите, всяка от вас направо пред себе си, и ще се хвърлите в Хармон, казва Господ.

Упорството на Израил

[4] Елате във Ветил и вършете нечестие, в Галгал прибавете към нечестието си и донасяйте жертвите си всяка сутрин, десятъците си – през три дни;

[5] чрез огън принесете квасен хляб за благодарствена жертва; прогласете доброволни приноси и ги известете; защото така обичате, израилтяни, казва Господ Йехова.

[6] А, от Моя страна, Аз ви дадох чистота на зъбите по всичките ви градове и оскъдност от хляб – по всичките ви места; но пак не се обърнахте към Мене, казва Господ.

[7] При това Аз удържах от вас и дъжда, когато оставаха още три месеца до жътва; дадох дъжд на един град, а на друг не дадох; едно място се напои, а мястото, на което не валя дъжд, изсъхна.

[8] Така жителите на два-три града, като се скитаха, се събраха в един град да пият вода и не можаха да се наситят; но пак не се обърнахте към Мене, казва Господ.

[9] Поразих ви с изсушителен вятър и мана; гъсеницата изяде големите ви градини и лозя, смокините и маслините, но пак не се обърнахте към Мене, казва Господ.

10 Enviei a peste contra vós outros à maneira do Egito; os vossos jovens, matei-os à espada, e os vossos cavalos, deixei-os levar presos, e o mau cheiro dos vossos arraiais fiz subir aos vossos narizes; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

11 Subverti alguns dentre vós, como Deus subverteu a Sodoma e Gomorra, e vós fostes como um tição arrebatado da fogueira; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

12 Portanto, assim te farei, ó Israel! E, porque isso te farei, prepara-te, ó Israel, para te encontrares com o teu Deus.

13 Porque é ele quem forma os montes, e cria o vento, e declara ao homem qual é o seu pensamento; e faz da manhã trevas e pisa os altos da terra; SENHOR, Deus dos Exércitos, é o seu nome.

10 Пратих върху вас мор, както в Египет; поразих с меч юношите ви, като плених и конете ви; и докарах вонята на становете ви до ноздрите ви; но пак не се обърнахте към Мене, казва Господ.

11 Разорих градове между вас, както Бог съсипа Содом и Гомор; и вие станахте като главня, изтръгната от огън; но пак не се обърнахте към Мене, казва Господ.

12 Затова според твоите постъпки ще ти направя, Израилю. И понеже ще ти направя това, приготви се да посрещнеш своя Бог, Израилю.

13 Защото, ето, Онзи, Който образува планините и създава вятъра, и явява на човека мисълта му, Който превръща зората в тъмнина и стъпва върху земните височини, Неговото име е Йехова, Бог на Силите.

Amós 5

Buscai a Deus e vivei

1 Ouvi esta palavra que levanto como lamentação sobre vós, ó casa de Israel:

2 Caiu a virgem de Israel, nunca mais tornará a levantar-se; estendida está na sua terra, e não há quem a levante.

3 Porque assim diz o SENHOR Deus: A cidade da qual saem mil conservará cem, e aquela da qual saem cem conservará dez à casa de Israel.

Амос 5

Призив към покаяние

1 Слушайте това слово, плача, който аз започвам за вас, доме Израилев:

2 Падна Израилевата девица, няма да стане вече; хвърлена е на земята, без да има кой да я вдигне.

3 Защото така казва Господ Йехова: Градът, от който излизаха хиляда, ще остане със сто за Израилевия дом, и онзи, от който излизаха сто, ще остане с десет.

[4] Pois assim diz o SENHOR à casa de Israel: Buscai-me e vivei.

[5] Porém não busqueis a Betel, nem venhais a Gilgal, nem passeis a Berseba, porque Gilgal, certamente, será levada cativa, e Betel será desfeita em nada.

[6] Buscai ao SENHOR e vivei, para que não irrompa na casa de José como um fogo que a consuma, e não haja em Betel quem o apague.

[7] Vós que converteis o juízo em alosna e deitais por terra a justiça,

[8] procurai o que faz o Sete-estrelo e o Órion, e torna a densa treva em manhã, e muda o dia em noite; o que chama as águas do mar e as derrama sobre a terra; SENHOR é o seu nome.

[9] É ele que faz vir súbita destruição sobre o forte e ruína contra a fortaleza.

[10] Aborreceis na porta ao que vos repreende e abominais o que fala sinceramente.

[11] Portanto, visto que pisais o pobre e dele exigis tributo de trigo, não habitareis nas casas de pedras lavradas que tendes edificado; nem bebereis do vinho das vides desejáveis que tendes plantado.

[12] Porque sei serem muitas as vossas transgressões e graves os vossos pecados; afligis o justo, tomais suborno e rejeitais os necessitados na porta.

[4] Защото така казва Господ на Израилевия дом: Потърсете Ме и ще живеете;

[5] но не търсете Ветил, нито влизайте в Галгал, нито се отправяйте към Вирсавее; защото Галгал непременно ще отиде в плен и Ветил ще изчезне.

[6] Потърсете Господа и ще живеете; да не би да избухне като огън в Йосифовия дом и да го изгори, без да има кой да го гаси във Ветил.

[7] Вие, които превръщате правосъдието в пелин и хвърляте правдата на земята,

[8] потърсете Този, Който създава Плеядите и Орион, Който обръща мрачната сянка в зора и помрачава деня и става нощ – Този, Който повиква морските води и ги излива по лицето на земята (Йеховае името Му) –

[9] Този, Който нанася внезапна гибел върху силните, така че гибел достига в крепостите.

[10] Те мразят този, който изобличава в портата, и се гнусят от онзи, който говори справедливо.

[11] И така, понеже угнетявате сиромаха и изтръгвате от него жито, затова, ако и да сте построили къщи от дялани камъни, няма да живеете в тях, ако и да сте насадили приятни лозя, няма да пиете виното им.

[12] Защото зная колко много са вашите престъпления и колко големи са греховете ви – вие, които угнетявате праведния, приемате подкупи и

13 Portanto, o que for prudente guardará, então, silêncio, porque é tempo mau.

14 Buscai o bem e não o mal, para que vivais; e, assim, o SENHOR, o Deus dos Exércitos, estará convosco, como dizeis.

15 Aborrecei o mal, e amai o bem, e estabelecei na porta o juízo; talvez o SENHOR, o Deus dos Exércitos, se compadeça do restante de José.

16 Portanto, assim diz o SENHOR, o SENHOR, Deus dos Exércitos: Em todas as praças haverá pranto; e em todas as ruas dirão: Ai! Ai! E ao lavrador chamarão para o pranto e, para o choro, os que sabem prantear.

17 Em todas as vinhas haverá pranto, porque passarei pelo meio de ti, diz o SENHOR.

18 Ai de vós que desejais o Dia do SENHOR! Para que desejais vós o Dia do SENHOR? É dia de trevas e não de luz.

19 Como se um homem fugisse de diante do leão, e se encontrasse com ele o urso; ou como se, entrando em casa, encostando a mão à parede, fosse mordido de uma cobra.

20 Não será, pois, o Dia do SENHOR trevas e não luz? Não será completa escuridão, sem nenhuma claridade?

Deus exige justiça e não sacrifícios

изврващате правото на сиромасите в портата;

13 затова разумният мълква в такова време, защото е зло време.

14 Потърсете доброто, а не злото, за да живеете; така Господ, Бог на Силите, ще бъде с вас, както вие казвате.

15 Мразете злото, обичайте доброто и установявайте правосъдие в портата; може би Господ, Бог на Силите, ще се смили над останалите от Йосиф.

16 Затова, така казва Йехова, Бог на Силите, Господ: Ридание ще има по всички площади и по всички улици ще казват: Горко! Горко! Ще повикат земеделеца за жалеене и изкусните оплаквателки – за ридание;

17 и по всички лозя ще има ридание, защото Аз ще мина сред тебе, казва Господ.

18 Горко на онези, които желаят деня Господен! За какво ви е той? Денят Господен е тъмнина, а не светлина.

19 Както ако бяга човек от лъв и го срещне мечка или като влезе в къщи, опре ръката си о стената и го ухапе змия,

20 няма ли така да бъде денят Господен? Тъмнина, а не светлина? Дори мрак, без никаква светлина?

[21] Aborreço, desprezo as vossas festas e com as vossas assembléias solenes não tenho nenhum prazer.

[22] E, ainda que me ofereçais holocaustos e vossas ofertas de manjares, não me agradarei deles, nem atentarei para as ofertas pacíficas de vossos animais cevados.

[23] Afasta de mim o estrépito dos teus cânticos, porque não ouvirei as melodias das tuas liras.

[24] Antes, corra o juízo como as águas; e a justiça, como ribeiro perene.

[25] Apresentastes-me, vós, sacrifícios e ofertas de manjares no deserto por quarenta anos, ó casa de Israel?

[26] Sim, levastes Sicute, vosso rei, Quium, vossa imagem, e o vosso deus-estrela, que fizestes para vós mesmos.

[27] Por isso, vos desterrarei para além de Damasco, diz o SENHOR, cujo nome é Deus dos Exércitos.

Amós 6

A corrupção e a destruição de Israel

[1] Ai dos que andam à vontade em Sião e dos que vivem sem receio no monte de Samaria, homens notáveis da principal das nações, aos quais vem a casa de Israel!

[2] Passai a Calné e vede; e, dali, ide à grande Hamate; depois, descei a Gate dos filisteus; sois melhores que estes reinos? Ou será maior o seu território do que o vosso território?

[21] Мразя, презирам празнуванията ви и няма да благоволя в тържествените ви събрания.

[22] Даже ако Ми принесете всеизгарянията и жертвите си, няма да ги приема, нито ще погледна към мирните ви жертви от угоени животни.

[23] Отмахни от Мене шума на песните си, защото не искам да слушам свиренето на псалтирите ти;

[24] но нека правосъдието тече като вода и правдата – като поток, който не пресъхва.

[25] Доме Израилев, на Мене ли принасяхте жертви и приноси четиридесет години в пустинята?

[26] Напротив, носехте царя си Сикут и Хиун, идолите си, звездата на вашите богове, които си направихте.

[27] Затова ще ви закарам в плен оттатък Дамаск, казва Господ, Чието име е Бог на Силите.

Амос 6

Опустошението на Израил

[1] Горко на охолните в Сион и на живеещите безгрижно в Самарийската планина, на бележитите мъже от главния между народите, при които идва Израилевият дом!

[2] Минете в Халне и вижте; и оттам идете в големия Емат; тогава слезте в Гет филистимски; те по-щастливи ли са от тези царства? Или техните предели са по-големи от вашите?

[3] Vós que imaginais estar longe o dia mau e fazeis chegar o trono da violência;

[4] que dormis em camas de marfim, e vos espreguiçais sobre o vosso leito, e comeis os cordeiros do rebanho e os bezerros do cevadouro;

[5] que cantais à toa ao som da lira e inventais, como Davi, instrumentos músicos para vós mesmos;

[6] que bebeis vinho em taças e vos ungis com o mais excelente óleo, mas não vos afligis com a ruína de José.

[7] Portanto, agora, ireis em cativeiro entre os primeiros que forem levados cativos, e cessarão as pândegas dos espreguiçadores.

[8] Jurou o SENHOR Deus por si mesmo, o SENHOR, Deus dos Exércitos, e disse: Abomino a soberba de Jacó e odeio os seus castelos; e abandonarei a cidade e tudo o que nela há.

[9] Se numa casa ficarem dez homens, também esses morrerão.

[10] Se, porém, um parente chegado, o qual os há de queimar, toma os cadáveres para os levar fora da casa e diz ao que estiver no seu mais interior: Haverá outro contigo? E este responder: Não há; então, lhe dirá: Cala-te, não menciones o nome do SENHOR.

[11] Pois eis que o SENHOR ordena, e será destroçada em ruínas a casa grande, e a pequena, feita em pedaços.

[3] Вие, които отдалечавате от себе силошия ден и приближавате седалището на насилието,

[4] които лежите на постелки от слонова кост, простирате се на леглата си и ядете агнетата от стадото и телетата отсред обора,

[5] които пеете празни песни по звука на псалтира и си изнамирате музикални инструменти, както Давид,

[6] които пиете вино с цели паници и се мажете с изрядни масла, а за бедствието на Йосиф не скърбите –

[7] по тази причина тези ще отидат сега в плен с първите, които ще бъдат пленени, и шумните пиршества на протягащите се ще се прекратят.

[8] Господ Йехова се закле в Себе Си, казва Господ, Бог на Силите, и каза: Аз се гнуся от надменността на Яков и мразя палатите му; затова ще предам града и всичко, което има в него.

[9] И десет човека, ако останат в една къща, те един по един ще измрат;

[10] и когато някой роднина на един умрял или онзи, който ще го гори, го вдигне да изнесе костите от къщата, ако каже на онзи, който се намира по-навътре в къщата: Има ли още някой с теб?, и той отговори: Няма, тогава ще каже: Мълчи, защото не бива да споменем името Господне.

[11] Защото, ето, Господ заповядва и голямата къща ще бъде поразена с

проломи, а малката къща – с пукнатини.

[12] Poderão correr cavalos na rocha? E lavrá-la com bois? No entanto, haveis tornado o juízo em veneno e o fruto da justiça, em alosna.

[12] Могат ли конете да тичат по скала? Може ли някой да оре там с волове? Но вие превърнахте правосъдието в жлъчка и плода на правдата – в пелин;

[13] Vós vos alegrais com Lo-Debar e dizeis: Não é assim que, por nossas próprias forças, nos apoderamos de Carnaim?

[13] вие, които се радвате за нещо, което е суета, които казвате: Не придобихме ли могъщество със собствената си сила?

[14] Pois eis que levantarei sobre vós, ó casa de Israel, uma nação, diz o SENHOR, Deus dos Exércitos, a qual vos oprimirá, desde a entrada de Hamate até ao ribeiro da Arabá.

[14] Но Аз ще повдигна народ против вас, доме Израилев, казва Господ, Бог на Силите; и те ще ви притесняват от прохода на Емат до потока на пустинята.

Amós 7

A visão do gafanhoto, do fogo e do prumo

[1] Isto me fez ver o SENHOR Deus: eis que ele formava gafanhotos ao surgir o rebento da erva serôdia; e era a erva serôdia depois de findas as ceifas do rei.

[2] Tendo eles comido de todo a erva da terra, disse eu: SENHOR Deus, perdoa, rogo-te; como subsistirá Jacó? Pois ele é pequeno.

[3] Então, o SENHOR se arrependeu disso. Não acontecerá, disse o SENHOR.

[4] Isto me mostrou o SENHOR Deus: eis que o SENHOR Deus chamou o fogo para exercer a sua justiça; este consumiu o grande abismo e devorava a herança do SENHOR.

Амос 7

Видения за приближаващия Божий съд – скакалци, огън и отвес

[1] Това е, което Господ Йехова ми показа: Ето, Той създаде скакалци, когато тревата почна да никне; и, ето, беше тревата след царската коситба.

[2] И когато скакалците изядоха тревата на земята, тогава казах: Господи Йехова, бъди милостив, моля Ти се! Как да се издигне Яков? Защото е малък.

[3] Господ се разкая за това. Няма да бъде, казва Господ.

[4] Това е, което Господ Йехова ми показа: Ето, Господ Йеховаповика на съд чрез огън; и огънят изгори голямата бездна и щеше да изгори и Израилевия дял.

[5] Então, disse eu: SENHOR Deus, cessa agora; como subsistirá Jacó? Pois ele é pequeno.

[5] Тогава казах: Господи Йехова, престани, моля Ти се! Как да се издигне Яков? Защото е малък.

[6] E o SENHOR se arrependeu disso. Também não acontecerá, disse o SENHOR Deus.

[6] Господ се разкая за това. И това няма да бъде, казва Господ Йехова.

[7] Mostrou-me também isto: eis que o SENHOR estava sobre um muro levantado a prumo; e tinha um prumo na mão.

[7] Това е, което ми показа: Ето, Господ стоеше при стена, съградена с отвес, като държеше отвеса в ръката Си.

[8] O SENHOR me disse: Que vês tu, Amós? Respondi: Um prumo. Então, me disse o SENHOR: Eis que eu porei o prumo no meio do meu povo de Israel; e jamais passarei por ele.

[8] И Господ ми каза: Какво виждаш, Амосе? Отговорих: Отвес. Тогава Господ каза: Ето, Аз ще сложа отвес сред народа Си Израил; занапред няма вече да ги щадя.

[9] Mas os altos de Isaque serão assolados, e destruídos, os santuários de Israel; e levantar-me-ei com a espada contra a casa de Jeroboão.

[9] Високите Исаакови места ще запустеят и Израилевите светилища ще бъдат съсипани. И Аз ще застана с меч против Израилевия дом.

Amós acusado como conspirador

[10] Então, Amazias, o sacerdote de Betel, mandou dizer a Jeroboão, rei de Israel: Amós tem conspirado contra ti, no meio da casa de Israel; a terra não pode sofrer todas as suas palavras.

[10] Тогава свещеникът на Ветил Амасия прати до Израилевия цар Йеровоам да кажат: Амос направи заговор против тебе сред Израилевия дом; земята не може да търпи многото му думи.

[11] Porque assim diz Amós: Jeroboão morrerá à espada, e Israel, certamente, será levado para fora de sua terra, em cativeiro.

[11] Защото Амос казва така: Йеровоам ще умре от меч, а Израил непременно ще бъде закаран пленник от земята си.

[12] Então, Amazias disse a Amós: Vai-te, ó vidente, foge para a terra de Judá, e ali come o teu pão, e ali profetiza;

[12] При това Амасия каза на Амос: О, ти, ясновидецо, иди, бягай в Юдовата земя, там яж хляб и там пророкувай;

[13] mas em Betel, daqui por diante, já não profetizarás, porque é o santuário do rei e o templo do reino.

[13] а във Ветил да не пророкуваш пак, защото е царско светилище и царски дворец.

[14] Respondeu Amós e disse a Amazias: Eu não sou profeta, nem discípulo de profeta, mas boieiro e colhedor de sicômoros.
[15] Mas o SENHOR me tirou de após o gado e o SENHOR me disse: Vai e profetiza ao meu povo de Israel.

[16] Ora, pois, ouve a palavra do SENHOR. Tu dizes: Não profetizarás contra Israel, nem falarás contra a casa de Isaque.

[17] Portanto, assim diz o SENHOR: Tua mulher se prostituirá na cidade, e teus filhos e tuas filhas cairão à espada, e a tua terra será repartida a cordel, e tu morrerás na terra imunda, e Israel, certamente, será levado cativo para fora da sua terra.

[14] Тогава Амос отговори на Амасия: Аз не бях пророк, нито син на пророк, а бях говедар и берях диви смокини;
[15] а Господ ме взе от стадото и Той ми каза: Иди, пророкувай на народа Ми Израил.
[16] И така, сега слушай Господнето слово: Ти казваш: Не пророкувай против Израил и да не капне от тебе дума против Исааковия дом.
[17] Затова така казва Господ: Жена ти ще бъде блудница в града, синовете и дъщерите ти ще паднат от меч и земята ти ще бъде разделена с въже; а сам ти ще умреш в нечиста земя и Израил непременно ще бъде отведен като пленник от земята си.

Amós 8

A visão de um cesto de frutos

[1] O SENHOR Deus me fez ver isto: eis aqui um cesto de frutos de verão.
[2] E perguntou: Que vês, Amós? E eu respondi: Um cesto de frutos de verão. Então, o SENHOR me disse: Chegou o fim para o meu povo de Israel; e jamais passarei por ele.
[3] Mas os cânticos do templo, naquele dia, serão uivos, diz o SENHOR Deus; multiplicar-se-ão os cadáveres; em todos os lugares, serão lançados fora. Silêncio!

A ruína de Israel está perto

[4] Ouvi isto, vós que tendes gana contra o necessitado e destruís os miseráveis da terra,

Амос 8

Видение за кошница със зрели плодове

[1] Това е, което Господ Йехова ми показа: Ето кошница със зрели плодове.
[2] И каза: Какво виждаш, Амосе? Отговорих: Кошница със зрели плодове. Тогава Господ ми каза: Дойде краят на народа Ми Израил. Занапред няма вече да ги щадя.
[3] И в онзи ден, казва Господ Йехова, храмовите песни ще се превърнат във вой, защото труповете ще бъдат много; навсякъде ще ги изхвърлят мълчешком.

[4] Слушайте това, вие, които бихте поглъщали бедните и бихте погубвали сиромасите на тази земя,

[5] dizendo: Quando passará a Festa da Lua Nova, para vendermos os cereais? E o sábado, para abrirmos os celeiros de trigo, diminuindo o efa, e aumentando o siclo, e procedendo dolosamente com balanças enganadoras,

[5] като казвате: Кога ще мине новолунието, за да продадем жито, и съботата, за да изложим на проданпшеница, като смалим ефата, уголемим сикъла и мамим с лъжливи везни? –

[6] para comprarmos os pobres por dinheiro e os necessitados por um par de sandálias e vendermos o refugo do trigo?

[6] За да купим сиромасите с пари и бедния за един чифт обувки, и да продадем отсевките на пшеницата?

[7] Jurou o SENHOR pela glória de Jacó: Eu não me esquecerei de todas as suas obras, para sempre!

[7] Господ се закле в онзи, с когото Яков се слави, като каза: Наистина няма никога да забравя което и да било от делата им.

[8] Por causa disto, não estremecerá a terra? E não se enlutará todo aquele que habita nela? Certamente, levantar-se-á toda como o Nilo, será agitada e abaixará como o rio do Egito.

[8] Няма ли да се поклати земята за това и всеки, който живее на нея, да жалее? Така! И тя цяла да се издига като Нил, ще се развълнува и спада пак като Египетската река.

[9] Sucederá que, naquele dia, diz o SENHOR Deus, farei que o sol se ponha ao meio-dia e entenebrecerei a terra em dia claro.

[9] В онзи ден, казва Господ Йехова, ще направя да залезе слънцето на пладне и ще помрача земята посред бял ден.

[10] Converterei as vossas festas em luto e todos os vossos cânticos em lamentações; porei pano de saco sobre todos os lombos e calva sobre toda cabeça; e farei que isso seja como luto por filho único, luto cujo fim será como dia de amarguras.

[10] Ще обърна пируванията ви в жалеене и всичките ви песни – в плач; ще сложа вретище на всички кръстове и плешивост на всяка глава; и ще причиня жалеене, като за единороден син, и краят му ще бъде като ден на горчивина.

[11] Eis que vêm dias, diz o SENHOR Deus, em que enviarei fome sobre a terra, não de pão, nem sede de água, mas de ouvir as palavras do SENHOR.

[11] Ето, идат дни, казва Господ Йехова, когато ще изпратя глад на земята – не глад за хляб, нито жажда за вода, а за слушане на думите Господни.

[12] Andarão de mar a mar e do Norte até ao Oriente; correrão por toda parte,

[12] Те ще се скитат от море до море да търсят словото Господне и ще обикалят

procurando a palavra do SENHOR, e não a acharão.

13 Naquele dia, as virgens formosas e os jovens desmaiarão de sede,

14 os que, agora, juram pelo ídolo de Samaria e dizem: Como é certo viver o teu deus, ó Dã! E: Como é certo viver o culto de Berseba! Esses mesmos cairão e não se levantarão jamais.

от север до изток, но няма да го намерят.

13 В онзи ден красивите девици и юношите ще примират от жажда.

14 Онези, които се кълнат с престъплението на Самария, като казват: Твоят Бог живее, Дане! И пътят за Вирсавее живее! – те ще паднат и никога няма да станат вече.

Amós 9

Os juízos de Deus são inevitáveis

1 Vi o SENHOR, que estava em pé junto ao altar; e me disse: Fere os capitéis, e estremecerão os umbrais, e faze tudo em pedaços sobre a cabeça de todos eles; matarei à espada até ao último deles; nenhum deles fugirá, e nenhum escapará.

2 Ainda que desçam ao mais profundo abismo, a minha mão os tirará de lá; se subirem ao céu, de lá os farei descer.

3 Se se esconderem no cimo do Carmelo, de lá buscá-los-ei e de lá os tirarei; e, se dos meus olhos se ocultarem no fundo do mar, de lá darei ordem à serpente, e ela os morderá.

4 Se forem para o cativeiro diante de seus inimigos, ali darei ordem à espada, e ela os matará; porei os olhos sobre eles, para o mal e não para o bem.

5 Porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, é o que toca a terra, e ela se derrete, e todos os que habitam nela se enlutarão; ela subirá toda como o Nilo e abaixará como o rio do Egito.

Амос 9

1 Видях Господа, че стоеше при олтара и каза: Удари капителите, за да се потресат праговете, и ги разтроши върху главата на всички тях; а останалите от тях ще погубя с меч; който от тях бяга, няма да избяга, и който от тях иска да се спаси, няма да се спаси.

2 Ако изкопаят до ада, и оттам ръката Ми ще ги изтръгне; и ако се изкачат на небето, и оттам ще ги сваля.

3 Ако се скрият навръх Кармил, ще ги издиря и ще ги взема оттам. И ако се скрият от очите Ми в морските дълбочини, там ще заповядам на змията и ще ги ухапе.

4 Ако отидат в плен пред неприятелите си, там ще заповядам на меча и ще ги убие. И ще насоча очите Си върху тях за зло, а не за добро.

5 Защото Господ Йехова на Силите е Онзи, Който се допира до земята и тя се топи, така че всички, които живеят на нея, ще жалеят, защото тя цяла ще се

издига като Нил и ще спада пак като Египетската река.

[6] Deus é o que edifica as suas câmaras no céu e a sua abóbada fundou na terra; é o que chama as águas do mar e as derrama sobre a terra; SENHOR é o seu nome.

[6] Той е, Който гради покоите Си на небето и основава свода Си на земята; Който повиква морските води и ги излива по лицето на земята; Йехова е името Му.

[7] Não sois vós para mim, ó filhos de Israel, como os filhos dos etíopes? – diz o SENHOR. Não fiz eu subir a Israel da terra do Egito, e de Caftor, os filisteus, e de Quir, os siros?

[7] Вие, израилтяни, казва Господ, не сте ли за Мене като етиопци? Не изведох ли както Израил от Египетската земя, така и филистимците от Кафтор и сирийците от Кир?

[8] Eis que os olhos do SENHOR Deus estão contra este reino pecador, e eu o destruirei de sobre a face da terra; mas não destruirei de todo a casa de Jacó, diz o SENHOR.

[8] Ето, очите на Господа Йехова са върху грешното царство и ще го погубя от лицето на света; само че няма да погубя съвсем Якововия дом, казва Господ.

[9] Porque eis que darei ordens e sacudirei a casa de Israel entre todas as nações, assim como se sacode trigo no crivo, sem que caia na terra um só grão.

[9] Защото, ето, Аз ще заповядам и ще пресея Израилевия дом между всички народи, както се пресява житото в решето; обаче ни най-малко зърно няма да падне на земята.

[10] Todos os pecadores do meu povo morrerão à espada, os quais dizem: O mal não nos alcançará, nem nos encontrará.

[10] От Мене ще измрат всичките грешници между народа Ми, които казват: Това зло няма да стигне до нас, нито ще ни изпревари.

Restauração do Israel espiritual

Надежда за благословение чрез Месия

[11] Naquele dia, levantarei o tabernáculo caído de Davi, repararei as suas brechas; e, levantando-o das suas ruínas, restaurá-lo-ei como fora nos dias da antiguidade;

[11] В онзи ден ще въздигна падналата Давидова скиния и ще затворя проломите ѝ; ще издигна развалините ѝ и ще я съградя пак, както в древните дни,

[12] para que possuam o restante de Edom e todas as nações que são chamadas pelo meu nome, diz o SENHOR, que faz estas coisas.

[12] за да завладеят останалите от Едом и всички народи, които се наричаха с името Ми, казва Господ, Който прави това.

[13] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que o que lavra segue logo ao que ceifa, e o que pisa as uvas, ao que lança a semente; os montes destilarão mosto, e todos os outeiros se derreterão.

[14] Mudarei a sorte do meu povo de Israel; reedificarão as cidades assoladas e nelas habitarão, plantarão vinhas e beberão o seu vinho, farão pomares e lhes comerão o fruto.

[15] Plantá-los-ei na sua terra, e, dessa terra que lhes dei, já não serão arrancados, diz o SENHOR, teu Deus.

[13] Ето, идват дни, казва Господ, когато орачът ще стигне жътваря и линотъпкачът – сеяча, от планините ще капе младо вино и всички хълмове ще се стопят.

[14] И Аз ще върна от плен народа Си Израил; те ще съградят запустелите градове и ще ги населят, ще насадят лозя и ще пият виното им, и ще направят градини и ще ядат отплода им.

[15] И те няма вече да бъдат изтръгнати от земята, която им дадох, казва Господ, твоят Бог.

Obadias	Авдий

Obadias 1

Os pecados e o castigo de Edom

Jeremias 49.14-16

1 Visão de Obadias. Assim diz o SENHOR Deus a respeito de Edom: Temos ouvido as novas do SENHOR, e às nações foi enviado um mensageiro que disse: Levantai-vos, e levantemo-nos contra Edom, para a guerra.

2 Eis que te fiz pequeno entre as nações; tu és mui desprezado.

3 A soberba do teu coração te enganou, ó tu que habitas nas fendas das rochas, na tua alta morada, e dizes no teu coração: Quem me deitará por terra?

4 Se te remontares como águia e puseres o teu ninho entre as estrelas, de lá te derribarei, diz o SENHOR.

5 Se viessem a ti ladrões ou roubadores de noite (como estás destruído!), não furtariam só o que lhes bastasse? Se a ti viessem os vindimadores, não deixariam pelo menos alguns cachos?

6 Como foram rebuscados os bens de Esaú! Como foram esquadrinhados os seus tesouros escondidos!

7 Todos os teus aliados te levaram para fora dos teus limites; os que gozam da tua paz te enganaram, prevaleceram contra ti; os que comem o teu pão puseram armadilhas para teus pés; não há em Edom entendimento.

Авдий 1

Божият съд над Едом

1 Видението на Авдий: Така казва Господ Йехова за Едом. Чухме известие от Господа и вестител бе изпратен при народите да каже: Станете и да се вдигнем против него на бой.

2 Ето, направих те малък между народите и ти си много презрян.

3 Измамила те е гордостта на твоето сърце, теб, който живееш в цепнатините на канарите, теб, чието жилище е нависоко, който казваш в сърцето си: Кой ще ме свали на земята?

4 Ако и да се издигнеш като орел и поставиш гнездото си между звездите, и оттам ще те сваля, казва Господ.

5 Ако дойдеха крадци при теб или разбойници през нощта (как беше изтребен ти!), нямаше ли да заграбят само колкото им е необходимо? Ако гроздоберци дойдеха при тебе, нямаше ли да оставят баберки?

6 Но как е претърсен Исав! Как се открихa скривалищата му!

7 Всичките твои съюзници те изпратиха по пътя ти до границата; хората, които бяха в мир с тебе, те измамиха и надделяха над тебе; хляба ти сложиха за примка под теб; а няма разум, за да се схване това.

[8] Não acontecerá, naquele dia, diz o SENHOR, que farei perecer os sábios de Edom e o entendimento do monte de Esaú?

[9] Os teus valentes, ó Temã, estarão atemorizados, para que, do monte de Esaú, seja cada um exterminado pela matança.

[10] Por causa da violência feita a teu irmão Jacó, cobrir-te-á a vergonha, e serás exterminado para sempre.

[11] No dia em que, estando tu presente, estranhos lhe levaram os bens, e estrangeiros lhe entraram pelas portas e deitaram sortes sobre Jerusalém, tu mesmo eras um deles.

[12] Mas tu não devias ter olhado com prazer para o dia de teu irmão, o dia da sua calamidade; nem ter-te alegrado sobre os filhos de Judá, no dia da sua ruína; nem ter falado de boca cheia, no dia da angústia;

[13] não devias ter entrado pela porta do meu povo, no dia da sua calamidade; tu não devias ter olhado com prazer para o seu mal, no dia da sua calamidade; nem ter lançado mão nos seus bens, no dia da sua calamidade;

[14] não devias ter parado nas encruzilhadas, para exterminares os que escapassem; nem ter entregado os que lhe restassem, no dia da angústia.

A restauração e felicidade de Israel

[15] Porque o Dia do SENHOR está prestes a vir sobre todas as nações; como tu fizeste,

[8] В онзи ден, казва Господ, няма ли да погубя мъдрите от Едом и благоразумието – от Исавовия хълм?

[9] И твоите военни мъже, Темане, ще се уплашат, за да бъде изтребен с клане всеки човек от Исавовите хълмове.

[10] Поради насилието, което ти извърши спрямо брат си Яков, срам ще те покрие и ще бъдеш изтребен завинаги.

[11] В деня, когато ти стоеше настрана, в деня, когато чужденци заведоха в плен войската му и чужденци, като влязоха в портите му, хвърлиха жребий за Йерусалим, тогава и ти беше като един от тях.

[12] Обаче недей гледа злорадо в деня на брат си, в деня на бедствието му; нито се радвай за юдеите в деня на загиването им и не говори надменно в деня на угнетението им.

[13] Недей влиза в портата на народа Ми в деня на бедствието им. Да! Не гледай злорадо злощастието им в деня на бедствието им. Не посягай на имота им в деня на бедствието им.

[14] Недей застава на кръстопътя, за да изтребваш бежанците му, нито предавай останалите от него в деня на угнетението им.

Победата на Израил

[15] Защото денят Господен е близо против всичките народи; както ти си

assim se fará contigo; o teu malfeito tornará sobre a tua cabeça.

[16] Porque, como bebestes no meu santo monte, assim beberão, de contínuo, todas as nações; beberão, sorverão e serão como se nunca tivessem sido.

[17] Mas, no monte Sião, haverá livramento; o monte será santo; e os da casa de Jacó possuirão as suas herdades.

[18] A casa de Jacó será fogo, e a casa de José, chama, e a casa de Esaú, restolho; aqueles incendiarão a este e o consumirão; e ninguém mais restará da casa de Esaú, porque o SENHOR o falou.

[19] Os de Neguebe possuirão o monte de Esaú, e os da planície, aos filisteus; possuirão também os campos de Efraim e os campos de Samaria; e Benjamim possuirá a Gileade.

[20] Os cativos do exército dos filhos de Israel possuirão os cananeus até Sarepta, e os cativos de Jerusalém, que estão em Sefarade, possuirão as cidades do Sul.

[21] Salvadores hão de subir ao monte Sião, para julgarem o monte de Esaú; e o reino será do SENHOR.

направил, така ще бъде направено и на тебе; постъпките ти ще се върнат на главата ти.

[16] Защото както вие, намиращи се на святия Ми хълм, пихте от гнева Ми, така непрестанно ще пият всички народи. Да! Ще пият и ще поглъщат, и ще бъдат, като че ли не са били.

[17] А на Сионския хълм ще се намерят оцелелите. И той ще бъде свят; и Якововият дом ще владее отновосвоето наследство.

[18] Якововият дом ще бъде огън, Йосифовият дом – като пламък; а Исавовият дом – като слама. И те ще я запалят и ще изгорят, така че никой няма да остане от Исавовия дом; защото Господ изговори това.

[19] Жителите на юг ще владеят Исавовия хълм и онези на поляните – филистимците, ще владеят и Ефремовите ниви, и самарийските ниви; а Вениамин ще владее Галаад.

[20] И тази пленена войска на израилтяните ще владее земята на ханаанците до Сарепта; а пленените йерусалимци, които са в Сефарад, ще владеят южните градове.

[21] Избавители ще се изкачат на хълма Сион, за да съдят Исавовия хълм; и царството ще бъде на Господа.

Jonas	Йона

Jonas 1

A vocação de Jonas, a sua fuga e o seu castigo

[1] Veio a palavra do SENHOR a Jonas, filho de Amitai, dizendo:

[2] Dispõe-te, vai à grande cidade de Nínive e clama contra ela, porque a sua malícia subiu até mim.

[3] Jonas se dispôs, mas para fugir da presença do SENHOR, para Társis; e, tendo descido a Jope, achou um navio que ia para Társis; pagou, pois, a sua passagem e embarcou nele, para ir com eles para Társis, para longe da presença do SENHOR.

[4] Mas o SENHOR lançou sobre o mar um forte vento, e fez-se no mar uma grande tempestade, e o navio estava a ponto de se despedaçar.

[5] Então, os marinheiros, cheios de medo, clamavam cada um ao seu deus e lançavam ao mar a carga que estava no navio, para o aliviarem do peso dela. Jonas, porém, havia descido ao porão e se deitado; e dormia profundamente.

[6] Chegou-se a ele o mestre do navio e lhe disse: Que se passa contigo? Agarrado no sono? Levanta-te, invoca o teu deus; talvez, assim, esse deus se lembre de nós, para que não pereçamos.

[7] E diziam uns aos outros: Vinde, e lancemos sortes, para que saibamos por causa de quem nos sobreveio este mal. E lançaram sortes, e a sorte caiu sobre Jonas.

Йона 1

Йона не се подчинява на Бога

[1] Господнето слово дойде към Йона, Аматиевия син, и каза:

[2] Стани, иди в големия град Ниневия и викай против него; защото нечестието му излезе пред Мене.

[3] Но Йона стана да побегне в Тарсис от Господнето присъствие; и като слезе в Йопия, намери кораб, който отиваше в Тарсис, плати за превоза си и се качи на него, за да отиде с тях в Тарсис, бягайкиот Господнето присъст вие.

[4] Но Господ повдигна силен вятър по морето и настана голяма буря в морето, така че имаше опасност корабът да се разбие.

[5] Тогава моряците, уплашени, извикаха всеки към своя бог и хвърлиха в морето стоките, които бяха в кораба, за да олекне от тях; а Йона беше слязъл и легнал в дъното на кораба, и спеше дълбоко.

[6] Затова капитанът на кораба се приближи до него и му каза: Какво ставас тебе, спящи? Стани, призови Бога си, дано Бог си спомни за нас и не загинем.

[7] После си казаха един на друг: Елате, да хвърлим жребий, за да разберем поради каква причина е това зло върху нас. И като хвърлиха жребий, той се падна на Йона.

[8] Então, lhe disseram: Declara-nos, agora, por causa de quem nos sobreveio este mal. Que ocupação é a tua? Donde vens? Qual a tua terra? E de que povo és tu?

[9] Ele lhes respondeu: Sou hebreu e temo ao SENHOR, o Deus do céu, que fez o mar e a terra.

[10] Então, os homens ficaram possuídos de grande temor e lhe disseram: Que é isto que fizeste! Pois sabiam os homens que ele fugia da presença do SENHOR, porque lho havia declarado.

[11] Disseram-lhe: Que te faremos, para que o mar se nos acalme? Porque o mar se ia tornando cada vez mais tempestuoso.

[12] Respondeu-lhes: Tomai-me e lançai-me ao mar, e o mar se aquietará, porque eu sei que, por minha causa, vos sobreveio esta grande tempestade.

[13] Entretanto, os homens remavam, esforçando-se por alcançar a terra, mas não podiam, porquanto o mar se ia tornando cada vez mais tempestuoso contra eles.

[14] Então, clamaram ao SENHOR e disseram: Ah! SENHOR! Rogamos-te que não pereçamos por causa da vida deste homem, e não faças cair sobre nós este sangue, quanto a nós, inocente; porque tu, SENHOR, fizeste como te aprouve.

[15] E levantaram a Jonas e o lançaram ao mar; e cessou o mar da sua fúria.

[8] Тогава му казаха: Кажи ни, молим ти се, каква е причината за това зло върху нас? Каква е работата ти и откъде идваш? От коя земя си и от кой народ си?

[9] А той им отговори: Аз съм евреин и се боя от Господа, небесния Бог, Който създаде морето и сушата.

[10] Тогава хората много се уплашиха и му казаха: Защо си сторил това? (Защото те знаеха, че бягаше от Господнетоприсъствие, понеже им беше казал.)

[11] Тогава му казаха: Какво да ти сторим, за да утихне морето за нас? (Защото морето ставаше все по-бурно.)

[12] И той им отвърна: Вземете ме и ме хвърлете в морето и морето ще утихне за вас; защото зная, че заради мене ви постигна тази голяма буря.

[13] Но хората все още гребяха усилено, за да се върнат към сушата; но не можаха, защото морето ставаше все по-бурно против тях.

[14] Затова извикаха към Господа: Молим Ти се, Господи, молим Ти се, да не загинем поради живота на този човек; и не налагай върху нас невинна кръв; защото Ти, Господи, си сторил каквото си искал.

[15] И така, хванаха Йона и го хвърлиха в морето. Тогава яростта на морето престана.

[16] Temeram, pois, estes homens em extremo ao SENHOR; e ofereceram sacrifícios ao SENHOR e fizeram votos.

[17] Deparou o SENHOR um grande peixe, para que tragasse a Jonas; e esteve Jonas três dias e três noites no ventre do peixe.

Jonas 2

A oração de Jonas no ventre do peixe

[1] Então, Jonas, do ventre do peixe, orou ao SENHOR, seu Deus,

[2] e disse: Na minha angústia, clamei ao SENHOR, e ele me respondeu; do ventre do abismo, gritei, e tu me ouviste a voz.

[3] Pois me lançaste no profundo, no coração dos mares, e a corrente das águas me cercou; todas as tuas ondas e as tuas vagas passaram por cima de mim.

[4] Então, eu disse: lançado estou de diante dos teus olhos; tornarei, porventura, a ver o teu santo templo?

[5] As águas me cercaram até à alma, o abismo me rodeou; e as algas se enrolaram na minha cabeça.

[6] Desci até aos fundamentos dos montes, desci até à terra, cujos ferrolhos se correram sobre mim, para sempre; contudo, fizeste subir da sepultura a minha vida, ó SENHOR, meu Deus!

[7] Quando, dentro de mim, desfalecia a minha alma, eu me lembrei do SENHOR; e subiu a ti a minha oração, no teu santo templo.

[16] А хората се уплашиха твърде много от Господа, принесоха Му жертва и направиха оброци.

[17] А Господ беше определил една голяма риба да погълне Йона; и Йона остана във вътрешността на рибата три дни и три нощи.

Йона 2

Молитвата на Йона

[1] Тогава Йона се помоли на Господа, своя Бог, от вътрешността на рибата, като каза:

[2] В скръбта си извиках към Господа и Той ме послуша; от вътрешността на преизподнята извиках и Ти чу гласа ми.

[3] Защото Ти ме хвърли в дълбочините, в сърцето на морето, и потоци ме обиколиха; всичките Твои вълни и големи води преминаха над мен.

[4] И аз казах: Отхвърлен съм отпред очите Ти; но отново ще погледна към святия Твой храм.

[5] Водите ме обкръжиха дори до душа, бездната ме обгърна, морският бурен се обви около главата ми.

[6] Слязох до дъното на планините; земните лостове ме затвориха завинаги; но пак Ти, Господи, Боже мой, си избавил живота ми от рова.

[7] Като чезнеше в мене душата ми, спомних си за Господа и молитвата ми влезе при Тебе в святия Ти храм.

[8] Os que se entregam à idolatria vã abandonam aquele que lhes é misericordioso.

[9] Mas, com a voz do agradecimento, eu te oferecerei sacrifício; o que votei pagarei. Ao SENHOR pertence a salvação!

[10] Falou, pois, o SENHOR ao peixe, e este vomitou a Jonas na terra.

Jonas 3

Jonas prega em Nínive

[1] Veio a palavra do SENHOR, segunda vez, a Jonas, dizendo:

[2] Dispõe-te, vai à grande cidade de Nínive e proclama contra ela a mensagem que eu te digo.

[3] Levantou-se, pois, Jonas e foi a Nínive, segundo a palavra do SENHOR. Ora, Nínive era cidade mui importante diante de Deus e de três dias para percorrê-la.

[4] Começou Jonas a percorrer a cidade caminho de um dia, e pregava, e dizia: Ainda quarenta dias, e Nínive será subvertida.

O arrependimento dos ninivitas

[5] Os ninivitas creram em Deus, e proclamaram um jejum, e vestiram-se de panos de saco, desde o maior até o menor.

[6] Chegou esta notícia ao rei de Nínive; ele levantou-se do seu trono, tirou de si as vestes reais, cobriu-se de pano de saco e assentou-se sobre cinza.

[7] E fez-se proclamar e divulgar em Nínive: Por mandado do rei e seus grandes, nem homens, nem animais, nem bois, nem

[8] Онези, които уповават на лъжливите суети, изоставят милостта, спазвана за тях.

[9] Но аз ще принеса жертва с хвалебен глас; ще отдам това, което съм обрекъл. Спасението е от Господа.

[10] И Господ заповяда на рибата; и тя избълва Йона на сушата.

Йона 3

Йона се подчинява на Бога

[1] Господнето слово дойде втори път към Йона и каза:

[2] Стани, иди в големия град Ниневия и му възгласи проповедта, която ти казвам.

[3] И така, Йона стана и отиде в Ниневия според Господнето слово. А Ниневия беше твърде голям град. Нужни бяха три дни, за да бъде обходен.

[4] Тогава Йона, като започна да върви през града един ден път, викаше и казваше: Още четиридесет дни и Ниневия ще бъде съсипана.

[5] И ниневийските жители повярваха в Бога; и прогласиха пост и се облякоха с вретище, от най-големия между тях до най-малкия;

[6] понеже вестта беше стигнала до ниневийския цар, който, като стана от престола си, съблече одеждата си, покри се с вретище и седна на пепел.

[7] С указ от царя и от големците му в Ниневия бе обявено и прогласено следното: Хората и животните,

ovelhas provem coisa alguma, nem os levem ao pasto, nem bebam água;

8 mas sejam cobertos de pano de saco, tanto os homens como os animais, e clamarão fortemente a Deus; e se converterão, cada um do seu mau caminho e da violência que há nas suas mãos.

9 Quem sabe se voltará Deus, e se arrependerá, e se apartará do furor da sua ira, de sorte que não pereçamos?

10 Viu Deus o que fizeram, como se converteram do seu mau caminho; e Deus se arrependeu do mal que tinha dito lhes faria e não o fez.

Jonas 4

O descontentamento de Jonas

1 Com isso, desgostou-se Jonas extremamente e ficou irado.

2 E orou ao SENHOR e disse: Ah! SENHOR! Não foi isso o que eu disse, estando ainda na minha terra? Por isso, me adiantei, fugindo para Társis, pois sabia que és Deus clemente, e misericordioso, e tardio em irar-se, e grande em benignidade, e que te arrependes do mal.

3 Peço-te, pois, ó SENHOR, tira-me a vida, porque melhor me é morrer do que viver.

4 E disse o SENHOR: É razoável essa tua ira?

5 Então, Jonas saiu da cidade, e assentou-se ao oriente da mesma, e ali fez uma enramada, e repousou debaixo dela, à

говедата и овцете да не вкусят нищо, нито да пасат, нито да пият вода;

8 а човек и животно да се покрият с вретище; и нека викат силно към Бога, да! Да се отвърне всеки от лошия си път и от неправдата, която е в ръцете му.

9 Кой знае дали Бог няма да се обърне и разкае, и се отвърне от лютия Си гняв, за да не погинем?

10 И като видя Бог делата им, как се обърнаха от лошия си път, Бог се разкая за злото, което беше решил да им направи, и не го направи.

Йона 4

Божиите гняв и милост

1 А поради това на Йона му стана много мъчно и той възнегодува.

2 И се помоли на Господа: О, Господи, не беше ли това, което казах, още когато бях в отечеството си? Това беше причината, заради която избързах да избягам в Тарсис, защото знаех, че си Бог жалостив и милосърден, дълготърпелив и многомилостив, Който се разкайваш за злото.

3 Затова, моля Ти се, Господи, вземи още сега живота ми; защото ми е по-добре да умра, отколкото да живея.

4 А Господ каза: Правилно ли е да негодуваш?

5 Тогава Йона излезе от града и седна на източната страна край града, където си направи колиба, под която седеше на

sombra, até ver o que aconteceria à cidade.

сянка, докато види какво ще стане с града.

A lição do Senhor

6 Então, fez o SENHOR Deus nascer uma planta, que subiu por cima de Jonas, para que fizesse sombra sobre a sua cabeça, a fim de o livrar do seu desconforto. Jonas, pois, se alegrou em extremo por causa da planta.

6 И Господ Бог определи да израсне една тиква, която се издигна над Йона, за да има сянка над главата му. И Йона се зарадва твърде много за тиквата.

7 Mas Deus, no dia seguinte, ao subir da alva, enviou um verme, o qual feriu a planta, e esta se secou.

7 А когато се зазори на сутринта, Бог определи един червей, който порази тиквата и тя изсъхна.

8 Em nascendo o sol, Deus mandou um vento calmoso oriental; o sol bateu na cabeça de Jonas, de maneira que desfalecia, pelo que pediu para si a morte, dizendo: Melhor me é morrer do que viver!

8 Щом изгря слънцето, Бог определи горещ източен вятър; и слънцето печеше върху главата на Йона, така че тойпримираше и поиска за себе си да умре, като казваше: По-добре ми е да умра, отколкото да живея.

9 Então, perguntou Deus a Jonas: É razoável essa tua ira por causa da planta? Ele respondeu: É razoável a minha ira até à morte.

9 А Бог каза на Йона: Правилно ли е да негодуваш за тиквата? И той отговори: Правилно е да негодувам, дори до смърт.

10 Tornou o SENHOR: Tens compaixão da planta que te não custou trabalho, a qual não fizeste crescer, que numa noite nasceu e numa noite pereceu;

10 Тогава Господ каза: Ти пожали тиквата, за която не си се трудил, нито си я направил да расте, която се роди в една нощ и в една нощ загина.

11 e não hei de eu ter compaixão da grande cidade de Nínive, em que há mais de cento e vinte mil pessoas, que não sabem discernir entre a mão direita e a mão esquerda, e também muitos animais?

11 А Аз не трябваше ли да пожаля онзи голям град Ниневия, в който има повече от сто и двадесет хиляди души, които не умеят да различават дясната си ръка от лявата, освен многото добитък?

Miqueias	Михей

Miqueias 1

Ameaças contra Israel e Judá

[1] Palavra do SENHOR que em visão veio a Miqueias, morastita, nos dias de Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá, sobre Samaria e Jerusalém.

[2] Ouvi, todos os povos, prestai atenção, ó terra e tudo o que ela contém, e seja o SENHOR Deus testemunha contra vós outros, o SENHOR desde o seu santo templo.

[3] Porque eis que o SENHOR sai do seu lugar, e desce, e anda sobre os altos da terra.

[4] Os montes debaixo dele se derretem, e os vales se fendem; são como a cera diante do fogo, como as águas que se precipitam num abismo.

[5] Tudo isto por causa da transgressão de Jacó e dos pecados da casa de Israel. Qual é a transgressão de Jacó? Não é Samaria? E quais os altos de Judá? Não é Jerusalém?

[6] Por isso, farei de Samaria um montão de pedras do campo, uma terra de plantar vinhas; farei rebolar as suas pedras para o vale e descobrirei os seus fundamentos.

[7] Todas as suas imagens de escultura serão despedaçadas, e todos os salários de sua impureza serão queimados, e de todos os seus ídolos eu farei uma ruína, porque do preço da prostituição os ajuntou, e a este preço volverão.

Михей 1

Божият гняв и съд над Самария и Юдея

[1] Господнето слово, което дойде към моресетеца Михей в дните на Юдейските царе Йотам, Ахаз, Езекия, което той чу във видение за Самария и Йерусалим:

[2] Слушайте, всички племена, и ти, земьо, и всичко, което има в теб; и нека Господ Йехова бъде свидетел против вас, Господ от святия Си храм.

[3] Защото, ето, Господ излиза от мястото Си и като слезе, ще стъпи на земните височини.

[4] Планините ще се стопят под Него и долините ще се разпукнат като восък пред огъня и като води, които се изливат по стръмнина.

[5] Поради нечестието на Яков е всичко това и поради греховете на Израилевия дом. Кое е нечестието на Яков? Не е ли Самария? И кои са високите места на Юдея? Не е ли Йерусалим?

[6] Затова ще направя Самария като грамада камъни в нива, място за садене на лозе; ще изсипя камъните ѝ в долината и ще оголя основите ѝ.

[7] Всичките ѝ ваяни идоли ще бъдат изпотрошени,
всичките, дадени ѝ в заплата, ще бъдат изгорени в огън. Да! Всичките ѝ идоли ще погубя; защото ги е събрала като заплата за блудство и като заплата за блудство ще се върнат.

[8] Por isso, lamento e uivo; ando despojado e nu; faço lamentações como de chacais e pranto como de avestruzes.
[9] Porque as suas feridas são incuráveis; o mal chegou até Judá; estendeu-se até à porta do meu povo, até Jerusalém.

[10] Não o anuncieis em Gate, nem choreis; revolvei-vos no pó, em Bete-Leafra.

[11] Passa, ó moradora de Safir, em vergonhosa nudez; a moradora de Zaanã não pode sair; o pranto de Bete-Ezel tira de vós o vosso refúgio.

[12] Pois a moradora de Marote suspira pelo bem, porque desceu do SENHOR o mal até à porta de Jerusalém.

[13] Ata os corcéis ao carro, ó moradora de Laquis; foste o princípio do pecado para a filha de Sião, porque em ti se acharam as transgressões de Israel.

[14] Portanto, darás presentes de despedida a Moresete-Gate; as casas de Aczibe serão para engano dos reis de Israel.

[15] Enviar-te-ei ainda quem tomará posse de ti, ó moradora de Maressa; chegará até Adulão a glória de Israel.

[16] Faze-te calva e tosquia-te, por causa dos filhos que eram as tuas delícias; alarga a tua calva como a águia, porque de ti serão levados para o cativeiro.

Miqueias 2

Ai dos opressores gananciosos

[8] Затова ще ридая и ще плача, ще ходя съблечен и гол; ще вия като чакалите и ще жалея като щраусите.
[9] Защото раната ѝ е неизцелима, тъй като дойде и до Юда, стигна до портата на народа Ми, до Йерусалим.
[10] Не възвестявайте това в Гет; никак не плачете; във Вит-арфа се оваляй в праха.
[11] Бягай, жителко на Сафир, срамно разголена; жителката на Саанан не е излязла; риданието на Вит-езил ще оттегли от вас своето покровителство.
[12] Защото жителката на Марот чезне в очакване на благоденствие, понеже зло слезе от Господа до йерусалимската порта.
[13] Впрегни бързия кон в колесницата, ти, жителко на Лахис, която беше първата причина за грях на сионовата дъщеря; защото в тебе бяха намерени Израилевите нечестия.
[14] Затова ще дадеш прощални подаръци на Моресет-гет; домовете на Ахзив ще излъжат Израилевите царе.
[15] Още ще ти доведа един, който ще те владее, о, жителко на Мариса; Израилевата слава ще дойде и до Одолам.
[16] Оплешивей и острижи главата си за милите си деца; разшири плешивостта си като лешояд, защото бяха отведени от тебе в плен.

Михей 2

Причина за Божия гняв

[1] Ai daqueles que, no seu leito, imaginam a iniqüidade e maquinam o mal! À luz da alva, o praticam, porque o poder está em suas mãos.

[1] Горко на онези, които измислят беззаконие и планират зло на леглата си! Щом се съмне, те го извършват, защото е в силата на ръката им.

[2] Se cobiçam campos, os arrebatam; se casas, as tomam; assim, fazem violência a um homem e à sua casa, a uma pessoa e à sua herança.

[2] Пожелават ниви и ги отнемат с насилие, къщи – и ги грабят; дори разграбват човека и къщата му, човека заедно с наследството му.

[3] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que projeto mal contra esta família, do qual não tirareis a vossa cerviz; e não andareis altivamente, porque o tempo será mau.

[3] Затова, така казва Господ: Ето, против този род Аз замислям зло, от което няма да можете да извадите вратовете си; нито ще ходите горделиво, защото това време ще бъде зло.

[4] Naquele dia, se criará contra vós outros um provérbio, se levantará pranto lastimoso e se dirá: Estamos inteiramente desolados! A porção do meu povo, Deus a troca! Como me despoja! Reparte os nossos campos aos rebeldes!

[4] В онзи ден ще бъде съставена поговорка против вас и печално ще плачат, като казват: Бяхме съвсем разграбени; отчуждил е дела на народа ми; как го отне от мене! На бунтовниците раздели нивите ни.

[5] Portanto, não terás, na congregação do SENHOR, quem, pela sorte, lançando o cordel, meça possessões.

[5] Затова у тебе няма да има кой да размерва земята с въже чрез жребий в събранието Господне.

Contra os falsos profetas

[6] Não babujeis, dizem eles. Não babujeis tais coisas, porque a desgraça não cairá sobre nós.

[6] Вие, които пророкувате, не пророкувайте, казват те. Добре, те няма да пророкуват на такива; и техният извор никога няма да престане.

[7] Tais coisas anunciadas não alcançarão a casa de Jacó. Está irritado o Espírito do SENHOR? São estas as suas obras? Sim, as minhas palavras fazem o bem ao que anda retamente;

[7] О, ти, който се наричаш Яковов дом, смалил ли се е Духът Господен? Такива ли са делата Му? Думите Ми не правят ли добро на онзи, който постъпва справедливо?

[8] mas, há pouco, se levantou o meu povo como inimigo; além da roupa, roubais a

[8] Обаче народът Ми отскоро се повдигна като врагове; смъквате мантията от облеклото на онези, които

capa àqueles que passam seguros, sem pensar em guerra.

[9] Lançais fora as mulheres de meu povo do seu lar querido; dos filhinhos delas tirais a minha glória, para sempre.

[10] Levantai-vos e ide-vos embora, porque não é lugar aqui de descanso; ide-vos por causa da imundícia que destrói, sim, que destrói dolorosamente.

[11] Se houver alguém que, seguindo o vento da falsidade, mentindo, diga: Eu te profetizarei do vinho e da bebida forte, será este tal o profeta deste povo.

O Senhor congrega o restante de Israel

[12] Certamente, te ajuntarei todo, ó Jacó; certamente, congregarei o restante de Israel; pô-los-ei todos juntos, como ovelhas no aprisco, como rebanho no meio do seu pasto; farão grande ruído, por causa da multidão dos homens.

[13] Subirá diante deles o que abre caminho; eles romperão, entrarão pela porta e sairão por ela; e o seu Rei irá adiante deles; sim, o SENHOR, à sua frente.

Miqueias 3

Ameaças contra os chefes, os sacerdotes e os falsos profetas

[1] Disse eu: Ouvi, agora, vós, cabeças de Jacó, e vós, chefes da casa de Israel: Não é a vós outros que pertence saber o juízo?

[2] Os que aborreceis o bem e amais o mal; e deles arrancais a pele e a carne de cima dos seus ossos;

[3] que comeis a carne do meu povo, e lhes arrancais a pele, e lhes esmiuçais os ossos,

заминават безгрижно като хора, които се отвращават от схватки.

[9] Жените на народа Ми изтласквате от приятните им къщи; от децата им отнемате завинаги славата Ми.

[10] Станете и заминете, защото почивката ви не е тук – поради нечистотата, която погубва. Да! Страшно погубва.

[11] Ако някой вятърничав и измамлив човек лъже, като казва: Ще ти пророкувам за вино и спиртно питие, такъв става пророк на този народ.

[12] Непременно ще те събера цял, Якове; непременно ще прибера останалите от Израил; ще ги сложа заедно като овце в кошара, като стадо сред пасбището им; голям шум ще вдигнат поради множеството хора.

[13] Онзи, който разбива, излезе пред тях; те разбиха и заминаха за портата и излязоха през нея; царят им замина пред тях и Господ е начело пред тях.

Михей 3

Греховете на Йерусалим и предсказание за разрушаването му

[1] И казах: Слушайте сега, първенци Яковови и началници на Израилевия дом: Не трябва ли вие да знаете правосъдието –

[2] вие, които мразите доброто и обичате злото, които одирате кожата от хората и месото от костите им,

[3] които изяждате плътта на народа Ми и дерете кожата от тях, които трошите

e os repartis como para a panela e como carne no meio do caldeirão?

[4] Então, chamarão ao SENHOR, mas não os ouvirá; antes, esconderá deles a sua face, naquele tempo, visto que eles fizeram mal nas suas obras.

[5] Assim diz o SENHOR acerca dos profetas que fazem errar o meu povo e que clamam: Paz, quando têm o que mastigar, mas apregoam guerra santa contra aqueles que nada lhes metem na boca.

[6] Portanto, se vos fará noite sem visão, e tereis treva sem adivinhação; pôr-se-á o sol sobre os profetas, e sobre eles se enegrecerá o dia.

[7] Os videntes se envergonharão, e os adivinhadores se confundirão; sim, todos eles cobrirão o seu bigode, porque não há resposta de Deus.

[8] Eu, porém, estou cheio do poder do Espírito do SENHOR, cheio de juízo e de força, para declarar a Jacó a sua transgressão e a Israel, o seu pecado.

[9] Ouvi, agora, isto, vós, cabeças de Jacó, e vós, chefes da casa de Israel, que abominais o juízo, e perverteis tudo o que é direito,

[10] e edificais a Sião com sangue e a Jerusalém, com perversidade.

[11] Os seus cabeças dão as sentenças por suborno, os seus sacerdotes ensinam por interesse, e os seus profetas adivinham por dinheiro; e ainda se encostam ao

костите им и ги насичате като за котел и като месо за в гърнето?

[4] Тогава ще извикат към Господа, но няма да ги послуша, дори ще скрие лицето Си от тях в онова време, както и те се държаха зле в делата си.

[5] Така казва Господ за пророците, които заблуждават народа Ми, които, докато хапят със зъбите си, викат: Мир! Но ако не сложи някой нещо в устата им, обявяват война против него;

[6] затова ще ви бъде нощ, за да нямате видение, и ще ви бъде тъмно, за да не прокобвате, слънцето ще залезе за пророците и денят ще се помрачи над тях.

[7] Тогава ясновидците ще се засрамят и прорицателите ще се смутят. Да! Те всички ще се покрият до горната си устна, защото няма отговор от Бога.

[8] Но аз наистина съм пълен със сила, с правосъдие и мощ чрез Духа Господен, за да изявя на Яков престъплението му и на Израил – греха му.

[9] И така, слушайте това, първенци на Якововия дом и началници на Израилевия дом, които се гнусите от правосъдие и извращавате всяка правота,

[10] които градите Сион с кръв и Йерусалим с беззаконие,

[11] на които първенците съдят за подкупи, свещениците му учат за заплата и пророците му врачуват за пари, и пак се облягат на Господа и

SENHOR, dizendo: Não está o SENHOR no meio de nós? Nenhum mal nos sobrevirá.

казват: Не е ли Господ сред нас? Никакво зло няма да ни сполети.

[12] Portanto, por causa de vós, Sião será lavrada como um campo, e Jerusalém se tornará em montões de ruínas, e o monte do templo, numa colina coberta de mato.

[12] Затова поради вас Сион ще бъде изоран като нива, Йерусалим ще се превърне в грамади развалини и хълмът на дома Господен – във високи места на гора.

Miqueias 4

O anúncio do chamamento dos gentios

Isaías 2.1-4

[1] Mas, nos últimos dias, acontecerá que o monte da Casa do SENHOR será estabelecido no cimo dos montes e se elevará sobre os outeiros, e para ele afluirão os povos.

[2] Irão muitas nações e dirão: Vinde, e subamos ao monte do SENHOR e à casa do Deus de Jacó, para que nos ensine os seus caminhos, e andemos pelas suas veredas; porque de Sião procederá a lei, e a palavra do SENHOR, de Jerusalém.

[3] Ele julgará entre muitos povos e corrigirá nações poderosas e longínquas; estes converterão as suas espadas em relhas de arados e suas lanças, em podadeiras; uma nação não levantará a espada contra outra nação, nem aprenderão mais a guerra.

[4] Mas assentar-se-á cada um debaixo da sua videira e debaixo da sua figueira, e não haverá quem os espante, porque a boca do SENHOR dos Exércitos o disse.

[5] Porque todos os povos andam, cada um em nome do seu deus; mas, quanto a nós,

Михей 4

Обещание за настъпване на царството на Месия

[1] А в последните дни хълмът на дома Господен ще се утвърди по-високо от всичкихълмове и ще се издигне над хълмовете, и племена ще се стекат на него.

[2] И много народи ще отидат и ще кажат: Елате да излезем на хълма Господен, в дома на Якововия Бог; Той ще ни научи на пътищата Си и ние ще ходим в пътеките Му; защото от Сион ще излезе поуката и словото Господне – от Йерусалим.

[3] Бог ще съди между много племена и ще решава между силни народи до далечни страни; и те ще изковат мечовете си на палешници, а копията си – на сърпове; народ против народ няма да вдигне меч, нито ще се учат вече да воюват.

[4] А ще седят всеки под лозата си и под смокинята си, без да има кой да ги плаши; понеже устата на Господа на Силите изговориха това.

[5] Защото всички племена ходят всеки в името на своя бог; а ние ще ходим в

andaremos em o nome do SENHOR, nosso Deus, para todo o sempre.

[6] Naquele dia, diz o SENHOR, congregarei os que coxeiam e recolherei os que foram expulsos e os que eu afligira.

[7] Dos que coxeiam farei a parte restante e dos que foram arrojados para longe, uma poderosa nação; e o SENHOR reinará sobre eles no monte Sião, desde agora e para sempre.

[8] A ti, ó torre do rebanho, monte da filha de Sião, a ti virá; sim, virá o primeiro domínio, o reino da filha de Jerusalém.

[9] Agora, por que tamanho grito? Não há rei em ti? Pereceu o teu conselheiro? Apoderou-se de ti a dor como da que está para dar à luz?

[10] Sofre dores e esforça-te, ó filha de Sião, como a que está para dar à luz, porque, agora, sairás da cidade, e habitarás no campo, e virás até à Babilônia; ali, porém, serás libertada; ali, te remirá o SENHOR das mãos dos teus inimigos.

[11] Acham-se, agora, congregadas muitas nações contra ti, que dizem: Seja profanada, e vejam os nossos olhos o seu desejo sobre Sião.

[12] Mas não sabem os pensamentos do SENHOR, nem lhe entendem o plano que as ajuntou como feixes na eira.

[13] Levanta-te e debulha, ó filha de Sião, porque farei de ferro o teu chifre e de bronze, as tuas unhas; e esmiuçarás a

името на Господа, нашия Бог, до вечни векове.

[6] В онзи ден, казва Господ, ще събера куцата и ще прибера отхвърлената и онази, която съм наскърбил;

[7] ще направя куцата да оцелее и отхвърлената надалеч да стане силен народ; и Господ ще царува над тях на хълма Сион отсега и довека.

[8] И ти, крепост на стадото, укрепление на сионовата дъщеря, в тебе ще се върне предишната власт. Да! Ще дойде царството на йерусалимската дъщеря.

[9] А защо викаш със силен глас? Няма ли цар в тебе? Загинал ли е съветникът ти, че са те обзели болки като на раждаща жена?

[10] Страдай и се мъчи, дъще сионова, като раждаща жена; защото сега ще излезеш от града и ще живееш в поле, и ще отидеш до Вавилон: там ще бъдеш избавена, там ще те изкупи Господ от ръката на неприятелите ти.

[11] А сега против тебе са се събрали много народи, които казват: Нека се омърси и нека види окото ни това, което желаем да стане върху Сион.

[12] Но те не познават мислите на Господа, нито разбират Неговото намерение, че ги е събрал като снопи на харман.

[13] Стани и вършей, сионова дъще, защото ще направя рога ти железен и копитата ти ще направя медни, и ще

muitos povos, e o seu ganho será dedicado ao SENHOR, e os seus bens, ao SENHOR de toda a terra.

Miqueias 5

[1] Agora, ajunta-te em tropas, ó filha de tropas; pôr-se-á sítio contra nós; ferirão com a vara a face do juiz de Israel.

O nascimento do Messias e o seu reinado

[2] E tu, Belém-Efrata, pequena demais para figurar como grupo de milhares de Judá, de ti me sairá o que há de reinar em Israel, e cujas origens são desde os tempos antigos, desde os dias da eternidade.

[3] Portanto, o SENHOR os entregará até ao tempo em que a que está em dores tiver dado à luz; então, o restante de seus irmãos voltará aos filhos de Israel.

[4] Ele se manterá firme e apascentará o povo na força do SENHOR, na majestade do nome do SENHOR, seu Deus; e eles habitarão seguros, porque, agora, será ele engrandecido até aos confins da terra.

[5] Este será a nossa paz. Quando a Assíria vier à nossa terra e quando passar sobre os nossos palácios, levantaremos contra ela sete pastores e oito príncipes dentre os homens.

[6] Estes consumirão a terra da Assíria à espada e a terra de Ninrode, dentro de suas próprias portas. Assim, nos livrará da Assíria, quando esta vier à nossa terra e pisar os nossos limites.

[7] O restante de Jacó estará no meio de muitos povos, como orvalho do SENHOR,

смажеш много племена, чиито печалби ще обречеш на Йехова и имота им – на Господа на целия свят.

Михей 5

[1] Събери се в дружини, ти, господарко на дружини; обсада се държи против нас; с тояга ще поразят съдията на Израил в челюстта.

Бъдещият Месия и Неговото царство

[2] А ти, Витлеем Ефратов, макар и да си малък, за да бъдеш между Юдовите родове, от тебе ще излезе за Мен Един, Който ще бъде владетел в Израил, Чийто произход е от начало, от вечността.

[3] Затова ще ги остави до времето, когато раждащата ще роди; тогава останалите от братята Му ще се върнат с израилтяните.

[4] И Той ще стои и ще пасе стадото Сичрез силата Господня, чрез великото име на Господа, Своя Бог; и те ще се настанят; защото сега Той ще бъде велик до краищата на земята.

[5] И Той ще бъде нашият мир. Когато асириецът дойде в земята ни и когато стъпи в палатите ни, тогава ще повдигнем против него седем пастири и осем човека, които управляват,

[6] които ще опустошат Асирийската земя с меч и земята на Нимрод при входовете ѝ; и Той ще ни избави от асириеца, когато дойде в земята ни и когато стъпи вътре в границата ни.

[7] А останалите от Яков ще бъдат сред много племена като роса от Господа,

como chuvisco sobre a erva, que não espera pelo homem, nem depende dos filhos de homens.

[8] O restante de Jacó estará entre as nações, no meio de muitos povos, como um leão entre os animais das selvas, como um leãozinho entre os rebanhos de ovelhas, o qual, se passar, as pisará e despedaçará, sem que haja quem as livre.

[9] A tua mão se exaltará sobre os teus adversários; e todos os teus inimigos serão eliminados.

[10] E sucederá, naquele dia, diz o SENHOR, que eu eliminarei do meio de ti os teus cavalos e destruirei os teus carros de guerra;

[11] destruirei as cidades da tua terra e deitarei abaixo todas as tuas fortalezas;

[12] eliminarei as feitiçarias das tuas mãos, e não terás adivinhadores;

[13] do meio de ti eliminarei as tuas imagens de escultura e as tuas colunas, e tu já não te inclinarás diante da obra das tuas mãos;

[14] eliminarei do meio de ti os teus postes-ídolos e destruirei as tuas cidades.

[15] Com ira e furor, tomarei vingança sobre as nações que não me obedeceram.

Miqueias 6

Deus e seu povo em juízo

[1] Ouvi, agora, o que diz o SENHOR: Levanta-te, defende a tua causa perante os montes, e ouçam os outeiros a tua voz.

като леки дъждове на тревата, които не чакат човека, нито се бавят за човешките деца.

[8] А останалите от Яков ще бъдат между народите, сред много племена, като лъв между горските животни, като млад лъв между стада овце, който, като минава, тъпче и разкъсва, без да има кой да избавя.

[9] Ръката ти ще се издигне над противниците ти и всичките ти неприятели ще бъдат изтребени.

[10] В онзи ден, казва Господ, ще изтребя конете ти измежду теб и ще погубя колесниците ти;

[11] ще изтребя и градовете на твоята земя и ще съборя всичките ти крепости;

[12] ще изтребя магиите от ръката ти; и няма да имаш вече гадатели по облаци;

[13] ще изтребя идолите ти и жертвените стълбове сред теб и няма да се кланяш вече на делото на ръцете си;

[14] ще изкореня ашерите ти сред теб и ще съсипя градовете ти;

[15] и ще извърша възмездие с гняв и ярост върху народите, които не Ме послушаха.

Михей 6

Божието възмездие и милост

[1] Слушайте сега какво казва Господ. Стани, ми казва Той, съди се пред планините и нека хълмовете чуят гласа ти, като им кажеш:

[2] Ouvi, montes, a controvérsia do SENHOR, e vós, duráveis fundamentos da terra, porque o SENHOR tem controvérsia com o seu povo e com Israel entrará em juízo.

[3] Povo meu, que te tenho feito? E com que te enfadei? Responde-me!

[4] Pois te fiz sair da terra do Egito e da casa da servidão te remi; e enviei adiante de ti Moisés, Arão e Miriã.

[5] Povo meu, lembra-te, agora, do que maquinou Balaque, rei de Moabe, e do que lhe respondeu Balaão, filho de Beor, e do que aconteceu desde Sitim até Gilgal, para que conheças os atos de justiça do SENHOR.

[6] Com que me apresentarei ao SENHOR e me inclinarei ante o Deus excelso? Virei perante ele com holocaustos, com bezerros de um ano?

[7] Agradar-se-á o SENHOR de milhares de carneiros, de dez mil ribeiros de azeite? Darei o meu primogênito pela minha transgressão, o fruto do meu corpo, pelo pecado da minha alma?

[8] Ele te declarou, ó homem, o que é bom e que é o que o SENHOR pede de ti: que pratiques a justiça, e ames a misericórdia, e andes humildemente com o teu Deus.

A injustiça terá seu castigo

[2] Планини и вие, твърди основи на земята, слушайте спора Господен; защото Господ има спор с народа Си и ще се съди с Израил.

[3] Народе Мой, какво ви сторих? И с какво ви досадих? Заявявайте против Мене.

[4] Защото Аз ви изведох от Египетската земя, избавих ви от дома на робството и пратих пред вас Моисей, Аарон и Мариам.

[5] Народе Мой, спомнете си сега какво възнамеряваше моавският цар Валак и какво му отговори Валаам, Веоровият син; спомнете си всичко, станало между Ситим и Галгал, за да познаете справедливите дела Господни.

[6] С какво да дойда пред Господа и да се поклоня пред Всевишния Бог? Да дойда ли пред Него с всеизгаряния, с едногодишни телета?

[7] Ще благоволи ли Господ в хиляди овни или в десетки хиляди реки от масло? Да дам ли първородния си за престъплението си, плода на утробата си – за греха на душата си?

[8] Той ти е показал, човече, какво е доброто; и какво иска Господ от тебе: не е ли да вършиш праведното, да обичаш милост и да ходиш смирено със своя Бог?

9 A voz do SENHOR clama à cidade (e é verdadeira sabedoria temer-lhe o nome): Ouvi, ó tribos, aquele que a cita.

10 Ainda há, na casa do ímpio, os tesouros da impiedade e o detestável efa minguado?

11 Poderei eu inocentar balanças falsas e bolsas de pesos enganosos?

12 Porque os ricos da cidade estão cheios de violência, e os seus habitantes falam mentiras, e a língua deles é enganosa na sua boca.

13 Assim, também passarei eu a ferir-te e te deixarei desolada por causa dos teus pecados.

14 Comerás e não te fartarás; a fome estará nas tuas entranhas; removerás os teus bens, mas não os livrarás; e aquilo que livrares, eu o entregarei à espada.

15 Semearás; contudo, não segarás; pisarás a azeitona, porém não te ungirás com azeite; pisarás a vindima; no entanto, não lhe beberás o vinho,

16 porque observaste os estatutos de Onri e todas as obras da casa de Acabe e andaste nos conselhos deles. Por isso, eu farei de ti uma desolação e dos habitantes da tua cidade, um alvo de vaias; assim, trareis sobre vós o opróbrio dos povos.

9 Гласът Господен вика към града и мъдрият човек ще се бои от Името Ти; слушайте тоягата и Онзи, Който я е определил.

10 Намират ли се още съкровищата, спечелени с нечестие, в дома на нечестивия, както и омразната недостатъчна мярка?

11 Да оправдая ли града, където има неточни везни и кесия с измамливи грамове?

12 Защото богаташите му са пълни с насилие, жителите му лъжат и езикът в устата им е измамлив.

13 Затова и Аз, като те поразих с люта рана, ще те запустя поради греховете ти.

14 Ще ядеш, но няма да се насищаш и гладуването ти ще остане във вътрешностите ти; ще прибереш стоките си, но няма да гиотнесеш и каквото отнесеш, ще го предам на меч.

15 Ти ще сееш, но няма да жънеш; ще изстискаш маслини, но няма да се мажеш с масло; ще изстискаш и гроздовата беритба, но няма да пиеш вино.

16 Защото се опазват наредбите на Амрий и всички дела на Ахаавовия дом и постъпвате според техните мъдрувания; затова ще те предам на погибел и жителите ти – на освиркване;

и вие ще носите укора, произнесенпротив народа Ми.

Miqueias 7

A corrupção moral de Israel

[1] Ai de mim! Porque estou como quando são colhidas as frutas do verão, como os rabiscos da vindima: não há cacho de uvas para chupar, nem figos temporãos que a minha alma deseja.

[2] Pereceu da terra o piedoso, e não há entre os homens um que seja reto; todos espreitam para derramarem sangue; cada um caça a seu irmão com rede.

[3] As suas mãos estão sobre o mal e o fazem diligentemente; o príncipe exige condenação, o juiz aceita suborno, o grande fala dos maus desejos de sua alma, e, assim, todos eles juntamente urdem a trama.

[4] O melhor deles é como um espinheiro; o mais reto é pior do que uma sebe de espinhos. É chegado o dia anunciado por tuas sentinelas, o dia do teu castigo; aí está a confusão deles.

[5] Não creiais no amigo, nem confieis no companheiro. Guarda a porta de tua boca àquela que reclina sobre o teu peito.

[6] Porque o filho despreza o pai, a filha se levanta contra a mãe, a nora, contra a sogra; os inimigos do homem são os da sua própria casa.

[7] Eu, porém, olharei para o SENHOR e esperarei no Deus da minha salvação; o meu Deus me ouvirá.

Михей 7

Пророчески плач и надежда за спасение

[1] Горко ми! Защото съм като последно бране налетни плодове, като баберки след гроздобер; няма грозд за ядене, нито първозряла смокиня, каквато душата ми желае.

[2] Благочестивият се изгуби от страната и няма нито един праведник между хората; всички те причакват за кръв, ловят всеки брат си с примка.

[3] Двете им ръце се простират към злото, за да го вършат прилежно; първенецът явява желанието си и съдията, срещу подарък, се съгласява, и големецът изказва нечестивата мисълна душата си; така те заедно тъкат работата.

[4] Най-добрият между тях е като трън, най-праведният е по-бодлив от трънен плет; денят, предсказан от пазачите ти, т. е. наказанието ти, настана; сега ще изпаднат в недоумение.

[5] Не се доверявайте на другар, не уповавайте на близък приятел; пази вратата на устата си от лежащата в обятията ти;

[6] защото син презира баща, дъщеря се повдига против майка си, снаха – против свекърва си, неприятели на човека са домашните му.

[7] Но аз ще погледна към Господа, ще чакам Бога на спасението си; Бог мой ще ме послуша.

O Senhor se compadece de Israel

8 Ó inimiga minha, não te alegres a meu respeito; ainda que eu tenha caído, levantar-me-ei; se morar nas trevas, o SENHOR será a minha luz.

9 Sofrerei a ira do SENHOR, porque pequei contra ele, até que julgue a minha causa e execute o meu direito; ele me tirará para a luz, e eu verei a sua justiça.

10 A minha inimiga verá isso, e a ela cobrirá a vergonha, a ela que me diz: Onde está o SENHOR, teu Deus? Os meus olhos a contemplarão; agora, será pisada aos pés como a lama das ruas.

11 No dia da reedificação dos teus muros, nesse dia, serão os teus limites removidos para mais longe.

12 Nesse dia, virão a ti, desde a Assíria até às cidades do Egito, e do Egito até ao rio Eufrates, e do mar até ao mar, e da montanha até à montanha.

13 Todavia, a terra será posta em desolação, por causa dos seus moradores, por causa do fruto das suas obras.

14 Apascenta o teu povo com o teu bordão, o rebanho da tua herança, que mora a sós no bosque, no meio da terra fértil; apascentem-se em Basã e Gileade, como nos dias de outrora.

15 Eu lhe mostrarei maravilhas, como nos dias da tua saída da terra do Egito.

16 As nações verão isso e se envergonharão de todo o seu poder; porão a mão sobre a boca, e os seus ouvidos ficarão surdos.

8 Не злорадствай заради мене, неприятелко моя; ако падна, ще стана; ако седна в тъмнина, Господ ще ми бъде светлина.

9 Ще нося гнева на Господа, защото съгреших пред Него, докато отсъди делото ми и извърши съд над мене, като ме изведе на светло; тогава ще видя правдата Му.

10 Тогава и неприятелката ми ще я види и срам ще покрие онази, която ми каза: Къде е Господ, твоят Бог? Очите ми ще я видят; сега тя ще бъде тъпкана като калта на улиците.

11 Иде ден, когато стените ти ще бъдат съградени! В същия ден постановеното ще се махне надалеч.

12 В същия ден до тебе ще дойдат хора от Асирия и от египетските градове, и от Египет до Ефрат, от море до море и от планина до планина.

13 При все това земята ще запустее поради жителите си, поради плода на делата им.

14 Паси народа Си с жезъла Си, стадото, Твоето наследство, което живее уединено в гората сред Кармил; нека пасат във Васан и Галаад, както в древните дни.

15 Ще му покажа чудесни неща, както беше в дните на излизането ти от Египетската земя.

16 Народите, като видят това, ще се засрамят за всичката си сила; ще

сложат ръка на уста, ушите им ще оглушеят.

[17] Lamberão o pó como serpentes; como répteis da terra, tremendo, sairão dos seus esconderijos e, tremendo, virão ao SENHOR, nosso Deus; e terão medo de ti.

[17] Ще лижат пръстта като змии, като земните гадини ще излизат треперещи от дупките си; ще идват със страх при Господа, нашия Бог, и ще се уплашат поради Тебе.

[18] Quem, ó Deus, é semelhante a ti, que perdoas a iniqüidade e te esqueces da transgressão do restante da tua herança? O SENHOR não retém a sua ira para sempre, porque tem prazer na misericórdia.

[18] Кой е Бог като Тебе, Който прощава беззаконие и не се взира в престъплението на останалите от наследството Си? Не държи гнева Си винаги, защото Му е угодно да показва милост.

[19] Tornará a ter compaixão de nós; pisará aos pés as nossas iniqüidades e lançará todos os nossos pecados nas profundezas do mar.

[19] Отново Той ще се смили над нас, ще стъпче беззаконията ни; и Ти ще хвърлиш всичките им грехове в морските дълбочини. Ще покажеш вярност към Яков и милост към Авраам, както си се клел на бащите ни в древните дни.

[20] Mostrarás a Jacó a fidelidade e a Abraão, a misericórdia, as quais juraste a nossos pais, desde os dias antigos.

Naum	Наум
Naum 1	**Наум 1**
A ira e a misericórdia de Deus	**Божието величие и Божият гняв**
1 Sentença contra Nínive. Livro da visão de Naum, o elcosita.	1 Изявеното пророчество против Ниневия. Книгата за видението на елкусеанина Наум.
2 O SENHOR é Deus zeloso e vingador, o SENHOR é vingador e cheio de ira; o SENHOR toma vingança contra os seus adversários e reserva indignação para os seus inimigos.	2 Господ е ревнив Бог, Който отплаща; Господ въздава и се гневи; Господ отдава възмездие на противниците Си и пази гняв за враговете Си.
3 O SENHOR é tardio em irar-se, mas grande em poder e jamais inocenta o culpado; o SENHOR tem o seu caminho na tormenta e na tempestade, e as nuvens são o pó dos seus pés.	3 Господ е дълготърпелив и велик в сила и никак няма да оправдае нечестивия; пътят на Господа е във вихрушка и буря и облаците са прахът на краката Му.
4 Ele repreende o mar, e o faz secar, e míngua todos os rios; desfalecem Basã e o Carmelo, e a flor do Líbano se murcha.	4 Смъмря морето и го изсушава, и пресушава всички реки; Васан и Кармил повяхват и ливанският цвят окапва.
5 Os montes tremem perante ele, e os outeiros se derretem; e a terra se levanta diante dele, sim, o mundo e todos os que nele habitam.	5 Планините треперят от Него и хълмовете се разтопяват; а земята се раздвижва от присъствието Му. Да! Светът и всичките му жители.
6 Quem pode suportar a sua indignação? E quem subsistirá diante do furor da sua ira? A sua cólera se derrama como fogo, e as rochas são por ele demolidas.	6 Кой може да устои пред негодуванието Му? И кой може да застане, когато пламне гневът Му? Когато яростта Му се излива като огън, скалите се разпадат пред Него.
7 O SENHOR é bom, é fortaleza no dia da angústia e conhece os que nele se refugiam.	7 Господ е благ, крепост е в ден на бедствие и познава уповаващите на Него.
8 Mas, com inundação transbordante, acabará de uma vez com o lugar desta cidade; com trevas, perseguirá o SENHOR os seus inimigos.	8 Но с наводнение като потоп ще направи пълно разорение на мястото на Ниневия и ще прогони враговете Си в тъмнината.

[9] Que pensais vós contra o SENHOR? Ele mesmo vos consumirá de todo; não se levantará por duas vezes a angústia.

[10] Porque, ainda que eles se entrelaçam como os espinhos e se saturam de vinho como bêbados, serão inteiramente consumidos como palha seca.

[11] De ti, Nínive, saiu um que maquina o mal contra o SENHOR, um conselheiro vil.

[12] Assim diz o SENHOR: Por mais seguros que estejam e por mais numerosos que sejam, ainda assim serão exterminados e passarão; eu te afligi, mas não te afligirei mais.

[13] Mas de sobre ti, Judá, quebrarei o jugo deles e romperei os teus laços.

[14] Porém contra ti, Assíria, o SENHOR deu ordem que não haja posteridade que leve o teu nome; da casa dos teus deuses exterminarei as imagens de escultura e de fundição; farei o teu sepulcro, porque és vil.

[15] Eis sobre os montes os pés do que anuncia boas-novas, do que anuncia a paz! Celebra as tuas festas, ó Judá, cumpre os teus votos, porque o homem vil já não passará por ti; ele é inteiramente exterminado.

Naum 2

O cerco e a tomada de Nínive

[9] Какво се съвещавате против Господа? Той ще направи пълно разорение, така че бедствие няма да ви нападне втори път.

[10] Защото ако и да са сплетени като тръни и като че ли измокрени от питието си, те ще бъдат съвършено погълнати като суха слама.

[11] От теб излезе един, който измисля зло против Господа и възнамерява нечестие.

[12] Така казва Господ: Ако и да са в пълната си сила, и при това мнозина, пак ще бъдат посечени, когато той замине; а теб, ако и да те наскърбих, няма вече да те наскърбявам.

[13] Още сега ще строша хомота му от теб и ще разкъсам връзките ти.

[14] Но за тебе, Ниневио, Господ даде заповед да не се посее вече потомство с твоето име; от обиталището на боговете ти ще изсека ваяните и летитеидоли; ще го направя твой гроб, защото си осквернен.

[15] Ето, върху планините са краката на онзи, който благовества, който проповядва мир! Празнувай, Юдейо, празниците си, изпълнявай оброците си; защото нечестивият няма вече да премине през тебе, като е съвсем унищожен.

Наум 2

Пророчество за Ниневия – обсада и разрушаване

[1] O destruidor sobe contra ti, ó Nínive! Guarda a fortaleza, vigia o caminho, fortalece os lombos, reúne todas as tuas forças!

[2] (Porque o SENHOR restaura a glória de Jacó, como a glória de Israel; porque saqueadores os saquearam e destruíram os seus sarmentos.)

[3] Os escudos dos seus heróis são vermelhos, os homens valentes vestem escarlata, cintila o aço dos carros no dia do seu aparelhamento, e vibram as lanças.

[4] Os carros passam furiosamente pelas ruas e se cruzam velozes pelas praças; parecem tochas, correm como relâmpago.

[5] Os nobres são chamados, mas tropeçam em seu caminho; apressam-se para chegar ao muro e já encontram o testudo inimigo armado.

[6] As comportas dos rios se abrem, e o palácio é destruído.

[7] Está decretado: a cidade-rainha está despida e levada em cativeiro, as suas servas gemem como pombas e batem no peito.

[8] Nínive, desde que existe, tem sido como um açude de águas; mas, agora, fogem. Parai! Parai! Clama-se; mas ninguém se volta.

[1] Разрушителят излезе пред лицето ти; пазѝ крепостта, бди за пътя, стегни кръста си, уякчи силно мощта си.

[2] Понеже Господ възстанови величието на Яков като величието на Израил; защото изтърсвачите ги изтърсиха и повредиха лозовите им пръчки.

[3] Щитът на силните му е боядисан вчервено, яките мъже са облечени в червеникаво; колесниците лъщят със стомана в деня, когато се приготвя, и елховите копия се размахват ужасно.

[4] Колесниците буйстват по улиците, блъскат се една с друга по площадите; изгледът им е като факли, летят като светкавица.

[5] Той си припомня за юнаците си; но те се подхлъзват по пътя си; тичат към стените му и покривалото се приготвя.

[6] Речните порти се отварят и палатът се разрушава.

[7] Решено е да се плени Ниневия и да се пресели; и слугините ѝ стенат подобно на гласа на гълъбите, когато се бият по гърдите си.

[8] Но макар Ниневия да е била отдавна пълна с мъже, както езеро с вода, те пак бягат; макар че викат: Стойте! Стойте!, пак никой не поглежда назад.

[9] Saqueai a prata, saqueai o ouro, porque não se acabam os tesouros; há abastança de todo objeto desejável.

[9] Обирайте среброто, обирайте златото; защото съкровищата ѝ са безгранични, има богатство от всякакви отбрани вещи.

[10] Ah! Vacuidade, desolação, ruína! O coração se derrete, os joelhos tremem, em todos os lombos há angústia, e o rosto de todos eles empalidece.

[10] Тя се изпразни, изтърси и запустя; сърцето се топи и колената се удрят едно ò друго, болки има във всеки кръст, а лицата на всички са побледнели.

[11] Onde está, agora, o covil dos leões e o lugar do pasto dos leõezinhos, onde passeavam o leão, a leoa e o filhote do leão, sem que ninguém os espantasse?

[11] Къде е ровът на лъвовете и мястото, където младите лъвове се хранеха, където ходеха лъвът, лъвицата и лъвчето и нямаше кой да ги плаши?

[12] O leão arrebatava o bastante para os seus filhotes, estrangulava a presa para as suas leoas, e enchia de vítimas as suas cavernas, e os seus covis, de rapina.

[12] Къде е лъвът, който разкъсваше достатъчно храна за лъвчетата си, даваше за лъвиците си и пълнеше пещерите си с плячка и рововете си – с грабеж?

[13] Eis que eu estou contra ti, diz o SENHOR dos Exércitos; queimarei na fumaça os teus carros, a espada devorará os teus leõezinhos, arrancarei da terra a tua presa, e já não se ouvirá a voz dos teus embaixadores.

[13] Ето, Аз съм против тебе, казва Господна Силите; ще изгоря колесниците ти сред дим и мечът ще изпояде младите ти лъвове; ще изтребя плячката ти от земята; и няма да се чуе гласът на пратениците ти.

Naum 3

A ruína completa de Nínive

[1] Ai da cidade sanguinária, toda cheia de mentiras e de roubo e que não solta a sua presa!

[2] Eis o estalo de açoites e o estrondo das rodas; o galope de cavalos e carros que vão saltando;

[3] os cavaleiros que esporeiam, a espada flamejante, o relampejar da lança e multidão de traspassados, massa de

Наум 3

Грехът на Ниневия

[1] Горко на кръвнишкия град; целият е пълен с лъжа и грабеж; плячката не липсва.

[2] Пукот на бичове се чува и шум от тропот на колела, на тичащи коне и на подскачащи колесници.

[3] Конникът се качва с лъскав меч и бляскаво копие; има и много ранени и голямо число убити, и труповете не

cadáveres, mortos sem fim; tropeça gente sobre os mortos.

могат да се преброят; спъват се в труповете им.

[4] Tudo isso por causa da grande prostituição da bela e encantadora meretriz, da mestra de feitiçarias, que vendia os povos com a sua prostituição e as gentes, com as suas feitiçarias.

[4] Това е поради многото блудства на привлекателната блудница, изкусна в магии, която продава народи чрез блудствата си и племена – чрез магиите си.

[5] Eis que eu estou contra ti, diz o SENHOR dos Exércitos; levantarei as abas de tua saia sobre o teu rosto, e mostrarei às nações a tua nudez, e aos reinos, as tuas vergonhas.

[5] Ето, Аз съм против тебе, казва Господнa Силите; ще вдигна полите ти върху лицето ти и ще покажа на народите голотата ти и на царствата – срама ти.

[6] Lançarei sobre ti imundícias, tratar-te-ei com desprezo e te porei por espetáculo.

[6] Ще хвърля върху тебе гнусна нечистота и ще те омърся, ще те поставя като позорище.

[7] Há de ser que todos os que te virem fugirão de ti e dirão: Nínive está destruída; quem terá compaixão dela? De onde buscarei os que te consolem?

[7] Всички, които те гледат, ще бягат от теб и ще кажат: Ниневия запустя! Кой ще я оплаче? Откъде да потърся утешители за тебе?

Справедливост на Божия съд

[8] És tu melhor do que Nô-Amom, que estava situada entre o Nilo e seus canais, cercada de águas, tendo por baluarte o mar e ainda o mar, por muralha?

[8] Ти по-добра ли си от Но Амон, който лежеше между реките, окръжен от води, чието предстение беше Нил и стената му – Нилските води?

[9] Etiópia e Egito eram a sua força, e esta, sem limite; Pute e Líbia, o seu socorro.

[9] Етиопия и Египет бяха негова сила и тя беше безгранична; Фут и ливийците бяха твои помощници.

[10] Todavia, ela foi levada ao exílio, foi para o cativeiro; também os seus filhos foram despedaçados nas esquinas de todas as ruas; sobre os seus nobres lançaram sortes, e todos os seus grandes foram presos com grilhões.

[10] Но и той беше откаран, отиде в плен; младенците му също бяха смазани по кръстопътищата на всичките улици; хвърлиха жребий за почтените му мъже и всичките му големци бяха вързани с вериги.

[11] Também tu, Nínive, serás embriagada e te esconderás; também procurarás refúgio contra o inimigo.

[11] Също и ти ще се опиеш, ще се скриеш, ще потърсиш и ти защита против неприятеля.

[12] Todas as tuas fortalezas são como figueiras com figos temporãos; se os sacodem, caem na boca do que os há de comer.

[13] Eis que as tuas tropas, no meio de ti, são como mulheres; as portas do teu país estão abertas de par em par aos teus inimigos; o fogo consome os teus ferrolhos.

[14] Tira água para o tempo do cerco, fortifica as tuas fortalezas, entra no barro e pisa a massa, toma a forma para os ladrilhos.

[15] No entanto, o fogo ali te consumirá, a espada te exterminará, consumir-te-á como o gafanhoto. Ainda que te multiplicas como o gafanhoto e te multiplicas como a locusta;

[16] ainda que fizeste os teus negociantes mais numerosos do que as estrelas do céu, o gafanhoto devorador invade e sai voando.

[17] Os teus príncipes são como os gafanhotos, e os teus chefes, como os gafanhotos grandes, que se acampam nas sebes nos dias de frio; em subindo o sol, voam embora, e não se conhece o lugar onde estão.

[18] Os teus pastores dormem, ó rei da Assíria; os teus nobres dormitam; o teu povo se derrama pelos montes, e não há quem o ajunte.

[19] Não há remédio para a tua ferida; a tua chaga é incurável; todos os que ouvirem a tua fama baterão palmas sobre ti; porque

[12] Всичките ти крепости ще бъдат като смокини с първите си узрели плодове; ако се затресат, ще паднат в устата на ядещия.

[13] Ето, народът ти сред тебе са жени; портите на земята ти се отвориха широко за неприятелите ти; огънят изгори лостовете ти.

[14] Извадѝ си вода за обсадата, заякчѝ крепостите си! Влез в калта и стъпч ѝ глината, поправѝ тухлената пещ.

[15] Там ще те изгори огън; меч ще те посече, ще те изяде като гъсеница, дори и да се размножиш като гъсеница, дори и да се размножиш като скакалец.

[16] (Умножила си търговците си повече от небесните звезди.) Както скакалецът опустоши и отлетя,

[17] така и коронясаните ти са като скакалци, които се настаняват на плетищата в студен ден, но които, като изгрее слънцето, бягат и не се познава мястото, където са били.

[18] Пастирите ти задремват, царю асирийски, благородните лежат бездейни; народът ти се разпръсна по планините и няма кой да го събира.

[19] Няма лек за язвата ти; раната ти е люта; всички, които чуят вестта за теб, изпляскват с ръце заради тебе; защото

sobre quem não passou continuamente a tua maldade?

върху кого не е падало винаги нечестието ти?

Habacuque	Авакум

Habacuque 1

A iniquidade de Judá

[1] Sentença revelada ao profeta Habacuque.

[2] Até quando, SENHOR, clamarei eu, e tu não me escutarás? Gritar-te-ei: Violência! E não salvarás?

[3] Por que me mostras a iniqüidade e me fazes ver a opressão? Pois a destruição e a violência estão diante de mim; há contendas, e o litígio se suscita.

[4] Por esta causa, a lei se afrouxa, e a justiça nunca se manifesta, porque o perverso cerca o justo, a justiça é torcida.

Judá será castigado pelos caldeus

[5] Vede entre as nações, olhai, maravilhai-vos e desvanecei, porque realizo, em vossos dias, obra tal, que vós não crereis, quando vos for contada.

[6] Pois eis que suscito os caldeus, nação amarga e impetuosa, que marcham pela largura da terra, para apoderar-se de moradas que não são suas.

[7] Eles são pavorosos e terríveis, e criam eles mesmos o seu direito e a sua dignidade.

[8] Os seus cavalos são mais ligeiros do que os leopardos, mais ferozes do que os lobos ao anoitecer são os seus cavaleiros que se espalham por toda parte; sim, os seus

Авакум 1

Жалбата на Авакум

[1] Изявеното пророчество, което пророк Авакум чу във видение:

[2] Докога, Господи, ще викам, а Ти не искаш да слушаш? Викам към Тебе за насилие, но не искаш да избавиш.

[3] Защо ми показваш беззаконие и ме правиш да гледам извращение? Защото грабителство и насилие има пред мен, има и каране, и спор се повдига.

[4] Затова законът е отслабнал и правосъдието не отива към победа; защото нечестивите окръжават праведния и правосъдието излиза извратено.

Божият отговор

[5] Погледнете между народите, вникнете и се учудете много; защото Аз ще извърша едно дело в нашите дни, което няма да повярвате, ако и да ви бъде разказано.

[6] Защото Аз повдигам халдейците, този лют и нетърпелив народ, който минава през широчината на света, за да завладее селища, които не са негови.

[7] Страшни и ужасни са те; съдът и властта им произлизат от самите тях.

[8] Конете им са по-бързи от леопарди и по-свирепи от вечерни вълци; конниците им скачат отпуснато. Да! Конниците им идват отдалеч, летят като орел, който бърза да разкъсва.

cavaleiros chegam de longe, voam como águia que se precipita a devorar.

[9] Eles todos vêm para fazer violência; o seu rosto suspira por seguir avante; eles reúnem os cativos como areia.

[10] Eles escarnecem dos reis; os príncipes são objeto do seu riso; riem-se de todas as fortalezas, porque, amontoando terra, as tomam.

[11] Então, passam como passa o vento e seguem; fazem-se culpados estes cujo poder é o seu deus.

A intercessão do profeta

[12] Não és tu desde a eternidade, ó SENHOR, meu Deus, ó meu Santo? Não morreremos. Ó SENHOR, para executar juízo, puseste aquele povo; tu, ó Rocha, o fundaste para servir de disciplina.

[13] Tu és tão puro de olhos, que não podes ver o mal e a opressão não podes contemplar; por que, pois, toleras os que procedem perfidamente e te calas quando o perverso devora aquele que é mais justo do que ele?

[14] Por que fazes os homens como os peixes do mar, como os répteis, que não têm quem os governe?

[15] A todos levanta o inimigo com o anzol, pesca-os de arrastão e os ajunta na sua rede varredoura; por isso, ele se alegra e se regozija.

[9] Всички идат за насилие; лицата им са насочени напред и събират пленници като пясък.

[10] Те се присмиват на царете и първенците са за тях подигравка; присмиват се на всяка крепост, защото, като издигат грамади от пръст, я превземат.

[11] Тогава духът му се изменя; преминава като завоевател и върши нечестие, като прави силата си свой бог.

Въпрос на Авакум – дали халдейците са по-грешни от Израил?

[12] Не си ли Ти отвека, Господи, Боже мой, Святи мой! Няма да умрем. Ти, Господи, си ги определил да извършат Твоята присъда над нас; и Ти, Могъщи, си ги поставил за нашенаказание.

[13] Тъй като очите Ти са много чисти, за да гледаш злото, и не можеш да погледнеш извращението, защо гледаш към беззаконниците и мълчиш, когато нечестивият поглъща по-праведния от себе си?

[14] И правиш хората като морските риби, като гадините, които си нямат управител?

[15] Халдеецът изтръгва всичките с въдица, влачи ги в мрежата си и ги събира в невода си; затова се весели и радва.

[16] Por isso, oferece sacrifício à sua rede e queima incenso à sua varredoura; porque por elas enriqueceu a sua porção, e tem gordura a sua comida.

[17] Acaso, continuará, por isso, esvaziando a sua rede e matando sem piedade os povos?

Habacuque 2

A resposta do Senhor

[1] Pôr-me-ei na minha torre de vigia, colocar-me-ei sobre a fortaleza e vigiarei para ver o que Deus me dirá e que resposta eu terei à minha queixa.

[2] O SENHOR me respondeu e disse: Escreve a visão, grava-a sobre tábuas, para que a possa ler até quem passa correndo.

[3] Porque a visão ainda está para cumprir-se no tempo determinado, mas se apressa para o fim e não falhará; se tardar, espera-o, porque, certamente, virá, não tardará.

[4] Eis o soberbo! Sua alma não é reta nele; mas o justo viverá pela sua fé.

[5] Assim como o vinho é enganoso, tampouco permanece o arrogante, cuja gananciosa boca se escancara como o sepulcro e é como a morte, que não se farta; ele ajunta para si todas as nações e congrega todos os povos.

Cinco ais sobre os caldeus

[6] Não levantarão, pois, todos estes contra ele um provérbio, um dito zombador? Dirão: Ai daquele que acumula o que não

[16] По тази причина жертва на мрежата си и гори тамян на невода си; защото чрез тях делът му е тлъст и ястието му – отбрано.

[17] Но дали затова ще изпразва мрежата си и ще престане от милост да убива постоянно народите?

Авакум 2

[1] На стражата си ще застана, ще се изправя на кулата и ще внимавам да видя какво ще ми говори Той и какво да отговоря на изобличителя си.

Божият отговор на Авакум

[2] Господ ми отговори: Напиши видението и го изложи ясно на дъсчици, за да може да се чете бързо.

[3] Защото видението се отнася за едно определено бъдещовреме, но бърза към изпълнението си и няма да излъже; ако и да се бави, чакай го, защото непременно ще дойде, няма да закъснее.

[4] Ето, душата му се надигна, не е напълно права; а праведният ще живее чрез вярата си.

[5] При това, понеже виното е коварно, той е високоумен човек, който не мирува, който разширява охотата си като преизподня и като смъртта не се насища, а събира при себе си всички народи и струпва при себе си всички племена.

[6] Няма ли всички те да съставят притча против такъв и против него присмехулна поговорка, като кажат:

é seu (até quando?), e daquele que a si mesmo se carrega de penhores!

Горко на онзи, който натрупва много нещо, което не е негово (докога?), и който товари себе си със залози!

7 Não se levantarão de repente os teus credores? E não despertarão os que te hão de abalar? Tu lhes servirás de despojo.

7 Няма ли да станат внезапно онези, които ще хапят чрез лихварство, и да се повдигнат онези, които ще те правят окаян, че ти да им станеш за плячка?

8 Visto como despojaste a muitas nações, todos os mais povos te despojarão a ti, por causa do sangue dos homens e da violência contra a terra, contra a cidade e contra todos os seus moradores.

8 Понеже ти обра много народи, всички останали от племената ще те оберат, поради кръвта на хората и поради насилието, извършено от тебеспрямо земята, града и всичките му жители.

9 Ai daquele que ajunta em sua casa bens mal adquiridos, para pôr em lugar alto o seu ninho, a fim de livrar-se das garras do mal!

9 Горко на онзи, който придобива неправедна печалба за дома си, за да постави гнездото си нависоко, за да се избави от силата на бедствието!

10 Vergonha maquinaste para a tua casa; destruindo tu a muitos povos, pecaste contra a tua alma.

10 Ти си намислил онова, което ще докарасрам на дома ти, като си изтребил много племена и си съгрешил против собствената си душа.

11 Porque a pedra clamará da parede, e a trave lhe responderá do madeiramento.

11 Защото камък ще извика от стената и гредата от дърветата ще му отговори.

12 Ai daquele que edifica a cidade com sangue e a fundamenta com iniqüidade!

12 Горко на онзи, който гради град с кръв и утвърждава град с неправда!

13 Não vem do SENHOR dos Exércitos que as nações labutem para o fogo e os povos se fatiguem em vão?

13 Ето, не е ли от Господа на Силите това, че племената се трудят за огъня и народите се мъчат за суетата?

14 Pois a terra se encherá do conhecimento da glória do SENHOR, como as águas cobrem o mar.

14 Защото земята ще бъде пълна със знанието на славата Господня, както водите покриват морето.

15 Ai daquele que dá de beber ao seu companheiro, misturando à bebida o seu furor, e que o embebeda para lhe contemplar as vergonhas!

15 Горко на онзи, който упоява ближния си – на тебе, който изливаш яростта си, още и ги опиваш, за да гледаш голотата им!

[16] Serás farto de opróbrio em vez de honra; bebe tu também e exibe a tua incircuncisão; chegará a tua vez de tomares o cálice da mão direita do SENHOR, e ignomínia cairá sobre a tua glória.

[17] Porque a violência contra o Líbano te cobrirá, e a destruição que fizeste dos animais ferozes te assombrará, por causa do sangue dos homens e da violência contra a terra, contra a cidade e contra todos os seus moradores.

[18] Que aproveita o ídolo, visto que o seu artífice o esculpiu? E a imagem de fundição, mestra de mentiras, para que o artífice confie na obra, fazendo ídolos mudos?

[19] Ai daquele que diz à madeira: Acorda! E à pedra muda: Desperta! Pode o ídolo ensinar? Eis que está coberto de ouro e de prata, mas, no seu interior, não há fôlego nenhum.

[20] O SENHOR, porém, está no seu santo templo; cale-se diante dele toda a terra.

Habacuque 3

A oração de Habacuque

[1] Oração do profeta Habacuque sob a forma de canto.

[2] Tenho ouvido, ó SENHOR, as tuas declarações, e me sinto alarmado; aviva a tua obra, ó SENHOR, no decorrer dos anos, e, no decurso dos anos, faze-a conhecida; na tua ira, lembra-te da misericórdia.

[16] Напълнил си се със срам, а не със слава; пий и ти и нека се открие краекожието ти, чашата на десницата Господня ще се обърне към теб и гнусно безчестие ще бъде върху славата ти.

[17] Защото неправдата ти към Ливан ще те покрие и изтребването на уплашените животни поради кръвта на хората, и насилието, извършено от тебе спрямо земята, града и всичките му жители.

[18] Каква полза от изваяния идол, че го е изваял художникът му? – Или от летия идол, учителя на лъжата, че творецът му уповава на делото си, така че да прави неми идоли?

[19] Горко на онзи, който казва на дървото: Събуди се!, на безмълвния камък: Вдигни се! Той ли ще го научи? Ето, той е обкован със злато и сребро и няма никакво дихание в него.

[20] Но Господ е в святия Си храм; мълкни пред Него, цяла земьо.

Авакум 3

Молитвата на Авакум

[1] Молитва на пророк Авакум, поради оплакванията.

[2] Господи, чух вестта за Теб и се уплаших. Господи, оживявай делото Си сред годините, сред годините го изявявай. В гнева Си помни милостта.

3 Deus vem de Temã, e do monte Parã vem o Santo. A sua glória cobre os céus, e a terra se enche do seu louvor.

3 Бог дойде от Теман и Святият – от хълма Фаран. (Села.) Славата Му покри небето и земята беше пълна с хваление към Него.

4 O seu resplendor é como a luz, raios brilham da sua mão; e ali está velado o seu poder.

4 Сиянието Му беше като светлината; лъчи се пръскаха от страната Му; и там беше скривалището на силата Му.

5 Adiante dele vai a peste, e a pestilência segue os seus passos.

5 Пред Него вървеше морът и мълнии излизаха под краката Му.

6 Ele pára e faz tremer a terra; olha e sacode as nações. Esmigalham-se os montes primitivos; os outeiros eternos se abatem. Os caminhos de Deus são eternos.

6 Той застана и разклати земята, погледна и направи народите да треперят; и вечните планини се разпаднаха, безкрайните гори се наведоха; постъпките Му бяха, както в древността.

7 Vejo as tendas de Cusã em aflição; os acampamentos da terra de Midiã tremem.

7 Видях шатрите на Етиопия наскърбени; поклатиха се завесите на Мадиамската земя.

8 Acaso, é contra os rios, SENHOR, que estás irado? É contra os ribeiros a tua ira ou contra o mar, o teu furor, já que andas montado nos teus cavalos, nos teus carros de vitória?

8 Негодувà ли Господ против реките? Беше ли гневът Ти против реките, беше ли гневът Ти против морето, че си възседнал на конете Си и на колесниците Си, за да избавяш?

9 Tiras a descoberto o teu arco, e farta está a tua aljava de flechas. Tu fendes a terra com rios.

9 Лъкът Ти беше изваден от покривката си, както Ти с клетва извести на племената. (Села.) Ти проряза земята с реки.

10 Os montes te vêem e se contorcem; passam torrentes de água; as profundezas do mar fazem ouvir a sua voz e levantam bem alto as suas mãos.

10 Видяха Те планините и се уплашиха; водният потоп нападна; бездната издаде гласа си, вдигна ръцете си нависоко.

11 O sol e a lua param nas suas moradas, ao resplandecer a luz das tuas flechas sibilantes, ao fulgor do relâmpago da tua lança.

11 Слънцето и луната застанаха в жилището си при виделината на Твоите летящи стрели, при сиянието на блестящото Ти копие.

[12] Na tua indignação, marchas pela terra, na tua ira, calcas aos pés as nações.

[13] Tu sais para salvamento do teu povo, para salvar o teu ungido; feres o telhado da casa do perverso e lhe descobres de todo o fundamento.

[14] Traspassas a cabeça dos guerreiros do inimigo com as suas próprias lanças, os quais, como tempestade, avançam para me destruir; regozijam-se, como se estivessem para devorar o pobre às ocultas.

[15] Marchas com os teus cavalos pelo mar, pela massa de grandes águas.

[16] Ouvi-o, e o meu íntimo se comoveu, à sua voz, tremeram os meus lábios; entrou a podridão nos meus ossos, e os joelhos me vacilaram, pois, em silêncio, devo esperar o dia da angústia, que virá contra o povo que nos acomete.

[17] Ainda que a figueira não floresça, nem haja fruto na vide; o produto da oliveira minta, e os campos não produzam mantimento; as ovelhas sejam arrebatadas do aprisco, e nos currais não haja gado,

[18] todavia, eu me alegro no SENHOR, exulto no Deus da minha salvação.

[19] O SENHOR Deus é a minha fortaleza, e faz os meus pés como os da corça, e me faz andar altaneiramente. Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas.

[12] С негодувание си преминал земята, с гняв си вършеел народите;

[13] излязъл си за избавление на народа Си, за избавление чрез помазаника Си; премахнал си началника от дома на нечестивите, открил си основите дори до върха. (Села.)

[14] Пронизал си със собствените му копия главите на воините му, които като вихрушка се устремиха да ме разбият и чиято радост беше, като че ли да ядат скришно сиромаха.

[15] С конете Си си преминал морето, натрупаните много води.

[16] Чух – и вътрешностите ми се смутиха, устните ми трепереха от гласа, гнилост прониква в костите ми и на мястото си се разтреперих; защото трябва да чакам скръбния ден, когато възлезе против народа онзи, който ще се опълчи против тях.

[17] Защото, ако и да не цъфти смокинята, нито да има плод по лозите, трудът на маслината да се осуети и нивите да не дадат храна, стадото да се премахне от оградата и да няма говеда в оборите,

[18] пак аз ще се веселя в Господа, ще се радвам в Бога на спасението си.

[19] Йехова Господ е силата ми; Той прави краката ми като краката на елените и ще ме направи да ходя по височините си. За първия певец върху струнните ми инструменти.

Sofonias	София

Sofonias 1

Ameaças contra Judá e Jerusalém

[1] Palavra do SENHOR que veio a Sofonias, filho de Cusi, filho de Gedalias, filho de Amarias, filho de Ezequias, nos dias de Josias, filho de Amom, rei de Judá.

[2] De fato, consumirei todas as coisas sobre a face da terra, diz o SENHOR.

[3] Consumirei os homens e os animais, consumirei as aves do céu, e os peixes do mar, e as ofensas com os perversos; e exterminarei os homens de sobre a face da terra, diz o SENHOR.

[4] Estenderei a mão contra Judá e contra todos os habitantes de Jerusalém; exterminarei deste lugar o resto de Baal, o nome dos ministrantes dos ídolos e seus sacerdotes;

[5] os que sobre os eirados adoram o exército do céu e os que adoram ao SENHOR e juram por ele e também por Milcom;

[6] os que deixam de seguir ao SENHOR e os que não buscam o SENHOR, nem perguntam por ele.

O dia da ira do Senhor

[7] Cala-te diante do SENHOR Deus, porque o Dia do SENHOR está perto, pois o SENHOR preparou o sacrifício e santificou os seus convidados.

Софония 1

Денят Господен – съд над Юдея

[1] Господнето слово, което дойде към Софония, син на Хусия, син на Годолия, син на Амария, Езекиевия син, в дните на Юдейския цар Йосия, Амоновия син:

[2] Съвсем ще погубя всичко от лицето на земята, казва Господ.

[3] Ще погубя човек и животно, ще погубя въздушните птици и морските риби, и съблазнителните идоли заедно с нечестивите; и ще изтребя човека от лицето на земята, казва Господ.

[4] Ще протегна ръката Си върху Юдея и върху всички йерусалимски жители; и ще изтребя от това място останалите Ваалови служители и името на жреците на идоли заедно със свещениците.

[5] Ще изтребя и онези, които върху покривите на къщите се кланят на небесното множество, и онези поклонници, които се кълнат едновременно в Господа и в Мелхома;

[6] също ще изтребя онези, които са се отклонили от Господа и които не търсят Господа, нито питат за Него.

[7] Мълчѝ в присъствието на Господа Йехова, защото е близо денят Господен;
защото Господ приготви жертва, освети поканените Си.

[8] No dia do sacrifício do SENHOR, hei de castigar os oficiais, e os filhos do rei, e todos os que trajam vestiduras estrangeiras.

[9] Castigarei também, naquele dia, todos aqueles que sobem o pedestal dos ídolos e enchem de violência e engano a casa dos seus senhores.

[10] Naquele dia, diz o SENHOR, far-se-á ouvir um grito desde a Porta do Peixe, e um uivo desde a Cidade Baixa, e grande lamento desde os outeiros.

[11] Uivai vós, moradores de Mactés, porque todo o povo de Canaã está arruinado, todos os que pesam prata são destruídos.

[12] Naquele tempo, esquadrinharei a Jerusalém com lanternas e castigarei os homens que estão apegados à borra do vinho e dizem no seu coração: O SENHOR não faz bem, nem faz mal.

[13] Por isso, serão saqueados os seus bens e assoladas as suas casas; e edificarão casas, mas não habitarão nelas, plantarão vinhas, porém não lhes beberão o vinho.

[14] Está perto o grande Dia do SENHOR; está perto e muito se apressa. Atenção! O Dia do SENHOR é amargo, e nele clama até o homem poderoso.

[15] Aquele dia é dia de indignação, dia de angústia e dia de alvoroço e desolação, dia de escuridade e negrume, dia de nuvens e densas trevas,

[8] И в деня на жертвата Господня ще накажа първенците и царските синове, и всички, които са облекли чуждестранни дрехи.

[9] В онзи ден ще накажа и всички, които прескачат праговете, които пълнят къщите на господарите си с грабителство и измама.

[10] И в онзи ден, казва Господ, ще се чуе метежен вик от рибната порта, ридание от втория квартал и голям гръм от хълмовете.

[11] Плачете, жители на Мактес, защото целият търговски народ бе изтребен, бяха погубени всички, които бяха товарени със сребро.

[12] И в онова време ще претърся Йерусалим с лампи и ще накажа мъжете, които почиват на дрождите си, които казват в сърцето си: Господ няма да стори нито добро, нито зло.

[13] Затова имотът им ще бъде разграбен и къщите им – запустени. Да! Ще построят къщи, но няма да живеят в тях. И ще насадят лозя, но няма да пият виното им.

[14] Близо е великият ден Господен. Близо е и много бърза – гласът на деня Господен; там ще извика горчиво и силният.

[15] Ден на гняв е онзи ден, ден на смущение и утеснение, ден на опустошение и разорение, ден на тъмнина и мрак, ден на облак и гъста мъгла,

[16] dia de trombeta e de rebate contra as cidades fortes e contra as torres altas.

[17] Trarei angústia sobre os homens, e eles andarão como cegos, porque pecaram contra o SENHOR; e o sangue deles se derramará como pó, e a sua carne será atirada como esterco.

[18] Nem a sua prata nem o seu ouro os poderão livrar no dia da indignação do SENHOR, mas, pelo fogo do seu zelo, a terra será consumida, porque, certamente, fará destruição total e repentina de todos os moradores da terra.

Sofonias 2

Ameaças contra os filisteus

[1] Concentra-te e examina-te, ó nação que não tens pudor,

[2] antes que saia o decreto, pois o dia se vai como a palha; antes que venha sobre ti o furor da ira do SENHOR, sim, antes que venha sobre ti o dia da ira do SENHOR.

[3] Buscai o SENHOR, vós todos os mansos da terra, que cumpris o seu juízo; buscai a justiça, buscai a mansidão; porventura, lograreis esconder-vos no dia da ira do SENHOR.

[4] Porque Gaza será desamparada, e Asquelom ficará deserta; Asdode, ao meio-dia, será expulsa, e Ecrom, desarraigada.

[5] Ai dos que habitam no litoral, do povo dos quereítas! A palavra do SENHOR será contra vós outros, ó Canaã, terra dos

[16] ден на тръба и тревога против укрепените градове и против високите кули при ъглите.

[17] Аз така ще наскърбя хората, че ще ходят като слепи, защото са съгрешили против Господа; кръвта им ще се излее като прах и плътта им – като нечистотии.

[18] Нито среброто им, нито златото им ще може да ги избави в деня на гнева Господен; а цялата земя ще бъде погълната от огъня на ревността Му; защото ще довърши, и то скоро, всички жители на земята.

Софония 2

Призив за покаяние

[1] Изпитайте себе си – да! – изпитайте, народе безсрамни,

[2] преди указът да влезе в сила (денят минава като плява) – преди да ви сполети лютият гняв Господен, преди да ви постигне денят на гнева Господен.

[3] Търсете Господа, всички кротки на земята, които изпълнявате волята Му; търсете правда, търсете кротост, дано бъдете покрити в деня на гнева Господен.

Божият съд над народите

[4] Защото Газа ще бъде изоставена и Аскалон ще бъде запустен; ще изгонят Азот по пладне и Акарон ще бъде изкоренен.

[5] Горко на жителите на морските брегове, на Херетцкия народ! Словото Господне е против вас; и тебе,

filisteus, e eu vos farei destruir, até que não haja um morador sequer.

Ханаане, филистимска земьо, ще те погубя, за да няма в тебе жители.

[6] O litoral será de pastagens, com refúgios para os pastores e currais para os rebanhos.

[6] И морският бряг ще бъде селище с кладенци за овчари и огради за стада.

[7] O litoral pertencerá aos restantes da casa de Judá; nele, apascentarão os seus rebanhos e, à tarde, se deitarão nas casas de Asquelom; porque o SENHOR, seu Deus, atentará para eles e lhes mudará a sorte.

[7] И това крайбрежие ще бъде за останалите от Юдовия дом; там ще пасат стадата си; в къщите на Аскалон ще лежат вечер; защото Господ, техният Бог, ще ги посети и ще ги върне от плена им.

Ameaças contra Moabe e Amom

[8] Ouvi o escárnio de Moabe e as injuriosas palavras dos filhos de Amom, com que escarneceram do meu povo e se gabaram contra o seu território.

[8] Чух хулата на Моав и укорите на амонците, с които хулеха народа Ми и горделиво нарушиха границата им.

[9] Portanto, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, Moabe será como Sodoma, e os filhos de Amom, como Gomorra, campo de urtigas, poços de sal e assolação perpétua; o restante do meu povo os saqueará, e os sobreviventes da minha nação os possuirão.

[9] Затова, заклевам се в живота Си, казва Господ на Силите, Израилевият Бог, Моав непременно ще бъде като Содом, а амонците – като Гомор, място, завладяно от коприви и солници – вечна пустота; останалите от народа Ми ще ги оберат и оцелелите от народа Ми ще ги наследят.

[10] Isso lhes sobrevirá por causa da sua soberba, porque escarneceram e se gabaram contra o povo do SENHOR dos Exércitos.

[10] Това ще им стане поради гордостта им, защото укориха народа на Господа на Силите и се надигаха против тях.

[11] O SENHOR será terrível contra eles, porque aniquilará todos os deuses da terra; todas as ilhas das nações, cada uma do seu lugar, o adorarão.

[11] Господ ще бъде страшен за тях, защото ще изнури всички земни богове; и всички острови на народите ще Му се кланят, всеки от мястото си.

Ameaças contra a Etiópia e a Assíria

[12] Também vós, ó etíopes, sereis mortos pela espada do SENHOR.

[12] И вие, етиопци, вие ще бъдете убити с меча Ми.

13 Ele estenderá também a mão contra o Norte e destruirá a Assíria; e fará de Nínive uma desolação e terra seca como o deserto.

14 No meio desta cidade, repousarão os rebanhos e todos os animais em bandos; alojar-se-ão nos seus capitéis tanto o pelicano como o ouriço; a voz das aves retinirá nas janelas, o monturo estará nos limiares, porque já lhe arrancaram o madeiramento de cedro.

15 Esta é a cidade alegre e confiante, que dizia consigo mesma: Eu sou a única, e não há outra além de mim. Como se tornou em desolação, em pousada de animais! Qualquer que passar por ela assobiará com desprezo e agitará a mão.

Sofonias 3

Ameaças contra Jerusalém

1 Ai da cidade opressora, da rebelde e manchada!

2 Não atende a ninguém, não aceita disciplina, não confia no SENHOR, nem se aproxima do seu Deus.

3 Os seus príncipes são leões rugidores no meio dela, os seus juízes são lobos do cair da noite, que não deixam os ossos para serem roídos no dia seguinte.

4 Os seus profetas são levianos, homens pérfidos; os seus sacerdotes profanam o santuário e violam a lei.

5 O SENHOR é justo, no meio dela; ele não comete iniqüidade; manhã após manhã,

13 Той ще простре ръката Си против север и ще погуби Асир, ще обърне Ниневия в развалини, в място, безводно като пустинята.

14 Стада ще лежат сред нея, всякакъв вид животни; пеликанът и таралежът ще обитават в капителите ѝ; гласът им ще екне в прозорците; пустота ще има в праговете, защото Той ще я лиши от кедровите изделия.

15 Този е веселящият се град, който живееше безгрижно, който казваше в сърцето си: Аз съм и освен мене няма друг! Как се обърна в развалина, обиталище на зверове! Всеки, който минава край него, ще подсвирне и ще помаха с ръката си.

Софония 3

Грехът на Йерусалим и бъдещото избавление

1 Горко на бунтовния и скверен град, на насилническия град!

2 Той не послуша гласа, не прие поправление, не упова на Господа, не се приближи до своя Бог.

3 Първенците сред него са ревящи лъвове, съдиите му – вечерни вълци, които не оставят нищо за сутринта.

4 Пророците му са вятърничави коварници; свещениците му оскверниха светилището, извратиха закона.

5 Господ сред него е праведен; няма да извърши неправда; всяка сутрин изкарва на светло правосъдието Си –

traz ele o seu juízo à luz; não falha; mas o iníquo não conhece a vergonha.

6 Exterminei as nações, as suas torres estão assoladas; fiz desertas as suas praças, a ponto de não haver quem passe por elas; as suas cidades foram destruídas, de maneira que não há ninguém, ninguém que as habite.

7 Eu dizia: certamente, me temerás e aceitarás a disciplina, e, assim, a sua morada não seria destruída, segundo o que havia determinado; mas eles se levantaram de madrugada e corromperam todos os seus atos.

A salvação da filha de Jerusalém

8 Esperai-me, pois, a mim, diz o SENHOR, no dia em que eu me levantar para o despojo; porque a minha resolução é ajuntar as nações e congregar os reinos, para sobre eles fazer cair a minha maldição e todo o furor da minha ira; pois toda esta terra será devorada pelo fogo do meu zelo.

9 Então, darei lábios puros aos povos, para que todos invoquem o nome do SENHOR e o sirvam de comum acordo.

10 Dalém dos rios da Etiópia, os meus adoradores, que constituem a filha da minha dispersão, me trarão sacrifícios.

11 Naquele dia, não te envergonharás de nenhuma das tuas obras, com que te rebelaste contra mim; então, tirarei do meio de ti os que exultam na sua soberba,

неизменно; но неправедният не знае срам.

6 Изтребих народи, ъгловите им кули са запустели; запустих пътищата им, така че никой не минава; градовете им се разориха, така че няма човек в тях, няма жител.

7 Казах Си: Ти непременно ще се уплашиш от Мене, ще приемеш поправление; и така селището му нямаше да бъде изтребено според всичко онова, което му определих; но те подраниха да извратят всичките си дела.

8 Затова чакайте Мене, казва Господ, до деня, когато се надигна, за да обирам. Защото решението Ми е да събера народите и да прибера царствата, за да излея върху тях негодуванието Си, целия Си лют гняв; понеже цялата земя ще бъде погълната от огъня на ревността Ми.

9 Защото тогава ще възвърна на племената чисти устни, за да призовават всички името Господне, да Му слугуват единодушно.

10 Отвъд етиопските реки поклонниците Ми, разпръснатият Ми народ, ще Ми донесат принос.

11 В онзи ден няма да бъдеш засрамен поради многото дела, чрез които си беззаконствал против Мене; защото дотогава ще съм махнал измежду теб онези от тебе, които горделиво

e tu nunca mais te ensoberbecerás no meu santo monte.

12 Mas deixarei, no meio de ti, um povo modesto e humilde, que confia em o nome do SENHOR.

13 Os restantes de Israel não cometerão iniqüidade, nem proferirão mentira, e na sua boca não se achará língua enganosa, porque serão apascentados, deitar-se-ão, e não haverá quem os espante.

14 Canta, ó filha de Sião; rejubila, ó Israel; regozija-te e, de todo o coração, exulta, ó filha de Jerusalém.

15 O SENHOR afastou as sentenças que eram contra ti e lançou fora o teu inimigo. O Rei de Israel, o SENHOR, está no meio de ti; tu já não verás mal algum.

16 Naquele dia, se dirá a Jerusalém: Não temas, ó Sião, não se afrouxem os teus braços.

17 O SENHOR, teu Deus, está no meio de ti, poderoso para salvar-te; ele se deleitará em ti com alegria; renovar-te-á no seu amor, regozijar-se-á em ti com júbilo.

18 Os que estão entristecidos por se acharem afastados das festas solenes, eu os congregarei, estes que são de ti e sobre os quais pesam opróbrios.

19 Eis que, naquele tempo, procederei contra todos os que te afligem; salvarei os que coxeiam, e recolherei os que foram expulsos, e farei deles um louvor e um

тържествуват; и ти няма вече да се превъзнасяш надменно в святия Ми хълм.

12 А ще оставя сред тебе народ съкрушен и нищ, който ще уповава на името Господне.

13 Останалите от Израил няма да беззаконстват, нито да лъжат, нито да се намери в устата им измамлив език; защото те ще пасат и ще лежат, и никой няма да ги плаши.

Призив за ликуване и тържество

14 Пей, сионова дъще, възкликнете, Израилю, весели се и се радвай от все сърце, йерусалимска дъще;

15 защото Господ отмени присъдите за теб, изхвърли неприятеля ти. Цар Израилев, да! – Господ е сред тебе; няма вече да видиш зло.

16 В онзи ден ще се каже на Йерусалим: Не бой се, и на Сион: Да не отслабват ръцете ти.

17 Господ, твой Бог, е сред тебе – Силният, Който ще те спаси; ще се развесели за тебе с радост, ще се успокои в любовта Си, ще се весели за тебе с песни.

18 Ще събера онези, които бяха от тебе, които скърбят за празниците и на които тежи укорът Му.

19 Ето, в онова време ще се разправя с всички, които те угнетяват, ще избавя куцата, ще прибера изгонената и ще направя за хвала и слава онези, чийто срам е бил в целия свят.

nome em toda a terra em que sofrerem ignomínia.

[20] Naquele tempo, eu vos farei voltar e vos recolherei; certamente, farei de vós um nome e um louvor entre todos os povos da terra, quando eu vos mudar a sorte diante dos vossos olhos, diz o SENHOR.

[20] В онова време ще ви доведа пак и в онова време ще ви събера; защото ще ви направя именити и за похвала между всичките племена на земята, когато върна пленниците ви пред очите ви, казва Господ.

Ageu	Агей

Ageu 1

Ageu exorta o povo a reedificar o templo

[1] No segundo ano do rei Dario, no sexto mês, no primeiro dia do mês, veio a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Ageu, a Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e a Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, dizendo:

[2] Assim fala o SENHOR dos Exércitos: Este povo diz: Não veio ainda o tempo, o tempo em que a Casa do SENHOR deve ser edificada.

[3] Veio, pois, a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Ageu, dizendo:

[4] Acaso, é tempo de habitardes vós em casas apaineladas, enquanto esta casa permanece em ruínas?

[5] Ora, pois, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai o vosso passado.

[6] Tendes semeado muito e recolhido pouco; comeis, mas não chega para fartar-vos; bebeis, mas não dá para saciar-vos; vestis-vos, mas ninguém se aquece; e o que recebe salário, recebe-o para pô-lo num saquitel furado.

[7] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai o vosso passado.

[8] Subi ao monte, trazei madeira e edificai a casa; dela me agradarei e serei glorificado, diz o SENHOR.

[9] Esperastes o muito, e eis que veio a ser pouco, e esse pouco, quando o trouxestes para casa, eu com um assopro o dissipei. Por quê? – diz o SENHOR dos Exércitos;

Агей 1

Божия заповед за построяване на храма

[1] Във втората година на цар Дарий, в шестия месец, на първия ден от месеца, Господнето слово дойде чрез пророк Агей към управителя на Юдея Зоровавел, Салатииловия син, и към първосвещеника Исус, Йоседековия син, и каза:

[2] Така говори Господ на Силите: Този народ казва: Не е още времето, което щяло да дойде, времето да се построи Господният дом.

[3] Затова Господнето слово дойде чрез пророк Агей и каза:

[4] Време ли е самите вие да живеете в своите с дъски обковани къщи, докато този дом остава пуст?

[5] Сега така казва Господ на Силите: Помислете за постъпките си.

[6] Посяхте много, но малко събрахте; ядете, но не се насищате; пиете, но не се напивате; обличате се, но на никого не му е топло; и надничарят приема заплата, за да я сложи в скъсана кесия.

[7] Така казва Господ на Силите: Помислите за постъпките си.

[8] Качете се в гората и докарайте дърва, и постройте дома; и Аз ще благоволя в него и ще се прославя, казва Господ.

[9] Очаквахте много, а, ето, излезе малко; и когато го донесохте у дома си, Аз духнах на него. Защо? – казва Господ на Силите. Поради Моя дом, който остава

por causa da minha casa, que permanece em ruínas, ao passo que cada um de vós corre por causa de sua própria casa.

[10] Por isso, os céus sobre vós retêm o seu orvalho, e a terra, os seus frutos.

[11] Fiz vir a seca sobre a terra e sobre os montes; sobre o cereal, sobre o vinho, sobre o azeite e sobre o que a terra produz, como também sobre os homens, sobre os animais e sobre todo trabalho das mãos.

O povo atende ao Senhor

[12] Então, Zorobabel, filho de Salatiel, e Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e todo o resto do povo atenderam à voz do SENHOR, seu Deus, e às palavras do profeta Ageu, as quais o SENHOR, seu Deus, o tinha mandado dizer; e o povo temeu diante do SENHOR.

[13] Então, Ageu, o enviado do SENHOR, falou ao povo, segundo a mensagem do SENHOR, dizendo: Eu sou convosco, diz o SENHOR.

[14] O SENHOR despertou o espírito de Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e o espírito de Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e o espírito do resto de todo o povo; eles vieram e se puseram ao trabalho na Casa do SENHOR dos Exércitos, seu Deus,

[15] ao vigésimo quarto dia do sexto mês.

Ageu 2

A glória do segundo templo

пуст, докато вие тичате всеки в своята къща.

[10] И така, поради вас небето задържа росата си и земята възпира плода си;

[11] защото Аз повиках суша на земята и по горите, на житото, на виното и на дървеното масло, на всичко, което произвежда земята, на хората и на добитъка, и на всички трудове на човешките ръце.

[12] Тогава Зоровавел, Салатииловият син, и първосвещеникът Исус, Йоседековият син, и целият оцелял народ послуша гласа на Господа, своя Бог, и думите на пророк Агей, както го беше изпратил Господ, техният Бог; и народът се уплаши от Господа.

[13] Господният пратеник Агей говорѝ на народа с думите на Господнето послание: Аз съм с вас, казва Господ.

[14] И Господ възбуди духа на управителя на Юдея Зоровавел, Салатииловия син, и духа на първосвещеника Исус, Йоседековия син, и духа на целия оцелял народ и те дойдоха и работеха в дома на Господа на Силите, своя Бог,

[15] като започнаха на двадесет и четвъртия ден от шестия месец във втората година на цар Дарий.

Агей 2

Славата и светостта на новия храм

[1] No segundo ano do rei Dario, no sétimo mês, ao vigésimo primeiro do mês, veio a palavra do SENHOR por intermédio do profeta Ageu, dizendo:

[2] Fala, agora, a Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e a Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e ao resto do povo, dizendo:

[3] Quem dentre vós, que tenha sobrevivido, contemplou esta casa na sua primeira glória? E como a vedes agora? Não é ela como nada aos vossos olhos?

[4] Ora, pois, sê forte, Zorobabel, diz o SENHOR, e sê forte, Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e tu, todo o povo da terra, sê forte, diz o SENHOR, e trabalhai, porque eu sou convosco, diz o SENHOR dos Exércitos;

[5] segundo a palavra da aliança que fiz convosco, quando saístes do Egito, o meu Espírito habita no meio de vós; não temais.

[6] Pois assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda uma vez, dentro em pouco, farei abalar o céu, a terra, o mar e a terra seca;

[7] farei abalar todas as nações, e as coisas preciosas de todas as nações virão, e encherei de glória esta casa, diz o SENHOR dos Exércitos.

[8] Minha é a prata, meu é o ouro, diz o SENHOR dos Exércitos.

[9] A glória desta última casa será maior do que a da primeira, diz o SENHOR dos

[1] В седмия месец, на двадесет и първия ден от
месеца, Господнето слово дойде чрез пророк Агей и каза:

[2] Говорѝ сега на управителя на Юдея Зоровавел, Салатииловия син, и на първосвещеника Исус, Йоседековия син, и на оцелелия народ:

[3] Кой остава между вас, който е видял този дом в предишната му слава? А какъв го виждате сега? Не е ли такъв домв очите ви като нищо?

[4] Но ободри се сега, Зоровавеле, казва Господ; и ободри се, ти, първосвещенико, Исусе, сине Йоседеков; и ободрете се, всички хора на тази земя, казва Господ, и работете; защото Аз съм с вас, казва Господ на Силите.

[5] Според думите на завета Ми с вас, когато излязохте от Египет, Духът Ми ще пребъдва между вас; не бойте се.

[6] Защото така казва Господ на Силите: Още веднъж, след малко, Аз ще разтърся небето и земята, морето и сушата.

[7] Ще разтърся и всички народи; и те ще дойдат с най-отбраните си дарове; и Аз ще изпълня този дом със слава, казва Господ на Силите.

[8] Среброто е Мое и златото е Мое, казва Господ на Силите.

[9] Последната слава на този дом ще бъде по-голяма от предишната,

Exércitos; e, neste lugar, darei a paz, diz o SENHOR dos Exércitos.

казва Господна Силите; и на това място ще дам мир, казва Господ на Силите.

Repreendida a infidelidade do povo

10 Ao vigésimo quarto dia do mês nono, no segundo ano de Dario, veio a palavra do SENHOR por intermédio do profeta Ageu, dizendo:

10 На двадесет и четвъртия ден от деветия месец, във втората година на Дарий, Господнето слово дойде чрез пророк Агей и каза:

11 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Pergunta, agora, aos sacerdotes a respeito da lei:

11 Така казва Господ на Силите: Попитай сега свещениците относно закона:

12 Se alguém leva carne santa na orla de sua veste, e ela vier a tocar no pão, ou no cozinhado, ou no vinho, ou no azeite, ou em qualquer outro mantimento, ficará isto santificado? Responderam os sacerdotes: Não.

12 Ако някой носи осветено месо в полата на дрехата си и с полата допре хляб или вариво, или вино, или дървено масло, или каквото и да било ястие, това ще се освети ли? И свещениците отговориха: Няма да се освети.

13 Então, perguntou Ageu: Se alguém que se tinha tornado impuro pelo contato com um corpo morto tocar nalguma destas coisas, ficará ela imunda? Responderam os sacerdotes: Ficará imunda.

13 Тогава Агей каза: Ако някой, който е нечист от мъртво тяло, се допре до някое от тези неща, ще стане ли то нечисто? И свещениците отговориха: Ще стане нечисто.

14 Então, prosseguiu Ageu: Assim é este povo, e assim esta nação perante mim, diz o SENHOR; assim é toda a obra das suas mãos, e o que ali oferecem: tudo é imundo.

14 Тогава Агей добави: Така са тези хора и така е този народ пред Мене, казва Господ, така е и всяко дело на ръцете им; и каквото принасят там, е нечисто.

15 Agora, pois, considerai tudo o que está acontecendo desde aquele dia. Antes de pordes pedra sobre pedra no templo do SENHOR,

15 И сега ви моля, размислете как беше в миналото до днес, преди да е бил положен камък върху камък в Господнияхрам:

16 antes daquele tempo, alguém vinha a um monte de vinte medidas, e havia somente dez; vinha ao lagar para tirar cinqüenta, e havia somente vinte.

16 през цялото това време, когато някой отидеше при един куп, който е бил от двадесет мери, те излизаха само десет; когато отидеше при лина, за да източи петдесет мери, имаше само двадесет;

[17] Eu vos feri com queimaduras, e com ferrugem, e com saraiva, em toda a obra das vossas mãos; e não houve, entre vós, quem voltasse para mim, diz o SENHOR.

[18] Considerai, eu vos rogo, desde este dia em diante, desde o vigésimo quarto dia do mês nono, desde o dia em que se fundou o templo do SENHOR, considerai nestas coisas.

[19] Já não há semente no celeiro. Além disso, a videira, a figueira, a romeira e a oliveira não têm dado os seus frutos; mas, desde este dia, vos abençoarei.

A promessa do Senhor a Zorobabel

[20] Veio a palavra do SENHOR segunda vez a Ageu, ao vigésimo quarto dia do mês, dizendo:

[21] Fala a Zorobabel, governador de Judá: Farei abalar o céu e a terra;

[22] derribarei o trono dos reinos e destruirei a força dos reinos das nações; destruirei o carro e os que andam nele; os cavalos e os seus cavaleiros cairão, um pela espada do outro.

[23] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, tomar-te-ei, ó Zorobabel, filho de Salatiel, servo meu, diz o SENHOR, e te farei como um anel de selar, porque te escolhi, diz o SENHOR dos Exércitos.

[17] поразих ви с изсушителен вятър, с мана и с градушка във всички дела на ръцете ви; но вие не се обърнахте към Мене, казва Господ.

[18] А сега, размислете как ще бъде от днес нататък – от двадесет и четвъртия ден на деветия месец, – от деня, когато бе положена основата на Господния храм, – размислете го:

[19] посятото още ли е в житницата? При това лозата, смокинята, нарът и маслината още не са родили плод; обачеот днес ще ви благословя.

Божието обещание за Зоровавел

[20] И Господнето слово дойде втори път към Агей на двадесет и четвъртия ден от месеца и каза:

[21] Говор ѝ на управителя на Юдея Зоровавел: Аз ще разтреса небето и земята;

[22] ще преобърна престола на царствата и ще съборя силата на царствата на народите; ще прекатуря колесниците и онези, които се возят на тях; и конете и ездачите им ще паднат – всеки от меча на брат си.

[23] В онзи ден, казва Господ на Силите, ще взема тебе, служителю Мой, Зоровавелю, сине Салатиилов, казва Господ, и ще те положа като печат; защото те избрах, казва Господ на Силите.

Zacarias	Захария

Zacarias 1

Exortação ao arrependimento

[1] No oitavo mês do segundo ano de Dario, veio a palavra do SENHOR ao profeta Zacarias, filho de Baraquias, filho de Ido, dizendo:

[2] O SENHOR se irou em extremo contra vossos pais.

[3] Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tornai-vos para mim, diz o SENHOR dos Exércitos, e eu me tornarei para vós outros, diz o SENHOR dos Exércitos.

[4] Não sejais como vossos pais, a quem clamavam os primeiros profetas, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Convertei-vos, agora, dos vossos maus caminhos e das vossas más obras; mas não ouviram, nem me atenderam, diz o SENHOR.

[5] Vossos pais, onde estão eles? E os profetas, acaso, vivem para sempre?

[6] Contudo, as minhas palavras e os meus estatutos, que eu prescrevi aos profetas, meus servos, não alcançaram a vossos pais? Sim, estes se arrependeram e disseram: Como o SENHOR dos Exércitos fez tenção de nos tratar, segundo os nossos caminhos e segundo as nossas obras, assim ele nos fez.

A primeira visão: os cavalos

[7] No vigésimo quarto dia do mês undécimo, que é o mês de sebate, no segundo ano de Dario, veio a palavra do SENHOR ao

Захария 1

Призив за покаяние

[1] В осмия месец, през втората година на Дарий, Господнето слово дойде към пророк Захария, син на Варахия, син на Идо, и каза:

[2] Господ се разгневи много на бащите ви.

[3] Затова им кажи: Така казва Господ на Силите: Върнете се при Мене, казва Господ на Силите; и Аз ще се върна при вас, казва Господ на Силите.

[4] Не ставайте такива, каквито бяха бащите ви, към които предишните пророци викаха и казаха: Така казва Господ на Силите: Върнете се сега от нечестивите си пътища и от лошите си дела, но те не послушаха, нито Ми обърнаха внимание, казва Господ.

[5] Бащите ви къде са? И пророците живеят ли вечно?

[6] Но думите Ми и наредбите, които заповядах на слугите Си, пророците, не сполетяха ли бащите ви? И те се обърнаха и казаха: Както Господ на Силите е намислил да постъпи с нас според постъпките ни и според делата ни, така и постъпи с нас.

Видение за конници

[7] На двадесет и четвъртия ден от единадесетия месец, който е месец Сават, във втората година на Дарий, Господнето слово дойде към

profeta Zacarias, filho de Baraquias, filho de Ido.

8 Tive de noite uma visão, e eis um homem montado num cavalo vermelho; estava parado entre as murteiras que havia num vale profundo; atrás dele se achavam cavalos vermelhos, baios e brancos.

9 Então, perguntei: meu senhor, quem são estes? Respondeu-me o anjo que falava comigo: Eu te mostrarei quem são eles.

10 Então, respondeu o homem que estava entre as murteiras e disse: São os que o SENHOR tem enviado para percorrerem a terra.

11 Eles responderam ao anjo do SENHOR, que estava entre as murteiras, e disseram: Nós já percorremos a terra, e eis que toda a terra está, agora, repousada e tranqüila.

12 Então, o anjo do SENHOR respondeu: Ó SENHOR dos Exércitos, até quando não terás compaixão de Jerusalém e das cidades de Judá, contra as quais estás indignado faz já setenta anos?

13 Respondeu o SENHOR com palavras boas, palavras consoladoras, ao anjo que falava comigo.

14 E este me disse: Clama: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Com grande empenho, estou zelando por Jerusalém e por Sião.

15 E, com grande indignação, estou irado contra as nações que vivem confiantes;

пророк Захария, син на Варахия, син на Идо, и каза:

8 Видях нощем един човек, който яздеше на червен кон и стоеше между миртовите дървета, които бяха в едно сенчесто място; и зад него имаше червени, пъстри и бели коне.

9 Тогава казах: Господарю мой, кои са тези? И ангелът, който говореше с мене, ми отговори: Аз ще ти покажа кои са тези.

10 Човекът, който стоеше между миртите, отвърна: Те са онези, които Господизпрати да обходят света.

11 И като проговориха на ангела Господен, който стоеше между миртите, казаха: Ние обходихме света: и, ето, целият свят седи спокойно и е тих.

12 Тогава ангелът Господен отговори: Господи на Силите, докога няма да покажеш милост към Йерусалим и Юдейските градове, против които си негодувал през тези седемдесет години?

13 А Господ отговори с добри думи, с утешителни думи на ангела, който говореше с мен.

14 И така ангелът, който говореше с мене, ми каза: Извикай и кажи: Така казва Господ на Силите: Ревнувам твърде силно за Йерусалим и за Сион;

15 и много се сърдя на охолните народи; защото като се разсърдих само малко, те

porque eu estava um pouco indignado, e elas agravaram o mal.

16 Portanto, assim diz o SENHOR: Voltei-me para Jerusalém com misericórdia; a minha casa nela será edificada, diz o SENHOR dos Exércitos, e o cordel será estendido sobre Jerusalém.

17 Clama outra vez, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: As minhas cidades ainda transbordarão de bens; o SENHOR ainda consolará a Sião e ainda escolherá a Jerusalém.

A segunda visão: os quatro chifres e os quatro ferreiros

18 Levantei os olhos e vi, e eis quatro chifres.

19 Perguntei ao anjo que falava comigo: que é isto? Ele me respondeu: São os chifres que dispersaram a Judá, a Israel e a Jerusalém.

20 O SENHOR me mostrou quatro ferreiros.

21 Então, perguntei: que vêm fazer estes? Ele respondeu: Aqueles são os chifres que dispersaram a Judá, de maneira que ninguém pode levantar a cabeça; estes ferreiros, pois, vieram para os amedrontar, para derribar os chifres das nações que levantaram o seu poder contra a terra de Judá, para a espalhar.

Zacarias 2

A terceira visão: Jerusalém é medida

1 Tornei a levantar os olhos e vi, e eis um homem que tinha na mão um cordel de medir.

спомогнаха за наскърбяването на Израил.

16 Затова така казва Господ: Аз съм се върнал с милост в Йерусалим; домът Ми ще бъде построен в него, казва Господ на Силите; и връв ще бъде опъната върху Йерусалим.

17 Извикай още веднъж и кажи: Така казва Господ на Силите: Градовете Ми още ще преливат от благосъстояние; и Господ още ще утеши Сион и пак ще избере Йерусалим.

Видение за четири рога и четирима ковачи

18 И като повдигнах очите си, видях четири рога.

19 И казах на ангела, който говореше с мене: Какви са тези рогове? А той ми отговори: Това са роговете, които разпръснаха Юдея, Израил и Йерусалим.

20 Тогава Господ ми показа четирима ковачи.

21 Попитах: Какво са дошли да правят тези? И Той отговори: Онези са роговете, които разпръснаха Юдея, така че никой не повдигаше главата си; но тези са дошли да ги уплашат и да повалят роговете на народите, които повдигнаха рог против Юдейската земя, за да я разпръснат.

Захария 2

Видение за землемерна връв

1 След това повдигнах очите си и видях, и, ето, човек с връв за мерене в ръката му.

[2] Então, perguntei: para onde vais tu? Ele me respondeu: Medir Jerusalém, para ver qual é a sua largura e qual o seu comprimento.

[3] Eis que saiu o anjo que falava comigo, e outro anjo lhe saiu ao encontro.

[4] E lhe disse: Corre, fala a este jovem: Jerusalém será habitada como as aldeias sem muros, por causa da multidão de homens e animais que haverá nela.

[5] Pois eu lhe serei, diz o SENHOR, um muro de fogo em redor e eu mesmo serei, no meio dela, a sua glória.

Israel exortado a voltar para Sião

[6] Eh! Eh! Fugi, agora, da terra do Norte, diz o SENHOR, porque vos espalhei como os quatro ventos do céu, diz o SENHOR.

[7] Eh! Salva-te, ó Sião, tu que habitas com a filha da Babilônia.

[8] Pois assim diz o SENHOR dos Exércitos: Para obter ele a glória, enviou-me às nações que vos despojaram; porque aquele que tocar em vós toca na menina do seu olho.

[9] Porque eis aí agitarei a mão contra eles, e eles virão a ser a presa daqueles que os serviram; assim, sabereis vós que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou.

[10] Canta e exulta, ó filha de Sião, porque eis que venho e habitarei no meio de ti, diz o SENHOR.

[11] Naquele dia, muitas nações se ajuntarão ao SENHOR e serão o meu povo; habitarei

[2] Тогава казах: Къде отиваш? А той ми отвърна: Да измеря Йерусалим, за да видя каква е широчината му и каква е дължината му.

[3] И ето, ангелът, който говореше с мен, излезе; и друг ангел излезе да го посрещне и му каза:

[4] Тичай, говорѝ на този юноша: Йерусалим ще бъде населен без стени поради многото хора и добитък в него;

[5] защото Аз, казва Господ, ще бъда огнена стена около него и ще бъда славата сред него.

[6] О! О! Бягайте от северната земя, казва Господ; защото ще ви разширя към четирите небесни ветрища, казва Господ.

[7] О! Отърви се, сионова дъще, която живееш с вавилонската дъщеря.

[8] Защото така казва Господ на Силите: След възстановяването на славата Той ме изпрати при народите, които ви ограбиха; понеже който засяга вас, засяга зеницата на окото Му.

[9] Защото аз ще помахам с ръката си върху тях и те ще станат плячка на онези, които са им работили; и ще познаете, че Господ на Силите ме е изпратил.

[10] Пей и се радвай, Сионова дъще; защото Аз ида и ще обитавам сред тебе, казва Господ.

[11] И в онзи ден много народи ще се прилепят към Господа и ще бъдат Мой

no meio de ti, e saberás que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou a ti.

12 Então, o SENHOR herdará a Judá como sua porção na terra santa e, de novo, escolherá a Jerusalém.

13 Cale-se toda carne diante do SENHOR, porque ele se levantou da sua santa morada.

Zacarias 3

A quarta visão: o sumo sacerdote Josué

1 Deus me mostrou o sumo sacerdote Josué, o qual estava diante do Anjo do SENHOR, e Satanás estava à mão direita dele, para se lhe opor.

2 Mas o SENHOR disse a Satanás: O SENHOR te repreende, ó Satanás; sim, o SENHOR, que escolheu a Jerusalém, te repreende; não é este um tição tirado do fogo?

3 Ora, Josué, trajado de vestes sujas, estava diante do Anjo.

4 Tomou este a palavra e disse aos que estavam diante dele: Tirai-lhe as vestes sujas. A Josué disse: Eis que tenho feito que passe de ti a tua iniqüidade e te vestirei de finos trajes.

5 E disse eu: ponham-lhe um turbante limpo sobre a cabeça. Puseram-lhe, pois, sobre a cabeça um turbante limpo e o vestiram com trajes próprios; e o Anjo do SENHOR estava ali,

6 protestou a Josué e disse:

7 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Se andares nos meus caminhos e observares os meus preceitos, também tu julgarás a

народ, и Аз ще обитавам сред теб, и ще познаеш, че Господ на Силите ме е изпратил при теб.

12 И Господ ще наследи Юда за Свой дял в святата земя и пак ще избере Йерусалим.

13 Всяка твар да замълчи пред Господа; защото Той се е събудил от святото Си обиталище.

Захария 3

Видение за Първосвещеника

1 И Господ ми показа първосвещеника Исус, който стоеше пред ангела Господен; и Сатана стоеше отдясно му, за да му се възпротиви.

2 Господ каза на Сатана: Господ да те смъмри, Сатано; да! Да те смъмри Господ, Който избра Йерусалим. Не е ли той една главня, изтръгната от огън?

3 А Исус беше в изцапани дрехи, като стоеше пред ангела.

4 И ангелът проговори на стоящите пред него: Съблечете от него изцапаните дрехи. А на него каза: Ето, отнех от тебе беззаконието ти и ще те облека в тържествени одежди.

5 Тогава казах: Нека сложат хубава митра на главата му. И така, сложиха хубава митра на главата му и го облякоха с дрехи, докато ангелът Господен стоеше наблизо.

6 Ангелът Господен заяви на Исус:

7 Така казва Господ на Силите: Ако ходиш в пътищата Ми и ако бдиш в службата пред Мене, тогава ти пак ще

minha casa e guardarás os meus átrios, e te darei livre acesso entre estes que aqui se encontram.

8 Ouve, pois, Josué, sumo sacerdote, tu e os teus companheiros que se assentam diante de ti, porque são homens de presságio; eis que eu farei vir o meu servo, o Renovo.

9 Porque eis aqui a pedra que pus diante de Josué; sobre esta pedra única estão sete olhos; eis que eu lavrarei a sua escultura, diz o SENHOR dos Exércitos, e tirarei a iniqüidade desta terra, num só dia.

10 Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, cada um de vós convidará ao seu próximo para debaixo da vide e para debaixo da figueira.

пазиш дома Ми и пак ще пазиш дворовете Ми, и ще ти дам свободен достъп между стоящите тук.

8 Слушай сега, първосвещенико Исусе, ти и другарите ти, които седят пред тебе (понеже и те са хора, поставени за знамение), защото, ето, Аз ще доведа Слугата Си, Отрасъла.

9 Защото ето камъка, Който положих пред Исус, на този единствен камък има седем очи; ето, Аз ще изсека издълбаното на него, казва Господ на Силите, и ще изгладя беззаконието на тази земя в един ден.

10 В онзи ден, казва Господ на Силите, ще поканите всеки ближния си под лозата си и под смокинята си.

Zacarias 4

A quinta visão: o candelabro de ouro entre duas oliveiras

1 Tornou o anjo que falava comigo e me despertou, como a um homem que é despertado do seu sono,

2 e me perguntou: Que vês? Respondi: olho, e eis um candelabro todo de ouro e um vaso de azeite em cima com as suas sete lâmpadas e sete tubos, um para cada uma das lâmpadas que estão em cima do candelabro.

3 Junto a este, duas oliveiras, uma à direita do vaso de azeite, e a outra à sua esquerda.

4 Então, perguntei ao anjo que falava comigo: meu senhor, que é isto?

Захария 4

Видение за златен светилник и две маслинови дървета

1 И ангелът, който говореше с мене, се върна и ме събуди, както човек, който се събужда от сън.

2 Той ми каза: Какво виждаш? Аз отговорих: Погледнах и видях – светилник, цял от злато, с чаша отгоре му, със седемте светила на него и със седем отвора на седемте светилника, които са върху му,

3 и край него две маслинени дървета – едно отдясно на чашата и едно отляво на нея.

4 Отново проговорих и попитах ангела, който говореше с мене: Какви са тези, господарю мой?

[5] Respondeu-me o anjo que falava comigo: Não sabes tu que é isto? Respondi: não, meu senhor.

[5] А ангелът, който говореше с мене, ми отговори: Не знаеш ли какви са тези? И казах: Не зная, господарю мой.

[6] Prosseguiu ele e me disse: Esta é a palavra do SENHOR a Zorobabel: Não por força nem por poder, mas pelo meu Espírito, diz o SENHOR dos Exércitos.

[6] Тогава ми каза: Ето Господнето слово към Зоровавел, което казва: Не чрез сила, нито чрез мощ, а чрез Духа Ми, казва Господ на Силите.

[7] Quem és tu, ó grande monte? Diante de Zorobabel serás uma campina; porque ele colocará a pedra de remate, em meio a aclamações: Haja graça e graça para ela!

[7] Какво си ти, планино велика? Пред Зоровавел – поле! Той ще изнесе връхния камък с възклицание: Благодат! Благодат на него!

[8] Novamente, me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[8] При това Господнето слово дойде към мен и каза:

[9] As mãos de Zorobabel lançaram os fundamentos desta casa, elas mesmas a acabarão, para que saibais que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou a vós outros.

[9] Ръцете на Зоровавел положиха основата на този дом; неговите ръце също ще го изкарат; и ще познаеш, че Господ на Силите ме е пратил при вас.

[10] Pois quem despreza o dia dos humildes começos, esse alegrar-se-á vendo o prumo na mão de Zorobabel. Aqueles sete olhos são os olhos do SENHOR, que percorrem toda a terra.

[10] Защото кой презира този ден на малките работи? Понеже тези ще се радват, т. е. тези седем, които са очите Господни, които тичат през целия свят, като видят отвеса в ръката на Зоровавел.

[11] Prossegui e lhe perguntei: que são as duas oliveiras à direita e à esquerda do candelabro?

[11] Тогава му отговорих: Какви са тези две маслинени дървета отдясно на светилника и отляво?

[12] Tornando a falar-lhe, perguntei: que são aqueles dois raminhos de oliveira que estão junto aos dois tubos de ouro, que vertem de si azeite dourado?

[12] И втори път му казах: Какви са тези две маслинени клончета, които през двата златни отвора изпразват от себе си маслото като злато?

[13] Ele me respondeu: Não sabes que é isto? Eu disse: não, meu senhor.

[13] А той ми отговори: Не знаеш ли какви са те? Аз казах: Не зная, господарю мой.

[14] Então, ele disse: São os dois ungidos, que assistem junto ao SENHOR de toda a terra.

Zacarias 5

A sexta visão: o rolo voante

[1] Tornei a levantar os olhos e vi, e eis um rolo voante.

[2] Perguntou-me o anjo: Que vês? Eu respondi: vejo um rolo voante, que tem vinte côvados de comprimento e dez de largura.

[3] Então, me disse: Esta é a maldição que sai pela face de toda a terra, porque qualquer que furtar será expulso segundo a maldição, e qualquer que jurar falsamente será expulso também segundo a mesma.

[4] Fá-la-ei sair, diz o SENHOR dos Exércitos, e a farei entrar na casa do ladrão e na casa do que jurar falsamente pelo meu nome; nela, pernoitará e consumirá a sua madeira e as suas pedras.

A sétima visão: a mulher e o efa

[5] Saiu o anjo que falava comigo e me disse: Levanta, agora, os olhos e vê que é isto que sai.

[6] Eu perguntei: que é isto? Ele me respondeu: É um efa que sai. Disse ainda: Isto é a iniqüidade em toda a terra.

[7] Eis que foi levantada a tampa de chumbo, e uma mulher estava sentada dentro do efa.

[14] Тогава отвърна: Те са двамата помазани, които стоят при Господаря на целия свят.

Захария 5

Видение за летящ свитък

[1] Тогава пак като повдигнах очите си, видях и, ето – летящ свитък.

[2] Той ми каза: Какво виждаш? И отговорих: Виждам летящ свитък, дълъг двадесет лакти и широк десет лакти.

[3] И ми каза: Това е проклятието, което се простира по лицето на цялата страна; защото всеки, който краде, ще бъде изтребен, както е написано в него от едната му страна, и всеки, който се кълне лъжливо, ще бъде изтребен, както е написано в него от другата му страна.

[4] Аз ще я направя да излезе и тя ще влезе в къщата на крадеца и в къщата на кълнещия се лъжливо в Моето име; и като остане сред къщата му, ще я разори – както дърветата ѝ, така и камъните ѝ.

Видение за жена сред ефа

[5] Тогава ангелът, който говореше с мен, излезе и ми каза: Повдигни очите си и виж какво е това, което излиза.

[6] Аз попитах: Какво е това? А той отговори: Това, което излиза, е ефа. Каза още: Това ги представлява, каквито са, по цялата земя

[7] (и, ето, един талант олово се вдигаше); и ето една жена, седяща сред ефата.

[8] Prosseguiu o anjo: Isto é a impiedade. E a lançou para o fundo do efa, sobre cuja boca pôs o peso de chumbo.

[9] Levantei os olhos e vi, e eis que saíram duas mulheres; havia vento em suas asas, que eram como de cegonha; e levantaram o efa entre a terra e o céu.

[10] Então, perguntei ao anjo que falava comigo: para onde levam elas o efa?

[11] Respondeu-me: Para edificarem àquela mulher uma casa na terra de Sinar, e, estando esta acabada, ela será posta ali em seu próprio lugar.

Zacarias 6

A oitava visão: os quatro carros

[1] Outra vez, levantei os olhos e vi, e eis que quatro carros saíam dentre dois montes, e estes montes eram de bronze.

[2] No primeiro carro, os cavalos eram vermelhos, no segundo, pretos,

[3] no terceiro, brancos e no quarto, baios; todos eram fortes.

[4] Então, perguntei ao anjo que falava comigo: que é isto, meu senhor?

[5] Respondeu-me o anjo: São os quatro ventos do céu, que saem donde estavam perante o SENHOR de toda a terra.

[6] O carro em que estão os cavalos pretos sai para a terra do Norte; o dos brancos, após eles; o dos baios, para a terra do Sul.

[8] Каза още: Това е нечестието. И я хвърли сред ефата; после хвърли оловната теглилка в устата на ефата.

[9] Тогава, като повдигнах очите си, видях, че излизаха две жени, които летяха като вятър; защото имаха крила като на щъркел; и вдигнаха ефата между земята и небето.

[10] Тогава казах на ангела, който говореше с мене: Къде отнасят ефата?

[11] А той ми отвърна: За да построят за нея къща в земята Сенаар; и когато се приготви, тя ще бъде поставена там на своето място.

Захария 6

Видение за четири колесници

[1] И пак повдигнах очите си и погледнах, и, ето, четири колесници излизаха отсред две планини; а планините бяха медни.

[2] В първата колесница имаше червени коне, във втората колесница – черни коне,

[3] в третата колесница – бели коне, а в четвъртата колесница – пъстри и сиви коне.

[4] Тогава проговорих на ангела, който говореше с мене: Кои са тези, господарю мой?

[5] И ангелът ми отговори: Тези са четирите небесни духа, които излизат отпред Господаря на целия свят, пред Когото са стоели.

[6] Черните коне, които са в едната колесница, излизат към северната страна и белите излизат след

тях; а пъстрите излизат към южната страна.

7 Saem, assim, os cavalos fortes, forcejando por andar avante, para percorrerem a terra. O SENHOR lhes disse: Ide, percorrei a terra. E percorriam a terra.

7 Но пепелявите, като излязоха, поискаха да отидат и да обходят света; и той имказа: Идете, обходете. И така те обходиха света.

8 E me chamou e me disse: Eis que aqueles que saíram para a terra do Norte fazem repousar o meu Espírito na terra do Norte.

8 Тогава ангелът извика към мен и ми говорѝ: Виж, онези, които излизат към северната страна, успокоиха духа Ми в северната страна.

A coroação de Josué. O Renovo

Възвеличаване на първосвещеника Исус – предобраз на Отрасъла

9 A palavra do SENHOR veio a mim, dizendo:

9 И Господнето слово дойде към мен и каза:

10 Recebe dos que foram levados cativos, a saber, de Heldai, de Tobias e de Jedaías, e vem tu no mesmo dia e entra na casa de Josias, filho de Sofonias, para a qual vieram da Babilônia.

10 От върналите се от плен, т. е. от Халдея, от Товия и от Йедайя, вземи и ела в същия ден, и влез в къщата на Йосия, Софониевия син, където дойдоха от Вавилон.

11 Recebe, digo, prata e ouro, e faze coroas, e põe-nas na cabeça de Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote.

11 Да! Вземи от тях сребро и злато, направи корони и ги положи на главата на първосвещеника Исус, Йоседековия син;

12 E dize-lhe: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis aqui o homem cujo nome é Renovo; ele brotará do seu lugar e edificará o templo do SENHOR.

12 и му говори: Така говори Господ на Силите, Който казва: Ето мъжа, чието име е Отрасъл; той ще израсте от мястото си и ще построи храма Господен.

13 Ele mesmo edificará o templo do SENHOR e será revestido de glória; assentar-se-á no seu trono, e dominará, e será sacerdote no seu trono; e reinará perfeita união entre ambos os ofícios.

13 Да! Той ще построи храма Господен; и като приеме славата, ще седне на престола си като управител; ще бъде и свещеник на престола си; и съвещание за установяване на мир ще има между двамата.

[14] As coroas serão para Helém, para Tobias, para Jedaías e para Hem, filho de Sofonias, como memorial no templo do SENHOR.

[15] Aqueles que estão longe virão e ajudarão no edificar o templo do SENHOR, e sabereis que o SENHOR dos Exércitos me enviou a vós outros. Isto sucederá se diligentemente ouvirdes a voz do SENHOR, vosso Deus.

Zacarias 7

O jejum que não agrada a Deus

[1] No quarto ano do rei Dario, veio a palavra do SENHOR a Zacarias, no dia quarto do nono mês, que é quisleu.

[2] Quando de Betel foram enviados Sarezer, e Regém-Meleque, e seus homens, para suplicarem o favor do SENHOR,

[3] perguntaram aos sacerdotes, que estavam na Casa do SENHOR dos Exércitos, e aos profetas: Continuaremos nós a chorar, com jejum, no quinto mês, como temos feito por tantos anos?

[4] Então, a palavra do SENHOR dos Exércitos me veio a mim, dizendo:

[5] Fala a todo o povo desta terra e aos sacerdotes: Quando jejuastes e pranteastes, no quinto e no sétimo mês, durante estes setenta anos, acaso, foi para mim que jejuastes, com efeito, para mim?

[6] Quando comeis e bebeis, não é para vós mesmos que comeis e bebeis?

[7] Não ouvistes vós as palavras que o SENHOR pregou pelo ministério dos

[14] Короните ще бъдат дадени на Елема, на Товия, на Йедайя и на Хена, Софониевия син, за спомен в Господнияхрам.

[15] И далечни народи ще дойдат и ще градят в Господния храм; и ще познаете, че Господ на Силите ме е пратил при вас. А това ще се сбъдне, ако послушате внимателно гласа на Господа, вашия Бог.

Захария 7

Осъждане на неискрения пост и на потисничеството

[1] В четвъртата година на цар Дарий Господнето слово дойде към Захария, на четвъртия ден от деветия месец, месецХаслев.

[2] А жителите на Ветил бяха пратили Сарасар, Регемелех и хората им да искат Господнето благоволение

[3] и да говорят на свещениците от дома на Господа на Силите и на пророците: Да плача ли в петия месец, като се отделя, както вече съм правил толкова години?

[4] Тогава словото от Господа на Силите дойде към мен и каза:

[5] Говорѝ на целия народ на тази земя и на свещениците: Когато постехте и скърбяхте в петия и в седмия месец през тези седемдесет години, наистина за Мене ли постехте, за Мене?

[6] И когато ядехте и пиехте, не ядехте ли и не пиехте ли за себе си?

[7] Не са ли тези думите, които Господ е говорил чрез предишните пророци,

profetas que nos precederam, quando Jerusalém estava habitada e em paz com as suas cidades ao redor dela, e o Sul e a campina eram habitados?

когато Йерусалим беше населен и благоденстваше, както и околните на него градове, и когато южната и полската страни бяха населени?

A desobediência foi a causa do cativeiro

[8] A palavra do SENHOR veio a Zacarias, dizendo:

[8] Господнето слово дойде отново към Захария и каза:

[9] Assim falara o SENHOR dos Exércitos: Executai juízo verdadeiro, mostrai bondade e misericórdia, cada um a seu irmão;

[9] Така е говорил Господ на Силите, като е казал: Съдете справедливо и показвайте милост и състрадание всеки към брат си,

[10] não oprimais a viúva, nem o órfão, nem o estrangeiro, nem o pobre, nem intente cada um, em seu coração, o mal contra o seu próximo.

[10] не угнетявайте вдовицата, сирачето, чужденеца или сиромаха и никой от вас да не измисля зло в сърцето си против брат си.

[11] Eles, porém, não quiseram atender e, rebeldes, me deram as costas e ensurdeceram os ouvidos, para que não ouvissem.

[11] Но те отказаха да слушат, оттеглиха плещите си и запушиха ушите си, за да не чуват.

[12] Sim, fizeram o seu coração duro como diamante, para que não ouvissem a lei, nem as palavras que o SENHOR dos Exércitos enviara pelo seu Espírito, mediante os profetas que nos precederam; daí veio a grande ira do SENHOR dos Exércitos.

[12] Дори превърнаха сърцето си в камък, за да не слушат закона и думите, които Господ на Силите беше пратил чрез Духа Си чрез предишните пророци; поради което дойде голям гняв от Господа на Силите.

[13] Visto que eu clamei, e eles não me ouviram, eles também clamaram, e eu não os ouvi, diz o SENHOR dos Exércitos.

[13] Затова, както Той викаше, а те не слушаха, така и те ще викат, казва Господ на Силите, но Аз няма да слушам;

[14] Espalhei-os com um turbilhão por entre todas as nações que eles não conheceram; e a terra foi assolada atrás deles, de sorte que ninguém passava por ela, nem voltava; porque da terra desejável fizeram uma desolação.

[14] а ще ги разпръсна като с вихрушка между всички народи, които те не познаваха. Така страната запустя след тях, нямаше кой да заминава и да се връща, защото запустиха плодородната земя.

Zacarias 8

Sião restaurada

1 Veio a mim a palavra do SENHOR dos Exércitos, dizendo:

2 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tenho grandes zelos de Sião e com grande indignação tenho zelos dela.

3 Assim diz o SENHOR: Voltarei para Sião e habitarei no meio de Jerusalém; Jerusalém chamar-se-á a cidade fiel, e o monte do SENHOR dos Exércitos, monte santo.

4 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda nas praças de Jerusalém sentar-se-ão velhos e velhas, levando cada um na mão o seu arrimo, por causa da sua muita idade.

5 As praças da cidade se encherão de meninos e meninas, que nelas brincarão.

6 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Se isto for maravilhoso aos olhos do restante deste povo naqueles dias, será também maravilhoso aos meus olhos? – diz o SENHOR dos Exércitos.

7 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que salvarei o meu povo, tirando-o da terra do Oriente e da terra do Ocidente;

8 eu os trarei, e habitarão em Jerusalém; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus, em verdade e em justiça.

9 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Sejam fortes as mãos de todos vós que nestes dias ouvis estas palavras da boca dos profetas, a saber, nos dias em que foram postos os fundamentos da Casa do SENHOR dos

Захария 8

Обещание за мир и благоденствие в Йерусалим

1 И словото от Господа на Силите дойде към мен и каза:

2 Така казва Господ на Силите: Ревнувам много силно за Сион, дори ревнувам за него с голяма ярост.

3 Така казва Господ: Върнах се към Сион и ще обитавам сред Йерусалим; и Йерусалим ще се нарече град на Истината и хълм на Господа на Силите, Святия хълм.

4 Така казва Господ на Силите: Още ще стоят старци и баби в йерусалимските улици, всеки с тояга в ръката си поради дълбоката си старост.

5 И улиците на града ще бъдат пълни с момчета и момичета, играещи по пътищата му.

6 Така казва Господ на Силите: Ако това се види чудно в очите на останалите от този народ в тези дни, ще се види ли чудно и в Моите очи?

7 Така казва Господ на Силите: Ето, Аз ще отърва народа Си от източната страна и от западната страна;

8 и като ги доведа, те ще се заселят сред Йерусалим; и ще бъдат Мой народ и Аз ще бъда техен Бог в истина и правда.

9 Така казва Господ на Силите: Укрепете ръцете си, вие, които в тези дни слушате тези думи чрез устата на пророците, които пророкуваха в деня, когато бе положена основата на дома

Exércitos, para que o templo fosse edificado.

10 Porque, antes daqueles dias, não havia salário para homens, nem os animais lhes davam ganho, não havia paz para o que entrava, nem para o que saía, por causa do inimigo, porque eu incitei todos os homens, cada um contra o seu próximo.

11 Mas, agora, não serei para com o restante deste povo como nos primeiros dias, diz o SENHOR dos Exércitos.

12 Porque haverá sementeira de paz; a vide dará o seu fruto, a terra, a sua novidade, e os céus, o seu orvalho; e farei que o resto deste povo herde tudo isto.

13 E há de acontecer, ó casa de Judá, ó casa de Israel, que, assim como fostes maldição entre as nações, assim vos salvarei, e sereis bênção; não temais, e sejam fortes as vossas mãos.

14 Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos: Como pensei fazer-vos mal, quando vossos pais me provocaram à ira, diz o SENHOR dos Exércitos, e não me arrependi,

15 assim pensei de novo em fazer bem a Jerusalém e à casa de Judá nestes dias; não temais.

16 Eis as coisas que deveis fazer: Falai a verdade cada um com o seu próximo, executai juízo nas vossas portas, segundo a verdade, em favor da paz;

на Господана Силите, т. е. на храма, за да се построи.

10 Защото преди онези дни нямаше надница за човека или наем за животно, нито мир за пътуващия поради противника; защото настроих всички хора – всеки против ближния му.

11 Но сега няма да се отнасям към останалите от този народ, както в предишните дни, казва Господ на Силите.

12 Защото ще има семе, както във времена мир, лозата ще дава плода си, земята ще дава плодовете си и небето ще дава росата си; и на останалите от този народ ще дам да наследят всички тези неща.

13 И както бяхте предмет на проклятие между народите, доме Юдов и доме Израилев, така ще ви избавя, че да станете предмет на благословение. Не бойте се; нека се укрепят ръцете ви.

14 Защото така казва Господ на Силите: Както намислих да ви сторя зло, когато бащите ви Ме разгневиха, казва Господна Силите, и не се разкаях,

15 така пак в тези дни намислих да сторя добро на Йерусалим и на Юдовия дом; не бойте се.

16 Ето какво трябва да правите: Говорете истина всеки на ближния си; и отсъдете в портите си присъдата на истина и мир.

[17] nenhum de vós pense mal no seu coração contra o seu próximo, nem ame o juramento falso, porque a todas estas coisas eu aborreço, diz o SENHOR.

[17] Никой от вас да не измисли зло в сърцето си против ближния си и не обичайте лъжлива клетва; защото всички тези са неща, които мразя, казва Господ.

[18] A palavra do SENHOR dos Exércitos veio a mim, dizendo:

[18] И словото от Господа на Силите дойде към мен и каза:

[19] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: O jejum do quarto mês, e o do quinto, e o do sétimo, e o do décimo serão para a casa de Judá regozijo, alegria e festividades solenes; amai, pois, a verdade e a paz.

[19] Така казва Господ на Силите: Постът в четвъртия, постът в петия, постът в седмия и постът в десетия месец ще станат за Юдовия дом радост и веселие и весели празници; затова обичайте истината и мира.

[20] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda sucederá que virão povos e habitantes de muitas cidades;

[20] Така казва Господ на Силите: Също ще има време, когато ще дойдат хора и жителите на много градове;

[21] e os habitantes de uma cidade irão à outra, dizendo: Vamos depressa suplicar o favor do SENHOR e buscar ao SENHOR dos Exércitos; eu também irei.

[21] и жителите на един град ще отидат в друг и ще кажат: Нека отидем незабавно да искаме Господнето благоволение и да потърсим Господа на Силите. Ще отида и аз.

[22] Virão muitos povos e poderosas nações buscar em Jerusalém ao SENHOR dos Exércitos e suplicar o favor do SENHOR.

[22] Да! Много племена и силни народи ще дойдат, за да търсят Господа на Силите в Йерусалим и да искат Господнетоблаговоление.

[23] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Naquele dia, sucederá que pegarão dez homens, de todas as línguas das nações, pegarão, sim, na orla da veste de um judeu e lhe dirão: Iremos convosco, porque temos ouvido que Deus está convosco.

[23] Така казва Господ на Силите: В онези дни десет мъже от всичките езици на народите ще хванат – да!, – ще хванат полата на един, който е юдеин, и ще кажат: Ще идем с вас, защото чухме, че Бог бил с вас.

Zacarias 9

O castigo de diversos povos

Захария 9

Бъдещото царство на Месия. Съд над околните народи

[1] A sentença pronunciada pelo SENHOR é contra a terra de Hadraque e repousa sobre

[1] Господнето слово, изявено за земята Адрах, което ще се изпълни над Дамаск

Damasco, porque o SENHOR põe os olhos sobre os homens e sobre todas as tribos de Israel;

2 também repousa sobre Hamate, que confina com ele, sobre Tiro e Sidom, cuja sabedoria é grande.

3 Tiro edificou para si fortalezas e amontoou prata como o pó e ouro, como a lama das ruas.

4 Eis que o SENHOR a despojará e precipitará no mar a sua força; e ela será consumida pelo fogo.

5 Asquelom o verá e temerá; também Gaza e terá grande dor; igualmente Ecrom, porque a sua esperança será iludida; o rei de Gaza perecerá, e Asquelom não será habitada.

6 Povo bastardo habitará em Asdode, e exterminarei a soberba dos filisteus.

7 Da boca destes tirarei o sangue dos sacrifícios idólatras e, dentre os seus dentes, tais abominações; então, ficarão eles como um restante para o nosso Deus; e serão como chefes em Judá, e Ecrom, como jebuseu.

8 Acampar-me-ei ao redor da minha casa para defendê-la contra forças militantes, para que ninguém passe, nem volte; que não passe mais sobre eles o opressor; porque, agora, vejo isso com os meus olhos.

O Rei vem de Sião

9 Alegra-te muito, ó filha de Sião; exulta, ó filha de Jerusalém: eis aí te vem o teu Rei, justo e salvador, humilde, montado em

(защото Господните очи са върху всичкихора, както и върху всички Израилеви племена),

2 още и над Емат, който граничи с него, и над Тир и Сидон, ако и да са много мъдри.

3 Тир си съгради крепост и натрупа сребро като пръст и чисто злато като калта по пътищата.

4 Ето, Господ ще го изтощи и ще порази силата му по морето. И той ще бъде погълнат от огън.

5 Аскалон ще види и ще се уплаши; и Газа – и ще се наскърби много; и Акарон, защото ще се посрами за това, което очакваше; царят ще погине от Газа и Аскалон няма да бъде населен.

6 Узурпаторско племе ще седне като цар в Азот; и Аз ще прекратя гордостта на филистимците.

7 Ще отнема кръвта от устата им и гнусотиите – измежду зъбите им; и който остане, ще бъде и той за нашия Бог и ще бъде като хилядник в Юда, и Акарон – като йевусеца.

8 Около дома Си ще разположа Своя стан в защита против войска, за да не премине някой или се върне; и никой насилник няма вече да замине през тях, защото сега видях с очите си.

Идващият Цар – Месия

9 Радвай се много, сионова дъще; възклицавай, йерусалимска дъще; ето, твоят цар иде при тебе; Той е праведен

jumento, num jumentinho, cria de jumenta.

10 Destruirei os carros de Efraim e os cavalos de Jerusalém, e o arco de guerra será destruído. Ele anunciará paz às nações; o seu domínio se estenderá de mar a mar e desde o Eufrates até às extremidades da terra.

11 Quanto a ti, Sião, por causa do sangue da tua aliança, tirei os teus cativos da cova em que não havia água.

12 Voltai à fortaleza, ó presos de esperança; também, hoje, vos anuncio que tudo vos restituirei em dobro.

13 Porque para mim curvei Judá como um arco e o enchi de Efraim; suscitarei a teus filhos, ó Sião, contra os teus filhos, ó Grécia! E te porei, ó Sião, como a espada de um valente.

14 O SENHOR será visto sobre os filhos de Sião, e as suas flechas sairão como o relâmpago; o SENHOR Deus fará soar a trombeta e irá com os redemoinhos do Sul.

15 O SENHOR dos Exércitos os protegerá; eles devorarão os fundibulários e os pisarão; também beberão deles o sangue como vinho; encher-se-ão como bacias do sacrifício e ficarão ensopados como os cantos do altar.

16 O SENHOR, seu Deus, naquele dia, os salvará, como ao rebanho do seu povo; porque eles são pedras de uma coroa e resplandecem na terra dele.

и спасява, кротък и възседнал на осел. Да! На осле, рожба на ослица.

10 Аз ще изтребя колесница от Ефрем и кон от Йерусалим и ще бъде отсечен бойният лък; Той ще говори мир на народите; и владението Му ще бъде от море до море и от Ефрат до земните краища.

11 А колкото до теб, Израилю, по причина на кръвта на сключения от тебе завет с Мен Аз изведох затворниците ти от безводния ров.

12 Върнете се в крепостта, вие, обнадеждени затворници; още днес възвестявам, че ще ти отплатя двойно;

13 защото ще запъна Юда за Себе Си като лък, ще сложа Ефрем като стрела; и ще възбудя децата ти, Сионе, против твоите деца, Гърцио, и ще те направя като меч на силен мъж.

14 Господ ще се яви над тях и стрелата Му ще излезе като мълния; и Господ Йехова ще затръби и ще върви с южни вихрушки.

15 Господ на Силите ще ги защитава; и те ще погълнат противниците и ще ги повалят с камъни от прашка; и ще пият, ще вдигат шум като от вино и ще се изпълнят като паница, като ъглите на жертвеника.

16 И в онзи ден Господ, техният Бог, ще ги избави като Свой народ, за да бъдат Негово стадо; понеже ще бъдат като камъни на корона, блестящи над земята Му.

[17] Pois quão grande é a sua bondade! E quão grande, a sua formosura! O cereal fará florescer os jovens, e o vinho, as donzelas.

Zacarias 10

Deus abençoará Judá e Israel

[1] Pedi ao SENHOR chuva no tempo das chuvas serôdias, ao SENHOR, que faz as nuvens de chuva, dá aos homens aguaceiro e a cada um, erva no campo.

[2] Porque os ídolos do lar falam coisas vãs, e os adivinhos vêem mentiras, contam sonhos enganadores e oferecem consolações vazias; por isso, anda o povo como ovelhas, aflito, porque não há pastor.

[3] Contra os pastores se acendeu a minha ira, e castigarei os bodes-guias; mas o SENHOR dos Exércitos tomará a seu cuidado o rebanho, a casa de Judá, e fará desta o seu cavalo de glória na batalha.

[4] De Judá sairá a pedra angular; dele, a estaca da tenda; dele, o arco de guerra; dele sairão todos os chefes juntos.

[5] E serão como valentes que, na batalha, pisam aos pés os seus inimigos na lama das ruas; pelejarão, porque o SENHOR está com eles, e envergonharão os que andam montados em cavalos.

[6] Fortalecerei a casa de Judá, e salvarei a casa de José, e fá-los-ei voltar, porque me compadeço deles; e serão como se eu não os tivera rejeitado, porque eu sou o SENHOR, seu Deus, e os ouvirei.

[17] Защото колко велика е благостта Му и колко голяма – красотата Му! Житото ще направи момците да цъфтят, а младото вино – девиците.

Захария 10

Пълно избавление и тържество на Божия народ

[1] Искайте от Господа дъжд по време на пролетния дъжд; и Господ, който прави светкавици, ще им даде изобилен дъжд и трева на всеки на полето.

[2] Понеже идолите говориха суета и магьосниците видяха лъжливи видения, разказаха неверни сънища и утешаваха напразно, затова народът се скита като стадо, смущава се, защото няма пастир.

[3] Гневът Ми пламна против пастирите и ще накажа козлите; защото Господ на Силите посети стадото Си, Юдовия дом, и ги направи като Своя великолепен кон в бой.

[4] От Него ще излезе крайъгълният камък, от Него – кольт, от Него – бойният лък, а, заедно с тях, от Него – всеки първенец.

[5] Те ще бъдат като силни мъже, които в боя тъпчат противниците в калта на пътищата; и ще воюват, защото Господ е с тях; и яздещите на коне ще се посрамят.

[6] Аз ще укрепя Юдовия дом и ще избавя Йосифовия дом, и пак ще ги възвърна, защото се смилих над тях. Те ще бъдат, като че не бях ги отхвърлил, защото Аз съм Господ, техен Бог, и ще ги послушам.

[7] Os de Efraim serão como um valente, e o seu coração se alegrará como pelo vinho; seus filhos o verão e se alegrarão; o seu coração se regozijará no SENHOR.

[7] Ефремците ще бъдат като силен мъж и сърцето им ще се зарадва като от вино; дори синовете им ще видят това и ще се зарадват, сърцето им ще се развесели в Господа.

[8] Eu lhes assobiarei e os ajuntarei, porque os tenho remido; multiplicar-se-ão como antes se tinham multiplicado.

[8] Ще им свирна и ще ги събера, защото Аз ги изкупих; и ще се наплодят, както се бяха наплодили.

[9] Ainda que os espalhei por entre os povos, eles se lembram de mim em lugares remotos; viverão com seus filhos e voltarão.

[9] И при все че ги разпръсвам между племената, те ще Ме помнят в далечни страни; и както те, така и децата им ще живеят и ще се върнат.

[10] Porque eu os farei voltar da terra do Egito e os congregarei da Assíria; trá-los-ei à terra de Gileade e do Líbano, e não se achará lugar para eles.

[10] Ще ги доведа пак от Египетската земя, ще ги събера от Асирия и ще ги доведа в Галаадската земя и в Ливан, докато не им се намери място.

[11] Passarão o mar de angústia, as ondas do mar serão feridas, e todas as profundezas do Nilo se secarão; então, será derribada a soberba da Assíria, e o cetro do Egito se retirará.

[11] Като премине Той върху морето, ще порази вълните на морето и всички дълбочини на Нил ще изсъхнат; гордостта на Асирия ще се повали. и скиптърът на Египет ще бъде отнет.

[12] Eu os fortalecerei no SENHOR, e andarão no seu nome, diz o SENHOR.

[12] Аз ще ги укрепя в Господа; и те ще ходят в името Му, казва Господ.

Zacarias 11

Захария 11

Отхвърляне на Царя – Месия

[1] Abre, ó Líbano, as tuas portas, para que o fogo consuma os teus cedros.

[1] Отвори, Ливане, вратите си, за да изгори огън кедрите ти.

[2] Geme, ó cipreste, porque os cedros caíram, porque as mais excelentes árvores são destruídas; gemei, ó carvalhos de Basã, porque o denso bosque foi derribado.

[2] Ридай, елхо, защото падна кедърът, защото отбраните кедри се сринаха; ридайте, васански дъбове, защото непроходимата гора бе изсечена.

[3] Eis o uivo dos pastores, porque a sua glória é destruída! Eis o bramido dos filhos de leões, porque foi destruída a soberba do Jordão!

[3] Глас се чува от ридаещи пастири, защото това, с което се славеха, бе разрушено – глас на млади лъвове, които реват, понеже Йордановото величие бе опустошено.

A parábola do bom pastor

[4] Assim diz o SENHOR, meu Deus: Apascenta as ovelhas destinadas para a matança.

[4] Така казва Господ, моят Бог: Паси стадото, обречено на клане,

[5] Aqueles que as compram matam-nas e não são punidos; os que as vendem dizem: Louvado seja o SENHOR, porque me tornei rico; e os seus pastores não se compadecem delas.

[5] чиито купувачи ги колят и не се чувстват виновни; докато продавачите им казват: Благословен Господ, защото забогатях! И самите пастири не ги жалят.

[6] Certamente, já não terei piedade dos moradores desta terra, diz o SENHOR; eis, porém, que entregarei os homens, cada um nas mãos do seu próximo e nas mãos do seu rei; eles ferirão a terra, e eu não os livrarei das mãos deles.

[6] Затова няма вече да пожаля жителите на тази земя, казваГоспод; а, ето, ще предам хората – всеки в ръката на ближния му и в ръката на царя му; и те ще разорят земята и Аз няма да ги избавя от ръката им.

[7] Apascentai, pois, as ovelhas destinadas para a matança, as pobres ovelhas do rebanho. Tomei para mim duas varas: a uma chamei Graça, e à outra, União; e apascentei as ovelhas.

[7] И така, аз пасох обреченото на клане стадо, наистина най-бедното от всички стада! Още си взех две тояги; едната нарекох Благост, а другата нарекох Връзки; и пасох стадото.

[8] Dei cabo dos três pastores num mês. Então, perdi a paciência com as ovelhas, e também elas estavam cansadas de mim.

[8] И изтребих трима пастири в един месец, понеже душата ми се отегчи от тях, а и тяхната душа се отврати от мене.

[9] Então, disse eu: não vos apascentarei; o que quer morrer, morra, o que quer ser destruído, seja, e os que restarem, coma cada um a carne do seu próximo.

[9] После казах: Няма да ви паса; което умира, нека умира, и което загива, нека загива, а останалите нека ядат всеки месото на ближния си.

[10] Tomei a vara chamada Graça e a quebrei, para anular a minha aliança, que eu fizera com todos os povos.

[10] И като взех тоягата си Благост, пречупих я, за да унищожава завета, който бях сключил с всички племена.

[11] Foi, pois, anulada naquele dia; e as pobres do rebanho, que fizeram caso de mim, reconheceram que isto era palavra do SENHOR.

[11] В същия ден, когато беше пречупена, бедните от стадото, които внимаваха в мене, познаха наистина, че това беше Господнето слово.

[12] Eu lhes disse: se vos parece bem, dai-me o meu salário; e, se não, deixai-o. Pesaram, pois, por meu salário trinta moedas de prata.

[12] Тогава казах: Ако ви се види добро, дайте ми заплатата ми, ако ли не, недейте. И така, те ми претеглиха за заплата тридесет сребърника.

[13] Então, o SENHOR me disse: Arroja isso ao oleiro, esse magnífico preço em que fui avaliado por eles. Tomei as trinta moedas de prata e as arrojei ao oleiro, na Casa do SENHOR.

[13] А Господ ми каза: Хвърли ги на грънчаря, – хубавата цена, с която бях оценен от тях! Аз взех тридесетте сребърника и ги хвърлих в Господниядом на грънчаря.

[14] Então, quebrei a segunda vara, chamada União, para romper a irmandade entre Judá e Israel.

[14] Тогава пречупих и другата си тояга, Връзки, за да прекратя братството между Юда и Израил.

A parábola do pastor insensato

[15] O SENHOR me disse: Toma ainda os petrechos de um pastor insensato,

[15] И Господ ми каза: Вземи си сега пособията на ненужен овчар.

[16] porque eis que suscitarei um pastor na terra, o qual não cuidará das que estão perecendo, não buscará a desgarrada, não curará a que foi ferida, nem apascentará a sã; mas comerá a carne das gordas e lhes arrancará até as unhas.

[16] Защото, ето, Аз ще въздигна пастир на земята, който няма да се сеща за изгубените, нито да търси разпръснатите, който няма да лекува ранената, нито да пасе здравата, а ще яде месото на тлъстата и ще разсича копитата им.

[17] Ai do pastor inútil, que abandona o rebanho! A espada lhe cairá sobre o braço e sobre o olho direito; o braço, completamente, se lhe secará, e o olho direito, de todo, se escurecerá.

[17] Горко на безполезния пастир, който оставя стадото! Меч ще удари върху мишцата му и върху дясното му око; мишцата му съвсем ще изсъхне и дясното му око съвсем ще се помрачи.

Zacarias 12

A salvação de Jerusalém

Захария 12

Пророческо слово за обновлението и прославата на Йерусалим и Израил

[1] Sentença pronunciada pelo SENHOR contra Israel. Fala o SENHOR, o que estendeu o céu, fundou a terra e formou o espírito do homem dentro dele.

[1] Господнето слово, изявено за Израил: Така казва Господ, Който простря небето и основа земята, и сътвори в човека духа му:

[2] Eis que eu farei de Jerusalém um cálice de tontear para todos os povos em redor e

[2] Ето, Аз правя Йерусалим омайна чаша за всички околни племена; и това ще

também para Judá, durante o sítio contra Jerusalém.

3 Naquele dia, farei de Jerusalém uma pedra pesada para todos os povos; todos os que a erguerem se ferirão gravemente; e, contra ela, se ajuntarão todas as nações da terra.

4 Naquele dia, diz o SENHOR, ferirei de espanto a todos os cavalos e de loucura os que os montam; sobre a casa de Judá abrirei os olhos e ferirei de cegueira a todos os cavalos dos povos.

5 Então, os chefes de Judá pensarão assim: Os habitantes de Jerusalém têm a força do SENHOR dos Exércitos, seu Deus.

6 Naquele dia, porei os chefes de Judá como um braseiro ardente debaixo da lenha e como uma tocha entre a palha; eles devorarão, à direita e à esquerda, a todos os povos em redor, e Jerusalém será habitada outra vez no seu próprio lugar, em Jerusalém mesma.

7 O SENHOR salvará primeiramente as tendas de Judá, para que a glória da casa de Davi e a glória dos habitantes de Jerusalém não sejam exaltadas acima de Judá.

8 Naquele dia, o SENHOR protegerá os habitantes de Jerusalém; e o mais fraco dentre eles, naquele dia, será como Davi, e a casa de Davi será como Deus, como o Anjo do SENHOR diante deles.

бъде и за Юда в обсадата против Йерусалим.

3 В онзи ден ще направя Йерусалим тежък камък за всички племена; всички, които се натоварят с него, ще се смажат; и против него ще се съберат всички народи на света.

4 В онзи ден, казва Господ, ще поразя всеки кон с ужас и ездача му – с изумление; а като отворя очите Си над Юдовия дом, ще поразя със слепота всеки кон на племената.

5 И Юдовите началници ще кажат в сърцето си: Йерусалимските жители са моя опора чрез Господа на Силите, техния Бог.

6 В онзи ден ще направя Юдовите началници като жарава с огън между дърва и като запален факел сред снопове; те ще погълнат всички околни племена отдясно и отляво и Йерусалим пак ще се насели на своето си място, в Йерусалим.

7 И Господ ще избави първо Юдовите шатри, за да не се възвеличи над Юда славата на Давидовия дом и славата на йерусалимските жители.

8 В онзи ден Господ ще защити йерусалимските жители; слабият между тях в онзи ден ще бъде като Давид и Давидовият дом – като Бога, като ангел Господен пред тях.

[9] Naquele dia, procurarei destruir todas as nações que vierem contra Jerusalém.

O arrependimento dos habitantes de Jerusalém

[10] E sobre a casa de Davi e sobre os habitantes de Jerusalém derramarei o espírito da graça e de súplicas; olharão para aquele a quem traspassaram; pranteá-lo-ão como quem pranteia por um unigênito e chorarão por ele como se chora amargamente pelo primogênito.

[11] Naquele dia, será grande o pranto em Jerusalém, como o pranto de Hadade-Rimom, no vale de Megido.

[12] A terra panteará, cada família à parte; a família da casa de Davi à parte, e suas mulheres à parte; a família da casa de Natã à parte, e suas mulheres à parte;

[13] a família da casa de Levi à parte, e suas mulheres à parte; a família dos simeítas à parte, e suas mulheres à parte.

[14] Todas as mais famílias, cada família à parte, e suas mulheres à parte.

Zacarias 13

Eliminados os ídolos e os falsos profetas

[1] Naquele dia, haverá uma fonte aberta para a casa de Davi e para os habitantes de Jerusalém, para remover o pecado e a impureza.

[2] Acontecerá, naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, que eliminarei da terra os nomes dos ídolos, e deles não haverá mais memória; e também removerei da terra os profetas e o espírito imundo.

[9] В онзи ден ще потърся да изтребя всички народи, които идват против Йерусалим;

[10] а на Давидовия дом и на йерусалимските жители ще излея дух на благодат и моление; и те ще погледнат към Мене, Когото прободоха; и ще плачат за Него, както някой плаче за едничкия си син, и ще скърбят горчиво за Него, както някой скърби за първородния си.

[11] В онзи ден ще има голямо жалеене в Йерусалим, като жалеенето при Ададримон в полето Магедон.

[12] Земята ще жалее, всяко домочадие насаме: домочадието на Давидовия дом насаме и жените им насаме; домочадието на Натановия дом насаме и жените им насаме;

[13] домочадието на Левиевия дом насаме и жените им насаме; домочадието на Семея насаме и жените им насаме;

[14] всичките останали домочадия – всяко домочадие насаме и жените им насаме.

Захария 13

[1] В онзи ден ще се отвори извор за Давидовия дом и за йерусалимските жители – за грях и нечистота.

[2] И в онзи ден, казва Господ на Силите, ще изтребя имената на идолите от земята и няма да се помнят вече; също ще направя лъжливите пророци и нечистият дух да се махнат от земята.

[3] Quando alguém ainda profetizar, seu pai e sua mãe, que o geraram, lhe dirão: Não viverás, porque tens falado mentiras em nome do SENHOR; seu pai e sua mãe, que o geraram, o traspassarão quando profetizar.

[4] Naquele dia, se sentirão envergonhados os profetas, cada um da sua visão quando profetiza; nem mais se vestirão de manto de pêlos, para enganarem.

[5] Cada um, porém, dirá: Não sou profeta, sou lavrador da terra, porque fui comprado desde a minha mocidade.

[6] Se alguém lhe disser: Que feridas são essas nas tuas mãos?, responderá ele: São as feridas com que fui ferido na casa dos meus amigos.

Ferido o pastor de Deus

[7] Desperta, ó espada, contra o meu pastor e contra o homem que é o meu companheiro, diz o SENHOR dos Exércitos; fere o pastor, e as ovelhas ficarão dispersas; mas volverei a mão para os pequeninos.

[8] Em toda a terra, diz o SENHOR, dois terços dela serão eliminados e perecerão; mas a terceira parte restará nela.

[9] Farei passar a terceira parte pelo fogo, e a purificarei como se purifica a prata, e a provarei como se prova o ouro; ela invocará o meu nome, e eu a ouvirei; direi: é meu povo, e ela dirá: O SENHOR é meu Deus.

Zacarias 14

[3] И ако някой още пророкува, тогава баща му и майка му, които са го родили, ще му кажат: Няма да живееш, защото говориш лъжи в името Господне, и баща му и майка му, които са го родили, ще го прободат, когато пророкува.

[4] В онзи ден пророците ще се посрамят – всеки от видението си, когато е пророкувал, и няма да обличат кожена дреха за преструвка.

[5] Но такъв ще каже: Не съм пророк; аз съм земеделец; защото човек ме е хванал за роб от младостта ми.

[6] И ако го попита някой: Какви са тези рани между мишците ти?, ще отговори: Това са раните, които ми нанесоха в дома на приятелите ми.

Новият народ в царството на Месия. Смъртта на великия Пастир и очистване на остатъка от избрания народ

[7] Събуди се, меч, против пастира Ми, против мъжа, който Ми е съдружник, казва Господ на Силите; порази пастира и овците ще се разпръснат; и Аз ще обърна ръката Си върху малките.

[8] И в цялата земя, казва Господ, две части от жителите ѝ ще бъдат изтребени и ще изчезнат, а третата ще бъде оставена в нея.

[9] Тази трета част Аз ще прекарам през огън, пречиствайки ги, както се чисти среброто, и изпитвайки ги, както се изпитва златото. Те ще призоват Моето име и Аз ще ги послушам; ще кажа: Те са Мой народ; а те ще кажат, всичките: Господ е мой Бог.

Захария 14

O juízo sobre Jerusalém e seus opressores

1 Eis que vem o Dia do SENHOR, em que os teus despojos se repartirão no meio de ti.

2 Porque eu ajuntarei todas as nações para a peleja contra Jerusalém; e a cidade será tomada, e as casas serão saqueadas, e as mulheres, forçadas; metade da cidade sairá para o cativeiro, mas o restante do povo não será expulso da cidade.

3 Então, sairá o SENHOR e pelejará contra essas nações, como pelejou no dia da batalha.

4 Naquele dia, estarão os seus pés sobre o monte das Oliveiras, que está defronte de Jerusalém para o oriente; o monte das Oliveiras será fendido pelo meio, para o oriente e para o ocidente, e haverá um vale muito grande; metade do monte se apartará para o norte, e a outra metade, para o sul.

5 Fugireis pelo vale dos meus montes, porque o vale dos montes chegará até Azal; sim, fugireis como fugistes do terremoto nos dias de Uzias, rei de Judá; então, virá o SENHOR, meu Deus, e todos os santos, com ele.

6 Acontecerá, naquele dia, que não haverá luz, mas frio e gelo.

7 Mas será um dia singular conhecido do SENHOR; não será nem dia nem noite, mas haverá luz à tarde.

8 Naquele dia, também sucederá que correrão de Jerusalém águas vivas, metade

Йерусалим – град, спасен от Господа

1 Ето, от Господа иде ден, когато богатството ти ще бъде разделено сред тебе като обир.

2 Защото ще събера всички народи на бой против Йерусалим; градът ще бъде превзет, къщите ще бъдат обрани, а жените – изнасилвани, и половината от града ще отиде в плен; а останалият народ няма да бъде изтребен от града.

3 Тогава Господ ще излезе и ще воюва против онези народи, както когато воюва в ден на бой.

4 В онзи ден краката Му ще застанат на Елеонския хълм, който е срещу Йерусалим на изток; и Елеонският хълм ще се разцепи по средата на изток и на запад, така че ще се образува голяма долина, като половината от хълма се оттегли на север и другата му половина – на юг.

5 И ще побегнете през тази долина на Моите хълмове, защото долината на хълмовете ще стига до Асал. Да! Ще побегнете, както побегнахте от земетресението в дните на Юдейския цар Озия. И Господ, моят Бог, ще дойде – и всичките святи Ангели с Тебе.

6 В онзи ден няма да има светлина; блестящите тела ще намалят сиянието си;

7 но ще бъде единствен ден, познат само на Господа – нито ден, нито нощ; а привечер ще има светлина.

8 В онзи ден живи води ще излязат от Йерусалим, половината им – към

delas para o mar oriental, e a outra metade, até ao mar ocidental; no verão e no inverno, sucederá isto.

[9] O SENHOR será Rei sobre toda a terra; naquele dia, um só será o SENHOR, e um só será o seu nome.

[10] Toda a terra se tornará como a planície de Geba a Rimom, ao sul de Jerusalém; esta será exaltada e habitada no seu lugar, desde a Porta de Benjamim até ao lugar da primeira porta, até à Porta da Esquina e desde a Torre de Hananel até aos lagares do rei.

[11] Habitarão nela, e já não haverá maldição, e Jerusalém habitará segura.

[12] Esta será a praga com que o SENHOR ferirá a todos os povos que guerrearem contra Jerusalém: a sua carne se apodrecerá, estando eles de pé, apodrecer-se-lhes-ão os olhos nas suas órbitas, e lhes apodrecerá a língua na boca.

[13] Naquele dia, também haverá da parte do SENHOR grande confusão entre eles; cada um agarrará a mão do seu próximo, cada um levantará a mão contra o seu próximo.

[14] Também Judá pelejará em Jerusalém; e se ajuntarão as riquezas de todas as nações circunvizinhas, ouro, prata e vestes em grande abundância.

[15] Como esta praga, assim será a praga dos cavalos, dos mulos, dos camelos, dos jumentos e de todos os animais que estiverem naqueles arraiais.

източното море; и половината им – към западното море; и през лятото, и през зимата ще бъде така.

Божието царство на земята

[9] И Господ ще бъде Цар над целия свят; в онзи ден Господ ще бъде един и името Му – едно.

[10] Цялата страна ще се превърне в поле, от Газа до Римон на юг от Йерусалим; и Йерусалим ще се издигне и насели на мястото си, от Вениаминовата порта до мястото на първата порта – до ъгловата порта, и от кулата на Ананеил до царските линове.

[11] Народ ще живее в него и няма да има вече проклятие; а Йерусалим ще бъде населен в безопасност.

[12] И ето язвата, с която Господ ще порази всички народи, които са воювали против Йерусалим: плътта им ще тлее, докато още стоят на краката си, очите им ще се разтопят в ямите си и езикът им ще се разлага в устата им.

[13] В онзи ден между тях ще има голям смут от Господа, така че ще се хващат всеки за ръката на ближния си и неговата ръка ще се повдига против ръката на ближния му.

[14] Също Юда ще воюва в Йерусалим; и богатството на всички околни народи ще се събере – злато, сребро и дрехи – в голямо изобилие.

[15] И каквато е тази язва, такава ще бъде и язвата върху коня, мулето, камилата, осела и всички животни, които ще бъдат в онези станове.

A glória futura da cidade de Deus

[16] Todos os que restarem de todas as nações que vieram contra Jerusalém subirão de ano em ano para adorar o Rei, o SENHOR dos Exércitos, e para celebrar a Festa dos Tabernáculos.

[17] Se alguma das famílias da terra não subir a Jerusalém, para adorar o Rei, o SENHOR dos Exércitos, não virá sobre ela a chuva.

[18] Se a família dos egípcios não subir, nem vier, não cairá sobre eles a chuva; virá a praga com que o SENHOR ferirá as nações que não subirem a celebrar a Festa dos Tabernáculos.

[19] Este será o castigo dos egípcios e o castigo de todas as nações que não subirem a celebrar a Festa dos Tabernáculos.

[20] Naquele dia, será gravado nas campainhas dos cavalos: Santo ao SENHOR; e as panelas da Casa do SENHOR serão como as bacias diante do altar;

[21] sim, todas as panelas em Jerusalém e Judá serão santas ao SENHOR dos Exércitos; todos os que oferecerem sacrifícios virão, lançarão mão delas e nelas cozerão a carne do sacrifício. Naquele dia, já não haverá mercador na Casa do SENHOR dos Exércitos.

Ново служение на Бога

[16] И всеки, който остане от всички народи, които са идвали против Йерусалим, ще излиза от година на година да се кланя на Царя, Господа на Силите, и да празнува праздника на шатрите.

[17] И ако някои от домочадията на света не отиват в Йерусалим да се поклонят на Царя, Господа на Силите, за тях няма да има дъжд.

[18] Дори ако не влезе египетското домочадие и не дойде, то и за тях няма да има дъжд; тях ще сполети язвата, с която Господ ще порази народите, които не влизат да празнуват праздника на шатрите.

[19] Такова ще бъде наказанието на Египет и наказанието на всички народи, които не излизат да празнуват праздника на шатрите.

[20] В онзи ден и върху звънците на конете ще има надпис: Посветен на Господа; и самите котли в дома Господен ще бъдат като легените пред жертвеника.

[21] Дори всеки котел в Йерусалим и в Юдея ще бъде посветен на Господа на Силите; всички, които жертват, като идват, ще вземат от тях и ще варят в тях; и в онзи ден няма да има вече кой да търгува в дома на Господа на Силите.

Malaquias	Малахия

Malaquias 1

O amor do Senhor por Jacó

[1] Sentença pronunciada pelo SENHOR contra Israel, por intermédio de Malaquias.

[2] Eu vos tenho amado, diz o SENHOR; mas vós dizeis: Em que nos tens amado? Não foi Esaú irmão de Jacó? – disse o SENHOR; todavia, amei a Jacó,

[3] porém aborreci a Esaú; e fiz dos seus montes uma assolação e dei a sua herança aos chacais do deserto.

[4] Se Edom diz: Fomos destruídos, porém tornaremos a edificar as ruínas, então, diz o SENHOR dos Exércitos: Eles edificarão, mas eu destruirei; e Edom será chamado Terra-De-Perversidade e Povo-Contra-Quem-O-SENHOR-Está-Irado-Para-Sempre.

[5] Os vossos olhos o verão, e vós direis: Grande é o SENHOR também fora dos limites de Israel.

O Senhor reprova os sacerdotes

[6] O filho honra o pai, e o servo, ao seu senhor. Se eu sou pai, onde está a minha honra? E, se eu sou senhor, onde está o respeito para comigo? – diz o SENHOR dos Exércitos a vós outros, ó sacerdotes que desprezais o meu nome. Vós dizeis: Em que desprezamos nós o teu nome?

[7] Ofereceis sobre o meu altar pão imundo e ainda perguntais: Em que te havemos

Малахия 1

Божията любов към Израил

[1] Господнето слово, изявено на Малахия за Израил:

[2] Аз ви възлюбих, казва Господ; а вие казвате: По какво се вижда, че си ни възлюбил? Не беше ли Исав брат на Яков? – казва Господ; но Аз възлюбих Яков,

[3] а Исав намразих и направих горите му да запустеят и наследството му да бъде за чакалите на пустинята.

[4] И ако Едом каже: Ние станахме бедни, но ще съградим отново запустелите места, то така казва Господ на Силите: Те ще съградят, но Аз ще съборя; и ще се нарекат нечестива страна и народ, против който Господ негодува винаги.

[5] Очите ви ще видят това и ще кажете: Господ е велик и отвъд Израилевите предели.

Греховете на свещениците

[6] Син почита баща си и слуга – господаря си; и така, ако съм Аз баща, къде е почитта към Мен? И ако съм Господар, къде е страхът от Мен? – казва Господ на Силите на вас, свещеници, които презирате името Ми. Но вие казвате: В какво показахме презрение към името Ти?

[7] Принасяте осквернен хляб на жертвеника Ми. Но вие казвате: С какво

profanado? Nisto, que pensais: A mesa do SENHOR é desprezível.

[8] Quando trazeis animal cego para o sacrificardes, não é isso mal? E, quando trazeis o coxo ou o enfermo, não é isso mal? Ora, apresenta-o ao teu governador; acaso, terá ele agrado em ti e te será favorável? – diz o SENHOR dos Exércitos.

[9] Agora, pois, suplicai o favor de Deus, que nos conceda a sua graça; mas, com tais ofertas nas vossas mãos, aceitará ele a vossa pessoa? – diz o SENHOR dos Exércitos.

[10] Tomara houvesse entre vós quem feche as portas, para que não acendêsseis, debalde, o fogo do meu altar. Eu não tenho prazer em vós, diz o SENHOR dos Exércitos, nem aceitarei da vossa mão a oferta.

[11] Mas, desde o nascente do sol até ao poente, é grande entre as nações o meu nome; e em todo lugar lhe é queimado incenso e trazidas ofertas puras, porque o meu nome é grande entre as nações, diz o SENHOR dos Exércitos.

[12] Mas vós o profanais, quando dizeis: A mesa do SENHOR é imunda, e o que nela se oferece, isto é, a sua comida, é desprezível.

[13] E dizeis ainda: Que canseira! E me desprezais, diz o SENHOR dos Exércitos; vós ofereceis o dilacerado, e o coxo, e o

Те осквернихме? С това, че казвате: Трапезата Господня е за презиране.

[8] Когато принесете сляпо животно за жертва, казвате, че не било лошо. И когато принесете куцо или болно, пакне било лошо! Принеси го сега на началника си; ще бъде ли благоразположен към тебе, ще те приеме ли? – казва Господ на Силите.

[9] И сега, помолете се на Бога, за да се смили над нас; понеже това зло е ставало чрез вас, ще ви приеме ли? – казва Господ на Силите.

[10] Дано някой от вас да затвори вратата на храма, за да не палите огън на жертвеника Ми напразно! Аз не благоволя към вас, казва Господ на Силите, нито ще приема принос от ръката ви.

[11] Защото от изгрева на слънцето до залеза му името Ми ще бъде велико между народите и на всяко място ще се принася на името Ми тамян и чист принос. Защото Моето име ще бъде велико между народите, казва Господ на Силите;

[12] но вие го осквернявате, като казвате: Трапезата Господня е скверна и това, което тя ни доставя, ястието от нея, е за презиране.

[13] Казвате още: Ето, каква досада е тя! И я презирате, казва Господ на Силите, като докарвате грабнатото, куцото и болното. Такъв принос като принасяте,

enfermo; assim fazeis a oferta. Aceitaria eu isso da vossa mão? – diz o SENHOR.

14 Pois maldito seja o enganador, que, tendo um animal sadio no seu rebanho, promete e oferece ao SENHOR um defeituoso; porque eu sou grande Rei, diz o SENHOR dos Exércitos, o meu nome é terrível entre as nações.

да го приема ли от ръцете ви? – казва Господ.

14 Затова проклет да бъде измамникът, който, като има в стадото си мъжко и прави оброк, жертва на Господа нещо с недостатък; защото Аз съм велик Цар, казва Господ на Силите, и името Ми е страшно между народите.

Malaquias 2

O castigo dos sacerdotes

1 Agora, ó sacerdotes, para vós outros é este mandamento.

2 Se o não ouvirdes e se não propuserdes no vosso coração dar honra ao meu nome, diz o SENHOR dos Exércitos, enviarei sobre vós a maldição e amaldiçoarei as vossas bênçãos; já as tenho amaldiçoado, porque vós não propondes isso no coração.

3 Eis que vos reprovarei a descendência, atirarei excremento ao vosso rosto, excremento dos vossos sacrifícios, e para junto deste sereis levados.

4 Então, sabereis que eu vos enviei este mandamento, para que a minha aliança continue com Levi, diz o SENHOR dos Exércitos.

5 Minha aliança com ele foi de vida e de paz; ambas lhe dei eu para que me temesse; com efeito, ele me temeu e tremeu por causa do meu nome.

6 A verdadeira instrução esteve na sua boca, e a injustiça não se achou nos seus lábios; andou comigo em paz e em retidão e da iniqüidade apartou a muitos.

Малахия 2

Божии упреци към свещениците и народа за нарушаване на Закона

1 И сега, ето заповедта, която се дава на вас, свещеници.

2 Ако не послушате и ако не вземете присърце да отдадете слава на името Ми, казва Господ на Силите, тогава ще пратя върху вас проклятието и ще прокълна благословията ви; дори ги проклех вече, понеже не вземате това присърце.

3 Ето, Аз ще разваля семето ви и ще намажа лицата ви с нечистотии – нечистотиите от жертвите ви; и ще бъдете отнесени заедно с тях

4 и ще познаете, че Аз ви пратих тази заповед, за да бъде потвърден заветът Ми с Левий, казва Господ на Силите.

5 Заветът Ми с него беше за живот и за мир, които му и дадох заради страха, с който се боеше от Мен и се страхуваше от името Ми.

6 Законът на истината беше в устата му и неправда не се намери в устните му; ходеше с Мене в мир и правота и отвърна мнозина от беззаконие.

[7] Porque os lábios do sacerdote devem guardar o conhecimento, e da sua boca devem os homens procurar a instrução, porque ele é mensageiro do SENHOR dos Exércitos.

[8] Mas vós vos tendes desviado do caminho e, por vossa instrução, tendes feito tropeçar a muitos; violastes a aliança de Levi, diz o SENHOR dos Exércitos.

[9] Por isso, também eu vos fiz desprezíveis e indignos diante de todo o povo, visto que não guardastes os meus caminhos e vos mostrastes parciais no aplicardes a lei.

Advertência contra a infidelidade conjugal

[10] Não temos nós todos o mesmo Pai? Não nos criou o mesmo Deus? Por que seremos desleais uns para com os outros, profanando a aliança de nossos pais?

[11] Judá tem sido desleal, e abominação se tem cometido em Israel e em Jerusalém; porque Judá profanou o santuário do SENHOR, o qual ele ama, e se casou com adoradora de deus estranho.

[12] O SENHOR eliminará das tendas de Jacó o homem que fizer tal, seja quem for, e o que apresenta ofertas ao SENHOR dos Exércitos.

[13] Ainda fazeis isto: cobris o altar do SENHOR de lágrimas, de choro e de gemidos, de sorte que ele já não olha para a oferta, nem a aceita com prazer da vossa mão.

[7] Понеже устните на свещеника трябва да пазят знание и от неговите уста народът трябва да иска закона, защото той е посланикът на Господа на Силите.

[8] Но вие се отклонихте от пътя, направихте мнозина да се спъват в закона, извратихте завета, сключен с Левий, казва Господ на Силите.

[9] Затова и Аз ви направих презрени и унижени пред целия народ, защото не сте опазили пътищата Ми, а сте показали лицеприятие в делата по закона.

[10] Нямаме ли всички ние един Отец? Не ни ли е създал един Бог? Тогава защо постъпваме коварно всеки против брат си и оскверняваме завета, сключен с бащите ни?

[11] Юда постъпи коварно и гнусота бе извършена в Израил и Йерусалим; защото Юда оскверни светилището на Господа, което Той обича, и се ожени за дъщеря на чужд бог.

[12] Господ ще изтреби от Якововите шатри човека, който прави това – както онзи, който поучава на това, така и онзи, който го слуша, и онзи, който донася принос на Господа на Силите.

[13] Правите още и следното: покривате жертвеника на Господа със сълзи, с плач и въздишки, поради което Той не поглежда вече приноса, нито го приема с благоволение от ръката ви.

[14] E perguntais: Por quê? Porque o SENHOR foi testemunha da aliança entre ti e a mulher da tua mocidade, com a qual tu foste desleal, sendo ela a tua companheira e a mulher da tua aliança.

[14] И пак казвате: Защо? Защото Господ стана свидетел между теб и жената на младостта ти, към която си постъпил невярно, при все че ти е съпруга и заветната жена.

[15] Não fez o SENHOR um, mesmo que havendo nele um pouco de espírito? E por que somente um? Ele buscava a descendência que prometera. Portanto, cuidai de vós mesmos, e ninguém seja infiel para com a mulher da sua mocidade.

[15] Защото не направи ли Той двамата един човек, ако и да имаше още от духа на живота? И защо един? За да очаква набожно потомство. Затова внимавайте в похотите си и никой да не постъпва невярно към жената на младостта си.

[16] Porque o SENHOR, Deus de Israel, diz que odeia o repúdio e também aquele que cobre de violência as suas vestes, diz o SENHOR dos Exércitos; portanto, cuidai de vós mesmos e não sejais infiéis.

[16] Защото, казва Господ, Израилевият Бог, Аз мразя напускане и онзи, който покрива дрехите си с насилие, казва Господ на Силите. Затова внимавайте в похотите си, да не би да постъпвате невярно.

A vinda do Senhor precedida pelo seu Anjo

[17] Enfadais o SENHOR com vossas palavras; e ainda dizeis: Em que o enfadamos? Nisto, que pensais: Qualquer que faz o mal passa por bom aos olhos do SENHOR, e desses é que ele se agrada; ou: Onde está o Deus do juízo?

[17] Дотегнахте на Господа с думите си; но пак казвате: С какво Му дотегнахме? С това, че казвате: Всеки, който върши зло, е добър пред Господа и Той благоволява в тях; иначе, къде е Бог на правосъдието?

Malaquias 3

Малахия 3

Божий съд на грешниците и благословение на каещите се. Пришествието на Месия

[1] Eis que eu envio o meu mensageiro, que preparará o caminho diante de mim; de repente, virá ao seu templo o SENHOR, a quem vós buscais, o Anjo da Aliança, a quem vós desejais; eis que ele vem, diz o SENHOR dos Exércitos.

[1] Ето, Аз изпращам вестителя Си, Който ще устрои пътя пред Мен; и Господ, Когото търсите, неочаквано ще дойде в храма Си. Да! Ангелът на завета, Когото вие желаете; ето, иде, казва Господ на Силите,

[2] Mas quem poderá suportar o dia da sua vinda? E quem poderá subsistir quando

[2] но кой може да издържи деня на пришествието Му? И кой ще устои, когато Той се яви? Защото е като огъня

ele aparecer? Porque ele é como o fogo do ourives e como a potassa dos lavandeiros.

на пречиствач и като сапуна на тепавичари.

[3] Assentar-se-á como derretedor e purificador de prata; purificará os filhos de Levi e os refinará como ouro e como prata; eles trarão ao SENHOR justas ofertas.

[3] Ще седне като някой, който топи и пречиства сребро, и ще очисти левийците и ще ги претопи като златото и среброто; и те ще принасят на Господа приноси с правда.

[4] Então, a oferta de Judá e de Jerusalém será agradável ao SENHOR, como nos dias antigos e como nos primeiros anos.

[4] Тогава приносът на Юда и Йерусалим ще бъде угоден на Господа, както в древността, както в миналите години.

[5] Chegar-me-ei a vós outros para juízo; serei testemunha veloz contra os feiticeiros, e contra os adúlteros, e contra os que juram falsamente, e contra os que defraudam o salário do jornaleiro, e oprimem a viúva e o órfão, e torcem o direito do estrangeiro, e não me temem, diz o SENHOR dos Exércitos.

[5] И Аз, като се приближа към вас за съд, бързо ще заявя против магьосниците, против прелюбодейците, против тези, които се кълнат лъжливо, против онези, които угнетяват наемниците в заплатата им, вдовицата и сирачето, и против онези, които онеправдават чужденеца и не се боят от Мене, казва Господ на Силите.

O roubo no tocante aos dízimos e às ofertas

Греховете на народа

[6] Porque eu, o SENHOR, não mudo; por isso, vós, ó filhos de Jacó, não sois consumidos.

[6] Защото, понеже Аз, Господ, не се изменям, затова вие, Яковови деца, не загинахте.

[7] Desde os dias de vossos pais, vos desviastes dos meus estatutos e não os guardastes; tornai-vos para mim, e eu me tornarei para vós outros, diz o SENHOR dos Exércitos; mas vós dizeis: Em que havemos de tornar?

[7] От дните на бащите си вие се отклонихте от наредбите Ми и не ги опазихте. Върнете се при Мен и Аз ще се върна при вас, казва Господ на Силите. Но вие казвате: Къде да се върнем?

[8] Roubará o homem a Deus? Todavia, vós me roubais e dizeis: Em que te roubamos? Nos dízimos e nas ofertas.

[8] Ще краде ли човек от Бога? Вие, обаче, Ме крадете. И казвате: В какво Те крадем? В десятъците и в приносите.

[9] Com maldição sois amaldiçoados, porque a mim me roubais, vós, a nação toda.

[9] Вие сте наистина проклети, защото вие – да!, – целият този народ, Ме крадете.

[10] Trazei todos os dízimos à casa do Tesouro, para que haja mantimento na minha casa; e provai-me nisto, diz o SENHOR dos Exércitos, se eu não vos abrir as janelas do céu e não derramar sobre vós bênção sem medida.

[10] Донесете всички десятъци в съкровищницата, за да има храна в дома Ми, и Ме опитайте сега за това, казва Господ на Силите, дали няма да ви разкрия небесните отвори да излея благословение върху вас, така че да не стига място за него.

[11] Por vossa causa, repreenderei o devorador, para que não vos consuma o fruto da terra; a vossa vide no campo não será estéril, diz o SENHOR dos Exércitos.

[11] И заради вас ще смъмря онзи, който поглъща, и той няма вече да поврежда произведенията на земята ви; и лозата ви на полето няма да хвърля плода си преждевременно, казва Господ на Силите.

[12] Todas as nações vos chamarão felizes, porque vós sereis uma terra deleitosa, diz o SENHOR dos Exércitos.

[12] Всички народи ще ви облажават, защото ще бъдете желана земя, казва Господ на Силите.

A diferença entre o justo e o perverso

Разликата между праведен и нечестив

[13] As vossas palavras foram duras para mim, diz o SENHOR; mas vós dizeis: Que temos falado contra ti?

[13] Вашите думи са били безочливи против Мене, казва Господ; а вие казвате: Какво сме говорили против Тебе?

[14] Vós dizeis: Inútil é servir a Deus; que nos aproveitou termos cuidado em guardar os seus preceitos e em andar de luto diante do SENHOR dos Exércitos?

[14] Вие казахте: Напразно служим на Бога; и каква полза, че сме пазили заръчаното от Него и че сме ходили с жалеене пред Господа на Силите?

[15] Ora, pois, nós reputamos por felizes os soberbos; também os que cometem impiedade prosperam, sim, eles tentam ao SENHOR e escapam.

[15] А сега ние облажаваме горделивите. Да! Онези, които вършат беззаконие, успяват; даже изкушават Бога и се избавят.

[16] Então, os que temiam ao SENHOR falavam uns aos outros; o SENHOR atentava e ouvia; havia um memorial escrito diante dele para os que temem ao SENHOR e para os que se lembram do seu nome.

[16] Тогава боящите се от Господа говореха един на друг; а Господ внимаваше и слушаше; и пред Него бе написана възпоменателна книга за онези, които се бояха от Господа и които мислеха за името Му.

[17] Eles serão para mim particular tesouro, naquele dia que prepararei, diz o SENHOR dos Exércitos; poupá-los-ei como um homem poupa a seu filho que o serve.

[18] Então, vereis outra vez a diferença entre o justo e o perverso, entre o que serve a Deus e o que não o serve.

Malaquias 4

O sol da justiça e seu precursor

[1] Pois eis que vem o dia e arde como fornalha; todos os soberbos e todos os que cometem perversidade serão como o restolho; o dia que vem os abrasará, diz o SENHOR dos Exércitos, de sorte que não lhes deixará nem raiz nem ramo.

[2] Mas para vós outros que temeis o meu nome nascerá o sol da justiça, trazendo salvação nas suas asas; saireis e saltareis como bezerros soltos da estrebaria.

[3] Pisareis os perversos, porque se farão cinzas debaixo das plantas de vossos pés, naquele dia que prepararei, diz o SENHOR dos Exércitos.

[4] Lembrai-vos da Lei de Moisés, meu servo, a qual lhe prescrevi em Horebe para todo o Israel, a saber, estatutos e juízos.

[5] Eis que eu vos enviarei o profeta Elias, antes que venha o grande e terrível Dia do SENHOR;

[17] Тези ще бъдат Мои, казва Господ на Силите. Да! Избрана скъпоценност в деня, който определям; и ще бъда благосклонен към тях, както е благосклонен човек към сина, който му работи.

[18] Тогава отново ще разсъдите за разликата между праведен и нечестив, между онзи, който служи на Бога, и онзи, който не Му служи.

Малахия 4

[1] Защото, ето, иде денят, който ще гори като пещ; и всички горделиви, и всички, които вършат нечестие, ще бъдат плява. И този ден, който иде, ще ги изгори, казва Господ на Силите, и няма да остане нито корен, нито клонче.

[2] А на вас, които се боите от името Ми, ще изгрее Слънцето на правдата с изцеление в крилата си; и ще излезете и ще се разиграете като телета из обора.

[3] Ще стъпчете нечестивите; защото те ще бъдат пепел под стъпалата на краката ви в деня, който определям, казва Господ на Силите.

Илия като предвестник на деня Господен

[4] Помнете закона на слугата Ми Моисей, който му заповядах в Хорив за целия Израил, т. е. наредбите и законите.

[5] Ето, Аз ще ви изпратя пророк Илия, преди да дойде великият и страшен ден Господен;

[6] ele converterá o coração dos pais aos filhos e o coração dos filhos a seus pais, para que eu não venha e fira a terra com maldição.

[6] и той ще обърне сърцето на бащите към децата и сърцето на децата – към бащите им, да не би да дойда и поразя земята с проклятие.

NOVO TESTAMENTO

Português

Almeida Revista e Atualizada

НОВ ЗАВЕТ

Búlgaro

Библия, ревизирано издание - ВРВ

O evangelho segundo Mateus

Mateus 1

A genealogia de Jesus Cristo

Lucas 3.23-38

[1] Livro da genealogia de Jesus Cristo, filho de Davi, filho de Abraão.

[2] Abraão gerou a Isaque; Isaque, a Jacó; Jacó, a Judá e a seus irmãos;

[3] Judá gerou de Tamar a Perez e a Zera; Perez gerou a Esrom; Esrom, a Arão;

[4] Arão gerou a Aminadabe; Aminadabe, a Naassom; Naassom, a Salmom;

[5] Salmom gerou de Raabe a Boaz; este, de Rute, gerou a Obede; e Obede, a Jessé;

[6] Jessé gerou ao rei Davi; e o rei Davi, a Salomão, da que fora mulher de Urias;

[7] Salomão gerou a Roboão; Roboão, a Abias; Abias, a Asa;

[8] Asa gerou a Josafá; Josafá, a Jorão; Jorão, a Uzias;

[9] Uzias gerou a Jotão; Jotão, a Acaz; Acaz, a Ezequias;

[10] Ezequias gerou a Manassés; Manassés, a Amom; Amom, a Josias;

Матей

Матей 1

Родословието на Исус Христос

[1] Родословието на Исус Христос, син на Давид, син на Авраам.

[2] От Авраам се роди Исаак; от Исаак се роди Яков; от Яков се родиха Юда и братята му;

[3] от Юда се родиха Фарес и Зара от Тамар; от Фарес се роди Есрон; от Есрон се роди Арам;

[4] от Арам се роди Аминадав; от Аминадав се роди Наасон; от Наасон се роди Салмон;

[5] от Салмон се роди Вооз от Рахав; от Вооз се роди Овид от Рут; от Овид се роди Есей;

[6] а от Есей се роди цар Давид. На Давид се роди Соломон от Уриевата жена;

[7] от Соломон се роди Ровоам; от Ровоам се роди Авия; от Авия се роди Аса;

[8] от Аса се роди Йосафат; от Йосафат се роди Йорам; от Йорам се роди Озия;

[9] от Озия се роди Йотам; от Йотам се роди Ахаз; от Ахаз се роди Езекия;

[10] от Езекия се роди Манасия; от Манасия се роди Амон; от Амон се роди Йосия;

[11] Josias gerou a Jeconias e a seus irmãos, no tempo do exílio na Babilônia.

[12] Depois do exílio na Babilônia, Jeconias gerou a Salatiel; e Salatiel, a Zorobabel;

[13] Zorobabel gerou a Abiúde; Abiúde, a Eliaquim; Eliaquim, a Azor;

[14] Azor gerou a Sadoque; Sadoque, a Aquim; Aquim, a Eliúde;

[15] Eliúde gerou a Eleazar; Eleazar, a Matã; Matã, a Jacó.

[16] E Jacó gerou a José, marido de Maria, da qual nasceu Jesus, que se chama o Cristo.

[17] De sorte que todas as gerações, desde Abraão até Davi, são catorze; desde Davi até ao exílio na Babilônia, catorze; e desde o exílio na Babilônia até Cristo, catorze.

[18] Ora, o nascimento de Jesus Cristo foi assim: estando Maria, sua mãe, desposada com José, sem que tivessem antes coabitado, achou-se grávida pelo Espírito Santo.

O nascimento de Jesus Cristo

Lucas 2.1-7

[19] Mas José, seu esposo, sendo justo e não a querendo infamar, resolveu deixá-la secretamente.

[20] Enquanto ponderava nestas coisas, eis que lhe apareceu, em sonho, um anjo do SENHOR, dizendo: José, filho de Davi, não

[11] а от Йосия се родиха Йехония и братята му по времето на преселението във Вавилон.

[12] А след преселението във Вавилон: от Йехония се роди Салатиил; от Салатиил се роди Зоровавел;

[13] от Зоровавел се роди Авиуд; от Авиуд се роди Елиаким; от Елиаким се роди Азор;

[14] от Азор се роди Садок; от Садок се роди Ахим; от Ахим се роди Елиуд;

[15] от Елиуд се роди Елеазар; от Елеазар се роди Матан; от Матан се роди Яков;

[16] а от Яков се роди Йосиф, мъжът на Мария, от която се роди Исус, Който се нарича Христос.

[17] И така, всички родове от Авраам до Давид са четиринадесет; от Давид до преселението във Вавилон – четиринадесет рода; и от преселението във Вавилон до Христос – четиринадесет рода.

Рождението на Исус Христос

[18] А рождението на Исус Христос стана така: след като майка Му Мария беше сгодена за Йосиф, още преди да се бяха събрали, оказа се, че тя е заченала от Светия Дух.

[19] А мъжът Йосиф, понеже беше праведен, а пък не искаше да я изложи, намисли да я напусне тайно.

[20] Но когато намисли това, ето, ангел от Господа му се яви насън и каза: Йосифе, сине Давидов, не бой се да

temas receber Maria, tua mulher, porque o que nela foi gerado é do Espírito Santo.

вземеш жена си Мария; защото заченатото в нея е от Святия Дух.

21 Ela dará à luz um filho e lhe porás o nome de Jesus, porque ele salvará o seu povo dos pecados deles.

21 Тя ще роди Син, Когото ще наречеш Исус; защото Той е, Който ще спаси народа Си от греховете му.

22 Ora, tudo isto aconteceu para que se cumprisse o que fora dito pelo SENHOR por intermédio do profeta:

22 А всичко това стана, за да се сбъдне изреченото от Господа чрез пророка, който казва:

23 Eis que a virgem conceberá e dará à luz um filho, e ele será chamado pelo nome de Emanuel (que quer dizer: Deus conosco).

23 „Ето, девицата ще зачене и ще роди син; и ще го нарекат Емануил“, което значи: Бог с нас.

24 Despertado José do sono, fez como lhe ordenara o anjo do SENHOR e recebeu sua mulher.

24 И така, Йосиф, като стана от сън, направи, както му заповяда ангелът от Господа, и взе жена си;

25 Contudo, não a conheceu, enquanto ela não deu à luz um filho, a quem pôs o nome de Jesus.

25 но не я познаваше, докато тя роди първородния си син; и Го нарече Исус.

Mateus 2

A visita dos magos

Матей 2

Поклонението на мъдреците

1 Tendo Jesus nascido em Belém da Judéia, em dias do rei Herodes, eis que vieram uns magos do Oriente a Jerusalém.

1 А когато се роди Исус във Витлеем Юдейски в дните на цар Ирод, ето, мъдреци от изток пристигнаха в Йерусалим.

2 E perguntavam: Onde está o recém-nascido Rei dos judeus? Porque vimos a sua estrela no Oriente e viemos para adorá-lo.

2 И казаха: Къде е родилият се Юдейски Цар, защото видяхме звездата Му на изток и дойдохме да Му се поклоним.

3 Tendo ouvido isso, alarmou-se o rei Herodes, e, com ele, toda a Jerusalém;

3 Като чу това, цар Ирод се смути и цял Йерусалим заедно с него.

4 então, convocando todos os principais sacerdotes e escribas do povo, indagava deles onde o Cristo deveria nascer.

4 Затова събра всички главни свещеници и книжници на народа и ги разпитваше къде трябва да се роди Христос.

5 Em Belém da Judéia, responderam eles, porque assim está escrito por intermédio do profeta:

5 А те му казаха: Във Витлеем Юдейски, защото така е писано чрез пророка:

[6] E tu, Belém, terra de Judá, não és de modo algum a menor entre as principais de Judá; porque de ti sairá o Guia que há de apascentar a meu povo, Israel.

[7] Com isto, Herodes, tendo chamado secretamente os magos, inquiriu deles com precisão quanto ao tempo em que a estrela aparecera.

[8] E, enviando-os a Belém, disse-lhes: Ide informar-vos cuidadosamente a respeito do menino; e, quando o tiverdes encontrado, avisai-me, para eu também ir adorá-lo.

[9] Depois de ouvirem o rei, partiram; e eis que a estrela que viram no Oriente os precedia, até que, chegando, parou sobre onde estava o menino.

[10] E, vendo eles a estrela, alegraram-se com grande e intenso júbilo.

[11] Entrando na casa, viram o menino com Maria, sua mãe. Prostrando-se, o adoraram; e, abrindo os seus tesouros, entregaram-lhe suas ofertas: ouro, incenso e mirra.

[12] Sendo por divina advertência prevenidos em sonho para não voltarem à presença de Herodes, regressaram por outro caminho a sua terra.

A fuga para o Egito

[13] Tendo eles partido, eis que apareceu um anjo do SENHOR a José, em sonho, e disse: Dispõe-te, toma o menino e sua mãe, foge para o Egito e permanece lá até que eu te

[6] „И ти, Витлееме, земьо Юдова, никак не си най-малък между Юдовите началства, защото от тебе ще произлезе Вожд, Който ще бъде пастир на Моя народ Израил.“

[7] Тогава Ирод повика тайно мъдреците и внимателно разучи от тях времето, когато се е явила звездата.

[8] И като ги изпрати във Витлеем, каза им:Идете, разпитайте внимателно за Детето; и като Го намерите, известете ме, за да ида и аз да Му се поклоня.

[9] А те, като изслушаха царя, си тръгнаха; и, ето, звездата, която бяха видели на изток, вървеше пред тях, докато дойде и спря над мястото, където беше Детето.

[10] Като видяха звездата, се зарадваха твърде много.

[11] И като влязоха в къщата, видяха Детето с майка Му Мария, паднаха и Му се поклониха; и като отвориха съкровищата си, принесоха Му дарове – злато, ливан и смирна.

[12] А понеже бяха предупредени от Бога насън да не се връщат при Ирод, те си отидоха по друг път в своята страна.

[13] А след като си отидоха, ето, ангел от Господа се явява насън на Йосиф и казва: Стани, вземи Детето и майка Му и бягай в Египет, и остани там, докато

avise; porque Herodes há de procurar o menino para o matar.

[14] Dispondo-se ele, tomou de noite o menino e sua mãe e partiu para o Egito;

[15] e lá ficou até à morte de Herodes, para que se cumprisse o que fora dito pelo SENHOR, por intermédio do profeta: Do Egito chamei o meu Filho.

A matança dos inocentes

[16] Vendo-se iludido pelos magos, enfureceu-se Herodes grandemente e mandou matar todos os meninos de Belém e de todos os seus arredores, de dois anos para baixo, conforme o tempo do qual com precisão se informara dos magos.

[17] Então, se cumpriu o que fora dito por intermédio do profeta Jeremias:

[18] Ouviu-se um clamor em Ramá, pranto, [choro] e grande lamento; era Raquel chorando por seus filhos e inconsolável porque não mais existem.

A volta do Egito

[19] Tendo Herodes morrido, eis que um anjo do SENHOR apareceu em sonho a José, no Egito, e disse-lhe:

[20] Dispõe-te, toma o menino e sua mãe e vai para a terra de Israel; porque já morreram os que atentavam contra a vida do menino.

[21] Dispôs-se ele, tomou o menino e sua mãe e regressou para a terra de Israel.

[22] Tendo, porém, ouvido que Arquelau reinava na Judéia em lugar de seu pai Herodes, temeu ir para lá; e, por divina

ти кажа, защото Ирод ще потърси Детето, за да Го погуби.

[14] И така, той стана, взе Детето и майка Му през нощта и отиде в Египет,

[15] където остана до смъртта на Ирод, за да се сбъдне изреченото от Господа чрез пророка, който казва: „От Египет повиках Сина Си.“

Избиването на младенците

[16] Тогава Ирод, като видя, че беше подигран от мъдреците, разяри се много и прати да погубят всички момченца във Витлеем и във всичките му околности, на две години и по-малки, според времето, което внимателно беше разучил от мъдреците.

[17] Тогава се изпълни изреченото от пророк Йеремия, който казва:

[18] „Глас се чу в Рама, плач и голямо ридание; Рахил оплакваше децата си и не искаше да се утеши, защото ги няма вече.“

Завръщането от Египет

[19] А като умря Ирод, ето, ангел от Господа се яви насън на Йосиф в Египет и каза:

[20] Стани, вземи Детето и майка Му и иди в Израилевата земя; защото измряха онези, които искаха живота на Детето.

[21] И така, той стана, взе Детето и майка Му и дойде в Израилевата земя.

[22] Но като чу, че над Юдея царувал Архелай, на мястото на баща си Ирод, страхуваше се да иде там; и

advertência prevenido em sonho, retirou-se para as regiões da Galiléia.

23 E foi habitar numa cidade chamada Nazaré, para que se cumprisse o que fora dito por intermédio dos profetas: Ele será chamado Nazareno.

Mateus 3

A pregação de João Batista

Marcos 1.2-6; Lucas 3.1-9

1 Naqueles dias, apareceu João Batista pregando no deserto da Judéia e dizia:

2 Arrependei-vos, porque está próximo o reino dos céus.

3 Porque este é o referido por intermédio do profeta Isaías: Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas.

4 Usava João vestes de pêlos de camelo e um cinto de couro; a sua alimentação eram gafanhotos e mel silvestre.

5 Então, saíam a ter com ele Jerusalém, toda a Judéia e toda a circunvizinhança do Jordão;

6 e eram por ele batizados no rio Jordão, confessando os seus pecados.

7 Vendo ele, porém, que muitos fariseus e saduceus vinham ao batismo, disse-lhes: Raça de víboras, quem vos induziu a fugir da ira vindoura?

8 Produzi, pois, frutos dignos de arrependimento;

предупреден от Бога насън, се оттегли в Галилейските околии,

23 дойде и се засели в един град, наречен Назарет; за да се сбъдне казаното чрез пророците, че ще се нарече Назорей.

Матей 3

Проповедта на Йоан Кръстител

1 В онези дни дойде Йоан Кръстител и проповядваше в Юдейската пустиня, като казваше:

2 Покайте се, понеже наближи небесното царство.

3 Защото този беше, за когото се е говорило чрез пророк Исая: „Глас на един, който вика в пустинята: Пригответе пътя на Господа! Прави направете пътеките за Него!“

4 А този Йоан носеше облекло от камилска козина и кожен пояс около кръста си; а храната му беше акриди и див мед.

5 Тогава излизаха при него от Йерусалим, цяла Юдея и цялата Йорданска околност

6 и се кръщаваха от него в реката Йордан, като изповядваха греховете си.

7 А като видя, че мнозина от фарисеите и садукеите идваха да се кръстят от него, им каза: Рожби ехиднини! Кой ви предупреди да бягате от идещия гняв?

8 Затова принасяйте плодове, достойни за покаяние;

[9] e não comeceis a dizer entre vós mesmos: Temos por pai a Abraão; porque eu vos afirmo que destas pedras Deus pode suscitar filhos a Abraão.

[9] и не помисляйте да си казвате: Авраам е нашият баща; защото ви казвам, че Бог може и от тези камъни да издигне чеда на Авраам.

[10] Já está posto o machado à raiz das árvores; toda árvore, pois, que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

[10] А и брадвата лежи вече при корена на дърветата. И така, всяко дърво, което не дава добър плод, се отсича и се хвърля в огъня.

João dá testemunho de Cristo

Marcos 1.7-8; Lucas 3.15-17; João 1.19-28

[11] Eu vos batizo com água, para arrependimento; mas aquele que vem depois de mim é mais poderoso do que eu, cujas sandálias não sou digno de levar. Ele vos batizará com o Espírito Santo e com fogo.

[11] Аз ви кръщавам с вода за покаяние; а Онзи, Който идва след мен, е по-силен от мен и не съм достоен да се допра доридо сандалите Му. Той ще ви кръсти със Святия Дух и с огън.

[12] A sua pá, ele a tem na mão e limpará completamente a sua eira; recolherá o seu trigo no celeiro, mas queimará a palha em fogo inextinguível.

[12] Лопатата е в ръката Му и Той здраво ще очисти хармана Си, и ще събере житото Си в житницата, а плявата ще изгори в неугасим огън.

O batismo de Jesus

Marcos 1.9-11; Lucas 3.21-22; João 1.32-34

Кръщението на Исус Христос

[13] Por esse tempo, dirigiu-se Jesus da Galiléia para o Jordão, a fim de que João o batizasse.

[13] Тогава дойде Исус от Галилея на Йордан при Йоан, за да бъде кръстен от него.

[14] Ele, porém, o dissuadia, dizendo: Eu é que preciso ser batizado por ti, e tu vens a mim?

[14] А Йоан Го възпираше, като Му казваше: Аз имам нужда да бъда кръстен от Теб, а Ти ли идваш при мен?

[15] Mas Jesus lhe respondeu: Deixa por enquanto, porque, assim, nos convém cumprir toda a justiça. Então, ele o admitiu.

[15] А Исус му отговори каза: Остави Месега, защото така подобава да изпълним всичко, което е право. Тогава Йоан Го остави.

[16] Batizado Jesus, saiu logo da água, e eis que se lhe abriram os céus, e viu o Espírito de Deus descendo como pomba, vindo sobre ele.

[16] И като се кръсти, Исус веднага излезе от водата; и, ето, отвориха Му се небесата и видя, че Божият Дух слиза като гълъб и се спуска на Него;

[17] E eis uma voz dos céus, que dizia: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo.

Mateus 4

A tentação de Jesus

Marcos 1.12-13; Lucas 4.1-13

[1] A seguir, foi Jesus levado pelo Espírito ao deserto, para ser tentado pelo diabo.

[2] E, depois de jejuar quarenta dias e quarenta noites, teve fome.

[3] Então, o tentador, aproximando-se, lhe disse: Se és Filho de Deus, manda que estas pedras se transformem em pães.

[4] Jesus, porém, respondeu: Está escrito: Não só de pão viverá o homem, mas de toda palavra que procede da boca de Deus.

[5] Então, o diabo o levou à Cidade Santa, colocou-o sobre o pináculo do templo

[6] e lhe disse: Se és Filho de Deus, atira-te abaixo, porque está escrito: Aos seus anjos ordenará a teu respeito que te guardem; e: Eles te susterão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.

[7] Respondeu-lhe Jesus: Também está escrito: Não tentarás o SENHOR, teu Deus.

[8] Levou-o ainda o diabo a um monte muito alto, mostrou-lhe todos os reinos do mundo e a glória deles

[9] e lhe disse: Tudo isto te darei se, prostrado, me adorares.

[10] Então, Jesus lhe ordenou: Retira-te, Satanás, porque está escrito: Ao SENHOR, teu Deus, adorarás, e só a ele darás culto.

[17] и ето глас от небесата, който казваше: Този е възлюбеният Ми Син, в Когото е Моето благоволение.

Матей 4

Изкушението в пустинята

[1] Тогава Исус бе отведен от Духа в пустинята, за да бъде изкушаван от дявола.

[2] И след като пости четиридесет дни и четиридесет нощи, най-после огладня.

[3] И така, изкусителят дойде и Му каза: Ако си Божий Син, заповядай тези камъни да станат хлябове.

[4] А Той отговори: Писано е: „Не само с хляб ще живее човек, но с всяко слово, което излиза от Божиите уста.“

[5] Тогава дяволът Го заведе в святия град, постави Го на крилото на храма и Му каза:

[6] Ако си Божий Син, хвърли се долу; защото е писано: „Ще заповяда на ангелите Си за Теб; и на ръце ще Те вдигат, да не би да удариш о̀ камък крака Си.“

[7] Исус му каза: Писано е още: „Да не изпитваш Господа, твоя Бог.“

[8] Пак Го заведе дяволът на една много висока планина, показа Му всички царства на света и тяхната слава и Му каза:

[9] Всичко това ще Ти дам, ако паднеш да ми се поклониш.

[10] Тогава Исус му каза: Махни се, Сатана, защото е писано: „На Господа,

твоя Бог, да се покланяш и само на Него да служиш.“

11 Com isto, o deixou o diabo, e eis que vieram anjos e o serviram.

11 Тогава дяволът Го остави; и, ето, ангели дойдоха и Му прислужваха.

Jesus volta para a Galileia

Marcos 1.14-15; Lucas 4.14-15

Началото на служението на Исус Христос

12 Ouvindo, porém, Jesus que João fora preso, retirou-se para a Galiléia;

12 А когато Исус чу, че Йоан бил предаден на властта, се оттегли в Галилея.

13 e, deixando Nazaré, foi morar em Cafarnaum, situada à beira-mar, nos confins de Zebulom e Naftali;

13 И като напусна Назарет, дойде и се настани в Капернаум край езерото, в Завулоновите и Нефталимовите предели;

14 para que se cumprisse o que fora dito por intermédio do profeta Isaías:

14 за да се сбъдне изреченото чрез пророк Исая, който казва:

15 Terra de Zebulom, terra de Naftali, caminho do mar, além do Jordão, Galiléia dos gentios!

15 „Завулоновата земя и Нефталимовата земя, край езерото, отвъд Йордан, езическа Галилея;

16 O povo que jazia em trevas viu grande luz, e aos que viviam na região e sombra da morte resplandeceu-lhes a luz.

16 народът, който седеше в тъмнина, видя голяма светлина; и на онези, които седяха в страната на мрачната сянка, на тях изгря светлина.“

17 Daí por diante, passou Jesus a pregar e a dizer: Arrependei-vos, porque está próximo o reino dos céus.

17 Оттогава Исус започна да проповядва, като казваше: Покайте се, защото наближи небесното царство.

A vocação de discípulos

Marcos 1.16-20; Lucas 5.1-11

Призоваването на галилейските рибари

18 Caminhando junto ao mar da Galiléia, viu dois irmãos, Simão, chamado Pedro, e André, que lançavam as redes ao mar, porque eram pescadores.

18 И като ходеше край Галилейското езеро, видя двамата братя – Симон, наречен Петър, и брат му Андрей, че хвърляха мрежи в езерото, понеже бяха рибари.

19 E disse-lhes: Vinde após mim, e eu vos farei pescadores de homens.

19 Той им каза: Елате след Мен и Аз ще ви направя ловци на човеци.

20 Então, eles deixaram imediatamente as redes e o seguiram.

20 И те веднага оставиха мрежите и тръгнаха след Него.

[21] Passando adiante, viu outros dois irmãos, Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, que estavam no barco em companhia de seu pai, consertando as redes; e chamou-os.

[22] Então, eles, no mesmo instante, deixando o barco e seu pai, o seguiram.

Jesus prega por toda a Galileia e cura muitos enfermos

Lucas 6.17-19

[23] Percorria Jesus toda a Galiléia, ensinando nas sinagogas, pregando o evangelho do reino e curando toda sorte de doenças e enfermidades entre o povo.

[24] E a sua fama correu por toda a Síria; trouxeram-lhe, então, todos os doentes, acometidos de várias enfermidades e tormentos: endemoninhados, lunáticos e paralíticos. E ele os curou.

[25] E da Galiléia, Decápolis, Jerusalém, Judéia e dalém do Jordão numerosas multidões o seguiam.

Mateus 5

O sermão do monte

As bem-aventuranças

Lucas 6.20-23

[1] Vendo Jesus as multidões, subiu ao monte, e, como se assentasse, aproximaram-se os seus discípulos;

[2] e ele passou a ensiná-los, dizendo:

[3] Bem-aventurados os humildes de espírito, porque deles é o reino dos céus.

[4] Bem-aventurados os que choram, porque serão consolados.

[21] И като отмина оттам, видя други двама братя – Яков Зеведеев и брат му Йоан, че кърпеха мрежите си в лодката с баща си Зеведей; и ги повика.

[22] И те начаса оставиха лодката и баща си и тръгнаха след Него.

[23] Тогава Исус ходеше по цяла Галилея и поучаваше в синагогите им, и проповядваше благовестието на царството, като изцеляваше всякаква болест и всякаква немощ сред народа.

[24] И се разнесе слух за Него по цяла Сирия; и довеждаха при Него всички болни, измъчвани от разни болести и страдания, обладани от бесове, епилептици и парализирани; и ги изцели.

[25] И след Него вървяха големи множества от Галилея и Декапол, от Йерусалим и Юдея и от другата страна на Йордан.

Матей 5

ПРОПОВЕДТА НА ПЛАНИНАТА

Блаженствата

[1] А Исус, като видя множествата, изкачи се на хълма; и когато седна, учениците Му дойдоха при Него.

[2] И като отвори устата Си, поучаваше ги, като казваше:

[3] Блажени бедните по дух, защото е тяхно небесното царство.

[4] Блажени скърбящите, защото те ще се утешат.

[5] Bem-aventurados os mansos, porque herdarão a terra.
[6] Bem-aventurados os que têm fome e sede de justiça, porque serão fartos.
[7] Bem-aventurados os misericordiosos, porque alcançarão misericórdia.
[8] Bem-aventurados os limpos de coração, porque verão a Deus.
[9] Bem-aventurados os pacificadores, porque serão chamados filhos de Deus.
[10] Bem-aventurados os perseguidos por causa da justiça, porque deles é o reino dos céus.
[11] Bem-aventurados sois quando, por minha causa, vos injuriarem, e vos perseguirem, e, mentindo, disserem todo mal contra vós.
[12] Regozijai-vos e exultai, porque é grande o vosso galardão nos céus; pois assim perseguiram aos profetas que viveram antes de vós.

Os discípulos, o sal da terra

Marcos 9.49-50; Lucas 14.34-35

[13] Vós sois o sal da terra; ora, se o sal vier a ser insípido, como lhe restaurar o sabor? Para nada mais presta senão para, lançado fora, ser pisado pelos homens.

Os discípulos, a luz do mundo

[14] Vós sois a luz do mundo. Não se pode esconder a cidade edificada sobre um monte;
[15] nem se acende uma candeia para colocá-la debaixo do alqueire, mas no velador, e alumia a todos os que se encontram na casa.

[5] Блажени кротките, защото те ще наследят земята.
[6] Блажени, които гладуват и жадуват за правдата, защото те ще се наситят.
[7] Блажени милостивите, защото на тях ще се показва милост.
[8] Блажени чистите по сърце, защото те ще видят Бога.
[9] Блажени миротворците, защото те ще се нарекат Божии синове.
[10] Блажени гонените заради правдата, защото е тяхно небесното царство.
[11] Блажени сте, когато ви хулят и ви гонят, и говорят против вас лъжливо всякакво зло заради Мене;
[12] радвайте се и се веселете, защото голяма е наградата ви на небесата, понеже така гониха пророците, които бяха преди вас.

Сол и светлина за света

[13] Вие сте солта на земята. Но ако солта обезсолее, с какво ще се осоли? Тя вече за нищо не става, освен да се изхвърли навън и да се тъпче от хората.
[14] Вие сте светлината на света. Град, поставен на хълм, не може да се укрие.
[15] И когато запалят светило, не го слагат под шиника, а на светилника и то свети на всички, които са в къщи.

[16] Assim brilhe também a vossa luz diante dos homens, para que vejam as vossas boas obras e glorifiquem a vosso Pai que está nos céus.

Jesus não veio revogar a Lei, mas cumprir

[17] Não penseis que vim revogar a Lei ou os Profetas; não vim para revogar, vim para cumprir.

[18] Porque em verdade vos digo: até que o céu e a terra passem, nem um i ou um til jamais passará da Lei, até que tudo se cumpra.

[19] Aquele, pois, que violar um destes mandamentos, posto que dos menores, e assim ensinar aos homens, será considerado mínimo no reino dos céus; aquele, porém, que os observar e ensinar, esse será considerado grande no reino dos céus.

[20] Porque vos digo que, se a vossa justiça não exceder em muito a dos escribas e fariseus, jamais entrareis no reino dos céus.

Jesus completa o que foi dito aos antigos
Do homicídio

[21] Ouvistes que foi dito aos antigos: Não matarás; e: Quem matar estará sujeito a julgamento.

[22] Eu, porém, vos digo que todo aquele que [sem motivo] se irar contra seu irmão estará sujeito a julgamento; e quem proferir um insulto a seu irmão estará sujeito a julgamento do tribunal; e quem lhe chamar: Tolo, estará sujeito ao inferno de fogo.

[16] Също така нека свети вашата светлина пред човеците, за да виждат добрите ви дела и да прославят вашия Отец, Който е на небесата.

Исус Христос и законът

[17] Да не мислите, че съм дошъл да разруша закона или пророците? Не съм дошъл да разруша, но да изпълня.

[18] Защото истина ви казвам: Докато премине небето и земята, нито една йота, нито една чертица от закона няма да премине, докато всичко не се сбъдне.

[19] И така, който наруши една от тези най-малки заповеди и научи така човеците, най-малък ще се нарече в небесното царство; а който ги изпълни и научи така човеците, той ще се нарече велик в небесното царство.

[20] Защото ви казвам, че ако вашата праведност не надмине праведността на книжниците и фарисеите, няма да влезете в небесното царство.

[21] Чули сте, че е било казано на древните: „Не убивай; и който убие, ще бъде виновен пред съда.“

[22] А пък Аз ви казвам, че всеки, който се гневи на брат си без причина, ще бъде виновен пред съда; и който каже на брат си „празноглавецо“, ще бъде виновен пред Синедриона; а който му каже: „бунтовни безумецо“, ще бъде виновен за огнения пъкъл.

[23] Se, pois, ao trazeres ao altar a tua oferta, ali te lembrares de que teu irmão tem alguma coisa contra ti,
[24] deixa perante o altar a tua oferta, vai primeiro reconciliar-te com teu irmão; e, então, voltando, faze a tua oferta.

[25] Entra em acordo sem demora com o teu adversário, enquanto estás com ele a caminho, para que o adversário não te entregue ao juiz, o juiz, ao oficial de justiça, e sejas recolhido à prisão.

[26] Em verdade te digo que não sairás dali, enquanto não pagares o último centavo.

Do adultério

[27] Ouvistes que foi dito: Não adulterarás.

[28] Eu, porém, vos digo: qualquer que olhar para uma mulher com intenção impura, no coração, já adulterou com ela.

[29] Se o teu olho direito te faz tropeçar, arranca-o e lança-o de ti; pois te convém que se perca um dos teus membros, e não seja todo o teu corpo lançado no inferno.

[30] E, se a tua mão direita te faz tropeçar, corta-a e lança-a de ti; pois te convém que se perca um dos teus membros, e não vá todo o teu corpo para o inferno.

[31] Também foi dito: Aquele que repudiar sua mulher, dê-lhe carta de divórcio.
[32] Eu, porém, vos digo: qualquer que repudiar sua mulher, exceto em caso de relações sexuais ilícitas, a expõe a tornar-

[23] И така, като принасяш дара си на олтара, ако там си спомниш, че брат ти има нещо против теб,
[24] остави дара си там, пред олтара, и първо иди и се помири с брат си, и тогава ела, и принеси дара си.
[25] Бързай да се сдобриш с противника си, докато си на пътя с него към съдилището, да не би противникът ти да те предаде на съдията, а съдията да те предаде на служителя и да бъдеш хвърлен в тъмница.
[26] Истина ти казвам: Няма да излезеш оттам, докато не изплатиш и последния кодрант.

[27] Чули сте, че е било казано: „Не прелюбодействай.“
[28] Но Аз ви казвам, че всеки, който гледа жена, за да я пожелае, вече е прелюбодействал с нея в сърцето си.
[29] Ако дясното ти око те съблазнява, извади го и го хвърли; защото по-добре е за тебе да погине една от телесните ти части, а не цялото ти тяло да бъде хвърлено в пъкъла.
[30] И ако дясната ти ръка те съблазнява, отсечи я и я хвърли; защото по-добре е за тебе да погине една от телесните ти части, а не цялото ти тяло да отиде в пъкъла.
[31] Още е било казано: „Който напусне жена си, нека даде разводно писмо.“
[32] А пък Аз ви казвам, че всеки, който напусне жена си, освен по причина на прелюбодейство, прави я да

se adúltera; e aquele que casar com a repudiada comete adultério.

прелюбодейства; и който се ожени за нея, когато бъде напусната, той прелюбодейства.

Dos juramentos

33 Também ouvistes que foi dito aos antigos: Não jurarás falso, mas cumprirás rigorosamente para com o SENHOR os teus juramentos.

33 Чули сте още, че е било казано на древните: „Не нарушавай клетвата си, но изпълнявай клетвите си пред Господа.“

34 Eu, porém, vos digo: de modo algum jureis; nem pelo céu, por ser o trono de Deus;

34 Но Аз ви казвам: Изобщо да не се кълнете; нито в небето, защото то е престол на Бога;

35 nem pela terra, por ser estrado de seus pés; nem por Jerusalém, por ser cidade do grande Rei;

35 нито в земята, защото е Негово подножие; нито в Йерусалим, защото е град на великия Цар.

36 nem jures pela tua cabeça, porque não podes tornar um cabelo branco ou preto.

36 Нито в главата си да се кълнеш, защото не можеш да направиш нито един косъм бял или черен.

37 Seja, porém, a tua palavra: Sim, sim; não, não. O que disto passar vem do maligno.

37 Но говорът ви да бъде: Да, да! Не, не! А каквото е повече от това, е от лукавия.

Da vingança

Lucas 6.27-30

38 Ouvistes que foi dito: Olho por olho, dente por dente.

38 Чули сте, че е било казано: „Око за око, зъб за зъб.“

39 Eu, porém, vos digo: não resistais ao perverso; mas, a qualquer que te ferir na face direita, volta-lhe também a outra;

39 А пък Аз ви казвам: Не се противете на злия човек; но ако те удари някой по дясната буза, обърни му и другата.

40 e, ao que quer demandar contigo e tirar-te a túnica, deixa-lhe também a capa.

40 На този, който би поискал да се съди с теб и да ти вземе ризата, остави му и горната си дреха.

41 Se alguém te obrigar a andar uma milha, vai com ele duas.

41 Който те принуди да вървиш с него една миля, иди с него две.

42 Dá a quem te pede e não voltes as costas ao que deseja que lhe emprestes.

42 Дай на този, който проси от теб; и не се отвръщай от онзи, който ти иска на заем.

Do amor ao próximo

Lucas 6.32-36

43 Ouvistes que foi dito: Amarás o teu próximo e odiarás o teu inimigo.

44 Eu, porém, vos digo: amai os vossos inimigos e orai pelos que vos perseguem;

45 para que vos torneis filhos do vosso Pai celeste, porque ele faz nascer o seu sol sobre maus e bons e vir chuvas sobre justos e injustos.

46 Porque, se amardes os que vos amam, que recompensa tendes? Não fazem os publicanos também o mesmo?

47 E, se saudardes somente os vossos irmãos, que fazeis de mais? Não fazem os gentios também o mesmo?

48 Portanto, sede vós perfeitos como perfeito é o vosso Pai celeste.

43 Чули сте, че е било казано: „Обичай ближния си, а мрази неприятеля си.“

44 Но Аз ви казвам: Обичайте неприятелите си и се молете за онези, които ви гонят,

45 за да бъдете синове на вашия Отец, Който е на небесата; защото Той прави слънцето Си да изгрява и над злите, и над добрите и дава дъжд на праведните и на неправедните.

46 Защото ако обичате само онези, които обичат вас, каква награда ви се пада? Не правят ли това и бирниците?

47 И ако поздравявате само братята си, какво особено правите? Не правят ли това и езичниците?

48 И така, бъдете съвършени и вие, както е съвършен вашият небесен Отец.

Mateus 6

A prática da justiça

1 Guardai-vos de exercer a vossa justiça diante dos homens, com o fim de serdes vistos por eles; doutra sorte, não tereis galardão junto de vosso Pai celeste.

Como se deve dar esmolas

2 Quando, pois, deres esmola, não toques trombeta diante de ti, como fazem os hipócritas, nas sinagogas e nas ruas, para serem glorificados pelos homens. Em verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.

3 Tu, porém, ao dares a esmola, ignore a tua mão esquerda o que faz a tua mão direita;

Матей 6

За милостинята

1 Внимавайте да не вършите благодеянията си пред човеците, за да ви виждат; иначе нямате награда при своя Отец, Който е на небесата.

2 И така, когато правиш милостиня, не тръби пред себе си, както правят лицемерите по синагогите и по улиците, за да бъдат похвалени от човеците. Истина ви казвам: Те са получили вечесвоята награда.

3 А когато ти правиш милостиня, нека лявата ти ръка не узнае какво прави дясната,

[4] para que a tua esmola fique em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

Como se deve orar

[5] E, quando orardes, não sereis como os hipócritas; porque gostam de orar em pé nas sinagogas e nos cantos das praças, para serem vistos dos homens. Em verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.

[6] Tu, porém, quando orares, entra no teu quarto e, fechada a porta, orarás a teu Pai, que está em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

[7] E, orando, não useis de vãs repetições, como os gentios; porque presumem que pelo seu muito falar serão ouvidos.

[8] Não vos assemelheis, pois, a eles; porque Deus, o vosso Pai, sabe o de que tendes necessidade, antes que lho peçais.

A oração dominical

Lucas 11.2-4

[9] Portanto, vós orareis assim: Pai nosso, que estás nos céus, santificado seja o teu nome;

[10] venha o teu reino; faça-se a tua vontade, assim na terra como no céu;

[11] o pão nosso de cada dia dá-nos hoje;

[12] e perdoa-nos as nossas dívidas, assim como nós temos perdoado aos nossos devedores;

[4] за да става твоята милостиня в тайно; и твоят Отец, Който вижда в тайно, ще ти въздаде наяве.

За молитвата

[5] И когато се молите, не бъдете като лицемерите; защото те обичат да се молят, стоящи по синагогите и по ъглите на улиците, за да ги виждат човеците. Истина ви казвам: Те са получили вечесвоята награда.

[6] А ти, когато се молиш, влез във вътрешната си стаичка и като си затвориш вратата, помоли се на своя Отец, Който е в тайно; и твоят Отец, Който вижда в тайно, ще ти въздаде наяве.

[7] А когато се молите, не говорете излишни думи, както езичниците; защото те мислят, че ще бъдат послушани заради многословието си.

[8] И така, не бъдете като тях; защото вашият Отец знае от какво се нуждаете, преди вие да Му поискате.

[9] А вие се молете така: Отче наш, Който си на небесата, да се свети Твоето име!

[10] Да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля както на небето, така и на земята!

[11] Дай ни днес насъщния хляб;

[12] и прости ни дълговете, както и ние простихме на нашите длъжници.

13 e não nos deixes cair em tentação; mas livra-nos do mal [pois teu é o reino, o poder e a glória para sempre. Amém]!

13 И не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия. Защото е Твое царството и силата, и славата, до вековете. Амин!

14 Porque, se perdoardes aos homens as suas ofensas, também vosso Pai celeste vos perdoará;

14 Защото ако вие простите на човеците прегрешенията им, то и небесният ви Отец ще прости на вас.

15 se, porém, não perdoardes aos homens [as suas ofensas], tampouco vosso Pai vos perdoará as vossas ofensas.

15 Но ако вие не простите на човеците прегрешенията им, то и вашият Отец няма да прости вашите прегрешения.

16 Quando jejuardes, não vos mostreis contristados como os hipócritas; porque desfiguram o rosto com o fim de parecer aos homens que jejuam. Em verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.

16 А когато постите, не бъдете унили като лицемерите; защото те помрачават лицата си, за да ги виждат човеците, че постят. Истина ви казвам: Те са получили вече своята награда.

Como jejuar

17 Tu, porém, quando jejuares, unge a cabeça e lava o rosto,

17 А ти, когато постиш, помажи главата си и умий лицето си,

18 com o fim de não parecer aos homens que jejuas, e sim ao teu Pai, em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

18 за да не си личи пред човеците, че постиш, а само пред твоя Отец, Който е в тайно; и твоят Отец, Който вижда в тайно, ще ти въздаде наяве.

Os tesouros no céu

Съкровища на небето

19 Não acumuleis para vós outros tesouros sobre a terra, onde a traça e a ferrugem corroem e onde ladrões escavam e roubam;

19 Не си събирайте съкровища на земята, където молец и ръжда ги разяждат и където крадци подкопават и крадат.

20 mas ajuntai para vós outros tesouros no céu, onde traça nem ferrugem corrói, e onde ladrões não escavam, nem roubam;

20 А си събирайте съкровища на небето, където молец и ръжда не ги разяждат и където крадци не подкопават, нито крадат;

21 porque, onde está o teu tesouro, aí estará também o teu coração.

21 защото, където е съкровището ти, там ще бъде и сърцето ти.

A luz e as trevas

Lucas 11.34-36

[22] São os olhos a lâmpada do corpo. Se os teus olhos forem bons, todo o teu corpo será luminoso;
[23] se, porém, os teus olhos forem maus, todo o teu corpo estará em trevas. Portanto, caso a luz que em ti há sejam trevas, que grandes trevas serão!

Os dois senhores

[24] Ninguém pode servir a dois senhores; porque ou há de aborrecer-se de um e amar ao outro, ou se devotará a um e desprezará ao outro. Não podeis servir a Deus e às riquezas.

A ansiosa solicitude pela vida

Lucas 12.22-31

[25] Por isso, vos digo: não andeis ansiosos pela vossa vida, quanto ao que haveis de comer ou beber; nem pelo vosso corpo, quanto ao que haveis de vestir. Não é a vida mais do que o alimento, e o corpo, mais do que as vestes?
[26] Observai as aves do céu: não semeiam, não colhem, nem ajuntam em celeiros; contudo, vosso Pai celeste as sustenta. Porventura, não valeis vós muito mais do que as aves?
[27] Qual de vós, por ansioso que esteja, pode acrescentar um côvado ao curso da sua vida?
[28] E por que andais ansiosos quanto ao vestuário? Considerai como crescem os lírios do campo: eles não trabalham, nem fiam.
[29] Eu, contudo, vos afirmo que nem Salomão, em toda a sua glória, se vestiu como qualquer deles.

[22] Окото е светило на тялото. И така, ако окото ти е чисто, цялото ти тяло ще бъде осветено;
[23] но ако окото ти е лукаво, то цялото ти тяло ще бъде помрачено. И така, ако светлината в теб е тъмнина, то колко голяма ще е тъмнината!

[24] Никой не може да слугува на двама господари, защото или ще намрази единия, а ще обикне другия, или към единия ще се привърже, а другия ще презира. Не можете да слугувате на Бога и на мамона!

Упование на Бога или грижи за земното

[25] Затова ви казвам: Не се безпокойте за живота си – какво ще ядете или какво ще пиете, нито за тялото си – какво ще облечете. Не е ли животът повече от храната и тялото – от облеклото?
[26] Погледнете небесните птици, че не сеят, нито жънат, нито в житници събират; и пак небесният ви Отец ги храни. Вие не сте ли много по-скъпи от тях?
[27] И кой от вас може с грижа за себе си да прибави един лакът към ръста си?
[28] И за облекло защо се безпокоите? Наблюдавайте полските лилии как растат – не се трудят, нито предат;
[29] но ви казвам, че дори Соломон в цялата си слава не се е обличал като някоя от тях.

[30] Ora, se Deus veste assim a erva do campo, que hoje existe e amanhã é lançada no forno, quanto mais a vós outros, homens de pequena fé?

[30] Но ако Бог така облича полската трева, която днес я има, а утре я хвърлят в пещ, няма ли много повече да облича вас, маловерци?

[31] Portanto, não vos inquieteis, dizendo: Que comeremos? Que beberemos? Ou: Com que nos vestiremos?

[31] И така, не се безпокойте и не казвайте: Какво ще ядем?, или: Какво ще пием?, или: Какво ще облечем?

[32] Porque os gentios é que procuram todas estas coisas; pois vosso Pai celeste sabe que necessitais de todas elas;

[32] (защото всичко това търсят езичниците), понеже небесният ви Отец знае, че се нуждаете от всичко това.

[33] buscai, pois, em primeiro lugar, o seu reino e a sua justiça, e todas estas coisas vos serão acrescentadas.

[33] Но първо търсете Неговото царство и Неговата правда; и всичко това ще ви се прибави.

[34] Portanto, não vos inquieteis com o dia de amanhã, pois o amanhã trará os seus cuidados; basta ao dia o seu próprio mal.

[34] Затова не се безпокойте за утре, защото утрешният ден ще се безпокои за себе си. Достатъчна е на всеки ден неговата злоба.

Mateus 7

O juízo temerário é proibido

Lucas 6.37-38,41-42

Матей 7

Да не осъждаме ближния

[1] Não julgueis, para que não sejais julgados.

[1] Не съдете, за да не бъдете съдени.

[2] Pois, com o critério com que julgardes, sereis julgados; e, com a medida com que tiverdes medido, vos medirão também.

[2] Защото с каквото отсъждане съдите, с такова ще ви съдят; и с каквато мярка мерите, с такава ще ви се мери.

[3] Por que vês tu o argueiro no olho de teu irmão, porém não reparas na trave que está no teu próprio?

[3] И защо гледаш съчицата в окото на брат си, а не забелязваш гредата в своето око?

[4] Ou como dirás a teu irmão: Deixa-me tirar o argueiro do teu olho, quando tens a trave no teu?

[4] Или как ще кажеш на брат си: Остави ме да извадя съчицата от окото ти; а ето гредата в твоето око?

За молитвата

[5] Hipócrita! Tira primeiro a trave do teu olho e, então, verás claramente para tirar o argueiro do olho de teu irmão.

[5] Лицемерецо, първо извади гредата от своето око и тогава ще видиш ясно, за да извадиш съчицата от окото на брат си.

Não deis o que é santo aos cães

6 Não deis aos cães o que é santo, nem lanceis ante os porcos as vossas pérolas, para que não as pisem com os pés e, voltando-se, vos dilacerem.

6 Не давайте свято нещо на кучетата, нито хвърляйте бисерите си пред свинете, да не би да ги стъпчат с краката си и се обърнат да ви разкъсат.

Jesus incita a orar

Lucas 11.9-13

7 Pedi, e dar-se-vos-á; buscai e achareis; batei, e abrir-se-vos-á.

7 Искайте и ще ви се даде; търсете и ще намерите; хлопайте и ще ви се отвори;

8 Pois todo o que pede recebe; o que busca encontra; e, a quem bate, abrir-se-lhe-á.

8 защото всеки, който иска, получава; който търси, намира; и на този, който хлопа, ще се отвори.

9 Ou qual dentre vós é o homem que, se porventura o filho lhe pedir pão, lhe dará pedra?

9 Има ли между вас човек, който, ако му поиска синът му хляб, ще му даде камък

10 Ou, se lhe pedir um peixe, lhe dará uma cobra?

10 или ако поиска риба, ще му даде змия?

11 Ora, se vós, que sois maus, sabeis dar boas dádivas aos vossos filhos, quanto mais vosso Pai, que está nos céus, dará boas coisas aos que lhe pedirem?

11 И така, ако вие, които сте зли, знаете да давате блага на децата си, колко повече вашият Отец, Който е на небесата, ще даде добри неща на тези, които искат от Него!

12 Tudo quanto, pois, quereis que os homens vos façam, assim fazei-o vós também a eles; porque esta é a Lei e os Profetas.

12 И така, всяко нещо, което желаете да правят човеците на вас, така и вие правете на тях; защото това е същината на закона и пророците.

As duas estradas

Lucas 13.24

Двата пътя

13 Entrai pela porta estreita (larga é a porta, e espaçoso, o caminho que conduz para a perdição, e são muitos os que entram por ela),

13 Влезте през тясната порта, защото широка е портата и пространен е пътят, който води към погибел, и мнозина са онези, които минават през тях.

14 porque estreita é a porta, e apertado, o caminho que conduz para a vida, e são poucos os que acertam com ela.

14 Понеже тясна е портата и стеснен е пътят, който води към живот, и малцина са онези, които ги намират.

Os falsos profetas

Предпазване от лъжеучители

[15] Acautelai-vos dos falsos profetas, que se vos apresentam disfarçados em ovelhas, mas por dentro são lobos roubadores.

[16] Pelos seus frutos os conhecereis. Colhem-se, porventura, uvas dos espinheiros ou figos dos abrolhos?

[17] Assim, toda árvore boa produz bons frutos, porém a árvore má produz frutos maus.

[18] Não pode a árvore boa produzir frutos maus, nem a árvore má produzir frutos bons.

[19] Toda árvore que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

[20] Assim, pois, pelos seus frutos os conhecereis.

[21] Nem todo o que me diz: SENHOR, SENHOR! entrará no reino dos céus, mas aquele que faz a vontade de meu Pai, que está nos céus.

[22] Muitos, naquele dia, hão de dizer-me: SENHOR, SENHOR! Porventura, não temos nós profetizado em teu nome, e em teu nome não expelimos demônios, e em teu nome não fizemos muitos milagres?

[23] Então, lhes direi explicitamente: nunca vos conheci. Apartai-vos de mim, os que praticais a iniqüidade.

Os dois fundamentos

Lucas 6.46-49

[24] Todo aquele, pois, que ouve estas minhas palavras e as pratica será comparado a um homem prudente que edificou a sua casa sobre a rocha;

[25] e caiu a chuva, transbordaram os rios, sopraram os ventos e deram com ímpeto

[15] Пазете се от лъжливите пророци, които идват при вас с овчи дрехи, а отвътре са вълци грабители.

[16] По плодовете им ще ги познаете. Бере ли се грозде от тръни или смокини от репеи?

[17] Също така всяко добро дърво дава добри плодове, а лошото дърво дава лоши плодове.

[18] Не може добро дърво да дава лоши плодове или лошо дърво да дава добри плодове.

[19] Всяко дърво, което не дава добър плод, се отсича и се хвърля в огън.

[20] И така, по плодовете им ще ги познаете.

Опасност от лъжливо изповядване

[21] Не всеки, който Ми казва: Господи! Господи!, ще влезе в небесното царство, но който върши волята на Моя Отец, Който е на небесата.

[22] В онзи ден мнозина ще Ми кажат: Господи! Господи! Не пророкувахме ли в Твое име? И не правехме ли много чудесав Твое име?

[23] Но тогава ще им заявя: Аз никога не съм ви познавал; махнете се от Мене, вие, които вършите беззаконие.

[24] И така, всеки, който чуе тези Мои думи и ги изпълнява, ще се оприличи на разумен човек, който е построил къщата си на канара.

[25] И заваля дъждът, придойдоха реките, духнаха ветровете и се

contra aquela casa, que não caiu, porque fora edificada sobre a rocha.

26 E todo aquele que ouve estas minhas palavras e não as pratica será comparado a um homem insensato que edificou a sua casa sobre a areia;

27 e caiu a chuva, transbordaram os rios, sopraram os ventos e deram com ímpeto contra aquela casa, e ela desabou, sendo grande a sua ruína.

O fim do sermão do monte

28 Quando Jesus acabou de proferir estas palavras, estavam as multidões maravilhadas da sua doutrina;

29 porque ele as ensinava como quem tem autoridade e não como os escribas.

Mateus 8

A cura de um leproso

Marcos 1.40-44; Lucas 5.12-14

1 Ora, descendo ele do monte, grandes multidões o seguiram.

2 E eis que um leproso, tendo-se aproximado, adorou-o, dizendo: SENHOR, se quiseres, podes purificar-me.

3 E Jesus, estendendo a mão, tocou-lhe, dizendo: Quero, fica limpo! E imediatamente ele ficou limpo da sua lepra.

4 Disse-lhe, então, Jesus: Olha, não o digas a ninguém, mas vai mostrar-te ao sacerdote e fazer a oferta que Moisés ordenou, para servir de testemunho ao povo.

A cura do criado de um centurião

Lucas 7.1-10

устремиха върху тази къща; но тя не падна, защото бе основана на канара.

26 И всеки, който чуе тези Мои думи и не ги изпълнява, ще се оприличи на неразумен човек, който построи къщата си на пясък.

27 И заваля дъждът, придойдоха реките, духнаха ветровете и се устремиха върху тази къща; и тя падна и падането беше голямо.

28 И когато Исус свърши тези думи, народът се чудеше на учението Му;

29 защото ги поучаваше като Един, Който има власт, а не като техните книжници.

Матей 8

ЧУДЕСАТА НА ИСУС ХРИСТОС

Излекуване на прокажения

1 А когато Исус слезе от хълма, последваха Го големи множества.

2 И, ето, един прокажен дойде при Него, кланяше Му се и каза: Господи, ако искаш, можеш да ме очистиш.

3 Тогава Исус протегна ръка и се допря до него, и каза: Искам; бъди очистен. И веднага се очисти от проказата.

4 А Исус му каза: Гледай да не кажеш това на никого; но за свидетелство на тях иди да се покажеш на свещеника и принеси дара, който Моисей е заповядал.

Излекуване на слугата на стотника

[5] Tendo Jesus entrado em Cafarnaum, apresentou-se-lhe um centurião, implorando:

[6] SENHOR, o meu criado jaz em casa, de cama, paralítico, sofrendo horrivelmente.

[7] Jesus lhe disse: Eu irei curá-lo.

[8] Mas o centurião respondeu: SENHOR, não sou digno de que entres em minha casa; mas apenas manda com uma palavra, e o meu rapaz será curado.

[9] Pois também eu sou homem sujeito à autoridade, tenho soldados às minhas ordens e digo a este: vai, e ele vai; e a outro: vem, e ele vem; e ao meu servo: faze isto, e ele o faz.

[10] Ouvindo isto, admirou-se Jesus e disse aos que o seguiam: Em verdade vos afirmo que nem mesmo em Israel achei fé como esta.

[11] Digo-vos que muitos virão do Oriente e do Ocidente e tomarão lugares à mesa com Abraão, Isaque e Jacó no reino dos céus.

[12] Ao passo que os filhos do reino serão lançados para fora, nas trevas; ali haverá choro e ranger de dentes.

[13] Então, disse Jesus ao centurião: Vai-te, e seja feito conforme a tua fé. E, naquela mesma hora, o servo foi curado.

A cura da sogra de Pedro

Marcos 1.29-31; Lucas 4.38-39

[14] Tendo Jesus chegado à casa de Pedro, viu a sogra deste acamada e ardendo em febre.

[15] Mas Jesus tomou-a pela mão, e a febre a deixou. Ela se levantou e passou a servi-lo.

Muitas outras curas

[5] А когато влезе в Капернаум, един стотник дойде при Него и Му се молеше:

[6] Господи, слугата ми лежи у дома парализиран и много се мъчи.

[7] Той му каза: Ще дойда и ще го изцеля.

[8] Стотникът Му отговори: Господи, не съм достоен да влезеш под покрива ми; но кажи само една дума и слугата ми ще оздравее.

[9] Защото и аз съм подвластен човек и имам подчинени войници; и казвам на един: Иди!, и той отива; и на друг: Ела!, и той идва; а на слугата си: Направи това!, и той го прави.

[10] Исус, като чу това, почуди се и каза на онези, които вървяха след Него: Истина ви казвам, дори в Израил не съм намерил толкова вяра.

[11] Но ви казвам, че мнозина ще дойдат от изток и от запад и ще насядат с Авраам, Исаак и Яков в небесното царство;

[12] а синовете на царството ще бъдат изхвърлени в тъмнината отвън; там ще бъде плач и скърцане със зъби.

[13] Тогава Исус каза на стотника: Иди си; както си повярвал, така нека ти бъде. И слугата оздравя в същия час.

Излекуване на тъщата на Петър

[14] И когато Исус дойде в къщата на Петър, видя, че тъща му лежеше болна от треска.

[15] И се допря до ръката и треската я остави; и тя стана да Му прислужва.

Marcos 1.32-34; Lucas 4.40-41

[16] Chegada a tarde, trouxeram-lhe muitos endemoninhados; e ele meramente com a palavra expeliu os espíritos e curou todos os que estavam doentes;

[16] А когато се свечери, доведоха при Него мнозина, обладани от бесове; и Той изгони духовете с една дума и изцели всички болни;

[17] para que se cumprisse o que fora dito por intermédio do profeta Isaías: Ele mesmo tomou as nossas enfermidades e carregou com as nossas doenças.

[17] за да се сбъдне изреченото чрез пророк Исая, който казва: „Той взена Себе Си нашите немощи и болестите ни понесе.“

Jesus põe à prova os que querem segui-lo

Lucas 9.57-62

[18] Vendo Jesus muita gente ao seu redor, ordenou que passassem para a outra margem.

[18] И като видя Исус около Себе Си много народ, заповяда да минат отвъд езерото.

[19] Então, aproximando-se dele um escriba, disse-lhe: Mestre, seguir-te-ei para onde quer que fores.

[19] И дойде един книжник и Му каза: Учителю, ще вървя след Тебе, където и да идеш.

[20] Mas Jesus lhe respondeu: As raposas têm seus covis, e as aves do céu, ninhos; mas o Filho do Homem não tem onde reclinar a cabeça.

[20] Исус му отговори: Лисиците си имат леговища и небесните птици – гнезда; а Човешкият Син няма къде глава да подслони.

[21] E outro dos discípulos lhe disse: SENHOR, permite-me ir primeiro sepultar meu pai.

[21] А друг от учениците Му каза: Господи, позволи ми първо да отида и погреба баща си.

[22] Replicou-lhe, porém, Jesus: Segue-me, e deixa aos mortos o sepultar os seus próprios mortos.

[22] Но Исус му каза: Върви след Мен и остави мъртвите да погребват своите мъртъвци.

Jesus acalma uma tempestade

Marcos 4.35-41; Lucas 8.22-25

Укротяване на бурята

[23] Então, entrando ele no barco, seus discípulos o seguiram.

[23] И когато влезе в една ладия, учениците Му влязоха след Него.

[24] E eis que sobreveio no mar uma grande tempestade, de sorte que o barco era varrido pelas ondas. Entretanto, Jesus dormia.

[24] И, ето, в езерото се надигна голямо вълнение, толкова силно, че вълните заливаха лодката; а Той спеше.

[25] Mas os discípulos vieram acordá-lo, clamando: SENHOR, salva-nos! Perecemos!

[26] Perguntou-lhes, então, Jesus: Por que sois tímidos, homens de pequena fé? E, levantando-se, repreendeu os ventos e o mar; e fez-se grande bonança.

[27] E maravilharam-se os homens, dizendo: Quem é este que até os ventos e o mar lhe obedecem?

A cura de dois endemoninhados gadarenos

Marcos 5.1-20; Lucas 8.26-39

[28] Tendo ele chegado à outra margem, à terra dos gadarenos, vieram-lhe ao encontro dois endemoninhados, saindo dentre os sepulcros, e a tal ponto furiosos, que ninguém podia passar por aquele caminho.

[29] E eis que gritaram: Que temos nós contigo, ó Filho de Deus! Vieste aqui atormentar-nos antes do tempo?

[30] Ora, andava pastando, não longe deles, uma grande manada de porcos.

[31] Então, os demônios lhe rogavam: Se nos expeles, manda-nos para a manada de porcos.

[32] Pois ide, ordenou-lhes Jesus. E eles, saindo, passaram para os porcos; e eis que toda a manada se precipitou, despenhadeiro abaixo, para dentro do mar, e nas águas pereceram.

[33] Fugiram os porqueiros e, chegando à cidade, contaram todas estas coisas e o que acontecera aos endemoninhados.

[25] Тогава се приближиха, събудиха Го и казаха: Господи, спаси ни! Загиваме!

[26] А Той им отвърна: Защо сте страхливи, маловерци? Тогава стана, смъмри ветровете и вълните и настана голяма тишина.

[27] А човеците се чудеха и казваха: Какъв е Този, че и ветровете, и вълните Му се покоряват?

Изгонване на бесове

[28] И когато дойде на отсрещната страна, в Гадаринската земя, срещнаха Го двама, обладани от бесове, които излизаха от гробищата; те бяха тъй свирепи, че никой не можеше да мине през онзи път.

[29] И, ето, извикаха и казаха: Какво общоимаш с нас, Ти, Божий Сине? Нима си дошъл тук преди определеното време да ни мъчиш?

[30] А недалеч от тях имаше голямо стадо свине, което пасеше.

[31] И бесовете Му се молеха: Ако ни изгониш, изпрати ни в стадото свине.

[32] Исус им каза: Идете. И те, като излязоха, отидоха в свинете; и, ето, цялото стадо се спусна надолу по стръмнината в езерото и загина във водата.

[33] А свинарите побегнаха и като отидоха в града, разказаха

34 Então, a cidade toda saiu para encontrar-se com Jesus; e, vendo-o, lhe rogaram que se retirasse da terra deles.

всичко, включителнои това, което беше станало с обладаните от бесове.

34 И, ето, целият град излезе да посрещне Исус; и като Го видяха, примолиха Му се да си отиде от техните предели.

Mateus 9

A cura de um paralítico em Cafarnaum

Marcos 2.1-12; Lucas 5.17-26

1 Entrando Jesus num barco, passou para o outro lado e foi para a sua própria cidade.

2 E eis que lhe trouxeram um paralítico deitado num leito. Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Tem bom ânimo, filho; estão perdoados os teus pecados.

3 Mas alguns escribas diziam consigo: Este blasfema.

4 Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse: Por que cogitais o mal no vosso coração?

5 Pois qual é mais fácil? Dizer: Estão perdoados os teus pecados, ou dizer: Levanta-te e anda?

6 Ora, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse, então, ao paralítico: Levanta-te, toma o teu leito e vai para tua casa.

7 E, levantando-se, partiu para sua casa.

8 Vendo isto, as multidões, possuídas de temor, glorificaram a Deus, que dera tal autoridade aos homens.

A vocação de Mateus

Marcos 2.13-14; Lucas 5.27-28

9 Partindo Jesus dali, viu um homem chamado Mateus sentado na coletoria e

Матей 9

Излекуване на парализирания

1 Тогава Той влезе в една ладия, премина и дойде в Своя Си град.

2 И, ето, донесоха при Него един паралитик, сложен на постелка; и Исус, като видя вярата им, каза на парализирания човек: Дерзай, синко; прощават ти се греховете.

3 И, ето, някои от книжниците си казаха: Този богохулства.

4 А Исус, като знаеше мислите им, каза: Защо мислите зло в сърцата си?

5 Защото кое е по-лесно да кажа: Прощават ти се греховете, или да кажа: Стани и ходи?

6 Но за да познаете, че Човешкият Син има власт на земята да прощава греховете (тогава каза на паралитика): Стани, вдигни постелката си и иди у дома си.

7 И той стана и отиде у дома си.

8 А множествата, като видяха това, смаяха се и прославиха Бога, Който беше дал такава власт на човеците.

Призоваване на Матей

9 И като минаваше оттам, Исус видя един човек на име Матей, който

disse-lhe: Segue-me! Ele se levantou e o seguiu.

Jesus come com pecadores

Marcos 2.15-17; Lucas 5.29-32

[10] E sucedeu que, estando ele em casa, à mesa, muitos publicanos e pecadores vieram e tomaram lugares com Jesus e seus discípulos.

[11] Ora, vendo isto, os fariseus perguntavam aos discípulos: Por que come o vosso Mestre com os publicanos e pecadores?

[12] Mas Jesus, ouvindo, disse: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes.

[13] Ide, porém, e aprendei o que significa: Misericórdia quero e não holocaustos; pois não vim chamar justos, e sim pecadores [ao arrependimento].

Do jejum

Marcos 2.18-22; Lucas 5.33-39

[14] Vieram, depois, os discípulos de João e lhe perguntaram: Por que jejuamos nós, e os fariseus [muitas vezes], e teus discípulos não jejuam?

[15] Respondeu-lhes Jesus: Podem, acaso, estar tristes os convidados para o casamento, enquanto o noivo está com eles? Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo, e nesses dias hão de jejuar.

[16] Ninguém põe remendo de pano novo em veste velha; porque o remendo tira parte da veste, e fica maior a rotura.

седеше в бирничеството, и му каза: Върви след Мен! И той стана и Го последва.

[10] И когато беше седнал на трапезата в къщата, ето, мнозина бирници и грешници дойдоха и насядаха с Исус и учениците Му.

[11] И фарисеите, като видяха това, казаха на учениците Му: Защо вашият Учител яде с бирниците и грешниците?

[12] А Той, като чу това, каза: Здравите нямат нужда от лекар, а болните.

[13] Но идете и се научете какво значи писаното: „Милост искам, а не жертви“, защото не съм дошъл да призова праведните, а грешните към покаяние.

Относно поста

[14] Тогава при Него дойдоха Йоановите ученици и казаха: Защо ние и фарисеите постим много, а Твоите ученици не постят?

[15] Исус им каза: Могат ли сватбарите да тъгуват, докато е с тях младоженецът? Ще дойде обаче време, когато младоженецът ще им бъде отнет; и тогава ще постят.

[16] Никой не пришива кръпка от нетепан плат на вехта дреха; защото онова, което трябва да запълни скъсаното, съдира плата и съдраното става по-грозно.

[17] Nem se põe vinho novo em odres velhos; do contrário, rompem-se os odres, derrama-se o vinho, e os odres se perdem. Mas põe-se vinho novo em odres novos, e ambos se conservam.

[17] Нито наливат ново вино в стари мехове; иначе меховете се спукват, виното изтича и меховете се изхабяват. Но наливат ново вино в нови мехове и двете се запазват.

O pedido de um chefe

Marcos 5.21-24a; Lucas 8.40-42a

Излекуването на жената с кръвотечение и възкресяването на дъщерята на Яир

[18] Enquanto estas coisas lhes dizia, eis que um chefe, aproximando-se, o adorou e disse: Minha filha faleceu agora mesmo; mas vem, impõe a mão sobre ela, e viverá.

[18] Когато им говореше това, ето, един началник дойде, кланяше Му се и казваше: Дъщеря ми току-що умря; но ела и възложи ръката Си на нея, и тя ще оживее.

A cura de uma mulher enferma

Marcos 5.24b-34; Lucas 8.42b-48

[19] E Jesus, levantando-se, o seguia, e também os seus discípulos.

[19] И като стана, Исус отиде след него, също и учениците Му.

[20] E eis que uma mulher, que durante doze anos vinha padecendo de uma hemorragia, veio por trás dele e lhe tocou na orla da veste;

[20] И, ето, една жена, която имаше кръвотечение дванадесет години, се приближи отзад и се допря до полата на дрехата Му;

[21] porque dizia consigo mesma: Se eu apenas lhe tocar a veste, ficarei curada.

[21] защото си казваше: Ако се допра до дрехата Му, ще оздравея.

[22] E Jesus, voltando-se e vendo-a, disse: Tem bom ânimo, filha, a tua fé te salvou. E, desde aquele instante, a mulher ficou sã.

[22] А Исус, като се обърна и я видя, каза: Дерзай, дъще, твоята вяра те изцели. И в същия час жената оздравя.

A ressurreição da filha de Jairo

Marcos 5.35-43; Lucas 8.49-56

[23] Tendo Jesus chegado à casa do chefe e vendo os tocadores de flauta e o povo em alvoroço, disse:

[23] И когато Исус дойде в къщата на началника и видя свирачите и народа разтревожени, каза:

[24] Retirai-vos, porque não está morta a menina, mas dorme. E riam-se dele.

[24] Идете си, защото момичето не е умряло, а спи.А те Му се присмиваха.

[25] Mas, afastado o povo, entrou Jesus, tomou a menina pela mão, e ela se levantou.

[25] А като изгониха народа, Той влезе и я хвана за ръката; и момичето стана.

[26] E a fama deste acontecimento correu por toda aquela terra.

[26] И това се разчу по цялата онази страна.

A cura de dois cegos

Излекуване на двама слепи

[27] Partindo Jesus dali, seguiram-no dois cegos, clamando: Tem compaixão de nós, Filho de Davi!

[28] Tendo ele entrado em casa, aproximaram-se os cegos, e Jesus lhes perguntou: Credes que eu posso fazer isso? Responderam-lhe: Sim, SENHOR!

[29] Então, lhes tocou os olhos, dizendo: Faça-se-vos conforme a vossa fé.

[30] E abriram-se-lhes os olhos. Jesus, porém, os advertiu severamente, dizendo: Acautelai-vos de que ninguém o saiba.

[31] Saindo eles, porém, divulgaram-lhe a fama por toda aquela terra.

A cura de um mudo endemoninhado. A blasfêmia dos fariseus

[32] Ao retirarem-se eles, foi-lhe trazido um mudo endemoninhado.

[33] E, expelido o demônio, falou o mudo; e as multidões se admiravam, dizendo: Jamais se viu tal coisa em Israel!

[34] Mas os fariseus murmuravam: Pelo maioral dos demônios é que expele os demônios.

Jesus ia por toda parte fazendo o bem. A seara e os trabalhadores

[35] E percorria Jesus todas as cidades e povoados, ensinando nas sinagogas, pregando o evangelho do reino e curando toda sorte de doenças e enfermidades.

[27] И когато Исус си отиваше оттам, след Него вървяха двама слепи, които викаха: Смили се над нас, Сине Давидов!

[28] И като влезе в къщи, слепите се приближиха до Него; и Исус им каза: Вярвате ли, че мога да направя това? Те Му отговориха: Вярваме, Господи.

[29] Тогава Той се допря до очите им и каза: Нека ви бъде според вярата ви.

[30] И очите им се отвориха. А Исус им заръча строго: Внимавайте никой да не узнае това.

[31] А те, като излязоха, разгласиха славата Му по цялата онази страна.

[32] И когато те излизаха, ето, доведоха при Него един ням човек, обладан от бяс.

[33] И след като бе изгонен бесът, немият проговори; и множествата се чудеха и казваха: Никога не се е виждало такова нещо в Израил.

[34] А фарисеите казваха: Чрез началника на бесовете Той изгонва бесовете.

[35] Тогава Исус обикаляше всички градове и села и поучаваше в синагогите им, и проповядваше благовестието на царството; и изцеляваше всякаква болест и всякаква немощ.

[36] Vendo ele as multidões, compadeceu-se delas, porque estavam aflitas e exaustas como ovelhas que não têm pastor.

[36] А когато видя множествата, смили се над тях, защото бяха отрудени и пръснати като овце, които нямат пастир.

[37] E, então, se dirigiu a seus discípulos: A seara, na verdade, é grande, mas os trabalhadores são poucos.

[37] Тогава каза на учениците Си: Жътвата е изобилна, а работниците – малко;

[38] Rogai, pois, ao SENHOR da seara que mande trabalhadores para a sua seara.

[38] затова се молете на Господаря на жътвата да изпрати работници на жътвата Си.

Mateus 10

A escolha dos doze apóstolos
Os seus nomes
Marcos 3.13-19; Lucas 6.12-16

Матей 10

Призоваване на дванадесетте ученици

[1] Tendo chamado os seus doze discípulos, deu-lhes Jesus autoridade sobre espíritos imundos para os expelir e para curar toda sorte de doenças e enfermidades.

[1] И като повика дванадесетте Си ученици, даде им власт над нечистите духове – да ги изгонват и да изцеляват всякаква болест и всякаква немощ.

[2] Ora, os nomes dos doze apóstolos são estes: primeiro, Simão, por sobrenome Pedro, e André, seu irmão; Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão;

[2] А ето имената на дванадесетте апостоли: първият – Симон, който се нарича Петър, и Андрей, неговият брат; Яков Зеведеев и Йоан, неговият брат;

[3] Filipe e Bartolomeu; Tomé e Mateus, o publicano; Tiago, filho de Alfeu, e Tadeu;

[3] Филип и Вартоломей; Тома и Матей бирникът; Яков Алфеев и Тадей;

[4] Simão, o Zelote, e Judas Iscariotes, que foi quem o traiu.

[4] Симон Хананеец и Юда Искариотски, който Го предаде.

As instruções para os doze
Marcos 6.7-11; Lucas 9.1-5

[5] A estes doze enviou Jesus, dando-lhes as seguintes instruções: Não tomeis rumo aos gentios, nem entreis em cidade de samaritanos;

[5] Тези дванадесет души Исус изпрати и им заповяда: Не отивайте при езичниците и в самарянски град не влизайте;

[6] mas, de preferência, procurai as ovelhas perdidas da casa de Israel;

[6] но по-добре вървете при изгубените овце от Израилевия дом.

[7] e, à medida que seguirdes, pregai que está próximo o reino dos céus.

[7] И като отивате, проповядвайте, като казвате: Небесното царство наближи.

[8] Curai enfermos, ressuscitai mortos, purificai leprosos, expeli demônios; de graça recebestes, de graça dai.

[8] Болни изцелявайте, мъртви възкресявайте, прокажени очиствайте, бесове изгонвайте; даром сте приели, даром давайте.

[9] Não vos provereis de ouro, nem de prata, nem de cobre nos vossos cintos;

[9] Не вземайте нито злато, нито сребро, нито медна монета в пояса си,

[10] nem de alforje para o caminho, nem de duas túnicas, nem de sandálias, nem de bordão; porque digno é o trabalhador do seu alimento.

[10] нито торба за път, нито две ризи, нито обувки, нито тояга; защото работникът заслужава своята прехрана.

[11] E, em qualquer cidade ou povoado em que entrardes, indagai quem neles é digno; e aí ficai até vos retirardes.

[11] И в който и да било град или село, като влезете, разпитвайте кой в него е достоен и там оставайте, докато си отидете.

[12] Ao entrardes na casa, saudai-a;

[12] Когато влизате в дома, поздравявайте хората в него.

[13] se, com efeito, a casa for digna, venha sobre ela a vossa paz; se, porém, não o for, torne para vós outros a vossa paz.

[13] И ако домът бъде достоен, нека дойде в него вашият мир; но ако не бъде достоен, мирът ви нека се върне към вас.

[14] Se alguém não vos receber, nem ouvir as vossas palavras, ao sairdes daquela casa ou daquela cidade, sacudi o pó dos vossos pés.

[14] И ако някой не ви приеме, нито послуша думите ви, когато излизате от дома му или от онзи град, отърсете праха от краката си.

[15] Em verdade vos digo que menos rigor haverá para Sodoma e Gomorra, no Dia do Juízo, do que para aquela cidade.

[15] Истина ви казвам: По-леко ще бъде наказанието на содомската и гоморската земя в деня на съда, отколкото на онзи град.

As admoestações

[16] Eis que eu vos envio como ovelhas para o meio de lobos; sede, portanto, prudentes como as serpentes e símplices como as pombas.

[16] Ето, Аз ви изпращам като овце между вълци; и така, бъдете разумни като змиите и незлобливи като гълъбите.

[17] E acautelai-vos dos homens; porque vos entregarão aos tribunais e vos açoitarão nas suas sinagogas;

[17] И се пазете от човеците, защото ще ви предават на съдилища и в синагогите си ще ви бият.

18 por minha causa sereis levados à presença de governadores e de reis, para lhes servir de testemunho, a eles e aos gentios.

18 Да! И пред управители и царе ще ви извеждат заради Мене, за да свидетелствате на тях и на народите.

19 E, quando vos entregarem, não cuideis em como ou o que haveis de falar, porque, naquela hora, vos será concedido o que haveis de dizer,

19 А когато ви предадат, не се безпокойте как или какво да говорите, защото в същия час ще ви се даде какво да говорите.

20 visto que não sois vós os que falais, mas o Espírito de vosso Pai é quem fala em vós.

20 Защото не сте вие, които говорите, но Духът на вашия Отец, Който говори чрез вас.

21 Um irmão entregará à morte outro irmão, e o pai, ao filho; filhos haverá que se levantarão contra os progenitores e os matarão.

21 Брат брата ще предаде на смърт и баща – детето; и деца ще се надигнат против родителите си и ще ги умъртвят.

22 Sereis odiados de todos por causa do meu nome; aquele, porém, que perseverar até ao fim, esse será salvo.

22 Ще бъдете мразени от всички заради Моето име; а който устои докрай, той ще бъде спасен.

23 Quando, porém, vos perseguirem numa cidade, fugi para outra; porque em verdade vos digo que não acabareis de percorrer as cidades de Israel, até que venha o Filho do Homem.

23 А когато ви гонят от този град, бягайте в другия; защото истина ви казвам: Няма да обходите докрай Израилевите градове, докато дойде Човешкият Син.

Os estímulos

24 O discípulo não está acima do seu mestre, nem o servo, acima do seu senhor.

24 Ученикът не е по-горен от учителя си, нито слугата е по-горен от господаря си.

25 Basta ao discípulo ser como o seu mestre, e ao servo, como o seu senhor. Se chamaram Belzebu ao dono da casa, quanto mais aos seus domésticos?

25 Достатъчно е за ученика да бъде като учителя си и за слугата – като господаря си. Ако стопанина на дома нарекоха Веелзевул, то колко повече домашните му!

26 Portanto, não os temais; pois nada há encoberto, que não venha a ser revelado; nem oculto, que não venha a ser conhecido.

26 И така, не се бойте от тях, защото няма нищо покрито, което да не се открие, и нищо тайно, което да не се узнае.

[27] O que vos digo às escuras, dizei-o a plena luz; e o que se vos diz ao ouvido, proclamai-o dos eirados.

[28] Não temais os que matam o corpo e não podem matar a alma; temei, antes, aquele que pode fazer perecer no inferno tanto a alma como o corpo.

[29] Não se vendem dois pardais por um asse? E nenhum deles cairá em terra sem o consentimento de vosso Pai.

[30] E, quanto a vós outros, até os cabelos todos da cabeça estão contados.

[31] Não temais, pois! Bem mais valeis vós do que muitos pardais.

[32] Portanto, todo aquele que me confessar diante dos homens, também eu o confessarei diante de meu Pai, que está nos céus;

[33] mas aquele que me negar diante dos homens, também eu o negarei diante de meu Pai, que está nos céus.

As dificuldades

[34] Não penseis que vim trazer paz à terra; não vim trazer paz, mas espada.

[35] Pois vim causar divisão entre o homem e seu pai; entre a filha e sua mãe e entre a nora e sua sogra.

[36] Assim, os inimigos do homem serão os da sua própria casa.

[37] Quem ama seu pai ou sua mãe mais do que a mim não é digno de mim; quem ama seu filho ou sua filha mais do que a mim não é digno de mim;

[27] Това, което ви говоря в тъмно, кажете го на светло; и което чуете на ухо, прогласете го от покрива.

[28] Не се бойте от онези, които убиват тялото, а душата не могат да убият; но по-скоро се бойте от онзи, който може и душа, и тяло да погуби в пъкъла.

[29] Не се ли продават две врабчета за един асарий? И пак нито едно от тях няма да падне на земята без волята на вашия Отец.

[30] А на вас и космите на главата са всички преброени.

[31] Затова, не бойте се, вие сте много по-ценни от врабчетата.

[32] И така, всеки, който изповяда Мене пред човеците, ще го изповядам и Аз пред Моя Отец, Който е на небесата.

[33] Но всеки, който се отрече от Мене пред човеците, ще се отрека и Аз от него пред Моя Отец, Който е на небесата.

[34] Да не мислите, че дойдох да донеса мир на земята; не дойдох да донеса мир, а меч.

[35] Защото дойдох да настроя човек против баща му, дъщеря против майка и снаха против свекърва;

[36] и неприятели на човека ще бъдатдомашните му.

[37] Който обича баща или майка повече от Мене, не е достоен за Мен; и който обича син или дъщеря повече от Мене, не е достоен за Мен;

[38] e quem não toma a sua cruz e vem após mim não é digno de mim.
[39] Quem acha a sua vida perdê-la-á; quem, todavia, perde a vida por minha causa achá-la-á.

[38] и който не вземе кръста си и не върви след Мене, не е достоен за Мене.
[39] Който намери живота си, ще го изгуби; и който изгуби живота си заради Мене, ще го намери.

As recompensas

[40] Quem vos recebe a mim me recebe; e quem me recebe recebe aquele que me enviou.

[40] Който приема вас, Мене приема; и който приема Мене, приема Този, Който Ме е пратил.

[41] Quem recebe um profeta, no caráter de profeta, receberá o galardão de profeta; quem recebe um justo, no caráter de justo, receberá o galardão de justo.

[41] Който приема пророк в името на пророк, награда на пророк ще получи; и който приема праведник в името на праведник, награда на праведник ще получи.

[42] E quem der a beber, ainda que seja um copo de água fria, a um destes pequeninos, por ser este meu discípulo, em verdade vos digo que de modo algum perderá o seu galardão.

[42] И който напои един от тези, малките, само с чаша студена вода, в името на ученик, истина ви казвам, никак няма да изгуби наградата си.

Mateus 11

Jesus prega nas cidades

Матей 11

Свидетелството на Исус Христос за Йоан

[1] Ora, tendo acabado Jesus de dar estas instruções a seus doze discípulos, partiu dali a ensinar e a pregar nas cidades deles.

[1] А Исус, когато свърши наставленията Си към дванадесетте Си ученика, замина оттам да поучава и проповядва по градовете им.

João envia mensageiros a Jesus

Lucas 7.18-23

[2] Quando João ouviu, no cárcere, falar das obras de Cristo, mandou por seus discípulos perguntar-lhe:
[3] És tu aquele que estava para vir ou havemos de esperar outro?
[4] E Jesus, respondendo, disse-lhes: Ide e anunciai a João o que estais ouvindo e vendo:
[5] os cegos vêem, os coxos andam, os leprosos são purificados, os surdos ouvem,

[2] А Йоан, като чу в тъмницата за делата на Христос, прати неколцина от учениците си да Му кажат:
[3] Ти ли си Онзи, Който има да дойде, или друг да очакваме?
[4] Исус им отговори: Идете, съобщете на Йоан това, което чувате и виждате:
[5] Слепи проглеждат, куци прохождат, прокажени се очистват и глухи

os mortos são ressuscitados, e aos pobres está sendo pregado o evangelho.

[6] E bem-aventurado é aquele que não achar em mim motivo de tropeço.

Jesus dá testemunho de João
Lucas 7.24-35

[7] Então, em partindo eles, passou Jesus a dizer ao povo a respeito de João: Que saístes a ver no deserto? Um caniço agitado pelo vento?

[8] Sim, que saístes a ver? Um homem vestido de roupas finas? Ora, os que vestem roupas finas assistem nos palácios reais.

[9] Mas para que saístes? Para ver um profeta? Sim, eu vos digo, e muito mais que profeta.

[10] Este é de quem está escrito: Eis aí eu envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho diante de ti.

[11] Em verdade vos digo: entre os nascidos de mulher, ninguém apareceu maior do que João Batista; mas o menor no reino dos céus é maior do que ele.

[12] Desde os dias de João Batista até agora, o reino dos céus é tomado por esforço, e os que se esforçam se apoderam dele.

[13] Porque todos os Profetas e a Lei profetizaram até João.

[14] E, se o quereis reconhecer, ele mesmo é Elias, que estava para vir.

[15] Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

[16] Mas a quem hei de comparar esta geração? É semelhante a meninos que,

прочуват; мъртви биват възкресени и на сиромасите се проповядва благовестието.

[6] И блажен онзи, който не се съблазнява в Мен.

[7] И когато те си отиваха, Исус започна да говори на народа за Йоан: Какво излязохте да видите в пустинята? Тръстика ли, от вятър разлюлявана?

[8] Но какво излязохте да видите? Човек, облечен в меки дрехи? Ето, тези, които носят меки дрехи, са в царски дворци.

[9] Но защо излязохте? Пророк ли да видите? Да, казвам ви, и повече от пророк.

[10] Защото този е, за когото е писано: „Ето, Аз изпращам вестителя Си пред Твоето лице, който ще устрои пътя Ти пред Теб.“

[11] Истина ви казвам: Между родените от жени не се е издигнал по-голям от Йоан Кръстител; обаче, най-малкият в небесното царство е по-голям от него.

[12] А от дните на Йоан Кръстител досега небесното царство насила се взема и които се насилят, го грабват.

[13] Защото всички пророци и законът пророкуваха до Йоан;

[14] и ако искате да го приемете, този е Илия, който имаше да дойде.

[15] Който има уши да слуша, нека слуша.

[16] А на какво да оприлича това поколение? То прилича на деца, които

sentados nas praças, gritam aos companheiros:

[17] Nós vos tocamos flauta, e não dançastes; entoamos lamentações, e não pranteastes.

[18] Pois veio João, que não comia nem bebia, e dizem: Tem demônio!

[19] Veio o Filho do Homem, que come e bebe, e dizem: Eis aí um glutão e bebedor de vinho, amigo de publicanos e pecadores! Mas a sabedoria é justificada por suas obras.

Ai das cidades impenitentes!

Lucas 10.13-15

[20] Passou, então, Jesus a increpar as cidades nas quais ele operara numerosos milagres, pelo fato de não se terem arrependido:

[21] Ai de ti, Corazim! Ai de ti, Betsaida! Porque, se em Tiro e em Sidom se tivessem operado os milagres que em vós se fizeram, há muito que elas se teriam arrependido com pano de saco e cinza.

[22] E, contudo, vos digo: no Dia do Juízo, haverá menos rigor para Tiro e Sidom do que para vós outras.

[23] Tu, Cafarnaum, elevar-te-ás, porventura, até ao céu? Descerás até ao inferno; porque, se em Sodoma se tivessem operado os milagres que em ti se fizeram, teria ela permanecido até ao dia de hoje.

[24] Digo-vos, porém, que menos rigor haverá, no Dia do Juízo, para com a terra de Sodoma do que para contigo.

Jesus, o Salvador dos humildes

Lucas 10.21-22

седят по пазарите и викат на другарите си:

[17] Свирихме ви и не играхте; жалеехме и не плакахте.

[18] Защото дойде Йоан, който нито ядеше, нито пиеше; и казват: Бяс има.

[19] Дойде Човешкият Син, Който яде и пие, и казват: Ето човек лаком и винопиец, приятел на бирниците и на грешниците! Но пак мъдростта се оправдава от делата си.

Горко на непокаялите се градове

[20] Тогава започна да укорява градовете, където се извършиха повечето от Неговите велики дела, за това, че не се покаяха:

[21] Горко ти, Хоразине! Горко ти, Витсаидо! Защото ако бяха се извършили в Тир и Сидон великите дела, които се извършиха у вас, те отдавна биха се покаяли във вретище и пепел.

[22] Но, казвам ви, на Тир и Сидон наказанието ще бъде по-леко в деня на съда, отколкото на вас.

[23] И ти, Капернауме, до небесата ли ще се издигнеш? До ада ще слезеш! Защото ако бяха се извършили в Содом великите дела, които се извършиха в тебе, той и до днес би останал.

[24] Но, казвам ви, че в съдния ден наказанието на Содомската земя ще бъде по-леко, отколкото на тебе.

Отец се открива чрез Сина

[25] Por aquele tempo, exclamou Jesus: Graças te dou, ó Pai, SENHOR do céu e da terra, porque ocultaste estas coisas aos sábios e instruídos e as revelaste aos pequeninos.

[26] Sim, ó Pai, porque assim foi do teu agrado.

[27] Tudo me foi entregue por meu Pai. Ninguém conhece o Filho, senão o Pai; e ninguém conhece o Pai, senão o Filho e aquele a quem o Filho o quiser revelar.

Vinde a mim

[28] Vinde a mim, todos os que estais cansados e sobrecarregados, e eu vos aliviarei.

[29] Tomai sobre vós o meu jugo e aprendei de mim, porque sou manso e humilde de coração; e achareis descanso para a vossa alma.

[30] Porque o meu jugo é suave, e o meu fardo é leve.

Mateus 12

Jesus é senhor do sábado

Marcos 2.23-28; Lucas 6.1-5

[1] Por aquele tempo, em dia de sábado, passou Jesus pelas searas. Ora, estando os seus discípulos com fome, entraram a colher espigas e a comer.

[2] Os fariseus, porém, vendo isso, disseram-lhe: Eis que os teus discípulos fazem o que não é lícito fazer em dia de sábado.

[3] Mas Jesus lhes disse: Não lestes o que fez Davi quando ele e seus companheiros tiveram fome?

[25] В онова време Исус продължи да говори и каза: Благодаря Ти, Отче, Господи на небето и на земята, защото си укрил това от мъдрите и разумните, а си го открил на невръстните.

[26] Да, Отче, защото така Ти се видя благоугодно.

[27] Всичко Ми е предадено от Моя Отец; и освен Отца никой не познава Сина; нито познава някой Отца освен Сина и онзи, на когото Синът би благоволил да Го открие.

[28] Елате при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя.

[29] Вземете Моето иго върху себе си и се научете от Мене; защото съм кротък и смирен по сърце; и ще намерите покой на душите си.

[30] Защото Моето иго е благо и Моето бреме е леко.

Матей 12

Исус – Господар на съботата

[1] По онова време, в една събота, Исус минаваше през нивите; а учениците Му, като огладняха, започнаха да късат класове и да ядат.

[2] А фарисеите, като видяха това, казаха Му: Виж, Твоите ученици вършат нещо, което не е позволено да се върши в събота.

[3] А Той им каза: Не сте ли чели какво направи Давид, когато той и мъжете, които бяха с него, огладняха,

[4] Como entrou na Casa de Deus, e comeram os pães da proposição, os quais não lhes era lícito comer, nem a ele nem aos que com ele estavam, mas exclusivamente aos sacerdotes?

[5] Ou não lestes na Lei que, aos sábados, os sacerdotes no templo violam o sábado e ficam sem culpa? Pois eu vos digo:

[6] aqui está quem é maior que o templo.

[7] Mas, se vós soubésseis o que significa: Misericórdia quero e não holocaustos, não teríeis condenado inocentes.

[8] Porque o Filho do Homem é senhor do sábado.

O homem da mão ressequida

Marcos 3.1-6; Lucas 6.6-11

[9] Tendo Jesus partido dali, entrou na sinagoga deles.

[10] Achava-se ali um homem que tinha uma das mãos ressequida; e eles, então, com o intuito de acusá-lo, perguntaram a Jesus: É lícito curar no sábado?

[11] Ao que lhes respondeu: Qual dentre vós será o homem que, tendo uma ovelha, e, num sábado, esta cair numa cova, não fará todo o esforço, tirando-a dali?

[12] Ora, quanto mais vale um homem que uma ovelha? Logo, é lícito, nos sábados, fazer o bem.

[13] Então, disse ao homem: Estende a mão. Estendeu-a, e ela ficou sã como a outra.

[14] Retirando-se, porém, os fariseus, conspiravam contra ele, sobre como lhe tirariam a vida.

Jesus se retira

[4] как влезе в Божия дом и яде от присъствените хлябове, които не беше позволено да яде нито той, нито онези, които бяха с него, а само свещениците?

[5] Или не сте чели в закона, че в съботен ден свещениците в храма нарушават съботата и все пак не са виновни.

[6] Но, казвам ви, че тук има нещо повече от храма.

[7] Но ако знаехте какво значи писаното: „Милост искам, а не жертва“, не бихте осъдили невинните.

[8] Защото Човешкият Син е Господар на съботата.

Изцеление в събота

[9] И като си тръгна оттам, дойде в синагогата им.

[10] Там имаше един човек с изсъхнала ръка. За да обвинят Исус, Го попитаха: Позволено ли е човек да изцелява в събота?

[11] А Той им каза: Кой от вас, ако има една овца и тя в съботен ден падне в яма, няма да я улови и извади?

[12] А колко по-ценен е човек от овца! Затова е позволено да се прави добро в съботен ден.

[13] Тогава каза на човека: Протегни ръката си. И той я протегна; и тя стана здрава като другата.

[14] А фарисеите, като излязоха, се наговориха против Него, как да Го погубят.

Пророчеството за Христос

15 Mas Jesus, sabendo disto, afastou-se dali. Muitos o seguiram, e a todos ele curou,

16 advertindo-lhes, porém, que o não expusessem à publicidade,

17 para se cumprir o que foi dito por intermédio do profeta Isaías:

18 Eis aqui o meu servo, que escolhi, o meu amado, em quem a minha alma se compraz. Farei repousar sobre ele o meu Espírito, e ele anunciará juízo aos gentios.

19 Não contenderá, nem gritará, nem alguém ouvirá nas praças a sua voz.

20 Não esmagará a cana quebrada, nem apagará a torcida que fumega, até que faça vencedor o juízo.

21 E, no seu nome, esperarão os gentios.

A cura de um endemoninhado cego e mudo. A blasfêmia dos fariseus. Jesus se defende
Marcos 3.22-30; Lucas 11.14-23

22 Então, lhe trouxeram um endemoninhado, cego e mudo; e ele o curou, passando o mudo a falar e a ver.

23 E toda a multidão se admirava e dizia: É este, porventura, o Filho de Davi?

24 Mas os fariseus, ouvindo isto, murmuravam: Este não expele demônios senão pelo poder de Belzebu, maioral dos demônios.

25 Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse: Todo reino dividido contra si mesmo ficará deserto, e toda

15 Но Исус, като узна това, се оттегли оттам; и мнозина тръгнаха след Него и Той ги изцели всички.

16 И им заръча да не разгласяват за Него;

17 за да се сбъдне казаното чрез пророк Исая:

18 „Ето Моя Слуга, Когото избрах, Моя възлюбен, в Когото е благоволението на душата Ми. Ще положа Духа Си на Него и Той ще възвести съд на народите.

19 Няма да се скара, нито да извика, нито ще чуе някой гласа Му по площадите.

20 Смазана тръстика няма да пречупи и замъждял фитил няма да угаси, докато изведе правосъдието към победа.

21 И в Неговото име народите ще се надяват.“

Божествената власт на Исус Христос

22 Тогава доведоха при Него един обладан от бяс, сляп и ням; и го изцели, така че немият проговори и прогледна.

23 И всички множества се смаяха и казваха: Да не би Този да е Давидовият син?

24 А фарисеите, като чуха това, казаха: Този не изгонва бесовете освен чрез началника на бесовете, Веелзевул.

25 А Исус, като знаеше техните мисли, им каза: Всяко царство, разделено против себе си, запустява; и никой

cidade ou casa dividida contra si mesma não subsistirá.

[26] Se Satanás expele a Satanás, dividido está contra si mesmo; como, pois, subsistirá o seu reino?

[27] E, se eu expulso demônios por Belzebu, por quem os expulsam vossos filhos? Por isso, eles mesmos serão os vossos juízes.

[28] Se, porém, eu expulso demônios pelo Espírito de Deus, certamente é chegado o reino de Deus sobre vós.

[29] Ou como pode alguém entrar na casa do valente e roubar-lhe os bens sem primeiro amarrá-lo? E, então, lhe saqueará a casa.

[30] Quem não é por mim é contra mim; e quem comigo não ajunta espalha.

[31] Por isso, vos declaro: todo pecado e blasfêmia serão perdoados aos homens; mas a blasfêmia contra o Espírito não será perdoada.

[32] Se alguém proferir alguma palavra contra o Filho do Homem, ser-lhe-á isso perdoado; mas, se alguém falar contra o Espírito Santo, não lhe será isso perdoado, nem neste mundo nem no porvir.

Árvores e seus frutos

Lucas 6.43-45

[33] Ou fazei a árvore boa e o seu fruto bom ou a árvore má e o seu fruto mau; porque pelo fruto se conhece a árvore.

[34] Raça de víboras, como podeis falar coisas boas, sendo maus? Porque a boca fala do que está cheio o coração.

град или дом, разделен против себе си, няма да устои.

[26] Ако Сатана изгонва Сатана, той се е разделил против себе си; тогава как ще устои неговото царство?

[27] При това, ако Аз изгонвам бесовете чрез Веелзевул, чрез кого ги изгонват синовете ви? Затова те ще ви бъдат съдии.

[28] Но ако Аз изгонвам бесовете чрез Божия Дух, то Божието царство е дошло върху вас.

[29] Или как може да влезе някой в къщата на силния човек и да ограби покъщнината му, ако първо не го върже? Тогава ще ограби къщата му.

[30] Който не е с Мене, той е против Мен; и който не събира с Мене, разпилява.

[31] Затова ви казвам: Всеки грях и хула ще се прости на човеците; но хулата противДуха няма да се прости.

[32] И ако някой каже дума против Човешкия Син, ще му се прости; но ако някой каже дума против Святия Дух, няма да му се прости – нито в този свят, нито в бъдещия.

За дървото и неговите плодове

[33] Или направете дървото добро и плода му добър; или направете дървото лошо и плода му лош; защото по плода се познава дървото.

[34] Рожби ехиднини! Как можете да говорите добро, като сте зли? Защото

от онова, което препълва сърцето, говорят устата.

[35] O homem bom tira do tesouro bom coisas boas; mas o homem mau do mau tesouro tira coisas más.

[35] Добрият човек от доброто си съкровище изважда добри неща; а злият човек от злото си съкровище изважда зли неща.

[36] Digo-vos que de toda palavra frívola que proferirem os homens, dela darão conta no Dia do Juízo;

[36] И ви казвам, че за всяка празна дума, която кажат човеците, ще отговарят в деня на съда.

[37] porque, pelas tuas palavras, serás justificado e, pelas tuas palavras, serás condenado.

[37] Защото от думите си ще се оправдаеш и от думите си ще се осъдиш.

O sinal de Jonas

Lucas 11.29-32

Знамението на пророк Йона

[38] Então, alguns escribas e fariseus replicaram: Mestre, queremos ver de tua parte algum sinal.

[38] Тогава някои от книжниците и фарисеите Му отговориха: Учителю, искаме да видим знамение от Теб.

[39] Ele, porém, respondeu: Uma geração má e adúltera pede um sinal; mas nenhum sinal lhe será dado, senão o do profeta Jonas.

[39] А Той им отговори: Нечестиво и прелюбодейно поколение иска знамение, но друго знамение няма да му се даде освен знамението на пророк Йона.

[40] Porque assim como esteve Jonas três dias e três noites no ventre do grande peixe, assim o Filho do Homem estará três dias e três noites no coração da terra.

[40] Защото както Йона беше в корема на морското чудовище три дни и три нощи, така и Човешкият Син ще бъде в сърцето на земята три дни и три нощи.

[41] Ninivitas se levantarão, no Juízo, com esta geração e a condenarão; porque se arrependeram com a pregação de Jonas. E eis aqui está quem é maior do que Jonas.

[41] Ниневийските мъже ще се явят на съда с това поколение и ще го осъдят, защото те се покаяха чрез Йоновата проповед; а, ето, тук има повече от Йона.

[42] A rainha do Sul se levantará, no Juízo, com esta geração e a condenará; porque veio dos confins da terra para ouvir a sabedoria de Salomão. E eis aqui está quem é maior do que Salomão.

[42] Южната царица ще се яви на съда с това поколение и ще го осъди, защото тя дойде от краищата на земята, за да чуе Соломоновата мъдрост; а, ето, тук има повече от Соломон.

A estratégia de Satanás

Завръщане на нечистия дух

Lucas 11.24-26

[43] Quando o espírito imundo sai do homem, anda por lugares áridos procurando repouso, porém não encontra.

[43] Когато нечистият дух излезе от човека, той минава през безводни места, за да търси покой, и не намира.

[44] Por isso, diz: Voltarei para minha casa donde saí. E, tendo voltado, a encontra vazia, varrida e ornamentada.

[44] Тогава казва: Ще се върна в къщата си, откъдето съм излязъл. И като дойде, намира я празна, пометена и подредена.

[45] Então, vai e leva consigo outros sete espíritos, piores do que ele, e, entrando, habitam ali; e o último estado daquele homem torna-se pior do que o primeiro. Assim também acontecerá a esta geração perversa.

[45] Тогава отива и взема със себе си седем други духа, по-зли от него, и като влязат, живеят там; и последното състояние на онзи човек става по-лошо от първото. Също така ще бъде и с това нечестиво поколение.

A família de Jesus

Marcos 3.31-35; Lucas 8.19-21

Майката и братята на Исус Христос

[46] Falava ainda Jesus ao povo, e eis que sua mãe e seus irmãos estavam do lado de fora, procurando falar-lhe.

[46] Когато Той още говореше на народа, ето, майка Му и братята Му стояха навън и искаха да Му говорят.

[47] E alguém lhe disse: Tua mãe e teus irmãos estão lá fora e querem falar-te.

[47] И някой си Му каза: Ето, майка Ти и братята Ти стоят вън и искат да Ти говорят.

[48] Porém ele respondeu ao que lhe trouxera o aviso: Quem é minha mãe e quem são meus irmãos?

[48] А Той отговори на този, който Му каза, това: Коя е майка Ми и кои са братята Ми?

[49] E, estendendo a mão para os discípulos, disse: Eis minha mãe e meus irmãos.

[49] И като посочи с ръка към учениците Си, каза: Ето майка Ми и братята Ми!

[50] Porque qualquer que fizer a vontade de meu Pai celeste, esse é meu irmão, irmã e mãe.

[50] Защото който върши волята на Моя Отец, Който е на небесата, той Ми е брат и сестра, и майка.

Mateus 13

A parábola do semeador

Marcos 4.1-9; Lucas 8.4-8

Матей 13

ПРИТЧИ ЗА НЕБЕСНОТО ЦАРСТВО

Притча за сеяча

[1] Naquele mesmo dia, saindo Jesus de casa, assentou-se à beira-mar;

[1] В същия ден Исус излезе от къщата и седна край езерото.

[2] e grandes multidões se reuniram perto dele, de modo que entrou num barco e se

[2] И при Него се събраха големи множества, така че Той влезе и седна в

assentou; e toda a multidão estava em pé na praia.

една ладия, а целият народ стоеше на брега.

[3] E de muitas coisas lhes falou por parábolas e dizia: Eis que o semeador saiu a semear.

[3] И им говореше много неща с притчи, като казваше: Ето, сеячът излезе да сее;

[4] E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho, e, vindo as aves, a comeram.

[4] и като сееше, някои зърна паднаха край пътя; и птиците дойдоха и ги изкълваха.

[5] Outra parte caiu em solo rochoso, onde a terra era pouca, e logo nasceu, visto não ser profunda a terra.

[5] А други паднаха на скалисти места, където нямаше много пръст; и много скоро поникнаха, защото нямаше дълбока почва;

[6] Saindo, porém, o sol, a queimou; e, porque não tinha raiz, secou-se.

[6] а когато изгря слънцето, прегоряха и понеже нямаха корен, изсъхнаха.

[7] Outra caiu entre os espinhos, e os espinhos cresceram e a sufocaram.

[7] Други пък паднаха между тръните; и тръните порастнаха и ги заглушиха.

[8] Outra, enfim, caiu em boa terra e deu fruto: a cem, a sessenta e a trinta por um.

[8] А други паднаха на добрата земя и дадоха плод – кое стократно, кое шестдесет, кое тридесет.

[9] Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

[9] Който има уши да слуша, нека слуша.

A explicação da parábola

Marcos 4.10-20; Lucas 8.9-15

[10] Então, se aproximaram os discípulos e lhe perguntaram: Por que lhes falas por parábolas?

[10] Тогава се приближиха учениците Му и Му казаха: Защо им говориш с притчи?

[11] Ao que respondeu: Porque a vós outros é dado conhecer os mistérios do reino dos céus, mas àqueles não lhes é isso concedido.

[11] А Той им отговори: Защото на вас е дадено да знаете тайните на небесното царство, а на тях не е дадено.

[12] Pois ao que tem se lhe dará, e terá em abundância; mas, ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.

[12] Защото, който има, на него ще се даде и ще има в изобилие; а който няма, от него ще се отнеме и това, което има.

[13] Por isso, lhes falo por parábolas; porque, vendo, não vêem; e, ouvindo, não ouvem, nem entendem.

[13] Затова им говоря с притчи, защото гледат, а не виждат; слушат, а не чуват, нито разбират.

[14] De sorte que neles se cumpre a profecia de Isaías: Ouvireis com os ouvidos e de nenhum modo entendereis; vereis com os olhos e de nenhum modo percebereis.

[15] Porque o coração deste povo está endurecido, de mau grado ouviram com os ouvidos e fecharam os olhos; para não suceder que vejam com os olhos, ouçam com os ouvidos, entendam com o coração, se convertam e sejam por mim curados.

[16] Bem-aventurados, porém, os vossos olhos, porque vêem; e os vossos ouvidos, porque ouvem.

[17] Pois em verdade vos digo que muitos profetas e justos desejaram ver o que vedes e não viram; e ouvir o que ouvis e não ouviram.

[18] Atendei vós, pois, à parábola do semeador.

[19] A todos os que ouvem a palavra do reino e não a compreendem, vem o maligno e arrebata o que lhes foi semeado no coração. Este é o que foi semeado à beira do caminho.

[20] O que foi semeado em solo rochoso, esse é o que ouve a palavra e a recebe logo, com alegria;

[21] mas não tem raiz em si mesmo, sendo, antes, de pouca duração; em lhe chegando a angústia ou a perseguição por causa da palavra, logo se escandaliza.

[22] O que foi semeado entre os espinhos é o que ouve a palavra, porém os cuidados do

[14] Спрямо тях се изпълнява пророчеството на Исая, което гласи: „С уши ще чувате, а никак няма да разберете; и с очи ще гледате, а никак няма да видите.

[15] Защото сърцето на тези хора е закоравяло. И с ушите си трудно чуват, и очите си затвориха; да не би да видят с очите си и да чуят с ушите си, и да разберат със сърцето си, и да се обърнат, и Аз да ги изцеля.“

[16] А вашите очи са блажени, защото виждат, и ушите ви – защото чуват.

[17] Защото, истина ви казвам, че мнозина пророци и праведници са желали да видят това, което вие виждате, но не видяха, и да чуят това, което вие чувате, но не чуха.

[18] А сега вие чуйте значението напритчата за сеяча.

[19] При всеки, който чуе словото на царството и не го разбира, идва лукавият и грабва посятото в сърцето му; той е посятото край пътя.

[20] А посятото на скалистите места е онзи, който чуе словото и веднага с радост го приема;

[21] корен обаче няма в себе си, а е привременен; и когато настане скръб или гонение поради словото, веднага отпада.

[22] А посятото между тръните е онзи, който чува словото; но грижите на този

mundo e a fascinação das riquezas sufocam a palavra, e fica infrutífera.

свят и примамката на богатството заглушават словото и той става безплоден.

23 Mas o que foi semeado em boa terra é o que ouve a palavra e a compreende; este frutifica e produz a cem, a sessenta e a trinta por um.

23 А посятото на добра земя е онзи, който чуе словото и го разбира, който и дава плод, и принася – кой стократно, кой шестдесет, кой тридесет.

A parábola do joio

Притча за житото и плевелите

24 Outra parábola lhes propôs, dizendo: O reino dos céus é semelhante a um homem que semeou boa semente no seu campo;

24 Друга притча им предложи, като каза: Небесното царство прилича на човек, който е посял добро семе на нивата си;

25 mas, enquanto os homens dormiam, veio o inimigo dele, semeou o joio no meio do trigo e retirou-se.

25 но когато спяха човеците, неприятелят му дойде и пося плевели между житото, и си отиде.

26 E, quando a erva cresceu e produziu fruto, apareceu também o joio.

26 И когато поникна посевът и завърза плод, тогава се появиха и плевелите.

27 Então, vindo os servos do dono da casa, lhe disseram: SENHOR, não semeaste boa semente no teu campo? Donde vem, pois, o joio?

27 А слугите на стопанина дойдоха и му казаха: Господарю, ти не пося ли добро семе на нивата си? Тогава откъде са плевелите?

28 Ele, porém, lhes respondeu: Um inimigo fez isso. Mas os servos lhe perguntaram: Queres que vamos e arranquemos o joio?

28 Той им отговори: Някой неприятел е направил това. А слугите му казаха: Като е така, искаш ли да отидем да ги оплевим?

29 Não! Replicou ele, para que, ao separar o joio, não arranqueis também com ele o trigo.

29 А той каза: Не искам; да не би, като плевите плевелите, да изскубнете заедно с тях и житото.

30 Deixai-os crescer juntos até à colheita, e, no tempo da colheita, direi aos ceifeiros: ajuntai primeiro o joio, atai-o em feixes para ser queimado; mas o trigo, recolhei-o no meu celeiro.

30 Оставете да растат и двете заедно до жътвата; а по време на жътва ще кажа на жътварите: Съберете първо плевелите и ги вържете на снопове за изгаряне, а житото приберете в житницата ми.

A parábola do grão de mostarda
Marcos 4.30-32; Lucas 13.18-19

Притча за синаповото зърно

31 Outra parábola lhes propôs, dizendo: O reino dos céus é semelhante a um grão de mostarda, que um homem tomou e plantou no seu campo;

32 o qual é, na verdade, a menor de todas as sementes, e, crescida, é maior do que as hortaliças, e se faz árvore, de modo que as aves do céu vêm aninhar-se nos seus ramos.

A parábola do fermento

Lucas 13.20-21

33 Disse-lhes outra parábola: O reino dos céus é semelhante ao fermento que uma mulher tomou e escondeu em três medidas de farinha, até ficar tudo levedado.

Por que Jesus falou por parábolas

Marcos 4.33-34

34 Todas estas coisas disse Jesus às multidões por parábolas e sem parábolas nada lhes dizia;

35 para que se cumprisse o que foi dito por intermédio do profeta: Abrirei em parábolas a minha boca; publicarei coisas ocultas desde a criação [do mundo].

A explicação da parábola do joio

36 Então, despedindo as multidões, foi Jesus para casa. E, chegando-se a ele os seus discípulos, disseram: Explica-nos a parábola do joio do campo.

37 E ele respondeu: O que semeia a boa semente é o Filho do Homem;

38 o campo é o mundo; a boa semente são os filhos do reino; o joio são os filhos do maligno;

39 o inimigo que o semeou é o diabo; a ceifa é a consumação do século, e os ceifeiros são os anjos.

31 Друга притча им предложи: Небесното царство прилича на синапово зърно, което човек взе и го craft посея на нивата си;

32 то наистина е по-малко от всички семена, но когато порасне, е по-голямо от градинските растения и става дърво, така че небесните птици идват и се подслоняват по клончетата му.

Притча за кваса

33 Друга притча им каза: Небесното царство прилича на квас, който една жена взе и замеси в три мери брашно, докато втаса цялото.

34 Всичко това Исус изказа на народа с притчи и без притчи не им говореше;

35 за да се изпълни казаното чрез пророка: „Ще отворя устата Си в притчи; ще изкажа скритото още от създанието на света.“

Обяснение на притчата за житото и плевелите

36 Тогава Той остави народа и дойде в къщата. И учениците Му се приближиха при Него и казаха: Обясни ни притчата за плевелите на нивата.

37 А Той им отговори: Сеячът на доброто семе е Човешкият Син;

38 нивата е светът; доброто семе, това са синовете на царството; а плевелите са синовете на лукавия;

39 неприятелят, който ги посея, е дяволът; жътвата е свършекът на века; а жътварите са ангелите.

[40] Pois, assim como o joio é colhido e lançado ao fogo, assim será na consumação do século.

[41] Mandará o Filho do Homem os seus anjos, que ajuntarão do seu reino todos os escândalos e os que praticam a iniqüidade

[42] e os lançarão na fornalha acesa; ali haverá choro e ranger de dentes.

[43] Então, os justos resplandecerão como o sol, no reino de seu Pai. Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

A parábola do tesouro escondido

[44] O reino dos céus é semelhante a um tesouro oculto no campo, o qual certo homem, tendo-o achado, escondeu. E, transbordante de alegria, vai, vende tudo o que tem e compra aquele campo.

A parábola da pérola

[45] O reino dos céus é também semelhante a um que negocia e procura boas pérolas;

[46] e, tendo achado uma pérola de grande valor, vende tudo o que possui e a compra.

A parábola da rede

[47] O reino dos céus é ainda semelhante a uma rede que, lançada ao mar, recolhe peixes de toda espécie.

[48] E, quando já está cheia, os pescadores arrastam-na para a praia e, assentados, escolhem os bons para os cestos e os ruins deitam fora.

[49] Assim será na consumação do século: sairão os anjos, e separarão os maus dentre os justos,

[40] И така, както събират плевелите и ги изгарят в огън, така ще бъде и при свършека на века.

[41] Човешкият Син ще изпрати ангелите Си, които ще съберат от царството Му всичко, което съблазнява, и онези, които вършат беззаконие,

[42] и ще ги хвърлят в огнената пещ; и там ще бъде плач и скърцане със зъби.

[43] Тогава праведните ще блеснат като слънцето в царството на своя Отец. Който има уши да слуша, нека слуша.

Притчи за скритото съкровище и скъпоценния бисер

[44] Небесното царство прилича на имане, скрито в нива, което човек, като го намери, скрива го и в радостта си отива, продава всичко, което има, и купува онази нива.

[45] Небесното царство прилича още на търговец, който търсеше хубави бисери

[46] и като намери един скъпоценен бисер, отиде, продаде всичко, което имаше, и го купи.

Притча за мрежата

[47] Небесното царство прилича още на мрежа, хвърлена в езерото, в която са събрани риби от всякакъв вид,

[48] и като се напълни, изтеглиха я на брега, седнаха и прибраха добрите в съдове, а лошите изхвърлиха.

[49] Така ще бъде и при свършека на века; ангелите ще излязат и ще отлъчат нечестивите измежду праведните,

[50] e os lançarão na fornalha acesa; ali haverá choro e ranger de dentes.

Coisas novas e velhas

[51] Entendestes todas estas coisas? Responderam-lhe: Sim!

[52] Então, lhes disse: Por isso, todo escriba versado no reino dos céus é semelhante a um pai de família que tira do seu depósito coisas novas e coisas velhas.

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus

Marcos 6.1-6; Lucas 4.16-30

[53] Tendo Jesus proferido estas parábolas, retirou-se dali.

[54] E, chegando à sua terra, ensinava-os na sinagoga, de tal sorte que se maravilhavam e diziam: Donde lhe vêm esta sabedoria e estes poderes miraculosos?

[55] Não é este o filho do carpinteiro? Não se chama sua mãe Maria, e seus irmãos, Tiago, José, Simão e Judas?

[56] Não vivem entre nós todas as suas irmãs? Donde lhe vem, pois, tudo isto?

[57] E escandalizavam-se nele. Jesus, porém, lhes disse: Não há profeta sem honra, senão na sua terra e na sua casa.

[58] E não fez ali muitos milagres, por causa da incredulidade deles.

Mateus 14

A morte de João Batista

Marcos 6.14-29; Lucas 9.7-9

[1] Por aquele tempo, ouviu o tetrarca Herodes a fama de Jesus

[50] и ще ги хвърлят в огнената пещ; там ще бъде плач и скърцане със зъби,

[51] Исус им казва: Разбрахте ли всичко това? Те Му отвърнаха: Разбрахме.

[52] А Той им каза: Затова всеки книжник, който е бил научен за небесното царство, прилича на стопанин, който изважда от съкровището си ново и старо.

Исус Христос – отхвърлен от Назарет

[53] Тогава Исус, когато свърши тези притчи, си замина оттам.

[54] И като дойде в родината Си, поучаваше ги в синагогите им, така че те се чудеха и казваха: Откъде са дадени на Този тази мъдрост и сила да върши тези велики дела?

[55] Не е ли Той синът на дърводелеца? Майка Му не се ли казва Мария, а братята Му Яков и Йосиф, Симон и Юда?

[56] И сестрите Му не са ли всички сред нас? Тогава откъде е у Него всичко това?

[57] И се съблазняваха в Него. А Исус им каза: Никой пророк не е без почит освен в своята родина и в своя дом.

[58] И не извърши там много велики дела поради неверието им.

Матей 14

Посичането на Йоан Кръстител

[1] В онова време четвъртовластникът Ирод чу слуха, който се носеше за Исус;

[2] e disse aos que o serviam: Este é João Batista; ele ressuscitou dos mortos, e, por isso, nele operam forças miraculosas.

[2] и каза на слугите си: Този е Йоан Кръстител – той е възкръснал от мъртвите и затова тези сили действат чрез него.

[3] Porque Herodes, havendo prendido e atado a João, o metera no cárcere, por causa de Herodias, mulher de Filipe, seu irmão;

[3] Защото Ирод беше хванал Йоан и го беше вързал и хвърлил в тъмница заради Иродиада, жената на брат си Филип;

[4] pois João lhe dizia: Não te é lícito possuí-la.

[4] понеже Йоан му казваше: Не ти е позволено да я имаш.

[5] E, querendo matá-lo, temia o povo, porque o tinham como profeta.

[5] И искаше да го убие, но се боеше от народа, защото го смятаха за пророк.

[6] Ora, tendo chegado o dia natalício de Herodes, dançou a filha de Herodias diante de todos e agradou a Herodes.

[6] А когато Ирод имаше рожден ден, дъщерята на Иродиада танцува сред събраните и угоди на Ирод.

[7] Pelo que prometeu, com juramento, dar-lhe o que pedisse.

[7] Затова той с клетва обеща да даде, каквото и да му поиска.

[8] Então, ela, instigada por sua mãe, disse: Dá-me, aqui, num prato, a cabeça de João Batista.

[8] А тя, подучена от майка си, каза: Дай ми тук на блюдо главата на Йоан Кръстител.

[9] Entristeceu-se o rei, mas, por causa do juramento e dos que estavam com ele à mesa, determinou que lha dessem;

[9] Царят се наскърби; но заради клетвата си и заради седящите с него заповяда да се даде.

[10] e deu ordens e decapitou a João no cárcere.

[10] И изпрати да обезглавят Йоан в тъмницата.

[11] Foi trazida a cabeça num prato e dada à jovem, que a levou a sua mãe.

[11] И донесоха главата му на блюдо и я дадоха на девойката, а тя я занесе на майка си.

[12] Então, vieram os seus discípulos, levaram o corpo e o sepultaram; depois, foram e o anunciaram a Jesus.

[12] А учениците му, като дойдоха, взеха тялото и го погребаха; и отидоха и казаха на Исус.

A primeira multiplicação de pães e peixes

Marcos 6.30-44; Lucas 9.10-17; João 6.1-13

Чудото с нахранването на пет хиляди души

[13] Jesus, ouvindo isto, retirou-se dali num barco, para um lugar deserto, à parte;

[13] И Исус, като чу това, се оттегли оттам с ладия на уединено място

sabendo-o as multidões, vieram das cidades seguindo-o por terra.

настрана; а народът, като разбра, отиде след Него пеша от градовете.

[14] Desembarcando, viu Jesus uma grande multidão, compadeceu-se dela e curou os seus enfermos.

[14] И Той, като излезе, видя голямо множество, смили се над тях и изцели болните им.

[15] Ao cair da tarde, vieram os discípulos a Jesus e lhe disseram: O lugar é deserto, e vai adiantada a hora; despede, pois, as multidões para que, indo pelas aldeias, comprem para si o que comer.

[15] А като се свечери, учениците дойдоха при Него и казаха: Мястото е уединено и времето вече напредна; разпусни народа да отиде по селата да си купи храна.

[16] Jesus, porém, lhes disse: Não precisam retirar-se; dai-lhes, vós mesmos, de comer.

[16] А Исус им каза: Няма нужда да ходят; дайте им вие да ядат.

[17] Mas eles responderam: Não temos aqui senão cinco pães e dois peixes.

[17] А те Му отговориха: Имаме тук само пет хляба и две риби.

[18] Então, ele disse: Trazei-mos.

[18] А Той им каза: Донесете ги тук при Мене.

[19] E, tendo mandado que a multidão se assentasse sobre a relva, tomando os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos ao céu, os abençoou. Depois, tendo partido os pães, deu-os aos discípulos, e estes, às multidões.

[19] Тогава, като заповяда на народа да насяда на тревата, взе петте хляба и двете риби, погледна към небето и благослови; и като разчупи хлябовете, даде ги на учениците, а учениците – на народа.

[20] Todos comeram e se fartaram; e dos pedaços que sobejaram recolheram ainda doze cestos cheios.

[20] И всички ядоха и се наситиха; и вдигнаха останалите къшеи – дванадесет пълни коша.

[21] E os que comeram foram cerca de cinco mil homens, além de mulheres e crianças.

[21] А онези, които ядоха, бяха около пет хиляди мъже освен жените и децата.

Jesus anda por sobre o mar

Marcos 6.45-52; João 6.15-21

Исус Христос ходи по водата

[22] Logo a seguir, compeliu Jesus os discípulos a embarcar e passar adiante dele para o outro lado, enquanto ele despedia as multidões.

[22] И начаса Исус накара учениците да влязат в лодката и да отидат преди Него на отсрещната страна, докато разпусне народа.

[23] E, despedidas as multidões, subiu ao monte, a fim de orar sozinho. Em caindo a tarde, lá estava ele, só.

[23] И като разпусна народа, изкачи се на хълма да се помоли насаме. И като се свечери, Той беше там сам.

[24] Entretanto, o barco já estava longe, a muitos estádios da terra, açoitado pelas ondas; porque o vento era contrário.

[24] А лодката беше вече насред езерото, блъскана от вълните, защото вятърът беше насрещен.

[25] Na quarta vigília da noite, foi Jesus ter com eles, andando por sobre o mar.

[25] А в четвъртата стража на нощта Той дойде при тях, като вървеше по езерото.

[26] E os discípulos, ao verem-no andando sobre as águas, ficaram aterrados e exclamaram: É um fantasma! E, tomados de medo, gritaram.

[26] И учениците, като Го видяха, че ходи по езерото, се смутиха и мислеха, че е призрак, и от страх извикаха.

[27] Mas Jesus imediatamente lhes disse: Tende bom ânimo! Sou eu. Não temais!

[27] А Исус веднага им проговори: Дерзайте! Аз съм; не бойте се!

[28] Respondendo-lhe Pedro, disse: Se és tu, SENHOR, manda-me ir ter contigo, por sobre as águas.

[28] И Петър Му отговори: Господи, ако си Ти, кажи ми да дойда при Тебе по водата.

[29] E ele disse: Vem! E Pedro, descendo do barco, andou por sobre as águas e foi ter com Jesus.

[29] А Той каза: Ела! И Петър слезе от лодката и вървеше по водата, за да иде при Исус.

[30] Reparando, porém, na força do vento, teve medo; e, começando a submergir, gritou: Salva-me, SENHOR!

[30] Но като видя силния вятър, уплаши се и като потъваше, извика: Господи, избави ме!

[31] E, prontamente, Jesus, estendendo a mão, tomou-o e lhe disse: Homem de pequena fé, por que duvidaste?

[31] И Исус веднага протегна ръка, хвана го и му каза: Маловерецо, защо се усъмни?

[32] Subindo ambos para o barco, cessou o vento.

[32] И като влязоха в лодката, вятърът утихна.

[33] E os que estavam no barco o adoraram, dizendo: Verdadeiramente és Filho de Deus!

[33] А онези, които бяха в лодката, Му се поклониха и казаха: Наистина, Ти си Божий Син.

Jesus em Genesaré

Marcos 6.53-56

[34] Então, estando já no outro lado, chegaram a terra, em Genesaré.

[34] И като преминаха езерото, дойдоха в Генисаретската земя.

[35] Reconhecendo-o os homens daquela terra, mandaram avisar a toda a circunvizinhança e trouxeram-lhe todos os enfermos;

[35] И когато местните мъже Го познаха, разпратиха по цялата онази околност и доведоха при Него всички болни;

[36] e lhe rogavam que ao menos pudessem tocar na orla da sua veste. E todos os que tocaram ficaram sãos.

[36] и Го молеха да се допрат само до полата на дрехата Му; и колкото се допряха, се изцелиха.

Mateus 15

Jesus e a tradição dos anciãos. O que contamina o homem

Marcos 7.1-23

Матей 15

Божии заповеди и човешки предания

[1] Então, vieram de Jerusalém a Jesus alguns fariseus e escribas e perguntaram:

[1] Тогава някои фарисеи и книжници дойдоха при Исус от Йерусалим и казаха:

[2] Por que transgridem os teus discípulos a tradição dos anciãos? Pois não lavam as mãos, quando comem.

[2] Защо Твоите ученици престъпват преданието на старейшините, понеже не си мият ръцете, когато ядат хляб?

[3] Ele, porém, lhes respondeu: Por que transgredis vós também o mandamento de Deus, por causa da vossa tradição?

[3] А Той им отговори: Защо и вие заради вашето предание престъпвате Божията заповед?

[4] Porque Deus ordenou: Honra a teu pai e a tua mãe; e: Quem maldisser a seu pai ou a sua mãe seja punido de morte.

[4] Защото Бог каза: „Почитай баща си и майка си“; и: „Който злослови баща или майка, непременно да се умъртви.“

[5] Mas vós dizeis: Se alguém disser a seu pai ou a sua mãe: É oferta ao SENHOR aquilo que poderias aproveitar de mim;

[5] Но вие казвате: Който каже на баща сиили майка си: Това мое имане, с което би могъл да си помогнеш, е дар на Бога,

[6] esse jamais honrará a seu pai ou a sua mãe. E, assim, invalidastes a palavra de Deus, por causa da vossa tradição.

[6] той да не почита баща си или майка си. Така заради вашето предание виеосуетихте Божията заповед.

[7] Hipócritas! Bem profetizou Isaías a vosso respeito, dizendo:

[7] Лицемери! Добре е пророкувал Исая за вас, като е казал:

[8] Este povo honra-me com os lábios, mas o seu coração está longe de mim.

[8] „Тези хора се приближават до Мене с устата си и Ме почитат с устните си; но сърцето им стои далеч от Мен.

[9] E em vão me adoram, ensinando doutrinas que são preceitos de homens.

[9] Обаче напразно Ми се кланят, като преподават за поучения човешки заповеди.“

Кое прави човека нечист

[10] E, tendo convocado a multidão, lhes disse: Ouvi e entendei:

[10] И като повика народа, каза им: Слушайте и разбирайте!

[11] não é o que entra pela boca o que contamina o homem, mas o que sai da boca, isto, sim, contamina o homem.

[11] Това, което влиза в устата, не осквернява човека; но това, което излиза от устата, то осквернява човека.

[12] Então, aproximando-se dele os discípulos, disseram: Sabes que os fariseus, ouvindo a tua palavra, se escandalizaram?

[12] Тогава се приближиха учениците и Му казаха: Знаеш ли, че фарисеите се съблазниха, като чуха тези думи?

[13] Ele, porém, respondeu: Toda planta que meu Pai celestial não plantou será arrancada.

[13] А Той отговори: Всяко растение, което Моят небесен Отец не е насадил, ще бъде изкоренено.

[14] Deixai-os; são cegos, guias de cegos. Ora, se um cego guiar outro cego, cairão ambos no barranco.

[14] Оставете ги; те са водачи на слепци; а ако слепец слепеца води, и двамата ще паднат в ямата.

[15] Então, lhe disse Pedro: Explica-nos a parábola.

[15] Петър Му отговори: Обясни ни тази притча.

[16] Jesus, porém, disse: Também vós não entendeis ainda?

[16] А Той каза: И вие ли още не проумявате?

[17] Não compreendeis que tudo o que entra pela boca desce para o ventre e, depois, é lançado em lugar escuso?

[17] Не разбирате ли, че всичко, което влиза в устата, минава през корема и се изхвърля отзад?

[18] Mas o que sai da boca vem do coração, e é isso que contamina o homem.

[18] А онова, което излиза от устата, произхожда от сърцето и то осквернява човека.

[19] Porque do coração procedem maus desígnios, homicídios, adultérios, prostituição, furtos, falsos testemunhos, blasfêmias.

[19] Защото от сърцето се пораждат зли помисли, убийства, прелюбодейства, блудства, кражби, лъжесвидетелства, хули.

[20] São estas as coisas que contaminam o homem; mas o comer sem lavar as mãos não o contamina.

[20] Тези са нещата, които оскверняват човека; а да яде с немити ръце, това не го осквернява.

A mulher cananeia

Вярата на една езичница и изцеляване на множество болни

Marcos 7.24-30

[21] Partindo Jesus dali, retirou-se para os lados de Tiro e Sidom.

[22] E eis que uma mulher cananéia, que viera daquelas regiões, clamava: SENHOR, Filho de Davi, tem compaixão de mim! Minha filha está horrivelmente endemoninhada.

[23] Ele, porém, não lhe respondeu palavra. E os seus discípulos, aproximando-se, rogaram-lhe: Despede-a, pois vem clamando atrás de nós.

[24] Mas Jesus respondeu: Não fui enviado senão às ovelhas perdidas da casa de Israel.

[25] Ela, porém, veio e o adorou, dizendo: SENHOR, socorre-me!

[26] Então, ele, respondendo, disse: Não é bom tomar o pão dos filhos e lançá-lo aos cachorrinhos.

[27] Ela, contudo, replicou: Sim, SENHOR, porém os cachorrinhos comem das migalhas que caem da mesa dos seus donos.

[28] Então, lhe disse Jesus: Ó mulher, grande é a tua fé! Faça-se contigo como queres. E, desde aquele momento, sua filha ficou sã.

Jesus volta para o mar da Galileia e cura muitos enfermos

[29] Partindo Jesus dali, foi para junto do mar da Galiléia; e, subindo ao monte, assentou-se ali.

[30] E vieram a ele muitas multidões trazendo consigo coxos, aleijados, cegos, mudos e outros muitos e os largaram junto aos pés de Jesus; e ele os curou.

[21] И като излезе оттам, Исус се оттегли в Тирската и Сидонската област.

[22] И, ето, една хананка излезе от онези места и извика: Смили се над мене, Господи, Сине Давидов! Дъщеря ми жестоко страда, обладана от бяс.

[23] Но Той не отговори нито дума. Учениците дойдоха и Му се молеха, като казваха: Отпрати я, защото вика след нас.

[24] А Той отговори: Аз не съм изпратен при други освен при изгубените овце от Израилевия дом.

[25] А тя дойде, кланяше Му се и казваше: Господи, помогни ми.

[26] Той отговори: Не е прилично да се вземе хлябът на децата и да се хвърли на кученцата.

[27] А тя каза: Така е, Господи; но и кученцата ядат от трохите, които падат от трапезата на господарите им.

[28] Тогава Исус отговори: О, жено, голяма е твоята вяра; нека бъде според желанието ти. И в този час дъщеря оздравя.

[29] И като замина оттам, Исус дойде при Галилейското езеро; и се качи на хълма и седеше там.

[30] И дойдоха при Него големи множества, които водеха със себе си куци, слепи, неми, недъгави и много

[31] De modo que o povo se maravilhou ao ver que os mudos falavam, os aleijados recobravam saúde, os coxos andavam e os cegos viam. Então, glorificavam ao Deus de Israel.

A segunda multiplicação de pães e peixes
Marcos 8.1-10

[32] E, chamando Jesus os seus discípulos, disse: Tenho compaixão desta gente, porque há três dias que permanece comigo e não tem o que comer; e não quero despedi-la em jejum, para que não desfaleça pelo caminho.

[33] Mas os discípulos lhe disseram: Onde haverá neste deserto tantos pães para fartar tão grande multidão?

[34] Perguntou-lhes Jesus: Quantos pães tendes? Responderam: Sete e alguns peixinhos.

[35] Então, tendo mandado o povo assentar-se no chão,

[36] tomou os sete pães e os peixes, e, dando graças, partiu, e deu aos discípulos, e estes, ao povo.

[37] Todos comeram e se fartaram; e, do que sobejou, recolheram sete cestos cheios.

[38] Ora, os que comeram eram quatro mil homens, além de mulheres e crianças.

[39] E, tendo despedido as multidões, entrou Jesus no barco e foi para o território de Magadã.

Mateus 16

Os fariseus e os saduceus pedem um sinal do céu

други, и ги сложиха пред нозете Му; и Той ги изцели;

[31] а народът се чудеше, като гледаше неми да говорят, недъгави оздравели, куци да ходят и слепи да гледат. И прославиха Израилевия Бог.

Нахранване на четири хиляди души

[32] А Исус повика учениците Си и каза: Жал Ми е за народа, защото три дни вече седят при Мен и нямат какво да ядат; а не искам да ги разпусна гладни, да не би да им прималее по пътя.

[33] Учениците Му казаха: Откъде да имамев уединено място толкова хляб, че да нахраним такова голямо множество?

[34] Исус им каза: Колко хляба имате? А те отвърнаха: Седем и малко рибки.

[35] Тогава заповяда на народа да насядат на земята.

[36] И като взе седемте хляба и рибите, благодари и разчупи; и даде на учениците, а учениците – на народа.

[37] И ядоха всички и се наситиха, и вдигнаха останалите къшеи, седем пълни кошници.

[38] А онези, които ядоха, бяха четири хиляди мъже освен жените и децата.

[39] И като разпусна народа, влезе в лодката и дойде в околностите на Магадан.

Матей 16

Исус упреква фарисеите

Marcos 8.11-13

[1] Aproximando-se os fariseus e os saduceus, tentando-o, pediram-lhe que lhes mostrasse um sinal vindo do céu.

[1] Тогава фарисеите и садукеите дойдоха при Исус и за да Го изпитат, поискаха Му да им покаже знамение от небето.

[2] Ele, porém, lhes respondeu: Chegada a tarde, dizeis: Haverá bom tempo, porque o céu está avermelhado;

[2] А Той им отговори: Когато се свечери, казвате: Времето ще бъде хубаво, защото небето се червенее;

[3] e, pela manhã: Hoje, haverá tempestade, porque o céu está de um vermelho sombrio. Sabeis, na verdade, discernir o aspecto do céu e não podeis discernir os sinais dos tempos?

[3] а сутрин: Днес времето ще бъде лошо, защото небето се червенее намръщено. Вие знаете да разтълкувате изгледа на небето, а знаменията на времената не можете!

[4] Uma geração má e adúltera pede um sinal; e nenhum sinal lhe será dado, senão o de Jonas. E, deixando-os, retirou-se.

[4] Зъл и прелюбодеен род иска знамение, но друго знамение няма да му се даде освен знамението на (пророк) Йона. И ги остави и си отиде.

O fermento dos fariseus e dos saduceus

Marcos 8.14-21

[5] Ora, tendo os discípulos passado para o outro lado, esqueceram-se de levar pão.

[5] А учениците, като минаха на отвъдната страна, забравиха да вземат хляб.

[6] E Jesus lhes disse: Vede e acautelai-vos do fermento dos fariseus e dos saduceus.

[6] И Исус им каза: Внимавайте и се пазете от кваса на фарисеите и садукеите.

[7] Eles, porém, discorriam entre si, dizendo: É porque não trouxemos pão.

[7] И те разискваха помежду си, като казваха: Това е, защото не сме взели хляб.

[8] Percebendo-o Jesus, disse: Por que discorreis entre vós, homens de pequena fé, sobre o não terdes pão?

[8] А Исус, като разбра това, каза: Маловерци, защо разисквате помежду си, понеже нямате хляб?

[9] Não compreendeis ainda, nem vos lembrais dos cinco pães para cinco mil homens e de quantos cestos tomastes?

[9] Още ли не разбирате, нито помните петте хляба на петте хиляди души и колко коша събрахте;

[10] Nem dos sete pães para os quatro mil e de quantos cestos tomastes?

[10] нито седемте хляба на четирите хиляди души и колко кошници събрахте?

[11] Como não compreendeis que não vos falei a respeito de pães? E sim: acautelai-vos do fermento dos fariseus e dos saduceus.

[12] Então, entenderam que não lhes dissera que se acautelassem do fermento de pães, mas da doutrina dos fariseus e dos saduceus.

A confissão de Pedro

Marcos 8.27-30; Lucas 9.18-21

[13] Indo Jesus para os lados de Cesaréia de Filipe, perguntou a seus discípulos: Quem diz o povo ser o Filho do Homem?

[14] E eles responderam: Uns dizem: João Batista; outros: Elias; e outros: Jeremias ou algum dos profetas.

[15] Mas vós, continuou ele, quem dizeis que eu sou?

[16] Respondendo Simão Pedro, disse: Tu és o Cristo, o Filho do Deus vivo.

[17] Então, Jesus lhe afirmou: Bem-aventurado és, Simão Barjonas, porque não foi carne e sangue que to revelaram, mas meu Pai, que está nos céus.

[18] Também eu te digo que tu és Pedro, e sobre esta pedra edificarei a minha igreja, e as portas do inferno não prevalecerão contra ela.

[19] Dar-te-ei as chaves do reino dos céus; o que ligares na terra terá sido ligado nos céus; e o que desligares na terra terá sido desligado nos céus.

[11] Как не разбирате, че не заради хляба ви казах да се пазите от кваса на фарисеите и садукеите?

[12] Тогава те разбраха, че не им заръча да се пазят от хлебен квас, а от учението на фарисеите и садукеите.

Петър изповядва вярата в Исус Христос

[13] А Исус, като дойде в околностите на Цезарея Филипова, попита учениците Си: Според както казват хората, Кой е Човешкият Син?

[14] А те отвърнаха: Едни казват, че е Йоан Кръстител; други пък – Илия; а други – Йеремия или един от пророците.

[15] Попита ги: А вие какво казвате: Кой съм Аз?

[16] Симон Петър отговори: Ти си Христос, Син на живия Бог.

[17] Исус му каза: Блажен си, Симоне, сине Йонов, защото плът и кръв не са ти открили това, но Моят Отец, Който е на небесата.

[18] Пък и Аз ти казвам, че ти си Петър и на тази скала ще съградя Моята църква; и портите на ада няма да я надвият.

[19] Ще ти дам ключовете на небесното царство; и каквото вържеш на земята, ще бъде вързано на небесата, а каквото развържеш на земята, ще бъде развързано на небесата.

[20] Então, advertiu os discípulos de que a ninguém dissessem ser ele o Cristo.

Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Marcos 8.31-33; Lucas 9.22

[21] Desde esse tempo, começou Jesus Cristo a mostrar a seus discípulos que lhe era necessário seguir para Jerusalém e sofrer muitas coisas dos anciãos, dos principais sacerdotes e dos escribas, ser morto e ressuscitado no terceiro dia.

[22] E Pedro, chamando-o à parte, começou a reprová-lo, dizendo: Tem compaixão de ti, SENHOR; isso de modo algum te acontecerá.

[23] Mas Jesus, voltando-se, disse a Pedro: Arreda, Satanás! Tu és para mim pedra de tropeço, porque não cogitas das coisas de Deus, e sim das dos homens.

O discípulo de Cristo deve levar a sua cruz

Marcos 8.34—9.1; Lucas 9.23-27

[24] Então, disse Jesus a seus discípulos: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, tome a sua cruz e siga-me.

[25] Porquanto, quem quiser salvar a sua vida perdê-la-á; e quem perder a vida por minha causa achá-la-á.

[26] Pois que aproveitará o homem se ganhar o mundo inteiro e perder a sua alma? Ou que dará o homem em troca da sua alma?

[27] Porque o Filho do Homem há de vir na glória de seu Pai, com os seus anjos, e, então, retribuirá a cada um conforme as suas obras.

[20] Тогава заръча на учениците на никого да не казват, че Той е Христос.

Христос предсказва Своята смърт и възкресение

[21] Оттогава Исус започна да открива на учениците Си, че трябва да отиде в Йерусалим, много да пострада от старейшините, главните свещеници и книжниците, да бъде убит и на третия ден да бъде възкресен.

[22] Тогава Петър Го дръпна настрана и започна да Го мъмри, като казваше: Богда Ти се смили, Господи; това никак няма да стане с Теб.

[23] А Той се обърна и каза на Петър: Махни се от Мене, Сатана; ти си Ми съблазън; защото не мислиш за Божиите неща, а за човешките.

[24] Тогава Исус каза на учениците Си: Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека вдигне кръста си и нека Ме последва.

[25] Защото, който иска да спаси живота си, ще го загуби; а който загуби живота си заради Мене, ще го спечели.

[26] Понеже каква полза ще има човек, ако спечели целия свят, а живота си изгуби, или какво ще даде човек в замяна на живота си?

[27] Защото Човешкият Син ще дойде в славата на Своя Отец със Своите ангели; и тогава ще въздаде на всеки според делата му.

[28] Em verdade vos digo que alguns há, dos que aqui se encontram, que de maneira nenhuma passarão pela morte até que vejam vir o Filho do Homem no seu reino.

Mateus 17

A transfiguração

Marcos 9.2-8; Lucas 9.28-36

[1] Seis dias depois, tomou Jesus consigo a Pedro e aos irmãos Tiago e João e os levou, em particular, a um alto monte.

[2] E foi transfigurado diante deles; o seu rosto resplandecia como o sol, e as suas vestes tornaram-se brancas como a luz.

[3] E eis que lhes apareceram Moisés e Elias, falando com ele.

[4] Então, disse Pedro a Jesus: SENHOR, bom é estarmos aqui; se queres, farei aqui três tendas; uma será tua, outra para Moisés, outra para Elias.

[5] Falava ele ainda, quando uma nuvem luminosa os envolveu; e eis, vindo da nuvem, uma voz que dizia: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo; a ele ouvi.

[6] Ouvindo-a os discípulos, caíram de bruços, tomados de grande medo.

[7] Aproximando-se deles, tocou-lhes Jesus, dizendo: Erguei-vos e não temais!

[8] Então, eles, levantando os olhos, a ninguém viram, senão Jesus.

A vinda de Elias

Marcos 9.9-13

[9] E, descendo eles do monte, ordenou-lhes Jesus: A ninguém conteis a visão, até que o Filho do Homem ressuscite dentre os mortos.

[28] Истина ви казвам: Има някои от стоящите тук, които никак няма да вкусят смърт, докато не видят Човешкия Син, идващ в царството Си.

Матей 17

Преображението на Исус Христос

[1] След шест дни Исус взе Петър, Яков и брат му Йоан и заведе само тях на една висока планина.

[2] И се преобрази пред тях; лицето Му светна като слънцето, а дрехите Му станаха бели като светлината.

[3] И, ето, явиха им се Моисей и Илия, които разговаряха с Него.

[4] А Петър проговори, като каза на Исус: Господи, добре е да сме тук; ако искаш, аз ще направя тук три шатри – за Теб една, за Моисей една и една за Илия.

[5] А когато той още говореше, ето, светъл облак ги засени; и, ето, от облака се чу глас, който каза: Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение, Него слушайте.

[6] И учениците, като чуха това, паднаха на лицата си и много се уплашиха.

[7] А Исус се приближи при тях, допря се до тях и каза: Станете, не бойте се!

[8] И те, като повдигнаха очи, не видяха никого освен Исус сам.

[9] И като слизаха от планината, Исус им заръча: На никого не казвайте за това видение, докато Човешкият Син не възкръсне от мъртвите.

[10] Mas os discípulos o interrogaram: Por que dizem, pois, os escribas ser necessário que Elias venha primeiro?
[11] Então, Jesus respondeu: De fato, Elias virá e restaurará todas as coisas.
[12] Eu, porém, vos declaro que Elias já veio, e não o reconheceram; antes, fizeram com ele tudo quanto quiseram. Assim também o Filho do Homem há de padecer nas mãos deles.
[13] Então, os discípulos entenderam que lhes falara a respeito de João Batista.

A cura de um jovem possesso

Marcos 9.14-29; Lucas 9.37-42

[14] E, quando chegaram para junto da multidão, aproximou-se dele um homem, que se ajoelhou e disse:
[15] SENHOR, compadece-te de meu filho, porque é lunático e sofre muito; pois muitas vezes cai no fogo e outras muitas, na água.
[16] Apresentei-o a teus discípulos, mas eles não puderam curá-lo.
[17] Jesus exclamou: Ó geração incrédula e perversa! Até quando estarei convosco? Até quando vos sofrerei? Trazei-me aqui o menino.
[18] E Jesus repreendeu o demônio, e este saiu do menino; e, desde aquela hora, ficou o menino curado.
[19] Então, os discípulos, aproximando-se de Jesus, perguntaram em particular: Por que motivo não pudemos nós expulsá-lo?
[20] E ele lhes respondeu: Por causa da pequenez da vossa fé. Pois em verdade vos digo que, se tiverdes fé como um grão de

[10] Учениците Му го попитаха: Защо тогава книжниците казват, че първо Илия трябва да дойде?
[11] А Той отговори: Наистина Илия иде и ще възстанови всичко.
[12] Но казвам ви, че Илия вече е дошъл и не го познаха, но постъпиха с него както си искаха. Също така и Човешкият Син ще пострада от тях.
[13] Тогава учениците разбраха, че им говореше за Йоан Кръстител.

Изцеляването на бесноватия младеж

[14] И когато дойдоха при народа, до Него се приближи един човек, коленичи пред Него и каза:
[15] Господи, смили се над сина ми, защото е епилептик и страда зле; понеже пада в огъня и често във водата.
[16] И го доведох при Твоите ученици, но те не можаха да го изцелят.
[17] Исус отговори: О, роде невярващ и извратен, докога ще бъда с вас, докога ще ви търпя? Доведете го тук при Мен.
[18] И Исус смъмра злия дух и той излезе от него; и момчето оздравя в същия час.
[19] Тогава учениците дойдоха при Исус насаме и казаха: Защо ние не можахме да го изгоним?
[20] Той им каза: Поради вашето маловерие. Защото, истина ви казвам: Ако имате вяра колкото синапово

mostarda, direis a este monte: Passa daqui para acolá, e ele passará. Nada vos será impossível.

21 [Mas esta casta não se expele senão por meio de oração e jejum.]

De novo Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Marcos 9.30-32; Lucas 9.43b-45

22 Reunidos eles na Galiléia, disse-lhes Jesus: O Filho do Homem está para ser entregue nas mãos dos homens;

23 e estes o matarão; mas, ao terceiro dia, ressuscitará. Então, os discípulos se entristeceram grandemente.

Jesus paga imposto

24 Tendo eles chegado a Cafarnaum, dirigiram-se a Pedro os que cobravam o imposto das duas dracmas e perguntaram: Não paga o vosso Mestre as duas dracmas?

25 Sim, respondeu ele. Ao entrar Pedro em casa, Jesus se lhe antecipou, dizendo: Simão, que te parece? De quem cobram os reis da terra impostos ou tributo: dos seus filhos ou dos estranhos?

26 Respondendo Pedro: Dos estranhos, Jesus lhe disse: Logo, estão isentos os filhos.

27 Mas, para que não os escandalizemos, vai ao mar, lança o anzol, e o primeiro peixe que fisgar, tira-o; e, abrindo-lhe a boca, acharás um estáter. Toma-o e entrega-lhes por mim e por ti.

Mateus 18

O maior no reino dos céus

Marcos 9.33-37; Lucas 9.46-48

зърно, ще кажете на тази планина: Премести се оттук там и тя ще се премести; и нищо няма да е невъзможно за вас.

21 А този род не излиза освен с молитва и пост.

22 И когато седяха в Галилея, Исус им каза: Човешкият Син ще бъде предаден в ръцете на човеците

23 и ще Го убият; и на третия ден ще бъде възкресен. И те дълбоко се наскърбиха.

Данъкът за храма

24 А когато дойдоха в Капернаум, събирачите на двете драхми за храма се приближиха към Петър и казаха: Вашият Учител не плаща ли двете драхми?

25 Той отвърна: Плаща. И когато влезе в къщи, Исус го изпревари и му каза: Какво мислиш, Симоне, земните царе от кои събират данък или налог – от синовете си или от чужденците?

26 А когато Петър каза: От чужденците, Исус му отговори: Щом е така, синовете им са свободни.

27 Но за да не ги съблазним, иди на езерото, хвърли въдица и измъкни рибата, която първа се закачи, и като разтвориш устата, ще намериш един статир; вземи го и им го дай за Мен и за тебе.

Матей 18

Проповед за децата

[1] Naquela hora, aproximaram-se de Jesus os discípulos, perguntando: Quem é, porventura, o maior no reino dos céus?

[1] В същото време учениците дойдоха при Исус и казаха: Кой е по-голям в небесното царство?

[2] E Jesus, chamando uma criança, colocou-a no meio deles.

[2] А Той повика едно детенце, постави го посред тях и каза:

[3] E disse: Em verdade vos digo que, se não vos converterdes e não vos tornardes como crianças, de modo algum entrareis no reino dos céus.

[3] Истина ви казвам, ако не се обърнете и не станете като дечицата, няма да влезете в небесното царство.

[4] Portanto, aquele que se humilhar como esta criança, esse é o maior no reino dos céus.

[4] И така, който се смири като това детенце, той е по-голям в небесното царство.

[5] E quem receber uma criança, tal como esta, em meu nome, a mim me recebe.

[5] И който приеме едно такова детенце в Мое име, Мене приема.

Os tropeços

Marcos 9.42-48; Lucas 17.1-2

[6] Qualquer, porém, que fizer tropeçar a um destes pequeninos que crêem em mim, melhor lhe fora que se lhe pendurasse ao pescoço uma grande pedra de moinho, e fosse afogado na profundeza do mar.

[6] А който съблазни едно от тези, малките, които вярват в Мене, за него би било по-добре да се окачи на врата му един воденичен камък и да потъне в морските дълбочини.

[7] Ai do mundo, por causa dos escândalos; porque é inevitável que venham escândalos, mas ai do homem pelo qual vem o escândalo!

[7] Горко на света поради съблазните, защото е неизбежно да дойдат съблазните; но горко на онзи човек, чрез когото идва съблазънта!

[8] Portanto, se a tua mão ou o teu pé te faz tropeçar, corta-o e lança-o fora de ti; melhor é entrares na vida manco ou aleijado do que, tendo duas mãos ou dois pés, seres lançado no fogo eterno.

[8] Ако те съблазни ръката ти или кракът ти, отсечи го и го хвърли. По-добре е за тебе да влезеш в живота сакат или куц, отколкото с две ръце или с два крака да бъдеш хвърлен във вечния огън.

[9] Se um dos teus olhos te faz tropeçar, arranca-o e lança-o fora de ti; melhor é entrares na vida com um só dos teus olhos do que, tendo dois, seres lançado no inferno de fogo.

[9] И ако те съблазни окото, извади го и го хвърли. По-добре е за тебе да влезеш в живота с едно око, отколкото да имаш две очи и да бъдеш хвърлен в огнения пъкъл.

A parábola da ovelha perdida

Lucas 15.3-7

10 Vede, não desprezeis a qualquer destes pequeninos; porque eu vos afirmo que os seus anjos nos céus vêem incessantemente a face de meu Pai celeste.

11 [Porque o Filho do Homem veio salvar o que estava perdido.]

12 Que vos parece? Se um homem tiver cem ovelhas, e uma delas se extraviar, não deixará ele nos montes as noventa e nove, indo procurar a que se extraviou?

13 E, se porventura a encontra, em verdade vos digo que maior prazer sentirá por causa desta do que pelas noventa e nove que não se extraviaram.

14 Assim, pois, não é da vontade de vosso Pai celeste que pereça um só destes pequeninos.

Como se deve tratar a um irmão culpado

15 Se teu irmão pecar [contra ti], vai argüi-lo entre ti e ele só. Se ele te ouvir, ganhaste a teu irmão.

16 Se, porém, não te ouvir, toma ainda contigo uma ou duas pessoas, para que, pelo depoimento de duas ou três testemunhas, toda palavra se estabeleça.

17 E, se ele não os atender, dize-o à igreja; e, se recusar ouvir também a igreja, considera-o como gentio e publicano.

18 Em verdade vos digo que tudo o que ligardes na terra terá sido ligado nos céus, e tudo o que desligardes na terra terá sido desligado nos céus.

10 Внимавайте да не презирате нито едно от тези, малките, защото ви казвам, че техните ангели на небесата винаги гледат лицето на Моя Отец, Който е на небесата.

11 Защото Човешкият Син дойде да спаси погиналото.

Притча за загубената овца

12 Как ви се вижда? Ако някой човек има сто овце и едната от тях се заблуди, не оставя ли деветдесет и деветте и не отива ли по хълмовете да търси заблудилата се?

13 И като я намери, истина ви казвам, той се радва за нея повече, отколкото за деветдесет и деветте незаблудили се.

14 Също така не е по волята на вашия Отец, Който е на небесата, да загине нито един от тези, малките.

Прощаването на брата

15 И ако съгреши брат ти спрямо теб, иди, покажи вината му между теб и него насаме. Ако те послуша, спечелил си брат си.

16 Но ако не те послуша, вземи със себе си още един или двама и от устата на двама или трима свидетели да се потвърди всяка дума.

17 И ако не послуша тях, кажи това на църквата; а ако не послуша и църквата, нека бъде за теб езичник и бирник.

18 Истина ви казвам: Каквото вържете на земята, ще бъде вързано на небесата; и каквото развържете на

[19] Em verdade também vos digo que, se dois dentre vós, sobre a terra, concordarem a respeito de qualquer coisa que, porventura, pedirem, ser-lhes-á concedida por meu Pai, que está nos céus.

[20] Porque, onde estiverem dois ou três reunidos em meu nome, ali estou no meio deles.

Quantas vezes se deve perdoar a um irmão

Lucas 17.3-4

[21] Então, Pedro, aproximando-se, lhe perguntou: SENHOR, até quantas vezes meu irmão pecará contra mim, que eu lhe perdoe? Até sete vezes?

[22] Respondeu-lhe Jesus: Não te digo que até sete vezes, mas até setenta vezes sete.

A parábola do credor incompassivo

[23] Por isso, o reino dos céus é semelhante a um rei que resolveu ajustar contas com os seus servos.

[24] E, passando a fazê-lo, trouxeram-lhe um que lhe devia dez mil talentos.

[25] Não tendo ele, porém, com que pagar, ordenou o senhor que fosse vendido ele, a mulher, os filhos e tudo quanto possuía e que a dívida fosse paga.

[26] Então, o servo, prostrando-se reverente, rogou: Sê paciente comigo, e tudo te pagarei.

[27] E o senhor daquele servo, compadecendo-se, mandou-o embora e perdoou-lhe a dívida.

[28] Saindo, porém, aquele servo, encontrou um dos seus conservos que lhe devia cem

земята, ще бъде развързано на небесата.

[19] Пак ви казвам, че ако двама от вас се съгласят на земята за каквото и да било нещо, което да поискат, ще им бъде дадено от Моя Отец, Който е на небесата.

[20] Защото, където двама или трима са събрани в Мое име, там съм и Аз посред тях.

[21] Тогава Петър се приближи и Му каза: Господи, до колко пъти, като съгреши брат ми спрямо мене, да му прощавам? До седем пъти ли?

[22] Исус му каза: Не ти казвам до седем пъти, а до седемдесет пъти по седем.

Притча за безмилостния слуга

[23] Затова небесното царство прилича на един цар, който поиска да прегледа сметките на слугите си.

[24] И когато започна да ги преглежда, докараха при него един, който му дължеше десет хиляди таланта.

[25] И понеже нямаше с какво да заплати, господарят му заповяда да продадат него, жена му и децата му и всичко, което имаше, и дългът да бъде платен.

[26] Затова слугата падна, кланяше му се и каза: Господарю, имай търпение към мен и ще ти платя всичко.

[27] И господарят на този слуга, понеже го съжали, пусна го и му опрости заема.

[28] Но този слуга, като излезе, намери един от съслужителите си, който му

denários; e, agarrando-o, o sufocava, dizendo: Paga-me o que me deves.

дължеше сто динария; хвана го и го душеше, и каза: Плати това, което мидължиш.

29 Então, o seu conservo, caindo-lhe aos pés, lhe implorava: Sê paciente comigo, e te pagarei.

29 Затова служителят му падна, молеше му се и каза: Имай търпение към мен и ще ти платя.

30 Ele, entretanto, não quis; antes, indo-se, o lançou na prisão, até que saldasse a dívida.

30 Но той не искаше, а отиде и го хвърли в тъмница – да лежи, докато изплати дълга.

31 Vendo os seus companheiros o que se havia passado, entristeceram-se muito e foram relatar ao seu senhor tudo que acontecera.

31 А съслужителите му, като видяха станалото, дълбоко се огорчиха; дойдоха и казаха на господаря си всичко, което беше станало.

32 Então, o seu senhor, chamando-o, lhe disse: Servo malvado, perdoei-te aquela dívida toda porque me suplicaste;

32 Тогава господарят му го повика и му каза: Лукав слуга! Аз ти опростих целия онзи дълг, понеже ми се примоли.

33 não devias tu, igualmente, compadecer-te do teu conservo, como também eu me compadeci de ti?

33 Не трябваше ли и ти да се смилиш над съслужителя си, както и аз се смилих над теб?

34 E, indignando-se, o seu senhor o entregou aos verdugos, até que lhe pagasse toda a dívida.

34 И господарят му се разгневи и го предаде на мъчителите да го изтезават, докато изплати целия дълг.

35 Assim também meu Pai celeste vos fará, se do íntimo não perdoardes cada um a seu irmão.

35 Така и Моят небесен Отец ще постъпи с вас, ако не простите от сърце всеки на брат си.

Mateus 19

Jesus atravessa o Jordão

Marcos 10.1

1 E aconteceu que, concluindo Jesus estas palavras, deixou a Galiléia e foi para o território da Judéia, além do Jordão.

2 Seguiram-no muitas multidões, e curou-as ali.

A questão do divórcio

Marcos 10.2-12; Lucas 16.18

Матей 19

Исус отново в Юдея

1 Когато Исус свърши тези думи, тръгна от Галилея и дойде в пределите на Юдея отвъд Йордан.

2 И големи множества вървяха след Него; и Той ги изцели там.

За брака

[3] Vieram a ele alguns fariseus e o experimentavam, perguntando: É lícito ao marido repudiar a sua mulher por qualquer motivo?

[4] Então, respondeu ele: Não tendes lido que o Criador, desde o princípio, os fez homem e mulher

[5] e que disse: Por esta causa deixará o homem pai e mãe e se unirá a sua mulher, tornando-se os dois uma só carne?

[6] De modo que já não são mais dois, porém uma só carne. Portanto, o que Deus ajuntou não o separe o homem.

[7] Replicaram-lhe: Por que mandou, então, Moisés dar carta de divórcio e repudiar?

[8] Respondeu-lhes Jesus: Por causa da dureza do vosso coração é que Moisés vos permitiu repudiar vossa mulher; entretanto, não foi assim desde o princípio.

[9] Eu, porém, vos digo: quem repudiar sua mulher, não sendo por causa de relações sexuais ilícitas, e casar com outra comete adultério [e o que casar com a repudiada comete adultério].

[10] Disseram-lhe os discípulos: Se essa é a condição do homem relativamente à sua mulher, não convém casar.

[11] Jesus, porém, lhes respondeu: Nem todos são aptos para receber este conceito, mas apenas aqueles a quem é dado.

[12] Porque há eunucos de nascença; há outros a quem os homens fizeram tais; e há outros que a si mesmos se fizeram eunucos,

[3] Тогава при Него дойдоха фарисеи, които, като Го изпитваха, казаха: Позволено ли е на човек да напусне жена си по всякаква причина?

[4] А той отговори: Не сте ли чели, че Онзи, Който ги е сътворил, сътворил ги е отначало мъжко и женско създание и е казал:

[5] „Затова ще остави човек баща си и майка си и ще се привърже към жена си; и двамата ще бъдат една плът“?

[6] Така че те не са вече двама, а една плът. И така, онова, което Бог е съчетал, човек да не го разлъчва.

[7] Казаха му: Тогава Моисей защо заповяда мъжът да даде разводно писмо и да я напусне?

[8] Каза им: Поради вашето коравосърдечие Моисей ви е позволил да напускате жените си; но отначало не е било така.

[9] И ви казвам: Който напусне жена си, освен поради прелюбодейство, и се ожени за друга, той прелюбодейства, и който се ожени за нея, когато бъде напусната, той прелюбодейства.

[10] Учениците Му казаха: Ако такова е задължението на мъжа към жената, по-добре да не се жени.

[11] А Той им каза: Не всички могат да приемат тези думи, но само онези, на които е дадено.

[12] Защото има скопци, които така са родени от утробата на майка си; има пък скопци, които са били скопени от

por causa do reino dos céus. Quem é apto para o admitir admita.

човеци; а има и скопци, които сами себе си са скопили заради небесното царство. Който може да приеме това, нека приеме.

Jesus abençoa as crianças
Marcos 10.13-16; Lucas 18.15-17

[13] Trouxeram-lhe, então, algumas crianças, para que lhes impusesse as mãos e orasse; mas os discípulos os repreendiam.

[14] Jesus, porém, disse: Deixai os pequeninos, não os embaraceis de vir a mim, porque dos tais é o reino dos céus.

[15] E, tendo-lhes imposto as mãos, retirou-se dali.

Исус Христос благославя децата

[13] Тогава доведоха при Него дечица, за да положи ръце на тях и да се помоли; а учениците ги смъмриха.

[14] А Исус каза: Оставете дечицата и не ги възпирайте да дойдат при Мене, защото на такива е небесното царство.

[15] И положи ръце на тях и замина оттам.

O jovem rico
Marcos 10.17-22; Lucas 18.18-23

[16] E eis que alguém, aproximando-se, lhe perguntou: Mestre, que farei eu de bom, para alcançar a vida eterna?

[17] Respondeu-lhe Jesus: Por que me perguntas acerca do que é bom? Bom só existe um. Se queres, porém, entrar na vida, guarda os mandamentos.

[18] E ele lhe perguntou: Quais? Respondeu Jesus: Não matarás, não adulterarás, não furtarás, não dirás falso testemunho;

[19] honra a teu pai e a tua mãe e amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[20] Replicou-lhe o jovem: Tudo isso tenho observado; que me falta ainda?

[21] Disse-lhe Jesus: Se queres ser perfeito, vai, vende os teus bens, dá aos pobres e terás um tesouro no céu; depois, vem e segue-me.

Богатство и вечен живот

[16] И, ето, един младеж дойде при Него и каза: Учителю, какво добро да направя, за да имам вечен живот?

[17] А Той му отговори: Защо питаш Мене за доброто? Един Бог има, Който е добър. Но ако искаш да влезеш в живота, пази заповедите.

[18] Каза Му: Кои? Исус отвърна: Тези: Не убивай; не прелюбодействай; не кради; не лъжесвидетелствай;

[19] почитай баща си и майка си; и обичай ближния си както себе си.

[20] Младежът Му каза: Всичко това съм пазил от младостта си, какво още не ми достига?

[21] Исус му каза: Ако искаш да бъдеш съвършен, иди, продай имота си и дай на сиромасите; и ще имаш съкровище на небесата; и ела и Ме следвай.

[22] Tendo, porém, o jovem ouvido esta palavra, retirou-se triste, por ser dono de muitas propriedades.

[22] Но младежът, като чу тези думи, отиде си наскърбен, защото беше човек с много имот.

O perigo das riquezas

Marcos 10.23-31; Lucas 18.24-30

[23] Então, disse Jesus a seus discípulos: Em verdade vos digo que um rico dificilmente entrará no reino dos céus.

[23] А Исус каза на учениците Си: Истина ви казвам: Трудно ще влезе богат в небесното царство.

[24] E ainda vos digo que é mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

[24] При това ви казвам: По-лесно е камила да мине през иглени уши, отколкото богат да влезе в Божието царство.

[25] Ouvindo isto, os discípulos ficaram grandemente maravilhados e disseram: Sendo assim, quem pode ser salvo?

[25] А учениците, като чуха това, твърде много се зачудиха и казаха: Като е така, кой може да се спаси?

[26] Jesus, fitando neles o olhar, disse-lhes: Isto é impossível aos homens, mas para Deus tudo é possível.

[26] А Исус ги погледна и им каза: За хората това е невъзможно, но за Бога всичко е възможно.

[27] Então, lhe falou Pedro: Eis que nós tudo deixamos e te seguimos; que será, pois, de nós?

[27] Тогава Петър Му отговори: Ето, ние оставихме всичко и Те последвахме; тогава какво ще имаме?

[28] Jesus lhes respondeu: Em verdade vos digo que vós, os que me seguistes, quando, na regeneração, o Filho do Homem se assentar no trono da sua glória, também vos assentareis em doze tronos para julgar as doze tribos de Israel.

[28] А Исус им каза: Истина ви казвам, че във време на обновлението на всичко, когато Човешкият Син ще седне на славния Си престол, вие, които Ме последвахте, също ще седнете на дванадесетте престола да съдите дванадесетте Израилеви племена.

[29] E todo aquele que tiver deixado casas, ou irmãos, ou irmãs, ou pai, ou mãe [ou mulher], ou filhos, ou campos, por causa do meu nome, receberá muitas vezes mais e herdará a vida eterna.

[29] И всеки, който е оставил къщи или братя, или сестри, или баща, или майка, или жена, или деца, или ниви заради Моето име, ще получи стократно и ще наследи вечен живот.

[30] Porém muitos primeiros serão últimos; e os últimos, primeiros.

[30] Обаче мнозина, които са първи, ще бъдат последни, а последните – първи.

Mateus 20

Матей 20

A parábola dos trabalhadores na vinha

Притча за работниците на лозето

[1] Porque o reino dos céus é semelhante a um dono de casa que saiu de madrugada para assalariar trabalhadores para a sua vinha.

[2] E, tendo ajustado com os trabalhadores a um denário por dia, mandou-os para a vinha.

[3] Saindo pela terceira hora, viu, na praça, outros que estavam desocupados

[4] e disse-lhes: Ide vós também para a vinha, e vos darei o que for justo. Eles foram.

[5] Tendo saído outra vez, perto da hora sexta e da nona, procedeu da mesma forma,

[6] e, saindo por volta da hora undécima, encontrou outros que estavam desocupados e perguntou-lhes: Por que estivestes aqui desocupados o dia todo?

[7] Responderam-lhe: Porque ninguém nos contratou. Então, lhes disse ele: Ide também vós para a vinha.

[8] Ao cair da tarde, disse o senhor da vinha ao seu administrador: Chama os trabalhadores e paga-lhes o salário, começando pelos últimos, indo até aos primeiros.

[9] Vindo os da hora undécima, recebeu cada um deles um denário.

[10] Ao chegarem os primeiros, pensaram que receberiam mais; porém também estes receberam um denário cada um.

[11] Mas, tendo-o recebido, murmuravam contra o dono da casa,

[1] Защото небесното царство прилича на стопанин, който излезе при зазоряване да наеме работници за лозето си.

[2] И като се договори с работниците за по един динарий на ден, ги прати на лозето си.

[3] И като излезе около третия час, видя други, че стояха на пазара ненаети;

[4] и на тях каза: Идете и вие на лозето; и каквото е право, ще ви дам. И те отидоха.

[5] Пак, като излезе около шестия и около деветия час, направи същото.

[6] А като излезе около единадесетия час, намери други, че стоят, и им каза: Защо стоите тук цял ден без работа?

[7] Те му казаха: Защото никой не ни е наел. Каза им: Идете и вие на лозето и каквото е право, ще получите.

[8] Като се свечери, стопанинът на лозето каза на своя управител: Повикай работниците и им плати надницата, като започнеш от последните и свършиш с първите.

[9] И така, дойдоха наетите около единадесетия час и получиха по един динарий.

[10] А като дойдоха първите, мислеха си, че ще получат повече от един динарий, но и те получиха по един динарий.

[11] И като получиха, зароптаха против стопанина, като казаха:

12 dizendo: Estes últimos trabalharam apenas uma hora; contudo, os igualaste a nós, que suportamos a fadiga e o calor do dia.

13 Mas o proprietário, respondendo, disse a um deles: Amigo, não te faço injustiça; não combinaste comigo um denário?

14 Toma o que é teu e vai-te; pois quero dar a este último tanto quanto a ti.

15 Porventura, não me é lícito fazer o que quero do que é meu? Ou são maus os teus olhos porque eu sou bom?

16 Assim, os últimos serão primeiros, e os primeiros serão últimos [porque muitos são chamados, mas poucos escolhidos].

Jesus ainda outra vez prediz sua morte e ressurreição

Marcos 10.32-34; Lucas 18.31-33

17 Estando Jesus para subir a Jerusalém, chamou à parte os doze e, em caminho, lhes disse:

18 Eis que subimos para Jerusalém, e o Filho do Homem será entregue aos principais sacerdotes e aos escribas. Eles o condenarão à morte.

19 E o entregarão aos gentios para ser escarnecido, açoitado e crucificado; mas, ao terceiro dia, ressurgirá.

O pedido da mãe de Tiago e João

Marcos 10.35-45

20 Então, se chegou a ele a mulher de Zebedeu, com seus filhos, e, adorando-o, pediu-lhe um favor.

12 Тези, последните, работиха само един час; и пак си ги приравнил с нас, които понесохме теготата на деня и жегата.

13 А той отговори на един от тях: Приятелю, не те онеправдавам. Не се ли договори с мене за един динарий?

14 Вземи си своето и си иди; моята воля е да дам на този, последния, както и на тебе.

15 Не ми ли е позволено да правя със своето богатство каквото искам? Или твоето око е завистливо, защото аз съм добър?

16 Така последните ще бъдат първи, а първите – последни.

Трето предсказание за страданията и възкресението

17 И когато Исус отиваше към Йерусалим, взе само дванадесетте ученици и по пътя им каза:

18 Ето, изкачваме се към Йерусалим и Човешкият Син ще бъде предаден на главните свещеници и книжниците; и те ще Го осъдят на смърт

19 и ще го предадат на езичниците, за да Му се подиграват, да Го бият и да Го разпънат; и на третия ден ще бъде възкресен.

Искането на Зеведеевите синове

20 Тогава майката на Зеведеевите синове се приближи към Него заедно със синовете си, кланяше Му се и искаше нещо от Него.

[21] Perguntou-lhe ele: Que queres? Ela respondeu: Manda que, no teu reino, estes meus dois filhos se assentem, um à tua direita, e o outro à tua esquerda.

[22] Mas Jesus respondeu: Não sabeis o que pedis. Podeis vós beber o cálice que eu estou para beber? Responderam-lhe: Podemos.

[23] Então, lhes disse: Bebereis o meu cálice; mas o assentar-se à minha direita e à minha esquerda não me compete concedê-lo; é, porém, para aqueles a quem está preparado por meu Pai.

[24] Ora, ouvindo isto os dez, indignaram-se contra os dois irmãos.

[25] Então, Jesus, chamando-os, disse: Sabeis que os governadores dos povos os dominam e que os maiorais exercem autoridade sobre eles.

[26] Não é assim entre vós; pelo contrário, quem quiser tornar-se grande entre vós, será esse o que vos sirva;

[27] e quem quiser ser o primeiro entre vós será vosso servo;

[28] tal como o Filho do Homem, que não veio para ser servido, mas para servir e dar a sua vida em resgate por muitos.

A cura de dois cegos de Jericó

Marcos 10.46-52; Lucas 18.35-43

[29] Saindo eles de Jericó, uma grande multidão o acompanhava.

[30] E eis que dois cegos, assentados à beira do caminho, tendo ouvido que Jesus

[21] А Той каза: Какво искаш? Каза Му: Заповядай тези мои двама сина да седнат до Тебе в Твоето царство – единият отдясно, а другият отляво.

[22] А Исус отговори: Не знаете какво искате. Можете ли да пиете чашата, която Аз имам да пия? И да се кръстите с кръщението, с което Аз се кръщавам? Казаха Му: Можем.

[23] Той им каза: Моята чаша наистина ще пиете и с кръщението, с което Аз се кръщавам, ще се кръстите, но да седнете отдясно и отляво на Мене не е Мое правода реша. То ще се даде на онези, за които е било приготвено от Моя Отец.

[24] А десетимата, като чуха това, възнегодуваха против двамата братя.

[25] Но Исус ги повика и каза: Вие знаете, че князете на народите господаруват над тях и големците им властват над тях.

[26] Но между вас няма да бъде така; но който иска да стане големец между вас, ще ви бъде служител;

[27] и който иска да бъде пръв между вас, ще ви бъде слуга;

[28] също както и Човешкият Син не дойде да Му служат, но да служи и да даде живота Си откуп за мнозина.

Изцеляване на двама слепци в Йерихон

[29] И като излизаха от Йерихон, голямо множество вървеше след Него.

[30] И, ето, двама слепци, които седяха край пътя, като чуха, че Исус минавал,

passava, clamaram: SENHOR, Filho de Davi, tem compaixão de nós!

31 Mas a multidão os repreendia para que se calassem; eles, porém, gritavam cada vez mais: SENHOR, Filho de Davi, tem misericórdia de nós!

32 Então, parando Jesus, chamou-os e perguntou: Que quereis que eu vos faça?

33 Responderam: SENHOR, que se nos abram os olhos.

34 Condoído, Jesus tocou-lhes os olhos, e imediatamente recuperaram a vista e o foram seguindo.

Mateus 21

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

Marcos 11.1-11; Lucas 19.28-40; João 12.12-15

1 Quando se aproximaram de Jerusalém e chegaram a Betfagé, ao monte das Oliveiras, enviou Jesus dois discípulos, dizendo-lhes:

2 Ide à aldeia que aí está diante de vós e logo achareis presa uma jumenta e, com ela, um jumentinho. Desprendei-a e trazei-mos.

3 E, se alguém vos disser alguma coisa, respondei-lhe que o SENHOR precisa deles. E logo os enviará.

4 Ora, isto aconteceu para se cumprir o que foi dito por intermédio do profeta:

5 Dizei à filha de Sião: Eis aí te vem o teu Rei, humilde, montado em jumento, num jumentinho, cria de animal de carga.

6 Indo os discípulos e tendo feito como Jesus lhes ordenara,

извикаха: Смили се над нас, Господи, Сине Давидов!

31 А народът ги мъмреше, за да млъкнат; но те още по-силно викаха: Смили се над нас, Господи, Сине Давидов!

32 И така, Исус се спря, повика ги и попита: Какво искате да направя за вас?

33 Казаха Му: Господи, да се отворят очите ни.

34 А Исус се смили и се допря до очите им; и те веднага прогледнаха и тръгнаха след Него.

Матей 21

Влизането на Исус Христос в Йерусалим

1 И когато се приближиха до Йерусалим и дойдоха във Витфагия при Елеонския хълм, Исус изпрати двама ученици и им каза:

2 Идете в селото, което е отсреща; и веднага ще намерите вързана ослица и осле с нея; отвържете ги и Ми гидокарайте.

3 И ако някой ви каже нещо, отговорете: На Господа трябват; и веднага ще ги изпрати.

4 А това стана, за да се сбъдне изреченото от пророка, който казва:

5 „Кажете на Сионовата дъщеря: Ето, твоят Цар иде при тебе, кротък и възседнал на осел и на осле, рожба на ослица.“

6 И така, учениците отидоха и направиха, както им нареди Исус;

[7] trouxeram a jumenta e o jumentinho. Então, puseram em cima deles as suas vestes, e sobre elas Jesus montou.

[8] E a maior parte da multidão estendeu as suas vestes pelo caminho, e outros cortavam ramos de árvores, espalhando-os pela estrada.

[9] E as multidões, tanto as que o precediam como as que o seguiam, clamavam: Hosana ao Filho de Davi! Bendito o que vem em nome do SENHOR! Hosana nas maiores alturas!

[10] E, entrando ele em Jerusalém, toda a cidade se alvoroçou, e perguntavam: Quem é este?

[11] E as multidões clamavam: Este é o profeta Jesus, de Nazaré da Galiléia!

A purificação do templo

Marcos 11.15-17; Lucas 19.45-46

[12] Tendo Jesus entrado no templo, expulsou todos os que ali vendiam e compravam; também derribou as mesas dos cambistas e as cadeiras dos que vendiam pombas.

[13] E disse-lhes: Está escrito: A minha casa será chamada casa de oração; vós, porém, a transformais em covil de salteadores.

Jesus efetua curas no templo

[14] Vieram a ele, no templo, cegos e coxos, e ele os curou.

[15] Mas, vendo os principais sacerdotes e os escribas as maravilhas que Jesus fazia e os meninos clamando: Hosana ao Filho de Davi!, indignaram-se e perguntaram-lhe:

[7] докараха ослицата и ослето и намятаха на тях дрехите си; и Той седна върху тях.

[8] А по-голямата част от множеството разстлаха дрехите си по пътя; други пък сечаха клони от дърветата и ги постилаха по пътя.

[9] А множествата, които вървяха пред Него и които идваха след Него, викаха: Осанна на Давидовия Син! Благословен, Който иде в Господнето име! Осанна във висините!

[10] И когато влезе в Йерусалим, целият град се раздвижи; и казваха: Кой е Този?

[11] А народът казваше: Той е пророкът Исус, Който е от Назарет в Галилея.

Изгонването на търговците от храма

[12] И Исус влезе в Божия храм и изпъди всички, които продаваха и купуваха в храма, и преобърна масите на обменителите на пари и столовете на онези, които продаваха гълъбите, и им каза:

[13] Писано е: „Домът Ми ще се нарече молитвен дом“, а вие го правите разбойнически вертеп.

[14] И някои слепи и куци дойдоха при Него в храма; и Той ги изцели.

[15] А главните свещеници и книжниците, като видяха чудесата, които извърши, и децата, които викаха в храма: Осанна на Давидовия Син!, възнегодуваха и Му казаха:

[16] Ouves o que estes estão dizendo? Respondeu-lhes Jesus: Sim; nunca lestes: Da boca de pequeninos e crianças de peito tiraste perfeito louvor?

[17] E, deixando-os, saiu da cidade para Betânia, onde pernoitou.

A figueira sem fruto

Marcos 11.12-14,20-24

[18] Cedo de manhã, ao voltar para a cidade, teve fome;

[19] e, vendo uma figueira à beira do caminho, aproximou-se dela; e, não tendo achado senão folhas, disse-lhe: Nunca mais nasça fruto de ti! E a figueira secou imediatamente.

[20] Vendo isto os discípulos, admiraram-se e exclamaram: Como secou depressa a figueira!

[21] Jesus, porém, lhes respondeu: Em verdade vos digo que, se tiverdes fé e não duvidardes, não somente fareis o que foi feito à figueira, mas até mesmo, se a este monte disserdes: Ergue-te e lança-te no mar, tal sucederá;

[22] e tudo quanto pedirdes em oração, crendo, recebereis.

A autoridade de Jesus e o batismo de João

Marcos 11.27-33; Lucas 20.1-8

[23] Tendo Jesus chegado ao templo, estando já ensinando, acercaram-se dele os principais sacerdotes e os anciãos do povo, perguntando: Com que autoridade fazes estas coisas? E quem te deu essa autoridade?

[24] E Jesus lhes respondeu: Eu também vos farei uma pergunta; se me responderdes,

[16] Чуваш ли какво казват тези? А Исус им отговори: Чувам. Не сте ли чели никога тези думи: „От устата на младенци и кърмачетата приготвил си хвала“?

[17] И след като ги остави, излезе вън от града до Витания, където и пренощува.

Безплодната смокиня

[18] А на сутринта, когато се връщаше в града, огладня.

[19] И като видя една смокиня край пътя, дойде при нея, но не намери нищо на нея освен едни листа; и каза: Отсега нататък да няма плод от тебе до века. И смокинята веднага изсъхна.

[20] И учениците, които видяха това, се удивиха и казаха: Как вднага изсъхна смокинята?

[21] А Исус отговори: Истина ви казвам: Ако имате вяра и не се усъмните, не само ще извършите стореното на смокинята, но даже ако кажете на този хълм: Вдигни се и се хвърли в морето!, ще стане.

[22] И всичко, което поискате в молитва, като вярвате, ще получите.

За властта на Исус Христос

[23] И когато дойде в храма, като поучаваше, главните свещеници и старейшините на народа дойдоха при Него и казаха: С каква власт правиш тези неща и кой Ти е дал тази власт?

[24] А Исус им отговори: Ще ви задам и Аз един въпрос, на който ако ми

também eu vos direi com que autoridade faço estas coisas.

[25] Donde era o batismo de João, do céu ou dos homens? E discorriam entre si: Se dissermos: do céu, ele nos dirá: Então, por que não acreditastes nele?

[26] E, se dissermos: dos homens, é para temer o povo, porque todos consideram João como profeta.

[27] Então, responderam a Jesus: Não sabemos. E ele, por sua vez: Nem eu vos digo com que autoridade faço estas coisas.

A parábola dos dois filhos

[28] E que vos parece? Um homem tinha dois filhos. Chegando-se ao primeiro, disse: Filho, vai hoje trabalhar na vinha.

[29] Ele respondeu: Sim, senhor; porém não foi.

[30] Dirigindo-se ao segundo, disse-lhe a mesma coisa. Mas este respondeu: Não quero; depois, arrependido, foi.

[31] Qual dos dois fez a vontade do pai? Disseram: O segundo. Declarou-lhes Jesus: Em verdade vos digo que publicanos e meretrizes vos precedem no reino de Deus.

[32] Porque João veio a vós outros no caminho da justiça, e não acreditastes nele; ao passo que publicanos e meretrizes creram. Vós, porém, mesmo vendo isto, não vos arrependestes, afinal, para acreditardes nele.

A parábola dos lavradores maus

Marcos 12.1-12; Lucas 20.9-19

отговорите, то и Аз ще ви кажа с каква власт правя тези неща.

[25] Йоановото кръщение откъде беше? От небето или от човеците? А те разискваха помежду си: Ако кажем: От небето, Той ще ни каже: Тогава защо не му повярвахте?

[26] Но ако кажем: От човеците, боим се от народа; защото всички смятат Йоан за пророк.

[27] И така, в отговор на Исус казаха: Не знаем. И Той им каза: Нито Аз ви казвам с каква власт правя тези неща.

Притча за двамата сина

[28] А какво мислите за това? Един човек имаше двама сина; отиде при първия и му каза: Синко, иди, работи днес на лозето.

[29] А той отговори: Не искам; но после се разкая и отиде.

[30] Отиде и при втория и му каза същото. А той отговори: Аз ще ида, господарю! Но не отиде.

[31] Кой от двамата изпълни волята на баща си? Отвърнаха Му: Първият. Исус им каза: Истина ви казвам, че бирниците и блудниците ви изпреварват в Божието царство.

[32] Защото Йоан дойде при вас в пътя на правдата и не му повярвахте; но бирниците и блудниците му повярваха; а вие, като видяхте това, дори и впоследствие не се разкаяхте, за да му вярвате.

Притча за злите земеделци

33 Atentai noutra parábola. Havia um homem, dono de casa, que plantou uma vinha. Cercou-a de uma sebe, construiu nela um lagar, edificou-lhe uma torre e arrendou-a a uns lavradores. Depois, se ausentou do país.

33 Чуйте друга притча. Имаше един стопанин, който насади лозе, огради го с плет, изкопа в него лин и построи кула; и като го даде под наем на земеделци, отиде в чужбина.

34 Ao tempo da colheita, enviou os seus servos aos lavradores, para receber os frutos que lhe tocavam.

34 И когато наближи гроздоберът, изпрати слугите си при земеделците да приберат плода му.

35 E os lavradores, agarrando os servos, espancaram a um, mataram a outro e a outro apedrejaram.

35 А земеделците хванаха слугите му, един биха, друг убиха, а трети с камъни замериха.

36 Enviou ainda outros servos em maior número; e trataram-nos da mesma sorte.

36 Пак изпрати други слуги, повече на брой от първите; и на тях сториха същото.

37 E, por último, enviou-lhes o seu próprio filho, dizendo: A meu filho respeitarão.

37 Най-после изпрати при тях сина си, като мислеше: Ще се засрамят поне от сина ми.

38 Mas os lavradores, vendo o filho, disseram entre si: Este é o herdeiro; ora, vamos, matemo-lo e apoderemo-nos da sua herança.

38 Но земеделците, като видяха сина, казаха помежду си: Той е наследникът; елате да го убием и да присвоим наследството му.

39 E, agarrando-o, lançaram-no fora da vinha e o mataram.

39 И като го хванаха, изхвърлиха го вън от лозето и го убиха.

40 Quando, pois, vier o senhor da vinha, que fará àqueles lavradores?

40 И така, когато си дòйде стопанинът на лозето, какво ще направи на тези земеделци?

41 Responderam-lhe: Fará perecer horrivelmente a estes malvados e arrendará a vinha a outros lavradores que lhe remetam os frutos nos seus devidos tempos.

41 Казаха Му: Злодеите ще погуби зле, а лозето ще даде под наем на други земеделци, които ще му дават плодовете на времето им.

42 Perguntou-lhes Jesus: Nunca lestes nas Escrituras: A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal

42 Исус им каза: Никога ли не сте чели в Писанията тези думи: „Камъкът, който отхвърлиха зидарите, Той стана

pedra, angular; isto procede do SENHOR e é maravilhoso aos nossos olhos?

[43] Portanto, vos digo que o reino de Deus vos será tirado e será entregue a um povo que lhe produza os respectivos frutos.

[44] Todo o que cair sobre esta pedra ficará em pedaços; e aquele sobre quem ela cair ficará reduzido a pó.

[45] Os principais sacerdotes e os fariseus, ouvindo estas parábolas, entenderam que era a respeito deles que Jesus falava;

[46] e, conquanto buscassem prendê-lo, temeram as multidões, porque estas o consideravam como profeta.

Mateus 22

A parábola das bodas

[1] De novo, entrou Jesus a falar por parábolas, dizendo-lhes:

[2] O reino dos céus é semelhante a um rei que celebrou as bodas de seu filho.

[3] Então, enviou os seus servos a chamar os convidados para as bodas; mas estes não quiseram vir.

[4] Enviou ainda outros servos, com esta ordem: Dizei aos convidados: Eis que já preparei o meu banquete; os meus bois e cevados já foram abatidos, e tudo está pronto; vinde para as bodas.

[5] Eles, porém, não se importaram e se foram, um para o seu campo, outro para o seu negócio;

[6] e os outros, agarrando os servos, os maltrataram e mataram.

глава на ъгъла. От Господа е това. И чудно е в нашите очи“?

[43] Затова ви казвам, че Божието царство ще се отнеме от вас и ще се даде на народ, който принася плодовете му.

[44] И който падне върху този камък, ще се разбие; а върху когото падне камъкът – ще го смаже.

[45] И главните свещеници и фарисеите, като чуха притчите Му, разбраха, че за тях говори;

[46] но когато поискаха да Го хванат, се изплашиха от народа, понеже Го смяташе за пророк.

Матей 22

Притча за царската сватба

[1] И Исус пак започна да им говори с притчи, като казваше:

[2] Небесното царство прилича на цар, който направи сватба на сина си.

[3] Той разпрати слугите си да повикат поканените на сватбата; но те не искаха да дойдат.

[4] Пак изпрати други слуги, като им каза: Кажете на поканените: Ето, приготвих обяда си; телетата ми и угоените животни са заклани и всичко е готово; елате на сватба.

[5] Но те пренебрегнаха поканата и си отидоха, всеки по своя път: един на своята нива, а друг на търговията си;

[6] а останалите хванаха слугите му и безсрамно ги оскърбиха и убиха.

[7] O rei ficou irado e, enviando as suas tropas, exterminou aqueles assassinos e lhes incendiou a cidade.

[7] И царят се разгневи, изпрати войските си и погуби онези убийци, и изгори града им.

[8] Então, disse aos seus servos: Está pronta a festa, mas os convidados não eram dignos.

[8] Тогава каза на слугите си: Сватбата е готова, но поканените не бяха достойни.

[9] Ide, pois, para as encruzilhadas dos caminhos e convidai para as bodas a quantos encontrardes.

[9] Затова идете по кръстопътищата и колкото хора намерите, поканете ги на сватба.

[10] E, saindo aqueles servos pelas estradas, reuniram todos os que encontraram, maus e bons; e a sala do banquete ficou repleta de convidados.

[10] И така, онези слуги излязоха по пътищата, събраха всички, които намериха – зли и добри; и сватбата се напълни с гости.

[11] Entrando, porém, o rei para ver os que estavam à mesa, notou ali um homem que não trazia veste nupcial

[11] А царят, като влезе да прегледа гостите, видя там един човек, който не беше облечен в сватбарска дреха.

[12] e perguntou-lhe: Amigo, como entraste aqui sem veste nupcial? E ele emudeceu.

[12] И му каза: Приятелю, ти как си влязъл тук, без да имаш сватбарска дреха? А той мълчеше.

[13] Então, ordenou o rei aos serventes: Amarrai-o de pés e mãos e lançai-o para fora, nas trevas; ali haverá choro e ranger de dentes.

[13] Тогава царят каза на служителите: Вържете му краката и ръцете и го хвърлете в тъмнината отвън; там ще бъде плач и скърцане със зъби.

[14] Porque muitos são chamados, mas poucos, escolhidos.

[14] Защото мнозина са призовани, а малцина са избрани.

A questão do tributo

Marcos 12.13-17; Lucas 20.20-26

За плащането на данъка

[15] Então, retirando-se os fariseus, consultaram entre si como o surpreenderiam em alguma palavra.

[15] Тогава фарисеите отидоха и се съветваха как да Го уловят в казаното от Него.

[16] E enviaram-lhe discípulos, juntamente com os herodianos, para dizer-lhe: Mestre, sabemos que és verdadeiro e que ensinas o caminho de Deus, de acordo com a verdade, sem te importares com quem quer

[16] И пратиха при Него учениците си, заедно с иродианите, да кажат: Учителю, знаем, че си искрен, учиш в истина Божия път и не Те е грижа от никого, защото не гледаш на лицето на човеците.

que seja, porque não olhas a aparência dos homens.

17 Dize-nos, pois: que te parece? É lícito pagar tributo a César ou não?

18 Jesus, porém, conhecendo-lhes a malícia, respondeu: Por que me experimentais, hipócritas?

19 Mostrai-me a moeda do tributo. Trouxeram-lhe um denário.

20 E ele lhes perguntou: De quem é esta efígie e inscrição?

21 Responderam: De César. Então, lhes disse: Dai, pois, a César o que é de César e a Deus o que é de Deus.

22 Ouvindo isto, se admiraram e, deixando-o, foram-se.

Os saduceus e a ressurreição

Marcos 12.18-27; Lucas 20.27-40

23 Naquele dia, aproximaram-se dele alguns saduceus, que dizem não haver ressurreição, e lhe perguntaram:

24 Mestre, Moisés disse: Se alguém morrer, não tendo filhos, seu irmão casará com a viúva e suscitará descendência ao falecido.

25 Ora, havia entre nós sete irmãos. O primeiro, tendo casado, morreu e, não tendo descendência, deixou sua mulher a seu irmão;

26 o mesmo sucedeu com o segundo, com o terceiro, até ao sétimo;

27 depois de todos eles, morreu também a mulher.

17 Затова, кажи ни: Ти как мислиш? Правилно ли е да даваме данък на Цезаря или не?

18 А Исус разбра лукавщината им и каза: Защо Ме изпитвате, лицемери?

19 Покажете ми данъчната монета. И те Му донесоха един динарий.

20 Той ги попита: Чий е този образ и надпис?

21 Казаха Му: На Цезаря. Тогава им каза: Като е така, отдавайте цезаревото на Цезаря, а Божието на Бога.

22 И като чуха това, те се учудиха и като Го оставиха, си отидоха.

За възкресението на мъртвите

23 В същия ден дойдоха при Него садукеи, които казват, че няма възкресение, и Го попитаха:

24 Учителю, Моисей е казал: Ако някой умре бездетен, брат му да се ожени за жена му и да създаде потомство на брат си.

25 А между нас имаше седем братя; и първият се ожени и умря; и като нямаше потомство, остави жена си на брат си;

26 също и вторият, и третият до седмия.

27 А след всички тях умря и жената.

[28] Portanto, na ressurreição, de qual dos sete será ela esposa? Porque todos a desposaram.

[29] Respondeu-lhes Jesus: Errais, não conhecendo as Escrituras nem o poder de Deus.

[30] Porque, na ressurreição, nem casam, nem se dão em casamento; são, porém, como os anjos no céu.

[31] E, quanto à ressurreição dos mortos, não tendes lido o que Deus vos declarou:

[32] Eu sou o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó? Ele não é Deus de mortos, e sim de vivos.

[33] Ouvindo isto, as multidões se maravilhavam da sua doutrina.

O grande mandamento

Marcos 12.28-31

[34] Entretanto, os fariseus, sabendo que ele fizera calar os saduceus, reuniram-se em conselho.

[35] E um deles, intérprete da Lei, experimentando-o, lhe perguntou:

[36] Mestre, qual é o grande mandamento na Lei?

[37] Respondeu-lhe Jesus: Amarás o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma e de todo o teu entendimento.

[38] Este é o grande e primeiro mandamento.

[39] O segundo, semelhante a este, é: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[40] Destes dois mandamentos dependem toda a Lei e os Profetas.

O Cristo, Filho de Davi

Marcos 12.35-37; Lucas 20.41-44

[28] И така, при възкресението на кого от седмината ще бъде жена, защото те всички я имаха?

[29] А Исус им отговори: Заблуждавате се, като не познавате Писанията, нито Божията сила.

[30] Защото при възкресението нито се женят, нито се омъжват, но са като Божии ангели на небето.

[31] А за възкресението на мъртвите не сте ли чели онова, което Бог ви говори:

[32] „Аз съм Бог на Авраам, Бог на Исаак и Бог на Яков“? Той не е Бог на мъртвите, а на живите.

[33] И множеството, като чу това, се чудеше на учението Му.

Най-голямата заповед

[34] А фарисеите, като чуха, че затворил устата на садукеите, събраха се заедно.

[35] И един от тях, законник, за да Го изпита, Му зададе въпроса:

[36] Учителю, коя е най-голямата заповед в закона?

[37] А Той му каза: „Да възлюбиш Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичкия си ум.“

[38] Това е първа и най-голяма заповед.

[39] А втора, подобна на нея, е тази: „Да възлюбиш ближния си, както себе си.“

[40] На тези две заповеди се крепят целият закон и пророците.

Исус Христос и Давид

[41] Reunidos os fariseus, interrogou-os Jesus:

[42] Que pensais vós do Cristo? De quem é filho? Responderam-lhe eles: De Davi.

[43] Replicou-lhes Jesus: Como, pois, Davi, pelo Espírito, chama-lhe SENHOR, dizendo:

[44] Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés?

[45] Se Davi, pois, lhe chama SENHOR, como é ele seu filho?

[46] E ninguém lhe podia responder palavra, nem ousou alguém, a partir daquele dia, fazer-lhe perguntas.

[41] И когато бяха събрани фарисеите, Исус ги попита:

[42] Какво мислите за Христос? Чий Син е? Казаха Му: На Давид.

[43] Каза им: Тогава как Давид чрез Духа Го нарича Господ, като казва:

[44] „Каза Господ на моя Господ: Седи отдясно на Мене, докато положа враговете Ти под краката Ти“?

[45] И така, ако Давид го нарича Господ, как тогава Той е негов син?

[46] И никой не можеше да Му отговори нито дума; нито пък дръзна вече някой от този ден да Му задава въпроси.

Mateus 23

Jesus censura os escribas e os fariseus

Marcos 12.38-40; Lucas 11.37-52; 20.45-47

[1] Então, falou Jesus às multidões e aos seus discípulos:

[2] Na cadeira de Moisés, se assentaram os escribas e os fariseus.

[3] Fazei e guardai, pois, tudo quanto eles vos disserem, porém não os imiteis nas suas obras; porque dizem e não fazem.

[4] Atam fardos pesados [e difíceis de carregar] e os põem sobre os ombros dos homens; entretanto, eles mesmos nem com o dedo querem movê-los.

[5] Praticam, porém, todas as suas obras com o fim de serem vistos dos homens; pois alargam os seus filactérios e alongam as suas franjas.

Матей 23

За фарисеите

[1] Тогава Исус заговори на народа и на учениците Си:

[2] На мястото на Моисей са седнали книжниците и фарисеите.

[3] Затова всичко, което ви заръчат, правете и пазете, но според делата им не постъпвайте; понеже говорят, а не вършат.

[4] Защото овързват тежки и непоносими бремена и ги налагат върху плещите на хората, а самите те не искат даже с пръст да ги побутнат.

[5] А вършат всичките си дела, за да ги виждат хората; защото разширяват филактериите си и правят големи полите на дрехите си,

[6] Amam o primeiro lugar nos banquetes e as primeiras cadeiras nas sinagogas,

[7] as saudações nas praças e o serem chamados mestres pelos homens.

[8] Vós, porém, não sereis chamados mestres, porque um só é vosso Mestre, e vós todos sois irmãos.

[9] A ninguém sobre a terra chameis vosso pai; porque só um é vosso Pai, aquele que está nos céus.

[10] Nem sereis chamados guias, porque um só é vosso Guia, o Cristo.

[11] Mas o maior dentre vós será vosso servo.

[12] Quem a si mesmo se exaltar será humilhado; e quem a si mesmo se humilhar será exaltado.

Várias advertências de Jesus

[13] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque fechais o reino dos céus diante dos homens; pois vós não entrais, nem deixais entrar os que estão entrando!

[14] [Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque devorais as casas das viúvas e, para o justificar, fazeis longas orações; por isso, sofrereis juízo muito mais severo!]

[15] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque rodeais o mar e a terra para fazer um prosélito; e, uma vez feito, o tornais filho do inferno duas vezes mais do que vós!

[6] и обичат първото място при угощенията и първите столове в синагогите,

[7] и поздравите по пазарите, и хората да ги наричат учители.

[8] Но вие не наричайте себе си учители, защото Един е вашият Учител, а вие всички сте братя.

[9] И никого на земята недейте нарича свой отец, защото Един е вашият Отец – Небесният.

[10] Не наричайте себе си и наставници, защото Един е вашият Наставник – Христос.

[11] А по-големият между вас нека ви бъде служител.

[12] А който възвисява себе си, ще се смири; и който смири себе си, ще се възвиси.

Изобличение на книжниците и фарисеите

[13] Но горко на вас, книжници и фарисеи, лицемери! Защото затваряте небесното царство пред хората, понеже самите вие не влизате, нито оставяте желаещите да влязат.

[14] Горко на вас, книжници и фарисеи, лицемери, защото изпояждате домовете на вдовиците, дори и когато за показ дълго се молите; затова ще приемете по-голямо осъждане.

[15] Горко на вас, книжници и фарисеи, лицемери! Защото обикаляте море и суша, за да направите един човекпрозелит; и когато стане такъв, правите го рожба на пъкъла два пъти повече от вас.

[16] Ai de vós, guias cegos, que dizeis: Quem jurar pelo santuário, isso é nada; mas, se alguém jurar pelo ouro do santuário, fica obrigado pelo que jurou!

[16] Горко на вас, слепи водачи, които казвате: Ако някой се закълне в храма, не е нищо; но ако някой се закълне в златото на храма, задължава се.

[17] Insensatos e cegos! Pois qual é maior: o ouro ou o santuário que santifica o ouro?

[17] Безумни и слепи! Че кое е по-голямо, златото ли или храмът, който е осветил златото?

[18] E dizeis: Quem jurar pelo altar, isso é nada; quem, porém, jurar pela oferta que está sobre o altar fica obrigado pelo que jurou.

[18] Казвате още: Ако някой се закълне в олтара, не е нищо, но ако някой се закълне в дара, който е върху него, задължава се.

[19] Cegos! Pois qual é maior: a oferta ou o altar que santifica a oferta?

[19] Безумни и слепи! Че кое е по-голямо – дарът ли или олтарът, който освещава дара?

[20] Portanto, quem jurar pelo altar jura por ele e por tudo o que sobre ele está.

[20] И така, който се закълне в олтара, заклева се в него и във всичко, което е върху него.

[21] Quem jurar pelo santuário jura por ele e por aquele que nele habita;

[21] И който се закълне в храма, заклева се в него и в Онзи, Който обитава в него.

[22] e quem jurar pelo céu jura pelo trono de Deus e por aquele que no trono está sentado.

[22] И който се закълне в небето, заклева се в Божия престол и в Онзи, Който седи на него.

[23] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque dais o dízimo da hortelã, do endro e do cominho e tendes negligenciado os preceitos mais importantes da Lei: a justiça, a misericórdia e a fé; devíeis, porém, fazer estas coisas, sem omitir aquelas!

[23] Горко на вас, книжници и фарисеи, лицемери! Защото давате десятък от джоджена, копъра и кимиона, а сте пренебрегнали по-важните неща на закона – правосъдието, милостта и верността, но тези трябваше да правите, а онези да не пренебрегвате.

[24] Guias cegos, que coais o mosquito e engolis o camelo!

[24] Слепи водачи, които прецеждате комара, а камилата поглъщате!

[25] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque limpais o exterior do copo e do

[25] Горко на вас, книжници и фарисеи, лицемери, защото почиствате външността на чашата и блюдото, но

prato, mas estes, por dentro, estão cheios de rapina e intemperança!

26 Fariseu cego, limpa primeiro o interior do copo, para que também o seu exterior fique limpo!

27 Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque sois semelhantes aos sepulcros caiados, que, por fora, se mostram belos, mas interiormente estão cheios de ossos de mortos e de toda imundícia!

28 Assim também vós exteriormente pareceis justos aos homens, mas, por dentro, estais cheios de hipocrisia e de iniqüidade.

29 Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque edificais os sepulcros dos profetas, adornais os túmulos dos justos

30 e dizeis: Se tivéssemos vivido nos dias de nossos pais, não teríamos sido seus cúmplices no sangue dos profetas!

31 Assim, contra vós mesmos, testificais que sois filhos dos que mataram os profetas.

32 Enchei vós, pois, a medida de vossos pais.

33 Serpentes, raça de víboras! Como escapareis da condenação do inferno?

34 Por isso, eis que eu vos envio profetas, sábios e escribas. A uns matareis e crucificareis; a outros açoitareis nas vossas sinagogas e perseguireis de cidade em cidade;

отвътре те са пълни с грабеж и насилие.

26 Слепи фарисеино! Очисти първо вътрешността на чашата и блюдото, за да бъде и външността им чиста.

27 Горко на вас, книжници и фарисеи, лицемери! Защото приличате на варосани гробници, които отвън изглеждат хубави, а отвътре са пълни с мъртвешки кости и с всякаква нечистота.

28 Също така и вие отвън изглеждате на човеците праведни, но отвътре сте пълни с лицемерие и беззаконие.

29 Горко на вас, книжници и фарисеи, лицемери; защото зидате гробниците на пророците и украсявате гробовете на праведните, и казвате:

30 Ако ние бяхме живели в дните на бащите си, нямаше да станем техни съучастници в проливане кръвта на пророците;

31 с което свидетелствате против себе си, че сте синове на онези, които избиха пророците.

32 Допълнете и вие мярката на бащината си вина.

33 Змии! Рожби ехиднини! Как ще избегнете осъждането в пъкъла?

Оплакването на Йерусалим

34 Затова, ето, Аз изпращам до вас пророци, мъдреци и книжници; едни от тях ще убиете и ще разпънете, други от тях ще биете в синагогите си и ще ги гоните от град в град;

[35] para que sobre vós recaia todo o sangue justo derramado sobre a terra, desde o sangue do justo Abel até ao sangue de Zacarias, filho de Baraquias, a quem matastes entre o santuário e o altar.
[36] Em verdade vos digo que todas estas coisas hão de vir sobre a presente geração.

O lamento sobre Jerusalém
Lucas 13.34-35

[37] Jerusalém, Jerusalém, que matas os profetas e apedrejas os que te foram enviados! Quantas vezes quis eu reunir os teus filhos, como a galinha ajunta os seus pintinhos debaixo das asas, e vós não o quisestes!
[38] Eis que a vossa casa vos ficará deserta.
[39] Declaro-vos, pois, que, desde agora, já não me vereis, até que venhais a dizer: Bendito o que vem em nome do SENHOR!

Mateus 24

O sermão profético

A destruição do templo
Marcos 13.1-2; Lucas 21.5-6

[1] Tendo Jesus saído do templo, ia-se retirando, quando se aproximaram dele os seus discípulos para lhe mostrar as construções do templo.
[2] Ele, porém, lhes disse: Não vedes tudo isto? Em verdade vos digo que não ficará aqui pedra sobre pedra que não seja derribada.

O princípio das dores
Marcos 13.3-13; Lucas 21.7-19

[3] No monte das Oliveiras, achava-se Jesus assentado, quando se aproximaram dele os discípulos, em particular, e lhe pediram: Dize-nos quando sucederão estas coisas e

[35] за да дойде върху вас цялата кръв на праведниците, пролята на земята – от кръвта на праведния Авел до кръвта на Захария, Варахиевия син, когото убихте между светилището и олтара.
[36] Истина ви казвам: Всичко това ще дойде върху това поколение.
[37] Йерусалиме, Йерусалиме! Ти, който избиваш пророците и с камъни убиваш пратените до тебе, колко пъти съм искал да събера твоите чеда, както кокошката прибира пилетата си под крилата си, но не искахте!
[38] Ето, вашият дом се оставя пуст.
[39] Защото, казвам ви, отсега няма вече да Ме видите, докато не кажете: Благословен е, Който иде в Господнето име.

Матей 24

Пророчеството за разрушаването на храма и края на света

[1] И като излезе Исус от храма и си отиваше, учениците Му се приближиха да Му покажат зданията на храма.
[2] А Той им отговори: Виждате ли всичко това? Истина ви казвам: Тук няма да остане камък върху камък, който да не се срине.
[3] И когато седеше на Елеонския хълм, учениците дойдоха при Него насаме и казаха: Кажи ни кога ще бъде това? И

que sinal haverá da tua vinda e da consumação do século.

4 E ele lhes respondeu: Vede que ninguém vos engane.

5 Porque virão muitos em meu nome, dizendo: Eu sou o Cristo, e enganarão a muitos.

6 E, certamente, ouvireis falar de guerras e rumores de guerras; vede, não vos assusteis, porque é necessário assim acontecer, mas ainda não é o fim.

7 Porquanto se levantará nação contra nação, reino contra reino, e haverá fomes e terremotos em vários lugares;

8 porém tudo isto é o princípio das dores.

9 Então, sereis atribulados, e vos matarão. Sereis odiados de todas as nações, por causa do meu nome.

10 Nesse tempo, muitos hão de se escandalizar, trair e odiar uns aos outros;

11 levantar-se-ão muitos falsos profetas e enganarão a muitos.

12 E, por se multiplicar a iniqüidade, o amor se esfriará de quase todos.

13 Aquele, porém, que perseverar até o fim, esse será salvo.

14 E será pregado este evangelho do reino por todo o mundo, para testemunho a todas as nações. Então, virá o fim.

A grande tribulação

Marcos 13.14-23; Lucas 21.20-23

какво ще бъде знамението на Твоето пришествие и за свършека на века?

4 Исус им отговори: Пазете се да не ви заблуди някой;

5 защото мнозина ще дойдат в Мое име, като кажат: Аз съм Христос, и ще заблудят мнозина.

6 И ще чуете за войни и военни слухове; но внимавайте да не се смущавате; понеже тези неща трябва да станат; но това още не е краят.

7 Защото ще се повдигне народ против народ и царство против царство; и на разни места ще има глад и трусове.

8 Но всичко това ще бъде само начало на страдания.

9 Тогава ще ви предадат на мъки и ще ви убият; и ще бъдете намразени от всички народи заради Моето име.

10 И тогава мнозина ще се съблазнят и един друг ще се предадат, и един друг ще се намразят.

11 И много лъжепророци ще се появят и ще заблудят мнозина.

12 И понеже ще се умножи беззаконието, любовта на множинството ще охладнее.

13 Но който устои докрай, той ще бъде спасен.

14 И това благовестие на царството ще бъде проповядвано по целия свят за свидетелство на всички народи; и тогава ще дойде краят.

[15] Quando, pois, virdes o abominável da desolação de que falou o profeta Daniel, no lugar santo (quem lê entenda),

[15] Затова, когато видите мерзостта, която докарва запустение, за която говори пророк Даниил, стояща на святото място (който чете, нека разбира),

[16] então, os que estiverem na Judéia fujam para os montes;

[16] тогава онези, които са в Юдея, нека бягат по планините;

[17] quem estiver sobre o eirado não desça a tirar de casa alguma coisa;

[17] който се намира на покрива на къщата, да не слиза да вземе нещата от къщата си;

[18] e quem estiver no campo não volte atrás para buscar a sua capa.

[18] и който се намира на нивата, да не се връща назад да взема дрехата си.

[19] Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias!

[19] А горко на бременните и кърмачките в онези дни!

[20] Orai para que a vossa fuga não se dê no inverno, nem no sábado;

[20] И се молете да не се случи бягането през зимата или в съботен ден,

[21] porque nesse tempo haverá grande tribulação, como desde o princípio do mundo até agora não tem havido e nem haverá jamais.

[21] защото тогава ще има голяма скръб, небивала от началото на света досега и каквато няма да има.

[22] Não tivessem aqueles dias sido abreviados, ninguém seria salvo; mas, por causa dos escolhidos, tais dias serão abreviados.

[22] И ако не се съкратяха онези дни, не би се избавил нито един човек, но заради избраните онези дни ще се съкратят.

[23] Então, se alguém vos disser: Eis aqui o Cristo! Ou: Ei-lo ali! Não acrediteis;

[23] Тогава ако ви каже някой: Ето, тук е Христос, или: Там е, не вярвайте.

[24] porque surgirão falsos cristos e falsos profetas operando grandes sinais e prodígios para enganar, se possível, os próprios eleitos.

[24] Защото ще се появят лъжехристи и лъжепророци, които ще покажат големи знамения и чудеса, така че да заблудят, ако е възможно, и избраните.

[25] Vede que vo-lo tenho predito.

[25] Ето, предсказах ви.

[26] Portanto, se vos disserem: Eis que ele está no deserto!, não saiais. Ou: Ei-lo no interior da casa!, não acrediteis.

[26] И така, ако ви кажат: Ето, Той е в пустинята – не излизайте; или: Ето, Той е във вътрешните стаи – не вярвайте.

[27] Porque, assim como o relâmpago sai do oriente e se mostra até no ocidente, assim há de ser a vinda do Filho do Homem.

[28] Onde estiver o cadáver, aí se ajuntarão os abutres.

A vinda do Filho do Homem
Marcos 13.24-27; Lucas 21.25-28

[29] Logo em seguida à tribulação daqueles dias, o sol escurecerá, a lua não dará a sua claridade, as estrelas cairão do firmamento, e os poderes dos céus serão abalados.

[30] Então, aparecerá no céu o sinal do Filho do Homem; todos os povos da terra se lamentarão e verão o Filho do Homem vindo sobre as nuvens do céu, com poder e muita glória.

[31] E ele enviará os seus anjos, com grande clangor de trombeta, os quais reunirão os seus escolhidos, dos quatro ventos, de uma a outra extremidade dos céus.

A parábola da figueira. Exortação à vigilância
Marcos 13.28-37; Lucas 21.29-36

[32] Aprendei, pois, a parábola da figueira: quando já os seus ramos se renovam e as folhas brotam, sabeis que está próximo o verão.

[33] Assim também vós: quando virdes todas estas coisas, sabei que está próximo, às portas.

[34] Em verdade vos digo que não passará esta geração sem que tudo isto aconteça.

[35] Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

[27] Защото както светкавицата излиза от изток и се вижда до запад, така ще бъде пришествието на Човешкия Син.

[28] Където бъде трупът, там ще се съберат и орлите.

[29] А веднага след скръбта на онези дни слънцето ще потъмнее, луната няма да даде светлината си, звездите ще падат от небето и небесните сили ще се разклатят.

[30] Тогава ще се яви на небето знамението на Човешкия Син; и тогава ще заплачат всички земни племена, като видят Човешкия Син, идващ на небесните облаци със сила и голяма слава.

[31] Ще изпрати Своите ангели с гръмогласна тръба; и те ще съберат избраните Му от четирите ветрища, от единия край на небето до другия.

[32] И научете притчата от смокинята: Когато клоните вече омекнат и развият листа, знаете, че лятото е близо.

[33] Също така и вие, когато видите всичко това, да знаете, че Той е близо при вратата.

[34] Истина ви казвам: Това поколение няма да премине, докато не се сбъдне всичко това.

[35] Небето и земята ще преминат, но Моите думи няма да преминат.

Второто пришествие на Исус Христос

[36] Mas a respeito daquele dia e hora ninguém sabe, nem os anjos dos céus, nem o Filho, senão o Pai.
[37] Pois assim como foi nos dias de Noé, também será a vinda do Filho do Homem.
[38] Porquanto, assim como nos dias anteriores ao dilúvio comiam e bebiam, casavam e davam-se em casamento, até ao dia em que Noé entrou na arca,
[39] e não o perceberam, senão quando veio o dilúvio e os levou a todos, assim será também a vinda do Filho do Homem.

[40] Então, dois estarão no campo, um será tomado, e deixado o outro;

[41] duas estarão trabalhando num moinho, uma será tomada, e deixada a outra.

[42] Portanto, vigiai, porque não sabeis em que dia vem o vosso SENHOR.
[43] Mas considerai isto: se o pai de família soubesse a que hora viria o ladrão, vigiaria e não deixaria que fosse arrombada a sua casa.
[44] Por isso, ficai também vós apercebidos; porque, à hora em que não cuidais, o Filho do Homem virá.

A parábola do bom servo e do mau
Lucas 12.42-46

[45] Quem é, pois, o servo fiel e prudente, a quem o senhor confiou os seus conservos para dar-lhes o sustento a seu tempo?

[46] Bem-aventurado aquele servo a quem seu senhor, quando vier, achar fazendo assim.

[36] А за онзи ден и час никой не знае, нито небесните ангели, нито Синът, а само Отец.
[37] И както стана в Ноевите дни, така ще бъде пришествието на Човешкия Син.
[38] Защото както и в онези дни преди потопа ядяха и пиеха, женеха се и се омъжваха, до деня, когато Ной влезе в ковчега,
[39] и не усетиха, докато дойде потопът и завлече всички, така ще бъде и пришествието на Човешкия Син.
[40] Тогава двама ще бъдат на нивата; единият ще бъде взет, а другият ще бъде оставен.
[41] Две жени ще мелят на мелницата; едната ще бъде взета, а другата ще бъде оставена.
[42] Затова бдете, защото не знаете в кой ден ще дойде вашият Господ.
[43] Но това да знаете, че ако стопанинът на дома би знаел в кой час ще дойде крадецът, би бдял и не би оставил да му подкопаят къщата.
[44] Затова бъдете и вие готови; защото в час, в който не мислите, Човешкият Син иде.

[45] И така, кой тогава е верният и разумен слуга, когото господарят му е поставил над домашните си слуги, за да им дава храна навреме?
[46] Блажен е онзи слуга, чийто господар, като си дойде, го намери, че прави така.

[47] Em verdade vos digo que lhe confiará todos os seus bens.

[47] Истина ви казвам, че ще го постави над целия си имот.

[48] Mas, se aquele servo, sendo mau, disser consigo mesmo: Meu senhor demora-se,

[48] Но ако онзи слуга е зъл и каже в сърцето си: Господарят ми се забави,

[49] e passar a espancar os seus companheiros e a comer e beber com ébrios,

[49] и той почне да бие съслужителите си и да яде и пие с пияниците,

[50] virá o senhor daquele servo em dia em que não o espera e em hora que não sabe

[50] господарят на онзи слуга ще дойде в ден, когато той не го очаква, и в час, който той не знае,

[51] e castigá-lo-á, lançando-lhe a sorte com os hipócritas; ali haverá choro e ranger de dentes.

[51] и като го подложи на сурово бичуване, ще определи неговата участ с лицемерите; там ще бъде плач и скърцане със зъби.

Mateus 25

A parábola das dez virgens

[1] Então, o reino dos céus será semelhante a dez virgens que, tomando as suas lâmpadas, saíram a encontrar-se com o noivo.

[2] Cinco dentre elas eram néscias, e cinco, prudentes.

[3] As néscias, ao tomarem as suas lâmpadas, não levaram azeite consigo;

[4] no entanto, as prudentes, além das lâmpadas, levaram azeite nas vasilhas.

[5] E, tardando o noivo, foram todas tomadas de sono e adormeceram.

[6] Mas, à meia-noite, ouviu-se um grito: Eis o noivo! Saí ao seu encontro!

[7] Então, se levantaram todas aquelas virgens e prepararam as suas lâmpadas.

Матей 25

Притча за десетте девици

[1] Тогава небесното царство ще се оприличи на десет девици, които взеха светилниците си и излязоха да посрещнат младоженеца.

[2] А от тях пет бяха неразумни и пет – разумни.

[3] Защото неразумните, като взеха светилниците, не взеха елей със себе си.

[4] А разумните заедно със светилниците си взеха и елей в съдовете си.

[5] И докато се бавеше младоженецът, дрямка обхвана всички и заспаха.

[6] А посредনощ се нададе вик: Ето, младоженецът иде! Излизайте да го посрещнете!

[7] Тогава всички онези девици станаха и приготвиха светилниците си.

[8] E as néscias disseram às prudentes: Dai-nos do vosso azeite, porque as nossas lâmpadas estão-se apagando.

[9] Mas as prudentes responderam: Não, para que não nos falte a nós e a vós outras! Ide, antes, aos que o vendem e comprai-o.

[10] E, saindo elas para comprar, chegou o noivo, e as que estavam apercebidas entraram com ele para as bodas; e fechou-se a porta.

[11] Mais tarde, chegaram as virgens néscias, clamando: SENHOR, senhor, abre-nos a porta!

[12] Mas ele respondeu: Em verdade vos digo que não vos conheço.

[13] Vigiai, pois, porque não sabeis o dia nem a hora.

A parábola dos talentos

[14] Pois será como um homem que, ausentando-se do país, chamou os seus servos e lhes confiou os seus bens.

[15] A um deu cinco talentos, a outro, dois e a outro, um, a cada um segundo a sua própria capacidade; e, então, partiu.

[16] O que recebera cinco talentos saiu imediatamente a negociar com eles e ganhou outros cinco.

[17] Do mesmo modo, o que recebera dois ganhou outros dois.

[18] Mas o que recebera um, saindo, abriu uma cova e escondeu o dinheiro do seu senhor.

[19] Depois de muito tempo, voltou o senhor daqueles servos e ajustou contas com eles.

[8] А неразумните казаха на разумните: Дайте ни от вашия елей, защото нашите светилници угасват.

[9] А разумните отговориха: Да не би да не стигне и за нас, и за вас, по-добре идете при продавачите и си купете.

[10] А когато те отидоха да купят, младоженецът пристигна; и готовите влязоха с него на сватбата и вратата се затвори.

[11] После дойдоха и другите девици и казаха: Господарю! Господарю! Отвори ни.

[12] А той отговори: Истина ви казвам: Не ви познавам.

[13] И така, бдете; защото не знаете нито деня, нито часа, в който Човешкият Син ще дойде.

Притча за талантите

[14] Защото ще стане, както когато един човек при тръгването си за чужбина свика своите слуги и им предаде имота си.

[15] На един даде пет таланта, на друг – два, на трети – един, на всеки според способността му; и тръгна.

[16] Веднага този, който получи петте таланта, отиде и търгува с тях, и спечели още пет таланта.

[17] Също и този, който получи двата, спечели още два.

[18] А този, който получи единия, отиде, изкопа дупка в земята и скри парите на господаря си.

[19] След дълго време дойде господарят на тези слуги и поиска сметка от тях.

[20] Então, aproximando-se o que recebera cinco talentos, entregou outros cinco, dizendo: SENHOR, confiaste-me cinco talentos; eis aqui outros cinco talentos que ganhei.

[21] Disse-lhe o senhor: Muito bem, servo bom e fiel; foste fiel no pouco, sobre o muito te colocarei; entra no gozo do teu senhor.

[22] E, aproximando-se também o que recebera dois talentos, disse: SENHOR, dois talentos me confiaste; aqui tens outros dois que ganhei.

[23] Disse-lhe o senhor: Muito bem, servo bom e fiel; foste fiel no pouco, sobre o muito te colocarei; entra no gozo do teu senhor.

[24] Chegando, por fim, o que recebera um talento, disse: SENHOR, sabendo que és homem severo, que ceifas onde não semeaste e ajuntas onde não espalhaste,

[25] receoso, escondi na terra o teu talento; aqui tens o que é teu.

[26] Respondeu-lhe, porém, o senhor: Servo mau e negligente, sabias que ceifo onde não semeei e ajunto onde não espalhei?

[27] Cumpria, portanto, que entregasses o meu dinheiro aos banqueiros, e eu, ao voltar, receberia com juros o que é meu.

[28] Tirai-lhe, pois, o talento e dai-o ao que tem dez.

[20] И когато се приближи този, който беше получил петте таланта, донесе още пет таланта и каза: Господарю, ти ми даде пет таланта; ето, аз спечелих още пет.

[21] Господарят му каза: Хубаво, ти си добър и верен слуга! Над малкото си бил верен, над многото ще те поставя. Влез в радостта на господаря си.

[22] Приближи се и този, който беше получил двата таланта, и каза: Господарю, ти ми даде два таланта, ето, спечелих още два таланта.

[23] Господарят му каза: Хубаво, добър и верен слуга! Над малкото си бил верен, над многото ще те поставя. Влез в радостта на господаря си.

[24] Тогава се приближи този, който беше получил един талант, и каза: Господарю, аз те знаех, че си строг човек; жънеш, където не си сял, и събираш, където не си пръскал;

[25] и като се уплаших, отидох и скрих таланта ти в земята; ето, имаш своето.

[26] А господарят отговори: Лукав и ленив слуга! Знаел си, че жъна, където не съм сял, и събирам, където не съм пръскал.

[27] Ти поне трябваше да внесеш парите ми при банкерите и когато си дойда, щях да взема своето с лихва.

[28] Затова вземете от него таланта и го дайте на този, който има десет таланта.

[29] Porque a todo o que tem se lhe dará, e terá em abundância; mas ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.

[29] Защото на всеки, който има, ще се даде и той ще има в изобилие; а от този, който няма, от него ще се отнеме и това, което има.

[30] E o servo inútil, lançai-o para fora, nas trevas. Ali haverá choro e ranger de dentes.

[30] А този безполезен слуга хвърлете в тъмнината отвън; там ще бъде плач и скърцане със зъби.

O grande julgamento

Предстоящият съд

[31] Quando vier o Filho do Homem na sua majestade e todos os anjos com ele, então, se assentará no trono da sua glória;

[31] А когато дọйде Човешкият Син в славата Си и всички святи ангели с Него, тогава ще седне на славния Си престол.

[32] e todas as nações serão reunidas em sua presença, e ele separará uns dos outros, como o pastor separa dos cabritos as ovelhas;

[32] И ще се съберат пред Него всички народи; и ще ги отлъчи един от друг, както овчарят отлъчва овцете от козите;

[33] e porá as ovelhas à sua direita, mas os cabritos, à esquerda;

[33] и ще постави овцете от дясната Си страна, а козите от лявата.

[34] então, dirá o Rei aos que estiverem à sua direita: Vinde, benditos de meu Pai! Entrai na posse do reino que vos está preparado desde a fundação do mundo.

[34] Тогава Царят ще каже на тези, които са от дясната Му страна: Елате, вие, благословени от Моя Отец, наследете царството, приготвено за вас от създанието на света.

[35] Porque tive fome, e me destes de comer; tive sede, e me destes de beber; era forasteiro, e me hospedastes;

[35] Защото огладнях и Ме нахранихте; ожаднях и Ме напоихте; странник бях и Ме прибрахте;

[36] estava nu, e me vestistes; enfermo, e me visitastes; preso, e fostes ver-me.

[36] гол бях и Ме облякохте; болен бях и Ме посетихте; в тъмница бях и Ме споходихте.

[37] Então, perguntarão os justos: SENHOR, quando foi que te vimos com fome e te demos de comer? Ou com sede e te demos de beber?

[37] Тогава праведните в отговор ще Му кажат: Господи, кога Те видяхме гладен и Те нахранихме; или жаден и Те напоихме?

[38] E quando te vimos forasteiro e te hospedamos? Ou nu e te vestimos?

[38] И кога Те видяхме странник и Те прибрахме; или гол и Те облякохме?

[39] E quando te vimos enfermo ou preso e te fomos visitar?

[40] O Rei, respondendo, lhes dirá: Em verdade vos afirmo que, sempre que o fizestes a um destes meus pequeninos irmãos, a mim o fizestes.

[41] Então, o Rei dirá também aos que estiverem à sua esquerda: Apartai-vos de mim, malditos, para o fogo eterno, preparado para o diabo e seus anjos.

[42] Porque tive fome, e não me destes de comer; tive sede, e não me destes de beber;

[43] sendo forasteiro, não me hospedastes; estando nu, não me vestistes; achando-me enfermo e preso, não fostes ver-me.

[44] E eles lhe perguntarão: SENHOR, quando foi que te vimos com fome, com sede, forasteiro, nu, enfermo ou preso e não te assistimos?

[45] Então, lhes responderá: Em verdade vos digo que, sempre que o deixastes de fazer a um destes mais pequeninos, a mim o deixastes de fazer.

[46] E irão estes para o castigo eterno, porém os justos, para a vida eterna.

Mateus 26

O plano para tirar a vida de Jesus

Marcos 14.1-2; Lucas 22.1-2; João 11.45-53

[1] Tendo Jesus acabado todos estes ensinamentos, disse a seus discípulos:

[39] И кога Те видяхме болен или в тъмница и Те посетихме?

[40] А Царят ще им отговори: Истина ви казвам: Понеже сте направили това на един от тези най-малки Мои братя, на Мене сте го направили.

[41] Тогава ще каже и на тези, които са от лявата Му страна: Идете си от Мене, вие, проклети, във вечния огън, приготвен за дявола и неговите ангели.

[42] Защото огладнях и не Ме нахранихте; ожаднях и не Ме напоихте;

[43] странник бях и не Ме прибрахте; гол бях и не Ме облякохте; болен и в тъмница бях и не Ме посетихте.

[44] Тогава и те ще отговорят: Господи, кога Те видяхме гладен или жаден, или странник, или гол, или болен, или в тъмница и не Ти послужихме?

[45] Тогава Той в отговор ще им каже: Истина ви казвам: Понеже не сте направили това на нито един от тези, най-малките, то и на Мене не сте го направили.

[46] И тези ще отидат във вечно наказание, а праведните – във вечен живот.

Матей 26

Заговорът за убийството на Исус Христос

[1] Когато Исус свърши тези думи, каза на учениците Си:

[2] Sabeis que, daqui a dois dias, celebrar-se-á a Páscoa; e o Filho do Homem será entregue para ser crucificado.

[3] Então, os principais sacerdotes e os anciãos do povo se reuniram no palácio do sumo sacerdote, chamado Caifás;

[4] e deliberaram prender Jesus, à traição, e matá-lo.

[5] Mas diziam: Não durante a festa, para que não haja tumulto entre o povo.

Jesus ungido em Betânia

Marcos 14.3-9; João 12.1-8

[6] Ora, estando Jesus em Betânia, em casa de Simão, o leproso,

[7] aproximou-se dele uma mulher, trazendo um vaso de alabastro cheio de precioso bálsamo, que lhe derramou sobre a cabeça, estando ele à mesa.

[8] Vendo isto, indignaram-se os discípulos e disseram: Para que este desperdício?

[9] Pois este perfume podia ser vendido por muito dinheiro e dar-se aos pobres.

[10] Mas Jesus, sabendo disto, disse-lhes: Por que molestais esta mulher? Ela praticou boa ação para comigo.

[11] Porque os pobres, sempre os tendes convosco, mas a mim nem sempre me tendes;

[12] pois, derramando este perfume sobre o meu corpo, ela o fez para o meu sepultamento.

[2] Знаете, че след два дни ще бъде Пасхата и Човешкият Син ще бъде предаден на разпятие.

[3] Тогава главните свещеници и народните старейшини се събраха в двора на първосвещеника, който се наричаше Каяфа,

[4] и се наговаряха как да уловят Исус с измама и да Го убият;

[5] но си казваха: Да не е на празника, за да не стане вълнение между народа.

Помазването на Исус Христос във Витания

[6] А когато Исус беше във Витания, в къщата на Симон Прокажения,

[7] до Него се приближи една жена, която имаше алабастрен съд с много скъпо миро, което изливаше на главата Му, докато Той седеше на трапезата.

[8] А учениците, като видяха това, възнегодуваха, като казваха: Защо се прахоса това?

[9] Защото това миро можеше да се продаде за голяма сума, която да се раздаде на сиромасите.

[10] Като забеляза това, Исус им каза: Защо досаждате на жената? Понеже тя извърши добро дело за Мене.

[11] Защото сиромасите винаги се намират между вас, но Аз не винаги съм между вас.

[12] Защото тя, като изля това миро върху тялото Ми, направи го, за да Ме приготви за погребение.

[13] Em verdade vos digo: Onde for pregado em todo o mundo este evangelho, será também contado o que ela fez, para memória sua.

O pacto da traição

Marcos 14.10-11; Lucas 22.3-6

[14] Então, um dos doze, chamado Judas Iscariotes, indo ter com os principais sacerdotes, propôs:

[15] Que me quereis dar, e eu vo-lo entregarei? E pagaram-lhe trinta moedas de prata.

[16] E, desse momento em diante, buscava ele uma boa ocasião para o entregar.

Os discípulos preparam a Páscoa

Marcos 14.12-16; Lucas 22.7-13

[17] No primeiro dia da Festa dos Pães Asmos, vieram os discípulos a Jesus e lhe perguntaram: Onde queres que te façamos os preparativos para comeres a Páscoa?

[18] E ele lhes respondeu: Ide à cidade ter com certo homem e dizei-lhe: O Mestre manda dizer: O meu tempo está próximo; em tua casa celebrarei a Páscoa com os meus discípulos.

[19] E eles fizeram como Jesus lhes ordenara e prepararam a Páscoa.

O traidor é indicado

Marcos 14.17-21; Lucas 22.21-23; João 13.21-30

[20] Chegada a tarde, pôs-se ele à mesa com os doze discípulos.

[21] E, enquanto comiam, declarou Jesus: Em verdade vos digo que um dentre vós me trairá.

[22] E eles, muitíssimo contristados, começaram um por um a perguntar-lhe: Porventura, sou eu, SENHOR?

[13] Истина ви казвам: Където и да се проповядва това благовестие по целия свят, ще се разказва за неин спомен и това, което тя направи.

Предателството на Юда

[14] Тогава един от дванадесетте, наречен Юда Искариотски, отиде при главните свещеници и каза:

[15] Какво ще ми дадете, за да ви Го предам? И те му определиха награда оттридесет сребърника.

[16] И оттогава той търсеше удобен случай да им Го предаде.

Тайната вечеря

[17] А в първия ден на празника набезквасните хлябове учениците отидоха при Исус и казаха: Къде искаш да Ти приготвим, за да ядеш Пасхата?

[18] Той каза: Идете в града при еди-кого си и му кажете: Учителят казва: Времето Ми е близо, у тебе ще празнувам Пасхата с учениците Си.

[19] И учениците направиха, както им заръча Исус, и приготвиха Пасхата.

[20] И когато се свечери, Той седна на трапезата с дванадесетте ученика.

[21] И докато ядяха, каза: Истина ви казвам, че един от вас ще Ме предаде.

[22] А те, много наскърбени, започнаха всички един по един да Му казват: Да не съм аз, Господи?

[23] E ele respondeu: O que mete comigo a mão no prato, esse me trairá.

[24] O Filho do Homem vai, como está escrito a seu respeito, mas ai daquele por intermédio de quem o Filho do Homem está sendo traído! Melhor lhe fora não haver nascido!

[25] Então, Judas, que o traía, perguntou: Acaso, sou eu, Mestre? Respondeu-lhe Jesus: Tu o disseste.

A Ceia do Senhor

Marcos 14.22-26; Lucas 22.14-20; 1 Coríntios 11.23-25

[26] Enquanto comiam, tomou Jesus um pão, e, abençoando-o, o partiu, e o deu aos discípulos, dizendo: Tomai, comei; isto é o meu corpo.

[27] A seguir, tomou um cálice e, tendo dado graças, o deu aos discípulos, dizendo: Bebei dele todos;

[28] porque isto é o meu sangue, o sangue da [nova] aliança, derramado em favor de muitos, para remissão de pecados.

[29] E digo-vos que, desta hora em diante, não beberei deste fruto da videira, até aquele dia em que o hei de beber, novo, convosco no reino de meu Pai.

[30] E, tendo cantado um hino, saíram para o monte das Oliveiras.

Pedro é avisado

Marcos 14.27-31; Lucas 22.31-34; João 13.36-38

[31] Então, Jesus lhes disse: Esta noite, todos vós vos escandalizareis comigo; porque está escrito: Ferirei o pastor, e as ovelhas do rebanho ficarão dispersas.

[23] Той отговори: Който натопи ръката си заедно с Мене в блюдото, той ще Ме предаде.

[24] Човешкият Син отива, както е писано за Него; но горко на този човек, чрез когото Човешкият Син ще бъде предаден! Добре щеше да бъде за този човек, ако не бе се родил.

[25] А Юда, който Го предаде, попита: Да не съм аз, Учителю? Исус му отвърна: Ти каза.

[26] И когато ядяха, Исус взе хляб, благослови го и го разчупи, и като го даваше на учениците, каза: Вземете, яжте – това е Моето тяло.

[27] Взе и чашата и като благодари на Бога, даде им и каза: Пийте от нея всички!

[28] Защото това е Моята кръв на новия завет, която за мнозина се пролива за прощаване на греховете.

[29] Но казвам ви, че отсега нататък няма вече да пия от този плод на лозата до онзи ден, когато ще го пия с вас нов в царството на Своя Отец.

[30] И като изпяха химн, излязоха на Елеонския хълм.

Исус предсказва отричането на Петър

[31] Тогава Исус им каза: Вие всички ще се съблазните поради Мене тази нощ, защото е писано: „Ще поразя пастира; и овцете на стадото ще се разпръснат.“

[32] Mas, depois da minha ressurreição, irei adiante de vós para a Galiléia.

[33] Disse-lhe Pedro: Ainda que venhas a ser um tropeço para todos, nunca o serás para mim.

[34] Replicou-lhe Jesus: Em verdade te digo que, nesta mesma noite, antes que o galo cante, tu me negarás três vezes.

[35] Disse-lhe Pedro: Ainda que me seja necessário morrer contigo, de nenhum modo te negarei. E todos os discípulos disseram o mesmo.

Jesus no Getsêmani

Marcos 14.32-42; Lucas 22.39-46

[36] Em seguida, foi Jesus com eles a um lugar chamado Getsêmani e disse a seus discípulos: Assentai-vos aqui, enquanto eu vou ali orar;

[37] e, levando consigo a Pedro e aos dois filhos de Zebedeu, começou a entristecer-se e a angustiar-se.

[38] Então, lhes disse: A minha alma está profundamente triste até à morte; ficai aqui e vigiai comigo.

[39] Adiantando-se um pouco, prostrou-se sobre o seu rosto, orando e dizendo: Meu Pai, se possível, passe de mim este cálice! Todavia, não seja como eu quero, e sim como tu queres.

[40] E, voltando para os discípulos, achou-os dormindo; e disse a Pedro: Então, nem uma hora pudestes vós vigiar comigo?

[41] Vigiai e orai, para que não entreis em tentação; o espírito, na verdade, está pronto, mas a carne é fraca.

[32] А след като бъда възкресен, ще отида преди вас в Галилея.

[33] А Петър Му отговори: Дори и всички да се съблазнят поради Теб, аз никога няма да се съблазня.

[34] Исус Му каза: Истина ти казвам, че тази нощ, преди да пропее петелът, три пъти ще се отречеш от Мене.

[35] Петър Му каза: Дори ако се наложи да умра с Тебе, пак няма да се отрека от Тебе. Същото казаха и всички другиученици.

В Гетсиманската градина

[36] Тогава Исус дойде с тях на едно място, наречено Гетсимания; и каза на учениците Си: Поседете тук, докато отида там да се помоля.

[37] И като взе със Себе Си Петър и двамата Зеведееви синове, започна да скърби и да тъгува.

[38] Тогава им каза: Душата Ми е прескръбна до смърт; постойте тук и бдете заедно с Мен.

[39] И като отиде малко напред, падна на лицето Си и се молеше, като казваше: Отче Мой, ако е възможно, нека Ме отмине тази чаша; не обаче, както Аз искам, но както Ти искаш.

[40] Дойде при учениците и ги намери заспали, и каза на Петър: Не можахте ли поне един час да бдите с Мене?

[41] Бдете и се молете, за да не паднете в изкушение. Духът е бодър, а тялото – немощно.

[42] Tornando a retirar-se, orou de novo, dizendo: Meu Pai, se não é possível passar de mim este cálice sem que eu o beba, faça-se a tua vontade.

[42] Пак отиде втори път и се помоли, като каза: Отче Мой, ако не е възможно да Ме отмине тази чаша, без да я пия, нека бъде Твоята воля.

[43] E, voltando, achou-os outra vez dormindo; porque os seus olhos estavam pesados.

[43] И като дойде, пак ги намери заспали; защото очите им бяха натежали.

[44] Deixando-os novamente, foi orar pela terceira vez, repetindo as mesmas palavras.

[44] И пак ги остави и отиде да се помоли трети път, като каза пак същите думи.

[45] Então, voltou para os discípulos e lhes disse: Ainda dormis e repousais! Eis que é chegada a hora, e o Filho do Homem está sendo entregue nas mãos de pecadores.

[45] Тогава дойде при учениците и им каза: Още ли спите и почивате? Ето, часът наближи, когато Човешкият Син се предава в ръцете на грешници.

[46] Levantai-vos, vamos! Eis que o traidor se aproxima.

[46] Станете да вървим. Ето, приближи се този, който Ме предава.

Jesus é preso

Marcos 14.43-50; Lucas 22.47-53; João 18.2-11

Залавянето на Исус

[47] Falava ele ainda, e eis que chegou Judas, um dos doze, e, com ele, grande turba com espadas e porretes, vinda da parte dos principais sacerdotes e dos anciãos do povo.

[47] И когато Той говореше, ето, Юда, един от дванадесетте, дойде, и с него – голямо множество, с мечове и сопи, изпратени от главните свещеници и народните старейшини.

[48] Ora, o traidor lhes tinha dado este sinal: Aquele a quem eu beijar, é esse; prendei-o.

[48] А онзи, който Го предаваше, им беше дал знак, като каза: Когото целуна, Той е; хванете Го.

[49] E logo, aproximando-se de Jesus, lhe disse: Salve, Mestre! E o beijou.

[49] И веднага се приближи до Исус и каза: Здравей, Учителю! И Го целуна.

[50] Jesus, porém, lhe disse: Amigo, para que vieste? Nisto, aproximando-se eles, deitaram as mãos em Jesus e o prenderam.

[50] А Исус му каза: Приятелю, за каквото си дошъл, направи го. Тогава пристъпиха, сложиха ръце на Исус и Го хванаха.

[51] E eis que um dos que estavam com Jesus, estendendo a mão, sacou da espada e, golpeando o servo do sumo sacerdote, cortou-lhe a orelha.

[51] И, ето, един от тези, които бяха с Исус, протегна ръка, измъкна ножа си и като удари слугата на първосвещеника, отсече ухото му.

[52] Então, Jesus lhe disse: Embainha a tua espada; pois todos os que lançam mão da espada à espada perecerão.

[53] Acaso, pensas que não posso rogar a meu Pai, e ele me mandaria neste momento mais de doze legiões de anjos?

[54] Como, pois, se cumpririam as Escrituras, segundo as quais assim deve suceder?

[55] Naquele momento, disse Jesus às multidões: Saístes com espadas e porretes para prender-me, como a um salteador? Todos os dias, no templo, eu me assentava [convosco] ensinando, e não me prendestes.

[56] Tudo isto, porém, aconteceu para que se cumprissem as Escrituras dos profetas. Então, os discípulos todos, deixando-o, fugiram.

Jesus perante o Sinédrio

Marcos 14.53-65; Lucas 22.63-71; João 18.12-14,19-24

[57] E os que prenderam Jesus o levaram à casa de Caifás, o sumo sacerdote, onde se haviam reunido os escribas e os anciãos.

[58] Mas Pedro o seguia de longe até ao pátio do sumo sacerdote e, tendo entrado, assentou-se entre os serventuários, para ver o fim.

[59] Ora, os principais sacerdotes e todo o Sinédrio procuravam algum testemunho falso contra Jesus, a fim de o condenarem à morte.

[52] Тогава Исус му каза: Върни ножа си на мястото му, защото всички, които посягат към ножа, от нож ще загинат.

[53] Или мислиш, че не мога да извикам към Своя Отец и Той да Ми изпрати още сега повече от дванадесет легиона ангели?

[54] Но тогава как биха се сбъднали Писанията, според които трябва да стане така?

[55] В същия час Исус каза на народа: Като срещу разбойник ли сте излезли с ножове и тояги да Ме хванете? Всеки ден седях и поучавах в храма и не Ме хванахте.

[56] Но всичко това стана, за да се сбъднат Писанията на пророците. Тогава всички ученици Го оставиха и се разбягаха.

Исус Христос на съд пред Синедриона

[57] А тези, които бяха хванали Исус, Го заведоха у първосвещеника Каяфа, където бяха събрани книжниците и старейшините.

[58] А Петър вървеше след Него отдалеч до двора на първосвещеника; и като влезе вътре, седна със слугите да види края.

[59] А главните свещеници и целият Синедрион търсеха лъжливо свидетелство против Исус, за да Го предадат на смърт;

60 E não acharam, apesar de se terem apresentado muitas testemunhas falsas. Mas, afinal, compareceram duas, afirmando:

60 обаче не намериха, въпреки че дойдоха много лъжесвидетели. Но накрая дойдоха двама и казаха:

61 Este disse: Posso destruir o santuário de Deus e reedificá-lo em três dias.

61 Този каза: Мога да разруша Божия храм и за три дни пак да го съградя.

62 E, levantando-se o sumo sacerdote, perguntou a Jesus: Nada respondes ao que estes depõem contra ti?

62 Тогава първосвещеникът стана и Му каза: Нищо ли не отговаряш? Какво свидетелстват тези против Тебе?

63 Jesus, porém, guardou silêncio. E o sumo sacerdote lhe disse: Eu te conjuro pelo Deus vivo que nos digas se tu és o Cristo, o Filho de Deus.

63 Но Исус мълчеше. Първосвещеникът му каза: Заклевам Те в живия Бог да ни кажеш: Ти ли си Христос, Божият Син?

64 Respondeu-lhe Jesus: Tu o disseste; entretanto, eu vos declaro que, desde agora, vereis o Filho do Homem assentado à direita do Todo-Poderoso e vindo sobre as nuvens do céu.

64 Исус му отговори: Ти каза. Но казвам ви, отсега нататък ще видите Човешкия Син, седящ отдясно на Всесилния и идващ на небесните облаци.

65 Então, o sumo sacerdote rasgou as suas vestes, dizendo: Blasfemou! Que necessidade mais temos de testemunhas? Eis que ouvistes agora a blasfêmia!

65 Тогава първосвещеникът раздра дрехите си и каза: Той богохулства! Каква нужда имаме вече от свидетели? Ето, сега чухме богохулството. Вие какво мислите?

66 Que vos parece? Responderam eles: É réu de morte.

66 А в отговор казаха: Заслужава смъртно наказание.

67 Então, uns cuspiram-lhe no rosto e lhe davam murros, e outros o esbofeteavam, dizendo:

67 Тогава Го заплюваха в лицето и Го блъскаха; а други Му удряха плесници и Му казваха:

68 Profetiza-nos, ó Cristo, quem é que te bateu!

68 Познай, Христе, кой Те удари?

Pedro nega a Jesus

Marcos 14.66-72; Lucas 22.55-62; João 18.15-18,25-27

Отричането на Петър

69 Ora, estava Pedro assentado fora no pátio; e, aproximando-se uma criada, lhe disse: Também tu estavas com Jesus, o galileu.

69 А Петър седеше вън на двора; и една слугиня дойде при него и му каза: И ти беше с Исус Галилеянина.

[70] Ele, porém, o negou diante de todos, dizendo: Não sei o que dizes.
[71] E, saindo para o alpendre, foi ele visto por outra criada, a qual disse aos que ali estavam: Este também estava com Jesus, o Nazareno.
[72] E ele negou outra vez, com juramento: Não conheço tal homem.
[73] Logo depois, aproximando-se os que ali estavam, disseram a Pedro: Verdadeiramente, és também um deles, porque o teu modo de falar o denuncia.
[74] Então, começou ele a praguejar e a jurar: Não conheço esse homem! E imediatamente cantou o galo.
[75] Então, Pedro se lembrou da palavra que Jesus lhe dissera: Antes que o galo cante, tu me negarás três vezes. E, saindo dali, chorou amargamente.

Mateus 27

Jesus entregue a Pilatos

Marcos 15.1; Lucas 23.1-2; João 18.28-32

[1] Ao romper o dia, todos os principais sacerdotes e os anciãos do povo entraram em conselho contra Jesus, para o matarem;

[2] e, amarrando-o, levaram-no e o entregaram ao governador Pilatos.

O suicídio de Judas

[3] Então, Judas, o que o traiu, vendo que Jesus fora condenado, tocado de remorso, devolveu as trinta moedas de prata aos principais sacerdotes e aos anciãos, dizendo:
[4] Pequei, traindo sangue inocente. Eles, porém, responderam: Que nos importa? Isso é contigo.

[70] А той се отрече пред всички, като каза: Не разбирам какво говориш.
[71] И когато излезе в преддверието, видя го друга слугиня и каза на тези, които бяха там: И този беше с Исус Назарянина.
[72] И Петър пак се отрече с клетва: Не познавам Човека.
[73] След малко се приближиха и онези, които стояха наблизо, и казаха на Петър: Наистина и ти си от тях, защото твоят говор те издава.
[74] Тогава той започна да проклина и да се кълне: Не познавам Човека. И на часа петелът пропя.
[75] И Петър си спомни думите на Исус, Който беше казал: Преди да пропее петелът, три пъти ще се отречеш от Мен.И той излезе навън и плака горко.

Матей 27

Исус пред Пилат

[1] А на сутринта всички главни свещеници и народни старейшини се събраха на съвет и решиха да убият Исус.

[2] И като Го вързаха, заведоха Го и Го предадоха на управителя Пилат.

[3] Тогава Юда, който Го беше предал, като видя, че Исус бе осъден, разкая се и върна тридесетте сребърника на главните свещеници и старейшините, и каза:
[4] Съгреших, че предадох невинна кръв. А те казаха: Нас какво ни засяга това? Ти му мисли.

[5] Então, Judas, atirando para o santuário as moedas de prata, retirou-se e foi enforcar-se.

[5] И като хвърли сребърниците в храма, излезе и отиде, и се обеси.

[6] E os principais sacerdotes, tomando as moedas, disseram: Não é lícito deitá-las no cofre das ofertas, porque é preço de sangue.

[6] А главните свещеници взеха сребърниците и казаха: Не е позволено да ги слагаме в храмовата каса, понеже са цена на кръв.

[7] E, tendo deliberado, compraram com elas o campo do oleiro, para cemitério de forasteiros.

[7] И като се съветваха, купиха с тях Нивата на грънчаря за погребване на чужденци.

[8] Por isso, aquele campo tem sido chamado, até ao dia de hoje, Campo de Sangue.

[8] Затова онази нива се нарича и днес Кръвна нива.

[9] Então, se cumpriu o que foi dito por intermédio do profeta Jeremias: Tomaram as trinta moedas de prata, preço em que foi estimado aquele a quem alguns dos filhos de Israel avaliaram;

[9] Тогава се изпълни изреченото чрез пророк Йеремия, който казва: „И взеха тридесетте сребърника, цената на Оценения, Когото оцениха израилтяните,

[10] e as deram pelo campo do oleiro, assim como me ordenou o SENHOR.

[10] и ги дадоха за Нивата на грънчаря, както ми заповяда Господ.“

Jesus perante Pilatos

Marcos 15.1-15; Lucas 23.1-5,13-25; João 18.33—19.16

[11] Jesus estava em pé ante o governador; e este o interrogou, dizendo: És tu o rei dos judeus? Respondeu-lhe Jesus: Tu o dizes.

[11] А Исус застана пред управителя; и управителят Го попита: Ти Юдейският Цар ли си? А Исус му отвърна: Ти казваш.

[12] E, sendo acusado pelos principais sacerdotes e pelos anciãos, nada respondeu.

[12] И когато Го обвиняваха главните свещеници и старейшините, нищо не отговаряше.

[13] Então, lhe perguntou Pilatos: Não ouves quantas acusações te fazem?

[13] Тогава Пилат Му каза: Не чуваш ли за колко неща свидетелстват против Тебе?

[14] Jesus não respondeu nem uma palavra, vindo com isto a admirar-se grandemente o governador.

[14] Но Той не му отговори нито на едно обвинение, така че управителят много се чудеше.

[15] Ora, por ocasião da festa, costumava o governador soltar ao povo um dos presos, conforme eles quisessem.

[16] Naquela ocasião, tinham eles um preso muito conhecido, chamado Barrabás.

[17] Estando, pois, o povo reunido, perguntou-lhes Pilatos: A quem quereis que eu vos solte, a Barrabás ou a Jesus, chamado Cristo?

[18] Porque sabia que, por inveja, o tinham entregado.

[19] E, estando ele no tribunal, sua mulher mandou dizer-lhe: Não te envolvas com esse justo; porque hoje, em sonho, muito sofri por seu respeito.

[20] Mas os principais sacerdotes e os anciãos persuadiram o povo a que pedisse Barrabás e fizesse morrer Jesus.

[21] De novo, perguntou-lhes o governador: Qual dos dois quereis que eu vos solte? Responderam eles: Barrabás!

[22] Replicou-lhes Pilatos: Que farei, então, de Jesus, chamado Cristo? Seja crucificado! Responderam todos.

[23] Que mal fez ele? Perguntou Pilatos. Porém cada vez clamavam mais: Seja crucificado!

[24] Vendo Pilatos que nada conseguia, antes, pelo contrário, aumentava o tumulto, mandando vir água, lavou as mãos perante o povo, dizendo: Estou inocente do sangue deste [justo]; fique o caso convosco!

[15] А на всеки празник управителят имаше обичай да пуска на народа един от затворниците, когото биха поискали.

[16] А тогава имаха един прословут затворник на име Варава.

[17] И така, като бяха събрани, Пилат им каза: Кого искате да ви пусна – Варава ли или Исус, наречен Христос?

[18] Понеже знаеше, че от завист Го предаваха.

[19] При това, като седеше на съдийския престол, жена му изпрати до него да кажат: Не прави нищо на Този праведник; защото нощес се измъчих много насън заради Него.

[20] А главните свещеници и старейшините убедиха народа да изпроси Варава, а Исус да предаде на смърт.

[21] Управителят ги попита: Кого от двамата искате да ви пусна? А те казаха: Варава.

[22] Пилат им каза: Тогава какво да правя с Исус, наречен Христос? Те всички извикаха: Нека бъде разпънат!

[23] А той каза: Че какво зло е сторил? А те още по-силно закрещяха: Разпъни Го!

[24] И така Пилат, като видя, че никак не помага, а, напротив, че се повдига размирие, взе вода, уми си ръцете пред множеството и каза: Аз съм невинен за

кръвта на Този праведник; вие му мислете.

[25] E o povo todo respondeu: Caia sobre nós o seu sangue e sobre nossos filhos!

[25] А целият народ отговори: Кръвта Му да бъде върху нас и върху децата ни.

[26] Então, Pilatos lhes soltou Barrabás; e, após haver açoitado a Jesus, entregou-o para ser crucificado.

[26] Тогава им пусна Варава; а Исус бичува и Го предаде на разпятие.

Jesus entregue aos soldados

Marcos 15.16-20; João 19.2-3

Издевателството на войниците

[27] Logo a seguir, os soldados do governador, levando Jesus para o pretório, reuniram em torno dele toda a coorte.

[27] Тогава войниците на управителя заведоха Исус в преторията и събраха около Него цялата рота.

[28] Despojando-o das vestes, cobriram-no com um manto escarlate;

[28] И като Го съблякоха, облякоха Го в пурпурна мантия.

[29] tecendo uma coroa de espinhos, puseram-lha na cabeça e, na mão direita, um caniço; e, ajoelhando-se diante dele, o escarneciam, dizendo: Salve, rei dos judeus!

[29] Сплетоха венец от тръни и го наложиха на главата Му, и сложиха тръстикова пръчка в дясната Му ръка; и като коленичеха пред Него, подигравaха Му се, като казваха: Здравей, Царю Юдейски!

[30] E, cuspindo nele, tomaram o caniço e davam-lhe com ele na cabeça.

[30] И Го заплюваха, взеха тръстиковата пръчка и Го удряха по главата.

[31] Depois de o terem escarnecido, despiram-lhe o manto e o vestiram com as suas próprias vestes. Em seguida, o levaram para ser crucificado.

[31] И след като се подиграха с Него, съблякоха Му мантията и Го облякоха с Неговите дрехи, и Го заведоха да Го разпънат.

Simão leva a cruz do Senhor

Marcos 15.21; Lucas 23.26

Разпъването и кръстната смърт на Исус Христос

[32] Ao saírem, encontraram um cireneu, chamado Simão, a quem obrigaram a carregar-lhe a cruz.

[32] А на излизане намериха един киринеец, на име Симон; него заставиха да носи кръста Му.

A crucificação

Marcos 15.22-32; Lucas 23.32-43; João 19.17-24

[33] E, chegando a um lugar chamado Gólgota, que significa Lugar da Caveira,

[33] И като стигнаха до едно място, наречено Голгота, което значи Лобно място,

[34] deram-lhe a beber vinho com fel; mas ele, provando-o, não o quis beber.

[35] Depois de o crucificarem, repartiram entre si as suas vestes, tirando a sorte.

[36] E, assentados ali, o guardavam.

[37] Por cima da sua cabeça puseram escrita a sua acusação: ESTE É JESUS, O REI DOS JUDEUS.

[38] E foram crucificados com ele dois ladrões, um à sua direita, e outro à sua esquerda.

[39] Os que iam passando blasfemavam dele, meneando a cabeça e dizendo:

[40] Ó tu que destróis o santuário e em três dias o reedificas! Salva-te a ti mesmo, se és Filho de Deus, e desce da cruz!

[41] De igual modo, os principais sacerdotes, com os escribas e anciãos, escarnecendo, diziam:

[42] Salvou os outros, a si mesmo não pode salvar-se. É rei de Israel! Desça da cruz, e creremos nele.

[43] Confiou em Deus; pois venha livrá-lo agora, se, de fato, lhe quer bem; porque disse: Sou Filho de Deus.

[44] E os mesmos impropérios lhe diziam também os ladrões que haviam sido crucificados com ele.

A morte de Jesus

Marcos 15.33-41; Lucas 23.44-49; João 19.28-30

[45] Desde a hora sexta até à hora nona, houve trevas sobre toda a terra.

[34] дадоха Му да пие вино, размесено с жлъчка; но Той, като вкуси, не прие да пие.

[35] И когато Го разпънаха, разделиха си дрехите Му, като хвърлиха жребий.

[36] И седяха там да Го пазят.

[37] И поставиха над главата Му надпис с обвинението Му, който гласеше: Този е Исус, Юдейският Цар.

[38] Заедно с Него бяха разпънати двама разбойници, един отдясно и един отляво.

[39] А минаващите оттам Му се подиграваха, като клатеха глави и казваха:

[40] Ти, Който разрушаваш храма и за три дни пак го съграждаш, спаси Себе Си. Ако си Божий Син, слез от кръста.

[41] Също и главните свещеници с книжниците и старейшините Го подиграваха, като казваха:

[42] Други е избавил, а пък Себе Си не може да избави! Ако е Израилевият Цар! Нека слезе сега от кръста и ще повярваме в Него.

[43] Упова на Бога; нека Го избави сега, ако Му е угоден; понеже каза: Божий Син съм.

[44] По същия начин Го ругаеха и разпънатите с Него разбойници.

[45] А от шестия час до деветия час тъмнина покриваше цялата земя.

46 Por volta da hora nona, clamou Jesus em alta voz, dizendo: Eli, Eli, lamá sabactâni? O que quer dizer: Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste?

47 E alguns dos que ali estavam, ouvindo isto, diziam: Ele chama por Elias.

48 E, logo, um deles correu a buscar uma esponja e, tendo-a embebido de vinagre e colocado na ponta de um caniço, deu-lhe a beber.

49 Os outros, porém, diziam: Deixa, vejamos se Elias vem salvá-lo.

50 E Jesus, clamando outra vez com grande voz, entregou o espírito.

51 Eis que o véu do santuário se rasgou em duas partes de alto a baixo; tremeu a terra, fenderam-se as rochas;

52 abriram-se os sepulcros, e muitos corpos de santos, que dormiam, ressuscitaram;

53 e, saindo dos sepulcros depois da ressurreição de Jesus, entraram na cidade santa e apareceram a muitos.

54 O centurião e os que com ele guardavam a Jesus, vendo o terremoto e tudo o que se passava, ficaram possuídos de grande temor e disseram: Verdadeiramente este era Filho de Deus.

55 Estavam ali muitas mulheres, observando de longe; eram as que vinham seguindo a Jesus desde a Galiléia, para o servirem;

56 entre elas estavam Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago e de José, e a mulher de Zebedeu.

O sepultamento de Jesus

46 А около деветия час Исус извика със силен глас: Ели, Ели, лама савахтани?, т. е.: Боже Мой, Боже Мой, защо си Ме оставил?

47 Някои от стоящите там, като чуха, казаха: Той вика Илия.

48 И веднага един от тях се завтече, взе гъба, натопи я в оцет и като я надяна на тръстикова пръчка, даде Му да пие.

49 А другите казаха: Остави! Да видим дали ще дойде Илия да Го избави.

50 А Исус, като извика пак със силен глас, издъхна.

51 И, ето, завесата на храма се раздра на две отгоре додолу, земята се разтресе, скалите се разпукаха,

52 гробовете се разтвориха и много тела на починали светии бяха възкресени,

53 които, като излязоха от гробовете след Неговото възкресение, влязоха в святия град и се явиха на мнозина.

54 А стотникът и онези, които заедно с него пазеха Исус, като видяха земетресението и всичко, което стана, много се уплашиха и казаха: Наистина този беше Син на Бога.

55 Там бяха още и гледаха отдалеч много жени, които бяха следвали Исус от Галилея и Му служеха;

56 сред тях бяха Мария Магдалена и Мария, майка на Яков и на Йосия, и майката на Зеведеевите синове.

Marcos 15.42-47; Lucas 23.50-56; João 19.38-42

57 Caindo a tarde, veio um homem rico de Arimatéia, chamado José, que era também discípulo de Jesus.

58 Este foi ter com Pilatos e lhe pediu o corpo de Jesus. Então, Pilatos mandou que lho fosse entregue.

59 E José, tomando o corpo, envolveu-o num pano limpo de linho

60 e o depositou no seu túmulo novo, que fizera abrir na rocha; e, rolando uma grande pedra para a entrada do sepulcro, se retirou.

61 Achavam-se ali, sentadas em frente da sepultura, Maria Madalena e a outra Maria.

A guarda do sepulcro

62 No dia seguinte, que é o dia depois da preparação, reuniram-se os principais sacerdotes e os fariseus e, dirigindo-se a Pilatos,

63 disseram-lhe: SENHOR, lembramo-nos de que aquele embusteiro, enquanto vivia, disse: Depois de três dias ressuscitarei.

64 Ordena, pois, que o sepulcro seja guardado com segurança até ao terceiro dia, para não suceder que, vindo os discípulos, o roubem e depois digam ao povo: Ressuscitou dos mortos; e será o último embuste pior que o primeiro.

65 Disse-lhes Pilatos: Aí tendes uma escolta; ide e guardai o sepulcro como bem vos parecer.

57 И когато се свечери, дойде един богаташ от Ариматея на име Йосиф, който също беше ученик на Исус.

58 Той дойде при Пилат и поиска тялото на Исус. Тогава Пилат заповяда да му се даде.

59 Йосиф, като взе тялото, обви го с чиста плащеница

60 и го положи в своя нов гроб, който беше изсякъл в скалата; и като привали голям камък на гробната врата, си отиде.

61 А там бяха Мария Магдалена и другата Мария, които седяха срещу гроба.

62 И на следващия ден, който беше след деня на Приготовлението за празника, главните свещеници и фарисеите се събраха при Пилат и казаха:

63 Господарю, спомнихме си, че Онзи измамник приживе каза: След три дни ще възкръсна.

64 Затова заповядай гробът да се пази здраво до третия ден, да не би учениците Му да дойдат и да Го откраднат, и да кажат на народа: Възкръсна от мъртвите. Така последната измама ще бъде по-лоша от първата.

65 Пилат им каза: Вземете стража; идете, пазете Го, както знаете.

[66] Indo eles, montaram guarda ao sepulcro, selando a pedra e deixando ali a escolta.

Mateus 28

A ressurreição de Jesus. Seu aparecimento às mulheres

Marcos 16.1-8; Lucas 24.1-12; João 20.1-10

[1] No findar do sábado, ao entrar o primeiro dia da semana, Maria Madalena e a outra Maria foram ver o sepulcro.

[2] E eis que houve um grande terremoto; porque um anjo do SENHOR desceu do céu, chegou-se, removeu a pedra e assentou-se sobre ela.

[3] O seu aspecto era como um relâmpago, e a sua veste, alva como a neve.

[4] E os guardas tremeram espavoridos e ficaram como se estivessem mortos.

[5] Mas o anjo, dirigindo-se às mulheres, disse: Não temais; porque sei que buscais Jesus, que foi crucificado.

[6] Ele não está aqui; ressuscitou, como tinha dito. Vinde ver onde ele jazia.

[7] Ide, pois, depressa e dizei aos seus discípulos que ele ressuscitou dos mortos e vai adiante de vós para a Galiléia; ali o vereis. É como vos digo!

[8] E, retirando-se elas apressadamente do sepulcro, tomadas de medo e grande alegria, correram a anunciá-lo aos discípulos.

[9] E eis que Jesus veio ao encontro delas e disse: Salve! E elas, aproximando-se, abraçaram-lhe os pés e o adoraram.

[66] А те отидоха и завардиха гроба, и заедно със стражата запечатаха камъка.

Матей 28

Възкресението на Исус Христос

[1] А като мина съботата, на разсъмване в първия ден от седмицата дойдоха Мария Магдалена и другата Мария да видят гроба.

[2] И, ето, стана голям трус; защото ангел от Господа слезе от небето и пристъпи, отвали камъка и седна на него.

[3] Изгледът му беше като светкавица и облеклото му бяло като сняг.

[4] И в страха си от него стражарите трепереха и станаха като мъртви.

[5] А ангелът проговори на жените: Вие не се бойте, защото зная, че търсите разпънатия Исус.

[6] Няма Го тук; защото възкръсна, както и каза. Елате и вижте мястото, където е лежал Господ.

[7] Идете бързо да кажете на учениците Му, че е възкръснал от мъртвите. И, ето, Той отива преди вас в Галилея; там ще Го видите; ето, казах ви.

[8] И те излязоха бързо от гроба със страх и голяма радост и се завтекоха да известят на учениците Му.

[9] И, ето, Исус ги срещна и каза: Здравейте! А те се приближиха и се хванаха за нозете Му, и Му се поклониха.

10 Então, Jesus lhes disse: Não temais! Ide avisar a meus irmãos que se dirijam à Galiléia e lá me verão.

Os judeus subornam os guardas

11 E, indo elas, eis que alguns da guarda foram à cidade e contaram aos principais sacerdotes tudo o que sucedera.

12 Reunindo-se eles em conselho com os anciãos, deram grande soma de dinheiro aos soldados,

13 recomendando-lhes que dissessem: Vieram de noite os discípulos dele e o roubaram enquanto dormíamos.

14 Caso isto chegue ao conhecimento do governador, nós o persuadiremos e vos poremos em segurança.

15 Eles, recebendo o dinheiro, fizeram como estavam instruídos. Esta versão divulgou-se entre os judeus até ao dia de hoje.

Jesus aparece aos discípulos na Galileia

16 Seguiram os onze discípulos para a Galiléia, para o monte que Jesus lhes designara.

17 E, quando o viram, o adoraram; mas alguns duvidaram.

A Grande Comissão

Marcos 16.15-18; Lucas 24.44-49

18 Jesus, aproximando-se, falou-lhes, dizendo: Toda a autoridade me foi dada no céu e na terra.

19 Ide, portanto, fazei discípulos de todas as nações, batizando-os em nome do Pai, e do Filho, e do Espírito Santo;

10 Тогава Исус им каза: Не бойте се. Идете и кажете на братята Ми да идат в Галилея и там ще Ме видят.

11 Когато те отидоха, ето, някои от стражата дойдоха в града и известиха на главните свещеници всичко, което беше станало.

12 А те, след като се събраха със старейшините и се съвещаваха, дадоха на войниците доста пари и казаха:

13 Кажете, че учениците Му дойдоха през нощта и Го откраднаха, когато ние спяхме.

14 И ако за това стигне слух до управителя, ние ще го убедим че сте невинни, и ще ви избавим от неприятности.

15 А те взеха парите и постъпиха, както бяха научени. И това, което те казаха, се разнесе между юдеите и продължава даже и до днес.

Заветът на възкръсналия Исус Христос към учениците Му

16 А единадесетте ученика отидоха в Галилея, на хълма, където Исус им беше посочил.

17 И като Го видяха, поклониха Му се; а някои се усъмниха.

18 Тогава Исус се приближи към тях и заговори: Даде Ми се всяка власт на небето и на земята.

19 И така, идете и създавайте ученици измежду всички народи, и ги

кръщавайте в името на Отца и Сина, и Святия Дух,

[20] ensinando-os a guardar todas as coisas que vos tenho ordenado. E eis que estou convosco todos os dias até à consumação do século.

[20] като ги учите да пазят всичко, което съм ви заповядал. И, ето, Аз съм с вас през всички дни до свършека на света.

O evangelho segundo Marcos	Марк

Marcos 1

[1] Princípio do evangelho de Jesus Cristo, Filho de Deus.

João Batista
Mateus 3.1-6; Lucas 3.1-6

[2] Conforme está escrito na profecia de Isaías: Eis aí envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho;

[3] voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas;

[4] apareceu João Batista no deserto, pregando batismo de arrependimento para remissão de pecados.

[5] Saíam a ter com ele toda a província da Judéia e todos os habitantes de Jerusalém; e, confessando os seus pecados, eram batizados por ele no rio Jordão.

[6] As vestes de João eram feitas de pêlos de camelo; ele trazia um cinto de couro e se alimentava de gafanhotos e mel silvestre.

João dá testemunho de Jesus
Mateus 3.11-12; Lucas 3.15-17; João 1.19-28

[7] E pregava, dizendo: Após mim vem aquele que é mais poderoso do que eu, do qual não sou digno de, curvando-me, desatar-lhe as correias das sandálias.

[8] Eu vos tenho batizado com água; ele, porém, vos batizará com o Espírito Santo.

O batismo de Jesus
Mateus 3.13-17; Lucas 3.21-22; João 1.32-34

Марк 1

Проповедта на Йоан Кръстител

[1] Началото на благовестието на Исус Христос, Божия Син;

[2] както е писано в книгата на пророк Исая: „Ето, Аз изпращам пред лицето Ти вестителя Си, който ще устрои Твоя път;

[3] глас на един, който вика в пустинята: Пригответе пътя за Господа. Прави направете пътеките за Него.“

[4] Йоан дойде, като кръщаваше в пустинята и проповядваше кръщение на покаяние за опрощаване на греховете.

[5] И излизаха при него цялата Юдейска страна и всички жители на Йерусалим и бяха кръщавани от него в реката Йордан, като изповядваха греховете си.

[6] А Йоан носеше облекло от камилска козина и кожен пояс около кръста си и се хранеше с акриди и див мед.

[7] И като проповядваше, казваше: След мене иде Онзи, Който е по-силен от мене, на Когото не съм достоен да се наведа и развържа ремъка на сандалите Му.

[8] Аз ви кръщавам с вода, а Той ще ви кръсти със Святия Дух.

Кръщението на Исус Христос и изкушението

[9] Naqueles dias, veio Jesus de Nazaré da Galiléia e por João foi batizado no rio Jordão.

[10] Logo ao sair da água, viu os céus rasgarem-se e o Espírito descendo como pomba sobre ele.

[11] Então, foi ouvida uma voz dos céus: Tu és o meu Filho amado, em ti me comprazo.

A tentação de Jesus

Mateus 4.1-11; Lucas 4.1-13

[12] E logo o Espírito o impeliu para o deserto,

[13] onde permaneceu quarenta dias, sendo tentado por Satanás; estava com as feras, mas os anjos o serviam.

Jesus volta para a Galileia

Mateus 4.12-17; Lucas 4.14-15

[14] Depois de João ter sido preso, foi Jesus para a Galiléia, pregando o evangelho de Deus,

[15] dizendo: O tempo está cumprido, e o reino de Deus está próximo; arrependei-vos e crede no evangelho.

A vocação de discípulos

Mateus 4.18-22; Lucas 5.1-11

[16] Caminhando junto ao mar da Galiléia, viu os irmãos Simão e André, que lançavam a rede ao mar, porque eram pescadores.

[17] Disse-lhes Jesus: Vinde após mim, e eu vos farei pescadores de homens.

[18] Então, eles deixaram imediatamente as redes e o seguiram.

[9] И в онези дни дойде Исус от Назарет Галилейски и бе кръстен от Йоан в Йордан.

[10] След като излезе веднага от водата, видя, че се разтварят небесата и че Духът като гълъб слиза на Него.

[11] И дойде глас от небесата: Ти си Моят възлюбен Син; в Теб е Моето благоволение.

[12] И веднага Духът Го закара в пустинята.

[13] Той беше в пустинята четиридесет дни, изкушаван от Сатана, и беше със зверовете; а ангелите Му служеха.

Начало на служението на Исус Христос и призоваването на първите апостоли

[14] А след като Йоан бе предаден на властта, Исус дойде в Галилея и проповядваше Божието благовестие, като казваше:

[15] Времето се изпълни и Божието царство наближи; покайте се и повярвайте в благовестието.

[16] А когато минаваше край Галилейското езеро, видя Симон и брата на Симон Андрей, че хвърляха мрежи в езерото, понеже бяха рибари.

[17] Исус им каза: Вървете след Мен и Аз ще ви направя ловци на човеци.

[18] И те веднага оставиха мрежите и отидоха след Него.

[19] Pouco mais adiante, viu Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, que estavam no barco consertando as redes.

[20] E logo os chamou. Deixando eles no barco a seu pai Zebedeu com os empregados, seguiram após Jesus.

A cura de um endemoninhado em Cafarnaum

Lucas 4.31-37

[21] Depois, entraram em Cafarnaum, e, logo no sábado, foi ele ensinar na sinagoga.

[22] Maravilhavam-se da sua doutrina, porque os ensinava como quem tem autoridade e não como os escribas.

[23] Não tardou que aparecesse na sinagoga um homem possesso de espírito imundo, o qual bradou:

[24] Que temos nós contigo, Jesus Nazareno? Vieste para perder-nos? Bem sei quem és: o Santo de Deus!

[25] Mas Jesus o repreendeu, dizendo: Cala-te e sai desse homem.

[26] Então, o espírito imundo, agitando-o violentamente e bradando em alta voz, saiu dele.

[27] Todos se admiraram, a ponto de perguntarem entre si: Que vem a ser isto? Uma nova doutrina! Com autoridade ele ordena aos espíritos imundos, e eles lhe obedecem!

[28] Então, correu célere a fama de Jesus em todas as direções, por toda a circunvizinhança da Galiléia.

A cura da sogra de Pedro

Mateus 8.14-15; Lucas 4.38-39

[19] Като отмина малко, видя Яков Зеведеев и брат му Йоан, които също бяха в лодката си и кърпеха мрежите.

[20] И веднага ги повика; те оставиха баща си Зеведей в лодката с надничарите и отидоха след Него.

[21] И дойдоха в Капернаум. И още в първата събота Исус влезе в синагогата и поучаваше.

[22] А те се чудеха на учението Му; защото ги поучаваше като Един, Който има власт, а не като книжниците.

[23] И скоро след това в синагогата им дойде човек с нечист дух, който извика:

[24] Остави ни! Какво общо имаш Ти с нас, Исусе Назарянино? Нима си дошъл да ни погубиш? Познавам Те Кой си – Святият Божий.

[25] Но Исус го смъмра, като каза: Млъкни и излез от него!

[26] Тогава нечистият дух, като го хвърли в гърчове, изкрещя със силен глас и излезе от него.

[27] И всички се смаяха и започнаха да разискват помежду си: Какво е това? Едно ново учение! С власт заповядва и на нечистите духове и те Му се покоряват!

[28] И слухът за Него се разнесе скоро навред по цялата Галилейска област.

Излекуването на тъщата на Петър и на други болни

[29] E, saindo eles da sinagoga, foram, com Tiago e João, diretamente para a casa de Simão e André.

[29] И щом излязоха от синагогата, дойдоха с Яков и Йоан в къщата на Симон и Андрей.

[30] A sogra de Simão achava-se acamada, com febre; e logo lhe falaram a respeito dela.

[30] А Симоновата тъща лежеше болна от треска; и веднага Му казаха за нея.

[31] Então, aproximando-se, tomou-a pela mão; e a febre a deixou, passando ela a servi-los.

[31] Той се приближи и като я хвана за ръка, я вдигна; и веднага треската я остави и тя им прислужваше.

Muitas outras curas
Mateus 8.16-17; Lucas 4.40-41

[32] À tarde, ao cair do sol, trouxeram a Jesus todos os enfermos e endemoninhados.

[32] А като се свечери, когато залезе слънцето, доведоха при Него всички болни и обладани от бесове.

[33] Toda a cidade estava reunida à porta.

[33] И целият град се събра пред вратата.

[34] E ele curou muitos doentes de toda sorte de enfermidades; também expeliu muitos demônios, não lhes permitindo que falassem, porque sabiam quem ele era.

[34] И Той изцели мнозина, които страдаха от разни болести, и изгони много бесове; и не позволяваше на бесовете да говорят, понеже Го познаваха.

Jesus se retira para orar
Lucas 4.42-44

[35] Tendo-se levantado alta madrugada, saiu, foi para um lugar deserto e ali orava.

[35] И на сутринта, когато беше още тъмно, стана и излезе, и отиде в уединено място, и там се молеше.

[36] Procuravam-no diligentemente Simão e os que com ele estavam.

[36] А Симон и онези, които бяха с Него, изтичаха след Него.

[37] Tendo-o encontrado, lhe disseram: Todos te buscam.

[37] И като Го намериха, казаха Му: Всички Те търсят.

[38] Jesus, porém, lhes disse: Vamos a outros lugares, às povoações vizinhas, a fim de que eu pregue também ali, pois para isso é que eu vim.

[38] А Той им каза: Да идем другаде в близките градчета и там да проповядвам; защото затова съм излязъл.

[39] Então, foi por toda a Galiléia, pregando nas sinagogas deles e expelindo os demônios.

[39] И влизаше в синагогите им по цяла Галилея, като проповядваше и изгонваше бесовете.

A cura de um leproso
Mateus 8.1-4; Lucas 5.12-16

[40] Aproximou-se dele um leproso rogando-lhe, de joelhos: Se quiseres, podes purificar-me.

[41] Jesus, profundamente compadecido, estendeu a mão, tocou-o e disse-lhe: Quero, fica limpo!

[42] No mesmo instante, lhe desapareceu a lepra, e ficou limpo.

[43] Fazendo-lhe, então, veemente advertência, logo o despediu

[44] e lhe disse: Olha, não digas nada a ninguém; mas vai, mostra-te ao sacerdote e oferece pela tua purificação o que Moisés determinou, para servir de testemunho ao povo.

[45] Mas, tendo ele saído, entrou a propalar muitas coisas e a divulgar a notícia, a ponto de não mais poder Jesus entrar publicamente em qualquer cidade, mas permanecia fora, em lugares ermos; e de toda parte vinham ter com ele.

[40] И дойде при Него един прокажен и Му се молеше, коленичил пред Него, с думите: Ако искаш, можеш да ме очистиш.

[41] А Той се смили, простря ръка и се допря до него, и му каза: Искам, бъди очистен.

[42] И веднага проказата го остави и той стана чист.

[43] Исус веднага го отпрати и го предупреди строго, като му каза:

[44] Гледай да не кажеш нищо на никого; но за свидетелство на тях иди и се покажи на свещеника и дай принос за очистването си това, което е заповядал Моисей.

[45] А той, като излезе, започна да разгласява много и да разнася за станалото, така че Исус не можеше вече да влезе явно в някой град, но стоеше навън в уединени места; и при Него идваха отвсякъде.

Marcos 2

A cura de um paralítico em Cafarnaum

Mateus 9.1-8; Lucas 5.17-26

[1] Dias depois, entrou Jesus de novo em Cafarnaum, e logo correu que ele estava em casa.

[2] Muitos afluíram para ali, tantos que nem mesmo junto à porta eles achavam lugar; e anunciava-lhes a palavra.

[3] Alguns foram ter com ele, conduzindo um paralítico, levado por quatro homens.

[4] E, não podendo aproximar-se dele, por causa da multidão, descobriram o eirado no ponto correspondente ao em que ele

Марк 2

Излекуване на парализирания в Капернаум

[1] След известно време Той пак влезе в Капернаум; и се разчу, че бил в къщата.

[2] И мнозина се събраха, така че и около вратата не можаха да се поберат; и Той им говореше Словото.

[3] Дойдоха и донесоха при Него един паралитик. Носеха го четирима.

[4] И като не можаха да се приближат до Него поради народа, разкриха покрива на къщата, където беше, пробиха го и

estava e, fazendo uma abertura, baixaram o leito em que jazia o doente.

pusnaxa постелката, на която лежеше паралитикът.

5 Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Filho, os teus pecados estão perdoados.

5 А Исус, като видя вярата им, каза на паралитика: Синко, прощават ти се греховете.

6 Mas alguns dos escribas estavam assentados ali e arrazoavam em seu coração:

6 А там имаше някои от книжниците, които седяха и размишляваха в сърцата си:

7 Por que fala ele deste modo? Isto é blasfêmia! Quem pode perdoar pecados, senão um, que é Deus?

7 Този защо говори така? Той богохулства. Кой може да прощава грехове освен единствено Бог?

8 E Jesus, percebendo logo por seu espírito que eles assim arrazoavam, disse-lhes: Por que arrazoais sobre estas coisas em vosso coração?

8 Исус, като разбра веднага с духа Си, че така размишляват в себе си, им каза: Защо размишлявате това в сърцата си?

9 Qual é mais fácil? Dizer ao paralítico: Estão perdoados os teus pecados, ou dizer: Levanta-te, toma o teu leito e anda?

9 Кое е по-лесно – да кажа на паралитика: Прощават ти се греховете, или да кажа: Стани, вдигни постелката си и ходи?

10 Ora, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse ao paralítico:

10 Но за да познаете, че Човешкият Син има власт на земята да прощава грехове(каза на паралитика):

11 Eu te mando: Levanta-te, toma o teu leito e vai para tua casa.

11 На тебе казвам: Стани, вдигни постелката си и си иди у дома.

12 Então, ele se levantou e, no mesmo instante, tomando o leito, retirou-se à vista de todos, a ponto de se admirarem todos e darem glória a Deus, dizendo: Jamais vimos coisa assim!

12 И той стана веднага, вдигна си постелката и излезе пред всички; така че всички се зачудиха и славеха Бога, и казваха: Никога не сме виждали такова нещо.

A vocação de Levi

Mateus 9.9; Lucas 5.27-28

Призоваването на бирника Левий и общуването с грешници

13 De novo, saiu Jesus para junto do mar, e toda a multidão vinha ao seu encontro, e ele os ensinava.

13 И Исус пак излезе край езерото; и цялото множество идваше при Него и Той ги поучаваше.

[14] Quando ia passando, viu a Levi, filho de Alfeu, sentado na coletoria e disse-lhe: Segue-me! Ele se levantou e o seguiu.

[14] Като минаваше, видя Левий Алфеев, който седеше в бирничеството, и му каза: Върви след Мен. И той стана и отиде след Него.

Jesus come com pecadores
Mateus 9.10-13; Lucas 5.29-32

[15] Achando-se Jesus à mesa na casa de Levi, estavam juntamente com ele e com seus discípulos muitos publicanos e pecadores; porque estes eram em grande número e também o seguiam.

[15] И когато Исус седеше на трапезата в къщата му, заедно с Него и учениците Му насядаха и много бирници и грешници; защото бяха мнозина и вървяха след Него.

[16] Os escribas dos fariseus, vendo-o comer em companhia dos pecadores e publicanos, perguntavam aos discípulos dele: Por que come [e bebe] ele com os publicanos e pecadores?

[16] Тогава книжниците, които бяха от фарисеите, като видяха, че Той яде с грешниците и бирниците, казаха на учениците Му: Защо яде и пие с бирниците и грешниците?

[17] Tendo Jesus ouvido isto, respondeu-lhes: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes; não vim chamar justos, e sim pecadores.

[17] А Исус, като чу това, им каза: Здравите нямат нужда от лекар, а болните; не съм дошъл да призова праведните, а грешниците (към покаяние).

Do jejum
Mateus 9.14-17; Lucas 5.33-39

Относно поста и съботата

[18] Ora, os discípulos de João e os fariseus estavam jejuando. Vieram alguns e lhe perguntaram: Por que motivo jejuam os discípulos de João e os dos fariseus, mas os teus discípulos não jejuam?

[18] А Йоановите ученици и фарисеите постеха; и дойдоха и Му казаха: Защо Йоановите и фарисейските ученици постят, а Твоите не постят?

[19] Respondeu-lhes Jesus: Podem, porventura, jejuar os convidados para o casamento, enquanto o noivo está com eles? Durante o tempo em que estiver presente o noivo, não podem jejuar.

[19] А Исус им каза: Могат ли сватбарите да постят, докато младоженецът е с тях? Дотогава, докато младоженецът е с тях, не могат да постят.

[20] Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo; e, nesse tempo, jejuarão.

[20] Но ще дойдат дни, когато младоженецът ще им бъде отнет, и тогава, през онези дни, ще постят.

[21] Ninguém costura remendo de pano novo em veste velha; porque o remendo novo tira parte da veste velha, e fica maior a rotura.

[22] Ninguém põe vinho novo em odres velhos; do contrário, o vinho romperá os odres; e tanto se perde o vinho como os odres. Mas põe-se vinho novo em odres novos.

Jesus é senhor do sábado

Mateus 12.1-8; Lucas 6.1-5

[23] Ora, aconteceu atravessar Jesus, em dia de sábado, as searas, e os discípulos, ao passarem, colhiam espigas.

[24] Advertiram-no os fariseus: Vê! Por que fazem o que não é lícito aos sábados?

[25] Mas ele lhes respondeu: Nunca lestes o que fez Davi, quando se viu em necessidade e teve fome, ele e os seus companheiros?

[26] Como entrou na Casa de Deus, no tempo do sumo sacerdote Abiatar, e comeu os pães da proposição, os quais não é lícito comer, senão aos sacerdotes, e deu também aos que estavam com ele?

[27] E acrescentou: O sábado foi estabelecido por causa do homem, e não o homem por causa do sábado;

[28] de sorte que o Filho do Homem é senhor também do sábado.

Marcos 3

O homem da mão ressequida

Mateus 12.9-14; Lucas 6.6-11

[21] Никой не пришива кръпка от нетепан плат на вехта дреха; защото онова, което трябва да запълни скъсаното, отдира от нея – новото от вехтото, и съдраното става по-грозно.

[22] И никой не налива ново вино в стари мехове; защото виното ще спука меховете и ще се изхабят и виното, и меховете; но наливат ново вино в нови мехове.

[23] И в една събота, когато минаваше през посевите, учениците Му, като вървяха по пътя, започнаха да късат класове.

[24] И фарисеите Му казаха: Виж! Защо вършат в събота нещо, което не е позволено?

[25] А Той им отговори: Не сте ли чели какво направи Давид, когато беше в нужда и огладня, както и мъжете, които бяха с него?

[26] Как влезе в Божия дом, когато Авиатар беше първосвещеник, и изяде присъствените хлябове, които не е позволено на никого да яде освен на свещениците, като даде и на онези, които бяха с него?

[27] И им каза: Съботата е направена за човека, а не човекът за съботата;

[28] така че Човешкият Син е господар и на съботата.

Марк 3

Излекуване в събота на човек с изсъхнала ръка

[1] De novo, entrou Jesus na sinagoga e estava ali um homem que tinha ressequida uma das mãos.

[1] И Той влезе пак в синагогата; и там имаше човек с изсъхнала ръка.

[2] E estavam observando a Jesus para ver se o curaria em dia de sábado, a fim de o acusarem.

[2] И Го наблюдаваха дали ще го изцели в съботен ден, за да Го обвинят.

[3] E disse Jesus ao homem da mão ressequida: Vem para o meio!

[3] Той каза на човека с изсъхналата ръка: Изправи се в средата.

[4] Então, lhes perguntou: É lícito nos sábados fazer o bem ou fazer o mal? Salvar a vida ou tirá-la? Mas eles ficaram em silêncio.

[4] А на тях каза: Позволено ли е да се прави добро в съботен ден или да се прави зло? Да се спаси ли живот или да се погуби? А те мълчаха.

[5] Olhando-os ao redor, indignado e condoído com a dureza do seu coração, disse ao homem: Estende a mão. Estendeu-a, e a mão lhe foi restaurada.

[5] А като ги изгледа с гняв, наскърбен поради закоравяването на сърцата им, каза на човека: Протегни си ръката. Той я протегна и ръката му оздравя.

[6] Retirando-se os fariseus, conspiravam logo com os herodianos, contra ele, em como lhe tirariam a vida.

[6] И фарисеите, като излязоха, веднага се наговориха с иродианите против Него, как да Го погубят.

Jesus se retira. A cura de muitos à beira-mar

[7] Retirou-se Jesus com os seus discípulos para os lados do mar. Seguia-o da Galiléia uma grande multidão. Também da Judéia,

[7] Тогава Исус се оттегли с учениците Си към езерото и голямо множество от Галилея ги последва.

[8] de Jerusalém, da Iduméia, dalém do Jordão e dos arredores de Tiro e de Sidom uma grande multidão, sabendo quantas coisas Jesus fazia, veio ter com ele.

[8] И от Юдея, от Йерусалим, от Идумея, от другата страна на Йордан, както и от околностите на Тир и Сидон – едно голямо множество дойде при Него, като чуха колко много чудеса правел.

[9] Então, recomendou a seus discípulos que sempre lhe tivessem pronto um barquinho, por causa da multidão, a fim de não o comprimirem.

[9] И поръча на учениците Си да Му услужат с една ладия поради народа, за да не Го притискат.

[10] Pois curava a muitos, de modo que todos os que padeciam de qualquer

[10] Защото беше изцелил мнозина, така че онези, които страдаха от язви, Го притискаха, за да се допрат до Него.

enfermidade se arrojavam a ele para o tocar.

11 Também os espíritos imundos, quando o viam, prostravam-se diante dele e exclamavam: Tu és o Filho de Deus!

11 И нечистите духове, когато Го виждаха, падаха пред Него и викаха, като казваха: Ти си Божий Син.

12 Mas Jesus lhes advertia severamente que o não expusessem à publicidade.

12 Но той строго им заръчваше да не Го изявяват.

A escolha dos doze apóstolos. Os seus nomes

Mateus 10.1-4; Lucas 6.12-16

Избиране на дванадесетте ученици

13 Depois, subiu ao monte e chamou os que ele mesmo quis, e vieram para junto dele.

13 След това се изкачи на хълма и повика при Себе Си онези, които искаше; и те дойдоха при Него.

14 Então, designou doze para estarem com ele e para os enviar a pregar

14 И определи дванадесет души, за да бъдат с Него и за да ги изпраща да проповядват,

15 e a exercer a autoridade de expelir demônios.

15 и да имат власт да изгонват бесове.

16 Eis os doze que designou: Simão, a quem acrescentou o nome de Pedro;

16 Определи: Симон, на когото даде името Петър;

17 Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, aos quais deu o nome de Boanerges, que quer dizer: filhos do trovão;

17 и Яков Зеведеев и Якововия брат Йоан, на които даде името Воанергес, което значи синове на гърма,

18 André, Filipe, Bartolomeu, Mateus, Tomé, Tiago, filho de Alfeu, Tadeu, Simão, o Zelote,

18 и Андрей и Филип, Вартоломей и Матей, Тома и Яков Алфеев, Тадей и Симон Хананеец,

19 e Judas Iscariotes, que foi quem o traiu.

19 и Юда Искариотски, който Го и предаде.

A blasfêmia dos escribas

Mateus 12.22-32; Lucas 11.14-23

Божествената власт на Исус Христос

20 Então, ele foi para casa. Não obstante, a multidão afluiu de novo, de tal modo que nem podiam comer.

20 И отидоха в една къща; и пак се събра народ, така че те не можаха дори хляб да ядат.

21 E, quando os parentes de Jesus ouviram isto, saíram para o prender; porque diziam: Está fora de si.

21 А близките Му, като чуха това, отидоха, за да Го приберат; защото казваха, че не бил на Себе Си.

[22] Os escribas, que haviam descido de Jerusalém, diziam: Ele está possesso de Belzebu. E: É pelo maioral dos demônios que expele os demônios.

[22] И книжниците, които бяха слезли от Йерусалим, казваха, че Той има Веелзевул и че изгонва бесовете чрез началника на бесовете.

[23] Então, convocando-os Jesus, lhes disse, por meio de parábolas: Como pode Satanás expelir a Satanás?

[23] Но Той, като ги повика, им говореше с притчи: Как може Сатана да изгонва Сатана?

[24] Se um reino estiver dividido contra si mesmo, tal reino não pode subsistir;

[24] Ако едно царство се раздели против себе си, това царство не може да устои.

[25] se uma casa estiver dividida contra si mesma, tal casa não poderá subsistir.

[25] И ако един дом се раздели против себе си, този дом няма да може да устои.

[26] Se, pois, Satanás se levantou contra si mesmo e está dividido, não pode subsistir, mas perece.

[26] И ако Сатана е въстанал против себе си и се е разделил, той не може да устои, но е дошъл краят му.

[27] Ninguém pode entrar na casa do valente para roubar-lhe os bens, sem primeiro amarrá-lo; e só então lhe saqueará a casa.

[27] И никой не може да влезе в къщата на силния човек, за да ограби покъщнината му, ако първо не върже силния и тогава ще ограби къщата му.

[28] Em verdade vos digo que tudo será perdoado aos filhos dos homens: os pecados e as blasfêmias que proferirem.

[28] Истина ви казвам, че всички грехове на човешкия род ще бъдат простени и всички хули, с които биха богохулствали;

[29] Mas aquele que blasfemar contra o Espírito Santo não tem perdão para sempre, visto que é réu de pecado eterno.

[29] но ако някой похули Светия Дух, за него няма прошка довека, а е виновен за вечен грях.

[30] Isto, porque diziam: Está possesso de um espírito imundo.

[30] Това каза Той, защото казваха: Има нечист дух.

A família de Jesus

Mateus 12.46-50; Lucas 8.19-21

Майката и братята на Исус Христос

[31] Nisto, chegaram sua mãe e seus irmãos e, tendo ficado do lado de fora, mandaram chamá-lo.

[31] И, ето, дойдоха майка Му и братята Му и като стояха навън, изпратиха до Него да Го повикат.

[32] Muita gente estava assentada ao redor dele e lhe disseram: Olha, tua mãe, teus irmãos e irmãs estão lá fora à tua procura.

[32] А около Него седеше едно множество; и Му казаха: Ето, майка Ти и братята Ти са вън и Те търсят.

[33] Então, ele lhes respondeu, dizendo: Quem é minha mãe e meus irmãos?
[34] E, correndo o olhar pelos que estavam assentados ao redor, disse: Eis minha mãe e meus irmãos.
[35] Portanto, qualquer que fizer a vontade de Deus, esse é meu irmão, irmã e mãe.

Marcos 4

A parábola do semeador

Mateus 13.1-9; Lucas 8.4-8

[1] Voltou Jesus a ensinar à beira-mar. E reuniu-se numerosa multidão a ele, de modo que entrou num barco, onde se assentou, afastando-se da praia. E todo o povo estava à beira-mar, na praia.

[2] Assim, lhes ensinava muitas coisas por parábolas, no decorrer do seu doutrinamento.
[3] Ouvi: Eis que saiu o semeador a semear.

[4] E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho, e vieram as aves e a comeram.

[5] Outra caiu em solo rochoso, onde a terra era pouca, e logo nasceu, visto não ser profunda a terra.

[6] Saindo, porém, o sol, a queimou; e, porque não tinha raiz, secou-se.
[7] Outra parte caiu entre os espinhos; e os espinhos cresceram e a sufocaram, e não deu fruto.

[8] Outra, enfim, caiu em boa terra e deu fruto, que vingou e cresceu, produzindo a trinta, a sessenta e a cem por um.

[33] А Той им отговори: Коя е майка Ми? Кои са братята Ми?

[34] И като изгледа седящите около Него, каза: Ето майка Ми и братята Ми!

[35] Защото, който върши Божията воля, той Ми е брат и сестра, и майка.

Марк 4

Притча за сеяча

[1] И Исус пак започна да поучава край езерото. И при Него се събра едно твърде голямо множество, така че Той влезе в една ладия и седна; а цялото множество беше на сушата край езерото.

[2] И ги поучаваше много с притчи и им казваше в поучението Си:

[3] Слушайте: Ето, сеячът излезе да сее.
[4] И когато сееше, някои зърна паднаха край пътя; и птиците дойдоха и ги изкълваха.
[5] Други паднаха на скалисто място, където нямаше много пръст, и скоро поникнаха, защото нямаше дълбока почва;
[6] а когато изгря слънцето, прегоряха и понеже нямаха корен, изсъхнаха.
[7] И други паднаха между тръните; и тръните пораснаха и ги задушиха, и не дадоха плод.
[8] А другите паднаха на добра земя и дадоха плод, който растеше и се умножаваше, и принесоха – кое тридесет, кое шестдесет и кое сто.

9 E acrescentou: Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

A explicação da parábola
Mateus 13.10-23; Lucas 8.9-15

10 Quando Jesus ficou só, os que estavam junto dele com os doze o interrogaram a respeito das parábolas.

11 Ele lhes respondeu: A vós outros vos é dado conhecer o mistério do reino de Deus; mas, aos de fora, tudo se ensina por meio de parábolas,

12 para que, vendo, vejam e não percebam; e, ouvindo, ouçam e não entendam; para que não venham a converter-se, e haja perdão para eles.

13 Então, lhes perguntou: Não entendeis esta parábola e como compreendereis todas as parábolas?

14 O semeador semeia a palavra.

15 São estes os da beira do caminho, onde a palavra é semeada; e, enquanto a ouvem, logo vem Satanás e tira a palavra semeada neles.

16 Semelhantemente, são estes os semeados em solo rochoso, os quais, ouvindo a palavra, logo a recebem com alegria.

17 Mas eles não têm raiz em si mesmos, sendo, antes, de pouca duração; em lhes chegando a angústia ou a perseguição por causa da palavra, logo se escandalizam.

18 Os outros, os semeados entre os espinhos, são os que ouvem a palavra,

19 mas os cuidados do mundo, a fascinação da riqueza e as demais ambições,

9 И каза: Който има уши да слуша, нека слуша.

10 И когато Исус остана сам, онези, които бяха около Него с дванадесетте, Го попитаха за притчите.

11 Той им каза: На вас е дадено да познаете тайната на Божието царство; а на онези, външните, всичко се дава в притчи;

12 така че гледащи да гледат, а да не виждат, и слушащи да слушат, а да не разбират, да не би да се обърнат и да им се прости грехът.

13 И им каза: Не разбирате ли тази притча? А как ще разберете всички притчи?

14 Сеячът сее Словото.

15 А онези край пътя, където се сее Словото, са тези, които, като чуят, Сатана веднага идва и грабва посятото в тях Слово.

16 Също и посятото на скалистите места са тези, които, като чуят Словото, веднага с радост го приемат;

17 нямат обаче корен в себе си, но са привременни; после, като настане напаст или гонение заради Словото, веднага се съблазняват.

18 Посятото между тръните са други; те са онези, които са слушали Словото,

19 но светските грижи, примамката на богатството и пожеланията за други

concorrendo, sufocam a palavra, ficando ela infrutífera.

[20] Os que foram semeados em boa terra são aqueles que ouvem a palavra e a recebem, frutificando a trinta, a sessenta e a cem por um.

работи, като влязат, заглушават Словото и то става безплодно.

[20] А посятото на добрата земя са тези, които слушат Словото, приемат го и дават плод – тридесет, шестдесет и стократно.

A parábola da candeia

Lucas 8.16-18

[21] Também lhes disse: Vem, porventura, a candeia para ser posta debaixo do alqueire ou da cama? Não vem, antes, para ser colocada no velador?

[22] Pois nada está oculto, senão para ser manifesto; e nada se faz escondido, senão para ser revelado.

[23] Se alguém tem ouvidos para ouvir, ouça.

[24] Então, lhes disse: Atentai no que ouvis. Com a medida com que tiverdes medido vos medirão também, e ainda se vos acrescentará.

[25] Pois ao que tem se lhe dará; e, ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.

Светилото и светилникът

[21] И им каза: Затова ли се донася светилото, за да го сложат под шиника или под леглото? Не е ли затова, да го поставят на светилника?

[22] Защото няма нещо тайно, което да не стане явно; нито е било скрито нещо, освен за да излезе наяве.

[23] Ако има някой уши да слуша, нека слуша.

[24] Каза им също: Внимавайте в това, което слушате. С каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмери и ще ви се прибави.

[25] Защото, който има, на него ще се даде, а който няма, от него ще се отнеме и това, което има.

A parábola da semente

[26] Disse ainda: O reino de Deus é assim como se um homem lançasse a semente à terra;

[27] depois, dormisse e se levantasse, de noite e de dia, e a semente germinasse e crescesse, não sabendo ele como.

[28] A terra por si mesma frutifica: primeiro a erva, depois, a espiga, e, por fim, o grão cheio na espiga.

Божието Царство е като посято семе, което израства самò

[26] И каза: Божието царство е, както когато човек, който хвърли семе в земята;

[27] и спи и става нощ и ден; а как никне и расте семето, той не знае.

[28] Земята от само себе си произвежда, първо стрък, после клас, след това пълно зърно в класа.

[29] E, quando o fruto já está maduro, logo se lhe mete a foice, porque é chegada a ceifa.

[29] А когато узрее плодът, начаса изпраща сърп, защото е настанала жътва.

A parábola do grão de mostarda
Mateus 13.31-32; Lucas 13.18-19

Притча за синаповото зърно

[30] Disse mais: A que assemelharemos o reino de Deus? Ou com que parábola o apresentaremos?

[30] Каза още: На какво да оприличим Божието царство или с каква притча да го представим?

[31] É como um grão de mostarda, que, quando semeado, é a menor de todas as sementes sobre a terra;

[31] То прилича на синапово зърно, което, когато се посее в земята, е по-малко от всички семена, които са на земята;

[32] mas, uma vez semeada, cresce e se torna maior do que todas as hortaliças e deita grandes ramos, a ponto de as aves do céu poderem aninhar-se à sua sombra.

[32] но когато бъде посято, расте и става по-голямо от всички градински растения, и пуска големи клони, така че под сянката му могат да се подслонят небесните птици.

Por que Jesus falou por parábolas
Mateus 13.34-35

[33] E com muitas parábolas semelhantes lhes expunha a palavra, conforme o permitia a capacidade dos ouvintes.

[33] И с много такива притчи им проповядваше Словото, както можеха да слушат.

[34] E sem parábolas não lhes falava; tudo, porém, explicava em particular aos seus próprios discípulos.

[34] А без притча не им говореше; но насаме обясняваше всичко на Своите ученици.

Jesus acalma uma tempestade
Mateus 8.23-27; Lucas 8.22-25

Исус укротява бурята

[35] Naquele dia, sendo já tarde, disse-lhes Jesus: Passemos para a outra margem.

[35] И в същия ден, когато се свечери, Исусим каза: Да минем на отсрещната страна.

[36] E eles, despedindo a multidão, o levaram assim como estava, no barco; e outros barcos o seguiam.

[36] И като отпратиха народа, взеха Го със себе си в лодката, така както беше; и имаше други ладии с Него.

[37] Ora, levantou-se grande temporal de vento, e as ondas se arremessavam contra o barco, de modo que o mesmo já estava a encher-se de água.

[37] И се разрази голяма буря и вълните заливаха лодката, така че тя вече се пълнеше с вода.

[38] E Jesus estava na popa, dormindo sobre o travesseiro; eles o despertaram e lhe

[38] А Той беше на задната част, заспал на възглавница; и те Го събудиха и Му

disseram: Mestre, não te importa que pereçamos?

39 E ele, despertando, repreendeu o vento e disse ao mar: Acalma-te, emudece! O vento se aquietou, e fez-se grande bonança.

40 Então, lhes disse: Por que sois assim tímidos?! Como é que não tendes fé?

41 E eles, possuídos de grande temor, diziam uns aos outros: Quem é este que até o vento e o mar lhe obedecem?

Marcos 5

A cura do endemoninhado geraseno

Mateus 8.28-33; Lucas 8.26-34

1 Entrementes, chegaram à outra margem do mar, à terra dos gerasenos.

2 Ao desembarcar, logo veio dos sepulcros, ao seu encontro, um homem possesso de espírito imundo,

3 o qual vivia nos sepulcros, e nem mesmo com cadeias alguém podia prendê-lo;

4 porque, tendo sido muitas vezes preso com grilhões e cadeias, as cadeias foram quebradas por ele, e os grilhões, despedaçados. E ninguém podia subjugá-lo.

5 Andava sempre, de noite e de dia, clamando por entre os sepulcros e pelos montes, ferindo-se com pedras.

6 Quando, de longe, viu Jesus, correu e o adorou,

7 exclamando com alta voz: Que tenho eu contigo, Jesus, Filho do Deus Altíssimo? Conjuro-te por Deus que não me atormentes!

казаха: Учителю! Нима не Те е грижа, че загиваме?

39 И Той, като се събуди, смъмри вятъра и каза на езерото: Мълчи! Утихни! И вятърът престана и настана голяма тишина.

40 Тогава им каза: Защо сте страхливи? Още ли нямате вяра?

41 И голям страх ги обзе; и те си казаха един на друг: Кой ли е Този, че и вятърът, и езерото Му се покоряват?

Марк 5

Обхванатият от нечист дух в Гадара

1 И така минаха отвъд езерото в Гадаринската страна.

2 И като слезе от лодката, в същия миг от гробищата излезе насреща Му един човек с нечист дух.

3 Той живееше в гробищата и никой вече не можеше да го върже дори с верига;

4 защото много пъти го бяха връзвали в окови и с вериги, но той беше разкъсвал веригите и счупвал оковите; и никой нямаше сила да го укроти.

5 И всякога, нощем и денем, в гробищата и по хълмовете той викаше и се изпонарязваше с камъни.

6 А като видя Исус отдалеч, завтече се и Му се поклони;

7 и изкрещя със силен глас: Какво общоимаш Ти с мен, Исусе, Сине на Всевишния Бог? Заклевам Те в Бога, недей ме мъчи.

8 Porque Jesus lhe dissera: Espírito imundo, sai desse homem!

9 E perguntou-lhe: Qual é o teu nome? Respondeu ele: Legião é o meu nome, porque somos muitos.

10 E rogou-lhe encarecidamente que os não mandasse para fora do país.

11 Ora, pastava ali pelo monte uma grande manada de porcos.

12 E os espíritos imundos rogaram a Jesus, dizendo: Manda-nos para os porcos, para que entremos neles.

13 Jesus o permitiu. Então, saindo os espíritos imundos, entraram nos porcos; e a manada, que era cerca de dois mil, precipitou-se despenhadeiro abaixo, para dentro do mar, onde se afogaram.

14 Os porqueiros fugiram e o anunciaram na cidade e pelos campos.

Os gerasenos rejeitam a Jesus

Mateus 8.34; Lucas 8.35-39

Então, saiu o povo para ver o que sucedera.

15 Indo ter com Jesus, viram o endemoninhado, o que tivera a legião, assentado, vestido, em perfeito juízo; e temeram.

16 Os que haviam presenciado os fatos contaram-lhes o que acontecera ao endemoninhado e acerca dos porcos.

17 E entraram a rogar-lhe que se retirasse da terra deles.

8 (Защото Исус му казваше: Излез от човека, душе нечисти!)

9 А Исус го попита: Как ти е името? А той Му каза: Легион ми е името; защото сме мнозина.

10 И много Му се молеше да не ги изпраща вън от страната.

11 А там, на хълма, пасеше голямо стадо свине.

12 И бесовете Му се молиха: Прати ни в свинете, за да влезем в тях.

13 Исус им позволи. И нечистите духове излязоха и влязоха в свинете; и стадото, на брой около две хиляди, се спусна по стръмнината в езерото и се издавиха в езерото.

14 А онези, които ги пасяха, побегнаха и известиха това в града и по селата. И жителите дойдоха да видят какво е станало.

15 И като дойдоха при Исус, видяха онзи, който преди беше обладан от бесове, в когото беше легионът, да седи облечен и с ума си; и се изпълниха със страх.

16 А онези, които бяха видели, им разказваха за станалото с обладания от бесовете и за свинете.

17 И те започнаха да Му се молят да си отиде от техните предели.

[18] Ao entrar Jesus no barco, suplicava-lhe o que fora endemoninhado que o deixasse estar com ele.

[18] И когато влизаше в лодката, този, който преди беше обладан от бесове, Му се молеше да бъде заедно с Него.

[19] Jesus, porém, não lho permitiu, mas ordenou-lhe: Vai para tua casa, para os teus. Anuncia-lhes tudo o que o SENHOR te fez e como teve compaixão de ti.

[19] Той обаче не му позволи, а му каза: Иди си у дома при своите и им кажи какво е направил Господ за теб и как се смили над теб.

[20] Então, ele foi e começou a proclamar em Decápolis tudo o que Jesus lhe fizera; e todos se admiravam.

[20] И човекът тръгна и започна да разгласява в Десетоградие какви неща направи с него Исус; и всички се чудеха.

O pedido de Jairo

Mateus 9.18-19; Lucas 8.40-42

Излекуването на жената с кръвотечение и възкресяването на дъщерята на Яир

[21] Tendo Jesus voltado no barco, para o outro lado, afluiu para ele grande multidão; e ele estava junto do mar.

[21] Когато Исус пак премина с лодката на отсрещната страна, при Него се събра голямо множество; и Той беше край езерото.

[22] Eis que se chegou a ele um dos principais da sinagoga, chamado Jairo, e, vendo-o, prostrou-se a seus pés

[22] И дойде един от началниците на синагогата, на име Яир, и като Го видя, падна пред нозете Му

[23] e insistentemente lhe suplicou: Minha filhinha está à morte; vem, impõe as mãos sobre ela, para que seja salva, e viverá.

[23] и много Му се молеше, като казваше: Малката ми дъщеря е на умиране; моля Ти се да дойдеш и да положиш ръце на нея, за да оздравее и да живее.

[24] Jesus foi com ele.

[24] И Той отиде с него; и едно голямо множество вървеше след Него и хората Го притискаха.

A cura de uma mulher enferma

Mateus 9.20-22; Lucas 8.43-48

Grande multidão o seguia, comprimindo-o.

[25] Aconteceu que certa mulher, que, havia doze anos, vinha sofrendo de uma hemorragia

[25] И една жена, която беше имала кръвотечение дванадесет години

[26] e muito padecera à mão de vários médicos, tendo despendido tudo quanto

[26] и беше страдала много от мнозина лекари, и беше похарчила за

possuía, sem, contudo, nada aproveitar, antes, pelo contrário, indo a pior,

лечениецелия си имот, без да види някаква полза, а, напротив, беше ѝ станало по-зле,

27 tendo ouvido a fama de Jesus, vindo por trás dele, por entre a multidão, tocou-lhe a veste.

27 като чу отзивите за Исус, промъкна се сред навалицата отзад и се допря до дрехата Му.

28 Porque, dizia: Se eu apenas lhe tocar as vestes, ficarei curada.

28 Защото си казваше: Ако само се допра до дрехата Му, ще оздравея.

29 E logo se lhe estancou a hemorragia, e sentiu no corpo estar curada do seu flagelo.

29 И веднага кръвотечението ѝ престана и тя усети в тялото си, че се изцели от болестта.

30 Jesus, reconhecendo imediatamente que dele saíra poder, virando-se no meio da multidão, perguntou: Quem me tocou nas vestes?

30 И веднага Исус, като усети в Себе Си, че от Него излезе сила, обърна се към множеството и попита: Кой се допря до дрехите Ми?

31 Responderam-lhe seus discípulos: Vês que a multidão te aperta e dizes: Quem me tocou?

31 Учениците Му отговориха: Ти виждаш, че народът Те притиска, а казваш: Кой се допря до Мене?

32 Ele, porém, olhava ao redor para ver quem fizera isto.

32 Но Той се оглеждаше, за да види тази, която беше направила това.

33 Então, a mulher, atemorizada e tremendo, cônscia do que nela se operara, veio, prostrou-se diante dele e declarou-lhe toda a verdade.

33 А жената, уплашена и разтреперана, като знаеше станалото с нея, дойде и падна пред Него и Му каза цялата истина.

34 E ele lhe disse: Filha, a tua fé te salvou; vai-te em paz e fica livre do teu mal.

34 А Той ѝ каза: Дъще, твоята вяра те изцели; иди си с мир и бъди здрава от болестта си.

A ressurreição da filha de Jairo

Mateus 9.23-26; Lucas 8.49-56

35 Falava ele ainda, quando chegaram alguns da casa do chefe da sinagoga, a quem disseram: Tua filha já morreu; por que ainda incomodas o Mestre?

35 Докато Той още говореше, дойдоха от къщата на началника на синагогата и казаха: Дъщеря ти умря; защо още затрудняваш Учителя?

36 Mas Jesus, sem acudir a tais palavras, disse ao chefe da sinagoga: Não temas, crê somente.

36 А Исус, като дочу това, което сиговореха, каза на началника на синагогата: Не бой се, само вярвай.

[37] Contudo, não permitiu que alguém o acompanhasse, senão Pedro e os irmãos Tiago e João.

[38] Chegando à casa do chefe da sinagoga, viu Jesus o alvoroço, os que choravam e os que pranteavam muito.

[39] Ao entrar, lhes disse: Por que estais em alvoroço e chorais? A criança não está morta, mas dorme.

[40] E riam-se dele. Tendo ele, porém, mandado sair a todos, tomou o pai e a mãe da criança e os que vieram com ele e entrou onde ela estava.

[41] Tomando-a pela mão, disse: Talitá cumi!, que quer dizer: Menina, eu te mando, levanta-te!

[42] Imediatamente, a menina se levantou e pôs-se a andar; pois tinha doze anos. Então, ficaram todos sobremaneira admirados.

[43] Mas Jesus ordenou-lhes expressamente que ninguém o soubesse; e mandou que dessem de comer à menina.

[37] И не позволи на никого да Го придружи освен на Петър, Яков и Якововия брат Йоан.

[38] И като дойдоха до къщата на началника на синагогата, Той видя вълнение и мнозина, които плачеха и нареждаха на висок глас.

[39] След като Исус влезе, им каза: Защо така се вълнувате и плачете? Детето не е умряло, а спи.

[40] А те Му се присмиваха. Но Той, като изкара навън всички, взе бащата и майката на детето и онези, които бяха с Него, и влезе там, където беше детето.

[41] И като хвана детето за ръка, му каза: Талита куми; което значи: Момиче, на тебе казвам, стани!

[42] И момичето веднага стана и започна да ходи, защото беше на дванадесет години. В същия миг те се смаяха твърде много.

[43] Исус строго им заръча никой да не научи за това; и заповяда да ѝ дадат да яде.

Marcos 6

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus

Mateus 13.53-58; Lucas 4.16-30

[1] Tendo Jesus partido dali, foi para a sua terra, e os seus discípulos o acompanharam.

[2] Chegando o sábado, passou a ensinar na sinagoga; e muitos, ouvindo-o, se maravilhavam, dizendo: Donde vêm a este estas coisas? Que sabedoria é esta que lhe foi dada? E como se fazem tais maravilhas por suas mãos?

Марк 6

Исус отново в Назарет

[1] И Той излезе оттам и дойде в Своето родно място; и учениците Му вървяха след Него.

[2] И когато настана събота, започна да поучава в синагогата; и мнозина, като Го слушаха, се чудеха и казваха: Откъде има Този всичко това? И каква е тази мъдрост, която Му е дадена, и какви са

тези велики дела, извършени от ръцете Му?

3 Não é este o carpinteiro, filho de Maria, irmão de Tiago, José, Judas e Simão? E não vivem aqui entre nós suas irmãs? E escandalizavam-se nele.

3 Този не е ли дърводелецът, син на Мария и брат на Яков и Йосия, на Юда и Симон? И сестрите Му не са ли тук, между нас? И те се съблазниха в Него.

4 Jesus, porém, lhes disse: Não há profeta sem honra, senão na sua terra, entre os seus parentes e na sua casa.

4 А Исус им каза: Никой пророк не е без почит освен в своята родина, между своите сродници и своя дом.

5 Não pôde fazer ali nenhum milagre, senão curar uns poucos enfermos, impondo-lhes as mãos.

5 И не можеше да извърши там никакво велико дело, освен когато положи ръце на неколцина болни и ги изцели.

6 Admirou-se da incredulidade deles. Contudo, percorria as aldeias circunvizinhas, a ensinar.

6 И се чудеше на тяхното неверие. Исусобикаляше околните села и поучаваше.

As instruções para os doze

Mateus 10.5-15; Lucas 9.1-6

Изпращането на дванадесетте ученици

7 Chamou Jesus os doze e passou a enviá-los de dois a dois, dando-lhes autoridade sobre os espíritos imundos.

7 И като повика дванадесетте, започна да ги изпраща двама по двама и им даде власт над нечистите духове.

8 Ordenou-lhes que nada levassem para o caminho, exceto um bordão; nem pão, nem alforje, nem dinheiro;

8 Заповяда им да не вземат нищо за път освен една тояга; нито хляб, нито торба, нито пари в пояса;

9 que fossem calçados de sandálias e não usassem duas túnicas.

9 но да обуват сандали. И, каза Той, не се обличайте с две дрехи.

10 E recomendou-lhes: Quando entrardes nalguma casa, permanecei aí até vos retirardes do lugar.

10 И им каза: В която къща влезете, оставайте в нея, докато си тръгнете оттам.

11 Se nalgum lugar não vos receberem nem vos ouvirem, ao sairdes dali, sacudi o pó dos pés, em testemunho contra eles.

11 А ако в някое място не ви приемат, нито ви послушат, като излизате оттам, отърсете праха изпод краката си като свидетелство против тях.

12 Então, saindo eles, pregavam ao povo que se arrependesse;

12 И те излязоха и проповядваха, че човеците трябва да се покаят.

[13] expeliam muitos demônios e curavam numerosos enfermos, ungindo-os com óleo.

A morte de João Batista

Mateus 14.1-12; Lucas 9.7-9

[14] Chegou isto aos ouvidos do rei Herodes, porque o nome de Jesus já se tornara notório; e alguns diziam: João Batista ressuscitou dentre os mortos, e, por isso, nele operam forças miraculosas.

[15] Outros diziam: É Elias; ainda outros: É profeta como um dos profetas.

[16] Herodes, porém, ouvindo isto, disse: É João, a quem eu mandei decapitar, que ressurgiu.

[17] Porque o mesmo Herodes, por causa de Herodias, mulher de seu irmão Filipe (porquanto Herodes se casara com ela), mandara prender a João e atá-lo no cárcere.

[18] Pois João lhe dizia: Não te é lícito possuir a mulher de teu irmão.

[19] E Herodias o odiava, querendo matá-lo, e não podia.

[20] Porque Herodes temia a João, sabendo que era homem justo e santo, e o tinha em segurança. E, quando o ouvia, ficava perplexo, escutando-o de boa mente.

[21] E, chegando um dia favorável, em que Herodes no seu aniversário natalício dera um banquete aos seus dignitários, aos oficiais militares e aos principais da Galiléia,

[13] Изгонваха много бесове и мнозина болни помазваха с елей и ги изцеляваха.

Убиването на Йоан Кръстител

[14] А цар Ирод чу за Исус (защото името Му стана известно) и казваше: Йоан Кръстител е възкръснал от мъртвите и затова тези велики сили действат чрез Него.

[15] А други казваха, че е Илия. Други пък казваха, че Той е пророк като един от древните пророци.

[16] Но Ирод, като чу за Него, каза: Това е Йоан, когото аз обезглавих; той е възкръснал.

[17] Защото този Ирод беше пратил да хванат Йоан и да го вържат в тъмница заради Иродиада, жената на брат му Филип, понеже я беше взел за жена.

[18] Защото Йоан казваше на Ирод: Не ти е позволено да имаш братовата си жена.

[19] А Иродиада се настрои против него и искаше да го убие, но не можеше;

[20] защото Ирод се боеше от Йоан, като знаеше, че той е праведен и свят човек, и го пазеше здраво; и когато го слушаше, вършеше много неща и с удоволствие го слушаше.

[21] И когато дойде подходящ ден, когато Ирод за рождения си ден даде вечеря на големците си и на хилядниците, и на галилейските старейшини,

22 entrou a filha de Herodias e, dançando, agradou a Herodes e aos seus convivas. Então, disse o rei à jovem: Pede-me o que quiseres, e eu to darei.

23 E jurou-lhe: Se pedires mesmo que seja a metade do meu reino, eu ta darei.

24 Saindo ela, perguntou a sua mãe: Que pedirei? Esta respondeu: A cabeça de João Batista.

25 No mesmo instante, voltando apressadamente para junto do rei, disse: Quero que, sem demora, me dês num prato a cabeça de João Batista.

26 Entristeceu-se profundamente o rei; mas, por causa do juramento e dos que estavam com ele à mesa, não lha quis negar.

27 E, enviando logo o executor, mandou que lhe trouxessem a cabeça de João. Ele foi, e o decapitou no cárcere,

28 e, trazendo a cabeça num prato, a entregou à jovem, e esta, por sua vez, a sua mãe.

29 Os discípulos de João, logo que souberam disto, vieram, levaram-lhe o corpo e o depositaram no túmulo.

A primeira multiplicação de pães e peixes

Mateus 14.13-21; Lucas 9.10-17; João 6.1-14

30 Voltaram os apóstolos à presença de Jesus e lhe relataram tudo quanto haviam feito e ensinado.

31 E ele lhes disse: Vinde repousar um pouco, à parte, num lugar deserto; porque eles não tinham tempo nem para comer,

22 и самата дъщеря на Иродиада влезе и танцува, и угоди на Ирод и на седящите с него; и царят каза на момичето: Искай от мене каквото щеш и ще ти го дам.

23 И ѝ се закле: Каквото и да поискаш от мене, ще ти дам, даже до половината от царството ми.

24 А тя излезе и попита майка си: Какво да поискам? И тя каза: Главата на Йоан Кръстител.

25 И веднага момичето влезе бързо при царя и поиска, като каза: Искам да ми дадеш още сега, на блюдо, главата на Йоан Кръстител.

26 И царят се наскърби много; но пак заради клетвите си и заради седящите с него не поиска да ѝ откаже.

27 И веднага царят прати един телохранител, на когото заповяда да донесе главата му; и той отиде, обезглави го в тъмницата

28 и донесе главата му на блюдо, и я даде на момичето; а момичето я даде на майка си.

29 А учениците му, като чуха това, дойдоха и вдигнаха тялото му и го положиха в гроб.

Чудото с нахранването на пет хиляди души

30 И апостолите се събраха при Исус и Му разказаха всичко, каквото бяха извършили и каквото бяха поучавали.

31 А Той им каза: Елате вие сами на уединено място насаме и си починете малко. Защото мнозина идваха

visto serem numerosos os que iam e vinham.

32 Então, foram sós no barco para um lugar solitário.

33 Muitos, porém, os viram partir e, reconhecendo-os, correram para lá, a pé, de todas as cidades, e chegaram antes deles.

34 Ao desembarcar, viu Jesus uma grande multidão e compadeceu-se deles, porque eram como ovelhas que não têm pastor. E passou a ensinar-lhes muitas coisas.

35 Em declinando a tarde, vieram os discípulos a Jesus e lhe disseram: É deserto este lugar, e já avançada a hora;

36 despede-os para que, passando pelos campos ao redor e pelas aldeias, comprem para si o que comer.

37 Porém ele lhes respondeu: Dai-lhes vós mesmos de comer. Disseram-lhe: Iremos comprar duzentos denários de pão para lhes dar de comer?

38 E ele lhes disse: Quantos pães tendes? Ide ver! E, sabendo-o eles, responderam: Cinco pães e dois peixes.

39 Então, Jesus lhes ordenou que todos se assentassem, em grupos, sobre a relva verde.

40 E o fizeram, repartindo-se em grupos de cem em cem e de cinqüenta em cinqüenta.

41 Tomando ele os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos ao céu, os abençoou; e, partindo os pães, deu-os aos

и сиотиваха; и нямаха време даже да ядат.

32 И отидоха с лодката на уединено място насаме.

33 А като отидоха, хората ги видяха и мнозина ги познаха; и от всички градове се стекоха там пеша и ги изпревариха.

34 И Исус, като излезе, видя едно голямо множество и се смили над тях, понеже бяха като овце, които нямат пастир; и започна да ги поучава за много неща.

35 И понеже беше станало вече късно, учениците Му се приближиха при Него и казаха: Мястото е уединено и вече е късно.

36 Разпусни ги, за да отидат по околните колиби и села и да си купят нещо за ядене.

37 А Той им отговори: Дайте им вие да ядат. А те Му казаха: Да идем ли да купим хляб за двеста динария и да им дадем да ядат?

38 Той ги запита: Колко хляба имате? Идете и вижте. И като разбраха, казаха: Пет хляба и две риби.

39 Исус им заповяда да насядат всички на групи по зелената трева.

40 И те насядаха на редици – по сто и по петдесет.

41 След като взе петте хляба и двете риби, Исус погледна към небето и благослови. После разчупи хлябовете и

discípulos para que os distribuíssem; e por todos repartiu também os dois peixes.

[42] Todos comeram e se fartaram;

[43] e ainda recolheram doze cestos cheios de pedaços de pão e de peixe.

[44] Os que comeram dos pães eram cinco mil homens.

Jesus anda por sobre o mar

Mateus 14.22-33; João 6.16-21

[45] Logo a seguir, compeliu Jesus os seus discípulos a embarcar e passar adiante para o outro lado, a Betsaida, enquanto ele despedia a multidão.

[46] E, tendo-os despedido, subiu ao monte para orar.

[47] Ao cair da tarde, estava o barco no meio do mar, e ele, sozinho em terra.

[48] E, vendo-os em dificuldade a remar, porque o vento lhes era contrário, por volta da quarta vigília da noite, veio ter com eles, andando por sobre o mar; e queria tomar-lhes a dianteira.

[49] Eles, porém, vendo-o andar sobre o mar, pensaram tratar-se de um fantasma e gritaram.

[50] Pois todos ficaram aterrados à vista dele. Mas logo lhes falou e disse: Tende bom ânimo! Sou eu. Não temais!

[51] E subiu para o barco para estar com eles, e o vento cessou. Ficaram entre si atônitos,

[52] porque não haviam compreendido o milagre dos pães; antes, o seu coração estava endurecido.

даваше на учениците да слагат пред тях; раздели и двете риби на всички.

[42] И всички ядоха и се наситиха.

[43] И вдигнаха дванадесет пълни коша с къшеи хляб, също и от рибите.

[44] А онези, които ядоха хлябовете, бяха пет хиляди мъже.

Исус Христос ходи по водата

[45] И веднага накара учениците Си да влязат в лодката и да отидат преди Негона отсрещната страна към Витсаида, докато Той разпусне народа.

[46] След като се прости с тях, отиде на хълма да се помоли.

[47] И като се свечери, лодката беше насред езерото, а Той – сам на сушата.

[48] И като ги видя, че се мъчат, като гребат с веслата, защото им беше насрещен вятърът, около четвъртата стража на нощта дойде при тях, като вървеше по езерото; и щеше да ги отмине.

[49] А те, като Го видяха да ходи по езерото, помислиха си, че е призрак, и извикаха;

[50] защото всички Го видяха и се смутиха. И веднага Той им проговори: Дерзайте! Аз съм, не бойте се!

[51] И влезе при тях в лодката и вятърът утихна; и те бяха дълбоко разтърсени.

[52] Защото не бяха се поучили от чудото с хлябовете, тъй като сърцето им беше закоравяло.

Jesus em Genesaré

Mateus 14.34-36

53 Estando já no outro lado, chegaram a terra, em Genesaré, onde aportaram.

54 Saindo eles do barco, logo o povo reconheceu Jesus;

55 e, percorrendo toda aquela região, traziam em leitos os enfermos, para onde ouviam que ele estava.

56 Onde quer que ele entrasse nas aldeias, cidades ou campos, punham os enfermos nas praças, rogando-lhe que os deixasse tocar ao menos na orla da sua veste; e quantos a tocavam saíam curados.

Marcos 7

Jesus e a tradição dos anciãos. O que contamina o homem

Mateus 15.1-20

1 Ora, reuniram-se a Jesus os fariseus e alguns escribas, vindos de Jerusalém.

2 E, vendo que alguns dos discípulos dele comiam pão com as mãos impuras, isto é, por lavar

3 (pois os fariseus e todos os judeus, observando a tradição dos anciãos, não comem sem lavar cuidadosamente as mãos;

4 quando voltam da praça, não comem sem se aspergirem; e há muitas outras coisas que receberam para observar, como a lavagem de copos, jarros e vasos de metal [e camas]),

Излекуване на болни в Генисаретските околности

53 И като преминаха отвъд езерото, дойдоха в Генисаретската земя и излязоха на сушата.

54 А когато излязоха от лодката, хоратаведнага Го познаха;

55 и се разтичаха по цялата онази околност и започнаха да носят на легла болните там, където чуеха, че се намирал Той.

56 И където и да влизаше Исус, в села или градове, или в колиби, слагаха болните по пазарите и Му се молеха да се допрат поне до полите на дрехите Му; и колкото души се допираха, се изцеляваха.

Марк 7

Порицание на фарисеите

1 Около Исус се събраха фарисеите и някои от книжниците, които бяха дошли от Йерусалим

2 и бяха видели, че някои от учениците Му ядат хляб с нечисти ръце, т. е. немити.

3 (Защото фарисеите и всички юдеи, като държат преданието на старейшините, не ядат, без да си умият ръцете до лактите;

4 и когато се връщат от пазар, не ядат, преди да са се очистили. Има и много други неща, които са приели да спазват – измивания на чаши, глинени и медни съдове и легла.)

[5] interpelaram-no os fariseus e os escribas: Por que não andam os teus discípulos de conformidade com a tradição dos anciãos, mas comem com as mãos por lavar?

[5] И така, фарисеите и книжниците Го запитаха: Защо Твоите ученици не вървят по преданието на старейшините, а ядат хляб с нечисти ръце?

[6] Respondeu-lhes: Bem profetizou Isaías a respeito de vós, hipócritas, como está escrito: Este povo honra-me com os lábios, mas o seu coração está longe de mim.

[6] А Той им каза: Добре е пророкувал Исая за вас, лицемерите, както е писано: „Този народ Ме почита с устните си, но сърцето им стои далеч от Мен.

[7] E em vão me adoram, ensinando doutrinas que são preceitos de homens.

[7] Обаче напразно Ме почитат, като преподават за поучение човешки заповеди.“

[8] Negligenciando o mandamento de Deus, guardais a tradição dos homens.

[8] Вие оставяте Божията заповед и държите човешкото предание, измивания на стомни и чаши; и правите много други неща.

[9] E disse-lhes ainda: Jeitosamente rejeitais o preceito de Deus para guardardes a vossa própria tradição.

[9] И им каза: Хубаво! Вие осуетявате Божията заповед, за да спазите своето предание!

[10] Pois Moisés disse: Honra a teu pai e a tua mãe; e: Quem maldisser a seu pai ou a sua mãe seja punido de morte.

[10] Защото Моисей каза: „Почитай баща си и майка си“, и: „Който злослови баща или майка, непременно да се умъртви.“

[11] Vós, porém, dizeis: Se um homem disser a seu pai ou a sua mãe: Aquilo que poderias aproveitar de mim é Corbã, isto é, oferta para o SENHOR,

[11] Но вие казвате: Ако каже човек на баща си или на майка си: Това мое имане, с което би могъл да си помогнеш, е курбан, което значи подарено на Бога,

[12] então, o dispensais de fazer qualquer coisa em favor de seu pai ou de sua mãe,

[12] вие не го оставяте вече да направи нищо за баща си или за майка си.

[13] invalidando a palavra de Deus pela vossa própria tradição, que vós mesmos transmitistes; e fazeis muitas outras coisas semelhantes.

[13] И така осуетявате Божието слово заради вашето предание, което вие сте предали, и вършите много такива неща, подобни на това.

Кое прави човека нечист

14 Convocando ele, de novo, a multidão, disse-lhes: Ouvi-me, todos, e entendei.

15 Nada há fora do homem que, entrando nele, o possa contaminar; mas o que sai do homem é o que o contamina.

16 [Se alguém tem ouvidos para ouvir, ouça.]

17 Quando entrou em casa, deixando a multidão, os seus discípulos o interrogaram acerca da parábola.

18 Então, lhes disse: Assim vós também não entendeis? Não compreendeis que tudo o que de fora entra no homem não o pode contaminar,

19 porque não lhe entra no coração, mas no ventre, e sai para lugar escuso? E, assim, considerou ele puros todos os alimentos.

20 E dizia: O que sai do homem, isso é o que o contamina.

21 Porque de dentro, do coração dos homens, é que procedem os maus desígnios, a prostituição, os furtos, os homicídios, os adultérios,

22 a avareza, as malícias, o dolo, a lascívia, a inveja, a blasfêmia, a soberba, a loucura.

23 Ora, todos estes males vêm de dentro e contaminam o homem.

A mulher siro-fenícia

Mateus 15.21-28

24 Levantando-se, partiu dali para as terras de Tiro [e Sidom]. Tendo entrado numa

14 И пак повика народа и им каза: Слушайте Ме всички и разбирайте.

15 Няма нищо извън човека, което, като влиза в него, да може да го оскверни; но тези неща, които излизат от него, те оскверняват човека.

16 Ако има някой уши да слуша, нека слуша.

17 И като остави народа и влезе в къщи, учениците Му Го попитаха за притчата.

18 А Той им отвърна: Нима и вие сте така неразсъдливи? Не разбирате ли, че нищо, което влиза в човека отвън, не може да го оскверни?

19 Защото не влиза в сърцето му, а в корема и се изхвърля отзад. (Като каза това, Той направи всички ястия чисти.)

20 Каза още: Което излиза от човека, то осквернява човека.

21 Защото отвътре, от сърцето на човеците, излизат зли помисли, блудства, кражби, убийства,

22 прелюбодейства, користолюбие, нечестие, коварство, сладострастие, лукаво око, хулене, гордост, безумство.

23 Всички тези зли неща излизат отвътре и оскверняват човека.

Вярата на една езичница

24 И като стана оттам, отиде в Тирските и Сидонските земи; и влезе в една къща

casa, queria que ninguém o soubesse; no entanto, não pôde ocultar-se,

25 porque uma mulher, cuja filhinha estava possessa de espírito imundo, tendo ouvido a respeito dele, veio e prostrou-se-lhe aos pés.

26 Esta mulher era grega, de origem siro-fenícia, e rogava-lhe que expelisse de sua filha o demônio.

27 Mas Jesus lhe disse: Deixa primeiro que se fartem os filhos, porque não é bom tomar o pão dos filhos e lançá-lo aos cachorrinhos.

28 Ela, porém, lhe respondeu: Sim, SENHOR; mas os cachorrinhos, debaixo da mesa, comem das migalhas das crianças.

29 Então, lhe disse: Por causa desta palavra, podes ir; o demônio já saiu de tua filha.

30 Voltando ela para casa, achou a menina sobre a cama, pois o demônio a deixara.

A cura de um surdo e gago

31 De novo, se retirou das terras de Tiro e foi por Sidom até ao mar da Galiléia, através do território de Decápolis.

32 Então, lhe trouxeram um surdo e gago e lhe suplicaram que impusesse as mãos sobre ele.

33 Jesus, tirando-o da multidão, à parte, pôs-lhe os dedos nos ouvidos e lhe tocou a língua com saliva;

34 depois, erguendo os olhos ao céu, suspirou e disse: Efatá!, que quer dizer: Abre-te!

и не искаше никой да знае къде е Той; но не можа да се укрие.

25 А веднага чу за Него една жена, чиято малка дъщеря имаше нечист дух, и тя дойде и падна пред нозете Му.

26 (Жената беше гъркиня, родом сирофиникийка.) И Му се молеше да изгони нечистия дух от дъщеря ѝ.

27 А Исус ѝ каза: Оставѝ да се наситят децата; защото не е прилично да се вземе хлябът на децата и да се даде на кученцата.

28 А тя Му отговори: Така е, Господи, но и кученцата под трапезата ядат от трохите, които падат от децата.

29 И Той ѝ каза: За тази дума – иди си; бесът излезе от дъщеря ти.

30 И като си отиде у дома, жената намери детето легнало на постелката и бесът беше излязъл.

Изцеление на глухонемия

31 След като излезе пак из Тирските земи, Исус дойде през Сидон към Галилейското езеро, като прекосяваше пределите на Десетоградие.

32 И доведоха при Него един глух и заекващ човек и Му се помолиха да положи ръка на него.

33 Исус, като го отведе от народа насаме, вткна пръстите Си в ушите му и като плюна, докосна се до езика му;

34 и погледна към небето, въздъхна и му каза: Еффата, което значи: Отворѝ се.

[35] Abriram-se-lhe os ouvidos, e logo se lhe soltou o empecilho da língua, e falava desembaraçadamente.

[36] Mas lhes ordenou que a ninguém o dissessem; contudo, quanto mais recomendava, tanto mais eles o divulgavam.

[37] Maravilhavam-se sobremaneira, dizendo: Tudo ele tem feito esplendidamente bem; não somente faz ouvir os surdos, como falar os mudos.

Marcos 8

A segunda multiplicação de pães e peixes

Mateus 15.32-39

[1] Naqueles dias, quando outra vez se reuniu grande multidão, e não tendo eles o que comer, chamou Jesus os discípulos e lhes disse:

[2] Tenho compaixão desta gente, porque há três dias que permanecem comigo e não têm o que comer.

[3] Se eu os despedir para suas casas, em jejum, desfalecerão pelo caminho; e alguns deles vieram de longe.

[4] Mas os seus discípulos lhe responderam: Donde poderá alguém fartá-los de pão neste deserto?

[5] E Jesus lhes perguntou: Quantos pães tendes? Responderam eles: Sete.

[6] Ordenou ao povo que se assentasse no chão. E, tomando os sete pães, partiu-os, após ter dado graças, e os deu a seus discípulos, para que estes os distribuíssem, repartindo entre o povo.

[35] И ушите му се отвориха и връзката на езика му се развърза, и той говореше чисто.

[36] И Исус им заръча на никого да не кажат това; но колкото повече им заръчваше, толкова повече те го разгласяваха;

[37] защото се чудеха твърде много и казваха: Всичко върши отлично; и глухите прави да чуват, и немите да говорят.

Марк 8

Нахранване на четири хиляди души

[1] През онези дни, когато пак се беше събрало голямо множество и нямаха какво да ядат, Исус повика учениците Си и им каза:

[2] Жал Ми е за народа, защото три дни вече седят при Мен и нямат какво да ядат;

[3] и ако ги разпусна гладни по домовете им, ще им прималее по пътя; а някои от тях са дошли отдалеч.

[4] И учениците Му отговориха: Откъде ще може някой да ги насити с хляб в това уединено място?

[5] Той ги попита: Колко хляба имате? А те казаха: Седем.

[6] И заповяда на народа да насядат по земята; и като взе седемте хляба, благодари, разчупи и даде на учениците Си, за да ги сложат. И ги сложиха пред народа.

[7] Tinham também alguns peixinhos; e, abençoando-os, mandou que estes igualmente fossem distribuídos.

[8] Comeram e se fartaram; e dos pedaços restantes recolheram sete cestos.

[9] Eram cerca de quatro mil homens. Então, Jesus os despediu.

[10] Logo a seguir, tendo embarcado juntamente com seus discípulos, partiu para as regiões de Dalmanuta.

Os fariseus pedem um sinal do céu

Mateus 16.1-4

[11] E, saindo os fariseus, puseram-se a discutir com ele; e, tentando-o, pediram-lhe um sinal do céu.

[12] Jesus, porém, arrancou do íntimo do seu espírito um gemido e disse: Por que pede esta geração um sinal? Em verdade vos digo que a esta geração não se lhe dará sinal algum.

[13] E, deixando-os, tornou a embarcar e foi para o outro lado.

O fermento dos fariseus e o de Herodes

Mateus 16.5-12

[14] Ora, aconteceu que eles se esqueceram de levar pães e, no barco, não tinham consigo senão um só.

[15] Preveniu-os Jesus, dizendo: Vede, guardai-vos do fermento dos fariseus e do fermento de Herodes.

[16] E eles discorriam entre si: É que não temos pão.

[17] Jesus, percebendo-o, lhes perguntou: Por que discorreis sobre o não terdes pão? Ainda não considerastes, nem compreendestes? Tendes o coração endurecido?

[7] Имаха и малко рибки; и като ги благослови, заповяда да ги сложат и тях.

[8] И ядоха и се наситиха; и вдигнаха останалите къшеи – седем кошници.

[9] А онези, които ядоха, бяха около четири хиляди души; и ги разпусна.

[10] И веднага влезе в лодката с учениците Си и дойде в Далманутанските околии.

Фарисеите искат знамения

[11] А фарисеите излязоха и започнаха да се препират с Него; и като Го изпитваха, поискаха от Него знамение от небето.

[12] А Той въздъхна дълбоко от сърце и каза: Защо това поколение иска знамение? Истина ви казвам: На това поколение няма да се даде знамение.

[13] И ги остави, влезе пак в лодката и премина на отсрещната страна.

[14] Но учениците Му забравиха да вземат хляб и нямаха при себе си в лодката повече от един хляб.

[15] И Той им заръча: Внимавайте, пазете се от кваса на фарисеите и от кваса на Ирод.

[16] И те разискваха помежду си, като казваха: Това е, защото нямаме хляб.

[17] А Исус, като разбра това, им каза: Защо разисквате за това, че нямате хляб? Още ли не разбирате, нито схващате? Вкаменено ли е сърцето ви?

[18] Tendo olhos, não vedes? E, tendo ouvidos, não ouvis? Não vos lembrais

[18] Като имате очи, не виждате ли? И като имате уши, не чувате ли? И не помните ли?

[19] de quando parti os cinco pães para os cinco mil, quantos cestos cheios de pedaços recolhestes? Responderam eles: Doze!

[19] Когато разчупих петте хляба на петте хиляди души, колко коша, пълни с къшеи, вдигнахте? Казаха Му: Дванадесет.

[20] E de quando parti os sete pães para os quatro mil, quantos cestos cheios de pedaços recolhestes? Responderam: Sete!

[20] И когато разчупих седемте на четирите хиляди души, колко кошници, пълни с къшеи, вдигнахте? Казаха Му: Седем.

[21] Ao que lhes disse Jesus: Não compreendeis ainda?

[21] И им каза: Още ли не разбирате?

A cura de um cego em Betsaida

[22] Então, chegaram a Betsaida; e lhe trouxeram um cego, rogando-lhe que o tocasse.

[23] Jesus, tomando o cego pela mão, levou-o para fora da aldeia e, aplicando-lhe saliva aos olhos e impondo-lhe as mãos, perguntou-lhe: Vês alguma coisa?

[24] Este, recobrando a vista, respondeu: Vejo os homens, porque como árvores os vejo, andando.

[25] Então, novamente lhe pôs as mãos nos olhos, e ele, passando a ver claramente, ficou restabelecido; e tudo distinguia de modo perfeito.

[26] E mandou-o Jesus embora para casa, recomendando-lhe: Não entres na aldeia.

Изцеляване на слепеца във Витсаида

[22] Дойдоха във Витсаида. И доведоха при Него един слепец и Му се молеха да се докосне до него.

[23] А Той хвана слепеца за ръка, изведе го вън от селото и като плюна на очите му, положи на него ръце и го попита: Виждаш ли нещо?

[24] И той, като повдигна очи, каза: Виждам хората, защото виждам неща като дървета, които ходят.

[25] После пак положи ръце на очите му; и той втренчи очите си, оздравя и виждаше всичко ясно.

[26] Исус го изпрати у дома му и каза: Не влизай в селото, нито казвай това на някого в селото.

A confissão de Pedro

Mateus 16.13-20; Lucas 9.18-21

[27] Então, Jesus e os seus discípulos partiram para as aldeias de Cesaréia de Filipe; e, no caminho, perguntou-lhes: Quem dizem os homens que sou eu?

Петър изповядва вярата в Исус Христос

[27] И Исус излезе с учениците Си по селата на Цезарея Филипова; и по пътя попита учениците Си: Какво казват хората: Кой съм Аз?

[28] E responderam: João Batista; outros: Elias; mas outros: Algum dos profetas.

[29] Então, lhes perguntou: Mas vós, quem dizeis que eu sou? Respondendo, Pedro lhe disse: Tu és o Cristo.

[30] Advertiu-os Jesus de que a ninguém dissessem tal coisa a seu respeito.

Jesus prediz a sua morte e ressurreição
Mateus 16.21-23; Lucas 9.22

[31] Então, começou ele a ensinar-lhes que era necessário que o Filho do Homem sofresse muitas coisas, fosse rejeitado pelos anciãos, pelos principais sacerdotes e pelos escribas, fosse morto e que, depois de três dias, ressuscitasse.

[32] E isto ele expunha claramente. Mas Pedro, chamando-o à parte, começou a reprová-lo.

[33] Jesus, porém, voltou-se e, fitando os seus discípulos, repreendeu a Pedro e disse: Arreda, Satanás! Porque não cogitas das coisas de Deus, e sim das dos homens.

O discípulo de Jesus deve levar a sua cruz
Mateus 16.24-28; Lucas 9.23-27

[34] Então, convocando a multidão e juntamente os seus discípulos, disse-lhes: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, tome a sua cruz e siga-me.

[35] Quem quiser, pois, salvar a sua vida perdê-la-á; e quem perder a vida por causa de mim e do evangelho salvá-la-á.

[28] А те Му отговориха: Йоан Кръстител; други – Илия; а трети – един от пророците.

[29] Тогава ги попита: А вие какво казвате: Кой съм Аз? Петър Му отговори: Ти си Христос.

[30] И им заръча на никого да не казват за Него.

[31] И започна да ги учи как Човешкият Син трябва много да пострада и да бъде отхвърлен от старейшините, главните свещеници, книжниците, и да бъде убит, и след три дни да възкръсне.

[32] И говореше явно тези думи. А Петър Го дръпна настрана и започна да Го мъмри.

[33] А Той, като се обърна и погледна учениците Си, смъмра Петър, като каза: Махни се, Сатано, и иди зад Мене, защото не мислиш за Божиите неща, но за човешките неща.

Следване на Исус Христос със себеотрицание

[34] И повика народа заедно с учениците Си и им каза: Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека вдигне кръста си и така нека Ме следва.

[35] Защото, който иска да спаси живота си, ще го изгуби; а който изгуби живота си заради Мен и за благовестието, ще го спаси.

[36] Que aproveita ao homem ganhar o mundo inteiro e perder a sua alma?

[37] Que daria um homem em troca de sua alma?

[38] Porque qualquer que, nesta geração adúltera e pecadora, se envergonhar de mim e das minhas palavras, também o Filho do Homem se envergonhará dele, quando vier na glória de seu Pai com os santos anjos.

[36] Понеже какво се ползва човек, като спечели целия свят, а изгуби живота си?

[37] Защото какво би дал човек в замяна на живота си?

[38] Защото ако се срамува някой заради Мен и заради думите Ми в това блудно и грешно поколение, то и Човешкият Син ще се срамува от него, когато дойде в славата на Своя Отец със святите ангели.

Marcos 9

[1] Dizia-lhes ainda: Em verdade vos afirmo que, dos que aqui se encontram, alguns há que, de maneira nenhuma, passarão pela morte até que vejam ter chegado com poder o reino de Deus.

A transfiguração

Mateus 17.1-8; Lucas 9.28-36

[2] Seis dias depois, tomou Jesus consigo a Pedro, Tiago e João e levou-os sós, à parte, a um alto monte. Foi transfigurado diante deles;

[3] as suas vestes tornaram-se resplandecentes e sobremodo brancas, como nenhum lavandeiro na terra as poderia alvejar.

[4] Apareceu-lhes Elias com Moisés, e estavam falando com Jesus.

[5] Então, Pedro, tomando a palavra, disse: Mestre, bom é estarmos aqui e que façamos três tendas: uma será tua, outra, para Moisés, e outra, para Elias.

[6] Pois não sabia o que dizer, por estarem eles aterrados.

Марк 9

Преображението на Исус Христос

[1] И им каза: Истина ви казвам: Има някои от стоящите тук, които никак няма да вкусят смърт, докато не видят Божието царство, дошло в сила.

[2] И след шест дни Исус взе Петър, Яков и Йоан и заведе само тях на една висока планина насаме; и се преобрази пред тях.

[3] Дрехите Му станаха блестящи, твърде бели, каквито никой избелвач на земята не може така да избели.

[4] И им се яви Илия заедно с Моисей, които разговаряха с Исус.

[5] А Петър проговори на Исус и каза: Учителю, добре е да сме тук; и нека направим три шатри – една за Теб, една за Моисей и една за Илия;

[6] защото не знаеше какво да каже, понеже се бяха изплашили много.

[7] A seguir, veio uma nuvem que os envolveu; e dela uma voz dizia: Este é o meu Filho amado; a ele ouvi.

[8] E, de relance, olhando ao redor, a ninguém mais viram com eles, senão Jesus.

A vinda de Elias
Mateus 17.9-13

[9] Ao descerem do monte, ordenou-lhes Jesus que não divulgassem as coisas que tinham visto, até o dia em que o Filho do Homem ressuscitasse dentre os mortos.

[10] Eles guardaram a recomendação, perguntando uns aos outros que seria o ressuscitar dentre os mortos.

[11] E interrogaram-no, dizendo: Por que dizem os escribas ser necessário que Elias venha primeiro?

[12] Então, ele lhes disse: Elias, vindo primeiro, restaurará todas as coisas; como, pois, está escrito sobre o Filho do Homem que sofrerá muito e será aviltado?

[13] Eu, porém, vos digo que Elias já veio, e fizeram com ele tudo o que quiseram, como a seu respeito está escrito.

A cura de um jovem possesso
Mateus 17.14-21; Lucas 9.37-43

[14] Quando eles se aproximaram dos discípulos, viram numerosa multidão ao redor e que os escribas discutiam com eles.

[15] E logo toda a multidão, ao ver Jesus, tomada de surpresa, correu para ele e o saudava.

[7] И се яви облак и ги засени; и дойде глас от облака, който каза:Този е Моят възлюбен Син; Него слушайте.

[8] И внезапно, като се озърнаха, не видяха вече никого при себе си освен Исус.

[9] И като слизаха от планината, Той им заръча да не казват на никого за това, което бяха видели, освен когато Човешкият Син бъде възкресен от мъртвите.

[10] И те пазеха тази заръка, като разискваха помежду си какво значи да възкръсне от мъртвите.

[11] И Го попитаха: Защо книжниците казват, че трябва първо Илия да дойде?

[12] А Той им каза: Наистина Илия първо ще дойде и ще възстанови всичко. И как е писано за Човешкия Син? – Писано е, че трябва да пострада много и да бъде унизен.

[13] Но ви казвам, че Илия вече е дошъл и те постъпиха с него както си искаха и според писаното за него.

Излекуването на бесноватия младеж

[14] И когато дойдоха при учениците, видяха около тях едно голямо множество и книжници, които се препираха с тях.

[15] И веднага, когато цялото множество Го видя, смая се и се завтече към Него, и Го поздравяваха.

[16] Então, ele interpelou os escribas: Que é que discutíeis com eles?
[17] E um, dentre a multidão, respondeu: Mestre, trouxe-te o meu filho, possesso de um espírito mudo;
[18] e este, onde quer que o apanha, lança-o por terra, e ele espuma, rilha os dentes e vai definhando. Roguei a teus discípulos que o expelissem, e eles não puderam.
[19] Então, Jesus lhes disse: Ó geração incrédula, até quando estarei convosco? Até quando vos sofrerei? Trazei-mo.
[20] E trouxeram-lho; quando ele viu a Jesus, o espírito imediatamente o agitou com violência, e, caindo ele por terra, revolvia-se espumando.
[21] Perguntou Jesus ao pai do menino: Há quanto tempo isto lhe sucede? Desde a infância, respondeu;
[22] e muitas vezes o tem lançado no fogo e na água, para o matar; mas, se tu podes alguma coisa, tem compaixão de nós e ajuda-nos.
[23] Ao que lhe respondeu Jesus: Se podes! Tudo é possível ao que crê.
[24] E imediatamente o pai do menino exclamou [com lágrimas]: Eu creio! Ajuda-me na minha falta de fé!
[25] Vendo Jesus que a multidão concorria, repreendeu o espírito imundo, dizendo-lhe: Espírito mudo e surdo, eu te ordeno: Sai deste jovem e nunca mais tornes a ele.

[16] А Той ги попита: За какво се препирате с тях?
[17] И един от народа Му отговори: Учителю, доведох при Тебе сина си, който има ням дух.
[18] И където и да го хване, тръшка го; и той се запеня, скърца със зъби и се вцепенява; и говорих с Твоите ученици да изгонят духа, но не можаха.
[19] А Той отговори: О, роде невярващ, докога ще бъда с вас? Докога ще ви търпя? Доведете го при Мен.
[20] И го доведоха при Него. И когато обладаният Го видя, веднага духът го сгърчи; и той падна на земята и се валяше запенен.
[21] Исус попита баща му: От колко време му става така? А той каза: От детинство.
[22] И много пъти го е хвърлял и в огън, и във вода, за да го погуби; но ако можеш, направи нещо, смили се над нас и ни помогни.
[23] А Исус му каза: Ако можеш да повярваш! Всичко е възможно за този, който вярва.
[24] Веднага бащата на детето извика и каза: Вярвам, Господи! Помогни на моето неверие.
[25] А Исус, като видя, че се стича народ, смъмра нечистия дух, като му каза: Душе ням и глух, Аз ти заповядвам: Излез от него и да не влезеш повече в него.

[26] E ele, clamando e agitando-o muito, saiu, deixando-o como se estivesse morto, a ponto de muitos dizerem: Morreu.

[26] И духът, като изпищя и го сгърчи силно, излезе; и детето стана като мъртво, така че повечето хора мислеха, че е умряло.

[27] Mas Jesus, tomando-o pela mão, o ergueu, e ele se levantou.

[27] Но Исус го хвана за ръката и го вдигна; и то стана.

[28] Quando entrou em casa, os seus discípulos lhe perguntaram em particular: Por que não pudemos nós expulsá-lo?

[28] И когато влезе в къщи, учениците Му Го попитаха насаме: Защо ние не можахме да го изгоним?

[29] Respondeu-lhes: Esta casta não pode sair senão por meio de oração [e jejum].

[29] Той им каза: Този род с нищо не може да излезе освен с молитва и пост.

De novo Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Mateus 17.22-23; Lucas 9.43b-45

[30] E, tendo partido dali, passavam pela Galiléia, e não queria que ninguém o soubesse;

[30] И като излязоха оттам, минаха през Галилея; а Той искаше никой да не узнае това.

[31] porque ensinava os seus discípulos e lhes dizia: O Filho do Homem será entregue nas mãos dos homens, e o matarão; mas, três dias depois da sua morte, ressuscitará.

[31] Защото учеше учениците Си, като им казваше: Човешкият Син ще бъде предаден в ръцете на човеци и ще Го убият; и след като Го убият, след три дни ще възкръсне.

[32] Eles, contudo, não compreendiam isto e temiam interrogá-lo.

[32] Но те не разбираха думите Му и се бояха да Го попитат.

O maior no reino dos céus

Mateus 18.1-5; Lucas 9.46-48

Наставление за смирение

[33] Tendo eles partido para Cafarnaum, estando ele em casa, interrogou os discípulos: De que é que discorríeis pelo caminho?

[33] И дойдоха в Капернаум; и когато Исусвлезе в къщата, ги попита: Какво разисквахте по пътя?

[34] Mas eles guardaram silêncio; porque, pelo caminho, haviam discutido entre si sobre quem era o maior.

[34] А те мълчаха, защото по пътя се бяха препирали помежду си – кой е по-голям?

[35] E ele, assentando-se, chamou os doze e lhes disse: Se alguém quer ser o primeiro, será o último e servo de todos.

[35] И като седна, повика дванадесетте и им каза: Който иска да бъде пръв, ще бъде последен от всички и служител на всички.

36 Trazendo uma criança, colocou-a no meio deles e, tomando-a nos braços, disse-lhes:

37 Qualquer que receber uma criança, tal como esta, em meu nome, a mim me recebe; e qualquer que a mim me receber, não recebe a mim, mas ao que me enviou.

Jesus ensina a tolerância e a caridade

Lucas 9.49-50

38 Disse-lhe João: Mestre, vimos um homem que, em teu nome, expelia demônios, o qual não nos segue; e nós lho proibimos, porque não seguia conosco.

39 Mas Jesus respondeu: Não lho proibais; porque ninguém há que faça milagre em meu nome e, logo a seguir, possa falar mal de mim.

40 Pois quem não é contra nós é por nós.

41 Porquanto, aquele que vos der de beber um copo de água, em meu nome, porque sois de Cristo, em verdade vos digo que de modo algum perderá o seu galardão.

Os tropeços

Mateus 18.6-9; Lucas 17.1-2

42 E quem fizer tropeçar a um destes pequeninos crentes, melhor lhe fora que se lhe pendurasse ao pescoço uma grande pedra de moinho, e fosse lançado no mar.

43 E, se tua mão te faz tropeçar, corta-a; pois é melhor entrares maneta na vida do que, tendo as duas mãos, ires para o inferno, para o fogo inextinguível

44 [onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga].

36 Тогава взе едно детенце и го постави посред тях; и като го прегърна, им каза:

37 Който приеме едно от тези дечица в Мое име, и Мене приема; и който приеме Мене, приема не Мене, но Този, Който Ме е пратил.

„Който не е против нас, той е на наша страна“

38 Йоан Му каза: Учителю, видяхме един човек да изгонва бесове в Твое име; и му забранихме, защото не ни следваше.

39 А Исус каза: Не му забранявайте, защото няма никой, който да извърши велико дело в Мое име и да може скоро след това да Ме злослови.

40 Понеже онзи, който не е против нас, е на наша страна.

41 Защото, който ви напои с чаша вода, понеже сте Христови, истина ви казвам, той никак няма да изгуби наградата си.

За изкушенията

42 А който съблазни едно от тези, малките, които вярват в Мене, за него би било по-добре да му се окачи голям воденичен камък на врата и да бъде хвърлен в морето.

43 И ако те съблазни ръката ти, отсечи я; по-добре е за тебе да влезеш в живота недъгав, отколкото да имаш двете си ръце и да отидеш в пъкъла, в неугасимия огън,

44 където „червеят им не умира и огънят не угасва“.

[45] E, se teu pé te faz tropeçar, corta-o; é melhor entrares na vida aleijado do que, tendo os dois pés, seres lançado no inferno

[46] [onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga].

[47] E, se um dos teus olhos te faz tropeçar, arranca-o; é melhor entrares no reino de Deus com um só dos teus olhos do que, tendo os dois seres lançado no inferno,

[48] onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga.

Os discípulos, o sal da terra
Mateus 5.13; Lucas 14.34-35

[49] Porque cada um será salgado com fogo.

[50] Bom é o sal; mas, se o sal vier a tornar-se insípido, como lhe restaurar o sabor? Tende sal em vós mesmos e paz uns com os outros.

Marcos 10

Jesus atravessa o Jordão
Mateus 19.1-2

[1] Levantando-se Jesus, foi dali para o território da Judéia, além do Jordão. E outra vez as multidões se reuniram junto a ele, e, de novo, ele as ensinava, segundo o seu costume.

A questão do divórcio
Mateus 19.3-12; Lucas 16.18

[2] E, aproximando-se alguns fariseus, o experimentaram, perguntando-lhe: É lícito ao marido repudiar sua mulher?

[3] Ele lhes respondeu: Que vos ordenou Moisés?

[45] И ако кракът ти те съблазни, отсечи го; по-добре е за тебе да влезеш в живота куц, отколкото да имаш двата си крака и да бъдеш хвърлен в пъкъла,

[46] където „червеят им не умира и огънят не угасва“.

[47] И ако окото ти те съблазни, извади го; по-добре е за тебе да влезеш в Божието царство с едно око, отколкото да имаш двете си очи и да бъдеш хвърлен в пъкъла,

[48] където „червеят им не умира и огънят не угасва“.

[49] Защото всеки ще се осоли с огън (и всяка жертва ще се осоли със сол).

[50] Добро нещо е солта; но ако солта обезсолее, с какво ще я подправите? Имайте сол в себе си и мир имайте помежду си.

Марк 10

Брак и развод

[1] И Исус стана оттам и дойде в Юдейските предели и местата отвъд Йордан; и народ пак се стече при Него; и по обичая Си Той пак ги поучаваше.

[2] И някои фарисеи се приближиха и Го попитаха, за да Го изпитат: Позволено ли е на мъж да напусне жена си?

[3] А Той им отговори: Какво ви е заповядал Моисей?

[4] Tornaram eles: Moisés permitiu lavrar carta de divórcio e repudiar.

[5] Mas Jesus lhes disse: Por causa da dureza do vosso coração, ele vos deixou escrito esse mandamento;

[6] porém, desde o princípio da criação, Deus os fez homem e mulher.

[7] Por isso, deixará o homem a seu pai e mãe [e unir-se-á a sua mulher],

[8] e, com sua mulher, serão os dois uma só carne. De modo que já não são dois, mas uma só carne.

[9] Portanto, o que Deus ajuntou não separe o homem.

[10] Em casa, voltaram os discípulos a interrogá-lo sobre este assunto.

[11] E ele lhes disse: Quem repudiar sua mulher e casar com outra comete adultério contra aquela.

[12] E, se ela repudiar seu marido e casar com outro, comete adultério.

Jesus abençoa as crianças

Mateus 19.13-15; Lucas 18.15-17

[13] Então, lhe trouxeram algumas crianças para que as tocasse, mas os discípulos os repreendiam.

[14] Jesus, porém, vendo isto, indignou-se e disse-lhes: Deixai vir a mim os pequeninos, não os embaraceis, porque dos tais é o reino de Deus.

[15] Em verdade vos digo: Quem não receber o reino de Deus como uma criança de maneira nenhuma entrará nele.

[16] Então, tomando-as nos braços e impondo-lhes as mãos, as abençoava.

O jovem rico

[4] А те казаха: Моисей е позволил мъжът да напише разводно писмо и да я напусне.

[5] Исус им каза: Поради вашето коравосърдечие ви е написал тази заповед;

[6] обаче в началото на създанието Бог ги е направил мъж и жена.

[7] Затова ще остави човек баща си и майка си и ще се привърже към жена си,

[8] и двамата ще бъдат една плът; така че не са вече двама, а една плът.

[9] И така, онова, което Бог е съчетал, човек да не го разлъчва.

[10] А в къщи учениците пак Го попитаха за това.

[11] И Той им каза: Който напусне жена си и се ожени за друга, прелюбодейства спрямо нея.

[12] И ако тя напусне мъжа си и се омъжи за друг, тя прелюбодейства.

Исус Христос благославя децата

[13] Тогава доведоха при Него дечица, за да се докосне до тях; а учениците ги смъмриха.

[14] Но Исус, като видя това, възнегодува и им каза: Оставете дечицата да дойдат при Мене; не ги възпирайте, защото на такива е Божието царство.

[15] Истина ви казвам: Който не приеме Божието царство като детенце, той никак няма да влезе в него.

[16] Прегърна ги и ги благослови, като положи ръцете Си на тях.

Среща с богатия юноша

Mateus 19.16-22; Lucas 18.18-23

[17] E, pondo-se Jesus a caminho, correu um homem ao seu encontro e, ajoelhando-se, perguntou-lhe: Bom Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

[17] И когато излизаше на път, някой се затече, коленичи пред Него и Го попита: Учителю благи, какво да направя, за да наследя вечен живот?

[18] Respondeu-lhe Jesus: Por que me chamas bom? Ninguém é bom senão um, que é Deus.

[18] А Исус му каза: Защо Ме наричаш благ? Никой не е благ освен един Бог.

[19] Sabes os mandamentos: Não matarás, não adulterarás, não furtarás, não dirás falso testemunho, não defraudarás ninguém, honra a teu pai e tua mãe.

[19] Знаеш заповедите: „Не убивай; Не прелюбодействай; Не кради; Не лъжесвидетелствай; Не увреждай; Почитай баща си и майка си“.

[20] Então, ele respondeu: Mestre, tudo isso tenho observado desde a minha juventude.

[20] А той Му каза: Учителю, всичко това съм опазил от младостта си.

[21] E Jesus, fitando-o, o amou e disse: Só uma coisa te falta: Vai, vende tudo o que tens, dá-o aos pobres e terás um tesouro no céu; então, vem e segue-me.

[21] А Исус, като го погледна, възлюби го и му каза: Едно не ти достига: иди, продай всичко, което имаш, и го раздай на сиромасите, и ще имаш съкровище на небето; и ела и Ме следвай.

[22] Ele, porém, contrariado com esta palavra, retirou-se triste, porque era dono de muitas propriedades.

[22] Но лицето му посърна от тези думи и той си отиде наскърбен, защото беше човек с много имот.

O perigo das riquezas

Mateus 19.23-30; Lucas 18.24-30

[23] Então, Jesus, olhando ao redor, disse aos seus discípulos: Quão dificilmente entrarão no reino de Deus os que têm riquezas!

[23] А Исус погледна наоколо и каза на учениците: Колко мъчно ще влязат в Божието царство онези, които имат богатство!

[24] Os discípulos estranharam estas palavras; mas Jesus insistiu em dizer-lhes: Filhos, quão difícil é [para os que confiam nas riquezas] entrar no reino de Deus!

[24] А учениците се смаяха от Неговите думи. Но в отговор Исус им каза още: Чеда Мои, колко е мъчно да влязат в Божието царство онези, които уповават на богатството!

[25] É mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

[25] По-лесно е камилата да мине през иглени уши, отколкото богат да влезе в Божието царство.

[26] Eles ficaram sobremodo maravilhados, dizendo entre si: Então, quem pode ser salvo?

[26] А те съвсем се зачудиха и Му казаха: Тогава кой може да се спаси?

[27] Jesus, porém, fitando neles o olhar, disse: Para os homens é impossível; contudo, não para Deus, porque para Deus tudo é possível.

[27] Исус ги погледна и отвърна: За човеците това е невъзможно, но не и за Бога; защото за Бога всичко е възможно.

[28] Então, Pedro começou a dizer-lhe: Eis que nós tudo deixamos e te seguimos.

[28] Петър започна да Му говори: Ето, ние оставихме всичко и Те последвахме.

[29] Tornou Jesus: Em verdade vos digo que ninguém há que tenha deixado casa, ou irmãos, ou irmãs, ou mãe, ou pai, ou filhos, ou campos por amor de mim e por amor do evangelho,

[29] Исус каза: Истина ви казвам: Няма човек, който да е оставил къща или братя, или сестри, или майка, или баща, или деца, или ниви заради Мен и заради благовестието,

[30] que não receba, já no presente, o cêntuplo de casas, irmãos, irmãs, mães, filhos e campos, com perseguições; e, no mundo por vir, a vida eterna.

[30] и да не получи сега, в настоящото време, стократно повече, къщи и братя, и сестри, и майки, и деца, и ниви, заедно с гонения, а в идещия свят – вечен живот.

[31] Porém muitos primeiros serão últimos; e os últimos, primeiros.

[31] Обаче мнозина първи ще бъдат последни, а последните – първи.

Jesus ainda outra vez prediz sua morte e ressurreição

Mateus 20.17-19; Lucas 18.31-34

Предсказание за страданията и възкресението

[32] Estavam de caminho, subindo para Jerusalém, e Jesus ia adiante dos seus discípulos. Estes se admiravam e o seguiam tomados de apreensões. E Jesus, tornando a levar à parte os doze, passou a revelar-lhes as coisas que lhe deviam sobrevir, dizendo:

[32] А когато бяха на път, като отиваха за Йерусалим, Исус вървеше пред тях, а те се учудваха, и онези, които вървяха отзад, бяха обзети от страх. И като събра пак дванадесетте, започна да им казва това, което щеше да Го сполети:

[33] Eis que subimos para Jerusalém, e o Filho do Homem será entregue aos principais sacerdotes e aos escribas; condená-lo-ão à morte e o entregarão aos gentios;

[33] Ето, ние се изкачваме към Йерусалим и Човешкият Син ще бъде предаден на главните свещеници и на книжниците; и те, като Го осъдят на смърт, ще Го предадат на езичниците;

[34] hão de escarnecê-lo, cuspir nele, açoitá-lo e matá-lo; mas, depois de três dias, ressuscitará.

O pedido de Tiago e João

Mateus 20.20-28

[35] Então, se aproximaram dele Tiago e João, filhos de Zebedeu, dizendo-lhe: Mestre, queremos que nos concedas o que te vamos pedir.

[36] E ele lhes perguntou: Que quereis que vos faça?

[37] Responderam-lhe: Permite-nos que, na tua glória, nos assentemos um à tua direita e o outro à tua esquerda.

[38] Mas Jesus lhes disse: Não sabeis o que pedis. Podeis vós beber o cálice que eu bebo ou receber o batismo com que eu sou batizado?

[39] Disseram-lhe: Podemos. Tornou-lhes Jesus: Bebereis o cálice que eu bebo e recebereis o batismo com que eu sou batizado;

[40] quanto, porém, ao assentar-se à minha direita ou à minha esquerda, não me compete concedê-lo; porque é para aqueles a quem está preparado.

[41] Ouvindo isto, indignaram-se os dez contra Tiago e João.

[42] Mas Jesus, chamando-os para junto de si, disse-lhes: Sabeis que os que são considerados governadores dos povos têm-nos sob seu domínio, e sobre eles os seus maiorais exercem autoridade.

[34] и ще Му се подиграят и ще Го заплюват, ще Го бият и ще Го убият; а след три дни ще възкръсне.

Искането на Зеведеевите синове за първенство

[35] Тогава при Него се приближиха Яков и Йоан, Зеведеевите синове, и Му казаха: Учителю, желаем да направиш за нас, каквото и да поискаме от Теб.

[36] А Той им каза: Какво желаете да направя за вас?

[37] Те Му отговориха: Дай ни да седнем – един отдясно на Теб, а друг отляво на Тебе в Твоята слава.

[38] А Исус им каза: Не знаете какво искате. Можете ли да пиете чашата, която Аз пия, или да се кръстите с кръщението, с което Аз се кръщавам?

[39] Те Му казаха: Можем. А Исус им каза: Чашата, която Аз пия, ще пиете и с кръщението, с което Аз се кръщавам, ще се кръстите;

[40] но да седнете отдясно на Мен или отляво на Мене, не е Мое да дам, а ще се даде на онези, за които е било приготвено.

[41] А десетимата, като чуха това, започнаха да негодуват против Яков и Йоан.

[42] Но Исус ги повика и им каза: Вие знаете, че онези, които са признати за князе на народите, господаруват над тях и големците им властват над тях.

[43] Mas entre vós não é assim; pelo contrário, quem quiser tornar-se grande entre vós, será esse o que vos sirva;
[44] e quem quiser ser o primeiro entre vós será servo de todos.
[45] Pois o próprio Filho do Homem não veio para ser servido, mas para servir e dar a sua vida em resgate por muitos.

A cura do cego de Jericó
Mateus 20.29-34; Lucas 18.35-43

[46] E foram para Jericó. Quando ele saía de Jericó, juntamente com os discípulos e numerosa multidão, Bartimeu, cego mendigo, filho de Timeu, estava assentado à beira do caminho
[47] e, ouvindo que era Jesus, o Nazareno, pôs-se a clamar: Jesus, Filho de Davi, tem compaixão de mim!
[48] E muitos o repreendiam, para que se calasse; mas ele cada vez gritava mais: Filho de Davi, tem misericórdia de mim!
[49] Parou Jesus e disse: Chamai-o. Chamaram, então, o cego, dizendo-lhe: Tem bom ânimo; levanta-te, ele te chama.
[50] Lançando de si a capa, levantou-se de um salto e foi ter com Jesus.
[51] Perguntou-lhe Jesus: Que queres que eu te faça? Respondeu o cego: Mestre, que eu torne a ver.
[52] Então, Jesus lhe disse: Vai, a tua fé te salvou. E imediatamente tornou a ver e seguia a Jesus estrada fora.

Marcos 11

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém
Mateus 21.1-17; Lucas 19.28-40; João 12.12-19

[1] Quando se aproximavam de Jerusalém, de Betfagé e Betânia, junto ao monte das

[43] Но между вас не е така; а който иска да стане големец между вас, нека ви бъде служител;
[44] и който иска да бъде пръв между вас, ще бъде слуга на всички.
[45] Защото наистина Човешкият Син не дойде да Му служат, но да служи и да даде живота Си откуп за мнозина.

Изцеляването на слепия Вартимей

[46] Дойдоха в Йерихон; и когато Исусизлизаше от Йерихон с учениците Си и седно голямо множество, Тимеевият син Вартимей, един сляп просяк, седеше край пътя.
[47] И като чу, че бил Исус Назарянинът, започна да вика: Исусе, сине Давидов, смили се над мен!
[48] И мнозина го мъмреха, за да млъкне; но той още повече викаше: Сине Давидов, смили се над мен!
[49] И така, Исус се спря и каза: Повикайте го. Повикаха слепеца и му казаха: Дерзай, стани, вика те.
[50] И той си хвърли дрехата, скочи и дойде при Исус.
[51] Исус заговори и му каза: Какво искаш да направя за тебе? Слепецът Му каза: Учителю, да прогледна.
[52] А Исус му каза: Иди си, твоята вяра те изцели. И той веднага прогледна и тръгна след Него по пътя.

Марк 11

Тържественото влизане на Исус в Йерусалим

[1] И когато се приближаваха към Йерусалим, до Витфагия и Витания при

Oliveiras, enviou Jesus dois dos seus discípulos

[2] e disse-lhes: Ide à aldeia que aí está diante de vós e, logo ao entrar, achareis preso um jumentinho, o qual ainda ninguém montou; desprendei-o e trazei-o.

[3] Se alguém vos perguntar: Por que fazeis isso? Respondei: O SENHOR precisa dele e logo o mandará de volta para aqui.

[4] Então, foram e acharam o jumentinho preso, junto ao portão, do lado de fora, na rua, e o desprenderam.

[5] Alguns dos que ali estavam reclamaram: Que fazeis, soltando o jumentinho?

[6] Eles, porém, responderam conforme as instruções de Jesus; então, os deixaram ir.

[7] Levaram o jumentinho, sobre o qual puseram as suas vestes, e Jesus o montou.

[8] E muitos estendiam as suas vestes no caminho, e outros, ramos que haviam cortado dos campos.

[9] Tanto os que iam adiante dele como os que vinham depois clamavam: Hosana! Bendito o que vem em nome do SENHOR!

[10] Bendito o reino que vem, o reino de Davi, nosso pai! Hosana, nas maiores alturas!

[11] E, quando entrou em Jerusalém, no templo, tendo observado tudo, como fosse já tarde, saiu para Betânia com os doze.

A figueira sem fruto

Mateus 21.18-22

Елеонския хълм, Исус изпрати двама от учениците Си и им каза:

[2] Идете в селото, което е насреща ви, и щом влезете в него, ще намерите вързано осле, което никой човек още не е възсядал; отвържете го и го докарайте.

[3] И ако някой ви каже: Защо правите това?, отговорете: На Господа трябва; и той веднага ще го прати тук.

[4] И така, те отидоха и намериха едно осле, вързано до вратата, вън край пътя, и го отвързаха.

[5] И някои от стоящите там им казаха: Какво правите, че отвързвате ослето?

[6] А те им казаха, както беше заръчал Исус; и те ги оставиха.

[7] И докараха ослето при Исус и намятаха на него дрехите си; и Той го възседна.

[8] И мнозина разстлаха дрехите си по пътя, а други – клони, като ги сечаха от дърветата.

[9] И тези, които вървяха отпред, и тези, които идваха отзад, викаха: Осанна! Благословен, Който идва в Господнето име!

[10] Благословено настъпващото царство на баща ни Давид, което иде в Господнето име! Осанна във висините!

[11] И Исус влезе в Йерусалим, в храма, и като разгледа всичко, понеже вече се беше свечерило, отиде във Витания с дванадесетте.

Безплодната смокиня

[12] No dia seguinte, quando saíram de Betânia, teve fome.

[13] E, vendo de longe uma figueira com folhas, foi ver se nela, porventura, acharia alguma coisa. Aproximando-se dela, nada achou, senão folhas; porque não era tempo de figos.

[14] Então, lhe disse Jesus: Nunca jamais coma alguém fruto de ti! E seus discípulos ouviram isto.

A purificação do templo

Mateus 21.12-17; Lucas 19.45-48

[15] E foram para Jerusalém. Entrando ele no templo, passou a expulsar os que ali vendiam e compravam; derribou as mesas dos cambistas e as cadeiras dos que vendiam pombas.

[16] Não permitia que alguém conduzisse qualquer utensílio pelo templo;

[17] também os ensinava e dizia: Não está escrito: A minha casa será chamada casa de oração para todas as nações? Vós, porém, a tendes transformado em covil de salteadores.

[18] E os principais sacerdotes e escribas ouviam estas coisas e procuravam um modo de lhe tirar a vida; pois o temiam, porque toda a multidão se maravilhava de sua doutrina.

[19] Em vindo a tarde, saíram da cidade.

O poder da fé

[20] E, passando eles pela manhã, viram que a figueira secara desde a raiz.

[12] А на сутринта, когато излязоха от Витания, Той огладня.

[13] И като видя отдалеч една разлистена смокиня, дойде, като търсеше плод на нея; но като дойде до нея, не намери нищо, само листа, защото не беше време за смокини.

[14] И Той проговори, като ѝ каза: Отсега нататък никой да не яде плод от тебе до века. И учениците Му чуха това.

Изгонването на търговците от храма

[15] И дойдоха в Йерусалим; Исус, като влезе в храма, започна да изпъжда онези, които продаваха, и онези, които купуваха в храма, и преобърна масите на обменителите на пари и столовете на онези, които продаваха гълъбите.

[16] И не позволяваше на никого да пренесе какъвто и да било съд през храма.

[17] Исус поучаваше, като им казваше: Не е ли писано: „Домът Ми ще се нарече молитвен дом за всички народи“, а вие го направихте „разбойнически вертеп“?

[18] И главните свещеници и книжниците чуха това; и търсеха начин как да Го погубят, защото се бояха от Него, понеже целият народ се чудеше на учението Му.

[19] А когато се свечери Той излезе вън от града.

Силата на вярата

[20] И така, като минаваха сутринта, видяха, че смокинята е изсъхнала до корен.

[21] Então, Pedro, lembrando-se, falou: Mestre, eis que a figueira que amaldiçoaste secou.

[22] Ao que Jesus lhes disse: Tende fé em Deus;

[23] porque em verdade vos afirmo que, se alguém disser a este monte: Ergue-te e lança-te no mar, e não duvidar no seu coração, mas crer que se fará o que diz, assim será com ele.

[24] Por isso, vos digo que tudo quanto em oração pedirdes, crede que recebestes, e será assim convosco.

[25] E, quando estiverdes orando, se tendes alguma coisa contra alguém, perdoai, para que vosso Pai celestial vos perdoe as vossas ofensas.

[26] [Mas, se não perdoardes, também vosso Pai celestial não vos perdoará as vossas ofensas.]

A autoridade de Jesus e o batismo de João

Mateus 21.23-27; Lucas 20.1-8

[27] Então, regressaram para Jerusalém. E, andando ele pelo templo, vieram ao seu encontro os principais sacerdotes, os escribas e os anciãos

[28] e lhe perguntaram: Com que autoridade fazes estas coisas? Ou quem te deu tal autoridade para as fazeres?

[29] Jesus lhes respondeu: Eu vos farei uma pergunta; respondei-me, e eu vos direi com que autoridade faço estas coisas.

[30] O batismo de João era do céu ou dos homens? Respondei!

[21] И Петър си спомни и Му каза: Учителю, виж, смокинята, която Ти прокле, е изсъхнала.

[22] А Исус им отговори: Имайте вяра в Бога!

[23] Истина ви казвам: Който каже на тази планина: Вдигни се и се хвърли в морето, и не се усъмни в сърцето си, а повярва, че онова, което казва, се сбъдва – ще му стане.

[24] Затова ви казвам: Всичко, каквото поискате в молитва, вярвайте, че сте го получили, и ще ви се сбъдне.

[25] И когато се изправите на молитва, прощавайте, ако имате нещо против някого, за да прости и вашият Отец, Който е на небесата, вашите прегрешения.

[26] Но ако вие не прощавате, то и вашият Отец, Който е на небесата, няма да прости вашите прегрешения.

За властта на Исус Христос

[27] И дойдоха пак в Йерусалим; и когато ходеше в храма, при Него дойдоха главните свещеници, книжниците и старейшините и Му казаха:

[28] С каква власт правиш това? И кой Ти е дал тази власт да правиш това?

[29] Исус им каза: Ще ви задам и Аз един въпрос; отговорете Ми и Аз ще ви кажа с каква власт правя това.

[30] Йоановото кръщение от небето ли беше или от човеците? Отговорете Ми.

[31] E eles discorriam entre si: Se dissermos: Do céu, dirá: Então, por que não acreditastes nele?

[32] Se, porém, dissermos: dos homens, é de temer o povo. Porque todos consideravam a João como profeta.

[33] Então, responderam a Jesus: Não sabemos. E Jesus, por sua vez, lhes disse: Nem eu tampouco vos digo com que autoridade faço estas coisas.

[31] И те разискваха помежду си: Ако кажем: От небето, ще каже: Тогава защо не му повярвахте?

[32] Но ако кажем: От човеците, бояха се от народа; защото всички искрено смятаха Йоан за пророк.

[33] И така, те отговориха на Исус: Не знаем. Исус им каза: И Аз също не ви казвам с каква власт правя това.

Marcos 12

A parábola dos lavradores maus

Mateus 21.33-46; Lucas 20.9-19

[1] Depois, entrou Jesus a falar-lhes por parábola: Um homem plantou uma vinha, cercou-a de uma sebe, construiu um lagar, edificou uma torre, arrendou-a a uns lavradores e ausentou-se do país.

[2] No tempo da colheita, enviou um servo aos lavradores para que recebesse deles dos frutos da vinha;

[3] eles, porém, o agarraram, espancaram e o despacharam vazio.

[4] De novo, lhes enviou outro servo, e eles o esbordoaram na cabeça e o insultaram.

[5] Ainda outro lhes mandou, e a este mataram. Muitos outros lhes enviou, dos quais espancaram uns e mataram outros.

[6] Restava-lhe ainda um, seu filho amado; a este lhes enviou, por fim, dizendo: Respeitarão a meu filho.

[7] Mas os tais lavradores disseram entre si: Este é o herdeiro; ora, vamos, matemo-lo, e a herança será nossa.

Марк 12

Притча за злите земеделци

[1] И започна да им говори с притчи: Един човек насади лозе, огради го с плет, изкопа лин и съгради кула, и го даде под наем на земеделците, и отиде в чужбина.

[2] И във времето на гроздобера изпрати един слуга до земеделците да прибере от земеделците от плода на лозето.

[3] А те го хванаха, биха го и го отпратиха с празни ръце.

[4] Пак изпрати до тях друг слуга; а те му счупиха главата и безсрамно го оскърбиха.

[5] Изпрати и друг, когото убиха; и множина други, от които едни биха, а други убиха.

[6] Той имаше още и един възлюбен син; него изпрати последен до тях, като си казваше: Ще почетат сина ми.

[7] А тези земеделци казаха помежду си: Този е наследникът; елате да го убием и наследството ще бъде наше.

[8] E, agarrando-o, mataram-no e o atiraram para fora da vinha.

[9] Que fará, pois, o dono da vinha? Virá, exterminará aqueles lavradores e passará a vinha a outros.

[10] Ainda não lestes esta Escritura: A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular;

[11] isto procede do SENHOR, e é maravilhoso aos nossos olhos?

[12] E procuravam prendê-lo, mas temiam o povo; porque compreenderam que contra eles proferira esta parábola. Então, desistindo, retiraram-se.

A questão do tributo

Mateus 22.15-22; Lucas 20.19-26

[13] E enviaram-lhe alguns dos fariseus e dos herodianos, para que o apanhassem em alguma palavra.

[14] Chegando, disseram-lhe: Mestre, sabemos que és verdadeiro e não te importas com quem quer que seja, porque não olhas a aparência dos homens; antes, segundo a verdade, ensinas o caminho de Deus; é lícito pagar tributo a César ou não? Devemos ou não devemos pagar?

[15] Mas Jesus, percebendo-lhes a hipocrisia, respondeu: Por que me experimentais? Trazei-me um denário para que eu o veja.

[16] E eles lho trouxeram. Perguntou-lhes: De quem é esta efígie e inscrição? Responderam: De César.

[17] Disse-lhes, então, Jesus: Dai a César o que é de César e a Deus o que é de Deus. E muito se admiraram dele.

Os saduceus e a ressurreição

[8] И го хванаха и го убиха, и го хвърлиха вън от лозето.

[9] И така, какво ще направи стопанинът на лозето? Ще дойде и ще погуби тези земеделци, а лозето ще даде на други.

[10] Не сте ли прочели това Писание: „Камъкът, който отхвърлиха зидарите, Той стана глава на ъгъла.

[11] От Господа е това. И чудно е в нашите очи“?

[12] И първенците искаха да Го хванат (но се убояха от народа), понеже разбраха, че за тях каза тази притча. И Го оставиха и си отидоха.

За плащането на данъка на императора

[13] Тогава пратиха при Него някои от фарисеите и иродианите, за да Го впримчат в говоренето Му.

[14] И те, като дойдоха, Му казаха: Учителю, знаем, че си искрен и не Те е грижа от никого; защото не гледаш на лицето на човеците, но учиш Божия път според истината. Право ли е да даваме данък на Цезаря или не?

[15] Да даваме ли или да не даваме? А Той, като разбра лицемерието им, им каза: Защо Ме изпитвате? Донесете Ми един динарий да го видя.

[16] И те Му донесоха. Тогава им каза: Чий е този образ и надпис? А те Му отвърнаха: На Цезаря.

[17] Исус им каза: Отдавайте цезаревото на Цезаря и Божието на Бога. И те много се зачудиха на Него.

За възкресението на мъртвите

Mateus 22.23-33; Lucas 20.27-40

18 Então, os saduceus, que dizem não haver ressurreição, aproximaram-se dele e lhe perguntaram, dizendo:

18 След това при Него дойдоха садукеи, които казват, че няма възкресение; и Го питаха:

19 Mestre, Moisés nos deixou escrito que, se morrer o irmão de alguém e deixar mulher sem filhos, seu irmão a tome como esposa e suscite descendência a seu irmão.

19 Учителю, Моисей ни е написал, че ако на някого умре брат му и остави жена, а не остави деца, то брат му да вземе жена му и да въздигне потомство на брат си.

20 Ora, havia sete irmãos; o primeiro casou e morreu sem deixar descendência;

20 Но, ето, имаше седем братя; и първият взе жена; и когато умря, не остави потомство.

21 o segundo desposou a viúva e morreu, também sem deixar descendência; e o terceiro, da mesma forma.

21 Взе я и вторият, умря и не остави потомство; също и третият.

22 E, assim, os sete não deixaram descendência. Por fim, depois de todos, morreu também a mulher.

22 И седмината не оставиха потомство. А след всички умря и жената.

23 Na ressurreição, quando eles ressuscitarem, de qual deles será ela a esposa? Porque os sete a desposaram.

23 При възкресението на кого от тях ще бъде жена, защото и седмината я имаха за жена?

24 Respondeu-lhes Jesus: Não provém o vosso erro de não conhecerdes as Escrituras, nem o poder de Deus?

24 Исус им каза: Не затова ли се заблуждавате, понеже не знаете Писанията, нито Божията сила?

25 Pois, quando ressuscitarem de entre os mortos, nem casarão, nem se darão em casamento; porém, são como os anjos nos céus.

25 Защото, когато възкръснат от мъртвите, нито се женят, нито се омъжват, но са като ангели на небесата.

26 Quanto à ressurreição dos mortos, não tendes lido no Livro de Moisés, no trecho referente à sarça, como Deus lhe falou: Eu sou o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó?

26 А за мъртвите, че биват възкресени, не сте ли чели в книгата на Моисей, на мястото при бодливия храст, как Бог му говори, като казваше: „Аз съм Бог Авраамов, Бог Исааков и Бог Яковов“?

27 Ora, ele não é Deus de mortos, e sim de vivos. Laborais em grande erro.

27 Той не е Бог на мъртвите, а на живите. Вие много се заблуждавате.

O grande mandamento

Mateus 22.34-40; Lucas 10.25-28

Най-голямата заповед

[28] Chegando um dos escribas, tendo ouvido a discussão entre eles, vendo como Jesus lhes houvera respondido bem, perguntou-lhe: Qual é o principal de todos os mandamentos?
[29] Respondeu Jesus: O principal é: Ouve, ó Israel, o SENHOR, nosso Deus, é o único SENHOR!
[30] Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma, de todo o teu entendimento e de toda a tua força.

[31] O segundo é: Amarás o teu próximo como a ti mesmo. Não há outro mandamento maior do que estes.

[32] Disse-lhe o escriba: Muito bem, Mestre, e com verdade disseste que ele é o único, e não há outro senão ele,

[33] e que amar a Deus de todo o coração e de todo o entendimento e de toda a força, e amar ao próximo como a si mesmo excede a todos os holocaustos e sacrifícios.

[34] Vendo Jesus que ele havia respondido sabiamente, declarou-lhe: Não estás longe do reino de Deus. E já ninguém mais ousava interrogá-lo.

O Cristo, filho de Davi

Mateus 22.41-46; Lucas 20.41-44

[35] Jesus, ensinando no templo, perguntou: Como dizem os escribas que o Cristo é filho de Davi?
[36] O próprio Davi falou, pelo Espírito Santo: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita, até que eu

[28] А един от книжниците, който дойде и ги чу, когато се препираха, като видя, че им отговори добре, Го попита: Коя заповед е най-важната от всички?

[29] Исус отговори: Първата е: „Слушай, Израилю; Господ, нашият Бог, е един Господ;

[30] ида възлюбиш Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила.“

[31] А ето втората, подобна на нея, заповед:„Да възлюбиш ближния си като себе си.“Друга заповед, по-голяма от тези, няма.

[32] И книжникът Му каза: Превъзходно, Учителю! Ти право каза, че Бог е един; и няма друг освен Него;

[33] и да Го обича човек от все сърце, с всичкия си разум и с всичката си сила, и да обича ближния си като себе си, това е много повече от всички всеизгаряния и жертви.

[34] Исус, като видя, че отговори разумно, му каза: Не си далеч от Божието царство.И никой вече не дръзна да Му задава въпроси.

Исус Христос и Давид

[35] И когато поучаваше в храма, Исус заговори: Как така казват книжниците, че Христос е Давидов син?

[36] Сам Давид каза чрез Святия Дух: „Каза Господ на Моя Господ: Седи

ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés.

[37] O mesmo Davi chama-lhe SENHOR; como, pois, é ele seu filho? E a grande multidão o ouvia com prazer.

Jesus censura os escribas

Mateus 23.1-7,14; Lucas 20.45-47

[38] E, ao ensinar, dizia ele: Guardai-vos dos escribas, que gostam de andar com vestes talares e das saudações nas praças;

[39] e das primeiras cadeiras nas sinagogas e dos primeiros lugares nos banquetes;

[40] os quais devoram as casas das viúvas e, para o justificar, fazem longas orações; estes sofrerão juízo muito mais severo.

A oferta da viúva pobre

Lucas 21.1-4

[41] Assentado diante do gazofilácio, observava Jesus como o povo lançava ali o dinheiro. Ora, muitos ricos depositavam grandes quantias.

[42] Vindo, porém, uma viúva pobre, depositou duas pequenas moedas correspondentes a um quadrante.

[43] E, chamando os seus discípulos, disse-lhes: Em verdade vos digo que esta viúva pobre depositou no gazofilácio mais do que o fizeram todos os ofertantes.

[44] Porque todos eles ofertaram do que lhes sobrava; ela, porém, da sua pobreza deu tudo quanto possuía, todo o seu sustento.

Marcos 13

O sermão profético

A destruição do templo

Mateus 24.1-2; Lucas 21.5-6

отдясно на Мене, докато положа враговете Ти за Твое подножие.“

[37] Сам Давид Го нарича Господ; тогава как ще е негов Син? И голямото множество Го слушаше с удоволствие.

[38] И в поучението Си казваше: Пазете се от книжниците, които обичат да ходят пременени и да приемат поздравите по пазарите

[39] и първите столове по синагогите, и първите места при угощенията;

[40] тези, които изпояждат домовете на вдовиците, даже когато за показ принасят дълги молитви. Тези ще получат по-тежко осъждение.

Лептата на бедната вдовица

[41] И като седна Исус срещу съкровищницата, гледаше как народът пуска пари в съкровищницата; и мнозина богаташи пускаха много.

[42] А една бедна вдовица дойде и пусна две лепти, т. е. един кодрант.

[43] И повика учениците Си и им каза: Истина ви казвам, тази бедна вдовица пусна повече от всички, които пускат в съкровищницата;

[44] защото те всички пускат от излишъка си, а тя от немотията си пусна всичко, което имаше – целия си имот.

Марк 13

Пророчеството за разрушаването на храма и края на света

[1] Ao sair Jesus do templo, disse-lhe um de seus discípulos: Mestre! Que pedras, que construções!

[1]Когато излизаше от храма, един от Неговите ученици Му каза: Учителю, виж какви камъни и какви здания!

[2] Mas Jesus lhe disse: Vês estas grandes construções? Não ficará pedra sobre pedra, que não seja derribada.

[2] А Исус му каза: Виждаш ли тези големи здания? Тук няма да остане камък върху камък, който да не се срине.

O princípio das dores

Mateus 24.3-14; Lucas 21.7-19

[3] No monte das Oliveiras, defronte do templo, achava-se Jesus assentado, quando Pedro, Tiago, João e André lhe perguntaram em particular:

[3] И когато седеше на Елеонския хълм срещу храма, Петър, Яков, Йоан и Андрей Го попитаха насаме:

[4] Dize-nos quando sucederão estas coisas, e que sinal haverá quando todas elas estiverem para cumprir-se.

[4] Кажи ни, кога ще бъде това? И какво ще бъде знамението, когато всичко това предстои да се изпълни?

[5] Então, Jesus passou a dizer-lhes: Vede que ninguém vos engane.

[5] И Исус започна да им казва: Пазете се да не ви подмами някой.

[6] Muitos virão em meu nome, dizendo: Sou eu; e enganarão a muitos.

[6] Мнозина ще дойдат в Мое име и ще кажат: Аз съм Христос, и ще подмамят мнозина.

[7] Quando, porém, ouvirdes falar de guerras e rumores de guerras, não vos assusteis; é necessário assim acontecer, mas ainda não é o fim.

[7] А когато чуете за войни и за военни слухове, не се смущавайте; това трябва да стане; но това не е свършекът.

[8] Porque se levantará nação contra nação, e reino, contra reino. Haverá terremotos em vários lugares e também fomes. Estas coisas são o princípio das dores.

[8] Защото народ ще се повдигне против народ и царство против царство. Ще има трусове на разни места, ще има глад; а тези неща са само начало на страданията.

[9] Estai vós de sobreaviso, porque vos entregarão aos tribunais e às sinagogas; sereis açoitados, e vos farão comparecer à presença de governadores e reis, por minha causa, para lhes servir de testemunho.

[9] Но вие гледайте себе си, защото ще ви предадат на съдилища и в синагоги ще ви бият; и пред управители и царе ще застанете заради Мене, за да свидетелствате на тях.

10 Mas é necessário que primeiro o evangelho seja pregado a todas as nações.

11 Quando, pois, vos levarem e vos entregarem, não vos preocupeis com o que haveis de dizer, mas o que vos for concedido naquela hora, isso falai; porque não sois vós os que falais, mas o Espírito Santo.

12 Um irmão entregará à morte outro irmão, e o pai, ao filho; filhos haverá que se levantarão contra os progenitores e os matarão.

13 Sereis odiados de todos por causa do meu nome; aquele, porém, que perseverar até ao fim, esse será salvo.

A grande tribulação

Mateus 24.15-28; Lucas 21.20-24

14 Quando, pois, virdes o abominável da desolação situado onde não deve estar (quem lê entenda), então, os que estiverem na Judéia fujam para os montes;

15 quem estiver em cima, no eirado, não desça nem entre para tirar da sua casa alguma coisa;

16 e o que estiver no campo não volte atrás para buscar a sua capa.

17 Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias!

18 Orai para que isso não suceda no inverno.

19 Porque aqueles dias serão de tamanha tribulação como nunca houve desde o princípio do mundo, que Deus criou, até agora e nunca jamais haverá.

10 Обаче първо трябва да се проповядва благовестието на всички народи.

11 А когато ви поведат, за да ви предадат, не се безпокойте предварително какво ще говорите; но каквото ви се даде в онзи час, това говорете! Защото не сте вие, които говорите, а Святият Дух.

12 Брат брата ще предаде на смърт и баща – дете; и деца ще се повдигнат против родители и ще ги умъртвят.

13 И ще бъдете мразени от всички заради Моето име; но който устои до край, той ще бъде спасен.

14 И когато видите мерзостта, която докарва запустение, за която говори пророк Даниил, която стои там, където не трябва (който чете – нека разбира), тогава онези, които са в Юдея, нека бягат по планините;

15 и който е на покрива на къщата, да не слиза в къщата си, нито да влиза да вземе нещо от нея;

16 и който е на нивата, да не се връща назад да вземе дрехата си.

17 А горко на бременните и на кърмачките през онези дни!

18 При това, молете се да не стане това през зимата;

19 защото през онези дни ще има такава скръб, каквато не е имало досега от началото на създанието, което Бог е създал, нито ще има такава.

[20] Não tivesse o SENHOR abreviado aqueles dias, e ninguém se salvaria; mas, por causa dos eleitos que ele escolheu, abreviou tais dias.

[21] Então, se alguém vos disser: Eis aqui o Cristo! Ou: Ei-lo ali! Não acrediteis;

[22] pois surgirão falsos cristos e falsos profetas, operando sinais e prodígios, para enganar, se possível, os próprios eleitos.

[23] Estai vós de sobreaviso; tudo vos tenho predito.

A vinda do Filho do Homem

Mateus 24.29-31; Lucas 21.25-28

[24] Mas, naqueles dias, após a referida tribulação, o sol escurecerá, a lua não dará a sua claridade,

[25] as estrelas cairão do firmamento, e os poderes dos céus serão abalados.

[26] Então, verão o Filho do Homem vir nas nuvens, com grande poder e glória.

[27] E ele enviará os anjos e reunirá os seus escolhidos dos quatro ventos, da extremidade da terra até à extremidade do céu.

A parábola da figueira. Exortação à vigilância

Mateus 24.32-44; Lucas 21.29-36

[28] Aprendei, pois, a parábola da figueira: quando já os seus ramos se renovam, e as folhas brotam, sabeis que está próximo o verão.

[29] Assim, também vós: quando virdes acontecer estas coisas, sabei que está próximo, às portas.

[30] Em verdade vos digo que não passará esta geração sem que tudo isto aconteça.

[20] И ако Господ не съкратеше онези дни, не би се избавила нито една душа; но заради избраните, които Той избра, е съкратил дните.

[21] Тогава, ако ви каже някой: Ето, тук е Христос!, или: Ето там!, – не вярвайте;

[22] защото ще се появят лъжехристи и лъжепророци, които ще покажат знамения и чудеса, за да подмамят, ако е възможно, и избраните.

[23] А вие внимавайте; ето, предсказах ви всичко.

Идването на Човешкия Син в слава

[24] Но през онези дни, след онази скръб, слънцето ще потъмнее, луната няма да даде светлината си,

[25] звездите ще падат от небето и силите, които са на небето, ще се разклатят.

[26] Тогава ще видят Човешкия Син, идещ на облаци с голяма сила и слава.

[27] И тогава ще изпрати ангелите Си и ще съберат избраните Му от четирите ветрища, от края на земята до края на небето.

[28] А научете притчата от смокинята: Когато клоните ѝ вече омекнат и развият листа, знаете, че е близо лятото;

[29] също така и вие, когато видите, че става това, да знаете, че Той е близо при вратата.

[30] Истина ви казвам: Това поколение няма да премине, докато не се сбъдне всичко това.

[31] Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.
[32] Mas a respeito daquele dia ou da hora ninguém sabe; nem os anjos no céu, nem o Filho, senão o Pai.

[33] Estai de sobreaviso, vigiai [e orai]; porque não sabeis quando será o tempo.

[34] É como um homem que, ausentando-se do país, deixa a sua casa, dá autoridade aos seus servos, a cada um a sua obrigação, e ao porteiro ordena que vigie.

[35] Vigiai, pois, porque não sabeis quando virá o dono da casa: se à tarde, se à meia-noite, se ao cantar do galo, se pela manhã;

[36] para que, vindo ele inesperadamente, não vos ache dormindo.
[37] O que, porém, vos digo, digo a todos: vigiai!

[31] Небето и земята ще преминат, но Моите думи няма да преминат.
[32] А за онзи ден или час никой не знае – нито ангелите на небесата, нито Синът, а само Отец.
[33] Внимавайте, бдете и се молете; защото не знаете кога ще настане времето.
[34] Понеже това ще бъде, както човек, който отиде в чужбина, като остави къщата си и даде власт на слугите си – на всеки отделна работа, а на вратаря заповяда да бди.
[35] Затова бдете (защото не знаете кога ще дойде господарят на къщата – вечерта ли или посред нощ, или когато пеят петлите, или сутринта),
[36] да не би, като дойде неочаквано, да ви намери заспали.
[37] А каквото казвам на вас, на всички го казвам: Бдете!

Marcos 14

O plano para tirar a vida de Jesus

Mateus 26.1-5; Lucas 22.1-2

[1] Dali a dois dias, era a Páscoa e a Festa dos Pães Asmos; e os principais sacerdotes e os escribas procuravam como o prenderiam, à traição, e o matariam.

[2] Pois diziam: Não durante a festa, para que não haja tumulto entre o povo.

Jesus ungido em Betânia

Mateus 26.6-13; João 12.1-8

[3] Estando ele em Betânia, reclinado à mesa, em casa de Simão, o leproso, veio uma mulher trazendo um vaso de

Марк 14

Заговорът за убийството на Исус Христос

[1] А след два дни щеше да бъде Пасхата и празникът на безквасните хлябове; и главните свещеници и книжниците търсеха случай да Го уловят с хитрост и да Го погубят.
[2] Защото си казваха: Да не стане на празника, за да не се надигне вълнение между народа.

[3] И когато Той беше във Витания и седеше на трапезата в къщата на Симон Прокажения, дойде една жена, която

alabastro com preciosíssimo perfume de nardo puro; e, quebrando o alabastro, derramou o bálsamo sobre a cabeça de Jesus.

имаше алабастрен съд с миро от чист и скъпоценен нард; и като счупи съда, изля мирото на главата Му.

4 Indignaram-se alguns entre si e diziam: Para que este desperdício de bálsamo?

4 А имаше някои, които негодуваха и говореха помежду си: Защо така се прахоса мирото?

5 Porque este perfume poderia ser vendido por mais de trezentos denários e dar-se aos pobres. E murmuravam contra ela.

5 Защото това миро можеше да се продаде за повече от триста динария и парите да се раздадат на сиромасите. И негодуваха против нея.

6 Mas Jesus disse: Deixai-a; por que a molestais? Ela praticou boa ação para comigo.

6 Но Исус каза: Оставете я. Защо ѝ досаждате? Тя извърши добро дело за Мене.

7 Porque os pobres, sempre os tendes convosco e, quando quiserdes, podeis fazer-lhes bem, mas a mim nem sempre me tendes.

7 Защото сиромасите всякога са между вас и когато искате, можете да им направите добро; но Аз не винаги съм между вас.

8 Ela fez o que pôde: antecipou-se a ungir-me para a sepultura.

8 Тя извърши това, което можеше; предварително помаза тялото Ми за погребение.

9 Em verdade vos digo: onde for pregado em todo o mundo o evangelho, será também contado o que ela fez, para memória sua.

9 Истина ви казвам: Където и да се проповядва благовестието по целия свят, ще се разказва за неин спомен и за това, което тя направи.

O pacto da traição

Mateus 26.14-16; Lucas 22.3-6

Предателството на Юда

10 E Judas Iscariotes, um dos doze, foi ter com os principais sacerdotes, para lhes entregar Jesus.

10 Тогава Юда Искариотски, онзи, който беше един от дванадесетте, отиде при главните свещеници, за да им Го предаде.

11 Eles, ouvindo-o, alegraram-se e lhe prometeram dinheiro; nesse meio tempo, buscava ele uma boa ocasião para o entregar.

11 Те, като чуха, се зарадваха и обещаха да му дадат пари. И той търсеше сгоден случай да Го предаде.

Os discípulos preparam a Páscoa

Mateus 26.17-19; Lucas 22.7-13

Тайната вечеря

[12] E, no primeiro dia da Festa dos Pães Asmos, quando se fazia o sacrifício do cordeiro pascal, disseram-lhe seus discípulos: Onde queres que vamos fazer os preparativos para comeres a Páscoa?

[12] А на първия ден на празника набезквасните хлябове, когато колеха жертви за Пасхата, учениците Му казаха: Къде искаш да отидем и приготвим, за да ядеш Пасхата?

[13] Então, enviou dois dos seus discípulos, dizendo-lhes: Ide à cidade, e vos sairá ao encontro um homem trazendo um cântaro de água;

[13] И Той изпрати двама от учениците Си и им каза: Идете в града и ще ви срещне човек, който носи стомна с вода; вървете след него.

[14] segui-o e dizei ao dono da casa onde ele entrar que o Mestre pergunta: Onde é o meu aposento no qual hei de comer a Páscoa com os meus discípulos?

[14] И където влезе, кажете на стопанина на тази къща: Учителят каза: Къде е приготвената за Мене гостна стая, където ще ям Пасхата с учениците Си?

[15] E ele vos mostrará um espaçoso cenáculo mobilado e pronto; ali fazei os preparativos.

[15] И той ще ви посочи една голяма горна стая, постлана и готова; там ни пригответе.

[16] Saíram, pois, os discípulos, foram à cidade e, achando tudo como Jesus lhes tinha dito, prepararam a Páscoa.

[16] И така, учениците излязоха и дойдоха в града; и намериха както беше им казал; и приготвиха Пасхата.

O traidor é indicado

Mateus 26.20-25

[17] Ao cair da tarde, foi com os doze.

[17] След като се свечери, Той дойде с дванадесетте.

[18] Quando estavam à mesa e comiam, disse Jesus: Em verdade vos digo que um dentre vós, o que come comigo, me trairá.

[18] И когато седяха на трапезата и ядяха, Исус каза: Истина ви казвам: Един от вас, който яде с Мене, ще Ме предаде.

[19] E eles começaram a entristecer-se e a dizer-lhe, um após outro: Porventura, sou eu?

[19] Те започнаха да скърбят и да Му казват един след друг: Да не съм аз?

[20] Respondeu-lhes: É um dos doze, o que mete comigo a mão no prato.

[20] А Той им каза: Един от дванадесетте е, който топи заедно с Мене в блюдото.

[21] Pois o Filho do Homem vai, como está escrito a seu respeito; mas ai daquele por intermédio de quem o Filho do Homem está sendo traído! Melhor lhe fora não haver nascido!

[21] Защото Човешкият Син отива, както е писано за Него; но горко на този човек, чрез когото Човешкият Син бива предаден! Добре би било за този човек, ако не бе се родил.

A Ceia do Senhor

Mateus 26.26-30; Lucas 22.19-23; 1 Coríntios 11.23-25

22 E, enquanto comiam, tomou Jesus um pão e, abençoando-o, o partiu e lhes deu, dizendo: Tomai, isto é o meu corpo.

22 И когато ядяха, Исус взе хляб и като благослови, разчупи, даде им и каза: Вземете яжте; това е Моето тяло.

23 A seguir, tomou Jesus um cálice e, tendo dado graças, o deu aos seus discípulos; e todos beberam dele.

23 Взе и чашата, благослови и им даде; и те всички пиха от нея.

24 Então, lhes disse: Isto é o meu sangue, o sangue da [nova] aliança, derramado em favor de muitos.

24 И им каза: Това е Моята кръв на новия завет, която се пролива за мнозина.

25 Em verdade vos digo que jamais beberei do fruto da videira, até àquele dia em que o hei de beber, novo, no reino de Deus.

25 Истина ви казвам, че вече няма да пия от плода на лозата до онзи ден, когато ще го пия нов в Божието царство.

26 Tendo cantado um hino, saíram para o monte das Oliveiras.

26 И като изпяха химн, излязоха на Елеонския хълм.

Pedro é avisado

Mateus 26.31-35; Lucas 22.31-34; João 13.36-38

27 Então, lhes disse Jesus: Todos vós vos escandalizareis, porque está escrito: Ferirei o pastor, e as ovelhas ficarão dispersas.

27 И Исус им каза: Вие всички ще се съблазните поради Мене тази нощ; защото е писано: „Ще поразя пастира и овцете ще се разпръснат."

28 Mas, depois da minha ressurreição, irei adiante de vós para a Galiléia.

28 А след възкресението Си ще отида преди вас в Галилея.

29 Disse-lhe Pedro: Ainda que todos se escandalizem, eu, jamais!

29 А Петър Му каза: Дори и всички да се съблазнят, аз обаче няма.

Предсказанието на Исус Христос за отричането на ап. Петър

30 Respondeu-lhe Jesus: Em verdade te digo que hoje, nesta noite, antes que duas vezes cante o galo, tu me negarás três vezes.

30 Исус му каза: Истина ти казвам, че днес, тази нощ, преди петелът да изпее два пъти, ти три пъти ще се отречеш от Мен.

31 Mas ele insistia com mais veemência: Ainda que me seja necessário morrer contigo, de nenhum modo te negarei. Assim disseram todos.

31 А той още по-разпалено говореше: Ако стане нужда и да умра с Тебе, пак няма да се отрека от Тебе. Същото казаха и другите.

Jesus no Getsêmani

Mateus 26.36-46; Lucas 22.39-46

Молитва в Гетсиманската градина

[32] Então, foram a um lugar chamado Getsêmani; ali chegados, disse Jesus a seus discípulos: Assentai-vos aqui, enquanto eu vou orar.

[32] Отидоха на едно място, наречено Гетсимания; и Той каза на учениците Си: Стойте тук, докато се помоля.

[33] E, levando consigo a Pedro, Tiago e João, começou a sentir-se tomado de pavor e de angústia.

[33] И взе със Себе Си Петър, Яков и Йоан; и започна да се ужасява и измъчва.

[34] E lhes disse: A minha alma está profundamente triste até à morte; ficai aqui e vigiai.

[34] И им каза: Душата Ми е прескръбна до смърт; постойте тук и бдете.

[35] E, adiantando-se um pouco, prostrou-se em terra; e orava para que, se possível, lhe fosse poupada aquela hora.

[35] И като отиде малко напред, падна на земята; и се молеше, ако е възможно, да Го отмине този час, като казваше:

[36] E dizia: Aba, Pai, tudo te é possível; passa de mim este cálice; contudo, não seja o que eu quero, e sim o que tu queres.

[36] Авва, Отче, за Тебе всичко е възможно; отмини Ме с тази чаша; не обаче както Аз искам, но както Тиискаш.

[37] Voltando, achou-os dormindo; e disse a Pedro: Simão, tu dormes? Não pudeste vigiar nem uma hora?

[37] И дойде, намери ги заспали; и каза на Петър: Симоне, спиш ли? Не можа ли един час да бдиш?

[38] Vigiai e orai, para que não entreis em tentação; o espírito, na verdade, está pronto, mas a carne é fraca.

[38] Бдете и се молете, за да не паднете в изкушение. Духът е бодър, а тялото – немощно.

[39] Retirando-se de novo, orou repetindo as mesmas palavras.

[39] И пак отиде и се помоли, като каза същите думи.

[40] Voltando, achou-os outra vez dormindo, porque os seus olhos estavam pesados; e não sabiam o que lhe responder.

[40] И като дойде пак, намери ги заспали, защото очите им бяха натежали; и не знаеха какво да Му отговорят.

[41] E veio pela terceira vez e disse-lhes: Ainda dormis e repousais! Basta! Chegou a hora; o Filho do Homem está sendo entregue nas mãos dos pecadores.

[41] И дойде трети път и им каза: Още ли спите и почивате? Достатъчно! Дойде часът! Ето, Човешкият Син бива предаден в ръцете на грешниците.

[42] Levantai-vos, vamos! Eis que o traidor se aproxima.

[42] Станете да вървим; ето, приближи се онзи, който Ме предава.

Jesus é preso

Mateus 26.47-56; Lucas 22.47-53; João 18.1-11

Залавянето на Исус Христос

43 E logo, falava ele ainda, quando chegou Judas, um dos doze, e com ele, vinda da parte dos principais sacerdotes, escribas e anciãos, uma turba com espadas e porretes.

44 Ora, o traidor tinha-lhes dado esta senha: Aquele a quem eu beijar, é esse; prendei-o e levai-o com segurança.

45 E, logo que chegou, aproximando-se, disse-lhe: Mestre! E o beijou.

46 Então, lhe deitaram as mãos e o prenderam.

47 Nisto, um dos circunstantes, sacando da espada, feriu o servo do sumo sacerdote e cortou-lhe a orelha.

48 Disse-lhes Jesus: Saístes com espadas e porretes para prender-me, como a um salteador?

49 Todos os dias eu estava convosco no templo, ensinando, e não me prendestes; contudo, é para que se cumpram as Escrituras.

50 Então, deixando-o, todos fugiram.

Jesus seguido por um jovem

51 Seguia-o um jovem, coberto unicamente com um lençol, e lançaram-lhe a mão.

52 Mas ele, largando o lençol, fugiu desnudo.

Jesus perante o Sinédrio

Mateus 26.57-68; Lucas 22.63-71

53 E levaram Jesus ao sumo sacerdote, e reuniram-se todos os principais sacerdotes, os anciãos e os escribas.

43 И веднага, докато Той говореше, дойде Юда, един от дванадесетте, и с него едно множество с мечове и сопи, изпратени от главните свещеници, книжниците и старейшините.

44 А онзи, който Го предаваше, беше им дал знак, като каза: Когото целуна за поздрав – Той е; хванете Го и Го заведете, като Го пазите здраво.

45 И когато дойде, веднага се приближи до Него и каза: Учителю! И Го целуна.

46 И те сложиха ръце на Него и Го хванаха.

47 А един от стоящите там измъкна меча си, удари слугата на първосвещеника и му отсече ухото.

48 Исус заговори и им каза: Като срещу разбойник ли сте излезли с мечове и сопи да Ме уловите?

49 Всеки ден бях при вас и поучавах в храма, и не Ме хванахте; но това стана, за да се сбъднат Писанията.

50 Тогава всички Го оставиха и се разбягаха.

51 И един младеж Го следваше, обвит с плащеница на голо; и те го хванаха.

52 А той, като остави плащеницата, избяга гол.

Исус Христос на съд пред Синедриона

53 И заведоха Исус при първосвещеника, при когото се събраха и всички главни свещеници, и старейшините, и книжниците.

[54] Pedro seguira-o de longe até ao interior do pátio do sumo sacerdote e estava assentado entre os serventuários, aquentando-se ao fogo.

[54] А Петър Го беше следвал отдалеч до вътре в двора на първосвещеника и седеше заедно със слугите, и се грееше на огъня.

[55] E os principais sacerdotes e todo o Sinédrio procuravam algum testemunho contra Jesus para o condenar à morte e não achavam.

[55] И главните свещеници и целият Синедрион търсеха свидетелство против Исус, за да Го предадат на смърт, но не намериха.

[56] Pois muitos testemunhavam falsamente contra Jesus, mas os depoimentos não eram coerentes.

[56] Защото мнозина лъжесвидетелстваха против Него, но свидетелствата им се различаваха.

[57] E, levantando-se alguns, testificavam falsamente, dizendo:

[57] После някои станаха и лъжесвидетелстваха против Него, като казаха:

[58] Nós o ouvimos declarar: Eu destruirei este santuário edificado por mãos humanas e, em três dias, construirei outro, não por mãos humanas.

[58] Ние Го чухме да казва: Аз ще разруша този ръкотворен храм и за три дни ще съградя друг, неръкотворен.

[59] Nem assim o testemunho deles era coerente.

[59] Но и в това свидетелствата им се различаваха.

[60] Levantando-se o sumo sacerdote, no meio, perguntou a Jesus: Nada respondes ao que estes depõem contra ti?

[60] Тогава първосвещеникът се изправи насред Синедриона и попита Исус: Нищо ли не отговаряш? Какво свидетелстват тези против Теб?

[61] Ele, porém, guardou silêncio e nada respondeu. Tornou a interrogá-lo o sumo sacerdote e lhe disse: És tu o Cristo, o Filho do Deus Bendito?

[61] А Той мълчеше и не отговори нищо. Първосвещеникът пак Го попита: Ти ли си Христос, Син на Благословения?

[62] Jesus respondeu: Eu sou, e vereis o Filho do Homem assentado à direita do Todo-Poderoso e vindo com as nuvens do céu.

[62] А Исус каза: Аз съм; и ще видите Човешкия Син, седящ отдясно на Всесилния и идещ с небесните облаци.

[63] Então, o sumo sacerdote rasgou as suas vestes e disse: Que mais necessidade temos de testemunhas?

[63] Тогава първосвещеникът раздра дрехите си и каза: Каква нужда имаме вече от свидетели?

[64] Ouvistes a blasfêmia; que vos parece? E todos o julgaram réu de morte.

[65] Puseram-se alguns a cuspir nele, a cobrir-lhe o rosto, a dar-lhe murros e a dizer-lhe: Profetiza! E os guardas o tomaram a bofetadas.

Pedro nega a Jesus

Mateus 26.69-75; Lucas 22.54-62; João 18.15-18,25-27

[66] Estando Pedro embaixo no pátio, veio uma das criadas do sumo sacerdote

[67] e, vendo a Pedro, que se aquentava, fixou-o e disse: Tu também estavas com Jesus, o Nazareno.

[68] Mas ele o negou, dizendo: Não o conheço, nem compreendo o que dizes. E saiu para o alpendre. [E o galo cantou.]

[69] E a criada, vendo-o, tornou a dizer aos circunstantes: Este é um deles.

[70] Mas ele outra vez o negou. E, pouco depois, os que ali estavam disseram a Pedro: Verdadeiramente, és um deles, porque também tu és galileu.

[71] Ele, porém, começou a praguejar e a jurar: Não conheço esse homem de quem falais!

[72] E logo cantou o galo pela segunda vez. Então, Pedro se lembrou da palavra que Jesus lhe dissera: Antes que duas vezes cante o galo, tu me negarás três vezes. E, caindo em si, desatou a chorar.

Marcos 15

Jesus perante Pilatos

Mateus 27.1-2,11-26; Lucas 23.1-7,13-25; João 18.28—19.16

[64] Чухте богохулството; как ви се вижда? И те всички Го осъдиха, че заслужава смъртно наказание.

[65] И някои започнаха да Го заплюват, да Му закриват лицето, да Го блъскат и да Му казват: Познай! И служителите, като Го хванаха, Му удряха плесници.

Отричането на ап. Петър

[66] И когато Петър беше долу, на двора, дойде една от слугините на първосвещеника;

[67] и като видя Петър, че се грее, вгледа се в него и каза: И ти беше с Исус Назарянина.

[68] А той се отрече и каза: Нито зная, нито разбирам какво говориш. И излезе вън в преддверието и петелът пропя.

[69] Но слугинята го видя и пак започна да казва на стоящите там: Този е от тях.

[70] А той пак се отрече. След малко стоящите там пак казаха на Петър: Наистина си от тях, защото си галилеянин и говорът те издава.

[71] А той започна да проклина и да се кълне: Не познавам Този човек, за Когото говорите.

[72] И начаса петелът пропя втори път. И Петър си спомни думите, които Исус му беше казал: Преди петелът да пропее два пъти, три пъти ще се отречеш от Мен. И като се замисли за това, заплака.

Марк 15

Исус пред Пилат

[1] Logo pela manhã, entraram em conselho os principais sacerdotes com os anciãos, os escribas e todo o Sinédrio; e, amarrando a Jesus, levaram-no e o entregaram a Pilatos.

[1]И на сутринта главните свещеници със старейшините и книжниците и целият Синедрион незабавно свикаха съвещание и като вързаха Исус, отведоха Го и Го предадоха на Пилат.

[2] Pilatos o interrogou: És tu o rei dos judeus? Respondeu Jesus: Tu o dizes.

[2] И Пилат Го попита: Ти ли си Юдейският Цар? А Той му отговори: Ти казваш.

[3] Então, os principais sacerdotes o acusavam de muitas coisas.

[3] И главните свещеници Го обвиняваха в много неща.

[4] Tornou Pilatos a interrogá-lo: Nada respondes? Vê quantas acusações te fazem!

[4] А Пилат пак Го попита: Нищо ли не отговаряш? Виж за колко неща Те обвиняват!

[5] Jesus, porém, não respondeu palavra, a ponto de Pilatos muito se admirar.

[5] Но Исус вече нищо не отговори, така че Пилат се чудеше.

[6] Ora, por ocasião da festa, era costume soltar ao povo um dos presos, qualquer que eles pedissem.

[6] А на всеки празник той им пускаше по един затворник, за когото отправеха прошение.

[7] Havia um, chamado Barrabás, preso com amotinadores, os quais em um tumulto haviam cometido homicídio.

[7] А имаше един на име Варава, затворен заедно с онези бунтовници, които по време на бунта бяха извършили убийство.

[8] Vindo a multidão, começou a pedir que lhes fizesse como de costume.

[8] И народът се изкачи и започна да иска от Пилат да направи за тях, каквото имаше обичай да прави.

[9] E Pilatos lhes respondeu, dizendo: Quereis que eu vos solte o rei dos judeus?

[9] А Пилат им отговори: Искате ли да ви пусна Юдейския Цар

[10] Pois ele bem percebia que por inveja os principais sacerdotes lho haviam entregado.

[10] (понеже видя, че главните свещеници от завист Го бяха предали)?

[11] Mas estes incitaram a multidão no sentido de que lhes soltasse, de preferência, Barrabás.

[11] Но главните свещеници подбудиха народа да искат по-добре да им пусне Варава.

[12] Mas Pilatos lhes perguntou: Que farei, então, deste a quem chamais o rei dos judeus?
[13] Eles, porém, clamavam: Crucifica-o!
[14] Mas Pilatos lhes disse: Que mal fez ele? E eles gritavam cada vez mais: Crucifica-o!
[15] Então, Pilatos, querendo contentar a multidão, soltou-lhes Barrabás; e, após mandar açoitar a Jesus, entregou-o para ser crucificado.

Jesus entregue aos soldados
Mateus 27.27-31

[16] Então, os soldados o levaram para dentro do palácio, que é o pretório, e reuniram todo o destacamento.
[17] Vestiram-no de púrpura e, tecendo uma coroa de espinhos, lha puseram na cabeça.
[18] E o saudavam, dizendo: Salve, rei dos judeus!
[19] Davam-lhe na cabeça com um caniço, cuspiam nele e, pondo-se de joelhos, o adoravam.
[20] Depois de o terem escarnecido, despiram-lhe a púrpura e o vestiram com as suas próprias vestes. Então, conduziram Jesus para fora, com o fim de o crucificarem.

Simão leva a cruz de Jesus
Mateus 27.32; Lucas 23.26

[21] E obrigaram a Simão Cireneu, que passava, vindo do campo, pai de Alexandre e de Rufo, a carregar-lhe a cruz.

A crucificação
Mateus 27.33-44; Lucas 23.33-43; João 19.17-24

[12] Пилат пак им каза: Тогава какво да направя с Този, Когото наричате Юдейски Цар?
[13] А те пак изкрещяха: Разпъни Го!
[14] А Пилат им каза: Че какво зло е сторил? Но те още по-силно закрещяха: Разпъни Го!
[15] Тогава Пилат, като искаше да угоди на народа, пусна им Варава, а Исус бичува и Го предаде на разпятие.

Исус с трънен венец

[16] Войниците Го заведоха вътре в двора, т. е. в преторията, и свикаха цялата дружина.
[17] И Му облякоха пурпурна мантия, сплетоха и венец от тръни и Го положиха на главата Му.
[18] И започнаха да Го поздравяват: Здравей, Царю Юдейски!
[19] И Го удряха по главата с тръстикова пръчка, заплюваха Го и като коленичеха, кланяха Му се.
[20] След като Му се подиграха, съблякоха Му пурпурната мантия, облякоха Го в Неговите дрехи и Го изведоха навън да Го разпънат.

Разпятието

[21] И накараха да носи кръста Му някой си Симон Киринееца, баща на Александър и Руф, който минаваше на връщане от нива.

[22] E levaram Jesus para o Gólgota, que quer dizer Lugar da Caveira.
[23] Deram-lhe a beber vinho com mirra; ele, porém, não tomou.
[24] Então, o crucificaram e repartiram entre si as vestes dele, lançando-lhes sorte, para ver o que levaria cada um.
[25] Era a hora terceira quando o crucificaram.
[26] E, por cima, estava, em epígrafe, a sua acusação: O REI DOS JUDEUS.

[27] Com ele crucificaram dois ladrões, um à sua direita, e outro à sua esquerda.

[28] [E cumpriu-se a Escritura que diz: Com malfeitores foi contado.]

[29] Os que iam passando, blasfemavam dele, meneando a cabeça e dizendo: Ah! Tu que destróis o santuário e, em três dias, o reedificas!
[30] Salva-te a ti mesmo, descendo da cruz!
[31] De igual modo, os principais sacerdotes com os escribas, escarnecendo, entre si diziam: Salvou os outros, a si mesmo não pode salvar-se;
[32] desça agora da cruz o Cristo, o rei de Israel, para que vejamos e creiamos. Também os que com ele foram crucificados o insultavam.

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Lucas 23.44-49; João 19.28-30

[33] Chegada a hora sexta, houve trevas sobre toda a terra até a hora nona.

[22] И заведоха Исус на мястото Голгота, което значи Лобно място.
[23] И Му дадоха вино, смесено със смирна, но Той не прие.
[24] След като Го разпънаха, си разделиха дрехите Му и хвърлиха жребий за тях, кой какво да вземе.
[25] А беше третият час, когато Го разпънаха.
[26] А надписът на обвинението Му беше написан така: Юдейският Цар.
[27] И с Него разпънаха двама разбойника, един от дясната Му страна и един от лявата Му страна.
[28] И се изпълни Писанието, което казва: „И към беззаконниците беше причислен.“
[29] И които минаваха оттам, Го хулеха, като клатеха глави и казваха: Уха! Ти, Който разрушаваш храма и за три дни пак го съграждаш,
[30] спаси Себе Си и слез от кръста!
[31] Подобно и главните свещеници с книжниците Му се подиграваха, като казваха помежду си: Други е избавил, а пък Себе Си не може да избави!
[32] Нека Христос, Израилевият Цар, слезе сега от кръста, за да видим и да повярваме. И разпънатите с него Го ругаеха.

[33] А на шестия час настана тъмнина по цялата земя и продължи до деветия час.

34 À hora nona, clamou Jesus em alta voz: Eloí, Eloí, lamá sabactâni? Que quer dizer: Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste?

35 Alguns dos que ali estavam, ouvindo isto, diziam: Vede, chama por Elias!

36 E um deles correu a embeber uma esponja em vinagre e, pondo-a na ponta de um caniço, deu-lhe de beber, dizendo: Deixai, vejamos se Elias vem tirá-lo!

37 Mas Jesus, dando um grande brado, expirou.

38 E o véu do santuário rasgou-se em duas partes, de alto a baixo.

39 O centurião que estava em frente dele, vendo que assim expirara, disse: Verdadeiramente, este homem era o Filho de Deus.

40 Estavam também ali algumas mulheres, observando de longe; entre elas, Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago, o menor, e de José, e Salomé;

41 as quais, quando Jesus estava na Galiléia, o acompanhavam e serviam; e, além destas, muitas outras que haviam subido com ele para Jerusalém.

O sepultamento de Jesus

Mateus 27.57-61; Lucas 23.50-56; João 19.38-42

42 Ao cair da tarde, por ser o dia da preparação, isto é, a véspera do sábado,

43 vindo José de Arimatéia, ilustre membro do Sinédrio, que também esperava o reino de Deus, dirigiu-se

34 И на деветия час Исус извика със силен глас: Елои, Елои, лама савахтани?, което значи: Боже Мой, Боже Мой, защо си Ме оставил?

35 И някои от стоящите там, като чуха, казаха: Ето, вика Илия.

36 И един изтича, натопи гъба в оцет, надяна я на тръстикова пръчка и Му даде да пие, като казваше: Оставете Го! Да видим дали ще дойде Илия да Го снеме.

37 А Исус, като нададе силен вик, издъхна.

38 И завесата на храма се раздра на две, от горе до долу.

39 А стотникът, който стоеше срещу Него, като видя, че така извика и издъхна, каза: Наистина Този човек беше Божий Син.

40 Имаше още и жени, които гледаха отдалеч, между които бяха и Мария Магдалена и Мария, майката на малкия Яков и на Йосия, и Саломия;

41 които, когато беше в Галилея, вървяха след Исус и Му служеха; имаше и много други жени, които бяха дошли с Него в Йерусалим.

Погребението на Исус

42 И когато вече се свечери, понеже беше Денят на Приготовлението, т. е. преди събота,

43 дойде Йосиф от Ариматея, един почтен съветник, който и сам очакваше Божието царство, и се осмели да влезе при Пилат и да поиска тялото на Исус.

resolutamente a Pilatos e pediu o corpo de Jesus.

44 Mas Pilatos admirou-se de que ele já tivesse morrido. E, tendo chamado o centurião, perguntou-lhe se havia muito que morrera.

44 А Пилат се учуди, че вече е умрял, и като повика стотника, попита го дали е мъртъв от дълго време.

45 Após certificar-se, pela informação do comandante, cedeu o corpo a José.

45 И като разбра от стотника, отстъпи тялото на Йосиф.

46 Este, baixando o corpo da cruz, envolveu-o em um lençol que comprara e o depositou em um túmulo que tinha sido aberto numa rocha; e rolou uma pedra para a entrada do túmulo.

46 И той купи плащеница и като Го сне, обви Го в плащеницата и Го положи в гроб, който беше изсечен в скала, и сложи камък върху гробната врата.

47 Ora, Maria Madalena e Maria, mãe de José, observaram onde ele foi posto.

47 А Мария Магдалена и Мария, Йосиевата майка, гледаха къде Го полагат.

Marcos 16

A ressurreição de Jesus

Mateus 28.1-10; Lucas 24.1-12; João 20.1-10

Марк 16

Възкресението на Исус Христос

1 Passado o sábado, Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago, e Salomé, compraram aromas para irem embalsamá-lo.

1 А когато се мина съботата, Мария Магдалена, Мария, майката на Яков, и Саломия купиха благоуханни масла, за да отидат и Го помажат.

2 E, muito cedo, no primeiro dia da semana, ao despontar do sol, foram ao túmulo.

2 И в първия ден на седмицата дойдоха на гроба много рано, когато изгря слънцето.

3 Diziam umas às outras: Quem nos removerá a pedra da entrada do túmulo?

3 И говореха помежду си: Кой ще ни отвали камъка от гробната врата? Защото беше твърде голям.

4 E, olhando, viram que a pedra já estava removida; pois era muito grande.

4 А като повдигнаха очи, видяха, че камъкът беше отвален.

5 Entrando no túmulo, viram um jovem assentado ao lado direito, vestido de branco, e ficaram surpreendidas e atemorizadas.

5 И като влязоха в гроба, видяха, че един юноша седеше отдясно, облечен в дълга бяла дреха, и много се уплашиха.

[6] Ele, porém, lhes disse: Não vos atemorizeis; buscais a Jesus, o Nazareno, que foi crucificado; ele ressuscitou, não está mais aqui; vede o lugar onde o tinham posto.

[6] А той им каза: Не се плашете; вие търсите Исус Назарянина, Разпънатия. Той възкръсна! Няма Го тук; ето мястото, където Го положиха.

[7] Mas ide, dizei a seus discípulos e a Pedro que ele vai adiante de vós para a Galiléia; lá o vereis, como ele vos disse.

[7] Но идете, кажете на учениците Му и на Петър, че Той отива преди вас в Галилея; там ще Го видите, както ви каза.

[8] E, saindo elas, fugiram do sepulcro, porque estavam possuídas de temor e de assombro; e, de medo, nada disseram a ninguém.

[8] И те излязоха и побегнаха от гроба, понеже трепет и ужас ги бяха обзели; и на никого нищо не казаха, защото се бояха.

Jesus aparece a Maria Madalena

João 20.11-18

[9] Havendo ele ressuscitado de manhã cedo no primeiro dia da semana, apareceu primeiro a Maria Madalena, da qual expelira sete demônios.

[9] И като възкръсна рано в първия ден на седмицата, Исус се яви първо на Мария Магдалена, от която беше изгонил седем зли духа.

[10] E, partindo ela, foi anunciá-lo àqueles que, tendo sido companheiros de Jesus, se achavam tristes e choravam.

[10] Тя отиде и извести на тези, които Го бяха придружавали, които Го жалееха и плачеха.

[11] Estes, ouvindo que ele vivia e que fora visto por ela, não acreditaram.

[11] Но те, като чуха, че бил жив и че тя Го видяла, не повярваха.

Jesus aparece a dois de seus discípulos

Lucas 24.13-35

[12] Depois disto, manifestou-se em outra forma a dois deles que estavam de caminho para o campo.

[12] След това Исус се яви в друг образ на двама от тях, когато вървяха, като отиваха в едно село.

[13] E, indo, eles o anunciaram aos demais, mas também a estes dois eles não deram crédito.

[13] И те отидоха и известиха на другите; но и на тях не повярваха.

A ordem para a evangelização

[14] Finalmente, apareceu Jesus aos onze, quando estavam à mesa, e censurou-lhes a incredulidade e dureza de coração, porque

[14] После се яви на самите единадесет ученика, когато бяха на трапезата, и ги смъмра за неверието и коравосърдечието им, защото не

não deram crédito aos que o tinham visto já ressuscitado.

[15] E disse-lhes: Ide por todo o mundo e pregai o evangelho a toda criatura.

[16] Quem crer e for batizado será salvo; quem, porém, não crer será condenado.

[17] Estes sinais hão de acompanhar aqueles que crêem: em meu nome, expelirão demônios; falarão novas línguas;

[18] pegarão em serpentes; e, se alguma coisa mortífera beberem, não lhes fará mal; se impuserem as mãos sobre enfermos, eles ficarão curados.

A ascensão de Jesus

Lucas 24.50-53; Atos 1.6-11

[19] De fato, o SENHOR Jesus, depois de lhes ter falado, foi recebido no céu e assentou-se à destra de Deus.

[20] E eles, tendo partido, pregaram em toda parte, cooperando com eles o SENHOR e confirmando a palavra por meio de sinais, que se seguiam.

повярваха на тези, които Го бяха видели възкръснал.

[15] И Исус им каза: Идете по целия свят и проповядвайте благовестието на всяко създание.

[16] Който повярва и се кръсти, ще бъде спасен; а който не повярва, ще бъде осъден.

[17] И тези знамения ще придружават повярвалите: в Мое име бесове ще изгонват; нови езици ще говорят;

[18] змии ще хващат; а ако изпият нещо смъртоносно, то никак няма да ги повреди; на болни ще полагат ръце и те ще оздравяват.

Възнесението на Исус

[19] И така, след като им говорѝ, Господ Исус се възнесе на небето и седна отдясно на Бога.

[20] А те излязоха и проповядваха навсякъде, като Господ им съдействаше и потвърждаваше словото със знаменията, които ги придружаваха.

O evangelho segundo Lucas	Лука

Lucas 1

Prefácio

[1] Visto que muitos houve que empreenderam uma narração coordenada dos fatos que entre nós se realizaram,
[2] conforme nos transmitiram os que desde o princípio foram deles testemunhas oculares e ministros da palavra,
[3] igualmente a mim me pareceu bem, depois de acurada investigação de tudo desde sua origem, dar-te por escrito, excelentíssimo Teófilo, uma exposição em ordem,
[4] para que tenhas plena certeza das verdades em que foste instruído.

Zacarias e Isabel

[5] Nos dias de Herodes, rei da Judéia, houve um sacerdote chamado Zacarias, do turno de Abias. Sua mulher era das filhas de Arão e se chamava Isabel.
[6] Ambos eram justos diante de Deus, vivendo irrepreensivelmente em todos os preceitos e mandamentos do SENHOR.

[7] E não tinham filhos, porque Isabel era estéril, sendo eles avançados em dias.

Predições referentes a João Batista

[8] Ora, aconteceu que, exercendo ele diante de Deus o sacerdócio na ordem do seu turno, coube-lhe por sorte,
[9] segundo o costume sacerdotal, entrar no santuário do SENHOR para queimar o incenso;

Лука 1

Предсказанието за рождението на Йоан Кръстител

[1] Понеже мнозина предприеха да съчинят повест за съвършено потвърдените между нас събития,
[2] както ни ги предадоха онези, които отначало са били очевидци и служители на словото,

[3] видя се добре и на мене, който изследвах подробно всичко отначало, да ти пиша наред за това, почтени Теофиле,

[4] за да познаеш достоверността на това, в което си бил поучаван.

[5] В дните на Юдейския цар Ирод имаше един свещеник от Авиевия отряд на име Захария; и жена му беше от Аароновите потомци и се казваше Елисавета.
[6] Те и двамата бяха праведни пред Бога, като ходеха непорочно във всички Господни заповеди и наредби.
[7] Но нямаха дете, понеже Елисавета беше бездетна, а и двамата бяха в напреднала възраст.

[8] И той, като свещенодействаше пред Бога по реда на своя отряд,

[9] по обичая на свещеничеството, на него се падна по жребий да влезе в Господния храм и да кади.

[10] e, durante esse tempo, toda a multidão do povo permanecia da parte de fora, orando.

[10] И в часа на каденето цялото множество народ се молеше отвън.

[11] E eis que lhe apareceu um anjo do SENHOR, em pé, à direita do altar do incenso.

[11] Тогава му се яви ангел от Господа, който стоеше отдясно на кадилния олтар.

[12] Vendo-o, Zacarias turbou-se, e apoderou-se dele o temor.

[12] И Захария, като го видя, смути се и страх го обзе.

[13] Disse-lhe, porém, o anjo: Zacarias, não temas, porque a tua oração foi ouvida; e Isabel, tua mulher, te dará à luz um filho, a quem darás o nome de João.

[13] Но ангелът му каза: Не бой се, Захария, защото твоята молитва е чута и жена ти Елисавета ще ти роди син, когото ще наречеш Йоан.

[14] Em ti haverá prazer e alegria, e muitos se regozijarão com o seu nascimento.

[14] Той ще ти бъде за радост и веселие; и мнозина ще се зарадват за неговото раждане.

[15] Pois ele será grande diante do SENHOR, não beberá vinho nem bebida forte e será cheio do Espírito Santo, já do ventre materno.

[15] Защото ще бъде велик пред Господа; вино и сикера няма да пие; и ще се изпълни със Святия Дух още от майчината си утроба.

[16] E converterá muitos dos filhos de Israel ao SENHOR, seu Deus.

[16] И ще обърне мнозина от израилтяните към Господа, техния Бог.

[17] E irá adiante do SENHOR no espírito e poder de Elias, para converter o coração dos pais aos filhos, converter os desobedientes à prudência dos justos e habilitar para o SENHOR um povo preparado.

[17] Той ще върви пред Него в духа и силата на Илия, за да обърне сърцата на бащите към децата и непокорните към мъдростта на праведните, да приготви за Господа благоразположен народ.

[18] Então, perguntou Zacarias ao anjo: Como saberei isto? Pois eu sou velho, e minha mulher, avançada em dias.

[18] А Захария каза на ангела: Как ще се уверя в това, защото аз съм стар, а и жена ми е в напреднала възраст?

[19] Respondeu-lhe o anjo: Eu sou Gabriel, que assisto diante de Deus, e fui enviado para falar-te e trazer-te estas boas-novas.

[19] Ангелът му отговори: Аз съм Гавриил, който стои пред Бога, и съм изпратен да ти говоря и да ти благовестя това.

[20] Todavia, ficarás mudo e não poderás falar até ao dia em que estas coisas venham

[20] И, ето, ще млъкнеш и няма да можеш да говориш до деня, когато ще се сбъдне

a realizar-se; porquanto não acreditaste nas minhas palavras, as quais, a seu tempo, se cumprirão.

21 O povo estava esperando a Zacarias e admirava-se de que tanto se demorasse no santuário.

22 Mas, saindo ele, não lhes podia falar; então, entenderam que tivera uma visão no santuário. E expressava-se por acenos e permanecia mudo.

23 Sucedeu que, terminados os dias de seu ministério, voltou para casa.

A felicidade de Isabel

24 Passados esses dias, Isabel, sua mulher, concebeu e ocultou-se por cinco meses, dizendo:

25 Assim me fez o SENHOR, contemplando-me, para anular o meu opróbrio perante os homens.

Predito o nascimento de Jesus

26 No sexto mês, foi o anjo Gabriel enviado, da parte de Deus, para uma cidade da Galiléia, chamada Nazaré,

27 a uma virgem desposada com certo homem da casa de Davi, cujo nome era José; a virgem chamava-se Maria.

28 E, entrando o anjo aonde ela estava, disse: Alegra-te, muito favorecida! O SENHOR é contigo.

29 Ela, porém, ao ouvir esta palavra, perturbou-se muito e pôs-se a pensar no que significaria esta saudação.

30 Mas o anjo lhe disse: Maria, não temas; porque achaste graça diante de Deus.

това, защото не повярва на думите ми, които ще се изпълнят своевременно.

21 И народът чакаше Захария и се чудеше, че се бави в храма.

22 А когато излезе, той не можеше да проговори; и те разбраха, че е видял видение в храма, защото той им правеше знаци и оставаше ням.

23 И като изтекоха дните на службата му в храма, той си отиде у дома.

24 А след тези дни жена му Елисавета зачена; и се криеше пет месеца, като казваше:

25 Така ми стори Господ в дните, когато погледна милостиво, за да отнеме от човеците причината да ме укоряват.

Благовещение

26 А в шестия месец ангел Гавриил бе изпратен от Бога в галилейския град, наречен Назарет,

27 при една девица, сгодена за мъж на име Йосиф, от Давидовия дом; а името на девицата бе Мария.

28 И като дойде ангелът при нея, каза: Здравей, благодатна ! Господ е с тебе; благословена си ти между жените.

29 А тя много се смути от думите му и си размишляваше какъв ли ще е този поздрав.

30 И ангелът каза: Не бой се, Мария, защото си придобила Божието благоволение.

[31] Eis que conceberás e darás à luz um filho, a quem chamarás pelo nome de Jesus.
[32] Este será grande e será chamado Filho do Altíssimo; Deus, o SENHOR, lhe dará o trono de Davi, seu pai;
[33] ele reinará para sempre sobre a casa de Jacó, e o seu reinado não terá fim.
[34] Então, disse Maria ao anjo: Como será isto, pois não tenho relação com homem algum?
[35] Respondeu-lhe o anjo: Descerá sobre ti o Espírito Santo, e o poder do Altíssimo te envolverá com a sua sombra; por isso, também o ente santo que há de nascer será chamado Filho de Deus.
[36] E Isabel, tua parenta, igualmente concebeu um filho na sua velhice, sendo este já o sexto mês para aquela que diziam ser estéril.
[37] Porque para Deus não haverá impossíveis em todas as suas promessas.
[38] Então, disse Maria: Aqui está a serva do SENHOR; que se cumpra em mim conforme a tua palavra. E o anjo se ausentou dela.

Maria visita a Isabel

[39] Naqueles dias, dispondo-se Maria, foi apressadamente à região montanhosa, a uma cidade de Judá,
[40] entrou na casa de Zacarias e saudou Isabel.
[41] Ouvindo esta a saudação de Maria, a criança lhe estremeceu no ventre; então, Isabel ficou possuída do Espírito Santo.

[31] И, ето, ще заченеш в утробата си и ще родиш Син, Когото ще наречеш Исус.
[32] Той ще бъде велик и ще бъде наречен Син на Всевишния; и Господ Бог ще Му даде престола на баща Му Давид.
[33] Ще царува над Якововия дом до века; и царството Му няма да има край.
[34] А Мария каза на ангела: Как ще стане това, тъй като мъж не познавам?
[35] И ангелът отговори: Святият Дух ще дойде върху теб и силата на Всевишния ще те осени; затова и Святият, Който ще се роди от тебе, ще се нарече Божий Син.
[36] И, ето, твоята сродница Елисавета, и тя в старините си е заченала син; и това е шестият месец за нея, за която се казваше, че е бездетна.
[37] Защото за Бога няма нищо невъзможно.
[38] И Мария каза: Ето Господнята слугиня пред тебе; нека ми бъде според твоите думи. И ангелът си отиде от нея.

Посещението на Мария при Елисавета

[39] През тези дни Мария стана и отиде бързо към хълмистата страна, в един Юдейски град,
[40] и влезе в Захариевата къща, и поздрави Елисавета.
[41] И щом Елисавета чу поздрава на Мария, младенецът заигра в утробата; и Елисавета се изпълни със Святия Дух

42 E exclamou em alta voz: Bendita és tu entre as mulheres, e bendito o fruto do teu ventre!

43 E de onde me provém que me venha visitar a mãe do meu SENHOR?

44 Pois, logo que me chegou aos ouvidos a voz da tua saudação, a criança estremeceu de alegria dentro de mim.

45 Bem-aventurada a que creu, porque serão cumpridas as palavras que lhe foram ditas da parte do SENHOR.

O cântico de Maria

46 Então, disse Maria: A minha alma engrandece ao SENHOR,

47 e o meu espírito se alegrou em Deus, meu Salvador,

48 porque contemplou na humildade da sua serva. Pois, desde agora, todas as gerações me considerarão bem-aventurada,

49 porque o Poderoso me fez grandes coisas. Santo é o seu nome.

50 A sua misericórdia vai de geração em geração sobre os que o temem.

51 Agiu com o seu braço valorosamente; dispersou os que, no coração, alimentavam pensamentos soberbos.

52 Derribou do seu trono os poderosos e exaltou os humildes.

53 Encheu de bens os famintos e despediu vazios os ricos.

54 Amparou a Israel, seu servo, a fim de lembrar-se da sua misericórdia

42 и след като извика със силен глас, каза: Благословена си ти между жените и благословен е плодът на твоята утроба!

43 И откъде ми е тази чест, да дойде при мене майката на моя Господ?

44 Защото, ето, щом стигна гласът на твоя поздрав до ушите ми, младенецът заигра радостно в утробата ми.

45 И блажена е тази, която е повярвала, че ще се сбъдне казаното от Господа.

46 И Мария каза: Величае душата ми Господа

47 и зарадва се духът ми в Бога, Спасителя мой.

48 Защото погледна милостиво на ниското положение на слугинята Си; и, ето, отсега ще ме облажават всички родове.

49 Защото Всемогъщият извърши за мене велики дела; и свято е Неговото име.

50 И от родове в родове Неговата милост е върху онези, които се боят от Него.

51 Извърши силни дела със Своята ръка; разпръсна онези, които са горделиви в мислите на сърцето си.

52 Свали владетели от престолите им и издигна смирени.

53 Гладните напълни с блага, а богатите отпрати празни.

54 Помогна на слугата Си Израил, за да напомни да покаже Своята милост

55 a favor de Abraão e de sua descendência, para sempre, como prometera aos nossos pais.
56 Maria permaneceu cerca de três meses com Isabel e voltou para casa.

O nascimento de João Batista

57 A Isabel cumpriu-se o tempo de dar à luz, e teve um filho.
58 Ouviram os seus vizinhos e parentes que o SENHOR usara de grande misericórdia para com ela e participaram do seu regozijo.
59 Sucedeu que, no oitavo dia, foram circuncidar o menino e queriam dar-lhe o nome de seu pai, Zacarias.
60 De modo nenhum! Respondeu sua mãe. Pelo contrário, ele deve ser chamado João.
61 Disseram-lhe: Ninguém há na tua parentela que tenha este nome.
62 E perguntaram, por acenos, ao pai do menino que nome queria que lhe dessem.
63 Então, pedindo ele uma tabuinha, escreveu: João é o seu nome. E todos se admiraram.
64 Imediatamente, a boca se lhe abriu, e, desimpedida a língua, falava louvando a Deus.
65 Sucedeu que todos os seus vizinhos ficaram possuídos de temor, e por toda a região montanhosa da Judéia foram divulgadas estas coisas.
66 Todos os que as ouviram guardavam-nas no coração, dizendo: Que virá a ser, pois, este menino? E a mão do SENHOR estava com ele.

O cântico de Zacarias

55 (както беше говорил на бащите ни) към Авраам и към неговото потомство до века.
56 А Мария, като преседя при нея около три месеца, се върна у дома си.

Рождението на Йоан Кръстител

57 А на Елисавета дойде времето да роди; и тя роди син.
58 И като чуха съседите и роднините, че Господ показал към нея велика милост, се радваха с нея.
59 И на осмия ден дойдоха да обрежат детенцето; и щяха да го нарекат Захария, по името на баща му.
60 Но майка му каза: Не, ще се нарече Йоан.
61 Казаха: Няма никой в рода ти, който се нарича с това име.
62 И запитаха баща му със знаци как би искал той да го нарекат.
63 А той поиска дъсчица и написа тези думи: Йоан му е името. И те всички се зачудиха.
64 И начаса устата му се отвори и езикът му се развърза, и той проговори и благославяше Бога.
65 И страх обзе всичките им съседи; и за всичко това се говореше по цялата хълмиста страна на Юдея.
66 И всички, като чуха, пазеха това в сърцата си, като казваха: Какво ли ще бъде това дете? Защото Господнята ръка беше с него.

[67] Zacarias, seu pai, cheio do Espírito Santo, profetizou, dizendo:

[67] Тогава баща му Захария се изпълни със Святия Дух и пророкува, като казваше:

[68] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, porque visitou e redimiu o seu povo,

[68] Благословен Господ, Израилевият Бог, защото посети Своя народ и извърши изкупление за него.

[69] e nos suscitou plena e poderosa salvação na casa de Davi, seu servo,

[69] И издигна рог на спасение за нас в дома на слугата Си Давид

[70] como prometera, desde a antiguidade, por boca dos seus santos profetas,

[70] (както е говорил чрез устата на святите Си пророци от вековете),

[71] para nos libertar dos nossos inimigos e das mãos de todos os que nos odeiam;

[71] избавление от неприятелите ни и от ръката на всички, които ни мразят,

[72] para usar de misericórdia com os nossos pais e lembrar-se da sua santa aliança

[72] за да покаже милост към бащите ни и да спомни святия Свой завет,

[73] e do juramento que fez a Abraão, o nosso pai,

[73] клетвата, с която се закле на баща ни Авраам:

[74] de conceder-nos que, livres das mãos de inimigos, o adorássemos sem temor,

[74] да даде на нас, освободени от ръката на неприятелите ни, да Му служим без страх,

[75] em santidade e justiça perante ele, todos os nossos dias.

[75] в святост и правда пред Него, през всичките си дни.

[76] Tu, menino, serás chamado profeta do Altíssimo, porque precederás o SENHOR, preparando-lhe os caminhos,

[76] Да! И ти, детенце, пророк на Всевишния ще се наречеш; защото ще вървиш пред Господа, за да приготвиш пътищата за Него.

[77] para dar ao seu povo conhecimento da salvação, no redimi-lo dos seus pecados,

[77] За да дадеш на Неговия народ да познае спасение чрез прощаване греховете им,

[78] graças à entranhável misericórdia de nosso Deus, pela qual nos visitará o sol nascente das alturas,

[78] поради съкровеното милосърдие на нашия Бог, с което ще ни посети зора отгоре,

[79] para alumiar os que jazem nas trevas e na sombra da morte, e dirigir os nossos pés pelo caminho da paz.

[79] за да осияе седящите в тъмнина и в смъртна сянка; така че да насочи стъпките ни в пътя на мира.

[80] O menino crescia e se fortalecia em espírito. E viveu nos desertos até ao dia em que havia de manifestar-se a Israel.

[80] А детенцето растеше и крепнеше по дух; и беше в пустинята до деня, когато се яви на Израил.

Lucas 2

Лука 2

O nascimento de Jesus Cristo

Mateus 1.18-25

Рождението на Исус Христос

[1] Naqueles dias, foi publicado um decreto de César Augusto, convocando toda a população do império para recensear-se.

[1] А в онези дни излезе заповед от Цезаря Август да се извърши преброяване по цялата земя.

[2] Este, o primeiro recenseamento, foi feito quando Quirino era governador da Síria.

[2] Това беше първото преброяване, откакто Квириний управляваше Сирия.

[3] Todos iam alistar-se, cada um à sua própria cidade.

[3] И всички отиваха да се записват, всеки в своя град.

[4] José também subiu da Galiléia, da cidade de Nazaré, para a Judéia, à cidade de Davi, chamada Belém, por ser ele da casa e família de Davi,

[4] И така, отиде и Йосиф от Галилея, от град Назарет, в Юдея, в Давидовия град, който се нарича Витлеем (понеже той беше от дома и рода на Давид),

[5] a fim de alistar-se com Maria, sua esposa, que estava grávida.

[5] за да се запише с Мария, която беше сгодена за него и беше непразна.

[6] Estando eles ali, aconteceu completarem-se-lhe os dias,

[6] И когато бяха там, дойде време да роди.

[7] e ela deu à luz o seu filho primogênito, enfaixou-o e o deitou numa manjedoura, porque não havia lugar para eles na hospedaria.

[7] И роди първородния си Син, пови Го и Го положи в ясли, защото нямаше място за тях в гостилницата.

Os anjos e os pastores

[8] Havia, naquela mesma região, pastores que viviam nos campos e guardavam o seu rebanho durante as vigílias da noite.

[8] А на същото място имаше овчари, които живееха в полето и стояха на нощна стража около стадото си.

[9] E um anjo do SENHOR desceu aonde eles estavam, e a glória do SENHOR brilhou ao redor deles; e ficaram tomados de grande temor.

[9] И ангел от Господа застана пред тях и Господнята слава ги осия; и те се изплашиха много.

[10] O anjo, porém, lhes disse: Não temais; eis aqui vos trago boa-nova de grande alegria, que o será para todo o povo:

[10] Но ангелът им каза: Не бойте се, защото, ето, благовестявам ви голяма радост, която ще бъде за всички човеци.

[11] é que hoje vos nasceu, na cidade de Davi, o Salvador, que é Cristo, o SENHOR.

[12] E isto vos servirá de sinal: encontrareis uma criança envolta em faixas e deitada em manjedoura.

[13] E, subitamente, apareceu com o anjo uma multidão da milícia celestial, louvando a Deus e dizendo:

[14] Glória a Deus nas maiores alturas, e paz na terra entre os homens, a quem ele quer bem.

[15] E, ausentando-se deles os anjos para o céu, diziam os pastores uns aos outros: Vamos até Belém e vejamos os acontecimentos que o SENHOR nos deu a conhecer.

[16] Foram apressadamente e acharam Maria e José e a criança deitada na manjedoura.

[17] E, vendo-o, divulgaram o que lhes tinha sido dito a respeito deste menino.

[18] Todos os que ouviram se admiraram das coisas referidas pelos pastores.

[19] Maria, porém, guardava todas estas palavras, meditando-as no coração.

[20] Voltaram, então, os pastores glorificando e louvando a Deus por tudo o que tinham ouvido e visto, como lhes fora anunciado.

A circuncisão de Jesus

[21] Completados oito dias para ser circuncidado o menino, deram-lhe o nome de JESUS, como lhe chamara o anjo, antes de ser concebido.

A apresentação de Jesus no templo

[11] Защото днес ви се роди в Давидовия град Спасител, Който е Христос Господ.

[12] И това ще ви бъде знакът – ще намерите Младенец, повит и лежащ в ясли.

[13] И внезапно заедно с ангела се яви множество небесно войнство, което хвалеше Бога с думите:

[14] Слава на Бога във висините. И на земята мир между човеците, в които е Неговото благоволение.

[15] Щом ангелите си отидоха от тях на небето, овчарите си казаха един на друг: Нека отидем тогава във Витлеем, за да видим това, което е станало, както Господ ни изяви.

[16] И дойдоха бързо и намериха Мария и Йосиф, и Младенеца, Който лежеше в яслите.

[17] И като видяха, разказаха онова, което им беше известено за това Детенце.

[18] И всички, които чуха, се учудиха на това, което овчарите им казаха.

[19] А Мария пазеше всички тези думи и размишляваше за тях в сърцето си.

[20] И овчарите се върнаха, като славеха и хвалеха Бога за всичко, което бяха чули и видели, според както им беше казано.

[21] След като се навършиха осем дни и трябваше да обрежат Детенцето, дадоха Му името Исус, както беше наречено от ангела, преди да е било заченато в утробата.

Представянето на Исус Христос в храма

[22] Passados os dias da purificação deles segundo a Lei de Moisés, levaram-no a Jerusalém para o apresentarem ao SENHOR,

[23] conforme o que está escrito na Lei do SENHOR: Todo primogênito ao SENHOR será consagrado;

[24] e para oferecer um sacrifício, segundo o que está escrito na referida Lei: Um par de rolas ou dois pombinhos.

O cântico de Simeão

[25] Havia em Jerusalém um homem chamado Simeão; homem este justo e piedoso que esperava a consolação de Israel; e o Espírito Santo estava sobre ele.

[26] Revelara-lhe o Espírito Santo que não passaria pela morte antes de ver o Cristo do SENHOR.

[27] Movido pelo Espírito, foi ao templo; e, quando os pais trouxeram o menino Jesus para fazerem com ele o que a Lei ordenava,

[28] Simeão o tomou nos braços e louvou a Deus, dizendo:

[29] Agora, SENHOR, podes despedir em paz o teu servo, segundo a tua palavra;

[30] porque os meus olhos já viram a tua salvação,

[31] a qual preparaste diante de todos os povos:

[32] luz para revelação aos gentios, e para glória do teu povo de Israel.

[33] E estavam o pai e a mãe do menino admirados do que dele se dizia.

[22] Като се навършиха и дните за очистването им според Моисеевия закон, занесоха Го в Йерусалим, за да Го представят пред Господа

[23] (както е писано в Господния закон, че „всяко първородно дете от мъжки пол ще бъде посветено на Господа“)

[24] и да принесат жертва „две гургулици и две гълъбчета“, според казаното в Господния закон.

[25] И, ето, имаше в Йерусалим един човек на име Симеон; и този човек беше праведен и благочестив и чакаше утехата на Израил; и Святият Дух беше на него.

[26] На него беше открито от Святия Дух, че няма да види смърт, докато не види Господния Помазаник.

[27] И по внушението на Духа той дойде в храма; и когато родителите внесоха Детенцето Исус, за да направят за Него по разпоредбата на закона,

[28] той Го взе на ръцете си и благослови Бога:

[29] Сега отпускаш, Владико, слугата Си в мир, според Своята дума.

[30] Защото очите ми видяха спасението,

[31] което си приготвил пред лицето на всички народи,

[32] светлина, която да просвещава народите, и слава на Твоя народ Израил.

[33] А баща Му и майка Му се чудеха на това, което се говореше за Него.

[34] Simeão os abençoou e disse a Maria, mãe do menino: Eis que este menino está destinado tanto para ruína como para levantamento de muitos em Israel e para ser alvo de contradição

[35] (também uma espada traspassará a tua própria alma), para que se manifestem os pensamentos de muitos corações.

A profetisa Ana

[36] Havia uma profetisa, chamada Ana, filha de Fanuel, da tribo de Aser, avançada em dias, que vivera com seu marido sete anos desde que se casara

[37] e que era viúva de oitenta e quatro anos. Esta não deixava o templo, mas adorava noite e dia em jejuns e orações.

[38] E, chegando naquela hora, dava graças a Deus e falava a respeito do menino a todos os que esperavam a redenção de Jerusalém.

O menino Jesus em Nazaré

[39] Cumpridas todas as ordenanças segundo a Lei do SENHOR, voltaram para a Galiléia, para a sua cidade de Nazaré.

[40] Crescia o menino e se fortalecia, enchendo-se de sabedoria; e a graça de Deus estava sobre ele.

O menino Jesus no meio dos doutores

[41] Ora, anualmente iam seus pais a Jerusalém, para a Festa da Páscoa.

[42] Quando ele atingiu os doze anos, subiram a Jerusalém, segundo o costume da festa.

[34] И Симеон ги благослови и каза на майка Му Мария: Ето, това Детенце е поставено за падане и ставане на мнозина в Израил и за белег, против който ще се говори.

[35] Да! И на самата тебе меч ще прониже душата ти, за да се открият помислите на много сърца.

[36] Имаше и една пророчица Анна, дъщеря на Фануил, от Асировото племе (тя беше в много напреднала възраст, като беше живяла с мъжа си седем години след девството си

[37] и сега вдовица на около осемдесет и четири години), не се отделяше от храма, служейки на Бога с пост и молитва денем и нощем.

[38] И тя, като се приближи в същия час, благодареше на Бога и говореше за Него на всички, които очакваха освобождението на Йерусалим.

[39] И като свършиха всичко, което беше според Господния закон, върнаха се в Галилея, в града си Назарет.

[40] А Детенцето растеше, крепнеше и се изпълваше с мъдрост; и Божията благодат беше на Него.

Дванайсетгодишният Исус в храма

[41] И родителите Му ходеха всяка година в Йерусалим за празника на Пасхата.

[42] И когато Той беше на дванадесет години, като отидоха според обичая на празника

[43] Terminados os dias da festa, ao regressarem, permaneceu o menino Jesus em Jerusalém, sem que seus pais o soubessem.

[44] Pensando, porém, estar ele entre os companheiros de viagem, foram caminho de um dia e, então, passaram a procurá-lo entre os parentes e os conhecidos;

[45] e, não o tendo encontrado, voltaram a Jerusalém à sua procura.

[46] Três dias depois, o acharam no templo, assentado no meio dos doutores, ouvindo-os e interrogando-os.

[47] E todos os que o ouviam muito se admiravam da sua inteligência e das suas respostas.

[48] Logo que seus pais o viram, ficaram maravilhados; e sua mãe lhe disse: Filho, por que fizeste assim conosco? Teu pai e eu, aflitos, estamos à tua procura.

[49] Ele lhes respondeu: Por que me procuráveis? Não sabíeis que me cumpria estar na casa de meu Pai?

[50] Não compreenderam, porém, as palavras que lhes dissera.

[51] E desceu com eles para Nazaré; e era-lhes submisso. Sua mãe, porém, guardava todas estas coisas no coração.

[52] E crescia Jesus em sabedoria, estatura e graça, diante de Deus e dos homens.

[43] и като изкараха дните и се връщаха, Момчето Исус остана в Йерусалим, без да знаят родителите Му.

[44] А те, понеже мислеха, че Той е с дружината от поклонници, изминаха един ден път, като Го търсиха между роднините и познатите си.

[45] И като не Го намериха, върнаха се в Йерусалим и Го търсеха.

[46] И след три дни Го намериха в храма, седнал между законоучителите, че ги слушаше и им задаваше въпроси.

[47] А всички, които Го слушаха, се учудваха на разума Му и на отговорите Му.

[48] И като Го видяха, смаяха се; и майка Му Му каза: Синко, защо постъпи така с нас? Ето, баща Ти и аз наскърбени Те търсихме.

[49] А Той им каза: Защо Ме търсите? Не знаете ли, че трябва да бъда на разположение на Своя Отец?

[50] А те не разбраха думите, които им каза.

[51] И Той слезе с тях и дойде в Назарет, и им се покоряваше. А майка Му пазеше всички тези неща в сърцето си.

[52] А Исус напредваше в мъдрост, в ръст и в благоволение пред Бога и човеците.

Lucas 3

A pregação de João Batista

Mateus 3.1-10; Marcos 1.2-5

[1] No décimo quinto ano do reinado de Tibério César, sendo Pôncio Pilatos governador da Judéia, Herodes, tetrarca da

Лука 3

Проповедта на Йоан Кръстител

[1] В петнадесетата година от царуването на Цезаря Тиберий, когато Пилат Понтий беше управител на Юдея, а Ирод

Galiléia, seu irmão Filipe, tetrarca da região da Ituréia e Traconites, e Lisânias, tetrarca de Abilene,

– четвъртовластник в Галилея, и брат му Филип – четвъртовластник в Итурейската и Трахонитската област, и Лисаний – четвъртовластник в Авилиния,

2 sendo sumos sacerdotes Anás e Caifás, veio a palavra de Deus a João, filho de Zacarias, no deserto.

2 при първосвещенството на Анна и Каяфа, Божието слово дойде до Йоан, Захариевия син, в пустинята.

3 Ele percorreu toda a circunvizinhança do Jordão, pregando batismo de arrependimento para remissão de pecados,

3 И той обикаляше по цялата страна около Йордан и проповядваше кръщение на покаяние за прощаване на греховете,

4 conforme está escrito no livro das palavras do profeta Isaías: Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas.

4 както е писано в книгата с думите на пророк Исая: „Глас на един, който вика в пустинята: Пригответе пътя за Господа, прави направете пътеките Му.

5 Todo vale será aterrado, e nivelados todos os montes e outeiros; os caminhos tortuosos serão retificados, e os escabrosos, aplanados;

5 Всяка долина ще се напълни. И всяка планина и хълм ще се сниши; кривите пътеки ще станат прави. И неравните места – гладки пътища;

6 e toda carne verá a salvação de Deus.

6 и всеки човек ще види Божието спасение.“

7 Dizia ele, pois, às multidões que saíam para serem batizadas: Raça de víboras, quem vos induziu a fugir da ira vindoura?

7 И така, той казваше на множествата, които идваха да се кръщават при него: Рожби ехиднини! Кой ви предупреди да бягате от идващия гняв?

8 Produzi, pois, frutos dignos de arrependimento e não comeceis a dizer entre vós mesmos: Temos por pai a Abraão; porque eu vos afirmo que destas pedras Deus pode suscitar filhos a Abraão.

8 Тогава принасяйте плодове, достойни за покаяние; и не почвайте да си мислите: Имаме Авраам за баща. Защото ви казвам, че Бог може и от тези камъни да издигне чеда на Авраам.

9 E também já está posto o machado à raiz das árvores; toda árvore, pois, que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

9 А и брадвата лежи вече при корена на дърветата; и така, всяко дърво, което не дава добър плод, се отсича и се хвърля в огън.

[10] Então, as multidões o interrogavam, dizendo: Que havemos, pois, de fazer?

[11] Respondeu-lhes: Quem tiver duas túnicas, reparta com quem não tem; e quem tiver comida, faça o mesmo.

[12] Foram também publicanos para serem batizados e perguntaram-lhe: Mestre, que havemos de fazer?

[13] Respondeu-lhes: Não cobreis mais do que o estipulado.

[14] Também soldados lhe perguntaram: E nós, que faremos? E ele lhes disse: A ninguém maltrateis, não deis denúncia falsa e contentai-vos com o vosso soldo.

João dá testemunho de Jesus

Mateus 3.11-12; Marcos 1.7-8; João 1.19-27

[15] Estando o povo na expectativa, e discorrendo todos no seu íntimo a respeito de João, se não seria ele, porventura, o próprio Cristo,

[16] disse João a todos: Eu, na verdade, vos batizo com água, mas vem o que é mais poderoso do que eu, do qual não sou digno de desatar-lhe as correias das sandálias; ele vos batizará com o Espírito Santo e com fogo.

[17] A sua pá, ele a tem na mão, para limpar completamente a sua eira e recolher o trigo no seu celeiro; porém queimará a palha em fogo inextinguível.

[18] Assim, pois, com muitas outras exortações anunciava o evangelho ao povo;

[19] mas Herodes, o tetrarca, sendo repreendido por ele, por causa de

[10] И множествата го питаха: Тогава какво да правим?

[11] А той им отговори: Който има две ризи, нека даде едната на този, който няма; и който има храна, нека прави същото.

[12] Дойдоха и бирниците да се кръстят и му казаха: Учителю, ние какво да правим?

[13] Той им отвърна: Не изисквайте нищо повече от това, което ви е определено.

[14] Питаха го и военнослужещи: А ние какво да правим? Каза им: Не насилвайте никого, нито наклеветявайте; и се задоволявайте със заплатите си.

[15] И понеже хората бяха в недоумение и всички размишляваха в сърцата си за Йоан, да не би той да е Христос,

[16] Йоан отговори на всички: Аз ви кръщавам с вода, но иде Онзи, Който е по-силен от мене, на Когото не съм достоен да развържа ремъка на сандалите Му; Той ще ви кръсти със Святия Дух и с огън.

[17] Той държи лопатата в ръката Си, за да очисти добре хармана Си и да събере житото в житницата Си; а плявата ще изгори в неугасимия огън.

[18] И с много други увещания той благовестяваше на народа.

[19] А четвъртовластникът Ирод, който беше изобличаван от него заради

Herodias, mulher de seu irmão, e por todas as maldades que o mesmo Herodes havia feito,

[20] acrescentou ainda sobre todas a de lançar João no cárcere.

O batismo de Jesus

Mateus 3.13-17; Marcos 1.9-11; João 1.32-34

[21] E aconteceu que, ao ser todo o povo batizado, também o foi Jesus; e, estando ele a orar, o céu se abriu,

[22] e o Espírito Santo desceu sobre ele em forma corpórea como pomba; e ouviu-se uma voz do céu: Tu és o meu Filho amado, em ti me comprazo.

A genealogia de Jesus Cristo

Mateus 1.1-16

[23] Ora, tinha Jesus cerca de trinta anos ao começar o seu ministério. Era, como se cuidava, filho de José, filho de Eli;

[24] Eli, filho de Matate, Matate, filho de Levi, Levi, filho de Melqui, este, filho de Janai, filho de José;

[25] José, filho de Matatias, Matatias, filho de Amós, Amós, filho de Naum, este, filho de Esli, filho de Nagai;

[26] Nagai, filho de Maate, Maate, filho de Matatias, Matatias, filho de Semei, este, filho de José, filho de Jodá;

[27] Jodá, filho de Joanã, Joanã, filho de Resa, Resa, filho de Zorobabel, este, de Salatiel, filho de Neri;

[28] Neri, filho de Melqui, Melqui, filho de Adi, Adi, filho de Cosã, este, de Elmadã, filho de Er;

Иродиада, жената на брат си, и поради всички други злини, които беше сторил Ирод,

[20] прибави към всичко друго и това, че затвори Йоан в тъмница.

Кръщението на Исус Христос

[21] И когато се кръсти целият народ, и когато и Исус се кръсти и се молеше, небето се отвори

[22] и Святият Дух слезе върху Него в телесен образ като гълъб, който казваше:Ти си Моят възлюбен Син; в Теб е Моето благоволение.

Родословието на Исус Христос

[23] И сам Исус беше на около тридесет години, когато започна служението Си, и както мислеха, беше син на Йосиф, който беше син на Илий.

[24] А Илий – на Матат; Матат – на Левий; Левий – на Мелхий; Мелхий – на Янай; Янай – на Йосиф;

[25] Йосиф – на মатaтия; Матaтия – на Амос; Амос – на Наум; Наум – на Еслий; Еслий – на Нагей;

[26] Нагей – на Маат; Маат – на Матaтия; Матaтия – на Семеин; Семеин – на Йосех; Йосех – на Йода;

[27] Йода – на Йоанан; Йоанан – на Риса; Риса – на Зоровавел; Зоровавел – на Салатиил; Салатиил – на Нирий;

[28] Нирий – на Мелхий; Мелхий – на Адий; Адий – на Косам; Косам – на Елмадам; Елмадам – на Ир;

29 Er, filho de Josué, Josué, filho de Eliézer, Eliézer, filho de Jorim, este, de Matate, filho de Levi;
30 Levi, filho de Simeão, Simeão, filho de Judá, Judá, filho de José, este, filho de Jonã, filho de Eliaquim;
31 Eliaquim, filho de Meleá, Meleá, filho de Mená, Mená, filho de Matatá, este, filho de Natã, filho de Davi;
32 Davi, filho de Jessé, Jessé, filho de Obede, Obede, filho de Boaz, este, filho de Salá, filho de Naassom;
33 Naassom, filho de Aminadabe, Aminadabe, filho de Admim, Admim, filho de Arni, Arni, filho de Esrom, este, filho de Perez, filho de Judá;
34 Judá, filho de Jacó, Jacó, filho de Isaque, Isaque, filho de Abraão, este, filho de Tera, filho de Naor;
35 Naor, filho de Serugue, Serugue, filho de Ragaú, Ragaú, filho de Faleque, este, filho de Éber, filho de Salá;
36 Salá, filho de Cainã, Cainã, filho de Arfaxade, Arfaxade, filho de Sem, este, filho de Noé, filho de Lameque;
37 Lameque, filho de Metusalém, Metusalém, filho de Enoque, Enoque, filho de Jarede, este, filho de Maalalel, filho de Cainã;
38 Cainã, filho de Enos, Enos, filho de Sete, e este, filho de Adão, filho de Deus.

Lucas 4

A tentação de Jesus

Mateus 4.1-11; Marcos 1.12-13

29 Ир – на Исус; Исус – на Елиезер; Елиезер – на Йорим; Йорим – на Матат; Матат – на Левий;
30 Левий – на Симеон; Симеон – на Юда; Юда – на Йосиф; Йосиф – на Йоанам; Йоанам – на Елиаким;
31 Елиаким – на Мелеа; Мелеа – на Мена; Мена – на Матат; Матат – на Натан; Натан – на Давид;
32 Давид – на Есей; Есей – на Овид; Овид – на Вооз; Вооз – на Салмон; Салмон – на Наасон;
33 Наасон – на Аминадав; Аминадав – на Арний; Арний – на Есрон; Есрон – на Фарес; Фарес – на Юда;
34 Юда – на Яков; Яков – на Исаак; Исаак – на Авраам; Авраам – на Тара; Тара – на Нахор;
35 Нахор – на Серух; Серух – на Рагав; Рагав – на Фалек; Фалек – на Евер; Евер – на Сала;
36 Сала – на Каинан; Каинан – на Арфаксад; Арфаксад – на Сим; Сим – на Ной; Ной – на Ламех;
37 Ламех – на Матусал; Матусал – на Енох; Енох – на Яред; Яред – на Малелеил; Малелеил – на Каинан;
38 Каинан – на Енос; Енос – на Сит; Сит – на Адам; Адам – на Бога.

Лука 4

Изкушаването на Исус в пустинята

[1] Jesus, cheio do Espírito Santo, voltou do Jordão e foi guiado pelo mesmo Espírito, no deserto,

[2] durante quarenta dias, sendo tentado pelo diabo. Nada comeu naqueles dias, ao fim dos quais teve fome.

[3] Disse-lhe, então, o diabo: Se és o Filho de Deus, manda que esta pedra se transforme em pão.

[4] Mas Jesus lhe respondeu: Está escrito: Não só de pão viverá o homem.

[5] E, elevando-o, mostrou-lhe, num momento, todos os reinos do mundo.

[6] Disse-lhe o diabo: Dar-te-ei toda esta autoridade e a glória destes reinos, porque ela me foi entregue, e a dou a quem eu quiser.

[7] Portanto, se prostrado me adorares, toda será tua.

[8] Mas Jesus lhe respondeu: Está escrito: Ao SENHOR, teu Deus, adorarás e só a ele darás culto.

[9] Então, o levou a Jerusalém, e o colocou sobre o pináculo do templo, e disse: Se és o Filho de Deus, atira-te daqui abaixo;

[10] porque está escrito: Aos seus anjos ordenará a teu respeito que te guardem;

[11] e: Eles te susterão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.

[12] Respondeu-lhe Jesus: Dito está: Não tentarás o SENHOR, teu Deus.

[1] А Исус, пълен със Святия Дух, когато се върна от брега на Йордан, беше воден от Духа в пустинята четиридесет дни,

[2] където беше изкушаван от дявола. И не яде нищо през тези дни; и когато изминаха те, Той огладня.

[3] И дяволът Му каза: Ако си Божият Син, заповядай на този камък да стане хляб.

[4] А Исус му отговори: Писано е: „Не само с хляб ще живее човек, но с всяко Божие слово.“

[5] Тогава, като Го изведе на една висока планина и Му показа всички царства на света, в един миг време, дяволът Му каза:

[6] На Тебе ще дам цялата тази власт и слава на тези царства, защото на мен е предадена и аз я давам на когото искам.

[7] И така, ако ми се поклониш, всичко ще бъде Твое.

[8] А Исус му отговори: Писано е: „На Господа, твоя Бог, да се покланяш и само на Него да служиш.“

[9] Тогава Го заведе в Йерусалим, постави Го на крилото на храма и Му каза: Ако си Божий Син, хвърли се оттук долу;

[10] защото е писано: „Ще заповяда на ангелите Си за Тебе да Те пазят;

[11] и на ръце ще Те вдигат, да не би да удариш о камък крака Си.“

[12] А Исус му отговори: Казано е: „Да не изпитваш Господа, твоя Бог.“

[13] Passadas que foram as tentações de toda sorte, apartou-se dele o diabo, até momento oportuno.

Jesus volta para a Galileia e principia a sua missão

Mateus 4.12-17; Marcos 1.14-15

[14] Então, Jesus, no poder do Espírito, regressou para a Galiléia, e a sua fama correu por toda a circunvizinhança.

[15] E ensinava nas sinagogas, sendo glorificado por todos.

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus

Mateus 13.54-58; Marcos 6.1-4

[16] Indo para Nazaré, onde fora criado, entrou, num sábado, na sinagoga, segundo o seu costume, e levantou-se para ler.

[17] Então, lhe deram o livro do profeta Isaías, e, abrindo o livro, achou o lugar onde estava escrito:

[18] O Espírito do SENHOR está sobre mim, pelo que me ungiu para evangelizar os pobres; enviou-me para proclamar libertação aos cativos e restauração da vista aos cegos, para pôr em liberdade os oprimidos,

[19] e apregoar o ano aceitável do SENHOR.

[20] Tendo fechado o livro, devolveu-o ao assistente e sentou-se; e todos na sinagoga tinham os olhos fitos nele.

[21] Então, passou Jesus a dizer-lhes: Hoje, se cumpriu a Escritura que acabais de ouvir.

[22] Todos lhe davam testemunho, e se maravilhavam das palavras de graça que

[13] И като изчерпа всяко изкушение, дяволът се оттегли от Него за известно време.

Начало на служението в Галилея

[14] А Исус се върна в Галилея със силата на Духа; и слух се разнесе за Него по цялата околност.

[15] И Той поучаваше по синагогите им; и всички Го славеха.

[16] И дойде в Назарет, където беше отгледан, и по обичая Си влезе в синагогата в събота и се изправи да чете.

[17] Подадоха Му свитък от книгата на пророк Исая; и Той, като разгъна свитъка, намери мястото, където беше писано:

[18] „Духът на Господа е на Мене, защото Ме е помазал да благовестявам на сиромасите; пратил Ме е да прогласявам освобождение на пленниците и проглеждане на слепите, да пусна на свобода угнетените,

[19] да прогласявам благоприятната Господня година.“

[20] И като сгъна свитъка, върна го на служителя и седна; а очите на всички в синагогата бяха впити в Него.

[21] Исус започна да им казва: Днес се изпълни това писание пред вас.

[22] И всички говореха добри неща за Него, като се чудеха на благодатните думи,

lhe saíam dos lábios, e perguntavam: Não é este o filho de José?

23 Disse-lhes Jesus: Sem dúvida, citar-me-eis este provérbio: Médico, cura-te a ti mesmo; tudo o que ouvimos ter-se dado em Cafarnaum, faze-o também aqui na tua terra.

24 E prosseguiu: De fato, vos afirmo que nenhum profeta é bem recebido na sua própria terra.

25 Na verdade vos digo que muitas viúvas havia em Israel no tempo de Elias, quando o céu se fechou por três anos e seis meses, reinando grande fome em toda a terra;

26 e a nenhuma delas foi Elias enviado, senão a uma viúva de Sarepta de Sidom.

27 Havia também muitos leprosos em Israel nos dias do profeta Eliseu, e nenhum deles foi purificado, senão Naamã, o siro.

28 Todos na sinagoga, ouvindo estas coisas, se encheram de ira.

29 E, levantando-se, expulsaram-no da cidade e o levaram até ao cimo do monte sobre o qual estava edificada, para, de lá, o precipitarem abaixo.

30 Jesus, porém, passando por entre eles, retirou-se.

A cura de um endemoninhado em Cafarnaum

Marcos 1.21-28

31 E desceu a Cafarnaum, cidade da Galiléia, e os ensinava no sábado.

които излизаха от устата Му. И казваха: Този не е ли Йосифовият син?

23 А Той им каза: Навярно ще Ми кажете тази поговорка: Лекарю, излекувай себе си; каквото сме чули, че става в Капернаум, направи го и тук, в Своето родно място.

24 И пак каза: Истина ви казвам, че никой пророк не е приет в своята родина.

25 А ви казвам наистина, много вдовици имаше в Израил в дните на Илия, когато се затвори небето за три години и шест месеца и настана голям глад по цялата земя;

26 а при нито една от тях не беше пратен Илия, а само при една вдовица в Сарепта Сидонска.

27 Така също много прокажени имаше в Израил по времето на пророк Елисей; но никой от тях не бе очистен, а само сириецът Нееман.

28 Като чуха това всички, които бяха в синагогата, се изпълниха с гняв

29 и като станаха, изкараха Го вън от града и Го заведоха при пропастта на хълма, на който градът им беше съграден, за да Го хвърлят долу.

30 Но Той мина между тях и си отиде.

Излекуването на обладания от нечист дух в Капернаум

31 И слезе в Галилейския град Капернаум и ги поучаваше в събота;

[32] E muito se maravilhavam da sua doutrina, porque a sua palavra era com autoridade.

[32] и се удивляваха на учението Му, защото Неговото слово беше с власт.

[33] Achava-se na sinagoga um homem possesso de um espírito de demônio imundo, e bradou em alta voz:

[33] А в синагогата имаше човек, обладан от духа на нечист бяс; и той извика със силен глас:

[34] Ah! Que temos nós contigo, Jesus Nazareno? Vieste para perder-nos? Bem sei quem és: o Santo de Deus!

[34] Остави ни! Какво общо имаш Ти с нас, Исусе Назарянино? Нима си дошъл да ни погубиш? Познавам Те Кой си Ти – Святият на Бога.

[35] Mas Jesus o repreendeu, dizendo: Cala-te e sai deste homem. O demônio, depois de o ter lançado por terra no meio de todos, saiu dele sem lhe fazer mal.

[35] Но Исус го смъмра и каза: Млъкни и излез от него. И бесът, като го повали насред синагогата, излезе от него, без никак да го повреди.

[36] Todos ficaram grandemente admirados e comentavam entre si, dizendo: Que palavra é esta, pois, com autoridade e poder, ordena aos espíritos imundos, e eles saem?

[36] И всички се смаяха и разискваха помежду си: Какво е това слово, защото Той с власт и сила заповядва на нечистите духове и те излизат?

[37] E a sua fama corria por todos os lugares da circunvizinhança.

[37] И мълвата за Него се разнесе по всички околни места.

A cura da sogra de Pedro

Mateus 8.14-15; Marcos 1.29-31

Излекуването на тъщата на Петър и на други болни

[38] Deixando ele a sinagoga, foi para a casa de Simão. Ora, a sogra de Simão achava-se enferma, com febre muito alta; e rogaram-lhe por ela.

[38] И като стана и излезе от синагогата, влезе в къщата на Симон. А Симоновата тъща беше хваната от силна треска; и теГо молиха за нея.

[39] Inclinando-se ele para ela, repreendeu a febre, e esta a deixou; e logo se levantou, passando a servi-los.

[39] А Той, като застана над нея, смъмри треската и тя я остави, и жената начаса стана и им прислужваше.

Muitas outras curas

Mateus 8.16-17; Marcos 1.32-34

[40] Ao pôr-do-sol, todos os que tinham enfermos de diferentes moléstias lhos traziam; e ele os curava, impondo as mãos sobre cada um.

[40] И при залез слънце всички, които имаха болни от разни болести, ги доведоха при Него; а Той, като положи ръце на всеки от тях, ги изцели.

[41] Também de muitos saíam demônios, gritando e dizendo: Tu és o Filho de Deus! Ele, porém, os repreendia para que não falassem, pois sabiam ser ele o Cristo.

[41] Още и бесове с крясък излизаха от мнозина и казваха: Ти си Божият Син. А Той ги мъмреше и не ги оставяше да говорят, понеже знаеха, че Той е Христос.

Jesus vai a um lugar deserto
Marcos 1.35-39

[42] Sendo dia, saiu e foi para um lugar deserto; as multidões o procuravam, e foram até junto dele, e instavam para que não os deixasse.

[42] И като се съмна, Той излезе и отиде на уединено място, а множествата Го търсеха, идваха при Него и искаха да Го задържат, за да не си отива от тях.

[43] Ele, porém, lhes disse: É necessário que eu anuncie o evangelho do reino de Deus também às outras cidades, pois para isso é que fui enviado.

[43] Но Той им каза: И на другите градове трябва да благовестя Божието царство, понеже затова съм изпратен.

[44] E pregava nas sinagogas da Judéia.

[44] И проповядваше в Галилейските синагоги.

Lucas 5

A pesca maravilhosa
Mateus 4.18-22; Marcos 1.16-20

Лука 5

Призоваването на първите ученици

[1] Aconteceu que, ao apertá-lo a multidão para ouvir a palavra de Deus, estava ele junto ao lago de Genesaré;

[1] А веднъж, когато множеството Го притискаше да слуша Божието слово, Той стоеше при Генисаретското езеро.

[2] e viu dois barcos junto à praia do lago; mas os pescadores, havendo desembarcado, lavavam as redes.

[2] И видя две ладии, които стояха край езерото; а рибарите бяха излезли от тях и изпираха мрежите си.

[3] Entrando em um dos barcos, que era o de Simão, pediu-lhe que o afastasse um pouco da praia; e, assentando-se, ensinava do barco as multidões.

[3] И като влезе в една от ладиите, която беше на Симон, помоли го да я отдалечи малко от сушата; и седна и поучаваше множеството от лодката.

[4] Quando acabou de falar, disse a Simão: Faze-te ao largo, e lançai as vossas redes para pescar.

[4] След като престана да говори, каза на Симон: Оттегли лодката към дълбокото и хвърлете мрежите за улов.

[5] Respondeu-lhe Simão: Mestre, havendo trabalhado toda a noite, nada apanhamos, mas sob a tua palavra lançarei as redes.

[5] А Симон отговори: Учителю, цяла нощ се трудихме и нищо не уловихме; но щом казваш, ще хвърля мрежите.

6 Isto fazendo, apanharam grande quantidade de peixes; e rompiam-se-lhes as redes.

7 Então, fizeram sinais aos companheiros do outro barco, para que fossem ajudá-los. E foram e encheram ambos os barcos, a ponto de quase irem a pique.

8 Vendo isto, Simão Pedro prostrou-se aos pés de Jesus, dizendo: SENHOR, retira-te de mim, porque sou pecador.

9 Pois, à vista da pesca que fizeram, a admiração se apoderou dele e de todos os seus companheiros,

10 bem como de Tiago e João, filhos de Zebedeu, que eram seus sócios. Disse Jesus a Simão: Não temas; doravante serás pescador de homens.

11 E, arrastando eles os barcos sobre a praia, deixando tudo, o seguiram.

A cura de um leproso

Mateus 8.1-4; Marcos 1.40-45

12 Aconteceu que, estando ele numa das cidades, veio à sua presença um homem coberto de lepra; ao ver a Jesus, prostrando-se com o rosto em terra, suplicou-lhe: SENHOR, se quiseres, podes purificar-me.

13 E ele, estendendo a mão, tocou-lhe, dizendo: Quero, fica limpo! E, no mesmo instante, lhe desapareceu a lepra.

14 Ordenou-lhe Jesus que a ninguém o dissesse, mas vai, disse, mostra-te ao sacerdote e oferece, pela tua purificação, o sacrifício que Moisés determinou, para servir de testemunho ao povo.

6 И като направиха това, уловиха твърде много риба, така че мрежите им се прокъсваха.

7 И извикаха съдружниците си от другата ладия да им дойдат на помощ; и те дойдоха и напълниха и двете ладии – дотолкова, че щяха да потънат.

8 А Симон Петър, като видя това, падна в краката на Исус и каза: Иди си от мене, Господи, защото съм грешен човек.

9 Понеже той и всички, които бяха с него, се смаяха от улова на рибите, които хванаха,

10 също и Яков и Йоан, синове на Зеведей, които бяха Симонови съдружници. А Исус каза на Симон: Не бой се; отсега нататъкще ловиш човеци.

11 И когато извлякоха ладиите на сушата, оставиха всичко и отидоха след Него.

Излекуването на прокажения

12 И когато беше в един от градовете, ето, един човек, който целият беше прокажен, като видя Исус, падна на лицето си и Му се помоли с думите: Господи, ако искаш, можеш да ме очистиш.

13 А Той простря ръка и се допря до него, и каза: Искам; бъди очистен. И веднага проказата го остави.

14 И Той му заръча да не казва на никого за това: Но за свидетелство на тях иди и се покажи на свещеника, и принеси за очистването си, както е заповядал Моисей.

[15] Porém o que se dizia a seu respeito cada vez mais se divulgava, e grandes multidões afluíam para o ouvirem e serem curadas de suas enfermidades.

[16] Ele, porém, se retirava para lugares solitários e orava.

A cura de um paralítico em Cafarnaum

Mateus 9.1-8; Marcos 2.1-12

[17] Ora, aconteceu que, num daqueles dias, estava ele ensinando, e achavam-se ali assentados fariseus e mestres da Lei, vindos de todas as aldeias da Galiléia, da Judéia e de Jerusalém. E o poder do SENHOR estava com ele para curar.

[18] Vieram, então, uns homens trazendo em um leito um paralítico; e procuravam introduzi-lo e pô-lo diante de Jesus.

[19] E, não achando por onde introduzi-lo por causa da multidão, subindo ao eirado, o desceram no leito, por entre os ladrilhos, para o meio, diante de Jesus.

[20] Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Homem, estão perdoados os teus pecados.

[21] E os escribas e fariseus arrazoavam, dizendo: Quem é este que diz blasfêmias? Quem pode perdoar pecados, senão Deus?

[22] Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse-lhes: Que arrazoais em vosso coração?

[23] Qual é mais fácil, dizer: Estão perdoados os teus pecados ou: Levanta-te e anda?

[15] Но вестта за Него още повече се разнасяше; и големи множества се събираха да слушат и да се изцеляват от болестите си.

[16] А Той се оттегляше в усамотени места и се молеше.

Излекуването на парализирания

[17] И през един от тези дни, когато Той поучаваше, там седяха фарисеи и законоучители, надошли от всяко село на Галилея, Юдея и от Йерусалим; и Господнята сила беше с Него да изцелява.

[18] И, ето, мъже, които носеха на постелка един болен човек, който беше парализиран; и се опитаха да го внесат вътре и да го сложат пред Него.

[19] Но понеже не намериха откъде да го внесат вътре поради навалицата, качиха се на покрива и през покрива го спуснаха с постелката на средата пред Исус.

[20] И Той, като видя вярата им, каза: Човече, прощават ти се греховете.

[21] Тогава книжниците и фарисеите започнаха да разискват думите Му, като казваха: Кой е Този, Който богохулства? Кой може да прощава грехове освен един Бог?

[22] Но Исус, като видя разискванията им, им отговори: За какво размишлявате в сърцата си?

[23] Кое е по-лесно да кажа: Прощават ти се греховете, или да кажа: Стани и ходи?

[24] Mas, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse ao paralítico: Eu te ordeno: Levanta-te, toma o teu leito e vai para casa.

[24] Но за да познаете, че Човешкият Син има власт на земята да прощава грехове(каза на паралитика): Казвам ти: Стани, вдигни постелката си и иди у дома си.

[25] Imediatamente, se levantou diante deles e, tomando o leito em que permanecera deitado, voltou para casa, glorificando a Deus.

[25] И начаса той стана пред тях, вдигна това, на което лежеше, и отиде у дома си, като славеше Бога.

[26] Todos ficaram atônitos, davam glória a Deus e, possuídos de temor, diziam: Hoje, vimos prodígios.

[26] И те всички се смаяха и славеха Бога, и изпълнени със страх, казваха: Днес видяхме удивителни неща.

A vocação de Levi

Mateus 9.9; Marcos 2.13-14

Призоваването на бирника Левий

[27] Passadas estas coisas, saindo, viu um publicano, chamado Levi, assentado na coletoria, e disse-lhe: Segue-me!

[27] След това Исус, като излезе, видя един бирник на име Левий, който седеше в бирничеството, и му каза: Върви след Мене.

[28] Ele se levantou e, deixando tudo, o seguiu.

[28] Той остави всичко, стана и тръгна след Него.

Jesus come com pecadores

Mateus 9.10-13; Marcos 2.15-17

[29] Então, lhe ofereceu Levi um grande banquete em sua casa; e numerosos publicanos e outros estavam com eles à mesa.

[29] А Левий приготви за Него голямо угощение в къщата си; и имаше голямо множество бирници и други, които седяха на трапезата с тях.

[30] Os fariseus e seus escribas murmuravam contra os discípulos de Jesus, perguntando: Por que comeis e bebeis com os publicanos e pecadores?

[30] А фарисеите и техните книжници роптаеха против учениците Му и казваха: Защо ядете и пиете с бирниците и грешниците?

[31] Respondeu-lhes Jesus: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes.

[31] Исус им отговори: Здравите нямат нужда от лекар, а болните.

[32] Não vim chamar justos, e sim pecadores, ao arrependimento.

[32] Не съм дошъл да призова праведните, но грешните към покаяние.

Do jejum

Mateus 9.14-17; Marcos 2.18-22

Исус отговаря на книжниците и фарисеите

[33] Disseram-lhe eles: Os discípulos de João e bem assim os dos fariseus

[33] И те Му казаха: Йоановите ученици често постят и се молят, също

freqüentemente jejuam e fazem orações; os teus, entretanto, comem e bebem.

[34] Jesus, porém, lhes disse: Podeis fazer jejuar os convidados para o casamento, enquanto está com eles o noivo?

[35] Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo; naqueles dias, sim, jejuarão.

[36] Também lhes disse uma parábola: Ninguém tira um pedaço de veste nova e o põe em veste velha; pois rasgará a nova, e o remendo da nova não se ajustará à velha.

[37] E ninguém põe vinho novo em odres velhos, pois o vinho novo romperá os odres; entornar-se-á o vinho, e os odres se estragarão.

[38] Pelo contrário, vinho novo deve ser posto em odres novos [e ambos se conservam].

[39] E ninguém, tendo bebido o vinho velho, prefere o novo; porque diz: O velho é excelente.

Lucas 6

Jesus é senhor do sábado

Mateus 12.1-8; Marcos 2.23-28

[1] Aconteceu que, num sábado, passando Jesus pelas searas, os seus discípulos colhiam e comiam espigas, debulhando-as com as mãos.

[2] E alguns dos fariseus lhes disseram: Por que fazeis o que não é lícito aos sábados?

[3] Respondeu-lhes Jesus: Nem ao menos tendes lido o que fez Davi, quando teve fome, ele e seus companheiros?

и учениците на фарисеите, а Твоите ядат и пият.

[34] Исус им каза: Можете ли да накарате сватбарите да постят, докато младоженецът е с тях?

[35] Ще дойдат обаче дни, когато младоженецът ще бъде отнет от тях; тогава, през онези дни, ще постят.

[36] Каза им още и притча: Никой не отдира парче от нова дреха, за да го пришие на вехта дреха; иначе и новата дреха се съдира, и кръпката от новата не отива на вехтата.

[37] И никой не налива ново вино в стари мехове; защото новото вино ще пръсне меховете – и то самото ще изтече, и меховете ще се изхабят.

[38] Но трябва да се налива ново вино в нови мехове.

[39] И никой, след като е пил старото вино, не иска ново, защото казва: Старото е по-хубаво.

Лука 6

Исус и съботата

[1] И една събота, първата след втория ден на Пасхата, като минаваше Той през нивите, учениците Му късаха класове и ядяха, като ги стриваха с ръце.

[2] А някои от фарисеите казаха: Защо правите това, което не е позволено да се прави в събота?

[3] Исус им отговори: Не сте ли чели това, което направи Давид, когато огладня той и мъжете, които бяха с него,

[4] Como entrou na casa de Deus, tomou, e comeu os pães da proposição, e os deu aos que com ele estavam, pães que não lhes era lícito comer, mas exclusivamente aos sacerdotes?

[5] E acrescentou-lhes: O Filho do Homem é senhor do sábado.

O homem da mão ressequida
Mateus 12.9-14; Marcos 3.1-6

[6] Sucedeu que, em outro sábado, entrou ele na sinagoga e ensinava. Ora, achava-se ali um homem cuja mão direita estava ressequida.

[7] Os escribas e os fariseus observavam-no, procurando ver se ele faria uma cura no sábado, a fim de acharem de que o acusar.

[8] Mas ele, conhecendo-lhes os pensamentos, disse ao homem da mão ressequida: Levanta-te e vem para o meio; e ele, levantando-se, permaneceu de pé.

[9] Então, disse Jesus a eles: Que vos parece? É lícito, no sábado, fazer o bem ou o mal? Salvar a vida ou deixá-la perecer?

[10] E, fitando todos ao redor, disse ao homem: Estende a mão. Ele assim o fez, e a mão lhe foi restaurada.

[11] Mas eles se encheram de furor e discutiam entre si quanto ao que fariam a Jesus.

A escolha dos doze apóstolos. Os seus nomes
Mateus 10.1-4; Marcos 3.13-19

[12] Naqueles dias, retirou-se para o monte, a fim de orar, e passou a noite orando a Deus.

[4] как влезе в Божия дом, взе присъствените хлябове и яде, даде и на онези, които бяха с него – а от тези хлябове не е позволено никой да яде, а само свещениците?

[5] Каза им още: Човешкият Син е господар на съботата.

Изцеляването на човека с изсъхналата ръка

[6] И в друга събота влезе в синагогата и поучаваше; и там имаше един човек, чиято дясна ръка беше изсъхнала.

[7] И книжниците и фарисеите Го наблюдаваха дали в събота ще го изцели, за да могат да Го обвинят.

[8] Но Той знаеше мислите им и каза на човека с изсъхналата ръка: Стани и се изправи на средата. И той стана и се изправи.

[9] Тогава Исус им каза: Питам ви: Какво е позволено да прави човек в събота – добро ли да прави или зло, да спаси ли живот или да погуби?

[10] И като ги изгледа всички, каза на човека: Протегни ръката си. И той направи така; и ръката му оздравя.

[11] А те излязоха извън себе си от гняв и обсъждаха помежду си какво биха могли да направят на Исус.

Избиране на дванадесетте апостоли

[12] През онези дни Исус се изкачи на планината да се помоли и прекара цяла нощ в молитва към Бога.

[13] E, quando amanheceu, chamou a si os seus discípulos e escolheu doze dentre eles, aos quais deu também o nome de apóstolos:

[14] Simão, a quem acrescentou o nome de Pedro, e André, seu irmão; Tiago e João; Filipe e Bartolomeu;

[15] Mateus e Tomé; Tiago, filho de Alfeu, e Simão, chamado Zelote;

[16] Judas, filho de Tiago, e Judas Iscariotes, que se tornou traidor.

Jesus cura muitos enfermos
Mateus 4.23-25

[17] E, descendo com eles, parou numa planura onde se encontravam muitos discípulos seus e grande multidão do povo, de toda a Judéia, de Jerusalém e do litoral de Tiro e de Sidom,

[18] que vieram para o ouvirem e serem curados de suas enfermidades; também os atormentados por espíritos imundos eram curados.

[19] E todos da multidão procuravam tocá-lo, porque dele saía poder; e curava todos.

As bem-aventuranças
Mateus 5.1-12

[20] Então, olhando ele para os seus discípulos, disse-lhes: Bem-aventurados vós, os pobres, porque vosso é o reino de Deus.

[21] Bem-aventurados vós, os que agora tendes fome, porque sereis fartos. Bem-aventurados vós, os que agora chorais, porque haveis de rir.

[13] И като се съмна, повика учениците Си и избра от тях дванадесет души, които и нарече апостоли:

[14] Симон, когото и нарече Петър, и брат му Андрей, Яков и Йоан, Филип и Вартоломей,

[15] Матей и Тома, Яков Алфеев и Симон, наречен Зилот,

[16] Юда, брат на Яков, и Юда Искариотски, който и стана предател.

[17] И като слезе заедно с тях, Той се спря на едно равно място; спряха се там и голямо множество от учениците Му и голяма навалица от народ от цяла Юдея и Йерусалим и от крайбрежието на Тир и Сидон, които бяха дошли да Го чуят и да се изцелят от болестите си;

[18] също и измъчваните от нечисти духове бяха изцелявани.

[19] И цялото множество се стараеше да се допре до Него, защото от Него излизаше сила и изцеляваше всички.

Блаженствата

[20] И Той повдигна очи към учениците Си и каза: Блажени сте вие, сиромаси, защото е ваше Божието царство.

[21] Блажени вие, които гладувате сега, защото ще се наситите. Блажени вие, които плачете сега, защото ще се засмеете.

22 Bem-aventurados sois quando os homens vos odiarem e quando vos expulsarem da sua companhia, vos injuriarem e rejeitarem o vosso nome como indigno, por causa do Filho do Homem.

22 Блажени сте, когато ви намразят човеците и когато ви отлъчват от себе си ви оскърбяват, и отхвърлят името ви като лошо заради Човешкия Син;

23 Regozijai-vos naquele dia e exultai, porque grande é o vosso galardão no céu; pois dessa forma procederam seus pais com os profetas.

23 възрадвайте се в онзи ден и заиграйте, защото, ето, голяма е наградата ви на небесата; понеже бащите им така постъпваха с пророците.

Os ais

24 Mas ai de vós, os ricos! Porque tendes a vossa consolação.

24 Но горко на вас, богатите, защото сте получили вече утехата си.

25 Ai de vós, os que estais agora fartos! Porque vireis a ter fome. Ai de vós, os que agora rides! Porque haveis de lamentar e chorar.

25 Горко на вас, които сега сте наситени, защото скоро ще изгладнеете. Горко на вас, които сега се смеете, защото ще скърбите и ще плачете.

26 Ai de vós, quando todos vos louvarem! Porque assim procederam seus pais com os falsos profetas.

26 Горко на вас, когато всички човеци заговорят ласкаво за вас, защото бащите им така постъпваха с лъжепророците.

Da vingança
Mateus 5.38-42

Любовта към враговете

27 Digo-vos, porém, a vós outros que me ouvis: amai os vossos inimigos, fazei o bem aos que vos odeiam;

27 Но на вас, които слушате, казвам: Обичайте неприятелите си, правете добро на тези, които ви мразят,

28 bendizei aos que vos maldizem, orai pelos que vos caluniam.

28 благославяйте тези, които ви проклинат, молете се за тези, които ви правят пакост.

29 Ao que te bate numa face, oferece-lhe também a outra; e, ao que tirar a tua capa, deixa-o levar também a túnica;

29 На този, който те плесне по еднатабуза, обърни и другата; и на този, който ти вземе горната дреха, не отказвай и ризата си.

30 dá a todo o que te pede; e, se alguém levar o que é teu, não entres em demanda.

30 Дай на всеки, който ти поиска, и не искай обратно нещата си от този, който ги отнема.

31 Como quereis que os homens vos façam, assim fazei-o vós também a eles.

31 И както желаете да постъпват човеците с вас, така и вие постъпвайте с тях.

Do amor ao próximo
Mateus 5.43-48

32 Se amais os que vos amam, qual é a vossa recompensa? Porque até os pecadores amam aos que os amam.

32 Понеже ако обичате само онези, които обичат вас, каква благодарност ви се пада? Защото и грешниците обичат онези, които тях обичат.

33 Se fizerdes o bem aos que vos fazem o bem, qual é a vossa recompensa? Até os pecadores fazem isso.

33 И ако правите добро само на онези, които на вас правят добро, каква благодарност ви се пада? Защото и грешниците правят същото.

34 E, se emprestais àqueles de quem esperais receber, qual é a vossa recompensa? Também os pecadores emprestam aos pecadores, para receberem outro tanto.

34 И ако давате назаем само на тези, от които се надявате да получите обратно, каква благодарност ви се пада? Защото и грешниците дават назаем на грешници, за да получат обратно същото.

35 Amai, porém, os vossos inimigos, fazei o bem e emprestai, sem esperar nenhuma paga; será grande o vosso galardão, e sereis filhos do Altíssimo. Pois ele é benigno até para com os ingratos e maus.

35 Но вие обичайте неприятелите си, правете добро и давайте назаем, без да очаквате да получите нещо в замяна; и наградата ви ще бъде голяма и ще бъдете синове на Всевишния, защото Той е благ към неблагодарните и злите.

36 Sede misericordiosos, como também é misericordioso vosso Pai.

36 И така, бъдете милосърдни, както и вашият Отец е милосърден.

O juízo temerário é proibido
Mateus 7.1-5

Отношението към ближния

37 Não julgueis e não sereis julgados; não condeneis e não sereis condenados; perdoai e sereis perdoados;

37 Не съдете и няма да бъдете съдени; не осъждайте и няма да бъдете осъждани; прощавайте и ще бъдете простени;

38 dai, e dar-se-vos-á; boa medida, recalcada, sacudida, transbordante, generosamente vos darão; porque com a medida com que tiverdes medido vos medirão também.

38 давайте и ще ви се дава; добра мярка – натъпкана, стръскана, препълнена, ще ви дават в пазвата; защото с каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмерва.

A parábola do cego que guia a outro cego

[39] Propôs-lhes também uma parábola: Pode, porventura, um cego guiar a outro cego? Não cairão ambos no barranco?

[39] Каза им една притча: Може ли слепец да води слепеца? Няма ли да паднат и двамата в яма?

[40] O discípulo não está acima do seu mestre; todo aquele, porém, que for bem instruído será como o seu mestre.

[40] Ученикът не е по-горен от учителя си; а всеки ученик, когато се усъвършенства, ще бъде като учителя си.

[41] Por que vês tu o argueiro no olho de teu irmão, porém não reparas na trave que está no teu próprio?

[41] И защо гледаш съчицата в окото на брат си, а не забелязваш гредата в своето око?

[42] Como poderás dizer a teu irmão: Deixa, irmão, que eu tire o argueiro do teu olho, não vendo tu mesmo a trave que está no teu? Hipócrita, tira primeiro a trave do teu olho e, então, verás claramente para tirar o argueiro que está no olho de teu irmão.

[42] Или как можеш да кажеш на брат си: Брате, остави ме да извадя съчицата, която е в окото ти, когато ти сам не виждаш гредата, която е в твоето око? Лицемерецо! Първо извади гредата от своето око и тогава ще видиш ясно, за да извадиш съчицата, която е в окото на брат ти.

Árvores e seus frutos

Mateus 12.33-35

Всяко дърво се познава по своя плод

[43] Não há árvore boa que dê mau fruto; nem tampouco árvore má que dê bom fruto.

[43] Защото няма добро дърво, което дава лош плод, нито пък лошо дърво, което дава добър плод.

[44] Porquanto cada árvore é conhecida pelo seu próprio fruto. Porque não se colhem figos de espinheiros, nem dos abrolhos se vindimam uvas.

[44] Понеже всяко дърво се познава по своя плод; защото не берат смокини от тръни, нито късат грозде от къпина.

[45] O homem bom do bom tesouro do coração tira o bem, e o mau do mau tesouro tira o mal; porque a boca fala do que está cheio o coração.

[45] Добрият човек от доброто съкровище на сърцето си изнася доброто; а злият човек от злото си съкровище изнася злото; защото от онова, което препълва сърцето му, говори устата му.

Os dois fundamentos

Mateus 7.24-27

[46] Por que me chamais SENHOR, SENHOR, e não fazeis o que vos mando?

[47] Todo aquele que vem a mim, e ouve as minhas palavras, e as pratica, eu vos mostrarei a quem é semelhante.

[48] É semelhante a um homem que, edificando uma casa, cavou, abriu profunda vala e lançou o alicerce sobre a rocha; e, vindo a enchente, arrojou-se o rio contra aquela casa e não a pôde abalar, por ter sido bem construída.

[49] Mas o que ouve e não pratica é semelhante a um homem que edificou uma casa sobre a terra sem alicerces, e, arrojando-se o rio contra ela, logo desabou; e aconteceu que foi grande a ruína daquela casa.

[46] И защо Ме призовавате: Господи, Господи!, а не вършите това, което казвам?

[47] Всеки, който идва при Мен и слуша Моите думи, и ги изпълнява, ще ви покажа на кого прилича.

[48] Прилича на човек, който, като строеше къща, направи дълбок изкоп и положи основа на скала; и когато стана наводнение, реката се устреми върху онази къща, но не можа да я поклати, защото бе здраво построена.

[49] А който слуша и не изпълнява, прилича на човек, който е построил къща на земята, без основа, върху която се устреми реката и тя начаса рухна; и сгромолясването на онази къща беше голямо.

Lucas 7

A cura do servo de um centurião

Mateus 8.5-13

[1] Tendo Jesus concluído todas as suas palavras dirigidas ao povo, entrou em Cafarnaum.

[2] E o servo de um centurião, a quem este muito estimava, estava doente, quase à morte.

[3] Tendo ouvido falar a respeito de Jesus, enviou-lhe alguns anciãos dos judeus, pedindo-lhe que viesse curar o seu servo.

[4] Estes, chegando-se a Jesus, com instância lhe suplicaram, dizendo: Ele é digno de que lhe faças isto;

[5] porque é amigo do nosso povo, e ele mesmo nos edificou a sinagoga.

Лука 7

Излекуването на слугата на стотника

[1] След като свърши всички Свои речи към народа, който Го слушаше, Исусвлезе в Капернаум.

[2] А на някой си стотник слугата, който му беше мил, беше болен на умиране.

[3] И като чу за Исус, изпрати до Него някои юдейски старейшини да Го помолят да дойде и изцели слугата му.

[4] А те дойдоха при Исус и Го молеха настоятелно, като казваха: Той заслужава да направиш това за него,

[5] защото обича нашия народ и той ни е построил синагогата.

[6] Então, Jesus foi com eles. E, já perto da casa, o centurião enviou-lhe amigos para lhe dizer: SENHOR, não te incomodes, porque não sou digno de que entres em minha casa.

[7] Por isso, eu mesmo não me julguei digno de ir ter contigo; porém manda com uma palavra, e o meu rapaz será curado.

[8] Porque também eu sou homem sujeito à autoridade, e tenho soldados às minhas ordens, e digo a este: vai, e ele vai; e a outro: vem, e ele vem; e ao meu servo: faze isto, e ele o faz.

[9] Ouvidas estas palavras, admirou-se Jesus dele e, voltando-se para o povo que o acompanhava, disse: Afirmo-vos que nem mesmo em Israel achei fé como esta.

[10] E, voltando para casa os que foram enviados, encontraram curado o servo.

A ressurreição do filho da viúva de Naim

[11] Em dia subseqüente, dirigia-se Jesus a uma cidade chamada Naim, e iam com ele os seus discípulos e numerosa multidão.

[12] Como se aproximasse da porta da cidade, eis que saía o enterro do filho único de uma viúva; e grande multidão da cidade ia com ela.

[13] Vendo-a, o SENHOR se compadeceu dela e lhe disse: Não chores!

[14] Chegando-se, tocou o esquife e, parando os que o conduziam, disse: Jovem, eu te mando: levanta-te!

[6] Докато Исус вървеше с тях и беше вече недалеч от къщата, стотникът изпрати до Него приятели да Му кажат: Господи, не си прави труд, защото не съм достоен да влезеш под покрива ми;

[7] затова не сметнах себе си достоен да дойда при Тебе; кажи само дума и слугата ми ще оздравее.

[8] Защото и аз съм човек, поставен под власт, и имам подчинени на мене войници; и казвам на един: Иди!, и той отива; и на друг: Ела!, и идва; и на слугата си: Направи това!, и той го прави.

[9] Като чу това, Исус му се почуди; обърна се и каза на вървящото след Него множество: Казвам ви, дори в Израил не съм намерил толкова вяра.

[10] И когато изпратените се върнаха в къщата, намериха слугата оздравял.

Възкресяването на сина на вдовицата от Наин

[11] А скоро след това Исус отиде в един град, наречен Наин; и с Него вървяха учениците Му и едно голямо множество.

[12] И когато се приближи до градската порта, ето, изнасяха мъртвец, единствен син на майка си, която беше и вдовица; и с нея имаше голямо множество от града.

[13] И Господ, като я видя, смили се над нея и каза: Недей да плачеш.

[14] Тогава се приближи и се допря до носилката; а носачите се спряха. И каза: Момче, казвам ти, стани.

[15] Sentou-se o que estivera morto e passou a falar; e Jesus o restituiu a sua mãe.

[15] И мъртвият се повдигна и седна, и започна да говори. И Исус го предаде на майка му.

[16] Todos ficaram possuídos de temor e glorificavam a Deus, dizendo: Grande profeta se levantou entre nós; e: Deus visitou o seu povo.

[16] Тогава страх обзе всички и славеха Бога, като казваха: Велик пророк се издигна между нас; и Бог посети Своя народ.

[17] Esta notícia a respeito dele divulgou-se por toda a Judéia e por toda a circunvizinhança.

[17] И мълвата за Него се разнесе по цяла Юдея и по цялата околност.

João envia mensageiros a Jesus

Mateus 11.2-6

Исус Христос и Йоан Кръстител

[18] Todas estas coisas foram referidas a João pelos seus discípulos. E João, chamando dois deles,

[18] А учениците на Йоан му известиха за всичко това.

[19] enviou-os ao SENHOR para perguntar: És tu aquele que estava para vir ou havemos de esperar outro?

[19] И Йоан повика двама от учениците си и ги прати при Господа да попитат: Ти ли си Онзи, Който трябва да дойде, или друг да очакваме?

[20] Quando os homens chegaram junto dele, disseram: João Batista enviou-nos para te perguntar: És tu aquele que estava para vir ou esperaremos outro?

[20] И като дойдоха при Него, човеците казаха: Йоан Кръстител ни прати при Тебе да попитаме: Ти ли си Онзи, Който трябва да дойде, или друг да очакваме?

[21] Naquela mesma hora, curou Jesus muitos de moléstias, e de flagelos, e de espíritos malignos; e deu vista a muitos cegos.

[21] И в същия час Той изцели мнозина от болести и язви, и зли духове, и на мнозина слепи даде зрение.

[22] Então, Jesus lhes respondeu: Ide e anunciai a João o que vistes e ouvistes: os cegos vêem, os coxos andam, os leprosos são purificados, os surdos ouvem, os mortos são ressuscitados, e aos pobres, anuncia-se-lhes o evangelho.

[22] Тогава Той им отговори: Идете и разкажете на Йоан това, което видяхте и чухте, че слепи прогледжат, куци прохождат, прокажени се очистват и глухи прочуват; мъртви биват възкресени и на сиромасите се проповядва благовестието.

[23] E bem-aventurado é aquele que não achar em mim motivo de tropeço.

[23] И блажен е онзи, който не се съблазни в Мене.

Jesus dá testemunho de João

Mateus 11.7-19

[24] Tendo-se retirado os mensageiros, passou Jesus a dizer ao povo a respeito de João: Que saístes a ver no deserto? Um caniço agitado pelo vento?

[25] Que saístes a ver? Um homem vestido de roupas finas? Os que se vestem bem e vivem no luxo assistem nos palácios dos reis.

[26] Sim, que saístes a ver? Um profeta? Sim, eu vos digo, e muito mais que profeta.

[27] Este é aquele de quem está escrito: Eis aí envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho diante de ti.

[28] E eu vos digo: entre os nascidos de mulher, ninguém é maior do que João; mas o menor no reino de Deus é maior do que ele.

[29] Todo o povo que o ouviu e até os publicanos reconheceram a justiça de Deus, tendo sido batizados com o batismo de João;

[30] mas os fariseus e os intérpretes da Lei rejeitaram, quanto a si mesmos, o desígnio de Deus, não tendo sido batizados por ele.

[31] A que, pois, compararei os homens da presente geração, e a que são eles semelhantes?

[32] São semelhantes a meninos que, sentados na praça, gritam uns para os outros: Nós vos tocamos flauta, e não dançastes; entoamos lamentações, e não chorastes.

[24] А когато си отидоха изпратените от Йоан, Исус започна да говори на множествата за Йоан: Какво излязохте да видите в пустинята? Тръстика ли, от вятър разлюлявана?

[25] Но какво излязохте да видите? Човек, облечен в меки дрехи? Ето, великолепно облечените и онези, които живеят разкошно, са в царските дворци.

[26] Но какво излязохте да видите? Пророк ли? Да, казвам ви, и повече от пророк.

[27] Това е онзи, за когото е писано: „Ето, Аз изпращам вестителя Си пред Твоето лице, който ще приготви пътя Ми пред Тебе.“

[28] Казвам ви: Между родените от жена няма по-голям от Йоан; обаче по-малкият в Божието царство е по-голям от него.

[29] (И целият народ и бирниците, като чуха това, признаха Божията правда, като бяха се кръстили с Йоановото кръщение.

[30] А фарисеите и законниците отхвърлиха Божията воля спрямо себе си, като не бяха се кръстили от него.)

[31] А на кого да уподобя човеците от това поколение? И на какво приличат?

[32] Те приличат на деца, които седят на пазара, които викат едно на друго и казват: Свирихме ви и не играхте, жалеехме и не плакахте.

[33] Pois veio João Batista, não comendo pão, nem bebendo vinho, e dizeis: Tem demônio!
[34] Veio o Filho do Homem, comendo e bebendo, e dizeis: Eis aí um glutão e bebedor de vinho, amigo de publicanos e pecadores!
[35] Mas a sabedoria é justificada por todos os seus filhos.

A pecadora que ungiu os pés de Jesus

[36] Convidou-o um dos fariseus para que fosse jantar com ele. Jesus, entrando na casa do fariseu, tomou lugar à mesa.
[37] E eis que uma mulher da cidade, pecadora, sabendo que ele estava à mesa na casa do fariseu, levou um vaso de alabastro com ungüento;
[38] e, estando por detrás, aos seus pés, chorando, regava-os com suas lágrimas e os enxugava com os próprios cabelos; e beijava-lhe os pés e os ungia com o ungüento.

[39] Ao ver isto, o fariseu que o convidara disse consigo mesmo: Se este fora profeta, bem saberia quem e qual é a mulher que lhe tocou, porque é pecadora.

[40] Dirigiu-se Jesus ao fariseu e lhe disse: Simão, uma coisa tenho a dizer-te. Ele respondeu: Dize-a, Mestre.
[41] Certo credor tinha dois devedores: um lhe devia quinhentos denários, e o outro, cinqüenta.
[42] Não tendo nenhum dos dois com que pagar, perdoou-lhes a ambos. Qual deles, portanto, o amará mais?

[33] Защото Йоан Кръстител дойде, който нито хляб яде, нито вино пие, и казвате: Бяс има.
[34] Дойде Човешкият Син, Който яде и пие, и казвате: Ето, човек лаком и винопиец, приятел на бирниците и на грешниците.
[35] Но пак мъдростта се оправдава от всичките си чеда.

Исус Христос и грешницата

[36] И един от фарисеите Го покани да яде с него; и Той влезе в къщата на фарисея и седна на трапезата.
[37] И, ето, една жена от града, която беше грешница, като разбра, че Исус седи на трапезата в къщата на фарисея, донесе алабастрен съд с миро.
[38] И като застана отзад при нозете Му и плачеше, започна да облива нозете Му със сълзи и да ги изтрива с косата си, целуваше нозете Му и ги мажеше с мирото.
[39] А като видя това фарисеят, който Го бе поканил, си каза: Този, ако беше пророк, щеше да знае коя и каква е жената, която се допира до Него, че е грешница.
[40] А Исус се обърна към него с думите: Симоне, имам нещо да ти кажа. А той отговори: Учителю, кажи.
[41] Някой си лихвар имаше двама длъжника; единият дължеше петстотин динария, а другият – петдесет.

[42] И понеже нямаха с какво да му платят, той

опрости дълга и на двамата. И така, кой от тях ще го обикне повече?

[43] Respondeu-lhe Simão: Suponho que aquele a quem mais perdoou. Replicou-lhe: Julgaste bem.

[43] Симон отговори: Мисля, че онзи, на когото е простил повече. А Той му каза: Правилно си отсъдил.

[44] E, voltando-se para a mulher, disse a Simão: Vês esta mulher? Entrei em tua casa, e não me deste água para os pés; esta, porém, regou os meus pés com lágrimas e os enxugou com os seus cabelos.

[44] И като се обърна към жената, каза на Симон: Виждаш ли тази жена? Влязох в къщата ти, но ти вода за нозете Ми не даде; а тя със сълзи обля нозете Ми и с косата си ги изтри.

[45] Não me deste ósculo; ela, entretanto, desde que entrei não cessa de me beijar os pés.

[45] Ти целувка не Ми даде за поздрав; а тя, откакто съм влязъл, не е престанала да целува нозете Ми.

[46] Não me ungiste a cabeça com óleo, mas esta, com bálsamo, ungiu os meus pés.

[46] Ти с елей не помаза главата Ми; а тя с миро помазва нозете Ми.

[47] Por isso, te digo: perdoados lhe são os seus muitos pecados, porque ela muito amou; mas aquele a quem pouco se perdoa, pouco ama.

[47] Затова ти казвам: Прощават се многото грехове (защото тя обикна много), а на когото малко се прощава, той малко обича.

[48] Então, disse à mulher: Perdoados são os teus pecados.

[48] И каза: Прощават ти се греховете.

[49] Os que estavam com ele à mesa começaram a dizer entre si: Quem é este que até perdoa pecados?

[49] И тези, които седяха с Него на трапезата, започнаха да се питат един друг: Кой е Този, Който и греховете прощава?

[50] Mas Jesus disse à mulher: A tua fé te salvou; vai-te em paz.

[50] Исус каза на жената: Твоята вяра те спаси; иди си с мир.

Lucas 8

As mulheres que assistiam Jesus

[1] Aconteceu, depois disto, que andava Jesus de cidade em cidade e de aldeia em aldeia, pregando e anunciando o evangelho do reino de Deus, e os doze iam com ele,

[2] e também algumas mulheres que haviam sido curadas de espíritos malignos e de

Лука 8

Притча за сеяча

[1] И скоро след това Исус ходеше по градове и села да проповядва и да благовестява Божието царство; и с Него бяха дванадесетте ученика

[2] и някои жени, които бяха изцелени от зли духове и болести: Мария, наречена

enfermidades: Maria, chamada Madalena, da qual saíram sete demônios;

[3] e Joana, mulher de Cuza, procurador de Herodes, Suzana e muitas outras, as quais lhe prestavam assistência com os seus bens.

A parábola do semeador

Mateus 13.1-9; Marcos 4.1-9

[4] Afluindo uma grande multidão e vindo ter com ele gente de todas as cidades, disse Jesus por parábola:

[5] Eis que o semeador saiu a semear. E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho; foi pisada, e as aves do céu a comeram.

[6] Outra caiu sobre a pedra; e, tendo crescido, secou por falta de umidade.

[7] Outra caiu no meio dos espinhos; e estes, ao crescerem com ela, a sufocaram.

[8] Outra, afinal, caiu em boa terra; cresceu e produziu a cento por um. Dizendo isto, clamou: Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

A explicação da parábola

Mateus 13.10-23; Marcos 4.10-20

[9] E os seus discípulos o interrogaram, dizendo: Que parábola é esta?

[10] Respondeu-lhes Jesus: A vós outros é dado conhecer os mistérios do reino de Deus; aos demais, fala-se por parábolas, para que, vendo, não vejam; e, ouvindo, não entendam.

[11] Este é o sentido da parábola: a semente é a palavra de Deus.

[12] A que caiu à beira do caminho são os que a ouviram; vem, a seguir, o diabo e

Магдалена, от която бяха излезли седем зли духа,

[3] и Йоана, жената на Иродовия настойник Хуза, и Сусана, и много други, които им услужваха с имота си.

[4] И понеже се събра голямо множество и идваха при Него от всеки град, каза импритча:

[5] Сеячът излезе да сее семето си; и когато сееше, едно падна край пътя; и беше стъпкано, и небесните птици го изкълваха.

[6] А друго падна на канарата; и щом поникна, изсъхна, защото нямаше влага.

[7] Друго пък падна сред тръните; и заедно с него порастнаха тръните и го заглушиха.

[8] А друго падна на добра земя и като порасна, даде плод стократно. Като каза това, извика: Който има уши да слуша, нека слуша.

[9] А учениците Му Го попитаха за значението на тази притча.

[10] Той каза: На вас е дадено да знаете тайните на Божието царство; а на другите се проповядва с притчи, така че като гледат, да не виждат, и като слушат, да не разбират.

[11] А ето значението на притчата. Семето е Божието слово.

[12] А посятото край пътя са тези, които са слушали; тогава идва дяволът и отнема

arrebata-lhes do coração a palavra, para não suceder que, crendo, sejam salvos.

словото от сърцата им, да не би да повярват и да се спасят.

[13] A que caiu sobre a pedra são os que, ouvindo a palavra, a recebem com alegria; estes não têm raiz, crêem apenas por algum tempo e, na hora da provação, se desviam.

[13] Падналото на канарата са тези, които, когато чуят, приемат словото с радост; но те, като нямат корен, временно вярват, а когато настане изпитание, отстъпват.

[14] A que caiu entre espinhos são os que ouviram e, no decorrer dos dias, foram sufocados com os cuidados, riquezas e deleites da vida; os seus frutos não chegam a amadurecer.

[14] Падналото сред тръните са онези, които са слушали и като си отиват, задушават се от грижи, богатства и житейски удоволствия и не дават узрял плод.

[15] A que caiu na boa terra são os que, tendo ouvido de bom e reto coração, retêm a palavra; estes frutificam com perseverança.

[15] А посятото на добра земя са тези, които, като чуят словото, държат го в честно и добро сърце и дават плод с търпение.

A parábola da candeia
Marcos 4.21-25

Светилото и светилникът

[16] Ninguém, depois de acender uma candeia, a cobre com um vaso ou a põe debaixo de uma cama; pelo contrário, coloca-a sobre um velador, a fim de que os que entram vejam a luz.

[16] И никой, като запали светило, не го покрива със съд, нито го слага под легло; а го слага на светилник, за да видят светлината тези, които влизат.

[17] Nada há oculto, que não haja de manifestar-se, nem escondido, que não venha a ser conhecido e revelado.

[17] Защото няма нещо тайно, което да не стане явно, нито нещо скрито, което да не се узнае и да не излезе наяве.

[18] Vede, pois, como ouvis; porque ao que tiver, se lhe dará; e ao que não tiver, até aquilo que julga ter lhe será tirado.

[18] Затова внимавайте как слушате; защото който има, на него ще се даде; а който няма, от него ще се отнеме и това, което мисли, че има.

A família de Jesus
Mateus 12.46-50; Marcos 3.31-35

Майката и братята на Исус

[19] Vieram ter com ele sua mãe e seus irmãos e não podiam aproximar-se por causa da concorrência de povo.

[19] И дойдоха при Него майка Му и братята Му, но поради множеството не можаха да се приближат до Него.

[20] E lhe comunicaram: Tua mãe e teus irmãos estão lá fora e querem ver-te.

[20] И Го известиха: Майка Ти и братята Ти стоят вън и искат да Те видят.

21 Ele, porém, lhes respondeu: Minha mãe e meus irmãos são aqueles que ouvem a palavra de Deus e a praticam.

Jesus acalma uma tempestade
Mateus 8.23-27; Marcos 4.35-41

22 Aconteceu que, num daqueles dias, entrou ele num barco em companhia dos seus discípulos e disse-lhes: Passemos para a outra margem do lago; e partiram.

23 Enquanto navegavam, ele adormeceu. E sobreveio uma tempestade de vento no lago, correndo eles o perigo de soçobrar.

24 Chegando-se a ele, despertaram-no dizendo: Mestre, Mestre, estamos perecendo! Despertando-se Jesus, repreendeu o vento e a fúria da água. Tudo cessou, e veio a bonança.

25 Então, lhes disse: Onde está a vossa fé? Eles, possuídos de temor e admiração, diziam uns aos outros: Quem é este que até aos ventos e às ondas repreende, e lhe obedecem?

A cura do endemoninhado geraseno
Mateus 8.28-33; Marcos 5.1-14

26 Então, rumaram para a terra dos gerasenos, fronteira da Galiléia.

27 Logo ao desembarcar, veio da cidade ao seu encontro um homem possesso de demônios que, havia muito, não se vestia, nem habitava em casa alguma, porém vivia nos sepulcros.

28 E, quando viu a Jesus, prostrou-se diante dele, exclamando e dizendo em alta voz: Que tenho eu contigo, Jesus, Filho do Deus Altíssimo? Rogo-te que não me atormentes.

21 А Той им отговори: Моя майка и Мои братя са тези, които слушат Божието слово и го изпълняват.

Укротяването на бурята

22 А в един от тези дни Той влезе в едналадия с учениците Си и им каза: Да минем на отсрещната страна на езерото. И отплаваха.

23 А като плаваха, Той заспа; и над езерото се надигна буреносен вятър и вълните ги заплашваха така, че бяха в опасност.

24 И дойдоха, разбудиха Го и казаха: Наставнико! Наставнико! Загиваме! А той се събуди и смъмра вятъра и развълнуваната вода; и те се успокоиха и настана тишина.

25 Исус им каза: Къде е вярата ви? А те, уплашени, се чудеха и си казваха един на друг: Кой ли ще е Този, Който заповядва на ветровете и водата и те Му се покоряват?

Излекуването на обладания от бесове

26 И пристигнаха в Герасинската страна, която е срещу Галилея.

27 И като излезе на сушата, срещна Го от града един човек, който имаше бесове и дълго време не беше обличал дреха, и не живееше в къща, а в гробищата.

28 Той, като видя Исус, извика, падна пред Него и каза със силен глас: Какво общо имаш Ти с мен, Исусе, Сине на Всевишния Бог? Моля Ти се, недей ме мъчи.

[29] Porque Jesus ordenara ao espírito imundo que saísse do homem, pois muitas vezes se apoderara dele. E, embora procurassem conservá-lo preso com cadeias e grilhões, tudo despedaçava e era impelido pelo demônio para o deserto.

[30] Perguntou-lhe Jesus: Qual é o teu nome? Respondeu ele: Legião, porque tinham entrado nele muitos demônios.

[31] Rogavam-lhe que não os mandasse sair para o abismo.

[32] Ora, andava ali, pastando no monte, uma grande manada de porcos; rogaram-lhe que lhes permitisse entrar naqueles porcos. E Jesus o permitiu.

[33] Tendo os demônios saído do homem, entraram nos porcos, e a manada precipitou-se despenhadeiro abaixo, para dentro do lago, e se afogou.

[34] Os porqueiros, vendo o que acontecera, fugiram e foram anunciá-lo na cidade e pelos campos.

Os gerasenos rejeitam Jesus

Mateus 8.34; Marcos 5.14b-20

[35] Então, saiu o povo para ver o que se passara, e foram ter com Jesus. De fato, acharam o homem de quem saíram os demônios, vestido, em perfeito juízo, assentado aos pés de Jesus; e ficaram dominados de terror.

[36] E algumas pessoas que tinham presenciado os fatos contaram-lhes também como fora salvo o endemoninhado.

[37] Todo o povo da circunvizinhança dos gerasenos rogou-lhe que se retirasse deles,

[29] Защото Исус бе заповядал на нечистия дух да излезе от човека. Понеже много пъти го беше прихващал; и го връзваха с вериги и окови и го пазеха; но той разкъсваше връзките и бесът го гонеше по пущинаците.

[30] Исус го попита: Как ти е името? А той каза: Легион; защото много бесове бяха влезли в него.

[31] И Го молеха да не им заповядва да отидат в бездната.

[32] А там имаше голямо стадо свине, което пасеше по хълма; и бесовете Го помолиха да им позволи да влязат в тях. И Той им позволи.

[33] И като излязоха бесовете от човека и влязоха в свинете, стадото се спусна по стръмнината в езерото и се издави.

[34] А свинарите, като видяха станалото, избягаха и известиха за това в града и в селата.

[35] И като излязоха да видят станалото и дойдоха при Исус, намериха човека, от когото бяха излезли бесовете, седнал при нозете на Исус, облечен и с ума си; и се изплашиха.

[36] А тези, които бяха видели това, им разказаха как бе изцелен обладаният от бесове.

[37] И цялото множество от Герасинския край Му се помоли да си отиде от тях,

pois estavam possuídos de grande medo. E Jesus, tomando de novo o barco, voltou.

[38] O homem de quem tinham saído os demônios rogou-lhe que o deixasse estar com ele; Jesus, porém, o despediu, dizendo:

[39] Volta para casa e conta aos teus tudo o que Deus fez por ti. Então, foi ele anunciando por toda a cidade todas as coisas que Jesus lhe tinha feito.

O pedido de Jairo

Mateus 9.18-19; Marcos 5.21-24

[40] Ao regressar Jesus, a multidão o recebeu com alegria, porque todos o estavam esperando.

[41] Eis que veio um homem chamado Jairo, que era chefe da sinagoga, e, prostrando-se aos pés de Jesus, lhe suplicou que chegasse até a sua casa.

[42] Pois tinha uma filha única de uns doze anos, que estava à morte.

A cura de uma mulher enferma

Mateus 9.20-22; Marcos 5.24b-34

Enquanto ele ia, as multidões o apertavam.

[43] Certa mulher que, havia doze anos, vinha sofrendo de uma hemorragia, e a quem ninguém tinha podido curar [e que gastara com os médicos todos os seus haveres],

[44] veio por trás dele e lhe tocou na orla da veste, e logo se lhe estancou a hemorragia.

[45] Mas Jesus disse: Quem me tocou? Como todos negassem, Pedro [com seus companheiros] disse: Mestre, as multidões

защото бяха обзети от голям страх; и Той влезе в лодката и се завърна.

[38] А човекът, от когото бяха излезли бесовете, Му се молеше да бъде с Него; но Исус го изпрати с думите:

[39] Върни се у дома си и разкажи какво направи за тебе Бог. И той отиде и разгласи по целия град какво направи за него Исус.

Възкресяването на дъщерята на Яир

[40] А когато Исус се върна, народът Го посрещна радостно, защото всички Го чакаха.

[41] И, ето, дойде един човек на име Яир, който беше началник на синагогата, и падна пред нозете на Исус и Му се молеше да влезе в къщата му,

[42] защото имаше едничка дъщеря, на около дванадесет години, и тя умираше. И когато Исус отиваше, народът Го притискаше.

[43] И една жена, която имаше кръвотечение от дванадесет години и беше похарчила по лекари целия си имот, без да може да я излекува някой,

[44] се приближи отзад и се допря до полата на дрехата Му; и начаса кръвотечението престана.

[45] И Исус каза: Кой се допря до Мене? И когато всички отричаха, Петър и онези, които бяха с Него, казаха: Наставнико,

te apertam e te oprimem [e dizes: Quem me tocou?].

[46] Contudo, Jesus insistiu: Alguém me tocou, porque senti que de mim saiu poder.

[47] Vendo a mulher que não podia ocultar-se, aproximou-se trêmula e, prostrando-se diante dele, declarou, à vista de todo o povo, a causa por que lhe havia tocado e como imediatamente fora curada.

[48] Então, lhe disse: Filha, a tua fé te salvou; vai-te em paz.

A ressurreição da filha de Jairo

Mateus 9.23-25; Marcos 5.35-43

[49] Falava ele ainda, quando veio uma pessoa da casa do chefe da sinagoga, dizendo: Tua filha já está morta, não incomodes mais o Mestre.

[50] Mas Jesus, ouvindo isto, lhe disse: Não temas, crê somente, e ela será salva.

[51] Tendo chegado à casa, a ninguém permitiu que entrasse com ele, senão Pedro, João, Tiago e bem assim o pai e a mãe da menina.

[52] E todos choravam e a pranteavam. Mas ele disse: Não choreis; ela não está morta, mas dorme.

[53] E riam-se dele, porque sabiam que ela estava morta.

[54] Entretanto, ele, tomando-a pela mão, disse-lhe, em voz alta: Menina, levanta-te!

[55] Voltou-lhe o espírito, ela imediatamente se levantou, e ele mandou que lhe dessem de comer.

множеството се тълпи около Теб и Те притиска, а Ти казваш: Кой се допря до Мене?.

[46] Но Исус каза: Някой се допря до Мене, защото Аз усетих, че сила излезе от Мене.

[47] И жената, като видя, че не можа да се скрие, дойде разтреперана и падна пред Него, и извика пред целия народ по коя причина се допря до Него и как начаса оздравя.

[48] А Той каза: Дъще, твоята вяра те изцели; иди си с мир.

[49] Докато Той още говореше, дойде някой си от къщата на началника на синагогата и каза: Дъщеря ти умря; не затруднявай Учителя.

[50] А Исус, като чу това, му отговори: Не бой се; само вярвай и тя ще се избави.

[51] И когато дойде в къщата, не остави никой да влезе с Него освен Петър, Йоан, Яков и бащата и майката на момичето.

[52] И всички плачеха и го оплакваха. А Той им каза: Не плачете, защото не е умряло, а спи.

[53] А те Му се присмиваха, понеже знаеха, че е умряло.

[54] Но Той го хвана за ръката и извика: Момиче, стани!

[55] И духът му се върна и то начаса стана; и Той заповяда да му дадат нещо да яде.

[56] Seus pais ficaram maravilhados, mas ele lhes advertiu que a ninguém contassem o que havia acontecido.

Lucas 9

As instruções para os doze
Mateus 10.1,5-15; Marcos 6.7-13

[1] Tendo Jesus convocado os doze, deu-lhes poder e autoridade sobre todos os demônios, e para efetuarem curas.

[2] Também os enviou a pregar o reino de Deus e a curar os enfermos.

[3] E disse-lhes: Nada leveis para o caminho: nem bordão, nem alforje, nem pão, nem dinheiro; nem deveis ter duas túnicas.

[4] Na casa em que entrardes, ali permanecei e dali saireis.

[5] E onde quer que não vos receberem, ao sairdes daquela cidade, sacudi o pó dos vossos pés em testemunho contra eles.

[6] Então, saindo, percorriam todas as aldeias, anunciando o evangelho e efetuando curas por toda parte.

Herodes e João Batista
Mateus 14.1-12; Marcos 6.14-29

[7] Ora, o tetrarca Herodes soube de tudo o que se passava e ficou perplexo, porque alguns diziam: João ressuscitou dentre os mortos;

[8] outros: Elias apareceu; e outros: Ressurgiu um dos antigos profetas.

[9] Herodes, porém, disse: Eu mandei decapitar a João; quem é, pois, este a respeito do qual tenho ouvido tais coisas? E se esforçava por vê-lo.

A primeira multiplicação de pães e peixes
Mateus 14.13-21; Marcos 6.30-44; João 6.1-13

[56] И родителите му се смаяха; а Той им заръча да не казват на никого за станалото.

Лука 9

Изпращането на дванадесетте апостоли

[1] И като свика дванадесетте, даде им сила и власт над всички бесове и да изцеляват болести.

[2] И ги изпрати да проповядват Божието царство и да изцеляват болните.

[3] Исус им каза: Не вземайте нищо за път – нито тояга, нито торба, нито хляб, нито пари, нито да имате по две ризи.

[4] И в която къща влезете, там отсядайте и оттам тръгвайте на път.

[5] И ако някои не ви приемат, когато излизате от онзи град, отърсете и праха от краката си за свидетелство против тях.

[6] И те тръгнаха и отиваха по селата, и проповядваха благовестието, и изцеляваха навсякъде.

[7] А четвъртовластникът Ирод чу за всичко, което ставало, и беше в недоумение; защото някои казваха, че Йоан е възкръснал от мъртвите;

[8] други пък, че Илия се е явил; а други, че един от старовременните пророци е възкръснал.

[9] И Ирод каза: Йоан аз обезглавих; но Кой е Този, за Когото слушам такива неща? И желаеше да Го види.

Нахранването на пет хиляди души

[10] Ao regressarem, os apóstolos relataram a Jesus tudo o que tinham feito. E, levando-os consigo, retirou-se à parte para uma cidade chamada Betsaida.

[10] И като се върнаха апостолите, разказаха на Исус всичко, което бяха извършили; и Той ги отведе и се оттегли насаме в уединено място близо до един град, наречен Витсаида.

[11] Mas as multidões, ao saberem, seguiram-no. Acolhendo-as, falava-lhes a respeito do reino de Deus e socorria os que tinham necessidade de cura.

[11] А множествата, като разбраха това, отидоха след Него; и Той ги посрещна с готовност и им говореше за Божието царство, и изцеляваше онези, които имаха нужда от изцеление.

[12] Mas o dia começava a declinar. Então, se aproximaram os doze e lhe disseram: Despede a multidão, para que, indo às aldeias e campos circunvizinhos, se hospedem e achem alimento; pois estamos aqui em lugar deserto.

[12] И когато денят започна да преваля, дванадесетте се приближиха и Му казаха: Разпусни множеството, за да отидат в околните села и колиби да нощуват и да си намерят храна, защото тук сме в уединено място.

[13] Ele, porém, lhes disse: Dai-lhes vós mesmos de comer. Responderam eles: Não temos mais que cinco pães e dois peixes, salvo se nós mesmos formos comprar comida para todo este povo.

[13] Но Той им каза: Дайте им вие да ядат.А те отвърнаха: Нямаме повече от пет хляба и две риби, освен да отидем и да купим храна за всички тези хора?

[14] Porque estavam ali cerca de cinco mil homens. Então, disse aos seus discípulos: Fazei-os sentar-se em grupos de cinqüenta.

[14] (Защото имаше около пет хиляди мъже.) И каза на учениците Си: Накарайте ги да насядат на групи по петдесет души.

[15] Eles atenderam, acomodando a todos.

[15] Те направиха така и накараха всички да насядат.

[16] E, tomando os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos para o céu, os abençoou, partiu e deu aos discípulos para que os distribuíssem entre o povo.

[16] А Той взе петте хляба и двете риби и погледна към небето, и ги благослови; и като ги разчупи, даваше на учениците да сложат пред народа.

[17] Todos comeram e se fartaram; e dos pedaços que ainda sobejaram foram recolhidos doze cestos.

[17] И ядоха, и всички се наситиха; и вдигнаха останалите им къшеи – дванадесет коша.

A confissão de Pedro. Jesus prediz a própria morte

Mateus 16.13-21; Marcos 8.27-31

Петър изповядва кой е Исус

[18] Estando ele orando à parte, achavam-se presentes os discípulos, a quem perguntou: Quem dizem as multidões que sou eu?

[19] Responderam eles: João Batista, mas outros, Elias; e ainda outros dizem que ressurgiu um dos antigos profetas.

[20] Mas vós, perguntou ele, quem dizeis que eu sou? Então, falou Pedro e disse: És o Cristo de Deus.

[21] Ele, porém, advertindo-os, mandou que a ninguém declarassem tal coisa,

[22] dizendo: É necessário que o Filho do Homem sofra muitas coisas, seja rejeitado pelos anciãos, pelos principais sacerdotes e pelos escribas; seja morto e, no terceiro dia, ressuscite.

O discípulo de Jesus deve levar a sua cruz

Mateus 16.24-28; Marcos 8.34—9.1

[23] Dizia a todos: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, dia a dia tome a sua cruz e siga-me.

[24] Pois quem quiser salvar a sua vida perdê-la-á; quem perder a vida por minha causa, esse a salvará.

[25] Que aproveita ao homem ganhar o mundo inteiro, se vier a perder-se ou a causar dano a si mesmo?

[26] Porque qualquer que de mim e das minhas palavras se envergonhar, dele se envergonhará o Filho do Homem, quando vier na sua glória e na do Pai e dos santos anjos.

[18] И когато Той се молеше насаме и учениците бяха с Него, ги попита: Според както говорят хората, Кой съм Аз?

[19] А те отговориха: Едни казват, че сиЙоан Кръстител; а други – Илия; трети пък – че един от старовременните пророци е възкръснал.

[20] Тогава им каза: А вие какво казвате: Кой съм Аз? Петър Му отговори: Ти сиБожият Помазаник.

[21] А Той им заръча и заповяда да не говорят с никого за това, като каза:

[22] Човешкият Син трябва много да пострада и да бъде отхвърлен от старейшините, главните свещеници и книжниците, да бъде убит и на третия ден да бъде възкресен.

Следване на Исус Христос

[23] Каза още и на всички: Ако някой иска да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека носи кръста си всеки ден и нека Ме следва.

[24] Защото, който иска да спаси живота си, ще го изгуби; а който изгуби живота си заради Мене, той ще го спаси.

[25] Понеже каква полза за човек, ако спечели целия свят, а изгуби или ощети себе си?

[26] Защото ако се срамува някой от Мен и от думите Ми, то и Човешкият Син ще се срамува от него, когато дойде в Своята слава и в славата на Отца и на Своите ангели.

[27] Verdadeiramente, vos digo: alguns há dos que aqui se encontram que, de maneira nenhuma, passarão pela morte até que vejam o reino de Deus.

A transfiguração

Mateus 17.1-8; Marcos 9.2-8

[28] Cerca de oito dias depois de proferidas estas palavras, tomando consigo a Pedro, João e Tiago, subiu ao monte com o propósito de orar.

[29] E aconteceu que, enquanto ele orava, a aparência do seu rosto se transfigurou e suas vestes resplandeceram de brancura.

[30] Eis que dois varões falavam com ele: Moisés e Elias,

[31] os quais apareceram em glória e falavam da sua partida, que ele estava para cumprir em Jerusalém.

[32] Pedro e seus companheiros achavam-se premidos de sono; mas, conservando-se acordados, viram a sua glória e os dois varões que com ele estavam.

[33] Ao se retirarem estes de Jesus, disse-lhe Pedro: Mestre, bom é estarmos aqui; então, façamos três tendas: uma será tua, outra, de Moisés, e outra, de Elias, não sabendo, porém, o que dizia.

[34] Enquanto assim falava, veio uma nuvem e os envolveu; e encheram-se de medo ao entrarem na nuvem.

[35] E dela veio uma voz, dizendo: Este é o meu Filho, o meu eleito; a ele ouvi.

[36] Depois daquela voz, achou-se Jesus sozinho. Eles calaram-se e, naqueles dias, a

[27] А ви казвам наистина, има някои от тук стоящите, които никак няма да вкусят смърт, докато не видят Божието царство.

Преображение

[28] И около осем дни след като каза това, Той взе със Себе Си Петър, Йоан и Яков и се качи на планината да се моли.

[29] И като се молеше, видът на лицето Му се измени и облеклото Му стана бяло иблестящо.

[30] И, ето, двама мъже говореха с Него; те бяха Моисей и Илия,

[31] които се явиха в слава и говориха за смъртта Му, с която Му предстоеше да завършиживота Си в Йерусалим.

[32] А Петър и онези, които бяха с него, ги беше налегнал сън; но когато се разбудиха, видяха славата Му и двамата мъже, които стояха с Него.

[33] И когато те се разделиха с Него, Петър каза на Исус: Наставнико, добре е да сме тук; и нека направим три шатри: за Теб една, за Моисей една и една за Илия, без да знае какво казва.

[34] А докато казваше това, дойде облак и ги засени; и учениците се изплашиха, като влязоха в облака.

[35] И от облака дойде глас, който каза: Този е Моят Син, Моят Избраник; Него слушайте.

[36] И когато престана гласът, Исус остана сам. И те замълчаха и през онези дни не

ninguém contaram coisa alguma do que tinham visto.

A cura de um jovem possesso

Mateus 17.14-20; Marcos 9.14-29

37 No dia seguinte, ao descerem eles do monte, veio ao encontro de Jesus grande multidão.

38 E eis que, dentre a multidão, surgiu um homem, dizendo em alta voz: Mestre, suplico-te que vejas meu filho, porque é o único;

39 um espírito se apodera dele, e, de repente, o menino grita, e o espírito o atira por terra, convulsiona-o até espumar; e dificilmente o deixa, depois de o ter quebrantado.

40 Roguei aos teus discípulos que o expelissem, mas eles não puderam.

41 Respondeu Jesus: Ó geração incrédula e perversa! Até quando estarei convosco e vos sofrerei? Traze o teu filho.

42 Quando se ia aproximando, o demônio o atirou no chão e o convulsionou; mas Jesus repreendeu o espírito imundo, curou o menino e o entregou a seu pai.

43 E todos ficaram maravilhados ante a majestade de Deus.

De novo prediz Jesus a sua morte

Mateus 17.22-23; Marcos 9.30-32

Como todos se maravilhassem de quanto Jesus fazia, disse aos seus discípulos:

44 Fixai nos vossos ouvidos as seguintes palavras: o Filho do Homem está para ser entregue nas mãos dos homens.

казваха на никого нищо от това, което бяха видели.

Изцелението на бесноватия младеж

37 А на следващия ден, когато слязоха от планината, посрещна Го голямо множество.

38 И, ето, един човек от множеството извика: Учителю, моля Ти се, погледни милостиво на сина ми, защото ми е единствено дете.

39 И, ето, прихваща го някакъв дух и той изведнъж закрещява и духът го сгърчва така, че той се запеня, и като го разтерзава, едва го напуска.

40 Помолих Твоите ученици да го изгонят, но не можаха.

41 Исус отговори: Роде невярващ и развратен, докога ще съм с вас и ще ви търпя? Доведи сина си тук.

42 И още докато се приближаваше, бесът го тръшна и сгърчи силно; а Исус смъмра нечистия дух, изцели момчето и го върна на баща му.

43 И всички се удивляваха на Божието величие. А докато всички се чудеха на това, което правеше, Той каза на учениците Си:

Предсказание за съда

44 Вложете в ушите си тези думи: Човешкият Син ще бъде предаден в човешки ръце.

[45] Eles, porém, não entendiam isto, e foi-lhes encoberto para que o não compreendessem; e temiam interrogá-lo a este respeito.

O maior no reino dos céus
Mateus 18.1-5; Marcos 9.33-37

[46] Levantou-se entre eles uma discussão sobre qual deles seria o maior.

[47] Mas Jesus, sabendo o que se lhes passava no coração, tomou uma criança, colocou-a junto a si

[48] e lhes disse: Quem receber esta criança em meu nome a mim me recebe; e quem receber a mim recebe aquele que me enviou; porque aquele que entre vós for o menor de todos, esse é que é grande.

Jesus ensina a tolerância e a caridade
Marcos 9.38-40

[49] Falou João e disse: Mestre, vimos certo homem que, em teu nome, expelia demônios e lho proibimos, porque não segue conosco.

[50] Mas Jesus lhe disse: Não proibais; pois quem não é contra vós outros é por vós.

Os samaritanos não recebem Jesus

[51] E aconteceu que, ao se completarem os dias em que devia ele ser assunto ao céu, manifestou, no semblante, a intrépida resolução de ir para Jerusalém

[52] e enviou mensageiros que o antecedessem. Indo eles, entraram numa aldeia de samaritanos para lhe preparar pousada.

[53] Mas não o receberam, porque o aspecto dele era de quem, decisivamente, ia para Jerusalém.

[45] Но те не разбраха смисъла на тези думи; те бяха скрити от тях, за да не ги разберат; а се бояха да Го попитат за тези думи.

Спорът между учениците за първенство

[46] И между тях възникна пререкание кой от тях ще бъде най-големият.

[47] А Исус, като прозря мисълта на сърцето им, взе едно детенце, постави го при Себе Си и им каза:

[48] Който приеме това детенце в Мое име, Мене приема; и който приеме Мене, приема Този, Който Ме е изпратил; защото, който е най-малък между всички вас, той е най-голям.

„Който не е против вас, е на ваша страна“

[49] А Йоан се обърна към Него и каза: Наставнико, видяхме един човек да изгонва бесове в Твое име; и му забранихме, защото не върви с нас.

[50] А Исус му каза: Не му забранявайте; защото, който не е против вас, е на ваша страна.

На път за Йерусалим. Негостоприемството на самаряните

[51] И когато се навършваха дните да бъде взет от света, Той тръгна по пътя към Йерусалим.

[52] И изпрати пред Себе Си пратеници, които отидоха и влязоха в едно самарянско село да приготвят стая за Него.

[53] Но там не Го приеха, защото имаше вид на пътник за Йерусалим.

[54] Vendo isto, os discípulos Tiago e João perguntaram: SENHOR, queres que mandemos descer fogo do céu para os consumir?

[55] Jesus, porém, voltando-se os repreendeu [e disse: Vós não sabeis de que espírito sois].

[56] [Pois o Filho do Homem não veio para destruir as almas dos homens, mas para salvá-las.] E seguiram para outra aldeia.

Jesus põe à prova os que queriam segui-lo

Mateus 8.18-22

[57] Indo eles caminho fora, alguém lhe disse: Seguir-te-ei para onde quer que fores.

[58] Mas Jesus lhe respondeu: As raposas têm seus covis, e as aves do céu, ninhos; mas o Filho do Homem não tem onde reclinar a cabeça.

[59] A outro disse Jesus: Segue-me! Ele, porém, respondeu: Permite-me ir primeiro sepultar meu pai.

[60] Mas Jesus insistiu: Deixa aos mortos o sepultar os seus próprios mortos. Tu, porém, vai e prega o reino de Deus.

[61] Outro lhe disse: Seguir-te-ei, SENHOR; mas deixa-me primeiro despedir-me dos de casa.

[62] Mas Jesus lhe replicou: Ninguém que, tendo posto a mão no arado, olha para trás é apto para o reino de Deus.

Lucas 10

A missão dos setenta

[1] Depois disto, o SENHOR designou outros setenta; e os enviou de dois em dois, para

[54] Като видяха това учениците Му Яков и Йоан, казаха: Господи, искаш ли да заповядаме да падне огън от небето и да ги изтреби както направи и Илия?

[55] А Той се обърна и ги смъмра и каза: „Вие не знаете на какъв дух сте; защото Човешкият Син не е дошъл да погуби човешки души, но да спаси“.

[56] И отидоха в друго село.

Какви трябва да са последователите на Исус Христос

[57] А като вървяха по пътя, един човек Му каза: Ще Те следвам, където и да идеш.

[58] Исус му каза: Лисиците си имат леговища и небесните птици гнезда, а Човешкият Син няма къде глава да подслони.

[59] А на друг каза: Върви след Мен. А той отвърна: Господи, позволи ми първо да отида и да погреба баща си.

[60] Но Той му каза: Остави мъртвите да погребат своите мъртъвци, а ти иди и прогласявай Божието царство.

[61] А друг каза: Ще дойда след Тебе, Господи, но първо ми позволи да се сбогувам с домашните си.

[62] А Исус му каза: Никой, който е сложил ръката си на ралото и гледа назад, не е годен за Божието царство.

Лука 10

Изпращането на седемдесет ученици

[1] След това Господ определи други седемдесет души и ги изпрати по двама

que o precedessem em cada cidade e lugar aonde ele estava para ir.

2 E lhes fez a seguinte advertência: A seara é grande, mas os trabalhadores são poucos. Rogai, pois, ao SENHOR da seara que mande trabalhadores para a sua seara.

3 Ide! Eis que eu vos envio como cordeiros para o meio de lobos.

4 Não leveis bolsa, nem alforje, nem sandálias; e a ninguém saudeis pelo caminho.

5 Ao entrardes numa casa, dizei antes de tudo: Paz seja nesta casa!

6 Se houver ali um filho da paz, repousará sobre ele a vossa paz; se não houver, ela voltará sobre vós.

7 Permanecei na mesma casa, comendo e bebendo do que eles tiverem; porque digno é o trabalhador do seu salário. Não andeis a mudar de casa em casa.

8 Quando entrardes numa cidade e ali vos receberem, comei do que vos for oferecido.

9 Curai os enfermos que nela houver e anunciai-lhes: A vós outros está próximo o reino de Deus.

10 Quando, porém, entrardes numa cidade e não vos receberem, saí pelas ruas e clamai:

11 Até o pó da vossa cidade, que se nos pegou aos pés, sacudimos contra vós outros. Não obstante, sabei que está próximo o reino de Deus.

12 Digo-vos que, naquele dia, haverá menos rigor para Sodoma do que para aquela cidade.

Ai das cidades impenitentes!

пред Себе Си във всеки град и място, където сам Той щеше да отиде.

2 И им каза: Жътвата е изобилна, а работниците малко; затова се молете на Господаря на жътвата да изпрати работници на жътвата Си.

3 Идете: ето, Аз ви изпращам като агнета посред вълци.

4 Не носете нито кесия, нито торба, нито обувки и никого по пътя не поздравявайте.

5 И в която къща влезете, първо казвайте: Мир на този дом!

6 И ако бъде там някой син на мира, вашият мир ще почива на него; но ако няма, ще се върне към вас.

7 И в същата къща отсядайте и яжте и пийте каквото ви сложат; защото работникът заслужава своята заплата. Недейте се премества от къща в къща.

8 Когато влизате в някой град и те ви приемат, яжте каквото ви сложат

9 и изцелявайте болните в него, и им казвайте: Божието царство е наближило до вас.

10 А като влезете в някой град и те не ви приемат, излезте на улиците му и кажете:

11 И праха, който е полепнал по краката ни от вашия град, отърсваме; но това да знаете, че Божието царство е наближило.

12 Казвам ви: По-леко ще бъде наказанието на Содом в онзи ден, отколкото на този град.

Упреци към непокаялите се градове

Mateus 11.20-24

13 Ai de ti, Corazim! Ai de ti, Betsaida! Porque, se em Tiro e em Sidom, se tivessem operado os milagres que em vós se fizeram, há muito que elas se teriam arrependido, assentadas em pano de saco e cinza.

14 Contudo, no Juízo, haverá menos rigor para Tiro e Sidom do que para vós outras.

15 Tu, Cafarnaum, elevar-te-ás, porventura, até ao céu? Descerás até ao inferno.

16 Quem vos der ouvidos ouve-me a mim; e quem vos rejeitar a mim me rejeita; quem, porém, me rejeitar rejeita aquele que me enviou.

O regresso dos setenta

17 Então, regressaram os setenta, possuídos de alegria, dizendo: SENHOR, os próprios demônios se nos submetem pelo teu nome!

18 Mas ele lhes disse: Eu via Satanás caindo do céu como um relâmpago.

19 Eis aí vos dei autoridade para pisardes serpentes e escorpiões e sobre todo o poder do inimigo, e nada, absolutamente, vos causará dano.

20 Não obstante, alegrai-vos, não porque os espíritos se vos submetem, e sim porque o vosso nome está arrolado nos céus.

Jesus, o Salvador dos humildes

Mateus 11.25-27

21 Naquela hora, exultou Jesus no Espírito Santo e exclamou: Graças te dou, ó Pai, SENHOR do céu e da terra, porque ocultaste estas coisas aos sábios e instruídos e as revelaste aos pequeninos. Sim, ó Pai, porque assim foi do teu agrado.

13 Горко ти, Хоразине! Горко ти, Витсаидо! Защото ако бяха се извършили в Тир и Сидон великите дела, които се извършиха у вас, отдавна те биха се покаяли, седнали във вретище и пепел.

14 Обаче на Тир и Сидон ще бъде по-леко в съда, отколкото на вас.

15 И ти, Капернауме, до небесата ли ще се издигнеш? До ада ще се провалиш!

16 Който слуша вас, Мене слуша; и който отхвърля вас, Мен отхвърля; а който отхвърля Мен, отхвърля Онзи, Който Ме е пратил.

Завръщането на седемдесетте ученици

17 И седемдесетте се върнаха с радост и казаха: Господи, в Твоето име и бесовете ни се покоряват.

18 А Той им каза: Видях Сатана да пада от небето като светкавица.

19 Ето, дадох ви власт да настъпвате змии и скорпиони и власт над цялата сила на врага; и нищо няма да ви навреди.

20 Обаче, недейте се радва на това, че духовете ви се покоряват; а се радвайте, че имената ви са написани на небесата.

21 В същия час Исус се възрадва в Духа и каза: Благодаря Ти, Отче, Господи на небето и земята, затова, че си укрил това от мъдрите и разумните, а си го открил на невръстните. Да, Отче, защото така Ти се видя угодно.

[22] Tudo me foi entregue por meu Pai. Ninguém sabe quem é o Filho, senão o Pai; e também ninguém sabe quem é o Pai, senão o Filho, e aquele a quem o Filho o quiser revelar.

[23] E, voltando-se para os seus discípulos, disse-lhes particularmente: Bem-aventurados os olhos que vêem as coisas que vós vedes.

[24] Pois eu vos afirmo que muitos profetas e reis quiseram ver o que vedes e não viram; e ouvir o que ouvis e não o ouviram.

O bom samaritano

[25] E eis que certo homem, intérprete da Lei, se levantou com o intuito de pôr Jesus à prova e disse-lhe: Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

[26] Então, Jesus lhe perguntou: Que está escrito na Lei? Como interpretas?

[27] A isto ele respondeu: Amarás o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma, de todas as tuas forças e de todo o teu entendimento; e: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[28] Então, Jesus lhe disse: Respondeste corretamente; faze isto e viverás.

[29] Ele, porém, querendo justificar-se, perguntou a Jesus: Quem é o meu próximo?

[30] Jesus prosseguiu, dizendo: Certo homem descia de Jerusalém para Jericó e veio a cair em mãos de salteadores, os quais, depois de tudo lhe roubarem e lhe

[22] Всичко Ми е предадено от Моя Отец; и освен Отец никой не знае Кой е Синът; и никой не знае Кой е Отец освен Сина и онзи, на когото Синът би благоволил да Го открие.

[23] И като се обърна към учениците, каза им насаме: Блажени очите, които виждат това, което вие виждате.

[24] Защото ви казвам, че много пророци и царе пожелаха да видят това, което вие виждате, и не видяха, и да чуят това, което вие чувате, и не чуха.

Най-голямата заповед

[25] И, ето, някой законник се изправи и Го изпитваше, като каза: Учителю, какво да правя, за да наследя вечен живот?

[26] А Той му каза: Какво е писано в закона, какво четеш?

[27] А той отговори: „Да възлюбиш Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си душа, с всичката си сила и всичкия си ум и ближния си както себе си.“

[28] Исус му каза: Правилно отговори; това прави и ще живееш.

Притча за добрия самарянин

[29] Но той, понеже искаше да оправдае себе си, каза на Исус: А кой е моят ближен?

[30] Исус отговори: Някой си човек слизаше от Йерусалим в Йерихон; и се натъкна на разбойници, които го съблякоха и нараниха, и си отидоха, като го оставиха полумъртъв.

causarem muitos ferimentos, retiraram-se, deixando-o semimorto.

31 Casualmente, descia um sacerdote por aquele mesmo caminho e, vendo-o, passou de largo.

32 Semelhantemente, um levita descia por aquele lugar e, vendo-o, também passou de largo.

33 Certo samaritano, que seguia o seu caminho, passou-lhe perto e, vendo-o, compadeceu-se dele.

34 E, chegando-se, pensou-lhe os ferimentos, aplicando-lhes óleo e vinho; e, colocando-o sobre o seu próprio animal, levou-o para uma hospedaria e tratou dele.

35 No dia seguinte, tirou dois denários e os entregou ao hospedeiro, dizendo: Cuida deste homem, e, se alguma coisa gastares a mais, eu to indenizarei quando voltar.

36 Qual destes três te parece ter sido o próximo do homem que caiu nas mãos dos salteadores?

37 Respondeu-lhe o intérprete da Lei: O que usou de misericórdia para com ele. Então, lhe disse: Vai e procede tu de igual modo.

Marta e Maria

38 Indo eles de caminho, entrou Jesus num povoado. E certa mulher, chamada Marta, hospedou-o na sua casa.

39 Tinha ela uma irmã, chamada Maria, e esta quedava-se assentada aos pés do SENHOR a ouvir-lhe os ensinamentos.

40 Marta agitava-se de um lado para outro, ocupada em muitos serviços. Então, se

31 А случайно един свещеник слизаше по онзи път и като го видя, отмина на отсрещната страна.

32 Също и един левит, като стигна до това място и го видя, отмина на отсрещната страна.

33 Но един самарянин, като пътуваше, дойде на мястото, където беше той, и като го видя, смили се,

34 приближи се и превърза раните му, като изля на тях елей и вино. После го качи на собственото си добиче, закара го в една гостилница и се погрижи за него.

35 И на следващия ден извади два динария, даде ги на гостилничаря и каза: Погрижи се за него; и каквото повече похарчиш, на връщане аз ще ти заплатя.

36 Кой от тези трима ти се вижда да се е показал ближен на нападнатия от разбойниците?

37 Той отговори: Онзи, който му показа милост. Исус му каза: Иди и ти прави така.

При Марта и Мария

38 И като вървяха по пътя, Той влезе в едно село; и някоя си жена на име Марта Го прие у дома си.

39 Тя имаше сестра на име Мария, която седна при нозете на Господа и слушаше словото Му.

40 А Марта, понеже се улисваше в голямо шетане, пристъпи и каза: Господи, не Те

aproximou de Jesus e disse: SENHOR, não te importas de que minha irmã tenha deixado que eu fique a servir sozinha? Ordena-lhe, pois, que venha ajudar-me.

ли е грижа, че сестра ми ме остави сама да прислужвам? Кажи да ми помогне.

41 Respondeu-lhe o SENHOR: Marta! Marta! Andas inquieta e te preocupas com muitas coisas.

41 Но Господ отговори: Марто, Марто, ти се грижиш и безпокоиш за много неща;

42 Entretanto, pouco é necessário ou mesmo uma só coisa; Maria, pois, escolheu a boa parte, e esta não lhe será tirada.

42 но едно е потребно; и Мария избра добрата част, която няма да се отнеме от нея.

Lucas 11

A oração dominical

Mateus 6.9-15

Лука 11

Учението на Исус за молитвата

1 De uma feita, estava Jesus orando em certo lugar; quando terminou, um dos seus discípulos lhe pediu: SENHOR, ensina-nos a orar como também João ensinou aos seus discípulos.

1 И когато Той се молеше на едно място, след като свърши молитвата, един от Неговите ученици Му каза: Господи, научи ни да се молим, както и Йоан е научил своите ученици.

2 Então, ele os ensinou: Quando orardes, dizei: Pai, santificado seja o teu nome; venha o teu reino;

2 А Той им каза: Когато се молите, казвайте: Отче наш, Който си на небесата, да се свети Твоето име; да дойде Твоето царство да бъде Твоята воля, както на небето, така и на земята;

3 o pão nosso cotidiano dá-nos de dia em dia;

3 давай ни всеки ден насъщния ни хляб;

4 perdoa-nos os nossos pecados, pois também nós perdoamos a todo o que nos deve; e não nos deixes cair em tentação.

4 и прости греховете ни, защото и самите ние прощаваме на всеки наш длъжник; и не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия.

A parábola do amigo importuno

5 Disse-lhes ainda Jesus: Qual dentre vós, tendo um amigo, e este for procurá-lo à meia-noite e lhe disser: Amigo, empresta-me três pães,

5 И им каза: Ако някой от вас има приятел и отиде при него посред нощ, и му каже: Приятелю, дай ми назаем три хляба,

6 pois um meu amigo, chegando de viagem, procurou-me, e eu nada tenho que lhe oferecer.

6 понеже един мой приятел дойде у дома от път и нямам какво да сложа пред него;

[7] E o outro lhe responda lá de dentro, dizendo: Não me importunes; a porta já está fechada, e os meus filhos comigo também já estão deitados. Não posso levantar-me para tos dar;

[7] и ако той отвътре отговори: Не ме безпокой; вратата е вече заключена и децата ми са с мене в леглото; не мога да стана да ти дам;

[8] digo-vos que, se não se levantar para dar-lhos por ser seu amigo, todavia, o fará por causa da importunação e lhe dará tudo o de que tiver necessidade.

[8] казвам ви, че даже ако не стане да му даде, защото му е приятел, то поради неговата настойчивост ще стане и ще му даде колкото му трябва.

Jesus incita a orar

Mateus 7.7-11

[9] Por isso, vos digo: Pedi, e dar-se-vos-á; buscai, e achareis; batei, e abrir-se-vos-á.

[9] И Аз ви казвам: Искайте и ще ви се даде; търсете и ще намерите; хлопайте и ще ви се отвори.

[10] Pois todo o que pede recebe; o que busca encontra; e a quem bate, abrir-se-lhe-á.

[10] Защото всеки, който иска, получава; който търси, намира; и на онзи, който хлопа, ще се отвори.

[11] Qual dentre vós é o pai que, se o filho lhe pedir [pão, lhe dará uma pedra? Ou se pedir] um peixe, lhe dará em lugar de peixe uma cobra?

[11] И кой е онзи баща между вас, който, ако синът му поиска хляб, ще му даде камък или ако му поиска риба, ще му даде змия вместо риба,

[12] Ou, se lhe pedir um ovo lhe dará um escorpião?

[12] или ако поиска яйце, ще му даде скорпион?

[13] Ora, se vós, que sois maus, sabeis dar boas dádivas aos vossos filhos, quanto mais o Pai celestial dará o Espírito Santo àqueles que lho pedirem?

[13] И така, ако вие, които сте зли, знаете да давате блага на децата си, колко повече Небесният Отец ще даде Святия Дух на онези, които искат от Него!

A cura de um endemoninhado mudo. A blasfêmia dos fariseus. Jesus se defende

Mateus 12.22-32; Marcos 3.20-30

Божествената власт на Исус Христос

[14] De outra feita, estava Jesus expelindo um demônio que era mudo. E aconteceu que, ao sair o demônio, o mudo passou a falar; e as multidões se admiravam.

[14] Веднъж Той изгони един ням бяс; и като излезе бесът, немият проговори и множеството се удиви.

[15] Mas alguns dentre eles diziam: Ora, ele expele os demônios pelo poder de Belzebu, o maioral dos demônios.

[15] А някои от тях казаха: Чрез началника на бесовете, Веелзевул, изгонва бесовете.

[16] E outros, tentando-o, pediam dele um sinal do céu.

[17] E, sabendo ele o que se lhes passava pelo espírito, disse-lhes: Todo reino dividido contra si mesmo ficará deserto, e casa sobre casa cairá.

[18] Se também Satanás estiver dividido contra si mesmo, como subsistirá o seu reino? Isto, porque dizeis que eu expulso os demônios por Belzebu.

[19] E, se eu expulso os demônios por Belzebu, por quem os expulsam vossos filhos? Por isso, eles mesmos serão os vossos juízes.

[20] Se, porém, eu expulso os demônios pelo dedo de Deus, certamente, é chegado o reino de Deus sobre vós.

[21] Quando o valente, bem armado, guarda a sua própria casa, ficam em segurança todos os seus bens.

[22] Sobrevindo, porém, um mais valente do que ele, vence-o, tira-lhe a armadura em que confiava e lhe divide os despojos.

[23] Quem não é por mim é contra mim; e quem comigo não ajunta espalha.

A estratégia de Satanás
Mateus 12.43-45

[24] Quando o espírito imundo sai do homem, anda por lugares áridos, procurando repouso; e, não o achando, diz: Voltarei para minha casa, donde saí.

[25] E, tendo voltado, a encontra varrida e ornamentada.

[16] А други, като Го изпитваха, искаха от Него знамение от небето.

[17] Но Той, като знаеше техните мисли, им каза: Всяко царство, разделено против себе си, запустява и дом, разделенпротив себе си, пада.

[18] Също така, ако Сатана се раздели против себе си, как ще устои царството му, понеже казвате, че изгонвам бесовете чрез Веелзевул?

[19] И ако Аз изгонвам бесовете чрез Веелзевул, вашите синове чрез кого ги изгонват? Затова те ще ви бъдат съдии.

[20] Но ако Аз с Божия пръст изгонвам бесовете, то Божието царство е достигнало до вас.

[21] Когато силният човек с оръжие пази дома си, имотът му е в безопасност.

[22] Но когато един по-силен от него гонападне и надделее над него, взема му всичкото оръжие, на което е разчитал, и разделя плячката.

[23] Който не е с Мене, той е против Мен; и който не събира заедно с Мене, той разпилява.

[24] Когато нечистият дух излезе от човека, той минава през безводни места и търси спокойствие; и като не намери, казва: Ще се върна в къщата си, откъдето съм излязъл.

[25] И като дойде, намира я пометена и наредена.

[26] Então, vai e leva consigo outros sete espíritos, piores do que ele, e, entrando, habitam ali; e o último estado daquele homem se torna pior do que o primeiro.

[26] Тогава отива и взема със себе си седем други духа, по-зли от него, и като влязат, живеят там и последното състояние на онзи човек става по-лошо от първото.

A exclamação de uma mulher

[27] Ora, aconteceu que, ao dizer Jesus estas palavras, uma mulher, que estava entre a multidão, exclamou e disse-lhe: Bem-aventurada aquela que te concebeu, e os seios que te amamentaram!

[28] Ele, porém, respondeu: Antes, bem-aventurados são os que ouvem a palavra de Deus e a guardam!

Истинското блаженство

[27] Когато говореше това, една жена от множеството Му каза със силен глас: Блажена утробата, която Те е носила, и гърдите, от които си сукал.

[28] А Той каза: По-добре кажи: Блажени онези, които слушат Божието слово и го пазят.

O sinal de Jonas

Mateus 12.38-42

[29] Como afluíssem as multidões, passou Jesus a dizer: Esta é geração perversa! Pede sinal; mas nenhum sinal lhe será dado, senão o de Jonas.

[30] Porque, assim como Jonas foi sinal para os ninivitas, o Filho do Homem o será para esta geração.

[31] A rainha do Sul se levantará, no Juízo, com os homens desta geração e os condenará; porque veio dos confins da terra para ouvir a sabedoria de Salomão. E eis aqui está quem é maior do que Salomão.

[32] Ninivitas se levantarão, no Juízo, com esta geração e a condenarão; porque se arrependeram com a pregação de Jonas. E eis aqui está quem é maior do que Jonas.

Знамението на пророк Йона

[29] А когато множествата се събираха около Него, започна да казва: Това поколение е лукаво поколение; иска знамение, но друго знамение няма да му се даде освен знамението на пророк Йона.

[30] Защото както Йона стана за знамение на ниневийците, така и Човешкият Син ще бъде за знамение на това поколение.

[31] Южната царица ще се яви на съда с човеците от това поколение и ще ги осъди, защото дойде от краищата на земята да чуе Соломоновата мъдрост; а, ето, тук има повече от Соломон.

[32] Ниневийските мъже ще се явят на съда с това поколение и ще го осъдят, защото се покаяха чрез Йоновата проповед; а, ето, тук има повече от Йона.

A parábola da candeia

Светлината на тялото

[33] Ninguém, depois de acender uma candeia, a põe em lugar escondido, nem debaixo do alqueire, mas no velador, a fim de que os que entram vejam a luz.

[33] Никой, като запали светило, не го слага в зимника, нито под шиника, но на светилника, за да виждат светлината онези, които влизат.

[34] São os teus olhos a lâmpada do teu corpo; se os teus olhos forem bons, todo o teu corpo será luminoso; mas, se forem maus, o teu corpo ficará em trevas.

[34] Светило на тялото ти е твоето око. Когато окото ти е чисто, то и цялото ти тяло е осветено; а когато е лукаво, и тялото ти е в мрак.

[35] Repara, pois, que a luz que há em ti não sejam trevas.

[35] Затова внимавай, да не би светлината в тебе да е тъмнина.

[36] Se, portanto, todo o teu corpo for luminoso, sem ter qualquer parte em trevas, será todo resplandecente como a candeia quando te ilumina em plena luz.

[36] Но ако цялото ти тяло е светло, без да има тъмна част, то цяло ще бъде осветено, както когато светилото те осветява с блясъка си.

Jesus censura os fariseus

Исус осъжда фарисеите и законоучителите

[37] Ao falar Jesus estas palavras, um fariseu o convidou para ir comer com ele; então, entrando, tomou lugar à mesa.

[37] И както говореше, един фарисей Го покани да обядва у него; и Той влезе и седна на трапезата.

[38] O fariseu, porém, admirou-se ao ver que Jesus não se lavara primeiro, antes de comer.

[38] Фарисеят се учуди, като видя, че Той не си уми ръцете първо преди обяда.

[39] O SENHOR, porém, lhe disse: Vós, fariseus, limpais o exterior do copo e do prato; mas o vosso interior está cheio de rapina e perversidade.

[39] А Господ му каза: Сега вие, фарисеите, чистите външното на чашата и паницата; а отвътре сте пълни с грабеж и нечестие.

[40] Insensatos! Quem fez o exterior não é o mesmo que fez o interior?

[40] Безумци! Този, който е направил външното, не е ли направил и вътрешното?

[41] Antes, dai esmola do que tiverdes, e tudo vos será limpo.

[41] По-добре чистете вътрешното; и, ето, всичко ще ви бъде чисто.

[42] Mas ai de vós, fariseus! Porque dais o dízimo da hortelã, da arruda e de todas as hortaliças e desprezais a justiça e o amor de Deus; devíeis, porém, fazer estas coisas, sem omitir aquelas.

[42] Но горко на вас, фарисеи! Защото давате десятък от джоджена, от седефчето и от всякакъв зеленчук, а пренебрегвате правосъдието и Божията

любов. Но тези неща трябваше да правите, а онези да не пренебрегвате.

[43] Ai de vós, fariseus! Porque gostais da primeira cadeira nas sinagogas e das saudações nas praças.

[43] Горко на вас, фарисеи! Защото обичате първите столове в синагогите и поздравите по пазарите.

[44] Ai de vós que sois como as sepulturas invisíveis, sobre as quais os homens passam sem o saber!

[44] Горко на вас! Защото сте като гробове, които не личат и по които човеците ходят, без да знаят.

Ai dos intérpretes da Lei!

[45] Então, respondendo um dos intérpretes da Lei, disse a Jesus: Mestre, dizendo estas coisas, também nos ofendes a nós outros!

[45] И един от законниците Му отговори: Учителю, като казваш това, и нас обиждаш.

[46] Mas ele respondeu: Ai de vós também, intérpretes da Lei! Porque sobrecarregais os homens com fardos superiores às suas forças, mas vós mesmos nem com um dedo os tocais.

[46] А Той каза: Горко и на вас, законниците, защото товарите хората с бремена, които трудно се носят; а вие сами нито с един пръст не се допирате до тежестите.

[47] Ai de vós! Porque edificais os túmulos dos profetas que vossos pais assassinaram.

[47] Горко на вас! Защото градите гробниците на пророците, а бащите ви ги избиха.

[48] Assim, sois testemunhas e aprovais com cumplicidade as obras dos vossos pais; porque eles mataram os profetas, e vós lhes edificais os túmulos.

[48] И така, вие свидетелствате за делата на бащите си и се съгласявате с тях; защото те ги избиха, а вие им градите гробниците.

[49] Por isso, também disse a sabedoria de Deus: Enviar-lhes-ei profetas e apóstolos, e a alguns deles matarão e a outros perseguirão,

[49] Затова и Божията премъдрост каза: Ще им пращам пророци и апостоли и едни от тях ще убият и гонят,

[50] para que desta geração se peçam contas do sangue dos profetas, derramado desde a fundação do mundo;

[50] за да се изиска от това поколение кръвта на всички пророци, която е проливана от създанието на света –

[51] desde o sangue de Abel até ao de Zacarias, que foi assassinado entre o altar e a casa de Deus. Sim, eu vos afirmo, contas serão pedidas a esta geração.

[51] от кръвта на Авел до кръвта на Захария, който загина между олтара и светилището. Да! Казвам ви, ще се изиска от това поколение.

[52] Ai de vós, intérpretes da Lei! Porque tomastes a chave da ciência; contudo, vós mesmos não entrastes e impedistes os que estavam entrando.

O plano para tirar a vida de Jesus

[53] Saindo Jesus dali, passaram os escribas e fariseus a argüi-lo com veemência, procurando confundi-lo a respeito de muitos assuntos,

[54] com o intuito de tirar das suas próprias palavras motivos para o acusar.

[52] Горко на вас, законници! Защото отнехте ключа на знанието; сами вие не влязохте и на влизащите попречихте.

[53] И като излезе оттам, книжниците и фарисеите почнаха яростно да Го преследват и да Го предизвикват да говори за още много неща,

[54] като Го дебнеха, за да Го уловят в думите Му.

Lucas 12

O fermento dos fariseus. Algumas admoestações

[1] Posto que miríades de pessoas se aglomeraram, a ponto de uns aos outros se atropelarem, passou Jesus a dizer, antes de tudo, aos seus discípulos: Acautelai-vos do fermento dos fariseus, que é a hipocrisia.

[2] Nada há encoberto que não venha a ser revelado; e oculto que não venha a ser conhecido.

[3] Porque tudo o que dissestes às escuras será ouvido em plena luz; e o que dissestes aos ouvidos no interior da casa será proclamado dos eirados.

[4] Digo-vos, pois, amigos meus: não temais os que matam o corpo e, depois disso, nada mais podem fazer.

[5] Eu, porém, vos mostrarei a quem deveis temer: temei aquele que, depois de matar, tem poder para lançar no inferno. Sim, digo-vos, a esse deveis temer.

Лука 12

Предпазване от лицемерието

[1] По същото време се събра едно многохилядно множество, дотолкова, че едни други се тъпчеха, и Той почна да говори на учениците Си: Преди всичко, пазете се от фарисейския квас, който е лицемерие.

[2] Няма нищо покрито, което да не се открие, и тайно, което да не се узнае.

[3] Затова, каквото сте говорили в тъмно, ще се чуе на светло; и каквото сте казали на ухо във вътрешните стаи, ще се разгласи от покрива.

[4] А на вас, Моите приятели, казвам: Не се бойте от тези, които убиват тялото и след това не могат нищо повече да направят.

[5] Но ще ви предупредя от кого да се боите: бойте се от Онзи, Който, след като е убил, има власт да хвърля в пъкъла. Да! Казвам ви, от Него да се боите.

6 Não se vendem cinco pardais por dois asses? Entretanto, nenhum deles está em esquecimento diante de Deus.

6 Не се ли продават пет врабчета за два асария? И нито едно от тях не е забравено пред Бога.

7 Até os cabelos da vossa cabeça estão todos contados. Não temais! Bem mais valeis do que muitos pardais.

7 Но на вас и космите на главата са всички преброени. Не се бойте; вие сте много по-скъпи от врабчета.

8 Digo-vos ainda: todo aquele que me confessar diante dos homens, também o Filho do Homem o confessará diante dos anjos de Deus;

8 И ви казвам: Всеки, който изповяда Мене пред човеците, ще го изповяда и Човешкият Син пред Божиите ангели;

9 mas o que me negar diante dos homens será negado diante dos anjos de Deus.

9 но ако се отрече някой от Мене пред човеците, ще бъде отречен пред Божиите ангели.

10 Todo aquele que proferir uma palavra contra o Filho do Homem, isso lhe será perdoado; mas, para o que blasfemar contra o Espírito Santo, não haverá perdão.

10 И на всеки, който би казал дума против Човешкия Син, ще му се прости; но ако някой похули Светия Дух, няма да му се прости.

11 Quando vos levarem às sinagogas e perante os governadores e as autoridades, não vos preocupeis quanto ao modo por que respondereis, nem quanto às coisas que tiverdes de falar.

11 И когато ви заведат в синагогите и пред началствата и властите, не се безпокойте как или какво ще говорите, или какво ще кажете.

12 Porque o Espírito Santo vos ensinará, naquela mesma hora, as coisas que deveis dizer.

12 Защото Святият Дух ще ви научи в същия час какво трябва да кажете.

Jesus reprova a avareza

13 Nesse ponto, um homem que estava no meio da multidão lhe falou: Mestre, ordena a meu irmão que reparta comigo a herança.

13 И някой от множеството Му каза: Учителю, кажи на брат ми да раздели с мене наследството.

14 Mas Jesus lhe respondeu: Homem, quem me constituiu juiz ou partidor entre vós?

14 А Той му отговори: Човече, кой Ме е поставил да ви съдя или да решавам делбите ви?

15 Então, lhes recomendou: Tende cuidado e guardai-vos de toda e qualquer avareza; porque a vida de um homem não consiste na abundância dos bens que ele possui.

15 И им каза: Внимавайте и се пазете от всяко користолюбие; защото животът на човека не се състои в изобилието на имота му.

[16] E lhes proferiu ainda uma parábola, dizendo: O campo de um homem rico produziu com abundância.

[17] E arrazoava consigo mesmo, dizendo: Que farei, pois não tenho onde recolher os meus frutos?

[18] E disse: Farei isto: destruirei os meus celeiros, reconstruí-los-ei maiores e aí recolherei todo o meu produto e todos os meus bens.

[19] Então, direi à minha alma: tens em depósito muitos bens para muitos anos; descansa, come, bebe e regala-te.

[20] Mas Deus lhe disse: Louco, esta noite te pedirão a tua alma; e o que tens preparado, para quem será?

[21] Assim é o que entesoura para si mesmo e não é rico para com Deus.

A ansiosa solicitude pela vida

Mateus 6.25-34

[22] A seguir, dirigiu-se Jesus a seus discípulos, dizendo: Por isso, eu vos advirto: não andeis ansiosos pela vossa vida, quanto ao que haveis de comer, nem pelo vosso corpo, quanto ao que haveis de vestir.

[23] Porque a vida é mais do que o alimento, e o corpo, mais do que as vestes.

[24] Observai os corvos, os quais não semeiam, nem ceifam, não têm despensa nem celeiros; todavia, Deus os sustenta. Quanto mais valeis do que as aves!

[25] Qual de vós, por ansioso que esteja, pode acrescentar um côvado ao curso da sua vida?

[16] И им каза притча: Нивите на един богаташ родиха много плод.

[17] Той размишляваше в себе си и сиказваше: Какво да правя, защото нямам къде да събера плодовете си?

[18] И каза: Ето какво ще направя – ще съборя житниците си и ще построя по-големи, и там ще събера всичкото си зърно и благата си.

[19] И ще кажа на душата си: Душо, имаш много блага, натрупани за много години; успокой се, яж, пий и се весели.

[20] А Бог му каза: Глупако! Тази нощ ще ти изискат душата; а това, което си приготвил, на кого ще бъде?

[21] Така става с този, който събира имот за себе си и не богатее в Бога.

[22] Каза още на учениците Си: Затова ви казвам, не се безпокойте за живота си, какво ще ядете, нито за тялото си, какво ще обличате.

[23] Защото животът е повече от храната и тялото – от облеклото.

[24] Наблюдавайте враните, че не сеят, нито жънат; те нямат нито скривалище, нито житница, но пак Бог ги храни. Колко по-скъпи сте вие от птиците!

[25] И кой от вас може с грижа за себе си да прибави един лакът към ръста си?

[26] Se, portanto, nada podeis fazer quanto às coisas mínimas, por que andais ansiosos pelas outras?

[26] И така, ако и най-малкото нещо не можете да направите, защо се безпокоите за друго?

[27] Observai os lírios; eles não fiam, nem tecem. Eu, contudo, vos afirmo que nem Salomão, em toda a sua glória, se vestiu como qualquer deles.

[27] Гледайте полските лилии как растат; не се трудят, нито предат; но ви казвам, дори Соломон в цялата си слава не се е обличал, както една от тях.

[28] Ora, se Deus veste assim a erva que hoje está no campo e amanhã é lançada no forno, quanto mais tratando-se de vós, homens de pequena fé!

[28] И ако Бог така облича полската трева, която днес я има, а утре я хвърлят в пещ, колко повече ще облича вас, маловерци!

[29] Não andeis, pois, a indagar o que haveis de comer ou beber e não vos entregueis a inquietações.

[29] И така, не търсете какво да ядете и какво да пиете и не се съмнявайте;

[30] Porque os gentios de todo o mundo é que procuram estas coisas; mas vosso Pai sabe que necessitais delas.

[30] защото всичко това търсят народите на света; а вашият Отец знае, че се нуждаете от това.

[31] Buscai, antes de tudo, o seu reino, e estas coisas vos serão acrescentadas.

[31] Но търсете Божието царство
и всичкотова ще ви се прибави.

[32] Não temais, ó pequenino rebanho; porque vosso Pai se agradou em dar-vos o seu reino.

[32] Не бой се, малко стадо, защото вашият Отец благоволи да ви даде царството.

[33] Vendei os vossos bens e dai esmola; fazei para vós outros bolsas que não desgastem, tesouro inextinguível nos céus, onde não chega o ladrão, nem a traça consome,

[33] Продайте имота си и давайте милостиня; направете си кесии, които не се износват, неизчерпаемо съкровище на небесата, където крадец не се приближава, нито молец го изяжда.

[34] porque, onde está o vosso tesouro, aí estará também o vosso coração.

[34] Защото където е съкровището ви, там ще бъде и сърцето ви.

A parábola do servo vigilante

Притча за верните слуги

[35] Cingido esteja o vosso corpo, e acesas, as vossas candeias.

[35] Кръстът ви да бъде препасан и светилниците ви запалени;

[36] Sede vós semelhantes a homens que esperam pelo seu senhor, ao voltar ele das

[36] и самите вие да приличате на човеци, които чакат господаря си, когато се

festas de casamento; para que, quando vier e bater à porta, logo lha abram.

37 Bem-aventurados aqueles servos a quem o senhor, quando vier, os encontre vigilantes; em verdade vos afirmo que ele há de cingir-se, dar-lhes lugar à mesa e, aproximando-se, os servirá.

38 Quer ele venha na segunda vigília, quer na terceira, bem-aventurados serão eles, se assim os achar.

39 Sabei, porém, isto: se o pai de família soubesse a que hora havia de vir o ladrão, [vigiaria e] não deixaria arrombar a sua casa.

40 Ficai também vós apercebidos, porque, à hora em que não cuidais, o Filho do Homem virá.

41 Então, Pedro perguntou: SENHOR, proferes esta parábola para nós ou também para todos?

42 Disse o SENHOR: Quem é, pois, o mordomo fiel e prudente, a quem o senhor confiará os seus conservos para dar-lhes o sustento a seu tempo?

43 Bem-aventurado aquele servo a quem seu senhor, quando vier, achar fazendo assim.

44 Verdadeiramente, vos digo que lhe confiará todos os seus bens.

45 Mas, se aquele servo disser consigo mesmo: Meu senhor tarda em vir, e passar a espancar os criados e as criadas, a comer, a beber e a embriagar-se,

върне от сватба, за да му отворят незабавно, щом дойде и похлопа.

37 Блажени онези слуги, чийто господар ги намери будни, когато си дойде; истина ви казвам, че той ще се препаше, ще ги накара да седнат на трапезата и ще дойде да им прислужи.

38 И ако дойде на втора стража или на трета стража и ги намери така, блажени са онези слуги.

39 Но това да знаете, че ако домакинът беше знаел в кой час ще дойде крадецът, щеше да бди и не би оставил да му подкопаят къщата.

40 Бъдете и вие готови; защото в час, когато не мислите за Него, Човешкият Син ще дойде.

41 Тогава Петър каза: Господи, само на нас ли казваш тази притча или на всички?

42 Господ каза: А кой е онзи верен и благоразумен настойник, когото господарят му ще постави над домашните си слуги, за да им дава навреме определената храна?

43 Блажен онзи слуга, чийто господар, когато си дойде, го намери, че прави така.

44 Истина ви казвам, че ще го постави над целия си имот.

45 Но ако онзи слуга каже в сърцето си: Господарят ми се забави, и почне да бие слугите и слугините, да яде, да пие и да се опива,

[46] virá o senhor daquele servo, em dia em que não o espera e em hora que não sabe, e castigá-lo-á, lançando-lhe a sorte com os infiéis.

[47] Aquele servo, porém, que conheceu a vontade de seu senhor e não se aprontou, nem fez segundo a sua vontade será punido com muitos açoites.

[48] Aquele, porém, que não soube a vontade do seu senhor e fez coisas dignas de reprovação levará poucos açoites. Mas àquele a quem muito foi dado, muito lhe será exigido; e àquele a quem muito se confia, muito mais lhe pedirão.

Jesus traz fogo e dissensão à terra

[49] Eu vim para lançar fogo sobre a terra e bem quisera que já estivesse a arder.

[50] Tenho, porém, um batismo com o qual hei de ser batizado; e quanto me angustio até que o mesmo se realize!

[51] Supondes que vim para dar paz à terra? Não, eu vo-lo afirmo; antes, divisão.

[52] Porque, daqui em diante, estarão cinco divididos numa casa: três contra dois, e dois contra três.

[53] Estarão divididos: pai contra filho, filho contra pai; mãe contra filha, filha contra mãe; sogra contra nora, e nora contra sogra.

Os sinais dos tempos

[54] Disse também às multidões: Quando vedes aparecer uma nuvem no poente, logo dizeis que vem chuva, e assim acontece;

[46] то господарят на онзи слуга ще дойде в ден, когато той не го очаква, и в час, който не знае, и като го бие тежко, ще определи неговата участ с неверните.

[47] И онзи слуга, като е знаел волята на господаря си, но не е приготвил, нито е постъпил по волята му, ще бъде много бит.

[48] А онзи, който не е знаел и е направил нещо, което заслужава бой, малко ще бъде бит. И от всеки, на когото много е дадено, много и ще се изисква; и на когото много са поверили, от него повече ще изискват.

Христос – причина за разделение

[49] Огън дойдох да хвърля на земята; и какво повече да искам, ако вече се е запалил?

[50] Но имам кръщение, с което трябва да се кръстя; и под какво напрежение съм, докато се извърши!

[51] Мислите ли, че съм дошъл да дам мир на земята? Не, казвам ви, но по-скоро разделение.

[52] Защото отсега нататък петима в една къща ще бъдат разделени, трима срещу двама и двама срещу трима.

[53] Ще се разделят баща против син и син против баща; майка против дъщеря и дъщеря против майка; свекърва против снаха си и снаха против свекърва си.

[54] Казваше още на множествата: Когато видите облак да се издига от запад, веднага казвате: Дъжд ще вали; и така става.

[55] e, quando vedes soprar o vento sul, dizeis que haverá calor, e assim acontece.
[56] Hipócritas, sabeis interpretar o aspecto da terra e do céu e, entretanto, não sabeis discernir esta época?
[57] E por que não julgais também por vós mesmos o que é justo?
[58] Quando fores com o teu adversário ao magistrado, esforça-te para te livrares desse adversário no caminho; para que não suceda que ele te arraste ao juiz, o juiz te entregue ao meirinho e o meirinho te recolha à prisão.

[59] Digo-te que não sairás dali enquanto não pagares o último centavo.

Lucas 13

A morte dos galileus e a queda da torre de Siloé

[1] Naquela mesma ocasião, chegando alguns, falavam a Jesus a respeito dos galileus cujo sangue Pilatos misturara com os sacrifícios que os mesmos realizavam.
[2] Ele, porém, lhes disse: Pensais que esses galileus eram mais pecadores do que todos os outros galileus, por terem padecido estas coisas?
[3] Não eram, eu vo-lo afirmo; se, porém, não vos arrependerdes, todos igualmente perecereis.

[4] Ou cuidais que aqueles dezoito sobre os quais desabou a torre de Siloé e os matou eram mais culpados que todos os outros habitantes de Jerusalém?

[55] И когато духа южен вятър, казвате: Ще стане жега; и става.
[56] Лицемери! Изгледа на земята и на небето знаете да разтълкувате, а това време как не знаете да разтълкувате?
[57] А защо самите вие не съдите кое е право?
[58] Защото, когато отиваш с противника си да се явиш пред управителя, постарай се по пътя да се разбереш с него, да не би да те закара при съдията и съдията да те предаде на служителя, и той да те хвърли в тъмница.
[59] Казвам ти, никак няма да излезеш оттам, докато не изплатиш и последното петаче.

Лука 13

Призив за покаяние

[1] В същото време присъстваха някои, които известиха на Исус за галилеяните, чиято кръв Пилат смесил с жертвите им.
[2] И Той им отговори: Мислите ли, че тези галилеяни са били най-грешни измежду всички галилеяни, понеже са пострадали така?

[3] Казвам ви: Не; но ако не се покаете, всички така ще загинете.

[4] Или мислите ли, че онези осемнадесет души, върху които падна Силоамската кула и ги уби, бяха по-големи престъпници от всички човеци, които живеят в Йерусалим?

[5] Não eram, eu vo-lo afirmo; mas, se não vos arrependerdes, todos igualmente perecereis.

[5] Казвам ви: Не; но ако не се покаете, всички така ще загинете.

A parábola da figueira estéril

Притча за безплодната смокиня

[6] Então, Jesus proferiu a seguinte parábola: Certo homem tinha uma figueira plantada na sua vinha e, vindo procurar fruto nela, não achou.

[6] Каза и тази притча: Някой си имаше в лозето си посадена смокиня; и дойде да търси плод на нея, но не намери.

[7] Pelo que disse ao viticultor: Há três anos venho procurar fruto nesta figueira e não acho; podes cortá-la; para que está ela ainda ocupando inutilmente a terra?

[7] И каза на лозаря: Ето, три години вече идвам да търся плод на тази смокиня, но не намирам. Отсечи я, защо да изтощава земята?

[8] Ele, porém, respondeu: SENHOR, deixa-a ainda este ano, até que eu escave ao redor dela e lhe ponha estrume.

[8] А той му отговори: Господарю, остави я и това лято, докато разкопая около нея и насипя тор;

[9] Se vier a dar fruto, bem está; se não, mandarás cortá-la.

[9] и ако след това даде плод, добре, но ако не даде, ще я отсечеш.

A cura de uma enferma

[10] Ora, ensinava Jesus no sábado numa das sinagogas.

[10] И една събота Той поучаваше в една от синагогите;

[11] E veio ali uma mulher possessa de um espírito de enfermidade, havia já dezoito anos; andava ela encurvada, sem de modo algum poder endireitar-se.

[11] и, ето, една жена, която имаше дух, който беше причинявал немощ за осемнадесет години; тя беше сгърбена и не можеше никак да се изправи.

[12] Vendo-a Jesus, chamou-a e disse-lhe: Mulher, estás livre da tua enfermidade;

[12] А Исус, като я видя, повика я и каза: Жено, освободена си от твоята немощ.

[13] e, impondo-lhe as mãos, ela imediatamente se endireitou e dava glória a Deus.

[13] И положи ръце на нея; и начаса тя се изправи и славеше Бога.

[14] O chefe da sinagoga, indignado de ver que Jesus curava no sábado, disse à multidão: Seis dias há em que se deve trabalhar; vinde, pois, nesses dias para serdes curados e não no sábado.

[14] А началникът на синагогата, като негодуваше, че Исус я изцели в събота, заговори на множеството: Има шест дни, в които трябва да се работи; в тях идвайте и се изцелявайте, а не в съботен ден.

[15] Disse-lhe, porém, o SENHOR: Hipócritas, cada um de vós não desprende da manjedoura, no sábado, o seu boi ou o seu jumento, para levá-lo a beber?

[16] Por que motivo não se devia livrar deste cativeiro, em dia de sábado, esta filha de Abraão, a quem Satanás trazia presa há dezoito anos?

[17] Tendo ele dito estas palavras, todos os seus adversários se envergonharam. Entretanto, o povo se alegrava por todos os gloriosos feitos que Jesus realizava.

A parábola do grão de mostarda

Mateus 13.31-32; Marcos 4.30-32

[18] E dizia: A que é semelhante o reino de Deus, e a que o compararei?

[19] É semelhante a um grão de mostarda que um homem plantou na sua horta; e cresceu e fez-se árvore; e as aves do céu aninharam-se nos seus ramos.

A parábola do fermento

Mateus 13.33

[20] Disse mais: A que compararei o reino de Deus?

[21] É semelhante ao fermento que uma mulher tomou e escondeu em três medidas de farinha, até ficar tudo levedado.

A porta estreita

[22] Passava Jesus por cidades e aldeias, ensinando e caminhando para Jerusalém.

[23] E alguém lhe perguntou: SENHOR, são poucos os que são salvos?

[24] Respondeu-lhes: Esforçai-vos por entrar pela porta estreita, pois eu vos digo que muitos procurarão entrar e não poderão.

[15] Но Господ му каза: Лицемери! В събота не отвързва ли всеки един от вас вола или осела си от яслите и не го ли завежда да го напои?

[16] А тази Авраамова дъщеря, която Сатана е държал цели осемнадесет години, не трябваше ли да бъде развързана от тази връзка в съботен ден?

[17] И като каза това, всичките Му противници бяха посрамени и цялото множество се радваше за всички славни дела, които се вършеха от Него.

Притча за синаповото зърно и кваса

[18] Тогава каза: На какво прилича Божието царство и на какво да го уподобя?

[19] Прилича на синапово зърно, което човек взе и посея в градината си; и то растеше и стана дърво, и небесните птици гнездяха по клоните му.

[20] И пак каза: На какво да уподобя Божието царство?

[21] Прилича на квас, който една жена взе и замеси в три мери брашно, докато втаса цялото.

Тясната врата

[22] И по пътя Си за Йерусалим минаваше през градовете и селата и поучаваше.

[23] И някой Му каза: Господи, малцина ли са, които се спасяват? А той им каза:

[24] Подвизавайте се да влезете през тясната врата; защото ви казвам,

25 Quando o dono da casa se tiver levantado e fechado a porta, e vós, do lado de fora, começardes a bater, dizendo: SENHOR, abre-nos a porta, ele vos responderá: Não sei donde sois.

26 Então, direis: Comíamos e bebíamos na tua presença, e ensinavas em nossas ruas.

27 Mas ele vos dirá: Não sei donde vós sois; apartai-vos de mim, vós todos os que praticais iniqüidades.

28 Ali haverá choro e ranger de dentes, quando virdes, no reino de Deus, Abraão, Isaque, Jacó e todos os profetas, mas vós, lançados fora.

29 Muitos virão do Oriente e do Ocidente, do Norte e do Sul e tomarão lugares à mesa no reino de Deus.

30 Contudo, há últimos que virão a ser primeiros, e primeiros que serão últimos.

A mensagem de Jesus a Herodes. O lamento sobre Jerusalém

Mateus 23.37-39

31 Naquela mesma hora, alguns fariseus vieram para dizer-lhe: Retira-te e vai-te daqui, porque Herodes quer matar-te.

32 Ele, porém, lhes respondeu: Ide dizer a essa raposa que, hoje e amanhã, expulso demônios e curo enfermos e, no terceiro dia, terminarei.

33 Importa, contudo, caminhar hoje, amanhã e depois, porque não se espera que um profeta morra fora de Jerusalém.

многина ще се стремят да влязат и няма да могат.

25 След като стане домакинът и затвори вратата, и вие, като останете навън, почнете да хлопате на вратата и да казвате: Господи, отвори; а Той в отговор ще ви каже: Не ви познавам откъде сте.

26 Тогава ще почнете да казвате: Ядохме и пихме пред Теб; и по нашите улици си поучавал.

27 А Той ще отговори: Казвам ви, не зная откъде сте; махнете се от Мене всички вие, които вършите неправда.

28 Там ще бъде плач и скърцане със зъби, когато видите Авраам, Исак, Яков и всички пророци в Божието царство, а себе си – изпъдени навън.

29 И ще дойдат от изток и запад, от север и юг и ще седнат на празничната трапезав Божието царство.

30 И, ето, има последни, които ще бъдат първи, и има първи, които ще бъдат последни.

Христос плаче за Йерусалим

31 В същия час дойдоха някои фарисеи, които Му казаха: Излез и си иди оттук, защото Ирод иска да Те убие.

32 Исус им каза: Идете, кажете на тази лисица: Ето, изгонвам бесове и изцелявам днес и утре, и на третия ден ще свърша.

33 Обаче днес и утре, и други ден трябва да пътувам; защото не е възможно пророк да загине извън Йерусалим.

[34] Jerusalém, Jerusalém, que matas os profetas e apedrejas os que te foram enviados! Quantas vezes quis eu reunir teus filhos como a galinha ajunta os do seu próprio ninho debaixo das asas, e vós não o quisestes!

[35] Eis que a vossa casa vos ficará deserta. E em verdade vos digo que não mais me vereis até que venhais a dizer: Bendito o que vem em nome do SENHOR!

Lucas 14

A cura de um hidrópico

[1] Aconteceu que, ao entrar ele num sábado na casa de um dos principais fariseus para comer pão, eis que o estavam observando.

[2] Ora, diante dele se achava um homem hidrópico.

[3] Então, Jesus, dirigindo-se aos intérpretes da Lei e aos fariseus, perguntou-lhes: É ou não é lícito curar no sábado?

[4] Eles, porém, nada disseram. E, tomando-o, o curou e o despediu.

[5] A seguir, lhes perguntou: Qual de vós, se o filho ou o boi cair num poço, não o tirará logo, mesmo em dia de sábado?

[6] A isto nada puderam responder.

Os primeiros lugares

[7] Reparando como os convidados escolhiam os primeiros lugares, propôs-lhes uma parábola:

[8] Quando por alguém fores convidado para um casamento, não procures o primeiro lugar; para não suceder que, havendo um convidado mais digno do que tu,

[34] Йерусалиме! Йерусалиме! Ти, който избиваш пророците и с камъни убиваш пратените до тебе, колко пъти съм искал да събера твоите деца, както кокошка прибира пилците си под крилата си, но не искахте!

[35] Ето, вашият дом ви се оставя пуст; и ви казвам, няма да Ме видите, докато некажете: Благословен, Който иде в Господнето име.

Лука 14

Христос изцелява в събота

[1] Една събота, когато влезе да яде хляб в къщата на един от фарисейските водачи, те Го наблюдаваха.

[2] И, ето, пред Него имаше един човек, страдащ от воднянка.

[3] И Исус заговори на законниците и фарисеите: Позволено ли е да лекува някой в събота или не?

[4] А те мълчаха. И Той, като хвана човека, изцели го и го пусна.

[5] И им каза: Ако падне оселът или волът на някого от вас в кладенец, няма ли той в същия час да го извлече и в съботен ден?

[6] И не можаха да отговорят на това.

За гостите и домакините

[7] А като забелязваше как поканените избираха първите столове, каза им еднапритча:

[8] Когато те покани някой на сватба, не сядай на първия стол, да не би да е бил поканен от него по-почетен от теб

[9] vindo aquele que te convidou e também a ele, te diga: Dá o lugar a este. Então, irás, envergonhado, ocupar o último lugar.

[10] Pelo contrário, quando fores convidado, vai tomar o último lugar; para que, quando vier o que te convidou, te diga: Amigo, senta-te mais para cima. Ser-te-á isto uma honra diante de todos os mais convivas.

[11] Pois todo o que se exalta será humilhado; e o que se humilha será exaltado.

[12] Disse também ao que o havia convidado: Quando deres um jantar ou uma ceia, não convides os teus amigos, nem teus irmãos, nem teus parentes, nem vizinhos ricos; para não suceder que eles, por sua vez, te convidem e sejas recompensado.

[13] Antes, ao dares um banquete, convida os pobres, os aleijados, os coxos e os cegos;

[14] e serás bem-aventurado, pelo fato de não terem eles com que recompensar-te; a tua recompensa, porém, tu a receberás na ressurreição dos justos.

A parábola da grande ceia

[15] Ora, ouvindo tais palavras, um dos que estavam com ele à mesa, disse-lhe: Bem-aventurado aquele que comer pão no reino de Deus.

[16] Ele, porém, respondeu: Certo homem deu uma grande ceia e convidou muitos.

[17] À hora da ceia, enviou o seu servo para avisar aos convidados: Vinde, porque tudo já está preparado.

[9] и да дойде този, който е поканил и теб, и него, и да ти каже: Отстъпи това място на този човек; и тогава ще започнеш със срам да заемаш последното място.

[10] Но когато те поканят, иди и седни на последното място, и когато дойде този, който те е поканил, да ти каже: Приятелю, мини по-напред. Тогава ще имаш почит пред всички тези, които седят с тебе на трапезата.

[11] Защото всеки, който възвисява себе си, ще се смири, а който смирява себе си, ще се възвиси.

[12] Каза и на този, който Го беше поканил: Когато даваш обяд или вечеря, недей да каниш приятелите си, нито братята си, нито роднините си, нито богати съседи, да не би и те да те поканят и да ти бъде отплатено.

[13] А когато даваш угощение, покани сиромаси, недъгави, куци, слепи;

[14] и ще бъдеш блажен, понеже те нямат с какво да ти се отплатят, защото ще ти бъде отплатено при възкресението на праведните.

Притча за поканените на голямата вечеря

[15] И като чу това един от седящите с Него, Му каза: Блажен онзи, който ще яде хляб в Божието царство.

[16] А Той му каза: Някой си човек даде голяма вечеря и покани мнозина.

[17] И в часа на вечерята изпрати слугата си да каже на поканените: Елате, понеже всичко вече е готово.

[18] Não obstante, todos, à uma, começaram a escusar-se. Disse o primeiro: Comprei um campo e preciso ir vê-lo; rogo-te que me tenhas por escusado.

[19] Outro disse: Comprei cinco juntas de bois e vou experimentá-las; rogo-te que me tenhas por escusado.

[20] E outro disse: Casei-me e, por isso, não posso ir.

[21] Voltando o servo, tudo contou ao seu senhor. Então, irado, o dono da casa disse ao seu servo: Sai depressa para as ruas e becos da cidade e traze para aqui os pobres, os aleijados, os cegos e os coxos.

[22] Depois, lhe disse o servo: SENHOR, feito está como mandaste, e ainda há lugar.

[23] Respondeu-lhe o senhor: Sai pelos caminhos e atalhos e obriga a todos a entrar, para que fique cheia a minha casa.

[24] Porque vos declaro que nenhum daqueles homens que foram convidados provará a minha ceia.

O serviço de Cristo exige abnegação

[25] Grandes multidões o acompanhavam, e ele, voltando-se, lhes disse:

[26] Se alguém vem a mim e não aborrece a seu pai, e mãe, e mulher, e filhos, e irmãos, e irmãs e ainda a sua própria vida, não pode ser meu discípulo.

[27] E qualquer que não tomar a sua cruz e vier após mim não pode ser meu discípulo.

[28] Pois qual de vós, pretendendo construir uma torre, não se assenta primeiro para

[18] А те всички започнаха единодушно да се извиняват. Първият му каза: Купих си нива и трябва да изляза да я видя; моля ти се, извини ме.

[19] Друг каза: Купих си пет впряга волове и отивам да ги опитам; моля ти се, извини ме.

[20] А друг каза: Ожених се и затова не мога да дойда.

[21] И слугата дойде и каза това на господаря си. Тогава стопанинът разгневен каза на слугата си: Излез бързо на градските улици и пътеки и доведи тук сиромасите, недъгавите, слепите и куците.

[22] Слугата отвърна: Господарю, каквото си заповядал, стана; и още място има.

[23] И господарят каза на слугата: Излез по пътищата и по оградите и колкото намериш, накарай ги да влязат, за да се напълни къщата ми;

[24] защото ви казвам, че никой от поканените няма да вкуси от вечерята ми.

Изисквания към учениците

[25] А големи множества вървяха заедно с Него; и Той се обърна и им каза:

[26] Ако дойде някой при Мен и не намрази баща си и майка си, жена си, децата си, братята си и сестрите си, а още и собствения си живот, не може да бъде Мой ученик.

[27] Който не носи своя кръст и не върви след Мене, не може да бъде Мой ученик.

[28] Защото кой от вас, когато иска да съгради кула, не сяда първо да

calcular a despesa e verificar se tem os meios para a concluir?

[29] Para não suceder que, tendo lançado os alicerces e não a podendo acabar, todos os que a virem zombem dele,

[30] dizendo: Este homem começou a construir e não pôde acabar.

[31] Ou qual é o rei que, indo para combater outro rei, não se assenta primeiro para calcular se com dez mil homens poderá enfrentar o que vem contra ele com vinte mil?

[32] Caso contrário, estando o outro ainda longe, envia-lhe uma embaixada, pedindo condições de paz.

[33] Assim, pois, todo aquele que dentre vós não renuncia a tudo quanto tem não pode ser meu discípulo.

Os discípulos, sal da terra
Mateus 5.13; Marcos 9.50

[34] O sal é certamente bom; caso, porém, se torne insípido, como restaurar-lhe o sabor?

[35] Nem presta para a terra, nem mesmo para o monturo; lançam-no fora. Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

Lucas 15

Jesus recebe pecadores

[1] Aproximavam-se de Jesus todos os publicanos e pecadores para o ouvir.

[2] E murmuravam os fariseus e os escribas, dizendo: Este recebe pecadores e come com eles.

A parábola da ovelha perdida
Mateus 18.10-14

[3] Então, lhes propôs Jesus esta parábola:

пресметне разноските, дали ще има с какво да я довърши?

[29] Да не би, като положи основа, а не може да довърши, всички, които гледат, да почнат да му се присмиват и да казват:

[30] Този човек почна да гради, но не можа да довърши.

[31] Или кой цар, като отива на война срещу друг цар, няма да седне първо да се съветва, може ли с десет хиляди да устои против този, който идва срещу него с двадесет хиляди?

[32] Иначе, докато другият е още далеч, изпраща посланици да искат условия за мир.

[33] И така, ако някой от вас не се отрече от всичко, което има, не може да бъде Мой ученик.

[34] Наистина добро нещо е солта, но ако самата сол обезсолее, с какво ще се поправи?

[35] Тя не струва нито за земята, нито за тор; а я изхвърлят навън. Който има уши да слуша, нека слуша.

Лука 15

Притча за изгубената овца

[1] А всички бирници и грешници се приближаваха до Него да Го слушат.

[2] А фарисеите и книжниците роптаеха и казваха: Този приема грешниците и яде с тях.

[3] И Той им разказа тази притча:

[4] Qual, dentre vós, é o homem que, possuindo cem ovelhas e perdendo uma delas, não deixa no deserto as noventa e nove e vai em busca da que se perdeu, até encontrá-la?

[4] Кой от вас, ако има сто овце и му се изгуби една от тях, не оставя деветдесет и деветте в пустинята и не отива след изгубената, докато я намери?

[5] Achando-a, põe-na sobre os ombros, cheio de júbilo.

[5] И като я намери, вдига я на рамената си радостен.

[6] E, indo para casa, reúne os amigos e vizinhos, dizendo-lhes: Alegrai-vos comigo, porque já achei a minha ovelha perdida.

[6] И като си дойде у дома, свиква приятелите и съседите си и им казва: Радвайте се с мене, че си намерих изгубената овца.

[7] Digo-vos que, assim, haverá maior júbilo no céu por um pecador que se arrepende do que por noventa e nove justos que não necessitam de arrependimento.

[7] Казвам ви, че също така ще има повечерадост на небето за един грешник, който се кае, отколкото за деветдесет и девет праведници, които нямат нужда от покаяние.

A parábola da dracma perdida

Притча за изгубената драхма

[8] Ou qual é a mulher que, tendo dez dracmas, se perder uma, não acende a candeia, varre a casa e a procura diligentemente até encontrá-la?

[8] Или коя жена, ако има десет драхми и изгуби една драхма, не запалва светило, не помита къщата и не търси грижливо, докато я намери?

[9] E, tendo-a achado, reúne as amigas e vizinhas, dizendo: Alegrai-vos comigo, porque achei a dracma que eu tinha perdido.

[9] И като я намери, свиква приятелките и съседките си и казва: Радвайте се с мене, защото намерих драхмата, която бях изгубила.

[10] Eu vos afirmo que, de igual modo, há júbilo diante dos anjos de Deus por um pecador que se arrepende.

[10] Също така, казвам ви, има радост пред Божиите ангели за един грешник, който се кае.

A parábola do filho pródigo

Притча за блудния син

[11] Continuou: Certo homem tinha dois filhos;

[11] Каза още: Някой си човек имаше двама сина.

[12] o mais moço deles disse ao pai: Pai, dá-me a parte dos bens que me cabe. E ele lhes repartiu os haveres.

[12] И по-младият от тях каза на баща си: Татко, дай ми дела, който ми се пада от имота. И той им раздели имота.

[13] Passados não muitos dias, o filho mais moço, ajuntando tudo o que era seu, partiu

[13] И не след много дни по-младият син си събра всичко и отиде в далечна

para uma terra distante e lá dissipou todos os seus bens, vivendo dissolutamente.

14 Depois de ter consumido tudo, sobreveio àquele país uma grande fome, e ele começou a passar necessidade.

15 Então, ele foi e se agregou a um dos cidadãos daquela terra, e este o mandou para os seus campos a guardar porcos.

16 Ali, desejava ele fartar-se das alfarrobas que os porcos comiam; mas ninguém lhe dava nada.

17 Então, caindo em si, disse: Quantos trabalhadores de meu pai têm pão com fartura, e eu aqui morro de fome!

18 Levantar-me-ei, e irei ter com o meu pai, e lhe direi: Pai, pequei contra o céu e diante de ti;

19 já não sou digno de ser chamado teu filho; trata-me como um dos teus trabalhadores.

20 E, levantando-se, foi para seu pai. Vinha ele ainda longe, quando seu pai o avistou, e, compadecido dele, correndo, o abraçou, e beijou.

21 E o filho lhe disse: Pai, pequei contra o céu e diante de ti; já não sou digno de ser chamado teu filho.

22 O pai, porém, disse aos seus servos: Trazei depressa a melhor roupa, vesti-o, ponde-lhe um anel no dedo e sandálias nos pés;

23 trazei também e matai o novilho cevado. Comamos e regozijemo-nos,

страна, и там разпиля имота си с разпуснатия си живот.

14 И като изхарчи всичко, настана голям глад в онази страна; и той изпадна в лишение.

15 И отиде да се представи на един от гражданите на онази страна, който го прати на полетата си да пасе свине.

16 И желаеше да се насити с рошковите, от които ядяха свинете; но никой не му даваше.

17 А като дойде на себе си, каза: Колко наемници на баща ми имат излишък от хляб, а пък аз умирам от глад!

18 Ще стана да отида при баща си и ще му кажа: Татко, съгреших против небето и пред тебе;

19 не съм вече достоен да се наричам твой син; направи ме като един от наемниците си.

20 И стана и отиде при баща си. А когато беше още далеч, баща му го видя, смили се и като се завтече, хвърли се на врата му и го целуваше.

21 А синът му каза: Татко, съгреших против небето и пред тебе; не съм вече достоен да се наричам твой син.

22 Но бащата каза на слугите си: Бързо изнесете най-хубавата премяна и го облечете, и сложете пръстен на ръката му и обувки на краката му;

23 докарайте угоеното теле и го заколете, и нека ядем и се веселим;

[24] porque este meu filho estava morto e reviveu, estava perdido e foi achado. E começaram a regozijar-se.
[25] Ora, o filho mais velho estivera no campo; e, quando voltava, ao aproximar-se da casa, ouviu a música e as danças.
[26] Chamou um dos criados e perguntou-lhe que era aquilo.
[27] E ele informou: Veio teu irmão, e teu pai mandou matar o novilho cevado, porque o recuperou com saúde.
[28] Ele se indignou e não queria entrar; saindo, porém, o pai, procurava conciliá-lo.
[29] Mas ele respondeu a seu pai: Há tantos anos que te sirvo sem jamais transgredir uma ordem tua, e nunca me deste um cabrito sequer para alegrar-me com os meus amigos;
[30] vindo, porém, esse teu filho, que desperdiçou os teus bens com meretrizes, tu mandaste matar para ele o novilho cevado.
[31] Então, lhe respondeu o pai: Meu filho, tu sempre estás comigo; tudo o que é meu é teu.
[32] Entretanto, era preciso que nos regozijássemos e nos alegrássemos, porque esse teu irmão estava morto e reviveu, estava perdido e foi achado.

Lucas 16

A parábola do administrador infiel

[1] Disse Jesus também aos discípulos: Havia um homem rico que tinha um administrador; e este lhe foi denunciado

[24] защото този мой син беше мъртъв и оживя, изгубен беше и се намери. И започнаха да се веселят.
[25] А по-старият му син беше на нивата; и като си идваше и се приближи до къщата, чу песни и игри.
[26] И повика един от слугите и попита какво е това.
[27] А той му каза: Брат ти си дойде; и баща ти закла угоеното теле, защото го прие здрав.
[28] И той се разсърди и не искаше да влезе, и баща му излезе и го молеше.
[29] А той отговори на баща си: Ето, толкова години ти работя и никога не съм престъпил една твоя заповед; но на мене никога дори яре не си дал, за да се повеселя с приятелите си;
[30] а щом си дойде този твой син, който прахоса имота ти с блудниците, за него си заклал угоеното теле.
[31] А той му каза: Синко, ти си винаги с мен и всичко мое е твое.
[32] Но подобаваше да се развеселим и да се зарадваме; защото този твой брат беше мъртъв и оживя, и изгубен беше и се намери.

Лука 16

Притча за нечестния управител

[1] Каза още на учениците Си: Един богаташ имаше настойник, когото наклеветиха пред него, че разпилявал имота му.

como quem estava a defraudar os seus bens.

[2] Então, mandando-o chamar, lhe disse: Que é isto que ouço a teu respeito? Presta contas da tua administração, porque já não podes mais continuar nela.

[2] И той го повика и му каза: Какво е това, което слушам за тебе? Дай сметка за настойничеството си; защото не можеш вече да бъдеш настойник.

[3] Disse o administrador consigo mesmo: Que farei, pois o meu senhor me tira a administração? Trabalhar na terra não posso; também de mendigar tenho vergonha.

[3] Тогава настойникът си каза: Господарят ми отнема от мене настойничеството. Какво да правя? Нямам сила да копая, а да прося ме е срам.

[4] Eu sei o que farei, para que, quando for demitido da administração, me recebam em suas casas.

[4] Сетих се какво да направя, за да ме приемат в къщите си, когато бъда отстранен от настойничеството.

[5] Tendo chamado cada um dos devedores do seu senhor, disse ao primeiro: Quanto deves ao meu patrão?

[5] И така, като повика всеки от длъжниците на господаря си, каза на първия: Колко дължиш на господаря ми?

[6] Respondeu ele: Cem cados de azeite. Então, disse: Toma a tua conta, assenta-te depressa e escreve cinqüenta.

[6] А той отвърна: Сто мери елей. И му каза: Вземи разписката си, седни бързо и пиши петдесет.

[7] Depois, perguntou a outro: Tu, quanto deves? Respondeu ele: Cem coros de trigo. Disse-lhe: Toma a tua conta e escreve oitenta.

[7] После каза на друг: А ти колко дължиш? И той отговори: Сто мери жито. Каза му: Вземи разписката си и пиши осемдесет.

[8] E elogiou o senhor o administrador infiel porque se houvera atiladamente, porque os filhos do mundo são mais hábeis na sua própria geração do que os filhos da luz.

[8] И господарят му похвали неправедния настойник за това, че е постъпил остроумно; защото синовете на този век са по-остроумни спрямо своето поколение от синовете на светлината.

[9] E eu vos recomendo: das riquezas de origem iníqua fazei amigos; para que, quando aquelas vos faltarem, esses amigos vos recebam nos tabernáculos eternos.

[9] И Аз ви казвам, спечелете си приятели посредством неправедното богатство и когато се привърши, да ви приемат във вечните жилища.

10 Quem é fiel no pouco também é fiel no muito; e quem é injusto no pouco também é injusto no muito.

11 Se, pois, não vos tornastes fiéis na aplicação das riquezas de origem injusta, quem vos confiará a verdadeira riqueza?

12 Se não vos tornastes fiéis na aplicação do alheio, quem vos dará o que é vosso?

13 Ninguém pode servir a dois senhores; porque ou há de aborrecer-se de um e amar ao outro ou se devotará a um e desprezará ao outro. Não podeis servir a Deus e às riquezas.

Jesus reprova os fariseus

14 Os fariseus, que eram avarentos, ouviam tudo isto e o ridiculizavam.

15 Mas Jesus lhes disse: Vós sois os que vos justificais a vós mesmos diante dos homens, mas Deus conhece o vosso coração; pois aquilo que é elevado entre homens é abominação diante de Deus.

16 A Lei e os Profetas vigoraram até João; desde esse tempo, vem sendo anunciado o evangelho do reino de Deus, e todo homem se esforça por entrar nele.

17 E é mais fácil passar o céu e a terra do que cair um til sequer da Lei.

Acerca do divórcio

Mateus 19.9; Marcos 10.10-12

18 Quem repudiar sua mulher e casar com outra comete adultério; e aquele que casa com a mulher repudiada pelo marido também comete adultério.

O rico e o mendigo

10 Верният в най-малкото и в многото е верен, а неверният в най-малкото и в многото е неверен.

11 И така, ако в неправедното богатство не бяхте верни, кой ще ви повери истинското богатство?

12 И ако в чуждото не бяхте верни, кой ще ви даде вашето?

13 Никой служител не може да служи на двама господари; защото или ще намрази единия и ще обикне другия, или ще се привърже към единия, а другия ще презира. Не можете да служите на Бога и на мамона!

Законът и Божието царство

14 Всичко това слушаха фарисеите, които бяха сребролюбци, и Му се присмиваха.

15 Исус им каза: Вие сте, които се показвате праведни пред човеците; но Бог знае сърцата ви; защото онова, което се цени високо между човеците, е мерзост пред Бога.

16 Законът и пророците бяха до Йоан; оттогава Божието царство се благовества и всеки се насилва да влезе в него.

17 Но по-лесно е небето и земята да преминат, отколкото една чертица от закона да отпадне.

18 Всеки, който напусне жена си и се ожени за друга, прелюбодейства; и който се жени за напусната от мъж, той прелюбодейства.

Притча за богаташа и бедния Лазар

[19] Ora, havia certo homem rico que se vestia de púrpura e de linho finíssimo e que, todos os dias, se regalava esplendidamente.

[19] Имаше някой си богаташ, който се обличаше в пурпур и висон и всеки ден правеше бляскави пиршества.

[20] Havia também certo mendigo, chamado Lázaro, coberto de chagas, que jazia à porta daquele;

[20] Имаше и един сиромах на име Лазар, покрит със струпеи, когото слагаха да лежи пред портата му,

[21] e desejava alimentar-se das migalhas que caíam da mesa do rico; e até os cães vinham lamber-lhe as úlceras.

[21] като желаеше да се нахрани с трохите, паднали от трапезата на богаташа; и кучетата идваха и ближеха раните му.

[22] Aconteceu morrer o mendigo e ser levado pelos anjos para o seio de Abraão; morreu também o rico e foi sepultado.

[22] Умря сиромахът и ангелите го занесоха в Авраамовото лоно. Умря и богаташът и беше погребан.

[23] No inferno, estando em tormentos, levantou os olhos e viu ao longe a Abraão e Lázaro no seu seio.

[23] И в ада, подложен на мъки, той повдигна очи и видя отдалеч Авраам и Лазар в неговото лоно.

[24] Então, clamando, disse: Pai Abraão, tem misericórdia de mim! E manda a Lázaro que molhe em água a ponta do dedo e me refresque a língua, porque estou atormentado nesta chama.

[24] И той извика: Отче Аврааме, смили се над мен и изпрати Лазар да натопи края на пръста си във вода и да разхлади езика ми; защото се мъча в този пламък.

[25] Disse, porém, Abraão: Filho, lembra-te de que recebeste os teus bens em tua vida, e Lázaro igualmente, os males; agora, porém, aqui, ele está consolado; tu, em tormentos.

[25] Но Авраам каза: Синко, спомни си, че ти си получил своите блага приживе, така както и Лазар – злините; но сега той тук се утешава, а ти се мъчиш.

[26] E, além de tudo, está posto um grande abismo entre nós e vós, de sorte que os que querem passar daqui para vós outros não podem, nem os de lá passar para nós.

[26] И освен всичко това между нас и вас зее голяма бездна, така че онези, които биха искали да минат оттук към вас, да не могат, нито пък оттам да преминат към нас.

[27] Então, replicou: Pai, eu te imploro que o mandes à minha casa paterna,

[27] А той каза: Щом е така, моля ти се, отче, да го пратиш в бащиния ми дом,

[28] porque tenho cinco irmãos; para que lhes dê testemunho, a fim de não virem também para este lugar de tormento.

[29] Respondeu Abraão: Eles têm Moisés e os Profetas; ouçam-nos.

[30] Mas ele insistiu: Não, pai Abraão; se alguém dentre os mortos for ter com eles, arrepender-se-ão.

[31] Abraão, porém, lhe respondeu: Se não ouvem a Moisés e aos Profetas, tampouco se deixarão persuadir, ainda que ressuscite alguém dentre os mortos.

Lucas 17

Os tropeços

Mateus 18.6-7; Marcos 9.42

[1] Disse Jesus a seus discípulos: É inevitável que venham escândalos, mas ai do homem pelo qual eles vêm!

[2] Melhor fora que se lhe pendurasse ao pescoço uma pedra de moinho, e fosse atirado no mar, do que fazer tropeçar a um destes pequeninos.

Quantas vezes se deve perdoar a um irmão

Mateus 18.21-22

[3] Acautelai-vos. Se teu irmão pecar contra ti, repreende-o; se ele se arrepender, perdoa-lhe.

[4] Se, por sete vezes no dia, pecar contra ti e, sete vezes, vier ter contigo, dizendo: Estou arrependido, perdoa-lhe.

[5] Então, disseram os apóstolos ao SENHOR: Aumenta-nos a fé.

[6] Respondeu-lhes o SENHOR: Se tiverdes fé como um grão de mostarda, direis a esta amoreira: Arranca-te e transplanta-te no mar; e ela vos obedecerá.

[28] защото имам петима братя, за да им засвидетелства, да не би да дойдат и те на това мъчително място.

[29] Но Авраам каза: Имат Моисей и пророците; нека слушат тях.

[30] А той отговори: Не, отче Аврааме, но ако отиде при тях някой от мъртвите, ще се покаят.

[31] И той му каза: Ако не слушат Моисей и пророците, то и от мъртвите да възкръсне някой, пак няма да се убедят.

Лука 17

За прощението

[1] И Исус каза на учениците Си: Не е възможно да не дойдат съблазните; но горко на онзи, чрез когото идват!

[2] По-добре би било за него да се окачи един голям воденичен камък на врата му и да бъде хвърлен в морето, а не да съблазни един от тези, малките.

[3] Бъдете внимателни към себе си. Ако прегреши брат ти, смъмри го; и ако се покае, прости му.

[4] И седем пъти на ден ако ти сгреши и седем пъти се обърне към теб и каже: Покайвам се! – прощавай му.

[5] И апостолите казаха на Господа: Прибави ни още вяра.

[6] А Господ каза: Ако имате вяра колкото синапово зърно, бихте казали на тази черница: Изкорени се и се насади в морето, и тя би ви послушала.

[7] Qual de vós, tendo um servo ocupado na lavoura ou em guardar o gado, lhe dirá quando ele voltar do campo: Vem já e põe-te à mesa?

[8] E que, antes, não lhe diga: Prepara-me a ceia, cinge-te e serve-me, enquanto eu como e bebo; depois, comerás tu e beberás?

[9] Porventura, terá de agradecer ao servo porque este fez o que lhe havia ordenado?

[10] Assim também vós, depois de haverdes feito quanto vos foi ordenado, dizei: Somos servos inúteis, porque fizemos apenas o que devíamos fazer.

A cura de dez leprosos

[11] De caminho para Jerusalém, passava Jesus pelo meio de Samaria e da Galiléia.

[12] Ao entrar numa aldeia, saíram-lhe ao encontro dez leprosos,

[13] que ficaram de longe e lhe gritaram, dizendo: Jesus, Mestre, compadece-te de nós!

[14] Ao vê-los, disse-lhes Jesus: Ide e mostrai-vos aos sacerdotes. Aconteceu que, indo eles, foram purificados.

[15] Um dos dez, vendo que fora curado, voltou, dando glória a Deus em alta voz,

[16] e prostrou-se com o rosto em terra aos pés de Jesus, agradecendo-lhe; e este era samaritano.

[7] А кой от вас, ако има слуга да му оре или да му пасе, ще му каже веднага, щом си дойде от нива: Ела да ядеш?

[8] Напротив, няма ли да му каже: Приготви нещо да вечерям, стегни се и ми прислужвай, докато ям и пия, и след това ти ще ядеш и пиеш?

[9] Нима ще благодари на слугата за това, че е извършил каквото е било заповядано? Не вярвам.

[10] Също така и вие, когато извършите всичко, което ви е заповядано, казвайте: Ние сме ненужни слуги; извършихме само това, което бяхме длъжни да извършим.

Излекуването на десетте прокажени

[11] И в пътуването Си към Йерусалим Той минаваше по границата между Самария и Галилея.

[12] И като влизаше в едно село, срещнаха Го десетима прокажени, които, като се спряха отдалеч,

[13] извикаха силно: Исусе, Наставнико, смили се над нас!

[14] И като ги видя, каза им: Идете, покажете се на свещениците. И като отиваха, се очистиха.

[15] А един от тях, като видя, че е изцелен, върна се и със силен глас славеше Бога,

[16] и падна на лице при нозете на Исус и Му благодареше. А той беше самарянин.

[17] Então, Jesus lhe perguntou: Não eram dez os que foram curados? Onde estão os nove?

[18] Não houve, porventura, quem voltasse para dar glória a Deus, senão este estrangeiro?

[19] E disse-lhe: Levanta-te e vai; a tua fé te salvou.

A vinda do reino de Deus

[20] Interrogado pelos fariseus sobre quando viria o reino de Deus, Jesus lhes respondeu: Não vem o reino de Deus com visível aparência.

[21] Nem dirão: Ei-lo aqui! Ou: Lá está! Porque o reino de Deus está dentro de vós.

[22] A seguir, dirigiu-se aos discípulos: Virá o tempo em que desejareis ver um dos dias do Filho do Homem e não o vereis.

[23] E vos dirão: Ei-lo aqui! Ou: Lá está! Não vades nem os sigais;

[24] porque assim como o relâmpago, fuzilando, brilha de uma à outra extremidade do céu, assim será, no seu dia, o Filho do Homem.

[25] Mas importa que primeiro ele padeça muitas coisas e seja rejeitado por esta geração.

[26] Assim como foi nos dias de Noé, será também nos dias do Filho do Homem:

[27] comiam, bebiam, casavam e davam-se em casamento, até ao dia em que Noé entrou na arca, e veio o dilúvio e destruiu a todos.

[17] А Исус му каза: Нали се очистиха десетимата? А къде са деветимата?

[18] Не се ли намериха други да се върнат и въздадат слава на Бога освен този другоплеменник?

[19] И му каза: Стани и си иди; твоята вяра те изцели.

За идването на Божието царство

[20] А Исус, когато бе запитан от фарисеите кога ще дойде Божието царство, им отговори: Божието царство не идва така, че да се забелязва;

[21] нито ще кажат: Ето, тук е!, или: Там е! Защото, ето, Божието царство е вътре във вас.

[22] И каза на учениците: Ще дойдат дни, когато ще пожелаете да видите понеедин от дните на Човешкия Син, и няма да видите.

[23] И като ви кажат: Ето, тук е!, да не отидете, нито да тичате след тях.

[24] Защото както светкавицата, когато блесне от единия край на хоризонта, свети до другия край на хоризонта, така ще се яви и Човешкият Син в Своя ден.

[25] Но най-напред Той трябва да пострада много и да бъде отхвърлен от това поколение.

[26] И както стана в дните на Ной, така ще бъде и в дните на Човешкия Син;

[27] ядеха, пиеха, женеха се и се омъжваха до деня, когато Ной влезе в ковчега и дойде потопът, и ги погуби всички.

[28] O mesmo aconteceu nos dias de Ló: comiam, bebiam, compravam, vendiam, plantavam e edificavam;
[29] mas, no dia em que Ló saiu de Sodoma, choveu do céu fogo e enxofre e destruiu a todos.
[30] Assim será no dia em que o Filho do Homem se manifestar.
[31] Naquele dia, quem estiver no eirado e tiver os seus bens em casa não desça para tirá-los; e de igual modo quem estiver no campo não volte para trás.
[32] Lembrai-vos da mulher de Ló.
[33] Quem quiser preservar a sua vida perdê-la-á; e quem a perder de fato a salvará.
[34] Digo-vos que, naquela noite, dois estarão numa cama; um será tomado, e deixado o outro;
[35] duas mulheres estarão juntas moendo; uma será tomada, e deixada a outra.
[36] [Dois estarão no campo; um será tomado, e o outro, deixado.]
[37] Então, lhe perguntaram: Onde será isso, SENHOR? Respondeu-lhes: Onde estiver o corpo, aí se ajuntarão também os abutres.

Lucas 18

A parábola do juiz iníquo

[1] Disse-lhes Jesus uma parábola sobre o dever de orar sempre e nunca esmorecer:
[2] Havia em certa cidade um juiz que não temia a Deus, nem respeitava homem algum.
[3] Havia também, naquela mesma cidade, uma viúva que vinha ter com ele, dizendo:

[28] Така стана и в дните на Лот; ядеха, пиеха, купуваха, продаваха, садеха и градеха,
[29] а в деня, когато Лот излезе от Содом, от небето валя огън и сяра и ги погубиха всички.
[30] Подобно на това ще бъде и в деня, когато Човешкият Син ще се яви.
[31] В онзи ден, който е на покрива на къщата, ако вещите му са в къщи, да не слиза да ги вземе; също и който е на нивата, да не се връща назад.
[32] Помнете Лотовата жена.
[33] Който иска да спечели живота си, ще го изгуби; а който го изгуби, ще го запази.
[34] Казвам ви, в онази нощ двама ще бъдат на едно легло; единият ще бъде взет, а другият ще бъде оставен.
[35] Две жени ще мелят заедно; едната ще бъде взета, а другата ще бъде оставена.
[36] Двама ще бъдат на нива; единият ще бъде взет, а другият ще бъде оставен.
[37] В отговор Го попитаха: Къде, Господи? А Той им каза: Където е трупът, там ще се съберат и орлите.

Лука 18

Притча за неправедния съдия

[1] Каза им една притча как трябва всякога да се молят и да не отслабват:
[2] В един град имаше един съдия, който от Бога не се боеше и човека не зачиташе.
[3] В същия град имаше и една вдовица, която идваше при него и му казваше:

Julga a minha causa contra o meu adversário.

[4] Ele, por algum tempo, não a quis atender; mas, depois, disse consigo: Bem que eu não temo a Deus, nem respeito a homem algum;

[5] todavia, como esta viúva me importuna, julgarei a sua causa, para não suceder que, por fim, venha a molestar-me.

[6] Então, disse o SENHOR: Considerai no que diz este juiz iníquo.

[7] Não fará Deus justiça aos seus escolhidos, que a ele clamam dia e noite, embora pareça demorado em defendê-los?

[8] Digo-vos que, depressa, lhes fará justiça. Contudo, quando vier o Filho do Homem, achará, porventura, fé na terra?

A parábola do fariseu e o publicano

[9] Propôs também esta parábola a alguns que confiavam em si mesmos, por se considerarem justos, e desprezavam os outros:

[10] Dois homens subiram ao templo com o propósito de orar: um, fariseu, e o outro, publicano.

[11] O fariseu, posto em pé, orava de si para si mesmo, desta forma: Ó Deus, graças te dou porque não sou como os demais homens, roubadores, injustos e adúlteros, nem ainda como este publicano;

[12] jejuo duas vezes por semana e dou o dízimo de tudo quanto ganho.

[13] O publicano, estando em pé, longe, não ousava nem ainda levantar os olhos ao céu, mas batia no peito, dizendo: Ó Deus, sê propício a mim, pecador!

Отдай ми правото спрямо противника ми.

[4] Но той за известно време не искаше. А после си каза: Въпреки че не се боя от Бога и човеците не зачитам,

[5] пак, понеже тази вдовица ми досажда, ще отдам правото, за да не ми дотяга с непрестанните си идвания.

[6] И Господ каза: Слушайте какво каза неправедният съдия!

[7] А Бог няма ли да отдаде правото на Своите избрани, които викат към Него ден и нощ, ако и да се бави спрямо тях?

[8] Казвам ви, че ще им отдаде правото скоро. Обаче, когато дойде Човешкият Син, ще намери ли вяра на земята?

[9] И на някои, които уповаваха на себе си, че са праведни, и презираха другите, каза и тази притча:

[10] Двама души се изкачиха в храма да се помолят, единият – фарисей, а другият – бирник.

[11] Фарисеят, като се изправи, молеше се в себе си така: Боже, благодаря Ти, че не съм като другите човеци – грабители, неправедници, прелюбодейци, и особено не като този бирник.

[12] Постя два пъти в седмицата, давам десятък от всичко, което придобия.

[13] А бирникът, като стоеше надалеч, не смееше дори очите си да повдигне към небето, но се удряше в гърди и

казваше: Боже, бъди милостив към мене, грешника.

[14] Digo-vos que este desceu justificado para sua casa, e não aquele; porque todo o que se exalta será humilhado; mas o que se humilha será exaltado.

[14] Казвам ви, че този си отиде у дома оправдан, а не онзи; защото всеки, който въздига себе си, ще се снижи, а който смирява себе си, ще бъде въздигнат.

Jesus abençoa as crianças
Mateus 19.13-15; Marcos 10.13-16

Исус Христос благославя децата

[15] Traziam-lhe também as crianças, para que as tocasse; e os discípulos, vendo, os repreendiam.

[15] Донесоха още при Него младенците си, за да се докосне до тях; а учениците, като видяха това, ги смъмриха.

[16] Jesus, porém, chamando-as para junto de si, ordenou: Deixai vir a mim os pequeninos e não os embaraceis, porque dos tais é o reino de Deus.

[16] Но Исус ги повика и каза: Оставете дечицата да дойдат при Мен и не ги възпирайте; защото на такива е Божието царство.

[17] Em verdade vos digo: Quem não receber o reino de Deus como uma criança de maneira alguma entrará nele.

[17] Истина ви казвам: Който не приеме като детенце Божието царство, той никак няма да влезе в него.

O jovem rico
Mateus 19.16-22; Marcos 10.17-22

За опасностите от богатството

[18] Certo homem de posição perguntou-lhe: Bom Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

[18] И някой си началник Го попита: Благи Учителю, какво да направя, за да наследя вечен живот?

[19] Respondeu-lhe Jesus: Por que me chamas bom? Ninguém é bom, senão um, que é Deus.

[19] А Исус му отвърна: Защо Ме наричаш благ? Никой не е благ освен Един Бог.

[20] Sabes os mandamentos: Não adulterarás, não matarás, não furtarás, não dirás falso testemunho, honra a teu pai e a tua mãe.

[20] Знаеш заповедите: „Не убивай“; „Не кради“; „Не лъжесвидетелствай“; „Почитай баща си и майка си“.

[21] Replicou ele: Tudo isso tenho observado desde a minha juventude.

[21] А той каза: Всичко това съм опазил от младостта си.

[22] Ouvindo-o Jesus, disse-lhe: Uma coisa ainda te falta: vende tudo o que tens, dá-o aos pobres e terás um tesouro nos céus; depois, vem e segue-me.

[22] Исус, като го чу, му каза: Едно още не ти достига. Продай всичко, което имаш, и го раздай на сиромасите, и ще имаш съкровище на небето; и ела и Ме следвай.

[23] Mas, ouvindo ele estas palavras, ficou muito triste, porque era riquíssimo.

[23] И той, като чу това, много се наскърби, защото беше твърде богат.

O perigo das riquezas

Mateus 19.23-30; Marcos 10.23-31

[24] E Jesus, vendo-o assim triste, disse: Quão dificilmente entrarão no reino de Deus os que têm riquezas!

[24] И Исус, като го видя, каза: Колко трудно ще влязат в Божието царство онези, които имат богатство!

[25] Porque é mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

[25] Защото по-лесно е камила да мине през иглени уши, отколкото богат да влезе в Божието царство.

[26] E os que ouviram disseram: Sendo assim, quem pode ser salvo?

[26] А онези, които чуха това, казаха: Тогава кой може да се спаси?

[27] Mas ele respondeu: Os impossíveis dos homens são possíveis para Deus.

[27] Той отговори: Невъзможното за човеците е възможно за Бога.

[28] E disse Pedro: Eis que nós deixamos nossa casa e te seguimos.

[28] А Петър каза: Ето, ние оставихме своите домове и Те последвахме.

[29] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade vos digo que ninguém há que tenha deixado casa, ou mulher, ou irmãos, ou pais, ou filhos, por causa do reino de Deus,

[29] А Той им каза: Истина ви казвам, няма никой, който да е оставил къща или жена, или братя, или родители, или деца заради Божието царство,

[30] que não receba, no presente, muitas vezes mais e, no mundo por vir, a vida eterna.

[30] който да не получи многократно повече в настоящото време, а в идещия свят – вечен живот.

Jesus outra vez prediz sua morte e ressurreição

Mateus 20.17-19; Marcos 10.32-34

Трето предсказание за страданията и възкресението

[31] Tomando consigo os doze, disse-lhes Jesus: Eis que subimos para Jerusalém, e vai cumprir-se ali tudo quanto está escrito por intermédio dos profetas, no tocante ao Filho do Homem;

[31] И като повика дванадесетте при Себе Си, им каза: Ето, изкачваме се към Йерусалим и всичко, което е писано чрез пророците за Човешкия Син, ще се изпълни.

[32] pois será ele entregue aos gentios, escarnecido, ultrajado e cuspido;

[32] Защото ще бъде предаден на езичниците, които ще се подиграят с Него и безсрамно ще Го оскърбят, и ще Го заплюят,

[33] e, depois de o açoitarem, tirar-lhe-ão a vida; mas, ao terceiro dia, ressuscitará.

[33] и ще Го бият, и ще Го убият; и на третия ден ще възкръсне.

[34] Eles, porém, nada compreenderam acerca destas coisas; e o sentido destas palavras era-lhes encoberto, de sorte que não percebiam o que ele dizia.

A cura do cego de Jericó

Mateus 20.29-34; Marcos 10.46-52

[35] Aconteceu que, ao aproximar-se ele de Jericó, estava um cego assentado à beira do caminho, pedindo esmolas.

[36] E, ouvindo o tropel da multidão que passava, perguntou o que era aquilo.

[37] Anunciaram-lhe que passava Jesus, o Nazareno.

[38] Então, ele clamou: Jesus, Filho de Davi, tem compaixão de mim!

[39] E os que iam na frente o repreendiam para que se calasse; ele, porém, cada vez gritava mais: Filho de Davi, tem misericórdia de mim!

[40] Então, parou Jesus e mandou que lho trouxessem. E, tendo ele chegado, perguntou-lhe:

[41] Que queres que eu te faça? Respondeu ele: SENHOR, que eu torne a ver.

[42] Então, Jesus lhe disse: Recupera a tua vista; a tua fé te salvou.

[43] Imediatamente, tornou a ver e seguia-o glorificando a Deus. Também todo o povo, vendo isto, dava louvores a Deus.

Lucas 19

Zaqueu, o publicano

[1] Entrando em Jericó, atravessava Jesus a cidade.

[2] Eis que um homem, chamado Zaqueu, maioral dos publicanos e rico,

[34] Но те не разбираха нищо от това; и тези думи бяха скрити за тях и не разбираха това, което се казваше.

Излекуването на слепия в Йерихон

[35] А когато Той се приближаваше до Йерихон, един слепец седеше край пътя да проси.

[36] И като чу, че минава множество хора, попита какво е това.

[37] Казаха му, че Исус Назарянинът минава.

[38] Тогава той извика: Исусе, сине Давидов, смили се над мен!

[39] А тези, които вървяха отпред, го смъмриха да мълчи; но той още повече викаше: Сине Давидов, смили се над мен!

[40] И така, Исус се спря и заповяда да Му го доведат. И като се приближи, го попита:

[41] Какво искаш да направя за теб? А той каза: Господи, да прогледам.

[42] Исус му каза: Прогледай; твоята вяра те изцели.

[43] И той веднага прогледа и тръгна след Него, като славеше Бога. И всички хора, като видяха това, въздадоха хвала на Бога.

Лука 19

Обръщението на Закхей

[1] След това Исус влезе в Йерихон и минаваше през града.

[2] И, ето, един човек на име Закхей, който беше началник на бирниците и бешебогат,

[3] procurava ver quem era Jesus, mas não podia, por causa da multidão, por ser ele de pequena estatura.

[4] Então, correndo adiante, subiu a um sicômoro a fim de vê-lo, porque por ali havia de passar.

[5] Quando Jesus chegou àquele lugar, olhando para cima, disse-lhe: Zaqueu, desce depressa, pois me convém ficar hoje em tua casa.

[6] Ele desceu a toda a pressa e o recebeu com alegria.

[7] Todos os que viram isto murmuravam, dizendo que ele se hospedara com homem pecador.

[8] Entrementes, Zaqueu se levantou e disse ao SENHOR: SENHOR, resolvo dar aos pobres a metade dos meus bens; e, se nalguma coisa tenho defraudado alguém, restituo quatro vezes mais.

[9] Então, Jesus lhe disse: Hoje, houve salvação nesta casa, pois que também este é filho de Abraão.

[10] Porque o Filho do Homem veio buscar e salvar o perdido.

A parábola das dez minas

[11] Ouvindo eles estas coisas, Jesus propôs uma parábola, visto estar perto de Jerusalém e lhes parecer que o reino de Deus havia de manifestar-se imediatamente.

[12] Então, disse: Certo homem nobre partiu para uma terra distante, com o fim de tomar posse de um reino e voltar.

[3] искаше да види Кой е Исус, но не можеше поради навалицата, защото беше нисък на ръст.

[4] И се завтече напред и се покачи на една дива смокиня, за да Го види; понеже щеше да мине през онзи път.

[5] Исус, като дойде на това място, погледна нагоре и му каза: Закхей, слез бързо, защото днес трябва да отседна в дома ти.

[6] И той побърза да слезе и Го прие с радост.

[7] И като видяха това, всички роптаеха и казваха: Отби се при грешен човек.

[8] А Закхей стана и каза на Господа: Господи, ето, отсега давам половината от имота си на сиромасите; и ако някак съм ограбил някого, връщам му четворно.

[9] И Исус му каза: Днес стана спасение на този дом; защото и този е Авраамов син.

[10] Понеже Човешкият Син дойде да потърси и да спаси погиналото.

Притча за десетте слуги

[11] И като слушаха това, Той продължи да говори и каза една притча, защото беше близо до Йерусалим и те си мислеха, че Божието царство веднага ще се яви.

[12] Затова каза: Някой си благородник отиде в далечна страна да получи за себе си царска власт и да се върне.

[13] Chamou dez servos seus, confiou-lhes dez minas e disse-lhes: Negociai até que eu volte.

[14] Mas os seus concidadãos o odiavam e enviaram após ele uma embaixada, dizendo: Não queremos que este reine sobre nós.

[15] Quando ele voltou, depois de haver tomado posse do reino, mandou chamar os servos a quem dera o dinheiro, a fim de saber que negócio cada um teria conseguido.

[16] Compareceu o primeiro e disse: SENHOR, a tua mina rendeu dez.

[17] Respondeu-lhe o senhor: Muito bem, servo bom; porque foste fiel no pouco, terás autoridade sobre dez cidades.

[18] Veio o segundo, dizendo: SENHOR, a tua mina rendeu cinco.

[19] A este disse: Terás autoridade sobre cinco cidades.

[20] Veio, então, outro, dizendo: Eis aqui, senhor, a tua mina, que eu guardei embrulhada num lenço.

[21] Pois tive medo de ti, que és homem rigoroso; tiras o que não puseste e ceifas o que não semeaste.

[22] Respondeu-lhe: Servo mau, por tua própria boca te condenarei. Sabias que eu sou homem rigoroso, que tiro o que não pus e ceifo o que não semeei;

[23] por que não puseste o meu dinheiro no banco? E, então, na minha vinda, o receberia com juros.

[13] И повика десетима от слугите си и им даде десет мнаси; и им каза: Търгувайте с това, докато дойда.

[14] Но неговите граждани го мразеха и изпратиха след него посланици да кажат: Не искаме този да царува над нас.

[15] А като получи царската власт и се върна, заповяда да повикат при него онези слуги, на които бе дал парите, за да знае какво са припечелили чрез търгуване.

[16] И така, дойде първият и каза: Господарю, твоята мнаса спечели десет мнаси.

[17] И му каза: Хубаво, добър слуга! Понеже в твърде малкото се показа верен, имай власт над десет града.

[18] Дойде и вторият и каза: Господарю, твоята мнаса принесе пет мнаси.

[19] А каза и на него: Бъди и ти над пет града.

[20] Дойде и друг и каза: Господарю, ето твоята мнаса, която пазих скътана в кърпа,

[21] защото се боях от тебе, понеже си строг човек; взимаш това, което не си положил, и жънеш, което не си посял.

[22] Господарят му каза: От устата ти ще те съдя, зъл слуга. Знаел си, че съм строг човек, който вземам това, което не съм положил, и жъна, което не съм сял;

[23] тогава защо не вложи парите ми в банката; и аз, като си дойдех, щях да ги прибера с лихвата?

[24] E disse aos que o assistiam: Tirai-lhe a mina e dai-a ao que tem as dez.

[25] Eles ponderaram: SENHOR, ele já tem dez.

[26] Pois eu vos declaro: a todo o que tem dar-se-lhe-á; mas ao que não tem, o que tem lhe será tirado.

[27] Quanto, porém, a esses meus inimigos, que não quiseram que eu reinasse sobre eles, trazei-os aqui e executai-os na minha presença.

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

Mateus 21.1-11; Marcos 11.1-11; João 12.12-19

[28] E, dito isto, prosseguia Jesus subindo para Jerusalém.

[29] Ora, aconteceu que, ao aproximar-se de Betfagé e de Betânia, junto ao monte das Oliveiras, enviou dois de seus discípulos,

[30] dizendo-lhes: Ide à aldeia fronteira e ali, ao entrardes, achareis preso um jumentinho que jamais homem algum montou; soltai-o e trazei-o.

[31] Se alguém vos perguntar: Por que o soltais? Respondereis assim: Porque o SENHOR precisa dele.

[32] E, indo os que foram mandados, acharam segundo lhes dissera Jesus.

[33] Quando eles estavam soltando o jumentinho, seus donos lhes disseram: Por que o soltais?

[34] Responderam: Porque o SENHOR precisa dele.

[24] И каза на стоящите до него: Вземете от него мнасата и я дайте на този, който има десет мнаси.

[25] (Казаха му: Господарю, той има вечедесет мнаси!)

[26] Казвам ви, че на всеки, който има, ще се даде; а от този, който няма, от него ще се отнеме и това, което има.

[27] А онези мои неприятели, които не искаха да царувам над тях, доведете ги тук и ги посечете пред мен.

[28] И като изрече това, Исус тръгна напред, като се изкачваше към Йерусалим.

Тържественото влизане в Йерусалим

[29] И когато се приближи до Витфагия и Витания, до хълма, наречен Елеонски, прати двама от учениците и им каза:

[30] Идете в селото, което е насреща ви, в което, като влизате, ще намерите едно вързано осле, което никой човек не е възсядал; отвържете го и го докарайте.

[31] И ако някой ви попита: Защо го отвързвате?, кажете така: На Господа трябва.

[32] И изпратените отидоха и намериха всичко, както им бе казал.

[33] И като отвързваха ослето, стопаните попитаха: Защо отвързвате ослето?

[34] А те отвърнаха: На Господа трябва.

35 Então, o trouxeram e, pondo as suas vestes sobre ele, ajudaram Jesus a montar.

35 И го докараха при Исус; и като намятаха дрехите си на ослето, качиха Исус.

36 Indo ele, estendiam no caminho as suas vestes.

36 И когато Той минаваше, хоратапостилаха дрехите си по пътя.

37 E, quando se aproximava da descida do monte das Oliveiras, toda a multidão dos discípulos passou, jubilosa, a louvar a Deus em alta voz, por todos os milagres que tinham visto,

37 А когато вече се приближаваше до превала на Елеонския хълм, цялото множество ученици почнаха да се радват и велегласно да славят Бога за всички велики дела, които бяха видели, и казваха:

38 dizendo: Bendito é o Rei que vem em nome do SENHOR! Paz no céu e glória nas maiores alturas!

38 Благословен Царят, Който иде в Господнето име! Мир на небето и слава във висините!

39 Ora, alguns dos fariseus lhe disseram em meio à multidão: Mestre, repreende os teus discípulos!

39 А някои фарисеи от множеството Му казаха: Учителю, смъмри учениците Си.

40 Mas ele lhes respondeu: Asseguro-vos que, se eles se calarem, as próprias pedras clamarão.

40 И Той отговори: Казвам ви, че ако тези млъкнат, то камъните ще извикат.

Jesus chora à vista de Jerusalém

41 Quando ia chegando, vendo a cidade, chorou

41 И като се приближи и видя града, плака за него и каза:

42 e dizia: Ah! Se conheceras por ti mesma, ainda hoje, o que é devido à paz! Mas isto está agora oculto aos teus olhos.

42 Ех, ако ти бе познал поне в този ден това, което служи за мира ти! Но сега това е скрито от очите ти.

43 Pois sobre ti virão dias em que os teus inimigos te cercarão de trincheiras e, por todos os lados, te apertarão o cerco;

43 Защото ще настанат за тебе дни, когато твоите неприятели ще издигнат валове около тебе, ще те обсадят, ще те притиснат отвред

44 e te arrasarão e aos teus filhos dentro de ti; não deixarão em ti pedra sobre pedra, porque não reconheceste a oportunidade da tua visitação.

44 и ще те разорят, и ще избият жителите ти в теб, и няма да оставят в тебе камък върху камък; защото ти не разпозна времето, когато беше посетен.

A purificação do templo
Mateus 21.12-17; Marcos 11.15-19

[45] Depois, entrando no templo, expulsou os que ali vendiam,

[45] И като влезе в храма, започна да пъди онези, които продаваха; и им казваше:

Изгонването на търговците от храма

[46] dizendo-lhes: Está escrito: A minha casa será casa de oração. Mas vós a transformastes em covil de salteadores.

[46] Писано е: „И домът Ми ще бъде молитвен дом"; а вие го направихте „разбойнически вертеп".

O Mestre ensina no templo

[47] Diariamente, Jesus ensinava no templo; mas os principais sacerdotes, os escribas e os maiorais do povo procuravam eliminá-lo;

[47] И поучаваше всеки ден в храма. А главните свещеници, книжниците и водачите на народа се стараеха да Го погубят.

[48] contudo, não atinavam em como fazê-lo, porque todo o povo, ao ouvi-lo, ficava dominado por ele.

[48] Но не намериха какво да направят, понеже целият народ се прилепваше към Него и Го слушаше.

Lucas 20

A autoridade de Jesus e o batismo de João
Mateus 21.23-27; Marcos 11.27-33

Лука 20

За властта на Исус Христос

[1] Aconteceu que, num daqueles dias, estando Jesus a ensinar o povo no templo e a evangelizar, sobrevieram os principais sacerdotes e os escribas, juntamente com os anciãos,

[1] И в един от дните, когато Той поучаваше народа в храма и проповядваше благовестието, дойдоха главните свещеници и книжниците със старейшините и Му казаха:

[2] e o argüiram nestes termos: Dize-nos: com que autoridade fazes estas coisas? Ou quem te deu esta autoridade?

[2] Кажи ни с каква власт правиш това или кой е Онзи, Който Ти е дал тази власт?

[3] Respondeu-lhes: Também eu vos farei uma pergunta; dizei-me:

[3] И Той им отвърна с думите: Ще ви задам и Аз един въпрос и Ми отговорете:

[4] o batismo de João era dos céus ou dos homens?

[4] Йоановото кръщение от небето ли беше или от човеците?

[5] Então, eles arrazoavam entre si: Se dissermos: do céu, ele dirá: Por que não acreditastes nele?

[5] А те разискваха помежду си: Ако кажем: От небето, ще каже: Защо не му повярвахте?

[6] Mas, se dissermos: dos homens, o povo todo nos apedrejará; porque está convicto de ser João um profeta.

[6] Но ако кажем: От човеците, целият народ ще ни убие с камъни, защото са убедени, че Йоан беше пророк.

[7] Por fim, responderam que não sabiam.

[8] Então, Jesus lhes replicou: Pois nem eu vos digo com que autoridade faço estas coisas.

A parábola dos lavradores maus
Mateus 21.33-46; Marcos 12.1-12

[9] A seguir, passou Jesus a proferir ao povo esta parábola: Certo homem plantou uma vinha, arrendou-a a lavradores e ausentou-se do país por prazo considerável.

[10] No devido tempo, mandou um servo aos lavradores para que lhe dessem do fruto da vinha; os lavradores, porém, depois de o espancarem, o despacharam vazio.

[11] Em vista disso, enviou-lhes outro servo; mas eles também a este espancaram e, depois de o ultrajarem, o despacharam vazio.

[12] Mandou ainda um terceiro; também a este, depois de o ferirem, expulsaram.

[13] Então, disse o dono da vinha: Que farei? Enviarei o meu filho amado; talvez o respeitem.

[14] Vendo-o, porém, os lavradores, arrazoavam entre si, dizendo: Este é o herdeiro; matemo-lo, para que a herança venha a ser nossa.

[15] E, lançando-o fora da vinha, o mataram. Que lhes fará, pois, o dono da vinha?

[16] Virá, exterminará aqueles lavradores e passará a vinha a outros. Ao ouvirem isto, disseram: Tal não aconteça!

[17] Mas Jesus, fitando-os, disse: Que quer dizer, pois, o que está escrito: A pedra que

[7] И отговориха, че не знаят откъде беше.

[8] Тогава Исус им каза: Нито Аз ви казвам с каква власт правя това.

Притча за злите земеделци

[9] И започна да разказва на народа следната притча: Един човек насади лозе, даде го под наем на земеделци и отиде в чужбина за дълго време.

[10] И по време на гроздобера прати един слуга при земеделците, за да му дадат от плода на лозето; но земеделците го биха и го отпратиха празен.

[11] Изпрати и друг слуга; а те и него биха, поругаха се над него и го отпратиха празен.

[12] Изпрати и трети; но те и него нараниха и изхвърлиха.

[13] Тогава стопанинът на лозето каза: Какво да направя? Ще изпратя любимия си син; може него да почетат.

[14] Но земеделците, като го видяха, разискваха помежду си: Този е наследникът; нека го убием, за да стане наследството наше.

[15] Изхвърлиха го вън от лозето и го убиха. И така, какво ще направи с тях стопанинът на лозето?

[16] Ще дойде и ще погуби тези земеделци, и ще даде лозето на други. А като чуха това, казаха: Дано не бъде!

[17] А той ги погледна и каза: Тогава какво значи това, което е писано: „Камъкът,

os construtores rejeitaram, esta veio a ser a principal pedra, angular?

который отхвърлиха зидарите, Той стана глава на ъгъла"?

[18] Todo o que cair sobre esta pedra ficará em pedaços; e aquele sobre quem ela cair ficará reduzido a pó.

[18] Всеки, който падне върху този камък, ще се разбие, а върху когото падне, ще го смаже.

A questão do tributo

Mateus 22.15-22; Marcos 12.13-17

[19] Naquela mesma hora, os escribas e os principais sacerdotes procuravam lançar-lhe as mãos, pois perceberam que, em referência a eles, dissera esta parábola; mas temiam o povo.

[19] И в същия час книжниците и главните свещеници се опитаха да Го хванат, защото разбраха, че Той каза тази притча против тях, но се бояха от народа.

За плащането на данък на императора

[20] Observando-o, subornaram emissários que se fingiam de justos para verem se o apanhavam em alguma palavra, a fim de entregá-lo à jurisdição e à autoridade do governador.

[20] И като Го наблюдаваха, пратиха съгледвачи, които се преструваха, че са праведни, за да уловят някоя Негова дума така, че да Го предадат на началството и на властта на управителя.

[21] Então, o consultaram, dizendo: Mestre, sabemos que falas e ensinas retamente e não te deixas levar de respeitos humanos, porém ensinas o caminho de Deus segundo a verdade;

[21] И те Го запитаха, като казваха: Учителю, знаем, че право говориш и учиш, и у Тебе няма лицеприятие, но учиш Божия път според истината;

[22] é lícito pagar tributo a César ou não?

[22] право ли е за нас да даваме данък на Цезаря или не?

[23] Mas Jesus, percebendo-lhes o ardil, respondeu:

[23] А Той разбра лукавството им и им каза:

[24] Mostrai-me um denário. De quem é a efígie e a inscrição? Prontamente disseram: De César. Então, lhes recomendou Jesus:

[24] Покажете ми един динарий. Чий образ и надпис има? Те отговориха: На Цезаря.

[25] Dai, pois, a César o que é de César e a Deus o que é de Deus.

[25] А Той каза: Тогава отдавайте цезаревото на Цезаря, а Божието на Бога.

[26] Não puderam apanhá-lo em palavra alguma diante do povo; e, admirados da sua resposta, calaram-se.

[26] И не можаха да уловят нищо в думите Му пред народа; и зачудени на отговора Му, млъкнаха.

Os saduceus e a ressurreição

За възкресението на мъртвите

Mateus 22.23-33; Marcos 12.18-27

[27] Chegando alguns dos saduceus, homens que dizem não haver ressurreição,

[28] perguntaram-lhe: Mestre, Moisés nos deixou escrito que, se morrer o irmão de alguém, sendo aquele casado e não deixando filhos, seu irmão deve casar com a viúva e suscitar descendência ao falecido.

[29] Ora, havia sete irmãos: o primeiro casou e morreu sem filhos;

[30] o segundo e o terceiro também desposaram a viúva;

[31] igualmente os sete não tiveram filhos e morreram.

[32] Por fim, morreu também a mulher.

[33] Esta mulher, pois, no dia da ressurreição, de qual deles será esposa? Porque os sete a desposaram.

[34] Então, lhes acrescentou Jesus: Os filhos deste mundo casam-se e dão-se em casamento;

[35] mas os que são havidos por dignos de alcançar a era vindoura e a ressurreição dentre os mortos não casam, nem se dão em casamento.

[36] Pois não podem mais morrer, porque são iguais aos anjos e são filhos de Deus, sendo filhos da ressurreição.

[37] E que os mortos hão de ressuscitar, Moisés o indicou no trecho referente à sarça, quando chama ao SENHOR o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó.

[38] Ora, Deus não é Deus de mortos, e sim de vivos; porque para ele todos vivem.

[27] Тогава се приближиха някои от садукеите, които твърдят, че няма възкресение, и Го запитаха:

[28] Учителю, Моисей ни е писал: „Ако умре на някого брат му, който е женен, но е бездетен, брат му да вземе жената и да въздигне потомство на брат си.“

[29] А имаше седем братя; и първият взе жена и умря бездетен.

[30] И вторият, и третият я взеха;

[31] така също и седемте я взеха и умряха, без да оставят деца.

[32] А после умря и жената.

[33] И така, при възкресението на кого от тях ще бъде жена, защото и седемте я имаха за жена?

[34] А Исус им каза: Човеците на този свят се женят и се омъжват;

[35] а онези, които се удостоят да достигнат онзи свят и възкресението от мъртвите, нито се женят, нито се омъжват.

[36] И не могат вече да умрат, понеже са равни на ангелите; и като участници във възкресението са синове на Бога.

[37] А че мъртвите биват възкресени, това и Моисей показа в мястото, където писаса бодливия храст, когато нарече Господа „Бог Авраамов, Бог Исааков и Бог Яковов“.

[38] Но Той не е Бог на мъртвите, а на живите; защото за Него всички са живи.

39 Então, disseram alguns dos escribas: Mestre, respondeste bem!

40 Dali por diante, não ousaram mais interrogá-lo.

O Cristo, filho de Davi

Mateus 22.41-46; Marcos 12.35-37

41 Mas Jesus lhes perguntou: Como podem dizer que o Cristo é filho de Davi?

42 Visto como o próprio Davi afirma no livro dos Salmos: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita,

43 até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés.

44 Assim, pois, Davi lhe chama SENHOR, e como pode ser ele seu filho?

Jesus censura os escribas

Mateus 23.1-12; Marcos 12.38-40

45 Ouvindo-o todo o povo, recomendou Jesus a seus discípulos:

46 Guardai-vos dos escribas, que gostam de andar com vestes talares e muito apreciam as saudações nas praças, as primeiras cadeiras nas sinagogas e os primeiros lugares nos banquetes;

47 os quais devoram as casas das viúvas e, para o justificar, fazem longas orações; estes sofrerão juízo muito mais severo.

Lucas 21

A oferta da viúva pobre

Marcos 12.41-44

1 Estando Jesus a observar, viu os ricos lançarem suas ofertas no gazofilácio.

2 Viu também certa viúva pobre lançar ali duas pequenas moedas;

3 e disse: Verdadeiramente, vos digo que esta viúva pobre deu mais do que todos.

39 А някои от книжниците отговориха: Учителю, Ти добре каза.

40 Защото не смееха вече за нищо да Го попитат.

41 Исус ги попита: Как така казват, че Христос е Давидов син?

42 Защото сам Давид казва в книгата на псалмите: „Каза Господ на моя Господ: Седи отдясно на Мене,

43 докато положа враговете Ти за Твое подножие.“

44 И така, Давид Го нарича Господ; тогава как е Негов син?

45 И когато целият народ слушаше, Той каза на учениците Си:

46 Пазете се от книжниците, които обичат да ходят в дълги одежди и обичат поздрави по пазарите, първите места в синагогите и първите столове по угощенията,

47 които изпояждат домовете на вдовиците и за показ принасят дълги молитви. Те ще получат по-голямо осъждане.

Лука 21

Лептата на бедната вдовица

1 Като повдигна очи, Исус видя богатите, че пускат даровете си в съкровищницата.

2 А видя и една бедна вдовица, че пускаше там две лепти.

3 И каза: Истина ви казвам, тази бедна вдовица пусна повече от всички;

[4] Porque todos estes deram como oferta daquilo que lhes sobrava; esta, porém, da sua pobreza deu tudo o que possuía, todo o seu sustento.

A destruição do templo

Mateus 24.1-2; Marcos 13.1-2

[5] Falavam alguns a respeito do templo, como estava ornado de belas pedras e de dádivas;

[6] então, disse Jesus: Vedes estas coisas? Dias virão em que não ficará pedra sobre pedra que não seja derribada.

O princípio das dores

Mateus 24.3-14; Marcos 13.3-13

[7] Perguntaram-lhe: Mestre, quando sucederá isto? E que sinal haverá de quando estas coisas estiverem para se cumprir?

[8] Respondeu ele: Vede que não sejais enganados; porque muitos virão em meu nome, dizendo: Sou eu! E também: Chegou a hora! Não os sigais.

[9] Quando ouvirdes falar de guerras e revoluções, não vos assusteis; pois é necessário que primeiro aconteçam estas coisas, mas o fim não será logo.

[10] Então, lhes disse: Levantar-se-á nação contra nação, e reino, contra reino;

[11] haverá grandes terremotos, epidemias e fome em vários lugares, coisas espantosas e também grandes sinais do céu.

[12] Antes, porém, de todas estas coisas, lançarão mão de vós e vos perseguirão, entregando-vos às sinagogas e aos cárceres,

[4] защото всички тези пуснаха в съкровищницата за Бога от излишъка си; а тази от немотията си пусна целия имот, който имаше.

Предсказание за разрушаването на храма, войни и бедствия

[5] И когато някои говореха за храма, че е украсен с хубави камъни и с посветени приноси, каза:

[6] Ще дойдат дни, когато от това, което гледате, няма да остане тук камък, който да не се срине.

[7] И Го попитаха: Учителю, а кога ще бъде това и какъв ще бъде белегът, когато предстои да стане това?

[8] А той каза: Внимавайте да не ви заблудят; защото мнозина ще дойдат в Мое име и ще казват: Аз съм Христос, и че времето е наближило. Да не тръгнете след тях.

[9] И когато чуете за войни и размирици, да не се уплашите; защото тези неща трябва първо да станат, но не е веднага краят.

[10] Тогава им каза: Народ ще се повдигне против народ и царство против царство;

[11] и ще има големи трусове и в разни места глад и мор; ще има и ужаси и големи знамения от небето.

[12] А преди да стане всичко това, ще сложат ръце на вас и ще ви изгонят, като ви предадат на синагоги и в тъмници, и

levando-vos à presença de reis e governadores, por causa do meu nome;

[13] e isto vos acontecerá para que deis testemunho.

[14] Assentai, pois, em vosso coração de não vos preocupardes com o que haveis de responder;

[15] porque eu vos darei boca e sabedoria a que não poderão resistir, nem contradizer todos quantos se vos opuserem.

[16] E sereis entregues até por vossos pais, irmãos, parentes e amigos; e matarão alguns dentre vós.

[17] De todos sereis odiados por causa do meu nome.

[18] Contudo, não se perderá um só fio de cabelo da vossa cabeça.

[19] É na vossa perseverança que ganhareis a vossa alma.

Jerusalém sitiada

Mateus 24.15-28; Marcos 13.14-23

[20] Quando, porém, virdes Jerusalém sitiada de exércitos, sabei que está próxima a sua devastação.

[21] Então, os que estiverem na Judéia, fujam para os montes; os que se encontrarem dentro da cidade, retirem-se; e os que estiverem nos campos, não entrem nela.

[22] Porque estes dias são de vingança, para se cumprir tudo o que está escrito.

[23] Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias! Porque haverá grande aflição na terra e ira contra este povo.

ще ви извеждат пред царе и пред управители заради Моето име.

[13] Това ще ви служи за свидетелство.

[14] И така, решете в сърцата си да не обмисляте предварително какво да отговаряте,

[15] защото Аз ще ви дам така мъдро да отговорите, че всичките ви противници ще бъдат безсилни да ви противостоят или противоречат.

[16] И ще бъдете предадени даже и от родители и братя, от роднини и приятели; и ще умъртвят някои от вас.

[17] И ще бъдете мразени от всички поради Моето име.

[18] Но и косъм от главата ви няма да загине.

[19] Чрез твърдостта си ще спечелите душите си.

Предсказание за разрушаването на Йерусалим

[20] А когато видите, че Йерусалим е заобиколен от войски, тогава знайте, че е наближило запустението му.

[21] Тогава онези, които са в Юдея, нека бягат в планините, и които са насред града, нека да излязат навън, а които са в околностите, да не влизат в него.

[22] Защото това са дни на възмездие, за да се изпълни всичко, което е писано.

[23] Горко на бременните и на кърмачките през онези дни! Защото ще има голямо бедствие в страната и гняв върху тези хора.

[24] Cairão a fio de espada e serão levados cativos para todas as nações; e, até que os tempos dos gentios se completem, Jerusalém será pisada por eles.

[24] Те ще паднат под острието на меча и ще бъдат откарани в плен между всички народи; и Йерусалим ще бъде тъпкан от народите, докато се изпълнят времената на езичниците.

A vinda do Filho do Homem
Mateus 24.29-31; Marcos 13.24-27

Идването на Човешкия Син

[25] Haverá sinais no sol, na lua e nas estrelas; sobre a terra, angústia entre as nações em perplexidade por causa do bramido do mar e das ondas;

[25] И ще станат знамения в слънцето, в луната и в звездите, а по земята бедствие на народите, които ще бъдат в недоумение поради бученето на морето и вълните.

[26] haverá homens que desmaiarão de terror e pela expectativa das coisas que sobrevirão ao mundo; pois os poderes dos céus serão abalados.

[26] Човеците ще примират от страх и от очакване на онова, което ще постигне света, защото небесните сили ще се разклатят.

[27] Então, se verá o Filho do Homem vindo numa nuvem, com poder e grande glória.

[27] И тогава ще видят Човешкия Син, идещ в облак със сила и голяма слава.

[28] Ora, ao começarem estas coisas a suceder, exultai e erguei a vossa cabeça; porque a vossa redenção se aproxima.

[28] А когато започне да става това, изправете се и повдигнете главите си, защото изкуплението ви наближава.

A parábola da figueira. Exortação à vigilância
Mateus 24.32-44; Marcos 13.28-37

Призоваване към бодърстване

[29] Ainda lhes propôs uma parábola, dizendo: Vede a figueira e todas as árvores.

[29] И им каза притча: Погледнете смокинята и всички дървета.

[30] Quando começam a brotar, vendo-o, sabeis, por vós mesmos, que o verão está próximo.

[30] Когато вече покарат, вие, като видите това, сами знаете, че лятото вече е близо.

[31] Assim também, quando virdes acontecerem estas coisas, sabei que está próximo o reino de Deus.

[31] Също така и вие, когато видите, че става това, да знаете, че е близо Божието царство.

[32] Em verdade vos digo que não passará esta geração, sem que tudo isto aconteça.

[32] Истина ви казвам, че това поколение няма да премине, докато не се сбъдне всичко това.

[33] Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

[33] Небето и земята ще преминат, но Моите думи няма да преминат.

[34] Acautelai-vos por vós mesmos, para que nunca vos suceda que o vosso coração fique sobrecarregado com as conseqüências da orgia, da embriaguez e das preocupações deste mundo, e para que aquele dia não venha sobre vós repentinamente, como um laço.

[34] Но внимавайте, да не натежат сърцата ви от преяждане, пиянство и житейски грижи и онзи ден да ви постигне внезапно като примка;

[35] Pois há de sobrevir a todos os que vivem sobre a face de toda a terra.

[35] защото така ще дойде върху всички, които живеят по цялата земя.

[36] Vigiai, pois, a todo tempo, orando, para que possais escapar de todas estas coisas que têm de suceder e estar em pé na presença do Filho do Homem.

[36] Но бъдете бдителни във всяко време и се молете, за да успеете да избегнете всичко, което предстои да стане, и да застанете пред Човешкия Син.

O povo vai ter com Jesus para o ouvir

[37] Jesus ensinava todos os dias no templo, mas à noite, saindo, ia pousar no monte chamado das Oliveiras.

[37] И всеки ден Той поучаваше в храма; а всяка нощ излизаше и нощуваше на хълма, наречен Елеонски.

[38] E todo o povo madrugava para ir ter com ele no templo, a fim de ouvi-lo.

[38] И целият народ идваше при Него рано сутрин да Го слуша.

Lucas 22

Лука 22

O plano para tirar a vida de Jesus

Mateus 26.1-5; Marcos 14.1-2

Предателството на Юда

[1] Estava próxima a Festa dos Pães Asmos, chamada Páscoa.

[1] А наближаваше празникът на безквасните хлябове, който се нарича Пасха.

[2] Preocupavam-se os principais sacerdotes e os escribas em como tirar a vida a Jesus; porque temiam o povo.

[2] И главните свещеници и книжниците обмисляха как да Го погубят, защото се бояха от народа.

O pacto da traição

Mateus 26.14-16; Marcos 14.10-11

[3] Ora, Satanás entrou em Judas, chamado Iscariotes, que era um dos doze.

[3] Тогава Сатана влезе в Юда, наречен Искариотски, който се числеше към дванадесетте;

[4] Este foi entender-se com os principais sacerdotes e os capitães sobre como lhes entregaria a Jesus;

[4] и той отиде и се наговори с главните свещеници и началниците на стражата как да им Го предаде.

[5] então, eles se alegraram e combinaram em lhe dar dinheiro.

[5] И те се зарадваха и се споразумяха да му дадат пари.

[6] Judas concordou e buscava uma boa ocasião de lho entregar sem tumulto.

Os discípulos preparam a Páscoa
Mateus 26.17-19; Marcos 14.12-16

[7] Chegou o dia da Festa dos Pães Asmos, em que importava comemorar a Páscoa.

[8] Jesus, pois, enviou Pedro e João, dizendo: Ide preparar-nos a Páscoa para que a comamos.

[9] Eles lhe perguntaram: Onde queres que a preparemos?

[10] Então, lhes explicou Jesus: Ao entrardes na cidade, encontrareis um homem com um cântaro de água; segui-o até à casa em que ele entrar

[11] e dizei ao dono da casa: O Mestre manda perguntar-te: Onde é o aposento no qual hei de comer a Páscoa com os meus discípulos?

[12] Ele vos mostrará um espaçoso cenáculo mobilado; ali fazei os preparativos.

[13] E, indo, tudo encontraram como Jesus lhes dissera e prepararam a Páscoa.

A última Páscoa

[14] Chegada a hora, pôs-se Jesus à mesa, e com ele os apóstolos.

[15] E disse-lhes: Tenho desejado ansiosamente comer convosco esta Páscoa, antes do meu sofrimento.

[16] Pois vos digo que nunca mais a comerei, até que ela se cumpra no reino de Deus.

[6] А той се съгласи и търсеше сгоден случай да Го предаде, когато не се е събрало множество.

Тайната вечеря

[7] И настана денят на безквасните хлябове, когато трябваше да жертват пасхалното агне.

[8] Исус изпрати Петър и Йоан и каза: Идете и ни пригответе, за да ядем Пасхата.

[9] А те Го попитаха: Къде искаш да приготвим?

[10] А той им каза: Ето, като влезете в града, ще ви срещне човек, който носи стомна с вода; идете след него в къщата, в която влезе,

[11] и кажете на стопанина на къщата: Учителят ти казва: Къде е гостната стая, в която ще ям Пасхата с учениците Си?

[12] И той ще ви посочи голяма горна стая, постлана; там пригответе.

[13] След като отидоха, намериха всичко, както им беше казал; и приготвиха Пасхата.

[14] И като дойде часът, Той седна на трапезата, и апостолите с Него.

[15] И им каза: Твърде много съм желал да ям тази Пасха с вас, преди да пострадам;

[16] защото ви казвам, че няма вече да я ям, докато това не се изпълни в Божието царство.

[17] E, tomando um cálice, havendo dado graças, disse: Recebei e reparti entre vós;

[18] pois vos digo que, de agora em diante, não mais beberei do fruto da videira, até que venha o reino de Deus.

A Ceia do Senhor

Mateus 26.26-30; Marcos 14.22-26; 1 Coríntios 11.23-25

[19] E, tomando um pão, tendo dado graças, o partiu e lhes deu, dizendo: Isto é o meu corpo oferecido por vós; fazei isto em memória de mim.

[20] Semelhantemente, depois de cear, tomou o cálice, dizendo: Este é o cálice da nova aliança no meu sangue derramado em favor de vós.

[21] Todavia, a mão do traidor está comigo à mesa.

[22] Porque o Filho do Homem, na verdade, vai segundo o que está determinado, mas ai daquele por intermédio de quem ele está sendo traído!

[23] Então, começaram a indagar entre si quem seria, dentre eles, o que estava para fazer isto.

Seja o maior como o menor

[24] Suscitaram também entre si uma discussão sobre qual deles parecia ser o maior.

[25] Mas Jesus lhes disse: Os reis dos povos dominam sobre eles, e os que exercem autoridade são chamados benfeitores.

[26] Mas vós não sois assim; pelo contrário, o maior entre vós seja como o menor; e aquele que dirige seja como o que serve.

[17] И като взе чаша, благодари на Бога и каза: Вземете това и го разделете помежду си;

[18] защото ви казвам, че няма вече да пия от плода на лозата, докато не дойде Божието царство.

[19] И взе хляб и като благодари на Бога, разчупи го, даде им и каза Това е Моето тяло, което се дава за вас; това правете за Мое възпоменание.

[20] Така взе и чашата след вечерята и каза: Тази чаша е новият завет в Моята кръв, която за вас се пролива.

[21] Но, ето, ръката на този, който Ме предава, е с Мене на трапезата.

[22] Защото Човешкият Син наистина отива, според както е било определено; но горко на този човек, който Го предава!

[23] И те започнаха да се питат помежду си кой ли от тях ще е този, който ще направи това.

Спорът за първенство сред учениците

[24] Стана още и препирня помежду им кой от тях да бъде смятан за по-голям.

[25] А той им каза: Царете на народите господаруват над тях и тези, които ги владеят, се наричат благодетели.

[26] Но вие недейте така; а по-големият между вас нека стане като по-малкия и който началства – като онзи, който слугува.

[27] Pois qual é maior: quem está à mesa ou quem serve? Porventura, não é quem está à mesa? Pois, no meio de vós, eu sou como quem serve.

[28] Vós sois os que tendes permanecido comigo nas minhas tentações.

[29] Assim como meu Pai me confiou um reino, eu vo-lo confio,

[30] para que comais e bebais à minha mesa no meu reino; e vos assentareis em tronos para julgar as doze tribos de Israel.

Pedro é avisado

Mateus 26.31-35; Marcos 14.27-31; João 13.36-38

[31] Simão, Simão, eis que Satanás vos reclamou para vos peneirar como trigo!

[32] Eu, porém, roguei por ti, para que a tua fé não desfaleça; tu, pois, quando te converteres, fortalece os teus irmãos.

[33] Ele, porém, respondeu: SENHOR, estou pronto a ir contigo, tanto para a prisão como para a morte.

[34] Mas Jesus lhe disse: Afirmo-te, Pedro, que, hoje, três vezes negarás que me conheces, antes que o galo cante.

As duas espadas

[35] A seguir, Jesus lhes perguntou: Quando vos mandei sem bolsa, sem alforje e sem sandálias, faltou-vos, porventura, alguma coisa? Nada, disseram eles.

[36] Então, lhes disse: Agora, porém, quem tem bolsa, tome-a, como também o alforje;

[27] Защото кой е по-голям: този, който седи на трапезата ли, или онзи, който слугува? Не е ли този, който седи на трапезата? Но Аз съм сред вас като онзи, който слугува.

[28] А вие сте онези, които устояхте с Мене в Моите изпитания.

[29] Затова както Моят Отец завещава царство на Мен, а Аз го завещавам на вас,

[30] да ядете и да пиете на трапезата Ми в Моето царство; и ще седнете на престола да съдите дванадесетте Израилеви племена.

Предсказанието за отричането на Петър

[31] И Господ каза: Симоне, Симоне, ето, Сатана ви изиска всички, за да ви пресее като жито;

[32] но Аз се молих за тебе, да не отслабне твоята вяра; и ти, когато се обърнеш, утвърди братята си.

[33] Петър Му каза: Господи, готов съм да отида с Теб и в тъмница, и на смърт.

[34] А Той отговори: Казвам Ти, Петре, петелът няма да пропее днес, докато три пъти не си отрекъл, че Ме познаваш.

Подготовката на учениците за идващите събития

[35] И им каза: Когато ви пратих без кесия, без торба и без обувки, останахте ли лишени от нещо? А те отговориха: От нищо.

[36] И им каза: Но сега, който има кесия, нека я вземе, така също и торба; и който

e o que não tem espada, venda a sua capa e compre uma.

[37] Pois vos digo que importa que se cumpra em mim o que está escrito: Ele foi contado com os malfeitores. Porque o que a mim se refere está sendo cumprido.

[38] Então, lhe disseram: SENHOR, eis aqui duas espadas! Respondeu-lhes: Basta!

Jesus no Getsêmani

Mateus 26.36-46; Marcos 14.32-42

[39] E, saindo, foi, como de costume, para o monte das Oliveiras; e os discípulos o acompanharam.

[40] Chegando ao lugar escolhido, Jesus lhes disse: Orai, para que não entreis em tentação.

[41] Ele, por sua vez, se afastou, cerca de um tiro de pedra, e, de joelhos, orava,

[42] dizendo: Pai, se queres, passa de mim este cálice; contudo, não se faça a minha vontade, e sim a tua.

[43] [Então, lhe apareceu um anjo do céu que o confortava.

[44] E, estando em agonia, orava mais intensamente. E aconteceu que o seu suor se tornou como gotas de sangue caindo sobre a terra.]

[45] Levantando-se da oração, foi ter com os discípulos, e os achou dormindo de tristeza,

[46] e disse-lhes: Por que estais dormindo? Levantai-vos e orai, para que não entreis em tentação.

Jesus é preso

няма кесия, нека продаде дрехата си и нека си купи меч;

[37] защото ви казвам, че трябва да се изпълни с Мен и това писание: „И към беззаконници бе причислен“, защото писаното за Мене наближава към своетоизпълнение .

[38] А те казаха: Господи, ето, тук има два меча. А Той им каза: Достатъчни са.

Исус Христос в Гетсиманската градина

[39] И излезе да отиде по обичая Си на Елеонския хълм; след Него отидоха и учениците.

[40] След като стигна на мястото, им каза: Молете се да не паднете в изкушение.

[41] И Той се отдалечи от тях колкото един хвърлей камък и като коленичи, молеше се, като казваше:

[42] Отче, ако желаеш, отмини Ме с тази чаша; обаче не Моята воля, а Твоята да бъде.

[43] И Му се яви ангел от небето и Го укрепяваше.

[44] И като беше във вътрешна борба, молеше се по-усърдно; и потта Му стана като големи капки кръв, които капеха на земята.

[45] И като стана от молитвата, дойде при учениците и ги намери заспали от скръб; и им каза:

[46] Защо спите? Станете и се молете, за да не паднете в изкушение.

Залавянето на Исус Христос

Mateus 26.47-56; Marcos 14.43-50; João 18.1-11

47 Falava ele ainda, quando chegou uma multidão; e um dos doze, o chamado Judas, que vinha à frente deles, aproximou-se de Jesus para o beijar.

48 Jesus, porém, lhe disse: Judas, com um beijo trais o Filho do Homem?

49 Os que estavam ao redor dele, vendo o que ia suceder, perguntaram: SENHOR, feriremos à espada?

50 Um deles feriu o servo do sumo sacerdote e cortou-lhe a orelha direita.

51 Mas Jesus acudiu, dizendo: Deixai, basta. E, tocando-lhe a orelha, o curou.

52 Então, dirigindo-se Jesus aos principais sacerdotes, capitães do templo e anciãos que vieram prendê-lo, disse: Saístes com espadas e porretes como para deter um salteador?

53 Diariamente, estando eu convosco no templo, não pusestes as mãos sobre mim. Esta, porém, é a vossa hora e o poder das trevas.

Pedro nega a Jesus

Mateus 26.69-75; Marcos 14.66-72; João 18.15-18,25-27

54 Então, prendendo-o, o levaram e o introduziram na casa do sumo sacerdote. Pedro seguia de longe.

55 E, quando acenderam fogo no meio do pátio e juntos se assentaram, Pedro tomou lugar entre eles.

56 Entrementes, uma criada, vendo-o assentado perto do fogo, fitando-o, disse: Este também estava com ele.

47 Докато още говореше, ето, зададе сетълпа; и този, който се наричаше Юда, един от дванадесетте, вървеше пред тях; и се приближи до Исус, за да Го целуне за поздрав.

48 А Исус му каза: Юда, с целувка ли предаваш Човешкия Син?

49 И тези, които бяха около Исус, като видяха какво щеше да стане, казаха: Господи, да ударим ли с меч?

50 И един от тях удари слугата на първосвещеника и му отсече дясното ухо.

51 А Исус проговори: Спрете, престанете! И се допря до ухото му и го изцели.

52 А на дошлите против Него главни свещеници, началници на храмовата стража и на старейшините Исус каза: Като срещу разбойник ли сте излезли с мечове и сопи?

53 Когато бях всеки ден с вас в храма, не вдигнахте ръка срещу Мене. Но сега е вашият час и на властта на тъмнината.

Отричането на ап. Петър

54 И като Го хванаха, отведоха Го и Го доведоха в къщата на първосвещеника. А Петър ги следваше отдалеч.

55 И когато бяха запалили огън насред двора и бяха насядали около него, то и Петър седна между тях.

56 А една слугиня, като го видя седнал до огъня, вгледа се в него и каза: И този беше с Него.

57 Mas Pedro negava, dizendo: Mulher, não o conheço.

58 Pouco depois, vendo-o outro, disse: Também tu és dos tais. Pedro, porém, protestava: Homem, não sou.

59 E, tendo passado cerca de uma hora, outro afirmava, dizendo: Também este, verdadeiramente, estava com ele, porque também é galileu.

60 Mas Pedro insistia: Homem, não compreendo o que dizes. E logo, estando ele ainda a falar, cantou o galo.

61 Então, voltando-se o SENHOR, fixou os olhos em Pedro, e Pedro se lembrou da palavra do SENHOR, como lhe dissera: Hoje, três vezes me negarás, antes de cantar o galo.

62 Então, Pedro, saindo dali, chorou amargamente.

Os guardas zombam de Jesus

63 Os que detinham Jesus zombavam dele, davam-lhe pancadas e,

64 vendando-lhe os olhos, diziam: Profetiza-nos: quem é que te bateu?

65 E muitas outras coisas diziam contra ele, blasfemando.

Jesus perante o Sinédrio

Mateus 26.57-68; Marcos 14.53-65

66 Logo que amanheceu, reuniu-se a assembléia dos anciãos do povo, tanto os principais sacerdotes como os escribas, e o conduziram ao Sinédrio, onde lhe disseram:

67 Se tu és o Cristo, dize-nos. Então, Jesus lhes respondeu: Se vo-lo disser, não o acreditareis;

57 А той се отрече и каза: Жено, не Го познавам.

58 След малко друг го видя и каза: И ти си от тях. Но Петър отговори: Човече, не съм.

59 И като се мина около един час, друг някой взе да настоява и казваше: Наистина, и той беше с Него, защото е галилеянин.

60 А Петър каза: Човече, не знам за какво говориш. И на часа, докато още изричаше тези думи, един петел пропя.

61 И Господ се обърна и погледна Петър. И Петър си спомни думите на Господа, как му беше казал: Преди да пропее петелът днес, ти три пъти ще се отречеш от Мен.

62 И излезе вън и плака горко.

Обругаването на Исус Христос

63 А мъжете, които държаха Исус, се подиграваха с Него и Го биеха,

64 и като Го закриваха, удряха Го по лицето и Го питаха: Познай кой Те удари?

65 И много други хули изговориха против Него.

Исус Христос пред Синедриона

66 След като се разсъмна, събраха се старейшините на народа, главни свещеници и книжници и Го заведоха в своя Синедрион, и Му казаха:

67 Ако Ти си Христос, кажи ни. А Той отговори: Ако ви кажа, няма да повярвате;

[68] também, se vos perguntar, de nenhum modo me respondereis.
[69] Desde agora, estará sentado o Filho do Homem à direita do Todo-Poderoso Deus.

[70] Então, disseram todos: Logo, tu és o Filho de Deus? E ele lhes respondeu: Vós dizeis que eu sou.

[71] Clamaram, pois: Que necessidade mais temos de testemunho? Porque nós mesmos o ouvimos da sua própria boca.

Lucas 23

Jesus perante Pilatos

Mateus 27.1-2,11-14; Marcos 15.1-5; João 18.28-38

[1] Levantando-se toda a assembléia, levaram Jesus a Pilatos.

[2] E ali passaram a acusá-lo, dizendo: Encontramos este homem pervertendo a nossa nação, vedando pagar tributo a César e afirmando ser ele o Cristo, o Rei.

[3] Então, lhe perguntou Pilatos: És tu o rei dos judeus? Respondeu Jesus: Tu o dizes.

[4] Disse Pilatos aos principais sacerdotes e às multidões: Não vejo neste homem crime algum.
[5] Insistiam, porém, cada vez mais, dizendo: Ele alvoroça o povo, ensinando por toda a Judéia, desde a Galiléia, onde começou, até aqui.

[6] Tendo Pilatos ouvido isto, perguntou se aquele homem era galileu.
[7] Ao saber que era da jurisdição de Herodes, estando este, naqueles dias, em Jerusalém, lho remeteu.

[68] и ако ви задам въпрос, няма да отговорите.
[69] Но отсега нататък Човешкият Син ще седи отдясно на Божията сила.
[70] И те всички казаха: Тогава Ти Божият Син ли си? А Той им отвърна: Вие правоказвате;
защото Аз съм.
[71] А те попитаха: Каква нужда имаме вече от свидетелство? Защото ние сами чухме от устата Му богохулството.

Лука 23

Исус Христос при Пилат

[1] Тогава цялото тяхно множество се вдигна и Го заведе при Пилат.
[2] И започнаха да Го обвиняват със следните думи: Установихме, че Този развращава народа ни, забранява да се дава данък на Цезаря и казва за Себе Си, че е Христос, Цар.
[3] А Пилат Го попита: Ти ли си Юдейският Цар? А Той му отговори: Ти право казваш.
[4] И Пилат каза на главните свещеници и на народа: Аз не намирам никаква вина у Този човек.
[5] А те по-настойчиво казваха: Той вълнува народа, понеже поучава по цяла Юдея, като е почнал от Галилея и е стигнал дотук.

Изпращането на Исус Христос при Ирод

[6] А Пилат, като чу това, попита дали човекът е галилеянин.
[7] И като узна, че е от областта на Ирод, изпрати Го до Ирод, който през тези дни беше в Йерусалим.

Jesus perante Herodes

[8] Herodes, vendo a Jesus, sobremaneira se alegrou, pois havia muito queria vê-lo, por ter ouvido falar a seu respeito; esperava também vê-lo fazer algum sinal.

[9] E de muitos modos o interrogava; Jesus, porém, nada lhe respondia.

[10] Os principais sacerdotes e os escribas ali presentes o acusavam com grande veemência.

[11] Mas Herodes, juntamente com os da sua guarda, tratou-o com desprezo, e, escarnecendo dele, fê-lo vestir-se de um manto aparatoso, e o devolveu a Pilatos.

[12] Naquele mesmo dia, Herodes e Pilatos se reconciliaram, pois, antes, viviam inimizados um com o outro.

Jesus outra vez perante Pilatos

Mateus 27.15-26; Marcos 15.6-15; João 18.39—19.16

[13] Então, reunindo Pilatos os principais sacerdotes, as autoridades e o povo,

[14] disse-lhes: Apresentastes-me este homem como agitador do povo; mas, tendo-o interrogado na vossa presença, nada verifiquei contra ele dos crimes de que o acusais.

[15] Nem tampouco Herodes, pois no-lo tornou a enviar. É, pois, claro que nada contra ele se verificou digno de morte.

[16] Portanto, após castigá-lo, soltá-lo-ei.

[17] [E era-lhe forçoso soltar-lhes um detento por ocasião da festa.]

[8] А Ирод, като видя Исус, много се зарадва, защото отдавна желаеше да Го види, понеже беше слушал за Него; и се надяваше да види някое знамение от Него.

[9] И Му задаваше много въпроси; но Той не му отговори нищо.

[10] А главните свещеници и книжниците стояха и яростно Го обвиняваха.

[11] Но Ирод с войниците си, като се отнесе към Него с презрение и Го подигра, облече Го във великолепна дреха и Го изпрати обратно при Пилат.

[12] В същия ден Ирод и Пилат се сприятелиха помежду си; защото преди това враждуваха един против друг.

Осъждането на Исус Христос на смърт

[13] Тогава Пилат свика главните свещеници, началниците и народа и им каза:

[14] Доведохте ми Този като човек, който развращава народа; но, ето, аз Го разпитах пред вас и не намерих в Него никаква вина относно това, за което Го обвинявате.

[15] Нито пък Ирод е намерил, защото Го е изпратил обратно до нас; така че Той не е направил нищо, което заслужава смъртно наказание.

[16] Затова, като Го накажа, ще Го пусна.

[17] А той се задължаваше да им пуска на всеки празник по един затворник.

[18] Toda a multidão, porém, gritava: Fora com este! Solta-nos Barrabás!

[19] Barrabás estava no cárcere por causa de uma sedição na cidade e também por homicídio.

[20] Desejando Pilatos soltar a Jesus, insistiu ainda.

[21] Eles, porém, mais gritavam: Crucifica-o! Crucifica-o!

[22] Então, pela terceira vez, lhes perguntou: Que mal fez este? De fato, nada achei contra ele para condená-lo à morte; portanto, depois de o castigar, soltá-lo-ei.

[23] Mas eles instavam com grandes gritos, pedindo que fosse crucificado. E o seu clamor prevaleceu.

[24] Então, Pilatos decidiu atender-lhes o pedido.

[25] Soltou aquele que estava encarcerado por causa da sedição e do homicídio, a quem eles pediam; e, quanto a Jesus, entregou-o à vontade deles.

Simão leva a cruz de Jesus

Mateus 27.32; Marcos 15.21

[26] E, como o conduzissem, constrangendo um cireneu, chamado Simão, que vinha do campo, puseram-lhe a cruz sobre os ombros, para que a levasse após Jesus.

Jesus rumo ao Calvário

[27] Seguia-o numerosa multidão de povo, e também mulheres que batiam no peito e o lamentavam.

[28] Porém Jesus, voltando-se para elas, disse: Filhas de Jerusalém, não choreis por mim; chorai, antes, por vós mesmas e por vossos filhos!

[18] Но те всички изкрещяха в един глас: Премахни Този и ни пусни Варава.

[19] Който за някаква размирица, станала в града, и за убийство бе хвърлен в тъмница.

[20] И Пилат отново им говори с висок глас, защото желаеше да пусне Исус.

[21] А те крещяха: Разпъни Го! Разпъни Го!

[22] А той трети път им каза: Че какво зло е сторил Той? Аз не намирам в Него нищо, за което да заслужава смърт; затова, като Го накажа, ще Го пусна.

[23] Но те настояваха със силни гласове да бъде разпънат; и техните гласове надделяха.

[24] И Пилат реши да изпълни искането им:

[25] пусна онзи, когото искаха, който беше хвърлен в тъмница за размирица и убийство; а Исус предаде на смърт според волята им.

Разпъването на Исус Христос

[26] И когато Го поведоха, хванаха някого си Симон, киринеец, който се връщаше от нива, и сложиха на него кръста, за да го носи след Исус.

[27] И след Него вървеше голямо множество народ и жени, които плачеха за Него.

[28] А Исус се обърна към тях и каза: Дъщери йерусалимски, недейте плака за Мене, но плачете за себе си и за децата си;

[29] Porque dias virão em que se dirá: Bem-aventuradas as estéreis, que não geraram, nem amamentaram.

[30] Nesses dias, dirão aos montes: Caí sobre nós! E aos outeiros: Cobri-nos!

[31] Porque, se em lenho verde fazem isto, que será no lenho seco?

[32] E também eram levados outros dois, que eram malfeitores, para serem executados com ele.

A crucificação

Mateus 27.33-44; Marcos 15.22-32; João 19.17-27

[33] Quando chegaram ao lugar chamado Calvário, ali o crucificaram, bem como aos malfeitores, um à direita, outro à esquerda.

[34] Contudo, Jesus dizia: Pai, perdoa-lhes, porque não sabem o que fazem. Então, repartindo as vestes dele, lançaram sortes.

[35] O povo estava ali e a tudo observava. Também as autoridades zombavam e diziam: Salvou os outros; a si mesmo se salve, se é, de fato, o Cristo de Deus, o escolhido.

[36] Igualmente os soldados o escarneciam e, aproximando-se, trouxeram-lhe vinagre, dizendo:

[37] Se tu és o rei dos judeus, salva-te a ti mesmo.

[38] Também sobre ele estava esta epígrafe [em letras gregas, romanas e hebraicas]: ESTE É O REI DOS JUDEUS.

Os dois malfeitores

[29] защото, ето, идат дни, когато ще кажат: Блажени безплодните и утробите, които не са раждали, и гърдите, които не са кърмили.

[30] Тогава ще започнат да казват на планините: Паднете върху нас!, и на хълмовете: Покрийте ни!

[31] Защото ако правят това със суровото дърво, какво ще правят със сухото?

[32] И с Него караха и други двама, които бяха злодеи, за да ги убият.

[33] И когато стигнаха на мястото, наречено Лобно, там разпънаха Него и злодеите – единия отдясно, а другия – отляво на Него.

[34] А Исус каза: Отче, прости им, защото не знаят какво правят. И като разделиха дрехите Му, хвърлиха жребий за тях.

[35] И хората стояха и гледаха. Още и началниците Го ругаеха, като казваха: Други е избавил; нека избави Себе Си, ако Той е Христос, Божият Избраник.

[36] Също и войниците Му се подиграваха, като се приближаваха и Му поднасяха оцет, и казваха:

[37] Ако си Юдейският Цар, избави Себе Си.

[38] А над Него имаше и надпис: Този е Юдейският Цар.

[39] Um dos malfeitores crucificados blasfemava contra ele, dizendo: Não és tu o Cristo? Salva-te a ti mesmo e a nós também.

[39] И един от увисналите злодеи Го хулеше, като казваше: Нали Ти си Христос? Избави Себе Си и нас!

[40] Respondendo-lhe, porém, o outro, repreendeu-o, dizendo: Nem ao menos temes a Deus, estando sob igual sentença?

[40] А другият в отговор го смъмра: Дори от Бога ли не се боиш, ти, който си със същата присъда?

[41] Nós, na verdade, com justiça, porque recebemos o castigo que os nossos atos merecem; mas este nenhum mal fez.

[41] А ние справедливо сме осъдени, защото получаваме заслуженото за това, което сме сторили; а Този не е сторил нищо лошо.

[42] E acrescentou: Jesus, lembra-te de mim quando vieres no teu reino.

[42] И каза: Господи Исусе, спомни си за мене, когато дойдеш в Царството Си.

[43] Jesus lhe respondeu: Em verdade te digo que hoje estarás comigo no paraíso.

[43] А Исус му отговори: Истина ти казвам днес ще бъдеш с Мене в рая.

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Marcos 15.33-41; João 19.28-30

Кръстната смърт на Исус Христос

[44] Já era quase a hora sexta, e, escurecendo-se o sol, houve trevas sobre toda a terra até à hora nona.

[44] А беше вече около шестия час и тъмнина покриваше цялата земя до деветия час,

[45] E rasgou-se pelo meio o véu do santuário.

[45] като слънцето потъмня; и завесата на храма се раздра през средата.

[46] Então, Jesus clamou em alta voz: Pai, nas tuas mãos entrego o meu espírito! E, dito isto, expirou.

[46] И Исус извика със силен глас и каза: Отче, в Твоите ръце предавам духа Си. И като каза това, издъхна.

[47] Vendo o centurião o que tinha acontecido, deu glória a Deus, dizendo: Verdadeiramente, este homem era justo.

[47] И стотникът, като видя станалото, прослави Бога, като каза: Наистина, този Човек беше праведен.

[48] E todas as multidões reunidas para este espetáculo, vendo o que havia acontecido, retiraram-se a lamentar, batendo nos peitos.

[48] А всички множества, които бяха дошли на това зрелище, като виждаха какво стана, се връщаха, като се удряха в гърди.

[49] Entretanto, todos os conhecidos de Jesus e as mulheres que o tinham seguido desde a Galiléia permaneceram a contemplar de longe estas coisas.

[49] А всички Негови познати и жените, които Го следваха от Галилея, стояха надалеч и гледаха това.

O sepultamento de Jesus

Mateus 27.57-61; Marcos 15.42-47; João 19.38-42

50 E eis que certo homem, chamado José, membro do Sinédrio, homem bom e justo

51 (que não tinha concordado com o desígnio e ação dos outros), natural de Arimatéia, cidade dos judeus, e que esperava o reino de Deus,

52 tendo procurado a Pilatos, pediu-lhe o corpo de Jesus,

53 e, tirando-o do madeiro, envolveu-o num lençol de linho, e o depositou num túmulo aberto em rocha, onde ainda ninguém havia sido sepultado.

54 Era o dia da preparação, e começava o sábado.

55 As mulheres que tinham vindo da Galiléia com Jesus, seguindo, viram o túmulo e como o corpo fora ali depositado.

56 Então, se retiraram para preparar aromas e bálsamos. E, no sábado, descansaram, segundo o mandamento.

Lucas 24

A ressurreição de Jesus

Mateus 28.1-10; Marcos 16.1-8; João 20.1-10

1 Mas, no primeiro dia da semana, alta madrugada, foram elas ao túmulo, levando os aromas que haviam preparado.

2 E encontraram a pedra removida do sepulcro;

3 mas, ao entrarem, não acharam o corpo do SENHOR Jesus.

4 Aconteceu que, perplexas a esse respeito, apareceram-lhes dois varões com vestes resplandecentes.

Снемането на Исус Христос от кръста и погребението му

50 Имаше един човек на име Йосиф, който беше съветник, човек добър и праведен,

51 който не се беше съгласил с намерението и делото им. Той беше от юдейския град Ариматея, човек, който очакваше Божието царство.

52 Той отиде при Пилат и поиска тялото на Исус.

53 И като го свали, обви го с плащеница и го положи в гроб, изсечен в скала, където никой не беше още полаган.

54 И това беше денят на Приготовлението и съботата настъпваше.

55 А жените, които бяха дошли с Него от Галилея, вървяха отзад и видяха гроба и как беше положено тялото Му.

56 И като се върнаха, приготвиха аромати и миро; и в съботата си почиваха както повлява Законът.

Лука 24

Възкресението на Исус Христос

1 А в първия ден на седмицата, сутринта рано, жените дойдоха на гроба, като носеха аромати, които бяха приготвили.

2 И намериха камъка отвален от гроба.

3 И като влязоха, не намериха тялото на Господ Исус.

4 А докато бяха в недоумение за това, ето, пред тях застанаха двама мъже с ослепително облекло.

5 Estando elas possuídas de temor, baixando os olhos para o chão, eles lhes falaram: Por que buscais entre os mortos ao que vive?

6 Ele não está aqui, mas ressuscitou. Lembrai-vos de como vos preveniu, estando ainda na Galiléia,

7 quando disse: Importa que o Filho do Homem seja entregue nas mãos de pecadores, e seja crucificado, e ressuscite no terceiro dia.

8 Então, se lembraram das suas palavras.

9 E, voltando do túmulo, anunciaram todas estas coisas aos onze e a todos os mais que com eles estavam.

10 Eram Maria Madalena, Joana e Maria, mãe de Tiago; também as demais que estavam com elas confirmaram estas coisas aos apóstolos.

11 Tais palavras lhes pareciam um como delírio, e não acreditaram nelas.

12 Pedro, porém, levantando-se, correu ao sepulcro. E, abaixando-se, nada mais viu, senão os lençóis de linho; e retirou-se para casa, maravilhado do que havia acontecido.

Os discípulos no caminho de Emaús

Marcos 16.12-13

13 Naquele mesmo dia, dois deles estavam de caminho para uma aldeia chamada Emaús, distante de Jerusalém sessenta estádios.

14 E iam conversando a respeito de todas as coisas sucedidas.

5 И обзети от страх, те наведоха лица към земята; а мъжете им казаха: Защо търсите Живия между мъртвите?

6 Няма Го тук, но възкръсна. Спомнете си какво ви говореше, когато беше още в Галилея,

7 като казваше, че Човешкият Син трябва да бъде предаден на грешни човеци, да бъде разпънат и на третия ден да възкръсне.

8 И си спомниха думите Му.

9 И като се върнаха от гроба, известиха всичко това на единадесетте и на всички други.

10 А това бяха Мария Магдалена, Йоанна и Мария, майката на Яков, и другите жени с тях, които казаха тези неща на апостолите.

11 А тези думи им се видяха като празни приказки и не им повярваха.

12 А Петър стана и изтича на гроба, и като надникна, видя саваните, положениотделно; и отиде у дома си, като се чудеше за станалото.

Исус Христос се явява на двама ученици по пътя за Емаус

13 И, ето, в същия ден двама от тях отиваха в едно село на име Емаус, отдалечено на шестдесет стадия от Йерусалим.

14 И те разговаряха помежду си за всичко онова, което беше станало.

[15] Aconteceu que, enquanto conversavam e discutiam, o próprio Jesus se aproximou e ia com eles.

[15] И докато разговаряха и разискваха, сам Исус се приближи и вървеше с тях;

[16] Os seus olhos, porém, estavam como que impedidos de o reconhecer.

[16] но силата на очите им бе отслабена, за да не Го познаят.

[17] Então, lhes perguntou Jesus: Que é isso que vos preocupa e de que ides tratando à medida que caminhais? E eles pararam entristecidos.

[17] Той им каза: Какви са тези думи, които разменяте помежду си по пътя? И те се спряха натъжени.

[18] Um, porém, chamado Cleopas, respondeu, dizendo: És o único, porventura, que, tendo estado em Jerusalém, ignoras as ocorrências destes últimos dias?

[18] И един от тях, на име Клеопа, Му отговори: Нима само Ти ли си пришълец в Йерусалим и не си узнал това, което стана там тези дни?

[19] Ele lhes perguntou: Quais? E explicaram: O que aconteceu a Jesus, o Nazareno, que era varão profeta, poderoso em obras e palavras, diante de Deus e de todo o povo,

[19] И ги попита: Кое? А те му отговориха: Станалото с Исус Назарянина, Който беше пророк, силен в дело и слово пред Бога и пред целия народ;

[20] e como os principais sacerdotes e as nossas autoridades o entregaram para ser condenado à morte e o crucificaram.

[20] и как нашите главни свещеници и началници Го предадоха да бъде осъден на смърт и Го разпънаха.

[21] Ora, nós esperávamos que fosse ele quem havia de redimir a Israel; mas, depois de tudo isto, é já este o terceiro dia desde que tais coisas sucederam.

[21] А ние се надявахме, че Той е Онзи, Който ще избави Израил. И освен всичко това вече е трети ден, откакто стана това.

[22] É verdade também que algumas mulheres, das que conosco estavam, nos surpreenderam, tendo ido de madrugada ao túmulo;

[22] При това и някои от жените измежду нас ни смаяха, като отишли рано сутринта на гроба

[23] e, não achando o corpo de Jesus, voltaram dizendo terem tido uma visão de anjos, os quais afirmam que ele vive.

[23] и не намерили тялото Му, дойдоха и казаха, че видели и видение на ангели, които казали, че Той бил жив.

[24] De fato, alguns dos nossos foram ao sepulcro e verificaram a exatidão do que disseram as mulheres; mas não o viram.

[24] И някои от онези, които бяха с нас, отидоха на гроба и

намериха всичко така, както казаха жените; а Него не видели.

[25] Então, lhes disse Jesus: Ó néscios e tardos de coração para crer tudo o que os profetas disseram!

[25] И Той им каза: О, неразумни и мудни по сърце, да вярвате във всичко, което са говорили пророците!

[26] Porventura, não convinha que o Cristo padecesse e entrasse na sua glória?

[26] Не трябваше ли Христос да пострада така и да влезе в Своята слава?

[27] E, começando por Moisés, discorrendo por todos os Profetas, expunha-lhes o que a seu respeito constava em todas as Escrituras.

[27] И като почна от Моисей и от всички пророци, им тълкуваше писаното за Него във всичките Писания.

[28] Quando se aproximavam da aldeia para onde iam, fez ele menção de passar adiante.

[28] И приближиха селото, в което отиваха; а Той се държеше, като че отива по-надалеч.

[29] Mas eles o constrangeram, dizendo: Fica conosco, porque é tarde, e o dia já declina. E entrou para ficar com eles.

[29] Но те Го задържаха и казаха: Остани с нас, защото е привечер и денят вече е превалил. И Той влезе да остане с тях.

[30] E aconteceu que, quando estavam à mesa, tomando ele o pão, abençoou-o e, tendo-o partido, lhes deu;

[30] И когато седна с тях на трапезата, взе хляба и благослови, разчупи и им гоподаде.

[31] então, se lhes abriram os olhos, e o reconheceram; mas ele desapareceu da presença deles.

[31] Тогава очите им се отвориха и те Го познаха; а Той стана невидим за тях.

[32] E disseram um ao outro: Porventura, não nos ardia o coração, quando ele, pelo caminho, nos falava, quando nos expunha as Escrituras?

[32] И разискваха помежду си: Не гореше ли в нас сърцето ни, когато ни говореше по пътя и когато ни тълкуваше Писанията?

[33] E, na mesma hora, levantando-se, voltaram para Jerusalém, onde acharam reunidos os onze e outros com eles,

[33] И в същия час станаха и се върнаха в Йерусалим, където намериха събрани единадесетте и тези, които бяха с тях,

[34] os quais diziam: O SENHOR ressuscitou e já apareceu a Simão!

[34] които казаха: Господ наистина възкръснал и се явил на Симон.

[35] Então, os dois contaram o que lhes acontecera no caminho e como fora por eles reconhecido no partir do pão.

[35] Те пък разказаха за станалото по пътя и как Го познаха, когато разчупваше хляба.

Jesus aparece aos discípulos

João 20.19-23

36 Falavam ainda estas coisas quando Jesus apareceu no meio deles e lhes disse: Paz seja convosco!

37 Eles, porém, surpresos e atemorizados, acreditavam estarem vendo um espírito.

38 Mas ele lhes disse: Por que estais perturbados? E por que sobem dúvidas ao vosso coração?

39 Vede as minhas mãos e os meus pés, que sou eu mesmo; apalpai-me e verificai, porque um espírito não tem carne nem ossos, como vedes que eu tenho.

40 Dizendo isto, mostrou-lhes as mãos e os pés.

41 E, por não acreditarem eles ainda, por causa da alegria, e estando admirados, Jesus lhes disse: Tendes aqui alguma coisa que comer?

42 Então, lhe apresentaram um pedaço de peixe assado [e um favo de mel].

43 E ele comeu na presença deles.

Jesus explica as Escrituras

44 A seguir, Jesus lhes disse: São estas as palavras que eu vos falei, estando ainda convosco: importava se cumprisse tudo o que de mim está escrito na Lei de Moisés, nos Profetas e nos Salmos.

45 Então, lhes abriu o entendimento para compreenderem as Escrituras;

46 e lhes disse: Assim está escrito que o Cristo havia de padecer e ressuscitar dentre os mortos no terceiro dia

47 e que em seu nome se pregasse arrependimento para remissão de pecados

Исус Христос се явява на апостолите в Йерусалим

36 И когато говореха за това, сам Исусзастана между тях и им каза: Мир вам!

37 А те се стреснаха и се уплашиха, като мислеха, че виждат дух.

38 И Той им каза: Защо се смущавате и защо се пораждат такива мисли в сърцата ви?

39 Погледнете ръцете Ми и нозете Ми – Аз съм същият; пипнете Ме и вижте, защото дух няма плът и кости, както виждате, че Аз имам.

40 И като каза това, им показа ръцете и нозете Си.

41 Но понеже те от радост още не вярваха и се чудеха, Той каза: Имате ли тук нещо за ядене?

42 И Му дадоха парче печена риба и меден сок.

43 И взе и яде пред тях.

44 Исус им каза: Тези са думите, които ви говорих, когато бях още с вас, че трябва да се изпълни всичко, което е писано за Мене в Моисеевия закон, в пророците и в псалмите.

45 Тогава им отвори ума, за да разберат Писанията.

46 И им каза: Така е писано, че Христос трябва да пострада и да възкръсне от мъртвите на третия ден,

47 и че трябва да се проповядва в Негово име покаяние и прощение на греховете

a todas as nações, começando de Jerusalém.

48 Vós sois testemunhas destas coisas.

49 Eis que envio sobre vós a promessa de meu Pai; permanecei, pois, na cidade, até que do alto sejais revestidos de poder.

A ascensão de Jesus
Marcos 16.19-20

50 Então, os levou para Betânia e, erguendo as mãos, os abençoou.

51 Aconteceu que, enquanto os abençoava, ia-se retirando deles, sendo elevado para o céu.

52 Então, eles, adorando-o, voltaram para Jerusalém, tomados de grande júbilo;

53 e estavam sempre no templo, louvando a Deus.

между всички народи, като се започне от Йерусалим.

48 Вие сте свидетели за това.

49 И, ето, Аз изпращам върху вас обещанието на Моя Отец; а вие стойте в града Йерусалим, докато се облечете със сила отгоре.

Възнесението на Исус Христос

50 И ги заведе до едно място срещу Витания; и вдигна ръцете Си да ги благослови.

51 И като ги благославяше, отдели се от тях и се възнесе на небето.

52 А те Му се поклониха и се върнаха в Йерусалим с голяма радост;

53 и прекарваха постоянно в храма, като хвалеха и благославяха Бога.

O evangelho segundo João

João 1

A encarnação do Verbo

1 No princípio era o Verbo, e o Verbo estava com Deus, e o Verbo era Deus.

2 Ele estava no princípio com Deus.

3 Todas as coisas foram feitas por intermédio dele, e, sem ele, nada do que foi feito se fez.

4 A vida estava nele e a vida era a luz dos homens.

5 A luz resplandece nas trevas, e as trevas não prevaleceram contra ela.

6 Houve um homem enviado por Deus cujo nome era João.

7 Este veio como testemunha para que testificasse a respeito da luz, a fim de todos virem a crer por intermédio dele.

8 Ele não era a luz, mas veio para que testificasse da luz,

9 a saber, a verdadeira luz, que, vinda ao mundo, ilumina a todo homem.

10 O Verbo estava no mundo, o mundo foi feito por intermédio dele, mas o mundo não o conheceu.

11 Veio para o que era seu, e os seus não o receberam.

12 Mas, a todos quantos o receberam, deu-lhes o poder de serem feitos filhos de Deus, a saber, aos que crêem no seu nome;

13 os quais não nasceram do sangue, nem da vontade da carne, nem da vontade do homem, mas de Deus.

14 E o Verbo se fez carne e habitou entre nós, cheio de graça e de verdade, e vimos

Йоан

Йоан 1

Исус Христос – Светлината на света

1 В начало беше Словото; и Словото беше у Бога; и Словото беше Бог.

2 То в начало беше у Бога.

3 Всичко това стана чрез Него; и без Него не е станало нищо от това, което е станало.

4 В Него беше животът и животът беше светлина на човеците.

5 И светлината свети в тъмнината; а тъмнината не я обхвана.

Йоан – предтеча на Спасителя

6 Яви се човек, изпратен от Бога, на име Йоан.

7 Той дойде за свидетелство, да свидетелства за Светлината, за да повярват всички чрез него.

8 Той не беше светлината, но дойде да свидетелства за Светлината.

Бог се въплътява

9 Истинската Светлина, която осветява всеки човек, идваше на света.

10 Той беше в света; и светът чрез Него стана; но светът не Го позна.

11 При Своите Си дойде, но Своите Му не Го приеха.

12 А на онези, които Го приеха, даде право да станат Божии чеда, т. е. на тези, които вярват в Неговото име;

13 които се родиха не от кръв, нито от плътско пожелание, нито от мъжко пожелание, но от Бога.

14 И Словото стана плът и живя между нас; и видяхме славата Му, слава като

a sua glória, glória como do unigênito do Pai.

O testemunho de João Batista

[15] João testemunha a respeito dele e exclama: Este é o de quem eu disse: o que vem depois de mim tem, contudo, a primazia, porquanto já existia antes de mim.

[16] Porque todos nós temos recebido da sua plenitude e graça sobre graça.

[17] Porque a lei foi dada por intermédio de Moisés; a graça e a verdade vieram por meio de Jesus Cristo.

[18] Ninguém jamais viu a Deus; o Deus unigênito, que está no seio do Pai, é quem o revelou.

João Batista repete o seu testemunho

Mateus 3.1-12; Marcos 1.2-8; Lucas 3.1-18

[19] Este foi o testemunho de João, quando os judeus lhe enviaram de Jerusalém sacerdotes e levitas para lhe perguntarem: Quem és tu?

[20] Ele confessou e não negou; confessou: Eu não sou o Cristo.

[21] Então, lhe perguntaram: Quem és, pois? És tu Elias? Ele disse: Não sou. És tu o profeta? Respondeu: Não.

[22] Disseram-lhe, pois: Declara-nos quem és, para que demos resposta àqueles que nos enviaram; que dizes a respeito de ti mesmo?

[23] Então, ele respondeu: Eu sou a voz do que clama no deserto: Endireitai o caminho do SENHOR, como disse o profeta Isaías.

на Единородния от Отца, пълно с благодат и истина.

[15] Йоан свидетелства за Него и казваше със силен глас: Ето Този, за Когото говорих: Този, Който идва след мене, стана по-горен от мене, понеже е бил преди мене.

[16] Защото ние всички приехме от Неговата пълнота и благодат върху благодат;

[17] понеже законът беше даден чрез Моисей, а благодатта и истината дойдоха чрез Исус Христос.

[18] Никой никога не е видял Бога; Единородният Син, Който е в лоното на Отца, Той Го изяви.

Свидетелството

[19] И това е свидетелството, което Йоан даде, когат о юдеите пратиха до него свещеници и левити от Йерусалим да го попитат: Ти кой си?

[20] Той изповяда и не отрече, а изповяда: Не съм аз Христос.

[21] И го попитаха: Тогава кой си ти? Илия ли си? Той каза: Не съм. Пророкът ли си? И отговори: Не съм.

[22] Тогава му казаха: Кой си, за да дадем отговор на онези, които са ни пратили. Какво казваш за себе си?

[23] Той каза: Аз съм „глас на един, който вика в пустинята: Прав направете пътя за Господа“, както каза пророк Исая.

[24] Ora, os que haviam sido enviados eram de entre os fariseus.

[24] А изпратените бяха от фарисеите.

[25] E perguntaram-lhe: Então, por que batizas, se não és o Cristo, nem Elias, nem o profeta?

[25] И го попитаха: А защо кръщаваш, ако не си Христос, нито Илия, нито Пророкът?

[26] Respondeu-lhes João: Eu batizo com água; mas, no meio de vós, está quem vós não conheceis,

[26] Йоан им отговори: Аз кръщавам с вода. Но сред вас стои Един, Когото вие не познавате.

[27] o qual vem após mim, do qual não sou digno de desatar-lhe as correias das sandálias.

[27] Този, Който идва след мене, Който беше преди мене, на Когото аз не съм достоен да развържа ремъка на сандалите Му.

[28] Estas coisas se passaram em Betânia, do outro lado do Jordão, onde João estava batizando.

[28] Това стана във Витания отвъд Йордан, където Йоан кръщаваше.

João Batista torna a repetir o seu testemunho

[29] No dia seguinte, viu João a Jesus, que vinha para ele, e disse: Eis o Cordeiro de Deus, que tira o pecado do mundo!

[29] На следващия ден Йоан видя Исус, че идва към него, и каза: Ето Божия Агнец, Който поема греха на света!

[30] É este a favor de quem eu disse: após mim vem um varão que tem a primazia, porque já existia antes de mim.

[30] Този е, за Когото казах: След мен идва Човек, Който стана по-горен от мене, защото е бил преди мен.

[31] Eu mesmo não o conhecia, mas, a fim de que ele fosse manifestado a Israel, vim, por isso, batizando com água.

[31] И аз не Го познавах; но дойдох и кръщавам с вода, за да бъде Той изявен на Израил.

O batismo de Jesus

Mateus 3.13-17; Marcos 1.9-11; Lucas 3.21-22

[32] E João testemunhou, dizendo: Vi o Espírito descer do céu como pomba e pousar sobre ele.

[32] И Йоан свидетелства, като каза: Видях Духът да слиза като гълъб от небето и да почива върху Него.

[33] Eu não o conhecia; aquele, porém, que me enviou a batizar com água me disse: Aquele sobre quem vires descer e pousar o Espírito, esse é o que batiza com o Espírito Santo.

[33] И аз не Го познавах; но Онзи, Който ме прати да кръщавам с вода, Той ми каза: Онзи, над Когото видиш да слиза Духът и да почива върху Него, Той е, Който кръщава със Святия Дух.

[34] Pois eu, de fato, vi e tenho testificado que ele é o Filho de Deus.

[34] И видях и свидетелствам, че Този е Божият Син.

Dois discípulos de João Batista seguem Jesus

35 No dia seguinte, estava João outra vez na companhia de dois dos seus discípulos

36 e, vendo Jesus passar, disse: Eis o Cordeiro de Deus!

37 Os dois discípulos, ouvindo-o dizer isto, seguiram Jesus.

38 E Jesus, voltando-se e vendo que o seguiam, disse-lhes: Que buscais? Disseram-lhe: Rabi (que quer dizer Mestre), onde assistes?

39 Respondeu-lhes: Vinde e vede. Foram, pois, e viram onde Jesus estava morando; e ficaram com ele aquele dia, sendo mais ou menos a hora décima.

40 Era André, o irmão de Simão Pedro, um dos dois que tinham ouvido o testemunho de João e seguido Jesus.

41 Ele achou primeiro o seu próprio irmão, Simão, a quem disse: Achamos o Messias (que quer dizer Cristo),

42 e o levou a Jesus. Olhando Jesus para ele, disse: Tu és Simão, o filho de João; tu serás chamado Cefas (que quer dizer Pedro).

Filipe e Natanael

43 No dia imediato, resolveu Jesus partir para a Galiléia e encontrou a Filipe, a quem disse: Segue-me.

44 Ora, Filipe era de Betsaida, cidade de André e de Pedro.

45 Filipe encontrou a Natanael e disse-lhe: Achamos aquele de quem Moisés escreveu na lei, e a quem se referiram os profetas: Jesus, o Nazareno, filho de José.

Първите апостоли

35 На следващия ден Йоан пак стоеше с двама от учениците си.

36 И като видя Исус, когато минаваше, каза: Ето Божия Агнец!

37 И двамата ученици го чуха да говори така и отидоха след Исус.

38 А Исус, като се обърна и видя, че идват след Него, ги попита: Какво търсите? А те Му казаха: Равви (което значи Учителю), къде живееш?

39 Каза им: Елате и ще видите. И така, дойдоха и видяха къде живее, и този ден останаха при Него. Беше около десетия час.

40 Единият от двамата, които чуха от Йоан за Него и Го последваха, беше Андрей, брат на Симон Петър.

41 Той първо намери своя брат Симон и му каза: Намерихме Месия (което значи Христос).

42 Като го заведе при Исус, Той се вгледа в него и каза: Ти си Симон, син на Йона; ти ще се наричаш Кифа (което значи Петър).

43 На другия ден Исус реши да отиде в Галилея; и намери Филип и му каза: Ела след Мен.

44 А Филип беше от Витсаида, от града на Андрей и Петър.

45 Филип намери Натанаил и му каза: Намерихме Онзи, за Когото писа Моисей в закона и за Когото писаха пророците, Исус, Йосифовия син, Който е от Назарет.

[46] Perguntou-lhe Natanael: De Nazaré pode sair alguma coisa boa? Respondeu-lhe Filipe: Vem e vê.
[47] Jesus viu Natanael aproximar-se e disse a seu respeito: Eis um verdadeiro israelita, em quem não há dolo!
[48] Perguntou-lhe Natanael: Donde me conheces? Respondeu-lhe Jesus: Antes de Filipe te chamar, eu te vi, quando estavas debaixo da figueira.
[49] Então, exclamou Natanael: Mestre, tu és o Filho de Deus, tu és o Rei de Israel!
[50] Ao que Jesus lhe respondeu: Porque te disse que te vi debaixo da figueira, crês? Pois maiores coisas do que estas verás.
[51] E acrescentou: Em verdade, em verdade vos digo que vereis o céu aberto e os anjos de Deus subindo e descendo sobre o Filho do Homem.

João 2

As bodas em Caná da Galileia

[1] Três dias depois, houve um casamento em Caná da Galiléia, achando-se ali a mãe de Jesus.
[2] Jesus também foi convidado, com os seus discípulos, para o casamento.
[3] Tendo acabado o vinho, a mãe de Jesus lhe disse: Eles não têm mais vinho.
[4] Mas Jesus lhe disse: Mulher, que tenho eu contigo? Ainda não é chegada a minha hora.
[5] Então, ela falou aos serventes: Fazei tudo o que ele vos disser.
[6] Estavam ali seis talhas de pedra, que os judeus usavam para as purificações, e cada uma levava duas ou três metretas.

[46] Натанаил му каза: От Назарет може ли да произлезе нещо добро? Филип му отвърна: Ела и виж.
[47] Исус видя Натанаил да идва към Него и каза за него: Ето истински израилтянин, у когото няма лукавство.
[48] Натанаил Го попита: Откъде ме познаваш? Исус му отговори: Преди да те повика Филип, те видях, когато беше под смокинята.
[49] Натанаил му каза: Учителю, Ти си Божият Син, Ти си Израилевият Цар.
[50] Исус му отговори: Понеже ти казах: Видях те под смокинята, затова ли вярваш? Повече от това ще видиш.
[51] И му каза: Истина, истина ви казвам: Отсега ще виждате небето отворено и Божиите ангели да се възкачват и слизат над Човешкия Син.

Йоан 2

Сватбата в Кана Галилейска

[1] На третия ден имаше сватба в Кана Галилейска и майката на Исус беше там.
[2] И Исус и учениците Му бяха поканени на сватбата.
[3] И когато се свърши виното, майката на Исус Му каза: Нямат вино.
[4] А Исус ѝ отговори: Какво имаш ти с Мене, жено? Часът Ми още не е дошъл.
[5] Майка Му каза на слугите: Каквото ви каже, направете.
[6] А там имаше шест каменни делви, поставени по обичая на юдейското

очистване, които побираха по две или три мери.

[7] Jesus lhes disse: Enchei de água as talhas. E eles as encheram totalmente.

[7] Исус им каза: Напълнете делвите с вода. И ги напълниха догоре.

[8] Então, lhes determinou: Tirai agora e levai ao mestre-sala. Eles o fizeram.

[8] Тогава им каза: Налейте сега и занесете на настойника на угощението. И те занесоха.

[9] Tendo o mestre-sala provado a água transformada em vinho (não sabendo donde viera, se bem que o sabiam os serventes que haviam tirado a água), chamou o noivo

[9] И когато настойникът на угощението вкуси от водата, превърната на вино, и не знаеше откъде беше, обаче слугите, които бяха налели водата, знаеха, настойникът на угощението повика младоженеца и му каза:

[10] e lhe disse: Todos costumam pôr primeiro o bom vinho e, quando já beberam fartamente, servem o inferior; tu, porém, guardaste o bom vinho até agora.

[10] Всеки човек слага първо доброто вино и по-лошото – след като се понапият; ати си задържал доброто вино досега.

[11] Com este, deu Jesus princípio a seus sinais em Caná da Galiléia; manifestou a sua glória, e os seus discípulos creram nele.

[11] Това извърши Исус в Кана Галилейска като начало на знаменията Си и яви славата Си; и учениците Му повярваха в Него.

[12] Depois disto, desceu ele para Cafarnaum, com sua mãe, seus irmãos e seus discípulos; e ficaram ali não muitos dias.

[12] След това слезе в Капернаум, Той и майка Му, братята Му и учениците Му, и там престояха няколко дни.

Jesus purifica o templo

Очистването на храма

[13] Estando próxima a Páscoa dos judeus, subiu Jesus para Jerusalém.

[13] И като наближаваше Пасхата на юдеите, Исус отиде в Йерусалим.

[14] E encontrou no templo os que vendiam bois, ovelhas e pombas e também os cambistas assentados;

[14] И намери в храма продавачите на волове, овце и гълъби и тези, които седяха и обменяха пари;

[15] tendo feito um azorrague de cordas, expulsou todos do templo, bem como as ovelhas e os bois, derramou pelo chão o dinheiro dos cambistas, virou as mesas

[15] и направи бич от върви и изпъди всички тях от храма, както и овцете и воловете; изсипа парите на обменителите на пари и преобърна масите им;

[16] e disse aos que vendiam as pombas: Tirai daqui estas coisas; não façais da casa de meu Pai casa de negócio.

[17] Lembraram-se os seus discípulos de que está escrito: O zelo da tua casa me consumirá.

[18] Perguntaram-lhe, pois, os judeus: Que sinal nos mostras, para fazeres estas coisas?

[19] Jesus lhes respondeu: Destruí este santuário, e em três dias o reconstruirei.

[20] Replicaram os judeus: Em quarenta e seis anos foi edificado este santuário, e tu, em três dias, o levantarás?

[21] Ele, porém, se referia ao santuário do seu corpo.

[22] Quando, pois, Jesus ressuscitou dentre os mortos, lembraram-se os seus discípulos de que ele dissera isto; e creram na Escritura e na palavra de Jesus.

Muitos creem em Jesus

[23] Estando ele em Jerusalém, durante a Festa da Páscoa, muitos, vendo os sinais que ele fazia, creram no seu nome;

[24] mas o próprio Jesus não se confiava a eles, porque os conhecia a todos.

[25] E não precisava de que alguém lhe desse testemunho a respeito do homem, porque ele mesmo sabia o que era a natureza humana.

João 3

Nicodemos visita a Jesus

[16] а на тези, които продаваха гълъбите, каза: Вдигнете ги оттук; не правете Бащиния Ми дом дом на търговия.

[17] Учениците Му си спомниха, че е писано: „Ревността за Твоя дом ще ме изяде.“

[18] По този повод юдеите се обърнаха към Него и Му казаха: Какво знамение ще ни покажеш, щом правиш това?

[19] Исус им отговори: Разрушете този храм и за три дни ще го издигна.

[20] Тогава юдеите казаха: Този храм е бил граден в продължение на четиридесет и шест години, а Ти за три дни ли ще го издигнеш?

[21] Но Той говореше за храма на тялото Си.

[22] И така, когато бе възкресен от мъртвите, учениците Му си спомниха, че беше казал това; и повярваха на Писанието и думите, които Исус беше говорил.

[23] И когато беше в Йерусалим по времето на празника Пасха, мнозина повярваха в Неговото име, като виждаха знаменията, които вършеше.

[24] Но Исус не им се доверяваше, защото познаваше всички човеци

[25] и защото Той нямаше нужда някой да Му свидетелства за човека, понеже сам знаеше какво има у човека.

Йоан 3

Беседата с Никодим

[1] Havia, entre os fariseus, um homem chamado Nicodemos, um dos principais dos judeus.

[2] Este, de noite, foi ter com Jesus e lhe disse: Rabi, sabemos que és Mestre vindo da parte de Deus; porque ninguém pode fazer estes sinais que tu fazes, se Deus não estiver com ele.

[3] A isto, respondeu Jesus: Em verdade, em verdade te digo que, se alguém não nascer de novo, não pode ver o reino de Deus.

[4] Perguntou-lhe Nicodemos: Como pode um homem nascer, sendo velho? Pode, porventura, voltar ao ventre materno e nascer segunda vez?

[5] Respondeu Jesus: Em verdade, em verdade te digo: quem não nascer da água e do Espírito não pode entrar no reino de Deus.

[6] O que é nascido da carne é carne; e o que é nascido do Espírito é espírito.

[7] Não te admires de eu te dizer: importa-vos nascer de novo.

[8] O vento sopra onde quer, ouves a sua voz, mas não sabes donde vem, nem para onde vai; assim é todo o que é nascido do Espírito.

[9] Então, lhe perguntou Nicodemos: Como pode suceder isto? Acudiu Jesus:

[10] Tu és mestre em Israel e não compreendes estas coisas?

[11] Em verdade, em verdade te digo que nós dizemos o que sabemos e testificamos o que temos visto; contudo, não aceitais o nosso testemunho.

[1] Между фарисеите имаше един човек на име Никодим, юдейски първенец.

[2] Той дойде при Исус през нощта и Му каза: Учителю, знаем, че си учител, дошъл от Бога; защото никой не може да върши тези знамения, които Ти вършиш, ако Бог не е с него.

[3] Исус му отговори: Истина, истина ти казвам: Ако не се роди някой отново, не може да види Божието царство.

[4] Никодим Му каза: Как може стар човек да се роди? Може ли втори път да влезе в утробата на майка си и да се роди?

[5] Исус отговори: Истина, истина ти казвам: Ако не се роди някой от вода и Дух, не може да влезе в Божието царство.

[6] Роденото от плътта е плът, а роденото от Духа е дух.

[7] Не се чуди, че ти казах: Трябва да се родите отново.

[8] Вятърът духа където си иска и чуваш шума му, но не знаеш откъде идва и накъде отива; така е с всеки, който се е родил от Духа.

[9] Никодим Му отговори: Как може да стане това?

[10] Исус му отговори: Ти си учител на Израил и не знаеш ли това?

[11] Истина, истина ти казвам: Ние говорим това, което знаем, и свидетелстваме за това, което сме

видели, но не приемате свидетелството ни.

[12] Se, tratando de coisas terrenas, não me credes, como crereis, se vos falar das celestiais?

[12] Ако за земните работи ви говорих и не вярвате, как ще повярвате, ако ви говоря за небесните?

[13] Ora, ninguém subiu ao céu, senão aquele que de lá desceu, a saber, o Filho do Homem [que está no céu].

[13] И никой не се е възкачил на небето освен Този, Който е слязъл от небето, т. е.Човешкият Син, Който е на небето.

[14] E do modo por que Moisés levantou a serpente no deserto, assim importa que o Filho do Homem seja levantado,

[14] И както Моисей издигна змията в пустинята, така трябва да бъде издигнат Човешкият Син

[15] para que todo o que nele crê tenha a vida eterna.

[15] и всеки, който вярва в Него, да не погине, но да има вечен живот.

A missão do Filho

[16] Porque Deus amou ao mundo de tal maneira que deu o seu Filho unigênito, para que todo o que nele crê não pereça, mas tenha a vida eterna.

[16] Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот.

[17] Porquanto Deus enviou o seu Filho ao mundo, não para que julgasse o mundo, mas para que o mundo fosse salvo por ele.

[17] Понеже Бог не е пратил Сина Си на света, за да съди света, но за да бъде светът спасен чрез Него.

[18] Quem nele crê não é julgado; o que não crê já está julgado, porquanto não crê no nome do unigênito Filho de Deus.

[18] Който вярва в Него, не е осъден; който не вярва, е вече осъден, защото не е повярвал в името на Единородния Божий Син.

[19] O julgamento é este: que a luz veio ao mundo, e os homens amaram mais as trevas do que a luz; porque as suas obras eram más.

[19] И ето какво е осъждението: Светлината дойде на света и човеците обикнаха тъмнината повече от Светлината, защото делата им бяха зли.

[20] Pois todo aquele que pratica o mal aborrece a luz e não se chega para a luz, a fim de não serem argüidas as suas obras.

[20] Понеже всеки, който върши зло, мрази Светлината и не отива към Светлината, да не би да се открият делата му;

[21] Quem pratica a verdade aproxima-se da luz, a fim de que as suas obras sejam manifestas, porque feitas em Deus.

[21] но който постъпва според истината, отива към Светлината, за да станат явни делата му, понеже са извършени по Бога.

Outro testemunho de João Batista

22 Depois disto, foi Jesus com seus discípulos para a terra da Judéia; ali permaneceu com eles e batizava.

23 Ora, João estava também batizando em Enom, perto de Salim, porque havia ali muitas águas, e para lá concorria o povo e era batizado.

24 Pois João ainda não tinha sido encarcerado.

25 Ora, entre os discípulos de João e um judeu suscitou-se uma contenda com respeito à purificação.

26 E foram ter com João e lhe disseram: Mestre, aquele que estava contigo além do Jordão, do qual tens dado testemunho, está batizando, e todos lhe saem ao encontro.

27 Respondeu João: O homem não pode receber coisa alguma se do céu não lhe for dada.

28 Vós mesmos sois testemunhas de que vos disse: eu não sou o Cristo, mas fui enviado como seu precursor.

29 O que tem a noiva é o noivo; o amigo do noivo que está presente e o ouve muito se regozija por causa da voz do noivo. Pois esta alegria já se cumpriu em mim.

30 Convém que ele cresça e que eu diminua.

O Filho em relação ao mundo

31 Quem vem das alturas certamente está acima de todos; quem vem da terra é terreno e fala da terra; quem veio do céu está acima de todos

Последното свидетелство на Йоан Кръстител за Исус

22 След това Исус дойде с учениците Си в Юдейската земя и там се задържа с тях и кръщаваше.

23 Също и Йоан кръщаваше в Енон, близо до Салим, защото там имаше много вода; и хората идваха и се кръщаваха.

24 Понеже Йоан още не беше хвърлен в тъмница.

25 И така възникна спор между Йоановите ученици и един юдеин относно очистването.

26 И дойдоха при Йоан и му казаха: Учителю, Онзи, Който беше с теб отвъд Йордан, за Когото ти свидетелства, ето, Той кръщава и всички отиват при Него.

27 Йоан отговори: Човек не може да поеме върху себе си нищо, ако не му е дадено от небето.

28 Вие сами сте ми свидетели, че казах: Не съм аз Христос, но съм пратен пред Него.

29 Младоженецът е, който има невястата, а приятелят на младоженеца, който стои и го слуша, се радва твърде много поради гласа на младоженеца; и така тази моя радост е пълна.

30 Той трябва да расте, а пък аз да се смалявам.

31 Онзи, Който идва отгоре, е над всички; който е от земята, земен е и земно говори. Който идва от небето, е над всички.

[32] e testifica o que tem visto e ouvido; contudo, ninguém aceita o seu testemunho.

[33] Quem, todavia, lhe aceita o testemunho, por sua vez, certifica que Deus é verdadeiro.

[34] Pois o enviado de Deus fala as palavras dele, porque Deus não dá o Espírito por medida.

[35] O Pai ama ao Filho, e todas as coisas tem confiado às suas mãos.

[36] Por isso, quem crê no Filho tem a vida eterna; o que, todavia, se mantém rebelde contra o Filho não verá a vida, mas sobre ele permanece a ira de Deus.

João 4

A mulher de Samaria

[1] Quando, pois, o SENHOR veio a saber que os fariseus tinham ouvido dizer que ele, Jesus, fazia e batizava mais discípulos que João

[2] (se bem que Jesus mesmo não batizava, e sim os seus discípulos),

[3] deixou a Judéia, retirando-se outra vez para a Galiléia.

[4] E era-lhe necessário atravessar a província de Samaria.

[5] Chegou, pois, a uma cidade samaritana, chamada Sicar, perto das terras que Jacó dera a seu filho José.

[6] Estava ali a fonte de Jacó. Cansado da viagem, assentara-se Jesus junto à fonte, por volta da hora sexta.

[7] Nisto, veio uma mulher samaritana tirar água. Disse-lhe Jesus: Dá-me de beber.

[32] Каквото е видял и чул, за него свидетелства; но никой не приема свидетелството Му.

[33] Който е приел Неговото свидетелство, е потвърдил с печата си, че Бог е истинен.

[34] Защото Този, Когото Бог е пратил, говори Божиите думи; понеже Той не Мудава Духа с мярка.

[35] Отец обича Сина и е предал всичко в Неговата ръка.

[36] Който вярва в Сина, има вечен живот; а който не слуша Сина, няма да види живот, но Божият гняв остава върху него.

Йоан 4

Исус Христос и самарянката

[1] А когато Господ узна какво са дочули фарисеите за Него, именно, че Исус придобивал и кръщавал повече ученици от Йоан,

[2] не че сам Исус кръщаваше, а учениците Му,

[3] напусна Юдея и пак отиде към Галилея.

[4] И трябваше да мине през Самария.

[5] И така, дойде в един самарийски град, наречен Сихар, близо до землището, което Яков даде на сина си Йосиф.

[6] Там беше Якововият кладенец. Уморен от пътуване, Исус седеше на кладенеца. Беше около шестия час.

[7] Дойде една самарянка да си извади вода. Исус ѝ каза: Дай Ми да пия.

8 Pois seus discípulos tinham ido à cidade para comprar alimentos.

9 Então, lhe disse a mulher samaritana: Como, sendo tu judeu, pedes de beber a mim, que sou mulher samaritana (porque os judeus não se dão com os samaritanos)?

10 Replicou-lhe Jesus: Se conheceras o dom de Deus e quem é o que te pede: dá-me de beber, tu lhe pedirias, e ele te daria água viva.

11 Respondeu-lhe ela: SENHOR, tu não tens com que a tirar, e o poço é fundo; onde, pois, tens a água viva?

12 És tu, porventura, maior do que Jacó, o nosso pai, que nos deu o poço, do qual ele mesmo bebeu, e, bem assim, seus filhos, e seu gado?

13 Afirmou-lhe Jesus: Quem beber desta água tornará a ter sede;

14 aquele, porém, que beber da água que eu lhe der nunca mais terá sede; pelo contrário, a água que eu lhe der será nele uma fonte a jorrar para a vida eterna.

15 Disse-lhe a mulher: SENHOR, dá-me dessa água para que eu não mais tenha sede, nem precise vir aqui buscá-la.

16 Disse-lhe Jesus: Vai, chama teu marido e vem cá;

17 ao que lhe respondeu a mulher: Não tenho marido. Replicou-lhe Jesus: Bem disseste, não tenho marido;

8 Защото учениците Му бяха отишли в града да купят храна.

9 Тогава самарянката Му каза: Как Ти, Който си юдеин, искаш вода от мене, която съм самарянка? Защото юдеите не общуват със самаряните.

10 Исус ѝ отговори: Ако беше знаела Божия дар и Кой е Онзи, Който ти казва: Дай Ми да пия, ти би поискала от Него и Той би ти дал жива вода!

11 Жената Му каза: Господине, нямаш с какво да загребеш вода, а и кладенецът е дълбок; тогава откъде имаш живата вода?

12 Нима си по-велик от баща ни Яков, който ни е дал кладенеца и сам той е пил от него, и синовете му, и добитъкът му?

13 Исус ѝ отговори: Всеки, който пие от тази вода, пак ще ожаднее;

14 а който пие от водата, която Аз ще му дам, няма да ожаднее довека; но водата, която ще му дам, ще стане в него извор на вода, която извира за вечен живот.

15 Жената Му каза: Господине, дай ми тази вода, за да не ожаднявам, нито да извървявам толкова път дотук, за да изваждам.

16 Исус ѝ каза: Иди, повикай мъжа си и ела тук.

17 Жената Му отговори: Нямам мъж. Исус ѝ каза: Право каза, че нямаш мъж;

[18] porque cinco maridos já tiveste, e esse que agora tens não é teu marido; isto disseste com verdade.

A verdadeira adoração

[19] SENHOR, disse-lhe a mulher, vejo que tu és profeta.

[20] Nossos pais adoravam neste monte; vós, entretanto, dizeis que em Jerusalém é o lugar onde se deve adorar.

[21] Disse-lhe Jesus: Mulher, podes crer-me que a hora vem, quando nem neste monte, nem em Jerusalém adorareis o Pai.

[22] Vós adorais o que não conheceis; nós adoramos o que conhecemos, porque a salvação vem dos judeus.

[23] Mas vem a hora e já chegou, em que os verdadeiros adoradores adorarão o Pai em espírito e em verdade; porque são estes que o Pai procura para seus adoradores.

[24] Deus é espírito; e importa que os seus adoradores o adorem em espírito e em verdade.

[25] Eu sei, respondeu a mulher, que há de vir o Messias, chamado Cristo; quando ele vier, nos anunciará todas as coisas.

[26] Disse-lhe Jesus: Eu o sou, eu que falo contigo.

[27] Neste ponto, chegaram os seus discípulos e se admiraram de que estivesse falando com uma mulher; todavia, nenhum lhe disse: Que perguntas? Ou: Por que falas com ela?

[28] Quanto à mulher, deixou o seu cântaro, foi à cidade e disse àqueles homens:

[18] защото петима мъже си имала, и този, когото сега имаш, не ти е мъж. Това, което казваш, е вярно.

[19] Жената Му каза: Господине, виждам, че Ти си пророк.

[20] Нашите бащи на този хълм са се покланяли; а вие казвате, че в Йерусалим е мястото, където трябва да се покланяме.

[21] Исус ѝ каза: Жено, вярвай Ми, че идва час, когато нито на този хълм, нито в Йерусалим ще се покланяте на Отца.

[22] Вие се покланяте на онова, което не знаете; ние се покланяме на онова, което знаем; защото спасението е от юдеите.

[23] Но иде час, и сега е, когато истинските поклонници ще се покланят на Отца с дух и истина; защото такива иска Отец да бъдат поклонниците Му.

[24] Бог е Дух; и онези, които Му се покланят, с дух и истина трябва да се покланят.

[25] Жената Му каза: Зная, че ще дойде Месия, Който се нарича Христос; Той, когато дойде, ще ни изяви всичко.

[26] Исус ѝ каза: Аз, Който говоря с тебе, съм Месията.

[27] В това време дойдоха учениците Му и се учудиха, че разговаря с жена; но никой не попита: Какво търсиш?, или: Защо разговаряш с нея?

[28] Тогава жената остави стомната си, отиде в града и каза на хората:

29 Vinde comigo e vede um homem que me disse tudo quanto tenho feito. Será este, porventura, o Cristo?!

30 Saíram, pois, da cidade e vieram ter com ele.

A ceifa e os ceifeiros

31 Nesse ínterim, os discípulos lhe rogavam, dizendo: Mestre, come!

32 Mas ele lhes disse: Uma comida tenho para comer, que vós não conheceis.

33 Diziam, então, os discípulos uns aos outros: Ter-lhe-ia, porventura, alguém trazido o que comer?

34 Disse-lhes Jesus: A minha comida consiste em fazer a vontade daquele que me enviou e realizar a sua obra.

35 Não dizeis vós que ainda há quatro meses até à ceifa? Eu, porém, vos digo: erguei os olhos e vede os campos, pois já branquejam para a ceifa.

36 O ceifeiro recebe desde já a recompensa e entesoura o seu fruto para a vida eterna; e, dessarte, se alegram tanto o semeador como o ceifeiro.

37 Pois, no caso, é verdadeiro o ditado: Um é o semeador, e outro é o ceifeiro.

38 Eu vos enviei para ceifar o que não semeastes; outros trabalharam, e vós entrastes no seu trabalho.

Muitos samaritanos creem em Jesus

39 Muitos samaritanos daquela cidade creram nele, em virtude do testemunho da mulher, que anunciara: Ele me disse tudo quanto tenho feito.

29 Елате да видите един Човек, Който ми каза всичко, което съм направила. Да не би Той да е Христос?

30 Те излязоха от града и отиваха при Него.

31 В това време учениците молеха Исус:Учителю, яж.

32 А Той им каза: Аз имам храна да ям, закоято вие не знаете.

33 Затова учениците казаха помежду си: Да не би някой да Му е донесъл нещо за ядене?

34 Исус им каза: Моята храна е да изпълня волята на Онзи, Който Ме е пратил, и да довърша Неговото дело.

35 Не казвате ли: Още четири месеца и жътвата ще дойде? Ето, казвам ви, погледнете и вижте, че нивите са вече бели за жътва.

36 Който жъне, получава заплата и събира плод за вечен живот, за да се радват заедно и който сее, и който жъне.

37 Защото в това отношение вярна е пословицата, че един сее, а друг жъне.

38 Аз ви пратих да жънете това, за което не сте се трудили; други се трудиха, а вие влязохте в наследството на техния труд.

39 И много самаряни от този град повярваха в Него поради думите на жената, която свидетелстваше: Той ми каза всичко, което съм правила.

[40] Vindo, pois, os samaritanos ter com Jesus, pediam-lhe que permanecesse com eles; e ficou ali dois dias.
[41] Muitos outros creram nele, por causa da sua palavra,
[42] e diziam à mulher: Já agora não é pelo que disseste que nós cremos; mas porque nós mesmos temos ouvido e sabemos que este é verdadeiramente o Salvador do mundo.

Jesus volta à Galileia

[43] Passados dois dias, partiu dali para a Galiléia.
[44] Porque o mesmo Jesus testemunhou que um profeta não tem honras na sua própria terra.
[45] Assim, quando chegou à Galiléia, os galileus o receberam, porque viram todas as coisas que ele fizera em Jerusalém, por ocasião da festa, à qual eles também tinham comparecido.

A cura do filho de um oficial do rei

[46] Dirigiu-se, de novo, a Caná da Galiléia, onde da água fizera vinho. Ora, havia um oficial do rei, cujo filho estava doente em Cafarnaum.
[47] Tendo ouvido dizer que Jesus viera da Judéia para a Galiléia, foi ter com ele e lhe rogou que descesse para curar seu filho, que estava à morte.
[48] Então, Jesus lhe disse: Se, porventura, não virdes sinais e prodígios, de modo nenhum crereis.

[40] И така, когато самаряните дойдоха при Него, Го помолиха да остане при тях; и Той остана там два дни.
[41] И още мнозина повярваха поради Неговото учение;
[42] и на жената казаха: Ние вече вярваме не заради това, което ти ни каза, понеже сами чухме и знаем, че Той е наистина Спасителят на света.

Исус Христос изцелява сина на царски чиновник

[43] След два дни Той си тръгна оттам и отиде в Галилея.
[44] Защото сам Исус заяви, че пророк не е почитан в родината си.
[45] И така, когато дойде в Галилея, галилеяните Го приеха, след като бяха видели всичко, което извърши в Йерусалим на празника; защото и те бяха отишли на празника.
[46] И така, Исус пак дойде в Кана Галилейска, където беше превърнал водата във вино. И имаше един царски чиновник, чийто син беше болен в Капернаум.
[47] Той, като чу, че Исус е дошъл от Юдея в Галилея, отиде при Него и Го помоли да слезе и да изцели сина му, защото беше на умиране.
[48] Тогава Исус му каза: Ако не видите знамения и чудеса, никак няма да повярвате.

[49] Rogou-lhe o oficial: SENHOR, desce, antes que meu filho morra.

[50] Vai, disse-lhe Jesus; teu filho vive. O homem creu na palavra de Jesus e partiu.

[51] Já ele descia, quando os seus servos lhe vieram ao encontro, anunciando-lhe que o seu filho vivia.

[52] Então, indagou deles a que hora o seu filho se sentira melhor. Informaram: Ontem, à hora sétima a febre o deixou.

[53] Com isto, reconheceu o pai ser aquela precisamente a hora em que Jesus lhe dissera: Teu filho vive; e creu ele e toda a sua casa.

[54] Foi este o segundo sinal que fez Jesus, depois de vir da Judéia para a Galiléia.

João 5

A cura de um paralítico

[1] Passadas estas coisas, havia uma festa dos judeus, e Jesus subiu para Jerusalém.

[2] Ora, existe ali, junto à Porta das Ovelhas, um tanque, chamado em hebraico Betesda, o qual tem cinco pavilhões.

[3] Nestes, jazia uma multidão de enfermos, cegos, coxos, paralíticos

[4] [esperando que se movesse a água. Porquanto um anjo descia em certo tempo, agitando-a; e o primeiro que entrava no tanque, uma vez agitada a água, sarava de qualquer doença que tivesse].

[5] Estava ali um homem enfermo havia trinta e oito anos.

[49] Царският чиновник Му каза: Господине, слез, докато не е умряло детенцето ми.

[50] Исус му каза: Иди си; синът ти е жив.Човекът повярва на думите, които му каза Исус, и си отиде.

[51] И когато той вече слизаше към дома си, слугите му го посрещнаха и казаха, че синът му е жив.

[52] А той ги попита за часа, когато му стана по-леко. Те му казаха: В седмия час треската го остави.

[53] И така бащата разбра, че това е станало в същия час, когато Исус му каза: Синът ти е жив. И повярва той и целият му дом.

[54] Това второ знамение извърши Исус, когато отново дойде от Юдея в Галилея.

Йоан 5

Изцеляването на Витесда

[1] След това имаше юдейски празник и Исус отиде в Йерусалим.

[2] А в Йерусалим, близо до овчата порта, се намира къпалня, наречена по еврейски Витесда, която има пет преддверия.

[3] В тях лежаха множество болни, слепи, куци и парализирани, които чакаха да се раздвижи водата.

[4] Защото от време на време ангел слизаше в къпалнята и размътваше водата; а който пръв влизаше след раздвижването на водата, оздравяваше, от каквато болест и да беше болен.

[5] И там имаше един човек, болен от тридесет и осем години.

[6] Jesus, vendo-o deitado e sabendo que estava assim há muito tempo, perguntou-lhe: Queres ser curado?

[7] Respondeu-lhe o enfermo: SENHOR, não tenho ninguém que me ponha no tanque, quando a água é agitada; pois, enquanto eu vou, desce outro antes de mim.

[8] Então, lhe disse Jesus: Levanta-te, toma o teu leito e anda.

[9] Imediatamente, o homem se viu curado e, tomando o leito, pôs-se a andar. E aquele dia era sábado.

[10] Por isso, disseram os judeus ao que fora curado: Hoje é sábado, e não te é lícito carregar o leito.

[11] Ao que ele lhes respondeu: O mesmo que me curou me disse: Toma o teu leito e anda.

[12] Perguntaram-lhe eles: Quem é o homem que te disse: Toma o teu leito e anda?

[13] Mas o que fora curado não sabia quem era; porque Jesus se havia retirado, por haver muita gente naquele lugar.

[14] Mais tarde, Jesus o encontrou no templo e lhe disse: Olha que já estás curado; não peques mais, para que não te suceda coisa pior.

[15] O homem retirou-se e disse aos judeus que fora Jesus quem o havia curado.

[16] E os judeus perseguiam Jesus, porque fazia estas coisas no sábado.

[17] Mas ele lhes disse: Meu Pai trabalha até agora, e eu trabalho também.

[6] Исус, като го видя да лежи и узна, че от дълго време вече боледувал, му каза: Искаш ли да оздравееш?

[7] Болният Му отговори: Господине, нямам човек да ме спусне в къпалнята, когато се раздвижи водата, но докато дойда аз, друг слиза преди мен.

[8] Исус му каза: Стани, вдигни постелката си и ходи.

[9] И човекът веднага оздравя, вдигна постелката си и започна да ходи. А този ден беше събота.

[10] Затова юдеите казаха на изцеления: Събота е; и не ти е позволено да вдигнеш постелката си.

[11] Но той им отговори: Онзи, Който ме изцели, ми каза: Вдигни постелката си и ходи!

[12] Попитаха го: Кой е Човекът, Който ти каза: Вдигни постелката си и ходи?

[13] А изцеленият не знаеше Кой е; защото Исус се беше измъкнал оттам, тъй като имаше голямо множество на това място.

[14] По-късно Исус го намери в храма и му каза: Ето, ти си здрав; не съгрешавай вече, за да не те сполети нещо по-лошо.

[15] Човекът отиде и извести на юдеите, че Исус е, Който го изцели.

[16] И затова юдеите гонеха Исус, защото вършеше тези неща в събота.

[17] А Исус им отговори: Отец Ми работи досега – и Аз работя.

[18] Por isso, pois, os judeus ainda mais procuravam matá-lo, porque não somente violava o sábado, mas também dizia que Deus era seu próprio Pai, fazendo-se igual a Deus.

[18] Затова юдеите искаха още повече да Го убият; защото не само нарушаваше съботата, но и правеше Бога Свой Отец и така правеше Себе Си равен на Бога.

Jesus explica a sua missão

Божествената власт на Сина и Неговите дела

[19] Então, lhes falou Jesus: Em verdade, em verdade vos digo que o Filho nada pode fazer de si mesmo, senão somente aquilo que vir fazer o Pai; porque tudo o que este fizer, o Filho também semelhantemente o faz.

[19] Затова Исус им каза: Истина, истина ви казвам: Синът не може да върши от Себе Си нищо, освен това, което вижда, че върши Отец; понеже каквото върши Той, същото върши и Синът.

[20] Porque o Pai ama ao Filho, e lhe mostra tudo o que faz, e maiores obras do que estas lhe mostrará, para que vos maravilheis.

[20] Защото Отец обича Сина и Му разкрива всичко, което Сам върши; ще Му покаже и по-велики дела, за да се чудите вие.

[21] Pois assim como o Pai ressuscita e vivifica os mortos, assim também o Filho vivifica aqueles a quem quer.

[21] Понеже както Отец възкресява мъртвите и ги съживява, така и Синът съживява тези, които иска.

[22] E o Pai a ninguém julga, mas ao Filho confiou todo julgamento,

[22] Защото и Отец не съди никого, но е дал на Сина власт да съди всички,

[23] a fim de que todos honrem o Filho do modo por que honram o Pai. Quem não honra o Filho não honra o Pai que o enviou.

[23] за да почитат всички Сина, както почитат Отца. Който не почита Сина, не почита Отца, Който Го е пратил.

[24] Em verdade, em verdade vos digo: quem ouve a minha palavra e crê naquele que me enviou tem a vida eterna, não entra em juízo, mas passou da morte para a vida.

[24] Истина, истина ви казвам, който слуша Моето учение и вярва в Този, Който Ме е пратил, има вечен живот и няма да дойде на съд, но е преминал от смърт към живот.

[25] Em verdade, em verdade vos digo que vem a hora e já chegou, em que os mortos ouvirão a voz do Filho de Deus; e os que a ouvirem viverão.

[25] Истина, истина ви казвам, но иде час, и сега е, когато мъртвите ще чуят гласа на Божия Син и които го чуят, ще живеят.

[26] Porque assim como o Pai tem vida em si mesmo, também concedeu ao Filho ter vida em si mesmo.

[27] E lhe deu autoridade para julgar, porque é o Filho do Homem.

[28] Não vos maravilheis disto, porque vem a hora em que todos os que se acham nos túmulos ouvirão a sua voz e sairão:

[29] os que tiverem feito o bem, para a ressurreição da vida; e os que tiverem praticado o mal, para a ressurreição do juízo.

[30] Eu nada posso fazer de mim mesmo; na forma por que ouço, julgo. O meu juízo é justo, porque não procuro a minha própria vontade, e sim a daquele que me enviou.

[31] Se eu testifico a respeito de mim mesmo, o meu testemunho não é verdadeiro.

[32] Outro é o que testifica a meu respeito, e sei que é verdadeiro o testemunho que ele dá de mim.

[33] Mandastes mensageiros a João, e ele deu testemunho da verdade.

[34] Eu, porém, não aceito humano testemunho; digo-vos, entretanto, estas coisas para que sejais salvos.

[35] Ele era a lâmpada que ardia e alumiava, e vós quisestes, por algum tempo, alegrar-vos com a sua luz.

[36] Mas eu tenho maior testemunho do que o de João; porque as obras que o Pai me confiou para que eu as realizasse, essas que

[26] Защото както Отец има живот в Себе Си, също така е дал и на Сина да има живот в Себе Си;

[27] и Му е дал власт да извършва съд, защото е Човешкият Син.

[28] Не се чудете на това; защото иде час, когато всички, които са в гробовете, ще чуят гласа Му

[29] и ще излязат: онези, които са вършили добро, ще възкръснат за живот, а които са вършили зло, ще възкръснат за осъждане.

Свидетелства за Исус Христос и Неговите дела

[30] Аз не мога да върша нищо от Себе Си; отсъждам, както чувам; и Моят съд е справедлив, защото не искам Моята воля, но волята на Онзи, Който Ме е пратил.

[31] Ако Аз свидетелствам за Себе Си, свидетелството Ми не е истинно.

[32] Друг е, Който свидетелства за Мен; и зная, че свидетелството, което Той дава за Мен, е истинно.

[33] Вие пратихте до Йоан; и той засвидетелства за истината.

[34] Но Аз не приемам свидетелство от човек; а казвам това, за да се спасите вие.

[35] Той беше светилникът, който гореше и светеше; и вие пожелахте да се радвате за малко време на неговата светлина.

[36] Но Аз имам свидетелство, по-голямо от Йоановото; защото делата, които Отец Ми е дал да извърша, самите дела,

eu faço testemunham a meu respeito de que o Pai me enviou.

37 O Pai, que me enviou, esse mesmo é que tem dado testemunho de mim. Jamais tendes ouvido a sua voz, nem visto a sua forma.

38 Também não tendes a sua palavra permanente em vós, porque não credes naquele a quem ele enviou.

39 Examinais as Escrituras, porque julgais ter nelas a vida eterna, e são elas mesmas que testificam de mim.

40 Contudo, não quereis vir a mim para terdes vida.

41 Eu não aceito glória que vem dos homens;

42 sei, entretanto, que não tendes em vós o amor de Deus.

43 Eu vim em nome de meu Pai, e não me recebeis; se outro vier em seu próprio nome, certamente, o recebereis.

44 Como podeis crer, vós os que aceitais glória uns dos outros e, contudo, não procurais a glória que vem do Deus único?

45 Não penseis que eu vos acusarei perante o Pai; quem vos acusa é Moisés, em quem tendes firmado a vossa confiança.

46 Porque, se, de fato, crêsseis em Moisés, também creríeis em mim; porquanto ele escreveu a meu respeito.

47 Se, porém, não credes nos seus escritos, como crereis nas minhas palavras?

João 6

A multiplicação de pães e peixes

които върша, свидетелстват за Мене, че Отец Ме е пратил.

37 И Отец, Който Ме е пратил, Той свидетелства за Мене. Нито гласа Му сте чули някога, нито образа Му сте видели.

38 И нямате Неговото слово постоянно в себе си, защото не вярвате в Този, Когото Той е пратил.

39 Вие изследвате Писанията, понеже мислите, че в тях имате вечен живот и те са, които свидетелстват за Мен,

40 и въпреки това не искате да дойдете при Мене, за да имате живот.

41 От човеци слава не приемам;

42 но зная, че вие нямате в себе си любов към Бога.

43 Аз дойдох в името на Моя Отец и не Ме приемате; но ако дойде друг в свое име, него ще приемете.

44 Как можете да повярвате вие, които приемате слава един от друг, а не търсите славата, която е от единствения Бог.

45 Не мислете, че Аз ще ви обвиня пред Отца; има един, който ви обвинява – Моисей, на когото вие се облягате.

46 Защото ако вярвахте на Моисей, щяхте да повярвате и на Мене; понеже той за Мене писа.

47 Но ако не вярвате на неговите Писания, как ще повярвате на Моите думи?

Йоан 6

Нахранването на пет хиляди души

Mateus 14.13-21; Marcos 6.30-44; Lucas 9.10-17

[1] Depois destas coisas, atravessou Jesus o mar da Galiléia, que é o de Tiberíades.

[1] След това Исус отиде на отсрещната страна на Галилейското, т.е. Тивериадското езеро.

[2] Seguia-o numerosa multidão, porque tinham visto os sinais que ele fazia na cura dos enfermos.

[2] И след Него вървеше едно голямо множество, защото гледаха знаменията, които вършеше с болните.

[3] Então, subiu Jesus ao monte e assentou-se ali com os seus discípulos.

[3] И Исус се изкачи на хълма и там седеше с учениците Си.

[4] Ora, a Páscoa, festa dos judeus, estava próxima.

[4] А наближаваше юдейският празник Пасха.

[5] Então, Jesus, erguendo os olhos e vendo que grande multidão vinha ter com ele, disse a Filipe: Onde compraremos pães para lhes dar a comer?

[5] Исус, като вдигна очи и видя, че към Него идва голямо множество, каза на Филип: Откъде да купим хляб да ядат тези хора?

[6] Mas dizia isto para o experimentar; porque ele bem sabia o que estava para fazer.

[6] (А каза това, за да го изпита; защото Той самият знаеше какво ще направи.)

[7] Respondeu-lhe Filipe: Não lhes bastariam duzentos denários de pão, para receber cada um o seu pedaço.

[7] Филип Му отговори: За двеста динария хляб няма да им стигне, за да вземе всеки по малко.

[8] Um de seus discípulos, chamado André, irmão de Simão Pedro, informou a Jesus:

[8] Един от учениците Му, Андрей, брат на Симон Петър, Му каза:

[9] Está aí um rapaz que tem cinco pães de cevada e dois peixinhos; mas isto que é para tanta gente?

[9] Тук има едно момче, което има пет ечемичени хляба и две риби; но какво са те за толкова хора.

[10] Disse Jesus: Fazei o povo assentar-se; pois havia naquele lugar muita relva. Assentaram-se, pois, os homens em número de quase cinco mil.

[10] Исус каза: Накарайте хората да насядат. А на това място имаше много трева; и така, насядаха около пет хиляди мъже на брой.

[11] Então, Jesus tomou os pães e, tendo dado graças, distribuiu-os entre eles; e também igualmente os peixes, quanto queriam.

[11] И така, Исус взе хлябовете и като благодари, раздаде ги на учениците, а те – на седналите; така и от рибите, колкото искаха.

12 E, quando já estavam fartos, disse Jesus aos seus discípulos: Recolhei os pedaços que sobraram, para que nada se perca.
13 Assim, pois, o fizeram e encheram doze cestos de pedaços dos cinco pães de cevada, que sobraram aos que haviam comido.

14 Vendo, pois, os homens o sinal que Jesus fizera, disseram: Este é, verdadeiramente, o profeta que devia vir ao mundo.

15 Sabendo, pois, Jesus que estavam para vir com o intuito de arrebatá-lo para o proclamarem rei, retirou-se novamente, sozinho, para o monte.

Jesus anda por sobre o mar

Mateus 14.22-33; Marcos 6.45-52

16 Ao descambar o dia, os seus discípulos desceram para o mar.
17 E, tomando um barco, passaram para o outro lado, rumo a Cafarnaum. Já se fazia escuro, e Jesus ainda não viera ter com eles.
18 E o mar começava a empolar-se, agitado por vento rijo que soprava.
19 Tendo navegado uns vinte e cinco a trinta estádios, eis que viram Jesus andando por sobre o mar, aproximando-se do barco; e ficaram possuídos de temor.
20 Mas Jesus lhes disse: Sou eu. Não temais!

21 Então, eles, de bom grado, o receberam, e logo o barco chegou ao seu destino.

Jesus, o pão da vida

22 No dia seguinte, a multidão que ficara do outro lado do mar notou que ali não havia senão um pequeno barco e que Jesus

12 И като се наситиха, каза на учениците Си: Съберете останалите къшеи, за да не се изгуби нищо.
13 И така от петте ечемичени хляба събраха и напълниха дванадесет коша с къшеи, останали от тези, които бяха яли.
14 Тогава хората, като видяха знамението, което Той извърши, казаха: Наистина, Този е пророкът, Който трябва да дойде на света.
15 И така, Исус, като разбра, че ще дойдат да Го вземат насила, за да Го направят цар, пак се оттегли сам на хълма.

Исус Христос ходи по водата

16 А когато се свечери, учениците Му слязоха до езерото
17 и влязоха в ладия, и отплаваха към другата страна на езерото в Капернаум. И вече се беше стъмнило, а Исус още не беше дошъл при тях;
18 и езерото се вълнуваше, понеже духаше силен вятър.
19 И като бяха гребали около двадесет и пет или тридесет стадии, видяха, че Исус ходи по езерото и се приближава към лодката; и се уплашиха.
20 Но Той им каза: Аз съм; не бойте се!
21 Затова бяха готови да Го вземат в лодката; и веднага лодката се озова при сушата, към която отиваха.

Исус Христос – хлябът на живота

22 На другия ден множеството, което стоеше от другата страна на езерото, като видя, че има само една ладия и че

não embarcara nele com seus discípulos, tendo estes partido sós.

[23] Entretanto, outros barquinhos chegaram de Tiberíades, perto do lugar onde comeram o pão, tendo o SENHOR dado graças.

[24] Quando, pois, viu a multidão que Jesus não estava ali nem os seus discípulos, tomaram os barcos e partiram para Cafarnaum à sua procura.

[25] E, tendo-o encontrado no outro lado do mar, lhe perguntaram: Mestre, quando chegaste aqui?

[26] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: vós me procurais, não porque vistes sinais, mas porque comestes dos pães e vos fartastes.

[27] Trabalhai, não pela comida que perece, mas pela que subsiste para a vida eterna, a qual o Filho do Homem vos dará; porque Deus, o Pai, o confirmou com o seu selo.

[28] Dirigiram-se, pois, a ele, perguntando: Que faremos para realizar as obras de Deus?

[29] Respondeu-lhes Jesus: A obra de Deus é esta: que creiais naquele que por ele foi enviado.

[30] Então, lhe disseram eles: Que sinal fazes para que o vejamos e creiamos em ti? Quais são os teus feitos?

[31] Nossos pais comeram o maná no deserto, como está escrito: Deu-lhes a comer pão do céu.

Исус не беше влязъл с учениците Си в лодката, а че учениците Му бяха тръгнали сами,

[23] обаче други лодки бяха дошли от Тивериада близо до мястото, където бяха яли хляба, след като Господ бе благодарил,

[24] и така, множеството хора, като видя, че нито Исус, нито учениците Му са там, те сами влязоха в ладиите и дойдоха в Капернаум, и търсеха Исус.

[25] И като Го намериха от другата страна на езерото, Му казаха: Учителю, кога си дошъл тук?

[26] Исус им отговори: Истина, истина ви казвам: Търсите Ме, не защото видяхте знамения, а защото ядохте от хлябовете и се наситихте.

[27] Работете не за храна, която се разваля, а за храна, която трае за вечен живот, която Човешкият Син ще ви даде; защото Бог Отец Него е потвърдил с печата Си.

[28] Затова те Му казаха: Какво да направим, за да вършим Божиите дела?

[29] Исус им отговори: Това е Божието дело – да повярвате в Този, Когото Той е изпратил.

[30] Тогава Му казаха: Че Ти какво знамение правиш, за да видим и да Ти повярваме? Какво вършиш?

[31] Бащите ни са яли манната в пустинята, както е писано: „Хляб от небето им даде да ядат.“

[32] Replicou-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: não foi Moisés quem vos deu o pão do céu; o verdadeiro pão do céu é meu Pai quem vos dá.
[33] Porque o pão de Deus é o que desce do céu e dá vida ao mundo.
[34] Então, lhe disseram: SENHOR, dá-nos sempre desse pão.
[35] Declarou-lhes, pois, Jesus: Eu sou o pão da vida; o que vem a mim jamais terá fome; e o que crê em mim jamais terá sede.
[36] Porém eu já vos disse que, embora me tenhais visto, não credes.
[37] Todo aquele que o Pai me dá, esse virá a mim; e o que vem a mim, de modo nenhum o lançarei fora.
[38] Porque eu desci do céu, não para fazer a minha própria vontade, e sim a vontade daquele que me enviou.
[39] E a vontade de quem me enviou é esta: que nenhum eu perca de todos os que me deu; pelo contrário, eu o ressuscitarei no último dia.
[40] De fato, a vontade de meu Pai é que todo homem que vir o Filho e nele crer tenha a vida eterna; e eu o ressuscitarei no último dia.

A murmuração dos judeus

[41] Murmuravam, pois, dele os judeus, porque dissera: Eu sou o pão que desceu do céu.
[42] E diziam: Não é este Jesus, o filho de José? Acaso, não lhe conhecemos o pai e a mãe? Como, pois, agora diz: Desci do céu?

[32] На това Исус им каза: Истина, истина ви казвам – не Моисей ви даде хляба от небето, а Моят Отец ви дава истинския хляб от небето.
[33] Защото Божият хляб е хлябът, който слиза от небето и дава живот на света.
[34] Тогава те Му казаха: Господи, давай ни винаги този хляб.
[35] Исус им отговори: Аз съм хлябът на живота; който дойде при Мене, никога няма да огладнее, и който вярва в Мене, никога няма да ожаднее.
[36] Но ви казвам, че вие Ме видяхте и пак не вярвате.
[37] Всичко, което Ми дава Отец, ще дойде при Мен, и който дойде при Мене, никак няма да го изгоня;
[38] защото слязох от небето не Моята воля да върша, а волята на Този, Който Ме е изпратил.
[39] И ето волята на Този, Който Ме е пратил: от всичко, което Ми е дал, да не изгубя нищо, но да го възкреся в последния ден.
[40] Защото това е волята на Моя Отец: всеки, който види Сина и повярва в Него, да има вечен живот и Аз да го възкреся в последния ден.
[41] Тогава юдеите роптаеха против Него, защото каза: Аз съм хлябът, който е слязъл от небето.
[42] И попитаха: Не е ли този Исус, Йосифовият син, Чиито баща и майка ние познаваме? Как казва Той сега: Аз съм слязъл от небето?

[43] Respondeu-lhes Jesus: Não murmureis entre vós.

[44] Ninguém pode vir a mim se o Pai, que me enviou, não o trouxer; e eu o ressuscitarei no último dia.

[45] Está escrito nos profetas: E serão todos ensinados por Deus. Portanto, todo aquele que da parte do Pai tem ouvido e aprendido, esse vem a mim.

[46] Não que alguém tenha visto o Pai, salvo aquele que vem de Deus; este o tem visto.

[47] Em verdade, em verdade vos digo: quem crê em mim tem a vida eterna.

[48] Eu sou o pão da vida.

[49] Vossos pais comeram o maná no deserto e morreram.

[50] Este é o pão que desce do céu, para que todo o que dele comer não pereça.

[51] Eu sou o pão vivo que desceu do céu; se alguém dele comer, viverá eternamente; e o pão que eu darei pela vida do mundo é a minha carne.

[52] Disputavam, pois, os judeus entre si, dizendo: Como pode este dar-nos a comer a sua própria carne?

[53] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: se não comerdes a carne do Filho do Homem e não beberdes o seu sangue, não tendes vida em vós mesmos.

[54] Quem comer a minha carne e beber o meu sangue tem a vida eterna, e eu o ressuscitarei no último dia.

[55] Pois a minha carne é verdadeira comida, e o meu sangue é verdadeira bebida.

[43] Исус им отговори: Не роптайте помежду си.

[44] Никой не може да дойде при Мен, ако не го привлече Отец, Който Ме е пратил, и Аз ще го възкреся в последния ден.

[45] Писано е в пророците: „Всички ще бъдат научени от Бога.“ Всеки, който е чул от Отца и се е научил, идва при Мене.

[46] Не че някой е видял Отца освен Онзи, Който е от Бога. Той е видял Отца.

[47] Истина, истина ви казвам: Който вярва в Мен, има вечен живот.

[48] Аз съм хлябът на живота.

[49] Бащите ви ядоха манната в пустинята и въпреки това умряха.

[50] Този е хлябът, който слиза от небето, за да яде някой от него и да не умре.

[51] Аз съм живият хляб, който е слязъл от небето. Ако яде някой от този хляб, ще живее до века; да! И хлябът, който Аз ще дам, е Моята плът, която Аз ще дам за живота на света.

[52] Тогава юдеите взеха да се препират помежду си и да казват: Как може Този да ни даде да ядем плътта Му?

[53] Затова Исус им каза: Истина, истина ви казвам: Ако не ядете плътта на Човешкия Син и не пиете кръвта Му, нямате живот в себе си.

[54] Който се храни с плътта Ми и пие кръвта Ми, има вечен живот; и Аз ще го възкреся в последния ден.

[55] Защото Моята плът е истинска храна и Моята кръв е истинско питие.

[56] Quem comer a minha carne e beber o meu sangue permanece em mim, e eu, nele.

[57] Assim como o Pai, que vive, me enviou, e igualmente eu vivo pelo Pai, também quem de mim se alimenta por mim viverá.

[58] Este é o pão que desceu do céu, em nada semelhante àquele que os vossos pais comeram e, contudo, morreram; quem comer este pão viverá eternamente.

[59] Estas coisas disse Jesus, quando ensinava na sinagoga de Cafarnaum.

Os discípulos escandalizados

[60] Muitos dos seus discípulos, tendo ouvido tais palavras, disseram: Duro é este discurso; quem o pode ouvir?

[61] Mas Jesus, sabendo por si mesmo que eles murmuravam a respeito de suas palavras, interpelou-os: Isto vos escandaliza?

[62] Que será, pois, se virdes o Filho do Homem subir para o lugar onde primeiro estava?

[63] O espírito é o que vivifica; a carne para nada aproveita; as palavras que eu vos tenho dito são espírito e são vida.

[64] Contudo, há descrentes entre vós. Pois Jesus sabia, desde o princípio, quais eram os que não criam e quem o havia de trair.

[65] E prosseguiu: Por causa disto, é que vos tenho dito: ninguém poderá vir a mim, se, pelo Pai, não lhe for concedido.

Muitos discípulos se retiram

[66] À vista disso, muitos dos seus discípulos o abandonaram e já não andavam com ele.

[56] Който се храни с Моята плът и пие Моята кръв, той пребъдва в Мен и Аз в него.

[57] Както живият Отец Ме е пратил и Аз живея чрез Отца, така и онзи, който се храни с Мене, ще живее чрез Мене.

[58] Този е хлябът, който слезе от небето; онзи, който се храни с този хляб, ще живее до века, а не както бащите ви ядоха и после измряха.

[59] Това каза Исус в синагогата, като поучаваше в Капернаум.

[60] И така, мнозина от учениците Му, като чуха това, казаха: Тежко е това учение; кой може да го слуша?

[61] Но Исус, като знаеше в Себе Си, че учениците Му негодуват за това, ги попита: Това ли ви съблазнява?

[62] Тогава какво ще кажете, ако видите Човешкия Син да отива там, където е бил преди?

[63] Духът е, който дава живот; плътта нищо не ползва; думите, които съм ви говорил, са дух и живот.

[64] Но има някои от вас, които не вярват. Защото Исус отначало знаеше кои са невярващите и кой е този, който щеше да Го предаде.

[65] И прибави: Затова ви казах, че никой не може да дойде при Мен, ако не му е дадено от Отца.

[66] Поради това мнозина от учениците Му отстъпиха и не ходеха вече с Него.

Изповедта на Петър

[67] Então, perguntou Jesus aos doze: Porventura, quereis também vós outros retirar-vos?

[67] Тогава Исус каза на дванадесетте: Да не искате и вие да си отидете?

[68] Respondeu-lhe Simão Pedro: SENHOR, para quem iremos? Tu tens as palavras da vida eterna;

[68] Симон Петър Му отговори: Господи, при кого да отидем? Ти имаш думи на вечен живот

[69] e nós temos crido e conhecido que tu és o Santo de Deus.

[69] и ние вярваме и знаем, че Ти си Христос, Син на живия Бог, Святият Божий.

[70] Replicou-lhes Jesus: Não vos escolhi eu em número de doze? Contudo, um de vós é diabo.

[70] Исус им отговори: Нима не Аз избрах вас, дванадесетте? А, ето, един от вас е дявол.

[71] Referia-se ele a Judas, filho de Simão Iscariotes; porque era quem estava para traí-lo, sendo um dos doze.

[71] А Той говореше за Юда Симонов Искариотски; защото той, един от дванадесетте, щеше да Го предаде.

João 7

A incredulidade dos irmãos de Jesus

Йоан 7

[1] Passadas estas coisas, Jesus andava pela Galiléia, porque não desejava percorrer a Judéia, visto que os judeus procuravam matá-lo.

[1] След това Исус ходеше из Галилея; Тойне искаше да ходи из Юдея, понеже юдеите искаха да Го убият.

[2] Ora, a festa dos judeus, chamada de Festa dos Tabernáculos, estava próxima.

[2] А наближаваше юдейският празник èатроразпъване.

[3] Dirigiram-se, pois, a ele os seus irmãos e lhe disseram: Deixa este lugar e vai para a Judéia, para que também os teus discípulos vejam as obras que fazes.

[3] Затова Неговите братя Му казаха: Замини оттук и иди в Юдея, така че и Твоите ученици да видят делата, които вършиш;

[4] Porque ninguém há que procure ser conhecido em público e, contudo, realize os seus feitos em oculto. Se fazes estas coisas, manifesta-te ao mundo.

[4] защото никой, който сам иска да бъде известен, не върши нищо скришно. Щом вършиш тези дела, изяви Себе Си на света.

[5] Pois nem mesmo os seus irmãos criam nele.

[5] Защото дори и братята Му не вярваха в Него.

[6] Disse-lhes, pois, Jesus: O meu tempo ainda não chegou, mas o vosso sempre está presente.

[6] А Исус им каза: Моето време още не е дошло, а вашето време винаги е готово.

[7] Não pode o mundo odiar-vos, mas a mim me odeia, porque eu dou testemunho a seu respeito de que as suas obras são más.

[8] Subi vós outros à festa; eu, por enquanto, não subo, porque o meu tempo ainda não está cumprido.

[9] Disse-lhes Jesus estas coisas e continuou na Galiléia.

Jesus na Festa dos Tabernáculos

[10] Mas, depois que seus irmãos subiram para a festa, então, subiu ele também, não publicamente, mas em oculto.

[11] Ora, os judeus o procuravam na festa e perguntavam: Onde estará ele?

[12] E havia grande murmuração a seu respeito entre as multidões. Uns diziam: Ele é bom. E outros: Não, antes, engana o povo.

[13] Entretanto, ninguém falava dele abertamente, por ter medo dos judeus.

A controvérsia entre Jesus e os judeus

[14] Corria já em meio a festa, e Jesus subiu ao templo e ensinava.

[15] Então, os judeus se maravilhavam e diziam: Como sabe este letras, sem ter estudado?

[16] Respondeu-lhes Jesus: O meu ensino não é meu, e sim daquele que me enviou.

[17] Se alguém quiser fazer a vontade dele, conhecerá a respeito da doutrina, se ela é de Deus ou se eu falo por mim mesmo.

[18] Quem fala por si mesmo está procurando a sua própria glória; mas o que procura a

Исус Христос и Неговите братя

[7] Вас светът не може да мрази, а Мене мрази, защото Аз свидетелствам за него, че делата му са нечестиви.

[8] Идете вие на празника; Аз все още няма да отида на този празник, защото времето Ми още не се е изпълнило.

[9] И като им каза това, остана в Галилея.

Исус Христос на празника ѐатроразпъване в Йерусалим

[10] А когато братята Му бяха отишли на празника, тогава и Той отиде, не явно, а някак си тайно.

[11] А юдеите Го търсиха на празника и разпитваха: Къде е Онзи?

[12] И за Него имаше голямо брожение сред народа; едни казваха: Добър човек е; други казваха: Не е, но заблуждава хората.

[13] Обаче никой не говореше открито за Него поради страха от юдеите.

[14] Но когато празникът вече се преполовяваше, Исус се изкачи в храма и започна да поучава.

[15] Затова юдеите се чудеха и казваха: Как Този знае книга, като не се е учил?

[16] Тогава Исус им отговори: Моето учение не е Мое, а на Онзи, Който Ме е пратил.

[17] Ако някой иска да върши Неговата воля, ще познае дали учението е от Бога, или Аз от Себе Си говоря.

[18] Който говори от себе си, търси своята собствена прослава; а който търси

glória de quem o enviou, esse é verdadeiro, e nele não há injustiça.

19 Não vos deu Moisés a lei? Contudo, ninguém dentre vós a observa. Por que procurais matar-me?

20 Respondeu a multidão: Tens demônio. Quem é que procura matar-te?

21 Replicou-lhes Jesus: Um só feito realizei, e todos vos admirais.

22 Pelo motivo de que Moisés vos deu a circuncisão (se bem que ela não vem dele, mas dos patriarcas), no sábado circuncidais um homem.

23 E, se o homem pode ser circuncidado em dia de sábado, para que a lei de Moisés não seja violada, por que vos indignais contra mim, pelo fato de eu ter curado, num sábado, ao todo, um homem?

24 Não julgueis segundo a aparência, e sim pela reta justiça.

Os guardas mandados para prender Jesus

25 Diziam alguns de Jerusalém: Não é este aquele a quem procuram matar?

26 Eis que ele fala abertamente, e nada lhe dizem. Porventura, reconhecem verdadeiramente as autoridades que este é, de fato, o Cristo?

27 Nós, todavia, sabemos donde este é; quando, porém, vier o Cristo, ninguém saberá donde ele é.

28 Jesus, pois, enquanto ensinava no templo, clamou, dizendo: Vós não somente me conheceis, mas também sabeis donde eu sou; e não vim porque eu, de mim

славата на Онзи, Който Го е пратил, Той е истинен и в Него няма неправда.

19 Не ви ли даде Моисей закона? Но все пак никой от вас не изпълнява закона. Защо искате да Ме убиете?

20 Тълпата отвърна: Бяс имаш. Кой иска да Те убие?

21 Исус им отговори: Едно дело извърших и всички се чудите на Мене поради него.

22 Моисей ви даде обрязването (не че е от Моисей, а от бащите); и в събота обрязвате човека.

23 Ако се обрязва човек в събота, за да не се наруши Моисеевият закон, на Мене ли се гневите за това, че цял човек направих здрав в събота?

24 Не съдете по външността, но съдете справедливо.

25 Тогава някои от йерусалимците казаха: Не е ли Този човекът, Когото искат да убият?

26 Ето, Той явно говори и нищо не Му казват. Да не би първенците всъщност да знаят, че Този е Христос?

27 Обаче Този знаем откъде е; а когато дойде Христос, никой няма да знае откъде е.

28 Затова Исус, като поучаваше в храма, издигна глас и каза: И Мене познавате, и откъде съм знаете; и Аз от само Себе Си не съм дошъл, но истинен е Този,

mesmo, o quisesse, mas aquele que me enviou é verdadeiro, aquele a quem vós não conheceis.

[29] Eu o conheço, porque venho da parte dele e fui por ele enviado.

[30] Então, procuravam prendê-lo; mas ninguém lhe pôs a mão, porque ainda não era chegada a sua hora.

[31] E, contudo, muitos de entre a multidão creram nele e diziam: Quando vier o Cristo, fará, porventura, maiores sinais do que este homem tem feito?

[32] Os fariseus, ouvindo a multidão murmurar estas coisas a respeito dele, juntamente com os principais sacerdotes enviaram guardas para o prenderem.

[33] Disse-lhes Jesus: Ainda por um pouco de tempo estou convosco e depois irei para junto daquele que me enviou.

[34] Haveis de procurar-me e não me achareis; também aonde eu estou, vós não podeis ir.

[35] Disseram, pois, os judeus uns aos outros: Para onde irá este que não o possamos achar? Irá, porventura, para a Dispersão entre os gregos, com o fim de os ensinar?

[36] Que significa, de fato, o que ele diz: Haveis de procurar-me e não me achareis; também aonde eu estou, vós não podeis ir?

Jesus, a fonte da água viva

[37] No último dia, o grande dia da festa, levantou-se Jesus e exclamou: Se alguém tem sede, venha a mim e beba.

Който Ме е пратил, Когото вие не познавате.

[29] Аз Го познавам, защото съм от Него и Той Ме е пратил.

[30] И така, искаха да Го хванат; но никой не сложи ръка на Него, защото часът Му още не беше дошъл.

[31] Обаче мнозина от народа повярваха в Него и казваха: Когато дойде Христос, нима ще извърши повече знамения от тези, които Този е извършил?

[32] Фарисеите чуха, че така мълвял народът за Него; и главните свещеници и фарисеите пратиха служители да Го хванат.

[33] А Исус им каза Още малко време съм с вас и тогава ще отида при Онзи, Който Ме е пратил.

[34] Ще Ме търсите и няма да Ме намерите; и където съм Аз, вие не можете да дойдете.

[35] На това юдеите казаха помежду си: Къде ще отиде Този, че няма да можем да Го намерим? Да не би да отиде при разпръснатите между гърците и да поучава гърците?

[36] Какво значат тези думи, които каза: Ще Ме търсите и няма да Ме намерите; и където съм Аз, вие не можете да дойдете?

Исус Христос – Извор на живата вода

[37] А в последния ден, великия ден на празника, Исус застана, издигна глас и каза: Ако някой е жаден, нека дойде при Мен и да пие.

[38] Quem crer em mim, como diz a Escritura, do seu interior fluirão rios de água viva.

[39] Isto ele disse com respeito ao Espírito que haviam de receber os que nele cressem; pois o Espírito até aquele momento não fora dado, porque Jesus não havia sido ainda glorificado.

[40] Então, os que dentre o povo tinham ouvido estas palavras diziam: Este é verdadeiramente o profeta;

[41] outros diziam: Ele é o Cristo; outros, porém, perguntavam: Porventura, o Cristo virá da Galiléia?

[42] Não diz a Escritura que o Cristo vem da descendência de Davi e da aldeia de Belém, donde era Davi?

[43] Assim, houve uma dissensão entre o povo por causa dele;

[44] alguns dentre eles queriam prendê-lo, mas ninguém lhe pôs as mãos.

Os guardas voltam sem Jesus

[45] Voltaram, pois, os guardas à presença dos principais sacerdotes e fariseus, e estes lhes perguntaram: Por que não o trouxestes?

[46] Responderam eles: Jamais alguém falou como este homem.

[47] Replicaram-lhes, pois, os fariseus: Será que também vós fostes enganados?

[48] Porventura, creu nele alguém dentre as autoridades ou algum dos fariseus?

[49] Quanto a esta plebe que nada sabe da lei, é maldita.

[38] Ако някой вярва в Мене, реки от жива вода ще потекат от утробата му, както казва Писанието.

[39] А това каза за Духа, Когото вярващите в Него щяха да приемат; защото Святият Дух още не бе даден, понеже Исус още не бе се прославил.

Разделението сред народа относно Исус Христос

[40] Затова някои от множеството, които чуха тези думи, казваха: Наистина Този е Пророкът.

[41] Други казваха: Този е Христос. Някои пък се чудеха: Нима от Галилея ще дойде Христос?

[42] Не казва ли Писанието, че Христос ще дойде от Давидовото потомство и от градчето Витлеем, където беше Давид?

[43] И така възникна раздор между народа за Него.

[44] И някои от тях искаха да Го хванат; но никой не сложи ръце на Него.

[45] Тогава служителите дойдоха при главните свещеници и фарисеите; и те им казаха: Защо не Го доведохте?

[46] Служителите отговориха: Никой не е говорил така, както Този Човек.

[47] А фарисеите им отговориха: И вие ли сте заблудени?

[48] Повярвал ли е в Него някой от първенците или от фарисеите?

[49] Но това простолюдие, което не знае закона, е проклето.

[50] Nicodemos, um deles, que antes fora ter com Jesus, perguntou-lhes:

[51] Acaso, a nossa lei julga um homem, sem primeiro ouvi-lo e saber o que ele fez?

[52] Responderam eles: Dar-se-á o caso de que também tu és da Galiléia? Examina e verás que da Galiléia não se levanta profeta.

[53] [E cada um foi para sua casa.

João 8

A mulher adúltera

[1] Jesus, entretanto, foi para o monte das Oliveiras.

[2] De madrugada, voltou novamente para o templo, e todo o povo ia ter com ele; e, assentado, os ensinava.

[3] Os escribas e fariseus trouxeram à sua presença uma mulher surpreendida em adultério e, fazendo-a ficar de pé no meio de todos,

[4] disseram a Jesus: Mestre, esta mulher foi apanhada em flagrante adultério.

[5] E na lei nos mandou Moisés que tais mulheres sejam apedrejadas; tu, pois, que dizes?

[6] Isto diziam eles tentando-o, para terem de que o acusar. Mas Jesus, inclinando-se, escrevia na terra com o dedo.

[7] Como insistissem na pergunta, Jesus se levantou e lhes disse: Aquele que dentre vós estiver sem pecado seja o primeiro que lhe atire pedra.

[50] Никодим, който беше един от тях, същият, който по-рано беше ходил при Исус през нощта, им каза:

[51] Нашият закон осъжда ли човек, преди да го изслуша и да разбере какво върши?

[52] Те му отговориха: Да не си и ти от Галилея? Изследвай писаното и виж, че от Галилея пророк не се издига.

[53] И всеки отиде у дома си.

Йоан 8

Исус Христос прощава на прелюбодейката

[1] А Исус отиде на Елеонския хълм.

[2] И рано сутринта пак дойде в храма; а целият народ идваше при Него и Той седна и ги поучаваше.

[3] И книжниците и фарисеите доведоха при Него една жена, хваната в прелюбодейство, и като я поставиха насред, Му казаха:

[4] Учителю, тази жена бе хваната в самото дело на прелюбодейство.

[5] Моисей ни е заповядал в закона да убиваме такива с камъни. А Ти какво ще кажеш за нея?

[6] И това казаха да Го изпитат, за да имат за какво да Го обвиняват. А Исус се наведе надолу и пишеше с пръст по земята.

[7] Но като продължаваха да Го питат, Той се изправи и им каза: Който от вас е безгрешен, нека пръв хвърли камък по нея.

8 E, tornando a inclinar-se, continuou a escrever no chão.

9 Mas, ouvindo eles esta resposta e acusados pela própria consciência, foram-se retirando um por um, a começar pelos mais velhos até aos últimos, ficando só Jesus e a mulher no meio onde estava.

10 Erguendo-se Jesus e não vendo a ninguém mais além da mulher, perguntou-lhe: Mulher, onde estão aqueles teus acusadores? Ninguém te condenou?

11 Respondeu ela: Ninguém, SENHOR! Então, lhe disse Jesus: Nem eu tampouco te condeno; vai e não peques mais.]

Jesus, a luz do mundo

12 De novo, lhes falava Jesus, dizendo: Eu sou a luz do mundo; quem me segue não andará nas trevas; pelo contrário, terá a luz da vida.

13 Então, lhe objetaram os fariseus: Tu dás testemunho de ti mesmo; logo, o teu testemunho não é verdadeiro.

14 Respondeu Jesus e disse-lhes: Posto que eu testifico de mim mesmo, o meu testemunho é verdadeiro, porque sei donde vim e para onde vou; mas vós não sabeis donde venho, nem para onde vou.

15 Vós julgais segundo a carne, eu a ninguém julgo.

16 Se eu julgo, o meu juízo é verdadeiro, porque não sou eu só, porém eu e aquele que me enviou.

17 Também na vossa lei está escrito que o testemunho de duas pessoas é verdadeiro.

8 И пак се наведе надолу и пишеше с пръст по земята.

9 А те, като чуха това, разотидоха се един по един, като се почна от по-старите, та до последните; а Исус остана сам с жената, която стоеше насред.

10 И когато се изправи, Исус ѝ каза: Жено, къде са онези? Никой ли не те осъди?

11 И тя отговори: Никой, Господи. Исус каза: И Аз не те осъждам; иди си, отсега нататък не съгрешавай вече.

Исус Христос – Светлината на света

12 Тогава Исус отново им говорѝ: Аз съм светлината на света; който Ме следва, няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота.

13 Затова фарисеите Му казаха: Ти сам свидетелстваш за Себе Си; Твоето свидетелство не е истинно.

14 Исус им отговори: Макар Аз сам да свидетелствам за Себе Си, свидетелството Ми е истинно, защото зная откъде идвам и накъде отивам; а вие не знаете откъде идвам и накъде отивам.

15 Вие съдите по плът; Аз не съдя никого.

16 И даже ако съдя, Моят съд е истинен, защото не съм сам, но сме Аз и Отец, Който Ме е пратил.

17 И в закона, да, във вашия закон е писано, че свидетелството на двама човека е истинно.

[18] Eu testifico de mim mesmo, e o Pai, que me enviou, também testifica de mim.

[19] Então, eles lhe perguntaram: Onde está teu Pai? Respondeu Jesus: Não me conheceis a mim nem a meu Pai; se conhecêsseis a mim, também conheceríeis a meu Pai.

[20] Proferiu ele estas palavras no lugar do gazofilácio, quando ensinava no templo; e ninguém o prendeu, porque não era ainda chegada a sua hora.

Jesus defende a sua missão e autoridade

[21] De outra feita, lhes falou, dizendo: Vou retirar-me, e vós me procurareis, mas perecereis no vosso pecado; para onde eu vou vós não podeis ir.

[22] Então, diziam os judeus: Terá ele, acaso, a intenção de suicidar-se? Porque diz: Para onde eu vou vós não podeis ir.

[23] E prosseguiu: Vós sois cá de baixo, eu sou lá de cima; vós sois deste mundo, eu deste mundo não sou.

[24] Por isso, eu vos disse que morrereis nos vossos pecados; porque, se não crerdes que EU SOU, morrereis nos vossos pecados.

[25] Então, lhe perguntaram: Quem és tu? Respondeu-lhes Jesus: Que é que desde o princípio vos tenho dito?

[26] Muitas coisas tenho para dizer a vosso respeito e vos julgar; porém aquele que me enviou é verdadeiro, de modo que as coisas que dele tenho ouvido, essas digo ao mundo.

[18] Аз съм, Който свидетелствам за Себе Си; и Отец, Който Ме е пратил, свидетелства за Мене.

[19] Тогава Му казаха: Къде е Твоят Отец? Исус отговори: Нито Мене познавате, нито Моя Отец; ако познавахте Мене, бихте познавали и Моя Отец.

[20] Тези думи Той изговори в съкровищницата, като поучаваше в храма; и никой не Го хвана, защото часът Му още не беше дошъл.

[21] И Исус пак им каза: Аз си отивам; и ще Ме търсите, но в греха си ще умрете. Където отивам Аз, вие не можете да дойдете.

[22] Затова юдеите се питаха: Да не би да се самоубие, че казва: Където отивам Аз, вие не можете да дойдете?

[23] Исус им каза: Вие сте от тези, които са долу; Аз съм от онези, които са горе. Вие сте от този свят; а Аз не съм от този свят.

[24] Затова ви казах, че ще умрете в греховете си; защото ако не повярвате, че съм Този, за Когото ви казвам, в греховете си ще умрете.

[25] Тогава те Го попитаха: Ти кой си? Исус им каза: Аз съм именно това, което ви говоря отначало.

[26] Много неща имам да говоря и да съдя за вас; но Този, Който Ме е пратил, е истинен; и каквото съм чул от Него, това говоря на света.

[27] Eles, porém, não atinaram que lhes falava do Pai.

[28] Disse-lhes, pois, Jesus: Quando levantardes o Filho do Homem, então, sabereis que EU SOU e que nada faço por mim mesmo; mas falo como o Pai me ensinou.

[29] E aquele que me enviou está comigo, não me deixou só, porque eu faço sempre o que lhe agrada.

[30] Ditas estas coisas, muitos creram nele.

[31] Disse, pois, Jesus aos judeus que haviam crido nele: Se vós permanecerdes na minha palavra, sois verdadeiramente meus discípulos;

[32] e conhecereis a verdade, e a verdade vos libertará.

[33] Responderam-lhe: Somos descendência de Abraão e jamais fomos escravos de alguém; como dizes tu: Sereis livres?

[34] Replicou-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: todo o que comete pecado é escravo do pecado.

[35] O escravo não fica sempre na casa; o filho, sim, para sempre.

[36] Se, pois, o Filho vos libertar, verdadeiramente sereis livres.

[37] Bem sei que sois descendência de Abraão; contudo, procurais matar-me, porque a minha palavra não está em vós.

[38] Eu falo das coisas que vi junto de meu Pai; vós, porém, fazeis o que vistes em vosso pai.

[27] Те не разбраха, че им говореше за Отца.

[28] Тогава Исус каза: Когато издигнете Човешкия Син, тогава ще познаете, че съм Аз и че от Себе Си нищо не върша, но каквото Ме е научил Отец, това говоря.

[29] И Този, Който ме е пратил, е с Мене; не Ме е оставил сам, защото Аз върша винаги онова, което Му е угодно.

[30] Когато говореше това, мнозина повярваха в Него.

За истината

[31] Тогава Исус каза на повярвалите в Него юдеи: Ако пребъдвате в Моето учение, наистина сте Мои ученици.

[32] И ще познаете истината и истината ще ви направи свободни.

[33] Отговориха Му: Ние сме Авраамово потомство и никога не сме били слуги на никого; как казваш Ти: Ще станете свободни.

[34] Исус им отговори: Истина, истина ви казвам: Всеки, който върши грях, слуга е на греха.

[35] А слугата не остава вечно в дома; синът остава вечно.

[36] И така, ако Синът ви освободи, ще бъдете наистина свободни.

[37] Зная, че сте Авраамово потомство; и все пак искате да Ме убиете, защото за Моето учение няма място у вас.

[38] Аз говоря това, което съм видял у МояОтец; също и вие вършите това, което сте чули от вашия баща.

[39] Então, lhe responderam: Nosso pai é Abraão. Disse-lhes Jesus: Se sois filhos de Abraão, praticai as obras de Abraão.

[40] Mas agora procurais matar-me, a mim que vos tenho falado a verdade que ouvi de Deus; assim não procedeu Abraão.

[41] Vós fazeis as obras de vosso pai. Disseram-lhe eles: Nós não somos bastardos; temos um pai, que é Deus.

[42] Replicou-lhes Jesus: Se Deus fosse, de fato, vosso pai, certamente, me havíeis de amar; porque eu vim de Deus e aqui estou; pois não vim de mim mesmo, mas ele me enviou.

[43] Qual a razão por que não compreendeis a minha linguagem? É porque sois incapazes de ouvir a minha palavra.

[44] Vós sois do diabo, que é vosso pai, e quereis satisfazer-lhe os desejos. Ele foi homicida desde o princípio e jamais se firmou na verdade, porque nele não há verdade. Quando ele profere mentira, fala do que lhe é próprio, porque é mentiroso e pai da mentira.

[45] Mas, porque eu digo a verdade, não me credes.

[46] Quem dentre vós me convence de pecado? Se vos digo a verdade, por que razão não me credes?

[47] Quem é de Deus ouve as palavras de Deus; por isso, não me dais ouvidos, porque não sois de Deus.

[39] Те Му отговориха: Наш баща е Авраам. Исус им каза: Ако бяхте Авраамови чеда, Авраамовите дела щяхте да вършите.

[40] А сега искате да убиете Мене, Човека, Който ви казах истината, която чух от Бога. Това Авраам не е правил.

[41] Вие вършите делата на баща си. Те му казаха: Ние не сме родени от блудство; имаме един Отец – Бога.

[42] Исус им каза: Ако Бог беше вашият Отец, то вие щяхте да Ме обичате, защото Аз съм излязъл и дошъл от Бога; понеже Аз не съм дошъл от Себе Си, но Той Ме прати.

[43] Защо не разбирате онова, което говоря? Защото не можете да слушате Моето учение.

[44] Ваш баща е дяволът и вие желаете да вършите похотите на баща си. Той беше открай време човекоубиец и не устоя в истината, защото в него няма истина. Когато говори лъжа, той говори своето, защото е лъжец и баща на лъжата.

[45] А понеже Аз говоря истината, вие не Ми вярвате.

[46] Кой от вас Ме обвинява в грях? Но ако говоря истината, защо не Ми вярвате?

[47] Който е от Бога, той слуша Божиите думи; вие затова не слушате, защото не сте от Бога.

Исус Христос и Авраам

48 Responderam, pois, os judeus e lhe disseram: Porventura, não temos razão em dizer que és samaritano e tens demônio?

49 Replicou Jesus: Eu não tenho demônio; pelo contrário, honro a meu Pai, e vós me desonrais.

50 Eu não procuro a minha própria glória; há quem a busque e julgue.

51 Em verdade, em verdade vos digo: se alguém guardar a minha palavra, não verá a morte, eternamente.

52 Disseram-lhe os judeus: Agora, estamos certos de que tens demônio. Abraão morreu, e também os profetas, e tu dizes: Se alguém guardar a minha palavra, não provará a morte, eternamente.

53 És maior do que Abraão, o nosso pai, que morreu? Também os profetas morreram. Quem, pois, te fazes ser?

54 Respondeu Jesus: Se eu me glorifico a mim mesmo, a minha glória nada é; quem me glorifica é meu Pai, o qual vós dizeis que é vosso Deus.

55 Entretanto, vós não o tendes conhecido; eu, porém, o conheço. Se eu disser que não o conheço, serei como vós: mentiroso; mas eu o conheço e guardo a sua palavra.

56 Abraão, vosso pai, alegrou-se por ver o meu dia, viu-o e regozijou-se.

57 Perguntaram-lhe, pois, os judeus: Ainda não tens cinqüenta anos e viste Abraão?

58 Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade eu vos digo: antes que Abraão existisse, EU SOU.

48 Юдеите Му отвърнаха: Не сме ли прави, като казваме, че си самарянин и имаш бяс?

49 Исус отговори: Нямам бяс; но Аз почитам Своя Отец, а вие Ме позорите.

50 Но Аз не търся слава за Себе Си; има Един, Който търси и съди.

51 Истина, истина ви казвам: Ако някой опази Моето учение, няма да види смърт вовеки.

52 Юдеите Му казаха: Сега знаем, че имаш бяс. Авраам умря, също и пророците, а Ти казваш: Ако някой опази Моето учение, няма да вкуси смърт вовеки.

53 Нима Ти си по-голям от баща ни Авраам, който умря? И пророците умряха. Ти на какъв се правиш?

54 Исус отговори: Ако Аз славя Себе Си, славата Ми е нищо; Моят Отец е, Който Ме слави, за Когото вие казвате, че е ваш Бог;

55 и въпреки това не сте Го познали. Но Аз Го познавам; и ако кажа, че не Го познавам, ще бъда като вас лъжец; но Аз Го познавам и пазя словото Му.

56 Баща ви Авраам ликуваше, че ще види Моя ден; и го видя и се възрадва.

57 Юдеите Му казаха: Петдесет години още нямаш, а и Авраам ли си видял?

58 Исус им каза: Истина, истина ви казвам – преди да се е родил Авраам, Аз съм.

[59] Então, pegaram em pedras para atirarem nele; mas Jesus se ocultou e saiu do templo.

João 9

A cura de um cego de nascença

[1] Caminhando Jesus, viu um homem cego de nascença.

[2] E os seus discípulos perguntaram: Mestre, quem pecou, este ou seus pais, para que nascesse cego?

[3] Respondeu Jesus: Nem ele pecou, nem seus pais; mas foi para que se manifestem nele as obras de Deus.

[4] É necessário que façamos as obras daquele que me enviou, enquanto é dia; a noite vem, quando ninguém pode trabalhar.

[5] Enquanto estou no mundo, sou a luz do mundo.

[6] Dito isso, cuspiu na terra e, tendo feito lodo com a saliva, aplicou-o aos olhos do cego,

[7] dizendo-lhe: Vai, lava-te no tanque de Siloé (que quer dizer Enviado). Ele foi, lavou-se e voltou vendo.

[8] Então, os vizinhos e os que dantes o conheciam de vista, como mendigo, perguntavam: Não é este o que estava assentado pedindo esmolas?

[9] Uns diziam: É ele. Outros: Não, mas se parece com ele. Ele mesmo, porém, dizia: Sou eu.

[10] Perguntaram-lhe, pois: Como te foram abertos os olhos?

[59] Тогава взеха да хвърлят камъни по Него; но Исус се скри и излезе от храма, като мина сред тях; и така си отиде.

Йоан 9

Изцеляването на слепородения

[1] И когато минаваше, видя един слепороден човек.

[2] И учениците Му Го попитаха: Учителю, поради чий грях – негов ли или на родителите му, той се е родил сляп?

[3] Исус отговори: Нито поради негов грях, нито на родителите му, но за да се изявят в него Божиите дела.

[4] Ние трябва да вършим делата на Този, Който Ме е пратил, докато е ден; идва нощ, когато никой не може да работи.

[5] Докато съм в света, Аз съм светлината на света.

[6] Като каза това, плю на земята, направи кал с плюнката и намаза с калта очите му;

[7] и му каза: Иди, умий се в къпалнята Силоам (което значи „пратен“). И така, той отиде, уми се и си дойде у домапрогледнал.

[8] А съседите и онези, които преди го бяха виждали, че беше просяк, питаха: Не е ли този, който седеше и просеше?

[9] Едни казваха: Той е; други казваха: Не е, но прилича на него. Той отвръщаше: Аз съм.

[10] Тогава го попитаха: А как ти се отвориха очите?

11 Respondeu ele: O homem chamado Jesus fez lodo, untou-me os olhos e disse-me: Vai ao tanque de Siloé e lava-te. Então, fui, lavei-me e estou vendo.

11 Той отговори: Човекът, който се нарича Исус, направи кал, намаза очите ми и ми заръча: Иди на Силоам и се умий. И така, отидох и като се умих, прогледнах.

12 Disseram-lhe, pois: Onde está ele? Respondeu: Não sei.

12 Тогава му казаха: Къде е Той? Отговори: Не зная.

Os fariseus interrogam o cego

13 Levaram, pois, aos fariseus o que dantes fora cego.

13 Заведоха при фарисеите човека, който преди беше сляп.

14 E era sábado o dia em que Jesus fez o lodo e lhe abriu os olhos.

14 А беше събота, когато Исус направи кал и му отвори очите.

15 Então, os fariseus, por sua vez, lhe perguntaram como chegara a ver; ao que lhes respondeu: Aplicou lodo aos meus olhos, lavei-me e estou vendo.

15 И така, фарисеите също го питаха как е прогледнал. И той им каза: Сложи кал на очите ми, умих се и гледам.

16 Por isso, alguns dos fariseus diziam: Esse homem não é de Deus, porque não guarda o sábado. Diziam outros: Como pode um homem pecador fazer tamanhos sinais? E houve dissensão entre eles.

16 Затова някои от фарисеите казаха: Този човек не е от Бога, защото не пази съботата. А други казваха: Как може грешен човек да върши такива знамения? И възникна раздор помежду им.

17 De novo, perguntaram ao cego: Que dizes tu a respeito dele, visto que te abriu os olhos? Que é profeta, respondeu ele.

17 Попитаха пак слепеца: Ти какво ще кажеш за Него, след като ти е отворил очите? И той каза: Пророк е.

18 Não acreditaram os judeus que ele fora cego e que agora via, enquanto não lhe chamaram os pais

18 Но юдеите не вярваха, че е бил сляп и прогледнал, докато не повикаха родителите му

19 e os interrogaram: É este o vosso filho, de quem dizeis que nasceu cego? Como, pois, vê agora?

19 и ги попитаха: Този ли е вашият син, за когото казвате, че се е родил сляп? А сега как вижда?

20 Então, os pais responderam: Sabemos que este é nosso filho e que nasceu cego;

20 Родителите отговориха: Знаем, че този е нашият син и че се роди сляп;

21 mas não sabemos como vê agora; ou quem lhe abriu os olhos também não

21 а сега как вижда, не знаем, или кой му е отворил очите, също не знаем.

sabemos. Perguntai a ele, idade tem; falará de si mesmo.

22 Isto disseram seus pais porque estavam com medo dos judeus; pois estes já haviam assentado que, se alguém confessasse ser Jesus o Cristo, fosse expulso da sinagoga.

23 Por isso, é que disseram os pais: Ele idade tem, interrogai-o.

24 Então, chamaram, pela segunda vez, o homem que fora cego e lhe disseram: Dá glória a Deus; nós sabemos que esse homem é pecador.

25 Ele retrucou: Se é pecador, não sei; uma coisa sei: eu era cego e agora vejo.

26 Perguntaram-lhe, pois: Que te fez ele? como te abriu os olhos?

27 Ele lhes respondeu: Já vo-lo disse, e não atendestes; por que quereis ouvir outra vez? Porventura, quereis vós também tornar-vos seus discípulos?

28 Então, o injuriaram e lhe disseram: Discípulo dele és tu; mas nós somos discípulos de Moisés.

29 Sabemos que Deus falou a Moisés; mas este nem sabemos donde é.

30 Respondeu-lhes o homem: Nisto é de estranhar que vós não saibais donde ele é, e, contudo, me abriu os olhos.

31 Sabemos que Deus não atende a pecadores; mas, pelo contrário, se alguém teme a Deus e pratica a sua vontade, a este atende.

Питайте него; той е пълнолетен, нека сам говори за себе си!

22 Това казаха родителите му, защото се бояха от юдеите; понеже юдеите вече се бяха споразумели помежду си да отлъчат от синагогата онзи, който би Го изповядал като Христос.

23 Затова и неговите родители казаха: Той е пълнолетен, питайте него.

24 И така, повикаха отново човека, който преди беше сляп, и му казаха: Въздай слава на Бога; ние знаем, че този човек е грешник.

25 А той отговори: Дали е грешник, не зная; едно зная, че бях сляп, а сега виждам.

26 Затова го попитаха: Какво ти направи? Как ти отвори очите?

27 Той отговори: Казах ви вече и не чухте; защо искате пак да чуете? Да не би и вие да искате да Му станете ученици?

28 Тогава те го наругаха и казаха: Ти си Негов ученик; а ние сме Моисееви ученици.

29 Ние знаем, че на Моисей Сам Бог е говорил, а Този не знаем откъде е.

30 Човекът им отговори: Това е чудното, че вие не знаете откъде е, но въпреки това ми отвори очите.

31 Знаем, че Бог не слуша грешници; но ако някой е благочестив и върши Божията воля, него слуша.

[32] Desde que há mundo, jamais se ouviu que alguém tenha aberto os olhos a um cego de nascença.

[32] А откак свят светува, не се е чуло някой да е отворил очи на слепороден човек.

[33] Se este homem não fosse de Deus, nada poderia ter feito.

[33] Ако Този Човек не беше от Бога, не би могъл нищо да направи.

[34] Mas eles retrucaram: Tu és nascido todo em pecado e nos ensinas a nós? E o expulsaram.

[34] Те му отговориха: Ти цял в грехове си роден и нас ли поучаваш? И го изпъдиха навън.

Jesus revela-se ao cego

[35] Ouvindo Jesus que o tinham expulsado, encontrando-o, lhe perguntou: Crês tu no Filho do Homem?

[35] Исус чу, че го изпъдили навън, и като го намери, му каза: Ти вярваш ли в Божия Син?

[36] Ele respondeu e disse: Quem é, SENHOR, para que eu nele creia?

[36] Той отговори: А Кой е Той, Господи, за да вярвам в Него?

[37] E Jesus lhe disse: Já o tens visto, e é o que fala contigo.

[37] Исус му каза: И си Го видял, и Който говори с тебе, Той е.

[38] Então, afirmou ele: Creio, SENHOR; e o adorou.

[38] А човекът каза: Вярвам, Господи; и Му се поклони.

[39] Prosseguiu Jesus: Eu vim a este mundo para juízo, a fim de que os que não vêem vejam, e os que vêem se tornem cegos.

[39] И Исус каза: За осъждение дойдох на този свят, за да виждат невиждащите, а виждащите да ослепеят.

[40] Alguns dentre os fariseus que estavam perto dele perguntaram-lhe: Acaso, também nós somos cegos?

[40] Някои от фарисеите, които бяха с Него, като чуха това, Му казаха: Да не сме и ние слепи?

[41] Respondeu-lhes Jesus: Se fôsseis cegos, não teríeis pecado algum; mas, porque agora dizeis: Nós vemos, subsiste o vosso pecado.

[41] Исус им каза: Ако бяхте слепи, не бихте имали грях, но понеже сега казвате: Виждаме, грехът ви остава.

João 10

Jesus, o bom pastor

[1] Em verdade, em verdade vos digo: o que não entra pela porta no aprisco das ovelhas, mas sobe por outra parte, esse é ladrão e salteador.

[2] Aquele, porém, que entra pela porta, esse é o pastor das ovelhas.

Йоан 10

Исус Христос – добрият Пастир

[1] Истина, истина ви казвам: Който не влиза през вратата на кошарата на овцете, а прескача от другаде, той е крадец и разбойник.

[2] А който влиза през вратата, е овчар на овцете.

[3] Para este o porteiro abre, as ovelhas ouvem a sua voz, ele chama pelo nome as suas próprias ovelhas e as conduz para fora.

[3] Пазачът му отваря; и овцете слушат гласа му; и вика своите овце по име и ги извежда.

[4] Depois de fazer sair todas as que lhe pertencem, vai adiante delas, e elas o seguem, porque lhe reconhecem a voz;

[4] Когато е извел всички свои, той върви пред тях; и овцете го следват, защото познават гласа му.

[5] mas de modo nenhum seguirão o estranho; antes, fugirão dele, porque não conhecem a voz dos estranhos.

[5] А след чужд човек няма да вървят, но ще побегнат от него, защото не познават гласа на чуждите.

[6] Jesus lhes propôs esta parábola, mas eles não compreenderam o sentido daquilo que lhes falava.

[6] Тази притча им каза Исус; но те не разбраха какво им говореше.

[7] Jesus, pois, lhes afirmou de novo: Em verdade, em verdade vos digo: eu sou a porta das ovelhas.

[7] Тогава Исус пак каза: Истина, истина ви казвам: Аз съм вратата на овцете.

[8] Todos quantos vieram antes de mim são ladrões e salteadores; mas as ovelhas não lhes deram ouvido.

[8] Всички, които са дошли преди Мене, са крадци и разбойници; но овцете не ги послушаха.

[9] Eu sou a porta. Se alguém entrar por mim, será salvo; entrará, e sairá, e achará pastagem.

[9] Аз съм вратата; ако някой влезе през Мене, ще бъде спасен и ще влиза, и ще излиза, и паша ще намира.

[10] O ladrão vem somente para roubar, matar e destruir; eu vim para que tenham vida e a tenham em abundância.

[10] Крадецът влиза само да открадне, да заколи и да погуби. Аз дойдох, за да имат живот и да го имат изобилно.

[11] Eu sou o bom pastor. O bom pastor dá a vida pelas ovelhas.

[11] Аз съм добрият Пастир; добрият пастир дава живота си за овцете.

[12] O mercenário, que não é pastor, a quem não pertencem as ovelhas, vê vir o lobo, abandona as ovelhas e foge; então, o lobo as arrebata e dispersa.

[12] Който е наемник, а не овчар и не е стопанин на овцете, като вижда, че иде вълкът, оставя овцете и бяга; а вълкът ги разграбва и разпръсва.

[13] O mercenário foge, porque é mercenário e não tem cuidado com as ovelhas.

[13] Той бяга, защото е наемник и не го е грижа за овцете.

[14] Eu sou o bom pastor; conheço as minhas ovelhas, e elas me conhecem a mim,

[14] Аз съм добрият Пастир. Аз познавам Своите овце и Моите Ме познават,

[15] assim como o Pai me conhece a mim, e eu conheço o Pai; e dou a minha vida pelas ovelhas.

[15] както Отец познава Мен и Аз познавам Отца. Аз давам живота Си за овцете.

[16] Ainda tenho outras ovelhas, não deste aprisco; a mim me convém conduzi-las; elas ouvirão a minha voz; então, haverá um rebanho e um pastor.

[16] И други овце имам, които не са от тази кошара, и тях трябва да доведа; и ще чуят гласа Ми; и ще станат едно стадо седин пастир.

[17] Por isso, o Pai me ama, porque eu dou a minha vida para a reassumir.

[17] Затова Отец Ме обича, защото Аз давам живота Си, за да го взема отново.

[18] Ninguém a tira de mim; pelo contrário, eu espontaneamente a dou. Tenho autoridade para a entregar e também para reavê-la. Este mandato recebi de meu Pai.

[18] Никой не Ми го отнема, но Аз от Себе Си го давам. Имам право да го дам и имам право пак да го взема. Тази заповед получих от Своя Отец.

Nova dissensão entre os judeus

[19] Por causa dessas palavras, rompeu nova dissensão entre os judeus.

[19] Поради тези думи пак възникна раздор между юдеите.

[20] Muitos deles diziam: Ele tem demônio e enlouqueceu; por que o ouvis?

[20] Мнозина от тях казваха: Бяс има и е луд; защо Го слушате?

[21] Outros diziam: Este modo de falar não é de endemoninhado; pode, porventura, um demônio abrir os olhos aos cegos?

[21] Други казваха: Тези думи не са на човек, обладан от бяс. Може ли зъл дух да отваря очи на слепи?

A Festa da Dedicação. Jesus é interrogado

Исус – Божий Син

[22] Celebrava-se em Jerusalém a Festa da Dedicação. Era inverno.

[22] И настъпи в Йерусалим празникът на освещението на храма. Беше зима;

[23] Jesus passeava no templo, no Pórtico de Salomão.

[23] и Исус ходеше в Соломоновия притвор на храма.

[24] Rodearam-no, pois, os judeus e o interpelaram: Até quando nos deixarás a mente em suspenso? Se tu és o Cristo, dize-o francamente.

[24] Тогава юдеите Го наобиколиха и Му казаха: Докога ще ни държиш в неведение? Ако Ти си Христос, кажи ни ясно.

[25] Respondeu-lhes Jesus: Já vo-lo disse, e não credes. As obras que eu faço em nome de meu Pai testificam a meu respeito.

[25] Исус им отговори: Казах ви и не вярвате. Делата, които върша в името на Своя Отец, те свидетелстват за Мене.

[26] Mas vós não credes, porque não sois das minhas ovelhas.

[26] Но вие не вярвате, защото не сте от Моите овце.

[27] As minhas ovelhas ouvem a minha voz; eu as conheço, e elas me seguem.
[28] Eu lhes dou a vida eterna; jamais perecerão, e ninguém as arrebatará da minha mão.
[29] Aquilo que meu Pai me deu é maior do que tudo; e da mão do Pai ninguém pode arrebatar.
[30] Eu e o Pai somos um.
[31] Novamente, pegaram os judeus em pedras para lhe atirar.
[32] Disse-lhes Jesus: Tenho-vos mostrado muitas obras boas da parte do Pai; por qual delas me apedrejais?
[33] Responderam-lhe os judeus: Não é por obra boa que te apedrejamos, e sim por causa da blasfêmia, pois, sendo tu homem, te fazes Deus a ti mesmo.
[34] Replicou-lhes Jesus: Não está escrito na vossa lei: Eu disse: sois deuses?
[35] Se ele chamou deuses àqueles a quem foi dirigida a palavra de Deus, e a Escritura não pode falhar,
[36] então, daquele a quem o Pai santificou e enviou ao mundo, dizeis: Tu blasfemas; porque declarei: sou Filho de Deus?
[37] Se não faço as obras de meu Pai, não me acrediteis;
[38] mas, se faço, e não me credes, crede nas obras; para que possais saber e compreender que o Pai está em mim, e eu estou no Pai.
[39] Nesse ponto, procuravam, outra vez, prendê-lo; mas ele se livrou das suas mãos.

[27] Моите овце слушат гласа Ми и Аз ги познавам, и те Ме следват.
[28] И Аз им давам вечен живот; и те никога няма да загинат и никой няма да ги грабне от ръката Ми.
[29] Отец Ми, Който Ми ги даде, е по-голям от всички; и никой не може да ги грабне от ръката на Отца.
[30] Аз и Отец сме едно.
[31] Юдеите пак взеха камъни, за да Го убият.
[32] Исус им отговори: Много добри дела ви показах от Отца; за кое от тези дела искате да Ме убиете с камъни?
[33] Юдеите Му отговориха: Не за добро дело искаме да Те убием с камъни, а за богохулство, и защото Ти, Който си човек, правиш Себе Си Бог.
[34] Исус им отговори: Не е ли писано във вашия закон: „Аз казах, богове сте вие“?
[35] Ако са наречени богове онези, към които дойде Божието слово, а Писанието не може да се наруши,
[36] то на Този ли, Когото Бог освети и прати на света, казвате: Богохулстваш; защото казах: Аз съм Божий Син?
[37] Ако не върша делата на Своя Отец, не Ми вярвайте;
[38] но ако ги върша, дори да не вярвате на Мене, вярвайте на делата, за да познаете и разберете, че Отец е в Мен и Аз в Отца.
[39] Пак искаха да Го хванат, но Той се изплъзна от ръцете им.

[40] Novamente, se retirou para além do Jordão, para o lugar onde João batizava no princípio; e ali permaneceu.

[41] E iam muitos ter com ele e diziam: Realmente, João não fez nenhum sinal, porém tudo quanto disse a respeito deste era verdade.

[42] E muitos ali creram nele.

João 11

A ressurreição de Lázaro

[1] Estava enfermo Lázaro, de Betânia, da aldeia de Maria e de sua irmã Marta.

[2] Esta Maria, cujo irmão Lázaro estava enfermo, era a mesma que ungiu com bálsamo o SENHOR e lhe enxugou os pés com os seus cabelos.

[3] Mandaram, pois, as irmãs de Lázaro dizer a Jesus: SENHOR, está enfermo aquele a quem amas.

[4] Ao receber a notícia, disse Jesus: Esta enfermidade não é para morte, e sim para a glória de Deus, a fim de que o Filho de Deus seja por ela glorificado.

[5] Ora, amava Jesus a Marta, e a sua irmã, e a Lázaro.

[6] Quando, pois, soube que Lázaro estava doente, ainda se demorou dois dias no lugar onde estava.

[7] Depois, disse aos seus discípulos: Vamos outra vez para a Judéia.

[8] Disseram-lhe os discípulos: Mestre, ainda agora os judeus procuravam apedrejar-te, e voltas para lá?

[40] И отиде отвъд Йордан, на мястото, където Йоан по-рано кръщаваше, и остана там.

[41] И мнозина дойдоха при него; и казаха: Йоан не извърши никое знамение; но всичко, което каза Йоан за Този, беше истина.

[42] И там мнозина повярваха в Него.

Йоан 11

Възкресението на Лазар

[1] Един човек на име Лазар, от Витания, от селото на Мария и на сестра ѝ Марта, беше болен.

[2] А Мария, чийто брат Лазар беше болен, беше онази, която помаза Господа с миро и избърса нозете Му с косата си.

[3] И така, сестрите пратиха до Исус да Му кажат: Господи, ето този, когото обичаш, е болен.

[4] А Исус, като чу това, каза: Тази болест не е за умиране, но е за Божията слава, за да се прослави Божият Син чрез нея.

[5] А Исус обичаше Марта и сестра ѝ, и Лазар.

[6] След като чу, че бил болен, остана два дни на мястото, където се намираше.

[7] А след това каза на учениците: Да отидем пак в Юдея.

[8] Учениците Му казаха: Учителю, току-що юдеите искаха да Те убият с камъни и пак ли там отиваш?

[9] Respondeu Jesus: Não são doze as horas do dia? Se alguém andar de dia, não tropeça, porque vê a luz deste mundo;

[10] mas, se andar de noite, tropeça, porque nele não há luz.

[11] Isto dizia e depois lhes acrescentou: Nosso amigo Lázaro adormeceu, mas vou para despertá-lo.

[12] Disseram-lhe, pois, os discípulos: SENHOR, se dorme, estará salvo.

[13] Jesus, porém, falara com respeito à morte de Lázaro; mas eles supunham que tivesse falado do repouso do sono.

[14] Então, Jesus lhes disse claramente: Lázaro morreu;

[15] e por vossa causa me alegro de que lá não estivesse, para que possais crer; mas vamos ter com ele.

[16] Então, Tomé, chamado Dídimo, disse aos condiscípulos: Vamos também nós para morrermos com ele.

[17] Chegando Jesus, encontrou Lázaro já sepultado, havia quatro dias.

[18] Ora, Betânia estava cerca de quinze estádios perto de Jerusalém.

[19] Muitos dentre os judeus tinham vindo ter com Marta e Maria, para as consolar a respeito de seu irmão.

[20] Marta, quando soube que vinha Jesus, saiu ao seu encontro; Maria, porém, ficou sentada em casa.

[9] Исус отговори: Нали има дванадесет часа в деня? Ако някой ходи през деня, не се препъва, защото вижда светлината на този свят.

[10] Но ако някой ходи през нощта, препъва се, защото светлината не е в него.

[11] Това изговори и след това им каза: Нашият приятел Лазар заспа, но Аз отивам да го събудя.

[12] Тогава учениците Му казаха: Господи, ако е заспал, ще оздравее.

[13] Но Исус бе говорил за смъртта му, а те мислеха, че говори за потъване в сън.

[14] Тогава Исус им каза ясно: Лазар умря.

[15] Но се радвам за вас, че не бях там, за да повярвате; но нека да отидем при него.

[16] Тогава Тома, наречен Близнак, каза на другите ученици: Да отидем и ние, за да умрем с Него.

[17] И така, като дойде, Исус научи, че Лазар беше вече от четири дни в гроба.

[18] А Витания беше близо до Йерусалим, на около петнадесет стадия;

[19] и много от юдеите бяха при Марта и Мария, за да ги утешават за смъртта набрат им.

[20] А Марта, като чу, че идва Исус, отиде да Го посрещне; а Мария остана в къщи.

[21] Disse, pois, Marta a Jesus: SENHOR, se estiveras aqui, não teria morrido meu irmão.

[22] Mas também sei que, mesmo agora, tudo quanto pedires a Deus, Deus to concederá.

[23] Declarou-lhe Jesus: Teu irmão há de ressurgir.

[24] Eu sei, replicou Marta, que ele há de ressurgir na ressurreição, no último dia.

[25] Disse-lhe Jesus: Eu sou a ressurreição e a vida. Quem crê em mim, ainda que morra, viverá;

[26] e todo o que vive e crê em mim não morrerá, eternamente. Crês isto?

[27] Sim, SENHOR, respondeu ela, eu tenho crido que tu és o Cristo, o Filho de Deus que devia vir ao mundo.

[28] Tendo dito isto, retirou-se e chamou Maria, sua irmã, e lhe disse em particular: O Mestre chegou e te chama.

[29] Ela, ouvindo isto, levantou-se depressa e foi ter com ele,

[30] pois Jesus ainda não tinha entrado na aldeia, mas permanecia onde Marta se avistara com ele.

[31] Os judeus que estavam com Maria em casa e a consolavam, vendo-a levantar-se depressa e sair, seguiram-na, supondo que ela ia ao túmulo para chorar.

[32] Quando Maria chegou ao lugar onde estava Jesus, ao vê-lo, lançou-se-lhe aos pés, dizendo: SENHOR, se estiveras aqui, meu irmão não teria morrido.

[21] Тогава Марта каза на Исус: Господи, ако Ти беше тук, брат ми нямаше да умре.

[22] Но и сега зная, че каквото и да поискаш от Бога, Бог ще Ти даде.

[23] Исус ѝ каза: Брат ти ще възкръсне.

[24] Марта Му каза: Зная, че ще възкръсне при възкресението в последния ден.

[25] Исус ѝ каза: Аз съм възкресението и животът. Който вярва в Мене, макар и да умре, ще живее.

[26] Никой, който е жив и вярва в Мене, няма да умре вовеки. Вярваш ли в това?

[27] Тя Му отговори: Да, Господи, вярвам, че Ти си Христос, Божият Син, Който идва в света.

[28] И като каза това, отиде и скришом повика сестра си Мария, като ѝ каза: Учителят е дошъл и те вика.

[29] И тя, щом чу това, стана бързо и отиде при Него.

[30] Исус още не беше дошъл в селото, а стоеше на мястото, където Го посрещна Марта.

[31] А юдеите, които бяха с Мария в къщи и я утешаваха, като видяха, че тя стана бързо и излезе, отидоха след нея, като мислеха, че отива на гроба да плаче там.

[32] И така, Мария, като стигна там, където беше Исус, и Го видя, падна пред нозете Му и Му каза: Господи, ако Ти беше тук, брат ми нямаше да умре.

[33] Jesus, vendo-a chorar, e bem assim os judeus que a acompanhavam, agitou-se no espírito e comoveu-se.

[34] E perguntou: Onde o sepultastes? Eles lhe responderam: SENHOR, vem e vê!

[35] Jesus chorou.

[36] Então, disseram os judeus: Vede quanto o amava.

[37] Mas alguns objetaram: Não podia ele, que abriu os olhos ao cego, fazer que este não morresse?

[38] Jesus, agitando-se novamente em si mesmo, encaminhou-se para o túmulo; era este uma gruta a cuja entrada tinham posto uma pedra.

[39] Então, ordenou Jesus: Tirai a pedra. Disse-lhe Marta, irmã do morto: SENHOR, já cheira mal, porque já é de quatro dias.

[40] Respondeu-lhe Jesus: Não te disse eu que, se creres, verás a glória de Deus?

[41] Tiraram, então, a pedra. E Jesus, levantando os olhos para o céu, disse: Pai, graças te dou porque me ouviste.

[42] Aliás, eu sabia que sempre me ouves, mas assim falei por causa da multidão presente, para que creiam que tu me enviaste.

[43] E, tendo dito isto, clamou em alta voz: Lázaro, vem para fora!

[44] Saiu aquele que estivera morto, tendo os pés e as mãos ligados com ataduras e o rosto envolto num lenço. Então, lhes ordenou Jesus: Desatai-o e deixai-o ir.

[33] Исус, като я видя, че плаче и че юдеите, които я придружаваха, също плачат, се потресе в духа Си и се смути.

[34] И попита: Къде го положихте? Казаха Му: Господи, ела и виж.

[35] Исус се просълзи.

[36] Затова юдеите си казаха: Виж колко го е обичал!

[37] А някои от тях казаха: Не можеше ли Този, Който отвори очите на слепеца, да направи така, че и Лазар да не умре?

[38] А Исус, все още натъжен в Себе Си, дойде на гроба. Това беше пещера и на нея беше привален камък.

[39] Исус каза: Отвалете камъка. Марта, сестрата на умрелия, Му каза: Господи, смърди вече, защото от четири дни е в гроба.

[40] Исус ѝ каза: Не ти ли казах, че ако повярваш, ще видиш Божията слава?

[41] Тогава отместиха камъка. А Исус повдигна очи нагоре и каза: Отче, благодаря Ти, че Ме послуша.

[42] Аз знаех, че Ти винаги Ме слушаш; но това казах заради хората, които стоят наоколо, за да повярват, че Ти си Ме пратил.

[43] Като изрече това, извика със силен глас: Лазаре, излез навън!

[44] Умрелият излезе, с ръце и крака повити в саван и лицето му забрадено с кърпа. Исус им каза: Разповийте го и го оставете да си отиде.

Заговорът за убийството на Исус Христос

45 Muitos, pois, dentre os judeus que tinham vindo visitar Maria, vendo o que fizera Jesus, creram nele.

46 Outros, porém, foram ter com os fariseus e lhes contaram dos feitos que Jesus realizara.

O plano para tirar a vida de Jesus

47 Então, os principais sacerdotes e os fariseus convocaram o Sinédrio; e disseram: Que estamos fazendo, uma vez que este homem opera muitos sinais?

48 Se o deixarmos assim, todos crerão nele; depois, virão os romanos e tomarão não só o nosso lugar, mas a própria nação.

49 Caifás, porém, um dentre eles, sumo sacerdote naquele ano, advertiu-os, dizendo: Vós nada sabeis,

50 nem considerais que vos convém que morra um só homem pelo povo e que não venha a perecer toda a nação.

51 Ora, ele não disse isto de si mesmo; mas, sendo sumo sacerdote naquele ano, profetizou que Jesus estava para morrer pela nação

52 e não somente pela nação, mas também para reunir em um só corpo os filhos de Deus, que andam dispersos.

53 Desde aquele dia, resolveram matá-lo.

54 De sorte que Jesus já não andava publicamente entre os judeus, mas retirou-se para uma região vizinha ao deserto, para uma cidade chamada Efraim; e ali permaneceu com os discípulos.

45 Тогава много от юдеите, които бяха дошли при Мария и видяха това, което направи Исус, повярваха в Него.

46 А някои от тях отидоха при фарисеите и им казаха какво бе извършил Исус.

47 Затова главните свещеници и фарисеите свикаха съвет и си казваха: Какво правим ние? Този Човек върши много знамения.

48 Ако Го оставим така, всички ще повярват в Него; и римляните, като дойдат, ще ограбят и храма ни, и народа ни.

49 А един от тях на име Каяфа, който беше първосвещеник през тази година, им каза: Вие нищо не знаете,

50 нито вземате предвид, че за нас е по-добре един човек да умре за народа, отколкото да загине целият народ.

51 Това не каза от себе си, но като беше първосвещеник през онази година, предсказа, че Исус ще умре за народа,

52 и не само за народа, но и за да събере в едно разпръснатите Божии чеда.

53 И така, от онзи ден те се съвещаваха да Го убият.

54 Затова Исус вече не ходеше явно между юдеите, а оттам отиде в страната близо до пустинята, в един град, наречен Ефраим, и остана там с учениците.

[55] Estava próxima a Páscoa dos judeus; e muitos daquela região subiram para Jerusalém antes da Páscoa, para se purificarem.

[56] Lá, procuravam Jesus e, estando eles no templo, diziam uns aos outros: Que vos parece? Não virá ele à festa?

[57] Ora, os principais sacerdotes e os fariseus tinham dado ordem para, se alguém soubesse onde ele estava, denunciá-lo, a fim de o prenderem.

João 12

Jesus ungido por Maria em Betânia

Mateus 26.6-13; Marcos 14.3-9

[1] Seis dias antes da Páscoa, foi Jesus para Betânia, onde estava Lázaro, a quem ele ressuscitara dentre os mortos.

[2] Deram-lhe, pois, ali, uma ceia; Marta servia, sendo Lázaro um dos que estavam com ele à mesa.

[3] Então, Maria, tomando uma libra de bálsamo de nardo puro, mui precioso, ungiu os pés de Jesus e os enxugou com os seus cabelos; e encheu-se toda a casa com o perfume do bálsamo.

[4] Mas Judas Iscariotes, um dos seus discípulos, o que estava para traí-lo, disse:

[5] Por que não se vendeu este perfume por trezentos denários e não se deu aos pobres?

[6] Isto disse ele, não porque tivesse cuidado dos pobres; mas porque era ladrão e, tendo a bolsa, tirava o que nela se lançava.

[55] А наближаваше юдейската Пасха; и мнозина от провинцията отидоха в Йерусалим преди Пасхата, за да се очистят.

[56] И така, те търсеха Исус и като стояха в храма, разискваха помежду си: Как мислите? Няма ли да дойде на праздника?

[57] А главните свещеници и фарисеите бяха издали заповед, че ако някой узнае къде е Той, да ги извести, за да Го заловят.

Йоан 12

Помазването на Исус Христос във Витания

[1] А шест дни преди Пасха Исус дойде във Витания, където беше Лазар, когото Той възкреси от мъртвите.

[2] Там му приготвиха вечеря и Марта прислужваше; а Лазар беше един от тези, които седяха с Него на трапезата.

[3] Тогава Мария, като взе една литра миро от чист и скъпоценен нард, помаза нозете на Исус и с косата си ги избърса, и къщата се изпълни с аромат от мирото.

[4] Но един от учениците Му, Юда Искариотски, който щеше да Го предаде, каза:

[5] Защо не се продаде това миро за триста динария, за да се раздадат на сиромасите?

[6] А това каза, не защото го беше грижа за сиромасите, а защото беше крадец и като държеше касата, вземаше от това, което пускаха в нея.

7 Jesus, entretanto, disse: Deixa-a! Que ela guarde isto para o dia em que me embalsamarem;

8 porque os pobres, sempre os tendes convosco, mas a mim nem sempre me tendes.

O plano para tirar a vida de Lázaro

9 Soube numerosa multidão dos judeus que Jesus estava ali, e lá foram não só por causa dele, mas também para verem Lázaro, a quem ele ressuscitara dentre os mortos.

10 Mas os principais sacerdotes resolveram matar também Lázaro;

11 porque muitos dos judeus, por causa dele, voltavam crendo em Jesus.

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

Mateus 21.1-11; Marcos 11.1-11; Lucas 19.28-40

12 No dia seguinte, a numerosa multidão que viera à festa, tendo ouvido que Jesus estava de caminho para Jerusalém,

13 tomou ramos de palmeiras e saiu ao seu encontro, clamando: Hosana! Bendito o que vem em nome do SENHOR e que é Rei de Israel!

14 E Jesus, tendo conseguido um jumentinho, montou-o, segundo está escrito:

15 Não temas, filha de Sião, eis que o teu Rei aí vem, montado em um filho de jumenta.

16 Seus discípulos a princípio não compreenderam isto; quando, porém, Jesus foi glorificado, então, eles se lembraram de que estas coisas estavam escritas a respeito dele e também de que isso lhe fizeram.

7 Тогава Исус каза: Оставете я; понеже го е запазила за деня на погребението Ми.

8 Сиромасите винаги се намират между вас, но Аз не съм всякога между вас.

9 А голямо множество от юдеите узнаха, че е там; и дойдоха, не само заради Исус, но за да видят и Лазар, когото Тойвъзкреси от мъртвите.

10 А главните свещеници се наговориха да убият и Лазар,

11 защото поради него много юдеи се отдръпнаха от тях и вярваха в Исус.

Тържественото влизане в Йерусалим

12 На следващия ден едно голямо множество, което беше дошло на празника, като чуха, че Исус пристига в Йерусалим,

13 взеха палмови клони и излязоха да Го посрещнат, като викаха: Осанна! Благословен, Който идва в Господнето име, Израилевият Цар!

14 А Исус, като намери едно осле, възседна го, според както е писано:

15 „Не бой се, дъще Сионова. Ето, твоят Цар иде, възседнал осле.“

16 Учениците Му отначало не разбраха това. А когато Исус се прослави, тогава си спомниха, че това беше писано за Него и че това направиха за Него.

[17] Dava, pois, testemunho disto a multidão que estivera com ele, quando chamara a Lázaro do túmulo e o levantara dentre os mortos.

[18] Por causa disso, também, a multidão lhe saiu ao encontro, pois ouviu que ele fizera este sinal.

[19] De sorte que os fariseus disseram entre si: Vede que nada aproveitais! Eis aí vai o mundo após ele.

Alguns gregos desejam ver Jesus

[20] Ora, entre os que subiram para adorar durante a festa, havia alguns gregos;

[21] estes, pois, se dirigiram a Filipe, que era de Betsaida da Galiléia, e lhe rogaram: SENHOR, queremos ver Jesus.

[22] Filipe foi dizê-lo a André, e André e Filipe o comunicaram a Jesus.

[23] Respondeu-lhes Jesus: É chegada a hora de ser glorificado o Filho do Homem.

[24] Em verdade, em verdade vos digo: se o grão de trigo, caindo na terra, não morrer, fica ele só; mas, se morrer, produz muito fruto.

[25] Quem ama a sua vida perde-a; mas aquele que odeia a sua vida neste mundo preservá-la-á para a vida eterna.

[26] Se alguém me serve, siga-me, e, onde eu estou, ali estará também o meu servo. E, se alguém me servir, o Pai o honrará.

[17] А множеството, което беше с Него, когато повика Лазар от гроба и го възкреси от мъртвите, свидетелстваше за това чудо.

[18] По същата причина Го посрещна и народът, защото чуха, че извършил това знамение.

[19] Затова фарисеите си говореха помежду си: Вижте, че нищо не постигаме! Ето, светът отиде след Него.

Елините искат да видят Исус Христос

[20] А между онези, които дойдоха на поклонение на празника, имаше и някои гърци.

[21] Те отидоха при Филип, който беше от Витсаида Галилейска, и го помолиха с думите: Господине, искаме да видим Исус.

[22] Филип отиде и каза на Андрей, а Андрей и Филип отидоха и казаха на Исус.

[23] А Исус им отговори: Дойде часът да се прослави Човешкият Син.

[24] Истина, истина ви казвам: Ако житното зърно не падне в земята и не умре, то си остава самò; но ако умре, дава много плод.

[25] Който обича живота си, ще го изгуби; а който мрази живота си на този свят, ще го запази за вечен живот.

[26] Ако някой служи на Мене, нека Ме последва; и където съм Аз, там ще бъде и служителят Ми; който служи на Мене, него ще почете Моят Отец.

Исус Христос говори за Своята смърт

[27] Agora, está angustiada a minha alma, e que direi eu? Pai, salva-me desta hora? Mas precisamente com este propósito vim para esta hora.

[28] Pai, glorifica o teu nome. Então, veio uma voz do céu: Eu já o glorifiquei e ainda o glorificarei.

[29] A multidão, pois, que ali estava, tendo ouvido a voz, dizia ter havido um trovão. Outros diziam: Foi um anjo que lhe falou.

[30] Então, explicou Jesus: Não foi por mim que veio esta voz, e sim por vossa causa.

[31] Chegou o momento de ser julgado este mundo, e agora o seu príncipe será expulso.

[32] E eu, quando for levantado da terra, atrairei todos a mim mesmo.

[33] Isto dizia, significando de que gênero de morte estava para morrer.

[34] Replicou-lhe, pois, a multidão: Nós temos ouvido da lei que o Cristo permanece para sempre, e como dizes tu ser necessário que o Filho do Homem seja levantado? Quem é esse Filho do Homem?

[35] Respondeu-lhes Jesus: Ainda por um pouco a luz está convosco. Andai enquanto tendes a luz, para que as trevas não vos apanhem; e quem anda nas trevas não sabe para onde vai.

[36] Enquanto tendes a luz, crede na luz, para que vos torneis filhos da luz. Jesus disse estas coisas e, retirando-se, ocultou-se deles.

A explicação da incredulidade dos judeus

[27] Сега душата Ми е развълнувана; и какво да кажа? Отче, избави Ме от този час. Но за това дойдох на този час.

[28] Отче, прослави името Си! Тогава дойде глас от небето: Прославих Го и отново ще Го прославя.

[29] Тогава множеството, което стоеше там, като чу гласа, каза: Гръм е. А други казаха: Ангел Му говори.

[30] Исус отговори: Този глас не дойде заради Мен, а заради вас.

[31] Сега е съд на този свят. Сега князът на този свят ще бъде изхвърлен вън.

[32] И когато Аз бъда издигнат от земята, ще привлека всички при Себе Си.

[33] А като каза това, Той посочи от каква смърт щеше да умре.

[34] Тогава множеството Му отговори: Ние сме чули от закона, че Христос пребъдва до века. Защо тогава Ти казваш, че Човешкият Син трябва да бъде издигнат? Кой е Този Човешки Син?

[35] Тогава Исус им каза: Още малко Светлината е между вас. Ходете, докато имате Светлината, за да не ви настигне тъмнината. Който ходи в тъмнината, не знае къде отива.

[36] Докато имате Светлината, вярвайте в Светлината, за да станете синове на Светлината. Това изговори Исус, отиде си и се скри от тях.

[37] E, embora tivesse feito tantos sinais na sua presença, não creram nele,

[38] para se cumprir a palavra do profeta Isaías, que diz: SENHOR, quem creu em nossa pregação? E a quem foi revelado o braço do SENHOR?

[39] Por isso, não podiam crer, porque Isaías disse ainda:

[40] Cegou-lhes os olhos e endureceu-lhes o coração, para que não vejam com os olhos, nem entendam com o coração, e se convertam, e sejam por mim curados.

[41] Isto disse Isaías porque viu a glória dele e falou a seu respeito.

[42] Contudo, muitos dentre as próprias autoridades creram nele, mas, por causa dos fariseus, não o confessavam, para não serem expulsos da sinagoga;

[43] porque amaram mais a glória dos homens do que a glória de Deus.

O resumo do ensino de Jesus

[44] E Jesus clamou, dizendo: Quem crê em mim crê, não em mim, mas naquele que me enviou.

[45] E quem me vê a mim vê aquele que me enviou.

[46] Eu vim como luz para o mundo, a fim de que todo aquele que crê em mim não permaneça nas trevas.

[47] Se alguém ouvir as minhas palavras e não as guardar, eu não o julgo; porque eu não vim para julgar o mundo, e sim para salvá-lo.

[37] Но независимо че беше извършил толкова знамения пред тях, те пак не вярваха в Него;

[38] за да се изпълни изреченото от пророк Исая, който каза: „Господи, кой е повярвал в известеното от нас? И мищцата Господня на кого се е открила?“

[39] Те затова не можеха да вярват, защото Исая също е казал:

[40] „Ослепил е очите им и закоравил сърцата им, да не би с очи да видят и със сърца да разберат, за да се обърнат и да ги изцеля.“

[41] Това каза Исая, защото видя славата Му и говорѝ за Него.

[42] Но пак мнозина от първенците повярваха в Него; но заради фарисеите не Го изповядаха, за да не бъдат отлъчени от синагогата;

[43] защото обикнаха повече похвалата от човеците, отколкото похвалата от Бога.

[44] А Исус издигна глас и каза: Който вярва в Мене, не в Мене вярва, но в Онзи, Който Ме е пратил.

[45] И който гледа Мене, гледа Онзи, Който Ме е пратил.

[46] Аз дойдох като Светлина в света, за да не остане в тъмнина никой, който вярва в Мен,

[47] и ако някой чуе думите Ми и не ги пази, Аз не го съдя; защото не дойдох да съдя света, но да спася света.

[48] Quem me rejeita e não recebe as minhas palavras tem quem o julgue; a própria palavra que tenho proferido, essa o julgará no último dia.
[49] Porque eu não tenho falado por mim mesmo, mas o Pai, que me enviou, esse me tem prescrito o que dizer e o que anunciar.

[50] E sei que o seu mandamento é a vida eterna. As coisas, pois, que eu falo, como o Pai mo tem dito, assim falo.

João 13

Jesus lava os pés aos discípulos

[1] Ora, antes da Festa da Páscoa, sabendo Jesus que era chegada a sua hora de passar deste mundo para o Pai, tendo amado os seus que estavam no mundo, amou-os até ao fim.

[2] Durante a ceia, tendo já o diabo posto no coração de Judas Iscariotes, filho de Simão, que traísse a Jesus,

[3] sabendo este que o Pai tudo confiara às suas mãos, e que ele viera de Deus, e voltava para Deus,
[4] levantou-se da ceia, tirou a vestimenta de cima e, tomando uma toalha, cingiu-se com ela.

[5] Depois, deitou água na bacia e passou a lavar os pés aos discípulos e a enxugar-lhos com a toalha com que estava cingido.

[6] Aproximou-se, pois, de Simão Pedro, e este lhe disse: SENHOR, tu me lavas os pés a mim?

[48] Който Ме отхвърля и не приема думите Ми, има кой да го съди. Словото, което говорих, то ще го съди в последния ден.
[49] Защото Аз не говорих от Себе Си; но Отец, Който Ме изпрати, Той Ми даде заповед какво да кажа и какво да говоря.
[50] И зная, че онова, което Той заповядва, е вечен живот. И така, това, което говоря, говоря го така, както Ми е казал Отец.

Йоан 13

Тайната вечеря

[1] А преди празника Пасха Исус, като знаеше, че е настанал часът Му да премине от този свят към Отца, като беше възлюбил Своите, които бяха на света, докрай ги възлюби.
[2] И когато беше готова вечерята, като дяволът вече беше внушил в сърцето на Юда Симонов Искариотски да Го предаде,
[3] Исус, като знаеше, че Отец е предал всичко в ръцете Му и че от Бога е излязъл и при Бога отива,

[4] стана от вечерята, свали горните Си дрехи, взе престилка и я препаса.

[5] После наля вода в умивалника и започна да мие краката на учениците и да ги изтрива с престилката, с която беше препасан.
[6] И когато стигна до Симон Петър, той каза: Господи, Ти ли ще ми умиеш краката?

[7] Respondeu-lhe Jesus: O que eu faço não o sabes agora; compreendê-lo-ás depois.

[7] Исус му отговори: Това, което Аз правя, ти сега не осъзнаваш, но после ще разбереш.

[8] Disse-lhe Pedro: Nunca me lavarás os pés. Respondeu-lhe Jesus: Se eu não te lavar, não tens parte comigo.

[8] Петър Му каза: Ти няма да умиеш краката ми вовеки. Исус му отговори: Ако не те умия, нямаш дял с Мене.

[9] Então, Pedro lhe pediu: SENHOR, não somente os pés, mas também as mãos e a cabeça.

[9] Симон Петър каза: Господи, не само краката ми, но и ръцете ми и главата ми.

[10] Declarou-lhe Jesus: Quem já se banhou não necessita de lavar senão os pés; quanto ao mais, está todo limpo. Ora, vós estais limpos, mas não todos.

[10] Исус му каза: Който се е окъпал, няма нужда да умие друго освен краката си, а целият е чист; и вие сте чисти, но не всички.

[11] Pois ele sabia quem era o traidor. Foi por isso que disse: Nem todos estais limpos.

[11] Защото Той знаеше кой щеше да Го предаде; затова и каза: Не всички сте чисти.

Uma lição de humildade

[12] Depois de lhes ter lavado os pés, tomou as vestes e, voltando à mesa, perguntou-lhes: Compreendeis o que vos fiz?

[12] А като уми краката им и си взе горните дрехи, седна пак и им каза: Знаете ли какво направих?

[13] Vós me chamais o Mestre e o SENHOR e dizeis bem; porque eu o sou.

[13] Вие Ме наричате Учител и Господ; и право казвате, защото съм такъв.

[14] Ora, se eu, sendo o SENHOR e o Mestre, vos lavei os pés, também vós deveis lavar os pés uns dos outros.

[14] И така, ако Аз, Господ и Учител, ви умих краката, то и вие сте длъжни един на друг да си миете краката.

[15] Porque eu vos dei o exemplo, para que, como eu vos fiz, façais vós também.

[15] Защото ви дадох пример да правите и вие, както Аз направих на вас.

[16] Em verdade, em verdade vos digo que o servo não é maior do que seu senhor, nem o enviado, maior do que aquele que o enviou.

[16] Истина, истина ви казвам, слугата не е по-горен от господаря си, нито пратеникът е по-горен от онзи, който го е изпратил.

[17] Ora, se sabeis estas coisas, bem-aventurados sois se as praticardes.

[17] Като знаете това, блажени сте, ако го изпълнявате.

[18] Não falo a respeito de todos vós, pois eu conheço aqueles que escolhi; é, antes, para

[18] Не говоря за всички вас; Аз зная кои съм избрал; но това стана, за да се

que se cumpra a Escritura: Aquele que come do meu pão levantou contra mim seu calcanhar.

19 Desde já vos digo, antes que aconteça, para que, quando acontecer, creiais que EU SOU.

20 Em verdade, em verdade vos digo: quem recebe aquele que eu enviar, a mim me recebe; e quem me recebe recebe aquele que me enviou.

O traidor indicado

21 Ditas estas coisas, angustiou-se Jesus em espírito e afirmou: Em verdade, em verdade vos digo que um dentre vós me trairá.

22 Então, os discípulos olharam uns para os outros, sem saber a quem ele se referia.

23 Ora, ali estava conchegado a Jesus um dos seus discípulos, aquele a quem ele amava;

24 a esse fez Simão Pedro sinal, dizendo-lhe: Pergunta a quem ele se refere.

25 Então, aquele discípulo, reclinando-se sobre o peito de Jesus, perguntou-lhe: SENHOR, quem é?

26 Respondeu Jesus: É aquele a quem eu der o pedaço de pão molhado. Tomou, pois, um pedaço de pão e, tendo-o molhado, deu-o a Judas, filho de Simão Iscariotes.

27 E, após o bocado, imediatamente, entrou nele Satanás. Então, disse Jesus: O que pretendes fazer, faze-o depressa.

28 Nenhum, porém, dos que estavam à mesa percebeu a que fim lhe dissera isto.

изпълни писаното: „Който яде хляба Ми, той вдигна своята пета против Мен.“

19 Отсега ви казвам това нещо, преди да е станало, та когато стане, да повярвате, че Аз съм Този, за Когото ви говорих.

20 Истина, истина ви казвам: Който приеме онзи, когото Аз пращам, Мене приема; и който приема Мене, приема Този, Който Ме е пратил.

Исус предсказва, че ще бъде предаден

21 Като каза това, Исус се развълнува в духа Си и засвидетелства: Истина, истина ви казвам, един от вас ще Ме предаде.

22 Учениците се спогледаха помежду си, като недоумяваха за кого говори.

23 А на трапезата един от учениците, когото Исус обичаше, се беше облегнал на скута на Исус.

24 Затова Симон Петър му кимна и му каза: Кажи ни за кого говори.

25 А той, както се беше облегнал на скута на Исус, се обърна и Му каза: Господи, кой е той?

26 Исус отговори: Той е онзи, за когото ще натопя залъка и ще му го дам. И така, като натопи залъка, взе и го подаде на Юда Симонов Искариотски.

27 И тогава, след залъка, Сатана влезе в него. Тогава Исус му каза: Каквото вършиш, върши го по-скоро.

28 А никой от седящите на трапезата не разбра защо му каза това;

29 Pois, como Judas era quem trazia a bolsa, pensaram alguns que Jesus lhe dissera: Compra o que precisamos para a festa ou lhe ordenara que desse alguma coisa aos pobres.

30 Ele, tendo recebido o bocado, saiu logo. E era noite.

O novo mandamento

31 Quando ele saiu, disse Jesus: Agora, foi glorificado o Filho do Homem, e Deus foi glorificado nele;

32 se Deus foi glorificado nele, também Deus o glorificará nele mesmo; e glorificá-lo-á imediatamente.

33 Filhinhos, ainda por um pouco estou convosco; buscar-me-eis, e o que eu disse aos judeus também agora vos digo a vós outros: para onde eu vou, vós não podeis ir.

34 Novo mandamento vos dou: que vos ameis uns aos outros; assim como eu vos amei, que também vos ameis uns aos outros.

35 Nisto conhecerão todos que sois meus discípulos: se tiverdes amor uns aos outros.

Pedro é avisado

Mateus 26.31-35; Marcos 14.27-31; Lucas 22.31-34

36 Perguntou-lhe Simão Pedro: SENHOR, para onde vais? Respondeu Jesus: Para onde vou, não me podes seguir agora; mais tarde, porém, me seguirás.

37 Replicou Pedro: SENHOR, por que não posso seguir-te agora? Por ti darei a própria vida.

38 Respondeu Jesus: Darás a vida por mim? Em verdade, em verdade te digo que jamais

29 защото някои мислеха, понеже Юда държеше касата, че Исус му казва: Купи каквото ни трябва за празника, или: Дай нещо на сиромасите.

30 И така, като прие залъка, Юда веднага излезе; а беше нощ.

Новата заповед за любовта

31 А когато излезе, Исус каза: Сега се прослави Човешкият Син и Бог се прослави в Него;

32 и Бог ще Го прослави в Себе Си, и скоро ще Го прослави.

33 Дечица, още малко съм с вас. Ще Ме търсите и както казах на юдеите, така и на вас казвам сега – където отивам Аз, вие не можете да дойдете.

34 Нова заповед ви давам, да се обичате един друг; както Аз ви възлюбих, така и вие да се обичате един друг.

35 По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако имате любов помежду си.

Исус предсказва отричането на Петър

36 Симон Петър Му каза: Господи, къде отиваш? Исус отговори: Където Азотивам, ти сега не можеш да дойдеш, но по-късно ще дойдеш.

37 Петър Му каза: Господи, защо да не мога да Те последвам сега? Живота си ще дам за Теб.

38 Исус отговори: Живота си ли ще дадеш за Мен? Истина, истина ти

cantará o galo antes que me negues três vezes.

казвам: Петелът няма да е пропял, преди да си се отрекъл три пъти от Мене.

João 14

Jesus conforta os discípulos

1 Não se turbe o vosso coração; credes em Deus, crede também em mim.

2 Na casa de meu Pai há muitas moradas. Se assim não fora, eu vo-lo teria dito. Pois vou preparar-vos lugar.

3 E, quando eu for e vos preparar lugar, voltarei e vos receberei para mim mesmo, para que, onde eu estou, estejais vós também.

4 E vós sabeis o caminho para onde eu vou.

5 Disse-lhe Tomé: SENHOR, não sabemos para onde vais; como saber o caminho?

6 Respondeu-lhe Jesus: Eu sou o caminho, e a verdade, e a vida; ninguém vem ao Pai senão por mim.

7 Se vós me tivésseis conhecido, conheceríeis também a meu Pai. Desde agora o conheceis e o tendes visto.

8 Replicou-lhe Filipe: SENHOR, mostra-nos o Pai, e isso nos basta.

9 Disse-lhe Jesus: Filipe, há tanto tempo estou convosco, e não me tens conhecido? Quem me vê a mim vê o Pai; como dizes tu: Mostra-nos o Pai?

10 Não crês que eu estou no Pai e que o Pai está em mim? As palavras que eu vos digo não as digo por mim mesmo; mas o Pai, que permanece em mim, faz as suas obras.

Йоан 14

Исус Христос – пътят и истината, и животът

1 Да не се смущава сърцето ви; вие вярвате в Бога, вярвайте и в Мене.

2 В дома на Моя Отец има много обиталища; ако не беше така, Аз щях да ви кажа, защото отивам да ви приготвя място.

3 И като отида и ви приготвя място, пак ще дойда и ще ви взема при Себе Си, така че където съм Аз, да бъдете и вие.

4 И вие знаете къде отивам и пътя знаете.

5 Тома Му каза: Господи, не знаем къде отиваш; а как можем да знаем пътя?

6 Исус му каза: Аз съм пътят и истината, и животът; никой не идва при Отца освен чрез Мен.

7 Ако познавахте Мене, бихте познали и Моя Отец. Отсега нататък Го познавате и сте Го видели.

8 Филип Му каза: Господи, покажи ни Отца и това ни е достатъчно.

9 Исус му каза: Толкова време съм с вас и не си ли Ме познал, Филипе? Който е видял Мене, видял е Отца. Как таказказваш: Покажи ми Отца?

10 Не вярваш ли, че Аз съм в Отца и чеОтец е в Мене? Думите, които Аз ви казвам, не ги говоря от Себе Си; но Отец, който пребъдва в Мене, върши Своите дела.

[11] Crede-me que estou no Pai, e o Pai, em mim; crede ao menos por causa das mesmas obras.

[11] Вярвайте Ми, че Аз съм в Отца и чеОтец е в Мен; или пък Ми вярвайте поради самите дела.

[12] Em verdade, em verdade vos digo que aquele que crê em mim fará também as obras que eu faço e outras maiores fará, porque eu vou para junto do Pai.

[12] Истина, истина ви казвам, който вярва в Мене, делата, които върша Аз, и той ще ги върши, и по-големи от тях ще върши; защото Аз отивам при Отца.

[13] E tudo quanto pedirdes em meu nome, isso farei, a fim de que o Pai seja glorificado no Filho.

[13] И каквото и да поискате в Мое име, ще го направя, за да се прослави Отец в Сина.

[14] Se me pedirdes alguma coisa em meu nome, eu o farei.

[14] Ако поискате нещо в Мое име, ще го направя.

Обещание за изпращане на Святия Дух

[15] Se me amais, guardareis os meus mandamentos.

[15] Ако Ме обичате, ще пазите Моите заповеди.

Jesus promete outro Consolador

[16] E eu rogarei ao Pai, e ele vos dará outro Consolador, a fim de que esteja para sempre convosco,

[16] И Аз ще поискам от Отца и Той ще ви даде друг Утешител, за да бъде с вас вовеки –

[17] o Espírito da verdade, que o mundo não pode receber, porque não o vê, nem o conhece; vós o conheceis, porque ele habita convosco e estará em vós.

[17] Духа на истината, Когото светът не може да приеме, защото не Го вижда, нито Го познава. Вие Го познавате, защото Той пребъдва с вас и във вас ще бъде.

[18] Não vos deixarei órfãos, voltarei para vós outros.

[18] Няма да ви оставя сираци; ще дойда при вас.

[19] Ainda por um pouco, e o mundo não me verá mais; vós, porém, me vereis; porque eu vivo, vós também vivereis.

[19] Още малко и светът вече няма да Ме вижда, а вие Ме виждате. Понеже Аз живея, и вие ще живеете.

[20] Naquele dia, vós conhecereis que eu estou em meu Pai, e vós, em mim, e eu, em vós.

[20] В онзи ден ще познаете, че Аз съм в Своя Отец, и вие в Мен, и Аз във вас.

[21] Aquele que tem os meus mandamentos e os guarda, esse é o que me ama; e aquele que me ama será amado por meu Pai, e eu também o amarei e me manifestarei a ele.

[21] Който има Моите заповеди и ги пази, той Ме обича; а който Ме обича, ще бъде възлюбен от Моя Отец и Аз ще го възлюбя, и ще му се явя лично.

[22] Disse-lhe Judas, não o Iscariotes: Donde procede, SENHOR, que estás para manifestar-te a nós e não ao mundo?

[22] Юда (не Искариотски) Му каза: Господи, защо ще се явиш на нас, а не на света?

[23] Respondeu Jesus: Se alguém me ama, guardará a minha palavra; e meu Pai o amará, e viremos para ele e faremos nele morada.

[23] Исус му отговори: Ако Ме обича някой, ще пази учението Ми; и Отец Ми ще го възлюби и Ние ще дойдем при него, и ще направим обиталище у него.

[24] Quem não me ama não guarda as minhas palavras; e a palavra que estais ouvindo não é minha, mas do Pai, que me enviou.

[24] Който не Ме обича, не пази думите Ми. Учението, което слушате, не е Мое, а на Отца, Който Ме е изпратил.

[25] Isto vos tenho dito, estando ainda convosco;

[25] Тези неща ви казах, докато още съм с вас.

[26] mas o Consolador, o Espírito Santo, a quem o Pai enviará em meu nome, esse vos ensinará todas as coisas e vos fará lembrar de tudo o que vos tenho dito.

[26] А Утешителят, Святият Дух, Когото Отец ще изпрати в Мое име, Той ще ви научи на всичко и ще ви напомни всичко, което съм ви казал.

[27] Deixo-vos a paz, a minha paz vos dou; não vo-la dou como a dá o mundo. Não se turbe o vosso coração, nem se atemorize.

[27] Мир ви оставям. Моя мир ви давам. Аз не ви давам, както светът дава. Да не се смущава сърцето ви, нито да се бои.

[28] Ouvistes que eu vos disse: vou e volto para junto de vós. Se me amásseis, alegrar-vos-íeis de que eu vá para o Pai, pois o Pai é maior do que eu.

[28] Чухте, че ви казах: Отивам си и отновоще дойда при вас. Ако Ме обичахте, бихте се зарадвали за това, че отивам при Отца; защото Отец е по-голям от Мен.

[29] Disse-vos agora, antes que aconteça, para que, quando acontecer, vós creiais.

[29] И сега ви казах това, преди да е станало, така че когато стане, да повярвате.

[30] Já não falarei muito convosco, porque aí vem o príncipe do mundo; e ele nada tem em mim;

[30] Аз няма още много да говоря с вас, защото иде князът на този свят. Той няма нищо свое в Мене.

[31] contudo, assim procedo para que o mundo saiba que eu amo o Pai e que faço como o Pai me ordenou. Levantai-vos, vamo-nos daqui.

[31] Но това става, за да познае светът, че Аз обичам Отца и че както Ми е заповядал Отец, така правя. Станете, да си отидем оттук.

João 15

A videira e os ramos

Йоан 15

Исус Христос – истинската лоза

[1] Eu sou a videira verdadeira, e meu Pai é o agricultor.

[2] Todo ramo que, estando em mim, não der fruto, ele o corta; e todo o que dá fruto limpa, para que produza mais fruto ainda.

[3] Vós já estais limpos pela palavra que vos tenho falado;

[4] permanecei em mim, e eu permanecerei em vós. Como não pode o ramo produzir fruto de si mesmo, se não permanecer na videira, assim, nem vós o podeis dar, se não permanecerdes em mim.

[5] Eu sou a videira, vós, os ramos. Quem permanece em mim, e eu, nele, esse dá muito fruto; porque sem mim nada podeis fazer.

[6] Se alguém não permanecer em mim, será lançado fora, à semelhança do ramo, e secará; e o apanham, lançam no fogo e o queimam.

[7] Se permanecerdes em mim, e as minhas palavras permanecerem em vós, pedireis o que quiserdes, e vos será feito.

[8] Nisto é glorificado meu Pai, em que deis muito fruto; e assim vos tornareis meus discípulos.

[9] Como o Pai me amou, também eu vos amei; permanecei no meu amor.

[10] Se guardardes os meus mandamentos, permanecereis no meu amor; assim como também eu tenho guardado os mandamentos de meu Pai e no seu amor permaneço.

[1] Аз съм истинската лоза и Моят Отец е земеделецът.

[2] Всяка пръчка в Мене, която не дава плод, Той я отрязва и всяка, която дава плод, подрязва я, за да дава повече плод.

[3] Вие сте вече чисти чрез учението, което ви говорих.

[4] Пребъдвайте в Мен и Аз във вас. Както пръчката не може да даде плод от само себе си, ако не остане на лозата, така и вие не можете, ако не пребъдете в Мен.

[5] Аз съм лозата, вие сте пръчките; който пребъдва в Мен и Аз в него, той дава много плод; защото, отделени от Мене, не можете да направите нищо.

[6] Ако някой не пребъде в Мене, той бива изхвърлен навън като пръчка и изсъхва; и ги събират и ги хвърлят в огъня, и те изгарят.

[7] Ако пребъдете в Мен и думите Ми пребъдат във вас, искайте каквото и да желаете и ще ви се сбъдне.

[8] В това се прославя Моят Отец, да принасяте много плод; и така ще бъдете Мои ученици.

Съвършената любов

[9] Както Отец възлюби Мене, така и Аз възлюбих вас; пребъдвайте в Моята любов.

[10] Ако пазите Моите заповеди, ще пребъдвате в любовта Ми, както и Аз опазих заповедите на Моя Отец и пребъдвам в Неговата любов.

[11] Tenho-vos dito estas coisas para que o meu gozo esteja em vós, e o vosso gozo seja completo.

[11] Това ви говорих, за да бъде Моята радост във вас и вашата радост да стане пълна.

[12] O meu mandamento é este: que vos ameis uns aos outros, assim como eu vos amei.

[12] Това е Моята заповед: Да се обичате един друг, както Аз ви възлюбих.

[13] Ninguém tem maior amor do que este: de dar alguém a própria vida em favor dos seus amigos.

[13] Никой няма по-голяма любов от това, да даде живота си за приятелите си.

[14] Vós sois meus amigos, se fazeis o que eu vos mando.

[14] Вие сте Ми приятели, ако вършите онова, което ви заповядвам.

[15] Já não vos chamo servos, porque o servo não sabe o que faz o seu senhor; mas tenho-vos chamado amigos, porque tudo quanto ouvi de meu Pai vos tenho dado a conhecer.

[15] Не ви наричам вече слуги, защото слугата не знае какво върши господарят му; а вас наричам приятели, защото ви изявявам всичко, което съм чул от Своя Отец.

[16] Não fostes vós que me escolhestes a mim; pelo contrário, eu vos escolhi a vós outros e vos designei para que vades e deis fruto, e o vosso fruto permaneça; a fim de que tudo quanto pedirdes ao Pai em meu nome, ele vo-lo conceda.

[16] Не вие избрахте Мене, но Аз избрах вас и ви определих да излезете в света и да принасяте плод, и плодът ви да бъде траен; и каквото и да поискате от Отца в Мое име, да ви даде.

[17] Isto vos mando: que vos ameis uns aos outros.

[17] Това ви заповядвам, да се обичате един друг.

Омразата на света към Христовите последователи

[18] Se o mundo vos odeia, sabei que, primeiro do que a vós outros, me odiou a mim.

[18] Ако светът ви мрази, знайте, че Мене преди вас е намразил.

[19] Se vós fôsseis do mundo, o mundo amaria o que era seu; como, todavia, não sois do mundo, pelo contrário, dele vos escolhi, por isso, o mundo vos odeia.

[19] Ако бяхте от света, светът щеше да обича своето; а понеже не сте от света, но Аз ви избрах от света, затова светът ви мрази.

[20] Lembrai-vos da palavra que eu vos disse: não é o servo maior do que seu senhor. Se me perseguiram a mim, também

[20] Помнете думите, които ви казах: Слугата не е по-горен от господаря си. Ако Мене гониха, и вас ще гонят; ако са

perseguirão a vós outros; se guardaram a minha palavra, também guardarão a vossa.

[21] Tudo isto, porém, vos farão por causa do meu nome, porquanto não conhecem aquele que me enviou.

[22] Se eu não viera, nem lhes houvera falado, pecado não teriam; mas, agora, não têm desculpa do seu pecado.

[23] Quem me odeia odeia também a meu Pai.

[24] Se eu não tivesse feito entre eles tais obras, quais nenhum outro fez, pecado não teriam; mas, agora, não somente têm eles visto, mas também odiado, tanto a mim como a meu Pai.

[25] Isto, porém, é para que se cumpra a palavra escrita na sua lei: Odiaram-me sem motivo.

[26] Quando, porém, vier o Consolador, que eu vos enviarei da parte do Pai, o Espírito da verdade, que dele procede, esse dará testemunho de mim;

[27] e vós também testemunhareis, porque estais comigo desde o princípio.

João 16

A missão do Consolador

[1] Tenho-vos dito estas coisas para que não vos escandalizeis.

[2] Eles vos expulsarão das sinagogas; mas vem a hora em que todo o que vos matar julgará com isso tributar culto a Deus.

[3] Isto farão porque não conhecem o Pai, nem a mim.

[4] Ora, estas coisas vos tenho dito para que, quando a hora chegar, vos recordeis de que

опазили Моето учение, и вашето ще пазят.

[21] Но всичко това ще ви направят заради Моето име, защото не познават Онзи, Който Ме е пратил.

[22] Ако не бях дошъл и не бях им говорил, грях не биха имали; сега, обаче, нямат извинение за греха си.

[23] Който мрази Мене, мрази и Моя Отец.

[24] Ако не бях извършил между тях делата, които никой друг не е извършил, грях не биха имали; но сега видяха и намразиха и Мен, и Моя Отец.

[25] Но това стана, за да се изпълни писаното в закона им слово: „Намразиха Ме без причина.“

[26] А когато дойде Утешителят, когото Аз ще ви изпратя от Отца, Духът на истината, Който изхожда от Отца, Той ще свидетелства за Мене.

[27] Но и вие свидетелствате, защото сте били с Мен отначало.

Йоан 16

Делото на Святия Дух

[1] Това ви казах, за да не се съблазните.

[2] Ще ви отлъчат от синагогите; даже настава час, когато всеки, който ви убие, ще мисли, че принася служба на Бога.

[3] И това ще направят, защото не са познали нито Отца, нито Мене.

[4] Но Аз ви казах тези неща, та когато дойде часът им, да помните, че съм ви

eu vo-las disse. Não vo-las disse desde o princípio, porque eu estava convosco.

5 Mas, agora, vou para junto daquele que me enviou, e nenhum de vós me pergunta: Para onde vais?

6 Pelo contrário, porque vos tenho dito estas coisas, a tristeza encheu o vosso coração.

7 Mas eu vos digo a verdade: convém-vos que eu vá, porque, se eu não for, o Consolador não virá para vós outros; se, porém, eu for, eu vo-lo enviarei.

8 Quando ele vier, convencerá o mundo do pecado, da justiça e do juízo:

9 do pecado, porque não crêem em mim;

10 da justiça, porque vou para o Pai, e não me vereis mais;

11 do juízo, porque o príncipe deste mundo já está julgado.

12 Tenho ainda muito que vos dizer, mas vós não o podeis suportar agora;

13 quando vier, porém, o Espírito da verdade, ele vos guiará a toda a verdade; porque não falará por si mesmo, mas dirá tudo o que tiver ouvido e vos anunciará as coisas que hão de vir.

14 Ele me glorificará, porque há de receber do que é meu e vo-lo há de anunciar.

15 Tudo quanto o Pai tem é meu; por isso é que vos disse que há de receber do que é meu e vo-lo há de anunciar.

16 Um pouco, e não mais me vereis; outra vez um pouco, e ver-me-eis.

ги казал. Отначало не ви ги казах, защото бях с вас;

5 а сега отивам при Онзи, Който Ме е пратил; и никой от вас не Ме пита: Къде отиваш?

6 Но понеже ви казах това, скръб изпълни сърцата ви.

7 Обаче Аз ви казвам истината – за вас е по-добре Аз да отида, защото ако не отида, Утешителят няма да дойде при вас; но ако отида, ще ви Го изпратя.

8 И когато дойде, Той ще обвини света за грях, за правда и за съд;

9 за грях, защото не вярват в Мене;

10 за правда, защото отивам при Отца и няма вече да Ме виждате;

11 а за съд, защото князът на този свят е осъден.

12 Имам още много неща да ви кажа, но не можете да ги понесете сега.

13 А когато дойде Онзи, Духът на истината, ще ви упътва към всяка истина; защото няма да говори от Себе Си, но каквото чуе, това ще говори, и ще ви извести за идващите неща.

14 Той Мене ще прослави, защото от Моето ще взема и ще ви известява.

15 Всичко, което има Отец, е Мое; затова казах, че от Моето като взема, ще ви известява.

Скръбта ще се обърне в радост

16 Още малко време и няма да Ме виждате; и пак малко време – и ще Ме видите.

[17] Então, alguns dos seus discípulos disseram uns aos outros: Que vem a ser isto que nos diz: Um pouco, e não mais me vereis, e outra vez um pouco, e ver-me-eis; e: Vou para o Pai?

[18] Diziam, pois: Que vem a ser esse – um pouco? Não compreendemos o que quer dizer.

[19] Percebendo Jesus que desejavam interrogá-lo, perguntou-lhes: Indagais entre vós a respeito disto que vos disse: Um pouco, e não me vereis, e outra vez um pouco, e ver-me-eis?

[20] Em verdade, em verdade eu vos digo que chorareis e vos lamentareis, e o mundo se alegrará; vós ficareis tristes, mas a vossa tristeza se converterá em alegria.

[21] A mulher, quando está para dar à luz, tem tristeza, porque a sua hora é chegada; mas, depois de nascido o menino, já não se lembra da aflição, pelo prazer que tem de ter nascido ao mundo um homem.

[22] Assim também agora vós tendes tristeza; mas outra vez vos verei; o vosso coração se alegrará, e a vossa alegria ninguém poderá tirar.

[23] Naquele dia, nada me perguntareis. Em verdade, em verdade vos digo: se pedirdes alguma coisa ao Pai, ele vo-la concederá em meu nome.

[24] Até agora nada tendes pedido em meu nome; pedi e recebereis, para que a vossa alegria seja completa.

Palavras de despedida

[17] Тогава някои от учениците Му си казаха един на друг: Какво е това, което ни казва: Още малко време и няма да Ме виждате; и пак малко време – и ще Ме видите; и това е, защото отивам при Отца.

[18] И казаха: Какво е това, което казва: Още малко време? Не знаем какво иска да каже.

[19] Исус, като разбра, че желаят да Го питат, им каза: Затова ли се питате помежду си, че казах: Още малко време и няма да Ме виждате; и пак малко време– и ще Ме видите?

[20] Истина, истина ви казвам, че вие ще заплачете и ще заридаете, а светът ще се радва; вие ще скърбите, но скръбта ви ще се обърне на радост.

[21] Жена, когато ражда, е в скръб, защото е дошъл часът ѝ; а когато роди детето, не помни вече мъките си поради радостта, че се е родил човек на света.

[22] Така и вие сега имате скръб; но Аз пак ще ви видя и сърцето ви ще се зарадва, и радостта ви никой няма да отнеме.

[23] И в онзи ден няма да Ме питате за нищо. Истина, истина ви казвам: Ако поискате нещо от Отца в Мое име, Той ще ви го даде.

[24] Досега нищо не сте искали в Мое име; искайте и ще получите, за да бъде радостта ви пълна.

Исус Христос победи света

[25] Estas coisas vos tenho dito por meio de figuras; vem a hora em que não vos falarei por meio de comparações, mas vos falarei claramente a respeito do Pai.

[26] Naquele dia, pedireis em meu nome; e não vos digo que rogarei ao Pai por vós.

[27] Porque o próprio Pai vos ama, visto que me tendes amado e tendes crido que eu vim da parte de Deus.

[28] Vim do Pai e entrei no mundo; todavia, deixo o mundo e vou para o Pai.

[29] Disseram os seus discípulos: Agora é que falas claramente e não empregas nenhuma figura.

[30] Agora, vemos que sabes todas as coisas e não precisas de que alguém te pergunte; por isso, cremos que, de fato, vieste de Deus.

[31] Respondeu-lhes Jesus: Credes agora?

[32] Eis que vem a hora e já é chegada, em que sereis dispersos, cada um para sua casa, e me deixareis só; contudo, não estou só, porque o Pai está comigo.

[33] Estas coisas vos tenho dito para que tenhais paz em mim. No mundo, passais por aflições; mas tende bom ânimo; eu venci o mundo.

João 17

A oração sacerdotal de Jesus

[1] Tendo Jesus falado estas coisas, levantou os olhos ao céu e disse: Pai, é chegada a hora; glorifica a teu Filho, para que o Filho te glorifique a ti,

[25] Това съм ви говорил с притчи. Настава час, когато няма вече да ви говоря с притчи, а ясно ще ви известя за Отца.

[26] В онзи ден ще попросите в Мое име; и не ви казвам, че Аз ще поискам от Отца за вас;

[27] защото сам Отец ви обича, понеже вие възлюбихте Мен и повярвахте, че Аз излязох от Отца.

[28] Излязох от Отца и дойдох на света; и пак напускам света и отивам при Отца.

[29] Учениците Му казаха: Ето, сега говориш ясно и никаква притча не казваш.

[30] Сега сме уверени, че Ти всичко знаеш и няма нужда да Те пита някой, за да му отговаряш. По това вярваме, че си излязъл от Бога.

[31] Исус им отговори: Сега ли вярвате?

[32] Ето, настава час, даже е дошъл, да се разпръснете всеки при своите си и да Ме оставите сам; обаче не съм сам, защото Отец е с Мене.

[33] Това ви казах, за да имате в Мене мир. В света имате скръб; но дерзайте: Аз победих света.

Йоан 17

Първосвещеническата молитва на Исус Христос

[1] Като изрече това, Исус вдигна очите Си към небето и каза: Отче, настана часът; прославѝ Сина Си, за да Те прослави и Синът Ти,

2 assim como lhe conferiste autoridade sobre toda a carne, a fim de que ele conceda a vida eterna a todos os que lhe deste.

3 E a vida eterna é esta: que te conheçam a ti, o único Deus verdadeiro, e a Jesus Cristo, a quem enviaste.

4 Eu te glorifiquei na terra, consumando a obra que me confiaste para fazer;

5 e, agora, glorifica-me, ó Pai, contigo mesmo, com a glória que eu tive junto de ti, antes que houvesse mundo.

6 Manifestei o teu nome aos homens que me deste do mundo. Eram teus, tu mos confiaste, e eles têm guardado a tua palavra.

7 Agora, eles reconhecem que todas as coisas que me tens dado provêm de ti;

8 porque eu lhes tenho transmitido as palavras que me deste, e eles as receberam, e verdadeiramente conheceram que saí de ti, e creram que tu me enviaste.

9 É por eles que eu rogo; não rogo pelo mundo, mas por aqueles que me deste, porque são teus;

10 ora, todas as minhas coisas são tuas, e as tuas coisas são minhas; e, neles, eu sou glorificado.

11 Já não estou no mundo, mas eles continuam no mundo, ao passo que eu vou para junto de ti. Pai santo, guarda-os em teu nome, que me deste, para que eles sejam um, assim como nós.

2 както си Му дал власт над всяко създание да даде вечен живот на всички, които си Му дал.

3 А това е вечен живот, да познаят Теб, единствения истинен Бог, и Исус Христос, Когото си изпратил.

4 Аз те прославих на земята, като извърших делото, което Ти Ми даде да върша.

5 И сега, прославѝ Ме, Отче, у Себе Си със славата, която имах у Тебе преди създанието на света.

6 Изявих името Ти на човеците, които Ми даде от света. Те бяха Твои и Ти ги даде на Мен, и те опазиха Твоето слово.

7 Сега знаят, че всичко, което си Ми дал, е от Тебе;

8 защото думите, които Ми даде Ти, Аз ги предадох на тях и те ги приеха; и наистина знаят, че излязох от Теб, и вярват, че Ти си Ме пратил.

9 Аз за тях се моля; не се моля за света, а за тези, които си Ми дал, защото са Твои.

10 И всичко Мое е Твое, и Твоето – Мое, и Аз се прославям в тях.

11 Не съм вече на света, а тези са на света; и Аз идвам при Теб, Отче святи; опази в името Си тези, които си Ми дал, за да бъдат едно, както сме и Ние едно.

[12] Quando eu estava com eles, guardava-os no teu nome, que me deste, e protegi-os, e nenhum deles se perdeu, exceto o filho da perdição, para que se cumprisse a Escritura.

[13] Mas, agora, vou para junto de ti e isto falo no mundo para que eles tenham o meu gozo completo em si mesmos.

[14] Eu lhes tenho dado a tua palavra, e o mundo os odiou, porque eles não são do mundo, como também eu não sou.

[15] Não peço que os tires do mundo, e sim que os guardes do mal.

[16] Eles não são do mundo, como também eu não sou.

[17] Santifica-os na verdade; a tua palavra é a verdade.

[18] Assim como tu me enviaste ao mundo, também eu os enviei ao mundo.

[19] E a favor deles eu me santifico a mim mesmo, para que eles também sejam santificados na verdade.

[20] Não rogo somente por estes, mas também por aqueles que vierem a crer em mim, por intermédio da sua palavra;

[21] a fim de que todos sejam um; e como és tu, ó Pai, em mim e eu em ti, também sejam eles em nós; para que o mundo creia que tu me enviaste.

[22] Eu lhes tenho transmitido a glória que me tens dado, para que sejam um, como nós o somos;

[23] eu neles, e tu em mim, a fim de que sejam aperfeiçoados na unidade, para que

[12] Докато бях с тях, Аз пазех в Твоето име тези, които Ми даде, опазих ги и нито един от тях не погина, освен сина на погибелта, за да се изпълни Писанието.

[13] А сега идвам при Тебе; но докато съм още на света, казвам това, за да имат Моята радост пълна в себе си.

[14] Аз им предадох Твоето слово; и светът ги намрази, защото те не са от света, както и Аз не съм от него.

[15] Не се моля да ги вземеш от света, но да ги пазиш от лукавия.

[16] Те не са от света, както и Аз не съм от света.

[17] Освети ги чрез истината; Твоето слово е истина.

[18] Както Ти прати Мене в света, така и Аз пратих тях в света;

[19] и заради тях Аз освещавам Себе Си, за да бъдат и те осветени чрез истината.

[20] И не само за тях се моля, но и за онези, които биха повярвали в Мене чрез тяхното учение,

[21] да бъдат всички едно; както Ти, Отче, си в Мен и Аз в Тебе, така и те да бъдат в Нас едно, за да повярва светът, че Ти си Ме пратил.

[22] И славата, която Ти Ми даде, Аз я дадох на тях; за да бъдат едно, както и Ние сме едно;

[23] Аз в тях и Ти в Мене, за да бъдат съвършени в единство; за да познае

o mundo conheça que tu me enviaste e os amaste, como também amaste a mim.

24 Pai, a minha vontade é que onde eu estou, estejam também comigo os que me deste, para que vejam a minha glória que me conferiste, porque me amaste antes da fundação do mundo.

25 Pai justo, o mundo não te conheceu; eu, porém, te conheci, e também estes compreenderam que tu me enviaste.

26 Eu lhes fiz conhecer o teu nome e ainda o farei conhecer, a fim de que o amor com que me amaste esteja neles, e eu neles esteja.

João 18

Jesus no Getsêmani

Mateus 26.47-56; Marcos 14.43-50; Lucas 22.47-53

1 Tendo Jesus dito estas palavras, saiu juntamente com seus discípulos para o outro lado do ribeiro Cedrom, onde havia um jardim; e aí entrou com eles.

2 E Judas, o traidor, também conhecia aquele lugar, porque Jesus ali estivera muitas vezes com seus discípulos.

3 Tendo, pois, Judas recebido a escolta e, dos principais sacerdotes e dos fariseus, alguns guardas, chegou a este lugar com lanternas, tochas e armas.

4 Sabendo, pois, Jesus todas as coisas que sobre ele haviam de vir, adiantou-se e perguntou-lhes: A quem buscais?

5 Responderam-lhe: A Jesus, o Nazareno. Então, Jesus lhes disse: Sou eu. Ora, Judas, o traidor, estava também com eles.

6 Quando, pois, Jesus lhes disse: Sou eu, recuaram e caíram por terra.

светът, че Ти си Ме пратил и си възлюбил тях, както си възлюбил Мен.

24 Отче, желая където съм Аз, да бъдат с Мен и тези, които си Ми дал, за да гледат Моята слава, която си Ми дал; защото си Ме възлюбил преди създанието на света.

25 Отче праведни, светът не Те е познал, но Аз Те познах; и тези познаха, че Ти си Ме пратил.

26 И им изявих Твоето име и ще им гоизявя, та любовта, с която си Ме възлюбил, да бъде в тях и Аз в тях.

Йоан 18

Залавянето на Исус Христос

1 Като изрече това, Исус излезе с учениците Си отвъд потока Кедрон, където имаше градина, в която влезе Той и учениците Му.

2 А и Юда, който Го предаваше, знаеше това място; защото Исус често се събираше там с учениците Си.

3 И така, Юда, като взе една дружина войници и служители от главните свещеници и фарисеите, дойде там с фенери, факли и оръжия.

4 А Исус, като знаеше всичко, което щеше да Го сполети, излезе и им каза: Кого търсите?

5 Отговориха му: Исус Назарянина. Исус им каза: Аз съм. С тях стоеше и Юда, който Го предаваше.

6 И когато им каза: Аз съм, те се дръпнаха назад и паднаха на земята.

[7] Jesus, de novo, lhes perguntou: A quem buscais? Responderam: A Jesus, o Nazareno.

[7] Пак ги попита: Кого търсите? А те казаха: Исус Назарянина.

[8] Então, lhes disse Jesus: Já vos declarei que sou eu; se é a mim, pois, que buscais, deixai ir estes;

[8] Исус отговори: Казах ви, че съм Аз. И така, ако търсите Мен, оставете тези да си отидат;

[9] para se cumprir a palavra que dissera: Não perdi nenhum dos que me deste.

[9] за да се изпълни словото, изречено от Него: От тези, които си Ми дал, нито един не изгубих.

[10] Então, Simão Pedro puxou da espada que trazia e feriu o servo do sumo sacerdote, cortando-lhe a orelha direita; e o nome do servo era Malco.

[10] А Симон Петър, който имаше меч, измъкна го, удари слугата на първосвещеника и му отсече дясното ухо; а името на слугата беше Малх.

[11] Mas Jesus disse a Pedro: Mete a espada na bainha; não beberei, porventura, o cálice que o Pai me deu?

[11] Тогава Исус каза на Петър: Сложи меча в ножницата. Чашата, която ми даде Отец, да не я ли пия?

Jesus perante Anás

[12] Assim, a escolta, o comandante e os guardas dos judeus prenderam Jesus, manietaram-no

[12] И така, дружината, хилядникът и юдейските служители хванаха Исус и Го вързаха.

Съдът пред първосвещениците. Отричането на Петър

[13] e o conduziram primeiramente a Anás; pois era sogro de Caifás, sumo sacerdote naquele ano.

[13] И Го заведоха първо при Анна; защото той беше тъст на Каяфа, който беше първосвещеник през тази година.

[14] Ora, Caifás era quem havia declarado aos judeus ser conveniente morrer um homem pelo povo.

[14] А Каяфа беше онзи, който беше съветвал юдеите, че е по-добре един човек да загине за народа.

Pedro nega a Jesus

Mateus 26.69-75; Marcos 14.66-72; Lucas 22.55-62

[15] Simão Pedro e outro discípulo seguiam a Jesus. Sendo este discípulo conhecido do sumo sacerdote, entrou para o pátio deste com Jesus.

[15] И след Исус вървяха Симон Петър и един друг ученик; и този ученик, като беше познат на първосвещеника, влезе с Исус в двора на първосвещеника.

[16] Pedro, porém, ficou de fora, junto à porta. Saindo, pois, o outro discípulo, que era conhecido do sumo sacerdote, falou

[16] А Петър стоеше вън до вратата; и така, другият ученик, който беше познат на първосвещеника, излезе и говори с

com a encarregada da porta e levou a Pedro para dentro.

[17] Então, a criada, encarregada da porta, perguntou a Pedro: Não és tu também um dos discípulos deste homem? Não sou, respondeu ele.

[18] Ora, os servos e os guardas estavam ali, tendo acendido um braseiro, por causa do frio, e aquentavam-se. Pedro estava no meio deles, aquentando-se também.

Anás interroga a Jesus

[19] Então, o sumo sacerdote interrogou a Jesus acerca dos seus discípulos e da sua doutrina.

[20] Declarou-lhe Jesus: Eu tenho falado francamente ao mundo; ensinei continuamente tanto nas sinagogas como no templo, onde todos os judeus se reúnem, e nada disse em oculto.

[21] Por que me interrogas? Pergunta aos que ouviram o que lhes falei; bem sabem eles o que eu disse.

[22] Dizendo ele isto, um dos guardas que ali estavam deu uma bofetada em Jesus, dizendo: É assim que falas ao sumo sacerdote?

[23] Replicou-lhe Jesus: Se falei mal, dá testemunho do mal; mas, se falei bem, por que me feres?

[24] Então, Anás o enviou, manietado, à presença de Caifás, o sumo sacerdote.

De novo, Pedro nega a Jesus

[25] Lá estava Simão Pedro, aquentando-se. Perguntaram-lhe, pois: És tu, porventura, um dos discípulos dele? Ele negou e disse: Não sou.

жената, поставена при входа, и въведе Петър.

[17] И слугинята при входа каза на Петър: И ти ли си от учениците на Този Човек? Той каза: Не съм.

Исус Христос на съд пред Пилат

[18] А слугите и служителите бяха запалили огън, защото беше студено, и стояха и се грееха; и Петър стоеше с тях и се грееше.

[19] А първосвещеникът попита Исус за учениците Му и за учението Му.

[20] Исус му отговори: Аз говорих открито на света, винаги поучавах в синагогите и в храма, където всички юдеи се събират, и нищо не съм говорил скришом.

[21] Защо питаш Мене? Питай онези, които са Ме слушали, какво съм им говорил; ето, те знаят какво съм казал.

[22] Когато каза това, един от служителите, който стоеше наблизо, удари плесница на Исус и каза: Така ли отговаряш на първосвещеника?

[23] Исус му отговори: Ако съм казал нещозло, посочи злото; но ако е добро, защо ме биеш?

[24] Тогава Анна Го прати вързан при първосвещеника Каяфа.

[25] А Симон Петър стоеше и се грееше; и го попитаха: Не си ли и ти от Неговите ученици? Той отрече, като каза: Не съм.

[26] Um dos servos do sumo sacerdote, parente daquele a quem Pedro tinha decepado a orelha, perguntou: Não te vi eu no jardim com ele?

[27] De novo, Pedro o negou, e, no mesmo instante, cantou o galo.

Jesus perante Pilatos

Mateus 27.1-2; Marcos 15.1; Lucas 23.1

[28] Depois, levaram Jesus da casa de Caifás para o pretório. Era cedo de manhã. Eles não entraram no pretório para não se contaminarem, mas poderem comer a Páscoa.

[29] Então, Pilatos saiu para lhes falar e lhes disse: Que acusação trazeis contra este homem?

[30] Responderam-lhe: Se este não fosse malfeitor, não to entregaríamos.

[31] Replicou-lhes, pois, Pilatos: Tomai-o vós outros e julgai-o segundo a vossa lei. Responderam-lhe os judeus: A nós não nos é lícito matar ninguém;

[32] para que se cumprisse a palavra de Jesus, significando o modo por que havia de morrer.

Pilatos interroga a Jesus

Mateus 27.11-26; Marcos 15.1-15; Lucas 23.1-7,13-25

[33] Tornou Pilatos a entrar no pretório, chamou Jesus e perguntou-lhe: És tu o rei dos judeus?

[34] Respondeu Jesus: Vem de ti mesmo esta pergunta ou to disseram outros a meu respeito?

[35] Replicou Pilatos: Porventura, sou judeu? A tua própria gente e os principais

[26] Един от слугите на първосвещеника, сродник на онзи, на когото Петър отсече ухото, каза: Нали те видях в градината с Него?

[27] И Петър пак се отрече; и на часа пропя петел.

[28] Тогава поведоха Исус от Каяфа в преторията; а беше рано. Но самите те не влязоха в преторията, за да не се осквернят и така да могат да ядат пасхата.

[29] Затова Пилат излезе при тях и попита: В какво обвинявате Този Човек?

[30] Те му отговориха: Ако Той не беше злодей, нямаше да ти Го предадем.

[31] А Пилат им каза: Вземете Го вие и Го съдете според вашия закон. Юдеите му казаха: На нас не е позволено да погубваме никого;

[32] за да се изпълни словото, което изрече Исус, като посочваше с каква смърт ще умре.

[33] И така, Пилат пак влезе в преторията, повика Исус и Го попита: Ти Юдейският Цар ли си?

[34] Исус отговори: От себе си ли казваш това или други са ти говорили за Мене?

[35] Пилат отговори: Че аз юдеин ли съм? Твоят народ и главните свещеници Те предадоха на мене. Какво си направил?

sacerdotes é que te entregaram a mim. Que fizeste?

[36] Respondeu Jesus: O meu reino não é deste mundo. Se o meu reino fosse deste mundo, os meus ministros se empenhariam por mim, para que não fosse eu entregue aos judeus; mas agora o meu reino não é daqui.

[37] Então, lhe disse Pilatos: Logo, tu és rei? Respondeu Jesus: Tu dizes que sou rei. Eu para isso nasci e para isso vim ao mundo, a fim de dar testemunho da verdade. Todo aquele que é da verdade ouve a minha voz.

[38] Perguntou-lhe Pilatos: Que é a verdade? Tendo dito isto, voltou aos judeus e lhes disse: Eu não acho nele crime algum.

[39] É costume entre vós que eu vos solte alguém por ocasião da Páscoa; quereis, pois, que vos solte o rei dos judeus?

[40] Então, gritaram todos, novamente: Não este, mas Barrabás! Ora, Barrabás era salteador.

João 19

[1] Então, por isso, Pilatos tomou a Jesus e mandou açoitá-lo.

[2] Os soldados, tendo tecido uma coroa de espinhos, puseram-lha na cabeça e vestiram-no com um manto de púrpura.

[3] Chegavam-se a ele e diziam: Salve, rei dos judeus! E davam-lhe bofetadas.

[36] Исус отговори: Моето царство не е от този свят; ако царството Ми беше от този свят, служителите Ми щяха да се борят да не бъда предаден на юдеите. Но сега царството Ми не е оттук.

[37] Затова Пилат Му каза: Тогава Ти цар ли си? Исус отговори: Ти сам казваш, че съм цар. Аз затова се родих и затова дойдох на света, да свидетелствам за истината. Всеки, който е от истината, слуша Моя глас.

[38] Пилат Му каза: Що е истина? И като каза това, пак излезе при юдеите и им заяви: Аз не намирам никаква вина у Него.

[39] Но при вас има обичай да ви пускам по един на Пасхата; и така, желаете ли да ви пусна Юдейския Цар?

[40] Тогава те пак закрещяха и казваха: Не Този, но Варава. А Варава беше разбойник.

Йоан 19

Разпъване, смърт и погребение на Исус Христос

[1] Тогава Пилат отведе Исус и Го бичува.

[2] И войниците сплетоха венец от тръни, поставиха го на главата Му и като Му облякоха пурпурна дреха,

[3] приближиха се до Него и казваха: Здравей, Царю Юдейски! И Му удряха плесници.

[4] Outra vez saiu Pilatos e lhes disse: Eis que eu vo-lo apresento, para que saibais que eu não acho nele crime algum.

[4] Тогава Пилат пак излезе навън и им каза: Ето, извеждам ви Го навън, за да знаете, че не намирам никаква вина в Него.

[5] Saiu, pois, Jesus trazendo a coroa de espinhos e o manto de púrpura. Disse-lhes Pilatos: Eis o homem!

[5] Тогава Исус излезе навън, като носеше тръненият венец и пурпурната дреха. Пилат им каза: Ето Човека!

[6] Ao verem-no, os principais sacerdotes e os seus guardas gritaram: Crucifica-o! Crucifica-o! Disse-lhes Pilatos: Tomai-o vós outros e crucificai-o; porque eu não acho nele crime algum.

[6] А като Го видяха, главните свещеници и служителите извикаха: Разпъни Го! Разпъни Го! Пилат им каза: Вземете Го и вие Го разпънете; защото аз не намирам вина у Него.

[7] Responderam-lhe os judeus: Temos uma lei, e, de conformidade com a lei, ele deve morrer, porque a si mesmo se fez Filho de Deus.

[7] Юдеите му отговориха: Ние си имаме закон и по този закон Той трябва да умре, защото направи Себе Си Божий Син.

[8] Pilatos, ouvindo tal declaração, ainda mais atemorizado ficou,

[8] А Пилат, като чу тези думи, още повече се уплаши.

[9] e, tornando a entrar no pretório, perguntou a Jesus: Donde és tu? Mas Jesus não lhe deu resposta.

[9] И пак влезе в преторията и попита Исус: Ти откъде си? А Исус не му даде отговор.

[10] Então, Pilatos o advertiu: Não me respondes? Não sabes que tenho autoridade para te soltar e autoridade para te crucificar?

[10] Затова Пилат Му каза: На мене ли не говориш? Не знаеш ли, че имам власт да Те пусна и имам власт да Те разпъна?

[11] Respondeu Jesus: Nenhuma autoridade terias sobre mim, se de cima não te fosse dada; por isso, quem me entregou a ti maior pecado tem.

[11] Исус му отговори: Ти не би имал никаква власт над Мен, ако не ти бе дадено отгоре; затова по-голям грях има онзи, който Ме предаде на тебе.

[12] A partir deste momento, Pilatos procurava soltá-lo, mas os judeus clamavam: Se soltas a este, não és amigo de César! Todo aquele que se faz rei é contra César!

[12] Поради това Пилат търсеше начин да Го пусне; юдеите обаче викаха: Ако пуснеш Този, не си приятел на Цезаря; всеки, който прави себе си цар, е противник на Цезаря.

[13] Ouvindo Pilatos estas palavras, trouxe Jesus para fora e sentou-se no tribunal, no lugar chamado Pavimento, no hebraico Gabatá.

[14] E era a parasceve pascal, cerca da hora sexta; e disse aos judeus: Eis aqui o vosso rei.

[15] Eles, porém, clamavam: Fora! Fora! Crucifica-o! Disse-lhes Pilatos: Hei de crucificar o vosso rei? Responderam os principais sacerdotes: Não temos rei, senão César!

[16] Então, Pilatos o entregou para ser crucificado.

A crucificação

Mateus 27.33-44; Marcos 15.22-32; Lucas 23.33-43

[17] Tomaram eles, pois, a Jesus; e ele próprio, carregando a sua cruz, saiu para o lugar chamado Calvário, Gólgota em hebraico,

[18] onde o crucificaram e com ele outros dois, um de cada lado, e Jesus no meio.

[19] Pilatos escreveu também um título e o colocou no cimo da cruz; o que estava escrito era: JESUS NAZARENO, O REI DOS JUDEUS.

[20] Muitos judeus leram este título, porque o lugar em que Jesus fora crucificado era perto da cidade; e estava escrito em hebraico, latim e grego.

[21] Os principais sacerdotes diziam a Pilatos: Não escrevas: Rei dos judeus, e sim que ele disse: Sou o rei dos judeus.

[13] А Пилат, като чу тези думи, изведе Исус навън и седна на съдийския стол, на мястото, наречено Каменната настилка, а по еврейски – Гавата.

[14] Беше денят на Приготовление за Пасхата, около шестия час; и той каза на юдеите: Ето вашия Цар!

[15] А те извикаха: Премахни Го! Премахни Го! Разпъни Го! Пилат ги попита: Вашия Цар ли да разпъна? Главните свещеници отговориха: Нямаме друг цар освен Цезаря.

[16] Затова той им Го предаде да бъде разпънат.

[17] И така, взеха Исус; и Той, като носеше сам кръста Си, излезе; и дойде на мястото, наречено Лобно, което по еврейски се казва Голгота,

[18] където Го разпънаха, и с Него други двама, от едната и от другата страна, а Исус по средата.

[19] А Пилат написа и надпис, който постави над Него на кръста. А написаното беше: Исус Назарянинът, Юдейският Цар.

[20] Този надпис прочетоха мнозина от юдеите, защото мястото, където разпънаха Исус, беше близо до града; а написаното беше на еврейски, на латински и на гръцки.

[21] А юдейските главни свещеници казаха на Пилат: Недей писа: Юдейският Цар, а Самозваният Юдейски Цар.

[22] Respondeu Pilatos: O que escrevi escrevi.

Os soldados deitam sortes

[23] Os soldados, pois, quando crucificaram Jesus, tomaram-lhe as vestes e fizeram quatro partes, para cada soldado uma parte; e pegaram também a túnica. A túnica, porém, era sem costura, toda tecida de alto a baixo.

[24] Disseram, pois, uns aos outros: Não a rasguemos, mas lancemos sortes sobre ela para ver a quem caberá – para se cumprir a Escritura: Repartiram entre si as minhas vestes e sobre a minha túnica lançaram sortes. Assim, pois, o fizeram os soldados.

[25] E junto à cruz estavam a mãe de Jesus, e a irmã dela, e Maria, mulher de Clopas, e Maria Madalena.

[26] Vendo Jesus sua mãe e junto a ela o discípulo amado, disse: Mulher, eis aí teu filho.

[27] Depois, disse ao discípulo: Eis aí tua mãe. Dessa hora em diante, o discípulo a tomou para casa.

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Marcos 15.33-41; Lucas 23.44-49

[28] Depois, vendo Jesus que tudo já estava consumado, para se cumprir a Escritura, disse: Tenho sede!

[29] Estava ali um vaso cheio de vinagre. Embeberam de vinagre uma esponja e, fixando-a num caniço de hissopo, lha chegaram à boca.

[22] Пилат отговори: Каквото писах, писах.

[23] А войниците, като разпънаха Исус, взеха горните Му дрехи и ги разделиха на четири дяла, на всеки войник по един дял; взеха и долната дреха.

А долнатадреха не беше шита, а изтъкана цяла от горе до долу;

[24] затова те казаха помежду си: Да не я раздираме, а да хвърлим жребий за нея – чия да бъде; за да се изпълни написаното, което казва: „Разделиха си дрехите Ми и за облеклото Ми хвърлиха жребий.“ И така, войниците направиха това.

[25] А при кръста на Исус стояха майка Му и сестрата на майка Му, Мария, женатана Клеопа и Мария Магдалена.

[26] А Исус, като видя майка Си и ученика, когото обичаше, който стоеше наблизо, каза на майка Си: Жено, ето твоя син!

[27] После каза на ученика: Ето твоята майка! И от този час ученикът я прибра в своя дом.

[28] След това Исус, като знаеше, че всичко вече е свършено, за да се сбъдне Писанието, каза: Жаден съм.

[29] А там беше сложен съд, пълен с оцет; натъкнаха на исопова пръчка една гъба, натопена в оцет, и я поднесоха до устата Му.

[30] Quando, pois, Jesus tomou o vinagre, disse: Está consumado! E, inclinando a cabeça, rendeu o espírito.

Um soldado abre o lado de Jesus com uma lança

[31] Então, os judeus, para que no sábado não ficassem os corpos na cruz, visto como era a preparação, pois era grande o dia daquele sábado, rogaram a Pilatos que se lhes quebrassem as pernas, e fossem tirados.

[32] Os soldados foram e quebraram as pernas ao primeiro e ao outro que com ele tinham sido crucificados;

[33] chegando-se, porém, a Jesus, como vissem que já estava morto, não lhe quebraram as pernas.

[34] Mas um dos soldados lhe abriu o lado com uma lança, e logo saiu sangue e água.

[35] Aquele que isto viu testificou, sendo verdadeiro o seu testemunho; e ele sabe que diz a verdade, para que também vós creiais.

[36] E isto aconteceu para se cumprir a Escritura: Nenhum dos seus ossos será quebrado.

[37] E outra vez diz a Escritura: Eles verão aquele a quem traspassaram.

O sepultamento de Jesus

Mateus 27.57-61; Marcos 15.42-47; Lucas 23.50-56

[38] Depois disto, José de Arimatéia, que era discípulo de Jesus, ainda que ocultamente pelo receio que tinha dos judeus, rogou a Pilatos lhe permitisse tirar o corpo de Jesus. Pilatos lho permitiu. Então, foi José de Arimatéia e retirou o corpo de Jesus.

[30] А Исус, като прие оцета, каза: Извърши се, и наведе глава, и предаде дух.

[31] И понеже беше денят на Приготовлението, за да не останат телата на кръста в съботата, защото онази събота беше велик ден, юдеите помолиха Пилат да им се пречупят пищялите и да ги вдигнат оттам.

[32] Затова войниците дойдоха и пречупиха пищялите на единия и на другия, които бяха разпънати с Исус.

[33] Но когато дойдоха при Исус и Го видяха вече умрял, не Му пречупиха пищялите.

[34] Обаче един от войниците прободе с копие ребрата Му; и веднага изтече кръв и вода.

[35] И този, който видя, свидетелства за това; и неговото свидетелство е вярно; и той знае, че говори истината, за да повярвате и вие.

[36] Защото това стана, за да се изпълни написаното: „Негова кост няма да се строши“;

[37] и пак на друго място Писанието казва: „Ще погледнат на Него, Когото прободоха.“

[38] След това Йосиф от Ариматея, който беше ученик на Исус, но таен поради страх от юдеите, помоли Пилат да му позволи да вземе тялото на Исус; и Пилат позволи. И така, той дойде и вдигна тялото Му.

[39] E também Nicodemos, aquele que anteriormente viera ter com Jesus à noite, foi, levando cerca de cem libras de um composto de mirra e aloés.

[40] Tomaram, pois, o corpo de Jesus e o envolveram em lençóis com os aromas, como é de uso entre os judeus na preparação para o sepulcro.

[41] No lugar onde Jesus fora crucificado, havia um jardim, e neste, um sepulcro novo, no qual ninguém tinha sido ainda posto.

[42] Ali, pois, por causa da preparação dos judeus e por estar perto o túmulo, depositaram o corpo de Jesus.

João 20

A ressurreição de Jesus

Mateus 28.1-10; Marcos 16.1-8; Lucas 24.1-12

[1] No primeiro dia da semana, Maria Madalena foi ao sepulcro de madrugada, sendo ainda escuro, e viu que a pedra estava revolvida.

[2] Então, correu e foi ter com Simão Pedro e com o outro discípulo, a quem Jesus amava, e disse-lhes: Tiraram do sepulcro o SENHOR, e não sabemos onde o puseram.

[3] Saiu, pois, Pedro e o outro discípulo e foram ao sepulcro.

[4] Ambos corriam juntos, mas o outro discípulo correu mais depressa do que Pedro e chegou primeiro ao sepulcro;

[5] e, abaixando-se, viu os lençóis de linho; todavia, não entrou.

[39] Дойде и Никодим, който беше ходил преди при Него през нощта, и донесе около сто литра смес от смирна и алое.

[40] И така, взеха тялото на Исус и Го обвиха в плащеници с ароматите според юдейския обичай на погребване.

[41] А на мястото, където бе разпънат, имаше градина; и в градината – нов гроб, в който още никой не бе полаган.

[42] И там положиха Исус заради юдейския ден на Приготовлението; защото гробът беше наблизо.

Йоан 20

Възкресението на Исус Христос

[1] В първия ден на седмицата Мария Магдалена дойде на гроба сутринта, докато още беше тъмно, и видя, чекамъкът е отвален от гроба.

[2] Затова се завтече и дойде при Симон Петър и при другия ученик, когото Исус обичаше, и им каза: Отнесли са Господа от гроба и не знаем къде са Го положили.

[3] И така, Петър и другият ученик излязоха и отидоха на гроба;

[4] и двамата тичаха заедно, но другият ученик изпревари Петър и стигна пръв на гроба.

[5] И като надникна, видя плащениците положени, но не влезе вътре.

[6] Então, Simão Pedro, seguindo-o, chegou e entrou no sepulcro. Ele também viu os lençóis,

[7] e o lenço que estivera sobre a cabeça de Jesus, e que não estava com os lençóis, mas deixado num lugar à parte.

[8] Então, entrou também o outro discípulo, que chegara primeiro ao sepulcro, e viu, e creu.

[9] Pois ainda não tinham compreendido a Escritura, que era necessário ressuscitar ele dentre os mortos.

[10] E voltaram os discípulos outra vez para casa.

Jesus aparece a Maria Madalena

Marcos 16.9-11

[11] Maria, entretanto, permanecia junto à entrada do túmulo, chorando. Enquanto chorava, abaixou-se, e olhou para dentro do túmulo,

[12] e viu dois anjos vestidos de branco, sentados onde o corpo de Jesus fora posto, um à cabeceira e outro aos pés.

[13] Então, eles lhe perguntaram: Mulher, por que choras? Ela lhes respondeu: Porque levaram o meu SENHOR, e não sei onde o puseram.

[14] Tendo dito isto, voltou-se para trás e viu Jesus em pé, mas não reconheceu que era Jesus.

[15] Perguntou-lhe Jesus: Mulher, por que choras? A quem procuras? Ela, supondo ser ele o jardineiro, respondeu: SENHOR, se tu o tiraste, dize-me onde o puseste, e eu o levarei.

[6] След него дойде Симон Петър и влезе в гроба; видя плащениците положени

[7] и кърпата, която беше на главата Му, не сложена при плащениците, а свита на отделно място.

[8] Тогава влезе другият ученик, който пръв стигна на гроба; и видя, и повярва.

[9] Защото още не бяха разбрали Писанието, че Той трябваше да възкръсне от мъртвите.

[10] И така, учениците се върнаха пак у дома си.

Христос се явява на Мария Магдалена

[11] А Мария стоеше до гроба отвън и плачеше; и така, както плачеше, надникна в гроба

[12] и видя двама ангели в бели дрехи, седнали там, където беше лежало тялото на Исус, единият откъм главата и другият откъм краката.

[13] И те я попитаха: Жено, защо плачеш? Отговори им: Защото са отнесли моя Господ и не знам къде са Го положили.

[14] Като каза това, тя се обърна и видя Исус, че стои, но не позна, че беше Той.

[15] Исус ѝ каза: Жено, защо плачеш? Кого търсиш? Тя, като мислеше, че е градинарят, Му отговори: Господине, ако ти си Го изнесъл, кажи ми къде си Го положил и аз ще Го взема.

[16] Disse-lhe Jesus: Maria! Ela, voltando-se, lhe disse, em hebraico: Raboni (que quer dizer Mestre)!

[17] Recomendou-lhe Jesus: Não me detenhas; porque ainda não subi para meu Pai, mas vai ter com os meus irmãos e dize-lhes: Subo para meu Pai e vosso Pai, para meu Deus e vosso Deus.

[18] Então, saiu Maria Madalena anunciando aos discípulos: Vi o SENHOR! E contava que ele lhe dissera estas coisas.

Jesus aparece aos discípulos

Lucas 24.36-43

[19] Ao cair da tarde daquele dia, o primeiro da semana, trancadas as portas da casa onde estavam os discípulos com medo dos judeus, veio Jesus, pôs-se no meio e disse-lhes: Paz seja convosco!

[20] E, dizendo isto, lhes mostrou as mãos e o lado. Alegraram-se, portanto, os discípulos ao verem o SENHOR.

[21] Disse-lhes, pois, Jesus outra vez: Paz seja convosco! Assim como o Pai me enviou, eu também vos envio.

[22] E, havendo dito isto, soprou sobre eles e disse-lhes: Recebei o Espírito Santo.

[23] Se de alguns perdoardes os pecados, são-lhes perdoados; se lhos retiverdes, são retidos.

A incredulidade de Tomé

[24] Ora, Tomé, um dos doze, chamado Dídimo, não estava com eles quando veio Jesus.

[25] Disseram-lhe, então, os outros discípulos: Vimos o SENHOR. Mas ele

[16] Исус ѝ каза: Мария! Тя се обърна и Му каза на еврейски: Равуни! (Което значи „Учителю!“.)

[17] Исус ѝ каза: Не се допирай до Мене, защото още не съм се възнесъл при Отца; но иди при братята Ми и им кажи: Възнасям се при Моя Отец и вашия Отец, при Моя Бог и вашия Бог.

[18] Мария Магдалена дойде и извести на учениците, че е видяла Господа и че Той ѝ казал това.

Исус Христос се явява на апостолите в Йерусалим

[19] А вечерта на същия ден, първия на седмицата, когато вратата на стаята, където бяха събрани учениците, беше заключена поради страх от юдеите, Исус дойде, застана на средата и им каза: Мир вам!

[20] И като изрече това, им показа ръцете и ребрата Си. И учениците се зарадваха, като видяха Господа.

[21] И Исус пак им каза: Мир вам! Както Отец изпрати Мене, така и Аз изпращам вас.

[22] И като изрече това, духна върху тях и им каза: Приемете Святия Дух.

[23] На които простите греховете, простени са им; на които задържите, задържани са.

Исус Христос и Тома

[24] А Тома, един от дванадесетте, наречен Близнак, не беше с тях, когато бе идвал Исус.

[25] Затова другите ученици му казаха: Видяхме Господа. А той им отвърна: Ако

respondeu: Se eu não vir nas suas mãos o sinal dos cravos, e ali não puser o dedo, e não puser a mão no seu lado, de modo algum acreditarei.

не видя на ръцете Му раните от гвоздеите и не сложа пръста си в раните от гвоздеите, и не сложа ръката си в ребрата Му, няма да повярвам.

Jesus aparece novamente aos discípulos

[26] Passados oito dias, estavam outra vez ali reunidos os seus discípulos, e Tomé, com eles. Estando as portas trancadas, veio Jesus, pôs-se no meio e disse-lhes: Paz seja convosco!

[26] И след осем дни учениците Му пак бяха вътре; и Тома беше с тях. Исус дойде, когато вратите бяха заключени, застана на средата и каза: Мир вам!

[27] E logo disse a Tomé: Põe aqui o dedo e vê as minhas mãos; chega também a mão e põe-na no meu lado; não sejas incrédulo, mas crente.

[27] Тогава каза на Тома: Дай си пръста тук и виж ръцете Ми, и дай ръката си и я сложи в ребрата Ми; и не бъди невярващ, а вярващ.

[28] Respondeu-lhe Tomé: SENHOR meu e Deus meu!

[28] Тома Му отговори: Господ мой и Бог мой!

[29] Disse-lhe Jesus: Porque me viste, creste? Bem-aventurados os que não viram e creram.

[29] Исус му каза: Понеже Ме видя, Тома, ти повярва; блажени онези, които, без да видят, са повярвали.

O objetivo deste Evangelho

[30] Na verdade, fez Jesus diante dos discípulos muitos outros sinais que não estão escritos neste livro.

[30] А Исус извърши пред учениците още много други знамения, които не са описани в тази книга.

[31] Estes, porém, foram registrados para que creiais que Jesus é o Cristo, o Filho de Deus, e para que, crendo, tenhais vida em seu nome.

[31] А това бе написано, за да повярвате, че Исус е Христос, Божият Син, и като вярвате, да имате живот в Неговото име.

João 21

Jesus aparece a sete discípulos

[1] Depois disto, tornou Jesus a manifestar-se aos discípulos junto do mar de Tiberíades; e foi assim que ele se manifestou:

[2] estavam juntos Simão Pedro, Tomé, chamado Dídimo, Natanael, que era de

Йоан 21

Явяване на възкръсналия Исус Христос при Тивериадското езеро

[1] След това Исус пак се яви на учениците на Тивериадското езеро; и ето как им се яви:

[2] там бяха заедно Симон Петър, Тома, наречен Близнак, Натанаил от Кана

Caná da Galiléia, os filhos de Zebedeu e mais dois dos seus discípulos.

[3] Disse-lhes Simão Pedro: Vou pescar. Disseram-lhe os outros: Também nós vamos contigo. Saíram, e entraram no barco, e, naquela noite, nada apanharam.

[4] Mas, ao clarear da madrugada, estava Jesus na praia; todavia, os discípulos não reconheceram que era ele.

[5] Perguntou-lhes Jesus: Filhos, tendes aí alguma coisa de comer? Responderam-lhe: Não.

[6] Então, lhes disse: Lançai a rede à direita do barco e achareis. Assim fizeram e já não podiam puxar a rede, tão grande era a quantidade de peixes.

[7] Aquele discípulo a quem Jesus amava disse a Pedro: É o SENHOR! Simão Pedro, ouvindo que era o SENHOR, cingiu-se com sua veste, porque se havia despido, e lançou-se ao mar;

[8] mas os outros discípulos vieram no barquinho puxando a rede com os peixes; porque não estavam distantes da terra senão quase duzentos côvados.

[9] Ao saltarem em terra, viram ali umas brasas e, em cima, peixes; e havia também pão.

[10] Disse-lhes Jesus: Trazei alguns dos peixes que acabastes de apanhar.

[11] Simão Pedro entrou no barco e arrastou a rede para a terra, cheia de cento e cinqüenta e três grandes peixes; e, não obstante serem tantos, a rede não se rompeu.

Галилейска, Зеведеевите синове и други двама от учениците Му.

[3] Симон Петър им каза: Отивам да ловя риба. Казаха му: Ще дойдем и ние с теб. Излязоха и се качиха на лодката; и през онази нощ не уловиха нищо.

[4] А когато вече се разсъмваше, Исус застана на брега; но учениците не познаха, че е Той.

[5] Исус им каза: Момчета, имате ли нещо за ядене? Отговориха Му: Нямаме.

[6] А Той им каза: Хвърлете мрежата отдясно на лодката и ще намерите. И така, те хвърлиха; и не можаха вече да я извлекат поради многото риба.

[7] Тогава онзи ученик, когото Исус обичаше, каза на Петър: Господ е. А Симон Петър, като чу, че е Господ, навлече си връхната дреха (защото я беше свалил) и се хвърли в езерото.

[8] А другите ученици дойдоха с лодката, защото не бяха далеч от сушата, на около двеста лакти, и влачеха мрежата с рибата.

[9] И като излязоха на сушата, видяха разстлана жарава и на нея сложена риба и хляб.

[10] Исус им каза: Донесете от рибата, която сега уловихте.

[11] Затова Симон Петър се качи на лодката и извлече мрежата на сушата, пълна с едри риби – сто петдесет и три на брой; и макар да бяха толкова много, мрежата не се скъса.

[12] Disse-lhes Jesus: Vinde, comei. Nenhum dos discípulos ousava perguntar-lhe: Quem és tu? Porque sabiam que era o SENHOR.

[13] Veio Jesus, tomou o pão, e lhes deu, e, de igual modo, o peixe.

[14] E já era esta a terceira vez que Jesus se manifestava aos discípulos, depois de ressuscitado dentre os mortos.

Pedro é interrogado

[15] Depois de terem comido, perguntou Jesus a Simão Pedro: Simão, filho de João, amas-me mais do que estes outros? Ele respondeu: Sim, SENHOR, tu sabes que te amo. Ele lhe disse: Apascenta os meus cordeiros.

[16] Tornou a perguntar-lhe pela segunda vez: Simão, filho de João, tu me amas? Ele lhe respondeu: Sim, SENHOR, tu sabes que te amo. Disse-lhe Jesus: Pastoreia as minhas ovelhas.

[17] Pela terceira vez Jesus lhe perguntou: Simão, filho de João, tu me amas? Pedro entristeceu-se por ele lhe ter dito, pela terceira vez: Tu me amas? E respondeu-lhe: SENHOR, tu sabes todas as coisas, tu sabes que eu te amo. Jesus lhe disse: Apascenta as minhas ovelhas.

[18] Em verdade, em verdade te digo que, quando eras mais moço, tu te cingias a ti mesmo e andavas por onde querias; quando, porém, fores velho, estenderás as mãos, e outro te cingirá e te levará para onde não queres.

[19] Disse isto para significar com que gênero de morte Pedro havia de glorificar a Deus.

[12] Исус им каза: Елате да закусите. И никой от учениците не смееше да Го попита: Ти Кой си?, понеже знаеха, че е Господ.

[13] Исус дойде, взе хляба и им даде, също и рибата.

[14] Това беше вече трети път, когато Исус се яви на учениците, след като възкръсна от мъртвите.

Исус Христос и Петър

[15] А като закусиха, Исус каза на Симон Петър: Симоне Йонов, обичаш ли Ме повече, отколкото Ме обичат тези? Каза Му: Да, Господи, Ти знаеш, че Те обичам. Той му каза: Паси агънцата Ми.

[16] Пак му каза втори път: Симоне Йонов, обичаш ли Ме? Отвърна Му: Да, Господи, Ти знаеш, че Те обичам. Той Му каза: Паси овцете Ми.

[17] Каза му трети път: Симоне Йонов, обичаш ли Ме? Петър се натъжи за това, че трети път му каза: Обичаш ли Ме?, и Му отговори: Господи, Ти всичко знаеш; Ти знаеш, че Те обичам. Исус му каза: Паси овцете Ми.

[18] Истина, истина ти казвам: Когато беше по-млад, ти сам се опасваше и ходеше, където си искаше; но когато остарееш, ще разтвориш ръце и друг ще те вържеи ще те води, където не искаш.

[19] А като каза това, Той посочваше с каква смърт Петър щеше да прослави

Depois de assim falar, acrescentou-lhe: Segue-me.

[20] Então, Pedro, voltando-se, viu que também o ia seguindo o discípulo a quem Jesus amava, o qual na ceia se reclinara sobre o peito de Jesus e perguntara: SENHOR, quem é o traidor?

[21] Vendo-o, pois, Pedro perguntou a Jesus: E quanto a este?

[22] Respondeu-lhe Jesus: Se eu quero que ele permaneça até que eu venha, que te importa? Quanto a ti, segue-me.

[23] Então, se tornou corrente entre os irmãos o dito de que aquele discípulo não morreria. Ora, Jesus não dissera que tal discípulo não morreria, mas: Se eu quero que ele permaneça até que eu venha, que te importa?

O testemunho de João

[24] Este é o discípulo que dá testemunho a respeito destas coisas e que as escreveu; e sabemos que o seu testemunho é verdadeiro.

[25] Há, porém, ainda muitas outras coisas que Jesus fez. Se todas elas fossem relatadas uma por uma, creio eu que nem no mundo inteiro caberiam os livros que seriam escritos.

Бога. И като изрече това, му каза: Върви след Мен.

[20] А Петър, като се обърна, видя, че след него идва ученикът, когото Исус обичаше, този, който на вечерята се беше облегнал на гърдите Му и каза: Господи, кой е този, който ще Те предаде?

[21] Като го видя, Петър каза на Исус: Господи, а с този какво ще стане?

[22] Исус му каза: Ако искам той да остане, докато дойда, тебе какво те засяга? Ти върви след Мен.

[23] И така, разнесе се слух между братята, че този ученик няма да умре. Исус, обаче, не му каза, че няма да умре, но: Ако искам той да остане, докато дойда, тебе какво те засяга?

[24] Този е ученикът, който свидетелства за тези неща, който и написа тези неща; и знаем, че неговото свидетелство е истинно.

[25] Има още и много други дела, които извърши Исус; но ако се напишеха едно по едно, струва ми се, че цял свят нямаше да побере написаните книги.

Atos dos Apóstolos	Деяния

Atos 1

Prólogo

[1] Escrevi o primeiro livro, ó Teófilo, relatando todas as coisas que Jesus começou a fazer e a ensinar

[2] até ao dia em que, depois de haver dado mandamentos por intermédio do Espírito Santo aos apóstolos que escolhera, foi elevado às alturas.

[3] A estes também, depois de ter padecido, se apresentou vivo, com muitas provas incontestáveis, aparecendo-lhes durante quarenta dias e falando das coisas concernentes ao reino de Deus.

[4] E, comendo com eles, determinou-lhes que não se ausentassem de Jerusalém, mas que esperassem a promessa do Pai, a qual, disse ele, de mim ouvistes.

[5] Porque João, na verdade, batizou com água, mas vós sereis batizados com o Espírito Santo, não muito depois destes dias.

A ascensão de Jesus

[6] Então, os que estavam reunidos lhe perguntaram: SENHOR, será este o tempo em que restaures o reino a Israel?

[7] Respondeu-lhes: Não vos compete conhecer tempos ou épocas que o Pai reservou pela sua exclusiva autoridade;

[8] mas recebereis poder, ao descer sobre vós o Espírito Santo, e sereis minhas testemunhas tanto em Jerusalém como em toda a Judéia e Samaria e até aos confins da terra.

Деяния 1

Обещание за изпращане на Святия Дух

[1] Първата книга написах, о, Теофиле, за всичко, което Исус вършеше и учеше, откакто започна,

[2] до деня, когато се възнесе, след като даде чрез Святия Дух заповеди на апостолите, които беше избрал;

[3] на които и представи Себе Си жив след страданието Си с много верни доказателства, като им се явяваше в продължение на четиридесет дни и имговореше за Божието царство.

[4] И като се събираше с тях, заръча им да не напускат Йерусалим, но да чакат обещанието на Отца, за което, каза Той, чухте от Мене.

[5] Защото Йоан кръщаваше с вода, а вие ще бъдете кръстени със Святия Дух не след много дни.

Възнесението на Исус Христос

[6] И така, веднъж, като се събраха, те Го питаха: Господи, сега ли ще възстановиш царството на Израил?

[7] Той им каза: Не е за вас да знаете години или времена, които Отец е положил в собствената Си власт.

[8] Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Святият Дух, и ще бъдете свидетели за Мене както в Йерусалим, така и в цяла Юдея и Самария, и до края на земята.

[9] Ditas estas palavras, foi Jesus elevado às alturas, à vista deles, e uma nuvem o encobriu dos seus olhos.

[10] E, estando eles com os olhos fitos no céu, enquanto Jesus subia, eis que dois varões vestidos de branco se puseram ao lado deles

[11] e lhes disseram: Varões galileus, por que estais olhando para as alturas? Esse Jesus que dentre vós foi assunto ao céu virá do modo como o vistes subir.

Os discípulos em Jerusalém

[12] Então, voltaram para Jerusalém, do monte chamado Olival, que dista daquela cidade tanto como a jornada de um sábado.

[13] Quando ali entraram, subiram para o cenáculo onde se reuniam Pedro, João, Tiago, André, Filipe, Tomé, Bartolomeu, Mateus, Tiago, filho de Alfeu, Simão, o Zelote, e Judas, filho de Tiago.

[14] Todos estes perseveravam unânimes em oração, com as mulheres, com Maria, mãe de Jesus, e com os irmãos dele.

A escolha de Matias

[15] Naqueles dias, levantou-se Pedro no meio dos irmãos (ora, compunha-se a assembléia de umas cento e vinte pessoas) e disse:

[16] Irmãos, convinha que se cumprisse a Escritura que o Espírito Santo proferiu anteriormente por boca de Davi, acerca de Judas, que foi o guia daqueles que prenderam Jesus,

[9] И като каза това и те Го гледаха, Той се възнесе и облак Го подхвана и скри от погледа им.

[10] И като се взираха към небето, когато се възнасяше, ето, двама мъже в бели дрехи застанаха до тях

[11] и казаха: Галилеяни, защо стоите и гледате към небето? Този Исус, Който се възнесе от вас на небето, ще дойде така, както Го видяхте да отива на небето.

Избирането на Матия за апостол

[12] Тогава те се върнаха в Йерусалим от хълма, наречен Елеонски, който е близо до Йерусалим, на разстояние един съботен ден път.

[13] И когато влязоха в града, качиха се в горната стая, където пребиваваха Петър и Йоан, Яков и Андрей, Филип и Тома, Вартоломей и Матей, Яков Алфеев и Симон Зилот, и Юда Яковов.

[14] Всички те единодушно бяха в постоянна молитва (и моление) с някоижени и Мария, майката на Исус, и с братята Му.

[15] През тези дни Петър се изправи насред братята (а имаше събрано множество, около сто и двадесет души) и каза:

[16] Братя, трябваше да се изпълни писаното, което Святият Дух предсказа чрез устата на Давид за Юда, който доведе онези, които хванаха Исус.

[17] porque ele era contado entre nós e teve parte neste ministério.

[18] (Ora, este homem adquiriu um campo com o preço da iniqüidade; e, precipitando-se, rompeu-se pelo meio, e todas as suas entranhas se derramaram;

[19] e isto chegou ao conhecimento de todos os habitantes de Jerusalém, de maneira que em sua própria língua esse campo era chamado Aceldama, isto é, Campo de Sangue.)

[20] Porque está escrito no Livro dos Salmos: Fique deserta a sua morada; e não haja quem nela habite; e: Tome outro o seu encargo.

[21] É necessário, pois, que, dos homens que nos acompanharam todo o tempo que o SENHOR Jesus andou entre nós,

[22] começando no batismo de João, até ao dia em que dentre nós foi levado às alturas, um destes se torne testemunha conosco da sua ressurreição.

[23] Então, propuseram dois: José, chamado Barsabás, cognominado Justo, e Matias.

[24] E, orando, disseram: Tu, SENHOR, que conheces o coração de todos, revela-nos qual destes dois tens escolhido

[25] para preencher a vaga neste ministério e apostolado, do qual Judas se transviou, indo para o seu próprio lugar.

[17] Защото той беше причислен към нас и получи дял в това служение.

[18] Той обаче придоби нива от заплатата на своята неправда; и като падна по лице, пукна се в средата и всичките му черва изтекоха.

[19] И това стана известно на всичките йерусалимски жители, така че тази нива бе наречена на техния език Акелдама, т. е. Кръвна нива.

[20] Защото е писано в книгата на Псалмите: „Жилището му да запустее и да няма кой да живее в него“; и: „Друг нека вземе чина му.“

[21] И така, от човеците, които дружаха с нас през цялото време, когато Господ Исус влизаше и излизаше сред нас,

[22] като се почне от дните, когато Йоан кръщаваше, и се стигне до деня, когато се възнесе от нас, един от тях трябва да стане свидетел с нас на възкресението Му.

[23] И така, определиха двама: Йосиф, наречен Варсава, който носеше и името Юст, и Матия.

[24] И се помолиха със следните думи: Ти, Господи, Който познаваш сърцата на всички, покажи онзи от тези двама, когото си избрал,

[25] да приеме своя дял в това служение и апостолство, от което отстъпи Юда, за да отиде на своето място.

[26] E os lançaram em sortes, vindo a sorte recair sobre Matias, sendo-lhe, então, votado lugar com os onze apóstolos.

[26] И хвърлиха жребий за тях и жребият се падна на Матия; и той бе причислен към единадесетте апостоли.

Atos 2

A descida do Espírito Santo

[1] Ao cumprir-se o dia de Pentecostes, estavam todos reunidos no mesmo lugar;

[2] de repente, veio do céu um som, como de um vento impetuoso, e encheu toda a casa onde estavam assentados.

[3] E apareceram, distribuídas entre eles, línguas, como de fogo, e pousou uma sobre cada um deles.

[4] Todos ficaram cheios do Espírito Santo e passaram a falar em outras línguas, segundo o Espírito lhes concedia que falassem.

O dom de línguas

[5] Ora, estavam habitando em Jerusalém judeus, homens piedosos, vindos de todas as nações debaixo do céu.

[6] Quando, pois, se fez ouvir aquela voz, afluiu a multidão, que se possuiu de perplexidade, porquanto cada um os ouvia falar na sua própria língua.

[7] Estavam, pois, atônitos e se admiravam, dizendo: Vede! Não são, porventura, galileus todos esses que aí estão falando?

[8] E como os ouvimos falar, cada um em nossa própria língua materna?

[9] Somos partos, medos, elamitas e os naturais da Mesopotâmia, Judéia, Capadócia, Ponto e Ásia,

Деяния 2

Святият Дух слиза върху апостолите

[1] И когато настана денят на Петдесетницата, те всички бяха на едно място.

[2] И внезапно стана шум от небето като фученето на силен вятър и изпълни цялата къща, където седяха.

[3] И им се явиха езици като огнени, които се разделяха, и застана по един над всеки от тях.

[4] И те всички се изпълниха със Святия Дух и почнаха да говорят на други езици, според както Духът им даваше способност да говорят.

[5] А тогава в Йерусалим пребиваваха юдеи, благочестиви човеци, от всеки народ под небето.

[6] И като се чу този шум, насъбра се народ; и се смутиха, защото всеки един ги слушаше да говорят на неговия език.

[7] И всички се чудеха и маеха, като си казваха: Ето, всички тези, които говорят, не са ли галилеяни?

[8] Тогава как ги слушаме да говорят всеки на нашия собствен език, в който сме родени?

[9] Партяни, мидяни и еламити, и жители от Месопотамия, от Юдея и Кападокия, Понт и Азия,

[10] da Frígia, da Panfília, do Egito e das regiões da Líbia, nas imediações de Cirene, e romanos que aqui residem,

[11] tanto judeus como prosélitos, cretenses e arábios. Como os ouvimos falar em nossas próprias línguas as grandezas de Deus?

[12] Todos, atônitos e perplexos, interpelavam uns aos outros: Que quer isto dizer?

[13] Outros, porém, zombando, diziam: Estão embriagados!

O discurso de Pedro

[14] Então, se levantou Pedro, com os onze; e, erguendo a voz, advertiu-os nestes termos: Varões judeus e todos os habitantes de Jerusalém, tomai conhecimento disto e atentai nas minhas palavras.

[15] Estes homens não estão embriagados, como vindes pensando, sendo esta a terceira hora do dia.

[16] Mas o que ocorre é o que foi dito por intermédio do profeta Joel:

[17] E acontecerá nos últimos dias, diz o SENHOR, que derramarei do meu Espírito sobre toda a carne; vossos filhos e vossas filhas profetizarão, vossos jovens terão visões, e sonharão vossos velhos;

[18] até sobre os meus servos e sobre as minhas servas derramarei do meu Espírito naqueles dias, e profetizarão.

[10] Фригия и Памфилия, от Египет и онези страни от Ливия, които граничат с Киринея, и посетители от Рим – и юдеи, и прозелити,

[11] критяни и араби, слушаме ги да говорят на нашите езици за великите Божии дела.

[12] И те всички се смаяха и в недоумение си казваха един на друг: Какво значи това?

[13] А други им се присмиваха, като казваха: Те са се напили със сладко вино.

Проповедта на апостол Петър

[14] А Петър, като се изправи с единадесетте, издигна гласа си и започна да им говори: Юдеи и всички вие, които живеете в Йерусалим, нека ви стане известно това и внимавайте в моите думи.

[15] Защото тези не са пияни, както вие мислите, понеже е едва третият час на деня;

[16] но това е казаното чрез пророк Йоил:

[17] „И в последните дни, казва Бог, ще излея от Духа Си на всяка твар; и синовете ви и дъщерите ви ще пророкуват, юношите ви ще виждат видения и старците ви ще сънуват сънища.

[18] Още и на слугите Си и на слугините Си ще изливам от Духа Си. В онези дни ще пророкуват.

[19] Mostrarei prodígios em cima no céu e sinais embaixo na terra: sangue, fogo e vapor de fumaça.

[20] O sol se converterá em trevas, e a lua, em sangue, antes que venha o grande e glorioso Dia do SENHOR.

[21] E acontecerá que todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo.

[22] Varões israelitas, atendei a estas palavras: Jesus, o Nazareno, varão aprovado por Deus diante de vós com milagres, prodígios e sinais, os quais o próprio Deus realizou por intermédio dele entre vós, como vós mesmos sabeis;

[23] sendo este entregue pelo determinado desígnio e presciência de Deus, vós o matastes, crucificando-o por mãos de iníquos;

[24] ao qual, porém, Deus ressuscitou, rompendo os grilhões da morte; porquanto não era possível fosse ele retido por ela.

[25] Porque a respeito dele diz Davi: Diante de mim via sempre o SENHOR, porque está à minha direita, para que eu não seja abalado.

[26] Por isso, se alegrou o meu coração, e a minha língua exultou; além disto, também a minha própria carne repousará em esperança,

[27] porque não deixarás a minha alma na morte, nem permitirás que o teu Santo veja corrupção.

[19] И ще покажа чудеса на небето горе и знамения на земята долу – кръв, огън и облаци дим.

[20] Слънцето ще се преобърне в тъмнина и луната в кръв, преди да дойде великият и бележит ден Господен.

[21] И всеки, който призове името Господне, ще се спаси.“

[22] Израилтяни, послушайте тези думи: Исус от Назарет, за Когото Бог е свидетелствал между вас чрез велики дела, чудеса и знамения, които Бог извърши чрез Него между вас, както самите вие знаете,

[23] Него, предаден според определената Божия воля и предузнание, вие разпънахте и убихте чрез ръката на беззаконници;

[24] Когото Бог възкреси, като Го освободи от страданията на смъртта, понеже не беше възможно Той да бъде държан от нея.

[25] Защото Давид казва за Него: „Винаги гледах Господа пред себе си; понеже Той е отдясно ми, за да не се поклатя;

[26] затова се зарадва сърцето ми и развесели езикът ми, а още и плътта ми ще престоява в надежда;

[27] защото няма да оставиш душата ми в ада, нито ще допуснеш Твоя Свят Син да види изтление.

[28] Fizeste-me conhecer os caminhos da vida, encher-me-ás de alegria na tua presença.
[29] Irmãos, seja-me permitido dizer-vos claramente a respeito do patriarca Davi que ele morreu e foi sepultado, e o seu túmulo permanece entre nós até hoje.

[30] Sendo, pois, profeta e sabendo que Deus lhe havia jurado que um dos seus descendentes se assentaria no seu trono,

[31] prevendo isto, referiu-se à ressurreição de Cristo, que nem foi deixado na morte, nem o seu corpo experimentou corrupção.

[32] A este Jesus Deus ressuscitou, do que todos nós somos testemunhas.
[33] Exaltado, pois, à destra de Deus, tendo recebido do Pai a promessa do Espírito Santo, derramou isto que vedes e ouvis.
[34] Porque Davi não subiu aos céus, mas ele mesmo declara: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita,
[35] até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés.

[36] Esteja absolutamente certa, pois, toda a casa de Israel de que a este Jesus, que vós crucificastes, Deus o fez SENHOR e Cristo.

Três mil batizados

[37] Ouvindo eles estas coisas, compungiu-se-lhes o coração e perguntaram a Pedro e aos demais apóstolos: Que faremos, irmãos?

[38] Respondeu-lhes Pedro: Arrependei-vos, e cada um de vós seja batizado em nome de

[28] Изявил си ми пътищата на живота; в присъствието Си ще ме изпълниш с веселба.“
[29] Братя, мога да ви кажа уверено за патриарха Давид, че и умря, и бе погребан, и гробът му е при нас до този ден.
[30] А тъй като беше пророк и знаеше, че Бог с клетва му беше обещал да въздигне от потомството му по плът Христос и да Го постави на престола му,
[31] той предвиждаше това, говори за възкресението на Христос, че нито Той беше оставен в ада, нито плътта Му видя изтление.
[32] Бог възкреси този Исус, на което ние всички сме свидетели.
[33] И така, като се възвиси отдясно на Бога и взе от Отца обещания Свят Дух, Той изля това, което виждате и чувате.
[34] Защото Давид не се е възнесъл на небесата; но сам той казва: „Каза Господ на Моя Господ: Седни отдясно Ми,
[35] докато поставя враговете Ти за Твое подножие.“
[36] И така, нека знае добре целият Израилев дом, че Този Исус, Когото вие разпънахте, Него Бог е направил и Господ, и Христос.

[37] Като чуха това, те, засегнати в сърцата си, казаха на Петър и на другите апостоли: Какво да сторим, братя?
[38] А Петър им каза: Покайте се и всеки от вас нека се кръсти в името на Исус

Jesus Cristo para remissão dos vossos pecados, e recebereis o dom do Espírito Santo.

[39] Pois para vós outros é a promessa, para vossos filhos e para todos os que ainda estão longe, isto é, para quantos o SENHOR, nosso Deus, chamar.

[40] Com muitas outras palavras deu testemunho e exortava-os, dizendo: Salvai-vos desta geração perversa.

[41] Então, os que lhe aceitaram a palavra foram batizados, havendo um acréscimo naquele dia de quase três mil pessoas.

Como viviam os convertidos

[42] E perseveravam na doutrina dos apóstolos e na comunhão, no partir do pão e nas orações.

[43] Em cada alma havia temor; e muitos prodígios e sinais eram feitos por intermédio dos apóstolos.

[44] Todos os que creram estavam juntos e tinham tudo em comum.

[45] Vendiam as suas propriedades e bens, distribuindo o produto entre todos, à medida que alguém tinha necessidade.

[46] Diariamente perseveravam unânimes no templo, partiam pão de casa em casa e tomavam as suas refeições com alegria e singeleza de coração,

[47] louvando a Deus e contando com a simpatia de todo o povo. Enquanto isso, acrescentava-lhes o SENHOR, dia a dia, os que iam sendo salvos.

Atos 3

A cura de um coxo

Христос за прощение на греховете ви; и ще приемете този дар, Святия Дух.

[39] Защото на вас е дадено обещанието и на децата ви, и на всички далечни, колкото Господ, нашият Бог, ще призове при Себе Си.

[40] И с много други думи свидетелстваше и ги увещаваше, като казваше: Избавете се от това извратено поколение.

[41] И така, тези, които приеха поучението му, се кръстиха; и в същия ден се присъединиха около три хиляди души.

Животът в първата християнска община

[42] И те постоянстваха в поучението на апостолите, в общението, в преломяването на хляба и в молитвите.

[43] И страх обзе всяка душа; и много чудеса и знамения ставаха чрез апостолите.

[44] А всички вярващи бяха заедно и имаха всичко общо;

[45] и продаваха от своя имот и собственост, като разпределяха средствата на всички, според нуждата на всеки.

[46] И всеки ден прекарваха в храма единни духом и разчупваха хляб по къщите, и се хранеха с радост и чистосърдечие,

[47] като хвалеха Бога, и печелеха благоволението на целия народ. А Господ всеки ден прибавяше към църквата онези, които се спасяваха.

Деяния 3

Излекуването на един куц човек

[1] Pedro e João subiam ao templo para a oração da hora nona.

[2] Era levado um homem, coxo de nascença, o qual punham diariamente à porta do templo chamada Formosa, para pedir esmola aos que entravam.

[3] Vendo ele a Pedro e João, que iam entrar no templo, implorava que lhe dessem uma esmola.

[4] Pedro, fitando-o, juntamente com João, disse: Olha para nós.

[5] Ele os olhava atentamente, esperando receber alguma coisa.

[6] Pedro, porém, lhe disse: Não possuo nem prata nem ouro, mas o que tenho, isso te dou: em nome de Jesus Cristo, o Nazareno, anda!

[7] E, tomando-o pela mão direita, o levantou; imediatamente, os seus pés e tornozelos se firmaram;

[8] de um salto se pôs em pé, passou a andar e entrou com eles no templo, saltando e louvando a Deus.

[9] Viu-o todo o povo a andar e a louvar a Deus,

[10] e reconheceram ser ele o mesmo que esmolava, assentado à Porta Formosa do templo; e se encheram de admiração e assombro por isso que lhe acontecera.

O discurso de Pedro no templo

[11] Apegando-se ele a Pedro e a João, todo o povo correu atônito para junto deles no pórtico chamado de Salomão.

[1] Един ден, когато Петър и Йоан отиваха в храма в деветия час, часа на молитвата,

[2] някои носеха един човек, куц по рождение. когото слагаха всеки ден при така наречените Красиви врати на храма, да проси милостиня от онези, които влизаха в храма.

[3] Той, като видя Петър и Йоан, когато щяха да влязат в храма, попроси да му се даде милостиня.

[4] А Петър, заедно с Йоан, се взря в него и каза: Погледни ни.

[5] И той ги гледаше внимателно, като очакваше да получи нещо от тях.

[6] Но Петър каза: Сребро и злато аз нямам; но каквото имам, това ти давам; в името на Исус Христос Назарянина, стани и ходи.

[7] И като го хвана за дясната ръка, го вдигна; и в същия миг краката и глезените му добиха сила.

[8] И той, като скочи, изправи се и проходи; и влезе с тях в храма, като ходеше и скачаше, и славеше Бога.

[9] И целият народ го видя да ходи и да слави Бога;

[10] и го познаха, че беше същият, който седеше за милостиня при Красивите врати на храма; и се изпълниха с почуда и удивление за това, което беше станало с него.

Проповедта на Петър в храма

[11] И понеже изцеленият куц човек не се отделяше от Петър и Йоан, то целият

народ смаян се стече при тях в така наречения Соломонов притвор.

12 À vista disto, Pedro se dirigiu ao povo, dizendo: Israelitas, por que vos maravilhais disto ou por que fitais os olhos em nós como se pelo nosso próprio poder ou piedade o tivéssemos feito andar?

12 А Петър, като видя това, започна да говори на хората: Израилтяни, какво се чудите на това? Или защо се взирате в нас, като че поради своя сила или благочестие сме направили той да проходи?

13 O Deus de Abraão, de Isaque e de Jacó, o Deus de nossos pais, glorificou a seu Servo Jesus, a quem vós traístes e negastes perante Pilatos, quando este havia decidido soltá-lo.

13 Бог Авраамов, Исааков и Яковов, Бог на бащите ни, прослави Своя Син Исус, Когото вие предадохте и от Когото се отрекохте пред Пилат, когато той беше решил да Го пусне.

14 Vós, porém, negastes o Santo e o Justo e pedistes que vos concedessem um homicida.

14 Но вие се отрекохте от Святия и Праведния и като поискахте да ви се пусне един убиец,

15 Dessarte, matastes o Autor da vida, a quem Deus ressuscitou dentre os mortos, do que nós somos testemunhas.

15 убихте Началника на живота. Но Бог Го възкреси от мъртвите, за което ние сме свидетели.

16 Pela fé em o nome de Jesus, é que esse mesmo nome fortaleceu a este homem que agora vedes e reconheceis; sim, a fé que vem por meio de Jesus deu a este saúde perfeita na presença de todos vós.

16 И на основание на вяра в името Му, Неговото име укрепи този, когото гледате и познавате. Да! Тази вяра, която е чрез Него, му даде пред всички вас това съвършено здраве.

17 E agora, irmãos, eu sei que o fizestes por ignorância, como também as vossas autoridades;

17 И сега, братя, аз зная, че вие, както и началниците ви, направихте това от незнание;

18 mas Deus, assim, cumpriu o que dantes anunciara por boca de todos os profetas: que o seu Cristo havia de padecer.

18 но Бог по този начин изпълни това, което беше предизвестил чрез устата на всички пророци, че Неговият Помазаник ще пострада.

19 Arrependei-vos, pois, e convertei-vos para serem cancelados os vossos pecados,

19 Затова покайте се и се обърнете, за да се заличат греховете ви, и така да дойдат освежителни времена от лицето на Господа

[20] a fim de que, da presença do SENHOR, venham tempos de refrigério, e que envie ele o Cristo, que já vos foi designado, Jesus,

[20] и Той да ви изпрати определения за вас Исус Христос,

[21] ao qual é necessário que o céu receba até aos tempos da restauração de todas as coisas, de que Deus falou por boca dos seus santos profetas desde a antiguidade.

[21] Когото трябва да приемат небесата до времето, когато ще се възстанови всичко, за което е говорил Бог от века чрез устата на Своите святи пророци.

[22] Disse, na verdade, Moisés: O SENHOR Deus vos suscitará dentre vossos irmãos um profeta semelhante a mim; a ele ouvireis em tudo quanto vos disser.

[22] Защото Моисей е казал: „Господ Бог ще ви въздигне измежду братята ви Пророк, както въздигна мене; Него слушайте във всичко, каквото ще ви каже;

[23] Acontecerá que toda alma que não ouvir a esse profeta será exterminada do meio do povo.

[23] и всяка душа, която не послуша този Пророк, ще бъде изтребена отсред народа.“

[24] E todos os profetas, a começar com Samuel, assim como todos quantos depois falaram, também anunciaram estes dias.

[24] И всички пророци от Самуил и след него, които са говорили, и те са известили за тези дни.

[25] Vós sois os filhos dos profetas e da aliança que Deus estabeleceu com vossos pais, dizendo a Abraão: Na tua descendência, serão abençoadas todas as nações da terra.

[25] Вие сте потомци на пророците и наследници на завета, който Бог сключи с бащите ви, когато каза на Авраам: „В твоето потомство ще се благословят всички земни племена.“

[26] Tendo Deus ressuscitado o seu Servo, enviou-o primeiramente a vós outros para vos abençoar, no sentido de que cada um se aparte das suas perversidades.

[26] Бог, като възкреси Своя Син, първо до вас Го изпрати, за да ви благослови, като отвръща всеки от вас от нечестието ви.

Atos 4

Pedro e João presos

Деяния 4

Апостолите Петър и Йоан пред Синедриона

[1] Falavam eles ainda ao povo quando sobrevieram os sacerdotes, o capitão do templo e os saduceus,

[1] И когато те още говореха на хората, свещениците, началникът на храмовата стража и садукеите надойдоха при тях

[2] ressentidos por ensinarem eles o povo e anunciarem, em Jesus, a ressurreição dentre os mortos;

[2] възмутени, че те поучаваха народа и проповядваха, в името на Исус, възкресението на мъртвите.

[3] e os prenderam, recolhendo-os ao cárcere até ao dia seguinte, pois já era tarde.

[4] Muitos, porém, dos que ouviram a palavra a aceitaram, subindo o número de homens a quase cinco mil.

Pedro e João perante o Sinédrio

[5] No dia seguinte, reuniram-se em Jerusalém as autoridades, os anciãos e os escribas

[6] com o sumo sacerdote Anás, Caifás, João, Alexandre e todos os que eram da linhagem do sumo sacerdote;

[7] e, pondo-os perante eles, os argüiram: Com que poder ou em nome de quem fizestes isto?

[8] Então, Pedro, cheio do Espírito Santo, lhes disse: Autoridades do povo e anciãos,

[9] visto que hoje somos interrogados a propósito do benefício feito a um homem enfermo e do modo por que foi curado,

[10] tomai conhecimento, vós todos e todo o povo de Israel, de que, em nome de Jesus Cristo, o Nazareno, a quem vós crucificastes, e a quem Deus ressuscitou dentre os mortos, sim, em seu nome é que este está curado perante vós.

[11] Este Jesus é pedra rejeitada por vós, os construtores, a qual se tornou a pedra angular.

[12] E não há salvação em nenhum outro; porque abaixo do céu não existe nenhum

[3] И така, сложиха ръце на тях и ги поставиха под стража до следващия ден, защото вече беше привечер.

[4] А мнозина от тези, които чуха словото, повярваха; и броят на повярвалите мъже достигна до пет хиляди.

[5] И на другия ден се събраха в Йерусалим началниците им, старейшините и книжниците;

[6] и първосвещеникът Анна, и Каяфа, Йоан, Александър и всички, които бяха от първосвещеническия род.

[7] И като поставиха Петър и Йоан на средата, ги питаха: С каква сила или в кое име извършихте това?

[8] Тогава Петър, изпълнен със Святия Дух, им каза: Началници народни и старейшини,

[9] ако ни изпитвате днес за едно благодеяние, сторено на немощен човек, чрез какво той бе изцелен,

[10] да знаете всички вие и целият Израилев народ, че чрез името на Исус Христос Назарянина, Когото вие разпънахте, Когото Бог възкреси от мъртвите, чрез това име този човек стои пред вас здрав.

[11] Той е камъкът, който бе пренебрегнат от вас, зидарите, но стана глава на ъгъла.

[12] И чрез никой друг няма спасение; защото няма под небето друго име,

outro nome, dado entre os homens, pelo qual importa que sejamos salvos.

13 Ao verem a intrepidez de Pedro e João, sabendo que eram homens iletrados e incultos, admiraram-se; e reconheceram que haviam eles estado com Jesus.

14 Vendo com eles o homem que fora curado, nada tinham que dizer em contrário.

15 E, mandando-os sair do Sinédrio, consultavam entre si,

16 dizendo: Que faremos com estes homens? Pois, na verdade, é manifesto a todos os habitantes de Jerusalém que um sinal notório foi feito por eles, e não o podemos negar;

17 mas, para que não haja maior divulgação entre o povo, ameacemo-los para não mais falarem neste nome a quem quer que seja.

18 Chamando-os, ordenaram-lhes que absolutamente não falassem, nem ensinassem em o nome de Jesus.

19 Mas Pedro e João lhes responderam: Julgai se é justo diante de Deus ouvir-vos antes a vós outros do que a Deus;

20 pois nós não podemos deixar de falar das coisas que vimos e ouvimos.

21 Depois, ameaçando-os mais ainda, os soltaram, não tendo achado como os castigar, por causa do povo, porque todos glorificavam a Deus pelo que acontecera.

22 Ora, tinha mais de quarenta anos aquele em quem se operara essa cura milagrosa.

A igreja em oração

дадено на човеците, чрез което трябва да се спасим.

13 А те, като гледаха дързостта на Петър и Йоан и вече бяха забелязали, че са неуки и обикновени хора, се чудеха; и познаха, че са били с Исус.

14 А като видяха изцеления човек, който стоеше с тях, нямаха какво да противоречат.

15 Затова, като им заповядаха да излязат навън от Синедриона, се съвещаваха помежду си:

16 Какво да направим на тези човеци, защото на всички йерусалимски жители е известно, че стана бележито знамение чрез тях; и не можем да го опровергаем.

17 Но за да не се разнася повече между народа, нека ги заплашим, за да не говорят вече на никого в това име.

18 И така, те ги повикаха и им заръчаха изобщо да не говорят, нито да поучават в Исусовото име.

19 А Петър и Йоан им отвърнаха с думите: Право ли е пред Бога да слушаме вас, а не Бога, разсъдете;

20 защото ние не можем да не говорим това, което сме видели и чули.

21 А те, като ги заплашиха отново, ги пуснаха, понеже не знаеха как да ги накажат поради народа, защото всички славеха Бога за станалото.

22 Защото човекът, над когото се извърши това чудо на изцеление, беше на повече от четиридесет години.

Молитва за Божия подкрепа

[23] Uma vez soltos, procuraram os irmãos e lhes contaram quantas coisas lhes haviam dito os principais sacerdotes e os anciãos.

[23] И когато ги пуснаха, те дойдоха при своите и известиха всичко, което им казаха главните свещеници и старейшините.

[24] Ouvindo isto, unânimes, levantaram a voz a Deus e disseram: Tu, Soberano SENHOR, que fizeste o céu, a terra, o mar e tudo o que neles há;

[24] А те, като чуха, издигнаха единодушно глас към Бога и казаха: Владико, Ти си Бог, Който си направил небето, земята, морето и всичко, което е в тях,

[25] que disseste por intermédio do Espírito Santo, por boca de Davi, nosso pai, teu servo: Por que se enfureceram os gentios, e os povos imaginaram coisas vãs?

[25] Ти чрез Святия Дух, Който говори чрез устата на слугата Ти, нашия баща Давид, си казал: „Защо се разярявaха народите и хората намисляха суети?

[26] Levantaram-se os reis da terra, e as autoridades ajuntaram-se à uma contra o SENHOR e contra o seu Ungido;

[26] Опълчваха се земните царе и управниците се събираха заедно против Господа и против Неговия Помазаник.“

[27] porque verdadeiramente se ajuntaram nesta cidade contra o teu santo Servo Jesus, ao qual ungiste, Herodes e Pôncio Pilatos, com gentios e gente de Israel,

[27] Защото наистина и Ирод, и Пилат Понтийски, с езичниците и Израилевия народ се събраха в този град против Твоя свят Син Исус, Когото си помазал,

[28] para fazerem tudo o que a tua mão e o teu propósito predeterminaram;

[28] за да извършат всичко, което Твоята ръка и Твоята воля са определили да стане.

[29] agora, SENHOR, olha para as suas ameaças e concede aos teus servos que anunciem com toda a intrepidez a tua palavra,

[29] И сега, Господи, погледни на техните заплахи и дай на Своите слуги да говорят Твоето слово с пълна дързост,

[30] enquanto estendes a mão para fazer curas, sinais e prodígios por intermédio do nome do teu santo Servo Jesus.

[30] докато Ти простираш ръката Си да изцеляваш и да стават знамения и чудеса чрез името на Твоя свят Син Исус.

[31] Tendo eles orado, tremeu o lugar onde estavam reunidos; todos ficaram cheios do

[31] И като се помолиха, потресе се мястото, където бяха събрани, и всички

Espírito Santo e, com intrepidez, anunciavam a palavra de Deus.

A comunidade cristã

32 Da multidão dos que creram era um o coração e a alma. Ninguém considerava exclusivamente sua nem uma das coisas que possuía; tudo, porém, lhes era comum.

33 Com grande poder, os apóstolos davam testemunho da ressurreição do SENHOR Jesus, e em todos eles havia abundante graça.

34 Pois nenhum necessitado havia entre eles, porquanto os que possuíam terras ou casas, vendendo-as, traziam os valores correspondentes

35 e depositavam aos pés dos apóstolos; então, se distribuía a qualquer um à medida que alguém tinha necessidade.

A oferta de Barnabé

36 José, a quem os apóstolos deram o sobrenome de Barnabé, que quer dizer filho de exortação, levita, natural de Chipre,

37 como tivesse um campo, vendendo-o, trouxe o preço e o depositou aos pés dos apóstolos.

Atos 5

Ananias e Safira

1 Entretanto, certo homem, chamado Ananias, com sua mulher Safira, vendeu uma propriedade,

2 mas, em acordo com sua mulher, reteve parte do preço e, levando o restante, depositou-o aos pés dos apóstolos.

3 Então, disse Pedro: Ananias, por que encheu Satanás teu coração, para que

се изпълниха със Святия Дух и с дързост говореха Божието слово.

Общата собственост на благата при първите християни

32 А множеството на повярвалите имаше едно сърце и душа; и нито един от тях не казваше, че нещо от имота му е негово, но всичко им беше общо.

33 И апостолите с голяма сила свидетелстваха за възкресението на Господ Исус; и голяма благодат почиваше над всички тях.

34 А и никой от тях не беше в лишение, защото всички, които бяха стопани на ниви или на къщи, ги продаваха и донасяха стойността на продаденото,

35 и я слагаха пред краката на апостолите; и на всеки се раздаваше, според колкото имаше нужда.

36 Така Йосиф, наречен от апостолите Варнава (което значи „син на утешение“), левит, родом от Кипър,

37 като имаше земя, продаде я, донесе парите и ги сложи пред краката на апостолите.

Деяния 5

Ананияи Сапфира

1 А някой си човек на име Анания, с жена си Сапфира, продаде имот

2 и задържа нещо от стойността със знанието на жена си; и донесе една част и я сложи пред краката на апостолите.

3 А Петър каза: Анания, защо изпълни Сатана сърцето ти, да излъжеш Святия

mentisses ao Espírito Santo, reservando parte do valor do campo?

Дух и да задържиш от стойността на нивата?

[4] Conservando-o, porventura, não seria teu? E, vendido, não estaria em teu poder? Como, pois, assentaste no coração este desígnio? Não mentiste aos homens, mas a Deus.

[4] Докато стоеше непродадена, не беше ли твоя? И след като се продаде, не бяха ли парите в твоя власт? Защо си намислил това нещо в сърцето си? Не си излъгал човеци, но Бога.

[5] Ouvindo estas palavras, Ananias caiu e expirou, sobrevindo grande temor a todos os ouvintes.

[5] И Анания, като слушаше тези думи, падна и издъхна; и голям страх обзе всички, които чуха това.

[6] Levantando-se os moços, cobriram-lhe o corpo e, levando-o, o sepultaram.

[6] И по-младите мъже станаха, обвиха го, изнесоха го и го погребаха.

[7] Quase três horas depois, entrou a mulher de Ananias, não sabendo o que ocorrera.

[7] След като се минаха около три часа, влезе и жена му, без да знае за станалото.

[8] Então, Pedro, dirigindo-se a ela, perguntou-lhe: Dize-me, vendestes por tanto aquela terra? Ela respondeu: Sim, por tanto.

[8] И Петър я попита: Кажи ми, за толкова ли продадохте нивата? А тя отговори: За толкова.

[9] Tornou-lhe Pedro: Por que entrastes em acordo para tentar o Espírito do SENHOR? Eis aí à porta os pés dos que sepultaram o teu marido, e eles também te levarão.

[9] А Петър каза: Защо се наговорихте да изпитате Господния Дух? Ето, краката на тези, които погребаха мъжа ти, са на вратата и ще изнесат и теб.

[10] No mesmo instante, caiu ela aos pés de Pedro e expirou. Entrando os moços, acharam-na morta e, levando-a, sepultaram-na junto do marido.

[10] И тя начаса падна до краката му и издъхна; а младежите, като влязоха, намериха я мъртва, изнесоха я и я погребаха до мъжа.

[11] E sobreveio grande temor a toda a igreja e a todos quantos ouviram a notícia destes acontecimentos.

[11] И голям страх обзе цялата църква и всички, които чуха това.

Os apóstolos fazem muitos milagres

Други чудеса на апостолите

[12] Muitos sinais e prodígios eram feitos entre o povo pelas mãos dos apóstolos. E costumavam todos reunir-se, de comum acordo, no Pórtico de Salomão.

[12] И чрез ръцете на апостолите ставаха много знамения и чудеса между народа (и те всички бяха заедно в Соломоновия притвор;

[13] Mas, dos restantes, ninguém ousava ajuntar-se a eles; porém o povo lhes tributava grande admiração.

[13] а от другите никой не смееше да се присъедини към тях; народът обаче ги величаеше;

[14] E crescia mais e mais a multidão de crentes, tanto homens como mulheres, agregados ao SENHOR,

[14] и още по-голямо множество повярвали в Господа мъже и жени се присъединяваха),

[15] a ponto de levarem os enfermos até pelas ruas e os colocarem sobre leitos e macas, para que, ao passar Pedro, ao menos a sua sombra se projetasse nalguns deles.

[15] така че даже изнасяха болните по улиците и ги слагаха на постелки и на легла, така че когато минава Петър, поне сянката му да засегне някого от тях.

[16] Afluía também muita gente das cidades vizinhas a Jerusalém, levando doentes e atormentados de espíritos imundos, e todos eram curados.

[16] Събираше се още и множество от градовете около Йерусалим, които носеха болни и измъчваните от нечисти духове; и всички се изцеляваха.

A prisão dos apóstolos

Апостолите пред Синедриона

[17] Levantando-se, porém, o sumo sacerdote e todos os que estavam com ele, isto é, a seita dos saduceus, tomaram-se de inveja,

[17] Тогава станаха първосвещеникът и всички, които бяха с него, които съставляват садукейската секта, и, изпълнени със завист,

[18] prenderam os apóstolos e os recolheram à prisão pública.

[18] сложиха ръце на апостолите и ги хвърлиха в общата тъмница.

[19] Mas, de noite, um anjo do SENHOR abriu as portas do cárcere e, conduzindo-os para fora, lhes disse:

[19] Но ангел от Господа през нощта отвори вратата на тъмницата и като ги изведе, им каза:

[20] Ide e, apresentando-vos no templo, dizei ao povo todas as palavras desta Vida.

[20] Идете, застанете в храма и говорете на народа всички думи на този вечен живот.

[21] Tendo ouvido isto, logo ao romper do dia, entraram no templo e ensinavam. Chegando, porém, o sumo sacerdote e os que com ele estavam, convocaram o Sinédrio e todo o senado dos filhos de Israel e mandaram buscá-los no cárcere.

[21] Те, като чуха това, на разсъмване влязоха в храма и поучаваха. А първосвещеникът дойде и онези, които бяха с него, и като свикаха Синедриона и всички старейшини на израилтяните, пратиха в тъмницата да доведат апостолите.

[22] Mas os guardas, indo, não os acharam no cárcere; e, tendo voltado, relataram,

[23] dizendo: Achamos o cárcere fechado com toda a segurança e as sentinelas nos seus postos junto às portas; mas, abrindo-as, a ninguém encontramos dentro.

[24] Quando o capitão do templo e os principais sacerdotes ouviram estas informações, ficaram perplexos a respeito deles e do que viria a ser isto.

[25] Nesse ínterim, alguém chegou e lhes comunicou: Eis que os homens que recolhestes no cárcere, estão no templo ensinando o povo.

[26] Nisto, indo o capitão e os guardas, os trouxeram sem violência, porque temiam ser apedrejados pelo povo.

[27] Trouxeram-nos, apresentando-os ao Sinédrio. E o sumo sacerdote interrogou-os,

[28] dizendo: Expressamente vos ordenamos que não ensinásseis nesse nome; contudo, enchestes Jerusalém de vossa doutrina; e quereis lançar sobre nós o sangue desse homem.

[29] Então, Pedro e os demais apóstolos afirmaram: Antes, importa obedecer a Deus do que aos homens.

[30] O Deus de nossos pais ressuscitou a Jesus, a quem vós matastes, pendurando-o num madeiro.

[31] Deus, porém, com a sua destra, o exaltou a Príncipe e Salvador, a fim de conceder a

[22] Но служителите, като отидоха, не ги намериха в тъмницата; върнаха се и известиха:

[23] Намерихме тъмницата заключена много здраво и стражарите да стоят при вратата; но като отворихме, не намерихме никого вътре.

[24] А началникът на храмовата стража и главните свещеници, като чуха тези думи, бяха в недоумение поради тях и се чудеха какво ще последва от това.

[25] Но дойде някой си и им извести: Ето, човеците, които хвърлихте в тъмницата, стоят в храма и поучават народа.

[26] Тогава началникът отиде със служителите и ги доведе, обаче без насилие, защото се бояха от народа, да не би да ги замерват с камъни.

[27] И като ги доведоха, поставиха ги пред Синедриона; и първосвещеникът ги попита:

[28] Строго ви забранихме да поучавате в това име; но ето, изпълнили сте Йерусалим с учението си и възнамерявате да докарате върху нас кръвта на този Човек.

[29] А Петър и апостолите отговориха: Подобава да се покоряваме на Бога, а не на човеците.

[30] Бог на бащите ни възкреси Исус, Когото вие убихте, като Го проковахте на дърво.

[31] Него Бог въздигна отдясно на Себе Си за Началник и Спасител, да даде

Israel o arrependimento e a remissão de pecados.

[32] Ora, nós somos testemunhas destes fatos, e bem assim o Espírito Santo, que Deus outorgou aos que lhe obedecem.

O parecer de Gamaliel

[33] Eles, porém, ouvindo, se enfureceram e queriam matá-los.

[34] Mas, levantando-se no Sinédrio um fariseu, chamado Gamaliel, mestre da lei, acatado por todo o povo, mandou retirar os homens, por um pouco,

[35] e lhes disse: Israelitas, atentai bem no que ides fazer a estes homens.

[36] Porque, antes destes dias, se levantou Teudas, insinuando ser ele alguma coisa, ao qual se agregaram cerca de quatrocentos homens; mas ele foi morto, e todos quantos lhe prestavam obediência se dispersaram e deram em nada.

[37] Depois desse, levantou-se Judas, o galileu, nos dias do recenseamento, e levou muitos consigo; também este pereceu, e todos quantos lhe obedeciam foram dispersos.

[38] Agora, vos digo: dai de mão a estes homens, deixai-os; porque, se este conselho ou esta obra vem de homens, perecerá;

[39] mas, se é de Deus, não podereis destruí-los, para que não sejais, porventura, achados lutando contra Deus. E concordaram com ele.

покаяние на Израил и прощение на греховете.

[32] И ние сме Негови свидетели за тези неща, както и Святият Дух, Когото Бог даде на онези, които Му се покоряват.

[33] А те, като чуха това, късаха се от яд и възнамеряваха да ги убият.

Съветът на Гамалиил

[34] Но един фарисей на име Гамалиил, законоучител, почитан от целия народ, се изправи в Синедриона и заповядa да изведат апостолите навън за малко време;

[35] и каза на събранието: Израилтяни, внимавайте добре какво ще направите на тези човеци.

[36] Защото в миналото въстана Тевда и се представяше за голям човек, и към него се присъединиха около четиристотин мъже на брой; той бе убит и всички, които му се подчиниха, се разпиляха и изчезнаха.

[37] След него въстана галилеянинът Юда по време на преброяването и отвлече след себе си някои от народа; и той загина и всички, които му се покоряваха, се разпръснаха.

[38] И сега ви казвам: отдръпнете се от тези човеци и ги оставете, защото ако това намерение или това дело е от човеци, ще пропадне;

[39] но ако е от Бога, няма да можете да го опропастите. Пазете се да не би да се окажете и противници на Бога.

40 Chamando os apóstolos, açoitaram-nos e, ordenando-lhes que não falassem em o nome de Jesus, os soltaram.

41 E eles se retiraram do Sinédrio regozijando-se por terem sido considerados dignos de sofrer afrontas por esse Nome.

42 E todos os dias, no templo e de casa em casa, não cessavam de ensinar e de pregar Jesus, o Cristo.

Atos 6

A instituição dos diáconos

1 Ora, naqueles dias, multiplicando-se o número dos discípulos, houve murmuração dos helenistas contra os hebreus, porque as viúvas deles estavam sendo esquecidas na distribuição diária.

2 Então, os doze convocaram a comunidade dos discípulos e disseram: Não é razoável que nós abandonemos a palavra de Deus para servir às mesas.

3 Mas, irmãos, escolhei dentre vós sete homens de boa reputação, cheios do Espírito e de sabedoria, aos quais encarregaremos deste serviço;

4 e, quanto a nós, nos consagraremos à oração e ao ministério da palavra.

5 O parecer agradou a toda a comunidade; e elegeram Estêvão, homem cheio de fé e do Espírito Santo, Filipe, Prócoro, Nicanor, Timão, Pármenas e Nicolau, prosélito de Antioquia.

40 И те го послушаха; и като повикаха апостолите, бичуваха ги и им заръчаха да не говорят в Исусовото име, и ги пуснаха.

41 А те си отидоха от Синедриона, радостни, че бяха удостоени да претърпят опозоряване за Исусовотоиме.

42 И нито един ден не преставаха да поучават и да благовестват и в храма, и по къщите, че Исус е Христос.

Деяния 6

Избирането на седемте дякони

1 А през тези дни, когато учениците се умножаваха, се надигна роптание измежду гръцките юдеи против еврейските затова, че при всекидневното раздаване на потребностите техните вдовици били пренебрегвани.

2 Тогава дванадесетте свикаха всички ученици и казаха: Не е добре ние да оставим Божието слово и да прислужваме на трапези.

3 И така, братя, изберете измежду вас седем души с добро име, изпълнени с Божия Дух и с мъдрост, които да поставим за посрещане на тези нужди.

4 А ние ще постоянстваме в молитвата и в служение на словото.

5 И това предложение се хареса на цялото множество; и избраха Стефан – мъж, пълен с вяра и със Святия Дух, и Филип, Прохор, Никанор, Тимон, Пармен и Николай, един прозелит от Антиохия.

[6] Apresentaram-nos perante os apóstolos, e estes, orando, lhes impuseram as mãos.

[7] Crescia a palavra de Deus, e, em Jerusalém, se multiplicava o número dos discípulos; também muitíssimos sacerdotes obedeciam à fé.

Estêvão perante o Sinédrio

[8] Estêvão, cheio de graça e poder, fazia prodígios e grandes sinais entre o povo.

[9] Levantaram-se, porém, alguns dos que eram da sinagoga chamada dos Libertos, dos cireneus, dos alexandrinos e dos da Cilícia e Ásia, e discutiam com Estêvão;

[10] e não podiam resistir à sabedoria e ao Espírito, pelo qual ele falava.

[11] Então, subornaram homens que dissessem: Temos ouvido este homem proferir blasfêmias contra Moisés e contra Deus.

[12] Sublevaram o povo, os anciãos e os escribas e, investindo, o arrebataram, levando-o ao Sinédrio.

[13] Apresentaram testemunhas falsas, que depuseram: Este homem não cessa de falar contra o lugar santo e contra a lei;

[14] porque o temos ouvido dizer que esse Jesus, o Nazareno, destruirá este lugar e mudará os costumes que Moisés nos deu.

[15] Todos os que estavam assentados no Sinédrio, fitando os olhos em Estêvão,

[6] Тях поставиха пред апостолите; и те, като се помолиха, положиха ръце на тях.

[7] И Божието учение растеше и броят на учениците в Йерусалим се умножаваше твърде много; и голямо множество от свещениците се подчиняваха на вярата.

Стефан на съд пред Синедриона

[8] А Стефан, пълен с благодат и сила, вършеше големи чудеса и знамения между народа.

[9] Тогава някои от синагогата, наречена синагога на либертинците, и от киринейците и александрийците, и някоиот Киликия и Азия се надигнаха и спореха със Стефан.

[10] Но не можаха да противостоят на мъдростта и Духа, с който той говореше.

[11] Тогава подучиха човеците да казват: Чухме го да говори хулни думи против Моисей и против Бога.

[12] И подбудиха народа със старейшините и книжниците и като се нахвърлиха върху него, сграбчиха го и го докараха в Синедриона,

[13] където представиха лъжесвидетели, които казаха: Този човек непрестанно говори думи против това свято място и против закона;

[14] защото го чухме да казва, че този Исус Назарянин ще разруши това място и ще измени обредите, които Моисей ни е предал.

[15] И всички, които седяха в Синедриона, като се вгледаха в него, видяха лицето му, като че беше лице на ангел.

viram o seu rosto como se fosse rosto de anjo.

Atos 7

A defesa de Estêvão

1 Então, lhe perguntou o sumo sacerdote: Porventura, é isto assim?

2 Estêvão respondeu: Varões irmãos e pais, ouvi. O Deus da glória apareceu a Abraão, nosso pai, quando estava na Mesopotâmia, antes de habitar em Harã,

3 e lhe disse: Sai da tua terra e da tua parentela e vem para a terra que eu te mostrarei.

4 Então, saiu da terra dos caldeus e foi habitar em Harã. E dali, com a morte de seu pai, Deus o trouxe para esta terra em que vós agora habitais.

5 Nela, não lhe deu herança, nem sequer o espaço de um pé; mas prometeu dar-lhe a posse dela e, depois dele, à sua descendência, não tendo ele filho.

6 E falou Deus que a sua descendência seria peregrina em terra estrangeira, onde seriam escravizados e maltratados por quatrocentos anos;

7 eu, disse Deus, julgarei a nação da qual forem escravos; e, depois disto, sairão daí e me servirão neste lugar.

8 Então, lhe deu a aliança da circuncisão; assim, nasceu Isaque, e Abraão o circuncidou ao oitavo dia; de Isaque procedeu Jacó, e deste, os doze patriarcas.

9 Os patriarcas, invejosos de José, venderam-no para o Egito; mas Deus estava com ele

Деяния 7

Защитната реч на Стефан

1 Тогава първосвещеникът каза: Вярно ли е това?

2 А той каза: Братя и бащи, слушайте: Бог на славата се яви на отца ни Авраам, когато беше в Месопотамия, преди да се засели в Харан, и му каза:

3 „Излез от отечеството си и изсред рода си и иди в земята, която ще ти покажа.“

4 Тогава той излезе от халдейската земя и се засели в Харан. И оттам, след смъртта на баща му, Бог го пресели в тази земя, в която вие сега живеете.

5 И не му даде наследство нито педя земя, а обеща да я даде за притежание на него и на потомството му след него, когато той още нямаше дете.

6 И Бог му говор, че неговите потомци щяха да бъдат преселени в чужда земя, където щяха да ги поробят и притесняват четиристотин години.

7 Но Аз, каза Бог, ще съдя народа, на който ще робуват; и след това ще излязат и ще Ми служат на това място.

8 И му даде в завет обрязването; и така от Авраам се роди Исаак и го обряза в осмия ден; от Исак се роди Яков, а отЯков – дванадесетте патриарси.

9 А патриарсите завидяха на Йосиф и го продадоха в Египет; обаче Бог беше с него

[10] e livrou-o de todas as suas aflições, concedendo-lhe também graça e sabedoria perante Faraó, rei do Egito, que o constituiu governador daquela nação e de toda a casa real.

[11] Sobreveio, porém, fome em todo o Egito; e, em Canaã, houve grande tribulação, e nossos pais não achavam mantimentos.

[12] Mas, tendo ouvido Jacó que no Egito havia trigo, enviou, pela primeira vez, os nossos pais.

[13] Na segunda vez, José se fez reconhecer por seus irmãos, e se tornou conhecida de Faraó a família de José.

[14] Então, José mandou chamar a Jacó, seu pai, e toda a sua parentela, isto é, setenta e cinco pessoas.

[15] Jacó desceu ao Egito, e ali morreu ele e também nossos pais;

[16] e foram transportados para Siquém e postos no sepulcro que Abraão ali comprara a dinheiro aos filhos de Hamor.

[17] Como, porém, se aproximasse o tempo da promessa que Deus jurou a Abraão, o povo cresceu e se multiplicou no Egito,

[18] até que se levantou ali outro rei, que não conhecia a José.

[19] Este outro rei tratou com astúcia a nossa raça e torturou os nossos pais, a ponto de forçá-los a enjeitar seus filhos, para que não sobrevivessem.

[10] и го избави от всичките му беди, и му даде благоволение и мъдрост пред египетския цар – Фараон, който го постави управител над Египет и над целия си дом.

[11] И настана глад по цялата Египетска и Ханаанска земя и голямо бедствие; и бащите ни не намираха прехрана.

[12] А Яков, като чу, че имало жито в Египет, изпрати първо бащите ни;

[13] и на втория път Йосиф се откри на братята си и родът на Йосиф стана известен на Фараон.

[14] Йосиф прати да повикат баща му Яков и целия му род, седемдесет и пет души.

[15] И така, Яков слезе в Египет, където умря, той и бащите ни;

[16] и ги пренесоха в Сихем и ги положиха в гроба в Сихем, който Авраам беше купил с пари в сребро от синовете на Емор.

[17] А като наближаваше времето да се изпълни обещанието, което Бог беше дал с клетва на Авраам, народът бешенараснал и се беше умножил в Египет,

[18] докато се издигна друг цар над Египет, който не познаваше Йосиф.

[19] Той постъпваше коварно против нашия род и дотолкова притесняваше бащите ни, че да хвърлят децата си, за да не остават живи.

[20] Por esse tempo, nasceu Moisés, que era formoso aos olhos de Deus. Por três meses, foi ele mantido na casa de seu pai;

[21] quando foi exposto, a filha de Faraó o recolheu e criou como seu próprio filho.

[22] E Moisés foi educado em toda a ciência dos egípcios e era poderoso em palavras e obras.

[23] Quando completou quarenta anos, veio-lhe a idéia de visitar seus irmãos, os filhos de Israel.

[24] Vendo um homem tratado injustamente, tomou-lhe a defesa e vingou o oprimido, matando o egípcio.

[25] Ora, Moisés cuidava que seus irmãos entenderiam que Deus os queria salvar por intermédio dele; eles, porém, não compreenderam.

[26] No dia seguinte, aproximou-se de uns que brigavam e procurou reconduzi-los à paz, dizendo: Homens, vós sois irmãos; por que vos ofendeis uns aos outros?

[27] Mas o que agredia o próximo o repeliu, dizendo: Quem te constituiu autoridade e juiz sobre nós?

[28] Acaso, queres matar-me, como fizeste ontem ao egípcio?

[29] A estas palavras Moisés fugiu e tornou-se peregrino na terra de Midiã, onde lhe nasceram dois filhos.

[30] Decorridos quarenta anos, apareceu-lhe, no deserto do monte Sinai, um anjo, por entre as chamas de uma sarça que ardia.

[20] В това време се роди Моисей, който беше прекрасно дете и когото храниха три месеца в бащиния му дом.

[21] И когато го подхвърлиха, Фараоновата дъщеря го взе и го отхрани за свой син.

[22] И Моисей беше научен на цялата египетска мъдрост и беше силен в слово и дело.

[23] А като навършваше четиридесетата си година, дойде му на сърце да посети братята си, израилтяните.

[24] И като видя да онеправдават един от тях, защити го и отмъсти за потискания, като уби египтянина,

[25] като мислеше, че братята му ще разберат, че Бог чрез неговата ръка им дава избавление; но те не разбраха.

[26] На следващия ден той се появи, когато двама от тях се биеха, и като искаше да ги помири, каза: Хора, вие сте братя; защо си вредите един на друг?

[27] А този, който онеправдаваше ближния си, отблъсна Моисей и каза: Кой те е поставил началник и съдия над нас?

[28] И мене ли искаш да убиеш, както уби вчера египтянина?

[29] Поради тази дума Моисей побегна и стана пришълец в Мадиамската земя, където му се родиха двама сина.

[30] И като се навършиха четиридесет години, яви му се ангел от Господа в пустинята на Синайската планина,

всред пламъка на един горящ бодлив храст.

31 Moisés, porém, diante daquela visão, ficou maravilhado e, aproximando-se para observar, ouviu-se a voz do SENHOR:

31 А Моисей, като видя гледката, се почуди; но когато се приближаваше да разгледа, дойде глас от Господа:

32 Eu sou o Deus dos teus pais, o Deus de Abraão, de Isaque e de Jacó. Moisés, tremendo de medo, não ousava contemplá-la.

32 „Аз съм Бог на бащите ти, Бог Авраамов, Исааков и Яковов.“ И Моисей се разтрепери и не смееше да погледне.

33 Disse-lhe o SENHOR: Tira a sandália dos pés, porque o lugar em que estás é terra santa.

33 И Господ му каза: „Събуй обувките от краката си, защото мястото, на което стоиш, е свята земя.

34 Vi, com efeito, o sofrimento do meu povo no Egito, ouvi o seu gemido e desci para libertá-lo. Vem agora, e eu te enviarei ao Egito.

34 Видях страданието на народа Ми, който е в Египет, чух стенанието им и слязох, за да ги избавя. И сега ела, и ще те изпратя в Египет.“

35 A este Moisés, a quem negaram reconhecer, dizendo: Quem te constituiu autoridade e juiz? A este enviou Deus como chefe e libertador, com a assistência do anjo que lhe apareceu na sarça.

35 Този Моисей, когото бяха отказали да приемат, като му казаха: Кой те постави началник и съдия? Него Бог чрез ръката на ангела, който му се яви в бодливия храст, изпрати и за началник, и за избавител.

36 Este os tirou, fazendo prodígios e sinais na terra do Egito, assim como no mar Vermelho e no deserto, durante quarenta anos.

36 Той ги изведе, като върши чудеса и знамения в Египет, в Червено море и в пустинята през тези четиридесет години.

37 Foi Moisés quem disse aos filhos de Israel: Deus vos suscitará dentre vossos irmãos um profeta semelhante a mim.

37 Този е същият Моисей, който каза на израилтяните: „Бог ще ви издигне от братята ви Пророк, както издигна и мене.“

38 É este Moisés quem esteve na congregação no deserto, com o anjo que lhe falava no monte Sinai e com os nossos pais; o qual recebeu palavras vivas para no-las transmitir.

38 Това е онзи, който е бил сред събранието в пустинята заедно с ангела, който му говореше на Синайската планина, както и с бащите ни, който и

прие животворни думи, да ги предаде на нас;

[39] A quem nossos pais não quiseram obedecer; antes, o repeliram e, no seu coração, voltaram para o Egito,

[39] когото нашите бащи не искаха да послушат, но го отхвърлиха и в сърцата си се върнаха назад в Египет,

[40] dizendo a Arão: Faze-nos deuses que vão adiante de nós; porque, quanto a este Moisés, que nos tirou da terra do Egito, não sabemos o que lhe aconteceu.

[40] като казаха на Аарон: „Направ ни богове, които да ходят пред нас, защото този Моисей, който ни изведе от Египетската земя, не знаем какво му стана.“

[41] Naqueles dias, fizeram um bezerro e ofereceram sacrifício ao ídolo, alegrando-se com as obras das suas mãos.

[41] И през онези дни те си направиха теле и принесоха жертва на идола, и се веселиха с това, което техните ръце бяха направили.

[42] Mas Deus se afastou e os entregou ao culto da milícia celestial, como está escrito no Livro dos Profetas: Ó casa de Israel, porventura, me oferecestes vítimas e sacrifícios no deserto, pelo espaço de quarenta anos,

[42] Затова Бог се отвърна от тях и ги предаде да служат на небесното войнство, както е писано в книгата на пророците: „Доме Израилев, на Мене ли принасяхте заклани животни и жертви четиридесет години в пустинята?“

[43] e, acaso, não levantastes o tabernáculo de Moloque e a estrela do deus Renfã, figuras que fizestes para as adorar? Por isso, vos desterrarei para além da Babilônia.

[43] Напротив, носехте скинията на Молох и звездата на бога Рефан, изображенията, които си направихте, за да им се кланяте; затова ще ви преселя оттатък Вавилон.

[44] O tabernáculo do Testemunho estava entre nossos pais no deserto, como determinara aquele que disse a Moisés que o fizesse segundo o modelo que tinha visto.

[44] Скинията на свидетелството беше с бащите ни в пустинята, според както заповяда Онзи, Който каза на Моисей да я направи по образеца, който бе видял;

[45] O qual também nossos pais, com Josué, tendo-o recebido, o levaram, quando tomaram posse das nações que Deus expulsou da presença deles, até aos dias de Davi.

[45] която нашите бащи по реда си приеха и внесоха с Исус Навин във владенията на народите, които Бог изгони пред нашите бащи; и така стоеше до дните на Давид,

46 Este achou graça diante de Deus e lhe suplicou a faculdade de prover morada para o Deus de Jacó.

47 Mas foi Salomão quem lhe edificou a casa.

48 Entretanto, não habita o Altíssimo em casas feitas por mãos humanas; como diz o profeta:

49 O céu é o meu trono, e a terra, o estrado dos meus pés; que casa me edificareis, diz o SENHOR, ou qual é o lugar do meu repouso?

50 Não foi, porventura, a minha mão que fez todas estas coisas?

51 Homens de dura cerviz e incircuncisos de coração e de ouvidos, vós sempre resistis ao Espírito Santo; assim como fizeram vossos pais, também vós o fazeis.

52 Qual dos profetas vossos pais não perseguiram? Eles mataram os que anteriormente anunciavam a vinda do Justo, do qual vós agora vos tornastes traidores e assassinos,

53 vós que recebestes a lei por ministério de anjos e não a guardastes.

A morte de Estêvão

54 Ouvindo eles isto, enfureciam-se no seu coração e rilhavam os dentes contra ele.

55 Mas Estêvão, cheio do Espírito Santo, fitou os olhos no céu e viu a glória de Deus e Jesus, que estava à sua direita,

56 e disse: Eis que vejo os céus abertos e o Filho do Homem, em pé à destra de Deus.

46 който придоби Божието благоволение и поиска да намери обиталище за Якововия Бог.

47 А Соломон Му построи дом.

48 Но Всевишният не обитава в ръкотворни храмове, както казва пророкът:

49 „Небето Ми е престол. А земята е Мое подножие. Какъв дом ще построите за Мене – казва Господ, – или какво е мястото за Моя покой?

50 Не направи ли Моята ръка всичко това?“

51 Твърдоглави и с необрязано сърце и уши! Вие винаги се противите на Святия Дух; както правеха бащите ви, така правите и вие.

52 Кого от пророците не гониха бащите ви? А при това и избиха онези, които предизвестиха за идването на Този Праведник, на Когото вие сега станахте предатели и убийци,

53 вие, които приехте закона чрез ангелско служение и не го опазихте.

Убиването на Стефан с камъни

54 А като слушаха това, сърцата им се късаха от яд и те скърцаха със зъби към него.

55 А Стефан, изпълнен със Святия Дух, погледна към небето и видя Божията слава и Исус, стоящ отдясно на Бога;

56 и каза: Ето, виждам небесата отворени и Човешкия Син, Който стои отдясно на Бога.

[57] Eles, porém, clamando em alta voz, taparam os ouvidos e, unânimes, arremeteram contra ele.
[58] E, lançando-o fora da cidade, o apedrejaram. As testemunhas deixaram suas vestes aos pés de um jovem chamado Saulo.
[59] E apedrejavam Estêvão, que invocava e dizia: SENHOR Jesus, recebe o meu espírito!
[60] Então, ajoelhando-se, clamou em alta voz: SENHOR, não lhes imputes este pecado! Com estas palavras, adormeceu.

Atos 8

[1] E Saulo consentia na sua morte.

A primeira perseguição à igreja
Atos 26.9-11

Naquele dia, levantou-se grande perseguição contra a igreja em Jerusalém; e todos, exceto os apóstolos, foram dispersos pelas regiões da Judéia e Samaria.

[2] Alguns homens piedosos sepultaram Estêvão e fizeram grande pranto sobre ele.

[3] Saulo, porém, assolava a igreja, entrando pelas casas; e, arrastando homens e mulheres, encerrava-os no cárcere.

Filipe prega em Samaria

[4] Entrementes, os que foram dispersos iam por toda parte pregando a palavra.

[5] Filipe, descendo à cidade de Samaria, anunciava-lhes a Cristo.

[57] Но те, като изкрещяха със силен глас, запушиха си ушите и като един се нахвърлиха върху него.
[58] И като го изтласкаха вън от града, хвърляха камъни по него. И свидетелите сложиха дрехите си при краката на един млад мъж на име Савел.
[59] И хвърляха камъни върху Стефан, който призоваваше Христа с думите: Господи Исусе, приеми духа ми.
[60] И като коленичи, извика със силен глас: Господи, не им зачитай този грях. И като каза това, заспа.

Деяния 8

Преследването на църквата в Йерусалим

[1] А Савел одобряваше убиването му. И в същия ден се повдигна голямо гонение против църквата в Йерусалим; и те всички, с изключение на апостолите, се разпръснаха по юдейските и самарийските околии.

[2] И някои благочестиви човеци погребаха Стефан и ридаха за него твърде много.

[3] А Савел опустошаваше църквата, като влизаше във всяка къща и извличаше мъже и жени, и ги пращаше в тъмница.

Филип в Самария

[4] А тези, които се бяха разпръснали, обикаляха и разгласяваха благовестието.

[5] Така Филип слезе в град Самария и им проповядваше Христос.

[6] As multidões atendiam, unânimes, às coisas que Filipe dizia, ouvindo-as e vendo os sinais que ele operava.

[7] Pois os espíritos imundos de muitos possessos saíam gritando em alta voz; e muitos paralíticos e coxos foram curados.

[8] E houve grande alegria naquela cidade.

Simão, o mágico

[9] Ora, havia certo homem, chamado Simão, que ali praticava a mágica, iludindo o povo de Samaria, insinuando ser ele grande vulto;

[10] ao qual todos davam ouvidos, do menor ao maior, dizendo: Este homem é o poder de Deus, chamado o Grande Poder.

[11] Aderiam a ele porque havia muito os iludira com mágicas.

[12] Quando, porém, deram crédito a Filipe, que os evangelizava a respeito do reino de Deus e do nome de Jesus Cristo, iam sendo batizados, assim homens como mulheres.

[13] O próprio Simão abraçou a fé; e, tendo sido batizado, acompanhava a Filipe de perto, observando extasiado os sinais e grandes milagres praticados.

Pedro e João em Samaria

[14] Ouvindo os apóstolos, que estavam em Jerusalém, que Samaria recebera a palavra de Deus, enviaram-lhe Pedro e João;

[6] И множествата единодушно внимаваха в това, което Филип им говореше, като слушаха всичко и виждаха знаменията, които вършеше.

[7] Защото нечистите духове, като викаха със силен глас, излизаха от мнозина, обладани от тях; и мнозина парализирани и куци бяха изцелени,

[8] така че настана голяма радост в онзи град.

Симон магьосника

[9] А имаше отпреди това в града един човек на име Симон, който, като представяше себе си за някаква велика личност, правеше магии и смайваше населението на Самария.

[10] Той привличаше вниманието на всички, от малък до голям, и хората казваха: Този е така наречената велика Божия сила.

[11] И внимаваха в неговите думи, понеже доста време ги беше учудвал с магиите си.

[12] Но когато повярваха на Филип, който благовестваше Божието царство и името на Исус Христос, кръщаваха се мъже и жени.

[13] И самият Симон повярва и като се кръсти, постоянно придружаваше Филип и се удивляваше, като гледаше, че стават знамения и велики дела.

[14] А апостолите, които бяха в Йерусалим, като чуха, че Самария приела Божието учение, пратиха им Петър и Йоан,

[15] os quais, descendo para lá, oraram por eles para que recebessem o Espírito Santo;
[16] porquanto não havia ainda descido sobre nenhum deles, mas somente haviam sido batizados em o nome do SENHOR Jesus.
[17] Então, lhes impunham as mãos, e recebiam estes o Espírito Santo.
[18] Vendo, porém, Simão que, pelo fato de imporem os apóstolos as mãos, era concedido o Espírito [Santo], ofereceu-lhes dinheiro,
[19] propondo: Concedei-me também a mim este poder, para que aquele sobre quem eu impuser as mãos receba o Espírito Santo.
[20] Pedro, porém, lhe respondeu: O teu dinheiro seja contigo para perdição, pois julgaste adquirir, por meio dele, o dom de Deus.
[21] Não tens parte nem sorte neste ministério, porque o teu coração não é reto diante de Deus.
[22] Arrepende-te, pois, da tua maldade e roga ao SENHOR; talvez te seja perdoado o intento do coração;
[23] pois vejo que estás em fel de amargura e laço de iniqüidade.
[24] Respondendo, porém, Simão lhes pediu: Rogai vós por mim ao SENHOR, para que nada do que dissestes sobrevenha a mim.
[25] Eles, porém, havendo testificado e falado a palavra do SENHOR, voltaram para Jerusalém e evangelizavam muitas aldeias dos samaritanos.

Filipe e o eunuco

[15] които, като слязоха, помолиха се за тях, за да приемат Светия Дух;
[16] защото Той не беше слязъл още на нито един от тях; а само бяха кръстени в името на Исус Христос.
[17] Тогава апостолите полагаха ръце на тях и те приемаха Светия Дух.
[18] А Симон, като видя, че с полагането на апостолските ръце се даваше Святият Дух, предложи им пари, като казваше:
[19] Дайте и на мене тази сила, така че на когото положа ръце, да приема Светия Дух.
[20] А Петър му каза: Парите ти да погинат заедно с тебе, защото си помислил да придобиеш Божия дар с пари.
[21] Ти нямаш нито участие, нито дял в тази работа, защото сърцето ти не е право пред Бога.
[22] Затова покай се от това твое нечестие и моли се на Господа дано ти се прости този помисъл на сърцето ти;
[23] понеже виждам, че си изпълнен сгорчива жлъч и си вързан в неправда.
[24] А Симон отговори: Молете се вие на Господа за мене, да не ме постигне нищо от онова, което казахте.
[25] А те, след като засвидетелстваха и разгласяваха Господнето учение, се върнаха в Йерусалим, като по пътяпроповядваха благовестието в много самарийски села.

Филип и етиопецът

[26] Um anjo do SENHOR falou a Filipe, dizendo: Dispõe-te e vai para o lado do Sul, no caminho que desce de Jerusalém a Gaza; este se acha deserto. Ele se levantou e foi.

[27] Eis que um etíope, eunuco, alto oficial de Candace, rainha dos etíopes, o qual era superintendente de todo o seu tesouro, que viera adorar em Jerusalém,

[28] estava de volta e, assentado no seu carro, vinha lendo o profeta Isaías.

[29] Então, disse o Espírito a Filipe: Aproxima-te desse carro e acompanha-o.

[30] Correndo Filipe, ouviu-o ler o profeta Isaías e perguntou: Compreendes o que vens lendo?

[31] Ele respondeu: Como poderei entender, se alguém não me explicar? E convidou Filipe a subir e a sentar-se junto a ele.

[32] Ora, a passagem da Escritura que estava lendo era esta: Foi levado como ovelha ao matadouro; e, como um cordeiro mudo perante o seu tosquiador, assim ele não abriu a boca.

[33] Na sua humilhação, lhe negaram justiça; quem lhe poderá descrever a geração? Porque da terra a sua vida é tirada.

[34] Então, o eunuco disse a Filipe: Peço-te que me expliques a quem se refere o profeta. Fala de si mesmo ou de algum outro?

[26] А ангел от Господа говор на Филип: Стани, тръгни на юг, по пътя, който слиза от Йерусалим през пустинята за Газа.

[27] И той стана и отиде. И, ето, човек от Етиопия, евнух, велможа на етиопската царица Кандакия, който беше поставеннад цялото съкровище и беше дошъл в Йерусалим да се поклони,

[28] на връщане седеше в колесницата си и четеше книгата на пророк Исая.

[29] А Духът каза на Филип: Приближи се и придружи тази колесница.

[30] И Филип се завтече и го чу, като четеше книгата на пророк Исая, и каза: Ами разбираш ли каквото четеш?

[31] А той отговори: Как да разбера, ако не ме упъти някой? И помоли Филип да се качи и да седне при него.

[32] А мястото от Писанието, което четеше, беше това: „Като овца бе заведен на клане; и както агне пред стригача си не издава глас, така не отвори устата Си.

[33] В унижение Той бе лишен от правосъдие, а Неговия род – кой ще опише? Защото животът Му се отнема от земята.“

[34] И евнухът заговори и каза на Филип: Кажи ми, моля ти се, за кого казва това пророкът – за себе си или за някой друг?

[35] Então, Filipe explicou; e, começando por esta passagem da Escritura, anunciou-lhe a Jesus.

[36] Seguindo eles caminho fora, chegando a certo lugar onde havia água, disse o eunuco: Eis aqui água; que impede que seja eu batizado?

[37] [Filipe respondeu: É lícito, se crês de todo o coração. E, respondendo ele, disse: Creio que Jesus Cristo é o Filho de Deus.]

[38] Então, mandou parar o carro, ambos desceram à água, e Filipe batizou o eunuco.

[39] Quando saíram da água, o Espírito do SENHOR arrebatou a Filipe, não o vendo mais o eunuco; e este foi seguindo o seu caminho, cheio de júbilo.

[40] Mas Filipe veio a achar-se em Azoto; e, passando além, evangelizava todas as cidades até chegar a Cesaréia.

Atos 9

A conversão de Saulo

Atos 22.4-11; 26.9-18

[1] Saulo, respirando ainda ameaças e morte contra os discípulos do SENHOR, dirigiu-se ao sumo sacerdote

[2] e lhe pediu cartas para as sinagogas de Damasco, a fim de que, caso achasse alguns que eram do Caminho, assim homens como mulheres, os levasse presos para Jerusalém.

[3] Seguindo ele estrada fora, ao aproximar-se de Damasco, subitamente uma luz do céu brilhou ao seu redor,

[35] А Филип отвори уста и като започна от това писание, благовести му Исус.

[36] И като вървяха по пътя, стигнаха до вода; и евнухът каза: Ето, вода; какво ми пречи да се кръстя?

[37] И Филип каза: Ако вярваш с цялото си сърце, можеш. А той отговори: Вярвам, че Исус Христос е Божият Син.

[38] Тогава заповяда да се спре колесницата; и двамата – Филип и евнухът, влязоха във водата; и той го кръсти.

[39] А когато излязоха от водата, Господният Дух грабна Филип; и евнухът вече не го видя и радостен продължи пътя си.

[40] А Филип се озова в Азот; и като преминаваше, проповядваше благовестието по всички градове, докато стигна в Цезарея.

Деяния 9

Обръщението на Савел

[1] А Савел, като дишаше още заплахи и убийство срещу Господните ученици, отиде при първосвещеника

[2] и поиска от него писма до синагогите в Дамаск, така че ако намери някого да следва това учение, мъже или жени, да ги докара вързани в Йерусалим.

[3] И на отиване, като наближаваше Дамаск, внезапно блесна около него светлина от небето.

[4] e, caindo por terra, ouviu uma voz que lhe dizia: Saulo, Saulo, por que me persegues?

[4] И като падна на земята, чу глас, който му каза: Савле, Савле, защо Ме гониш?

[5] Ele perguntou: Quem és tu, SENHOR? E a resposta foi: Eu sou Jesus, a quem tu persegues;

[5] А той попита: „Кой си ти, Господине?“ Господ рече: „Аз съм Исус, Когото ти преследваш. Мъчно е за тебе да риташ против ръжен.“.

[6] mas levanta-te e entra na cidade, onde te dirão o que te convém fazer.

[6] Но стани, влез в града и ще ти кажа какво трябва да правиш.

[7] Os seus companheiros de viagem pararam emudecidos, ouvindo a voz, não vendo, contudo, ninguém.

[7] А мъжете, които го придружаваха, стояха като вцепенени, понеже чуха гласа, а не видяха никого.

[8] Então, se levantou Saulo da terra e, abrindo os olhos, nada podia ver. E, guiando-o pela mão, levaram-no para Damasco.

[8] И Савел стана от земята и когато отвори очите си, не виждаше нищо; и като го водеха за ръка, въведоха го в Дамаск.

[9] Esteve três dias sem ver, durante os quais nada comeu, nem bebeu.

[9] И прекара три дни, без да вижда, и не яде, нито пи.

A visita de Ananias

Atos 22.12-16

[10] Ora, havia em Damasco um discípulo chamado Ananias. Disse-lhe o SENHOR numa visão: Ananias! Ao que respondeu: Eis-me aqui, SENHOR!

[10] А в Дамаск имаше един ученик на име Анания; и Господ му каза във видение: Анания! А той отвърна: Ето ме, Господи.

[11] Então, o SENHOR lhe ordenou: Dispõe-te, e vai à rua que se chama Direita, e, na casa de Judas, procura por Saulo, apelidado de Tarso; pois ele está orando

[11] И Господ му каза: Стани и иди на улицата, която се нарича Права, и попитай в къщата на Юда за един тарсянин на име Савел; защото, ето, той се моли;

[12] e viu entrar um homem, chamado Ananias, e impor-lhe as mãos, para que recuperasse a vista.

[12] и е видял един човек на име Анания да влиза и да полага ръце на него, за да прогледне.

[13] Ananias, porém, respondeu: SENHOR, de muitos tenho ouvido a respeito desse homem, quantos males tem feito aos teus santos em Jerusalém;

[13] Но Анания отговори: Господи, чул съм от мнозина за този човек колко зло е направил на Твоите светии в Йерусалим.

[14] e para aqui trouxe autorização dos principais sacerdotes para prender a todos os que invocam o teu nome.
[15] Mas o SENHOR lhe disse: Vai, porque este é para mim um instrumento escolhido para levar o meu nome perante os gentios e reis, bem como perante os filhos de Israel;
[16] pois eu lhe mostrarei quanto lhe importa sofrer pelo meu nome.
[17] Então, Ananias foi e, entrando na casa, impôs sobre ele as mãos, dizendo: Saulo, irmão, o SENHOR me enviou, a saber, o próprio Jesus que te apareceu no caminho por onde vinhas, para que recuperes a vista e fiques cheio do Espírito Santo.
[18] Imediatamente, lhe caíram dos olhos como que umas escamas, e tornou a ver. A seguir, levantou-se e foi batizado.

[19] E, depois de ter-se alimentado, sentiu-se fortalecido. Então, permaneceu em Damasco alguns dias com os discípulos.

Saulo prega em Damasco

[20] E logo pregava, nas sinagogas, a Jesus, afirmando que este é o Filho de Deus.
[21] Ora, todos os que o ouviam estavam atônitos e diziam: Não é este o que exterminava em Jerusalém os que invocavam o nome de Jesus e para aqui veio precisamente com o fim de os levar amarrados aos principais sacerdotes?
[22] Saulo, porém, mais e mais se fortalecia e confundia os judeus que moravam em Damasco, demonstrando que Jesus é o Cristo.

[14] И тук имал власт от главните свещеници да върже всички, които призовават Твоето име.
[15] А Господ му каза: Иди, защото той Ми е съд, избран да разгласява Моето име пред народи и царе и пред израилтяните;
[16] защото Аз ще му покажа колко много трябва да пострада за Моето име.
[17] И така, Анания отиде и влезе в къщата; и като положи ръце на него, каза: Брате Савле, Господ ме изпрати – същият Исус, Който ти се яви на пътя, по който ти идваше, – за да прогледнеш и да се изпълниш със Святия Дух.
[18] И веднага сякаш люспи паднаха от очите му и той прогледна; и стана и се кръсти.

Проповедта на Савел в Дамаск

[19] А като похапна, доби сила и остана няколко дни с учениците в Дамаск.

[20] И започна веднага да проповядва по синагогите, че Исус е Божият Син.
[21] И всички, които го слушаха, се удивляваха и казваха: Не е ли този, който в Йерусалим съсипвал тези, които призовавали това име, и е дошъл тук, за да закара такива вързани при главните свещеници?
[22] А Савел се изпълваше с все повече сила и хвърляше в смут юдеите, които живееха в Дамаск, като доказваше, че Този Исус е Христос.

[23] Decorridos muitos dias, os judeus deliberaram entre si tirar-lhe a vida;

[24] porém o plano deles chegou ao conhecimento de Saulo. Dia e noite guardavam também as portas, para o matarem.

[25] Mas os seus discípulos tomaram-no de noite e, colocando-o num cesto, desceram-no pela muralha.

Saulo em Jerusalém e em Tarso

[26] Tendo chegado a Jerusalém, procurou juntar-se com os discípulos; todos, porém, o temiam, não acreditando que ele fosse discípulo.

[27] Mas Barnabé, tomando-o consigo, levou-o aos apóstolos; e contou-lhes como ele vira o SENHOR no caminho, e que este lhe falara, e como em Damasco pregara ousadamente em nome de Jesus.

[28] Estava com eles em Jerusalém, entrando e saindo, pregando ousadamente em nome do SENHOR.

[29] Falava e discutia com os helenistas; mas eles procuravam tirar-lhe a vida.

[30] Tendo, porém, isto chegado ao conhecimento dos irmãos, levaram-no até Cesaréia e dali o enviaram para Tarso.

A igreja cresce

[31] A igreja, na verdade, tinha paz por toda a Judéia, Galiléia e Samaria, edificando-se e caminhando no temor do SENHOR, e, no conforto do Espírito Santo, crescia em número.

A cura de Eneias

[32] Passando Pedro por toda parte, desceu também aos santos que habitavam em Lida.

[23] И когато се минаха доста дни, юдеите се наговориха да го убият;

[24] но техният заговор стана известен на Савел. И те даже дебнеха край портите денем и нощем, за да го убият,

[25] но учениците му го взеха през нощта и го свалиха през стената, като го спуснаха с кош.

Савел в Йерусалим

[26] И когато дойде в Йерусалим, той се стараеше да дружи с учениците; но всички се бояха от него, понеже не вярваха, че е ученик.

[27] Но Варнава го взе и го доведе при апостолите, и им разказа как бил видял Господа по пътя, и че му е говорил, и как в Дамаск дързновено проповядвал в името на Исус.

[28] И той излизаше и влизаше с тях в Йерусалим, като дързновено проповядваше в Господнето име.

[29] И говореше и се препираше с гръцките юдеи; а те търсеха случай да го убият.

[30] Но братята, като разбраха това, го заведоха в Цезарея и го изпратиха в Тарс.

[31] И така по цяла Юдея, Галилея и Самария църквата имаше мир и се назидаваше, и като ходеше в страх от Господа и в утехата на Святия Дух, се умножаваше.

Излекуването на Еней

[32] И Петър, като обикаляше всички вярващи, слезе и до светиите, които живееха в Лида.

[33] Encontrou ali certo homem, chamado Enéias, que havia oito anos jazia de cama, pois era paralítico.

[34] Disse-lhe Pedro: Enéias, Jesus Cristo te cura! Levanta-te e arruma o teu leito. Ele, imediatamente, se levantou.

[35] Viram-no todos os habitantes de Lida e Sarona, os quais se converteram ao SENHOR.

A ressurreição de Dorcas

[36] Havia em Jope uma discípula por nome Tabita, nome este que, traduzido, quer dizer Dorcas; era ela notável pelas boas obras e esmolas que fazia.

[37] Ora, aconteceu, naqueles dias, que ela adoeceu e veio a morrer; e, depois de a lavarem, puseram-na no cenáculo.

[38] Como Lida era perto de Jope, ouvindo os discípulos que Pedro estava ali, enviaram-lhe dois homens que lhe pedissem: Não demores em vir ter conosco.

[39] Pedro atendeu e foi com eles. Tendo chegado, conduziram-no para o cenáculo; e todas as viúvas o cercaram, chorando e mostrando-lhe túnicas e vestidos que Dorcas fizera enquanto estava com elas.

[40] Mas Pedro, tendo feito sair a todos, pondo-se de joelhos, orou; e, voltando-se para o corpo, disse: Tabita, levanta-te! Ela abriu os olhos e, vendo a Pedro, sentou-se.

[41] Ele, dando-lhe a mão, levantou-a; e, chamando os santos, especialmente as viúvas, apresentou-a viva.

[33] И там намери един човек на име Еней, който беше на легло от осем години, понеже беше парализиран.

[34] Петър му каза: Еней, Исус Христос те изцелява; стани, оправи леглото си. И той веднага стана.

[35] И всички, които живееха в Лида и в Саронското поле, го видяха и се обърнаха към Господа.

Възкресяването на Тавита

[36] А в Йопия имаше една последователка на име Тавита (което значи Сърна). Тази жена вършеше много добри дела и благодеяния.

[37] И през тези дни тя се разболя и умря; и като я окъпаха, положиха я в една горна стая.

[38] И понеже Лида беше близо до Йопия, учениците, като чуха, че Петър бил там, изпратиха до него двама души да го помолят: Не се бави да дойдеш при нас.

[39] И Петър стана и отиде при тях. И като дойде, заведоха го в горната стая; и всички вдовици стояха около него и плачеха, и му показаха многото ризи и дрехи, които правеше Сърна, докато беше с тях.

[40] А Петър изкара всички навън, коленичи и се помоли, обърна се към тялото и каза: Тавита, стани. И тя отвори очите си и като видя Петър, седна.

[41] И той подаде ръка и я изправи; и после повика светиите и вдовиците и им я представи жива.

[42] Isto se tornou conhecido por toda Jope, e muitos creram no SENHOR.

[43] Pedro ficou em Jope muitos dias, em casa de um curtidor chamado Simão.

Atos 10

O centurião Cornélio

[1] Morava em Cesaréia um homem de nome Cornélio, centurião da coorte chamada Italiana,

[2] piedoso e temente a Deus com toda a sua casa e que fazia muitas esmolas ao povo e, de contínuo, orava a Deus.

[3] Esse homem observou claramente durante uma visão, cerca da hora nona do dia, um anjo de Deus que se aproximou dele e lhe disse:

[4] Cornélio! Este, fixando nele os olhos e possuído de temor, perguntou: Que é, SENHOR? E o anjo lhe disse: As tuas orações e as tuas esmolas subiram para memória diante de Deus.

[5] Agora, envia mensageiros a Jope e manda chamar Simão, que tem por sobrenome Pedro.

[6] Ele está hospedado com Simão, curtidor, cuja residência está situada à beira-mar.

[7] Logo que se retirou o anjo que lhe falava, chamou dois dos seus domésticos e um soldado piedoso dos que estavam a seu serviço

[8] e, havendo-lhes contado tudo, enviou-os a Jope.

Pedro tem uma visão

[42] И това стана известно по цяла Йопия; и мнозина повярваха в Господа.

[43] А Петър остана дълго време в Йопия у един кожар Симон.

Деяния 10

Петър и стотникът Корнилий

[1] Имаше в Цезарея един човек на име Корнилий, стотник от така наречения Италийски полк.

[2] Той беше благочестив и се боеше от Бога с целия си дом, раздаваше много милостини на хората и непрестанно се молеше на Бога.

[3] Около деветия час през деня той видя ясно във видение един ангел от Бога, който влезе при него и му каза: Корнилий!

[4] А Той, като се взря в него, уплашен каза: Какво има, Господи? И ангелът му каза: Твоите молитви и твоите милостини се издигнаха пред Бога за спомен.

[5] И сега изпрати човеци в Йопия да повикат Симон, когото наричат ощеПетър.

[6] Той гостува у един кожар Симон, чиято къща е край морето, той ще ти каже какво трябва да правиш.

[7] И като си отиде ангелът, който му говореше, той повика двама от слугите си и един благочестив войник от тези, които редовно му служеха;

[8] и като им разказа всичко, прати ги в Йопия.

[9] No dia seguinte, indo eles de caminho e estando já perto da cidade, subiu Pedro ao eirado, por volta da hora sexta, a fim de orar.

[10] Estando com fome, quis comer; mas, enquanto lhe preparavam a comida, sobreveio-lhe um êxtase;

[11] então, viu o céu aberto e descendo um objeto como se fosse um grande lençol, o qual era baixado à terra pelas quatro pontas,

[12] contendo toda sorte de quadrúpedes, répteis da terra e aves do céu.

[13] E ouviu-se uma voz que se dirigia a ele: Levanta-te, Pedro! Mata e come.

[14] Mas Pedro replicou: De modo nenhum, SENHOR! Porque jamais comi coisa alguma comum e imunda.

[15] Segunda vez, a voz lhe falou: Ao que Deus purificou não consideres comum.

[16] Sucedeu isto por três vezes, e, logo, aquele objeto foi recolhido ao céu.

Os enviados de Cornélio chegam a Jope

[17] Enquanto Pedro estava perplexo sobre qual seria o significado da visão, eis que os homens enviados da parte de Cornélio, tendo perguntado pela casa de Simão, pararam junto à porta;

[18] e, chamando, indagavam se estava ali hospedado Simão, por sobrenome Pedro.

[19] Enquanto meditava Pedro acerca da visão, disse-lhe o Espírito: Estão aí dois homens que te procuram;

[9] А на следващия ден, когато те пътуваха и наближаваха града, около шестия час Петър се качи на покрива на къщата да се помоли.

[10] И като огладня, поиска да яде; но докато приготвяха, той се отнесе духом

[11] и видя небето отворено и някакъв съд да слиза като голямо платнище, спускано за четирите краища към земята.

[12] В него имаше всякакви земни четирикраки, зверове и небесни птици.

[13] И дойде глас към него: Стани, Петре, заколи и яж.

[14] А Петър каза: В никакъв случай, Господи, защото никога не съм ял нищо мръсно и нечисто.

[15] И пак дойде към него втори път глас: Което Бог е очистил, ти не го смятай за мръсно.

[16] И това стана три пъти, след което съдът се вдигна веднага на небето.

[17] А докато Петър беше в недоумение какво значеше видението, което бе видял, ето, изпратените от Корнилий човеци, като бяха разпитали за Симоновата къща, застанаха пред вратата

[18] и като повикаха отвън, попитаха: Тук ли гостува Симон, когото наричат Петър?

[19] И докато Петър още размишляваше за видението, Духът му каза: Ето, трима човека те търсят.

[20] levanta-te, pois, desce e vai com eles, nada duvidando; porque eu os enviei.

[21] E, descendo Pedro para junto dos homens, disse: Aqui me tendes; sou eu a quem buscais? A que viestes?

[22] Então, disseram: O centurião Cornélio, homem reto e temente a Deus e tendo bom testemunho de toda a nação judaica, foi instruído por um santo anjo para chamar-te a sua casa e ouvir as tuas palavras.

Pedro vai com eles

[23] Pedro, pois, convidando-os a entrar, hospedou-os. No dia seguinte, levantou-se e partiu com eles; também alguns irmãos dos que habitavam em Jope foram em sua companhia.

[24] No dia imediato, entrou em Cesaréia. Cornélio estava esperando por eles, tendo reunido seus parentes e amigos íntimos.

[25] Aconteceu que, indo Pedro a entrar, lhe saiu Cornélio ao encontro e, prostrando-se-lhe aos pés, o adorou.

[26] Mas Pedro o levantou, dizendo: Ergue-te, que eu também sou homem.

[27] Falando com ele, entrou, encontrando muitos reunidos ali,

[28] a quem se dirigiu, dizendo: Vós bem sabeis que é proibido a um judeu ajuntar-se ou mesmo aproximar-se a alguém de outra raça; mas Deus me demonstrou que a nenhum homem considerasse comum ou imundo;

[29] por isso, uma vez chamado, vim sem vacilar. Pergunto, pois: por que razão me mandastes chamar?

[20] Стани, слез и иди с тях; и никак не се съмнявай, защото Аз съм ги изпратил.

[21] И така, Петър слезе при човеците и каза: Ето, аз съм онзи, когото търсите. Защо дойдохте?

[22] А те казаха: Стотникът Корнилий, човек праведен и който се бои от Бога и е с добро име между целия юдейски народ, бе уведомен от Бога чрез един свят ангел да те повика в своя дом и да чуе думи от тебе.

[23] Тогава той ги покани вътре и ги нагости. И на сутринта той стана и излезе с тях; а някои от братята от Йопия го придружиха.

[24] И на другия ден влязоха в Цезарея; а Корнилий ги чакаше, като беше свикал роднините си и близките си приятели.

[25] И когато Петър влезе, Корнилий го посрещна, падна пред него и се поклони.

[26] А Петър го вдигна, като каза: Стани; и аз самият съм човек.

[27] И като разговаряше с него, той влезе и намери множина събрани.

[28] И им каза: Вие знаете колко е незаконно за юдеин да се събира или да дружи с другоплеменник; Бог обаче ми показа, че не бива да наричам никого мръсен или нечист.

[29] Затова, щом ме повикахте, дойдох, без да възразявам; и така, питам ви, защо ме повикахте?

[30] Respondeu-lhe Cornélio: Faz, hoje, quatro dias que, por volta desta hora, estava eu observando em minha casa a hora nona de oração, e eis que se apresentou diante de mim um varão de vestes resplandecentes

[31] e disse: Cornélio, a tua oração foi ouvida, e as tuas esmolas, lembradas na presença de Deus.

[32] Manda, pois, alguém a Jope a chamar Simão, por sobrenome Pedro; acha-se este hospedado em casa de Simão, curtidor, à beira-mar.

[33] Portanto, sem demora, mandei chamar-te, e fizeste bem em vir. Agora, pois, estamos todos aqui, na presença de Deus, prontos para ouvir tudo o que te foi ordenado da parte do SENHOR.

[34] Então, falou Pedro, dizendo: Reconheço, por verdade, que Deus não faz acepção de pessoas;

[35] pelo contrário, em qualquer nação, aquele que o teme e faz o que é justo lhe é aceitável.

[36] Esta é a palavra que Deus enviou aos filhos de Israel, anunciando-lhes o evangelho da paz, por meio de Jesus Cristo. Este é o SENHOR de todos.

[37] Vós conheceis a palavra que se divulgou por toda a Judéia, tendo começado desde a Galiléia, depois do batismo que João pregou,

[38] como Deus ungiu a Jesus de Nazaré com o Espírito Santo e com poder, o qual andou

[30] И Корнилий каза: Преди четири дни прекарвах деветия час в молитва у дома; и ето, пред мене застана човек със светло облекло, който каза:

[31] Корнилий, твоята молитва е чута и твоите милостини се помнят пред Бога.

[32] А сега, прати в Йопия да повикат Симон, когото наричат Петър; той гостува в дома на един кожар Симон край морето, той, като дойде, ще ти говори.

[33] И така, начаса пратих до теб и ти си направил добре, че дойде. И така, ние всички присъстваме тук пред Бога, за да чуем всичко, което ти е заповядано от Господа.

Проповедта на Петър в дома на Корнилий

[34] А Петър отвори уста и каза: Наистина, виждам, че Бог не гледа на лице;

[35] но във всеки народ онзи, който се бои от Него и върши правото, Му е угоден.

[36] Словото, което Той изпрати на израилтяните и им благовестяваше мир чрез Исус Христос (Който е Господар на всички),

[37] това слово вие знаете, което след кръщението, проповядвано от Йоан, се разпространи по цяла Юдея, като започна от Галилея;

[38] как Бог помаза със Святия Дух и със сила Исус от Назарет, Който обикаляше

por toda parte, fazendo o bem e curando a todos os oprimidos do diabo, porque Deus era com ele;

39 e nós somos testemunhas de tudo o que ele fez na terra dos judeus e em Jerusalém; ao qual também tiraram a vida, pendurando-o no madeiro.

40 A este ressuscitou Deus no terceiro dia e concedeu que fosse manifesto,

41 não a todo o povo, mas às testemunhas que foram anteriormente escolhidas por Deus, isto é, a nós que comemos e bebemos com ele, depois que ressurgiu dentre os mortos;

42 e nos mandou pregar ao povo e testificar que ele é quem foi constituído por Deus Juiz de vivos e de mortos.

43 Dele todos os profetas dão testemunho de que, por meio de seu nome, todo aquele que nele crê recebe remissão de pecados.

O Espírito Santo desce sobre os gentios

44 Ainda Pedro falava estas coisas quando caiu o Espírito Santo sobre todos os que ouviam a palavra.

45 E os fiéis que eram da circuncisão, que vieram com Pedro, admiraram-se, porque também sobre os gentios foi derramado o dom do Espírito Santo;

46 pois os ouviam falando em línguas e engrandecendo a Deus. Então, perguntou Pedro:

47 Porventura, pode alguém recusar a água, para que não sejam batizados estes que,

да прави благодеяния и да изцелява всички угнетявани от дявола; защото Бог беше с Него.

39 И ние сме свидетели на всичко, което извърши Той и в Юдейската земя, и в Йерусалим; Когото те убиха, като Го повесиха на дърво.

40 Него Бог възкреси на третия ден и Му даде да се яви

41 не на целия народ, а на нас – предварително избраните от Бога свидетели, които ядохме и пихме с Него, след като възкръсна от мъртвите.

42 И ни заповяда да проповядваме на народа и да свидетелстваме, че Той е определеният от Бога Съдия на живите и мъртвите.

43 За Него свидетелстват всички пророци, че всеки, който повярва в Него, ще получи чрез Неговото име прощение на греховете си.

Езичници приемат Святия Дух

44 Докато Петър още говореше тези думи, Святият Дух слезе на всички, които слушаха словото.

45 И обрязаните вярващи, които бяхадошли с Петър, се смаяха, че дарът на Святия Дух се изля и на езичниците,

46 защото ги чуваха да говорят чуждиезици и да величаят Бога. Тогава Петър проговори:

47 Може ли някой да забрани водата, зада не се кръстят тези, които приеха Святия Дух, както и ние?

assim como nós, receberam o Espírito Santo?

[48] E ordenou que fossem batizados em nome de Jesus Cristo. Então, lhe pediram que permanecesse com eles por alguns dias.

[48] И заповяда да бъдат кръстени в името на Исус Христос. Тогава му се примолиха да остане няколко дни у тях.

Atos 11

A defesa de Pedro

[1] Chegou ao conhecimento dos apóstolos e dos irmãos que estavam na Judéia que também os gentios haviam recebido a palavra de Deus.

[2] Quando Pedro subiu a Jerusalém, os que eram da circuncisão o argüiram, dizendo:

[3] Entraste em casa de homens incircuncisos e comeste com eles.

[4] Então, Pedro passou a fazer-lhes uma exposição por ordem, dizendo:

[5] Eu estava na cidade de Jope orando e, num êxtase, tive uma visão em que observei descer um objeto como se fosse um grande lençol baixado do céu pelas quatro pontas e vindo até perto de mim.

[6] E, fitando para dentro dele os olhos, vi quadrúpedes da terra, feras, répteis e aves do céu.

[7] Ouvi também uma voz que me dizia: Levanta-te, Pedro! Mata e come.

[8] Ao que eu respondi: de modo nenhum, SENHOR; porque jamais entrou em minha boca qualquer coisa comum ou imunda.

[9] Segunda vez, falou a voz do céu: Ao que Deus purificou não consideres comum.

Деяния 11

Петър говори пред църквата в Йерусалим

[1] И апостолите и братята, които бяха в Юдея, чуха, че и езичниците приели Божието слово.

[2] И когато Петър влезе в Йерусалим, онези, които бяха от обрязаните, го укоряваха, като казваха:

[3] При необрязани човеци си влизал и си ял с тях.

[4] А Петър започна и им изложи подред станалото, като им каза:

[5] Аз бях в молитва в град Йопия и отнесен духом, видях видение: един съд като голямо платнище слизаше, спускано за четирите краища от небето, и стигна дори до мене.

[6] В него, като се вгледах и разсъждавах, видях земните четирикраки, зверове и влечуги, и небесни птици.

[7] Чух още и глас, който ми каза: Стани, Петре, заколи и яж.

[8] Но аз казах: В никакъв случай, Господи, защото никога не е влизало в устата ми нещо мръсно или нечисто.

[9] Обаче отново глас от небето отвърна: Което Бог е очистил, ти не го смятай за мръсно.

10 Isto sucedeu por três vezes, e, de novo, tudo se recolheu para o céu.
11 E eis que, na mesma hora, pararam junto da casa em que estávamos três homens enviados de Cesaréia para se encontrarem comigo.
12 Então, o Espírito me disse que eu fosse com eles, sem hesitar. Foram comigo também estes seis irmãos; e entramos na casa daquele homem.
13 E ele nos contou como vira o anjo em pé em sua casa e que lhe dissera: Envia a Jope e manda chamar Simão, por sobrenome Pedro,
14 o qual te dirá palavras mediante as quais serás salvo, tu e toda a tua casa.
15 Quando, porém, comecei a falar, caiu o Espírito Santo sobre eles, como também sobre nós, no princípio.
16 Então, me lembrei da palavra do SENHOR, quando disse: João, na verdade, batizou com água, mas vós sereis batizados com o Espírito Santo.
17 Pois, se Deus lhes concedeu o mesmo dom que a nós nos outorgou quando cremos no SENHOR Jesus, quem era eu para que pudesse resistir a Deus?
18 E, ouvindo eles estas coisas, apaziguaram-se e glorificaram a Deus, dizendo: Logo, também aos gentios foi por Deus concedido o arrependimento para vida.

Os discípulos são chamados cristãos em Antioquia

19 Então, os que foram dispersos por causa da tribulação que sobreveio a Estêvão se

10 Това стана три пъти, след което всичко се отдръпна пак на небето.
11 И ето, в същия час трима човеци, изпратени от Цезарея до мене, пристигнаха пред къщата, в която бяхме.
12 И Духът ми каза да отида с тях и никак да не правя разлика между човеците, а с мене дойдоха и тези шестима братя и влязохме в къщата на човека.
13 И той ни разказа как видял ангела да стои в къщата му и да казва: Прати хорав Йопия да повикат Симон, когото наричат Петър;
14 той ще ти каже думи, чрез които ще се спасиш ти и целият ти дом.
15 И когато започнах да говоря, Святият Дух слезе на тях, както и на нас отначало.
16 Тогава си спомних думите на Господа как каза: Йоан е кръщавал с вода, а вие ще бъдете кръстени със Святия Дух.
17 И така, ако Бог даде същия дар и на тях, когато повярваха в Господ Исус Христос, както и на нас, кой бях аз, че дапопреча на Бога?
18 Като чуха това, те престанаха да възразяват и славеха Бога, като казваха: И на езичниците Бог даде покаяние за живот.

Църквата в Антиохия

19 А в онези дни разпръснатите от гонението, което стана

espalharam até à Fenícia, Chipre e Antioquia, não anunciando a ninguém a palavra, senão somente aos judeus.

[20] Alguns deles, porém, que eram de Chipre e de Cirene e que foram até Antioquia, falavam também aos gregos, anunciando-lhes o evangelho do SENHOR Jesus.

[21] A mão do SENHOR estava com eles, e muitos, crendo, se converteram ao SENHOR.

[22] A notícia a respeito deles chegou aos ouvidos da igreja que estava em Jerusalém; e enviaram Barnabé até Antioquia.

[23] Tendo ele chegado e, vendo a graça de Deus, alegrou-se e exortava a todos a que, com firmeza de coração, permanecessem no SENHOR.

[24] Porque era homem bom, cheio do Espírito Santo e de fé. E muita gente se uniu ao SENHOR.

[25] E partiu Barnabé para Tarso à procura de Saulo;

[26] tendo-o encontrado, levou-o para Antioquia. E, por todo um ano, se reuniram naquela igreja e ensinaram numerosa multidão. Em Antioquia, foram os discípulos, pela primeira vez, chamados cristãos.

Ágabo prediz grande fome

[27] Naqueles dias, desceram alguns profetas de Jerusalém para Antioquia,

[28] e, apresentando-se um deles, chamado Ágabo, dava a entender, pelo Espírito, que estava para vir grande fome por todo o

при убийството на Стефан, пътуваха до Финикия, Кипър и Антиохия, като на никой друг не възвестяваха словото, освен на юдеите.

[20] Обаче между тях имаше някои кипърци и киринейци, които, като пристигнаха в Антиохия, говореха и на гърците, като благовестяваха Господ Исус.

[21] Господнята ръка беше с тях и голям брой хора повярваха и се обърнаха към Господа.

[22] И стигна известие за тях до ушите на църквата в Йерусалим; и те изпратиха Варнава в Антиохия,

[23] който, като дойде и видя делото на Божията благодат, зарадва се и увещаваше всички да постоянстват в Господа с непоколебимо сърце.

[24] Понеже той беше добър човек, пълен със Святия Дух и с вяра; и значително множество се прибави към Господа.

[25] Тогава той отиде в Тарс да търси Савел;

[26] и като го намери, доведе го в Антиохия; и като се събираха в църквата цяла година, поучаваха значително множество. За първи път в Антиохия учениците бяха наречени християни.

[27] И през тези дни слязоха пророци от Йерусалим в Антиохия,

[28] един от които, на име Агав, стана и обяви чрез Духа, че ще настане голям

mundo, a qual sobreveio nos dias de Cláudio.

[29] Os discípulos, cada um conforme as suas posses, resolveram enviar socorro aos irmãos que moravam na Judéia;

[30] o que eles, com efeito, fizeram, enviando-o aos presbíteros por intermédio de Barnabé e de Saulo.

Atos 12

Herodes persegue a Tiago e a Pedro

[1] Por aquele tempo, mandou o rei Herodes prender alguns da igreja para os maltratar,

[2] fazendo passar a fio de espada a Tiago, irmão de João.

[3] Vendo ser isto agradável aos judeus, prosseguiu, prendendo também a Pedro. E eram os dias dos pães asmos.

[4] Tendo-o feito prender, lançou-o no cárcere, entregando-o a quatro escoltas de quatro soldados cada uma, para o guardarem, tencionando apresentá-lo ao povo depois da Páscoa.

[5] Pedro, pois, estava guardado no cárcere; mas havia oração incessante a Deus por parte da igreja a favor dele.

[6] Quando Herodes estava para apresentá-lo, naquela mesma noite, Pedro dormia entre dois soldados, acorrentado com duas cadeias, e sentinelas à porta guardavam o cárcere.

[7] Eis, porém, que sobreveio um anjo do SENHOR, e uma luz iluminou a prisão; e,

глад по цялата земя; какъвто и стана в дните на Клавдий.

[29] Затова учениците наредиха да изпратят, всеки според състоянието си, помощ на братята, които живееха в Юдея;

[30] което и направиха; и я изпратиха до презвитерите чрез ръката на Варнава и Савел.

Деяния 12

Убийството на Яков и залавянето на Петър

[1] Около това време цар Ирод сложи ръка на някои от църквата, за да им стори зло.

[2] Уби с меч Йоановия брат Яков;

[3] и като видя, че това се понрави на юдеите, той освен това хвана и Петър. Това беше през дните на безквасните хлябове.

[4] И като го задържа, хвърли го в тъмница и го предаде на четири четворки войници да го пазят, с намерение да го изведе пред народа след Пасхата.

[5] И така, те пазеха Петър в тъмницата; а църквата принасяше пред Бога усърдна молитва за него.

Освобождаването на Петър

[6] През същата нощ, когато Ирод щеше да го изведе, Петър спеше между двама войници, окован с две вериги; и стражари пред вратата охраняваха тъмницата.

[7] И ето, един ангел от Господа застана до него и светлина осия килията; и като

tocando ele o lado de Pedro, o despertou, dizendo: Levanta-te depressa! Então, as cadeias caíram-lhe das mãos.

побутна Петър по ребрата, разбуди го и му каза: Ставай бързо! И веригите паднаха от ръцете му.

8 Disse-lhe o anjo: Cinge-te e calça as sandálias. E ele assim o fez. Disse-lhe mais: Põe a capa e segue-me.

8 Ангелът му каза: Опаши се и обуй сандалите си. И той направи така. Тогава му каза: Облечи дрехата си и ела след мен.

Pedro é livre da prisão

9 Então, saindo, o seguia, não sabendo que era real o que se fazia por meio do anjo; parecia-lhe, antes, uma visão.

9 И Петър излезе и го следваше, без да знае, че извършеното от ангела е действителност, а си мислеше, че вижда видение.

10 Depois de terem passado a primeira e a segunda sentinela, chegaram ao portão de ferro que dava para a cidade, o qual se lhes abriu automaticamente; e, saindo, enveredaram por uma rua, e logo adiante o anjo se apartou dele.

10 А като преминаха първата и втората стража, дойдоха до желязната порта, която води в града, и тя им се отвори сама; и като излязоха през нея, изминаха една улица и ангелът веднага се оттегли от него.

11 Então, Pedro, caindo em si, disse: Agora, sei, verdadeiramente, que o SENHOR enviou o seu anjo e me livrou da mão de Herodes e de toda a expectativa do povo judaico.

11 А Петър, когато дойде на себе си, каза: Сега наистина зная, че Господ изпрати ангела Си и ме избави от ръката на Ирод и от всичко, което юдейският народ очакваше.

12 Considerando ele a sua situação, resolveu ir à casa de Maria, mãe de João, cognominado Marcos, onde muitas pessoas estavam congregadas e oravam.

12 И като поразмисли, дойде при къщата на Мария, майката на Йоан, когото наричаха Марк, където бяха събрани мнозина да се молят.

13 Quando ele bateu ao postigo do portão, veio uma criada, chamada Rode, ver quem era;

13 Когато похлопа на вратичката в портата, една слугиня на име Рода излезе да разбере кой е.

14 reconhecendo a voz de Pedro, tão alegre ficou, que nem o fez entrar, mas voltou correndo para anunciar que Pedro estava junto do portão.

14 И щом позна гласа на Петър, от радост не отвори портата, а се завтече и извести, че Петър стои пред портата.

[15] Eles lhe disseram: Estás louca. Ela, porém, persistia em afirmar que assim era. Então, disseram: É o seu anjo.

[15] А те казаха: Ти си луда. Но тя настояваше, че това, което им казва, е вярно. Тогава казаха: Това е неговият ангел.

[16] Entretanto, Pedro continuava batendo; então, eles abriram, viram-no e ficaram atônitos.

[16] А Петър продължаваше да хлопа; и като отвориха, видяха го и се смаяха.

[17] Ele, porém, fazendo-lhes sinal com a mão para que se calassem, contou-lhes como o SENHOR o tirara da prisão e acrescentou: Anunciai isto a Tiago e aos irmãos. E, saindo, retirou-se para outro lugar.

[17] А той им помаха с ръка да мълчат и им разказа как го изведе Господ от тъмницата. И като им каза: Известете за това на Яков и братята, излезе и отиде на друго място.

[18] Sendo já dia, houve não pouco alvoroço entre os soldados sobre o que teria acontecido a Pedro.

[18] А като се съмна, сред войниците настана немалък смут – какво ли се е случило с Петър.

[19] Herodes, tendo-o procurado e não o achando, submetendo as sentinelas a inquérito, ordenou que fossem justiçadas. E, descendo da Judéia para Cesaréia, Herodes passou ali algum tempo.

[19] А Ирод, като го потърси и не го намери, разпита стражарите и заповяда да бъдат предадени на смърт. И слезе от Юдея в Цезарея и там живееше.

A morte de Herodes

Смъртта на Ирод Агрипа Първи

[20] Ora, havia séria divergência entre Herodes e os habitantes de Tiro e de Sidom; porém estes, de comum acordo, se apresentaram a ele e, depois de alcançar o favor de Blasto, camarista do rei, pediram reconciliação, porque a sua terra se abastecia do país do rei.

[20] А Ирод беше много разгневен от тирците и сидонците; и те дойдоха заедно при него и като спечелиха на своя страна Власт, който се грижеше за царските покои, молеха за помирение, защото тяхната област се изхранваше от царската.

[21] Em dia designado, Herodes, vestido de trajo real, assentado no trono, dirigiu-lhes a palavra;

[21] И в един определен ден Ирод, облечен в царски одежди, седна на престола и държа реч пред тях.

[22] e o povo clamava: É voz de um deus, e não de homem!

[22] А народът извика: Глас Божий, а не човешки!

[23] No mesmo instante, um anjo do SENHOR o feriu, por ele não haver dado glória a Deus; e, comido de vermes, expirou.
[24] Entretanto, a palavra do SENHOR crescia e se multiplicava.

[25] Barnabé e Saulo, cumprida a sua missão, voltaram de Jerusalém, levando também consigo a João, apelidado Marcos.

Atos 13

Barnabé e Saulo. A primeira viagem missionária

[1] Havia na igreja de Antioquia profetas e mestres: Barnabé, Simeão, por sobrenome Níger, Lúcio de Cirene, Manaém, colaço de Herodes, o tetrarca, e Saulo.

[2] E, servindo eles ao SENHOR e jejuando, disse o Espírito Santo: Separai-me, agora, Barnabé e Saulo para a obra a que os tenho chamado.
[3] Então, jejuando, e orando, e impondo sobre eles as mãos, os despediram.

Elimas, o mágico

[4] Enviados, pois, pelo Espírito Santo, desceram a Selêucia e dali navegaram para Chipre.
[5] Chegados a Salamina, anunciavam a palavra de Deus nas sinagogas judaicas; tinham também João como auxiliar.
[6] Havendo atravessado toda a ilha até Pafos, encontraram certo judeu, mágico, falso profeta, de nome Barjesus,
[7] o qual estava com o procônsul Sérgio Paulo, que era homem inteligente. Este, tendo chamado Barnabé e Saulo, diligenciava para ouvir a palavra de Deus.

[23] И понеже не въздаде слава на Бога, в същия миг един ангел от Господа го порази и беше изяден от червеи, и умря.
[24] А Божието слово нарастваше и се разпространяваше.
[25] И Варнава и Савел, като свършиха службата си, се върнаха от Йерусалим в Антиохия и взеха със себе си Йоан, когото наричаха Марк.

Деяния 13

ПЪРВОТО ПЪТУВАНЕ НА ПАВЕЛ

Изпращането на апостолите Савел и Варнава

[1] А в антиохийската църква имаше пророци и учители: Варнава, Симеон, наречен Нигер, киринеецът Луций, Манаин, който беше възпитан заедно с четвъртовластника Ирод, и Савел.
[2] И като служеха на Господа и постеха, Святият Дух каза: Отделете ми Варнава и Савел за работата, на която съм ги призовал.
[3] Тогава, като постиха и се помолиха, положиха ръце на тях и ги изпратиха.

Апостолите Савел и Варнава в Кипър

[4] И така те, изпратени от Святия Дух, слязоха в Селевкия и оттам отплуваха за Кипър.
[5] И когато бяха в Саламин, проповядваха Божието слово в юдейските синагоги; и имаха Йоан за свой прислужник.
[6] И като преминаха целия остров до Пафос, намериха някой си магьосник, лъжепророк, юдеин на име Вариисус,
[7] който беше с управителя Сергий Павел, един разумен човек. Той, последният, повика Варнава и Савел и поиска да чуе Божието слово.

[8] Mas opunha-se-lhes Elimas, o mágico (porque assim se interpreta o seu nome), procurando afastar da fé o procônsul.

[8] Но магьосникът Елима (защото така се превежда името му) им се противеше и се стараеше да отвърне управителя от вярата.

[9] Todavia, Saulo, também chamado Paulo, cheio do Espírito Santo, fixando nele os olhos, disse:

[9] Но Савел, който се наричаше и Павел, изпълнен със Святия Дух, се вгледа в него и каза:

[10] Ó filho do diabo, cheio de todo o engano e de toda a malícia, inimigo de toda a justiça, não cessarás de perverter os retos caminhos do SENHOR?

[10] О, ти, пълен с всякакво коварство и с всякакво лукавство, сине дяволски, враг на всичко, което е право, няма ли да престанеш да изкривяваш правите пътища на Господа?

[11] Pois, agora, eis aí está sobre ti a mão do SENHOR, e ficarás cego, não vendo o sol por algum tempo. No mesmo instante, caiu sobre ele névoa e escuridade, e, andando à roda, procurava quem o guiasse pela mão.

[11] И сега, ето, Господнята ръка е върху тебе; ти ще ослепееш и няма да виждаш слънцето за известно време. И в същия миг падна върху него тъма и мрак; и той се луташе, като търсеше някой да го води за ръка.

[12] Então, o procônsul, vendo o que sucedera, creu, maravilhado com a doutrina do SENHOR.

[12] Тогава управителят, като видя станалото, повярва, смаян от Господнето учение.

João Marcos volta a Jerusalém

Проповедта в Антиохия Писидийска

[13] E, navegando de Pafos, Paulo e seus companheiros dirigiram-se a Perge da Panfília. João, porém, apartando-se deles, voltou para Jerusalém.

[13] А Павел и спътниците му, като отплуваха от Пафос, дойдоха в Перга Памфилийска; а Йоан се отдели от тях и се върна в Йерусалим.

[14] Mas eles, atravessando de Perge para a Antioquia da Pisídia, indo num sábado à sinagoga, assentaram-se.

[14] А те тръгнаха от Перга и пристигнаха в Антиохия Писидийска; и в съботния ден влязоха в синагогата и седнаха.

[15] Depois da leitura da lei e dos profetas, os chefes da sinagoga mandaram dizer-lhes: Irmãos, se tendes alguma palavra de exortação para o povo, dizei-a.

[15] И след прочитането на закона и пророците, началниците на синагогата пратиха до тях да им кажат: Братя, ако имате някоя увещателна дума за народа, кажете.

O testemunho de Paulo em Antioquia

[16] Paulo, levantando-se e fazendo com a mão sinal de silêncio, disse: Varões israelitas e vós outros que também temeis a Deus, ouvi.
[17] O Deus deste povo de Israel escolheu nossos pais e exaltou o povo durante sua peregrinação na terra do Egito, donde os tirou com braço poderoso;
[18] e suportou-lhes os maus costumes por cerca de quarenta anos no deserto;

[19] e, havendo destruído sete nações na terra de Canaã, deu-lhes essa terra por herança,

[20] vencidos cerca de quatrocentos e cinqüenta anos. Depois disto, lhes deu juízes, até o profeta Samuel.
[21] Então, eles pediram um rei, e Deus lhes deparou Saul, filho de Quis, da tribo de Benjamim, e isto pelo espaço de quarenta anos.
[22] E, tendo tirado a este, levantou-lhes o rei Davi, do qual também, dando testemunho, disse: Achei Davi, filho de Jessé, homem segundo o meu coração, que fará toda a minha vontade.
[23] Da descendência deste, conforme a promessa, trouxe Deus a Israel o Salvador, que é Jesus,
[24] havendo João, primeiro, pregado a todo o povo de Israel, antes da manifestação dele, batismo de arrependimento.

[25] Mas, ao completar João a sua carreira, dizia: Não sou quem supondes; mas após

[16] Така Павел стана, помаха с ръка и каза: Израилтяни, и вие, които се боите от Бога, слушайте.
[17] Бог на този Израилски народ избра бащите ни и издигна народа, когато престояваха в Египетската земя, и с издигната ръка ги изведе от нея.
[18] И за около четиридесет години ги води и храни в пустинята.
[19] И като изтреби седем народа в Ханаанската земя, раздели им тяхната земя, за да им бъде наследство за около четиристотин и петдесет години.

[20] След това им даваше съдии до пророк Самуил.
[21] После поискаха цар; и Бог им даде Саул, сина на Кис, мъж от Вениаминовото племе, за четиридесет години.
[22] И него като отстрани, издигна им за цар Давид, за когото свидетелства, като каза: „Намерих Давид, Есеевия син, човек според сърцето Ми, който ще изпълни цялата Ми воля.“
[23] От неговото потомство Бог според обещанието Си издигна на Израил Спасител, Исус,
[24] след като Йоан преди Неговото идване беше проповядвал кръщението за покаяние на целия Израилев народ.
[25] И като свършваше попрището си, Йоан казваше: Кой си мислите, че съм аз? Не съм Онзи, Когото очаквате; но ето, след

mim vem aquele de cujos pés não sou digno de desatar as sandálias.

[26] Irmãos, descendência de Abraão e vós outros os que temeis a Deus, a nós nos foi enviada a palavra desta salvação.

[27] Pois os que habitavam em Jerusalém e as suas autoridades, não conhecendo Jesus nem os ensinos dos profetas que se lêem todos os sábados, quando o condenaram, cumpriram as profecias;

[28] e, embora não achassem nenhuma causa de morte, pediram a Pilatos que ele fosse morto.

[29] Depois de cumprirem tudo o que a respeito dele estava escrito, tirando-o do madeiro, puseram-no em um túmulo.

[30] Mas Deus o ressuscitou dentre os mortos;

[31] e foi visto muitos dias pelos que, com ele, subiram da Galiléia para Jerusalém, os quais são agora as suas testemunhas perante o povo.

[32] Nós vos anunciamos o evangelho da promessa feita a nossos pais,

[33] como Deus a cumpriu plenamente a nós, seus filhos, ressuscitando a Jesus, como também está escrito no Salmo segundo: Tu és meu Filho, eu, hoje, te gerei.

[34] E, que Deus o ressuscitou dentre os mortos para que jamais voltasse à corrupção, desta maneira o disse: E cumprirei a vosso favor as santas e fiéis promessas feitas a Davi.

мен иде Един, на Когото не съм достоен да развържа обувките на нозете.

[26] Братя, синове от Авраамовия род, и онези между вас, които се боят от Бога, на нас бе изпратена вестта за това спасение.

[27] Защото жителите на Йерусалим и техните началници, като не Го познаха, а без да разберат пророческите думи, които се прочитат всяка събота, гиизпълниха, като Го осъдиха.

[28] Без да намерят в Него нищо, достойно за смърт, те настояваха пред Пилат да Го погуби.

[29] И когато изпълниха всичко, което беше писано за Него, Го снеха от дървото и Го положиха в гроб.

[30] Но Бог Го възкреси от мъртвите.

[31] И Той в продължение на много дни се явяваше на тези, които бяха дошли с Него от Галилея в Йерусалим, които сега са свидетели за Него пред народа.

[32] И ние ви донесохме блага вест за обещанието, дадено на бащите ни,

[33] че Бог го изпълни спрямо техните деца, като възкреси Исус; както е писано и във втория Псалом: „Ти си Мой Син, Аз днес Те родих.“

[34] А че Го е възкресил от мъртвите, за да не се връща никога повече в тление, казва така: „Ще ви дам верните милости, обещани на Давид.“

[35] Por isso, também diz em outro Salmo: Não permitirás que o teu Santo veja corrupção.

[35] Защото и в друг Псалом казва: „Няма да оставиш Твоя Светия да види тление.“

[36] Porque, na verdade, tendo Davi servido à sua própria geração, conforme o desígnio de Deus, adormeceu, foi para junto de seus pais e viu corrupção.

[36] Защото Давид, след като беше послужил на Божието намерение в своето поколение, заспа и бе положен при бащите си, и видя тление.

[37] Porém aquele a quem Deus ressuscitou não viu corrupção.

[37] А Този, Когото Бог възкреси, не видя тление.

[38] Tomai, pois, irmãos, conhecimento de que se vos anuncia remissão de pecados por intermédio deste;

[38] И така, братя, нека ви бъде известно, че чрез Него се проповядва на вас прощение на греховете;

[39] e, por meio dele, todo o que crê é justificado de todas as coisas das quais vós não pudestes ser justificados pela lei de Moisés.

[39] и че всеки, който вярва, се оправдава чрез Него от всичко, от което не сте могли да се оправдаете чрез Моисеевия закон.

[40] Notai, pois, que não vos sobrevenha o que está dito nos profetas:

[40] Затова внимавайте да не би да випостигне казаното от пророците:

[41] Vede, ó desprezadores, maravilhai-vos e desvanecei, porque eu realizo, em vossos dias, obra tal que não crereis se alguém vo-la contar.

[41] „Погледнете, презрители, изумете се и погинете; защото Аз ще извърша едно дело във вашите дни, дело, което никак няма да повярвате, дори и да ви го разкаже някой.“

Instados a pregar no sábado seguinte

[42] Ao saírem eles, rogaram-lhes que, no sábado seguinte, lhes falassem estas mesmas palavras.

[42] Когато си излизаха от юдейската синагога, езичниците ги молиха да им се проповядват тези думи и следващата събота.

[43] Despedida a sinagoga, muitos dos judeus e dos prosélitos piedosos seguiram Paulo e Barnabé, e estes, falando-lhes, os persuadiam a perseverar na graça de Deus.

[43] И когато се разотиде синагогата, мнозина от юдеите и от благочестивите прозелити тръгнаха след Павел и Варнава, които, като беседваха с тях, ги увещаваха да постоянстват в Божията благодат.

Paulo e Barnabé vão para os gentios

[44] No sábado seguinte, afluiu quase toda a cidade para ouvir a palavra de Deus.

[45] Mas os judeus, vendo as multidões, tomaram-se de inveja e, blasfemando, contradiziam o que Paulo falava.

[46] Então, Paulo e Barnabé, falando ousadamente, disseram: Cumpria que a vós outros, em primeiro lugar, fosse pregada a palavra de Deus; mas, posto que a rejeitais e a vós mesmos vos julgais indignos da vida eterna, eis aí que nos volvemos para os gentios.

[47] Porque o SENHOR assim no-lo determinou: Eu te constituí para luz dos gentios, a fim de que sejas para salvação até aos confins da terra.

[48] Os gentios, ouvindo isto, regozijavam-se e glorificavam a palavra do SENHOR, e creram todos os que haviam sido destinados para a vida eterna.

[49] E divulgava-se a palavra do SENHOR por toda aquela região.

[50] Mas os judeus instigaram as mulheres piedosas de alta posição e os principais da cidade e levantaram perseguição contra Paulo e Barnabé, expulsando-os do seu território.

[51] E estes, sacudindo contra aqueles o pó dos pés, partiram para Icônio.

[52] Os discípulos, porém, transbordavam de alegria e do Espírito Santo.

Atos 14

Paulo e Barnabé em Icônio

[1] Em Icônio, Paulo e Barnabé entraram juntos na sinagoga judaica e falaram de tal

[44] На следващата събота се събра почти целият град да чуе Божието слово.

[45] А юдеите, като видяха множествата, се изпълниха със завист, опровергаваха това, което говореше Павел, и хулеха.

[46] Но Павел и Варнава говориха дързновено и казаха: Нужно беше да се проповядва първо на вас Божието слово, но понеже го отхвърляте и смятате себе си недостойни за вечния живот, ето, обръщаме се към езичниците.

[47] Защото така ни заповяда Господ, като каза: „Поставих Те за светлина на народите, за да бъдеш за спасение до края на земята.“

[48] И езичниците, като слушаха това, се радваха и славеха Божието учение; и повярваха всички, които бяха отредени за вечния живот.

[49] И Господнето учение се разпространяваше по цялата тази страна.

[50] А юдеите подбудиха набожните високопоставени жени и градските първенци и като повдигнаха гонение против Павел и Варнава, ги изгониха от пределите си.

[51] А те отърсиха против тях праха от краката си и дойдоха в Икония.

[52] А учениците се изпълниха с радост и със Святия Дух.

Деяния 14

Павел и Варнава в Икония

[1] А в Икония те влязоха заедно в юдейската синагога и така говориха, че

modo, que veio a crer grande multidão, tanto de judeus como de gregos.

[2] Mas os judeus incrédulos incitaram e irritaram os ânimos dos gentios contra os irmãos.

[3] Entretanto, demoraram-se ali muito tempo, falando ousadamente no SENHOR, o qual confirmava a palavra da sua graça, concedendo que, por mão deles, se fizessem sinais e prodígios.

[4] Mas dividiu-se o povo da cidade: uns eram pelos judeus; outros, pelos apóstolos.

[5] E, como surgisse um tumulto dos gentios e judeus, associados com as suas autoridades, para os ultrajar e apedrejar,

[6] sabendo-o eles, fugiram para Listra e Derbe, cidades da Licaônia e circunvizinhança,

[7] onde anunciaram o evangelho.

A cura de um coxo em Listra

[8] Em Listra, costumava estar assentado certo homem aleijado, paralítico desde o seu nascimento, o qual jamais pudera andar.

[9] Esse homem ouviu falar Paulo, que, fixando nele os olhos e vendo que possuía fé para ser curado,

[10] disse-lhe em alta voz: Apruma-te direito sobre os pés! Ele saltou e andava.

[11] Quando as multidões viram o que Paulo fizera, gritaram em língua licaônica, dizendo: Os deuses, em forma de homens, baixaram até nós.

повярваха голямо множество юдеи и гърци.

[2] А непокорните на Божието учение юдеи подбудиха и раздразниха духовете на езичниците против братята.

[3] Но те останаха там доста време и дръзновено говореха за Господа, Който свидетелстваше за словото на Своята благодат, като даваше да стават знамения и чудеса чрез техните ръце.

[4] И множеството в града се раздвои: едни бяха с юдеите, други – с апостолите.

[5] И когато се породи стремеж в езичниците и юдеите с началниците им да ги опозорят и да ги убият с камъни,

[6] те научиха и избягаха в ликаонските градове Листра и Дервия и в околните имместа,

[7] и там проповядваха благовестието.

Апостолите в Листра

[8] А в Листра седеше някой си човек, немощен в краката, куц по рождение, който никога не беше ходил.

[9] Той слушаше Павел като говореше; а Павел, като се взря в него и видя, че има вяра да бъде изцелен,

[10] каза със силен глас: Стани на краката си. И той скочи и ходеше.

[11] А народът, като видя какво извърши Павел, извика със силен глас, като казваше на ликаонски: Боговете, оприличени на човеци, са слезли при нас.

12 A Barnabé chamavam Júpiter, e a Paulo, Mercúrio, porque era este o principal portador da palavra.

12 И наричаха Варнава Зевс, а Павел – Хермес, понеже той беше главният говорител.

13 O sacerdote de Júpiter, cujo templo estava em frente da cidade, trazendo para junto das portas touros e grinaldas, queria sacrificar juntamente com as multidões.

13 И жрецът при Зевсовото капище, което беше пред града, доведе телета и донесевенци при портите, и заедно с народа се канеше да принесе жертва.

14 Porém, ouvindo isto, os apóstolos Barnabé e Paulo, rasgando as suas vestes, saltaram para o meio da multidão, clamando:

14 Като чуха това апостолите Варнава и Павел, раздраха дрехите си, скочиха всред народа и извикаха:

15 Senhores, por que fazeis isto? Nós também somos homens como vós, sujeitos aos mesmos sentimentos, e vos anunciamos o evangelho para que destas coisas vãs vos convertais ao Deus vivo, que fez o céu, a terra, o mar e tudo o que há neles;

15 О, мъже, защо правите това? И ние сме човеци със същото естество като вас и ви благовестяваме да се обърнете от тези суети към живия Бог, Който е направил небето, земята, морето и всичко, което има в тях;

16 o qual, nas gerações passadas, permitiu que todos os povos andassem nos seus próprios caminhos;

16 Който през миналите поколения е оставял всички народи да ходят по своите пътища,

17 contudo, não se deixou ficar sem testemunho de si mesmo, fazendo o bem, dando-vos do céu chuvas e estações frutíferas, enchendo o vosso coração de fartura e de alegria.

17 макар и да не е преставал да свидетелства за Себе Си, като е правил добрини и ви е давал от небето дъждове и плодоносни времена, и е пълнил сърцата ви с храна и веселба.

18 Dizendo isto, foi ainda com dificuldade que impediram as multidões de lhes oferecerem sacrifícios.

18 И като казаха това, те едва възпряха множествата да не им принасят жертва.

Paulo é apedrejado

19 Sobrevieram, porém, judeus de Antioquia e Icônio e, instigando as multidões e apedrejando a Paulo, arrastaram-no para fora da cidade, dando-o por morto.

19 Между това дойдоха юдеи от Антиохия и Икония, които убедиха народа; и като пребиха Павел с камъни, извлякоха го извън града, като мислеха, че е умрял.

[20] Rodeando-o, porém, os discípulos, levantou-se e entrou na cidade. No dia seguinte, partiu, com Barnabé, para Derbe.

[20] А когато учениците още стояха около него, той стана и влезе в града; и на сутринта отиде с Варнава в Дервия.

Завръщането в Антиохия Сирийска

[21] E, tendo anunciado o evangelho naquela cidade e feito muitos discípulos, voltaram para Listra, e Icônio, e Antioquia,

[21] И след като проповядваха благовестието в този град и придобиха много ученици, върнаха се в Листра, Икония и Антиохия

[22] fortalecendo a alma dos discípulos, exortando-os a permanecer firmes na fé; e mostrando que, através de muitas tribulações, nos importa entrar no reino de Deus.

[22] и утвърждаваха душите на учениците, като ги увещаваха да постоянстват във вярата, и ги учеха, че през много скърби трябва да влезем в Божието царство.

[23] E, promovendo-lhes, em cada igreja, a eleição de presbíteros, depois de orar com jejuns, os encomendaram ao SENHOR em quem haviam crido.

[23] И след като им ръкоположиха презвитери във всяка църква и се помолиха с пост, препоръчаха ги на Господа, в Когото бяха повярвали.

[24] Atravessando a Pisídia, dirigiram-se a Panfília.

[24] И като минаха през Писидия, дойдоха в Памфилия;

[25] E, tendo anunciado a palavra em Perge, desceram a Atália

[25] и проповядваха учението в Перга и слязоха в Аталия.

[26] e dali navegaram para Antioquia, onde tinham sido recomendados à graça de Deus para a obra que haviam já cumprido.

[26] Оттам отплаваха за Антиохия, откъдето бяха препоръчани на Божията благодат за делото, което бяха извършили.

[27] Ali chegados, reunida a igreja, relataram quantas coisas fizera Deus com eles e como abrira aos gentios a porta da fé.

[27] И като пристигнаха и събраха църквата, те разказаха всичко, което Бог беше извършил чрез тях и как беше отворил врата за езичниците, за да повярват.

[28] E permaneceram não pouco tempo com os discípulos.

[28] И прекараха там доста време с учениците си.

Atos 15

A controvérsia sobre a circuncisão de gentios

[1] Alguns indivíduos que desceram da Judéia ensinavam aos irmãos: Se não vos

Деяния 15

Спорът в Антиохия

[1] А някои слязоха от Юдея и учеха братята, като казваха: Ако не се

circuncidardes segundo o costume de Moisés, não podeis ser salvos.

[2] Tendo havido, da parte de Paulo e Barnabé, contenda e não pequena discussão com eles, resolveram que esses dois e alguns outros dentre eles subissem a Jerusalém, aos apóstolos e presbíteros, com respeito a esta questão.

[3] Enviados, pois, e até certo ponto acompanhados pela igreja, atravessaram as províncias da Fenícia e Samaria e, narrando a conversão dos gentios, causaram grande alegria a todos os irmãos.

[4] Tendo eles chegado a Jerusalém, foram bem recebidos pela igreja, pelos apóstolos e pelos presbíteros e relataram tudo o que Deus fizera com eles.

[5] Insurgiram-se, entretanto, alguns da seita dos fariseus que haviam crido, dizendo: É necessário circuncidá-los e determinar-lhes que observem a lei de Moisés.

A reunião dos apóstolos e presbíteros em Jerusalém

[6] Então, se reuniram os apóstolos e os presbíteros para examinar a questão.

[7] Havendo grande debate, Pedro tomou a palavra e lhes disse: Irmãos, vós sabeis que, desde há muito, Deus me escolheu dentre vós para que, por meu intermédio, ouvissem os gentios a palavra do evangelho e cressem.

[8] Ora, Deus, que conhece os corações, lhes deu testemunho, concedendo o Espírito Santo a eles, como também a nós nos concedera.

обрежете според Моисеевия обряд, не можете да се спасите.

[2] И така, като се получиха немалко противоречия и спорове между тях и Павел и Варнава, братята наредиха Павел и Варнава и някои други от тях да отидат по този въпрос в Йерусалим при апостолите и презвитерите.

[3] И те, изпратени от църквата, минаваха през Финикия и през Самария, като разказваха за обръщението на езичниците и доставяха голяма радост на всички братя.

[4] А като стигнаха в Йерусалим, бяха приети от църквата и от апостолите и презвитерите и разказваха всичко, което беше извършил Бог чрез тях.

[5] Но някои от повярвалите сред фарисейската секта станаха и казаха: Нужно е да се обрязват езичниците и да им се заръча да пазят Моисеевия закон.

Апостолският събор в Йерусалим

[6] Тогава апостолите и презвитерите се събраха да разискват този въпрос.

[7] И след много разисквания Петър стана и им каза: Братя, вие знаете, че в първите дни Бог избра между вас мене, така че езичниците чрез моите уста да чуят евангелското учение и да повярват.

[8] И сърцеведецът Бог им засвидетелства Своята милост, като даде и на тях Святия Дух, както и на нас;

[9] E não estabeleceu distinção alguma entre nós e eles, purificando-lhes pela fé o coração.

[10] Agora, pois, por que tentais a Deus, pondo sobre a cerviz dos discípulos um jugo que nem nossos pais puderam suportar, nem nós?

[11] Mas cremos que fomos salvos pela graça do SENHOR Jesus, como também aqueles o foram.

O parecer de Tiago

[12] E toda a multidão silenciou, passando a ouvir a Barnabé e a Paulo, que contavam quantos sinais e prodígios Deus fizera por meio deles entre os gentios.

[13] Depois que eles terminaram, falou Tiago, dizendo: Irmãos, atentai nas minhas palavras:

[14] expôs Simão como Deus, primeiramente, visitou os gentios, a fim de constituir dentre eles um povo para o seu nome.

[15] Conferem com isto as palavras dos profetas, como está escrito:

[16] Cumpridas estas coisas, voltarei e reedificarei o tabernáculo caído de Davi; e, levantando-o de suas ruínas, restaurá-lo-ei.

[17] Para que os demais homens busquem o SENHOR, e também todos os gentios sobre os quais tem sido invocado o meu nome,

[18] diz o SENHOR, que faz estas coisas conhecidas desde séculos.

[19] Pelo que, julgo eu, não devemos perturbar aqueles que, dentre os gentios, se convertem a Deus,

[9] и не направи никаква разлика между нас и тях, като очисти сърцата им чрез вяра.

[10] Ако е тъй, сега защо изпитвате Бога, за да налагате на шията на учениците хомот, който нито бащите ни, нито ние можем да носим?

[11] Но ние вярваме, че ще се спасим чрез благодатта на Господ Исус, също както и те.

[12] Тогава цялото множество млъкна и слушаше Варнава и Павел да разказват какви знамения и чудеса Бог беше извършил чрез тях между езичниците.

[13] И след като те свършиха да говорят, Яков взе думата и каза: Братя, послушайте мене.

[14] Симон обясни как Бог най-напред посети езичниците, за да вземе измежду тях хора за Своето име.

[15] Това е в съгласие и с думите на пророците, както е писано:

[16] „След това ще се върна. И пак ще издигна падналата Давидова скиния, и ще съградя наново развалините, и ще я изправя;

[17] за да потърсят Господа останалите от човеците и всичките народи, които се наричат с името Ми,

[18] казва Господ, Който прави това да е известно отвека.“

[19] Затова аз съм на мнение да не отегчаваме тези от езичниците, които се обръщат към Бога,

[20] mas escrever-lhes que se abstenham das contaminações dos ídolos, bem como das relações sexuais ilícitas, da carne de animais sufocados e do sangue.

[21] Porque Moisés tem, em cada cidade, desde tempos antigos, os que o pregam nas sinagogas, onde é lido todos os sábados.

A decisão enviada a Antioquia

[22] Então, pareceu bem aos apóstolos e aos presbíteros, com toda a igreja, tendo elegido homens dentre eles, enviá-los, juntamente com Paulo e Barnabé, a Antioquia: foram Judas, chamado Barsabás, e Silas, homens notáveis entre os irmãos,

[23] escrevendo, por mão deles: Os irmãos, tanto os apóstolos como os presbíteros, aos irmãos de entre os gentios em Antioquia, Síria e Cilícia, saudações.

[24] Visto sabermos que alguns [que saíram] de entre nós, sem nenhuma autorização, vos têm perturbado com palavras, transtornando a vossa alma,

[25] pareceu-nos bem, chegados a pleno acordo, eleger alguns homens e enviá-los a vós outros com os nossos amados Barnabé e Paulo,

[26] homens que têm exposto a vida pelo nome de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[27] Enviamos, portanto, Judas e Silas, os quais pessoalmente vos dirão também estas coisas.

[20] а да им пишем да се въздържат от оскверняване чрез идоли, чрез блудство и чрез яденето на удушени животни и кръв.

[21] Защото още от старо време по всички градове е имало такива, които са проповядвали Моисеевия закон, който се прочита всяка събота в синагогите.

Решенията на събора

[22] Тогава апостолите и презвитерите с цялата църква намериха за добре да изберат помежду си мъже и да ги пратят в Антиохия с Павел и Варнава, а именно:Юда, наречен Варсава, и Сила, изтъкнати между братята.

[23] И им писаха по тях следното: От апостолите и по-старите братя поздрав до братята, които са от езичниците в Антиохия, Сирия и Киликия.

[24] Понеже чухме, че някои, които са излезли от нас, са ви смутили с думите си и са разстроили душите ви като ви казват да се обрязвате и да пазите закона, без да са приели заповед от нас,

[25] то ние, като дойдохме до единодушие, намерихме за добре да изберем мъже и да ги пратим до вас заедно с любимите ни Варнава и Павел,

[26] човеци, които изложиха живота си на опасност за името на нашия Господ Исус Христос.

[27] И така, изпращаме Юда и Сила да ви съобщят и те устно същите неща.

[28] Pois pareceu bem ao Espírito Santo e a nós não vos impor maior encargo além destas coisas essenciais:

[29] que vos abstenhais das coisas sacrificadas a ídolos, bem como do sangue, da carne de animais sufocados e das relações sexuais ilícitas; destas coisas fareis bem se vos guardardes. Saúde.

A leitura da mensagem

[30] Os que foram enviados desceram logo para Antioquia e, tendo reunido a comunidade, entregaram a epístola.

[31] Quando a leram, sobremaneira se alegraram pelo conforto recebido.

[32] Judas e Silas, que eram também profetas, consolaram os irmãos com muitos conselhos e os fortaleceram.

[33] Tendo-se demorado ali por algum tempo, os irmãos os deixaram voltar em paz aos que os enviaram.

[34] [Mas pareceu bem a Silas permanecer ali.]

[35] Paulo e Barnabé demoraram-se em Antioquia, ensinando e pregando, com muitos outros, a palavra do SENHOR.

A segunda viagem missionária. Separação entre Paulo e Barnabé

[36] Alguns dias depois, disse Paulo a Barnabé: Voltemos, agora, para visitar os irmãos por todas as cidades nas quais anunciamos a palavra do SENHOR, para ver como passam.

[28] Защото се видя добре на Святия Дух и на нас да не ви налагаме никое друго бреме, освен следните необходими неща:

[29] да се въздържате от ядене наидоложертвено, кръв и удушени животни, също и от блудство; от които ако се пазите, ще направите добре. Здравейте!

[30] И така, изпратените слязоха в Антиохия и като събраха всички вярващи, дадоха им посланието .

[31] И те, като го прочетоха, зарадваха се за успокоението, което им даваше.

[32] А Юда и Сила, които бяха и сами пророци, увещаваха братята с много думи и ги утвърдиха.

[33] И след като престояха там известно време, братята ги оставиха с мир да се върнат при онези, които ги бяха изпратили.

[34] Но Сила намери за добре да остане още там.

[35] А Павел и Варнава останаха в Антиохия и заедно с мнозина други поучаваха и проповядваха Господнето учение.

Начало на второто пътешествие

[36] А след няколко дни Павел каза на Варнава: Да се върнем сега по всички градове, където сме проповядвали Господнето учение, и да нагледаме как са братята.

[37] E Barnabé queria levar também a João, chamado Marcos.

[38] Mas Paulo não achava justo levarem aquele que se afastara desde a Panfília, não os acompanhando no trabalho.

[39] Houve entre eles tal desavença, que vieram a separar-se. Então, Barnabé, levando consigo a Marcos, navegou para Chipre.

[40] Mas Paulo, tendo escolhido a Silas, partiu encomendado pelos irmãos à graça do SENHOR.

[41] E passou pela Síria e Cilícia, confirmando as igrejas.

Atos 16

Paulo leva consigo a Timóteo

[1] Chegou também a Derbe e a Listra. Havia ali um discípulo chamado Timóteo, filho de uma judia crente, mas de pai grego;

[2] dele davam bom testemunho os irmãos em Listra e Icônio.

[3] Quis Paulo que ele fosse em sua companhia e, por isso, circuncidou-o por causa dos judeus daqueles lugares; pois todos sabiam que seu pai era grego.

[4] Ao passar pelas cidades, entregavam aos irmãos, para que as observassem, as decisões tomadas pelos apóstolos e presbíteros de Jerusalém.

[5] Assim, as igrejas eram fortalecidas na fé e, dia a dia, aumentavam em número.

A visão em Trôade

[37] И Варнава беше на мнение да вземат със себе си Йоан, наречен Марк;

[38] а Павел не намираше за добре да вземат със себе си този, който се беше отделил от тях още от Памфилия и не отиде с тях на делото.

[39] И така, възникна разпра помежду им, така че те се отделиха един от друг; и Варнава взе Марк и отплаваха за Кипър,

[40] а Павел си избра Сила и тръгна, препоръчан от братята на Господнята благодат.

[41] И минаваше през Сирия и Киликия и утвърждаваше църквите.

Деяния 16

Павел взима Тимотей за спътник

[1] После пристигна и в Дервия и Листра; и ето, там имаше един ученик на име Тимотей, син на една повярвала еврейка, а баща му беше грък.

[2] Този ученик имаше характер, одобрен от братята в Листра и Икония.

[3] Него Павел пожела да води със себе си, затова го взе и го обряза заради юдеите, които бяха по онези места; понеже всички знаеха, че баща му беше грък.

[4] И като ходиха по градовете, предаваха им наредбите, определени от апостолите и презвитерите в Йерусалим, за да ги пазят.

[5] Така църквите се утвърждаваха във вярата и от ден на ден се умножаваха числено.

Павел отива в Европа

[6] E, percorrendo a região frígio-gálata, tendo sido impedidos pelo Espírito Santo de pregar a palavra na Ásia,

[6] И апостолите преминаха Фригийската и Галатийската земя, като им бе забранено от Святия Дух да проповядват словото в Азия;

[7] defrontando Mísia, tentavam ir para Bitínia, mas o Espírito de Jesus não o permitiu.

[7] и като дойдоха до Мизия, опитаха се да отидат във Витиния, но Исусовият Дух не им позволи.

[8] E, tendo contornado Mísia, desceram a Trôade.

[8] И така, като отминаха Мизия, слязоха в Троада.

[9] À noite, sobreveio a Paulo uma visão na qual um varão macedônio estava em pé e lhe rogava, dizendo: Passa à Macedônia e ajuda-nos.

[9] А през нощта на Павел се яви видение: един македонец стоеше и му се молеше: Ела в Македония и ни помогни.

[10] Assim que teve a visão, imediatamente, procuramos partir para aquele destino, concluindo que Deus nos havia chamado para lhes anunciar o evangelho.

[10] И като видя видението, веднага потърсихме случай да отидем в Македония, като дойдохме до заключение, че Бог ни призовава да проповядваме благовестието на тях.

Paulo em Filipos. Lídia convertida

Проповедта във Филипи

[11] Tendo, pois, navegado de Trôade, seguimos em direitura a Samotrácia, no dia seguinte, a Neápolis

[11] И така, като отплавахме от Троада, отправихме се право към Самотраки, ана следващия ден – към Неапол,

[12] e dali, a Filipos, cidade da Macedônia, primeira do distrito e colônia. Nesta cidade, permanecemos alguns dias.

[12] и оттам към Филипи, който е главният град на онази част от Македония и римска колония. В този град престояхме няколко дни.

[13] No sábado, saímos da cidade para junto do rio, onde nos pareceu haver um lugar de oração; e, assentando-nos, falamos às mulheres que para ali tinham concorrido.

[13] А в събота излязохме вън от портата край една река, където предполагахме, че става молитва; и седнахме и говорихме на събраните там жени.

[14] Certa mulher, chamada Lídia, da cidade de Tiatira, vendedora de púrpura, temente a Deus, nos escutava; o SENHOR lhe abriu o coração para atender às coisas que Paulo dizia.

[14] И някоя си богобоязлива жена на име Лидия, от град Тиатир, продавачка на морави платове, слушаше и Господ отвори сърцето да внимава в това, което Павел говореше.

[15] Depois de ser batizada, ela e toda a sua casa, nos rogou, dizendo: Se julgais que eu sou fiel ao SENHOR, entrai em minha casa e aí ficai. E nos constrangeu a isso.

[15] И като се кръсти тя и домът, ни помоли: Ако ме признавате за вярна на Господа, влезте в къщата ми и останете. И ни принуди.

A cura de uma jovem adivinhadora

Апостолите Павел и Сила в затвора

[16] Aconteceu que, indo nós para o lugar de oração, nos saiu ao encontro uma jovem possessa de espírito adivinhador, a qual, adivinhando, dava grande lucro aos seus senhores.

[16] И един ден, като отивахме на молитвеното място, срещна ни една слугиня, която имаше предсказвателен дух и чрез врачуването си носеше голяма печалба на господарите си.

[17] Seguindo a Paulo e a nós, clamava, dizendo: Estes homens são servos do Deus Altíssimo e vos anunciam o caminho da salvação.

[17] Тя вървеше след Павел и нас и викаше: Тези човеци са слуги на Всевишния Бог, които ви проповядват път за спасение.

[18] Isto se repetia por muitos dias. Então, Paulo, já indignado, voltando-se, disse ao espírito: Em nome de Jesus Cristo, eu te mando: retira-te dela. E ele, na mesma hora, saiu.

[18] Това тя правеше много дни наред. А понеже твърде дотегна на Павел, той се обърна и каза на духа: Заповядвам ти в името на Исус Христос да излезеш от нея. И излезе в същия час.

Paulo e Silas açoitados e presos

[19] Vendo os seus senhores que se lhes desfizera a esperança do lucro, agarrando em Paulo e Silas, os arrastaram para a praça, à presença das autoridades;

[19] А когато господарите видяха, че излезе и надеждата им за печалба, хванаха Павел и Сила и ги завлякоха на пазара пред началниците.

[20] e, levando-os aos pretores, disseram: Estes homens, sendo judeus, perturbam a nossa cidade,

[20] И като ги изведоха при градските съдии, казаха: Тези човеци са юдеи и смущават града ни

[21] propagando costumes que não podemos receber, nem praticar, porque somos romanos.

[21] като проповядват обичаи, които на нас, като римляни, не е позволено да приемаме или да пазим.

[22] Levantou-se a multidão, unida contra eles, e os pretores, rasgando-lhes as vestes, mandaram açoitá-los com varas.

[22] Тогава тълпата вкупом се надигна против тях, градските съдии им разкъсаха дрехите и заповядаха да ги бият с тояги.

23 E, depois de lhes darem muitos açoites, os lançaram no cárcere, ordenando ao carcereiro que os guardasse com toda a segurança.

23 И като ги биха много, хвърлиха ги в тъмница и заповядаха на началника на тъмницата да ги пази здраво;

24 Este, recebendo tal ordem, levou-os para o cárcere interior e lhes prendeu os pés no tronco.

24 а той, като получи такава заповед, ги хвърли в по-вътрешната тъмница и стегна добре краката им в клада.

25 Por volta da meia-noite, Paulo e Silas oravam e cantavam louvores a Deus, e os demais companheiros de prisão escutavam.

25 Но посред нощ, когато Павел и Сила се молеха с химни на Бога, а затворниците ги слушаха,

26 De repente, sobreveio tamanho terremoto, que sacudiu os alicerces da prisão; abriram-se todas as portas, e soltaram-se as cadeias de todos.

26 внезапно стана голям трус, така че основите на тъмницата се поклатиха и веднага всички врати се отвориха, и оковите на всички се развързаха.

A conversão do carcereiro

27 O carcereiro despertou do sono e, vendo abertas as portas do cárcere, puxando da espada, ia suicidar-se, supondo que os presos tivessem fugido.

27 И началникът, когато се събуди и видя тъмничните врати отворени, измъкна меча си и щеше да се убие, като мислеше, че затворниците са избягали.

28 Mas Paulo bradou em alta voz: Não te faças nenhum mal, que todos aqui estamos!

28 Но Павел извика със силен глас и каза: Недей прави никакво зло на себе си, защото всички сме тук.

29 Então, o carcereiro, tendo pedido uma luz, entrou precipitadamente e, trêmulo, prostrou-se diante de Paulo e Silas.

29 Тогава началникът поиска светило, скочи вътре и разтреперан падна пред Павел и Сила;

30 Depois, trazendo-os para fora, disse: Senhores, que devo fazer para que seja salvo?

30 и ги изведе навън и каза: Господа, какво трябва да направя, за да се спася?

31 Responderam-lhe: Crê no SENHOR Jesus e serás salvo, tu e tua casa.

31 А те казаха: Повярвай в Господ Исус Христос и ще се спасиш – ти и домът ти.

32 E lhe pregaram a palavra de Deus e a todos os de sua casa.

32 И говориха Господнето учение на него и на всички, които бяха в дома му.

33 Naquela mesma hora da noite, cuidando deles, lavou-lhes os vergões dos açoites. A seguir, foi ele batizado, e todos os seus.

33 И той ги взе в същия час през нощта и им изми раните; и незабавно се кръстиха, той и домашните му.

[34] Então, levando-os para a sua própria casa, lhes pôs a mesa; e, com todos os seus, manifestava grande alegria, por terem crido em Deus.

[34] И като ги заведе в къщата си, сложи им трапеза; и повярвал в Бога, зарадва се с целия си дом.

Paulo e Silas livres da prisão

[35] Quando amanheceu, os pretores enviaram oficiais de justiça, com a seguinte ordem: Põe aqueles homens em liberdade.

[35] А когато се разсъмна, градските съдии пратиха палачите да кажат: Пусни онези човеци.

[36] Então, o carcereiro comunicou a Paulo estas palavras: Os pretores ordenaram que fôsseis postos em liberdade. Agora, pois, saí e ide em paz.

[36] И началникът съобщи думите на Павел, като каза: Градските съдии са пратили да ви пуснем; затова сега излезте и си идете с мир.

[37] Paulo, porém, lhes replicou: Sem ter havido processo formal contra nós, nos açoitaram publicamente e nos recolheram ao cárcere, sendo nós cidadãos romanos; querem agora, às ocultas, lançar-nos fora? Não será assim; pelo contrário, venham eles e, pessoalmente, nos ponham em liberdade.

[37] Но Павел им каза: Биха ни публично, без да сме били осъдени – нас, които сме римляни, и ни хвърлиха в тъмница; и сега тайно ли ни извеждат? Така не става; но те нека дойдат и ни изведат.

[38] Os oficiais de justiça comunicaram isso aos pretores; e estes ficaram possuídos de temor, quando souberam que se tratava de cidadãos romanos.

[38] И палачите съобщиха тези думи на градските съдии; а те, като чуха, че са римляни, се уплашиха;

[39] Então, foram ter com eles e lhes pediram desculpas; e, relaxando-lhes a prisão, rogaram que se retirassem da cidade.

[39] и дойдоха и ги помолиха да бъдат снизходителни, и като ги изведоха, поканиха ги да си отидат от града.

[40] Tendo-se retirado do cárcere, dirigiram-se para a casa de Lídia e, vendo os irmãos, os confortaram. Então, partiram.

[40] А те, като излязоха от тъмницата, влязоха у Лидия и като се видяха с братята, увещаха ги и си заминаха.

Atos 17

Paulo e Silas em Tessalônica

[1] Tendo passado por Anfípolis e Apolônia, chegaram a Tessalônica, onde havia uma sinagoga de judeus.

Деяния 17

Апостолите в Солун

[1] И като минаха през Амфипол и Аполония, пристигнаха в Солун, където имаше юдейска синагога.

[2] Paulo, segundo o seu costume, foi procurá-los e, por três sábados, arrazoou com eles acerca das Escrituras,

[3] expondo e demonstrando ter sido necessário que o Cristo padecesse e ressurgisse dentre os mortos; e este, dizia ele, é o Cristo, Jesus, que eu vos anuncio.

[4] Alguns deles foram persuadidos e unidos a Paulo e Silas, bem como numerosa multidão de gregos piedosos e muitas distintas mulheres.

[5] Os judeus, porém, movidos de inveja, trazendo consigo alguns homens maus dentre a malandragem, ajuntando a turba, alvoroçaram a cidade e, assaltando a casa de Jasom, procuravam trazê-los para o meio do povo.

[6] Porém, não os encontrando, arrastaram Jasom e alguns irmãos perante as autoridades, clamando: Estes que têm transtornado o mundo chegaram também aqui,

[7] os quais Jasom hospedou. Todos estes procedem contra os decretos de César, afirmando ser Jesus outro rei.

[8] Tanto a multidão como as autoridades ficaram agitadas ao ouvirem estas palavras;

[9] contudo, soltaram Jasom e os mais, após terem recebido deles a fiança estipulada.

Paulo e Silas em Bereia

[10] E logo, durante a noite, os irmãos enviaram Paulo e Silas para Beréia; ali

[2] И по обичая си Павел влезе при тях и три съботи наред разискваше с тях от Писанията,

[3] като им поясняваше и доказваше, че Христос трябваше да пострада и да възкръсне от мъртвите, и че Този Исус, каза той, Когото аз ви проповядвам, е Христос.

[4] И някои от тях се убедиха, че това е истината, и се присъединиха към Павел и Сила, така също голямо множество от набожните гърци и немалко от видните жени.

[5] Но юдеите, подбудени от завист, взеха със себе си неколцина лоши мъже от мързеливците по пазара и като събраха тълпа, размиряваха града; и нападнаха Ясоновата къща, като търсеха Павел и Сила, за да ги изведат пред народа.

[6] Но като не ги намериха, завлякоха Ясон и някои от братята пред градоначалниците и викаха: Тези, които размириха света, дойдоха и тук;

[7] и Ясон ги е приел; и те всички действат против указите на Цезаря, като казват, че имало друг цар – Исус.

[8] И народът и градоначалниците, като чуха това, се смутиха.

[9] Но когато взеха поръчителство от Ясон и от другите, ги пуснаха.

Апостолите в Берия

[10] А братята незабавно изпратиха Павел и Сила през нощта в Берия; и те, като

chegados, dirigiram-se à sinagoga dos judeus.

[11] Ora, estes de Beréia eram mais nobres que os de Tessalônica; pois receberam a palavra com toda a avidez, examinando as Escrituras todos os dias para ver se as coisas eram, de fato, assim.

[12] Com isso, muitos deles creram, mulheres gregas de alta posição e não poucos homens.

[13] Mas, logo que os judeus de Tessalônica souberam que a palavra de Deus era anunciada por Paulo também em Beréia, foram lá excitar e perturbar o povo.

[14] Então, os irmãos promoveram, sem detença, a partida de Paulo para os lados do mar. Porém Silas e Timóteo continuaram ali.

[15] Os responsáveis por Paulo levaram-no até Atenas e regressaram trazendo ordem a Silas e Timóteo para que, o mais depressa possível, fossem ter com ele.

O discurso de Paulo em Atenas

[16] Enquanto Paulo os esperava em Atenas, o seu espírito se revoltava em face da idolatria dominante na cidade.

[17] Por isso, dissertava na sinagoga entre os judeus e os gentios piedosos; também na praça, todos os dias, entre os que se encontravam ali.

[18] E alguns dos filósofos epicureus e estóicos contendiam com ele, havendo quem perguntasse: Que quer dizer esse tagarela? E outros: Parece pregador de

стигнаха там, отидоха в юдейската синагога.

[11] И беряните бяха по-благородни от солунците, защото приеха учението без всякакъв предразсъдък и всеки ден изследваха Писанията да видят дали това е вярно.

[12] И така, мнозина от тях повярваха – и от почитаемите гъркини, и немалко от мъжете.

[13] Но солунските юдеи, като разбраха, че и в Берия се проповядва от Павел Божието учение, дойдоха и там и подбудиха и смутиха народа.

[14] Тогава братята веднага изпратиха Павел да отиде към морето; а Сила и Тимотей останаха още там.

[15] А онези, които придружаваха Павел, го заведоха до Атина; и като получиха от него заповед до Сила и Тимотей да дойдат колкото се може по-скоро при него, си заминаха.

Павел в Атина

[16] А докато Павел ги чакаше в Атина, духът му се възмущаваше дълбоко, като гледаше града пълен с идоли.

[17] И така, разискваше в синагогата с юдеите и с набожните и по пазара всеки ден с онези, които се случеше да среща.

[18] Също и някои от епикурейските и стоическите философи се препираха с него; и едни казаха: Какво иска да каже този празнословец?, а други: Вижда се, че е проповедник на чужди богове,

estranhos deuses; pois pregava a Jesus e a ressurreição.

[19] Então, tomando-o consigo, o levaram ao Areópago, dizendo: Poderemos saber que nova doutrina é essa que ensinas?

[20] Posto que nos trazes aos ouvidos coisas estranhas, queremos saber o que vem a ser isso.

[21] Pois todos os de Atenas e os estrangeiros residentes de outra coisa não cuidavam senão dizer ou ouvir as últimas novidades.

[22] Então, Paulo, levantando-se no meio do Areópago, disse: Senhores atenienses! Em tudo vos vejo acentuadamente religiosos;

[23] porque, passando e observando os objetos de vosso culto, encontrei também um altar no qual está inscrito: AO DEUS DESCONHECIDO. Pois esse que adorais sem conhecer é precisamente aquele que eu vos anuncio.

[24] O Deus que fez o mundo e tudo o que nele existe, sendo ele SENHOR do céu e da terra, não habita em santuários feitos por mãos humanas.

[25] Nem é servido por mãos humanas, como se de alguma coisa precisasse; pois ele mesmo é quem a todos dá vida, respiração e tudo mais;

[26] de um só fez toda a raça humana para habitar sobre toda a face da terra, havendo fixado os tempos previamente estabelecidos e os limites da sua habitação;

защото проповядваше Исус и възкресението.

[19] И така, взеха и го заведоха в Ареопага, като казаха: Можем ли да знаем какво е това ново учение, което ти проповядваш?

[20] Защото донасяш нещо странно до ушите ни; затова бихме искали да узнаем какво е то.

[21] (А всички атиняни и чужденци, които живееха там, не си прекарваха времето с нищо друго, освен да разказват или да слушат нещо по-ново.)

[22] И така, Павел застана насред Ареопага и каза: Атиняни, по всичко виждам, че сте много набожни.

[23] Защото, като минавах и разглеждах предметите, на които се кланяте, намерих и един жертвеник, на който беше написано: На непознатия Бог. Тъкмо Онзи, на Когото се кланяте, без да Го познавате, ви проповядвам аз.

[24] Бог, който е направил света и всичко, което е в него, като е Господар на небето и на земята, не обитава в ръкотворни храмове,

[25] нито са Му потребни служения от човешки ръце, като че ли има нужда от нещо, понеже Той сам дава на всички и живот, и дишане, и всичко;

[26] направил е от една кръв всички човешки народи да живеят по цялото лице на земята, като им е определил отнапред положени времена и пределите на заселищата им,

[27] para buscarem a Deus se, porventura, tateando, o possam achar, bem que não está longe de cada um de nós;

[28] pois nele vivemos, e nos movemos, e existimos, como alguns dos vossos poetas têm dito: Porque dele também somos geração.

[29] Sendo, pois, geração de Deus, não devemos pensar que a divindade é semelhante ao ouro, à prata ou à pedra, trabalhados pela arte e imaginação do homem.

[30] Ora, não levou Deus em conta os tempos da ignorância; agora, porém, notifica aos homens que todos, em toda parte, se arrependam;

[31] porquanto estabeleceu um dia em que há de julgar o mundo com justiça, por meio de um varão que destinou e acreditou diante de todos, ressuscitando-o dentre os mortos.

Uns zombam, outros creem

[32] Quando ouviram falar de ressurreição de mortos, uns escarneceram, e outros disseram: A respeito disso te ouviremos noutra ocasião.

[33] A essa altura, Paulo se retirou do meio deles.

[34] Houve, porém, alguns homens que se agregaram a ele e creram; entre eles estava Dionísio, o areopagita, uma mulher chamada Dâmaris e, com eles, outros mais.

Atos 18

Paulo em Corinto

[1] Depois disto, deixando Paulo Atenas, partiu para Corinto.

[27] за да търсят Бога, та дано някак биха Го попипали и намерили, макар че Той не е далеч от всеки един от нас;

[28] защото в Него живеем, движим се и съществуваме; както и някои от вашите поети са казали: „Защото дори Негов род сме.“

[29] И така, като сме Божий род, не бива да мислим, че Божеството е подобно на злато или на сребро, или на камък, изработен с човешко изкуство и по човешки замисъл.

[30] А Бог, без да държи сметка за времената на невежеството, сега заповядва на всички човеци навсякъде да се покаят,

[31] защото е назначил ден, когато ще съди света справедливо чрез Човека, Когото е определил; за което и е дал уверение на всички, като Го е възкресил от мъртвите.

[32] А като чуха за възкресението на мъртвите, едни се подиграваха, а други казаха: За този предмет пак ще те слушаме.

[33] И така, Павел си излезе измежду тях.

[34] А някои мъже се присъединиха към него и повярваха, между които бяха Дионисий Ареопагит и една жена на име Дамар, и други с тях.

Деяния 18

Павел в Коринт

[1] След това Павел тръгна от Атина и дойде в Коринт,

[2] Lá, encontrou certo judeu chamado Áqüila, natural do Ponto, recentemente chegado da Itália, com Priscila, sua mulher, em vista de ter Cláudio decretado que todos os judeus se retirassem de Roma. Paulo aproximou-se deles.

[2] където намери един юдеин на име Акила, роден в Понт и неотдавна пристигнал от Италия с жена си Прискила, защото Клавдий беше заповядал всички юдеи да напуснат Рим; и Павел дойде при тях.

[3] E, posto que eram do mesmo ofício, passou a morar com eles e ali trabalhava, pois a profissão deles era fazer tendas.

[3] И понеже имаше същото занятие, седеше у тях и работеха; защото занятието им беше да правят шатри.

[4] E todos os sábados discorria na sinagoga, persuadindo tanto judeus como gregos.

[4] И всяка събота той разискваше в синагогата с юдеи и гърци и се стараеше да ги убеждава.

Paulo anuncia a Jesus

[5] Quando Silas e Timóteo desceram da Macedônia, Paulo se entregou totalmente à palavra, testemunhando aos judeus que o Cristo é Jesus.

[5] А когато Сила и Тимотей слязоха от Македония, Павел беше принуждаван от своя дух да свидетелства на юдеите, че Исус е Христос.

[6] Opondo-se eles e blasfemando, sacudiu Paulo as vestes e disse-lhes: Sobre a vossa cabeça, o vosso sangue! Eu dele estou limpo e, desde agora, vou para os gentios.

[6] Но понеже и те се противяха и хулеха, той отърси дрехите си и каза: Кръвта ви да бъде на главите ви; аз съм чист от нея; отсега нататък ще отивам между езичниците.

[7] Saindo dali, entrou na casa de um homem chamado Tício Justo, que era temente a Deus; a casa era contígua à sinagoga.

[7] И като се премести оттам, дойде в дома на някого си на име Тит Юст, който се кланяше на Бога и чиято къща беше до синагогата.

[8] Mas Crispo, o principal da sinagoga, creu no SENHOR, com toda a sua casa; também muitos dos coríntios, ouvindo, criam e eram batizados.

[8] А Крисп, началникът на синагогата, повярва в Господа с целия си дом; и мнозина от коринтяните, като слушаха, вярваха и се кръщаваха.

[9] Teve Paulo durante a noite uma visão em que o SENHOR lhe disse: Não temas; pelo contrário, fala e não te cales;

[9] И Господ каза на Павел нощем във видение: Не бой се, но говори и не мълквай;

[10] porquanto eu estou contigo, e ninguém ousará fazer-te mal, pois tenho muito povo nesta cidade.

[10] защото Аз съм с теб и никой няма да те нападне и да ти стори зло; защото имам много хора в този град.

[11] E ali permaneceu um ano e seis meses, ensinando entre eles a palavra de Deus.

[11] И той преседя там година и шест месеца и ги поучаваше в Божието слово.

Paulo perante Gálio

[12] Quando, porém, Gálio era procônsul da Acaia, levantaram-se os judeus, concordemente, contra Paulo e o levaram ao tribunal,

[12] А когато Галион беше управител в Ахая, юдеите се вдигнаха единодушно против Павел, доведоха го пред съдилището и казаха:

[13] dizendo: Este persuade os homens a adorar a Deus por modo contrário à lei.

[13] Този убеждава човеците да се кланят на Бога противно на закона.

[14] Ia Paulo falar, quando Gálio declarou aos judeus: Se fosse, com efeito, alguma injustiça ou crime da maior gravidade, ó judeus, de razão seria atender-vos;

[14] Но когато Павел щеше да отвори уста, Галион каза на юдеите: Ако беше въпрос за някоя неправда или грозно злодеяние, о, юдеи, разбира се, би трябвало да ви търпя;

[15] mas, se é questão de palavra, de nomes e da vossa lei, tratai disso vós mesmos; eu não quero ser juiz dessas coisas!

[15] но ако въпросите са за учение, за имена и за вашия закон, гледайте си сами; аз не искам да съм съдия на такива работи.

[16] E os expulsou do tribunal.

[16] И ги изпъди от съдилището.

[17] Então, todos agarraram Sóstenes, o principal da sinagoga, e o espancavam diante do tribunal; Gálio, todavia, não se incomodava com estas coisas.

[17] Тогава те всички хванаха началника на синагогата Состен и го биха пред съдилището; но Галион не искаше и да знае за това.

O final da segunda viagem missionária de Paulo

Завръщането в Антиохия. Начало на третото пътешествие

[18] Mas Paulo, havendo permanecido ali ainda muitos dias, por fim, despedindo-se dos irmãos, navegou para a Síria, levando em sua companhia Priscila e Áqüila, depois de ter raspado a cabeça em Cencréia, porque tomara voto.

[18] А Павел, след като престоя там още доста време, се прости с братята и отплава за Сирия (и с него Прискила и Акила), като си остригa главата в Кенхрея, защото имаше оброк.

[19] Chegados a Éfeso, deixou-os ali; ele, porém, entrando na sinagoga, pregava aos judeus.

[19] Като стигнаха в Ефес, той ги остави там, а сам влезе в синагогата и разискваше с юдеите.

[20] Rogando-lhe eles que permanecesse ali mais algum tempo, não acedeu.

[20] А когато го замолиха да поседи повечко време, той не склони,

[21] Mas, despedindo-se, disse: Se Deus quiser, voltarei para vós outros. E, embarcando, partiu de Éfeso.

[22] Chegando a Cesaréia, desembarcou, subindo a Jerusalém; e, tendo saudado a igreja, desceu para Antioquia.

[23] Havendo passado ali algum tempo, saiu, atravessando sucessivamente a região da Galácia e Frígia, confirmando todos os discípulos.

A terceira viagem missionária de Paulo. Apolo em Éfeso

[24] Nesse meio tempo, chegou a Éfeso um judeu, natural de Alexandria, chamado Apolo, homem eloqüente e poderoso nas Escrituras.

[25] Era ele instruído no caminho do SENHOR; e, sendo fervoroso de espírito, falava e ensinava com precisão a respeito de Jesus, conhecendo apenas o batismo de João.

[26] Ele, pois, começou a falar ousadamente na sinagoga. Ouvindo-o, porém, Priscila e Áqüila, tomaram-no consigo e, com mais exatidão, lhe expuseram o caminho de Deus.

[27] Querendo ele percorrer a Acaia, animaram-no os irmãos e escreveram aos discípulos para o receberem. Tendo chegado, auxiliou muito aqueles que, mediante a graça, haviam crido;

[28] porque, com grande poder, convencia publicamente os judeus, provando, por meio das Escrituras, que o Cristo é Jesus.

Atos 19

Paulo em Éfeso

[21] но се прости с тях и каза: Ако е Божията воля, пак ще се върна при вас. И отплава от Ефес.

[22] И като слезе в Цезарея, отиде в Йерусалим и поздрави църквата, и послеслезе в Антиохия.

[23] И като поседя там известно време, излезе и обикаляше наред областта Галатия и Фригия и утвърждаваше всички ученици.

Аполос в Ефес

[24] А някой си юдеин на име Аполос, роден в Александрия, човек учен и силен в Писанията, дойде в Ефес.

[25] Той беше наставен в Господния път и като беше усърден по дух, говореше и поучаваше прилежно за Исус, но познаваше само Йоановото кръщение.

[26] Той започна да говори дързостно в синагогата; но Прискила и Акила, като го чуха, прибраха го и му изложиха по-точно Божия път.

[27] И когато той се канеше да замине за Ахая, братята го насърчиха и писаха до учениците да го приемат; и той, като дойде, помогна много на повярвалите чрез благодатта;

[28] защото силно опровергаваше юдеите, и то публично, като доказваше от Писанието, че Исус е Христос.

Деяния 19

Павел в Ефес

1 Aconteceu que, estando Apolo em Corinto, Paulo, tendo passado pelas regiões mais altas, chegou a Éfeso e, achando ali alguns discípulos,

2 perguntou-lhes: Recebestes, porventura, o Espírito Santo quando crestes? Ao que lhe responderam: Pelo contrário, nem mesmo ouvimos que existe o Espírito Santo.

3 Então, Paulo perguntou: Em que, pois, fostes batizados? Responderam: No batismo de João.

4 Disse-lhes Paulo: João realizou batismo de arrependimento, dizendo ao povo que cresse naquele que vinha depois dele, a saber, em Jesus.

5 Eles, tendo ouvido isto, foram batizados em o nome do SENHOR Jesus.

6 E, impondo-lhes Paulo as mãos, veio sobre eles o Espírito Santo; e tanto falavam em línguas como profetizavam.

7 Eram, ao todo, uns doze homens.

Paulo na escola de Tirano

8 Durante três meses, Paulo freqüentou a sinagoga, onde falava ousadamente, dissertando e persuadindo com respeito ao reino de Deus.

9 Visto que alguns deles se mostravam empedernidos e descrentes, falando mal do Caminho diante da multidão, Paulo, apartando-se deles, separou os discípulos, passando a discorrer diariamente na escola de Tirano.

1 А когато Аполос беше в Коринт, Павел, след като беше минал през горните страни, дойде в Ефес, където намери някои ученици.

2 И им каза: Приехте ли Святия Дух, като повярвахте? А те му отговориха: Даже не сме чули дали има Свят Дух.

3 И каза: А в какво се кръстихте? А те отвърнаха: В Йоановото кръщение.

4 А Павел каза: Йоан е кръщавал с кръщението на покаяние, като е казвал на народа да вярва в Този, Който щеше да дойде след него, т. е. в Исус.

5 И като чуха това, кръстиха се в името на Господ Исус.

6 И когато Павел положи ръце на тях, Святият Дух слезе на тях; и говореха други езици и пророкуваха.

7 А те всички бяха около дванадесет мъже.

8 И той влезе в синагогата, където говореше дързостно; и в разстояние на три месеца разискваше с хората и гиувещаваше за неща, които се отнасяха до Божието царство.

9 А понеже някои се закоравяваха и не вярваха, но злословеха учението пред народа, той се оттегли от тях и отдели учениците, и всеки ден разискваше в училището на Тирана.

[10] Durou isto por espaço de dois anos, dando ensejo a que todos os habitantes da Ásia ouvissem a palavra do SENHOR, tanto judeus como gregos.

[11] E Deus, pelas mãos de Paulo, fazia milagres extraordinários,

[12] a ponto de levarem aos enfermos lenços e aventais do seu uso pessoal, diante dos quais as enfermidades fugiam das suas vítimas, e os espíritos malignos se retiravam.

[13] E alguns judeus, exorcistas ambulantes, tentaram invocar o nome do SENHOR Jesus sobre possessos de espíritos malignos, dizendo: Esconjuro-vos por Jesus, a quem Paulo prega.

[14] Os que faziam isto eram sete filhos de um judeu chamado Ceva, sumo sacerdote.

[15] Mas o espírito maligno lhes respondeu: Conheço a Jesus e sei quem é Paulo; mas vós, quem sois?

[16] E o possesso do espírito maligno saltou sobre eles, subjugando a todos, e, de tal modo prevaleceu contra eles, que, desnudos e feridos, fugiram daquela casa.

[17] Chegou este fato ao conhecimento de todos, assim judeus como gregos habitantes de Éfeso; veio temor sobre todos eles, e o nome do SENHOR Jesus era engrandecido.

[18] Muitos dos que creram vieram confessando e denunciando publicamente as suas próprias obras.

[10] И това продължи две години, така че всички, които живееха в Азия, и юдеи, и гърци, чуха Господнето учение.

Синовете на Скева

[11] При това Бог вършеше особени велики дела чрез ръцете на Павел;

[12] дотолкова, че когато носеха на болните кърпи или престилки от неговото тяло, болестите изчезваха от тях и злите духове излизаха от тях.

[13] А някои от юдейските странстващи заклинатели предприеха да произнасят името на Господ Исус над тези, които имаха зли духове, като казваха: Заклевам ви в Исус, Когото Павел проповядва.

[14] И между тези, които вършеха това, бяха седемте синове на някой си юдеин Скева, главен свещеник.

[15] Но веднъж злият дух им отговори: Исус признавам и Павел зная; но вие кои сте?

[16] И човекът, в когото беше злият дух, скочи върху тях и като надви и двамата, взе надмощие над тях, така че те избягаха от онази къща голи и ранени.

[17] И това стана известно на всички ефески жители – и юдеи, и гърци; и страх обзе всички тях и името на Господ Исус се възвеличаваше.

[18] И мнозина от повярвалите идваха и се изповядваха, и разкриваха делата си.

[19] Também muitos dos que haviam praticado artes mágicas, reunindo os seus livros, os queimaram diante de todos. Calculados os seus preços, achou-se que montavam a cinqüenta mil denários.

[19] Също и мнозина от тези, които правеха магии, донасяха книгите си и ги изгаряха пред всички, и като пресметнаха цената им, установиха, че беше петдесет хиляди сребърника.

[20] Assim, a palavra do SENHOR crescia e prevalecia poderosamente.

[20] Така Господнето учение растеше силно и вземаше надмощие.

Paulo envia à Macedônia Timóteo e Erasto

Размириците в Ефес

[21] Cumpridas estas coisas, Paulo resolveu, no seu espírito, ir a Jerusalém, passando pela Macedônia e Acaia, considerando: Depois de haver estado ali, importa-me ver também Roma.

[21] И като свърши това, Павел чрез Духа реши да отиде в Йерусалим, след като обиколи Македония и Ахая, като казваше: Като постоя там, трябва да видя и Рим.

[22] Tendo enviado à Macedônia dois daqueles que lhe ministravam, Timóteo e Erasto, permaneceu algum tempo na Ásia.

[22] И изпрати в Македония двама от тези, които му помагаха – Тимотей и Ераст; а той остана за още известно време в Азия.

Demétrio excita grande tumulto

[23] Por esse tempo, houve grande alvoroço acerca do Caminho.

[23] А по онова време се надигна голямо вълнение относно Господния път.

[24] Pois um ourives, chamado Demétrio, que fazia, de prata, nichos de Diana e que dava muito lucro aos artífices,

[24] Защото един златар на име Димитри, който правеше сребърни храмчета на Артемида и осигуряваше немалко печалба на занаятчиите,

[25] convocando-os juntamente com outros da mesma profissão, disse-lhes: Senhores, sabeis que deste ofício vem a nossa prosperidade

[25] като събра и тях, и онези, които работеха подобни неща, каза: О, мъже, вие знаете, че от тази работа идва нашето богатство.

[26] e estais vendo e ouvindo que não só em Éfeso, mas em quase toda a Ásia, este Paulo tem persuadido e desencaminhado muita gente, afirmando não serem deuses os que são feitos por mãos humanas.

[26] И вие виждате и чувате, че не само в Ефес, но почти в цяла Азия този Павел е убедил и обърнал големи множества, като казва, че не са богове тези, които са направени от ръка.

[27] Não somente há o perigo de a nossa profissão cair em descrédito, como também o de o próprio templo da grande

[27] И има опасност не само това наше занятие да изпадне в презрение, но и храмът на великата богиня Артемида да

deusa, Diana, ser estimado em nada, e ser mesmo destruída a majestade daquela que toda a Ásia e o mundo adoram.

se смята за нищо, и даже да помръкне величието на онази, на която цяла Азия и светът се покланят.

28 Ouvindo isto, encheram-se de furor e clamavam: Grande é a Diana dos efésios!

28 Като чуха това, те се изпълниха с гняв и викаха: Велика е ефеската Артемида!

29 Foi a cidade tomada de confusão, e todos, à uma, arremeteram para o teatro, arrebatando os macedônios Gaio e Aristarco, companheiros de Paulo.

29 И безредица обхвана града; и като уловиха македонците Гай и Аристарх, спътници на Павел, единодушно се втурнаха в театъра.

30 Querendo este apresentar-se ao povo, não lhe permitiram os discípulos.

30 А когато Павел искаше да влезе между народа, учениците не го пуснаха.

31 Também asiarcas, que eram amigos de Paulo, mandaram rogar-lhe que não se arriscasse indo ao teatro.

31 Така и някои от началниците на Азия, понеже му бяха приятели, изпратиха до него да го помолят да не се показва в театъра.

32 Uns, pois, gritavam de uma forma; outros, de outra; porque a assembléia caíra em confusão. E, na sua maior parte, nem sabiam por que motivo estavam reunidos.

32 И така, едни викаха едно, а други – друго; защото събранието беше разнородно и повечето не знаеха защо се бяха стекли.

33 Então, tiraram Alexandre dentre a multidão, impelindo-o os judeus para a frente. Este, acenando com a mão, queria falar ao povo.

33 А някои от народа изкараха Александър да говори, понеже юдеите посочиха него; и Александър помаха с ръка и искаше да даде обяснение пред народа.

34 Quando, porém, reconheceram que ele era judeu, todos, a uma voz, gritaram por espaço de quase duas horas: Grande é a Diana dos efésios!

34 Но като познаха, че е юдеин, всички едногласно викаха около два часа: Велика е ефеската Артемида!

35 O escrivão da cidade, tendo apaziguado o povo, disse: Senhores, efésios: quem, porventura, não sabe que a cidade de Éfeso é a guardiã do templo da grande Diana e da imagem que caiu de Júpiter?

35 Тогава градският писар, като въдвори тишина между народа, каза: Ефесяни, кой е онзи човек, който не знае, че град Ефес е пазач на храма на великата Артемида и на падналия от Зевс идол?

[36] Ora, não podendo isto ser contraditado, convém que vos mantenhais calmos e nada façais precipitadamente;
[37] porque estes homens que aqui trouxestes não são sacrílegos, nem blasfemam contra a nossa deusa.
[38] Portanto, se Demétrio e os artífices que o acompanham têm alguma queixa contra alguém, há audiências e procônsules; que se acusem uns aos outros.
[39] Mas, se alguma outra coisa pleiteais, será decidida em assembléia regular.

[40] Porque também corremos perigo de que, por hoje, sejamos acusados de sedição, não havendo motivo algum que possamos alegar para justificar este ajuntamento.

[41] E, havendo dito isto, dissolveu a assembléia.

Atos 20

De novo, Paulo visita a Macedônia e a Grécia

[1] Cessado o tumulto, Paulo mandou chamar os discípulos, e, tendo-os confortado, despediu-se, e partiu para a Macedônia.
[2] Havendo atravessado aquelas terras, fortalecendo os discípulos com muitas exortações, dirigiu-se para a Grécia,
[3] onde se demorou três meses. Tendo havido uma conspiração por parte dos judeus contra ele, quando estava para embarcar rumo à Síria, determinou voltar pela Macedônia.
[4] Acompanharam-no [até à Ásia] Sópatro, de Beréia, filho de Pirro, Aristarco e Secundo, de Tessalônica, Gaio, de Derbe, e

[36] И така, понеже това е неоспоримо, вие трябва да мирувате и да не правите нищо необмислено.
[37] Защото сте довели тук тези човеци, които нито са светотатци, нито хулят нашата богиня.
[38] И така, ако Димитри и занаятчиите, които са с него, имат спор с някого, съдилищата заседават и има съдийски чиновници; нека се съдят едни други.
[39] Но ако търсите нещо друго, то ще се реши на редовното събрание.
[40] Защото има опасност да ни обвинят поради днешното размирие, понеже няма никаква причина за него; и колкото за това, ние не можем да оправдаем това сборище.
[41] И като каза това, разпусна събранието.

Деяния 20

Павел в Македония и Гърция

[1] След утихването на размирицата Павел повика учениците и като им даде наставления, прости се с тях и тръгна да отиде в Македония.
[2] И като мина през онези места и насърчи учениците с много думи, дойде в Гърция

[3] и престоя там три месеца. И понеже юдеите направиха заговор против него, когато щеше да отплава за Сирия, той реши да се върне през Македония.

[4] И го придружиха до Азия берянинът Сосипатър, син на Пир, и от солунците – Аристарх и Секунд; още и Гай от

Timóteo, bem como Tíquico e Trófimo, da Ásia;

5 estes nos precederam, esperando-nos em Trôade.

6 Depois dos dias dos pães asmos, navegamos de Filipos e, em cinco dias, fomos ter com eles naquele porto, onde passamos uma semana.

Paulo em Trôade

7 No primeiro dia da semana, estando nós reunidos com o fim de partir o pão, Paulo, que devia seguir viagem no dia imediato, exortava-os e prolongou o discurso até à meia-noite.

8 Havia muitas lâmpadas no cenáculo onde estávamos reunidos.

9 Um jovem, chamado Êutico, que estava sentado numa janela, adormecendo profundamente durante o prolongado discurso de Paulo, vencido pelo sono, caiu do terceiro andar abaixo e foi levantado morto.

10 Descendo, porém, Paulo inclinou-se sobre ele e, abraçando-o, disse: Não vos perturbeis, que a vida nele está.

11 Subindo de novo, partiu o pão, e comeu, e ainda lhes falou largamente até ao romper da alva. E, assim, partiu.

12 Então, conduziram vivo o rapaz e sentiram-se grandemente confortados.

Paulo embarca em Assôs. Chega a Mileto

13 Nós, porém, prosseguindo, embarcamos e navegamos para Assôs, onde devíamos receber Paulo, porque assim nos fora determinado, devendo ele ir por terra.

Дервия и Тимотей, а от Азия – Тихик и Трофим.

5 А тези бяха отишли по-напред и ни чакаха в Троада;

6 и ние отплавахме от Филипи след дните на безквасните хлябове и за пет дни дойдохме при тях в Троада, където престояхме седем дни.

Възкресяването на Евтих

7 И в първия ден на седмицата, когато бяхме събрани за разчупването на хляба, Павел беседваше с тях, понеже щеше да отпътува на сутринта; и продължи словото си до полунощ.

8 А имаше много светила в горната стая, където бяхме събрани.

9 И едно момче на име Евтих, което седеше на прозореца, беше заспало дълбоко и когато Павел беседваше още по-надълго, като потъна в сън, падна долу от третия етаж; и го вдигнаха мъртво.

10 Но Павел слезе и като падна върху него, прегърна го и каза: Не се безпокойте, защото животът му е в него.

11 След това той се качи горе, разчупи хляба и яде, и приказва пак надълго до зори, и така тръгна.

12 А момчето доведоха живо и много се утешиха.

Пътуването към Милит

13 А ние тръгнахме по-напред за кораба и отплавахме за Асос, откъдето щяхме да приберем Павел; понеже така беше поръчал, като той щеше да отиде пеш.

[14] Quando se reuniu conosco em Assôs, recebemo-lo a bordo e fomos a Mitilene;

[15] dali, navegando, no dia seguinte, passamos defronte de Quios, no dia imediato, tocamos em Samos e, um dia depois, chegamos a Mileto.

[16] Porque Paulo já havia determinado não aportar em Éfeso, não querendo demorar-se na Ásia, porquanto se apressava com o intuito de passar o dia de Pentecostes em Jerusalém, caso lhe fosse possível.

Em Mileto, fala aos presbíteros da igreja de Éfeso

[17] De Mileto, mandou a Éfeso chamar os presbíteros da igreja.

[18] E, quando se encontraram com ele, disse-lhes: Vós bem sabeis como foi que me conduzi entre vós em todo o tempo, desde o primeiro dia em que entrei na Ásia,

[19] servindo ao SENHOR com toda a humildade, lágrimas e provações que, pelas ciladas dos judeus, me sobrevieram,

[20] jamais deixando de vos anunciar coisa alguma proveitosa e de vo-la ensinar publicamente e também de casa em casa,

[21] testificando tanto a judeus como a gregos o arrependimento para com Deus e a fé em nosso SENHOR Jesus [Cristo].

[22] E, agora, constrangido em meu espírito, vou para Jerusalém, não sabendo o que ali me acontecerá,

[23] senão que o Espírito Santo, de cidade em cidade, me assegura que me esperam cadeias e tribulações.

[14] И когато се присъедини към нас в Асос, взехме го и дойдохме в Митилин.

[15] И оттам, като отплавахме на следващия ден, дойдохме срещу Хиос, а на другия – пристигнахме в Самос; и като престояхме в Трогилия на следващия ден дойдохме в Милет.

[16] Защото Павел беше решил да отмине Ефес, за да не се бави в Азия, понеже бързаше, ако му беше възможно, да стигне в Йерусалим за деня на Петдесетницата.

Речта на Павел пред презвитерите в Ефес

[17] А от Милет прати в Ефес да повикат църковните презвитери.

[18] И като дойдоха при него, им каза: Вие знаете по какъв начин още от първия ден, когато стъпих в Азия, прекарах цялото време между вас,

[19] в служене на Господа с пълно смиреномъдрие, със сълзи и сред изпитания, които ме сполетяха от заговорите на юдеите;

[20] как не се въздържах да ви изявя всичко, което е било полезно, и да ви поучавам и публично, и по къщите,

[21] като проповядвах и на юдеи, и на гърци покаяние спрямо Бога и вяра спрямо нашия Господ Исус Христос.

[22] И ето сега, заставен духом, отивам в Йерусалим, без да зная какво ще ме сполети там,

[23] освен че Святият Дух ми свидетелства във всеки град, като ми казва, че ме очакват окови и скърби.

[24] Porém em nada considero a vida preciosa para mim mesmo, contanto que complete a minha carreira e o ministério que recebi do SENHOR Jesus para testemunhar o evangelho da graça de Deus.

[24] Но не се скъпя за живота си, нито ми се свиди за него, стига само да завърша пътя си и служението, което приех от Господ Исус, да проповядвам благовестието на Божията благодат.

[25] Agora, eu sei que todos vós, em cujo meio passei pregando o reino, não vereis mais o meu rosto.

[25] И сега, ето, аз зная, че нито един от вас, между които ходих и проповядвах Божието царство, няма вече да види лицето ми.

[26] Portanto, eu vos protesto, no dia de hoje, que estou limpo do sangue de todos;

[26] Затова ви свидетелствам в този ден, че аз съм чист от кръвта на всички;

[27] porque jamais deixei de vos anunciar todo o desígnio de Deus.

[27] защото не се въздържах да ви изявя цялата Божия воля.

[28] Atendei por vós e por todo o rebanho sobre o qual o Espírito Santo vos constituiu bispos, para pastoreardes a igreja de Deus, a qual ele comprou com o seu próprio sangue.

[28] Бъдете бдителни за себе си и за цялото стадо, в което Святият Дух ви е поставил епископи, да пасете църквата на Бога, която Той придоби със Собствената Си кръв.

[29] Eu sei que, depois da minha partida, entre vós penetrarão lobos vorazes, que não pouparão o rebanho.

[29] Аз зная, че след моето заминаване ще навлязат между вас свирепи вълци, които няма да жалят стадото;

[30] E que, dentre vós mesmos, se levantarão homens falando coisas pervertidas para arrastar os discípulos atrás deles.

[30] и от самите вас ще се издигнат човеци, които ще говорят изопачено, за да отвличат учениците след себе си.

[31] Portanto, vigiai, lembrando-vos de que, por três anos, noite e dia, não cessei de admoestar, com lágrimas, a cada um.

[31] Затова бдете и помнете, че за три години денем и нощем не престанах да поучавам със сълзи всеки един от вас.

[32] Agora, pois, encomendo-vos ao SENHOR e à palavra da sua graça, que tem poder para vos edificar e dar herança entre todos os que são santificados.

[32] И сега ви препоръчвам на Бога и на словото на Неговата благодат, което може да ви назидава и да ви даде наследство между всички осветени.

[33] De ninguém cobicei prata, nem ouro, nem vestes;

[33] Не съм пожелал среброто или златото, или облеклото на никого.

34 vós mesmos sabeis que estas mãos serviram para o que me era necessário a mim e aos que estavam comigo.

35 Tenho-vos mostrado em tudo que, trabalhando assim, é mister socorrer os necessitados e recordar as palavras do próprio SENHOR Jesus: Mais bem-aventurado é dar que receber.

Paulo ora com eles

36 Tendo dito estas coisas, ajoelhando-se, orou com todos eles.

37 Então, houve grande pranto entre todos, e, abraçando afetuosamente a Paulo, o beijavam,

38 entristecidos especialmente pela palavra que ele dissera: que não mais veriam o seu rosto. E acompanharam-no até ao navio.

Atos 21

Paulo chega a Tiro

1 Depois de nos apartarmos, fizemo-nos à vela e, correndo em direitura, chegamos a Cós; no dia seguinte, a Rodes, e dali, a Pátara.

2 Achando um navio que ia para a Fenícia, embarcamos nele, seguindo viagem.

3 Quando Chipre já estava à vista, deixando-a à esquerda, navegamos para a Síria e chegamos a Tiro; pois o navio devia ser descarregado ali.

4 Encontrando os discípulos, permanecemos lá durante sete dias; e eles, movidos pelo Espírito, recomendavam a Paulo que não fosse a Jerusalém.

34 Вие сами знаете, че тези мои ръце послужиха за моите нужди и за нуждите на онези, които бяха с мене.

35 Във всичко ви показах, че като се трудите така, трябва да помагате на немощните и да помните думите на Господ Исус, както Той е казал: По-блажено е да дава човек, отколкото да получава.

36 Като изговори това, коленичи и се помоли с всички тях.

37 И всички плакаха много; и паднаха на шията на Павел и го целуваха,

38 наскърбени най-вече поради думите, които каза, че няма вече да видят лицето му. И го изпратиха до кораба.

Деяния 21

Пътуването към Йерусалим

1 А като се разделихме с тях и отплавахме, дойдохме право в Кос, а на следващия ден в Родос и оттам – в Патара.

2 И като намерихме кораб, който заминаваше за Финикия, качихме се на него и отплавахме.

3 А когато Кипър се показа, оставихме го отляво и плавахме към Сирия, и слязохме в Тир, защото там корабът щеше да бъде разтоварен.

4 И като издирихме учениците, престояхме там седем дни; и те чрез Духа казваха на Павел да не стъпва в Йерусалим.

[5] Passados aqueles dias, tendo-nos retirado, prosseguimos viagem, acompanhados por todos, cada um com sua mulher e filhos, até fora da cidade; ajoelhados na praia, oramos.

[5] Когато тези дни изтекоха, тръгнахме и продължихме пътя си; а те всички, с жените и децата си, ни изпратиха извън града; и като коленичихме на брега, се помолихме.

[6] E, despedindo-nos uns dos outros, então, embarcamos; e eles voltaram para casa.

[6] И като се простихме един с друг, ние се качихме на кораба, а те се върнаха у дома си.

Paulo em Cesareia

[7] Quanto a nós, concluindo a viagem de Tiro, chegamos a Ptolemaida, onde saudamos os irmãos, passando um dia com eles.

[7] И ние, като отплавахме от Тир, стигнахме в Птоломеида, където поздравихме братята и останахме при тях един ден.

[8] No dia seguinte, partimos e fomos para Cesaréia; e, entrando na casa de Filipe, o evangelista, que era um dos sete, ficamos com ele.

[8] А на следващия ден тръгнахме и стигнахме в Цезарея; и влязохме в къщата на благовестителя Филип, който беше един от седемте дякони, и останахме при него.

[9] Tinha este quatro filhas donzelas, que profetizavam.

[9] А той имаше четири дъщери девици, които пророкуваха.

[10] Demorando-nos ali alguns dias, desceu da Judéia um profeta chamado Ágabo;

[10] И след като бяхме прекарали там много дни, един пророк на име Агав слезе от Юдея.

[11] e, vindo ter conosco, tomando o cinto de Paulo, ligando com ele os próprios pés e mãos, declarou: Isto diz o Espírito Santo: Assim os judeus, em Jerusalém, farão ao dono deste cinto e o entregarão nas mãos dos gentios.

[11] И като дойде при нас, взе пояса на Павел и си върза краката и ръцете, и каза: Ето какво каза Святият Дух: Така юдеите в Йерусалим ще вържат човека, на когото е този пояс, и ще го предадат в ръцете на езичниците.

[12] Quando ouvimos estas palavras, tanto nós como os daquele lugar, rogamos a Paulo que não subisse a Jerusalém.

[12] И като чухме това, и ние, и тамошните го молихме да не отива в Йерусалим.

[13] Então, ele respondeu: Que fazeis chorando e quebrantando-me o coração? Pois estou pronto não só para ser preso,

[13] Тогава Павел отговори: Какво правите вие, като плачете и съкрушавате сърцето ми? Защото аз съм готов не

mas até para morrer em Jerusalém pelo nome do SENHOR Jesus.

14 Como, porém, não o persuadimos, conformados, dissemos: Faça-se a vontade do SENHOR!

15 Passados aqueles dias, tendo feito os preparativos, subimos para Jerusalém;

16 e alguns dos discípulos também vieram de Cesaréia conosco, trazendo consigo Mnasom, natural de Chipre, velho discípulo, com quem nos deveríamos hospedar.

Paulo chega a Jerusalém

17 Tendo nós chegado a Jerusalém, os irmãos nos receberam com alegria.

18 No dia seguinte, Paulo foi conosco encontrar-se com Tiago, e todos os presbíteros se reuniram.

19 E, tendo-os saudado, contou minuciosamente o que Deus fizera entre os gentios por seu ministério.

20 Ouvindo-o, deram eles glória a Deus e lhe disseram: Bem vês, irmão, quantas dezenas de milhares há entre os judeus que creram, e todos são zelosos da lei;

21 e foram informados a teu respeito que ensinas todos os judeus entre os gentios a apostatarem de Moisés, dizendo-lhes que não devem circuncidar os filhos, nem andar segundo os costumes da lei.

22 Que se há de fazer, pois? Certamente saberão da tua chegada.

само да бъда вързан, но и да умра в Йерусалим за името на Господ Исус.

14 И понеже той беше неумолим, ние млъкнахме и казахме: Да бъде Господнята воля.

15 И след тези дни се приготвихме за пъти отидохме в Йерусалим.

16 С нас дойдоха и някои от учениците в Цезарея и ни заведоха при някой си Мнасон, кипрянин, отдавнашен ученик, у когото щяхме да бъдем гости.

Апостол Павел при Яков

17 И като стигнахме в Йерусалим, братята ни приеха с радост.

18 А на следващия ден Павел влезе с нас у Яков, където присъстваха всички презвитери.

19 И като ги поздрави, разказа им едно по едно всичко, което Бог беше извършил между езичниците чрез неговото служение.

20 А те, като чуха, прославиха Бога. Тогава му казаха: Ти виждаш, брате, колко десетки хиляди повярвали юдеи има и те всички ревностно поддържат закона.

21 А за теб им е говорено, че ти си бил учил всички юдеи, които са между езичниците, да отстъпят от Моисеевия закон, като им казваш да не обрязват децата си, нито да държат старитеобреди.

22 И така, какво да се направи? Сигурно ще се събере тълпа, защото те непременно ще чуят, че си дошъл.

[23] Faze, portanto, o que te vamos dizer: estão entre nós quatro homens que, voluntariamente, aceitaram voto;
[24] toma-os, purifica-te com eles e faze a despesa necessária para que raspem a cabeça; e saberão todos que não é verdade o que se diz a teu respeito; e que, pelo contrário, andas também, tu mesmo, guardando a lei.
[25] Quanto aos gentios que creram, já lhes transmitimos decisões para que se abstenham das coisas sacrificadas a ídolos, do sangue, da carne de animais sufocados e das relações sexuais ilícitas.

[26] Então, Paulo, tomando aqueles homens, no dia seguinte, tendo-se purificado com eles, entrou no templo, acertando o cumprimento dos dias da purificação, até que se fizesse a oferta em favor de cada um deles.

A prisão de Paulo

[27] Quando já estavam por findar os sete dias, os judeus vindos da Ásia, tendo visto Paulo no templo, alvoroçaram todo o povo e o agarraram,
[28] gritando: Israelitas, socorro! Este é o homem que por toda parte ensina todos a serem contra o povo, contra a lei e contra este lugar; ainda mais, introduziu até gregos no templo e profanou este recinto sagrado.
[29] Pois, antes, tinham visto Trófimo, o efésio, em sua companhia na cidade e julgavam que Paulo o introduzira no templo.

[23] Затова направи каквото ти кажем. Между нас има четирима мъже, които имат оброк;
[24] вземи ги и извърши очистването си заедно с тях, и плати за тях, за да обръснат главите си; и така всички ще знаят, че не е истина това, което са слушали за тебе, но че и ти постъпваш порядъчно и пазиш закона.

[25] А колкото за повярвалите езичници, ние писахме решението си да се пазят от ядене на идоложертвено, кръв, удушени животни, също и от блудство.

[26] Тогава Павел взе мъжете; и на следващия ден, като свърши очистването си заедно с тях, влезе в храма и обяви кога щяха да се свършат дните, определени за очистването, когато щеше да се принесе приносът за всеки един от тях.

Залавянето на Павел

[27] И когато седемте дни бяха на свършване, юдеите от Азия, като го видяха в храма, разбуниха целия народ, сложиха ръце на него и викаха:
[28] О, израилтяни, помагайте! Това е човекът, който навсякъде учи всички против народа ни, против закона и против това място; а освен това въведе и гърци в храма и оскверни това свято място.

[29] (Защото преди това бяха видели с него в града ефесянина Трофим и мислеха, че Павел го е въвел в храма.)

30 Agitou-se toda a cidade, havendo concorrência do povo; e, agarrando a Paulo, arrastaram-no para fora do templo, e imediatamente foram fechadas as portas.

30 И целият град се развълнува и народът се стече; и като уловиха Павел, извлякоха го вън от храма; и веднага се затвориха вратите.

31 Procurando eles matá-lo, chegou ao conhecimento do comandante da força que toda a Jerusalém estava amotinada.

31 И когато щяха да го убият, стигна известие до хилядника на полка, че целият Йерусалим е размирен.

32 Então, este, levando logo soldados e centuriões, correu para o meio do povo. Ao verem chegar o comandante e os soldados, cessaram de espancar Paulo.

32 И той веднага взе войници и стотници и се завтече долу към тях. А те, като видяха хилядника и войниците, престанаха да бият Павел.

33 Aproximando-se o comandante, apoderou-se de Paulo e ordenou que fosse acorrentado com duas cadeias, perguntando quem era e o que havia feito.

33 Тогава хилядникът се приближи и го хвана, и заповяда да го оковат с две вериги, и разпитваше кой е той и какво е направил.

34 Na multidão, uns gritavam de um modo; outros, de outro; não podendo ele, porém, saber a verdade por causa do tumulto, ordenou que Paulo fosse recolhido à fortaleza.

34 А в навалицата едни викаха едно, а други – друго; и понеже не можеше да разбере същността на работата поради шумотевицата, заповяда да го закарат в крепостта.

35 Ao chegar às escadas, foi preciso que os soldados o carregassem, por causa da violência da multidão,

35 А когато стигна до стъпалата, войниците го вдигнаха и носеха поради насилието на тълпата,

36 pois a massa de povo o seguia gritando: Mata-o!

36 защото целият народ вървеше отзад и викаше: Премахни го!

37 E, quando Paulo ia sendo recolhido à fortaleza, disse ao comandante: É-me permitido dizer-te alguma coisa? Respondeu ele: Sabes o grego?

37 И когато щяха да въведат Павел в крепостта, той каза на хилядника: Позволено ли ми е да кажа нещо? А той каза: Знаеш ли гръцки?

38 Não és tu, porventura, o egípcio que, há tempos, sublevou e conduziu ao deserto quatro mil sicários?

38 Не си ли тогава онзи египтянин, който преди известно време размири и изведе в пустинята четирите хиляди мъже убийци?

39 Respondeu-lhe Paulo: Eu sou judeu, natural de Tarso, cidade não insignificante

39 А Павел каза: Аз съм юдеин от Тарс Киликийски, гражданин на този

da Cilícia; e rogo-te que me permitas falar ao povo.

[40] Obtida a permissão, Paulo, em pé na escada, fez com a mão sinal ao povo. Fez-se grande silêncio, e ele falou em língua hebraica, dizendo:

Atos 22

Paulo apresenta a sua defesa

[1] Irmãos e pais, ouvi, agora, a minha defesa perante vós.

[2] Quando ouviram que lhes falava em língua hebraica, guardaram ainda maior silêncio. E continuou:

[3] Eu sou judeu, nasci em Tarso da Cilícia, mas criei-me nesta cidade e aqui fui instruído aos pés de Gamaliel, segundo a exatidão da lei de nossos antepassados, sendo zeloso para com Deus, assim como todos vós o sois no dia de hoje.

[4] Persegui este Caminho até à morte, prendendo e metendo em cárceres homens e mulheres,

[5] de que são testemunhas o sumo sacerdote e todos os anciãos. Destes, recebi cartas para os irmãos; e ia para Damasco, no propósito de trazer manietados para Jerusalém os que também lá estivessem, para serem punidos.

[6] Ora, aconteceu que, indo de caminho e já perto de Damasco, quase ao meio-dia, repentinamente, grande luz do céu brilhou ao redor de mim.

[7] Então, caí por terra, ouvindo uma voz que me dizia: Saulo, Saulo, por que me persegues?

знаменит град; и ти се моля да ми позволиш да поговоря на народа.

[40] И като му позволи, Павел застана на стъпалата и помаха с ръка на народа; а като се въдвори голяма тишина, започна да им говори на еврейски:

Деяния 22

Защитното слово на Павел

[1] Братя и бащи, слушайте сега моята защита пред вас.

[2] (И като чуха, че им говори на еврейски, те пазеха още по-голяма тишина; и той каза:)

[3] Аз съм юдеин, роден в Тарс Киликийски, а възпитан в този град при краката на Гамалиил, изучен строго в предадения от бащите ни закон. И бях ревностен за Бога, както сте и всички вие днес;

[4] и гонех до смърт последователите натова учение, като връзвах и предавах на затвор и мъже, и жени;

[5] както свидетелстваха за мен и първосвещеникът, и всички старейшини, от които бях взел и писма до братята евреи в Дамаск, където отивах да закарам вързани в Йерусалим и онези, които бяха там, за да ги накажат.

[6] И когато бях на път и приближих Дамаск, около пладне внезапно блесна от небето голяма светлина около мен.

[7] И паднах на земята и чух глас, който ми каза: Савле, Савле, защо Ме гониш?

[8] Perguntei: quem és tu, SENHOR? Ao que me respondeu: Eu sou Jesus, o Nazareno, a quem tu persegues.
[9] Os que estavam comigo viram a luz, sem, contudo, perceberem o sentido da voz de quem falava comigo.
[10] Então, perguntei: que farei, SENHOR? E o SENHOR me disse: Levanta-te, entra em Damasco, pois ali te dirão acerca de tudo o que te é ordenado fazer.

[11] Tendo ficado cego por causa do fulgor daquela luz, guiado pela mão dos que estavam comigo, cheguei a Damasco.

[12] Um homem, chamado Ananias, piedoso conforme a lei, tendo bom testemunho de todos os judeus que ali moravam,
[13] veio procurar-me e, pondo-se junto a mim, disse: Saulo, irmão, recebe novamente a vista. Nessa mesma hora, recobrei a vista e olhei para ele.
[14] Então, ele disse: O Deus de nossos pais, de antemão, te escolheu para conheceres a sua vontade, veres o Justo e ouvires uma voz da sua própria boca,
[15] porque terás de ser sua testemunha diante de todos os homens, das coisas que tens visto e ouvido.
[16] E agora, por que te demoras? Levanta-te, recebe o batismo e lava os teus pecados, invocando o nome dele.
[17] Tendo eu voltado para Jerusalém, enquanto orava no templo, sobreveio-me um êxtase,

[8] А аз отговорих: Кой си Ти, Господи? И ми каза: Аз съм Исус Назарянинът, Когото ти гониш.
[9] А другарите ми видяха светлината, но не чуха гласа на Този, Който ми говореше.
[10] И казах: Какво да направя, Господи? И Господ ми каза: Стани, иди в Дамаск и там ще ти се каже за всичко, което ти е определено да направиш.
[11] И понеже от блясъка на онази светлина изгубих зрението си, другарите ми ме поведоха за ръка и така влязох в Дамаск.
[12] И някой си Анания, човек благочестив по закона, одобрен от всички живеещи там юдеи,
[13] дойде при мен и като застана и се наведе над мене, ми каза: Брате Савле, прогледни. И аз в същия миг получих зрението си и погледнах към него.
[14] А той каза: Бог на бащите ни те е предназначил да познаеш Неговата воля и да видиш Праведника, и да чуеш глас от Неговата уста;
[15] защото ще бъдеш свидетел за Него пред всички човеци за това, което си видял и чул.
[16] И сега защо се бавиш? Стани, кръсти се и се умий от греховете си, и призови Неговото име.

[17] И като се върнах в Йерусалим, когато се молех в храма, се отнесох духом

[18] e vi aquele que falava comigo: Apressa-te e sai logo de Jerusalém, porque não receberão o teu testemunho a meu respeito.
[19] Eu disse: SENHOR, eles bem sabem que eu encerrava em prisão e, nas sinagogas, açoitava os que criam em ti.
[20] Quando se derramava o sangue de Estêvão, tua testemunha, eu também estava presente, consentia nisso e até guardei as vestes dos que o matavam.
[21] Mas ele me disse: Vai, porque eu te enviarei para longe, aos gentios.

Paulo livra-se de ser açoitado

[22] Ouviram-no até essa palavra e, então, gritaram, dizendo: Tira tal homem da terra, porque não convém que ele viva!

[23] Ora, estando eles gritando, arrojando de si as suas capas, atirando poeira para os ares,
[24] ordenou o comandante que Paulo fosse recolhido à fortaleza e que, sob açoite, fosse interrogado para saber por que motivo assim clamavam contra ele.
[25] Quando o estavam amarrando com correias, disse Paulo ao centurião presente: Ser-vos-á, porventura, lícito açoitar um cidadão romano, sem estar condenado?
[26] Ouvindo isto, o centurião procurou o comandante e lhe disse: Que estás para fazer? Porque este homem é cidadão romano.

[27] Vindo o comandante, perguntou a Paulo: Dize-me: és tu romano? Ele disse: Sou.

[18] и Го видях да ми казва: Побързай да излезеш скоро от Йерусалим, защото няма да приемат твоето свидетелство за Мен.
[19] А аз казах: Господи, те знаят, че аз затварях и биех по синагогите онези, които вярваха в Теб;
[20] и когато се проливаше кръвта на Твоя мъченик Стефан, и аз бях там и одобрявах, като пазех дрехите на тези, които го убиваха.
[21] Но Той ми каза: Тръгвай, защото ще те пратя далеч между езичниците.

Разговор с римския военачалник

[22] До тази дума го слушаха; а тогава извикаха със силен глас: Да се премахне такъв от земята, защото не е достоен да живее!

[23] И понеже те викаха, мятаха дрехите си и хвърляха прах във въздуха,

[24] хилядникът заповяда да го закарат в крепостта и заръча да го разпитат с бичуване, за да разбере по каква причина викат така против него.
[25] И когато го бяха разтегнали с ремъци, Павел каза на стотника, който стоеше там: Имате ли право да бичувате един римлянин, и то неосъден?

[26] Като чу това, стотникът отиде да извести на хилядника, като каза: Какво правиш? Та този човек е римлянин!

[27] Тогава хилядникът се приближи и му каза: Кажи ми, ти римлянин ли си? А той каза: Римлянин.

[28] Respondeu-lhe o comandante: A mim me custou grande soma de dinheiro este título de cidadão. Disse Paulo: Pois eu o tenho por direito de nascimento.

[29] Imediatamente, se afastaram os que estavam para o inquirir com açoites. O próprio comandante sentiu-se receoso quando soube que Paulo era romano, porque o mandara amarrar.

[30] No dia seguinte, querendo certificar-se dos motivos por que vinha ele sendo acusado pelos judeus, soltou-o, e ordenou que se reunissem os principais sacerdotes e todo o Sinédrio, e, mandando trazer Paulo, apresentou-o perante eles.

[28] Хилядникът отговори: С много пари съм добил това гражданство. А Павел каза: А аз съм се родил в него.

[29] Тогава тези, които щяха да го разпитват, веднага го оставиха. А хилядникът се уплаши, като разбра, че е римлянин, понеже го беше вързал.

Павел пред Синедриона

[30] На сутринта, като искаше да разбере същинската причина, поради която го обвиняваха юдеите, той го развърза, заповяда да се съберат главните свещеници и целият им Синедрион, доведе Павел долу и го изправи пред тях.

Atos 23

Paulo perante o Sinédrio

[1] Fitando Paulo os olhos no Sinédrio, disse: Varões, irmãos, tenho andado diante de Deus com toda a boa consciência até ao dia de hoje.

[2] Mas o sumo sacerdote, Ananias, mandou aos que estavam perto dele que lhe batessem na boca.

[3] Então, lhe disse Paulo: Deus há de ferir-te, parede branqueada! Tu estás aí sentado para julgar-me segundo a lei e, contra a lei, mandas agredir-me?

[4] Os que estavam a seu lado disseram: Estás injuriando o sumo sacerdote de Deus?

[5] Respondeu Paulo: Não sabia, irmãos, que ele é sumo sacerdote; porque está escrito: Não falarás mal de uma autoridade do teu povo.

Деяния 23

[1] И Павел насочи поглед към Синедриона и каза: Братя, до този ден съм живял пред Бога със съвършено чиста съвест.

[2] А първосвещеникът Анания заповяда на стоящите до него да го ударят по устата.

[3] Тогава Павел му каза: Бог ще удари тебе, стена варосана; и ти си седнал да ме съдиш по закона, а в нарушение на закона заповядваш да ме ударят!

[4] А стоящите наоколо казаха: Божия първосвещеник ли хулиш?

[5] И Павел каза: Не знаех, братя, че той е първосвещеник, защото е писано: „Да не злословиш началника на рода си.“

[6] Sabendo Paulo que uma parte do Sinédrio se compunha de saduceus e outra, de fariseus, exclamou: Varões, irmãos, eu sou fariseu, filho de fariseus! No tocante à esperança e à ressurreição dos mortos sou julgado!

[7] Ditas estas palavras, levantou-se grande dissensão entre fariseus e saduceus, e a multidão se dividiu.

[8] Pois os saduceus declaram não haver ressurreição, nem anjo, nem espírito; ao passo que os fariseus admitem todas essas coisas.

[9] Houve, pois, grande vozearia. E, levantando-se alguns escribas da parte dos fariseus, contendiam, dizendo: Não achamos neste homem mal algum; e será que algum espírito ou anjo lhe tenha falado?

[10] Tomando vulto a celeuma, temendo o comandante que fosse Paulo espedaçado por eles, mandou descer a guarda para que o retirassem dali e o levassem para a fortaleza.

O Senhor aparece a Paulo

[11] Na noite seguinte, o SENHOR, pondo-se ao lado dele, disse: Coragem! Pois do modo por que deste testemunho a meu respeito em Jerusalém, assim importa que também o faças em Roma.

A cilada dos judeus

[12] Quando amanheceu, os judeus se reuniram e, sob anátema, juraram que não haviam de comer, nem beber, enquanto não matassem Paulo.

[6] А когато Павел позна, че едната част са садукеи, а другите фарисеи, извика в Синедриона: Братя, аз съм фарисей, син на фарисеи; съдят ме поради надеждата и учението за възкресението на мъртвите.

[7] И когато каза това, възникна разпра между фарисеите и садукеите; и събранието се раздели.

[8] Защото садукеите казват, че няма възкресение, нито ангел, нито дух; а фарисеите признават и двете.

[9] И така възникна голяма глъчка; и някои книжници от фарисейската страна станаха и се препираха, като казваха: Никакво зло не намерихме у този човек; и какво да направим, ако му е говорил дух или ангел?

[10] И понеже разпрата стана голяма, хилядникът, боейки се да не би да разкъсат Павел, заповяда на войниците да слязат и да го грабнат отсред тях, и да го заведат в крепостта.

[11] А през следващата нощ Господ застана до него и каза: Дерзай, защото както си свидетелствал за Мене в Йерусалим, така трябва да свидетелстваш и в Рим.

Заговорът срещу Павел

[12] И като се разсъмна, юдеите направиха заговор, обвързаха се с клетва и казаха, че няма да ядат, нито да пият, докато не убият Павел.

[13] Eram mais de quarenta os que entraram nesta conspirata.

[14] Estes, indo ter com os principais sacerdotes e os anciãos, disseram: Juramos, sob pena de anátema, não comer coisa alguma, enquanto não matarmos Paulo.

[15] Agora, pois, notificai ao comandante, juntamente com o Sinédrio, que vo-lo apresente como se estivésseis para investigar mais acuradamente a sua causa; e nós, antes que ele chegue, estaremos prontos para assassiná-lo.

[16] Mas o filho da irmã de Paulo, tendo ouvido a trama, foi, entrou na fortaleza e de tudo avisou a Paulo.

[17] Então, este, chamando um dos centuriões, disse: Leva este rapaz ao comandante, porque tem alguma coisa a comunicar-lhe.

[18] Tomando-o, pois, levou-o ao comandante, dizendo: O preso Paulo, chamando-me, pediu-me que trouxesse à tua presença este rapaz, pois tem algo que dizer-te.

[19] Tomou-o pela mão o comandante e, pondo-se à parte, perguntou-lhe: Que tens a comunicar-me?

[20] Respondeu ele: Os judeus decidiram rogar-te que, amanhã, apresentes Paulo ao Sinédrio, como se houvesse de inquirir mais acuradamente a seu respeito.

[21] Tu, pois, não te deixes persuadir, porque mais de quarenta entre eles estão pactuados entre si, sob anátema, de não

[13] Тези, които направиха този заговор, бяха повече от четиридесет души.

[14] Те дойдоха при главните свещеници и старейшините и казаха: Обвързахме се с клетва – да не вкусим нищо, докато не убием Павел.

[15] А сега вие със Синедриона заявете на хилядника да го доведе долу при вас, уж че искате да разучите по-точно неговото дело; а ние, преди той да наближи, сме готови да го убием.

[16] Но Павловият сестреник, като гизавари, чу заговора и влезе в крепостта, и съобщи на Павел.

[17] Тогава Павел повика един от стотниците и му каза: Заведи това момче при хилядника, защото има да му съобщи нещо.

[18] И той го взе, заведе го при хилядника и каза: Задържаният Павел ме повика и ме помоли да доведа това момче при тебе, защото имало да ти каже нещо.

[19] А хилядникът го взе за ръка и като се оттегли настрана, го попита насаме: Какво има да ми съобщиш?

[20] А той каза: Юдеите се наговориха да те помолят да заведеш Павел утре долу в Синедриона, като че ли искат да горазпитат повече по делото му.

[21] Но ти недей ги слуша, защото го причакват повече от четиридесет души от тях, които са се обвързали с

comer, nem beber, enquanto não o matarem; e, agora, estão prontos, esperando a tua promessa.

клетва, задължавайки се да не ядат, нито да пият, докато не го убият. Те още сега са готови и чакат само да им обещаеш.

[22] Então, o comandante despediu o rapaz, recomendando-lhe que a ninguém dissesse ter-lhe trazido estas informações.

[22] И така, хилядникът остави момчето да си отиде, като му заръча: На никого да не кажеш, че си ми съобщил това.

Отвеждането на Павел в Цезарея

[23] Chamando dois centuriões, ordenou: Tende de prontidão, desde a hora terceira da noite, duzentos soldados, setenta de cavalaria e duzentos lanceiros para irem até Cesaréia;

[23] Тогава повика двама от стотниците и им каза: Пригответе двеста пехотинци, седемдесет конници и двеста копиеносци да заминат за Цезарея в третия час на нощта.

[24] preparai também animais para fazer Paulo montar e ir com segurança ao governador Félix.

[24] Пригответе и добиче, на което да качат Павел и да го отведат в безопасност до управителя Феликс.

[25] E o comandante escreveu uma carta nestes termos:

[25] Той написа и писмо, което имаше следното съдържание:

A carta de Cláudio a Félix

[26] Cláudio Lísias ao excelentíssimo governador Félix, saúde.

[26] От Клавдий Лисий до негово превъзходителство управителя Феликс: Поздрав!

[27] Este homem foi preso pelos judeus e estava prestes a ser morto por eles, quando eu, sobrevindo com a guarda, o livrei, por saber que ele era romano.

[27] Този човек беше хванат от юдеите, които щяха да го убият; но аз пристигнах с войниците и го избавих, понеже научих, че бил римлянин.

[28] Querendo certificar-me do motivo por que o acusavam, fi-lo descer ao Sinédrio deles;

[28] И като поисках да разбера причината, поради която го обвиняваха, заведох го долу в техния Синедрион;

[29] verifiquei ser ele acusado de coisas referentes à lei que os rege, nada, porém, que justificasse morte ou mesmo prisão.

[29] и намерих, че го обвиняват по въпроси от техния закон; нямаше обаче никакво обвинение в нещо, достойно за смърт или окови.

[30] Sendo eu informado de que ia haver uma cilada contra o homem, tratei de enviá-lo a ti, sem demora, intimando também os

[30] И понеже ми обадиха, че щяло да има заговор против този човек, веднага го изпратих при тебе, като заръчах и на

acusadores a irem dizer, na tua presença, o que há contra ele. [Saúde.]

Paulo no pretório de Herodes

31 Os soldados, pois, conforme lhes foi ordenado, tomaram Paulo e, durante a noite, o conduziram até Antipátride;

32 no dia seguinte, voltaram para a fortaleza, tendo deixado aos de cavalaria o irem com ele;

33 os quais, chegando a Cesaréia, entregaram a carta ao governador e também lhe apresentaram Paulo.

34 Lida a carta, perguntou o governador de que província ele era; e, quando soube que era da Cilícia,

35 disse: Ouvir-te-ei quando chegarem os teus acusadores. E mandou que ele fosse detido no pretório de Herodes.

Atos 24

Ananias e Tértulo acusam Paulo perante Félix

1 Cinco dias depois, desceu o sumo sacerdote, Ananias, com alguns anciãos e com certo orador, chamado Tértulo, os quais apresentaram ao governador libelo contra Paulo.

2 Sendo este chamado, passou Tértulo a acusá-lo, dizendo: Excelentíssimo Félix, tendo nós, por teu intermédio, gozado de paz perene, e, também por teu providente cuidado, se terem feito notáveis reformas em benefício deste povo,

3 sempre e por toda parte, isto reconhecemos com toda a gratidão.

обвинителите му да се изкажат пред тебе против него. Остани със здраве.

31 И така, войниците, според дадената им заповед, взеха Павел и го заведоха през нощта в Антипатрида.

32 И на сутринта оставиха конниците да отидат с него, а те се върнаха в крепостта.

33 А конниците, като влязоха в Цезарея и връчиха писмото на управителя, представиха му и Павел.

34 А като го прочете, управителят го попита от коя област е; и като разбра, че е от Киликия, каза:

35 Ще те изслушам, когато дойдат и обвинителите ти. И заповяда да го пазят в преторията на Ирод.

Деяния 24

Обвиненията срещу Павел

1 След пет дни първосвещеникът Анания слезе с някои старейшини и с един ритор на име Тертил, които подадоха до управителя жалба против Павел.

2 И като го повикаха, Тертил почна да го обвинява, като казваше: Понеже чрез тебе, честити Феликсе, се радваме на голямо спокойствие и понеже чрез твоята предвидливост се поправят злини в този наш народ,

3 то ние с пълна благодарност по всякакъв начин и навсякъде посрещаме това.

[4] Entretanto, para não te deter por longo tempo, rogo-te que, de conformidade com a tua clemência, nos atendas por um pouco.
[5] Porque, tendo nós verificado que este homem é uma peste e promove sedições entre os judeus esparsos por todo o mundo, sendo também o principal agitador da seita dos nazarenos,
[6] o qual também tentou profanar o templo, nós o prendemos [com o intuito de julgá-lo segundo a nossa lei.
[7] Mas, sobrevindo o comandante Lísias, o arrebatou das nossas mãos com grande violência,
[8] ordenando que os seus acusadores viessem à tua presença]. Tu mesmo, examinando-o, poderás tomar conhecimento de todas as coisas de que nós o acusamos.
[9] Os judeus também concordaram na acusação, afirmando que estas coisas eram assim.

Paulo apresenta a sua defesa

[10] Paulo, tendo-lhe o governador feito sinal que falasse, respondeu: Sabendo que há muitos anos és juiz desta nação, sinto-me à vontade para me defender,
[11] visto poderes verificar que não há mais de doze dias desde que subi a Jerusalém para adorar;
[12] e que não me acharam no templo discutindo com alguém, nem tampouco

[4] Но за да не те отегчаваме повече, моля те за снизхождение и да ни изслушаш накратко;
[5] понеже намерихме, че този човек е заразител и размирник между всички юдеи по света, още и водач на назарейската ерес;
[6] който се опита и храма да оскверни; но ние го хванахме и поискахме да го съдим по нашия закон;
[7] но хилядникът Лисий дойде и с голямо насилие го изтръгна от ръцете ни и заповяда на обвинителите му да дойдат при теб.
[8] А ти, като сам го разпиташ, ще можеш да узнаеш от него всичко това, за което го обвиняваме.
[9] И юдеите потвърдиха, като казаха, че това е вярно.

Павел се защитава пред управителя Феликс

[10] А когато управителят кимна на Павел да вземе думата, той отговори: Понеже зная, че от много години ти си бил съдия на този народ, аз на драго сърце говоря в своя защита,
[11] защото можеш да научиш, че преди не повече от дванадесет дни отидох на поклонение в Йерусалим.
[12] И не са ме намирали нито в храма, нито в синагогите, нито в града да се

amotinando o povo, fosse nas sinagogas ou na cidade;

13 nem te podem provar as acusações que, agora, fazem contra mim.

14 Porém confesso-te que, segundo o Caminho, a que chamam seita, assim eu sirvo ao Deus de nossos pais, acreditando em todas as coisas que estejam de acordo com a lei e nos escritos dos profetas,

15 tendo esperança em Deus, como também estes a têm, de que haverá ressurreição, tanto de justos como de injustos.

16 Por isso, também me esforço por ter sempre consciência pura diante de Deus e dos homens.

17 Depois de anos, vim trazer esmolas à minha nação e também fazer oferendas,

18 e foi nesta prática que alguns judeus da Ásia me encontraram já purificado no templo, sem ajuntamento e sem tumulto,

19 os quais deviam comparecer diante de ti e acusar, se tivessem alguma coisa contra mim.

20 Ou estes mesmos digam que iniqüidade acharam em mim, por ocasião do meu comparecimento perante o Sinédrio,

21 salvo estas palavras que clamei, estando entre eles: hoje, sou eu julgado por vós acerca da ressurreição dos mortos.

Paulo perante Félix e Drusila

22 Então, Félix, conhecendo mais acuradamente as coisas com respeito ao Caminho, adiou a causa, dizendo: Quando

препирам с никого или да размирявам народа.

13 И те не могат да докажат пред тебе това, за което ме обвиняват сега.

14 Но това изповядвам пред тебе, че според учението, което те наричат ерес, така служа на бащиния ни Бог, като вярвам във всичко, което е по закона и е писано в пророците,

15 и се надявам на Бога, че ще има възкресение на праведни и неправедни, което и те сами приемат.

16 Затова и аз се старая да имам винаги непорочна съвест и спрямо Бога, и спрямо човеците.

17 А след като изминаха много години, дойдох да донеса на народа си милостини и приноси.

18 А когато ги принасях, те ме намериха в храма очистен, без да има навалица или размирие;

19 но имаше някои юдеи от Азия, които трябваше да се представят пред теб и да ме обвинят, ако имаха нещо против мен.

20 Или тези сами нека кажат каква неправда са намерили в мене, когато застанах пред Синедриона,

21 освен ако е само в този вик, който нададох, като стоях между тях: Поради учението за възкресението на мъртвите ме съдите днес.

22 А Феликс, като познаваше доста добре това учение, отложи делото, като каза:

descer o comandante Lísias, tomarei inteiro conhecimento do vosso caso.

Когато слезе хилядникът Лисий, ще разреша делото ви.

[23] E mandou ao centurião que conservasse a Paulo detido, tratando-o com indulgência e não impedindo que os seus próprios o servissem.

[23] И заповяда на стотника да пазят Павел, но да му дават известна свобода и да не възпират никого от приятелите му да му прислужва.

Павел пред Феликс и Друзила

[24] Passados alguns dias, vindo Félix com Drusila, sua mulher, que era judia, mandou chamar Paulo e passou a ouvi-lo a respeito da fé em Cristo Jesus.

[24] След няколко дни Феликс дойде с жена си Друзила, която беше юдейка, и прати да повикат Павел, от когото слуша за вярата в Христос Исус.

[25] Dissertando ele acerca da justiça, do domínio próprio e do Juízo vindouro, ficou Félix amedrontado e disse: Por agora, podes retirar-te, e, quando eu tiver vagar, chamar-te-ei;

[25] И когато той говореше за правда, за себеобуздание и за идващия съд, Феликс уплашен отговори: Засега си иди; и когато намеря време, ще те повикам.

[26] esperando também, ao mesmo tempo, que Paulo lhe desse dinheiro; pelo que, chamando-o mais freqüentemente, conversava com ele.

[26] Между това той се надяваше, че ще получи пари от Павел, затова и по-честичко го викаше и приказваше с него.

[27] Dois anos mais tarde, Félix teve por sucessor Pórcio Festo; e, querendo Félix assegurar o apoio dos judeus, manteve Paulo encarcerado.

[27] Но като изминаха две години, Феликс бе заместен от Порций Фест; а понеже искаше да спечели благоволението на юдеите, Феликс остави Павел в окови.

Atos 25

Paulo perante Festo. Apela para César

[1] Tendo, pois, Festo assumido o governo da província, três dias depois, subiu de Cesaréia para Jerusalém;

[2] e, logo, os principais sacerdotes e os maiorais dos judeus lhe apresentaram queixa contra Paulo e lhe solicitavam,

[3] pedindo como favor, em detrimento de Paulo, que o mandasse vir a Jerusalém, armando eles cilada para o matarem na estrada.

Деяния 25

Павел пред управителя Фест

[1] А Фест, като зае областта си, след три дни отиде от Цезарея в Йерусалим.

[2] Тогава първосвещеникът и юдейските първенци му подадоха жалба против Павел

[3] и като му се молеха, искаха да госклонят против него – да изпрати да го доведат в Йерусалим; като крояха дапоставят засада и да го убият на пътя.

4 Festo, porém, respondeu achar-se Paulo detido em Cesaréia; e que ele mesmo, muito em breve, partiria para lá.

5 Portanto, disse ele, os que dentre vós estiverem habilitados que desçam comigo; e, havendo contra este homem qualquer crime, acusem-no.

6 E, não se demorando entre eles mais de oito ou dez dias, desceu para Cesaréia; e, no dia seguinte, assentando-se no tribunal, ordenou que Paulo fosse trazido.

7 Comparecendo este, rodearam-no os judeus que haviam descido de Jerusalém, trazendo muitas e graves acusações contra ele, as quais, entretanto, não podiam provar.

8 Paulo, porém, defendendo-se, proferiu as seguintes palavras: Nenhum pecado cometi contra a lei dos judeus, nem contra o templo, nem contra César.

9 Então, Festo, querendo assegurar o apoio dos judeus, respondeu a Paulo: Queres tu subir a Jerusalém e ser ali julgado por mim a respeito destas coisas?

10 Disse-lhe Paulo: Estou perante o tribunal de César, onde convém seja eu julgado; nenhum agravo pratiquei contra os judeus, como tu muito bem sabes.

11 Caso, pois, tenha eu praticado algum mal ou crime digno de morte, estou pronto para morrer; se, pelo contrário, não são verdadeiras as coisas de que me acusam, ninguém, para lhes ser agradável, pode entregar-me a eles. Apelo para César.

4 Фест обаче отговори, че Павел вече се пази под стража в Цезарея и че сам той скоро ще тръгне за там;

5 затова, каза той, влиятелните между вас нека слязат с мен; и ако има нещо криво в човека, нека го обвинят.

6 И като остана между тях не повече от осем или десет дни, той слезе в Цезарея; и на следващия ден седна на съдийския стол и заповяда да доведат Павел.

7 И като дойде, юдеите, които бяха слезли от Йерусалим, го наобиколиха и го обвиняваха с много и тежки обвинения, които не можеха да докажат;

8 но Павел в защитата си казваше: Нито против юдейския закон, нито против храма, нито против Цезаря съм извършил някакво престъпление.

9 Но Фест, понеже искаше да спечели благоволението на юдеите, отвърна на Павел: Искаш ли да отидеш в Йерусалим и там да се съдиш за това пред мен?

10 А Павел каза: Аз стоя пред цезаревото съдилище, където трябва да бъда съден. На юдеите не съм причинил никаква вреда, както и ти твърде добре знаеш.

11 Защото ако съм вредител и съм направил нещо, достойно за смърт, не бягам от смъртта; но ако нито едно от нещата, за които ме обвиняват тези, не е вярно, никой не може да ме предаде, за да им угоди. Отнасям се до Цезаря.

[12] Então, Festo, tendo falado com o conselho, respondeu: Para César apelaste, para César irás.

Festo expõe a Agripa o caso de Paulo

[13] Passados alguns dias, o rei Agripa e Berenice chegaram a Cesaréia a fim de saudar a Festo.

[14] Como se demorassem ali alguns dias, Festo expôs ao rei o caso de Paulo, dizendo: Félix deixou aqui preso certo homem,

[15] a respeito de quem os principais sacerdotes e os anciãos dos judeus apresentaram queixa, estando eu em Jerusalém, pedindo que o condenasse.

[16] A eles respondi que não é costume dos romanos condenar quem quer que seja, sem que o acusado tenha presentes os seus acusadores e possa defender-se da acusação.

[17] De sorte que, chegando eles aqui juntos, sem nenhuma demora, no dia seguinte, assentando-me no tribunal, determinei fosse trazido o homem;

[18] e, levantando-se os acusadores, nenhum delito referiram dos crimes de que eu suspeitava.

[19] Traziam contra ele algumas questões referentes à sua própria religião e particularmente a certo morto, chamado Jesus, que Paulo afirmava estar vivo.

[20] Estando eu perplexo quanto ao modo de investigar estas coisas, perguntei-lhe se

[12] Тогава Фест, след като поразисква въпроса със съвета, отговори: Отнесъл си се до Цезаря; при Цезаря ще отидеш.

Павел пред Агрипа и Верникия

[13] А като изминаха няколко дни, цар Агрипа и Верникия дойдоха в Цезарея да поздравят Фест.

[14] И като се бавиха там доста време, Фест представи делото на Павел пред царя, като каза: Има един човек, оставен от Феликс в окови.

[15] За него, когато бях в Йерусалим, главните свещеници и юдейските старейшини подадоха жалба пред мен и искаха да го осъдя.

[16] Но им отговорих, че римляните нямат обичай да предават някой човек на смърт, преди обвиняемият да е бил поставен лице в лице с обвинителя си и да му е даден случай да говори в своя защита относно обвинението.

[17] И така, когато дойдоха тук заедно с мене, на следващия ден незабавно седнах на съдийския стол и заповядах да доведат човека.

[18] Но когато обвинителите му застанаха, не го обвиниха в никое от лошите дела, за които аз предполагах,

[19] а имаха възражения против него относно техните си вярвания и за Някой си Исус, Който бил умрял, за Когото Павел твърдеше, че е жив.

[20] И понеже аз бях в недоумение как да разследвам такива неща, попитах дали

queria ir a Jerusalém para ser ali julgado a respeito disso.

21 Mas, havendo Paulo apelado para que ficasse em custódia para o julgamento de César, ordenei que o acusado continuasse detido até que eu o enviasse a César.

22 Então, Agripa disse a Festo: Eu também gostaria de ouvir este homem. Amanhã, respondeu ele, o ouvirás.

Festo, de novo, fala a Agripa

23 De fato, no dia seguinte, vindo Agripa e Berenice, com grande pompa, tendo eles entrado na audiência juntamente com oficiais superiores e homens eminentes da cidade, Paulo foi trazido por ordem de Festo.

24 Então, disse Festo: Rei Agripa e todos vós que estais presentes conosco, vedes este homem, por causa de quem toda a multidão dos judeus recorreu a mim tanto em Jerusalém como aqui, clamando que não convinha que ele vivesse mais.

25 Porém eu achei que ele nada praticara passível de morte; entretanto, tendo ele apelado para o imperador, resolvi mandá-lo ao imperador.

26 Contudo, a respeito dele, nada tenho de positivo que escreva ao soberano; por isso, eu o trouxe à vossa presença e, mormente, à tua, ó rei Agripa, para que, feita a argüição, tenha eu alguma coisa que escrever;

27 porque não me parece razoável remeter um preso sem mencionar, ao mesmo tempo, as acusações que militam contra ele.

би отишъл в Йерусалим, там да се съди за това.

21 Но понеже Павел пожела да се отнесе до решението на Август, за да се опази за него, заповядах да го пазят, докато го изпратя при Цезаря.

22 Тогава Агрипа каза на Фест: Искаше ми се и на мене да чуя този човек. И той каза: Утре ще го чуеш.

23 На следващия ден, когато Агрипа и Верникия дойдоха с голям блясък и влязоха в съдебната зала с хилядниците и по-видните граждани, Фест заповяда и доведоха Павел.

24 Тогава Фест каза: Царю Агрипа и всички, които присъствате с нас, ето човека, за когото целият юдейски народ ми представи жалба и в Йерусалим, и тук, като крещяха, че той не трябва вече да живее.

25 Но аз намерих, че не е направил нищо, достойно за смърт; и понеже той сам се отнесе до Август, реших да го изпратя.

26 А за него нямам нищо положително да пиша на господаря си; затова го изведох пред вас и особено пред тебе, царю Агрипа, така че, като бъде разследван, да имам какво да пиша.

27 Защото ми се вижда неразумно, като изпращам човек вързан, да не изложа и обвиненията против него.

Atos 26

Paulo discursa perante o rei Agripa

[1] A seguir, Agripa, dirigindo-se a Paulo, disse: É permitido que uses da palavra em tua defesa. Então, Paulo, estendendo a mão, passou a defender-se nestes termos:

[2] Tenho-me por feliz, ó rei Agripa, pelo privilégio de, hoje, na tua presença, poder produzir a minha defesa de todas as acusações feitas contra mim pelos judeus;

[3] mormente porque és versado em todos os costumes e questões que há entre os judeus; por isso, eu te peço que me ouças com paciência.

[4] Quanto à minha vida, desde a mocidade, como decorreu desde o princípio entre o meu povo e em Jerusalém, todos os judeus a conhecem;

[5] pois, na verdade, eu era conhecido deles desde o princípio, se assim o quiserem testemunhar, porque vivi fariseu conforme a seita mais severa da nossa religião.

[6] E, agora, estou sendo julgado por causa da esperança da promessa que por Deus foi feita a nossos pais,

[7] a qual as nossas doze tribos, servindo a Deus fervorosamente de noite e de dia, almejam alcançar; é no tocante a esta esperança, ó rei, que eu sou acusado pelos judeus.

[8] Por que se julga incrível entre vós que Deus ressuscite os mortos?

[9] Na verdade, a mim me parecia que muitas coisas devia eu praticar contra o nome de Jesus, o Nazareno;

Деяния 26

Защитата на Павел пред Агрипа

[1] Тогава Агрипа каза на Павел: Позволява ти се да говориш за себе си. И така, Павел протегна ръка и почна да говори в своя защита:

[2] Честит се смятам, царю Агрипа, за това, че днес ще се защитя пред теб относно всичко, за което ме обвиняват юдеите,

[3] а най-вече, защото си вещ във всички обреди и разисквания между юдеите; затова ти се моля да ме изслушаш с търпение.

[4] И така, какъв беше моят живот от младини, това всички юдеи знаят, понеже прекарах отначало между народа си в Йерусалим.

[5] Защото ме познават отначало (ако искаха да засвидетелстват), че според най-строгото учение на нашето вероизповедание живях като фарисей.

[6] И сега стоя пред съда, понеже имамнадежда в обещанието, което Бог е дал на бащите ни,

[7] до изпълнението на което нашите дванадесет племена се надяват да достигнат, като служат на Бога усърдно нощем и денем. За тази надежда, царю Агрипа, ме обвиняват юдеите!

[8] Защо се смята между вас за нещо невероятно, че Бог възкресява мъртвите?

[9] И аз си мислех, че трябва да върша много неща против името на Исус Назарянина;

10 e assim procedi em Jerusalém. Havendo eu recebido autorização dos principais sacerdotes, encerrei muitos dos santos nas prisões; e contra estes dava o meu voto, quando os matavam.

11 Muitas vezes, os castiguei por todas as sinagogas, obrigando-os até a blasfemar. E, demasiadamente enfurecido contra eles, mesmo por cidades estranhas os perseguia.

12 Com estes intuitos, parti para Damasco, levando autorização dos principais sacerdotes e por eles comissionado.

13 Ao meio-dia, ó rei, indo eu caminho fora, vi uma luz no céu, mais resplandecente que o sol, que brilhou ao redor de mim e dos que iam comigo.

14 E, caindo todos nós por terra, ouvi uma voz que me falava em língua hebraica: Saulo, Saulo, por que me persegues? Dura coisa é recalcitrares contra os aguilhões.

15 Então, eu perguntei: Quem és tu, SENHOR? Ao que o SENHOR respondeu: Eu sou Jesus, a quem tu persegues.

16 Mas levanta-te e firma-te sobre teus pés, porque por isto te apareci, para te constituir ministro e testemunha, tanto das coisas em que me viste como daquelas pelas quais te aparecerei ainda,

17 livrando-te do povo e dos gentios, para os quais eu te envio,

18 para lhes abrires os olhos e os converteres das trevas para a luz e da potestade de Satanás para Deus, a fim de que recebam eles remissão de pecados e

10 което и върших в Йерусалим, понеже затварях в тъмници мнозина от светиите, като се снабдих с власт от главните свещеници; и за убиването им давах глас против тях.

11 И като ги мъчех много пъти по всички синагоги, стараех се да ги накарам да хулят; и в безмерната си ярост против тях ги гоних даже и по чуждите градове.

12 По която работа, когато пътувах за Дамаск с власт и поръчение от главните свещеници,

13 по пладне, царю, видях на пътя светлина от небето, която превишаваше слънчевия блясък и осиѝ мен и тези, които пътуваха с мен.

14 И като паднахме всички на земята, чух глас, който ми казваше на еврейски: Савле, Савле, защо Ме гониш? Трудно ти е да риташ срещу остен.

15 И аз казах: Кой си Ти, Господи? А Господ каза: Аз съм Исус, Когото ти гониш.

16 Но стани и се изправи на краката си, понеже затова ти се явих – да те назнача служител и свидетел на това, че си Ме видял, и на онова, което ще ти открия,

17 като те избавям от юдейския народ и от езичниците, между които те пращам,

18 да им отвориш очите, за да се обърнат от тъмнината към светлината и от властта на Сатана към Бога и да приемат прощение на греховете си и

herança entre os que são santificados pela fé em mim.

[19] Pelo que, ó rei Agripa, não fui desobediente à visão celestial,

[20] mas anunciei primeiramente aos de Damasco e em Jerusalém, por toda a região da Judéia, e aos gentios, que se arrependessem e se convertessem a Deus, praticando obras dignas de arrependimento.

[21] Por causa disto, alguns judeus me prenderam, estando eu no templo, e tentaram matar-me.

[22] Mas, alcançando socorro de Deus, permaneço até ao dia de hoje, dando testemunho, tanto a pequenos como a grandes, nada dizendo, senão o que os profetas e Moisés disseram haver de acontecer,

[23] isto é, que o Cristo devia padecer e, sendo o primeiro da ressurreição dos mortos, anunciaria a luz ao povo e aos gentios.

Paulo é interrompido por Festo

[24] Dizendo ele estas coisas em sua defesa, Festo o interrompeu em alta voz: Estás louco, Paulo! As muitas letras te fazem delirar!

[25] Paulo, porém, respondeu: Não estou louco, ó excelentíssimo Festo! Pelo contrário, digo palavras de verdade e de bom senso.

[26] Porque tudo isto é do conhecimento do rei, a quem me dirijo com franqueza, pois estou persuadido de que nenhuma destas

наследство между осветените чрез вяра в Мене.

[19] Затова, царю Агрипа, не бях непокорен на небесното видение,

[20] но проповядвах първо на юдеите в Дамаск, в Йерусалим и в цялата юдейска земя, а после и на езичниците, да се покаят и да се обръщат към Бога, като вършат дела, които съответстват на покаянието им.

[21] По тази причина юдеите ме хванаха в храма и се опитаха да ме убият.

[22] Но с помощта, която получих от Бога, стоя до този ден и свидетелствам – пред скромен и пред високопоставен, без да говоря нищо друго, освен това, което пророците и Моисей са говорили, че ще бъде,

[23] а именно, че Христос трябваше да пострада и че Той, като възкръсне пръв от мъртвите, щеше да проповядва светлина и на юдейския народ, и на езичниците.

[24] Когато той така се защитаваше, Фест извика със силен глас: Полудял си, Павле; голямата ти ученост те докарва до лудост.

[25] А Павел каза: Не съм полудял, честити Фесте, но говоря думи на истина и здрав разум.

[26] Защото и царят, на когото говоря дързновено, знае за това, понеже съм убеден, че нищо от това не е скрито от

coisas lhe é oculta; porquanto nada se passou em algum lugar escondido.

[27] Acreditas, ó rei Agripa, nos profetas? Bem sei que acreditas.

[28] Então, Agripa se dirigiu a Paulo e disse: Por pouco me persuades a me fazer cristão.

[29] Paulo respondeu: Assim Deus permitisse que, por pouco ou por muito, não apenas tu, ó rei, porém todos os que hoje me ouvem se tornassem tais qual eu sou, exceto estas cadeias.

Paulo teria sido solto, se não tivesse apelado para César

[30] A essa altura, levantou-se o rei, e também o governador, e Berenice, bem como os que estavam assentados com eles;

[31] e, havendo-se retirado, falavam uns com os outros, dizendo: Este homem nada tem feito passível de morte ou de prisão.

[32] Então, Agripa se dirigiu a Festo e disse: Este homem bem podia ser solto, se não tivesse apelado para César.

Atos 27

Paulo enviado para a Itália

[1] Quando foi decidido que navegássemos para a Itália, entregaram Paulo e alguns outros presos a um centurião chamado Júlio, da Coorte Imperial.

[2] Embarcando num navio adramitino, que estava de partida para costear a Ásia, fizemo-nos ao mar, indo conosco Aristarco, macedônio de Tessalônica.

[3] No dia seguinte, chegamos a Sidom, e Júlio, tratando Paulo com humanidade,

него, защото то не е станало в някой ъгъл.

[27] Царю Агрипа, вярваш ли на пророците? Зная, че вярваш.

[28] А Агрипа каза на Павел: Още малко и ще ме убедиш да стана християнин!

[29] А Павел каза: Бих се молил на Бога, така че, било с малко, било с много, не само ти, но и всички, които ме слушат днес, да станат такива, какъвто съм аз, но без тези окови.

[30] Тогава царят стана с управителя и Верникия, и седящите с тях.

[31] И като се оттеглиха настрана, говореха помежду си и казваха: Този човек не върши нищо, достойно за смърт или окови.

[32] А Агрипа каза на Фест: Този човек можеше да бъде освободен, ако не беше се отнесъл до Цезаря.

Деяния 27

Пътуването за Рим

[1] И когато беше решено да отплаваме за Италия, предадоха Павел и няколко други затворници на един стотник на име Юлий, от Августовия полк.

[2] И като се качихме на един адрамитски кораб, който щеше да отплава за местата покрай брега на Азия, тръгнахме; и с нас беше Аристарх, македонец от Солун.

[3] На другия ден стигнахме в Сидон; и Юлий се отнасяше човеколюбиво към Павел и му позволи да отиде при

permitiu-lhe ir ver os amigos e obter assistência.

[4] Partindo dali, navegamos sob a proteção de Chipre, por serem contrários os ventos;

[5] e, tendo atravessado o mar ao longo da Cilícia e Panfília, chegamos a Mirra, na Lícia.

[6] Achando ali o centurião um navio de Alexandria, que estava de partida para a Itália, nele nos fez embarcar.

[7] Navegando vagarosamente muitos dias e tendo chegado com dificuldade defronte de Cnido, não nos sendo permitido prosseguir, por causa do vento contrário, navegamos sob a proteção de Creta, na altura de Salmona.

[8] Costeando-a, penosamente, chegamos a um lugar chamado Bons Portos, perto do qual estava a cidade de Laséia.

Os perigos da viagem

[9] Depois de muito tempo, tendo-se tornado a navegação perigosa, e já passado o tempo do Dia do Jejum, admoestava-os Paulo,

[10] dizendo-lhes: Senhores, vejo que a viagem vai ser trabalhosa, com dano e muito prejuízo, não só da carga e do navio, mas também da nossa vida.

[11] Mas o centurião dava mais crédito ao piloto e ao mestre do navio do que ao que Paulo dizia.

[12] Não sendo o porto próprio para invernar, a maioria deles era de opinião que partissem dali, para ver se podiam chegar

приятелите си, за да се погрижат за него.

[4] И оттам, като станахме, плавахме на звет под Кипър, понеже ветровете бяха насрещни.

[5] И като преплавахме Киликийско и Памфилийско море, стигнахме в ликийския град Мира.

[6] Там стотникът намери един александрийски кораб, който плаваше за Италия, и ни качи в него.

[7] И след като бяхме плавали бавно много дни и едва стигнахме Книд, понеже вятърът не ни позволяваше да влезем там, плавахме на звет под Крит срещу нос Салмон.

[8] И като преминахме и него с мъка, стигнахме на едно място, което се казва Добри пристанища, близо до което беше град Ласей.

[9] Но след като беше минало много време и плаването вече беше опасно, защото и постът беше минал, Павел ги съветваше, като им казваше:

[10] Господа, виждам, че плаването ще бъде придружено с повреда и големи щети не само на товара и на кораба, но и на живота ни.

[11] Но стотникът се доверяваше повече на кормчията и на стопанина на кораба, отколкото на думите на Павел.

[12] И понеже пристанището не беше удобно за презимуване, повечето изказаха мнение да отпътуват, ако би

a Fenice e aí passar o inverno, visto ser um porto de Creta, o qual olhava para o nordeste e para o sudeste.

13 Soprando brandamente o vento sul, e pensando eles ter alcançado o que desejavam, levantaram âncora e foram costeando mais de perto a ilha de Creta.

14 Entretanto, não muito depois, desencadeou-se, do lado da ilha, um tufão de vento, chamado Euroaquilão;

15 e, sendo o navio arrastado com violência, sem poder resistir ao vento, cessamos a manobra e nos fomos deixando levar.

16 Passando sob a proteção de uma ilhota chamada Cauda, a custo conseguimos recolher o bote;

17 e, levantando este, usaram de todos os meios para cingir o navio, e, temendo que dessem na Sirte, arriaram os aparelhos, e foram ao léu.

18 Açoitados severamente pela tormenta, no dia seguinte, já aliviavam o navio.

19 E, ao terceiro dia, nós mesmos, com as próprias mãos, lançamos ao mar a armação do navio.

20 E, não aparecendo, havia já alguns dias, nem sol nem estrelas, caindo sobre nós grande tempestade, dissipou-se, afinal, toda a esperança de salvamento.

21 Havendo todos estado muito tempo sem comer, Paulo, pondo-se em pé no meio

било възможно, до Феникс, критско пристанище, което гледа на югозапад и северозапад, и там да презимуват.

Морската буря

13 И когато подухна южен вятър, като мислеха, че са постигнали целта си, те вдигнаха котвата и плаваха близо покрай Крит.

14 Но малко след това от острова се спусна бурен вятър, наречен евраквилон,

15 и когато корабът бе настигнат от вятъра и поради него не можеше да устои, оставихме се на вълните да ни носят.

16 И като минахме на завет под едно островче, наречено Клавдий, с мъка успяхме да запазим лодката;

17 и когато я извадиха, употребяваха всякакви средства и препасваха кораба отдолу; и като се бояха да не бъдат тласнати върху Сиртис, свалиха платната и се носеха така.

18 И понеже бяхме в голяма беда поради бурята, на следващия ден започнаха да изхвърлят товара.

19 И на третия ден те, със собствените си ръце, изхвърлиха корабното оборудване.

20 И понеже в продължение на много дни не се виждаше нито слънце, нито звезди и силната буря напираше, то изчезна вече всяка надежда да бъдем спасени.

21 А след дълго гладуване Павел застана между тях и каза: Господа, трябваше да

deles, disse: Senhores, na verdade, era preciso terem-me atendido e não partir de Creta, para evitar este dano e perda.

ме слушате да не вдигаме котва от Крит, за да не ни постигнат тези повреди и щети.

22 Mas, já agora, vos aconselho bom ânimo, porque nenhuma vida se perderá de entre vós, mas somente o navio.

22 Но и сега ви съветвам да сте бодри, защото нито една душа от вас няма да се изгуби, а само корабът;

23 Porque, esta mesma noite, um anjo de Deus, de quem eu sou e a quem sirvo, esteve comigo,

23 защото ангел от Бога, на Когото аз принадлежа и на Когото служа, застана до мене тази нощ и каза:

24 dizendo: Paulo, não temas! É preciso que compareças perante César, e eis que Deus, por sua graça, te deu todos quantos navegam contigo.

24 Не бой се, Павле, ти трябва да застанеш пред Цезаря; и, ето, Бог ти подари всички, които плават с тебе.

25 Portanto, senhores, tende bom ânimo! Pois eu confio em Deus que sucederá do modo por que me foi dito.

25 Затова, господа, бъдете бодри; защото вярвам в Бога, че ще бъде така, както ми беше казано.

26 Porém é necessário que vamos dar a uma ilha.

26 Но ние трябва да бъдем изхвърлени на някой остров.

O naufrágio

27 Quando chegou a décima quarta noite, sendo nós batidos de um lado para outro no mar Adriático, por volta da meia-noite, pressentiram os marinheiros que se aproximavam de alguma terra.

27 А когато настана четиринадесетата нощ и ние бяхме тласкани насам-натам по Адриатическо море, около полунощ моряците усетиха, че се приближават до някаква суша.

28 E, lançando o prumo, acharam vinte braças; passando um pouco mais adiante, tornando a lançar o prumo, acharam quinze braças.

28 И като измериха дълбочината, намериха, че е двадесет разтега; и като отидоха малко по-нататък, пак измериха и намериха, че е петнадесет разтега.

29 E, receosos de que fôssemos atirados contra lugares rochosos, lançaram da popa quatro âncoras e oravam para que rompesse o dia.

29 Затова, като се бояха да не бъдат изхвърлени на каменисти места, спуснаха четири котви от задната част и чакаха да съмне.

30 Procurando os marinheiros fugir do navio, e, tendo arriado o bote no mar, a

30 И понеже моряците възнамеряваха да избягат от кораба и бяха свалили

pretexto de que estavam para largar âncoras da proa,

31 disse Paulo ao centurião e aos soldados: Se estes não permanecerem a bordo, vós não podereis salvar-vos.

32 Então, os soldados cortaram os cabos do bote e o deixaram afastar-se.

33 Enquanto amanhecia, Paulo rogava a todos que se alimentassem, dizendo: Hoje, é o décimo quarto dia em que, esperando, estais sem comer, nada tendo provado.

34 Eu vos rogo que comais alguma coisa; porque disto depende a vossa segurança; pois nenhum de vós perderá nem mesmo um fio de cabelo.

35 Tendo dito isto, tomando um pão, deu graças a Deus na presença de todos e, depois de o partir, começou a comer.

36 Todos cobraram ânimo e se puseram também a comer.

37 Estávamos no navio duzentas e setenta e seis pessoas ao todo.

38 Refeitos com a comida, aliviaram o navio, lançando o trigo ao mar.

39 Quando amanheceu, não reconheceram a terra, mas avistaram uma enseada, onde havia praia; então, consultaram entre si se não podiam encalhar ali o navio.

40 Levantando as âncoras, deixaram-no ir ao mar, largando também as amarras do leme; e, alçando a vela de proa ao vento, dirigiram-se para a praia.

лодката в морето под предлог, че щели да пуснат котви откъм носа,

31 Павел каза на стотника и на войниците: Ако тези не останат в кораба, вие не можете да се избавите.

32 Тогава войниците отрязаха въжетата на лодката и я оставиха да се носи в морето.

33 А на съмване Павел канеше всички да похапнат, като казваше: Днес е четиринадесетият ден, откакто чакате и стоите гладни, без да сте вкусили нищо.

34 Затова ви моля да похапнете, защото това ще спомогне за вашето избавление; понеже на никого от вас нито косъм от главата няма да падне.

35 И като каза това, взе хляб, благодари на Бога пред всички и разчупи, и започна да яде.

36 От това всички се ободриха и ядоха и те.

37 А в кораба бяхме всичко двеста седемдесет и шест души.

38 След като се нахраниха, започнаха даоблекчават кораба, като изхвърляха житото в морето.

Корабокрушението

39 И когато се разсъмна, те не познаха земята; обаче забелязаха един залив с песъчлив бряг, в който се решиха да тласнат кораба, ако е възможно.

40 И като откачиха котвите, оставиха ги в морето, развързаха също и въжетата на кормилата, издигнаха малкото платно по посока на вятъра и се отправиха към брега.

[41] Dando, porém, num lugar onde duas correntes se encontravam, encalharam ali o navio; a proa encravou-se e ficou imóvel, mas a popa se abria pela violência do mar.

[42] O parecer dos soldados era que matassem os presos, para que nenhum deles, nadando, fugisse;

[43] mas o centurião, querendo salvar a Paulo, impediu-os de o fazer; e ordenou que os que soubessem nadar fossem os primeiros a lançar-se ao mar e alcançar a terra.

[44] Quanto aos demais, que se salvassem, uns, em tábuas, e outros, em destroços do navio. E foi assim que todos se salvaram em terra.

Atos 28

A ilha de Malta

[1] Uma vez em terra, verificamos que a ilha se chamava Malta.

[2] Os bárbaros trataram-nos com singular humanidade, porque, acendendo uma fogueira, acolheram-nos a todos por causa da chuva que caía e por causa do frio.

[3] Tendo Paulo ajuntado e atirado à fogueira um feixe de gravetos, uma víbora, fugindo do calor, prendeu-se-lhe à mão.

[4] Quando os bárbaros viram a víbora pendente da mão dele, disseram uns aos outros: Certamente, este homem é assassino, porque, salvo do mar, a Justiça não o deixa viver.

[41] Но попаднаха на едно място, където морето биеше от две страни, и там корабът заседна; предницата се заби и не мърдаше, а задницата взе да се разглобява от напора на вълните.

[42] И войниците се наговориха да се избият задържаните, да не би да изплува някой и да избяга.

[43] Но стотникът, като искаше да избави Павел, ги възпря от това намерение и заповяда да скочат в морето първо онези, които знаеха да плуват, и да излязат на сухо,

[44] а останалите да се спасяват – кой на дъски, кой пък на нещо от кораба. И така стана, че всички излязоха на сушата.

Деяния 28

На остров Малта

[1] И когато се спасихме, научихме, че островът се наричаше Малта.

[2] А местните жители показаха към нас необикновено човеколюбие, защото приеха всички нас и понеже валеше дъжд и беше студено, накладоха огън.

[3] И когато Павел натрупа един куп храсти и ги сложи на огъня, една отровна змия излезе поради топлината и се впи в ръката му.

[4] А туземците, които видяха как змията висеше на ръката му, си говореха: Без съмнение този човек е убиец; затова, ако и да се е избавил от морето, пак божественото правосъдие не го оставя да живее.

[5] Porém ele, sacudindo o réptil no fogo, não sofreu mal nenhum;

[6] mas eles esperavam que ele viesse a inchar ou a cair morto de repente. Mas, depois de muito esperar, vendo que nenhum mal lhe sucedia, mudando de parecer, diziam ser ele um deus.

Públio hospeda a Paulo

[7] Perto daquele lugar, havia um sítio pertencente ao homem principal da ilha, chamado Públio, o qual nos recebeu e hospedou benignamente por três dias.

[8] Aconteceu achar-se enfermo de disenteria, ardendo em febre, o pai de Públio. Paulo foi visitá-lo, e, orando, impôs-lhe as mãos, e o curou.

[9] À vista deste acontecimento, os demais enfermos da ilha vieram e foram curados,

[10] os quais nos distinguiram com muitas honrarias; e, tendo nós de prosseguir viagem, nos puseram a bordo tudo o que era necessário.

A continuação da viagem

[11] Ao cabo de três meses, embarcamos num navio alexandrino, que invernara na ilha e tinha por emblema Dióscuros.

[12] Tocando em Siracusa, ficamos ali três dias,

[13] donde, bordejando, chegamos a Régio. No dia seguinte, tendo soprado vento sul, em dois dias, chegamos a Putéoli,

[5] Но той тръсна змията в огъня и не почувства никакво зло.

[6] А те очакваха, че ще отече или внезапно ще падне мъртъв; но като чакаха много време и виждаха, че не му се случва нищо лошо, промениха мнението си и казваха, че е бог.

[7] А около това място се намираха имениятa на първенеца на острова, чието име беше Поплий, който ни прие и гощава приятелски три дни.

[8] И случи се Поплиевият баща да лежи болен от треска и дизентерия; а Павел влезе при него и като се помоли, положи ръце на него и го изцели.

[9] Като стана това, и другите от острова, които имаха болести, идваха и се изцеляваха,

[10] като ни оказваха много почести, и когато тръгнахме, сложиха в кораба необходимото за нуждите ни.

От Малта до Рим

[11] И така, след три месеца отплавахме с един александрийски кораб, който беше презимувал на острова и който имаше за знак Близнаците.

[12] И като стигнахме в Сиракуза, престояхме там три дни.

[13] А оттам, като лъкатушехме срещу вятъра, стигнахме в Ригия; и след един ден, като повя южният вятър, на втория ден дойдохме в Потиоли,

[14] onde achamos alguns irmãos que nos rogaram ficássemos com eles sete dias; e foi assim que nos dirigimos a Roma.
[15] Tendo ali os irmãos ouvido notícias nossas, vieram ao nosso encontro até à Praça de Ápio e às Três Vendas. Vendo-os Paulo e dando, por isso, graças a Deus, sentiu-se mais animado.

Paulo em Roma

[16] Uma vez em Roma, foi permitido a Paulo morar por sua conta, tendo em sua companhia o soldado que o guardava.

[17] Três dias depois, ele convocou os principais dos judeus e, quando se reuniram, lhes disse: Varões irmãos, nada havendo feito contra o povo ou contra os costumes paternos, contudo, vim preso desde Jerusalém, entregue nas mãos dos romanos;
[18] os quais, havendo-me interrogado, quiseram soltar-me sob a preliminar de não haver em mim nenhum crime passível de morte.
[19] Diante da oposição dos judeus, senti-me compelido a apelar para César, não tendo eu, porém, nada de que acusar minha nação.

[20] Foi por isto que vos chamei para vos ver e falar; porque é pela esperança de Israel que estou preso com esta cadeia.

[21] Então, eles lhe disseram: Nós não recebemos da Judéia nenhuma carta que te

[14] където намерихме братя, които ни замолиха да останем у тях седем дни. Така дойдохме в Рим,
[15] откъдето братята, като чули за нас, бяха дошли до Апиевото тържище и до трите кръчми, за да ни посрещнат; и Павел, като ги видя, благодари на Бога и се ободри.

[16] А когато влязохме в Рим, стотникът предаде задържаните на началника на стражата; а на Павел бе позволено да живее отделно с войника, който го пазеше.

Павел проповядва в Рим

[17] И след три дни той свика по-първите от юдеите и като се събраха, им каза: Братя, без аз да съм направил нещо против народа ни или против бащините обичаи, пак от Йерусалим ме предадоха вързан в ръцете на римляните;

[18] които, като ме разпитаха, щяха да ме пуснат, защото в мене нямаше нищо, заслужаващо за смърт.

[19] Но понеже юдеите се противопоставиха на това, принудих се да се отнеса до Цезаря, а не че имах да обвиня в нещо народа си.
[20] По тази причина ви повиках, за да ви видя и да поговоря с вас, защото заради това, на което Израил се надява, съм вързан с тази верига.

[21] А те му казаха: Нито ние сме получавали писма от Юдея за тебе, нито

dissesse respeito; também não veio qualquer dos irmãos que nos anunciasse ou dissesse de ti mal algum.

e идвал някой от братята да ни извести или да ни каже нещо лошо за тебе.

22 Contudo, gostaríamos de ouvir o que pensas; porque, na verdade, é corrente a respeito desta seita que, por toda parte, é ela impugnada.

22 Но желаем да чуем от тебе какво мислиш, защото ни е известно, че навсякъде говорят против това учение.

Paulo prega em Roma

23 Havendo-lhe eles marcado um dia, vieram em grande número ao encontro de Paulo na sua própria residência. Então, desde a manhã até à tarde, lhes fez uma exposição em testemunho do reino de Deus, procurando persuadi-los a respeito de Jesus, tanto pela lei de Moisés como pelos profetas.

23 И като му определиха ден, мнозина от тях дойдоха при него там, където живееше; и от сутринта до вечерта той им излагаше с доказателства Божието царство и ги уверяваше за Исус и от Моисеевия закон, и от пророците.

24 Houve alguns que ficaram persuadidos pelo que ele dizia; outros, porém, continuaram incrédulos.

24 И едни повярваха на това, което говореше, а други не вярваха.

25 E, havendo discordância entre eles, despediram-se, dizendo Paulo estas palavras: Bem falou o Espírito Santo a vossos pais, por intermédio do profeta Isaías, quando disse:

25 И те, понеже не бяха съгласни помежду си, се разотидоха, като Павел им каза една дума: Добре е говорил Святият Дух чрез пророк Исая на бащите ви, когато е казал:

26 Vai a este povo e dize-lhe: De ouvido, ouvireis e não entendereis; vendo, vereis e não percebereis.

26 „Иди, кажи на този народ: С уши ще чуете, но никак няма да разберете; и с очи ще гледате, но никак няма да прозрете.

27 Porquanto o coração deste povo se tornou endurecido; com os ouvidos ouviram tardiamente e fecharam os olhos, para que jamais vejam com os olhos, nem ouçam com os ouvidos, para que não entendam com o coração, e se convertam, e por mim sejam curados.

27 Защото затлъстя сърцето на този народ и ушите им натегнаха, и очите си затвориха, да не би да видят с очите си и да разберат със сърцето си, и да се обърнат, за да ги изцеля.“

[28] Tomai, pois, conhecimento de que esta salvação de Deus foi enviada aos gentios. E eles a ouvirão.

[29] [Ditas estas palavras, partiram os judeus, tendo entre si grande contenda.]

Paulo prisioneiro durante dois anos

[30] Por dois anos, permaneceu Paulo na sua própria casa, que alugara, onde recebia todos que o procuravam,

[31] pregando o reino de Deus, e, com toda a intrepidez, sem impedimento algum, ensinava as coisas referentes ao SENHOR Jesus Cristo.

[28] Затова, да знаете, че това Божие спасение бе изпратено на езичниците; и те ще го слушат.

[29] И като каза това, юдеите си отидоха с големи спорове помежду си.

[30] А Павел пребиваваше цели две години в отделна къща под наем, където приемаше всички, които отиваха при него,

[31] като проповядваше Божието царство и с пълно дръзновение поучаваше за Господ Исус Христос, без някой да му забранява.

Epístola de Paulo aos Romanos	Римляни
Romanos 1	**Римляни 1**
Prefácio e saudação	**Силата на Благовестието**
[1] Paulo, servo de Jesus Cristo, chamado para ser apóstolo, separado para o evangelho de Deus,	[1] Павел, слуга на Исус Христос, призован за апостол, отделѐн да проповядваблаговестието от Бога
[2] o qual foi por Deus, outrora, prometido por intermédio dos seus profetas nas Sagradas Escrituras,	[2] (което отнапред Той беше обещал чрез пророците Си в святите Писания)
[3] com respeito a seu Filho, o qual, segundo a carne, veio da descendência de Davi	[3] за Неговия Син, нашия Господ Исус Христос, Който по плът се роди от Давидовото потомство,
[4] e foi designado Filho de Deus com poder, segundo o espírito de santidade pela ressurreição dos mortos, a saber, Jesus Cristo, nosso SENHOR,	[4] а по Дух на святост беше обявен със сила като Божий Син чрез възкресението от мъртвите;
[5] por intermédio de quem viemos a receber graça e apostolado por amor do seu nome, para a obediência por fé, entre todos os gentios,	[5] чрез Когото получихме благодат и апостолство и в Неговото име да привеждаме в послушност към вярата човеци от всички народи;
[6] de cujo número sois também vós, chamados para serdes de Jesus Cristo.	[6] между които сте и вие, призовани от Исус Христос;
[7] A todos os amados de Deus, que estais em Roma, chamados para serdes santos, graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.	[7] до всички в Рим, които са възлюбени от Бога, призовани да бъдат светии: Благодат и мир да бъдат с вас от Бога, нашия Отец, и Господ Исус Христос.
O amor de Paulo pelos cristãos de Roma. Seu desejo de vê-los	
[8] Primeiramente, dou graças a meu Deus, mediante Jesus Cristo, no tocante a todos vós, porque, em todo o mundo, é proclamada a vossa fé.	[8] Най-напред благодаря на моя Бог чрез Исус Христос за всички вас за това, че за вашата вяра се говори по целия свят.
[9] Porque Deus, a quem sirvo em meu espírito, no evangelho de seu Filho, é minha testemunha de como incessantemente faço menção de vós	[9] Понеже Бог, на Когото служа с духа си в благовестването на Неговия Син, ми е свидетел, че непрестанно ви споменавам в молитвите си,

[10] em todas as minhas orações, suplicando que, nalgum tempo, pela vontade de Deus, se me ofereça boa ocasião de visitar-vos.

[10] като се моля винаги, дано с Божията воля благоуспея най-после сега да дойда при вас.

[11] Porque muito desejo ver-vos, a fim de repartir convosco algum dom espiritual, para que sejais confirmados,

[11] Защото копнея да ви видя, за да ви предам някоя духовна дарба за вашето утвърждаване,

[12] isto é, para que, em vossa companhia, reciprocamente nos confortemos por intermédio da fé mútua, vossa e minha.

[12] и така да се утеша между вас взаимно с вас чрез общата вяра, която е и ваша, и моя.

[13] Porque não quero, irmãos, que ignoreis que, muitas vezes, me propus ir ter convosco (no que tenho sido, até agora, impedido), para conseguir igualmente entre vós algum fruto, como também entre os outros gentios.

[13] И желая, братя, да знаете, че много пъти се канех да дойда при вас, за да имам някой плод и между вас, както между другите народи; но досега съм бил възпрепятстван.

[14] Pois sou devedor tanto a gregos como a bárbaros, tanto a sábios como a ignorantes;

[14] Имам дълг към гърци и към варвари, към учени и към неучени;

[15] por isso, quanto está em mim, estou pronto a anunciar o evangelho também a vós outros, em Roma.

[15] и така, колкото зависи от мене, готов съм да проповядвам благовестието и на вас, които сте в Рим.

O assunto da epístola: a justiça pela fé em Jesus Cristo

[16] Pois não me envergonho do evangelho, porque é o poder de Deus para a salvação de todo aquele que crê, primeiro do judeu e também do grego;

[16] Защото не се срамувам от благовестието Христово; понеже е Божия сила за спасение на всеки, който вярва – първо на юдеина, а после и на езичника.

[17] visto que a justiça de Deus se revela no evangelho, de fé em fé, como está escrito: O justo viverá por fé.

[17] Защото в него се открива правдата, която е от Бога чрез вяра към вяра, както е писано: „Праведният чрез вяра ще живее."

A idolatria e depravação dos homens

Греховността на света

[18] A ira de Deus se revela do céu contra toda impiedade e perversão dos homens que detêm a verdade pela injustiça;

[18] Защото Божият гняв се открива от небето против всяко нечестие и неправда на човеците, които ограждат истината с неправда.

[19] porquanto o que de Deus se pode conhecer é manifesto entre eles, porque Deus lhes manifestou.

[20] Porque os atributos invisíveis de Deus, assim o seu eterno poder, como também a sua própria divindade, claramente se reconhecem, desde o princípio do mundo, sendo percebidos por meio das coisas que foram criadas. Tais homens são, por isso, indesculpáveis;

[21] porquanto, tendo conhecimento de Deus, não o glorificaram como Deus, nem lhe deram graças; antes, se tornaram nulos em seus próprios raciocínios, obscurecendo-se-lhes o coração insensato.

[22] Inculcando-se por sábios, tornaram-se loucos

[23] e mudaram a glória do Deus incorruptível em semelhança da imagem de homem corruptível, bem como de aves, quadrúpedes e répteis.

[24] Por isso, Deus entregou tais homens à imundícia, pelas concupiscências de seu próprio coração, para desonrarem o seu corpo entre si;

[25] pois eles mudaram a verdade de Deus em mentira, adorando e servindo a criatura em lugar do Criador, o qual é bendito eternamente. Amém!

[26] Por causa disso, os entregou Deus a paixões infames; porque até as mulheres mudaram o modo natural de suas relações íntimas por outro, contrário à natureza;

[19] Понеже това, което е възможно да се знае за Бога, им е известно, защото Бог им го изяви.

[20] Понеже от създаването на света това, което е невидимо у Него, вечната Му сила и божественост, се вижда ясно, разбираемо чрез творенията; така че човеците остават без извинение.

[21] Защото, като познаха Бога, не Го прославиха като Бог, нито Мублагодариха; но се извратиха чрез своите мъдрувания и несмисленото им сърце се помрачи.

[22] Представяха се за мъдри, а станаха глупци

[23] и славата на нетленния Бог размениха срещу подобие на образ на смъртен човек, на птици, на четирикраки и на влечуги.

[24] Затова според страстите на сърцата им Бог ги предаде на нечистота, така че да се опозорят телата им между самите тях,

[25] те, които замениха истинския Бог с лъжлив и предпочетоха да се покланят и да служат на творението, а не на Твореца, Който е благословен довека. Амин.

[26] Затова Бог ги предаде на срамни страсти, като и жените им измениха естествената употреба на тялото в противоестествена.

[27] semelhantemente, os homens também, deixando o contato natural da mulher, se inflamaram mutuamente em sua sensualidade, cometendo torpeza, homens com homens, e recebendo, em si mesmos, a merecida punição do seu erro.

[27] Така и мъжете, като оставиха естественото сношение с женския пол, разпалиха се в страстта си един към друг, като вършеха безобразие мъже с мъже и приемаха в себе си заслуженото въздаяние за своето нечестие.

Entregues os gentios a reprováveis sentimentos

[28] E, por haverem desprezado o conhecimento de Deus, o próprio Deus os entregou a uma disposição mental reprovável, para praticarem coisas inconvenientes,

[28] И понеже отказаха да познаят Бога, Бог ги предаде на развратен ум да вършат това, което не е прилично,

[29] cheios de toda injustiça, malícia, avareza e maldade; possuídos de inveja, homicídio, contenda, dolo e malignidade; sendo difamadores,

[29] изпълнени с всякакъв вид неправда, нечестие, алчност, омраза; пълни със завист, убийство, свада, измама и злоба;

[30] caluniadores, aborrecidos de Deus, insolentes, soberbos, presunçosos, inventores de males, desobedientes aos pais,

[30] клюкари, клеветници, богомразци, нахални, горделиви, самохвалци, изобретатели на злини, непокорни на родителите си,

[31] insensatos, pérfidos, sem afeição natural e sem misericórdia.

[31] безразсъдни, вероломни, без семейна обич, немилостиви;

[32] Ora, conhecendo eles a sentença de Deus, de que são passíveis de morte os que tais coisas praticam, não somente as fazem, mas também aprovam os que assim procedem.

[32] които, при все че знаят Божията справедлива присъда, че тези, които вършат такива работи, заслужават смърт, не само ги вършат, но и одобряват онези, които ги вършат.

Romanos 2

Os gentios e os judeus igualmente culpados. O juízo de Deus

[1] Portanto, és indesculpável, ó homem, quando julgas, quem quer que sejas; porque, no que julgas a outro, a ti mesmo te condenas; pois praticas as próprias coisas que condenas.

Римляни 2

Божият съд за езичници и юдеи

[1] Затова и ти си без извинение, о, човече, какъвто и да си, когато съдиш някой друг; защото в каквото съдиш другия, себе си осъждаш; понеже ти, който съдиш, вършиш същото.

[2] Bem sabemos que o juízo de Deus é segundo a verdade contra os que praticam tais coisas.

[3] Tu, ó homem, que condenas os que praticam tais coisas e fazes as mesmas, pensas que te livrarás do juízo de Deus?

[4] Ou desprezas a riqueza da sua bondade, e tolerância, e longanimidade, ignorando que a bondade de Deus é que te conduz ao arrependimento?

[5] Mas, segundo a tua dureza e coração impenitente, acumulas contra ti mesmo ira para o dia da ira e da revelação do justo juízo de Deus,

[6] que retribuirá a cada um segundo o seu procedimento:

[7] a vida eterna aos que, perseverando em fazer o bem, procuram glória, honra e incorruptibilidade;

[8] mas ira e indignação aos facciosos, que desobedecem à verdade e obedecem à injustiça.

[9] Tribulação e angústia virão sobre a alma de qualquer homem que faz o mal, ao judeu primeiro e também ao grego;

[10] glória, porém, e honra, e paz a todo aquele que pratica o bem, ao judeu primeiro e também ao grego.

[11] Porque para com Deus não há acepção de pessoas.

[12] Assim, pois, todos os que pecaram sem lei também sem lei perecerão; e todos os

[2] А знаем, че Божият съд против тези, които вършат такива работи, е според истината.

[3] И ти, човече, който съдиш онези, които вършат такива работи, мислиш ли, че ще избегнеш съда на Бога, като вършиш и ти същото?

[4] Или презираш Неговата богата благост, търпеливост и дълготърпение, без да знаеш, че Божията благост е назначена да те води към покаяние?

[5] Но с упорството си и непокаяното си сърце трупаш на себе си гняв за деня на гнева, когато ще се открие праведният съд на Бога,

[6] Който ще въздаде на всеки според делата му:

[7] вечен живот на тези, които с постоянство в добри дела търсят слава, почест и безсмъртие;

[8] а пък гняв и негодуване на онези, които са твърдоглави и не се покоряват на истината, а се покоряват на неправдата;

[9] скръб и неволя на всяка човешка душа, която върши зло, първо на юдеина, послеи на гърка,

[10] а слава, почест и мир на всеки, който върши добро, първо на юдеина, после и на гърка.

[11] Понеже Бог не гледа на лице.

[12] Защото тези, които са съгрешили, без да имат закон, без закон и ще

que com lei pecaram mediante lei serão julgados.

13 Porque os simples ouvidores da lei não são justos diante de Deus, mas os que praticam a lei hão de ser justificados.

14 Quando, pois, os gentios, que não têm lei, procedem, por natureza, de conformidade com a lei, não tendo lei, servem eles de lei para si mesmos.

15 Estes mostram a norma da lei gravada no seu coração, testemunhando-lhes também a consciência e os seus pensamentos, mutuamente acusando-se ou defendendo-se,

16 no dia em que Deus, por meio de Cristo Jesus, julgar os segredos dos homens, de conformidade com o meu evangelho.

Os judeus são indesculpáveis

17 Se, porém, tu, que tens por sobrenome judeu, e repousas na lei, e te glorias em Deus;

18 que conheces a sua vontade e aprovas as coisas excelentes, sendo instruído na lei;

19 que estás persuadido de que és guia dos cegos, luz dos que se encontram em trevas,

20 instrutor de ignorantes, mestre de crianças, tendo na lei a forma da sabedoria e da verdade;

21 tu, pois, que ensinas a outrem, não te ensinas a ti mesmo? Tu, que pregas que não se deve furtar, furtas?

погинат; и които са съгрешили под закон, под закона ще бъдат съдени.

13 Защото не слушателите на закона са праведни пред Бога; но изпълнителите на закона ще бъдат оправдани

14 (понеже когато езичниците, които нямат закон, по природа вършат това, което се изисква от закона, то и без да имат закон, те сами са закон за себе си,

15 по това, че те показват действието на закона, написано на сърцата им, за което свидетелства и съвестта им, а помислите им или ги осъждат в спор помежду си, или ги оправдават)

16 в деня, когато Бог чрез Исус Христос ще съди тайните дела на човеците според моето благовестие.

Юдеите и Моисеевият закон

17 Но ако ти се наричаш юдеин и се облягаш на закон, и се хвалиш с Бога,

18 и знаеш Неговата воля, и изпитваш различните мнения и отбираш най-доброто, понеже се учиш от закона,

19 и си уверен в себе си, че си водач на слепите, светлина на тези, които са в тъмнина,

20 наставник на простите, учител на невръстните, понеже имаш в закона олицетворение на знанието и на истината,

21 тогава ти, който учиш другите, учиш ли себе си? Ти, който проповядваш да не крадат, крадеш ли?

22 Dizes que não se deve cometer adultério e o cometes? Abominas os ídolos e lhes roubas os templos?

23 Tu, que te glorias na lei, desonras a Deus pela transgressão da lei?

24 Pois, como está escrito, o nome de Deus é blasfemado entre os gentios por vossa causa.

O verdadeiro israelita

25 Porque a circuncisão tem valor se praticares a lei; se és, porém, transgressor da lei, a tua circuncisão já se tornou incircuncisão.

26 Se, pois, a incircuncisão observa os preceitos da lei, não será ela, porventura, considerada como circuncisão?

27 E, se aquele que é incircunciso por natureza cumpre a lei, certamente, ele te julgará a ti, que, não obstante a letra e a circuncisão, és transgressor da lei.

28 Porque não é judeu quem o é apenas exteriormente, nem é circuncisão a que é somente na carne.

29 Porém judeu é aquele que o é interiormente, e circuncisão, a que é do coração, no espírito, não segundo a letra, e cujo louvor não procede dos homens, mas de Deus.

Romanos 3

Paulo responde a objeções

1 Qual é, pois, a vantagem do judeu? Ou qual a utilidade da circuncisão?

22 Ти, който казваш да не прелюбодействат, прелюбодействаш ли? Ти, който се отвращаваш от идолите, светотатстваш ли?

23 Ти, който се хвалиш със закона, опозоряваш ли Бога, като потъпкваш закона?

24 Питам това, защото според както е писано, поради вас се хули Божието име между езичниците.

25 Понеже обрязването наистина полза, ако изпълняваш закона; но ако си нарушител на закона, тогава твоето обрязване става необрязване.

26 И така, ако необрязаният пази наредбите на закона, няма ли неговото необрязване да му се вмени за обрязване?

27 И онзи, който остане в природното си състояние необрязан, но пак изпълнява закона, няма ли да осъди тебе, който имаш писан закон и обрязване, но си потъпкал закона?

28 Защото не е юдеин онзи, който евънщно такъв, нито е обрязване онова, което е външно в плътта;

29 а юдеин е този, който е такъв вътрешно; а обрязване е това, което е на сърцето, в дух, а не в буквата; чиято похвала не е от човеците, а от Бога.

Римляни 3

1 Тогава какво предимство има юдеинът или каква полза има от обрязването?

[2] Muita, sob todos os aspectos. Principalmente porque aos judeus foram confiados os oráculos de Deus.

[3] E daí? Se alguns não creram, a incredulidade deles virá desfazer a fidelidade de Deus?

[4] De maneira nenhuma! Seja Deus verdadeiro, e mentiroso, todo homem, segundo está escrito: Para seres justificado nas tuas palavras e venhas a vencer quando fores julgado.

[5] Mas, se a nossa injustiça traz a lume a justiça de Deus, que diremos? Porventura, será Deus injusto por aplicar a sua ira? (Falo como homem.)

[6] Certo que não. Do contrário, como julgará Deus o mundo?

[7] E, se por causa da minha mentira, fica em relevo a verdade de Deus para a sua glória, por que sou eu ainda condenado como pecador?

[8] E por que não dizemos, como alguns, caluniosamente, afirmam que o fazemos: Pratiquemos males para que venham bens? A condenação destes é justa.

Todos os homens na condição de pecadores

[9] Que se conclui? Temos nós qualquer vantagem? Não, de forma nenhuma; pois já temos demonstrado que todos, tanto judeus como gregos, estão debaixo do pecado;

[10] como está escrito: Não há justo, nem um sequer,

[2] Много, във всяко отношение, а първо, защото на юдеите бяха поверени Божествените писания.

[3] Понеже, ако някои бяха без вяра, какво от това? Тяхното неверие ще унищожи ли Божията вярност?

[4] Да не бъде! Но Бог нека бъде признат заверен, а всеки човек лъжлив, според както е писано: „За да се оправдаеш в думите Си и да победиш, когато се съдиш.“

[5] Но ако нашата неправда изтъква Божията правда, какво има да кажем? Несправедлив ли е Бог, когато стоварва Своя гняв? (По човешки говоря.)

[6] Да не бъде! Понеже тогава как Бог ще съди света?

[7] Обаче, казваш ти, ако с моята невярност Божията вярност стане по-явна, за Негова слава, то защо и аз, въпреки това, да бъда осъждан като грешник?

[8] И защо да не вършим зло, за да дойде добро? (Както някои клеветнически твърдят, че ние така говорим.) На такива осъждането е справедливо.

Пред Бога всички са грешни

[9] Тогава какво следва? Имаме ли ние някакво предимство над езичниците? Никакво; защото вече обвинихме юдеи и гърци, че те всички са под грях.

[10] Както е писано: „Няма праведен нито един;

[11] não há quem entenda, não há quem busque a Deus;
[12] todos se extraviaram, à uma se fizeram inúteis; não há quem faça o bem, não há nem um sequer.
[13] A garganta deles é sepulcro aberto; com a língua, urdem engano, veneno de víbora está nos seus lábios,
[14] a boca, eles a têm cheia de maldição e de amargura;
[15] são os seus pés velozes para derramar sangue,
[16] nos seus caminhos, há destruição e miséria;
[17] desconheceram o caminho da paz.
[18] Não há temor de Deus diante de seus olhos.

O judeu não constitui exceção

[19] Ora, sabemos que tudo o que a lei diz, aos que vivem na lei o diz para que se cale toda boca, e todo o mundo seja culpável perante Deus,
[20] visto que ninguém será justificado diante dele por obras da lei, em razão de que pela lei vem o pleno conhecimento do pecado.

A justificação pela fé em Jesus Cristo

[21] Mas agora, sem lei, se manifestou a justiça de Deus testemunhada pela lei e pelos profetas;
[22] justiça de Deus mediante a fé em Jesus Cristo, para todos [e sobre todos] os que crêem; porque não há distinção,
[23] pois todos pecaram e carecem da glória de Deus,

[11] няма никой разумен, няма кой да търси Бога.
[12] Всички се отклониха, заедно се развратиха; няма кой да прави добро, няма нито един.“
[13] „Гроб отворен е гърлото им; с езиците си ласкаят.“ „Аспидова отрова има под устните им.“
[14] „Техните уста са пълни с клевета и горчилка.“
[15] „Краката им бързат да проливат кръв;
[16] опустошение и разорение има в пътищата им;
[17] и те не знаят пътя на мира.“
[18] „Пред очите им няма страх от Бога.“
[19] А знаем, че каквото казва законът, казва го за онези, които са под закона; за да се затворят устата на всеки и цял свят да се доведе под съда на Бога.
[20] Защото нито едно създание няма да се оправдае пред Него чрез дела, изискваниот закона, понеже чрез закона става само познаването на греха.

Оправдаване чрез вяра в Исус Христос

[21] А сега и независимо от закона се яви Божията правда, за която свидетелстват законът и пророците,
[22] а именно Божията правда, чрез вяра в Исус Христос, за всички и на всички, които вярват; защото няма разлика.
[23] Понеже всички съгрешиха и не заслужават да се прославят от Бога,

[24] sendo justificados gratuitamente, por sua graça, mediante a redenção que há em Cristo Jesus,

[24] а с Неговата благост се оправдават даром чрез изкуплението, което е в Христос Исус,

[25] a quem Deus propôs, no seu sangue, como propiciação, mediante a fé, para manifestar a sua justiça, por ter Deus, na sua tolerância, deixado impunes os pecados anteriormente cometidos;

[25] Когото Бог постави за умилостивение чрез Неговата кръв посредством вяра. Това направи, за да покаже правдата Си в прощаване на греховете, извършени по-рано, във времето на Божието търпение,

[26] tendo em vista a manifestação da sua justiça no tempo presente, para ele mesmo ser justo e o justificador daquele que tem fé em Jesus.

[26] за да покаже, правдата Си в настоящото време и да се познае, че Той е праведен и че оправдава този, който вярва в Исус.

[27] Onde, pois, a jactância? Foi de todo excluída. Por que lei? Das obras? Não; pelo contrário, pela lei da fé.

[27] И така, къде остава хвалбата? Изключена е. Чрез какъв закон? Чрез закона на делата ли? Не, но чрез закона на вярата.

[28] Concluímos, pois, que o homem é justificado pela fé, independentemente das obras da lei.

[28] И така, ние заключаваме, че човек се оправдава чрез вяра, без делата на закона.

[29] É, porventura, Deus somente dos judeus? Não o é também dos gentios? Sim, também dos gentios,

[29] Или Бог е Бог само на юдеите, а не и на езичниците? Да, и на езичниците е.

[30] visto que Deus é um só, o qual justificará, por fé, o circunciso e, mediante a fé, o incircunciso.

[30] Понеже същият Бог ще оправдае обрязаните от вяра и необрязаните чрез вяра.

[31] Anulamos, pois, a lei pela fé? Não, de maneira nenhuma! Antes, confirmamos a lei.

[31] Тогава чрез вяра отменяме ли закона? Да не бъде! Но утвърждаваме закона.

Romanos 4

Abraão justificado pela fé

[1] Que, pois, diremos ter alcançado Abraão, nosso pai segundo a carne?

[2] Porque, se Abraão foi justificado por obras, tem de que se gloriar, porém não diante de Deus.

Римляни 4

Примерът на Авраам

[1] И така, какво ще кажем, че нашият отец Авраам е намерил по плът?

[2] Защото ако Авраам се е оправдал чрез дела, има с какво да се хвали, само не пред Бога.

3 Pois que diz a Escritura? Abraão creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça.

4 Ora, ao que trabalha, o salário não é considerado como favor, e sim como dívida.

5 Mas, ao que não trabalha, porém crê naquele que justifica o ímpio, a sua fé lhe é atribuída como justiça.

6 E é assim também que Davi declara ser bem-aventurado o homem a quem Deus atribui justiça, independentemente de obras:

7 Bem-aventurados aqueles cujas iniqüidades são perdoadas, e cujos pecados são cobertos;

8 bem-aventurado o homem a quem o SENHOR jamais imputará pecado.

9 Vem, pois, esta bem-aventurança exclusivamente sobre os circuncisos ou também sobre os incircuncisos? Visto que dizemos: a fé foi imputada a Abraão para justiça.

10 Como, pois, lhe foi atribuída? Estando ele já circuncidado ou ainda incircunciso? Não no regime da circuncisão, e sim quando incircunciso.

11 E recebeu o sinal da circuncisão como selo da justiça da fé que teve quando ainda incircunciso; para vir a ser o pai de todos os que crêem, embora não circuncidados, a fim de que lhes fosse imputada a justiça,

12 e pai da circuncisão, isto é, daqueles que não são apenas circuncisos, mas também

3 Понеже какво казва Писанието: „Авраам повярва в Бога и това му се вмени за правда.“

4 А на този, който върши дела, неговата награда не се зачита като дар на милост, а като дължима отплата;

5 а на този, който не върши дела, а вярва в Онзи, Който оправдава нечестивия, неговата вяраму се вменява за правда.

6 Както и Давид говори за блаженството на човека, на когото Бог вменява правда, независимо от делата:

7 „Блажени онези, чиито беззакония са простени, чиито грехове са покрити.

8 Блажен е онзи човек, на когото Господ няма да зачете грях.“

9 Обаче това блаженство само за обрязаните ли е или и за необрязаните? Понеже казваме: „На Авраам вярата се зачете за правда.“

10 Тогава как му се зачете? Когато беше обрязан ли, или необрязан? Не когато беше обрязан, а необрязан.

11 И той прие обрязването като знак и печат на правдата от вярата, която имаше, когато беше необрязан, за да бъде той отец на всички, които вярват, ако и необрязани, за да се зачете правдата на тях,

12 и отец на онези обрязани, които не само са обрязани, но и ходят в стъпките

andam nas pisadas da fé que teve Abraão, nosso pai, antes de ser circuncidado.

13 Não foi por intermédio da lei que a Abraão ou a sua descendência coube a promessa de ser herdeiro do mundo, e sim mediante a justiça da fé.

14 Pois, se os da lei é que são os herdeiros, anula-se a fé e cancela-se a promessa,

15 porque a lei suscita a ira; mas onde não há lei, também não há transgressão.

16 Essa é a razão por que provém da fé, para que seja segundo a graça, a fim de que seja firme a promessa para toda a descendência, não somente ao que está no regime da lei, mas também ao que é da fé que teve Abraão (porque Abraão é pai de todos nós,

17 como está escrito: Por pai de muitas nações te constituí.), perante aquele no qual creu, o Deus que vivifica os mortos e chama à existência as coisas que não existem.

18 Abraão, esperando contra a esperança, creu, para vir a ser pai de muitas nações, segundo lhe fora dito: Assim será a tua descendência.

19 E, sem enfraquecer na fé, embora levasse em conta o seu próprio corpo amortecido, sendo já de cem anos, e a idade avançada de Sara,

на онази вяра, която нашият отец Авраам е имал, когато е бил необрязан.

Вярата в Божието обещание

13 Понеже обещанието към Авраам или към потомството му, че ще бъде наследник на света, не стана чрез закон, а чрез правдата от вяра.

14 Защото ако наследници са тези, които се облягат на закона, то вярата е празна и обещанието – осуетено;

15 понеже законът докарва не обещание, а гняв; а където няма закон, там няма престъпление.

16 Затова наследството е от вяра, за да бъде по благодат, така че обещанието да е осигурено за цялото потомство, не само за това, което се обляга на закона, но и за онова, което е от вярата на Авраам, който е отец на всички ни

17 (както е писано: „Направих те отец на много народи“) пред Бога, на Когото повярва, Който съживява мъртвите и повиква в действително съществуване онова, което не съществува.

18 Авраам, надявайки се, без да има причина за надежда, повярва, за да стане отец на много народи, според казаното: „Толкова ще бъде твоето потомство.“

19 Без да отслабне във вяра, той вземаше предвид, че тялото му е вече замъртвяло, тъй като беше на около сто години, вземаше предвид и мъртвостта на Сарината утроба,

[20] não duvidou, por incredulidade, da promessa de Deus; mas, pela fé, se fortaleceu, dando glória a Deus,
[21] estando plenamente convicto de que ele era poderoso para cumprir o que prometera.
[22] Pelo que isso lhe foi também imputado para justiça.
[23] E não somente por causa dele está escrito que lhe foi levado em conta,
[24] mas também por nossa causa, posto que a nós igualmente nos será imputado, a saber, a nós que cremos naquele que ressuscitou dentre os mortos a Jesus, nosso SENHOR,
[25] o qual foi entregue por causa das nossas transgressões e ressuscitou por causa da nossa justificação.

Romanos 5

A justificação pela fé e paz com Deus

[1] Justificados, pois, mediante a fé, temos paz com Deus por meio de nosso SENHOR Jesus Cristo;
[2] por intermédio de quem obtivemos igualmente acesso, pela fé, a esta graça na qual estamos firmes; e gloriamo-nos na esperança da glória de Deus.
[3] E não somente isto, mas também nos gloriamos nas próprias tribulações, sabendo que a tribulação produz perseverança;
[4] e a perseverança, experiência; e a experiência, esperança.

[5] Ora, a esperança não confunde, porque o amor de Deus é derramado em nosso

[20] обаче не се усъмни относно Божието обещание чрез неверие, а се закрепи във вяра и отдаде слава на Бога,

[21] уверен, че това, което е обещал Бог, Той е силен да го изпълни.

[22] Затова му се вмени за правда.

[23] Това пък, че му се вмени за правда, не се написа само за него,

[24] но и за нас, на които ще се вменява за правда, като вярваме в Този, Който е възкресил от мъртвите Исус, нашия Господ,

[25] Който бе предаден за прегрешенията ни и бе възкресен за оправданието ни.

Римляни 5

Мирът с Бога – основа за надеждата

[1] И така, оправдани чрез вяра, имаме мир с Бога чрез нашияГоспод Исус Христос,
[2] посредством Когото ние чрез вяра придобихме и достъп до тази благодат, в която стоим и се радваме поради надеждата за Божията слава.

[3] И не само това, но нека се хвалим и в скърбите си, като знаем, че скръбта произвежда твърдост,

[4] а твърдостта – изпитана правда, а изпитаната правда – надежда.
[5] А надеждата не посрамва, защото Божията любов е изляна в сърцата ни чрез дадения ни Свят Дух.

coração pelo Espírito Santo, que nos foi outorgado.

6 Porque Cristo, quando nós ainda éramos fracos, morreu a seu tempo pelos ímpios.

7 Dificilmente, alguém morreria por um justo; pois poderá ser que pelo bom alguém se anime a morrer.

8 Mas Deus prova o seu próprio amor para conosco pelo fato de ter Cristo morrido por nós, sendo nós ainda pecadores.

9 Logo, muito mais agora, sendo justificados pelo seu sangue, seremos por ele salvos da ira.

10 Porque, se nós, quando inimigos, fomos reconciliados com Deus mediante a morte do seu Filho, muito mais, estando já reconciliados, seremos salvos pela sua vida;

11 e não apenas isto, mas também nos gloriamos em Deus por nosso SENHOR Jesus Cristo, por intermédio de quem recebemos, agora, a reconciliação.

Adão e Cristo

12 Portanto, assim como por um só homem entrou o pecado no mundo, e pelo pecado, a morte, assim também a morte passou a todos os homens, porque todos pecaram.

13 Porque até ao regime da lei havia pecado no mundo, mas o pecado não é levado em conta quando não há lei.

14 Entretanto, reinou a morte desde Adão até Moisés, mesmo sobre aqueles que não pecaram à semelhança da transgressão de

6 Понеже когато ние бяхме още немощни, на определеното време Христос умря за нечестивите.

7 Защото едва ли ще се намери някой да умре даже за праведен човек (при все че е възможно да дръзне някой да умре за добрия).

8 Но Бог показва Своята любов към нас в това, че когато още бяхме грешници, Христос умря за нас.

9 Затова много повече сега, като се оправдахме чрез Неговата кръв, ще се избавим от Божия гняв чрез Него.

10 Защото ако бяхме примирени с Бога чрез смъртта на Неговия Син, когато бяхме неприятели, колко повече сега, като сме примирени, ще се избавим чрез Неговия живот!

11 И не само това, но и се хвалим в Бога чрез нашия Господ Исус Христос, чрез Когото получихме сега това примирение.

Адам и Исус Христос

12 Затова, както чрез един човек грехът влезе в света и чрез греха смъртта, и по този начин смъртта мина във всички човеци, понеже всички съгрешиха.

13 Защото и преди закона грехът беше в света, обаче грях не се вменява, когато няма закон.

14 Въпреки това от Адам до Моисей смъртта царува и над онези, които не бяха съгрешили според престъплението на Адам, който е образ на Бъдещия.

Adão, o qual prefigurava aquele que havia de vir.

15 Todavia, não é assim o dom gratuito como a ofensa; porque, se, pela ofensa de um só, morreram muitos, muito mais a graça de Deus e o dom pela graça de um só homem, Jesus Cristo, foram abundantes sobre muitos.

16 O dom, entretanto, não é como no caso em que somente um pecou; porque o julgamento derivou de uma só ofensa, para a condenação; mas a graça transcorre de muitas ofensas, para a justificação.

17 Se, pela ofensa de um e por meio de um só, reinou a morte, muito mais os que recebem a abundância da graça e o dom da justiça reinarão em vida por meio de um só, a saber, Jesus Cristo.

18 Pois assim como, por uma só ofensa, veio o juízo sobre todos os homens para condenação, assim também, por um só ato de justiça, veio a graça sobre todos os homens para a justificação que dá vida.

19 Porque, como, pela desobediência de um só homem, muitos se tornaram pecadores, assim também, por meio da obediência de um só, muitos se tornarão justos.

20 Sobreveio a lei para que avultasse a ofensa; mas onde abundou o pecado, superabundou a graça,

15 Но дарът не е такъв, каквото беше прегрешението; защото ако поради прегрешението на единия измряха множината, то Божията благодат и дарът чрез благодатта на един Човек, Исус Христос, много повече се преумножи за множината.

16 И дарът не е такъв, какъвто беше съдът, чрез прегрешението на един; защото съдът доведе от един грях до осъждане, а дарът – от много прегрешения за оправдание.

17 И ако поради прегрешението на един смъртта се възцари чрез него, единия, то много повече онези, които приемат изобилно благодатта и дара на оправданието, ще царуват в живота чрез Единия Исус Христос.

18 И така както чрез едно прегрешение дойде осъждането на всички човеци, така и чрез едно праведно дело дойде на всички човеци оправданието, което докарва живот.

19 Защото както чрез непослушанието на един човек станаха грешни множината, така и чрез послушанието на Единия множината ще станат праведни.

20 А отгоре на това дойде и законът, за да се умножи прегрешението; а където се умножи грехът, преумножи се благодатта;

[21] a fim de que, como o pecado reinou pela morte, assim também reinasse a graça pela justiça para a vida eterna, mediante Jesus Cristo, nosso SENHOR.

Romanos 6

Livres do pecado pela graça

[1] Que diremos, pois? Permaneceremos no pecado, para que seja a graça mais abundante?

[2] De modo nenhum! Como viveremos ainda no pecado, nós os que para ele morremos?

[3] Ou, porventura, ignorais que todos nós que fomos batizados em Cristo Jesus fomos batizados na sua morte?

[4] Fomos, pois, sepultados com ele na morte pelo batismo; para que, como Cristo foi ressuscitado dentre os mortos pela glória do Pai, assim também andemos nós em novidade de vida.

[5] Porque, se fomos unidos com ele na semelhança da sua morte, certamente, o seremos também na semelhança da sua ressurreição,

[6] sabendo isto: que foi crucificado com ele o nosso velho homem, para que o corpo do pecado seja destruído, e não sirvamos o pecado como escravos;

[7] porquanto quem morreu está justificado do pecado.

[8] Ora, se já morremos com Cristo, cremos que também com ele viveremos,

[9] sabedores de que, havendo Cristo ressuscitado dentre os mortos, já não

[21] така че както грехът беше царувал и докара смъртта, така да царува благодатта чрез правдата и да докара вечен живот чрез Исус Христос, нашия Господ.

Римляни 6

Мъртви за греха, живи за Христос

[1] Тогава какво? Да кажем ли: Нека останем в греха, за да се умножи благодатта?

[2] Да не бъде! Ние, които сме умрели спрямо греха, как ще живеем вече за него?

[3] Или не знаете, че всички ние, които се кръстихме в Исус Христос, кръстихме се в смъртта Му?

[4] Затова чрез кръщението ние се погребахме с Него да участваме в смърт, така че както Христос бе възкресен от мъртвите чрез славата на Отца, така и ние да ходим в нов живот.

[5] Защото ако сме се съединили с Него чрез смърт, подобна на Неговата, ще се съединим и чрез възкресение, подобно на Неговото;

[6] като знаем това, че нашето старо естество беше разпънато с Него, за да се унищожи тялото на греха, за да не робуваме вече на греха.

[7] Защото който е умрял, той е оправдан от греха.

[8] Но ако сме умрели с Христос, вярваме, че и ще живеем с Него,

[9] като знаем, че Христос, като бе възкресен от мъртвите, не умира вече; смъртта няма вече власт над Него.

morre; a morte já não tem domínio sobre ele.

10 Pois, quanto a ter morrido, de uma vez para sempre morreu para o pecado; mas, quanto a viver, vive para Deus.

11 Assim também vós considerai-vos mortos para o pecado, mas vivos para Deus, em Cristo Jesus.

12 Não reine, portanto, o pecado em vosso corpo mortal, de maneira que obedeçais às suas paixões;

13 nem ofereçais cada um os membros do seu corpo ao pecado, como instrumentos de iniqüidade; mas oferecei-vos a Deus, como ressurretos dentre os mortos, e os vossos membros, a Deus, como instrumentos de justiça.

14 Porque o pecado não terá domínio sobre vós; pois não estais debaixo da lei, e sim da graça.

A lei, a escravidão e a graça

15 E daí? Havemos de pecar porque não estamos debaixo da lei, e sim da graça? De modo nenhum!

16 Não sabeis que daquele a quem vos ofereceis como servos para obediência, desse mesmo a quem obedeceis sois servos, seja do pecado para a morte ou da obediência para a justiça?

17 Mas graças a Deus porque, outrora, escravos do pecado, contudo, viestes a obedecer de coração à forma de doutrina a que fostes entregues;

18 e, uma vez libertados do pecado, fostes feitos servos da justiça.

10 Защото със смъртта, с която умря, Той умря за греха веднъж завинаги; а живота, който живее, живее го за Бога.

11 Така и вие смятайте себе си за мъртви за греха, а живи за Бога в Христос Исус.

12 И така, да не царува грехът във вашето смъртно тяло, за да не се покорявате на неговите страсти.

13 Нито предоставяйте телесните си части като оръдия на неправдата; а предоставяйте себе си на Бога като оживели от мъртвите и телесните си части на Бога като оръдия на правдата.

14 Защото грехът няма да ви владее, понеже не сте под закон, а под благодат.

Истинската свобода

15 Тогава какво? Да грешим ли, защото не сме под закон, а под благодат? Да не бъде!

16 Не знаете ли, че на когото предавате себе си като послушни слуги, слуги сте на онзи, на когото се покорявате – било на греха, който докарва смърт, или на послушанието, което докарва правда?

17 Благодарение обаче на Бога, че като бяхте слуги на греха, вие се покорихте от сърце на онзи образец на учението, който ви бе предаден,

18 и, освободени от греха, станахте слуги на правдата.

[19] Falo como homem, por causa da fraqueza da vossa carne. Assim como oferecestes os vossos membros para a escravidão da impureza e da maldade para a maldade, assim oferecei, agora, os vossos membros para servirem à justiça para a santificação.

[19] (По човешки говоря поради немощта на вашето естество.) Защото както предоставяхте телесните си части заслуги на нечистотата и на беззаконието, което докарва още беззаконие, така сега предоставете частите си като слуги на правдата, която докарва святост.

[20] Porque, quando éreis escravos do pecado, estáveis isentos em relação à justiça.

[20] Защото когато бяхте слуги на греха, не бяхте обуздавани от правдата.

[21] Naquele tempo, que resultados colhestes? Somente as coisas de que, agora, vos envergonhais; porque o fim delas é morte.

[21] Какъв плод имахте тогава от онези неща? Неща, за които сега се срамувате, защото краят им е смърт.

[22] Agora, porém, libertados do pecado, transformados em servos de Deus, tendes o vosso fruto para a santificação e, por fim, a vida eterna;

[22] Но сега, като се освободихте от греха и станахте слуги на Бога, имате за плод това, че отивате към святост, която води към вечен живот.

[23] porque o salário do pecado é a morte, mas o dom gratuito de Deus é a vida eterna em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

[23] Защото заплатата на греха е смърт; а Божият дар е вечен живот в Христос Исус, нашия Господ.

Romanos 7

A analogia do casamento

Римляни 7

Вярващият в Исус Христос – свободен от Закона

[1] Porventura, ignorais, irmãos (pois falo aos que conhecem a lei), que a lei tem domínio sobre o homem toda a sua vida?

[1] Или не знаете, братя (защото говоря на човеци, които знаят какво е закон), че законът владее над човека, само докато той е жив?

[2] Ora, a mulher casada está ligada pela lei ao marido, enquanto ele vive; mas, se o mesmo morrer, desobrigada ficará da lei conjugal.

[2] Защото омъжена жена е вързана чрез закона за мъжа, докато той е жив; но когато мъжът умре, тя се освобождава от закона на мъжа.

[3] De sorte que será considerada adúltera se, vivendo ainda o marido, unir-se com outro homem; porém, se morrer o marido,

[3] И така, ако докато е жив мъжът ѝ, тя се омъжи за друг мъж, става прелюбодейка; но ако умре мъжът ѝ,

estará livre da lei e não será adúltera se contrair novas núpcias.

свободна е от този закон и не става прелюбодейка, ако се омъжи за друг мъж.

[4] Assim, meus irmãos, também vós morrestes relativamente à lei, por meio do corpo de Cristo, para pertencerdes a outro, a saber, aquele que ressuscitou dentre os mortos, a fim de que frutifiquemos para Deus.

[4] И така, братя мои, и вие умряхте спрямо закона чрез Христовото тяло, за да се свържете с Друг, т. е. с Възкресения от мъртвите, за да принасяме плод на Бога.

[5] Porque, quando vivíamos segundo a carne, as paixões pecaminosas postas em realce pela lei operavam em nossos membros, a fim de frutificarem para a morte.

[5] Защото когато бяхме плътски, греховните страсти, които се възбуждахачрез закона, действаха в нашите телесничасти, за да принасяме плод, който докарва смърт;

[6] Agora, porém, libertados da lei, estamos mortos para aquilo a que estávamos sujeitos, de modo que servimos em novidade de espírito e não na caducidade da letra.

[6] но сега, като умряхме спрямо това, което ни държеше, освободихме се от закона; така че ние служим по нов дух, а не по старата буква.

A lei e o pecado

[7] Que diremos, pois? É a lei pecado? De modo nenhum! Mas eu não teria conhecido o pecado, senão por intermédio da lei; pois não teria eu conhecido a cobiça, se a lei não dissera: Não cobiçarás.

Човекът под властта на греха

[7] Тогава какво? Да кажем ли, че законът е грях? Да не бъде! Но, напротив, не бих познал греха, освен чрез закона, защото не бих познал, че пожеланието е грях, ако законът не беше казвал: „Не пожелавай.“

[8] Mas o pecado, tomando ocasião pelo mandamento, despertou em mim toda sorte de concupiscência; porque, sem lei, está morto o pecado.

[8] Но понеже грехът се възползва от заповедта, произведе в мене всякакво пожелание; защото без закон грехът е мъртъв.

[9] Outrora, sem a lei, eu vivia; mas, sobrevindo o preceito, reviveu o pecado, e eu morri.

[9] И аз някога бях жив без закон, но когато дойде заповедта, грехът оживя, а пък аз умрях:

[10] E o mandamento que me fora para vida, verifiquei que este mesmo se me tornou para morte.

[10] намерих, че самата заповед, която беше дадена да докара живот, ми докара смърт.

[11] Porque o pecado, prevalecendo-se do mandamento, pelo mesmo mandamento, me enganou e me matou.

[12] Por conseguinte, a lei é santa; e o mandamento, santo, e justo, e bom.

[13] Acaso o bom se me tornou em morte? De modo nenhum! Pelo contrário, o pecado, para revelar-se como pecado, por meio de uma coisa boa, causou-me a morte, a fim de que, pelo mandamento, se mostrasse sobremaneira maligno.

[14] Porque bem sabemos que a lei é espiritual; eu, todavia, sou carnal, vendido à escravidão do pecado.

[15] Porque nem mesmo compreendo o meu próprio modo de agir, pois não faço o que prefiro, e sim o que detesto.

[16] Ora, se faço o que não quero, consinto com a lei, que é boa.

[17] Neste caso, quem faz isto já não sou eu, mas o pecado que habita em mim.

[18] Porque eu sei que em mim, isto é, na minha carne, não habita bem nenhum, pois o querer o bem está em mim; não, porém, o efetuá-lo.

[19] Porque não faço o bem que prefiro, mas o mal que não quero, esse faço.

[20] Mas, se eu faço o que não quero, já não sou eu quem o faz, e sim o pecado que habita em mim.

[21] Então, ao querer fazer o bem, encontro a lei de que o mal reside em mim.

[11] Защото грехът, като използва възможността чрез заповедта, ме измами и ме умъртви чрез нея.

[12] Така че законът е свят и заповедта – свята, праведна и добра.

[13] Тогава това ли, което е добро, стана смърт за мене? Да не бъде! Но грехът, за да се покаже, че е грях, ми причини смърт чрез това добро нещо, така че чрез заповедта грехът да стане много по-греховен.

[14] Защото знаем, че законът е духовен; а пък аз съм от плът, продаден под греха.

[15] Защото не зная какво правя; понеже не върша това, което искам, а онова, което мразя, него върша.

[16] Обаче, ако върша това, което не искам, съгласен съм със закона, че е добър.

[17] Затова не аз сега върша това, но грехът, който живее в мене.

[18] Защото зная, че у мене, т. е. в плътта ми, не живее доброто; понеже желание за доброто имам, но не и сила да го върша.

[19] Защото не върша доброто, което желая, а злото, което не желая, него върша.

[20] Но ако върша това, което не желая, то вече не го върша аз, а грехът, който живее у мен.

[21] И така, намирам този закон, че при мене, който желая да върша доброто, злото е близо.

[22] Porque, no tocante ao homem interior, tenho prazer na lei de Deus;

[23] mas vejo, nos meus membros, outra lei que, guerreando contra a lei da minha mente, me faz prisioneiro da lei do pecado que está nos meus membros.

[24] Desventurado homem que sou! Quem me livrará do corpo desta morte?

[25] Graças a Deus por Jesus Cristo, nosso SENHOR. De maneira que eu, de mim mesmo, com a mente, sou escravo da lei de Deus, mas, segundo a carne, da lei do pecado.

[22] Защото, колкото за вътрешното ми естество, аз се наслаждавам в Божия закон;

[23] но в телесните си части виждам различен закон, който воюва против закона на ума ми и ме заробва под греховния закон, който е в частите ми.

[24] Окаян аз човек! Кой ще ме избави от това тяло на смъртта?

[25] Благодаря на Бога! Има избавлениечрез Исус Христос, нашия Господ. И така, сам аз с ума слугувам на Божия закон, а с плътта – на греховния закон.

Romanos 8

Nenhuma condenação. O pendor do Espírito

[1] Agora, pois, já nenhuma condenação há para os que estão em Cristo Jesus.

[2] Porque a lei do Espírito da vida, em Cristo Jesus, te livrou da lei do pecado e da morte.

[3] Porquanto o que fora impossível à lei, no que estava enferma pela carne, isso fez Deus enviando o seu próprio Filho em semelhança de carne pecaminosa e no tocante ao pecado; e, com efeito, condenou Deus, na carne, o pecado,

[4] a fim de que o preceito da lei se cumprisse em nós, que não andamos segundo a carne, mas segundo o Espírito.

[5] Porque os que se inclinam para a carne cogitam das coisas da carne; mas os que se inclinam para o Espírito, das coisas do Espírito.

Римляни 8

Новият живот

[1] И така, сега няма никакво осъждане на тези, които са вХристос Исус, които ходят не по плът, но по Дух.

[2] Защото законът на животворящия Дух ме освободи в Христос Исус от закона на греха и на смъртта.

[3] Понеже това, което беше невъзможно за закона, поради това, че беше слаб чрез плътта, Бог го извърши, като изпрати Своя Син в плът, подобна на греховната плът, и в жертва за грях, и осъди греха в плътта,

[4] за да се изпълнят изискванията на закона в нас, които ходим не по плът, а по Дух.

[5] Защото тези, които са плътски, копнеят за плътското; а тези, които са духовни – за духовното.

[6] Porque o pendor da carne dá para a morte, mas o do Espírito, para a vida e paz.

[7] Por isso, o pendor da carne é inimizade contra Deus, pois não está sujeito à lei de Deus, nem mesmo pode estar.

[8] Portanto, os que estão na carne não podem agradar a Deus.

[9] Vós, porém, não estais na carne, mas no Espírito, se, de fato, o Espírito de Deus habita em vós. E, se alguém não tem o Espírito de Cristo, esse tal não é dele.

[10] Se, porém, Cristo está em vós, o corpo, na verdade, está morto por causa do pecado, mas o espírito é vida, por causa da justiça.

[11] Se habita em vós o Espírito daquele que ressuscitou a Jesus dentre os mortos, esse mesmo que ressuscitou a Cristo Jesus dentre os mortos vivificará também o vosso corpo mortal, por meio do seu Espírito, que em vós habita.

Filhos e herdeiros

[12] Assim, pois, irmãos, somos devedores, não à carne como se constrangidos a viver segundo a carne.

[13] Porque, se viverdes segundo a carne, caminhais para a morte; mas, se, pelo Espírito, mortificardes os feitos do corpo, certamente, vivereis.

[14] Pois todos os que são guiados pelo Espírito de Deus são filhos de Deus.

[15] Porque não recebestes o espírito de escravidão, para viverdes, outra vez, atemorizados, mas recebestes o espírito de

[6] Понеже копнежът на плътта значи смърт, а копнежът на Духа значи живот и мир.

[7] Защото копнежът на плътта е враждебен на Бога, понеже не се покорява на Божия закон, нито пък може;

[8] и тези, които са плътски, не могат да угодят на Бога.

[9] Вие обаче не сте плътски, а духовни, ако живее във вас Божият Дух. Но ако някой няма Христовия Дух, той не е Негов.

[10] Обаче ако Христос е във вас, то при все че тялото е мъртво поради греха, духът е жив поради правдата.

[11] И ако обитава във вас Духът на Този, Който е възкресил Исус от мъртвите, то Същият, Който възкреси Христос Исус от мъртвите, ще съживи и вашите смъртни тела чрез Духа Си, Който живее във вас.

[12] И така, братя, ние имаме дължност, обаче не към плътта, за да живеем плътски.

[13] Защото ако живеете плътски, ще умрете; но ако чрез Духа умъртвявате порочните навици на тялото, ще живеете.

[14] Понеже които се управляват от Божия Дух, те са Божии синове.

[15] Защото не сте приели дух на робство, та пак да живеете в страх, а сте приели

adoção, baseados no qual clamamos: Aba, Pai.

[16] O próprio Espírito testifica com o nosso espírito que somos filhos de Deus.

[17] Ora, se somos filhos, somos também herdeiros, herdeiros de Deus e co-herdeiros com Cristo; se com ele sofremos, também com ele seremos glorificados.

Os sofrimentos do presente e as glórias do porvir

[18] Porque para mim tenho por certo que os sofrimentos do tempo presente não podem ser comparados com a glória a ser revelada em nós.

[19] A ardente expectativa da criação aguarda a revelação dos filhos de Deus.

[20] Pois a criação está sujeita à vaidade, não voluntariamente, mas por causa daquele que a sujeitou,

[21] na esperança de que a própria criação será redimida do cativeiro da corrupção, para a liberdade da glória dos filhos de Deus.

[22] Porque sabemos que toda a criação, a um só tempo, geme e suporta angústias até agora.

[23] E não somente ela, mas também nós, que temos as primícias do Espírito, igualmente gememos em nosso íntimo, aguardando a adoção de filhos, a redenção do nosso corpo.

[24] Porque, na esperança, fomos salvos. Ora, esperança que se vê não é esperança; pois o que alguém vê, como o espera?

дух на осиновение, чрез който и викаме: Авва, Отче!

[16] Така самият Дух свидетелства заедно с нашия дух, че сме Божии чеда.

[17] И ако сме деца, тогава сме и наследници – наследници на Бога и сънаследници с Христос; и ако страдаме с Него, да се и прославим заедно с Него.

Надеждата за спасение

[18] Понеже смятам, че сегашните временни страдания не заслужават да се сравнят със славата, която има да се открие за нас.

[19] Защото творението с усърдно очакване копнее да види откриването ни като Божии синове.

[20] Понеже творението беше подчинено на немощ не по своя воля, а чрез Този, Който го подчини,

[21] с надежда, че и самото творение ще се освободи от робството на тлението и ще премине в славната свобода на Божиите деца.

[22] Понеже знаем, че цялото творение в съвкупност стене и се мъчи досега.

[23] И не само то, но и ние, които имаме първите плодове на Духа, и самите ние въздишаме в себе си и очакваме осиновението си, т. е. изкупването на нашето тяло.

[24] Защото с тази надежда ние се спасихме; а надежда, когато се вижда изпълнена, не е вече надежда;

25 Mas, se esperamos o que não vemos, com paciência o aguardamos.

A intercessão do Espírito

26 Também o Espírito, semelhantemente, nos assiste em nossa fraqueza; porque não sabemos orar como convém, mas o mesmo Espírito intercede por nós sobremaneira, com gemidos inexprimíveis.

27 E aquele que sonda os corações sabe qual é a mente do Espírito, porque segundo a vontade de Deus é que ele intercede pelos santos.

28 Sabemos que todas as coisas cooperam para o bem daqueles que amam a Deus, daqueles que são chamados segundo o seu propósito.

29 Porquanto aos que de antemão conheceu, também os predestinou para serem conformes à imagem de seu Filho, a fim de que ele seja o primogênito entre muitos irmãos.

30 E aos que predestinou, a esses também chamou; e aos que chamou, a esses também justificou; e aos que justificou, a esses também glorificou.

As provas e a certeza do amor de Deus

31 Que diremos, pois, à vista destas coisas? Se Deus é por nós, quem será contra nós?

32 Aquele que não poupou o seu próprio Filho, antes, por todos nós o entregou, porventura, não nos dará graciosamente com ele todas as coisas?

защото кой би се надявал за това, което вижда?

25 Но ако се надяваме за онова, което не виждаме, тогава с търпение го чакаме.

26 Така също и Духът ни помага в нашата немощ – понеже не знаем да се молим както трябва; но самият Дух ходатайства в нашите неизговорими стенания;

27 а Този, Който изпитва сърцата, знае какъв е умът на Духа, защото Той ходатайства за светиите по Божията воля.

28 Но знаем, че всичко съдейства за добро на тези, които обичат Бога, които са призовани според Неговотонамерение.

29 Защото които предузна, тях и предопредели да бъдат съобразни с образа на Неговия Син, за да бъде Той първороден между много братя;

30 а които предопредели, тях и призова; а които призова, тях и оправда; а които оправда, тях и прослави.

Силата на Божията любов

31 И така, какво да кажем за това? Ако Бог е откъм нас, кой ще бъде против нас?

32 Онзи, Който не пожали Своя Син, но Го предаде за всички ни, как няма да ни подари заедно с Него и всичко?

[33] Quem intentará acusação contra os eleitos de Deus? É Deus quem os justifica.

[34] Quem os condenará? É Cristo Jesus quem morreu ou, antes, quem ressuscitou, o qual está à direita de Deus e também intercede por nós.

[35] Quem nos separará do amor de Cristo? Será tribulação, ou angústia, ou perseguição, ou fome, ou nudez, ou perigo, ou espada?

[36] Como está escrito: Por amor de ti, somos entregues à morte o dia todo, fomos considerados como ovelhas para o matadouro.

[37] Em todas estas coisas, porém, somos mais que vencedores, por meio daquele que nos amou.

[38] Porque eu estou bem certo de que nem a morte, nem a vida, nem os anjos, nem os principados, nem as coisas do presente, nem do porvir, nem os poderes,

[39] nem a altura, nem a profundidade, nem qualquer outra criatura poderá separar-nos do amor de Deus, que está em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

Romanos 9

Paulo e a incredulidade dos judeus

[1] Digo a verdade em Cristo, não minto, testemunhando comigo, no Espírito Santo, a minha própria consciência:

[2] tenho grande tristeza e incessante dor no coração;

[3] porque eu mesmo desejaria ser anátema, separado de Cristo, por amor de meus

[33] Кой ще обвини Божиите избрани? Бог ли, Който ги оправдава?

[34] Кой е онзи, който ще ги осъжда? Христос Исус ли, Който умря, а при това и беше възкресен от мъртвите, Който е от дясната страна на Бога и Който ходатайства за нас?

[35] Кой ще ни отлъчи от Христовата любов? Скръб ли или утеснение, гонение или глад, голота, беда или меч?

[36] Както е писано: „Убивани сме заради Тебе цял ден; смятани сме като овце за клане.“

[37] Но във всичко това ставаме повече от победители чрез Този, Който ни е възлюбил.

[38] Защото аз съм уверен, че нито смърт, нито живот, нито ангели, нито началства, нито сили, нито настояще, нито бъдеще,

[39] нито височина, нито дълбочина, нито кое и да било друго създание ще може да ни отлъчи от Божията любов, която е в Христос Исус, нашия Господ.

Римляни 9

Божият избор остава

[1] Казвам истината в Христос, не лъжа и съвестта ми свидетелства с мене в Святия Дух,

[2] че имам голяма скръб и непрестанна мъка в сърцето си.

[3] Защото бих желал сам аз да съм отлъчен от Христос заради моите братя, моите роднини по плът,

irmãos, meus compatriotas, segundo a carne.

4 São israelitas. Pertence-lhes a adoção e também a glória, as alianças, a legislação, o culto e as promessas;

5 deles são os patriarcas, e também deles descende o Cristo, segundo a carne, o qual é sobre todos, Deus bendito para todo o sempre. Amém!

A rejeição de Israel não é incompatível com as promessas de Deus

6 E não pensemos que a palavra de Deus haja falhado, porque nem todos os de Israel são, de fato, israelitas;

7 nem por serem descendentes de Abraão são todos seus filhos; mas: Em Isaque será chamada a tua descendência.

8 Isto é, estes filhos de Deus não são propriamente os da carne, mas devem ser considerados como descendência os filhos da promessa.

9 Porque a palavra da promessa é esta: Por esse tempo, virei, e Sara terá um filho.

10 E não ela somente, mas também Rebeca, ao conceber de um só, Isaque, nosso pai.

11 E ainda não eram os gêmeos nascidos, nem tinham praticado o bem ou o mal (para que o propósito de Deus, quanto à eleição, prevalecesse, não por obras, mas por aquele que chama),

4 които са израилтяни, на които принадлежат осиновението и славата, и заветите, и даването на закона, и богослужението, и обещанията,

5 чиито са и отците и от които се роди по плът Христос, Който е над всички Бог, благословен до века. Амин.

6 Но това не означава, че Божието слово не се е сбъднало. Защото не всички, които са от Израил, духовно са израилтяни,

7 нито са всички Авраамови чеда, понеже са Авраамово потомство; но „в Исаак, казва Бог, ще се наименува твоето потомство“.

8 Значи, не децата, родени по плът, са Божии деца; а децата, родени според обещанието, се смятат за потомство.

9 Защото това беше нещо обещано, понеже каза: „Ще дойда по това време и Сара ще има син.“

10 И не само това, но и когато Ревека зачена от един – от нашия отец Исаак,

11 макар че близнаците още не бяха родени и не бяха още направили нещо добро или лошо, но за да почива Божието намерение по избор, не на дела, а на Онзи, Който призовава,

[12] já fora dito a ela: O mais velho será servo do mais moço.

[13] Como está escrito: Amei Jacó, porém me aborreci de Esaú.

A rejeição de Israel não é incompatível com a justiça de Deus

[14] Que diremos, pois? Há injustiça da parte de Deus? De modo nenhum!

[15] Pois ele diz a Moisés: Terei misericórdia de quem me aprouver ter misericórdia e compadecer-me-ei de quem me aprouver ter compaixão.

[16] Assim, pois, não depende de quem quer ou de quem corre, mas de usar Deus a sua misericórdia.

[17] Porque a Escritura diz a Faraó: Para isto mesmo te levantei, para mostrar em ti o meu poder e para que o meu nome seja anunciado por toda a terra.

[18] Logo, tem ele misericórdia de quem quer e também endurece a quem lhe apraz.

A soberania de Deus

[19] Tu, porém, me dirás: De que se queixa ele ainda? Pois quem jamais resistiu à sua vontade?

[20] Quem és tu, ó homem, para discutires com Deus?! Porventura, pode o objeto perguntar a quem o fez: Por que me fizeste assim?

[21] Ou não tem o oleiro direito sobre a massa, para do mesmo barro fazer um vaso para honra e outro, para desonra?

[22] Que diremos, pois, se Deus, querendo mostrar a sua ira e dar a conhecer o seu poder, suportou com muita longanimidade

[12] й се каза: „По-големият ще слугува на по-малкия“;

[13] както е писано: „Яков възлюбих, а Исав намразих.“

[14] И така, какво? Да кажем ли, че има неправда у Бога? Да не бъде!

[15] Защото каза на Моисей: „Ще покажа милост, към когото ще покажа, и ще пожаля, когото ще пожаля.“

[16] И така, не зависи от този, който иска, нито от този, който тича, но от Бога, Който показва милост.

[17] Защото Писанието казва на Фараона: „Именно затова те издигнах, за да покажа в тебе силата Си и да се прочуе името Ми по целия свят.“

[18] И така, към когото иска, Той показва милост и когото иска – закоравява.

Божият гняв и милосърдие

[19] На това ти ще кажеш: А защо още обвинява? Кой може да противостои на волята Му?

[20] Всъщност кой си ти, човече, че спориш с Бога? Нима изделието ще каже на майстора си: „Защо така си ме направил?“

[21] Или грънчарят няма власт над глината, с една част от буцата да направи съд за почтена употреба, а с друга част – съд за непочтена употреба?

[22] А какво ще кажем, ако Бог, при все че е искал да покаже гнева Си и да изяви силата Си, пак е търпял с голямо

os vasos de ira, preparados para a perdição,

23 a fim de que também desse a conhecer as riquezas da sua glória em vasos de misericórdia, que para glória preparou de antemão,

24 os quais somos nós, a quem também chamou, não só dentre os judeus, mas também dentre os gentios?

25 Assim como também diz em Oseias: Chamarei povo meu ao que não era meu povo; e amada, à que não era amada;

26 e no lugar em que se lhes disse: Vós não sois meu povo, ali mesmo serão chamados filhos do Deus vivo.

27 Mas, relativamente a Israel, dele clama Isaías: Ainda que o número dos filhos de Israel seja como a areia do mar, o remanescente é que será salvo.

28 Porque o SENHOR cumprirá a sua palavra sobre a terra, cabalmente e em breve;

29 como Isaías já disse: Se o SENHOR dos Exércitos não nos tivesse deixado descendência, ter-nos-íamos tornado como Sodoma e semelhantes a Gomorra.

Israel é responsável pela sua rejeição

30 Que diremos, pois? Que os gentios, que não buscavam a justificação, vieram a alcançá-la, todavia, a que decorre da fé;

31 e Israel, que buscava a lei de justiça, não chegou a atingir essa lei.

дълготърпение съдовете, предмети на Своя гняв, приготвени за погибел,

23 и е търпял, за да изяви богатството на славата Си върху предметите на милостта Си, които е приготвил отпреди за слава –

24 върху нас, които призова не само измежду юдеите, но и измежду езичниците?

25 Както казва и в книгата на Осия: „Ще нарека Мой народ онези, които не бяха Мой народ, и възлюбена – тази, която не беше възлюбена.“

26 И на същото място, където им се казва: „Не сте Мой народ, там ще се нарекат синове на живия Бог.“

27 А Исайя вика за Израил: „Ако и да е броят на израилтяните като морски пясък, само остатъкот тях ще се спаси;

28 защото Господ ще изпълни на земята казаното по правда от Него“, като го извърши и свърши скоро.

29 И както Исайя е казал в по-предишно място: „Ако Господ на Силите не беше ни оставил потомство, като Содом бихме станали и на Гомор бихме се оприличили.“

Израил и Благовестието

30 И така, какво да кажем? Това, че езичниците, които не търсеха правда, получиха правда, и то правда, която е чрез вяра;

31 а Израил, който търсеше закон за придобиване на правда, не стигна до такъв закон.

[32] Por quê? Porque não decorreu da fé, e sim como que das obras. Tropeçaram na pedra de tropeço,

[33] como está escrito: Eis que ponho em Sião uma pedra de tropeço e rocha de escândalo, e aquele que nela crê não será confundido.

Romanos 10

Os judeus rejeitam a justiça de Deus

[1] Irmãos, a boa vontade do meu coração e a minha súplica a Deus a favor deles são para que sejam salvos.

[2] Porque lhes dou testemunho de que eles têm zelo por Deus, porém não com entendimento.

[3] Porquanto, desconhecendo a justiça de Deus e procurando estabelecer a sua própria, não se sujeitaram à que vem de Deus.

[4] Porque o fim da lei é Cristo, para justiça de todo aquele que crê.

[5] Ora, Moisés escreveu que o homem que praticar a justiça decorrente da lei viverá por ela.

[6] Mas a justiça decorrente da fé assim diz: Não perguntes em teu coração: Quem subirá ao céu?, isto é, para trazer do alto a Cristo;

[7] ou: Quem descerá ao abismo?, isto é, para levantar Cristo dentre os mortos.

[8] Porém que se diz? A palavra está perto de ti, na tua boca e no teu coração; isto é, a palavra da fé que pregamos.

[32] Защо? Затова, че не го търси чрез вяра, а някак си чрез дела. Те се спънаха о камъка, о който хората се спъват;

[33] както е писано: „Ето, полагам в Сион камък, о който да се спъват, и канара, в която да се съблазняват; и който вярва в Него, няма да се посрами.“

Римляни 10

Исус Христос – завършек на Закона

[1] Братя, моето сърдечно желание и молбата ми към Бога е за спасението на Израил.

[2] Защото свидетелствам за тях, че те имат ревност за Бога, само че не е според съвършеното знание.

[3] Понеже, като не познават правдата, която е от Бога, и искат да утвърдят своята собствена правда, те не се покориха на Божията правда.

[4] Понеже Христос изпълнява целта на закона, за да се оправдае всеки, който вярва.

Спасението е за всички

[5] Защото Моисей пише, че човек, който върши правдата, която е чрез пазенето на закона, ще живее чрез нея.

[6] А правдата, която е чрез вяра, говори така: „Да не кажеш в сърцето си: Кой ще се възкачи на небето, т. е. да свали Христос?,

[7] или: Кой ще слезе в бездната, т. е. да въздигне Христос от мъртвите?“

[8] Но какво казва тя? Казва, че „словото е близо до тебе, в устата ти и в сърцето ти“, т. е. словото на вярата, което проповядваме.

[9] Se, com a tua boca, confessares Jesus como SENHOR e, em teu coração, creres que Deus o ressuscitou dentre os mortos, serás salvo.

[9] Защото ако изповядаш с устата си, че Исус е Господ, и повярваш със сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите, ще се спасиш.

[10] Porque com o coração se crê para justiça e com a boca se confessa a respeito da salvação.

[10] Защото със сърце вярва човек и се оправдава, а с уста прави изповед и се спасява.

[11] Porquanto a Escritura diz: Todo aquele que nele crê não será confundido.

[11] Защото Писанието казва: „Никой, който вярва в Него, няма да се посрами.“

[12] Pois não há distinção entre judeu e grego, uma vez que o mesmo é o SENHOR de todos, rico para com todos os que o invocam.

[12] Понеже няма разлика между юдеин и грък, защото същият Господ е Господ на всички, богат към всички, които Го призовават.

[13] Porque: Todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo.

[13] Защото „всеки, който призове Господнето име, ще се спаси“.

[14] Como, porém, invocarão aquele em quem não creram? E como crerão naquele de quem nada ouviram? E como ouvirão, se não há quem pregue?

[14] Как обаче ще призоват Този, в Когото не са повярвали? И как ще повярват в Този, за Когото не са чули? А как ще чуят без проповедник?

[15] E como pregarão, se não forem enviados? Como está escrito: Quão formosos são os pés dos que anunciam coisas boas!

[15] И как ще проповядват, ако не бъдат пратени? Както е писано: „Колко са прекрасни краката на тези, които благовестват доброто!“

Israel não pode alegar falta de oportunidade

[16] Mas nem todos obedeceram ao evangelho; pois Isaías diz: SENHOR, quem acreditou na nossa pregação?

[16] Но не всички послушаха благовестието; защото Исайя казва: „Господи, кой е повярвал в известеното от нас?“

[17] E, assim, a fé vem pela pregação, e a pregação, pela palavra de Cristo.

[17] И така, вярата е от слушане, а слушането – от Христовото слово.

[18] Mas pergunto: Porventura, não ouviram? Sim, por certo: Por toda a terra se fez ouvir a sua voz, e as suas palavras, até aos confins do mundo.

[18] Нокaзвам: Те не са ли чули? Наистина, чули са: „По цялата земя се разнесе гласът им, и думите им – до краищата на вселената.“

[19] Pergunto mais: Porventura, não terá chegado isso ao conhecimento de Israel? Moisés já dizia: Eu vos porei em ciúmes com um povo que não é nação, com gente insensata eu vos provocarei à ira.
[20] E Isaías a mais se atreve e diz: Fui achado pelos que não me procuravam, revelei-me aos que não perguntavam por mim.
[21] Quanto a Israel, porém, diz: Todo o dia estendi as mãos a um povo rebelde e contradizente.

Romanos 11

O futuro de Israel

[1] Pergunto, pois: terá Deus, porventura, rejeitado o seu povo? De modo nenhum! Porque eu também sou israelita da descendência de Abraão, da tribo de Benjamim.
[2] Deus não rejeitou o seu povo, a quem de antemão conheceu. Ou não sabeis o que a Escritura refere a respeito de Elias, como insta perante Deus contra Israel, dizendo:
[3] SENHOR, mataram os teus profetas, arrasaram os teus altares, e só eu fiquei, e procuram tirar-me a vida.

[4] Que lhe disse, porém, a resposta divina? Reservei para mim sete mil homens, que não dobraram os joelhos diante de Baal.

[5] Assim, pois, também agora, no tempo de hoje, sobrevive um remanescente segundo a eleição da graça.
[6] E, se é pela graça, já não é pelas obras; do contrário, a graça já não é graça.

[19] Но пак казвам: Израил не е ли разбрал? Разбрал е, защото първо Моисей казва: „Аз ще ви раздразня до ревнуване с тези, които не са народ; с народ непросветен ще ви разгневя“;
[20] а Исайя се осмелява да каже: „Намерен бях от онези, които не Ме търсеха; явен станах на тези, които не питаха за Мен“;
[21] а за Израил казва: „Простирах ръцете Си цял ден към народ непокорен и опак.“

Римляни 11

Остатъкът от богоизбрания до Христа народ

[1] И така, казвам: Отхвърлил ли е Бог Своя народ? Да не бъде! Защото и аз съм израилтянин, от Авраамовото потомство, от Вениаминовото племе.

[2] Не е отхвърлил Бог хората Си, които е предузнал. Или не знаете какво казва Писанието за Илия? Как вика към Бога против Израил:
[3] „Господи, избиха пророците Ти, разкопаха олтарите Ти и аз останах сам; но и моя живот искат да отнемат.“
[4] Но какво му казва божественият отговор? – „Оставил съм Си седем хиляди мъже, които не са преклонили коляно пред Ваал.“

[5] Така и в сегашно време има остатък, избран по благодат.

[6] Но ако е по благодат, не е вече от дела, иначе благодатта не е вече благодат, а

7 Que diremos, pois? O que Israel busca, isso não conseguiu; mas a eleição o alcançou; e os mais foram endurecidos,

8 como está escrito: Deus lhes deu espírito de entorpecimento, olhos para não ver e ouvidos para não ouvir, até ao dia de hoje.

9 E diz Davi: Torne-se-lhes a mesa em laço e armadilha, em tropeço e punição;

10 escureçam-se-lhes os olhos, para que não vejam, e fiquem para sempre encurvadas as suas costas.

A rejeição de Israel não é final

11 Pergunto, pois: porventura, tropeçaram para que caíssem? De modo nenhum! Mas, pela sua transgressão, veio a salvação aos gentios, para pô-los em ciúmes.

12 Ora, se a transgressão deles redundou em riqueza para o mundo, e o seu abatimento, em riqueza para os gentios, quanto mais a sua plenitude!

13 Dirijo-me a vós outros, que sois gentios! Visto, pois, que eu sou apóstolo dos gentios, glorifico o meu ministério,

14 para ver se, de algum modo, posso incitar à emulação os do meu povo e salvar alguns deles.

15 Porque, se o fato de terem sido eles rejeitados trouxe reconciliação ao mundo, que será o seu restabelecimento, senão vida dentre os mortos?

ако е от делата, не е вече благодат, иначе делото не е вече дело.

7 Тогава какво? Онова, което Израил търсеше, това не получи, но избраните го получиха, а останалите се закоравиха даже до днес;

8 както е писано: „Бог им даде дух на безчувствие, очи – да не виждат, и уши – да не чуват.“

9 И Давид казва: „Трапезата им нека стане за тях примка и уловка, съблазън и отплата;

10 да се помрачат очите им, за да не виждат, и да се сгърби гърбът им завинаги.“

Спасението на езичниците

11 Тогава казвам: Спънаха ли се, за да паднат? Да не бъде! Но чрез тяхното отклонение дойде спасението на езичниците, за да възбуди у тях ревност.

12 А ако тяхното падане значи богатство за света и тяхната загуба – богатство за езичниците, колко повече ще означаватяхното пълно възстановяване!

13 Защото на вас, които бяхте езичници, казвам, че понеже съм апостол на езичниците, аз славя моето служение,

14 дано по някакъв начин да възбудя към ревност тези, които са моя плът, и да спася някои от тях.

15 Защото ако тяхното отхвърляне значипримирение на света, какво ще бъдеприемането им, ако не оживяване от мъртвите?

[16] E, se forem santas as primícias da massa, igualmente o será a sua totalidade; se for santa a raiz, também os ramos o serão.

[16] А ако първата част от тестото е свята, то и цялото тесто е свято; и ако коренът е свят, то и клоните са святи.

[17] Se, porém, alguns dos ramos foram quebrados, e tu, sendo oliveira brava, foste enxertado em meio deles e te tornaste participante da raiz e da seiva da oliveira,

[17] Но ако някои клони са били отрязани и ти, като беше дива маслина, си бил присаден между тях и си станал съучастник с тях в тлъстия корен на маслината,

[18] não te glories contra os ramos; porém, se te gloriares, sabe que não és tu que sustentas a raiz, mas a raiz, a ti.

[18] не се хвали срещу клоните; но ако се хвалиш, знай, че не ти държиш корена, а коренът – тебе.

[19] Dirás, pois: Alguns ramos foram quebrados, para que eu fosse enxertado.

[19] Но ще кажеш: Бяха отрязани клони, за да се присадя аз.

[20] Bem! Pela sua incredulidade, foram quebrados; tu, porém, mediante a fé, estás firme. Não te ensoberbeças, mas teme.

[20] Добре, поради неверие те бяха отрязани, а ти поради вяра стоиш. Не високоумствай, но се бой.

[21] Porque, se Deus não poupou os ramos naturais, também não te poupará.

[21] Защото ако Бог не пощади естествените клони, няма да пощади и тебе.

[22] Considerai, pois, a bondade e a severidade de Deus: para com os que caíram, severidade; mas, para contigo, a bondade de Deus, se nela permaneceres; doutra sorte, também tu serás cortado.

[22] Виж тогава благостта и строгостта на Бога: строгост към падналите, а божествена благост към теб, ако останеш в тази благост; иначе и ти ще бъдеш отсечен.

[23] Eles também, se não permanecerem na incredulidade, serão enxertados; pois Deus é poderoso para os enxertar de novo.

[23] Така и те, ако не останат в неверие, ще се присадят; защото Бог може пак да ги присади.

[24] Pois, se foste cortado da que, por natureza, era oliveira brava e, contra a natureza, enxertado em boa oliveira, quanto mais não serão enxertados na sua própria oliveira aqueles que são ramos naturais!

[24] Понеже ако ти си бил отсечен от маслина, по естество дива, и против естеството си бил присаден на питомна маслина, то колко повече онези, които са естествени клони, ще се присадят на своята маслина!

O último desígnio de Deus é misericórdia para com todos

Спасението на целия Израил

[25] Porque não quero, irmãos, que ignoreis este mistério (para que não sejais presumidos em vós mesmos): que veio endurecimento em parte a Israel, até que haja entrado a plenitude dos gentios.

[25] Защото, братя, за да не се мислите за мъдри, искам да знаете тази тайна, че частично закоравяване сполетя Израил, само докато влезе пълното число на езичниците.

[26] E, assim, todo o Israel será salvo, como está escrito: Virá de Sião o Libertador e ele apartará de Jacó as impiedades.

[26] И така целият Израил ще се спаси, както е писано: „Избавител ще дойде от Сион; Той ще отстрани нечестията от Яков;

[27] Esta é a minha aliança com eles, quando eu tirar os seus pecados.

[27] и ето завета от Мене към тях, когато отнема греховете им.“

[28] Quanto ao evangelho, são eles inimigos por vossa causa; quanto, porém, à eleição, amados por causa dos patriarcas;

[28] Колкото за благовестието, те са неприятели, което е за ваша полза, а колкото за избора, те са възлюбени заради бащите.

[29] porque os dons e a vocação de Deus são irrevogáveis.

[29] Защото даровете и призванието от Бога са неотменими.

[30] Porque assim como vós também, outrora, fostes desobedientes a Deus, mas, agora, alcançastes misericórdia, à vista da desobediência deles,

[30] Защото както вие някога не се покорявахте на Бога, но сега чрез тяхното непокорство сте придобили милост, та чрез показаната към вас милост и те сега да придобият милост,

[31] assim também estes, agora, foram desobedientes, para que, igualmente, eles alcancem misericórdia, à vista da que vos foi concedida.

[31] също така и те сега не се покоряват.

[32] Porque Deus a todos encerrou na desobediência, a fim de usar de misericórdia para com todos.

[32] Защото Бог затвори всички в непокорство, за да покаже към всички милост.

A maravilhosa sabedoria dos desígnios divinos

[33] Ó profundidade da riqueza, tanto da sabedoria como do conhecimento de Deus! Quão insondáveis são os seus juízos, e quão inescrutáveis, os seus caminhos!

[33] О, колко дълбоко е богатството на премъдростта и знанието на Бога! Колко са непостижими Неговите съдби и неизследими пътищата Му!

[34] Quem, pois, conheceu a mente do SENHOR? Ou quem foi o seu conselheiro?

[34] Защото: „Кой е познал ума на Господа или кой Му е бил съветник?“,

[35] Ou quem primeiro deu a ele para que lhe venha a ser restituído?

[36] Porque dele, e por meio dele, e para ele são todas as coisas. A ele, pois, a glória eternamente. Amém!

Romanos 12

A nova vida

[1] Rogo-vos, pois, irmãos, pelas misericórdias de Deus, que apresenteis o vosso corpo por sacrifício vivo, santo e agradável a Deus, que é o vosso culto racional.

[2] E não vos conformeis com este século, mas transformai-vos pela renovação da vossa mente, para que experimenteis qual seja a boa, agradável e perfeita vontade de Deus.

O devido uso de dons espirituais

[3] Porque, pela graça que me foi dada, digo a cada um dentre vós que não pense de si mesmo além do que convém; antes, pense com moderação, segundo a medida da fé que Deus repartiu a cada um.

[4] Porque assim como num só corpo temos muitos membros, mas nem todos os membros têm a mesma função,

[5] assim também nós, conquanto muitos, somos um só corpo em Cristo e membros uns dos outros,

[6] tendo, porém, diferentes dons segundo a graça que nos foi dada: se profecia, seja segundo a proporção da fé;

[35] или: „Кой от по-напред Му е дал нещо, за да му се отплати?“

[36] Защото всичко е от Него, чрез Него и за Него. На Него да бъде слава навеки. Амин.

Римляни 12

Живот в служение на Бога

[1] И така, моля ви, братя, поради Божиите милости да представите телата си в жертва жива, свята, благоугодна на Бога, като ваше духовно служение.

[2] И недейте се съобразява с този век, но се преобразявайте чрез обновяването на ума си, за да познаете от опит какво е Божията воля – това, което е добро, благоугодно на Него и съвършено.

[3] Защото чрез дадената ми благодат казвам на всеки един измежду вас, който е по-виден, да не мисли за себе си по-високо, отколкото трябва да мисли, а да разсъждава така, че да мисли скромно, според дела на вярата, който Бог е определил на всекиго.

[4] Защото, както в едно тяло имаме много части, но всички части не вършат една и съща работа,

[5] така и ние, мнозината, сме едно тяло в Христос и всеки от нас сме части, един на друг.

[6] И като имаме дарби, които се различават според дадената ни благодат, ако е пророчество, нека пророкуваме съразмерно с вярата;

7 se ministério, dediquemo-nos ao ministério; ou o que ensina esmere-se no fazê-lo;

8 ou o que exorta faça-o com dedicação; o que contribui, com liberalidade; o que preside, com diligência; quem exerce misericórdia, com alegria.

As virtudes recomendadas

9 O amor seja sem hipocrisia. Detestai o mal, apegando-vos ao bem.

10 Amai-vos cordialmente uns aos outros com amor fraternal, preferindo-vos em honra uns aos outros.

11 No zelo, não sejais remissos; sede fervorosos de espírito, servindo ao SENHOR;

12 regozijai-vos na esperança, sede pacientes na tribulação, na oração, perseverantes;

13 compartilhai as necessidades dos santos; praticai a hospitalidade;

14 abençoai os que vos perseguem, abençoai e não amaldiçoeis.

15 Alegrai-vos com os que se alegram e chorai com os que choram.

16 Tende o mesmo sentimento uns para com os outros; em lugar de serdes orgulhosos, condescendei com o que é humilde; não sejais sábios aos vossos próprios olhos.

17 Não torneis a ninguém mal por mal; esforçai-vos por fazer o bem perante todos os homens;

7 ако е служене, нека постоянстваме в служенето; ако някой поучава, нека постоянства в поучаването;

8 ако увещава – в увещаването; който раздава – да раздава щедро; който управлява – да управлява с усърдие; който показва милост – да я показвадоброволно.

Правила за християнски живот

9 Любовта да бъде нелицемерна; отвращавайте се от злото и се привързвайте към доброто.

10 Бъдете мили един към друг като към близки роднини, с братска обич; изпреварвайте да си отдавате почит един на друг.

11 В усърдието не бъдете лениви; бъдетепламенни по дух, като служите на Господа.

12 Радвайте се в надеждата, в скръббъдете твърди, в молитва – постоянни.

13 Помагайте на светиите в нуждите им; стремете се към гостолюбие.

14 Благославяйте онези, които ви гонят, благославяйте и не кълнете.

15 Радвайте се с онези, които се радват; плачете с онези, които плачат.

16 Бъдете единомислени един към друг; не отдавайте ума си на високи неща, но се предавайте на скромни неща; не смятайте себе си за мъдри.

17 На никого не връщайте зло за зло; промисляйте за това, което е добро пред всички човеци;

[18] se possível, quanto depender de vós, tende paz com todos os homens;

[18] ако е възможно, доколкото зависи от вас, живейте в мир с всички човеци.

[19] não vos vingueis a vós mesmos, amados, mas dai lugar à ira; porque está escrito: A mim me pertence a vingança; eu é que retribuirei, diz o SENHOR.

[19] Не си отмъщавайте, възлюбени, а дайте място на Божия гняв; защото е писано: „На Мене принадлежи отмъщението, Аз ще отплатя, казва Господ.“

[20] Pelo contrário, se o teu inimigo tiver fome, dá-lhe de comer; se tiver sede, dá-lhe de beber; porque, fazendo isto, amontoarás brasas vivas sobre a sua cabeça.

[20] Но: „Ако е гладен неприятелят ти, нахрани го; ако е жаден – дай му да пие; защото това като правиш, ще натрупаш жар на главата му.“

[21] Não te deixes vencer do mal, mas vence o mal com o bem.

[21] Не се оставяй да те побеждава злото; а ти побеждавай злото чрез добро.

Romanos 13

Da obediência às autoridades

[1] Todo homem esteja sujeito às autoridades superiores; porque não há autoridade que não proceda de Deus; e as autoridades que existem foram por ele instituídas.

[2] De modo que aquele que se opõe à autoridade resiste à ordenação de Deus; e os que resistem trarão sobre si mesmos condenação.

[3] Porque os magistrados não são para temor, quando se faz o bem, e sim quando se faz o mal. Queres tu não temer a autoridade? Faze o bem e terás louvor dela,

[4] visto que a autoridade é ministro de Deus para teu bem. Entretanto, se fizeres o mal, teme; porque não é sem motivo que ela traz a espada; pois é ministro de Deus, vingador, para castigar o que pratica o mal.

Римляни 13

Задължения към властта

[1] Всеки човек да се подчинява на властите, които са над него; защото няма власт, която да не е от Бога, и колкото власти има, те са определени от Бога.

[2] Затова който се противи на властта, противи се на Божията наредба; а които се противят, ще навлекат осъждане на себе си.

[3] Защото владетелите не причиняватстрах на добротвореца, а на злотвореца. Искаш ли да не се боиш от властта? Върши добро и ще бъдеш похвален от нея;

[4] понеже владетелят е Божий служител за твое добро. Но ако вършиш зло, да се боиш; защото той не носи напразно меча, понеже е Божий служител и въздава заслуженото с гняв на този, който върши зло.

[5] É necessário que lhe estejais sujeitos, não somente por causa do temor da punição, mas também por dever de consciência.

[6] Por esse motivo, também pagais tributos, porque são ministros de Deus, atendendo, constantemente, a este serviço.

[7] Pagai a todos o que lhes é devido: a quem tributo, tributo; a quem imposto, imposto; a quem respeito, respeito; a quem honra, honra.

O amor ao próximo é o cumprimento da lei

[8] A ninguém fiqueis devendo coisa alguma, exceto o amor com que vos ameis uns aos outros; pois quem ama o próximo tem cumprido a lei.

[9] Pois isto: Não adulterarás, não matarás, não furtarás, não cobiçarás, e, se há qualquer outro mandamento, tudo nesta palavra se resume: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[10] O amor não pratica o mal contra o próximo; de sorte que o cumprimento da lei é o amor.

O dia está próximo

[11] E digo isto a vós outros que conheceis o tempo: já é hora de vos despertardes do sono; porque a nossa salvação está, agora, mais perto do que quando no princípio cremos.

[12] Vai alta a noite, e vem chegando o dia. Deixemos, pois, as obras das trevas e revistamo-nos das armas da luz.

[5] Затова е необходимо да се покорявате не само поради страх от гнева, но и заради съвестта.

[6] Понеже по тази причина и данък плащате. Защото владетелите са Божии служители, които постоянно се занимават с тази длъжност.

[7] Отдавайте на всички дължимото: на когото се дължи данък – данъка; на когото мито – митото; на когото страх – страха; на когото почит – почитта.

Любовта е изпълнение на Божия закон

[8] Не оставайте на никого длъжни в нищо, освен един друг да се обичате, защото който обича другия, изпълнява закона.

[9] Понеже заповедите: „Не прелюбодействай“; „Не убивай“; „Не кради“; „Не пожелавай“ и която и да било друга заповед се заключават в тези думи: „Да обичаш ближния си, както себе си.“

[10] Любовта не върши зло на ближния; следователно любовта изпълнява закона.

Живот в светлина

[11] И това вършете, като знаете времето, че часът е вече настанал да се събудите от сън; защото спасението е по-близо до нас сега, отколкото когато повярвахме.

[12] Нощта премина, а денят наближи: и така, нека отхвърлим делата на тъмнината и да вземем оръжието на светлината.

[13] Andemos dignamente, como em pleno dia, não em orgias e bebedices, não em impudicícias e dissoluções, não em contendas e ciúmes;

[14] mas revesti-vos do SENHOR Jesus Cristo e nada disponhais para a carne no tocante às suas concupiscências.

Romanos 14

A tolerância para com os fracos na fé

[1] Acolhei ao que é débil na fé, não, porém, para discutir opiniões.

[2] Um crê que de tudo pode comer, mas o débil come legumes;

[3] quem come não despreze o que não come; e o que não come não julgue o que come, porque Deus o acolheu.

[4] Quem és tu que julgas o servo alheio? Para o seu próprio senhor está em pé ou cai; mas estará em pé, porque o SENHOR é poderoso para o suster.

[5] Um faz diferença entre dia e dia; outro julga iguais todos os dias. Cada um tenha opinião bem definida em sua própria mente.

[6] Quem distingue entre dia e dia para o SENHOR o faz; e quem come para o SENHOR come, porque dá graças a Deus; e quem não come para o SENHOR não come e dá graças a Deus.

[7] Porque nenhum de nós vive para si mesmo, nem morre para si.

[8] Porque, se vivemos, para o SENHOR vivemos; se morremos, para o SENHOR morremos. Quer, pois, vivamos ou morramos, somos do SENHOR.

[13] Както в бял ден, нека ходим благопристойно, не в пирувания и пиянства, не в блудство и разпътство, не в свади и зависти.

[14] Но се облечете с Господ Исус Христос и не се грижете за плътта, за да угаждате на нейните страсти.

Римляни 14

Да не съдим другите

[1] Слабия във вярата приемайте, но не за да оспорвате неговите мнения.

[2] Един вярва, че може всичко да яде; а който е слаб във вярата, яде самозеленчук.

[3] Който яде, да не презира този, който не яде; и който не яде, да не осъжда този, който яде; защото Бог го е приел.

[4] Кой си ти, за да съдиш чужд слуга ? Пред своя си господар той стои или пада. Но ще стои, защото Господ е силен да го направи да стои.

[5] Някой уважава един ден повече от друг ден; а друг човек уважава всеки ден еднакво. Всеки да бъде напълно уверен в своя ум.

[6] Който пази деня, за Господа го пази, а който не пази деня, за Господа не го пази; който яде, за Господа яде, защото благодари на Бога; и който не яде, за Господа не яде и благодари на Бога.

[7] Защото никой от нас не живее за себе си и никой не умира за себе си.

[8] Понеже, ако живеем, за Господа живеем, и ако умираме, за Господа умираме; и така, живеем ли, умираме ли, Господни сме.

[9] Foi precisamente para esse fim que Cristo morreu e ressurgiu: para ser SENHOR tanto de mortos como de vivos.

[10] Tu, porém, por que julgas teu irmão? E tu, por que desprezas o teu? Pois todos compareceremos perante o tribunal de Deus.

[11] Como está escrito: Por minha vida, diz o SENHOR, diante de mim se dobrará todo joelho, e toda língua dará louvores a Deus.

[12] Assim, pois, cada um de nós dará contas de si mesmo a Deus.

A liberdade e a caridade

[13] Não nos julguemos mais uns aos outros; pelo contrário, tomai o propósito de não pordes tropeço ou escândalo ao vosso irmão.

[14] Eu sei e estou persuadido, no SENHOR Jesus, de que nenhuma coisa é de si mesma impura, salvo para aquele que assim a considera; para esse é impura.

[15] Se, por causa de comida, o teu irmão se entristece, já não andas segundo o amor fraternal. Por causa da tua comida, não faças perecer aquele a favor de quem Cristo morreu.

[16] Não seja, pois, vituperado o vosso bem.

[17] Porque o reino de Deus não é comida nem bebida, mas justiça, e paz, e alegria no Espírito Santo.

[18] Aquele que deste modo serve a Cristo é agradável a Deus e aprovado pelos homens.

[9] Защото Христос затова умря и оживя – да господства и над мъртвите, и над живите.

[10] И така, ти защо съдиш брат си? А пък ти защо презираш брат си? Понеже ние всички ще застанем пред Божието съдилище.

[11] Защото е писано: „Заклевам се в живота Си, казва Господ, че всяко коляно ще се преклони пред Мен и всеки език ще славослови Бога.“

[12] И така, всеки от нас за себе си ще отговаря пред Бога.

Да не съблазняваме братята си

[13] Затова нека вече да не съдим един друг; но по-добре да разсъждавате така – никой да не поставя пред брата си спънка или съблазън.

[14] Зная и съм уверен в Господ Исус, че нищо не е само̀ по себе си нечисто; с това изключение, че за този, който смята нещо за нечисто, за него е нечисто.

[15] Защото ако брат ти се почувства оскърбен поради това, което ядеш, ти вече не ходиш според любовта. С яденето си не погубвай онзи, за когото е умрял Христос.

[16] И така, да не се хули това, което вие смятате за добро.

[17] Защото Божието царство не е ядене и пиене, а правда, мир и радост в Святия Дух.

[18] Понеже който така служи на Христос, е угоден на Бога и одобрен от човеците.

[19] Assim, pois, seguimos as coisas da paz e também as da edificação de uns para com os outros.

[20] Não destruas a obra de Deus por causa da comida. Todas as coisas, na verdade, são limpas, mas é mau para o homem o comer com escândalo.

[21] É bom não comer carne, nem beber vinho, nem fazer qualquer outra coisa com que teu irmão venha a tropeçar [ou se ofender ou se enfraquecer].

[22] A fé que tens, tem-na para ti mesmo perante Deus. Bem-aventurado é aquele que não se condena naquilo que aprova.

[23] Mas aquele que tem dúvidas é condenado se comer, porque o que faz não provém de fé; e tudo o que não provém de fé é pecado.

Romanos 15

A imitação a Cristo. A simpatia e o altruísmo

[1] Ora, nós que somos fortes devemos suportar as debilidades dos fracos e não agradar-nos a nós mesmos.

[2] Portanto, cada um de nós agrade ao próximo no que é bom para edificação.

[3] Porque também Cristo não se agradou a si mesmo; antes, como está escrito: As injúrias dos que te ultrajavam caíram sobre mim.

[4] Pois tudo quanto, outrora, foi escrito para o nosso ensino foi escrito, a fim de que, pela paciência e pela consolação das Escrituras, tenhamos esperança.

[19] И така, нека търсим това, което служиза мир и за взаимно назидание.

[20] Заради ядене недей съсипва Божията работа. Всичко наистина е чисто; но е зло за човека, който с яденето си причинявасъблазън.

[21] Добре е да не ядеш месо, нито да пиеш вино, нито да правиш нещо, чрез което се спъва брат ти или се съблазнява, или изнемогва.

[22] Вярата, която имаш за тези неща, имай я за себе си пред Бога. Блажен онзи, който не осъжда себе си в това, което одобрява.

[23] Но онзи, който се съмнява, се осъжда, ако яде, защото не яде от вяра; а всичко, което не става от вяра, е грях.

Римляни 15

Примерът на Исус Христос

[1] Обаче ние, силните, сме длъжни да носим немощите на слабите и да не угаждаме на себе си.

[2] Нека всеки от нас угажда на ближния си за негово добро, за негово назидание.

[3] Понеже и Христос не угоди на Себе Си, но както е писано: „Укорите на онези, които укоряваха Тебе, паднаха върху Мене.“

[4] Защото всичко, което е било писано отпреди, е било писано за наше поучение и чрез твърдостта и утехата от Писанията да имаме надежда.

[5] Ora, o Deus da paciência e da consolação vos conceda o mesmo sentir de uns para com os outros, segundo Cristo Jesus,

[6] para que concordemente e a uma voz glorifiqueis ao Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[7] Portanto, acolhei-vos uns aos outros, como também Cristo nos acolheu para a glória de Deus.

[8] Digo, pois, que Cristo foi constituído ministro da circuncisão, em prol da verdade de Deus, para confirmar as promessas feitas aos nossos pais;

[9] e para que os gentios glorifiquem a Deus por causa da sua misericórdia, como está escrito: Por isso, eu te glorificarei entre os gentios e cantarei louvores ao teu nome.

[10] E também diz: Alegrai-vos, ó gentios, com o seu povo.

[11] E ainda: Louvai ao SENHOR, vós todos os gentios, e todos os povos o louvem.

[12] Também Isaías diz: Haverá a raiz de Jessé, aquele que se levanta para governar os gentios; nele os gentios esperarão.

[13] E o Deus da esperança vos encha de todo o gozo e paz no vosso crer, para que sejais ricos de esperança no poder do Espírito Santo.

A explicação de Paulo

[14] E certo estou, meus irmãos, sim, eu mesmo, a vosso respeito, de que estais possuídos de bondade, cheios de todo o conhecimento, aptos para vos admoestardes uns aos outros.

[5] А Бог на твърдостта и на утехата да ви даде единомислие помежду ви по примера на Христос Исус.

[6] Така че единодушно и с една уста да славите Бога и Отца на нашия Господ Исус Христос.

[7] Затова приемайте се един друг, както и Христос ни прие за Божията слава.

[8] Защото казвам, че Христос стана Служител на обрязаните заради Божията вярност, за да се утвърдят обещанията, дадени на бащите,

[9] и за да прославят езичниците Бога за Неговата милост, както е писано: „Затова ще Те хваля между народите; и ще възпея името Ти.“

[10] И пак казва: „Развеселете се, езичници, с Неговия народ.“

[11] И пак: „Хвалете Господа, всички племена, и да Го славословят всички народи.“

[12] И пак Исайя казва: „Ще се яви Есеевият корен“ и „Този, Който ще се издигне да владее над народите, на Него ще се надяват народите“.

[13] А Бог на надеждата да ви изпълни с пълна радост и мир във вярата, така че чрез силата на Святия Дух да се преумножава надеждата ви.

Павел за дейността си като проповедник

[14] И самият аз съм уверен във вас, братя мои, че самите вие сте пълни с благост, изпълнени с всяко знание, и че можете да се наставлявате един друг.

[15] Entretanto, vos escrevi em parte mais ousadamente, como para vos trazer isto de novo à memória, por causa da graça que me foi outorgada por Deus,

[15] Но за да ви напомня някои неща, пиша ви донякъде по-дързостно поради дадената ми от Бога благодат

[16] para que eu seja ministro de Cristo Jesus entre os gentios, no sagrado encargo de anunciar o evangelho de Deus, de modo que a oferta deles seja aceitável, uma vez santificada pelo Espírito Santo.

[16] да бъда служител на Исус Христос между езичниците и да свещенослужа в Божието благовестие, за да бъдат езичниците благоприятен принос, осветен от Святия Дух.

[17] Tenho, pois, motivo de gloriar-me em Cristo Jesus nas coisas concernentes a Deus.

[17] И така, колкото за това, което се отнася до Бога, аз имам за какво да се похваля в Христос Исус.

[18] Porque não ousarei discorrer sobre coisa alguma, senão sobre aquelas que Cristo fez por meu intermédio, para conduzir os gentios à obediência, por palavra e por obras,

[18] Защото не бих се осмелил да говоря за нещо, освен онова, което Христос е извършил чрез мене, за да приведееезичниците в покорност на вярата чрез моето слово и дело,

[19] por força de sinais e prodígios, pelo poder do Espírito Santo; de maneira que, desde Jerusalém e circunvizinhanças até ao Ilírico, tenho divulgado o evangelho de Cristo,

[19] със силата на знамения и чудеса, със силата на Святия Дух Божий, така че от Йерусалим и околностите му, дори до Илирик, напълно съм проповядвал Христовото благовестие.

[20] esforçando-me, deste modo, por pregar o evangelho, não onde Cristo já fora anunciado, para não edificar sobre fundamento alheio;

[20] Обаче имах за цел да проповядвам благовестието така – не там, където беше вече известно Христовото име, да не би да градя на чужда основа;

[21] antes, como está escrito: Hão de vê-lo aqueles que não tiveram notícia dele, e compreendê-lo os que nada tinham ouvido a seu respeito.

[21] но както е писано: „Онези ще видят, на които не се е известило за Него; и онези ще разберат, които не са чули.“

Os planos de Paulo

[22] Essa foi a razão por que também, muitas vezes, me senti impedido de visitar-vos.

[22] Това ме е възпирало много пъти да дойда при вас.

[23] Mas, agora, não tendo já campo de atividade nestas regiões e desejando há muito visitar-vos,

[23] Но сега, като няма вече място за моето служение по тези страни и

понеже от много години съм желал да дойда при вас,

[24] penso em fazê-lo quando em viagem para a Espanha, pois espero que, de passagem, estarei convosco e que para lá seja por vós encaminhado, depois de haver primeiro desfrutado um pouco a vossa companhia.

[24] когато тръгвам за Испания, ще дойда, защото се надявам да ви видя като минавам и вие да ме изпратите за там, след като се наситя донякъде на общението с вас.

[25] Mas, agora, estou de partida para Jerusalém, a serviço dos santos.

[25] А сега отивам в Йерусалим, за да послужа на светиите.

[26] Porque aprouve à Macedônia e à Acaia levantar uma coleta em benefício dos pobres dentre os santos que vivem em Jerusalém.

[26] Защото от Македония и Ахая благоволиха да дадат известна помощ за бедните между светиите в Йерусалим.

[27] Isto lhes pareceu bem, e mesmo lhes são devedores; porque, se os gentios têm sido participantes dos valores espirituais dos judeus, devem também servi-los com bens materiais.

[27] Благоволиха наистина, но са им и длъжници, защото ако езичниците участват с тях и в духовните неща, длъжни са да им послужат и в земните.

[28] Tendo, pois, concluído isto e havendo-lhes consignado este fruto, passando por vós, irei à Espanha.

[28] И така, когато свърша това, като им осигуря този плод, ще мина през вас за Испания.

[29] E bem sei que, ao visitar-vos, irei na plenitude da bênção de Cristo.

[29] И зная, че когато дойда при вас, ще дойда с изобилно благословение от благовестието на Христос.

Paulo pede as orações

[30] Rogo-vos, pois, irmãos, por nosso SENHOR Jesus Cristo e também pelo amor do Espírito, que luteis juntamente comigo nas orações a Deus a meu favor,

[30] Но аз ви моля, братя, заради нашия Господ Исус Христос и заради любовта, която е плод на Духа, да ме поддържате с усърдна молитва към Бога за мене,

[31] para que eu me veja livre dos rebeldes que vivem na Judéia, e que este meu serviço em Jerusalém seja bem aceito pelos santos;

[31] за да се избавя от противниците на вярата в Юдея и моята служба за Йерусалим да бъде благоприятна на светиите;

[32] a fim de que, ao visitar-vos, pela vontade de Deus, chegue à vossa presença com alegria e possa recrear-me convosco.

[33] E o Deus da paz seja com todos vós. Amém!

Romanos 16

Paulo recomenda a Febe

[1] Recomendo-vos a nossa irmã Febe, que está servindo à igreja de Cencréia,

[2] para que a recebais no SENHOR como convém aos santos e a ajudeis em tudo que de vós vier a precisar; porque tem sido protetora de muitos e de mim inclusive.

As saudações pessoais

[3] Saudai Priscila e Áqüila, meus cooperadores em Cristo Jesus,

[4] os quais pela minha vida arriscaram a sua própria cabeça; e isto lhes agradeço, não somente eu, mas também todas as igrejas dos gentios;

[5] saudai igualmente a igreja que se reúne na casa deles. Saudai meu querido Epêneto, primícias da Ásia para Cristo.

[6] Saudai Maria, que muito trabalhou por vós.

[7] Saudai Andrônico e Júnias, meus parentes e companheiros de prisão, os quais são notáveis entre os apóstolos e estavam em Cristo antes de mim.

[8] Saudai Amplíato, meu dileto amigo no SENHOR.

[32] и с Божията воля да дойда радостен при вас и да си почина между вас.

[33] А Бог на мира да бъде с всички вас. Амин.

Римляни 16

Поздрави

[1] Препоръчвам ви нашата сестра Фива, която е служителка на църквата в Кенхрея,

[2] да я приемете в Господа, както подобава на светиите, и да ѝ помогнете в каквото би имала нужда от вас; защото и тя е помагала на мнозина, както и на самия мене.

[3] Поздравете Прискила и Акила – моите сътрудници в Христос Исус,

[4] които за живота ми си положиха вратовете под нож, на които не само аз благодаря, но и всички църкви между езичниците; поздравете и тяхната домашна църква.

[5] Поздравете любезния ми Епенет, който е първият плод от Азия за Христос.

[6] Поздравете Мария, която се е трудила много за вас.

[7] Поздравете Андроник и Юний, моите сродници и някога заедно с мене затворници, които между апостолите се смятат за бележити и които бяха в Христос още преди мене.

[8] Поздравете възлюбения ми в Господа Амплий.

[9] Saudai Urbano, que é nosso cooperador em Cristo, e também meu amado Estáquis.

[9] Поздравете нашия съработник в Христос Урван и възлюбения ми Стахий.

[10] Saudai Apeles, aprovado em Cristo. Saudai os da casa de Aristóbulo.

[10] Поздравете одобрения за верен в Христос Апелий. Поздравете онези, които са от семейството на Аристовул.

[11] Saudai meu parente Herodião. Saudai os da casa de Narciso, que estão no SENHOR.

[11] Поздравете Иродион – мой роднина. Поздравете тези от семейството на Наркис, които са в Господа.

[12] Saudai Trifena e Trifosa, as quais trabalhavam no SENHOR. Saudai a estimada Pérside, que também muito trabalhou no SENHOR.

[12] Поздравете Трифена и Трифоса, които работят в Господа. Поздравете възлюбената Персида, която е работила много в Господа.

[13] Saudai Rufo, eleito no SENHOR, e igualmente a sua mãe, que também tem sido mãe para mim.

[13] Поздравете избрания от Господа Руф и неговата майка, която е и моя.

[14] Saudai Asíncrito, Flegonte, Hermes, Pátrobas, Hermas e os irmãos que se reúnem com eles.

[14] Поздравете Асинкрит, Флегонт, Ерма, Патровас, Ерм и братята, които са с тях.

[15] Saudai Filólogo, Júlia, Nereu e sua irmã, Olimpas e todos os santos que se reúnem com eles.

[15] Поздравете Филолог и Юлия, Нирей и сестра му, и Олимпан, и всички светии, които са с тях.

[16] Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo. Todas as igrejas de Cristo vos saúdam.

[16] Поздравете се един друг със свята целувка. Поздравяват ви всички Христови църкви.

As admoestações

[17] Rogo-vos, irmãos, que noteis bem aqueles que provocam divisões e escândalos, em desacordo com a doutrina que aprendestes; afastai-vos deles,

[18] porque esses tais não servem a Cristo, nosso SENHOR, e sim a seu próprio ventre; e, com suaves palavras e lisonjas, enganam o coração dos incautos.

Последни напътствия

[17] И моля ви се, братя, да държите под око тези, които причиняват раздори и съблазни, противно на учението, което сте научили, и странете от тях.

[18] Защото такива човеци не служат на нашия Господ Исус Христос, а на корема си, и с привидно правдиви и ласкателни думи прилъгват сърцата на простодушните.

[19] Pois a vossa obediência é conhecida por todos; por isso, me alegro a vosso respeito; e quero que sejais sábios para o bem e símplices para o mal.

[20] E o Deus da paz, em breve, esmagará debaixo dos vossos pés a Satanás. A graça de nosso SENHOR Jesus seja convosco.

As saudações dos companheiros

[21] Saúda-vos Timóteo, meu cooperador, e Lúcio, Jasom e Sosípatro, meus parentes.

[22] Eu, Tércio, que escrevi esta epístola, vos saúdo no SENHOR.

[23] Saúda-vos Gaio, meu hospedeiro e de toda a igreja. Saúda-vos Erasto, tesoureiro da cidade, e o irmão Quarto.

[24] [A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja com todos vós. Amém!]

A doxologia

[25] Ora, àquele que é poderoso para vos confirmar segundo o meu evangelho e a pregação de Jesus Cristo, conforme a revelação do mistério guardado em silêncio nos tempos eternos,

[26] e que, agora, se tornou manifesto e foi dado a conhecer por meio das Escrituras proféticas, segundo o mandamento do Deus eterno, para a obediência por fé, entre todas as nações,

[27] ao Deus único e sábio seja dada glória, por meio de Jesus Cristo, pelos séculos dos séculos. Amém!

[19] Защото вашата послушност е известна на всички и затова аз се радвам за вас. Но бих желал да бъдете мъдри относно доброто, а прости относно злото.

[20] А Бог на мира скоро ще смаже Сатана под краката ви. Благодатта на нашия Господ Исус Христос да бъде с вас.

[21] Поздравяват ви съработникът ми Тимотей и сродниците ми Лукий, Ясон и Сосипатър.

[22] Аз, Тертий, който написах това послание, ви поздравявам в Господа.

[23] Поздравява ви Гай, гостоприемник на мен и на цялата църква. Поздравява ви градският ковчежник Ераст и брат Кварт.

[24] Благодатта на нашия Господ Исус Христос да бъде с всички вас. Амин.

[25] А на Този, Който може да ви утвърди според моето благовестие и проповедта за Исус Христос, според откриването на тайната, за която Бог е пазел мълчание от вечни времена,

[26] а сега се е явила и чрез пророческите Писания според заповедта на вечния Бог е станала позната на всички народи за тяхно покоряване на вярата,

[27] на единия премъдър Бог да бъде слава чрез Исус Христос навеки. Амин.

Primeira epístola de Paulo aos Coríntios	1 Коринтяни

1 Coríntios 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, chamado pela vontade de Deus para ser apóstolo de Jesus Cristo, e o irmão Sóstenes,

[2] à igreja de Deus que está em Corinto, aos santificados em Cristo Jesus, chamados para ser santos, com todos os que em todo lugar invocam o nome de nosso SENHOR Jesus Cristo, SENHOR deles e nosso:

[3] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças

[4] Sempre dou graças a [meu] Deus a vosso respeito, a propósito da sua graça, que vos foi dada em Cristo Jesus;

[5] porque, em tudo, fostes enriquecidos nele, em toda a palavra e em todo o conhecimento;

[6] assim como o testemunho de Cristo tem sido confirmado em vós,

[7] de maneira que não vos falte nenhum dom, aguardando vós a revelação de nosso SENHOR Jesus Cristo,

[8] o qual também vos confirmará até ao fim, para serdes irrepreensíveis no Dia de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[9] Fiel é Deus, pelo qual fostes chamados à comunhão de seu Filho Jesus Cristo, nosso SENHOR.

Exortação à unidade

[10] Rogo-vos, irmãos, pelo nome de nosso SENHOR Jesus Cristo, que faleis todos a

1 Коринтяни 1

Разделение в църквата на Коринт

[1] Павел, с Божията воля призован да бъде апостол на Исус Христос, и брат Состен,

[2] до Божията църква, която е в Коринт, до осветените в Христос Исус, призовани да бъдат светии, заедно с всички, които призовават на всяко място името на Исус Христос, нашия Господ, Който е и техен, и наш:

[3] Благодат и мир да бъде на вас от Бога, нашия Отец, и от Господ Исус Христос.

[4] Винаги благодаря на моя Бог заради вас за Божията благодат, която ви е била дадена в Христос Исус,

[5] защото чрез Него се обогатихте във всичко – във всяко слово и във всяко познание,

[6] след като свидетелството за Христос се утвърди у вас,

[7] така че вие не оставате назад в никоя дарба, като чакате явяването на нашия Господ Исус Христос,

[8] Който и докрай ще ви утвърждава, за да бъдете безупречни в деня на нашия Господ Исус Христос.

[9] Верен е Бог, чрез Когото сте били призовани в общението на Неговия Син Исус Христос, нашия Господ.

[10] Моля ви се, братя, заради името на нашия Господ Исус Христос, всички да

mesma coisa e que não haja entre vós divisões; antes, sejais inteiramente unidos, na mesma disposição mental e no mesmo parecer.

говорите в съгласие и да няма раздори между вас, а да бъдете съвършено съединени в един ум и в една мисъл.

11 Pois a vosso respeito, meus irmãos, fui informado, pelos da casa de Cloe, de que há contendas entre vós.

11 Защото някои от Хлоините домашними известиха за вас, братя мои, че помежду ви имало разпри.

12 Refiro-me ao fato de cada um de vós dizer: Eu sou de Paulo, e eu, de Apolo, e eu, de Cefas, e eu, de Cristo.

12 Имам предвид това, че всеки от вас казва: „Аз съм на Павел“; „Аз пък съм на Аполос“; „Аз съм на Кифа“; „Аз пък съм на Христос“.

13 Acaso, Cristo está dividido? Foi Paulo crucificado em favor de vós ou fostes, porventura, batizados em nome de Paulo?

13 Нима се е разделил Христос? Павел ли бе разпънат за вас? Или в Павловото име се кръстихте?

14 Dou graças [a Deus] porque a nenhum de vós batizei, exceto Crispo e Gaio;

14 Благодаря на Бога, че не съм кръстил никого от вас, освен Крисп и Гай,

15 para que ninguém diga que fostes batizados em meu nome.

15 да не би да каже някой, че сте били кръстени в мое име.

16 Batizei também a casa de Estéfanas; além destes, não me lembro se batizei algum outro.

16 Кръстих още и дома на Стефаний; освентези, не помня да съм кръстил някой друг.

17 Porque não me enviou Cristo para batizar, mas para pregar o evangelho; não com sabedoria de palavra, para que se não anule a cruz de Cristo.

17 Защото Христос не ме е пратил да кръщавам, но да проповядвам благовестието; не с мъдри думи, да не се лиши Христовият кръст от значението си.

A mensagem da cruz

Христос е Божията мъдрост и сила

18 Certamente, a palavra da cruz é loucura para os que se perdem, mas para nós, que somos salvos, poder de Deus.

18 Защото словото за кръста е безумие за тези, които погиват; а за нас, които се спасяваме, то е Божия сила.

19 Pois está escrito: Destruirei a sabedoria dos sábios e aniquilarei a inteligência dos instruídos.

19 Понеже е писано: „Ще унищожа мъдростта на мъдрите и разума на разумните ще отхвърля.“

20 Onde está o sábio? Onde, o escriba? Onde, o inquiridor deste século?

20 Къде е мъдрият? Къдее книжникът? Къде е участникът в разискванията на

Porventura, não tornou Deus louca a sabedoria do mundo?

21 Visto como, na sabedoria de Deus, o mundo não o conheceu por sua própria sabedoria, aprouve a Deus salvar os que crêem pela loucura da pregação.

22 Porque tanto os judeus pedem sinais, como os gregos buscam sabedoria;
23 mas nós pregamos a Cristo crucificado, escândalo para os judeus, loucura para os gentios;
24 mas para os que foram chamados, tanto judeus como gregos, pregamos a Cristo, poder de Deus e sabedoria de Deus.
25 Porque a loucura de Deus é mais sábia do que os homens; e a fraqueza de Deus é mais forte do que os homens.

A vocação dos santos

26 Irmãos, reparai, pois, na vossa vocação; visto que não foram chamados muitos sábios segundo a carne, nem muitos poderosos, nem muitos de nobre nascimento;
27 pelo contrário, Deus escolheu as coisas loucas do mundo para envergonhar os sábios e escolheu as coisas fracas do mundo para envergonhar as fortes;
28 e Deus escolheu as coisas humildes do mundo, e as desprezadas, e aquelas que não são, para reduzir a nada as que são;
29 a fim de que ninguém se vanglorie na presença de Deus.

Valores de Cristo

този век? Не обърна ли Бог в глупост светската мъдрост?

21 Защото, понеже в Божията мъдра наредба светът с мъдростта си не позна Бога, благоволи Бог чрез глупостта на това, което се проповядва, да спаси вярващите.

22 Понеже юдеите искат знамения, а гърците търсят мъдрост;
23 а ние проповядваме разпънатия Христос, за юдеите – съблазън, а за езичниците – глупост;
24 но за самите призвани, и юдеи, и гърци, Христос, Божия сила и Божия премъдрост.
25 Защото Божието глупаво е по-мъдро от човеците и Божието немощно е по-силно от човеците.

26 Понеже, братя, вижтекакви сте вие, призваните, че между вас няма мнозина мъдри според човеците, нито мнозина силни, нито мнозина благородни.
27 Но Бог избра онова, което е безумно в този свят, за да посрами мъдрите; Бог избра онова, което е слабо в този свят, за да посрами силните;
28 Бог избра онова, което е долно и презряно в този свят и което е нищо, за да съсипе онова, което е нещо,
29 за да не се похвали никое създание пред Бога.

[30] Mas vós sois dele, em Cristo Jesus, o qual se nos tornou, da parte de Deus, sabedoria, e justiça, e santificação, e redenção,

[31] para que, como está escrito: Aquele que se gloria, glorie-se no SENHOR.

[30] А от Него сте вие в Христос Исус, Който стана за нас мъдрост от Бога и правда, и освещение, и изкупление;

[31] така че, както е писано, „който се хвали, с Господа да се хвали“.

1 Coríntios 2

O caráter da pregação de Paulo

[1] Eu, irmãos, quando fui ter convosco, anunciando-vos o testemunho de Deus, não o fiz com ostentação de linguagem ou de sabedoria.

[2] Porque decidi nada saber entre vós, senão a Jesus Cristo e este crucificado.

[3] E foi em fraqueza, temor e grande tremor que eu estive entre vós.

[4] A minha palavra e a minha pregação não consistiram em linguagem persuasiva de sabedoria, mas em demonstração do Espírito e de poder,

[5] para que a vossa fé não se apoiasse em sabedoria humana, e sim no poder de Deus.

A verdadeira sabedoria. O ensino do Espírito Santo

[6] Entretanto, expomos sabedoria entre os experimentados; não, porém, a sabedoria deste século, nem a dos poderosos desta época, que se reduzem a nada;

[7] mas falamos a sabedoria de Deus em mistério, outrora oculta, a qual Deus preordenou desde a eternidade para a nossa glória;

[8] sabedoria essa que nenhum dos poderosos deste século conheceu; porque,

1 Коринтяни 2

Проповед с дух и сила

[1] И аз, братя, когато дойдох при вас, не дойдох с превъзходно говорене или мъдрост да ви известя Божията тайна;

[2] защото бях решил да не зная между вас нищо друго, освен Исус Христос, и то Христос разпънат.

[3] Аз бях немощен между вас, страхувах се и много треперех.

[4] И говоренето ми, и проповядването ми не ставаха с убедителните думи на мъдростта, а с доказателство от Дух и сила;

[5] за да бъде вярването ви основано не на човешка мъдрост, а на Божията сила.

Откриване на Божията мъдрост чрез Святия Дух

[6] Обаче ние поучаваме мъдрост между съвършените, но не мъдрост от този свят, нито от властниците на този свят, които преминават;

[7] а поучаваме Божията тайнствена премъдрост, която е била скрита, която е била предопределена от Бога преди вековете да ни докарва слава.

[8] Никой от властниците на този свят не я е познал; защото, ако я бяха познали, не биха разпънали Господа на славата.

se a tivessem conhecido, jamais teriam crucificado o SENHOR da glória;

9 mas, como está escrito: Nem olhos viram, nem ouvidos ouviram, nem jamais penetrou em coração humano o que Deus tem preparado para aqueles que o amam.

10 Mas Deus no-lo revelou pelo Espírito; porque o Espírito a todas as coisas perscruta, até mesmo as profundezas de Deus.

11 Porque qual dos homens sabe as coisas do homem, senão o seu próprio espírito, que nele está? Assim, também as coisas de Deus, ninguém as conhece, senão o Espírito de Deus.

12 Ora, nós não temos recebido o espírito do mundo, e sim o Espírito que vem de Deus, para que conheçamos o que por Deus nos foi dado gratuitamente.

13 Disto também falamos, não em palavras ensinadas pela sabedoria humana, mas ensinadas pelo Espírito, conferindo coisas espirituais com espirituais.

14 Ora, o homem natural não aceita as coisas do Espírito de Deus, porque lhe são loucura; e não pode entendê-las, porque elas se discernem espiritualmente.

15 Porém o homem espiritual julga todas as coisas, mas ele mesmo não é julgado por ninguém.

16 Pois quem conheceu a mente do SENHOR, que o possa instruir? Nós, porém, temos a mente de Cristo.

1 Coríntios 3

9 А според както е писано: „Каквото око не е видяло и ухо не е чуло, и на човешко сърце не е идвало, всичко това е приготвил Бог за тези, които Го обичат.“

10 А на нас Бог откри това чрез Духа; понеже Духът издирва всичко, даже и Божиите дълбочини.

11 Защото кой човек знае какво има в човека освен духа на човека, който е в Него? Така и никой не знае какво има у Бога, освен Божия Дух.

12 А ние получихме не духа на света, а Духа, Който е от Бога, за да познаем това, което Бог е благоволил да ни подари;

13 което и възвестяваме не с думи, научени от човешка мъдрост, а с думи, научени от Духа, като поясняваме духовните неща на духовните човеци.

14 Но естественият човек не възприема това, което е от Божия Дух, защото за него е глупост; и не може да го разбере, понеже то се изпитва духовно.

15 Но духовният човек изпитва всичко; а него никой не изпитва.

16 Защото: „Кой е познал ума на Господа, зада може да Го научи?“ А ние имаме ум Христов.

1 Коринтяни 3

As dissensões demonstram a falta de espiritualidade

[1] Eu, porém, irmãos, não vos pude falar como a espirituais, e sim como a carnais, como a crianças em Cristo.

[2] Leite vos dei a beber, não vos dei alimento sólido; porque ainda não podíeis suportá-lo. Nem ainda agora podeis, porque ainda sois carnais.

[3] Porquanto, havendo entre vós ciúmes e contendas, não é assim que sois carnais e andais segundo o homem?

[4] Quando, pois, alguém diz: Eu sou de Paulo, e outro: Eu, de Apolo, não é evidente que andais segundo os homens?

[5] Quem é Apolo? E quem é Paulo? Servos por meio de quem crestes, e isto conforme o SENHOR concedeu a cada um.

[6] Eu plantei, Apolo regou; mas o crescimento veio de Deus.

[7] De modo que nem o que planta é alguma coisa, nem o que rega, mas Deus, que dá o crescimento.

[8] Ora, o que planta e o que rega são um; e cada um receberá o seu galardão, segundo o seu próprio trabalho.

[9] Porque de Deus somos cooperadores; lavoura de Deus, edifício de Deus sois vós.

A responsabilidade dos que ensinam

[10] Segundo a graça de Deus que me foi dada, lancei o fundamento como prudente construtor; e outro edifica sobre ele. Porém cada um veja como edifica.

Апостолите – сътрудници на Бога

[1] И аз, братя, не можах да говоря на вас като на духовни, а като на плътски, като на невръстни в Христос.

[2] С мляко ви храних, не с твърда храна; защото още не можехте да я приемете, а и сега още не можете.

[3] Понеже и досега сте плътски; защото докато има между вас завист и разпри, не сте ли плътски и не постъпвате ли по човешки?

[4] Защото когато един казва: Аз съм Павлов, а друг: Аз съм Аполосов, не сте ли като човеци слаби?

[5] Тогава какво е Аполос и какво е Павел? Те са служители, чрез които повярвахте, и то както Господ е дал на всекиот тях.

[6] Аз насадих, Аполос напои, но Господ прави да расте.

[7] И така, нито който сади, е нещо, нито който напоява, а Господ, Който прави дарасте.

[8] При това този, който сади, и този, който напоява, са равни, обаче всеки според своя труд ще получи своята награда;

[9] защото сме съработници на Бога, катовие сте Божия нива, Божие здание.

[10] Според дадената ми Божия благодат като изкусен строител аз положих основа; а друг гради на нея. Но всеки нека внимава как гради на нея.

[11] Porque ninguém pode lançar outro fundamento, além do que foi posto, o qual é Jesus Cristo.

[11] Защото никой не може да положи друга основа освен положената, която е Исус Христос.

[12] Contudo, se o que alguém edifica sobre o fundamento é ouro, prata, pedras preciosas, madeira, feno, palha,

[12] И ако някой гради на основата злато, сребро, скъпоценни камъни, дърва, сено, слама,

[13] manifesta se tornará a obra de cada um; pois o Dia a demonstrará, porque está sendo revelada pelo fogo; e qual seja a obra de cada um o próprio fogo o provará.

[13] на всеки работата ще стане явна каква е; защото Господният ден ще я изяви, понеже тя чрез огън се открива; и самият огън ще изпита каква е работата на всекиго.

[14] Se permanecer a obra de alguém que sobre o fundamento edificou, esse receberá galardão;

[14] Този, на когото работата, която е градил, устои, ще получи награда.

[15] se a obra de alguém se queimar, sofrerá ele dano; mas esse mesmo será salvo, todavia, como que através do fogo.

[15] А този, на когото работата изгори, ще претърпи загуба; а сам той ще се избави, но като през огън.

[16] Não sabeis que sois santuário de Deus e que o Espírito de Deus habita em vós?

[16] Не знаете ли, че сте храм на Бога и чеБожият Дух живее във вас?

[17] Se alguém destruir o santuário de Deus, Deus o destruirá; porque o santuário de Deus, que sois vós, é sagrado.

[17] Ако някой оскверни Божия храм, него Бог ще развали; защото Божият храм е свят, а този храм сте вие.

A sabedoria humana sem valor

[18] Ninguém se engane a si mesmo: se alguém dentre vós se tem por sábio neste século, faça-se estulto para se tornar sábio.

[18] Никой да не се лъже. Ако някой между вас мисли, че е мъдър според този свят, нека стане глупав, за да бъде мъдър.

[19] Porque a sabedoria deste mundo é loucura diante de Deus; porquanto está escrito: Ele apanha os sábios na própria astúcia deles.

[19] Защото мъдростта на този свят е глупост пред Бога, понеже е писано: „Улавя мъдрите в лукавството им“;

[20] E outra vez: O SENHOR conhece os pensamentos dos sábios, que são pensamentos vãos.

[20] и пак: „Господ знае, че разсъжденията на мъдрите са суетни.“

[21] Portanto, ninguém se glorie nos homens; porque tudo é vosso:

[21] Затова никой да не се хвали с човеците. Защото всичко е ваше:

[22] seja Paulo, seja Apolo, seja Cefas, seja o mundo, seja a vida, seja a morte, sejam as coisas presentes, sejam as futuras, tudo é vosso,

[23] e vós, de Cristo, e Cristo, de Deus.

1 Coríntios 4

Os pregadores responsáveis a Deus

[1] Assim, pois, importa que os homens nos considerem como ministros de Cristo e despenseiros dos mistérios de Deus.

[2] Ora, além disso, o que se requer dos despenseiros é que cada um deles seja encontrado fiel.

[3] Todavia, a mim mui pouco se me dá de ser julgado por vós ou por tribunal humano; nem eu tampouco julgo a mim mesmo.

[4] Porque de nada me argúi a consciência; contudo, nem por isso me dou por justificado, pois quem me julga é o SENHOR.

[5] Portanto, nada julgueis antes do tempo, até que venha o SENHOR, o qual não somente trará à plena luz as coisas ocultas das trevas, mas também manifestará os desígnios dos corações; e, então, cada um receberá o seu louvor da parte de Deus.

Uma reprovação severa

[6] Estas coisas, irmãos, apliquei-as figuradamente a mim mesmo e a Apolo, por vossa causa, para que por nosso exemplo aprendais isto: não ultrapasseis o que está escrito; a fim de que ninguém se ensoberbeça a favor de um em detrimento de outro.

[22] било Павел или Аполос, или Кифа, или светът, или животът, или смъртта, или сегашното, или бъдещето, всичко е ваше;

[23] а вие сте Христови, а Христос – Божий.

1 Коринтяни 4

Примерът на апостолите

[1] Така всеки човек да ни смята за Христови служители и настойници на Божиите тайни.

[2] А това, което тук се изисква от настойниците, е всеки да се намери верен.

[3] А за мен е твърде малко нещо да бъда съден от вас или от човешки съд; даже аз не съдя сам себе си.

[4] Защото, при все че съвестта ми в нищо не ме изобличава, пак с това не съм оправдан; защото Господ е, Който ще ме съди.

[5] Затова недейте съди нищо преждевременно, докато не дойде Господ, Който ще извади на светло скритото в тъмнината и ще изяви намеренията на сърцата; и тогава всеки ще получисвоята похвала от Бога.

[6] И това, братя, отнесох към себе си и към Аполос заради вас, за да се научите чрез нас да не мъдрувате повече от писаното и така никой от вас да не се гордее с някого пред друг.

[7] Pois quem é que te faz sobressair? E que tens tu que não tenhas recebido? E, se o recebeste, por que te vanglorias, como se o não tiveras recebido?

[7] Защото кой те прави да се отличавашот другите? И какво имаш, което да не си получил? Но ако си го получил, защо се хвалиш, като че не си го получил?

[8] Já estais fartos, já estais ricos; chegastes a reinar sem nós; sim, tomara reinásseis para que também nós viéssemos a reinar convosco.

[8] Сити сте вече, обогатихте се вече, царувате, и то без нас. И дано царувате, че и ние да царуваме заедно с вас;

[9] Porque a mim me parece que Deus nos pôs a nós, os apóstolos, em último lugar, como se fôssemos condenados à morte; porque nos tornamos espetáculo ao mundo, tanto a anjos, como a homens.

[9] защото, струва ми се, че Бог изложи нас, апостолите, най-последни, като човеци, осъдени на смърт; защото станахме запоказ на света – на ангели и на човеци;

[10] Nós somos loucos por causa de Cristo, e vós, sábios em Cristo; nós, fracos, e vós, fortes; vós, nobres, e nós, desprezíveis.

[10] ние – безумни заради Христос, а вие – разумни в Христос, ние – слаби, а вие – силни, вие – славни, а ние – опозорени.

[11] Até à presente hora, sofremos fome, e sede, e nudez; e somos esbofeteados, e não temos morada certa,

[11] Ние до този час гладуваме и жадуваме, и сме голи, бити сме и се скитаме,

[12] e nos afadigamos, trabalhando com as nossas próprias mãos. Quando somos injuriados, bendizemos; quando perseguidos, suportamos;

[12] и работим, за да се прехранваме сами. Когато ни подиграват, ние ги благославяме, гонят ли ни – търпим,

[13] quando caluniados, procuramos conciliação; até agora, temos chegado a ser considerados lixo do mundo, escória de todos.

[13] хулят ли ни – отнасяме се кротко. Станахме като измет на света – и досега всички ни имат за отрепки.

Paulo os admoesta como pai

[14] Não vos escrevo estas coisas para vos envergonhar; pelo contrário, para vos admoestar como a filhos meus amados.

[14] Не пиша това, за да ви посрамя, но да ви увещая като възлюбени мои чеда.

[15] Porque, ainda que tivésseis milhares de preceptores em Cristo, não teríeis,

[15] Защото ако бихме имали и десетки хиляди наставници в Христос, пак

contudo, muitos pais; pois eu, pelo evangelho, vos gerei em Cristo Jesus.

[16] Admoesto-vos, portanto, a que sejais meus imitadores.

[17] Por esta causa, vos mandei Timóteo, que é meu filho amado e fiel no SENHOR, o qual vos lembrará os meus caminhos em Cristo Jesus, como, por toda parte, ensino em cada igreja.

[18] Alguns se ensoberbeceram, como se eu não tivesse de ir ter convosco;

[19] mas, em breve, irei visitar-vos, se o SENHOR quiser, e, então, conhecerei não a palavra, mas o poder dos ensoberbecidos.

[20] Porque o reino de Deus consiste não em palavra, mas em poder.

[21] Que preferis? Irei a vós outros com vara ou com amor e espírito de mansidão?

1 Coríntios 5

A impureza da igreja de Corinto. Repreensões e exortações

[1] Geralmente, se ouve que há entre vós imoralidade e imoralidade tal, como nem mesmo entre os gentios, isto é, haver quem se atreva a possuir a mulher de seu próprio pai.

[2] E, contudo, andais vós ensoberbecidos e não chegastes a lamentar, para que fosse tirado do vosso meio quem tamanho ultraje praticou?

[3] Eu, na verdade, ainda que ausente em pessoa, mas presente em espírito, já sentenciei, como se estivesse presente, que o autor de tal infâmia seja,

много бащи нямате; понеже аз ви родих в Христос Исус чрез благовестието.

[16] Затова ви се моля, бъдете мои подражатели.

[17] Поради тази причина ви пратих Тимотей, който е мое възлюбено и вярно чедо в Господа; той ще ви напомни моите пътища в Христос, такива пътища, каквито поучавам навсякъде във всяка църква.

[18] Но някои се възгордяха, като че нямаше да дойда при вас.

[19] Но ако е Господнята воля, аз скоро ще дойда при вас и ще изпитам – не думите, а силата на тези, които са се възгордели.

[20] Защото Божието царство не се състои в думи, а в сила.

[21] Какво искате? С тояга ли да дойда при вас или с любов и кротък дух?

1 Коринтяни 5

Осъждане на безнравствеността

[1] Дори се чува, че между вас имало блудство, и то такова блудство, каквото не се споменава дори между езичниците, именно, че един от вас има бащината си жена.

[2] И вие сте се възгордели, вместо да скърбите, за да се отлъчи от вас този, който е направил това нещо.

[3] Затова аз, макар и да не съм телесно при вас, но с духа си съм и осъдих вече в името на нашия Господ Исус Христос

този, който е извършил това, като че съм там –

[4] em nome do SENHOR Jesus, reunidos vós e o meu espírito, com o poder de Jesus, nosso SENHOR,

[4] като сте събрани вие и моят дух със силата на нашия Господ Исус –

[5] entregue a Satanás para a destruição da carne, a fim de que o espírito seja salvo no Dia do SENHOR [Jesus].

[5] да се предаде такъв човек на сатана за погубване на плътта му, за да се спаси духът му в деня на Господ Исус.

[6] Não é boa a vossa jactância. Não sabeis que um pouco de fermento leveda a massa toda?

[6] Хвалбата ви не е добра. Не знаете ли, че малко квас заквасва цялото тесто?

[7] Lançai fora o velho fermento, para que sejais nova massa, como sois, de fato, sem fermento. Pois também Cristo, nosso Cordeiro pascal, foi imolado.

[7] Очистете стария квас, за да бъдете ново тесто, тъй като сте безквасни; защото и Христос, нашата Пасха, беше заклан за нас.

[8] Por isso, celebremos a festa não com o velho fermento, nem com o fermento da maldade e da malícia, e sim com os asmos da sinceridade e da verdade.

[8] Затова нека празнуваме – не със стар квас, нито с квас от злоба и нечестие, а с безквасни хлябове от искреност и истина.

[9] Já em carta vos escrevi que não vos associásseis com os impuros;

[9] Писах ви в посланието си да не се събиратезаедно с блудници,

[10] refiro-me, com isto, não propriamente aos impuros deste mundo, ou aos avarentos, ou roubadores, ou idólatras; pois, neste caso, teríeis de sair do mundo.

[10] не че съм искал да кажа за блудниците на този свят или за сребролюбците и грабителите, или за идолопоклонниците, понеже тогава би трябвало да излезете от света.

[11] Mas, agora, vos escrevo que não vos associeis com alguém que, dizendo-se irmão, for impuro, ou avarento, ou idólatra, ou maldizente, ou beberrão, ou roubador; com esse tal, nem ainda comais.

[11] Но в действителност ви писах да не се събирате с никого, който се нарича брат, ако е блудник или сребролюбец, или идолопоклонник, или грабител, с такъв даже да не ядете заедно.

[12] Pois com que direito haveria eu de julgar os de fora? Não julgais vós os de dentro?

[12] Защото каква работа имам да съдя външните човеци? Не съдите ли вие вътрешните,

[13] Os de fora, porém, Deus os julgará. Expulsai, pois, de entre vós o malfeitor.

1 Coríntios 6

Paulo censura o litígio entre os irmãos

[1] Aventura-se algum de vós, tendo questão contra outro, a submetê-lo a juízo perante os injustos e não perante os santos?

[2] Ou não sabeis que os santos hão de julgar o mundo? Ora, se o mundo deverá ser julgado por vós, sois, acaso, indignos de julgar as coisas mínimas?

[3] Não sabeis que havemos de julgar os próprios anjos? Quanto mais as coisas desta vida!

[4] Entretanto, vós, quando tendes a julgar negócios terrenos, constituís um tribunal daqueles que não têm nenhuma aceitação na igreja.

[5] Para vergonha vo-lo digo. Não há, porventura, nem ao menos um sábio entre vós, que possa julgar no meio da irmandade?

[6] Mas irá um irmão a juízo contra outro irmão, e isto perante incrédulos!

[7] O só existir entre vós demandas já é completa derrota para vós outros. Por que não sofreis, antes, a injustiça? Por que não sofreis, antes, o dano?

[8] Mas vós mesmos fazeis a injustiça e fazeis o dano, e isto aos próprios irmãos!

[9] Ou não sabeis que os injustos não herdarão o reino de Deus? Não vos enganeis: nem impuros, nem idólatras, nem adúlteros, nem efeminados, nem sodomitas,

[13] докато външните Бог съди? Отлъчете нечестивия човек отсред вас.

1 Коринтяни 6

Християните и езическите съдилища

[1] Когато някой от вас има нещо против друг, смее ли да се съди пред неправедните, а не пред светиите?

[2] Или не знаете, че светиите ще съдят света? И ако вие ще съдите света, не сте ли достойни да съдите за най-малките неща?

[3] Не знаете ли, че ние ще съдим ангели? А колко повече житейски работи.

[4] Тогава, ако имате житейски тъжби, поставяте ли за съдии онези, които от църквата се смятат за нищо?

[5] Казвам това, за да ви направя да се засрамите. Истина ли е, че няма между вас нито един мъдър човек, който би могъл да отсъди между братята си,

[6] а брат с брат се съди, и то пред невярващите?

[7] Даже преди всичко е голям недостатък у вас, че имате тъжби помежду си. Защо по-добре не оставате онеправдани? Защо по-добре да не бъдете ограбени?

[8] А, напротив, вие сами онеправдавате и ограбвате, и то братя.

[9] Или не знаете, че неправедните няма да наследят Божието царство? Не се заблуждавайте. Нито блудниците, нито идолопоклонниците, нито прелюбодейците, нито прелъстителите на юноши, нито хомосексуалистите,

[10] nem ladrões, nem avarentos, nem bêbados, nem maldizentes, nem roubadores herdarão o reino de Deus.

[11] Tais fostes alguns de vós; mas vós vos lavastes, mas fostes santificados, mas fostes justificados em o nome do SENHOR Jesus Cristo e no Espírito do nosso Deus.

A sensualidade é condenada

[12] Todas as coisas me são lícitas, mas nem todas convêm. Todas as coisas me são lícitas, mas eu não me deixarei dominar por nenhuma delas.

[13] Os alimentos são para o estômago, e o estômago, para os alimentos; mas Deus destruirá tanto estes como aquele. Porém o corpo não é para a impureza, mas, para o SENHOR, e o SENHOR, para o corpo.

[14] Deus ressuscitou o SENHOR e também nos ressuscitará a nós pelo seu poder.

[15] Não sabeis que os vossos corpos são membros de Cristo? E eu, porventura, tomaria os membros de Cristo e os faria membros de meretriz? Absolutamente, não.

[16] Ou não sabeis que o homem que se une à prostituta forma um só corpo com ela? Porque, como se diz, serão os dois uma só carne.

[17] Mas aquele que se une ao SENHOR é um espírito com ele.

[18] Fugi da impureza. Qualquer outro pecado que uma pessoa cometer é fora do corpo; mas aquele que pratica a imoralidade peca contra o próprio corpo.

[10] нито крадците, нито сребролюбците, нито пияниците, нито хулителите, нито грабителите ще наследят Божието царство.

[11] И такива бяха някои от вас; но вие измихте себе си от такива неща, но се осветихте, но се оправдахте в името на Господ Исус Христос и в Духа на нашия Бог.

Призив за нравствена чистота

[12] Всичко ми е позволено, ала не всичко е полезно; всичко ми е позволено, но не искам да съм обладан от нищо.

[13] Храната е за стомаха и стомахът е за храната; но Бог ще унищожи и него, и нея. А тялото не е за блудодеяние, но за Господа, и Господ е за тялото,

[14] а Бог, Който е възкресил Господа, ще възкреси и нас със силата Си.

[15] Не знаете ли, че вашите тела са части на Христос? И така, да отнема ли от Христос частите Му и да ги направя части на блудница? Да не бъде!

[16] Или не знаете, че който се сношава с блудница, е едно тялос нея? Защото казва: „Двамата ще бъдат една плът.“

[17] Но който се съединява с Господа, е един дух с Него.

[18] Бягайте от блудство. Всеки друг грях, който би направил човек, е вън от тялото; но който блудства, съгрешава против своето собствено тяло.

[19] Acaso, não sabeis que o vosso corpo é santuário do Espírito Santo, que está em vós, o qual tendes da parte de Deus, e que não sois de vós mesmos?

[20] Porque fostes comprados por preço. Agora, pois, glorificai a Deus no vosso corpo.

1 Coríntios 7

Respostas a perguntas acerca do casamento

[1] Quanto ao que me escrevestes, é bom que o homem não toque em mulher;

[2] mas, por causa da impureza, cada um tenha a sua própria esposa, e cada uma, o seu próprio marido.

[3] O marido conceda à esposa o que lhe é devido, e também, semelhantemente, a esposa, ao seu marido.

[4] A mulher não tem poder sobre o seu próprio corpo, e sim o marido; e também, semelhantemente, o marido não tem poder sobre o seu próprio corpo, e sim a mulher.

[5] Não vos priveis um ao outro, salvo talvez por mútuo consentimento, por algum tempo, para vos dedicardes à oração e, novamente, vos ajuntardes, para que Satanás não vos tente por causa da incontinência.

[6] E isto vos digo como concessão e não por mandamento.

[7] Quero que todos os homens sejam tais como também eu sou; no entanto, cada um tem de Deus o seu próprio dom; um, na verdade, de um modo; outro, de outro.

[19] Или не знаете, че вашето тяло е храм на Святия Дух, Който е във вас, Когото имате от Бога? И вие не сте свои си,

[20] защото сте били купени с цена; затова прославете Бога с телата си и с душите си, които са Божии.

1 Коринтяни 7

Брак и безбрачие

[1] А относно това, което ми писахте: Добре е човек да не се докосва до жена.

[2] Но зада се избягва блудството, нека всеки мъж има своя жена и всяка жена да има свой мъж.

[3] Мъжът нека има с жената дължимотокъм нея сношение; подобно и жената с мъжа.

[4] Жената не владее своето тяло, а мъжът; така и мъжът не владее своето тяло, а жената.

[5] Не се лишавайте един друг от съпружеско сношение, освен ако бъде по съгласие за малко време, за да се предавате на молитва, и пак бъдете заедно, да не би Сатана да ви изкушава чрез вашата невъзможност да се въздържате.

[6] Но това казвам като позволение, а не като заповед.

[7] Обаче бих желал всички човеци да бъдат, какъвто съм аз. Но всеки има свой особен дар от Бога – един така, а друг иначе.

8 E aos solteiros e viúvos digo que lhes seria bom se permanecessem no estado em que também eu vivo.

9 Caso, porém, não se dominem, que se casem; porque é melhor casar do que viver abrasado.

A estabilidade da família

10 Ora, aos casados, ordeno, não eu, mas o SENHOR, que a mulher não se separe do marido

11 (se, porém, ela vier a separar-se, que não se case ou que se reconcilie com seu marido); e que o marido não se aparte de sua mulher.

12 Aos mais digo eu, não o SENHOR: se algum irmão tem mulher incrédula, e esta consente em morar com ele, não a abandone;

13 e a mulher que tem marido incrédulo, e este consente em viver com ela, não deixe o marido.

14 Porque o marido incrédulo é santificado no convívio da esposa, e a esposa incrédula é santificada no convívio do marido crente. Doutra sorte, os vossos filhos seriam impuros; porém, agora, são santos.

15 Mas, se o descrente quiser apartar-se, que se aparte; em tais casos, não fica sujeito à servidão nem o irmão, nem a irmã; Deus vos tem chamado à paz.

16 Pois, como sabes, ó mulher, se salvarás teu marido? Ou, como sabes, ó marido, se salvarás tua mulher?

8 А на неженените и вдовиците казвам: Добро е за тях, ако си останат такива, какъвто съм и аз.

9 Но ако не могат да се въздържат, нека се женят, защото по-добре е да се женят, отколкото да се разпалват в страст.

Заповед против развода

10 А на женените заръчвам, и то не аз, а Господ: Жена да не оставя мъжа си

11 (но ако го остави, нека остане неомъжена или нека се помири с мъжа си); и мъж да не напуска жена си.

12 А на другите казвам аз, не Господ: Ако някой брат има невярваща жена и тя е съгласна да живее с него, да не я напуска.

13 И жена, която има невярващ мъж и той е съгласен да живее с нея, да не напуска мъжа си.

14 Защото невярващият мъж се освещава чрез жената и невярващата жена се освещава чрез брата, своя мъж, иначе децата ви щяха да бъдат нечисти, а сега са святи.

15 Но ако невярващият напусне, нека напусне; в такива случаи братът или сестрата не са поробени под брачния закон. Бог обаче ни е призовал към мир.

16 Защото откъде знаеш, жено, дали няма да спасиш мъжа си? Или откъде

знаеш, мъжо, дали няма да спасиш жена си?

Спазване на заповедите

[17] Ande cada um segundo o SENHOR lhe tem distribuído, cada um conforme Deus o tem chamado. É assim que ordeno em todas as igrejas.

[17] Само нека всеки постъпва така, както Господ му е отделил сили, и всеки, както Бог го е призовал; и така заръчвам по всички църкви.

[18] Foi alguém chamado, estando circunciso? Não desfaça a circuncisão. Foi alguém chamado, estando incircunciso? Não se faça circuncidar.

[18] Обрязан ли е бил призован някойвъв вярата, да не крие обрязването. Необрязан ли е бил някой призован, да не се обрязва.

[19] A circuncisão, em si, não é nada; a incircuncisão também nada é, mas o que vale é guardar as ordenanças de Deus.

[19] Обрязването е нищо и необрязването е нищо, новажното е пазенето на Божиите заповеди.

[20] Cada um permaneça na vocação em que foi chamado.

[20] Всеки нека си остава в това звание, в което е бил призован във вярата.

[21] Foste chamado, sendo escravo? Não te preocupes com isso; mas, se ainda podes tornar-te livre, aproveita a oportunidade.

[21] В положение на роб ли си бил призован? Да не те е грижа (но ако можеш да станеш свободен, по-добре използвайслучая);

[22] Porque o que foi chamado no SENHOR, sendo escravo, é liberto do SENHOR; semelhantemente, o que foi chamado, sendo livre, é escravo de Cristo.

[22] защото който е бил призован в Господа като роб, е свободен човек на Господа; така и който е бил призован като свободен човек, е роб на Христос.

[23] Por preço fostes comprados; não vos torneis escravos de homens.

[23] С цена сте били купени; не ставайте роби на човеци.

[24] Irmãos, cada um permaneça diante de Deus naquilo em que foi chamado.

[24] Братя, всеки в каквото е бил призован във вярата, в него нека си остане с Бога.

Problemas com respeito ao casamento em tempos de tribulação

Съвети към безбрачните

[25] Com respeito às virgens, não tenho mandamento do SENHOR; porém dou minha opinião, como tendo recebido do SENHOR a misericórdia de ser fiel.

[25] Относно девиците нямам заповед от Господа; но давам мнение като един, който е получил милост от Господа да бъде верен.

[26] Considero, por causa da angustiosa situação presente, ser bom para o homem permanecer assim como está.

[26] И така, поради настоящата неволя, ето какво мисля за добро, че е добре за човека да остане така, както си е.

[27] Estás casado? Não procures separar-te. Estás livre de mulher? Não procures casamento.

[28] Mas, se te casares, com isto não pecas; e também, se a virgem se casar, por isso não peca. Ainda assim, tais pessoas sofrerão angústia na carne, e eu quisera poupar-vos.

[29] Isto, porém, vos digo, irmãos: o tempo se abrevia; o que resta é que não só os casados sejam como se o não fossem;

[30] mas também os que choram, como se não chorassem; e os que se alegram, como se não se alegrassem; e os que compram, como se nada possuíssem;

[31] e os que se utilizam do mundo, como se dele não usassem; porque a aparência deste mundo passa.

[32] O que realmente eu quero é que estejais livres de preocupações. Quem não é casado cuida das coisas do SENHOR, de como agradar ao SENHOR;

[33] mas o que se casou cuida das coisas do mundo, de como agradar à esposa,

[34] e assim está dividido. Também a mulher, tanto a viúva como a virgem, cuida das coisas do SENHOR, para ser santa, assim no corpo como no espírito; a que se casou, porém, se preocupa com as coisas do mundo, de como agradar ao marido.

[35] Digo isto em favor dos vossos próprios interesses; não que eu pretenda enredar-

[27] Вързан ли си за жена, не търси развързване. Отвързан ли си от жена, не търси жена.

[28] Но ако се и ожениш, не съгрешаваш; и девица ако се омъжи, не съгрешава; но такива ще имат житейски скърби, а пък аз ви жаля.

[29] Само това казвам, братя, че останалото време е кратко; затова и тези, които имат жени, нека бъдат, като че нямат;

[30] и които плачат, като че не плачат; които се радват, като че не се радват; които купуват, като че нищо не притежават;

[31] и които си служат със света, като че не са предани на него; защото сегашното състояние на този свят преминава.

[32] А аз желая вие да бъдете безгрижни. Нежененият се грижи за това, което е Господне, как да угажда на Господа;

[33] а жененият се грижи за това, което е световно, как да угажда на жена си.

[34] Също така има разлика и между жена и девица. Неомъжената се грижи за това, което е Господне, за да бъде свята и в тяло, и в дух; а омъжената се грижи за това, което е световно, как да угажда на мъжа си.

[35] И казвам това за ваша собствена полза, не за да ви сложа оглавник, а

vos, mas somente para o que é decoroso e vos facilite o consagrar-vos, desimpedidamente, ao SENHOR.

[36] Entretanto, se alguém julga que trata sem decoro a sua filha, estando já a passar-lhe a flor da idade, e as circunstâncias o exigem, faça o que quiser. Não peca; que se casem.

[37] Todavia, o que está firme em seu coração, não tendo necessidade, mas domínio sobre o seu próprio arbítrio, e isto bem firmado no seu ânimo, para conservar virgem a sua filha, bem fará.

[38] E, assim, quem casa a sua filha virgem faz bem; quem não a casa faz melhor.

[39] A mulher está ligada enquanto vive o marido; contudo, se falecer o marido, fica livre para casar com quem quiser, mas somente no SENHOR.

[40] Todavia, será mais feliz se permanecer viúva, segundo a minha opinião; e penso que também eu tenho o Espírito de Deus.

1 Coríntios 8

Acerca das coisas sacrificadas aos ídolos

[1] No que se refere às coisas sacrificadas a ídolos, reconhecemos que todos somos senhores do saber. O saber ensoberbece, mas o amor edifica.

[2] Se alguém julga saber alguma coisa, com efeito, não aprendeu ainda como convém saber.

[3] Mas, se alguém ama a Deus, esse é conhecido por ele.

заради благоприличието и за да служите на Господа без отвличане на ума.

[36] Ако пък някой мисли, че не е неприлично да постъпва така със своята дъщеря девица, чиято цветуща възраст отминава, и ако трябва да стане това, нека прави каквото иска; не съгрешава; нека се женят.

[37] Но който стои твърд в сърцето си и не бива принуден, а има власт да изпълниволята си и е решил в сърцето си да държи дъщеря си, девицата, неомъжена, ще направи добре.

[38] Така че който омъжи дъщеря си, девицата, добре прави; а който не я омъжи, ще направи по-добре.

[39] Жената е вързана, докато е жив мъжът ѝ; но ако мъжът умре, свободна е да се омъжи за когото иска, само в Господа.

[40] Но по моето мнение по-щастлива е, ако си остане така; а мисля, че и аз имам Божия Дух.

1 Коринтяни 8

За яденето на идоложертвено

[1] А относно идоложертвеното: Знаем, че ние всички уж имаме знание да разрешим въпроса! Но знанието възгордява, а любовта назидава.

[2] Ако някой мисли, че знае нещо, той още не е познал, както трябва да познава.

[3] Но ако някой обича Бога, той е познат от Него.

[4] No tocante à comida sacrificada a ídolos, sabemos que o ídolo, de si mesmo, nada é no mundo e que não há senão um só Deus.

[5] Porque, ainda que há também alguns que se chamem deuses, quer no céu ou sobre a terra, como há muitos deuses e muitos senhores,

[6] todavia, para nós há um só Deus, o Pai, de quem são todas as coisas e para quem existimos; e um só SENHOR, Jesus Cristo, pelo qual são todas as coisas, e nós também, por ele.

[7] Entretanto, não há esse conhecimento em todos; porque alguns, por efeito da familiaridade até agora com o ídolo, ainda comem dessas coisas como a ele sacrificadas; e a consciência destes, por ser fraca, vem a contaminar-se.

[8] Não é a comida que nos recomendará a Deus, pois nada perderemos, se não comermos, e nada ganharemos, se comermos.

[9] Vede, porém, que esta vossa liberdade não venha, de algum modo, a ser tropeço para os fracos.

[10] Porque, se alguém te vir a ti, que és dotado de saber, à mesa, em templo de ídolo, não será a consciência do que é fraco induzida a participar de comidas sacrificadas a ídolos?

[11] E assim, por causa do teu saber, perece o irmão fraco, pelo qual Cristo morreu.

[4] И така, относно яденето от идоложертвеното знаем, че никакъв бог, изобразен от идол, няма на света и че няма друг Бог освен Един.

[5] Защото, ако и да има така наричани богове, било на небето или на земята (както има много богове и много господари),

[6] тоза нас има само един Бог – Отец, от Когото е всичко, и ниепредназначени за Него, и един Господ – Исус Христос, чрез Когото е всичко, и ние чрез Него.

[7] Но това знание го няма у всички; и някои, които и досега възприемат идолите според обичаите на езичниците, ядат месото като жертва на идолите; и съвестта им, като е слаба, се осквернява.

[8] А това, което ядем, не ни прави угодни на Бога; нито ако не ядем, губим нещо; нито ако ядем, печелим нещо.

[9] Но внимавайте да не би по някакъв начин тази ваша свобода да стане спънка на слабите.

[10] Защото ако някой види, че ти, който имаш знание, седиш на трапеза в идолски храм, то няма ли неговата съвест, като на слаб човек, да се одързости и той да яде идоложертвено?

[11] И поради твоето знание слабият погива – братът, за когото е умрял Христос.

[12] E deste modo, pecando contra os irmãos, golpeando-lhes a consciência fraca, é contra Cristo que pecais.

[13] E, por isso, se a comida serve de escândalo a meu irmão, nunca mais comerei carne, para que não venha a escandalizá-lo.

[12] А като съгрешавате така против братята и наранявате слабата им съвест, вие съгрешавате против Христос.

[13] Затова, ако това, което ям, съблазнява брат ми, аз няма да ям месо до века, за да не съблазня брат си.

1 Coríntios 9

A liberdade e os direitos do apóstolo Paulo

[1] Não sou eu, porventura, livre? Não sou apóstolo? Não vi Jesus, nosso SENHOR? Acaso, não sois fruto do meu trabalho no SENHOR?

[2] Se não sou apóstolo para outrem, certamente, o sou para vós outros; porque vós sois o selo do meu apostolado no SENHOR.

[3] A minha defesa perante os que me interpelam é esta:

[4] não temos nós o direito de comer e beber?

[5] E também o de fazer-nos acompanhar de uma mulher irmã, como fazem os demais apóstolos, e os irmãos do SENHOR, e Cefas?

[6] Ou somente eu e Barnabé não temos direito de deixar de trabalhar?

[7] Quem jamais vai à guerra à sua própria custa? Quem planta a vinha e não come do seu fruto? Ou quem apascenta um rebanho e não se alimenta do leite do rebanho?

[8] Porventura, falo isto como homem ou não o diz também a lei?

1 Коринтяни 9

Апостолът се отказва от правата си

[1] Не съм ли свободен? Не съм ли апостол? Не видях ли Исус, нашия Господ? Не сте ли вие моето дело в Господа?

[2] Ако на други не съм апостол, то поне на вас съм; защото в Господа вие сте печатът на моето апостолство.

[3] Ето моето оправдание пред тези, които изпитват поведението ми:

[4] Нямаме ли право да ядем и да пием за сметка на църквите?

[5] Нямаме ли право и ние, както другите апостоли и братята на Господа, и Кифа, да водим жена от сестрите?

[6] Или само аз и Варнава нямаме право да не работим запрехраната си?

[7] Кой войник служи някога на свои разноски? Кой насажда лозе и не яде плода му? Или кой пасе стадо и не яде от млякото на стадото?

[8] По човешки ли говоря това? Или не казва същото и законът?

[9] Porque na lei de Moisés está escrito: Não atarás a boca ao boi, quando pisa o trigo. Acaso, é com bois que Deus se preocupa?

[10] Ou é, seguramente, por nós que ele o diz? Certo que é por nós que está escrito; pois o que lavra cumpre fazê-lo com esperança; o que pisa o trigo faça-o na esperança de receber a parte que lhe é devida.

[11] Se nós vos semeamos as coisas espirituais, será muito recolhermos de vós bens materiais?

[12] Se outros participam desse direito sobre vós, não o temos nós em maior medida? Entretanto, não usamos desse direito; antes, suportamos tudo, para não criarmos qualquer obstáculo ao evangelho de Cristo.

[13] Não sabeis vós que os que prestam serviços sagrados do próprio templo se alimentam? E quem serve ao altar do altar tira o seu sustento?

[14] Assim ordenou também o SENHOR aos que pregam o evangelho que vivam do evangelho;

[15] eu, porém, não me tenho servido de nenhuma destas coisas e não escrevo isto para que assim se faça comigo; porque melhor me fora morrer, antes que alguém me anule esta glória.

[16] Se anuncio o evangelho, não tenho de que me gloriar, pois sobre mim pesa essa obrigação; porque ai de mim se não pregar o evangelho!

[9] Защото в Моисеевия закон е писано: „Да не обвързваш устата на вола, когато вършее.“ За воловете ли тук се грижи Бог,

[10] или го казва несъмнено заради нас? Да; заради нас е писано това; защото който оре, с надежда трябва да оре; и който вършее, трябва да вършее с надежда, че ще участва в плода.

[11] Ако ние сме посели у вас духовното, голямо нещо ли е, ако пожънем от вас телесното?

[12] Ако други участват в това право над вас, не участваме ли ние повече? Обаче ние не използвахме това право, но търпим всичко, за да не причиним някакво препятствие на Христовото благовестие.

[13] Не знаете ли, че тези, които свещенодействат, се хранят от светилището и че тези, които служат на жертвеника, вземат дял от жертвеника?

[14] Така и Господ е наредил проповедниците на благовестието да живеят от благовестието.

[15] Но аз не съм използвал нито една от тези наредби, нито пиша това, за да се направи за мене така; защото за мен е по-добре да умра, отколкото да осуети някой моята похвала.

[16] Защото ако проповядвам благовестието, няма с какво да се похваля; понеже съм тласкан от

[17] Se o faço de livre vontade, tenho galardão; mas, se constrangido, é, então, a responsabilidade de despenseiro que me está confiada.

[18] Nesse caso, qual é o meu galardão? É que, evangelizando, proponha, de graça, o evangelho, para não me valer do direito que ele me dá.

[19] Porque, sendo livre de todos, fiz-me escravo de todos, a fim de ganhar o maior número possível.

[20] Procedi, para com os judeus, como judeu, a fim de ganhar os judeus; para os que vivem sob o regime da lei, como se eu mesmo assim vivesse, para ganhar os que vivem debaixo da lei, embora não esteja eu debaixo da lei.

[21] Aos sem lei, como se eu mesmo o fosse, não estando sem lei para com Deus, mas debaixo da lei de Cristo, para ganhar os que vivem fora do regime da lei.

[22] Fiz-me fraco para com os fracos, com o fim de ganhar os fracos. Fiz-me tudo para com todos, com o fim de, por todos os modos, salvar alguns.

[23] Tudo faço por causa do evangelho, com o fim de me tornar cooperador com ele.

[24] Não sabeis vós que os que correm no estádio, todos, na verdade, correm, mas

неотменна необходимост; защото горко ми, ако не благовествам.

[17] Понеже ако върша това доброволно, имам награда, но ако е с принуждение, тосамо изпълнявам повереното ми настойничество.

[18] И така, каква е моята награда? Тази, че като проповядвам благовестието, да мога да направя благовестието безплатно, така че да не използвам напълно моето право в благовестието.

[19] Защото, при все че съм свободен от всички човеци, аз направих себе си роб на всички, за да придобия мнозина.

[20] За юдеите станах като юдеин, за да придобия юдеи; за тези, които са под закон, станах като под закон (при все че самият аз не съм под закон), за да придобия тези, които са под закон.

[21] За онези, които нямат този закон, бях като да нямам закона – макар пред Бога да не съм без закон, понеже съм под закона на Христос, за да спечеля онези, които нямат закона.

[22] За слабите станах слаб, за да придобия слабите. За всички станах всичко, така че по всякакъв начин да спася неколцина.

[23] Всичко това върша заради благовестието, за да участвам и аз в него.

[24] Не знаете ли, че които тичат на игрището, всички тичат, а само един

um só leva o prêmio? Correi de tal maneira que o alcanceis.

25 Todo atleta em tudo se domina; aqueles, para alcançar uma coroa corruptível; nós, porém, a incorruptível.

26 Assim corro também eu, não sem meta; assim luto, não como desferindo golpes no ar.

27 Mas esmurro o meu corpo e o reduzo à escravidão, para que, tendo pregado a outros, não venha eu mesmo a ser desqualificado.

1 Coríntios 10

Exemplos da história de Israel

1 Ora, irmãos, não quero que ignoreis que nossos pais estiveram todos sob a nuvem, e todos passaram pelo mar,

2 tendo sido todos batizados, assim na nuvem como no mar, com respeito a Moisés.

3 Todos eles comeram de um só manjar espiritual

4 e beberam da mesma fonte espiritual; porque bebiam de uma pedra espiritual que os seguia. E a pedra era Cristo.

5 Entretanto, Deus não se agradou da maioria deles, razão por que ficaram prostrados no deserto.

6 Ora, estas coisas se tornaram exemplos para nós, a fim de que não cobicemos as coisas más, como eles cobiçaram.

получава наградата? Така тичайте, че да я получите.

25 А всеки, който се състезава, се въздържа от всичко. Тевършат това, за да получат тленен венец, а ние – нетленен.

26 И така, аз така тичам, не като към нещо неизвестно; така удрям – не като че бия въздуха;

27 но уморявам тялото си и го поробвам, да не би като съм проповядвал на другите, самият аз да стана неодобрен.

1 Коринтяни 10

Предпазване от идолопоклонство

1 Защото, братя, желая да знаете, че макар да са били бащите ни всички под облака и всички да са минали през морето,

2 и в облака, и в морето всички да са били кръстени в Моисей,

3 и всички да са яли от същата духовна храна,

4 и всички да са пили от същото духовно питие (защото пиеха от една духовна канара, която ги придружаваше; и тази канара беше Христос),

5 пак в повечето от тях Бог не благоволи; затова ги повалис мор в пустинята.

6 А в тези неща те ни станахапоучителенпример, за да не пожелаваме страстно злото, както те го пожелаваха.

[7] Não vos façais, pois, idólatras, como alguns deles; porquanto está escrito: O povo assentou-se para comer e beber e levantou-se para divertir-se.
[8] E não pratiquemos imoralidade, como alguns deles o fizeram, e caíram, num só dia, vinte e três mil.
[9] Não ponhamos o SENHOR à prova, como alguns deles já fizeram e pereceram pelas mordeduras das serpentes.
[10] Nem murmureis, como alguns deles murmuraram e foram destruídos pelo exterminador.
[11] Estas coisas lhes sobrevieram como exemplos e foram escritas para advertência nossa, de nós outros sobre quem os fins dos séculos têm chegado.
[12] Aquele, pois, que pensa estar em pé veja que não caia.

[13] Não vos sobreveio tentação que não fosse humana; mas Deus é fiel e não permitirá que sejais tentados além das vossas forças; pelo contrário, juntamente com a tentação, vos proverá livramento, de sorte que a possais suportar.

O cristão deve fugir da idolatria

[14] Portanto, meus amados, fugi da idolatria.
[15] Falo como a criteriosos; julgai vós mesmos o que digo.

[16] Porventura, o cálice da bênção que abençoamos não é a comunhão do sangue de Cristo? O pão que partimos não é a comunhão do corpo de Cristo?

[7] Не бъдете идолопоклонници, както някои от тях, според писаното: „Народът седна да яде и да пие и стана да играе.“
[8] Нито да блудстваме, както блудстваха някои от тях и паднаха в един ден двадесет и три хиляди души.
[9] Нито да изпитваме Господа, както някои от тях Го изпитаха и погинаха от змиите.
[10] Нито роптайте, както възроптаха някои от тях и бяха поразени от погубителя.

[11] А всичко това им се случи за пример и се написа за поука за нас, върху които са дошли последните времена.

[12] Затова който мисли, че стои, нека внимава да не падне.
[13] Никакво изпитание не ви е постигнало освен това, което може да носи човек; но верен е Бог, Който няма да ви остави да бъдете изпитани повече, отколкото ви е силата, а заедно с изпитанието ще даде и изходен път, така че да можете да го издържите.

[14] Затова, възлюбени мои, бягайте от идолопоклонството.
[15] Говоря като на разумни човеци; сами вие съдете за това, което казвам.
[16] Чашата, която бе благословена и коятоние благославяме, не е ли това, да имаме общение в Христовата кръв? Хлябът, който пречупваме, не е ли да имаме общение в Христовото тяло?

[17] Porque nós, embora muitos, somos unicamente um pão, um só corpo; porque todos participamos do único pão.
[18] Considerai o Israel segundo a carne; não é certo que aqueles que se alimentam dos sacrifícios são participantes do altar?
[19] Que digo, pois? Que o sacrificado ao ídolo é alguma coisa? Ou que o próprio ídolo tem algum valor?
[20] Antes, digo que as coisas que eles sacrificam, é a demônios que as sacrificam e não a Deus; e eu não quero que vos torneis associados aos demônios.
[21] Não podeis beber o cálice do SENHOR e o cálice dos demônios; não podeis ser participantes da mesa do SENHOR e da mesa dos demônios.
[22] Ou provocaremos zelos no SENHOR? Somos, acaso, mais fortes do que ele?

Os limites da liberdade cristã

[23] Todas as coisas são lícitas, mas nem todas convêm; todas são lícitas, mas nem todas edificam.
[24] Ninguém busque o seu próprio interesse, e sim o de outrem.
[25] Comei de tudo o que se vende no mercado, sem nada perguntardes por motivo de consciência;
[26] porque do SENHOR é a terra e a sua plenitude.
[27] Se algum dentre os incrédulos vos convidar, e quiserdes ir, comei de tudo o que for posto diante de vós, sem nada perguntardes por motivo de consciência.

[17] Защото ние, ако и да сме мнозина, сме един хляб, едно тяло, понеже всички в единия хляб участваме.
[18] Вижте Израил по плът: тези, които ядат жертвите, нямат ли общение в жертвеника? Тогава какво?
[19] Казвам ли аз, че идоложертвеното е нещо или че идолът е нещо? Не.
[20] Но казвам, че онова, което жертват езичниците, жертват го на бесовете, а не на Бога; но аз не желая вие да имате общение с бесовете.
[21] Не можете да пиете Господнята чаша и бесовската чаша; не можете да участвате в Господнята трапеза и в бесовската трапеза.
[22] Или искаме да подбудим Господа към ревност? Ние по-силни ли сме от Него?

Свободата на християнина

[23] Всичко е позволено, но не всичко е полезно; всичко е позволено, но не всичко е назидателно.
[24] Никой да не търси своята лична полза, но всеки – ползата на другия.
[25] Всичко, което се продава в месарницата, яжте, без да го изпитвате заради съвестта си;
[26] защото „Господня е земята и всичко, което има в нея“.
[27] Ако някой от невярващите ви покани на угощение и вие желаете да отидете, яжте каквото сложат пред вас, без да гоизпитвате заради съвестта си.

[28] Porém, se alguém vos disser: Isto é coisa sacrificada a ídolo, não comais, por causa daquele que vos advertiu e por causa da consciência;

[29] consciência, digo, não a tua propriamente, mas a do outro. Pois por que há de ser julgada a minha liberdade pela consciência alheia?

[30] Se eu participo com ações de graças, por que hei de ser vituperado por causa daquilo por que dou graças?

[31] Portanto, quer comais, quer bebais ou façais outra coisa qualquer, fazei tudo para a glória de Deus.

[32] Não vos torneis causa de tropeço nem para judeus, nem para gentios, nem tampouco para a igreja de Deus,

[33] assim como também eu procuro, em tudo, ser agradável a todos, não buscando o meu próprio interesse, mas o de muitos, para que sejam salvos.

1 Coríntios 11

[1] Sede meus imitadores, como também eu sou de Cristo.

O véu e seu uso na igreja de Corinto

[2] De fato, eu vos louvo porque, em tudo, vos lembrais de mim e retendes as tradições assim como vo-las entreguei.

[3] Quero, entretanto, que saibais ser Cristo o cabeça de todo homem, e o homem, o cabeça da mulher, e Deus, o cabeça de Cristo.

[28] Но ако някой ви каже: Това е било принесено в жертва, не яжте, заради този, който ви е известил, и заради съвестта:

[29] съвест, казвам, не твоята, а на другия. (Понеже защо да се съди моята свобода от чужда съвест?

[30] Ако аз с благодарение на Бога участвам в яденето, защо да ме злословят за онова, за което благодаря?)

[31] И така, ядете ли, пиете ли, вършите ли нещо, всичко вършете за Божията слава.

[32] Не ставайте съблазън нито на юдеи, нито на гърци, нито на Божията църква;

[33] както и аз угаждам на всички във всичко, като търся не своята полза, но ползата на мнозина, за да се спасят.

1 Коринтяни 11

Жените на богослужение

[1] Бъдете подражатели на мене, както съм и аз на Христос.

[2] За ваша похвала е, че ме помните за всичко, като държите преданията така, както ви ги предадох.

[3] Но желая да знаете, че глава на всеки мъж е Христос, а глава на жената е мъжът, глава пък на Христос е Бог.

[4] Todo homem que ora ou profetiza, tendo a cabeça coberta, desonra a sua própria cabeça.

[5] Toda mulher, porém, que ora ou profetiza com a cabeça sem véu desonra a sua própria cabeça, porque é como se a tivesse rapada.

[6] Portanto, se a mulher não usa véu, nesse caso, que rape o cabelo. Mas, se lhe é vergonhoso o tosquiar-se ou rapar-se, cumpre-lhe usar véu.

[7] Porque, na verdade, o homem não deve cobrir a cabeça, por ser ele imagem e glória de Deus, mas a mulher é glória do homem.

[8] Porque o homem não foi feito da mulher, e sim a mulher, do homem.

[9] Porque também o homem não foi criado por causa da mulher, e sim a mulher, por causa do homem.

[10] Portanto, deve a mulher, por causa dos anjos, trazer véu na cabeça, como sinal de autoridade.

[11] No SENHOR, todavia, nem a mulher é independente do homem, nem o homem, independente da mulher.

[12] Porque, como provém a mulher do homem, assim também o homem é nascido da mulher; e tudo vem de Deus.

[13] Julgai entre vós mesmos: é próprio que a mulher ore a Deus sem trazer o véu?

[14] Ou não vos ensina a própria natureza ser desonroso para o homem usar cabelo comprido?

[4] Всеки мъж, който се моли или пророкува с покрита глава, засрамва главата си.

[5] А всяка жена, която се моли или пророкува гологлава, засрамва главата си, защото това е едно и също, като да е с бръсната глава.

[6] Защото която жена не се покрива, нека остриже и косата си. Но ако е срамно за жена да си стрижекосата или да си бръсне главата, то нека се покрива.

[7] Защото мъжът не трябва да си покрива главата, понеже е образ и слава на Бога; а жената е слава на мъжа.

[8] (Защото мъжът не е от жената, а жената е от мъжа;

[9] понеже мъжът не беше създаден за жената, а жената за мъжа.)

[10] Затова жената е длъжна да има на главата си белег на власт заради ангелите.

[11] (Обаче нито жената е без мъжа, нито мъжът без жената в Господа;

[12] защото както жената е от мъжа, така и мъжът е чрез жената; а всичко е от Бога.)

[13] Сами в себе си съдете: Прилично ли е жената да се моли на Бога гологлава?

[14] Не ви ли учи и самото естество, че ако мъж оставя косата си да расте, това е позор за него,

15 E que, tratando-se da mulher, é para ela uma glória? Pois o cabelo lhe foi dado em lugar de mantilha.

16 Contudo, se alguém quer ser contencioso, saiba que nós não temos tal costume, nem as igrejas de Deus.

Instrução quanto à celebração da Ceia do Senhor

17 Nisto, porém, que vos prescrevo, não vos louvo, porquanto vos ajuntais não para melhor, e sim para pior.

18 Porque, antes de tudo, estou informado haver divisões entre vós quando vos reunis na igreja; e eu, em parte, o creio.

19 Porque até mesmo importa que haja partidos entre vós, para que também os aprovados se tornem conhecidos em vosso meio.

20 Quando, pois, vos reunis no mesmo lugar, não é a ceia do SENHOR que comeis.

21 Porque, ao comerdes, cada um toma, antecipadamente, a sua própria ceia; e há quem tenha fome, ao passo que há também quem se embriague.

22 Não tendes, porventura, casas onde comer e beber? Ou menosprezais a igreja de Deus e envergonhais os que nada têm? Que vos direi? Louvar-vos-ei? Nisto, certamente, não vos louvo.

23 Porque eu recebi do SENHOR o que também vos entreguei: que o SENHOR Jesus, na noite em que foi traído, tomou o pão;

15 но ако жена оставя косата си да расте, това е слава за нея, защото косата ѝ е дадена за покривало?

16 Но ако някой мисли да влиза в пререкания за това – ние нямаме такъв обичай, нито Божиите църкви.

Подобаващо участие в Господнята вечеря и общите трапези

17 А като ви заръчвам следното, не ви хваля, защото се събирате не за по-добро, а за по-лошо.

18 Защото, първо, слушам, че когато се събирате в църква, ставали разделения помежду ви (и отчасти вярвам в това;

19 защото е нужно да има и разцепление между вас, за да стане явно кои са одобрените помежду ви).

20 И така, когато така се събирате заедно, не е възможно да ядете Господнята вечеря,

21 защото на яденето всеки бърза да вземе своята вечеря преди другите; и така един остава гладен, а друг се напива.

22 Какво! Къщи ли нямате, където да ядете и пиете? Или презирате Божията църква и засрамвате тези, които нямат нищо? Какво да ви кажа? Да ви похваля ли за това? Няма да ви похваля.

23 Защото аз от Господа приех това, което ви и предадох, че Господ Исус през нощта, когато беше предаден, взе хляб

24 e, tendo dado graças, o partiu e disse: Isto é o meu corpo, que é dado por vós; fazei isto em memória de mim.

24 и като благодари, разчупи и каза: Това е Моето тяло, което е разчупено за вас; това правете за Мое възпоменание.

25 Por semelhante modo, depois de haver ceado, tomou também o cálice, dizendo: Este cálice é a nova aliança no meu sangue; fazei isto, todas as vezes que o beberdes, em memória de mim.

25 Така взе и чашата след вечерята и каза: Тази чаша е Новият завет в Моята кръв; това правете всеки път, когато пиете, за Мое възпоменание.

26 Porque, todas as vezes que comerdes este pão e beberdes o cálice, anunciais a morte do SENHOR, até que ele venha.

26 Защото всеки път, когато ядете този хляб и пиете тази чаша, възвестявате смъртта на Господа, докато дойде Той.

27 Por isso, aquele que comer o pão ou beber o cálice do SENHOR, indignamente, será réu do corpo e do sangue do SENHOR.

27 Затова който яде хляба или пие Господнята чаша недостойно, ще бъде виновен за грях против тялото и кръвта на Господа.

28 Examine-se, pois, o homem a si mesmo, e, assim, coma do pão, e beba do cálice;

28 Но да изпитва човек себе си и така да яде от хляба и да пие от чашата;

29 pois quem come e bebe sem discernir o corpo, come e bebe juízo para si.

29 защото който яде и пие, без да разпознава Господнето тяло, той яде и пие осъждане за себе си.

30 Eis a razão por que há entre vós muitos fracos e doentes e não poucos que dormem.

30 Поради тази причина мнозина между вас са слаби и болнави, а доста са и починали.

31 Porque, se nos julgássemos a nós mesmos, não seríamos julgados.

31 Но ако разпознавахме сами себе си, нямаше да бъдем съдени.

32 Mas, quando julgados, somos disciplinados pelo SENHOR, para não sermos condenados com o mundo.

32 А когато биваме съдени от Господа, с това се наказваме, за да не бъдем осъдени заедно със света.

33 Assim, pois, irmãos meus, quando vos reunis para comer, esperai uns pelos outros.

33 Затова, братя мои, когато се събирате да ядете, чакайте се един друг.

34 Se alguém tem fome, coma em casa, a fim de não vos reunirdes para juízo. Quanto às demais coisas, eu as ordenarei quando for ter convosco.

34 Ако някой е гладен, нека яде у дома си, за да не бъде събирането ви за осъждане. А останалите работи ще ги наредя, когато дойда.

1 Coríntios 12

1 Коринтяни 12

Acerca de dons espirituais

1 A respeito dos dons espirituais, não quero, irmãos, que sejais ignorantes.

2 Sabeis que, outrora, quando éreis gentios, deixáveis conduzir-vos aos ídolos mudos, segundo éreis guiados.

3 Por isso, vos faço compreender que ninguém que fala pelo Espírito de Deus afirma: Anátema, Jesus! Por outro lado, ninguém pode dizer: SENHOR Jesus!, senão pelo Espírito Santo.

4 Ora, os dons são diversos, mas o Espírito é o mesmo.

5 E também há diversidade nos serviços, mas o SENHOR é o mesmo.

6 E há diversidade nas realizações, mas o mesmo Deus é quem opera tudo em todos.

7 A manifestação do Espírito é concedida a cada um visando a um fim proveitoso.

8 Porque a um é dada, mediante o Espírito, a palavra da sabedoria; e a outro, segundo o mesmo Espírito, a palavra do conhecimento;

9 a outro, no mesmo Espírito, a fé; e a outro, no mesmo Espírito, dons de curar;

10 a outro, operações de milagres; a outro, profecia; a outro, discernimento de espíritos; a um, variedade de línguas; e a outro, capacidade para interpretá-las.

11 Mas um só e o mesmo Espírito realiza todas estas coisas, distribuindo-as, como lhe apraz, a cada um, individualmente.

A unidade orgânica da igreja

Даровете на Светия Дух

1 При това, братя, желая да разбирате и за духовните дарби.

2 Вие знаете, че когато бяхте езичници, се отвличахте към немите идоли, както и да ви водеха.

3 Затова ви известявам, че никой, като говори с Божия Дух, не казва: Да бъде проклет Исус! И никой не може да нарече Исус Господ, освен със Светия Дух.

4 Дарбите са различни, но Духът е същият.

5 Службите са различни, но Господ е същият.

6 Различни са и действията, но Бог е същият, Който върши всичко във всички човеци.

7 А на всеки се дава проявяването на Духа за обща полза.

8 Защото на един се дава чрез Духа да говори с мъдрост, а на друг – да говори със знание чрез същия Дух,

9 на друг – вяра чрез същия Дух, а пък на друг – изцелителни дарби чрез единия Дух;

10 на друг – да върши велики дела, а на друг – да пророкува; на друг – да разпознава духовете; на друг – да говоризразни езици; а пък на друг – да тълкува езици.

11 А всичко това се върши от един и същи Дух, Който разделя на всеки поотделно, както иска.

Едно тяло, съставено от много части

12 Porque, assim como o corpo é um e tem muitos membros, e todos os membros, sendo muitos, constituem um só corpo, assim também com respeito a Cristo.

13 Pois, em um só Espírito, todos nós fomos batizados em um corpo, quer judeus, quer gregos, quer escravos, quer livres. E a todos nós foi dado beber de um só Espírito.

14 Porque também o corpo não é um só membro, mas muitos.

15 Se disser o pé: Porque não sou mão, não sou do corpo; nem por isso deixa de ser do corpo.

16 Se o ouvido disser: Porque não sou olho, não sou do corpo; nem por isso deixa de o ser.

17 Se todo o corpo fosse olho, onde estaria o ouvido? Se todo fosse ouvido, onde, o olfato?

18 Mas Deus dispôs os membros, colocando cada um deles no corpo, como lhe aprouve.

19 Se todos, porém, fossem um só membro, onde estaria o corpo?

20 O certo é que há muitos membros, mas um só corpo.

21 Não podem os olhos dizer à mão: Não precisamos de ti; nem ainda a cabeça, aos pés: Não preciso de vós.

22 Pelo contrário, os membros do corpo que parecem ser mais fracos são necessários;

23 e os que nos parecem menos dignos no corpo, a estes damos muito maior honra;

12 Защото както тялото е едно, а има много части, и всички части на тялото, ако и да са много, пак са едно тяло, така е и Христос.

13 Защото всички ние, било юдеи или гърци, било роби или свободни, се кръстихме в един Дух да съставлявамеедно тяло и всички с един Дух се напоихме.

14 Защото тялото не се състои от една част, а от много.

15 Ако кажеше кракът: Понеже не съм ръка, не съм от тялото, това не го прави да не е от тялото.

16 И ако каже ухото: Понеже не съм око, не съм от тялото, това не го прави да не е от тялото.

17 Ако цялото тяло беше око, къде щеше да е слухът? Ако цялото беше слух, къде щеше да е обонянието?

18 Но сега Бог е поставил частите, всяка една от тях, в тялото, както Му е било угодно.

19 И пак, ако те бяха всички една част, къде щеше да е тялото?

20 Но сега те са много части, а пък едно тяло.

21 И окото не може да каже на ръката: Не ми трябваш; или пък главата на краката: Не ми трябвате.

22 Напротив, тези части на тялото, които се виждат да са по-слаби, са необходими;

23 и тези части на тялото, които ни се виждат по-малко достойни за почит,

também os que em nós não são decorosos revestimos de especial honra.

тях обличаме с повече почит; и неблагоприличните
ни части получават по-голямо благоприличие.

24 Mas os nossos membros nobres não têm necessidade disso. Contudo, Deus coordenou o corpo, concedendo muito mais honra àquilo que menos tinha,

24 А благоприличните ни части нямат нуждаот това. Но Бог е сглобил тялото така, че е дал по-голяма почит на онази част, която не я притежава;

25 para que não haja divisão no corpo; pelo contrário, cooperem os membros, com igual cuidado, em favor uns dos outros.

25 за да няма раздор в тялото, а частите му да се грижат еднакво една за друга.

26 De maneira que, se um membro sofre, todos sofrem com ele; e, se um deles é honrado, com ele todos se regozijam.

26 И ако страда една част, всички части страдат с нея; или ако се слави еднačаст, всички части се радват заедно с нея.

27 Ora, vós sois corpo de Cristo; e, individualmente, membros desse corpo.

27 А вие сте Христово тяло и поотделно – части от Него.

28 A uns estabeleceu Deus na igreja, primeiramente, apóstolos; em segundo lugar, profetas; em terceiro lugar, mestres; depois, operadores de milagres; depois, dons de curar, socorros, governos, variedades de línguas.

28 И Бог е поставил някои в църквата да бъдат: първо апостоли, второ пророци, трето учители, други да правят чудеса, някои
имат изцелителни дарби, други с дарби на
подпомагане, на управляване, на говорене разни езици.

29 Porventura, são todos apóstolos? Ou, todos profetas? São todos mestres? Ou, operadores de milagres?

29 Всички апостоли ли са? Всички пророци ли са? Всички учители ли са? Всички вършат ли чудеса?

30 Têm todos dons de curar? Falam todos em outras línguas? Interpretam-nas todos?

30 Всички имат ли изцелителни дарби? Всички говорят ли езици? Всички тълкуват ли?

31 Entretanto, procurai, com zelo, os melhores dons.

O amor é o dom supremo

E eu passo a mostrar-vos ainda um caminho sobremodo excelente.

31 Копнейте за по-големите дарби, а при все това аз ви показвам един по-превъзходен път.

1 Coríntios 13

[1] Ainda que eu fale as línguas dos homens e dos anjos, se não tiver amor, serei como o bronze que soa ou como o címbalo que retine.

[2] Ainda que eu tenha o dom de profetizar e conheça todos os mistérios e toda a ciência; ainda que eu tenha tamanha fé, a ponto de transportar montes, se não tiver amor, nada serei.

[3] E ainda que eu distribua todos os meus bens entre os pobres e ainda que entregue o meu próprio corpo para ser queimado, se não tiver amor, nada disso me aproveitará.

[4] O amor é paciente, é benigno; o amor não arde em ciúmes, não se ufana, não se ensoberbece,

[5] não se conduz inconvenientemente, não procura os seus interesses, não se exaspera, não se ressente do mal;

[6] não se alegra com a injustiça, mas regozija-se com a verdade;

[7] tudo sofre, tudo crê, tudo espera, tudo suporta.

[8] O amor jamais acaba; mas, havendo profecias, desaparecerão; havendo línguas, cessarão; havendo ciência, passará;

[9] porque, em parte, conhecemos e, em parte, profetizamos.

[10] Quando, porém, vier o que é perfeito, então, o que é em parte será aniquilado.

1 Коринтяни 13

Пътят на любовта

[1] Ако говоря с човешки и ангелски езици, а любов нямам, аз съм станал мед, която звънти, или кимвал, който дрънка.

[2] И ако имам пророческа дарба, зная всички тайни и всяко знание, и ако имам пълна вяра, така че и планини да премествам, а любов нямам, нищо не съм.

[3] И ако раздам целия си имот за прехрана на сиромасите, и ако предам тялото си на изгаряне, а любов нямам, никак не ме ползва.

[4] Любовта дълго търпи и е милостива, любовта не завижда, любовта не се превъзнася, не се гордее,

[5] не безобразничи, не търси своето, не се раздразнява, не държи сметка за зло,

[6] не се радва на неправдата, а се радва заедно с истината,

[7] всичко премълчава, на всичко хваща вяра, на всичко се надява, всичко търпи.

[8] Любовта никога не отпада; другите дарби, обаче, пророчества ли са, ще се прекратят; езици ли са, ще престанат; знание ли е, ще се прекрати.

[9] Защото отчасти знаем и отчасти пророкуваме;

[10] но когато дойде съвършеното, това, което е частично, ще се прекрати.

[11] Quando eu era menino, falava como menino, sentia como menino, pensava como menino; quando cheguei a ser homem, desisti das coisas próprias de menino.

[11] Когато бях дете, като дете говорех, като дете чувствах, като дете разсъждавах; откак станах мъж, напуснал съм детинското.

[12] Porque, agora, vemos como em espelho, obscuramente; então, veremos face a face. Agora, conheço em parte; então, conhecerei como também sou conhecido.

[12] Защото сега виждаме нещата неясно, като в огледало, а тогава ще ги видимлице в лице; сега познавам отчасти, а тогава ще позная напълно, както и съм бил напълно познат.

[13] Agora, pois, permanecem a fé, a esperança e o amor, estes três; porém o maior destes é o amor.

[13] И така, остават тези трите: вяра, надежда и любов; но най-голяма от тях е любовта.

1 Coríntios 14

O dom de profecia é superior ao de línguas

1 Коринтяни 14

Използване на дарбите в богослужението

[1] Segui o amor e procurai, com zelo, os dons espirituais, mas principalmente que profetizeis.

[1] Устремете се след любовта; но копнейте и за духовните дарби, а особено за дарбата да пророкувате.

[2] Pois quem fala em outra língua não fala a homens, senão a Deus, visto que ninguém o entende, e em espírito fala mistérios.

[2] Защото който говори на непознат език, той не говори на човеци, а на Бога, защото никой не го разбира, понеже с духа си говори тайни.

[3] Mas o que profetiza fala aos homens, edificando, exortando e consolando.

[3] А който пророкува, той говори на човеци за назидание, за увещание и за утеха.

[4] O que fala em outra língua a si mesmo se edifica, mas o que profetiza edifica a igreja.

[4] Който говори на непознат език, назидава себе си; а който пророкува, назидава църквата.

[5] Eu quisera que vós todos falásseis em outras línguas; muito mais, porém, que profetizásseis; pois quem profetiza é superior ao que fala em outras línguas, salvo se as interpretar, para que a igreja receba edificação.

[5] Бих желал всички вие да говорите езици, а още повече да пророкувате; и който пророкува, е по-горен от този, който говори разни езици, освен ако тълкува, за да се назидава църквата.

[6] Agora, porém, irmãos, se eu for ter convosco falando em outras línguas, em que vos aproveitarei, se vos não falar por meio de revelação, ou de ciência, ou de profecia, ou de doutrina?

[7] É assim que instrumentos inanimados, como a flauta ou a cítara, quando emitem sons, se não os derem bem distintos, como se reconhecerá o que se toca na flauta ou cítara?

[8] Pois também se a trombeta der som incerto, quem se preparará para a batalha?

[9] Assim, vós, se, com a língua, não disserdes palavra compreensível, como se entenderá o que dizeis? Porque estareis como se falásseis ao ar.

[10] Há, sem dúvida, muitos tipos de vozes no mundo; nenhum deles, contudo, sem sentido.

[11] Se eu, pois, ignorar a significação da voz, serei estrangeiro para aquele que fala; e ele, estrangeiro para mim.

[12] Assim, também vós, visto que desejais dons espirituais, procurai progredir, para a edificação da igreja.

[13] Pelo que, o que fala em outra língua deve orar para que a possa interpretar.

[14] Porque, se eu orar em outra língua, o meu espírito ora de fato, mas a minha mente fica infrutífera.

[6] Кажете сега, братя, ако дойда при вас и говоря непознати езици, какво ще ви ползвам, ако не ви съобщя или някоеоткровение, или знание, или пророчество, или поучение?

[7] Даже бездушните неща, като свирка или гъдулка, когато издават звук, ако нямат отличително звучене, как ще се познае това, което свирят със свирката или с гъдулката?

[8] Защото ако тръбата издадеше неопределен зов, кой би се приготвил за бой?

[9] Също така, ако вие не изговаряте с езика си думи с някакво значение, как ще се знае какво говорите? Защото ще говорите на вятъра.

[10] Има, може да се каже, толкова вида езици на света; и нито един от тях не е без значение.

[11] И така, ако не разбера значението на езика, ще бъда другоезичен за този, който говори. И този, който говори, ще бъде другоезичен за мене.

[12] Така и вие, понеже копнеете за духовните дарби, старайте се да се преумножат те у вас за назидание на църквата.

[13] Затова който говори на непознат език, нека се моли за дарбата и да тълкува.

[14] Защото ако се моля на непознат език, духът ми се моли, а умът ми не дава плод.

[15] Que farei, pois? Orarei com o espírito, mas também orarei com a mente; cantarei com o espírito, mas também cantarei com a mente.

[16] E, se tu bendisseres apenas em espírito, como dirá o indouto o amém depois da tua ação de graças? Visto que não entende o que dizes;

[17] porque tu, de fato, dás bem as graças, mas o outro não é edificado.

[18] Dou graças a Deus, porque falo em outras línguas mais do que todos vós.

[19] Contudo, prefiro falar na igreja cinco palavras com o meu entendimento, para instruir outros, a falar dez mil palavras em outra língua.

Os dons em face dos visitantes na igreja

[20] Irmãos, não sejais meninos no juízo; na malícia, sim, sede crianças; quanto ao juízo, sede homens amadurecidos.

[21] Na lei está escrito: Falarei a este povo por homens de outras línguas e por lábios de outros povos, e nem assim me ouvirão, diz o SENHOR.

[22] De sorte que as línguas constituem um sinal não para os crentes, mas para os incrédulos; mas a profecia não é para os incrédulos, e sim para os que crêem.

[23] Se, pois, toda a igreja se reunir no mesmo lugar, e todos se puserem a falar em outras línguas, no caso de entrarem indoutos ou incrédulos, não dirão, porventura, que estais loucos?

[15] Тогава какво? Ще се моля с духа си, ноще се моля и с ума си; ще пея с духа си, но ще пея и с ума си.

[16] Иначе, ако славословиш с духа си, как ще каже: Амин на твоето благодарение онзи, който е в положението на неуките, като не знае какво говориш?

[17] Защото ти наистина благодариш добре, но другият не се назидава.

[18] Благодаря на Бога, че аз говоря повече езици от всички ви;

[19] обаче в църквата предпочитам да изговоря пет думи с ума си, за да наставя и други, а не десет хиляди думи на непознат език.

[20] Братя, не бъдете невръстни деца по ум, а бидейки деца по отношение на злото, бъдете пълнолетни по ум.

[21] В закона е писано: „Чрез другоезични човеци и чрез устните на чужденци ще говоря на този народ; но и така няма да Ме послушат“, казва Господ.

[22] И така, езиците са белег не за вярващите, а за невярващите; а пророчеството е белег не за невярващите, а за вярващите.

[23] И така, ако се събере цялата църква и всички говорят на непознати езици, и влязат хора невежи или невярващи, няма ли да кажат, че вие сте полудели?

[24] Porém, se todos profetizarem, e entrar algum incrédulo ou indouto, é ele por todos convencido e por todos julgado;

[25] tornam-se-lhe manifestos os segredos do coração, e, assim, prostrando-se com a face em terra, adorará a Deus, testemunhando que Deus está, de fato, no meio de vós.

A necessidade de ordem no culto

[26] Que fazer, pois, irmãos? Quando vos reunis, um tem salmo, outro, doutrina, este traz revelação, aquele, outra língua, e ainda outro, interpretação. Seja tudo feito para edificação.

[27] No caso de alguém falar em outra língua, que não sejam mais do que dois ou quando muito três, e isto sucessivamente, e haja quem interprete.

[28] Mas, não havendo intérprete, fique calado na igreja, falando consigo mesmo e com Deus.

[29] Tratando-se de profetas, falem apenas dois ou três, e os outros julguem.

[30] Se, porém, vier revelação a outrem que esteja assentado, cale-se o primeiro.

[31] Porque todos podereis profetizar, um após outro, para todos aprenderem e serem consolados.

[32] Os espíritos dos profetas estão sujeitos aos próprios profetas;

[24] Но ако всички пророкуват и влезе някой невярващ или невеж, той се обвинява от всички и се осъжда от всички;

[25] тайните на сърцето му стават явни; и така, той ще падне на лицето си, ще се поклони на Бога и ще изповяда, че наистина Бог е между вас.

Всичко да става с приличие и ред

[26] Тогава, братя, какво става между вас? Когато се събирате, всеки има да предлага псалом, има поучение, има откровение, има да говори непознатезик, има тълкувание. Всичко да става за назидание.

[27] Ако някой говори на непознат език, нека говорят по двама или най-много по трима, и то по ред; а един да тълкува.

[28] Но ако няма тълкувател, такъв нека да мълчи в църква и нека говори на себе си и на Бога.

[29] От пророците нека говорят само двама или трима, а другите да разсъждават.

[30] Ако дойде откровение на някой друг от седящите, първият нека млъкне.

[31] Защото един след друг всички можете да пророкувате, за да се поучават всички и всички да се насърчават;

[32] и духовете на пророците се покоряват на самите пророци.

[33] porque Deus não é de confusão, e sim de paz. Como em todas as igrejas dos santos,

[33] Защото Бог не еБог на безредие, а на мир, както и поучавам по всички църкви на светиите.

[34] conservem-se as mulheres caladas nas igrejas, porque não lhes é permitido falar; mas estejam submissas como também a lei o determina.

[34] Жените нека мълчат в църквите, защото не им е позволено да говорят; а нека се подчиняват, както казва и законът.

[35] Se, porém, querem aprender alguma coisa, interroguem, em casa, a seu próprio marido; porque para a mulher é vergonhoso falar na igreja.

[35] Ако искат да научат нещо, нека питат мъжете си у дома; защото е срамно за жена да говори в църква.

[36] Porventura, a palavra de Deus se originou no meio de vós ou veio ela exclusivamente para vós outros?

[36] Какво? Божието слово от вас ли излезе? Или само до вас ли е достигнало?

[37] Se alguém se considera profeta ou espiritual, reconheça ser mandamento do SENHOR o que vos escrevo.

[37] Ако някой мисли, че е пророк или духовен, нека признае, че това, което ви пиша, е заповед от Господа.

[38] E, se alguém o ignorar, será ignorado.

[38] Но ако някой не иска да признае, нека не признае.

[39] Portanto, meus irmãos, procurai com zelo o dom de profetizar e não proibais o falar em outras línguas.

[39] Затова, братя мои, копнейте за дарбата да пророкувате и не забранявайте да се говорят и езици.

[40] Tudo, porém, seja feito com decência e ordem.

[40] Обаче нека всичко става с приличие и ред.

1 Coríntios 15

A ressurreição de Cristo, penhor da nossa ressurreição

[1] Irmãos, venho lembrar-vos o evangelho que vos anunciei, o qual recebestes e no qual ainda perseverais;

[2] por ele também sois salvos, se retiverdes a palavra tal como vo-la preguei, a menos que tenhais crido em vão.

1 Коринтяни 15

Възкресението на Исус Христос

[1] Още, братя, напомням ви благовестието, което ви проповядвах, което и приехте, в което и стоите,

[2] чрез което се и спасявате, ако го държите, според както съм ви го благовестил, освен ако напразно сте повярвали.

3 Antes de tudo, vos entreguei o que também recebi: que Cristo morreu pelos nossos pecados, segundo as Escrituras,
4 e que foi sepultado e ressuscitou ao terceiro dia, segundo as Escrituras.

5 E apareceu a Cefas e, depois, aos doze.

6 Depois, foi visto por mais de quinhentos irmãos de uma só vez, dos quais a maioria sobrevive até agora; porém alguns já dormem.
7 Depois, foi visto por Tiago, mais tarde, por todos os apóstolos
8 e, afinal, depois de todos, foi visto também por mim, como por um nascido fora de tempo.

9 Porque eu sou o menor dos apóstolos, que mesmo não sou digno de ser chamado apóstolo, pois persegui a igreja de Deus.

10 Mas, pela graça de Deus, sou o que sou; e a sua graça, que me foi concedida, não se tornou vã; antes, trabalhei muito mais do que todos eles; todavia, não eu, mas a graça de Deus comigo.

11 Portanto, seja eu ou sejam eles, assim pregamos e assim crestes.

12 Ora, se é corrente pregar-se que Cristo ressuscitou dentre os mortos, como, pois, afirmam alguns dentre vós que não há ressurreição de mortos?
13 E, se não há ressurreição de mortos, então, Cristo não ressuscitou.

3 Защото първо ви предадох онова, което и приех, че Христос умря за греховете ни според Писанията;
4 че беше погребан; че беше възкресен на третия ден според Писанията;
5 и че се яви на Кифа, после на дванадесетте,
6 че след това се яви на повече от петстотин братя наведнъж, от които повечето и досега са живи, а някои починаха;
7 че после се яви на Яков, тогава на всички апостоли;

8 а от всички най-накрая се яви и на мене, като на някой изтърсак.

9 Защото аз съм най-нищожният от апостолите, който не съм достоен и апостол да се нарека, понеже гоних Божията църква.
10 Но с Божията благодат съм, каквото съм; и дадената ми Негова благодат не беше напразна, но се трудих повече от всички тях – не аз обаче, а Божията благодат, която беше с мен.
11 И така, било че аз се трудих повече, било че те, така проповядваме и те, и аз, и вие така сте повярвали.

Възкресението на мъртвите

12 Ако се проповядва, че Христос е възкресен от мъртвите, как казват някои между вас, че няма възкресение на мъртвите?
13 Ако няма възкресение на мъртвите, то и Христос не е бил възкресен;

[14] E, se Cristo não ressuscitou, é vã a nossa pregação, e vã, a vossa fé;

[15] e somos tidos por falsas testemunhas de Deus, porque temos asseverado contra Deus que ele ressuscitou a Cristo, ao qual ele não ressuscitou, se é certo que os mortos não ressuscitam.

[16] Porque, se os mortos não ressuscitam, também Cristo não ressuscitou.

[17] E, se Cristo não ressuscitou, é vã a vossa fé, e ainda permaneceis nos vossos pecados.

[18] E ainda mais: os que dormiram em Cristo pereceram.

[19] Se a nossa esperança em Cristo se limita apenas a esta vida, somos os mais infelizes de todos os homens.

Cristo, as primícias dos que dormem

[20] Mas, de fato, Cristo ressuscitou dentre os mortos, sendo ele as primícias dos que dormem.

[21] Visto que a morte veio por um homem, também por um homem veio a ressurreição dos mortos.

[22] Porque, assim como, em Adão, todos morrem, assim também todos serão vivificados em Cristo.

[23] Cada um, porém, por sua própria ordem: Cristo, as primícias; depois, os que são de Cristo, na sua vinda.

[24] E, então, virá o fim, quando ele entregar o reino ao Deus e Pai, quando houver

[14] и ако Христос не е бил възкресен, то празна е нашата проповед, празна е и вашата вяра.

[15] При това ние се оказваме и лъжесвидетели на Бога, защото свидетелствахме за Бога, че е възкресил Христос, Когото Той не е възкресил, ако мъртвите не се възкресяват.

[16] Защото ако мъртвите не се възкресяват, тогава и Христос не е бил възкресен;

[17] и ако Христос не е бил възкресен, суетна е вашата вяра; вие сте още в греховете си.

[18] Тогава и тези, които са починали в Христос, са погинали.

[19] Ако само в този живот се надяваме на Христос, то от всички човеци ние сме най-много за съжаление.

[20] Но сега Христос е бил възкресен, първият плод от починалите.

[21] Понеже както чрез човека дойдесмъртта, така чрез човека дойдевъзкресението на мъртвите.

[22] Защото както в Адам всички умират, така и в Христос всички ще живеят.

[23] Но всеки на своя ред: Христос – първият плод, после, при пришествието на Христос, тези, които са Негови.

[24] Тогава ще бъде краят, когато Той ще предаде царството на Бога и Отца, след

destruído todo principado, bem como toda potestade e poder.

[25] Porque convém que ele reine até que haja posto todos os inimigos debaixo dos pés.

[26] O último inimigo a ser destruído é a morte.

[27] Porque todas as coisas sujeitou debaixo dos pés. E, quando diz que todas as coisas lhe estão sujeitas, certamente, exclui aquele que tudo lhe subordinou.

[28] Quando, porém, todas as coisas lhe estiverem sujeitas, então, o próprio Filho também se sujeitará àquele que todas as coisas lhe sujeitou, para que Deus seja tudo em todos.

A ressurreição em relação à vida prática

[29] Doutra maneira, que farão os que se batizam por causa dos mortos? Se, absolutamente, os mortos não ressuscitam, por que se batizam por causa deles?

[30] E por que também nós nos expomos a perigos a toda hora?

[31] Dia após dia, morro! Eu o protesto, irmãos, pela glória que tenho em vós outros, em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

[32] Se, como homem, lutei em Éfeso com feras, que me aproveita isso? Se os mortos não ressuscitam, comamos e bebamos, que amanhã morreremos.

[33] Não vos enganeis: as más conversações corrompem os bons costumes.

[34] Tornai-vos à sobriedade, como é justo, e não pequeis; porque alguns ainda não

като унищожи всяко началство и всяка власт и сила.

[25] Защото Той трябва да царува, докато положи всички врагове под краката Си.

[26] И смъртта, най-последният враг, и тя ще бъде унищожена,

[27] защото Бог „е покорил всичко под краката Му“. А когато казва, че всичко е вече покорено (очевидно с изключение на Този, Който Му е покорил всичко),

[28] когато Му бъде покорено всичко, тогава и Сам Синът ще се покори на Този, Който Му е покорил всичко, за да бъде Бог всичко във всичко.

[29] Иначе какво ще правят тези, които се кръщават заради мъртвите? Ако мъртвите изобщо не се възкресяват, защо се кръщават заради тях?

[30] Защо и ние се излагаме на опасност всеки час?

[31] Братя, с похвалата, с която се гордея заради вас в Христос Исус, нашия Господ, аз всеки ден умирам.

[32] Ако, по човешки казано, съм се борил със зверове в Ефес, какво ме полза? Ако мъртвите не се възкресяват, „нека ядем и пием, защото утре ще умрем“.

[33] Не се заблуждавайте. „Лошите другари покваряват добрите нрави.“

[34] Отрезвете се, за да живеете според правдата, и не съгрешавайте, защото

têm conhecimento de Deus; isto digo para vergonha vossa.

Os ressuscitados terão corpo

35 Mas alguém dirá: Como ressuscitam os mortos? E em que corpo vêm?

36 Insensato! O que semeias não nasce, se primeiro não morrer;

37 e, quando semeias, não semeias o corpo que há de ser, mas o simples grão, como de trigo ou de qualquer outra semente.

38 Mas Deus lhe dá corpo como lhe aprouve dar e a cada uma das sementes, o seu corpo apropriado.

39 Nem toda carne é a mesma; porém uma é a carne dos homens, outra, a dos animais, outra, a das aves, e outra, a dos peixes.

40 Também há corpos celestiais e corpos terrestres; e, sem dúvida, uma é a glória dos celestiais, e outra, a dos terrestres.

41 Uma é a glória do sol, outra, a glória da lua, e outra, a das estrelas; porque até entre estrela e estrela há diferenças de esplendor.

42 Pois assim também é a ressurreição dos mortos. Semeia-se o corpo na corrupção, ressuscita na incorrupção. Semeia-se em desonra, ressuscita em glória.

43 Semeia-se em fraqueza, ressuscita em poder.

44 Semeia-se corpo natural, ressuscita corpo espiritual. Se há corpo natural, há também corpo espiritual.

някои от вас не познават Бога. Товаказвам, за да се засрамите.

Възкресението на тялото

35 Но някой ще каже: Как се възкресяват мъртвите? И с какво тяло ще дойдат?

36 Безумецо, това, което ти сееш, не оживява, ако не умре.

37 И когато го сееш, не посяваш тялото, което ще поникне, а голо зърно, каквотосе случи, пшенично или някое друго;

38 но Бог му дава тяло, каквото му е угодно, и на всяко семе собственото му тяло.

39 Всяка плът не е еднаква; една е плъттана човеците, а друга на животните, друга пък на птиците и друга на рибите.

40 Има и небесни тела, и земни тела; друга е обаче славата на небесните, а друга на земните.

41 Един е блясъкът на слънцето, друг е блясъкът на луната и друг е блясъкът на звездите; а и звезда от звезда се различава по блясък.

42 Така е и възкресението на мъртвите. Тялото се сее в тление, възкръсва в нетление;

43 сее се в безчестие, възкръсва в слава; сее се в немощ, възкръсва в сила;

44 сее се одушевено тяло, възкръсва духовно тяло. Ако има одушевено тяло, то има и духовно тяло.

[45] Pois assim está escrito: O primeiro homem, Adão, foi feito alma vivente. O último Adão, porém, é espírito vivificante.
[46] Mas não é primeiro o espiritual, e sim o natural; depois, o espiritual.
[47] O primeiro homem, formado da terra, é terreno; o segundo homem é do céu.
[48] Como foi o primeiro homem, o terreno, tais são também os demais homens terrenos; e, como é o homem celestial, tais também os celestiais.
[49] E, assim como trouxemos a imagem do que é terreno, devemos trazer também a imagem do celestial.

Os vivos serão transformados

[50] Isto afirmo, irmãos, que a carne e o sangue não podem herdar o reino de Deus, nem a corrupção herdar a incorrupção.
[51] Eis que vos digo um mistério: nem todos dormiremos, mas transformados seremos todos,
[52] num momento, num abrir e fechar de olhos, ao ressoar da última trombeta. A trombeta soará, os mortos ressuscitarão incorruptíveis, e nós seremos transformados.
[53] Porque é necessário que este corpo corruptível se revista da incorruptibilidade, e que o corpo mortal se revista da imortalidade.
[54] E, quando este corpo corruptível se revestir de incorruptibilidade, e o que é mortal se revestir de imortalidade, então, se cumprirá a palavra que está escrita: Tragada foi a morte pela vitória.

[45] Така е и писано: „Първият човек Адам стана жива душа“, а последният Адам стана животворящ дух.
[46] Обаче не е първо духовното, а одушевеното и после духовното.
[47] Първият човек е от земята – от пръст; вторият човек е от небето.
[48] Какъвто е пръстният, такива са и пръстните; и какъвто е небесният, такива са и небесните.
[49] И както сме се облекли в образа на пръстния, ще се облечем и в образа на небесния.
[50] А това казвам, братя, че плът и кръв не могат да наследят Божието царство, нито тленното наследява нетленното.
[51] Ето, една тайна ви казвам: Не всички ще починем, но всички ще се изменим,
[52] в един миг, докато трепне око, при последната тръба; защото тя ще затръби и мъртвите ще възкръснат нетленни, и ние ще се изменим.
[53] Защото това, тленното, трябва да се облече в нетление и това, смъртното, да се облече в безсмъртие.
[54] А когато това, тленното, се облече в нетление и това, смъртното, се облече в безсмъртие, тогава ще се сбъдне писаното слово: „Погълната бе смъртта победоносно“.

55 Onde está, ó morte, a tua vitória? Onde está, ó morte, o teu aguilhão?

56 O aguilhão da morte é o pecado, e a força do pecado é a lei.

57 Graças a Deus, que nos dá a vitória por intermédio de nosso SENHOR Jesus Cristo.

58 Portanto, meus amados irmãos, sede firmes, inabaláveis e sempre abundantes na obra do SENHOR, sabendo que, no SENHOR, o vosso trabalho não é vão.

55 „О, смърт, къде ти е победата? О, смърт, къде ти е жилото?“

56 Жилото на смъртта е грехът и силата на греха е законът;

57 но да благодарим на Бога, Който ни дава победата чрез нашия Господ Исус Христос.

58 Затова, възлюбени мои братя, бъдете твърди, непоколебими и преизобилвайте винаги в Господнето дело, понеже знаете, че в Господа трудът ви не е напразен.

1 Coríntios 16

Acerca da coleta para os necessitados da Judeia

1 Quanto à coleta para os santos, fazei vós também como ordenei às igrejas da Galácia.

2 No primeiro dia da semana, cada um de vós ponha de parte, em casa, conforme a sua prosperidade, e vá juntando, para que se não façam coletas quando eu for.

3 E, quando tiver chegado, enviarei, com cartas, para levarem as vossas dádivas a Jerusalém, aqueles que aprovardes.

4 Se convier que eu também vá, eles irão comigo.

Os projetos de Paulo

5 Irei ter convosco por ocasião da minha passagem pela Macedônia, porque devo percorrer a Macedônia.

6 E bem pode ser que convosco me demore ou mesmo passe o inverno, para que me encaminheis nas viagens que eu tenha de fazer.

7 Porque não quero, agora, ver-vos apenas de passagem, pois espero permanecer

1 Коринтяни 16

Помощи за християните в Юдея

1 А колкото за събирането на дарениеза светиите, правете и вие, както наредих в галатийските църкви.

2 В първия ден на седмицата всеки от вас да отделя според успеха на работите си и да го има при себе си, за да не се събира, когато дойда.

3 И когато дойда, ще изпратя с писма онези, които ще одобрите, да отнесат подаръка ви в Йерусалим;

4 и ако си заслужава да отида и аз, те ще отидат с мене.

Планове за пътувания

5 Защото ще дойда при вас, след като мина през Македония (понеже минавам през Македония);

6 а може и да поостана при вас или дажеи да презимувам, за да ме изпратите вие накъдето отида.

7 Защото не ми се иска да ви видя сега само пътьом; но се надявам да

convosco algum tempo, se o SENHOR o permitir.

[8] Ficarei, porém, em Éfeso até ao Pentecostes;

[9] porque uma porta grande e oportuna para o trabalho se me abriu; e há muitos adversários.

Acerca de Timóteo e Apolo

[10] E, se Timóteo for, vede que esteja sem receio entre vós, porque trabalha na obra do SENHOR, como também eu;

[11] ninguém, pois, o despreze. Mas encaminhai-o em paz, para que venha ter comigo, visto que o espero com os irmãos.

[12] Acerca do irmão Apolo, muito lhe tenho recomendado que fosse ter convosco em companhia dos irmãos, mas de modo algum era a vontade dele ir agora; irá, porém, quando se lhe deparar boa oportunidade.

As exortações finais

[13] Sede vigilantes, permanecei firmes na fé, portai-vos varonilmente, fortalecei-vos.

[14] Todos os vossos atos sejam feitos com amor.

Estéfanas, Fortunato e Acaico

[15] E agora, irmãos, eu vos peço o seguinte (sabeis que a casa de Estéfanas são as primícias da Acaia e que se consagraram ao serviço dos santos):

[16] que também vos sujeiteis a esses tais, como também a todo aquele que é cooperador e obreiro.

[17] Alegro-me com a vinda de Estéfanas, e de Fortunato, e de Acaico; porque estes supriram o que da vossa parte faltava.

остана при вас известно време, ако позволи Господ.

[8] А в Ефес ще остана до Петдесетница,

[9] защото пред мене се отвориха големи врати за работа, има и много противници.

[10] Ако дойде Тимотей, внимавайте да бъде без страх между вас; защото и той върши Господнето дело, както и аз;

[11] затова никой да не го презира. Но го изпратете с мир да дойде при мене, защото го очаквам с братята.

[12] А колкото за брат Аполос, много му се молих да дойде при вас с братята; но никак не му се искаше да дойде сега; обаче ще дойде, когато намери случай.

Последния наставления и поздрав

[13] Бдете, стойте твърдо във вярата, бъдете мъжествени, укрепявайте се!

[14] Всичко у вас да става с любов.

[15] Още ви моля, братя: вие знаете, че семейството на Стефанас е първият плод на Ахая и че те са посветили себе си да служат на светиите;

[16] добре е на такива да се подчинявате и вие, както и на всеки, който помага в делото и се труди.

[17] Радвам се за идването на Стефанас, на Фортунат и на Ахаик, защото те запълниха вашата липса;

[18] Porque trouxeram refrigério ao meu espírito e ao vosso. Reconhecei, pois, a homens como estes.

[18] понеже успокоиха моя дух и вашия, затова признавайте такива човеци.

Saudações e a bênção

[19] As igrejas da Ásia vos saúdam. No SENHOR, muito vos saúdam Áqüila e Priscila e, bem assim, a igreja que está na casa deles.

[19] Поздравяват ви църквите, които са в Азия. Много ви поздравяват в Господа Акила и Прискила с тяхната домашна църква.

[20] Todos os irmãos vos saúdam. Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo.

[20] Поздравяват ви всички братя. Поздравете се един друг със свята целувка.

[21] A saudação, escrevo-a eu, Paulo, de próprio punho.

[21] Поздрава пиша аз, Павел, със собствената си ръка.

[22] Se alguém não ama o SENHOR, seja anátema. Maranata!

[22] Който не обича Господа, да бъде проклет. Господ наш иде.

[23] A graça do SENHOR Jesus seja convosco.

[23] Благодатта на Господ Исус Христос да бъде с вас.

[24] O meu amor seja com todos vós, em Cristo Jesus.

[24] Любовта ми да бъде с всички вас в Христос Исус. Амин.

Segunda epístola de Paulo aos Coríntios	2 Коринтяни
2 Coríntios 1	**2 Коринтяни 1**
Prefácio e saudação	**Благодарност към Бога**
[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus pela vontade de Deus, e o irmão Timóteo, à igreja de Deus que está em Corinto e a todos os santos em toda a Acaia,	[1] Павел, с Божията воля апостол на Исус Христос, и брат Тимотей, до Божията църква, която е в Коринт, и до всички светии, които са по цяла Ахая:
[2] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.	[2] Благодат и мир да бъде на вас от Бога, нашия Отец, и Господ Исус Христос.
Ação de graças de Paulo pelo conforto divino	
[3] Bendito seja o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, o Pai de misericórdias e Deus de toda consolação!	[3] Благословен Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, Отец на милостивите и Бог на всяка утеха,
[4] É ele que nos conforta em toda a nossa tribulação, para podermos consolar os que estiverem em qualquer angústia, com a consolação com que nós mesmos somos contemplados por Deus.	[4] Който ни утешава във всяка наша скръб, за да можем и ние да утешаваме тези, които се намират в каквато и да била скръб, с утехата, с която и ние се утешаваме от Бога.
[5] Porque, assim como os sofrimentos de Cristo se manifestam em grande medida a nosso favor, assim também a nossa consolação transborda por meio de Cristo.	[5] Защото както изобилват в нас Христовите страдания, така и нашата утеха изобилва чрез Христос.
[6] Mas, se somos atribulados, é para o vosso conforto e salvação; se somos confortados, é também para o vosso conforto, o qual se torna eficaz, suportando vós com paciência os mesmos sofrimentos que nós também padecemos.	[6] Но ако ни наскърбяват, това е за вашата утеха и спасение, или ако ни утешават, това е за вашата утеха и спасение, която действа да устоявате в същите страдания, които понасяме и ние.
[7] A nossa esperança a respeito de vós está firme, sabendo que, como sois participantes dos sofrimentos, assim o sereis da consolação.	[7] И надеждата ни за вас е твърда; понеже знаем, че както сте участници в страданията, така сте и в утехата.
[8] Porque não queremos, irmãos, que ignoreis a natureza da tribulação que nos	[8] Защото желаем да знаете, братя, за скръбта, която ни сполетя в Азия, –

sobreveio na Ásia, porquanto foi acima das nossas forças, a ponto de desesperarmos até da própria vida.

9 Contudo, já em nós mesmos, tivemos a sentença de morte, para que não confiemos em nós, e sim no Deus que ressuscita os mortos;

10 o qual nos livrou e livrará de tão grande morte; em quem temos esperado que ainda continuará a livrar-nos,

11 ajudando-nos também vós, com as vossas orações a nosso favor, para que, por muitos, sejam dadas graças a nosso respeito, pelo benefício que nos foi concedido por meio de muitos.

A sinceridade de Paulo

12 Porque a nossa glória é esta: o testemunho da nossa consciência, de que, com santidade e sinceridade de Deus, não com sabedoria humana, mas, na graça divina, temos vivido no mundo e mais especialmente para convosco.

13 Porque nenhuma outra coisa vos escrevemos, além das que ledes e bem compreendeis; e espero que o compreendereis de todo,

14 como também já em parte nos compreendestes, que somos a vossa glória, como igualmente sois a nossa no Dia de Jesus, nosso SENHOR.

Paulo explica a sua demora em ir a Corinto

15 Com esta confiança, resolvi ir, primeiro, encontrar-me convosco, para que tivésseis um segundo benefício;

бяхме под твърде голямо напрежение, свръх силите ни, така че дори се отчаяхме за живота си;

9 даже ние самите бяхме приели в себе си смъртна присъда, за да не уповаваме на себе си, но на Бога, Който възкресява мъртвите.

10 И Той ни избави от толкова близкасмърт и още избавя, и се надяваме на Него, че пак ще ни избави,

11 като ни съдействате и вие чрез молитва, така че, поради дадената ни чрез молитвите на мнозина благодат, да благодарят мнозина за нас.

Отлагане на посещението в Коринт

12 Защото нашата похвала е тази, свидетелството на нашата съвест, че ние живяхме на света, а най-много между вас, със святост и искреност пред Бога, не с плътска мъдрост, а с Божия благодат.

13 Защото не ви пишем друго, освен това, което четете, а и разбирате, и което се надявам, че и докрай ще разбирате

14 (както и отчасти сте разбрали), че сме похвала за вас, както и вие за нас, в деня на нашия Господ Исус.

15 С тази убеденост исках и по-рано да дойда при вас, за да ви бъда още веднъж полезен,

[16] e, por vosso intermédio, passar à Macedônia, e da Macedônia voltar a encontrar-me convosco, e ser encaminhado por vós para a Judéia.

[17] Ora, determinando isto, terei, porventura, agido com leviandade? Ou, ao deliberar, acaso delibero segundo a carne, de sorte que haja em mim, simultaneamente, o sim e o não?

[18] Antes, como Deus é fiel, a nossa palavra para convosco não é sim e não.

[19] Porque o Filho de Deus, Cristo Jesus, que foi, por nosso intermédio, anunciado entre vós, isto é, por mim, e Silvano, e Timóteo, não foi sim e não; mas sempre nele houve o sim.

[20] Porque quantas são as promessas de Deus, tantas têm nele o sim; porquanto também por ele é o amém para glória de Deus, por nosso intermédio.

[21] Mas aquele que nos confirma convosco em Cristo e nos ungiu é Deus,

[22] que também nos selou e nos deu o penhor do Espírito em nosso coração.

[23] Eu, porém, por minha vida, tomo a Deus por testemunha de que, para vos poupar, não tornei ainda a Corinto;

[24] não que tenhamos domínio sobre a vossa fé, mas porque somos cooperadores de vossa alegria; porquanto, pela fé, já estais firmados.

2 Coríntios 2

[1] Isto deliberei por mim mesmo: não voltar a encontrar-me convosco em tristeza.

[16] като мина през вас за Македония; а от Македония да дойда пак при вас и тогававие да ме изпратите за Юдея.

[17] Нима като желаех това, бях лековерен? Или мисленето ми беше човешко, така че да смесвам „да, да“ с „не, не“?

[18] Бог ми е свидетел, че нашите думи към вас не са били и „да“, и „не“,

[19] защото Божият Син, Исус Христос, Който беше проповядван помежду ви от нас (от мене, Сила и Тимотей), не стана и „да“ и „не“, но в Него стана „да“;

[20] понеже Божиите обещания, колкото много и да са те, в Него са „Да“; затова и чрез Него е „Амин“, за Божията слава чрез нас.

[21] А Този, Който ни утвърждава заедно с вас в Христос и Който ни е помазал, е Бог,

[22] Който ни е запечатал и е дал в сърцата ни Духа в залог.

[23] Но аз призовавам Бога за свидетел на моята душа, че за да ви пощадя, въздържах се да дойда в Коринт;

[24] защото не сме господари над вярата ви, а сме помощници на вашата радост; понеже колкото за вярата, вие стоите твърди.

2 Коринтяни 2

Прошка за наказания коринтянин

[1] Обаче това реших, заради себе си да не идвам при вас пак със скръб.

[2] Porque, se eu vos entristeço, quem me alegrará, senão aquele que está entristecido por mim mesmo?

[2] Защото ако аз ви наскърбявам, то кой ще развесели мен, ако не този, който е бил наскърбен от мен?

[3] E isto escrevi para que, quando for, não tenha tristeza da parte daqueles que deveriam alegrar-me, confiando em todos vós de que a minha alegria é também a vossa.

[3] И това писах нарочно, да не би когато дойда, да бъда наскърбен от онези, които би трябвало да ме зарадват, като имам уверение във всички ви, че моята радост е радост на всички ви.

[4] Porque, no meio de muitos sofrimentos e angústias de coração, vos escrevi, com muitas lágrimas, não para que ficásseis entristecidos, mas para que conhecêsseis o amor que vos consagro em grande medida.

[4] Защото с голяма скръб и сърдечна тъга ви писах с много сълзи, не за да се наскърбите, а за да познаете любовта, която храня особено към вас.

O penitente deve ser readmitido na igreja

[5] Ora, se alguém causou tristeza, não o fez apenas a mim, mas, para que eu não seja demasiadamente áspero, digo que em parte a todos vós;

[5] Но ако някой ме е наскърбил, не е наскърбил само мен, а донякъде (да не кажа премного) всички вас.

[6] basta-lhe a punição pela maioria.

[6] За такъв един е достатъчно наказанието, което му е било наложеноот повечето от вас;

[7] De modo que deveis, pelo contrário, perdoar-lhe e confortá-lo, para que não seja o mesmo consumido por excessiva tristeza.

[7] така че вече е по-добре да му простите и да го утешите, да не би такъв да бъде погълнат от прекомерна скръб.

[8] Pelo que vos rogo que confirmeis para com ele o vosso amor.

[8] Затова ви моля да го уверите в любовта си към него.

[9] E foi por isso também que vos escrevi, para ter prova de que, em tudo, sois obedientes.

[9] Понеже затова и писах, за да ви изпитам дали сте послушни във всичко.

[10] A quem perdoais alguma coisa, também eu perdôo; porque, de fato, o que tenho perdoado (se alguma coisa tenho perdoado), por causa de vós o fiz na presença de Cristo;

[10] А на когото вие прощавате нещо, прощавам и аз; защото ако съм и простил нещо, простих го заради вас пред Христос,

[11] para que Satanás não alcance vantagem sobre nós, pois não lhe ignoramos os desígnios.

A intranquilidade de Paulo não encontrando Tito

[12] Ora, quando cheguei a Trôade para pregar o evangelho de Cristo, e uma porta se me abriu no SENHOR,

[13] não tive, contudo, tranqüilidade no meu espírito, porque não encontrei o meu irmão Tito; por isso, despedindo-me deles, parti para a Macedônia.

A vitória de Cristo no ministério apostólico

[14] Graças, porém, a Deus, que, em Cristo, sempre nos conduz em triunfo e, por meio de nós, manifesta em todo lugar a fragrância do seu conhecimento.

[15] Porque nós somos para com Deus o bom perfume de Cristo, tanto nos que são salvos como nos que se perdem.

[16] Para com estes, cheiro de morte para morte; para com aqueles, aroma de vida para vida. Quem, porém, é suficiente para estas coisas?

[17] Porque nós não estamos, como tantos outros, mercadejando a palavra de Deus; antes, em Cristo é que falamos na presença de Deus, com sinceridade e da parte do próprio Deus.

2 Coríntios 3

A excelência do ministério da nova aliança

[1] Começamos, porventura, outra vez a recomendar-nos a nós mesmos? Ou temos necessidade, como alguns, de cartas de recomendação para vós outros ou de vós?

[11] да не би Сатана да използва случая против нас; защото ние знаем неговите замисли.

Успехът на проповедта за Исус Христос

[12] А когато дойдох в Троада да проповядвам Христовото благовестие и когато ми се отвори врата в Господнето дело,

[13] духът ми не се успокои, понеже не намерих брат си Тит, а като се простих с тях, отпътувах за Македония.

[14] Но благодаря на Бога, Който винаги ни води в победително шествие в Христос и на всяко място изявява чрез нас благоуханието на познанието за Него.

[15] Защото пред Бога ние сме Христово благоухание за тези, които се спасяват, и за онези, които погиват.

[16] На едните сме смъртоносно ухание, което докарва смърт, а на другите – животворно ухание, което докарва живот. И кой е способен на това дело?

[17] Ние сме, защото не сме като мнозина, които изопачават Божието слово, а говорим искрено в Христос, като от Бога пред Бога.

2 Коринтяни 3

Предимството на Новия Завет пред Стария Завет

[1] Пак ли започваме да се препоръчваме? Или имаме нужда, както някои, от препоръчителни писма до вас или от вас?

[2] Vós sois a nossa carta, escrita em nosso coração, conhecida e lida por todos os homens,

[3] estando já manifestos como carta de Cristo, produzida pelo nosso ministério, escrita não com tinta, mas pelo Espírito do Deus vivente, não em tábuas de pedra, mas em tábuas de carne, isto é, nos corações.

[4] E é por intermédio de Cristo que temos tal confiança em Deus;

[5] não que, por nós mesmos, sejamos capazes de pensar alguma coisa, como se partisse de nós; pelo contrário, a nossa suficiência vem de Deus,

[6] o qual nos habilitou para sermos ministros de uma nova aliança, não da letra, mas do espírito; porque a letra mata, mas o espírito vivifica.

[7] E, se o ministério da morte, gravado com letras em pedras, se revestiu de glória, a ponto de os filhos de Israel não poderem fitar a face de Moisés, por causa da glória do seu rosto, ainda que desvanecente,

[8] como não será de maior glória o ministério do Espírito!

[9] Porque, se o ministério da condenação foi glória, em muito maior proporção será glorioso o ministério da justiça.

[10] Porquanto, na verdade, o que, outrora, foi glorificado, neste respeito, já não

[2] Вие сте нашето писмо, написано в сърцата ни, което узнават и прочитат всички човеци;

[3] и става явно, че сте Христово писмо, произлязло чрез нашето служение, написано не с мастило, но с Духа на живия Бог, не на плочи от камък, но на плочи от плът – на сърцето.

[4] Такава увереност имаме спрямо Бога чрез Христос.

[5] Не че сме способни от само себе си да съдим за нещо като от нас си; но нашата способност е от Бога,

[6] Който ни и направи способни като служители на един нов завет – не на буквата, а на духа; защото буквата убива, а духът оживотворява.

[7] Но ако служението на онова, което докарва смърт, написано с букви, издълбани на камък, стана с такава слава, че израилтяните не можеха да гледат Моисей в лице поради блясъка на лицето му, който впрочем преминаваше,

[8] как служението на духа няма да бъде с по-голяма слава?

[9] Защото ако служението на онова, което докарва осъждане, стана със слава, служението на онова, което докарваправда, го надминава много повече по слава.

[10] (И наистина, онова, което е било прославено, изгуби славата си в това

resplandece, diante da atual sobreexcelente glória.

[11] Porque, se o que se desvanecia teve sua glória, muito mais glória tem o que é permanente.

Onde há o Espírito do Senhor, aí há liberdade

[12] Tendo, pois, tal esperança, servimo-nos de muita ousadia no falar.

[13] E não somos como Moisés, que punha véu sobre a face, para que os filhos de Israel não atentassem na terminação do que se desvanecia.

[14] Mas os sentidos deles se embotaram. Pois até ao dia de hoje, quando fazem a leitura da antiga aliança, o mesmo véu permanece, não lhes sendo revelado que, em Cristo, é removido.

[15] Mas até hoje, quando é lido Moisés, o véu está posto sobre o coração deles.

[16] Quando, porém, algum deles se converte ao SENHOR, o véu lhe é retirado.

[17] Ora, o SENHOR é o Espírito; e, onde está o Espírito do SENHOR, aí há liberdade.

[18] E todos nós, com o rosto desvendado, contemplando, como por espelho, a glória do SENHOR, somos transformados, de glória em glória, na sua própria imagem, como pelo SENHOR, o Espírito.

2 Coríntios 4

Paulo cumpre o seu ministério com fidelidade

[1] Pelo que, tendo este ministério, segundo a misericórdia que nos foi feita, não desfalecemos;

[2] pelo contrário, rejeitamos as coisas que, por vergonhosas, se ocultam, não andando

отношение поради славата, която превъзхожда.)

[11] Защото ако това, което преминаваше, беше със слава, то много по-славно е трайното.

[12] И така, като имаме такава надежда, говорим с голяма откровеност

[13] и не сме като Моисей, който слагаше покривало на лицето си, за да не могат израилтяните да гледат изчезването на това, което преминаваше.

[14] Но техните умове бяха заслепени; защото и до днес, когато четат Стария Завет, същото покривало остава, защото то се сваля само чрез Христос.

[15] А и до днес, при прочитането на Моисей, покривало лежи на сърцето им,

[16] но когато Израил се обърне към Господа, покривалото ще бъде снето.

[17] А Господ е Духът; и където е Господният Дух, там е свобода.

[18] А всички ние, гледайки Господната слава с открито лице, като в огледало, се преобразяваме в същия образ от слава в слава чрез Господния Дух.

2 Коринтяни 4

Божията помощ в делото на Благовестието

[1] Затова, като имаме това служение, както и придобихме милост, не се обезсърчаваме;

[2] но се отрекохме от тайни и срамни делаи не постъпваме лукаво,

com astúcia, nem adulterando a palavra de Deus; antes, nos recomendamos à consciência de todo homem, na presença de Deus, pela manifestação da verdade.

3 Mas, se o nosso evangelho ainda está encoberto, é para os que se perdem que está encoberto,

4 nos quais o deus deste século cegou o entendimento dos incrédulos, para que lhes não resplandeça a luz do evangelho da glória de Cristo, o qual é a imagem de Deus.

5 Porque não nos pregamos a nós mesmos, mas a Cristo Jesus como SENHOR e a nós mesmos como vossos servos, por amor de Jesus.

6 Porque Deus, que disse: Das trevas resplandecerá a luz, ele mesmo resplandeceu em nosso coração, para iluminação do conhecimento da glória de Deus, na face de Cristo.

O poder de Paulo vem só de Deus

7 Temos, porém, este tesouro em vasos de barro, para que a excelência do poder seja de Deus e não de nós.

8 Em tudo somos atribulados, porém não angustiados; perplexos, porém não desanimados;

9 perseguidos, porém não desamparados; abatidos, porém não destruídos;

10 levando sempre no corpo o morrer de Jesus, para que também a sua vida se manifeste em nosso corpo.

нито изопачаваме Божието слово, но като изявяваме истината, препоръчваме себе си на съвестта на всеки човек пред Бога.

3 Но ако благовестието, което проповядваме, е покрито, то е покрито за тези, които погиват –

4 за тези, невярващите, чийто ум богът на този свят е заслепил, за да не ги озари светлината от славното благовестие на Христос, Който е образ на Бога.

5 (Защото ние не проповядваме себе си, а Христос Исус като Господ, а себе си като ваши слуги заради Исус.)

6 Понеже Бог, Който е казал на светлината да изгрее от тъмнината, Той е, Който е огрял в сърцата ни, за да се просвети светът с познаването на Божията слава в лицето на Исус Христос.

7 А ние имаме това съкровище в пръстени съдове, за да се види, че превъзходната сила е от Бога, а не от нас.

8 Угнетявани сме отвсякъде, но не смеутеснени; в недоумение сме, но не до отчаяние;

9 гонени сме, но не изоставени; поваляни сме, но не погубени.

10 Винаги носим в тялото си убиването на Господ Исус, за да се яви в тялото ни и животът на Исус.

[11] Porque nós, que vivemos, somos sempre entregues à morte por causa de Jesus, para que também a vida de Jesus se manifeste em nossa carne mortal.

[12] De modo que, em nós, opera a morte, mas, em vós, a vida.

[13] Tendo, porém, o mesmo espírito da fé, como está escrito: Eu cri; por isso, é que falei. Também nós cremos; por isso, também falamos,

[14] sabendo que aquele que ressuscitou o SENHOR Jesus também nos ressuscitará com Jesus e nos apresentará convosco.

[15] Porque todas as coisas existem por amor de vós, para que a graça, multiplicando-se, torne abundantes as ações de graças por meio de muitos, para glória de Deus.

O desígnio e efeito das aflições

[16] Por isso, não desanimamos; pelo contrário, mesmo que o nosso homem exterior se corrompa, contudo, o nosso homem interior se renova de dia em dia.

[17] Porque a nossa leve e momentânea tribulação produz para nós eterno peso de glória, acima de toda comparação,

[18] não atentando nós nas coisas que se vêem, mas nas que se não vêem; porque as que se vêem são temporais, e as que se não vêem são eternas.

2 Coríntios 5

Ausentes do corpo e presentes com o Senhor

[1] Sabemos que, se a nossa casa terrestre deste tabernáculo se desfizer, temos da

[11] Защото ние, живите, винаги сме предавани на смърт заради Исус, за да се яви и животът на Исус в нашата смъртна плът.

[12] Така че смъртта действа в нас, а животът във вас.

[13] А като имаме същия дух на вяра, както е писано: „Повярвах, затова и говорих“, то и ние, понеже вярваме, затова и говорим;

[14] понеже знаем, че Този, Който е възкресил Господ Исус, ще възкреси и нас заедно с Исус и ще ни представи заедно с вас.

[15] Защото всичко това е заради вас, така че благодатта, умножена чрез мнозината, които са я получили, да произведе изобилно благодарение за Божия слава.

[16] Затова ние не се обезсърчаваме; но ако и да тлее нашият външен човек, пак вътрешният всеки ден се подновява.

[17] Защото нашата кратковременна лека скръб произвежда все повече и повече една изобилна вечна слава за нас,

[18] които не гледаме на видимите, а на невидимите неща; защото видимите са временни, а невидимите – вечни.

2 Коринтяни 5

Копнеж за вечното отечество

[1] Защото знаем, че ако се разруши земният ни дом, телесното ни жилище,

parte de Deus um edifício, casa não feita por mãos, eterna, nos céus.

[2] E, por isso, neste tabernáculo, gememos, aspirando por sermos revestidos da nossa habitação celestial;

[3] se, todavia, formos encontrados vestidos e não nus.

[4] Pois, na verdade, os que estamos neste tabernáculo gememos angustiados, não por querermos ser despidos, mas revestidos, para que o mortal seja absorvido pela vida.

[5] Ora, foi o próprio Deus quem nos preparou para isto, outorgando-nos o penhor do Espírito.

[6] Temos, portanto, sempre bom ânimo, sabendo que, enquanto no corpo, estamos ausentes do SENHOR;

[7] visto que andamos por fé e não pelo que vemos.

[8] Entretanto, estamos em plena confiança, preferindo deixar o corpo e habitar com o SENHOR.

[9] É por isso que também nos esforçamos, quer presentes, quer ausentes, para lhe sermos agradáveis.

[10] Porque importa que todos nós compareçamos perante o tribunal de Cristo, para que cada um receba segundo o bem ou o mal que tiver feito por meio do corpo.

O zelo apostólico de Paulo

[11] E assim, conhecendo o temor do SENHOR, persuadimos os homens e somos cabalmente conhecidos por Deus; e espero

имаме от Бога здание на небесата, дом неръкотворен, вечен.

[2] Затова сега стенем, като копнеем да се облечем с нашето небесно жилище,

[3] стига само, облечени с него, да не се намерим голи.

[4] Наистина, докато сме в това тяло, стенем обременени. Затова не искаме просто да се съблечем, а да се облечем в небесното тяло, та смъртното да се погълне от живота.

[5] А Бог е, Който ни е направил точно за това и ни е дал Духа в залог.

[6] И така, нека бъдем дързновени и да знаем, че докато живеем в това тяло, ние сме далеч от Господа

[7] (защото с вярване ходим, а не с виждане),

[8] но имаме дързновение и предпочитаме по-скоро да се отделим от тялото си и да се преселим при Господа.

[9] Затова и ревностно се стараем да Му бъдем угодни, било когато живеем в тяло, било когато го напускаме.

[10] Защото всички трябва да застанем открити пред Христовия съд, за да получи всеки според каквото е правил в тялото – било добро или зло.

Помирението с Бога чрез Христос

[11] И така, като съзнаваме какво е страхът от Господа, убеждаваме човеците; а на Бога сме познати;

que também a vossa consciência nos reconheça.

[12] Não nos recomendamos novamente a vós outros; pelo contrário, damo-vos ensejo de vos gloriardes por nossa causa, para que tenhais o que responder aos que se gloriam na aparência e não no coração.

[13] Porque, se enlouquecemos, é para Deus; e, se conservamos o juízo, é para vós outros.

[14] Pois o amor de Cristo nos constrange, julgando nós isto: um morreu por todos; logo, todos morreram.

[15] E ele morreu por todos, para que os que vivem não vivam mais para si mesmos, mas para aquele que por eles morreu e ressuscitou.

[16] Assim que, nós, daqui por diante, a ninguém conhecemos segundo a carne; e, se antes conhecemos Cristo segundo a carne, já agora não o conhecemos deste modo.

[17] E, assim, se alguém está em Cristo, é nova criatura; as coisas antigas já passaram; eis que se fizeram novas.

O ministério da reconciliação

[18] Ora, tudo provém de Deus, que nos reconciliou consigo mesmo por meio de Cristo e nos deu o ministério da reconciliação,

[19] a saber, que Deus estava em Cristo reconciliando consigo o mundo, não imputando aos homens as suas

надявам се още, че и на вашите съвести сме познати.

[12] С това не ви препоръчваме себе си отново, а ви даваме повод да се хвалите с нас, за да имате какво да отговорите на онези, които се хвалят с това, което е на лице, а не с това, което е в сърцето.

[13] Защото ако сме отишли до крайности, то е било за Бога; или ако сега умерено мъдруваме, то е заради вас.

[14] Защото Христовата любов ни принуждава да разсъждаваме така, че понеже един е умрял за всички, то всички са умрели;

[15] и че Той умря за всички, за да не живеят вече живите за себе си, но за Този, Който за тях е умрял и възкръснал.

[16] Затова отсега нататък ние не познаваме никого по плът; ако и да сме познали Христос по плът, пак сега вече не Го познаваме така.

[17] Затова ако някой е в Христос, той е ново създание; старото премина; ето, всичко стана ново.

[18] А всичко е от Бога, Който ни примири със Себе Си чрез Исус Христос и даде на нас да служим за примирение;

[19] т. е. че Бог в Христос примири света със Себе Си, като не вменяваше на човеците прегрешенията им, и повери на нас посланието на примирението.

transgressões, e nos confiou a palavra da reconciliação.

[20] De sorte que somos embaixadores em nome de Cristo, como se Deus exortasse por nosso intermédio. Em nome de Cristo, pois, rogamos que vos reconcilieis com Deus.

[21] Aquele que não conheceu pecado, ele o fez pecado por nós; para que, nele, fôssemos feitos justiça de Deus.

2 Coríntios 6

[1] E nós, na qualidade de cooperadores com ele, também vos exortamos a que não recebais em vão a graça de Deus

[2] (porque ele diz: Eu te ouvi no tempo da oportunidade e te socorri no dia da salvação; eis, agora, o tempo sobremodo oportuno, eis, agora, o dia da salvação);

[3] não dando nós nenhum motivo de escândalo em coisa alguma, para que o ministério não seja censurado.

A abnegação de Paulo

[4] Pelo contrário, em tudo recomendando-nos a nós mesmos como ministros de Deus: na muita paciência, nas aflições, nas privações, nas angústias,

[5] nos açoites, nas prisões, nos tumultos, nos trabalhos, nas vigílias, nos jejuns,

[6] na pureza, no saber, na longanimidade, na bondade, no Espírito Santo, no amor não fingido,

[7] na palavra da verdade, no poder de Deus, pelas armas da justiça, quer ofensivas, quer defensivas;

[20] И така от Христова страна сме посланици, като че Бог чрез нас умолява; молим ви от Христова страна, примирете се с Бога,

[21] Който за нас направи грешен Онзи, Който не знаеше грях, за да станем ние чрез Него праведни пред Бога.

2 Коринтяни 6

Белезите на апостолското служение

[1] И ние, като съдействаме с Бога, също ви умоляваме да не приемате напразно Божията благодат.

[2] Защото Той казва: „В благоприятно време те послушах и в спасителен ден ти помогнах.“ Ето, сега е благоприятно време, ето, сега е спасителен ден.

[3] Ние в нищо не даваме никаква причина за съблазън, да не би да се злослови нашето служение;

[4] но във всичко се проявяваме като Божии служители, с голяма твърдост, в скърби, в нужди, в утеснения,

[5] в бичувания, в затваряния, в смутове, в трудове, в неспане, в неядене,

[6] с чистота, с благоразумие, с дълготърпение, с благост, със Святия Дух, с нелицемерна любов,

[7] с говорене истината, с Божия сила, чрез оръжията на правдата в дясната ръка и в лявата;

[8] por honra e por desonra, por infâmia e por boa fama, como enganadores e sendo verdadeiros;

[9] como desconhecidos e, entretanto, bem conhecidos; como se estivéssemos morrendo e, contudo, eis que vivemos; como castigados, porém não mortos;

[10] entristecidos, mas sempre alegres; pobres, mas enriquecendo a muitos; nada tendo, mas possuindo tudo.

O amor com amor se paga

[11] Para vós outros, ó coríntios, abrem-se os nossos lábios, e alarga-se o nosso coração.

[12] Não tendes limites em nós; mas estais limitados em vossos próprios afetos.

[13] Ora, como justa retribuição (falo-vos como a filhos), dilatai-vos também vós.

Nenhuma comunhão com os incrédulos

[14] Não vos ponhais em jugo desigual com os incrédulos; porquanto que sociedade pode haver entre a justiça e a iniqüidade? Ou que comunhão, da luz com as trevas?

[15] Que harmonia, entre Cristo e o Maligno? Ou que união, do crente com o incrédulo?

[16] Que ligação há entre o santuário de Deus e os ídolos? Porque nós somos santuário do Deus vivente, como ele próprio disse: Habitarei e andarei entre eles; serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

[17] Por isso, retirai-vos do meio deles, separai-vos, diz o SENHOR; não toqueis em coisas impuras; e eu vos receberei,

[8] всред слава и опозорение, всред укори и похвали; смятани за измамници, но пак истинни;

[9] като непознати, а пък добре познати; като на умиране, а, ето, живеем; като наказвани, ала не умъртвявани;

[10] като наскърбени, а винаги радостни; като сиромаси, но обогатяваме мнозина; като че нищо нямаме, но притежаваме всичко.

Храм на живия Бог

[11] О, коринтяни, устата ни са отворени към вас, сърцето ни се разшири.

[12] На вас не е тясно в нас, но в самите вас е тясно за нас.

[13] И така като на деца говоря, разширете и вие сърцата си.

[14] Не се впрягайте заедно с невярващите; защото какво общо имат правдата и беззаконието или какво общение има светлината с тъмнината?

[15] И какво съгласие има Христос с Велиал? Или какво съучастие има вярващият с невярващия?

[16] Каква връзка има между Божия храм и идолите? Защото вие сте храм на живия Бог, както е казал Бог: Ще се заселя сред тях и ще вървя с тях, и ще им бъда Бог, а те ще бъдат Мой народ

[17] Затова: „Излезте отсред тях и се отделете“, казва Господ, „и не се допирайте до нечисто“; и: „Аз ще ви приема

[18] serei vosso Pai, e vós sereis para mim filhos e filhas, diz o SENHOR Todo-Poderoso.

2 Coríntios 7

[1] Tendo, pois, ó amados, tais promessas, purifiquemo-nos de toda impureza, tanto da carne como do espírito, aperfeiçoando a nossa santidade no temor de Deus.

O afeto de Paulo para com os coríntios

[2] Acolhei-nos em vosso coração; a ninguém tratamos com injustiça, a ninguém corrompemos, a ninguém exploramos.

[3] Não falo para vos condenar; porque já vos tenho dito que estais em nosso coração para, juntos, morrermos e vivermos.

[4] Mui grande é a minha franqueza para convosco, e muito me glorio por vossa causa; sinto-me grandemente confortado e transbordante de júbilo em toda a nossa tribulação.

A chegada de Tito

[5] Porque, chegando nós à Macedônia, nenhum alívio tivemos; pelo contrário, em tudo fomos atribulados: lutas por fora, temores por dentro.

[6] Porém Deus, que conforta os abatidos, nos consolou com a chegada de Tito;

[7] e não somente com a sua chegada, mas também pelo conforto que recebeu de vós, referindo-nos a vossa saudade, o vosso pranto, o vosso zelo por mim, aumentando, assim, meu regozijo.

[18] и ще ви бъда Отец, и вие ще Ми бъдете синове и дъщери“, казва всемогъщият Господ.

2 Коринтяни 7

[1] И така, възлюбени, като имаме тези обещания, нека очистим себе си от всяка плътска и духовна нечистота, като се усъвършенстваме в святост със страх от Бога.

Радостта на апостола

[2] Направете място в сърцата си за нас; никого не сме онеправдали, никого не сме покварили, никого не сме използвали с користни цели.

[3] Не казвам това, за да ви осъдя; защото вече казах, че сте в сърцата ни, така че да бъдем заедно и като умрем, и като живеем.

[4] Голямо доверие имам във вас и много се хваля с вас. Изпълнен съм с утеха, изпитвам преизобилна радост при всичките ни страдания.

[5] Защото откакто дойдохме в Македония, плътта ни нямаше никакво спокойствие, но отвсякъде бяхме в утеснение: отвън борби, отвътре страхове.

[6] Но Бог, Който утешава смирените, утеши ни с идването на Тит;

[7] и не просто с идването му, но и поради утехата, с която вие го бяхте утешили, като ни извести копнежа ви, плача ви, ревността ви за мене; така че още повече се зарадвах.

[8] Porquanto, ainda que vos tenha contristado com a carta, não me arrependo; embora já me tenha arrependido (vejo que aquela carta vos contristou por breve tempo),

[8] Защото, при все че ви наскърбих с посланието си, не се разкайвам; ако и да бях се поразкаял, когато видях, че онова писмо ви наскърби, макар за малко време.

[9] agora, me alegro não porque fostes contristados, mas porque fostes contristados para arrependimento; pois fostes contristados segundo Deus, para que, de nossa parte, nenhum dano sofrêsseis.

[9] Сега се радвам не заради наскърбяването ви, а защото наскърбяването ви доведе до покаяние; понеже скърбяхте по Бога, така че да не претърпявате никаква вреда от нас.

[10] Porque a tristeza segundo Deus produz arrependimento para a salvação, que a ninguém traz pesar; mas a tristeza do mundo produz morte.

[10] Защото скръбта по Бога докарва спасително покаяние, което не причинява разкаяние; но светската скръб докарва смърт.

[11] Porque quanto cuidado não produziu isto mesmo em vós que, segundo Deus, fostes contristados! Que defesa, que indignação, que temor, que saudades, que zelo, que vindita! Em tudo destes prova de estardes inocentes neste assunto.

[11] Защото, ето, това, че се наскърбихте по Бога, какво усърдие породи във вас, какво себеочистване, какво негодувание, какъв страх, какъв копнеж, каква ревност, какво наказание на злото! Във всичко вие показахте, че сте чисти в това нещо.

[12] Portanto, embora vos tenha escrito, não foi por causa do que fez o mal, nem por causa do que sofreu o agravo, mas para que a vossa solicitude a nosso favor fosse manifesta entre vós, diante de Deus.

[12] И така, ако и да ви писах това, не го писах заради оскърбителя, нито заради оскърбения, но за да стане явна пред Бога нашата грижа за вас.

[13] Foi por isso que nos sentimos confortados. E, acima desta nossa consolação, muito mais nos alegramos pelo contentamento de Tito, cujo espírito foi recreado por todos vós.

[13] Затова се утешихме; и в тази наша утеха още повече се зарадвахме поради радостта на Тит, защото всички вие сте успокоили духа му.

[14] Porque, se nalguma coisa me gloriei de vós para com ele, não fiquei envergonhado; pelo contrário, como, em

[14] Защото ако съм му се похвалил малко с вас, не се засрамих; но както всичко, което ви говорихме, беше истинно, така

tudo, vos falamos com verdade, também a nossa exaltação na presença de Tito se verificou ser verdadeira.

15 E o seu entranhável afeto cresce mais e mais para convosco, lembrando-se da obediência de todos vós, de como o recebestes com temor e tremor.

16 Alegro-me porque, em tudo, posso confiar em vós.

2 Coríntios 8

A oferta das igrejas da Macedônia para os pobres da Judeia

1 Também, irmãos, vos fazemos conhecer a graça de Deus concedida às igrejas da Macedônia;

2 porque, no meio de muita prova de tribulação, manifestaram abundância de alegria, e a profunda pobreza deles superabundou em grande riqueza da sua generosidade.

3 Porque eles, testemunho eu, na medida de suas posses e mesmo acima delas, se mostraram voluntários,

4 pedindo-nos, com muitos rogos, a graça de participarem da assistência aos santos.

5 E não somente fizeram como nós esperávamos, mas também deram-se a si mesmos primeiro ao SENHOR, depois a nós, pela vontade de Deus;

6 o que nos levou a recomendar a Tito que, como começou, assim também complete esta graça entre vós.

7 Como, porém, em tudo, manifestais superabundância, tanto na fé e na palavra

и похвалата ни с вас пред Тит излезе истина.

15 И той още повече милее за вас, като си спомня послушанието на всички ви, как сте го приели със страх и трепет.

16 Радвам се, че мога да ви се доверя във всичко.

2 Коринтяни 8

Християнската взаимопомощ

1 При това, братя, известяваме ви за Божията благодат, дадена на църквите в Македония,

2 че макар и да търпят голямо утеснение, пак великата им радост и дълбоката им беднотия дадоха повод да преизобилва богатството на тяхната щедрост.

3 Защото свидетелствам, че те дадохадоброволно според силата си и даже вън от силата си,

4 като ни умоляваха с голяма настоятелност относно това даване, дано да участват и те в служението на светиите.

5 И те не само дадоха, както се надявахме, но първо предадоха себе си на Господа и, по Божията воля, на нас;

6 така че помолихме Тит да довърши между вас и това благодеяние, както го беше и започнал.

7 И така, както изобилвате във всяко нещо – във вяра, в слово, в знание, в

como no saber, e em todo cuidado, e em nosso amor para convosco, assim também abundeis nesta graça.

пълно усърдие и в любов към нас, така да преизобилвате и в това благодеяние.

8 Não vos falo na forma de mandamento, mas para provar, pela diligência de outros, a sinceridade do vosso amor;

8 Не казвам това като по заповед, а за да опитам искреността на вашата любов чрез усърдието на другите.

9 pois conheceis a graça de nosso SENHOR Jesus Cristo, que, sendo rico, se fez pobre por amor de vós, para que, pela sua pobreza, vos tornásseis ricos.

9 Защото знаете благодатта на нашия Господ Исус Христос, че като беше богат, за вас стана сиромах, за да се обогатите вие чрез Неговата сиромашия.

10 E nisto dou minha opinião; pois a vós outros, que, desde o ano passado, principiastes não só a prática, mas também o querer, convém isto.

10 И по следния въпрос си давам мнението: за вас е полезно, след като преди година започнахте не само да изпълнявате, но и да желаете това дело,

11 Completai, agora, a obra começada, para que, assim como revelastes prontidão no querer, assim a leveis a termo, segundo as vossas posses.

11 да го довършите сега. И както усърдието ви зависеше от желанието ви, така изпълнението му да бъде според възможностите ви.

12 Porque, se há boa vontade, será aceita conforme o que o homem tem e não segundo o que ele não tem.

12 Защото ако има усърдие, то се приема според колкото има човек, а не според колкото няма.

13 Porque não é para que os outros tenham alívio, e vós, sobrecarga; mas para que haja igualdade,

13 Понеже не искам други да бъдат облекчени, а вие – притеснени;

14 suprindo a vossa abundância, no presente, a falta daqueles, de modo que a abundância daqueles venha a suprir a vossa falta, e, assim, haja igualdade,

14 но да има равенство, така че вашето сегашно изобилие да запълни тяхната оскъдност и тяхното изобилие да послужи на вашата оскъдност; така че да има равенство,

15 como está escrito: O que muito colheu não teve demais; e o que pouco, não teve falta.

15 според както е писано: „Който беше събрал много, нямаше излишък; и който беше събрал малко, не му беше оскъдно.“

O novo encargo de Tito

Изпращането на Тит в Коринт

16 Mas graças a Deus, que pôs no coração de Tito a mesma solicitude por amor de vós;

17 porque atendeu ao nosso apelo e, mostrando-se mais cuidadoso, partiu voluntariamente para vós outros.

18 E, com ele, enviamos o irmão cujo louvor no evangelho está espalhado por todas as igrejas.

19 E não só isto, mas foi também eleito pelas igrejas para ser nosso companheiro no desempenho desta graça ministrada por nós, para a glória do próprio SENHOR e para mostrar a nossa boa vontade;

20 evitando, assim, que alguém nos acuse em face desta generosa dádiva administrada por nós;

21 pois o que nos preocupa é procedermos honestamente, não só perante o SENHOR, como também diante dos homens.

22 Com eles, enviamos nosso irmão cujo zelo, em muitas ocasiões e de muitos modos, temos experimentado; agora, porém, se mostra ainda mais zeloso pela muita confiança em vós.

23 Quanto a Tito, é meu companheiro e cooperador convosco; quanto a nossos irmãos, são mensageiros das igrejas e glória de Cristo.

24 Manifestai, pois, perante as igrejas, a prova do vosso amor e da nossa exultação a vosso respeito na presença destes homens.

2 Coríntios 9

16 Да благодарим на Бога, Който влага в сърцето на Тит същото усърдие за вас, което имаме и ние;

17 защото наистина прие молбата ни, а при това, като беше сам много усърден, тръгна към вас доброволно.

18 Пратихме с него и брата, чиято похвала в делото на благовестието е известнавъв всички църкви;

19 и не само това, но църквите го избраха и да ни придружава в това добро дело, на което ние служим за слава на Самия Господ и като израз на нашето усърдие,

20 като избягваме това, някой да ни упрекне относно този щедър подарък, който е поверен на нашето служение,

21 понеже се грижим за това, което е честно, не само пред Господа, но и пред човеците.

22 Пратихме с тях и другия ни брат, чието усърдие много пъти и в много неща сме опитали и който сега е много по-усърден поради голямото му доверие към вас.

23 Колкото за Тит, той е мой другар и сътрудник между вас; а колкото за нашите братя, те са пратеници на църквите, те са слава на Христос.

24 И така, покажете им пред църквите доказателство за вашата любов и за основателността на нашата похвала с вас.

2 Коринтяни 9

Instruções de Paulo em referência à grande coleta

[1] Ora, quanto à assistência a favor dos santos, é desnecessário escrever-vos,

[2] porque bem reconheço a vossa presteza, da qual me glorio junto aos macedônios, dizendo que a Acaia está preparada desde o ano passado; e o vosso zelo tem estimulado a muitíssimos.

[3] Contudo, enviei os irmãos, para que o nosso louvor a vosso respeito, neste particular, não se desminta, a fim de que, como venho dizendo, estivésseis preparados,

[4] para que, caso alguns macedônios forem comigo e vos encontrem desapercebidos, não fiquemos nós envergonhados (para não dizer, vós) quanto a esta confiança.

[5] Portanto, julguei conveniente recomendar aos irmãos que me precedessem entre vós e preparassem de antemão a vossa dádiva já anunciada, para que esteja pronta como expressão de generosidade e não de avareza.

A sementeira e a colheita

[6] E isto afirmo: aquele que semeia pouco pouco também ceifará; e o que semeia com fartura com abundância também ceifará.

[7] Cada um contribua segundo tiver proposto no coração, não com tristeza ou por necessidade; porque Deus ama a quem dá com alegria.

[8] Deus pode fazer-vos abundar em toda graça, a fim de que, tendo sempre, em tudo, ampla suficiência, superabundeis em toda boa obra,

Насърчение за събиране на помощи

[1] А за даване помощ на светиите – излишно е да ви пиша,

[2] понеже зная вашето усърдие, за което се хваля с вас пред македонците, че Ахая се е подготвила още от миналата година; и вашата ревност е подбудила по-голямата част от тях.

[3] Но пратих братята, да не би да излезе напразна моята похвала за вас в това отношение, така че да бъдете готови, както казвах;

[4] да не би, ако дойдат с мене македонци и ви намерят, че не сте готови, да се посрамим ние, да не кажа вие, в тази наша увереност.

[5] И така, намерих за нужно да помоля братята да отидат по-напред при вас и да приготвят предварително вашето по-отрано обещано дарение, за да бъде готово като дарение, а не като изнудване.

[6] А това казвам, че който сее оскъдно, оскъдно и ще пожъне; а който сее щедро, щедро и ще пожъне.

[7] Всеки да дава, според както е решил в сърцето си, без да се скъпи и не от принуждение; защото Бог обича онзи, който дава на драго сърце.

[8] А Бог е силен да преумножи на вас всякакво благо така, че като имате винаги и във всичко това, което е

достатъчно във всяко отношение, да изобилвате във всяко добро дело;

[9] como está escrito: Distribuiu, deu aos pobres, a sua justiça permanece para sempre.

[9] както е писано: „Разпръсна щедро, даде на бедните, правдата му трае до века.“

[10] Ora, aquele que dá semente ao que semeia e pão para alimento também suprirá e aumentará a vossa sementeira e multiplicará os frutos da vossa justiça,

[10] А Този, Който дава семе на сеяча и хляб за храна, ще даде и ще умножи вашето семе за сеене и ще прави да изобилват плодовете на вашата правда,

[11] enriquecendo-vos, em tudo, para toda generosidade, a qual faz que, por nosso intermédio, sejam tributadas graças a Deus.

[11] За да бъдете богати във всичко и да проявявате голяма щедрост, която чрез нас ще предизвика благодарност към Бога.

[12] Porque o serviço desta assistência não só supre a necessidade dos santos, mas também redunda em muitas graças a Deus,

[12] Защото извършването на това служение не само запълва нуждите на светиите, но и чрез многото благодарения се излива в изобилие и пред Бога;

[13] visto como, na prova desta ministração, glorificam a Deus pela obediência da vossa confissão quanto ao evangelho de Cristo e pela liberalidade com que contribuís para eles e para todos,

[13] понеже те славят Бога поради доказателството, което това служение дава за вашата послушност на Христовото благовестие, което изповядвате, и за щедростта на вашетообещание към тях и към всички.

[14] enquanto oram eles a vosso favor, com grande afeto, em virtude da superabundante graça de Deus que há em vós.

[14] А и те, с молитви за вас, копнеят за вас поради дадената на вас изобилна Божия благодат.

[15] Graças a Deus pelo seu dom inefável!

[15] Да благодарим на Бога за Неговия неизказан дар!

2 Coríntios 10

Paulo defende a sua autoridade apostólica

[1] E eu mesmo, Paulo, vos rogo, pela mansidão e benignidade de Cristo, eu que, na verdade, quando presente entre vós,

2 Коринтяни 10

Апостолът в защита на своето служение

[1] И сам аз, Павел, ви моля поради Христовата кротост и нежност – аз, който съм смирен, когато съм между

sou humilde; mas, quando ausente, ousado para convosco,

[2] sim, eu vos rogo que não tenha de ser ousado, quando presente, servindo-me daquela firmeza com que penso devo tratar alguns que nos julgam como se andássemos em disposições de mundano proceder.

[3] Porque, embora andando na carne, não militamos segundo a carne.

[4] Porque as armas da nossa milícia não são carnais, e sim poderosas em Deus, para destruir fortalezas, anulando nós sofismas

[5] e toda altivez que se levante contra o conhecimento de Deus, e levando cativo todo pensamento à obediência de Cristo,

[6] e estando prontos para punir toda desobediência, uma vez completa a vossa submissão.

[7] Observai o que está evidente. Se alguém confia em si que é de Cristo, pense outra vez consigo mesmo que, assim como ele é de Cristo, também nós o somos.

[8] Porque, se eu me gloriar um pouco mais a respeito da nossa autoridade, a qual o SENHOR nos conferiu para edificação e não para destruição vossa, não me envergonharei,

[9] para que não pareça ser meu intuito intimidar-vos por meio de cartas.

[10] As cartas, com efeito, dizem, são graves e fortes; mas a presença pessoal dele é fraca, e a palavra, desprezível.

вас, а когато отсъствам, ставам смел към вас, –

[2] моля ви, когато съм при вас, да не се принудя да употребя смелост с онази увереност, с която мисля да се одързостя против някои, които смятат, че ние постъпваме по плът.

[3] Защото, ако и да живеем в плът, по плът не воюваме.

[4] Защото оръжията, с които воюваме, не са плътски, но пред Бога са силни за събаряне на крепости.

[5] Понеже събаряме помисли и всичко, което се издига високо против познанието на Бога, и пленяваме всеки разум да се покорява на Христос.

[6] И сме готови да накажем всяко непослушание, щом стане пълно вашето послушание.

[7] Вие гледате на външното. Ако някой е уверен в себе си, че е Христов, то нека размисли още веднъж в себе си, че както той е Христов, така и ние сме Христови.

[8] Защото ако бих се похвалил малко повечко с нашата власт, която Господ даде за вашето назидание, а не за сриването ви, не бих се засрамил.

[9] Обаче нека не се покажа, че желая да ви заплашвам с посланията си.

[10] Понеже някои казват: Посланията му са строги и силни, но личното му

присъствие е слабо и говоренето – нищожно.

11 Considere o tal isto: que o que somos na palavra por cartas, estando ausentes, tal seremos em atos, quando presentes.

11 Такъв нека има предвид това, че каквито сме на думи в посланията си, когато сме далеч от вас, такива сме и на дело, когато сме при вас.

12 Porque não ousamos classificar-nos ou comparar-nos com alguns que se louvam a si mesmos; mas eles, medindo-se consigo mesmos e comparando-se consigo mesmos, revelam insensatez.

12 Защото не смеем да смятаме или да сравняваме себе си с някои от онези, които препоръчват сами себе си; но те, като мерят себе си със себе си и като сравняват себе си със себе си, не постъпват разумно.

A esfera da ação missionária de Paulo

13 Nós, porém, não nos gloriaremos sem medida, mas respeitamos o limite da esfera de ação que Deus nos demarcou e que se estende até vós.

13 А ние няма да се похвалим с това, което е вън от мярката ни, но според мярката на областта, която Бог ни е определил, като мярка, която да достигне дори до вас.

14 Porque não ultrapassamos os nossos limites como se não devêssemos chegar até vós, posto que já chegamos até vós com o evangelho de Cristo;

14 Защото ние не се простираме прекомерно, като че ли не сме достигнали до вас; защото ние първи достигнахме до вас с Христовото благовестие.

15 não nos gloriando fora de medida nos trabalhos alheios e tendo esperança de que, crescendo a vossa fé, seremos sobremaneira engrandecidos entre vós, dentro da nossa esfera de ação,

15 И не се хвалим с това, което е вън от мярката ни, т. е. с чужди трудове, а имаме надежда, че с растежа на вярата ви ние ще имаме по-голяма област за работа между вас, и то премного,

16 a fim de anunciar o evangelho para além das vossas fronteiras, sem com isto nos gloriarmos de coisas já realizadas em campo alheio.

16 така че да проповядваме благовестието и от вас по-нататък, а не да се хвалим с готовото в чужда област.

17 Aquele, porém, que se gloria, glorie-se no SENHOR.

17 А който се хвали, с Господа да се хвали.

[18] Porque não é aprovado quem a si mesmo se louva, e sim aquele a quem o SENHOR louva.

2 Coríntios 11

Paulo continua a sua defesa

[1] Quisera eu me suportásseis um pouco mais na minha loucura. Suportai-me, pois.

[2] Porque zelo por vós com zelo de Deus; visto que vos tenho preparado para vos apresentar como virgem pura a um só esposo, que é Cristo.

[3] Mas receio que, assim como a serpente enganou a Eva com a sua astúcia, assim também seja corrompida a vossa mente e se aparte da simplicidade e pureza devidas a Cristo.

[4] Se, na verdade, vindo alguém, prega outro Jesus que não temos pregado, ou se aceitais espírito diferente que não tendes recebido, ou evangelho diferente que não tendes abraçado, a esse, de boa mente, o tolerais.

[5] Porque suponho em nada ter sido inferior a esses tais apóstolos.

[6] E, embora seja falto no falar, não o sou no conhecimento; mas, em tudo e por todos os modos, vos temos feito conhecer isto.

O desprendimento do apóstolo

[7] Cometi eu, porventura, algum pecado pelo fato de viver humildemente, para que fôsseis vós exaltados, visto que gratuitamente vos anunciei o evangelho de Deus?

[18] Защото не е одобрен този, който сам себе си препоръчва, а този, когото Господ препоръчва.

2 Коринтяни 11

Апостол Павел и лъжеапостолите

[1] Дано бихте потърпели малко моето безумие. Да! Потърпете ме,

[2] защото ревнувам за вас с божествена ревност, понеже ви сгодих с един мъж, да ви представя на Христос като чиста девица.

[3] Но се боя да не би както змията измами Ева с хитростта си, да се развратят умът ви и отпадне от простотата и чистотата, която дължите на Христос.

[4] Защото ако дойде някой и ви проповядва друг Исус, Когото ние не сме проповядвали, или ако получите друг дух, когото не сте получили, или друго благовестие, което не сте приели, вие лесно търпите това.

[5] Обаче мисля, че аз не съм в нищо по-долен от тези уж превъзходни апостоли!

[6] Ако и да съм прост в речта, в знанието не съм; дори ние по всякакъв начин сме ви показали това във всичко.

[7] Грях ли съм вършил, като смирявах себе си, за да се издигнете вие, понеже ви проповядвах Божието благовестие даром?

[8] Despojei outras igrejas, recebendo salário, para vos poder servir,

[9] e, estando entre vós, ao passar privações, não me fiz pesado a ninguém; pois os irmãos, quando vieram da Macedônia, supriram o que me faltava; e, em tudo, me guardei e me guardarei de vos ser pesado.

[10] A verdade de Cristo está em mim; por isso, não me será tirada esta glória nas regiões da Acaia.

[11] Por que razão? É porque não vos amo? Deus o sabe.

[12] Mas o que faço e farei é para cortar ocasião àqueles que a buscam com o intuito de serem considerados iguais a nós, naquilo em que se gloriam.

[13] Porque os tais são falsos apóstolos, obreiros fraudulentos, transformando-se em apóstolos de Cristo.

[14] E não é de admirar, porque o próprio Satanás se transforma em anjo de luz.

[15] Não é muito, pois, que os seus próprios ministros se transformem em ministros de justiça; e o fim deles será conforme as suas obras.

Os sofrimentos de Paulo por amor do evangelho

[16] Outra vez digo: ninguém me considere insensato; todavia, se o pensais, recebei-me como insensato, para que também me glorie um pouco.

[17] O que falo, não o falo segundo o SENHOR, e sim como por loucura, nesta confiança de gloriar-me.

[8] Други църкви обрах, като вземах заплата от тях, за да служа на вас;

[9] а когато бях при вас и изпаднах в нужда, не бях в тежест на никого, защото братята, които дойдоха от Македония, задоволиха нуждата ми. Така във всичко се пазих и ще се пазя, да не ви бъда в тежест.

[10] Заради Христовата истина, която е и в мене, никой няма да ми отнеме тази похвала в Ахайските места.

[11] Защо? Защото не ви обичам ли? Знае Бог!

[12] А каквото правя, това и ще правя, за да премахна причината за тези, които търсят причина против мен, и относно това, с което те се хвалят, да се намерят също такива, каквито сме и ние.

[13] Защото такива човеци са лъжеапостоли, лукави работници, които се преправят на Христови апостоли.

[14] И не е чудно, защото сам Сатана се преправя на светъл ангел;

[15] така че не е голямо нещо, ако и неговите служители се преправят на служители на правдата. Но тяхната сетнина ще бъде според делата им.

Изпитанията на Павел

[16] Пак казвам – никой да не ме смята за безумен; иначе, приемете ме като безумен, за да се похваля и аз.

[17] (Това, което казвам, не го казвам по Господа, а като в безумие, в тази мояувереност на хваленето.

[18] E, posto que muitos se gloriam segundo a carne, também eu me gloriarei.

[19] Porque, sendo vós sensatos, de boa mente tolerais os insensatos.

[20] Tolerais quem vos escravize, quem vos devore, quem vos detenha, quem se exalte, quem vos esbofeteie no rosto.

[21] Ingloriamente o confesso, como se fôramos fracos. Mas, naquilo em que qualquer tem ousadia (com insensatez o afirmo), também eu a tenho.

[22] São hebreus? Também eu. São israelitas? Também eu. São da descendência de Abraão? Também eu.

[23] São ministros de Cristo? (Falo como fora de mim.) Eu ainda mais: em trabalhos, muito mais; muito mais em prisões; em açoites, sem medida; em perigos de morte, muitas vezes.

[24] Cinco vezes recebi dos judeus uma quarentena de açoites menos um;

[25] fui três vezes fustigado com varas; uma vez, apedrejado; em naufrágio, três vezes; uma noite e um dia passei na voragem do mar;

[26] em jornadas, muitas vezes; em perigos de rios, em perigos de salteadores, em perigos entre patrícios, em perigos entre gentios, em perigos na cidade, em perigos no deserto, em perigos no mar, em perigos entre falsos irmãos;

[27] em trabalhos e fadigas, em vigílias, muitas vezes; em fome e sede, em jejuns, muitas vezes; em frio e nudez.

[18] Тъй като мнозина се хвалят по плът, ще се похваля и аз.)

[19] Защото вие, като сте разумни, с готовност търпите безумните;

[20] понеже търпите, ако някой ви заробва, ако ви изпояжда, ако ви обира, ако се превъзнася, ако ви бие по лицето.

[21] За свое унижение го казвам, като че ли сме били слаби; но с каквото се осмелява някой да се хвали (в безумие говоря), осмелявам се и аз.

[22] Евреи ли са? И аз съм. Израилтяни ли са? И аз съм. Авраамово потомство ли са? И аз съм.

[23] Христови служители ли са? (В безумие говоря.) Аз още повече. Бил съм в повече трудове, още повече в тъмници, в безброй бичувания, много пъти и на смърт.

[24] Пет пъти юдеите ми удариха по четиридесет удара без един;

[25] три пъти бях бит с тояги, веднъж ме биха с камъни, три пъти съм претърпял корабокрушение, една нощ и един ден съм бил сред морските дълбочини.

[26] Много пъти съм бил и в пътешествия; в опасност от реки, в опасност от разбойници, в опасност от сънародници, в опасност от езичници, в опасност в град, в опасност в пустиня, в опасност по море, в опасност между лъжебратя;

[27] в труд и мъка, много пъти в неспане, в глад и жажда, много пъти в неядене, в студ и в голота;

[28] Além das coisas exteriores, há o que pesa sobre mim diariamente, a preocupação com todas as igrejas.

[29] Quem enfraquece, que também eu não enfraqueça? Quem se escandaliza, que eu não me inflame?

[30] Se tenho de gloriar-me, gloriar-me-ei no que diz respeito à minha fraqueza.

[31] O Deus e Pai do SENHOR Jesus, que é eternamente bendito, sabe que não minto.

[32] Em Damasco, o governador preposto do rei Aretas montou guarda na cidade dos damascenos, para me prender;

[33] mas, num grande cesto, me desceram por uma janela da muralha abaixo, e assim me livrei das suas mãos.

2 Coríntios 12

As visões e revelações do Senhor

[1] Se é necessário que me glorie, ainda que não convém, passarei às visões e revelações do SENHOR.

[2] Conheço um homem em Cristo que, há catorze anos, foi arrebatado até ao terceiro céu (se no corpo ou fora do corpo, não sei, Deus o sabe)

[3] e sei que o tal homem (se no corpo ou fora do corpo, não sei, Deus o sabe)

[4] foi arrebatado ao paraíso e ouviu palavras inefáveis, as quais não é lícito ao homem referir.

[5] De tal coisa me gloriarei; não, porém, de mim mesmo, salvo nas minhas fraquezas.

[28] и освен другите неща, които не споменавам, има и това, което тежи върху мене всеки ден – грижата за всички църкви.

[29] Кой изнемощява, без да изнемощявам и аз? Кой се съблазнява, без да се разпалвам и аз?

[30] Ако трябва да се хваля, ще се похваля с това, което се отнася до немощта ми.

[31] Бог и Отец на Господ Исус Христос, Който е благословен до века, знае, че не лъжа.

[32] (В Дамаск областният управител на цар Арета постави стража в град Дамаск, за да ме улови;

[33] и през прозорец на стената ме спуснаха с кош и избягах от ръцете му.)

2 Коринтяни 12

Видения и откровения на апостола

[1] Принуден съм да се хваля, макар че не е от полза; но сега ще дойда до видения и откровения от Господа.

[2] Познавам един човек в Христос, който преди четиринадесет години (в тялото ли, не зная, вън от тялото ли, не зная, Бог знае) бе занесен до третото небе.

[3] И такъв човек познавам (в тялото ли, без тялото ли, не зная; Бог знае),

[4] който беше занесен в рая и чу неизразими думи, които на човека не е позволено да изговори.

[5] С такъв човек ще се похваля; а със себе си няма да се похваля, освен с немощите си.

[6] Pois, se eu vier a gloriar-me, não serei néscio, porque direi a verdade; mas abstenho-me para que ninguém se preocupe comigo mais do que em mim vê ou de mim ouve.

O espinho na carne

[7] E, para que não me ensoberbecesse com a grandeza das revelações, foi-me posto um espinho na carne, mensageiro de Satanás, para me esbofetear, a fim de que não me exalte.

[8] Por causa disto, três vezes pedi ao SENHOR que o afastasse de mim.

[9] Então, ele me disse: A minha graça te basta, porque o poder se aperfeiçoa na fraqueza. De boa vontade, pois, mais me gloriarei nas fraquezas, para que sobre mim repouse o poder de Cristo.

[10] Pelo que sinto prazer nas fraquezas, nas injúrias, nas necessidades, nas perseguições, nas angústias, por amor de Cristo. Porque, quando sou fraco, então, é que sou forte.

As credenciais de um apóstolo

[11] Tenho-me tornado insensato; a isto me constrangestes. Eu devia ter sido louvado por vós; porquanto em nada fui inferior a esses tais apóstolos, ainda que nada sou.

[12] Pois as credenciais do apostolado foram apresentadas no meio de vós, com toda a persistência, por sinais, prodígios e poderes miraculosos.

[6] (Защото даже ако поискам да се похваля за други неща, няма да бъда безумен, понеже ще говоря истината; но се въздържам, да не би някой да помисли за мене повече от това, което вижда, че съм, или каквото чува от мен.)

[7] А за да не се превъзнасям поради твърде многото откровения, даде ми се трън в плътта, пратеник от Сатана, да ме мъчи, за да не се превъзнасям.

[8] Затова три пъти се молих на Господа да се отмахне от мен;

[9] и Той ми каза: Доволно ти е Моята благодат; защото силата Ми в немощ се показва съвършена. И така, с преголяма радост по-добре ще се похваля с немощите си, за да почива на мене Христовата сила.

[10] Затова намирам удоволствие в немощи, в укори, в лишения, в гонения, в притеснения за Христос; защото когато съм немощен, тогава съм силен.

Грижите на Павел за коринтяните

[11] Станах безумен. Вие ме принудихте, защото вие трябваше да ме препоръчвате, понеже не съм бил по-долен от тези уж превъзходни апостоли, ако и да съм нищо.

[12] Наистина белезите на истинскиапостол бяха доказани между вас с пълно търпение, чрез знамения, чудеса и велики дела.

[13] Porque, em que tendes vós sido inferiores às demais igrejas, senão neste fato de não vos ter sido pesado? Perdoai-me esta injustiça.

Paulo deseja visitá-los

[14] Eis que, pela terceira vez, estou pronto a ir ter convosco e não vos serei pesado; pois não vou atrás dos vossos bens, mas procuro a vós outros. Não devem os filhos entesourar para os pais, mas os pais, para os filhos.

[15] Eu de boa vontade me gastarei e ainda me deixarei gastar em prol da vossa alma. Se mais vos amo, serei menos amado?

[16] Pois seja assim, eu não vos fui pesado; porém, sendo astuto, vos prendi com dolo.

[17] Porventura, vos explorei por intermédio de algum daqueles que vos enviei?

[18] Roguei a Tito e enviei com ele outro irmão; porventura, Tito vos explorou? Acaso, não temos andado no mesmo espírito? Não seguimos nas mesmas pisadas?

Paulo apela para o juiz de todos

[19] Há muito, pensais que nos estamos desculpando convosco. Falamos em Cristo perante Deus, e tudo, ó amados, para vossa edificação.

[20] Temo, pois, que, indo ter convosco, não vos encontre na forma em que vos quero, e que também vós me acheis diferente do que esperáveis, e que haja entre vós contendas, invejas, iras, porfias, detrações, intrigas, orgulho e tumultos.

[13] Защото в какво бяхте поставени по-долу от другите църкви освен в това, че сам аз не ви дотежах? Простете ми тази неправда!

[14] Ето, готов съм да дойда при вас за трети път и няма да ви бъда в тежест, защото не искам вашето, но вас; понеже не децата са длъжни да събират имот за родителите, но родителите за децата.

[15] А пък аз с преголяма радост ще дам и цял ще се отдам за душите ви. Ако аз ви обичам повече, вие по-малко ли ще ме обичате?

[16] Но нека да е така, че аз не съм ви бил в тежест, но понеже съм хитър, съм ви уловил с измама.

[17] Използвах ли ви с користни цели чрез някои от онези, които изпратих до вас?

[18] Помолих Тит да отиде при вас и с него пратих брата. Тит ли припечели нещо от вас? Не сме ли ходили в същия дух, по същите стъпки?

[19] Още ли мислите, че ние се защитаваме пред вас? Не, пред Бога говорим това в Христос, и то всичко, възлюбени мои, за ваше назидание.

[20] Защото се боя да не би като дойда, да не ви намеря каквито ви желая и аз да се намеря за вас не какъвто ме желаете; и да не би да има между вас раздор, завист, гняв, партизанства, одумвания, шушукания, големеене, безредици;

[21] Receio que, indo outra vez, o meu Deus me humilhe no meio de vós, e eu venha a chorar por muitos que, outrora, pecaram e não se arrependeram da impureza, prostituição e lascívia que cometeram.

[21] да не би, когато дойда пак, да ме смири моят Бог между вас и да оплача мнозина, които преди това са съгрешили и не са се покаяли за нечистотата, блудството и сладострастието, на които са се предали.

2 Coríntios 13

Paulo promete investigar e castigar

[1] Esta é a terceira vez que vou ter convosco. Por boca de duas ou três testemunhas, toda questão será decidida.

[2] Já o disse anteriormente e torno a dizer, como fiz quando estive presente pela segunda vez; mas, agora, estando ausente, o digo aos que, outrora, pecaram e a todos os mais que, se outra vez for, não os pouparei,

[3] posto que buscais prova de que, em mim, Cristo fala, o qual não é fraco para convosco; antes, é poderoso em vós.

[4] Porque, de fato, foi crucificado em fraqueza; contudo, vive pelo poder de Deus. Porque nós também somos fracos nele, mas viveremos, com ele, para vós outros pelo poder de Deus.

[5] Examinai-vos a vós mesmos se realmente estais na fé; provai-vos a vós mesmos. Ou não reconheceis que Jesus Cristo está em vós? Se não é que já estais reprovados.

[6] Mas espero reconheçais que não somos reprovados.

[7] Estamos orando a Deus para que não façais mal algum, não para que, simplesmente, pareçamos aprovados, mas

2 Коринтяни 13

Последни наставления и поздрави

[1] Ето, трети път ида при вас. „От устата на двама или трима свидетели ще се потвърди всяка работа.“

[2] Както когато бях при вас втори път, ви предупредих, така и сега, когато не съм при вас, предупреждавам тези, които вече са съгрешили, и всички други, че ако дойда пак, няма да ги пощадя,

[3] тъй като търсите доказателство, че в мене говори Христос, Който спрямо вас не е немощен, а е силен във вас;

[4] защото, макар че Той беше разпънат в немощ, но пак живее чрез Божията сила. И ние също сме немощни в Него, но ще сме живи с Него чрез Божията сила спрямо вас.

[5] Изпитвайте себе си дали сте във вярата; опитвайте себе си. Или за себе си не познавате ли, че Христос е във вас, освен ако сте порицани?

[6] Но се надявам да познаете, че ние не сме порицани;

[7] и моля Бога да не извършите никакво зло, не за да се покажем ние одобрени, а за да правите вие това, което е честно, ако и да бъдем ние порицани.

para que façais o bem, embora sejamos tidos como reprovados.

8 Porque nada podemos contra a verdade, senão em favor da própria verdade.

9 Porque nos regozijamos quando nós estamos fracos e vós, fortes; e isto é o que pedimos: o vosso aperfeiçoamento.

10 Portanto, escrevo estas coisas, estando ausente, para que, estando presente, não venha a usar de rigor segundo a autoridade que o SENHOR me conferiu para edificação e não para destruir.

Saudações

11 Quanto ao mais, irmãos, adeus! Aperfeiçoai-vos, consolai-vos, sede do mesmo parecer, vivei em paz; e o Deus de amor e de paz estará convosco.

12 Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo. Todos os santos vos saúdam.

A bênção

13 A graça do SENHOR Jesus Cristo, e o amor de Deus, e a comunhão do Espírito Santo sejam com todos vós.

8 Защото не може да вършим нищо против истината, но за истината можем.

9 Понеже се радваме, когато ние сме немощни, а вие сте силни; и затова се молим – за вашето усъвършенстване.

10 Затова, докато отсъствам, пиша това, така че когато съм при вас, да не се отнеса строго според властта, която ми е дал Господ за назидание, а не за сриване.

11 Най-накрая, братя, здравейте. Усъвършенствайте се, утешавайте се, бъдете единомислени, живейте в мир; и Бог на любовта и на мира ще бъде с вас.

12 Поздравете се един друг със свята целувка.

13 Поздравяват ви всички светии.

14 Благодатта на Господ Исус Христос и любовта на Бога, и общението на Святия Дух да бъдат с всички вас.

Epístola de Paulo aos Gálatas

Gálatas 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo, não da parte de homens, nem por intermédio de homem algum, mas por Jesus Cristo e por Deus Pai, que o ressuscitou dentre os mortos,

[2] e todos os irmãos meus companheiros, às igrejas da Galácia,

[3] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do [nosso] SENHOR Jesus Cristo,

[4] o qual se entregou a si mesmo pelos nossos pecados, para nos desarraigar deste mundo perverso, segundo a vontade de nosso Deus e Pai,

[5] a quem seja a glória pelos séculos dos séculos. Amém!

A inconstância dos gálatas

[6] Admira-me que estejais passando tão depressa daquele que vos chamou na graça de Cristo para outro evangelho,

[7] o qual não é outro, senão que há alguns que vos perturbam e querem perverter o evangelho de Cristo.

[8] Mas, ainda que nós ou mesmo um anjo vindo do céu vos pregue evangelho que vá além do que vos temos pregado, seja anátema.

[9] Assim, como já dissemos, e agora repito, se alguém vos prega evangelho que vá além daquele que recebestes, seja anátema.

O evangelho que Paulo recebeu e pregou

Галатяни

Галатяни 1

Благовестието е само едно

[1] Павел, апостол не от човеци, нито чрез човек, а чрез Исус Христос и Бог Отец, Който Го е възкресил от мъртвите,

[2] и всички братя, които са с мене, към галатийските църкви:

[3] Благодат и мир да бъде на вас от Бог Отец и от нашия Господ Исус Христос,

[4] Който отдаде Себе Си за нашите грехове, за да ни избави от злото на сегашния свят, по волята на нашия Бог и Отец,

[5] на Когото да бъде славата до вечни векове. Амин.

[6] Чудя се как вие оставяте Онзи, Който ви призова чрез Христовата благодат, и така скоро преминавате към друго благовестие,

[7] което не е друго благовестие, но е дело на неколцината, които ви смущават и искат да изопачат Христовото благовестие.

[8] Но ако и самите ние или ангел от небето ви проповядва друго благовестие, освен онова, което ви проповядвахме, нека бъде проклет.

[9] Както по-горе казахме, сега пак казвам: Ако някой ви проповядва друго благовестие, освен онова, което приехте, нека бъде проклет.

Призоваването на Павел за апостол

10 Porventura, procuro eu, agora, o favor dos homens ou o de Deus? Ou procuro agradar a homens? Se agradasse ainda a homens, não seria servo de Cristo.

10 У хора ли търся сега благоволение или у Бога? Или на хора искам да угаждам? Ако бях още угаждал на хора, нямаше да бъда Христов слуга.

11 Faço-vos, porém, saber, irmãos, que o evangelho por mim anunciado não é segundo o homem,

11 Защото ви известявам, братя, че проповядваното от мене благовестие не е човешко;

12 porque eu não o recebi, nem o aprendi de homem algum, mas mediante revelação de Jesus Cristo.

12 понеже аз нито от човек съм го приел, нито съм го научил от човек, но чрез откровение от Исус Христос.

13 Porque ouvistes qual foi o meu proceder outrora no judaísmo, como sobremaneira perseguia eu a igreja de Deus e a devastava.

13 Защото сте чули за моя предишен живот в духа на юдейството, как прекомерно гоних Божията църква и я разорявах.

14 E, na minha nação, quanto ao judaísmo, avantajava-me a muitos da minha idade, sendo extremamente zeloso das tradições de meus pais.

14 И напредвах в юдейството повече от мнозина мои връстници между сънотечествениците ми, като бях много по-ревностен към преданията от бащите ми.

15 Quando, porém, ao que me separou antes de eu nascer e me chamou pela sua graça, aprouve

15 А когато Бог, Който още от утробата на майка ми беше ме отделил и призовал чрез Своята благодат,

16 revelar seu Filho em mim, para que eu o pregasse entre os gentios, sem detença, não consultei carne e sangue,

16 благоволи да ми открие Сина Си, за да Го проповядвам между езичниците, аз не се допитах още в същия час до плът и кръв,

17 nem subi a Jerusalém para os que já eram apóstolos antes de mim, mas parti para as regiões da Arábia e voltei, outra vez, para Damasco.

17 нито отидох в Йерусалим при онези, които бяха апостоли преди мен, а заминах за Арабия и пак се върнах в Дамаск.

Paulo vai a Jerusalém, Síria e Cilícia

18 Decorridos três anos, então, subi a Jerusalém para avistar-me com Cefas e permaneci com ele quinze dias;

18 Тогава, след три години, отидох в Йерусалим, за да се запозная с Кифа, и останах при него петнадесет дни;

19 e não vi outro dos apóstolos, senão Tiago, o irmão do SENHOR.

19 а друг от апостолите не видях освен Яков, Господния брат.

[20] Ora, acerca do que vos escrevo, eis que diante de Deus testifico que não minto.
[21] Depois, fui para as regiões da Síria e da Cilícia.
[22] E não era conhecido de vista das igrejas da Judéia, que estavam em Cristo.
[23] Ouviam somente dizer: Aquele que, antes, nos perseguia, agora, prega a fé que, outrora, procurava destruir.
[24] E glorificavam a Deus a meu respeito.

[20] А за това, което ви пиша, ето, пред Бога ви уверявам, че не лъжа.
[21] После дойдох в областите на Сирия и Киликия.
[22] И лично още не бях познат на Христовите църкви в Юдея,
[23] а само бяха слушали, че онзи, който някога ги е гонил, сега проповядва вярата, която някога разорявал.
[24] И славеха Бога поради мене.

Gálatas 2

O apostolado aos judeus e aos gentios

[1] Catorze anos depois, subi outra vez a Jerusalém com Barnabé, levando também a Tito.
[2] Subi em obediência a uma revelação; e lhes expus o evangelho que prego entre os gentios, mas em particular aos que pareciam de maior influência, para, de algum modo, não correr ou ter corrido em vão.
[3] Contudo, nem mesmo Tito, que estava comigo, sendo grego, foi constrangido a circuncidar-se.
[4] E isto por causa dos falsos irmãos que se entremeteram com o fim de espreitar a nossa liberdade que temos em Cristo Jesus e reduzir-nos à escravidão;
[5] aos quais nem ainda por uma hora nos submetemos, para que a verdade do evangelho permanecesse entre vós.
[6] E, quanto àqueles que pareciam ser de maior influência (quais tenham sido, outrora, não me interessa; Deus não aceita a aparência do homem), esses, digo, que

Галатяни 2

Апостолският събор

[1] Тогава, след четиринадесет години, пак отидох в Йерусалим с Варнава, като взех със себе си и Тит.
[2] А отидох по откровение. И изложих пред братята благовестието, което проповядвам между езичниците, но насаме пред по-именитите от тях, да не би напразно да тичам или да съм тичал.
[3] Но даже Тит, който беше с мен, ако и да беше грък, не беше принуден да се обреже.
[4] Колкото за промъкналите се лъжебратя, които дойдоха да наблюдават тайно нашата свобода, която имаме чрез Исус Христос, та да ни поробят –
[5] пред тях нито за миг не отстъпихме и не се подчинихме, за да се запази у вас истината на благовестието.
[6] А тези, които се смятаха за нещо (каквито и да са били, за мен е все едно; Бог не гледа на лицето на човека), тези,

me pareciam ser alguma coisa nada me acrescentaram;

по-видните, казвам, не прибавиха нищо повече към моето учение;

7 antes, pelo contrário, quando viram que o evangelho da incircuncisão me fora confiado, como a Pedro o da circuncisão

7 а, напротив, когато видяха, че на мене беше поверено да проповядвамблаговестието между необрязаните, както на Петър между обрязаните

8 (pois aquele que operou eficazmente em Pedro para o apostolado da circuncisão também operou eficazmente em mim para com os gentios)

8 (защото Който подейства в Петър за апостолство между обрязаните, подейства и в мене за апостолствомежду езичниците),

9 e, quando conheceram a graça que me foi dada, Tiago, Cefas e João, que eram reputados colunas, me estenderam, a mim e a Barnabé, a destra de comunhão, a fim de que nós fôssemos para os gentios, e eles, para a circuncisão;

9 и когато познаха дадената на мене благодат, то Яков, Кифа и Йоан, които се смятаха за стълбове, подадоха десници на общение на мен и на Варнава, за да идем ние между езичниците, а те – между обрязаните.

10 recomendando-nos somente que nos lembrássemos dos pobres, o que também me esforcei por fazer.

10 Искаха само да помним сиромасите – същото, което и аз желаех ревностно да върша.

Paulo repreende a Pedro. A justificação pela fé em Cristo Jesus

Петър и Павел в Антиохия

11 Quando, porém, Cefas veio a Antioquia, resisti-lhe face a face, porque se tornara repreensível.

11 А когато Кифа дойде в Антиохия, аз му се възпротивих открито, защото се беше провинил.

12 Com efeito, antes de chegarem alguns da parte de Tiago, comia com os gentios; quando, porém, chegaram, afastou-se e, por fim, veio a apartar-se, temendo os da circuncisão.

12 Понеже, преди да дойдат някои от Яков, той ядеше заедно с езичниците, а когато те дойдоха, се оттегли и странеше от тях, защото се боеше от обрязаните.

13 E também os demais judeus dissimularam com ele, a ponto de o próprio Barnabé ter-se deixado levar pela dissimulação deles.

13 И заедно с него лицемерстваха и другите юдеи, така че и Варнава се увлече от лицемерието им.

14 Quando, porém, vi que não procediam corretamente segundo a verdade do

14 Но като видях, че не постъпват точно според истината на благовестието,

evangelho, disse a Cefas, na presença de todos: se, sendo tu judeu, vives como gentio e não como judeu, por que obrigas os gentios a viverem como judeus?

[15] Nós, judeus por natureza e não pecadores dentre os gentios,

[16] sabendo, contudo, que o homem não é justificado por obras da lei, e sim mediante a fé em Cristo Jesus, também temos crido em Cristo Jesus, para que fôssemos justificados pela fé em Cristo e não por obras da lei, pois, por obras da lei, ninguém será justificado.

[17] Mas se, procurando ser justificados em Cristo, fomos nós mesmos também achados pecadores, dar-se-á o caso de ser Cristo ministro do pecado? Certo que não!

[18] Porque, se torno a edificar aquilo que destruí, a mim mesmo me constituo transgressor.

[19] Porque eu, mediante a própria lei, morri para a lei, a fim de viver para Deus. Estou crucificado com Cristo;

[20] logo, já não sou eu quem vive, mas Cristo vive em mim; e esse viver que, agora, tenho na carne, vivo pela fé no Filho de Deus, que me amou e a si mesmo se entregou por mim.

[21] Não anulo a graça de Deus; pois, se a justiça é mediante a lei, segue-se que morreu Cristo em vão.

Gálatas 3

казах на Кифа пред всички: Ако ти, който си юдеин, живееш като езичниците, а не като юдеите, защо принуждаваш езичниците да живеят като юдеите?

[15] Ние, които по рождение сме юдеи, а не грешници от езичниците,

[16] като знаем все пак, че човек не се оправдава чрез дела по закона, а само чрез вяра в Исус Христос, и ние повярвахме в Христос Исус, за да се оправдаем чрез вяра в Христос, а не чрез дела по закона; защото чрез дела по закона няма да се оправдае никой човек.

[17] Но когато искахме да се оправдаем чрез Христос, ако и ние сме се намерили грешни, тогава Христос на греха ли е служител? Да не бъде!

[18] Защото ако градя отново онова, което съм разрушил, се явявам престъпник.

[19] Защото аз чрез закона умрях спрямо закона, за да живея за Бога.

[20] Съразпънах се с Христос и сега вече не аз живея, а Христос живее в мен; а животът, който сега живея в тялото, живея го с вярата, която е в Божия Син, Който ме възлюби и предаде Себе Си за мене.

[21] Не отхвърлям Божията благодат; защото ако оправданието се придобивачрез закона, тогава Христос е умрял напразно.

Галатяни 3

Paulo apela para a experiência dos gálatas

[1] Ó gálatas insensatos! Quem vos fascinou a vós outros, ante cujos olhos foi Jesus Cristo exposto como crucificado?

[2] Quero apenas saber isto de vós: recebestes o Espírito pelas obras da lei ou pela pregação da fé?

[3] Sois assim insensatos que, tendo começado no Espírito, estejais, agora, vos aperfeiçoando na carne?

[4] Terá sido em vão que tantas coisas sofrestes? Se, na verdade, foram em vão.

[5] Aquele, pois, que vos concede o Espírito e que opera milagres entre vós, porventura, o faz pelas obras da lei ou pela pregação da fé?

A experiência de Abraão

[6] É o caso de Abraão, que creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça.

[7] Sabei, pois, que os da fé é que são filhos de Abraão.

[8] Ora, tendo a Escritura previsto que Deus justificaria pela fé os gentios, preanunciou o evangelho a Abraão: Em ti, serão abençoados todos os povos.

[9] De modo que os da fé são abençoados com o crente Abraão.

[10] Todos quantos, pois, são das obras da lei estão debaixo de maldição; porque está escrito: Maldito todo aquele que não permanece em todas as coisas escritas no Livro da lei, para praticá-las.

Закон или вяра

[1] О, неразумни галатяни, кой ви омая – вас, пред чиито очи Исус Христос е бил ясно обрисуван като разпънат?

[2] Само това желая да науча от вас: Чрез дела, изисквани от закона, ли получихте Духа, или чрез вяра в евангелскотопослание?

[3] Толкова ли сте неразумни, че като започнахте в Духа, сега се усъвършенствате в плътта?

[4] Напразно ли толкова страдахте? Ако наистина е напразно!

[5] Тогава Този, Който ви дава Духа и върши велики дела между вас, чрез дела, изисквани от закона ли върши това, или чрез вяра в посланието,

[6] както Авраам, който повярва в Бога и му се вмени за правда?

[7] Тогава знайте, че тези, които живеят свяра, те са Авраамови чеда;

[8] и Писанието, като предвиждаше, че Бог чрез вяра ще оправдае езичниците, изяви предварително благовестието на Авраам с думите: „В тебе ще се благославят всички народи.“

[9] Така че тези, които имат вяра, се благославят заедно с вярващия Авраам.

[10] Защото всички, които се облягат на дела, изисквани от закона, са под клетва, понеже е писано: „Проклет всеки, който не постоянства да изпълнява всичко, писано в книгата на закона.“

[11] E é evidente que, pela lei, ninguém é justificado diante de Deus, porque o justo viverá pela fé.

[12] Ora, a lei não procede de fé, mas: Aquele que observar os seus preceitos por eles viverá.

[13] Cristo nos resgatou da maldição da lei, fazendo-se ele próprio maldição em nosso lugar (porque está escrito: Maldito todo aquele que for pendurado em madeiro),

[14] para que a bênção de Abraão chegasse aos gentios, em Jesus Cristo, a fim de que recebêssemos, pela fé, o Espírito prometido.

A lei não pode invalidar a promessa

[15] Irmãos, falo como homem. Ainda que uma aliança seja meramente humana, uma vez ratificada, ninguém a revoga ou lhe acrescenta alguma coisa.

[16] Ora, as promessas foram feitas a Abraão e ao seu descendente. Não diz: E aos descendentes, como se falando de muitos, porém como de um só: E ao teu descendente, que é Cristo.

[17] E digo isto: uma aliança já anteriormente confirmada por Deus, a lei, que veio quatrocentos e trinta anos depois, não a pode ab-rogar, de forma que venha a desfazer a promessa.

[18] Porque, se a herança provém de lei, já não decorre de promessa; mas foi pela promessa que Deus a concedeu gratuitamente a Abraão.

[11] А че никой не се оправдава пред Бога чрез закона, е явно от това, че „праведният чрез вяра ще живее“;

[12] а законът не действа чрез вяра, но казва: „Който върши това, което заповядва законът, ще живее чрез него.“

[13] Христос ни изкупи от проклятието на закона, като стана проклет за нас; защото е писано: „Проклет всеки, който виси на дърво“;

[14] така че благословението, дадено на Авраам, да дойде чрез Христос Исус върху езичниците, за да приемем обещания Дух чрез вяра.

Законът и Божието обещание

[15] Братя (по човешки говоря), едно завещание, даже ако е само човешко, веднъж потвърди ли се, не се разваля, нито някой прибавя нещо към него.

[16] А обещанията се дадоха на Авраам и на неговия потомък. Не казва: „и на потомците“, като на мнозина, но като за един: „и на твоя потомък“, Който е Христос.

[17] И това казвам, че завѐт, предварително потвърден от Бога, не може да бъде развален от закона, станал четиристотин и тридесет години по-късно, така че да се унищожи обещанието.

[18] Защото, ако наследството е по закон, то вече не е по обещание; а на Авраам Бог го дарява по обещание.

[19] Qual, pois, a razão de ser da lei? Foi adicionada por causa das transgressões, até que viesse o descendente a quem se fez a promessa, e foi promulgada por meio de anjos, pela mão de um mediador.

[20] Ora, o mediador não é de um, mas Deus é um.

[21] É, porventura, a lei contrária às promessas de Deus? De modo nenhum! Porque, se fosse promulgada uma lei que pudesse dar vida, a justiça, na verdade, seria procedente de lei.

[22] Mas a Escritura encerrou tudo sob o pecado, para que, mediante a fé em Jesus Cristo, fosse a promessa concedida aos que crêem.

A tutela da lei para nos conduzir a Cristo

[23] Mas, antes que viesse a fé, estávamos sob a tutela da lei e nela encerrados, para essa fé que, de futuro, haveria de revelar-se.

[24] De maneira que a lei nos serviu de aio para nos conduzir a Cristo, a fim de que fôssemos justificados por fé.

[25] Mas, tendo vindo a fé, já não permanecemos subordinados ao aio.

[26] Pois todos vós sois filhos de Deus mediante a fé em Cristo Jesus;

[27] porque todos quantos fostes batizados em Cristo de Cristo vos revestistes.

[28] Dessarte, não pode haver judeu nem grego; nem escravo nem liberto; nem

[19] Тогава защо бе даден законът? Прибави се с цел да се изявятпрестъпленията, докато дойде Потомъкът, на Когото беше дадено обещанието; и беше прогласен от ангели чрез един ходатай.

[20] Но ходатаят неходатайства за един; а Бог, Който дава обещание, е един.

[21] Тогава законът противен ли е на Божиите обещания? Да не бъде! Защото ако беше даден закон, който да може да оживотвори, то наистина правдата щеше да бъде от закона.

[22] Но Писанието затвори всички под грях, така че обещанието, изпълнено чрез вяра в Исус Христос, да се даде на тези, които вярват.

[23] А преди да дойде вярата, ние бяхме под стражата на закона, затворени до времето на вярата, която имаше да се открие.

[24] Така законът стана за нас детеводител, да ни доведе при Христос, за да се оправдаем чрез вяра.

[25] Но след идването на вярата не сме вече под ръководството на детеводител.

[26] Защото всички сте Божии синове чрез вяра в Исус Христос.

[27] Понеже всички вие, които сте се кръстили в Христос, с Христос сте се облекли.

[28] Няма вече юдеин, нито грък, няма роб, нито свободен, няма

homem nem mulher; porque todos vós sois um em Cristo Jesus.

29 E, se sois de Cristo, também sois descendentes de Abraão e herdeiros segundo a promessa.

Gálatas 4

A nossa filiação em Cristo

1 Digo, pois, que, durante o tempo em que o herdeiro é menor, em nada difere de escravo, posto que é ele senhor de tudo.

2 Mas está sob tutores e curadores até ao tempo predeterminado pelo pai.

3 Assim, também nós, quando éramos menores, estávamos servilmente sujeitos aos rudimentos do mundo;

4 vindo, porém, a plenitude do tempo, Deus enviou seu Filho, nascido de mulher, nascido sob a lei,

5 para resgatar os que estavam sob a lei, a fim de que recebêssemos a adoção de filhos.

6 E, porque vós sois filhos, enviou Deus ao nosso coração o Espírito de seu Filho, que clama: Aba, Pai!

7 De sorte que já não és escravo, porém filho; e, sendo filho, também herdeiro por Deus.

O valor transitório dos ritos judaicos

8 Outrora, porém, não conhecendo a Deus, servíeis a deuses que, por natureza, não o são;

9 mas agora que conheceis a Deus ou, antes, sendo conhecidos por Deus, como estais voltando, outra vez, aos rudimentos

мъжки пол, нито женски; защото вие всички сте едно в Христос Исус.

29 И ако сте Христови, то сте Авраамово потомство, наследници по обещание.

Галатяни 4

Божии чеда чрез Христос и Духа, а не роби на Закона

1 Казвам още: Дотогава, докато наследникът е малолетен, той не се различава по нищо от роб, ако и да е господар на всичко,

2 но е под надзиратели и настойници до назначения от бащата срок.

3 Така и ние, когато бяхме малолетни, бяхме поробени под първоначалните учения на света;

4 а когато се изпълни времето, Бог изпрати Сина Си, Който се роди от жена, роди се и под закона,

5 за да изкупи онези, които бяха под закона, за да получим осиновението.

6 И понеже сте синове, Бог изпрати в сърцата ни Духа на Сина Си, Който вика: Авва, Отче!

7 Затова не си вече роб, а син; и ако си син, то си Божий наследник чрез Христос.

Безпокойството на Павел за галатяните

8 Но тогава, когато не познавахте Бога, вие робувахте на онези, които по естество не са богове;

9 а сега, когато познахте Бога, или по-добре – като бяхте познати от Бога, как се връщате назад към слабите и жалки

fracos e pobres, aos quais, de novo, quereis ainda escravizar-vos?

10 Guardais dias, e meses, e tempos, e anos.

11 Receio de vós tenha eu trabalhado em vão para convosco.

A perplexidade de Paulo

12 Sede qual eu sou; pois também eu sou como vós. Irmãos, assim vos suplico. Em nada me ofendestes.

13 E vós sabeis que vos preguei o evangelho a primeira vez por causa de uma enfermidade física.

14 E, posto que a minha enfermidade na carne vos foi uma tentação, contudo, não me revelastes desprezo nem desgosto; antes, me recebestes como anjo de Deus, como o próprio Cristo Jesus.

15 Que é feito, pois, da vossa exultação? Pois vos dou testemunho de que, se possível fora, teríeis arrancado os próprios olhos para mos dar.

16 Tornei-me, porventura, vosso inimigo, por vos dizer a verdade?

17 Os que vos obsequiam não o fazem sinceramente, mas querem afastar-vos de mim, para que o vosso zelo seja em favor deles.

18 É bom ser sempre zeloso pelo bem e não apenas quando estou presente convosco,

първоначални учения, на които отново желаете да робувате?

10 Вие пазите дните, месеците, времената и годините.

11 Боя се за вас, да не би напразно да съм се трудил помежду ви.

12 Моля ви се, братя, станете като мене, защото и аз станах като вас. Не сте извършили спрямо мене никаква неправда,

13 но сами знаете, че първия път ви проповядвах благовестието при телесна слабост;

14 но пак това, което беше изкушение за вас в състоянието на моето тяло, вие не го презряхте, нито се погнусихте от него, а ме приехте като Божий ангел, като Христос Исус.

15 Тогава къде е онова ваше изповяданоблаженство? Понеже свидетелствам за вас, че ако беше възможно, очите си бихте извадили и бихте ми ги дали.

16 И така, аз неприятел ли ви станах, понеже ви говоря истината?

17 Тези учители ви търсят ревностно не по добър начин; те даже желаят да ви отлъчат от нас, за да търсите ревностно тях.

18 Но добре е да бъдете търсени ревностно за това, което е добро, и то по всяко време, а не само когато аз се намирам между вас.

[19] meus filhos, por quem, de novo, sofro as dores de parto, até ser Cristo formado em vós;

[20] pudera eu estar presente, agora, convosco e falar-vos em outro tom de voz; porque me vejo perplexo a vosso respeito.

Sara e Agar, alegoria das duas alianças

[21] Dizei-me vós, os que quereis estar sob a lei: acaso, não ouvis a lei?

[22] Pois está escrito que Abraão teve dois filhos, um da mulher escrava e outro da livre.

[23] Mas o da escrava nasceu segundo a carne; o da livre, mediante a promessa.

[24] Estas coisas são alegóricas; porque estas mulheres são duas alianças; uma, na verdade, se refere ao monte Sinai, que gera para escravidão; esta é Agar.

[25] Ora, Agar é o monte Sinai, na Arábia, e corresponde à Jerusalém atual, que está em escravidão com seus filhos.

[26] Mas a Jerusalém lá de cima é livre, a qual é nossa mãe;

[27] porque está escrito: Alegra-te, ó estéril, que não dás à luz, exulta e clama, tu que não estás de parto; porque são mais numerosos os filhos da abandonada que os da que tem marido.

[28] Vós, porém, irmãos, sois filhos da promessa, como Isaque.

[19] Дечица мои, за които съм пак в родилни болки, докато се изобрази Христос във вас,

[20] бих желал да съм сега при вас и да променя гласа си, защото съм в недоумение за вас.

Агар и Сара – символи на двата завета

[21] Кажете ми вие, които желаете да бъдете под закон, не чувате ли какво казва законът?

[22] Защото е писано, че Авраам имаше двама сина – един от слугинята и един от свободната;

[23] но този, който беше от слугинята, се роди по плът, а онзи, който беше от свободната – по обещание.

[24] И това е иносказание, защото тези жени представляват два завѐта – единият от Синайската планина, който ражда деца за робство, и това е Агар.

[25] А тази Агар представлява планината Синай в Арабия и съответства на днешния Йерусалим, защото тя е в робство с децата си.

[26] А горният Йерусалим е свободен, който е майка на всички;

[27] защото е писано: „Весели се, неплодна, която не раждаш; възкликни и извикай, ти, която не си била в родилни болки, защото повече са децата на самотната, отколкото децата на омъжената.“

[28] А ние, братя, както Исаак, сме чеда на обещание.

[29] Como, porém, outrora, o que nascera segundo a carne perseguia ao que nasceu segundo o Espírito, assim também agora.

[30] Contudo, que diz a Escritura? Lança fora a escrava e seu filho, porque de modo algum o filho da escrava será herdeiro com o filho da livre.

[31] E, assim, irmãos, somos filhos não da escrava, e sim da livre.

Gálatas 5

Ou a lei ou Cristo

[1] Para a liberdade foi que Cristo nos libertou. Permanecei, pois, firmes e não vos submetais, de novo, a jugo de escravidão.

[2] Eu, Paulo, vos digo que, se vos deixardes circuncidar, Cristo de nada vos aproveitará.

[3] De novo, testifico a todo homem que se deixa circuncidar que está obrigado a guardar toda a lei.

[4] De Cristo vos desligastes, vós que procurais justificar-vos na lei; da graça decaístes.

[5] Porque nós, pelo Espírito, aguardamos a esperança da justiça que provém da fé.

[6] Porque, em Cristo Jesus, nem a circuncisão, nem a incircuncisão têm valor algum, mas a fé que atua pelo amor.

[7] Vós corríeis bem; quem vos impediu de continuardes a obedecer à verdade?

[8] Esta persuasão não vem daquele que vos chama.

[29] Но както тогава роденият по плът гонеше родения по Дух, така е и сега.

[30] Обаче какво казва Писанието? „Изгони слугинята и сина ѝ; защото синът на слугинята няма да наследи със сина на свободната.“

[31] Затова, братя, ние не сме деца на слугинята, а на свободната.

Галатяни 5

Християнската свобода

[1] И така, стойте твърдо в свободата, за която Христос ни освободи, и не се заплитайте отново в робско иго.

[2] Ето, аз, Павел, ви казвам, че ако се обрязвате, Христос никак няма да ви ползва.

[3] Да! Повторно заявявам на всеки човек, който се обрязва, че е длъжен да изпълни целия закон.

[4] Вие, които желаете да се оправдавате чрез закона, сте се отлъчили от Христос, отпаднали сте от благодатта.

[5] Защото ние чрез Духа очакваме оправданието чрез вяра, за което се надяваме.

[6] Понеже в Христос Исус нито обрязването има някаква сила, нито необрязването, но вярата, която действа чрез любов.

[7] Вие вървяхте добре; кой ви попречи да не бъдете послушни на истината?

[8] Това убеждение не беше от Онзи, Който ви е призовал.

[9] Um pouco de fermento leveda toda a massa.

[10] Confio de vós, no SENHOR, que não alimentareis nenhum outro sentimento; mas aquele que vos perturba, seja ele quem for, sofrerá a condenação.

[11] Eu, porém, irmãos, se ainda prego a circuncisão, por que continuo sendo perseguido? Logo, está desfeito o escândalo da cruz.

[12] Tomara até se mutilassem os que vos incitam à rebeldia.

A liberdade é limitada pelo amor

[13] Porque vós, irmãos, fostes chamados à liberdade; porém não useis da liberdade para dar ocasião à carne; sede, antes, servos uns dos outros, pelo amor.

[14] Porque toda a lei se cumpre em um só preceito, a saber: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[15] Se vós, porém, vos mordeis e devorais uns aos outros, vede que não sejais mutuamente destruídos.

As obras da carne e o fruto do Espírito

[16] Digo, porém: andai no Espírito e jamais satisfareis à concupiscência da carne.

[17] Porque a carne milita contra o Espírito, e o Espírito, contra a carne, porque são opostos entre si; para que não façais o que, porventura, seja do vosso querer.

[18] Mas, se sois guiados pelo Espírito, não estais sob a lei.

[9] Малко квас заквасва цялото тесто.

[10] Аз съм уверен за вас в Господа, че няма да помислите иначе; а който ви смущава, той ще понесе своето наказание, който и да бил той.

[11] И аз, братя, защо още да бъда гонен, ако все още проповядвам обрязване? Защото тогава съблазънта на кръста би се махнала.

[12] Дано се отсечеха онези, които ви разколебават.

Плодът на Духа и делата на плътта

[13] Защото вие, братя, към свобода бяхте призовани; само не превръщайтесвободата в разпуснатост на плътта, но с любов служете един на друг.

[14] Защото целият закон се изпълнява в една дума, именно в тази: „Да обичаш ближния си, както себе си.“

[15] Но ако се хапете и се ядете един друг, пазете се да не би един друг да се изтребите.

[16] И така, казвам: Ходете по Духа и няма да угаждате на плътските страсти.

[17] Защото плътта желае силно противното на Духа, а Духът – противното на плътта; понеже те се противят едно на друго, за да не можете да правите това, което искате.

[18] Но ако се водите от Духа, не сте под закон.

19 Ora, as obras da carne são conhecidas e são: prostituição, impureza, lascívia,
20 idolatria, feitiçarias, inimizades, porfias, ciúmes, iras, discórdias, dissensões, facções,
21 invejas, bebedices, glutonarias e coisas semelhantes a estas, a respeito das quais eu vos declaro, como já, outrora, vos preveni, que não herdarão o reino de Deus os que tais coisas praticam.
22 Mas o fruto do Espírito é: amor, alegria, paz, longanimidade, benignidade, bondade, fidelidade,
23 mansidão, domínio próprio. Contra estas coisas não há lei.
24 E os que são de Cristo Jesus crucificaram a carne, com as suas paixões e concupiscências.
25 Se vivemos no Espírito, andemos também no Espírito.
26 Não nos deixemos possuir de vanglória, provocando uns aos outros, tendo inveja uns dos outros.

Gálatas 6

O auxílio mútuo e a responsabilidade pessoal

1 Irmãos, se alguém for surpreendido nalguma falta, vós, que sois espirituais, corrigi-o com espírito de brandura; e guarda-te para que não sejas também tentado.
2 Levai as cargas uns dos outros e, assim, cumprireis a lei de Cristo.
3 Porque, se alguém julga ser alguma coisa, não sendo nada, a si mesmo se engana.

19 А делата на плътта са явни; те са: блудство, нечистота, сладострастие,
20 идолопоклонство, магьосничество, вражди, разпри, ревнувания, ярости, партизанства, раздори, разцепления,
21 зависти, пиянства, пирувания и други подобни; за които ви предупреждавам, както ви и предупредих, че които вършат такива неща, няма да наследят Божието царство.
22 А плодът на Духа е: любов, радост, мир, дълготърпение, благост, милосърдие, вярност,
23 кротост, себеобуздание; против такива неща няма закон.
24 А които са Исус Христови, разпънали са плътта заедно със страстите и похотите ѝ.
25 Ако по Духа живеем, по Духа и да ходим.
26 Да не ставаме тщеславни, един друг да не се дразним и да не си завиждаме един на друг.

Галатяни 6

Отношението на християните един към друг

1 Братя, даже ако падне човек в някое прегрешение, вие, духовните, поправяйте такъв с кротък дух; но на всеки казвам:Пази себе си, да не би и ти да бъдеш изкушен.
2 Един на друг си носете теготите и така изпълнявайте Христовия закон.
3 Защото ако някой мисли себе си да е нещо, а не е нищо, той мами себе си.

[4] Mas prove cada um o seu labor e, então, terá motivo de gloriar-se unicamente em si e não em outro.
[5] Porque cada um levará o seu próprio fardo.

O que o homem semear, isso também ceifará

[6] Mas aquele que está sendo instruído na palavra faça participante de todas as coisas boas aquele que o instrui.
[7] Não vos enganeis: de Deus não se zomba; pois aquilo que o homem semear, isso também ceifará.
[8] Porque o que semeia para a sua própria carne da carne colherá corrupção; mas o que semeia para o Espírito do Espírito colherá vida eterna.
[9] E não nos cansemos de fazer o bem, porque a seu tempo ceifaremos, se não desfalecermos.
[10] Por isso, enquanto tivermos oportunidade, façamos o bem a todos, mas principalmente aos da família da fé.
[11] Vede com que letras grandes vos escrevi de meu próprio punho.

Paulo gloria-se na cruz de Cristo

[12] Todos os que querem ostentar-se na carne, esses vos constrangem a vos circuncidardes, somente para não serem perseguidos por causa da cruz de Cristo.
[13] Pois nem mesmo aqueles que se deixam circuncidar guardam a lei; antes, querem que vos circuncideis, para se gloriarem na vossa carne.
[14] Mas longe esteja de mim gloriar-me, senão na cruz de nosso SENHOR Jesus

[4] Но всеки нека изпитва своите дела и тогава ще може да се хвали само със себе си, а не с другиго;
[5] защото всеки има да носи своя си товар.
[6] А този, който се поучава в Божието слово, нека прави участник във всичките си блага този, който го учи.
[7] Недейте се лъга; Бог не е за подиграване: понеже каквото посее човек, това и ще пожъне.
[8] Защото който сее за плътта си, от плътта си ще пожъне тление, а който сее за Духа, от Духа ще пожъне вечен живот.
[9] Да не ни дотяга да вършим добро; защото ако не се уморяваме, своевременно ще пожънем.
[10] И така, доколкото имаме случай, нека да правим добро на всички, а най-вече на своите по вяра.

Наставления и благословение

[11] Вижте с колко едри букви ви писах със собствената си ръка!
[12] Онези, които желаят да се представят добре по плът, те ви заставят да се обрязвате; те търсят само да не бъдат гонени за Христовия кръст.
[13] Защото и самите тези, които се обрязват, не пазят закона, а желаят да се обрязвате вие, за да могат да се хвалят с вашия плътски живот.
[14] А далеч от мен е да се хваля с друго, освен с кръста на нашия Господ Исус

Cristo, pela qual o mundo está crucificado para mim, e eu, para o mundo.

15 Pois nem a circuncisão é coisa alguma, nem a incircuncisão, mas o ser nova criatura.

16 E, a todos quantos andarem de conformidade com esta regra, paz e misericórdia sejam sobre eles e sobre o Israel de Deus.

17 Quanto ao mais, ninguém me moleste; porque eu trago no corpo as marcas de Jesus.

A bênção

18 A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja, irmãos, com o vosso espírito. Amém!

Христос, чрез който светът за мен е разпънат и аз – за света.

15 Защото в Христос Исус нито обрязването е нещо, нито необрязването, а новото създание.

16 И на всички, които живеят по това правило, мир и милост да бъде на тях и на Божия Израил.

17 Отсега нататък никой да не ми досажда, защото аз нося на тялото си белезите на Господ Исус.

18 Братя, благодатта на нашия Господ Исус Христос да бъде с вашия дух. Амин.

Epístola de Paulo aos Efésios	Ефесяни

Efésios 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus por vontade de Deus, aos santos que vivem em Éfeso e fiéis em Cristo Jesus,

[2] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

As bênçãos de Deus em Cristo, autor da nossa redenção

[3] Bendito o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, que nos tem abençoado com toda sorte de bênção espiritual nas regiões celestiais em Cristo,

[4] assim como nos escolheu, nele, antes da fundação do mundo, para sermos santos e irrepreensíveis perante ele; e em amor

[5] nos predestinou para ele, para a adoção de filhos, por meio de Jesus Cristo, segundo o beneplácito de sua vontade,

[6] para louvor da glória de sua graça, que ele nos concedeu gratuitamente no Amado,

[7] no qual temos a redenção, pelo seu sangue, a remissão dos pecados, segundo a riqueza da sua graça,

[8] que Deus derramou abundantemente sobre nós em toda a sabedoria e prudência,

[9] desvendando-nos o mistério da sua vontade, segundo o seu beneplácito que propusera em Cristo,

Ефесяни 1

Прослава на Бога за спасението чрез Исус Христос

[1] Павел, с Божията воля апостол на Исус Христос, до светиите и верните в Христос Исус, които са в Ефес:

[2] Благодат и мир да бъде на вас от Бога, нашия Отец, и от Господ Исус Христос.

[3] Благословен да бъде Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, Който в Христос ни е благословил с всяко духовно благословение в небесните места;

[4] както ни е избрал в Него преди създаването на света, за да бъдем святи и без недостатък пред Него в любов;

[5] като ни е предопределил да Му бъдем осиновени чрез Исус Христос, по благоволението на Своята воля,

[6] за похвала на славната Си благодат, с която ни е облагодетелствал във Възлюбения Си,

[7] в Когото имаме изкуплението си чрез кръвта Му, прощението на прегрешенията ни, според богатството на Неговата благодат,

[8] която е направил да ни дава изобилно всяка мъдрост и разбиране,

[9] като ни е открил тайната на волята Си според благоволението, което е положил в Себе Си,

10 de fazer convergir nele, na dispensação da plenitude dos tempos, todas as coisas, tanto as do céu como as da terra;

10 за да се приложи, когато се изпълнят времената, т. е. да се събере в Христос всичко – това, което е небесно и земно;

11 nele, digo, no qual fomos também feitos herança, predestinados segundo o propósito daquele que faz todas as coisas conforme o conselho da sua vontade,

11 в Него също така ни се пада да бъдем наследници, като бяхме предопределени за това според намерението на Бога, Който действа във всичко по решението на Своята воля,

12 a fim de sermos para louvor da sua glória, nós, os que de antemão esperamos em Cristo;

12 така че да бъдем за похвала на Неговата слава – ние, които отпреди се надявахме на Христос,

13 em quem também vós, depois que ouvistes a palavra da verdade, o evangelho da vossa salvação, tendo nele também crido, fostes selados com o Santo Espírito da promessa;

13 в Когото и вие, като чухте словото на истината, т. е. благовестието на нашето спасение, в Когото, като и повярвахте, бяхте запечатани с обещания Свят Дух,

14 o qual é o penhor da nossa herança, até ao resgate da sua propriedade, em louvor da sua glória.

14 Който е залог за нашето наследство, докато бъде изкупено притежанието на Бога, за да бъдете за похвала на Неговата слава.

Paulo ora pelos crentes

Молитва за духовен напредък

15 Por isso, também eu, tendo ouvido a fé que há entre vós no SENHOR Jesus e o amor para com todos os santos,

15 Затова и аз, като чух за вярата ви в Господ Исус и за любовта, която сте показали към всички светии,

16 não cesso de dar graças por vós, fazendo menção de vós nas minhas orações,

16 непрестанно благодаря на Бога за вас и ви споменавам в молитвите си,

17 para que o Deus de nosso SENHOR Jesus Cristo, o Pai da glória, vos conceda espírito de sabedoria e de revelação no pleno conhecimento dele,

17 дано Бог на нашия Господ Исус Христос, славният Отец, ви даде дух на мъдрост и откровение, за да Го познаете,

18 iluminados os olhos do vosso coração, para saberdes qual é a esperança do seu chamamento, qual a riqueza da glória da sua herança nos santos

18 и да просветли очите на сърцето ви, за да познаете каква е надеждата, към която ви призовава, какво е богатството между светиите на славното Негово наследство

[19] e qual a suprema grandeza do seu poder para com os que cremos, segundo a eficácia da força do seu poder;

[20] o qual exerceu ele em Cristo, ressuscitando-o dentre os mortos e fazendo-o sentar à sua direita nos lugares celestiais,

[21] acima de todo principado, e potestade, e poder, e domínio, e de todo nome que se possa referir não só no presente século, mas também no vindouro.

[22] E pôs todas as coisas debaixo dos pés e, para ser o cabeça sobre todas as coisas, o deu à igreja,

[23] a qual é o seu corpo, a plenitude daquele que a tudo enche em todas as coisas.

Efésios 2

Do pecado para a salvação pela graça

[1] Ele vos deu vida, estando vós mortos nos vossos delitos e pecados,

[2] nos quais andastes outrora, segundo o curso deste mundo, segundo o príncipe da potestade do ar, do espírito que agora atua nos filhos da desobediência;

[3] entre os quais também todos nós andamos outrora, segundo as inclinações da nossa carne, fazendo a vontade da carne e dos pensamentos; e éramos, por natureza, filhos da ira, como também os demais.

[4] Mas Deus, sendo rico em misericórdia, por causa do grande amor com que nos amou,

[19] и колко превъзходно велика е силата Му към нас, вярващите – сила, която еспоред действието на Неговата могъща сила,

[20] с която подейства в Христос, когато Го възкреси от мъртвите и Го сложи да седне от дясната Си страна на небесата,

[21] далече над всяко началство и власт, сила и господство, и всяко име, с което се наричат, не само в този свят, но и в бъдещия.

[22] И всичко покори под нозете Му и Го постави да бъде глава над всичко за църквата,

[23] която е Негово тяло, изпълнено спълнотата на Този, Който изпълва всичко във всички.

Ефесяни 2

Новият живот – благодатен дар

[1] И съживи вас, когато бяхте мъртви чрез вашите престъпления и грехове,

[2] в които сте ходили някога според вървежа на този свят, по княза на въздушната власт, на духа, който сега действа в синовете на непокорството;

[3] между които и ние всички сме живели някога в нашите плътски страсти, като сме изпълнявали волята на плътта и на помислите и по естество сме били чеда на гнева, както и другите.

[4] Бог обаче, Който е богат с милост, поради голямата любов, с която ни възлюби,

[5] e estando nós mortos em nossos delitos, nos deu vida juntamente com Cristo, – pela graça sois salvos,

[6] e, juntamente com ele, nos ressuscitou, e nos fez assentar nos lugares celestiais em Cristo Jesus;

[7] para mostrar, nos séculos vindouros, a suprema riqueza da sua graça, em bondade para conosco, em Cristo Jesus.

[8] Porque pela graça sois salvos, mediante a fé; e isto não vem de vós; é dom de Deus;

[9] não de obras, para que ninguém se glorie.

[10] Pois somos feitura dele, criados em Cristo Jesus para boas obras, as quais Deus de antemão preparou para que andássemos nelas.

Os gentios e os judeus são unidos pela cruz de Cristo

[11] Portanto, lembrai-vos de que, outrora, vós, gentios na carne, chamados incircuncisão por aqueles que se intitulam circuncisos, na carne, por mãos humanas,

[12] naquele tempo, estáveis sem Cristo, separados da comunidade de Israel e estranhos às alianças da promessa, não tendo esperança e sem Deus no mundo.

[13] Mas, agora, em Cristo Jesus, vós, que antes estáveis longe, fostes aproximados pelo sangue de Cristo.

[5] даже когато бяхме мъртви чрез престъпленията си, ни съживи заедно с Христос (по благодат сте спасени)

[6] и като ни възкреси заедно с Него, ни сложи да седим с Него в небесни места, в Христос Исус;

[7] за да показва през вековете, които ще дойдат, изобилното богатство на Своята благодат чрез добрината Си към нас в Христос Исус.

[8] Защото по благодат сте спасени чрез вяра, и то не от самите вас; това е дар от Бога;

[9] не чрез дела, за да не се похвали никой.

[10] Защото сме Негово творение, създадени в Христос Исус за добри дела, в които Бог отнапред е наредил да ходим.

Единството на църквата

[11] Затова помнете, че вие, някога езичници по плът, наричани необрязани от тези, които се наричат обрязани – с обрязване на плътта, което се извършва с ръце,

[12] в онова време бяхте отделени от Христос, отстранени от Израилевото гражданство и чужденци към заветите на обещанието, без да имате надежда и без Бога на света.

[13] А сега в Христос Исус вие, които някога сте били далеч, сте поставени близо чрез кръвта на Христос.

[14] Porque ele é a nossa paz, o qual de ambos fez um; e, tendo derribado a parede da separação que estava no meio, a inimizade,

[15] aboliu, na sua carne, a lei dos mandamentos na forma de ordenanças, para que dos dois criasse, em si mesmo, um novo homem, fazendo a paz,

[16] e reconciliasse ambos em um só corpo com Deus, por intermédio da cruz, destruindo por ela a inimizade.

[17] E, vindo, evangelizou paz a vós outros que estáveis longe e paz também aos que estavam perto;

[18] porque, por ele, ambos temos acesso ao Pai em um Espírito.

[19] Assim, já não sois estrangeiros e peregrinos, mas concidadãos dos santos, e sois da família de Deus,

[20] edificados sobre o fundamento dos apóstolos e profetas, sendo ele mesmo, Cristo Jesus, a pedra angular;

[21] no qual todo o edifício, bem ajustado, cresce para santuário dedicado ao SENHOR,

[22] no qual também vós juntamente estais sendo edificados para habitação de Deus no Espírito.

Efésios 3

A vocação dos gentios e o apostolado de Paulo

[14] Защото Той е нашият мир, Който направи двата отдела едно и събори средната стена, която ги разделяше,

[15] като в плътта Си унищожи враждата, т. е. закона със заповедите Му, изразени в постановления, за да създаде в Себе Си от двата един нов човек и така да въдвори мир,

[16] и в едно тяло да примири и двата с Бога чрез кръста, като уби на него враждата.

[17] И като дойде, благовества мир на вас, които бяхте далеч, и мир на тези, които бяха близо;

[18] защото чрез Него и едните, и другите имаме свой достъп при Отца, в един Дух.

[19] Затова вие не сте вече странници и пришълци, а сте съграждани на светиите и членове на Божието семейство;

[20] понеже бяхте съградени върху основата на апостолите и пророците, като крайъгълен камък е сам Христос Исус,

[21] върху Когото цялото здание, стройно сглобено, расте за свят храм в Господа;

[22] в който и вие се вграждате заедно в Духа за Божие обиталище.

Ефесяни 3

Служението на апостол Павел сред езичниците

[1] Por esta causa eu, Paulo, sou o prisioneiro de Cristo Jesus, por amor de vós, gentios,

[1] Затова аз, Павел, затворник за Исус Христос заради вас, езичниците,

[2] se é que tendes ouvido a respeito da dispensação da graça de Deus a mim confiada para vós outros;

[2] понеже сте чули за нареденото от Божията благодат, която ми е дадена заради вас,

[3] pois, segundo uma revelação, me foi dado conhecer o mistério, conforme escrevi há pouco, resumidamente;

[3] че по откровение ми стана известна тайната (както и по-рано накратко вписах,

[4] pelo que, quando ledes, podeis compreender o meu discernimento do mistério de Cristo,

[4] от което, като прочетете, може да разберете моето вникване в тайната на Христос),

[5] o qual, em outras gerações, não foi dado a conhecer aos filhos dos homens, como, agora, foi revelado aos seus santos apóstolos e profetas, no Espírito,

[5] която в други поколения не беше известна на човешкия род, както сега чрез Духа се откри на Неговите святи апостоли и пророци,

[6] a saber, que os gentios são co-herdeiros, membros do mesmo corpo e co-participantes da promessa em Cristo Jesus por meio do evangelho;

[6] а именно, че езичниците са сънаследници, като съставляват едно тяло, и са съпричастници на Неговото обещание в Христос Исус чрез благовестието,

[7] do qual fui constituído ministro conforme o dom da graça de Deus a mim concedida segundo a força operante do seu poder.

[7] на което станах служител според Божията благодат – дар, който ми е даден по действието на Неговата сила.

[8] A mim, o menor de todos os santos, me foi dada esta graça de pregar aos gentios o evangelho das insondáveis riquezas de Cristo

[8] На мене, най-нищожния от всички светии, се даде тази благодат, да благовестя между езичниците неизследимото Христово богатство

[9] e manifestar qual seja a dispensação do mistério, desde os séculos, oculto em Deus, que criou todas as coisas,

[9] и да осветлявам всички в наредбата относно тайната, която от векове е била скрита у Бога, Създателя на всичко,

[10] para que, pela igreja, a multiforme sabedoria de Deus se torne conhecida,

[10] така че на небесните началства и власти да стане позната сега чрез

agora, dos principados e potestades nos lugares celestiais,

[11] segundo o eterno propósito que estabeleceu em Cristo Jesus, nosso SENHOR,

[12] pelo qual temos ousadia e acesso com confiança, mediante a fé nele.

[13] Portanto, vos peço que não desfaleçais nas minhas tribulações por vós, pois nisso está a vossa glória.

Paulo ora novamente

[14] Por esta causa, me ponho de joelhos diante do Pai,

[15] de quem toma o nome toda família, tanto no céu como sobre a terra,

[16] para que, segundo a riqueza da sua glória, vos conceda que sejais fortalecidos com poder, mediante o seu Espírito no homem interior;

[17] e, assim, habite Cristo no vosso coração, pela fé, estando vós arraigados e alicerçados em amor,

[18] a fim de poderdes compreender, com todos os santos, qual é a largura, e o comprimento, e a altura, e a profundidade

[19] e conhecer o amor de Cristo, que excede todo entendimento, para que sejais tomados de toda a plenitude de Deus.

[20] Ora, àquele que é poderoso para fazer infinitamente mais do que tudo quanto pedimos ou pensamos, conforme o seu poder que opera em nós,

[21] a ele seja a glória, na igreja e em Cristo Jesus, por todas as gerações, para todo o sempre. Amém!

Efésios 4

църквата многообразната премъдрост на Бога,

[11] според предвечното намерение, което Той изработи в Христос Исус, нашия Господ,

[12] в Когото имаме своето дръзновение и достъп с увереност чрез вяра в Него;

[13] по която причина ви моля да не се обезсърчавате от моите неволи заради вас, тъй като те са за ваша слава.

Апостолската молитва за Христовата любов

[14] Затова прекланям коленете си пред Отца на нашия Господ Исус Христос,

[15] от Когото носи името си всеки род на небесата и на земята,

[16] да ви даде, според богатството на славата Си, да се утвърдите здраво чрез Неговия Дух във вътрешния човек,

[17] чрез вяра да се всели Христос във вашите сърца, така че, вкоренени и основани в любовта,

[18] да бъдете силни да разберете заедно с всички светии какво е широчината и дължината, височината и дълбочината

[19] и да познаете Христовата любов, която превъзхожда всяко знание, за да се изпълните в цялата Божия пълнота.

[20] А на Този, Който, според действащата в нас сила, може да направи несравнимо повече, отколкото искаме или мислим,

[21] на Него да бъде слава в църквата и в Христос Исус във всички родове отвека довека. Амин.

Ефесяни 4

A unidade da fé

[1] Rogo-vos, pois, eu, o prisioneiro no SENHOR, que andeis de modo digno da vocação a que fostes chamados,

[2] com toda a humildade e mansidão, com longanimidade, suportando-vos uns aos outros em amor,

[3] esforçando-vos diligentemente por preservar a unidade do Espírito no vínculo da paz;

[4] há somente um corpo e um Espírito, como também fostes chamados numa só esperança da vossa vocação;

[5] há um só SENHOR, uma só fé, um só batismo;

[6] um só Deus e Pai de todos, o qual é sobre todos, age por meio de todos e está em todos.

O santo ministério e o serviço dos santos

[7] E a graça foi concedida a cada um de nós segundo a proporção do dom de Cristo.

[8] Por isso, diz: Quando ele subiu às alturas, levou cativo o cativeiro e concedeu dons aos homens.

[9] Ora, que quer dizer subiu, senão que também havia descido até às regiões inferiores da terra?

[10] Aquele que desceu é também o mesmo que subiu acima de todos os céus, para encher todas as coisas.

[11] E ele mesmo concedeu uns para apóstolos, outros para profetas, outros para evangelistas e outros para pastores e mestres,

Многообразни дарове – една църква

[1] И така, аз, затворник в Господа, ви моля да водите живот, достоен за званието, към което бяхте призовани,

[2] със съвършено смирение и кротост, с дълготърпение, с поносимост един към друг в любов

[3] и се стараете в свръзката на мира да опазите единството в Духа.

[4] Има едно тяло и един Дух, както и бяхте призовани към една надежда на званието ви:

[5] един Господ, една вяра, едно кръщение,

[6] един Бог и Отец на всички, Който е над всички, чрез всички и във всички.

[7] А на всеки от нас се даде благодат според мярката на това, което Христос ни е дал.

[8] Затова казва: „Като се възкачи нависоко, плени плен и даде дарове на човеците.“

[9] (А това „се възкачи“ какво друго значи, освен че беше и по-напред слязъл в местата, по-долни от земята.

[10] Този, Който е слязъл, е същият, Който и се въздигна по-горе от всички небеса, за да изпълни всичко.)

[11] И Той даде едни да бъдат апостоли, други пророци, други пък благовестители, а други пастири и учители,

[12] com vistas ao aperfeiçoamento dos santos para o desempenho do seu serviço, para a edificação do corpo de Cristo,

[13] até que todos cheguemos à unidade da fé e do pleno conhecimento do Filho de Deus, à perfeita varonilidade, à medida da estatura da plenitude de Cristo,

[14] para que não mais sejamos como meninos, agitados de um lado para outro e levados ao redor por todo vento de doutrina, pela artimanha dos homens, pela astúcia com que induzem ao erro.

[15] Mas, seguindo a verdade em amor, cresçamos em tudo naquele que é a cabeça, Cristo,

[16] de quem todo o corpo, bem ajustado e consolidado pelo auxílio de toda junta, segundo a justa cooperação de cada parte, efetua o seu próprio aumento para a edificação de si mesmo em amor.

A santidade cristã oposta à dissolução

[17] Isto, portanto, digo e no SENHOR testifico que não mais andeis como também andam os gentios, na vaidade dos seus próprios pensamentos,

[18] obscurecidos de entendimento, alheios à vida de Deus por causa da ignorância em que vivem, pela dureza do seu coração,

[19] os quais, tendo-se tornado insensíveis, se entregaram à dissolução para, com avidez, cometerem toda sorte de impureza.

[20] Mas não foi assim que aprendestes a Cristo,

[12] с цел да се усъвършенстват светиите, за делото на служението, за съзиждането на Христовото тяло;

[13] докато всички достигнем в единство на вярата и на познаването на Божия Син, в пълнолетно мъжество, в мярката на ръста на Христовата пълнота;

[14] за да не бъдем вече деца, блъскани и завличани от всеки вятър на учение, чрез човешката заблуда, в лукавство, по измамни хитрости;

[15] но действащи истинно в любов, да пораснем по всичко в Него, Който е главата, Христос,

[16] от Когото цялото тяло, сглобявано и свързано чрез службата на всяка става, според съразмерното действие на всяка една част, изработва растенето на тялото за своето назидание в любовта.

Старият и новият човек

[17] И така, това казвам и заявявам в Господа, да не живеете вече, както живеят езичниците, по своя суетен ум,

[18] помрачени в разума и отстранени от Божия живот поради невежеството, което е в тях, и поради закоравяването на сърцето им;

[19] които, изгубили всякакво чувство, са се предали на сладострастие, да вършат ненаситно всякаква нечистота.

[20] Но вие не сте познали така Христос,

[21] se é que, de fato, o tendes ouvido e nele fostes instruídos, segundo é a verdade em Jesus,

[22] no sentido de que, quanto ao trato passado, vos despojeis do velho homem, que se corrompe segundo as concupiscências do engano,

[23] e vos renoveis no espírito do vosso entendimento,

[24] e vos revistais do novo homem, criado segundo Deus, em justiça e retidão procedentes da verdade.

Exortações à santidade

[25] Por isso, deixando a mentira, fale cada um a verdade com o seu próximo, porque somos membros uns dos outros.

[26] Irai-vos e não pequeis; não se ponha o sol sobre a vossa ira,

[27] nem deis lugar ao diabo.

[28] Aquele que furtava não furte mais; antes, trabalhe, fazendo com as próprias mãos o que é bom, para que tenha com que acudir ao necessitado.

[29] Não saia da vossa boca nenhuma palavra torpe, e sim unicamente a que for boa para edificação, conforme a necessidade, e, assim, transmita graça aos que ouvem.

[30] E não entristeçais o Espírito de Deus, no qual fostes selados para o dia da redenção.

[31] Longe de vós, toda amargura, e cólera, e ira, e gritaria, e blasfêmias, e bem assim toda malícia.

[21] понеже сте чули и сте научени от Него (както е истината в Исус)

[22] да съблечете, според предишното си поведение, стария човек, който тлее по измамните страсти,

[23] да се обновите в духа на своя ум

[24] и да се облечете в новия човек, създаден по образа на Бога в правда и святост на истината.

Наставления за новия живот според Христовото учение

[25] Затова, като отхвърлите лъжата, говорете всеки с ближния си истина; защото сме части един на друг.

[26] Гневете се, но без да съгрешавате; слънцето да не залезе в разгневяването ви;

[27] нито давайте място на дявола.

[28] Който е крал, да не краде вече, а по-добре да се труди, като върши с ръцете си нещо полезно, за да има да отделя и на този, който има нужда.

[29] Никаква гнила дума да не излиза от устата ви, а онова, което е добро, за назидание според нуждата, за да принесе благодат на тези, които слушат;

[30] и не наскърбявайте Святия Божий Дух, в Когото сте запечатани за деня на изкуплението.

[31] Всякакво огорчение, ярост, гняв, вик и хула, заедно с всяка злоба да се махнат от вас;

[32] Antes, sede uns para com os outros benignos, compassivos, perdoando-vos uns aos outros, como também Deus, em Cristo, vos perdoou.

[32] и бъдете един към друг благи, милосърдни; прощавайте си един на друг, както и Бог в Христос е простил на вас.

Efésios 5

Ефесяни 5

Задължения на съпруга и съпругата

[1] Sede, pois, imitadores de Deus, como filhos amados;

[1] И така, бъдете подражатели на Бога като възлюбени чеда

[2] e andai em amor, como também Cristo nos amou e se entregou a si mesmo por nós, como oferta e sacrifício a Deus, em aroma suave.

[2] и ходете в любов, както и Христос ни възлюби и предаде Себе Си за нас принос и жертва на Бога за благоуханна миризма.

O fruto da luz e as obras das trevas

[3] Mas a impudicícia e toda sorte de impurezas ou cobiça nem sequer se nomeiem entre vós, como convém a santos;

[3] А блудство и всякаква нечистота или сребролюбие даже да не се споменават между вас, както прилича на светии;

[4] nem conversação torpe, nem palavras vãs ou chocarrices, coisas essas inconvenientes; antes, pelo contrário, ações de graças.

[4] нито срамни или празни приказки, нито подигравки, които са неприлични неща, но по-добре благодарение.

[5] Sabei, pois, isto: nenhum incontinente, ou impuro, ou avarento, que é idólatra, tem herança no reino de Cristo e de Deus.

[5] Защото добре знаете това, че нито един блудник или нечист, или сребролюбец (който е идолопоклонник) няма наследство в царството на Христос и на Бога.

[6] Ninguém vos engane com palavras vãs; porque, por essas coisas, vem a ira de Deus sobre os filhos da desobediência.

[6] Никой да не ви мами с празни думи; понеже поради тези неща идва Божият гняв върху синовете на непокорството.

[7] Portanto, não sejais participantes com eles.

[7] И така, не бъдете техни съучастници.

[8] Pois, outrora, éreis trevas, porém, agora, sois luz no SENHOR; andai como filhos da luz

[8] Тъй като някога бяхте тъмнина, а сега сте светлина в Господа, живейте като чеда на светлината

[9] (porque o fruto da luz consiste em toda bondade, e justiça, e verdade),

[9] (защото плодът на светлината се състои във всичко, което е добро, право и истинно).

[10] provando sempre o que é agradável ao SENHOR.

[10] Опитвайте какво е благоугодно на Господа

[11] E não sejais cúmplices nas obras infrutíferas das trevas; antes, porém, reprovai-as.

[11] и не участвайте в безплодните дела на тъмнината, а по-добре ги изобличавайте;

[12] Porque o que eles fazem em oculto, o só referir é vergonha.

[12] защото това, което скришом вършат непокорните, срамно е и да се говори.

[13] Mas todas as coisas, quando reprovadas pela luz, se tornam manifestas; porque tudo que se manifesta é luz.

[13] А всичко, което се изобличава, става явно чрез светлината; понеже всяко нещо, което става явно, е осветено.

[14] Pelo que diz: Desperta, ó tu que dormes, levanta-te de entre os mortos, e Cristo te iluminará.

[14] Затова е казано: „Стани, ти, който спиш, и възкръсни от мъртвите, и ще те осветли Христос."

[15] Portanto, vede prudentemente como andais, não como néscios, e sim como sábios,

[15] И така, внимавайте добре как постъпвате – не като глупави, а като мъдри,

[16] remindo o tempo, porque os dias são maus.

[16] като изкупвате благовремието, защото дните са лоши.

[17] Por esta razão, não vos torneis insensatos, mas procurai compreender qual a vontade do SENHOR.

[17] Затова не бъдете неразумни, а проумявайте каква е Господнята воля.

[18] E não vos embriagueis com vinho, no qual há dissolução, mas enchei-vos do Espírito,

[18] И не се опивайте с вино, следствиетоот което е разврат, но се изпълвайте с Духа;

[19] falando entre vós com salmos, entoando e louvando de coração ao SENHOR com hinos e cânticos espirituais,

[19] и разговаряйте с псалми и химни и духовни песни, като пеете и възпявате Господа в сърцето си

[20] dando sempre graças por tudo a nosso Deus e Pai, em nome de nosso SENHOR Jesus Cristo,

[20] и като винаги благодарите за всичко на Бога и Отца в името на нашия Господ Исус Христос,

[21] sujeitando-vos uns aos outros no temor de Cristo.

O lar cristão: marido e mulher

[22] As mulheres sejam submissas ao seu próprio marido, como ao SENHOR;

[23] porque o marido é o cabeça da mulher, como também Cristo é o cabeça da igreja, sendo este mesmo o salvador do corpo.

[24] Como, porém, a igreja está sujeita a Cristo, assim também as mulheres sejam em tudo submissas ao seu marido.

[25] Maridos, amai vossa mulher, como também Cristo amou a igreja e a si mesmo se entregou por ela,

[26] para que a santificasse, tendo-a purificado por meio da lavagem de água pela palavra,

[27] para a apresentar a si mesmo igreja gloriosa, sem mácula, nem ruga, nem coisa semelhante, porém santa e sem defeito.

[28] Assim também os maridos devem amar a sua mulher como ao próprio corpo. Quem ama a esposa a si mesmo se ama.

[29] Porque ninguém jamais odiou a própria carne; antes, a alimenta e dela cuida, como também Cristo o faz com a igreja;

[30] porque somos membros do seu corpo.

[31] Eis por que deixará o homem a seu pai e a sua mãe e se unirá à sua mulher, e se tornarão os dois uma só carne.

[32] Grande é este mistério, mas eu me refiro a Cristo e à igreja.

[21] като се подчинявате един на друг в страх от Христос.

[22] Жени, подчинявайте се на своите мъже като длъжност към Господа,

[23] защото мъжът е глава на жената, както и Христос е глава на църквата (като само Той е спасител на тялото).

[24] Но както църквата се подчинява на Христос, така и жените нека се подчиняват във всичко на своите мъже.

[25] Мъже, обичайте жените си, както и Христос възлюби църквата и предаде Себе Си за нея,

[26] за да я освети, след като я е очистил с водно умиване чрез словото,

[27] за да я представи на Себе Си църква славна, без петно или бръчка, или друго такова нещо, но да бъде свята и непорочна.

[28] Така са длъжни и мъжете да обичат жените си, както своите тела. Който обича жена си, себе си обича.

[29] Защото никой никога не е намразил своето тяло, а го храни и се грижи за него, както и Христос за църквата;

[30] понеже сме части на Неговото тяло – от Неговата плът и от Неговите кости.

[31] „Затова ще остави човек баща си и майка си и ще се привърже към жена си, и двамата ще станат една плът.“

[32] Тази тайна е голяма; но аз говоря товаза Христос и за църквата.

[33] Não obstante, vós, cada um de per si também ame a própria esposa como a si mesmo, e a esposa respeite ao marido.

Efésios 6

O lar cristão: filhos e pais

[1] Filhos, obedecei a vossos pais no SENHOR, pois isto é justo.

[2] Honra a teu pai e a tua mãe (que é o primeiro mandamento com promessa),

[3] para que te vá bem, e sejas de longa vida sobre a terra.

[4] E vós, pais, não provoqueis vossos filhos à ira, mas criai-os na disciplina e na admoestação do SENHOR.

O lar cristão: servos e senhores

[5] Quanto a vós outros, servos, obedecei a vosso senhor segundo a carne com temor e tremor, na sinceridade do vosso coração, como a Cristo,

[6] não servindo à vista, como para agradar a homens, mas como servos de Cristo, fazendo, de coração, a vontade de Deus;

[7] servindo de boa vontade, como ao SENHOR e não como a homens,

[8] certos de que cada um, se fizer alguma coisa boa, receberá isso outra vez do SENHOR, quer seja servo, quer livre.

[9] E vós, senhores, de igual modo procedei para com eles, deixando as ameaças, sabendo que o SENHOR, tanto deles como vosso, está nos céus e que para com ele não há acepção de pessoas.

A armadura de Deus

[10] Quanto ao mais, sede fortalecidos no SENHOR e na força do seu poder.

[33] Но и всеки един от вас да обича своята жена, както себе си; а жената да се бои от мъжа си.

Ефесяни 6

Деца и родители

[1] Деца, покорявайте се на родителите си в Господа, защото това е правилно.

[2] „Почитай баща си и майка си“ (което е първата заповед с обещание),

[3] „за да ти бъде добре и да живееш много години на земята.“

[4] И вие, бащи, не дразнете децата си, а ги възпитавайте в учение и наставление Господне.

Роби и господари

[5] Слуги, покорявайте се на господарите си по плът със страх и трепет, в простотата на сърцето си, като към Христос.

[6] Не работете само за пред очи, като човекоугодници, а като Христови слуги изпълнявайте от душа Божията воля;

[7] и слугувайте с добра воля като на Господа, а не на човеци;

[8] понеже знаете, че всеки роб или свободен ще получи от Господа същото добро, каквото върши.

[9] И вие, господари, правете същото на тях, като се въздържате от заплашване; понеже знаете, че и на тях, и на вас има Господар на небесата, у Когото няма лицеприятие.

Духовното снаряжение за битка със злото

[10] Най-после, заяквайте в Господа и в силата на Неговото могъщество.

[11] Revesti-vos de toda a armadura de Deus, para poderdes ficar firmes contra as ciladas do diabo;

[11] Облечете се в Божието всеоръжие, за да можете да устоите срещу хитростите на дявола.

[12] porque a nossa luta não é contra o sangue e a carne, e sim contra os principados e potestades, contra os dominadores deste mundo tenebroso, contra as forças espirituais do mal, nas regiões celestes.

[12] Защото нашата борба не е срещу кръв и плът, а срещу началствата, срещу властите, срещу световните управители на тази тъмнота, срещу злите духове под небето.

[13] Portanto, tomai toda a armadura de Deus, para que possais resistir no dia mau e, depois de terdes vencido tudo, permanecer inabaláveis.

[13] Затова вземете Божието всеоръжие, за да можете да противостоите в злия ден и като надвиете на всичко, да устоите.

[14] Estai, pois, firmes, cingindo-vos com a verdade e vestindo-vos da couraça da justiça.

[14] И така, стойте препасани с истина през кръста си и облечени в правдата за бронен нагръдник;

[15] Calçai os pés com a preparação do evangelho da paz;

[15] и с краката си обути с готовност чрез благовестието на мира.

[16] embraçando sempre o escudo da fé, com o qual podereis apagar todos os dardos inflamados do Maligno.

[16] А освен всичко това вземете вярата за щит, с който ще можете да угасите всички огнени стрели на лукавия;

[17] Tomai também o capacete da salvação e a espada do Espírito, que é a palavra de Deus;

[17] вземете също за шлем спасението и меча на Духа, който е Божието слово;

[18] com toda oração e súplica, orando em todo tempo no Espírito e para isto vigiando com toda perseverança e súplica por todos os santos

[18] като се молите в Духа по всяко време с всякаква молитва и прошение, бодърствайте в това с неуморно постоянство и молба за всички светии

[19] e também por mim; para que me seja dada, no abrir da minha boca, a palavra, para, com intrepidez, fazer conhecido o mistério do evangelho,

[19] и за мене, да ми се даде слово да отворя устата си, за да оповестя дръзновено тайната на благовестието,

[20] pelo qual sou embaixador em cadeias, para que, em Cristo, eu seja ousado para falar, como me cumpre fazê-lo.

[20] за което съм посланик в окови, да говоря за него с дръзновение, както прилича да говоря.

Tíquico

Заключителни поздрави

21 E, para que saibais também a meu respeito e o que faço, de tudo vos informará Tíquico, o irmão amado e fiel ministro do SENHOR.

22 Foi para isso que eu vo-lo enviei, para que saibais a nosso respeito, e ele console o vosso coração.

A bênção

23 Paz seja com os irmãos e amor com fé, da parte de Deus Pai e do SENHOR Jesus Cristo.

24 A graça seja com todos os que amam sinceramente a nosso SENHOR Jesus Cristo.

21 А за да знаете и вие за моите работи и как съм, всичко ще ви каже Тихик, възлюбеният брат и верен в Господа служител,

22 когото пратих до вас нарочно за това – да узнаете нашето състояние и той да утеши сърцата ви.

23 Мир на братята и любов с вяра от Бога Отца и Господ Исус Христос.

24 Благодат да бъде с всички, които искрено обичат нашия Господ Исус Христос. Амин.

Epístola de Paulo aos Filipenses	Филипяни

Filipenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo e Timóteo, servos de Cristo Jesus, a todos os santos em Cristo Jesus, inclusive bispos e diáconos que vivem em Filipos,

[2] graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças e súplicas em favor dos filipenses

[3] Dou graças ao meu Deus por tudo que recordo de vós,

[4] fazendo sempre, com alegria, súplicas por todos vós, em todas as minhas orações,

[5] pela vossa cooperação no evangelho, desde o primeiro dia até agora.

[6] Estou plenamente certo de que aquele que começou boa obra em vós há de completá-la até ao Dia de Cristo Jesus.

[7] Aliás, é justo que eu assim pense de todos vós, porque vos trago no coração, seja nas minhas algemas, seja na defesa e confirmação do evangelho, pois todos sois participantes da graça comigo.

[8] Pois minha testemunha é Deus, da saudade que tenho de todos vós, na terna misericórdia de Cristo Jesus.

[9] E também faço esta oração: que o vosso amor aumente mais e mais em pleno conhecimento e toda a percepção,

Филипяни 1

Благодарствена молитва за филипяните

[1] Павел и Тимотей, слуги на Исус Христос, до всички светии в Христос Исус, които са във Филипи, заедно с епископите и дяконите:

[2] Благодат и мир да бъде на вас от Бога, нашия Отец, и от Господ Исус Христос.

[3] Благодаря на моя Бог всеки път, когато си спомням за вас,

[4] винаги, във всяка моя молитва, като се моля за всички вас с радост,

[5] за вашето участие в делото наблаговестието от първия ден, дори досега,

[6] като съм уверен именно в това, че Онзи, Който е започнал добро дело във вас, ще го усъвършенства до деня на Исус Христос.

[7] И право е да мисля това за всички вас, понеже сте в сърцето ми, тъй като вие всички сте съучастници с мене в благодатта както в оковите ми, така и в защитата и в утвърждаването на благовестието.

[8] Защото Бог ми е свидетел как милея за всички ви със сърдечната любов на Христос Исус.

[9] И затова се моля любовта ви да бъде все повече и повече изобилно просветена и проницателна във всичко,

10 para aprovardes as coisas excelentes e serdes sinceros e inculpáveis para o Dia de Cristo,

11 cheios do fruto de justiça, o qual é mediante Jesus Cristo, para a glória e louvor de Deus.

A situação do apóstolo contribui para o progresso do evangelho

12 Quero ainda, irmãos, cientificar-vos de que as coisas que me aconteceram têm, antes, contribuído para o progresso do evangelho;

13 de maneira que as minhas cadeias, em Cristo, se tornaram conhecidas de toda a guarda pretoriana e de todos os demais;

14 e a maioria dos irmãos, estimulados no SENHOR por minhas algemas, ousam falar com mais desassombro a palavra de Deus.

15 Alguns, efetivamente, proclamam a Cristo por inveja e porfia; outros, porém, o fazem de boa vontade;

16 estes, por amor, sabendo que estou incumbido da defesa do evangelho;

17 aqueles, contudo, pregam a Cristo, por discórdia, insinceramente, julgando suscitar tribulação às minhas cadeias.

18 Todavia, que importa? Uma vez que Cristo, de qualquer modo, está sendo pregado, quer por pretexto, quer por verdade, também com isto me regozijo, sim, sempre me regozijarei.

19 Porque estou certo de que isto mesmo, pela vossa súplica e pela provisão do

10 за да изпитвате нещата, които се различават, за да бъдете искрени и безупречни до деня на Христос,

11 изпълнени с плодовете на правдата, които са чрез Исус Христос, за слава и хвала на Бога.

Ползата от затворничеството на апостола за Благовестието

12 А желая да знаете, братя, че това, коетоме сполетя, спомогна повече за преуспяване на благовестието,

13 дотолкова, че стана известно на цялата претория и на всички други, че съм в окови за Христос;

14 и повечето от братята в Господа, като добиха увереност от моите окови, станаха много по-смели да говорят Божието слово без страх.

15 Някои наистина проповядват Христос дори от завист и желание за пререкания, а някои и от добра воля.

16 Едните правят това от любов, като знаят, че съм поставен да защитавам благовестието;

17 а другите възвестяват Христос от партизанство, неискрено, като мислят да ми прибавят тъга към моите окови.

18 Тогава какво? Само това, че по всякакъв начин, било престорено или истинно, Христос се проповядва; и затова аз се радвам и ще се радвам.

19 Защото зная, че това ще послужи за моето спасение чрез вашата молитва и

Espírito de Jesus Cristo, me redundará em libertação,

[20] segundo a minha ardente expectativa e esperança de que em nada serei envergonhado; antes, com toda a ousadia, como sempre, também agora, será Cristo engrandecido no meu corpo, quer pela vida, quer pela morte.

[21] Porquanto, para mim, o viver é Cristo, e o morrer é lucro.

[22] Entretanto, se o viver na carne traz fruto para o meu trabalho, já não sei o que hei de escolher.

[23] Ora, de um e outro lado, estou constrangido, tendo o desejo de partir e estar com Cristo, o que é incomparavelmente melhor.

[24] Mas, por vossa causa, é mais necessário permanecer na carne.

[25] E, convencido disto, estou certo de que ficarei e permanecerei com todos vós, para o vosso progresso e gozo da fé,

[26] a fim de que aumente, quanto a mim, o motivo de vos gloriardes em Cristo Jesus, pela minha presença, de novo, convosco.

A unidade cristã na luta

[27] Vivei, acima de tudo, por modo digno do evangelho de Cristo, para que, ou indo ver-vos ou estando ausente, ouça, no tocante a vós outros, que estais firmes em um só espírito, como uma só alma, lutando juntos pela fé evangélica;

[28] e que em nada estais intimidados pelos adversários. Pois o que é para eles prova

даването на мене Духа на Исус Христос,

[20] според усърдното ми очакване и надежда, че няма в нищо да се посрамя, но че както винаги, така и сега ще възвелича Христос в тялото си – с пълно дързновение било чрез живот, или чрез смърт.

[21] Защото за мене да живея е Христос, а да умра – придобивка.

[22] Но ако живея в тялото, тогава моето дело ще принесе плод; и така, не зная какво да избера,

[23] защото ме запленяват и двете възможности, понеже имам желание да си отида и да бъда с Христос, което би било много по-добре;

[24] но да остана в тялото е по-нужно за вас.

[25] И като имам тази увереност, зная, че ще остана и ще пребивавам с всички вас за вашето преуспяване и радост във вярата;

[26] така че чрез моето завръщане между вас да можете поради мене много да се хвалите в Исус Христос.

Съвети за твърдост във вярата

[27] Имайте само поведение, достойно за Христовото благовестие, така че било че дойда и ви видя, или че не съм при вас, да чуя за вас, че стоите твърдо в един дух и се подвизавате единодушно за вярата на благовестието

[28] и че в нищо не се плашите от противниците; което е доказателство за

evidente de perdição é, para vós outros, de salvação, e isto da parte de Deus.

[29] Porque vos foi concedida a graça de padecerdes por Cristo e não somente de crerdes nele,

[30] pois tendes o mesmo combate que vistes em mim e, ainda agora, ouvis que é o meu.

Filipenses 2

Exortação ao amor fraternal e à humildade

[1] Se há, pois, alguma exortação em Cristo, alguma consolação de amor, alguma comunhão do Espírito, se há entranhados afetos e misericórdias,

[2] completai a minha alegria, de modo que penseis a mesma coisa, tenhais o mesmo amor, sejais unidos de alma, tendo o mesmo sentimento.

[3] Nada façais por partidarismo ou vanglória, mas por humildade, considerando cada um os outros superiores a si mesmo.

[4] Não tenha cada um em vista o que é propriamente seu, senão também cada qual o que é dos outros.

O exemplo de Cristo na humilhação

[5] Tende em vós o mesmo sentimento que houve também em Cristo Jesus,

[6] pois ele, subsistindo em forma de Deus, não julgou como usurpação o ser igual a Deus;

[7] antes, a si mesmo se esvaziou, assumindo a forma de servo, tornando-se em semelhança de homens; e, reconhecido em figura humana,

тяхната гибел, а на вас – за спасение, и то от Бога;

[29] защото, относно Христос, на вас е дадено не само да вярвате в Него, но и да страдате за Него,

[30] като имате същата борба, която сте видели, че аз имам, и сега чувате, че съм имал.

Филипяни 2

Исус Христос – образец за живот

[1] И така, ако има някое насърчение в Христос или някоя утеха в любовта и общение в Духа, или някое милосърдие и състрадание,

[2] направете радостта ми пълна, като имате една мисъл, като стоите в една и съща любов и бъдете единодушни и единомислени.

[3] Не правете нищо от съперничество или от тщеславие, но нека всеки със смиреномъдрие смята другия по-горен от себе си.

[4] Не гледайте всеки само за своето, а всеки и за чуждото.

[5] Имайте у себе си същото съзнание, което беше и у Христос Исус,

[6] Който, като беше в Божия образ, пак не сметна, че трябва твърдо да държи равенството с Бога,

[7] но се отказа от всичко, като взе на Себе Си образ на слуга и стана подобен на човеците;

[8] a si mesmo se humilhou, tornando-se obediente até à morte e morte de cruz.

[8] и като се намери в човешки образ, смири Себе Си и стана послушен до смърт, даже смърт на кръст.

[9] Pelo que também Deus o exaltou sobremaneira e lhe deu o nome que está acima de todo nome,

[9] Затова и Бог Го превъзвиси и Му подари името, което е над всяко друго име,

[10] para que ao nome de Jesus se dobre todo joelho, nos céus, na terra e debaixo da terra,

[10] така че в името на Исус да се поклони всяко коляно от небесните и земните, и подземните същества

[11] e toda língua confesse que Jesus Cristo é SENHOR, para glória de Deus Pai.

[11] и всеки език да изповядa, че Исус Христос е Господ, за слава на Бога Отца.

O desenvolvimento da salvação

Усърдие в доброто

[12] Assim, pois, amados meus, como sempre obedecestes, não só na minha presença, porém, muito mais agora, na minha ausência, desenvolvei a vossa salvação com temor e tremor;

[12] Затова, възлюбени мои, както сте били винаги послушни – не само в моето присъствие, но сега много повече при моето отсъствие, изработвайте спасението си със страх и трепет.

[13] porque Deus é quem efetua em vós tanto o querer como o realizar, segundo a sua boa vontade.

[13] Защото Бог е, Който, според благоволението Си, действа във вас и да желаете това, и да го изработвате.

[14] Fazei tudo sem murmurações nem contendas,

[14] Вършете всичко без роптание и без пререкание,

[15] para que vos torneis irrepreensíveis e sinceros, filhos de Deus inculpáveis no meio de uma geração pervertida e corrupta, na qual resplandeceis como luzeiros no mundo,

[15] за да бъдете безукорни и незлобливи, непорочни Божии чеда всред опако и извратено поколение, между които блестите като светила на света,

[16] preservando a palavra da vida, para que, no Dia de Cristo, eu me glorie de que não corri em vão, nem me esforcei inutilmente.

[16] като явявате словото на живота; за да имам с какво да се хваля в деня на Христос, че не съм тичал напразно, нито съм се трудил напразно.

[17] Entretanto, mesmo que seja eu oferecido por libação sobre o sacrifício e serviço da vossa fé, alegro-me e, com todos vós, me congratulo.

[17] Но макар че се принасям аз като възлияние върху жертвата и служението на вашата вяра, радвам се и с всички вас се радвам.

[18] Assim, vós também, pela mesma razão, alegrai-vos e congratulai-vos comigo.

Paulo e seus companheiros Timóteo e Epafrodito

[19] Espero, porém, no SENHOR Jesus, mandar-vos Timóteo, o mais breve possível, a fim de que eu me sinta animado também, tendo conhecimento da vossa situação.

[20] Porque a ninguém tenho de igual sentimento que, sinceramente, cuide dos vossos interesses;

[21] pois todos eles buscam o que é seu próprio, não o que é de Cristo Jesus.

[22] E conheceis o seu caráter provado, pois serviu ao evangelho, junto comigo, como filho ao pai.

[23] Este, com efeito, é quem espero enviar, tão logo tenha eu visto a minha situação.

[24] E estou persuadido no SENHOR de que também eu mesmo, brevemente, irei.

[25] Julguei, todavia, necessário mandar até vós Epafrodito, por um lado, meu irmão, cooperador e companheiro de lutas; e, por outro, vosso mensageiro e vosso auxiliar nas minhas necessidades;

[26] visto que ele tinha saudade de todos vós e estava angustiado porque ouvistes que adoeceu.

[27] Com efeito, adoeceu mortalmente; Deus, porém, se compadeceu dele e não somente dele, mas também de mim, para que eu não tivesse tristeza sobre tristeza.

[18] Подобно и вие се радвайте, и с мене заедно се радвайте.

Тимотей и Епафродит – апостолски сътрудници

[19] А се надявам на Господ Исус да ви изпратя скоро Тимотей, за да се утеша и аз, като узная вашето състояние.

[20] Защото нямам никой друг на еднакъв дух с мене, който да се погрижи искрено за вас.

[21] Понеже всички търсят своето си, а не онова, което е Исус Христово.

[22] А вие знаете неговата изпитана вярност, че той е служител с мене в делото на благовестието, както дете слугува на баща си.

[23] Затова и се надявам да го изпратя при вас, щом разбера какво ще стане с мен,

[24] а съм уверен в Господа, че и аз самият скоро ще дойда.

[25] Сметнах обаче за нужно да ви изпратя брат Епафродит, моя съработник и сподвижник, изпратен от вас да ми послужи в нуждите,

[26] понеже милееше за всички ви и тъжеше, защото бяхте чули, че бил болен.

[27] И наистина, той боледува почти до смърт; но Бог му показа милост – и не само на него, но и на мене, за да нямам скръб върху скръб.

[28] Por isso, tanto mais me apresso em mandá-lo, para que, vendo-o novamente, vos alegreis, e eu tenha menos tristeza.

[29] Recebei-o, pois, no SENHOR, com toda a alegria, e honrai sempre a homens como esse;

[30] visto que, por causa da obra de Cristo, chegou ele às portas da morte e se dispôs a dar a própria vida, para suprir a vossa carência de socorro para comigo.

[28] Затова и по-скоро го изпратих, така че като го видите, да се зарадвате пак и аз да скърбя по-малко.

[29] И така, приемете го в Господа с пълна радост; и имайте такива на почит,

[30] понеже заради Христовото дело той дойде близо до смърт, като изложи живота си на опасност, за да допълни липсата на вашето служение към мен.

Filipenses 3

A exortação referente à alegria cristã

[1] Quanto ao mais, irmãos meus, alegrai-vos no SENHOR. A mim, não me desgosta e é segurança para vós outros que eu escreva as mesmas coisas.

O aviso contra os falsos mestres

[2] Acautelai-vos dos cães! Acautelai-vos dos maus obreiros! Acautelai-vos da falsa circuncisão!

[3] Porque nós é que somos a circuncisão, nós que adoramos a Deus no Espírito, e nos gloriamos em Cristo Jesus, e não confiamos na carne.

[4] Bem que eu poderia confiar também na carne. Se qualquer outro pensa que pode confiar na carne, eu ainda mais:

[5] circuncidado ao oitavo dia, da linhagem de Israel, da tribo de Benjamim, hebreu de hebreus; quanto à lei, fariseu,

[6] quanto ao zelo, perseguidor da igreja; quanto à justiça que há na lei, irrepreensível.

Филипяни 3

Предпазване от лъжеучители

[1] Освен това, братя мои, радвайте се в Господа. За мене не е досадно да ви пиша все същото, а за вас е безопасно.

[2] Пазете се от псетата, пазете се от злите работници, пазете се от лъжеобрязването;

[3] защото ние сме обрязаните, които с Божия Дух се кланяме и се хвалим с Христос Исус, и не уповаваме на плътта.

[4] Макар че аз мога и на плътта да уповавам. Ако някой друг мисли, че може да уповава на плътта, то аз повече,

[5] обрязан в осмия ден, от Израилевия род, от Вениаминовото племе, евреин от евреи, спрямо закона фарисей,

[6] по ревност – гонител на църквата, по правдата, която е от закона – непорочен.

[7] Mas o que, para mim, era lucro, isto considerei perda por causa de Cristo.

[8] Sim, deveras considero tudo como perda, por causa da sublimidade do conhecimento de Cristo Jesus, meu SENHOR; por amor do qual perdi todas as coisas e as considero como refugo, para ganhar a Cristo

[9] e ser achado nele, não tendo justiça própria, que procede de lei, senão a que é mediante a fé em Cristo, a justiça que procede de Deus, baseada na fé;

[10] para o conhecer, e o poder da sua ressurreição, e a comunhão dos seus sofrimentos, conformando-me com ele na sua morte;

[11] para, de algum modo, alcançar a ressurreição dentre os mortos.

A soberana vocação

[12] Não que eu o tenha já recebido ou tenha já obtido a perfeição; mas prossigo para conquistar aquilo para o que também fui conquistado por Cristo Jesus.

[13] Irmãos, quanto a mim, não julgo havê-lo alcançado; mas uma coisa faço: esquecendo-me das coisas que para trás ficam e avançando para as que diante de mim estão,

[14] prossigo para o alvo, para o prêmio da soberana vocação de Deus em Cristo Jesus.

[15] Todos, pois, que somos perfeitos, tenhamos este sentimento; e, se,

[7] Но това, което беше за мене придобивка, сметнах го като загуба заради Христос.

[8] А освен това всичко смятам като загуба заради това превъзходно нещо – познаването на моя Господ Христос Исус, за Когото изгубих всичко, и смятам всичко за измет, само Христос да придобия

[9] и да се намеря в Него, без да имам засвоя правда онази, която е от закона, а онази, която е чрез вяра в Христос, т. е.правдата, която е от Бога въз основа на вяра,

[10] за да позная Него, силата на Неговото възкресение и общението в Неговите страдания, като се уподобя на Него в смъртта Му,

[11] за да мога някак да достигна възкресението от мъртвите.

Насърчение за съвършенство

[12] Не че съм сполучил вече, нито съм станал вече съвършен; но се впускам в гонитба, дано уловя, защото и аз бях уловен от Христос Исус.

[13] Братя, аз не смятам, че съм уловил, но едно правя – като забравям това, което е назад, и се простирам към това, което е напред,

[14] впускам се към прицелната точка за наградата на горното призвание от Бога в Христос Исус.

[15] И така, ние, които сме зрели, нека мислим така; и ако вие мислите нещо по друг начин, Бог ще ви открие и него.

porventura, pensais doutro modo, também isto Deus vos esclarecerá.

16 Todavia, andemos de acordo com o que já alcançamos.

Os inimigos da cruz de Cristo

17 Irmãos, sede imitadores meus e observai os que andam segundo o modelo que tendes em nós.

18 Pois muitos andam entre nós, dos quais, repetidas vezes, eu vos dizia e, agora, vos digo, até chorando, que são inimigos da cruz de Cristo.

19 O destino deles é a perdição, o deus deles é o ventre, e a glória deles está na sua infâmia, visto que só se preocupam com as coisas terrenas.

20 Pois a nossa pátria está nos céus, de onde também aguardamos o Salvador, o SENHOR Jesus Cristo,

21 o qual transformará o nosso corpo de humilhação, para ser igual ao corpo da sua glória, segundo a eficácia do poder que ele tem de até subordinar a si todas as coisas.

Filipenses 4

1 Portanto, meus irmãos, amados e mui saudosos, minha alegria e coroa, sim, amados, permanecei, deste modo, firmes no SENHOR.

Apelo de Paulo para Evódia e Síntique. Regozijo e oração

2 Rogo a Evódia e rogo a Síntique pensem concordemente, no SENHOR.

3 A ti, fiel companheiro de jugo, também peço que as auxilies, pois juntas se esforçaram comigo no evangelho, também

16 Само нека да живеем според това, в което сме достигнали и да мислим същото.

17 Братя, бъдете всички подражатели на мен и внимавайте в тези, които живеят така, както имате пример в нас.

18 Защото мнозина, за които много пъти съм ви казвал, а сега и с плач ви казвам, живеят като врагове на Христовия кръст;

19 чиято сетнина е погибел, чийто бог е коремът и чието хвалене е в това, което е срамно, които отдават ума си на земните неща.

20 Защото нашето гражданство е на небесата, откъдето и очакваме Спасител – Господ Исус Христос,

21 Който ще преобрази нашето унизено тяло, за да стане съобразно с Неговото славно тяло, според действието на силата Си да покори и всичко на Себе Си.

Филипяни 4

1 Затова, възлюбени и многожелани мои братя, моя радост и мой венец, стойте така твърдо в Господа, възлюбени мои.

Последни наставления

2 Моля Еводия, моля и Синтихия да бъдат единомислени в Господа.

3 Също и теб умолявам, искрени мисътруднико, помагай на тези жени, защото се трудиха в делото

com Clemente e com os demais cooperadores meus, cujos nomes se encontram no Livro da Vida.

4 Alegrai-vos sempre no SENHOR; outra vez digo: alegrai-vos.

5 Seja a vossa moderação conhecida de todos os homens. Perto está o SENHOR.

6 Não andeis ansiosos de coisa alguma; em tudo, porém, sejam conhecidas, diante de Deus, as vossas petições, pela oração e pela súplica, com ações de graças.

7 E a paz de Deus, que excede todo o entendimento, guardará o vosso coração e a vossa mente em Cristo Jesus.

O em que pensar

8 Finalmente, irmãos, tudo o que é verdadeiro, tudo o que é respeitável, tudo o que é justo, tudo o que é puro, tudo o que é amável, tudo o que é de boa fama, se alguma virtude há e se algum louvor existe, seja isso o que ocupe o vosso pensamento.

9 O que também aprendestes, e recebestes, e ouvistes, e vistes em mim, isso praticai; e o Deus da paz será convosco.

A gratidão de Paulo para com os filipenses

10 Alegrei-me, sobremaneira, no SENHOR porque, agora, uma vez mais, renovastes a meu favor o vosso cuidado; o qual também já tínheis antes, mas vos faltava oportunidade.

11 Digo isto, não por causa da pobreza, porque aprendi a viver contente em toda e qualquer situação.

12 Tanto sei estar humilhado como também ser honrado; de tudo e em todas

благовестието заедно с мен и с Климент, и с другите ми съработници, чиито имена са в книгата на живота.

4 Радвайте се всякога в Господа! Пак казвам: Радвайте се!

5 Вашата кротост да бъде позната на всички човеци; Господ е близо.

6 Не се безпокойте за нищо, но във всяко нещо с молитва и молба изказвайте прошенията си на Бога с благодарение;

7 и Божият мир, който никой ум не може да схване, ще пази сърцата ви и мислите ви в Христос Исус.

8 Най-накрая, братя, всичко, което е истинно, което е честно, което е праведно, което е чисто, което е любезно, което е благодатно, ако има нещодобродетелно и ако има нещо похвално – това зачитайте.

9 Това, което сте и научили, и приели, и чули, и видели в мене, него вършете; и Бог на мира ще бъде с вас.

Благодарност за положените грижи

10 Аз много се радвам в Господа, че сега най-после направихте да процъфти отново вашата грижа за мене; за което наистина сте се грижили, но не сте имали благоприятна възможност.

11 Не казвам това поради оскъдност, защото се научих да съм доволен, в каквото състояние и да се намеря.

12 Зная и в оскъдност да живея, зная и в изобилие да живея; във всяко нещо и

as circunstâncias, já tenho experiência, tanto de fartura como de fome; assim de abundância como de escassez;

във всички обстоятелства съм научил тайната и да съм сит, и да съм гладен, и да съм в изобилие, и да съм в оскъдност.

[13] tudo posso naquele que me fortalece.

[13] За всичко имам сила чрез Онзи, Който ме укрепява.

[14] Todavia, fizestes bem, associando-vos na minha tribulação.

[14] Но направихте добре, като взехте участие в скръбта ми.

[15] E sabeis também vós, ó filipenses, que, no início do evangelho, quando parti da Macedônia, nenhuma igreja se associou comigo no tocante a dar e receber, senão unicamente vós outros;

[15] А и вие, филипяни, знаете, че когато излязох от Македония и почнах делото на благовестието, нито една църква, освен единствено вие, не влезе във връзка с мене за даване и вземане;

[16] porque até para Tessalônica mandastes não somente uma vez, mas duas, o bastante para as minhas necessidades.

[16] защото и в Солун един-два пъти ми пращахте за нуждата ми.

[17] Não que eu procure o donativo, mas o que realmente me interessa é o fruto que aumente o vosso crédito.

[17] Не че искам подаръка, но искам плода, който се умножава за ваша сметка.

[18] Recebi tudo e tenho abundância; estou suprido, desde que Epafrodito me passou às mãos o que me veio de vossa parte como aroma suave, como sacrifício aceitável e aprazível a Deus.

[18] Но получих всичко и имам изобилно; наситих се, като получих от Епафродит изпратеното от вас, благоуханна миризма, жертва приятна, благоугодна на Бога.

[19] E o meu Deus, segundo a sua riqueza em glória, há de suprir, em Cristo Jesus, cada uma de vossas necessidades.

[19] А моят Бог ще снабди всяка ваша нужда според Своето богатство в слава в Христос Исус.

[20] Ora, a nosso Deus e Pai seja a glória pelos séculos dos séculos. Amém!

[20] А на нашия Бог и Отец да бъде слава за вечни векове. Амин.

Saudações e bênção

[21] Saudai cada um dos santos em Cristo Jesus. Os irmãos que se acham comigo vos saúdam.

[21] Поздравете всеки светия в Христос Исус. Поздравяват ви братята, които са с мене.

[22] Todos os santos vos saúdam, especialmente os da casa de César.

[22] Поздравяват ви всички светии, а особено тези, които са от дома на Цезаря.

[23] A graça do SENHOR Jesus Cristo seja com o vosso espírito.

[23] Благодатта на Господ Исус Христос да бъде с вашия дух. Амин.

Epístola de Paulo aos Colossenses	Колосяни

Colossenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, por vontade de Deus, e o irmão Timóteo,

[2] aos santos e fiéis irmãos em Cristo que se encontram em Colossos, graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai.

Ação de graças

[3] Damos sempre graças a Deus, Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, quando oramos por vós,

[4] desde que ouvimos da vossa fé em Cristo Jesus e do amor que tendes para com todos os santos;

[5] por causa da esperança que vos está preservada nos céus, da qual antes ouvistes pela palavra da verdade do evangelho,

[6] que chegou até vós; como também, em todo o mundo, está produzindo fruto e crescendo, tal acontece entre vós, desde o dia em que ouvistes e entendestes a graça de Deus na verdade;

[7] segundo fostes instruídos por Epafras, nosso amado conservo e, quanto a vós outros, fiel ministro de Cristo,

[8] o qual também nos relatou do vosso amor no Espírito.

Paulo ora pelos colossenses

[9] Por esta razão, também nós, desde o dia em que o ouvimos, não cessamos de orar por vós e de pedir que transbordeis de pleno conhecimento da sua vontade, em toda a sabedoria e entendimento espiritual;

Колосяни 1

Благодарност към Бога за колосяните

[1] Павел, с Божията воля апостол на Исус Христос, и брат Тимотей,

[2] до святите и верни братя в Христос, които са в Колос: Благодат и мир на вас от Бога, нашия Отец и от Господ Исус Христос.

[3] Благодарим на Бога, Отец на нашия Господ Исус Христос (като се молим винаги за вас,

[4] понеже чухме за вашата вяра в Христос Исус и за любовта ви към всички светии),

[5] по причина на онова, за което се надяваме, което се пази за вас на небесата, за което сте чули преди това в истинското слово на благовестието,

[6] което дойде до вас; както то принася плод и расте и в целия свят, така и между вас, от деня, когато чухте и наистина познахте Божията благодат,

[7] както сте я и научили от нашия възлюбен сработник Епафрас, който е за нас верен Христов служител;

[8] който ни и извести за вашата любов в Духа.

Молитвата на апостола за колосяните

[9] Затова и ние от деня, когато чухме за това, не преставаме да се молим за вас и да искаме от Бога да се изпълните с познанието на Неговата воля чрез пълна духовна мъдрост и разбиране,

[10] a fim de viverdes de modo digno do SENHOR, para o seu inteiro agrado, frutificando em toda boa obra e crescendo no pleno conhecimento de Deus;

[11] sendo fortalecidos com todo o poder, segundo a força da sua glória, em toda a perseverança e longanimidade; com alegria,

[12] dando graças ao Pai, que vos fez idôneos à parte que vos cabe da herança dos santos na luz.

A excelência da pessoa e da obra de Cristo

[13] Ele nos libertou do império das trevas e nos transportou para o reino do Filho do seu amor,

[14] no qual temos a redenção, a remissão dos pecados.

[15] Este é a imagem do Deus invisível, o primogênito de toda a criação;

[16] pois, nele, foram criadas todas as coisas, nos céus e sobre a terra, as visíveis e as invisíveis, sejam tronos, sejam soberanias, quer principados, quer potestades. Tudo foi criado por meio dele e para ele.

[17] Ele é antes de todas as coisas. Nele, tudo subsiste.

[18] Ele é a cabeça do corpo, da igreja. Ele é o princípio, o primogênito de entre os mortos, para em todas as coisas ter a primazia,

[19] porque aprouve a Deus que, nele, residisse toda a plenitude

[20] e que, havendo feito a paz pelo sangue da sua cruz, por meio dele, reconciliasse

[10] за да постъпвате достойно за Господа, да Му бъдете угодни във всичко, като принасяте плод във всяко добро дело и като растете в познаването на Бога;

[11] подкрепяни с пълна сила, съобразно с Неговата славна мощ, за да издържите и дълготърпите всичко с радост;

[12] като благодарите на Отца, Който ни удостои да участваме в наследството на светиите в светлината;

[13] Който ни избави от властта на тъмнината и ни пресели в царството на Своя възлюбен Син.

[14] В Него имаме изкуплението си, прощението на греховете;

Възхвала на величието на Исус Христос

[15] в Него, Който е образ на невидимия Бог, първороден преди всяко създание;

[16] понеже чрез Него и за Него бе създадено всичко, което е на небесата и на земята, видимото и невидимото, било престоли или господства, било началства или власти, всичко чрез Него бе създадено;

[17] и Той е преди всичко и всичко чрез Него се сплотява.

[18] Той е и глава на тялото, т. е. на църквата, Той е Началото, първороден от мъртвите, за да има първенство във всичко.

[19] Защото Отец благоволи да всели в Него съвършената пълнота

[20] и чрез Него да примири всичко със Себе Си – и земните, и небесните, като

consigo mesmo todas as coisas, quer sobre a terra, quer nos céus.

[21] E a vós outros também que, outrora, éreis estranhos e inimigos no entendimento pelas vossas obras malignas,

[22] agora, porém, vos reconciliou no corpo da sua carne, mediante a sua morte, para apresentar-vos perante ele santos, inculpáveis e irrepreensíveis,

[23] se é que permaneceis na fé, alicerçados e firmes, não vos deixando afastar da esperança do evangelho que ouvistes e que foi pregado a toda criatura debaixo do céu, e do qual eu, Paulo, me tornei ministro.

A missão de Paulo. O mistério do evangelho

[24] Agora, me regozijo nos meus sofrimentos por vós; e preencho o que resta das aflições de Cristo, na minha carne, a favor do seu corpo, que é a igreja;

[25] da qual me tornei ministro de acordo com a dispensação da parte de Deus, que me foi confiada a vosso favor, para dar pleno cumprimento à palavra de Deus:

[26] o mistério que estivera oculto dos séculos e das gerações; agora, todavia, se manifestou aos seus santos;

[27] aos quais Deus quis dar a conhecer qual seja a riqueza da glória deste mistério entre os gentios, isto é, Cristo em vós, a esperança da glória;

[28] o qual nós anunciamos, advertindo a todo homem e ensinando a todo homem

въдвори мир чрез Него с кръвта, пролятана Неговия кръст.

[21] И вас, които бяхте някога отстранени и врагове по разположение чрез злите си дела,

[22] сега примири чрез Неговата смърт в плътското Му тяло, за да ви представи пред Себе Си святи, непорочни и безупречни,

[23] ако останете основани и твърди във вярата и без да се помръднете от надеждата, открита на вас в благовестието, което сте чули и което е било проповядвано на всяка твар под небесата, на което аз, Павел, станах служител.

Служението на апостола

[24] Сега се радвам в страданията си за вас, като от своя страна допълвам недостига на Христовите скърби в моето тяло заради Неговото тяло, което е църквата,

[25] на която аз станах служител по Божията наредба, която ми беше възложена заради вас, да проповядвамнапълно словото на Бога,

[26] т. е. тайната, която е била скрита за векове и поколения, а сега се откри на Неговите светии;

[27] на които Божията воля беше да яви какво е богатството на славата на тази тайна между езичниците, т. е. Христос между вас, надеждата на славата.

[28] Него ние възгласяваме, като съветваме всеки човек и поучаваме

em toda a sabedoria, a fim de que apresentemos todo homem perfeito em Cristo;

29 para isso é que eu também me afadigo, esforçando-me o mais possível, segundo a sua eficácia que opera eficientemente em mim.

всеки човек с пълна мъдрост, за да представим всеки човек съвършен в Христос.

29 Затова и се трудя, като се подвизавам според Неговата сила, която действа в мене мощно.

Colossenses 2

O interesse de Paulo pelos colossenses

1 Gostaria, pois, que soubésseis quão grande luta venho mantendo por vós, pelos laodicenses e por quantos não me viram face a face;

2 para que o coração deles seja confortado e vinculado juntamente em amor, e eles tenham toda a riqueza da forte convicção do entendimento, para compreenderem plenamente o mistério de Deus, Cristo,

3 em quem todos os tesouros da sabedoria e do conhecimento estão ocultos.

4 Assim digo para que ninguém vos engane com raciocínios falazes.

5 Pois, embora ausente quanto ao corpo, contudo, em espírito, estou convosco, alegrando-me e verificando a vossa boa ordem e a firmeza da vossa fé em Cristo.

O desejo de Paulo pelo progresso espiritual dos colossenses

6 Ora, como recebestes Cristo Jesus, o SENHOR, assim andai nele,

7 nele radicados, e edificados, e confirmados na fé, tal como fostes instruídos, crescendo em ações de graças.

A advertência contra falsos ensinos. A divindade de Cristo e a sua obra redentora

8 Cuidado que ninguém vos venha a enredar com sua filosofia e vãs sutilezas,

Колосяни 2

Предпазване от лъжеучители

1 Защото желая да знаете каква голяма борба имам за вас и за онези, които са в Лаодикия, и за онези, които не са ме виждали лично,

2 за да се утешат сърцата им и, свързани заедно в любов за всяко обогатяване със съвършено проумяване, да познаят Божията тайна, т. е. Христос,

3 в Когото са скрити всички съкровища на премъдростта и знанието.

4 Това ви казвам, за да не ви измами някой с убедителни думи.

5 Защото, ако и да не съм с вас телом, пак духом съм с вас и се радвам, като гледам вашата уредба и постоянството на вашата вяра спрямо Христос.

6 И така, както сте приели Христос Исус, Господа, така и ходете в Него,

7 вкоренени и назидавани в Него, утвърждавани във вярата си, както бяхте научени, като изобилствате в нея с благодарение.

8 Внимавайте да не ви заплени някой с философстването си и с празна измама,

conforme a tradição dos homens, conforme os rudimentos do mundo e não segundo Cristo;

9 porquanto, nele, habita, corporalmente, toda a plenitude da Divindade.

10 Também, nele, estais aperfeiçoados. Ele é o cabeça de todo principado e potestade.

11 Nele, também fostes circuncidados, não por intermédio de mãos, mas no despojamento do corpo da carne, que é a circuncisão de Cristo,

12 tendo sido sepultados, juntamente com ele, no batismo, no qual igualmente fostes ressuscitados mediante a fé no poder de Deus que o ressuscitou dentre os mortos.

13 E a vós outros, que estáveis mortos pelas vossas transgressões e pela incircuncisão da vossa carne, vos deu vida juntamente com ele, perdoando todos os nossos delitos;

14 tendo cancelado o escrito de dívida, que era contra nós e que constava de ordenanças, o qual nos era prejudicial, removeu-o inteiramente, encravando-o na cruz;

15 e, despojando os principados e as potestades, publicamente os expôs ao desprezo, triunfando deles na cruz.

O cerimonialismo, sombra de coisas futuras

16 Ninguém, pois, vos julgue por causa de comida e bebida, ou dia de festa, ou lua nova, ou sábados,

17 porque tudo isso tem sido sombra das coisas que haviam de vir; porém o corpo é de Cristo.

по човешки предания, по ученията на света, а не по Христос.

9 Защото в Него обитава телесно цялата пълнота на Божеството;

10 и вие имате пълнота в Него, Който е глава на всяко началство и власт.

11 В Него бяхте и обрязани с обрязване, извършено не от ръка, а с обрязването, което е от Христос, като съблякохте плътското тяло;

12 погребани с Него в кръщението, в което бяхте и възкресени с Него чрез вяра в действието на Бога, Който Го възкреси от мъртвите.

13 И вас, които бяхте мъртви чрез прегрешенията си и необрязаното си плътско естество, вас съживи с Него, като прости всичките ви престъпления;

14 и като заличи противния ни в постановленията Му закон, който беше враждебен към нас, махна го отсред наси го прикова на кръста;

15 и като обезоръжи началствата и властите, изведе ги явно на показ, като възтържествува над тях чрез Него.

Свобода чрез Христос

16 И така, никой да не ви осъжда за това, което ядете или което пиете, или за нещо относно някой празник, или новолуние, или събота,

17 които са сянка на онова, което ще дойде, но тялото е Христово.

[18] Ninguém se faça árbitro contra vós outros, pretextando humildade e culto dos anjos, baseando-se em visões, enfatuado, sem motivo algum, na sua mente carnal,

[19] e não retendo a cabeça, da qual todo o corpo, suprido e bem vinculado por suas juntas e ligamentos, cresce o crescimento que procede de Deus.

A obediência a tais práticas não vence o pecado

[20] Se morrestes com Cristo para os rudimentos do mundo, por que, como se vivêsseis no mundo, vos sujeitais a ordenanças:

[21] não manuseies isto, não proves aquilo, não toques aquiloutro,

[22] segundo os preceitos e doutrinas dos homens? Pois que todas estas coisas, com o uso, se destroem.

[23] Tais coisas, com efeito, têm aparência de sabedoria, como culto de si mesmo, e de falsa humildade, e de rigor ascético; todavia, não têm valor algum contra a sensualidade.

Colossenses 3

A união com Cristo glorificado

[1] Portanto, se fostes ressuscitados juntamente com Cristo, buscai as coisas lá do alto, onde Cristo vive, assentado à direita de Deus.

[2] Pensai nas coisas lá do alto, não nas que são aqui da terra;

[3] porque morrestes, e a vossa vida está oculta juntamente com Cristo, em Deus.

[18] Никой да не ви отнеме наградата с измама, чрез самоволно смиреномъдрие и поклонение на ангели, като наднича в неща, които не е видял, и напразно се надува с плътския си ум,

[19] а не държи главата Христос, от Когото цялото тяло, снабдявано и сплотено чрез ставите и жилите си, расте с нарастване, дадено от Бога.

[20] Ако сте умрели с Христос относно първоначалните учения на света, то защо, като че ли живеете в света, се подчинявате на постановления, като:

[21] „Не се докосвай“, „Не вкусвай“, „Не пипай“

[22] (които всички се развалят от употреба), според човешки заповеди и учения?

[23] Тези неща наистина имат вид на мъдрост в произволно богослужение и смирение и в нещадене на тялото, но не струват нищо в борбата против угаждането на тялото.

Колосяни 3

Обновен живот чрез Христос

[1] И така, ако сте били възкресени заедно с Христос, търсете това, което е горе, където седи Христос отдясно на Бога.

[2] Мислете за горното, а не за земното;

[3] защото умряхте и животът ви е скрит с Христос в Бога.

[4] Quando Cristo, que é a nossa vida, se manifestar, então, vós também sereis manifestados com ele, em glória.

Os resultados dessa união. Os vícios devem ser abandonados

[5] Fazei, pois, morrer a vossa natureza terrena: prostituição, impureza, paixão lasciva, desejo maligno e a avareza, que é idolatria;

[6] por estas coisas é que vem a ira de Deus [sobre os filhos da desobediência].

[7] Ora, nessas mesmas coisas andastes vós também, noutro tempo, quando vivíeis nelas.

[8] Agora, porém, despojai-vos, igualmente, de tudo isto: ira, indignação, maldade, maledicência, linguagem obscena do vosso falar.

[9] Não mintais uns aos outros, uma vez que vos despistes do velho homem com os seus feitos

[10] e vos revestistes do novo homem que se refaz para o pleno conhecimento, segundo a imagem daquele que o criou;

[11] no qual não pode haver grego nem judeu, circuncisão nem incircuncisão, bárbaro, cita, escravo, livre; porém Cristo é tudo em todos.

As virtudes devem ser cultivadas

[12] Revesti-vos, pois, como eleitos de Deus, santos e amados, de ternos afetos de misericórdia, de bondade, de humildade, de mansidão, de longanimidade.

[13] Suportai-vos uns aos outros, perdoai-vos mutuamente, caso alguém tenha motivo de queixa contra outrem. Assim como o

[4] Когато Христос, нашият живот, се яви, тогава и вие ще се явите с Него в слава.

Наставления за святост

[5] Затова умъртвете природните си части, които действат за земята: блудство, нечистота, страст, пагубни похоти и сребролюбие, което е идолопоклонство;

[6] поради които идва Божият гняв върху рода на непокорните,

[7] в които и вие някога сте ходили, когато живеехте в тях.

[8] Но сега отхвърлете и вие всичко това: гняв, ярост, злоба, хулене, срамно говорене с устата си.

[9] Не се лъжете един друг, понеже сте съблекли вече стария човек с делата му

[10] и сте се облекли в новия, който се подновява в познание по образа на Този, Който го е създал;

[11] където не може да има грък и юдеин, обрязан и необрязан, варварин, скит, роб или свободен; но Христос е всичко и във всичко.

[12] И така, като Божии избрани, святи и възлюбени, облечете се с милосърдие, благост, смирение, кротост, дълготърпение.

[13] Понасяйте се един друг и един на друг си прощавайте, ако някой има оплакване против някого; както и

SENHOR vos perdoou, assim também perdoai vós;

[14] acima de tudo isto, porém, esteja o amor, que é o vínculo da perfeição.

[15] Seja a paz de Cristo o árbitro em vosso coração, à qual, também, fostes chamados em um só corpo; e sede agradecidos.

[16] Habite, ricamente, em vós a palavra de Cristo; instruí-vos e aconselhai-vos mutuamente em toda a sabedoria, louvando a Deus, com salmos, e hinos, e cânticos espirituais, com gratidão, em vosso coração.

[17] E tudo o que fizerdes, seja em palavra, seja em ação, fazei-o em nome do SENHOR Jesus, dando por ele graças a Deus Pai.

Os deveres da família

[18] Esposas, sede submissas ao próprio marido, como convém no SENHOR.

[19] Maridos, amai vossa esposa e não a trateis com amargura.

[20] Filhos, em tudo obedecei a vossos pais; pois fazê-lo é grato diante do SENHOR.

[21] Pais, não irriteis os vossos filhos, para que não fiquem desanimados.

[22] Servos, obedecei em tudo ao vosso senhor segundo a carne, não servindo apenas sob vigilância, visando tão-somente agradar homens, mas em singeleza de coração, temendo ao SENHOR.

Господ ви е простил, така прощавайте и вие.

[14] А над всичко това се облечете в любовта, която свързва всичко в съвършенството.

[15] И нека царува в сърцата ви Христовият мир, за който бяхте и призвани в едно тяло; и бъдете благодарни.

[16] Христовото слово да се вселява във вас богато; с пълна мъдрост се учете и се увещавайте с псалми и химни и духовни песни, като пеете на Бога с благодат в сърцата си;

[17] и каквото и да вършите със слово или дело, вършете всичко в името на Господ Исус, като благодарите чрез Него на Бога Отца.

Правила за семеен живот

[18] Жени, подчинявайте се на мъжете си, както прилича в Господа.

[19] Мъже, обичайте жените си и не се огорчавайте против тях.

[20] Деца, покорявайте се на родителите си във всичко, защото това е угодно на Господа.

[21] Бащи, не дразнете децата си, за да не се обезсърчават.

[22] Слуги, покорявайте се във всичко на господарите си по плът, като работите не за очи, като да угаждате на човеци, а със сърдечна простота, като се боите от Господа.

23 Tudo quanto fizerdes, fazei-o de todo o coração, como para o SENHOR e não para homens,
24 cientes de que recebereis do SENHOR a recompensa da herança. A Cristo, o SENHOR, é que estais servindo;
25 pois aquele que faz injustiça receberá em troco a injustiça feita; e nisto não há acepção de pessoas.

Colossenses 4

1 Senhores, tratai os servos com justiça e com eqüidade, certos de que também vós tendes SENHOR no céu.

A oração e a prudência

2 Perseverai na oração, vigiando com ações de graças.
3 Suplicai, ao mesmo tempo, também por nós, para que Deus nos abra porta à palavra, a fim de falarmos do mistério de Cristo, pelo qual também estou algemado;
4 para que eu o manifeste, como devo fazer.

5 Portai-vos com sabedoria para com os que são de fora; aproveitai as oportunidades.

6 A vossa palavra seja sempre agradável, temperada com sal, para saberdes como deveis responder a cada um.

Tíquico e Onésimo

7 Quanto à minha situação, Tíquico, irmão amado, e fiel ministro, e conservo no SENHOR, de tudo vos informará.
8 Eu vo-lo envio com o expresso propósito de vos dar conhecimento da nossa situação e de alentar o vosso coração.

23 Каквото и да вършите, работете от сърце, като за Господа, а не като за човеци;
24 понеже знаете, че за награда от Господа ще получите наследството. Слугувайте на Господ Христос.
25 Защото който върши неправда, ще получи обратно неправдата си, и то без лицеприятие.

Колосяни 4

1 Господари, отдавайте на слугите си безпристрастно това, което е справедливо, като знаете, че и вие имате Господар на небесата.

Наставления за молитва и мъдрост

2 Постоянствайте в молитва и бдете в нея с благодарение.
3 Молете се още и за нас, да ни отвори Бог врата за словото, така че да говоря тайната, която е в Христос, за която съм и в окови,
4 да я изявя така, както трябва да говоря.
5 Подхождайте с мъдрост в отношенията си с външните, като изкупвате благовремието.
6 Това, което говорите, да бъде винаги с благодат, подправено със сол, за да знаете как трябва да отговаряте на всекиго.

Сътрудници в апостолското дело. Заключителни поздрави

7 Що се отнася до мене, всичко ще ви каже любезният брат и верен служител и сработник в Господа Тихик,
8 когото пратих до вас именно затова, за да узнае вашето състояние и той да утеши сърцата ви.

[9] Em sua companhia, vos envio Onésimo, o fiel e amado irmão, que é do vosso meio. Eles vos farão saber tudo o que por aqui ocorre.

As saudações finais

[10] Saúda-vos Aristarco, prisioneiro comigo, e Marcos, primo de Barnabé (sobre quem recebestes instruções; se ele for ter convosco, acolhei-o),

[11] e Jesus, conhecido por Justo, os quais são os únicos da circuncisão que cooperam pessoalmente comigo pelo reino de Deus. Eles têm sido o meu lenitivo.

[12] Saúda-vos Epafras, que é dentre vós, servo de Cristo Jesus, o qual se esforça sobremaneira, continuamente, por vós nas orações, para que vos conserveis perfeitos e plenamente convictos em toda a vontade de Deus.

[13] E dele dou testemunho de que muito se preocupa por vós, pelos de Laodicéia e pelos de Hierápolis.

[14] Saúda-vos Lucas, o médico amado, e também Demas.

[15] Saudai os irmãos de Laodicéia, e Ninfa, e à igreja que ela hospeda em sua casa.

[16] E, uma vez lida esta epístola perante vós, providenciai por que seja também lida na igreja dos laodicenses; e a dos de Laodicéia, lede-a igualmente perante vós.

[17] Também dizei a Arquipo: atenta para o ministério que recebeste no SENHOR, para o cumprires.

Saudação pessoal. A bênção

[9] Изпратих с него и верния и възлюбен брат Онисим, който е от вас. Те ще ви кажат всичко за тук.

[10] Поздравява ви Аристарх, който е затворен с мен, и Марк – племенникът на Варнава (за когото получихте поръчката: ако дойде при вас, приемете го),

[11] и Исус, наречен Юст. От обрязаните тези са единствени мои съработници за Божието царство, които са ми били утеха.

[12] Поздравява ви Епафрас, служителят на Исус Христос, който е от вас и който винаги усърдно се моли за вас, да стоите съвършени и напълно уверени във всичко, което е Божията воля.

[13] Защото свидетелствам за него, че се труди много за вас и за тези, които са в Лаодикия и в Йерапол.

[14] Поздравяват ви възлюбеният лекар Лука и Димас.

[15] Поздравете братята, които са в Лаодикия, и Нимфан с домашната му църква.

[16] И като прочетете това послание помежду си, наредете да се прочете и в лаодикийската църква; и онова, което е от Лаодикия, да го прочетете и вие.

[17] И кажете на Архип: Внимавай в службата, която си приел от Господа, да я изпълниш.

[18] A saudação é de próprio punho: Paulo. Lembrai-vos das minhas algemas. A graça seja convosco.

[18] Поздрава пиша аз, Павел, със собствената си ръка. Помнете оковите ми. Благодат да бъде с вас. Амин.

Primeira epístola de Paulo aos Tessalonicenses	1 Солунци
1 Tessalonicenses 1	**1 Солунци 1**
Prefácio e saudação	**Животът и вярата на солунските християни**
[1] Paulo, Silvano e Timóteo, à igreja dos tessalonicenses em Deus Pai e no SENHOR Jesus Cristo, graça e paz a vós outros.	[1] Павел, Сила и Тимотей до солунската църква в Бога Отца и Господ Исус Христос: Благодат и мир да бъде на вас.
Ação de graças	
[2] Damos, sempre, graças a Deus por todos vós, mencionando-vos em nossas orações e, sem cessar,	[2] Винаги благодарим на Бога за всички ви и ви споменаваме в молитвите си,
[3] recordando-nos, diante do nosso Deus e Pai, da operosidade da vossa fé, da abnegação do vosso amor e da firmeza da vossa esperança em nosso SENHOR Jesus Cristo,	[3] като си спомняме непрестанно пред нашия Бог и Отец вашата работа с вяра и труд, с любов и с твърда надежда в нашия Господ Исус Христос.
[4] reconhecendo, irmãos, amados de Deus, a vossa eleição,	[4] Понеже знаем, възлюбени от Бога братя, че Той ви е избрал;
[5] porque o nosso evangelho não chegou até vós tão-somente em palavra, mas, sobretudo, em poder, no Espírito Santo e em plena convicção, assim como sabeis ter sido o nosso procedimento entre vós e por amor de vós.	[5] защото нашето благовестване между вас не беше само с думи, но и със сила, със Святия Дух и с голяма увереност; както и знаете какви се показахме помежду ви заради вас.
[6] Com efeito, vos tornastes imitadores nossos e do SENHOR, tendo recebido a palavra, posto que em meio de muita tribulação, com alegria do Espírito Santo,	[6] И вие станахте подражатели на нас и на Господа, като всред много скърби приехте словото с радост, която е от Святия Дух;
[7] de sorte que vos tornastes o modelo para todos os crentes na Macedônia e na Acaia.	[7] така че станахте пример на всички вярващи в Македония и Ахая.
[8] Porque de vós repercutiu a palavra do SENHOR não só na Macedônia e Acaia, mas também por toda parte se divulgou a vossa fé para com Deus, a tal ponto de não termos necessidade de acrescentar coisa alguma;	[8] Защото Господнето слово бе прогласено от вас не само в Македония и Ахая, но и навсякъде се разчу за вашата вяра в Бога, така че няма нужда ние да казваме нещо за нея.

[9] pois eles mesmos, no tocante a nós, proclamam que repercussão teve o nosso ingresso no vosso meio, e como, deixando os ídolos, vos convertestes a Deus, para servirdes o Deus vivo e verdadeiro

[10] e para aguardardes dos céus o seu Filho, a quem ele ressuscitou dentre os mortos, Jesus, que nos livra da ira vindoura.

1 Tessalonicenses 2

O proceder do apóstolo Paulo e seus cooperadores na evangelização de Tessalônica

[1] Porque vós, irmãos, sabeis, pessoalmente, que a nossa estada entre vós não se tornou infrutífera;

[2] mas, apesar de maltratados e ultrajados em Filipos, como é do vosso conhecimento, tivemos ousada confiança em nosso Deus, para vos anunciar o evangelho de Deus, em meio a muita luta.

[3] Pois a nossa exortação não procede de engano, nem de impureza, nem se baseia em dolo;

[4] pelo contrário, visto que fomos aprovados por Deus, a ponto de nos confiar ele o evangelho, assim falamos, não para que agrademos a homens, e sim a Deus, que prova o nosso coração.

[5] A verdade é que nunca usamos de linguagem de bajulação, como sabeis, nem de intuitos gananciosos. Deus disto é testemunha.

[6] Também jamais andamos buscando glória de homens, nem de vós, nem de outros.

[9] Защото тези неща сами носят вестта за нас – какъв достъп имахме при вас и как сте се обърнали от идолите към Бога, за да служите на жив и истинен Бог

[10] и да очаквате Неговия Син от небесата, същия Исус, Когото възкреси от мъртвите, Който ни избавя от идващия гняв.

1 Солунци 2

Дейността на апостола в Солун

[1] Защото самите вие знаете, братя, че нашият достъп при вас не беше напразен;

[2] а като бяхме пострадали и бяхме опозорени преди това във Филипи, както знаете, одързостихме се в нашия Бог да ви проповядваме Божието благовестие всред голяма борба.

[3] Защото в нашето увещание не е имало самоизмама, нито нечисти подбуди, нито е било с лукавство;

[4] но както сме били одобрени от Бога да ни се повери делото на благовестието, така говорим не като да угаждаме на човеците, а на Бога, Който изпитва сърцата ни.

[5] Защото, както знаете, никога не сме употребили ласкателни думи или прикрито сребролюбие (Бог е свидетел);

[6] нито сме търсили слава от човеци, било от вас или от други (ако и да сме

могли да притежаваме власт като Христови апостоли),

[7] Embora pudéssemos, como enviados de Cristo, exigir de vós a nossa manutenção, todavia, nos tornamos carinhosos entre vós, qual ama que acaricia os próprios filhos;

[7] а сме били нежни сред вас, както кърмачка, когато се грижи за децата си.

[8] assim, querendo-vos muito, estávamos prontos a oferecer-vos não somente o evangelho de Deus, mas, igualmente, a própria vida; por isso que vos tornastes muito amados de nós.

[8] Така, като имахме гореща любов към вас, беше ни драго да ви предадем не само Божието благовестие, но и своите души, защото ни бяхте станали мили.

[9] Porque, vos recordais, irmãos, do nosso labor e fadiga; e de como, noite e dia labutando para não vivermos à custa de nenhum de vós, vos proclamamos o evangelho de Deus.

[9] Нали помните, братя, нашия труд и усилия – като работехме денем и нощем, за да не обременим някого от вас, докато ви проповядвахме Божието благовестие.

[10] Vós e Deus sois testemunhas do modo por que piedosa, justa e irrepreensivelmente procedemos em relação a vós outros, que credes.

[10] Свидетели сте вие и Бог, как свято, праведно и безукорно се отнасяхме към вас, вярващите,

[11] E sabeis, ainda, de que maneira, como pai a seus filhos, a cada um de vós,

[11] като знаете как увещавахме и утешавахме всеки един от вас, както баща – децата си,

[12] exortamos, consolamos e admoestamos, para viverdes por modo digno de Deus, que vos chama para o seu reino e glória.

[12] и ви заръчахме да водите живот, достоен за Бога, Който ви призовава в Своето царство и слава.

O proceder fiel dos tessalonicenses nas tribulações

[13] Outra razão ainda temos nós para, incessantemente, dar graças a Deus: é que, tendo vós recebido a palavra que de nós ouvistes, que é de Deus, acolhestes não como palavra de homens, e sim como, em verdade é, a palavra de Deus, a qual, com

[13] И затова ние непрестанно благодарим на Бога за това, че като приехте чрез нас словото на Божието послание, приехте го не като човешко слово, а като Божие слово, каквото е наистина, което и действа между вас, вярващите.

efeito, está operando eficazmente em vós, os que credes.

[14] Tanto é assim, irmãos, que vos tornastes imitadores das igrejas de Deus existentes na Judéia em Cristo Jesus; porque também padecestes, da parte dos vossos patrícios, as mesmas coisas que eles, por sua vez, sofreram dos judeus,

[15] os quais não somente mataram o SENHOR Jesus e os profetas, como também nos perseguiram, e não agradam a Deus, e são adversários de todos os homens,

[16] a ponto de nos impedirem de falar aos gentios para que estes sejam salvos, a fim de irem enchendo sempre a medida de seus pecados. A ira, porém, sobreveio contra eles, definitivamente.

O interesse de Paulo pelos tessalonicenses

[17] Ora, nós, irmãos, orfanados, por breve tempo, de vossa presença, não, porém, do coração, com tanto mais empenho diligenciamos, com grande desejo, ir ver-vos pessoalmente.

[18] Por isso, quisemos ir até vós (pelo menos eu, Paulo, não somente uma vez, mas duas); contudo, Satanás nos barrou o caminho.

[19] Pois quem é a nossa esperança, ou alegria, ou coroa em que exultamos, na presença de nosso SENHOR Jesus em sua vinda? Não sois vós?

[20] Sim, vós sois realmente a nossa glória e a nossa alegria!

1 Tessalonicenses 3

[14] Защото вие, братя, станахте подражатели на Божиите църкви в Христос Исус, които са в Юдея, понеже вие пострадахте същото от своите си сънародници, както и те от юдеите,

[15] които убиха и Господ Исус, и пророците, и нас прогониха, на Бога не угаждат и на всички човеци са противни,

[16] като ни забраняват да говорим на езичниците, за да се спасят. Така те винаги допълват мярката на греховете си; но безграничният гняв ги постигна.

Апостолът желае да посети солунската църква

[17] А ние, братя, като осиротяхме от вас за малко време (що се отнася до присъствие телом, но не и духом), се постарахме още повече, с голямо желание, дано видим лицето ви.

[18] Защото поискахме да дойдем при вас (поне аз, Павел) един-два пъти, но Сатана ни попречи.

[19] Понеже коя е нашата надежда или радост, или венец, с който се хвалим? Не сте ли вие – пред нашия Господ Исус при Неговото пришествие?

[20] Защото вие сте наша слава и радост.

1 Солунци 3

Paulo envia-lhes Timóteo. As boas notícias trazidas por este ao apóstolo

[1] Pelo que, não podendo suportar mais o cuidado por vós, pareceu-nos bem ficar sozinhos em Atenas;

[2] e enviamos nosso irmão Timóteo, ministro de Deus no evangelho de Cristo, para, em benefício da vossa fé, confirmar-vos e exortar-vos,

[3] a fim de que ninguém se inquiete com estas tribulações. Porque vós mesmos sabeis que estamos designados para isto;

[4] pois, quando ainda estávamos convosco, predissemos que íamos ser afligidos, o que, de fato, aconteceu e é do vosso conhecimento.

[5] Foi por isso que, já não me sendo possível continuar esperando, mandei indagar o estado da vossa fé, temendo que o Tentador vos provasse, e se tornasse inútil o nosso labor.

[6] Agora, porém, com o regresso de Timóteo, vindo do vosso meio, trazendo-nos boas notícias da vossa fé e do vosso amor, e, ainda, de que sempre guardais grata lembrança de nós, desejando muito ver-nos, como, aliás, também nós a vós outros,

[7] sim, irmãos, por isso, fomos consolados acerca de vós, pela vossa fé, apesar de todas as nossas privações e tribulação,

[8] porque, agora, vivemos, se é que estais firmados no SENHOR.

[9] Pois que ações de graças podemos tributar a Deus no tocante a vós outros, por toda a alegria com que nos

[1] Затова, когато не можахме вече да търпим, намерихме за добре да останем сами в Атина;

[2] и изпратихме Тимотей, нашия брат и Божий служител в Христовото благовестие, да ви утвърди и да ви утеши във вярата ви,

[3] за да не се разколебава никой от тези скърби; защото вие знаете, че за това сме определени.

[4] Защото когато бяхме при вас, казахме ви предварително, че има да претърпим беди; което и стана, както знаете.

[5] И по тази причина, когато не можех вече да търпя, пратих да узная за вярата ви, да не би да ви е изкусил изкусителят и трудът ни да бъде напразно.

[6] Но сега, когато Тимотей дойде при нас и ни донесе добри вести за вярата и любовта ви и че винаги си спомняте с добро за нас и желаете да ни видите, както и ние вас,

[7] затова, братя, при цялата наша нужда и скръб, утешихме се за вас поради вярата ви;

[8] понеже ние сега живеем, ако вие стоите твърдо в Господа.

[9] Защото как можем достатъчно да благодарим на Бога за вас, за

regozijamos por vossa causa, diante do nosso Deus,

10 orando noite e dia, com máximo empenho, para vos ver pessoalmente e reparar as deficiências da vossa fé?

Oração de Paulo pelos tessalonicenses

11 Ora, o nosso mesmo Deus e Pai, e Jesus, nosso SENHOR, dirijam-nos o caminho até vós,

12 e o SENHOR vos faça crescer e aumentar no amor uns para com os outros e para com todos, como também nós para convosco,

13 a fim de que seja o vosso coração confirmado em santidade, isento de culpa, na presença de nosso Deus e Pai, na vinda de nosso SENHOR Jesus, com todos os seus santos.

1 Tessalonicenses 4

Exortação à prática da santidade

1 Finalmente, irmãos, nós vos rogamos e exortamos no SENHOR Jesus que, como de nós recebestes, quanto à maneira por que deveis viver e agradar a Deus, e efetivamente estais fazendo, continueis progredindo cada vez mais;

2 porque estais inteirados de quantas instruções vos demos da parte do SENHOR Jesus.

3 Pois esta é a vontade de Deus: a vossa santificação, que vos abstenhais da prostituição;

4 que cada um de vós saiba possuir o próprio corpo em santificação e honra,

цялата тази радост, с която се радваме за вас пред нашия Бог?

10 Нощем и денем се молим най-усърдно да видим лицето ви и да допълним това, което не достига на вярата ви.

11 А сам нашият Бог и Отец и нашият Господ Исус дано насочи пътя ни към вас.

12 И Господ да ви направи да растете и да преизобилвате в любов един към друг и към всички, както и ние преизобилвамекъм вас,

13 за да утвърди сърцата ви непорочни в святост пред нашия Бог и Отец при пришествието на нашия Господ Исус с всички Негови светии.

1 Солунци 4

Наставление за християнски живот

1 И така, братя, молим и ви увещаваме в Господ Исус, така както сте научили от нас как трябва да постъпвате и да угаждате на Бога (както и живеете), такада преуспявате повече и повече.

2 Защото знаете какви заръки ви дадохме от името на Господ Исус.

3 Понеже това е Божията воля – вашето освещение: да се въздържате от блудство;

4 да знае всеки от вас как да държи своя съсъд със святост и почест,

[5] não com o desejo de lascívia, como os gentios que não conhecem a Deus;

[6] e que, nesta matéria, ninguém ofenda nem defraude a seu irmão; porque o SENHOR, contra todas estas coisas, como antes vos avisamos e testificamos claramente, é o vingador,

[7] porquanto Deus não nos chamou para a impureza, e sim para a santificação.

[8] Dessarte, quem rejeita estas coisas não rejeita o homem, e sim a Deus, que também vos dá o seu Espírito Santo.

Exortação à prática do amor fraternal

[9] No tocante ao amor fraternal, não há necessidade de que eu vos escreva, porquanto vós mesmos estais por Deus instruídos que deveis amar-vos uns aos outros;

[10] e, na verdade, estais praticando isso mesmo para com todos os irmãos em toda a Macedônia. Contudo, vos exortamos, irmãos, a progredirdes cada vez mais

[11] e a diligenciardes por viver tranqüilamente, cuidar do que é vosso e trabalhar com as próprias mãos, como vos ordenamos;

[12] de modo que vos porteis com dignidade para com os de fora e de nada venhais a precisar.

A situação dos mortos em Cristo e a vinda do Senhor

[13] Não queremos, porém, irmãos, que sejais ignorantes com respeito aos que dormem, para não vos entristecerdes como os demais, que não têm esperança.

[5] не в страстна похот, както езичниците, които не познават Бога;

[6] и никой да не престъпва и да подмамва брат си в това нещо; защото за всичко това Бог въздава заслуженото, както и отнапред ви предупредихме и уверихме.

[7] Защото Бог не ни е призовал за нечистота, а за святост.

[8] Който отхвърля това, отхвърля не човек, но Бога, Който ви дава Святия Си Дух.

[9] А за братолюбието няма нужда да ви пиша; защото сами вие сте научени от Бога да се обичате един друг,

[10] понеже и правите това към всички братя по цяла Македония. Но ви молим, братя, да преуспявате в това повече и повече

[11] и усърдно да се стараете да живеете тихо, да вършите своите работи и да работите с ръцете си, както ви заръчахме,

[12] за да живеете благоприлично пред външните и да нямате нужда от нищо.

Възкресението на мъртвите

[13] А не желаем, братя, да останете в неизвестност за онези, които умират, за да не скърбите както другите, които нямат надежда.

[14] Pois, se cremos que Jesus morreu e ressuscitou, assim também Deus, mediante Jesus, trará, em sua companhia, os que dormem.

[15] Ora, ainda vos declaramos, por palavra do SENHOR, isto: nós, os vivos, os que ficarmos até à vinda do SENHOR, de modo algum precederemos os que dormem.

[16] Porquanto o SENHOR mesmo, dada a sua palavra de ordem, ouvida a voz do arcanjo, e ressoada a trombeta de Deus, descerá dos céus, e os mortos em Cristo ressuscitarão primeiro;

[17] depois, nós, os vivos, os que ficarmos, seremos arrebatados juntamente com eles, entre nuvens, para o encontro do SENHOR nos ares, e, assim, estaremos para sempre com o SENHOR.

[18] Consolai-vos, pois, uns aos outros com estas palavras.

1 Tessalonicenses 5

A vinda do Senhor é certa e repentina

[1] Irmãos, relativamente aos tempos e às épocas, não há necessidade de que eu vos escreva;

[2] pois vós mesmos estais inteirados com precisão de que o Dia do SENHOR vem como ladrão de noite.

[3] Quando andarem dizendo: Paz e segurança, eis que lhes sobrevirá repentina destruição, como vêm as dores de parto à que está para dar à luz; e de nenhum modo escaparão.

A necessidade de vigilância

[14] Защото, ако вярваме, че Исус умря и възкръсна, така и починалите в Исус Бог ще приведе заедно с Него.

[15] Защото това ви казваме чрез Господнето слово, че ние, които останем живи до Господнето пришествие, няма да изпреварим починалите.

[16] Понеже сам Господ ще слезе от небето с повелителен вик, при глас на архангел и при Божия тръба; и мъртвите в Христос ще възкръснат по-напред;

[17] после ние, които сме останали живи, ще бъдем грабнати заедно с тях в облаците да посрещнем Господа във въздуха; и така ще бъдем винаги с Господа.

[18] И така, насърчавайте се един друг с тези думи.

1 Солунци 5

Постоянна готовност за Господния ден

[1] А за годините и времената, братя, няма нужда да ви се пише,

[2] защото вие добре знаете, че Господният ден ще дойде като крадец нощем.

[3] Когато казват: Мир и безопасност!, тогава ще ги постигне внезапна погибел като родилните болки на бременна жена, и никак няма да я избегнат.

[4] Mas vós, irmãos, não estais em trevas, para que esse Dia como ladrão vos apanhe de surpresa;

[5] porquanto vós todos sois filhos da luz e filhos do dia; nós não somos da noite, nem das trevas.

[6] Assim, pois, não durmamos como os demais; pelo contrário, vigiemos e sejamos sóbrios.

[7] Ora, os que dormem dormem de noite, e os que se embriagam é de noite que se embriagam.

[8] Nós, porém, que somos do dia, sejamos sóbrios, revestindo-nos da couraça da fé e do amor e tomando como capacete a esperança da salvação;

[9] porque Deus não nos destinou para a ira, mas para alcançar a salvação mediante nosso SENHOR Jesus Cristo,

[10] que morreu por nós para que, quer vigiemos, quer durmamos, vivamos em união com ele.

[11] Consolai-vos, pois, uns aos outros e edificai-vos reciprocamente, como também estais fazendo.

Diversos preceitos

[12] Agora, vos rogamos, irmãos, que acateis com apreço os que trabalham entre vós e os que vos presidem no SENHOR e vos admoestam;

[13] e que os tenhais com amor em máxima consideração, por causa do trabalho que realizam. Vivei em paz uns com os outros.

[14] Exortamo-vos, também, irmãos, a que admoesteis os insubmissos, consoleis os

[4] Но вие, братя, не сте в тъмнина, за да ви постигне онзи ден като крадец.

[5] Защото вие всички сте синове на светлината, синове на деня; не сме от нощта, нито от тъмнината.

[6] И така, да не спим, както другите, а да бъдем будни и трезвени.

[7] Защото които спят, нощем спят, и които се опиват, нощем се опиват;

[8] а ние, като сме от деня, нека бъдем трезвени и нека облечем за бронен нагръдник вярата и любовта и да сложим за шлем надеждата за спасение.

[9] Защото Бог ни е определил не за гняв, а да получим спасение чрез нашия Господ Исус Христос,

[10] Който умря за нас, така че, дали сме будни или спим, да живеем заедно с Него.

[11] Затова, насърчавайте се помежду си и се назидавайте един друг, както и правите.

Заключителни наставления и поздрави

[12] И ви молим, братя, да признавате тези, които се трудят между вас като ваши настойници в Господа и ваши увещатели,

[13] и да ги почитате твърде много с любов заради делото им. Живейте в мир помежду си.

[14] Молим ви още, братя, увещавайте онези, които постъпват нередно,

desanimados, ampareis os fracos e sejais longânimos para com todos.

насърчавайте малодушните, поддържайте слабите, бъдете търпеливи към всички.

15 Evitai que alguém retribua a outrem mal por mal; pelo contrário, segui sempre o bem entre vós e para com todos.

15 Внимавайте никой да не връща на никого зло за зло, а винаги търсете доброто един на друг и на всички.

16 Regozijai-vos sempre.

16 Винаги се радвайте.

17 Orai sem cessar.

17 Непрестанно се молете.

18 Em tudo, dai graças, porque esta é a vontade de Deus em Cristo Jesus para convosco.

18 За всичко благодарете, защото това е Божията воля за вас в Христос Исус.

19 Não apagueis o Espírito.

19 Духа не угасвайте.

20 Não desprezeis as profecias;

20 Пророчества не презирайте.

21 julgai todas as coisas, retende o que é bom;

21 Всичко изпитвайте, дръжте доброто.

22 abstende-vos de toda forma de mal.

22 Въздържайте се от всякакво зло.

O voto do apóstolo

23 O mesmo Deus da paz vos santifique em tudo; e o vosso espírito, alma e corpo sejam conservados íntegros e irrepreensíveis na vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo.

23 А сам Бог на мира да ви освети напълно; и дано се запазят непокътнати духът, душата и тялото ви без порок до пришествието на нашия Господ Исус Христос.

24 Fiel é o que vos chama, o qual também o fará.

24 Верен е Онзи, Който ви призовава и ще извърши това.

A saudação final e a bênção

25 Irmãos, orai por nós.

25 Братя, молете се за нас.

26 Saudai todos os irmãos com ósculo santo.

26 Поздравете всички братя със свята целувка.

27 Conjuro-vos, pelo SENHOR, que esta epístola seja lida a todos os irmãos.

27 Заклевам ви в Господа да се прочете това послание на всички (святи) братя.

28 A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja convosco.

28 Благодатта на нашия Господ Исус Христос да бъде с вас. Амин.

Segunda epístola de Paulo aos Tessalonicenses	2 Солунци

2 Tessalonicenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, Silvano e Timóteo, à igreja dos tessalonicenses, em Deus, nosso Pai, e no SENHOR Jesus Cristo,

[2] graça e paz a vós outros, da parte de Deus Pai e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças

[3] Irmãos, cumpre-nos dar sempre graças a Deus no tocante a vós outros, como é justo, pois a vossa fé cresce sobremaneira, e o vosso mútuo amor de uns para com os outros vai aumentando,

[4] a tal ponto que nós mesmos nos gloriamos de vós nas igrejas de Deus, à vista da vossa constância e fé, em todas as vossas perseguições e nas tribulações que suportais,

[5] sinal evidente do reto juízo de Deus, para que sejais considerados dignos do reino de Deus, pelo qual, com efeito, estais sofrendo;

[6] se, de fato, é justo para com Deus que ele dê em paga tribulação aos que vos atribulam

[7] e a vós outros, que sois atribulados, alívio juntamente conosco, quando do céu se manifestar o SENHOR Jesus com os anjos do seu poder,

[8] em chama de fogo, tomando vingança contra os que não conhecem a Deus e contra os que não obedecem ao evangelho de nosso SENHOR Jesus.

2 Солунци 1

Идващият Божий Съд

[1] Павел, Сила и Тимотей до солунската църква в Бога, нашия Отец, и Господ Исус Христос:

[2] Благодат и мир да бъде на вас от Бога Отца и Господ Исус Христос.

[3] Длъжни сме, братя, винаги да благодарим на Бога за вас, както и подобава, за това, че вярата ви нараства твърде много и любовта на всеки един от всички вас се умножава един към друг;

[4] така че и самите ние се хвалим с вас между Божиите църкви за вашето търпение и вяра във всичките ви гонения и в скърбите, които понасяте,

[5] което е доказателство за Божия справедлив съд, за да се удостоите с Божието царство, за което и страдате.

[6] Понеже е справедливо пред Бога да въздаде скръб на онези, които ви оскърбяват,

[7] а на вас, които страдате – успокоение заедно с нас, когато Господ Исус се яви от небето със Своите силни ангели,

[8] в пламенен огън да даде възмездие на онези, които не познават Бога, и на онези, които не се покоряват на благовестието на нашия Господ Исус.

9 Estes sofrerão penalidade de eterna destruição, banidos da face do SENHOR e da glória do seu poder,

10 quando vier para ser glorificado nos seus santos e ser admirado em todos os que creram, naquele dia (porquanto foi crido entre vós o nosso testemunho).

11 Por isso, também não cessamos de orar por vós, para que o nosso Deus vos torne dignos da sua vocação e cumpra com poder todo propósito de bondade e obra de fé,

12 a fim de que o nome de nosso SENHOR Jesus seja glorificado em vós, e vós, nele, segundo a graça do nosso Deus e do SENHOR Jesus Cristo.

2 Tessalonicenses 2

A vinda do Senhor. A revelação da apostasia. O homem da iniquidade

1 Irmãos, no que diz respeito à vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo e à nossa reunião com ele, nós vos exortamos

2 a que não vos demovais da vossa mente, com facilidade, nem vos perturbeis, quer por espírito, quer por palavra, quer por epístola, como se procedesse de nós, supondo tenha chegado o Dia do SENHOR.

3 Ninguém, de nenhum modo, vos engane, porque isto não acontecerá sem que primeiro venha a apostasia e seja revelado o homem da iniqüidade, o filho da perdição,

4 o qual se opõe e se levanta contra tudo que se chama Deus ou é objeto de culto, a

9 Такива ще приемат за наказание вечна погибел от присъствието на Господа и от славното явление на Неговата сила,

10 когато дойде в онзи ден, за да се прослави в Своите светии и да се покаже чуден между всички повярвали (следователно и между вас, защото вие повярвахте на нашето свидетелство).

11 Затова и винаги се молим за вас, дано нашият Бог ви има за достойни за призванието ви и усъвършенства мощно във вас всяко добро желание и всякодело на вярата;

12 за да се прослави във вас името на нашия Господ Исус и вие в Него, според благодатта на нашия Бог и Господ Исус Христос.

2 Солунци 2

Антихристът и краят на света

1 А колкото за пришествието на нашия Господ Исус Христос и нашето събиране при Него, молим ви, братя,

2 да не се разклаща лесно вашият здрав разсъдък, нито да се смущавате било от дух, било от слово или от послание, уж от нас изпратено, като че ли вече е настанал денят на Господа.

3 Никой да не ви измами по никакъв начин; защото това няма да бъде, докато първо не дойде отстъплението и не се яви човекът на греха, синът на погибелта,

4 който така се противи и се превъзнася над всеки, който се нарича Бог, или на

ponto de assentar-se no santuário de Deus, ostentando-se como se fosse o próprio Deus.

когото се отдава поклонение, така че той седи както бог в Божия храм и представя себе си за Бог.

[5] Não vos recordais de que, ainda convosco, eu costumava dizer-vos estas coisas?

[5] Не помните ли, че когато бях още при вас, аз ви казах това?

[6] E, agora, sabeis o que o detém, para que ele seja revelado somente em ocasião própria.

[6] И сега знаете какво го възпира да не се открие в своето време.

O caráter do homem da iniquidade e a sua derrota

[7] Com efeito, o mistério da iniqüidade já opera e aguarda somente que seja afastado aquele que agora o detém;

[7] Защото тайната на беззаконието вече действа, само че няма да стане явна, докато не бъде отстранен онзи, който сега я възпира;

[8] então, será, de fato, revelado o iníquo, a quem o SENHOR Jesus matará com o sopro de sua boca e o destruirá pela manifestação de sua vinda.

[8] и тогава ще се яви беззаконният, когото Господ Исус ще убие с дъха на устата Си и ще изтреби с явлението на пришествието Си,

[9] Ora, o aparecimento do iníquo é segundo a eficácia de Satanás, com todo poder, e sinais, e prodígios da mentira,

[9] този, чието идване се дължи на действието на Сатана, съпроводено от всякаква сила, знамения, лъжливи чудеса

[10] e com todo engano de injustiça aos que perecem, porque não acolheram o amor da verdade para serem salvos.

[10] и с цялата измама на неправдата, за онези, които погиват, защото не приеха да обичат истината, за да се спасят.

[11] É por este motivo, pois, que Deus lhes manda a operação do erro, para darem crédito à mentira,

[11] И затова Бог праща заблуда да действа между тях, за да повярват налъжа,

[12] a fim de serem julgados todos quantos não deram crédito à verdade; antes, pelo contrário, deleitaram-se com a injustiça.

[12] за да бъдат осъдени всички, които не са повярвали в истината, а са имали благоволение към неправдата.

Ação de graças e exortação

Придържане към апостолските предания

[13] Entretanto, devemos sempre dar graças a Deus por vós, irmãos amados pelo SENHOR, porque Deus vos escolheu desde

[13] А ние сме длъжни винаги да благодарим на Бога за вас, възлюбени от Господа братя, затова, че Бог

o princípio para a salvação, pela santificação do Espírito e fé na verdade,

[14] para o que também vos chamou mediante o nosso evangelho, para alcançardes a glória de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[15] Assim, pois, irmãos, permanecei firmes e guardai as tradições que vos foram ensinadas, seja por palavra, seja por epístola nossa.

[16] Ora, nosso SENHOR Jesus Cristo mesmo e Deus, o nosso Pai, que nos amou e nos deu eterna consolação e boa esperança, pela graça,

[17] consolem o vosso coração e vos confirmem em toda boa obra e boa palavra.

отначало ви е избрал за спасение чрез освещение от Духа и вяра в истината,

[14] за което спасение ви призова чрез нашето благовестие, за да получите славата на нашия Господ Исус Христос.

[15] И така, братя, стойте твърдо и дръжте преданията, които сте научили било чрез наше слово, или чрез наше послание.

[16] А сам нашият Господ Исус Христос и нашият Бог и Отец, Който ни възлюби и по благодат ни даде вечна утеха и добра надежда,

[17] да утеши сърцата ви и да ги утвърди във всяко добро дело и слово.

2 Tessalonicenses 3

Paulo pede as orações dos tessalonicenses

[1] Finalmente, irmãos, orai por nós, para que a palavra do SENHOR se propague e seja glorificada, como também está acontecendo entre vós;

[2] e para que sejamos livres dos homens perversos e maus; porque a fé não é de todos.

[3] Todavia, o SENHOR é fiel; ele vos confirmará e guardará do Maligno.

[4] Nós também temos confiança em vós no SENHOR, de que não só estais praticando as coisas que vos ordenamos, como também continuareis a fazê-las.

[5] Ora, o SENHOR conduza o vosso coração ao amor de Deus e à constância de Cristo.

Exortação à prática de vários deveres cristãos pessoais, sociais e coletivos

2 Солунци 3

Призив за молитва

[1] Най-после, братя, молете се за нас, да напредва бързо Господнето слово и да се прославя, както и у вас,

[2] и да се избавим от неразбраните и нечестиви човеци; защото не във всички има вяра.

[3] Но верен е Господ, Който ще ви утвърди и ще ви опази от лукавия.

[4] И сме уверени в Господа за вас, че и вършите това, и ще вършите това, което заповядваме.

[5] А Господ да насочи сърцата ви в пътя на Божията любов и в Христовото търпение.

Задължения за ежедневен труд

[6] Nós vos ordenamos, irmãos, em nome do SENHOR Jesus Cristo, que vos aparteis de todo irmão que ande desordenadamente e não segundo a tradição que de nós recebestes;

[6] Заръчваме ви още, братя, в името на нашия Господ Исус Христос, да страните от всеки брат, който постъпва нередно, а не по преданието, което сте приели от нас.

[7] pois vós mesmos estais cientes do modo por que vos convém imitar-nos, visto que nunca nos portamos desordenadamente entre vós,

[7] Понеже самите вие знаете как трябва да ни подражавате, защото ние не вършихме нередни неща между вас,

[8] nem jamais comemos pão à custa de outrem; pelo contrário, em labor e fadiga, de noite e de dia, trabalhamos, a fim de não sermos pesados a nenhum de vós;

[8] нито даром ядохме хляб у някого, а с труд и усилие работихме нощем и денем, за да не бъдем в тежест на нито един от вас;

[9] não porque não tivéssemos esse direito, mas por termos em vista oferecer-vos exemplo em nós mesmos, para nos imitardes.

[9] не че нямаме правото, а за да ви представим себе си за пример, за да ни подражавате.

[10] Porque, quando ainda convosco, vos ordenamos isto: se alguém não quer trabalhar, também não coma.

[10] Защото и когато бяхме при вас, заръчахме ви това: Ако някой не иска да работи, той не бива и да яде.

[11] Pois, de fato, estamos informados de que, entre vós, há pessoas que andam desordenadamente, não trabalhando; antes, se intrometem na vida alheia.

[11] Понеже слушаме как някои постъпвали нередно между вас, като не работели нищо, а се месели в чужди работи.

[12] A elas, porém, determinamos e exortamos, no SENHOR Jesus Cristo, que, trabalhando tranqüilamente, comam o seu próprio pão.

[12] На такива заръчваме и ги увещаваме в името на Господ Исус Христос да работят тихо и да ядат своя си хляб.

[13] E vós, irmãos, não vos canseis de fazer o bem.

[13] А на вас, братя, да не ви дотяга да вършите добро.

[14] Caso alguém não preste obediência à nossa palavra dada por esta epístola, notai-o; nem vos associeis com ele, para que fique envergonhado.

[14] И ако някой не се покорява на нашето слово чрез това послание, забележете го, за да не се събирате с него, с цел да се засрами.

[15] Todavia, não o considereis por inimigo, mas adverti-o como irmão.

[16] Ora, o SENHOR da paz, ele mesmo, vos dê continuamente a paz em todas as circunstâncias. O SENHOR seja com todos vós.

A saudação final e a bênção

[17] A saudação é de próprio punho: Paulo. Este é o sinal em cada epístola; assim é que eu assino.

[18] A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja com todos vós.

[15] Обаче недейте го смята за неприятел, а го наставлявайте като брат.

[16] А сам Господ на мира да ви дава мир винаги и всякак; Господ да бъде с всички ви.

[17] Поздрава с моята собствена ръка, който е белег на всяко послание, аз, Павел, пиша така:

[18] Благодатта на нашия Господ Исус Христос да бъде с всички вас. Амин.

Primeira epístola de Paulo a Timóteo	1 Тимотей
1 Timóteo 1	**1 Тимотей 1**
Prefácio e saudação	**Против лъжеучителите**
1 Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, pelo mandato de Deus, nosso Salvador, e de Cristo Jesus, nossa esperança,	1 Павел, апостол на Исус Христос, по заповед на Бога, нашия Спасител, и на Христос Исус, нашата надежда,
2 a Timóteo, verdadeiro filho na fé, graça, misericórdia e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso SENHOR.	2 до Тимотей, истинското ми чедо във вярата: Благодат, милост, мир от Бога Отца и от Христос Исус, нашия Господ.
O ministério de Timóteo em Éfeso. Falsas doutrinas e suas características	
3 Quando eu estava de viagem, rumo da Macedônia, te roguei permanecesses ainda em Éfeso para admoestares a certas pessoas, a fim de que não ensinem outra doutrina,	3 Както на тръгване за Македония те молих да останеш в Ефес, така и сега те моля да заръчаш на някои да не предават друго учение,
4 nem se ocupem com fábulas e genealogias sem fim, que, antes, promovem discussões do que o serviço de Deus, na fé.	4 нито да се занимават с басни и безкрайни родословия, които спомагат по-скоро за препирни, а не за Божие назидание във вярата.
5 Ora, o intuito da presente admoestação visa ao amor que procede de coração puro, e de consciência boa, e de fé sem hipocrisia.	5 А целта на това поръчение е чистосърдечна любов от добра съвест и нелицемерна вяра,
6 Desviando-se algumas pessoas destas coisas, perderam-se em loquacidade frívola,	6 от които неща някои, като не улучиха целта, отклониха се в празнословие
7 pretendendo passar por mestres da lei, não compreendendo, todavia, nem o que dizem, nem os assuntos sobre os quais fazem ousadas asseverações.	7 и искат да бъдат законоучители, без да разбират нито какво говорят, нито какво твърдят.
A lei e os seus objetivos	
8 Sabemos, porém, que a lei é boa, se alguém dela se utiliza de modo legítimo,	8 А ние знаем, че законът е добър, ако го употребява някой законно,
9 tendo em vista que não se promulga lei para quem é justo, mas para	9 като знае това, че законът не се налага за праведния, а за беззаконните и

transgressores e rebeldes, irreverentes e pecadores, ímpios e profanos, parricidas e matricidas, homicidas,

непокорните, за нечестивите и грешните, за неправедните и скверните, за убийците на бащи и убийците на майки, за човекоубийците,

[10] impuros, sodomitas, raptores de homens, mentirosos, perjuros e para tudo quanto se opõe à sã doutrina,

[10] за блудниците, мъжеложниците, търгуващите с хора, лъжците, кълнящите се в лъжа и за всичко друго, което е противно на здравото учение

[11] segundo o evangelho da glória do Deus bendito, do qual fui encarregado.

[11] според славното благовестие на блажения Бог, което ми бе поверено.

A graça e a sua eficácia na experiência do apóstolo Paulo

Благодарността на апостола

[12] Sou grato para com aquele que me fortaleceu, Cristo Jesus, nosso SENHOR, que me considerou fiel, designando-me para o ministério,

[12] Благодаря на Христос Исус, нашия Господ, Който ми даде сила, че ме сметна за верен и ме постави на службата,

[13] a mim, que, noutro tempo, era blasfemo, e perseguidor, e insolente. Mas obtive misericórdia, pois o fiz na ignorância, na incredulidade.

[13] при все че бях преди това хулител, гонител и пакостник. Но придобих милост, понеже като невеж вършех това в неверие;

[14] Transbordou, porém, a graça de nosso SENHOR com a fé e o amor que há em Cristo Jesus.

[14] и благодатта на нашия Господ се преумножи към мене с вяра и любов в Христос Исус.

[15] Fiel é a palavra e digna de toda aceitação: que Cristo Jesus veio ao mundo para salvar os pecadores, dos quais eu sou o principal.

[15] Вярно е това слово и заслужава пълно приемане, че Христос Исус дойде на света да спаси грешните, от които главният съм аз.

[16] Mas, por esta mesma razão, me foi concedida misericórdia, para que, em mim, o principal, evidenciasse Jesus Cristo a sua completa longanimidade, e servisse eu de modelo a quantos hão de crer nele para a vida eterna.

[16] Но придобих милост по тази причина, за да покаже Исус Христос в мене, главния грешник, цялото Си дълготърпение, за пример на онези, които щяха да повярват в Него за вечен живот.

[17] Assim, ao Rei eterno, imortal, invisível, Deus único, honra e glória pelos séculos dos séculos. Amém!

[17] А на вечния Цар, на безсмъртния, невидимия, единствения Бог, да бъде чест и слава до вечни векове. Амин.

O bom combate

Отговорността на Тимотей

[18] Este é o dever de que te encarrego, ó filho Timóteo, segundo as profecias de que antecipadamente foste objeto: combate, firmado nelas, o bom combate,

[19] mantendo fé e boa consciência, porquanto alguns, tendo rejeitado a boa consciência, vieram a naufragar na fé.

[20] E dentre esses se contam Himeneu e Alexandre, os quais entreguei a Satanás, para serem castigados, a fim de não mais blasfemarem.

1 Timóteo 2

A prática da oração por todos os homens. Um só Mediador

[1] Antes de tudo, pois, exorto que se use a prática de súplicas, orações, intercessões, ações de graças, em favor de todos os homens,

[2] em favor dos reis e de todos os que se acham investidos de autoridade, para que vivamos vida tranqüila e mansa, com toda piedade e respeito.

[3] Isto é bom e aceitável diante de Deus, nosso Salvador,

[4] o qual deseja que todos os homens sejam salvos e cheguem ao pleno conhecimento da verdade.

[5] Porquanto há um só Deus e um só Mediador entre Deus e os homens, Cristo Jesus, homem,

[6] o qual a si mesmo se deu em resgate por todos: testemunho que se deve prestar em tempos oportunos.

[18] Това поръчение ти предавам, чедо моеТимотее, според пророчествата, които първо те посочиха, за да воюваш съобразно с тях доброто войнстване,

[19] имайки вяра и чиста съвест, която някои като отхвърлиха, отпаднаха от вярата;

[20] от които са Именей и Александър, които предадох на Сатана, за да се научат да не богохулстват.

1 Тимотей 2

Молитва за всички

[1] И така, увещавам преди всичко да отправяте молби, молитви, прошения, благодарения за всички човеци,

[2] за царе и за всички, които са високопоставени, за да имаме тих и спокоен живот в пълно благочестие и сериозност.

[3] Това е добро и благоприятно пред Бога, нашия Спасител,

[4] Който иска да се спасят всички човеци и да достигнат до познание на истината.

[5] Защото има само един Бог и един ходатай между Бога и човеците – Човекът Христос Исус,

[6] Който отдаде Себе Си като откуп за всички – нещо засвидетелствано на съответното време;

[7] Para isto fui designado pregador e apóstolo (afirmo a verdade, não minto), mestre dos gentios na fé e na verdade.

[7] за което аз бях поставен проповедник и апостол (истина казвам, не лъжа), учител на езичниците във вярата и истината.

Proceder conveniente no culto público

За скромността на жените

[8] Quero, portanto, que os varões orem em todo lugar, levantando mãos santas, sem ira e sem animosidade.

[8] И така, искам мъжете да се молят на всяко място, като издигат ръце святи, без гняв и пререкания.

[9] Da mesma sorte, que as mulheres, em traje decente, se ataviem com modéstia e bom senso, não com cabeleira frisada e com ouro, ou pérolas, ou vestuário dispendioso,

[9] Така и жените да украсяват себе си със скромна премяна, със срамежливост и целомъдрие, не с плетена коса и злато или бисери, или скъпи дрехи,

[10] porém com boas obras (como é próprio às mulheres que professam ser piedosas).

[10] а с добри дела, както подобава на жени, които са се посветили на благочестието.

[11] A mulher aprenda em silêncio, com toda a submissão.

[11] Жената да се учи мълчаливо с пълно подчинение.

[12] E não permito que a mulher ensine, nem exerça autoridade de homem; esteja, porém, em silêncio.

[12] А на жената не позволявам да поучава, нито да владее над мъжа, но нека бъде мълчалива.

[13] Porque, primeiro, foi formado Adão, depois, Eva.

[13] Защото първо Адам беше създаден, а после Ева.

[14] E Adão não foi iludido, mas a mulher, sendo enganada, caiu em transgressão.

[14] И Адам не се излъга, а жената се излъга и падна в престъпление.

[15] Todavia, será preservada através de sua missão de mãe, se ela permanecer em fé, e amor, e santificação, com bom senso.

[15] Но пак тя ще се спаси чрез раждане на деца, ако пребъде във вяра, в любов и в святост с целомъдрие.

1 Timóteo 3

As qualificações dos bispos e dos diáconos

[1] Fiel é a palavra: se alguém aspira ao episcopado, excelente obra almeja.

[2] É necessário, portanto, que o bispo seja irrepreensível, esposo de uma só mulher, temperante, sóbrio, modesto, hospitaleiro, apto para ensinar;

1 Тимотей 3

Изисквания към епископите и дяконите

[1] Вярно е това слово: Ако поиска някой епископство, добро дело желае.

[2] Обаче епископът трябва да бъде непорочен, мъж на една жена, самообладан, разбран, порядъчен, гостоприемен, способен да поучава,

[3] não dado ao vinho, não violento, porém cordato, inimigo de contendas, não avarento;
[4] e que governe bem a própria casa, criando os filhos sob disciplina, com todo o respeito
[5] (pois, se alguém não sabe governar a própria casa, como cuidará da igreja de Deus?);
[6] não seja neófito, para não suceder que se ensoberbeça e incorra na condenação do diabo.
[7] Pelo contrário, é necessário que ele tenha bom testemunho dos de fora, a fim de não cair no opróbrio e no laço do diabo.
[8] Semelhantemente, quanto a diáconos, é necessário que sejam respeitáveis, de uma só palavra, não inclinados a muito vinho, não cobiçosos de sórdida ganância,
[9] conservando o mistério da fé com a consciência limpa.
[10] Também sejam estes primeiramente experimentados; e, se se mostrarem irrepreensíveis, exerçam o diaconato.
[11] Da mesma sorte, quanto a mulheres, é necessário que sejam elas respeitáveis, não maldizentes, temperantes e fiéis em tudo.
[12] O diácono seja marido de uma só mulher e governe bem seus filhos e a própria casa.
[13] Pois os que desempenharem bem o diaconato alcançam para si mesmos justa preeminência e muita intrepidez na fé em Cristo Jesus.

[3] не пристрастен към виното, не побойник, а кротък, не препирлив, не сребролюбец;
[4] който управлява добре своя собствен дом и държи децата си в послушание с пълна сериозност
[5] (защото ако човек не знае да управлява своя собствен дом, как ще се грижи за Божията църква?);
[6] да не е нов във вярата, за да не се възгордее и падне под същото осъждане като дявола.
[7] Освен това той трябва да се ползва с добри отзиви и от външните, за да не падне в укор и в примката на дявола.
[8] Така и дяконите трябва да бъдатсериозни, не двулични, да не са пристрастени към много вино, да не бъдат лакоми за гнусна печалба,
[9] да държат с чиста съвест тайната на вярата.
[10] Също и те първо да се изпитват и после да стават дякони, ако са непорочни.
[11] Така и жените им трябва да бъдатсериозни, не клеветници, самообладани, верни във всичко.
[12] Дяконите да бъдат мъже всеки на една жена и да управляват добре децата си и домовете си.
[13] Защото тези, които са служили добре като дякони, придобиват за себе си добро положение и голямо дързновение във вярата на Христос Исус.

A igreja de Deus, coluna e baluarte da verdade. O grande mistério da piedade

[14] Escrevo-te estas coisas, esperando ir ver-te em breve;

[15] para que, se eu tardar, fiques ciente de como se deve proceder na casa de Deus, que é a igreja do Deus vivo, coluna e baluarte da verdade.

[16] Evidentemente, grande é o mistério da piedade: Aquele que foi manifestado na carne foi justificado em espírito, contemplado por anjos, pregado entre os gentios, crido no mundo, recebido na glória.

1 Timóteo 4

A apostasia nos últimos tempos

[1] Ora, o Espírito afirma expressamente que, nos últimos tempos, alguns apostatarão da fé, por obedecerem a espíritos enganadores e a ensinos de demônios,

[2] pela hipocrisia dos que falam mentiras e que têm cauterizada a própria consciência,

[3] que proíbem o casamento e exigem abstinência de alimentos que Deus criou para serem recebidos, com ações de graças, pelos fiéis e por quantos conhecem plenamente a verdade;

[4] pois tudo que Deus criou é bom, e, recebido com ações de graças, nada é recusável,

[5] porque, pela palavra de Deus e pela oração, é santificado.

Exortação à fidelidade e à diligência no ministério

[6] Expondo estas coisas aos irmãos, serás bom ministro de Cristo Jesus, alimentado

Тайнството на вярата

[14] Надявам се скоро да дойда при тебе; но това ти пиша

[15] в случай, че закъснея, за да знаеш как трябва да се държат хората в Божия дом, който е църква на живия Бог, стълб и опора на истината.

[16] И без противоречие – велика е тайната на благочестието: Този, „Който бе явен в плът, потвърден чрез Духа, видян от ангели, проповядван между народите, повярван в света, възнесен в слава“.

1 Тимотей 4

Поява на лъжеучители в последните времена

[1] А Духът изрично казва, че във времена, които идат, някои ще отстъпят от вярата и ще слушат измамни духове и бесовски учения

[2] чрез лицемерието на човеци, които лъжат, чиято съвест е прегоряла,

[3] които забраняват женeнето и повеляватвъздържане от ястия, които Бог създаде, за да се употребяват с благодарение от онези, които вярват и разбират истината.

[4] Защото всяко нещо, създадено от Бога, е добро и нищо не е за отхвърляне, ако се приема с благодарение,

[5] понеже се освещава чрез Божието слово и молитва.

Добрият служител на Исус Христос

[6] В това, като съветваш братята, ще бъдеш добър служител на Исус

com as palavras da fé e da boa doutrina que tens seguido.

Христос, хранен с думите на вярата и доброто учение, което си следвал досега.

[7] Mas rejeita as fábulas profanas e de velhas caducas. Exercita-te, pessoalmente, na piedade.

[7] А отхвърляй скверните и бабешките басни и обучавай себе си в благочестие.

[8] Pois o exercício físico para pouco é proveitoso, mas a piedade para tudo é proveitosa, porque tem a promessa da vida que agora é e da que há de ser.

[8] Защото телесното обучение е за малко полезно; а благочестието е за всичко полезно, понеже има в себе сиобещанието и за сегашния, и за бъдещия живот.

[9] Fiel é esta palavra e digna de inteira aceitação.

[9] Това слово е вярно и заслужава приемане;

[10] Ora, é para esse fim que labutamos e nos esforçamos sobremodo, porquanto temos posto a nossa esperança no Deus vivo, Salvador de todos os homens, especialmente dos fiéis.

[10] понеже затова се трудим и се подвизаваме, защото се надяваме на живия Бог, Който е Спасител на всички човеци, а най-вече на вярващите.

[11] Ordena e ensina estas coisas.

[11] Това заръчвай и учи.

[12] Ninguém despreze a tua mocidade; pelo contrário, torna-te padrão dos fiéis, na palavra, no procedimento, no amor, na fé, na pureza.

[12] Никой да не презира твоята младост; но бъди на вярващите пример в слово, в поведение, в любов, във вяра, в чистота.

[13] Até à minha chegada, aplica-te à leitura, à exortação, ao ensino.

[13] Докато дойда, внимавай в прочитането, в увещаването и в поучаването.

[14] Não te faças negligente para com o dom que há em ti, o qual te foi concedido mediante profecia, com a imposição das mãos do presbitério.

[14] Не пренебрегвай дарбата, която имаш, която ти се даде съгласно с пророчеството чрез ръкополагането от презвитерите.

[15] Medita estas coisas e nelas sê diligente, para que o teu progresso a todos seja manifesto.

[15] Върху това размишлявай, на това се предавай, за да стане явен на всички твоят напредък.

[16] Tem cuidado de ti mesmo e da doutrina. Continua nestes deveres; porque, fazendo

[16] Бъди внимателен към себе си и в поучението си, постоянствай в това;

assim, salvarás tanto a ti mesmo como aos teus ouvintes.

1 Timóteo 5

Os deveres dos pastores para com várias classes de pessoas

[1] Não repreendas ao homem idoso; antes, exorta-o como a pai; aos moços, como a irmãos;

[2] às mulheres idosas, como a mães; às moças, como a irmãs, com toda a pureza.

Das viúvas

[3] Honra as viúvas verdadeiramente viúvas.

[4] Mas, se alguma viúva tem filhos ou netos, que estes aprendam primeiro a exercer piedade para com a própria casa e a recompensar a seus progenitores; pois isto é aceitável diante de Deus.

[5] Aquela, porém, que é verdadeiramente viúva e não tem amparo espera em Deus e persevera em súplicas e orações, noite e dia;

[6] entretanto, a que se entrega aos prazeres, mesmo viva, está morta.

[7] Prescreve, pois, estas coisas, para que sejam irrepreensíveis.

[8] Ora, se alguém não tem cuidado dos seus e especialmente dos da própria casa, tem negado a fé e é pior do que o descrente.

[9] Não seja inscrita senão viúva que conte ao menos sessenta anos de idade, tenha sido esposa de um só marido,

[10] seja recomendada pelo testemunho de boas obras, tenha criado filhos, exercitado

защото като правиш това, ще спасиш и себе си, и слушателите си.

1 Тимотей 5

Отношение към старите хора и вдовиците

[1] Стар човек не порицавай, а го увещавай като баща, по-младите – като братя,

[2] старите жени – като майки, по-младите – като сестри, със съвършена чистота.

[3] Почитай вдовиците, които наистина са вдовици.

[4] Но ако някоя вдовица има деца или внуци, те нека се учат първо да показват благочестие към домашните си и да отдават дължимото на родителите си; защото това е угодно пред Бога.

[5] А която е истинска вдовица и е останала сама, тя се надява на Бога и постоянства в молби и молитви нощем и денем;

[6] но онази, която живее сладострастно, жива е умряла.

[7] Заръчвай и това, за да бъдат непорочни.

[8] Но ако някой не се грижи за своите, а най-вече за домашните си, той се е отрекъл от вярата и от безверник е по-лош.

[9] Да се записва само такава вдовица, която не е под шестдесет години, която е била жена на един мъж,

[10] известна с добрите си дела: ако е отхранила деца, ако е приемала

hospitalidade, lavado os pés aos santos, socorrido a atribulados, se viveu na prática zelosa de toda boa obra.

странници, ако е умивала краката на светии, ако е помагала на страдащи, ако се е предавала на всякакво добро дело.

11 Mas rejeita viúvas mais novas, porque, quando se tornam levianas contra Cristo, querem casar-se,

11 А по-младите вдовици не приемай, защото когато страстите им ги отвърнат от Христос, искат да се омъжват.

12 tornando-se condenáveis por anularem o seu primeiro compromisso.

12 Те попадат под осъждане, защото са отхвърлили предишното си обещание.

13 Além do mais, aprendem também a viver ociosas, andando de casa em casa; e não somente ociosas, mas ainda tagarelas e intrigantes, falando o que não devem.

13 А при това те свикват да бъдатбезделни, да ходят от къща на къща и не само да бъдат безделни, но и бъбриви, като се месят в чужди работи и говорят това, което не трябва да се говори.

14 Quero, portanto, que as viúvas mais novas se casem, criem filhos, sejam boas donas de casa e não dêem ao adversário ocasião favorável de maledicência.

14 По тази причина искам по-младите вдовици да се омъжват, да раждат деца, да управляват дом, да не дават никаква причина на противника да хули;

15 Pois, com efeito, já algumas se desviaram, seguindo a Satanás.

15 защото някои вече са се отклонили и са последвали Сатана.

16 Se alguma crente tem viúvas em sua família, socorra-as, e não fique sobrecarregada a igreja, para que esta possa socorrer as que são verdadeiramente viúvas.

16 Ако някой вярващ, мъж или жена, има сродници вдовици, нека се грижат за тях, за да не се обременява църквата и да може да се грижи за истинските вдовици.

Acerca dos presbíteros. Vários conselhos

17 Devem ser considerados merecedores de dobrados honorários os presbíteros que presidem bem, com especialidade os que se afadigam na palavra e no ensino.

18 Pois a Escritura declara: Não amordaces o boi, quando pisa o trigo. E ainda: O trabalhador é digno do seu salário.

Отношение към презвитерите

17 Презвитерите, които управляват добре, нека бъдат удостоявани с двойна почит, особено онези, които се трудят в словото и поучението,

18 защото Писанието казва: „Да не обвързваш устата на вола, когато

вършее“, и: „Работникът заслужава заплатата си.“

[19] Não aceites denúncia contra presbítero, senão exclusivamente sob o depoimento de duas ou três testemunhas.

[19] Против презвитер не приемай обвинение, освен ако е отправено от двама или трима свидетели.

[20] Quanto aos que vivem no pecado, repreende-os na presença de todos, para que também os demais temam.

[20] Онези, които съгрешават, изобличавай пред всички, така че и другите да имат страх.

[21] Conjuro-te, perante Deus, e Cristo Jesus, e os anjos eleitos, que guardes estes conselhos, sem prevenção, nada fazendo com parcialidade.

[21] Пред Бога, пред Христос Исус и пред избраните ангели ти заръчвам да пазиш тези заповеди без предразсъдък и нищо да не вършиш с пристрастие.

[22] A ninguém imponhas precipitadamente as mãos. Não te tornes cúmplice de pecados de outrem. Conserva-te a ti mesmo puro.

[22] Не прибързвай да ръкополагаш никого, нито участвай в чужди грехове. Пази себе си чист.

[23] Não continues a beber somente água; usa um pouco de vinho, por causa do teu estômago e das tuas freqüentes enfermidades.

[23] Не пий вече само вода, а употребявай малко вино за стомаха си и за честите си боледувания.

[24] Os pecados de alguns homens são notórios e levam a juízo, ao passo que os de outros só mais tarde se manifestam.

[24] Греховете на някои човеци са явни и ги изпреварват в съда, а на някои идват по-късно.

[25] Da mesma sorte também as boas obras, antecipadamente, se evidenciam e, quando assim não seja, não podem ocultar-se.

[25] Така и добрите дела на някои са явни, а онези, които не са, не могат да бъдат укрити завинаги.

1 Timóteo 6

Dos senhores e dos servos

[1] Todos os servos que estão debaixo de jugo considerem dignos de toda honra o próprio senhor, para que o nome de Deus e a doutrina não sejam blasfemados.

[2] Também os que têm senhor fiel não o tratem com desrespeito, porque é irmão; pelo contrário, trabalhem ainda mais, pois

1 Тимотей 6

За робите

[1] Които са слуги под игото на робството, нека смятат господарите си достойни за всяка почит, за да не се хули Божието име и учението.

[2] И онези, които имат вярващи господари, да не ги презират, тъй като са братя; а нека още повече им работят,

ele, que partilha do seu bom serviço, é crente e amado. Ensina e recomenda estas coisas.

Os falsos mestres e os perigos da riqueza

3 Se alguém ensina outra doutrina e não concorda com as sãs palavras de nosso SENHOR Jesus Cristo e com o ensino segundo a piedade,

4 é enfatuado, nada entende, mas tem mania por questões e contendas de palavras, de que nascem inveja, provocação, difamações, suspeitas malignas,

5 altercações sem fim, por homens cuja mente é pervertida e privados da verdade, supondo que a piedade é fonte de lucro.

6 De fato, grande fonte de lucro é a piedade com o contentamento.

7 Porque nada temos trazido para o mundo, nem coisa alguma podemos levar dele.

8 Tendo sustento e com que nos vestir, estejamos contentes.

9 Ora, os que querem ficar ricos caem em tentação, e cilada, e em muitas concupiscências insensatas e perniciosas, as quais afogam os homens na ruína e perdição.

10 Porque o amor do dinheiro é raiz de todos os males; e alguns, nessa cobiça, se desviaram da fé e a si mesmos se atormentaram com muitas dores.

Apelo para Timóteo

защото онези, които се ползват от усърдието им, са вярващи и възлюбени. Това поучавай и увещавай.

За лъжеучителите

3 И ако някой предава друго учение и не се съобразява със здравите думи на нашия Господ Исус Христос и с учението, което е според благочестието,

4 той се е възгордял и не знае нищо, а има болестно желание за разисквания и препирни за незначителни неща, от които произлизат завист, разпри, хули, лукави подозрения,

5 кавги между човеци с развратѐн ум и лишени от истината, които мислят, че благочестието е средство за печалба.

6 А благочестието с удовлетворение е голяма печалба;

7 защото не сме внесли нищо в света, нито можем да изнесем нещо.

8 Като имаме прехрана и облекло, нека с това бъдем доволни.

9 А които ламтят за обогатяване, падат в изкушение, в примка и в много глупави и вредни страсти, които потопяват човеците в разорение и погибел.

10 Защото сребролюбието е корен на всякакви злини, към което като се стремяха някои, те се отстраниха от вярата и пронизаха себе си с много скърби.

Подвигът на вярата

[11] Tu, porém, ó homem de Deus, foge destas coisas; antes, segue a justiça, a piedade, a fé, o amor, a constância, a mansidão.

[12] Combate o bom combate da fé. Toma posse da vida eterna, para a qual também foste chamado e de que fizeste a boa confissão perante muitas testemunhas.

[13] Exorto-te, perante Deus, que preserva a vida de todas as coisas, e perante Cristo Jesus, que, diante de Pôncio Pilatos, fez a boa confissão,

[14] que guardes o mandato imaculado, irrepreensível, até à manifestação de nosso SENHOR Jesus Cristo;

[15] a qual, em suas épocas determinadas, há de ser revelada pelo bendito e único Soberano, o Rei dos reis e SENHOR dos senhores;

[16] o único que possui imortalidade, que habita em luz inacessível, a quem homem algum jamais viu, nem é capaz de ver. A ele honra e poder eterno. Amém!

Acerca dos ricos

[17] Exorta aos ricos do presente século que não sejam orgulhosos, nem depositem a sua esperança na instabilidade da riqueza, mas em Deus, que tudo nos proporciona ricamente para nosso aprazimento;

[18] que pratiquem o bem, sejam ricos de boas obras, generosos em dar e prontos a repartir;

[11] Но ти, Божий човече, бягай от тези неща и следвай правдата, благочестието, вярата, любовта, търпението, кротостта.

[12] Подвизавай се в доброто войнстване на вярата; хвани се за вечния живот, за който си бил призван, като си направил добрата изповед пред мнозина свидетели.

[13] Заръчвам ти пред Бога, Който оживотворява всичко, и пред Христос Исус, Който пред Пилат Понтийски засвидетелства с добрата изповед,

[14] да пазиш тази заповед чисто и безукорно до явяването на нашия Господ Исус Христос,

[15] което своевременно ще бъде открито от блажения и единствен Владетел, Цар на царете и Господ на господарите,

[16] Който сам притежава безсмъртие, обитавайки в непристъпна светлина; Когото никой човек не е видял, нито може да види; на Когото да бъде чест и вечно господство. Амин.

Наставления към богатите

[17] На онези, които имат богатството на този свят, заръчвай да не високоумстват, нито да се надяват на несигурното богатство, а на Бога, Който ни дава всичко изобилно да се наслаждаваме;

[18] да правят добро, да богатеят с добри дела, да бъдат щедри, съчувствителни,

[19] que acumulem para si mesmos tesouros, sólido fundamento para o futuro, a fim de se apoderarem da verdadeira vida.

O conselho final e a bênção apostólica

[20] E tu, ó Timóteo, guarda o que te foi confiado, evitando os falatórios inúteis e profanos e as contradições do saber, como falsamente lhe chamam,

[21] pois alguns, professando-o, se desviaram da fé. A graça seja convosco.

[19] да събират за себе си имот, който ще бъде добра основа за в бъдеще, за да се хванат за истинския живот.

[20] О, Тимотей, пази това, което ти е поверено, като се отклоняваш от скверните празнословия и противоречия на лъжливо нареченото знание,

[21] на което като се предадоха някои, отклониха се от вярата. Благодат да бъде с вас. Амин.

Segunda epístola de Paulo a Timóteo	2 Тимотей
2 Timóteo 1	**2 Тимотей 1**
Prefácio e saudação	**Насърчение към Тимотей**
1 Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, pela vontade de Deus, de conformidade com a promessa da vida que está em Cristo Jesus,	1 Павел, с Божията воля апостол на Исус Христос, за прогласяване обещания живот, който е в Христос Исус,
2 ao amado filho Timóteo, graça, misericórdia e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso SENHOR.	2 до Тимотей, възлюбеното ми чедо: Благодат, милост, мир да бъде с теб от Бога Отца и от Христос Исус, нашия Господ.
Ação de graças	
3 Dou graças a Deus, a quem, desde os meus antepassados, sirvo com consciência pura, porque, sem cessar, me lembro de ti nas minhas orações, noite e dia.	3 Благодаря на Бога, на Когото още от прародителите си служа с чиста съвест, като непрестанно те споменавам в молитвите си
4 Lembrado das tuas lágrimas, estou ansioso por ver-te, para que eu transborde de alegria	4 и като си спомням сълзите ти, копнея нощем и денем да те видя, за да се изпълня с радост.
5 pela recordação que guardo de tua fé sem fingimento, a mesma que, primeiramente, habitou em tua avó Lóide e em tua mãe Eunice, e estou certo de que também, em ti.	5 Понеже си припомням за твоята нелицемерна вяра, която първо се намираше у баба ти Лоида и у майка ти Евникия, а както съм уверен, и у тебе.
A prática do zelo, da firmeza e da fidelidade	
6 Por esta razão, pois, te admoesto que reavives o dom de Deus que há em ti pela imposição das minhas mãos.	6 По тази причина ти напомням да разпалваш дарбата от Бога, която имаш чрез полагането на моите ръце.
7 Porque Deus não nos tem dado espírito de covardia, mas de poder, de amor e de moderação.	7 Защото Бог ни е дал дух не на страх, а на сила, любов и себевладение.
8 Não te envergonhes, portanto, do testemunho de nosso SENHOR, nem do seu encarcerado, que sou eu; pelo contrário, participa comigo dos	8 И така, не се срамувай да свидетелстваш за нашия Господ, нито се срамувай от мене – затворник за Него, а участвай в страданията за

sofrimentos, a favor do evangelho, segundo o poder de Deus,

[9] que nos salvou e nos chamou com santa vocação; não segundo as nossas obras, mas conforme a sua própria determinação e graça que nos foi dada em Cristo Jesus, antes dos tempos eternos,

[10] e manifestada, agora, pelo aparecimento de nosso Salvador Cristo Jesus, o qual não só destruiu a morte, como trouxe à luz a vida e a imortalidade, mediante o evangelho,

[11] para o qual eu fui designado pregador, apóstolo e mestre

[12] e, por isso, estou sofrendo estas coisas; todavia, não me envergonho, porque sei em quem tenho crido e estou certo de que ele é poderoso para guardar o meu depósito até aquele Dia.

[13] Mantém o padrão das sãs palavras que de mim ouviste com fé e com o amor que está em Cristo Jesus.

[14] Guarda o bom depósito, mediante o Espírito Santo que habita em nós.

A situação do apóstolo preso e o procedimento de alguns de seus colaboradores

[15] Estás ciente de que todos os da Ásia me abandonaram; dentre eles cito Fígelo e Hermógenes.

[16] Conceda o SENHOR misericórdia à casa de Onesíforo, porque, muitas vezes, me deu ânimo e nunca se envergonhou das minhas algemas;

[17] antes, tendo ele chegado a Roma, me procurou solicitamente até me encontrar.

благовестието по силата, дадена от Бога,

[9] Който ни е спасил и призвал със свято призвание не според нашите дела, а според Своето намерение и според благодатта, дадена ни в Христос Исус преди вечните времена,

[10] А сега е открита с явяването на нашия Спасител Исус Христос, Който чрез благовестието унищожи смъртта и показа вечния живот и нетлението,

[11] на което аз бях поставен проповедник, апостол и учител;

[12] по която причина и страдам така. Но не се срамувам, защото зная в Кого съм повярвал и съм уверен, че Той е силен да опази до онзи ден онова, което съм Му поверил.

[13] Дръж образеца на здравите думи, които си чул от мене, във вяра и любов, която е в Христос Исус.

[14] Онова добро нещо, което ти е поверено, опази чрез Святия Дух, Който живее в нас.

Верните и неверните сътрудници на апостола

[15] Ти знаеш това, че всички, които са в Азия, се отвърнаха от мен, от които са Фигел и Ермоген.

[16] Господ да покаже милост към дома на Онисифор, защото той много пъти ме ободряваше и не се засрами от оковите ми,

[17] а когато беше в Рим, ме потърси старателно и ме намери.

[18] O SENHOR lhe conceda, naquele Dia, achar misericórdia da parte do SENHOR. E tu sabes, melhor do que eu, quantos serviços me prestou ele em Éfeso.

2 Timóteo 2

Os estímulos no combate da fé e no sofrimento por Cristo

[1] Tu, pois, filho meu, fortifica-te na graça que está em Cristo Jesus.

[2] E o que de minha parte ouviste através de muitas testemunhas, isso mesmo transmite a homens fiéis e também idôneos para instruir a outros.

[3] Participa dos meus sofrimentos como bom soldado de Cristo Jesus.

[4] Nenhum soldado em serviço se envolve em negócios desta vida, porque o seu objetivo é satisfazer àquele que o arregimentou.

[5] Igualmente, o atleta não é coroado se não lutar segundo as normas.

[6] O lavrador que trabalha deve ser o primeiro a participar dos frutos.

[7] Pondera o que acabo de dizer, porque o SENHOR te dará compreensão em todas as coisas.

[8] Lembra-te de Jesus Cristo, ressuscitado de entre os mortos, descendente de Davi, segundo o meu evangelho;

[9] pelo qual estou sofrendo até algemas, como malfeitor; contudo, a palavra de Deus não está algemada.

[10] Por esta razão, tudo suporto por causa dos eleitos, para que também eles

[18] Господ да му даде да намери милост пред Негов в онзи ден; а колко служеше в Ефес, ти знаеш твърде добре.

2 Тимотей 2

Самоотвержено служение в църквата

[1] И така, чедо мое, заяквай в благодатта, която е в Христос Исус.

[2] И каквото си чул от мене при много свидетели, това предай на верни човеци, които да са способни и други да научат.

[3] Съучаствай в страданията като добър войник на Исус Христос.

[4] Никой, който служи като войник, не се заплита в житейски работи, за да угоди на този, който го е записал за войник.

[5] И ако някой се състезава в игрите, не получава венец, ако не се е състезавал по правилата.

[6] Само трудещият се земеделец трябва пръв да вкуси от плодовете.

[7] Размишлявай върху това, което тиказвам; и Господ ще ти даде да разбереш всичко.

[8] Помни Исус Христос от Давидовото потомство, Който възкръсна от мъртвите според моето благовестие,

[9] за което страдам дори до окови като злодей. Но Божието слово не се връзва.

[10] Затова аз всичко издържам заради избраните, за да получат и те

obtenham a salvação que está em Cristo Jesus, com eterna glória.

11 Fiel é esta palavra: Se já morremos com ele, também viveremos com ele;

12 se perseveramos, também com ele reinaremos; se o negamos, ele, por sua vez, nos negará;

13 se somos infiéis, ele permanece fiel, pois de maneira nenhuma pode negar-se a si mesmo.

As falsas doutrinas e os falsos crentes. Como corrigi-los

14 Recomenda estas coisas. Dá testemunho solene a todos perante Deus, para que evitem contendas de palavras que para nada aproveitam, exceto para a subversão dos ouvintes.

15 Procura apresentar-te a Deus aprovado, como obreiro que não tem de que se envergonhar, que maneja bem a palavra da verdade.

16 Evita, igualmente, os falatórios inúteis e profanos, pois os que deles usam passarão a impiedade ainda maior.

17 Além disso, a linguagem deles corrói como câncer; entre os quais se incluem Himeneu e Fileto.

18 Estes se desviaram da verdade, asseverando que a ressurreição já se realizou, e estão pervertendo a fé a alguns.

19 Entretanto, o firme fundamento de Deus permanece, tendo este selo: O SENHOR conhece os que lhe pertencem. E mais: Aparte-se da injustiça todo aquele que professa o nome do SENHOR.

спасението, което е в Христос Исус, заедно с вечна слава.

11 Вярно е това слово: „Защото ако сме умрели с Него, то и ще живеем с Него;

12 ако устоим, то и ще царуваме с Него; ако се отричаме от Него, и Той ще се отрече от нас;

13 ако сме неверни, Той остава верен; защото не може да се отрече от Себе Си.“

За чистотата на учението и на живота

14 Това им напомняй и заръчвай пред Господа, да не влизат в препирни за дребнавости, което никак не ползва, а е за развращаване на слушателите.

15 Старай се да се представиш одобрен пред Бога работник, който няма от какво да се срамува, като излагаш право словото на истината.

16 Но избягвай скверните празнословия, защото те ще отиват още по-далеч в нечестие

17 и учението на такива ще разяжда като гангрена; от които са Именей и Филет,

18 които се отстраниха от истината, като казват, че възкресението вече е станало, и събарят вярата на някои.

19 Но твърдата основа, положена от Бога, стои, като има този печат: Господ познава Своите Си, и: Всеки, който изповядва Господнето име, да отстъпи от неправдата.

[20] Ora, numa grande casa não há somente utensílios de ouro e de prata; há também de madeira e de barro. Alguns, para honra; outros, porém, para desonra.

[21] Assim, pois, se alguém a si mesmo se purificar destes erros, será utensílio para honra, santificado e útil ao seu possuidor, estando preparado para toda boa obra.

[22] Foge, outrossim, das paixões da mocidade. Segue a justiça, a fé, o amor e a paz com os que, de coração puro, invocam o SENHOR.

[23] E repele as questões insensatas e absurdas, pois sabes que só engendram contendas.

[24] Ora, é necessário que o servo do SENHOR não viva a contender, e sim deve ser brando para com todos, apto para instruir, paciente,

[25] disciplinando com mansidão os que se opõem, na expectativa de que Deus lhes conceda não só o arrependimento para conhecerem plenamente a verdade,

[26] mas também o retorno à sensatez, livrando-se eles dos laços do diabo, tendo sido feitos cativos por ele para cumprirem a sua vontade.

2 Timóteo 3

Os males e as corrupções dos últimos dias

[1] Sabe, porém, isto: nos últimos dias, sobrevirão tempos difíceis,

[2] pois os homens serão egoístas, avarentos, jactanciosos, arrogantes, blasfemadores,

[20] А в един голям дом съдовете не са само златни и сребърни, но и дървени и пръстени; и едни са за почтена употреба, а други – за непочтена.

[21] И така, ако някой очисти себе си от тези заблуждения, той ще бъде съд за почтена употреба, осветен, полезен на стопанина, приготвен за всяко добро дело.

[22] Но бягай от младежките страсти; и заедно с тези, които призовават Господа от чисто сърце, следвай правдата, вярата, любовта, мира.

[23] А избягвай глупавите и невежествени разисквания, като знаеш, че пораждат препирни.

[24] А Господният слуга не бива да се препира, но трябва да бъде кротък към всички, способен да поучава, търпелив;

[25] с кротост да увещава противниците, та дано Бог да им даде покаяние, за да познаят истината

[26] и да изтрезнеят, като се избавят от примката на дявола (от когото са уловени живи), за да вършат Божиятаволя.

2 Тимотей 3

Нравствен упадък в последните дни

[1] А това да знаеш, че в последните дни ще настанат усилни времена.

[2] Защото човеците ще бъдат себелюбиви, сребролюбиви, надменни,

desobedientes aos pais, ingratos, irreverentes,

3 desafeiçoados, implacáveis, caluniadores, sem domínio de si, cruéis, inimigos do bem,

4 traidores, atrevidos, enfatuados, mais amigos dos prazeres que amigos de Deus,

5 tendo forma de piedade, negando-lhe, entretanto, o poder. Foge também destes.

6 Pois entre estes se encontram os que penetram sorrateiramente nas casas e conseguem cativar mulherinhas sobrecarregadas de pecados, conduzidas de várias paixões,

7 que aprendem sempre e jamais podem chegar ao conhecimento da verdade.

8 E, do modo por que Janes e Jambres resistiram a Moisés, também estes resistem à verdade. São homens de todo corrompidos na mente, réprobos quanto à fé;

9 eles, todavia, não irão avante; porque a sua insensatez será a todos evidente, como também aconteceu com a daqueles.

Paulo elogia a Timóteo por sua firmeza e o exorta a permanecer leal à verdade

10 Tu, porém, tens seguido, de perto, o meu ensino, procedimento, propósito, fé, longanimidade, amor, perseverança,

11 as minhas perseguições e os meus sofrimentos, quais me aconteceram em Antioquia, Icônio e Listra, – que variadas

горделиви, хулители, непокорни на родителите, неблагодарни, нечестиви,

3 безсърдечни, непримирими, клеветници, невъздържани, свирепи, неприятели на доброто,

4 предатели, буйни, надути, повече обзети от сладострастие, отколкото от страст към Бога,

5 имащи вид на благочестие, но отречени от силата му; също такива отбягвай.

6 Защото от тях са онези, които се вмъкват в домовете и подмамват обременени с грехове жени, водени от различни страсти,

7 които все се учат, а никога не могат да достигнат до познание на истината.

8 И както Яний и Ямврий се възпротивиха на Моисей, така и те се противят на истината, човеци с покварен ум, чужди на вярата.

9 Но те няма да успеят повече, защото безумието им ще стане известно на всички, както се откри безумието и на тези двама.

Твърдост при гоненията за вярата

10 А ти си последвал моето учение, поведение, прицелната точка, вярата ми, дълготърпението, любовта, твърдостта,

11 гоненията, страданията; които ме сполетяха в Антиохия, Икония, Листра.

perseguições tenho suportado! De todas, entretanto, me livrou o SENHOR.

[12] Ora, todos quantos querem viver piedosamente em Cristo Jesus serão perseguidos.

[13] Mas os homens perversos e impostores irão de mal a pior, enganando e sendo enganados.

A inspiração, valor e utilidade das Santas Escrituras

[14] Tu, porém, permanece naquilo que aprendeste e de que foste inteirado, sabendo de quem o aprendeste

[15] e que, desde a infância, sabes as sagradas letras, que podem tornar-te sábio para a salvação pela fé em Cristo Jesus.

[16] Toda a Escritura é inspirada por Deus e útil para o ensino, para a repreensão, para a correção, para a educação na justiça,

[17] a fim de que o homem de Deus seja perfeito e perfeitamente habilitado para toda boa obra.

2 Timóteo 4

A fidelidade e o zelo na pregação

[1] Conjuro-te, perante Deus e Cristo Jesus, que há de julgar vivos e mortos, pela sua manifestação e pelo seu reino:

[2] prega a palavra, insta, quer seja oportuno, quer não, corrige, repreende, exorta com toda a longanimidade e doutrina.

[3] Pois haverá tempo em que não suportarão a sã doutrina; pelo contrário, cercar-se-ão de mestres segundo as suas

Какви гонения претърпях! Но Господ ме избави от всички тях.

[12] Но и всички, които искат да живеят благочестиво в Христос Исус, ще бъдат гонени.

[13] А нечестиви човеци и измамници ще затъват все повече в злото, като мамят и бъдат мамени.

[14] А ти постоянствай в това, което си научил и за което си бил убеден, като знаеш от кого си се научил

[15] и че от детинство знаеш свещените Писания, които могат да те направятмъдър за спасение чрез вяра в Христос Исус.

[16] Цялото Писание е боговдъхновено и полезно за поука, за изобличение, за поправление, за наставление в правдата,

[17] за да бъде Божият човек усъвършенстван, съвършено подготвен за всяко добро дело.

2 Тимотей 4

Последни наставления

[1] Заръчвам ти пред Бога и пред Христос Исус, Който ще съди живите и мъртвите, и предвид на явяването Му и царуването Му:

[2] Проповядвай словото, настоявай навреме и не навреме, изобличавай, порицавай, увещавай с голямо търпение и непрестанно поучаване.

[3] Защото ще дойде време, когато няма да търпят здравото учение; но понеже

próprias cobiças, como que sentindo coceira nos ouvidos;

[4] e se recusarão a dar ouvidos à verdade, entregando-se às fábulas.

[5] Tu, porém, sê sóbrio em todas as coisas, suporta as aflições, faze o trabalho de um evangelista, cumpre cabalmente o teu ministério.

O apóstolo prevê o seu martírio

[6] Quanto a mim, estou sendo já oferecido por libação, e o tempo da minha partida é chegado.

[7] Combati o bom combate, completei a carreira, guardei a fé.

[8] Já agora a coroa da justiça me está guardada, a qual o SENHOR, reto juiz, me dará naquele Dia; e não somente a mim, mas também a todos quantos amam a sua vinda.

O apóstolo abandonado pelos homens, não por Deus

[9] Procura vir ter comigo depressa.

[10] Porque Demas, tendo amado o presente século, me abandonou e se foi para Tessalônica; Crescente foi para a Galácia, Tito, para a Dalmácia.

[11] Somente Lucas está comigo. Toma contigo Marcos e traze-o, pois me é útil para o ministério.

[12] Quanto a Tíquico, mandei-o até Éfeso.

[13] Quando vieres, traze a capa que deixei em Trôade, em casa de Carpo, bem como os livros, especialmente os pergaminhos.

[14] Alexandre, o latoeiro, causou-me muitos males; o SENHOR lhe dará a paga segundo as suas obras.

ги сърбят ушите, ще си натрупат учители по своите страсти

[4] и като отвърнат ушите си от истината, ще се обърнат към басните.

[5] Но ти внимавай във всичко, понасяй страдания, извърши делото на благовестител, изпълнявай вярно службата си.

Очакване на близката кончина

[6] Защото аз ставам вече принос и времето на моето напускане настава.

[7] Аз се подвизах в доброто войнстване, пътя свърших, вярата опазих;

[8] отсега нататък се пази за мене венецът на правдата, който Господ, праведният Съдия, ще ми въздаде в онзи ден; и не само на мен, а и на всички, които са обикнали Неговото явяване.

[9] Постарай се да дойдеш скоро при мене;

[10] защото Димас ме остави, като обикна сегашния свят; той отиде в Солун, Крискент – в Галатия, а Тит – в Далмация.

[11] Само Лука е при мене. Вземи Марк и го доведи със себе си, защото ми е полезен в службата.

[12] А Тихик пратих в Ефес.

[13] Когато дойдеш, донеси наметалото, което съм оставил в Троада при Карп, и книгите, а особено пергаментите.

[14] Ковачът Александър ми направи много зло; Господ ще му върне според делата му;

[15] Tu, guarda-te também dele, porque resistiu fortemente às nossas palavras.

[15] от когото и ти се пази, защото той много се противи на нашите думи.

[16] Na minha primeira defesa, ninguém foi a meu favor; antes, todos me abandonaram. Que isto não lhes seja posto em conta!

[16] При първата ми защита никой не взе моята страна, а всички ме оставиха; дано не им се вмени това за грях.

[17] Mas o SENHOR me assistiu e me revestiu de forças, para que, por meu intermédio, a pregação fosse plenamente cumprida, e todos os gentios a ouvissem; e fui libertado da boca do leão.

[17] Но Господ беше с мен и ме укрепи, за да се прогласи напълно посланието чрез мен и да чуят всички езичници; и аз бях избавен от лъвови уста.

[18] O SENHOR me livrará também de toda obra maligna e me levará salvo para o seu reino celestial. A ele, glória pelos séculos dos séculos. Amém!

[18] Господ ще ме избави от всяко дело на лукавия и ще ме спаси и въведе в небесното Си царство; на Когото да бъде слава във вечни векове. Амин.

As saudações finais e a bênção

Заключителни поздрави

[19] Saúda Prisca, e Áqüila, e a casa de Onesíforo.

[19] Поздрави Прискила и Акила и Онисифоровия дом.

[20] Erasto ficou em Corinto. Quanto a Trófimo, deixei-o doente em Mileto.

[20] Ераст остана в Коринт, а Трофим оставих болен в Милит.

[21] Apressa-te a vir antes do inverno. Êubulo te envia saudações; o mesmo fazem Prudente, Lino, Cláudia e os irmãos todos.

[21] Постарай се да дойдеш преди зимата. Поздравяват те Евул, Пуд, Лин, Клавдия и всички братя.

[22] O SENHOR seja com o teu espírito. A graça seja convosco.

[22] Господ да бъде с твоя дух. Благодат да бъде с вас. Амин.

Epístola de Paulo a Tito	Тит
Tito 1	**Тит 1**
Prefácio e saudação	**За епископското служение**
[1] Paulo, servo de Deus e apóstolo de Jesus Cristo, para promover a fé que é dos eleitos de Deus e o pleno conhecimento da verdade segundo a piedade,	[1] Павел, слуга на Бога и апостол на Исус Христос, за подпомагане вярата на Божиите избрани и познаване на истината, която е по благочестието,
[2] na esperança da vida eterna que o Deus que não pode mentir prometeu antes dos tempos eternos	[2] в надежда за вечен живот, който преди вечни времена е обещал Бог, Който не лъже,
[3] e, em tempos devidos, manifestou a sua palavra mediante a pregação que me foi confiada por mandato de Deus, nosso Salvador,	[3] а в своите времена яви словото Си чрез посланието, поверено на мене, по заповед на Бога, нашия Спасител,
[4] a Tito, verdadeiro filho, segundo a fé comum, graça e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso Salvador.	[4] до Тит, истинското ми чедо по общата ни вяра: Благодат и мир да бъде с теб от Бога Отца и Христос Исус, нашия Спасител.
Deveres e qualificações dos ministros	
[5] Por esta causa, te deixei em Creta, para que pusesses em ordem as coisas restantes, bem como, em cada cidade, constituísses presbíteros, conforme te prescrevi:	[5] Оставих те в Крит по тази причина, да сложиш в ред недовършеното и да поставиш презвитери във всеки град, както аз ти поръчах;
[6] alguém que seja irrepreensível, marido de uma só mulher, que tenha filhos crentes que não são acusados de dissolução, nem são insubordinados.	[6] ако някой е непорочен, мъж на една жена и има вярващи деца, които не са обвинени в разпуснат живот или непокорство.
[7] Porque é indispensável que o bispo seja irrepreensível como despenseiro de Deus, não arrogante, não irascível, não dado ao vinho, nem violento, nem cobiçoso de torpe ganância;	[7] Защото епископът трябва да бъде непорочен като Божий настойник, не своеволен, нито гневлив, не пристрастен към виното, нито побойник, нито да е лаком за гнусна печалба,
[8] antes, hospitaleiro, amigo do bem, sóbrio, justo, piedoso, que tenha domínio de si,	[8] а гостолюбив, да обича доброто, разбран, праведен, благочестив, самообладан;

[9] apegado à palavra fiel, que é segundo a doutrina, de modo que tenha poder tanto para exortar pelo reto ensino como para convencer os que o contradizem.

Os falsos mestres e as falsas doutrinas

[10] Porque existem muitos insubordinados, palradores frívolos e enganadores, especialmente os da circuncisão.

[11] É preciso fazê-los calar, porque andam pervertendo casas inteiras, ensinando o que não devem, por torpe ganância.

[12] Foi mesmo, dentre eles, um seu profeta, que disse: Cretenses, sempre mentirosos, feras terríveis, ventres preguiçosos.

[13] Tal testemunho é exato. Portanto, repreende-os severamente, para que sejam sadios na fé

[14] e não se ocupem com fábulas judaicas, nem com mandamentos de homens desviados da verdade.

[15] Todas as coisas são puras para os puros; todavia, para os impuros e descrentes, nada é puro. Porque tanto a mente como a consciência deles estão corrompidas.

[16] No tocante a Deus, professam conhecê-lo; entretanto, o negam por suas obras; é por isso que são abomináveis, desobedientes e reprovados para toda boa obra.

Tito 2

Os deveres das várias classes de pessoas crentes

[1] Tu, porém, fala o que convém à sã doutrina.

[9] който да държи вярното слово, според както е било научено, за да може и да увещава със здравото учение и да опровергава онези, които противоречат.

Срещу лъжеучителите

[10] Защото има мнозина непокорни човеци, празнословци и измамници, особено от обрязаните,

[11] чиито уста трябва да се запушат, човеци, които развалят цели домове, като учат за гнусна печалба това, което не трябва да учат.

[12] Един от тях, някой си техен пророк, е казал: „Критяните са винаги лъжци, зли зверове, лениви търбуси.“

[13] Това свидетелство е вярно. Поради тази причина ги изобличавай строго, за да бъдат здрави във вярата

[14] и да не отдават внимание на юдейските басни и на заповеди от човеци, които се отвръщат от истината.

[15] За чистите всичко е чисто; а за осквернените и невярващите няма нищо чисто, но и умът им, и съвестта им са осквернени.

[16] Твърдят, че познават Бога, но с делата си се отричат от Него, като са мръсни и непокорни, неспособни за каквото и да било добро дело.

Тит 2

Наставления към различни християни

[1] Но ти говори това, което приляга на здравото учение, именно:

[2] Quanto aos homens idosos, que sejam temperantes, respeitáveis, sensatos, sadios na fé, no amor e na constância.
[3] Quanto às mulheres idosas, semelhantemente, que sejam sérias em seu proceder, não caluniadoras, não escravizadas a muito vinho; sejam mestras do bem,
[4] a fim de instruírem as jovens recém-casadas a amarem ao marido e a seus filhos,
[5] a serem sensatas, honestas, boas donas de casa, bondosas, sujeitas ao marido, para que a palavra de Deus não seja difamada.
[6] Quanto aos moços, de igual modo, exorta-os para que, em todas as coisas, sejam criteriosos.
[7] Torna-te, pessoalmente, padrão de boas obras. No ensino, mostra integridade, reverência,
[8] linguagem sadia e irrepreensível, para que o adversário seja envergonhado, não tendo indignidade nenhuma que dizer a nosso respeito.
[9] Quanto aos servos, que sejam, em tudo, obedientes ao seu senhor, dando-lhe motivo de satisfação; não sejam respondões,
[10] não furtem; pelo contrário, dêem prova de toda a fidelidade, a fim de ornarem, em todas as coisas, a doutrina de Deus, nosso Salvador.

Os gloriosos benefícios da graça salvadora de Cristo

[2] Старите мъже да бъдат трезви, почтени, благоразумни, твърди във вярата, в любовта, в търпението;
[3] също и старите жени да имат благоговейно поведение, да не са клеветници, нито предадени много на винопийство, да поучават това, което е добро;
[4] за да учат младите жени да обичат мъжете си и децата си,
[5] да са разбрани, целомъдрени, да се грижат за своя дом, да са благи, подчинени на мъжете си, за да не се хули Божието учение.
[6] Така увещавай и младежите да бъдат разбрани.
[7] Във всичко показвай себе си пример на добри дела; в поучението си показвайискреност, сериозност,
[8] здраво и безукорно говорене, за да се засрами противникът, като няма какво лошо да каже за нас.
[9] Увещавай слугите да се покоряват на господарите си, да им угаждат във всичко, да не им противоречат,
[10] да не присвояват чуждо, а да показват винаги съвършена вярност; за да украсяват във всичко учението на Бога, на нашия Спасител.

Божията благодат

[11] Porquanto a graça de Deus se manifestou salvadora a todos os homens,

[12] educando-nos para que, renegadas a impiedade e as paixões mundanas, vivamos, no presente século, sensata, justa e piedosamente,

[13] aguardando a bendita esperança e a manifestação da glória do nosso grande Deus e Salvador Cristo Jesus,

[14] o qual a si mesmo se deu por nós, a fim de remir-nos de toda iniqüidade e purificar, para si mesmo, um povo exclusivamente seu, zeloso de boas obras.

[15] Dize estas coisas; exorta e repreende também com toda a autoridade. Ninguém te despreze.

Tito 3

A obediência às autoridades. A salvação pela graça leva às boas obras

[1] Lembra-lhes que se sujeitem aos que governam, às autoridades; sejam obedientes, estejam prontos para toda boa obra,

[2] não difamem a ninguém; nem sejam altercadores, mas cordatos, dando provas de toda cortesia, para com todos os homens.

[3] Pois nós também, outrora, éramos néscios, desobedientes, desgarrados, escravos de toda sorte de paixões e prazeres, vivendo em malícia e inveja, odiosos e odiando-nos uns aos outros.

[4] Quando, porém, se manifestou a benignidade de Deus, nosso Salvador, e o seu amor para com todos,

[11] Защото се яви Божията благодат, спасителна за всички човеци,

[12] и ни учи да се отречем от нечестието и от светските страсти и да живеем благоразумно, праведно и благочестиво в настоящия свят,

[13] като очакваме сбъдването наблажената надежда, славното явяване на нашия велик Бог и Спасител Исус Христос,

[14] Който даде Себе Си за нас, за да ни изкупи от всяко беззаконие и да ниочисти за Себе Си, народ за Свое притежание, ревностен за добри дела.

[15] Така говори, увещавай и изобличавай с пълна власт. Никой да не те презира.

Тит 3

Задължения на християните в обществото

[1] Напомняй им да се покоряват на началствата и властите, да ги слушат и да бъдат готови за всяко добро дело,

[2] да не злословят никого, да не се препират, да бъдат нежни и да показват съвършена кротост към всички човеци.

[3] Защото и ние някога бяхме неразумни, непокорни, измамвани и поробени от най-различни страсти и удоволствия и като живеехме в злоба и завист, бяхме отвратителни и се мразехме един друг.

[4] Но когато се яви благостта на Бога, нашия Спасител, и Неговата любов към човеците,

[5] não por obras de justiça praticadas por nós, mas segundo sua misericórdia, ele nos salvou mediante o lavar regenerador e renovador do Espírito Santo,

[5] Той ни спаси не чрез праведни дела, които ние сме извършили, а по Своята милост, чрез окъпването, т. е.новорождението и обновяването на Святия Дух,

[6] que ele derramou sobre nós ricamente, por meio de Jesus Cristo, nosso Salvador,

[6] Когото изля изобилно върху нас чрез Исус Христос, нашия Спасител,

[7] a fim de que, justificados por graça, nos tornemos seus herdeiros, segundo a esperança da vida eterna.

[7] така, оправдани чрез Неговата благодат, да станем според надеждата наследници на вечния живот.

[8] Fiel é esta palavra, e quero que, no tocante a estas coisas, faças afirmação, confiadamente, para que os que têm crido em Deus sejam solícitos na prática de boas obras. Estas coisas são excelentes e proveitosas aos homens.

[8] Вярно е това слово. И желая да настояваш върху това с цел онези, които са повярвали в Бога, да се упражняват старателно в добри дела. Това е добро и полезно за човеците.

[9] Evita discussões insensatas, genealogias, contendas e debates sobre a lei; porque não têm utilidade e são fúteis.

[9] А отбягвай глупавите разисквания, родословия, караници и препирни върху закона, защото те са безполезни и суетни.

[10] Evita o homem faccioso, depois de admoestá-lo primeira e segunda vez,

[10] След като съветваш един-два пъти човек, който сее раздори, остави го,

[11] pois sabes que tal pessoa está pervertida, e vive pecando, e por si mesma está condenada.

[11] като знаеш, че такъв се е извратил и съгрешава, като осъжда сам себе си.

As recomendações particulares. As saudações finais. A bênção

[12] Quando te enviar Ártemas ou Tíquico, apressa-te a vir até Nicópolis ao meu encontro. Estou resolvido a passar o inverno ali.

[12] Когато изпратя до теб Артем или Тихик, постарай се да дойдеш при мене в Никопол, защото съм решил там да презимувам.

[13] Encaminha com diligência Zenas, o intérprete da lei, e Apolo, a fim de que não lhes falte coisa alguma.

[13] Погрижи се да изпратиш на път законника Зина и Аполос, така че да не им липсва нищо.

[14] Agora, quanto aos nossos, que aprendam também a distinguir-se nas boas

[14] Нека се учат и нашите да се упражняват старателно в такива добри

obras a favor dos necessitados, para não se tornarem infrutíferos.

[15] Todos os que se acham comigo te saúdam; saúda quantos nos amam na fé. A graça seja com todos vós.

дела, за да не бъдат безплодни, в посрещане на необходимите нужди.

[15] Поздравяват те всички, които са с мене. Поздрави онези, които ни обичат във вярата. Благодат да бъде с всички вас. Амин.

Epístola de Paulo a Filemom	Филимон

Filemom 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, prisioneiro de Cristo Jesus, e o irmão Timóteo, ao amado Filemom, também nosso colaborador,

[2] e à irmã Áfia, e a Arquipo, nosso companheiro de lutas, e à igreja que está em tua casa,

[3] graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças

[4] Dou graças ao meu Deus, lembrando-me, sempre, de ti nas minhas orações,

[5] estando ciente do teu amor e da fé que tens para com o SENHOR Jesus e todos os santos,

[6] para que a comunhão da tua fé se torne eficiente no pleno conhecimento de todo bem que há em nós, para com Cristo.

[7] Pois, irmão, tive grande alegria e conforto no teu amor, porquanto o coração dos santos tem sido reanimado por teu intermédio.

Paulo intercede em favor de Onésimo

[8] Pois bem, ainda que eu sinta plena liberdade em Cristo para te ordenar o que convém,

[9] prefiro, todavia, solicitar em nome do amor, sendo o que sou, Paulo, o velho e, agora, até prisioneiro de Cristo Jesus;

[10] sim, solicito-te em favor de meu filho Onésimo, que gerei entre algemas.

[11] Ele, antes, te foi inútil; atualmente, porém, é útil, a ti e a mim.

Филимон 1

Обичта и вярата на Филимон

[1] Павел, затворник за Христос Исус, и брат Тимотей, до нашия възлюбен съработник Филимон

[2] и до сестра Апфия, и до нашия сподвижник Архип, и до твоята домашна църква:

[3] Благодат и мир да бъде на вас от Бога, нашия Отец, и Господ Исус Христос.

[4] Винаги благодаря на моя Бог, когато те споменавам в молитвите си,

[5] като слушам за твоята любов и за вярата, която имаш към Господ Исус и която показваш към всички светии.

[6] Моля се това общение в твоята вяра да действа така, че те да познаят всичкото добро, което е в нас, за слава на Христос.

[7] Защото неведнъж съм намирал голяма радост и утеха в твоята любов, понеже сърцата на светиите се освежаваха чрез тебе, брате.

Молба за Онисим

[8] Затова, ако и да имам право с голямо дързновение в Христос да ти заповядам това, което подобава,

[9] пак, заради любовта, предпочитам да те моля. Аз, старецът Павел, а сега и затворник за Христос Исус,

[10] ти се моля за моето чедо Онисим, когото родих в оковите си,

[11] който беше някога безполезен за теб, а сега полезен и на теб, и на мене;

[12] Eu to envio de volta em pessoa, quero dizer, o meu próprio coração.

[13] Eu queria conservá-lo comigo mesmo para, em teu lugar, me servir nas algemas que carrego por causa do evangelho;

[14] nada, porém, quis fazer sem o teu consentimento, para que a tua bondade não venha a ser como que por obrigação, mas de livre vontade.

[15] Pois acredito que ele veio a ser afastado de ti temporariamente, a fim de que o recebas para sempre,

[16] não como escravo; antes, muito acima de escravo, como irmão caríssimo, especialmente de mim e, com maior razão, de ti, quer na carne, quer no SENHOR.

[17] Se, portanto, me consideras companheiro, recebe-o, como se fosse a mim mesmo.

[18] E, se algum dano te fez ou se te deve alguma coisa, lança tudo em minha conta.

[19] Eu, Paulo, de próprio punho, o escrevo: Eu pagarei – para não te alegar que também tu me deves até a ti mesmo.

[20] Sim, irmão, que eu receba de ti, no SENHOR, este benefício. Reanima-me o coração em Cristo.

Comunicações pessoais. Saudações e bênção

[21] Certo, como estou, da tua obediência, eu te escrevo, sabendo que farás mais do que estou pedindo.

[22] E, ao mesmo tempo, prepara-me também pousada, pois espero que, por vossas orações, vos serei restituído.

[12] когото ти пращам обратно лично, т. е. самото ми сърце.

[13] Аз бих желал да го задържа при себе си, да ми слугува вместо тебе, като съм в окови за благовестието;

[14] но без да зная твоето мнение, не искам да направя нищо, за да не бъде твоята добрина като от принуждение, а доброволна.

[15] Защото може би затова той се е отлъчил от тебе за малко време, за да го имаш завинаги,

[16] не вече като роб, а повече от роб – като брат, особено възлюбен на мен, а колко повече на теб и по плът, и в Господа!

[17] И така, ако ме смяташ за съучастник в Христа, приеми него като мен.

[18] И ако в нещо те е онеправдал или тидължи нещо, мини това на моя сметка.

[19] Аз, Павел, написах с ръката си: аз ще заплатя! Не искам да ти казвам, че ти ми дължиш и самия себе си.

[20] Да, брате, нека имам тази печалба от тебе в Господа; освежавай сърцето ми в Христос.

[21] Уверен в твоята послушност, аз ти пиша и зная, че ще направиш и повече, отколкото ти казвам.

[22] А освен това приготви ми стая, понеже се надявам, че ще ви бъда подарен чрез вашите молитви.

Заключителни поздрави

[23] Saúdam-te Epafras, prisioneiro comigo, em Cristo Jesus,
[24] Marcos, Aristarco, Demas e Lucas, meus cooperadores.
[25] A graça do SENHOR Jesus Cristo seja com o vosso espírito.

[23] Поздравяват те Епафрас, който е затворен с мене заради Христос Исус,
[24] също и моите съработници: Марк, Аристарх, Димас и Лука.
[25] Благодатта на нашия Господ Исус Христос да бъде с вашия дух. Амин.

Epístola aos Hebreus	Евреи

Hebreus 1

A revelação de Deus

[1] Havendo Deus, outrora, falado, muitas vezes e de muitas maneiras, aos pais, pelos profetas,

[2] nestes últimos dias, nos falou pelo Filho, a quem constituiu herdeiro de todas as coisas, pelo qual também fez o universo.

[3] Ele, que é o resplendor da glória e a expressão exata do seu Ser, sustentando todas as coisas pela palavra do seu poder, depois de ter feito a purificação dos pecados, assentou-se à direita da Majestade, nas alturas,

[4] tendo-se tornado tão superior aos anjos quanto herdou mais excelente nome do que eles.

Cristo é o Filho, os anjos são ministros

[5] Pois a qual dos anjos disse jamais: Tu és meu Filho, eu hoje te gerei? E outra vez: Eu lhe serei Pai, e ele me será Filho?

[6] E, novamente, ao introduzir o Primogênito no mundo, diz: E todos os anjos de Deus o adorem.

[7] Ainda, quanto aos anjos, diz: Aquele que a seus anjos faz ventos, e a seus ministros, labareda de fogo;

[8] mas acerca do Filho: O teu trono, ó Deus, é para todo o sempre; e: Cetro de eqüidade é o cetro do seu reino.

[9] Amaste a justiça e odiaste a iniqüidade; por isso, Deus, o teu Deus, te ungiu com o

Евреи 1

Величието на въплътения Божий Син

[1] Бог, Който много пъти и по много начини е говорил в миналото на нашите предци чрез пророците,

[2] в тези последни дни Той ни говори чрез Сина. Него е поставил за наследник на всичко, чрез Него е създал и света,

[3] Той е сияние на Неговата слава и съвършен образ на Неговото лице и Който държи всичко чрез Своето могъщо слово. Той, след като извърши чрез Себе Си очистване на греховете, седна отдясно на Величието във висините

Божият Син превъзхожда ангелите

[4] и стана толкова по-горен от ангелите, колкото името, което е наследил, е по-превъзходно от тяхното.

[5] Защото на кого от ангелите Бог е казал някога: „Ти си Мой Син, Аз днес Те родих“; и пак: „Аз ще Му бъда Отец и Той ще ми бъде Син“?

[6] А когато пък въвежда Първородния във вселената, казва: „И поклонете се на Него всички Божии ангели.“

[7] И за ангелите казва: „Който прави ангелите Си силни катоветрове и служителите Си като огнен пламък.“

[8] А за Сина казва: „Твоят престол, о, Боже, е до вечни векове; и скиптърът на Твоето царство е скиптър на правота.

[9] Възлюбил си правда и си намразил беззаконие, затова, Боже, Твоят Бог Те

óleo de alegria como a nenhum dos teus companheiros.

[10] Ainda: No princípio, SENHOR, lançaste os fundamentos da terra, e os céus são obra das tuas mãos;

[11] eles perecerão; tu, porém, permaneces; sim, todos eles envelhecerão qual veste;

[12] também, qual manto, os enrolarás, e, como vestes, serão igualmente mudados; tu, porém, és o mesmo, e os teus anos jamais terão fim.

[13] Ora, a qual dos anjos jamais disse: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés?

[14] Não são todos eles espíritos ministradores, enviados para serviço a favor dos que hão de herdar a salvação?

Hebreus 2

O perigo da negligência

[1] Por esta razão, importa que nos apeguemos, com mais firmeza, às verdades ouvidas, para que delas jamais nos desviemos.

[2] Se, pois, se tornou firme a palavra falada por meio de anjos, e toda transgressão ou desobediência recebeu justo castigo,

[3] como escaparemos nós, se negligenciarmos tão grande salvação? A qual, tendo sido anunciada inicialmente pelo SENHOR, foi-nos depois confirmada pelos que a ouviram;

[4] dando Deus testemunho juntamente com eles, por sinais, prodígios e vários milagres

е помазал с елей на радост повече от Твоите събратя.“

[10] И пак: „В началото Ти, Господи, си основал земята и дело на Твоите ръце е небето;

[11] те ще изчезнат, а Ти пребъдваш. Да! Те всички ще остареят като дреха

[12] и като наметало ще ги свиеш, и те ще бъдат изменени. Но Ти си същият и Твоите години няма да се свършат.“

[13] А на кого от ангелите е казал някога: „Седни отдясно Ми, докато положа враговете Ти за Твое подножие“?

[14] Не са ли те всички служебни духове, изпращани да слугуват на онези, които ще наследят спасение?

Евреи 2

Пътят към спасението

[1] Затова ние сме длъжни да внимаваме повече в това, което сме чули, да не би да го изгубим някога.

[2] Защото ако словото, изговорено чрез ангели, стана твърдо и всяко престъпление и непокорство получи справедлива отплата,

[3] то как ще се избавим ние, ако пренебрегнем едно толкова велико спасение, което, отначало прогласено от Господа, се потвърди между нас от тези, които бяха го чули;

[4] като му свидетелстваше и Бог чрез знамения и чудеса, чрез разни велики

e por distribuições do Espírito Santo, segundo a sua vontade.

дела и чрез раздаване даровете на Святия Дух по волята Си?

Jesus coroado de glória: sumo sacerdote idôneo e compassivo

[5] Pois não foi a anjos que sujeitou o mundo que há de vir, sobre o qual estamos falando;

[5] Защото не на ангели Той подчини бъдещия свят, за който говорим;

[6] antes, alguém, em certo lugar, deu pleno testemunho, dizendo: Que é o homem, que dele te lembres? Ou o filho do homem, que o visites?

[6] но някой е засвидетелствал някъде, като е казал: „Какво е човек, за да го помниш, или човешки син, за да го посещаваш?

[7] Fizeste-o, por um pouco, menor que os anjos, de glória e de honra o coroaste [e o constituíste sobre as obras das tuas mãos].

[7] Ти си го направил само малко по-долен от ангелите, със слава и чест си го увенчал и си го поставил над делата на ръцете Си;

[8] Todas as coisas sujeitaste debaixo dos seus pés. Ora, desde que lhe sujeitou todas as coisas, nada deixou fora do seu domínio. Agora, porém, ainda não vemos todas as coisas a ele sujeitas;

[8] всичко си подчинил под краката му.“ И като му е подчинил всичко, не е оставил нищо неподчинено на него, обаче сега не виждаме още да му е подчинено всичко.

[9] vemos, todavia, aquele que, por um pouco, tendo sido feito menor que os anjos, Jesus, por causa do sofrimento da morte, foi coroado de glória e de honra, para que, pela graça de Deus, provasse a morte por todo homem.

[9] Но виждаме Исус, Който е бил направен малко по-долен от ангелите, че е увенчан със слава и чест поради претърпяната смърт, за да вкуси смърт с Божията благодат за всеки човек.

[10] Porque convinha que aquele, por cuja causa e por quem todas as coisas existem, conduzindo muitos filhos à glória, aperfeiçoasse, por meio de sofrimentos, o Autor da salvação deles.

[10] Защото беше уместно Онзи, заради Когото е всичко и чрез Когото е всичко, като привежда много синове в слава, да усъвършенства чрез страдания Начинателя на тяхното спасение.

[11] Pois, tanto o que santifica como os que são santificados, todos vêm de um só. Por isso, é que ele não se envergonha de lhes chamar irmãos,

[11] Понеже и Онзи, Който освещава, и онези, които се освещават, всички са от Един Отец; затова Той не се срамува да ги нарича братя,

12 dizendo: A meus irmãos declararei o teu nome, cantar-te-ei louvores no meio da congregação.

12 като казва: „Ще възвестявам името Ти на братята Си; ще те хваля всред събранието“;

13 E outra vez: Eu porei nele a minha confiança. E ainda: Eis aqui estou eu e os filhos que Deus me deu.

13 и пак: „Аз на Него ще уповавам“; и пак: „Ето, Аз и децата, които Ми е дал Бог.“

14 Visto, pois, que os filhos têm participação comum de carne e sangue, destes também ele, igualmente, participou, para que, por sua morte, destruísse aquele que tem o poder da morte, a saber, o diabo,

14 И така, понеже децата са същества от общата плът и кръв, то и Той подобно на тях взе участие в същото, за да унищожи чрез смъртта този, който има властта, т. е. дявола,

15 e livrasse todos que, pelo pavor da morte, estavam sujeitos à escravidão por toda a vida.

15 и да избави всички онези, които поради страха от смъртта през целия си живот са били подчинени на робство.

16 Pois ele, evidentemente, não socorre anjos, mas socorre a descendência de Abraão.

16 (Защото наистина Той не помогна на ангелите, но помогна на Авраамовото потомство.)

17 Por isso mesmo, convinha que, em todas as coisas, se tornasse semelhante aos irmãos, para ser misericordioso e fiel sumo sacerdote nas coisas referentes a Deus e para fazer propiciação pelos pecados do povo.

17 Затова трябваше да се оприличи във всичко на братята Си, за да бъде милостив и верен Първосвещеник по отношение на Бога, за да извърши умилостивение за греховете на народа.

18 Pois, naquilo que ele mesmo sofreu, tendo sido tentado, é poderoso para socorrer os que são tentados.

18 Понеже в това, дето и сам Той пострада като изкушен, може и на изкушаваните да помага.

Hebreus 3

Cristo é superior a Moisés. O perigo da incredulidade e da desobediência

1 Por isso, santos irmãos, que participais da vocação celestial, considerai atentamente o Apóstolo e Sumo Sacerdote da nossa confissão, Jesus,

Евреи 3

Исус Христос превъзхожда Моисей

1 Затова, святи братя, участници в небесното призвание, размислете за Апостола и Първосвещеника, Когото ние изповядваме, Исус,

[2] o qual é fiel àquele que o constituiu, como também o era Moisés em toda a casa de Deus.

[3] Jesus, todavia, tem sido considerado digno de tanto maior glória do que Moisés, quanto maior honra do que a casa tem aquele que a estabeleceu.

[4] Pois toda casa é estabelecida por alguém, mas aquele que estabeleceu todas as coisas é Deus.

[5] E Moisés era fiel, em toda a casa de Deus, como servo, para testemunho das coisas que haviam de ser anunciadas;

[6] Cristo, porém, como Filho, em sua casa; a qual casa somos nós, se guardarmos firme, até ao fim, a ousadia e a exultação da esperança.

[7] Assim, pois, como diz o Espírito Santo: Hoje, se ouvirdes a sua voz,

[8] não endureçais o vosso coração como foi na provocação, no dia da tentação no deserto,

[9] onde os vossos pais me tentaram, pondo-me à prova, e viram as minhas obras por quarenta anos.

[10] Por isso, me indignei contra essa geração e disse: Estes sempre erram no coração; eles também não conheceram os meus caminhos.

[11] Assim, jurei na minha ira: Não entrarão no meu descanso.

[2] Който беше верен на Този, Който Го постави, както беше и Моисей – в целия Негов дом.

[3] Понеже Той се удостои със слава, толкова по-голяма от Моисеевата, колкото е по-голяма почитта, която има онзи, който е направил къщата, от почитта, която има къщата.

[4] Защото всяка къща се строи от някого; а Този, Който е устроил всичко, е Бог.

[5] И Моисей беше верен в целия Божий дом като слуга, за да засвидетелства за онова, което щеше да се говори по-късно;

[6] а Христос, като Син, беше верен над Неговия дом. Неговият дом сме ние, ако удържим докрай дързновението и похвалата на надеждата си.

Обещанието на Бога и неверието на Неговия народ

[7] Затова, както казва Святият Дух: „Днес, ако чуете гласа Му,

[8] не закоравявайте сърцата си, както в преогорчението, както в деня на изкушението в пустинята,

[9] където бащите ви Ме изкушиха, изпитаха Ме. И видяха делата Ми четиридесет години.

[10] Затова възнегодувах против това поколение. И казах: Винаги се заблуждават със сърцата си, те не са познали Моите пътища.

[11] Така се заклех в гнева Си: Те няма да влязат в Моята почивка.“

[12] Tende cuidado, irmãos, jamais aconteça haver em qualquer de vós perverso coração de incredulidade que vos afaste do Deus vivo;

[13] pelo contrário, exortai-vos mutuamente cada dia, durante o tempo que se chama Hoje, a fim de que nenhum de vós seja endurecido pelo engano do pecado.

[14] Porque nos temos tornado participantes de Cristo, se, de fato, guardarmos firme, até ao fim, a confiança que, desde o princípio, tivemos.

[15] Enquanto se diz: Hoje, se ouvirdes a sua voz, não endureçais o vosso coração, como foi na provocação.

[16] Ora, quais os que, tendo ouvido, se rebelaram? Não foram, de fato, todos os que saíram do Egito por intermédio de Moisés?

[17] E contra quem se indignou por quarenta anos? Não foi contra os que pecaram, cujos cadáveres caíram no deserto?

[18] E contra quem jurou que não entrariam no seu descanso, senão contra os que foram desobedientes?

[19] Vemos, pois, que não puderam entrar por causa da incredulidade.

Hebreus 4

A entrada no descanso de Deus pela fé

[1] Temamos, portanto, que, sendo-nos deixada a promessa de entrar no descanso de Deus, suceda parecer que algum de vós tenha falhado.

[2] Porque também a nós foram anunciadas as boas-novas, como se deu com eles; mas

[12] Внимавайте, братя, да не би да има у някого от вас нечестиво, невярващо сърце, което да отстъпи от живия Бог;

[13] но се увещавайте един друг всеки ден, докато още е „днес“, да не би някой от вас да се закорави чрез измамата на греха.

[14] Защото ние участваме в Христос, ако удържим твърдо докрай първоначалната си увереност;

[15] докато се казва: „Днес, ако чуете гласа Му, не закоравявайте сърцата си, както в преогорчението.“

[16] Защото кои, като чуха, Го преогорчиха? Не бяха ли всички онези, които излязоха от Египет чрез Моисей?

[17] А против кои негодува четиридесет години? Не против онези ли, които съгрешиха и чиито трупове паднаха в пустинята?

[18] На кои още се закле, че няма да влязат в Неговата почивка? Не на онези ли, които бяха непокорни?

[19] И така, виждаме, че поради неверието си те не можаха да влязат.

Евреи 4

Вярващите и Божието обещание

[1] И така, понеже ни остава обещание да влезем в Неговата почивка, нека се боим да не би да се открие, че някой от вас не е достигнал до нея.

[2] Защото на нас бе донесено едно благовестие, както и на тях; но словото,

a palavra que ouviram não lhes aproveitou, visto não ter sido acompanhada pela fé naqueles que a ouviram.

което те чуха, не ги ползва, понеже не се съедини чрез вяра в онези, които го чуха.

[3] Nós, porém, que cremos, entramos no descanso, conforme Deus tem dito: Assim, jurei na minha ira: Não entrarão no meu descanso. Embora, certamente, as obras estivessem concluídas desde a fundação do mundo.

[3] Затова ние, повярвалите, влизаме в тази почивка; както каза Бог: „Така се заклех в гнева Си: Те няма да влязат в Моята почивка"; ако и да са били свършени делата Муоще при създаването на света.

[4] Porque, em certo lugar, assim disse, no tocante ao sétimo dia: E descansou Deus, no sétimo dia, de todas as obras que fizera.

[4] Защото някъде си е говорил за самия ден така: „И почина си Бог на седмия ден от всичките Си дела";

[5] E novamente, no mesmo lugar: Não entrarão no meu descanso.

[5] а пък на това място: „Няма да влязат в Моята почивка."

[6] Visto, portanto, que resta entrarem alguns nele e que, por causa da desobediência, não entraram aqueles aos quais anteriormente foram anunciadas as boas-novas,

[6] И така, понеже остава да влязат някои в нея, а на онези, на които по-рано се благовести, не са влезли поради неверието си,

[7] de novo, determina certo dia, Hoje, falando por Davi, muito tempo depois, segundo antes fora declarado: Hoje, se ouvirdes a sua voz, não endureçais o vosso coração.

[7] затова Той пак определя един ден, „днес", като казва толкова време по-късно чрез Давид, както вече казахме: „Днес, ако чуете Неговия глас, не закоравявайте сърцата си."

[8] Ora, se Josué lhes houvesse dado descanso, não falaria, posteriormente, a respeito de outro dia.

[8] Защото ако Исус Навин беше им дал почивка, Бог не би говорил след това за друг ден.

[9] Portanto, resta um repouso para o povo de Deus.

[9] Следователно за Божия народ остава една съботна почивка.

[10] Porque aquele que entrou no descanso de Deus, também ele mesmo descansou de suas obras, como Deus das suas.

[10] Защото онзи, който е влязъл в Неговата почивка, той си е починал от своите дела, както и Бог от Своите Си.

[11] Esforcemo-nos, pois, por entrar naquele descanso, a fim de que ninguém caia,

[11] Затова нека се постараем да влезем в тази почивка, за да не падне някой

segundo o mesmo exemplo de desobediência.

[12] Porque a palavra de Deus é viva, e eficaz, e mais cortante do que qualquer espada de dois gumes, e penetra até ao ponto de dividir alma e espírito, juntas e medulas, e é apta para discernir os pensamentos e propósitos do coração.

[13] E não há criatura que não seja manifesta na sua presença; pelo contrário, todas as coisas estão descobertas e patentes aos olhos daquele a quem temos de prestar contas.

Jesus, o sumo sacerdote que se compadece de nós

[14] Tendo, pois, a Jesus, o Filho de Deus, como grande sumo sacerdote que penetrou os céus, conservemos firmes a nossa confissão.

[15] Porque não temos sumo sacerdote que não possa compadecer-se das nossas fraquezas; antes, foi ele tentado em todas as coisas, à nossa semelhança, mas sem pecado.

[16] Acheguemo-nos, portanto, confiadamente, junto ao trono da graça, a fim de recebermos misericórdia e acharmos graça para socorro em ocasião oportuna.

Hebreus 5

Cristo, superior ao sacerdócio da antiga aliança

[1] Porque todo sumo sacerdote, sendo tomado dentre os homens, é constituído nas coisas concernentes a Deus, a favor

в това, да дава същия пример на неверие.

[12] Защото Божието слово е живо, действено, по-остро от всеки меч, остър и от двете страни, пронизва до разделяне душата и духа, ставите и мозъка и издирва помислите и намеренията на сърцето.

[13] И няма създание, което да не е явно пред Бога; а всичко е голо и разкрито пред очите на Този, пред Когото има да отговаряме.

Исус Христос е великият Първосвещеник

[14] И така, като имаме велик Първосвещеник Исус, Божия Син, Който е преминал до най-високите небеса, нека държим това, което сме изповядали.

[15] Защото нямаме такъв първосвещеник, който да не може да състрадава с нас в нашите слабости, а имаме Един, Който е бил във всичко изкушен като нас, но пак е без грях.

[16] Затова нека пристъпваме с дръзновение към престола на благодатта, за да придобием милост и да намерим благодат, която да помага в подходящото време.

Евреи 5

[1] Защото всеки първосвещеник, който е взет измежду човеците, се поставя да принася дарове и жертви на Бога за греховете на човеците,

dos homens, para oferecer tanto dons como sacrifícios pelos pecados,

2 e é capaz de condoer-se dos ignorantes e dos que erram, pois também ele mesmo está rodeado de fraquezas.

3 E, por esta razão, deve oferecer sacrifícios pelos pecados, tanto do povo como de si mesmo.

4 Ninguém, pois, toma esta honra para si mesmo, senão quando chamado por Deus, como aconteceu com Arão.

5 Assim, também Cristo a si mesmo não se glorificou para se tornar sumo sacerdote, mas o glorificou aquele que lhe disse: Tu és meu Filho, eu hoje te gerei;

6 como em outro lugar também diz: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

7 Ele, Jesus, nos dias da sua carne, tendo oferecido, com forte clamor e lágrimas, orações e súplicas a quem o podia livrar da morte e tendo sido ouvido por causa da sua piedade,

8 embora sendo Filho, aprendeu a obediência pelas coisas que sofreu

9 e, tendo sido aperfeiçoado, tornou-se o Autor da salvação eterna para todos os que lhe obedecem,

10 tendo sido nomeado por Deus sumo sacerdote, segundo a ordem de Melquisedeque.

Os cristãos hebreus não tinham progredido

2 такъв първосвещеник, който може да състрадава с невежите и заблудилите се, защото и сам той е обиколен с немощ;

3 и затова е длъжен да принася жертва за греховете както за народа, така и за себе си.

4 А както никой не взема на себе си тази почит, освен когато бъде призван от Бога, както беше Аарон,

5 така и Христос не присвои за Себе Си славата да стане първосвещеник, а Му я даде Онзи, който Му е казал: „Ти си Мой Син, Аз днес Те родих“;

6 както и на друго място казва: „Ти си свещеник довека според чина Мелхиседеков.“

7 По време на земния Си живот Исус със силен вик и сълзи отправи молитви и молби към Бога, Който можеше да го спаси от смърт, и като бе послушан поради благоговението Си,

8 макар и да е Син, пак се научи на послушание от това, което пострада,

9 и като се усъвършенства, стана причина за вечно спасение на всички, които са Му послушни,

10 наречен от Бога Първосвещеник според Мелхиседековия чин.

Наставления за постоянство в Христовото учение

[11] A esse respeito temos muitas coisas que dizer e difíceis de explicar, porquanto vos tendes tornado tardios em ouvir.

[12] Pois, com efeito, quando devíeis ser mestres, atendendo ao tempo decorrido, tendes, novamente, necessidade de alguém que vos ensine, de novo, quais são os princípios elementares dos oráculos de Deus; assim, vos tornastes como necessitados de leite e não de alimento sólido.

[13] Ora, todo aquele que se alimenta de leite é inexperiente na palavra da justiça, porque é criança.

[14] Mas o alimento sólido é para os adultos, para aqueles que, pela prática, têm as suas faculdades exercitadas para discernir não somente o bem, mas também o mal.

Hebreus 6

Exortação ao progresso na fé

[1] Por isso, pondo de parte os princípios elementares da doutrina de Cristo, deixemo-nos levar para o que é perfeito, não lançando, de novo, a base do arrependimento de obras mortas e da fé em Deus,

[2] o ensino de batismos e da imposição de mãos, da ressurreição dos mortos e do juízo eterno.

[3] Isso faremos, se Deus permitir.

Os perigos espirituais

[4] É impossível, pois, que aqueles que uma vez foram iluminados, e provaram o dom celestial, e se tornaram participantes do Espírito Santo,

[11] Върху това имаме да кажем много неща и трудни за поясняване, защото сте станали ленивив слушане.

[12] Понеже, макар според изтеклото време вие досега трябваше и учители да станете, пак имате нужда да ви учи някой кои са първите начала на Божиите слова и стигнахте дотам, че се нуждаете от мляко, а не от твърда храна.

[13] Защото всеки, който се храни с мляко, е неопитен в учението за правдата, понеже е невръстен;

[14] а твърдата храна е за пълнолетните, които чрез упражнение са обучили чувствата си да разпознават доброто и злото.

Евреи 6

[1] Поради това нека оставим първоначалното учение за Христос и нека се стремим към съвършенство, без да полагаме отново за основа покаяние от мъртви дела, вяра в Бога,

[2] учение за кръщения, за ръкополагане, за възкресяване на мъртви и за вечен съд.

[3] И това ще направим, ако Бог позволи.

[4] Защото за тези, които веднъж са били просветени и са вкусили от небесния дар, и са станали причастни на Святия Дух,

[5] e provaram a boa palavra de Deus e os poderes do mundo vindouro,

[6] e caíram, sim, é impossível outra vez renová-los para arrependimento, visto que, de novo, estão crucificando para si mesmos o Filho de Deus e expondo-o à ignomínia.

[7] Porque a terra que absorve a chuva que freqüentemente cai sobre ela e produz erva útil para aqueles por quem é também cultivada recebe bênção da parte de Deus;

[8] mas, se produz espinhos e abrolhos, é rejeitada e perto está da maldição; e o seu fim é ser queimada.

As coisas melhores e pertencentes à salvação

[9] Quanto a vós outros, todavia, ó amados, estamos persuadidos das coisas que são melhores e pertencentes à salvação, ainda que falamos desta maneira.

[10] Porque Deus não é injusto para ficar esquecido do vosso trabalho e do amor que evidenciastes para com o seu nome, pois servistes e ainda servis aos santos.

[11] Desejamos, porém, continue cada um de vós mostrando, até ao fim, a mesma diligência para a plena certeza da esperança;

[12] para que não vos torneis indolentes, mas imitadores daqueles que, pela fé e pela longanimidade, herdam as promessas.

A imutabilidade da promessa de Deus

[13] Pois, quando Deus fez a promessa a Abraão, visto que não tinha ninguém

[5] и са вкусили от доброто Божие слово и от силите на бъдещия век,

[6] а са отпаднали, невъзможно е да се обновят пак и да се доведат до покаяние, докато разпъват втори път в себе си Божия Син и Го опозоряват.

[7] Защото земята, която се е поила от дъжда, който пада често на нея, и която ражда трева, полезна на тези, за които се и обработва, получава благословение от Бога;

[8] но ако ражда тръни и репеи, отхвърля се; тя скоро ще бъде прокълната и сетнината ѝ е да се изгори.

[9] Обаче, ако и да говорим така, надяваме се от вас, възлюбени, за по-добро нещо, което води към спасението.

[10] Защото Бог не е неправеден, та да забрави това, което извършихте, и любовта, която показахте към Неговото име, като послужихте и още служите на светиите.

[11] И желаем всеки от вас да показва същото усърдие за пълна увереност в надеждата докрай;

[12] да не бъдете лениви, а да подражавате на онези, които чрез вяра и устояване наследяват обещанията.

Божието обещание е надеждно

[13] Защото когато Бог даваше обещание на Авраам, понеже нямаше никого по-

superior por quem jurar, jurou por si mesmo,

голям, в когото да се закълне, закле се в Себе Си, като каза:

[14] dizendo: Certamente, te abençoarei e te multiplicarei.

[14] „Наистина ще те благословя премного и ще те умножа и преумножа."

[15] E assim, depois de esperar com paciência, obteve Abraão a promessa.

[15] И така, Авраам, като прояви търпение докрай, получи обещаното.

[16] Pois os homens juram pelo que lhes é superior, e o juramento, servindo de garantia, para eles, é o fim de toda contenda.

[16] Защото както човеците се кълнат в някого, по-голям от тях, и клетвата, дадена в потвърждение на думата, слага край на всеки спор между тях,

[17] Por isso, Deus, quando quis mostrar mais firmemente aos herdeiros da promessa a imutabilidade do seu propósito, se interpôs com juramento,

[17] така и Бог, като искаше да покаже по-пълно на наследниците на обещанието, че намерението Му е неизменимо, си послужи с клетва,

[18] para que, mediante duas coisas imutáveis, nas quais é impossível que Deus minta, forte alento tenhamos nós que já corremos para o refúgio, a fim de lançar mão da esperança proposta;

[18] така че чрез две неизменими неща, в които не е възможно за Бога да лъже, да имаме голямо насърчение ние, които сме прибегнали да се държим за поставената пред нас надежда;

[19] a qual temos por âncora da alma, segura e firme e que penetra além do véu,

[19] която имаме за душата като здрава и непоколебима котва, която прониква в това, което е вътре зад завесата;

[20] onde Jesus, como precursor, entrou por nós, tendo-se tornado sumo sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

[20] където Исус като предтеча влезе за нас и стана Първосвещеник довека според Мелхиседековия чин.

Hebreus 7

Melquisedeque, tipo de Cristo

[1] Porque este Melquisedeque, rei de Salém, sacerdote do Deus Altíssimo, que saiu ao encontro de Abraão, quando voltava da matança dos reis, e o abençoou,

Евреи 7

Свещенството на Мелхиседек

[1] Защото този Мелхиседек, салимски цар, свещеник на Всевишния Бог, който срещна Авраам, когато се връщаше от поражението на царете, и го благослови,

[2] para o qual também Abraão separou o dízimo de tudo (primeiramente se interpreta rei de justiça, depois também é rei de Salém, ou seja, rei de paz;

[3] sem pai, sem mãe, sem genealogia; que não teve princípio de dias, nem fim de existência, entretanto, feito semelhante ao Filho de Deus), permanece sacerdote perpetuamente.

O sacerdócio de Cristo é superior ao levítico

[4] Considerai, pois, como era grande esse a quem Abraão, o patriarca, pagou o dízimo tirado dos melhores despojos.

[5] Ora, os que dentre os filhos de Levi recebem o sacerdócio têm mandamento de recolher, de acordo com a lei, os dízimos do povo, ou seja, dos seus irmãos, embora tenham estes descendido de Abraão;

[6] entretanto, aquele cuja genealogia não se inclui entre eles recebeu dízimos de Abraão e abençoou o que tinha as promessas.

[7] Evidentemente, é fora de qualquer dúvida que o inferior é abençoado pelo superior.

[8] Aliás, aqui são homens mortais os que recebem dízimos, porém ali, aquele de quem se testifica que vive.

[9] E, por assim dizer, também Levi, que recebe dízimos, pagou-os na pessoa de Abraão.

[10] Porque aquele ainda não tinha sido gerado por seu pai, quando Melquisedeque saiu ao encontro deste.

O sacerdócio levítico teve fim, mas o de Cristo é eterno

[2] на когото Авраам отдели и десятък от цялата плячка – той, който е първо, по значението на името си, цар на правда, а после и салимски цар, т.е. цар на мир,

[3] без баща, без майка, без родословие, без да има или начало на дни, или край на живот, но оприличен на Божия Син, остава завинаги свещеник.

[4] А помислете колко велик беше този човек, на когото патриарх Авраам даде и десятък от най-добрата плячка.

[5] Защото, докато онези от Левиевите потомци, които приемат свещенството, имат заповед по закона да вземат десятък от народа, т. е. от братята си, макар и да са произлезли от чреслата на Авраам,

[6] той обаче, който не е произлязъл от техния род, взе десятък от Авраам и благослови този, на когото бяха дадени обещанията.

[7] А безспорно по-долният бива благославян от по-горния.

[8] И в единия случай смъртните човеци вземат десятък, а в другия – този, за когото се свидетелства, че живее.

[9] И, така да се каже – сам Левий, който взема десятък, даде десятък чрез Авраам;

[10] защото беше още в чреслата на баща си, когато Мелхиседек срещна Авраам.

[11] Se, portanto, a perfeição houvera sido mediante o sacerdócio levítico (pois nele baseado o povo recebeu a lei), que necessidade haveria ainda de que se levantasse outro sacerdote, segundo a ordem de Melquisedeque, e que não fosse contado segundo a ordem de Arão?

[12] Pois, quando se muda o sacerdócio, necessariamente há também mudança de lei.

[13] Porque aquele de quem são ditas estas coisas pertence a outra tribo, da qual ninguém prestou serviço ao altar;

[14] pois é evidente que nosso SENHOR procedeu de Judá, tribo à qual Moisés nunca atribuiu sacerdotes.

[15] E isto é ainda muito mais evidente, quando, à semelhança de Melquisedeque, se levanta outro sacerdote,

[16] constituído não conforme a lei de mandamento carnal, mas segundo o poder de vida indissolúvel.

[17] Porquanto se testifica: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

[18] Portanto, por um lado, se revoga a anterior ordenança, por causa de sua fraqueza e inutilidade

[19] (pois a lei nunca aperfeiçoou coisa alguma), e, por outro lado, se introduz esperança superior, pela qual nos chegamos a Deus.

Cristo, sacerdote único e perfeito

[11] И така, ако би имало съвършенство чрез левитското свещенство (защото под него народът получи закона), каква нужда е имало вече да се издигне друг свещеник, според Мелхиседековия чин, и да не се смята според Аароновия чин?

[12] Защото ако се промени свещенството, по необходимост става промяна и на закона.

[13] Понеже Този, за Когото се казва това, принадлежи на друго племе, от което никой не е служил на олтара.

[14] Защото е известно, че нашият Господ произлезе от Юдовото племе, а относно това племе Моисей не каза нищо за свещеници.

Свещеник като Мелхиседек

[15] Това става още по-ясно, когато по подобие на Мелхиседек се издига друг Свещеник,

[16] Който се установи не по закон, изразенв плътска заповед, а по силата на един безкраен живот;

[17] защото за Него свидетелства: „Ти си свещеник довека според чина Мелхиседеков“;

[18] защото по този начин се унищожава по-предишната заповед поради нейната слабост и безполезност

[19] (понеже законът не е усъвършенствал нищо), а се въвежда една по-добра надежда, чрез която се приближаваме до Бога.

[20] E, visto que não é sem prestar juramento (porque aqueles, sem juramento, são feitos sacerdotes,
[21] mas este, com juramento, por aquele que lhe disse: O SENHOR jurou e não se arrependerá: Tu és sacerdote para sempre);
[22] por isso mesmo, Jesus se tem tornado fiador de superior aliança.
[23] Ora, aqueles são feitos sacerdotes em maior número, porque são impedidos pela morte de continuar;
[24] este, no entanto, porque continua para sempre, tem o seu sacerdócio imutável.
[25] Por isso, também pode salvar totalmente os que por ele se chegam a Deus, vivendo sempre para interceder por eles.
[26] Com efeito, nos convinha um sumo sacerdote como este, santo, inculpável, sem mácula, separado dos pecadores e feito mais alto do que os céus,
[27] que não tem necessidade, como os sumos sacerdotes, de oferecer todos os dias sacrifícios, primeiro, por seus próprios pecados, depois, pelos do povo; porque fez isto uma vez por todas, quando a si mesmo se ofereceu.
[28] Porque a lei constitui sumos sacerdotes a homens sujeitos à fraqueza, mas a palavra do juramento, que foi posterior à lei, constitui o Filho, perfeito para sempre.

Hebreus 8

[20] И както това стана не без клетва, понеже другите станаха свещеници без клетва,
[21] Исус обаче стана с клетва чрез Онзи, който Му каза: Господ се закле и няма да се разкае; Ти си свещеник навеки според чина на Мелхиседек.
[22] Така също Исус стана поръчител на по-добър завет.
[23] При това поставените свещеници са били мнозина, защото смъртта им пречеше да продължават в чина си,
[24] а Той, понеже пребъдва вечно, има свещенство, което не преминава към друг.
[25] Затова и може съвършено да спасява тези, които идват при Бога чрез Него, понеже винаги живее, за да ходатайства за тях.
[26] Защото такъв Първосвещеник ни трябваше: свят, невинен, непорочен, отделен от грешните и въздигнат по-горе от небесата;
[27] Който няма нужда всеки ден, като онези първосвещеници, да принася жертви първо за своите грехове, после за греховете на народа; защото направи това веднъж завинаги, като принесе Себе Си.
[28] Защото законът поставя за първосвещеници немощни човеци; а думите на клетвата, която беше след закона, поставят Сина, Който е съвършен навеки.

Евреи 8

A antiga aliança era o símbolo transitório da nova, superior e eterna, da qual Cristo é o mediador

[1] Ora, o essencial das coisas que temos dito é que possuímos tal sumo sacerdote, que se assentou à destra do trono da Majestade nos céus,

[2] como ministro do santuário e do verdadeiro tabernáculo que o SENHOR erigiu, não o homem.

[3] Pois todo sumo sacerdote é constituído para oferecer tanto dons como sacrifícios; por isso, era necessário que também esse sumo sacerdote tivesse o que oferecer.

[4] Ora, se ele estivesse na terra, nem mesmo sacerdote seria, visto existirem aqueles que oferecem os dons segundo a lei,

[5] os quais ministram em figura e sombra das coisas celestes, assim como foi Moisés divinamente instruído, quando estava para construir o tabernáculo; pois diz ele: Vê que faças todas as coisas de acordo com o modelo que te foi mostrado no monte.

[6] Agora, com efeito, obteve Jesus ministério tanto mais excelente, quanto é ele também Mediador de superior aliança instituída com base em superiores promessas.

[7] Porque, se aquela primeira aliança tivesse sido sem defeito, de maneira alguma estaria sendo buscado lugar para uma segunda.

[8] E, de fato, repreendendo-os, diz: Eis aí vêm dias, diz o SENHOR, e firmarei nova

Исус Христос е небесният Първосвещеник

[1] А главното от това, което казваме, е че имаме такъв Първосвещеник, Който седна отдясно на престола на Величието в небесата,

[2] служител на светилището и на истинската скиния, която Господ е поставил, а не човек.

[3] Защото всеки първосвещеник се поставя да принася и дарове, и жертви; затова е нужно и Този Първосвещеник да има нещо да принася.

[4] А ако беше на земята, Той дори нямаше да бъде свещеник, защото има такива, които принасят даровете според закона

[5] (които служат на онова, което е самообраз и сянка на небесните неща, както бе заповядано на Моисей, когато щеше да направи скинията; защото: „Внимавай, му каза Бог, да направиш всичко по образеца, който ти бе показан на планината“),

[6] А сега Исус получи по-висше служение от тяхното, тъй като и заветът, на който е Посредник, е по-добър, защото е основан на по-добри обещания.

[7] Защото ако онзи първи завет е бил без недостатък, Бог не би търсил място за втори.

[8] А, напротив, когато порицава израилтяните, казва: „Ето,

aliança com a casa de Israel e com a casa de Judá,

идат дни, казва Господ, когато ще сключа с Израилевия дом и с Юдовия дом нов завет;

[9] não segundo a aliança que fiz com seus pais, no dia em que os tomei pela mão, para os conduzir até fora da terra do Egito; pois eles não continuaram na minha aliança, e eu não atentei para eles, diz o SENHOR.

[9] не такъв завет, какъвто сключих с бащите им в деня, когато ги хванах за ръка, за да ги изведа от Египетската земя; защото те не устояха в завета Ми и Аз ги оставих, казва Господ.

[10] Porque esta é a aliança que firmarei com a casa de Israel, depois daqueles dias, diz o SENHOR: na sua mente imprimirei as minhas leis, também sobre o seu coração as inscreverei; e eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

[10] Защото ето завета, който ще сключа с Израилевия дом: След онези дни, казва Господ, ще положа законите Си в ума им и ще ги напиша в сърцата им; Аз ще бъда техен Бог и те ще бъдат Мой народ.

[11] E não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR; porque todos me conhecerão, desde o menor deles até ao maior.

[11] И няма вече да учат всеки съгражданина си и всеки брат си, като му казват: Познай Господа! Защото всички ще Ме познават, от малък до голям между тях.

[12] Pois, para com as suas iniqüidades, usarei de misericórdia e dos seus pecados jamais me lembrarei.

[12] Защото ще покажа милост към неправдите им и греховете им (и беззаконията им) няма да помня вече.“

[13] Quando ele diz Nova, torna antiquada a primeira. Ora, aquilo que se torna antiquado e envelhecido está prestes a desaparecer.

[13] А като каза „нов завет“, Той обявява първия за остарял. А онова, което овехтява и остарява, е близо до изчезване.

Hebreus 9

Os ritos, ofertas e sacrifícios mosaicos eram imperfeitos e ineficazes

[1] Ora, a primeira aliança também tinha preceitos de serviço sagrado e o seu santuário terrestre.

[2] Com efeito, foi preparado o tabernáculo, cuja parte anterior, onde estavam o

Евреи 9

Старозаветните жертвоприношения

[1] А даже при първия завет имаше постановления за богослужение, имаше и земно светилище.

[2] Защото беше приготвена скиния, в първата част на която бяха

candeeiro, e a mesa, e a exposição dos pães, se chama o Santo Lugar;

светилникът, трапезата и присъствените хлябове; която част се казва святото място;

[3] por trás do segundo véu, se encontrava o tabernáculo que se chama o Santo dos Santos,

[3] а зад втората завеса беше онази част от скинията, която се казваше пресвятото място,

[4] ao qual pertencia um altar de ouro para o incenso e a arca da aliança totalmente coberta de ouro, na qual estava uma urna de ouro contendo o maná, o bordão de Arão, que floresceu, e as tábuas da aliança;

[4] където бяха златната кадилница и ковчегът на завета, отвсякъде обкован със злато, в който бяха златната стомна, съдържаща манната, Аароновият жезъл, който процъфтя, и плочите на завета;

[5] e sobre ela, os querubins de glória, que, com a sua sombra, cobriam o propiciatório. Dessas coisas, todavia, não falaremos, agora, pormenorizadamente.

[5] и над него бяха херувимите на Божиятаслава, които осеняваха умилостивилището; за които не е сега време да говорим подробно.

[6] Ora, depois de tudo isto assim preparado, continuamente entram no primeiro tabernáculo os sacerdotes, para realizar os serviços sagrados;

[6] И когато тези неща бяха така приготвени, в първата част на скинията свещениците влизаха постоянно да извършват богослужението;

[7] mas, no segundo, o sumo sacerdote, ele sozinho, uma vez por ano, não sem sangue, que oferece por si e pelos pecados de ignorância do povo,

[7] а във втората веднъж в годината влизаше само първосвещеникът, и то не без кръв, която принасяше за себе си и за греховете на народа, извършени в незнание.

[8] querendo com isto dar a entender o Espírito Santo que ainda o caminho do Santo Lugar não se manifestou, enquanto o primeiro tabernáculo continua erguido.

[8] С това Святият Дух показваше, че пътят за светилището не е бил открит, докато е стояла още външната скиния,

[9] É isto uma parábola para a época presente; e, segundo esta, se oferecem tanto dons como sacrifícios, embora estes, no tocante à consciência, sejam ineficazes para aperfeiçoar aquele que presta culto,

[9] която е образ на сегашното време, съгласно което се принасят дарове и жертви, които не могат да направят поклонника съвършено чист, що се отнася до неговата съвест,

[10] os quais não passam de ordenanças da carne, baseadas somente em comidas, e bebidas, e diversas abluções, impostas até ao tempo oportuno de reforma.

O sacrifício de Cristo não se repete, é perfeito e eficaz

[11] Quando, porém, veio Cristo como sumo sacerdote dos bens já realizados, mediante o maior e mais perfeito tabernáculo, não feito por mãos, quer dizer, não desta criação,

[12] não por meio de sangue de bodes e de bezerros, mas pelo seu próprio sangue, entrou no Santo dos Santos, uma vez por todas, tendo obtido eterna redenção.

[13] Portanto, se o sangue de bodes e de touros e a cinza de uma novilha, aspergidos sobre os contaminados, os santificam, quanto à purificação da carne,

[14] muito mais o sangue de Cristo, que, pelo Espírito eterno, a si mesmo se ofereceu sem mácula a Deus, purificará a nossa consciência de obras mortas, para servirmos ao Deus vivo!

[15] Por isso mesmo, ele é o Mediador da nova aliança, a fim de que, intervindo a morte para remissão das transgressões que havia sob a primeira aliança, recebam a promessa da eterna herança aqueles que têm sido chamados.

[16] Porque, onde há testamento, é necessário que intervenha a morte do testador;

[17] pois um testamento só é confirmado no caso de mortos; visto que de maneira

[10] понеже се състоят само в ядене, пиене и разни умивания – наредби, установени, докато дойде времето на един по-добър ред.

Съвършената жертва на Исус Христос

[11] А понеже Христос дойде катоПървосвещеник на бъдещите добрини, Той влезе през по-голямата и по-съвършена скиния, не с ръка направена, т. е. не от настоящото творение,

[12] веднъж завинаги в светилището, и то не с кръв от козли и от телци, а със собствената Си кръв, и придоби за насвечно изкупление.

[13] Защото ако кръвта от козли и телета и пепелта от юница, с които се поръсваха осквернените, освещава за очистването на тялото,

[14] то колко повече кръвта на Христос, Който чрез вечния Дух принесе Себе Си без недостатък на Бога, ще очисти съвестта ви от мъртвите дела, за да служите на живия Бог!

[15] По тази причина Той е посредник на един нов завет, така че призваните да получават обещаното вечно наследство чрез смъртта, станала за изкупване престъпленията, извършени при първия завет.

[16] Защото където има завещание, за изпълнението му трябва да се докаже и смъртта на завещателя.

[17] Защото завещанието влиза в сила, само където се е случила смърт,

nenhuma tem força de lei enquanto vive o testador.

18 Pelo que nem a primeira aliança foi sancionada sem sangue;

19 porque, havendo Moisés proclamado todos os mandamentos segundo a lei a todo o povo, tomou o sangue dos bezerros e dos bodes, com água, e lã tinta de escarlate, e hissopo e aspergiu não só o próprio livro, como também sobre todo o povo,

20 dizendo: Este é o sangue da aliança, a qual Deus prescreveu para vós outros.

21 Igualmente também aspergiu com sangue o tabernáculo e todos os utensílios do serviço sagrado.

22 Com efeito, quase todas as coisas, segundo a lei, se purificam com sangue; e, sem derramamento de sangue, não há remissão.

O sacrifício de Cristo é eficaz para sempre

23 Era necessário, portanto, que as figuras das coisas que se acham nos céus se purificassem com tais sacrifícios, mas as próprias coisas celestiais, com sacrifícios a eles superiores.

24 Porque Cristo não entrou em santuário feito por mãos, figura do verdadeiro, porém no mesmo céu, para comparecer, agora, por nós, diante de Deus;

25 nem ainda para se oferecer a si mesmo muitas vezes, como o sumo sacerdote cada ano entra no Santo dos Santos com sangue alheio.

26 Ora, neste caso, seria necessário que ele tivesse sofrido muitas vezes desde a

понеже никога няма сила, докато е жив завещателят.

18 Затова дори и първият завет не беше утвърден без кръв.

19 Защото след като Моисей изговори всяка заповед от закона пред целия народ, взе кръвта на телците и на козлите с вода, червена вълна и исоп и поръси както самата книга, така и целия народ, и казваше:

20 „Това е кръвта, пролята при завета, който Бог е заповядал спрямо вас.“

21 При това той по същия начин поръси с кръвта и скинията, и всички служебни съдове.

22 И почти мога да кажа, че по закона всичко се очиства с кръв; и без проливане на кръв няма прощение.

23 И така, необходимо беше образите на небесните неща да се очистват с тези жертви, а самите небесни неща – с жертви, по-добри от тях.

24 Защото Христос влезе не в ръкотворно светилище, образ на истинското, но в самите небеса, за да се яви вече пред Божието лице за нас;

25 и не за да принася Себе Си много пъти, както първосвещеникът влиза в светилището всяка година с чужда кръв

26 (иначе Той трябва да е страдал много пъти от създанието на света), а на дело

fundação do mundo; agora, porém, ao se cumprirem os tempos, se manifestou uma vez por todas, para aniquilar, pelo sacrifício de si mesmo, o pecado.

[27] E, assim como aos homens está ordenado morrerem uma só vez, vindo, depois disto, o juízo,

[28] assim também Cristo, tendo-se oferecido uma vez para sempre para tirar os pecados de muitos, aparecerá segunda vez, sem pecado, aos que o aguardam para a salvação.

Hebreus 10

Os sacrifícios antigos eram humanos e transitórios. A expiação feita por Cristo é divina e permanente

[1] Ora, visto que a lei tem sombra dos bens vindouros, não a imagem real das coisas, nunca jamais pode tornar perfeitos os ofertantes, com os mesmos sacrifícios que, ano após ano, perpetuamente, eles oferecem.

[2] Doutra sorte, não teriam cessado de ser oferecidos, porquanto os que prestam culto, tendo sido purificados uma vez por todas, não mais teriam consciência de pecados?

[3] Entretanto, nesses sacrifícios faz-se recordação de pecados todos os anos,

[4] porque é impossível que o sangue de touros e de bodes remova pecados.

[5] Por isso, ao entrar no mundo, diz: Sacrifício e oferta não quiseste; antes, um corpo me formaste;

в края на вековете се яви веднъж да отмахне греха, като принесе Себе Си в жертва.

[27] И така, както е определено на човеците веднъж да умрат, а след това настава съд,

[28] така и Христос, като беше принесен веднъж, за да понесе греховете на мнозина, ще се яви втори път, без да има работа с грях, за спасението на онези, които Го очакват.

Евреи 10

Превъзходството на Христовата жертва

[1] Защото законът, като съдържа в себе си само сянката на бъдещите добрини, а не самата същност на нещата, то свещениците, които непрестанно принасят всяка година същите жертви, никога не могат с тях да направят съвършени в чистота онези, които пристъпват да жертват.

[2] В противен случай те биха престанали да ги принасят; защото жертвоприносителите, веднъж очистени, не биха имали вече никакво изобличение на съвестта за грехове.

[3] Но с тези жертви всяка година става напомняне за греховете.

[4] Защото не е възможно кръв от телета и козли да отмахне грехове.

[5] Затова Христос, като влиза в света, казва: „Жертва и принос не си поискал, но си Ми приготвил тяло;

[6] não te deleitaste com holocaustos e ofertas pelo pecado.
[7] Então, eu disse: Eis aqui estou (no rolo do livro está escrito a meu respeito), para fazer, ó Deus, a tua vontade.
[8] Depois de dizer, como acima: Sacrifícios e ofertas não quiseste, nem holocaustos e oblações pelo pecado, nem com isto te deleitaste (coisas que se oferecem segundo a lei),
[9] então, acrescentou: Eis aqui estou para fazer, ó Deus, a tua vontade. Remove o primeiro para estabelecer o segundo.
[10] Nessa vontade é que temos sido santificados, mediante a oferta do corpo de Jesus Cristo, uma vez por todas.
[11] Ora, todo sacerdote se apresenta, dia após dia, a exercer o serviço sagrado e a oferecer muitas vezes os mesmos sacrifícios, que nunca jamais podem remover pecados;
[12] Jesus, porém, tendo oferecido, para sempre, um único sacrifício pelos pecados, assentou-se à destra de Deus,
[13] aguardando, daí em diante, até que os seus inimigos sejam postos por estrado dos seus pés.
[14] Porque, com uma única oferta, aperfeiçoou para sempre quantos estão sendo santificados.
[15] E disto nos dá testemunho também o Espírito Santo; porquanto, após ter dito:
[16] Esta é a aliança que farei com eles, depois daqueles dias, diz o SENHOR: Porei

[6] всеизгаряния и приноси за грях не са Ти угодни.
[7] Тогава казах: Ето, дойдох (в свитъка на книгата е писано за Мене) да изпълня Твоята воля, о, Боже.“
[8] Като казва първо: „Жертви и приноси, и всеизгаряния, и приноси за грях не си поискал, нито са Ти угодни“ (които впрочем се принасят според закона),
[9] после казва: „Ето, дойдох да изпълня волята Ти.“ Това означава: Той отмахва първото, за да постанови второто.
[10] С тази воля ние сме осветени чрез принасянето на Исус Христовото тяло веднъж завинаги.
[11] И всеки свещеник, като стои и служи всеки ден, принася много пъти същите жертви, които никога не могат да отмахнат грехове;
[12] но Той, като принесе една жертва за греховете, седна завинаги отдясно на Бога
[13] и оттогава насам чака, докато се положат враговете Му за Негово подножие.
[14] Защото с един принос Той е усъвършенствал завинаги онези, които се освещават.
[15] А и Святият Дух ни свидетелства за това; защото след като е казал:
[16] „Ето завета, който ще сключа с тях след онези дни, казва Господ: Ще

no seu coração as minhas leis e sobre a sua mente as inscreverei,

17 acrescenta: Também de nenhum modo me lembrarei dos seus pecados e das suas iniqüidades, para sempre.

18 Ora, onde há remissão destes, já não há oferta pelo pecado.

O privilégio de acesso dos crentes à presença de Deus

19 Tendo, pois, irmãos, intrepidez para entrar no Santo dos Santos, pelo sangue de Jesus,

20 pelo novo e vivo caminho que ele nos consagrou pelo véu, isto é, pela sua carne,

21 e tendo grande sacerdote sobre a casa de Deus,

22 aproximemo-nos, com sincero coração, em plena certeza de fé, tendo o coração purificado de má consciência e lavado o corpo com água pura.

23 Guardemos firme a confissão da esperança, sem vacilar, pois quem fez a promessa é fiel.

24 Consideremo-nos também uns aos outros, para nos estimularmos ao amor e às boas obras.

25 Não deixemos de congregar-nos, como é costume de alguns; antes, façamos admoestações e tanto mais quanto vedes que o Dia se aproxima.

O castigo do pecado voluntário

26 Porque, se vivermos deliberadamente em pecado, depois de termos recebido o pleno conhecimento da verdade, já não resta sacrifício pelos pecados;

положа законите Си в сърцата им и ще ги напиша в умовете им“, прибавя:

17 „И греховете им, и беззаконията им няма да помня вече.“

18 А където има прощение за тези неща, там вече няма принос за грях.

Новият път на вярата

19 И така, братя, като имаме чрез кръвта на Исус дръзновение да влезем в светилището

20 през новия и живия път, който Той е открил за нас през завесата, т. е. плътта Си,

21 и като имаме велик Свещеник над Божия дом,

22 нека пристъпваме с искрено сърце в пълна вяра, със сърца, очистени от лукава съвест, и с тяло, измито в чиста вода;

23 нека държим непоколебимо надеждата, която изповядваме, защото е верен Онзи, Който е обещал това;

24 и нека се грижим един за друг, така че да се поощряваме към любов и добри дела,

25 като не преставаме да се събираме заедно, както някои имат обичай да престават, а да се увещаваме един друг, и толкова повече, колкото виждате, че денят наближава.

Опасност от отстъпничество

26 Защото ако съгрешаваме самоволно, след като сме познали истината, не остава вече жертва за грехове,

[27] pelo contrário, certa expectação horrível de juízo e fogo vingador prestes a consumir os adversários.

[28] Sem misericórdia morre pelo depoimento de duas ou três testemunhas quem tiver rejeitado a lei de Moisés.

[29] De quanto mais severo castigo julgais vós será considerado digno aquele que calcou aos pés o Filho de Deus, e profanou o sangue da aliança com o qual foi santificado, e ultrajou o Espírito da graça?

[30] Ora, nós conhecemos aquele que disse: A mim pertence a vingança; eu retribuirei. E outra vez: O SENHOR julgará o seu povo.

[31] Horrível coisa é cair nas mãos do Deus vivo.

Apelo para o passado. A recompensa não tarda

[32] Lembrai-vos, porém, dos dias anteriores, em que, depois de iluminados, sustentastes grande luta e sofrimentos;

[33] ora expostos como em espetáculo, tanto de opróbrio quanto de tribulações, ora tornando-vos co-participantes com aqueles que desse modo foram tratados.

[34] Porque não somente vos compadecestes dos encarcerados, como também aceitastes com alegria o espólio dos vossos bens, tendo ciência de possuirdes vós mesmos patrimônio superior e durável.

[35] Não abandoneis, portanto, a vossa confiança; ela tem grande galardão.

[27] а едно страшно очакване на съд и наедно огнено негодуване, което ще погълне противниците.

[28] Ако някой, който е престъпил Моисеевия закон, умира безпощадно при думата на двама или трима свидетели,

[29] тогава колко по-тежко наказание, мислите, ще заслужи онзи, който е потъпкал Божия Син и е сметнал за просто нещо пролятата при завета кръв, с която е осветен, и е оскърбил Духа на благодатта?

[30] Защото познаваме Този, Който е казал: „На Мене принадлежи възмездието, Аз ще отплатя“, и пак: „Господ ще съди народа Си.“

[31] Страшно е да падне човек в ръцете на живия Бог.

Наставления за постоянство и търпение

[32] Припомняйте си още за първите дни, когато, след като бяхте просветени, претърпяхте голяма борба от страдания,

[33] кога опозорявани с хули и оскърбления, кога пък като съучастници с тези, които страдаха така.

[34] Защото вие не само страдахте с онези, които бяха в окови, но и радостно посрещахте разграбването на имота си, като знаете, че вие си имате по-добър и траен имот.

[35] И така, не напускайте дръзновението си, за което имате голяма награда.

[36] Com efeito, tendes necessidade de perseverança, para que, havendo feito a vontade de Deus, alcanceis a promessa.

[37] Porque, ainda dentro de pouco tempo, aquele que vem virá e não tardará;

[38] todavia, o meu justo viverá pela fé; e: Se retroceder, nele não se compraz a minha alma.

[39] Nós, porém, não somos dos que retrocedem para a perdição; somos, entretanto, da fé, para a conservação da alma.

Hebreus 11

A natureza da fé

[1] Ora, a fé é a certeza de coisas que se esperam, a convicção de fatos que se não vêem.

[2] Pois, pela fé, os antigos obtiveram bom testemunho.

[3] Pela fé, entendemos que foi o universo formado pela palavra de Deus, de maneira que o visível veio a existir das coisas que não aparecem.

Exemplos de fé extraídos do Antigo Testamento

[4] Pela fé, Abel ofereceu a Deus mais excelente sacrifício do que Caim; pelo qual obteve testemunho de ser justo, tendo a aprovação de Deus quanto às suas ofertas. Por meio dela, também mesmo depois de morto, ainda fala.

[5] Pela fé, Enoque foi trasladado para não ver a morte; não foi achado, porque Deus o trasladara. Pois, antes da sua

[36] Защото ви е нужно търпение, така че, като извършите Божията воля, да получите обещаното.

[37] „Защото още много малко време, и ще дойде Този, Който има да дойде, и няма да се забави.

[38] А който е праведен пред Мене, ще живее чрез вяра; но ако се дръпне назад, няма да благоволи в него душата Ми.“

[39] Ние обаче не сме от онези, които се дърпат назад и се погубват, а от тези, които вярват и душата им се спасява.

Евреи 11

Силата на вярата

[1] А вярата е даване на твърда увереност в онези неща, за които се надяваме, убеждения за неща, които не се виждат.

[2] Защото поради нея за старовременните добре се свидетелстваше.

[3] С вяра разбираме, че световете са били създадени с Божието слово, така че видимото не стана от видими неща.

[4] С вяра Авел принесе на Бога жертва, по-добра от Каиновата, чрез която за него се засвидетелства, че е праведен, понеже Бог свидетелства за даровете му; и чрез тази вяра той и след смъртта си още говори.

[5] С вяра Енох бе преселен, за да не види смърт, и не се намери, защото Бог го пресели; понеже преди неговото

trasladação, obteve testemunho de haver agradado a Deus.

[6] De fato, sem fé é impossível agradar a Deus, porquanto é necessário que aquele que se aproxima de Deus creia que ele existe e que se torna galardoador dos que o buscam.

[7] Pela fé, Noé, divinamente instruído acerca de acontecimentos que ainda não se viam e sendo temente a Deus, aparelhou uma arca para a salvação de sua casa; pela qual condenou o mundo e se tornou herdeiro da justiça que vem da fé.

[8] Pela fé, Abraão, quando chamado, obedeceu, a fim de ir para um lugar que devia receber por herança; e partiu sem saber aonde ia.

[9] Pela fé, peregrinou na terra da promessa como em terra alheia, habitando em tendas com Isaque e Jacó, herdeiros com ele da mesma promessa;

[10] porque aguardava a cidade que tem fundamentos, da qual Deus é o arquiteto e edificador.

[11] Pela fé, também, a própria Sara recebeu poder para ser mãe, não obstante o avançado de sua idade, pois teve por fiel aquele que lhe havia feito a promessa.

[12] Por isso, também de um, aliás já amortecido, saiu uma posteridade tão numerosa como as estrelas do céu e inumerável como a areia que está na praia do mar.

преселване бе засвидетелствано за него, че е бил угоден на Бога.

[6] А без вяра не е възможно да се угоди на Бога, защото който идва при Бога, трябва да вярва, че има Бог и че Той възнаграждава тези, които Го търсят.

[7] С вяра Ной, предупреден от Бога за неща, които още не се виждаха, подбуден от страхопочитание, направи ковчег за спасение на дома си; чрез която вяра той осъди света и стана наследник на правдата, която е чрез вяра.

[8] С вяра Авраам послуша, когато бе повикан, да излезе и да отиде на едно място, което щеше да получи в наследство, и излезе, без да знае къде отива.

[9] С вяра се засели в обещаната земя като в чужда и живееше в шатри, както и Исаак, и Яков, наследниците заедно с него на същото обещание.

[10] Защото очакваше града, който има вечни основи, на който архитект и строител е Бог.

[11] С вяра и сама Сара доби сила да зачене в преминала възраст, понеже сметна за верен Този, Който бе дал обещание.

[12] Затова само от един човек, и той замъртвял, се народи множество, колкото небесните звезди и като крайморския пясък, който не може да се изброи.

[13] Todos estes morreram na fé, sem ter obtido as promessas; vendo-as, porém, de longe, e saudando-as, e confessando que eram estrangeiros e peregrinos sobre a terra.

[13] Всички тези хора умряха във вяра, тъй като не бяха получили изпълнението наобещанията; но ги видяха и поздравиха отдалеч, като изповядаха, че са чужденци и пришълци на земята.

[14] Porque os que falam desse modo manifestam estar procurando uma pátria.

[14] А онези, които говорят така, явно показват, че търсят свое отечество;

[15] E, se, na verdade, se lembrassem daquela de onde saíram, teriam oportunidade de voltar.

[15] и ако наистина, говорейки така, те са пазели в себе си спомена за онова отечество, от което бяха излезли, щяха да намерят случай да се върнат.

[16] Mas, agora, aspiram a uma pátria superior, isto é, celestial. Por isso, Deus não se envergonha deles, de ser chamado o seu Deus, porquanto lhes preparou uma cidade.

[16] Но на дело желаят едно по-добро отечество, т. е. небесното; затова Бог не се срамува от тях да се нарече техен Бог, защото им е приготвил град.

[17] Pela fé, Abraão, quando posto à prova, ofereceu Isaque; estava mesmo para sacrificar o seu unigênito aquele que acolheu alegremente as promessas,

[17] С вяра Авраам, когато го изпитваше Бог, принесе Исаак в жертва. Да! Онзи, който беше получил обещанията, принасяше единородния си син,

[18] a quem se tinha dito: Em Isaque será chamada a tua descendência;

[18] онзи, за когото беше казано: „По Исаак ще се наименува твоето потомство“,

[19] porque considerou que Deus era poderoso até para ressuscitá-lo dentre os mortos, de onde também, figuradamente, o recobrou.

[19] като разсъди, че Бог може да възкресява и от мъртвите, откъдето и по един начин на възкресение го получи обратно.

[20] Pela fé, igualmente Isaque abençoou a Jacó e a Esaú, acerca de coisas que ainda estavam para vir.

[20] С вяра Исаак благослови Яков и Исав – даже за бъдещите неща.

[21] Pela fé, Jacó, quando estava para morrer, abençoou cada um dos filhos de José e, apoiado sobre a extremidade do seu bordão, adorou.

[21] С вяра Яков, на умиране, благослови всеки от Йосифовите синове и се поклони на Бога, подпирайки се на върха на тоягата си.

[22] Pela fé, José, próximo do seu fim, fez menção do Êxodo dos filhos de Israel, bem como deu ordens quanto aos seus próprios ossos.

[22] С вяра Йосиф, на умиране, спомена за излизането на израилтяните и даде поръчка за костите си.

[23] Pela fé, Moisés, apenas nascido, foi ocultado por seus pais, durante três meses, porque viram que a criança era formosa; também não ficaram amedrontados pelo decreto do rei.

[23] С вяра, когато се роди Моисей, родителите му го криха три месеца, защото видяха, че беше красиво дете; и не се бояха от царската заповед.

[24] Pela fé, Moisés, quando já homem feito, recusou ser chamado filho da filha de Faraó,

[24] С вяра Моисей, като стана на възраст, се отказа да се нарича син на фараоновата дъщеря

[25] preferindo ser maltratado junto com o povo de Deus a usufruir prazeres transitórios do pecado;

[25] и предпочете да страда с Божия народ, а не да се наслаждава за кратко време на греха,

[26] porquanto considerou o opróbrio de Cristo por maiores riquezas do que os tesouros do Egito, porque contemplava o galardão.

[26] като разсъди, че укорът за Христос е по-голямо богатство от египетските съкровища; защото гледаше към бъдещата награда.

[27] Pela fé, ele abandonou o Egito, não ficando amedrontado com a cólera do rei; antes, permaneceu firme como quem vê aquele que é invisível.

[27] С вяра той напусна Египет, без да се бои от царския гняв, и остана твърд, сякаш виждаше Невидимия.

[28] Pela fé, celebrou a Páscoa e o derramamento do sangue, para que o exterminador não tocasse nos primogênitos dos israelitas.

[28] С вяра установи Пасхата и поръсването с кръвта, за да не се допре до тях този, който погубваше първородните.

[29] Pela fé, atravessaram o mar Vermelho como por terra seca; tentando-o os egípcios, foram tragados de todo.

[29] С вяра израилтяните минаха през Червеното море като по сухо, на което, като се опитаха и египтяните, се издавиха.

[30] Pela fé, ruíram as muralhas de Jericó, depois de rodeadas por sete dias.

[30] Чрез вяра йерихонските стени паднаха след седемдневно обикаляне около тях.

[31] Pela fé, Raabe, a meretriz, não foi destruída com os desobedientes, porque acolheu com paz aos espias.

[32] E que mais direi? Certamente, me faltará o tempo necessário para referir o que há a respeito de Gideão, de Baraque, de Sansão, de Jefté, de Davi, de Samuel e dos profetas,

[33] os quais, por meio da fé, subjugaram reinos, praticaram a justiça, obtiveram promessas, fecharam a boca de leões,

[34] extinguiram a violência do fogo, escaparam ao fio da espada, da fraqueza tiraram força, fizeram-se poderosos em guerra, puseram em fuga exércitos de estrangeiros.

[35] Mulheres receberam, pela ressurreição, os seus mortos. Alguns foram torturados, não aceitando seu resgate, para obterem superior ressurreição;

[36] outros, por sua vez, passaram pela prova de escárnios e açoites, sim, até de algemas e prisões.

[37] Foram apedrejados, provados, serrados pelo meio, mortos a fio de espada; andaram peregrinos, vestidos de peles de ovelhas e de cabras, necessitados, afligidos, maltratados

[38] (homens dos quais o mundo não era digno), errantes pelos desertos, pelos montes, pelas covas, pelos antros da terra.

[39] Ora, todos estes que obtiveram bom testemunho por sua fé não obtiveram, contudo, a concretização da promessa,

[31] С вяра Раав, блудницата, не погина заедно с непокорните, като прие съгледвачите с мир.

[32] И какво повече да кажа? Защото няма да ми стигне времето да приказвам за Гедеон, Варак, Самсон и Ефтай, за Давид, още за Самуил и пророците,

[33] които с вяра побеждаваха царства, раздаваха правда, получаваха обещания, затваряха устата на лъвове,

[34] угасваха силата на огъня, избягваха острието на меча, оздравяваха от болести, ставаха силни във война, обръщаха в бяг чужди войски.

[35] Жени приемаха мъртвите си възкресени; а други бяха мъчени, защото, за да получат по-добро възкресение, те не приемаха да бъдат избавени.

[36] Други пък изпитваха присмех и бичувания, а още и окови, и тъмници;

[37] с камъни биваха убити, с трион прерязани, с мъки мъчени; умираха заклани с нож, скитаха се в овчи и кози кожи и търпяха лишения, бедствия и страдания;

[38] те, за които светът не беше достоен, се скитаха по пустините и планините, по пещерите и рововете на земята.

[39] Но всички тези, ако и да бяха засвидетелствани чрез вярата

[40] por haver Deus provido coisa superior a nosso respeito, para que eles, sem nós, não fossem aperfeiçoados.

Hebreus 12

Devemos imitar o exemplo de Cristo, que foi perseverante em meio às provações

[1] Portanto, também nós, visto que temos a rodear-nos tão grande nuvem de testemunhas, desembaraçando-nos de todo peso e do pecado que tenazmente nos assedia, corramos, com perseverança, a carreira que nos está proposta,

[2] olhando firmemente para o Autor e Consumador da fé, Jesus, o qual, em troca da alegria que lhe estava proposta, suportou a cruz, não fazendo caso da ignomínia, e está assentado à destra do trono de Deus.

[3] Considerai, pois, atentamente, aquele que suportou tamanha oposição dos pecadores contra si mesmo, para que não vos fatigueis, desmaiando em vossa alma.

As provações revelam o amor paternal de Deus para com seus filhos

[4] Ora, na vossa luta contra o pecado, ainda não tendes resistido até ao sangue

[5] e estais esquecidos da exortação que, como a filhos, discorre convosco: Filho meu, não menosprezes a correção que vem do SENHOR, nem desmaies quando por ele és reprovado;

[6] porque o SENHOR corrige a quem ama e açoita a todo filho a quem recebe.

им, пак не получиха изпълнението на обещанието,

[40] да не би да постигнат съвършенство без нас; защото за нас Бог промисли нещо по-добро.

Евреи 12

Примерът на Исус Христос

[1] Следователно и ние, като сме обиколени от такъв голям облак свидетели, нека отхвърлим всяко бреме и греха, който лесно ни оплита, и с търпение нека тичаме на очертаното пред нас поприще,

[2] като насочваме своя взор към Исус, Начинателя и Завършителя на нашата вяра, Който заради предстоящата Нему радост издържа кръст, като презря срама, и седна отдясно на Божия престол.

[3] Защото размислете за Този, Който издържа от грешните такова противоборство срещу Себе Си, за да не ви дотяга и да не ставате малодушни.

Ползата от Божиите наказания

[4] Не сте се още съпротивили до кръв в борбата си против греха.

[5] И сте забравили увещанието, което ви съветва като синове: „Сине мой, не презирай наказанието на Господа, нито да отслабваш, когато те изобличава Той.

[6] Защото Господ наказва този, когото обича, и бие всеки син, когото приема.“

[7] É para disciplina que perseverais (Deus vos trata como filhos); pois que filho há que o pai não corrige?

[8] Mas, se estais sem correção, de que todos se têm tornado participantes, logo, sois bastardos e não filhos.

[9] Além disso, tínhamos os nossos pais segundo a carne, que nos corrigiam, e os respeitávamos; não havemos de estar em muito maior submissão ao Pai espiritual e, então, viveremos?

[10] Pois eles nos corrigiam por pouco tempo, segundo melhor lhes parecia; Deus, porém, nos disciplina para aproveitamento, a fim de sermos participantes da sua santidade.

[11] Toda disciplina, com efeito, no momento não parece ser motivo de alegria, mas de tristeza; ao depois, entretanto, produz fruto pacífico aos que têm sido por ela exercitados, fruto de justiça.

[12] Por isso, restabelecei as mãos descaídas e os joelhos trôpegos;

[13] e fazei caminhos retos para os pés, para que não se extravie o que é manco; antes, seja curado.

A exortação à paz e à pureza

[14] Segui a paz com todos e a santificação, sem a qual ninguém verá o SENHOR,

[7] Ако търпите наказание, Бог се отнася с вас като със синове; защото кой е този син, когото баща му не го наказва?

[8] Но ако сте без наказание, за което всички са били определени да участват, тогава сте незаконно родени, а не синове.

[9] Освен това, имали сме бащи по плът, които са ни наказвали и сме ги почитали; няма ли повече да се покоряваме на Отца на духовете ни и да живеем?

[10] Защото те за малко време са ни наказвали, според както им е било угодно, а Той – за наша полза, за да бъдем участници в Неговата святост.

[11] Всяко наказание първоначално изглежда за страдание, а не за радост, но след това то принася плод на мира и на справедливостта за тези, които са възпитавани чрез него.

Наставления за мир и чистота

[12] Затова укрепете немощните ръце и отслабналите колене

[13] и направете за краката си прави пътища, за да не се отклони куцото, но, напротив, да бъде изцелено.

[14] Търсете мир с всички и онова освещение, без което никой няма да види Господа.

15 atentando, diligentemente, por que ninguém seja faltoso, separando-se da graça de Deus; nem haja alguma raiz de amargura que, brotando, vos perturbe, e, por meio dela, muitos sejam contaminados;

15 И внимавайте да не би някой да не достигне до Божията благодат; да не би да поникне някой горчив корен, за да висмущава и мнозинството да се зарази от него;

16 nem haja algum impuro ou profano, como foi Esaú, o qual, por um repasto, vendeu o seu direito de primogenitura.

16 да не би някой да е блудник или нечестив, както Исав, който за едно ястие продаде първородството си.

17 Pois sabeis também que, posteriormente, querendo herdar a bênção, foi rejeitado, pois não achou lugar de arrependimento, embora, com lágrimas, o tivesse buscado.

17 А вие знаете, че макар и той да желаеше да наследи благословението, беше отхвърлен, понеже не можа да измени решението на баща си, при все че го бе молил за това със сълзи.

O contraste entre Sinai e Sião

Превъзходството на небесния Йерусалим

18 Ora, não tendes chegado ao fogo palpável e ardente, e à escuridão, e às trevas, e à tempestade,

18 Защото вие не сте пристъпили до осезаема планина, пламнала в огън, нитодо тъмен облак, мрак и буря,

19 e ao clangor da trombeta, e ao som de palavras tais, que quantos o ouviram suplicaram que não se lhes falasse mais,

19 към тръбен звук и гръмко звучащ глас, слушателите на който се помолиха повече да не им се говори,

20 pois já não suportavam o que lhes era ordenado: Até um animal, se tocar o monte, será apedrejado.

20 защото не можеха да понесат онова, което им се заповядваше. Даже животно ако се допре до планината, да бъде убито с камъни или пронизано със стрела.

21 Na verdade, de tal modo era horrível o espetáculo, que Moisés disse: Sinto-me aterrado e trêmulo!

21 И гледката беше толкова страшна, че Мойсей рече: Ужасен съм и треперя.

22 Mas tendes chegado ao monte Sião e à cidade do Deus vivo, a Jerusalém celestial, e a incontáveis hostes de anjos, e à universal assembléia

22 Вие обаче пристъпихте към планината Сион и към града на живия Бог, небесния Йерусалим, и към безбройни множества ангели,

23 e igreja dos primogênitos arrolados nos céus, e a Deus, o Juiz de todos, e aos espíritos dos justos aperfeiçoados,

23 към тържествения събор и църквата на първородните, чиито имена са написани на небесата, и към Бога,

Съдия на всички, и към духовете на праведниците, достигнали съвършенство,

[24] e a Jesus, o Mediador da nova aliança, e ao sangue da aspersão que fala coisas superiores ao que fala o próprio Abel.

[24] както и към Исус, Посредника на Новия Завет, и към кръвта на поръсване, която зове по-силно от кръвта на Авел.

[25] Tende cuidado, não recuseis ao que fala. Pois, se não escaparam aqueles que recusaram ouvir quem, divinamente, os advertia sobre a terra, muito menos nós, os que nos desviamos daquele que dos céus nos adverte,

[25] Внимавайте да не презрете Този, Който говори; защото ако онези не избегнаха наказанието, като презряха този, който ги предупреждаваше на земята, то колко повече няма да избегнем ние, ако се отвърнем от Този, Който предупреждаваот небесата!

[26] aquele, cuja voz abalou, então, a terra; agora, porém, ele promete, dizendo: Ainda uma vez por todas, farei abalar não só a terra, mas também o céu.

[26] Неговият глас разтърси тогава земята; а сега Той даде едно обещание, като каза: „Още веднъж Аз ще разтърся не само земята, но и небето.“

[27] Ora, esta palavra: Ainda uma vez por todas significa a remoção dessas coisas abaladas, como tinham sido feitas, para que as coisas que não são abaladas permaneçam.

[27] А това „още веднъж“ означава премахването на онези неща, които се клатят като направени неща, за да останат тези, които не се клатят.

[28] Por isso, recebendo nós um reino inabalável, retenhamos a graça, pela qual sirvamos a Deus de modo agradável, com reverência e santo temor;

[28] Затова, понеже приемаме царство, което не се клати, нека бъдем благодарни и така да служим благоугодно на Бога с благоговение и страхопочитание;

[29] porque o nosso Deus é fogo consumidor.

[29] защото нашият Бог е огън, който поглъща.

Hebreus 13

Os deveres sociais

[1] Seja constante o amor fraternal.

[2] Não negligencieis a hospitalidade, pois alguns, praticando-a, sem o saber acolheram anjos.

Евреи 13

Задълженията на християнина

[1] Постоянствайте в братолюбието.

[2] Не забравяйте гостоприемството, понеже чрез него някои, без да знаят, са приели на гости ангели.

[3] Lembrai-vos dos encarcerados, como se presos com eles; dos que sofrem maus tratos, como se, com efeito, vós mesmos em pessoa fôsseis os maltratados.

[4] Digno de honra entre todos seja o matrimônio, bem como o leito sem mácula; porque Deus julgará os impuros e adúlteros.

[5] Seja a vossa vida sem avareza. Contentai-vos com as coisas que tendes; porque ele tem dito: De maneira alguma te deixarei, nunca jamais te abandonarei.

[6] Assim, afirmemos confiantemente: O SENHOR é o meu auxílio, não temerei; que me poderá fazer o homem?

Os deveres espirituais

[7] Lembrai-vos dos vossos guias, os quais vos pregaram a palavra de Deus; e, considerando atentamente o fim da sua vida, imitai a fé que tiveram.

[8] Jesus Cristo, ontem e hoje, é o mesmo e o será para sempre.

[9] Não vos deixeis envolver por doutrinas várias e estranhas, porquanto o que vale é estar o coração confirmado com graça e não com alimentos, pois nunca tiveram proveito os que com isto se preocuparam.

[10] Possuímos um altar do qual não têm direito de comer os que ministram no tabernáculo.

[11] Pois aqueles animais cujo sangue é trazido para dentro do Santo dos Santos, pelo sumo sacerdote, como oblação pelo pecado, têm o corpo queimado fora do acampamento.

[3] Помнете затворниците, като че ли сте затворени заедно с тях, както и страдащите, понеже самите вие още живеете в тяло.

[4] Женитбата нека бъде на почит у всички и леглото – неосквернено, защото Бог ще съди блудниците и прелюбодейците.

[5] Не се увличайте в сребролюбие; задоволявайте се с това, което имате, защото сам Бог е казал: „Никак няма да те оставя и никак няма да те забравя“;

[6] така че дръзновено казваме: „Господ ми е помощник; няма да се убоя; какво ще ми направи човек?“

Съвети към търсещите бъдещия град

[7] Помнете онези, които са ви били наставници, които са ви говорили Божието слово; и като се взирате в свършека на техния начин на живеене, подражавайте на вярата им.

[8] Исус Христос е същият вчера, днес и до века.

[9] Не се увличайте от разни и странни учения; защото е добре сърцето да се укрепва с благодат, а не с наредби заястия, от които не са имали полза онези, които са се водили по тях.

[10] Ние имаме олтар, от който нямат право да ядат онези, които служат в скинията.

[11] Защото вън от стана се изгарят телата на животните, чиято кръв първосвещеникът внася в светилището като жертва за греховете.

12 Por isso, foi que também Jesus, para santificar o povo, pelo seu próprio sangue, sofreu fora da porta.

13 Saiamos, pois, a ele, fora do arraial, levando o seu vitupério.

14 Na verdade, não temos aqui cidade permanente, mas buscamos a que há de vir.

15 Por meio de Jesus, pois, ofereçamos a Deus, sempre, sacrifício de louvor, que é o fruto de lábios que confessam o seu nome.

16 Não negligencieis, igualmente, a prática do bem e a mútua cooperação; pois, com tais sacrifícios, Deus se compraz.

17 Obedecei aos vossos guias e sede submissos para com eles; pois velam por vossa alma, como quem deve prestar contas, para que façam isto com alegria e não gemendo; porque isto não aproveita a vós outros.

Algumas recomendações pessoais

18 Orai por nós, pois estamos persuadidos de termos boa consciência, desejando em todas as coisas viver condignamente.
19 Rogo-vos, com muito empenho, que assim façais, a fim de que eu vos seja restituído mais depressa.
20 Ora, o Deus da paz, que tornou a trazer dentre os mortos a Jesus, nosso SENHOR,

12 Затова и Исус, за да освети народа чрез собствената Си кръв, пострада вън от градската порта.
13 И така, нека излизаме и ние към Него вън от стана, като понасяме позор за Него.

14 Защото тук нямаме постоянен град, но търсим бъдещия.

15 И така, чрез Него нека принасяме на Бога непрестанно хвалебна жертва, т. е. плод от устни, които изповядват Неговото име.
16 А не забравяйте да правитеблагодеяния и да споделяте с другите благата си, защото такива жертви са угодни на Бога.

17 Покорявайте се на ръководителите си и бъдете послушни, защото те ще отговарят за вашите души; нека с радост да вършат това, а не с въздишки, понеже това не е полезно за вас.

18 Молете се за нас, защото сме уверени, че имаме чиста съвест, като искаме във всичко да постъпваме добре.

19 А особено ви се моля да правите това, за да ви бъда по-скоро върнат.

Заключителен благослов и поздрави

20 А Бог на мира, Който чрез кръвта на единия вечен завет е въздигнал от

o grande Pastor das ovelhas, pelo sangue da eterna aliança,

[21] vos aperfeiçoe em todo o bem, para cumprirdes a sua vontade, operando em vós o que é agradável diante dele, por Jesus Cristo, a quem seja a glória para todo o sempre. Amém!

[22] Rogo-vos ainda, irmãos, que suporteis a presente palavra de exortação; tanto mais quanto vos escrevi resumidamente.

[23] Notifico-vos que o irmão Timóteo foi posto em liberdade; com ele, caso venha logo, vos verei.

[24] Saudai todos os vossos guias, bem como todos os santos. Os da Itália vos saúdam.

[25] A graça seja com todos vós.

мъртвите великия Пастир на овцете, нашия Господ Исус,

[21] дано ви усъвършенства във всяко добро нещо, за да вършите Неговата воля, като действа във вас това, което е угодно пред Него чрез Исус Христос, на Когото да бъде слава във вечни векове. Амин.

[22] Но моля ви се, братя, да не ви бъде тежко това увещателно слово, защото накратко ви писах.

[23] Знайте, че нашият брат Тимотей е пуснат, с когото, ако дойде скоро, ще ви видя.

[24] Поздравете всички ваши наставници и всички светии. Поздравяват ви тези, които са от Италия.

[25] Благодат да бъде с всички вас. Амин.

Epístola de Tiago	Яков

Tiago 1

Prefácio e saudação

[1] Tiago, servo de Deus e do SENHOR Jesus Cristo, às doze tribos que se encontram na Dispersão, saudações.

Os benefícios das provações

[2] Meus irmãos, tende por motivo de toda alegria o passardes por várias provações,

[3] sabendo que a provação da vossa fé, uma vez confirmada, produz perseverança.

[4] Ora, a perseverança deve ter ação completa, para que sejais perfeitos e íntegros, em nada deficientes.

Como obter a sabedoria

[5] Se, porém, algum de vós necessita de sabedoria, peça-a a Deus, que a todos dá liberalmente e nada lhes impropera; e ser-lhe-á concedida.

[6] Peça-a, porém, com fé, em nada duvidando; pois o que duvida é semelhante à onda do mar, impelida e agitada pelo vento.

[7] Não suponha esse homem que alcançará do SENHOR alguma coisa;

[8] homem de ânimo dobre, inconstante em todos os seus caminhos.

As circunstâncias terrenas são transitórias

[9] O irmão, porém, de condição humilde glorie-se na sua dignidade,

[10] e o rico, na sua insignificância, porque ele passará como a flor da erva.

[11] Porque o sol se levanta com seu ardente calor, e a erva seca, e a sua flor cai, e

Яков 1

Изпитание на вярата

[1] Яков, слуга на Бога и на Господ Исус Христос, до дванадесетте пръснати племена: Поздрав!

[2] Смятайте го за голяма радост, братя мои, когато попадате в разни изпитания,

[3] като знаете, че изпитанието на вашата вяра поражда търпение.

[4] А твърдостта нека извърши делото си съвършено, за да бъдете съвършени и цялостни, без никакъв недостатък.

[5] Но ако на някого от вас не достига мъдрост, нека иска от Бога, Който дава на всички щедро, без да укорява, и ще му бъде дадена.

[6] Но да проси с вяра, без да се съмнява ни най-малко; защото който се съмнява, прилича на морски вълни, които се тласкат и блъскат от ветровете.

[7] Такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа,

[8] понеже е колеблив, непостоянен във всичките си пътища.

[9] Братът, който е в по-долно състояние, нека се хвали, когато се издига,

[10] а богатият – когато се смирява, понеже ще прецъфти като цвета на тревата.

[11] Защото слънцето изгрява с изсушителния вятър, тревата изсъхва,

desaparece a formosura do seu aspecto; assim também se murchará o rico em seus caminhos.

A origem do pecado

12 Bem-aventurado o homem que suporta, com perseverança, a provação; porque, depois de ter sido aprovado, receberá a coroa da vida, a qual o SENHOR prometeu aos que o amam.

13 Ninguém, ao ser tentado, diga: Sou tentado por Deus; porque Deus não pode ser tentado pelo mal e ele mesmo a ninguém tenta.

14 Ao contrário, cada um é tentado pela sua própria cobiça, quando esta o atrai e seduz.

15 Então, a cobiça, depois de haver concebido, dá à luz o pecado; e o pecado, uma vez consumado, gera a morte.

A origem do bem

16 Não vos enganeis, meus amados irmãos.

17 Toda boa dádiva e todo dom perfeito são lá do alto, descendo do Pai das luzes, em quem não pode existir variação ou sombra de mudança.

18 Pois, segundo o seu querer, ele nos gerou pela palavra da verdade, para que fôssemos como que primícias das suas criaturas.

A prática da palavra de Deus

19 Sabeis estas coisas, meus amados irmãos. Todo homem, pois, seja pronto para ouvir, tardio para falar, tardio para se irar.

20 Porque a ira do homem não produz a justiça de Deus.

цветът ѝ окапва и красотата на нейния изглед изчезва; така и богатият ще повехне в пътищата си.

Причината за изкушението

12 Блажен онзи човек, който устоява на изкушение; защото като бъде одобрен, ще приеме за корона живота, който Господ е обещал на онези, които Го обичат.

13 Никой, който бива изкушаван, да не казва: Бог ме изкушава, защото Бог не се изкушава от зло и Той никого не изкушава.

14 А всеки се изкушава, като се завлича и подлъгва от собствената си страст;

15 и тогава страстта зачева и ражда грях, а грехът, като се развие напълно, ражда смърт.

16 Не се заблуждавайте, любезни мои братя!

17 Всяко дадено добро и всеки съвършен дар е отгоре и слиза от Отца на светлините, у Когото няма изменение или сянка от промяна.

18 От собствената Си воля ни е родил чрез словото на истината, за да бъдем един вид пръв плод на Неговите създания.

Слушатели и последователи на учението

19 Вие знаете това, възлюбени мои братя. Обаче нека всеки човек бъде бърз да слуша, бавен да говори и бавен да се гневи;

20 защото човешкият гняв не върши Божията правда.

[21] Portanto, despojando-vos de toda impureza e acúmulo de maldade, acolhei, com mansidão, a palavra em vós implantada, a qual é poderosa para salvar a vossa alma.

[21] Затова, като отхвърлите всяка нечистота и преливаща се злоба, приемайте с кротост всаденото слово, което може да спаси душите ви.

[22] Tornai-vos, pois, praticantes da palavra e não somente ouvintes, enganando-vos a vós mesmos.

[22] Бъдете и изпълнители на словото, а не само слушатели, да лъжете себе си.

[23] Porque, se alguém é ouvinte da palavra e não praticante, assemelha-se ao homem que contempla, num espelho, o seu rosto natural;

[23] Защото ако някой бъде слушател на словото, а не изпълнител, той прилича на човек, който гледа естественото си лице в огледалото;

[24] pois a si mesmo se contempla, e se retira, e para logo se esquece de como era a sua aparência.

[24] понеже се оглежда, отива си и веднага забравя какъв е бил.

[25] Mas aquele que considera, atentamente, na lei perfeita, lei da liberdade, e nela persevera, não sendo ouvinte negligente, mas operoso praticante, esse será bem-aventurado no que realizar.

[25] Но който вникне в съвършения закон на свободата и постоянства, като не е слушател, който забравя, а деен изпълнител, ще бъде блажен в дейността си.

[26] Se alguém supõe ser religioso, deixando de refrear a língua, antes, enganando o próprio coração, a sua religião é vã.

[26] Ако някой смята себе си за благочестив, а не обуздава езика си, но мами сърцето си, неговото благочестие е суетно.

[27] A religião pura e sem mácula, para com o nosso Deus e Pai, é esta: visitar os órfãos e as viúvas nas suas tribulações e a si mesmo guardar-se incontaminado do mundo.

[27] Чисто и непорочно благочестие пред Бога и Отца е това: да се грижи човек за сирачетата и вдовиците в неволята им ида пази себе си неопетнен от света.

Tiago 2

Não se deve fazer acepção de pessoas

[1] Meus irmãos, não tenhais a fé em nosso SENHOR Jesus Cristo, SENHOR da glória, em acepção de pessoas.

[2] Se, portanto, entrar na vossa sinagoga algum homem com anéis de ouro nos

Яков 2

Изпитание на братската любов

[1] Братя мои, да не държите вярата на прославения наш Господ Исус Христос с лицеприятие.

[2] Защото ако влезе в синагогата ви човек със златен пръстен и с хубави

dedos, em trajos de luxo, e entrar também algum pobre andrajoso,

[3] e tratardes com deferência o que tem os trajos de luxo e lhe disserdes: Tu, assenta-te aqui em lugar de honra; e disserdes ao pobre: Tu, fica ali em pé ou assenta-te aqui abaixo do estrado dos meus pés,

[4] não fizestes distinção entre vós mesmos e não vos tornastes juízes tomados de perversos pensamentos?

[5] Ouvi, meus amados irmãos. Não escolheu Deus os que para o mundo são pobres, para serem ricos em fé e herdeiros do reino que ele prometeu aos que o amam?

[6] Entretanto, vós outros menosprezastes o pobre. Não são os ricos que vos oprimem e não são eles que vos arrastam para tribunais?

[7] Não são eles os que blasfemam o bom nome que sobre vós foi invocado?

[8] Se vós, contudo, observais a lei régia segundo a Escritura: Amarás o teu próximo como a ti mesmo, fazeis bem;

[9] se, todavia, fazeis acepção de pessoas, cometeis pecado, sendo argüidos pela lei como transgressores.

[10] Pois qualquer que guarda toda a lei, mas tropeça em um só ponto, se torna culpado de todos.

[11] Porquanto, aquele que disse: Não adulterarás também ordenou: Não matarás. Ora, se não adulteras, porém matas, vens a ser transgressor da lei.

дрехи, а влезе и сиромах със зацапани дрехи,

[3] и погледнете с почит към онзи, който е с хубавите дрехи, и кажете: Ти седни тук на добро място; а на сиромаха кажете: Ти стой там, или: Седни до подножието ми,

[4] не правите ли различия помежду им и не ставате ли пристрастни съдии?

[5] Слушайте, възлюбени мои братя: Не избра ли Бог онези, които са сиромаси в светските неща, но богати с вяра и наследници на царството, което е обещал на тези, които Го обичат?

[6] А вие презряхте сиромаха. Нали богатите ви угнетяват и те ви влачат по съдилища?

[7] Нали те хулят почтеното име, с което се наричате?

[8] Обаче ако изпълнявате царския закон, според Писанието: „Да обичаш ближния си като себе си“, добре правите.

[9] Но ако гледате на лице, грях правите и от закона се осъждате като престъпници.

[10] Защото който опази целия закон, а съгреши в едно нещо, бива виновен във всичко.

[11] Понеже Онзи, Който е казал: „Не прелюбодействай“, казал е и: „Не убивай“, така че ако не

прелюбодействаш, а пък убиваш, станал си престъпник пред закона.

[12] Falai de tal maneira e de tal maneira procedei como aqueles que hão de ser julgados pela lei da liberdade.

[12] Така говорете и така постъпвайте, като човеци, които ще бъдат съдени по закона на свободата.

[13] Porque o juízo é sem misericórdia para com aquele que não usou de misericórdia. A misericórdia triunfa sobre o juízo.

[13] Защото съдът е немилостив към този, който не е показал милост. Милостта тържествува над съда.

A fé sem obras é morta

Вяра и дела

[14] Meus irmãos, qual é o proveito, se alguém disser que tem fé, mas não tiver obras? Pode, acaso, semelhante fé salvá-lo?

[14] Каква полза, братя мои, ако някой казва, че има вяра, а няма дела? Може ли такава вяра да го спаси?

[15] Se um irmão ou uma irmã estiverem carecidos de roupa e necessitados do alimento cotidiano,

[15] Ако някой брат или някоя сестра са голи и останали без ежедневна храна

[16] e qualquer dentre vós lhes disser: Ide em paz, aquecei-vos e fartai-vos, sem, contudo, lhes dar o necessário para o corpo, qual é o proveito disso?

[16] и някой от вас им каже: Идете си с мир, дано бъдете стоплени и нахранени, а не им дадете потребното за тялото, каква полза?

[17] Assim, também a fé, se não tiver obras, por si só está morta.

[17] Така и вярата, ако няма дела, сама по себе си е мъртва.

[18] Mas alguém dirá: Tu tens fé, e eu tenho obras; mostra-me essa tua fé sem as obras, e eu, com as obras, te mostrarei a minha fé.

[18] Но ще каже някой: Ти имаш вяра, а пък аз имам дела; ако можеш, покажи ми вярата си без дела и аз ще ти покажа вярата си от моите дела.

[19] Crês, tu, que Deus é um só? Fazes bem. Até os demônios crêem e tremem.

[19] Ти вярваш, че има само един Бог, добре правиш; и бесовете вярват и треперят.

[20] Queres, pois, ficar certo, ó homem insensato, de que a fé sem as obras é inoperante?

[20] Обаче искаш ли да познаеш, о, суетни човече, че вяра без дела е безплодна?

[21] Não foi por obras que Abraão, o nosso pai, foi justificado, quando ofereceu sobre o altar o próprio filho, Isaque?

[21] Авраам, нашият отец, не се ли оправда чрез дела, като принесе сина си Исаак на жертвеника?

[22] Vês como a fé operava juntamente com as suas obras; com efeito, foi pelas obras que a fé se consumou,

[23] e se cumpriu a Escritura, a qual diz: Ora, Abraão creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça; e: Foi chamado amigo de Deus.

[24] Verificais que uma pessoa é justificada por obras e não por fé somente.

[25] De igual modo, não foi também justificada por obras a meretriz Raabe, quando acolheu os emissários e os fez partir por outro caminho?

[26] Porque, assim como o corpo sem espírito é morto, assim também a fé sem obras é morta.

Tiago 3

Os pecados da língua e o dever de refreá-la

[1] Meus irmãos, não vos torneis, muitos de vós, mestres, sabendo que havemos de receber maior juízo.

[2] Porque todos tropeçamos em muitas coisas. Se alguém não tropeça no falar, é perfeito varão, capaz de refrear também todo o corpo.

[3] Ora, se pomos freio na boca dos cavalos, para nos obedecerem, também lhes dirigimos o corpo inteiro.

[4] Observai, igualmente, os navios que, sendo tão grandes e batidos de rijos ventos, por um pequeníssimo leme são dirigidos para onde queira o impulso do timoneiro.

[5] Assim, também a língua, pequeno órgão, se gaba de grandes coisas. Vede como uma fagulha põe em brasas tão grande selva!

[22] Ти виждаш, че вярата действаше заедно с делата му и че чрез делата се усъвършенства вярата;

[23] и се изпълни Писанието, което казва: „Авраам повярва в Бога; и това му се вмени за правда“; и се нарече Божий приятел.

[24] Виждате, че чрез дела се оправдава човек, а не само чрез вяра.

[25] Така също и блудницата Раав не се ли оправда чрез дела, когато прие пратениците и ги изпрати бързо през друг път?

[26] Защото, както тялото без дух е мъртво, така и вярата без дела е мъртва.

Яков 3

Силата на езика

[1] Братя мои, не ставайте мнозина учители, като знаете, че ще приемем по-тежко осъждане.

[2] Защото ние всички в много неща грешим; а който не греши в говорене, той е съвършен мъж, способен да обуздае и цялото тяло.

[3] Ето, ние слагаме юздите в устата на конете, за да ни се покоряват, и обръщаме цялото им тяло.

[4] Ето, и корабите, ако и да са толкова големи и са тласкани от силните ветрове, пак с едно мъничко кормило се обръщат накъдето желае кормчията.

[5] Така и езикът е малка част от тялото, но много се хвали. Ето, съвсем

малко огън, а колко много дърва запалва!

[6] Ora, a língua é fogo; é mundo de iniqüidade; a língua está situada entre os membros de nosso corpo, e contamina o corpo inteiro, e não só põe em chamas toda a carreira da existência humana, como também é posta ela mesma em chamas pelo inferno.

[6] А езикът е огън, цял свят от нечестие. Между нашите телесни части езикът е, който заразява цялото тяло и запалва колелото на живота ни, а сам той се запалва от пъкъла.

[7] Pois toda espécie de feras, de aves, de répteis e de seres marinhos se doma e tem sido domada pelo gênero humano;

[7] Защото всякакъв вид зверове, птици, влечуги и морски животни се укротяват и са били укротени от човечеството,

[8] a língua, porém, nenhum dos homens é capaz de domar; é mal incontido, carregado de veneno mortífero.

[8] но езика никой човек не може да укроти; буйно зло е, пълен е със смъртоносна отрова.

[9] Com ela, bendizemos ao SENHOR e Pai; também, com ela, amaldiçoamos os homens, feitos à semelhança de Deus.

[9] С него благославяме Господа и Отца и с него кълнем човеците, създадени по Божие подобие!

[10] De uma só boca procede bênção e maldição. Meus irmãos, não é conveniente que estas coisas sejam assim.

[10] От същите уста излизат благословение и проклятие! Братя мои, това не трябва да бъде така.

[11] Acaso, pode a fonte jorrar do mesmo lugar o que é doce e o que é amargoso?

[11] Изворът пуска ли от същия отвор сладка и горчива вода?

[12] Acaso, meus irmãos, pode a figueira produzir azeitonas ou a videira, figos? Tampouco fonte de água salgada pode dar água doce.

[12] Възможно ли е, братя мои, смокинята да роди маслини или лозата смокини? Така също не може солена вода да дава сладка.

A sabedoria lá do alto

Мъдростта на небето

[13] Quem entre vós é sábio e inteligente? Mostre em mansidão de sabedoria, mediante condigno proceder, as suas obras.

[13] Кой от вас е мъдър и разумен? Нека показва своите дела чрез добрия си живот, с кротостта на мъдростта.

[14] Se, pelo contrário, tendes em vosso coração inveja amargurada e sentimento faccioso, nem vos glorieis disso, nem mintais contra a verdade.

[14] Но ако в сърцето си имате горчива завист и свадливост, не се хвалете и не лъжете против истината.

[15] Esta não é a sabedoria que desce lá do alto; antes, é terrena, animal e demoníaca.
[16] Pois, onde há inveja e sentimento faccioso, aí há confusão e toda espécie de coisas ruins.
[17] A sabedoria, porém, lá do alto é, primeiramente, pura; depois, pacífica, indulgente, tratável, plena de misericórdia e de bons frutos, imparcial, sem fingimento.
[18] Ora, é em paz que se semeia o fruto da justiça, para os que promovem a paz.

[15] Това не е мъдрост, която слиза отгоре, а е земна, плътска, бесовска;
[16] защото където има завист и свадливост, там има бъркотия и всякакво лошо нещо.
[17] А мъдростта, която идва отгоре, първо е чиста, после миролюбива, ненатрапчива, отстъпчива, пълна с милосърдие и добрини, безпристрастна и искрена.
[18] А плодът на правдата се сее с мир от миротворците.

Tiago 4

A origem das contendas

[1] De onde procedem guerras e contendas que há entre vós? De onde, senão dos prazeres que militam na vossa carne?

[2] Cobiçais e nada tendes; matais, e invejais, e nada podeis obter; viveis a lutar e a fazer guerras. Nada tendes, porque não pedis;

[3] pedis e não recebeis, porque pedis mal, para esbanjardes em vossos prazeres.

[4] Infiéis, não compreendeis que a amizade do mundo é inimiga de Deus? Aquele, pois, que quiser ser amigo do mundo constitui-se inimigo de Deus.
[5] Ou supondes que em vão afirma a Escritura: É com ciúme que por nós anseia o Espírito, que ele fez habitar em nós?

[6] Antes, ele dá maior graça; pelo que diz: Deus resiste aos soberbos, mas dá graça aos humildes.

Яков 4

Предупреждение срещу раздорите

[1] Откъде произлизат боеве и откъде – препирни, между вас? Не е ли оттам – от вашите сладострастия, които воюват в телесните ви части?
[2] Пожелавате, но нямате; ревнувате и завиждате, но не можете да получите; карате се и се биете; но нямате, защото не просите.
[3] Просите и не получавате, защото зле просите, за да пилеете във вашите сладострастия.
[4] Прелюбодейци! Не знаете ли, че приятелството със света е вражда против Бога? И тъй, който иска да бъде приятел на света, става враг на Бога.
[5] Или мислите, че без нужда казва Писанието, че „Бог и до завист ревнува за духа, който е вселил в нас“?
[6] Но Той дава една по-голяма благодат; затова казва: „Бог на горделивите се противи, а на смирените дава благодат.“

[7] Sujeitai-vos, portanto, a Deus; mas resisti ao diabo, e ele fugirá de vós.

[7] И така, покорявайте се на Бога, но се противете на дявола и той ще бяга от вас.

[8] Chegai-vos a Deus, e ele se chegará a vós outros. Purificai as mãos, pecadores; e vós que sois de ânimo dobre, limpai o coração.

[8] Приближавайте се към Бога и Той ще се приближава към вас. Измивайте ръцете си, вие, грешни, и очиствайте сърцата си, вие, колебливи.

[9] Afligi-vos, lamentai e chorai. Converta-se o vosso riso em pranto, e a vossa alegria, em tristeza.

[9] Тъжете, ридайте и плачете; смехът ви нека се обърне на плач и радостта ви в тъга.

[10] Humilhai-vos na presença do SENHOR, e ele vos exaltará.

[10] Смирявайте се пред Господа и Той ще ви въздига.

A maledicência é condenada

[11] Irmãos, não faleis mal uns dos outros. Aquele que fala mal do irmão ou julga a seu irmão fala mal da lei e julga a lei; ora, se julgas a lei, não és observador da lei, mas juiz.

[11] Не се одумвайте един друг, братя; който одумва брат или съди брат си, злослови закона и съди закона; а ако съдиш закона, не си изпълнител на закона, а съдия.

[12] Um só é Legislador e Juiz, aquele que pode salvar e fazer perecer; tu, porém, quem és, que julgas o próximo?

[12] Само Един е законодател и съдия, Който може да спаси и да погуби; а ти кой си, та съдиш ближния си?

A falibilidade dos projetos humanos

[13] Atendei, agora, vós que dizeis: Hoje ou amanhã, iremos para a cidade tal, e lá passaremos um ano, e negociaremos, e teremos lucros.

[13] Слушайте сега, вие, които казвате: Днес или утре ще отидем в еди-кой си град, ще останем там една година и ще търгуваме, и ще спечелим,

[14] Vós não sabeis o que sucederá amanhã. Que é a vossa vida? Sois, apenas, como neblina que aparece por instante e logo se dissipa.

[14] когато вие не знаете какво ще бъде утре. Какво е животът ви? Защото вие сте пàра, която се явява за малко и после изчезва.

[15] Em vez disso, devíeis dizer: Se o SENHOR quiser, não só viveremos, como também faremos isto ou aquilo.

[15] Вместо това вие трябва да казвате: Ако иска Господ, ние ще живеем и ще направим това или онова.

[16] Agora, entretanto, vos jactais das vossas arrogantes pretensões. Toda jactância semelhante a essa é maligna.

[16] Но сега се хвалите с високомерие. Всяка такава хвалба е зло.

[17] Portanto, aquele que sabe que deve fazer o bem e não o faz nisso está pecando.

Tiago 5

Deus condena as riquezas mal adquiridas e mal empregadas

[1] Atendei, agora, ricos, chorai lamentando, por causa das vossas desventuras, que vos sobrevirão.

[2] As vossas riquezas estão corruptas, e as vossas roupagens, comidas de traça;

[3] o vosso ouro e a vossa prata foram gastos de ferrugens, e a sua ferrugem há de ser por testemunho contra vós mesmos e há de devorar, como fogo, as vossas carnes. Tesouros acumulastes nos últimos dias.

[4] Eis que o salário dos trabalhadores que ceifaram os vossos campos e que por vós foi retido com fraude está clamando; e os clamores dos ceifeiros penetraram até aos ouvidos do SENHOR dos Exércitos.

[5] Tendes vivido regaladamente sobre a terra; tendes vivido nos prazeres; tendes engordado o vosso coração, em dia de matança;

[6] tendes condenado e matado o justo, sem que ele vos faça resistência.

A necessidade, bênçãos e exemplo da paciência

[7] Sede, pois, irmãos, pacientes, até à vinda do SENHOR. Eis que o lavrador aguarda com paciência o precioso fruto da terra, até receber as primeiras e as últimas chuvas.

[8] Sede vós também pacientes e fortalecei o vosso coração, pois a vinda do SENHOR está próxima.

[17] И така, ако някой знае да прави добро и не го прави, той си навлича грях.

Яков 5

Предупреждение към богатите

[1] Елате сега, вие, богатите, плачете и ридайте поради бедствията, които идат върху вас.

[2] Богатството ви изгни и дрехите ви са изядени от молци.

[3] Златото ви и среброто ви ръждясаха; и ръждата им ще свидетелства против вас и ще изпояде месата ви като огън. Вие сте събирали съкровища в последните дни.

[4] Ето, заплатата за работниците, които са жънали нивите ви, от която ги лишихте, вика; и виковете на жътварите влязоха в ушите на Господа на Силите.

[5] Вие живяхте на земята разкошно и разпуснато, угоихте сърцата си като в ден на клане.

[6] Осъдихте, убихте Праведния; и Той не ви се противи.

Насърчаване към търпение

[7] И така, братя, останете търпеливи до Господнето пришествие. Ето, земеделецът очаква скъпоценния плод от земята и търпи за него, докато получи и ранния, и късния дъжд.

[8] Останете и вие търпеливи и укрепете сърцата си; защото Господнето пришествие наближи.

[9] Irmãos, não vos queixeis uns dos outros, para não serdes julgados. Eis que o juiz está às portas.

[10] Irmãos, tomai por modelo no sofrimento e na paciência os profetas, os quais falaram em nome do SENHOR.

[11] Eis que temos por felizes os que perseveraram firmes. Tendes ouvido da paciência de Jó e vistes que fim o SENHOR lhe deu; porque o SENHOR é cheio de terna misericórdia e compassivo.

O juramento proibido e o proceder cristão em várias experiências da vida

[12] Acima de tudo, porém, meus irmãos, não jureis nem pelo céu, nem pela terra, nem por qualquer outro voto; antes, seja o vosso sim sim, e o vosso não não, para não cairdes em juízo.

[13] Está alguém entre vós sofrendo? Faça oração. Está alguém alegre? Cante louvores.

[14] Está alguém entre vós doente? Chame os presbíteros da igreja, e estes façam oração sobre ele, ungindo-o com óleo, em nome do SENHOR.

[15] E a oração da fé salvará o enfermo, e o SENHOR o levantará; e, se houver cometido pecados, ser-lhe-ão perdoados.

[16] Confessai, pois, os vossos pecados uns aos outros e orai uns pelos outros, para serdes curados. Muito pode, por sua eficácia, a súplica do justo.

[17] Elias era homem semelhante a nós, sujeito aos mesmos sentimentos, e orou,

[9] Не роптайте един против друг, братя, за да не бъдете осъдени; ето, Съдията стои пред вратите.

[10] Братя, вземете за пример на злострадание и на търпение пророците, които говориха за Господнето име.

[11] Ето, облажаваме онези, които са останали търпеливи. Чули сте за търпението на Йов и сте видели сетнината, дадена му от Господа, че Господ е много жалостив и милостив.

[12] А преди всичко, братя мои, не се кълнете нито в небето, нито в земята, нито с друга някоя клетва; а нека вашето „да“ да бъде „да“ и вашето „не“ – „не“, за да не заслужите осъждане.

Усърдната молитва и изцелението

[13] Зле ли страда някой от вас, нека се моли. Весел ли е някой, нека пее хваления.

[14] Болен ли е някой от вас, нека повика църковните презвитери и нека се помолят над него и го помажат с елей в Господнето име.

[15] И молитвата, която е с вяра, ще избави страдалеца, Господ ще го привдигне и ако е извършил грехове, ще му се простят.

[16] И така, изповядайте един на друг греховете си и се молете един за друг, за да оздравеете. Голяма сила има усърдната молитва на праведния човек.

[17] Илия беше човек със същото естество като нас; и се помоли усърдно да не

com instância, para que não chovesse sobre a terra, e, por três anos e seis meses, não choveu.

[18] E orou, de novo, e o céu deu chuva, e a terra fez germinar seus frutos.

[19] Meus irmãos, se algum entre vós se desviar da verdade, e alguém o converter,

[20] sabei que aquele que converte o pecador do seu caminho errado salvará da morte a alma dele e cobrirá multidão de pecados.

вали дъжд, и не валя дъжд на земята три години и шест месеца;

[18] и пак се помоли и небето даде дъжд, и земята произведе плода си.

[19] Братя мои, ако някой от вас бъдеотклонен от истината и един го обърне,

[20] нека знае, че който е обърнал грешния от заблудения му път, ще спаси еднадуша от смърт и ще покрие много грехове.

Primeira epístola de Pedro	1 Петров

1 Pedro 1

Prefácio e saudação

[1] Pedro, apóstolo de Jesus Cristo, aos eleitos que são forasteiros da Dispersão no Ponto, Galácia, Capadócia, Ásia e Bitínia,

[2] eleitos, segundo a presciência de Deus Pai, em santificação do Espírito, para a obediência e a aspersão do sangue de Jesus Cristo, graça e paz vos sejam multiplicadas.

Ação de graças

[3] Bendito o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, que, segundo a sua muita misericórdia, nos regenerou para uma viva esperança, mediante a ressurreição de Jesus Cristo dentre os mortos,

[4] para uma herança incorruptível, sem mácula, imarcescível, reservada nos céus para vós outros

[5] que sois guardados pelo poder de Deus, mediante a fé, para a salvação preparada para revelar-se no último tempo.

[6] Nisso exultais, embora, no presente, por breve tempo, se necessário, sejais contristados por várias provações,

[7] para que, uma vez confirmado o valor da vossa fé, muito mais preciosa do que o ouro perecível, mesmo apurado por fogo, redunde em louvor, glória e honra na revelação de Jesus Cristo;

[8] a quem, não havendo visto, amais; no qual, não vendo agora, mas crendo, exultais com alegria indizível e cheia de glória,

1 Петрово 1

Живата надежда

[1] Петър, апостол на Исус Христос, до избраните пришълци, пръснати из Понт, Галатия, Кападокия, Азия и Витиния,

[2] избрани по предузнанието на Бога Отца, чрез освещението на Духа, за да сте послушни и да бъдете поръсени с кръвта на Исус Христос; благодат и мир да ви се умножи.

[3] Благословен да бъде Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, Който според голямата Си милост ни възроди за жива надежда чрез възкресението на Исус Христос от мъртвите,

[4] за наследство – нетленно, неоскверняемо и което не повяхва, запазено на небесата за вас,

[5] които с Божията сила сте пазени чрез вяра за спасение, готово да се открие в последното време.

[6] В което се радвате, ако и за малко време да скърбите сега (ако е необходимо) в разни изпитания,

[7] с цел: изпитването на вашата вяра, което е по-скъпоценно от златото, което гине, но пак се изпитва чрез огън – да излезе за хвала и слава, и почест, когато се яви Исус Христос;

[8] Когото обичате, без да сте Го видели; в Когото, като вярвате, без сега да Го виждате, радвате се с неизказана и преславна радост,

[9] obtendo o fim da vossa fé: a salvação da vossa alma.

[10] Foi a respeito desta salvação que os profetas indagaram e inquiriram, os quais profetizaram acerca da graça a vós outros destinada,

[11] investigando, atentamente, qual a ocasião ou quais as circunstâncias oportunas, indicadas pelo Espírito de Cristo, que neles estava, ao dar de antemão testemunho sobre os sofrimentos referentes a Cristo e sobre as glórias que os seguiriam.

[12] A eles foi revelado que, não para si mesmos, mas para vós outros, ministravam as coisas que, agora, vos foram anunciadas por aqueles que, pelo Espírito Santo enviado do céu, vos pregaram o evangelho, coisas essas que anjos anelam perscrutar.

A santidade na vida

[13] Por isso, cingindo o vosso entendimento, sede sóbrios e esperai inteiramente na graça que vos está sendo trazida na revelação de Jesus Cristo.

[14] Como filhos da obediência, não vos amoldeis às paixões que tínheis anteriormente na vossa ignorância;

[15] pelo contrário, segundo é santo aquele que vos chamou, tornai-vos santos também vós mesmos em todo o vosso procedimento,

[16] porque escrito está: Sede santos, porque eu sou santo.

[9] като получавате следствието на вярата си – спасението на душите си.

[10] За това спасение претърсиха и изследваха пророците, които пророкуваха за благодатта, която беше назначена за вас,

[11] като издирваха кое или какво време посочваше Христовият Дух, който беше в тях, когато предизвестяваше Христовите страдания и идващата след тях слава.

[12] И им се откри, че не за себе си, а за вас служеха те в това, което сега ви бе известено чрез онези, които ви проповядваха благовестието чрез Святия Дух, изпратен от небесата; в което и самите ангели желаят да надникнат.

Животът на вярващия

[13] Затова препашете се през кръста на вашите помисли. Бъдете въздържани и имайте пълна надежда за благодатта, която ще ви се даде, когато се яви Исус Христос.

[14] Като послушни деца не се съобразявайте с първите страсти, които имахте във времето на незнанието си;

[15] но както е свят Този, Който ви е призовал, така бъдете святи и вие в цялото си поведение;

[16] защото е писано: „Бъдете святи, понеже Аз съм свят.“

[17] Ora, se invocais como Pai aquele que, sem acepção de pessoas, julga segundo as obras de cada um, portai-vos com temor durante o tempo da vossa peregrinação,

[17] И ако призовавате като Отец Този, Който без лицеприятие съди според делото на всеки, то прекарайте със страх времето на вашето пребиваване на тази земя,

[18] sabendo que não foi mediante coisas corruptíveis, como prata ou ouro, que fostes resgatados do vosso fútil procedimento que vossos pais vos legaram,

[18] като знаете, че не с преходни неща – сребро или злато, сте изкупени от суетния живот, предаден ви от бащите ви,

[19] mas pelo precioso sangue, como de cordeiro sem defeito e sem mácula, o sangue de Cristo,

[19] а със скъпоценната кръв на Христос, като на агнец – без недостатък и пречист,

[20] conhecido, com efeito, antes da fundação do mundo, porém manifestado no fim dos tempos, por amor de vós

[20] Който наистина беше предопределен преди създаването на света, но се яви в последните времена за вас,

[21] que, por meio dele, tendes fé em Deus, o qual o ressuscitou dentre os mortos e lhe deu glória, de sorte que a vossa fé e esperança estejam em Deus.

[21] които чрез Него повярвахте в Бога, Който Го възкреси от мъртвите и Му даде слава, така че вашата вяра и надежда да бъдат в Бога.

A santidade no amor

[22] Tendo purificado a vossa alma, pela vossa obediência à verdade, tendo em vista o amor fraternal não fingido, amai-vos, de coração, uns aos outros ardentemente,

[22] Понеже сте очистили душите си, като сте се покорили на истината, която докарва до нелицемерно братолюбие, обичайте се един друг горещо, от сърце,

[23] pois fostes regenerados não de semente corruptível, mas de incorruptível, mediante a palavra de Deus, a qual vive e é permanente.

[23] тъй като се възродихте не от тленно семе, а от нетленно, чрез Божието слово, което живее и трае до века.

[24] Pois toda carne é como a erva, e toda a sua glória, como a flor da erva; seca-se a erva, e cai a sua flor;

[24] Защото: „Всяка твар е като трева и всичката ѝ слава като цвят от трева; тревата изсъхва и цветът ѝ окапва,

[25] a palavra do SENHOR, porém, permanece eternamente. Ora, esta é a palavra que vos foi evangelizada.

[25] но словото на Господа пребъдва във вечността". И това е словото, което ви е благовестено.

1 Pedro 2

Os crentes são a casa espiritual edificada em Cristo

[1] Despojando-vos, portanto, de toda maldade e dolo, de hipocrisias e invejas e de toda sorte de maledicências,

[2] desejai ardentemente, como crianças recém-nascidas, o genuíno leite espiritual, para que, por ele, vos seja dado crescimento para salvação,

[3] se é que já tendes a experiência de que o SENHOR é bondoso.

[4] Chegando-vos para ele, a pedra que vive, rejeitada, sim, pelos homens, mas para com Deus eleita e preciosa,

[5] também vós mesmos, como pedras que vivem, sois edificados casa espiritual para serdes sacerdócio santo, a fim de oferecerdes sacrifícios espirituais agradáveis a Deus por intermédio de Jesus Cristo.

[6] Pois isso está na Escritura: Eis que ponho em Sião uma pedra angular, eleita e preciosa; e quem nela crer não será, de modo algum, envergonhado.

[7] Para vós outros, portanto, os que credes, é a preciosidade; mas, para os descrentes, A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular

[8] e: Pedra de tropeço e rocha de ofensa. São estes os que tropeçam na palavra, sendo desobedientes, para o que também foram postos.

[9] Vós, porém, sois raça eleita, sacerdócio real, nação santa, povo de propriedade

1 Петрово 2

Божият дом и Божият народ

[1] И така, като отхвърлите всяка злоба, всяко лукавство, лицемерие, завист и всяко одумване,

[2] пожелавайте като новородени младенци чистото духовно мляко, за да пораснете чрез него към спасение,

[3] ако сте опитали, „че Господ е благ“;

[4] при Когото, като идвате като при жив камък, отхвърлен от човеците, но от Бога избран и скъпоценен,

[5] и вие като живи камъни се съграждате в духовен дом, за да станете свято свещенство, да принасяте духовни жертви, благоприятни на Бога чрез Исус Христос.

[6] Защото е писано в Писанието: „Ето, полагам в Сион крайъгълен камък, избран, скъпоценен; и който вярва в Него, няма да се посрами.“

[7] И така, за вас, които вярвате, Той е скъпоценност, а на тези, които не вярват – „Камъкът, който отхвърлиха зидарите, Той стана глава на ъгъла,“

[8] и „Камъкът, о който да се спъват, и канара, в която да се съблазняват;“защото се спъват о словото и са непокорни, за което бяха и определени.

[9] Вие обаче сте избран род, царско свещенство, свят народ, народ, който

exclusiva de Deus, a fim de proclamardes as virtudes daquele que vos chamou das trevas para a sua maravilhosa luz;

10 vós, sim, que, antes, não éreis povo, mas, agora, sois povo de Deus, que não tínheis alcançado misericórdia, mas, agora, alcançastes misericórdia.

A vida exemplar cristã: deveres para com os não crentes e para com as autoridades

11 Amados, exorto-vos, como peregrinos e forasteiros que sois, a vos absterdes das paixões carnais, que fazem guerra contra a alma,

12 mantendo exemplar o vosso procedimento no meio dos gentios, para que, naquilo que falam contra vós outros como de malfeitores, observando-vos em vossas boas obras, glorifiquem a Deus no dia da visitação.

13 Sujeitai-vos a toda instituição humana por causa do SENHOR, quer seja ao rei, como soberano,

14 quer às autoridades, como enviadas por ele, tanto para castigo dos malfeitores como para louvor dos que praticam o bem.

15 Porque assim é a vontade de Deus, que, pela prática do bem, façais emudecer a ignorância dos insensatos;

16 como livres que sois, não usando, todavia, a liberdade por pretexto da malícia, mas vivendo como servos de Deus.

Бог придоби, за да възвестява превъзходствата на Този, Който ви призова от тъмнината в Своята чудесна светлина;

10 вие, които някога не бяхте народ, а сега сте Божий народ, не бяхте придобили милост, а сега сте придобили.

Задълженията към властниците

11 Възлюбени, умолявам ви, като пришълци и чужденци на света, да се въздържате от плътски страсти, които воюват против душата;

12 да живеете благоприлично между езичниците, така че заради това, за което ви одумват като злотворци, да прославят Бога във времето, когато ще ги посети, понеже виждат добрите ви дела.

13 Покорявайте се заради Господа на всяка човешка власт, било на царя като върховен владетел,

14 било на управителите като пратеници от него, за да наказват злотворците и за похвала на добротворците.

15 Защото това е Божията воля, като правите добро, да затваряте устата на невежите и глупави човеци;

16 като свободни, обаче, не употребяващи свободата за покривало на злото, но като Божии слуги.

[17] Tratai todos com honra, amai os irmãos, temei a Deus, honrai o rei.

A vida exemplar cristã: deveres dos que prestam serviços a outrem

[18] Servos, sede submissos, com todo o temor ao vosso senhor, não somente se for bom e cordato, mas também ao perverso;

[19] porque isto é grato, que alguém suporte tristezas, sofrendo injustamente, por motivo de sua consciência para com Deus.

[20] Pois que glória há, se, pecando e sendo esbofeteados por isso, o suportais com paciência? Se, entretanto, quando praticais o bem, sois igualmente afligidos e o suportais com paciência, isto é grato a Deus.

[21] Porquanto para isto mesmo fostes chamados, pois que também Cristo sofreu em vosso lugar, deixando-vos exemplo para seguirdes os seus passos,

[22] o qual não cometeu pecado, nem dolo algum se achou em sua boca;

[23] pois ele, quando ultrajado, não revidava com ultraje; quando maltratado, não fazia ameaças, mas entregava-se àquele que julga retamente,

[24] carregando ele mesmo em seu corpo, sobre o madeiro, os nossos pecados, para que nós, mortos para os pecados, vivamos para a justiça; por suas chagas, fostes sarados.

[25] Porque estáveis desgarrados como ovelhas; agora, porém, vos convertestes ao Pastor e Bispo da vossa alma.

1 Pedro 3

A vida exemplar cristã: deveres dos casados

[17] Почитайте всички; обичайте братството; от Бога се бойте, царя почитайте.

Примерът на Христовото страдание

[18] Слуги, покорявайте се на господарите си с пълен страх, не само на добрите и кротките, но и на опърничавите;

[19] защото това е благоугодно, ако някой от съзнанието за Бога претърпява скръб, като страда несправедливо.

[20] Защото каква похвала, ако понасяте търпеливо, когато ви бият за престъпленията ви? Но когато вършите добро и страдате, ако понасяте търпеливо, това е угодно пред Бога.

[21] Защото и за това сте призовани; понеже и Христос пострада за вас и ви остави пример да вървите по Неговите стъпки;

[22] Който грях не е сторил, нито се е намерило лукавство в устата Му;

[23] Който, когато Го хулеха, с хула не отвръщаше; когато страдаше, не заплашваше; а предаваше делото Си на Този, Който съди справедливо;

[24] Който сам понесе в тялото Си нашите грехове на дървото, така че като сме умрели за греховете, да живеем за правдата; с Чиито рани вие оздравяхте.

[25] Защото като овце блуждаехте, но сега се върнахте при Пастира и Епископа на душите ви.

1 Петрово 3

Наставления към съпрузите

[1] Mulheres, sede vós, igualmente, submissas a vosso próprio marido, para que, se ele ainda não obedece à palavra, seja ganho, sem palavra alguma, por meio do procedimento de sua esposa,

[1] Също така и вие, жени, покорявайте се на мъжете си, така че даже ако някои от тях не се покоряват на словото, да бъдат спечелени без словото чрез поведението на жените си,

[2] ao observar o vosso honesto comportamento cheio de temor.

[2] като видят вашето поведение в страх и чистота.

[3] Não seja o adorno da esposa o que é exterior, como frisado de cabelos, adereços de ouro, aparato de vestuário;

[3] Вашето украшение да не е външно, т. е.плетене на косата, кичене със злато или обличане със скъпи дрехи,

[4] seja, porém, o homem interior do coração, unido ao incorruptível trajo de um espírito manso e tranqüilo, que é de grande valor diante de Deus.

[4] а скритият в сърцето живот, с нетленното украшение на кротък и тих дух, което е скъпоценно пред Бога.

[5] Pois foi assim também que a si mesmas se ataviaram, outrora, as santas mulheres que esperavam em Deus, estando submissas a seu próprio marido,

[5] Защото така някога и святите жени, които се надяваха на Бога, украсяваха себе си, като се покоряваха на мъжете си,

[6] como fazia Sara, que obedeceu a Abraão, chamando-lhe senhor, da qual vós vos tornastes filhas, praticando o bem e não temendo perturbação alguma.

[6] както Сара се покоряваше на Авраам и го наричаше господар. И вие сте нейни дъщери, ако правите добро и не се боите от никакво заплашване.

[7] Maridos, vós, igualmente, vivei a vida comum do lar, com discernimento; e, tendo consideração para com a vossa mulher como parte mais frágil, tratai-a com dignidade, porque sois, juntamente, herdeiros da mesma graça de vida, para que não se interrompam as vossas orações.

[7] Също и вие, мъже, живейте благоразумно с жените си като с по-слаб съсъд и им отдавайте почит като на сънаследници на дадения чрез благодат живот, за да не бъдат възпрепятствани молитвите ви.

A vida exemplar cristã: o amor fraternal

Страданието заради правда

[8] Finalmente, sede todos de igual ânimo, compadecidos, fraternalmente amigos, misericordiosos, humildes,

[8] А най-после, бъдете всички единомислени, съчувствителни, братолюбиви, милостиви, смиреномъдри.

[9] não pagando mal por mal ou injúria por injúria; antes, pelo contrário, bendizendo,

[9] Не връщайте зло за зло или хула за хула, а, напротив, благославяйте;

pois para isto mesmo fostes chamados, a fim de receberdes bênção por herança.

понеже към това бяхте призовани, за да наследите благословение.

10 Pois quem quer amar a vida e ver dias felizes refreie a língua do mal e evite que os seus lábios falem dolosamente;

10 Защото: „Който желае да обича живота и да види добри дни, нека пази езика си от зло и устните си от лъжливо говорене;

11 aparte-se do mal, pratique o que é bom, busque a paz e empenhe-se por alcançá-la.

11 нека се отклонява от зло и да върши добро; нека търси мир и да се стреми към него.

12 Porque os olhos do SENHOR repousam sobre os justos, e os seus ouvidos estão abertos às suas súplicas, mas o rosto do SENHOR está contra aqueles que praticam males.

12 Защото очите на Господа са върху праведните и ушите Му – към тяхната молитва; но лицето на Господа е против онези, които вършат зло.“

A prática do bem. A longanimidade segundo o exemplo de Cristo

13 Ora, quem é que vos há de maltratar, se fordes zelosos do que é bom?

13 И кой ще ви стори зло, ако сте ревностни за доброто?

14 Mas, ainda que venhais a sofrer por causa da justiça, bem-aventurados sois. Não vos amedronteis, portanto, com as suas ameaças, nem fiqueis alarmados;

14 Но даже ако пострадате за правдата, блажени сте; а „от тяхното заплашване не се бойте, нито се смущавайте“.

15 antes, santificai a Cristo, como SENHOR, em vosso coração, estando sempre preparados para responder a todo aquele que vos pedir razão da esperança que há em vós,

15 А почитайте със сърцата си Христос като Господ, като бъдете винаги готови да отговаряте (но с кротост и страхопочитание) на всеки, който ви пита за вашата надежда.

16 fazendo-o, todavia, com mansidão e temor, com boa consciência, de modo que, naquilo em que falam contra vós outros, fiquem envergonhados os que difamam o vosso bom procedimento em Cristo,

16 Имайте чиста съвест, така че във всичко, в което ви одумват, да се посрамят онези, които клеветят добрия ви живот в Христос.

17 porque, se for da vontade de Deus, é melhor que sofrais por praticardes o que é bom do que praticando o mal.

17 Защото е по-добре да страдате, като вършите добро, ако такава е Божията воля, а не като вършите зло.

[18] Pois também Cristo morreu, uma única vez, pelos pecados, o justo pelos injustos, para conduzir-vos a Deus; morto, sim, na carne, mas vivificado no espírito,

[19] no qual também foi e pregou aos espíritos em prisão,

[20] os quais, noutro tempo, foram desobedientes quando a longanimidade de Deus aguardava nos dias de Noé, enquanto se preparava a arca, na qual poucos, a saber, oito pessoas, foram salvos, através da água,

[21] a qual, figurando o batismo, agora também vos salva, não sendo a remoção da imundícia da carne, mas a indagação de uma boa consciência para com Deus, por meio da ressurreição de Jesus Cristo;

[22] o qual, depois de ir para o céu, está à destra de Deus, ficando-lhe subordinados anjos, e potestades, e poderes.

1 Pedro 4

A morte para o pecado e a pureza de vida

[1] Ora, tendo Cristo sofrido na carne, armai-vos também vós do mesmo pensamento; pois aquele que sofreu na carne deixou o pecado,

[2] para que, no tempo que vos resta na carne, já não vivais de acordo com as paixões dos homens, mas segundo a vontade de Deus.

[3] Porque basta o tempo decorrido para terdes executado a vontade dos gentios, tendo andado em dissoluções, concupiscências, borracheiras, orgias, bebedices e em detestáveis idolatrias.

[18] Защото и Христос един път пострада за греховете, Праведният за неправедните, за да ни приведе при Бога, като беше умъртвен по плът, но оживотворен по Дух;

[19] чрез Когото отиде да проповядва на духовете в тъмницата,

[20] които едно време бяха непокорни, когато Божието дълготърпение ги чакаше в дните на Ной, докато се правеше ковчегът, в който малцина, т. е. осем души, се избавиха чрез вода.

[21] Тя в образа на кръщението и сега ви спасява (не измиването на плътската нечистота, а настоятелната молба към Бога на една чиста съвест) чрез възкресението на Исус Христос,

[22] Който е отдясно на Бога, като се е възнесъл на небето, и на Когото се покориха ангели, власти и сили.

1 Петрово 4

Обновеният живот

[1] И така, понеже Христос пострада по плът, въоръжете се и вие със същата мисъл, защото този, който е пострадал по плът, е оставил греха,

[2] за да живеете през останалото в тялото време не вече по човешки страсти, а по Божията воля.

[3] Защото достатъчно е миналото време, когато сте живели така, както искат да живеят езичниците, като сте прекарвали в разврат, похоти,

пиянство, гуляи, опивания и нечестиви идолослужения.

[4] Por isso, difamando-vos, estranham que não concorrais com eles ao mesmo excesso de devassidão,

[4] Затова те се и чудят, и ви хулят за това, че не тичате с тях в същата крайност на разврата;

[5] os quais hão de prestar contas àquele que é competente para julgar vivos e mortos;

[5] но те ще отговарят пред Онзи, Който скоро ще съди живите и мъртвите,

[6] pois, para este fim, foi o evangelho pregado também a mortos, para que, mesmo julgados na carne segundo os homens, vivam no espírito segundo Deus.

[6] понеже затова благовестието беше проповядвано и на мъртвите, така че като бъдат съдени по човешки в плът, да живеят по Бога в дух.

Alguns deveres dos crentes uns para com os outros

[7] Ora, o fim de todas as coisas está próximo; sede, portanto, criteriosos e sóbrios a bem das vossas orações.

[7] А краят на всичко е наближил; и така, живейте разумно и трезвено, за да се предавате на молитва.

[8] Acima de tudo, porém, tende amor intenso uns para com os outros, porque o amor cobre multidão de pecados.

[8] Преди всичко имайте усърдна любов помежду си, защото любовта покрива множество грехове.

[9] Sede, mutuamente, hospitaleiros, sem murmuração.

[9] Бъдете гостолюбиви едни към други без роптание.

[10] Servi uns aos outros, cada um conforme o dom que recebeu, como bons despenseiros da multiforme graça de Deus.

[10] Според дарбата, която всеки е приел, служете с нея един на друг като добри настойници на многообразната Божия благодат.

[11] Se alguém fala, fale de acordo com os oráculos de Deus; se alguém serve, faça-o na força que Deus supre, para que, em todas as coisas, seja Deus glorificado, por meio de Jesus Cristo, a quem pertence a glória e o domínio pelos séculos dos séculos. Amém!

[11] Ако говори някой, нека говори като такъв, който прогласява Божии слова; ако служи някой, нека служи като такъв, който действа със силата, която му дава Бог; за да се слави във всичко Бог чрез Исус Христос, на Когото е славата и господството до вечни векове. Амин.

O sofrermos por Cristo é privilégio glorioso

Блажени в страданията

[12] Amados, não estranheis o fogo ardente que surge no meio de vós, destinado a

[12] Възлюбени, не се чудете на огненото изпитание, което идва върху вас, за да

provar-vos, como se alguma coisa extraordinária vos estivesse acontecendo;

[13] pelo contrário, alegrai-vos na medida em que sois co-participantes dos sofrimentos de Cristo, para que também, na revelação de sua glória, vos alegreis exultando.

[14] Se, pelo nome de Cristo, sois injuriados, bem-aventurados sois, porque sobre vós repousa o Espírito da glória e de Deus.

[15] Não sofra, porém, nenhum de vós como assassino, ou ladrão, ou malfeitor, ou como quem se intromete em negócios de outrem;

[16] mas, se sofrer como cristão, não se envergonhe disso; antes, glorifique a Deus com esse nome.

[17] Porque a ocasião de começar o juízo pela casa de Deus é chegada; ora, se primeiro vem por nós, qual será o fim daqueles que não obedecem ao evangelho de Deus?

[18] E, se é com dificuldade que o justo é salvo, onde vai comparecer o ímpio, sim, o pecador?

[19] Por isso, também os que sofrem segundo a vontade de Deus encomendem a sua alma ao fiel Criador, na prática do bem.

1 Pedro 5

Os deveres do ministério

[1] Rogo, pois, aos presbíteros que há entre vós, eu, presbítero como eles, e testemunha dos sofrimentos de Cristo, e

ви опита, като че ви се случва нещо чудно;

[13] но се радвайте, че с това вие имате общение в страданията на Христос, за да се зарадвате много и когато се яви Неговата слава.

[14] Блажени сте, ако ви опозоряват за Христовото име; защото Духът на славата и на Бога почива на вас от тяхна страна се хули, а от ваша страна се прославя.

[15] Никой от вас да не страда като убиец или крадец, или злодей, или като такъв, който се бърка в чужди работи.

[16] Но ако страда някой като християнин, да не се срамува, а нека слави Бога с това име.

[17] Защото дойде времето да се започне съдът от Божия дом; и ако почне първо от нас, каква ще бъде сетнината на тези, които не се покоряват на Божието благовестие?

[18] И ако праведният едва се спасява, то нечистият и грешният къде ще се явят?

[19] Затова и тези, които страдат по Божията воля, нека предават душите си на верния Създател като вършат добро.

1 Петрово 5

Пастирът и стадото

[1] Презвитерите, които са между вас, увещавам аз, който също съм презвитер и свидетел на Христовите страдания, и участник в славата, която има да се яви:

ainda co-participante da glória que há de ser revelada:

2 pastoreai o rebanho de Deus que há entre vós, não por constrangimento, mas espontaneamente, como Deus quer; nem por sórdida ganância, mas de boa vontade;

2 Пасете Божието стадо, което е между вас; надзиравайте го не с принуждение, а доброволно, като за Бога; нито за гнусна печалба, но с усърдие;

3 nem como dominadores dos que vos foram confiados, antes, tornando-vos modelos do rebanho.

3 нито като че господствате над паството, което ви се поверява, а като показвате пример на стадото.

4 Ora, logo que o Supremo Pastor se manifestar, recebereis a imarcescível coroa da glória.

4 И когато се яви Пастироначалникът, ще получите венеца на славата, който не повяхва.

Vários conselhos. Votos, saudações finais e bênção

5 Rogo igualmente aos jovens: sede submissos aos que são mais velhos; outrossim, no trato de uns com os outros, cingi-vos todos de humildade, porque Deus resiste aos soberbos, contudo, aos humildes concede a sua graça.

5 Така и вие, по-младите, покорявайте се на презвитерите. Да, всички един на друг. Облечете се със смирение; защото Бог се противи на горделивите, а на смирените дава благодат.

6 Humilhai-vos, portanto, sob a poderosa mão de Deus, para que ele, em tempo oportuno, vos exalte,

6 И така, смирете се под мощната ръка на Бога, за да ви възвиси своевременно;

7 lançando sobre ele toda a vossa ansiedade, porque ele tem cuidado de vós.

7 и всяка ваша грижа възложете на Него, защото Той се грижи за вас.

8 Sede sóbrios e vigilantes. O diabo, vosso adversário, anda em derredor, como leão que ruge procurando alguém para devorar;

8 Бъдете трезвени, будни. Противникът ви, дяволът, обикаля като ревящ лъв, като търси кого да погълне.

9 resisti-lhe firmes na fé, certos de que sofrimentos iguais aos vossos estão-se cumprindo na vossa irmandade espalhada pelo mundo.

9 Съпротивете му се, като стоите твърди във вярата, като знаете, че същите страдания се понасят и от братята ви по целия свят.

10 Ora, o Deus de toda a graça, que em Cristo vos chamou à sua eterna glória, depois de terdes sofrido por um pouco, ele

10 А Бог на всяка благодат, Който ви е призовал в Своята вечна слава чрез Христос Исус, ще ви усъвършенства,

mesmo vos há de aperfeiçoar, firmar, fortificar e fundamentar.

[11] A ele seja o domínio, pelos séculos dos séculos. Amém!

[12] Por meio de Silvano, que para vós outros é fiel irmão, como também o considero, vos escrevo resumidamente, exortando e testificando, de novo, que esta é a genuína graça de Deus; nela estai firmes.

[13] Aquela que se encontra em Babilônia, também eleita, vos saúda, como igualmente meu filho Marcos.

[14] Saudai-vos uns aos outros com ósculo de amor. Paz a todos vós que vos achais em Cristo.

утвърди, укрепи и направи непоколебими, след като пострадате малко.

[11] На Него да бъде господството до вечни векове. Амин.

Заключителни поздрави

[12] Чрез Сила, верния брат, както мисля, писах ви накратко, като ви увещавам и заявявам, че това е истинската Божия благодат, в която трябва да стоите.

[13] Поздравява ви и избраната заедно с вас църква във Вавилон и синът ми Марк.

[14] Поздравете се един друг с целувката на любовта. Мир на всички вас, които сте в Христос Исус.

Segunda epístola de Pedro	2 Петров

2 Pedro 1

Prefácio e saudação

[1] Simão Pedro, servo e apóstolo de Jesus Cristo, aos que conosco obtiveram fé igualmente preciosa na justiça do nosso Deus e Salvador Jesus Cristo,

[2] graça e paz vos sejam multiplicadas, no pleno conhecimento de Deus e de Jesus, nosso SENHOR.

A prática progressiva das graças cristãs e seus resultados

[3] Visto como, pelo seu divino poder, nos têm sido doadas todas as coisas que conduzem à vida e à piedade, pelo conhecimento completo daquele que nos chamou para a sua própria glória e virtude,

[4] pelas quais nos têm sido doadas as suas preciosas e mui grandes promessas, para que por elas vos torneis co-participantes da natureza divina, livrando-vos da corrupção das paixões que há no mundo,

[5] por isso mesmo, vós, reunindo toda a vossa diligência, associai com a vossa fé a virtude; com a virtude, o conhecimento;

[6] com o conhecimento, o domínio próprio; com o domínio próprio, a perseverança; com a perseverança, a piedade;

[7] com a piedade, a fraternidade; com a fraternidade, o amor.

[8] Porque estas coisas, existindo em vós e em vós aumentando, fazem com que não

2 Петрово 1

Вярата и нейните плодове

[1] Симон Петър, слуга и апостол на Исус Христос, на вас, които чрез правдата на нашия Бог и Спасител Исус Христос сте получили еднаква с нас скъпоценна вяра:

[2] Благодат и мир да ви се умножи чрез познаването на Бога и на Исус, нашия Господ.

[3] Понеже Неговата божествена сила ни е подарила всичко, което е потребно за живота и за благочестието, чрез познаването на Този, Който ни е призовал чрез Своята слава и сила,

[4] чрез които се подариха скъпоценните ни и твърде големи обещания, за да станете чрез тях участници в божественото естество, като сте избягали от произлязлото от похотта разложение в света;

[5] поради тази причина положете всяко старание и прибавете към вярата си добродетел, към добродетелта си – благоразумие,

[6] към благоразумието си – себеобуздание, към себеобузданието си – търпение, към търпението си – благочестие,

[7] към благочестието си – братолюбие, и към братолюбието си – любов.

[8] Защото ако тези добродетели се намират у вас и изобилстват, те не

sejais nem inativos, nem infrutuosos no pleno conhecimento de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[9] Pois aquele a quem estas coisas não estão presentes é cego, vendo só o que está perto, esquecido da purificação dos seus pecados de outrora.

[10] Por isso, irmãos, procurai, com diligência cada vez maior, confirmar a vossa vocação e eleição; porquanto, procedendo assim, não tropeçareis em tempo algum.

[11] Pois desta maneira é que vos será amplamente suprida a entrada no reino eterno de nosso SENHOR e Salvador Jesus Cristo.

O apóstolo dá os motivos por que escreveu esta carta

[12] Por esta razão, sempre estarei pronto para trazer-vos lembrados acerca destas coisas, embora estejais certos da verdade já presente convosco e nela confirmados.

[13] Também considero justo, enquanto estou neste tabernáculo, despertar-vos com essas lembranças,

[14] certo de que estou prestes a deixar o meu tabernáculo, como efetivamente nosso SENHOR Jesus Cristo me revelou.

[15] Mas, de minha parte, esforçar-me-ei, diligentemente, por fazer que, a todo tempo, mesmo depois da minha partida, conserveis lembrança de tudo.

A superioridade da palavra de Deus

[16] Porque não vos demos a conhecer o poder e a vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo seguindo fábulas engenhosamente

допускат да бъдете безделни, нито безплодни в познаването на нашия Господ Исус Христос.

[9] Но онзи, у когото те не се намират, е сляп, късоглед и е забравил, че е бил очистен от старите си грехове.

[10] Затова, братя, постарайте се още повече да затвърдявате вашето призвание и избиране; защото като вършите това, никога няма да отпаднете.

[11] Понеже така ще ви се даде голям достъп във вечното царство на нашия Господ и Спасител Исус Христос.

[12] Затова винаги ще бъда готов да ви напомням за тези работи, ако и да ги знаете и да сте утвърдени в истината, която сте приели.

[13] И мисля, че е правилно, докато съм в тази телесна хижа, да ви подтиквам чрез напомняне;

[14] понеже зная, че скоро ще напусна хижата си, както ми извести нашият Господ Исус Христос.

[15] Даже ще се постарая, така че вие и след смъртта ми да можете винаги да помните тези работи.

Свидетелството на пророците и апостолите

[16] Защото когато ви обявихме силата и пришествието на нашия Господ Исус Христос, ние не следвахме хитро

inventadas, mas nós mesmos fomos testemunhas oculares da sua majestade,

[17] pois ele recebeu, da parte de Deus Pai, honra e glória, quando pela Glória Excelsa lhe foi enviada a seguinte voz: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo.

[18] Ora, esta voz, vinda do céu, nós a ouvimos quando estávamos com ele no monte santo.

[19] Temos, assim, tanto mais confirmada a palavra profética, e fazeis bem em atendê-la, como a uma candeia que brilha em lugar tenebroso, até que o dia clareie e a estrela da alva nasça em vosso coração,

[20] sabendo, primeiramente, isto: que nenhuma profecia da Escritura provém de particular elucidação;

[21] porque nunca jamais qualquer profecia foi dada por vontade humana; entretanto, homens [santos] falaram da parte de Deus, movidos pelo Espírito Santo.

2 Pedro 2

Os falsos mestres, seu caráter, obras e justo castigo

[1] Assim como, no meio do povo, surgiram falsos profetas, assim também haverá entre vós falsos mestres, os quais introduzirão, dissimuladamente, heresias destruidoras, até ao ponto de renegarem o Soberano SENHOR que os resgatou, trazendo sobre si mesmos repentina destruição.

измислени басни, а бяхме очевидци на Неговото величие.

[17] Защото Той прие от Бога Отца почест и слава, когато от великолепната Слава дойде до Него такъв глас: „Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение.“

[18] И самите ние чухме този глас да идва от небето, когато бяхме с Него на святата планина.

[19] И така, пророческото слово става още по-достоверно за нас; и вие добре правите, че внимавате в него като в светило, което свети в тъмно място, докато се зазори и зорницата изгрее в сърцата ви.

[20] И това да знаете преди всичко, че никое пророчество в Писанието не е собствено обяснение на пророка на Божията воля;

[21] защото никога не е идвало пророчество по човешка воля, а святите човеци са говорили от Бога, движени от Святия Дух.

2 Петрово 2

Опасността от лъжеучители

[1] Но е имало и лъжливи пророци между народа, както и между вас ще има лъжливи учители, които ще въведат тайно гибелни ереси, като се отричат даже от Господаря, Който ги е купил, и ще навлекат на себе си бърза погибел.

[2] E muitos seguirão as suas práticas libertinas, e, por causa deles, será infamado o caminho da verdade;

[2] И мнозина ще последват техните похотливи дела, поради които човеципътят на истината ще се похули.

[3] também, movidos por avareza, farão comércio de vós, com palavras fictícias; para eles o juízo lavrado há longo tempo não tarda, e a sua destruição não dorme.

[3] От користолюбие те ще ви мамят с престорени думи; но тяхната присъда, отдавна приготвена, не се забавя и тяхната погибел не дреме.

[4] Ora, se Deus não poupou anjos quando pecaram, antes, precipitando-os no inferno, os entregou a abismos de trevas, reservando-os para juízo;

[4] Защото ако Бог не пощади и ангели, когато съгрешиха, а ги хвърли в мрака на най-дълбоките ровове и ги предаде да бъдат пазени за съд;

[5] e não poupou o mundo antigo, mas preservou a Noé, pregador da justiça, e mais sete pessoas, quando fez vir o dilúvio sobre o mundo de ímpios;

[5] и ако не пощади стария свят, а опази с още седем души Ной, проповедника на правдата, когато докара потоп върху нечестивия свят;

[6] e, reduzindo a cinzas as cidades de Sodoma e Gomorra, ordenou-as à ruína completa, tendo-as posto como exemplo a quantos venham a viver impiamente;

[6] така също ако Той осъди на разорение содомските и гоморските градове и ги обърна на пепел, и ги постави за пример на онези, които щяха да вършат нечестие,

[7] e livrou o justo Ló, afligido pelo procedimento libertino daqueles insubordinados

[7] а избави праведния Лот, на когото беше дотегнал развратният живот на нечестивите човеци

[8] (porque este justo, pelo que via e ouvia quando habitava entre eles, atormentava a sua alma justa, cada dia, por causa das obras iníquas daqueles),

[8] (защото този праведен човек, като живееше между тях, измъчваше ден след ден праведната си душа, като гледаше и слушаше беззаконните им дела);

[9] é porque o SENHOR sabe livrar da provação os piedosos e reservar, sob castigo, os injustos para o Dia de Juízo,

[9] но Господ знае как да избави благочестивите от напаст, а неправедните да държи под наказание за съдния ден,

[10] especialmente aqueles que, seguindo a carne, andam em imundas paixões e

[10] а особено тези, които с нечисто пожелание следват

menosprezam qualquer governo. Atrevidos, arrogantes, não temem difamar autoridades superiores,

плътските страсти и презират властта. Дръзки и упорити, те не се страхуват да хулят невидимите власти;

11 ao passo que anjos, embora maiores em força e poder, não proferem contra elas juízo infamante na presença do SENHOR.

11 докато ангелите, ако и да са по-големи в мощ и сила, не представят против тях хулителна присъда пред Господа.

12 Esses, todavia, como brutos irracionais, naturalmente feitos para presa e destruição, falando mal daquilo em que são ignorantes, na sua destruição também hão de ser destruídos,

12 Тези обаче, като животни без разум създания, по естеството си родени да бъдат ловени и изтребвани, хулят за неща, които не знаят, и ще погинат в своя разврат,

13 recebendo injustiça por salário da injustiça que praticam. Considerando como prazer a sua luxúria carnal em pleno dia, quais nódoas e deformidades, eles se regalam nas suas próprias mistificações, enquanto banqueteiam junto convosco;

13 наближаващи да получат заплатата на неправдата – хора, които смятат за удоволствие всекидневния разкош. Те са петна и позор; наслаждават се с измамите си, когато са на угощение с вас;

14 tendo os olhos cheios de adultério e insaciáveis no pecado, engodando almas inconstantes, tendo coração exercitado na avareza, filhos malditos;

14 очите им са пълни с блудство и непрестанен грях; подмамват неутвърдени души; сърцето им е научено на користолюбие; те са предадени на проклятие;

15 abandonando o reto caminho, se extraviaram, seguindo pelo caminho de Balaão, filho de Beor, que amou o prêmio da injustiça

15 оставиха правия път и се заблудиха, като последваха пътя на Валаам, Веоровия син, който обикна заплатата на неправдата,

16 (recebeu, porém, castigo da sua transgressão, a saber, um mudo animal de carga, falando com voz humana, refreou a insensatez do profeta).

16 но беше изобличен за своето беззаконие, когато ням осел проговори с човешки глас и възпря безумието на пророка.

17 Esses tais são como fonte sem água, como névoas impelidas por temporal. Para eles está reservada a negridão das trevas;

17 Те са безводни кладенци, мъгли, тласкани от буря, за които е запазена мрачна тъмнина довека.

[18] porquanto, proferindo palavras jactanciosas de vaidade, engodam com paixões carnais, por suas libertinagens, aqueles que estavam prestes a fugir dos que andam no erro,

[19] prometendo-lhes liberdade, quando eles mesmos são escravos da corrupção, pois aquele que é vencido fica escravo do vencedor.

[20] Portanto, se, depois de terem escapado das contaminações do mundo mediante o conhecimento do SENHOR e Salvador Jesus Cristo, se deixam enredar de novo e são vencidos, tornou-se o seu último estado pior que o primeiro.

[21] Pois melhor lhes fora nunca tivessem conhecido o caminho da justiça do que, após conhecê-lo, volverem para trás, apartando-se do santo mandamento que lhes fora dado.

[22] Com eles aconteceu o que diz certo adágio verdadeiro: O cão voltou ao seu próprio vômito; e: A porca lavada voltou a revolver-se no lamaçal.

2 Pedro 3

A vinda do Senhor e o seu significado

[1] Amados, esta é, agora, a segunda epístola que vos escrevo; em ambas, procuro despertar com lembranças a vossa mente esclarecida,

[2] para que vos recordeis das palavras que, anteriormente, foram ditas pelos santos profetas, bem como do mandamento do SENHOR e Salvador, ensinado pelos vossos apóstolos,

[18] Защото, като говорят с надуто празнословие, те с разпътството си подмамват в плътските похоти онези, които едва са се отдръпнали от живеещите в заблуда.

[19] Обещават им свобода, а те сами са роби на разврата; защото от каквото е победен някой, на това и става роб.

[20] Понеже, ако след като са избягали от светските мръсотии чрез познаването на Господа и Спасителя Исус Христос, те пак са се заплели в тях и остават победени, то последното им състояние е станало по-лошо от първото.

[21] Понеже по-добре би било за тях да не бяха познали пътя на правдата, отколкото след като са го познали, да се отвърнат от предадената им свята заповед.

[22] С тях се е случило това, което казваистинната пословица: Псето се върна на бълвоча си, и: Окъпаната свиня се върнада се валя в тинята.

2 Петрово 3

Идването на Господа

[1] Ето, възлюбени, пиша ви това второ послание; и в двете събуждам чрез напомняне вашия чист разум,

[2] за да помните думите, изговорени отнапред от святите пророци, и заповедта на Господа Спасителя, даденачрез изпратените пр и вас апостоли.

[3] tendo em conta, antes de tudo, que, nos últimos dias, virão escarnecedores com os seus escárnios, andando segundo as próprias paixões

[4] e dizendo: Onde está a promessa da sua vinda? Porque, desde que os pais dormiram, todas as coisas permanecem como desde o princípio da criação.

[5] Porque, deliberadamente, esquecem que, de longo tempo, houve céus bem como terra, a qual surgiu da água e através da água pela palavra de Deus,

[6] pela qual veio a perecer o mundo daquele tempo, afogado em água.

[7] Ora, os céus que agora existem e a terra, pela mesma palavra, têm sido entesourados para fogo, estando reservados para o Dia do Juízo e destruição dos homens ímpios.

[8] Há, todavia, uma coisa, amados, que não deveis esquecer: que, para o SENHOR, um dia é como mil anos, e mil anos, como um dia.

[9] Não retarda o SENHOR a sua promessa, como alguns a julgam demorada; pelo contrário, ele é longânimo para convosco, não querendo que nenhum pereça, senão que todos cheguem ao arrependimento.

[10] Virá, entretanto, como ladrão, o Dia do SENHOR, no qual os céus passarão com estrepitoso estrondo, e os elementos se desfarão abrasados; também a terra e as obras que nela existem serão atingidas.

[3] Преди всичко знайте това, че в последните дни ще дойдат присмиватели, които с подигравките си ще ходят по своите страсти и ще казват:

[4] Къде е обещаното Му пришествие? Защото откакто са починали бащите ни, всичко си стои така, както от началото на създанието.

[5] Защото те своеволно не признават това, че чрез Божието слово от начало е имало небе и земя, сплотена от водата и всред водата,

[6] но пак посредством тях тогавашният свят, потопен от водата, загина.

[7] Така със същото слово и днешните небе и земя са натрупани за огън, пазени до деня на съда и погибелта на нечестивите човеци.

[8] Още и това нещо да не забравяте, възлюбени, че за Господа един ден е като хиляда години и хиляда години – като един ден.

[9] Господ не забавя това, което е обещал, както някои смятат това за забавяне, но заради вас търпи дълго време, понеже не иска да погинат някои, а всички да дойдат до покаяние.

[10] А Господният ден ще дойде като крадец, когато небето ще премине с бучене, а стихиите нажежени ще се разпаднат и земята и каквото се е вършило по нея ще изчезнат.

[11] Visto que todas essas coisas hão de ser assim desfeitas, deveis ser tais como os que vivem em santo procedimento e piedade,

[12] esperando e apressando a vinda do Dia de Deus, por causa do qual os céus, incendiados, serão desfeitos, e os elementos abrasados se derreterão.

[13] Nós, porém, segundo a sua promessa, esperamos novos céus e nova terra, nos quais habita justiça.

O cristão deve esperar o Senhor, viver vida reta, estudar as Escrituras e crescer em Cristo

[14] Por essa razão, pois, amados, esperando estas coisas, empenhai-vos por serdes achados por ele em paz, sem mácula e irrepreensíveis,

[15] e tende por salvação a longanimidade de nosso SENHOR, como igualmente o nosso amado irmão Paulo vos escreveu, segundo a sabedoria que lhe foi dada,

[16] ao falar acerca destes assuntos, como, de fato, costuma fazer em todas as suas epístolas, nas quais há certas coisas difíceis de entender, que os ignorantes e instáveis deturpam, como também deturpam as demais Escrituras, para a própria destruição deles.

[17] Vós, pois, amados, prevenidos como estais de antemão, acautelai-vos; não suceda que, arrastados pelo erro desses insubordinados, descaiais da vossa própria firmeza;

[11] И така, понеже всичко това ще се разпадне, какви трябва да сте вие в свят живот и в благочестие,

[12] като очаквате и копнеете за идването на Божия ден, когато небето възпламенено ще се разпадне и стихиите нажежени ще се стопят!

[13] А според обещанието Му очакваме ново небе и нова земя, в които да живее правда.

Призив към търпение

[14] Затова, възлюбени, като очаквате тези неща, старайте се да бъдете чисти и непорочни пред Него, с мир в сърцата си.

[15] И смятайте дълготърпението на нашия Господ като средство за спасение; както възлюбеният ни брат Павел ви е писал, според дадената му мъдрост,

[16] както пише и във всичките си послания, когато говори в тях за тези работи; в които послания има някои неща, трудни за разбиране, които неучените и неутвърдените изопачават, както правят и с другите Писания, за своята погибел.

[17] И така, вие, възлюбени, като сте предизвестени за това, пазете се да не би да се завлечете от заблуждението на беззаконните и да отпаднете от утвърждението си.

[18] antes, crescei na graça e no conhecimento de nosso SENHOR e Salvador Jesus Cristo. A ele seja a glória, tanto agora como no dia eterno.

[18] Но растете в благодатта и познаването на нашия Господ и Спасител Исус Христос. На Него да бъде слава и сега, и до вечния ден.

Primeira epístola de João

1 João 1

Prólogo. O Verbo da vida e a comunhão com Deus

1 O que era desde o princípio, o que temos ouvido, o que temos visto com os nossos próprios olhos, o que contemplamos, e as nossas mãos apalparam, com respeito ao Verbo da vida

2 (e a vida se manifestou, e nós a temos visto, e dela damos testemunho, e vo-la anunciamos, a vida eterna, a qual estava com o Pai e nos foi manifestada),

3 o que temos visto e ouvido anunciamos também a vós outros, para que vós, igualmente, mantenhais comunhão conosco. Ora, a nossa comunhão é com o Pai e com seu Filho, Jesus Cristo.

4 Estas coisas, pois, vos escrevemos para que a nossa alegria seja completa.

Deus é luz. O pecado, a confissão, o perdão, a propiciação

5 Ora, a mensagem que, da parte dele, temos ouvido e vos anunciamos é esta: que Deus é luz, e não há nele treva nenhuma.

6 Se dissermos que mantemos comunhão com ele e andarmos nas trevas, mentimos e não praticamos a verdade.

7 Se, porém, andarmos na luz, como ele está na luz, mantemos comunhão uns com os outros, e o sangue de Jesus, seu Filho, nos purifica de todo pecado.

8 Se dissermos que não temos pecado nenhum, a nós mesmos nos enganamos, e a verdade não está em nós.

1 Йоаново

1 Йоаново 1

Общение с въплътеното, вечно Слово

1 Това, което беше отначало, което чухме, което видяхме с очите си, което наблюдавахме и ръцете ни попипаха, за Словото на живота

2 (защото животът се яви и ние видяхме и свидетелстваме, и ви възвестяваме вечния живот, който беше у Отца и се яви на нас);

3 това, което сме видели и чули, него възвестяваме и на вас, за да имате и вие общение с нас; а пък нашето общение е с Отца и с Неговия Син Исус Христос.

4 И това ви пишем, за да бъде пълна вашата радост.

Общение с Бога като светлина

5 И известието, което чухме от Него и известяваме на вас, е това, че Бог е светлина и в Него няма никаква тъмнина.

6 Ако кажем, че имаме общение с Него, а ходим в тъмнината, лъжем и не действаме според истината.

7 Но ако ходим в светлината, както е Той в светлината, имаме общение един с друг и кръвта на Сина Му Исус Христос ни очиства от всеки грях.

Признание за нашия грях

8 Ако кажем, че нямаме грях, лъжем себе си и истината не е в нас.

[9] Se confessarmos os nossos pecados, ele é fiel e justo para nos perdoar os pecados e nos purificar de toda injustiça.

[10] Se dissermos que não temos cometido pecado, fazemo-lo mentiroso, e a sua palavra não está em nós.

1 João 2

[1] Filhinhos meus, estas coisas vos escrevo para que não pequeis. Se, todavia, alguém pecar, temos Advogado junto ao Pai, Jesus Cristo, o Justo;

[2] e ele é a propiciação pelos nossos pecados e não somente pelos nossos próprios, mas ainda pelos do mundo inteiro.

[3] Ora, sabemos que o temos conhecido por isto: se guardamos os seus mandamentos.

[4] Aquele que diz: Eu o conheço e não guarda os seus mandamentos é mentiroso, e nele não está a verdade.

[5] Aquele, entretanto, que guarda a sua palavra, nele, verdadeiramente, tem sido aperfeiçoado o amor de Deus. Nisto sabemos que estamos nele:

[6] aquele que diz que permanece nele, esse deve também andar assim como ele andou.

O antigo e o novo mandamentos: o amor fraternal

[7] Amados, não vos escrevo mandamento novo, senão mandamento antigo, o qual, desde o princípio, tivestes. Esse mandamento antigo é a palavra que ouvistes.

[9] Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда.

[10] Ако кажем, че не сме съгрешили, правим Бога лъжец и Неговото слово не е в нас.

1 Йоаново 2

[1] Дечица мои, това ви пиша, за да не съгрешите; но ако някой съгреши, имаме Ходатай при Отца – Исус Христос Праведния.

[2] Той е умилостивение за нашите грехове и не само за нашите, но и за греховете на целия свят.

Общение в любов

[3] И от това разбираме, че Го познаваме, ако пазим заповедите Му.

[4] Който казва: Познавам Го, а не пази заповедите Му, е лъжец и истината не е в него.

[5] Но ако някой пази словото Му, неговата любов към Бога е наистина съвършена. По това знаем, че сме в Него.

[6] Който казва, че пребъдва в Него, е длъжен да постъпва, както е постъпвал Христос.

[7] Възлюбени, не е нова заповедта, която ви пиша, а е стара заповед, която сте имали отначало; старата заповед е словото, което сте чули.

[8] Todavia, vos escrevo novo mandamento, aquilo que é verdadeiro nele e em vós, porque as trevas se vão dissipando, e a verdadeira luz já brilha.

[8] Но все пак е нова заповедта, която ви пиша, което нещо е истинско и в Него, и във вас; защото тъмнината преминава и истинската светлина вече свети.

[9] Aquele que diz estar na luz e odeia a seu irmão, até agora, está nas trevas.

[9] Който казва, че е в светлината, а мрази брат си, той и досега е в тъмнината.

[10] Aquele que ama a seu irmão permanece na luz, e nele não há nenhum tropeço.

[10] Който обича брат си, той пребъдва в светлината; и в него няма повод засъблазън.

[11] Aquele, porém, que odeia a seu irmão está nas trevas, e anda nas trevas, e não sabe para onde vai, porque as trevas lhe cegaram os olhos.

[11] А който мрази брат си, той е в тъмнината и в тъмнината ходи, и не знае къде отива, защото тъмнината е заслепила очите му.

A vitória sobre o Maligno

[12] Filhinhos, eu vos escrevo, porque os vossos pecados são perdoados, por causa do seu nome.

[12] Пиша на вас, дечица, защото ви се простиха греховете заради Неговото име.

[13] Pais, eu vos escrevo, porque conheceis aquele que existe desde o princípio. Jovens, eu vos escrevo, porque tendes vencido o Maligno.

[13] Пиша на вас, бащи, защото познавате Този, Който е отначало. Пиша на вас, младежи, защото победихте лукавия. Писах на вас, дечица, защото познавате Отца.

[14] Filhinhos, eu vos escrevi, porque conheceis o Pai. Pais, eu vos escrevi, porque conheceis aquele que existe desde o princípio. Jovens, eu vos escrevi, porque sois fortes, e a palavra de Deus permanece em vós, e tendes vencido o Maligno.

[14] Писах на вас, бащи, защото познавате Този, Който е отначало. Писах на вас, младежи, защото сте силни и Божието слово пребъдва във вас, и победихте лукавия.

Não se deve amar o mundo

[15] Não ameis o mundo nem as coisas que há no mundo. Se alguém amar o mundo, o amor do Pai não está nele;

[15] Не обичайте света, нито каквото е на света. Ако някой обича света, в него няма любов към Отца.

[16] porque tudo que há no mundo, a concupiscência da carne, a concupiscência dos olhos e a soberba da vida, não procede do Pai, mas procede do mundo.

[16] Защото всичко, което е в света – желанията на плътта, похотта на очите и надменността в живота, не е от Отца, но от света;

[17] Ora, o mundo passa, bem como a sua concupiscência; aquele, porém, que faz a vontade de Deus permanece eternamente.

[17] и светът преминава, и неговите похоти; но който върши Божията воля, пребъдва до века.

Os anticristos

Предпазване от антихристи

[18] Filhinhos, já é a última hora; e, como ouvistes que vem o anticristo, também, agora, muitos anticristos têm surgido; pelo que conhecemos que é a última hora.

[18] Дечица, последно време е; защото, както сте чули, че идва Антихрист, и понеже сега има много антихристи, от това знаем, че е последно време.

[19] Eles saíram de nosso meio; entretanto, não eram dos nossos; porque, se tivessem sido dos nossos, teriam permanecido conosco; todavia, eles se foram para que ficasse manifesto que nenhum deles é dos nossos.

[19] От нас излязоха, но не бяха от нас; защото ако бяха от нас, щяха да си останат с нас; но излязоха, за да стане явно, че те всички не са от нас.

[20] E vós possuís unção que vem do Santo e todos tendes conhecimento.

[20] А вие сте помазани от Святия и знаете всичко.

[21] Não vos escrevi porque não saibais a verdade; antes, porque a sabeis, e porque mentira alguma jamais procede da verdade.

[21] Пиша ви не защото не знаете истината, а защото я знаете и разбирате, че никаква лъжа не е от истината.

[22] Quem é o mentiroso, senão aquele que nega que Jesus é o Cristo? Este é o anticristo, o que nega o Pai e o Filho.

[22] Кой е лъжец освен онзи, който отрича, че Исус е Христос? Такъв човек е антихрист, който се отрича от Сина няма и Отца.

[23] Todo aquele que nega o Filho, esse não tem o Pai; aquele que confessa o Filho tem igualmente o Pai.

[23] Който се отрича от Сина, няма нито Отца; а който изповядва Сина, има и Отца.

[24] Permaneça em vós o que ouvistes desde o princípio. Se em vós permanecer o que desde o princípio ouvistes, também permanecereis vós no Filho e no Pai.

[24] А колкото за вас, онова, което сте чули отначало, нека остане у вас. Ако остане у вас това, което сте чули отначало, то и вие ще пребъдете в Сина и в Отца.

[25] E esta é a promessa que ele mesmo nos fez, a vida eterna.

[25] И обещанието, което Той ни даде, е това – вечен живот.

[26] Isto que vos acabo de escrever é acerca dos que vos procuram enganar.

[26] Това ви написах заради онези, които ви въвеждат в заблуждение;

A unção do Espírito Santo

[27] Quanto a vós outros, a unção que dele recebestes permanece em vós, e não tendes necessidade de que alguém vos ensine; mas, como a sua unção vos ensina a respeito de todas as coisas, e é verdadeira, e não é falsa, permanecei nele, como também ela vos ensinou.

[28] Filhinhos, agora, pois, permanecei nele, para que, quando ele se manifestar, tenhamos confiança e dele não nos afastemos envergonhados na sua vinda.

[29] Se sabeis que ele é justo, reconhecei também que todo aquele que pratica a justiça é nascido dele.

[27] а колкото за вас, помазанието, което приехте от Него, остава във вас и нямате нужда да ви учи някой; затова, както неговото помазание ви учи за всичко и е истинско, а не лъжливо, пребъдвайте в Него, както ви е научило да правите.

[28] И сега, дечица, пребъдвайте в Него и когато се яви, да имате дързновение и да не се посрамим пред Него при пришествието Му.

[29] Ако знаете, че Той е праведен, знайте, че и всеки, който върши правда, е от Него роден.

1 João 3

Deus é Pai e é santo. Seus filhos são também santos

[1] Vede que grande amor nos tem concedido o Pai, a ponto de sermos chamados filhos de Deus; e, de fato, somos filhos de Deus. Por essa razão, o mundo não nos conhece, porquanto não o conheceu a ele mesmo.

[2] Amados, agora, somos filhos de Deus, e ainda não se manifestou o que haveremos de ser. Sabemos que, quando ele se manifestar, seremos semelhantes a ele, porque haveremos de vê-lo como ele é.

[3] E a si mesmo se purifica todo o que nele tem esta esperança, assim como ele é puro.

[4] Todo aquele que pratica o pecado também transgride a lei, porque o pecado é a transgressão da lei.

1 Йоаново 3

Да живеем като Божии чеда

[1] Вижте каква любов ни е дал Отец, да се наречем Божии деца; а такива и сме.Затова светът не познава нас, защото Него не позна.

[2] Възлюбени, сега сме Божии деца и още не е станало явно какво ще бъдем; но знаем, че когато стане явно, ще бъдем подобни на Него, защото ще Го видим, Какъвто е.

Скъсване с греха

[3] И всеки, който има тази надежда в Него, очиства себе си, както Той е чист.

[4] Всеки, който върши грях, върши и беззаконие, защото грехът е беззаконие;

5 Sabeis também que ele se manifestou para tirar os pecados, e nele não existe pecado.

5 и вие знаете, че Той се яви да носи греховете. В Него няма грях.

6 Todo aquele que permanece nele não vive pecando; todo aquele que vive pecando não o viu, nem o conheceu.

6 Всеки, който пребъдва в Него, не съгрешава; всеки, който съгрешава, не Го е видял, нито Го е познал.

Os filhos de Deus e os filhos do Maligno

7 Filhinhos, não vos deixeis enganar por ninguém; aquele que pratica a justiça é justo, assim como ele é justo.

7 Дечица, никой да не ви заблуждава: който върши правда, е праведен, и Христос е праведен.

8 Aquele que pratica o pecado procede do diabo, porque o diabo vive pecando desde o princípio. Para isto se manifestou o Filho de Deus: para destruir as obras do diabo.

8 Който върши грях, от дявола е; защото дяволът отначало съгрешава. Затова се яви Божият Син, да съсипе делата на дявола.

9 Todo aquele que é nascido de Deus não vive na prática de pecado; pois o que permanece nele é a divina semente; ora, esse não pode viver pecando, porque é nascido de Deus.

9 Никой, който е роден от Бога, не върши грях, защото Неговият зародиш пребъдва в него; и не може да съгрешава, защото е роден от Бога.

10 Nisto são manifestos os filhos de Deus e os filhos do diabo: todo aquele que não pratica justiça não procede de Deus, nem aquele que não ama a seu irmão.

10 По това се разпознават Божиите чеда и дяволските чеда; всеки, който не върши правда, не е от Бога, нито онзи, който не обича брат си.

O amor aos irmãos e o ódio ao mundo

Живот в любов

11 Porque a mensagem que ouvistes desde o princípio é esta: que nos amemos uns aos outros;

11 Защото поръчението, което чухте отначало, е това: Да се обичаме един друг;

12 não segundo Caim, que era do Maligno e assassinou a seu irmão; e por que o assassinou? Porque as suas obras eram más, e as de seu irmão, justas.

12 и да не бъдем както Каин, който беше от лукавия и уби брат си. И защо го уби? Защото неговите дела бяха нечестиви, а на брат му – праведни.

13 Irmãos, não vos maravilheis se o mundo vos odeia.

13 Недейте се чуди, братя, ако светът ви мрази.

14 Nós sabemos que já passamos da morte para a vida, porque amamos os irmãos; aquele que não ama permanece na morte.

14 Ние знаем, че сме преминали от смърт в живот, защото обичаме

братята. Който не обича, остава в смърт.

[15] Todo aquele que odeia a seu irmão é assassino; ora, vós sabeis que todo assassino não tem a vida eterna permanente em si.

[15] Всеки, който мрази брат си, е човекоубиец; и вие знаете, че у никой човекоубиец не пребъдва вечен живот.

[16] Nisto conhecemos o amor: que Cristo deu a sua vida por nós; e devemos dar nossa vida pelos irmãos.

[16] По това познаваме любовта, че Той даде живота Си за нас. Така и ние сме длъжни да дадем живота си за братята.

[17] Ora, aquele que possuir recursos deste mundo, e vir a seu irmão padecer necessidade, e fechar-lhe o seu coração, como pode permanecer nele o amor de Deus?

[17] Но ако някой, който има благата на този свят, вижда брат си в нужда, а заключи сърцето си за него, как ще пребъдва в него Божията любов?

[18] Filhinhos, não amemos de palavra, nem de língua, mas de fato e de verdade.

[18] Дечица, да не обичаме с думи, нито с език, но с дело и в действителност.

[19] E nisto conheceremos que somos da verdade, bem como, perante ele, tranqüilizaremos o nosso coração;

[19] По това ще познаем, че сме от истината, и ще уверим сърцето си пред Него

[20] pois, se o nosso coração nos acusar, certamente, Deus é maior do que o nosso coração e conhece todas as coisas.

[20] относно всичко, в което нашето сърце ни осъжда; защото Бог е по-голям от сърцето ни и знае всичко.

[21] Amados, se o coração não nos acusar, temos confiança diante de Deus;

[21] Възлюбени, ако нашето сърце не ни осъжда, имаме дързновение спрямо Бога;

[22] e aquilo que pedimos dele recebemos, porque guardamos os seus mandamentos e fazemos diante dele o que lhe é agradável.

[22] и каквото и да поискаме, получаваме от Него, защото пазим заповедите Му и вършим това, което е угодно пред Него.

[23] Ora, o seu mandamento é este: que creiamos em o nome de seu Filho, Jesus Cristo, e nos amemos uns aos outros, segundo o mandamento que nos ordenou.

[23] И това е Неговата заповед – да вярваме в името на Неговия Син Исус Христос и да се обичаме един друг, както ни е заповядал.

[24] E aquele que guarda os seus mandamentos permanece em Deus, e

[24] И който пази Неговите заповеди, пребъдва в Бога и Бог – в него; и по

Deus, nele. E nisto conhecemos que ele permanece em nós, pelo Espírito que nos deu.

това познаваме, че Той пребъдва в нас – по Духа, който ни е дал.

1 João 4

Os falsos profetas e os verdadeiros crentes

1 Amados, não deis crédito a qualquer espírito; antes, provai os espíritos se procedem de Deus, porque muitos falsos profetas têm saído pelo mundo fora.

2 Nisto reconheceis o Espírito de Deus: todo espírito que confessa que Jesus Cristo veio em carne é de Deus;

3 e todo espírito que não confessa a Jesus não procede de Deus; pelo contrário, este é o espírito do anticristo, a respeito do qual tendes ouvido que vem e, presentemente, já está no mundo.

4 Filhinhos, vós sois de Deus e tendes vencido os falsos profetas, porque maior é aquele que está em vós do que aquele que está no mundo.

5 Eles procedem do mundo; por essa razão, falam da parte do mundo, e o mundo os ouve.

6 Nós somos de Deus; aquele que conhece a Deus nos ouve; aquele que não é da parte de Deus não nos ouve. Nisto reconhecemos o espírito da verdade e o espírito do erro.

Deus é amor

7 Amados, amemo-nos uns aos outros, porque o amor procede de Deus; e todo aquele que ama é nascido de Deus e conhece a Deus.

8 Aquele que não ama não conhece a Deus, pois Deus é amor.

1 Йоаново 4

Предпазване от лъжеучителите

1 Възлюбени, не вярвайте на всеки дух, а изпитвайте духовете дали са от Бога; защото много лъжепророци излязоха по света.

2 По това познавайте Божия Дух: всеки дух, който изповяда, че Исус Христос дойдѐ в плът, е от Бога;

3 а всеки дух, който не изповядва Спасителя, не е от Бога; и това е духътна Антихриста, за когото сте чули, че идва, и сега е вече в света.

4 Вие сте от Бога, дечица, и сте ги победили; защото Този, Който е във вас, е по-велик от онзи, който е в света.

5 Те са от света, затова светски говорят и светът тях слуша.

6 Ние сме от Бога; който познава Бога, нас слуша; който не е от Бога, не ни слуша. По това разпознаваме духа на истината и духа на заблудата.

Извор на любовта

7 Възлюбени, да се обичаме един друг, защото любовта е от Бога; и всеки, който обича, е роден от Бога и познава Бога.

8 Който не обича, не е познал Бога; защото Бог е любов.

9 Nisto se manifestou o amor de Deus em nós: em haver Deus enviado o seu Filho unigênito ao mundo, para vivermos por meio dele.

9 В това се яви Божията любов към нас, че Бог изпрати на света Своя Единороден Син, за да живеем чрез Него.

10 Nisto consiste o amor: não em que nós tenhamos amado a Deus, mas em que ele nos amou e enviou o seu Filho como propiciação pelos nossos pecados.

10 В това се състои любовта – не че ние сме възлюбили Бога, а че Той възлюби нас и прати Сина Си като умилостивение за греховете ни.

11 Amados, se Deus de tal maneira nos amou, devemos nós também amar uns aos outros.

11 Възлюбени, понеже Бог така ни е възлюбил, то и ние сме длъжни да се обичаме един друг.

12 Ninguém jamais viu a Deus; se amarmos uns aos outros, Deus permanece em nós, e o seu amor é, em nós, aperfeiçoado.

12 Никой никога не е видял Бога; но ако се обичаме един друг, Бог пребъдва в нас и Неговата любов е съвършена в нас.

13 Nisto conhecemos que permanecemos nele, e ele, em nós: em que nos deu do seu Espírito.

13 По това познаваме, че пребъдваме в Него и Той в нас, защото ни е дал от Духа Си.

14 E nós temos visto e testemunhamos que o Pai enviou o seu Filho como Salvador do mundo.

14 И ние видяхме и свидетелстваме, че Отец прати Своя Син да бъде Спасител на света.

15 Aquele que confessar que Jesus é o Filho de Deus, Deus permanece nele, e ele, em Deus.

15 Който изповяда, че Исус е Божият Син, Бог пребъдва в него и той в Бога.

16 E nós conhecemos e cremos no amor que Deus tem por nós. Deus é amor, e aquele que permanece no amor permanece em Deus, e Deus, nele.

16 И ние сме познали и сме повярвали в любовта, която Бог има към нас. Бог е любов; и който пребъдва в любовта, пребъдва в Бога и Бог – в него.

17 Nisto é em nós aperfeiçoado o amor, para que, no Dia do Juízo, mantenhamos confiança; pois, segundo ele é, também nós somos neste mundo.

17 В това се усъвършенства любовта в нас, че имаме дръзновение в съдния ден, защото както е Той, така сме и ние в този свят.

18 No amor não existe medo; antes, o perfeito amor lança fora o medo. Ora, o

18 В любовта няма страх, а съвършената любов пропъжда страха; защото страхът предполага наказание и който

medo produz tormento; logo, aquele que teme não é aperfeiçoado no amor.

[19] Nós amamos porque ele nos amou primeiro.

[20] Se alguém disser: Amo a Deus, e odiar a seu irmão, é mentiroso; pois aquele que não ama a seu irmão, a quem vê, não pode amar a Deus, a quem não vê.

[21] Ora, temos, da parte dele, este mandamento: que aquele que ama a Deus ame também a seu irmão.

1 João 5

A fé que vence o mundo

[1] Todo aquele que crê que Jesus é o Cristo é nascido de Deus; e todo aquele que ama ao que o gerou também ama ao que dele é nascido.

[2] Nisto conhecemos que amamos os filhos de Deus: quando amamos a Deus e praticamos os seus mandamentos.

[3] Porque este é o amor de Deus: que guardemos os seus mandamentos; ora, os seus mandamentos não são penosos,

[4] porque todo o que é nascido de Deus vence o mundo; e esta é a vitória que vence o mundo: a nossa fé.

[5] Quem é o que vence o mundo, senão aquele que crê ser Jesus o Filho de Deus?

O tríplice testemunho sobre Cristo

[6] Este é aquele que veio por meio de água e sangue, Jesus Cristo; não somente com água, mas também com a água e com o sangue. E o Espírito é o que dá testemunho, porque o Espírito é a verdade.

се страхува, не е стигнал до съвършенство в любовта.

[19] Ние обичаме Него, защото първо Той възлюби нас.

[20] Ако някой каже: Обичам Бога, а мрази брат си, той е лъжец; защото който не обича брат си, когото е видял, не може да обича Бога, Когото не е видял.

[21] И тази заповед имаме от Него: Който обича Бога, да обича и брат си.

1 Йоаново 5

Вярата – победа над света

[1] Всеки, който вярва, че Исус е Христос, е роден от Бога; и всеки, който обича Родителя, обича и Родения от Него.

[2] По това познаваме, че обичаме Божиите чеда, когато обичаме Бога и изпълняваме Неговите заповеди,

[3] защото това е любов към Бога: да пазим Неговите заповеди; а заповедите Му не са тежки.

[4] Защото всичко, което е родено от Бога, побеждава света; и тази победа, която е победила света, е нашата вяра.

[5] И кой побеждава света, ако не е този, който вярва, че Исус е Божият Син?

[6] Това е Исус Христос, Който е дошъл чрез вода и кръв; не само чрез водата, а чрез водата и чрез кръвта;

[7] Pois há três que dão testemunho [no céu: o Pai, a Palavra e o Espírito Santo; e estes três são um.

[7] и Духът е, Който свидетелства, понеже Духът е истината.

[8] E três são os que testificam na terra]: o Espírito, a água e o sangue, e os três são unânimes num só propósito.

[8] Защото три са, които свидетелстват: Духът, водата и кръвта; и тези три са съгласни.

[9] Se admitimos o testemunho dos homens, o testemunho de Deus é maior; ora, este é o testemunho de Deus, que ele dá acerca do seu Filho.

[9] Ако приемаме свидетелството на човеците, свидетелството на Бога е по-важно; защото това, което Бог заявява, е, че Той е свидетелствал за Сина Си.

[10] Aquele que crê no Filho de Deus tem, em si, o testemunho. Aquele que não dá crédito a Deus o faz mentiroso, porque não crê no testemunho que Deus dá acerca do seu Filho.

[10] Който вярва в Божия Син, има товасвидетелство в себе си; който не вярва на Бога, направил Го е лъжец, защото не е повярвал на свидетелството, което Бог е свидетелствал за Своя Син.

[11] E o testemunho é este: que Deus nos deu a vida eterna; e esta vida está no seu Filho.

[11] И свидетелството е това, че Бог ни е дал вечен живот и че този живот е в Неговия Син.

[12] Aquele que tem o Filho tem a vida; aquele que não tem o Filho de Deus não tem a vida.

[12] Който има Сина, има този живот; който няма Божия Син, няма този живот.

O poder da intercessão

[13] Estas coisas vos escrevi, a fim de saberdes que tendes a vida eterna, a vós outros que credes em o nome do Filho de Deus.

[13] Това писах на вас, които вярвате в името на Божия Син, за да знаете, че имате вечен живот и да вярвате в името на Божия Син.

[14] E esta é a confiança que temos para com ele: que, se pedirmos alguma coisa segundo a sua vontade, ele nos ouve.

[14] И дързновението, което имаме пред Него, е това, че ако просим нещо по Неговата воля, Той ни слуша;

[15] E, se sabemos que ele nos ouve quanto ao que lhe pedimos, estamos certos de que obtemos os pedidos que lhe temos feito.

[15] и ако знаем, че ни слуша, за каквото и да попросим, знаем, че получаваме това, което сме просили от Него.

[16] Se alguém vir a seu irmão cometer pecado não para morte, pedirá, e Deus lhe dará vida, aos que não pecam para morte.

[16] Ако някой види брат си, че извърши несмъртен грях, нека се моли и Бог ще му даде живот, т. е. на онези, които

Há pecado para morte, e por esse não digo que rogue.

съгрешават несмъртно. Има грях (водещ) към смърт – не казвам за него да се моли.

[17] Toda injustiça é pecado, e há pecado não para morte.

[17] Всяка неправда е грях; и има грях, който не води към смърт.

[18] Sabemos que todo aquele que é nascido de Deus não vive em pecado; antes, Aquele que nasceu de Deus o guarda, e o Maligno não lhe toca.

[18] Знаем, че всеки, който е роден от Бога, не съгрешава; но онзи, който се е родил от Бога, пази себе си и лукавият не се докосва до него.

[19] Sabemos que somos de Deus e que o mundo inteiro jaz no Maligno.

[19] Знаем, че ние сме от Бога; и целият свят лежи в лукавия.

Cristo é verdadeiro Deus e deve ser adorado

[20] Também sabemos que o Filho de Deus é vindo e nos tem dado entendimento para reconhecermos o verdadeiro; e estamos no verdadeiro, em seu Filho, Jesus Cristo. Este é o verdadeiro Deus e a vida eterna.

[20] Знаем също, че Божият Син е дошъл и ни е дал разум да познаем истинния Бог;и ние сме в Истинния, в Неговия Син Исус Христос. Този е истинският Бог и вечен живот.

[21] Filhinhos, guardai-vos dos ídolos.

[21] Дечица, пазете себе си от идоли.

Segunda epístola de João

2 João 1

Prefácio e saudação

[1] O presbítero à senhora eleita e aos seus filhos, a quem eu amo na verdade e não somente eu, mas também todos os que conhecem a verdade,

[2] por causa da verdade que permanece em nós e conosco estará para sempre,

[3] a graça, a misericórdia e a paz, da parte de Deus Pai e de Jesus Cristo, o Filho do Pai, serão conosco em verdade e amor.

O amor fraternal

[4] Fiquei sobremodo alegre em ter encontrado dentre os teus filhos os que andam na verdade, de acordo com o mandamento que recebemos da parte do Pai.

[5] E agora, senhora, peço-te, não como se escrevesse mandamento novo, senão o que tivemos desde o princípio: que nos amemos uns aos outros.

[6] E o amor é este: que andemos segundo os seus mandamentos. Este mandamento, como ouvistes desde o princípio, é que andeis nesse amor.

Os falsos ensinadores e como tratá-los

[7] Porque muitos enganadores têm saído pelo mundo fora, os quais não confessam Jesus Cristo vindo em carne; assim é o enganador e o anticristo.

[8] Acautelai-vos, para não perderdes aquilo que temos realizado com esforço, mas para receberdes completo galardão.

[9] Todo aquele que ultrapassa a doutrina de Cristo e nela não permanece não tem

2 Йоаново

2 Йоаново 1

Истина, любов и бдителност

[1] От Старея до избраната госпожа и до нейните деца, които аз наистина обичам (и не само аз, но и всички, които са познали истината):

[2] Заради истината, която пребъдва в нас и ще бъде с нас до века:

[3] Благодат, милост, мир да бъдат с нас от Бога Отца и от Господ Исус Христос, Син на Отца, в истина и любов.

[4] Много се зарадвах, че намерих някои от чедата ти да ходят в истината, както приехме заповед от Отца.

[5] И сега, госпожо, умолявам те, не като че ти пиша нова заповед, а тази, която имахме отначало: Да се обичаме един друг.

[6] И любовта е това: да ходим по Неговите заповеди. Тази е заповедта, в която трябва да ходите, както сте чули отначало.

[7] Защото много измамници излязоха в света, които не изповядват идването на Исус Христос в плът. Такъв човек е измамник и антихрист.

[8] Бъдете бдителни към себе си, да не изгубите онова, което сте изработили, но да получите пълна награда.

[9] Никой, който върви напред и не пребъдва в Христовото учение, няма

Deus; o que permanece na doutrina, esse tem tanto o Pai como o Filho.

[10] Se alguém vem ter convosco e não traz esta doutrina, não o recebais em casa, nem lhe deis as boas-vindas.

[11] Porquanto aquele que lhe dá boas-vindas faz-se cúmplice das suas obras más.

Informações finais. Saudações

[12] Ainda tinha muitas coisas que vos escrever; não quis fazê-lo com papel e tinta, pois espero ir ter convosco, e conversaremos de viva voz, para que a nossa alegria seja completa.

[13] Os filhos da tua irmã eleita te saúdam.

Бога; този, който стои в учението, той има и Отца, и Сина.

[10] Ако някой дойде при вас и не носи това учение, недейте го приема вкъщи и не го поздравявайте,

[11] защото който го поздравява, става участник в неговите зли дела.

[12] Имам много да ви пиша, но не искам да пиша с книга и мастило, обаче се надявам да дойда при вас и да поговорим лице в лице, за да бъде радостта ни пълна.

[13] Поздравяват те чедата на твоята избрана сестра.

Terceira epístola de João	3 Йоаново
3 João 1	**3 Йоаново 1**
Prefácio e saudação	**Наставления**
1 O presbítero ao amado Gaio, a quem eu amo na verdade.	1 От Старея до любезния Гай, когото обичам:
2 Amado, acima de tudo, faço votos por tua prosperidade e saúde, assim como é próspera a tua alma.	2 Възлюбени, моля се да благоуспяваш във всичко и да си здрав, както благоуспява душата ти.
3 Pois fiquei sobremodo alegre pela vinda de irmãos e pelo seu testemunho da tua verdade, como tu andas na verdade.	3 Защото много се зарадвах, когато дойдоха някои братя и засвидетелстваха за твоята вярност, че ти ходиш в истината.
4 Não tenho maior alegria do que esta, a de ouvir que meus filhos andam na verdade.	4 Няма по-голяма радост за мен от това, да слушам, че моите чеда ходят в истината.
O bom exemplo de Gaio	
5 Amado, procedes fielmente naquilo que praticas para com os irmãos, e isto fazes mesmo quando são estrangeiros,	5 Възлюбени, ти вършиш вярна работа във всичко, каквото правиш за братята, и то за чужденци,
6 os quais, perante a igreja, deram testemunho do teu amor. Bem farás encaminhando-os em sua jornada por modo digno de Deus;	6 които свидетелстваха пред църквата за твоята любов. Добре ще направиш да ги изпратиш, както подобава пред Бога;
7 pois por causa do Nome foi que saíram, nada recebendo dos gentios.	7 защото за Христовото име излязоха, без да вземат нещо от езичниците.
8 Portanto, devemos acolher esses irmãos, para nos tornarmos cooperadores da verdade.	8 Затова ние сме длъжни да посрещаме такива с радост, за да бъдем съработници за истината.
Diótrefes, o ambicioso. Demétrio, fiel cristão	
9 Escrevi alguma coisa à igreja; mas Diótrefes, que gosta de exercer a primazia entre eles, não nos dá acolhida.	9 Писах няколко думи до църквата; но Диотреф, който обича да бъде пръв между тях, не ни приема.
10 Por isso, se eu for aí, far-lhe-ei lembradas as obras que ele pratica, proferindo contra nós palavras maliciosas. E, não satisfeito com estas coisas, nem ele mesmo acolhe os irmãos, como impede os	10 Затова, ако дойда, ще му напомня за делата, които върши, като дърдори против нас лоши думи. И като не се задоволява с това, той не просто сам не приема братята, но възпира и тези,

que querem recebê-los e os expulsa da igreja.

които искат да ги приемат, и ги гони от църквата.

[11] Amado, não imites o que é mau, senão o que é bom. Aquele que pratica o bem procede de Deus; aquele que pratica o mal jamais viu a Deus.

[11] Възлюбени, не подражавай на злото, но на доброто. Който върши добро, е от Бога; който върши зло, не е видял Бога.

[12] Quanto a Demétrio, todos lhe dão testemunho, até a própria verdade, e nós também damos testemunho; e sabes que o nosso testemunho é verdadeiro.

[12] За Димитрий се свидетелства добро от всички и от самата истина; а още и ние свидетелстваме; и ти знаеш, че нашето свидетелство е истинно.

Informações finais. Saudações

[13] Muitas coisas tinha que te escrever; todavia, não quis fazê-lo com tinta e pena,

[13] Имах много да ти пиша, но не искам да ти пиша с мастило и перо,

[14] pois, em breve, espero ver-te. Então, conversaremos de viva voz.

[14] а се надявам скоро да те видя и да поговорим лице в лице (На гръцки: уста с уста). Мир на тебе. Поздравяват те приятелите. Поздрави приятелите по име.

[15] A paz seja contigo. Os amigos te saúdam. Saúda os amigos, nome por nome.

Epístola de Judas	Юда
Judas 1	**Юда 1**
Prefácio e saudação	**Против лъжеучителите**
1 Judas, servo de Jesus Cristo e irmão de Tiago, aos chamados, amados em Deus Pai e guardados em Jesus Cristo,	1 Юда, слуга на Исус Христос и брат на Яков, до призваните, възлюбени от Бога Отца и пазени в Исус Христос:
2 a misericórdia, a paz e o amor vos sejam multiplicados.	2 Милост, мир и любов да се умножат за вас.
É dever cristão pelejar pela fé	
3 Amados, quando empregava toda a diligência em escrever-vos acerca da nossa comum salvação, foi que me senti obrigado a corresponder-me convosco, exortando-vos a batalhardes, diligentemente, pela fé que uma vez por todas foi entregue aos santos.	3 Възлюбени, като показвах всяко усърдие да ви пиша за нашето общо спасение, сметнах за нужно да ви пиша и да ви увещая да се подвизавате за вярата, която веднъж завинаги беше предадена на светиите.
4 Pois certos indivíduos se introduziram com dissimulação, os quais, desde muito, foram antecipadamente pronunciados para esta condenação, homens ímpios, que transformam em libertinagem a graça de nosso Deus e negam o nosso único Soberano e SENHOR, Jesus Cristo.	4 Защото са се вмъкнали някои човеци, които отдавна са били посочени, че подлежат на това осъждане, нечестивци, които обръщат благодатта на нашия Бог в похотливост и се отричат от единствения наш Владетел и Господ Исус Христос.
Exemplos da punição dos ímpios	
5 Quero, pois, lembrar-vos, embora já estejais cientes de tudo uma vez por todas, que o SENHOR, tendo libertado um povo, tirando-o da terra do Egito, destruiu, depois, os que não creram;	5 А искам да ви напомня (макар вече да знаете всичко това), че Господ, като избави веднъж Своя народ от Египетската земя, после погуби онези, които не повярваха,
6 e a anjos, os que não guardaram o seu estado original, mas abandonaram o seu próprio domicílio, ele tem guardado sob trevas, em algemas eternas, para o juízo do grande Dia;	6 и че ангели, които не опазиха своето достойнство, а напуснаха собственото си жилище, Той ги държи под мрак във вечни окови за съда на великия ден;

[7] como Sodoma, e Gomorra, e as cidades circunvizinhas, que, havendo-se entregado à prostituição como aqueles, seguindo após outra carne, são postas para exemplo do fogo eterno, sofrendo punição.

[8] Ora, estes, da mesma sorte, quais sonhadores alucinados, não só contaminam a carne, como também rejeitam governo e difamam autoridades superiores.

[9] Contudo, o arcanjo Miguel, quando contendia com o diabo e disputava a respeito do corpo de Moisés, não se atreveu a proferir juízo infamatório contra ele; pelo contrário, disse: O SENHOR te repreenda!

[10] Estes, porém, quanto a tudo o que não entendem, difamam; e, quanto a tudo o que compreendem por instinto natural, como brutos sem razão, até nessas coisas se corrompem.

[11] Ai deles! Porque prosseguiram pelo caminho de Caim, e, movidos de ganância, se precipitaram no erro de Balaão, e pereceram na revolta de Corá.

[12] Estes homens são como rochas submersas, em vossas festas de fraternidade, banqueteando-se juntos sem qualquer recato, pastores que a si mesmos se apascentam; nuvens sem água impelidas pelos ventos; árvores em plena estação dos frutos, destes desprovidas, duplamente mortas, desarraigadas;

[7] както и Содом, Гомор и околните им градове, които подобно на тях се отдадоха на блудство и бяха обзети от противоестествена страст, са ни дадени за пример, като носят наказанието на вечния огън.

[8] При все това по същия начин и тези хора със съновиденията си оскверняват плътта, презират властта и хулят небесните власти.

[9] Но архангел Михаил, когато в борба с дявола се препираше за Моисеевото тяло, не посмя да произнесе против негохулителна присъда, а каза: Господ да те смъмри!

[10] Тези обаче хулят всичко, което не знаят; а което знаят естествено, както животните без разум, в това развращават себе си.

[11] Горко им, защото тръгнаха по пътя на Каин, от алчност изпаднаха в заблуда като Валаам и упорство като на Корей ги погуби.

[12] Те са подводни скали, когато пируват с вас на вашите трапези на любовта и без страх се угояват; безводни облаци, носени от ветровете; есенни дървета, безплодни, дваж умрели, изкоренени;

[13] ondas bravias do mar, que espumam as suas próprias sujidades; estrelas errantes, para as quais tem sido guardada a negridão das trevas, para sempre.

[14] Quanto a estes foi que também profetizou Enoque, o sétimo depois de Adão, dizendo: Eis que veio o SENHOR entre suas santas miríades,

[15] para exercer juízo contra todos e para fazer convictos todos os ímpios, acerca de todas as obras ímpias que impiamente praticaram e acerca de todas as palavras insolentes que ímpios pecadores proferiram contra ele.

[16] Os tais são murmuradores, são descontentes, andando segundo as suas paixões. A sua boca vive propalando grandes arrogâncias; são aduladores dos outros, por motivos interesseiros.

A profecia apostólica. Exortações

[17] Vós, porém, amados, lembrai-vos das palavras anteriormente proferidas pelos apóstolos de nosso SENHOR Jesus Cristo,

[18] os quais vos diziam: No último tempo, haverá escarnecedores, andando segundo as suas ímpias paixões.

[19] São estes os que promovem divisões, sensuais, que não têm o Espírito.

[20] Vós, porém, amados, edificando-vos na vossa fé santíssima, orando no Espírito Santo,

[21] guardai-vos no amor de Deus, esperando a misericórdia de nosso SENHOR Jesus Cristo, para a vida eterna.

[13] свирепи морски вълни, които изпускат като пяна своите безсрамни дела; скитащи звезди, за които се пази мрачна тъмнина довека.

[14] За тях пророкува и Енох, седмият от Адам, който казва: Ето, Господ идва с десетки хиляди Свои светии

[15] да извърши съд над всички и да обяви за виновни всички нечестивци за всички нечестиви дела, които в нечестие са сторили, и за всички жестоки думи, които нечестивите грешници са говорили против Него.

[16] Те са мърморковци, недоволни от участта си, постъпват единствено според своите желания, говорят надуто и заради облага ласкаят хората.

Прослава на Бога

[17] Но вие, възлюбени, помнете думите, изговорени отпреди от апостолите на нашия Господ Исус Христос:

[18] В последно време ще има присмиватели, които ще постъпват, водени от своите нечестиви страсти.

[19] Те са, които правят разцепления, със светски ум, които нямат Духа.

[20] А вие, възлюбени, като назидавате себе си във вашата пресвята вяра и се молите в Святия Дух,

[21] пазете себе си в Божията любов, очаквайки милостта на нашия Господ Исус Христос за вечен живот.

[22] E compadecei-vos de alguns que estão na dúvida;

[23] salvai-os, arrebatando-os do fogo; quanto a outros, sede também compassivos em temor, detestando até a roupa contaminada pela carne.

[22] И към едни, които са в съмнение, бъдете милостиви;

[23] други спасявайте, като ги изтръгвате от огъня; а към други показвайте милост със страх, като се гнусите даже и от осквернената от плътта дреха.

A doxologia

[24] Ora, àquele que é poderoso para vos guardar de tropeços e para vos apresentar com exultação, imaculados diante da sua glória,

[24] А на Онзи, Който може да ви пази от препъване и да ви представи непорочни в радост пред Своята слава,

[25] ao único Deus, nosso Salvador, mediante Jesus Cristo, SENHOR nosso, glória, majestade, império e soberania, antes de todas as eras, e agora, e por todos os séculos. Amém!

[25] на единствения Бог, наш Спасител чрез Исус Христос, нашия Господ, да бъде слава и величие, господство и власт преди всички векове и сега, и до всички векове. Амин.

Apocalipse de João	Откровение
Apocalipse 1	**Откровение 1**
O título, o autor e o assunto do livro	**Поздрави от седемте църкви**
1 Revelação de Jesus Cristo, que Deus lhe deu para mostrar aos seus servos as coisas que em breve devem acontecer e que ele, enviando por intermédio do seu anjo, notificou ao seu servo João,	1 Откровението от Исус Христос, което Му даде Бог, за да покаже на слугите Си онова, което има да стане скоро; а Христос прати и го яви чрез ангела Си на своя слуга Йоан,
2 o qual atestou a palavra de Deus e o testemunho de Jesus Cristo, quanto a tudo o que viu.	2 който възвести Божието слово и свидетелството на Исус Христос, и всичко, което е видял.
3 Bem-aventurados aqueles que lêem e aqueles que ouvem as palavras da profecia e guardam as coisas nela escritas, pois o tempo está próximo.	3 Блажен, който прочита, и онези, които слушат думите на това пророчество и пазят написаното в него; защото времето е близо.
Dedicatória às sete igrejas da Ásia	
4 João, às sete igrejas que se encontram na Ásia, graça e paz a vós outros, da parte daquele que é, que era e que há de vir, da parte dos sete Espíritos que se acham diante do seu trono	4 Йоан – до седемте църкви, които са в Азия: Благодат и мир да бъде на вас от Онзи, Който е и Който е бил, и Който иде, и от седемте духове, които са пред Неговия престол,
5 e da parte de Jesus Cristo, a Fiel Testemunha, o Primogênito dos mortos e o Soberano dos reis da terra. Àquele que nos ama, e, pelo seu sangue, nos libertou dos nossos pecados,	5 и от Исус Христос, Който е верният свидетел, първороденият от мъртвите и началникът на земните царе. На Този, Който ни обича и ни е развързал от греховете ни чрез кръвта Си,
6 e nos constituiu reino, sacerdotes para o seu Deus e Pai, a ele a glória e o domínio pelos séculos dos séculos. Amém!	6 и Който ни е направил Царство от свещеници на своя Бог и Отец, на Него да бъде слава и господство във вечни векове. Амин.
7 Eis que vem com as nuvens, e todo olho o verá, até quantos o traspassaram. E todas as tribos da terra se lamentarão sobre ele. Certamente. Amém!	7 Ето, иде с облаците; и ще Го види всяко око, и онези, които го прободоха; и всички земни племена ще заридаят за Него. Така е. Амин.

[8] Eu sou o Alfa e Ômega, diz o SENHOR Deus, aquele que é, que era e que há de vir, o Todo-Poderoso.

A visão de Jesus glorificado

[9] Eu, João, irmão vosso e companheiro na tribulação, no reino e na perseverança, em Jesus, achei-me na ilha chamada Patmos, por causa da palavra de Deus e do testemunho de Jesus.

[10] Achei-me em espírito, no dia do SENHOR, e ouvi, por detrás de mim, grande voz, como de trombeta,

[11] dizendo: O que vês escreve em livro e manda às sete igrejas: Éfeso, Esmirna, Pérgamo, Tiatira, Sardes, Filadélfia e Laodicéia.

[12] Voltei-me para ver quem falava comigo e, voltado, vi sete candeeiros de ouro

[13] e, no meio dos candeeiros, um semelhante a filho de homem, com vestes talares e cingido, à altura do peito, com uma cinta de ouro.

[14] A sua cabeça e cabelos eram brancos como alva lã, como neve; os olhos, como chama de fogo;

[15] os pés, semelhantes ao bronze polido, como que refinado numa fornalha; a voz, como voz de muitas águas.

[16] Tinha na mão direita sete estrelas, e da boca saía-lhe uma afiada espada de dois gumes. O seu rosto brilhava como o sol na sua força.

[8] Аз съм Алфа и Омега, казва Господ Бог, Който е и Който е бил, и Който иде, Всемогъщият.

Исус Христос се явява на Йоан

[9] Аз, Йоан, ваш брат и съучастник в скърбите и в царството, и в търпението, които са чрез Исус Христос, бях на острова, наречен Патмос, за Божието слово и свидетелството на Исус Христос.

[10] В Господния ден бях обзет от Духа; и чух зад себе си силен глас като от тръба, който казваше:

[11] Каквото виждаш, напиши на книга и гопрати до седемте църкви: до Ефес, до Смирна, до Пергам, до Тиатир, до Сардис, до Филаделфия и до Лаодикия.

[12] И се обърнах да видя Този, Който ми проговори; и като се обърнах, видях седем златни светилника;

[13] и всред светилниците видях Един, Който приличаше на Човешкия Син, облечен в дълга дреха и препасан около гърдите със златен пояс;

[14] а главата и косата Му бяха бели като бяла вълна, като сняг, и очите Му – като огнен пламък;

[15] и нозете Му приличаха на лъскава мед, като в пещ пречистена; а гласът Му бешекато на много води;

[16] и имаше в десницата Си седем звезди; и от устата Му излизаше меч, остър и от двете страни; и лицето Му светеше, както свети слънцето в силата си.

[17] Quando o vi, caí a seus pés como morto. Porém ele pôs sobre mim a mão direita, dizendo: Não temas; eu sou o primeiro e o último

[18] e aquele que vive; estive morto, mas eis que estou vivo pelos séculos dos séculos e tenho as chaves da morte e do inferno.

[19] Escreve, pois, as coisas que viste, e as que são, e as que hão de acontecer depois destas.

[20] Quanto ao mistério das sete estrelas que viste na minha mão direita e aos sete candeeiros de ouro, as sete estrelas são os anjos das sete igrejas, e os sete candeeiros são as sete igrejas.

Apocalipse 2

Carta à igreja em Éfeso

[1] Ao anjo da igreja em Éfeso escreve: Estas coisas diz aquele que conserva na mão direita as sete estrelas e que anda no meio dos sete candeeiros de ouro:

[2] Conheço as tuas obras, tanto o teu labor como a tua perseverança, e que não podes suportar homens maus, e que puseste à prova os que a si mesmos se declaram apóstolos e não são, e os achaste mentirosos;

[3] e tens perseverança, e suportaste provas por causa do meu nome, e não te deixaste esmorecer.

[4] Tenho, porém, contra ti que abandonaste o teu primeiro amor.

[5] Lembra-te, pois, de onde caíste, arrepende-te e volta à prática das primeiras obras; e, se não, venho a ti e

[17] И когато Го видях, паднах при нозете Му като мъртъв; а Той сложи десницата Си върху мен и каза: Не бой се, Аз съм Първият и Последният, и Живият;

[18] бях мъртъв и, ето, живея до вечни векове; и имам ключовете на смъртта и на ада.

[19] И така, напиши това, което видя, което е и което ще стане след това.

[20] Ето тайната на седемте звезди, които ти видя в дясната Ми ръка, и на седемте златни светилника: седемте звезди са ангелите на седемте църкви, а седемте светилника, които ти видя, са седемте църкви.

Откровение 2

До църквата в Ефес

[1] До ангела на ефеската църква пиши: Това казва Онзи, Който държи седемте звезди в десницата Си, Който ходи всред седемте златни светилника:

[2] Зная твоите дела, труда и търпението ти и че не можеш да търпиш лошите човеци и си изпитал онези, които наричат себе си апостоли (а не са), и си ги разкрил като лъжливи;

[3] и имаш търпение и за Моето име си издържал, и не си се уморил.

[4] Но имам това против тебе, че си оставил първата си любов.

[5] И така, спомни си откъде си паднал и се покай, и върши първите си дела; и ако не, ще дойда при тебе скоро и ще

moverei do seu lugar o teu candeeiro, caso não te arrependas.

6 Tens, contudo, a teu favor que odeias as obras dos nicolaítas, as quais eu também odeio.

7 Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: Ao vencedor, dar-lhe-ei que se alimente da árvore da vida que se encontra no paraíso de Deus.

Carta à igreja em Esmirna

8 Ao anjo da igreja em Esmirna escreve: Estas coisas diz o primeiro e o último, que esteve morto e tornou a viver:

9 Conheço a tua tribulação, a tua pobreza (mas tu és rico) e a blasfêmia dos que a si mesmos se declaram judeus e não são, sendo, antes, sinagoga de Satanás.

10 Não temas as coisas que tens de sofrer. Eis que o diabo está para lançar em prisão alguns dentre vós, para serdes postos à prova, e tereis tribulação de dez dias. Sê fiel até à morte, e dar-te-ei a coroa da vida.

11 Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: O vencedor de nenhum modo sofrerá dano da segunda morte.

Carta à igreja em Pérgamo

12 Ao anjo da igreja em Pérgamo escreve: Estas coisas diz aquele que tem a espada afiada de dois gumes:

13 Conheço o lugar em que habitas, onde está o trono de Satanás, e que conservas o meu nome e não negaste a minha fé, ainda nos dias de Antipas, minha testemunha,

вдигна светилника ти от мястото му, ако не се покаеш.

6 Но имаш това добро, че мразиш делата на николаитите, които и Аз мразя.

7 Който има ухо, нека слуша какво говори Духът към църквите: На този, който победи, ще дам да яде от дървото на живота, което е сред Божия рай.

До църквата в Смирна

8 До ангела на смирненската църква пиши: Това казва Първият и Последният, Който бе мъртъв и оживя:

9 Зная твоите дела, твоята скръб и сиромашия (но пак си богат), и как те клеветят онези, които наричат себе си юдеи, а не са, но са сатанинско сборище.

10 Не бой се от това, от което скоро ще пострадаш. Ето, дяволът скоро ще хвърли някои от вас в тъмница, за да бъдете изпитани, и ще имате скръб десет дни. Бъди верен до смърт и Аз ще ти дам венеца на живота.

11 Който има ухо, нека слуша какво говори Духът към църквите: Който победи, няма да бъде поразен от втората смърт.

До църквата в Пергам

12 До ангела на пергамската църква пиши: Това казва Този, Който има двуострия меч:

13 Зная къде живееш – там, където е престолът на Сатана; и държиш здраво името Ми и не си се отрекъл от вярата в Мене, даже в дните на Моя верен

meu fiel, o qual foi morto entre vós, onde Satanás habita.

[14] Tenho, todavia, contra ti algumas coisas, pois que tens aí os que sustentam a doutrina de Balaão, o qual ensinava a Balaque a armar ciladas diante dos filhos de Israel para comerem coisas sacrificadas aos ídolos e praticarem a prostituição.

[15] Outrossim, também tu tens os que da mesma forma sustentam a doutrina dos nicolaítas.

[16] Portanto, arrepende-te; e, se não, venho a ti sem demora e contra eles pelejarei com a espada da minha boca.

[17] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: Ao vencedor, dar-lhe-ei do maná escondido, bem como lhe darei uma pedrinha branca, e sobre essa pedrinha escrito um nome novo, o qual ninguém conhece, exceto aquele que o recebe.

Carta à igreja em Tiatira

[18] Ao anjo da igreja em Tiatira escreve: Estas coisas diz o Filho de Deus, que tem os olhos como chama de fogo e os pés semelhantes ao bronze polido:

[19] Conheço as tuas obras, o teu amor, a tua fé, o teu serviço, a tua perseverança e as tuas últimas obras, mais numerosas do que as primeiras.

[20] Tenho, porém, contra ti o tolerares que essa mulher, Jezabel, que a si mesma se declara profetisa, não somente ensine, mas ainda seduza os meus servos a praticarem a prostituição e a comerem coisas sacrificadas aos ídolos.

свидетел Антипа, когото убиха сред вас, където живее Сатана.

[14] Но имам малко нещо против тебе, защото имаш там някои, които държат учението на Валаам, който учеше Валак да постави съблазън пред израилтяните, за да ядат идоложертвено и да блудстват.

[15] Така също имаш и ти някои, които държат, подобно на тях, учението на николаитите.

[16] И така, покай се; и ако не, ще дойда при тебе скоро и ще воювам против тях с меча, който излиза от устата Ми.

[17] Който има ухо, нека слуша какво говори Духът към църквите: На този, който победи, ще дам от скритата манна; ще му дам и бяло камъче и на камъчето – написано ново име, което никой не знае освен онзи, който го получава.

До църквата в Тиатир

[18] До ангела на тиатирската църква пиши: Това казва Божият Син, Който има очи като огнен пламък и Чиито нозе приличат на лъскава мед:

[19] Зная твоите дела и любовта, вярата, служението и търпението ти, и че последните ти дела са повече от първите.

[20] Но имам против тебе това, че търпиш жената Йезавел, която нарича себе си пророчица и която учи и подмамва Моите слуги да блудстват и да ядат идоложертвено.

[21] Dei-lhe tempo para que se arrependesse; ela, todavia, não quer arrepender-se da sua prostituição.

[21] И дадох ѝ време да се покае, но не иска да се покае от блудството си.

[22] Eis que a prostro de cama, bem como em grande tribulação os que com ela adulteram, caso não se arrependam das obras que ela incita.

[22] Ето, Аз скоро ще я тръшна на болничнолегло; и ще потопя в голяма скръб онези, които прелюбодействат с нея, ако не се покаят за делата си с нея.

[23] Matarei os seus filhos, e todas as igrejas conhecerão que eu sou aquele que sonda mentes e corações, e vos darei a cada um segundo as vossas obras.

[23] И децата ѝ ще погубя с мор. И всички църкви ще познаят, че Аз съм, Който изпитвам вътрешности и сърца, и ще въздам на всеки от вас според делата му.

[24] Digo, todavia, a vós outros, os demais de Tiatira, a tantos quantos não têm essa doutrina e que não conheceram, como eles dizem, as coisas profundas de Satanás: Outra carga não jogarei sobre vós;

[24] А на вас, останалите в Тиатир, които не държат това учение и които не са познали сатанинските дълбини (както те ги наричат), казвам: Няма да наложа на вас друг товар;

[25] tão-somente conservai o que tendes, até que eu venha.

[25] но дръжте онова, което имате, докато дойда.

[26] Ao vencedor, que guardar até ao fim as minhas obras, eu lhe darei autoridade sobre as nações,

[26] Който победи и който пази Моите дела до край, ще му дам власт над народите

[27] e com cetro de ferro as regerá e as reduzirá a pedaços como se fossem objetos de barro;

[27] (и той „... ще ги управлява с желязна тояга; те ще се строшат като грънчарски съдове“), както и Аз получих от Своя Отец.

[28] assim como também eu recebi de meu Pai, dar-lhe-ei ainda a estrela da manhã.

[28] И ще му дам зорницата.

[29] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

[29] Който има ухо, нека слуша какво говори Духът към църквите.

Apocalipse 3

Carta à igreja em Sardes

[1] Ao anjo da igreja em Sardes escreve: Estas coisas diz aquele que tem os sete Espíritos de Deus e as sete estrelas:

Откровение 3

До църквата в Сардис

[1] До ангела на сардиската църква пиши: Това казва Онзи, Който има седемте Божии духове и седемте

Conheço as tuas obras, que tens nome de que vives e estás morto.

2 Sê vigilante e consolida o resto que estava para morrer, porque não tenho achado íntegras as tuas obras na presença do meu Deus.

3 Lembra-te, pois, do que tens recebido e ouvido, guarda-o e arrepende-te. Porquanto, se não vigiares, virei como ladrão, e não conhecerás de modo algum em que hora virei contra ti.

4 Tens, contudo, em Sardes, umas poucas pessoas que não contaminaram as suas vestiduras e andarão de branco junto comigo, pois são dignas.

5 O vencedor será assim vestido de vestiduras brancas, e de modo nenhum apagarei o seu nome do Livro da Vida; pelo contrário, confessarei o seu nome diante de meu Pai e diante dos seus anjos.

6 Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

Carta à igreja em Filadélfia

7 Ao anjo da igreja em Filadélfia escreve: Estas coisas diz o santo, o verdadeiro, aquele que tem a chave de Davi, que abre, e ninguém fechará, e que fecha, e ninguém abrirá:

8 Conheço as tuas obras – eis que tenho posto diante de ti uma porta aberta, a qual ninguém pode fechar – que tens pouca força, entretanto, guardaste a minha palavra e não negaste o meu nome.

звезди: Зная твоите дела, че на име си жив, но всъщност си мъртъв.

2 Бъди буден и укрепвай останалото, което е било близо до умиране; защото не намерих делата ти съвършени пред Моя Бог.

3 Затова помни как си приел и си чул и гопази, и се покай. И така, ако не бодърстваш, ще дойда като крадец и няма да знаеш в кой час ще дойда върху тебе.

4 Но имаш няколко души в Сардис, които не са осквернили дрехите си и ще ходят с Мене в бели дрехи, защото са достойни.

5 Който победи, ще се облече така в бели дрехи; и Аз никога няма да залича името му от книгата на живота, а ще изповядам името му пред Моя Отец и пред Неговите ангели.

6 Който има ухо, нека слуша какво говори Духът към църквите.

До църквата във Филаделфия

7 До ангела на филаделфийската църква пиши: Това казва Святият, Истинският, у Когото е Давидовият ключ; Който отваря и никой няма да затваря; и затваря и никой няма да отваря.

8 Зная твоите дела. Ето, поставих пред теб отворени врати, които никой не може да затвори, понеже, като имаш самомалка сила, пак си опазил Моето слово и не си се отрекъл от името Ми.

[9] Eis farei que alguns dos que são da sinagoga de Satanás, desses que a si mesmos se declaram judeus e não são, mas mentem, eis que os farei vir e prostrar-se aos teus pés e conhecer que eu te amei.

[10] Porque guardaste a palavra da minha perseverança, também eu te guardarei da hora da provação que há de vir sobre o mundo inteiro, para experimentar os que habitam sobre a terra.

[11] Venho sem demora. Conserva o que tens, para que ninguém tome a tua coroa.

[12] Ao vencedor, fá-lo-ei coluna no santuário do meu Deus, e daí jamais sairá; gravarei também sobre ele o nome do meu Deus, o nome da cidade do meu Deus, a nova Jerusalém que desce do céu, vinda da parte do meu Deus, e o meu novo nome.

[13] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

Carta à igreja em Laodiceia

[14] Ao anjo da igreja em Laodicéia escreve: Estas coisas diz o Amém, a testemunha fiel e verdadeira, o princípio da criação de Deus:

[15] Conheço as tuas obras, que nem és frio nem quente. Quem dera fosses frio ou quente!

[16] Assim, porque és morno e nem és quente nem frio, estou a ponto de vomitar-te da minha boca;

[17] pois dizes: Estou rico e abastado e não preciso de coisa alguma, e nem sabes que

[9] Ето, давам ти някои от онези, които саот сатанинско сборище, които наричат себе си юдеи, а не са, но лъжат; ето, ще ги накарам да дойдат и да се поклонят пред краката ти, и да познаят, че Аз те възлюбих.

[10] Понеже си опазил Моята заповед да търпиш, и Аз ще опазя теб от времето на изпитанието, което ще дойде върху целия свят да изпита онези, които живеят по земята.

[11] Ето ида скоро; дръж здраво това, което имаш, за да не ти отнеме никой венеца.

[12] Който победи, ще го направя стълб в храма на Моя Бог откъдето няма вече да излезе вън; и ще напиша на него името на Моя Бог, и името на града на моя Бог, новия Йерусалим, който слиза от небето от Моя Бог; ще напиша и Моето ново име.

[13] Който има ухо, нека слуша какво говори Духът към църквите.

До църквата в Лаодикия

[14] До ангела на лаодикийската църква пиши: Това казва Амин, верният и истински Свидетел, Началникът на всичко, което Бог е създал.

[15] Зная делата ти, че не си студен, нито горещ. О, да беше ти студен или горещ.

[16] Така, понеже си хладък – нито горещ, нито студен, ще те изплюя от устата Си.

[17] Понеже казваш: Богат съм, забогатях и нямам нужда от нищо, а не знаеш, че

tu és infeliz, sim, miserável, pobre, cego e nu.

ти си окаян, нещастен, сиромах, сляп и гол,

[18] Aconselho-te que de mim compres ouro refinado pelo fogo para te enriqueceres, vestiduras brancas para te vestires, a fim de que não seja manifesta a vergonha da tua nudez, e colírio para ungires os olhos, a fim de que vejas.

[18] то съветвам те да купиш от Мене злато, пречистено с огън, за да се обогатиш, и бели дрехи, за да се облечеш и да не станат явни срамотите на твоята голота, и очна мас, за да намажеш очите си, за да виждаш.

[19] Eu repreendo e disciplino a quantos amo. Sê, pois, zeloso e arrepende-te.

[19] Онези, които обичам, Аз ги изобличавам и наказвам; затова бъди ревностен да се покаеш.

[20] Eis que estou à porta e bato; se alguém ouvir a minha voz e abrir a porta, entrarei em sua casa e cearei com ele, e ele, comigo.

[20] Ето, стоя на вратата и хлопам; ако някой чуе гласа Ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него, и той с Мене.

[21] Ao vencedor, dar-lhe-ei sentar-se comigo no meu trono, assim como também eu venci e me sentei com meu Pai no seu trono.

[21] На този, който победи, ще дам да седне с Мене на Моя престол, както и Аз победих и седнах със Своя Отец на Неговия престол.

[22] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

[22] Който има ухо, нека слуша какво говори Духът към църквите.

Apocalipse 4

A visão do trono de Deus

[1] Depois destas coisas, olhei, e eis não somente uma porta aberta no céu, como também a primeira voz que ouvi, como de trombeta ao falar comigo, dizendo: Sobe para aqui, e te mostrarei o que deve acontecer depois destas coisas.

[2] Imediatamente, eu me achei em espírito, e eis armado no céu um trono, e, no trono, alguém sentado;

[3] e esse que se acha assentado é semelhante, no aspecto, a pedra de jaspe e de sardônio, e, ao redor do trono, há um

Откровение 4

Небесното богослужение

[1] След това видях – и ето, врати отворени на небето; и предишният глас, който бях чул да говори с мене като тръба, казваше: Въздигни се тук и ще ти покажа какво трябва да стане след това.

[2] И внезапно бях обзет от Духа и ето, на небето стоеше престол и на престола седеше Един.

[3] И Седналият приличаше на камък яспис и сардис; около престола имаше и дъга, която изглеждаше като смарагд.

arco-íris semelhante, no aspecto, a esmeralda.

4 Ao redor do trono, há também vinte e quatro tronos, e assentados neles, vinte e quatro anciãos vestidos de branco, em cujas cabeças estão coroas de ouro.

4 И около престола имаше двадесет и четири престола и видях, че на престолите седяха двадесет и четирима старейшини, облечени в бели дрехи, и на главите им златни венци.

5 Do trono saem relâmpagos, vozes e trovões, e, diante do trono, ardem sete tochas de fogo, que são os sete Espíritos de Deus.

5 И от престола излизаха светкавици и гласове, и гърмежи. И пред престола горяха седем огнени светила, които са седемте Божии духове.

6 Há diante do trono um como que mar de vidro, semelhante ao cristal, e também, no meio do trono e à volta do trono, quatro seres viventes cheios de olhos por diante e por detrás.

6 И пред престола имаше нещо като стъклено море, подобно на кристал, а насред престола и около него – четири живи същества, покрити с очи и отпред, и отзад.

7 O primeiro ser vivente é semelhante a leão, o segundo, semelhante a novilho, o terceiro tem o rosto como de homem, e o quarto ser vivente é semelhante à águia quando está voando.

7 Първото живо същество приличаше на лъв, второто приличаше на теле, третото имаше като човешко лице и четвъртото живо същество приличаше на летящ орел.

8 E os quatro seres viventes, tendo cada um deles, respectivamente, seis asas, estão cheios de olhos, ao redor e por dentro; não têm descanso, nem de dia nem de noite, proclamando: Santo, Santo, Santo é o SENHOR Deus, o Todo-Poderoso, aquele que era, que é e que há de vir.

8 И четирите живи същества, които имаха по шест крила, бяха покрити с очи наоколо и под крилете си; и те не престават денем и нощем да казват: Свят, свят, свят е Господ Бог Всемогъщ, Който беше и Който е, и Който ще бъде.

9 Quando esses seres viventes derem glória, honra e ações de graças ao que se encontra sentado no trono, ao que vive pelos séculos dos séculos,

9 И когато живите същества принасят слава, почит и благодарение на Този, Който седи на престола и живее до вечни векове,

10 os vinte e quatro anciãos prostrar-se-ão diante daquele que se encontra sentado no trono, adorarão o que vive pelos séculos

10 двадесет и четиримата старейшини падат пред Седящия на престола и се кланят на Онзи, Който живее до вечни

dos séculos e depositarão as suas coroas diante do trono, proclamando:

[11] Tu és digno, SENHOR e Deus nosso, de receber a glória, a honra e o poder, porque todas as coisas tu criaste, sim, por causa da tua vontade vieram a existir e foram criadas.

Apocalipse 5

A visão do livro selado com sete selos e a do Cordeiro

[1] Vi, na mão direita daquele que estava sentado no trono, um livro escrito por dentro e por fora, de todo selado com sete selos.

[2] Vi, também, um anjo forte, que proclamava em grande voz: Quem é digno de abrir o livro e de lhe desatar os selos?

[3] Ora, nem no céu, nem sobre a terra, nem debaixo da terra, ninguém podia abrir o livro, nem mesmo olhar para ele;

[4] e eu chorava muito, porque ninguém foi achado digno de abrir o livro, nem mesmo de olhar para ele.

[5] Todavia, um dos anciãos me disse: Não chores; eis que o Leão da tribo de Judá, a Raiz de Davi, venceu para abrir o livro e os seus sete selos.

[6] Então, vi, no meio do trono e dos quatro seres viventes e entre os anciãos, de pé, um Cordeiro como tendo sido morto. Ele tinha sete chifres, bem como sete olhos, que são os sete Espíritos de Deus enviados por toda a terra.

векове, и полагат венците си пред престола, като казват:

[11] Достоен си, Господи наш и Боже наш, да приемеш слава, почит и сила; защото Ти си създал всичко и поради Твоята воля всичко е съществувало и е било създадено.

Откровение 5

Книгата със седемте печата

[1] И видях в десницата на Седящия на престола книга, написана отвътре и отвън, запечатана със седем печата.

[2] Видях също, че един силен ангел прогласяваше с висок глас: Кой е достоен да разгъне книгата и да разпечата печатите ѝ?

[3] И никой – нито на небето, нито на земята, нито под земята, не можеше да разгъне книгата, нито да я гледа.

[4] И аз плаках много, защото никой не се намери достоен да разгъне книгата, нито да я гледа.

[5] Но един от старейшините ми каза: „Недей да плачеш: ето, лъвът, който е от Юдовото племе, който е Давидовият корен, победи, за да разгъне книгата и да разпечата нейните седем печата.“

[6] И видях между престола и четирите живи същества, между тях истарейшините, че стоеше Агнец, като заклан, който имаше седем рога и седем очи, които са седемте Божии духа, разпратени по цялата земя.

[7] Veio, pois, e tomou o livro da mão direita daquele que estava sentado no trono;

[8] e, quando tomou o livro, os quatro seres viventes e os vinte e quatro anciãos prostraram-se diante do Cordeiro, tendo cada um deles uma harpa e taças de ouro cheias de incenso, que são as orações dos santos,

[9] e entoavam novo cântico, dizendo: Digno és de tomar o livro e de abrir-lhe os selos, porque foste morto e com o teu sangue compraste para Deus os que procedem de toda tribo, língua, povo e nação

[10] e para o nosso Deus os constituíste reino e sacerdotes; e reinarão sobre a terra.

[11] Vi e ouvi uma voz de muitos anjos ao redor do trono, dos seres viventes e dos anciãos, cujo número era de milhões de milhões e milhares de milhares,

[12] proclamando em grande voz: Digno é o Cordeiro que foi morto de receber o poder, e riqueza, e sabedoria, e força, e honra, e glória, e louvor.

[13] Então, ouvi que toda criatura que há no céu e sobre a terra, debaixo da terra e sobre o mar, e tudo o que neles há, estava dizendo: Àquele que está sentado no trono e ao Cordeiro, seja o louvor, e a honra, e a glória, e o domínio pelos séculos dos séculos.

[7] И той дойде и взе книгата от десницата на Седящия на престола.

[8] И когато взе книгата, четирите живи същества и двадесет и четиримата старейшини паднаха пред Агнеца, като всеки държеше арфа и златни чаши, пълни с тамян, които са молитвите на светиите.

[9] Те пееха нова песен, като казваха: Достоен си да вземеш книгата и да разпечаташ печатите ѝ; защото си бил заклан и със Своята кръв си изкупил за Бога човеци от всеки род и език, народ и племе,

[10] и си ги направил царство и свещеници на нашия Бог; и те ще царуват на земята.

[11] Тогава видях и чух глас от много ангели около престола и живите същества, и старейшините (и броят им беше десетки хиляди по десетки хиляди и хиляди по хиляди);

[12] и казваха с висок глас: Достоен е Агнецът, Който е бил заклан, да приеме сила и богатство, премъдрост и могъщество, почит, слава и благословение.

[13] И всяко създание, което е на небето, на земята и под земята, и по морето, и всичко, което има в тях, чух да казват: На Този, Който седи на престола, и на Агнеца да бъде благословение и почит, слава и господство до вечни векове.

[14] E os quatro seres viventes respondiam: Amém! Também os anciãos prostraram-se e adoraram.

Apocalipse 6

O Cordeiro abre os selos. O primeiro selo

[1] Vi quando o Cordeiro abriu um dos sete selos e ouvi um dos quatro seres viventes dizendo, como se fosse voz de trovão: Vem!

[2] Vi, então, e eis um cavalo branco e o seu cavaleiro com um arco; e foi-lhe dada uma coroa; e ele saiu vencendo e para vencer.

O segundo selo

[3] Quando abriu o segundo selo, ouvi o segundo ser vivente dizendo: Vem!

[4] E saiu outro cavalo, vermelho; e ao seu cavaleiro, foi-lhe dado tirar a paz da terra para que os homens se matassem uns aos outros; também lhe foi dada uma grande espada.

O terceiro selo

[5] Quando abriu o terceiro selo, ouvi o terceiro ser vivente dizendo: Vem! Então, vi, e eis um cavalo preto e o seu cavaleiro com uma balança na mão.

[6] E ouvi uma como que voz no meio dos quatro seres viventes dizendo: Uma medida de trigo por um denário; três medidas de cevada por um denário; e não danifiques o azeite e o vinho.

O quarto selo

[7] Quando o Cordeiro abriu o quarto selo, ouvi a voz do quarto ser vivente dizendo: Vem!

[14] А четирите живи същества казаха: Амин! И старейшините паднаха и се поклониха.

Откровение 6

Снемането на шестте печата

[1] И видях, когато Агнецът отвори един от седемте печата, и чух едно от четирите живи същества да казва като с глас от гръм: Ела и виж!

[2] И видях бял кон; а яздещият на него имаше лък; и му бе даден венец и той излезе като победител, за да победи.

[3] Когато отвори втория печат, чух второто живо същество да казва: Ела и виж!

[4] И излезе друг кон, огненочервен; а на яздещия на него бе дадено да вдигне мира от земята, така че човеците да се избиват един друг; и му бе даден голям меч.

[5] И когато отвори третия печат, чух третото живо същество да казва: Ела и виж! И видях, и ето, черен кон и яздещият на него имаше везни в ръката си.

[6] Тогава чух нещо като глас изсред четирите живи същества, който казваше: Един хиникс пшеница за динарий и три хиникса ечемик за динарий; а елея и виното не повреждай.

[7] И когато отвори четвъртия печат, чух гласа на четвъртото живо същество, което казваше: Ела и виж!

[8] E olhei, e eis um cavalo amarelo e o seu cavaleiro, sendo este chamado Morte; e o Inferno o estava seguindo, e foi-lhes dada autoridade sobre a quarta parte da terra para matar à espada, pela fome, com a mortandade e por meio das feras da terra.

[8] И видях, и ето, пепелявосив кон и името на яздещия на него беше смърт, и адът вървеше след него; и им бе дадена власт над четвъртата част от земята да умъртвят с меч, с глад, с мор и със земните зверове.

O quinto selo

[9] Quando ele abriu o quinto selo, vi, debaixo do altar, as almas daqueles que tinham sido mortos por causa da palavra de Deus e por causa do testemunho que sustentavam.

[9] А когато отвори петия печат, видях под олтара душите на онези, които са били заклани за Божието слово и за свидетелството, което опазиха.

[10] Clamaram em grande voz, dizendo: Até quando, ó Soberano SENHOR, santo e verdadeiro, não julgas, nem vingas o nosso sangue dos que habitam sobre a terra?

[10] И те викаха с висок глас: Докога, Господарю святи и истинни, няма да съдиш и да въздадеш на живеещите по земята за нашата кръв?

[11] Então, a cada um deles foi dada uma vestidura branca, e lhes disseram que repousassem ainda por pouco tempo, até que também se completasse o número dos seus conservos e seus irmãos que iam ser mortos como igualmente eles foram.

[11] И на всеки от тях бе дадена по една бяла дреха; и им бе казано да си почиват още малко време, докато се допълни броят и на съслужителите им и братята им, които щяха да бъдат убити като тях.

O sexto selo

[12] Vi quando o Cordeiro abriu o sexto selo, e sobreveio grande terremoto. O sol se tornou negro como saco de crina, a lua toda, como sangue,

[12] И видях, когато отвори шестия печат, че стана голям трус; слънцето почерня като вретище от козина и цялата луна стана като кръв;

[13] as estrelas do céu caíram pela terra, como a figueira, quando abalada por vento forte, deixa cair os seus figos verdes,

[13] небесните звезди паднаха на земята, както смокиново дърво, разклащано от силен вятър, хвърля неузрелите си смокини;

[14] e o céu recolheu-se como um pergaminho quando se enrola. Então, todos os montes e ilhas foram movidos do seu lugar.

[14] небето бе отместено като свитък, когато се навива; и всички планини и острови се вдигнаха от местата си.

[15] Os reis da terra, os grandes, os comandantes, os ricos, os poderosos e todo escravo e todo livre se esconderam nas cavernas e nos penhascos dos montes

[15] И земните царе, големците и хилядниците, богатите и силните, всеки роб и всеки свободен се скриха в пещерите и между скалите на планините;

[16] e disseram aos montes e aos rochedos: Caí sobre nós e escondei-nos da face daquele que se assenta no trono e da ira do Cordeiro,

[16] и казаха на планините и на скалите: Паднете върху нас и ни скрийте от лицето на Седящия на престола и от гнева на Агнеца!

[17] porque chegou o grande Dia da ira deles; e quem é que pode suster-se?

[17] Защото е дошъл великият ден на Неговиягняв; и кой може да устои?

Apocalipse 7

Os cento e quarenta e quatro mil selados de Israel

[1] Depois disto, vi quatro anjos em pé nos quatro cantos da terra, conservando seguros os quatro ventos da terra, para que nenhum vento soprasse sobre a terra, nem sobre o mar, nem sobre árvore alguma.

[2] Vi outro anjo que subia do nascente do sol, tendo o selo do Deus vivo, e clamou em grande voz aos quatro anjos, aqueles aos quais fora dado fazer dano à terra e ao mar,

[3] dizendo: Não danifiqueis nem a terra, nem o mar, nem as árvores, até selarmos na fronte os servos do nosso Deus.

[4] Então, ouvi o número dos que foram selados, que era cento e quarenta e quatro mil, de todas as tribos dos filhos de Israel:

[5] da tribo de Judá foram selados doze mil; da tribo de Rúben, doze mil; da tribo de Gade, doze mil;

Откровение 7

Запечатаните избрани

[1] След това видях четири ангела, стоящи на четирите ъгъла на земята и държащи четирите земни ветрове, за да не духа никакъв вятър по земята, нито по морето, нито върху някое дърво.

[2] И видях друг ангел да се издига от изток, в когото беше печатът на живия Бог; и той извика с висок глас към четирите ангела, на които беше дадено да повредят земята и морето, и каза:

[3] Не повреждайте земята, нито морето, нито дърветата, преди да ударим печат върху челата на слугите на нашия Бог.

[4] И чух числото на подпечатаните – сто четиридесет и четири хиляди подпечатани от всички племена на израилтяните;

[5] от Юдовото племе – дванадесет хиляди подпечатани; от Рувимовото племе – дванадесет хиляди; от Гадовото племе – дванадесет хиляди;

6 da tribo de Aser, doze mil; da tribo de Naftali, doze mil; da tribo de Manassés, doze mil;

7 da tribo de Simeão, doze mil; da tribo de Levi, doze mil; da tribo de Issacar, doze mil;

8 da tribo de Zebulom, doze mil; da tribo de José, doze mil; da tribo de Benjamim foram selados doze mil.

A visão dos glorificados

9 Depois destas coisas, vi, e eis grande multidão que ninguém podia enumerar, de todas as nações, tribos, povos e línguas, em pé diante do trono e diante do Cordeiro, vestidos de vestiduras brancas, com palmas nas mãos;

10 e clamavam em grande voz, dizendo: Ao nosso Deus, que se assenta no trono, e ao Cordeiro, pertence a salvação.

11 Todos os anjos estavam de pé rodeando o trono, os anciãos e os quatro seres viventes, e ante o trono se prostraram sobre o seu rosto, e adoraram a Deus,

12 dizendo: Amém! O louvor, e a glória, e a sabedoria, e as ações de graças, e a honra, e o poder, e a força sejam ao nosso Deus, pelos séculos dos séculos. Amém!

13 Um dos anciãos tomou a palavra, dizendo: Estes, que se vestem de

6 от Асировото племе – дванадесет хиляди; от Нефталимовото племе – дванадесет хиляди; от Манасиевото племе – дванадесет хиляди;

7 от Симеоновото племе – дванадесет хиляди; от Левиевото племе – дванадесет хиляди; от Исахаровото племе – дванадесет хиляди;

8 от Завулоновото племе – дванадесет хиляди; от Йосифовото племе – дванадесет хиляди; от Вениаминовото племе – дванадесет хиляди подпечатани.

9 След това видях, и ето, голямо множество, което никой на можеше да изброи, от всеки народ и от всичкиплемена и езици, стоящи пред престола и пред Агнеца, облечени в бели дрехи, с палмови клони в ръцете си,

10 и викаха с висок глас: Спасението е от нашия Бог, Който седи на престола, и от Агнеца!

11 И всички ангели стояха около престола и около старейшините и четирите живи същества; и паднаха на лицето си пред престола и се поклониха на Бога, като казваха:

12 Амин! Благословение, слава и премъдрост, благодарност и почит, сила и могъщество на нашия Бог до вечни векове. Амин.

13 Тогава един от старейшините проговори, като ми каза: Тези,

vestiduras brancas, quem são e donde vieram?

[14] Respondi-lhe: meu SENHOR, tu o sabes. Ele, então, me disse: São estes os que vêm da grande tribulação, lavaram suas vestiduras e as alvejaram no sangue do Cordeiro,

[15] razão por que se acham diante do trono de Deus e o servem de dia e de noite no seu santuário; e aquele que se assenta no trono estenderá sobre eles o seu tabernáculo.

[16] Jamais terão fome, nunca mais terão sede, não cairá sobre eles o sol, nem ardor algum,

[17] pois o Cordeiro que se encontra no meio do trono os apascentará e os guiará para as fontes da água da vida. E Deus lhes enxugará dos olhos toda lágrima.

Apocalipse 8

O sétimo selo. Os sete anjos com as suas trombetas

[1] Quando o Cordeiro abriu o sétimo selo, houve silêncio no céu cerca de meia hora.

[2] Então, vi os sete anjos que se acham em pé diante de Deus, e lhes foram dadas sete trombetas.

[3] Veio outro anjo e ficou de pé junto ao altar, com um incensário de ouro, e foi-lhe dado muito incenso para oferecê-lo com as orações de todos os santos sobre o altar de ouro que se acha diante do trono;

облечени в бели дрехи, кои са и откъде са дошли?

[14] Аз му отговорих: Господине, ти знаеш. А той ми каза: Това са онези, които излизат от голямата скръб; и са опрали дрехите си и са ги избелили в кръвта на Агнеца.

[15] Затова са пред престола на Бога и Му служат денем и нощем в Неговия храм; и Седящият на престола ще разпростре скинията Си върху тях.

[16] Няма да огладнеят вече, нито да ожаднеят вече, нито ще ги порази слънцето, нито някой пек;

[17] защото Агнецът, Който е посред престола, ще им бъде пастир и ще ги изведе при извори с течащи води; и Бог ще обърше всяка сълза от очите им.

Откровение 8

Седмият печат

[1] И когато отвори седмия печат, настана мълчание на небето за около половин час.

[2] Тогава видях, че на седемте ангела, които стояха пред Бога, бяха дадени седем тръби.

[3] И дойде друг ангел и застана пред олтара, като държеше златна кадилница; и на него бе даден много тамян, за да го прибави към молитвите на всички светии над златния олтар, който беше пред престола.

[4] e da mão do anjo subiu à presença de Deus a fumaça do incenso, com as orações dos santos.

[5] E o anjo tomou o incensário, encheu-o do fogo do altar e o atirou à terra. E houve trovões, vozes, relâmpagos e terremoto.

[6] Então, os sete anjos que tinham as sete trombetas prepararam-se para tocar.

A primeira trombeta

[7] O primeiro anjo tocou a trombeta, e houve saraiva e fogo de mistura com sangue, e foram atirados à terra. Foi, então, queimada a terça parte da terra, e das árvores, e também toda erva verde.

A segunda trombeta

[8] O segundo anjo tocou a trombeta, e uma como que grande montanha ardendo em chamas foi atirada ao mar, cuja terça parte se tornou em sangue,

[9] e morreu a terça parte da criação que tinha vida, existente no mar, e foi destruída a terça parte das embarcações.

A terceira trombeta

[10] O terceiro anjo tocou a trombeta, e caiu do céu sobre a terça parte dos rios, e sobre as fontes das águas uma grande estrela, ardendo como tocha.

[11] O nome da estrela é Absinto; e a terça parte das águas se tornou em absinto, e muitos dos homens morreram por causa

[4] А кадилният дим се издигна пред Бога от ръката на ангела заедно с молитвите на светиите.

[5] И ангелът взе кадилницата, напълни я с огън от олтара и хвърли огъня на земята; и последваха гръмове и гласове, светкавици и трус.

Първите четири ангела тръбят

[6] И седемте ангела, които държаха седемте тръби, се приготвиха да затръбят.

[7] Като затръби първият ангел, падна град и огън, размесени с кръв, които бяха хвърлени на земята; и една трета част от земята изгоря, също и една трета част от дърветата изгоря, изгоря и всяка зелена трева.

[8] И като затръби вторият ангел, нещокато голяма планина, пламнала в огън, бе хвърлена в морето; и една трета част от морето стана кръв

[9] и измря една трета част от одушевените същества, които бяха в морето; и една трета част от корабите бе унищожена.

[10] След като затръби третият ангел, от небето падна голяма звезда, която гореше като светило, и падна върху една трета част от реките и върху водните извори.

[11] А името на звездата е Пелин и една трета част от водите стана пелин, и много човеци измряха от водите, защото станаха горчиви.

dessas águas, porque se tornaram amargosas.

A quarta trombeta

[12] O quarto anjo tocou a trombeta, e foi ferida a terça parte do sol, da lua e das estrelas, para que a terça parte deles escurecesse e, na sua terça parte, não brilhasse, tanto o dia como também a noite.

[12] И като затръби четвъртият ангел, една трета част от слънцето и една трета част от луната, и една трета част от звездите беше поразена, така че да потъмнее една трета част от тях и една трета част от деня да не свети, както и една трета частот нощта.

[13] Então, vi e ouvi uma águia que, voando pelo meio do céu, dizia em grande voz: Ai! Ai! Ai dos que moram na terra, por causa das restantes vozes da trombeta dos três anjos que ainda têm de tocar!

[13] Тогава видях и чух един орел, който летеше сред небето и казваше с висок глас: Горко, горко, горко на земните жители поради останалите тръбни гласове от тримата ангели, които още има да затръбят.

Apocalipse 9

A quinta trombeta

[1] O quinto anjo tocou a trombeta, e vi uma estrela caída do céu na terra. E foi-lhe dada a chave do poço do abismo.

[2] Ela abriu o poço do abismo, e subiu fumaça do poço como fumaça de grande fornalha, e, com a fumaceira saída do poço, escureceu-se o sol e o ar.

[3] Também da fumaça saíram gafanhotos para a terra; e foi-lhes dado poder como o que têm os escorpiões da terra,

[4] e foi-lhes dito que não causassem dano à erva da terra, nem a qualquer coisa verde, nem a árvore alguma e tão-somente aos homens que não têm o selo de Deus sobre a fronte.

[5] Foi-lhes também dado, não que os matassem, e sim que os atormentassem

Откровение 9

Петият ангел тръби

[1] След като затръби петият ангел, видях една звезда, паднала на земята от небето, на която бе даден ключът от бездънната пропаст.

[2] И тя отвори бездънната пропаст; и дим се издигна от пропастта като дим от голяма пещ; и слънцето и въздухът потъмняха от дима на пропастта.

[3] И от дима излязоха скакалци по земята; и им бе дадена сила, както е силата, която имат земните скорпиони.

[4] Но им се каза да не нанасят вреда на земната трева, нито на каквато и да била зеленина, нито на някакво дърво, а само на онези хора, които нямат Божия печат на челата си.

[5] И им бе позволено не да убиват тези хора, а само да ги мъчат пет

durante cinco meses. E o seu tormento era como tormento de escorpião quando fere alguém.

месеца; и мъката им беше като мъка от скорпион, когато ужили човека.

6 Naqueles dias, os homens buscarão a morte e não a acharão; também terão ardente desejo de morrer, mas a morte fugirá deles.

6 През онези дни човеците ще потърсят смъртта, но никак няма да я намерят; и ще пожелаят да умрат, но смъртта ще побегне от тях.

7 O aspecto dos gafanhotos era semelhante a cavalos preparados para a peleja; na sua cabeça havia como que coroas parecendo de ouro; e o seu rosto era como rosto de homem;

7 И скакалците приличаха на коне, приготвени за война; и на главите им имаше нещо като венци, подобни на злато, и лицата им бяха като човешки лица.

8 tinham também cabelos, como cabelos de mulher; os seus dentes, como dentes de leão;

8 А те имаха коса като косата на жените и зъбите им бяха като на лъв.

9 tinham couraças, como couraças de ferro; o barulho que as suas asas faziam era como o barulho de carros de muitos cavalos, quando correm à peleja;

9 При това имаха нагръдници като железни нагръдници; и шумът на крилата им беше като шум от колесници с много коне, когато тичат на бой.

10 tinham ainda cauda, como escorpiões, e ferrão; na cauda tinham poder para causar dano aos homens, por cinco meses;

10 Имаха и опашки като на скорпиони и жила; а в опашките си имаха сила да измъчват човеците в продължение на пет месеца.

11 e tinham sobre eles, como seu rei, o anjo do abismo, cujo nome em hebraico é Abadom, e em grego, Apoliom.

11 Имаха над себе си за цар ангела на бездната, който на еврейски се нарича Авадон, а на гръцки името му е Аполион.

12 O primeiro ai passou. Eis que, depois destas coisas, vêm ainda dois ais.

12 Едното „горко“ мина; но, ето, още две „горко“ идват след това.

A sexta trombeta

Шестият ангел тръби

13 O sexto anjo tocou a trombeta, e ouvi uma voz procedente dos quatro ângulos do altar de ouro que se encontra na presença de Deus,

13 И като затръби шестият ангел, чух един глас от роговете на златния олтар, който беше пред Бога,

[14] dizendo ao sexto anjo, o mesmo que tem a trombeta: Solta os quatro anjos que se encontram atados junto ao grande rio Eufrates.

[15] Foram, então, soltos os quatro anjos que se achavam preparados para a hora, o dia, o mês e o ano, para que matassem a terça parte dos homens.

[16] O número dos exércitos da cavalaria era de vinte mil vezes dez milhares; eu ouvi o seu número.

[17] Assim, nesta visão, contemplei que os cavalos e os seus cavaleiros tinham couraças cor de fogo, de jacinto e de enxofre. A cabeça dos cavalos era como cabeça de leão, e de sua boca saía fogo, fumaça e enxofre.

[18] Por meio destes três flagelos, a saber, pelo fogo, pela fumaça e pelo enxofre que saíam da sua boca, foi morta a terça parte dos homens;

[19] pois a força dos cavalos estava na sua boca e na sua cauda, porquanto a sua cauda se parecia com serpentes, e tinha cabeça, e com ela causavam dano.

[20] Os outros homens, aqueles que não foram mortos por esses flagelos, não se arrependeram das obras das suas mãos, deixando de adorar os demônios e os ídolos de ouro, de prata, de cobre, de pedra e de pau, que nem podem ver, nem ouvir, nem andar;

[14] че някой казваше на шестия ангел, у когото беше тръбата: Развържи четирите ангела, които са вързани при голямата река Ефрат.

[15] И бяха развързани четирите ангела, които бяха приготвени за този час и ден, и месец, и година, за да убият една трета част от човеците.

[16] А броят на воюващите конници беше двеста милиона и аз чух броя им.

[17] И конете във видението и яздещите на тях ми се видяха такива: те носеха нагръдници като от огън, хиацинт и жупел; и главите на конете бяха като глави на лъвове, а от устата им излизаше огън, дим и жупел.

[18] От тези три язви – от огъня, от дима и от жупела, които излизаха от устата им, беше избита една трета част от човеците.

[19] Защото силата на конете беше в устата им и в опашките им; понеже опашките им приличаха на змии и имаха глави, и с тях нанасяха щети.

[20] И останалите човеци, които не бяха избити от тези язви, не се покаяха за делата на ръцете си, за да не се кланят вече на бесовете и на златните, сребърните, медните, каменните и дървените идоли, които не могат нито да виждат, нито да чуват, нито да ходят;

[21] nem ainda se arrependeram dos seus assassínios, nem das suas feitiçarias, nem da sua prostituição, nem dos seus furtos.

Apocalipse 10

Os anjos e os sete trovões. João e o livrinho

[1] Vi outro anjo forte descendo do céu, envolto em nuvem, com o arco-íris por cima de sua cabeça; o rosto era como o sol, e as pernas, como colunas de fogo;

[2] e tinha na mão um livrinho aberto. Pôs o pé direito sobre o mar e o esquerdo, sobre a terra,

[3] e bradou em grande voz, como ruge um leão, e, quando bradou, desferiram os sete trovões as suas próprias vozes.

[4] Logo que falaram os sete trovões, eu ia escrever, mas ouvi uma voz do céu, dizendo: Guarda em segredo as coisas que os sete trovões falaram e não as escrevas.

[5] Então, o anjo que vi em pé sobre o mar e sobre a terra levantou a mão direita para o céu

[6] e jurou por aquele que vive pelos séculos dos séculos, o mesmo que criou o céu, a terra, o mar e tudo quanto neles existe: Já não haverá demora,

[7] mas, nos dias da voz do sétimo anjo, quando ele estiver para tocar a trombeta, cumprir-se-á, então, o mistério de Deus, segundo ele anunciou aos seus servos, os profetas.

[8] A voz que ouvi, vinda do céu, estava de novo falando comigo e dizendo: Vai e

[21] също не се покаяха нито за убийствата си, нито за магиите си, нито за блудствата си, нито за кражбите си.

Откровение 10

Ангелът с малкия свитък

[1] И видях друг силен ангел, който слизаше от небето, облечен в облак; над главата му имаше дъга, лицето му беше като слънцето и краката му – като огнени стълбове.

[2] Той държеше в ръката си разгъната книжка; и като стъпи с десния си крак в морето, а с левия – на земята,

[3] извика с висок глас, както реве лъв; и когато извика, седемте гръма издадоха своите гласове.

[4] И след като седемте гръма издадоха своите гласове, аз се готвех да запиша, но чух глас от небето, който каза: Запечатай това, което изговориха седемте гръма, и не го пиши.

[5] А ангелът, когото видях да стои в морето и на земята, издигна десницата си към небето

[6] и се закле в Живеещия до вечни векове, Който е създал небето и каквото има в него, земята и каквото има по нея, и морето и каквото има в него, че няма да има вече време,

[7] но че в дните на гласа на седмия ангел, когато се приготви да затръби, тогава ще се изпълни тайната на Бога, както Той е благовестил на Своите слуги, пророците.

[8] А гласът, който чух от небето, проговори пак към мен и ми каза: Иди,

toma o livro que se acha aberto na mão do anjo em pé sobre o mar e sobre a terra.

[9] Fui, pois, ao anjo, dizendo-lhe que me desse o livrinho. Ele, então, me falou: Toma-o e devora-o; certamente, ele será amargo ao teu estômago, mas, na tua boca, doce como mel.

[10] Tomei o livrinho da mão do anjo e o devorei, e, na minha boca, era doce como mel; quando, porém, o comi, o meu estômago ficou amargo.

[11] Então, me disseram: É necessário que ainda profetizes a respeito de muitos povos, nações, línguas e reis.

Apocalipse 11

Ordens para medir o santuário de Deus

[1] Foi-me dado um caniço semelhante a uma vara, e também me foi dito: Dispõe-te e mede o santuário de Deus, o seu altar e os que naquele adoram;

[2] mas deixa de parte o átrio exterior do santuário e não o meças, porque foi ele dado aos gentios; estes, por quarenta e dois meses, calcarão aos pés a cidade santa.

As duas testemunhas mártires

[3] Darei às minhas duas testemunhas que profetizem por mil duzentos e sessenta dias, vestidas de pano de saco.

[4] São estas as duas oliveiras e os dois candeeiros que se acham em pé diante do SENHOR da terra.

[5] Se alguém pretende causar-lhes dano, sai fogo da sua boca e devora os inimigos;

вземи разгънатата книга, която е в ръката на ангела, който стои на морето и на земята.

[9] И така, отидох при ангела и му казах да ми даде книжката. Той ми отвърна: Вземи и я изяж; и в корема ти ще бъде горчива, но в устата ти ще бъде сладка като мед.

[10] И така, взех книжката от ръката на ангела и я изядох, и в устата ми беше сладка като мед; но като я изядох, в корема ми стана горчиво.

[11] Тогава ми бе казано: Трябва пак да пророкуваш за много народи и племена, езици и царе.

Откровение 11

Двамата Божии свидетели

[1] И ми бе дадена тръстика като тояга; и ми се каза: Стани и измери Божия храм и олтара, и преброй поклонниците в него;

[2] но двора, който е извън храма, остави и недей го измерва, защото той е даден на земните племена, които ще тъпчат святия град четиридесет и два месеца.

[3] А на двамата си свидетели ще дам да пророкуват хиляда двеста и шестдесет дни, облечени във вретища.

[4] Те са двете маслинови дървета и двата светилника, които стоят пред Господаря на земята.

[5] И ако някой поиска да им навреди, огън излиза от устата им и поглъща неприятелите им; ако някой поиска да

sim, se alguém pretender causar-lhes dano, certamente, deve morrer.

им навреди, така и той трябва да бъде убит.

[6] Elas têm autoridade para fechar o céu, para que não chova durante os dias em que profetizarem. Têm autoridade também sobre as águas, para convertê-las em sangue, bem como para ferir a terra com toda sorte de flagelos, tantas vezes quantas quiserem.

[6] Те имат власт да заключат небето, за да не вали дъжд през времето на тяхното пророкуване; и имат власт над водите да ги превръщат в кръв и да поразяват земята с напаст, колкото пъти биха поискали.

[7] Quando tiverem, então, concluído o testemunho que devem dar, a besta que surge do abismo pelejará contra elas, e as vencerá, e matará,

[7] И когато свършат своето свидетелстване, звярът, който излиза от бездната, ще воюва против тях, ще ги победи и ще ги убие.

[8] e o seu cadáver ficará estirado na praça da grande cidade que, espiritualmente, se chama Sodoma e Egito, onde também o seu SENHOR foi crucificado.

[8] И труповете им ще лежат по улиците на големия град, който духовно се нарича Содом и Египет, където бе разпънат и техният Господ.

[9] Então, muitos dentre os povos, tribos, línguas e nações contemplam os cadáveres das duas testemunhas, por três dias e meio, e não permitem que esses cadáveres sejam sepultados.

[9] И мнозина от народите, родовете, езиците и племената ще гледат труповете им три дни и половина и няма да позволят да бъдат положени труповете им в гроб.

[10] Os que habitam sobre a terra se alegram por causa deles, realizarão festas e enviarão presentes uns aos outros, porquanto esses dois profetas atormentaram os que moram sobre a terra.

[10] Земните жители ще се зарадват за тях, ще се развеселят и един на друг ще си пратят подаръци, защото тези два пророка са мъчили жителите на земята.

[11] Mas, depois dos três dias e meio, um espírito de vida, vindo da parte de Deus, neles penetrou, e eles se ergueram sobre os pés, e àqueles que os viram sobreveio grande medo;

[11] А след трите и половина дни влезе в тях жизнено дихание от Бога и те се изправиха на краката си; и голям страх обзе онези, които ги гледаха.

[12] e as duas testemunhas ouviram grande voz vinda do céu, dizendo-lhes: Subi para

[12] А те чуха силен глас от небето, който им казваше: Въздигнете се тук. И те

aqui. E subiram ao céu numa nuvem, e os seus inimigos as contemplaram.

[13] Naquela hora, houve grande terremoto, e ruiu a décima parte da cidade, e morreram, nesse terremoto, sete mil pessoas, ao passo que as outras ficaram sobremodo aterrorizadas e deram glória ao Deus do céu.

[14] Passou o segundo ai. Eis que, sem demora, vem o terceiro ai.

A sétima trombeta

[15] O sétimo anjo tocou a trombeta, e houve no céu grandes vozes, dizendo: O reino do mundo se tornou de nosso SENHOR e do seu Cristo, e ele reinará pelos séculos dos séculos.

[16] E os vinte e quatro anciãos que se encontram sentados no seu trono, diante de Deus, prostraram-se sobre o seu rosto e adoraram a Deus,

[17] dizendo: Graças te damos, SENHOR Deus, Todo-Poderoso, que és e que eras, porque assumiste o teu grande poder e passaste a reinar.

[18] Na verdade, as nações se enfureceram; chegou, porém, a tua ira, e o tempo determinado para serem julgados os mortos, para se dar o galardão aos teus servos, os profetas, aos santos e aos que temem o teu nome, tanto aos pequenos como aos grandes, e para destruíres os que destroem a terra.

[19] Abriu-se, então, o santuário de Deus, que se acha no céu, e foi vista a arca da Aliança no seu santuário, e sobrevieram

отидоха горе на небето в облак; и неприятелите им ги видяха.

[13] И в онзи час стана голям земетръс и десетата част от града падна и измряха в земетръса седем хиляди човека; а останалите се уплашиха и отдадоха слава на небесния Бог.

[14] Второто горко премина; ето, идва скоро третото горко.

Седмият ангел тръби

[15] И като затръби седмият ангел, се чуха силни гласове на небесата, които казваха: Световното царство стана царство на нашия Господ и на Неговия Христос; и Той ще царува за вечни векове.

[16] И двадесет и четиримата старейшини, седящи пред Бога на престолите си, паднаха на лицата си и се поклониха на Бога, като казваха:

[17] Благодарим Ти, Господи Всемогъщи, Който си и Който си бил, за това, че си изявил голямата Си сила и царуваш.

[18] Земните племена се разгневиха; но дойде Твоят гняв и времето да се съдят мъртвите и да дадеш наградата на слугите Си, пророците, и на светиите, и на онези, които се боят от Твоето име, малки и големи, и да погубиш тези, които погубват земята.

[19] И Божият храм, който е на небето, се отвори и се видя в храма ковчегът на Божия завет; и настанаха

relâmpagos, vozes, trovões, terremoto e grande saraivada.

светкавици и гласове, гръмове и земетръс, и силен град.

Apocalipse 12

A mulher e o dragão

1 Viu-se grande sinal no céu, a saber, uma mulher vestida do sol com a lua debaixo dos pés e uma coroa de doze estrelas na cabeça,

2 que, achando-se grávida, grita com as dores de parto, sofrendo tormentos para dar à luz.

3 Viu-se, também, outro sinal no céu, e eis um dragão, grande, vermelho, com sete cabeças, dez chifres e, nas cabeças, sete diademas.

4 A sua cauda arrastava a terça parte das estrelas do céu, as quais lançou para a terra; e o dragão se deteve em frente da mulher que estava para dar à luz, a fim de lhe devorar o filho quando nascesse.

5 Nasceu-lhe, pois, um filho varão, que há de reger todas as nações com cetro de ferro. E o seu filho foi arrebatado para Deus até ao seu trono.

6 A mulher, porém, fugiu para o deserto, onde lhe havia Deus preparado lugar para que nele a sustentem durante mil duzentos e sessenta dias.

Anjos pelejam no céu contra o dragão. A vitória de Cristo e do seu povo

7 Houve peleja no céu. Miguel e os seus anjos pelejaram contra o dragão. Também pelejaram o dragão e seus anjos;

8 todavia, não prevaleceram; nem mais se achou no céu o lugar deles.

Откровение 12

Жената и змеят

1 И голямо знамение се яви на небето – жена, облечена със слънцето, с луната под краката ѝ и на главата ѝ венец от дванадесет звезди.

2 Тя беше бременна и викаше от родилни болки, като се мъчеше да роди.

3 И друго знамение се яви на небето и, ето, голям огненочервен змей, който имаше седем глави и десет рога и на главите му седем корони.

4 А опашката му, като завлече една трета част от небесните звезди, ги хвърли на земята; и змеят застана пред жената, която щеше да роди, за да изяде детето ѝ, щом роди.

5 И тя роди мъжко дете, което ще управлява всички народи с желязна тояга; и нейното дете беше грабнато и занесено при Бога, дори при Неговия престол.

6 Тогава жената побегна в пустинята, където имаше място, приготвено от Бога, за да я хранят там хиляда двеста и шестдесет дни.

7 И стана война на небесата: излязоха Михаил и неговите ангели да воюват против змея; и змеят воюва заедно със своите ангели;

8 обаче те не надвиха, нито се намери вече място за тях на небето.

[9] E foi expulso o grande dragão, a antiga serpente, que se chama diabo e Satanás, o sedutor de todo o mundo, sim, foi atirado para a terra, e, com ele, os seus anjos.

[9] И беше свален големият змей, онази старовременна змия, която се нарича дявол и Сатана, който мами целия свят; свален беше на земята, свалени бяха и ангелите му заедно с него.

[10] Então, ouvi grande voz do céu, proclamando: Agora, veio a salvação, o poder, o reino do nosso Deus e a autoridade do seu Cristo, pois foi expulso o acusador de nossos irmãos, o mesmo que os acusa de dia e de noite, diante do nosso Deus.

[10] И чух силен глас на небесата, който казваше: Сега дойде спасението, силата и царството на нашия Бог и властта на Неговия Христос; защото бе свален клеветникът на нашите братя, който ги клевети денем и нощем пред нашия Бог.

[11] Eles, pois, o venceram por causa do sangue do Cordeiro e por causa da palavra do testemunho que deram e, mesmo em face da morte, não amaram a própria vida.

[11] А те го победиха чрез кръвта на Агнеца и чрез словото на своето свидетелство; защото не обичаха живота си дотолкова, че да бягат от смърт.

[12] Por isso, festejai, ó céus, e vós, os que neles habitais. Ai da terra e do mar, pois o diabo desceu até vós, cheio de grande cólera, sabendo que pouco tempo lhe resta.

[12] Затова веселете се, небеса, и вие, които живеете в тях. Но горко на вас, земя и море, защото дяволът слезе при вас много разярен, понеже знае, че му остава малко време.

O dragão persegue a mulher

[13] Quando, pois, o dragão se viu atirado para a terra, perseguiu a mulher que dera à luz o filho varão;

[13] След като змеят видя, че бе свален на земята, той почна да преследва жената, която бе родила мъжкото дете.

[14] e foram dadas à mulher as duas asas da grande águia, para que voasse até ao deserto, ao seu lugar, aí onde é sustentada durante um tempo, tempos e metade de um tempo, fora da vista da serpente.

[14] И бяха дадени на жената двете крила на голям орел, за да отлети на мястото си в пустинята, там, където я хранят за време и времена, и половин време, скрита от лицето на змея.

[15] Então, a serpente arrojou da sua boca, atrás da mulher, água como um rio, a fim de fazer com que ela fosse arrebatada pelo rio.

[15] И змеят изпусна след жената от устата си вода като река, за да направи да я завлече реката.

[16] A terra, porém, socorreu a mulher; e a terra abriu a boca e engoliu o rio que o dragão tinha arrojado de sua boca.

[17] Irou-se o dragão contra a mulher e foi pelejar com os restantes da sua descendência, os que guardam os mandamentos de Deus e têm o testemunho de Jesus; e se pôs em pé sobre a areia do mar.

Apocalipse 13

A besta que emerge do mar

[1] Vi emergir do mar uma besta que tinha dez chifres e sete cabeças e, sobre os chifres, dez diademas e, sobre as cabeças, nomes de blasfêmia.

[2] A besta que vi era semelhante a leopardo, com pés como de urso e boca como de leão. E deu-lhe o dragão o seu poder, o seu trono e grande autoridade.

[3] Então, vi uma de suas cabeças como golpeada de morte, mas essa ferida mortal foi curada; e toda a terra se maravilhou, seguindo a besta;

[4] e adoraram o dragão porque deu a sua autoridade à besta; também adoraram a besta, dizendo: Quem é semelhante à besta? Quem pode pelejar contra ela?

[5] Foi-lhe dada uma boca que proferia arrogâncias e blasfêmias e autoridade para agir quarenta e dois meses;

[6] e abriu a boca em blasfêmias contra Deus, para lhe difamar o nome e difamar

[16] Но земята помогна на жената, защото земята отвори устата си и погълна реката, която змеят беше изпуснал от устата си.

[17] Тогава змеят се разяри против жената и отиде да воюва против останалите от нейното потомство, които пазят Божиите заповеди и свидетелството на Исус; и змеят застана на морския пясък.

Откровение 13

Звярът, излязъл от морето

[1] И видях звяр, който излизаше от морето и имаше десет рога и седем глави; и на роговете му десет корони, а на главите му богохулни имена.

[2] Звярът, който видях, приличаше на леопард, а краката му бяха като крака на мечка, устата му като уста на лъв; и змеят му даде силата си, престола си и голяма власт.

[3] И видях една от главите му като че ли смъртно ранена; но смъртоносната му рана оздравя; и цялата земя удивена отиде след звяра и се поклониха на змея, защото даде властта си на звяра;

[4] поклониха се и на звяра, като казваха: Кой е като този звяр и кой може да воюва против него?

[5] И даде му се уста да говори горделиво и богохулно; дадена му бе още власт да действа четиридесет и два месеца.

[6] Той отвори устата си да изрече хули против Бога, да хули името Му и

o tabernáculo, a saber, os que habitam no céu.

[7] Foi-lhe dado, também, que pelejasse contra os santos e os vencesse. Deu-se-lhe ainda autoridade sobre cada tribo, povo, língua e nação;

[8] e adorá-la-ão todos os que habitam sobre a terra, aqueles cujos nomes não foram escritos no Livro da Vida do Cordeiro que foi morto desde a fundação do mundo.

[9] Se alguém tem ouvidos, ouça.

[10] Se alguém leva para cativeiro, para cativeiro vai. Se alguém matar à espada, necessário é que seja morto à espada. Aqui está a perseverança e a fidelidade dos santos.

A besta que emerge da terra

[11] Vi ainda outra besta emergir da terra; possuía dois chifres, parecendo cordeiro, mas falava como dragão.

[12] Exerce toda a autoridade da primeira besta na sua presença. Faz com que a terra e os seus habitantes adorem a primeira besta, cuja ferida mortal fora curada.

[13] Também opera grandes sinais, de maneira que até fogo do céu faz descer à terra, diante dos homens.

[14] Seduz os que habitam sobre a terra por causa dos sinais que lhe foi dado executar diante da besta, dizendo aos que habitam sobre a terra que façam uma imagem à besta, àquela que, ferida à espada, sobreviveu;

небесното Му жилище и онези, които живеят на небесата.

[7] И му бе позволено да воюва против светиите и да ги победи; и му бе дадена власт над всеки род и народ, език и племе.

[8] Пред него се поклониха всички жители на земята, чиито имена не са написани от началото на света в Книгата на живота, принадлежаща на Агнеца, Който бе заклан.

[9] Ако има човек ухо, нека слуша.

[10] Ако някой откарва в плен, и той в плен ще отиде; ако някой убива с меч, и той трябва да бъде убит с меч. Тук са нужнитърпението и вярата на светиите.

Втори звяр от земята. Печатът на антихриста

[11] И видях друг звяр, който излизаше от земята; и имаше два рога, като агнешки, а говореше като змей.

[12] Той упражняваше цялата власт на първия звяр в неговото присъствие и принуди земята и живеещите на нея да се поклонят на първия звяр, чиято смъртоносна рана беше оздравяла.

[13] И вършеше големи знамения, дори предизвика и огън да слиза от небето на земята пред човеците.

[14] Той мамеше живеещите на земята чрез знаменията, които му беше позволено да извърши пред звяра, като казваше на живеещите на земята да направят образ на звяра, който беше ранен от меча и оздравя.

[15] e lhe foi dado comunicar fôlego à imagem da besta, para que não só a imagem falasse, como ainda fizesse morrer quantos não adorassem a imagem da besta.

[15] И му бе позволено да вложи дихание в образа на звяра, така че образът на звяра да проговори; също и да направи да бъдат избити онези, които не се поклонят на образа на звяра.

[16] A todos, os pequenos e os grandes, os ricos e os pobres, os livres e os escravos, faz que lhes seja dada certa marca sobre a mão direita ou sobre a fronte,

[16] И принуждаваше всички, малки и големи, богати и сиромаси, свободни и роби, да им бъде сложен белег на десницата или на челата им,

[17] para que ninguém possa comprar ou vender, senão aquele que tem a marca, o nome da besta ou o número do seu nome.

[17] за да не може никой да купува или да продава освен онзи, който носи за белег името на звяра или числото на неговото име.

[18] Aqui está a sabedoria. Aquele que tem entendimento calcule o número da besta, pois é número de homem. Ora, esse número é seiscentos e sessenta e seis.

[18] Тук е нужна мъдрост; който е разумен, нека сметне числото на звяра, защото е число на човек; а числото му е шестстотин шестдесет и шест.

Apocalipse 14

O Cordeiro e os seus remidos no monte Sião

[1] Olhei, e eis o Cordeiro em pé sobre o monte Sião, e com ele cento e quarenta e quatro mil, tendo na fronte escrito o seu nome e o nome de seu Pai.

[2] Ouvi uma voz do céu como voz de muitas águas, como voz de grande trovão; também a voz que ouvi era como de harpistas quando tangem a sua harpa.

[3] Entoavam novo cântico diante do trono, diante dos quatro seres viventes e dos anciãos. E ninguém pôde aprender o cântico, senão os cento e quarenta e quatro mil que foram comprados da terra.

[4] São estes os que não se macularam com mulheres, porque são castos. São eles os

Откровение 14

Песента на изкупените 144000 души

[1] И видях, и ето, Агнецът стоеше на хълма Сион и с Него сто четиридесет и четири хиляди, които носеха Неговото име и името на Неговия Отец, написано на челата им.

[2] И чух глас от небето като глас от много води и като глас от гръм; и гласът, който чух, беше като глас на свирачи, които свиреха с арфите си.

[3] Те пееха като че ли нова песен пред престола и пред четирите живи същества и старейшините; и никой не можеше да научи песента, освен сто четиридесет и четирите хиляди, които са били изкупени от земята.

[4] Те са онези, които не са се осквернили с жени, защото са целомъдрени; те са,

seguidores do Cordeiro por onde quer que vá. São os que foram redimidos dentre os homens, primícias para Deus e para o Cordeiro;

[5] e não se achou mentira na sua boca; não têm mácula.

A primeira voz

[6] Vi outro anjo voando pelo meio do céu, tendo um evangelho eterno para pregar aos que se assentam sobre a terra, e a cada nação, e tribo, e língua, e povo,

[7] dizendo, em grande voz: Temei a Deus e dai-lhe glória, pois é chegada a hora do seu juízo; e adorai aquele que fez o céu, e a terra, e o mar, e as fontes das águas.

A segunda voz

[8] Seguiu-se outro anjo, o segundo, dizendo: Caiu, caiu a grande Babilônia que tem dado a beber a todas as nações do vinho da fúria da sua prostituição.

A terceira voz

[9] Seguiu-se a estes outro anjo, o terceiro, dizendo, em grande voz: Se alguém adora a besta e a sua imagem e recebe a sua marca na fronte ou sobre a mão,

[10] também esse beberá do vinho da cólera de Deus, preparado, sem mistura, do cálice da sua ira, e será atormentado com fogo e enxofre, diante dos santos anjos e na presença do Cordeiro.

[11] A fumaça do seu tormento sobe pelos séculos dos séculos, e não têm descanso

които следват Агнеца, където и да отива; те са били изкупени измежду човеците като първи плодове на Бога и на Агнеца.

[5] И в устата им няма лъжа; те са непорочни.

Трима ангели възвестяват съд

[6] И видях друг ангел, че летеше сред небето, който имаше вечното благовестие, за да прогласява на обитаващите по земята и на всеки народ, племе, език и хора.

[7] Той каза със силен глас: Бойте се от Бога и Му въздайте слава, защото настана часът, когато Той ще съди; и се поклонете на Този, Който е направил небето и земята, морето и водните извори.

[8] И един друг ангел, втори, следваше отзад и казваше: Падна, падна великият Вавилон, който напои всички народи от виното на своето разпалено блудстване.

[9] И друг, трети ангел, вървеше след тях и казваше със силен глас: Ако някой се поклони на звяра и на неговия образ и приеме белег на челото си или на ръката си,

[10] той ще пие от виното на Божия гняв, което е приготвено чисто в чашата на гнева Му; и ще бъде мъчен с огън и жупел пред святите ангели и пред Агнеца.

[11] И димът от тяхното мъчение ще се издига до вечни векове; и онези, които

algum, nem de dia nem de noite, os adoradores da besta e da sua imagem e quem quer que receba a marca do seu nome.

12 Aqui está a perseverança dos santos, os que guardam os mandamentos de Deus e a fé em Jesus.

A quarta voz

13 Então, ouvi uma voz do céu, dizendo: Escreve: Bem-aventurados os mortos que, desde agora, morrem no SENHOR. Sim, diz o Espírito, para que descansem das suas fadigas, pois as suas obras os acompanham.

A ceifa

14 Olhei, e eis uma nuvem branca, e sentado sobre a nuvem um semelhante a filho de homem, tendo na cabeça uma coroa de ouro e na mão uma foice afiada.

15 Outro anjo saiu do santuário, gritando em grande voz para aquele que se achava sentado sobre a nuvem: Toma a tua foice e ceifa, pois chegou a hora de ceifar, visto que a seara da terra já amadureceu!

16 E aquele que estava sentado sobre a nuvem passou a sua foice sobre a terra, e a terra foi ceifada.

A vindima

17 Então, saiu do santuário, que se encontra no céu, outro anjo, tendo ele mesmo também uma foice afiada.

18 Saiu ainda do altar outro anjo, aquele que tem autoridade sobre o fogo, e falou em grande voz ao que tinha a foice afiada, dizendo: Toma a tua foice afiada e ajunta

се покланят на звяра и образа му, няма да имат отдих нито денем, нито нощем, нито кой да е, който приема белега на името му.

12 Тук е нужно търпението на светиите, на тези, които пазят Божиите заповеди и вярата в Исус.

13 И чух глас от небето, който казваше: Напиши: Блажени отсега нататък мъртвите, които умират в Господа. Да! – казва Духът. – За да си починат от трудовете си; защото делата им следват след тях.

Земята е узряла за съд

14 Тогава видях, и ето, бял облак и на облака седеше Един, Който приличаше на Човешкия Син и имаше на главата си златен венец, а в ръката си остър сърп.

15 И друг ангел излезе от храма и викаше със силен глас на Този, Който седеше на облака: Простри сърпа си и жъни, защото е настанал часът да жънеш, понеже земната жътва е презряла.

16 И така, Онзи, Който седеше на облака, хвърли сърпа Си на земята; и земята беше пожъната.

17 И друг ангел излезе от храма, който е на небето, като държеше и той остър сърп.

18 Още и друг ангел, който имаше власт над огъня, излезе от олтара и извика със силен глас на този, който държеше острия сърп; и каза: Простри острия си

os cachos da videira da terra, porquanto as suas uvas estão amadurecidas!

[19] Então, o anjo passou a sua foice na terra, e vindimou a videira da terra, e lançou-a no grande lagar da cólera de Deus.

[20] E o lagar foi pisado fora da cidade, e correu sangue do lagar até aos freios dos cavalos, numa extensão de mil e seiscentos estádios.

Apocalipse 15

Os sete flagelos

[1] Vi no céu outro sinal grande e admirável: sete anjos tendo os sete últimos flagelos, pois com estes se consumou a cólera de Deus.

Os remidos entoam o cântico de Moisés e o cântico do Cordeiro

[2] Vi como que um mar de vidro, mesclado de fogo, e os vencedores da besta, da sua imagem e do número do seu nome, que se achavam em pé no mar de vidro, tendo harpas de Deus;

[3] e entoavam o cântico de Moisés, servo de Deus, e o cântico do Cordeiro, dizendo: Grandes e admiráveis são as tuas obras, SENHOR Deus, Todo-Poderoso! Justos e verdadeiros são os teus caminhos, ó Rei das nações!

[4] Quem não temerá e não glorificará o teu nome, ó SENHOR? Pois só tu és santo; por isso, todas as nações virão e adorarão diante de ti, porque os teus atos de justiça se fizeram manifestos.

Deus envia os flagelos

сърп и обери гроздовете на земното лозе, защото гроздето му е вече узряло.

[19] И ангелът хвърли сърпа си на земята, обра земното лозе и хвърли набраното в големия лин на Божия гняв.

[20] А линът бе изтъпкан вън от града и кръв потече от лина до юздите на конете върху едно разстояние от хиляда и шестстотин стадия.

Откровение 15

Седемте ангела с чашите на Божия гняв

[1] И видях на небето друго знамение, голямо и чудно: седем ангела, които държаха седем язви, които са последните, защото с тях се изчерпва Божият гняв.

[2] Видях и нещо като стъклено море, размесено с огън, и тези, които бяха победили звяра и образа му, и числото на името му, стояха при стъкленото море, като държаха Божии арфи.

[3] Те пееха песента на Божия слуга Моисей и песента на Агнеца, като казваха: Велики и чудесни са Твоите дела, Господи Боже Всемогъщи; праведни и истинни са Твоите пътища, Царю на народите.

[4] Кой няма да се бои от Тебе, Господи, и да прослави името Ти? Защото само Ти си свят; понеже всички народи ще дойдат и ще се поклонят пред Тебе, защото бяха изявени Твоите праведни присъди.

[5] Depois destas coisas, olhei, e abriu-se no céu o santuário do tabernáculo do Testemunho,

[6] e os sete anjos que tinham os sete flagelos saíram do santuário, vestidos de linho puro e resplandecente e cingidos ao peito com cintas de ouro.

[7] Então, um dos quatro seres viventes deu aos sete anjos sete taças de ouro, cheias da cólera de Deus, que vive pelos séculos dos séculos.

[8] O santuário se encheu de fumaça procedente da glória de Deus e do seu poder, e ninguém podia penetrar no santuário, enquanto não se cumprissem os sete flagelos dos sete anjos.

Apocalipse 16

O primeiro flagelo

[1] Ouvi, vinda do santuário, uma grande voz, dizendo aos sete anjos: Ide e derramai pela terra as sete taças da cólera de Deus.

[2] Saiu, pois, o primeiro anjo e derramou a sua taça pela terra, e, aos homens portadores da marca da besta e adoradores da sua imagem, sobrevieram úlceras malignas e perniciosas.

O terceiro flagelo

[3] Derramou o segundo a sua taça no mar, e este se tornou em sangue como de morto, e morreu todo ser vivente que havia no mar.

[4] Derramou o terceiro a sua taça nos rios e nas fontes das águas, e se tornaram em sangue.

[5] И след това видях, че на небето се отвори храмът на скинията на свидетелството;

[6] и седемте ангела, които държаха седемте язви, излязоха от храма, облечени в чисти и светли ленени дрехи и препасани през гърдите със златни пояси.

[7] А едно от четирите живи същества даде на седемте ангела седем златни чаши, пълни с гнева на Бога, Който живее до вечни векове.

[8] И храмът се изпълни с дим от славата на Бога и от Неговата сила; и никой не можеше да влезе в храма, преди да приключат седемте язви на седемте ангела.

Откровение 16

Изливане на седемте чаши с Божия гняв

[1] И чух от храма силен глас, който казваше на седемте ангела: Идете и излейте на земята седемте чаши на Божия гняв.

[2] И първият отиде и изля чашата си на земята; и се отвори лоша и люта рана по онези човеци, които носеха белега на звяра и които се покланяха на неговия образ.

[3] Вторият ангел изля чашата си в морето; и то стана кръв като на мъртвец и всяка жива твар в морето умря.

[4] Третият ангел изля чашата си в реките и във водните извори; и водата им стана кръв.

5 Então, ouvi o anjo das águas dizendo: Tu és justo, tu que és e que eras, o Santo, pois julgaste estas coisas;

5 И чух ангела на водите да казва: Праведен си Ти, Пресвяти, Който си и Който си бил, за това, че си отсъдил така;

6 porquanto derramaram sangue de santos e de profetas, também sangue lhes tens dado a beber; são dignos disso.

6 понеже те проляха кръвта на светии и на пророци, то и Ти си им дал да пият кръв. Те заслужават това.

7 Ouvi do altar que se dizia: Certamente, ó SENHOR Deus, Todo-Poderoso, verdadeiros e justos são os teus juízos.

7 И чух друг от олтара да казва: Да, Господи Боже всемогъщи, истинни и праведни са Твоите присъди.

O quarto flagelo

8 O quarto anjo derramou a sua taça sobre o sol, e foi-lhe dado queimar os homens com fogo.

8 Четвъртият ангел изля чашата си върху слънцето, на което бе позволено да изгаря човеците с огън.

9 Com efeito, os homens se queimaram com o intenso calor, e blasfemaram o nome de Deus, que tem autoridade sobre estes flagelos, e nem se arrependeram para lhe darem glória.

9 И голяма жега обгори човеците; и те похулиха името на Бога, Който има власт над тези язви, и не се покаяха да Му отдадат слава.

O quinto flagelo

10 Derramou o quinto a sua taça sobre o trono da besta, cujo reino se tornou em trevas, e os homens remordiam a língua por causa da dor que sentiam

10 Петият ангел изля чашата си върху престола на звяра; и царството му потъмня и човеците хапеха езиците си от болки,

11 e blasfemaram o Deus do céu por causa das angústias e das úlceras que sofriam; e não se arrependeram de suas obras.

11 и похулиха небесния Бог поради болките и раните си, и не се покаяха за делата си.

O sexto flagelo

12 Derramou o sexto a sua taça sobre o grande rio Eufrates, cujas águas secaram, para que se preparasse o caminho dos reis que vêm do lado do nascimento do sol.

12 Шестият ангел изля чашата си върху голямата река Ефрат; и пресъхна водата ѝ, за да се приготви пътят на царете, които идват от изток.

13 Então, vi sair da boca do dragão, da boca da besta e da boca do falso profeta três espíritos imundos semelhantes a rãs;

13 И видях да излизат от устата на змея и от устата на звяра, и от устата на лъжепророка три нечисти духа, подобни на жаби;

14 porque eles são espíritos de demônios, operadores de sinais, e se dirigem aos reis do mundo inteiro com o fim de ajuntá-los para a peleja do grande Dia do Deus Todo-Poderoso.

15 (Eis que venho como vem o ladrão. Bem-aventurado aquele que vigia e guarda as suas vestes, para que não ande nu, e não se veja a sua vergonha.)

16 Então, os ajuntaram no lugar que em hebraico se chama Armagedom.

O sétimo flagelo

17 Então, derramou o sétimo anjo a sua taça pelo ar, e saiu grande voz do santuário, do lado do trono, dizendo: Feito está!

18 E sobrevieram relâmpagos, vozes e trovões, e ocorreu grande terremoto, como nunca houve igual desde que há gente sobre a terra; tal foi o terremoto, forte e grande.

19 E a grande cidade se dividiu em três partes, e caíram as cidades das nações. E lembrou-se Deus da grande Babilônia para dar-lhe o cálice do vinho do furor da sua ira.

20 Todas as ilhas fugiram, e os montes não foram achados;

21 também desabou do céu sobre os homens grande saraivada, com pedras que pesavam cerca de um talento; e, por causa do flagelo da chuva de pedras, os homens blasfemaram de Deus, porquanto o seu flagelo era sobremodo grande.

Apocalipse 17

A descrição da grande meretriz

14 защото те са духове на бесове, които, като вършат знамения, отиват при царете на цялата земя, за да ги събират за войната във великия ден на всемогъщия Бог.

15 (Ето, ида като крадец. Блажен онзи, който бди и пази дрехите си, за да не ходи гол и да не гледат срамотите му.)

16 И ги събраха на мястото, което на еврейски се нарича Армагедон.

17 Тогава седмият ангел изля чашата си във въздуха; и от храма излезе силен глас от престола и каза: Свърши се.

18 И произлязоха светкавици и гласове, и гръмове, и стана силен трус, небивал откакто съществуват човеци на земята, такъв трус, толкова силен.

19 А великият град се раздели на три части и градовете на народите паднаха; и Бог си спомни за великия Вавилон, да му даде чашата с виното от яростния Си гняв.

20 И всеки остров побегна и планините не се намериха.

21 И едър град, тежък около един талант, падаше от небето върху човеците и човеците похулиха Бога поради напастта на града, защото тази напаст беше твърде голяма.

Откровение 17

Съд над великия Вавилон

[1] Veio um dos sete anjos que têm as sete taças e falou comigo, dizendo: Vem, mostrar-te-ei o julgamento da grande meretriz que se acha sentada sobre muitas águas,

[1] И дойде един от седемте ангела, които държаха седемте чаши, и ми заговори: Ела, ще ти покажа осъждането на голямата блудница, която седи над много води;

[2] com quem se prostituíram os reis da terra; e, com o vinho de sua devassidão, foi que se embebedaram os que habitam na terra.

[2] с която блудстваха земните царе и земните жители се опиха от виното на нейното блудстване.

[3] Transportou-me o anjo, em espírito, a um deserto e vi uma mulher montada numa besta escarlate, besta repleta de nomes de blasfêmia, com sete cabeças e dez chifres.

[3] Тогава той ме отнесе духом в една пустиня, където видях жена, седяща на червен звяр, покрит с богохулни имена, който имаше седем глави и десет рога.

[4] Achava-se a mulher vestida de púrpura e de escarlata, adornada de ouro, de pedras preciosas e de pérolas, tendo na mão um cálice de ouro transbordante de abominações e com as imundícias da sua prostituição.

[4] Жената бе облечена в пурпур и червено и украсена със злато, със скъпоценни камъни и с бисери, и държеше в ръката си златна чаша, пълна с гнусотии и нечистотиите от нейното блудстване.

[5] Na sua fronte, achava-se escrito um nome, um mistério: BABILÔNIA, A GRANDE, A MÃE DAS MERETRIZES E DAS ABOMINAÇÕES DA TERRA.

[5] А на челото ѝимаше написано това име: Тайна; великият Вавилон, майка на блудниците и на земните гнусотии.

[6] Então, vi a mulher embriagada com o sangue dos santos e com o sangue das testemunhas de Jesus; e, quando a vi, admirei-me com grande espanto.

[6] И видях, че жената се беше опила от кръвта на светиите и от кръвта на Исусовите мъченици; и като я видях, зачудих се твърде много.

[7] O anjo, porém, me disse: Por que te admiraste? Dir-te-ei o mistério da mulher e da besta que tem as sete cabeças e os dez chifres e que leva a mulher:

[7] Но ангелът ми каза: Защо се зачуди? Аз ще ти кажа тайната на жената и на звяра, който я носи, който има седем глави и десет рога.

[8] a besta que viste, era e não é, está para emergir do abismo e caminha para a destruição. E aqueles que habitam sobre a

[8] Зверът, който си видял, беше, но го няма вече; обаче скоро ще излезе от бездната и ще отиде в погибел. И

terra, cujos nomes não foram escritos no Livro da Vida desde a fundação do mundo, se admirarão, vendo a besta que era e não é, mas aparecerá.

земните жители, всеки, чието име не е написано в книгата на живота от създаването на света, ще се зачудят, когато видят, че звярът беше и го няма вече, но пак ще дойде.

9 Aqui está o sentido, que tem sabedoria: as sete cabeças são sete montes, nos quais a mulher está sentada. São também sete reis,

9 Тук се иска проницателен ум: Седемте глави са седем хълма, на които седи жената;

10 dos quais caíram cinco, um existe, e o outro ainda não chegou; e, quando chegar, tem de durar pouco.

10 те са и седем царе, от които петима паднаха и единият е сега, а другият още не е дошъл, и когато дойде, трябва самомалко да постои;

11 E a besta, que era e não é, também é ele, o oitavo rei, e procede dos sete, e caminha para a destruição.

11 и звярът, който беше и го няма, той е осмият цар, който е от седемте и отива в погибел;

12 Os dez chifres que viste são dez reis, os quais ainda não receberam reino, mas recebem autoridade como reis, com a besta, durante uma hora.

12 и десетте рога, които си видял, са десет царе, които още не са получили царска власт, но за един час получават власт като царе заедно със звяра;

13 Têm estes um só pensamento e oferecem à besta o poder e a autoridade que possuem.

13 те са единомислени и предават на звяра своята сила и власт;

14 Pelejarão eles contra o Cordeiro, e o Cordeiro os vencerá, pois é o SENHOR dos senhores e o Rei dos reis; vencerão também os chamados, eleitos e fiéis que se acham com ele.

14 те ще воюват против Агнеца, но Агнецът ще ги победи, защото е Господ на господарите и Цар на царете; също и онези, които са с Него, ще победят, коитоса призвани, избрани и верни.

15 Falou-me ainda: As águas que viste, onde a meretriz está assentada, são povos, multidões, nações e línguas.

15 Каза ми още: Водите, които си видял, където седи блудницата, са народи и множества, племена и езици.

16 Os dez chifres que viste e a besta, esses odiarão a meretriz, e a farão devastada e despojada, e lhe comerão as carnes, e a consumirão no fogo.

16 И десетте рога, които си видял, и звярът ще намразят блудницата и ще я опустошат и направят гола, и ще изядат месата ѝ, а нея ще изгорят в огън.

[17] Porque em seu coração incutiu Deus que realizem o seu pensamento, o executem à uma e dêem à besta o reino que possuem, até que se cumpram as palavras de Deus.

[18] A mulher que viste é a grande cidade que domina sobre os reis da terra.

Apocalipse 18

O anúncio da queda de Babilônia

[1] Depois destas coisas, vi descer do céu outro anjo, que tinha grande autoridade, e a terra se iluminou com a sua glória.

[2] Então, exclamou com potente voz, dizendo: Caiu! Caiu a grande Babilônia e se tornou morada de demônios, covil de toda espécie de espírito imundo e esconderijo de todo gênero de ave imunda e detestável,

[3] pois todas as nações têm bebido do vinho do furor da sua prostituição. Com ela se prostituíram os reis da terra. Também os mercadores da terra se enriqueceram à custa da sua luxúria.

[4] Ouvi outra voz do céu, dizendo: Retirai-vos dela, povo meu, para não serdes cúmplices em seus pecados e para não participardes dos seus flagelos;

[5] porque os seus pecados se acumularam até ao céu, e Deus se lembrou dos atos iníquos que ela praticou.

[6] Dai-lhe em retribuição como também ela retribuiu, pagai-lhe em dobro segundo as suas obras e, no cálice em que ela misturou bebidas, misturai dobrado para ela.

[17] Защото Бог вложи в сърцата им желание да изпълнят Неговата воля, като действат единомислено и предадат царската си власт на звяра, докато се сбъднат Божиите думи.

[18] И жената, която си видял, е големият град, който царува над земните царе.

Откровение 18

Падането на великия Вавилон

[1] След това видях друг ангел, който слизаше от небето и имаше голяма власт; и земята бе осветена от неговата слава.

[2] Той извика със силен глас: Падна, падна великият Вавилон и стана жилище на бесовете, свърталище на всякакъв нечист дух и свърталище на всякаква нечиста и омразна птица;

[3] защото всички народи пиха от виното на нейното разпалено блудстване и земните царе блудстваха с нея, земните търговци се обогатиха от безмерния ѝ разкош.

[4] И чух друг глас от небето, който казваше: Излез от нея, народе Мой, за да не участваш в греховете ѝ и да не споделяш язвите ѝ;

[5] защото греховете ѝ стигнаха чак до небето и Бог си спомни нейните неправди.

[6] Въздайте ѝ, както и тя е въздала. Да! Платете ѝ двойно според делата ѝ; с чашата, с която е черпила, почерпете я двойно.

[7] O quanto a si mesma se glorificou e viveu em luxúria, dai-lhe em igual medida tormento e pranto, porque diz consigo mesma: Estou sentada como rainha. Viúva, não sou. Pranto, nunca hei de ver!

[8] Por isso, em um só dia, sobrevirão os seus flagelos: morte, pranto e fome; e será consumida no fogo, porque poderoso é o SENHOR Deus, que a julgou.

Os lamentos dos admiradores de Babilônia

[9] Ora, chorarão e se lamentarão sobre ela os reis da terra, que com ela se prostituíram e viveram em luxúria, quando virem a fumaceira do seu incêndio,

[10] e, conservando-se de longe, pelo medo do seu tormento, dizem: Ai! Ai! Tu, grande cidade, Babilônia, tu, poderosa cidade! Pois, em uma só hora, chegou o teu juízo.

[11] E, sobre ela, choram e pranteiam os mercadores da terra, porque já ninguém compra a sua mercadoria,

[12] mercadoria de ouro, de prata, de pedras preciosas, de pérolas, de linho finíssimo, de púrpura, de seda, de escarlata; e toda espécie de madeira odorífera, todo gênero de objeto de marfim, toda qualidade de móvel de madeira preciosíssima, de bronze, de ferro e de mármore;

[13] e canela de cheiro, especiarias, incenso, ungüento, bálsamo, vinho, azeite, flor de farinha, trigo, gado e ovelhas; e de cavalos, de carros, de escravos e até almas humanas.

[7] Колкото е прославила себе си и е живяла разкошно, толкова мъки и печал ѝ дайте; защото казва в сърцето си: Седя като царица, не съм вдовица и печал никога няма да видя.

[8] Затова в един ден ще дойдат наказанията ѝ: смърт, печал и глад и тя ще изгори в огън; защото могъщ е Господ Бог, Който я съди.

Оплакване на великия Вавилон

[9] И земните царе, които са блудствали и живели разкошно с нея, ще заплачат и заридаят за нея, когато видят дима от изгарянето ѝ.

[10] Отдалеч ще стоят поради страх от мъките ѝ и ще казват: Горко, горко на тебе, велики граде Вавилоне, могъщи граде, понеже в един час дойде присъдата ти!

[11] И земните търговци ще плачат и ридаят за нея, защото никой вече не купува стоките им,

[12] стоки от злато и сребро, скъпоценни камъни и бисери, от висон и пурпур, коприна и червен плат; и всякакво благоуханно дърво и всякакви изделия от слонова кост; и всякакви изделия от скъпоценно дърво и от мед, от желязо и от мрамор;

[13] и канела, аромати, тамян, миро и ливан; вино и елей; чисто брашно и пшеница; добитък и овце; коне, колесници и роби; и човешки души.

[14] O fruto sazonado, que a tua alma tanto apeteceu, se apartou de ti, e para ti se extinguiu tudo o que é delicado e esplêndido, e nunca jamais serão achados.
[15] Os mercadores destas coisas, que, por meio dela, se enriqueceram, conservar-se-ão de longe, pelo medo do seu tormento, chorando e pranteando,
[16] dizendo: Ai! Ai da grande cidade, que estava vestida de linho finíssimo, de púrpura, e de escarlata, adornada de ouro, e de pedras preciosas, e de pérolas,
[17] porque, em uma só hora, ficou devastada tamanha riqueza! E todo piloto, e todo aquele que navega livremente, e marinheiros, e quantos labutam no mar conservaram-se de longe.
[18] Então, vendo a fumaceira do seu incêndio, gritavam: Que cidade se compara à grande cidade?
[19] Lançaram pó sobre a cabeça e, chorando e pranteando, gritavam: Ai! Ai da grande cidade, na qual se enriqueceram todos os que possuíam navios no mar, à custa da sua opulência, porque, em uma só hora, foi devastada!

[20] Exultai sobre ela, ó céus, e vós, santos, apóstolos e profetas, porque Deus contra ela julgou a vossa causa.

A ruína de Babilônia é completa e definitiva

[21] Então, um anjo forte levantou uma pedra como grande pedra de moinho e arrojou-a para dentro do mar, dizendo: Assim, com ímpeto, será arrojada

[14] Плодовете, за които душата ти копнееше, изчезнаха от теб и всичко изящно и разкошно загина от теб, и няма вече да ги намериш.
[15] Търгуващите с тези неща, които се обогатиха от нея, ще застанат надалеч поради страх от мъките ѝ, ще плачат и ще ридаят, като казват:
[16] Горко, горко, велики граде, облечен във висон, пурпур и червен плат и украсен със злато, със скъпоценни камъни и с бисери;
[17] защото в един час запустя толкова богатство! И всеки морски капитан, всеки пътник по море, моряците и всички, които се препитават от морето, застанаха отдалеч
[18] и викаха, като гледаха дима от неговото изгаряне:
Кой град приличаше на великия град?
[19] И посипаха пръст на главите си и викаха с плач и жалеене, като казваха: Горко, горко на великия град, в който всички, които имаха кораби по морето, се обогатиха от скъпоценностите му; защото в един час запустя!
[20] Веселете се за него, небеса, и вие, светии, вие, апостоли и пророци, защото Бог му е отсъдил възмездие за всичко, което той ви е сторил.

[21] И един силен ангел взе камък, голям като воденичен, и го хвърли в морето, и каза: С такъв устрем ще бъде сринат Вавилон, великият град, и вече няма да се намери.

Babilônia, a grande cidade, e nunca jamais será achada.

22 E voz de harpistas, de músicos, de tocadores de flautas e de clarins jamais em ti se ouvirá, nem artífice algum de qualquer arte jamais em ti se achará, e nunca jamais em ti se ouvirá o ruído de pedra de moinho.

23 Também jamais em ti brilhará luz de candeia; nem voz de noivo ou de noiva jamais em ti se ouvirá, pois os teus mercadores foram os grandes da terra, porque todas as nações foram seduzidas pela tua feitiçaria.

24 E nela se achou sangue de profetas, de santos e de todos os que foram mortos sobre a terra.

22 Глас от онези, които свирят на арфи, и от певци, от свирачи и от тръбачи няма вече да се чува в теб; и никакъв художник от каквото и да било изкуство няма вече да има в теб; и шум от воденица няма вече да се чува в тебе;

23 светлина от светило няма вече да свети в теб; и глас от младоженец и от невеста няма вече да се чува в тебе; защото твоите търговци бяха големците на земята, понеже чрез твоите магии бяха измамени всички народи.

24 И в него бе открита пролятата кръв от пророци и светии и от всички заклани на земята.

Apocalipse 19

O júbilo no céu

1 Depois destas coisas, ouvi no céu uma como grande voz de numerosa multidão, dizendo: Aleluia! A salvação, e a glória, e o poder são do nosso Deus,

2 porquanto verdadeiros e justos são os seus juízos, pois julgou a grande meretriz que corrompia a terra com a sua prostituição e das mãos dela vingou o sangue dos seus servos.

3 Segunda vez disseram: Aleluia! E a sua fumaça sobe pelos séculos dos séculos.

4 Os vinte e quatro anciãos e os quatro seres viventes prostraram-se e adoraram a Deus, que se acha sentado no trono, dizendo: Amém! Aleluia!

Откровение 19

Хвалебна песен в небесата

1 След това чух като че ли силен глас от голямо множество на небето, който казваше: Алилуя! Спасение, слава и сила принадлежат на нашия Бог;

2 защото са истинни и праведни Неговите присъди; понеже Той осъди великата блудница, която с блудството си е донесла разложение на земята, и даде върху нея възмездие за кръвта на Своите слуги.

3 И втори път казаха: Алилуя! И димът от нея се издига до вечни векове.

4 И двадесет и четиримата старейшини и четирите живи същества паднаха и се поклониха на Бога, Който седи на престола, и казаха: Амин! Алилуя!

5 Saiu uma voz do trono, exclamando: Dai louvores ao nosso Deus, todos os seus servos, os que o temeis, os pequenos e os grandes.

5 А от престола излезе глас, който казваше: Хвалете нашия Бог, всички Негови слуги, вие, които Му се боите, малки и големи.

6 Então, ouvi uma como voz de numerosa multidão, como de muitas águas e como de fortes trovões, dizendo: Aleluia! Pois reina o SENHOR, nosso Deus, o Todo-Poderoso.

6 И чух като глас от голямо множество и като глас от много води, и като глас от силни гръмотевици, които казваха: Алилуя! Защото Господ, нашият Бог, Всемогъщият, се възцари.

7 Alegremo-nos, exultemos e demos-lhe a glória, porque são chegadas as bodas do Cordeiro, cuja esposa a si mesma já se ataviou,

7 Нека се радваме и се веселим и нека отдадем на Него слава; защото дойде сватбата на Агнеца и Неговата жена се е приготвила.

8 pois lhe foi dado vestir-se de linho finíssimo, resplandecente e puro. Porque o linho finíssimo são os atos de justiça dos santos.

8 И на нея ѝ бе позволено да се облече в светъл и чист висон; защото висонът са праведните дела на светиите.

9 Então, me falou o anjo: Escreve: Bem-aventurados aqueles que são chamados à ceia das bodas do Cordeiro. E acrescentou: São estas as verdadeiras palavras de Deus.

9 И ми каза: Напиши: Блажени тези, които са поканени на сватбената вечеря на Агнеца. И ми казва: Тези думи са истинни Божии думи.

10 Prostrei-me ante os seus pés para adorá-lo. Ele, porém, me disse: Vê, não faças isso; sou conservo teu e dos teus irmãos que mantêm o testemunho de Jesus; adora a Deus. Pois o testemunho de Jesus é o espírito da profecia.

10 Тогава аз паднах пред краката му, зада му се поклоня; но той ми каза: Недей; аз съм служител заедно с теб и братята ти, които имат свидетелството на Исус; поклони се на Бога; защото свидетелството за Исус е духът на пророчеството.

Cristo, o vencedor da besta e do falso profeta

Победата на Словото над звяра и лъжепророка

11 Vi o céu aberto, e eis um cavalo branco. O seu cavaleiro se chama Fiel e Verdadeiro e julga e peleja com justiça.

11 След това видях небето отворено и ето, бял кон, и Онзи, Който яздеше на него, се наричаше Верен и Истинен и съди и воюва с правда.

12 Os seus olhos são chama de fogo; na sua cabeça, há muitos diademas; tem um

12 Очите Му бяха огнен пламък, на главата Му имаше много корони и

nome escrito que ninguém conhece, senão ele mesmo.

носеше написано име, което никой не знаеше, а само Той;

[13] Está vestido com um manto tinto de sangue, e o seu nome se chama o Verbo de Deus;

[13] и беше облечен в дреха, обляна с кръв; и името Му беше Божието слово.

[14] e seguiam-no os exércitos que há no céu, montando cavalos brancos, com vestiduras de linho finíssimo, branco e puro.

[14] И небесните войски, облечени в бял и чист висон, Го следваха на бели коне.

[15] Sai da sua boca uma espada afiada, para com ela ferir as nações; e ele mesmo as regerá com cetro de ferro e, pessoalmente, pisa o lagar do vinho do furor da ira do Deus Todo-Poderoso.

[15] От устата Му излизаше остър меч, за да порази с него народите; и Той ще ги управлява с желязна тояга и ще стъпче лина на лютия гняв на Всемогъщия Бог.

[16] Tem no seu manto e na sua coxa um nome inscrito: REI DOS REIS E SENHOR DOS SENHORES.

[16] И на дрехата и на бедрото Му имаше написано име: Цар на царете и Господ на господарите.

[17] Então, vi um anjo posto em pé no sol, e clamou com grande voz, falando a todas as aves que voam pelo meio do céu: Vinde, reuni-vos para a grande ceia de Deus,

[17] После видях един ангел, който стоеше в слънцето; и извика със силен глас иказа на всички птици, които летят сред небето: Елате, съберете се за великата Божия вечеря,

[18] para que comais carnes de reis, carnes de comandantes, carnes de poderosos, carnes de cavalos e seus cavaleiros, carnes de todos, quer livres, quer escravos, tanto pequenos como grandes.

[18] за да ядете месата на царе и месата на хилядници, месата на юнаци и месата на коне и на онези, които яздят на тях, дори месата на всички човеци, свободни и роби, малки и големи.

[19] E vi a besta e os reis da terra, com os seus exércitos, congregados para pelejarem contra aquele que estava montado no cavalo e contra o seu exército.

[19] И видях звяра и земните царе, и войските им, събрани да воюват против Яздещия на коня и против Неговото войнство.

[20] Mas a besta foi aprisionada, e com ela o falso profeta que, com os sinais feitos diante dela, seduziu aqueles que receberam a marca da besta e eram os

[20] И звярът бе уловен, а с него и лъжепророкът, който бе извършил пред него знаменията, с които измами онези, които бяха приели белега на

adoradores da sua imagem. Os dois foram lançados vivos dentro do lago de fogo que arde com enxofre.

[21] Os restantes foram mortos com a espada que saía da boca daquele que estava montado no cavalo. E todas as aves se fartaram das suas carnes.

Apocalipse 20

A prisão de Satanás por mil anos. A primeira ressurreição

[1] Então, vi descer do céu um anjo; tinha na mão a chave do abismo e uma grande corrente.

[2] Ele segurou o dragão, a antiga serpente, que é o diabo, Satanás, e o prendeu por mil anos;

[3] lançou-o no abismo, fechou-o e pôs selo sobre ele, para que não mais enganasse as nações até se completarem os mil anos. Depois disto, é necessário que ele seja solto pouco tempo.

[4] Vi também tronos, e nestes sentaram-se aqueles aos quais foi dada autoridade de julgar. Vi ainda as almas dos decapitados por causa do testemunho de Jesus, bem como por causa da palavra de Deus, tantos quantos não adoraram a besta, nem tampouco a sua imagem, e não receberam a marca na fronte e na mão; e viveram e reinaram com Cristo durante mil anos.

[5] Os restantes dos mortos não reviveram até que se completassem os mil anos. Esta é a primeira ressurreição.

звяра, които се покланяха на неговия образ; те двамата бяха хвърлени живи в огненото езеро, което гори с жупел.

[21] А останалите бяха избити с меча на Яздещия на коня, с меча, който излизаше от устата Му. И всички птици се наситиха от месата им.

Откровение 20

Хилядагодишното царство

[1] И видях, че от небето слизаше един ангел, който държеше в ръката си ключа на бездната и една голяма верига.

[2] Той улови змея, древната змия, която е дявол и Сатана, и го върза за хиляда години;

[3] и като го хвърли в бездната, заключи и я запечата над него, за да не мами вече народите, преди да се свършат хилядата години, след което той трябва да бъде пуснат за малко време.

[4] И видях престоли; и на тези, които бяха насядали на тях, беше дадено да съдят; видях и душите на онези, които бяха обезглавени поради свидетелството сина Исус и поради Божието слово, и на онези, които не се поклониха на звяра, нито на образа му и не приеха белега на челото си и на ръката си; и те оживяха и царуваха с Христос хиляда години.

[5] Другите мъртви не оживяха, докато не се свършиха хилядата години. Това е първото възкресение.

[6] Bem-aventurado e santo é aquele que tem parte na primeira ressurreição; sobre esses a segunda morte não tem autoridade; pelo contrário, serão sacerdotes de Deus e de Cristo e reinarão com ele os mil anos.

[6] Блажен и свят онзи, който участва в първото възкресение; над такива втората смърт няма да има сила; а те ще бъдат свещеници на Бога и на Христос и ще царуват с Него хиляда години.

Satanás é solto e derrotado

Последният страшен съд Господен

[7] Quando, porém, se completarem os mil anos, Satanás será solto da sua prisão

[7] И когато се свършат хилядата години, Сатана ще бъде пуснат от тъмницата си

[8] e sairá a seduzir as nações que há nos quatro cantos da terra, Gogue e Magogue, a fim de reuni-las para a peleja. O número dessas é como a areia do mar.

[8] и ще излезе да мами народите по четирите краища на земята, Гог и Магог, да ги събере за войната, чийто брой е като морския пясък.

[9] Marcharam, então, pela superfície da terra e sitiaram o acampamento dos santos e a cidade querida; desceu, porém, fogo do céu e os consumiu.

[9] И те се разпростряха по цялаташирочина на земята и обиколиха стана на светиите и възлюбения град; но огън падна от Бога от небето и ги погълна.

[10] O diabo, o sedutor deles, foi lançado para dentro do lago de fogo e enxofre, onde já se encontram não só a besta como também o falso profeta; e serão atormentados de dia e de noite, pelos séculos dos séculos.

[10] И дяволът, който ги мамеше, бе хвърлен в езерото от огън и сяра, където са и звярът, и лъжепророкът; и ще бъдат мъчени денем и нощем до вечни векове.

O juízo de Deus

[11] Vi um grande trono branco e aquele que nele se assenta, de cuja presença fugiram a terra e o céu, e não se achou lugar para eles.

[11] След това видях един голям бял престол и Онзи, Който седеше на него, от Чието лице побегнаха земята и небето и не се намери място за тях.

[12] Vi também os mortos, os grandes e os pequenos, postos em pé diante do trono. Então, se abriram livros. Ainda outro livro, o Livro da Vida, foi aberto. E os mortos foram julgados, segundo as suas obras, conforme o que se achava escrito nos livros.

[12] Видях и мъртвите, големи и малки, да стоят пред престола; и едни книги се разгънаха; разгъна се и друга книга, която е книгата на живота; и мъртвите бяха съдени според делата си по записаното в книгата.

[13] Deu o mar os mortos que nele estavam. A morte e o além entregaram os mortos que neles havia. E foram julgados, um por um, segundo as suas obras.

[14] Então, a morte e o inferno foram lançados para dentro do lago de fogo. Esta é a segunda morte, o lago de fogo.

[15] E, se alguém não foi achado inscrito no Livro da Vida, esse foi lançado para dentro do lago de fogo.

Apocalipse 21

O novo céu e a nova terra

[1] Vi novo céu e nova terra, pois o primeiro céu e a primeira terra passaram, e o mar já não existe.

[2] Vi também a cidade santa, a nova Jerusalém, que descia do céu, da parte de Deus, ataviada como noiva adornada para o seu esposo.

[3] Então, ouvi grande voz vinda do trono, dizendo: Eis o tabernáculo de Deus com os homens. Deus habitará com eles. Eles serão povos de Deus, e Deus mesmo estará com eles.

[4] E lhes enxugará dos olhos toda lágrima, e a morte já não existirá, já não haverá luto, nem pranto, nem dor, porque as primeiras coisas passaram.

[5] E aquele que está assentado no trono disse: Eis que faço novas todas as coisas. E acrescentou: Escreve, porque estas palavras são fiéis e verdadeiras.

[6] Disse-me ainda: Tudo está feito. Eu sou o Alfa e o Ômega, o Princípio e o Fim. Eu,

[13] И морето предаде мъртвите, които бяха в него; и смъртта, и адът предадоха мъртвите, които бяха в тях; и те бяха съдени – всеки според делата си.

[14] И смъртта, и адът бяха хвърлени в огненото езеро. Това е втората смърт.

[15] И който не бе записан в Книгата на живота, беше хвърлен в огненото езеро.

Откровение 21

Новото небе и новата земя

[1] И видях ново небе и нова земя; защото първото небе и първата земя бяха преминали; и море нямаше вече.

[2] Видях и святия град, новия Йерусалим, да слиза от небето от Бога, приготвен като невеста, украсена за мъжа си.

[3] И чух силен глас от престола, който казваше: Ето, скинията на Бога е с човеците; Той ще обитава с тях; те ще бъдат Негов народ; и сам Бог ще бъде с тях – техен Бог.

[4] Той ще обърше всяка сълза от очите им и смърт няма да има вече; нито ще има вече жалеене, нито плач, нито болка; защото предишното премина.

[5] И Седящият на престола каза: Ето, подновявам всичко. Каза: Напиши, защото тези думи са верни и истинни.

[6] И ми каза: Сбъднаха се. Аз съм Алфа и Омега, Началото и Краят. На жадния ще

a quem tem sede, darei de graça da fonte da água da vida.

7 O vencedor herdará estas coisas, e eu lhe serei Deus, e ele me será filho.

8 Quanto, porém, aos covardes, aos incrédulos, aos abomináveis, aos assassinos, aos impuros, aos feiticeiros, aos idólatras e a todos os mentirosos, a parte que lhes cabe será no lago que arde com fogo e enxofre, a saber, a segunda morte.

A nova Jerusalém

9 Então, veio um dos sete anjos que têm as sete taças cheias dos últimos sete flagelos e falou comigo, dizendo: Vem, mostrar-te-ei a noiva, a esposa do Cordeiro;

10 e me transportou, em espírito, até a uma grande e elevada montanha e me mostrou a santa cidade, Jerusalém, que descia do céu, da parte de Deus,

11 a qual tem a glória de Deus. O seu fulgor era semelhante a uma pedra preciosíssima, como pedra de jaspe cristalina.

12 Tinha grande e alta muralha, doze portas, e, junto às portas, doze anjos, e, sobre elas, nomes inscritos, que são os nomes das doze tribos dos filhos de Israel.

13 Três portas se achavam a leste, três, ao norte, três, ao sul, e três, a oeste.

дам даром от извора на водата на живота.

7 Който побеждава, ще наследи тези неща; Аз ще му бъда Бог и той ще Ми бъде син.

8 А колкото за страхливците, невярващите, мерзавците, убийците, блудниците, магьосниците, идолопоклонниците и всички лъжци, тяхната участ ще бъде в езерото, което гори с огън и жупел. Това е втората смърт.

Новият Йерусалим

9 Тогава дойде един от седемте ангела, които бяха натоварени със седемте последни язви и държаха седемте чаши, и ми заговори: Ела, ще ти покажа невестата, жената на Агнеца.

10 И ме отведе чрез Духа на една голяма и висока планина и ми показа святия град, Йерусалим, който слизаше от небето, от Бога,

11 и имаше божествена слава като светеше, както свети някой много скъпоценен камък, като яспис, прозрачен като кристал.

12 Градът имаше голяма и висока стена с дванадесет порти и на портите дванадесет ангела, и написани над портите имена, които са имената на дванадесетте племена на израилтяните:

13 откъм изток три порти, откъм север три порти, откъм юг три порти и откъм запад три порти.

[14] A muralha da cidade tinha doze fundamentos, e estavam sobre estes os doze nomes dos doze apóstolos do Cordeiro.

[15] Aquele que falava comigo tinha por medida uma vara de ouro para medir a cidade, as suas portas e a sua muralha.

[16] A cidade é quadrangular, de comprimento e largura iguais. E mediu a cidade com a vara até doze mil estádios. O seu comprimento, largura e altura são iguais.

[17] Mediu também a sua muralha, cento e quarenta e quatro côvados, medida de homem, isto é, de anjo.

[18] A estrutura da muralha é de jaspe; também a cidade é de ouro puro, semelhante a vidro límpido.

[19] Os fundamentos da muralha da cidade estão adornados de toda espécie de pedras preciosas. O primeiro fundamento é de jaspe; o segundo, de safira; o terceiro, de calcedônia; o quarto, de esmeralda;

[20] o quinto, de sardônio; o sexto, de sárdio; o sétimo, de crisólito; o oitavo, de berilo; o nono, de topázio; o décimo, de crisópraso; o undécimo, de jacinto; e o duodécimo, de ametista.

[21] As doze portas são doze pérolas, e cada uma dessas portas, de uma só pérola. A praça da cidade é de ouro puro, como vidro transparente.

[14] И градската стена имаше дванадесет основни камъка с дванадесет имена на тях, имената на дванадесетте апостоли на Агнеца.

[15] И този, който говореше с мене, имаше за мярка златна тръстикова пръчка, за да измери града, портите и стената му.

[16] Градът беше квадратен, с дължина, равна на широчината му; и като измери града с тръстиковата пръчка, излезедванадесет хиляди стадии. Дължината, широчината и височината му са еднакви.

[17] Измери и стената му, която излезе сто четиридесет и четири лакти; а това бешечовешка мярка, употребена от ангела.

[18] Стената му беше изградена от яспис, а самият град – от чисто злато, подобно на чисто стъкло.

[19] Основните камъни на градските стени бяха украсени с всякакви скъпоценни камъни: първият основен камък беше яспис, вторият сапфир, третият халцедон, четвъртият смарагд,

[20] петият сардоникс, шестият сард, седмият хризолит, осмият берил, деветият топаз, десетият хризопрас, единадесетият хиацинт, дванадесетият аметист.

[21] И дванадесетте порти бяха дванадесет бисера; всяка порта беше от един бисер; и улицата на града беше от чисто злато, прозрачно като стъкло.

[22] Nela, não vi santuário, porque o seu santuário é o SENHOR, o Deus Todo-Poderoso, e o Cordeiro.
[23] A cidade não precisa nem do sol, nem da lua, para lhe darem claridade, pois a glória de Deus a iluminou, e o Cordeiro é a sua lâmpada.

[24] As nações andarão mediante a sua luz, e os reis da terra lhe trazem a sua glória.

[25] As suas portas nunca jamais se fecharão de dia, porque, nela, não haverá noite.
[26] E lhe trarão a glória e a honra das nações.
[27] Nela, nunca jamais penetrará coisa alguma contaminada, nem o que pratica abominação e mentira, mas somente os inscritos no Livro da Vida do Cordeiro.

Apocalipse 22

[1] Então, me mostrou o rio da água da vida, brilhante como cristal, que sai do trono de Deus e do Cordeiro.

[2] No meio da sua praça, de uma e outra margem do rio, está a árvore da vida, que produz doze frutos, dando o seu fruto de mês em mês, e as folhas da árvore são para a cura dos povos.

[3] Nunca mais haverá qualquer maldição. Nela, estará o trono de Deus e do Cordeiro. Os seus servos o servirão,

[4] contemplarão a sua face, e na sua fronte está o nome dele.

[22] А храм не видях в него, защото неговият храм е Господ Бог Всемогъщият и Агнецът.
[23] И градът нямаше нужда от слънце, нито от луна да го осветява, защото Божията слава го осветяваше и неговото светило е Агнецът.
[24] И народите ще ходят в неговата светлина и земните царе ще принасят в него своята слава.
[25] Портите му няма да се затварят денем (а нощ няма да има там);
[26] и народите ще принасят в него слава и почест.
[27] И в него няма да влезе нищо нечисто, нито онзи, който върши мерзост и който лъже, а само записаните в книгата на живота на Агнеца.

Откровение 22

Блажена участ за избраните

[1] След това ангелът ми показа река с вода на живот, бистра като кристал, която извираше от престола на Бога и на Агнеца и течеше насред улицата му.
[2] И от двете страни на реката имаше дърво на живота, което раждаше плод дванадесет пъти, като даваше плод всеки месец и листата на дърветата бяха за изцеление на народите.
[3] Никакво проклятие няма да има вече; и престолът на Бога и на Агнеца ще бъде в него и Неговите слуги ще Му служат.
[4] Те ще гледат лицето Му и Неговото име ще бъде на челата им.

[5] Então, já não haverá noite, nem precisam eles de luz de candeia, nem da luz do sol, porque o SENHOR Deus brilhará sobre eles, e reinarão pelos séculos dos séculos.

[5] Нощ няма да има вече; и няма да имат нужда от осветяване от светило или от слънчева светлина, защото Господ Бог ги осветява. И те ще царуват до вечни векове.

A certeza do cumprimento da profecia deste livro

Верност и истинност на това пророчество

[6] Disse-me ainda: Estas palavras são fiéis e verdadeiras. O SENHOR, o Deus dos espíritos dos profetas, enviou seu anjo para mostrar aos seus servos as coisas que em breve devem acontecer.

[6] И ми каза: Тези думи са верни и истинни; и Господ Бог, Който вдъхновявапророческите духове, изпрати ангела Си да покаже на Неговите слуги това, което трябва скоро да стане.

[7] Eis que venho sem demora. Bem-aventurado aquele que guarda as palavras da profecia deste livro.

[7] И, ето, ида скоро. Блажен, който пази думите на написаното в тази книга пророчество.

As admoestações e as promessas finais

[8] Eu, João, sou quem ouviu e viu estas coisas. E, quando as ouvi e vi, prostrei-me ante os pés do anjo que me mostrou essas coisas, para adorá-lo.

[8] Аз, Йоан, който чух и видях това, паднах да се поклоня пред краката на ангела, който ми беше показал всичко.

[9] Então, ele me disse: Vê, não faças isso; eu sou conservo teu, dos teus irmãos, os profetas, e dos que guardam as palavras deste livro. Adora a Deus.

[9] Но той ми каза: Недей! Аз съм служител заедно с теб и с братята ти, пророците, и с тези, които пазят думите на тази книга. Поклони се на Бога.

[10] Disse-me ainda: Não seles as palavras da profecia deste livro, porque o tempo está próximo.

[10] Още ми каза: Не запечатвай думите на написаното в тази книга пророчество; защото времето е близо.

[11] Continue o injusto fazendo injustiça, continue o imundo ainda sendo imundo; o justo continue na prática da justiça, e o santo continue a santificar-se.

[11] Който върши неправда, нека върши и занапред неправда; и който е нечист, нека бъде и занапред нечист; и праведният нека върши и занапред правда; и святият нека бъде и занапред свят.

[12] E eis que venho sem demora, e comigo está o galardão que tenho para retribuir a cada um segundo as suas obras.

[12] Ето, ида скоро; и у Мен е наградата, която давам, да отплатя на всеки според каквито са делата му.

13 Eu sou o Alfa e o Ômega, o Primeiro e o Último, o Princípio e o Fim.

14 Bem-aventurados aqueles que lavam as suas vestiduras [no sangue do Cordeiro], para que lhes assista o direito à árvore da vida, e entrem na cidade pelas portas.

15 Fora ficam os cães, os feiticeiros, os impuros, os assassinos, os idólatras e todo aquele que ama e pratica a mentira.

16 Eu, Jesus, enviei o meu anjo para vos testificar estas coisas às igrejas. Eu sou a Raiz e a Geração de Davi, a brilhante Estrela da manhã.

17 O Espírito e a noiva dizem: Vem! Aquele que ouve, diga: Vem! Aquele que tem sede venha, e quem quiser receba de graça a água da vida.

A conclusão do livro

18 Eu, a todo aquele que ouve as palavras da profecia deste livro, testifico: Se alguém lhes fizer qualquer acréscimo, Deus lhe acrescentará os flagelos escritos neste livro;

19 e, se alguém tirar qualquer coisa das palavras do livro desta profecia, Deus tirará a sua parte da árvore da vida, da cidade santa e das coisas que se acham escritas neste livro.

20 Aquele que dá testemunho destas coisas diz: Certamente, venho sem demora. Amém! Vem, SENHOR Jesus!

A bênção

21 A graça do SENHOR Jesus seja com todos.

13 Аз съм Алфа и Омега, Първият и Последният, Началото и Краят.

14 Блажени, които изперат дрехите си, за да имат право да дойдат при дървото на живота и да влязат през портите на града.

15 А отвън са псетата, магьосниците, блудниците, убийците, идолопоклонниците и всеки, който обича лъжата и лъже.

Свидетелството на Исус Христос

16 Аз, Исус, изпратих ангела Си да ви засвидетелства това за църквите. Аз съм коренът и потомъкът на Давид, светлата утринна звезда.

17 И Духът и невестата казват: Ела. И който чуе, нека каже: Ела. И който е жаден, нека дойде. Който иска, нека вземе даром водата на живота.

18 Аз свидетелствам на всеки, който слуша думите на пророчеството в тази книга: Ако някой прибави нещо към тях, Бог ще прибави върху него язвите, описани в тази книга,

19 и ако някой отнеме от думите на тази пророческа книга, Бог ще му отнеме дела от дървото на живота и от святия град, които са описани в тази книга.

20 Онзи, Който свидетелства за това, казва: Наистина идвам скоро. Амин! Ела, Господи Исусе!

21 Благодатта на Господ Исус Христос да бъде със светиите. Амин.

Esclarecimento

Trata-se de iniciativa particular, no sentido de contribuir para a divulgação da Bíblia.

Temos pleno convencimento de que todo esforço em tornar a Palavra de Deus acessível a todos, em quaisquer localidades e falantes das mais diversas línguas, precisa ser um objetivo de todos os que são guiados pelo Espírito Santo. Ele inspirou o profeta Jeremias a dizer "não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR, porque todos me conhecerão, desde o menor até ao maior deles, diz o SENHOR" (Jer. 31:34).

Jesus, também, falou assim: "e será pregado este evangelho do reino por todo o mundo, para testemunho a todas as nações" (Mat. 24:14).

Nos dias atuais, existem instituições trabalhando para que a Bíblia seja traduzida para as diversas línguas. Não é uma tarefa simples. Anos de trabalho, dedicação e entrega, vêm sendo empregados, por muitos, em todo o mundo, para esta tão extraordinária missão.

Meu objetivo é o de colaborar, permitindo que as igrejas de Jesus, espalhadas pelo mundo, e, particularmente, no Brasil, tenham, primeiro, conhecimento dos diversos textos bíblicos disponíveis, e, em seguida, acesso a esses textos.

Por anos venho me dedicando a ter a Bíblia bem próxima a mim, nas mais diversas línguas. Também me dediquei muito por anunciá-la e distribuí-la, especialmente em escolas. Mas um dia entendi que precisava fazer muito mais, disponibilizando os textos que tão dedicadamente me esforcei em obter.

Assim, compartilho com todos, os textos bíblicos que mantenho em formato digital, conforme foram traduzidos pelas diversas instituições que são mencionadas em todas as páginas, não havendo de nossa parte, nehuma intenção comercial ou de divulgação pessoal.

Os textos deste presente trabalho foram fielmente extraídos das páginas eletrônicas das instituições que os produziram, não havendo qualquer acréscimo, seja por nota ou comentários.

É importente esclarecer aos leitores que não somente a Sociedade Bíblica do Brasil – SBB, mas, também, algumas outras editoras produzem Bíblias em português, basicamente a partir da versão portuguêsa de João Ferreira de Almeida, cuja primeira tradução (apenas o Novo Testamento) foi apresentada no ano de 1676, enquanto trabalhava na ilha de Java. Porém, não é apenas a partir dessa versão que as diversas edições foram baseadas. Hoje, tem-se bíblias em português produzidas a partir de várias fontes, além da primeira versão de Almeida.

De tempos em tempos, as editoras fazem revisões e atualizações de seus trabalhos, para manter a bíblia numa linguagem atualizada e acessível aos leitores, convindo dizer que todas as línguas, por serem vivas, sofrem mudanças tanto na forma falada quanto na escrita, com alterações ortográficas, gramaticais, e, até mesmo, do sentido das palavras, que de lugar para lugar, ano para ano, vão se alterando.

A Bíblia já está traduzida para muitas línguas, porém, é preciso que se saiba que muitos países possuem dezenas e até centenas de línguas ou dialetos. Muitas vezes pensamos que em países europeus e do continente americano exista uma língua oficial, falada por todos. Mas isso não é verdade; mesmo nos países onde há apenas uma língua oficial, existem outras, que não são oficiais, mas que são faladas por diversas comunidades regionais.

Um exemplo é o que acontece na Espanha, onde, embora o Espanhol seja a língua oficial do país, há comunidades que utilizam, na comunicação do cotidiano, a língua basca ou a língua catalã. Isso é muito frequente, inclusive no Brasil. Aqui, o Português é a língua oficial, mas diversas comunidades indígenas se utilizam de suas próprias línguas para se comunicarem.

Propus-me executar dois trabalhos distintos. O primeiro visando permitir o acesso à bíblias nas mais divesas línguas, por meio de textos digitais em formato pdf. O objetivo é contribuir para divulgar grande parte das bíblias atualmente existentes. O segundo trabalho é no sentido de disponibilizar bíblias em duas línguas. Com isso pretendendo disponibilizar de forma gratuita a Bíblia em português, conforme o uso corrente do Brasil, e uma língua de outro país, como forma de contribuição aos leitores que querem fazer comparação de textos, bem como, aos que querem conhecer outra língua, aos missionários e o público em geral.

É, importante dizer que as bíblias são traduzidas a partir de fontes diversas. Isso significa que a versão da Bíblia de um país possa ser diferente da que é utilizada em outro, não permitindo uma compatibilização textual exata entre elas. E mesmo entre versões produzidas a partir de uma mesma fonte, haverá diferenças entre as impressas nos anos 1970 e as que são impressas a partir dos anos 2000, por exemplo.

Por essa razão, resolvi utilizar três versões distintas para este trabalho: Almeida Revista e Atualizada (ARA), Nolva Versão Internacinal (NVI) e King James Atualizada (KJA). A intenção é permitir mais de uma possibilidade de aproximação entre as versões utilizadas em nossa língua Portuguesa e as que são utilizadas em outros países. Dessa forma o leitor poderá escolher uma ou outra versão em Português. Por último, esclareço que atualmente, a maioria das editoras/tradutoras adotam as versões NVI ou BKJ para produção de Bíblias, nos diversos países.

Todas as versões estão disponibilizadas pela internet, podendo qualquer pessoa acessá-las. O objetivo é permitir que os textos atualmente existentes estejam facilmente disponíveis aos diversos interessados.

Quanto a mim, reconhecendo e respeitando os direitos das instituições sobre os trabalhos de tradução, recai o encargo de ajudar a divulgar, pedindo aos que amam a Bíblia, que baixem os textos hoje existentes, para que a Palavra do Senhor possa ser preservada para as futuras gerações. Quem sabe se em algum tempo, época ou lugar não haverá situação, que hoje parece distante, mas que poderá ser vivida por outros, semelhante à vivenciada por Paulo e Barnabé, e, registrada em Atos 13:44, "no sábado seguinte, afluiu quase toda a cidade para ouvir a palavra de Deus".

O futuro não nos pertence, mas nos cabe ser previdentes e zelosos pela guarda da Palavra de Deus, principalmente as Igrejas de Jesus.

Este é o meu desejo. Guarde a Palavra de Deus. Ela mostra o Caminho e permite a todos, que se conheça a vontade de Deus, em todos os lugares e épocas.

Marcel da Glória Pereira
2020, Vitória/ES – Brasil